LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

3

DRITTER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER.

1882.

VORWORT.

An der Ausarbeitung des vorliegenden dritten Bandes haben sich die Herren Otto Hoffmann, Georg von Kobilinski, Max Laudien, Gottfried Jeczawitz, Theophil Feierabend beteiligt, denen ich hiermit meinen Dank ausspreche.

Königsberg i. Pr., den 15. Juni 1882.

H. Merguet.

Kalendae, erste Tag des Monats: I. **Subject:** adferunt: finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae; Verr. I, 109.

adsunt: quamquam .. adsunt Kalendae Ianuariae; Phil. III, 2.

sunt: si .. Kalendae Ianuariae fuissent eo die; Phil. III, 2. ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; ib. V, 1.

veniunt: veniunt Kalendae Ianuariae; Sest. 72. Phil. II, 79.

II. **nach Verben:** 1. exspecto: quas Kalendas Iunias exspectasti? Phil. II, 100. exspectantur Kalendae Ianuariae, quas non exspectat Antonius; ib. III, 1. si ... eae (Kalendae) non essent exspectatae; ib. 2. tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. V, 31.

odi: ut etiam Kal. omnis oderitis; Sex. Rosc. 57.

praestituo: diem praestituit ... Kalendas Decembris; Verr. I, 148.

proscribo: ut ... in eum diem Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.

2. incido in: cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8.

III. **Umstand:** 1. **Accusativ:** dies: Roma egreditur ante diem II Kalend. Februarias; Quinct. 24. „ante diem V Kalend. intercalaris“; ib. 79. meministine me ante diem XII Kalendas Novembris dicere? Catil. I, 7. qui dies futurus esset ante diem VI Kalendas Novembris; ib. dixi ... caedem te .. contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; ib. cum sciret ... iter sollemne ... ante diem XIII Kalendas Februarias Miloni esse Lanuvium; Milo 27. edixit ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19. diem edicti obire neglexit: in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; ib. 20. adesse (me) in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. V, 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris eum concidistis; ib. 28. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto C. Caesari me auctore tribuistis; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — venit .. concilio de me agendi dies VIII Kalendas Februarias; Sest. 75. quod XIII Kalendas Ianuarias senatus me auctore decrevit; Phil. VI, 1.

pridie: invenitur dies profectionis pridie Kal. Februarias; Quinct. 57. deicitur de saltu .. pridie Kalend. intercalaris; Quinct. 79. qui nesciat, te pridie Kalendas Ianuarias ... stetisse; Catil. I, 15.

2. **Ablativ:** compar.: nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; Phil. V, 1.

Zeit: cur non initium .. edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109. nemo Habonio molestus est .. Kalendis Decembribus; ib. 149. edicit, .. ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; ib. II, 94. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. 97. dicit frequentissimo senatu consul Kalendis Ianuariis; leg. agr. I, 26. oratione Kalendis Ianuariis dixi; ib. II, 6. qualem Kalendis Ianuariis acceperim rem publicam .. intellego; ib. 8. quantum .. intersit duos consules ... Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. magni interest, ... esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. duos consules Kalendis Ianuariis .. esse oportere; Flacc. 98. Kalendis Ianuariis cum ... senatum convocassemus; Sulla 65. descendere Kalendis Ianuariis; ib. 68. Kalendis Ianuariis dispicere coepistis; sen. 5. quem Kalendis Ianuariis ... sententiam rogaras; ib. 17. Kalendis .. Ianuariis ... iudicavit; Quir. 11. haec vidit ... Kalendis Ianuariis; dom. 68. decrevit senatus frequens de meo reditu Kalendis Iuniis; Sest. 68. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. Kalendis ei .. Martiis nascetur repente provincia; ib. 37. ego Kalendis Ianuariis senatum ... legis agrariae ... metu liberavi; Piso 4. me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... revocavit; ib. 34. ecce .. Kalendis Iuniis, quibus ut adessemus edixerat, mutata omnia; Phil. I, 6. ut adessem Kalendis Ianuariis; ib. Kalendis Sextilibus veni Syracusas; ib. 7. Kalendis senatum frequentem fore; ib. 8. ex .. eo .. cognovi quae Kalendis Sextilibus in senatu fuisset L. Pisonis oratio; ib. 10. utinam ... Kalendis Sextilibus adesse potuissem; ib. 14. cum ... Kalendis Ianuariis ... rem publicam fulcire cuperetis; ib. II, 51. quod tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras; ib. 83. frequentissimo senatu Kalendis Ianuariis sedente; ib. 99. placuerat ut Kalendis Iuniis de Caesaris actis ... cognosceretis; ib. 100. Kalendis Iuniis cum in senatum ... venire vellemus; ib. 108. ut senatum tuto consules Kalendis Ianuariis habere possent; ib. III, 13. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi (possit); ib. 37. huc nisi venirem Kalendis Decembribus; ib. V, 19. constituistis ut haec ad vos Kalendis Ianuariis referrentur; ib. 28. causa fortissimis ... consulibus Kalendis Ianuariis de re publica primum referendi fuit; ib. VI, 1. excitatus ita Kalendis Ianuariis veni in senatum; ib. 2. me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; ib. XIV, 19. meis sententiis a Kalendis Ianuariis numquam legatos ad Antonium; ib. 20.

3. **Präpositionen:** ad: ad quas (Kalendas) te ... stipatum armis rettulisti; Phil. II, 100. se .. usque ad Kalendas Maias ad urbem exercitum habiturum; ib. III, 27.

ante: erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96. litteras a patre adferunt ante Kalendas Decembris; ib. 97. ut ante Kalendas Sextilis omnes decumas ... deportatas haberent; ib. III, 36. „deportatum habeas ante Kalendas Sextilis“; ib. 37. ut ante Kalend. Sext. decumas deportatas haberet; ib. 51. volui ... etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae; Phil. II, 76. quadringentiens sestertium ... quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? ib. 93. si ante Kalendas Februarias ab eo discesserint; ib. V, 34.

ex: hunc iudicem ex Kalendis Ianuariis non habebimus; Verr. a. pr. 29. ex Kalendis Ianuariis non iudicabunt; ib. 30. me populus Romanus ex Kalendis Ianuariis .. agere ... voluit; ib. 36. ex Kalendis Ianuariis ... de me rettulisti; dom. 70. res .. ex Kalendis Ianuariis agitata, paulo ante confecta est; Phil. VI, 1.

post: si post Kalendas Ianuarias in consilium iretur; Verr. I, 31. ut numquam post Kalendas Ianuarias idem senseris; Phil. X, 3.

Citat: opinor .. esse in lege ... KALENDAS IUNIAS; Sex. Rosc. 128.

Labecula, Fleckchen: cum ... clarissimo viro non nullam laudatione tua labeculam aspergas; Vatin. 41.

labefacio, erschüttern: alqm: quem numquam ulla vis ... labefecit; Sest. 101.
alqd: haec .. eodem labefacta motu concident; imp. Pomp. 19. haec ... labefacta vix ... cohaerebunt; har. resp. 60. labefactat videlicet nescio quid; leg. agr. III, 7.
Karthaginem: illam (Karthaginem) a multis imperatoribus ... labefactam ... evertit; har. resp. 6.

labefacto, erschüttern, schädigen, dem Verderben nahe bringen: alqm: ingenio me suo labefactare ... conabitur; div. Caec. 44. desinant ... sperare me restitutum posse labefactari; dom. 27. quem ... nulla res labefactare potuisset; Sest. 127.
alqd: quae ... sancta esse voluerunt, ea ... contra religionem labefactavit; dom. 109.
acta: [quod acta illa atque omnis res anni superioris labefactari a praetoribus ... putabant]; Sest. 40. cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari viderentur; ib. 62.
aratores: labefactarat .. vehementer aratores .. superior annus; Verr. III, 47.
auxilia: cum .. auxilia ... labefactari ... videat; Rabir. 3.
causam: ad iudicem causam labefactari animadvertunt; Qu. Rosc. 13.
commoda: commoda a me labefactari ... dicet? Verr. III, 182.
coniunctionem, conspirationem: quae vis) coniunctionem vestram ... et tantam conspirationem bonorum ... labefactare possit; Catil. IV, 22.
consulatum: qui (consulatus Milonis) vivo Clodio labefactari non poterat; Milo 34.
dignitatem: quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44.
fidem: fidem pretio labefactare conata sit; Cluent. 194.
iudicium: nemo labefactare iudicium est conatus; Sulla 64.
iura: iura labefactat; Caecin. 70. quae (iura) .. vis temporum ... labefactare possit; dom. 80.
leges: leges ... labefactat; Caecin. 70.
opinionem: si oratio labefactabit (opinionem); Cluent. 6.
patriam: hunc (dolorem) me perpeti quam illam (patriam) labefactari malui; Sest. 49.
rem: rem ... iudicatam labefactare conari impudentiae (esse putabamus); Cluent. 57. f. acta
rem publicam: quae (coniuratio) .. rem publicam labefactat; Muren. 90. oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam labefactare; Sest. 28.
signum: signum .. vectibus labefactare conantur; Verr. IV, 94.
statum: P. Scipio ... Ti. Gracchum mediocriter labefactantem statum rei publicae .. interfecit; Catil. I, 3.
vitam: ut nullius vitam labefactent (cupiditates); Cael. 28.
virtutem: quae (virtus) numquam vi ulla labefactari potest; Phil. IV, 13.

labes, Sturz, Verderben, Untergang, Unheil, Schande: I, 1. defendit: si illa labes ... tribunatum ... defenderit; dom. 2.
est: innocentiae labem aliquam ... fore putatis; Flacc. 24. est .. haec saeculi quaedam macula atque labes, virtuti invidere; Balb. 15. quanta .. illa erit rei publicae ... labes; Phil. VII, 15.
invenit: hominem invenire ista labes ... potuit; dom. 107.
repudiat: qua .. superbia caenum illud ac labes amplissimi ordinis preces ... repudiavit; Sest. 26.
sinit: non sinit eadem ista labes; har. resp. 46.
2. Ausruf: o ... perniciosa labes civitatis! dom. 133. o scelus, o pestis, o labes! Piso 56.
II, 1. adduco: adduxi .. hominem, ... labem atque perniciem provinciae Siciliae; Verr. a. pr. 2.
conqueror: quo modo .. illam labem ... conquerar? Verr. a. pr. 40.
demoveo: a re publica labes ... demovebatur; dom. 68.
infero: ne ... labem integris .. inferat; Cael. 42.
investigo: an vero tu parum putas investigatas esse a vobis labis imperii tui? Piso 83.
mitto: mitto omnem domesticam labem; Sest. 56.
profero: cum domesticas labes ... protuleris; Flacc. 5 (Z. 25).
queror: quid ... labem atque ignominiam ... querar? imp. Pomp. 33.
relinquo: ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; Sulla 88.
sustineo: hanc ... labem ... poterit ... dignitas sustinere; dom. 102.
vinco: qui si tum illam labem .. vicisset; Vatin. 25.
2. oppono: habeo quem opponam labi illi atque caeno; Sest. 20.
3. adiungo ad: adiungemus ad hanc labem ... C. Marii nomen? Rabir. 27.
confero cum: cum hac me nunc ... labe confero; Piso 3.
pervenio ad: ad illam labem ... sine .. vi pervenire potuisti? dom. 58.
quaero ad: ad L. Luccei ... labem sceleris sempiternam (aurum quaeri); Cael. 52.

labo, wanken, schwanken: alqs: cum ei labare M. Antonius videretur; Phil. VI, 10.
partes: quis non intellegit omnis tibi rei publicae partis ... labantis ... esse commissas? Milo 68.
signum: illud (signum) .. nulla labábat ex parte; Verr. IV, 95.

labor, gleiten, straucheln, fallen, sinken: alqs: me ... casu lapsum esse arbitrabuntur; leg. agr. II, 6. in his rebus omnibus imprudentia laberis; Rabir. 25. imprudentia laberis; Muren. 78. nihil est ... ubi lapsi resistamus; ib. 84. ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119. in hoc labenti Postumo non ignoscam, ... in quo videam sapientissimos homines esse lapsos? Rab. Post. 23. „lapsus est"; Ligar. 30. ille ... errore communi lapsus est; Deiot. 10. si hoc tempore consilio lapsi erimus; Phil. III, 18. in quo bis laberis; ib. VIII, 12. te inopia verbi lapsum putarem; ib. X, 5.
civis: talis ... civis opinione labi potest; Phil. XIII, 8.
eques: equitem Romanum ... labentem excepit; Rab. Post. 43.
homines: satis est, homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2. f. alqs; ib. 23.
res publica: cum ... labentem ... rem publicam fulcire cuperetis; Phil. II, 51.
vir: noli .. in conservandis bonis viris defetigari ... lapsis ... specie quadam rei publicae; Marcell. 20. talis .. vir ... opinione labi potest; Phil. XIII, 8.

labor, Arbeit, Anstrengung, Mühsal: I. absolut: 1. Subject: abstrahit: me ... forensis labor ab ... cogitatione abstrahebat; Sulla 11.
accedit: accedit ille mihi summus labor; leg. agr. II, 6. si ad gravem valetudinem labor accessisset; Phil. IX, 2.
coniungit: cum me ... veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro fortissimo coniunxissent; dom. 29.
consequitur: meus labor in privatorum peri-

culis ... versatus ... fructum est .. consecutus; imp. Pomp. 2.
defendit: labor operis maxime defendit; Verr. V, 29.
deservit: si ille labor meus pristinus, ... si vigiliae deserviunt; Sulla 26.
devocat: devocavit ... labor .. ad .. quietem; imp. Pomp. 41.
dimanat: meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum; Cael. 6.

est: laborem ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. summus labor in publicis privatisque rebus; ib. II, 7. neque .. illae sunt solae virtutes imperatoriae, ... labor in negotiis, fortitudo in periculis; imp. Pomp. 29. quicquid est in me ... laboris; ib. 69. videbam in hac defensione ... minus laboris futurum; Cluent. 145. labor in hoc defendendo ... meus est; Rabir. 4. magnus dicendi labor; Muren. 29. intellexi ... esse acerrimum ... in accusando laborem; ib. 46. qui tantus fuit labor; dom. 27. est labor, non nego; Sest. 102. nihil in eo (vilico) nisi .. laborem .. esse curamus; Planc. 62. ullum esse ... tantum laborem, tantam contentionem quam ego ... defugerim? ib. 78. haec sunt praesidia Cornelii: talis in rem publicam nostram labor; Balb. 6.
inlustrat: omnes, quos ... ipsorum inlustravit labor; Balb. 18.
moderatur: ut eas (res rusticas) non ratio neque labor moderentur; Verr. III, 227.
offendit: in hoc genere labor offendit homines; Cael. 46.
potest, tuetur: quos ... non labor .. tueri potuit contra illius ... audaciam; prov. cons. 11.
versatur: s. consequitur.

2. Ausruf: „o frustra mihi .. suscepti labores!“ Milo 94.

II. nach Verben: 1. Accusativ: abicio: tu labores tuos ... esse ... abiectos ... putas? Planc. 9.
accipio: itinerum laborem ... accipite; Verr. V, 26.
adhibeo: quoniam .. placuit adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; Balb. 17.
capio: non fuit causa cur tantum laborem caperes; Qu. Rosc. 49. quantum ... laboris (capio); Verr. V, 37.
consumo: plus ... ego in hac causa laboris consumo; Font. 11.
ecfero: „nisi laborem summa cum cura ecferas“; Sest. 102.
experior: magnos esse experiundos .. labores; Sest. 138.
expromo: omnis vigilandi labor in .. cenis expromitur; Catil. II, 22.
frango: tu labores tuos ... fractos esse ... putas? Planc. 9.
fugio: hic si laborem fugeret; Cael. 47. quod illae laborem ... fugiunt; Phil. X, 20.
gero: partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis; Phil. VI, 17.
habeo: perspicio, quantum in agendo ... laboris sit habitura (pars); Cluent. 2.
impendo: ad incertum ... casum ... labor impenditur; Verr. III, 227. quid censetis ... voluisse Mamertinos impendere laboris? ib. V, 51.

impertio: neque est integrum, ut meum laborem .. periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8.
impono: multi labores sunt impositi huic ordini; Verr. III, 98. plus militi laboris imposuit; Muren. 38.
interpono: pro ... commodis ... laborem interponere; div. Caec. 63.
meditor: ad ... studium meditati illi sunt ... labores tui; Catil. 26.

oppugno: laborem ... mater oppugnat; Cluent. 199.
perfero: in perferendo labore industriam ... defuturam; Quir. 24.
praebeo: qui ... laborem ... populo ... praebuerit; Caecin. 78.
propono: omnibus hic labor meus propositus est; Cluent. 149. magnus labor, multa pericula proponuntur; Fr. B, XVI, III, 5.
provideo: s. I, 1. coniungit.
recipio: laborem quaestus recepit; Qu. Rosc. 28.
recuso: quos labores ... recusare debemus? Phil. VIII, 32.
repudio: tu labores tuos ... esse ... repudiatos putas? Planc. 9.
subeo: magnos esse .. subeundos labores; Sest. 138.
suscipio: vir maximos labores suscipiendos putet; leg. agr. II, 9. ut pro mea salute laborem ... suscipias; Muren. 76. qui ... summos labores ... suscepit; Sest. 186. quos (labores) in hac causa maiores suscipio quam in ceteris; Planc. 3. s. I, 1. coniungit. I, 2.

2. Dativ: desum: neque huic umquam labori ... defui; Balb. 60.
do: dabat se labori; Verr. V, 27.
invideo: qui invideant ... labori eius; Phil. VIII, 30. ne alterius labori inviderent; ib. 31.
praepono: simile vero est ... labori et negotio praeponi; leg. agr. II, 46.
sum: nemini meus adventus labori fuit; Verr. I, 16.

3. Ablativ: levo: utinam et tu ... et ceteri ... vellent me labore hoc levare; Planc. 84.
perfungor: ab ipso Hercule, perfuncto iam laboribus, sacra didicisse; dom. 134. si me tantis laboribus pro .. salute perfunctum efferret; har. resp. 17.
vindico: si me non ... honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26.

4. mit Präpositionen: adhortor ad: qui ad laborem ... adhortantur; sen. 14.
adsumo ad: equidem ad reliquos labores ... etiam hanc molestiam adsumo; Planc. 3.
conficio in: ut ... omnem .. vitae suae cursum in labore corporis ... conficeret; Cael. 39.
consumo in: qui omne tempus ... in his laboribus consumam; div. Caec. 41.
excito ad: ut nos ... ad laborem ... excitaret; Planc. 59.
exerceo in: tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28.
refero in: aiebant in labores Herculis ... aprum .. referri oportere; Verr. IV, 95.
relinquo ex: cum ... multis ... ne paleae quidem ... ex annuo labore relinquerentur; Verr. III, 114.
versor in: in his vitae .. laboribus versamur; Arch. 30. qui in hoc labore versentur; Cael. 46.
vivo in: tantis in laboribus ... vixisset; Rabir. 29.

III. nach Adjectiven: 1. expers: hunc ... concedis nullius laboris ... expertem fuisse; Balb. 6.
particeps: si ego illos meorum laborum ... participes esse nolui; prov. cons. 44.
2. impiger ad: virum ad labores belli impigrum; Font. 43.
patiens in: quis in laboribus patientior (erat)? Cael. 13.

IV. nach Substantiven: alqd: s. I, 1. est; imp. Pomp. 69. Cluent. 145. — II, 1. capio; Verr. V, 37. consumo. habeo. impendo; Verr. V, 51. impono.
aemulus: illo aemulo ... laborum meorum ... a me ... distracto; Marcell. 2.
auxilium: qui nostros duces auxilio laboris ... iuverit; Balb. 23.

declinatio: haec tua recusatio .. sit ... laboris ... declinatio; Cluent. 148.
discipulus: non vobis videtur cum aliquo declamatore, non cum laboris ... discipulo disputare? Planc. 83.
fructus: mei laboris capiam fructum; Verr. a. pr. 32. non moleste fero, me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; ib. I, 2. omnium .. huius .. laborum ... fructus uberes .. capietis; Cael. 80. cum .. ille ... malit .. tardius ad suorum laborum fructus pervenire; prov. cons. 35. minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 68.
fuga: sin .. fuga laboris desidiam ... coarguit; Muren. 9.
homines: cognoscite Entellinorum, hominum summi laboris, ... dolorem; Verr. III, 103.
imitator: illo ... imitatore ... laborum meorum ... a me ... distracto; Marcell. 2.
incitamentum: hoc ... incitamentum est .. laborum; Arch. 23.
inertia: qui ... pecunias non propter inertiam laboris ... repudiarit; Qu. Rosc. 24.
merces: virtus aliam mercedem laborum .. desiderat; Arch. 28.
onus: ut onus huius laboris ... suscipiendum putarem; div. Caec. 5.
praeconium: mandari versibus aeternum suorum laborum .. praeconium; Arch. 20.
praemium: hos ... omnia tibi illorum laborum praemia pro me persoluturos; Planc. 101.
quies: mortem ... esse ... constitutam ad ... laborum ... quietem; Catil. IV, 7.
socius: gratissimum fratri suo fecit, socio laborum; Sest. 131. ille meorum laborum .. socius ... bellum Allobrogum ... fregit; prov. cons. 32. fuit hic illi multorum laborum socius; Balb. 63.
stimuli: erant (apud illum) etiam industriae quidam stimuli ac laboris; Cael. 12.
tempora: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.
termini: quorum .. agros ut Hercules ipse .. laborum suorum ... terminos esse (voluit); Balb. 39.
testis: testis laborum exstitisti; dom. 144.
vacatio: vacatio data est ab isto ... laboris; Verr. IV, 23.
vicissitudo: distinguit ... vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.
vir: defendo ... virum .. summi laboris; Fr. A, III, 13.
V. Umstand: 1. Ablativ: ascendere: in hanc .. sedem ... multis meis et magnis laboribus ascendissem; Sulla 5.
augere: qui hanc tantam rem publicam .. laboribus aut auxerint aut defenderint aut servarint; Sest. 143.
cadere: multo ... labore ... sub imperium ceciderunt; Font. 12.
capere: QUOS (agros) TUO LABORE CEPISTI; leg. agr. II, 53.
circumcludi: si ... laboribus ... meis circumclusus ... pertimuerit; Catil. II, 14.
conligi: habet existimationem multo labore .. conlectam; div. Caec. 72.
comparare: non minore labore ... comparo; Catil. IV, 23.
complecti: me ut Cn. Pompeius omnibus .. suis laboribus complexus est; Piso 80.
consequi: quod .. meo labore ... consecutus sum; Verr. a. pr. 6. is suo labore ... consequebatur; ib. II, 133. quae ... omnia labore ... est consecutus; Cael. 74. multa praetereo, quae cotidie labore huius ... consequantur; Balb. 48.
conservare: res publica meis laboribus ... conservata; Sulla 88. qui urbem suis laboribus ... conservasset; dom. 137.
contendere: quo contendisset labore; Scaur. 1 § 4. qui maximis laboribus ... ad summam laudem ... contenderet; Phil. XIV, 32.
debilitari: si ... laboribus ... meis debilitatus .. pertimuerit; Catil. II, 14.
defendere: nolite dubitare ... libertatem nullo labore vestro consule adiutore defendere; leg. agr. II, 16. qui suo labore ... nostram rem publicam defendunt; Balb. 51. f. augere.
deservire: potius vobis ... quam sibi ... labore deserviunt; Verr. III, 228.
efficere: magno labore ... quod cogitarat effecerat; Phil. II, 116. quantum .. labore ... efficere potero; Phil. IV, 16.
eripi: urbem ... laboribus ... meis ereptam ... videtis; Catil. III, 1.
exarare: quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant; Verr. V, 99.
excubare: labore plus paene quam potero excubabo vigilaboque pro vobis; Phil. VI, 18.
facere: nullo labore faciebat; Verr. II, 135. nihil aegrius factum est multo labore meo; ib. IV, 146. reperietis eos .. diuturno labore ... esse factos; leg. agr. II, 3. eorum labore est factum; ib. 9.
frangere: tantis se laboribus frangeret; Arch. 29.
fundari: quantis laboribus fundatum imperium; Catil. IV, 19.
liberare: meis laboribus ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33.
parere: quem (fructum) labore peperisset; Sex. Rosc. 88. dum modo meis laboribus ... salus pariatur; Catil. IV, 1.
peragere: se causam .. nullo labore peracturum videbat; Sest. 87.
perficere: putabam ... meo labore esse perfectum; Muren. 17. quas (copias) ipse suo labore ... perfecit; Phil. X, 4.
perfrui: patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; Sest. 138.
persequi: quod ego laboribus ... meis ... dedecus severe me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51. iniurias meo labore ... sum persecutus; Verr. II, 16.
praestare: cum id ... labore tam diu praestiterim; Marcell. 34.
quaeri: docuit ager ipse nihil ferendo nisi ... magno labore quaesitum; leg. agr. II, 95. haec ... multo labore quaesita una eriquit hora; Sulla 73.
resistere: nullo labore tuo ... impio sceleri restitissem; dom. 91.
servari: ignis .. nocturnis Fonteiae laboribus ... servatus; Font. 47. meis ... laboribus patriam esse servatam; dom. 93. f. augere.
servire: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... servire temporibus suorum omnium .. labore corporis; Cael. 13.
superare: mei satietatem magno meo labore superavi; Muren. 21.
sustentari: res publica ... magnis meis laboribus ... sustentata; Muren. 3.
tenere: cuius labore ... sua ipsi templa tenuerunt; dom. 107.
tueri: non minore labore tueor; Catil. IV, 23.
versari: in ... negotio ... labore suo versabatur; Verr. V, 60.
vigilare f. excubare.
2. Präpositionen: cum Panurgum ... summo cum labore ... erudiit; Qu. Rosc. 31. illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 40.
ex: cum ... ex meis .. laboribus ... fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55.
in: Asia ... in militari labore peragrata (est); Muren. 11. fuit ... parenti suo ... solacio in laboribus; ib. 12.
ob: ob earum rerum laborem ... fructus illos datos; Verr. V, 36.

pro: Roscium pro .. [labore], quod cognitor fuisset, ... rogasti; Qu. Rosc. 38

propter: quae .. si .. est appellanda ... propter hos officiosos labores meos non nulla apud bonos gratia; Milo 12.

sine: quo (perfugio) sine labore ... uterentur; Verr. I, 119. victus .. suppeditabatur large sine labore; Sest. 103.

laboriose, mühsam: accuso: ei .. laboriosissime accusarunt; div. Caec. 71.

doceo: quo quisque est sollertior, ... hoc docet ... laboriosius; Qu. Rosc. 31.

laboriosus, arbeitsam: alqs: vos laboriosos existimet; Cael. 1. quos ... laboriosos solemus dicere: Phil. XI, 8.

alqd: quid .. nobis duobus .. laboriosius ... dici aut fingi potest? Milo 5.

aratores: a Tissensibus, ... aratoribus laboriosissimis, ... plus ... eripitur; Verr. III, 86.

praetor: cum Haluntium venisset praetor laboriosus; Verr. IV, 51.

ratio: honorem ... laboriosissima ratione consequemur; imp. Pomp. 70.

laboro, sich anstrengen, abmühen, bekümmern, leiden, in Noth, Gefahr sein: I. **absolut:** alqs: in eo nunc laboro; Quinct. 43. in hac ... causa P. Quinctius laborabit; ib. 59. (orat T. Roscius Automedontem) ut honoris sui causa laboret; Sex. Rosc. 98. cuius ego causa laboro; div. Caec. 28. is ... propter Verrem laborat; ib. 24. patiemini ... ab eis, qui vobis laborant; Verr. III, 102. intellegebant sese sibi et populo Romano ... laborare; ib. 121. quid est .. in quo se laborasse dicit? ib. 124. difficile dictu est ... quam laborent; Cluent. 198. satis multos annos ex invidia laboravit; ib. 202. non laboranti .. subsidium ostenditur; leg. agr. II, 5. multum .. laboravit; Muren. 19. quibus .. contra valetudinis commodum laborandum est; ib. 47. omnes ... qui laborant ... defendunt; Sulla 4. qui adsunt, laborant; ib. 61. laborantem ... prope luctu vestro ... defendistis; sen. 31. praecipue pro salute mea laborasse; dom. 30. qui ... pro hoc laborant; Planc. 28. (ei) qui pro uno laborarit; ib. 75. qui miseris et laborantibus negare nihil possumus; ib. 84. quod ipsi saepe multis laborantibus ... ope sua subvenissent; Scaur. 46. cum pro alicuius salute multi laborarent; Ligar. 31. (illius) pro quo laboraret; ib. laboro .. regis Deiotari causa; Deiot. 39.

civis: qui me civem ... patriae nomine laborantem .. non defenderent; Sest. 64.

familares: ne familiares ... laborarent; Phil. V, 18.

pars: quae (pars) maxime laboraret; div. Caec. 9.

populus: populum ... domestica crudelitate laborare; Sex. Rosc. 154. Glaucia solebat ... populum monere, ut ... primum versum attenderet: si esset DICTATOR, CONSUL, PRAETOR, MAGISTER EQUITUM, ne laboraret; Rab. Post. 14.

res publica: ex quibus rebus .. res publica laborat; Sex. Rosc. 154.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. laboro (13 St.) B. II, S. 8, a.

2. **Infinitiv:** si sociis .. prospicere non laboratis; Verr. III, 127.

3. **ut:** (qui) tu ut vincas tanto opere laborant; Quinct. 69. quos intellegis ... ut ulciscantur ... laborare; div. Caec. 22. ut reliqui temporis spem confirmet, laborat; ib. 71. ut humanitatem .. retineret, laborabat; Verr. I, 65. *in eo la*borabam, ut ... ostenderem; Tull. 1. quae ... laborat, ut ... referre videatur; Font. 45. nemo .. ut defenderet contrariam partem, laborabat; Cluent. 130. *ut* domo sua fruatur ... laborat; Rabir. 37. ut vos decerneretis, laboravi; prov. cons. 27. ut honore dignus essem, maxime semper laboravi; Planc. 50. ut .. quisque sordidissimus videbitur, ita libentissime ... laborabit .. ut honestis decoris potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20. quo etiam ... minus laboravi, ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret; ib. VI, 16. quid laborat ut habeat quod quisque mercatus est, si quod accepit habet qui vendidit? ib. VIII, 26. valde .. vobis laborandum est ... ut vestram dignitatem amittatis; ib. XII, 4.

4. **ne:** ne perfidia Sex. Naevii derogetur laborant (omnes); Quinct. 75. sponsio illa ne firet laborasti; Verr. III, 132. voltu ... laboratis, ne significari possit; Font. 28. testibus, de quibus ... laborabam, ne ... dicerent; Caecin. 3. laborat ... ne ... egisse ... videatur; ib. 10. ut id ... in hac causa laborarit, ne ... videretur; ib. 103. ne nova lege adligarentur, laborabant; Cluent. 154. ne patrio sepulcro privetur laborat; Rabir. 37. ne corpus eiciatur, laboramus; Sulla 89.

5. **si:** ut (Verres) non laboraret, si aratorem ... esset relicturus; Verr. III, 104.

6. **indirecte Frage:** cuius manu sit percussus non laboro; Sex. Rosc. 97. quorsum recidat ... non magno opere laboro; Qu. Rosc. 43. si quem ad modum socii ... tractentur non laboratis; Verr. III, 122. iste ... non laboravit quid ... audiret; ib. IV, 57. quanto opere laborare soleatis, quid dicatis ..; Font. 28. numquam laborant, quem ad modum probent; Flacc. 10. quid ... existimaret ... laboravi; Sulla 92. „ubi corpus hoc sit non .. laboro"; Milo 98.

III. **mit Object:** alqd: tu horum ... nihil laboras; div. Caec. 42. homines hoc laborant; ib. 68. minus id quidem nobis laborandum est; Verr. II, 76. mihi illud laborandum videtur, ut ..; Tull. 4. nihil esse, quod laborarem; Caecin. 80. nihil erat, quod non ipse ... laboraret; Catil. III, 16. nihil laborabatis; Sulla 51. id laborat; ib. 88. nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. ut omittam illud, quod ego pro eo laborabam, qui valebat ipse per sese; Planc. 25. minus hodierno die ... laboravi; Phil. VI, 16. de se nihil laborat (Nucula); ib. VIII, 26. quid est quod de eis laboret (Nucula)? ib. 27. Pansa id non videret, aut si videret, non laboraret? ib. X, 17. quod .. eo vehementius tibi laborandum est; ib. XI, 24.

labrum, Lippe: gustare: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

requirere: cum a me trementibus omnino labris ... cur tibi nomen non deferrem requirebas; Piso 82.

laceratio, Zerfleischung: an ego ... maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione? Piso 42.

lacerna, Oberkleid: (redii) cum calceis et toga, nullis nec Gallicis nec lacerna; Phil. II, 76. per municipia coloniasque Galliae ... cum Gallicis et lacerna cucurristi; ib.

lacero, zerreißen, zerfleischen, zu Grunde richten: alqm: ornatus exuviis huius venis ad eum lacerandum; Sulla 50. haec te ... lacerat ... oratio; Phil. II, 86.

Athenas: laceratae Athenae ... te unum solum suum depeculatorem ... venisse senserunt; Piso 96.

corpus: in eius corpore lacerando ... cum animum satiare non posset; Phil. XI, 8.

pecuniam: hanc pecuniam tantam ... abs te .. laceratam esse dico; Verr. III, 164.

provinciam: provincia lacerata; Verr. V, 67.

reliquias: amici conveniunt ... ad reliquias vitae lacerandas; Quinct. 50.

rem publicam: cum per se rem publicam lacerare non posset; sen. 3.

virum: cum ... optimum virum incesto ore lacerasset; Phil. XI, 5.

uxorem: quam (uxorem) ... omni crudelitate lacerastis; dom. 59.

lacertosus, muskulös, kraftvoll: quos centuriones ... lacertosos inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

lacertus, Oberarm: cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; Fr. B, XIII, v, 3.

lacesso, reizen, herausfordern, zusetzen: I. absolut: alqs: vi lacessere coepit; Sest. 88. bellum Allobrogum ... fregit eosque domuit, qui lacessierant; prov. cons. 32.

furia: quoniam (ista furia) lacessivit; dom. 99.

II. mit Object: alqm: L. Rubrius Q. Apronium sponsione lacessivit; Verr. III, 132. constitutum est, ut ... lacessiti iure se ... defenderent; Tull. 8. alter relictus, alter lacessitus ... arbitrantur; imp. Pomp. 4. lacesso vos; leg. agr. I, 23. non consuevi .. appellare ... nisi lacessitus; ib. II, 68. non accusares ... nulla lacessitus iniuria; Muren. 64. essem idem qui soleo, cum sum lacessitus; Sulla 47. cum ille ... bello prope nos lacessisset; Sest. 58. qua (re) esset lacessitus; ib. 88. pugnant lacessiti; Cael. 21. restitimus semper lacessiti; prov. cons. 33. sponsione me ... homo promptus lacessivit; Piso 55. quia dico aliquid ... lacessitus; Planc. 35. tu ... ultro me maledictis lacessisti; Phil. II, 1. nemo .. illorum inimicus mihi fuit voluntarius: omnes a me rei publicae causa lacessiti; ib. etsi iure poteram (litteras tuas proferre) a te lacessitus; Phil. II, 9.

hominem: ut intellegere posset ... quem hominem ... quo lepore et quibus facetiis praeditum lacessisset; Cluent. 141.

improbos: est ... animus .. ut improbos ultro .. lacessamus; Catil. III, 28.

maiores: si ... nulla ipsi iniuria lacessiti maiores nostri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 14.

nationes: quas (nationes) ... lacessendas bello ... putavit; imp. Pomp. 23. semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32.

socios: dubitabat nemo, quin ... socii nefario bello lacessiti ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

virum: ea iniuria virum fortissimum lacessisset; dom. 66. cum est lacessitus (vir); har. resp. 17. ut ... ferro .. lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.

lacrima, Thräne: I. Subject: declarant: quid parentes sentiant lacrimae matris (declarant); Cael. 4.

deprecantur: me ... fratris ... cotidianae lacrimae ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

habent: si propinquorum lacrimae (apud te ponderis nihil habebant); Verr. I, 144.

impediunt; plura ne dicam tuae me .. lacrimae impediunt; Planc. 104.

movent: te patris lacrimae de ... periculo non movebant; Verr. V, 109. maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. moveant te horum lacrimae; Ligar. 33.

possunt: s. movent; Quir. 6. revocant.

revocant: non te eius lacrimae .. revocare (potuerunt)? Verr. V, 108.

sunt; neque erant illae lacrimae populares; Verr. I, 153. qui ... lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 77.

valent: lacrimas utriusque .. valuisse; Verr. V, 22. de vita sua lacrimas matris valere; ib. 112. valebant ... lacrimae nostrae; Milo 34.

videntur: easdem (lacrimas) vis invidiosas videri; Planc. 77.

ohne Verb: hinc illae lacrimae; Cael. 61.

II. nach Verben: 1. Accusativ: aspicio: si in nostro omnium fletu nullam lacrimam aspexistis Milonis; Milo 92.

consumo: consumptis ... lacrimis tamen infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

contineo: lacrimae pueriles ... tectis ... continebantur; Quir. 8.

debeo: s. reddo.

effundo: quas (lacrimas) tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti; Planc. 101.

eripio: eripis lacrimas non consolando, sed minando; Piso 18.

profero: quid huius lacrimas ... proferam? Verr. I, 75.

profundo: quid lacrimarum ipsum Neronem putatis profudisse? Verr. I, 76. virum ... lacrimas profudisse; Font. 44.

reddo: tibi ... reddam etiam lacrimas, quas debeo; Rab. Post. 47.

repudio: civium lacrimas ... repudiavit; sen. 12. qua .. superbia caenum illud ac labes ... clarissimorum civium lacrimas repudiavit! Sest. 26.

sustineo: sustinere .. populus Romanus ... lacrimas .. non potest; Verr. III, 207.

teneo: lacrimas interdum vix tenere; Verr. IV, 39.

video: multas lacrimas ... videre potuisti; Planc. 76. quas (lacrimas) quidem ego tuas in meo casu plurimas vidi; Rab. Post. 47. cum C. Marcelli ... lacrimas modo vobiscum viderem; Marcell. 10. huius T. Brocchi ... lacrimas ... vides; Ligar. 32. vidit eius ... lacrimas populus Romanus; Phil. XIII, 17.

2. Dativ: resisto: illius lacrimis .. restitissem; Sulla 18.

3. mit Präpositionen: existimo ex: ex lacrimis horum existimare potestis; Cluent. 197.

recido ad: omnia ... ad ... lacrimas reciderunt; Sulla 91.

sentio ex: quod ex omnium ... lacrimis sentire potuisti; Marcell. 33.

III. nach Adjectiv: plenus: (sors plena) lacrimarum et squaloris; Muren. 42. (usuram) plenam lacrimarum (eripere vis)? Sulla 90.

IV. Umstand: 1. Ablativ: augere: orat ne luctum patris lacrimis ... augeatis; Flacc. 106.

commoveri: populus Romanus ... C. Iunii filii ... lacrimis commotus ... legem repudiavit; Cluent. 137. qui meorum lacrimis ... commotus simultates, quas mecum habebat, deposuisset; Planc. 76.

concitari: qui ... doleat, is in te non ... lacrimis Siciliae concitetur? Verr. III, 6.

consenescere: lacrimis consenescebat; Cluent. 13.

conspergere: cum hic ... conspersit .. (me) lacrimis; Planc. 99.

contendere: contendo ... lacrimis; Planc. 102.

declarare: qui his lacrimis qua sit pietate declarat; Sest. 146.

deducere: ut me ... de vitae meae statu ... lacrimis suis deducerent; Verr. II, 10.

defendi: hic se lacrimis defendi vetat; Milo 105.

exstingui: ignis ... lacrimis ... exstinctus; Font. 47.

impediri: ut vox eius .. lacrimis impediretur; Sest. 123.

induci: quibus (lacrimis) ego magno in metu meo subito inducor in spem; Planc. 104.

moveri: qui ... non movear horum omnium lacrimis; Catil. IV, 3. quibus (lacrimis) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; Milo 34. his lacrimis non movetur Milo; ib. 101.

petere: quod nos [domi] petimus .. lacrimis; Ligar. 13.

perditus: idem ... lacrimis ac maerore perditus; Muren. 86.

prosequi: quod eum linquentem terram eam ... lacrimis .. prosecuti sunt; Planc. 26. cum me ... lacrimis .. tuis ... prosecutus esses; Planc. 73.

renovari: lacrimis ... desiderium ... renovari ... coëgit; sen. 37.

sublevare: Cornelius ... lacrimis ... omnis me absente sublevavit; Balb. 58.

2. **Präpositionen**: **cum**: cum multis lacrimis cum oraret; Verr. II, 42. multis cum lacrimis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. veniebat .. multis cum lacrimis; Sulla 18. huic ... tota obviam civitas cum lacrimis .. processerat; Sest. 68.

prae: neque .. prae lacrimis iam loqui possum; Milo 105.

praeter: timeo ne nihil tibi praeter lacrimas queam reddere; Planc. 101.

sine: ut ... senatus Syracusanus sine lacrimis ... in curia esse non posset; Verr. II, 50. quam domum ... potuit nemo sine lacrimis praeterire; Phil. II, 68.

lacrimo, weinen: **alqs**: Naevii lacrimans manum prehendit (Quinctius); Quinct. 97. alia alio in loco lacrimantes intuebantur; Verr. I, 59. cum ... voluntati accusationis meae lacrimans gratias ageret; ib. III, 62. animadvertistis in hoc testimonio .. Apollodorum ... lacrimantem testari; ib. 74. adfirmabat ... lacrimans non se esse cupidiorem; Cluent. 144. Marcellos pro huius periculis lacrimantis aspicere ... potui; Sulla 20. lacrimantes gaudio suam erga me benevolentiam .. declararunt; Sest. 117.

cives: cum *eum* ... Romani .. lacrimantes .. defenderent; Verr. I, 14.

decuriones: existimare potestis ... decuriones decrevisse lacrimantis; Cluent. 197.

filius: quem (filium) ... nemo nisi lacrimantem .. vidit; dom. 59. filius ... lacrimans te mihi commendabat; Phil. II, 45.

mater: cum lacrimans ... mater ... adsideret; Verr. V, 112.

oculi: video hunc ... oculis lacrimantibus me intuentem; Sest. 144.

lacrimula, Thränchen: **obiecto**: mihi lacrimulam Cispiani iudicii obiectas; Planc. 75.

video: lacrimulam ... videre potuisti; Planc. 76. „vidi ego tuam lacrimulam"; ib.

lacteo, saugen: quem ... parvum atque lactentem fuisse meministis; Catil. III, 19.

lacuna, Lücke: ut illam lacunam rei familiaris explerent; Verr. II, 138.

lacus, See: I. **est**: quam circa (planitiem) lacus sunt; Verr. IV, 107.

exsistit: lacum in eo loco .. exstitisse; Verr. IV, 107.

II. **maculo**: cuius (Iovis) ille lacus ... saepe ... scelere macularat; Milo 85.

III. **ad**: multos caesos .. ad Trasumenum lacum vidimus; Sex. Rosc. 89.

in: ut sibi insulam in lacu Prilio venderet; Milo 74.

laedo, verletzen, beschädigen, beleidigen: I. **absolut**: 1. **substantivisch**: a. **adfero ad**: neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum nisi voluntatem; Flacc. 11.

b. **facultas**: mirandum .. est, homines eos ... adripere facultatem laedendi; ib. 19.

verba: laedendi verba meditatur; ib. 11.

2. **verbal**: **alqs**: Heius laesit gravissime; Verr. IV, 19. cum laedat nemo bonus; Font. 35. testimonio plerique laeserunt; Sulla 7.

alqd: nihil dixit, quod laederet; Flacc. 10.

laudator: laudator .. laedat necesse est; Verr. IV, 19.

legati: ut legati laedant; Verr. II, 114.

maleficium: quod .. minus laedit (maleficium); Caecin. 6.

testis: testis cum ea voluntate processit ut laedat; Flacc. 11.

II. **mit Object**: **alqm**: (eum) qui laesus non esset; Sex. Rosc. 112. per eius fidem laeditur; ib. 116. (ne) alii .. plures laesos se esse putent; ib. 124. si ille laesus sit; ib. 140. qui .. se ... laedi putet; ib. 142. qui eundem laederes; Qu. Rosc. 19. cur ergo laedis (Roscium)? ib. 25. ut ... laeserim neminem; div. Caec. 1. te ab illo laesum esse? ib. 54. tu .. laesum te a Verre esse dicis; ib. 58. qui ... ab isto laesus ... persequeretur; Verr. I, 15. si velim dicere omnia, multi .. laedendi sint; ib. 155. nihil ... fuisse .. quod Verrem laederet; ib. II, 178. omnes qui alterum ... nulla privatim laesi iniuria ... in iudicium vocant; ib. III, 1. eos (Leontinos) ... iniuriae laeserunt; ib. 109. Cleomenem in defendendo filio laeserat; ib. V, 110. in quo homine tantum animi fuit, .. ut istum libere laederet; ib. 112. me non laedunt, cum iis ... creditur; Caecin. 3. nos ... laedit improbitas; ib. 23. laesit in eo Caecinam; ib. ut ... Caecinam periurio suo laederet; ib. 28. „quid me ista laedunt?" leg. agr. II, 82. si iniuste neminem laesit; Muren. 87. testimonio laesum esse Autronium; Sulla 10. si laedimur; ib. 80. laesi dolent; Cael. 21. me isdem edictis nescit laedat an laudet; Phil. III, 18. quem (Caesarem) tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.

amicum: Metellum ... amicum laedendi esse cupidum; Verr. III, 128.

causam: s. **causa**, II, 1. laedo (4 St.) B. I, S. 473, a.

commodum: qui non neglegentia privatum aliquod commodum laeserit; Sex. Rosc. 113.

dignitatem: ut neque fides ... relicta neque cuiusquam .. dignitas laesa ... esse videatur; Cluent. 118.

equites: tot equites Romani ab homine nequissimo ... laesi poenam ... non persequebantur? Verr. III, 30.

existimationem: quibus (litteris) existimatio C. Verris laederetur; Verr. II, 173.

famam: suspicionibus .. laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

fautorem: ille improbissimus Chrysogoni fautor ... laeditur; Sex. Rosc. 142.

fidem: quam (fidem) qui laedit; Sex. Rosc. 111. ut .. fidem suam ... laederet; Verr. I, 37. s. dignitatem.

filium: ut filium testimonio laederent; Flacc. 57.

homines: non homines laedit; Caecin. 70.

invidos: perficiam .. ut ... (invidia) laedat invidos; Catil. III, 29.

ius: ius officii laedimus; Sex. Rosc. 116.

morem: ut ... morem maiorum laederet; Verr. I, 37.

necessitudinem: ut ... necessitudinem sortis laederet; Verr. I, 37.

pietatem: voltu saepe laeditur pietas; Sex. Rosc. 37.

praeturam: „at a testibus laeditur" (praetura); Flacc. 6.

rem publicam: NE OCCULTIS CONSILIIS RES PUBLICA LAEDATUR; har. resp. 55. si ... laesisset rem publicam, ... iure laesisset; Sest. 78.

victoriam: me ... victoriam voluisse laedere; Sex. Rosc. 135.

virtutem: huius visa (virtus) .. obtrectatorum voce laedetur? Balb. 16.

vitam: vita laedi (solet); Flacc. 23.

voluntatem: qua in re tuam voluntatem laedi a me putas? Sex. Rosc. 145. hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6. in .. voluntatibus pro republica laedendis libertatem ... defuturam; Quir. 24.

laete, froh, freudig: **facio**: quo faciant id, quod nuntiant, laetius; Phil. I, 8.

fero: cum auctorem senatus exstinctum laete ... tulit; Phil. IX, 7.

laetitia, Freude, Fröhlichkeit: I. **Subject**:

commovet: eos ... hominis perditi subita laetitia ... commovebat; Verr. a. pr. 21.
consequitur: quanta rei publicae causa laetitia populi Romani consecuta est! Flacc. 98.
est: salutis certa laetitia est; Catil. III, 2.
peragrat: qua fines imperii Romani sunt, ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.
pervenit: cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum ventura sit, laetitia pervenerit; Marcell. 4.
tardat: in .. studio .. hos laetitia tardavit; imp. Pomp. 22.
venit: ſ. pervenit.
II. **nach Verben**: 1. adfero: quarum (victoriarum) nulla neque tam diuturnam attulit laetitiam nec tantam; Milo 77.
do: nolite ... inimicis meis dare laetitiam gloriantibus vos ... salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103.
omitto: omitto ... laetitiam paucorum in luctu omnium; Sest. 54.
pono: pone ante oculos laetitiam senatus populique Romani; Phil. II, 115.
praedico: quid laetitiam ... tuam ... praedicem? Piso 22.
2. fruor: laetitia frui satis est maximae .. pugnae; Phil. XIV, 1.
perfruor: hic tu qua laetitia perfruere! Catil. 26.
3. recido ex: omnia ex laetitia ... ad luctum ... reciderunt; Sulla 91.
traducor ab: si ludi ab laetitia ad metum traducti ... sunt; har. resp. 23.
III. **nach Adj.**: plenus: nostra (promissa sunt) ... plena laetitiae; Phil. VIII, 10.
IV. **nach Subst.**: voluptas: laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2.
V. **Umstand**: 1. adficere: an ego ... maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione? Piso 42. qui non ... T. Annium ... maxima laetitia populum Romanum ... adfecisse ... sentiat; Milo 77.
celebrari: celebratur omnium .. laetitia convivium; Verr. I, 66.
comitari: quo die me populus Romanus ... domum sua .. laetitia .. comitatum honestavit; dom. 76.
efferri: ait hac laetitia Deiotarum elatum vino se obruisse; Deiot. 26.
exsultare: mater palam exsultare laetitia ... coepit; Cluent. 14.
flere: summus artifex ... flens .. recenti laetitia ... egit ... multo gravioribus verbis meam causam; Sest. 120.
honestare: ſ. comitari.
inflari: inflati laetitia ... impii cives; Phil. XIV, 15.
ingredi: (quanta) laetitia .. in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores? Phil. XIV, 12.
2. ad: beneficium ... ad ... laetitiam duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.
cum: quod cum laetitia feras ac voluptate; Verr. III, 4. in suis .. sedibus summa cum .. civium .. laetitia reponitur Diana; Verr. IV, 74.
in: ut summa in laetitia illud dolerem; Sest. 131. in communi omnium laetitia si etiam ipse gauderet; Milo 21. in tanta laetitia cunctae civitatis me unum tristem esse oportebat? Phil. II, 21.

laetor, sich freuen: I. **absolut**: alqs: id illi merito accidisse existimatum est, ut laetarentur omnes; Verr. I, 70. quos (Siculos) victoria populi Romani maxime laetari arbitrabatur; ib. II, 4. sordibus laetatur; Cluent. 18. patimini ... ne orbata filio laetetur; ib. 200. quorum ego frequentia magno opere laetor; Sulla 33. quibus (solaciis) laetari ... possit; ib. 88. confessione inimicorum ... maxime laetor; Quir. 1. numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari (eos); Planc. 19. nemo mea restitutione laetatus est; ib. 25. qua (confessione) Ahala ... laetaretur; Milo 88. laetari omnis ... de communi omnium salute sentio; Marcell. 33. at laetatus sum; Phil. II, 21. non intellegis ... etiam laetatum esse morte Caesaris crimen esse? ib. 29. (iste) qui ... discessu nostro laetatus est; ib. 109.
agri: agri .. laetari videntur; leg. agr. II, 9.
animus: nubit Oppianico ... laetanti .. animo; Cluent. 28.
consules: quod si meis incommodis laetabantur (consules); Sest. 54.
gens: nulla gens est quae non ... sit ... ita pacata, ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31.
moenia: ſ. tecta.
mulier: ut ... in turpissimis rebus ... laetetur (mulier); Cael. 47. ſ. tecta.
res publica: qua (confessione) ... si grata res publica esset, laetaretur; Milo 83.
tecta, al.: ut non modo ... omnes viri ac mulieres, ... sed etiam moenia ipsa viderentur et tecta urbis ac templa laetari; Piso 52.
II. **mit Ergänzungssatz**: 1. cum: nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; Piso 99.
2. quod: mihi laetari videtur, quod ..; Catil. II, 2. alteri ... quod primus ille ... in praefecturam illam sellam curulem attulisset, mirandum in modum laetati sunt; Planc. 19. ut in hoc sit semper ipse laetatus, quod ea faceret; Phil. XI, 9.
3. sin: sin autem est rivolus arcessitus, ... laetabor; Cael. 19. ſ. 1.
4. acc. c. inf.: quae perfecta esse ... vehementer laetor; Sex. Rosc. 136. me ... oportebit ... laetari ... eius modi fortunam esse; Verr. IV, 81. cur ego non laeter, meum consulatum exstitisse? Catil. IV, 2. vehementer laetor eum esse me; Sulla 23. magno opere eis esse laetandum, huius L. Cornelii benevolentiam erga suos remanere Gadibus; Balb. 43. laetemur decertandi oblatam esse facultatem; Phil. XIII, 7. laetandum esse ausus es scribere Trebonium dedisse poenas? ib. 22. „dedisse poenas sceleratum cineri atque ossibus clarissimi viri ... laetandum est"; ib. easdem (turpitudines) per vim laetantur aliis se intulisse; ib. XIV, 9.
III. **mit Accusativ**: alqd: etiam quod laetere habes; Verr. II, 180. illud ... mihi laetandum ... esse video; imp. Pomp. 3. hoc laetaris; Phil. XIII, 23.

laetus, froh, freudig, heiter, angenehm: alqs: iste .. ex alacri atque laeto sic erat humilis; Verr. a. pr. 17. hi .. vagantur laeti; Font. 33. Catilinam .. alacrem atque laetum (videbant); Muren. 49. (intueri potestis) eos ... laetos .. volitare; Sest. 1. eas (litteras) tu laetus proferas; Phil. VII, 5.
canes: laeti adferebant (canes); Verr. IV, 47.
cives: ut alacres et laeti ... inter se impii cives ... gratulabantur; Phil. XII, 18.
dies: qui (dies) idem tibi laetissimus (fuit); Vatin. 6. ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30. qui umquam ... dies laetiores fuerunt? ib. X, 8.
domus: cum .. me domus ... laetissima accepisset; Sest. 131.
flores: quam circa (planitiem) ... sunt ... laetissimi flores; Verr. IV, 107.
fructus: ut ... fructus ... non ... laetos ... tulissem; Planc. 92.
ludi: qui ... ludi ... laetiores fuerunt; Phil. X, 8.
populus: quo (die) populus Romanus (laetior)? Phil. I, 32.
senatus: quo senatus die laetior? Phil. I, 32.

laevo, glätten: qui ... laevare corpus potes; Fr. B, XIII, v, 1.

lambo, belecken: „quos (canis) tribunal meum vides lambere"; Verr. III, 28.

lamentatio, Wehklagen, Jammer: I. conticescit: conticisceret illa lamentatio ... urbis; sen. 17.
est: quae utriusque lamentatio (erit)! Muren. 89.
II. facio: quas lamentationes fieri (putatis) solitas esse? Verr. IV, 47.
perhorresco: lamentationem matrum familias ... perhorresco; Catil. IV, 12.
III, 1. commoneri: nolite pati .. aras deorum ... cotidianis virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
obruere: ut ne ... gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.
2. cum: multis cum lamentationibus ... simulacrum Dianae tollendum locatur; Verr. IV, 76.

lamentor, wehklagen, bejammern: I. uxor: quod .. Antonii ... audiebam lamentari uxorem; Phil. XII, 2.
II. calamitatem: est initum consilium, ut ... nemo ... ad lamentandam calamitatem relinquatur; Catil. IV, 4.

lamentum, Wehklagen: in: quid? quod tu ... in .. lamentis .. iacuisti? Piso 89.
sine: ut ... sine lamentis ... ambureretur abiectus; Milo 86.

lampas, Fackel: vidi argenteum Cupidinem cum lampade; Verr. II, 115.

lana, Wolle: quid a Milesiis lanae publice abstulerit? Verr. I, 86.

langueo, matt sein: alqs: cum ... e via languerem; Phil. I, 12.
iuventus: quamquam languet iuventus; Piso 82.

languesco, erschlaffen: alqs: si nos languescimus; Phil. VIII, 4.
legio: ipsa illa Martia ... legio hoc nuntio languescet; Phil. XII, 8.

languidulus, welk: corona: humus erat ... coronis languidulis et spinis cooperta piscium; Fr. B, IX, 1.

languidus, matt, schlaff: alqs: surrexisset Apronius ... vigiliis languidus; Verr. III, 81. vino languidi ... eructant; Catil. II, 10. nos etiam languidiores postea facti sumus; Phil. VIII, 21.
studium: languidiore .. studio in causa fuistis; Ligar. 28.

languor, Erschlaffung: exspectatio .. quantum adferat languoris animis quis non videt? Phil. VII, 1.

lanio, zerfleischen: reliquum corpus [tractum atque laniatum] abiecit in mare; Phil. XI, 5.

lanista, Fechtmeister: I, 1. perit: uter eorum perisset, tamquam lanista, in eius modi pari lucrum fieri putabat; Piso 27.
recedit: ille lanista ... a gladio recessisse videtur; Sex. Rosc. 118.
videt: ne videret unius corporis duas acies lanista .. dimicantis; Phil. XIII, 40.
videtur: s. recedit.
2. sum: ego lanista? Phil. XIII, 40.
II. confero ad: hic ... se ad eum lanistam contulit; Sex. Rosc. 17.

lanternarius, Laternenträger: consul: quod mihi .. certamen esset huius modi? ... cum altero, barbaro Epicureo, cum altero, Catilinae lanternario consule? Piso 20.

lapidatio, Steinewerfen: I. facio: fit magna lapidatio; Verr. IV, 95. facta lapidatio est; dom. 12. quas lapidationes ... fecerit; ib. 67. lapidationes .. fiebant; Sest. 34.
video: lapidationes persaepe vidimus; Sest. 77.
II, 1. tollere: iudicium tollere ... voluit ... lapidatione; Sulla 15.
2. in: quem .. pestes in lapidatione illa nominabant? dom. 14.

lapidator, Steinschleuderer: lapidator (est Sergius); dom. 13.

lapis, Stein: I. est: utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo an quattuor illas reponere? Verr. I, 147. in illo tumultu ... lapides (erant); Piso 28.
II, 1. apporto: lapis aliquis ... apportandus fuit? Verr. I, 147.
caedo: lapis aliquis caedendus ... fuit? Verr. I, 147.
curo: s. iacio.
iacio: lapides iacti (sunt); dom. 53. cum ille ... lapides iaciendos curavisset; Milo 41.
removeo: lapides removeantur; Flacc. 97.
repono: cum suo quemque loco lapidem reponeret; Verr. I, 146.
veneror: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.
2. obicio: qui ... deprecatores salutis meae ... operarum suarum .. lapidibus obiecerit; Sest. 27.
III. moles: nisi (fons) ... mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.
IV, 1. appeti: a quibus ille se lapidibus appetitum ... esse dixit; dom. 13.
cadere: lapidibus duo consules ceciderunt; Fr. B, XV, 3.
cooperiri: lapidibus coopertus esset in foro; Verr. I, 119.
debilitare: quae (membra) debilitavit lapidibus; Flacc. 73.
delere: quos lapidibus ... delere non potuerunt; Sest. 2.
discutere: advocationem ... lapidibus discussisti; dom. 54.
eici: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines; Fr. B, VI, 38.
expelli: erat .. expulsus ... lapidibus; Sest. 53.
fugari: qui lapidibus ... alios fugaret; har. resp. 6.
pellere: lapidibus optimos viros foro pellis; har. resp. 39. cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23.
percuti: a quibus ille se lapidibus ... percussum esse dixit; dom. 13.
reponi: columnae ... eisdem lapidibus repositae sunt; Verr. I, 145.
2. de: de me cum omnes magistratus promulgassent praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

laqueatus, mit getäfelter Decke: videat undique tectum pulcherrime laqueatum; Verr. I, 133.

laqueus, Schlinge, Fallstrick: I, 1. declino: cum M. Antonius ... illam beluam, iudicii laqueos declinantem, iam inretitam teneret; Milo 40.
propono: putant ... minus multos sibi laqueos .. condicionum .. propositos esse oportere; Cluent. 150. mihi duos laqueos in causa esse propositos; Fr. B, VI, 48.
2. expedio: ut si me altero (laqueo) expedissem, tenerer altero; Fr. B, VI, 48.
3. eximo ex: ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; Cael. 71.
induo in: videte in quot se laqueos induerit; Verr. II, 102.
insero in: homini ... collum in laqueum inserenti subvenisti; Verr. IV, 37.
II. capi: aequitatem rei verbi laqueo capi; Caecin. 83.
constringere: ut ... illum ... legum .. laqueis constringeret; Sest. 88.
teneri: artioribus apud populum Romanum laqueis tenebitur; Verr. I, 13. s. I, 2.

lar, Lar, Hausgott: s. **familiaris**, A. lar (7 St.) B. II, S. 323, a.

large, reichlich: aestimo: qua in re senatus ... large .. aestimasset; Verr. III, 204.
do: quod dandum est amicitiae, large dabitur a me; Muren. 10.
dono: non pauca suis adiutoribus large donabat; Sex. Rosc. 23.
mitto: mittit homini munera satis large; Verr. IV, 62.
suppedito: victus .. suppeditabatur large sine labore; Sest. 103.

largior, schenken, spenden, austheilen: I. **absolut**: alqs: largitus est ... Fannius Roscio? Qu. Rosc. 27. sin .. eorum aliquis largitus est; Muren. 57. quos apertissime largientis ... sui ... reppulerunt; har. resp. 56. doce (Plancium) largitum esse; Planc. 47. si cogitasset .. largiri quispiam; ib. 49.
II. **mit Object**: alqd: hoc quod ferri nego posse ... largior; Verr. III, 194. istuc si in vilitate populo Romano largiri voluisses; ib. 215. omnia sunt in te, quae ... hominibus .. natura largitur; ib. IV, 80. omnia te sibi esse largitum; ib. V, 58. plus ego tibi largiar; Caecin. 35. ut non existimetis, plus vos ad salutem reo largiri oportere; Cluent. 8. quod scenicis artificibus largiri solebant; Arch. 10. videte quid vobis largiar; Milo 46.
agrum: his ... agrum Campanum est largitus Antonius; Phil. XI, 12.
arma: quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? Phil. V, 5.
civitatem: M. Crassus, non † Avennensem foederatum civitate donavit, homo ... nimium parcus in largienda civitate? Balb. 50.
copiam: cui summam copiam .. dicendi natura largita est; Quinct. 8.
facultatem: quam facultatem mihi multitudo istius vitiorum peccatorumque largitur; Phil. II, 48.
regnum: fortuna regnum est largita; har. resp. 54.

largitio, Freigebigkeit, Bestechung: I. **absolut**: 1. conciliat: gratiam aequitatis largitio (conciliat); Muren. 41.
concitat: ipsa .. largitio ... multitudinem concitabat; Sest. 105.
eripit: ex horum severitate te ... eripiet ... ulla largitio? Verr. III, 83.
2. Ausruf: quanta largitio! Flacc. 13.
II. **nach Verben**: 1. facio: si largitionem factam esse confiterer; Muren. 5.
intermitto: numquam est intermissa a maioribus nostris largitio .. civitatis; Balb. 31.
obicio: cum mihi .. largitiones .. obiciuntur; dom. 98.
offero: *oblato* commodo aliquo imperitis aut largitione; Sest. 77.
probo: negabant, me adduci posse, ut ullam largitionem probarem; leg. agr. II, 12.
promulgo: largitio aliqua promulgata; leg. agr. II, 10.
quaero: perniciosa largitio ... quaeritur; Muren. 80.
remitto: eidem .. infinitam largitionem remittebas; Qu. Rosc. 12.
significo: quae (benignitas) ... significat largitionem; Muren. 77.
simulo: si quem ... commovet, ut huic simulatae largitioni resistat; leg. agr. II, 76.
2. resisto: qui ager ipse per sese ... largitioni restitisset; leg. agr. I, 21. qui largitioni resistat; Muren 24. improbis largitionibus restitit; Sulla 65. s. 1. simulo.
3. utor: cum iste infinita largitione contra me uteretur; Verr. I, 19.
III. **nach Adjectiv**: effusus in: quis in largitione effusior (erat)? Cael. 13.
IV. **nach Substantiven**: metus: senatum et bonos omnis ... maximarum .. largitionum metu liberavi; Piso 4.
quaestus: hominis ... valde in hoc largitionis quaestu noti et cogniti domum Catilinam et Antonium cum sequestribus convenisse; Fr. B, VIII, 1.
simulatio: sin insidias fieri libertati vestrae simulatione largitionis intellegatis; leg. agr. II, 16.
spes: spe largitionis oblata; dom. 47.
suspicio: largitionis recipienda suspicio est; Planc. 6. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio; Planc. 49.
voluntas: largitionis voluntas .. in re publica versata est; Catil. IV, 13.
V. **Umstand**: 1. caecare: qui largitione caecarunt mentis imperitorum; Sest. 139.
concitare: quia nulla .. largitione populum Romanum concitare possunt; Sest. 104.
corrumpere: quam quisque tribum largitione corrumperet; Planc. 37. dubitatis quin eas tribus ... iudicarit .. ab hoc .. non largitione corruptas? ib. 39.
devinciri: quas (tribus) is largitione devinctas haberet; Planc. 37. suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; ib. 45.
explere: te cum .. illius largitionibus ... explevisses; Phil. II, 50.
saturari: omni largitione saturati Pergameni; Flacc. 17.
vinci: modo ne largitione sis victus; Planc. 14
2. causa: ut esset, quod nos largitionis causa venderemus; leg. agr. I, 4.
per: qui per largitionem magistratus adepti sunt; Verr. II, 138.

largitor, Spender, Bestecher: I. sum: non potest, qui ambitu ne absolutum quidem patiatur esse absolutum, ipse impune umquam esse largitor; Cael. 78. cuiuscumque tribus largitor esset per hanc consensionem ... esse notum; Planc. 37.
II. appello: largitorem ... non putat appellari posse popularem; Catil. IV, 10.

largus, reichlich, freigebig: arator: qui (arator) si largissimus esse vellet; Verr. III, 118.
copia: mihi copiam quam largissimam factam oportebat; Verr. I, 158.
viaticum: ut eos ... largo ... viatico commoveret; Flacc. 14.

late, weit, breit, weit und breit: continuo: ager a certis hominibus latissime continuatus .. habet invidiam; leg. agr. II, 70.
convenio: cum ... regiones ipsae convenerint, aliquanto etiam latius quam termini postulabant; Rabir. 8.
diffundor: numerus .. huius generis late .. diffusus est; Sest. 97. o Cn. Pompei sic late .. diffusa laus! Balb. 13.
dimano: meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.
dissemino: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.
dissipo: nihil ... latius dissipatur; Planc. 57.
dispergo: bellum ... tam .. late dispersum; imp. Pomp. 35.
divido: bellum ... tam late divisum; imp. Pomp. 31.
do: latius potuit (venenum dari) abditum aliqua in parte panis; Cluent. 173.
mano: cum ... infinitum malum ... manaret in dies latius; Phil. I, 5.
pateo: quod quam late pateat, videatis; Cluent. 157. quod (imperium) latissime patet; leg. agr. II, 85. latius patet illius sceleris contagio; Muren. 78. late patet gratia; Planc. 55. quae (familiaritates) late patere non possunt; Milo 21. hoc C.

Caesaris iudicium ... quam late pateat attendite; Marcell. 13.
teneo: quae (civitas) satis late .. mare tenuisse dicitur; imp. Pomp. 54.
vagor: vagabitur .. tuum nomen ... late; Marcell. 29.

latebra, Schlupfwinkel: I. est: non invenio quae latebra togatis hominibus esse possit; Cael. 62. cum in animis hominum tantae latebrae sint; Marcell. 22.
Lücke: latebra mendacii; Fr. A, III, 5.
II, 1. peragro: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.
tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere; Tull. 11.
2. erumpo ex: cum illa coniuratio ex latebris ... erupisset; Sest. 9.
impello in: cum ignaviae ratio te ... in latebras impelleret; Rabir. 22.
III. occultare: ut se non ... latebris occultare velit; imp. Pomp. 7.

latebrosus, reich an Schlupfwinkeln: via: illa via latebrosior ... Appia .. vocabatur; Sest. 126.

lateo, verborgen, versteckt sein, sich versteckt halten: I. unpersönlich: latere mortis erat instar turpissimae; Rabir. 24. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; Sest. 89.
II. persönlich: alqs: quis est, qui fraudationis causa latuisse (Quinctium) dicat? Quinct. 74. quid .. C. Rabirium facere convenit? utrum inclusum atque abditum latere in occulto ... an in Capitolium pergere? Rabir. 21. videmus ... tria fuisse, ut aut cum Saturnino esset, aut cum bonis, aut lateret; ib. 24. si qui occulte a salute nostra dissentiunt, lateant; Sest. 14. si essent in vestibulo balnearum, non laterent; Cael. 62. ex quibus requiram quem ad modum latuerint aut ubi; ib. 67. latet in scalis tenebrosis Cominius; Fr. B, VI, 51.
alqd: hoc quidem minime latet; Sex. Rosc. 118. ne ... omnia ... ita abdita latuisse videantur; Verr. II, 181. ubi tandem istud latet? ib. V, 47. omnia, quae in diuturna obscuritate latuerunt; Cluent. 66. ut nihil possit neque additum neque detractum latere; ib. 82. ut id, quod latebat, erumperet; Catil. II, 27. quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.
Alexandria: ut occulte latet (Alexandria)! leg. agr. II, 41.
auctoritas: nobis .. auctoritas tam diu .. latuit? sen. 13.
bellum: quoniam sub nomine pacis bellum lateret; Phil. XII, 17.
divitiae: „latent regiae divitiae“; Rab. Post. 45.
facinus: facinus non in aequitate defensionis, sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38. num quod lateat facinus; Sulla 79.
flagitia: ut ... omnia flagitia latere posse arbitraretur; sen. 15.
furta: in qua defensione omnia tua furta ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151.
homo: cum latere hominem putarent; Piso 93.
insidiae: quae (insidiae) latent in simulatione officii; Verr. I, 39.
libidines: ut ... libidines ... latere posse arbitraretur; sen. 15. lateant libidines eius illae tenebricosae; prov. cons. 8.
locus: quis locus ... tam fuit abditus, ut lateret? imp. Pomp. 31.
nomen: quam veri simile .. est in tot hominibus ... meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26.
pecunia: pecunia latuit in .. caligine; Verr. III, 177.
res: omnes urbanae res ... latent in tutela ... bellicae virtutis; Muren. 22. mediocris res ... sub hoc verbo ... latet; leg. agr. III, 12.
scelus: ibi scelus .. inter illa tot flagitia latere putatote; Sex. Rosc. 118. neque .. dissimulari tantum scelus poterat nec latere; Sest. 25.
sensus: communis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34.
societas: sub quo nomine tota societas latuit || statuit, al. ||; Sex. Rosc. 124.
tempus: illud tenebricosissimum tempus ineuntis aetatis [tuae] patiar latere; Vatin. 11.

latibulum, Schlupfwinkel: 1. facilis: defendendi facilis est cautio ... latibulis occultorum locorum; Flacc. 31.
tegere: cum etiam ferae latibulis se tegant; Rab. Post. 42.
2. ex: repente .. te, tamquam serpens e latibulis, ... intulisti; Vatin. 4.

latio, Antrag: I. impedit: meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.
II. in: si in ipsa latione tua ... manus conlata non est; dom. 53.

latito, versteckt, verborgen sein, sich versteckt halten: I. unpersönlich: latitare est turpis occultatio sui; Fr. A, 1.
II. alqs: si latitare ... videatur (Quinctius); Quinct. 54. nisi si latitant, qui ... proficiscuntur; ib. 60. QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITARIT; ib. latitavit (Quinctius); ib. 75. qui fraudandi causa latitet; ib. 84. qui non latitarit; ib. 85. quod .. fraudandi causa latitasset (Quinctius); ib. 86. extrahitur domo latitans Oppianicus a Manlio; Cluent. 39.
scriptor: latitat omnino (scriptor); dom. 83.

latitudo, Breite: quam multos existimatis esse, qui latitudinem possessionum tueri ... non possint? leg. agr. II, 68.

lator, Antragsteller: I, 1. abhorret: cum ipse lator nihil ab horum turpitudine .. abhorreret; Sest. 112.
attingit: negat fuisse rectum me ... legis ambitus latorem ... causam L. Murenae attingere; Muren. 3.
defendit: intellegit ... ipsum latorem legis poenas defendisse; Catil. IV, 10.
volt: si ... lator ipse legis ... iuris .. disceptationem esse voluit; Milo 23.
2. Präd.: eodem gladiatore latore; sen. 18.
II. paenitet: cuius (legis) ... arbitror latorem ipsum ... paenitere; Phil. XIII, 32.
reperio: suffragii latorem ... reperire potuisti; dom. 48.
III. culpa: culpa atque improbitate latoris *oblato* commodo aliquo imperitis; Sest. 77.

latro, bellen, eifern: alqs: sin ... sine suspicione latrabitis; Sex. Rosc. 57. in suspicione latratote; ib.
canes: quod si luce quoque canes latrent; Sex. Rosc. 56. qui (canes) .. latrare ... possunt; ib. 57.

latro, Straßenräuber, Wegelagerer, Bandit: I. Subject: dat, al.: idem hic myrmillo Asiaticus, latro Italiae, ... cum Aquilae primi pili nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit; Phil. XII, 20.
deserunt, al.: qui me duo sceleratissimi post hominum memoriam ... latrones non modo deseruerunt, ... sed prodiderunt, oppugnarunt, omni auxilio spoliatum esse voluerunt; sen. 10.
est: non modo hic latro, ... sed quis umquam ... tantis rebus gestis fuit qui se populi Romani ... patronum dicere auderet? Phil. VI, 12. alter est disignatus Insteius nescio qui, fortis ... latro; ib. XIII, 26.
putant: quis illum .. consulem nisi latrones putant? Phil. IV, 9.
II, nach Verben: 1. conloco: illud .. taeterrimum ... auditu, ... in cella Concordiae conlocari .. latrones; Phil. V, 18.
describo: me videlicet latronem ... abiecti homines ... describebant; Milo 47.

eripio: ne eadem mulier ... turpissimum latronem eripuisse ... videatur; Cael. 78.
habeo: quem (hunc latronem) clientem habere nemo velit; Phil. VI, 12. Dolabella non ita multos secum habuit ... latrones; ib. XI, 10.
invenio: quis latro ... inveniri potest? Catil. II, 7.
macto: latrones Italiae ... mactabis; Catil. I, 33.
nomino: qui latrones .., si quidem vos consules, ... nominabuntur? Piso 24.
occido: praedonem et latronem .. occidi vetant; Tull. 50. quia ... non numquam etiam latro a viatore occiditur; Milo 55.
praemitto: praemisso Marso nescio quo Octavio, scelerato latrone; ib. XI, 4.
relinquo: qui ... illum .. latronem ... reliquerunt; Phil. IV, 5.
2. cado: omnibus istis latronibus ... iam pridem de manibus arma cecidissent; Phil. XIV, 21.
condono: agitur utrum M. Antonio facultas detur ... agrorum suis latronibus condonandi; Phil. V, 6.
credo: non .. latroni ... credidit (pecuniam); Rab. Post. 6.
do: cervices latronibus dandae (sunt); Phil. XII, 15.
infero: latroni quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.
polliceor: quod ille latronibus suis pollicetur .. domos; Phil. VIII, 9.
sum: cui (latroni) templum illud fuit ... arx civium perditorum; Piso 11.
trado: si tu totam rem publicam nefariis latronibus tradidisses; Piso 57.
3. accipio a: quando quidem maius (beneficium) accipi a latrone nullum potuit; Phil. II, 6.
confero in: in aliquem credo hoc ... latronem ... esse conlatum; Phil. XIV, 14.
incido in: qui in latrones inciderint; Milo 30.
mitto ad: me ... invito ... legati missi (sunt) tres consulares ad latronem; Phil. XIII, 20.
repeto a: fuistisne .. rem publicam a funesto latrone repetituri? Sest. 81.
scribo ad: quod scribam ... non tamquam ad ... latronem; Phil. II, 9.
III. **nach Substantiven:** 1. alqs: bellum .. infert quattuor consulibus unus omnium latronum taeterrimus; Phil. XIV, 8.
beneficium: quod est aliud ... beneficium latronum, nisi ut ..? Phil. II, 5.
cohors: recuperatores de cohorte latronum sibi parari videbat; Verr. III, 55.
copia: cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum ... copia; Phil. XI, 14.
discessus: ut primum post discessum latronis ... libere senatus haberi potuit; Phil. V, 30.
dominatus: etiamne huius impuri latronis feremus taeterrimum ... dominatum? Phil. III, 29.
dux: ut ... latronum dux .. fugerit; Phil. XIV, 27.
egestas: praesidia vestra cum illius latronis ... egestate conferre debeo; Catil. II, 24.
genera: semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.
gladii: cum miser ille prius latronum gladios videret; Phil. XI, 7.
greges: gloriam sperabit a latronum gregibus; Phil. XII, 26.
impetus: incitatos latronum impetus retardavit; Phil. V, 23. Caesaris ... virtus latronis impetus ... retardavit; ib. XIII, 19.
inopia: praesidia vestra cum illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 24.
iter: iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate; Milo 55.
manus: qui ... cum latronum manu in Galliam inruperit; Phil. VI, 3. cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum manu; ib. XI, 14. unus furiosus gladiator cum taeterrimorum latronum manu contra patriam ... gerit bellum; ib. XIII, 16.
minae: ea ... fugientem latronum ... minas recepit; Sex. Rosc. 27.
occultator: sustinuisset hoc crimen primum ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 50.
princeps: ut ... princeps ... latronum fugerit; Phil XIV, 27.
receptor: s. occultator.
ritus: erat ei vivendum latronum ritu; Phil. II, 62.
sanguis: postea quam latronis ... sanguine imbuta (via Appia) est; Milo 18.
sententia: de latronum ... sententia condemnat omnis; Verr. V, 114.
tela: fugientem latronum tela ... recepit; Sex. Rosc. 27. si vita nostra ... in tela .. latronum ... incidisset; Milo 10.
vis: subiit .. vim illam nefariam consceleratorum latronum; Sest. 76. si vita nostra ... in vim ... latronum ... incidisset; Milo 10.
vox: Vatinii latronis .. vox audietur? Vatin. 15.
2. certamen cum: est ... populo Romano ... omne certamen ... cum latrone; Phil. IV, 15.
res cum: mihi erat res ... cum latrone; Sest. 89.
IV. **Umstand:** a: cum ... a latrone archipirata productus esset; sen. 13. cum vestris precibus ab latrone illo repudiati estis; Sest. 26. arma in templo Castoris ... constituebantur ab eo latrone; Piso 11. quia non semper viator a latrone ... occiditur; Milo 55.
cum: minime miror te ... cum perditissimis latronibus ... in diem vivere; Phil. II, 87.
ex: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.
per: si ... non omnia per .. latrones gessisses; dom. 58. quod iam non per latrones suos ... nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2. ea, quae per latrones ... de me egeras; Piso 64

latrocinium, Räuberei, Ränke, Spitzbüberei, Räuberbande: I. **Subject:** penetrat: qui ne vivo quidem Trebonio Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare sivisset; Phil. XI, 32.
II. **nach Verben:** 1. ago: in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* neque actum est nisi ... latrocinia; prov. cons. 9.
communico: quibuscum omnia sua ... latrocinia communicavit; Verr. IV, 24.
gero: s. ago.
immitto: cum ... in eius ... fortunas latrocinium || patrocinum || huius imperii immisisses; dom. 20.
nomino: profeci ... ut id ... latrocinium potius quam bellum nominaretur; Catil I, 27.
opprimo: di faxint, ut .. conlega ... hoc Catilinae nefarium latrocinium opprimat; Muren. 84. Antonii nefarium latrocinium ... brevi tempore oppressum audietis; Phil. IV, 15.
renovo: renovaturum te tua cum illis funesta latrocinia ... putavisti? dom. 10.
significo: non latrocinium (significat haec immaturitas)? Quinct. 82.
video: cum videret in foro latrocinia praeturae; Verr. II, 18. latrocinium consulatus vidimus; dom. 126.
2. abrumpo: haec (legio) se prima latrocinio abrupit Antonii; Phil. XIV, 31.
libero: cum ... rem publicam ... latrocinio domestico liberarint; Sest. 1.
3. compello in: hominem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.
conicio in: cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

conligo ex: an cetera ex eodem latrocinio naufragia conligam? Phil. XI, 36.
defendo a: curiam ... ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19. — contra: me ... contra latrocinium tuum ... defenderant; Piso 25.
loquor de: de istius ... singulari latrocinio (loquar)? Verr. I, 129.
nascor ad: quem .. omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; Sulla 70.
reflecto a: cum ille ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset; Sest. 130.
tollo ex: si ex tanto latrocinio iste unus tolletur; Catil. I, 31.
tueor ab: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus et latrociniis tueretur; Deiot. 22.
venio ad: venio nunc ad istius ... latrocinium; Verr. IV, 1.

III. **nach Substantiven:** castellum: cui templum illud fuit ... castellum forensis latrocinii; Piso 11.
egestates: quam (urbem) ille ad explendas egestates latrocinii sui concupivit; Phil. XIV, 10.
exstinctor: video Milonem, ... exstinctorem domestici latrocinii; Sest. 144.
grex: praetereo animo ex grege latrocinii neminem; Phil. XIII, 10.
iudicium: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium latrociniorum suorum; Verr. I, 130.
vestigia: quae vetustas tollet ... latrocinii .. vestigia? Phil. XII, 12.
vis: cum ... vis latrocinii vestri tota urbe volitaret; Piso 26.

IV. **Umstand:** 1. amitti: unam (civitatem) .. legati latrocinio ... amissam ... rettulerunt; Verr. I, 89.
exsultare: exsulta impio latrocinio; Catil. I, 23.
opprimi: cum ... oppressam taeterrimo latrocinio ... rem publicam teneres; dom. 122.
possidere: unus omnem omnium potestatem armis et latrociniis possidebat; Sest. 34.
spoliari: hic istius scelerato .. latrocinio bonis patriis ... spoliatus venit in iudicium; Verr. I, 152.
2. cum: quod si habenda cum M. Antonii latrocinio pacis ratio fuit; Phil. XII, 17.
in: pereant .. in latrocinio; Catil. II, 22. cogitarisne in illo tuo intolerabili ... latrocinio augur fieri in Q. Metelli locum? Vatin. 19. possumusne .. in Antonii latrocinio aeque esse tuti? Phil. XII, 27.
per: quae ... per ... latrocinium abstulisti; Verr. I, 57. deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictam et eversam per [vim] hominis sceleratissimi nefarium latrocinium immigrare voluisse? dom. 107. domo ... per latrocinium occupata; ib. 146 quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, ... imposita per latrocinium; Piso 30.

latrocinor, Räuberei treiben: alqs: latrocinantem se interfici mallet; Catil. II, 16. ut latrocinetur; Fr. B, XVI, 1, 1.
posteri: proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit, ... ubi impune sui posteri latrocinarentur; Milo 17.

latrunculus, Straßenräuber: est .. res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis ... gesta; prov. cons. 15.

latus, breit, weit: agri: ut ... homines ... agros latos ... desererent; Verr. III, 120.
lorica: descendi ... cum illa lata insignique lorica; Muren. 52.
mare: insula est ... satis lato a Sicilia mari .. diiuncta; Verr. IV, 103.
ora, regio: quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66.
via: viam patefaciatis ... latam; Verr. III, 219. quae (partes) una via lata ... divisae continentur; ib. IV, 119.

latus, Seite: I. deficiunt: me ... latera deficiant; Verr. II, 52.
sustinent: quae latera ... querimoniam possunt sustinere? Verr. IV, 67.
II. offendo: dicitur homo ... latus offendisse; Cluent. 175.
peto: sciebam Catilinam non latus ... petere; Muren. 52. cuius latus ille mucro petebat? Ligar. 9.
tego: latera tegentis alios (vobis ante oculos ponite); Phil. XIII, 4.
tutor: ut aliquo praesidio ... latera tutetur; Sest. 90.
III. corycus: aedilicii (beneficia defendit), corycus laterum et vocis meae, Bestia; Phil. XIII, 26.
oppositus: omnes .. tibi ... laterum nostrorum oppositus ... pollicemur; Marcell. 32.
IV, 1. exhaurire: tu istis faucibus, istis lateribus ... tantum vini ... exhauseras; Phil. II, 63.
pendere: ut tu „naufragio expulsus uspiam saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes"; Piso 43.
2. a: non modo a latere sed etiam a tergo magnam partem urbis relinqueret; Verr. V, 98. a ... lateribus tenebitur, si in Galliam venerit; Phil. III, 32.
ad: eum vident sedere ad latus praetoris; Verr. V, 107.
in: mirabar ... volnus in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.
inter: inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1.
per: ut nemo per tuum latus .. saucietur; Vatin. 13.

laudabilis, lobenswerth: illud meum factum laudabile ... dicerem; dom. 97.

laudatio, Belobung, Lobrede: I. **absolut:** 1. adfert: ut multo plus illa laudatio mali quam boni posset adferre; Verr. IV, 141.
est: praeclara laudatio; Verr. II, 13. quae est ista laudatio? ib. IV, 19. quae est ista tandem laudatio? ib. V, 58. laudationem ... falsam esse dicebat; Flacc. 36. tua illa pulcra laudatio; Phil. II, 90.
habet: quid habeat utilitatis vera laudatio; Verr. V, 57. obsecrat, ut sua .. laudatio .. aliquid ... momenti habuisse videatur; Font. 14.
potest: s. adfert.
procedit: haec tibi laudatio procedat in numerum; Verr. IV, 20.
prodest: prosit (L. Flacco) ... praeclara ... laudatio; Flacc. 101. prosint (L. Flacco), ... coloniarum laudationes; ib.
videtur: s. habet; Font. 14.
2. sum: ut omnes intellegere possent, non laudationem esse illam; Verr. IV, 144.
II. **nach Verben:** 1. comparo: hunc homini alienissimo ... laudationes ... comparare; Verr. IV, 147.
decerno: QUAE (LAUDATIO) C. VERRI DECRETA ESSET; Verr. IV, 145. illi in libellis laudationem decretam miserunt; Cluent. 197.
do: quam (laudationem) ille temporis causa nobis datam dicit; Flacc. 37.
habeo: tibi habe .. istam laudationem; Verr. IV, 151. tibi habeto istam laudationem; Flacc. 36.
mitto: laudationes honestissimae missae sunt; Cluent. 197. s. decerno; ib.
obsigno: laudatio ... obsignata creta est; Flacc. 37.
peto: ex illo tempore a civitatibus laudationes petere ... coepit; Verr. II, 64.

profero: quae est a nobis prolata laudatio; Flacc. 37.
recito: quae dum laudatio recitatur; Cluent. 196.
remitto: quibus ego laudationem istam remittam; Flacc. 38.
tollo: ut illam laudationem ... tollerent; Verr. IV, 140. UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. 145.
2. utor: eorum laudatione .. non uteretur; Verr. IV, 142. quorum .. omnium laudatione utimur; Scaur. 19.
spolio: tu P. Clodii .. cadaver ... spoliatum ,.. laudatione ... nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.
3. cognosco ex: par studium ex testimonio et laudatione cognoscetis; Cluent. 198.
mitto ad: quae (legatio) ad tuam laudationem missa est; Verr. V, 47.
refero de: refertur ad senatum de laudatione Verris; Verr. IV, 142.
venio ad: eos ... non ad istius laudationem ... venisse; Verr. II, 45.
III. nach Substantiven: 1. auctoritas: quam putas auctoritatem laudationis eorum futuram? Verr. IV, 19.
consultum: docent, eius modi se consultum fecisse laudationis; Verr. IV, 144.
iactura: laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36.
legati: cuius laudationis legati ... dixerunt; Verr. V, 58.
mentio: audebit mentionem facere Mamertinae laudationis; Verr. V, 57.
princeps: adest ... princeps laudationis tuae; Verr. IV, 17.
2. litterae de: cum a C. Verre litterae ... de laudatione venissent; Verr. IV, 141.
ratio de: de laudatione .. ratio ... reddita est; Verr. IV, 141.
IV. Umstand: 1. aspergere: cum ... clarissimo viro non nullam laudatione tua labeculam aspergas; Vatin. 41.
gloriari: gloriari visus es laudatione; Flacc. 74.
iuvare: illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum; Verr. IV, 147.
refutare: periuria ... laudationibus .. refutare; Font. 45.
2. causa: qui se nunc publice laudationis causa venisse dicunt; Verr. II, 45.
cum: equites Romanos .. ad hoc iudicium .. cum gravissima atque ornatissima laudatione miserunt; Cael. 5.
sine: ut ... sine laudationibus ... ambureretur abiectus; Milo 86.

laudator, Lobredner, Belobungszeuge: I, 1. dicit: istius laudator ... istum bona sua ... eripuisse dixit; Verr. II, 13.
est: isti laudatores tui non testes mei sunt? Verr. IV, 19.
laedit: laudator .. laedat necesse est; Verr. IV, 19.
non volt: ego ille ... pacis semper laudator ... pacem cum M. Antonio esse nolo; Phil. VII, 8.
repudiant: at qui homines (repudiant)? Pergameni, laudatores tui; Flacc. 74.
2. sum: Heius est laudator; Verr. IV, 19. nemo erat voluntarius laudator praeturae tuae; ib. 143. omnes ... laudatores fuerunt; Quir. 16. qui dicuntur praeter ceteros esse ... laudatores voluptatis; Sest. 23. me ... esse sententiae vestrae .. laudatorem vidistis; prov. cons. 25.
II, 1. do: qui decem laudatores dare non potest; Verr. V, 57.
lego: cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit, ... vitae laudatores; Balb. 42.
mitto: quae (provincia) pro huius periculis ... laudatores misit; Flacc. 100. laudatores ad hoc iudicium, summos homines ac nobilissimos, ... missos videtis; Balb. 41.
video: laudatores videtis; Cluent. 197. f. mitto; Balb. 41.
2. utor: eo ... laudatore ... utemur; Font. 16. ipse ... neque defensoribus uti neque laudatoribus potuit; Cluent. 56. hisce utitur laudatoribus Flaccus; Flacc. 64.
3. incipio ex: ex quo potius (incipiam) numero quam ex ipsis laudatoribus tuis; Verr. IV, 3.
III. flos: aspiciant hunc florem .. laudatorum; Flacc. 61.
locus: quis eum ... in laudatoris ... loco viderat? Cluent. 110.
IV. ab: hoc ... non intellegis ab istis ... tuis laudatoribus esse sublatum; Verr. V, 47.

laudo, loben, anerkennen, ein günstiges Zeugniß geben: I, absolut: 1. substantivisch: opera consumitur in laudando; Verr. II, 13.
2. verbal: a. unpersönlich: haec est una via ... honoris a bonis viris sapientibus ... laudari; Sest. 137. laudari ... gloriosum est; Phil. I, 33.
b. persönlich: alqs: laudabunt omnes, si ... iudicaris; Sex. Rosc. 138. aliis, si laudarent, benignissime promittere (Verres); Verr. II, 12. si princeps eam sententiam dicerem, laudaretis profecto; prov. cons. 1. damnatus est .. C. Megaboccus ex Sardinia non nullis etiam laudantibus Sardis; Scaur. 18. etsi nefarie fecisti, ... laudare non possum; Milo 33. ita, quod proprie meum est, laudasti; Phil. II, 18. si propter innocentiam (iudicia non metuis), laudo; ib. 115. cum idem supplicium minatur optimis civibus, ... laudare videtur; ib. III, 18. quod si auctoritatem interponis sine armis, magis equidem laudo; ib. XIII, 15.
cives: cum ... laudent omnes .. cives; Font. 35.
civitas: alia civitas nulla .. publico consilio laudat; Verr. II, 13. una (civitas) laudat; ib. V, 57.
fratres: ostendo tristis. laudant (fratres illi); Verr. IV, 32.
legatio: ut legatio laudet; Verr. II, 114.
socii: cum ... laudent omnes vestri ... socii; Font. 35.
II. mit Ergänzung: 1. quod: quod viris fortibus ... honos habitus est, laudo; Sex. Rosc. 137. quod minuit, ... laudo; leg. agr. II, 58. quod bene cogitasti aliquando, laudo; Phil. II, 34.
2. Infinitiv: in Asia continenter vixisse laudandum est; Muren. 12.
3. acc. c. inf.: „securi percussos Petraeum et Menedemum ... laudavistis“; Phil. XIII, 33.
III. mit Object: alqm: (eum) quem pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode posset; Sex. Rosc. 33. qui eundem ... laudares; Qu. Rosc. 19. quae (civitas) publice .. qui istum laudarent, miserit; Verr. II, 13. nemo vestrum audierit, istum a Syracusanis publice laudari; ib. 15. ita porro laudatus (Pompeius) ... ab omnibus Siculis; ib. 113. te ... una .. civitas ... [publice laudat]; ib. 114. hunc civitates ... testimonio suo ... publice laudant; ib. cogat alios laudare; ib. 139. si te laudarent publice; ib. 155. hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis laudandus ... est; ib. III, 2. quam copiose laudatur Apronius a Timarchide; ib. 155. quae (legatio) ad istum laudandum missa est; ib. IV, 15. civitas istum publice ... laudat; ib. dixit se istum publice laudare; ib. 16. qui (princeps) te publice laudat; ib. 17. laudatum etiam vos quemquam venistis? ib. 24. cum eum publice pro ... meritis laudare coeperent; ib. 142. laudent te ... Mamertini ...; ita tamen laudent, ut ...; ita laudent, ut ..; ib. 150. qui ... laudetur ut optimus imperator; ib. V, 18. cum te soli ex Sicilia laudant; ib. 58. qua in re .. laudas Hirtuleium; Font. 2. laudas illum, quod ... instituerit; ib. cum omnes legati nostri ... M.

Fonteium ... laudent; ib. 32. quem ... ne inimicus quidem ... significare poterat, nisi ante laudasset; ib. 39. Lucullum .. ex hoc loco esse laudatum; imp. Pomp. 21. eundem ... in ambitus iudicio pro testimonio diligentissime laudat; Cluent. 132. metuebat ... ne exsulis testimonio laudaretur; ib. 170. eis eum verbis publice laudant; ib. 196. nefas esse arbitrer Gracchos laudare; leg. agr. II, 10. hunc praesentis laudare voluerunt; ib. 197. iure laudantur; Catil. III, 14. quem cum ... Maximus laudaret; Muren. 75. te civitas .. laudaret; Flacc. 74. cum Sullam ... laudarent; Sulla 49. in qua re est uterque laudandus; ib. 68. „illum laudarunt"; ib. 81. qui Catilinam non laudavi; ib. 83. ipse qui laudatur; Arch. 22. qua .. in sententia ... laudandus essem; dom. 27. ut se quisquam, si ab isto laudatus sit, laudatiorem putet; har. resp. 46. eum C. Glaucia laudabat; ib. 51. certe laudat (Pompeium); ib. hunc ... laudaturum illum non fuisse; ib. 52. laudat illum; ib. tu hoc loco laudas Milonem et iure laudas; Sest. 86. cum idem laudes Milonem; ib. 90. ut ... T. Annium isdem verbis laudares, quibus eum verbis laudare ... boni cives consuerunt; Vatin. 40. cum T. Annium tanto opere laudes; ib. 41. qui (M. Lepidus) ... annalium litteris ... laudatus est; prov. cons. 20. isti, quos tu iure laudas; Planc. 28. immo [ei] Gabinium laudaverunt; Rab. Post. 31. eandem causam Alexandrinis fuisse cur laudarent Gabinium; ib. 32. qui laudavit (illum); ib. quis est qui non ... laudet (T. Annium)? Milo 77. „te ... satis laudare non possum"; ib. 99. non intellegit eum, quem contra dicit, laudari a se; Phil. II, 18. me isdem edictis nescit laedat an laudet; ib. III, 18. laudo, laudo vos; ib. IV, 3. quem (L. Egnatuleium) senatus merito paulo ante laudavit; ib. 6. Gallia ... merito vereque laudetur; ib. V, 37. laudandi sunt ex huius ordinis sententia Firmani; ib. VII, 23. cur ... eos laudas? ib. X, 5. qui (P. Vatinius) et antea iure laudatus a vobis et tempore merito laudandus est; ib. 13. imitare me, quem tu semper laudasti; ib. XI, 23.

alqd: qui (haec) laudare volunt; Sex. Rosc. 138. summe haec omnia mihi videntur esse laudanda; div. Caec. 57. quod ... magno opere quod laudent non habent; Verr. a. pr. 46. hoc ... non laudari ... potest; Muren. 8. qui hoc non vere laudare possit; Flacc. 67. sapientes ea, quae populus fecisset, .. non semper laudanda duxerunt; Planc. 9. omitto illa, quae ... laudantur, ut vivat cum suis; ib. 29. in eo ... laudata sunt omnia; ib. 32. quae (vita tua) ... quae laudet exspectat; Marcell. 28. quae sunt ... adhuc hominum magis iudiciis quem publice laudata; Phil. V, 35. non laudavimus, quod ne audivimus quidem; ib. XIII, 33.

accusatorem: non accusatorem .. laudari volo; Verr. I, 98.

auctorem: illo absente auctore laudato; Flacc. 98.

civitatem: laudarem illam civitatem; Verr. II, 163.

clementiam: suam clementiam laudari magno opere nolebant: Cluent. 105.

consilium: ut ... consilium laudetur; leg. agr. II, 6. ne .. consilium ... laudare videamur; Flacc. 87. erit causa cur consilium ... iure ac merito laudare possimus; dom. 2. quorum ... consilium ... auctoritate vestra est ... laudatum; Phil. X, 23.

constantiam: laudanda (est) constantia; Phil. II, 75. cuius est in rem publicam semper merito laudata constantia; ib. XIII, 29.

defensionem: quae est ... alia laudanda defensio? Phil. IV, 8.

defensorem: defensorem in mea persona ... maxime laudari volo; Verr. I, 98.

diligentiam: laudabam .. incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.

duces: duces eos laudavistis; Phil. V, 3.

exercitus: si quattuor exercitus ei ... propterea laudantur; Phil. X, 15.

factum: ut ... factum ... laudetur; leg. agr. II, 6. quorum ... factum auctoritate vestra est ... laudatum; Phil. X, 23.

indulgentiam: si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

ingenium: ingenium ita laudo, ut non pertimescam; div. Caec. 44. ne ... meum laudet ingenium; Verr. I, 24.

inimicum: laudabo inimicum; Piso 67.

instituta: ut omnes eius instituta laudare .. possint; Flacc. 63.

legem: legem ... laudo; imp. Pomp. 69. quas (leges) maxime laudare poteramus; Phil. V, 7.

legiones: laudantur exquisitissimis verbis legiones; Phil. IV, 6. quid? legio Martia: quid? quarta cur laudantur? ib. V, 4. iure laudantur (legiones); ib.

liberatores: quos (patriae liberatores) .. ipsi consules ... laudabant; Phil. I, 6.

librarium: quid est aliud librarium Bruti laudare, non Brutum? Phil. X, 5.

milites: cum laudati (sunt) auctoritate vestra veterani milites; Phil. VII, 10.

mortem: qui .. ipsi mortem ita laudant; Scaur. 4.

nocentem: homines .. nocentissimum laudarunt; har. resp. 38.

operas: cum ... operas Carpinatii magno opere laudasset; Verr. II, 178.

oratores: laudantur oratores veteres; Verr. II, 191.

pacem: si laudanda pax esset; Phil. VIII, 11.

philosophos: laudabat homo doctus philosophos nescio quos; Sest. 23. eos (philosophos) laudabat maxime; ib.

praeturam: ab inimicis eadem praetura laudabatur || laudatur ||; Flacc. 6.

provinciam: laudatur provincia Gallia; Phil. IV, 9.

regem: etsi hoc verbo scio laudari regem non solere; Deiot. 26.

reum: illum reum non laudarat; har. resp. 45.

sapientiam: eorum ... sapientiam laudo; Cluent. 106.

senatum: populus senatum laudare; Verr. IV, 146. quem (senatum) laudavi semper; Phil. VII, 14.

sententiam: sententiam laudo; imp. Pomp. 69. horum ego sententiam ne laudem; dom. 19. laudata .. Cottae sententia; Sest. 74. malui viginti diebus post sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; Phil. VI, 16.

severitatem: eandem (severitatem) laudatis; Flacc. 88. quam severitatem quis potest non laudare? Phil. XI, 15.

studia: quae studia a patribus familias maxime laudentur; Sex. Rosc. 48.

transmissionem: quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7.

turpem: homines turpissimum .. laudarunt; har. resp. 38.

vas: iste unum quodque vas ... laudare; Verr. IV, 63.

vicinitatem: laudanda est ... vicinitas, retinens veterem illam officii rationem; Planc. 22.

virtutem: nisi a te cognovissem in primis eam virtutem solere laudari; Ligar. 26.

virum: fuit .. ille vir ... admirandus neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69. quos (viros) laudare quam lugere praestabit; Phil. XIV, 34.

vocem: L. Pisonis ... praeclara vox a te ... laudata est; Phil. XII, 14.

voluntatem: voluntatem ... laudo; imp. Pomp. 69.

voluptatem: simul audivit voluptatem a philosopho tanto opere laudari; Piso 69.

lavo, baden: quid .. causae excogitari potest cur te lautum voluerit, cenatum noluerit accidere? Deiot. 20.

laurea, Lorbeerkranz, Lorbeerzweig: I. amittit: an ... laurea illa magnis periculis parta amittit longo intervallo viriditatem? prov. cons. 29.
concedit: „concedat laurea laudi“; Piso 74. iudicasti ... minimae laudi lauream concessisse; ib.
II. abicio: cum tu ... tuis ipse furacissimis manibus detractam e cruentis fascibus lauream ad portam Esquilinam abiecisti; Piso 74.
conculco: ut ad portam Esquilinam Macedonicam lauream conculcarim; Piso 61.
detraho: f. abicio. — pario: f. I. amittit.
III. cupidus: quod cupidi .. laureae fuerint; Piso 63.
IV. folia: cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.
V. cum: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea || laude, al. || gestiret; prov. cons. 35. ne tum quidem ... tabellas cum laurea Romam mittere audebas? Piso 39.

laureatus, mit Lorbeeren geschmückt: fasces: quod laureati fasces ... te commentatum esse declarant; Piso 97. a quo ... concessos fascis laureatos tenui; Ligar. 7.
imago: quam (imaginem) ... laureatam ... conspexit; Muren. 88.
lictores: qua veneris cum laureatis tuis lictoribus quis scit? Piso 53. lictores laureati antecedebant; Phil. II, 58.

laureus, von Lorbeeren: corona: quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? Piso 58.

laus, Lob, Anerkennung, Ruhm, Verdienst: I. **absolut:** 1. **Subject:** adlicit: si te laus adlicere ad recte faciendum non potest; Phil. II, 115.
debet: par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8.
est: vestra .. laus ... obscura .. esset; Verr. I, 2. laudem communem sibi ait esse mecum; ib. 18. ut haec laus eximiae virtutis ... hominum ... esse videatur; ib. 56. magna laus (est); ib. V, 5. ista laus ... est ... multorum virorum fortium; Rabir. 10. est laus aliqua humanitatis; Muren. 65. ubi est igitur illa laus oratoris? Flacc. 22. universi senatus communis est laus; Sulla 82. populi Romani laus est urbem ... ereptam esse; Arch. 21. ea laus praeclara ... est; dom. 98. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt: religiones, ... imperii laus; Sest. 98. Maximi .. summa laus est; Vatin. 28. istarum partium culpa est eorum, qui te agere voluerunt; laus pudoris tui, quod ea te invitum dicere videbamus; Cael. 8. quae (laus) quanta sit nescio; Planc. 66. ex quo .. intellegis quanta in dato beneficio sit laus; Marcell. 3. nullam in his esse laudam ampliorem; ib. 4. ne propriae (bellicae laudes) sint imperatorum; ib. 6. non .. tua ulla culpa est, si te aliqui timuerunt, contraque summa laus, quod minime timendum fuisse senserunt; ib. 20. hae sunt regiae laudes, illa privata est; Deiot. 26. f. debet.
floret: qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2.
latet: haec forensis laus et industria latent; Muren. 21.
occupat: omnia laus occupavit; Muren. 12.
redundat: quod laudem adulescentis propinqui existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.
solet: quae (laus) ... spectari solebat; Flacc. 22.
2. **Prädicat:** sum: nulla est .. laus ibi esse integrum; Verr. a. pr. 46. magna est .. laus, si superiores consilio vicisti; ib. III. 41. magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia, quae sit multis profutura; Muren. 19. singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam in foederibus; Balb. 15. haec nimirum laus est, quae non poëtarum carminibus ... celebratur, sed prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43. quorum ... impunitas .. tuae clementiae laus est; Ligar. 10. est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29. ea .. erat ... nuper summa laus consularium, vigilare, adesse animo; Phil. VIII, 30. magna laus meoque iudicio omnium maxima; ib. IX, 7.
3. **Ausruf:** o praeclaram laudem consulatus mei! Catil. II, 10. f. II, 1. diffundo.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adamo: laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.
adfero: ut meae vigiliae ... nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.
adfingo: neque vera laus .. detracta ... neque adficta; imp. Pomp. 10.
adipiscor, f. **adipiscor,** III. laudem (4 St.) B. I, S. 102, b.
adsequor: vitae tantam laudem ... nemo est adsecutus; Catil. IV, 20. videmurne ... liberalitatis laudem adsequi singularem? Flacc. 89.
ago: agitur ... laus aedilitatis; Planc. 79.
appeto: non alienam mihi laudem appeto; Verr. IV, 80.
ascisco: de me dixi sublatius asciscendae laudis causa; dom. 95.
celebro: f. **celebro,** II. laudem (4 St.) B. I, S. 486, b.
communico: hoc ... communicandae laudis causa loquor; Sulla 9. bellicas laudes solent quidam ... communicare cum multis; Marcell. 6.
concludo: in qua (provincia) laus aequitatis ... voluptate concluditur; Muren. 41.
consequor: f. **consequor,** III. laudem (4 St.) B. I, S. 640, a.
conservo: qui laudem ... conservandam suscepit; Verr. IV, 82.
constituo: ex qua (Asia) laus familiae ... constituta est; Muren. 12.
debeo: maioribus .. praecipuam laudem .. debemus; leg. agr. II, 9.
decerno: quam (laudem) se ... decresse dicebant; Verr. IV, 140.
depeculor: qui laudem ... depeculatus es; Verr. IV, 79.
desidero: senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. si .. auctoritas senatus ... laudem ... desiderat; Phil. VII, 14.
despondeo, destino: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem, ... est iniquum; har. resp. 6.
detraho: bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6. f. adfingo.
diffundo: o Cn. Pompei sic late longeque diffusa laus! Balb. 13.
do: te intelleges ... summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; Sex. Rosc. 48.
excito: quibus initiis ac fundamentis hae tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.
expendo: haec nimirum laus est, quae non poëtarum carminibus ... celebratur, sed prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43.
expeto: nihil esse ... expetendum nisi laudem; Arch. 14.
exprimo: laus ab invitis expressa proponitur; leg. agr. II, 5.
extenuo: bellicas laudes solent quidam extenuare verbis; Marcell. 6.
fero: quam laudem ille ... prae se ferebat; Muren. 31.
habeo: si quam habeo laudem; Planc. 66. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot. 26. f. pario.

impertio: tantum impertire laudis, quantum ... debeatur; imp. Pomp. 20. L. Lucullus tantum *huic* laudis impertit; Muren. 20. conlegae meo laus impertitur; Catil. III, 14.
inlustro: laudem inlustras meam; dom. 76.
mereo: ferendo maiorem laudem quam ulciscendo merere; div. Caec. 60.
minuo: quid ... amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? har. resp. 52.
obscuro: ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcell. 30.
obtero: ne obteri laudem imperatoriam ... velitis; Verr. V, 2.
pario: si quam habeo laudem, ... parta Romae est; Planc. 66.
persequor: ut ... hanc (laudem), qui sunt eius stirpis, ... cupidissime persequantur; Rab. Post. 2.
praeripio: ut aliis eam (laudem) praereptam velim; Sex. Rosc. 2. ſ. despondeo.
propago: huius viri laudem ... calamitas propagavit; dom. 87.
propono: exigua laus ... proponitur; leg. agr. II, 5. laus ... proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12. ſ. exprimo.
quaero: quaeritur .. iure domestica continentiae laus; Flacc. 28. qui solidam laudem veramque quaerat; Sest. 93. qui laudem .. quaeritis; ib. 102. si quam habeo laudem, ... est quaesita in foro; Planc. 66. noli .. dubitare .. similem illi gloriae laudem ... quaerere; Ligar. 37.
refero: cum ... veterem ... in liberanda patria laudem rettulisset; Flacc. 1.
restituo: ut ... generi tuo laudem .. restituas; Verr. IV, 80.
specto: ſ. I, 1. solet.
suscipio: qui laudem ... tuendam .. suscepit; Verr. IV, 82.
tribuo: laudem veritati tribuebas; Qu. Rosc. 19. imperatoribus laus est tribuenda, quod ..; imp. Pomp. 8. quae mihi ipsi tribuenda laus esset? Milo 82. laus .. iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; Phil. V, 35.
tueor: ſ. suscipio.
vindico: ut ... cuncta civitas eam laudem pro sua vindicaret; Milo 38.
2. **Genetiv**: obliviscor: te oblivisci laudis domesticae non sinant; Verr. a. pr. 52.
3. **Dativ**: adfero: ut quantum tuis operibus diuturnitas detrahet, tantum adferat laudibus; Marcell. 12. si tuae res gestae ceterorum laudibus obscuritatem attulerunt; Deiot. 12.
concedo: „concedat laurea laudi"; Piso 74. indicasti ... minimae laudi lauream concessisse; ib. honos ... Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27.
consulo: consulet laudi ... tuae; div. Caec. 48.
desum: ego C. Caesaris laudibus desim? Planc. 93.
do: constitui, fortiter esse agendum, illi aetati ... solere laudi dari, etiam si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. quod Q. Metello laudi datum est; Planc. 89.
invideo: invidisse vestrae laudi videretur; Verr. I, 4. inviderunt laudi ... meae; Quir. 21.
nascor: qui (se) laudi ... natos arbitrantur; Sest. 138. ille gurges et helluo, natus ... non laudi, ... cum ... multos fama vitaque privasset; Piso 41.
offero: cuius .. fortunae studia tum laudi ... tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.
servio: neque in eo magis meae quam vestrae laudi ... servisse (mihi videor); Verr. I, 5. sin autem servire meae laudi ... mavis; Catil. I, 23.
sum: eis .. eam rem magnae laudi ... fore; Phil. VI, 6.
4. **Ablativ**: careo: laude populari ... caruerunt; leg. agr. II, 1.
utor: quibus (laudibus) utar postea; Muren. 14.
5. **mit Präpositionen**: cogito de: nisi de hoste ac de laude cogitet; imp. Pomp. 64. (ut nominaret) M. Laterensem, hominem dies atque noctis de laude ... cogitantem; Vatin. 26.
comparo cum: ut invidiam istam ... cum laude non comparem; Phil. II, 33.
coniungo cum: habeant orationem, qua gratiam ... cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1. quod esset cum laude ... coniunctum; Cael. 39. nolo .. cuiusquam fortis .. viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; ib. 43. quem .. civem ... cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20.
contendo ad: quis esset tam amens qui maximis ... periculis ad summam laudem ... contenderet? Phil. XIV, 32.
conticesco de: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticescet; Marcell. 9.
converto in: quod crimen esse voluisti, ... vides in laudem esse conversum; Flacc. 70.
decerpo ex: nihil sibi ex ista laude centurio ... decerpit; Marcell. 7.
dico de: de cuius laude ... ut multa dicantur; Sex. Rosc. 33. parcius de eius laude dicerem; Muren. 29. facultas ... dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2. ipse multa copiose de illius laude dixisti; Phil. IX, 3.
disputo de: de hac imperatoria .. tua laude disputo; Verr. V, 11.
excito ad: ut nos ... ad laudem excitaret; Planc. 59.
hortor ad: cum ... non ad laudem milites hortaretur; prov. cons. 9.
interest inter: intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit; Phil. II, 115.
mereor de: ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti? Piso 75.
nascor ad: tibi (est) ... filius ... natus ad laudem; Phil. X, 4.
pertimesco de: non minus .. de laude ... quam ... de capite ... pertimescere; div. Caec. 71.
pertineo ad: non putavit ad laudem populi Romani hoc pertinere; Verr. IV, 120.
pervenio ad: ut ad .. scriptorum laudem perveniret; Arch. 18.
pono in: hoc in tua laude pono; Verr. III, 212. quam (dignitatem) ... pari ||parem|| ... in laude ponam; Muren. 21. neque eos in laude positos videmus; Sest. 139. qui .. quiescunt, ... in magna ... laude ponendos puto; Phil. XI, 37.
reddo ex: perfecit, ut ... non minora illis ornamenta ex sua laude redderet; Sex. Rosc. 147.
refero de: cuius de laudibus ... senatus decrevit, ut primo quoque tempore referretur; Phil. IV, 4.
repeto ex: ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64.
servo ad: ne ... hic non ad populi Romani laudem ... videretur esse servatus; Verr. V, 3.
sileo de: de hac .. divina atque immortali laude Bruti silebo; Phil. X, 17.
specto ad: quod ipse ad imperatorias laudes ... spectaras; Vatin. 24.
sum in: ut is ... in laude ... esse possit; Verr. a. pr. 51. ordo ... in laude ... posset esse; ib. I, 21. cur in ... tanta laude ... sint pauci; Cael. 46. quanta (auctoritas) in his tantis .. laudibus esse debet; Balb. 10. tantus est .. splendor in laude vera; Marcell. 19.
tardo a: me .. ratio a .. laude tardaret; Caecin. 77.
valeo ad: quod ad laudem minus valebit; Rabir. 19. ad laudem ... naturam ... valuisse; Arch. 15. quod non .. ad laudem adipiscendam ... valet; prov. cons. 44. quid .. est cur non .. ad summam laudem huic ... Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 62.

versor in: an Minturnenses coloni ... aeterna in laude versantur? Planc. 26.
vivo in: qui .. ob virtutem in ... laude vivit; Piso 44.
III. **nach Adjectiven: 1. Genetiv**: avidus: appetentes gloriae ... atque avidi laudis; imp. Pomp. 7.
cupidus: ne istius quidem laudis ita sum cupidus; Sex. Rosc. 2. tu laudis et honoris cupidior (es)? Verr. III, 43.
imperitus: homo imperitissime solidae laudis; Vatin. 8.
invidus: si ... laudis invidus exstitisset; Flacc. 2.
particeps: quasi participes eiusdem laudis; Arch. 24.
plenus: haec sunt omnia .. plena laudis; Balb. 6.
proprius: nihil potes in te .. constituere quod sit proprium laudis tuae; Planc. 7.
2. **Ablativ**: dignus: sunt ... consilia summa laude digna; Verr. III, 212. est ... fortium civium, ... ea .. qui secutus sit, laude dignum iudicare; Rabir. 3. hic te ille, homo dignissimus tuis laudibus, conlaudavit; Piso 14. cum me ... omni laude dignum putet; Piso 82. qui adulescentulus ... sic ab illo ... omni laude ... dignissimo viro dilectus est; Planc. 27. se in ea parte fuisse, qua ... virum omni laude dignum, patrem tuum; Ligar. 2.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv**: alqd: satis .. haec esse laudis; imp. Pomp. 21. f. II, 1. adfero. habeo; Deiot. 26. impertio.
aditus: hoc aditu laudis ... me ... rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1.
aemula: nonne te ... Q. illa Claudia aemulam domesticae laudis in gloria muliebri esse admonebat? Cael. 34.
aemulus: se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28.
amplitudo: potes domesticae laudis amplitudinem tueri; Verr. IV, 80.
causa: vides eandem aestimationem ... in illo laudis causam habere? Verr. III, 214.
cupiditas: quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in laudis ... cupiditate versatur; Piso 82.
cursus: ut eundem ... petere cursum laudis videretur; Cael. 72.
fautores: multi fautores laudis tuae (sunt); Planc. 55.
fructus: fructum .. laudis ... reservemus; Verr. a. pr. 33. laudis fructum ... omnium puto esse oportere; ib. 54. non quo ... hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.
genus: quis .. est illo ... ullo laudis genere praestantior? Marcell. 4.
gustatus: libidinosi ... verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.
insignia: laudis insignia condi et conlocari volo; Catil. III, 26. pro ... ceteris laudis insignibus ... memoriam postulo; ib. IV, 23. sibi haberent ... praeclarae laudis insignia; Sulla 26. *quae* bellicae laudis .. omnes gentes insignia ... esse voluerunt; Piso 92.
merces: nullam .. virtus aliam mercedem laborum ... desiderat praeter hanc laudis; Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus praeter hanc laudis ... desiderat; Phil. V, 35.
monumentum: nullum monumentum laudis postulo; Catil. III, 26. *quae* bellicae laudis .. omnes gentes ... monumenta esse voluerunt; Piso 92.
occasio: qui (Ligarius) vos tantae laudis occasione privaverit; Ligar. 25.
pars: ex eo bello partem aliquam laudis appetere conaris? Verr. V, 5.
patrocinium: si suscipis domesticae laudis patrocinium; Verr. IV, 81.
praemia: dubitaret id fateri, ex quo .. praemia laudis essent petenda? Milo 81.
societas: etsi est .. Brutorum commune factum et laudis societas aequa; Phil. X, 15.
spectator: spectator meae laudis esse potuissem; dom. 64.
studium: ceteros studio laudis ... inflammandos putatis; Font. 42. propter studium novae laudis ... adducitur; Muren. 55. trahimur omnes studio laudis; Arch. 26. primus .. me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. 1.
testimonium: utinam ... sustulissem, ut hoc ... proprium testimonium meae laudis esset; Rabir. 10. se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31.
via: haec est una via .. laudis; Sest. 137.
volumina: nonne compensabit cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75.
2. **mit Präpositionen**: cursus ad: multis (est) apertus cursus ad laudem; Phil. XIV, 17.
iter ad: illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 40.
praedicatio de: quae praedicatio de mea laude ... praetermissa est? dom. 27.
V. **Umstand: 1. Ablativ**: adficere: cum Brutum ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.
antecellere: qui militari laude antecellunt; Muren. 24.
celebrari: avus nulla inlustri laude celebratus; Muren. 16.
confirmari: ut ... legionis Martiae quartaeque mirabilis consensus ad rem publicam recuperandam laude et testimonio nostro confirmetur; Phil. III, 7.
decorari: o clementiam ... omnium laude ... decorandam! Ligar. 6.
defendere: nostris laudibus ... hominem defendimus; Muren. 14.
delectari: Q. fratris mei *hac* laude delector; Flacc. 33.
deprecari: avaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? Verr. II, 192.
duci: qui maxime ... laude ducuntur; Font. 35.
efferre: quam tu (doctrinam) effers laudibus; Arch. 15. quae ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. eum maximis laudibus efferebat; har. resp. 50. eum summis laudibus extulisti; Vatin. 41. effers Laterensem laudibus; Planc. 63. te ... quibus laudibus efferemus? Marcell. 10. cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent; ib. 29.
efflorescere: si quidem efflorescit (illa aetas) ingenii laudibus; Cael. 76.
extollere: nisi eos in caelum suis laudibus .. auctor extolleret; har. resp. 47.
florere: quae (Graecia) ... bellica laude floruit; Flacc. 64.
honestare: quanta (laude) vos me vestris decretis honestastis; Catil. IV, 20.
niti: nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.
opprimi: oppressi ... si non spiritu, at virtutis laude vivemus; Phil. XIII, 7.
ornare: in suasione legis .. summis ornat senatum laudibus; Cluent. 140. ornetur .. eximia laude Africanus; Catil. IV, 21. eis laudibus ... nomen ornatur; Arch. 22. qui me non solum meis laudibus ornaret, sed etiam alienis; Phil. II, 25. C. Caesar ... maximis senatus laudibus ornatus est; ib. IV, 2.
par: si adesset ... T. Torquatus, omni illi ... laude par; Planc. 27.
polliceri: cum .. ille maxima laude ... omnium vestrum pollicitus est se quod velletis esse facturum; Phil. IX, 9.
posse: laude multum (amplius fieri potuit); Planc. 60.
superare: quaerit ... qua (se) laude Plancius

... superarit; Planc. 6. omnium Metellorum ... triumphos ... laude superavit; ib. 89.
tegere: scelus ... imperatoriis laudibus tegere conaris? Verr. V, 32.
2. Präpositionen: ad: (virum) ratione vitae mirabili ad laudem; dom. 21. nihil est .. ad laudem inlustrius; dom. 87. suspicionem omnem tollit ... adulescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata; Fr. B, VI, 2.
causa: ex qua (civitate) innumerabiles alii .. adipiscendae laudis ... causa mortem ... oppetissent; Sest. 48. f. II, 1. ascisco.
cum: in rei publicae periculis cum laude ... versatur; Rabir. 29. fecerat .. hoc idem maxima cum laude L. Piso; Phil. V, 19.
ex: pudore .. adficeretur ex sua laude; Caecin. 77.
in: in hac laude industriae .. reus ne elabatur; Verr. a. pr. 32.
inter: erit .. inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV, 21.
pro: si pro illorum laude .. arma capienda essent; Rabir. 30.
sine: non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. respondere sine mea maxima laude non possum; dom. 95. potest quisquam vir ... sine sua laude respondere? har. resp. 17.

laute, prächtig: Rubrium ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64.

lautumiae (lautimiae), Steinbruch: I, 1. audio: lautimias Syracusanas omnes audistis; Verr. V, 68.
2. deduco in has lautumias ... deduci imperantur; Verr. V, 68.
II. in: dixit .. civis in lautumiis ... morte esse multatos; Verr. I, 14. ut a multis in lautumiis ... dux quaereretur; ib. V, 69.

lautus, herrlich, prächtig, ansehnlich, groß, fein, vornehm: A. alqd: nihil apud hunc lautum (est); Piso 67. quod est lautius; Phil. I, 20.
equites: hinc equites Romani lautissimi; Phil. III, 16.
homines: cum iste atque istius amici, homines lauti, ... dissipassent; Verr. I, 17.
iuvenes: praegestit animus iam videre .. lautos iuvenis; Cael. 67.
oppidum: lautissimum oppidum ... fortissimorum militum sanguine implevit; Phil. XIII, 18.
patrimonium: patrimonium satis lautum ... maluit dissipare; Flacc. 90. qui .. duo lauta ... patrimonia accepisset; Rab. Post. 38.
socer: lautiorem * * pater tuus socerum; Piso fr. 8.
supellex: fuit ... lauta supellex; Phil. II, 66.
B. sunt: cum plurimi et lautissimi in eis locis solent esse; Planc. 65.

laxamentum, Milderung: non modo causae, sed ne legi quidem quicquam ... laxamenti datum est; Cluent. 89.

laxe, geräumig: habitare laxe ... voluit; dom. 115.

laxitas, Geräumigkeit: ut omnium domos .. laxitate ... superaret; dom. 116.

lectica, Sänfte: I, 1. conloco: lecticae conlocabantur; Phil. V, 18.
depono: lectica paulisper deposita; Verr. IV, 53.
porto: scutorum lecticas portari videmus; Phil. II, 108.
2. cubo in: argentum in lectica cubans ... exspectabat; Verr. IV, 51.
insero in: caput in aversam lecticam inserens, beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.
II. deferri: eadem lectica .. in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27.
ferri: lectica octophoro ferebatur; Verr. V, 27. iste operta lectica latus per oppidum est; Phil. II, 106.
introferri: lectica ... introferri solitus est; Verr. V, 34.
portari: inter quos (lictores) aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.

lecticarius, Sänftenträger: mitto .. artis volgaris, coquos, pistores, lecticarios; Sex. Rosc. 134.

lectio, Auswahl: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

lectulus, Lagerstatt, Bett: I. est: qui non ... lectulum suum ... salvum esse velint; Catil. IV, 17.
II. sterno: stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos; Muren. 75.
III. in: qui ... sese ... me in meo lectulo interfecturos esse pollicerentur; Catil. I, 9. ut ... me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.

lectus, auserlesen, ausgesucht, vortrefflich: adulescens: lectissimum ... adulescentem ... persequi; div. Caec. 29. lectissimum adulescentem ... mittit ad cenam; Verr. I, 65. lectus adulescens unum annum tecum fuit; ib. II, 49. M. Lollius, ... adulescens lectissimus, praesto est; ib. III, 63. a M. Caelio ... lectissimo adulescente ... abstulisti; ib. IV, 37. te ... lectissimum .. adulescentem appello; ib. 79.
cives: lectissimorum civium ... sententias pertimescimus; Flacc. 97.
femina: cur .. lectissimas .. feminas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? Verr. I, 94. de ... complexu lectissimae .. feminae ... avellet; Font. 47. feminae lectissimae virum ... privandum esse dixit; Catil. IV, 13.
homo: credidit P. Fulvii Nerati, lectissimi hominis, fide; Flacc. 46.
senatores: qui plus existimet apud lectissimos senatores pecuniam ... valere; Verr. III, 138.
vir: (quo non) in his ... viris lectissimis ... spem ... habere .. debeat; Quinct. 5. factum lectissimi viri ... probarunt; Verr. I, 15. existimabam ... lectissimorum virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. cum res agatur apud praetorem, ... lectissimum virum; Arch. 3. lectissimos viros ... ad hoc iudicium ... miserunt; Cael. 5.
vires: circumsaeptus lectis valentissimorum hominum viribus cecidi sciens; Phil. XII, 24.

lectus, Lagerstatt, Bett, Speisesopha: I. est: lectus ... vacuus ... insidiis fuit; Catil. IV, 2.
II, 1. do: lectus ad quietem datus; Catil. IV, 2.
facio: lectos aeratos ... num cui (factos) esse existimatis? Verr. IV, 60.
habeo: non quaero ... unde quinquaginta tricliniorum lectos (habueris); Verr. II, 183.
orno: lectum illum genialem ... ornari ... iubet; Cluent. 14.
quaero: ut ... tricenos lectos optime stratos ... quaereret; Verr. IV, 58.
sterno: ut in medio foro sibi lecti sternerentur; Verr. III, 105. lectum illum genialem ... sterni ... iubet; Cluent. 14. conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; Phil. II, 67. f. quaero.
2. iaceo in: cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.
III. ratio: alia subselliorum ratio (est), alia lectorum; Cael. 67.
IV, 1. teneri: pater ... lecto tenebatur; Verr. V, 16.
2. extra: ut eum ... ne extra lectum quidem quisquam videret; Verr. V, 26.
in: cum in lecto .. mulieris vestigia viderent; Verr. III, 79. hoc agebat ... in lecto suo; ib.

Graeci stipati, quini in lectis, saepe plures (erant); Piso 67. nec eum quisquam illo bello vidit in lecto; Phil. VIII, 31.

legatio, Gesandtschaft, Legatenstelle: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfert: ista legatio moram et tarditatem adferet bello; Phil. V, 25.

adsunt: Siciliae legationes adsunt; div. Caec. 14.

aufert: quis dubitat quin ei vitam abstulerit ipsa legatio? Phil. IX, 5.

consequitur: legatio consecuta est, ... cum ... dissiderent; Font. 6.

conveniunt: videt ... ab amicissimis civitatibus legationes cum publicis auctoritatibus convenisse; Verr. a. pr. 7.

deficit: quoniam me Leontina ... legatio ... defecit; Verr. III, 110.

dicit: quae (legatio) contra istum diceret; Verr. II, 12.

edunt: legationes omnium civitatum ... hoc ediderunt; Verr. II, 146.

est: legatio exitium fuit Asiae; Verr. a. pr. 11. cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset; Ligar. 5. cui legatio ipsa *causa* mortis fuisset; Phil. IX, 8. ea fuit legatio Octavii; ib. 4.

habet: habet atrocitatis aliquid legatio; Phil. VI, 7.

laudat: ut ... legatio laudet; Verr. II, 114.

petunt: a L. Metello legationes universae petiverunt; Verr. II, 10.

potest, prodest: quid ... potest ... rei publicae prodesse nostra legatio? Phil. XII, 7.

2. **Prädicat:** non est illa legatio, sed denuntiatio belli; Phil. VI, 4. quamquam illa legatio non est; ib. VII, 14.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: qui ... legationem ... non accepit a suis civibus; Flacc. 45.

audio: legatione pacis audita; Phil. XII, 7.

cognosco: legationem eius praeclaram cognoscite; Verr. I, 43.

conficio: si legationem suam .. confecerint; Planc. 28. legationem confecero; Phil. XII, 28.

constituo: constituta legatio est; Phil. XII, 5.

debilito: totam legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.

decerno: si decrevissent legationem; Verr. II, 12.

defero: mihi legationem quam vellem ... detulit; prov. cons. 41.

do: cum ei legatio .. Romam a suis civibus esset data; Verr. II, 109. quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8.

expugno: quibus adlegationibus illam sibi legationem expugnavit! Verr. I, 44.

habeo: quam (legationem) habet; Flacc. 45.

insector: insectatur totam hanc legationem; Muren. 21.

mitto: legationibus ad eam rem missis; Verr. II, 114. quae (legatio) ad istum laudandum missa est; ib. IV, 15. quae (legatio) ad tuam laudationem missa est; ib. V, 47. nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V, 26.

obeo: si ... legationibus flagitiose obitis ... in iudicium vocaretur ..; Font. 34. qui ... legationes liberas obeunt; leg. agr. II, 45. si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.

obscuro: nulla eius legationem posteritatis obscurabit oblivio; Phil. IX, 10.

peto: quis legationem a senatu petebat? Sest. 66.

reicio: „immo vero .. quod legationes (reiectae sunt)"; Planc. 33. reiectae .. legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.

relinquo: totam legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.

renuntio: si ille vir legationem renuntiare potuisset; Phil. IX, 1.

repudio: repudiatae ... legationis ab Antonio manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.

suscipio: „quod spe pacis legationem suscepissem"; Phil. XII, 5.

sumo: legationes sumere liberas ... rectum est; Flacc. 86.

volo: s. defero.

2. **mit Präpositionen:** cognosco ex: naturam .. hominis ex ipsa legatione cognoscite; Sex. Rosc. 109.

consumo in: hi sunt anni consumpti in ... legatione Asiatica; Verr. I, 34.

redeo ex: cum ... ex legatione redieris; Vatin. 34.

sum in: in hac ego legatione sim? Phil. XII, 16.

versor in: IN LEGATIONE ... VERSATUS ES; Verr. III, 187.

III. **nach Adjectiv:** indignus: mecum .. L. Flaccus, vir tua legatione indignissimus, ... fuit tum; Piso 54.

IV. **nach Substantiven:** caerimonia: qui ... perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit; Sex. Rosc. 113.

communitas: quae vobis potest cum hoc gladiatore ... legationis esse communitas? Phil. VI, 3.

consilium: cum a me auxilium omnium legationum consilio petebatur; Verr. IV, 138.

excusatio: si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.

faex: illarum rationum ex ea faece legationis ... tuae illa sunt nomina; Verr. I, 100.

homines: homines ... eiusdem legationis ... decepit; Sex. Rosc. 117.

ius: quas ... urbis adisti legationis iure; Verr. I, 54. cur imminuisti ius legationis? ib. 84. ius legationis verbo violatum ... persecuti sunt; imp. Pomp. 11. cum ... haberem .. ius legationis liberum; Phil. I, 6.

mentio: quoniam legationis tuae facta mentio est; Vatin. 35.

metus: ut ... metu legationis moverentur; Verr. I, 81.

munus: ut ... obirent homines legationis munus audacius; Phil. IX, 3.

nomen: quas ... urbis adisti legationis ... nomine; Verr. I, 54. legationis nomine mercator missus est; ib. 60. ut gravius apud eos nomen legationis ... putaretur; ib. 69. nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V, 26.

officia: ut nihil possit de officiis legationis attendere; Phil. XII, 26.

perfugium: cum legationis perfugio uti noluisses; Vatin. 34.

praedae: habuit eos secum ... in legationis praedis; Verr. IV, 30.

princeps: eius .. legationis principem ... dicere audistis; Verr. II, 13. memoria tenetis ... legationis [eius] principem; ib. III, 105. eius .. legationis ... princeps est Heius; ib. IV, 15. qui princeps legationis est; ib. 150 dixit Heius princeps istius legationis; ib. V, 47. princeps legationis .. adeptus est ordinem; Flacc. 43.

querimoniae: de cuius improbitate .. gravissimarum legationum querimonias audistis; Verr. III, 22.

ratio: legatonis non (rationem esse relatam); Verr. I, 98.

solutio: si haec solutio legationis ... appellanda est; Cluent. 34.

spes: egentis ... spe legationis ... prolectat; Flacc. 18.

testificatio: s. II, 1. repudio.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accusare: civitates publice .. legationibus .. accusant; Verr. II, 114.

comprobari: cum id, quod defendo, ... legatione ipsa comprobetur; Balb. 39.

erudiri: se legationibus bellicis eruditum (esse); ib. 47.
impediri: M. Iunius ... abest nova legatione impeditus; Quinct. 3.
implicari: postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil. XII, 3.
petere: qui cum ... clarissima legatione ... petisset; Muren. 53.
persequi: universae ... civitates legationibus (te) ... persequuntur; Verr. III, 74.
2. **Präpositionen:** cum: qui in provinciis cum ... legatione se futuros arbitrentur; Verr. III, 223. neminem, qui ... cum ... legatione in provinciam esset profectus, tam amentem fore putarunt; ib. IV, 9. equites Romanos cum legatione ad hoc iudicium ... miserunt; Cael. 5. isdem ... ex municipiis adsunt equites Romani publice cum legatione; Planc. 22.
in: qua in legatione ... peccarit; div. Caec. 38. quam multis istum ingenuis ... in illa taetra ... legatione vim attulisse existimatis? Verr. I, 62. cum in legatione oppidorum .. spoliationes cogitaret; ib. II, 18. qua in legatione duxit exercitum; Muren. 20. quos in ... legatione omnis ... virtutis suae testis habuerat; ib. 37. qua in legatione et civibus et sociis ita se probavit (Ligarius); Ligar. 2. qui in legatione mortem obierunt; Phil. IX, 2. qui ferro esset in legatione interfectus; ib. 3. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; ib. 4. cum talis vir ob rem publicam in legatione mortem obierit; ib. 16.

legatum, Vermächtniß: I. deleo: digito legata delevit; Cluent. 41.
II. defendere: me ... contra latrocinium tuum suis ... legatis .. defenderant; Piso 25.

legatus, Gesandter, Unterfeldherr, Legat: I. **absolut:** 1. **Subject und Apposition:** adest: cum adessent legati Amestratini; Verr. III, 88. adest ... legatus huius iudicii causa domo missus; ib. IV, 17. deferebatur, legatos Syracusanorum adfuisse; ib. 138. adsunt ex Achaia .. multi legati; Flacc. 63. adsunt Heraclienses legati; Arch. 8. cum legati adessent; Phil. VIII, 20.
adeunt: ad Sullam legati non adierunt; Sex. Rosc. 110.
adferunt: animum nobis adferre legati debuerunt: timorem attulerunt; Phil. VIII, 22.
agunt: quid .. legati egerint nondum scimus; Phil. VII, 26.
cupiunt: cum .. legati ... cupiant; Font. 32.
curat: tu in isdem locis legatus quaestorius oppida ... vexanda curasti; Verr. I, 57.
debent: s. adferunt.
decedunt: legatos ... de provincia decedere iusserunt; Verr. III, 134.
deest: neque se ei legatum ... defuturum; Phil. XI, 17.
deferunt: legati .. omnia postulata ... detulerunt; Flacc. 78.
dicit: quae legati Samiorum dicerent; Verr. I, 52. Mamertinorum legatus ... istum bona sua ... eripuisse dixit; Verr. II, 13. legati ... dixerunt; ib. 120. audistis .. dicere legatos; ib. IV, 84. dicunt legati Melitenses publice; ib. 104. cuius laudationis legati ... dixerunt; ib. V, 58.
dividunt: legati ... dividere ... nummos solebant; har. resp. 28.
ducit: quam (legionem) L. Piso ducebat legatus Antonii; Phil. X, 13.
est: casu legati ex Asia ... plurimi Romae .. fuerunt; Verr. I, 59. sunt Romae legati Milesii; ib. 90. ut ... legatum Q. Hortensius ... non testem esse diceret; ib. II, 156. quorum legati homines nobilissimi Romae sunt; ib. III, 73. eosdem Romae fuisse legatos; ib. IV, 139. ubi legati (sunt)? ib. V, 83. legati, qui una (tecum) fuere, alienati (sunt); Piso 96. erunt testes legati Alexandrini; Rab. Post. 31. „scribitis ... legatos esse consularis quinque"; Phil. XIII, 36. sanctiore erunt .. iure legati quam duo consules; ib. 47.
eunt: ad hunc utrum legatos an legiones ire oportebat? Phil. VI, 9.
exit: quales ... legati ... *exierunt*; Font. 16. post quaesturam exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam? Vatin. 12. passurumne censetis Antonium ... legatos exire inde tuto? Phil. VI, 6.
exsurgunt: exsurgite, ... fortissimi legati amplissimae .. civitatis; Fr. A. III, 16.
habent: quem .. legati nostri in Graeciam proficiscentes secum habere voluerunt; Balb. 28. quid legati in equis (habent)? Piso 60.
incipiunt: cum .. pontem ... legati .. ingredi inciperent; Catil. III, 6.
infitiatur: Floro legatum ex testamento infitiatum esse; Cluent. 162.
ingrediuntur: s. incipiunt.
intervenit: nisi C. Vergilius legatus ... intervenisset; prov. cons. 7.
introeunt: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos? Phil. VI, 6.
laedunt: ut legati laedant; Verr. II, 114.
negat: M. Gratidius legatus ... negavit; Flacc. 49.
nuntiant: quod clarissimi viri legati ... nuntiant; Phil. XIII, 13.
obit: si tanta bella le*gatus obi*sset; Balb. 47.
praeest: praefuisse huic negotio publice legatum Poleam; Verr. IV, 92. quibus locis .. legatus ... praefuit; Flacc. 63.
pervadit: non ut legatus populi Romani ... pervadere videretur; Verr. I, 44.
pervenit: quem scias umquam legatum Hispaniensem ... in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12.
proficiscitur: ut legatus fratri proficisceretur; Muren. 32. Q... Ligarius ... legatus in Africam [cum] C. Considio profectus est; Ligar. 2. cum est legatus profectus (Qu. Ligarius); ib. 4. legatus (Qu. Ligarius) in pace profectus est; ib. „legatus ante bellum profectus (Ligarius est)"; ib. 30. „legati proficiscantur"; Phil. V, 26. etiamne hanc moram adferemus, dum proficiscantur legati? ib. 31. proficiscantur legati optimis ominibus; ib. XII, 19. s. habent; Balb. 28.
properant: properent legati; Phil. VI, 9.
putant: quem legati ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.
recipiunt: quae sibi eorum legati recepissent; Catil. III, 10.
recitant: legatos .. recitare ex litteris publicis audistis; Verr. III, 120.
referunt: unam (civitatem) ... legati latrocinio ... amissam ... rettulerunt; Verr. I, 89.
relinquunt: legati tui primo anno te reliquerunt; Verr. II, 49.
renuntiat: legatus Pasidorus renuntiat; Verr. III, 99. cum .. legati renuntiarint, quod certe renuntiabunt, non in vestra potestate ... esse Antonium; Phil. VI, 16.
revertuntur: etiamne hanc moram adferemus, ... dum revertantur (legati)? Phil. V, 31.
solent: s. dividunt.
tradunt: corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; Deiot. 41.
venit: legati in castra veniunt; Sex. Rosc. 25. cum legati ad Neronem in Asiam Samo venissent; Verr. I, 50. erant qui putarent Laetilium legatum a Verre venisse; ib. II, 64. quod ... legati ... in ultimas .. terras venerunt; imp. Pomp. 46. pari felicitate legatus una venit Nicomedes; Flacc. 43. quis ... legatum Thessalonicam ... venisse nescit? har. resp. 35. cum ille ad te legatus in castra venisset; Piso 84. quoad a Cn. Pompeio ad eum legati ... venerunt; Deiot. 11. „legatos venire non credo"; Phil. XIII, 47.
videtur: s. pervadit.

volunt: f. habent; Balb. 28.
utuntur: si hoc iure legati ... in socios ... uterentur; Verr. I, 68.
2. **Prädicat:** sum: cui .. legatus ... fuisset; Verr. a. pr. 11. cui legatus ... fuerat; ib. I, 41. quia legatus isto praetore in Sicilia fuit; ib. V, 114. legati esse potuerunt; imp. Pomp. 58. testimonia hominum, ... qui M. Aemilio legati ... fuerunt; Cluent. 99. summo imperatori legatus ... fuit; Muren. 20. in quibus (partibus) annos multos legatus fuit; ib. 89. qui in Asia tum legatus fuit; Flacc. 31. qui legatus in Asia fuerat; ib. 50. qui .. legati .. essent; Sest. 128. tua lege (legatus es); Vatin. 35. volo audire de te quo .. senatus consulto legatus sis? ib. me ut sibi essem legatus ... rogavit; prov. cons. 42. in ea provincia legatus fuit C. Sacerdos; Planc. 27. qui fratri meo legatus fuisset; ib. 100. nec vos ut legati apud illum fuistis; Phil. VIII, 28.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** admitto: legatum hostium in cubiculum admittere ... hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; Phil. VIII, 29.
appello: legati quod erant appellati superbius; imp. Pomp. 11.
arcesso: P. Cervium ... legatum ad se arcessit; Verr. V, 114.
audio: audistis ... legatos Hennensis; Verr. IV, 113. quis legatos umquam audivit sine senatus consulto? Vatin. 36.
capio: legati ... capiebantur; imp. Pomp. 53.
circumsedeo: in qua civitate ... legatus populi Romani circumsessus ... sit; Verr. I, 79. legatus cum esses circumsessus; ib. 84.
cito: citat praeco voce maxima legatos; Flacc. 34.
cognosco: L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. temperantissimum legatum quaestoremque cognoverunt; Flacc. 8.
cogo: cogitur Heraclius legatus numerare HS XXII; Verr. III, 88.
comburo: voluerintne legatum populi Romani comburere vivum? Verr. I, 78.
conicio: legatos in vincula coniectos; Flacc. 60.
decerno: qui contra istum legati decreti erant; Verr. II, 14. idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. senatus decernit legatos ad Antonium; Phil. V, 4. legatos decernis? ib. 25. cum .. legatos decerni non censuissem; ib. VIII, 21.
deligo: aratores ... tris legatos, civis suos, delegerunt; Verr. III, 108.
despicio: ut ... legatos nostros ab Antonio despectos ... facile patiantur; Phil. VIII, 32.
dico: nonne esset puditum ... non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; Phil. XI, 32.
do: quos (legatos) alii omnino non dabant; prov. cons. 28.
eligo: propter eloquentiam legatus a suis civibus electus est; Verr. II, 156.
excito: legatos excito; Balb. 41.
exspecto: „ne legatos quidem exspectabimus"? Phil. VI, 16.
facio: legatos ... suos multi missos fecerunt; Verr. III, 134.
fero: legatos vestros ... nationes ferre vix possunt; leg. agr. II, 45.
habeo: quos legatos .. in bello ... habuerit; Font. 43.
inrideo: ut ... legatos nostros ab Antonio ... inrisos facile patiantur; Phil. VIII, 32.
(insidior): magnum crimen (est) .. in legatis insidiandis; Cael. 51.
interficio: legatum interfectum relinquetis; imp. Pomp. 12.
interimo: Lars Tolumnius ... quattuor legatos populi Romani Fidenis interemit; Phil. IX, 4.
iudico: quem .. legatum .. iudicarit; imp. Pomp. 46. eum ... speculatorem quam legatum iudicari maluerunt; ib.
lego: quos [legatos] ... tibi tute legasti; Sest. 33. ut legati ex eius ordinis auctoritate legarentur; Vatin. 35.
mitto: uti nationes .. legatos ad populum Romanum mitterent; Verr. a. pr. 41. quae (civitas) publice legatos ... miserit; ib. II, 13. Agrigentini ad eum legatos mittunt; ib. 124. quod numquam antea Romam .. legatos misissent; ib. 161. populus Centuripinus legatos noluit mittere; ib. III, 108. quem (hominem) hoc tempore ad hoc iudicium legatum Centuripina civitas misit; ib. 114. video Philomeliensibus expedire ... legatos mittere; ib. 191. qui ad hoc iudicium legatus publice missus est; ib. 200. ut ... legatos mitterent; ib. IV, 64. legatos ac litteras ad eos misit; imp. Pomp. 9. ad eum usque in Pamphyliam legatos .. misissent; ib. 35. legatum usque in Hispaniam misit; ib. 46. quando legatos Tyrum misimus; leg. agr. II, 41. legatum a patre missum; Catil. IV, 13. quae (provincia) pro huius periculis legatos .. misit; Flacc. 100. legatum ad senatum a civitate ... missum; har. resp. 34. viae multitudine legatorum undique missorum celebrabantur; Sest. 131. qui (Dorylaus) nuper cum Hiera legatus est ad te missus; Deiot. 41. legatos ad eum mittere ... non iam levitatis est; Phil. V, 3. placet ... legatos ad Antonium mittere? ib. 4. ad hunc ... legatos mitti placet? ib. 25. nemo quaeret quibuscum mandatis legatos miserimus; ib. 26. mittebantur (legati) ad Poenum, mittebantur pro Hannibalis hostibus; ib. 27. recte ad eum legati missi (sunt); ib. en ad quem legatos mittamus; ib. 33. ut si legati ad Hannibalem mitterentur; ib. VI, 4. legatos ad eum misimus; ib. VII, 2. legatos misimus; ib. 14. missos .. legatos omnes vident; ib. quam turpe .. legiones ad senatum legatos mittere; ib. C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset; ib. VIII, 23. ad eum legatos de pace mittemus? ib. XII, 11. missi legati (sunt) repugnante me, sed tamen missi; ib. ut ... legati ad pacem mitterentur; ib. 16. numquam legatos mittendos censui; ib. 17. me ... invito ... legati missi (sunt) tres consulares ad latronem; ib. XIII, 20. ad D. Brutum liberandum legati missi (sunt) principes civitatis; ib. XIV, 4. meis sententiis ... numquam legatos (esse missos) ad Antonium; ib. 20. f. facio.
neco: qui legatum populi Romani ... necavit; imp. Pomp. 11.
oppugno: in qua civitate ... legatus populi Romani ... oppugnatus ... sit; Verr. I, 79.
patior: f. inrideo.
percutio: legatum ... sica percussum; har. resp. 34. securi percussisti ... ceteros legatos; Piso 84.
postulo: postulat ad .. bellum legatum; imp. Pomp. 57.
praebeo: cum te ... non legatum populi Romani .. praebueris; Verr. I, 82.
praesto: quod (se) legatum imperatoribus ... dignum praestitit; Flacc. 101.
pulso: tamquam ... legatus praetoris pulsatus esset; Verr. III, 68.
recipio: domum recipere legatum hostium ... hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; Phil. VIII, 29.
redimo: cum legati populi Romani redempti sint; imp. Pomp. 32.
relinquo: duos legatos Uticae reliquerat; Phil. III, 26. f. interficio.
seduco: legatum hostium ... seducere hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; Phil. VIII, 29.
sublevo: ut ... legatum Antonii sublevatum velint; Phil. VIII, 32.
sumo: cum ab omnibus .. legatos ... sumpsissem; Verr. IV, 138.

tracto: si te legatum ita Lampsaci tractatum esse senatum docuisses; Verr. I, 85.
violo: in qua civitate ... legatus populi Romani ... violatus sit; Verr. I, 79.
elliptisch: ad quem enim legatos? Phil. VI, 3. iterum legatos? ib. VIII, 20. ad hunc legatos? ib.

2. Dativ: commendo: me .. senatus ... legatis .. nostris ... commendavit; Piso 34.
concedo: quid non legato M. Antonii Cotylae concessimus? Phil. VIII, 28.
confirmo: quae eorum legatis confirmasset; Catil. III, 10.
do: DEDI ... LEGATIS ... NUMMOS; Verr. I, 36. quorum (Centuripinorum) legatis ... senatus .. mandata dedit; ib. III, 108. ubi ... ornamenta ... legatis ... data? ib. V, 83. legatis ... negotium dedit; Font. 18. praemia legatis ... dedistis; Catil. IV, 5. quamvis severa legatis mandata dederimus; Phil. V, 25. quod a senatu dantur mandata legatis; ib. VI, 6. cur .. ea (mandata) legatis nostris dabat? ib. VIII, 24.
facio: (oportet) ad Brutum adeundi legatis potestatem fecerit; Phil. VII, 26.
habeo: quod si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato; Phil. IX, 2.
impero: in cellam ... legatis imperetur; Verr. III, 227.
incido: qui legato ... venas incideret; har. resp. 35.
mando: eorum, quae sunt legatis mandata; Phil. VI, 5.
parco: si legato non pepercissent; Verr. I, 69.
pareo: qui si legatis paruerit; Phil. V, 29. numquam parebit ille legatis; ib. 30.
permitto: quo senatus consulto erat hoc legato permissum? Verr. III, 89. ut ... decem legatis permitti solet more maiorem; Phil. XII, 28.
reddo: sese id signum legatis redditurum; Verr. IV, 92.
trado: huic legato ... Flaccum tradidissent? Flacc. 52. hiberna cum legato .. tuo tradidisses; Piso 86.
tribuo: vobis M. Antonius nihil tribuit ... legatis populi Romani; Phil. VIII, 28.

3. mit Präpositionen: abduco a: alterum (equitatum) ... Cn. Domitius ... a legato Syriaco abduxit; Phil. X, 13.
accipio a: eum .. a ... A. Allieno legato exercitus accipere; Phil. XI, 30.
ago de: actum est de decem legatis; prov. cons. 28.
pertineo ad: quae ad legatum populi Romani pertinerent; Verr. I, 50.
refugio ad: nonne, cum esset productus et cum tecum fuisset, refugit ad legatos? Deiot. 32.
scribo ad: quid ... ad legatos .. scripserit; Font. 18.
sum in: qui in decem legatis erat; Sex. Rosc. 26.

III. nach Substantiven: 1. Genetiv: alqs: quis tibi ... tuorum legatorum obviam venit? Piso 53. quid? ... legatorum tuorum optimus abs te quisque violatus? ib. 88.
adseculae: se ... non legatorum adseculas recipere solere; Verr. I, 65.
animi: imperatoris aut legati ... animos ... capere; imp. Pomp. 66.
auctoritas: Siculone homini legati ... auctoritatem dari? Verr. V, 83.
causa: cum ... causae legatorum facta esset insignis iniuria; Verr. I, 84.
concursus: qui concursus legatorum ex Italia cuncta ... fuerit; Sest. 72.
consilia: legatorum consilia ... Chrysogono enuntiat; Sex. Rosc. 110.
dignitas: cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; Verr. II, 40.
flos: aspiciant hunc florem legatorum; Flacc. 61.
gratia: improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73.
honos: Siculone homini legati ... honorem .. dari? Verr. V, 83.
iniuria: ut gravius apud eos nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69.
interitus: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.
ius: ubi defendis ius .. legati? Verr. I, 83. ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34.
mentio: legatorum mentionem nullam censeo faciendam; Phil. V, 31.
missio: non sine causa legatorum [istam] missionem semper timui; Phil. VII, 1. vos censetis ... legatorum missionem populo Romano vos probavisse? Phil. VII, 14.
mors: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.
multitudo: f. II, 1. mitto; Sest. 131.
nex: cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ad necem legati; Cael. 52.
nomen: ubi defendis .. nomen legati; Verr. I, 83. nomen legati eius modi esse debet; ib. 85. nomen ipsum legatorum ... Italiae franget animos; Phil. V, 25. legatorum nomen ipsum ... belli celeritatem morabitur; ib. 26.
numerus: cur legatorum numerus auctus (est)? Phil. II, 31.
oculi: ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil. VIII, 20.
opera: duabus in rebus legatorum una opera consumitur; Verr. II, 13. quorum tu legatorum opera in proelio imperator appellatus eras; Piso 54.
os: f. oculi.
pedes: qui ... avi servum a legatorum pedibus abduxerit; Deiot. 2.
potestas: Siculone homini legati ... potestatem ... dari? Verr. V, 83.
reditus: ut ... legatorum reditum exspectetis animo aequo; Phil. VI, 15. exspectate legatorum reditum; ib. 17. ante reditum legatorum ausus sum dicere; ib. XII, 17.
scelus: ut ... legati populi Romani scelus ... propulsare possint; Verr. I, 78.
sententia: quod is de decem legatorum sententia statuit; Verr. II, 32. de decem legatorum sententia leges ... constituerat; ib. 40. Rupilius ... leges ... de decem legatorum sententia dedisset; ib. 90.
tarditas: legatorum tarditas repudianda est; Phil. V, 33.
verba: etiamne ab hoc myrmillone Asiatico ... legatorum verba audientur? Phil. VI, 10.
voluntas: si illi communi legatorum voluntati ... defuissent; Verr. IV, 139.

2. mit Präposition: alqs de: hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; Verr. IV, 18.

IV. Umstand: a: ut his de rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; Sex. Rosc. 127. haec (frugalitas) in illo est ... a magistratibus legatisque nostris ... perspecta et cognita; Deiot. 26.
cum: si .. scriptor ... non syngraphas ... cum legatis .. faceret; dom. 129. qui (Phidippus) cum legatis missus esset; Deiot. 17. senatui .. placere Q. Hortensium ... cum ... legatis suis provinciam Macedoniam obtinere; Phil. X, 26.
in: venit in decem primis legatis in castra Capito; Sex. Rosc. 109.
per: comperi per legatos; Catil. III, 4. rerum capitalium condemnatos ... per legatos nostros reduceret? Sest. 84. Macedoniam ... per legatos nomine ipso populi Romani tuebamur; prov. cons. 5. syngrapha sestertii centiens per legatos ... facta ... est; Phil. II, 95. hoc per legatos rogandum est? ib. V, 27. ut quantum senatus aucto-

ritas ... apud Antonium valiturus esset, per legatos experiremur; ib. VI, 3. interposita fide per tris legates; Fr. B, VI, 25.

legio, Legion: I. **Subject:** abrumpit: haec (legio) se prima latrocinio abrupit Antonii; Phil. XIV, 31.

adfligit: eiusdem furorem .. legio .. quarta adflixit; Phil. X, 21.

cogitat, comprobat: Martiam et quartam (legiones) nihil cogitantis praeter dignitatem et decus comprobaturas esse (meum consilium) certe scio; Phil. XII, 29.

confert: cum .. legio Martia ... sese .. ad ... populi .. Romani libertatem contulerit; Phil. III, 39. legio Martia et legio quarta ita se contulerunt ad auctoritatem senatus; ib. XI, 20. haec (legio) se ad Caesarem contulit; ib. XIV, 31.

confligit: cum .. legio Martia princeps cum hostibus conflixerit; Phil. XIV, 38.

coniungit: quae (legio) relicto Antonio se olim cum Martia legione coniunxit; Phil. XIV, 27.

consequitur: quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; Phil. XIV, 31.

considit: ea legio consedit Albae; Phil. III, 6. Martiam legionem Albae consedisse sciebat; ib. XIII, 19.

consistit: cum .. legio Martia Albae constiterit; Phil. III, 39.

decernunt: si .. legiones decreverunt senatum defendere contra Antonium; Phil. V, 4.

defendit: quod .. legio Martia atque quarta summo studio ... libertatem populi Romani defendant; Phil. V, 46. quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36.

deposcunt: ut deposcerent (legiones) imperatorem ... Caesarem; Phil. XI, 20.

desiderat: quarta (legio) victrix desiderat neminem; Phil. XIV, 31.

docet: quae (legio) ... docuit hoc proelio militibus eis ... senatus populique Romani carum nomen esse; Phil. XIV, 27.

eligit: quam potuit (ea legio) urbem eligere .. opportuniorem? Phil. III, 6.

est: quis amicior umquam rei publicae fuit quam legio Martia universa? Phil. III, 6. quae (legiones) essent ... tuae; ib. IV, 6. quae (legio) praesidio consulibus, senatui populoque Romano reique publicae esset; ib. V, 52. omnes legiones ..., quae ubique sunt, rei publicae sunt: nec .. eae legiones ... Antonii potius quam rei publicae fuisse dicentur; ib. X, 12. nostrae sunt legiones; ib. 14. cum ... legiones ... in consulum ... potestate sint; ib. 25. digna legio imperatore; ib. XIV, 26.

eunt: ad hunc utrum legatos an legiones ire oportebat? Phil. VI, 9.

faciunt: quod idem legiones tironum fecerint; Phil. XIV, 36.

frangit: eiusdem furorem Martia legio fregit; Phil. X, 21.

ignorat: ignorabat legio Martia, quarta ... quid ageretur; Phil. XIII, 33.

imitatur: huius [Martiae] legionis legio quarta imitata virtutem ... C. Caesaris exercitum persecuta est; Phil. IV, 6. quam (legionem) est imitata quarta legio; ib. V, 28. hanc (legionem) imitata quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; ib. XIV, 31.

improbant: facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; Phil. XII, 29.

inrumpit: cum libertatis avida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.

iudicat: legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? Phil. IV, 5.

languescit: ipsa illa Martia ... legio hoc nuntio languescet; Phil. XII, 8.

merent: fustuarium meruerunt legiones; Phil. III, 14.

mittunt quam turpe .. legiones ad senatum legatos mittere; Phil. VII, 14.

potest: f. eligit.

persequitur: huius legionis virtutem imitata quarta legio ... C. Caesaris auctoritatem ... persecuta est; Phil. III, 7. legio quarta ... C. Caesaris exercitum persecuta est; ib. IV, 6. cum consulem suum ... bello .. persequerentur (legiones); ib. V, 28.

perveniunt: cuius legiones .. in Asiam pervenerint; imp. Pomp. 39.

probat: quae (legio) ... nostram auctoritatem probans ... reliquit Antonium; Phil. XII, 8.

quiescit: qui .. quiescunt, ut septima, ut octava legio; Phil. XI, 37.

reclamant: cum eius promissis legiones fortissimae reclamassent; Phil. V, 22.

relinquit: quae (legiones) consulem reliquerunt; Phil. III, 14. quae (legiones) te reliquerunt; ib. IV, 6. si .. consulem suum reliquerunt (legiones); ib. V, 4. cum consulem suum ... reliquissent (legiones); ib. 28. quod illum ... reliquissent (legiones); ib. VII, 10. quae (legiones) M. Antonium reliquerunt; ib. X, 12. quae (legio) ... reliquit Antonium; ib. XII, 8.

sentiunt: quid novae legiones ad liberandam patriam paratissimae ... de vestra gravitate (sentiant); Phil. XI, 39.

sequuntur: quae (legiones) ... virtutem Caesaris secutae sunt; Phil. III, 8.

tenet: haec (legio) tenuit Albam; Phil. XIV, 31.

tradit: legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; Phil. X, 13.

trahit: quae (legio) mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

vacillat: cum una legione et ea vacillante L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

videt: postea .. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; Phil. V, 23.

videtur: f. trahit.

vigent: diu legiones Caesaris viguerunt; Phil. XI, 39.

utitur: quod pari consilio ... legio quarta usa ... populi .. Romani libertatem defendat ac defenderit; Phil. III, 39.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: legiones abducis a Bruto quas? nempe eas; Phil. X, 6.

adduco: quod is legionem quartam ad Caesarem adduxerit; Phil. V, 52. ex qua (Gallia) .. legiones ... ad urbem conetur adducere; ib. VII, 3. legionibus in urbem adductis; ib. XIV, 23.

adiudico: Antonione an Bruto legiones populi Romani adiudicaret; Phil. X, 12.

arcesso: quae (legiones) a te arcessitae sunt; Phil. IV, 6. qui ... ad opprimendam rem publicam .. legiones arcessierit; ib. VI, 3.

averto: quas (legiones) ille a C. Antonii scelere avertit; Phil. X, 6.

caedo: noster hic praeposterus imperator ... caesarum legionum ... ad sempiternum dedecus sui generis ... funesta indicia constituit; Piso 92. tot legionibus caesis; Phil. XIV, 12.

comprobo: illas caelestis divinasque legiones ... comprobastis; Phil. V, 28.

conscribo: legiones conscripsit novas; Phil. XI, 27.

constituo: quae (legio) constituta ex veteranis docuit hoc proelio militibus eis ... senatus populique Romani carum nomen esse; Phil. XIV, 27.

dono: consulibus ... legiones .. donabantur; sen. 18.

duco: quam (legionem) L. Piso ducebat legatus Antonii; Phil. X, 13.

educo: qui ... e castris duas legiones eduxit; Phil. XIV, 27.

excipio: legiones ... excepit veteres; Phil. XI, 27.
facio missam: eas .. legiones bello confecto missas fieri placere; Phil. V, 53.
habeo: habet (Dolabella) legionem; Phil. XI, 16.
imitor: quam (legionem) est imitata quarta legio; Phil. V, 23. hanc (legionem) imitata quarta legio parem virtutis gloriam consecuta est; ib. XIV, 31.
laudo: laudantur exquisitissimis verbis legiones; Phil. IV, 6. quid? legio Martia: quid? quarta cur laudantur? Phil. V, 3. iure laudantur (legiones); Phil. V, 4.
mitto: ille .. misit ... [legiones]; Sulla 17. f. facio.
sollicito: legionem esse ab eo sollicitatam ... planum factum est; Cluent. 97.
suppleo: „Galliam ... togatam remitto, comatam postulo ... cum sex legionibus .. eisque suppletis ex D. Bruti exercitu"; Phil. VIII, 27.
trado: an ille non potuit ... legiones Antonio ... tradere? Phil. VI, 8.
traduco: quas (legiones) ille ... ad rem publicam sua auctoritate traduxit; Phil. X, 6.
vitupero: vituperandae sunt (legiones); Phil. V, 4.

2. Genetiv: pudet: pudet huius legionis, pudet quartae; Phil. XII, 8.

3. Dativ: adsigno: uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... rationem agri habeant ... eisque militibus, legioni Martiae et legioni quartae ita darent, adsignarent; Phil. V, 53.
cedo: qui C. illi Mario ... et eius invictis legionibus ... cedendum esse duxit; Piso 20.
do: „si legionibus meis sex ... praemia agrumque dederitis"; Phil. VIII, 25. f. adsigno.
patefacio: patefactum nostris legionibus esse Pontum; imp. Pomp. 21. legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30.
polliceor: quae sit antea pollicitus legionibus ... nostris; Phil. XIV, 38.
spondeo: quibus (legionibus) ... honores et praemia spopondistis; Phil. V, 28. cum fortissimis legionibus ... agros spopondistis; Phil. VII, 10.
sum: QUI TRIBUNUS MILITUM LEGIONIBUS QUATTUOR PRIMIS; Cluent. 148. ut vestris etiam legionibus sanctus essem; Phil. II, 60. legioni .. Martiae et legioni quartae ... vacationem militiae ... esse placere; Phil. V, 53.
tribuo: (ea) quae legionibus bello confecto tributuros nos spopondimus; Phil. XIV, 29.

4. mit Präpositionen: confligo cum: Hirtius ... cum tribus Antonii legionibus ... conflixit; Phil. XIV, 27.
coniungo cum: quae (legio) relicto Antonio se olim cum Martia legione coniunxit; Phil. XIV, 27.
curro ad: qui ... ad legiones Brundisium cucurrerit; Phil. III, 30.
sileo de: nec .. de legione Martia ... sileri potest; Phil. III, 6.
sum in: in eius legione miles fuisti; Flacc. 77. ut ipse in legionibus P. Crassi ... summo splendore fuerit; Planc. 32. multi fuerunt multis in legionibus per tot annos; Phil. VI, 14.

III. nach Adjectiv: dignus: dignus imperator legione Martia; Phil. XIV, 26.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: aquila: Hirtius ipse aquilam quartae legionis cum inferret; Phil. XIV, 27.
castra: hic .. adulescens ... castra multarum legionum paucis cohortibus tutatus est; Phil. XIV, 28.
centuriones: ut centurionum legionis Martiae Brundisii profusus sanguis eluatur; Phil. XII, 12. delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; ib. XIII, 18.
consensus: ut ... legionis Martiae quartaeque mirabilis consensus ad rem publicam recuperandam laude et testimonio nostro confirmetur; Phil. III, 7.
constantia: constantia ... legionum .. earum ... a cervicibus nostris est depulsus Antonius; Phil. III, 8.
decreta: honestiora esse decreta legionum quam senatus; Phil. V, 4.
gladii: imbuti gladii sunt ... legionum (nostrarum) ... duobus duorum consulum (proeliis); Phil. XIV, 6.
horreum: horreum legionum ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
indicia: f. II, 1. caedo; Piso 92.
iudicium: quarum legionum fortissimum .. iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.
merita: magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; Phil. XIV, 31.
milites: quantam .. pecuniam militibus earum legionum in singulos C. Caesar ... pollicitus sit, tantam dari placere; Phil. V, 53. placet ... mihi ... legionis Martiae militibus ... monumentum fieri quam amplissimum; ib. XIV, 31. cum ... reliquarum legionum milites pro ... libertate populi Romani mortem oppetiverint; ib. 38.
nervi: legionum nostrarum nervos nonne his consiliis incidimus? Phil. XII, 8.
praesidium: a quo ... repentinum rei publicae praesidium legionum (comparatum est); Phil. X, 24.
signa: intenta signa legionum existimari cervicibus vestris; Sest. 42.
virtus: huius legionis virtutem imitata quarta legio ... C. Caesaris auctoritatem ... persecuta est; Phil. III, 7. is ab hoc impetu abstractus ... virtute legionum ... nec ruere demens nec furere desinit; ib. 31. huius [Martiae] legionis legio quarta imitata virtutem ... C. Caesaris exercitum persecuta est; ib. IV, 6. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. XIV, 38.

2. mit Präposition: nuntius de: adlato nuntio de legione quarta; Phil. III, 24. adfertur ei de quarta (legione) nuntius; ib. XIII, 19.

V. Umstand: 1. Ablativ: qua (legione) nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.

2. Präpositionen: a: cum a legionibus relictus (Antonius) nomen Caesaris ... pertimuit; Phil. III, 11. sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam; ib. X, 21.
cum: victor e Thessalia Brundisium cum legionibus revertisti; Phil. II, 59. cum una legione ... L. fratrem exspectat; ib. III, 31. „Galliam ... togatam remitto, comatam postulo ... cum sex legionibus .. eisque suppletis ex D. Bruti exercitu"; ib. VIII, 27. cum Vatinii legionibus quid erat Antonio? Phil. X, 11. quid opus fuit cum legione (inrumpere in Asiam)? ib. XI, 4. Caesarem sequi arbitrabatur cum legione Martia, cum quarta; Phil. XIII, 20. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus; Phil. XIII, 44. f. I, 1. vacillat.
de: qui (milites) de legione secunda, tricesima quinta ad C. Pansam A. Hirtium consules venissent; Phil. V, 53.
ex: addo etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20. ex Martia (legione) non nulli in ipsa victoria conciderunt; ib. XIV, 31.
prae: exercitum prae Gallicanis legionibus ... contemno; Catil. II, 5.

legitime, gesetzmäßig, rechtmäßig: dicor: is qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57.
fio: in illa adoptatione legitime factum est nihil; dom. 77.

legitimus, gesetzmäßig, rechtmäßig, gebührend: alqd: in aes incidi iubebitis .. illa legitima? Phil.

I, 26. ut omnia, quae rei publicae salutaria essent, legitima ... haberentur; ib. XI, 28.
cera: ceratam uni cuique tabellam dari cera legitima; div. Caec. 24.
consecratio: sin ista consecratio legitima est; dom. 125.
contentio: nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem ... denuntiabat; Sest. 40.
controversia: cum de iure et legitimis ... controversiis loquimur; Caecin. 47.
dies: dies is erat legitimus comitiis habendis; Verr. II, 129.
excusatio: habent .. legitimam excusationem; Phil. V, 14.
funus: nihil ... orat ... nisi uti ne *se* legitimo funere privetis; Rabir. 37.
hora: ne quam .. horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25.
impedimentum: excipitur hac lege non ... legitimum .. impedimentum; leg. agr. II, 24.
imperium: qui imperium legitimum habeat; Phil. XI, 26.
iter: cum sciret ... iter .. legitimum ... Miloni esse Lanuvium; Milo 27.
iudicium: in hanc formulam omnia iudicia legitima ... comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.
ius: cum ... ius ... castum atque legitimum sublatum arbitraretur; Cluent. 175. iure .. legitimo ... relicto; dom. 35. qui, quod natura iam adsequi non potest, legitimo iure quaerat; ib. 36.
mensis: quem ad modum mense illo legitimo comitia haberentur; Verr. II, 128.
numerus: honestius est ... illum .. legitimum numerum .. non explere; Verr. V, 57.
pars: in qua (pecunia) legitimae partis sponsio facta est; Qu. Rosc. 9.
periculum: haec tua recusatio .. sit ... periculi non legitimi declinatio; Cluent. 148.
poena: si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83.
quaestio: me in quaestione legitima ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3.
quinquennium: exspectemus legitimum illud quinquennium; Verr. II, 142.
tempus: utar ad dicendum meo legitimo tempore; Verr. a. pr. 32. ut ... legitimum tempus ad ulciscendum exspectare ... potuerint; ib. I, 81. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus petere ... liceat; Phil. V, 52.
tutela: nihil .. potest de tutela legitima diminui; Flacc. 84.
tutor: res publica consulis fidem tamquam legitimi tutoris imploravit; Quir. 11.
verbum: esses omnia ... verbis legitimis consecutus; dom. 129.

lego, als Gesandten senden, zum Legaten ernennen, vermachen, hinterlassen: alqm: Andronem .. legarunt ad Apronium; Verr. III, 114. ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio; imp. Pomp. 57. de quo (Gabinio) legando consules spero ad senatum relaturos; ib. 58.
alqd: si plus legarit quam ad heredem ... perveniat; Verr. I, 110. testamentum fecit eius modi, ut illi filio HS cccc milia legaret; Cluent. 22. ab secundo herede nihil legat; ib. 33.
civis cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit; Balb. 42.
fructum: usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat; Caecin. 11.
legatos: quos [legatos] ... tibi tute legasti; Sest. 33. ut legati ex eius ordinis auctoritate legarentur; Vatin. 35.
partem: uxori ... partem maiorem legavit; Caecin. 12.
pecuniam: ei testamento legat grandem pecuniam; Cluent. 33. pecunia mulieri legata erat a filio; Cluent. 34.
tabulas: quas (tabulas) populo Caesar ... legavit; Phil. II, 109.
usum: f. fructum.

lego, lesen, aussuchen, wählen, sammeln: I. absolut: nihil ipse legendo .. cognoveram? Sest. 47.
II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: nemo .. vestrum est quin quem ad modum captae sint a M. Marcello Syracusae ... in annalibus legerit; Verr. IV, 115.
2. accus. c. infin.: legeram clarissimos ... viros se in medios hostis ... iniecisse; dom. 64. cum aliquid clementer ... factum ... legimus; Marcell. 9.
III. mit Object: alqm: sanxit ... quem (quaestum) qui fecisset, ne legeretur (in senatum); Verr. II, 122. Popilium ... in senatum non legit; Cluent. 132. ne me meo loco censor in senatum legeret? dom. 82. num .. ista tua Sarda Pythagoram aut Platonem norat aut legerat? Scaur. 4. ille ... legit Graecos; Phil. V, 12.
alqd: ex eis, quae legi et audivi, intellego; Verr. I, 79. Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23. haec legimus; Sest. 139. ex quibus (versibus) multa a multis lecta .. recitarem; Piso 71. haec scripta legi; Planc. 94. quae non ut delectemur solum legere ... debemus; Rab. Post. 29. ut scriptum legimus; Deiot. 19. multa legi; Phil. IV, 3.
aleatores: ille legit aleatores; Phil. V, 12.
bella: plura bella gessit, quam ceteri legerunt; imp. Pomp. 28.
codicem: codicem legisse videbatur; Vatin. 5. non se recitandi causa legisse (codicem); ib. neque .. maius est legere codicem; Fr. B, VI, 14. codicem tribunus pl. ipse pro contione legit; ib. 32.
condiciones: hinc licet condiciones cotidie legas; Cael. 36.
contionem: legant hanc eius contionem; har. resp. 51. ea (contione) lecta; Phil. I, 8.
defensionem: quam (defensionem) .. nemo est ... quin legat; Verr. V, 112.
domum: M. Pisonis domum ubi habitaret legerat; Phil. II, 62.
epistulam: quam (epistulam) cum illa legeret flens; Phil. II, 77. legi epistulam Antonii; ib. V, 33.
exemplum: quarum (litterarum) exemplum legi; Deiot. 38.
exsules: ille ... legit exsules; Phil. V, 12.
gladiatores: eos (gladiatores) ipse consularis candidatus perspexit et legit et emit; Fr. B, VIII, 11.
imperia: obstupescent posteri certe imperia, provincias, Rhenum, Oceanum, Nilum, pugnas innumerabilis, incredibilis victorias, monimenta, munera, triumphos audientes et legentes tuos; Marcell. 28.
indicium: lege indicium; Sulla 36. cum indicio lecto ... tacueris; Sulla 44.
iudicem: in omnibus legibus, quibus exceptum est, de quibus causis aut magistratum capere non liceat, aut iudicem legi aut alterum accusare; Cluent. 120. praetores ... debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. neque legetur (iudex), quisquis voluerit, nec, quisquis noluerit, non legetur; Piso 94. neque ... secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. si ... ei lecti iudices isque praepositus *est* quaestioni, qui haec iuste sapienterque disceptet; ib. 23. qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; ib. 105. sunt .. lecti iudices; Phil. V, 14. hos ille demens iudices legisset? ib. 15. ut hos iudices legere auderet; ib. 16.
legem: confirmare possum ... me ad legendam legem ... venisse; leg. agr. II, 14. quam (legem) non ... legimus; Milo 10.

librum: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. 8.
litteras: quas (litteras) si antea non legistis; Font. 18. leguntur eadem ratione ... litterae; Catil. III, 11. quibus .. litteris lectis; Sest. 11. his litteris lectis; Phil. XIII, 46.
monimenta, munera, Nilum, Oceanum: f. imperia.
orationes: quas .. commemoras .. legere te solere orationes; Planc. 66.
praedia: dum praediis lectis ... delectantur; Catil. II, 20.
provincias: f. imperia.
puerulos: (ut) inter ... puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos velit hos versari; Sex. Rosc. 120.
pugnas, Rhenum: f. imperia.
res: eius modi res ... cum leguntur; Marcell. 9.
scribam: persuasi, ut scribam iurati legerent eam, qui ..; Cluent. 126.
senatorem: est .. Asinius quidam senator voluntarius, lectus ipse a se; Phil. XIII, 28.
senatum: hoc tu idem facies censor in senatu legendo? Cluent. 128.
tabellas: legimus (tabellas); Catil. III, 10.
tabulas: quas (tabulas) diligentissime legi; Verr. I, 60.
testimonia: legite testimonia testium vestrorum; Milo 46.
triumphos, victorias: f. imperia.
virum: neque in bonis viris legendis id adsequi potuisset; Milo 21. ex quibus ille cum optimos viros legeret, ... non potuit legere non studiosos mei; ib. nisi ut virum a viro lectum esse diceres; ib. 55.
Fragm.: legite, ut legebatis; Fr. B, VI, 52.

lemniscatus, mit Bändern geschmückt: palma: hanc (palmam) primam esse .. lemniscatam; Sex. Rosc. 100.

lenio, lindern, mildern, besänftigen: alqm: te ipsum ... dies leniet; Muren. 65. iam vero ipse se placabit et leniet provinciae Galliae; Phil. VII, 25. nisi forte eos pax ipsa leniet; ib. XIII, 4.
cruciatum: qui non ... cruciatum lenierit; Catil. IV, 12.
desiderium: ut ... populus Romanus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu ... leniret; Phil. 1, 36. quae (statua) .. magnum civium ... desiderium ... leniet; ib. IX, 13.
dolorem: qui non ... dolorem .. lenierit; Catil. IV, 12. quae (statua) .. magnum civium dolorem ... leniet; Phil. IX, 13.
luctum: quorum .. pertinet ... alterum ad leniendum ... luctum proximorum; Phil. XIV, 31.
maerorem: quorum .. pertinet ... alterum ad leniendum maerorem ... proximorum; Phil. XIV, 31.
odium: odium potest ... difficultate ulciscendi leniri; Quir. 23. vicit is, qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret; Marcell. 31.

lenis, sanft, mild, gelind, ruhig, gelassen: alqs: quanto lenior est quam in publicanum? Verr. III, 34. erit tamen in aratores lenior quam videtur; ib. qui se in principem maleficii lenem ... esse respondet; Cluent. 106. asperior non est factus (Panaetius), sed ... lenissimus; Muren. 66. tam (sum) mitis quam qui lenissimus; Sulla 87. qui (L. Caesar) ... oratione fuit quam sententia lenior; Phil. VIII, 1. num leniorem ... fore putatis Antonium? ib. XI, 6. te ipsum ... factum iam putant leniorem; ib. XII, 18.
alqd: facio id, quod est ad severitatem lenius; Catil. I, 12.
actio: potuisti .. leniore actione confligere; Caecin. 8. quis est qui ... eius rei leniorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? ib. 9.
artificium: illo suo leniore || leviore || artificio Heraclium adgredi conatur; Verr. II, 86.
homo: hominibus lenissimis ademit misericordiam; Sex. Rosc. 154. ab hominibus ... consuetudine ... lenissimis (circumsessus es); Verr. I, 81. quae tu, homo lenis, ... libentissime commemoras; Rabir. 18. homo ... lenissimus non dubitat; Catil. IV, 10.
obiurgatio: deliciarum obiurgatio fuit longa et eo lenior; Cael. 27.
pater: leni ... patri ... filii causa est expeditissima; Cael. 38.
populus: qui (populus Romanus) .. in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154.
vituperatio: obtinebo eam (vituperationem) multo leniorem fuisse; Catil. IV, 11.

lenitas, Sanftheit, Milde, Gelassenheit: I. est: si illam meam pristinam lenitatem perpetuam sperant futuram; Catil. II, 6. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tanta non esset; Ligar. 15.
exspectat: mea lenitas ... hoc exspectavit; Catil. II, 27.
florescit: haec [tua ... lenitas animi] florescet cotidie magis; Marcell. 12.
videtur: lenitas si cui adhuc solutior visa est; Catil II, 27.
II, 1. agnosco: in quo boni viri lenitatem meam ... agnoscerent; Sulla 1.
desidero: haec in omni vita .. lenitatem desiderat; Sulla 8.
obtineo: quam (lenitatem) tu per te ... obtines; Ligar. 15.
tempero: erga P. Fabium paulo temperanda est nimia illa lenitas; Tull. 3.
2. sum: non est iam lenitati locus; Catil. II, 6.
3. abutor: noli hac lenitate nova abuti mea; Sulla 47.
sum: qua .. sum animi .. lenitate; Sulla 18.
utor: ea lenitate senatus est usus; Catil. III, 14.
4. deduco de: si vis manifestae audaciae ... me de .. animi lenitate deduxerit; Catil. II, 28.
III. propensus ad: vir .. esses ... paulo ad lenitatem propensior; Muren. 64. tua voluntas in decessione fuit ad lenitatem propensior; Phil. VIII, 1.
IV. partes: has partis lenitatis ... semper egi; Muren. 6.
V. adiungere: qua in sorte sapiens praetor ... benevolentiam adiungit lenitate audiendi; Muren. 41.
fovere: qua (lenitate) antea illius famam ... foveram; Tull. 3.
mitigare: severitatem iudiciorum ... lenitate ... mitigate; Sulla 92.
muniri: libertatem lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10.

leniter, sanft, mild, gelind, gelassen, ruhig: accedo: ne illa ... oratio ad animos vestros .. leniter accederet; Cael. 25.
accipio: leniter hominem .. accepit; Verr. IV, 86.
ago: tecum .. agam lenius; Cael. 7. utrum me secum .. graviter .. agere malit an .. leniter; Cael. 33. si .. lenius agetis; Phil. V, 34.
fero: id ... domi suae coeptum esse leniter ferret? Cael. 54.
sublevo: eum lenissime sublevatis; Cluent. 202.

lenitudo, Milde, Nachsicht: verebar ne ... virorum ... nimia in istum ... lenitudine oppugnarer; Verr. IV, 136.

leno, Kuppler, Verführer: I. concursat: auditum est, lenonem quendam Lentuli concursare; Catil. IV, 17.
II, 1. ago: improbissimum lenonem .. agit; Qu. Rosc. 20.

2. caveo: cavet (Antonius) ... lenonibus; Phil. VIII, 26.

III. domus: in istius lenonis turpissimi domo ... ornamenta ponentur; Verr. IV, 71.

flagitia: in qua (domo) ... lenonum flagitia versantur; Verr. IV, 83.

genera: semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.

mentio: lenonum ... nulla mentio fiat; Verr. I, 33.

pedes: cum ... equites .. se ad lenonis impudicissimi pedes abiecissent; sen. 12. vos pro meo capite ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26.

persona: hunc imitari se in persona lenonis animadvertit; Qu. Rosc. 20.

IV. cum: qui ... cum .. lenonibus .. vixisset; Verr. I, 101. sequebatur raeda cum lenonibus; Phil. II, 58.

lenocinium, Kuppelei, Lockung: I, 1. peto: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas?" Muren. 74.

video: potest animo aequo istius ... domesticum lenocinium videre? Verr. III, 6.

2. dedo: si qui ... se ... cupiditatium lenociniis dediderunt; Sest. 138.

II. confici: quis .. clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem ... lenociniis .. confectum? Sest. 20.

sustentare: luxuriem domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.

lenocinor, zu Willen sein: Alienus tibi serviet, tibi lenocinabitur; div. Caec. 48.

lente, langsam, lässig: aliquanto lentius [nihil] agere (coeperunt); Sex. Rosc. 26.

lentus, langsam, lässig: hos ... infitiatores lentos esse arbitror; Catil. II, 21.

leo, Löwe: praeclara aedilitas! unus leo, ducenti bestiarii; Sest. 135.

lepide, artig, herrlich: quam lepide se furari putat! Verr. III, 35.

lepidus, nieblich, zierlich: pueri tam lepidi ... amare ... didicerunt; Catil. II, 23.

lepos, Anmuth, Feinheit: I. retinet: eum ... hominum rationumque illarum .. lepos ... retinet; prov. cons. 29.

II. adimo: non adimo sermonis leporem; Flacc. 9.

lepusculus, Häschen: illa ... pro lepusculis capiebantur; Verr. IV, 47.

levis, leicht, geringfügig, unbedeutend, flüchtig, leichtsinnig, wankelmüthig: A. **bei Substantiven:** alqs: (eis) qui minime ipsi leves sunt; Sex. Rosc. 112. nemo (est) in scena levior; Catil. II, 9. sunt in illo numero ... multi ... leves; Flacc. 9. quoniam ... sunt leves, horum testimonium non pertimescam; Flacc. 38. ego sum inconstans ac levis; Sulla 10. levis hos semper nostri homines ... putaverunt; Sest. 139.

alqd: (quae omnia) quo maiore .. aguntur studio, eo leviora .. existimo; Quinct. 47. quod in aliena re leve esset, id in tua ... gravissimum debet esse; ib. 76. illa ... concedis levia esse, Sex. Rosc. 52. scribere instituimus, quod .. apud omnis leve ... est; Qu. Rosc. 6. quorum alterum est gravius, ... alterum levius; ib. 16. hoc, quod erat tam leve, transigere potuisti; ib. 49. hoc si vobis .. levius videtur; Verr. I, 22. id quod levissimum est; ib. 101. id, quod dicunt, leve est? ib. 127. nihil levius, quam praetorem ... constituere; ib. illa, quae leviora videntur esse, non cuiusvis animum possunt movere; ib. III, 7. me cum dico, leve est; ib. IV, 25. illa, quae leviora videbantur, .. praeteribo; ib. 131. quae .. nobis levia ... esse videantur; ib. 132. quae nobis levia videntur; ib. 134. levia sunt haec in hoc reo; ib. V, 117. quod vehemens in re militari putatur, id leve in iure civili putabitur? Caecin. 48. leve est, quod censores subscripserunt; Cluent. 135. quam levia genere ipso! ib. 164. si haec leviora ducis; Muren. 38. nihil .. illo homine levius (est); Flacc. 53. quae conlega patris emisit, leviora ... videantur; har. resp. 2. quod si nos ... leviora moverunt; ib. 62. sit hoc .. leve, ... sed, si est leve, homini gravi leve est; Sest. 115. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. quasi vero † levius sit ... facere aliquid quod scias non licere, quam omnino non scire quid liceat; Balb. 14. cuius civitatis sit, id habent hodie leve et semper habuerunt; ib. 51. cruentare corpus suum leve est; Piso 47. quod ... alia quaedam ... levia conquiras; Planc 63. sunt haec leviora; ib. 86. quae mihi ... sunt ad ... omnem impetum dicendi ... leviora; Deiot. 5. sin haec leviora vobis videntur; Phil. I, 37. omitto quam haec ... levia (sint); ib. II, 53. haec leviora fortasse; ib. III, 23.

acclamatio: quanto .. levior est acclamatio! Rabir. 18.

animus: est [levis] animi ... iustam gloriam ... repudiare; Piso 56.

armatura: nostra (est) levis armatura; Phil. X, 14.

auctor: ita levem habebit auctorem; Planc. 57.

auctoritas: levior esset auctoritas; Qu. Rosc. 47.

casus: sese .. leviorem suum casum fingere; Verr. V, 113.

causa: quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt; Verr. II, 109. his de causis C. Iunius condemnatus est ... levissimis; Cluent. 91. ut illae necessitudinis causae leves esse videantur; Planc. 27.

comitia: his levioribus comitiis diligentia et gratia petitorum honos paritur; Planc. 7.

crimen: accipite .. avaritiae ... in suo genere non levius (crimen); Verr. I, 86.

delictum: leve delictum est; Muren. 62.

facultas: quae (facultas) si cui levior videtur; Arch. 13.

gens: postulabis, ut M. Aemilius ... levissimae ... genti ... condonetur; Scaur. 19.

homo: venit ad Cluvium .. quem hominem? levem? Qu. Rosc. 49. Pacilius quidam, homo ... levis, accedit; Verr. II, 94. fit hic interpres, homo levis atque egens; ib. III, 84. quae (causa) levissimi hominis animum ... incitavit; Flacc. 46. nequam esse hominem et levem ... sciebam; Sest. 22. hominem .. levem ... triumphasse; prov. cons. 16. homini levi ... filiam conlocavit; Piso fr. 4.

ignominia: hanc insignem ignominiam ... putet esse leviorem; prov. cons. 16.

iniuriae: eo leviores istius iniuriae videbantur; Verr. I, 119.

iudex: iudex ... levis quod praetor iusserit iudicet; Verr. II, 30. capit hoc consilii, ut pecuniam .. iudicibus levissimis polliceatur; Cluent. 71. ut ... eos (iudices), qui leviores erant, ... redderet; ib. summa .. exspectatio, quidnam sententiae ferrent leves ... iudices; ib. 75.

maleficium: maleficiorum, ... quorum alterum levius est ..; Caecin. 6.

munus: id ... munus leve .. remisisti; Verr. V, 52.

natio: mementote ... audire contionem .. levissimae nationis; Flacc. 19.

nomen: quos qui leviore nomine appellant; Sex. Rosc. 93. leve .. hoc nomen (est)? Qu. Rosc. 4. leviore (nomine) non utar; Phil. XIV, 10.

onus: leve .. est onus beneficii gratia; Planc. 78.

pars: prima illa (pars) ... fuit ... levis; Muren. 11.

peccatum: levius eorum peccatum fore; Verr. I, 69.

pecunia: reus is est, cui [res] et pecunia levissima .. fuit; Qu. Rosc. 15.

pericula: omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156.
persona: id .. in levi persona pertimescitur; leg. agr. II, 45.
potentia: sine iniuria potentiam levem ... esse arbitrantur; Quinct. 34.
propugnatores: propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt; Sest. 101.
res: res tam levis ... reperire non possum; Sex. Rosc. 42. (is) qui pendet rebus levissimis; Sest. 115. f. pecunia.
rumor: rumorem ... levem perhorrescimus; Milo 42.
suspicio: *quae veneni dati suspicio ... quam levis sit statim apparebit;* Scaur. 2.
testis: [ita leves sint (testes)]; Quinct. 75. levi (teste producto); Scaur. 13.
verba: utar verbis ... levioribus quam causa postulat; Quinct. 57.
B. **allein**: I. est: neminem misericordem esse nisi ... levem; Muren. 61.
II. invenio: ut .. levissimi quidam ex ... oppidis invenirentur; Verr. II, 14.
prolecto: levis spe ... prolectat; Flacc. 18.
III. vox: mementote ... audire vocem levissimi cuiusque; Flacc. 19.

levitas, Leichtsinn, Veränderlichkeit, Unbeständigkeit: I. **Subject**: addicit: quos levitas ... tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 38.
est: quae (sit) levitas propria Graecorum; Flacc. 57. quaero quae tanta in te ... levitas fuerit; Vatin. 40.
rapit: semper eo tractus est, quo .. rapuit .. levitas; Phil. VI, 4.
recipit: magnum nomen est ... consulis: non capiunt angustiae pectoris tui, non recipit levitas ista; Piso 24.
resignat: cum ... Gabinii ... levitas ... fidem resignasset; Arch. 9.
II. **nach Verben**: 1. explico: si mihi libeat ... explicare levitatem; Flacc. 12.
frango: voltu .. conlegae sui .. levitatem .. franget; Sest. 20.
pertimesco: si ... contemptissimorum consulum levitatem .. pertimui; Sest. 36.
profero: levitatem totius Asiae protulit; Flacc. 37.
video: videte levitatem hominis; Phil. II, 77.
2. sum: ut levitatis est inanem aucupari rumorem; Piso 56. legatos ad eum mittere ... non iam levitatis est; Phil. V, 3.
3. resisto: quod principum munus esse ducebat resistere .. levitati multitudinis; Milo 22.
4. consumo in: omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49.
dico de: de cuius hominis levitate et inconstantia plura non dicam; Cluent. 135.
dicor in: quae dici possunt in hominum levitatem; Flacc. 66.
interest inter: quid interesset inter levitatem contionatorum et animum popularem; Catil. IV, 9.
pondero ex: non ex ... levitate ... causas ... hominum ponderari; Sulla 79.
queror de: liceat mihi .. de levitate Graecorum queri; Flacc. 61.
III. **nach Adjectiven**: 1. praeditus: a quibus (testibus) ... qua levitate ... praeditis! Flacc. 6.
2. remotus a: homines ... a Graecorum ... levitate remotissimi; Flacc. 71.
IV. **nach Substantiven**: culpa: in hoc crimine ... levitatis culpa est; Sulla 6.
exempla: propositis tot exemplis .. levitatis .. popularis; Sest. 141.
genus: loquamur potius de nequissimo genere levitatis; Phil. II, 63.
V. **Umstand**: 1. commoveri: ex qua provincia ... innumerabiles alii levitate .. commoti triumpharunt; Piso 61.
duci: ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119.
emi: theatrales gladiatoriique consessus dicuntur .. solere levitate non nullorum emptos plausus ... excitare; Sest. 115.
Graeci: ne hominibus levitate Graecis ... civem ... dederetis; Flacc. 24.
implicari: inconstantiam tuam .. levitate ... implicatam refellisti; Vatin. 3.
postulari: iudiciorum levitate ordo ... postulatur; div. Caec. 8.
abl. comp.: quid est .. levitate ... turpius? Phil. VII, 9.
2. propter: qui .. propter levitatem populares habebantur; Phil. VII, 3.

leviter, leicht, unerheblich, unbedeutend, erträglich: appello: ut levissime appellem; Verr. I, 155.
attingo: ea leviter attigi; Sex. Rosc. 123.
dico: ut levissime dicam; Catil. III, 18. Muren. 87. Sest. 145. Phil. XII, 30. quae leviter dixerat; Sulla 31. levius dixi; Vatin. 33.
emendo: non nulla ... leviter emendare possim; Muren. 60.
fero: hoc iam .. leviter ferendum est; Qu. Rosc. 16. vos iniurias eorum leviter laturos existimavit; Verr. III, 58. aliquanto levius ferebam; har. resp. 47. levissime feram, si forte .. eis minus probaro; prov. cons. 47.
immuto: quos leviter immutatos esse sentio; leg. agr. III, 2.
impello: eum ... tristem atque oscitantem leviter impellit; Cluent. 71.
inflector: ut ... leviter inflectendus videare; Muren. 60.
ligurio: non reperietis hominem leviter haec improbissima lucra ligurientem; Verr. III, 177.
praecipio: videor hoc leviter || levi || ... praecipere; Font. 42.
premo: qui ... furta .. aliquo leviter presso vestigio persequebantur; Verr. IV, 53. cuius (integritatis provincialis) ... vidi vestigia non pressa leviter; Sest. 13.
queror: hic primum questus est non leviter Saturius; Qu. Rosc. 27.
reprehendo: in quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter; Piso 70.
tempto: primum caput est, ... quo ... temptamini leviter ... quo animo ... ferre possitis; leg. agr II, 16.
transeo: in animo est ... leviter transire; Sex. Rosc. 91.

levo, erleichtern, abhelfen, mindern, unterstützen: alqm: ut ... sese gravissima levaret infamia; Verr. III, 140. levate hunc .. supplicem; Cluent. 200. mors te aliqua re levavit; Flacc. 41. ut humanitate vestra levatus ... esse videatur; Arch. 31. utinam et tu ... et ceteri ... vellent me labore hoc levare; Planc. 84.
annonam: qui annona levanda ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72.
atrocitatem: eius atrocitas necessitudinis nomine levaretur; Quinct. 52.
calamitatem: (ut) innocentium calamitatem levetis; Sex. Rosc. 7. quid .. facere potuit ... aequius ad levandam mulieris calamitatem? div. Caec. 57. quam (rogationem) promulgarat ... de levanda calamitate; Sulla 62. quem ad modum calamitatem ... levaret; sen. 24.
civem: quem ad modum ... levatum iniuria civem retinere possemus; Caecin. 102.
civitates: fecit, ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33.

cruciatum: orabant, ut levandi cruciatus sui causa lictori pecunia daretur; Verr. V, 119.
homines: ut homines ... exsilio levarentur; Verr. V, 18.
invidiam: accessi .. ad invidiam iudiciorum levandam; Verr. I, 5. optabo invidiae meae levandae causa; Catil. II, 15.
luctum: cuius luctus ... nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12.
poenam: sancit, ne quis .. poenam ... levare possit; Catil. IV, 8. quae (poena) levabatur; Sulla 63.
populum: quem (populum Romanum) in caritate ... frumento suppeditato levarunt; Balb. 40.
rem publicam: levata mihi ... res publica videtur; Catil. II, 7.
supplicium: sancit, ne quis .. supplicio levando se iactare possit; Catil. IV, 10.
suspicionem: qui illam suspicionem levare ... cuperet; Verr. III, 136.

lex, Gesetz, Verordnung, Gebot, Antrag, Vorschlag, Bedingung: I. **absolut:** 1. **Subject:** absunt: mecum leges ... afuerunt; sen. 34.
addicunt: quae (leges) nos servis nostris addicerent; Milo 87.
adiungit: quid eadem lex .. adiungit? Cluent. 148.
amovet: Porcia lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit; Rabir. 12.
armat: tota illa lex accusationem tuam ... armasset; Muren. 46.
coërcent: quam (audaciam) ... neque existimatio populi Romani neque leges ullae possent coërcere; Phil. II, 9.
cogit: quid lex ... cogat cogitare; Cluent. 159. ut illos lex .. quaedam accusatoria ... dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.
commonet: quod vos lex commonet; Verr. III, 40. lex ipsa commonet; leg. agr. II, 31.
concedit: quae lex (hoc tibi concessit)? Verr. III, 181.
conflagrant: quae .. leges anno post ... una ... cum omni iure publico conflagraverunt; Vatin. 18.
constituit: quae (lex) ius melius ... constituat; leg. agr. III, 10.
custodiunt: nostram salutem nullae leges ... custodient; Deiot. 30.
dat: quantam (vim) mihi lex dabat; Verr. I, 16. quod mihi lex mea causa dedit; ib. 25. cui sex horas omnino lex dedit; Flacc. 82. quae (lex) .. potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32. quae (arma) tibi lex dabat; Planc. 45. etsi ... dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.
debilitant: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.
delectat: Voconia lex te videlicet delectabat; Verr. I, 107.
delet: quae (lex) omnia iura religionum ... delevit; Sest. 56.
deligit: quos (iudices) lex ipsa ... delegerit; Piso 94.
dicit: hoc .. lex non dicit; leg. agr. III, 8.
docet: lex nos docet; Cluent. 148.
eripit: Porcia lex libertatem civium lictori eripuit; Rabir. 12.
est: quae (lex) de proscriptione est; Sex. Rosc. 125. cum lex ... sociorum ... patrona sit; div. Caec. 65. si lex non esset; Verr. I, 108. „lex est"; ib. 124. legem esse Rupiliam; ib. II, 39. quis ... invita lege agere potuit? ib. tibi nulla lex fuit? ib. 40. ut leges eorum sunt; ib. 120. Syracusis lex est de religione; ib. 126. salvis legibus; ib. 138. lex est de pecuniis repetundis; ib. IV, 17. antiquae sunt istae leges; ib. V, 45. est ... certa lex; ib. 79. omnes leges omniaque iudicia ... asperiora videntur esse; Tull. 8. cum sciret, de damno legem esse Aquiliam; ib. 9. lex sacrata est ..; ib. 49. lex est ... SI ... IECIT ..; ib. 51. tacita lex est humanitatis ..; ib. verendum ... ne ... lex agraria magis popularis esse videatur; leg. agr. I, 24. est lex; ib. II, 21. leges sunt veteres; ib. omnium legum iniquissimam ... esse arbitror eam; ib. III, 5. videtur .. lex esse .. temporis; ib. est invidiosa lex; ib. lex haec ... est omnium gratissima; Muren. 40. [quae (lex) est de numero sectatorum]; ib. 71. doceo legem istam ... non esse legem; dom. 50. video .. esse legem veterem tribuniciam; ib. 127. quae (lex) est in eos; har. resp. 15. quae (leges) sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt: religiones, ... leges; ib. 98. grata (lex) erat populo; ib. 103. cum te tribuno plebis esset .. in re publica lex Aelia et Fufia; Vatin. 18. salva lege Aelia et Fufia; ib. 37. cum audiat esse legem quae de seditiosis .. civibus cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. erat aequa lex et nobis .. atque omnibus ... utilis; Balb. 60. quae (lex) erat contra omnis leges indemnati civis ... proscriptio; Piso 30. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur; ib. vetus est .. lex illa iustae veraeque amicitiae, ... ut idem amici semper velint; Planc. 5. [quae (lex) est de sodaliciis;] ib. 36. erant .. leges ... vel de caede vel de vi; Milo 13. cui iam nulla lex erat; ib. 74. quae ille in aes incidit, in quo populi iussa perpetuasque leges esse voluit, pro nihilo habebuntur? Phil. I, 16. existimo nihil tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris; ib. 17. quae lex melior, utilior (erat) ... quam ne praetoriae provinciae plus quam annum ... obtinerentur? ib. 19. quae (lex) est de alea; ib. II, 56. ubi lex Caecilia et Didia (est)? ib. V, 7. possunt ne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? ib. 8. ubi poena (est) recenti lege Iunia et Licinia? ib. est .. lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria; ib. XI, 28. legem Liciniam et Muciam ... perniciosam rei publicae fuisse; Fr. B, VI, 10.
exstinguit: quae ... lex ... reliquias coniurationis exstinxit; Cael. 70.
facit: si lex ampliandi faciat potestatem; Verr. I, 26. praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; ib. II, 77.
firmat: quae (lex) populi iudicia firmavit; Fr. B, VI, 26.
habet: quod habet lex in se molestissimum; Verr. I, 26. lex ... habet accusationem; leg. agr. III, 5. videte quid ea lex vitii habitura fuerit; Milo 33. quae (lex) turpitudinem summam habeat, gratiam nullam; Phil. I, 21.
impediunt: leges impediunt; Catil. I, 28. quae leges rem militarem impedirent; Fr. B, VI, 11.
imponit: quod vobis oneris imposuit illa lex; Cluent. 164.
inest: in quibus legibus inerat curiata illa lex; har. resp. 48.
iubet: te lex Terentia ... emere iussit; Verr. III, 173. recitavit ... legem antiquam, ... quae iubeat ..; Tull. 47. lex usum ... iubet; Caecin. 54. iubet lex; Cluent. 148. triduo lex ad praetorem deferri ... iubet; Flacc. 21. quae (lex) de seditiosis .. civibus cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. sicut lex tua iubebat; Piso 61. iubet lex Iulia; Rab. Post. 8. nec se exspectari iubent (leges); Milo 11. quae (leges) iubent ei ... aqua et igni interdici; Phil. I, 23.
liberat: una lex ... nos illa miseria ac turpitudine liberavit; imp. Pomp. 56. haec lex eos homines ... invidia liberat; leg. agr. II, 68.
locupletat: haec lex eos homines fortunis locupletat; leg. agr. II, 68.
loquitur: (lex) ita loquitur; Cluent. 148.
manet: vobis statuendum est, legem Aeliam

manere; prov. cons. 46. „per me ut unum ... leges ... in civitate (manerent)“; Milo 77. quis est ... cuius intersit istam legem manere? Phil. I, 21.

moriuntur: sunt istae leges .. mortuae; Verr. V, 45.

multat: quem leges exsilio, natura morte multavit; Cluent. 29.

nascitur: est .. haec ... nata lex; Milo 10.

obsistit: nisi haec ipsa lex ... obstitisset; Fr. B, VI, 16.

oriuntur: unde ... leges ortae ... putantur; Flacc. 62.

pangit: quos (finis) lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37.

permittit: quae (lex) permittit ..; Tull. 47. permittit ipsa lex; leg. agr. I, 20.

pertinet: nihil ad se nostras leges pertinere; Verr. IV, 149. quae (lex) ad ludos pertinet; Muren. 40. quae lex ad imperium ... pertinet; Cael. 70.

possunt; f. coërcent; Phil. II, 9.

prohibet: leges pugnare prohibebant; Sex. Rosc. 90. quod eum ... lex nulla prohibebat; Verr. I, 104. lex ... exigi prohibet; leg. agr. II, 72.

renuntiat: tibi istud lex ipsa renuntiavit; Cluent. 143.

repellunt: ipsae (leges) .. te a cognitione sua .. reppulerunt; Balb. 32.

reprimunt: quae leges saepe numero tribunicios furores .. represserunt; Vatin. 18.

residit: si ea lex ... in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.

sanciunt: hoc ... Corneliae leges non sanciunt; leg. agr. III, 8.

significant: istae ipsae leges ... significant quam noluerint maiores nostri ... hominem occidi; Tull. 49.

silent: silent .. leges inter arma; Milo 11.

sinunt: leges sinunt (patrem dare filiae); Verr. I, 114.

tenet: quid est aliud capere conciliare pecunias, in quo te lex tenet? Verr. III, 71. ut populum teneant (eaedem leges); Phil. V, 10. quamquam leges eum non tenent; ib. XI, 11.

tollit: lex id Gellia et Cornelia ... sustulisset; Balb. 32.

tradit: quae lex omnibus custodiis subiectum aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.

valet: ut ... legem Remmiam putares aliquid valere oportere; Sex. Rosc. 55. nihil in hac re valuisse leges; Verr. II, 121. ut lex ... valeret; sen. 11. ut lex Aelia, lex Fufia ne valeret; Sest. 33. si leges non valerent; ib. 86.

vetat: quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam; Verr. II, 37. „nulla lex vetat“; ib. 101. referre in aerarium lex vetat; leg. agr. II, 72. vetant leges sacratae, vetant XII tabulae leges .. hominibus inrogari; dom. 43. quae (lex) vetet; ib. 127. lex .. vetat aedis ... consecrari; ib. 128. cum mea lex dilucide vetet; Vatin. 37. quae cum plurimae leges veteres tum lex Cornelia maiestatis ... planissime vetat; Piso 50. lex ... generi tui et decerni et [te] accipere vetabat; ib. 90. quae (lex) ... esse cum telo hominis occidendi causa vetat; Milo 11. istud vetat lex Caesaris; Phil. VIII, 28.

videtur: si lex utilis ... mihi videretur; leg. agr. II, 12. leges ... mecum simul reductae videantur; dom. 17. f. est. Tull. 8. leg. agr. I, 24.

vivunt: quae (leges) ... etiam inter Sullana arma vixerunt; Vatin. 23.

volt: quibus lex maxime consultum esse volt; div. Caec. 21. quem (Gracchum) ... caelo ... censoriae leges ... carere voluerunt; Rabir. 15. lex obsignatas (tabulas) in publico poni voluit; Flacc. 21.

elliptisch: LEX OPERI FACIUNDO; Verr. I, 143. LEX DECUMIS VENDUNDIS C. VERRE PR.; ib. III, 88. hinc Voconiae, hinc Atiniae leges; Phil. III, 16.

2. **Prädicat**: sum: haec lex socialis est; div. Caec. 18. praetoris edictum legem annuam dicunt esse; Verr. I, 109. ut lex esset libido tua; ib. III, 117. utrum haec lex est an tabula Neratianae auctionis? leg. agr. II, 67. ea lex est, qua nostra vendamus; ib. 72. haec lex ... est? dom. 44. tamenne lex est? ib. 53. ne illa ... esse lex iudicaretur; ib. 68. quod si illa lex esset; ib. legem istam nullam esse iudicavit; ib. 69. quam legem esse homines ... iudicarent; ib. 70. si esset illa lex; ib. hanc tu .. legem esse .. putasti; ib. si illa lex est ac non vox sceleris; ib. 128. qua re ... tu eam esse legem non putes; Vatin. 37. quam esse legem neget; prov. cons. 36. haec utrum .. lex est an legum omnium dissolutio? Phil. I, 21. quod ita erit gestum, id lex erit? ib. 26. in quo (bello) pactio pacis lex sit servitutis; ib. XIII, 2. ut sit lex (illa); ib. 32. f. 1. est; dom. 50. Piso 30.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abicio: abicio legem; Cluent. 149. quae (lex) tota a me abiecta est; Sulla 65.

abrogo: ut eam (legem) ... non abrogarim; Muren. 5. vobis statuendum est ... legem Fufiam non esse abrogatam; prov. cons. 46. vos (leges) abrogastis; Piso 15. reliquas eius modi leges ... censerem .. abrogandas; Phil. V, 16. ne sua lex iudiciaria abrogetur; ib. VIII, 27. C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B, VI, 8. possum (dicere) .. eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis anno post, quam lata sit, a fratre eius *abrogatam;* ib. placere legem abrogari; ib. 11. ut ... quae leges rem militarem impedirent abrogarentur; ib.

accipio: nec criminosius (est) tribus ad legem accipiendam quam ad conlegam reddendum privatum intro vocare; Fr. B, VI, 14. ut ad legem accipiendam adessent; ib. 22. cum legem Aureliam, cum Rosciam .. accepit; ib. 28. f. **accipio**, III. legem (7 St.) B. I, S. 41, a.

adfero: descriptam ad me legem adferunt; leg. agr. II, 13. quas (leges annalis) multis annis post attulit ambitio; Phil. V, 47.

administro: ut ... per homines ... leges administrentur; div. Caec. 68.

adripio: quam (legem) ... ex natura ipsa adripuimus; Milo 10.

appello: omnino ... legem illam appellare fas non est; Phil. XIII, 32.

ascisco: quas (leges) Latini voluerunt, asciverunt; Balb. 21.

cedo: cedo mihi leges; Verr. I, 109.

censeo: f. abrogo; Phil. V, 16.

cognosco: operae pretium est legem ipsam ||i. l.|| cognoscere; Verr. I, 143. confirmare possum ... me ad .. legem cognoscendam venisse; leg. agr. II, 14. quid est aliud furere? ... non cognoscere leges? Piso 47.

commuto: ut ... ne legem quidem venditionis decumarum ... commutarent; Verr. III, 14. te memini censorias .. leges ... commutare; ib. 16. ut commutatis eis opus sit legibus; Cluent. 150.

comparo: cum intellegam, hanc totam .. legem ... tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.

complector: in qua (causa) tu ... omnis ambitus leges complexus es; Planc. 36.

comprobo: legem et voluntatem et sententiam .. vehementissime comprobo; imp. Pomp. 69. qua condicione .. leges comprobabant; prov. cons. 46.

conculco: qui ... sanctissimas leges ... solus conculcaris; Vatin. 23.

confero: leges cum vi ... conferatis; Verr. IV, 121. de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; Phil. XII, 27.

conscribo: decrevit senatus, ... ut eis C. Claudius ... de senatu cooptando leges conscriberet; Verr. II, 122. nuntiabatur legem agrariam tribunos

plebis designatos conscribere; leg. agr. II, 11. ut facile appareat, eam legem esse concsriptam; leg. agr. III, 3.

conservo: quem ad modum sese gerat ... conservandis legibus; Verr. a. pr. 46. imperii praesidio ... leges conservant; Muren. 74.

constituo: f. **constituo,** III. legem (12 St.) B. I, S. 658, b.

contemno: qui legem meam contemnat; Sest. 133. (legem) Caeciliam Didiam, Liciniam Iuniam contempsit; ib. 135. quod meam legem contemnit; ib. amicissimi tui legem esse contemptam; Vatin. 29.

convello: lex ... convelli potest; Caecin. 51. quas leges ausus est non nemo improbus ... convellere; Piso 10.

corrigo: corriguntur leges censoriae; Verr. I, 143. quam legem [corrigit]? ib. III, 20. de corrigenda lege rettulerunt; Fr. B, VI, 15.

curo: qui ... falsas leges ... in Capitolio (figendas) curaverit; Phil. III, 30.

defendo: leges ... senatorio consilio .. posse defendi; Verr. I, 4. non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; ib. III, 225. nos leges ... defendimus; Phil. VIII, 8.

definio: huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.

deleo: quae (lex) ... omnis leges ... delevit; Sest. 56.

describo: f. adfero; leg. agr. II, 13. curo; Phil. III, 30.

despero: quasi desperatis nostris legibus; Verr. I, 82.

dico: ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius ... quam lex? Phil. I, 18. f. **dico,** III. legem (4 St.) B. II, S. 103, b.

disco: quam (legem) non didicimus; Milo 10.

dissolvo: lege, quae promulgata est de tertia decuria nonne omnes leges iudiciariae Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19.

dissuadeo: quam (legem) ego dissuasi? leg. agr. II, 102.

distribuo: leges ... in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

do: f. **do,** III. legem (8 St.) B. II, S. 143, b.

doceo: Agrigentini ... mittunt, qui eum leges doceant; Verr. II, 124.

efflagito: cum legem Aureliam, cum Rosciam ... efflagitavit; Fr. B, VI, 28.

eripio: suae leges (Siculis ereptae sunt); Verr. II, 33.

everto: f. **everto,** II. legem (7 St.) B. II, S. 245, a.

excogito: qui istam legem excogitaverunt; Phil. I, 20.

exprimo: quam (legem) ... ex natura ipsa ... expressimus; Milo 10.

exspecto: legem hominis contionemque exspectabam; leg. agr. II, 13. nec se exspectari iubent (leges); Milo 11. qui exspectare (leges) velit; ib.

exstinguo: cum ... leges omnes exstinguantur; leg. agr. III, 5.

facio: videte ... quanti leges ... fecerit; Verr. IV, 54. si leges inritas feceritis; Phil. V, 21.

fero: f. **fero,** III. legem (78 St.) B. II, S. 336 f. **de,** III. legem fero (30 St.) B. II, S. 16, b.

figo: quas (leges) ... esse .. fixas videtis; Phil. I, 23. quam (legem) fixisti; Phil. II, 98. f. curo; Phil. III, 30.

flagito: legem ambitus flagitasti; Muren. 46. quae lex ... saepius flagitata (erat) ... quam ne praetoriae provinciae plus quam annum ... obtinerentur? Phil. I, 19. legem hanc Cornelii flagitabat; Fr. B, VI, 19.

habeo: Agrigentini [de senatu cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. (se) habere in consilio legem; Cluent. 159. si legem curiatam non habet; leg. agr. II, 30. quam (legem) nos haberemus; Balb. 20. omnes habuerunt leges promulgatas; Vatin. 16. quam legem (habuisti)? Piso 47. eae leges non sunt habendae; Phil. V, 10. maiores nostri ... leges annalis non habebant; ib. 47. nec publicas leges videtur ... (caras) habere, quem ... bellum civile delectat; ib. XIII, 1.

haurio: quam (legem) ... ex natura ipsa .. hausimus; Milo 10.

impedio: perseveret legem impedire; Fr. B, VIII, 13.

impono: f. **impono** leges (8 St.) B. II, S. 604, b.

improbo: legem non improbet; Cael. 1.

incendo: voluit ille ... leges incendere; Piso 15.

incido: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur ... incisa per vim; Piso 30. incidebantur iam domi leges; Milo 87. qui ... falsas leges C. Caesaris nomine ... in aes (incidendas) ... curaverit; Phil. III, 30.

infirmo: lex infirmari ... potest; Caecin. 51. ut ... leges ... infirmandas ... putarem; Phil. I, 23.

inrogo: f. I, 1. vetat; dom. 43.

inspicio: neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.

instituo: iniquam legem ... instituet; Muren. 60. quorum coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas atque leges; Cael. 26.

intellego: CUM INTELLEGAM, LEGEM VOCONIAM ..; Verr. I, 106. totam legem intellegitis; leg. agr. III, 12.

interpono: quod propter .. cupiditatem ... acerbiorem legem ... interposuerit; Verr. III, 48.

interpretor: nec .. silebitur ... divina eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.

invenio: quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; Milo 33. [quae (lex) est inventa apud eum cum reliquis legibus Clodianis]; Milo 89.

inuro: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, inusta per servos; Piso 30. quas ille leges ... fuerit .. nobis omnibus .. inusturus? Milo 33.

iubeo: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 82. quam (legem) numquam ipse iusserit; Cluent. 155. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38.

iudico: nec .. nunc primum .. Brutus ... libertatem .. patriae legem sanctissimam ... iudicavit; Phil. XI, 27. f. rogo; Sest. 101.

laudo: legem et voluntatem et sententiam laudo; imp. Pomp. 69. quas (leges) maxime laudare poteramus; Phil. V, 7.

lego: confirmare possum ... me ad legendam legem ... venisse; leg. agr. II, 14. quam (legem) non ... legimus; Milo 10.

metuo: quis censor .. legem metueret? Verr. II, 139.

mitto: mitto eam legem; Sest. 56.

munio: magistratu munitae leges sunt; Tull. 49.

muto: numquam mutatis legibus vivunt; Flacc. 63.

neglego: omnis leges ... neglexisti; Rabir. 17. ad neglegendas leges ... valuisti; Catil. I, 18. cum haec optima lex .. ab illo ... neglegatur; Sest. 135. num Aeliam, num Fufiam legem neglexerit; Vatin. 5. an Atheniensium antiquissimas leges neglegeret? Phil. V, 14.

nomino: si leges nominandae sunt ac non faces urbis; Milo 33.

novi: Habonius, qui legem nosset; Verr. I, 134. qui leges eas ... nosse deberem; Cluent. 144. qui eius civitatis ... non leges ... noritis; Piso 30. num ... leges nostras ... novit? Phil. V, 13.

omitto: ut omittam leges alias omnis; Cluent. 151.

opprimo: eis (legibus) .. oppressis; Phil. XI, 28.

perdo: ut ... leges omnes sint .. perditae civitatis; prov. cons. 46.

perfringo: ad .. leges ... perfringendas valuisti; Catil. I, 18. qui ... neque emitti gratia potest neque .. potentia leges .. perfringere; Sest. 134.
perverto: qui ... eas leges pervertit; Phil. V, 7.
peto: leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122.
polliceor: nos .. nostris militibus leges ... pollicemur; Phil. VIII, 10.
pono: quae (leges) in poculis ponebantur; Verr. V, 28. ponam ... alteram (legem) Cassiam; Fr. B, VI, 26.
profero: leges Semproniae proferentur; Phil. I, 18. quas (leges) ... prolatas esse ... videtis; Phil. I, 23.
promulgo: legem ab homine ... promulgatam videmus; Verr. II, 174. qui legem promulgavit; ib. 175. de .. imperatore ... constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52. quae (lex) promulgata est; leg. agr. III, 3. legem separatim .. de salute .. promulgavit; sen. 21. legem promulgasti; dom. 70. quae (leges) promulgatae fuerunt; Sest. 55. cum lex esset aequa promulgata; Vatin. 27. quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19. altera promulgata lex est; ib. 21. quae (leges) promulgatae sunt; ib. 25. loquor de legibus promulgatis; ib. 26. quae (leges) numquam promulgatae essent; ib. II, 6. alias (leges) ... promulgavit; ib. 109. promulgata fuit (haec lex)? ib. V, 7. f. habeo; Vatin. 16.
pronuntio: eas leges ... pronuntiavit; Phil. I, 24.
propono: lex initio nulla proponitur; leg. agr. II, 13. lex in publicum proponitur; ib. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65.
puto: utram .. putas legem, molliorem? Verr. I, 26. totam illam ... proscriptionem, non legem putavit; sen. 8. quid indignius (est) quam qui neque adesse sit iussus neque citatus neque accusatus, de eius capite ... perditos suffragium ferre et eam legem putare? dom. 49. ut .. legem Aeliam ... nihili putaret; Sest. 114. sic statuit, omnino consularem legem nullam putare; ib. 135. qui ... sanctissimas leges ... solus .. pro nihilo putaris; Vatin. 23. legem, quam non putat, eam *is* quoque servat; prov. cons. 36. si illam legem non putabatis; Piso 30. sin illam vos soli legem putabatis; ib. quam nemo legem praeter te ... putavit; ib. 37. non debemus illam Hirtii legem putare; Phil. XIII, 32.
quaero: lex improba ... quaeritur; Muren. 80.
recito: iubet iste sibi legem recitari; Verr. II, 127. ego legem recitare omnium mihi tabularum ... fieri potestatem oportere; ib. IV, 149. legem mihi de XII tabulis recitavit ... et legem antiquam de legibus sacratis; Tull. 47. quaero, quid ... recitari istas leges pertinuerit; ib. 48. si nihil aliud esset actum, ... lege recitata perorassem; Cluent. 145. legem recito; ib. 149. cum lex aliqua recitaretur; Rab. Post. 14. quas (leges) ipse nobis inspectantibus recitavit; Phil. I, 24.
recondo: dedisse ridiculum est quasi legem aliquam aut ad scribendum difficilem aut ad excogitandum reconditam; Fr. B, VI, 3.
reddo: populus Romanus Thermitanis ... leges suas reddidisset; Verr. II, 90.
refello: ut locus ... legem ... refelleret; dom. 81.
refero: in tabulas .. legem rettulisti; Verr. I, 144.
refigo: leges refixistis; Phil. XIII, 5.
reicio: tota Hieronica lege ... reiecta; Verr. III, 24.
reprehendo: nemo iudicium reprehendit, ... sed legem; Sulla 63. quae (lex) tota a me reprehensa est; ib. 65.
repudio: tota Hieronica lege ... repudiata; Verr. III, 24. quaestionem illam et legem repudiavit; Cluent. 137. illam (legem) ... repudiabat; Fr. B, VI, 19.
restituo: tibi [illam] legem Aciliam restituo; Verr. I, 26. ut ... leges sacratas ipsi sibi restituerent; Fr. B, VI, 24.
rogo: cum lex sociorum causa rogata sit; Verr. III, 218. quam (legem) rogarunt armati; Tull. 49. quae (leges) de civium Romanorum supplicio rogatae sunt; Catil. I, 28. qui hanc legem rogavit; dom. 128. rogata *lege:* Sest. 55. quae (leges) sunt de iure et tempore legum rogandarum; ib. 56. quas (leges) iniuste rogatas putaret; ib. 61. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. Iulias leges et ceteras illo consule rogatas iure latas negant; prov. cons. 45. ego leges perniciosas rogavi; Phil. II, 72. quas (leges) iudico non rogatas; ib. V, 16. etiam si sine vi salvis auspiciis essent rogatae (leges); ib.
sancio: quas (leges) senatus de ambitu sanciri voluerit; Planc. 44.
scisco: quod primus scivit legem de publicanis; Planc. 35.
scribo: cum in eos solos lex scripta sit; Sex. Rosc. 130. scripta lex ita diligenter est; Verr. III, 20. cum lege aequissime scripta venderent; ib. 147. quae (lex) in .. ordinem scripta sit; Cluent. 157. erat (lex) .. severissime scripta; Muren. 46. hanc tibi legem Clodius scripsit; dom. 47. legem .. scripsit spurciorem; ib. qui leges scribere solerent; ib. 48. „lex scripta *est* de gladiatoribus"; Sest. 135. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, ... contra omnis leges nullo scripta more; Piso 30. est .. haec .. non scripta lex; Milo 10. illae (leges) .. sine ulla promulgatione latae sunt ante quam scriptae; Phil. I, 25. si homines legibus scriptis uterentur; ib. XI, 28. quae lex paucis his annis .. scripta ... esset; Fr. B, VI, 3.
servo: legem, quam non putat, eam *is* quoque servat; prov. cons. 36.
statuo: isto reo legem hanc .. mihi statuo, vivendum ita esse; Verr. III, 5. quam ob rem novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. 17. alter eam legem sibi statuerat; Phil. X, 12.
suadeo: quis ... legem agrariam suasit? leg. agr. II, 101.
sumo: legem sumpsi in manus; leg. agr. II, 15.
teneo: Siculi .. suas leges ... tenuerunt; Verr. a. pr. 13. centum prope annos legem Aeliam et Fufiam tenueramus; Piso 10.
timeo: qui Clodii leges timuerunt; dom. 71. legem illi se Clodiam timere dicebant; Sest. 69
tollo: ut lex de pecuniis repetundis ... tolleretur; Verr. a. pr. 41. te memini censorias .. leges ... tollere; ib. III, 16. cum maximo detrimento ... totam Hieronicam legem sustulisti; ib. 19. quam legem ... [totam tollit]? ib. 20. optimae leges ... tollentur; leg. agr. II, 22. cum .. leges omnes ... tollantur; ib. III, 5. sustulit duas leges; har. resp. 58. legibus .. sublatis; Sest. 89. in foro ... leges, ... poenam esse sublatam? Vatin. 34. hac lege sublata; Phil. I, 19. duae maxime salutares leges ... tolluntur; ib. 22. leges alias sine promulgatione sustulit; ib. II, 109. alias (leges) ut tolleret; ib.
transfero: cum eam legem ... in populum Romanum transferre conentur; Cluent. 157.
tueor: simul ostendit eam se tueri ||tenere, al.|| legem; prov. cons. 36.
violo: leges .. violavit; har. resp. 48. leges ... violavit; Fr. B, VIII, 7.
voco: quam illi legam Rupiliam vocant; Verr. II, 32.
usurpo: quoniam crebro usurpas legem; Vatin. 26.
2. **Genetiv:** paenitet: cuius (legis) ... arbitror latorem ipsum ... paenitere; Phil. XIII, 32.

venit in mentem: fac tibi paternae legis [Aciliae] veniat in mentem; Verr. a. pr. 51.

3. Dativ: adimo: hic ... legi curiatae || lege curiata || ... adimit .. potestatem; leg. agr. II, 30.

cedo: non dubitaturum fortem virum, quin ... cederet aequo animo [legibus); Milo 63.

commendo: quem (filium) pater moriens ... legibus ... commendatum putavit; Verr. I, 151.

committo: incommoda sua nostris committere legibus ... maluerunt; Verr. I, 82.

derogo: cui (legi) derogaretur; Fr. B, VI, 11.

do: cum Siculos eorum legibus dari oporteret; Verr. II, 31. non modo causae, sed ne legi quidem quicquam ... laxamenti datum est; Cluent. 89.

satis facio: legibus satis fecit; Cluent. 29.

fundus fio: num fundos .. factos populos Latinos arbitramur aut Serviliae legi aut ceteris? Balb. 54.

intercedo: ne legi intercedere liceret; sen. 11. ne quis legi intercederet; Sest. 33.

obrogo: quid, quod obrogatur legibus Caesaris? Phil. I, 23.

obsisto: completi sunt animi ... me ... agrariae legi ... obsistere; leg. agr. III, 3.

obtempero: illis legibus ... obtemperabat; Verr. V, 28.

obtrecto: qui huic obtrectant legi; imp. Pomp. 21.

pareo: qui populi Romani .. legibus paruisset; Verr. V, 28. Mysia et Phrygia eidem condicioni legique parebunt; leg. agr. I, 1. cum ego legibus tuis ... paream; Vatin. 37. neque alia ulla in re legi tuae parui; Piso 61. omnia .. potius permiscuerunt, quam ei legi .. parerent; Planc. 41. huic .. legi paruit Cassius; Phil. XI, 28.

resisto: huic legi pro vestris agris resistetis? leg. agr. II, 85. agrariae legi resisto; ib. III, 15. legi Fabiae ... restiterunt; Muren. 71.

servio: legibus .. omnes servimus; Cluent. 146.

sum: agrariae legi ... se intercessorem fore professus est; Sulla 65.

4. Ablativ: abutor: quid est aliud ... legibus ... abuti ad quaestum? Sex. Rosc. 54.

solvo: quid tam singulare quam ut ... legibus solutus consul ante fieret (Pompeius) quam ullum alium magistratum capere per leges licuisset? imp. Pomp. 62. haec excogitasti ... [ut .. magistratus, .. legibus omnibus soluti, petere possetis]; leg. agr. II, 99. cur M. Brutus referente te legibus est solutus? Phil. II, 31. alter Caesar Vopiscus ... solvatur legibus; ib. XI, 11.

utor: qua lege populus Romanus ... usus est; Verr. a. pr. 51. utitur hac lege; ib. IV, 17. eadem ... lege et condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. si legibus uti liceret; sen. 19. quibus (legibus) haec civitas utitur; dom. 33. quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; Sest. 89 si homines legibus scriptis uterentur; Phil. XI, 28.

5. mit Präpositionen: addo ad: publicani postularunt, quasdam res ut ad legem adderent; Verr. III, 18.

adhibeo ad: ad quas (leges) adhibemur; Cluent. 144.

ascribo in: ascripsisse .. Sullam in eadem lege: SI QUID ... ESSET; Caecin. 95. hoc in omnibus legibus .. ascriberetur; ib.

confero cum: (Cn. Pompei decretum) cum legibus conferemus? Balb. 11.

coniungo cum: ratio cum illis legibus ... nulla potest ex parte esse coniuncta; Cluent. 96.

consisto in: consistit libertas in legibus; leg. agr. II, 102. Pompei tertius consulatus in quibus actis constitit? nempe in legibus; Phil. I, 18.

dico de: quae de lege ab Accio dicta sunt; Cluent. 149. de lege agraria ... voluisse eum dicere suspicabantur; leg. agr. II, 13. de ... lege dicimus; Arch. 8. de hac .. lege dicimus; dom. 50.

discedo a: concedas necesse est ... esse indignius in .. civitate ... discedi a legibus; Cluent. 146.

disputo de: quid plura de lege disputo? Phil. I, 22.

doceo ad: ad quam (legem) non docti, sed facti ... sumus; Milo 10.

facio ad: f. doceo ad. — contra: iudicat, contra legem facta haec videri; Muren. 67. dixisti senatus consultum ... contra legem .. factum videri; Muren. 67. qui contra leges faceret; dom. 48. facit apertissime contra legem; Sest. 134. quas (leges) contra praeter te nemo umquam est facere conatus; Vatin. 18. ut ... id contra foedus fieri dicant legemque naturae; Scaur. 4. — verba: contra eam legem verba fecisti; imp. Pomp. 52.

imbuo, instituo ad: ad quam (legem) ... non instituti, sed imbuti sumus; Milo 10.

insum in: in quibus legibus inerat curiata .. lex; har. resp. 48.

iuro in: f. in (acc.) I. iuro (6 St.) B. II, S. 624, a.

licet ex: cum ex legibus ... frumentum ei sumere liceret; Verr. III, 188. — per: id eis ipsum per legem licebit; leg. agr. I, 9. serius quam ... per leges liceret; ib. II, 3. si dicent per legem id non licere; ib. 78. cum per leges militaris effugere liceret; Flacc. 77. ut eum nihil delectaret quod ... per leges liceret; Milo 43. quod neque licet comitiis per leges, et ..; Phil. II, 81. eius .. rationem, quemcumque magistratum petet, ita haberi, ut || per ut || haberi per leges liceret; ib. V, 46.

nascor ex: qua ex lege .. caritas nata est; dom. 25. nascitur .. causa Cornelii ex ea lege; Balb. 19.

ordior a: unde igitur ordiar? an ab ipsa lege? Fr. B, VII, 17.

peto a: auxilium sibi per me ... a populi Romani legibus petunt; div. Caec. 11. Siculos ... coactos auxilium ... ab legibus ... petivisse; Verr. III, 72.

pono in: ea (spes) tota in hac lege posita est; div. Caec. 18. est .. in lege ... positus modus aestimandi; Verr. III, 220. sententia civitatis posita est in legibus; Cluent. 146. quod est ... in legibus publicis positum; Balb. 27.

proficiscor a: ea, quae proficiscebantur a legibus; Phil. IX, 11.

quaero ex: quae sunt .. a me ... disputata, .. sunt quaesita ... ex lege; dom. 138.

queror de: de his .. legibus ... queri possumus; Phil. I, 25.

recedo a: dicis, te Heraclii voluntate ab lege recessisse; Verr. II, 44. publicani postularunt, ... ut ... a ceteris censoriis legibus recederent; ib. III, 18. qui ... ab lege ... non recesserunt; ib. 42. ab lege ... recedit; Tull. 41. a lege recesserunt; ib. 42. a legibus non recedamus; Cluent. 155.

reicio ad: ut se ad leges suas reiciat; Verr. II, 59. ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. ut de his omnibus causis se ad leges reiceret; ib. 90.

renovo de: de lege ... renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.

seiungo a: quod sit a lege seiunctum; Cael. 72.

statuo de: in quibus (generibus) ... statuatur aliquid de legibus; Fr. B, VI, 11.

sum in: opinor .. esse in lege ... KALENDAS IUNIAS; Sex. Rosc. 128. in lege Voconia NON EST FECIT, FECERIT; Verr. I, 108. in lege ... praesidii nihil fuisse; Cluent. 156. qua in lege est QUI COIERIT; ib. 157. sunt .. in tota lege exceptiones; leg. agr. I, 10. quod nulla in alia lege umquam fuit; ib. II, 24. quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oporteret; dom. 41. quod in legibus sit; ib. 42. si est hoc novum in lege [Iulia]; Rab. Post. 8. sin hoc totidem verbis translatum caput est, quot fuit ... in lege Servilia; ib. [illegible]. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? Phil. II, 87. — pro: libidinem tuam tibi [illegible] pro lege

esse voluisti? Verr. III, 82. ut ipsius voluntas ei posset esse pro lege; ib.

transfero a: scio te Romae ... edicto tuo possessiones hereditatum a legibus ad libidinem .. transtulisse; Verr. III, 16.

venio a: hereditas ... a iure et a legibus venit; Caecin. 74. — ad: scitote Q. Lollium coactum ad Apronii leges .. venisse; Verr. III, 62.

versor in: in quibus (legibus). versamur; Cluent. 144.

III. nach Adjectiven: 1. Genetiv: dissimilis: omnium legem .. dissimillimam legis esse arbitror eam; leg. agr. III, 5.

ignarus: si quis .. forte nunc adsit ignarus legum; Cael. 1.

metuens: consules .. legum metuentes, impediebantur lege; sen. 4. homines legum .. metuentes ... dicebant; dom. 70.

neglegens: sit aliqui ... legum ... neglegentior; Verr. III, 143.

2. Ablativ: contentus: ego ea lege contentus sum; Fr. B, VIII, 13.

3. mit Präpositionen: exercitatus in: hominem ... in censoriis legibus ... tam exercitatum; Verr. III, 17.

fugitivus a: quam tu ... ab legibus (fugitivus es); Verr. 112.

prudens in: hominem ... in censoriis legibus tam prudentem; Verr. III, 17.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: acerbitas: legis acerbitatem mitigandam putavit; Sulla 64.

actor: iniquum est, non eum legis .. actorem idoneum .. putari; div. Caec. 65.

aequitas: legis aequitas (faciebat cum pupilla); Verr. I, 104.

aera: memoria tenetis ... esse ... legum aera liquefacta; Catil. III, 19.

aetimatio: cum aestimatio legis eius modi sit; Verr. III, 174.

ara: ut numquam ... ad aram legum ... confugerint; Verr. II, 8.

architecti: quisnam ... nummus .. videtur, quem non architecti huiusce legis olfecerint? leg. agr. I, 11.

arma: statim me esse adrepturum arma ... legum; har. resp. 7.

arx: mihi ... in arce legis praesidia constituere ... non licet; Cluent. 156.

ascriptores: ascriptores legis agrariae non repudiabit; leg. agr. II, 22.

auctor: quae comitia primum habere coepit consul ... harum ipsarum legum ambitus auctor; Planc. 49.

beneficium: beneficio isto legis ... utitur; leg. agr. II, 61. quae (causa) beneficio legis ... comprobetur; Arch. 31. ut, quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolveret; Phil. II, 56.

bustum: cui templum illud fuit ... bustum legum omnium; Piso 11.

caput: a primo capite legis usque ad extremum reperio .. nihil cogitatum; leg. agr. II, 15. primum caput est legis agrariae, quo ... temptamini; ib. 16. ostendo ... genus ... certo capite legis confirmari; ib. III, 8. caput est legis quadragesimum, de quo ego consulto ... feci mentionem; ib. 4.

catenae: hanc taetram ., beluam ..., constrictam legum sacratarum catenis, solvit .. lege curiata consul; Sest. 16.

causa: ut ... causam ... legum susciperent; div. Caec. 9.

comitia: venio ad comitia ... legum; Sest. 109.

condiciones: ne ... eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere; Cluent. 150.

consecratio: sanctiones sacrandae sunt ... [consecratione] legis; Balb. 33.

contemptio: tanta legum contemptio nonne quem habitura sit exitum pertimescit? Sest. 134.

cupiditas: quae est .. ista cupiditas legis eius ferendae? Phil. I, 21.

custodes: cuius legis ... custodes requiruntur; div. Caec. 18.

datio: legum datio tollitur; leg. agr. II, 60.

defensio: hoc remedium est aegrotanti ... rei publicae ... homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; div. Caec. 70. me defensione usurum esse legis; Cluent. 158.

derogationes: tertium (genus) est de legum derogationibus; Fr. B, VI, 11.

dissolutio: haec utrum .. lex est an legum omnium dissolutio? Phil. I, 21.

domini: ubi erant tum illi .. legum domini? Sest. 125.

exceptio: nonne te mihi testem in hoc crimine eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.

finis: si vos .. in iudicando finem ... legis transieritis; Verr. III, 220.

fraus: cum ... fraudem legis ... pertimescam; leg. agr. I, 25. nihilne interest, utrum ... deferat, an ... per legis fraudem surripiatur? ib. II, 46.

genus: genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. sanctiones sacrandae sunt ... genere ipso ... legis; Balb. 33. huic generi legum fundos populos fieri non solere; ib. 38.

gravitas: gravitatem .. legum susceperis; div. Caec. 37.

imperium: omnia legum imperio ... fieri videbitis; Cluent. 147.

improbitas: omitto ... improbitatem ... legis ... tuae; dom. 23.

impudentia: video vos ... commoveri .. legis ... impudentia; leg. agr. III, 10.

incendium: ego ... ex illo incendio legum ... cedens ... Siciliam petivi animo; Planc. 95.

index: hic .. est legis index; Phil. I, 20.

inimici: ego .. istos ... legum ... inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.

iniquitas: neque ... legis iniquitatem queror; Planc. 42.

initium: quaero, quam ob causam initium legum ... hinc duxerit; leg. agr. II, 17. voce .. attigi legum initium; har. resp. 7.

interitus: legum interitum appropinquare dixerunt; Catil. III, 19. possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8.

interpretes: legum interpretes iudices (legibus idcirco serviunt); Cluent. 146.

ius: an ... aliquod ius ... legum (quaeris)? dom. 41. cuius (senatus) est gravissimum iudicium de iure legum; ib. 71. quae (leges) sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56. cum ... non iure legum ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

laquei: putant ... sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; Cluent. 150. ut ... illum ... legum .. laqueis constringeret; Sest. 88. ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; Cael. 71.

latio: meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

lator: intellegit ... ipsum latorem legis poenas dependisse; Catil. IV, 10. negat fuisse rectum ... legis ambitus latorem; Muren. 3. si ... lator ipse legis ... iuris .. disceptationem esse voluit; Milo 23.

lenitas: libertatem lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10.

librarium: exhibe librarium illud legum vestrarum; Milo 33.

mens: opinor ... iudicium quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147.

mentio: ut ... mentionem ullam legis fecerim? Cluent. 143. audes .. mentionem facere legis Semproniae; leg. agr. II, 31. mentionem legis agrariae pertimescebant; ib. 68. cum erat ... mentio legis agrariae facta; ib. legis ... mentionem facis; Ra-

bir. 13. an huius ille legis ... mentionem facere ausus esset vivo Milone? Milo 33. quis .. iam legis Hirtiae mentionem facit? Phil. XIII, 32.
metus: dicent ... adducti .. domesticarum legum metu; Verr. I, 90. illi .. dicere ... sese .. summo metu legum ... teneri; ib. IV, 75. senatum ... legis agrariae ... metu liberavi; Piso 4. sit ... legum ... maior quidam metus; Rab. Post. 17.
ministri: legum ministri magistratus (idcirco legibus serviunt); Cluent. 146.
multa: aut sua voluntate aut legis multa profecti sunt; Caecin. 98.
multitudo: recordamini ... legum multitudinem; Sest. 55.
nomen: voluerunt ... eorum animos ... ne nomine quidem legis novo commoveri; Verr. III, 14. nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; ib. 19. ut ... constituerentur legis agrariae nomine; leg. agr. II, 15. ut intellegatis ... hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; ib. 68. in qua (causa) tu nomine legis Liciniae ... omnis ambitus leges complexus es; Planc. 36.
obtestatio: sanctiones sacrandae sunt ... obtestatione .. legis; Balb. 33. quid habes dicere de Gaditano foedere? ... an obtestatione legis sacrosanctum esse confirmas? ib.
oculi: violatis oculis legis; har. resp. 26.
pars: superiore parte legis ... indicati sunt; leg. agr. I, 5. quod superiore parte legis praefinitum fuit; ib. 10. quod eam partem legis tuae ... non repudiavit; har. resp. 29.
periculum: sunt imposita huic ordini ... multa pericula ... legum; Verr. III, 98. ut .. ordo in huiusce legis periculum concludatur; Cluent. 152. inlaqueatus (sum) omnium legum periculis; har. resp. 7.
permissu: ea ... permissu legis continentur; leg. agr. II, 35. quantas (res) xviri legis permissu vendituri sint; leg. agr. II, 47.
perrogatio: flagitasti perrogationem legis Maniliae; Muren. 47.
poena: veritos poenam ... legis domo profugisse; Verr. IV, 30. ut legum poenas pertimescas; Catil. I, 22. quem nova poena legis .. domo privat; Muren. 89. poena (est) legis; Sulla 63. cum ... gravissimae legum poenae vetarent; Piso 50.
praemia: quod probaverint, se ad praemia legis venire oportere; Cluent. 98. quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio, minus invidioso, quam qui legum praemiis ... praetextam togam consequuntur; Balb. 57.
praescriptio: locus ... in praescriptione legis concessus est; leg. agr. II, 22.
praescriptum: omnia legum ... praescripto fieri videbitis; Cluent. 147.
praesidium: me habere in animo causam hanc praesidio legis defendere; Cluent. 143. displiceatne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? ib. 144. me eius causam legis praesidio defensurum; ib. 158. cum ... princeps ... legum praesidio ... vitam suam tueretur; sen. 4. cum ... se praesidio .. legum tuerentur; Quir. 14.
princeps: princeps erat agrariae legis; leg. agr. II, 13.
religio: in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; Verr. III, 82. in ipsa religione .. legum .. conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12.
scelera: ut ... sceleribus legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25.
scriptor: quid tulit legum scriptor? dom. 47. legum scriptoribus .. potuisti uti; ib. 48. quaere hoc ex .. scriptore legum tuarum; dom. 88.
scriptum: recita de legis scripto; leg. agr. II, 48.
sententia: vide quam tibi defensionem patefecerim ... seiunctam a ... sententia legis; Verr. III, 193. quae sententia legis (est) nisi haec? dom. 53. dubitatis .. quin vos M. Laterensis ... non ad sententiam legis ... delegerit? Planc. 39. fugisti sententiam legis; ib. 42. factum tuum a sententia legis doceo discrepare; ib.
severitas: quam (spem) habent in ... legis severitate positam; div. Caec. 21.
simulatio: ut ... constituerentur legis agrariae simulatione; leg. agr. II, 15.
sollicitudo: sit ... sollicitudo aliqua .. legum; Rab. Post. 17.
spes: qui in spe legis .. positi sunt; leg. agr. II. 22.
suasio: in suasione legis .. summis ornat senatum laudibus; Cluent. 140.
supplicium: numquam illud extremum ... supplicium legis (expetivi); Piso 99.
tempus: s. ius; Sest. 56.
vis: quid negotii sit ... vim legum defendere; div. Caec. 27. agitur vis legum; Verr. IV, 113. si ... legis vim subire vellent; Caecin. 100. legis vi et sententiis iudicum est condemnatus; Cluent. 59. videte vim legis agrariae; leg. agr. II, 68. ut ... Laelio ... vi legis ... terrenti ... nihil ... obsignasse videantur; Flacc. 36. quanta sit vis huius .. legis in re tali; dom. 130.
vitium: vitiis ... legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25. legis vitium corrigebatur; Sulla 63.
voluntas: vide quam tibi defensionem patefecerim ... seiunctam a voluntate ... legis; Verr. III, 193.
2. **mit Präpositionen**: consulta de: quo de genere persaepe senatus consulta fiunt, ut nuper de ipsa lege Calpurnia; Fr. B, VI, 11.
exercitatio in: aliqua ... in legibus aut ratio aut exercitatio (contemnenda tibi videtur esse)? div. Caec. 35.
scientia in: nec .. silebitur ... divina eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abesse: me, qui nulla lege abessem, non restitui lege ... oportere; Sest. 73. numquam ex urbe afuit (Plancius) nisi .. lege; Planc. 67.
accipere: ut ab eo .. acciperent ... exercitum et pecuniam quantam vellent ea lege, si ipsi prius tribuno plebis ... rem publicam tradidissent; Sest. 24.
accusari: qua lege multi semel accusati ... sunt; Verr. I, 26. hac lege accusatum oportuit, qua accusatur Habitus; Cluent. 90. est accusatus ... eadem fere lege et crimine; ib. 103. ea lege accusatus, honestissime est absolutus; ib. 104. recusabant, ne ea lege accusarentur; ib. 154. qua lege accusandum .. fuisse (Sestium) negas; Vatin. 41. quavis lege ... accusandum fuisse (Sestium)? ib.
addici: lege .. ea ... omnis erat tibi Achaia ... addicta; Piso 37.
adduci: si propria lege huius peccati adducti essent; Cluent. 114.
adfici: legibus ... civem ... calamitate adfici; dom. 33.
adfligere: ut divisores ... lege ambitus vellet adfligere; Fr. B, VI, 34.
adimere: qui lege sua hereditatem ademit nulli neque virgini neque mulieri; Verr. I, 107. si adimi civitas ... lege potuisset; Caecin. 102. crediderint necesse est, hac lege agraria ... adimi .. agros; leg. agr. III, 3.
adligari: ne nova lege adligarentur, laborabant; Cluent. 154.
adripi: qua lege (est adreptus de pecuniis repetundis reus)? Rab. Post. 11.
aestimari: est .. modius lege HS III aestimatus; Verr. III, 174.
agere: qui neget eorum arbitratu lege agi; div. Caec. 19. si quis ... lege ageret in hereditatem; Verr. I, 115. ut cives inter se legibus suis agerent;

ib. II, 90. ut omnes ... lege agant; Caecin. 97. posset agi lege necne pauci .. sciebant; Muren. 25. sunt veriti ne ... sine sua opera agi lege posset; ib. quin ab isto nihil legibus ... esset actum; dom. 69. nihil de me actum esse ... legibus; Sest. 73. noli .. putare .. legibus istis ... id esse actum; Planc. 44.

amplecti: tu edicto plus amplecteris quam lege; Verr. I, 109.

armari: cum se ... legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79. quem sua lege ... ornatum, munitum, armatum solet gloriari; Sest. 135.

ascribi: tutor ... legibus ascribendus fuit; Flacc. 74.

astringere: ne lege ea ... per paucos iudices astringatur; Cluent. 155. una atque altera aestas ... legibus potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.

certare: Siculi hoc iure sunt, ut quod civis cum cive agat, domi certet suis legibus; Verr. II, 32.

citari: qua lege reus citetur; Cluent. 159.

cogi: qua (lege) coacti huc convenistis; Cluent. 164.

committere: lege de sicariis commisit L. Varenus; Fr. B, II, 6.

commoveri: voluerunt ... eorum animos ... lege nova ... commoveri; Verr. III, 14.

comperendinari: qui ... reus lege comperendinatus ... temperare non potuerit; Verr. IV, 34.

concedi: quod mihi lege concessum est; Verr. I, 25. improbum facinus ... nemini lege concessum; ib. III, 194. erat ei legibus concessum; ib. 225. si .. licere id dicimus, quod legibus ... conceditur; Phil. XIII, 14.

condemnari: Oppianico ... lege et pronuntiatione ... condemnato; Cluent. 56. „illis legibus condemnatus est“; ib. 92. num .. ea lege condemnari (Sestium) putes oportere? Vatin. 41. hominem ... lege ... condemnatum qui in integrum restituit; Phil. II, 56.

condonari: cum ea ... condonari possessoribus eadem lege videatis; leg. agr. III, 12.

confirmare: qui ... imperii .. maiestatem ... legibus confirmaret; Sex. Rosc. 131.

constitui: quae (quaestio) ... constituta est [lege iudicioque sociali]; Verr. II, 15. si legibus erat iudicium constitutum; ib. 33. poenae legibus erant constitutae; ib. 138. Asiae (locatio) lege Sempronia constituta est; ib. III, 12. quae (ignominiae) sunt legibus constitutae; Caecin. 100. cuius lege salus ... constituta est; imp. Pomp. 57. qua lege haec quaestio constituta est; Cluent. 148. cum ... quaestionem hac ipsa lege constitueret; ib. 151. quorum ... legibus multas esse video ... partis constitutas; leg. agr. II, 10. legibus agrariis curatores constituti sunt; ib. 17. hic rei publicae tyrannum lege constituit; ib. III, 5. cum permulta praeclare legibus essent constituta; Muren. 27. quarum rerum invidia lege hac recenti ... est .. numerus constitutus; Flacc. 13. quae (poena) fuerat .. superioribus legibus constituta; Sulla 63. nos hunc Heracliensem ... in hac (civitate) legibus constitutum de nostra civitate eiciemus? Arch. 22. cum esset legibus quaestio constituta; Phil. II, 22. legibus .. annalibus cum grandiorem aetatem ad consulatum constituebant; ib. V, 47.

constringere: orbem .. constringit novis legibus; leg. agr. II, 26.

consulere: doceo ... diligenter Rullum sua lege consulere; leg. agr. III, 3.

contemnere: cum iste aperte tota lege ... existimationem contempserit; Verr. I, 148.

contineri: quae (civitas) legibus contineatur; Cluent. 146. eis .. legibus rem publicam contineri putabat; Phil. I, 24.

convalescere: qua lege suffragiorum vis .. convaluit; Fr. B, VI, 26.

creari: (censor) creatus lege non erat; Verr. II, 139. si optima lege essent creati; leg. agr. II, 29.

damnari: quid .. mihi damnatos ambitus colligitis, alia lege, certis criminibus, plurimis testibus? Cluent. 114. qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; Fr. B, VIII, 13.

dari: iudicibus nulla lege ... datis; Verr. II, 41. confirmo, .. hac lege agraria dari vobis nihil; leg. agr. II, 15. ut ei curiata lege magistratus detur; ib. 26. Valeria lege Corneliisque legibus eripitur, cum datur; ib. III, 6. data est civitas Silvani lege; Arch. 7. qua lege civitas est sociis et Latinis data; Balb. 21. datur tibi tabella [iudicii]. quae lege? „Iulia de pecuniis repetundis“; Rab. Post. 12. non .. provocatio iusta lege datur; Phil. I, 22. cur honorem Caesaris tua lege datum deseri patimur? ib. II, 110.

decerni: lege Sempronia ... decretas (provincias) rescidisti; dom. 24. decernendae (provinciae) sunt nobis lege Sempronia duae; prov. cons. 3.

decertari: erat ... non legibus ... decertandum; Planc. 87.

dedicare: qua lege (dedicabas)? dom. 127.

deduci: disputo ... omnibus legibus agris publicis privatos esse deductos; leg. agr. II, 65. cum lege Apuleia coloniae non essent deductae; Balb. 48. „veteranorum colonias, deductas lege, ... sustulistis“; Phil. XIII, 31.

defendere: existimaris me causam ... non facto eius, sed lege defensurum; Cluent. 143. orare ... coepit, ne se lege defenderem; ib. 144. qui ... defendi causam suam lege noluit; ib. 149. sua putat interesse se re ipsa et gesto negotio, non lege defendi; ib.

deposci: hac .. lege Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

detrahi: hinc cum unae decumae lege ... detrahantur; Verr. III, 227.

devinciri: iudicem ... non devinctum legibus esse oportere; Cluent. 160. domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed nondum legibus ... devinctae; prov. cons. 19.

dicere: putate ... illa lege mitissima causam dicere; Verr. I, 26. accepisse .. ob rem iudicandam * * capta nusquam Staienus eadem lege dixit; Cluent. 103. cum alia lege causam dicerent; ib. 114. causam dicit .. ea lege, qua ... tenentur; ib. 156. Cn. Pompeium causam lege Varia de maiestate dixisse; Fr. B, VI, 29.

dissolvi: lege, quae promulgata est de tertia decuria, nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19.

dividi: ager Campanus hac lege dividetur; leg. II, 76.

divisores: duos conlegas (ante oculos proponite) Antoniorum et Dolabellae, Nuculam et Lentonem, Italiae divisores ea lege; Phil. XI, 13.

emi: qui (agri) hac lege empti sint; leg. agr. II, 73.

eripere: eum quem eripere belli ... lege posset; Verr. II, 50. quibus lege .. civitas ... erepta sit; Caecin. 100. f. dari; leg. agr. III, 6.

erogare: erogarisne pecunias ex aerario tuis legibus? Vatin. 29.

esse: cum ... eius rei legibus Thermitanorum actio sit; Verr. II, 90. veterem cooptari necesse erat legibus; ib. 124. vitam ... mea lege ... necessariam .. futuram; ib. III, 5. cum iudicium certa lege sit; ib. V, 4. quod iudicium lege non erat; Flacc. 50. qui ... legibus noster est; Arch. 19. si civis Romanus Archias legibus non esset; ib. 25. tribunus ... lege fuit ... Villius; dom. 43. negare poteras esse tua lege senatorem? ib. 82. tua lege (legatus es); Vatin. 35. lege Caesaris iustissima atque optima populi liberi plane et vere liberi (erant); Piso 37. reus .. Postumus est ea lege, qua ... totus .. ordo solutus ac liber est;

Rab. Post. 12. reus .. Milonis lege Plotia fuit Clodius; Milo 35. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu]; ib. 59. nemo reus est legibus illis; Phil. I, 21. cum esset lege Roscia decoctoribus certus locus; ib. II, 44. nullum fuisse de alea lege iudicium; ib. 56. haec cum peterent armis ei, quorum erant legibus; ib. 75. quae est aetas nostris legibus decem annis minor quam consularis; ib. V, 48.

excedere: ex qua (urbe) excesserat legibus; Phil. XIII, 27.

excipi: in omnibus legibus, quibus exceptum est, de quibus causis aut magistratum capere non liceat, aut iudicem legi aut alterum accusare; Cluent. 120. illa lege ... Glaucippus excipitur; leg. agr. I, 13. excipitur hac lege non adulescentia, ... non magistratus ullus aliis negotiis [ac legibus] impeditus; ib. II, 24. nihil esse sacrosanctum, quod lege exceptum videretur; Balb. 38.

excitari: qui sua lege coniuratos ... excitandos putarat; sen. 26.

expedire: qua lege Siculis .. arare expediret; Verr. III, 20.

expelli: qui expulsi sunt ... legibus; dom. 87. lege tribunicia Matris Magnae Pessinuntius ille sacerdos expulsus ... est; Sest. 56.

exterminare: qui duo nefarios patriae proditores .. legibus exterminarat; Vatin. 25.

facere: legibus ... testamentum P. Annius fecerat; Verr. I, 107. qui ... lege ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; ib. III, 147. testamentum .. fecit nostris legibus; Arch. 11. lege nova ... servos nostros libertos suos fecisset; Milo 89. — fieri: putat homo .. ista omnia ... lege ... facta; Sex. Rosc. 143. inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; Verr. II, 32. id quod .. lege Rupilia fieri oportuerat; ib. 42. erant ... censores legibus facti; ib. 138. qua quisque lege .. reus factus esset; Cluent. 115. si ... habuisset, ille ... reus hac ipsa lege factus esset; ib. 116. opinor haec omnia lege fieri; ib. 147. quae (Mytilenae) .. vestrae .. belli lege ... factae sunt; leg. agr. II, 40. quo minus reus mea lege fias; Vatin. 37. cum ille .. plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45. reus est factus a Q. Servilio Caepione lege Servilia; Scaur. 1. id fertur, ne quis omnino umquam istis legibus reus fiat; Phil. I, 22.

facessi: si cui .. hac lege negotium facessetur; Cluent. 158.

ferre: quod idem tu lege una tulisti; dom. 52. qua lege Saturninus C. Mario tulerat, ut ..; Balb. 48.

frenare: quos (furores) nullis iam legibus ... frenare poteramus; Milo 77.

geri: quod lege Gabinia geritur; imp. Pomp. 58.

habere: EODEM IURE, QUO HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA; leg. agr. II, 31. habuit hic lege Titia provinciam; Muren. 18.

imbibere: imbibit illis legibus spem non nullam; leg. agr. III, 6

imminuere: quod imminuere lege conatur; leg. agr. II, 53.

impediri: consules ... impediebantur lege; sen. 4. impediebantur .. ea lege; dom. 70. se ... lege istius impediri; ib. cum vos ... diceretis lege impediri; Piso 29. f. excipi; leg. agr. II, 24.

impendere: quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris? leg. agr. I, 9.

implicari: qui omnibus legibus implicitus tenebare; Verr. III, 82.

inflammare: qui ... legibus hanc invidiam .. inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.

interfici: cum .. interfici belli lege potuisset; Deiot. 25.

interrogare: quis me .. ulla lege interrogavit? dom. 77.

iubere: qua lege (incendi domum iusseras)? har. resp. 33.

iudicare: praesertim cum ea lege iudicaretis; Verr. III, 127. rem .. senatus .. legibus iudicabat; ib. IV, 100. iudices cum ... palam .. loquerentur quid essent lege Papia ... iudicaturi; Balb. 52. cum primum senatores cum equitibus Romanis lege Plotia iudicarent; Fr. B, VI, 29.

liberari: quibus (legibus) ... ceteri .. sunt ordines liberati; Cluent. 151. populos ... recenti lege generi ipsius liberatos ... tradidisti? dom. 23.

licere: licebat (imperare) ... legibus; Verr. II, 137. quod .. fieri .. nulla lege licuit; prov. cons. 45. lege .. id sibi licuisse dicebat; Rab. Post. 20. qua (lege) ... Milonem absolvi a vobis ... liceret; Milo 70.

mandari: quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; Verr. III, 78.

muniri: quae (domus) optima lege (munita est); har. resp. 14. f. armari; Sest. 135.

obligare: quod durissimis se ipse legibus iam obligavit; Cael. 77.

obtinere: ne suum ius ... suis legibus obtinere possent; Verr. IV, 146. commoda ... legibus obtinemus; Cluent. 155.

occidere: si lege (occisus est Sex. Roscius); Sex. Rosc. 126. istis legibus ... potuit ... occidere; Tull. 48.

oportere: ut ... Epicratem Bidinorum legibus heredem esse oporteret; Verr. II, 58.

ornare: lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26. f. armari; Sest. 135.

partiri: qua (lege) cum C. Caesare magistratum partitus est; Phil. VII, 16.

patere: isti ordini iudicatus lege Iulia, etiam ante Pompeia, Aurelia non patebat? Phil. I, 20. f. pati.

pati: quod si acerbissima lege Servilia principes viri ... hanc Latinis viam ad civitatem ... patere passi sunt; Balb. 54.

pelli: cum civis is ... nulla lege ... pelleretur; Piso 28.

pendere: Rulli lege non penderem; leg. agr. III, 9.

perfici: quorum lege perfectum est; dom. 9.

perire: qui qua lege ... pereat pronuntient; Quinct. 50.

permittere: si id lege permittitur; div. Caec. 34. hic permittit sua lege xviris; leg. agr. I, 7. xviris ... vendendi potestas lege permittitur; ib. dixi antea lege permitti, ut ..; ib. II, 86.

perscribi: hoc ... perscriptum est lege .. naturae; har. resp. 32.

persequi: quem (hominem) legibus apud iudicium ut reum persequor; Verr. IV, 104.

pervenire: emptionibus ea solere saepe ad alienos homines, ... non legibus ... pervenire; Balb. 56.

petere: multam petivit. qua lege? Cluent. 91. quibus (legibus) a Iunio multa petita est; ib. 96. lege sibi sua curationem petet; leg. agr. II, 22.

posse: a quo legibus non poteramus (tuti esse); Piso 5. ut posthac lege Aurelia iudex esse non possit; Fr. B, XIII, VII, 4.

postulari: postulatusne sis lege Licinia et Iunia? Vatin. 33.

praeberi: praebebatur .. legibus (ut vestem emeret); Verr. IV, 9.

praescribi: si ... praescriptum lege ... putatis; Font. 28.

prohibere: C. Cassius ... nonne .. ex Italia .. profectus est, ut prohiberet Syria Dolabellam? qua lege? Phil. XI, 28.

proponi: quibus (legibus) Latinis hominibus erat propositum aliqua ex re praemium civitatis; Balb. 54.

proscribi: possessiones ... proscriptas hac lege video; leg. agr. III, 15.

publicare: sunt .. multi agri lege Cornelia

publicati; leg. agr. III, 12. cum lege nefaria Ptolemaeum ... publicasses; dom. 20.
pugnare: Glabrionis ... lege pugnassem; Verr. II, 64.
punire: quod lege punierim; Muren. 67.
quaerere: at ipse ea lege quaerebat; Cluent. 90. potestas hac lege quaeritur; leg. agr. II, 20. decernebat .. ut veteribus legibus ... quaereretur; Milo 14. quid .. attinebat nova lege quaeri de eo? Phil. II, 22.
reddere: recusavit, quo minus .. ea lege rationem ... redderet; Cluent. 155.
redire: redeat ad imperatorem suum Varius, sed ea lege, ne umquam Romam revertatur; Phil. VIII, 32.
reduci: si erat is ... Caesaris lege reductus; Phil. II, 10.
referri: quae (renuntiatio) erat ... relata illorum legibus; Verr. I, 88. cum ea lege referetur, qua intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17.
repeti: qua lege in eo genere a senatore ratio repeti solet; Cluent. 104.
reprehendi: neque ius est hoc reprehensum Licinia et Mucia lege; Balb. 54.
resistere: oportere hominum audacium ... sceleri legibus resistere; Sest. 86.
restitui: cuius lege Q. Metellus in civitatem sit restitutus; Planc. 69. restituebantur exsules quasi lege sine lege; Phil. V, 11. f. abesse; Sest. 73.
retinere: cum lege retineretur; Sulla 74.
reviviscere: qui si lege eadem reviviscere posset; Milo 79.
rogari: EIUS EA LEGE NIHILUM ROGATUM; Caecin. 95.
saepiri: cum saeptus sis legibus; Phil. XII, 25.
sancire: in eis ipsis rebus multa videmus .. sancta esse legibus; Verr. I, 108. lege sanxit; dom. 24. cum ... sacratis legibus ... sanctum esset; Sest. 65. qua lege videmus satis esse sanctum, ut cives Romani sint ei; Balb. 19. qui si suis .. legibus .. sanxissent; ib. 25. quorum nihil est quod non sit lege Iulia ... sanctum diligenter; Piso 90. me idcirco mea lege exsilio ambitum sanxisse; Planc. 83.
solvere: hanc taetram ... beluam ..., constrictam legum sacratarum catenis, solvit .. lege ||legum|| curiata consul; Sest. 16.
subscribi: lege Hieronica numerus aratorum ... subscribitur; Verr. III, 120.
subvenire: huic subvenire volt ... sua lege; leg. agr. II, 69.
succedi: lege Sempronia succedendum non censuit; Balb. 61.
suus: cum est in Syriam profectus (Cassius), alienam provinciam, si homines legibus scriptis uterentur, eis vero oppressis suam lege naturae; Phil. XI, 28.
tegi: hic tegitur ipsa lege censoria; prov. cons. 12.
teneri: qui ipsi legibus teneantur; Verr. III, 225. si ... publica lege ... teneri non potest; Caecin. 74. res lege maiestatis tenebatur; Cluent. 97. si lege Habitus teneretur; ib. 143. ait Accius indignum esse facinus ... legibus eum teneri; ib. 145. clames, te lege pecuniarum repetundarum non teneri; ib. 148. iniquum .. videtur .. esse non isdem legibus omnis teneri; ib. 150. intellegebant, .. ea lege .. ordinem non teneri; ib. 154. agit .. sic causam .. omnis civis legibus teneri omnibus; ib. 156. qui lege non teneatur; ib. 158. X. iudicavit ... legibus ... populum non teneri; dom. 41. decrevit .. eos lege de vi ... teneri; har. resp. 15. qui quamquam lege de vi .. non tenebantur; Cael. 71. ut .. lege eadem is populus teneretur; Balb. 20. qua (lege) non tenetur; Rab. Post. 11. iste ordo lege ea non tenetur; ib. 12. si comites omnes magistratuum lege hac tenerentur; ib. 13. eos teneri legibus *eis* oportere; ib. 16. (me) lege ||legem|| senatoria non teneri ||timere||; ib. 17. ut his legibus teneremini; ib. 18. qua re aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri; ib. mors .. inlata per scelus isdem et poenis teneatur et legibus; Milo 17. censeo ... eis .. legibus populum non teneri: Phil. V, 10. statuimus ... eis .. (legibus) nec populum nec plebem teneri; ib. XII, 12. „neminem Pompeianum ... teneri lege Hirtia dictitatis"; ib. XIII, 32. ea (lege) non videri populum teneri; Fr. B, VI, 11. f. dicere; Cluent. 156.
tollere: signa ... belli lege sustulit; Verr. I, 57. lege Hieronica iudicia ... sublata ... omnia; ib. II, 34. optimae leges .. hac lege tollentur; leg. agr. II, 22. dixi ... libertatem vestram hac lege tolli; ib. 24. hac lege ... praetorum interdicta tollentur; leg. agr. III, 11. censorium iudicium ... non esse nefariis legibus de civitate sublatum; prov. cons. 46. quarum (tribuum) sua lege ... suffragium sustulit; Phil. VII, 16.
tradere: bona patria ... legibus tradita; Verr. I, 113. mihi civitatem ... perturbatam vestris legibus ... tradidistis; leg. agr. I, 23. Clodio ... omnis horreorum clavis lege tua tradidisti; dom. 25.
valere: quod ... valet lege Aquilia ..; Tull. 11.
vallari: corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49.
velle: vos senatus liberos hac lege esse voluit; Rab. Post. 18
vendere: ut .. magistratus .. decumas lege Hieronica vendant; Verr. II, 147. ut lege Hieronica (agros) venderent; ib. III, 14. decumas lege Hieronica .. vendundas censuerunt; ib. 15. pronuntiarunt se lege Hieronica vendituros; ib. 18. ostendit se lege Hieronica venditurum; ib. 44. iniqua lege vendebas, quo pluris venderes; ib. 51. hac lege .. decumas vendidit Verres; ib. 70. se decumas lege Hieronica venditurum; ib. 121. DECUMAS .. LEGE HIERONICA VENDIDI; ib. 128. scribit se lege Hieronica vendidisse; ib. ostendi istum decumas nova lege ... vendidisse; ib. 142. ostendi ... alios ... lege Hieronica vendidisse; ib. 147. si decumas tu lege Hieronica venderes; ib. 150. haec lege tribunicia xviri vendent; leg. agr. II, 36. DUM EOS AGROS ... MEA LEGE VENDAM; ib. 53. vendet eos (agros) mea lege; ib. III, 14. — venire: ista ipsa lege bona Sex. Roscii venire qui potuerunt? Sex. Rosc. 125. bona ... qua lege venierint, quaero; ib. 126. bona .. lege venisse fateor; ib. lege .. bona venire non potuisse constat; ib. 128. lege ... plus .. quam dimidiae venierunt; Verr. III, 40. his legibus ... erit quisquam tam stultus qui decumas venisse arbitretur? ib. 70. cum lege Hieronica (decumae) venirent; ib. 117. quanti nunc lege Verria (decumae) venierunt; ib. cum (decumae) aequa lege ... veniebant; ib. 118. est egregium, quod hac lege .. omnia veneunt; leg. agr. II, 71.
venire: lege hereditas ad gentem Minuciam veniebat; Verr. I, 115. venerat (hereditas) legibus; ib. II, 46. si quae (commoda) ad te lege venerunt; ib. III, 217. ab ingenuis mulieribus hereditates lege non veniunt? Flacc. 84. quae (hereditas) .. ad utrumque lege venisset; Flacc. 89. cum ... de civitate quaestio Licinia et Mucia lege venisset; Balb. 48.
vexare: neque .. multum interest .. in consule, utrum ipse perniciosis legibus ... rem publicam vexet an alios vexare patiatur; Piso 10.
vinciri: omnia ... severis legibus vincienda sunt; Marcell. 23.
vindicari: proinde quasi exitus rerum, non hominum consilia legibus vindicentur; Milo 19.
vocari: ab eodem etiam lege Varia custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. 1.
abl. comp.: in publicis (rebus) nihil est lege gravius; Phil. 124.

2. **Präpositionen:** a: usucapio fundi ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74. cum videat .. gladium nobis ad hominem occidendum ab ipsis porrigi legibus; Milo 9.

adversus: pecuniae coactae .. videntur adversus leges; Verr. III, 194.

ante: aliquot annos continuos ante legem Gabiniam ille populus Romanus ... magna ... parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54.

contra: sin autem constat, contra omnis .. veteres leges ... occisum esse (Sex. Roscium); Sex. Rosc. 126. dicimus C. Verrem ... quadringentiens sestertium ex Sicilia contra leges abstulisse; Verr. a. pr. 56. probabo C. Verrem contra leges pecuniam cepisse; ib. I, 10. Verrem HS quadringentiens contra leges abstulisse; ib. 27. se id .. facturos esse, quod contra legem Corneliam esset; ib. 123. quod ... intercessisset contra legem Corneliam; ib. 155. HS quadringentiens cepisse te arguo contra leges; ib. II, 26. quas (decumas) iste contra legem Hieronicam vendiderat; ib. 63. pecuniam .. ob censuram contra leges clam dederunt; ib. 137. illud ... contra legem Hieronicam (est); ib. III, 38. ut sibi ... contra legem Rupiliam ... vadimonium promittant; ib. 92. decumis contra .. leges ... venditis; ib. 131. qui pecunias contra leges cogunt; ib. 219. cur quicquam contra leges parasti? ib. V, 46. accepisti ... navem contra leges; ib. 59. „quod contra aliam legem commiserat"; Cluent. 92. quos contra leges pecunias accepisse subscriptum est; ib. 121. de servis alienis contra legem Fabiam retentis ... plura dicenda sunt; Rabir. 8. cum .. nihil commissum contra legem esse defendam; Muren. 5. quin contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. contra legem commissa (illa) esse concedam; ib. 68. (pecuniam) accipere contra leges non oportet; Flacc. 86. eum contra leges pecunias non cepisse; ib. 89. quae (leges) contra legem ... latae essent; dom. 41. omnia contra leges ... esse gesta; ib. 68. socius recipere contra tuam legem ... dubitavit? ib. 85. consulatum contra leges petenti resistentem ... aura provexit; har. resp. 43. munera contra leges gladiatoria parantis ... reppulerunt; ib. 56. (ut) *utrique potestas contra Semproniam* legem fieret provinciae commutandae; Sest. 55. ecquando dubitaris contra eas leges cum plebe agere et concilium convocare? Vatin. 18. ut umquam contra legem Aeliam aut Fufiam concilium advocaret; ib. omitto iuris dictionem in libera civitate contra leges; prov. cons. 6. ut tibi ... ius in liberos populos ... contra legem generi tui dicere liceret; ib. 7. si patricius tribunus plebis fuerit, contra leges sacratas ... fuisse; ib. 46. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur ... contra omnis leges nullo scripta more; Piso 30. quae (lex) erat contra omnis leges indemnati civis ... proscriptio; ib. qui (ager) contra legem Iuliam possideretur; Phil. V, 53. quicquid contra leges commiserint; ib. VIII, 26. an contra legem comitiis centuriatis latam sanximus? ib. XIII, 31.

cum: [quae (lex) est inventa apud eum cum reliquis legibus Clodianis]; Milo 89.

de: nihil ... praeterea de legibus; Tull. 47. de eis (legibus) ... ne illud quidem licuit; Phil. I, 25. alterum (genus est), quae lex lata esse dicatur, ea non videri populum teneri; ut L. Marcio Sex. Iulio consulibus de legibus Liviis; Fr. B, VI, 11.

ex: abs te sestertium miliens ex lege repeto; div. Caec. 19. TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM E LEGE OPORTET AD ME PROFERRENTUR; Verr. I, 117. ut sit minus (obsignatum), quam ex lege oportet; ib. ex lege Rupilia sortitio nulla, nisi cum nihil intererat istius; ib. II, 34. quo die sese ex ... lege Rupilia dicas sortiturum ... edixerat; ib. 37. ut iudices ex lege Rupilia dentur; ib. 38. ut ... dicam sortiri post dies xxx ex lege posset; ib. negavit se iudices ex lege Rupilia sortiturum; ib. 39. ex lege Rupilia sortiri dicas oportere; ib. 42. ait se iudices ex lege velle sortiri; ib. negare non potes te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; ib. 44. ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. si ex lege (vendidisti); ib. 117. frumentum ... emere debuit Verres ex lege Terentia; ib. 163. tanti est frumentum .. ex lege aestimatum; ib. 174. non ex lege ... id ... recte factum esse defendes? ib. 205. cum rationem e lege redderent; ib. IV, 140. quid e lege censoria debeant; ib. V, 52. cum ... ex lege Terentia frumentum .. emi ... oporteret; ib. numquid ... ex lege Hieronica debent? ib. 53. pecuniam ... ex lege dissolverant; ib. quaesivit ab reo ... quaesitor ex lege illa Cornelia; Cluent. 55. si ex lege subsortitus non erat Iunius; ib. 91. quod e lege subsortitus [iudicem] non esset; ib. 96. quod non suae decuriae munere neque ex lege sedisset; ib. 103. idem ex sua lege vendet Alexandriam; leg. agr. II, 43. huc ... cum ex lege Rulli deduxerint; ib. 96. edixeritne C. Memmius praetor ex ea lege? Vatin. 33. senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari a D. Bruto et L. Planco ... obtineri (provincias) ex lege Iulia; Phil. III, 38.

in: dies in lege praefinita est; Sex. Rosc. 130. qua in lege numerus .. columnarum traditur; Verr. I, 134. video in multis veteribus legibus; ib. 143. cautum est in Scipionis legibus; ib. II, 123. quae in lege .. appellantur; Caecin. 54. nulla in lege .. reperietur ..; ib. 100. in omnibus legibus ... haec ignominiae causa praetermissa est; Cluent. 120. perscribit in lege vectigalia; leg. agr. I, 2. ista omnia ... nominatim in lege perscribi nonne potuerunt? ib. II, 36. haec ... propter pudorem in lege reticentur; ib. 87. quod ... in legibus suis ... non obtinuerit; dom. 50. vidisti in ea lege; ib. 71. scriptum est in legibus; ib. 82. ostende verbum consecrationis in ipsa tua lege; ib. 128. quo (verbi genere) .. in legibus ... uti solemus; Balb. 36. neque .. quicquam aliud in hac lege nisi editicios iudices es secutus; Planc. 36. sicuti multa sunt severius scripta quam in antiquis legibus; Rab. Post. 8. in maximis .. rebus, id est legibus, acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; Phil. I, 18.

ob: qui tibi ob eam legem statuam ... posuit; dom. 81.

per: per legem Liciniam ... facere potuisti; dom. 51.

post: vident adhuc post legem tribuniciam unum senatorem ... esse damnatum; Verr. a. pr. 46. quo (iure) post eam legem populus utatur; ib. I, 109. post legem latam; Font. 1. cum ceteri ... post legem Papiam ... in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10. QUI TUAM POST LEGEM REUS FACTUS ESSET; Vatin. 27. sin esset QUICUMQUE POST HANC LEGEM; Rab. Post. 14.

sine: videbam per se ipsam causam sine lege .. posse defendi; Cluent. 145. civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; ib. 146. videt sine lege curiata nihil agi ... posse; leg. agr. II, 28. vidit ... sine curiata lege xviros habere potestatem non posse; ib. cum .. permittas ut sine lege curiata idem iuris habeant; ib. 29. sine lege ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50. restituebantur exsules quasi lege sine lege; ib. V, 11. in quo (consulatu) ... exsules sine lege restituit; ib. VII, 15.

libatio, Trankopfer: tui sacerdotii sunt ... libationes epulaeque ludorum; har. resp. 21.

libella, As: I. do: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.

II. ad: planum facit, HS ꟾↄↄↄ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11.

libellus, Schriftstück, Heft, Journal, Verzeichniß, Bekanntmachung, Anschlag, Brief, Schreiben: I,

1. indicant: ut hi ... contempti libelli indicant; Verr. II, 145.
sunt: libelli nominum vestrorum .. huius in manibus erant; Verr a. pr. 17.
2. LIBELLI CANULEIANI; Verr. II, 183.
II, 1. contemno: f. I, 1. indicant.
deicio: libellos ... procurator ... deicit; Quinct. 27. libellos deiecit Sex. Alfenus; ib. 61. fatentur .. libellos Alfenum deiecisse; ib. 63. doceas oportet Alfenum ... non deiecisse libellos; ib. 73.
dico: an in ... libellis se uno auctore ... dictis acta Caesaris firma erunt? Phil. I, 16.
do: libellum mihi dat; Verr. IV, 149.
invenio: inveni duos solos libellos a L. Canuleio missos sociis; Verr. II, 182. his inventis libellis; ib. 185.
mitto: mitte ad eum libellum; Piso 59. f. invenio; Verr. II, 182.
oppignero: libelli pro vino etiam saepe oppignerabantur; Sest. 110.
profero: an in ... libellis se uno auctore prolatis ... acta Caesaris firma erunt? Phil. I, 16.
propono: de quo libelli in .. locis proponuntur; Quinct. 50.
recito: recita mihi .. hunc primum libellum; Verr. II, 183.
reperio: ex his parvis libellis ... reperio vos iam coniectura adsequi posse; Verr. II, 184.
scribo: quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26.
subicio: cum ei libellum ... poëta ... subiecisset; Arch. 25.
vendito: qui ea (chirographa) tamquam gladiatorum libellos palam venditent; Phil. II, 97.
2. inscribo in: in eis libellis ... nomen suum inscribunt; Arch. 26.
refero in: si quid memoriae causa rettulit in libellum; Phil. I, 19.
sum in: quicquid erit in his libellis; Verr. II, 183. cum haec paucorum mensium ratio in his libellis sit; Verr. II, 184.
III. contentus: his ipsis libellis contenti sumus; Verr. II, 185.
IV. cum: excitavit recitatores cum singulis libellis; Cluent. 144.
in: non illi in libellis laudationem decretam miserunt; Cluent. 197.

libens, willig, gern: alqs: utrum libentes an inviti dabant? Verr. III, 118. libente illo; leg. agr. II, 49.
animus: ut libentibus animis ad eius testimonium vestrum ius iurandum accommodetis; Sex. Rosc. 101. fecit animo libentissimo populus Romanus; Verr. a. pr. 25. ne .. eam (opinionem) animis vestris .. libentibus ... remittatis; Cluent. 6. libenti animo ... parebo; har. resp. 11.
concursus: cum totius Italiae concursus ... facti illius gloriam libens agnovisset; Milo 38.

libenter gern, bereitwillig, mit Vergnügen: si hoc verbo non usus esses „libenter"; Verr. V, 54.
absum: ut ille ... libenter ... abesset; Verr. V, 82.
accuso: te ipsum non libenter accuso; Sex. Rosc. 94.
adripio: mirandum .. est homines eos libenter adripere facultatem; Flacc. 19.
adsentior: sum eius sententiae libenter adsensus; Phil. XI, 15. libenter adsentiar; ib. XIV, 10.
ago: has partis ... semper egi libenter; Muren. 6.
audio: ut homines ... libenter .. audiant; div. Caec. 39. cuius vocem libentissime audiret; Arch. 20. illi libenter audirent; Planc. 44. eo libentius „pacem" audio; Phil. XIII, 36.
cedo: non eo libentius ... cesserimus, quo ..; Caecin. 2.
commemoro: nihil .. minus libenter de Sthenio commemoro; Verr. II, 110. quae (carmina) tu ... libentissime commemoras; Rabir. 13. quae cum libenter commemoro; sen. 28.
concedo: de qua (levitate) nos .. libenter ... concedimus; Flacc. 37.
confiteor: ita libenter confitetur, ut ... videatur; Caecin. 24. libenter .. confiterer; Rabir. 19. confiteretur, ... si fecisset, ... libenter; Milo 80.
constituo: non libenter duriorem ... condicionem ... constituit; Muren. 47.
desino: ego .. libenter desino; Muren. 9.
defendo: ut ... libenter posset defendere; leg. agr. II, 15.
dico: certum est ... omnia ... dicere ... libenter; Sex. Rosc. 31. eo libentius dixit, ut ... putaretur; Caecin. 27. libenter dicerem; Sulla 64.
discedo: discedit a Melino Cluentia ... non libenter; Cluent. 14.
disputo: libenter haec coram cum Q. Catulo ... disputarem; imp. Pomp. 66.
do: hoc idem lucri Minucius Apronio libenter dedisset; Verr. III, 149. rex ... sine ulla suspicione libentissime dedit; ib. IV, 63.
edo: cuius in complexu libenter extremum vitae spiritum ediderim; Phil. XII, 22.
eluo: ut .. quisque sordidissimus videbitur, ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.
evomo: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.
facio: libenter ait se esse facturam; Verr. I, 138. cum respondisset ea se libenter fecisse; ib. II, 173. nihil fecisset libentius; Cluent. 151. facient idem ceteri libenter; leg. agr. I, 14. feci libenter, ut ..; Sulla 20. ut id libentius faciatis; Arch. 28.
fero: feram (dolores) ... libenter; Catil. IV, 1.
gero: ubi libenter negotium gerant; Verr. II, 6.
impertio: non quo ... hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.
inrepo: qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat; har. resp. 52.
iudico: de capite alterius libenter iudicat; Quinct. 44.
mando: populum Romanum hominibus novis .. libenter honores mandare; Verr. IV, 81.
mentior: libenter mentiar tua causa; Qu. Rosc. 49.
mereo: patre imperatore libentissime meruisse pietatis ... fuit; Muren. 12.
offero: quorum ille telis libenter ... corpus obtulisset suum; Sest. 76. quin etiam corpus libenter obtulerim; Phil. II, 118.
oppeto: fortes .. etiam libenter oppetiverunt (mortem); Catil. IV, 7.
patior: quam libenter eum ... esse patiatur; Verr. V, 65. libenter me ... pro illo includi paterer; Phil. XII, 8.
praedico: libentissime praedicabo Cn. Pompeium; dom. 30.
pugno: contra suum Clodium ... non libenter ... pugnavit; Piso 27.
recipio: hunc in familiaritatem libentissime recipiebat; Phil. II, 78.
reddo: libenter reddiderit .. (usuram lucis); Sulla 90.
relinquo: libenter hoc .. crimen de statuis relinquam; Verr. II, 151.
remitto: pronuntiasti libenter te Mamertinis remittere; Verr. V, 56.
respondeo: non eis libentissime soleo respondere; Sulla 46.
reticeo: reticebunt quae poterunt libenter; Verr. IV, 19.
sancio: utrum populus Romanus libentius sanciet, Pompeium an Antonium? Phil. XIII, 12.
secerno: hosce .. homines ... secerno libenter; Catil. IV, 15.

sequor: in isto genere libentius ... L. Crassi auctoritatem sequor; Cluent. 140.

servio: ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant; Verr. III, 9.

simulo: ut ille ... libenter se illum esse simularet; Verr. V, 70.

subeo: quas .. turpitudines Antonii libenter [cum dedecore] subierunt; Phil. XIV, 9.

video: quem nuper summo cum imperio libentissime viderit; Muren. 89. nec minus libenter metuentem (te) videbo ne reus fias quam reum; Piso 99.

vincor: bonis (sententiis) forsitan possim (vinci) et libenter; Phil. XIV, 18.

vivo: „vivam libenter"; Phil. XIII, 45.

usurpo: soleo ... id .. libenter crebris usurpare sermonibus; Marcell. 5.

utor: libentius ignotis quam notis utatur ... testibus; Font. 4.

liber, frei, unbeschränkt, unbehindert, selbständig, freimüthig: A. **bei Substantiven**: alqs: Siculos in eo .. liberos fuisse; Verr. a. pr. 25. quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit, liberum esse numquam duxerit? ib. I, 123. dubitamus ... quo .. ore, quos numquam liberos putavit, ... solitus sit appellare? ib. 127. liberi .. ad causas solutique veniebant; ib. II, 192. per triennium ... soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu; ib. IV, 23. qui .. potest iure Quiritium liber esse is, qui in numero Quiritium non est? Caecin. 97. non esse eum liberum, qui ..; ib. 99. qui ut liber sit, adire periculum noluit; ib. eum, qui, cum liber esset, censeri noluerit; ib. eos omnis liberos esse ... coepit defendere; Cluent. 43. dixi Habito ... illum esse liberum; ib. 144. ut liberi esse possimus; ib. 146. quaestione, qua se solutum liberumque esse arbitraretur; ib. 155. qui se incolumis volent, sequentur auctoritatem consulis ... liberi a deliciis ||adelictis||; leg. agr. I, 27. cur his per te ... esse liberos non licet? Flacc. 71. si quidem liberi esse ... cogitaretis; Sest. 81. C. Curionem ... libertate communi tuenda maxime liberum ... delere voluisti; Vatin. 24. cum liber essem; Planc. 72. quod te esse in re publica liberum es gloriatus, id ego ... laetor; ib. 91. fortasse credetur (Sardis) aliquando, si .. venerint ... soluti, si liberi; Scaur. 18. vos senatus liberos hac lege esse voluit; Rab. Post. 18. quem nos liberi ... clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34. si ... meum consilium auctoritasque valuisset, ... nos liberi essemus; Phil. II, 37. tu autem eo liberior (es); ib. 47. hunc ... liberum ... putem? ib. III, 12. qui longo intervallo cum frequentis hic videt nos, tum sperat etiam liberos convenisse; ib. 32. nihil egit aliud nisi ut aliquando liberi essemus; ib. V, 23. ut vos aliquando liberi essetis; ib. VI, 2. agitur .. liberine vivamus an mortem obeamus; ib. XI, 24. si ... esse possemus liberi; ib. XIII, 7. non ... nimis in gratificando iure liber L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B, VI, 18.

alqd: quid ... est quod .. liberum possit habere .. arator? Verr. III, 227. id .. liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10. ea quae .. libera a vobis ... sunt; leg. agr. II, 85. ita sine cura consules sunt, ut paene liberum sit senatori non adesse; Phil. I, 12.

adulescentia: sit adulescentia liberior; Cael. 42.

agri: qui agros immunis liberosque arant; Verr. II, 166.

animus: ubi animo semper soluto liberoque erat; Verr. II, 185. quae non viri ... libero animo adfecti ferenda arbitrentur; ib. III, 60. uxorem ... poterat animo ... libero ... habere; ib. V, 82. testor .. me animo .. libero ... causam defendere; Sulla 86.

caput: hic de capite libero iudicabit? Verr. II, 79.

civitas: quinque (sunt) .. sine foedere immunes [civitates] ac liberae; Verr. III, 13. ecqua civitas est ... tam libera? ib. IV, 25. multae liberae civitates ... habent .. in animo; ib. 68. civitates liberas ... exhauriunt; leg. agr. I, 11. negotiaris in libera civitate; Flacc. 70. hoc esse proprium liberae civitatis; dom. 33. legatum ad senatum a civitate libera missum; har. resp. 34. his de tot tantisque iniuriis ... in civitates liberas querella esse debuit; Sest. 64 rerum capitalium condemnatos in liberas civitates ... reduceret? ib. 84. omitto iuris dictionem in libera civitate contra leges; prov. cons. 6. civitas libera ... sic spoliata atque nudata est; ib. 7. quae (provincia) nullam habeat ... liberam civitatem; Scaur. 19. nondum libera civitate; Milo 7. quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta inter civis non contra rem publicam; ib. 13. quam primum tetigero ... liberam civitatem; ib. 93. se liberam civitatem esse velle; Phil. I, 4. attulerat iam liberae civitati ... consuetudinem serviendi; ib. II, 116. quae in libera civitate ferenda non essent; ib. III, 29. imago nulla liberae civitatis relinquetur; ib. V, 11. qui spurce dictum commemorarent in libera civitate; Fr. B, IX, 3.

cogitationes: liberae sunt .. nostrae cogitationes; Milo 79

conlegae: cum conlegas tuos ... negares liberos esse; dom. 110.

consuetudo: serpit ... malum consuetudine peccandi libera; Verr. III, 177.

direptio: tibi ... direptio sociorum fuit .. libera; Catil. I, 18.

domus: vestrae domus ... sunt liberae religione; har. resp. 11.

gemitus: gemitus .. populi Romani liber fuit; Phil. II, 64.

homo: tu Apronium hominem vix liberum ... appellasses; Verr. III, 134. dici potest ... agros desertos ... a cultura hominum liberorum esse non oportere; leg. agr. II, 84. mentio ... indigna ... homine libero est; Rabir. 16. ut ... homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem; Sest. 78. quod minimum specimen in te ingenii? ingenii autem? immo ingenui hominis ac liberi; Piso fr. 2.

iudicium: ut eis ... libero iudicio uti liceret; Verr. II, 164. „liberum senatus iudicium propter metum non fuit"; dom. 10. si liberum vestrum iudicium fuisset; prov. cons. 13. nec .. cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum iudicio senatus ... libero; Phil. V, 41.

ius: cum ... haberem .. ius legationis liberum; Phil. I, 6.

legationes: qui ... legationes liberas obeunt; leg. agr. II, 45. legationes sumere liberas ... rectum est; Flacc. 86.

lingua: quae (lingua) semper contra extraordinarias potestates libera fuisset; Sest. 60.

maiores: maiores .. nostri ... ut liberi essent ... arma capiebant; Phil. VIII, 12.

mulier: quo tempore eam (mulierem) primum liberam esse audivit; Cluent. 162.

ordo: qua (lege) ... totus .. ordo ... liber est; Rab. Post. 12.

pars: quae pars Macedoniae libera est; har. resp. 35.

populus: queruntur .. liberi populi; Verr. III, 207. quem (populum Romanum) ab hoc genere liberum acceperat; Cluent. 151. omnibus in provinciis, regnis, liberis populis quam acerba ... concursatio sit; leg. agr. I, 8. hoc .. vix est liberi populi; ib. II, 22. liberos populos agris multandi ... potestas datur; ib. 34. haec excogitasti, ... ut ... liberos populos subiungeretis; ib. 98. nullum in libero populo vestigium retinuerunt; Rabir. 10.

homini ... populos liberos ... tradidisti? dom. 23. si populus Romanus liber esset; Sest. 123. ut tibi ... ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. quem liberi populi ... castiorem ... viderunt? Balb. 9. id non magis est proprium foederatorum quam omnium liberorum (populorum); ib. 20. ut quibusdam populis ... liberis permittendum esse videatur, ut statuant ipsi ... de suis rebus; ib. 22. quia commune (illud) liberorum est populorum; ib. 27. multi in civitatem recepti ex liberis ... populis sunt; ib. 52. lege Caesaris ... populi liberi plane et vere liberi (erant); Piso 37. quem liberi populi ... omni cruciatu dignissimum putent; ib. 98. est .. haec condicio liberorum populorum; Planc. 11. cuius tanti furoris fuit, ... omnis liberos populos ... contra se unum excitare? Deiot. 15. ut moriens populum Romanum liberum relinquam; Phil. II, 119. declaravit ... quam populum Romanum liberum cuperet; ib. V, 38. semper ille populum Romanum liberum voluit; ib. quam (viam) virtus liberi populi ferre non posset; ib. 49. cum esset missus a senatu ad animos .. perspiciendos liberorum .. populorum; ib IX, 4. qui populum Romanum liberum esse voluimus; ib. XI, 3.

potestas: ut ... daretur iudici libera potestas ad credendum; Verr. II, 178.

pretium: qui ... pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7.

provincia: provinciam tenuistis a praedonibus liberam; imp. Pomp. 32.

querimoniae: liberae querimoniae de .. iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

res publica: quae (res publica) est una maxime et fuit semper libera; Rab. Post. 22. „si libera re publica possis"; Phil. XIII, 6.

senatus: fuit .. longo intervallo ita liber senatus: Phil. VI, 2.

spatium: de qua (utilitate) mihi quoniam liberum est spatium; Phil. XII, 30.

spiritus: a libero spiritu ... *esse* seclusum; Verr. V, 23.

tempus: omne illud tempus ... habeat ... liberum; Verr. I, 33. sit tibi illud liberum omne tempus; ib. V, 76. liberum tempus nobis dabitur ad disceptationem; Rabir. 17.

vexatio: tibi vexatio ... sociorum fuit .. libera; Catil. I, 18.

vita: quanto liberior vita sit eorum, qui neminem accusarint; Verr. III, 3. vitam liberam ... redimere cogebantur parentes; ib. V, 119.

voluntates: minus .. liberas omnium rerum voluntates habebat; Verr. III, 3.

B. **allein: a. masc.:** I, 1. accedit: quo si qui liber ... accesserat; har. resp. 24.

adeunt: quo liberos adire ne orandi quidem causa fas erat; Verr. IV, 101.

debet, est: quo (animo) ... quivis liber debet esse; Verr. II, 58.

fert: nullo ferente suffragium libero; Piso 57.

oderunt: omnes te di homines, ... liberi servi oderunt; Phil. XIII, 45.

2. sum: sit modo liber et civis; Flacc. 97. quis vos non modo consules, sed liberos fuisse putet? Piso 30.

II, 1. cogo: si ... aut servos aut liberos coëgisset; Tull. 27. certior fit ... liberos atque servos coëgisse ... Aebutium; Caecin. 20.

conduco: si ... aut servos aut liberos ... conduxisset; Tull. 27.

eicio: ex altera (cavea) liberos eiecisti; har. resp. 26.

reperio: repertum esse .. scitote .. neque liberum neque servos; Verr. IV, 77.

segrego: manu liberos a se segregabant; har. resp. 26.

voco: omnes viri, mulieres, liberi, servi ... vocantur; Cluent. 148.

2. constituo: nimis magna poena te consule constituta est sive malo poëtae sive libero; Piso 72.

incido: qui ... libero ... venas incideret; har. resp. 35.

3. decerno in: „decrevit Flaccus ... in liberos"; Flacc. 78.

semoveo a: qui (homines) .. voce praeconis a liberis semovebantur; har. resp. 26.

II, 1. dignus: quid minus libero dignum (est)? Verr. II, 58. quis te illis diebus .. agentem aliquid quod esset libero dignum ... vidit? Piso 22. est .. quaedam (luxuries) ... ingenuo ac libero dignior; Piso 67.

2. vacuus a: vacuo ... a liberis ... foro; sen. 18.

IV, 1. caput: quod ad omnium liberorum caput ... pertineret; Verr. V, 18.

locus: cum ... habitus sis in liberum loco; Verr. I, 40.

pernicies: ad perniciemne non dicam amicissimi, ... non liberi; Piso 75.

sanguis: quod ad omnium liberorum ... sanguinem pertineret; Verr. V, 18.

2. animadversio in: talis animadversio fuit Dolabellae cum in audacis sceleratosque servos tum in impuros et nefarios liberos; Phil. I, 5.

V. de: de liberis .. quisquis est procuratoris nomine appelletur; Caecin. 57.

per: aut ipsum sua manu fecisse (maleficium istud) .. per aliquos liberos aut servos; Sex. Rosc. 79. (per) liberosne (fecisse eum istud maleficium)? ib. aliud per servos, aliud per liberos inveniebant; Verr. IV, 31.

b. neutr.: libera meliore iure sunt quam serva; leg. agr. III, 9.

liber, Buch, Schrift, Abhandlung, Verzeichniß: I. docent: quae nos libri docent; Balb. 15.

habent: habent Etrusci libri nomina certa; har. resp. 53.

inlustrant: qui libri ... populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21.

respondet: video mihi ... hunc librum esse responsurum; div. Caec. 52.

sunt: pleni omnes sunt libri ... exemplorum; Arch. 14.

II. 1. compono: quem (librum) tibi magister ... ex alienis orationibus compositum dedit; div. Caec. 47.

do: cum ... ei te quos rogasset ad accusandum libros dixeris dedisse; Vatin. 3. f. compono.

lego: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. 8.

recondo: si qui (libri) sunt reconditi; dom. 39.

rogo: f. do. — scribo: f. lego.

scrutor: quorum ego libros ... non scrutor; dom. 39.

2. adeo ad: aditum est ad libros Sibyllinos; Verr. IV, 108.

discedo a: si ab isto libro ... verbo uno discesseris; div. Caec. 47.

expeto ex: haec sacra maiores .. ex vestris libris expetisse? har. resp. 26.

invenio in: quas (litteras) ... in litterarum missarum (libris) ... inveni; Verr. III, 167. in alicuius libris ... id nomen invenerant; Muren. 27. si quis quid in vestris libris invenerit; dom. 33.

quaero ex: se ... balneas non ex libris patris, sed ex tabulis et ex censu quaerere; Cluent. 141.

reperio in: haec genera virtutum ... vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40.

transfero in: litterae lituraeque omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189.

III, 1. contineri: praedictiones .. vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

2. cum: erat .. Stesichori poëtae statua senilis, incurva cum libro; Verr. II, 87.

ex: quae (verba) .. ex Etruscis libris in te conversa ... dicuntur; har. resp. 37.
in: in quo (libro) ... Socrates ... permulta disputat; Scaur. 3.

liberalis, die Freiheit betreffend, edel, anständig, freigebig: A. alqs: estne quisquam, qui tibi ... liberalior videatur? Qu. Rosc. 18. liberalissimus .. fuit (Roscius); ib. 22. qui .. fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89. Cyrenis liberalem (Plancium) in publicanos ... fuisse; Planc. 63. tune ille in omnis tuos liberalis (es)? Rab. Post. 45. ne nimis .. in victoria liberalis videretur; Phil. XI, 5. quoniam semel liberales esse coepimus; ib. XII, 18.
adversio: hanc animi adversionem ... liberalissimam iudicaretis; Arch. 16.
causa: cum in causa liberali eum ... cognatum suum esse diceret; Flacc. 40.
forma: quorum in adulescentia forma .. fuit liberalis; Cael. 6.
homo: largitus est scilicet homo liberalis; Qu. Rosc. 27. Africani est hoc, hominis liberalissimi; Verr. II, 28. iste homo liberalis negat se quemquam retinere; ib. 71. liberalem (hominem dici multum habet laudis in rege); Deiot. 26.
invitatio: aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6.
mens: huic facinori tanto tua mens liberalis conscia ... esse non debuit; Cael. 52.
species: quorum in adulescentia .. species fuit liberalis; Cael. 6.
studia: urbe ... liberalissimis studiis adfluenti; Arch. 1.
viaticum: ut eos ... liberali viatico commoveret; Flacc. 14.
vita: obiecta est paulo liberalior vita; Fr. C. 30.
B. fraudat: liberalis avidum (fraudasse dicatur); Qu. Rosc. 21.

liberalitas, edle Denkart, Wohlwollen, Güte, Freigebigkeit: I, 1. commendat: cum eum ... commendaret ... non liberalitas; sen. 13.
dat: vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; Ligar. 23.
debet: quo gratior tua liberalitas .. nobis ... debet esse; Marcell. 16.
est: liberalitas ingrata (est); Flacc. 87. f. debet.
exsistit: nisi C. Caesaris summa in omnis, incredibilis in hunc [eadem] liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.
obsistit: restat ut ... tibi obstiterit .. unica liberalitas; Quinct. 41.
2. sum: quod .. tempus fuit ... quo haec, sive ambitio est sive liberalitas, non fuerit? Muren. 72.
II, 1. adsequor: nobilitatem illam ... sic tuetur, ut maiorum ... liberalitatem adsequatur; Cluent. 196.
antepono: hanc in tantis opibus ... liberalitatem in suos ... reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44.
aspernor: aspernabantur hanc liberalitatem meam; leg. agr. II, 12.
commemoro: (quid) liberalitatem (commemorem)? Sulla 73.
probo: ea liberalitas est probanda; Verr. II, 28.
significo: quae (benignitas) liberalitatem ... significat; Muren. 77.
tollo: noli tollere ex ordine nostro liberalitatem; Planc. 47.
2. refero: voluit eum aliquid acceptum referre liberalitati suae; Cluent. 162.
3. fruor: qui tua liberalitate fruuntur; Ligar. 31.
utor: usi liberalitate Antonii milites imperatorem reliquerunt; Phil. XIII, 35.
4. cogito de: de nobis ... quotiens cogitabis, ... totiens de incredibili liberalitate (tua) ... cogitabis; Marcell. 19.
dico de: possum multa dicere de liberalitate (P. Sestii); Sest. 7.
III. facultas: dedit ei facultatem res publica liberalitatis; Muren. 42.
laus: videmurne ... liberalitatis laudem adsequi? Flacc. 89.
lux: vide quanta lux liberalitatis et sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriatur; Ligar. 6.
magnificentia: qui ... pecunias .. propter magnificentiam liberalitatis repudiarit; Qu. Rosc. 24.
memoria: amplissimis donis ornati aditus Iovis Optimi Maximi, Iunonis Reginae, Minervae M. Scaurum apud *vos memoria huius ... liberalitatis publicae ab omni avaritiae ... suspicione defendunt*; Scaur. 23.
testis: quos ... omnis .. liberalitatis ... suae testis habuerat; Muren. 37. possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae; Rab. Post. 47.
IV, 1. exprimere: liberalitate vitam patris ... expresserat; Rab. Post. 4.
oppugnari: verebar ne ... liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136.
prosequi: equitem Romanum ... liberalitate prosequebantur; Verr. III, 94.
sustentare: qui se ... amicorum liberalitate sustentant; prov. cons. 12.
valere: valuit (Plancius) liberalitate; Planc. 67.
2. ex: quae (pecunia) ex liberalitate huius promissa sit et ostentata; Qu. Rosc. 16. ex liberalitate ... magistratuum consuetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 189.
in: est mihi verendum ne mea superbia in illius liberalitate ... reprehendatur; prov. cons. 42.
pro: maximas audio tibi ... pro tua eximia liberalitate ... venisse hereditates; Flacc. 85.

liberaliter, anständig, gütig, freundlich, freigebig: adhibeo: ut is ... quam liberalissime .. adhiberetur; Verr. V, 70.
aestimo: qua in re senatus ... liberaliter aestimasset; Verr. III, 204.
educo: quis est nostrum liberaliter educatus cui non ..? Planc. 81.
tracto: quam liberaliter eos tractasset; Verr. a. pr. 23. liberaliter ex istius cibariis tractati; ib. II, 12. ab nullo ille liberalius quam a Cluentio tractatus est; Cluent. 161.
tribuo: ei praemia .. liberaliter tribuit; Verr. I, 38.
elliptisch: benigne ac liberaliter: nam ego ternis HS non possum vendere; Verr. III, 196.

liberatio, Befreiung, Lossprechung: impetro: cum a te non liberationem culpae ... impetravisset; Ligar. 1.
profero: quid ego ... libidinosissimas liberationes proferam? Piso 87.

liberator, Befreier: I, 1. auferunt: si se ipsos illi nostri liberatores e conspectu nostro abstulerunt; Phil. II, 114.
carent: patriae liberatores urbe carebant ea; Phil. I, 6.
debent: (quanta) laetitia .. in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores? Phil. XIV, 12.
2. sum: confiteor eos, nisi liberatores populi Romani sint, plus quam sicarios ... esse; Phil. II, 31. sequitur, ut liberatores (ii sint) tuo iudicio; ib.
II. promitto: dicebam illis in Capitolio liberatoribus nostris ... omnia te promissurum; Phil. II, 89.
III. corpus: corpus aberat liberatoris; Phil. X, 8.
desiderium: ut ... populus Romanus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu ... leniret; Phil. I, 36.

libere, frei, ungebunden, unbehindert, freimüthig, furchtlos: accuso: is .. libere .. accusare populi temeritatem solebat; Sest. 122.

ago: agere ... libere metu deterrebar; Verr. a. pr. 24. si .. egero .. liberius quam qui ante me dixerunt; Sest. 4.

confiteor: quoniam audeo quaedam ... libere confiteri; Cael. 44.

decerno: nihil decerni libere potuit; dom. 10.

defendo: si ... auderent libere defendere; Sex. Rosc. 148. quo minus honeste hanc causam et libere possem defendere; Cluent. 142.

dico: etiamsi omnia ... libere dixero; Sex. Rosc. 3. si quid liberius dixero; ib. qui libere dicat; ib. 30. vides ... causam ... libere dici; ib. 61. haec ... libere dicentur; ib. 125. ne quis hoc me magis accusatorie quam libere dixisse arbitretur; Verr. II, 176. invitant, ut ... libeat iam libere dicere; Cluent. 89. equitum .. Romanorum ... libere dicta commemorem? Planc. 33. si libere quae sentiam de re publica dixero; Phil. I, 27. ut ... possemus ea, quae sentiremus, libere dicere; ib. III, 5. uti ... sententiae .. de summa re publica libere dici possint; ib. 37. qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; ib. V, 19.

facio: si aliter quippiam coacti faciant libere; Rab. Post. 29.

gero: ita gerere consulatum, quo uno modo geri graviter et libere potest; leg. agr. I, 25.

habeo: liberius ... illam secum haberet; Verr. V, 82. ut primum post discessum latronis ... libere senatus haberi potuit; Phil. V, 30.

iudico: libere civi iudicare non licebat; Verr. II, 33. ut intellegatis contra hesternam illam contionem licere vobis quod sentiatis libere iudicare; Milo 71. qui libere iudicare non audeant; Phil. I, 20.

laedo: in quo homine tantum animi fuit, .. ut istum libere laederet; Verr. V, 112.

loquor: si qui vere ac libere locutus sit; Sex. Rosc. 140. videor .. mihi .. liberius ... loqui debere; Verr. II, 11. libere loqui non licet; imp. Pomp. 13. me ... patiamini de studiis ... paulo loqui liberius; Arch. 3. loquebatur liberius senatus; Sest. 68. immo fortasse liberius (locutus est); Planc. 33. locutus sum de re publica minus equidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant; Phil. V, 19.

refuto: aliquanto liberius ... refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.

reprehendo: is .. libere reprehendere .. populi .. temeritatem solebat; Sest. 122.

respiro: quem nunc respirare libere non sinis; Quinct. 39. ut respirare libere non possit; Sex. Rosc. 22.

saluto: si quis hanc paulo liberius salutasset; Cael. 38.

sentio: in senatu libere sentire (regium videtur); Sulla 25. qui libere de re publica sensimus; Phil. XI, 3.

veneo: si palam libereque venirent (signa); Verr. IV, 13.

venio: veniebamus in senatum ... libere; Phil. XIII, 18.

vivo: si vidua libere ... viveret; Cael. 38. quos intellegebat ... liberius .. cum domina vivere; ib. 57.

vociferor: me ... satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9.

volutor: quis .. nepos tam libere est cum scortis ... volutatus? har. resp. 59.

liberi, Kinder: I. Subject: deprecantur: non eorum liberi (deprecati sunt); Quir. 6.

faciunt: hoc patrum voluntate liberi faciunt; Sex. Rosc. 48.

habent: senatui placere ... circum .. eam statuam locum ludis ... liberos ... eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

nascuntur: Siculosne milites, aratorumne liberos, ... in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos? Verr. V, 99.

orant: id .. parentes suos liberi orabant; Verr. V, 119.

putant: qui (liberi mei) te parentem alterum putant; Milo 102.

repetunt: Cn. Pompei liberi tum primum patriam repetebant; Phil. II, 75.

sunt: adfinitas liberis istius vivis divelli nullo modo poterat; Quinct. 25. cum Romae .. eius .. liberi sint; ib. 54. cui Romae ... liberi (essent); ib. 85. cum Romae .. eius .. liberi essent; ib. 86. suos liberos ... agricolas adsiduos esse cupiunt; Sex. Rosc. 47. cum Ameriae Sex. Roscii ... liberi essent; ib. 96. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... liberos ... fuisse; Verr. II, 136. cum omnes .. recordarentur ... liberos tuos nepotes Q. Fadii, libertini hominis, fuisse; Phil. II, 3. apud alterum .. liberi (M. Antonii erant); ib. XII, 1. optatissimi liberi (Lepido sunt); ib. XIII, 8.

supplicant: eorum liberi ... populo .. supplicaverunt; sen. 37. [Metellarum liberi] ... supplicaverunt; Quir. 6.

vident: spero multa vos liberosque vestros in re publica bona esse visuros; Milo 78.

utuntur: s. nascuntur.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: ut esset nemo qui mihi non ... vitam suam, fortunas, liberos, rem publicam referret acceptam; Phil. II, 12.

adduco: ut ad vos adducantur eorum liberi; Sex. Rosc. 153.

amitto: amissis liberis; Cluent. 22. propter pecuniam liberos amittere iucundum esse duxit; ib. 28.

aspicio: vinctos aspiciunt catenis liberos suos; Verr. V, 108. quis liberos, quis coniugem aspicere poterat sine fletu? Phil. XIV, 10.

committo: en cui tuos liberos committas; Verr. I, 93.

conservo: liberos .... ab istius petulantia conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14. cum ... omnium liberos .. conservarint; Phil. XIV, 37.

defendo: liberos ... defendite; Catil. IV, 3. cum meos liberos ... defendisses; Planc. 73. nos ... coniuges, liberos .. defendimus; Phil. VIII, 8.

dissipo: dissipati liberi (mei sunt); Sest. 145.

do: quid dulcius ... datum est, quam sui cuique liberi? Quir. 2. di .. mihi liberos dederunt; ib. 5.

eripio: qui ... eripuerit patriam, fortunas, liberos civi; Cluent. 129. liberos vestros ... e flamma ereptos videtis; Catil. III, 1. voluerunt, ut ... liberos vestros ex acerbissima vexatione ... eriperem; ib. IV, 2.

excito: ut nos et nostros liberos ad laborem ... excitaret; Planc. 59.

facio: quos (liberos) plurimi faciunt; Sex. Rosc. 47.

habeo: habet ... ex ea (consobrina) liberos; Quinct. 16. patres familias, qui liberos habent; Sex. Rosc. 48. habemus .. liberos parvos; Verr. I, 153. a me se habere ... liberos arbitrabantur; Piso 25.

incendo: qui (liberi) et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48.

interficio: qui ... fratris uxorem speratosque liberos ... interfecerit; Cluent. 125. liberis suis a servo interfectis; Catil. IV, 12.

offendo: „maestam .. domum offendi, coniugem, liberos"; Phil. XII, 5.

privo: fratris .. liberos .. vita privavit; Cluent. 31.

procreo: qui .. procreare .. liberos possit; dom. 34.

reddo: nobis liberos ... reddidistis; sen. 1.

refero: s. accipio.

relinquo: quos (liberos) tu miseros in egestate ... reliquisti; Verr. I, 77.
spero: f. interficio; Cluent. 125.
suscipio: susceperas .. liberos ... tibi; Verr. III, 161. suscipiet iam liberos; dom. 34. ut ... adeptio ... veritatem .. suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36. cuius pater Numitoriam Fregellanam ... habuerit uxorem, ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.
tego: a cuius audacia .. liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent; Cluent. 31.
tollo: ut proscriptorum liberi quavis ratione tollantur; Sex. Rosc. 152. ipsius liberos ... esse sublatos; imp. Pomp. 33. qui ex Fadia sustulerit liberos; Phil. XIII, 23.
vexo: liberos (meos)... vexarat (Clodius); Milo 87.
video: f. eripio; Catil. III, 1.
vincio: f. aspicio; Verr. V, 108.
2. **Genetiv**: miseretur: iamiam .. neque me tui neque tuorum liberum... misereri potest; Verr. I, 77.
3. **Dativ**: ascribo: eum tutorem liberis non ascripsit; Cluent. 34.
coniungo: accensus tuus et ... liberis tuis omnibus in rebus coniunctus ... ad Apronium scribit; Verr. III, 157.
constituo: ignarus quantum ... liberis suis ... mali constitueretur; Verr. I, 65. quem (diem) ... liberis nostris natalem constituit: sen. 27.
consulo: L. Flaccum ... numquam ... consuluisse .. liberis ... vestris paenitebit; Flacc. 104. vestris liberis... consulere debetis; dom. 45. quod illi in hoc ornando ... consulere (se) liberis suis arbitrabantur; Planc. 24.
desum: tu numqum meis me absente liberis ... defuisti; Rab. Post. 47.
detraho: qui .. anulos ... liberis suis detraxerant; Verr. III, 187.
dissolvo: quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17.
eripio: ut liberis eius bona patria... eriperes; Verr. I, 113.
fero: prohibentur liberis suis cibum .. ferre; Verr. V, 117.
instituo: cum ... tutorem liberis (te) non instituit; Sest. 111.
interdico: neque hoc liberis nostris interdicendum est, ne observent tribulis suos; Planc. 45.
obstringo: vobis in perpetuum liberisque vestris obstringite (Cluentium); Cluent. 202. quem si ... obstrictum vobis ac liberis vestris habebitis; Cael. 80.
reddo: ne quando liberis proscriptorum bona patria reddantur; Sex. Rosc. 145. liberis nostris parentes ... reddidistis; sen. 1. eversa ... liberis meis ... reddidistis; har. resp. 16.
refero: quando ... liberis eius... gratiam (referam)? sen. 24.
relinquo: liberis .. nostris ... patrimonium ... relinquemus; dom. 146. nihil est, quod ... relictum liberis arbitretur; Caecin. 73.
respondeo: quid respondebo liberis meis? Milo 102.
retineo: virum ... vobis ac liberis vestris retinere quam ... nationibus .. crudelissimis tradere ... maletis; Font. 38.
scribo: nemo illum ... tutorem .. liberis suis scripsit; Cluent. 41.
solvo: uti ... ea (praemia) solvantur eorum ... liberis; Phil. XIV, 38.
sum: utrum .. putes ... horum .. liberis ... melius fuisse et praestabilius me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10. se hoc ius esse velle, ut sibi et liberis ... sit in nostris castris ... locus; Balb. 40. quem veretur ut deum — neque enim multo secus est parens liberis; Planc. 29. militibus ... vacationem militiae ipsis ||eis|| liberisque eorum esse placere; Phil. V, 53. senatui placere ... ipsis liberisque eorum militiae vacationem esse; ib. liberis (optima est consolatio), quod habebunt domestica exempla virtutis; ib. XIV, 34.
supersum: ita plebem Romanam ab sese ali volunt, ut sibi ac liberis suis tantum supersit, quo ipsi ali possint; Verr. III, 102.
tribuo: eorum parentibus, liberis, coniugibus, .. eadem tribuenda censeo; Phil. XIV, 35.
4. **Ablativ**: careo: ut me .. carissimis liberis ... caruisse glorier; Sest. 49.
5. **mit Präpositionen**: cogito de: de vestris liberis cogitate; Catil. IV, 1.
cohibeo a: a liberis ... vestris numquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset; Milo 76.
comparo in: etiamne in nostros liberos dominum et tyrannum comparabat ||comparare debebat||? Phil. XIII, 17.
confero in: quam (magnitudinem beneficiorum) in ... liberos nostros contulistis; Quir. 5.
decerno de: de vestris ... liberis ... decernite; Catil. IV, 24.
decerto de: de se, de liberis suis... decertari putat; Milo 3.
depello a: caedem a ... liberis vestris depellebam; Flacc. 1. caedem a .. liberis .. vestris ... depuli; Sest. 49.
dimico de: intueri potestis eos ... de liberis dimicantis; Sest. 1.
eripio a: cui condonabat hereditatem ereptum a ||ereptam|| liberis; Verr. I, 106.
fero de: quid indignius quam qui neque .. sit ... citatus neque accusatus, de eius capite, liberis ... perditos suffragium ferre? har. resp. 46.
pertineo ad: quae (res publica) ad eorum liberos ... pertinet; Sex. Rosc. 153.
propulso a: ut a liberis suis legati populi Romani scelus ... propulsare possint; Verr. I, 78.
pugno contra: quem erat aequissimum contra Cn. Pompei liberos pugnare? Phil. II, 75.
redeo ad: si ad iucundissimos liberos... redire properaret; prov. cons. 35.
transfero a: scio te Romae ... edicto tuo possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; Verr. III, 16.
III. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: anima: de ... liberorum anima ... vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.
caritas: te (non) praesens filius de liberum caritate ... commonebat? Verr. V, 109.
complexus: qui vos in complexu liberorum ... trucidatos ... sepelire conatus est; Flacc. 95.
conspectus: a conspectu ... liberum .. *esse* seclusum; Verr. V, 23. matres .. pernoctabant ... ab extremo conspectu liberum exclusae; ib. 118. qui me ... in conspectu ... liberorum meorum trucidaret; Sulla 18.
fortunae: fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli; Milo 100.
iucunditas: quem ... liberorum (vestrorum) iucunditate sustentate; Cael. 79.
peccata: multi .. in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.
periculum: ut ... servos .. tuo liberorumque tuorum periculo divites fieri velles; Verr. III, 91. in tanto tuo liberorumque tuorum periculo perhorrescis; ib. IV, 78. cum ... pugnarem ... cum ... periculo vestro liberorumque vestrorum; Sest. 46.
Poenae: ut existimemus, illum ... a liberum Poenis actum esse .. in sceleratorum sedem; Cluent. 171.
pudicitia: ut pudicitiam liberorum servare ... non liceret; Verr. I, 68. ille quod pudicitiam liberorum ... defenderat; ib. 76.
salus: date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200.

sepulcrum: quod sepulcrum .. liberorum ... eius esset; Phil. IX, 17.
solitudo: deflevi ... liberorum carissimorum solitudinem; dom. 96.
supplex: liberorum vestrorum supplici ... praecepta dabitis; Flacc. 106.
victoria: s. salus.

2. mit Präpositionen: animus in: qui animus patrius in liberos esset; Sex. Rosc. 46. hoc si animo in .. liberos vestros fuissem; Quir. 1.
imperium, potestas in: quorum in .. liberos summum imperium potestatemque haberet; Verr. III, 45.
merita in: si .. pro vestris .. in ... liberos nostros meritis parum ... gratias egero; sen. 1.
scelera in: obliviscendum vobis putatis matrum in liberos ... scelera? Scaur. 7.
suffragium de: s. II, 5. fero de.

V. Umstand: causa: adoptat annos viginti natus, etiam minor senatorem. liberorumne causa? dom. 34.
cum: occisus est cum liberis M. Fulvius consularis; Catil. I, 4. celebratote illos dies cum ... liberis vestris; ib. III, 23. ut ... cum liberis ... lugere ... liceat; Sulla 89. quid concursus ex agris patrum familias cum coniugibus ac liberis (dicam)? Piso 51.
de: dabitur (tabella) de liberis vestris; Flacc. 99.
in: (ea) quae L. Antonius in Parmensium liberis et coniugibus effecerit; Phil. XIV, 9.
per: obsecravit ... per ipsius coniugem et liberos; Quinct. 97. nolite ... per liberos vestros inimicis meis dare laetitiam gloriantibus vos ... salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103. pax .. per eum et per liberos eius cum praestantissimis civibus confirmata est; Phil. I, 2.
pro: quae (fides) pro vobis liberisque vestris tot annos in dis immortalibus placandis occupata est; Font. 46. quaeris a me ... quid pro meis liberis ... amplius quam pro Plancio facere possim; Planc. 69. cum tantum in consulatu meo pro vobis ac liberis vestris ausus essem; Milo 82.
propter: propter liberos pecuniae cupidiores esse solent; Cluent. 28.

libero, losmachen, befreien, lossprechen, freisprechen: alqm: potes liberatus discedere molestia; Quinct. 45. si ... suspicione ... liberatus (Sex. Roscius) sit; Sex. Rosc. 128. culpa liberatus (Sex. Roscius) ... cupit a vobis discedere; ib. 143. ista te molestia ... liberabo; Qu. Rosc. 34. qui a Venere se liberaverunt; div. Caec. 55. magna cura liberatus sum; Verr. a. pr. 96. si qui istum ... sententia sua liberarint; ib. I, 9. se ... esse veritum ne sibi crimini daretur, eos ab se pecunia liberatos; ib. 12. ne Philodamus [Neronis iudicio] liberaretur; ib. 72. qui ut se ... coniunctione criminum liberarent; ib. 97. eo iudicio est liberatus; ib. II, 68. qui antea Sopatrum eodem illo crimine liberarant; ib. 71. liberet Byzantios; ib. 76. ut omnibus iniuriis ... in posterum liberentur; ib. III, 203. omnis liberatos discessisse; ib. IV, 140. ista te cura libero; ib. V, 11. hos ... liberare ausus es; ib. 12. hisce omnibus suppliciis sunt liberati; ib. 14. ut ille ... calamitate .. liberaretur; ib. 21. multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. 23. cum dubitaret nemo, quin abs te pecunia liberatus esset; ib. 78. cum ei ... censu liberentur; Caecin. 99. nisi eos ... conservaritis ... calamitate ... liberatos; imp. Pomp. 16. una lex ... nos illa miseria ac turpitudine liberavit; ib. 56. an ... hunc, quem ... condemnatum acceperant, liberarent? Cluent. 60. eum omni ignominia liberat; ib. 132. quo in crimine ... est honestissime liberatus; Rabir. 8. reperti sunt duo equites .. qui te ista cura liberarent; Catil. I, 9. magno me metu liberabis; ib. 10. magistratu se abdicavit, ut ... religione liberaremur; ib. III, 15. Aquilium ... iudicio liberaverunt; Flacc. 98. si erit vestro iudicio liberatus; Sulla 88. quae tanta religio est, qua non ... liberemur? har. resp. 12. me ... vituperatione ... facto suo liberavit; ib. 49. hunc ... populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140. „at praevaricatione est Asicius liberatus"; Cael. 23. P. Asicius iudicio est liberatus; ib. cum partim mihi illorum familiares *essent*, partim etiam me defendente capitis iudiciis essent liberati; prov. cons. 24. multi in civitatem recepti ex liberis ... populis [liberati sunt]; Balb. 52. qui illum incesto liberatum ... arbitraretur; Piso 95. quo te liberent aliqua culpa; Planc. 52. quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; ib. 69. qui (M. Horatius) ... populi Romani comitiis liberatus est; Milo 7. eum, qui patris ulciscendi causa matrem necavisset, ... sapientissimae deae sententia liberatum (esse); ib. 8. hunc ille summus vir ... periculo liberavit; ib. 9. liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut insidiaretur in via Clodio; ib. 47. liberatus sum; ib. ab eisne poenam timeret, quos liberavisset? ib. 79. scelere .. liberati sumus; Marcell. 13. id ... hoc tempore magnis ... doloribus liberatus praestare debeo; ib. 34. hoc nos primum metu ... libera; Deiot. 8. cum maximis eum rebus liberares; ib. 10. omni metu liberavisti (eum); ib. is ... a te periculo liberatus ... arguitur domi te suae interficere voluisse; ib. 15. quod nimis magna procuratione liberatus (Antiochus) modicis regni terminis uteretur; ib. 36. qui sint semel a te liberati timore; ib. 39. liberati per viros fortissimos videbamur; Phil. I, 32. quoniam scelere a te liberati sunt; ib. II, 32. qui maximo te aere alieno ad aedem Opis liberavisti; ib. 35. libero te metu; ib. 36. quae (vitae cupiditas) me ... molestiis omnibus liberaret; ib. 37. quibus (tabulis) tu te liberavisti; ib. 103. qui ad D. Brutum obsidione liberandum profectus sit; ib. V, 51. liberati regio dominatu videbamur; ib. VII, 14. ut obsidione Brutus liberetur; ib. X, 15. alter ... ad D. Brutum liberandum est profectus; ib. 16. ita decernunt, „ut liberato Bruto"; ib. XI, 22. qui D. Brutum obsidione cupiunt liberare; ib. 38. multi eius beneficio et misericordia liberati (sunt); ib. XIII, 8. ad D. Brutum liberandum legati missi (sunt) principes civitatis; ib. XIV, 4. Caesar ... profectus est ad eundem Brutum liberandum; ib. ut D. Brutus liberaretur; ib. 5. maximis periculis ... liberati sumus; ib. 11. cum me ... liberare suspicione fascium vellet; ib. 16. ut idem dies ... iniquissima me invidia liberarit; ib. qui te pretio accepto liberaverunt; Fr. B, XV, IV, 4.
alqd: eodem capite subsignata omnia ... liberantur; leg. agr. III, 9.
agros: ut eidem possint .. liberare agros; leg. agr. I, 10.
animum: cum idem animus vinclis corporis liberatus in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. 3.
bonos: bonos omnis legis agrariae ... metu liberavi; Piso 4.
Capuam: cum .. Capuam metu Sestius liberasset; Sest. 11.
civem: s. **civis,** II, 1. libero (5 St.) B. I, S. 522, a. — civitatem: s. **civitas,** II, 1. libero (6 St.) B. I, S. 533, a.
coloniam: colonia ... obsidione .. liberata; Font. 46.
confitentem: homines confitentem iudicio liberaverunt; har. resp. 38.
consulem: cum in eo (consule) liberando salus sit posita rei publicae; Phil. XI, 21.
Cretam: an Caesaris decreto Creta ... potuit liberari? Phil. II, 97.
domum: quae (domus) ... omnibus iudiciis liberata est; har. resp. 11. mea (domus) ... iudiciis

... liberata est; ib. 30. f. **domus,** II, 1. libero (6 St.) B. II, S. 158, b.

ducem: quos (duces) accepta pecunia liberavit; Verr. I, 12. dux liberatus (est); Verr. V, 73.

fidem: fidem suam liberat; Flacc. 47.

hominem: hominis nocentissimi propter pecunias iudicio liberati; Verr. a. pr. 13. haec lex eos homines ... invidia liberat; leg. agr. II, 68.

improbos: improbi iudicio ... liberabuntur; Verr. III, 207. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; ib. 221.

Italiam: quam (Italiam) ille ipse victor .. huius virtute ... confessus est liberatam; imp. Pomp. 30. quod ... Italiam bello liberassem; Catil. III, 15. Italiam ... metu servitutis liberavit; ib. IV, 21.

ordinem: ut ... turpitudine .. ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43. quibus (legibus) ... ceteri .. sunt ordines liberati; Cluent. 151.

patriam: cum ... veterem ... in liberanda patria laudem rettulisset; Flacc. 1. quam (patriam) obsidione liberavisset; Quir. 20. sive etiam illius morte patriam liberare voluisset; Milo 63. cum patriam periculo suo liberasset; ib. 72. si .. nihil sit praestabilius viro quam periculis patriam liberare; ib. 96. si auctores ad liberandam patriam desiderarentur; Phil. II, 26. alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? ib. XI, 9. quid novae legiones ad liberandam patriam paratissimae ... de vestra gravitate (sentiant); ib. 39.

patronum: cum esset ... patronus ... ne sua quidem sententia liberatus; Cluent. 67.

populum: L. Pisoni nonne populos ... lege ... liberatos ... tradidisti? dom. 23. populi (liberati sunt); Phil. V, 12. quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? ib. VIII, 32. senatum existimare ... eorum trium imperatorum virtute ... populum Romanum foedissima ... servitute liberatum; ib. XIV, 37.

possessores: vos [non] dubitatis, quin vectigalia vestra vendatis ... ut .. possessores ... periculo liberetis? leg. agr. II, 69.

provinciam: quam (provinciam) ... bello liberavit; Flacc. 14. provinciae .. liberatae (sunt); Phil. V, 12.

publica: posse quibuscumque locis velint ... publica liberare? leg. agr. II, 57.

rem publicam: cum ... obsidione rem publicam liberasset; Rabir. 29. libera rem publicam metu; Catil. I, 19. quod ... providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; ib. III, 14. tantis periculis rem publicam liberassemus; ib. 18. cum ... maximis periculis rem publicam liberasset; Muren. 32. meis laboribus ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33. cum ... rem pulicam ... latrocinio domestico liberarint; Sest. 1. cum absens rem publicam .. magnis periculis ... liberassem; ib. 73. re publica metu liberata; prov. cons. 32. qui ... maximis rem publicam periculis liberarat; Piso 95. qui ... consul domestico bello rem publicam liberarat; Planc. 70. quis dubitaret ... periculo suo rem publicam liberare? Milo 34. qui (Brutus) ... dominatu regio rem publicam liberavit; Phil. I, 13. qua peste ... rem publicam ... Caesar liberavit; ib. III, 5. cum Brutum ... natum ad rem publicam liberandam ... laudibus amplissimis ad fecistis; ib. VII, 11. hac gravitate senatus ... potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare; ib. 27. eius virtute ... liberatam rem publicam arbitrabatur; ib. VIII, 13. qui ... habeat ... perspectum animum in re publica liberanda; ib. XI, 26. rem publicam ... maximo civilis belli periculo liberavit; ib. XIII, 8. Caesar ... cum .. pestibus rem publicam liberasset; ib. XIV, 4.

reum: si (reus) liberatus sit; Verr. a. pr. 47.

senatum: senatum ... legis agrariae ... metu liberavi; Piso 4. liberatus (est) periculo caedis ... senatus; Phil. I, 5.

servitium: servitium permissu magistratus liberatum (esse); har. resp. 25.

servos: servos omni supplicio liberavit; Verr. V, 18. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. servos ... metu dominorum benignitas vindicta una liberat; Rabir. 16.

Siciliam: bello .. Siciliam virtute tu liberatam (dicis)? Verr. V, 5.

socios: simile vero est, ... mitti (Cn. Pompeium) ad socios liberandos; leg. agr. II, 46.

stipendiarios: vectigalis multos ac stipendiarios liberavit; prov. cons. 10.

Syriam: cum ... Syriam .. immani Parthorum impetu liberavit; Phil. XI, 35.

vectigalis: f. stipendiarios; Phil. XI, 35.

veneficam: „ut venefica haec liberetur obsidione"? Phil. XIII, 25.

virum: repetitur a vobis, ut virum ... calamitatibus liberetis; Cluent. 202. quamvis .. intentus animus tuus sit ... ad virum fortissimum ... liberandum; Phil. XI, 22.

urbem: urbem ... consilio summis obsidionis periculis liberavit; imp. Pomp. 20. quod urbem incendiis ... liberassem; Catil. III, 15. urbe incendio et caedis metu liberata; Phil. I, 30.

liberta, Freigelassene: Agonis quaedam est Lilybaetana, liberta Veneris; div. Caec. 55.

libertas, Freiheit, Erlaubniß, Ungebundenheit, Zügellosigkeit, Freimüthigkeit, Unerschrockenheit: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: mecum libertas (afuit); sen. 34.

appropinquat: ut ... nobis libertas appropinquet; Phil. IV, 10.

cedit: quaeramus .. utrum melius fuerit libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis tuis cedere; Phil. II, 20.

consistit: consistit libertas in legibus; leg. agr. II, 102. cum in eo ... libertas populi Romani ... consisteret; Phil. III, 19.

debet: quae (libertas) ... extollere .. caput et ... se erigere debebat; Planc. 33.

deest: in .. voluntatibus ... laedendis libertatem ... defuturam; Quir. 24.

erigit: f. debet.

est: quid tam populare quam libertas? leg. agr. II, 9. libertatem non acerbitate suppliciorum infestam ... esse voluerunt; Rabir. 10. quae (libertas) dulcissima est; Catil. IV, 16. nulla libertas populi in mandandis honoribus (est); Planc. 15. ubi illa antiqua libertas (est)? ib. 33. cui omnium civium libertas carissima fuisset; Rab. Post. 33. nullum erat consilium publicum, nulla libertas; Phil. V, 42. quod eis ... populi .. Romani libertas carissima sit et fuerit; ib. 53. populi Romani est propria libertas; ib. VI, 19.

excitat: quos .. libertas ... ad salutem patriae defendendam excitavit; Catil. IV, 16.

expellit: ista tua pulcra Libertas ... meos lares expulit; dom. 108.

extollit: quae (libertas) malis oppressa civilibus extollere .. caput ... debebat; Planc. 33.

hortatur, innascitur: quamquam .. innata libertas ... virum hortabatur; Sest. 88.

manet: sentient ... manere libertatem illam; Sest. 60. „per me ut unum ... libertas ... in civitate maneret"; Milo 77.

patitur, potest: libertas vestra pati potest; leg. agr. II, 75.

2. **Prädicat:** sum: pax est tranquilla libertas; Phil. II, 113.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abiudico: ipsum sibi libertatem abiudicavisse; Caecin. 99.

adhibeo: quam ipse adhibere consuevit ... cum fidem et diligentiam, tum vim libertatemque dicendi; Cluent. 118.

adimo: si libertas adimi ... possit; Caecin. 96. populus ... adimit ei libertatem; ib. 99. hisce re-

bus adimi libertas ... potest; ib. quod eidem ... libertatem ademisses; dom. 22.
ago: populus libertatem agi putabat suam; Sest. 108. libertas agitur populi Romani; Phil. VII, 27.
amitto: ut ... libertatem nemo possit invitus amittere; dom. 77.
antefero: cum magna pars in eis civitatibus foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21.
antepono: qui ... illius beneficio libertatem populi Romani anteposuerunt; Phil. V, 3.
augeo: plebis libertatem ... augere voluerunt; Sest. 137.
capesso: ecquodnam principium putatis libertatis capessendae? Phil. X, 19.
commendo: quae (libertas) est commendata vobis; Phil. VII, 27.
committo: ut ... libertas, arae, ... bona ... fidei .. commissa ... esse videantur; dom. 1.
concedo: ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33. stanti resistendum est aut concedenda una cum dignitate libertas; Phil. XII, 4.
consequor: quia ... libertatem pax consequebatur; Phil. I, 32.
constituo: cuius virtute ... libertas in re publica constituta est; Flacc. 25. est ... datum rei publicae Brutorum genus et nomen ad libertatem populi Romani .. constituendam; Phil. IV, 7.
credo: ut ... libertas ... fidei ... credita esse videatur; dom. 1.
defendo: f. **defendo,** III. libertatem (13 St.) B. II, S. 44, a.
deleo: quanta virtute stabilitam libertatem ... paene delerit; Catil. IV, 19.
despicio: quid .. populi Romani animum .. commemoro libertatem .. ex diuturna servitute despicientis? Sest. 118.
dimitto: quam (libertatem) ego neque dimisi umquam neque dimittam; Planc. 94.
distinguo: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 17.
do: f. **do,** III. libertatem (3 St.) B. II, S. 144, a.
eripio: f. **eripio,** II. libertatem (5 St.) B. II, S. 210, a.
fero: libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33.
habeo: qui civium Romanorum ... libertatem sanctam apud omnis haberi velit; Verr. III, 6. eos ... libertatem non eandem semper habuisse; Sest. 69.
imminuo: dolorem imminutae libertatis ... mitigat; Caecin. 36. illi (maiores nostri) libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11.
insero: huic .. populo ita fuerat ante vos consules libertas insita; Piso 15.
intercludo: [vestram libertatem] suis praesidiis et coloniis interclusam tenebunt; leg. agr. II, 75.
intueor: omnis voluntas M. Bruti ... libertatem populi Romani intuetur; Phil. X, 23.
iudico: nec .. nunc primum .. Brutus ... libertatem .. patriae legem sanctissimam iudicavit; Phil. XI, 27.
mitto: mitto ereptam libertatem populis ac singulis; Piso 90.
munio: libertatem ... lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10. munitam ... libertatem nostram putas esse oportere; dom. 80.
nomino: quorum .. nimia libertas in adulescentia (nominaretur); Cael. 43.
obtineo: iura, libertatem, salutem .. obtinemus; Cluent. 155.
opprimo: oppressa libertate; dom. 116. libertate populi Romani oppressa; ib. 130.
opto: neque .. Tarquinio expulso maioribus nostris tam fuit optata libertas, quam est depulso ... Antonio retinenda nobis; Phil. III, 8.
paro: libertas parata victori est; Phil. VIII, 29.
pario: nolite dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam ... libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16.
perdo: libertatem suam istius iniuria perdidit; div. Caec. 56. cum consules provinciarum pactione libertatem omnem perdidissent; Sest. 69. ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24.
polliceor: nos libertatem nostris militibus ... pollicemur; Phil. VIII, 10.
pono: in qua illa provincia ... libertatem positam esse arbitrabatur; Font. 27. quam (libertatem) tu ponis in eo, quod ..; Planc. 93. libertatem ... non in pertinacia, sed in quadam moderatione positam putabo; ib. 94.
praecido: numquam ipsimet nobis praecideremus istam .. libertatem vivendi; Verr. III, 3.
proicio: neque ego ... meam (libertatem) proiecissem; Rab. Post. 33. „ut ... nec pro his libertatem ... proicias"; Phil. XIII, 6.
propono: cum alteris ... populi Romani libertas ... proposita sit; Phil. XIII, 47.
recipio: est ... datum rei publicae Brutorum genus et nomen ad libertatem populi Romani ... recipiendam; Phil. IV, 7.
recreo: quae (libertas) ... aliquando recreata se erigere debebat; Planc. 33.
recupero: ut ... libertatis .. recuperandae spes relinquatur; leg. agr. I, 17. quae spes ... recuperandae vestrae libertatis relinquetur? ib. II, 75. Cn. Domitium non patris interitus ... ad recuperandam libertatem ... excitavit; Phil. II, 27. „ei recuperatam libertatem est gratulatus"; ib. 28. quae pertinent ad libertatem populi Romani recuperandam; ib. III, 19. ut .. libertatem propriam Romani ... nominis recuperemus; ib. 29. multa .. perpessi sumus alii spe forsitan recuperandae libertatis, alii vivendi nimia cupiditate; ib. videtisne ... populum .. Romanum ad spem recuperandae libertatis erectum? ib. 32. Italia tota ad libertatem recuperandam excitata; ib. vos ... ad libertatem recuperandam cohortabor; ib. IV, 11. brevi tempore libertatem populi Romani ... recuperabitis; ib. V, 34. qui vos ad libertatem recuperandam excitaverunt; ib. VII, 21. qui ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; ib. 22. ipsi .. vestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandae cupiditatem; ib. XI, 3. an vos acerrimam ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ... putatis? ib. XII, 7. timui ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; ib. XIII, 1. incensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; ib. 15.
relinquo: ut C. Iulius ... ei (ordini) ne libertatem quidem relinquat; prov. cons. 39.
repeto: ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; Phil. X, 20.
repraesento: si repraesentari morte mea libertas civitatis potest; Phil. II, 118.
requiro: tamenne libertatem requires meam? Planc. 93. quam (libertatem) tu in me requiris; ib. 94.
retineo: retineri libertas non potest; Caecin. 96. ut nobis libertatem retinere liceat; Sulla 80. f. opto. III, 1. retinens.
revoco: me ... principem revocandae libertatis fuisse; Phil. XIV, 19.
sequor: quae (legiones) ... libertatem populi Romani ... secutae sunt; Phil. III, 8. illi ... non libertatem populi sequebantur; ib. XIII, 33.
servo: qui hanc libertatem ... servastis; Sulla 86.
spero: „sperata libertas (est)"; Milo 60.

stabilio: „qui libertatem civibus stabiliverat"; Sest. 123. f. deleo.
teneo: f. intercludo.
tollo: dixi ... libertatem vestram ... tolli; leg. agr. II, 24. ut ... libertas tollatur; ib. 29. libertas vestra tollitur? ib. 75.
trado: nolite dubitare ... vobis traditam libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16. quod ab eis nobis ... libertas .. tradita est; sen. 2.
tueor: plebis libertatem .. tueri .. voluerunt; Sest. 137. C. Curionem ... ||in|| libertate communi tuenda maxime liberum ... delere voluisti; Vatin. 24.
tutor: qui ... libertatem .. vestram suo studio ... tutatus est et tutatur; Phil. IV, 2.
video: cum videam ... libertatem propriam generis ... vestri; leg. agr. II, 9.
violo: violare libertatem ... conatus es? Rabir. 13.
usurpo: venit in mentem, populum Romanum ... ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

2. Genetiv: sum: quae te ... delectant, ... huius libertatis ... non sunt; Rabir. 13.

3. Dativ: facio: sin insidias fieri libertati vestrae simulatione largitionis intellegatis; leg. agr. II, 16.
immineo: libertati populi Romani ... imminentis prostravit; Phil. XIV, 27.
nascor: cum se ... meminisset vestrae .. libertati natum; Phil. VI, 9.
praesideo: quae (Gallia) semper praesidet atque praesedit ... libertati .. communi; Phil. V, 37.
sum: libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. quaeramus .. utrum melius fuerit libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis tuis cedere; Phil. II, 20.

4. Ablativ: abdico: eo die se non modo consulatu, sed etiam libertate abdicavit (Antonius); Phil. III, 12.
abutor: libertate ... hac ille ... abusus est; Verr. V, 114.
careo: quid attinuit ... libertate tam praeclara carere? Flacc. 91.
fruor: cur his ... frui libertate sua ... non licet? Flacc. 71.
utor: libertate usus est; Quinct. 11. suo iure libertateque utuntur; leg. agr. II, 86.

5. mit Präpositionen: cogito de: nullum tempus ... dimittam ... quin de libertate populi Romani quod cogitandum sit cogitem; Phil. III, 33. non dies noctisque de vestra libertate ... cogitem? ib. VI, 17.
cohortor ad: quod C. Caesar ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; Phil. V, 46.
commentor de: ad ea .. praesidia ... iam accedent consules ... multos mensis de rei publicae libertate commentati; Phil. III, 36.
confero ad: cum .. legio Martia ... sese .. ad ... populi .. Romani libertatem contulerit; Phil. III, 39. qui se ad ... libertatem vestram ... contulerunt; ib. IV, 5. — in: quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16.
decerno de: de imperio ac libertate ... decernite; Catil. IV, 24. de libertate decernitur; Phil. VI, 19. de libertate .. populi Romani .. armis decernendum putant; ib. X, 16. cum .. de libertate ... decernamus; ib. XI, 21.
decerto pro: pro libertate vitae periculo decertandum est; Phil. X, 20.
deminuo de: si quis .. aliquid de libertate mea deminutum putat; Planc. 91.
deperdo de: ne quid de libertate deperderet; Verr. II, 73.
erigo ad: postea quam vos ad libertatem sensit erectos; Phil. X, 9.
meditor de: ad ea .. praesidia ... iam accedent consules ... multos mensis de rei publicae libertate .. meditati; Phil. III, 36.
minuo de: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36.
morior in: in libertate moriamur; Rabir. 16.
nascor ad: ad libertatem nati sumus; Phil. III, 36. — in: quem nos .. in summa [populi Romani] libertate nati ... clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34.
pertineo ad: nihil praetermittam, quod ad libertatem vestram pertinere arbitrabor; Phil. IV, 16.
pono in: tempus illud erat ... in libertate populi ... positum; dom. 130.
sancio de: qui de ... libertate ea iure sanxerunt; dom. 80.
seiungo a: ut ... tantum te a verborum libertate seiungas; Cael. 8.
retineo in: quid existimatis ... in nostra libertate ac dignitate retinendum? leg. agr. I, 22.
vindico in: laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.
voco ad: cum ... consules ad patriae ... libertatem vocarent; Rabir. 22.

III. nach Adjectiven und Adverb: 1. Genetiv: amicus: hic ex Antonii amicis, sed amicioribus libertatis, contra Antonium confecit exercitum; Phil. V, 44.
avidus: cum libertatis avida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.
diligens: quam diligentes libertatis vos oporteat esse; Fr. B, VII, 12.
retinens: pater ... nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.

2. Ablativ: dignus: libertate ... dignissimos fuisse, qui domini caput defendissent; Milo 58.

3. mit Präpositionen: nimis pro: sunt ... illi ... pro populi Romani libertate ... nimis feroces; Phil. XII, 29.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: adiutores: quos ... libertatis adiutores complecti debetis; Phil. X, 18.
atrium: quae (quaestiones) sunt habitae .. in atrio Libertatis; Milo 59.
causa: libertatis causam suscepimus; Phil. X, 20. quid C. Pansa egit aliud ... populo Romano ad causam libertatis vocando? ib. XIV, 5.
cupiditas: cum cupiditate libertatis Italia arderet; Phil. X, 14.
custodia: id acturos, ut ex .. custodia vestrae libertatis depelleretur; leg. agr. II, 25.
custos: quem ... libertatis custodem esse voluerunt; leg. agr. II, 15. cum videatis eum, quem custodem vestrae libertatis fore videant; ib. 25. popularis .. tribunus plebis *es*, custos defensorque libertatis; Rabir. 12.
defensor: f. custos; Rabir. 12.
desiderium: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19.
diminutio: primum caput est, ... quo .., temptamini ... quo animo libertatis vestrae diminutionem ferre possitis; leg. agr. II, 16.
ereptor: quem .. ereptorem libertatis esse dicebat; Sest. 109.
fundamentum: est ... hoc fundamentum libertatis; Cluent. 146. haec sunt .. fundamenta firmissima nostrae libertatis; Balb. 31.
inimici: ego .. istos ... libertatis inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.
ius: implorantis iura libertatis ... sustulit; Verr. I, 7. de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium; ib. 13. quantum incendium ... per iura libertatis ... pervaserit; ib. III, 66. quae (civitas) .. iure libertatis ... antecellit; leg. agr. II, 29. integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11. nec ... videtur .. libertatis iura cara

habere, quem ... bellum civile delectat; Phil. XIII, 1.
lux: [quae verba ..] luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 18.
memoria: libertatis memoria aderat; Phil. X, 8.
mentio: [horum libertatis] mentionem facis; Rabir. 13.
parens: quem (Marium) parentem .. vestrae libertatis possumus dicere; Rabir. 27.
periculum: de periculo salutis ac libertatis loquor; leg. agr. I, 21.
pignus: ut quam primum illud pignus libertatis populi Romani, D. Brutum, aspicere possim; Phil. XII, 22.
possessio: retinete istam possessionem .. libertatis; leg. agr. II, 71. quis est .., cui non ... possessio libertatis ... et ... patriae solum .. sit carum? Catil. IV, 16. hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; Phil. III, 28.
praeses: quem .. praesidem libertatis .. esse voluerunt; leg. agr. II, 15.
praesidium: quod .. praesidium erat .. libertatis .. vestrae? Phil. IV, 4. praesidia vestrae libertati paravit; ib. X, 9.
principium: ponam principium iustissimae libertatis; Fr. B, VI, 26.
recuperatio: ita praeclara est recuperatio libertatis; Phil. X, 20.
salus: existimant .. libertatis ... salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.
sedes: certam in sedem ... libertatis ascribimur; har. resp. 57.
signum: quod esset signum ... publicae libertatis; dom. 112.
simulacrum: in civis ... ossibus simulacrum .. libertatis publicae ... conlocasti; dom. 131.
spes: si libertatis spem propositam non haberent; Rabir. 15. neque eripueritis *rei publicae* spem libertatis; ib. 34. civitatem ad aliquam spem libertatis ... erexit; dom. 25. ad spem libertatis exarsimus; Phil. IV, 16. senatum ... magnam spem in eius virtute ... reponere ... libertatis; ib. V, 41. in hoc spes libertatis posita est; ib. 49. cum in spem libertatis sexennio post simus ingressi; ib. VIII, 32.
vestigium: in omni calamitate retinetur aliquod vestigium libertatis; Rabir. 16.
vindex: tabellam vindicem tacitae libertatis ... tulistis; leg. agr. II, 4. video Milonem, vindicem vestrae libertatis; Sest. 144. utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis; Phil. II, 30.
2. mit Präpositionen: aequitas in: aequitas in vos libertatemque vestram .. defuit; leg. agr. II, 20.
sacramentum in: si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.
V. Umstand: 1. Ablativ: abl. comp.: „ut haec libertate posteriora ducas"; Phil. XIII, 6.
concidere: concidit (Graecia) ... libertate immoderata; Flacc. 16.
donari: servos ... persaepe libertate ... publice donari videbamus; Balb. 24.
gaudere: Graecorum libertate gaudes; Flacc. 71.
gerere: si .. ita sese gerat ... non libertate sermonis; Cael. 49.
par: illa secunda fortuna (erat) libertate esse parem ceteris; Phil. I, 34.
perstringere: ut eos ... vocis libertate perstringerem; Sest. 14.
2. Präpositionen: causa: quod facio ... me ... libertatis ... omnium nostrum causa facere clamo atque testor; Muren. 78. confiteretur ... fecisse se libertatis ominum causa; Milo 80.
contra: exercitus ... contra libertatem vestram ... constituitur; leg. agr. III, 16.
praeter: cum ei ... pater nihil praeter libertatem reliquisset; Quinct. 11.
pro: qui (homines) arma pro communi libertate ceperunt; Rabir. 27. qui auderent se ... in discrimen offerre ... pro communi libertate; Sest. 1. cum Brutum ... pro libertate populi Romani bellum gerentem cum Antonio ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11. aequum .. putavit vitam ... pro libertate populi Romani in discrimen adducere; ib. 12. qui pro communi libertate arma capiant; ib. X, 18. ut ... pro libertate haec proicias; ib. XIII, 6. secundum est nullum casum pro ... libertate patriae non ferendum putare; ib. 49. cum ... reliquarum legionum milites pro ... libertate populi Romani mortem oppetiverint; ib. XIV, 38.
sine: sine libertate ... omnis videre te volui; Piso 99.

libertina, Freigelassene: qui ... libertinam duxit uxorem; Sest. 110.

libertinus, Freigelassener: A. homo: dubitamus ... quo .. ore ... libertinos homines solitus sit appellare; Verr. I, 127. decretum est ... in P. Umbrenum, libertinum hominem; Catil. III, 14. operae pretium est ... libertinorum hominum studia cognoscere; ib. IV, 16. de Cn. Publicio Menandro, libertino homine, ... ad populum latum est; Balb. 28. quod (Tusculanum) ... meminerat ... Crassum emisse de libertino homine, Soterico Marcio; ib. 56. audisse videor L. Aelium, libertinum hominem, ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 11. cum omnes .. recordarentur ... liberos tuos nepotes Q. Fadii, libertini hominis, fuisse; Phil II, 3.
B, I. est: „equiti Romano tam locupleti libertinus homo sit heres"? Verr. I, 124. sunt etiam libertini optimates; Sest. 97.
nuntiat: nuntiat Mallius Glaucia, ... homo tenuis, libertinus; Sex. Rosc. 19.
II. causae: defensione, ... quae in libertinorum causis ... existimata est; Cluent. 52.
filia: cuius pater Numitoriam Fregellanam ... habuerit uxorem, ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.
filius: quod erat libertini filius; Cluent. 132.
gener: cum omnes *te* recordarentur libertini generum ... fuisse; Phil. II, 3.

libertus, Freigelassener: I. absolut: 1. amant: hunc (Verrem) liberti vestri ... amant; Verr. III, 8.
arbitratur: libertus ... scelus se facturum arbitrabatur; Verr. I, 123.
condemnat: si quem Cn. Lentuli aut L. Gellii libertus furti condemnarit; Cluent. 120.
conducit: quo in loco mihi libertus praeclaro imperatori domum ... conduxerat; Piso 61.
deicit: utrum me tuus procurator deiecerit ... an tuus colonus aut ... libertus; Caecin. 57. si tuus me libertus deiecerit; ib. 58. si ... libertus tuus (me deiecerit); ib. 63.
faciunt: quem ad modum solent liberti nequam ... facere; Sex. Rosc. 130. f. arbitratur.
insequitur: ut eos .. libertus ... eius ... insequatur; Verr. III, 157.
invadunt: liberti Asuvii ... in eum invadunt; Cluent. 38.
iurat: libertus iurat; Verr. I, 123.
nuntiat: simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 6.
occupat: qui ..., Pompei servus, libertus Caesaris, agri Lucani possessiones occupavit; Phil. XIII, 12.
potest: ut ... liberti .. nobilium bona ... vexare possent? Sex. Rosc. 141. ne miremini qua ratione hic tantum apud istum libertus potuerit; Verr. II, 134.

proficiscitur: quod anu mortua libertus statim ... Romam est profectus; Scaur. 6.
quaerit: concedisne ... ad crimen aliquam defensionem libertum quaerere? Verr. III, 157.
scribit: libertus ... tuus ... ad Apronium scribit; Verr. III, 157.
solent: f. faciunt.
venit: istius libertus ... ad Sopatrum venit; Verr. II, 69. libertus a Fufiis ... ad Hermippum venit; Flacc. 47.
vexant: f. potest; Sex. Rosc. 141.
2. sum: is erat libertus Fabriciorum Scamander; Cluent. 49.
II. **nach Verben:** 1. adhibeo: libertus Timarchides adhibebatur; Verr. V, 81.
condemno: qui Fabricii libertum ... condemnassent; Cluent. 60. quod ... libertus erat eius turpi iudicio condemnatus; Flacc. 10.
damno: qui liberto damnato sibi illud impendere periculum videret; Cluent. 49. questus est libertum suum ... esse damnatum; Flacc. 87.
deprehendo: cum ... libertus in maleficio deprehensus esset; Cluent. 61.
facio: in eis (viris bonis) fecit (heredem) suum libertum; Verr. I, 123. facit heredem ... M. Fulcinium libertum superioris viri; Caecin. 17. lege nova ... servos nostros libertos suos fecisset; Milo 89.
habeo: qui neminem ... libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22.
2. do: Arinem ... negotium dedisse liberto, ut ..; Scaur. 6.
trado: hominum gratiosorum ... libertis Asia fuit tradenda? Flacc. 88.
III. **nach Substantiven:** 1. corpora: se ... libertorum corporibus obtexit; Sest. 76.
epistola: venio nunc ad epistolam Timarchidi, liberti istius; Verr. III, 154.
manus: in manibus .. liberti Fabriciorum deprehenditur; Cluent. 47.
2. iudicium in: in Lurconis libertum iudicium ... dedit; Flacc. 88.
simultates cum: simultates ... cum libertis vestris .. exercet? Flacc. 88.
IV. **Umstand:** 1. sustentari: cuius ego clientibus, libertis, familia ... ita sum sustentatus; sen. 20.
2. a: illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 6.
per: res ... per Bellum, Fausti libertum, administrata est; Sulla 55. si redacta (est pecunia) per hunc Antiochum paternum huius adulescentis libertum seni illi Flacco probatissimum; Flacc. 89.

libet (lubet), belieben, wollen: I. Infinitiv: libet mihi ... rem ... considerare; Quinct. 48. si mihi liberet accusare; Sex. Rosc. 83. ut negotiari libeat; Verr. II, 6. non libet omnia criminari; ib. IV, 59. si ... tibi libitum esset .. defendere; Tull. 32. invitant, ut ... libeat iam libere dicere; Cluent. 89. ut eidem possint ... quos (agros) ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10. quo mihi libeat ascendere? Catil. III, 28. si mihi libeat ... explicare; Flacc. 12. negotiari libet; ib. 71. ex quibus neminem mihi libet ||liquet|| nominare; Cael. 43. libet .. tibi nescio quid .. de illa tribu criminari; Planc. 38. ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo. 41. de proximo bello civili non libet dicere; Phil. VIII, 7. nihil moror eos ... ire, quo lubet; ib. XIII, 35.
II. alqd: sin .. poterit Naevius id, quod libet; Quinct. 94. sin ... ei libebit id quod non licet; ib. „facite quod [vobis] libet"; Verr. II, 70. licet quod cuique libet loquatur; Phil. I, 33.

libidinose, muthwillig, willkürlich: efficio: multos ... multa ... [libidinose] ... effecisse videt; Verr. III, 156.
facio: cum multa libidinose ... in civis Romanos ... fecerit; Verr. a. pr. 56. quae ille libidinose ... fecerit; div. Caec. 38.
tollo: quam libidinose simulacrum (sustulisti)! Verr. IV, 84.

libidinosus, ausschweifend, wollüstig, zügellos: A. **bei Substantiven:** alqs: semper audax, petulans, libidinosus (erat): Sulla 71. si (eum) ... libidinosum ... non putares; sen. 13. idem domi quam libidinosus (erat)! ib. 14.
alqd: nihil scitote esse ... libidinosius; Piso 66.
civis: ego P. Clodium arbitrabar ... civem .. libidinosum; Phil. VIII, 16.
domus: totum crimen profertur ex libidinosa domo; Cael. 55.
homo: quantum hominis ... libidinosissimi .. imprudentiam subterfugit; Verr. a. pr. 13. hominem .. libidinosissimum .. defendit; Verr. II, 192.
liberationes: quid ego ... libidinosissimas liberationes proferam? Piso 87.
mater: *Aris matrem Bostaris*, ... libidinosam ... matrem ... iam diu diligebat; Scaur. 8.
mulier: Herbitenses cum viderent ... se ad arbitrium libidinosissimae mulieris spoliatum iri; Verr. III, 77. Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae ||libidinis et, al.|| delicias deposcitur; Cael. 70.
sententia: quos ... a libidinosa sententia ... vetustas exemplorum ... deterret; dom. 4.
tyrannus: cum te ... tyrannum libidinosum .. praebueris; Verr. I, 82.
B. **allein: a. masc.:** I. habent: libidinosi ... verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.
II, 1. servio: libidinosis servire, ... ea summa miseria est; Phil. III, 35.
2. vivo cum: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... cum libidinosis luxuriose vivere; Cael. 13.
b. femin.: vivit: si ... libidinosa meretricio more viveret; Cael. 38.

libido (lubido), Lust, Verlangen, Begierde, Wollust, Trieb, Ausschweifung, Sinnlichkeit, Willkür, Belieben: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: quae libido ab oculis ... afuit? Catil. I, 13.
avertit: etiamsi omnem mentem lubido averterat; Fr. B, XIII, v, 3.
cogit: multa, .. quae libido regis ... coëgit perferre, pertulit; Rab. Post. 22.
commeant: cuius in hortos, domum, Baias iure suo libidines omnium commearent; Cael. 38.
conscribit: habebas exercitum tantum ... quantum tua libido conscripserat; Piso 37.
delectat: quos in summa nequitia ... libido ... delectat; Verr. II, 115.
deligit: quos (iudices) hominum libido delegerit; Piso 94.
devocat: devocavit (illum) non libido ad voluptatem; imp. Pomp. 40.
devorant: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso 48.
est: tantaene tuae .. libidines erunt? Verr. I, 78. quae libido istius in iure dicundo fuerit; ib. 120. eandem istius ... licentiam libidinemque fuisse cognoscite; ib. III, 77. libidinem tuam tibi pro lege esse voluisti? ib. 82. ut lex esset libido tua; ib. 117. sunt mediocres hominum libidines; Catil. II, 10. quae (libido) erat in abundantia; ib. quid .. fuit nisi quaedam .. libido? Cael. 34. cum in Albucio nec Pisonis libidines nec audacia Gabinii fuerit; prov. cons. 16. in illis ... libidines (sunt); Phil. XIII, 10. libido (est) flagitiosa; ib. XIV, 9.
exoritur: est exorta mulieris importunae nefaria libido; Cluent. 11.
fert: sanguinis tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; Verr. III, 56.
flectit: illa tormenta ... flectit libido; Sulla 78.
hortatur: cum tu ... hortante libidine ... per tegulas demitterere; Phil. II, 45.

latent: ut omnis suas libidines ... latere posse arbitraretur; sen. 15. lateant libidines eius illae tenebricosae; prov. cons. 8.
monent: cum suae libidines flagitiosae .. monebant; Verr. I, 68.
permanet: eadem tamen illa ... libido permanet; Catil. II, 10.
pervadit: quo non per haec tempora nostrorum hominum libido .. pervaserit; Verr. III, 207.
prolabitur: hnc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47.
pugnat: hinc continentia, illinc libido (pugnat); Catil. II, 25.
rapit: semper eo tractus est, quo libido rapuit; Phil. VI, 4.
versantur: in qua (domo) .. libidines ... versentur; Cael. 57.
vincit: vicit pudorem libido; Cluent. 15.
2. Ausruf: o libidinem ... indomitam! Cluent. 15. o libidinem refrenandam! leg. agr. II, 55. o ... libidinem non ferendam! Phil. II, 15.
II. nach Verben: 1. Accusativ: amoveo: libidinem ... amovere; Cluent. 159
capio: ut eas (libidines) capere ... non provinciae ... possint; Verr. I, 78.
cerno: cernitis crudelitate mixtas libidines; Scaur. 13.
coërceo: quid .. facere potuit ... vehementius ad quaestoris libidinem coërcendam? div. Caec. 57.
cogito: cum cogitet .. libidinem decretorum tuorum; Verr. III, 6.
cohibeo: a liberis ... vestris numquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset; Milo 76.
commemoro: nefarias eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14.
comprimo: muliebrem libidinem comprimendam putet; Cael. 1. comprimendae libidines (sunt); Marcell. 23.
comprobo: ne libido ... auctoritate .. comprobaretur; div. Caec. 68.
confero: conferte .. huius libidines cum illius continentia; Verr. IV, 115.
contego: quas (libidines) fronte et supercilio ... contegebat; prov. cons. 8.
contemno: contemnere omnis libidines (regium videtur); Sulla 25.
contineo: ceterae libidines eius ratione ... continebantur; Verr. I, 62.
demonstro: quid ego istius in iure dicendo libidinem ... demonstrem? Verr. II, 39.
eluo: ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui velles; Verr. I, 77.
excito: huius libidines ... oculis ... excitabantur; Verr. IV, 39. arte ... ad libidines adulescentulorum excitandas accommodata; Cluent. 36.
expleo: ut non unius libidinem ... expleret; Verr. IV, 47. cum ... libidines suas viderent expleri non posse; Quir. 13. utrum hic tibi ... expugnare pudicitiam an explere libidinem voluisse videatur? Cael. 49.
exprimo: ut omnis hominis libidines ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.
fero: quis tantam libidinem iudicum ferre potuisset? Cluent. 61. f. I, 2. Phil. III, 15.
frango: voltu .. conlegae sui libidinem .. franget; Sest. 20.
iacto: accusatores .. libidines ... iactant; Cael. 35.
includo: videbamus ... inclusas eius libidines; Sest. 22.
misceo: cernitis crudelitate mixtas libidines, videtis immanis; Scaur. 13.
nomino: quorum ... libidines nominarentur; Cael. 43.
novi: cum ... istius libidinem nosset; Verr. II, 53. novi libidinem (hominum); Flacc. 51.
obicio: cum mihi ... libidines obiciuntur; dom. 93.
occulto: occultat eadem (tabella) libidinem; Rab. Post. 11. num quae occultetur libido; Sulla 78. video *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A, V, 11.
ostendo: non libido ... ostenditur; Muren. 13.
perfero: si eius pueritia pertulerat libidines eorum; Phil. XIII, 17.
pertimesco: si non pertimescat suam (libidinem); Rab. Post. 11.
praetereo: libidines praetereo; prov. cons. 6.
propulso: ut ... legati ... libidinem propulsare possint; Verr. I, 78.
refreno: f. I, 2. leg. agr. II, 55.
reperio: quas vos in his libidines ... reperietis; Sulla 76. nulla conviviorum ac lustrorum libido (reperietur); Cael. 44.
reseco: voltis .. istorum ... libidines aliqua ex parte resecare? Verr. III, 208.
retardo: cuius importunam libidinem ... ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B, XIII, V, 1.
satio: libidines barbarorum satiavit; har. resp. 42.
sustineo: ut eas (libidines) ... sustinere non provinciae ... possint; Verr. I, 78.
video: cuius ... libidines adulescentiae ... vidimus; dom. 126. f. includo. misceo.

2. Genetiv: pudet, taedet: quos (homines) libidinis ... suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35.

3. Dativ: addico: qui ... libidini cuiusque nos ita addixit; Phil. V, 33.
adversor: huius libidini adversari .. poterat; Verr. V, 82.
antepono: voluntatem anteponendam putavit libidini suae; Verr. II, 97.
committo: quod fortunas suas ... regiae libidini .. commiserit; Rab. Post. 1. dices .. temere hunc ... suas fortunas atque famam libidini regiae commisisse; Rab. Post. 25.
condono: ne patiamini ... M. Caelium libidini muliebri condonatum; Cael. 78.
consulo: ut ... plus saluti civium quam hostium libidini consuluisse (videamini); Font. 49.
debeo: quibus .. confido ... poenam libidini debitam instare; Catil. II, 11.
dedo: non recusamus quin illorum libidini Sex. Roscii vita dedatur; Sex. Rosc. 8. fieri .. non potest ut animus libidini deditus ... hoc ... cogitando possit sustinere: Cael. 45.
do: *coniugem suam ... istius incensae libidini* ... cum dare nollet Aris; Scaur. 2.
facio: si libidini (finem) non feceris; Verr. IV, 14.
obsisto: quis ... istius libidini obstitit? Verr. V, 82.
pareo: nisi libidini tuae ... paruerit; Verr. I, 78.
subicio: deos .. subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.
tribuo: quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; sen. 15.

4. mit Präpositionen: abduco ad: ad hanc hominum libidinem ... me abducis? Verr. III, 210.
accommodo ad: Q. Apronio ... ad Verris .. libidines accommodato; Verr. III, 60.
coaequo ad: ad libidines .. tuas omnia coaequasti; Verr. III, 95.
confero in: (tune ille es) qui nihil ullam in libidinem contulisti? Rab. Post. 45.
consumo in: cum ... instrumenta virtutis in libidine consumeret; Catil. II, 9.
defero ad: aetatulam .. ad scurrarum .. libidines detulit; har. resp. 42.
deligo ad: quo in oppido ... delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.
dico de: dixit ... multa de libidine ... iuven-

tutis; Cael. 25. cum de libidine eius tam multa dicis; ib. 53.
divolgo ad: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11.
facio ad: homo factus ad istius libidines; Verr. I, 64.
intersum inter: quid intersit inter tuam libidinem ... maiorumque auctoritatem; Verr. V, 85.
nascor a: turpitudo, quae a libidine ... nata esset; Font. 37.
percipio ex: quae (voluptas) percipitur ex libidine; Verr. I, 57.
pondero ex: non ex libidine ... causas ... hominum ponderari; Sulla 79.
praefero facem ad: cui tu adulescentulo ... ad libidinem facem praetulisti? Catil. I, 13.
transfero ad: scio te Romae ... edicto tuo possessiones ... a legibus ad libidinem tuam transtulisse; Verr. III, 16. res ad .. libidinem translata est; ib. 220.
III. nach Adjectiven: 1. conscius: populos habent universos ... conscios libidinis suae; Verr. III, 76.
2. dignus: quod supplicium dignum libidine eius invenias; Verr. II, 40.
3. aptus ad: reperiebam hunc .. ad istius flagitiosas libidines ... aptum fuisse; Verr. II, 134.
par ad: qui in omnibus isti rebus par ad ... nefarias libidines esse possit; Verr. III, 23.
tutus a: ut pudicitiam ... servare ab eorum libidine tutam non liceret; Verr. I, 68.
IV. nach Substantiven: administri: populos habent universos ... libidinis suae ... administros; Verr. III, 76.
auctor: ut ... auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69.
caecitas: an tibi .. obesset caecitas ... libidinis? har. resp. 38.
conscientia: cuius (libidinis) conscientiam nihil est quod quisquam timeat; Rab. Post. 11.
contumeliae: quae (civitates) ... nefarias libidinum contumelias .. subierunt; Piso 86.
crimen: magnum hoc Lampsacenum est crimen libidinis; Verr. I, 86. quae (luxuria) non crimine aliquo libidinis ... notabatur; Balb. 56.
culpae: omnis inesse culpas ... libidinis; Verr. V, 42.
deversorium: studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104.
fructus: aliis fructum libidinum ... pollicebatur; Catil. II, 8.
gurges: ut eorum veteres .. divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.
incontinentia: *venio .. ad crimen incontinentiae intemperantiaeque libidinum;* Scaur. 2, § 6.
indicium: nullum esse dico indicium libidinis; Verr. III, 5. quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6.
iniuria: mitto illam primam libidinis iniuriam; Cluent. 188.
inlecebrae: erant apud illum inlecebrae libidinum multae; Cael. 12.
insania: quis insaniam libidinum ... recordatur? Sulla 70.
intemperantia: f. incontinentia.
invidia: si quae est invidia communis ... libidinum iuventutis; Cael. 30.
maculae: homini ... omnium .. libidinum maculis notatissimo; dom. 23.
minister: qui ... minister libidinis esse posset; Verr. V, 30.
odium: ut .. odio libidinis tuae ... moverentur; Verr. I, 81.
patronus: nec enim respexit illum ipsum patronum libidinis suae .. apud Baias esse; Fr. B, XIII, IV, 3.

praefecti: his utitur quasi praefectis libidinum suarum; sen. 15.
praegustator: praegustatori libidinum tuarum ... tradidisti; dom. 25.
servi: neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum; Verr. IV, 112.
societas: quanta (societas erat) ei cum illis .. libidinis? Sulla 16.
socius: qui .. socius ... libidinis esse posset; Verr. V, 30.
suspicio: quae ad suspicionem stuprorum ac libidinum ||ad lubidinem|| pertinerent; Font. 38. victrix filiae [non libidinis] diutius suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit; Cluent. 14. quae potest ... ulla libidinis ... esse suspicio? Scaur. 4, § 6.
testis: Messana ... libidinum testis (te circumvenit); Verr. IV, 17.
turpitudo: quae (civitates) ... libidinum .. turpitudinem .. subierunt; Piso 86. alteri ... fuit .. ea libidinum turpitudo; Phil. XI, 9.
verbum: libidinis verbo ... ius .. intorqueri; Caecin. 77.
vestigium: ne quod in vita vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4. ne ... aspiciat ... vestigia libidinis; ib. V, 32. quo significari vestigium libidinis ... possit; Font. 40.
vitia: [flagrabant vitia libidinis apud illum]; Cael. 12.
vox: vox est ... libidinis ..., vim non esse factam; Caecin. 76.
V. Umstand: 1. Ablativ: confirmare: planius se confirmare crimen libidine barbarorum quam nostrorum hominum litteris arbitretur? Font. 4.
contrahi: aes alienum videmus .. non libidine esse contractum; Sulla 58.
corrumpi: omnia corrupta libidine ... reperientur; Flacc. 26.
ferri: coepit ... inflammata ferri libidine; Cluent. 12.
gerere: quas (res) libidine ... gesserat; Quinct. 14.
incendi: qui turpissima libidine incensus duas res sanctissimas ... violasset; prov. cons. 24.
infestus: quod (tempus aetatis) ... aliorum libidine infestum est; Cael. 10.
insanus: qui .. in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... omni inaudita libidine insani? Sest. 16.
labi: equitem Romanum ... non libidine ... labentem excepit; Rab. Post. 43.
niti: nisi alicuius intolerabili libidine ... niteretur; Cael. 2.
oblini: qua (libidine) Antoniorum oblita est vita; Phil. XIV, 9.
perdere: cum omnia sua commoda ... unius ... libidine perdidissent; Verr. II, 9.
2. Präpositionen: ad: quid est aliud ... maiestate vestra abuti ad ... libidinem? Sex. Rosc. 54. ut ad libidinem suam .. servoli .. nobilium bona ... vexare possent? ib. 141. „exspectationem .. ad ... libidinem eludemus“; Verr. a. pr. 30. ad ... libidines suas domo sua ... contentus non fuit; ib. V, 80. rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.
causa: qui .. non libidinis causa ... libertinam duxit uxorem; Sest. 110. ductum esse ab eo in provinciam aliquem dicis libidinis causa; Planc. 30. nemo umquam puer emptus libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; Phil. II, 45.
ex: iudicibus ... ex libidine istius datis; Verr. II, 41.
in: in hac libidine hominum ... unum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. in hac hominum libidine ... recte factum esse defendes? Verr. III, 205. cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; Milo 73.

praeter: apud hunc ... ne magno opere quidem quicquam praeter libidines sumptuosum (est); Piso 67. quid est in Antonio praeter libidinem? Phil. III, 28. quid est in testimonio vestro praeter libidinem? Fr. A, III, 11.
propter: quanto in odio simus ... propter eorum ... libidines; imp. Pomp. 65. cui bello cum propter timiditatem tuam tum propter libidines defuisti; Phil. II, 71.

librariolus, Abschreiber, Copist: quod librarioli .. *se* scire profiteantur; Balb. 14.

librarium, Bücherbehältniß: eripio: quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33.
exhibeo: exhibe librarium illud legum vestrarum; Milo 33.
tollo: quod (librarium) te aiunt ... ex mediis *armis* ... tamquam Palladium sustulisse; Milo 33.

librarius, für Bücher: taberna: nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset; Phil. II, 21.

librarius, Bücherabschreiber, Schreiber, Copist: I. concurrunt: concurrunt ... librarii; leg. agr. II, 13.
sunt: sunt .. librarii manu; Phil. II, 8.
II. laudo: quid est aliud librarium Bruti laudare, non Brutum? Phil. X, 5.
III, 1. ornare: ornat (eum) ... librariis; leg. agr. II, 32.
2. a: describi ab omnibus librariis ... imperavi; Sulla 42.

licenter, frei, zügellos: quos intellegebat ... licentius .. cum domina vivere; Cael. 57.

licentia, Freiheit, Erlaubniß, Ungebundenheit, Willkür, Zügellosigkeit, Ausschweifung: I. consequatur: cum ... licentia consecuta est; Verr. III, 176.
est: eandem istius ... licentiam libidinemque fuisse cognoscite; Verr. III, 77. in quo est impunita men*tie*ndi licen*tia*; Scaur. 8.
habet: tanta licentia ... nonne quem habitura sit exitum pertimescit? Sest. 134.
II, 1. adipiscor: felix ista domus quae ... adepta sit ... accusandi licentiam; Deiot. 29.
coarguo: coarguere ... licentiam impudentem videmur? Flacc. 20.
comprimo: compressa hominum licentia; Milo 78.
concedo: ne ... concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20.
do: videte quam infinitam istis hominibus licentiam pecuniarum eripiendarum daturi sitis; Verr. III, 220. date hanc tribuno plebis licentiam; dom. 47. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; Ligar. 23.
habeo: quantam (habent) ad male dicendum licentiam; Font. 40. quem si vicisset, habiturus esset impunitatem et licentiam sempiternam; Milo 84. f. concedo.
opto: cuius (facti) ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.
ostendo: cum iste calumniae licentiam sua auctoritate ostendisset; Verr. II, 67.
permitto: hac licentia permissa; Verr. III, 29. hanc tu licentiam diripiendorum aratorum cum decumanis ... permisisses; ib. III, 32. [nihil de permissa ab isto licentia] (loquor); ib. 106. peccandi .. licentiam permittant; Tull. 40. omnibus facinorosis eandem licentiam permiseritis; Fr. C, 31.
pertimesco: tabellae licentiam pertimescebant; Sest. 103.
praecido: numquam ipsimet nobis praecideremus istam licentiam .. vivendi; Verr. III, 3.
prospicio: prospicite ... intolerandam licentiam; leg. agr. I, 15.
refuto: aliquanto liberius ... refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.
video: videte metuendum inimici et hostis bilem et licentiam; Fr. B, XIII, IV, 3.
2. abduco ad: ad hanc hominum ... licentiam me abducis? Verr. III, 210.
abhorreo a: ille ... abhorret .. ab huius saeculi licentia; Cael. 48.
defendo contra: possitne se contra ... licentiam ... parsimonia defendere; Quinct. 92.
III. simulacrum: in civis ... ossibus simulacrum ... licentiae conlocasti; dom. 131.
IV, 1. conlocare: eorum, qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocaverunt; Piso 76.
committi: quae ... commissa non sunt ... licentia militari; Verr. IV, 116.
concidere: concidit (Graecia) ... licentia contionum; Flacc. 16.
distingui: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 17.
facere reliquum: qui ... licentia decumanorum decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.
2. in: in hac hominum ... licentia ... recte factum esse defendes? Verr. III, 205.
propter: ut homines propter ... licentiam decumanorum mortem sibi ipsi consciverint; Verr. III, 129. hoc iudicium . . . propter ... nimiam licentiam constitutum est ..; Tull. 8. quod (interdictum) ... est constitutum propter ... nimiam hominum *licentiam* ..; ib. 46. ut propter armorum habendorum licentiam metueretur; Phil. I, 34.

liceor, bieten: alqs: qui digito sit licitus || licitus sit ||; Verr. III, 27. Herbitenses liciti sunt usque adeo quoad se efficere posse arbitrabantur; ib. 77. postremo liceri destiterunt; ib. 99. is (Venuleius) liceri non destitit; ib. eis voluisse te addicere, qui contra Apronium licerentur; ib. 148. adest ad tabulam, licetur Aebutius; Caecin. 16. cum ... praedia ... venirent, liceretur is; ib.

licet, es ist erlaubt, es steht frei, man kann, darf, obgleich: I. **absolut**: id quod postea, si per vos .. licitum erit, aperietur; Sex. Rosc. 127. se ... praedonum duces ... dum per me licuerit ... retinuisse; Verr. I, 12. iste .. et licere et fieri solere et se recepturum; ib. II, 94. quicumque senator voluerat fieri ... quamvis ex eo loco, ex quo non liceret; ib. 121. si per nostros magistratus liceat; ib. III, 67. licuisse vero qui? ib. 169. genus ... eius modi, quasi non modo liceret, sed etiam oporteret; ib. 181. cupias tibi licere; ib. 222. quoad per me licitum est; ib. V, 76. quoad per M. Glabrionem licitum est; ib. referetur pecunia? non licet; leg. agr. I, 15. serius quam per aetatem ... liceret; ib. II, 3. cum primum licitum sit; ib. quoad liceret; ib. 19. cui licet? ib. 21. ne per Corneliam (legem) quidem licet; ib. 78. si mihi per Servium liceat; Muren. 21. quoad licuit, defendistis; sen. 31. cum primum licuit, ... perfregit; Quir. 10. non .. voluisti ... ferre ut liceret; dom. 71. „tuleram .. ut mihi liceret"; ib. 106. auctore Cn. Pompeio .. mihi .. et nunc et quoad licuit amicissimo; Sest. 89. „dide ac dissice! per me licebit"; Cael. 37. si .. aliquid .. non contra ac liceret factum diceretur; Balb. 7. quod si exceptio facit, ne liceat, ubi *non est exceptum*, *ibi* necesse est licere; ib. 32. exercitum eduxit ex Syria. qui licuit extra provinciam? Piso 49. dum licet, providete ne duriorem vobis condicionem statuatis ... quam ferre possitis; Rab. Post. 15. neque .. licuit aliter vestro generi; Ligar. 20. dum populi Romani nomen exstabit — quod quidem erit, si per te licebit, sempiternum; Phil. II, 51. hoc feci, dum licuit; intermisi, quoad non licuit: iam non solum licet, sed etiam necesse est; ib. III,

38. num leniorem, quam in Asia Dolabella fuit, in Italia, si liceat, fore putatis Antonium? ib. XI, 6. in urbe, si licebit, manebo; ib. XII, 24. neque .. licet aliter; ib. 28. hi in oculis haerebunt et, cum licebit, in faucibus; ib. XIII, 5. cum primum licuit, honores in eum maximos contulistis; ib. 9. bene sperabo, dum licebit; ib. 43. vgl. II, 2. Flacc. 59.

II. **mit Subjectivsatz:** 1. **Conjunctiv:** licet hercules .. omnes mihi minae ... impendeant; Sex. Rosc. 31. et artificium obliviscatur et studium deponat licebit; ib. 49. (hoc) dicas licet; ib. 138. facias (hoc) licet; ib. dicet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; Verr. II, 27. licet iam intellegamus inventam esse rationem; ib. 142. dicat licet Hortensius ... magno Verrem vendidisse; ib. III, 70. „licet hercle .. omnes omnia dicant"; ib. 145. tantam (pecuniam) licebit ... consequatur; ib. 222. dicat se licet emisse; ib. IV, 35. licet iste dicat emisse se; ib. 133. egeris ... licet; Caecin. 35. queramur .. licet; ib. 41. quae (consilia) iam mecum licet recognoscas; Catil. I, 6. quam vehementer .. esse timendum putem, licet hinc intellegatis; ib. II, 4. orationem ... omittas licet; dom. 31. dirumpatur licet ista furia; ib. 99. quam volumus licet ... ipsi nos amemus; har. resp. 19. licet impune per me parietes [in adulescentia] perfoderis; Vatin. 11. hinc licet condiciones cotidie legas; Cael. 36. quae iam licet considant; prov. cons 34. sis licet Themista sapientior; Piso 63. in quo reprehendat eum licet, si qui volet; ib. 70. tecum ipse licebit quot in eo genere et quanta sint crimina recordere; ib. 87. licet me desipere dicatis; Planc. 90. obicias licet quam voles saepe, palliatum (eum) fuisse; Rab. Post. 25. in hoc ... gloriemini per me licet; Ligar. 25. licet quod cuique libet loquatur; Phil. I, 33. praecipias licet gaudia; ib. XIII, 45.

2. **Infinitiv:** ut ex edicto bona possidere liceat; Quinct. 25. ut ex edicto bona possidere liceret; ib. 48. ut eius bona mihi possidere liceat; ib. 54. „non licet" (de re pecuniaria contendere); ib. 71. bona postulas ut ex edicto possidere liceat; ib. 79. ID AUFERRE ... LICEBIT; ib. 84. uti ei liceret bona possidere; ib. 88. ut ... eam (existimationem) liceat ei secum ex hoc loco efferre; ib. 99. id Sex. Roscio facere non licet; Sex. Rosc. 77. mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; ib. 78. dum utrumvis (facere) licebit; ib. 83. id ... re prohibere non licet; ib. 137. „vellem quidem liceret (hoc dicere)"; ib. 138. ut sibi per te liceat innocenti amicorum opibus vitam in egestate degere; ib. 144. consistere .. vobis isto in loco non liceret; ib. 148. crimen .. obice ubi licet agere; Qu. Rosc. 25. licitum est (dicere); ib. 32. decisionem ... opinione augere licet; ib. 33. liberos ab istius petulantia conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14. servire propter iudicium non licebat; ib. 24. quam diu liceat dicere; ib. I, 25. condemnari licebat; ib. 26. ut hoc pacto rationem referre liceret; ib. 37. ut pudicitiam .. servare ... non liceret; ib. 68. si Philodamo vivere ... licuisset; ib. 72. si Philodamo ... Romam venire licuisset; ib. ne liceat pupillo redimere; ib. 142. si pupillo redimi non licebat; ib. 148. libere civi iudicare non licebat; ib. II, 33. ut ... aequo iure disceptare liceat; ib. 38. ut impune nobis liceat ... alteri tradere; ib. 43. postulant, ut bona possidere liceat; ib. 59. ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; ib. 65. quod frumentum) illi ex area ... metiri licebat; ib. 73. QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; ib. 100. demonstrarat, licere nomen recipere absentis; ib. 102. licebat (imperare) ... legibus; ib. 137. si statuerit accipere ad statuas licere; ib. 145. statuat eripere certe non licere? ib. ut ipsis ne liceat (statuere); ib. 148. ut id tibi facere ne liceat; ib. ut omnino mihi ne liceat polliceri; ib. ut eis ... libero iudicio uti liceret; ib. 164. nec licebit (hoc dicere); ib. 167 tantum mihi licet dicere; ib. 176. ne illud quidem tibi dicere licebit; ib. 178. ut sibi ... arationes vacuas Apronio tradere liceret; ib. III, 69. si vacuos agros Apronio tradere liceret; ib. 70. statuit senatus hoc, ne illi quidem esset licitum ... summas imminuere; ib. 81. quid ... nocere possunt, quibus non licet iudicare? ib. 96. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 114. impetrabatur, ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; ib. 115. duco in hac ratione eos, quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117. hac ipsa (defensione) tibi (uti) ... non licet; ib. 176. quo cuivis pretio licet pervenire; ib. 184. oblivisci .. rerum ... liceret; ib. 186. scio quid liceat (facere); ib. 188. cum ex legibus frumentum ... ei sumere liceret; ib. ut sibi ... dare liceret; ib. 189. ut eis ... frumentum accipere liceat; ib. 190. ut ... pro .. modiis .. denarios dare liceret; ib. 191. neque hoc potestis iudicare ... denis (denariis aestimare) non licere; ib. 220. ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare; ib. 221. ipsis peccare liceat; ib. 223. ne id quidem ei liceat dicere; ib. 225. sumere ei licitum sit; ib. si recte licet vendere; ib. 227. nihil habere cuiquam praeterea licebit? ib. IV, 7. cum venditori ... vendere non liceret; ib. 10. licuit eodem modo (emere); ib. 27. Cn. Calidio ... per omnis alios praetores licuit habere argentum, licuit posse domesticis copiis ... apparare convivium; ib. 44. ut hoc liceret suspicari; ib. 46. ut Syracusanis liceret consultum ... mihi reddere; ib. 147. ut mihi tabulas obsignare ... liceret; ib. 148. qui licuerit aedificare navem; ib. V, 45. ut videre piratam .. non liceret; ib. 66. Cleomenem nominare non licet; ib. 110. „ut [tibi] cibum .. introferre liceat"; ib. 118. orabant .. ut ... spiritum ore excipere liceret; ib. ut de eo tibi ... dicere liceret; Tull. 39. permittit, ut furem noctu liceat occidere; ib. 47. ut ... caput ... defendere liceret; ib. 50. per homines .. licitum non sit accedere; Caecin. 48. licere, si via sit ... immunita, agere ... iumentum; ib. 54. libere loqui non liceat; imp. Pomp. 18. magistratum per leges capere licuisset; ib. 62. licet ... impune ... confiteri; Cluent. 79. cui tum liceret docere; ib. 80. qua (divinatione) si uti licet; ib. 96. per multitudinem .. consistere cuiquam in dicendo licebat; 108. in omnibus legibus, quibus exceptum est, de quibus causis aut magistratum capere non liceat, aut iudicem legi aut alterum accusare; ib. 120. ita fixum esse deberet, ut convelli non liceret; ib. 126. nemini licitum est contra dicere; ib. 130. si hanc apud ... censores mihi aut alii causam agere licuisset; ib. 131. si hoc Habito facere licuisset; ib. 134. mihi ... in arce legis praesidia constituere ... non licet; ib. 156. mihi ... recusare ... non licet; ib. censoribus vectigalia locare non licet; leg. agr. I, 7. his vendere ... licebit; ib. ne mihi non liceat ... consistere; ib. 25. attingere rem .. non licet; ib. II, 30. magistratus his petere licebit, causam dicere non licebit; ib. 34. vagari ut liceat, conceditur; ib. datur, ... ut *eis liceat ||liceat eis, al.|| vendere; ib. 35. cui liceat idem iudicare; ib. 39. quod non liceat ei dicere; ib. alienari ... licebit; ib. 55. vectigalia locare nusquam licet; ib. subvenire volt, ... ut liceat illi invidiam deponere; ib. 69. mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat; Catil. IV, 11. neque ... mihi licet (causam repudiare); Muren. 8. quod si licet desinere; ib. 9. non licet (ponere); ib. 21. „licet consulere"; ib. 28. licuisse (imperare) ut intellegas; Flacc. 27. quod non licuerit imperare; ib. pecuniam huic capere non licuit, utrum voltis patri Flacco licuisse necne? si licuit, sicuti certe licuit; ib. 59. si (capere) non licuit; ib. liceat haec nobis ... tacere; ib. 61.

liceat mihi ... queri; ib. his per te frui libertate ... non licet? ib. 71. cum per leges ... effugere liceret; ib. 77. nisi docueris non licere (petere); ib. 86. quasi bona comesse .. non liceret; ib. 91. mihi liceret ... conspectu frui; Sulla 26. ne cui liceret .. reprehendere illud iudicium; ib. 43. si minus liceat dignitatem (retinere); ib. 80. ut nobis libertatem retinere liceat; ib. ut ... lugere ... liceat; ib. 89. ne legi intercedere liceret; sen. 11. senatui ... non est licitum ... sententiis ... subvenire; ib. 16. tibi integimento ... uti non liceret? ib. si legibus uti liceret; ib. 19. quoad licuit (esse) per eorum edicta; ib. 31. an eis licet ... nihil timere? dom. 8. qui statuunt ... in senatum ipsis non venire licere ‖ non esse veniendum, al. ‖; ib. licuit tibi ferre non legem; ib. 26. non licuit de salute ... sententiam dicere? ib. qua re licebit ... informare; ib. 42. qui licuit (expellere)? ib. 51. consulatum ei petere liceret; ib. 52. ut modeste tibi agere liceret; ib. 54. ut mihi non liceret esse in .. re publica; ib. 64. sententiam dicere sibi licere; ib. 68. quod licebat (ferre); ib. 71. ut mihi Romam venire liceret; ib. hoc dicere tibi non licebit; ib. 121. aspicere non licuit? ib. 124. cui licuit (dedicare); ib. 138. mihi re publica .. restituta liceret frui; ib. 145. ut sine vi aedificare mihi liceret; har. resp. 15. haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; ib. 22. civis florentissimi ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33. cui fructum pietatis suae ... ferre licuit; ib. 68. „ne mentionem .. cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat"; ib. 89. quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; ib. qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. ut mihi .. licere putem remissiore uti genere dicendi; ib. 115. quibus reddere salutem a quo acceperant non liceret; ib. 122. quod ... tibi facere non licuit; Vatin. 12. in quo .. tibi dicere non licebit; ib. 33. longius .. mihi contexere hoc carmen liceret; Cael. 18. quibus ... loqui ... licebat; ib. 40. ut tibi ... ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. quo pervenire ante certam diem non licebit; ib. 37. si mihi non licet per aliquos ita gloriari; ib. 44. fecisse Pompeium quod ei facere non licuerit; Balb. 8. ut id agatur, licueritne ei facere, quod fecit, an vero, non dicam, non licuerit, sed nefas fuerit; ib. 10. si populo Romano non licebit ... elicere ex civitatibus sociorum ... fortissimum ... quemque; ib. 22. Gaditanorum auxiliis .. uti nobis liceret; ib. 25. si omnino eis versari in nostris bellis non liceret; ib. 26. ut ne cui liceat ex eis civitatibus ad nostrorum bellorum pericula accedere; ib. quid est quam ob rem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? ib. 29. si .. adiutoribus illorum civibus uti in bellis nobis non liceret; ib. 38. si Hispanis ... adipisci licet civitatem; ib. 41. anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? ib. 54. mihi ista licet de me ... praedicare; Piso 2. quod vere licet dicere; ib. 28. cum senatui ... ne lugere quidem (rem publicam) liceret; ib. ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; ib. 76. utinam, quam ego sum in illum gratus, tam licuisset per hominum vim et iniuriam populo ei gratiam referre; Planc. 77. ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5. hic vos ... orat .. ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri atque in hoc foro vestigium facere liceat; ib. 48. hoc saltem nobis ut relinquatur, ab inimicorum audacia telisque vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. quos (gladios) habere certe non liceret, si uti illis nullo pacto liceret; ib. 10. quod si per furiosum illum tribunum senatui quod sentiebat perficere licuisset; ib. 14. ut intellegatis contra hesternam illam contionem licere vobis quod sentiatis libere iudicare; ib. 71. de qua (morte) ... impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; ib. 72. si in gladiatoriis pugnis ... ut vivere liceat obsecrantis etiam odisse solemus; ib. 92. si mihi bona re publica frui non licuerit; ib. 93. quoniam mihi cum illis non licet (tranquilla re publica perfrui); ib. crimine .. parricidii Cn. Pompeio mortuo, liceat multis aliis carere; Ligar. 18. de reliquis rei publicae malis licetne dicere? Phil. I, 13. mihi .. licet et semper licebit dignitatem tueri, mortem contemnere; ib. 14. licet ei minus valere, quod mihi heri per illum non licuit; ib. 16. cum adesse ipsis propter vim armorum non licebat; ib. 36. tibi id per C. Curionem facere licuisset; ib. II, 3. me augurem ... Cn. Pompeius et Q. Hortensius nominaverunt — nec enim licebat a pluribus nominari; ib. 4. quibus (litteris) petis ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; ib. 9. quasi vero ludere cum condemnato non liceret; ib. 56. licuitne mihi per tuas contumelias hoc tuum beneficium sic tueri, ut tuebar? ib. 60. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; ib. III, 6. si per amicos mihi cupienti in senatum venire licuisset; ib. V, 20. sit per se ipse sanus ...: per hos esse ei .. non licebit; ib. 30. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus petere ... liceat; ib. V, 52. si tuto licebit ire, proficiscar; ib. XII, 30. pacem stabilem et aliquam rem publicam nobis habere licuisset; ib. XIII, 2. licet .. nemini contra patriam ducere exercitum; ib. 14. omniane bonis viris ... facienda sunt? etiamne ... si facere omnino non licebit? ib. utinam ... omnibus solvere nobis praemia liceret; ib. XIV, 30. quae tibi dicere non licebit; Fr. B, VIII, 17. quoniam congredi non licet cum resistente; ib. XII, 1. per quem hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse valetudinique servire; ib. XIII, IV, 2.

3. **mit prädicativem Dativ:** liceat his ... ipsis esse salvis; Flacc. 104. cui tribuno pl. fieri non liceret; har. resp. 44. quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1. qua re aut iudici mihi non esse liceat aut lege senatoria non teneri; Rab. Post. 17. qua re .. iudici mihi non esse liceat; ib. 18. ut ei Romae togato esse liceret; ib. 26 (vgl. 2. Sest. 90).

4. **accus. c. infin.:** si licet vivere eum, quem Sex. Naevius non volt; Quinct. 94. nisi ut id fieri liceat? Sex. Rosc. 13. cum ... edicto non liceret Romae quemquam esse; Verr. II, 100. „licet hoc fieri in provincia"; ib. 101. pater eius hoc defendebat licere fieri; ib. 102. ex quibus in eum ordinem cooptari liceret; ib. 120. impetrarant, ut apud se ne suffragiis quidem fieri liceret; ib. 122. id ita fieri quasi liceat; ib. III, 204. si licere pecunias ... capi iudicatis; ib. 219. in quibus (locis) te habere nihil licet; ib. V, 45. Syracusanum in ea parte habitare non licet; ib. 84. praetorem ... appellari licebit; ib. 110. honos ... fuisset, si diuturnum esse licuisset; Caecin. 12. illum ad ... munus abduci licebat; Cluent. 89. licebit ... quod videbitur publicum iudicare; leg. agr. I, 9. „hanc te (pecuniam) .. capere non licuit; Flacc. 55. ne ex Asia exportari liceret; ib. 67. tribunum plebis se fieri non licere; dom. 37. quem ... non poteras dicere non licere esse Romae; ib. 51. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; Sest. 33. ut ne cui privilegium inrogari liceret; ib. 65. si licet ... defendi a me eum; Cael. 27. qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17. quod .. fieri .. nulla lege licuit; ib. 45. vobis statuendum est ... non omnibus fastis legem ferri licere; ib. 46. quid erat cur ... Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? Balb. 35. si liceat eorum civis virtutis causa in nostram civitatem venire; ib. 44. quorum nihil est quod non sit lege Iulia [ne fieri liceret] sanctum diligenter; Piso 90. qua (lege) ... Milonem absolvi a vobis ... liceret; Milo 70. liceat esse miseros (eos); Ligar. 18. cum ... de servo in dominum ne tormentis

quidem quaeri liceat; Deiot. 8. ut ... neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32. qui tum rex fuit, cum esse Romae [regem] licebat; ib. II, 114. eius .. rationem, quemcumque magistratum petet, ita haberi, ut haberi per leges liceret; ib. V, 46. hoc .. coniungi cum hoc senatus consulto licet; Phil. XIII, 50. f. 2. Cluent. 120.

5. **vermischte Construction:** cur his ... esse liberos non licet? Flacc. 71. quod si civi Romano licet esse Gaditanum; Balb. 29.

III. **mit Subject:** alqd: sin ... ei libebit id quod non licet; Quinct. 94. hoc ... si licuisse sibi ostenderit; Verr. I, 12. quod per legem Voconiam ei, qui census non sit, licet; ib. 110. se ... existimasse id licere; ib. II, 101. te pluris quod non licebat ... vendidisse? ib. III, 40. si aratoribus id, quod deberent, licitum esset; ib. 118. cui quid vis licitum sit; ib. 150. cum tantum lucri voluerit addere is, cui, si decumas emisset, idem non liceret; ib. cum utrumvis licuisse videatur; ib. 167. an tibi hoc licitum esse defendes? ib. 169. hoc licuisse cuiquam probabis? ib. ex eo, quod licuerit, ... defendes? ib. 205. qui, quicquid expediat, id licere dicat? ib. 211. non statuit sibi quicquam licere; ib. quod licere iudicatum est; ib. 219. ut ceteris posthac idem liceat; ib. 221. si id licebit; ib. 222. quod isti licitum esse dices; ib. hoc ... vobis ... licebit; ib. 225. hoc mihi licuit; ib. id ei liceret; ib. IV, 10. si utrum vellet liceret; ib. 16. accepisti quod non licebat; ib. V, 59. sibi quodcumque concupierit licere; Cluent. 159. id eis ipsum per legem licebit; leg. agr. I, 9. si dicent per legem id non licere; ib. II, 78. quaeram, quid licuerit Flacco; Flacc. 55. quod si non liceret; dom. 64. quorum tibi ... nihil liceret; ib. 70. quod ei tuo scelere non licuit; Vatin. 25. cum tibi utrum velles liceret; ib. 34. cui utrum vellet liceret; Cael. 2. ut ... id omnes ei licuisse concedant; Balb. 5. est .. aliquid quod non oporteat, etiam si licet; ib. 8. quicquid .. non licet, certe non oportet; ib. 8. quasi vero † levius sit ... facere aliquid quod scias non licere, quam omnino non scire quid liceat; ib. 14. id ne liceat ||licet|| ipsis? ib. 25. quod eis ... licet; ib. si ... Gaditanis ... hoc idem non licebit; ib. 41. id his non licere; Piso 18. cui ... cum quod licuerit obiciatur; Planc. 31. quod per senatum si licuisset; ib. 35. quid deceat vos, non quantum liceat vobis spectare debetis; Rab. Post. 11. si .. quid liceat quaeritis; ib. hoc licere volebant? ib. 16. lege .. id sibi licuisse dicebat; ib. 20. ut eum nihil delectaret quod ... per leges liceret; Milo 43. non nulli etiam (dubitabant) quid (sibi) liceret; Marcell. 30. de eis (legibus) ... ne illud quidem licuit; Phil. I, 25. „non idem tibi adversario Caesaris licebit quod Pisoni socero"; ib. 28. quod neque licet comitiis per leges; ib. II, 81. agitur utrum M. Antonio facultas detur ... an horum ei facere nihil liceat; ib. V, 6. quid .. magis vituperandum quam id facere quod non liceat? ib. XIII, 14. neque .. quod quisque potest, id ei licet; ib. si .. licere id dicimus, quod legibus ... conceditur; ib. sin hominibus tantum licere iudicas; ib. 15. quod tum non licuit, ... id hoc tempore non solum licet, verum etiam necesse est; ib. XIV, 22. f. II, 2. Phil. I, 16.

licitatio, Gebot: licitationibus factis; Verr. II, 133.

licitator, Bieter: licitatoribus ||litigatoribus, al.|| defatigatis; dom. 115.

lictor, Lictor: I, 1. adest: aderat ianitor carceris, ... lictor Sextius; Verr. V, 118.

antecedunt: lictores laureati antecedebant; Phil. II, 58.

anteeunt: anteibant lictores ... cum fascibus bini; leg. agr. II, 93.

laedit: „quid me ista laedunt, scriba, lictor, praeco, pullarius"? leg. agr. II, 32.

volunt: quid (sibi) lictores ... volunt? Cluent. 147.

2. I, LICTOR, CONLIGA MANUS; Rabir. 13.

II, 1. dimitto: statim ad me lictoribus dimissis; Planc. 98.

occido: lictor istius Cornelius ... occiditur; Verr. I, 67. quod Cornelium lictorem occisum esse constaret; ib. 72. toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor, re vera minister; ib. lictorem tuum occisum esse dicis; ib. 80. ut ... lictor occideretur; ib. 85.

voco: ut ... eos tum lictores consulum vocent; Verr. a. pr. 58.

2. attribuo: quis istuc .. attribuebat ... Sextio lictori? Verr. III, 156.

do: ob hanc causam pecunia lictori ||pecunia|| dabatur; Verr. V, 118. orabant, ut levandi cruciatus sui causa lictori pecunia daretur; ib. 119.

eripio: Porcia lex libertatem civium lictori eripuit; Rabir. 12.

impero: iste imperat lictoribus; Verr. IV, 86.

3. sum in: tu in lictoribus ... esse consulatum putas? Piso 23.

III, 1. communis: volo ego hoc esse commune accensorum, lictorum, viaticorum; Verr. III, 154.

2. praesto: togulae lictoribus ad portam praesto fuerunt; Piso 55.

IV, 1. stipari: cum illum .. stipatum lictoribus videres; Verr. IV, 86.

2. cum: si quis dubitasset, .. num ... cogitasset interfecto patre tuo consule descendere Kalendis Ianuariis cum lictoribus; Sulla 68. qua veneris cum laureatis tuis lictoribus quis scit? Piso 53. cum te quidam non longe a porta cum lictoribus errantem visum esse narraret; ib. 54.

inter: inter quos (lictores) aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.

per: per eiusdem istius lictores a populo pecuniam posset exigere; Verr. I, 74. illis (comitiis) ... per XXX lictores ... adumbratis; leg. agr. II, 31.

ligneus, hölzern: nullum .. horum (signorum) reliquit praeter unum pervetus ligneum; Verr. IV, 7.

lignum, Holz: I, 1. circumdo: ligna ... circumdare ... coeperunt; Verr. I, 69.

2. facio ex: ignem ex lignis viridibus ... fieri iussit; Verr. I, 45.

II. semiustilatus: tu P. Clodii .. cadaver ... infelicissimis lignis semiustilatum nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

ligurio, lüstern sein: alqd: haec quoque liguris; dom. 47.

lucra: non reperietis hominem leviter haec improbissima lucra ligurientem; Verr. III, 177.

limen, Schwelle: I, 1. intro: ne limen intrares; Phil. II, 45. tu illud sanctissimum limen intrare (ausus es)? ib. 68.

timeo: non limen cubiculi (timuisse)? Cluent. 15.

2. effero: simul ac pedem limine extulerat; Cael. 34.

privo: ut sororem ... privaret ... omni aditu et limine; Milo 75.

prohibeo: si te ... armati ... limine ... aedium tuarum ... prohibuerint; Caecin. 35.

3. concido in: concidit in curiae paene limine; har. resp. 2.

iaceo in: patres hi ... iacebant in limine; Verr. V, 118.

II. cupidus: illos tam cupidos liminum meorum ... fuisse; dom. 60.

lingua, Zunge, Rede, Sprache, Mundart: I. consistit: uti neque mens neque vox neque lingua consisteret; dom. 139.

deest: consilio .. neque manus neque lingua deerat; Catil. III, 16.
est: quae (lingua) semper contra extraordinarias potestates libera fuisset; Sest. 60.
obmutescit: quis est, qui existimare possit ... pontifici ... linguam obmutuisse; dom. 135.
titubat: lingua titubante; dom. 139.
II, 1. astringo: quorum .. fuerit ... lingua astricta mercede; Piso 30.
dico: quae (lingua) dicitur inops; Caecin. 51.
divido: lingua .. divisa; Flacc. 68.
evello: qui ... dixerint linguam se evellisse M. Catoni; Sest. 60.
exseco: exsecta ... lingua; Cluent. 187.
praebeo: indicem Vettium linguam .. suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.
2. sum in: an hoc dubium est quin .. verborum tanta copia sit ... in nostra lingua? Caecin. 51. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; Phil. XIII, 43.
III. debilitas: pauci ... (noramus) stuporem debilitatemque linguae (tuae); Piso 1.
exsectio: ex eodem furore ... illa conscelerata exsectio linguae; Cluent. 191.
haesitantia: qui propter haesitantiam linguae ... cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16.
stupor: f. debilitas.
volubilitas: in candidato non linguae volubilitas ... requiri solet; Planc. 62.
IV, 1. abl. comp.: legem .. scripsit spurciorem lingua sua; dom. 47.
abalienare: qui sua lingua .. sororem tuam a te abalienavit; dom. 25.
attemptari: cum ea attemptentur eius lingua; har. resp. 16.
barbarus: neque tam barbari lingua ... illi (erant) quam tu natura; Verr. IV, 112.
celebrari: bellicae tuae laudes celebrabuntur ... paene omnium gentium ... linguis; Marcell 9.
consulere: qui commodis populi Romani lingua dumtaxat ac voluntate consulit; Fr. B, 13.
inquinari: quem ... vidistis hominem ... lingua ... inquinatum; Cael. 78.
patefieri: an lingua ... patefieri aditus ad civitatem potuit? Balb. 54.
promptus: id magis quam ceteri ... promptum habuit .. lingua; Planc. 34.
ventilari: lingua quasi flabello seditionis ... est .. contio ventilata; Flacc. 54.
2. ad: quo iste interprete non ad linguam Graecam ... uti solebat; Verr. III, 84.

liniamentum, Umriß, Grundriß, äußere Gestalt: I. delectant: quod eum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; Verr. II, 89.
II. perspicio: operum liniamenta .. perspicis? Verr. IV, 98.
III. poni: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B, XV, v. 1.

linquo, verlassen: quod eum linquentem terram eam ... prosecuti sunt; Planc. 26.

linter (lunter), Kahn, Nachen: qui ... repente lintribus in eam insulam materiem ... convexit; Milo 74.

linteum, Leinwand: chartis et linteis et vitro delatis; Rab. Post. 40.

linum, Faden, Schnur: I. incido: nos linum (tabellarum) incidimus; Catil. III, 10.
II. reticulum: reticulum ... sibi admovebat tenuissimo lino; Verr. V, 27.

liquefacio, schmelzen: memoria tenetis ... esse ... legum aera liquefacta; Catil. III, 19.

liqueo, klar, einleuchtend sein: alqd: dixisse (eum) sibi liquere; Caecin. 29. cum quod || quid || liqueret non habuistis; ib. 31. homines sapientes ... non liquere dixerunt; Cluent. 76. qui sibi non liquere dixerunt; ib. 106. cum homines sapientissimi ... causa cognita sibi dixerint non liquere; ib. 181.

liquido, mit völliger Gewißheit, ohne Bedenken: confirmo: confirmare hoc liquido .. possum; Verr. IV, 124.
dico: nemo est, quin audisse se liquido diceret; Verr. III, 136.

liquidus, klar, rein: ut ... purum te liquidumque haurire sentias; Caecin. 78.

lis, Streit, Prozeß, Streitsache, Streitobject: I. sunt: lites, turbae, praetor odio est; Flacc. 71.
II, 1. accommodo: ad quas (formulas) privata lis accommodatur; Qu. Rosc. 24.
aestimo: f. **aestimo,** II. litem (17 St.) B. I, S. 143, b.
amitto: ut totam litem ... amittamus; Qu. Rosc. 10.
contestor: lite contestata; Qu. Rosc. 32. iste cum eo litem contestatam habebat; ib. 35. qui per se litem contestatur; ib. 53. cum ... lis contestata ... esset; ib. 54.
dico: utrum ... rem an litem dici oporteret; Muren. 27.
do: quo minus secundum eas (tabulas) lis detur non recusamus; Qu. Rosc. 3.
infero: si quae in eum lis capitis inlata est; Cluent. 116. in inferendis litibus adesse solebant qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10.
obtineo: ut totam litem .. obtineamus; Qu. Rosc. 10.
redimo: non suas litis redemit; Qu. Rosc. 35. iudicabimus Roscium suas ... litis redemisse; ib. 39.
sedo: sedasti .. litis eorum; Verr. III, 132.
2. iuro in: iurare in litem non dubitet; Qu. Rosc. 4.
sum in: in litibus Postumi nomen est nusquam. in litibus dico? Rab. Post. 10.
traduco ad: miserum (est) ... homines traduci ... ab usu rerum rusticarum ad insolitam litem; Verr. III, 26.
III. ignarus: homo ... ignarus negotiorum ac litium; Caecin. 32.
IV, 1. actiones: neque instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; Phil. IX, 11.
aestimatio: Syracusanos ... ad communem litium aestimationem venisse; Verr. II, 45. statuitur, aestimationem litium non esse iudicium; Cluent. 116. qua aestimatione litium (est adreptus de pecuniis repetundis reus)? Rab. Post. 11.
calumnia: qui non calumnia litium ... petebat; Milo 74.
genus: cum hoc novae litis genus ... intenderet; Caecin. 20.
maledicta: quae sunt urbanarum maledicta litium; Phil. XIV, 7.
periculum: ut se periculo litium ... liberarent; Verr. I, 97. finis ... periculi litium ... relinquitur; Caecin. 74.
praes: pro praede litis vindiciarum cum satis accepisset; Verr. I, 115.
summa: quanta summa litium fuisset; Rab. Post. 37.
terror: nihil se ab A. Caecina posse litium terrore abradere; Caecin. 19.
2. pactio de: cum de tota lite faceret pactionem; Qu. Rosc. 40.
V, 1. persequi: hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset, te bona tua repetere ac persequi lite; Verr. III, 32.
2. in: in eam litem cognitor Roscii sis factus; Qu. Rosc. 54. nisi te in suam litem dedisset cognitorem; ib. utrum .. Chaereae iniurato in sua lite ... credas? ib. 45. in litibus .. nemo appellabatur nisi ex testium dictis; Rab. Post. 9.

litigiosus, zänkisch, prozeßsüchtig: A. alqs: quod huic tam loquaciter litigioso responderet ille, unde petebatur, non habebat; Muren. 26. vos nec nocentis nec litigiosos esse; Planc. 82.
defensor: quam personam ... cognoscitis ... defensoris nimium litigiosi; Caecin. 14.
homo: credo .. hominem ... litigiosum (procuratorem fuisse); Quinct. 62. auctor est, ut ... hominem id aetatis minime litigiosum quam tumultuosissime adoriantur; Verr. II, 87.
B. sum: si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso; Planc. 82.

litigo, streiten: alqs: qui per se litigat; Qu. Rosc. 53. aliquot .. in causis eum videram frustra litigantem; Cael. 27. hic cum Gaio fratre putat se litigare; Phil. XIII, 30.

lito, opfern: litemus igitur Lentulo; Flacc. 96.

littera, Buchstabe, pl. Schreiben, Brief, Schrift, Urkunde, Verfügung, Contract, Wissenschaften: A. **Singular** (s. B, I, 1. constant. sunt; Verr. II, 187. video): I, 1. adfigo: litteram illam ... vehementer ad caput adfigent; Sex. Rosc. 57.
do: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15.
invenio: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.
mitto: ut ex ea provincia ... nullam sit ad senatum litteram mittere ausus; Piso 44.
reddo: nullam litteram pupillo ... reddidit; Verr. I, 92.
scio: si unam litteram Graecam scisset; Verr. IV, 127.
scribo: cum litteram scripsisset nullam; Arch. 18.
2. lateo in: facinus non in aequitate defensionis sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38.
II. inimicus: cui (litterae) ... inimici estis; Sex. Rosc. 57.
III. competitor: si eadem prima littera competitorem habuisset aliquem; dom. 112.
IV. attingere: quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.
defendere: qui te verbo litteraque defendas; Caecin. 66.
intorqueri: libidinis verbo ac littera ius omne intorqueri ..; Caecin. 77.
B. **Plural:** I. **absolut:** 1. **Subject:** adferunt: ut ... meae .. litterae ... nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.
celebrant: factum esse consulem Murenam .. litterae celebrarant; Muren. 89.
coarguunt: illum multorum litterae ... coarguerunt; Sulla 17.
constant: ut usque ad alterum R litterae constarent integrae; Verr. II, 187.
docent: nisi forte ea ... Cn. Pompeium litterae ... docere potuerunt; Balb. 15.
exarant: hae litterae ... quantum est ex Sicilia frumenti .. exaraverunt; Verr. III, 45.
exstant: exstant litterae .. publicae; leg. agr. II, 88. cuius de probris ... exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34.
faciunt: quas .. gentis nullae nobis antea litterae ... notas (fecerant); prov. cons. 33.
indicant: quae (litterae) istius furta indicarent; Verr. II, 180.
manent: manent istae litterae Mileti; Verr. I, 89.
nuntiant: quae (litterae) rem publicam bene gestam in bello nuntiarent; prov. cons. 14. ut senatus ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret; Piso 45.
obsunt: quod mihi meae (litterae) ... obfuissent; Planc. 85. quas (litteras) ego mihi obfuisse non intellego; ib.
perveniunt: ad me ... nullae litterae pervenerunt; Sulla 14.
possunt: s. docent; Balb. 15. prosunt; Planc. 85.
postulant: s. nuntiant.
produnt: haec ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.
prosequuntur: quae tam ingratae litterae reperientur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur? Phil. II, 33.
prosunt: intelleges nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61. quas (litteras) ego ... rei publicae video prodesse potuisse; Planc. 85.
sunt: ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis et omnes litterae; Quinct. 38. ut ... reliquae (litterae) omnes essent in litura; Verr. II, 187. publicae litterae sunt, deportatum Mercurium esse; Verr. IV, 92. fuerint incorruptae litterae domi; Flacc. 21. fuit in illo ingenium, ratio, .. litterae; Phil. II, 116.
valent: nihil putas valere in iudiciis ... civitatum ... litteras; Verr. III, 146.
veniunt: cum a C. Verre litterae ... de laudatione venissent; Verr. IV, 141. quoad a Cn. Pompeio ad eum .. litterae .. veniunt; Deiot. 11. post hanc habitam contionem ... litterae venerunt; Phil. XIV, 16.
2. **ohne Verbindung:** LITTERAE PUBLICAE; Verr. III, 89. LITTERAE C. VERRIS; ib. 92 LITTERAE RERUM DECRETARUM; ib. V, 56. LITTERAE POMPEI ET HYPSAEI; Flacc. 20. LITTERAE CICERONIS CONSULIS; Sest. 11. ad horum omnium iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit: ... nullae ad senatum e provincia litterae; Piso 97.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: s. **accipio,** III. litteras (4 St.) B. I, S. 41, a.
adamo: non est veri simile ut Chrysogonus horum litteras adamarit; Sex. Rosc. 121.
adfero: s. **adfero,** II. litteras (8 St.) B. I, S. 92, b.
aperio: litteras a me .. aperiri ... placeret; Catil. III, 7. litteras ... aperiri iubet; ib. 12.
asporto: asportare te velle ex Sicilia litteras suspicantur; div. Caec. 28.
audio: quas (litteras) audistis; Verr. III, 45. audite litteras; ib. 92. Sest. 11.
aufero: fit ut pretio novus ... litteras a praetore auferat; Verr. II, 124.
cedo: cedo Thermitanorum mihi litteras; Verr. III, 99. cedo mihi eiusdem praetoris litteras; ib. V, 56.
cognosco: ut ... litteras .. cognoscerem; Verr. a. pr. 6. cognoscite Metelli litteras; ib. III, 45. cognoscite Agyrinensium publicas litteras; ib. 74. his cognitis litteris; Phil. XIII, 22.
committo: barbaris [commissae litterae] .. essent; Catil. III, 22.
comparo: litterae P. Quinctii ... cum astipulatore tuo comparabuntur; Quinct. 58.
condemno: qui Gabinii litteras ... condemnastis; prov. cons. 25.
condo: quas (litteras) ... conditas habebant; Verr. IV, 140.
conficio: si omnino nullas confecerat litteras; Verr. III, 112.
conquiro: cum litteras conquireremus; Verr. III, 154.
corrumpo: s. **corrumpo,** II. litteras (10 St.) B. I, S. 711, b.
defero: litteras ... ad senatum deferrem; Catil. III, 7. cum ad vos .. litteras ... detuli; Sest. 145.
deporto: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. ipsi (Aetnenses) publicas litteras deportaverunt; Verr. III, 106. eas litteras deportavi; ib. IV, 91. litteras ... deportandas curavi; ib. 140.

deprehendo: ut litterae suae testes .. sceleris deprehenderentur; Catil. III, 18.
describo: eas (litteras) ... describendas des improbis civibus; Phil. VII, 5.
disco: litteras Graecas Athenis ... didicisses; div. Caec. 39.
do: s. do, III. litteras (7 St.) B. II, S. 144, a.
doceo: quid nunc te .. litteras doceam? Piso 73.
facio: sunt ... litterae factae; Verr. IV, 35.
habeo: dixit ... ab Lentulo se habere ad Catilinam ... litteras; Catil. III, 8.
incido: si quae essent incisae ... litterae; dom. 137. (erunt) incisae .. litterae; Phil. XIV, 33.
inscribo: si quae essent ... inscriptae litterae; dom. 137.
inspicio: inspicio litteras; Verr. III, 171.
invenio: quas (litteras) ego Syracusis ... in litterarum adlatarum libris, Romae in litterarum missarum inveni; Verr. III, 167.
lego: leguntur eadem ratione ... litterae; Catil. III, 11. quibus .. litteris lectis; Sest. 11. his litteris lectis; Phil. XIII, 46.
mitto: litteras .. misit alicui sicario; Sex. Rosc. 76. quas ad eundem litteras misisti; Verr. I, 78. quas (litteras) Neroni mittis; ib. 80. quas ad Neronem litteras misit; ib. 83. Messana litteras Halaesam mittit; ib. II, 19. ad socios litteras de istius iniuriis miserat; ib. 171. Carpinatium .. ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib. 172. eius modi litteras ad eos misit; ib. ut crebras .. litteras ad socios de ... officiis ... mitteret; ib. litteras ad socios misisse L. Canuleium; ib. 176. de quo litteras ... ad se missas ... scirent esse; ib. 180. ut in alienam provinciam litteras mittat ante tempus; ib. III, 44. cum ... litteras ad civitates Siciliae miserit; ib. quas litteras cum ad omnis civitates prope suppliciter misisset; ib. 46. quas (litteras) ad Segestanos miserit; ib. 92. nisi ad eos Metellus Roma litteras misisset; ib. 121. quas (litteras) ad quaestores urbis misit; ib. 123. litteras ait se misisse; ib. 124. NISI LITTERAS MISISSEM; ib. 126. in litterarum missarum (libris) ... inveni; ib. 167. LITTERAE MISSAE; ib. misit litteras in Siciliam ad Carpinatium; ib. litterae mittuntur isti a patre vehementes; ib. IV, 41. iste litteras ad quos solebat misit; ib. 58. ad te litteras misit; ib. V, 15. mittit ad procuratorem litteras, *caverent* ..; Tull. 17. legatos ac litteras ad eos misit; imp. Pomp. 9. litteras Larinum ... mittunt; Cluent. 23. litteras ad Cn. Pompeium mittet; leg. agr. II, 53. referre soleant ex Cn. Pompei litteris ad Hypsaeum ... missis; Flacc. 20. quas (litteras) .. videmus mitti; ib. 37. cum eadem de re ... litteras misisset; ib. 45. litteris a Varinio missis; ib. litteras misit de vilico; ib. 88. litterae sunt Fausti ... ad Sullam missae; Sulla 55. tibi ille litteras misit; dom. 22. quas (litteras) tibi a C. Caesare missas diceres; ib. hanc eius suspicionem alii litteris mittendis, alii nuntiis ... excitaverunt; Sest. 41. ad quos litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. qui nullas ad senatum litteras miserit; Piso 38. haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse in litteris mittendis; ib. 39. quid aliud exspectamus a furore nisi ut ad senatum ... litteras mittat? ib. 49. quas (litteras) ad aliquem misissem; Planc. 85. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; ib. qui ad me ex Aegypto litteras misit; Ligar. 7. quas (litteras) me sibi misisse diceret; Phil. II, 7. quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas ... in medium protulit? ib. si negem me umquam ad te istas litteras misisse; ib. 8. ille litteras ad te mittit; ib. VII, 5. quas (litteras) mihi missas ab Hirtio consule modo accepi; ib. XIII, 22. quae (litterae) sunt a consulibus et a propraetore missae; ib. XIV, 6. num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Pharsalia? ib. 28.
novi: te neque illos neque ullas .. litteras nosse; Phil. II, 20.
obsigno: litteras obsignandas ... curavi; Verr. IV, 140. qui ... contra Scaurum ... obsignaverat litteras; Scaur. 19.
perfero: sermones ac litterae perferuntur; imp. Pomp. 39. cuius (Gabinii) nullae litterae perferuntur; prov. cons. 14.
perscribo: ita .. sunt perscriptae (litterae) scite; Piso 61.
posco: debebam ego abs te has litteras poscere; Verr. IV, 36.
praetereo: quas (litteras) ... praetereundas puto; Flacc. 34.
profero: omnium praetorum litteras ... profer; Verr. II, 106. postulabit ut litteras Canulei proferam; ib. 177. proferam litteras; ib. IV, 37. litteras publicas ... proferunt; ib. 140. litteras proferri ... iubet; Catil. III, 12. privatae litterae nullae proferuntur; Flacc. 23. quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas ... in medium protulit? Phil. II, 7. tuas litteras, etsi iure poteram a te lacessitus, tamen non proferam; ib. 9. eas (litteras) tu laetus proferas; ib. VII, 5.
recito: recita litteras; Verr. I, 88. recita publicas litteras; ib. III, 74. recita litteras L. Metelli; ib. 123. ipsius litterae recitantur; ib. 225. quas litteras A. Aurius ... recitat; Cluent. 23. recitatis litteris ... conticuit; Catil. III, 10. quas (litteras) in contione recitari noluit; dom. 22. litteras in contione recitasti; ib. Pompei litteris recitatis; prov. cons. 27. ab altero .. litterae recitatae (sunt); Piso 44. quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas ... palam .. recitavit? Phil. II, 7. litteras ... recitavit homo ... vitae communis ignarus; ib. eas (litteras) tu ... recites; ib. VII, 5. recitatis litteris; ib. X, 1. quae (litterae) ... in hoc ordine recitatae sunt; ib. 25. eas (litteras) dum recito; ib. XIII, 22. quae (litterae) recitatae sunt; ib. XIV, 1. quae (litterae) recitatae sunt; ib. 11.
refero: ad aerarium qui eas (litteras) rettulit; Piso 61.
removeo: decernunt, ut eae litterae ... removerentur; Verr. II, 173. remotas esse litteras; ib. 174. litteras .. communis de medio removere potuerunt; ib. 175. removendas de medio litteras censuerunt; ib. si istas litteras ... removissent; ib. 176. litteris remotis; ib. clamabo litteras remotas esse de medio; ib. 177. de quo litteras ... suo decreto remotas scirent esse; ib. 180. quaeram remotaene sint litterae; ib. comperi, remotas esse litteras societatis; ib. 182. litterae decreto decumanorum remotae sunt; ib. III, 166.
reperio: cum litterae posteritatis causa repertae sint; Sulla 45. quae tam ingratae litterae reperientur? Phil. II, 33.
reprehendo: litteras plenissimas humanitatis et aequitatis reprehensurus es? Flacc. 78.
scribo: litteras Bruti recte et ordine scriptas videri; Phil. X, 5. bene scriptas (esse) litteras; Phil. X, 6.
sumo: cum ab omnibus ... litteras .. sumpsissem; Verr. IV, 138.
teneo: tenentur litterae; Catil. IV, 4.
trado: litterae ... integris signis praetoribus traduntur; Catil. III, 6.
transfero: litterae .. omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189.
tribuo: tribuo illis litteras; Flacc. 9.
vendito: litteras peritissime ... venditabat; Verr. II, 135.
video: videtis litteras primas integras? Verr. II, 191.
2. **Genetiv**: sum: hoc ... litterarum (fuit), ... ut domus .. eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5.
3. **Dativ**: credo: sustinebunt ... se ... litteris non credidisse? Verr. I, 10. gravior poena

accidere potuit quam non credi litteris eis? prov. cons. 14.

dedo: quod non nulli litteris ... dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 8.

impertio: quibus (litteris) L. Lucullus tantum ... impertit; Muren. 20.

impono: cum ... coronam auream litteris imponebant; Flacc. 76.

mando: quae litteris mandata sunt; Verr. I, 47. quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; ib. III, 78. id nisi litteris mandarimus; Cluent. 140. nolo cetera, quae a me mandata sunt litteris, recitare; Planc. 74. si non intellegis hoc litteris mandari; Phil. II, 54. quae litteris mandabantur! ib. 105. qui hoc litteris ... mandarit; ib. XIII, 37.

parco: an litteris pepercisti? Verr. IV, 27.

studeo: litteris studere incipit; sen. 14.

4. Ablativ: utor: cuius (societatis) litteris utimur; Verr. III, 168. neque is sum, qui ... utar omnino litteris; har. resp. 18.

5. mit Präpositionen: adsentior de: de .. litteris .. M. Lepidi ... Servilio adsentior; Phil. XIII, 50.

cognosco ex: cognoscite ex litteris publicis ... diligentiam; Verr. I, 57. cognoscite renuntiationem ex litteris publicis; ib. III, 89. quantam (multitudinem) ex litteris publicis ... cognovistis; ib. 129. cum ... relictos agros ex civitatum litteris ... cognoverit; ib. 144. quibus ex litteris impudentiam ... cognoscite; ib. 167. cognoscite .. ex litteris publicis; ib. 175. ut ex litteris ... sceleratissimorum hostium exercitum caesum ... cognovi; Phil. XIV, 1.

conficio ex: tantum conficietur ex ... litteris civitatum; Verr. II, 141.

conquiro ex: si quid ex litteris Syracusanorum conquirerem; Verr. IV, 136.

consto ex: quae (opinio) constat ex antiquissimis Graecorum litteris; Verr. IV, 106.

deleo ex: memoriam ... ex litteris esse deletam; Flacc. 60.

dico de: iubet eum de litteris publicis in absentem Sthenium dicere; Verr. II, 92.

facio verba de: quod C. Pansa consul verba fecit de litteris; Phil. X, 25.

includo in: inclusam in litteris ... pestem deprehendisti; Flacc. 102.

intellego ex: cum .. ex litteris Q. Caepionis Bruti ... intellectum sit; Phil. X, 26.

invenio in: quantum in litteris invenissem; Verr. II, 176.

occupo in: res .. sunt ... in singulis litteris ... occupatae; Muren. 25.

ostendo ex: quod ostendam ... ipsorum ex litteris; Verr. V, 48. — in: tu .. neque in litteris ... neque in testimonio causam tanti tumultus ostendis ullam; Verr. I, 80.

perspicio ex: cuius animum egregium ... ex Bruti litteris perspicere potuistis; Phil. X, 13.

pertineo ad: quae ad ipsas litteras pertineant; Phil. XIV, 6.

quaero ex: ex ipsorum litteris quaeremus; Verr. V, 48.

recipio in: ut illi reciperent in suas litteras ... proscriptiones; Flacc. 74.

recito ex: recita sationes ex litteris publicis; Verr. III, 102. recita ex litteris publicis professiones sationum; ib. legatos .. recitare ex litteris publicis audistis; ib. 120. quae vobis locatio ex publicis litteris .. recitata est; ib. IV, 79. quae (verba) paulo ante ex conlegae litteris Pansa recitavit; Phil. VIII, 6.

refero in: quae (renuntiatio) erat in publicas litteras relata; Verr. I, 88. si .. referri aliquid in litteras publicas vetuisses; ib. causam ascribunt, cur non tum in litteras relatum sit; ib. in litteras publicas (civitatem) rettulerunt; ib. 89. ut ... quae vellet, in litteras civitatum ... referri iuberet; ib. V, 108.

renuntio de: cum isti renuntiaretur de ... litteris; Verr. IV, 79.

reperio ex: quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; Verr. II, 183.

scio ex: id .. sciri potest .. ex litteris publicis civitatum; Verr. III, 120. quod ... ex litteris ... scire potuisti; Font. 18.

sum in: ne quid esset in litteris sociorum, quod ... valere posset; Verr. II, 178. nihil in istis fuisse litteris; ib. 178.

venio ad: ad litteras veniam; Phil. XIV, 6.

video ex: videamus ex litteris publicis; Verr. III, 120. video ex litteris publicis; ib. 173.

III. nach Adjectiven: 1. Genetiv: conficiens: cum civitate mihi res est acerrima et conficientissima litterarum; Flacc. 44.

cupidus: o pastores nescio quos cupidos litterarum! Flacc. 39.

2. mit Präposition: alienus a: ut ne a litteris quidem alienus esses; Sex. Rosc. 46. venerat ad eum ... homo non alienus a litteris; Verr. I, 64.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: anguli: me ex hoc ... campo aequitatis ... ad omnis litterarum angulos revocas; Caecin. 84.

auctor: neque earum auctorem litterarum neque obsignatorem neque testem ullum nominabis? Cluent. 186.

auctoritas: an ut tanta auctoritate litterarum ... convincare? Verr. III, 169. quos ... a libidinosa sententia ... auctoritas litterarum deterret; dom. 4.

caput: caput .. litterarum (erat) sibi cum illa mima posthac nihil futurum; Phil. II, 77.

custos: si hunc custodem litterarum (haberent); Flacc. 58.

exemplum: ut ... exempla litterarum ipsi habere non nollent; Verr. II, 182. quarum (litterarum) exemplum legi; Deiot. 38.

genus: nisi hanc mihi totam rationem omni ... genere .. litterarum explicaris; Flacc. 45. quae sunt adhuc a me ... disputata, .. sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; dom. 138. si ... ne litterarum quidem aliquo genere aut publicarum aut privatarum ... confirmare conantur; Scaur. 19.

inopia: crimen ... propter inopiam ... litterarum praetermittam? Verr. III, 166.

libri: quas (litteras) ego Syracusis ... in litterarum adlatarum libris, Romae in litterarum missarum ... inveni; Verr. III, 167.

lumen: nisi litterarum lumen accederet; Arch. 14.

memoria: est ridiculum ... litterarum memoriam flagitare; Arch. 8.

monumenta: res nostrae ... litterarum monumentis inveterascent; Catil. III, 26.

multitudo: multitudo litterarum ... declaravit; Verr. I, 16.

obsignator: f. auctor; Cluent. 186.

poena: poena est ... gravior ... falsarum ... litterarum; Flacc. 39.

potestas: omnium mihi ... litterarum fieri potesatem oportere; Verr. IV, 149.

ratio: ratio litterarum ... habet hanc vim, ut ..; Font. 3.

recitatio: consilium ... litterarum recitatione patefactum est; dom. 22.

significatio: is, qui ... una significatione [litterarum] civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7.

studium: me ... patiamini de studiis ... litterarum .. loqui; Arch. 3. videor ... versari in studio litterarum; har. resp. 18. studio litterarum se subito dedidit; Sest. 110.

tendiculae: litterarum tendiculas in invidiam vocant; Caecin. 65.

testis: s. auctor; Cluent. 186.
vetustas: quid attinet ... memoriae tradere litterarum vetustatem? Qu. Rosc. 6.
vox: cum ... confiterentur ... voce paene litterarum coacti se urbem inflammare ... consensisse; Phil. II, 17.

2. mit Präpositionen: exempla: exspectant ... exempla ... ex litteris; Verr. III, 209.

V. Umstand: 1. Ablativ: abderet qui se ita litteris abdiderunt; Arch. 12.
accusare: hominem ... privatis publicisque litteris .. accusemus; Verr. a. pr. 38. civitates publice litteris ... (te) accusant; ib. II, 114.
adiuvari: si nihil ... litteris adiuvarentur; Arch. 16.
arcessere: litteris P. Sestium Capua arcessivi; Sest. 11.
celebrari: nos etiam hostem litteris nostris .. videmus esse celebratum; Sest. 142. cuius litteris .. celebrantur aures cotidie meae novis nominibus ... locorum; prov. cons. 22. bellicae tuae laudes celebrabuntur ... paene omnium gentium litteris; Marcell. 9.
commendare: qui ... consularibus litteris ... exteris nationibus commendabar; Sest. 50. me .. senatus ... magistratibus .. nostris ... consularibus litteris ... commendavit; Piso 34.
confirmare: crimen eius modi nisi litteris confirmetur; Verr. II, 177. planius se confirmare crimen libidine barbarorum quam nostrorum hominum litteris arbitretur? Font. 4.
conscribi: tu fortunas alterius litteris conscriptas in iudicium adferas? Cluent. 186.
consignare: quod eisdem litteris illius praetura ... consignata sit; div. Caec. 28. ratio ... est ... publicis ... litteris consignata; Verr. III, 109. qui ... vim et crudelitatem privilegii ... publicis litteris consignarit; sen. 29. quae (iudicia) publicis populi Romani litteris ... consignata sunt; Deiot. 37.
contendi: verbis et litteris ... contenditur; Caecin. 65.
contineri: res ... perpaucis ... litteris continetur; Muren. 28.
convinci: certis litteris ... convincitur; Verr. V, 103.
convocari: ut litteris consularibus ... cuncta ex Italia omnes ... convocarentur; Sest. 128.
decorari: o clementiam admirabilem atque omnium ... litteris ... decorandam! Ligar. 6.
deferri: nullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85.
definiri: unius cuiusque magnitudinem ... litteris definiri vides; Verr. I, 57.
delectari: at litteris ... eius (Verris) delectamini; Verr. III, 8.
detrahi: litteris istius patri familias ... anulus de digito detractus est; Verr. IV, 58.
docere: haec omnia doceo litteris civitatum; Verr. III, 122. si ... L. Metelli ... litteris haec omnia vera esse docebo; ib. 123.
duci: litteris eorum ... Chrysogonus ducitur; Sex. Rosc. 120.
erigere: non dubito quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; Deiot. 38.
erudiri: reperietis fuisse ... non litteris homines, ... sed rebus gestis eruditos; Font. 43.
excitari: meis litteris ... omnis qui ubique essent ad patriae praesidium excitatos (esse); Phil. XIV, 20.
exprimere: iura non utilitate communi, sed litteris exprimis; Caecin. 49.
evocari: non eos homines ... consulum litteris evocandos curare oportuit? Verr. I, 84.
fieri: neminem (senatorem factum esse) nisi eius ... litteris; Verr. II, 120.
implorari: ad meam ... salutem senatus auxilium omnium civium ... litteris implorandum putavit; Piso 34.
incidi: videmus in basi statuarum maximis litteris incisum; Verr. II, 154.
inscribi: cuius (Apollinis) in femore litteris minutis argenteis nomen erat inscriptum; Verr. IV, 93.
insequi: ut eos ... accensus ... litteris insequatur; Verr. III, 157.
iuberi: memini ... me .. tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; Deiot. 38.
iugulari: his te litteris ... iugulatum esse non sentis? Verr. III, 126.
laudari: qui ... annalium litteris ... laudatus est; prov. cons. 20.
navigare: reliquum est ut quaeratur utrum ista classis cursu et remis an sumptu tantum et litteris navigarit; Flacc. 32.
notari: est ... iste ... notatus litteris publicis; Flacc. 34.
obtinere: possumus ... magistrorum litteris ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168.
parcere: minime mirum est Mamertinos ... eius capiti litteris suis pepercisse; Verr. V, 48.
permoveri: si vos ... ceterorum Phrygum litteris permoveri putarem; Flacc. 38.
persequi: pactiones ... litteris persequi ... necesse est; Verr. III, 112.
petere: quibus (litteris) petis ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; Phil. II, 9.
planum fieri: legionem esse ... sollicitatam litteris ... planum factum est; Cluent. 97.
postulari: ne victoris quidem litteris postulata (supplicatio) est; Phil. XIV, 22.
prodi: quod est proditum memoria ac litteris; Verr. I, 47. virtutes litteris proditae sunt; Arch. 15.
pugnare: nisi ... Glabrionis litteris ... pugnassem; Verr. II, 64.
revocari: sperant fore ut patris litteris .. filius ab incepto revocetur; Verr. II, 97.
scribi: in eis (dentibus) scriptum litteris Punicis fuit; Verr. IV, 103.
suadere: nisi ... multis litteris mihi ... suasissem; Arch. 14.
sustentari: cuius ... litteris .. sum sustentatus; sen. 20.
tenere: te ... publicis tenebo ... litteris; Verr. III, 107.
testari: Vettius ... testatur litteris ... certissimum peculatum; Verr. III, 168. publicis litteris testata sunt omnia; Muren. 20.

2. Präpositionen: cum: nisi mature Laetilius in Siciliam cum litteris venisset; Verr. II, 140. hi .. veniunt cum litteris; ib. 155. comperi ... eos ... cum litteris ... esse missos; Catil. III, 4. libertus a Fufiis cum litteris ad Hermippum venit; Flacc. 47.
ex: quae ex societatis litteris dicere in istum ... possemus; Verr. II, 171. QUO MODO SOLUTUM SIT EX LITTERIS PUBLICIS; ib. III, 85. cui publicani ex Carpinatii litteris gratias egerunt; ib. 165. summam faciam vobis ex litteris publicis; ib. 225. ex ... litteris frumentum Mamertinis imperavit; ib. V, 55. cum supplicationes iustissimas ex eis litteris ... decernere debeamus; Phil. XIV, 11. ex litteris .. C. Pansae A. Hirtii consulum ... de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; ib. 22.
in: ei ... magistri minantur in litteris; Verr. III, 168. qua (creta) utuntur ... in privatis litteris; Flacc. 37. quod de te in his litteris non male existimem; Phil. II, 9. quod .. verbum in istis litteris est non plenum humanitatis? ib.
per: quod per litteras istius in Gallia gestum est; Quinct. 28. qui de Dionis iniuriis .. per litteras cum Verre questus es; Verr. II, 24. ut .. aratori praetor per litteras supplicaret; ib. III, 125. ille gurges et helluo ... ausus est ... a se-

natu supplicationem per litteras postulare; Piso 41. consuluisti me per litteras de Capua; Phil. II, 102. cui testis est per litteras M. Brutus; ib. X, 24.

praeter: nihil istis praeter litteras abstulerunt; Flacc. 39.

sine: ut sine plurimis litteris confici (ratio) non possit; Verr. III, 112. tu ... sine litteris ... iudicas? ib. IV, 98. nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4.

litterate, buchstäblich, deutlich: perscribo: ita ... sunt perscriptae (litterae) .. litterate; Piso 61.

respondeo: litterate respondissem; har. resp. 17.

litteratus, gelehrt: homo: cum haberet .. circum pedes .. homines ... litteratos; Verr. I, 92. hominibus litteratis ... est notior (nobilitas); Muren. 16. me ... hoc concursu hominum litteratissimorum .. patiamini ... loqui; Arch. 3. audisse videor L. Aelium, .. hominem .. litteratum, ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23.

litura, Ausstreichen, Correctur: I. corrigit: quod mendum ista litura correxit? Verr. II, 104.

II, 1. aspicio: repente aspicimus lituras; Verr. II, 187.

contemplor: codicis lituras tui contemplare in Sthenii .. nomine; Verr. III, 41.

transfero: liturae omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189.

video: in ... tabulis nullam lituram in nomine ... videtis; Arch. 9.

2. demergo in: videtis ... codam illam Verrinam tamquam in luto demersam in litura? Verr. II, 191.

sum in: cur id nomen infimum in lituraque sit vos existimabitis; Verr. I, 92. videtisne hoc totum nomen ... esse in litura? ib. II, 104. ut ... reliquae (litterae) omnes essent in litura; ib. 187.

III. adversaria: suarum liturarum adversaria proferre non amentia est? Qu. Rosc. 5.

IV, 1. coargui: ne lituris coargui posset; Cluent. 41.

commoveri: ut ... unius nominis litura se commotum esse dixerit; Arch. 9.

teneri: cum manifesta res flagitiosa litura tabularum ... teneretur; Verr. II, 187.

2. in: nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92.

litus, Ufer, Strand, Gestade: I, 1. est: quod est litus in Insula Syracusis post .. fontem; Verr. V, 80.

2. Vocativ: vos (imploro), ... litora; Balb. 13.

II, 1. contineo: litora ... claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

2. conloco in: tabernacula ... conlocari iussit in litore; Verr. V, 80.

expello in: classem ... in litus expulsam ... inflammari iussit; Verr. V, 91.

inflecto a: sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.

pervenio ad: Cleomenes .. ad Helori litus pervenerat; Verr. V, 91.

reperio in: in litore signa ... reperiuntur; Verr. I, 46.

sto in: stetit .. praetor ... in litore; Verr. V, 86.

sum in: cum esses in litore; Verr. V, 40.

III. luctuosus: o spectaculum illud ... undis ipsis et litoribus luctuosum; Phil. X, 8.

IV. aditus: aditum litoris ... ademerunt; Verr. V, 85.

locus: offendebantur homines ... locum illum litoris percrepare totum muliebribus vocibus; Verr. V, 31.

pars: ipsam illam ad partem litoris ... castra .. conlocarat; Verr. V, 96.

V, 1. excipere: Rhodii ... impetum .. litoribus .. suis exceperunt; Verr. II, 159.

2. in: totos dies in litore perpotabat; Verr. V, 87. ubi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? ib. 104. qui ... aram .. in litore deserto ... consecraret; dom. 140. cuius ... sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140.

locatio, Verdingung, Verpachtung: 1. constituo: censoria locatio constituta est; Verr. III, 12.

facio: cum locatio fieret, publicani postularunt ..; Verr. III, 18.

recito: quae vobis locatio ex publicis litteris ... recitata est; Verr. IV, 79.

2. doceo ex: quo modo ex locatione illa columnarum docui istum esse praedatum; Verr. III, 51.

erogo in: ostendam ... pecunias isti erogatas in operum locationes; Verr. V, 48.

sum in: tantum operis in ista locatione fuit; Verr. I, 147.

locator, Verpachter: se ... nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55.

loco, stellen, hinstellen, aufstellen, verbingen, vermiethen, verpachten: I. absolut: alqs: locare incipit ... ludis ipsis Romanis; Verr. I, 141. locat circiter Idus Septembris; ib. 148.

uxor: ipsam (uxorem) locavisse; Verr. III, 55.

II. mit Object: alqm: ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus? Phil. I, 14.

alqd: hoc tu HS ıɔlx locavisti; Verr. I, 145. quod tu HS ıɔlx locasti; ib. 146. ut ad eum diem quae ... opus essent in compluris annos locarentur; ib. II, 52. quid locaris scriptum proferre non potes; ib. V, 48.

aedis: cum ... consules aedis sacras locavissent; Verr. I, 130. locaturum se esse (aedis) confirmat; ib. 140. locare incipit (aedis) ... alienissimo tempore; ib. 141.

agrum: is ager a censoribus locari solet; Verr. III, 13. qui .. a censoribus locati sunt (agri); leg. agr. II, 50.

basim: tollendam (basim) istius imperio locaverunt; Verr. IV, 79. ut eam basim statuamque faciendam et in rostris statuendam locent, quantique locaverint, tantam pecuniam redemptori attribuendam ... curent; Phil. IX, 16.

cibaria: anseribus cibaria publice locantur; Sex. Rosc. 56.

columnas: columnas ... HS ccıɔɔccıɔɔ non minus magnas locatas; Verr. I, 147. qui ... omnis (columnas) aedificandas locaverit; ib. 154. qui maiore pecunia quattuor columnas dealbandas ... locaverit; ib.

Dianam: in quibus (urbibus) locata fuerat (Diana); Verr. IV, 78.

disciplinam: disciplina ... locabat se non minus HS ccıɔɔɔ; Qu. Rosc. 28.

fundum: uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. Caesennia fundum .. locavit ..; Caecin. 17.

funera: non palam vivorum funera locabantur? Verr. V, 120.

homines: quae (artes) possunt locare homines in .. gradu; Muren. 30.

monimentum: ut C. Pansa A. Hirtius consules ... eis ... monimentum quam amplissimum locandum ... curent; Phil. XIV, 38.

opus: locatur opus id, quod ex mea pecunia reficiatur; Verr. I, 142.

rem: ut ulla res ... locata sit; leg. agr. II, 54.

signum: [illud signum] conlocandum consules .. locaverunt; Catil. III, 20.

simulacrum: magno cum luctu ... civitatis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; Verr. IV, 76.

statuas: utrum .. civitates solitae sint statuas tibi faciendas locare; Verr. II, 144. ut ... eas (statuas) quaestor demoliendas locarent; ib. 161. f. basim.

vectigalia: quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; Verr. III, 19. censoribus vectigalia locare ... non licet; leg. agr. I, 7. vectigalia locare nusquam licet; ib. II, 55.

loculus, Fach, pl. Kästchen, Kasse: cum ... in loculis ante inanissimis tantum nummorum positum videret; Cluent. 70.

locuples, wohlhabend, bemittelt, reich, zuverlässig, glaubwürdig: A. **bei Substantiven:** alqs: locuples erat (Roscius); Qu. Rosc. 22. antequam locuples (Roscius fuit); ib. Luscium et Manilium dicam .. esse ... copiis rei familiaris locupletis; ib. 44. quem (Verrucium) ex ipsa ratione intellego locupletem fuisse; Verr. II, 190. cum verbis se locupletem faceret; Flacc. 46.

adulescentes: habebat ... *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; Flacc. 47.

amicus: delegavi amico locupletiori; dom. 16.

anus: is cum hanc suam uxorem, anum .. locupletem, ... timeret; Scaur. 5.

aratores: ostendam ex tabulis locupletissimorum aratorum; Verr. III, 173.

cives: multis locupletioribus civibus nostris utimur; Verr. II, 6. locupletioribus ... civibus uteremur; Catil. II, 18.

civitas: nullam (civitatem) reperietis ... copiis locupletiorem; Verr. III, 170. ut .. in civitate ... locupletissima omne argentum conquireret; ib. IV, 50. locupletissimae civitati .. nihil .. imperavisti; ib. V, 43. civitatem pacatam fuisse, quae locuples sit; imp. Pomp. 67. queritur locuples .. civitas; Flacc. 56. qua (tabula) civitates locupletissimae Cretensium vectigalibus liberantur; Phil. II, 97.

domus: tot domus locupletissimas istius domus una capiet? Verr. IV, 7. ipsi Tullio patebat domus locupletissima Cn. Pompei Basilisci; ib. 25. domus erat ... nulla paulo locupletior; ib. 46. ne domus quidem ulla paulo locupletior ... reperietur; ib. 48. nulla domus in Sicilia locuples fuit; ib. 58.

eques: eques Romanus locuples ... in Galliam profectus est; Quinct. 62. „equiti Romano tam locupleti libertinus homo sit heres?“ Verr. I, 124. de L. Papinio ... locupleti .. equite Romano turibulum emisti; Verr. IV, 46.

fanum: fani locupletissimi ... diripiendi causa; imp. Pomp. 23.

femina: tuae coniugis, .. feminae locupletis, ... Bambalio quidam pater (fuit); Phil. III, 16.

homo: Sopater .. fuit Halicyensis, homo domi suae cum primis locuples; Verr. II, 68 erat eius honoris cupidus Artemo, ... homo sane locuples; ib. 128. aratorum, .. hominum .. locupletissimorum, ... maximum numerum abs te abalienasti; ib. 155. habeo ... quos producam ... homines ... locupletissimos; ib. 175. tot homines ... locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; ib. III, 52. quod homines etiam locupletes ... facere consueverunt; ib. 53. Agyrinensis est ... honesta .. civitas hominum ante hunc praetorem locupletium; ib. 67. Catinensium, locupletissimorum hominum, ... agros vexatos ... cognoscetis; ib. 103. numerus est ... maximus hominum ... locupletissimorum; ib. 108. Agyrinensis ager, quorum hominum! ... quam locupletium! ib. 120. ut permulti locupletes homines ... arationes derelinquerent; ib. Dioclem, hominem locupletem, suspendisse se constat; ib. 129. istum ... hominem locupletem esse declarat; ib. 187. ut ille homo tam locuples ... religioni ... pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. quae (pecunia) potuerit .. hominem maxime locupletem ... a pietate .. deducere; ib. 12. a Phylarcho, .. homine locuplete, ... emisti; ib. 29. superbum est ... dicere praetorem ... homini locupleti; ib. 45. hominem locupletissimum ... in vincla coniecit; ib. V, 18. (homines) sunt enim locupletes; Catil. II, 18. locupletis homines ... deterret; Flacc. 18. quae (conlegia) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47.

mulier: quae mulier ante hunc quaestorem ... locuples fuit; div. Caec. 55. mulierem ... locupletem pellexit; Flacc. 72.

oppidum: Catinam cum venisset, oppidum locuples; Verr. IV, 50.

opus: ne parum locuples esset (opus)? Verr. I, 143.

provincia: cum in provincia tam locuplete ... ne spem quidem ullam reliquam .. feceris; Verr. III, 48. nego in ... tam locupleti ... provincia ... ullum vas fuisse; ib. IV, 1.

reges: praetor monumenta ... regum locupletissimorum ... spoliavit; Verr. a. pr. 14.

scurrae: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42. mihi erat res ... cum scurrarum locupletium scorto; Sest. 39.

sequestres: qui sequestres abs te locupletes acceperint; Fr. B, XIII, vi, 2.

testis: qui locuples testis ... non fuerit; Flacc. 40.

urbes: urbes .. locupletes et copiosae requiruntur; imp. Pomp. 65.

B. **allein:** I. est: locupletissimus quisque ... testis esset; Verr. III, 136.

subsequuntur: ut ... locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.

II, 1. moveo: cum locupletes possessionibus diuturnis moverentur; Sest. 103.

permoveo: adulescens ingenii plenus locupletis metu ... permovit; Flacc. 15.

2. armo in: egentes in locupletis ... armabantur; Planc. 86.

III. bona: cum ... in bona fortunasque locupletium ... impetus comparares; dom. 13.

census: locupletissimi cuiusque censum extenuarunt; Verr. I, 138.

fortunae: cum ... omnium locupletium fortunas ... devorasses; dom. 60. cum ... fortunas locupletium diripere ... cuperetis; Vatin. 6. f. bona.

pecuniae: quam avidum (hunc futurum fuisse censetis) in pecuniis locupletium? Phil. V, 22.

locupleto, wohlhabend machen, bereichern: alqm: QUONIAM RE LOCUPLETAVI (TE); Verr. III, 187. (hoc tanto) argento .. locupletatus, nihilo diligentior ad classem ornandam ... esse coepit; ib. V, 80. (tune ille es) cuius multos bonitas locupletavit? Rab. Post. 45.

amicos: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit; Rab. Post. 4.

homines: ut homines postremi pecuniis alienis locupletarentur; Sex. Rosc. 137. haec lex eos homines fortunis locupletat; leg. agr. II, 68.

possessores: locupletatis aut invidiae aut pestilentiae possessoribus; leg. agr. I, 15.

praetores: videbat .. praetores locupletari; imp. Pomp. 67.

locus, Ort, Platz, Stelle, Rang, Stand, Gelegenheit, Lage, Umstände, Zustand, Gegenstand, Punkt: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfatur: qui locus est aut tam desertus aut inhumanus qui illos ... non adfari atque appetere videatur? Phil. II, 33.

adfert: quantam locus ipse adferat superbiam; leg. agr. II, 92. si locus adfert invidiam; Deiot. 34.

appetit: f. adfatur.

capit: vix .. videtur locus esse qui tantos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59.

contendit: ne contendat cum praetorio nomine equester locus; Planc. 15.

declarat: locus ut ipse raptum ... declarare videatur; Verr. IV, 107.

definiunt: quae (loca) regione orbem terrarum ... definiunt; Balb. 64.
desiderat: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.
docet: nisi me causam illam ... locus ipse .. docuisset; Scaur. 12.
est: medicinae faciendae locus non erit; Quinct. 8. si est homini honesto locus in civitate; ib. 94. de cuius laude neque hic locus est ut multa dicantur; Sex. Rosc. 88. non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; Verr. I, 10. proditori ... locus in meis castris .. fuit; ib. 98. quem iste sibi locum maxime tutum esse arbitrabatur; ib. II, 185. locus intra Oceanum iam nullus est .. tam longinquus; ib. III, 207. in media est insula (locus) situs; ib. IV, 106. in metu belli furandi qui locus potest esse? ib. V, 10. alter locus (fuit), ut absolverentur; ib. 10. antiquiorem in senatu sententiae dicendae (esse) locum; ib. 36. qui locus est non longe a Syracusis; ib. 63. est certus locus; ib. 79. est .. locus, quem .. pauci possint defendere; ib. 84. qui locus eius modi est; ib. 97. qui (locus) tuus esset; Tull. 53. *si illum ipsum locum, in quo ... occidit, tuum fuisse* .. verum factum esset; ib. quicumque is locus esset, unde deiectus esset; Caecin. 80. locus vacuus .. fuit ab eis, qui ..; imp. Pomp. 2. me spes tenet ... hunc locum ... fortunae ... perfugium futurum; Cluent. 7. quod .. permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset, locus, auctoritas, domi splendor; ib. 154. ut .. intellegant, in contionibus esse invidiae locum; ib. 202. in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; leg. agr. II, 6. sunt .. loca publica urbis; ib. 36. quaero, qui .. locus .. sit; ib. 39. illum ipsum locum ... populi Romani esse dicet; ib. 46. omnisne locus eius modi est? ib. 73. est locus, qui coloniam postulet, est qui plane recuset? ib. num vobis ... in hoc numero locum fore putatis? ib. 77. perscriptum ... reperietis, ... ut esset locus comportandis condendisque fructibus; ib. 88. non est iam lenitati locus; Catil. II, 6. qui non illum ipsum sellae ... locum ... salvum esse velint; ib. IV, 17. erit .. inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; ib. 21. maledicto ... nihil in hisce rebus loci est; Muren. 12. tertius ille locus est reliquus ||relictus, al.| orationis; ib. 54. aiunt .. esse apud hominem constantem ignoscendi locum; ib. 63. qui locus est, ... qui dies, quae nox, cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar? ib. 82. sit apud vos modestiae locus; ib. 87. casus est .. in capiendo, locus, eventus, occasio; Flacc. 31. cui nullus esset .. consistendi locus; ib. 50. dico locum in orbe terrarum esse nullum; Sulla 43. mihi locum in hac urbe esse duxi; Quir. 14. illi arti in bello ... locus est; ib. 20. ecqui locus ... vacuus extraordinariis fascibus fuisset? dom. 24. quia patricio non sit is locus; ib. 37. non erat in tam immani iniuria ... novae crudelitati locus; ib. 65. audaciae .. locum ad timorem comprimendum fuisse; ib. 140. in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum; Sest. 118. quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae? ib. 128. quoniam hic locus est unus, quem tibi cum Caesare communem esse dicas; Vatin. 15. quotienscumque ei locus dicendi .. fuit; prov. cons. 2. qui locus .. in Graecia tota tam sanctus fuit in quo ullum simulacrum .. reliquum sit? ib. 7. quo mihi difficilior est hic extremus perorandi locus; Balb. 4. qui locus (est) in quo non exstent huius .. fortitudinis ... vestigia? ib. 13. isti disputationi *hic* certe nihil est loci; ib. 35. se hoc ius esse velle, ut sibi ... sit in castris nostris ... locus; ib. 40. tantum locum aliquem cum mihi notum esse senseris; Piso 87. si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso; Planc. 82. cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; Rab. Post. 36. nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2. qui locus, quod tempus illud ... fuit! ib. 40. videamus ... locus ad insidias ille ipse ... utri .. fuerit aptior; ib. 53. „ego ... mihi putarem in patria non futurum locum“; ib. 94. erit dignior locus in terris ullus qui hanc virtutem excipiat quam hic qui procreavit? ib. 101. exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit locus; ib. cum mihi apud te locus sit etiam pro altero deprecandi; Ligar. 31. „locus erat quidam, in quo erant ea composita, quibus te rex munerari constituerat“; Deiot. 17. nullus erat alius insidiandi locus? ib. 19. nullus locus est ad statuam .. rostris clarior; ib. 34. cum esset ... decoctoribus certus locus; Phil. II, 44. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? ib. II, 87. negat ei locum esse oportere in curia, qui incenderit curiam; ib. VI, 10. illis locus si in hac urbe fuerit; ib. XIII, 4. ipsi urbi locus non erit; ib. ut non esset locus tam sanctus, quo non adventus tuus ... crimen adferret; Fr. B, VIII, 18. qui fuit locus religiosissimus, nunc erit locus desertissimus; Fr. C, 4. f. adfatur. capit. habet; imp. Pomp. 31.
excipit: f. est; Milo 101.
gignit: qui locus ... superbiam et crudelitatem genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.
habet: quis .. toto mari locus ... aut tam firmum habuit praesidium, ut tutus esset, aut tam fuit abditus, ut lateret? imp. Pomp. 31. qui locus ... hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14. si locus habet reprehensionis ansam aliquam; Planc. 84.
latet: f. habet; imp. Pomp. 31.
movet: nihil hic munitissimus habendi senatus locus ... movet? Catil. I, 1.
ostendit: ut ipse locus ... vestigia calamitatis ostenderet; leg. agr. II, 51.
patet: eum locum ... virtuti ... patere voluistis; leg. agr. II, 3.
percrepat: offendebantur homines ... locum illum litoris percrepare totum muliebribus vocibus; Verr. V, 31.
pertinet: hic totus locus disputationis .. meae .. pertinet ad commune ius mutandarum civitatum; Balb. 30.
postulat: f. est; leg. agr. II, 73. — potest: f. est; Phil. II, 87. — procreat: f. est; Milo 101. — recusat: f. est; leg. agr. II, 73.
redundat: omnis hic locus ... civium sanguine redundavit; Catil. III, 24.
refellit: ut locus ipse ... inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.
requirit: qui locus ingenium patroni requirit? Sex. Rosc. 34.
solet: f. est; Rab. Post. 36.
sustinet: sustinuisset hoc crimen .. ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 47.
versatur: quis est nostrum ... cui non locus ipse mutus ille ... cum grata recordatione in mente versetur? Planc. 81.
videtur: quamquam mihi semper ... hic .. locus ad agendum amplissimus ... est visus; imp. Pomp. 1. locus (renovatus inlustrior videtur); Quir. 4. f. declarat. est; leg. agr. II, 6.

2. **ohne Verbindung:** QUI AGRI, QUAE LOCA, AEDIFICIA; leg. agr. II, 88.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abdo: f. I, 1. habet; imp. Pomp. 31.
accommodo: locus est ipse non tam ad inflammandos .. animos ... accommodatus; Sulla 17.
adeo: quis ... tot loca adire .. potuit? imp. Pomp. 34.
adsigno: utique locum sepulcro in campo Esquilino C. Pansa consul ... pedes xxx quoquo versus adsignet; Phil. IX, 17.
appello: quem locum illi *βουλευτήριον* nomine appellant; Verr. II, 50.

ascendo: qui summum locum civitatis .. non potuerunt ascendere; Cluent. 150.
capio: castris locum capere, exercitum instruere, ... sunt ea quidem magna; Rab. Post. 42. quinam locus capietur? Phil. XII, 26.
commuto: ut ... locum commutarent; Verr. III, 14.
comparo: illi tibi .. locum furtis comparaverunt; Verr. V, 59.
concedo: f. **concedo,** III, locum (4 St.) B. I, S. 600, a.
consequor: piorum estis ... locum consecuti; Phil. XIV, 32.
conspicio: ex quibus (templis) hic locus conspici potest; imp. Pomp. 44.
constituo: constitui locum iussit balneas Senias; Cael. 62. f. **constituo,** III, locum (5 St.) B. I, S. 658, b.
debeo: ei locus ille ... in illum annum .. deberi putabatur; Verr. II, 128. ut ... eundem (locum) reliquis honoribus debeat; Muren. 35.
defendo: quem (locum) .. honestissime defendit; Quinct. 43. quem (locum) statuerunt defendere; Caecin. 42. f. I, 1. est; Verr. V, 84.
definio: locum sibi nullum definiunt? leg. agr. I, 7. non definis locum; leg. agr. II, 67.
demonstro: advocatis locum se, qua effugerent, demonstrasse; Caecin. 44.
desidero: quaerimus di immortales quae loca desiderent? har. resp. 32.
dico: f. I, 1. gignit.
distinguo: si praetor non distinxit locum, quo me restitui iuberet; Caecin. 84.
do: f. **do,** III. locum (17 St.) B. II, S. 144, a.
eligo: ob eam rem eum locum ad pugnam potissimum elegerat? Milo 53.
emo: ad istum emptum venerunt illum locum senatorium ... veteres; Verr. II, 124.
expio: locum illum omnem expiastis; Verr. IV, 26. nemo erat ... quin expiandum illum locum esse arbitraretur; Cluent. 192.
exspecto: tertius ille erat exspectatus locus testium; Flacc. 21.
facio reliquum: cum locum tibi reliquum non modo ad pacem, sed ne ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.
fugio: sin ||is in, al.|| hunc locum fugis; Caecin. 84.
habeo: non quo ipse ... locum .. ubi ea poneret nullum haberet; Verr. II, 87. homines tenues unum habent ... referendi beneficii locum; Muren. 70. LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9. senatui placere ... circum .. eam statuam locum ludis ... liberos ... eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.
ignoro: qui locum ignorant; Verr. V, 96.
iudico: quem (locum) idoneum ... iudicaris; leg. agr. II, 74.
muto: locum ... mutarat; Verr. IV, 72. solum vertunt, hoc est, sedem ac locum mutant; Caecin. 100. non video causam mutandi loci; Deiot. 21.
nomino: qui locus ... umbilicus .. nominatur; Verr. IV, 106. ita is locus nominatur; ib. V, 87.
novi: novi locum; Verr. V, 2.
obeo: nisi obire facinoris locum voluisset; Milo 27.
obtineo: ne locum suum ... obtineat; Quinct. 43. nunc obtinet eum locum; Verr. II, 108. mihi ... restitutio maledicti locum aut criminis obtinebit? dom. 86. quem locum apud ipsum Caesarem ... obtinuisti? Phil. II, 71.
occupo: occupes locum? leg. agr. II, 74. „occupabit aliquem locum"; Milo 63.
offendo: quem ... inanem locum offenderunt; Verr. V, 96.
opprimo: rostra iam diu vacua locumque illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110.
percutio: non percussit locum; Sest. 80.
persequor: reliqua populus Romanus ... persequetur, in primis paternum auguratus locum; Phil. XIII, 12.
peto: qui summum locum civitatis ... non petiverunt; Cluent. 150.
praetermitto: nullus est locus a me purgandi criminis praetermissus; Cluent. 148. nullum locum praetermisit; ib. 190.
praetervehor: quoniam periculosissimum locum silentio sum praetervectus; Phil. VII, 8.
puto: f. debeo; Verr. II, 128.
quaero: quinque hominum milibus ... locus atque urbs quaeritur; leg. agr. II, 77. hic locus abs te .. atque haec turba quaesita est; Flacc. 66.
recito: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 78.
recondo: locus intra Oceanum iam nullus est ... tam reconditus; Verr. III, 207.
reddo: ut omnem locum ... exsilii simillimum redderes; dom. 72.
reformido: sin ||is in, al.|| hunc locum ... reformidas; Caecin. 84.
relinquo: ne morti quidem honestae locum reliquit; Quinct. 49. huic ne ubi consisteret quidem contra te locum reliquisti; Quinct. 73. locum sibi soli ... relinquat; Verr. I, 65. ut defensioni locum non relinqueret; ib. II, 191. angustior locus improbitatis defendendae relinquatur; ib. III, 206. neque eum relinquunt locum; Caecin. 42. iudicia ... defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61. locum .. senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; ib. 132. locum sermoni obtrectatorum non reliquit; Flacc. 68. ut in tot rerum angustiis nihil veritati loci relinquatur; Sulla 78. cui novae calamitati locus ullus relictus esset? ib. 91. locum relinquere noluit; Milo 54. tu tibi ne infitiandi quidem * impudentiae locum reliquisti; Fr. B, VIII, 17.
renovo: f. I, 1. videtur; Quir. 4.
reperio: veritas ... locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5. non locus ... reperietur; Cael. 53.
rescindo: eum locum, quem nobilitas ... tenebat, ... rescidistis; leg. agr. II, 3.
separo: est mihi alius locus ad ... cupiditatem demonstrandam separatus; Verr. I, 45.
suscipio: vellem aliqui ex vobis robustioribus hunc male dicendi locum suscepisset; Cael. 7.
teneo: tenuerunt ... illum locum servi; Verr. IV, 112. quem locum fugitivi ... tenuerunt; ib. V, 10. miles, qui locum non tenuit; Cluent. 128. in mea salute principem ... locum ... tenuistis; dom. 147. non tenuit eum locum; Sest. 114. certum agminis locum tenebant barbari sagittarii; Phil. V, 18. f. rescindo.
termino: intra finem eius loci, quem oleae terminabant; Caecin. 22.
tracto: cum eum locum tractare coepero; Verr. V, 72.
trado, tueor: locum a maioribus traditum ... tuetur; Cluent. 196.
vendo: ut .. intellegeret ei se locum illum ||illum locum|| vendidisse; Verr. II, 124. qui ... totum illum locum .. vendideris; har. resp. 28.
vito: non esse vitandum illum nobis ... locum; Verr. IV, 138.
2. **Genetiv:** **sum:** ceterae (animi adversiones) neque temporum sunt neque aetatum omnium neque locorum; Arch. 16.
venit in mentem: venit .. mihi .. loci ... in mentem; Verr. IV, 110.
3. **Dativ:** **adfero:** quae (arae) religionem adferrent ipsi loco; dom. 128.
consulo: cui loco ... consulite; Verr. a. pr. 43.
praesum: is (Demetrius) ei loco praeerat; Verr. IV, 92. quibus locis .. legatus ... praefuit; Flacc. 63.

provideo: cui loco ... providete; Verr. a. pr. 48.
reperio: emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51.
respondeo: cui loco respondere vix videor posse; Cluent. 135. perfacile est isti loco respondere; Cael. 24.
4. **Ablativ:** deicio: quo loco (statuae sunt deiectae)? Verr. II, 160.
demoveo: vis est, quae ... loco ... demovet; Caecin. 42. qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt; Planc. 58. quae (virtus) numquam ... potest .. demoveri loco; Phil. IV, 13.
depello: quo loco depulsus ... profectus est; Caecin. 22.
expello: cum ... M. Bibulum ... locis publicis omnibus expulisses; Vatin. 22.
moveo: quod moveri loco non poterat; Verr. II, 62. si ... quisquam loco motus erit; Caecin. 37. quem .. incursiones .. loco movere potuerunt; Rabir. 36. loco ille motus est; Catil. II, 1. simulacrum ... sine religione loco moveri potest; dom. 121.
pello: quae (virtus) ... pulsa loco manet tamen; Sest. 60.
spolio: omnibus .. locis oratores spoliati ... querebantur; Verr. III, 29.
utor: locis .. publicio uti vetuit; Verr. II, 66.
5. **mit Präpositionen:** abripio ex: Ditem ... abreptam ex eo loco virginem .. asportasse; Verr. IV, 107.
absum a: a quo loco fundus is ... non longe abest; Caecin. 20.
accedo in: quem in locum classes ... accesserint; Verr. IV, 104.
adduco in: tuli graviter ... in eum me locum adduci; div. Caec. 4.
adsum in: ut in eis ipsis locis adsit; imp. Pomp. 50.
ago de: de quo loco sit actum; Caecin. 85.
appello ad: classe ad eum locum appulsa; Verr. IV, 103.
arcesso ex: potes .. arcessere res .. ex eis locis; Verr. V, 45.
ascendo in: per quos in altiorem locum ascenderat; Cluent. 110. illum in locum ... ascendissem? Sulla 5.
cognosco ex: hoc ipso ex loco .. cognovistis; imp. Pomp. 42.
commoveo ex: praetorem commosse ex eo loco castra senserunt; Verr. V, 96.
confero in: si unum in locum (scelera) conferantur; Verr. I, 21.
congrego in: unum in locum congregentur; Catil. I, 32. dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91. impii cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.
conloco in: ut in eo loco ... milites conlocent; Sex. Rosc. 151. qui (maiores) colonias [idoneis in locis] conlocarunt; leg. agr. II, 73. haec excogitasti, ... ut quibuscumque in locis vobis videretur, colonias conlocaretis; ib. 98. in quo (loco) me honores ... conlocarunt; dom. 82. aedilitatem duobus in locis ... conlocavit; ib. 112. cum ... indicem ... in illo .. augurato templo ac loco conlocaris; Vatin. 24. „erant armati ... in eo ipso loco conlocati"; Deiot. 17.
conscendo a: ab eo loco conscendi; Phil. I, 7.
consisto in: consistere .. vobis isto in loco non liceret; Sex. Rosc. 148. ut ... aequitatem in hoc .. loco consistere et confirmari patiamini; Quinct. 10.
constituo in: eum tibi quaestoris in loco constitueras; Verr. I, 77. auspicato in loco crucem defigi et constitui iubes; Rabir. 11.
convenio in: aratores ... unum in locum convenerunt; Verr. III, 114. ut .. unum in locum convenirent; Tull. 25.
coopto in: in quem (locum) ego eum ... mea nominatione cooptabo; Phil. XIII, 12.
deduco ex: quos (milites) ex eo loco deduxisset; Verr. V, 87. — in: „deducentur coloniae" ... in quae loca? leg. agr. I, 16. intersit ... colonia deducatur in eum locum necne; ib. II, 78. IN QUAE LOCA PRAETERREA VIDEBITUR (coloniam deducere); ib. 74. definias colonias in quae loca ... deduci velis; ib. in eum locum te deducas; Sulla 44. vide ne tu veteranos ... in eum .. locum deduxeris; Phil. XIII, 31.
deicio a: si qui ab eo loco (se deiectum diceret); Caecin. 86. si qui ... ab eo loco me deiecerit; ib. 87. hoc verbum UNDE .. declarat ... a quo loco (deiectus sit); ib. videtis .. hoc uno verbo UNDE significari ... a quo (loco deiectus sit); ib. 88. a quo loco (deiecisti); ib. sive ab hoc loco (deiecisti); ib. a quo (loco) deiectus est; ib. a quo loco deiectus est; ib. — ex: non deieci te ex eo loco; Caecin. 66. non posse probari quemquam esse deiectum nisi ex eo loco, in quo fuisset; ib. 79. „quia ... deiectus est Caecina ... aliquo ex loco; si non ex eo loco, quem in locum venire voluit, at ex eo certe, unde fugit"; ib. 80. qui fatetur aliquo ex loco deiectum esse Caecinam; ib. si qui ex eo loco ... se deiectum diceret; ib. 86. si qui ... ex eo ... loco me deiecerit; ib. 87. hoc verbum UNDE .. declarat .. ex quo loco (deiectus sit); ib. videtis .. hoc uno verbo UNDE significari ... ex quo (loco deiectus sit); ib. 88. ex quo loco (deiecisti); ib. sive ex hoc loco deiecisti; ib. ex quo (loco) ... deiectus est; ib.
demigro in: confirmasse memoria teneo ... demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.
demoveo de: demoveri ... de loco necesse est eum qui deiciatur; Caecin. 49.
depello a: a quo loco depulsus esset; Caecin. 88. — de: depelli de loco necesse est eum qui deiciatur; Caecin. 49.
depono in: usuram ... postulo, ut eam ... hoc ipso in loco depositam relinquatis; leg. agr. III, 2.
deporto ex: omnia ... sunt ex illo loco deportata; Verr. IV, 72.
dico de: se cetera de illo loco „respicite iudices" non posse dicere; Cluent. 59. de hoc .. loco sacro .. videntur haruspices dicere; har. resp. 14. quae de locis religiosis velim dicere; ib. 31.
digredior ex: quo ex loco sum digressus; Verr. V, 59.
dissipo in: quam (Medeam) praedicant ... fratris membra in eis locis ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.
effero ex: ut ... eam (existimationem) liceat ei secum ex hoc loco efferre; Quinct. 99.
emitto ex: nisi ex eo loco ... emissus esset; har. resp. 43.
emo ex: ex quo (loco frumentum) senatus ... emi voluerit; Verr. III, 173.
escendo in: pudebat magistratus ... in hunc, ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55.
evehor ex: omnia ... ex locis publicis ... evecta .. esse; Verr. I, 53.
exeo ex: ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; Phil. XIII, 31.
exporto ex: quid ex ceteris locis exportatum putetis; Verr. II, 185.
existo in: lacum in eo loco .. exstitisse; Verr. IV, 107.
exsto in: s. I, 1. est; Balb. 18.
figo in: s. I, 1. est; Sest. 128.
fugio ex: si ... ex eo loco ... fugisset; Caecin. 49.
habeo in: cum ... habitus sis in liberum loco;

Verr. I, 40. cur eos habes in loco patrui? Phil. II, 98.

habito in: habitare in eo loco Syracusanum noluerunt; Verr. V, 85. quo in loco maiores ... Syracusanum habitare vetuerunt; ib. 98.

impero in: instituerunt in ... difficillima ad portandum loca frumentum imperare; Verr. III, 190.

invenio in: qui cum ... in eis locis ... inveniretur; Cluent. 38.

mitto in: qui in illa loca cum imperio mitteretur; Verr. V, 41. cum ... in ea loca missus esset; leg. agr. II, 82.

moveo de, in: deiectus .. qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50.

nascor in: ut in eo loco .. Apollinem natum esse arbitrentur; Verr. I, 46. natas esse has in eis ||his|| locis deas; ib. IV, 106. quod tantum monstrum in ullis locis ... natum esse dicamus? Cluent. 188.

pervenio in: qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83. quem in locum rem publicam perventuram putetis; ib. 154. cum ... dicerent se potuisse ... in amplissimum locum pervenire; Cluent. 158. in quem (locum) ... facillime pervenisset; Sest. 114.

pono in: ut in curia Syracusis ... honestissimo loco ... statuam ponerent; Verr. II, 50. statuae in locis publicis positae; Verr. II, 158. haec ... civitas ... tenui posita [in loco] ... fuit; ib. III, 85. ut ... aedilitas ... in loco esse posita videatur; ib. V, 37. in eo loco aedis posita Telluris; dom. 101. quos ... positos in illo loco ... videtis; Sest. 83. equitis Romani .. esse filium criminis *in* loco poni; Cael. 4. tune etiam ... ausus es meum discessum illum ... *in* maledicti et contumeliae loco ponere? Piso 31. tu luctum senatus ... in maledicti loco pones? ib. 32. Oceanus ... vix videtur tot res ... tam distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.

porto ex: quo ex loco ... ne portarent? Verr. III, 191. — in: cum ... in eum locum (frumentum) ... portare nollet; ib. 189. in quem locum ne portarent? ib. 191.

praecipito ex: qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; Caecin. 50.

procedo in: si in istum locum processerint; Cael. 67.

produco in: cum in eum locum productus est; Font. 27.

proficiscor ex: ab homine ... non ex equestri loco profecto; Verr. II, 174. — in: ut ... certum in locum proficiscerentur; Tull. 25.

progredior in: illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. non horreo in hunc locum progredi; leg. agr. II, 101. cogita, quem in locum sis progressus; Catil. III, 12.

propono in: libelli in celeberrimis locis proponuntur; Quinct. 50.

quaero in: id in hoc loco quaeretis; Verr. III, 40.

recipio ex: cum se ex hisce locis reciperent; Verr. IV, 21.

refero de: ut de locis ... religiosis ... referretis; har. resp. 11. — in: cum idem animus vinclis corporis liberatus in eum se locum, unde ortus esset, rettulisset; Scaur. 3, § 4.

reicio in: reiectus austro sum in eum ipsum locum, unde conscenderam; Phil. I, 7.

relinquo in: ausum esse ... in eo loco ... audaciae suae monumentum .. relinquere? Verr. I, 129. ut multis in locis notas ... relinqui velint; ib. II, 115. nihil in locis communibus (reliquit); ib. IV, 2. neque tamen ullo in publico aut religioso loco signum ... reliquisse (eum); Sest. 94.

repello ex: veritas ... ex hoc loco repulsa ... locum ... reperire non poterit; Quinct. 5.

reperio in: in eis locis vestigia ... reperiuntur; Verr. IV, 107.

repono in: in eo me ||eo|| loco ... reposuistis; Quir. 17.

respondeo de: de locis religiosis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7.

restituo in: restitue in hunc locum; Caecin. 88. ut in eum ipsum locum restituatur; ib. in eum locum restituas; ib.

revertor ad: ut etiam bestiae ... ad eum locum, ubi pastae sunt aliquando, revertantur, Cluent. 67.

sedeo in: hoc ipso in loco ... sedebat; Cluent. 54. cur tu in isto loco sedeas? ib. 147.

sto in: quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; Piso 93.

struo in: nullum locum praetermisit, in quo non strueret insidias aliquas; Cluent. 190.

subdo in: quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12.

subicio e, in: nescis me praetorem primum esse factum, te ... e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B, VIII, 5.

subsido in: cur neque ante occurrit ... nec eo in loco subsedit, quo ille noctu venturus esset? Milo 51.

subsortior in: subsortiemur .. in M. Metelli locum; Verr. a. pr. 30. quos in horum locum subsortitus ||sortitus|| esses; ib. I, 51.

substituo in: Verres in eorum (patronorum) locum substitutus est; Verr. IV, 89. in eorum locum ... substituere ... coepit civis Romanos; ib. V, 72.

succedo in: nondum in Cn. Pompei locum ... repetinus heres successerat; Phil. II, 62.

sum ex: quod (frumentum) ex eo loco sit; Verr. III, 173. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15. — in: quae (statua) erat apud ipsos in celeberrimo urbis loco; Verr. II, 159. in quibus (locis) [es]; ib. III, 193. cum esset (frumentum) ... quibusvis in locis; ib. 194. quo (loco) in summo est aequata agri planities; ib. IV, 107. in aperto ... loco signa duo sunt; ib. 110. quarum (palmarum) erat in illis locis ... multitudo; ib. V, 87. qui omnino in eo loco ... numquam fuit; Caecin. 49. quam .. in omnibus locis nundinationem ... fore putatis? leg. agr. I, 9. cum ... in locis .. illis etiam nunc belli nomen reliquum sit; ib. II, 52. nolite existimare .. non ... eandem omnibus in locis esse ... impudentiam; Flacc. 48. quo in loco populi Romani nomen sit; Sulla 43. cum in eisdem locis ... fuisset; ib. 56. qui (Plancius) ... in filii loco fuisset; sen. 35. in quo (loco) vestris beneficiis fueram; Quir. 17. quo minus essem ... in eo loco; dom. 82. in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiemini; ib. 103. quoniam C. Caesar ... in eis est nunc locis; Balb. 64. ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; Piso 97. qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28. cum plurimi ... in eis locis solent esse; ib. 65. scimusne ... quibus in locis nunc sit Lentonis Caesennii VIIviralis auctoritas? Phil. XII, 23.

supersum in: ornamentorum quod superfuit in ... communibus locis; dom. 111.

suppono in: in eorum locum ... supponere coepit civis Romanos; Verr. V, 72. cum volgo loquerentur suppositum in eius locum, quem pro illo probare velles; ib. 78. non esset difficile alium in suppositi locum supponere; ib. 79.

teneo in: tenentur uno in loco HS IↃCXL; Cluent. 82.

tollo ex: signum ... ex illo ... antiquissimo loco sustulerunt; Verr. IV, 99. senatus in loco augusto ... aram tollendam ... censuit; dom. 137.

vagor in: si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... illis in locis vagari; leg. agr. II, 54.

venio ad: veniam ... ad hunc locum; Sex. Rosc. 78. cum ad id loci venero; Cael. 18. — in: cum in ea ipsa loca venisti; Verr. I, 47. quod (oppidum) ab Aenea ... in haec loca veniente conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. quem in locum ... venires; Caecin. 66. quem in locum venire voluit; ib. 80. quaerebat, cur in eius modi locum tam abditum ... venisset; Cluent. 58. quid .. stultius quam equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum, ubi parendum alteri et serviendum sit? Rab. Post. 22. confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; ib. 24. potestas modo veniendi in hunc locum sit; Phil. I, 14.

versor in: intellego quam .. difficili in loco verser; div. Caec. 36. in quibus locis .. versaris; Verr. III, 198. quae (bella) in his fere locis ... versata sunt; ib. IV, 103.

video in: narrat .. quo in loco viderit Quinctium; Quinct. 24. respondent illae (sacerdotes) praetoris in eo loco servos esse visos; Verr. IV, 100. Romam quae apportata sunt, ... aliis in locis videmus; ib. 121. cruorem in locis pluribus ... se vidisse dicunt; Tull. 24. quis eum .. non modo in patroni, sed in laudatoris aut advocati loco viderat? Cluent. 110.

III. **nach Adjectiven und Adverbien: 1. Genetiv**: eo: res erat et causa nostra eo iam loci; Sest. 68.

2. **Ablativ**: dignus: adulescens (est) ... dignus illo loco ac nomine; Verr. III, 159. digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1.

3. **mit Präpositionen**: clarus, nobilis in: quis Platorem ex Orestide, ... hominem in illis locis clarum ac nobilem, ... ad nostrum ... imperatorem venisse nescit? har. resp. 35.

simul cum: victoria ... religionem simul cum loco recuperavit; Verr. IV, 78.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv**: aditus: aditum huius loci ... fugerunt; leg. agr. II, 6. pleni (sunt) omnes aditus huius templi ac loci; Catil. IV, 14.

amoenitas: amoenitas eum .. locorum ... retinet; prov. cons. 29.

auctoritas: cum antea per aetatem nondum huius auctoritatem loci attingere auderem; imp. Pomp. 1.

celebritas: praesertim cum ... celebritas loci suspicionem desidiae tollat; Scaur. 19.

claustra: eis claustra loci committenda non existimavit; Verr. V, 84. erat .. posita ... sic, ut terra claustra locorum teneret; leg. agr. II, 87.

comes: amoeni loci ... comes est extrema saltatio; Muren. 13.

cupiditas: cum loci illius ... cupiditate flagraret; dom. 107.

finis: f. II, 1. termino.

insolentia: moveor .. loci ipsius insolentia; Deiot. 5.

latibula: defendendi facilis est cautio ... latibulis occultorum locorum; Flacc. 31.

longinquitas: nimia longinquitate locorum ... commovebatur; imp. Pomp. 23.

memoria: o acerbam mihi .. memoriam .. illius .. loci! Planc. 99.

mos: ni vererer ne hoc ipsum genus orationis ... ab huius loci more abhorreret; Piso 71.

mulieres: ut ... mulieres omnis fortunae ac loci ... viderentur laetari; Piso 52.

mutatio: fit magna mutatio loci; Quinct 12.

natura; quae (urbs) ... loci natura terra ac mari clauderetur; Verr. II, 4. haec natura esse loci .. dicitur; ib. V, 26. classis ... loci ipsius natura ... superata est; ib. 98. Karthaginienses fraudulenti ... non genere, sed natura loci; leg. agr. II, 95.

nomen: ut ... memoria .. nomine loci notaretur; dom. 101. cuius litteris .. celebrantur aures cotidie meae novis nominibus ... locorum; prov. cons. 22.

opportunitas: in armis ... locorum opportunitas (multum iuvat); Marcell. 6.

portentum: ut hoc portentum huius loci ... viderem; Fr. A, V, 1.

propinquitas: propinquitas locorum ad utram partem hoc loco profertur? Verr. V, 6. praesertim cum propinquitas ... loci suspicionem desidiae tollat; Scaur. 45.

ratio: quod si portu solventibus ei, qui iam in portum ex alto invehuntur, praedicere ... solent ... rationem ... locorum; Muren. 4.

spes: qui ipsius loci spe facere impetum cogitarat; Milo 53.

vestigium: in negotio ... nullum vestigium (est) .. loci; Cael. 55. funestum illud animal ... eodem loci vestigio ... abstulisti; Piso 21.

vicini: adsunt vicini eius loci; har. resp. 32.

2. **Ablativ**: alqs: dicere ex hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco; Phil. VII, 15.

adulescens: summo loco adulescens; Muren. 73.

homines: qui (cursus) semper patuerit hominibus hoc nostro equestri loco; Planc. 17.

3. **mit Präpositionen**: aditus in: in eum ipsum locum aditus erat nemini; Verr. V, 30.

iter per: cum iter per .. loca sola faceret cum Pompuleno; Fr. B, 11, 5.

legatus in: tu in isdem locis legatus quaestorius oppida ... vexanda curasti; Verr. I, 56.

reditus ex: ex eis locis ... reditus ... quaereretur; imp. Pomp. 24.

V. **Umstand: 1. Accusativ**: coge ut ad aquam tibi ... frumentum admetiantur vel Phintiam vel Halaesam vel Catinam, loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192.

2. **Ablativ**: debilitari: quoniam ... actio .. maximae causae debilitatur loco; Deiot. 7.

decorare: qui oppidum ... ex pecunia sua locis communibus ... decoravit; Verr. II, 112.

dividi: putasne te posse ... ea, quem ad modum locis temporibusque divisa sunt, sic criminibus et oratione distinguere? div. Caec. 38.

esse: Henna ... est loco perexcelso atque edito; Verr. IV, 10. quod erat eius modi loco (Phaselis); ib. 21. ut ne adversarii ... meliore loco esse videantur; Tull. 2. quod eo loco fuit, ita tulerunt, ut ..; Cluent. 112. pater .. fuit equestri loco; Muren. 16. ut meliore simus loco; har. resp. 61.

excurrere, imminere: deleta Karthago est, quod ... ipsa natura ac loco ... excurrere ex Africa, imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

inferior: dubitamus, quo ore homines inferiores loco ... solitus sit appellare? Verr. I, 127.

infinitus: domuisti gentis ... locis infinitas; Marcell. 8.

mutari: victoria ... loco mutata religionem .. non amisit; Verr. IV, 78.

nasci: ut nemo nostro loco natus adsequi (eos) possit; Quinct. 31. qui eodem loco nati sunt; Sex. Rosc. 149. qui ... essent ... eodem ... loco nati; Verr. III, 62. adulescentem illo loco natum ... nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum; ib. IV, 42. cum .. pateretur ... uxor .. honesta loco nata; ib. V, 31. dicit ... Heraclius .. homo domi suae nobilissimo loco natus; ib. 111. habent in matrimonio Caesenniam ... summo loco natam ... feminam; Caecin. 10. si quis ignobili loco natus ita vivit, ut ..; Cluent. 111. summo loco nati; Catil. IV, 16. adulescens .. honesto loco natus; Flacc. 18. cum .. sis illo loco natus; ib. 70. ibi natus est loco nobili; Arch. 4. hunc ... honestissimo loco natum esse concedis; Balb. 6. quo quisque loco nostrum est .. natus; ib. 18. si esset summo loco natus (Plancius); Planc. 60. quosdam .. senatores, summo loco natos, ...

Neapoli ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. cum sector sis isto loco natus; Phil. II, 65.

oriri: quem equestri ortum loco consulem videt; leg. agr. I, 27. haec pari loco orti sunt innumerabiles alii consecuti; Planc. 60.

ornari: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum loco, ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

zum Satz: me priore loco causam dicere; Quinct. 8. se ... de capite suo priore loco causam esse dicturum; ib. 31. ut ... causam capitis ... priore loco diceret; ib. 32. ut ... is posteriore loco diceret; ib. 33. nos ... priore loco causam dicere intellegis; ib. 34. causam priore loco dicat; ib. 43. „nisi tu ante novo modo priore loco dixeris"; ib. 71. fides huius multis locis cognita (est); ib. 75. horribilius est priore loco dicere (causam capitis); ib. 95. codicem testis loco recitare adrogantiae est; Qu. Rosc. 5. hoc loco ... scire cupio; ib. 40. hoc ego loco soluto ... sum animo; ib. 43. ut ... certo loco ... uni cuique respondeam; div. Caec. 50. praetorem quaestori .. parentis loco esse oportere; ib. 61. cogita ... quo loco sis; Verr. a. pr. 51. non dicam hoc loco; ib. I, 45. alio loco ... considerabimus; ib. 61. non .. hoc potest hoc loco dici; ib. 118. cum suo quemque loco lapidem reponeret; ib. 146. qua ratione isti (civitas) amica sit dicetur certo loco; ib. II, 13. vobis alio loco ut se tota res habeat, ... demonstrabitur; ib. 15. in cuius testamento quodam loco, si commissum quid esset, multa erat Veneri; ib. 25. accipite ... facinus ... multis locis .. commemoratum; ib. 82. hasce eius cupiditates exponam alio loco; ib. 88. ut .. istius nequitiam ... eo praesertim ... loco ... cognoscatis; ib. 134. alio loco de aratorum animo ... videro; ib. 150. huius statuae locis omnibus (sunt); ib. 154. quae vobis alio loco planius explicabuntur; ib. 184. haec .. dicentur alio loco; ib. III, 10. de paucitate aratorum alio loco dicam; ib. 80. quo loco velint frumentum accipere; ib. 190. in Sicilia .. quid interesset quo loco daret? ib. 192. qui habent oppidum opportuno loco; ib. IV, 21. hoc loco ... te appello; ib. 69. moveri aliquot locis servitium suspicor; ib. V, 9. quid hoc loco potes dicere? ib. 11. quo loco mihi non praetermittenda videtur ... diligentia; ib. 28. pulcherrimo loco stativa sibi castra faciebat; ib. 29. quid mihi hoc loco respondebis? ib. 45. celeberrimo loco ... aedificari ... navem; ib. 46. quod alio loco antea dixi; ib. 58. quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem ... amoeno .. et ab arbitris remoto loco; ib. 80. hoc loco ... fecit, ut defenderet; Tull. 35. decimo .. loco testis exspectatus .. dixit; Caecin. 28. certis locis ... homines conlocati; ib. 41. hoc loco .. dixisti; ib. 67. hoc loco .. accidit; ib. 77. de Lucullo dicam alio loco; imp. Pomp. 10. sinite hoc loco ... praeterire; ib. 25. auctoritatem apud vos multis locis .. valuisse; ib. 51. non dicam hoc loco; ib. 60. hoc loco faciendum mihi .. est, ut ... exponam; Cluent. 10. cum id multis locis fecisset; ib. 41. hoc loco causa testibus ... premebatur; ib. 53. negate .. meo loco; ib. 65. licet ... hoc praesertim loco confiteri; ib. 79. hoc loco pro te dico; ib. 149. non eo loco, quo debuit, ... verbum fecit; ib. 185. posse quibuscumque locis velint ... privata publicare; leg. agr. II, 57. quamquam est uno loco condicio melior externae victoriae quam domesticae; Catil. IV, 22. ostendam alio loco, quantum ... intersit; Muren. 4. quo loco si tibi hoc sumis; ib. 15. nisi hoc loco ... salutem ... tenuerimus; Flacc. 4. credo significari isto illo loco illum; ib. 45. alio loco quaeram; ib. 55. quo loco etiam atque etiam facite, ut ..; ib. 57. multis .. locis mihi .. data facultas est; Sulla 2. hoc loco in L. Caecilium invectus est; ib. 62. quem ... tertio loco sententiam rogaras; sen. 17. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. filii tibi loco ... esse potuerit; dom. 36. aliquot locis iudicasse te; ib. 42. ne me meo loco censor in senatum legeret? ib. 82. dixit se ... meo loco senatorem recitaturum fuisse; dom. 84. causa ... duobus locis dicta; har. resp. 12. qui ... illo ipso in sacello, stato loco, anniversaria factitarint; ib. 32. tu hoc loco laudas Milonem; Sest. 86. nollem idem alio loco dixisset; ib. 102. tribus locis significari maxime populi Romani iudicium .. potest; ib. 106. quos .. non appello hoc loco; ib. 108. mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; ib. 119. hoc loco quaero; Vatin. 20. si ... strumae ... aliis iam se locis conlocarunt; ib. 39. nihil dicam hoc loco de me; Cael. 9. illud tempus aetatis ... hoc loco defendo; ib. 10. quo loco possum dicere id; ib. 18. hortos ... diligenter eo loco parasti; ib. 36. quo loco conlocati fuerant; ib. 65. hoc .. loco ... C. Aesernii damnatio praedicatur; ib. 71. illum .. amico animo me habere eodem loco quo principem civem .. sentiebam; prov. cons. 41. ego, quantum ei debeam, alio loco; Balb. 1. hoc totum agetur alio loco; Planc. 8. de qua (tribu) dicam alio loco; ib. 21. quo loco quaero ex te; ib. 70. quo ... loco ... purgasti inimicos meos; ib. 71. hoc loco ... L. Racilii divina in me merita commemoras; ib. 77. non nihil egisti hoc loco; ib. 83. iecit quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. 4 § 5. Appium Claudium ... nullo loco .. vituperabo; ib. 31. ego senatum defendam hoc loco? Rab. Post. 6. omni .. loco debeo (defendere senatum); ib. quem .. loco, quem tempore ... non est ausus, hunc ... iniquo loco, alieno tempore ... non dubitavit occidere? Milo 41. excelso loco superiorem se fore putarat Milo? ib. 53. horam unam ... eodem loco armatos, ut conlocati fuerant, retinere magnum fuit? Deiot. 19. qui sententiam consulari loco dicunt; Phil. I, 15. „armati in praesidiis multis locis conlocabuntur"; ib. 25. at etiam quodam loco facetus esse voluisti; ib. II, 19. dicam alio loco .. de Leontino agro; ib. 43. fuit ... lauta supellex et magnifica multis locis; ib. 66. totos dies potabatur atque id locis pluribus; ib. 67. quem patris loco ... colere debebas; ib. 99. praeclare et loco ... factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; ib. IV, 5. quo alio loco in foro velit (statuam sibi statui); ib. V, 41. C. Caesarem ... sententiam .. loco praetorio dicere; ib. 46. secundo .. loco (vellem), ne alterius labori inviderent; ib. VIII, 31. quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; ib. XIII, 27. qui hoc loco sententias dicimus; ib. XIV, 19. uno die locis pluribus res publica est conservata; ib. 28. somnum isto loco vix tenebamus; Fr. B, IX, 5. quo loco ita fuit caecus; ib. XIII, IV, 8. vgl. 2. in; Sest. 3.

2. Präpositionen: de: causam cum agam ... de loco superiore; Verr. I, 14. primum ipse in Sicilia ... de loco superiore dixerat; ib. II, 102. qui haec ... palam de loco superiore ageret; ib. IV, 49. haec ... agebantur ... de loco superiore; ib. 86. sequitur de locis .. religiosis; har. resp. 30. complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum; Milo 29.

ex: quod agam ex eo loco; Verr. a. pr. 36. quicumque senator voluerat fieri ... quamvis ex eo loco; ib. II, 121. in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; ib. 184. ut quidque ex illo loco dicetur; Font. 25. quod in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi causa talis oblata est; imp. Pomp. 3. Lucullum .. ex hoc loco esse laudatum; ib. 21. quod ex locis tam longinquis ... omnes huic se uni dediderunt; ib. 46. ex hoc ipso loco ... verba fecisti; ib. 52. quem ... potuisset ex illo loco testem ... constituere; Cluent. 168. finitores ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32. locare .. licet ... hoc aut illo ex loco; ib. 55. ex

hoc loco vendidit; ib. 56. audivit hanc rem ... ex hoc loco! ib. 58. audistis eodem ex loco; Quir. 17. solus ex privatis locis omnibus hoc ... habet; har. resp. 14. ut multi ex multis locis praedones ... minitarentur; Sest. 45. quae mihi .. ex eodem isto loco video esse dicenda; Vatin. 33.

extra: ut eum ... nemo extra illum locum videre posset; Verr. V, 30.

in: acc: NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM; Verr. IV, 9. in eorum locum ... cives Romani ... cruciati et necati (sunt); ib. V, 73. cogitarisne ... augur fieri in Q. Metelli locum? Vatin. 19. quid attinuerit fieri in eum locum constitutum; Cael. 61. qui consulatum in Bruti locum se petere profitetur; Phil. XI, 11. — abl.: quo in loco condicionem tuli; Quinct. 85. ignem ... in loco angusto fieri iussit; Verr. I, 45. alia alio in loco lacrimantes intuebantur; ib. 54. quo in loco ... accusari ... solebant; ib. te ista fefellit opinio ... multis in locis; ib. 88. [hoc illis] in beneficii loco deferendum (est); ib. II, 29. hoc in beneficii loco petitum est ab Apronio; ib. III, 114. petivit in beneficii loco; ib. 189. cum tibi ego frumentum ... in eis locis, in quibus ... rem geris, paratus sim dare; ib. 193. doceas oportebit aliquo in loco Siciliae ... ternis denariis tritici modium fuisse; ib. si ullo in loco provinciae frumentum tanti fuit; ib. 194. sacrarium .. est ... eadem religione ... qua in ceteris locis; ib. IV, 99. cultus ... in eis locis interisse arbitrantur; ib. 114. quae disperse a me multis in locis dicentur; ib. 116. in quibus (locis) te habere nihil licet; ib. V, 45. naves uno in loco moliebantur; ib. 88. in eo ipso loco ... servos M. Tullii occidere iure non potuisti; Tull. 53. in his locis ... portorium esse exactum; Font. 19. quantum in .. locis desertis audacia potest; Caecin. 1. illud vero nullo modo potest [deiectus esse quisquam] non modo qui tactus non sit, sed ne in aequo quidem et plano loco; ib. 50. in quo loco sit facta vis; ib. 85. cum duobus in locis .. maxime .. diversis ... bellum ... gereretur; imp. Pomp. 9. omnes .. in eis locis Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum intuentur; ib. 41. nullo in loco ... pares esse poteramus; ib. 55. in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. aliis in locis parum firmamenti ... veritas habet; ib. doce ... quid ... in maledicti loco sit obiectum; ib. 62. viris, quibus in locis ipsis videatur, vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. AGROS ADSIGNENT, QUIBUS IN LOCIS VELINT; ib. 17. hoc in loco dicam; ib. II, 6. hoc eodem in loco personam hanc imposuistis; ib. 49. PERMITTITUR ... UT VENDANT QUIBUSCUMQUE IN LOCIS VIDEATUR; ib. 55. primum quaero, quos agros et quibus in locis (iubeat emi)? ib. 66. Capua planissimo in loco explicata; ib. 96. ut tecum agam ... isto in loco; Muren. 10. cum recte atque in loco constitissent; ib. 26. quo in loco ... respondebo; ib. 54. omni in ... loco ferrum flammamque metuemus; ib. 85. quibus in locis ... factum esse consulem Murenam nuntii .. celebrarant; ib. 89. quo in loco ... errasset; Flacc. 72. quo in loco nobis vita ... proderit? Sulla 77. delubrum cum in urbis clarissimo loco ... inchoares; dom. 132. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... DEDICASSET; ib. 136. ut ... vota ... in illo loco ... persolverent; har. resp. 28. statuo .. a me in hac causa atque hoc extremo dicendi loco pietatis ... partis esse susceptas; Sest. 8. in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; ib. 118. quaeso hoc in loco .. ne ..; ib. 119. quod in .. locis .. publicis factum reprehenderet; Cael. 54. cui quo in loco traditum (est venenum)? ib. 58. cum .. eius praedae ... partim etiam in illis locis, ubi omnia diripuit, emptiones (devorassent); Piso 48. quo in loco mihi libertus praeclaro imperatori domum ... conduxerat; ib. 61. qui (cives) in eis locis negotiantur; ib. 96. an in eo loco est .. exspectatus ab eo? Milo 58. non fuisse credo fas ... ullo in loco potius mortem lacerari quam in quo vita esset damnata; ib. 86. quo in loco Deiotarum talem erga te cognovisti; Deiot. 19. quo in loco plurimae res venierunt et veneunt; Phil. II, 95. seu quo in loco videbitur; ib. IX, 17. statueram ... nihil de illo neque apud vos, neque alio ullo in loco dicere; Fr. B, XIII, I, 1. verum tamen ceteris * sit ignoscere, *ei* vero *qui praedium habeat* in illo loco, nullo modo; ib. IV, 2.

pro: Habitus ... pro loco, pro antiquitate generis sui ... tantae voluntati Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. quae ab hoc pro facultate huius, pro loco facta sunt; Balb. 59.

logus, Scherz, Wortspiel: te certo scio omnis logos, qui ludis dicti sunt, animadvertisse; Fr. B, IX, 6.

longe, weit, fern, bei weitem, lange: I. **bei Verben:** abeo: ne longius abeam; Sex. Rosc. 47. ut ne longius abeam; Caecin. 95.

aberro: ne ... ab eo ... longius aberret oratio; Caecin. 55.

abhorreo: a quo mea longissime ratio .. abhorrebat; Verr. II, 10. longe ab ista suspicione abhorrere debet; Cael. 10. a qua (cupiditate) te longe dixisti abhorrere; Piso 62. etsi a veritate longe ... res abhorrebat; Deiot. 17.

absum: „longe absum ab eius modi crimine“; Sex. Rosc. 94. quam longe tu te ab his rebus abesse arbitrare; div. Caec. 40. castellum, ... a quo ... non longe abest; Caecin. 20. copiae non longe absunt; imp. Pomp. 15. cuius aetas a senatorio gradu longe abesset; ib. 61. quam longe videtur a carcere atque a vinculis abesse debere? Catil. I, 19. longe abest a me .. suspicio; Sulla 26. Sulla ... longe afuit; ib. 53. multo etiam longius (afuit); ib. cum longe tempus muneris abesset; ib. 54. cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18. quoniam C. Caesar abest longissime; Balb. 64. cum longe afuisses; Piso 54. qui longissime a te afuit; Planc. 17. quod abest longissime; Deiot. 35. alterum longe abesse; Fr. B, VI, 23. longe te a pulchris abesse sensisti; ib. XIII, v, 4.

antecello: quae (aedes) longe ceteris antecellant; Verr. IV, 118. quae (civitas) longe ... ceteris civitatibus antecellit; leg. agr. II, 29. dicendi consuetudo longe ... isti vestrae exercitationi ad honorem antecellit; Muren. 29.

aufero: quam longe hunc ab hoc genere cognatio ... abstulisset; sen. 15.

bello: proprium populi Romani, longe a domo bellare; imp. Pomp. 32.

cogito: si nihil longius, quam vitae termini postulabant, ... de se et gloria sua cogitasset; Rabir. 29.

conloco: ei sese Thermis conlocarant in eisdem agri finibus nec longe ab oppido antiquo; Verr. II, 86.

contexo: longius .. mihi contexere hoc carmen liceret; Cael. 18.

diffundo: o Cn. Pompei sic .. longe .. diffusa laus! Balb. 13.

digredior: huc longius quam voluntas fuit... digressa est oratio mea; Verr. III, 163.

diiungo, disiungo: res sunt .. longe a communi salute diiunctae; har. resp. 53. si apud Atheniensis .. longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant qui ..; Sest. 141. possum dicere mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; Cael. 53. ea, quae sunt logissime disiuncta; Piso 3.

discedo: ipse .. tyrannus non discedebat longius; Verr. IV, 51. videte, ... quam longe videar ... discedere; Font. 12.

dispergo: bellum ... tam longe .. dispersum; imp. Pomp. 35.

erro: cum te quidam non longe a porta cum lictoribus errantem visum esse narraret; Piso 54.
insequor: insequar longius; Verr. III, 51.
penetro: Ditem non longe a Syracusis penetrasse; Verr. IV, 107.
pergo: pergam ... longius; Verr. III, 51.
persequor: quod non persequar longius; Sex. Rosc. 83.
peto: paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 11.
pono: eius non longe a Tanagra simulacrum ... positum fuit; dom. 111.
praepono: ita factum, ut .. hominibus longe praeponerer; leg. agr. II, 7.
praesto: vides ... digressum meum ... ita longe tuo praestitisse; Piso 63.
procedo: Heraclius ille et Epicrates longe mihi ob viam ... processerunt; Verr. II, 65. procedit saepe longius; Cluent. 112. longius processit; har. resp. 48. in dando ... et credendo processit longius; Rab. Post. 5. C. Caesari ... ob viam longissime processisti; Phil. II, 78.
profero: videntur ... magistri finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65.
proficiscor: tam longe ab suis sedibus profectae sunt; Font. 30.
progredior: progrediar longius; Verr. III, 144. longius progressus est Minucius; ib. 150. progredientur longius; leg. agr. II, 97. me ... iracundia longius prope progressum arbitrabantur; har. resp. 3. nec longius progrediar, quam me mea fides .. coget; Cael. 32. quod ille ... longius progredi non possit; Phil. II, 9.
prolabor: me longius esse prolapsum; Caecin. 101.
propello: si paulo etiam longius ... Caecilium ... amor propulisset; Sulla 64.
prospicio: ut .. Magium intellegatis non longe animo prospexisse morientem; Cluent. 34.
proveho: paulo longius oratio mea provecta est; Qu. Rosc. 31. resistentem longius, quam voluit .. aura provexit; har. resp. 43.
provideo: est .. vestri consilii ... in posterum quam longissime providere; Phil. VII, 19
recedo: ut longius a verbo recedamus; Caecin. 58.
removeo: cum .. a ... pudore longissime remotus sis; leg. agr. II, 31.
respicio: quoad longissime potest mens mea respicere; Arch. 1.
serpo: serpit hoc malum ... longius quam putatis; Rab. Post. 15.
sum: Bidis oppidum est ... non longe a Syracusis; Verr. II, 53. Herculis templum est non longe ... a foro; ib. IV, 94. ab eo oppido non longe in promunturio fanum est; ib. 103. Verrem esse non longe a Tempsa; ib. V, 41. qui locus est non longe a Syracusis; ib. 63. longe *est* .. a Tiberi ad Caicum; Flacc. 72. si ... est ... non longe a domo; Phil. XII, 23.
supero: longe omnis multumque superabit; Verr. V, 115. ut longe superiores omnis ... superarem; Quir. 9. qui cum longe omnis belli gloria ... superaret; Phil. XI, 18.
vagor: vagabitur .. tuum nomen longe; Marcell. 29.
II. **bei Adjectiven und Adverbien:** aliter: si longe aliter possedit; Quinct. 84. maiores nostri longe aliter ... de .. talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. longe aliter est; ib. 138. ad .. viros .. longe aliter atque ... dicta erant detulerunt; dom. 41. ne longe aliter omnia atque erant ad te delata cognosceres; Scaur. 28. quam ego causam longe aliter ... defendi; Fr. B, VI, 16.
alius: longe alia ratione .. ad .. causam ... venio; Caecin. 3. lux .. longe alia est solis ac lychnorum; Cael. 67. C. Caesaris longe aliam video fuisse rationem; prov. cons. 82.
dispar: o fortunam longe disparem! Font. 49.
dissimilis: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.
diversus: eius .. filii longissime diversa ratio est; Phil. V, 49.
princeps: quem ... longe principem esse civitatis videbat; dom. 66.
secus: quod ego longe secus existimo; Muren. 81. equidem longe secus sentio; Balb. 29. quod est longe secus; Planc. 93.
Superlative: hominem longe audacissimum habuimus in civitate; Sex. Rosc. 83. huius longe primus civitatis est Epicrates; Verr. II, 53. hominis ... longe ingeniosissimi; Font. 39. homo longe eloquentissimus; Caecin. 53. quorum in hac civitate longe maxima consilia atque ingenia fuerunt; Rabir. 26.
III. **zum Satz:** non longe a gradibus Aureliis haec causa dicitur; Flacc. 66.

longinquitas, Langwierigkeit, Abgelegenheit: I. recreo ex: horum alter nondum ex longinquitate gravissimi morbi recreatus quicquid habuit virium; Phil. X, 16.
II. commoveri: nimia longinquitate locorum ... commovebantur; imp. Pomp. 23.

longinquus, weit, entfernt, fremd, langwierig: A. agri: „habet agros non nullos socer meus desertos atque longinquos; leg. agr. III, 14.
homo: isdem rebus est perturbatus homo longinquus; Deiot. 10.
hostis: ab externo hoste atque longinquo ... tecta defendunt; Catil. II, 29.
locus: locus intra Oceanum iam nullus est .. tam longinquus; Verr. III, 207. quod ex locis tam longinquis ... omnes huic se uni dediderunt; imp. Pomp. 46.
tempus: haec ad breve tempus audita longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (Z. 40).
B. a. inruo in: etsi aequabiliter ... in longinquos, in propinquos, in alienos, in suos inruebat; Milo 76.
b. commemoro: quid ego longinqua commemoro? imp. Pomp. 32.
mitto: ut longinqua mittamus; leg. agr. II, 78.

longitudo, Länge, lange Dauer: I. retardat: non illum ... longitudo itineris ... retardavit; Phil. IX, 2.
II. contineo: noctis longitudo stupris ... continebatur; Verr. V, 26.
III. propter: quas (litteras) ... propter longitudinem ... praetereundas puto; Flacc. 34.

longiusculus, ziemlich lang: quod ... epigramma ... fecisset ... versibus longiusculis; Arch. 25.

longus, lang, weit, ausgedehnt, langwierig, weitläufig: alqs: vereor ne longum me in enumerando ... putetis; Phil. XIII, 30.
alqd: quam aperte ... fecerit, longum est dicere; Verr. I, 156. ne hoc aut longius aut obscurius esse possit; ib. II, 190. nihil ei longius videbatur quam dum illud videret argentum; ib. IV, 39. longum est ... commemorare; ib. 135. longum est dicere mihi; Cluent. 36. ne longum sit; ib. 198. Catil. III, 10. longum est ... dicere; Cluent. 107. longum putavit; leg. agr. II, 38. quod ... Cethego nimium id longum videretur; Catil. III, 10. longum est ea dicere; Sest. 12. quid Oceano longius inveniri potest? prov. cons. 29. nec mihi longius quicquam est .. quam videre hominum voltus; Rab. Post. 35. longum est persequi ceteros; Phil. II, 27. nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; ib. V, 1.
dolor: „longus fuit dolor"; Phil. XI, 8.
error: Latonam ex longo errore ... confugisse Delum; Verr. I, 48.

intercalarius: Cephaloeditani decrerunt intercalarium xxxv dies longum; Verr. II, 130.

intervallum: longo intervallo iudicium ... hoc primum committitur; Sex. Rosc. 11. consuetudo longo intervallo repetita; div. Caec. 67. longo intervallo veterem consuetudinem rettuli; Verr. 1, 15. si cum animis vestris longo intervallo recordari ... naturam volueritis; Cluent. 70 satis longo intervallo [post] iterum advocantur; ib. 177. cum longo intervallo veneris; Muren. 21. interim neque longo intervallo libertus ... venit; Flacc. 47. longo intervallo Romam venis; ib. 70. satis longo intervallo ... venit Heracliam; Arch. 6. an ... laurea illa magnis periculis parta amittit longo intervallo viriditatem? prov. cons. 29. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; Phil. III, 6. hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. qui longo intervallo cum frequentis hic videt nos, tu sperat etiam liberos convenisse; ib. 32. longo intervallo ... ad spem libertatis exarsimus; ib. IV, 16. fuit .. longo intervallo ita liber senatus; ib. VI, 2.

iter: cum iter ingressus ero longum; Phil. XII, 22.

memoria: quae (memoria) si non esset longior quam haec vita; Phil. XIV, 32.

mensis: non numquam uno die longiorem mensem faciunt; Verr. II, 129.

nox: longa interposita nocte; Sest. 74.

obiurgatio: deliciarum obiurgatio fuit longa; Cael. 27.

opinio: si paulo longior opinio mortis Sestii fuisset; Sest. 82.

oratio: ut hoc statuatis, ... oratione longa nihil opus fuisse; Verr. a. pr. 56. explicat orationem sane longam; leg. agr. II, 13. de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. quid ego ad id longam orationem comparem? ib. quid haec mea oratio tam longa ... velit; Sest. 31. longiorem orationem causa forsitan postulet; Ligar. 38. ecquid reperies ex tam longa oratione mea? Phil. II, 111.

processio: ut ... a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24.

prooemium: incipit longo et alte petito prooemio respondere; Cluent. 58.

semihora: intellegis mihi semihoram istam nimium longam fuisse; Rabir. 9.

spatium: in tam longo spatio numquam te Appii Claudii nepotem esse recordatus es? Fr. B, XIII, v, 3.

tempus: breve tempus longum est imparatis; Phil. III, 2.

vectura: ostendam in aedibus privatis longa .. vectura columnas ... locatas; Verr. I, 147.

via: patebat via ... longa; Phil. XI, 4.

vita: incertum est quam longa cuiusque nostrum vita futura sit; Verr. I, 153.

loquacitas, Geschwätzigkeit: ut ... tuam ... loquacitatem paucis meis interrogationibus irretitam retardarem; Vatin. 2.

loquaciter, geschwätzig: huic tam loquaciter litigioso responderet ille; Muren. 26.

loquax, geschwätzig, redselig: homo: homo ineptus et loquax; Flacc. 42. homo ... loquacissimus obmutuit; ib. 48.

orator: „spernitur orator“ ... odiosus in dicendo ac loquax; Muren. 30.

Sicilia: hanc loquacem Siciliam non despexit; Fr. B, XIII, iii, 2.

testis: impudentissimus loquacissimusque (testis) deligitur; Flacc. 11.

loquor, sprechen, reden, sagen, nennen, im Munde führen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** quoniam libere loqui non licet; imp. Pomp. 13.

2. **persönlich:** alqs: re .. vera palam loquitur (Quinctius); Quinct. 55. fatetur se ... non ad voluntatem loqui posse; ib. 93. desinant .. dicere male aliquem locutum esse; Sex. Rosc. 140. si qui vere ac libere locutus sit; ib. tamen in aliena causa loquere? div. Caec. 21. vere loquar; Verr. a. pr. 20. pro se quisque ... ad populum loquebatur; ib. 1, 68. cum in eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; ib. 69. loquitur C. Mustius; ib. 138. videor .. mihi .. liberius apud vos pro Siculis loqui debere; ib. II, 11. ne ille quidem obscure locutus est; ib. 48. perinde loquor, quasi ... sit iniquitas .. reprehendenda; ib. III, 48. cum ... summa cum auctoritate esset locutus; ib. 62. Latine me scitote, non accusatorie loqui; ib. IV, 2. in quo (conventu) ego cum loquerer; ib. 110. incipit is loqui; ib. 138. quod .. apud Graecos Graece locutus essem; ib. 147. cum loqui coepit; ib. 148. cum ... pro eis ... M. Marius loqueretur; ib. V, 40. non palam cum Timarchide loquebantur? ib. 120. cum loquar apud senatores; ib. 171. si Latine loqui volumus; Caecin. 60. nec diutius vixit, quam locuta est; Cluent. 30. quibuscum loqui consuesset; ib. 71. quem ad modum ipsi loquebantur; leg. agr. II, 92. sic .. iam tecum loquar; Catil. I, 16, quid exspectas auctoritatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perspicis? ib. 20. ut solent loqui; Muren. 71. nonne vobis Numa Pompilius videtur loqui? dom. 127. qui .. nobiscum loqui possetis? har. resp. 25. qui ... hominibus omnia timentibus tacendo loqui ... videbantur; Sest. 40. quis ... non indignissimum facinus putavit illum .. loqui? ib. 108. ut ipsi loquuntur; ib. 115. prius quam loqui coepisti; Vatin. 4. qui ... pro me loquatur; Cael. 33. qui ... sic loquetur; ib. ipse tecum ... loquor; ib. 35. eum putato tecum loqui; ib. 36. quibus ... loqui ... licebat; ib. 40. in ea .. re sic sum locutus, ut omnes intellegerent; prov. cons. 28. in hominum eruditissimorum et humanissimorum coetu loquor; Piso 68. poëtarum more cum locutus ||collocutus|| *sum*; ib. 73. nec loqui pro maerore potuit (hic); Planc. 99. sunt .. qui ita loquantur; Rab. Post. 38. mecum .. saepissime loquitur (Milo); Milo 94. neque .. prae lacrimis iam loqui possum; ib. 105. ad iudicem sic ... loquor; Ligar. 30. apud parentem loquor; ib. cum utilius esse arbitrer te ipsum quam me aut quemquam loqui tecum; ib. 38. idem illi ita mecum loquuntur; Phil. 1, 28. magno loquor cum dolore; ib. 31. qui apud talis viros tam impudenter loquare; ib. II, 16. hoc punctum temporis, quo loquor, defende; ib. 112. quis sic loquitur? ib. III, 22. qui ita locuti sunt; ib. V, 1. qui ita loquantur; ib. VI, 16. ei, qui plane et Latine loquuntur; ib. VII, 17. ita locutus est (Ser. Sulpicius); ib. IX, 9. qui ... mecum ita locutus est; ib. loquere cum ... genero tuo saepius quam ipse tecum; ib. X, 6. vir fortissimus Pansa sine causa paulo ante tam accurate locutus est tam diu? ib. XII, 6.

annales: ut annales populi Romani ... loquuntur; dom. 86.

Baiae: illae (Baiae) .. non loquuntur solum, verum etiam personant; Cael. 47.

causae: si causae ipsae pro se loqui possent; Cluent. 139.

consul: cum his (consul) ita loquitur; Verr. a. pr. 27.

femina: quae (femina) cum Verre loqueretur; Verr. IV, 102.

homines: ita loqui homines; Sex. Rosc. 28. sic .. homines inter se ... loquebantur; Verr. a. pr. 20. homines statim loqui; ib. V, 16. homines Latine non loquuntur; Caecin. 56. ut homines tum loquebantur; Cluent. 84. sic enim homines egentes et turbarum cupidi loquebantur; Fr. B, XV, ii, 7.

ignari: sicut volgo ignari rerum loquebantur; Sest. 15.
Italia: si cuncta Italia (mecum) loquatur; Catil. I, 27.
lex: (lex) ita loquitur; Cluent. 148.
monumenta: ut ... monumenta vetustatis loquuntur; dom. 86.
optimus: optimus ... quisque ita loquebatur; Verr. a. pr. 20.
patria: quae (patria) tecum ... quodam modo tacita loquitur; Catil. I, 18. si mecum patria ... loquatur; ib. 27.
populus: si una loqui voce possit (populus); Planc. 12.
provincia: si universa ... provincia loqui posset; div. Caec. 19.
res: res loquitur ipsa; Milo 53. ut eo tacente res ipsa loqueretur; ib. 66.
res publica: si omnis res publica (mecum) loquatur; Catil. I, 27.
senatus: loquebatur liberius senatus; Sest. 68.
Sicilia: Sicilia tota si una voce loqueretur; div. Caec. 19.
II. mit Ergänzung: 1. de: f. de, I. loquor (39 St.) B. II, S. 8 f.
2. indir. Frage: iudices cum ... palam .. loquerentur quid essent lege Papia ... iudicaturi; Balb. 52.
3. accus. c. infin.: loquebantur .. decumani palam ... perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; Verr. III, 130. quem omnes ... tuum negotium agere loquebantur; ib. 149. palam ut loquerentur te illam navem parare; ib. V, 46. cum volgo loquerentur suppositum in eius locum; ib. 78. me animo ... esse .. adflicto loquebantur; dom. 97. qui ... sua .. sibi propriora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40.
III. mit Object: alqm.: multi etiam Catilinam ... loquebantur; Milo 63.
alqd: id loquebatur Naevius; Quinct. 16. ne hoc quidem tecum locutus es; ib. 53. haec perinde loquor, quasi ... debueris ... P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83. non mehercule haec, quae loquor, crederem; Verr. III, 62. non intellegis haec, quae iam dudum loquor; ib. 83. hoc cum palam decumani tota provincia loquerentur; ib. 131. quid eos loqui (putasti)? ib. V, 46. utrum haec Messanae ... loqueretur; ib. 160. tantum loquuntur, quantum est satis; Caecin. 56. haec si tecum ... patria loquatur; Catil. I, 19. quamquam quid loquor? ib. 22. qui haec loquuntur; ib. II, 12. haec non ut vos ... excitarem locutus sum; ib. IV, 19. haec quamquam praesente L. Lucullo loquor; Muren. 20. ne ... aliquid ipse sua sponte loqueretur; ib. 26. hoc partiendae invidiae ... causa loquor; Sulla 9. id mandatu Sulla ... praetor se loqui dixit; ib. 65. haruspices haec loquuntur; har. resp. 37. *cum* ... Albinovanum ... multa tecum locutum dixeris; Vatin. 3. cum hic nihil loqueretur; ib. 11. nihil Baiae .. ipsae loquuntur? Cael. 47. nequaquam .. tantum erat, quantum homines loquebantur; ib. 75. quid ego contra Gaditanos loquar? Balb. 39. nihil comparandi causa loquar; Piso 8. quid loquar plura? ib. 79. „asperius .. locutus est aliquid aliquando"; Planc. 33. nihil horum sine magna cura et summa caritate vestri loquor; Rab. Post. 15. hoc eodem loquitur (Milo) voltu quo videtis; Milo 95. ut pro aliis etiam loquar quod de me ipse sentio; Marcell. 32. intellego quid loquar; Ligar. 15. licet quod cuique libet loquatur; Phil. I, 33. ne ei quidem ipsi, quod loquuntur, id sentiunt; ib. IV, 9. qui haec loquuntur; ib. VII, 3. haec ei loquuntur; ib. 4. iam video quae loquantur (illi); ib. X, 15. — de: quid ego de P. Sulpicio loquar? har. resp. 41. f. de, I. loquor (27 St.) B. II, S. 8 f.
portenta: multi ... illa portenta loquebantur; Milo 63.
vetera: vetera fortasse loquimur; har. resp. 32.

lorica, Panzer: I. tegit: quae (lorica) me tegeret; Muren. 52.
II. pono: in hoc fano loricas ... posuerat; Verr. IV, 97.
III. cum: descendi ... cum illa lata insignique lorica; Muren. 52. ambulat cum lorica; Flacc. 41.

lorum, Riemen, Zügel: I. omitto: si (puer) lorum omisit; har. resp. 23.
II. caedere: cum eum ... servi publici loris ceciderunt; Phil. VIII, 24. quem Antonius ... loris ... caedi iubebat; ib. XIII, 26.

lubricus, schlüpfrig, unsicher, gefährlich: cupiditas: quid .. stultius quam ... cupiditatem dominandi ... lubricam anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.
genus: lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68.
ratio: mihi ... lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5.
reprehensio: reliquorum factorum eius ... est ... reprehensio .. lubrica; Phil. II, 59.
via: quam (viam) ... lubricam esse ducebat; Flacc. 105. multas vias adulescentiae lubricas ostendit; Cael. 41.

lucellum, kleiner Gewinn, Profitchen: I. videtur: si Apronianum lucellum ac non praetoria praeda vobis videbitur; Verr. III, 72.
II. do: lucelli aliquid iussi sunt dare; Verr. III, 72.
facio: docuerunt vos quid lucelli fecerit homo non malus; Verr. III, 106.

luceo, hell, klar sein, leuchten, strahlen: I. unpersönlich: nondum lucebat; Sex. Rosc. 97. lucebat iam fere; Verr. V, 94. puer ... ante quam luceret, combustus est; Cluent. 27. simul atque luceret; Phil. VIII. 31.
II. ornamenta: illa ornamenta in virtute et industria posita lucent; Phil. XIII, 24.
res: cum res ipsa tot tam claris argumentis signisque luceat; Milo 61.
virtus: quae (virtus)... lucet in tenebris; Sest. 60.

lucror, ersparen, gewinnen: alqd: iste quod ... acceperat lucrabatur; Verr. V, 62. quid lucretur? Flacc. 33.
indicia: lucretur indicia veteris infamiae; Verr. I, 33.
stipendium: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali ...: missorum omne stipendium lucrari; Verr. V, 61.

lucrum, Gewinn, Vortheil: I, 1. veniunt: si ... posses probare, haec ad decumanos lucra venisse; Verr. III, 91.
2. Ausruf: o praeclarum lucrum! Phil. XIII, 41.
II, 1. accipio: accepto lucro; Verr. III, 67.
addo: lucrum (sese respondent) ... non additurus; Verr. III, 68. qua re putabas emptori lucrum addi oportere? ib. 71. ut ad med. DC HS XXX milia lucri statim sua voluntate civitas adderet; ib. 84. cogis eos plus lucri addere; ib. 89. cum tantum lucri voluerit addere is, cui, si decumas emisset, idem non liceret; ib. 150.
avello: avolsum est ... lucrum; Flacc. 57.
aufero: cum eius apparitores ... aliquanto plus ipsi lucri auferant; Verr. III, 87.
confero: populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI; Verr. 76.
contemno: qui tantum praesens lucrum ... contempserit; Verr. III, 150.
despicio: qui tantum praesens lucrum ... despexerit; Verr. III, 150.
devoro: quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57.
do: f. do, III. lucrum (10 St.) B. II, S. 144, a.
exigo: ab hac (civitate) .. haec frumentaria lu-

cra tamquam a mediterraneis exigebantur; Verr. III, 85.
facio: s. **facio**, III. lucrum (10 St.) B. II, S. 305, b.
ligurio: non reperietis hominem leviter haec improbissima lucra ligurientem; Verr. III, 177.
numero: numerare Valentio coguntur lucri HS xxx milia; Verr. III, 84.
2. sum: „quibus, utri nostrum ceciderint, lucro futurum est"; Phil. XIII, 39. „utri ceciderint .. lucro nobis futurum"; ib. 40.
3. dico de: de ... lucro dicam unius anni; Verr. III, 106.
do de: dat de lucro; Flacc. 91.
intersum inter: intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit; Phil. II, 115.
pono in: me hoc in lucro ponere ... patiantur; Flacc. 40.
revoco ad: qui ... reliquas res ad lucrum ... revocaverit; Phil. III, 30.
III. consors in: VOLO ... FRATERCULO TUO CREDAS ... consorti quidem in lucris; Verr. III, 155.
IV. magnitudo: ex lucri magnitudine coniecturam capiam; Verr. III, 111. quod magnitudo lucri obscuraret periculi magnitudinem; ib. 131.
nomen: tanto numero frumenti lucri nomine imperato; Verr. III, 73. a Tissensibus ... plus lucri nomine eripitur quam quantum omnino exararant; ib. 86. Apronium ccc milia modium tritici lucri nomine sustulisse? ib. 107.
V, 1. beatus: quo (lucro) te victore ... beata mors eorum futura sit; Phil. XIII, 41.
2. causa: qui chirographa Caesaris defendisset lucri sui causa; Phil. II, 109.
ex: perparvum ex illis magnis lucris ad se venire; Verr. III, 130.
prae: ut intellegatis ab isto prae lucro ... nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; Verr. III, 128.

luctor, ringen: ut ego tecum luctari ... debeam; Sulla 47.

luctuosus, voll Trauer, kläglich, traurig, jammervoll: alqd: luctuosum est tradi alteri cum bonis, luctuosius inimico: Quinct. 95. omnibus ... luctuosum videbatur; Verr. IV, 99. hoc si luctuosum est parentibus; ib. V, 119. quae ... si luctuosa sunt; Muren. 90. vinci luctuosum fore rei publicae putavi; Quir. 13. exire domo .. ad .. dolorem fuit luctuosum; har. resp. 50. quo quid ... luctuosius vidimus? Milo 90.
bellum: qui civile bellum tantum et tam luctuosum excitaverunt; Marcell. 18.
dies: o diem illum ... rei publicae luctuosum! Sest. 27. qui (dies) .. fuit omnibus bonis luctuosus; Sest. 53. praetereo illum ... luctuosum populo Romano diem; Fr. B, VIII, 19.
discessus: cuius (Metelli) .. de patria discessus ... ipsi ne luctuosus quidem visus est; sen. 25.
exitium: cum exercitus ... luctuosissimum exitium patriae comparasset; Sulla 33.
expugnatio: expugnatio ... quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50.
fax: iniecta fax est luctuosa rei publicae; har. resp. 45.
fortuna: cum in hac fortuna ... luctuosissima destitutus sit; Sulla 90.
non: non noctem illam .. luctuosam perhorrescet? Cael. 60. versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab. Post. 47.
praedicatio: quam ... huic ipsi luctuosam ... praedicationem futuram puto; leg. agr. II, 48.
querella: in illa querella ... luctuosa ... quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.
semen: huius luctuosissimi belli semen tu fuisti; Phil. II, 55.
spectaculum: o specaculum illud ... undis ipsis et litoribus luctuosum! Phil. X, 8.

luctus, Trauer: I. **absolut:** declarat: quid parentes sentiant ... patris ... luctus declarat; Cael. 4.
est: quem luctum ... Lampsacenorum (putatis fuisse)? Verr. I, 76. quantum luctum in hac urbe fuisse a nostris patribus accepimus? Milo 16.
pertinet: propterea quod ille .. luctus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfero: cui ... luctum mors patris attulit; Sex. Rosc. 13. attulit ... ipsius interitus rei publicae luctum; Catil. III, 24. nec tantum ... luctum senatui mors P. Clodii adferebat; Milo 13.
adimo: qui ... edicto .. suo non luctum patribus conscriptis ... ademerint; Planc. 87.
augeo: orat ne suum luctum ... augeatis; Flacc. 106.
contineo: coniugis miserae ... luctus ... tectis (continebatur); Quir. 8.
declaro: cum senatus luctum ... suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.
depono: qua (oratione) deponerent ... luctum; Phil. XIV, 34.
doleo: quia meum .. luctum .. doluerunt; Sest. 145.
haurio: luctum nos hausimus maiorem; Sest. 63.
inrideo: inrisit ... luctum gratissimae civitatis; sen. 12.
lenio: quorum .. pertinet ... alterum ad leniendum ... luctum proximorum; Phil. XIV, 31.
levo: cuius luctus ... nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12.
perfero: luctum bonorum ... pertulerunt; Quir. 11.
pono: tu luctum senatus ... in maledicti loco pones? Piso 32.
renovo: quod horum ... luctum .. renovare voluisti: Vatin. 6.
suscipio: hic luctus, hae sordes susceptae sunt propter unum me; Sest. 145. nos luctum ... suscepimus; Balb. 61.
sustineo: sustinere .. populus Romanus ... luctus ... non potest; Verr. III, 207.
2. **Dativ:** subvenio: cuius (Marii) divina .. virtus magnis populi Romani luctibus subvenit; prov. cons. 32.
3. **mit Präpositionen:** audio de: de horum .. luctu .. cotidie aliquid tecum simul audiebam; Planc. 101.
confero ad: qui ludos ad luctum conferre voluit; har. resp. 23.
conservo ad: ut huius ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata ... videatur; Cluent. 201.
iaceo in: quid? quod tu ... in ... luctu .. iacuisti? Piso 89.
pereo in: non patitur hominem calamitorum ... uno in luctu perire; Sulla 91.
recido ad: omnia ... ad luctum ... reciderunt; Sulla 91.
sum in: erat .. in luctu senatus; Sest. 32.
valeo ad: sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; Sest. 32.
III. **nach Adjectiv:** plenus: omnia discessu meo ... plena luctus .. fuerunt; Sest. 128.
IV. **nach Substantiven:** indicia: qui ... edicto .. suo ... patribus conscriptis .. indicia luctus ademerint; Planc. 87.
recordatio: ut nemo sine .. recordatione luctus aspicere te possit; Fr. B, VIII, 14.
societas: cum videtis luctus societatem; Planc. 29.
spectaculum: ne ... spectaculum huius ... luctus ... amitteret; Cluent. 192.
testis: idem, qui sui luctus (testis est); Cluent. 168.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: eos, quos luctu adficeret; Piso 18.

adfligi: qui quamquam adflictus luctu non adest; Phil. IX, 12.
debilitare: nolite animum meum debilitare .. luctu ... commutatae vestrae voluntatis erga me; Planc. 103.
depellere: caedem a vobis ... meo .. luctu .. depuli; Sest. 49.
exsultare: ille unus ... luctu vestro palam exsultavit; Sest. 133.
maerere: cum videres maerere rem publicam amplissimi ordinis luctu; Piso 17.
moveri: ut .. luctu sororis moveretur; Phil. VIII, 1.
ornari: mortem .. eius ... luctu publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.
perditus: luctu perditum eicit domo; Sex. Rosc. 23.
redundare: acerbissimo luctu redundaret ista victoria; Ligar. 15.
revocari: quem vides ... ipsius .. rei publicae luctu esse revocatum; Vatin. 7.
satiare: luctu meo mentis eorum satiare potui; dom. 58.
subvenire: non est licitum ... luctu ... rei publicae subvenire; sen. 16.

2. **Präpositionen**: causa: quae .. mutatio (vestis) non deprecationis causa est facta, sed luctus; Sest. 27.
cum: querebantur cum luctu aratores; Verr. III, 132. magno cum luctu ... civitatis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. pertimescit, ne ... cum acerbissimo luctu dedecus ... relinquat; Font. 48.
ex: quam (filiam) ex gravissimo tum primum .. luctu .. conspexi; Sest. 131.
in: acc: in familiae luctum ... nupsit; Cluent. 188. — abl.: tanto in luctu civitatis omitto quid ille tribunus ... fecerit; Sest. 27. erat mihi .. in tanto luctu meorum ... vita retinenda? ib. 47. omitto ... laetitiam paucorum in luctu omnium ib. 54. qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset; ib. 68. quem homines in luctu inridentes Gracchum vocabant; ib. 72. quorum ille telis libenter in tanto luctu ... corpus obtulisset suum; ib. 76. quis umquam in luctu domestico ... cenavit cum toga pulla? Vatin. 31. * in illo luctu *; Piso fr. 8. quod .. istius in illis rei publicae luctibus quasi aliquod Lapitharum [aut Centaurorum] convivium ferebatur; Piso 22. quam .. nunc multitudinem videtis .. in ... luctu supplicem vobis; Planc. 21. cum me in illo tristi et acerbo luctu ... copiis (tuis) prosecutus esses; ib. 78.

luculentus, ansehnlich, bedeutend: patrimonium: qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec Antonia saxa proiectus est; Phil. XII, 19.
plaga: luculentam .. ipse plagam accepit; Phil. VII, 17.

lucus, Hain: I, 1. est: quam circa (planitiem) ... luci sunt; Verr. IV, 107. qui .. lucus in Graecia tota tam sanctus fuit in quo ullum simulacrum .. reliquum sit? prov. cons. 7. qui fuit lucus religiosissimus, nunc erit locus desertissimus; Fr. C, 4.
2. Vocativ: vos .. iam, Albani ... luci, ... imploro atque obtestor; Milo 85.
II, 1. caedo, prosterno: caesis prostratisque sanctissimis lucis; Milo 85.
violo: quos (lucos) ab hoc violatos esse dixisti; Rabir. 7.
2. respondeo de: de lucis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7.
III. convestiri: domum .. duobus lucis convestitam videtis; dom. 101.

ludibrium, Gespött: I. sum: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; Verr. V, 100. „ne ludibrio simus inimicis"; Phil. XIII, 38.
II. ad: Libertatis signum posuisti ... ad ludibrium impudentiae; dom. 131.

ludibundus, spielend: SI VOLTEIUM HABEBIS, OMNIA LUDIBUNDUS CONFICIES; Verr. III, 156. facilius vos efficiebatis ludibundi quae volebatis a Verre; ib. multos ... multa ludibundos effecisse videt; ib.

ludificatio, Neckerei, Täuschung: cum omni .. ludificatione .. senatus auctoritas impediretur; Sest. 75.

ludifico, täuschen: si ... diutius ludificare videatur (Quinctius); Quinct. 54.

ludificor, täuschen: aperte ludificari .. non videatur; Sex. Rosc. 55.

ludius, Schauspieler, Pantomime: aspicit: ipse ille maxime ludius ... nec tuos ludos aspexit; Sest. 116.
consistit: si ludius constitit; har. resp. 23.

ludo, spielen, scherzen, tändeln, hintergehen: I, 1. unpersönlich: quasi vero ludere cum condemnato non liceret; Phil. II, 56. ab hora tertia .. ludebatur; ib. 104.
2. alqs: ut .. lusisse in tantis rebus ... videatur; leg. agr. II, 28. qui non dubitaret .. in foro alea ludere; Phil. II, 56.
II. alqm: ludi te non intellegabas, cum tibi haec recitabant? Flacc. 76.

ludus, Spiel, Scherz, Neckerei, Schule: I. absolut: 1. Subject: auferunt: hi ludi dies quindecim auferunt; Verr. a. pr. 31.
delectant: delectant homines ... ludi; Muren. 40. quem ... non ludi .. delectarent; Cael. 39.
est: tui sacerdotii sunt ... ludi; har. resp. 21. cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii; Piso 8. nullus ei ludus videtur esse iucundus quam cruor ... civium; Phil. IV, 11. qui umquam .. ludi ... laetiores fuerunt? Phil. X, 8.
habent: ludi ... quid haberent voluptatis? Quir. 3.
instant: instant post hominum memoriam apparatissimi magnificentissimique ludi; Piso 65.
2. Prädicat: sum: quibus ... est testimonium ludus; Flacc. 12. sin ille tibi ludus fuit; dom. 125.
II. nach Verben: 1. Accusativ: appello: qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino; har. resp. 24.
aspicio: ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit; Sest. 116. ipse ille maxime ludius ... nec tuos ludos aspexit; Sest. 116.
celebro: cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati (sunt)? Phil. II, 31.
committo: mihi ludos antiquissimos (esse commissos); Verr. V, 36.
confero: qui ludos ad luctum conferre voluit; har. resp. 23.
coniungo: cum his plebeios (ludos) esse coniunctos; Verr. a. pr. 31.
conturbo: ludos conturbas; har. resp. 39.
converto: ludi ... ad caedem ... conversi sunt; har. resp. 24.
do: datur ... huic aliqui ludus aetati; Cael. 28.
facio: s. **facio**, III. ludos (25 St.) B. II, S. 305, f.
habeo: Plaetorii matrem ... ludum ... habuisse; Font. 10.
interpono: binis ludis interpositis; Verr. I, 30.
maculo: quo minus .. ludos ... dedecore macularea; har. resp. 27.
obligo: quo minus .. ludos ... scelere obligares; har. resp. 27.
paro: eidem mihi sunt ludi parati; Planc. 18.
polluo: LUDOS ... POLLUTOS. quos ludos? har. resp. 21. quo scelere polluti (sunt ludi)? ib. quos ... ludos ... pollutos esse dicunt? ib. 22. dubitabimus quos ... nuntiet ludos esse pollutos? ib.

23. ludi polluti ... sunt; ib. 24. ut eos ludos haec lues .. polluerit; ib. ludos esse pollutos significastis; ib. 25. quo minus castissimos ludos omni flagitio pollueres; ib. 27.

relinquo: ludus (relinquendus est); Cael. 46. ludos nobis idiotis relinquet; Piso 65.

traduco: si ludi ab laetitia ad metum traducti sunt; har. resp. 23.

violo: ludi violati ... sunt; har. resp. 24.

2. **Dativ:** committo: se ludis homo popularis commisit; Sest. 116. da te populo, committe ludis; Piso 65.

3. **Ablativ:** careo: qui (Brutus) ludis suis ita caruit; Phil. I, 36.

utor: ut .. ludo .. campestri tunicati uteremur; Cael. 11.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: non audebit accedere ad ludos; Piso 65.

conicio in: te idcirco in ludos causam conicere noluisse; Planc. 83.

do ad: cum ... dederit aliquid temporis ad ludum aetatis; Cael. 42.

duco ad: se ducturos et dicendo et excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

effugio a: a quibus (ludis) vix vivus effugit; Sest. 116.

loquor de: quid ego de illis ludis loquar? har. resp. 24. de ludis in iudicio loquar; Sest. 119.

perferor ad: recenti nuntio ... ad ludos .. perlato; Sest. 120.

pertineo ad: quae (lex) ad ludos pertinet; Muren. 40.

proficiscor e: e ludo atque e pueritiae disciplinis ad .. exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28.

respondeo de: est primum (responsum) de ludis; har. resp. 29.

venio ad: veniamus ad ludos; Sest. 115.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** celebritas: mihi ... matrem ... ludorum celebritate placandam (esse); Verr. V, 36.

consessus: significari .. populi Romani iudicium .. potest ... ludorum gladiatorumque consessu; Sest. 106.

dies: his ludorum diebus interpositis; Verr. I, 20. cum diem festum ludorum ... sustulissent; ib. IV, 151. quantum ad festos dies ludorum celebrandos ... conceditur; Arch. 13. nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? Phil. II, 110. hunc eis ipsis ludorum diebus videbam; ib. X, 8.

elegantia: noli ludorum huius elegantiam ... contemnere; Muren. 38.

epulae: tui sacerdotii sunt ... epulae ludorum; har. resp. 21.

fructus: plebi .. eripiendi fructus isti sunt ludorum; Muren. 77.

genera: quod multa eius ludorum genera noratis; Verr. III, 156.

instauratio: mentes ... ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.

iusta: omnia ... iusta ludorum ... summa cum caerimonia esse servata; har. resp. 21.

magister: quem (librum) tibi magister ludi dedit; div. Caec. 47.

magnificentia: populo ludorum magnificentia voluptati est; Muren. 38.

mentio: quoniam facta mentio est ludorum; Sest. 118.

ornatus: se ad ornatum ludorum aurum quaerere; Cael. 58.

plausus: Apollinarium ludorum plausus ... parum (magni) vobis videbantur? Phil. I, 36.

possessio: retinete istam possessionem ... ludorum; leg. agr. II, 71.

voluptas: laus ... facilitatis ad extremum ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.

2. **Dativ:** locus: senatui placere ... circum .. eam statuam locum ludis ... liberos ... eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** commoveri: Antonii ludis commovebar; Muren. 40.

delectari: dicam populum ... ludis magno opere delectari? Muren. 38.

duci, oblectari: ludis .. oblectamur et ducimur; Muren. 39.

zum Satz: locare incipit ... ludis ipsis Romanis; Verr. I, 141. ludis Circensibus ... cum essent triclinia strata; ib. IV, 33. facere nisi ludis aut festis diebus antea non solebat; Cluent. 27. locum .. senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; ib. 132. quibus ludis ... senatui locum ... dedit; har. resp. 24. si examen .. ludis in scenam ... venisset; ib. 25. tuis ludis ... liberos a se segregabant; ib. 26. has (orationes) ego scripsi ludis et feriis; Planc. 66. ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? Phil. VI, 11. qui (logi) ludis dicti sunt; Fr. B, IX, 6.

2. **Präpositionen:** ad: „creditam nobis (pecuniam dicimus) ... ad ... ludos"; Flacc. 55.

ante: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. mea (ratio est), ut ante primos ludos comperendinem; Verr. a. pr. 34.

causa: quae (frequentia) convenit ... ludorum .. causa; Verr. a. pr. 54.

de: de ludis maximis ... id ... satis religiosum esse visum est; har. resp. 12.

in: qui id non totum in istius ludos praedictum ... esse fateatur? har. resp. 29. nemo est in ludo gladiatorio ... audacior; Catil. II, 9.

inter: ut dies xxxv inter binos ludos tollerentur; Verr. II, 130.

per: dicam, paucos homines ... Q. Opimium per ludum ... evertisse; Verr. I, 155.

secundum: secundum quos (ludos) ... perpauci dies ad agendum futuri sint; Verr. a. pr. 31. tua ratio est, ut secundum binos ludos mihi respondere incipias; ib. 34.

sine: ut ... sine cantu atque ludis ... amburertur abiectus; Milo 86.

lues, Pest: ut .. ludos haec lues impura polluerit; har. resp. 24.

lugeo, trauern, betrauern, Trauerkleider tragen: I. **absolut:** 1. potestas: ut ei ne supplicandi quidem ac lugendi sit potestas; Sest. 52.

2. alqs: ut Gallia Transalpina, quem nuper summo cum imperio libentissime viderit, eundem lugentem ... videat; Muren. 89. ut eos ... lugere non sineret; Piso 18. hos pro me lugere ... videbam; Planc. 101. ut statuatis utrum nos ... semper miseri lugeamus; Milo 4. quid esset ingratius quam laetari ceteros, lugere eum solum, propter quem ceteri laetarentur? ib. 81.

boni: ut lugerent semper boni; dom. 129.

imago: ut eam imaginem clarissimi viri ... lugentem ... videat? Muren. 88.

miseri: quis tyrannus umquam miseros lugere vetuit? Sest. 32.

patria: quia me lugenti patriae ... reddiderunt; Sest. 145.

provinciae: lugent .. provinciae; Verr. III, 207.

senatus: lugente senatu; dom. 26. luget senatus; Milo 20.

tecta: cum ... tecta ipsa urbis lugerent; Piso 21.

II. **mit Ergänzung:** acc. c. inf.: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2.

III. **mit Object:** alqm: „tune es ille ... quem boni luxerunt"? dom. 4. quem forum (magis) luxit? Sest. 128.

calamitatem: ut ... lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89.

casum: ut ex urbe expulerit ... virum ... casum .. rei .. publicae lugentem; Sest. 29. proditoris rei

publicae casum lugebunt fortasse qui volent; ib. 33. cum meum illum casum ... tecta urbis ac templa lugerent; ib. 53.
coniuratos: unus videtur ... ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31.
dominum: ut ager ipse ... lugere dominum videretur; Verr. III, 47.
fortunas: bonos viros lugere malui meas fortunas; sen. 34.
incommoda: ne aperte incommoda patriae lugeretis; sen. 12.
interitum senatum populi Romani ... interitum rei publicae lugere vetuisti; Piso 18.
mortem: mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201. nihil est .. tam alienum ab eo, qui alterum coniurationis accuset, quam videri coniuratorum poenam mortemque lugere; Sulla 31. quis bonus non luget mortem Trebonii? Phil. XII, 25.
occasum: senatum populi Romani occasum ... rei publicae lugere vetuisti; Piso 18.
periculum: civis florentissimi ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33.
poenam: f. mortem; Sulla 31.
rem publicam: cum senatui ... ne lugere quidem (rem publicam) liceret; Piso 23.
viros: quos (viros) laudare quam lugere praestabit; Phil. XIV, 34.

lugubris, trauervoll, trauernd: ornatus: vidi ... forum comitiumque adornatum ... ornatu ... lugubri; Verr. I, 58.
sordes: me ... C. Pisonis ... sordes .. lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. cuius .. sordes lugubres vobis erant iucundae; dom. 59.
verbum: prope lugubri verbo calamitatem ... significat; Verr. III, 126.

lumen, Licht, Leuchte, Augenlicht, Tag, Vorbild, Zierde, Schmuck: I, 1. accedit: nisi litterarum lumen accederet; Arch. 14.
movet: movet me quippe lumen curiae; Milo 33.
vivunt: illos .. praestantissimos viros, lumina rei publicae, vivere volebam; Phil. II, 37.
2. sum: hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit (Pompeius); Phil. II, 54. Pompeio .. patre, quod imperio populi Romani lumen fuit, exstincto; ib. V, 39.
II, 1. amitto: quoniam ille ... lumina amisit; dom. 105.
deligo: delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.
exstinguo: Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11. lumina civitatis exstincta sunt; Catil. III, 24. ut .. omittam ... cuius tantae importunitatis (fuerit) omnium gentium ... clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15. tot luminibus exstinctis; Phil. II, 51.
intueor: quod intueor coram haec lumina .. rei publicae; prov. cons. 22.
noto: cum .. Vettius ... civitatis lumina notasset; Vatin. 26.
praefero: clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40.
praetereo: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum; Phil. XI, 14.
propono: quid? illa castrorum M. Antonii lumina, nonne ante oculos proponitis? Phil. XI, 13.
reddo: reddite .. nobis Brutum, lumen ... civitatis; Phil. XI, 24.
redimo: lumen gentium ... perditorum poena redemi; Sulla 33.
video: in quibus subselliis haec ... lumina rei publicae viderem; Sulla 5. vidi hunc ipsum Q. Hortensium, lumen ... rei publicae; Milo 37.
2. officio: nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae et gloriae; Rab. Post. 43.
obstruo: se luminibus eius esse obstructurum minabatur; dom. 115.
III. caecitas: an tibi luminis obesset caecitas? har. resp. 38.
IV. Zeit: „si te secundo lumine hic offendero“; Rab. Post. 29.

luna, Mond: mensis congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II, 129.

luo, büßen, abbüßen: alqd: si in me aliquid offendistis, cur non id meo capite potius luitur quam Milonis? Milo 99.
poenam: ad luendas ... poenas Furiae .. incitaverunt; Sulla 76. cum ei ... ante iniusta poena luenda sit; Milo 11. „poenas ille debitas luerit“; ib. 104. quoniam res in id discrimen adducta est, utrum ille poenas rei publicae luat an nos serviamus; Phil. III, 29. illi .. impii ... etiam ad inferos poenas parricidii luent; ib. XIV, 32.
sanguis: sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8.

lupa, Buhldirne: ille, qui semper secum ... lupas duceret; Milo 55.

lupinus, von Wölfen: quem ... uberibus lupinis inhiantem fuisse meministis; Catil. III, 19.

lupus, Wolf: o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil. III, 27.

lustratio, Durchwanderung: quae fuit eius peragratio itinerum, lustratio municipiorum! Phil. II, 57.

lustro, bereisen, durchwandern, mustern: exercitum: qui (exercitus) iam lustratus ... est; Phil. XII, 8.
terras: nec .. disiunctissimas terras citius passibus cuiusquam potuisse peragrari, quam tuis ... victoriis lustratae sunt; Marcell. 5.

lustrum, Bordell: I. versantur: in qua (domo) lustra ... versentur; Cael. 57.
II. cesso in: cur in lustris ... huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13.
consumo in: in lustris ... tempus aetatis omne consumpsisses; Phil. XIII, 24.
III. libido: nulla conviviorum ac lustrorum libido (reperietur); Cael. 44.
tenebrae: quis .. clavum tanti imperii tenere posse ... arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum? Sest. 20.
IV. confici: cum esses ... vino lustrisque confectus; Phil. II, 6.

luteus, werthlos, nichtswürdig: homo: in hoc homo luteus etiam callidus ... esse volt; Verr. III, 35.
negotium: luteum negotium esse; Verr. IV, 32.

lutulentus, schmutzig, unrein, besudelt: alqs: ne tum quidem emersisti, lutulente Caesonine, ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 27.
humus: humus erat [immunda] lutulenta vino; Fr. B, IX, 1.
persona: persona illa lutulenta ... natura vitaque erat expressa; Qu. Rosc. 20.
vitia: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; Piso 1.

lutum, Koth, Schmutz: I. o tenebrae, lutum, sordes! Piso 62.
II. demergo in: videtis ... codam illam Verrinam tamquam in luto demersam in litura? Verr. II, 191.
voluto in: quem in luto volutatum ... invenimus; Verr. IV, 53.
III. oblini: ut ... oblitus cruore et luto ... amburereretur abiectus; Milo 86.

lux, Licht, Tageslicht, Tag, Lebenslicht, Leben, Rettung, Heil, Glanzpunkt, Sonne: I. appropinquat: cum lux appropinquaret; Tull. 21.
concidit: videor .. mihi videre hanc urbem

lucem orbis terrarum ... concidentem; Catil. IV, 11.
est: quae (lux) communis est; Sex. Rosc. 150. potestne tibi haec lux ... aut ... spiritus esse iucundus? Catil. I, 15. quis est, .. cui non ... lux .. haec ipsa et .. patriae solum .. sit ... iucundum? ib. IV, 16. lux .. longe alia est solis ac lychnorum; Cael. 67. centesima lux est haec ab interitu P. Clodii; Milo 98.
oboritur: vide quanta lux liberalitatis et sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriatur; Ligar. 6.
potest: f. est; Catil. I, 15.
venit, videtur: ut ... lux venisse quaedam et spes salutis videretur; Phil. X, 12.
II, 1. accipio: illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. ut lucem ... redditam sibi ac restitutam accipere debuit; dom. 75.
adfero: lucem adferre rei publicae potuit; imp. Pomp. 33. splendor .. gentibus lucem adferre coepit; ib. 41. cuius ... virtus lucem adfert rei publicae; Phil. XIII, 44.
aspicio: f. **aspicio**, II. lucem (4 St.) B. I, S. 300, a.
dispicio: lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.
do: lucem ... ab eo nobis dari ... videmus; Sex. Rosc. 131.
eripio: ne lucem .. hanc ... eripere (nobis) cupiat; Sex. Rosc. 150.
fugio: est .. animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.
impertio: lucem ... ab eo nobis ... impertiri videmus; Sex. Rosc. 131.
intueor: negant intueri lucem esse fas ei, qui a se hominum occisum esse fateatur; Milo 7.
odi: minime miror te ... odisse ... lucem; Phil. II, 87.
offero: lux quaedam videbatur oblata; Phil. I, 4.
ostendo: quae (tempora) simul ac primum aliquid lucis ostendere visa sunt; Phil. IV, 1.
reddo: f. accipio; dom. 75.
relinquo: nisi forte mavoltis relictis his rebus atque hac luce rei publicae in Sipontina siccitate ... conlocari; leg. agr. II, 71.
restituo: f. accipio; dom. 75. — video: f. I. concidit.
vito: lucem ... vitabant; Verr. V, 28. quis .. est suspicatus hunc ... lucem .. vitare? Sulla 74.
2. pudet: nonne te ... lucis pudet? Fr. B, XIII, v, 1.
3. careo: honoris vestri luce caruerunt; leg. agr. II, 1.
fruor: qua (luce) fruimur; Sex. Rosc. 131.
privo: ut ... propinquum ... communi luce privaret; Quinct. 74.
4. evoco in: Deiotarus vestram familiam abiectam et obscuram e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
pono in: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur (tanta virtus); Phil. V, 35.
secludo a: a communi luce *esse* seclusum; Verr. V, 23.
suscipio in: suscipimur in lucem; har. resp. 57.
versor in: in vestris vectigalibus, hoc est, in Asiae luce versari; imp. Pomp. 7. in tenebris quam in luce causam versari maluisti; Planc. 42.
III. dignus: quem ... nemo luce dignum putet; Vatin. 2. quin te luce dignum non putarent; Piso 8.
IV. vitatio: quae vitatio .. lucis! Phil. III, 24.
usura: cur ... piratis lucis usuram ... dedisti? Verr. V, 75. lucisne hanc usuram eripere vis? Sulla 90. vos obsecro .. ut huic optimo viro ... usuram huius lucis ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.
V, 1. laetari: ut ... in turpissimis rebus ... clarissima luce laetetur (mulier); Cael. 47.
opprimi: [quae verba ..] luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 18.
abl. comp.: quod erat vobis luce clarius; Verr. II, 186. luce sunt clariora nobis tua consilia; Catil. I, 6. signis luce omni clarioribus crimina refellemus; Cael. 22. si illius insidiae clariores hac luce fuerint; Milo 6.
Zeit: quod si luce quoque canes latrent; Sex. Rosc. 56. permittit, ut furem noctu liceat occidere, et luce | luci||; Tull. 47. num luce furatum venerunt? ib. 48. praedonem ... luce occidi vetant; ib. 50. cum prima luce consulem salutatum veniret; Sulla 52. qui cum ... luce palam ... esset occisus; Sest. 83. in foro, luce ... quaestionem ... esse sublatam? Vatin. 34. cum ... arma in templum Castoris luce ... comportarentur; Piso 23. primum luce, non tenebris (redii); Phil. II, 76. quis .. audeat luci, in militari via, ... quis illustrem adgredi? ib. XII, 25.
2. ante: qui ... sese ... paulo ante lucem me ... interfecturos esse pollicerentur; Catil. I, 9. Q. Fabricius templum aliquanto ante lucem occupavit; Sest. 75. gladiatores tu novicios ... ante lucem immittas? ib. 78. ut ... homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem; ib. cum ... ante lucem vota ea ... nuncupavit (Antonius); Phil. III, 11.

luxuria, Ueppigkeit, Schwelgerei, Prunksucht: I, 1. aspergo: tum luxuriam (in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis); Balb. 56.
noto: quae (luxuria) ... communi maledicto notabatur; Balb. 56.
odi: odit populus .. privatam luxuriam; Muren. 76.
reperio: ipsam luxuriam reperire non potes; Muren. 13.
2. certo cum: [virtutes omnes] certant cum .. luxuria; Catil. II. 25.
conligo ex: illum exercitum ... contemno, conlectum ... ex agresti luxuria; Catil. II, 5.
exsisto ex: ex luxuria exsistat avaritia necesse est; Sex. Rosc. 75.
loquor de: nihil de luxuria Apronii loquor; Verr. III, 106
II. aptus in: in omni eius modi luxuria .. mirandum in modum reperiebam hunc ... aptum fuisse; Verr. II, 134.
remotus a: homines ... a Graecorum luxuria ... remotissimi; Flacc. 71.
III, 1. castra: castra luxuriae conlocarat; Verr. V, 96.
homo: quando .. homo tantae luxuriae ... aspirabit in curiam? Verr. II, 76.
suspicio: habet Asia suspicionem luxuriae quandam; Muren. 12.
vestigium: ut in ea (Asia) ... luxuriae vestigium reliquerit; Muren. 20.
umbra: te umbram luxuriae reperturum putas? Muren. 13.
2. homo: graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria; Verr. I, 34.
IV, 1. similis: quem (Apronium) in provincia tota Verres ... luxuria .. sui simillimum iudicavit; Verr. III, 22.
Verres: qui alterum se Verrem .. luxuria ... putaret; Verr. V, 87.
2. ad: ad luxuriam ... domo sua ... contentus non fuit; Verr. V, 80. quae (Asia) ab hoc non ad ... luxuriam expetita est; Muren. 11.
de: de luxuria purgavit (hunc) Erucius; Sex. Rosc. 39.
per: sperat se posse ... id (patrimonium) per luxuriam effundere; Sex. Rosc. 6.

luxuries = luxuria: I. corrumpit: Asiae luxuries ... *potuit voluptate corrumpere;* Flacc. 5 (Z. 49).

devorat: cum ... partim (eius praedae) nova quaedam et inaudita luxuries (devorasset); Piso 48.
efficit: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
est: nihil ceterorum simile Graecorum: nulla desidia, nulla luxuries; Verr. II, 7. est .. quaedam (luxuries) ... ingenuo ac libero dignior; Piso 67.
impellit: luxuries .. hominem ... ad hoc scelus (impulit)? Sex. Rosc. 39.
potest: ſ. corrumpit. efficit.
versatur: in qua (domo) .. luxuries ... (versetur); Cael. 57.
vincit: luxuries, quae ipsum Hannibalem vicit; leg. agr. II, 95.
II, 1. accuso: facile est accusare luxuriem; Cael. 29.
caveo: luxuries cavenda est; leg. agr. I, 20.
cogito: luxuriem .. nolite in isto hanc * cogitare; Piso 66.
creo: in urbe luxuries creatur; Sex. Rosc. 75.
nomino: quorum ... profusa luxuries (nominaretur); Cael. 43.
perfero: cum perferre non possent luxuriem; Verr. II, 9.
reperio: nulla luxuries reperietur; Cael. 44.
sustento: luxuriem domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.
2. certo cum: cum luxurie nobis ... certandum est; Catil. II, 11.

defendo contra: possitne se contra luxuriem ... parsimonia defendere; Quinct. 92.
dico de: dixit .. multa de luxurie ... iuventutis; Cael. 25.
fio ad: existimabat ea non ad hominum luxuriem esse facta; Verr. IV, 98.
redundo ex: ad quos aliquantum .. ex cotidianis sumptibus ac luxurie redundet; Cael. 57.
vivo in: quid ex eo boni sperari ... potest, qui in patris luxurie vixerit? Verr. III, 160.

luxuriose, üppig, ſchwelgeriſch: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... cum libidinosis luxuriose vivere; Cael. 13.

luxuriosus, üppig, ſchwelgeriſch, wollüſtig: alqd: nihil scitote esse luxuriosius; Piso 66.
homo: tu eius modi evasisti non in hominis luxuriosi ... disciplina educatus; Verr. III, 161. fuit ... lauta supellex, ... non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis; Phil. II, 66.
nepos: in re publica luxuriosus *est* nepos; leg. agr. II, 48.
sedes: nedum isti a Rullo ... in sedibus luxuriosis conlocati non conquisituri sint; leg. agr. II, 97.

luxus, Schlemmerei: existimatis eum in vino atque luxu ||lucro|| non risisse; Verr. III, 62.

lychnus, Lampe: lux .. longe alia est solis ac lychnorum; Cael. 67.

Macellum, Fiſchmarkt: fauces: ipse suos necessarios ... a faucibus macelli corrogat; Quinct. 25. Albam Aemilium sedentem in faucibus macelli loqui; Verr. III, 145.

macer, mager: quod solum tam macrum est? leg. agr. II, 67.

machina, Gerüſt, Maſchine, Vorkehrung: I. est: lapis aliquis caedendus et apportandus fuit? machina una ||sua||; Verr. I, 147.
fert: quantum paucae operae [..] mercedis tulerunt et manu pretii machina ||manus pretium machinae||; Verr. I, 147.
II, 1. admoveo: hoc .. Avillio tamquam aliqua machina admota; Cluent. 36.
appono: omnes illae columnae ... machina apposita ... repositae sunt; Verr. I, 145.
comparo: cum intellegam hanc totam fere legem ad illius opes evertendas tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.
2. inligo in: quem Karthaginienses ... inligatum in machina vigilando necaverunt; Piso 43.
III. labefactari: desinant homines isdem machinis sperare me restitutum posse labefactari; dom. 27.
oppugnari: cum omnibus machinis ... oppugnarer; Sest. 133.

machinator, Anſtifter: I. sum: quivis potest intellegere omnium ... machinatorem unum esse Chrysogonum; Sex. Rosc. 132.
II, 1. voco: horum omnium scelerum improbissimum machinatorem Cimbrum Gabinium statim ad me ... vocavi; Catil. III, 6.
2. trado: tibi nos .. et istis tuis harum omnium rerum machinatoribus totam Italiam inermem tradituros existimasti; leg. agr. I, 16.

machinor, erſinnen, bewerkſtelligen: alqd: cum interea aliud quiddam ... machinetur; Verr. a. pr. 15. qui haec machinabantur; leg. agr. II, 23. nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset machinabare? dom. 54.
insidias: mihi nullo meo merito ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.
pestem: in te conferri pestem (oportebat) quam tu in nos [iam diu] machinaris; Catil. I, 2.

macies, Magerkeit: I. sum: qua imbecillitate! qua macie! Phil. VII, 12.
II. torridus: quem hominem ut grandi macie torridum ... videbamus; leg. agr. II, 93.

macto, opfern, tödten, durch ein Opfer verherrlichen, verſöhnen: alqm: non hunc ... summo supplicio mactari imperabis? Catil. I, 27. hunc et huius socios ... aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; ib. 33. quo etiam maiore es malo mactandus; Vatin. 36. in Catilinae busto vobis ducibus mactatus essem; Piso 16.
deos: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.
divisores: ut ... idem .. vir clemens divisores omnium tribuum ... crudelissima morte mactaret; har. resp. 42.
ius: cum videant ius civitatis illo supplicio esse mactatum; Verr. IV, 26.
patronum: huic illi legato ... patronum suum ... L. Flaccum mactandum civitatis testimonio tradidissent; Flacc. 52.
socios: ſ. alqm; Catil. I, 33.
victimam: quam potestis P. Lentulo ... mactare victimam gratiorem? Flacc. 95.

macula, Loch, Maſche, Schandfleck: I, 1. manet: quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; Sest. 68.
revocat: ut eam ... non macula familiae ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.
2. sum: est .. haec saeculi quaedam macula, ... virtuti invidere; Balb. 15.
II, 1. concipio: si qua macula concepta est; Sex. Rosc. 16.
deleo: delenda est vobis illa macula [Mithridatico] bello superiore concepta; imp. Pomp. 7.
eluo: cum te maculas furtorum ... sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121.
minuo: reticulum .. ad naris sibi admovebat ... minutis maculis; Verr. V, 27.
neglego: praetermitti ab censoribus et neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130.

praetereo: cuius ut adulescentiae maculas ... praeteream; Verr. a. pr. 11.
praetermitto: f. neglego.
suscipio: ne quae insignis huic imperio macula ... suscipiatur; Font. 36.
teneo: has ... imperii maculas teneretis? prov. cons. 13.
2. sum: quae detrimento, maculae ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.
III, 1. aspergere: perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit maculaque asperserit; ||adfecerit||; Sex. Rosc. 113. hunc tu vitae splendorem maculis aspergis istis? Planc. 30.
conspergo: cum reliquum tempus aetatis turpitudinis maculis consperseris; Flacc. 5. (3. 23).
imbui: cuius sanguine ... totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41.
notari: ne is ... macula turpissimaque ignominia notetur; Quinct. 99. quid? homini ... omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo, L. Pisoni, nonne nominatim populos liberos ... tradidisti? dom. 23.
2. sine: sunt omnes sine macula; Planc. 15.

maculo, besudeln, entweihen: finis, lacus: cuius ille lacus, nemora finisque saepe omni nefario stupro ... macularat; Milo 85.
ludos: quo minus castissimos ludos ... dedecore maculares; har. resp. 27.
nemora: f. finis.
rem publicam: quis fuit qui non eius voce maculari rem publicam ... arbitraretur? Sest. 108.
splendorem: eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt; Sest. 60.

maculosus, befleckt: vestis Pompei non multa eaque maculosa; Phil. II, 73.

madefacio, benetzen: imbuti gladii sunt ... vel madefacti potius duobus duorum consulum, tertio Caesaris proelio; Phil. XIV, 6.

madeo, feucht sein, naß sein: coma: processit qua auctoritate vir! ... madenti coma; sen. 13.
fibrae: fibrae cincinnorum madentes; Fr. B, XIX, 1.
fimbriae: erant ... madentes cincinnorum fimbriae; Piso 25.
parietes: madebant parietes; Phil. II, 105.

maereo, trauern, betrauern: I. alqs: Larinum ipsa proficiscitur maerens; Cluent. 178. ut Gallia Transalpina ... eundem lugentem, maerentem .. videat; Muren. 89. quis P. Sullam nisi maerentem ... vidit? Sulla 74. maerentibus bonis omnibus; dom. 26. qui prohiberet quemquam .. sibi maerere; Sest. 32. vos taciti maerebatis; ib. 84. cum omnes boni abditi inclusique maererent; Piso 21. cum ... maererent boni; ib. 26. iacuisti maerens aliquot dies; ib. 89. cum tibi ... maerenti ... pollicebar; Planc. 101. quid .. possum aliud nisi maerere? ib. 102. cum maerentibus vobis urbe cessi; Milo 36.
domus: quae (domus) proximo anno maerens (me) receperat; Sest. 131.
homines: ut aliqui sermones hominum alienis bonis maerentium etiam ad vestras auris permanarent; Balb. 56.
ordo: maeret equester ordo; Milo 20.
pater: cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.
res publica: cum videres maerere rem publicam amplissimi ordinis luctu; Piso 17.
II. acc. c. infin.: qui ... (patriam) nimium tarde concidere maererent; Sest. 25.
III. calamitatem: etiamne edicere audebas, ne maererent homines meam ... calamitatem? Sest. 32.
mortem: ne quis ... perditorum civium [...] mortem maereret ||maeret, cladem maereret||; Sest. 39. ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.

maeror, Trauer, Betrübniß: I. adfert: ne cui innocenti maeror tuus calamitatem ... adferret; Cluent. 168.
adficit: vos hic acerbissimus innocentium cruciatus et maeror pari sensu doloris adficit; Verr. V, 123.
declarat: quid parentes sentiant ... matris incredibilis .. maeror ... declarat; Cael. 4.
est: ne ... maeror parentum ... magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130. qui illius maeror erit? Muren. 89.
retardat: ut ... maeror .. patrius celeritatem persequendi retardaret; imp. Pomp. 22.
revocat: ut eam ... non filiae maeror a cupiditate revocaret; Cluent. 12.
tardat: ita illum in persequendi studio maeror, hos laetitia tardavit; imp. Pomp. 22.
venit: ad quem summus maeror morte sua veniebat; Quinct. 14.
videtur: cum eius maeror ... omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.
II. 1. adfero: nec tantum maerorem ... mors P. Clodii adferebat; Milo 13.
augeo: orat ne ... patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106.
contineo: optimae filiae maeror adsiduus ... testis ac tenebris (continebatur) Quir. 8.
depono: qua (oratione) deponerent maerorem; Phil. XIV, 34.
invenio: qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94.
lenio: alterum pertinet ... ad leniendum maerorem et luctum proximorum; Phil. XIV, 31.
nuntio: hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28.
relinquo: maerorem relinquis; maeroris aufers insignia; Piso 18.
reperio: repperit novum maerorem; Sulla 91.
suscipio: nos luctum maeroremque suscepimus; Balb. 61.
sustento: cum sustentare vix posses maerorem tuum; Piso 89.
2. insum in: magno in dolore ... vel maerore potius ... inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; Phil. XI, 1.
percipio ex: ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106.
III, 1. plenus: omnia ... plena luctus et maeroris fuerunt; Sest. 128. lucisne hanc usuram eripere vis, plenam lacrimarum atque maeroris? Sulla 90.
2. gravis ad: o diem illum ... mihi ad domesticum maerorem gravem! Sest. 27.
IV. insignia: f. II, 1. relinquo.
medicamentum: non huic aerumnosissimo venenum illud fuisset, sed multorum medicamentum maerorum ||laborum||; Cluent. 201.
pars: ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.
V, 1. adfligi: quanto .. illum maerore esse adflictum et profligatum putatis? Catil. II, 2.
consenescere: in ... fratris manibus ... maerore et lacrimis consenescebat; Cluent. 13.
moveri: qui fratris ... praesentis maerore non movear; Catil. IV, 3.
perditus: haec omnia sero redemit Apollonius, iam maerore ac miseriis perditus; Verr. V, 24. nunc idem ... lacrimis ac maerore perditus, vester est supplex; Muren. 86.
profligari: f. adfligi.
2. prae: cum complexus est ... nec loqui prae maerore potuit; Planc. 99.
sine: nec .. sine magno animi maerore ac dolore ... de te recordor; Scaur. 49.

maestitia, Traurigkeit: I. declarat: quid parentes sentiant ... haec praesens maestitia ... declarat; Cael. 4.
II, 1. animadverto: animadverte horum omnium maestitiam; Ligar. 32.
reprehendo: idem maestitiam meam reprehendit; Phil. II, 40.
video: vidit eius maestitiam ... populus Romanus; Phil. XIII, 17.
2. sum in: fateor .. me ... in tanta maestitia fuisse; Phil. II, 37.
III. adfligi: quod domum Antonii adflictam maestitia audiebam; Phil. XII, 2.
declarare: gemitu .. et maestitia declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38.

maestus, betrübt: alqs: quem praeteriens cum .. horridum maestumque vidisses; sen. 13. uno aspectu intueri potestis eos ... maestos, sordidatos; Sest. 1. qui ... ita maestus rediit; Phil. VI, 10.
amici: te inquirere videbant, tristem ipsum, maestos amicos; Muren. 49.
coniux, domus: „maestam .. domum offendi, coniugem, liberos"; Phil. XII, 5.
forum: cuius desiderio ... forum maestum ... (siluit); Vatin. 8.
liberi: s. coniux.
municipium: quod (municipium) in hac tota causa frequens maestumque vidistis; Muren. 90.

magis, mehr, **maxime,** am meisten, sehr, besonders, namentlich: I. bei Substantiven (vgl. III. sum): ludius: ipse ille maxime ludius ... nec tuos ludos aspexit ... nec ullos alios; Sest. 116.
vir: at homo inertior ... magis vir inter mulieres ... proferri non potest; Verr. II, 192.
II. Adjectiva, Adverbia, Participia (vgl. III. sum.): accommodatus: quid est quod ... saluti fortunisque omnium magis accommodatum sit? div. Caec. 7. cum .. iter hoc sibi magis ad quaestum suum quam ad rei publicae tempus accommodatum depoposcisset; Verr. I, 63.
accusatorie: vereor ne quis hoc me magis accusatorie quam libere dixisse arbitretur; Verr. II, 176.
accusatorius: ut illos lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas de vita L. Murenae dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.
adfabre: qui (deus) ei paulo magis adfabre atque antiquo artificio factus videretur; Verr. a. pr. 14.
adversarius: id mihi erat adversarium maxime; div. Caec. 4. quae (vis) iuri maxime est adversaria; Caecin. 5. qui adversarii Sullae maxime fuerunt; leg. agr. III, 6.
adversus: quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29.
aeger: mihi videor .. magnam et maxime aegram ... rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5.
alienus: quod illi causae maxime est alienum; Caecin. 24.
antiquus: s. adfabre.
appositus: mensis mihi tris cum eripuissetis ad agendum maxime appositos; Verr. I, 30.
barbarus: cur homines omnium gentium maxime barbaros, Ityraeos, cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112
carus: ut utrique eorum et carus maxime et iucundus esset; Sest. 6.
castus: qui sunt more ... maxime casti, sollemnes, religiosi; har. resp. 24.
clarus: ut res quam maxime clara ac testata esse posset; Verr. II, 187.
condemnatus: possumne rem magis iudicatam adferre, magis reum condemnatum in iudicium adducere? Verr. II, 174.
coniunctus: quae (rogatio) est officio necessitudinis coniuncta maxime; Planc. 28. quae (tribus) maxime esset cuique coniuncta; ib. 37. vidit hominem sibi maxime coniunctum; ib. 51. quos optimos viros ... maxime cum auctoritate huius ordinis ... coniunctos ... interemit; Phil. XIV, 8.
consultus: nec .. ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; Phil. IX, 10.
contrarius: ut ... maxime diiuncta atque contraria (diceres); Phil. II, 18.
conturbatus: quid magis inquinatum, deformatum, perversum, conturbatum dici potest? har. resp. 25.
creber: quae (peccata) magis crebra ... sunt; Sex. Rosc. 62
credibilis: ut magis propter reum, quam propter rem ipsam credibile videatur; Verr. V, 13.
creditus: altera (opinio) ... in Sardinia magis etiam credita; Scaur. 10.
deformatus: s. conturbatus.
dignus: quae maxime digna sint in eo reo; Verr. I, 103.
disiunctus: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est; Sex. Rosc. 39. s. contrarius.
diversus: coge ut ad aquam tibi ... frumentum Hennenses admetiantur vel Phintiam vel Halaesam ..., loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192. cum duobus in locis disiunctissimis maximeque diversis ... bellum ... gereretur; imp. Pomp. 9. ut ... duo maria maxime navigationi diversa paene coniungeret; leg. agr. II, 87.
divinus: quo est ista magis divina virtus, eo maiore a te dolore divellor; Milo 99.
exercitus: quid magis sollicitum, magis exercitum dici aut fingi potest? Milo 5. s. miser; Planc. 78.
exoptatus: ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; Phil. V, 1.
facilis: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.
fecundus: quaestum illum maxime fecundum uberemque campestrem totum ad se redegit; har. resp. 42.
fidelis: quem habuit ille pestifer annus .. maxime fidelem ... defensorem; sen. 8.
finitimus: quoniam eius nomen finitimum maxime est huius periculo; Sulla 71.
geminus: maxime gemina societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.
gravis: cum omnium consulum gravis in re publica custodienda ... diligentia debet esse tum eorum maxime; leg. agr. II, 100.
honeste: quae (consensio) magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37.
hospitalis: huius domus est ... nostris hominibus apertissima maximeque hospitalis; Verr. IV, 3.
idoneus: iniquum est non eum legis iudiciique actorem idoneum maxime putari; div. Caec. 65. omnes homines non iam ... alios magis idoneos, ... sed alium omnino ordinem ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49.
indignum: illud ... magis indignum videtur; Sex. Rosc. 34.
infestus: veniebatis .. in Africam, provinciam unam ex omnibus huic victoriae maxime infestam; Ligar. 24. s. adversarius.
inimicus: qui mihi vel maxime ... fuisset inimicus; Sest. 130.
inlustris: quod et ex Sicilia testes erant ... et hinc homines maxime inlustres; Verr. I, 17. pleraeque .. et maxime inlustres (insulae) in amicitia perpetuo manerent; ib. II, 2. illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36.
inquinatus: s. conturbatus.
insignis: omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? dom. 43. s. inlustris; har. resp. 36.

intentus: ut totam causam quam maxime intentis oculis ... contemplemini; Flacc. 26.
invidiosus: cum .. magis invidioso crimine quam vero arcesseretur; Verr. II, 113.
iratus: quem maxime homines ... mihi esse iratum putabant; Sest. 41.
iucundus: ſ. carus. — **iudicatus**: ſ. condemnatus.
liber: C. Curionem, ... libertate communi tuenda maxime liberum, ... delere voluisti; Vatin. 24. quae (res publica) est una maxime et fuit semper libera; Rab. Post. 22.
locuples: videamus ... quae (pecunia) potuerit Heium, hominem maxime locupletem, ... a .. religione abducere; Verr. IV, 12.
lubricus: ut aetati maxime lubricae ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.
mediterraneus: Henna mediterranea est maxime; Verr. III, 192. ad Centuripinos, homines maxime mediterraneos (hominem amandat); ib. V, 70.
mirus: illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65.
miser: si Cn. Pompeio ... miserum magis fuit quam turpe ... lucem non aspicere; har. resp. 49. quo .. etiam magis sum non dicam miser, ... sed certe exercitus; Planc. 78.
molestus: multo illud magis (mihi molestum est); Planc. 5.
necessarius: id quod in huius || eius || modi reo maxime necessarium est; div. Caec. 38. ut sibi ... vi quadam magis necessaria recte sit ... vivendum; Verr. III, 2. qui (labor) vel maximus est in re militari .. et in Sicilia maxime necessarius; ib. V, 26. magis .. necessarium ... nullum tempus umquam fuit; Phil. VII, 7.
necesse: utrum magis mihi hoc necesse fuerit facere an istud tibi; Sulla 48.
nefarius: quod mihi omnium rerum ... maxime .. nefarium videtur; Verr. II, 78.
notus: nemo vobis magis notus futurus sit; Sex. Rosc. 47. quae maxime nota sunt; Piso 86. eum maxime eis hominibus ... esse notum; Planc. 37. quibus erat hic maxime notus; Planc. 44.
novus: est hoc novum: multo illud magis; Piso 38.
obstrictus: qui .. tibi erat magis obstrictus beneficio recenti; dom. 118.
occultus: sunt alia magis occulta furta; div. Caec. 33.
oppidanus: quod dicitur Atinae factum ... vetere quodam in scaenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.
opportunus: voluntarius amicus mulieris ... ficto officio ... coniunctus, magis opportuna opera non numquam quam aliquando fideli; Caecin. 14.
optabilis: id quod est praestantissimum maximeque optabile; Sest. 98.
optandus: ſ. III. opto.
periculosus: existimare debetis ... rem nullam maiorem, magis periculosam ... ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4.
perversus: ſ. conturbatus.
pervolgatus: si cetera magis pervolgata nos saepe ... moverunt; har. resp. 62.
popularis: neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae; Verr. I, 153. L. Quinctius, homo maxime popularis, ... oblatam sibi facultatem putavit; Cluent. 77. ne vestra ista praeclara lex agraria magis popularis esse videatur; leg. agr. I, 24. qui unus maxime popularis fuit; dom. 24. ut ... idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint; Phil. VII, 4. cum ... collum secuit hominis maxime popularis; Fr. B, VIII, 9.
promptus: id magis quam ceteri et voltu promptum habuit et lingua; Planc. 34.
proprie: magis proprie nihil possum dicere; Phil. II, 77.
proprius: tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris; Sulla 9. id non magis est proprium foederatorum quam omnium liberorum; Balb. 10. illud ... maius maximeque proprium senatus sapientis est; ib. XIV, 30.
quietus: homines [..] ipsi ... maxime sedati et quieti; Verr. II, 68.
refutatus: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52.
regius: cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime; har. resp. 29.
religiosus: ſ. castus.
remotus: qui maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse; Verr. II, 160.
salutaris: sustulit duas leges, Aeliam et Fufiam, maxime rei publicae salutaris; har. resp. 58. duae maxime salutares leges ... tolluntur; Phil. I, 22.
sedatus: ſ. quietus. — **sollemnis**: ſ. castus.
sollicitus: ſ. exercitus.
solutus: animo coepi multo magis vacuo ac soluto nihil aliud nisi de iudicio agere; Verr. a. pr. 26.
suspectus: at .. veteranis suspectum nomen est M. Bruti: magis quam Decimi? Phil. X, 15.
testatus: ſ. clarus. — **timendus**: ſ. III. timeo.
triumphalis: quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; Piso 44.
tutus: quem iste sibi locum maxime tutum esse arbitrabatur; Verr. II, 185.
vacuus: ſ. solutus.
uber: ſ. fecundus.
utilis: alius in alia est re magis utilis; Sex. Rosc. 111.
III. **Verba und Sätze**: **abhorreo**: istorum religio a splendore huius imperii ... abhorrebat; nunc vero hoc magis, quod ..; Flacc. 69.
abstineo: ut ab eis se abstineant maxime vitiis; Verr. III, 4.
acquiesco: qui maxime P. Clodii morte acquierunt; Milo 102.
adimo: si maxime hisce rebus adimi libertas ... potest; Caecin. 99.
admiror: id quod multo magis est admirandum; Catil. I, 7. quod in hac causa maxime homines admirentur et reprehendant meum consilium; prov. cons. 26. quem ego magis fecisse illam rem sum admiratus quam facturum putavi; Phil. II, 27. hoc maxime admiratus sum; ib. 42.
adiuvo: haud scio an multo sit etiam adiuvandus magis; Milo 92.
ambio: a quibus est maxime ambitus; Planc. 9.
animadverto: atque ea sunt animadvertenda peccata maxime; Sex. Rosc. 116.
appareo: quod quo studiosius ... absconditur, ... eo magis eminet et apparet; Sex. Rosc. 121. in eis, qui fortunati sunt, magis id apparet; Phil. XIII, 16.
appropinquo: quod mihi quidem magis videtur quam tu umquam arbitratus es appropinquare; Piso 94.
ardeo: cum maxime furor arderet Antonii; Phil. III, 3.
attingo: ut quisque te maxime cognatione ... attingebat; Verr. II, 27.
augeo: eos maxime (augent); Verr. IV, 21. an dies auget eius desiderium an magis oblivionem? prov. cons. 29. bonitatem ... augere debetis, et eo magis; Rab. Post. 44.
cado: in eum cadere hoc verbum maxime; har. resp. 56.
careo: quae (pars Italiae) maxime ista suspicione caruit; Sulla 53. num potest magis carere his omnibus quam caret? Ligar. 11.
caveo: existimasti .. maxime in Sicilia satis

cantum tibi ad defensionem fore; Verr. I, 88. cavebat magis Pompeius quam timebat; Milo 66.
clamo: cum maxime ... hoc de pecunia clamaret; Verr. V, 17.
cogito: sunt alia quae magis timeam et cogitem; Phil. V, 29.
cognosco: cum haec maxime cognosceremus; Verr. II, 187. ea magis ex aliorum contentione quam ipsa per sese cognosci atque intellegi possunt; imp. Pomp. 36.
colo: ceterae gentes ... Hennensem Cererem maxime colunt; Verr. IV, 108.
commemoro: multo magis (ea) commemorabuntur in regibus; Deiot. 40.
commoveo: neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit quam haec maiorum consuetudo; div. Caec. 67. quae paulo magis animum cuiuspiam ... possent commovere; Verr. II, 88. quae (causa) Oppianici ... mentem maxime commovebat; Cluent. 44. immo vero etiam hoc magis, quam illi veteres germanique Campani ... insolentia commovebuntur; leg. agr. II, 97. paulo commoverer magis; Flacc. 52. idem ille populus horum auctoritate maxime commovebatur; Sest. 105.
concedo: quod eo magis ferre animo aequo et concedere videmur; Verr. V, 126. hoc ideo mihi concedendum est magis; Arch. 13.
conduco: quod hoc maxime rei publicae conducit; prov. cons. 1.
confero: num possum magis pedem conferre, ut aiunt? Planc. 48.
confido: hoc .. tu tibi confidis magis; har. resp. 35.
confirmo: potest esse dubium, quin illa defensio ... maxime nostram causam ... confirmet? Cluent. 102.
conflo: maxime eius opera ... seditionem esse conflatam; Cluent. 99.
congero: quoniam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum; Scaur. c. 1, § 4.
coniungo: ut quaeque (civitas) nobiscum maxime societate ... est coniuncta, ita mihi maxime communione ... civitatis contineri videtur; Balb. 29.
conservo: ut conservata magis quam correpta (pecunia) esse videatur; Balb. 56. maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus .. habet ... quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto, principe huius maxime conservandi generis et nominis; Phil. III, 11.
consigno: tabulae maxime signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25.
consisto: omnem utilitatem ... consistere in re frumentaria maxime; Verr. III, 11.
constituo: cuius rei causa maxime iudicia constituta sunt; Caecin. 7.
consulo: quibus maxime lex consultum esse volt? div. Caec. 21. quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. populi magis utilitati consulere quam voluntati; Sulla 25. hoc eis magis consulendum et parcendum putavi; Planc. 89.
contineo: [a] quo uno .. summa res publica ... maxime continetur; Verr. II, 149. status rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; Sulla 63. ſ. coniungo.
convalesco: tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25.
convenio: quis est cui magis ignosci conveniat? Tull. 51. quae (praedia) mulieri maxime convenirent; Caecin. 16. mihi videtur .. hic introitus defensionis adulescentiae M. Caelii maxime convenire; Cael. 3.
corripio: ſ. conservo.
credo: illud magis est credendum et pertimescendum; leg. agr. II, 37.
cupio: si maxime cupias; div. Caec. 30. quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; Verr. II, 182. cum maxime cuperent; Tull. 1. quae ... nunc maxime filium interfectum cupit; Cluent. 12.
custodio: Syracusis ... maxime, si minus supplicio adfici, at custodiri (eum) oportebat; Verr. V, 69.
debeo: et si maxime (pecunia) deberetur; Quinct. 60. ut vobis .. quibus maxime debeo ... rationem facti mei probem; Muren. 3.
declaro: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.
defendo: sciunt ei ... me pro mea ||illa|| tenui infirmaque parte ... id maxime defendisse; Sex. Rosc. 136. socios, leges ... senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. in ea (defensione) maxime defendisti; ib. 112. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere"; immo nemo magis eum, de quo nihil umquam est suspicatus, quam is, qui de aliis multa cognovit; Sulla 48. non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; ib. 60.
deicio: si maxime statuae deiectae essent; Verr. II, 164.
delecto: quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; Verr. II, 7. quod eum multo magis ... liniamenta hospitae delectabant; ib. 89. quod ... maxime .. eum res delectabant; ib. V, 44. si quis est forte quem Capua magis quam Roma delectet; leg. agr. II, 76. Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis; Flacc. 33. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. quo multitudo maxime delectatur; Sest. 124. id te magis forte delectat; Planc. 13.
derideo: superbiam ... deridendam magis arbitrarentur ... quam pertimescendam; Cluent. 112.
derogo: non quo nationi huic ego unus maxime fidem derogem; Flacc. 9.
desidero: quod maxime res publica desiderat; leg. agr. I, 27. multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.
desisto: defatigatione magis et errore quam misericordia et modo aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.
desum: non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; Verr. III, 162. quod maxime deerat; Phil. XII, 10.
dico: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae, ... atque eo magis, si ..; Verr. III, 1. temporum magis ego nunc vitio quam genere iudicii plura dicam; Balb. 15.
diligo: per triennium maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. quam diu C. Caesaris consilia in re publica non maxime diligebatis; prov. cons. 25.
displiceo: ostendisti vim tibi maxime displicere; dom. 54. ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.
doceo: opinor, ex eo maxime (me docere); Verr. III, 51.
doleo: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.
duco: qui maxime gloria ac laude ducuntur; Font. 35. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26.
elaboro: maxime elaborandum est ||laborandum est||; imp. Pomp. 20.
eluceo: eo magis (tenuitas) elucet, quo magis occultatur; Sex. Rosc. 86.
emineo: ſ. appareo.
erigo: quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; Deiot. 38.
eripio: cum ego non ex istorum insidiis ... non solum meo, sed multo etiam magis divino consilio eripiar atque evolem; Muren. 82.
everto: aratores funditus evertebantur, at eo magis, quod ..; Verr. III, 77.
evolo: ſ. eripio.

exaudio: hoc .. vel maxime exaudio; Phil. XI, 37.

excello: ut ille princeps quam maxime excellat; div. Caec. 48. quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68. quae maxime excellerent; ib. 82. ut maxime gloria excellat; Planc. 60. noluit eum quam maxime offensum, quo magis ipsius memoria excelleret ||memoriam lacesseret||; Scaur. 33.

excito: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare ... debeat; imp. Pomp. 6. nec vides istorum ipsorum caritate ad huius salutem defendendam maxime stimulari me atque excitari; Planc. 69.

excuso: quem cum videretis re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.

exigo: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.

expedio: eam (hereditatem).. in praediis conlocari maxime expediret; Caecin. 16.

expeto: propter quam (corporis partem) maxime expetuntur; Scaur. c. 2 § 7.

exspecto: id quod maxime exspectari videbatur; Verr. a. pr. 45. quem provincia tum maxime exspectabat; ib. II, 37. quam ego a me exspectari maxime puto; ib. 181.

facio: vos .. maxime debetis in eos impetum facere; Sex. Rosc. 57. quae nunc cum maxime fiunt; ib. 132. id quod maxime facit auctoritatem; imp. Pomp. 48. quae fiunt cum maxime ||nunc cum maxime||; har. resp. 32. potuit magis fundus populus Gaditanus fieri; Balb. 42. magis aedilis fieri non potuisset; Planc. 60. eo repugnante fiebat (consul), immo vero eo fiebat magis; Milo 34. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus; ib. 92. minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt, cum in omni casu rei publicae tum in bello et maxime civili; Phil. V, 26. ceteris .. bellis maximeque civilibus contentionem rei publicae causa faciebat; ib. VIII, 7.

fallo: me scilicet maxime ... fefellissem; Rab. Post. 33.

faveo: utrum magis favere putas Atinatis an Tusculanos suis? Planc. 19.

fero: declaravit ... quam illa ... temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. V, 38. f. concedo.

floreo: quae (praeturae) ... existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41. qua (laude) maxime florere generis sui gloriam viderat; Flacc. 25.

floresco: haec [tua iustitia et lenitas animi] florescet cotidie magis; Marcell. 12.

fruor: hoc magis res publica ... frui debet summi viri vita; imp. Pomp. 59. quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4.

fugio: SI TELUM MANU FUGIT MAGIS QUAM IECIT; Tull. 51. quem cum mihi conspectum morte magis vitandum fugiendumque esse videatis; dom. 146. eo magis ea fugienda videretur; Phil. X, 20.

fundo: illud ... maxime nostrum fundavit imperium; Balb. 31.

gero: ut ea ... casu magis et felicitate a me quam virtute et consilio gesta esse videantur; Sulla 83.

guberno: quorum ope ... multo magis haec res publica quam ratione hominum ... gubernatur; Rabir. 5.

habeo: censores quidem qui magis quam aediles (tibi istos honores habent)? Verr. II, 137. quia rationem habendam maxime arbitror pacis; Phil. I, 16.

ignosco: ignosco, et eo magis; Rab. Post. 20.

imitor: ut haec simulata adeptio filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36.

impendeo: si ea (invidia) mihi maxime impenderet; Catil. I, 29.

incumbo: eo maxime incumbis; Phil. XI, 23.

indigeo: magis mea adulescentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44.

infatuo: ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

insector: ut magis insectari alterius innocentiam quam de se timide cogitare videatur; Cael. 16.

intellego: ex hac re vel maxime (intellegi potest); Sex. Rosc. 69. multo etiam illud magis (intellegi volo); Verr. II, 165. ex hoc maxime (intellegi potest); ib. III, 120. ut magis intellegas quam verba nihil valeant; Caecin. 62. quid haberent voluptatis carendo magis intellexi quam fruendo; Quir. 3. quod magis intellego; Planc. 13. intellectum est .. mihi quidem in multis et maxime in me ipso; Marcell. 3. f. cognosco.

interest: vestra... hoc maxime interest; Sulla 79. quod maxime interesse rei publicae iudicaro; Phil. XII, 30.

intro: intrabo etiam magis; Flacc. 23.

intueor: intuemini paulisper animis ... eos maxime; dom. 47.

invenio: si maxime esset inventus qui ..; Verr. IV, 91.

iudico: vos multis iam iudiciis iudicavistis, ... maxime .. quod meo nomine supplicationem decrevistis; Catil. IV, 5. potuit magis de re iudicare quam cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit? Balb. 42.

laboro: ex quibus rebus maxime res publica laborat, eis maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 54. quae (pars rei publicae) maxime laboraret; div. Caec. 9. ut cetera mihi ... suppetant, magis laborandum est; Verr. V, 158. mihi magis illud laborandum videtur; Tull. 4. maxime semper laboravi; Planc. 50.

laetor: quos victoria populi Romani maxime laetari arbitrabatur; Verr. II, 3. beneficio divino ... maxime laetor; Quir. 1.

laudo: quae studia a patribus familias maxime laudentur; Sex. Rosc. 48. defensorem in mea persona, non accusatorem, maxime laudari volo; Verr. I, 98. hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis laudandus ... est; ib. III, 2. quem tu maxime laudas; Font. 2. neque iracundia magis ulla laudanda est; Sest. 4. eos laudabat maxime; ib. 23. fuit .. ille vir ... neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69. quas (leges) maxime laudare poteramus; ib. V, 7. quae sunt ... adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; ib. 35. magis equidem laudo; ib. XIII, 15.

loquor: haec cum maxime loqueretur; Verr. V, 142. qui magis nobiscum loqui possetis? har. resp. 25.

lugeo: magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 54.

medeor: eis rebus maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154.

metuo: * maxime metuit *; Sex. Rosc. 132.

minitor: quae (urbes) huic imperio maxime minitabantur; imp. Pomp. 60.

minor: cum ... cotidie magis magisque perditi homines ... templis urbis minarentur; Phil. I, 5.

miror: magis est mirandum, quod is condemnatus est, an quod omnino respondere ausus est? Cluent. 60. quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; Muren. 68.

miseret: eorum .. nos magis miseret; Milo 92.

mitto: qui esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos ... maximeque ut nepotem regis Antiochi ... classis habere ... prohiberet; Phil. IX, 4.

molior: cum alia multa certi homines tum hoc vel maxime moliuntur; Flacc. 94.

moveo: si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100. cum sciret exteras nationes maxime nobilitate moveri; Sulla 37. movet

me ... religio Telluris et eo magis, quod ..; har. resp. 31. quae me magis moverunt; Cael. 27. video ... ab eis .. te moveri maxime; Ligar. 31.

nanciscor: sortem nactus est urbanae provinciae, magis ex sua ... quam ex populi Romani voluntate; Verr. I, 104.

nitor: quorum fide ... Siculi maxime nituntur; div. Caec. 13. quorum splendore vel maxime illius ... oratio et causa nititur; Verr. II, 175.

noto: Gabinium et Pisonem ... cum propter alias causas tum maxime propter illud insigne scelus eorum ... esse notandos putavit; prov. cons. 2.

obeo: quod tunc putant obeundam esse maxime provinciam; Verr. V, 29.

obsto: cui maxime haec res obstat; div. Caec. 13. si ... non ei maxime mihi ... obstitissent; Phil. II, 38.

obsum: „hoc obfuit ei maxime"; Cluent. 97.

obtestor: ne faciatis oro obtestorque vos, atque eo magis; Rabir. 46.

occido: non .. magis Leptines Octavium ... quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; Phil. IX, 7.

occulto: ſ. eluceo.

occurro: quae maxime occurrunt; Phil. XIV, 31.

odi: eo etiam magis (me oderunt), quod ..; Sulla 29.

offendo: quae (statuae) populi Romani oculos ... maxime offendunt; Verr. II, 150. quod .. labor operis maxime offendit; ib. V, 29. offendit (periculum) animos maioris partis hominum magis; Phil. VII, 16. ſ. excello; Scaur. 33.

oppugno: a quo uno maxime P. Sestius se oppugnari videt; Sest. 132.

opto: maxime fuit optandum; Caecin. 28. si nihil est homini magis optandum quam ..; Quir. 2. coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis; har. resp. 38. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47. maxime fuit optandum M. Scauro; Scaur. c. 1, § 1. quod est accusatori maxime optandum; Ligar. 2. qualem (civem) .. eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51. quod .. omnes maxime optamus; ib. XIV, 1.

opus est: te iudice magis opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92.

oro: ſ. obtestor.

paenitet: ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5.

parco: multo .. magis suae famae pepercisset; Verr. II, 79. ſ. consulo; Planc. 89.

pateo: qui (orbis terrarum) semper nostris hominibus maxime patuit; Verr. V, 168. qui (aditus) semper optimo cuique maxime patuit; imp. Pomp. 1. ut aditus ad consulatum ... non magis nobilitati quam virtuti pateret; Muren. 17.

perspicio: qui omnium mentis maxime perspiciunt; imp. Pomp. 70.

persuadeo: non .. quo vobis magis hoc persuadeatur; Verr. III, 144.

pertimesco: ut multo magis eius auctoritatem quam criminationem pertimescam; Muren. 58. haec via ac ratio ... olim erat magis pertimescenda; Sest. 103. ſ. credo.

pertineo: cum ... testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; Quinct. 88. id quod ad rem mea sententia maxime pertinet; Sex. Rosc. 88. quod unum ad invidiam vestri ordinis ... sedandam maxime pertinebat; Verr. a. pr. 1. ad quos maxime culpa corrupti iudicii ... pertinebit; ib. V, 183. id quod ad dignitatem populi Romani maxime pertinet; Font. 49. quae ad huius voluntatem maxime ... pertinerent; Cluent. 164. qui cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70. quae magis ad hominis dignitatem quam ad rei publicae necessitatem pertinerent; prov. cons. 26. id .. maxime ad fidem suam pertinere arbitraretur; Milo 21.

perturbo: quod me maxime perturbat; Cluent. 185. cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1. maxime perturbatus est; Deiot. 11. cuius cum adventu maxime perturbatus esset Antonius; Phil. IX, 7.

pervado: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

pervenio: naturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66.

peto: multo magis est petendum ab hominibus; Verr. II, 29. hic ego magis ut consuetudinem servem, quam quod vos non vestra hoc sponte faciatis, petam; Cluent. 89. quod maxime petendum est; Balb. 19.

placeo: omen magis patribus conscriptis quam causa placuit; Verr. I, 99. quod isti paulo magis placeret; ib. IV, 42. custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri omnium exemplo magis placuit; ib. V, 68. non minae magis quam blanditiae (placent); Muren. 44.

plaudo: quid ego nunc dicam quibus viris ... maxime plaudatur? Sest. 115.

pono: Libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae quam ad simulationem religionis; dom. 131. ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum; Phil. XIII, 4.

possideo: num quid magis possidebis? Caecin. 38.

postulo: quod maxime tempus hoc postulat; Muren. 83. quod haec causa maxime postulat; Flacc. 36.

possum: quam maxime possem, contenderem; Flacc. 38.

praetereo: quae non modo idcirco praetereo, quod te ipsum libenter accuso, verum eo magis etiam, quod ..; Sex. Rosc. 94.

probo: vestram virtutem ... is maxime probabit; Milo 105. maxime .. consulatum meum Cn. Pompeius probavit; Phil. II, 12.

proficiscor: cum omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit tum eas profecto maxime; leg. agr. II, 17.

provideo: ea ne vera putentur tibi maxime est providendum; Verr. V, 176. id maxime providendum est; ib. 177. existimare debetis ... rem nullam ... magis ab omnibus vobis providendam ... ad populum esse delatam; Rabir. 4. quae (suspicio) non tibi ipsi magis quam cum omnibus civibus, tum maxime nobis ... providenda est; Marcell. 21.

prosilio: potueruntne magis tempore prosilire, quam cum Licinius venisset? Cael. 65.

pudet: te in huiusce modi crimine maxime eius pudet; Verr. V, 136.

puto: ita maxime (is) manus tua putabatur; Verr. II, 27. multo magis nos ... sprevit et pro nihilo putavit; Phil. XIII, 21.

quaero: quod in minimis noxiis ... maxime et primum quaeritur; Sex. Rosc. 62. qui (annus) mihi maxime quaerendus erat; Verr. II, 182. magis illam rationem .. omnes boni quaereremus; Caecin. 102. ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24.

queror: ut ... maxime de religione quererentur; Verr. IV, 113. id ... querendum .. magis etiam videtur; Caecin. 6.

refuto: aliquanto ... magis more nostro refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.

removeo: ubi videt eum nihilo magis minis quam precibus removeri; Verr. IV, 66.

repello: quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus; dom. 109.

repeto: qui maxime me repetistis atque revocavistis; dom. 144.

reprehendo: reprehendo .. illud maxime; Sulla 32. ſ. admiror; prov. cons. 26.

repugno: ut res maxime inter se repugnantis ... coniungerent; Cael. 41.

requiro: quod maximo requiri intellego; Cluent. 9. in quibus (orationibus) forsitan magis requiratur constantia; ib. 141. quem curia magis requisivit? Sest. 128.

revoco: f. repeto.

rogo: tacite rogant, ut se quoque ... dignos existimetis, quorum salutem tali viro commendetis, atque hoc etiam magis, quod ..; imp. Pomp. 13.

saluto: nisi forte eos pax ipsa leniet, maximeque, cum in hunc ordinem venerint, salutabunt benigne; Phil. XIII, 4.

sciscitor: de uno quoque nostrum et maxime, qui hoc loco sententias dicimus, sciscitantur omnes; Phil. XIV, 19.

sentio: (ut) alii dicerent .. mentis maxime sapientium ac fortium virorum ... sentire ac vigere; Sest. 47.

sequor: qui hanc sectam ... vitae re magis quam verbis secuti sumus; Cael. 40.

servio: non optatissimum sibi putant esse filios suos rei familiari maxime servire? Sex. Rosc. 43. neque (mihi videor) in eo magis meae quam vestrae laudi ... servisse; Verr. I, 5.

servo: cum omnes ante te praetorem Rupilias leges ... maxime servassent; Verr. II, 40.

significo: quae (benignitas) liberalitatem magis significat quam largitionem; Muren. 72. tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ... potest ||max. de r. p., max. de r. p. pop. Rom. iud.||; Sest. 106.

socio: quocum me uno vel maxime ... amicitia ... sociarat; Planc. 95.

specto: cognovi quid maxime spectares; Ligar. 31.

sperno: puto. — stimulo: f. excito.

subicio: nescis ... te ... meo maxime beneficio e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B, XI, 5.

subvenio: cum maxime consilio nostro subvenire communi saluti oporteret; Phil. V, 1.

suffragor: cui legi ... istius spes ... maxime suffragatur; Verr. V, 178.

sum: id erit ei maxime fraudi; Sex. Rosc. 49. cui mea filia maxime cordi est; Verr. I, 112. ille erat in tribunali proximus ... ac tum maxime; ib. III, 23. domus erat non domino magis ornamento quam civitati; ib. IV, 5. ut mos est regius et maxime in Syria; ib. 62. quae (valvae) ad ornandum templum erant maxime; ib. 124. si maxime in culpa fuerit Apollonius; ib. V, 20. ut quisque maxime est, quicum tibi aliquid sit, ita te in huiusce modi crimine maxime eius pudet? ib. 136. eo magis erat tuum; Flacc. 71. quod esset signum magis istorum quam publicae libertatis; dom. 112. magis est ut ipse moleste ferat errasse se; Cael. 14. omnia sunt ... maledicta iurgii petulantis magis quam publicae quaestionis; ib. 30. neque .. ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; Balb. 51. consulem esse oportet ... maxime ... rei publicae consulendo; Piso 23. irridentis magis est quam reprehendentis; Planc. 75. nisi forte magis erit parricida; Milo 17. qui magis sunt tui? Marcell. 21. maxime .. noster est Brutus; Phil. X, 14. ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; ib. IX, 11.

sumo: ad suam .. quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae *eam* (causam) sumpserat; Sest. 37.

teneo: dixi ... ipsam rationem arandi spe magis et iucunditate quadam quam fructu ... teneri; Verr. III, 227. quod (foedus) cum magis fide illius populi ... quam aliquo publico vinculo religionis teneretur; Balb. 34.

testificor: haec cum maxime ... testificaretur; Verr. V, 17.

testor: testor .. omnis deos eosque maxime; imp. Pomp. 70.

timeo: ut mihi magis timendum sit ne multa crimina praetermittere quam ne qua .. fingere existimer; Verr. a. pr. 15. tacitae magis et occultae inimicitiae timendae sunt, quam indictae atque apertae; ib. V, 182. utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42. quos multo magis quam Rullum timetis; leg. agr. I, 22. hoc etiam sunt timendi magis; Catil. II, 5. multo magis illud timeo; ib. 15. cum illa (invidia) magis sit timenda; ib. III, 3. quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; prov. cons. 33. f. cogito.

tueor: quae (aedilitas) maxime hanc tueri religionem solet; har. resp. 27. cum omnis amicitias tuendas semper putavi summa religione et fide, tum eas maxime; Fr. B, 2.

vereor: multo magis est verendum; Catil. IV, 13. magis est mihi verendum ne mea superbia ... reprehendatur; prov. cons. 42. illud magis vereor; Phil. I, 33. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. XIII, 30.

vexo: sua quemque fraus ... maxime vexat; Sex. Rosc. 67.

video, videor: magis ut exsultare ... videretur quam timere; Sex. Rosc. 16. idem .. hoc amicis ... videbatur, eo etiam magis, quod ..; Verr. II, 70. hic tibi etiam multo magis, quam paulo ante in aratoribus videndum ... est quid velis; ib. 155. ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72. magis mihi videntur vota facturi contra rem publicam quam arma laturi; Catil. II, 18. magis te fortem senatorem mihi videri quam sapientem candidatum; Muren. 43. magis ut arcessitus imperio populi Romani viderer quam ad administrandam civitatem restitutus; dom. 71. quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69. nihil vidi magis; ib. 110. multa etiam alia vidit, sed illud maxime; Milo 21. nec .. nos hoc magis videbamus quam ipsi milites; Phil. X, 12.

vigeo: f. sentio.

vinco: non hic magis quam ego a meis competitoribus .. vincebar; Planc. 18.

vindico: hoc quo minus est credibile, ... eo magis est ... vindicandum; Sex. Rosc. 69. maxime (res) ... vindicanda est; Caecin. 7.

violo: non me magis violavit quam senatum; har. resp. 5.

viso: nihil erat ... quod magis visendum putaretur; Verr. IV, 122.

vito: quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum aspectum lucemque vitare? Sulla 74. f. fugio; dom. 146.

vitupero: quid .. magis vituperandum quam id facere, quod non liceat? Phil. XIII, 14.

volo: si maxime velim; Quinct. 35. id quod maxime volui; Sex. Rosc. 136. quem maxime velint actorem esse ei; div. Caec. 10. quod C. Verres ... maxime existimari volt; ib. 12. ut me Siculi maxime velint; ib. 22. quod maxime vis; Verr. III, 91. qui vos de religione sua ... vere existimare maxime vellet; ib. IV, 16. maxime .. inimici hanc rem sermonibus divolgari voluerunt; Font. 20. quod maxime voluit; Caecin. 48. eos hac .. subscriptione notare voluerunt, et eo magis; Cluent. 130. maxime vellem, .. ut P. Sulla ... fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1. quae (comitia) maxime maiores comitia iusta dici voluerunt; sen. 27. si maxime queri vellent; Sest. 64. quorum imitari industriam ... maxime velit; Cael. 72. qui me ipsi maxime salvum videre voluerunt; Planc. 2. quod .. te ... huic quaestioni praeesse maxime voluit; Milo 22. huius industriam maxime quidem vellem ut imitarentur ei; Phil. VIII, 31. f. opto; Phil. V, 51.

urgeo: hoc uno maxime urget; Planc. 6.
utor: nihil .. magis uteremur ... virtutis praemiis, quam si omnino eis versari in nostris bellis non liceret; Balb. 26. quo (verbo) magis in legibus quam in foederibus uti solemus; ib. 36. qua (sententia) cum antea tum hodie vel maxime usus es; Marcell. 32.
elliptisch: neque hoc in Sardis magis quam in Gallis; Scaur. 40. ut fit in civilibus bellis, ** nec in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28. argenti maximeque vini foeda direptio; Phil. II, 62.

magister, Leiter, Anführer, Lehrer: I, 1. dat: quem (librum) tibi magister ludi nescio qui ex alienis orationibus compositum dedit; div. Caec. 47.
est: casu scribae tum duo magistri fuerunt cum Vettio; Verr. III, 168. fuit in hac causa pertristis ... magister; Cael. 25.
facit: cum quidam tribunus plebis suo auxilio fretus magistros ludos contra senatus consultum facere iussisset; Piso 8. quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii; Phil. II, 90.
ignorat: ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27.
implet: magister equitum ... vomens ... gremium suum et totum tribunal implevit; Phil. II, 63.
inquit: inquit ille fortissimo viro senior magister; Muren. 60.
minantur: ei .. magistri minantur in litteris; Verr. III, 168.
proferunt: isti ipsi mihi videntur vestri ... virtutis magistri finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65.
removent: si istas litteras non decreto decumanorum magistri removissent; Verr. II, 176.
versantur: cui non magistri sui, ... cui |non locus ipse ... in mente versetur; Planc. 81.
2. sum: qui tum magister erat eius societatis; Verr. II, 173. qui per eos annos magistri illius societatis fuissent; ib. 182. quem reperiebam magistrum fuisse eo ipso anno; ib. qui ... dux isti et magister ad spoliandum Dianae templum fuit; ib. III, 54. cum esset magister scripturae et sex publicorum; ib. 167. quem magistrum pecoris esse diceret; ib. V, 17. tu (es) magister veteris disciplinae ac severitatis; Cluent. 129. ut etiam magistrum illorum se esse dicat; Flacc. 42. illo pontifice [et] magistro; dom. 141. hoc magistro; Balb. 64. ut postea ... plurimarum (societatum) magister (fuerit); Planc. 32. si usus magister est optimus; Rab. Post. 9. si esset ... *magister equitum;* ib. 14. cuius tu ... dictatoris magister equitum (fuisti); Phil. II, 71. qui magister equitum fuisse tibi viderere; ib. 76.
II, 1. adhibeo: adhibes ioci causa magistrum suffragio tuo et compotorum tuorum rhetorem; Phil. II, 42.
constituo: ut ... beneficio amicorum eius magister equitum constitueretur; Phil. II, 62.
facio: cui magistri fiunt; Quinct. 50. cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 12.
fero: non possunt hi mores ferre hunc ... magistrum; Fr. B, XIII, III, 2.
habeo: habet .. magistros non ex istis ineptis, ... sed eos qui ..; sen. 14. huncine vos ... auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104. habeo auctores ac magistros ... maiores nostros; har. resp. 18.
invenio: ut non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69.
2. concedo: iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur); Sex. Rosc. 118.
invideo: invideo magistro tuo; Phil. II, 8.
trado cum tabulas novo magistro traderent; Verr. II, 182.
3. utor: te uti in hac re magistro volo; Caecin. 32.
4. defero ad: hos ad magistros si qua te fortuna ... detulisset; Muren. 64.
mitto ad: alter ex ipsa caede volucrem nuntium ... ad magistrum suum misit; Sex. Rosc. 102.
sum a: ea sunt omnia ... |a magistro; Muren. 61.
III. consuetudo: sciebam .. hanc magistrorum ... consuetudinem esse; Verr. II, 182.
fides: quoniam fidem magistri cognostis; Sex. Rosc. 119.
litterae: LITTERAE MISSAE P. VETTII, P. SERVILII, C. ANTISTII MAGISTRORUM; Verr. III, 167. possumus ... P. Servilii et C. Antistii magistrorum litteris ... quod dicimus obtinere; ib. 168.
IV. apud: ex his parvis libellis apud unum magistrum societatis repertis vos iam coniectura adsequi posse; Verr. II, 184. Romae in litterarum missarum (libris) apud magistrum L. Tullium ... inveni; ib. III, 167.
pro: in scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius; Verr. II, 169.

magisterium, Aufsicht: illud morum severissimum magisterium non esse nefariis legibus de civitate sublatum; prov. cons. 46.

magistra, Lehrerin: I. sum: vita .. haec rustica ... iustitiae magistra est; Sex. Rosc. 75.
II. tollo: vetus illa magistra pudoris, ... censura, sublata est; Piso 9.

magistratus, Amt, Beamter: I. absolut: 1. Subject: abest: neque moleste ferebant abesse a foro magistratum; Verr. V, 31.
accusat: ut ter ante magistratus accuset ... quam multam inroget; dom. 45.
adsunt: cum ... magistratus .. omnes adessent; sen. 26.
appellat: at quis appellat? magistratus aliqui? Verr. IV, 146.
audent: ut ... magistratus a publicanis pecuniam pro usura auderet auferre; Verr. III, 168.
consentiunt: consentientibus ceteris magistratibus; Quir. 18.
constituunt: an quicquam interest utrum magistratus peccato defensionem constituant an peccandi potestatem ... permittant? Tull. 40.
debent: quando ||quoniam, quo modo|| magistratus ex istius edicto exigere debebant; Verr. III, 70.
defendunt: quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; har. resp. 16.
est: ubi ceteri magistratus sunt; Verr. V, 143. legum ministri magistratus (sunt); Cluent. 146. sentiet in hac urbe esse ... egregios magistratus; Catil. II, 27. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. nullus erat senatus, nihil reliqui magistratus; Sest. 34. quod magistratus nullus erat; Fr. B, VI, 25.
exigit: id ab aratore magistratus Siculus exigeret; Verr. III, 34. neque ab aratore magistratus Siculus tantum exigebat; ib. 117.
habent: nos .. nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem; Phil. II, 81.
inserviunt, ornant: improbi ... magistratus in provinciis inserviebant publicanis; ornabant eos qui in operis erant; Verr. III, 94.
permittunt: s. constituunt.
potest: hoc .. magistratus in provincia adsequi potest; Verr. III, 192.
promulgant: de me cum omnes magistratus promulgassent; Piso 35.
recedunt: qua strage non nulli permoti magistratus ... paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.
renuntiant: Agyrinenses magistratus et quinque primi ... acta et imperia tua domum ... renuntiaverunt; Verr. III, 73.

sequuntur: secuti sunt avariores magistratus; Verr. III, 190.
vendunt: ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant; Verr. II, 147.
veniunt: eo veniebant Siculorum magistratus; Verr. V, 27.
volunt: huius ordinis auctoritate uti magistratus ... voluerunt; Sest. 137.
2. **Prädicat:** sum: ille .. est magistratus apud Siculos; Verr. II, 131. nedum ... his magistratibus ... salvi esse possimus; Cluent. 95.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abrogo: si tibi magistratum abrogasset; Verr. II, 140. qui conlegae magistratum per seditionem abrogavit; Milo 72. nec gravius (est) ... ipsi conlegae magistratum abrogare; Fr. B, VI, 14.
adipiscor: qui per largitionem magistratus adepti sunt; Verr. II, 138. si essent magistratus adepti; Piso 4.
adsequor: se omnis magistratus sine repulsa adsecutum; Piso 2.
armo: utrum posthac amentis ac perditos magistratus improborum ... civium praesidio nudare an etiam deorum immortalium religione armare malitis; dom. 2.
capio: f. **capio,** II. magistratum (6 St.) B. I, S. 452, a.
commoveo: non damno commoventur magistratus; Tull. 41.
consequor: quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60.
contendo: propter magnitudinem potestatis hic magistratus a populo summa ambitione contenditur; Verr. II, 131.
convinco: si ... magistratibus ... convictis virorum bonorum testimoniis ... in iudicium vocaretur; Font. 34.
creo: qui postea quam magistratus creavit; Sex. Rosc. 139. si magistratus patricii creati non sint; dom. 38. qui ... ita magistratus annuos creaverunt; Sest. 137.
deicio: magistratus templo deicias? Sest. 78.
deligo: populus Romanus deligit magistratus, quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.
designo: magistratibus novis designatis; Sest. 70.
do: ut ei curiata lege magistratus detur; leg. agr. II, 26.
evoco: evocat ad se Centuripinorum magistratus; Verr. II, 162. Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; ib. III, 68. magistratus eorum evocabat; ib. IV, 76.
excipio: excipitur hac lege ... non magistratus ullus; leg. agr. III, 24.
excludo: (qui) armis et praesidiis populum et magistratus foro excluserit; Phil. III, 30.
gero: f. **gero,** II, 2. magistratum (10 St.) B. II, S. 413, b.
habeo: [is qui tum magistratum Syracusis habebat]; Verr. IV, 137. cum ea temperantia magistratus habebamus; imp. Pomp. 41. QUI MAGISTRATUM HABUERIT; Cluent. 148. qui magistratum habuerunt; ib. 156.
ineo: f. **ineo,** II. magistratum (9 St.) B. II, S. 686, b (Phil. VI, 8).
invenio: cui neque magistratus adhuc aequus inventus est; Quinct. 71.
invito: cum magistratum ... invitasset; Verr. IV, 44.
mando: quos adhuc mihi magistratus populus Romanus mandavit; Verr. V, 35. negat iudicium hominum in magistratibus mandandis corrumpi voluptatibus oportere; Muren. 74. quod ais nulla re adlici hominum mentis oportere ad magistratum mandandum nisi dignitate; ib. 76. in eis magistratibus est mandandis (iudex populus dignitatis); Planc. 7. nulla libertas populi in mandandis magistratibus; ib. 15.

nomino: deinceps omnis magistratus nominavit; Cluent. 148.
nudo: f. armo.
partior: qua (lege) cum C. Caesare magistratum partitus est ||magistratuum comitia, magistratuum nominationem||; Phil. VII, 16.
pello: magistratus templis pellebantur; Sest. 85.
permitto: te eos magistratus hominibus .. non rei publicae causa permisisse; Verr. II, 137.
peto: magistratus his ||eis|| petere licebit; leg. agr. II, 34. [ut interea magistratus reliquos ... sine periculo petere possetis]; ib. 99. cum ... per aetatem magistratus petere posset; Cael. 18. pete .. eum magistratum; Planc. 13. quemcumque magistratum petet; Phil. V, 46. uti L. Egnatuleio triennium ante legitimum tempus magistratus ||magistratum|| petere, capere, gerere liceat; ib. 52.
posco: magistratum Sicyonium nummos poposcit; Verr. I, 44.
pudet: non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55.
removeo: remove Siculum magistratum; Verr. III, 34.
reperio: cum adhuc ei ... non magistratus aequus reperiri potuerit; Quinct. 10. quia magistratus aliqui reperiebatur apud quem Alfeni causa consisteret; ib. 71.
supero: facile ipsum magistratum scelere ... superavit; Sex. Rosc. 17.
tollo: maiores nostri Capua magistratus ... sustulerunt; leg. agr. I, 19. si ... magistratus, senatum ... sustulissent; ib. II, 88. etiam si senatum et magistratus ||magistratum|| sustulissent; ib. 90. in foro ... magistratus (esse sublatos)? Vatin. 34.
voco: vocasse ad se magistratus; Verr. III, 105. Dionysiarchum ad se proagorum, hoc est, summum magistratum, vocari iubet; ib. IV, 50.
2. **Dativ** (vgl. III, 2): adfero: non ut magistratibus nostris moram accipiendi ... adferre videamur; Verr. II, 143. ut vim adferant magistratibus; dom. 89. qui ... magistratibus vim attulerint; Cael. 1.
ago: a me magistratibus statui gratias esse agendas; sen. 31.
commendo: me idem senatui ... legatis magistratibusque nostris ... non ... orbatum patria, sed ... civem servatoremque rei publicae commendavit; Piso 34.
committo: qui commissi sunt eis magistratus; Planc. 61.
concedo: quod videtur concedendum magistratibus nostris esse; Verr. III, 190.
decerno: ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; Verr. III, 200.
detraho: nihil detraho magistratibus; Verr. III, 202.
divido: qui pecuniam ... magistratibus diviserit; imp. Pomp. 37.
do: placet vobis in cellam magistratibus vestris frumentum Siculos dare gratis? Verr. III, 200. ubi tot tantaque ornamenta magistratibus et legatis a senatu populoque Romano permissa et data? ib. V, 83. qui magistratui pecuniam dederit; Font. 3. negotium isdem magistratibus est datum anno superiore; har. resp. 15.
evenio: ut ea res mihi magistratuique meo ... feliciter eveniret; Muren. 1.
fero: populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 21. curiata (lex ferebatur) ceteris patriciis magistratibus; leg. agr. II, 26.
impero: in cellam (frumentum) magistratibus et legatis imperetur; Verr. III, 227. imperat magistratibus, ut eam (Dianam) demoliantur; ib. IV, 75.
permitto: f. do; Verr. V, 83.
sum: ne maeror parentum ... magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130.

trado: opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17.

3. **Ablativ**: abdico: P. Lentulus ... magistratu se abdicavit; Catil. III, 15.

abeo: cum ... abiens magistratu dicere ... prohiberer; Piso 6. cum magistratu abisset; Phil. V, 21.

4. **Präpositionen**: accedo ad: ante quam iste ad magistratus remque publicam accessit; Verr. I, 33.

appello a: a magistratu Siculo, ne senatus consultum Siculi homines facere possent, ... quaestor ... praetorem appellat; Verr. IV, 146.

deduco ad: ad magistratum Mamertinum statim deducitur Gavius; Verr. V, 160.

defero ad: postridie sacerdotes Cereris ... rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.

desidero a: quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55.

fero de: maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; leg. agr. II, 26.

impendeo a: nisi etiam hae formidines ab nostris magistratibus ... impendebunt; Verr. V, 157.

implico cum: qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati; Rab. Post. 19.

iudico de: cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; leg. agr. II, 27.

licet per: si per nostros magistratus liceat; Verr. III, 67.

sum in: quod nulla alia in lege umquam fuit, ne in eis quidem magistratibus; leg. agr. II, 24.

transfero in: hoc idem transfero in magistratus; Verr. II, 126.

III. **nach Adjectiven**: 1. plenus: cum est forum plenum ... magistratuum; Flacc. 57.

2. despicatus, al.: ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; Verr. III, 98.

religiosus, al.: quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum, quam civitatem sanctam, quam domum satis clausam ac munitam fuisse? imp. Pomp. 65.

3. praeditus: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... summo magistratu praeditum, divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86.

4. nudus a: tam nuda res publica a magistratibus (erat)? dom. 58.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: accommodatio: ex liberalitate et accommodatione magistratuum consuetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 189.

aequitas: quem pater ... aequitati magistratuum ... commendatum putavit; Verr. I, 151. ius in iudiciis et aequitate magistratuum ... retinere debetis; leg. agr. II, 102.

auctoritas: quae omnia ante istum praetorem .. nostrorum magistratuum auctoritate ... valuerunt; Verr. II, 122.

benignitas: qui (ordo) est semper dignitate sua, benignitate magistratus || magistratuum || sustentatus; prov. cons. 10.

caedes: magistratuum ... caedis effecerat; Milo 87.

comites: ut tribuni, ut praefecti, ut scribae, ut comites omnes magistratuum lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.

comitia: venio ad comitia, sive magistratuum placet sive legum; Sest. 109. videamus nunc comitia magistratuum; ib. 112.

concertatio: (seditio) oritur ex concertatione magistratuum; Sest. 77.

consensio: nulla de illis magistratuum consensio (exstitit); sen. 38.

consilia: eadem ista omnia ... magistratuum consiliis ... comprimentur; Muren. 85.

convivia: qui (pudor) in magistratuum conviviis versari solet; Verr. V, 28.

corpus: quo magistratu munitae leges sunt, eius magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49.

domus: cum ... ad magistratuum domos cum ferro et facibus iretur; Quir. 14.

dubitatio: ut omnes ... omni iure civili sine cuiusquam .. magistratus ... dubitatione utantur; Caecin. 91.

edictum: quod magistratus edictum ... non infirmari ac convelli potest; Caecin. 51.

furtum: primi .. magistratus et furto et scelere perspecto; Verr. I, 43.

improbitas: quis est enim qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam contra improbitatem magistratuum? Verr. I, 153.

initium: cum lex esset aequa promulgata initio magistratus; Vatin. 27.

iniuriae: magistratuum .. nostrorum iniurias ita multorum tulerunt; Verr. II, 8. qui maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse; ib. 160.

iudicium: ut ... gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest. 55. ſ. aequitas.

iura: mecum iura magistratuum ... afuerunt; sen. 34.

liberalitas: ſ. accommodatio.

pericula: quod eorum hominum fidei ... pericula .. magistratuum committuntur; Verr. III, 183.

permissu: omne servitium permissu magistratus liberatum; har. resp. 25.

potentia: quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum ... labefactare possit; dom. 80.

potestates: potestates magistratuum (otiosae dignitatis fundamenta sunt); Sest. 98.

ratio: quo modo hoc nomen ad rationem magistratus ... adlatum est? Verr. III, 181. duorum magistratuum ... ratio sic redditur; Font. 5.

rogatu: nos rogatu magistratus adsedimus; Verr. IV, 138.

scelus: ſ. furtum.

societas: si vis suberat, armis; si societas magistratuum, pactioni ||societas, magistratuum pactioni|| (cesseram); Sest. 64.

supplicatio: nihil (est) quod [supplicatio magistratuum] renuntiatio [suffragiorum] exspectetur; Planc.

tecta: magistratuum tecta impugnata ... vidistis; sen. 7.

tutela: in eius magistratus tutela reges ... semper fuerunt; Sest. 64.

2. **mit Präpositionen**: alqs de: unus .. fuit de magistratibus defensor salutis meae; Planc. 78.

abstinentia in: possum multa dicere ... de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7.

contumeliae, iniuriae in: de contumeliis et iniuriis in magistratum Milesium tametsi dici ... vehementer potest; Verr. I, 86.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: muniri: ſ. IV, 1. corpus.

2. **Präpositionen**: a: ab omni magistratu agitatus atque perterritus; Quinct. 98. quid minus libero dignum quam in conventu maximo cogi a magistratu furtum reddere? Verr. II, 58. quem ad modum socii populi Romani a magistratibus nostris tractentur non laboratis; ib. III, 122. ut in primis a magistratibus (res) animadvertenda videatur; Caecin. 33. quae (iudicia) ... a magistratibus neglegi ... videatis; Cluent. 122. ubi ... ius a nostro magistratu dicitur; Flacc. 71. mitto quod a nostris magistratibus in integrum restituta; ib. 79. cum viderem ... me a magistratibus partim oppugnatum, partim proditum, partim derelictum;

sen. 33. quam (domum) senatus ... a magistratibus defendendam ... putarit ||putaret||; har. resp. 16. haec (frugalitas) ... a magistratibus ... nostris ... perspecta et cognita; Deiot. 26.

apud: quod ... numerus aratorum quotannis apud magistratus publice subscribitur; Verr. III, 120. hac una .. fiducia civitatis ... apud nostros magistratus ... fore se tutos arbitrantur; ib. V, 167.

cum: totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem cum magistratibus; Verr. V, 21.

in: quod agam in magistratu; Verr. a. pr. 36. in magistratu contra illud ipsum edictum sine ulla religione decernebat; ib. I, 119. praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; ib. 127. quae in magistratu gessisti; ib. II, 140. quod homines palam facere audeant in magistratu; ib. III, 195. sic me in hoc magistratu geram; leg. agr. I, 26. ut ... non et in hoc magistratu et in omni vita sim popularis; ib. II, 7. dixi ... in hoc magistratu me popularem consulem futurum; ib. 9. quo in magistratu non institutum est videlicet a me regnum; Sulla 21. quo in magistratu nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. esset occisus ... sanctissimo in magistratu; Sest. 83. cum ageret nihil aliud in eo magistratu nisi meam causam; ib. 124. in eo magistratu ... missusne sis a me consule Puteolos? Vatin. 12. quaero abs te ... quod genus improbitatis ... in eo magistratu praetermiseris; ib. 13. qui in eo magistratu ... emerseris ex mendicitate; ib. 23. ut in eo magistratu ... viri tui similis esses; Phil. II, 50. magno usui rei publicae Ser. Sulpicius et privatus et in magistratibus fuerit; ib. IX, 15. cum is tribunus pl. duas leges tulisset in eo magistratu; Fr. B, VI, 6.

per: iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quae Naevius edebat, non recusasse, ita tamen, more et instituto, per eum magistratum; Quinct. 63. avertere aliquid de publico quam obscurissime per magistratum solebant; Verr. IV, 53. navem ... maximam ... per magistratum Mamertinum tibi datam donatamque esse dico; ib. V, 44. quibus hominibus ... per omnis magistratus in foro ... versari liceret; ib. 152. sumpta (sunt) ... ex rebus palam per magistratus actis; dom. 138.

magmentarius, zum Opferzusatz gehörig: aperio: putant .. ad me non nulli pertinere magmentarium ||acmentarium, armamentarium|| Telluris aperire; har. resp. 31.

tollo: qui illud magmentarium ||acm. arm.|| sustulit; har. resp. 31.

magnanimus, hochherzig: fortem, iustum, ... magnanimum (hominem dici): ... hae sunt regiae laudes: Deiot. 26.

magnifice, prächtig, übermüthig: apparo: magnifice et ornate ... convivium apparat ||comparat||; Verr. I, 65.

circumspicio: magnifice circumspicis; Qu. Rosc. 5.

exorno: exornat ample magnificeque triclinium; Verr. IV, 62.

facio: me ... magnificentissime ... consulem factum ... esse; Vatin. 6.

gero: qui omnis honores domi suae ... magnificentissime gessit; Verr. II, 112.

habito: habitare laxe et magnifice voluit; dom. 115.

laudo: quam magnifice (laudatur Apronius a Timarchide)! Verr. III, 155.

loquor: quibus ... loqui .. et scribere honeste et magnifice licebat; Cael. 40.

orno: non ornare magnifice ... convivium (se fatetur); Quinct. 93.

restituo: quem ad modum magnificentius est restitutum (templum); Verr. IV, 69.

scribo: s. loquor.

vinco: perdidimus hominem magnificeque vicimus; Catil. II, 1.

magnificentia, Pracht, Prunk: I. est: si populo ludorum magnificentia voluptati est; Muren. 38.

II, 1. contemno: noli ... scenae magnificentiam valde contemnere; Muren. 38.

diligo: publicam magnificentiam diligit; Muren. 76.

2. sum: hoc .. vix est ... vestrorum animorum ac magnificentiae; leg. agr. II, 21.

3. suppedito ad: quamquam ... ad illam magnificentiam apparatus ... suppeditata pecunia a Postumo est; Rab. Post. 6.

III. propter: qui tantas ... pecunias ... propter magnificentiam liberalitatis repudiarit; Qu. Rosc. 24.

magnificus, prächtig, ausgezeichnet: alqd: magnificentius ... esse illo nihil potest; leg. agr. II, 4. quid .. magnificentius ... mihi accidere potuit? sen. 24. magnificentius est dicere; Piso 3. M. Catonis illud ... semper magnificum ... putavi; Planc. 66. nihil magnificentius cogitari potest; Phil. XIV, 13.

aedilitas: cuius aedilitatem magnificentissimam scimus fuisse; Verr. IV, 6.

apparatus: ut omnes ... tam magnificum apparatum ... praetorium esse arbitrarentur; Sest. 77.

candelabrum; ut .. magnificentius videretur (candelabrum); Verr. IV, 64.

decreta: a quo saepe magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2.

defensio: quaedam mihi magnifica ... eius defensio ostenditur; Verr. V, 1.

dona: cui magnificentissima dona ... misit; Deiot. 19.

epulum: ex epulo magnificentissimo famem ... non expleras? Vatin. 32.

ludi: sit idem magnificentissimos et nullos umquam fecisse ludos; Muren. 41. qui ludos apparatissimos magnificentissimosque fecisti; Sest. 116. instant ... apparatissimi magnificentissimique ludi; Piso 65.

motus: vobis Italiae magnificentissimus ille motus ... omne suum erga meam dignitatem studium ... commendatum esse (arbitrabitur); dom. 142.

opus: opus est ingens, magnificum; Verr. V, 68. erit .. exstructa moles opere magnifico; Phil. XIV, 33.

ornatus: vidi ... forum comitiumque adornatum ad speciem magnifico ornatu; Verr. I, 58.

ostentatio: ubi illa magnifica et gloriosa ostentatio civitatis? Flacc. 52.

supellex: lauta supellex et magnifica; Phil. II, 66.

templum: quae (flamma) praeclarius magnificentiusque (templum) deposceret; Verr. IV, 69. cum esset in urbe nostra Cereris ... magnificentissimum templum; Verr. IV, 108.

valvae: confirmare hoc ... possum, valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; Verr. IV, 124.

vectigalia: an ignoratis cetera illa magnifica populi Romani vectigalia ... inclinatione temporis pendere? leg. agr. II, 80.

magnitudo, Größe, Bedeutung, Erhabenheit: I. **Subject:** addicit: quos aeris alieni magitudo ... tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 38.

adfert: quantam exspectationem magnitudo iudicii sit adlatura; div. Caec. 42.

adficit: magnitudo periculi summo timore hominem adficit; Quinct. 6.

cogit: periculi magnitudo ... cogere videtur; Quinct. 91.

conciliat: gloriam conciliat magnitudo negotii; Muren. 41.
est: tantum magnitudo incredibilis erat; Verr. IV, 125. haec .. ratio ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit; Flacc. 28. in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est; Quir. 6. si tibi ... magnitudo animi pluris fuit; Planc. 50. quae fuerit ... magnitudo animi; Milo 61.
excitat: C. .. Gracchum ... magnitudo animi ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit; har. resp. 43.
excogitat: scelerum magnitudo ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
facit: haec magnitudo maleficii facit; Sex. Rosc. 68.
habet: intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52.
impellit: luxuries igitur hominem nimirum et aeris alieni magnitudo et indomitae animi cupiditates ad hoc scelus impulerunt? Sex. Rosc. 39. si eum magnitudo contentionis ... aliquo impulisset; Vatin. 15.
intersunt: regionum magnitudines interessent; Phil. XIII, 5.
movet: quod eos ... iniuriae magnitudo movebat; Verr. I, 67. si te magnitudo maleficii ... non movebat; ib. 87. quem neque imperii nostri magnitudo neque ... vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.
obscurat: quod magnitudo lucri obscuraret periculi magnitudinem; Verr. III, 131.
oritur: unde orta mihi gravitas et magnitudo animi videtur; Sest. 141.
postulat: quid periculi magnitudo ... postulet; Sest. 119.
potest: quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24.
praecludit: maritimos cursus praecludebat hiemis magnitudo; Planc. 96.
respondet: ſ. potest.
sinit: rei magnitudo me breviter perstringere atrocitatem criminis non sinit; Verr. IV, 105.
valet: ignari ... quid magnitudo animi ... valeret; Sest. 60.

II. nach Verben: 1. adfero: me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1.
admiror: sum Cn. Pompei ... animi magnitudinem admiratus; prov. cons. 27.
augeo: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... non modo augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit; Quir. 5.
capio: quorum mentes ... magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.
concedo: concedatur haec ... odii magnitudo; Deiot. 30.
consequor: ſ. augeo.
definio: unius cuiusque (signi) magnitudinem ... definiri vides; Verr. I, 57.
demonstro: magnitudo pecuniae demonstratur; Sex. Rosc. 20.
desidero: cum ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69.
enumero: ſ. augeo.
ignoro: alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? Phil. XI, 9.
intueor: ſ. capio.
nomino: quorum ... magnitudo aeris alieni (nominaretur); Cael. 43.
obscuro: ſ. I. obscurat. — orno: ſ. augeo.
perspicio: quod ... magnitudo servitii perspicitur; Verr. V, 29.
pertimesco: numquam .. magnitudinem negotii ... pertimuit; sen. 37.
probo: cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3.
quaero: si magnitudinem animi (quaerimus); Phil. XII, 2.
sustento: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines ... sustentare possint; leg. agr. III, 78.
sustineo: vestrum est deligere quem existimatis facillime posse magnitudinem causae ... sustinere; div. Caec. 73. ſ. capio.

2. cedo: uterque nostrum cedere cogebatur magnitudini animi; Phil. IX, 9.
occurro: studuit animus occurrere magnitudini criminis; Sulla 69.
offero: huius magnitudini animi ... tempestas est oblata; Phil. VII, 7.
tribuo: ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1.
3. sum: ea magnitudine (erat candelabrum); Verr. IV, 65. est fons aquae dulcis ... incredibili magnitudine; ib. 118.
4. capio ex: qui ex lucri magnitudine coniecturam capiam furti; Verr. III, 111.
dico de: primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine ... esse dicendum; imp. Pomp. 6. nunc de magnitudine (belli) pauca dicam; ib. 20. quid ego de singulari magnitudine animi eius ... dicam? Sest. 62. quid de virtute eius dicam? de magnitudine animi? Deiot. 37.
fingo ad: finxit .. te ipsa natura ad ... magnitudinem animi; Muren. 60.
insum in: inerat in illa magnitudine aetas atque habitus virginalis; Verr. IV, 74.
statuo ex: ecquis est ex iniuriarum magnitudine ... qui hoc non iam dudum statuerit? Verr. III, 143.
sum in: tanta (est) in magnitudine animi et consilii dignitas; Marcell. 19.

III. nach Adjectiv: praeditus: alterius tribuni plebis, ... nova magnitudine animi ... praediti, domus est oppugnata; Sest. 85. C. Caesius, pari magnitudine animi ... praeditus, nonne eo ex Italia consilio profectus est? Phil. XI, 28.

IV. nach Substantiven: alqs: C. Caesar ... divina animi, ingenii, consilii magnitudine ... colonias patrias adiit; Phil. V, 23.
dentes: praefectum regium dentis eburneos, incredibili magnitudine, e fano sustulisse; Verr. IV, 103.
vir: vir incredibili fide, magnitudine animi ... ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26.

V. Umstand: 1. abduci: abducuntur homines ... ab institutis suis magnitudine pecuniae; Verr. IV, 12.
absolvi: in iudicium adductus est [C. Verres] homo ... pecuniae magnitudine sua spe ... absolutus; Verr. a. pr. 2.
adduci: video .. Heium magnitudine pecuniae (non) adductum esse; Verr. IV, 14. facile .. adducuntur pecuniae magnitudine; leg. agr. II, 72.
antecellere: quae (causa) magnitudine iniuriae ... criminibus ceteris antecellet; Verr. III, 10. ut (Asia) ... magnitudine pastionis .. facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.
commovere: quod cum magnitudine pecuniae tum iniuriae genere quemvis debet commovere; Verr. III, 188. fateor me .. magnitudine ostenti ... vehementer commotum; har. resp. 18.
conferri: omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis .. nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.
consequi: tantam (pecuniam) licebit per cellae nomen aestimationis magnitudine consequatur; Verr. III, 222.
differre: proinde quasi ... ea res ... non magnitudine pecuniae differat; Verr. III, 203.

exprimere: magnitudine animi ... vitam patris et consuetudinem expresserat; Rab. Post. 4.

fieri: quorum nihil pernicii causa, ... sed ... magnitudine rerum factum putamus; Sex. Rosc. 131.

liberari: eius ... magnitudine animi liberatam rem publicam arbitrabatur; Phil. VIII, 13. eorum trium imperatorum ... magnitudine animi .. populum Romanum foedissima ... servitute liberatum; ib. XIV, 37.

occupare: volt .. magnitudine rei sic occupare animos eorum; Font. 20.

periculosus: qua re esset hoc bellum ... magnitudine periculosum; imp. Pomp. 27.

persuaderi: quod si magnitudine pecuniae persuasum est; Verr. IV, 11.

ponderare: nolite .. brevitate orationis meae potius quam rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare; Verr. I, 42.

resistere: qui magnitudine animi consiliis audacium restiterunt; Sest. 139.

summovere: ut (ei) ... magnitudine poenae a maleficio summoverentur; Sex. Rosc. 70.

superbus: Campani semper superbi ... fructuum magnitudine; leg. agr. II, 95.

superare: iste unus totam Asiam magnitudine poculorum ... superavit; Flacc. 92.

tegere: huius furta ... rerum gestarum magnitudine ... tegere conaris? Verr. V, 32.

vindicare: qui consul insidias rei publicae ... magnitudine animi vindicasset; Sulla 14.

2. **ad:** quod hoc genus praedandi, ... quam .. ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; Verr. V, 22. temporibus hibernis ad magnitudinem frigorum ... praeclarum hoc sibi remedium comparat; ib. 26

pro: sin autem pro magnitudine iniuriae ... haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. quidnam ... (pro) magnitudine rerum (dignum) eloqui possim; div. Caec. 42. uterque ... pro rerum magnitudine in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. vos ... pro magnitudine periculi obtestor; Muren. 86.

propter: nemo est .. qui nesciat propter magnitudinem rerum multa multos furtum ... commisisse; Sex. Rosc. 130. propter magnitudinem ||aegritudinem, atrocitatem|| criminis (iudicio gravi experiri nolebas)? Qu. Rosc. 25. quod si ego haec propter magnitudinem rerum ... adsequi non potui; div. Caec. 40. propter magnitudinem potestatis hic magistratus a populo summa ambitione contenditur; Verr. II, 131. propter magnitudinem furti sunt ... litterae factae; ib. IV, 35. quin ... propter magnitudinem quaestus improbus esse volueris; ib. 111. civitates .. omnes ... vestrum auxilium exspectare propter periculi magnitudinem coguntur; imp. Pomp. 12. quoniam auribus vestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. quae . . propter magnitudinem scelerum non nullis incredibilia videbantur; ib. 21. eum .. vidi ... non infracto animo propter magnitudinem calamitatis; Quir. 19. quae (oratio) propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74.

manopere, f. **magnus,** A. opere.

magnus, groß, hoch, angesehen, bedeutend, laut, alt: A. **bei Substantiven: alqs:** quibus (artibus) tu magnus es; Quinct. 93. iste ... Magnus vocatur; Sex. Rosc. 17. quasi vero Cn. Pompeium non cum suis virtutibus tum etiam alienis vitiis magnum esse videamus; imp. Pomp. 67. incipit ... respondere maior Caepasius; Cluent. 58. qui in dicendo magni sunt; Muren. 29. quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur! Arch. 24. noster hic Magnus ... nonne Theophanem Mytilenaeum ... civitate donavit? ib. quem ... populus Romanus ... Maximum nominavit; dom. 149. quibus ludis ... senatui locum P. Africanus iterum consul ille maior dedit; har. resp. 24. imitemur nostros ... Maximos; Sest. 143. comitem Magni Alexandri ab Alexandro necatum; Rab. Post. 23. si Antiochus, Magnus ille ... dicere est solitus; Deiot. 36.

alqd: quod erat in primis magnum; Qu. Rosc. 9. magnum est quod conor; ib. magna sunt ea; div. Caec. 39. ita magnum (est) ut Latine uno verbo exprimi non possit; Verr. II, 154. quae si magna atque adeo maxima vobis videbuntur; ib. III, 11. ut istuc ... tempore magnum videretur; ib. 215. illud maximum (est); IV, ib. 113. hoc etiam maius [hoc] videbatur; ib. V, 94. etiamne id magnum fuit ..? ib. 168. quo maius hoc ... videatur; Caecin. 72. utrumque ita magnum est; leg. agr. II, 43. (ea) prae tuis facultatibus maxima putarentur; Rabir. 14. hoc est apud Graecos ... prope maius et gloriosius quam Romae triumphasse; Flacc. 31. illa .. gravia atque magna (sunt); Planc. 86. sunt ea ... magna, ... sed magnis excitantur praemiis; Rab. Post. 42. sint sane illa magna, quae re vera magna sunt; ib. 44. si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone sed in illo maxima; Milo 35. id quod maximum est; ib. 83. quae .. ego nisi ita ||tam|| magna esse fatear; Marcell. 6. sunt alia maiora; ib. quod certe maximum est; ib. 7. quod maximum est; ib. 25. Phil. II, 23 V, 18. maximum .. illud, quod dictaturae nomen sustulisti; ib. I, 32. quae magna sunt; ib. 25. quae sunt maxima; ib. 35. illud ... maius maximeque proprium senatus sapientis est; ib. XIV, 30. — esset magnum, tantam causam ... et diligentia consequi et memoria complecti; div. Caec. 39. nemo dubitat quin multo maius sit novam (columnam facere); Verr. I, 147. nisi forte maius est patefacere nobis provincias ... quam curare ut ..; Catil. IV, 21. magnum est .. te comparare ea; Muren. 45. decertare mihi ferro magnum fuit; Planc. 86. ut alienam (fortunam) respicere magnum sit; Rab. Post. 41. magnum fuit Miloni conficere illam pestem ... M. Antonii maxima gloria? Milo 40. non minus magnum est vos Africam ... obtinere voluisse; Ligar. 22. horam unam ... eodem loco armatos ... retinere magnum fuit? Deiot. 19. quod .. erat magnum ... in eadem consuetudine amicitiae permanere; Phil. II, 38. eum ipsum exspectare magnum fuit; ib. 103. quam magnum est personam in re publica tueri principis! ib. VIII, 29. neque .. maius est legere codicem; Fr. B, VI, 14.

acerbitas: quoniam ... fructus ... magna acerbitate permixtos tulissem; Planc. 92.

adiumentum: viro fortissimo ... magno adiumento ... fuit; Muren. 12. huic mirandum est magno adiumento Catilinae subitam spem consulatus adipiscendi fuisse? ib. 53. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse ||tuo cui id m. a. fuisset in i. c. fuisse, fuisset||; Rab. Post. 47.

adiutores: quos [magnis] adiutoribus illis usi, armis subegimus ||adiutoribus illis, adiutoribus tuis||; Balb. 25.

admiratio: quod mihi maximam admirationem movet; Phil. X, 4.

adulescens: quo maior adulescens Caesar, maioreque deorum immortalium beneficio rei publicae natus est; Phil. XIII, 46.

aedificium: animadvertit in hac ipsa centuria Populiana aedificium non ita magnum; Tull. 19.

aes: qui magno in aere alieno maiores etiam possessiones habent; Catil. II, 17. *qui magno in aere alieno totam* (dignitatem) *ex domo quaesisset*; Scaur. 45. qui maximo te aere alieno ad aedem opis liberavisti; Phil. II, 35.

agri: qui cum agros maximos ... depopularetur; Verr. III, 84. qui ... maximos .. agros popula-

batur; ib. 180. cui civitati maiores nostri maximos agros ... concesserunt; ib. V, 125.

amicitia: mihi .. cum Murena ... magna ... amicitia est; Muren. 8.

amicus: magnus ille defensor et amicus eius tibi suffragatur; div. Caec. 23.

animus: quae (damna) non viri fortes ac magno et libero animo adfecti ferenda arbitrentur; Verr. III, 60. adducit iste ... homines electos maximis animis et viribus; Tull. 18. in re militari ... maximi animi; Font. 41. an pietas tua maior quam C. Gracchi? an animus? an consilium? an opes? an auctoritas? an eloquentia? Rabir. 14. magnos animos esse in bonis viris; Catil. II, 19. quas (res) te magno et forti animo [..] agere [...] videbam; Muren. 43. petitorem ego ... magna spe, magno animo, magnis copiis ... in campum deduci volo; ib. 44. parens eius, homo ... maximi animi, ... omnibus rebus illis interfuit; Sulla 34. quod ... nequaquam satis multi cives ... magno animo invenirentur; Sest. 1. quod forsitan non nemo vir fortis et acris animi magnique dixerit; ib. 45. harum rerum ... esse defensorem et patronum magni animi est, magni ingenii magnaeque constantiae; ib. 99. fuit ... animi satis magni et consilii; Planc. 12. ut magno animo simus hortantur; Milo 3. quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; ib. 64. confiteretur ... et magno animo et libenter; ib. 80. magno animo ... cederet ex ingrata civitate; ib. 81. magni cuiusdam animi ... est; Ligar. 26. magno animo ... est; Deiot. 36. quam provinciam .. magno animo ... C. Cestius repudiavit; Phil. III, 26. eo maiore animo studioque libertatem defendite, quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; ib. XI, 3. adulescens maximi animi ... castra ... paucis cohortibus tutatus est; ib. XIV, 28. defendo fortem ... virum, magni animi; Fr. A, III, 13.

aratio: is cum arationes magnas conductas haberet; Verr. III, 53.

aratores: ut permulti locupletes homines, magni et novi aratores, agros latos ... derelinquerent; Verr. III, 120.

argentaria: qui argentariam Regii maximam fecit; Verr. V, 165.

argumentum: quod mihi maximo argumento ... poterat esse; Sex. Rosc. 75. est magnum argumentum, verum illud maximum; Verr. II, 59. quamquam satis magno argumento esse debet; Cluent. 114. magno argumento est me in utroque fuisse moderatum; Phil. II, 40.

artificia: credo ... magna artificia fuisse in ea insula; Verr. IV, 46.

auctoritas: magna est hominum auctoritas; Verr. III, 209. ut ... maiore auctoritate ab huius honore ... propulsare possim; Muren. 2. nullius apud me ... auctoritas maior est quam M. Lepidi; Phil. XIII, 7. f. animus; Rabir. 14.

auxilia: magnis adventiciis auxiliis ... iuvabatur; imp. Pomp. 24. L. Planci ... varia et magna auxilia non adsunt; Phil. XIII, 16.

barba: maxima barba et capillo, Romae biennio prope fuerunt; Verr. II, 62. alio incessu esse meditabatur, ... barba .. maiore; leg. agr. II, 13.

bellum: experti sumus [..] maximo ... bello; Verr. II, 5. magnum quidem (bellum fuit); ib. V, 5. qui .. magnis saepe erant bellis superati; Font. 13. requiretur ... quem ad modum ... reliquum possit magnum esse bellum; imp. Pomp. 22. bello maximo ... ad patris exercitum ... profectus est; ib. 28. cum .. bellum sit ... ita magnum; ib. 49. necessarium bellum esse et magnum; ib. 54. non dicam duo bella maxima ... ab uno imperatore esse confecta; ib. 60. bellum in Africa maximum confecit; ib. 61. ut ... eques Romanus ad bellum maximum ... pro consule mitteretur; ib. 62. ut maximae res minimo motu, ... bellum ... maximum me uno togato duce ... sedetur; Catil. II, 28. in hoc uno ... maximo crudelissimoque bello ... ita me gessi; ib. III, 25. quod (bellum) tum populus Romanus ... maximum ... gerebat; Muren. 12. maximo in bello sic est versatus; ib. 20. vel maximum bellum populum Romanum cum Antiocho gessisse video; ib. 31. ut neque maius bellum commemorari possit neque maiore consilio et virtute gestum; ib. 33. Mithridaticum .. bellum, magnum |atque difficile, ... totum ab hoc expressum est; Arch. 26. Cn. Pompeio ... maxima ... bella ... sunt commissa; dom. 18. nostri imperatores maximis ... bellis huic deae vota facerent; har. resp. 28. qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum atque imperiorum maximorum; Balb. 9. *qui* ... bellum acerrimum et maximum gesserat; ib. 14. cum maxima bella nobis inferrentur; ib. 39. quem ... acre et magnum bellum gerentem commeatu ... inverunt; Balb. 40. si minus magnum bellum gesserat; Piso 62. quae illi exhausti sumptibus bellisque maximis ... tenuerunt; prov. cons. 7. bellum in Gallia maximum gestum est; ib. 19. ne instauratas maximi belli reliquias ... audiamus; ib. dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis; ib. 26. cum bellum civile maximum esset; Phil. V, 39. quam ob causam iustam et magnam et quod periculosissimum civile bellum maximumque ... Lepidus ad pacem ... convertit; ib. 40. bello Antiochino magno ... cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset; ib. XI, 17. nec plus extraordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus antea maximis Punicis bellis; ib. qui maiora bella gesserunt; ib. XIII, 9.

beneficium: Halaesini pro multis ac magnis suis ... meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. quis non maximo se adfectum beneficio putavit? ib. III, 42. ut ille ... libenter cum magno honore beneficioque abesset; ib. V, 82. hoc ... beneficium ... cum ad animi mei fructum ... duco esse permagnum, tum ad curam sollicitudinemque multo maius; leg. agr. II, 5. modo maximo beneficio populi Romani ornatus fortunatus videbatur; Muren. 81. maximas audio tibi ... pro tua eximia liberalitate maximisque beneficiis in tuos venisse hereditates; Flacc. 85. quia maius est beneficium; Sulla 72. quanto maius (beneficium) dedissetis; sen. 9. quem ego maximis beneficiis quaestorem consul ornaram; Quir. 12. qui vestris maximis beneficiis honoribusque sunt ornati; Quir. 16. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est; har. resp. 16. hominum beneficia prorsus concedo tibi iam ||tibi ac, tibi at|| maiora non esse quaerenda; ib. 38. at ego nimis magnum beneficium Plancii facio; Planc. 71. totiens de maximis tuis beneficiis ... cogitabis; Marcell. 19. sit beneficium, quando quidem maius accipi a latrone nullum potuit; Phil. II, 6. magnum beneficium! ib. 59. nisi ... maioribus habes beneficiis obligatos; ib. 116. maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus ... habet; ib. III, 11. cum suo magno esset beneficio; ib. VIII, 18. maximum .. eius beneficium numero; ib. XIII, 7. mihi semper eo maiora beneficia C. Caesaris visa sunt; ib. XIV, 28. f. adulescens.

benevolentia: magno .. studio, *iu*dicio, benevolentia, caritate (adoptarunt); Phil. II, 107.

caedes: cum interea caedes indignissimae maximaeque factae sint; Sex. Rosc. 11. statue, quam verum sit ... maximam caedem sine fraude facere potuisse; Tull. 53. magna civium caede facta; Quir. 10. caedem in foro maximam faciunt; Sest. 76. caedem maximam facias? ib. 78.

caerimonia: mihi ludos sanctissimos maxima cum cura et caerimonia, ... mihi ludos antiquissimos ... cum dignitate maxima et religione ... esse

faciundos; Verr. V, 36. quarum sacra ... longe maximis ... caerimoniis continentur; ib. 187.

calamitas: id quod Cn. Dolabellae principium maximae calamitatis fuit; Verr. I, 44. ut ... veniret Lampsacum cum magna calamitate ... civitatis; ib. 63. nullam maiorem pupillo metuunt calamitatem; ib. 141. propter maiorum incommodorum et calamitatum metum publica auctoritate (eius res gestas) defendimus; ib. III, 81. quamquam videbam perniciem meam cum magna calamitate rei publicae esse coniunctam; Catil. I, 11. magna ... tua potius quam rei publicae calamitate ementitus es auspicia; Phil. II, 83. (declarant) tot municipiorum ipsorum maximae calamitates; ib. V, 43.

calices: maximi calices; Piso 67.

calumnia: quae maior calumnia est? dom. 37.

campus: magnus est in re publica campus; Phil. XIV, 17.

capillus: f. barba. — caritas: f. benevolentia.

caterva: quem ad modum .. per forum volitet cum magna caterva togatorum videtis; Sex. Rosc. 135. si ... Postumus obviam cum bene magna caterva sua venit; Muren. 69. cuius in magnis catervis amicorum si fuit etiam Caelius; Cael. 14.

causa: necesse est .. eam quoque (causam) iustam et magnam et perspicuam fuisse ..; Sex. Rosc. 40. incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio sine plurimis et maximis causis; ib. veri simile non est, odio fuisse parenti filium sine causis multis et magnis; ib. magna mehercule causa .. absolutionis ... haec est; Font. 36. suberat .. alia causa maior; Cluent. 44. iam .. videtis ... non sine ... maximis causis principio orationis meae de matre (me) dixisse; ib. 188. te a me pro magnis causis nostrae necessitudinis monendum esse ... puto; Sulla 23. quod si ... magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ac potestate versata est; dom. 1. *quae* vis, quae causa maior quam fames esse potuit? ib. 10. cognoscite .. populi Romani iudicium ... in maximis causis re ipsa ... comprobatum; Balb. 53. magnam ei causam, magnam spem in Milonis morte propositam, magnas utilitates fuisse; Milo 32. quoniam ... actio .. maximae causae debilitatur loco; Deiot. 7. f. bellum; Phil. V, 40.

certamen: magnum erat ei certamen propositum, magna cum Graecis contentio; Flacc. 92.

circus: quis a signo Vortumni in circum maximum venit? Verr. I, 154. quin etiam fuit audiendus popa Licinius nescio qui de circo maximo; Milo 65.

civitas: ut Centuripinis, in civitate totius Siciliae multo maxima ... omne argentum conquireret; Verr. IV, 50. maximae ... civitati Mamertinae nihil horum imperavisti; ib. V, 43.

clades: dies .. adfert ... magnas saepe clades; Phil. III, 2.

clamor: maximo clamore suam populus Romanus significavit voluntatem; Verr. a. pr. 45. fit maximus clamor omnium; ib. II, 47. fit clamor maximus; ib. 127. maximo clamore esse et convicio repudiatos (amicos); ib. IV, 141. erant .. convivia ... cum maximo clamore atque convicio; ib. V, 28. maximo clamore et concursu totam quaestionem illam ... repudiavit; Cluent. 137. nonne ... magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24. cum tibi magno clamore aquaria provincia sorte obtigisset; Vatin. 12. qui semper ... clamores .. maximos ... neglexit; Milo 3. cum in singulis versibus populus Romanus maximo clamore et plausu Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.

classis: qui [..] cum maximas aedificasset ornassetque classis; imp. Pomp. 9. classem magnam ... superatam esse; ib. 21. duo maria maximis classibus ... adornavit; ib. 35.

columnae: ostendam ... columnas singulas ad impluvium H ccIↃↃ ccIↃↃ non minus magnas locatas; Verr. I, 147.

comitatus: mulierem ... Romam proficisci cum magno comitatu et pecunia; Cluent. 192. cum .. pontem Mulvium magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6. adulescens bonus ... cum maximo ... comitatu venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18. cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda ... magno ... comitatu; Milo 28. ceterae ... gestae (res sunt) magnae illae quidem, sed tamen multo magnoque comitatu; Marcell. 11.

concordia: magnam concordiam in maxima multitudine (esse) ||maxima multitudine, maxima in multitudine, maximam multitudinem||; Catil. II, 19.

concursus: fit maximus concursus hominum; Verr. II, 187. concursu magno frequentiaque conventus; ib. V, 16. f. clamor; Cluent. 137.

coniunctio: nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae, alii maximam; Phil. VIII, 20.

coniuratio: crimen maximae coniurationis a me defendetur; Sulla 15.

consensio: ut numquam maior consensio ... fuisse ... diceretur; Sest. 124. numquam maior consensus vester in ulla causa fuit; Phil. IV, 12. ieci sententia mea maximo vestro consensu fundamenta rei publicae; ib. V, 30. hoc bellum quintum civile geritur ... in maxima consensione (civium); Phil. VIII, 8.

consessus: consessu maximo summus artifex ... egit ... meam causam; Sest. 120.

consilium: vos ... consiliorum maximorum ... arbitri et testes ... Castor et Pollux; Verr. V, 186. mihi videamini magno consilio ... potestatem nobis ... fecisse; Phil. III, 13. maioris .. est consilii providere ne quid tale accidat; Phil. XI, 7. f. animus; Rabir. 14. Planc. 12. bellum; Muren. 33.

consolatio: aequiore animo et maiore consolatione moriere; Phil. XIII, 45.

constantia: f. animus; Sest. 99.

contentio: altera pars ... non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2. magnae cotidie contentiones ... excitabantur; ib. 44. Appius .. hoc maiorem (sibi contentionem fore putabat); Scaur. 34. qui ... dolorem suum magna contentione animi persequebatur; Sest. 39. Antiochum Magnum illum maiores nostri magna belli contentione ... superatum intra montem Taurum regnare iusserunt; ib. 58. qui mihi ... ex magnis contentionibus rei publicae fuisset inimicus; ib. 130. magna contentio Heracliensium et Neapolitanorum fuit; Balb. 21.

contestatio: petivit .. a me pater maxima contestatione; Fr. B, VI, 5.

contio: quae iuratus in maxima contione dixissem; Sulla 34. qualis vos hodierno die maxima contione mihi ... praebuistis; leg. agr. II, 103. multas magnasque habui consul contiones; Phil. VI, 18. contionem habuit maximam; Phil. XIV, 16.

controversiae: magnas rei familiaris controversias (fuisse cum Sex. Roscio) concedas necesse est; Sex. Rosc. 87.

contumelia: haec tot detrimenta ... cum maximis iniuriis contumeliisque perferre; Verr. III, 228. quis est qui possit sine Trebonii maxima contumelia conferre vitam Trebonii cum Dolabellae? Phil. XI, 9.

conventus: quid minus libero dignum quam in conventu maximo cogi (a magistratu? Verr. II, 58. erat hominum conventus maximus; ib. 74. cum ... maximo conventu L. Rubrius Q. Apronium sponsione lacessivit; ib. III, 132. palam res gesta est, maximo conventu; ib. 149. magno conventu acta res est; ib. 204. temperare non potuerit maximo conventu; ib. IV, 34. rex maximo conventu

... clamare coepit; ib. 67. testis (est) ... maximus .. conventus civium Romanorum; ib. V, 10. maximo conventu; ib. 140. in qua erat rex potentissimus inimicus ... conventus firmi atque magni; Ligar. 24.

convicium: convicium C. Iunio indici quaestionis maximum fecit; Cluent. 74. f. clamor; Verr. IV, 141. V, 28.

copia, copiae: testium ... magna copia fuisset; Verr. I, 97. cum his in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; ib. III, 125. Athenio cum fugitivorum maximis copiis (calamitatem importavit); Verr. III, 128. si maiorem ... copiam adferam; Font. 16. fuit .. maior talium virorum ... copia; ib. 42. magnas copias pulsas esse .. vidimus; Caecin. 43. cum duo reges cum maximis copiis propter adsint; imp. Pomp. 16. maximas Mithridati copias omnibus rebus ornatas ... fuisse; ib. 20. magnas hostium .. copias ... esse deletas; ib. 21. quae (Africa) magnis oppressa hostium copiis eorum ipsorum sanguine redundavit; ib. 30. huius adventus ... Tigranem magnis copiis minitantem Asiae retardavit; ib. 45. singularis homo privatus, nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese regionibus officii magnis in fortunis et copiis continet; leg. agr. II, 97. magnas .. (esse) copias militum; Catil. II, 19. magnas copias hostium fudit; Muren. 20. neque forum neque curiam sine summa virtute ac maximis opibus et copiis ... posse defendi; sen. 19. maioribus praesidiis et copiis oppugnatur res publica quam defenditur; Sest. 100. Gallorum maximas copias repressit; prov. cons. 32. quae .. in L. Crasso potuit ... maior esse ubertas, varietas, copia? Balb. 3. antea .. maiores copias alere poterat; Deiot. 22. a quo ... magnae et firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24. cum Pacori nobilissimi ducis maximas | cum Pacori nobilissimi ducis magnas, cum Pacori, Parthorum n. d. maximas, cum Parthorum nobilissimos duces maximas, maximasque || copias fudit: ib. XI. 35. f. animus; Muren. 44.

crimen: duo crimina vel maxima minuerentur; div. Caec. 14. magnum crimen (est); ib. 30. quae (accusatio) ... maximi criminis ... mentionem pertimescat; ib. 31. magnum hoc Lampsacenum crimen est; Verr. I, 86. reus est maximis plurimisque criminibus in iudicium vocatus; ib. II, 142. satisne magnum crimen hoc videtur? nullum, opinor, maius; ib. 177. cum in crimine maximo dici a defensore coeptum est; ib. III, 209. ut istam rem accusator in magnis criminibus obiciendum putaret; ib. V, 45. quod (crimen) illi ... maximum esse voluerunt; Font. 19. video .. esse crimen ... magnum; ib. 20. invidia vel *maximum* || maxime, vel maxime || (crimen est); ib. quo maius crimen sit id; ib. neminem umquam maioribus criminibus ... esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. magnum crimen et impudens mendacium; ib. 168. quod in hunc maius crimen exspectas; Rabir. 19. magnum crimen; Cael. 51. duorum maximorum criminum auctores ... flagitio deformatos habetis; Scaur. 13. est .. unum maximum totius Sardiniae frumentarium crimen; ib. 21. respondi maximis criminibus; Phil. II, 36. magnum crimen senatus! ib. XIII, 33. maximum crimen audite; ib. 34.

cruciatus: cum maximo cruciatu ac dolore retinetur; Sulla 90.

culpa: in hoc uno genere omnis inesse culpas istius maximas; Verr. V, 42. in eo maximam (culpam) fuisse; ib. 134.

cumulus: ut ... ad tua ... merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34. augent magnum quendam cumulum aeris alieni; Fr. B, XIII, II, 4.

cupiditas: dignitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73. qui ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

cura: postea quam illa petitionis magna cura liberatus sum; Verr. a. pr. 26. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. II. 181. pollicetur sibi magnae curae fore; ib. IV, 73. Segestanis maxima cum cura haec ipsa Diana ... redditur; ib. 74. maiori curae est quem ad modum vobis ... gratiam referam; Quir. 22. nihil horum sine magna cura ... loquor; Rab. Post. 15. id ... magnis curis, molestiis, doloribus liberatus praestare debeo; Marcell. 34. senatui magnae curae esse; Phil. III, 39. animus aberat a sententia suspensus curis maioribus; ib. VII, 1. f. caerimonia

cursus: quis .. clavum tanti imperii tenere ... in maximo cursu ac fluctibus posse arbitraretur hominem ..? Sest. 20.

decuma: impositis ita magnis decumis; Verr. III, 88. expedit ei decumam esse quam maximam; ib. 147.

defensor: f. amicus.

delictum: in eo quo delictum maius est; Caecin. 7.

desiderium: quae (statua) .. magnum civium dolorem et desiderium honore monimenti minuet; Phil. IX, 13.

detrimentum: cum maximo detrimento ... vectigalium totam Hieronicam legem sustulisti; Verr. III, 19. non sine magno quidem rei publicae ... detrimento (commodasti) ib. IV, 20.

dignitas: erat ... sacrarium magna cum dignitate; Verr. IV, 4. magnum .. est in bonis praesidium, ... magna in re publica dignitas, magna vis conscientiae; Catil. III, 27. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; Muren. 18. magnus dicendi labor, magna res, magna dignitas; ib. 39. redii cum maxima dignitate; dom. 87. quae (dignitas) certe potest esse maxima; Cael. 3. magnum nomen est, magna species, magna dignitas, magna maiestas consulis; Piso 24. quae (dignitas) ... huic .. tribuenda maxima est; Rab. Post. 41. quae (dignitas) .. potest esse maior? Phil. III, 22. quae (dignitas) maxima est; ib. XII, 4.

diligentia: qui .. statuere maiore cum religione et diligentia debuerunt; Cluent. 121.

dimicationes: id ... sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum arbitrarer? Milo 82.

discordia: in maximis nostris malis atque discordiis neminem ... offendit; Balb. 58. ab illis eos maioribus discordiis avocarem; ib. 60. quae potest esse maior discordia? Phil. VII, 23.

discrimen: illos ... in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. si maximum in discrimen venitur; Phil. VIII, 29. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; ib. IX, 6.

disquisitiones: in magnis disquisitionibus repentinisque periculis vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79.

dissensio: erat inter eos ... magna dissensio; Marcell. 29.

documenta: dederas ... documenta maxima; Milo 22.

dolor: qui ... magnis iniuriis et magno dolore publice testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74. magnum et acerbum dolorem commovent; ib. IV, 47. ne quem putetis sine maximo dolore argentum caelatum domo ... protulisse; ib. 52. ubi eorum dolorem ... prope maiorem quam Siculorum ceterorum esse cognovi; ib. 140. o magnum ... dolorem! ib. V, 119. exclamavit se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. habet magnum dolorem; Muren. 89. mihine maiorem hoc res dolorem quam Q. Hortensio, mihine maius odium adferre debent? Sulla 3. quae res municipibus multo maiori dolori fuit; dom. 81. accepi ... magnum atque incredibilem dolorem; ib. 97. o rem, quam homines ... tristiores .. sine maximo dolore audire non possint. ib. 104. magno hoc dico cum dolore; prov. cons. 5. nec .. sine magno animi maerore ac dolore ...

de te recordor; Scaur. 49. si sine maximo dolore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29. nec sine magno dolore feret (id); ib. 44. eo maiore a te dolore divellor; Milo 99. qua .. ex re magnum accipio dolorem; Phil. I, 14. magno loquor cum dolore; Phil. I, 31. magno in dolore ... vel maerore potius ... inest ... aliquid; ib. XI, 7. dolores Trebonius pertulit magnos? ib. 8. multi ex morbi gravitate maiores (dolores pertulerunt); ib. ſ. cruciatus. cura; Marcell. 34. desiderium.

domus: duas .. magnas et nobilis domus coniungere (voluit); dom. 115.

effusiones: *ni multo maiores sumptus, multo maiores effusiones pro censu tuo in columnis fecisses;* Scaur. 45.

eloquentia: huius ... (orationem) numquam neque eloquentia neque iucunditate fuisse maiore; Sest. 107. ſ. animus; Rabir. 18.

emolumentum: credo maius emolumentum Caepionibus ... propositum fuisse; Font. 27.

equitatus: nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus, maximo equitatu peditatuque Gallorum; Phil. XIII, 44.

error: versatur .. magnus error; leg. agr. II, 7.

excusatio: ut magna excusatione opus eis sit; Phil. XIII, 30.

exercitus: maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5. cum ... maximi exercitus in Italia civium ||maximi exercitus in Italiam civium, in Italiam maximi exercitus civium|| dissiderent; Font. 6. maximos populi Romani exercitus ... fuisse; ib. 16. exercitus ... maximus ... hiemavit in Gallia; ib. ego exercitus maximos saepe pulsos ... esse dico; Caecin. 41. maximi ipse exercitus imperator (fuit); imp. Pomp. 28. quem L. Sulla maximo et fortissimo exercitu ... cum pace dimisit; Muren. 32. erat alius ad portas cum imperio ... magnoque exercitu; sen. 32. unum habere exercitum in Italia maximum; Sest. 40. exercitum eum contra te magnum comparasse; Deiot. 22. nisi ad urbem ... exercitum maximum adduceret; Phil. V, 22. Deiotari regis ... magnus ... exercitus; ib. XI, 33. ut exercitu florentissimo et maximo legati ad pacem mitterentur; ib. XII, 16. multi saepe exercitus ... magni fuerunt; ib. XIV, 33.

exspectatio: exorditur magna cum exspectatione veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27. magnas accusatoris minas magnamque exspectionem iudicii ... eludemus; Verr. a. pr. 30.

facinus: non vestigium maximi facinoris reperietur; Cael. 53. ad se revocarent maximi facinoris crimen; ib. 65.

factum: erectus .. maximi ... facti sui conscientia nihil de suo casu ... querebatur; Phil. I, 10.

facultas: ut maior facultas tribunis plebis detur; Muren. 83. cuius generis erat in senatu facultas maxima; Sulla 41.

familia: in magna familia qui neminem ... improbum habeat; Sex. Rosc. 22. familia mea maxima tu uteris; ib. 145. familiam magnam ... reliquit; Verr. I, 91. cum ... familiae non magnae magno metu continerentur; Tull. 9 cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16. dum ... familiis magnis ... delectantur; Catil. II, 20. cum ... se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset; Sest. 9.

familiaritas: ab amicissimis et cum beneficiis cum L. Cornelio tum maxima familiaritate coniunctis (causa defensa est); Balb. 1. qui ... sum cum Bruto .. maxima familiaritate coniunctus; Phil. X, 2.

fides: qui magna fide societatem gererent; Quinct. 18. fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40. quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? Phil. VI, 11. ſ. cura; Verr. II, 31.

flagitia: cuius furta atque flagitia ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.

fletus: ne civium quidem Romanorum ... fletu et gemitu maximo commovebare; Verr. V, 163.

fluctus: ita magni fluctus eiciebantur; Verr. I, 46. qui in maximis turbinibus ac fluctibus rei publicae navem gubernassem; Piso 20.

fortunae: ſ. copiae; leg. agr. II, 97.

forum: in qua (urbe) forum maximum (est); Verr. IV, 119.

frater: surrexit P. Africanus, frater maior L. Scipionis; Phil. XI, 17.

frequentia: ut Hortensius ... domum reducebatur e campo cum maxima frequentia ac multitudine; Verr. a. pr. 18. cum efferretur magna frequentia; Flacc. 41. maxima frequentia amplissimorum ... civium astante; har. resp. 12. ſ. concursus.

fructus: maximum fructum ipse capiebat; Caecin. 12. non satis magnos ... esse fructus; Cluent. 111. nego usquam umquam fuisse maiores (fructus); ib. cepit magnum suae virtutis fructum; imp. Pomp. 59. videndo fructum caperes maiorem quam audiendo; Sulla 90. fructum tuli maximum; dom. 99. cepi equidem fructum maximum; har. resp. 2. fructum ... maximum cepit ... iudicio tuo ... maximo; Marcell. 3. maximus est fructus iucunditasque sapienti; ib. 19. qui se ... non maximum cepisse vitae fructum putent; Phil. II, 33. satis magnum ceperam fructum; ib. VI, 2.

funera: cuius divina ... virtus magnis populi Romani luctibus funeribusque subvenit; prov. cons. 32.

furor: quos maximo furore et scelere esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4. ego magnum in re publica versari furorem ... videbam; ib. IV, 6.

furtum: silebitur toto iudicio de maximis ... illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32. sequitur ut de frumento empto vos .. doceam, maximo atque impudentissimo furto; Verr. III, 163. ut ad maiora istius ... furta et scelera veniamus; ib. IV, 97. ſ. flagitia.

gaudium: quin quam primum maximo gaudio et gratulatione frueremur; Phil X, 1.

gemitus: Tenem ... abstulit magno cum gemitu civitatis; Verr. I, 49. Marcellia tolluntur maximo gemitu luctuque civitatis; ib. II, 51. magno cum luctu et gemitu totius civitatis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. maximo cum gemitu vestro illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. ſ. fletus.

gentes: bellum cum maximis Syriae gentibus *et* tyrannis ... confectum (et res in Sardinia gesta dissimile est); prov. cons. 15.

genus: * hoc genus unum vel maximum praetermitterent; Caecin. 34. non esse ita magnum (belli genus); imp. Pomp. 20. quod (genus) magnum videri vobis intellego; leg. agr. II, 38.

gloria: quae (gloria) vobis a maioribus .. magna ... tradita est; imp. Pomp. 6. qui ... magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10. (eos) in magna gloria et laude ponendos puto; ib. XI, 37.

gratia: magna dis immortalibus habenda est ... gratia; Catil. I, 11. huic apud me [P. Sestio] maximas gratias egit; Sest. 9. maximas tibi omnes gratias agimus, C. Caesar, maiores etiam habemus; Marcell. 33. maximas gratias et ago et habeo Pisoni; Phil. I, 15. maiorem ei res publica gratiam debet; ib. II, 27. quantam maximam (gratiam) animi nostri capere possunt; ib. III, 4. merito .. vestro maximas vobis gratias ... agere et habere debemus; ib. 25. maximas tibi .. gratias omnes et habere et agere debemus; ib. X, 1.

gratulatio: hunc tu .. diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. cum .. ille maxima laude et gratulatione omnium vestrum pollicitus est; Phil. IX, 9. ſ. gaudium.

hereditas: maior hereditas uni cuique nostrum venit; Caecin. 74. f. beneficium; Flacc. 85.
homo: (homo) annos natus maior quadraginta; Sex. Rosc. 39. ipsum .. Heraclium hominem esse maiorem natu; Verr. II, 81. quod ad ... amicitiam ceterorum .. hominum magnorum ... faciliorem aditum istius habet nequitia; ib. III, 7. quid hunc hominem magnum aut amplum de re publica cogitare (putare possumus)? imp. Pomp. 37. illud est hominis magni; Cluent. 159. finxit .. te ipsa natura ... ad omnis .. virtutes magnum hominem; Muren. 60. graves et magni homines habebantur; Sest. 105. cogitemus .. corpus ... magnorum .. hominum esse mortale; ib. 143. si hoc magni cuiusdam hominis ... videtur; prov. cons. 44. contendere de re publica ... magnorum hominum semper putavi; Balb. 60. si quidem gloria est ... magnorum ... hominum fama meritorum; Marcell. 26. Caecilium istum magnum hominem putabat? Deiot. 23. magnis hominibus auctoribus; Fr. B, VI, 7. per quem hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis ... liceat esse; ib. XIII, IV, 2.
honos: magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12. magnus honos populi Romani rebus adiungitur; Arch. 22. nemini umquam praesenti [Tusculani] maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. ut magnus honos et ingenio et humanitati tribueretur; Planc. 58. quem is honorem maiorem consecutus erat? Phil. II, 110. qui honos ... mihi maximus videtur; ib. V, 41. magni honores habiti Cn. Pompeio; ib. 43. qui honos quamquam est magnus illa aetate; ib. 45. eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; ib. VI, 6. qui (honos) maximus haberi potest mortuo; ib. IX, 14. honores in eum maximos contulistis; ib. XIII, 9. f. beneficium; Verr. V, 82. Quir. 16.
hostiae: erant hostiae maiores in foro constitutae; leg. agr. II, 93.
iactatio: quo tandem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem? Muren. 4.
iactura: non magna iactura facta; Cluent. 23.
ignominia: classes ... cum magna ignominia populi Romani amissae; Verr. a. pr. 13. domo ... carere sine maxima ignominia rei publicae ... non possum; dom. 146.
imber: erat ... imber maximus; Verr. IV, 86. ea causam cur lex ... maximo imbri, tempestate, ventis, procellis, turbinibus, inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.
impensa: eas .. arationes (cum) magna impensa magnoque instrumento tueretur; Verr. III, 53.
imperator: quantum (laudis) ... magno imperatori debeatur; imp. Pomp. 20. ceteris magnis imperatoribus ... exercitus esse commissos; ib. 47.
imperium: eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror; Planc. 64. Pompeius ad L. Sullae maximum imperium ... accessit; Phil. V, 44. ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ib. XI, 30. f. bellum; Balb. 9.
incendium: ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit? Piso 26.
incitamentum: hoc maximum .. periculorum incitamentum est; Arch. 23.
inclinatio: magna est ... comitiis consularibus repentina voluntatum inclinatio; Muren. 53. minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.
incommodum: audietis .. de magnis incommodis iniuriisque sociorum; Verr. V, 111. ius amitti non potest sine magno incommodo civitatis; Caecin. 75. f. calamitas.
indicia: omnium vitiorum suorum plurima et maxima constituit monumenta et indicia; Verr. a. pr. 12.
indoles: magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.
infamia: quae Romae magna cum infamia ... edixeras; Verr. I, 118.
ingenium: non electus unus qui maximo ingenio ... possem dicere; Sex. Rosc. 5. magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria ... fuerunt; Cael. 76. f. animus; Sest. 99.
inimicitiae: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias? Verr. III, 6.
initia: ut initia illa rerum gestarum magna ... non felicitati ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
iniuria: cui maximam C. Verres iniuriam fecerit; div. Caec. 54. maximis iniuriis adfecti; Verr. II, 65. cumulata (civitas) aliis tuis maioribus iniuriis; ib. III, 85. pecuniae coactae .. videntur ... cum maxima sociorum iniuria; ib. 194. hoc maiorem ab eo iniuriam fieri; Font. 20. non .. maior est iniuria; Caecin. 63. f. contumelia. dolor; Verr. III, 74. furtum; div. Caec. 32. incommodum.
inlecebra: maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem; Milo 43.
insidiae: Platonem ... in maximis periculis insidiisque esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.
instrumentum: f. impensa.
internicio: si ... vicissem cum magna internicione bonorum; dom. 63.
invidia: populum [..] Syracusanum in maximam invidiam sua infamia ... pervenisse; Verr. II, 45. in invidiam .. magnam illa iudicia venerant; Cluent. 130. quam (invidiam) video esse magnam; Cael. 30.
iucunditas: maior est virtutis ... iucunditas quam ista voluptas; Verr. XI, 57. f. eloquentia, fructus; Marcell 19.
iudicium: iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; Verr. I, 111. qui nuper in re publica iudiciisque maximis floruerunt; Font. 26. potestis ... constituere .. hanc autoritatem ... magnis .. vestris iudiciis amplificatam; imp. Pomp. 46. maximum .. populi Romani iudicium universi consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124. quod .. maius iudicium exspectatis? Piso 16. quid? Apollinarium ludorum plausus vel testimonia potius et iudicia populi Romani parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36. sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium, sive uni gratias agebant, eo maius; ib. XIV, 13. f. benevolentia.
Iuppiter: quibus (fistulis) aqua suppeditabatur Iovis Optimi Maximi templis ac sedibus; Rabir. 31. Q. Metellus Nepos nonne consul in templo Iovis Optimi Maximi ... mecum ... rediit in gratiam? prov. cons. 22. f. **bonus,** A. Iuppiter (22 St.) B. I, S. 422 (Sex. Rosc. 131).
labor: qui (labor) vel maximus est in re militari; Verr. V, 26. maximis laboribus usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit; ib. 180. postea Q. Pompeius ... nonne ... maximis .. suis periculis ac laboribus amplissimos honores est adeptus? ib. 181. ut et vos ... maximos labores suscipiendos (putetis); leg. agr. II, 9. docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cura et magno labore quaesitum; ib. 95. cui res publica a me † una traditur ... magnis meis laboribus et periculis sustentata; Muren. 3. mei satietatem magno meo labore superavi; ib. 21. L. Murenam ... maximi laboris cognitum esse defendimus; ib. 34. illum in locum ... multis meis et magnis laboribus et periculis ascendissem; Sulla 5. magnos esse ... subeundos labores; Sest. 138. quos (labores) in hac causa maiores suscipio quam in ceteris; Planc. 8. magno labore ... quod cogitarat effecerat; Phil. II, 116. qui maximis laboribus et periculis ad summam laudem .. contenderet; Phil. XIV, 32. magnus labor, multa pericula proponuntur; Fr. B, XV, III, 5. f. dignitas; Muren. 39.

laetitia: maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione; Piso 42. T. Annium .. maxima laetitia populum Romanum ... adfecisse; Milo 77.

lapidatio: fit magna lapidatio; Verr. IV, 95.

largitiones: bonos omnis ... maximarum .. largitionum metu liberavi; Piso 4.

laus: eas (iniurias) ferendo maiorem laudem quam ulciscendo mererere; div. Caec. 60. magna est [..] laus; ib. III, 41. magna laus (est); ib. V, 5. magna laus ... unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19. Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33. cui .. crimini respondere sine mea maxima laude non possum; dom. 95. cum eum maximis laudibus efferebat; har. resp. 50. nolo .. cuiusquam fortis ... viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43. quod Q. Metello ... semper erit maximae laudi; Planc. 89. C. Caesar ... maximis senatus laudibus ornatus est; Phil. IV, 2. fecerat .. hoc idem maxima cum laude L. Piso; ib. V, 19. magna laus meoque iudicio omnium maxima; ib. XI, 17. maximam eius ... laudem praetermitto; ib. 35. f. gratulatio. honos; Phil. VI, 6.

libertas: sentient ... libertatem illam .. hoc etiam, si fieri potuerit, esse maiorem; Sest. 60.

litterae: huic etiam Romae videmus in basi statuarum maximis litteris incisum; Verr. II, 154.

loca: qui oppidum non maximum maximis ex pecunia sua locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112.

lucrum: necesse est ... non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; ib. 130.

luctus: luctum nos hausimus maiorem; Sest. 63. f. funera. gemitus; Verr. II, 51. ib. IV, 76.

ludi: de ludis maximis ... id semper ... religiosum esse visum est; har. resp. 12.

maeror: decesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; Sest. 68. f. dolor; Scaur. 49. Phil. XI, 1.

maiestas: f. dignitas; Piso 24.

malum: id quod maximo malo illi causae fuit; Cluent. 54. magnum malum (est); dom. 12. quo etiam maiore es malo mactandus; Vatin. 36. f. discordia.

manus: populi Romani exercitus ... non maxima manu innumerabilis Armeniorum copias fudit; Arch. 21.

Mater: Matris magnae fanum apud Enguinos est; Verr. IV, 97. hanc Matrem magnam ... accepimus agros ... peragrare; har. resp. 24. quos (ludos) in Palatio nostri maiores ... in ipso Matris magnae conspectu .. fieri celebrarique voluerunt; ib. ut vocabulo ipso ... religio externa .. Matris magnae nomine suscepta declaretur; ib. lege tribunicia Matris Magnae Pessinuntius ille sacerdos expulsus; Sest. 56.

medicina: nonne fuit eo maior adhibenda medicina? dom. 12.

memoria: nihil memoria maiore ||de memoria| de exemplis (audivi); Balb. 2.

mensa: tu maximam ... mensam citream ... abstulisti; Verr. IV, 37.

merces: data merces est erroris mei magna; dom. 29.

merita: cum .. eum publice pro plurimis eius et maximis meritis laudare cuperent; Verr. IV, 142. si ... propter magna in rem publicam merita mediocris ... auctoritas (appellanda est); Milo 12. mihi ... tua in me maxima merita tanta certe non viderentur; Ligar. 19. est .. gloria laus ... magnorum .. in rem publicam meritorum; Phil. I, 29. senatum populumque Romanum pro maximis plurimisque in rem publicam M. Lepidi meritis magnam spem ... reponere otii; ib. V, 41. accedunt eodem multa privata magnaque eius in me merita; ib. XIII, 7. magna ... sunt in rem publicam huius merita legionis; ib. XIV, 31. f. beneficium; Verr. II, 122.

metus: magno .. metu victi Segestani ... decreverunt; Verr. IV, 76. magno cum metu incipio dicere; Cluent. 51. magno me metu liberabis; Catil. I, 10. iter mihi tutum ... magno cum suo metu praestiterunt; Planc. 97. quibus (lacrimis) ego magno in metu meo subito inducor in spem; ib. 104. sit ... iudiciorum maior ||maiorum|| quidam metus; Rab. Post. 17. quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret! Milo 34. f. familia; Tull. 9.

minae: f. exspectatio.

miseriae: quae ... in maximis rei publicae miseriis fecit; Phil. II, 47.

misericordia: misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; Muren. 87.

modus: voluisti magnum agri modum censeri; Flacc. 80.

molestia: ex huius incommodis magnam animi molestiam capio; Sulla 1. f. cura; Marcell. 34.

momentum: magni momenti nostra esset oratio; Verr. I, 28. id est maximi momenti et ponderis; Vatin. 9.

monimenta: multa sunt monimenta clementiae tuae, sed maxima ||maxime | eorum incolumitates; Deiot. 40. f. iudicium.

morbi: ex magnis ... morbis ista repente vis erupit; Sulla 76.

motus: cum in magno motu ... intentus *est* arcus in me unum; Sest. 15. an potest ulla esse excusatio ... dormienti in maximo rei publicae motu consuli? Piso 10. noli .. existimare non magnum quendam motum fuisse illius petitionis tuae; Planc. 52.

multitudo: quo in numero magnus ante te praetorem numerus ac magna multitudo Siculorum fuit; Verr. III, 27. eos concludit, magnam hominum multitudinem; ib. IV, 54. concurrit ad me maxima multitudo; ib. 146. concursabat urbe tota maxima multitudo; ib. V, 93. quod ... multitudo hominum haec erat maxima; ib. 94. urbem ... obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine; imp. Pomp. 20. cum eidem |omnem pecuniam, maximam multitudinem, id est ||omnia oppida maxima multitudine id est | totam Italiam suis opibus obsidebunt; leg. agr. II, 75. in tanto civium numero magna multitudo est eorum; Sest. 99. ob viam ei processit ... magna sane multitudo; Phil. II, 106 f. concordia. frequentia; Verr. a. pr. 18.

natio: nationes multae et magnae novo quodam terrore ... concitabantur; imp. Pomp. 23. quorum .. est magna natio; har. resp. 57. qui maximas nationes ... domuisset; Sest. 67. domitae sunt a Caesare maximae nationes; prov. cons. 19. cum acerrimis nationibus et maximis Germanorum ... felicissime decertavit; ib. 33.

navis: C. Heium .. dicere audistis isti navem onerariam maximam Messanae esse ... aedificatam; Verr. II, 13. negent isti onerariam navem maximam aedificatam esse Messanae? ib. IV, 19. navem .. maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. 23. aedificarintne navem onerariam maximam? ib. 150. hanc navem .. maximam a Mamertinis datam; ib. navem .. cybaeam maximam ... tibi datam donatamque esse dico; ib. V, 44. erat ... illa novis ... ita magna; ib. 89. tibi apud eosdem privata navis oneraria maxima publice est aedificata; ib. 136.

necessitas: magnam vim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66.

necessitudo: haud scio an maior .. haec necessitudo fuerit quam illa Carbonis; Verr. I, 41. in quibus magnas necessitudines habet Plancius; Planc. 39.

negotia: cum maioribus rei publicae negotiis M. Fonteius impediretur; Font. 18. cum ... maximis negotiis praesis; Balb. 14.

nomen: ut eis nomen regale magnum ... esse videatur; imp. Pomp. 24.

numen: magna vis est, magnum numen unum et idem sentientis senatus; Phil. III, 32. f. dignitas; Piso 24.

numerus: modo aratorum ... maximum numerum abs te abalienasti; Verr. II, 155. dico te maximum pondus auri, ... magnum numerum frumenti, vim mellis maximam Syracusis exportasse; ib. 176. cuius iudicii metu magnus a multis frumenti numerus ablatus magnaeque pecuniae coactae sunt; ib. III, 131. qui numerus est in Sicilia maximus; ib. 108. qui numerus in agro Leontino maximus est; ib. 114. populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; ib. 117. quid ille maximus numerus aratorum ..? ib. 128. cum magnus numerus deesset; ib. V, 72. frumenti maximus numerus e Gallia; Font. 8. magnos equitatus ad ea bella, ... magnas pecunias ad eorum stipendium, maximum frumenti numerum ad Hispaniense bellum tolerandum imperavit; ib. 13. est .. humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18. quorum cum satis magnus numerus esset; Cluent. 43. ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8. quotiens ego hunc Archiam vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus ... dicere ex tempore; Arch. 18. cum in magno numero tutorem liberis non instituit; Sest. 111. unum signum Byzantii ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7. frumenti ... maximum numerum miseram; Planc. 64. maximus vini numerus fuit; Phil. II, 66. cum .. legio Martia ... cum maiore numero hostium contenderit; ib. XIV, 38. frumenti maximus numerus e Gallia; Fr. A, III, 21. f. multitudo; Verr. III, 27.

odium: quo maiore ... apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; ib. IV, 73. illius matris ... singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. quo etiam maiore sunt isti odio supplicioque digni; Catil. III, 22. in Clodio .. non est hodie maius odium quam illo die fuit; har. resp. 4. magnum rursus odium video ... exstitisse; Cael. 31. f. dolor; Sulla 3.

officina: instituit officinam Syracusis in regia maximam; Verr. IV, 54.

officia: cuius officia ... recentissima erant et maxima; Verr. IV, 86. in quam (civitatem) ego multa et magna [studia et] officia contuli; Flacc. 52. maximis ... officiis .. illius aerumnam ... sustentavit; Sest. 7. summam .. necessitudinem magna eius officia in me ... effecerunt; Deiot. 39.

onus: hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus; Verr. a. pr. 35. maximum nobis onus imposuit; Phil. XI, 19.

opere: te quoque magno opere, M. Fanni, quaeso; Sex. Rosc. 11. qui locus .. oratoris eloquentiam magno opere desiderat; ib. 34. quorsum recidat responsum tuum non magno opere laboro; ib. 43. ut mihi in communem causam sectorum dicendum nihil magno opere videatur; ib. 124. me ut magno opere caverem praemonebat; Verr. a. pr. 23. magno opere quod laudent non habent; ib. 46. quis nos magno opere attendit umquam? ib. I, 27. ut ... magno opere (res) vitanda fuerit; ib. 108. magno opere vobis providendum est; ib. II, 28. quod si quem statuae magno opere delectant; ib. 143. cum ... operas .. Carpinatii magno opere laudasset; ib. 178. fortasse non magno opere quaeretis; ib. IV, 1. quid .. magno opere potuit Cleomenes facere? ib. V, 107. in ceteris .. non magno opere causas requiram; ib. 141. magno opere censeo desistas; ib. 174. esset vobis magno opere providendum; Font. 34. altera (pars accusatoris orationis) ... magno opere confidere videbatur invidia; Cluent. 1. debuisse Cluentium magno opere causae confidere; ib. 10. id magno opere contendit; ib. 27. Oppianicus non magno opere pertimuit; ib. 73. suam clementiam laudari magno opere nolebant; ib. 105. quid ... magno opere Oppianicum metuebat? ib. 167. qui aditum huius loci ... magno opere fugerunt; leg. agr. II, 6. quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; ib. III, 4. illum exercitum ... magno opere contemno; Catil. II, 5. o bellum magno opere pertimescendum! ib. 24. quid ego dicam populum ... ludis magno opere delectari? Muren. 38. quorum ego frequentia magno opere laetor; Sulla 33. nihil esse in vita magno opere expetendum; Arch. 14. cum me .. vestra dignitas ... magno opere commosset; har. resp. 1. refert .. magno opere id ipsum; Cael. 57. quoniam hoc magno opere delectare verbo; Balb. 42. magno opere eis esse laetandum; ib. 43. nihil apud hunc lautum, ... quin ne magno opere quidem quicquam praeter libidines sumptuosum; Piso 67. non me id magno opere conturbat; Planc. 4. illud unum vos magno opere oro; ib. 56. cui nihil magno opere deberem; ib. 74. sestertium bis miliens et quadringenties ne magno opere contemneret; Rab. Post. 21.

opes: Sulla maximis opibus, ... clientibus plurimis; Cluent. 94. quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere et fortiter iudicare; ib. 153. qui ... privatum ad negotium exierunt, non maximis opibus praediti; leg. agr. I, 8. num obscure maiores opes, quam libertas vestra pati potest, ac maiora praesidia quaeruntur? ib. II, 75. nimis magnis accusatorum opibus ... iudices restiterunt; Muren. 59. magnae sunt in te opes; Planc. 55. f. animus; Muren. 44. copia; sen. 19.

oppidum: f. loca.

opus: si quod erat grande vas et maius opus inventum; Verr. IV, 47. tantum abes a perfectione maximorum operum; Marcell. 25.

ora: Asiae maximam oram bello superatam cinxit urbibus; Flacc. 64.

ordines: sunt maximorum ordinum homines; Sest. 97.

ornamentum: quanto (eos) maioribus ornamentis adficiat; leg. agr. II, 31. quae (ornamenta) multa et magna sunt; Planc. 6. ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessissent, tum tu ipse plurima et maxima; Deiot. 12. facturum fuisse declaravit in eo, quod potuit, cum Sex. Pompeium restituit civitati, maximum ornamentum rei publicae; Phil. V, 39.

pars: maximam partem relinquo; Sex. Rosc. 124. pars maxima civitatis in armis fuit; ib. 149. magna ex parte tua potestas erat; div. Caec. 82. ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; ib. 57. ut a ... magna parte horum iudicum ad praetorem alium ... veniremus; Verr. I, 30. multo ex maxima parte istius furtorum ... invidia conflagravit; ib. 41. iam tibi maximam partem defensionis praecideris; ib. II, 152. Herbitensis ager ... ita relictus erat ex maxima parte; ib. III, 147. qui agri Aetnensis multo maximam partem possident; ib. 108. maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat; ib IV, 54. de Heraclii hereditate ... multo maximam partem ipsum abstulisse; ib. 139. quarum (palmarum) erat in illis locis, sicuti in magna parte Siciliae, multitudo; ib. V, 87. quae est urbis magna pars; ib. 95. magnam partem urbis relinqueret; ib. 98. ne multo vestrae maiores ... partes sint; Font. 21. matri .. partem maiorem bonorum legavit; Caecin. 12. ille populus Romanus ... magna ac multo maxima parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54. haec ... maiore ex parte se habere simulabat; Cluent. 67. quis maiorem partem populi suffragiis prohibuit? leg. agr. II, 21. maiore parte populi suffragiis spoliata;

ib. 22. si est (locus) omnibus vobis aut maiori ‖si maiori, maiori‖ vestrum parti; ib. 77. qui .. magnam partem rei publicae ... tenebat; Rabir. 20. multo .. maxima pars eorum (amantissima est otii); Catil. IV, 17. quem L. Murena ... repressum magna ex parte, non oppressum reliquit; Muren. 32. haec ... M. Cato ... adripuit, neque disputandi causa, ut magna pars, sed ita vivendi; ib. 62. senatus .. magna ex parte *; Flacc. 5 (Z. 13). bellum Cretense ex magna parte gessit; ib. 6. opponemus Asiae provinciae .. magnam partem eiusdem provinciae; ib. 100. quae (contumelia) non ad maximam partem civium conveniret; Sulla 23. filii .. parvi desiderium ... magnam partem tectis ac tenebris (continebatur); Quir. 8. urbis ... maximae partes adversum illud ... voluus patriae contuentur; dom. 146. quamquam vestrae domus ... multo maxima ex parte sunt liberae religione; har. resp. 11. etsi magna ex parte ingenio eius ... tenebamini; Cael. 25. cum magna pars ... foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21. mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47. magnam .. esse partem sine fide; Scaur. 44. magnas partis habuit publicorum; Rab. Post. 4. maximam .. partem ... fortuna sibi vindicat; Marcell. 6. suscepto bello, .. gesto etiam ex parte magna; Ligar. 7. magnam partem senatus ... exterminatam suis sedibus; Phil. II, 54. tu illos impetus perditorum hominum et ex maxima parte servorum ... in nostras domos immisisti; ib. 91. offendit (periculum) animos maioris partis hominum magis; ib. VII, 16.

patrimonium: quibus aliquid .. reliqui fuerit ex magno patrimonio; Verr. III, 121.

pax: magna pax Antonio cum eis; Phil. VII, 23. quae pax potest esse maior? ib. VIII, 6.

peccatum: quod sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53. [maximorum peccatorum ... confessio (est)]; Verr. III, 176.

pecunia: in quo homine nihil sit praeter ... maximam .. pecuniam; Verr. a. pr. 47. me magna pecunia a vera accusatione esse deductum; ib. I, 17. cum pecunias maximas cogeres; ib. 96. qui maiore pecunia quattuor columnas dealbandas quam ille omnis aedicandas locaverit; ib. 154. agitare cum suis coepit quibusnam rebus... maximam uno anno pecuniam facere posset; ib. II, 17. satisne vobis magnam pecuniam Venerius homo ... quaesisse videtur? ib. 24. pecuniae maximae dabantur; ib. 26. magnam pecuniam Heraclio relictam; ib. 35. ait accusatores eius multo maiorem pecuniam praetori polliceri quam quantum hic dedisset; ib. 70. qui pecuniam maiorem dedit; ib. 78. eandem (fidem) adversario tradideris maiore pecunia; ib. 79. dicit Timarchidem dixisse maiorem pecuniam ab accusatoribus dari; ib. 80. ex quibus (nummis) pecuniam maximam fecit; ib. 136. quam volent magnas hoc nomine pecunias capere possint; ib. 142. [magnam] pecuniam per vim coactam esse demonstrat; ib. 146. hos homines tu persuadebis ... pecunias maximas voluntate sua contulisse? ib. 157. docebo cepisse maximas (eum pecunias); ib. III, 40. teneo ... furem manifesto avertentem .. pecuniam maximam; ib. 137. cum a Dolabella magnam pecuniam avertit; ib. 177. magna est .. pecunia, magnum praeclarumque vectigal; ib. 201. non magnam hac ratione pecuniam captam? ib. 205. multi magnas pecunias ... coëgerunt; ib. 218. qui se fateatur maximas pecunias ... cepisse; ib. 221. maxima pecunia ... auferatur; ib. 224. cepi pecunias maximas; ib. 225. quod signum ab sociis pecuniae magnae sustulit; ib. IV, 88. magnae pecuniae vilicus cum ... insimulatus esset; ib. V, 15. si .. aliis aeque magnas (pecunias) aut solverunt aut dederunt; Font. 3. quorum uterque in pecunia maxima tractanda ... versatus est; ib. 5. in ea provincia pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18. maximam pecuniam se a Fausto oblaturos arbitrantur; leg. agr. I, 12. adiungetur .. illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum et magnae pecuniae; ib. II, 36. nisi erunt deducti ... pecunia maxima; ib. 67. maiorem aliam (pecuniam), cum huic eidem darent; Flacc. 44. ut in provinciis ... ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. alterum ... pacem maxima pecunia vendidisse; Sest. 94. alterum ... cogere pecunias maximas a Dyrrachinis; ib. quamvis magna ad Postumum ab eo pecunia pervenisset; Rab. Post. 37. qui maximam regi pecuniam credidit; ib. 38. pecuniam publicam maximam dissipavit; Phil. VII, 15. f. comitatus, numerus; Verr. III, 39. Font. 18.

peditatus: f. equitatus.

periculum: omnia iudicia ... cum summa sua invidia maximoque periculo P. Quinctii fieri mallet; Quinct. 85. iudicium sine magno multorum periculo posse corrumpi; div. Caec. 25. eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur; Verr. a. pr. 17. cum ... magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur; ib. IV, 108. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio, maiore, quam putas; ib. V, 174. cum in maximis periculis huius urbis ... caedem a nobis ... depellebam; Flacc. 1. qui magno in periculo essem; Catil. I, 19. quod ... providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; ib. III, 14. cum ... maximis periculis rem publicam liberasset; Muren. 32. magno in periculo rem publicam futuram; sen. 4. quia suam classem attemptatam magno cum suo periculo paene sensit; Quir. 17. reperietis ... nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis ... promoueri; har. resp. 10. quibus in maximis periculis universa res publica commendari solet; ib. 15. cum ... urbem ... omnes boni ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11. cum absens rem publicam non minus magnis periculis ... liberassem; ib. 73. est labor, non nego; pericula magna; ib. 102. qui me amor .. subvenire olim impendentibus periculis maximis ... coëgit; prov. cons. 23. laurea illa magnis periculis parta amittit ... viriditatem? ib. 29. qui ... maximis rem publicam periculis liberarat; Piso 95. adducta est ... res in maximum periculum; Phil. VII, 1. a quo maius periculum quam ab ullis nationibus extimescendum est; ib. 2. qui ... hodie .. rem publicam defendunt cum magno periculo ‖magno periculo, vitae suae periculo‖; ib. XI, 37. rem .. publicam ... maximo civilis belli periculo liberavit; ib. XIII, 8. quorum virtute ... maximis periculis servitutis ... liberati sumus; ib. XIV, 11. f. familia; imp. Pomp. 16. labor; Verr. V, 181. Muren. 3. Sulla 5. Phil. XIV, 32. Fr. B, XV, III, 5.

permutatio: magna rerum permutatione impendente; Sest. 73.

pietas: intellegit maximam pietatem conservatione patriae contineri; Phil. XIII, 46. f. animus; Rabir. 14.

pignus: magnum .. pignus ab eo rei publicae datum (videbatur); Phil. I, 4. magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; ib. XIII, 8.

plaga: in illas tibi maiores plagas incidendum est; Verr. V, 151. illa plaga est iniecta ... maxima; Muren. 48.

plausus: qui omnibus sententiis maximo vestro plausu condemnatus ... rediit; Phil. VI, 10. f. clamor; Phil. X, 8. iudicium; Phil. I, 36.

pocula: poscunt maioribus poculis ut biberetur; Verr. I, 66. cum in eius conviviis ... maximis .. poculis ministraretur; ib. III, 105. duo pocula non magna (erant); ib. IV, 49.

poena: ut ... arator sine maxima poena fraudare decumanum (non posset); Verr. III, 20. quam .. maiores nostri sceleratis ... civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt; dom. 101. a dis .. immortalibus quae potest homini maior

esse poena furore atque dementia? har. resp. 39. aliam multo maiorem (poenam) ... subierunt; prov. cons. 14. nimis magna poena ... constituta est; Piso 72. maior mihi iudicum et rei publicae poena illa visa est quam Rutilii; ib. 95.

pondus: ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. ſ. momentum. numerus; Verr. II, 176.

pontifex: ITEM .. EODEMQUE MODO || EODEM MODO || ... UT COMITIIS PONTIFICIS MAXIMI; leg. agr. II, 18. P. Scipio, pontifex maximus, Ti. Gracchum ... interfecit; Catil. I, 3. qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit: dom. 104. ei .. M. Aemilium pontificem maximum pro conlegio respondisse; ib. 136. cum P. Scaevola, pontifex maximus, pro conlegio respondit; ib. cum illum ... cognovi ... ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. qui ... pontifex maximus fuit; prov. cons. 20. *ut recordemini* illius L. Metelli, pontificis maximi; Scaur. 48. quem nos ... pontificem maximum vidimus; Deiot. 31. cum a M. Lepido, .. pontifice maximo, saepe numero res publica .. bene ... gesta sit; Phil. V, 40. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido .. pontifice maximo ... civitati restitutus sit; ib. 41. Crassus consul, pontifex maximus, Flacco conlegae ... multam dixit; ib. XI, 18. nos *M. Lepidus* ... pontifex maximus ... ad pacem adhortatur; ib. XIII, 7. es M. Lepidus, pontifex maximus, M. Lepidi, pontificis maximi, pronepos; ib. 15. divortium pontificis maximi *; Fr. B, XIII, vi, 3.

possessio: ſ. aes; Catil. II, 17.

potentia: erant in magna potentia; Muren. 25. Gracchorum potentiam maiorem fuisse arbitramini quam huius gladiatoris futura sit? Phil. VII, 17.

potestas: maior est quaedam (haec potestas); leg. agr. II, 35. magna permittitur potestas; ib. 37. in ipsa castra xviri ... maxima potestate ... mittuntur; ib. 60. quae (potestas) ceteris in rebus est maxima; dom. 80. magna potestas sit nostro civi; Balb. 27.

praeda: in quo praeda erat maxima; Verr. II, 67. magna praeda videtur; ib. 72. ipsum maximos quaestus praedasque fecisse; ib. 119. maior haec praeda fortasse; ib. 169. effusa .. maxima praeda; Piso 48.

praemium: quae ab sese ... maiore praemio ... necaretur; Cluent. 45. ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius Staieni sententia septima decima accederet; ib. 74. indices ... maximis praemiis adfecit; Catil. IV, 10. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; dom. 113. an accusatori maiores nostri maiora praemia quam bellatori esse voluerunt? Balb. 54. quam (vitam) maximis praemiis propositam ... sciebat; Milo 56. quod .. praemium satis magnum est? ib. 58.

praesidium: magno praesidio fuit Anniae pupillae mater; Verr. I, 153 hisce .. *malis magnum* praesidium vobis maiores vestri reliquerunt; Rabir. 34. domum meam maioribus praesidiis munivi; Catil. I, 10. qui P. Sestium queritur ... cum praesidio magno fuisse; Sest. 78. maximo saepe praesidio periculosis ... temporibus carendum nobis erit; Balb. 22. cum ille ... tibi magna praesidia [auxilia] ... polliceretur; Piso 84. ſ. copia; Sest. 10. dignitas; Catil. III, 27. opes; leg. agr. II, 75.

pretium: homines magni pretii servos ... adorantur; Tull. 21.

procella: ſ. imber.

procuratio: quod nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.

proelium: plurima et maxima proelia commemorare possem; Muren. 33. acerrimis illis proeliis et maximis ... interfuisse; Balb. 5.

promeritum: hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8.

provincia: quem vos ... provinciae maximae sanctissimum virum (cognovistis); Flacc. 8.

publicanus: fuit .. pueris nobis huius pater C. Curtius princeps ordinis equestris fortissimus et maximus publicanus; Rab. Post. 3.

pugna: laetitia frui satis est maximae ... pugnae; Phil. XIV, 1.

quaestus: ea ... magno sibi quaestui fore putabat; Quinct. 13. cum hos sibi quaestus constituisset, magnos atque uberes; Verr. II, 30. eas ... res ... magno tibi quaestui fuisse scio; ib. III, 16. te sine tuo quaestu ac maximo quaestu tantam tuam infamiam ... neglexisse; ib. 52. si sine tuo quaestu maximo fierent; ib. 65. num quis poterit ... dubitare quin propter improbitatem tam magnos quaestus feceris? ib. 111. ſ. praeda; Verr. IV, 119.

ratio: in his tabulis magnam rationem C. Verrucii permultis nominibus esse; Verr. II, 188. nolle deberetis ... severissimum iudicium maximaque ratione compositum per vos videri esse dissolutum; Tull. 36. quae .. omnibus est ... magna ratio; leg. agr. II, 5. magna ratione cum Mauritaniae rege contracta; Sulla 56. ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2.

regnum: maximo regno, praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67.

religio: hic non maiore || minore || religione ad periurium quam ad mendacium perduci consuevit; Qu. Rosc. 46. quod religiones maximas violavit; Verr. IV, 88. is ... religione maxima colitur; ib. 96. „dedicatio magnam .. habet religionem"; dom. 126. sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31. ſ. diligentia. necessitas.

res: putasne te posse de maximis ... rebus ... tot res ... ingenio sustinere? div. Caec. 37. sollicitabar rebus maximis; Verr. a. pr. 24. res ... ita magnas, ita manifestas proferam; ib. 48. P. Servilius ... maximis rebus gestis adest; ib. I, 56. quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; ib. 129. intellegere potuistis ... civis Romanos honestissimos ... maximis de rebus ... pro testimonio dicere; ib. II, 16. dixit ... homo ... Cn. Pompei ... iudicio plurimis maximisque in rebus probatissimus; ib. 102. neque in hac re sola fuit eius modi sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. 140. magna res est; ib. 155. si qua res maior esset; ib. III, 137. in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. 178. cum res maximas gesserit; ib. IV, 82. nolle deberetis maximam rem, ... severissimum iudicium, ... per vos videri esse dissolutum; Tull. 36. magnae res aguntur; imp. Pomp. 4. magnis rebus gestis; ib. 5. cum in Asia res magnas permulti amiserant; ib. 19. fuit ... ad res magnas bene gerendas divinitus adiuncta fortuna; ib. 47. est vobis auctor vir ... maximarum .. rerum peritissimus; ib. 68. est (auctor) C. Curio ... maximis .. rebus gestis ... praeditus; ib. singuli de maximis rebus iudicent; leg. agr II, 34. magna .. mihi res ... videtur esse; ib. 41. existimare debetis ... rem nullam maiorem ... ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4. ut homines Galli ... spem ... rerum maximarum ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22. ut ... res .. magnas gesserit; Muren. 20. adiungitur .. accusationis cogitatio, ... maxima (res); ib. 45. res maximas gessit; ib. 89. in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi ac teneri; Flacc. 37. illum Allobroges, maximarum rerum verissimi iudices ... coarguerunt; Sulla 17. quae (res) graviores maioresque sunt; ib. 69. quorum alter res ad scribendum maximas ... adhibere posset; Arch. 5. quod mihi magna res et iucunda visa est; ib. 28. quod si ipsius ... maximae .. res gestae non satis valerent; Quir. 6. rem maximam fuisse ... nemo negat; dom. 18. quod nominatim rei maximae ... summum virum ... praefecimus; ib. 24. potest

quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter ... sine sua laude respondere? har. resp. 17. si quae res erat maior; Sest. 105. quoniam omnium rerum magnarum a dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14. quod ... maximis rebus ... oblitterandum (esset); ib. 15. quid ... parvam rem magnam facis? Cael 36. rebus Italico bello maximis gestis; Balb. 50. magnis rebus gestis; Piso 44. ut tantus ille vir tanti ducat [hunc] ... tanta occupatione maximarum rerum; Rab. Post. 41. cum maximis eum rebus liberares; Deiot. 10. in maximis .. rebus ... acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; Phil. I, 18. quae .. res ... in omnibus terris est gesta maior? ib. II, 32. res bello gesserat, quamvis rei publicae calamitosas, at tamen magnas; ib. 116. cuius spectata multis magnisque rebus singularis integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam; ib. III, 26. magna res ... agebatur; ib. V, 19. cum ... res maximas gerere coepisset; ib. 48. pertimescerem .. in maxima re periculosam opinionem temeritatis; ib. 51. duas .. res, magnas praesertim, ... explicare .. potest; ib. XI, 23. magnas ille res gessit; ib. 35. cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; ib. XII, 1. quamquam .. magnas res bellicas gesserat; ib. XIII, 9. f. bellum; Catil. II, 28. comitatus; Marcell. 11. dignitas; Muren. 39.

res publica: itaque ex minima tenuissimaque re publica maximam et florentissimam nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50.

sacellum: L. Pisonem quis nescit ... maximum ... sacellum ... sustulisse? har. resp. 32.

sacerdos: quo mense sacerdotem maximum creari oporteat; Verr. II, 128. postridie sacerdotes Cereris ... maiores natu ... rem ad magistratus suos deferunt; ib. IV, 99.

salus: nulla salus rei publicae maior est; div. Caec. 71. neque enim salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest; Verr. I, 4.

scelus: non istum maius in se scelus concepisse; Verr. I, 9. quanto maius (scelus est accipere) ab accusatore? ib. II, 78. fingi sceleris maximi crimen; Cael. 56. cur .. in hominum sceleribus maximis .. conivetis? ib. 58. cui ... non in Italia maximorum scelerum venia ulla [...] dari possit! Piso 98. magno scelere se astingeret; Phil. IV, 9. f. furor. furtum; Verr. IV, 97.

sentina: exhaurietur ex urbe ... magna ... sentina rei publicae; Catil. I, 12.

signum: erant ... signa, non maxima, verum eximia venustate; Verr. IV, 5. in auctione signum aëneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? ib. 14. signum .. Apollinis ... maximum (erat); ib. 119. maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31. maximum .. signum illo die dedit voluntatis; Phil. V, 38.

simulacrum: iusserunt simulacrum Iovis facere maius; Catil. III, 20.

societas: ut postea ... maximarum societatum auctor (fuerit); Planc. 32.

solacium: maximum .. solacium erit propinquorum; Phil. XIV, 35.

soror: qui ... pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36.

species: f. dignitas; Piso 24.

spes: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis; Sex. Rosc. 146. iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* nactus est; Verr. I, 58. magna me spes tenet; Cluent. 7. spes maior esset salutis; har. resp. 35. ne ... adulescentiam plenam spei maximae ... adflixisse videamini; Cael. 80. in spem maximam ... sumus adducti; Milo 78. quod cum spe magna sis ingressus; Rab. Post. 5. magna spe ingredior in reliquam orationem; Phil. VII, 8. magna .. nos spe ... libertatis causam suscepimus; ib. X, 20. f. animus; Muren. 44. causa; Milo 32. merita; Phil. V, 41.

squalor: frater ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145. f. maeror.

studium: magno studio mihi ... est elaboratum; div. Caec. 40. cum haec eadem res ... maxima studia pariat; Muren. 24. quo maiora studia in me bonorum fuerunt; Planc. 89. f. animus; Phil. XI, 3. officia; Flacc. 52.

stupor: sit in verbis tuis hic stupor: quanto in rebus sententiisque maior? Phil. II, 30.

subsidium: „est .. rei publicae magnum ... subsidium“; Sest. 20. potest .. stare res publica ... sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18.

sumptus: qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium saepe fecerunt; Verr. IV, 22. f. effusiones; Scaur. 45.

superstitiones: quae tanta religio est, qua non ... in maximis superstitionibus unius P. Servilii ... verbo liberemur? har. resp. 12.

supplicium: quod (facinus) maiore supplicio dignum sit; Verr. V, 154. quanto est Oppianicus in eadem iniuria maiore supplicio dignus? Cluent. 32. maiora .. in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3. qui non sentias ... te ... ad aliquod ... maius supplicium reservatum! Fr. B, VIII, 8. f. animus; Phil. XI, 3. odium; Catil. III, 22.

tempestas: subito tempestates coortae sunt maximae; Verr. I, 46. ut nullus umquam dies tam magna ... tempestate fuerit; ib. V, 26. cui video maximas rei publicae tempestates esse subeundas; Muren. 4. summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27. f. imber..

tempus: cum ... vitam amiserit maximo rei publicae tempore ||in maximo rei publicae munere, maximo rei publicae detrimento||; Phil. IX, 15.

testimonia: f. indicium; Phil. I, 36.

theatrum: theatrum maximum (est); Verr. IV, 119. sunt ceterae (virtutes) maioribus quasi theatris propositae; Rab. Post. 42.

timor: cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. ut maior timor oriatur; Phil. VIII, 3.

triumphus: flagrat [..] cupiditate ... magni triumphi; Piso 59.

turbae: Tertia illa ... maximas in istius castris effecisse dicitur turbas; Verr. V, 31.

turbines: f. fluctus. imber.

turpitudo: ut ... maiore adfici turpitudine videremur; imp. Pomp. 67. postremum (est) .. maximam turpitudinem suscipere vitae cupiditate; Phil. XIII, 49.

tyranni: f. gentes.

varietas: in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum; Sest. 118.

ubertas: f. copia; Balb. 3.

vectigalia: aguntur certissima ... vectigalia et maxima; imp. Pomp. 6. cum de maximis vestris vectigalibus agatur; ib. 14. in quo (bello) ... vectigalia maxima ... defendantur; ib. 19. f. pecunia; Verr. III, 201.

verecundia: maiore verecundia de te ... dicimus; Cluent. 198.

ventus: f. imber.

vinculum: qui est quidem cum illo maximis vinculis .. propinquitatis ... coniunctus, sed ita magnis ||magni|| amoris; Planc. 27. magnum .. vinculum; Ligar. 21.

vir: virorum .. magnorum non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66. Cn. Octavii, clari viri et magni, ... statuam videmus in rostris; Phil. IX, 4. videte magni ... viri admirabilem gravitatem; ib. XIII, 41. huius totius belli in unius viri ... maximi vita positum esse discrimen; ib. XIV, 3.

virtus: aliae .. virtutes animi magnae ... requiruntur; imp. Pomp. 64. habuit .. ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adum-

brata virtutum; Cael. 12. haec .. est una virtus ... maxima; Planc. 80. frugalitatem ... virtutem maximam iudico; Deiot. 26. f. bellum; Muren. 33.

vis: ut possit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides; Sex. Rosc. 31. magna est enim vis humanitatis; ib. 63. satis haec magna vis est; Verr. III, 37. quae res ... magnam vim habuit; ib. 38. in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam in bonorum absentium patrocinio; ib. IV, 89. erat .. magna vis eboris; ib. 103. quod ... vim maximam vasorum Corinthiorum ... abstulit Syracusis; ib. 131. ex quo (bello) ... maximam vim criminum exortam (intellegis); ib. V, 39. ex quibus maxima vis frumenti ... quaeritur; ib. 123. quin maior adhibita vis sit ei; Caecin. 42. multo maior ea (vis est); ib. [magna] vis est; ib. 47. Mithridates .. maximam vim auri ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. nolo accusator in iudicium potentiam adferat, non vim maiorem aliquam; Muren. 59. magna vis est; dom. 141. „atqui vis in foro versata est". certe: quando enim maior? Sest. 77. cum .. ille vir ... maximis viribus eriperetur indignissime bonis; Cael. 59. o magna vis veritatis! ib. 63. si ... vis aliqua maior reditum peremisset; Planc. 101. magna vis est conscientiae .. et magna in utramque partem; Milo 61. magna in hoc .. vis et ... non unius viri vires ... iudicantur; ib. 67. quo maior vis est animi quam corporis; Phil. XI, 9. f. animus; Tull. 18. causa; dom. 10. necessitas. numerus; Verr. II, 176. numen.

vitium: ut ... nec ... maius sit (vitium) eius; dom. 9.

volneratio: maior haec est vitae ... volneratio; Piso 47.

volnus: illam meam cladem vos ... maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest. 31. infligi magnum rei publicae volnus putabamus; Phil. II, 101.

volumen: volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; Verr. I, 97.

voluntas: quem illi diem ... familiae Marcellorum maxima voluntate tribuebant; Verr. II, 51. omnia ... constituta sunt ... multo etiam maiore populi Romani ... voluntate; Catil. IV, 14.

vox: ei voce maxima gratulatur; Verr. a. pr. 19. iste magna voce Veneriis imperat; ib. III, 55. hoc ... magna voce dico; ib. 217. voce maxima ... clamaret; ib. IV, 148. magna voce saepe confiteri solet; Caecin. 92. citat praeco voce maxima legatos Acmonensis; Flacc. 34. de carcere magna et queribunda voce dicebat; Sulla 30. maxima voce ... dico semperque dicam; ib. 33. quam possum maxima voce dico; dom. 95. cum se gravissime ... iactaret ... voce maxima; Cael. 27.

urbs: maximae ... urbes ... piratis praedonibusque patefactae: Verr. a. pr. 13. urbem Syracusas maximam esse Graecarum; ib. IV, 117. ut ex quattuor urbibus maximis constare dicatur (urbs); ib. 118. qui tenet Apolloniam, magnam urbem et gravem; Phil. XI, 26.

B. allein: a. masc.: I. Subject: accipiunt: maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus .. habet ... quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto; Phil. III, 11.

arbitrantur: quam .. maiores nostri sceleratis ... civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt; dom. 101. huic hominum generi maiores nostri si parcendum .. arbitrabantur; Fr. A, III, 15.

capiunt: maioris .. nostri ... arma capiebant; Phil. VIII, 12.

coëmunt: maiores nostri non solum id, quod de Campanis ceperant, non imminuerunt, verum etiam id, quod ei tenebant, ... coëmerunt; leg. agr. II, 81.

colunt: quae (sacra) maiores nostri ab exteris nationibus ascita atque arcessita coluerunt; Verr. IV, 115.

commendant: quorum ... prudentiae maiores nostri sacra ... commendarunt; har. resp. 14.

comprobant: quae omnia maiores nostri comprobaverunt; Muren. 77.

concedunt: cui civitati maiores nostri maximos agros ... concesserunt, quam immunem esse voluerunt; Verr. V, 125.

conlocant: sacra ista nostri maiores ascita ex Phrygia Romae conlocarunt; har. resp. 27.

constituunt: neque .. umquam maiores nostri sortitionem constituissent aediliciam; Planc. 53.

dant: huiusce rei veniam maiores non dederunt; Tull. 51.

dicunt: saepe hoc maiores natu dicere audivi; Muren. 58. quae tibi ... maiores tui non consolandi tui gratia dicent; Planc. 52.

discunt, docent: ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19.

ducunt: quae .. nostri maiores tam sancta duxerunt; har. resp. 28. quae duo maiores nostri annonae perfugia ducebant; Phil. VIII, 26.

evertunt, excidunt: hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam vicerunt, deinde Karthaginem exciderunt, Numantiam everterunt, potentissimos reges ... in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 3.

existimant: maiores nostri longe aliter ... de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. eum maiores summum admisisse dedecus existimabant; ib. 111. quod si maiores nostri existimassent; leg. agr. II, 89.

expetunt: haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetivisse; har. resp. 26.

ferunt: quem maiores nostri non tulerunt; Phil. III, 9.

gerunt: pro qua (salute) multa maiores vestri magna ... bella gesserunt; imp. Pomp. 6. maiores nostri saepe mercatoribus ... iniuriosius tractatis bella gesserunt; ib. 11. si ... maiores nostri cum Antiocho ... bella gesserunt; ib. 14.

habent: maiores nostri ... leges annalis non habebant; Phil. V, 47.

imminuunt: f. coëmunt.

iubent: Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iusserunt; Sest. 58.

malunt: nunc intellegunt non sine causa maiores suos ... servire populo Romano quam imperare maluisse; imp. Pomp. 41.

nolunt: istae ipsae leges ... significant quam noluerint maiores nostri ... hominem occidi; Tull. 49. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59.

nominant: quod ... maiores .. nostri numquam neque iudicium nominarunt neque proinde ut rem iudicatam observarunt; Cluent. 117. maiores nostri tumultum Italicum ... nominabant; Phil. VIII, 3.

observant: f. nominant; Cluent. 117.

parent: non dicam hoc loco maiores nostros semper in pace consuetudini, in bello utilitati paruisse; imp. Pomp. 60.

patiuntur: maiores nostri facile patiebantur; Verr. IV, 134.

perducunt: illam Campanam adrogantiam ... ratione et consilio maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

permovent: nihil te ... maiores tui (permoverunt)? har. resp. 27.

possunt: intellegi potest maiores nostros ... armis plus quam ceteras nationes ... potuisse; Sex. Rosc. 69. cum te neque principes civitatis .. neque maiores natu ... de ... addicta sententia movere (potuerunt); Phil. II, 52. id maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt; ib. III, 9.

putant: recte .. maiores eum, qui socium fefellisset, in virorum bonorum numero non putarunt

haberi oportere; Sex. Rosc. 116. ut et vos [et maiores vestri] ... maximos labores suscipiendos (putent); leg. agr. II, 9.

quaerunt: quae maiores vobis in Italia ... quaesiverunt; leg. agr. III, 12.

recipiunt: illum ... maiores nostri in civitatem receperunt; Arch. 22.

reddunt: eis .. maiores nostri ... diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4.

redigunt: ſ. evertunt.

relinquunt: ei ... tot defensiones .. ad causam obtinendam maiores reliquerunt; Tull. 45. cum eum (locum) nobis maiores nostri exuviis nauticis ... ornatum reliquissent; imp. Pomp. 55. maiores nostri Capua magistratus ... sustulerunt, neque aliud quicquam nisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19. nihil est ... quod ... in agris maiores nostri propium nobis reliquerunt; ib. II, 48. quod partum recenti victoria maiores vobis in sociorum urbibus ... monumentum belli reliquerunt; ib. 49. hunc agrum nobis maiores nostri reliquerunt; ib. 84. *magnum* praesid*ium* vobis maiores ves*tri re*liquerunt; Rabir. 34. quae tibi maiores tui reliquerant; Planc. 23. quam (virtutem) vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

removent: a quo (cibo) maiores eorum ceteros ... removerunt; Verr. V, 99.

retundunt: cuius (censorii stili) mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

sentiunt: sic interpretor sensisse maiores nostros; Phil. IX, 3.

spondent: nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt; leg. agr. II, 100.

statuunt: statuerunt ita maiores nostri; Cluent. 128.

sunt: amicissimo patre, avo, maioribus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67. cum maiores nostri tanta diligentia prudentiaque fuerint; Caecin. 34. maiores nostros tam fuisse popularis; leg. agr. II, 19. interfectus est ... C. Gracchus, clarissimo patre, avo, maioribus; Catil. I, 4. qui cum honestissimo patre atque maioribus ... petisset diligenter; Muren. 53. cuius maiores huic populo socii ... fuerunt; dom. 52. maiores nostri populares non fuerunt; ib. 80. ut maiores eius omnes equites Romani fuerint; Planc. 32. hi .. his maioribus ab alienis potius consilium peterent quam a suis? Phil. II, 26. quid? avunculus tuus ... clarissimo patre, avo, maioribus ... eripuit cooptandorum sacerdotum potestatem! Fr. B, VII, 5.

superant: quorum maiores Antiochum regem ... superarunt; imp. Pomp. 55.

suscipiunt: quot bella maiores nostros et quanta suscepisse arbitramini? Verr. V, 149.

tegunt: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.

tollunt: ſ. relinquunt; leg. agr. I, 19.

tradunt: quibus (insignibus) ornatam nobis maiores nostri rem publicam tradiderunt; leg. agr. I, 6.

triumphant: numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18.

vetant: quo in loco maiores ... Syracusanum habitare vetuerunt; Verr. V, 98.

vincunt: ſ. evertunt.

volunt: maiores nostri raro id accidere voluerunt; Quinct. 50. quod maiores consilium publicum vocari voluerunt; Sex. Rosc. 151. cuius nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30. videtis quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint? Caecin. 98. si per has rationes maiores adimi (libertatem) posse voluerunt; ib. 99. hiemis ... perfugium maiores nostri in sociorum ... tectis esse voluerunt; imp. Pomp. 39. neminem voluerunt maiores nostri ... esse iudicem; Cluent. 120. quam condicionem supplicii maiores ... timiditati militis propositam esse voluerunt; ib. 129. quibus in rebus ... maiores nostri ... plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. quem || quos || maiores praesidem libertatis custodemque esse || praesides l. custodesque || voluerunt; leg. agr. II, 15. maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; ib. 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27. quae (loca) maiores in urbe .. periculi perfugia esse voluerunt; ib. 36. quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; ib. 87. quem (carcerem) vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; Catil. II, 27. nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10. mulieres omnis propter infirmitatem consilii maiores in tutorum potestate esse voluerunt; ib. 27. quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae ... esse voluerunt; sen. 11. quae (comitia) maxime maiores comitia iusta dici ... voluerunt; ib. 17. de quibus maiores nostri vos solos .. consuli ... voluerunt; dom. 33. quoniam plebei quoque urbanae maiores nostri conventicula ... quaedam esse voluerunt; ib. 74. quae maiores nostri religionibus tuta nobis et sancta esse voluerunt; ib. 109. penes quem (censorem) maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate esse voluerunt; ib. 130. quos (ludos) in Palatio nostri maiores ante templum ... fieri celebrarique voluerunt; har. resp. 24. quorum moenia ... maiores nostri imperii ... Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39. sacra Cereris .. summa maiores nostri religione confici ... voluerunt; ib. 55. ſ. concedunt.

utuntur: hoc .. iure et maiores nostri et nos semper usi sumus; Verr. I, 115.

ohne Verb: quanto nostri maiores sapientius? Sex. Rosc. 70.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adopto: maiorem sibi Insuber ille avus adoptavit; Piso 7.

dico: haec qui prospexerunt, maiores nostros dico; leg. agr. II, 95.

doceo: prima (Sicilia) docuit maiores nostros, quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; Verr. II, 2.

habeo: habeo auctores ac magistros ... maiores nostros; resp. har. 18.

paenitet: cuius consuetudinis ... patres maioresque nostros non paenitebat; div. Caec. 69.

respicio: maiores tuos respice; Phil. I, 35.

2. Dativ: constituo: nosse discriptionem civitatis maioribus || a maioribus || nostris sapientissime constitutam; Sest. 137.

debeo: ut tantum maioribus eorum debitum esse videatur; leg. agr. II, 1. maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus; ib. 9.

defero: quod (praemium) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset; Flacc. 1. praetura .. maioribus delata est tuis; Piso 2. homini ille honorem, non ... maioribus meis ... deferebat; ib.

do: tibi .. exercitum .. tam quam maioribus tuis patria pro se dedit; Phil. XIII, 14.

facio: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3.

reddo: cogita ... quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quid maioribus suis reddere deberet diligentissime cogitabat; Sest. 87.

respondeo: de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu ... ipse respondet; Cael. 3.

restituo: P. Africanum ... simulacrum Dianae maioribus suis restituisse; Verr. IV, 80.

venio: ut vos iudicetis huius rei ius ... in mentem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40.

videor: ut hoc intellegeres, non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi; Tull. 49.

3. **Ablativ:** sum: rex Ptolemaeus ... erat eodem genere eisdemque maioribus; Sest. 57.

4. **mit Präpositionen:** accipio a: sic .. a maioribus nostris accepimus; div. Caec. 61. sic a maioribus suis acceperant; Verr. II, 8. ut a patre et a maioribus (regnum) acceperant; ib. IV, 61. quos (deos) a maioribus acceperunt; ib. 132. quae accepisset a maioribus; ib. 134. quos ita adflictos a vestris patribus maioribusque accepisse tis; Font. 34. quae a maioribus accepistis; Caecin. 75. quas (res) .. a maioribus acceperat; imp. Pomp. 22. quid iuris a maioribus acceperitis; leg. agr. II, 26. qui illas a maioribus pulcherrimas vectigalium sedis armis captas accepistis; ib. 82. quam (disciplinam) a maioribus accepimus; Flacc. 15. hocine a maioribus accepimus ius rogandi? Phil. I, 26.

adsequor a: quod ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt; Verr. V, 51.

dico de: de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1.

gero cum: acerbissima cum maioribus nostris bella gessit; Scaur. 45. qui cum maioribus nostris bellum gesserat; Phil. IX, 4.

impetro a: si id ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; Verr. V, 51.

postulo a: si Galli a maioribus nostris postularent; Caecin. 88. qua (adrogantia) a maioribus nostris alterum Capua consulem postulavit; leg. agr. II, 95.

praedico de: ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis; leg. agr. II, 84.

sum in: haec .. ratio ... in maioribus nostris fuit; Flacc. 28.

III. **nach Adjectiven:** 1. similis: si P. Scipionem ... maiorum .. suorum simillimum, res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

2. gratus, iucundus: leges .. sunt ... tribuniciae vobis maioribusque vestris vehementer gratae atque iucundae; leg. agr. II, 21.

optatus: neque ... maioribus nostris tam fuit optata libertas; Phil. III, 8.

3. dignus: quod se ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. quia utile est rei publicae nobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. quod idem fecit L. Philippus, vir patre, avo maioribusque suis dignissimus; Phil. III, 25. cuius animum egregium dignumque ipso et maioribus eius ex Bruti litteris perspicere potuistis; ib. X, 13.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqs: quem umquam audisti maiorum tuorum ... interfuisse? dom. 105.

aerarium: experti sumus [..] maximo ... bello Siciliam nobis non pro penaria cella, sed pro aerario illo maiorum vetere ac referto fuisse; Verr. II, 5.

amicitiae: eis .. [fuit] amicitiis maiorum natu; Cael. 72.

amplitudo: sicut ... maiorum eius amplitudo postulabat; Catil. IV, 9.

animus: censeo, Magnum Pompeium ... pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam ... fecisse; Phil. XIII, 50.

auctoritas: vide quid intersit inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem; Verr. V, 85. ecquid te ... auctoritas maiorum commovet? Caecin. 98.

beneficia: Halaesini pro multis ac magnis suis maiorumque suorum in rem publicam nostram meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. se per istum erepta Siculis maiorum nostrorum beneficia ... reddidisse; Verr. III, 123.

commendatio: qui (populus) te hominem per te cognitum nulla commendatione maiorum ... per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28. istus egregia virtus adiuvabitur commendatione maiorum; Planc. 67.

concessa: abhorret ... a maiorum consuetudine atque concessis; Cael. 48.

consilium: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. haec consilia maiorum M. Bruto ... reprehendenda [...] visa sunt; ib. 92. erit causa cur consilium maiorum ... iure ... laudare possimus; dom. 2. caedem esse factam consilio .. maioris alicuius; Milo 47.

constantia: locum .. a maioribus traditum sic tuetur, ut maiorum gravitatem, constantiam, gratiam, liberalitatem adsequatur; Cluent. 196.

consuetudo: adductus sum ... vetere consuetudine institutoque maiorum, ut onus ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. quicum me sors consuetudoque maiorum ... coniunxerat; ib. 65. neque .. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit quam haec maiorum consuetudo; div. Caec. 67. s. concessa.

continentia: mirifice .. Servius maiorum continentiam diligebat; Phil. IX, 13.

copiae: minuisti copias maiorum; Verr. V, 50.

dignitas: quo mihi nihil videtur alienius a dignitate disciplinaque maiorum; prov. cons. 36. id Q. Caepionem Brutum ... pro sua maiorumque suorum dignitate ... (bene) fecisse; Phil. X, 25.

diligentia: videte maiorum dilgentiam; Verr. IV, 9. est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73.

disciplina: quod huius imperii disciplinaeque maiorum proprium est; Catil. I, 12. s. dignitas.

exemplum: hoc ... maiorum exemplo ... usitatum (est); Caecin. 44. ne quid novi fiat contra exempla atque instituta maiorum; imp. Pomp. 60. quamquam omnia exempla maiorum ... neglexisti; Rabir. 17. cum .. mos maiorum .. et exempla ... vetarent; Piso 50. te ille ad ... suorum .. maiorum exempla revocabit; Planc. 12. norunt isti ... exempla maiorum? Phil. V, 25. non .. exempla maiorum quaerenda ... sunt; ib. IX, 3. qui maiorum exempla persequens pro alieno se aere devovit; ib. XI, 13.

fletus: quem fletum maiorum natu (factum esse putatis)? Verr. IV, 77.

gratia, gravitas: s. constantia.

honos: dum ex honoribus continuis familiae maiorumque suorum unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55. quasi honorem maiorum tuorum consecutus esses; Flacc. 74.

imagines: aperientur maiorum imagines; Sulla 88.

imitatio: vos ... ad maiorum vestrorum imitationem excitabo; Sest. 136.

imitator: o civem ... imitatorem .. maiorum! Phil. III, 8.

institutum: nullam auctoritatem mores institutaque ||atque instituta|| maiorum (habebunt); Verr. I, 38. eos instituere atque erudire ad maiorum instituta ... debuisti; ib. III, 161. est hoc in more positum .. institutoque maiorum; leg. agr. II, 1. istorum religio sacrorum a ... maiorum institutis abhorrebat; Flacc. 69. quae precatus a dis immortalibus sum more institutoque maiorum; Muren. 1. noli .. maiorum instituta ... reprehendere; Muren. 75. si mecum ageretur more institutoque maiorum; dom. 56. qui ad ... exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. qui de me non patris, ... maiorum, ... sed Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; ib. 126. qui instituta maiorum neglexerunt; ib. 140. res ipsa tributa est ... maiorum institutis; prov. cons. 27. quod more maiorum institutisque conceditur; Phil. XIII, 14. s. consuetudo; div. Caec. 5. exemplum; imp. Pomp. 60.

integritas: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant; Sest. 21.

iura: ut maiorum iura moresque praescribunt; Font. 46. f. institutum; Sest. 17.
lacrimae: maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6.
laus: ista laus .. est maiorum nostrorum; Rabir. 10.
leges: omnia contra leges moremque maiorum .... esse gesta; dom 68.
liberalitas: f. constantia.
locus: non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1.
memoria: multi et nostra et patrum maiorumque memoria .. summi homines ... fuerunt; Cael. 43.
merita: f. beneficia.
monimenta: urbem relinquere Thermitanis esse honestius quam pati tolli ex urbe monumenta maiorum; Verr. II, 88. ut ille homo ... religioni suae monumentisque maiorum pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat; ib. 79. quod is in monumentis maiorum suorum sit interfectus; Milo 17. monimenta maiorum (litteris mandabantur); Phil. II, 105. plurima urbis ornamenta ipsius, fratris maiorumque monimenta; ib. XIII, 8.

mos: habeo .. dicere quem contra morem maiorum minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; Sex. Rosc. 100. more maiorum comparatum est; ib. 102. acrius, quam more maiorum comparatum esset; ib. 153. (cum coeperit) commemorare quaestoris cum praetore necessitudinem constitutam more maiorum; div. Caec. 46. ut ... nec morem maiorum, nec necessitudinem sortis laederet; Verr. I, 37. sicut mos maiorum ferebat; ib. 40. hos ad supplicium iam more maiorum traditos ... liberare ausus es; ib. V, 12. cur tot supplicia sint in improbos more maiorum constituta? ib. V, 22. quod supplicium more maiorum sumpseris; ib. 133. acta est .. causa more maiorum; Cluent. 104. quorum (agrorum) adhuc penes Cn. Pompeium ... potestas more maiorum debet esse; leg. agr. II, 52. quid tandem te impedit? mosne maiorum? Catil. I, 27. id .. a me .. mos maiorum ... postulabat; ib. II, 3. ut illae tabulae privata .. custodia more maiorum continerentur; Sulla 42. hanc taetram ... beluam ... adligatam more maiorum ... solvit subito lege curiata consul; Sest. 16. nihil de me actum esse iure, nihil more maiorum; ib. 73. haec membra (otiosae dignitatis sunt): ... mos maiorum, iudicia; ib. 98. in foro ... morem maiorum ... poenam esse sublatam? Vatin. 34. ut ... non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere possit; ib. 35. quem ne maiorum, quidem more supplicio adfecisti; Piso 83. ut morem illum maiorum ... officiis ... superarit; Planc. 28. nos .. id more maiorum ... ad salutem interpretamur; Scaur. 30. quis hoc credat, Cn. Pompeium ... moris maiorum ... peritissimum ... iudicium exspectaturum fuisse ..? Milo 70. in quem animadvertere ipse .. more maiorum ... posset; ib. 71. cum more maiorum de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; Phil. II, 51. a Bruto ... more maiorum capiamus exordium; ib. V, 35. ubi est ille mos virtusque maiorum? ib. VIII, 23. ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; ib. XII, 28. per senatum more maiorum statuatur aliquid; Fr. B, VI, 11. f. exempla; Piso 50. institutum; Verr. I, 38. Muren. 1. dom. 56. Phil. XIII, 14. iura. leges.

ornamenta: cum illa maiorum ornamenta in eorum oppido conlocabantur; Verr. II, 86.

prudentia: est .. vestri ingenii non meam, sed maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86.

sacrarium: quae tot annos in familia sacrarioque maiorum fuissent; Verr. IV, 11.

sacra: sacra se maiorum suorum repetere abs te dicit; Verr. IV, 17.
sanguis: nolite dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam ... libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16. vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis [plurimo maiorum vestrorum sanguine et sudore quaesita]; ib. 69.
sapientia: videte .. maiorum sapientiam; Verr. III, 14. haec tu ... sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; leg. agr. II, 98. quem ... nec vicissitudines rerum ... movent neque ... maiorum sapientia; Milo 83.
sedes: quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his maiorum morum et suis sedibus; Marcell. 10.
sepulcra: nos ... sepulcra maiorum ... defendimus; Phil. VIII, 8.
vestigia: quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7.
virtus: cum .. ab hac perenni ... virtute maiorum non ... degeneravit L. Flaccus; Flacc. 25. fuistisne vos ad patrium illum animum maiorumque virtutem excitaturi? Sest. 81. f. mos; Phil. VIII, 23.
2. **res cum**: maioribus .. vestris .. cum eo hoste res erat; Phil. IV, 14.
societas cum: cuius cum patre, avo, maioribus societas nobis ... fuisset; dom. 20.
V. **Umstand: 1. abl. comp.**: quid stultius maioribus nostris dici potest? Caecin. 41.
2. **Präpositionen**: a: cum multos veteres a maioribus Roscii patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106. quae (iudicia) a maioribus nostris sociorum causa comparata sunt; Verr. a. pr. 42. sacra deosque penatis a maioribus traditos ex aedibus suis (istum) eripuisse dixit; ib. II, 13. religionem esse quandam in his rebus a maioribus traditam; ib. 59. de vectigalibus a maioribus traditis ... cognituros (vos); ib. III, 11. perpaucae Siciliae civitates sunt bello a maioribus nostris subactae; ib. 13. consuetudinem a maioribus traditam ... commutare ausus est; ib. 15. erat ... sacrarium ... a maioribus traditum; ib. IV, 4. Heio se a maioribus relictum esse sciebat; ib. IV, 7. quae in sacrario fuissent a maioribus suis relicta et tradita; ib. 16. quod sibi ... a maioribus esset relictum; ib. 32. cum mos a maioribus traditus sit, ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat; ib. 79. quoniam haec a maioribus instituta accepissent; ib. 113. Siculi ... plurimis adfecti beneficiis a maioribus nostris graviter commoventur; ib. V, 115. quod .. (ius) constitutum sit a maioribus; Caecin. 5. quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; ib. 74. quid a maioribus factitatum (esset) ... ostendi; ib. 81. quae (gloria) vobis a maioribus ... tradita est; imp. Pomp. 6. quae (definitio) nobis a maioribus tradita est; Cluent. 5. amplior ei mortis ... metus est a maioribus constitutus; ib. 128. locum a maioribus traditum sic tuetur; ib. 196. videte ... ut a maioribus nostris possessiones relictas disperdat ac dissipet; leg. agr. I, 2. non esse hanc nobis a maioribus relictam consuetudinem; ib. II, 65. cum a maioribus nostris P. Lentulus ... in ea loca missus esset; ib. 182. quod (auxilium) nobis a maioribus est traditum; Rabir. 2. huic illi legato ... patronum suum iam inde a patre atque maioribus, L. Flaccum mactandum ... tradidissent? Flacc. 52. intellegebat hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; Sulla 49. cum multa divinitus .. a maioribus nostris inventa atque instituta sunt; dom. 1. hoc nobis esse a maioribus traditum; ib. 33. cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta; ib. 45. cum hoc iuris a maioribus proditum sit; ib. 77. quia ius a maioribus nostris ... ita comparatum est; ib. an istae dedicationes ... sine ulla civium calamitate a maioribus nostris constitutae sint; ib. 119. quos a maioribus nostris

morte obita positos in illo loco ... videtis; Sest. 88. a maioribus huic aetati tributus (usus provincialis erat); Cael. 73. o iura praeclara ... a maioribus nostris comparata! Balb. 81. numquam est intermissa a maioribus nostris largitio; ib. reddita est ei .. a maioribus statua pro vita; Phil. IX, 5. nos ita a maioribus instituti atque imbuti sumus; ib. X, 20.

apud: cum apud maiores nostros summi viri ... in agris quoque colendis aliquantum operae ... consumpserint; Sex. Rosc. 51. quis ... apud maiores nostros .. tam remotus fuit a cupiditate? Verr. I, 106. fecerunt hoc multi apud maiores nostros; ib. II, 115. totiens apud maiores nostros Siculi senatum adierunt; ib. 146. sicut apud maiores nostros factum est; ib. V, 48. apud maiores nostros cum et res et cupiditates minores essent; Tull. 9. fuit illud interdictum apud maiores nostros; ib. 44. qui apud maiores nostros fuerunt; leg. agr. I, 3. quae (auctoritas) apud maiores nostros fuit; ib. X, 27. sicut apud maiores nostros fuit; Muren. 17. si quid apud maiores nostros fuit in isto studio admirationis; ib. 25. tulit apud maiores nostros legem C. Furius; Balb. 21. quem apud maiores legati nostri ... interpretem secum habere voluerunt; ib. 28. quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt; Planc. 8. C. Popilius apud maiores nostros cum ad Antiochum regem legatus missus esset; Phil. VIII, 23. ea .. erat ... apud maiores nostros ... summa laus consularium; ib. 30.

contra: quod (bellum) contra maiores nostros Hannibal gessit; Phil. V, 27.

per: quod .. omnibus officiis ... per maiores suos totam Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

b. neutr.: I. **Subject:** accidunt: quae cum omnia atque etiam multo alia maiora ... accidissent; Sest. 52.

sunt: magna haec, sed ad maiora properat oratio; Phil. V, 38.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: utinam maiora possemus, quando quidem a vobis maxima accepimus! Phil. XIV, 33.

debeo: cum ... magna populo Romano ... debeamus; sen. 2. Caesari plura et maiora debentur; Phil. XIII, 41.

dico: dum ... magna dicam; Verr. III, 163. magnum videor dicere; ib. IV, 2.

do: hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; Phil. II, 119.

facio: maius in commemorando facere non possum; div. Caec. 36. magnum te fecisse arbitrare, si pluris vendideris; Verr. III, 42. haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31.

habeo: eum maxima habiturum esse *; Flacc. 80. nihil habet .. fortuna tua maius; Ligar. 38. habet alia maiora; Phil. IX, 11.

metuo: cui numquam se hic .. tradidisset ... magna metuenti; Milo 61.

muto: multa et magna per populum (mutata); Phil. I, 6.

polliceor: nostris exercitibus quid pollicemur? multo meliora atque maiora; Phil. VIII, 10.

possum: f. accipio.

praemonstro: qui ... non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare .. fateatur; har. resp. 20.

propono: suscepto negotio maius quiddam mihi proposui; Verr. a. pr. 34.

relinquo: parumne ... magna relinquemus? Marcell. 26.

requiro: cum ... alii fortasse aliquid requirent, idque vel maximum; Marcell. 29.

specto: credo .. vos ... magna quaedam spectantis ... caritatem civium ... concupisse; Phil. I, 29.

video: maiora videamus; Phil. II, 20.

2. **Genetiv:** aestimo: est hominis magni ... maximi .. aestimare conscientiam mentis suae; Cluent. 159. a quibus intellego tuam gratiam magni aestimari; Muren. 10.

interest: magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi; Verr. III, 99. magni ... illi sua interesse arbitrabantur hunc a causa Martialium removeri; Cluent. 44. magni interest ... esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; Muren. 79.

puto: qui optimi ... hominis atque ordinis auctoritatem magni putet; Flacc. 104. honores si magni non putemus; Planc. 11.

sum: eculeos argenteos nobilis, quique maximi fuerant, aufert; Verr. IV, 42. quorum in hac civitate longe maximi ||maxima|| consilia atque ingenia fuerunt; Rabir. 26.

3. **mit Präpositionen:** adgredior ad: non adgrediar ad illa maxima; Sest. 5.

propero ad: f. I. sunt.

venio ad; ad maiora veniamus; Phil. II, 78.

III. **nach Adjectiv:** similis: sint .. similia .. parva magnis; Rab. Post. 3.

IV. **Umstand:** addico: cum eorum decumae magno addictae essent; Verr. III, 90.

conducere: conduxit in Palatio, non magno, domum; Cael. 18.

decidere: „magno tu tuam dimidiam partem decidisti.“ magno et tu tuam partem decide; Qu. Rosc. 32.

emere: cum ille magno praesertim emisset; Verr. III, 68. si magno emerat; ib. 71. decumas ... magno dicis te emisse; ib. 147. P. Fabius nuper emit agrum ... sane magno; Tull. 14. emere agros ... quam volent magno poterunt; leg. agr. II, 34. f. II, 2. interest; Verr. III, 99.

redimere: qui magno redemerunt; Verr. III, 110.

vendere: „magno .. decumas vendidi“; Verr. III, 40. magno tu decumas vendidisti; ib. 49. dicat licet Hortensius ... magno Verrem vendidisse; ib. 70. qui ... magno vendidisti; ib. 71. tu magno decumas vendidisti; ib. 72. intellexit iste ita magno venisse; ib. 77. cum magno decumas vendidisses; ib. 84. cum magno venissent; ib. 89. cum satis magno venissent; ib. 106. magno, iudices, magno (agri venierunt); ib. 110. magno se decumas vendidisse; ib. 117. si ex lege magno (vendidisti); ib. audes dicere te magno decumas vendidisse; ib. 119. cur ... non ita magno vendidisti? ib. 124. ut, si magno venierint, plus arator debeat; ib. 147. non existimandum (esse) magno vendidisse eum; ib. magno te decumas vendidisse; ib. 148. [X]. magno te decumas vendidisse; ib. 151. X.

V. **Lücke:** † magni dignitatis ||candidati dign., canditatis dign.|| iudicem putas esse populum? Planc. 7.

maialis, Schwein, Borg: invenio in: quem in hoc maiali invenire non possem; Piso 19.

maiestas, Würde, Erhabenheit, Größe, Hoheit, Hoheitsverletzung: I. deterret: cum ... nec eum coloniae florentissimae dignitas neque consulis designati maiestas a parricidio deterreret; Phil. XIII, 20.

est: quae vestra maiestas! Quir. 4. ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; Balb. 37. potest esse ulla denique maiestas? ib. magna maiestas consulis (est); Piso 24. maiestas est in imperio; Fr. B, VI, 53.

postulat: cogitant quid populi Romani maiestas ... postulet; Phil. V, 25.

reviviscit: si maiestas populi Romani revixisset; Sest. 83.

stat: neque .. tu umquam stante ... maiestate horum ... te augurem fore putasti; Vatin. 21.

II, 1. confirmo: cum ... imperii .. maiestatem, quam armis receperat, legibus confirmaret; Sex. Rosc. 131.
conservo: f. **conservo,** II. maiestatem (6 St.) B. I, S. 642.
contemno: contemni maiestatem populi Romani ... patiemini? leg. agr. II, 79.
defendo: cuius maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36. ut omnes ad ... maiestatem .. populi Romani defendendam conspirasse videantur; Phil. III, 13.
habeo: iure auctoritas huius imperii civitatisque maiestas gravis habebatur; div. Caec. 69.
minuo: pretio atque mercede minuisti maiestatem rei publicae; Verr. V, 50. qui maiestatem populi Romani minuerit per vim; Phil. I, 21. maiestatem minuit Cornelius; Fr. B, VI, 32 b.
tueor: senatum ... sine militum praesidio tueri facile maiestatem suam; Sest. 12.
2. absolvo: maiestatis absoluti sunt permulti; Cluent. 116.
condemno: „at .. etiam Bulbus est condemnatus". adde maiestatis; Cluent. 97. non dico hoc tempore ... illum maiestatis esse condemnatum; ib. 99.
damno: ut et de vi et maiestatis || maiestate, de maiestate || damnati ad populum provocent; Phil. I, 21. qui maiestatis damnatus sit; ib. 23.
3. abutor: quid est aliud iudicio ac legibus ac maiestate vestra abuti? Sex. Rosc. 54.
4. caveo de: de nostra maiestate ... caveretur; Balb. 37.
damno de: qui de maiestate damnatus est; Verr. a. pr. 39.
pertineo ad: quae lex ... ad maiestatem ... pertinet; Cael. 70.
III, 1. auxilium: ut illud summum auxilium maiestatis ... de re publica tolleretur; Rabir. 2.
crimen: est maiestatis (crimen); Verr. IV, 88.
culpae: in hoc uno genere omnis inesse culpas ... avaritiae, maiestatis; Verr. V, 42.
iudicium: hoc in illo maiestatis iudicio si licuisse sibi ostenderit; Verr. I, 12.
lex: quae res lege maiestatis tenebatur; Cluent. 97. quae ... lex Cornelia maiestatis ... vetat; Piso 50.
lites: lites maiestatis essent aestimatae; Cluent. 116.
oppugnatio: vos ... ad suffragia cohortandos (esse) contra oppugnationem vestrae maiestatis putavi; Rabir. 35.
2. lex de: Cn. Pompeium causam lege Varia de maiestate dixisse; Fr. B, VI, 29.
quaestio de: his duabus quaestionibus de vi et maiestate sublatis; Phil. I, 22.
IV. tegi: cum .. non maiestate imperii ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

Maius, des Mai: Kalendae: se .. usque ad Kalendas Maias ad urbem exercitum habiturum; Phil. III, 27.
mensis: o praeclaram illam percursationem tuam mense ... Maio! Phil. II, 100.

male, schlecht, schlimm, übel: accipio: iste ... male accipit verbis Habonium; Verr. I, 140. Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos | male ab se mulcatos, male acceptos a se || dimittit; ib. II, 56.
ago: quo tempore primum [male] agere coepit; Quinct. 46. qui permulta male agendi causa fraudandique fecerunt; ib. 52. qui cum omnibus creditoribus suis male agat; ib. 84. secum male actum putet; Verr. III, 119. intelleget secum esse actum pessime; ib. male .. mecum ageretur; Phil. XIV, 17.
audio: ne gratis in provincia male audires; Verr. I, 118. vicinum eius mulieris miraris male audisse; Cael. 38.
cado: quod male cecidit; Rab. Post. 5.
dico: ad male dicendum non soleo descendere; Tull. 5. quod si ... quantam ad male dicendum licentiam (habent) ..; Font. 40. ut illos lex magis ... quam vera male dicendi facultas de vita L. Murenae dicere aliquid coëgerit; Muren. 11. errasti aliqua in re: male dici putat; ib. 62. male dic Titio Sabino, homini Reatino; Sest. 80. cum tu ei contumeliosissime totiens male dicas; Vatin. 29. aliud est male dicere, aliud accusare; Cael. 6. vellem aliqui ex vobis robustioribus hunc male dicendi locum suscepisset; ib. 7. aliquanto liberius ... refutaremus istam male dicendi licentiam; ib. qui isti aetati [...] non possit ... non sine argumento male dicere; ib. 8. imitari .. potius avi mores ... debebas quam ... clarissimo viro fugitivi ore male dicere; Deiot. 28. male dicebat tibi; ib. 33. quis illo, qui male dicit, impurior? Phil. III, 15. male dicere? Fr. B, XIV, II, 8.
dilabor: „male parta male dilabuntur;" Phil. II, 65.
existimo: de omnibus bonis male existimat; Verr. a. pr. 8. qui male de isto existimarunt; ib. III, 50. quod de te in his litteris non male existimem; Phil. II, 9. te ... tam male de populo Romano existimare moleste fero; Fr. B, VIII, 6.
facio: necesse est male fecerit sponsionem Caecin. 80.
gero: ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; Verr. III, 186. qui partim inertia, partim male gerendo negotio ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.
iudico: male iudicari oportere dicunt; Caecin. 68. „male iudicavit populus"; Planc. 11.
loquor: desinant .. dicere, male aliquem locutum esse; Sex. Rosc. 140.
mereor: cum de Siculis male mereretur; Verr. III, 59. ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; Quir. 22. nulla potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; har. resp. 44. te eripient ... non male aliquando de me meriti? Milo 99.
mulco: male mulcati clavis ac fustibus repelluntur; Verr. IV, 94.
odi: quo neminem veterani peius oderunt; Phil. XI, 12.
pario: f. dilabor.
paco: ut homines Galli ex civitate male pacata ... vestram ... salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22.
percipio: ut aut male vendendum intellegas ... aut male perceptos fructus; Verr. III, 227.
precor: ut omnes ... male ||mala|| precarentur; Piso 33.
sentio: an potest ulla esse excusatio, non dicam male sentienti, adsedenti? Piso 10. cum alios male sentire ... videam; Phil. XIV, 17. tu ... ipse pessime senties? ib. 18.
sum: numquam tam male est Siculis quin aliquid facete ... dicant; Verr. IV, 95.
tueor: patres conscriptos iudicia male et flagitiose tueri; Verr. a. pr. 43. quam (domum) nunc male tuetur; Phil. II, 62.
vendo: f. percipio.
vestio: ut ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ad portam Caelimontanam .. pervenerim; Piso 61.

maledicens, schmähsüchtig: civitas: qui ... in maledicentissima civitate ... maledictum omne ... effugit; Flacc. 7.

maledictio, Schmähung: habet: maledictio .. nihil habet propositi praeter contumeliam; Cael. 6.

maledictum, Schmähung, Schimpfwort: I, 1. convenit: hoc maledictum minime in illam aetatem conveniret; Deiot. 28.
est: nihil est .. tam volucre quam maledictum; Planc. 57.
obest: huic oberit tuum maledictum; Cael. 23.

2. sum: maledictum est ... vehementis accusatoris; Muren. 13. omnia sunt ... maledicta iurgii petulantis; Cael. 30. quae sunt urbanarum maledicta litium; Phil. XIV, 7.

II, 1. adripio: non debes .. adripere maledictum ex trivio; Muren. 13.
audio: de quo vos homine ... non modo crimen, sed ne maledictum quidem audistis; Font. 37.
commemoro: equitum ego Romanorum in hominea nobilissimos maledicta ... libere dicta commemorem? Planc. 33.
congero: in Caesarem maledicta congessit; Phil. III, 15.
conicio: haec nec ulla alia sunt coniecta maledicta in eius vitam; Planc. 31.
effugio: qui ... maledictum omne, non modo crimen effugit; Flacc. 7.
exstinguo: exstinctum iam est illud maledictum crudelitatis; dom. 94.
pergo: pergit in me maledicta; Phil. XIII, 40.
pervolgo: sunt .. ista maledicta pervolgata in omnis; Cael 6.
refuto: si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17.

2. respondeo: me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93.
sum: maledicto ... nihil in hisce rebus loci est; Muren. 12.

3. abstineo: quod quidem cuius temperantiae fuit, de M. Antonio querentem abstinere maledictis ||maledicti, maledicto||? Phil. II, 6.

4. delabor a: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.
sum in: quod ... impunitum in maledicto mendacium (est); Planc. 30.

III. clamor: maledictorum clamorem omnes profuderunt; Sest. 117.
contumelia: quin tu id potius profers quam verbi invidiam contumeliamque maledicti? Sulla 25.
fons: si fontem maledicti reperietis; Planc. 57.
genus: illa calamitas ... excussit hoc genus totum maledicti; dom. 76.
locus: doce in illorum iudiciis quid ... in maledicti loco sit obiectum; Cluent. 62. mihi ... restitutio maledicti locum ... obtinebit? dom. 86. tune ... ausus es meum discessum ... *in* maledicti ... loco ponere? Piso 31. tu cetera illa in maledicti loco pones? ib. 32.
notae: quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae; Phil. XIII, 40.

IV. 1. celebrari: quod ... vocibus maledictisque celebratum est; Cael. 6.
lacessere: ultro me maledictis lacessisti; Phil. II, 1.
notari: quae (luxuria) ... communi maledicto notabatur; Balb. 56.
provocare: nisi ... maledictis me provocare ausus esses; Phil. II, 46.
servari: uno .. maledicto bis a me patriam servatam esse concedis; dom. 76.
vexare: Hermippum ... probris omnibus maledictisque vexat; Flacc. 48.
violare: si existimant perditi hominis ... maledictis posse ... cuiusquam gloriam ... violari; har. resp. 46.

2. in: quod si in isto tuo maledicto probrum non modo mihi nullum obiectas, sed etiam laudem inlustras meam; dom. 76. cum tu mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5.

maledicus, schmähsüchtig, übelredend: alqs: neminem tam maledicum offendi; Phil. XIII, 28.
civitas: in tam suspiciosa ac maledica civitate locum sermoni obtrectatorum non reliquit; Flacc. 68. quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit in tam maledica civitate? Cael. 38.

conviciator: maledictum est si vere obicitur, vehementis accusatoris, sin falso, maledici conviciatoris; Muren. 13.

maleficium, Uebelthat, Verbrechen: I. **absolut:** 1. consistunt: ubi cetera maleficia consistunt; Cluent. 83.
est: statuerunt illud tantum esse maleficium quod non modo non occultari per se, sed etiam aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7. f. IV, 1. alqd.
insunt: ut in uno omnia maleficia inesse videantur; Verr. II, 82.
pertinet: si ad hunc maleficium istud pertinet; Sex. Rosc. 79. ad quem maleficium pertineret; ib. 102. dubiumne est ad quem maleficium pertineat? ib. 152.

2. sum: tuum maleficium ... illud est; Vatin. 28. noli maleficium putare esse gratiam; Planc. 47.

II. **nach Verben:** 1. admitto: quo tempore maleficium sit admissum; Sex. Rosc. 62. intellegunt neminem ne minimum quidem maleficium sine causa admittere; ib. 73.
cogito: f. IV, 1. opinio.
committo: multa antea commissa maleficia (ostendantur necesse est); Sex. Rosc. 12.
concedo: quid est aliud omnibus omnia peccata et maleficia concedere? Verr. I, 128.
defero: cum servi ad dominam ... maleficium Caelii detulissent; Cael. 62.
fingo: ut intellegatis fingi maleficium nullum posse; Sex. Rosc. 116.
gigno: in rusticis moribus ... istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75 inde omnia scelera et maleficia gignuntur; ib.
invenio: f. quaero.
multo: nulla in lege nostra reperietur ... maleficium ullum exsilio esse multatum; Caecin. 100.
occulto: Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? Sex. Rosc. 122. non perficiendi, non occultandi maleficii spes ... reperietur; Cael. 53.
perficio: f. occulto; Cael. 53.
poenio: *cum* omnia iudicia ... poeniendorum maleficiorum causa reperta sint; Caecin. 6.
quaero: quaeramus ibi ||ubi|| maleficium, ubi et est et inveniri potest; Sex. Rosc. 83.
reperio: in eius modi vita ... hoc quoque maleficium ... reperietis; Sex. Rosc. 117.
suscipio: videamus .. quae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92. qua re intellegatur summam tibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; ib. 94.
video: non tam perspicue nos istorum maleficia videremus; Sex. Rosc. 101. cum oculis maleficium ipsum videretis; Catil. III, 4.
vindico: ut quam acerrime maleficia vindicetis; Sex. Rosc. 12. quod maleficium in aliis vindicassem; Sulla 19.

2. convinco: quae (supplicia) in convictos maleficii servos constituta sunt; Verr. V, 139.

3. constituo: cui maleficio tam insigne supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72.

4. absum a: quid ab his tot maleficiis sceleris abesse videtur? Sex. Rosc. 30.
accedo ad: ut ad maleficium nemo conetur ... accedere; Sex. Rosc. 84.
concipio ex: furore ex maleficiis concepto excitatus dixit; Verr. V, 73.
confiteor de: nihil interesset, utrum eam rem recusares an de maleficio confiterere; Sex. Rosc. 120. eum ... de maleficio suo confiteri; ib. 123.
convinco ex: ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur, verum ex hoc etiam ... convincatur; Sex. Rosc. 118.
deprehendo in: cum ... libertus .. eius in maleficio deprehensus esset; Cluent. 61.
intellego ex: f. convinco ex.

iudico de: vos in hac causa non de maleficio L. Corneli ... iudicaturos; Balb. 65.
summoveo a: ut (ei) ... magnitudine poenae a maleficio summoverentur; Sex. Rosc. 70.
teneo in: si manifesto in maleficio teneretur; Verr. II, 99. manifestis in maleficiis tenetur; ib. IV, 104.
III. **nach Adjectiven:** conscius: qui ... C. Fabricium conscium maleficii condemnarant; Cluent. 59.
nocens: age, si nocentes, cuius maleficii? Cluent. 62.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quicquid maleficii ... erit; Sex. Rosc. 122.
caput: nonne his vestigiis ad caput maleficii perveniri solet? Sex. Rosc. 74.
causa: quae causa maleficii fuerit; Sex. Rosc. 62. si ne causam quidem maleficii protuleris; ib. 72.
conscientia: recentis maleficii conscientia perterritus omnia ... exponit; Cluent. 38. conscientia maleficiorum ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
crimen: tanti maleficii crimen ... probare te, Eruci, censes; Sex. Rosc. 72. ut ad falsum avaritiae [testimonium] verum maleficii crimen adiungat; Flacc. 41.
defensio: ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum sine aliis maleficiis reperire possit; Verr. I, 158.
magnitudo: haec magnitudo maleficii facit; Sex. Rosc. 68. si te magnitudo maleficii ... non movebat; Verr. I, 87.
opinio: cui ... nocuit opinio maleficii cogitati; Cael. 74.
poena: cuius .. maleficii tanta ipsa poena est? Phil. I, 12.
princeps: qui se in principem maleficii lenem ... esse respondet; Cluent. 106.
spes: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 83.
suspicio: ad quem suspicio maleficii pertineat; Sex. Rosc. 18. in quos huius maleficii suspicio cadat; har. resp. 37.
2. iudicium de: ut hoc iudicium ... de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95.
minister in: quia minister in maleficio fuerat; Cluent. 60.
V. **Umstand:** 1. adducere: cum eum ... in invidiam suis maleficiis adduxit; Verr. a. pr. 11.
complecti: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur; Sex. Rosc. 37.
deterreri: declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13.
implicari: eo maleficio .. erant implicati; Cael. 71.
2. in: in hoc tanto ... maleficio ... quibus tandem tu ... argumentis accusatorem censes uti oportere? Sex. Rosc. 38.
pro: quae (supplicia) a vobis pro maleficiis suis metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8. quid erat quod iam Oppianicum poena adfectum pro maleficiis ... quisquam timeret? Cluent. 170.
sine: ut ... sine maleficio fieri non potuerit; Tull. 32. s. IV, 1. defensio.
VI. **Sätze:** omnes hanc quaestionem te praetore manifestis maleficiis cotidianoque sanguine dimissius sperant futuram; Sex. Rosc. 11.

maleficus, ruchlos: alqs: maleficum quempiam adduxeris aut crudelem; Verr. III, 4.
homines: in externorum hominum maleficorum ... custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? Verr. V, 144.

malevolentia, Uebelwollen, Haß: I, 1. deprecor: quiddam de communi condicione omnium nostrum deprecandae malevolentiae causa breviter commemorandum videtur; Balb. 18.
2. satis facio: ut omnium ... malevolentiae ... satis fiat; Rab. Post. 45.
II. infuscari: laudanda est ... vicinitas ... non infuscata malevolentia; Planc. 22.

malevolus, übelwollend, neidisch: A. alqs: quoniam natura tam malevolus es; Qu. Rosc. 34. malevolos non esse (eos) certo scio; Planc. 19.
B, I. subinvisus apud: subinvisum apud malevolos Postumi nomen ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.
II. animi: ut omnium malevolorum ... animos frangeremus; Balb. 56.
sermo: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... sermone malevolorum; Rab. Post. 18.
sermunculi: nonne intellegis .. ex urbanis malevolorum sermunculis haec ab istis esse conlecta? Deiot. 33.

malignus, mißgünstig: dens: hoc maligno dente |maledente, maledico dente|| carpunt; Balb. 57.

malitia, Schlechtigkeit, Bosheit: I, 1. admiror: haec ... huius erat ars et malitia admiranda ||miranda||; Verr. II, 135.
oleo: nonne ... supercilia illa ... olere malitiam ... videntur? Qu. Rosc. 20.
video: eius malitiam non viderunt; Sex. Rosc. 117.
2. confido: videte quam valde malitiae suae confidat Timarchides; Verr. III, 155.
occurro: ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55.
3. verso ad: ad omnem malitiam et fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70.
II. similis in: quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit; Qu. Rosc. 20.
III. artificium, studium: qui .. ea vitia ... studio atque artificio quodam malitiae condivisset; Cluent. 72.
consilia: ei ... a consiliis malitiae deseruntur; Cluent. 183.
IV, 1. usitatus: malitia est iam usitatum; Caecin. 2.
2. ex: ex perfidia et malitia ... di immortales hominibus ... succensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.
per: si ista causa abs te tota per summam fraudem et malitiam ficta est; Quinct. 56. veri simile videretur .. Fannium per malitiam fecisse; Qu. Rosc. 21. is per summam fraudem et malitiam ... HS ꟾↃↃↃ appetiit: ib. 23. a quo HS c milia per calumniam malitiamque petita sunt; Verr. II, 66.
V. Lücke: * malitiam naturae; Qu. Rosc. 1.

malitiose, boshaft, arglistig: facio: nihil sane ... malitiose facere conatus est; Verr. II. 132. ut nihil malitiose ... fecisse videatur; ib. 164.
gero: si qui rem mandatam ... malitiosius gessisset; Sex. Rosc. 110.
intendo: cum hoc novae litis genus tam malitiose intenderet; Caecin. 20.
pugno: nunc quoniam pugnare contra me instituisti non tam ex tua natura quam ex istius tempore ... [malitiose]; Verr. a. pr. 33.

malitiosus, boshaft: alqs: malitiosum (te appellemus)? Quinct. 56.
alqd: quod est ... ita malitiosum; leg. agr. II, 28.
blanditiae: Bostarem ... *Triarius criminatur huius malitiosis blanditiis e fuga revocatum atque ... necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1.

malleolus, Brandpfeil: I. comparo: desinant ... malleolos et faces ad inflammandam urbem comparare; Catil. 1, 32.
II. plenus: plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum; Milo 64.

malo, lieber wollen, vorziehen: 1. **absolut:**

malo; Quinct. 81. sicut ego malo; Cael. 50. „in cubiculo malle (te) dixisti"; Deiot. 21.

II. mit Ergänzung: 1. Conjunctiv: hoc ipsum tacuissem mallem; Quinct. 30. hos .. mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.

2. Infinitiv: sponsionem facere maluit; Quinct. 32. sponsionem de probro facere maluit; ib. 46. qui ... et quaestum et sumptum Gallonii sequi maluerunt; ib. 94. ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; Sex. Rosc. 26. utrum malit cervices Roscio dare an insutus in culeum ... vitam amittere; ib. 30. ut ... cruenta spolia detrahere mallet; ib. 146. qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; ib. 149. quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me, me ut mallem quam neminem; div. Caec. 16. quid eniti ... possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. ut eo iudice quam praetore hanc rem transigi malim et iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere; Verr. a. pr. 32. utrum malles sentire atque defendere; ib. I, 34. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle vidisti; ib. 51. incommoda sua nostris committere legibus et iudiciis quam dolori suo permittere maluerunt; ib. 82. malebat pecuniam accipere ... quam ut hoc edictum ... interponeret; ib. 165. praetorem .. ob salutem malle accipere, et simul malle ... rem iudicatam non rescindere; ib. II, 69. utrum malit meis testibus an tuis defensoribus credere; ib. 81. itaque ad generum [..] migrare maluit; ib. 89. hiemi sese fluctibusque committere maluit quam non istam ... tempestatem ... vitare; ib. 91. ut multo maluerint de suo more decedere quam de tuis moribus non dicere; ib. 158. vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; ib. 175. quis .. erit quin malit decumanis tuis dare ... quam ab adseculis tuis quadruplo condemnari? ib. III, 34. malo .. plus dare quam non mature ex area tollere; ib. 37. eis tacitus os tuum praebere malueris; ib. 41. ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare ... mallent; ib. 45. in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? malle dicebant; ib. 69. condemnari cum istius invidia infamiaque malebant, quam ad eius condiciones ... accedere; ib. iniquissimis verbis ... conflictari malebant quam quicquam cum isto sua voluntate decidere; ib. vecturae difficultate adductos ternos denarios dare maluisse? ib. 191. cum aratores frumentum dare gratis mallent; ib. 215. malo emere quam rogare; ib. IV, 13. quae malo integra reservare; ib. 29. abesse a domo paulisper maluit quam praesens illud optime factum argentum amittere; ib. 39. intellego, maluisse Domitium crudelem in animadvertendo quam in praetermittendo dissolutum videri; ib. V, 7. nihil est quod te mallem probare; ib. 154. qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. qui armis quam iure agere maluissent; ib. 42. utrum colonis vestris ... et credere et consulere malitis an eis; Font. 15. vos .. cum Gallis † iurare malitis? ib. 32. vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti credere maluisse? ib. 35. domi vobis ... retinere quam inimicissimis ... nationibus ... tradere et condonare maletis; ib. 48. maluisse (eum) condemnare quam absolvere; Caecin. 29. utrum malim defendere non esse deiectum eum ... an armatos non fuisse eos; ib. 64. nunc intellegunt non sine causa maiores suos ... servire populo Romano quam imperare maluisse; imp. Pomp. 41. populus Romanus dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; ib. 56. accusare, quoquo modo posset, quam illo modo emori maluit; Cluent. 42. qui ... condemnare ... maluerunt; ib. 106. vitam illam tranquillam et quietam ... sequi maluisse; ib. 153. nisi forte mavoltis ... in Sipontina siccitate ... conlocari; leg. agr. II, 71. promiscue toto (campo) quam proprie parva frui parte malitis ‖maletis (malletis)‖; ib. 85. haec tu ... sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; ib. 98. sin .. servire meae laudi et gloriae mavis; Catil. I, 23. qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; ib. II, 5. sive Silani sententiam sequi malueritis; ib. IV, 11. strangulatos maluit dicere; Flacc. 5 (Z. 11). qui patrimonium satis lautum ... Graecorum conviviis maluit dissipare; ib. 90. consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30. quae ego ... oblivisci mallem; sen. 23. utrum posthac ... perditos magistratus improborum ... civium praesidio nudare an etiam deorum immortalium religione armare malitis; dom. 2. cum Athenionis aut Spartaci exemplo ludos facere maluerit quam C. aut Appii Claudiorum? har. resp. 26. semel perire ... maluissem quam bis vincere; Sest. 44. si ... mecum simul interire quam me tradere hostibus mallent; ib. 45. qui ... communi incendio maluit quam suo deflagrare; ib. 99. de civitate maluit quam de sententia moveri; ib. 101. qui redire ipse Karthaginem ... quam ... Romae manere maluerit; ib. 127. me ... scelus et furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6. imagines patris et fratris ... non in familia, sed in carcere (conlocatas) audire maluit quam videre; ib. 28. te ... dictitaris causam dicere maluisse; ib. 34. in illorum .. numero mavolt T. Annius esse; ib. 41. si id queri quam agere maluerit; Cael. 19. cur tanto post potius quam continuo queri maluerit; ib. cum .. ille ... malit .. tardius ad suorum laborum fructus pervenire quam non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35. qui maluerit esse popularis; ib. 38. quamvis excipere fortunam, subire vim atque iniuriam malui quam ... de meo statu declinare; ib. 41. qui de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. cur ea ... convellere malumus quam tueri? ib. 61. Denseletis ... hostibus uti acerrimis maluisti; Piso 84. neque ullam poenam ... non maluisti subire quam numerum tuorum militum ... recognoscere; ib. 91. ignotis te iudicibus uti malle quam notis iudicavisti; Planc. 42. quantum (temporis) in me custodiendum transferre maluerit; ib. 61. haec perpeti ... maluit quam custodiam mei capitis dimittere; ib. 97. iecit quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4 § 5. Arinis uxorem ... mori quam id perpeti maluisse; ib. 9. facere .. probus adulescens periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo 9. is .. declarat se maluisse non dimicare quam vincere; Marcell. 15. malim videri nimis timidus quam parum prudens; ib. 21. an ille ... cum alienis esse quam cum suis maluisset? Ligar. 5. sese .. spoliare maluerit quam tibi pecuniam non subministrare; Deiot. 25. quae cum audire mallem quam videre; Phil. I, 6. ut malis carus esse quam metui; ib. 35. depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; ib. II, 27. nisi servire malumus quam ne serviamus armis animisque decernere; ib. III, 33. cui ... inimicus quam amicus esse maluit; ib. V, 3. tumultum appellare malebant; ib. VIII, 2. otiosus .. esse mavolt; ib. 27. maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. neque instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; ib. IX, 11. qui ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; ib. X, 14. absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; ib. 7. quam (deditionem) amici pacem appellare mallent; ib. XII, 2. hoc malo dicere; ib. 4. vide ne alienis exemplis ... uti quam et antiquis et domesticis malle videare; ib. XIII, 15. pati vel difficillima malumus quam servire; ib. deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere; ib. 22.

3. accus. c. infin.: iudicium prius de probro

quam de re maluit fieri; Quinct. 9. non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud; ib. 46. mavolt commemorari se cum posset perdere pepercisse quam cum parcere potuerit perdidisse; ib. 51. quod omnia iudicia difficillima cum summa sua invidia ... fieri mallet quam illud pecuniarium iudicium; ib. 85. opprimi me onere officii malo, quam id ... abicere aut ... deponere; Sex. Rosc. 10. nemo erat qui non ardere *illa* omnia mallet quam videre ..; ib. 24. qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; div. Caec. 21. utrum perfidiosum an praevaricatorem existimari mavis? ib. 58. qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere? ib. 60. maluit .. homines peccare quam deos; Verr. II, 22. cur tu Apronium malebas ... quam Minucium, decumas agri Leontini sumere? ib. III, 149. malo mehercule id ... his [iudicibus] populoque Romano quam id, quod ego insimulo, probari; ib. V, 153. malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus ... infestum putari; ib. eum ... speculatorem quam legatum iudicari maluerunt; imp. Pomp. 46. quem ego proferri malim quam neminem nominari; Cluent. 185. nonne eum (agrum) .. in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80. quid .. optari potest quod ego mallem quam me in consulatu meo carnificem de foro ... sustulisse? Rabir. 10. carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17. qui illum non ad Manlium quam ad Massiliensis ire malit; ib. II, 16. latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; ib. venire omnis suas possessiones et patrimonio se ornatissimo spoliari maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. quem (annum) ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4. bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; ib. 34. rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96. quod ... mavolt .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; har. resp. 29. hunc (dolorem) me perpeti quam illam labefactari ab improbis malui; Sest. 49. rem talem per alios citius quam per se tardius confici malebat; ib. 70. non quo .. ipse haec dici quam existimari malit; ib. 87. ex ipsa quaeram prius utrum me secum severe ... agere malit an remisse; Cael. 33. sin .. urbanius me agere mavis; ib. 36. hominis ipsius ornamenta adiumento causae potius quam impedimento esse malitis; Balb. 19. ut statuatis ... utrum posthac amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; ib. 65. haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse; Piso 39. sin .. mavis illud esse iudicium; Planc. 10. „me .. quam socios tua frui virtute malebam“; ib. 13. in tenebris quam in luce causam versari maluisti; ib. 42. qui abs te taciti requirunt ... cur .. se divinare malueris quam eos, qui scirent, iudicare; ib. 46. nihil est quod malim quam me et esse gratum et videri; ib. 80. quasi vero in amicitia mea non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim quam necessaria; ib. 82. si ita se isti malunt nominari; Scaur. 15. quovis profecto quam isto modo a te agi maluisset; Ligar. 10. non minus magnum est vos Africam ... obtinere voluisse quam aliquem se maluisse; ib. 22. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam ... non satis gratus videri; Phil. II, 5. ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; ib. 49. se .. obsideri quam hanc urbem maluit; ib. V, 37. malet me sapientem a vobis quam se modestum existimari; ib. VI, 9. malui viginti diebus post sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; ib. 16. ut ... idem ... improbos se quam popularis esse malint; ib. VII, 4. ni ... eius auxilium ad Italiam vergere quam ad Asiam maluissemus; ib. XI, 26. Antonius servum se illius quam conlegam esse malebat; ib. XIII, 17. qui se totius belli fluctibus circumiri quam illum aut regredi aut progredi maluit; ib. 20. vos fortasse consumptum istum cruciatu aut demersum fluctibus audire malletis; Fr. A, V, 2. demi ... de his ornamentis aliquantum malui; ib. B, VI, 43. s. 2. Verr. a. pr. 32.

III. **mit einfachem Object:** alqd: qui hoc maluerim; Sex. Rosc. 142. mihi videntur plerique initio multo hoc maluisse; Muren. 29. cum habeas id, quod malueris; Planc. 50. quamquam illi omnia malo quam mihi; ib. 59. nihil .. maluerunt; Phil. III, 26. equidem nihil malui; Fr. A, V, 2. s. II, 3. Rabir. 10.

bellum: bellum .. maluit; Phil. XII, 11.

civem: an ipse civem Romanum maluit? Verr. II, 106.

diem, dominatum: acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** vitrici te similem quam avunculi maluisti; Phil. II, 14. si te consulem quam hostem maluisses; ib. IV, 6. quaero .. eumne Bruti similem malis an Antonii? ib. X, 5.

malus, schlecht, untauglich, schlimm, übel, böse, schädlich: A. **bei Substantiven:** alqd: „non malum est .. esse istam formidinem“; Verr. III, 34.

accusatio: quod Erucio accidebat in mala nugatoriaque accusatione; Sex. Rosc. 42.

auctor: quod a malo auctore emissent; Verr. V, 56.

auspicium: tamquam auspicium malum detestantur; Vatin. 39.

causa: in causa .. mala ... iudicium timendum fuit; Milo 36.

civis: ut malum civem Roscium fuisse fingeret; Sex. Rosc. 127. „malus civis ... Cn. Carbo fuit“; Verr. I, 37. malos civis (ulciscar) rem publicam bene gerendo; Quir. 21. levis hos semper nostri homines ... et malos ... civis putaverunt; Sest. 139. cum idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de sceleratissimis ac pessimis sumpserim, laudare videtur; Phil. III, 18.

cogitationes, conscientiae: suae malae cogitationes conscientiaeque animi terrent; Sex. Rosc. 67.

consuetudo: id .. mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. hoc iudicium ... propter hominum malam consuetudinem ... constitutum est; Tull. 8.

contiones: qui malis contionibus ... rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

cruciatus: quin tu abis in malam pestem malumque cruciatum? Phil. XIII, 48.

defensio: mala et improba defensione ... uti videretur; Verr. II, 151. mala est haec ... defensio; ib. III, 176.

dolus: s. **dolus** (27 St.) B. II, S. 153, a. 52, a.

facinus: quod semper malum facinus fuerit; Verr. I, 108.

gratia: ego adulescentis bonos, ... nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione privavi; Piso 4.

homo: qui tibi aestus, qui error, quae tenebrae ... erunt, homini minime malo? div. Caec. 45. quid lucelli fecerit homo non malus; Verr. III, 106.

leges: quaero .. quid sit cur ... quisquam vestrum ... leges malas metuat; Phil. I, 25.

nuntius: quod ... ex illo solo fundo numquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82. ex hoc vectigali numquam malus nuntius auditus est; ib. 83.

omina: exierunt malis ominibus; Sest. 72.

opinio: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42. falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59.

pars: videte .., quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 102.
pestis: malam quidem illi pestem! Phil. VI, 12. ſ. cruciatus.
poëta: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25. qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; ib. nimis magna poena ... constituta est .. malo poëtae; Piso 72.
res: quem (scimus) ... in malis (rebus) pugnare contra bonos; Sulla 71.
res publica: carebo mala (re publica); Milo 93.
sententiae: ego .. malis sententiis vinci non possum; Phil. XIV, 18.
suasores: repudiatis malis suasoribus; Phil. I, 8.
venenum: qui VENENUM MALUM FECIT FECERIT; Cluent. 148.
versum: qui non notam apponas ad malum versum; Piso 73.
B. **allein: a. masc.** I. appello: [his .. vitiis adfectos .. malos ... appellare consuetudo solet]; Phil. XIV, 7.
II. infestus: pulchrum erit exteras nationes existimare infestiores nos esse bonis quam malis; Fr. A, III, 19.
b. neutr. I. **absolut:** 1. crescit: in dies malum cresceret; Phil. IV, 3.
deest: IV, 1. alqd; Sulla 91.
erumpit: erupturum illud malum ... ad perniciem civitatis; har. resp. 4.
est: commune est hoc malum; Verr. I, 39. recordaris nullum esse tantum malum; ib. 48. nullum est malum domesticum; ib. V, 8. nullum extraneum malum est quod *insinuare* in hanc *rem publicam possit*; Rabir. 33. magnum malum (est); dom. 12. ſ. IV, 1. alqd; Sex. Rosc. 90. Cluent. 80. 188. leg. agr. II, 7. Sulla 91. Phil. II, 113.
impendet: ſ. IV, 1. alqd; leg. agr. I, 9.
nascitur: ſ. IV, 1. alqd; Verr. IV, 32.
serpit: ita serpit illud insitum natura malum; Verr. III, 177. serpet hoc malum ... longius quam putatis; Rab. Post. 15. cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5.
venit: nullum posthac malum civile ... ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV, 15.
2. sum: dolor .. est malum; Piso 65.
3. Ausruf: quod si ita est, qua, malum, stultitia fuit Roscius! Qu. Rosc. 56. quae, malum, est ista tanta audacia atque amentia? Verr. I, 54. quae malum, ista fuit amentia? ib. II, 42. quae, malum, est ista ratio? Scaur. 45. quae, malum! est ista voluntaria servitus? Phil. I, 15. quae, malum! est ista ratio semper optimis causis veteranorum nomen opponere? ib. X, 18.
II. **nach Verben:** 1. adfero: ſ. IV, 1. alqd; Verr. IV, 141. Cluent. 171.
cogito: ſ. IV, 1. alqd; Catil. II, 7.
concito: nova quaedam misceri et concitari mala iam pridem videbam; Catil. IV, 6.
constituo: ſ. IV, 1. alqd; Verr. I, 65.
definio: qui mala dolore ... definiunt; Piso 42.
dissemino: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.
do, efficio: ſ. IV, 1. alqd; Verr. II, 27. prov. cons. 4.
eligo: quanto opere hoc expediat ... ad minima malorum eligenda; Verr. III, 201.
facio: omne malum nascens facile opprimitur: inveteratum fit plerumque robustius; Phil. V, 31. ſ. IV, 1. alqd; Milo 90.
fingo: ſ. IV, 1. alqd; Catil. II, 7.
gemo: quo minus occulte vestrum malum gemeretis; sen. 12.
habeo: ſ. IV, 1. alqd; Sex. Rosc. 154.
includo: inclusum malum .. est; leg. agr. I, 26.
infero: ſ. IV, 1. alqd; Cluent. 95.
minor: cum Aebutius Caecinae malum minaretur; Caecin. 27.
misceo: ſ. concito. — nuntio: ſ. IV, 1. alqd; Verr. I, 67. — opprimo: ſ. facio. — opto: ſ. IV, 1. alqd; prov. cons. 4. — pertimesco: ſ. IV, 1. alqd; Sest. 24.
precor: si umquam vobis mala precarer; Piso 43.
quaero: non auditum aliquando aliquod malum rei publicae quaeritur; Muren. 80.
sano: quae (medicina) ... hoc *a* te fictum malum sanare posset; dom. 12.
sedo, tollo: quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli! Phil. II, 46.
timeo: ſ. IV, 1. alqd; Cluent. 18. — video: ſ. IV, 1. alqd; Cluent. 169. Milo 99. Phil. II, 55.
2. prospicio: huic malo populus Romanus ipse ... prospexit; har. resp. 56.
resisto: his tantis malis ... restitissemus; Sest. 85. domesticis malis ... saepe est resistendum; ib. 51.
sum: id quod maximo malo illi causae fuit; Cluent. 54.
3. accedo ad: ad haec mala .. quod accedat aliud non videtis? Muren. 81.
caveo a: nobis ... *ab intestinis* malis ... est cavendum; Rabir. 33.
dico de: de reliquis rei publicae malis licetne dicere? Phil. I, 13.
habeo in: nihil habet in his malis quod minus moleste ferat; Milo 58.
pervenio ex: quod ex malis boni posset in rem publicam pervenire; Sest. 63.
III. **nach Adjectiven:** 1. ignarus: ceteros sui tanti mali ignaros esse cupiebat; Cluent. 13. hanc ... beluam ... solvit ... consul ... ignarus ... et imprudens impendentium tantorum ... malorum; Sest. 16.
imprudens: ſ. ignarus; Sest. 16.
2. dignus: ut ... ab universo ordine malo dignus iudicaretur; Verr. III, 94. malo multi digni, sicut ipse; Phil. III, 22.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: nihil enim mali est canis ibi quam plurimos esse; Sex. Rosc. 90. quae non modo id habet in se mali quod ..; ib. 154. ignarus quantum sibi ... mali constitueretur; Verr. I, 65. qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; ib. 67. quae (cohors) plus mali dedit Siciliae; ib. II, 27. ne quid plus mali nasceretur; ib. IV, 32. ut multo plus illa laudatio mali quam boni posset adferre; ib. 141. nihil mali timuit; Cluent. 18. quod in tempore mali fuit; ib. 80. quid mali ... uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; ib. 95. quicquid mali per hosce annos A. Cluentius viderit; ib. 169. quid tandem illi mali mors attulit? ib. 171. nihil est .. mali; ib. 188. quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus ... mali? leg. agr. I, 9. nihil erat mali, nihil adversi; ib. II, 7. quid .. mali aut sceleris fingi aut cogitari potest? Catil. II, 7. quid .. erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91. mali .. certe nihil pertimescendum (esse); Sest. 24. ut numquam Hannibal huic urbi tantum mali optarit, quantum illi effecerunt; prov. cons. 4. uter nihil cogitaret mali; Milo 54. ille .. vivus mali nihil fecisset; ib. 90. prius quam hoc tantum mali videro; ib. 99. quid .. mali non vidimus? Phil. II, 55. servitus postremum malorum omnium (est); ib. 113.
adventus: non solum adventus mali, sed etiam metus ipse adfert calamitatem; imp. Pomp. 15.
causa: ostendam, hanc Palatinam Medeam ... huic adulescenti causam .. malorum omnium ... fuisse; Cael. 18.
metus: ſ. adventus.
moles: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.
nomen: si ... verum nomen nostri mali quaeritur; Ligar. 17.

portus: quo facilius ... posset in malis rei publicae portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41.
principium: ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; Phil. II, 50.
semen: exstinguetur atque delebitur ... stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30.
solacium: quod solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14.
stirps: s. semen.
2. praesidium: hisce .. ma*lis magnum* praesidium vobis maiores vestri reliquerunt; Rabir. 34.
V. **Umstand**: 1. adduci: si omnes imperio, metu, vi, malo adductae [tibi] pecuniam statuarum nomine contulerunt; Verr. II, 145. vi, malo, plagis adductus est, ut frumenti daret non quantum deberet; ib. III, 56.
adfligi: non patitur hominem calamitosum uno malo adflictum uno in luctu perire; Sulla 91.
cogi: sese ad statuas tuas pecuniam metu ac malo coactos invitissimos contulisse; Verr. II, 148. „tu nisi malo coactus recte facere nescis?" ib. III, 62. cui res publica se totum traderet, temporibus et malis coacta domesticis; ib. 81. qua re nisi vi et malo cogebantur? ib. 118.
concidere: illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit; Flacc. 16.
confici: omnibus malis illo anno ... rem publicam esse confectam; Sest. 53.
frangi: civitatem .. fractam malis ... erexit; dom. 25.
impediri: qui neque nocentes sunt ... nec malis domesticis impediti; Sest. 97.
mactari: quo etiam maiore es malo mactandus; Vatin. 36.
opprimi: quae (libertas) malis oppressa civilibus extollere iam caput ... debebat; Planc. 33.
vinci: multis malis magnoque metu victi Segestani ... decreverunt; Verr. IV, 76.
2. ex: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18. ex plurimis malis ... hoc tamen boni est; Phil. II, 117.
in: quae consolari hominem in malis posset; Verr. V, 92. hic in illo ipso malo ... L. Lucullus ... partem militum ... M. Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis; Cluent. 171. est mihi iucunda in malis .. vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. in ceteris malis facile patior oblatum mihi tempus esse; Sulla 1. quae (studia) .. ei sola in malis restiterunt; ib. 74. quod fortuna in malis reliqui fecit; ib. 89. in maximis nostris malis atque discordiis neminem ... offendit; Balb. 58. quam (dotem) in civilibus malis acceperant; Phil. XI, 12. s. IV, 1. portus.
sine: at haec sine cuiusquam malo; Verr. II, 192.

malus, Mastbaum: erigo: princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi ... imperavit; Verr. V, 87.

manceps, Unternehmer, Käufer, Pächter: I. advehunt: cum ex eisdem agris ... frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.
auferunt, al.: mancipes in istis rebus esse versatos? mancipes frumentum improbasse? mancipes pretio cum civitatibus decidisse et eosdem ... pecunias abstulisse, deinde ipsos sibi frumentum coëgisse? Verr. III, 175.
exigunt: mancipes a civitatibus pro frumento pecuniam exegerunt; div. Caec. 33.
extorquent: mancipes a civitatibus pecunias extorserunt; Verr. III, 175.
II, 1. facio: manceps fit Chrysogonus; Sex. Rosc. 21.
reperio: ne in praedae quidem societate mancipem ... nisi furem ... reperire potuisti; dom. 48.
trado: omnis mancipes ... lege tua tradidisti; dom. 25.
2. do: quam pecuniam populis dare debui, mancipibus dedi; Verr. III, 175.
permitto: mancipibus potestatem probandi ... permisi; Verr. III, 175.
3. abeo a: si res abiret ab eo mancipe; Verr. I, 141.
III. liberalis: mancipibus liberalis ... eram; Planc. 64.
IV. mentio: vetat te Volcatius ... mentionem mancipis facere; Verr. III, 176.

mancipium, Kauf, Besitz, Sclave: I. sunt: sorditata mancipia; Phil. II, 73.
II, 1. abduco: quae mancipia voluit abduxit; Verr. I, 91. mancipia quae voluit abduxit; alia divisit; ib. II, 46.
adimo: navibus, mancipiis, mercibus ademptis; Verr. V, 149.
censeo: census es mancipia Amynthae; Flacc. 80.
divido: s. abduco.
do: dicebant ... multa mancipia pretiosa Verri data esse; Verr. II, 47.
paro: ut nos in mancipiis parandis quemvis frugi hominem, si pro fabro ... emimus ..; Planc. 62.
peto: ab Hermippo ibidem mancipia ... petere coepit; Flacc. 49. petit Heraclides a C. Plotio senatore ... mancipia quaedam; ib. 50.
possideo: possidet .. ea mancipia Amynthas; Flacc. 80.
puto: mancipium putarunt, quo et omnes utimur et non praebetur a populo; Verr. IV, 9.
repeto: non mancipia repetunt; Verr. V, 126.
retineo: dum pauca mancipia Veneris nomine ... retinere volt; div. Caec. 56.
vendo: cum ei pauca mancipia vendidisset; Flacc. 49.
2. sum: quae (res) mancipi sunt; Muren. 3. quaero, sintne ista praedia ... necne sint mancipi; Flacc. 80.
3. sum in: quid est praeterea? multa in mancipiis; leg. agr. II, 38.
III. plenus: plena domus ... pretiosorum .. mancipiorum; Verr. II, 35.
IV, ius: quae patrimonia tua iure mancipii sunt; Caecin. 74. multae sunt domus ... iure mancipi; har. resp. 14.
V. accipere: quia mancipio fundum accepi; leg. agr. III, 9.
locupletari: mancipiis, argento, veste locupletatus, nihilo diligentior .. esse coepit; Verr. V, 80.
ornatus: Heraclium ... ornatum ... mancipiis futurum; Verr. II, 35.

mancus, gebrechlich, unvollständig: alqs: cum .. Q. Scaevola ... mancus et membris omnibus captus ac debilis ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.
praetura: occurrebat ei mancam ... praeturam futuram suam consule Milone; Milo 25.

mandatum, Auftrag, Bestellung: I. est: at quae mandata! Phil. VIII, 24. at quam modesta mandata! ib. 25.
II, 1. accipio: s. **accipio**, III, mandata (6 St.) B. I, S. 41.
audio: etiamne ab hoc myrmillone Asiatico senatus mandata ... audientur? Phil. VI, 10.
conficio: si ... mandata confecerint; Planc. 28. mandata vestra conficere cupiens in hac constantia ... perseveravit; Phil. IX, 6.
contemno: an ego ab eo mandata acciperem, qui senatus mandata contemneret? Phil. VIII, 24.
defero: qui haec ab illo mandata defertis; Sulla 54. delata mandata; Phil. XII, 11.
do: legatis ... senatus ea mandata dedit; Verr. III, 108. quamvis severa legatis mandata dederimus; Phil. V, 25. quid, quod a senatu dantur mandata legatis? ib. VI, 6.

exsequor: quem exsequi mandata vestra properantem ... prosecuti sumus; Phil. IX, 9.
fero: haec tu mandata ... non dico animo ferre, verum auribus accipere (potuisti)? Phil. VIII, 28.
habeo: sese a suis civibus haec habere mandata; Verr. IV, 118. ille dixit ... ab Lentulo se habere ad Catilinam mandata et litteras; Catil. III, 8. a nobis ... mandatum id certe non habebas; Phil. II, 86.
mitto: in quem ipsi ... Romam mandata legatosque misissent; Verr. II, 161. cum misit mandata ad senatum; Phil. XII, 11.
neglego: in minimis rebus qui mandatum neglexerit; Sex. Rosc. 113.
recipio: quid recipis mandatum? Sex. Rosc. 112. qui mandatum receperit; ib. 113.
sumo: cum ab omnibus mandata ... sumpsissem; Verr. IV, 138.
2. servio: dum publicis mandatis serviat; Verr. IV, 15.
3. adsentior de: de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; Phil. XIII, 50.
III. iudicium: mandati constitutum est iudicium non minus turpe quam furti; Sex. Rosc. 111.
neglegentia: neglegentia mandati in crimen ... vocatur; Sex. Rosc. 113.
socii: officii mandatorumque socios induxit; Sex. Rosc. 117.
IV, 1. urguere: neque .. nos urguet mandatis pluribus; Phil. VIII, 27.
2. cum: hi ... veniunt cum mandatis; Verr. II, 155. ut comperi ... eos .. in Galliam ad suos civis ... cum litteris mandatisque ad Catilinam esse missos; Catil. III, 4. adsunt Heraclienses legati, nobilissimi homines, huius iudicii causa cum mandatis ... [venerunt]; Arch. 8. nemo quaeret quibuscum mandatis legatos miserimus; Phil. V, 26.

mandatus, Auftrag: dicere: id mandatu Sullae Q. Metellus praetor se loqui dixit; Sulla 65.
esse: cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse mandatu Caesenniae; Caecin. 19.

mando, auftragen, übergeben: I. **absolut:** 1. unpersönlich: ita .. mandatum atque imperatum est; Verr. IV, 17.
2. alqs: neque mandat quisquam fere nisi amico; Sex. Rosc. 112. illum neglegere oporteat qui mandarit; ib. 113.
II. **mit Ergänzung:** ut: si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret; Verr. III, 88. mandat proagoro Sopatro ... ut demoliretur ||demoliatur||; ib. IV, 85. mandat ut fundum sibi emat (mulier); Caecin. 15.
III. **mit Object:** alqm: ipse Sex. Roscius cum fama ... publice [Roscio] mandatus est; Sex. Rosc. 15. non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare; Catil. IV, 10.
alqd: ut quid pollicitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 36. quae litteris mandata sunt; Verr. I, 47. quasi vero ... senatus tibi hoc mandaverit; ib. III, 48. negabant illi quicquam sibi esse mandatum; ib. 79. quod sibi ita mandatum esset; ib. IV, 16. tamquam hoc senatus mandasset; ib. 84. id nisi litteris mandaverimus; Cluent. 140. quod populus per religionem sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18. ea penitus animis vestris mentibusque mandate; Catil. I, 27. cum aliquid mandarat; ib. III, 16. quod omnes non negent immortalitati ... mandandum; dom. 76. haec ... monumentis annalium mandantur; Sest. 102. ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur; 129. quae a me mandata sunt litteris; Planc. 74. mandate hoc memoriae; Milo 78. si non intellegis hoc litteris mandari; Phil. II, 54. quae litteris mandabantur; ib. 105. quae sunt legatis mandata; ib. VI, 5. qui hoc litteris memoriaeque mandarit; ib. XIII, 37.

curationem: ne eis ea potestas curatiove mandetur; leg. agr. II, 21.
diem: quaeso, ut eum diem memoriae mandetis; Quinct. 24.
honorem: ista praeclara nobilitas desinat queri populum Romanum hominibus novis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81. quantum (auctoritatis) vos honoribus mandandis esse voluistis; imp. Pomp. 2. illum honorem nomini mandabant tuo; Piso 2.
imperia: ceteris magnis imperatoribus ... saepius imperia mandata ... esse; imp. Pomp. 47.
magistratum: qui (magistratus) diligentissime mandatur a populo; Verr. II, 131. s. **magistratus,** II, 1. mando (5 St.) S. 90, a.
potestatem: s. curationem.
praeconium: qui non mandari versibus aeternum suorum laborum facile praeconium patiatur; Arch. 20.
reditum: cuius reditum consuli mandatum a senatu ||consultum datum senatum|| videbat; Rab. Post. 6.
rem: si qui rem mandatam ... malitiosius gessisset; Sex. Rosc. 110. si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset; ib. 114. nunc non hanc ei rem Sex. Roscius mandavit; ib. 115. qui per ... rem mandatam ... fraudavit quempiam; Caecin. 7.
renuntiationem: quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; Verr. III, 78.
sententiolas: sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi; Phil. III, 21.
vitam: dubitas ... vitam istam ... fugae solitudinique mandare? Catil. I, 20.

mando, zerfressen: istum videtis ... rostra ipsa mandentem; har. resp. 59.

mane, früh: accedo: ut ... ludis Circensibus mane apud L. Sisennam ... accessit ad argentum; Verr. IV, 33.
cito: iste postridie mane ... iudices citari iubet; Verr. II, 41. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. 97.
convenio: qui ... frequentes ad me mane convenerant; Catil. III, 7.
descendo: postridie mane descendit; Verr. II, 92.
duco: cum hodierno die mane per forum ... coniurati ... in aedem Concordiae ducerentur; Catil. III, 21.
invenio: T. Caelium ... inventum esse mane iugulatum; Sex. Rosc. 64.
postulo: postridie mane ab eo postulo; Verr. IV, 147.
prosequor: quem ... mane postridie prosecuti sumus; Phil. IX, 9.
venio: postridie homines mane in contionem veniunt; Verr. I, 68. si postridie Romam mane venisset; Milo 49.

maneo, bleiben, erwarten: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** causa: illi ... causa manendi; Miloni manendi nulla [facultas] ... fuit; Milo 45.
condicio: ceteris manendi condicio ... constituta est; Sulla 52.
2. **persönlich:** alqs: prope modum manere in instituto meo videor; div. Caec. 5. mansit in condicione atque pacto; Verr. a. pr. 16. quam diu iste in provincia mansit; ib. II, 67. quod semper in amicitia fideque mansissent; ib. 90. manifestis in maleficiis tenetur et manet; ib. IV, 104. mirabar quod Appollonius ... ab isto maneret integer; ib. V, 16. manet in ea condicione Fabius; Tull. 20. qui in villa manserunt; ib. 55. manere in civitate potuissent; Caecin. 98. ut ... maneas in sententia; imp. Pomp. 69. in veritate (servi) manserunt; Cluent. 176. scio me domi mansisse; dom. 6. Piso .. in fide mansit; ib. 66. animo .. hostili ... in pristina mente mansit; Sest. 58. qui ... Romae manere maluerit; ib. 127. hunc diutius

manere patiemini? prov. cons. 8. ut ... coniuncti .. amicitia maneremus; ib. 40. neve in civitate maneat invitus; Balb. 31. me stante et manente in urbis vigilia; Piso 16. P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse; Milo 46. „quoniam fuit in Albano mansurus"; ib. 48. nisi te ... salvo et in ista sententia ... manente salvi esse non possumus; Marcell. 32. scio .. Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21. manendum mihi statuebam quasi in vigilia quadam consulari; Phil. I, 1. cum ... mansissem .. in villa P. Valerii, ... postridieque apud eundem ventum expectans manerem; ib. 8. tu numquam in hoc ordine ... mansisses; ib. II, 88. in sententia mansi; ib. 89. si in Graecia maneat; ib. XI, 26. in urbe, si licebit, manebo || maneo ||; ib. XII, 24. manseris, haerebis; ib. XIII, 25. manete in sententia; ib. XIV, 13.

alqd: non patiar (ea) ad perniciem civitatis manere; Catil. II, 11. si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. id mihi manet; Quir. 19. utrum quae superiore anno ille gessisset manerent an rescinderentur; Piso 79. illud maneat; Rab. Post. 25. hoc maneat in causa; Milo 11. si haec manent, quae stante re publica manere non possunt; Phil. II, 92. quod summa re publica manet; Fr. B, VI, 6.

abdomen: manebat insaturabile abdomen; Sest. 110.

aequitas: per me ut unum ius aequitas, leges libertas, pudor pudicitia in civitate maneret; Milo 77.

argumentum: argumentum ... maneat immutabile necesse est; Scaur. 16.

basis: basim in foro manere voluerunt; Verr. II, 160.

bellum: domesticum bellum manet; Catil. II, 11.

bonitas: quae si manet (bonitas et misericordia); Sex. Rosc. 150.

causa: causa .. manet eadem; Cluent. 80.

civitates: quae (civitates) in amicitia fideque populi Romani perpetuo manserant; Verr. V, 83.

condicio: eam condicionem vitae ... manere; Cluent. 154.

consensio: manet illa in re publica bonorum consensio; Fr. B, XIII, VIII.

consuetudo: si manebat tanta illa consuetudo Caelii, tanta familiaritas cum Clodia; Cael. 61.

cupiditas: quae (vitae cupiditas) me manens conficeret angoribus; Phil. II, 37.

damnatio: damnatio est .. iudicum, quae manebat; Sulla 63.

decreta: ut [...] sua conlegaeque decreta maneant; Phil. VIII, 26.

familiaritas: f. consuetudo.

fatum: cuius .. tibi fatum ... manet; Phil. II, 11.

furia: si (furia) diutius in hac urbe ... maneret; har. resp. 12.

gloria: si *gloriam* sempiternam *manere* (voltis); Rabir. 33.

instituta: si eius regis ... non solum instituta, ... verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.

insulae: pleraeque .. et maxime inlustres (insulae) in amicitia perpetuo manerent; Verr. II, 2.

iudicia: qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8.

ius: f. aequitas.

lex: vobis statuendum est, legem Aeliam manere; prov. cons. 46. quis est ... cuius intersit istam legem manere? Phil. I, 21. f. aequitas.

libertas: sentient ... brevi tempore manere libertatem illam; Sest. 60. f. aequitas.

litterae: manent istae litterae Mileti, manent et dum erit illa civitas manebunt; Verr. I, 89.

macula: quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; Sest. 63.

magnitudo: quae (magnitudo animi) ... pulsa loco manet tamen; Sest. 60.

memoria: dum istius hominis memoria maneret; Verr. II, 51. ne memoria maneat domestici doloris; Phil. V, 51.

misericordia: f. bonitas.

monumentum: in qua (domo) si manet illud, non monumentum [urbis], sed sepulcrum; dom. 100.

nomen: ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; Verr. V, 186. f. instituta.

numerus: incolumis numerus manebat dominorum; Verr. III, 125.

nummus: nummus .. mihi ... domi manet et manebit; Piso 61.

ornatus: quorum (parietum) ornatus tot saecula manserant; Verr. IV, 122.

pecunia: pecunia utinam ad Opis maneret! Phil. I, 17.

proditores: manere in patria proditores! Phil. X, 8.

pudicitia, pudor: f. aequitas.

sepulcrum: f. monumentum.

status: mearum .. omnium fortunarum status incolumis maneret; Cluent. 81. si status hic rei publicae maneat; leg. agr. I, 26.

suspicio: non patiar istam manere suspicionem; Quinct. 34.

tabulae: tabulae ... incorruptae atque integrae manent; Font. 3.

testificatio: Ser. Sulpicio ... manebit testificatio sempiterna; Phil. IX, 15.

vestigia: f. nomen.

voluntas: si voluntas eadem maneret; Quinct. 82.

II. mit Object: alqm: sin .. me aliud fatum manet; Phil. XIII, 45.

manes, Seelen, Unterwelt: 1. expio: quibus (poenis) coniuratorum manis [mortuorum] expiaretis; Piso 16.

macto: cum puerorum estis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

2. venio ab: ab dis manibus innocentium Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.

manica, Aermel: solet .. ipse accipere manicas; Phil. XI, 26.

manicatus, mit Aermeln: tunica: quos pexo capillo ... videtis, manicatis et talaribus tunicis; Catil. II, 22. qui manicatam tunicam ... habere non possumus; Fr. B, XIII, v, 1. cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; ib. 3.

manifeste, klar: hac re comperta manifesteque deprehensa; Cluent. 48.

manifesto, handgreiflich, offenbar: averto: teneo ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem; Verr. III, 137.

comperio: exponam vobis Oppianici facinus manifesto compertum atque deprehensum; Cluent. 43.

comprehendo: confiderem totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam atque oppressam teneri; Flacc. 38. Apameae manifesto comprehensum; ib. 68. ut venenum ... manifesto comprehendi posset; Cael. 62. facinus .. ipsum ut manifesto comprehenderetur; ib. 64.

deprehendo: cum manifesto venenum deprehendisset; Cluent. 20. qui ... manifesto deprehensus sit; ib. 125. ut ... tota res ... a vobis manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa atque deprehensa est; ib. 17. quoniam isti viri boni testes huius manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63. f. comperio.

desidero: quid est quod possit quisquam manifestius hoc desiderare? Verr. III, 144.

invenio: f. deprehendo; Catil. III, 17.
neco: aviam tuam ... pater tuus non manifesto necavit? Cluent. 40.
opprimo: f. comprehendo; Flacc. 38.
redarguo: quod ... manifesto redarguere possis; Fr. B, XIII, III, 4.
teneo: in rebus turpissimis cum manifesto teneatur; Verr. I, 2. manifesto tenetur avaritia; ib. III, 152. ut manifesto Licinius teneretur; Cael. 64. f. comprehendo; Flacc. 38.

manifestus, augenscheinlich, klar, offenbar: alqd: quae nisi multa et manifesta sunt; Sex. Rosc. 62. quae ita aperta et manifesta sunt; ib. 95. hoc .. certe manifestum erit; Verr. II, 183. ecquid manifestius proferri potest? ib. V, 16. timor eius, perturbatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.
audacia: si vis manifestae audaciae ... me .. de hac animi lenitate deduxerit; Catil. II, 28.
causa: causam ... tam manifestam ||manifestam|| reliquit; Cluent. 39.
crimen: nequaquam tam manifestis ... criminibus (condemnati sunt); Verr. I, 26. qui ... illud crimen tantum ac tam manifestum esse arbitrarer; Cluent. 50.
deprehensio: omnis accusatio ... ad extremum manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.
flagitia: cum manifestis in flagitiis tenebitur; Verr III, 207.
furtum: manifesto furto ||furto manifesto|| grandis pecuniae perturbatus est; Verr. II, 48. cum in manifestissimo furto teneare; ib. 143.
maleficium: omnes hanc quaestionem ... manifestis maleficiis cotidianoque sanguine † dimissius sperant futuram; Sex. Rosc. 11. si manifesto in maleficio teneretur; Verr. II, 99. manifestis in maleficiis tenetur; ib. IV, 104.
parricidium: nisi paene manifestum parricidium proferatur; Sex. Rosc. 68.
peccatus: nemo ita in manifesto peccatu tenebatur; Verr. II, 191.
periurium: suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36. qui ... gratiam tibi ... manifesto periurio rettulit; Scaur. 29. qui sequestres abs te locupletes acceperint *manifesti periurii;* Fr. B, XIII, VI, 2.
res: quod (unum) mihi ... res .. manifesta dat; Sex. Rosc. 99. res erat manifesta; Qu. Rosc. 26. res ... ita magnas, ita manifestas proferam; Verr. a. pr. 48. notae res atque manifestae prolatae sunt et proferentur; ib. I, 127. manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; ib. II, 181. cum manifesta res flagitiosa litura ... teneretur; ib. 187. ut omnes intellegant ... quam manifestam ... rem pecunia redimere conetur; ib. III, 130. nisi hoc .. statuisses, in re manifesta quicquid dixisses te deterius esse facturum; ib. 133. nisi rem tam ... manifestam (esse) videres; ib. 135. manifesta res est (erat); ib. 136. nisi res manifesta erit ita adlata; ib. 145. res manifestas quaeris; ib. 146. quot et quam manifestis rebus teneare non videa? ib. 142. in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. 178. cum habeam rem ... apertam atque manifestam; Cluent. 64. cum in re manifesta putasset nefas esse; Flacc. 11. huius si causa non manifestissimis rebus teneretur; Sulla 71.
scelus: quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; Verr. V, 111. nunc .. (scelus) apertum iam omnibus ac manifestum videtur; Cluent. 189. quem (carcerem) vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum maiores nostri esse voluerunt; Catil. II, 27. propter vim sceleris manifesti ... impudentia (eum) defecit; ib. III, 11. ut litterae suae testes manifesti sceleris deprehenderentur; ib. 17.

manipularis, zum Manipel gehörig, Gemeiner: addo: addo .. iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20.
constituo: antesignanos et manipularis et Alaudas iudices se constituisse dicebat; Phil. V, 12.

mano, strömen, sich ausbreiten: alqd: si quid sine capite manabit; Planc. 57.
fama: cum ... tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.
malum: manavit (malum) non solum per Italiam, verum etiam transcendit Alpis; Catil. IV, 6. cum serperet in urbem infinitum malum idque manaret in dies latius; Phil. I, 5.
scelera: nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? Phil. XIII, 36.
sermo: manarat sermo in consilio pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73.

mansuete, mild: cum aliquid .. mansuete ... factum ... audimus; Marcell. 9.

mansuetudo, Milde, Gelassenheit, Sanftmuth: I, 1. converto: indigne ferunt illam clementiam mansuetudinemque nostri imperii tantam in crudelitatem ... esse conversam; Verr. V, 115.
diligo: utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42.
oppugno: aequitatem et mansuetudinem una mater oppugnat; Cluent. 199.
praetereo: tantam .. mansuetudinem ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.
tempto: qui ... temptare mansuetudinem ... conatus es; Rabir. 13.
2. obliviscor: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis volueritis; Rabir. 46.
sum: [quae] ... huius libertatis mansuetudinisque non sunt; Rabir. 13.
3. confugio ad: ad horum fidem et mansuetudinem confugere ... potero; Scaur. 17.
repono in: in vestra mansuetudine atque humanitate causam totam repono; Sulla 92.
transduco ad: eos .. ex feritate illa ad iustitiam atque ad mansuetudinem transduxerunt; Sest. 91.
II. alienus a: si alienissima (sunt) a mansuetudine et misericordia vestra; Muren. 90.
III, 1. initia: a quibus initia ... morum, legum, mansuetudinis ... data et dispertita esse videantur; Verr. V, 187.
monumentum: ut esset idem monumentum victoriae, mansuetudinis; Verr. II, 4. cum idem monumentum et domesticae crudelitatis et nostrae mansuetudinis haberent; ib. IV, 73.
2. alqs: nunc praesentem vident ... tanta mansuetudine; imp. Pomp. 13.
IV. repellere: ut ... mansuetudine et misericordia nostra falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.
restingui: cum .. eius ... mansuetudine bellum acerbissimum civile sit restinctum; Phil. V, 40.

mansuetus, milde, gelassen: alqs: ipse .. mansuetus (est); Deiot. 25. quaero, cur tam mansuetus in senatu fuerit; Phil. III, 23.
civis: agri .. ipsi ... tam mansuetum civem desiderant; Milo 20.

manubiae, Beute, unrechtmäßiger Erwerb, Raub: I. accedunt: accesserint in cumulum manubiae vestrorum imperatorum; leg. agr. II, 62.
sunt: quantae cuiusque manubiae fuerint; leg. agr. II, 59.
II. concedo: nonne perspicuum est .. has manubias Rosciis Chrysogonum ... concessisse? Sex. Rosc. 108.
confero: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium ... conferre; leg. agr. II, 11.

consecro: non dubitavit Martis manubias Musis consecrare; Arch. 27.
detraho: qui ex calamitate senatoris ... manubias detrahere conatus sit; Verr. I, 157.
facio: qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubiis fecerit; Verr. I, 154.
habeo: f. III. alqd.
refero: ne manubias referre debeat; leg. agr. II, 60.
remitto: cui manubias remittit; leg. agr. I, 13. remissis manubiis; ib. II, 62.
vendo: manubias ... xviri vendent; leg. agr. I, 1. in eius provincia vendet manubias imperatoris? ib. II, 58.
III. alqd: quantum habeat praedae, manubiarum; leg. agr. II, 59.
monumentum: tu ... M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse voluisti? dom. 114.
IV, 1. ornare: Verrem esse qui vestras villas suis manubiis ornet; Verr. III, 9.
2. de: porticum ... Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; dom. 102.
ex: qua ex praeda ac manubiis haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186. QUOD AD QUEMQUE PERVENIT ... EX MANUBIIS; leg. agr. I, 12. AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA, EX MANUBIIS ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59. f. II. facio.

manubrium, Henkel: erat .. [vas vinarium] ... cum manubrio ||manubrio|| aureo; Verr. IV, 62.

manumissio, Freilassung: scire cupio quid habeat argumenti ista manumissio; Cael. 68.

manupretium, Lohn: sum: cum ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te et perditae civitatis; Piso 57.
II. alqd: quantum paucae operae [..] mercedis tulerunt et manupretii machina ||manus pretium machinae||; Verr. I, 147.

manus, Hand, Handarbeit, Handschrift, Faust, Tapferkeit, Handgemenge, Rotte, bewaffnete Mannschaft, Gehilfe: I. **absolut**: 1. **Subject**: amittit: cum Licinium ... mulieraria manus ista de manibus amiserit; Cael. 66.
deest: consilio .. neque manus neque lingua deerat; Catil. III, 16.
est: quanta manus est coniuratorum; Catil. IV, 20. scis quanta sit manus; Flacc. 66. quae tua mens? oculi? manus? Ligar. 9. cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum manu et copia; Phil. XI, 14.
exclamat: subito manus illa Clodiana ... exclamat, incitatur, invadit; Sest. 79.
exit: reliquam coniuratorum manum simul exituram ... putabam; Catil. III, 8.
invadit: f. exclamat.
nocet: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39.
obtorpescit: quis est qui existimare possit huic novo pontifici non ... manum obtorpuisse? dom. 135.
parcit: tui .. perditi milites ... et nova manus ||novanus, nova vis|| sceleratissimorum consulum corpori meo pepercissent? dom. 58.
putat: neque ... illa manus copiaeque Catilinae caementis ... tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61.
residet: residebit in re publica reliqua coniuratorum manus; Catil. I, 12.
valet: si ... manus ista plus valuerit quam vestra dignitas; Catil. IV, 20.
venit: ex cohorte praetoria manum fugitivorum instructam armatamque venisse; Verr. IV, 94.
videntur: illa certissima visa sunt argumenta, ... signa, manus ..; Catil. III, 13.
volt: incendere illa coniuratorum manus voluit urbem; Piso 15.
2. **Prädicat**: sum: comites illi delecti manus erant tuae; Verr. II, 27. praefecti, scribae, accensi, medici ... manus erant tuae; ib. cohors tota ... tua manus sine controversia fuit; ib. quam sibi ille manum certissimam fore putavit; Catil. II, 26.

III. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abstineo: f. **abstineo,** II. manus (8 St.) B. I, S. 25, b.
adfero: f. **adfero,** II. manus (12 St.) B. I, S. 92, b.
adhibeo: adhibeant manus vectigalibus vestris; leg. agr. II, 47.
admoveo: admovent manus vectigalibus populi Romani; leg. agr. I, 11.
armo: facta manu armataque, veniunt; Verr. IV, 96. f. I, 1. venit.
cognosco: cognovit et signum et manum suam; Catil. III, 10. Lentulus et signum et manum suam cognovit; ib. 12.
cogo: quo tempore possent ... manum cogere; Tull. 12. ne ipsi iudicarent posse homines servos ... manum cogere; Tull. 43.
cohibeo: qui ab auro gazaque regia manus, oculos, animum cohibere possit; imp. Pomp. 66.
comparo: servorum instructa et comparata manu; Verr. V, 186. contra vos manus hominum audacissimorum ... comparantur; leg. agr. III, 16. cum dixisti hunc ... contra patrem tuum operas et manum comparasse; Sulla 68. ut ... tibi manum ... compararent; dom. 55. manum sibi P. Sestius et copias comparavit; Sest. 84.
concito: qui .. peregrinam manum facinorosorum concitavit; Sest. 95. quod eandem illam manum ex intermortuis Catinae reliquiis concitastis; Piso 16.
confero: qui cum ipso M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt; Font. 12. si manus conlata non est; dom. 53.
confirmo: Mithridates .. suam manum iam confirmarat; imp. Pomp. 24.
conflo: f. nanciscor.
conligo: I, LICTOR, CONLIGA MANUS; Rabir. 13.
consero: qua in legatione ... manum conseruit; Muren. 20.
contineo: quorum ego vix abs te iam diu manus ac tela contineo; Catil. I, 21.
domo: qui praedonum infinitam manum ... domuisset; Sest. 67.
exstinguo: ut ... ad illam parvam manum exstinguendam ducem te ... praeberes; Verr. V, 40.
facio: si aliquam manum contra rem publicam facere potuisset; Verr. V, 77. cum manum fecerit; Caecin. 33. f. armo.
fero: ad corpora civium Romanorum ... ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140.
habeo: habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16.
imbuo: cuius sanguine non solum Asculanorum manus [...], sed totum illud sociale bellum macula sceleris imbutum est; Font. 41.
impello: egone hanc manum ... impellere potui, ut ..? Qu. Rosc. 1.
incito: f. I, 1. exclamat.
infero: mihi consuli ... vim et manus intulisset; Catil. I, 21.
inicio: ipsa mihi veritas manum inicit et paulisper consistere et commorari cogit; Qu. Rosc. 48.
instruo: f. comparo; Verr. V, 186.
metuo: cum ostenderit nihil esse metuendum, ... nullam manum; leg. agr. I, 24.
nanciscor: nanctus es ex perditis ... conflatam improborum manum; Catil. I, 25.
pando: stantes ei manibus passis gratias agentes ... erga me benevolentiam ... declararunt; Sest. 117.

paro: manum consulum et principum civitatis interficiendorum causa paravisse (te); Catil. I, 15.
porrigo: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata ... porrigenda manu; Flacc. 15. porrexerunt manus; ib. 17. cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; Cael. 63. cum Licinius ... manum porrigeret; ib. 65.
prehendo: ipsius Sex. Naevii lacrimans manum prehendit; Quinct. 97.
puto: ita maxime (is) manus tua putabatur; Verr. II, 27.
renovo: effusam illam ... Catilinae importunam manum ... esse renovatam; Sest. 42.
respergo: respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68.
restituo: manus, quas contudit, ... restituere non potest; Flacc. 73.
supero: manum manu, vim vi esse superandam; sen. 19.
tendo: tendit ad vos virgo Vestalis manus; Font. 48. vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.
teneo: tenentur litterae, signa, manus: Catil. IV, 4.
tollo: quae manibus sublatis sacra quaedam ... in capitibus sustinebant; Verr. IV, 5.
video: quod ... Sextii .. tui carnificis voltum et manum vidisset; Verr. V, 113. cum ... perditorum manum videris; Vatin. 40.
2. **Dativ**: permitto: quoniam ... vita C. Rabirii ... vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5.
reddo: f. 1. everto.
3. **Ablativ**: fugio: SI TELUM MANU FUGIT; Tull. 51.
mitto: sunt servi ... manu missi; Cael. 68. cur .. eos manu misit? Milo 57. manu .. cur miserit, si id .. quaeris; ib. quos nisi manu misisset; ib. 58.
sum: sunt (litterae) .. librarii manu; Phil. II, 8.
utor: ut iste in furando manibus suis ... uteretur; Verr. IV, 33.
4. **mit Präpositionen**: absum a: quod facinus a manibus umquam tuis afuit? Catil. I, 18.
amitto de: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. f. 1, 1. amittit.
audio de: si quid ipsi audistis ... de vi, de manu; Flacc. 13.
cado de: omnibus istis latronibus ... iam pridem de manibus arma cecidissent; Phil. XIV. 21.
confugio ad: cum coëgeris homines ... ad manus, ad arma confugere; Verr. I, 82.
convenio in: „in manum .. convenerat"; Flacc. 84.
deprehendo in: pecunia ... in manibus Scamandri ... deprehenditur; Cluent. 47. cuius in manibus venenum deprehenderat; ib. 49.
deripio de: Henna tu de manu Cereris Victoriam deripere ... conatus es? Verr. IV, 112.
educo contra: contra illam naufragorum eiectam et debilitatam manum florem totius Italiae ... educite; Catil. II, 24.
effugio de: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. qui de suis manibus effugerint; ib. 151. — ex: rex ipse e manibus effugit; imp. Pomp. 22. quotiens ego ipse .. ex P. Clodii ... manibus effugi! Milo 20.
elabor de: si haec elapsa de manibus nostris in eum annum ... redundarint; Muren. 85. nescio quo pacto iam de manibus (disciplina) elabitur; Flacc. 15. — ex: quotiens est ex vestro ferro ac manibus elapsus? dom. 59.
eripio de: ut Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149. mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui; Sulla 28. accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos? Vatin. 34. — ex: quis hoc non intellegit, ... ex manibus populi Romani eripi (istum) nullo modo posse? Verr. I, 9. cum eripiuntur e manibus ea; ib. IV, 47. quorum ego consilio ... rem publicam consul ex vestris manibus ... eripui; dom. 132. si ... res .. ad extremum e manibus erepta (esset); prov. cons. 13. quod C. Marium ... ex impiis manibus eripuerunt; Planc. 26. non quo turpe sit protectum in acie ex hostium manibus eripi; Planc. 72. illi ... urbi fortissime conanti e manibus est ereptus Antonius; Phil. XII, 7. a quo certe vitam habemus e tuis facinorosissimis manibus ereptam; ib. XIII, 25. telum e manibus ereptum est; Fr. B, III, 1.
excido de: omnes illi nefarii gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21.
excutio de: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.
extorqueo de: extorqueri alia de manibus mulierum; Verr. IV, 52. cuius iste donum ... dignum regio munere ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16 qui P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97. ego tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5. extorta est ei confitenti sica de manibus; Milo 18. — ex: statim accusator extorquebat e manibus; Cluent. 52. id totum eripere vobis atque e manibus extorquere conatus est; leg. agr. II, 19. quod ei ferrum e manibus extorsimus; Catil. II, 2. quorum impium ferrum ... meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98. extorquere e manibus || de manibus, manibus || arma non possunt; Phil. XIII, 15. f. eripio; Sulla 28.
fluo de: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.
fugio ex: fugit aliquis e manibus; Cael. 65.
gero cum: unus furiosus gladiator cum taeterrimorum latronum manu contra patriam ... gerit bellum; Phil. XIII, 16.
habeo in: quam spem nunc habeat in manibus ... exponam; Verr. a. pr. 16. cum ... in manibus tabulas haberemus; ib. II, 187.
iacio de: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.
iacto in: in manibus iactata et excussa inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26.
immitto in: qui se armatus saepe in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48.
incido in: in manus eorum incidere non est satis? Caecin. 44. apud Asculum in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21. ne in manus incideret inimicorum; Scaur. c. 3 § 1.
incito ad: cum .. homines ... ad vim, ad manus ... incitarentur; Sest. 34.
insisto in: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; Verr. IV, 120.
pervenio ad: sero et raro ad manus pervenitur; Sest. 77.
pono in: quorum in alterius manu vita posita est; Quinct. 6.
remotus a: civitas tam procul a manibus tuis ... remota ... praedae tibi ... fuit; Verr. III, 85.
revoco ad: cum tribunus plebis ... rem paene ad manus revocasset; Cluent. 136.
sum in: libelli nominum vestrorum ... in manibus erant omnibus; Verr. a. pr. 17.
sumo in: iste unum quodque vas in manus sumere; Verr. IV, 63. hoc animo legem sumpsi in manus; leg. agr. II, 15. [non in manus sumitur]; Planc. 29.
teneo in: cum Licinius .. pyxidem teneret in manu; Cael. 63. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65. quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.
venio ad: quod in eius regnum ac manus venerat is; Verr. IV, 62.

voco ad: res ad pugnam atque ad manus vocabatur; Verr. V, 28.

III. nach Substantiven: 1. tela: quo manuum nostrarum tela pervenerint; Arch. 23.

2. bellum cum: f. II, 4. gero cum.

praesidium contra: eadem .. ratio fuit Sestii ... in necessitate defendendae salutis suae praesidioque contra vim et manum comparando; Sest. 92.

IV. Umstand: 1. Ablativ: abicere: cum tu ... tuis ipse furacissimis manibus detractam e cruentis fascibus lauream ... abiecisti; Piso 74.

accipere: cuius abavi manibus esset accepta; har. resp. 22.

agi: qui non adhibita vi manu demotus et actus praeceps intellegatur; Caecin. 49.

attingere: quae (sacra) non modo manibus attingi, sed ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99.

attrectare: quos tu ... contaminatis manibus attrectas; har. resp. 26.

cogi: cum homines nefarii ... confiterentur ... sua manu ... coacti se urbem inflammare ... consensisse; Phil. II, 17.

concidere: si tum illorum impiorum ferro ac manu concidissem; Planc. 90.

confiteri: cruentis manibus scelus ... prae se ferens et confitens ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? Milo 43.

conlocare: non suis manibus in curru conlocat Automedontem illum? Sex. Rosc. 98. ut me ... manibus .. vestris in sedibus meis conlocetis; dom. 147. cuius ... manibus in navi tuta ... conlocatus ... Dyrrhachium ... petere contendi; Planc. 97.

conscribere: iam videtis illam nefariam mulierem .. eadem manu ... hanc fictam quaestionem conscripsisse; Cluent. 185.

consecrare: cum suis dicat se manibus domum civis optimi evertisse et eam isdem manibus consecrasse; dom. 105.

conseri: „INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM || MANUM CONSERTUM || VOCO“; Muren. 26. „UNDE TU ME .. EX IURE MANU CONSERTUM || MANUM CONSERTUM || VOCASTI“; ib. „non ex iure manu consertum, sed ferro“ inquit „rem repetunt;“ ib. 30.

conservari: quae cum se ... manu M. Fontei conservatam esse dicat; Font. 44.

convellere: quorum si iste suis sceleratissimis manibus tecta ... convellit; dom. 143.

corrumpere: qui tabulas municipii manu sua corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125.

defendere: absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; Phil. X, 7.

deferre: quod caput ... ad aedem Apollinis manibus ipse suis detulit; Fr. B, VIII, 15.

delere: quos vi, manu .. delere non potuerunt; Sest. 2.

demovere: f. agere.

deprehendere: cuius ego facinora ... manibus ante quam suspicione deprehendi; Cael. 14.

discutere: cum ... eorum .. advocationem manibus ... discussisti; dom. 54.

disturbare: quam porticum ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103.

eripere: ut ... tantum .. haberent, quantum manu ac viribus ... aut eripere aut retinere potuissent; Sest. 91.

evertere: cuius ante manu eversa vos mihi ... manibus vestris reddidistis; har. resp. 16. f. consecrare.

exhaurire: patrem huius M. Crassi ... eadem sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48.

exstruere: cum vobis immortale monimentum suis paene manibus senatus populusque Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 33.

extollere: quem perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret; dom. 119.

facere: conveniat mihi tecum necesse est, ... ipsum sua manu fecisse; Sex. Rosc. 79. cum iste ab sese hydriam Boëthi manu factam ... abstulisset; Verr. IV, 32. pocula quaedam (habere) ... Mentoris manu summo artificio facta; ib. 38. in quibus neque manu factum quicquam neque pulchritudo erat ulla; ib. 125. effigiem Cereris non humana manu factam, sed de caelo lapsam arbitrarentur; ib. V, 187. tu meam domum religiosam facere potuisti? ... qua manu? har. resp. 33. Milonis manu caedem esse factam; Milo 47. nihil est .. opere et manu factum; Marcell. 11.

ferre: f. confiteri.

fundere: populi Romani exercitus ... non maxima manu innumerabilis Armeniorum copias fudit; Arch. 21.

geri: omnia ... concursu, vi, manu gerebantur; Sest. 85.

iaci: in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis ... adhaeserunt; dom. 68.

imponere: ut in vivi ... capite bustum suis manibus imponeret; dom. 134.

incendere: quod ... paucorum adventu myoparonum classis pulcherrima ... piratarum manibus incensa est; Verr. III, 186. qui memoriam publicam suis manibus incendit; Cael. 78.

inquinari: quem vos ... vidistis, hominem ... ore, lingua, manu ... inquinatum; Cael. 78.

interfici: C. Rabirii manu L. Saturninum ... interfectum (esse); Rabir. 18. qui consul incipientem furere ... sua se manu interfecturum ... dixerit; Cael. 60. cum sua manu sororem esse interfectam fateretur; Milo 7. vidi hunc ipsum Q. Hortensium ... paene interfici servorum manu; ib. 37.

munitus: quae (urbs) .. manu munitissima esset; Verr. II, 4.

numerari: non erat quaerendum cuius manu numerarentur; Verr. II, 26. id ... tua manu numeratum iudicari necesse est; ib. 27.

occidere: C. Rabirii manu L. Saturninum esse occisum; Rabir. 19. quod C. Servilius Ahala Spurium Maelium ... manu sua occidit; Catil. I, 3.

offerre: se ... mortem Cn. Pompeio ... suis manibus offerre voluisse; Vatin. 24.

oppugnari: intellego, in qua civitate ... legatus ... manu, copiis oppugnatus (sit); Verr. I, 79.

patefacere: introitum ipsi sibi *vi* manuque patefaciunt; Tull. 21. an lingua ... patefieri aditus ad civitatem potuit, manu ... non potuit? Balb. 54.

pelli: pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola; Sest. 84.

percuti: cuius manu sit percussus non laboro; Sex. Rosc. 97.

perfricare: caput sinistra manu perfricans; Piso 61.

perfringo: [ut nihil ... vi et manu || velati manu, vel laeta manu, vi et leta manu, vi ac manu || perfringi posset]; leg. agr. II, 99.

quaerere: qui manu quaesierit; Verr. III, 27. quos (nummos) non aratro ac manu quaerit; ib. 199.

repellere: quos nos vi manuque reppulimus; Phil. II, 91.

reddere: f. evertere.

repudiare: cum orbis terrae distributionem ... animis, manibus, vocibus re*pudiavistis;* Rabir. 32.

retinere: sinistra manu retinebat arcum; Verr. IV, 74. f. eripere.

scribi: missa est (epistula) ... ex itinere ... Timarchidi manu scripta; Verr. III, 154. erat scriptum ipsius manu Allobrogum senatui; Catil. III, 10.

segregare: (ii) manu liberos a se segregabant; har. resp. 26.

spargere: quem sua manu spargentem semen qui missi erant convenerunt; Sex. Rosc. 50.

superare: f. II, 1. supero.

tangere: sanctissimum corpus non tactum ac violatum manu, sed volneratum ferro ... vidistis;

sen. 7. si ... postem .. tremibunda manum tetigit; dom. 134.

teneri: cum ... res ... oculis ac manibus teneretur; Cluent. 20. quae cum res iam manibus teneretur; Sest. 69.

tolli: aditus templorum erant ... praesidiis et manu ... sublati; sen. 32.

trucidare: cum reginam ... manibus suis trucidasset; Fr. B, XV, III, 3.

tueri: Macedoniam ... exigua manu ... tuebamur; prov. cons. 5.

vinci: victa ... est causa rei publicae ... vi, manu, ferro; Sest. 78.

vindicare: hoc populus Romanus non manu vindicasset? Verr. I, 114.

violare: suorum servorum manibus ... violatus esset; Quinct. 88. f. tangere.

ulcisci: si istius nefarium scelus Lampsaceni ulti vi manuque essent; Verr. I, 68.

Lücke: * manu praedia praediis *; Sex. Rosc. 132.

2. Präpositionen: ab: cum rex ... ab invicta Cn. Pompei manu Maeote et illis paludibus ... defendatur; leg. agr. II, 52. quam urbem ... ab illa impia ... manu temptari suspicabamur; Sest. 9.

cum: cum ... ipse Herbitam cum illa sua praedonum copia manuque venisset; Verr. III, 76. cum Rullus atque ei ... cum omni egentium atque improborum manu ... Capuam ... occuparint; leg. agr. I, 22. egredere cum importuna sceleratorum manu; Catil. I, 23. cum servos tuos a te ... cum illa tua ... perditorum manu armatos etiam in Capitolium tecum venisse constabat; dom. 6. cum .. te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse constaret; ib. 7. qui ... cum latronum manu in Galliam inruperit; Phil. VI, 3.

ex: quae ... ex manibus naturaque tua constituta esse videantur; Verr. II, 52.

extra: civis est nemo tanto in populo extra contaminatam illam et cruentam P. Clodii manum; dom. 108.

in: habemus hominem in fetialium manibus educatum; Verr. V, 49. in ... fratris manibus ... lacrimis consenescebat; Cluent. 13.

inter: ut alius inter manus e convivio ... auferretur; Verr. V, 28.

per: ut C. Iulius ... per manus hanc provinciam tradat ei; prov. cons. 39.

sine: veni non solum sine ullis copiis ac manu, verum etiam cum paucis amicis; dom. 6.

mare, Meer: I, 1. effervescit: si campus atque illae undae comitiorum, ut mare profundum, ... sic effervescunt; Planc. 15.

est: quid est tam commune quam ... mare fluctuantibus? Sex. Rosc. 72. testes (sunt) ... omnia maria; imp. Pomp. 31. cum aut hieme aut referto praedonum mari navigaret; ib. sociis ego nostris mare per hos annos clausum fuisse dicam; ib. 32. mercatoribus tutum mare non fuisse dicam; ib. qui nondum tempestivo ad navigandum mari Siciliam adiit; ib. 34. cum ita clausa nobis erant maria omnia; ib. 53. quod mare refertum fore praedonum putaret; Rab. Post. 20.

intersunt: maria ... interessent; Phil. XIII, 5.

2. Vocativ: f. II, 1. imploro.

II, 1. adorno: duo maria maximis classibus firmissimisque praesidiis adornavit; imp. Pomp. 35.

ago: mare ... ventorum vi agi atque turbari; Cluent. 138.

claudo: f. teneo. — I, 1. est; imp. Pomp. 32. 53.

coniungo: ut ... duo maria ... paene coniungeret; leg. agr. II, 87.

imploro: vos, maria, portus (imploro); Balb. 13.

permitto: omnis terras Cn. Pompeio atque omnia maria esse permissa; leg. agr. II, 46.

praesto: qui ... mare .. tutum praestiterunt; Flacc. 31.

praetermitto: caelum et mare praetermisit; leg. agr. III, 7.

rego: cuius nutu ... terra mariaque reguntur; Sex. Rosc. 131.

teneo: quae (civitas) satis late quondam mare tenuisse dicitur; imp. Pomp. 54. mare videmus illud immensum ... tutum at clausum teneri; prov. cons. 31.

transeo: cum mare vastissimum hieme transibas; Piso 57. hic .. simul atque mare me transisse cognovit; Planc. 98.

turbo: f. ago.

2. abicio in: reliquum corpus [...] abiecit in mare; Phil. XI, 5.

defero in: cum delati essent in mare, ipsum polluerent; Sex. Rosc. 71.

deporto ad: ut omne (argentum) statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.

diiungo a: nisi munitione ... diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.

emergo ex: cum tam multa ex illo mari bella emerserint; Verr. IV, 130.

erogo in: nonne ... nos hic in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.

immineo in: iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145.

pono in: cum insula Delos, tam procul a nobis in Aegaeo mari posita, ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.

sum in: si Flacco praetore nemo in mari praedo fuisset; Flacc. 31.

III. inauditus, invisus: occulta et maribus non invisa solum, sed etiam inaudita sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57.

IV. ora: missis .. in oram Illyrici maris et in Achaiam ... navibus; imp. Pomp. 35. ultimas Hadriani maris oras petivit; Piso 93.

V, 1. adlui: ut non adluantur mari moenia extrema; Verr. V, 96.

cingi: quae (provincia) mari cincta ... esset; Flacc. 27.

diiungi: pars oppidi ... mari diiuncta angusto, ponte rursus adiungitur; Verr. IV, 117. insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; ib. 103.

zum Sag: cum multae mihi ... insidiae terra marique facta sint; Verr. a. pr. 8. quae (urbs) ... loci natura terra ac mari clauderetur; ib. II, 4. se homines certos ... terra et mari esse missurum; ib. 96. sita est (urbs) ... ex omni aditu, vel terra vel mari, praeclaro ad adspectum; ib. IV, 117. cum ipsi neque repugnare neque mari effugere ullo modo possent; ib. V, 91. cum mari plurimum poterant; ib. 97. cum multi viri fortes ... et terra et mari saepe offenderint; ib. 131. cum duobus in locis ... bellum terra marique gereretur; imp. Pomp. 9. quis .. toto mari locus per hos annos .. tam firmum habuit praesidium? ib. 31. non sum praedicaturus quantas ille res ... terra marique ... gesserit; ib. 48. ut aliquando vere videremur omnibus gentibus ... terra marique imperare; ib. 56. cuius tantae res gestae terra marique exstiterunt; ib. 68. ut eum omnibus ... bellis terra et mari || terra marique || praeponeretis; leg. agr. II, 23. omnia sunt externa ... terra marique pacata; Catil. II, 11. omnibus hostium copiis terra marique superatis; ib. 29. alterius res et terra et mari calamitosae vehementer et opes regis et nomen auxerunt; Muren. 33. cum omnia iam bella terra marique confecisset; Flacc. 29. qui ... toto mari dispersi vagabantur; ib. 30. Mithridaticum .. bellum, ... in multa varietate terra marique versatum, totum ab hoc expressum est; Arch. 21. Cn. Pompeio ... maxima mari terraque bella ... sunt commissa; dom. 18. Antiochum Magnum illum maiores nostri magna belli contentione terra marique superatum intra montem Taurum regnare iusserunt;

Sest. 58. omnibus bellis terra marique compressis; ib. 67. cuius res gestae omnis gentis ... terra marique peragrassent; Balb. 16. cum praepotens terra marique Karthago ... huic imperio imminere t; ib. 34. senatui placere C. Cassium ... bello P. Dolabellam terra marique persequi; Phil. XI, 30.

2. a: mulierem quandam Larino atque illam usque a mari supero Romam proficisci; Cluent. 192. tres viae sunt ad Mutinam: ... a supero mari Flaminia; Phil. XII, 22.

ad: Archagathum et argentum ... ad mare infra oppidum exspectabat; Verr. IV, 51.

in: M. Marcellus ... periit in mari; Piso 44.

margarita, Perle: I. est: nego in Sicilia tota ... ullam gemmam aut margaritam (fuisse); Verr. IV, 1.

II. profero: gemmas alii et margaritas (proferebant); Verr. V, 146.

maritimus, zum Meere gehörig, an, auf dem Meere: bellum: cum tibi maritimum bellum esset administrandum; Verr. V, 136. tametsi ille ad maritimum bellum venerit; imp. Pomp. 18. quo die a vobis maritimo bello praepositus est; ib. 44. unus A. Gabinius belli maritimi ... Cn. Pompeio socius ascribitur; ib. 58. cum illi bellum maritimum gerendum datum esset; Flacc. 30. confectis omnibus maritimis ... bellis; prov. cons. 27.

cursus: cuius (maris) fervore ... maritimi cursus ... tenebantur; prov. cons. 31. maritimos cursus praecludebat hiemis magnitudo; Planc. 96

exitus: quae (insula) undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185.

fundus: te in Italia maritimum habere fundum; Verr. V, 46.

homines: homines maritimi Syracusis ... cum eius cruciatu ... pascere oculos ... vellent; Verr. V, 65. homines maritimos non plane reformidat; ib. 69.

imperium: tu imperium maritimum concessisti; Verr. V, 85.

ora: quae (insula) ... aliquam partem regionis atque orae maritimae per se ipsa defenderet; imp. Pomp. 54. non modo ... oris Italiae maritimis, ... sed etiam Appia iam via carebamus; ib. 55. ora maritima .. Cn. Pompeium ... propter animi continentiam requisivit; ib. 67. possidere agros in ora maritima regem Hiempsalem; leg. agr. II, 58. quid? hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? Flacc. 30. quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt; ib. 31.

pax: pacem maritimam summa virtute ... confecit; Flacc. 29.

praedo: qui nomen numquam timuissent maritimi praedonis; Verr. V, 70.

regio: s. ora; imp. Pomp. 54.

res: ad homines ... a navigando rebusque maritimis remotissimos (amandat hominem); Verr. V, 70. qui permultum classe ac maritimis rebus valuerunt; imp. Pomp. 54. quorum maiores ... Karthaginiensis, homines in maritimis rebus exercitatissimos, ... vicerunt; ib. 55.

sinus: qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur; Verr. V. 145.

urbes: omnis ... urbis maritimas claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

maritus, Gatte: I. diligit: Sardae istius maritus Aris matrem Bostaris ... diligebat; Scaur. c. 4 § 8.

est: est [..] veri simile [..] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; Rabir. 8.

venit: quae maior calumnia est quam venire imberbum adulescentulum bene valentem ac maritum? dom. 37.

II. somnus: vigilare non solum insidiantem somno maritorum, verum etiam bonis otiosorum; Catil. I, 26.

marmor, Marmor: 1. alqd: quid marmoris apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133.

2. alqs ex: ut ex marmore Iacchum (amittant); Verr. IV, 135. in sepulcro Scipionum putatur is esse constitutus ex marmore || e marmore, et marmoratis ||; Arch. 22.

mensae ex: quod mensas Delphicas e marmore ... abstulit Syracusis; Verr. IV, 131.

signum ex: signum erat hoc ... Cupidinis e marmore; Verr. IV, 5.

simulacrum e: Chrysae simulacrum est, praeclare factum e marmore; Verr. IV, 96. vidistis simulacrum Cereris e marmore; ib. 109. eius non longe a Tanagra simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; dom. 111.

marmoreus, aus Marmor: alqs: hunc marmoreum Cupidinem ... non attigit; Verr. IV, 4. ut ab eis marmorea Venus illa auferatur; ib. 135. ut Venerem marmoream (amittant); ib.

columnae: columnae marmoreae ... ad socrum consulis portabantur; dom. 62.

signum: nego in Sicilia tota ... signum ullum aëneum, marmoreum (fuisse); Verr. IV, 1. unum (signum) Cupidinis marmoreum Praxiteli; ib. 4.

Martius, des März: Idus: ne qua tabula post Idus Martias ... figeretur; Phil. I, 3. recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; ib. II, 82. de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus; ib. 88. ne qua post Idus Martias immunitatis tabula ... figeretur; ib. 91. quod Idibus Martiis debuisti; ib. 93.

Kalendae: in eum diem Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.

mastruca, Schafpelz: eum Sardorum mastruca mutavit? Scaur. 45.

mastrucatus, mit einem Schafpelz bekleidet: est primum dissimile res in Sardinia cum mastrucatis latrunculis ... gesta et bellum ... confectum; prov. cons. 15.

mater, Mutter: I. absolut: 1. Subject: adsidet: cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; Verr. V, 112.

amittit: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium ... amitteret; Cluent. 192.

coepit: illa egregia ... mater palam exsultare laetitia, triumphare gaudio coepit; Cluent. 14.

cogit: adfuit is ... quem ... mater coëgit; dom. 118.

cogitat: tota mente mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190.

continet: Sassia, mater huius Habiti, ... ea igitur mater Habiti ... amore capta, primo ... in illa cupiditate *se* continebat; Cluent. 12.

discedit: patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.

effundit: te tua .. mater pecudem ex alvo, non hominem effuderit; Fr. A, V, 9.

est: magno praesidio fuit Anniae pupillae mater; Verr. I, 153. in Timarchidi potestate ... matres familias ... fuisse; ib. II, 136. cuiuscumque modi sit mater; Cluent. 17. praesente matre sua, Dinaea, uxorem suam interrogavit; ib. 33. crudelis et huic infesta mater, at mater; ib. 42. cum ... huic .. accusatores viva matre deesse non possint; ib. 167. „Aricina mater"; Phil. III, 15.

facit: faciebant hoc idem ... grandes natu matres; Verr. V, 129.

habet: Plaetorii matrem, dum vixisset, ludum, postquam mortua esset, magistros habuisse; Font. 10.

incendit: incendebat eius amentiam ... inimica filio mater Habiti; Cluent. 44.

mittit: mater misera nihil mali suspicans mittit; Cluent. 27.

negat: mater negat; Flacc. 92.

oppugnat: mansuetudinem una mater oppugnat. at quae mater? Cluent. 199.
peragrat: hanc Matrem magnam ... accepimus agros ..., peragrare; har. resp. 24.
pernoctant: matres .. miserae pernoctabant ad ostium carceris; Verr. V, 118.
postulat: cum saepius mater et avia pueri postularent; Verr. I, 92.
profert: epistulam mater eius profert; Flacc. 90.
sequitur: reiecta mater amicam impuri filii ... sequebatur; Phil. II, 58.
simulat: fortassis mater exsequias illius funeris prosecuta mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.
veniunt: matres illorum miserorum sororesque veniebant; Verr. V, 129.
volt: quorum (ludorum) ipsi di immortales atque illa mater Idaea te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22.
2. **Prädicat:** sum: nemo (erat) quin terram ipsam violari, quae mater est omnium, vestigiis consceleratae matris putaret: Cluent. 193. haec .. est una virtus non solum maxima, sed etiam mater virtutum omnium reliquarum; Planc. 80. ſ. I, 1. est; Cluent. 42.
3. **Vocativ:** te .. sanctissima mater Idaea (imploro et appello); Verr. V, 186. te, Vesta mater (precor atque quaeso); dom. 144. „mater te appello"; Sest. 126.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abripio: matres familiae ... abripiuntur, militibus traduntur; Phil. III, 31.
adhibeo: tu sociorum ... ad ea convivia matres familias adhibuisti; Verr. V, 137.
appello: mater enim a me in omni causa ... mater .. appellabitur; Cluent. 12. ut nemo matrem (eam) appellare possit; ib. 199. quid eius matrem || eius ego matrem, ego matrem || aut domum appello? Muren. 89. ſ. 1, 3.
celo: non est ... de illo veneno celata mater; Cluent. 189.
defendo: defende tu matrem *Bostaris*; Scaur. c. 2 § 3.
diligo: Sardae istius maritus Aris matrem Bostaris, te dixi, libidinosam atque improbam matrem ... diligebat; Scaur. c. 4 § 8.
duco: Sassiam in matrimonium ducere, Habiti matrem, ... concupivit; Cluent. 26. Romae matrem illam Bostaris duxit uxorem; Scaur. 12.
neco: qui patris ulciscendi causa matrem necavisset; Milo 8.
nomino: si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulabat nominamus; Cael. 32.
placo: mihi Floram matrem ... placandam (esse); Verr. V, 36.
produco: Malleolus a me productus est et mater eius atque avia; Verr. I, 93.
trado: ſ. abripio.
verbero: licet ... matrem verberaris; Vatin. 11.
violo: mitto ... matres familias violatas; Verr. IV, 116.
2. **Dativ:** adfero: quam multis istum ingenuis, quam multis matribus familias in illa taetra atque impura legatione vim attulisse existimatis? Verr. I, 62.
blandior: cur matri .. blanditur? Flacc. 92.
condono: obsecrat, ne se ... matri ... condonetis; Cluent. 201.
lego: matri .. partem maiorem bonorum legavit; Caecin. 12. neque legare quicquam eius modi matri poterat animum inducere; Cluent. 45.
nuntio: hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28.
reddo: nullam litteram ... matri ... reddidit; Verr. I, 92.

3. **Ablativ:** utor: si matre uteretur; Cluent. 16.
4. **mit Präpositionen:** dico de: iam .. videtis ... non sine ... maximis causis principio orationis meae de matre (me) dixisse; Cluent. 188.
partior cum: eum .. partiri cum Dinaea matre iussit; Cluent. 21.
pertineo ad: regnum Aegypti ad se et ad Selenen matrem suam pertinere arbitrabantur; Verr. IV, 61.
redeo cum: qui .. poterat tum in gratiam redire cum Oppianico Cluentius? qui cum matre? Cluent 86.
scribo ad: ipse .. ille se ad matrem ... scripsisse narravit? Flacc. 92.
summitto ad: ad pupillae matrem summittebat; Verr. 1, 105.
sumo de: quos nobis poëtae tradiderunt patris ulciscendi causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66.
venio ad: intellegebat ... bona eius omnia ad matrem esse ventura; Cluent. 45.
versor inter: scorta inter matres familias versabantur; Phil. II, 105.
verto ad: an ad matrem (vertet)? Muren. 88.
III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aditus: prohibete aditum matris a filii sanguine; Cluent. 200.
arae: nolite pati .. aras deorum immortalium Vestaeque matris cotidianis virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
caerimoniae: de ... Vestae .. matris caerimoniis ... id (responsum) semper ... religiosum esse visum est; har. resp. 12.
complexus: ex complexu matris ereptus innocens filius istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125. num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.
conspectus: quos (ludos) ... maiores ... in ipso Matris magnae conspectu .. fieri ... voluerunt; har. resp. 24.
crudelitas: vos ne huius ... vitam matris crudelitati condonetis rogamus; Cluent 195.
cupiditas: mitto cupiditate matris expulsam ex matrimonio filiam; Cluent. 188.
fanum: Matris magnae fanum apud Enguinos est; Verr. IV, 97.
genus: dixit Q. Tadius, ... non alienus a matris eius genere et nomine; Verr. I, 128.
imbecillitas: cur epistulis ... matris imbecillitatem aucupatur? Flacc. 92.
importunitas: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent. 195.
iniuriae: statuit .. nihil sibi in tantis iniuriis ac tanto scelere matris gravius esse faciendum; Cluent. 16.
insidiae: cui ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.
lacrimae: de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112. quid parentes sentiant, lacrimae matris (declarant); Cael. 4.
lamentatio: lamentationem matrum familias ... perhorresco; Catil. IV, 12.
minae: quod imperitus adulescens ... matris minis adductus ... fecisse dicatur; dom. 139.
nomen: ut vocabulo ipso ... religio externa .. Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24. ſ. genus.
patruus: qualis Q. Metellus (fuit), patruus matris tuae; Sest. 101.
pelicatus: nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13.
scelus: illius matris ... singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. obliviscendum vobis putatis matrum in liberos ... scelera! Scaur. 13. ſ. iniuriae.
sinus: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

testimonium: Testimonium matris et aviae; Verr. I, 94.
vestigium: f. I, 2. sum; Cluent. 198.
vir: quod (venenum) vir matris Oppianicus ei paravisset; Cluent. 20.
2. mit Präpositionen: gratia cum: f. II, 4. redeo cum.
simultas cum: initium quod huic cum matre fuerit simultatis audistis; Cluent. 17.
IV. Umstand: a: quod (malum) non totum a matre esset conflatum et profectum; Cluent. 18. illa [accusatio] omnis testium copia ... a matre initio est adornata, a matre hoc tempore instruitur; ib. id omne a matre esse conflatum; ib. 169. quem ad modum post mortem in Habitum sit crimen a matre quaesitum cognoscite; ib. 174.
apud: cum ... alter .. eius filius apud matrem educaretur; Cluent. 27.
cum: comperto cum matre Bostaris consilium cepit; Scaur. c. 4, § 8.

matercula, Mütterchen: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

materia, Stoff, Gelegenheit: I. est: materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.
II. do: ut ... invidiae materiam dedisse videamur; ib. XI, 21.

materies, Holz, Stoff, Ursache: I. est: in singulis rebus eius modi materies est; Sex. Rosc. 89. fac .. fuisse in eo C. Laelii ... materiem atque indolem; Verr. III, 160. reliqua est materies; ib. V, 47.
II, 1. adveho: illo ... non materies ulla advecta est; Verr. I, 147.
conveho: qui ... in eam insulam materiem ... convexit; Milo 74.
habeo: quod Mamertini [materiem] non habent; Verr. V, 47.
odi: quid ... odisset Clodium Milo, segetem ac materiem gloriae suae; Milo 35.
subtraho: ut materiem subtraheremus furori tuo? dom. 11.
2. adhaeresco in: ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret; dom. 13.

maternus, mütterlich: cognatio: cognoram ... quam longe hunc ab hoc genere cognatio materna ... abstulisset; sen. 15.
corpus: a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent; Cluent. 31.
genus: est .. ipse a materno genere municipalis; Sulla 25. poenam .. hanc maternae temeritatis tulit; dom. 134. ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant materni generis obliti; Sest. 21. o ... materni (generis) vix memor! Piso 62. cum tu eodem materno genere soleas gloriari; Phil. III, 17. maxime .. noster est Brutus ... rei publicae natus .. fato quodam paterni maternique generis et nominis; ib. X, 14.
nomen: quo .. est ipsum nomen amantius ... maternum; Cluent. 12. f. genus; Phil. X, 14.

matricida, Muttermörder: non sunt illi eiulatus ... Philoctetae tam miseri ... quam illa exsultatio ... senium || insania || matricidarum; har. resp. 39.

matrimonium, Ehe: I, 1. teneo: non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas? Cael. 34.
2. conloco in: qui te ... in matrimonio stabili ... conlocavit; Phil. II, 44.
duco in: Sassiam in matrimonium ducere ... concupivit; Cluent. 26. qui eius uxorem ... in matrimonium duxerit; ib. 125. nisi qui in matrimonium sororem eius antea duxisset; ib. 190.
expello ex: mitto cupiditate matris expulsam ex matrimonio filiam; Cluent. 188.
habeo in: P. Quinctii consobrinam habet in matrimonio Naevius; Quinct. 16. qui habebat in matrimonio Callidamam; Verr. II, 89. cuius sororem habes in matrimonio; ib. III, 168. is habuit in matrimonio Caesenniam; Caecin. 10. neque eam (uxorem) habere in matrimonio propter foeditatem ... volebat; Scaur. c. 4 § 8.
II. dignitas: erant .. non matrimonii dignitate, sed sceleris societate coniunctae (nuptiae); Cluent. 35.
ius: cum ... ius illud matrimonii castum ... sublatum arbitraretur; Cluent. 175.

matrimus, mit lebender Mutter: puer ille patrimus et matrimus si tensam non tenuit; har. resp. 23.

matrona, verheirathete Frau, Hausfrau: I. adit: quo matrona nulla adiit; har. resp. 24.
complent, al.: omnis Segestae matronas et virgines convenisse, ... unxisse unguentis, complesse coronis et floribus, ture, odoribus incensis usque ad agri finis prosecutas esse; Verr. IV, 77.
II. venit in mentem: cum (mihi) matronarum ac virginum veniebat in mentem; Sulla 19.
III. alqs: quae matronarum castissima putabatur; har. resp. 27.
sanctitas: si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32.
III. cum: cum omnibus matronis eius civitatis ... mihi obviam venit; Verr. V, 129.

mature, zeitig, früh: adimo: hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12.
decerno: quae si erunt sine mora matureque decreta; Phil. V, 53.
defloresco: mature (deliciae) ... deflorescunt; Cael. 44.
discedo: mature disceditur; Tull. 20.
effero: qui (populus) te hominem per te cognitum ... tam mature ad summum imperium ... extulit; Catil. I, 28.
exstinguo: nolite ... hunc ... velle maturius exstingui; Cael. 79.
facio: quod si maturius facere voluissent; Catil. II, 18.
pervenio: quo maturius ad Apronium possimus ... pervenire; Verr. III, 60. ut eo ... mature cum exercitu perveniat; Muren. 22.
sentio: aeditumi custodesque mature sentiunt; Verr. IV, 96.
surgo: cum multo maturius quam umquam antea surrexisset; Verr. II, 41.
tollo: malo .. plus dare quam non mature ex area tollere; Verr. III, 37.
venio: mature veniunt (comites); Verr. I, 65. quo mihi maturius ad Siciliae causam veniendum est; ib. II, 2. nisi mature Laetilius in Siciliam ... venisset; ib. 140.
vindico: maturissime (res) vindicanda est; Caecin. 7.

maturitas, Reife: erumpit: audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.
est: quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.

maturo, beschleunigen: mortem: huic mortem maturabat inimicus? Cluent. 171.
res: reliquis .. de rebus constituendis, maturandis ... ad senatum referemus; Catil. II, 26.

maturus, reif, früh: alqd: „nondum erat maturum;“ Sest. 84.
iudicium: maturo iudicio ... condemnatur; Caecin. 7.
reditus: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24.
supplicium: ut ... ea (vox) ... supplicium maturius (illis) ferret; Verr. V, 147.

tempus: venit tempus ... ita maturum; Phil. VI, 19.

medeor, heilen, abhelfen, zu Hilfe kommen: capiti: cum capiti Sex. Roscii mederi debeam; Sex. Rosc. 128.
incommodis: qui ... eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26.
malo: huic (malo) pro se quisque nostrum mederi ... velle debemus; leg. agr. I, 26.
rebus: eis (rebus) maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154.
rei publicae: ut adflictae ... rei publicae quantum posset mederetur; Sest. 31. ei medentur rei publicae; ib. 135.
religioni: medemini religioni sociorum; Verr. IV, 114.
volneribus: qui ... volneribus mederi debeam; Quinct. 8. qui suis volneribus mederentur; Sex. Rosc. 91. quibus (volneribus) praeter te nemo mederi potest; Marcell. 24.

medicamen, Heilmittel: quod diceres vinolentis te quibusdam medicaminibus solere curari; Piso 13.

medicamentum, Arznei, Mittel: I. sum: non huic aerumnosissimo venenum illud fuisset, sed multorum medicamentum maerorum ,| laborum ||; Cluent. 201.
II. adfero: ut medicamentum, non venenum Diogenes adferret; Cluent. 53.
III. abigere: quod ... partum sibi ipsa medicamentis abegisset; Cluent. 32.
reddere: cum omnis eius comites iste sibi suo illo panchresto medicamento amicos reddidisset; Verr. III, 152.

medicina, Heilmittel, Arznei: I. sum: non ea est medicina; Sest. 135.
II, 1. adfero: singulis medicinam consilii atque orationis meae ... adferam; Catil. II, 17.
adhibeo: nonne fuit eo maior adhibenda medicina? dom. 12. ut ... aliquando medicinam adhiberetis rei publicae; Sest. 135.
exerceo: instructam ei continuo et ornatam Larini medicinae exercendae causa tabernam dedit; Cluent. 178.
facio: medicinae faciendae locus non erit; Quinct. 8.
reperio: nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.
retineo: eorum .. periculorum est in re publica retinenda medicina; Sest. 51.
2. egeo: nec .. eguissem medicina consulari; sen. 9.
III. depelli: qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43.
reducere: an ego ... dubitarem quin is me confectum consularibus volneribus consulari medicina ad salutem reduceret? Quir. 15.

medicus, Arzt: I. ait: quid ait medicus? Deiot. 18.
debent: quod medici nihil praeter artificium ... praestare debent; Cluent. 57.
facit: Strato ille medicus domi furtum fecit; Cluent. 179.
sunt: medici ... manus erant tuae; Verr. II, 27.
II, 1. adduco: ad quam cum adduxisset medicum illum suum; Cluent. 40.
corrumpo: Philippum medicum ... ab isto adulescente esse corruptum; Deiot. 17.
do: eum iudicem quem commodum erat, ... medicum suum dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores, eundem illum medicum Cornelium; ib. III, 54. hic tu medicum et haruspicem ... recuperatores dabis; ib. 137.
ingero: ingerebat iste Artemidorum Cornelium medicum; Verr. III, 69.
intromitto: medicum intromisit suum qui legato ... venas incideret; har. resp. 35.
quaero: quod in morbis corporis ... medicus nobilissimus ... quaeritur; Cluent. 57.
suborno: medicum indicem subornavit; Deiot. 17.
2. credo: id tibi et medico callido ... non credidit; Deiot. 18.
impero: ei medico ... imperasti; Piso 83.
elliptisch: medico Asiae milia iugerum; Phil. II, 101.
3. utor: utebatur medico non ignobili || medico ignobili ||; Cluent. 47. quo erat usus Oppianicus medico; ib. 176. qui .. medicis suis non ad salutem, sed ad necem utatur; har. resp. 35.
III. cohors: Cornelii medici et horum canum (cohors est); Verr. III, 28.
sententia: hominem innocentem ... de sententia scribae, medici ... condemnat; Verr. II, 75.
servus: „quod Habitum per servum medici veneno necare voluisset"; Cluent. 61.
IV. a: condemnari alios a medico et praecone praetoris; Verr. III, 66.

medimnum, Scheffel: I. est: cum esset medimnum HS XV, venissent autem decumae medimnum $\overline{\text{III}}$; Verr. III, 90. accipis .. HS XV pro medimno: tanti enim est illo tempore medimnum; ib. 174.
II, 1. debeo: ut ... totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112.
demo: demit de capite medimna DC; Verr. III, 77.
do: dant Bariobali medimna DCCCL, HS MD; Verr. III, 89. ut plus quam decem medimna ex iugero exararent, medimnum autem ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113. si ostendam minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114.
exaro: s. do; Verr. III, 113.
exigo: me amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; Verr. III, 114.
impero: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. II, 56.
sero: in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur; Verr. III, 112.
2. addo ad: ut ad med. DC HS XXX milia lucri ... civitas adderet; Verr. III, 84.
do in: ut in medimna singula dentur Apronio HS; Verr. III, 73. in medimna singula video ex litteris publicis tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173.
facio ex: ex hisce ternis medimnis ... quid lucri fiat, cognoscite; Verr. III, 115.
III. milia: tritici septem milia medimnum ... tollit; Verr. III, 54. Apronio dent lucri tritici medimnum $\overline{\text{XXXIII}}$; ib. 72. $\overline{\text{X}}$ medimnum potius addidissent quam HS $\overline{\text{IↃC}}$ postea; ib. ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum $\overline{\text{XXXIII}}$ et praeterea HS $\overline{\text{LX}}$; ib. 73. addicitur medimnum $\overline{\text{VIII}}$C; ib. 77. iubet in tabulas pro med. $\overline{\text{VIII}}$C referri $\overline{\text{VIII}}$D; ib. ut ad med. DC HS XXX milia lucri civitas adderet, hoc est tritici medimnum II milia; ib. 84. venissent .. decumae medimnum $\overline{\text{III}}$, hoc est HS $\overline{\text{XXXXV}}$; ib. 90. addicitur Venuleio tritici medimnum VIII milibus; ib. 99. cum decumae venissent agri Hennensis med. $\overline{\text{VIII}}$CC; ib. 100. $\overline{\text{L}}$ MED. HS $\overline{\text{L}}$ per deos immortalis! ib. 106. agri Leontini decumae tertio anno venierunt tritici medimnum $\overline{\text{XXXVI}}$; ib. 110. dico pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leontini; ib. 113. decumae $\overline{\text{XXXVI}}$ medimnum venierunt; ib. haec sunt ad tritici medimnum $\overline{\text{XC}}$, id est modium DXL; ib. 116. quoniam $\overline{\text{XC}}$ medimnum duximus; ib. s. I. est.
IV, 1. decidere: qui DCC medimnis decidere noluisset, mille promisit; Verr. III, 56. decidit HS XVI milibus et medimnis IↃCLIII; ib. 93. ut

in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 114. quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.

emere: emit agri Liparensis miseri ... decumas tritici medimnis ꟾↄↄ; Verr. III, 84. ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent; ib. 118.

vendere: cum eorum decumas medimnis DCCC vendidisses; Verr. III, 89. cum decumae c med. venissent; ib. 91.

2. ad: ad singula medimna multi HS binos ... cogebantur dare; Verr. III, 116.

in: semel civitatibus, HS xv in medimnum (vendidisti), iterum populo Romano, a quo HS xxi in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; Verr. III, 179.

pro: f. I. est.

mediocris, mäßig, ziemlich, mittelmäßig, unbedeutend: A. alqd: si in nobis essent saltem (haec) mediocria; Quinct. 2. cui ... mediocre obici nihil oporteat; Verr. I, 103.

argumentum: si hoc mediocre argumentum videri potest; Verr. III, 61.

auctoritas: si potentia est appellanda potius quam ... mediocris in bonis causis auctoritas; Milo 12.

benevolentia: me ... mediocri hominum benevolentia commoveri; prov. cons. 44.

certamen: quid? illam pugnam navalem ... mediocri certamine ... commissam arbitraris; Muren. 33.

commodum: quod commodum non mediocre rei publicae est; Verr. II, 6.

congressus: cum .. Sulla ... ne mediocri ||medico|| quidem sermone et congressu coniungeretur; Sulla 16.

coniunctio: nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae, ... alii mediocrem Phil. VIII, 20.

consilia: nolite arbitrari, mediocribus consiliis ... *; Muren. 80.

cupiditas: ille non mediocri cupiditate adripuit imperium; Ligar. 3.

cura: non est humano consilio, ne mediocri quidem .. deorum immortalium cura res illa perfecta; Milo 85.

decisio: re et veritate mediocrem et tenuem esse (decisionem) invenietis; Qu. Rosc. 38.

delicta: quae quemvis etiam mediocrium delictorum conscientia perculissent; Milo 64.

dolor: mediocrine tandem dolore eos adfectos esse arbitramini? Verr. IV, 132.

homo: mediocri in homine ne accidat providendum (est); prov. cons. 38. quod mediocres homines ... se scire profiteantur; Balb. 15.

iactura: hic mediocrem iacturam facere cupiebat; Quinct. 21.

inimicitiae: modo C. Fimbriam, C. Marium ... vidimus non mediocribus inimicitiis ac laboribus contendere; Verr. V, 181.

iniuriae: quid ego istius in eius modi rebus mediocris iniurias conligo? Verr. IV, 38.

labores: f. inimicitiae.

libidines: non .. iam sunt mediocres hominum libidines; Catil. II, 10.

metus: non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; Cluent. 25.

negotiatores: sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73.

odium: utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse; Planc. 71.

opes: hinc mediocris opes ... consecuti sumus; Phil. VII, 7.

otium: mediocre .. otium; Phil. XII, 27.

praeda: iste mediocri praeda contentus non erat; Quinct. 21.

praetor: qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor; Verr. V, 18.

quaestus: mediocri quaestu contentus esse non poterat; Quinct. 12.

res: non mediocris res ... latet; leg. agr. III, 12. ne mediocrem rem actam arbitremini; Phil. IV, 1.

sermo: f. congressus.

virtus: nisi vero hoc mediocri virtute effici potest; Rab. Post. 41.

vitium: non .. aliquo mediocri vitio tot ... vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.

voluptas: capiebam animo non mediocrem voluptatem; Planc. 1.

usus: usus mediocris (est); Balb. 1. non mediocrem in re militari usum ||in re militari||; Fr. A, III, 12.

B. impertio: cum mediocribus multis ... gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

mediocritas, Mittelmäßigkeit: I, 1. moderatus: omnis virtutes mediocritate quadam esse moderatas; Muren. 63.

2. in: non video ... in hac mea mediocritate ingenii quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

mediocriter, mittelmäßig, mäßig, wenig: adversor: illa ... mediocriter adversata tibi esse existimas? Muren. 47.

conqueror: esset non mediocriter conquerendum; Quinct. 59.

curo: qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit; Flacc. 64.

doctus: Postumo non ignoscam, homini mediocriter docto; Rab. Post. 23.

fero: quod ... mihi non mediocriter ferendum videtur; Verr. III, 95. me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B, VIII, 10.

labefacto: P. Scipio ... T. Gracchum mediocriter labefactantem statum rei publicae privatus interfecit; Catil. I, 3.

minor: numquam .. iste cuiquam est mediocriter minatus; Verr. V, 110.

pertimesco: id vero non mediocriter pertimesco; Quinct. 2.

sevoco: haud mediocriter de communi quodcumque poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.

versor: in qua (exercitatione dicendi) me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1.

meditatio, Ueberlegung: I. versor in: cum ista causa in ista meditatione versatur; Cluent. 82.

II. in: in ipsa cura ac meditatione obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2.

mediterraneus, mitten im Lande, binnenländisch: A. Henna: Henna mediterranea est maxime; Verr. III, 192.

homines: ad Centuripinos, homines maxime mediterraneos (hominem amandat); Verr. V, 70.

B. exigo a: ab hac (insula) haec frumentaria lucra tamquam a mediterraneis exigebantur; Verr. III, 85.

meditor, überlegen, vorhaben, denken, bedenken, part. überlegt: I. absolut: alqs: cum paratus meditatusque venisses; Quinct. 39. qui meditati ad dicendum ... venimus; Verr. I, 103. sed [..] paratus ad praedam meditatusque venire cupiebat; ib. II, 17.

accusatores: quae ... annos octo meditati accusatores conlegerunt; Cluent. 164.

II. mit Ergänzung: 1. Infinitiv: designatus alio voltu ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13. multos annos regnare meditatus ... quod cogitarat effecerat; Phil. II, 116.

2. indirecte Frage: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas; Piso 59.

qua ex syngrapha quid sis acturus meditere censeo; Phil. II, 95.

3. ad: ne forte ad hoc meditere; Verr. III, 188.

4. de: meditetur de ducibus hostium, quos accepta pecunia liberavit; Verr. I, 12. accedent consules ... multos mensis de rei publicae libertate ... meditati; Phil. III, 36.

III. **mit Object**: alqd: nihil feci ... non ... multo ante meditatum; har. resp. 3. noli ista meditari; Planc. 51. scriptum, meditatum, cogitatum attulisti; Phil. X, 6.

accusationem: simul atque candidatus accusationem meditari visus est; Muren. 43.

fugam: tu ut ullam fugam meditere? Catil. I, 22.

honores, imperia: supplete ceteros ... honores et imperia meditantis; Phil. XII, 14.

iustitium: iustitium illud concoctum atque meditatum est; har. resp. 55.

labores: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui; Catil. I, 26.

periurium: ut quam minimum dem illis temporis ad meditandum confirmandumque periurium; Verr. IV, 19.

scelus: attuleras domo meditatum et cogitatum scelus; Phil. II, 85.

supplicio: maiora .. in nos quam in hostem supplicio meditatur; Phil. XI, 3.

verba: non iuris iurandi, sed laedendi verba meditatur; Flacc. 11.

medius, mitten, mittlere, in der Mitte: A. **bei Substantiven**: alqs: qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat; Phil. X, 10.

alqd: neque quicquam esse medium; Phil. II, 31. cum inter bellum et pacem medium nihil sit; ib. VIII, 4.

aedes: quae (signa) in mediis aedibus sunt; Verr. I, 51.

aestas: tantum bellum ... media aestate confecit; imp. Pomp. 35.

arma: quod te aiunt ... ex mediis armis ... tamquam Palladium sustulisse; Milo 33.

cupiditates: Antonium ... in mediis iniuriis eius et cupiditatibus mors oppressit; Verr. III, 213.

cursus: medium quendam cursum tenebant; Vatin. 16.

forum: ut in medio foro sibi lecti sternerentur; Verr. III, 105. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae; ib. IV, 86. cum repente hominem ... in foro medio nudari ac deligari ... iubet; ib. V, 161. caedebatur virgis in medio foro; ib. 162. cum tu ... per medium *forum* scortum populare volitares; dom. 49. consuli P. Nasicae praeco Granius medio in foro ... inquit ..; Planc. 33.

gremium: quae (Aetolia) ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.

hostes: audieram ... clarissimos ... viros se in medios hostis ... iniecisse; dom. 64.

Ianus: L. ANTONIO A IANO MEDIO PATRONO; Phil. VI, 15. Ianus medius in L. Antonii clientela est? ib. patronus Iani medii; ib. VII, 16.

ignes: qui ... in medios se iniecit ignis; Scaur. 45.

iniuriae: s. cupiditates.

insidiae: ut huius ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata, mors sepulcro patris privata esse videatur; Cluent. 201.

insula: quod in media est insula situs (locus); Verr. IV, 106.

ius: versor in medio iure publico; dom. 34.

mors: hos ... ex media morte eripere ... ausus es; Verr. V, 12. habetis consulem ... ex media morte ... ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18.

oratio: cur non in media oratione mea consurgitis? Verr. III, 208.

pars: ne in extrema quidem aut media ... parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent. 185. mediam illam partem et turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94. alteri sunt e mediis C Caesaris partibus; Phil. V, 32.

potio: subita illa in media potione exclamavit; Cluent. 30.

res publica: isdem rebus est perturbatus homo longinquus, ... quibus nos in media re publica nati; Deiot. 10.

supplicium: ut homines servos ... e medio supplicio dimiserit; Verr. V, 13.

tela: cum inter media hostium tela versaretur; Phil. XIV, 36.

tempus: nonne vobis videor ... proximi (temporis) memoria medium illud tristissimum tempus debere? prov. cons. 43.

testimonium: ut repente consilium in medio testimonio dimitteret; Verr. V, 163.

vectigalia: teneo ... in mediis vectigalibus populi Romani ... furem; Verr. III, 137.

via: tres viae sunt ad Mutinam: ... media Cassia; Phil. XII, 22.

B. **allein: a. masc.** I. oderunt: summi, medii, infimi ... (te) oderunt; Phil. XIII, 45

II. a: cum a summis, mediis, infimis ... hoc idem fit; Phil. I, 37.

b. neutr. I, 1. incido: etsi incidamus .. media; Phil. II, 47.

praetereo: ut media praeteream; Phil. XII, 12.

2. pello e: proeliis „promulgatis pellitur e medio"; Muren. 30.

pono in: quae in medio posita sunt; div. Caec. 33. cum rem totam in medio posuissem; Verr. I, 29. rem in medio ponam; ib. V, 159. quae est .. in medio belli causa posita? Phil. VIII, 8.

procedo in: procedite in medium; Verr. II, 190. procedit in medium; ib. V, 94.

profero in: turpissimum illud facinus ... in medium protulit; Verr. a. pr. 29. direptionem ... in medium proferam; ib. IV, 115. non in medium proferenda (res erit)? ib. V, 179. quaestus forensis in medium proferebatur; Cluent. 101. litteras ad se ab amico missas ... in medium protulit; Phil. II, 7.

proicio in: homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit; Fr. B, VI, 1.

recedo de: recede de medio; Sex. Rosc. 112.

relinquo in: mulierem ... in medio relinquam; Cael. 48.

removeo de: multa palam domum auferebat, plura clam de medio removebat; Sex. Rosc. 23. decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. litteras .. communis de medio removere potuerunt; ib. clamabo litteras remotas esse de medio; ib. 177. quae remota de medio ... sunt; ib. 181.

sum in: tabulae sunt in medio; Verr. II, 104.

sumo de: sumpta (sunt) de medio; dom. 138.

tollo de: perfacile hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20.

venio in: venient in medium; Verr. II, 175.

voco in: rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77.

medius fidius: s. **dius** (18 St.) B. II, S. 140, a.

medulla, Mark: qui ... in medullis populi Romani ... haerebant; Phil. I, 36.

mehercule, mehercules: wahrlich, fürwahr: (vgl. **hercle,** IV, V (12 St.) B. II, S. 448, a): quae mehercule omnia ... impendere videntur; Quinct. 47. si mehercule haec tecum duo verba fecisses; ib. 53. vereor mehercule ne .. gravioribus utar verbis; ib. 57. diffidebam mehercule; ib. 77. ut mehercule ... quemvis com-

moveret; ib. 78. non mehercules verbum fecisses; Sex. Rosc. 58. neque mehercules hoc indigne fero; ib. 141. consistere mehercule vobis isto in loco non liceret; ib. 148. de te .. iam mehercule ... tecum loquar; div. Caec. 37. confirmo, vitam mehercule mihi prius quam vim defuturam; Verr. a. pr. 50. mehercule .. sic agamus; ib. I, 133. si mehercules ... faceres potestatem; ib. III, 32. non mehercule augendi criminis causa .. dicam; ib. 46. non mehercule haec ... crederem; ib. 62. uni mehercule huic civitati ... obsistere tua defensio non potest; ib. 74. quod mehercule .. mihi non mediocriter ferendum videtur; ib. 95. non mehercule quo vobis magis hoc persuadeatur; ib. 144. non mehercule hoc ... possum .. dicere audacius esse; ib. 169. verum mehercule .. dicam; ib. IV, 32. et mehercule ego antea ... mirari solebam; ib. 33. si mehercule ... ex his te laqueis exueris; ib. V, 151. malo mehercule id ... probari; ib. 153. sed mehercule ... nolo in hoc delecto consilio tantum flagitii esse commissum *videri*; ib. 173. bona mehercule *res* || fide ||; Tull. 36. hoc sequitur, ut familia M. Tulli concidi oportuerit? vix mehercule, ut corium peti; ib. 54. magna mehercules causa .. absolutionis ... haec est; Font. 36. si mehercule mihi ... optio detur; Caecin. 64. vix mehercule servis hoc eum suis ... probaturum arbitrarer; leg. agr. II, 22. quam mehercule ego [praeconi] huic ipsi luctuosam ... praedicationem futuram puto; ib. 48. servi mehercule mei si me isto pacto metuerent; Catil. I, 17. uno mehercule Catilina exhausto, levata mihi ... res publica videtur; ib. II, 7. numquam mehercule illius lacrimis ac precibus restitissem; Sulla 18. fecit me mehercule invito; Cael. 76. stipendio mehercule ... Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 17. non mehercules contumeliae causa describam quemquam; ib. 68. si mehercule vere quod accidit interpretari velis; Planc. 52. vix mehercule a Q. Mutone factum probari potest; Fr. B, V, 1.

mel, Honig: I. omitto de: omitto de melle; Verr. II, 183.

II. amphorae: non quaero unde cccc amphoras mellis habueris; Verr. II, 183.

vis: dico te ... vim mellis maximam Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

membrum, Glied, Theil: I, 1. interit: ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat; Phil. VIII, 15.

possunt: nam illa membra merere per se non amplius poterant duodecim aeris; Qu. Rosc. 28.

2. sum: otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra; Sest. 98. quae ego paulo ante fundamenta ac membra esse dixi; ib. 99.

II, 1. dissipo: quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra in eis locis ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.

distraho, divello: ut ab eis membra citius divelli ac distrahi posse diceres; Sulla 59.

divido: cum accusationis tuae membra dividere coeperit; div. Caec. 45.

restituo: membra, quae debilitavit lapidibus, ... restituere non potest; Flacc. 73.

2. utor: civitas sine lege suis partibus, ut nervis et sanguine et membris, uti non potest; Cluent. 146.

3. averto a: qui primus Antonii immanem ... crudelitatem ... a membris, et visceribus avertit; Phil. XIV, 25.

III. zum Satz: cum ... alii deligatum omnibus membris rapere ad se funibus (signum conarentur); Verr. IV, 95. cum .. Q. Scaevola ... mancus et membris omnibus captus ac debilis ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

memini, sich erinnern, gedenken, eingedenk sein, wissen: I. **absolut:** alqs: memini; Quinct. 55. Verr. I, 58. ut non auderet, sicut meministis, iterum dicere; Caecin. 28. cui dolet meminit; Muren. 42. meministis .., cum illius nefarii gladiatoris voces percrebruissent; ib. 50. ut si quid ipsi audistis ... de vi ... memineritis; Flacc. 13. parente P. Sestius natus est .. homine, ut plerique meministis, ... severo; Sest. 6. sicuti meminisse vos arbitror; Cael. 12.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** quae (adulescentia) qualis fuerit .. meministis; Verr. I, 32. si quae cohors et qui comitatus fuerit meministis; ib. III, 39. meminero quo animo et quo consilio ad causam publicam accesserim; ib. 164. meminerant .. omnes quantum in Albiano iudicio accepisset; Caecin. 28. qui qua fide ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. demiror meminisse te quid obiecerit C. Rabirio Macer; Rabir. 7. ut meminerim semper quae gesserim; Catil. III, 29. quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; Flacc. 65. in qua civitate res tantas gesserim memini; Sulla 28. nec quantum sibi permissum meminerit, sed etiam quatenus commissum sit; Rab. Post. 12. quid .. retineat per te meminit; Deiot. 35. ut meminissem quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2.

2. **accus. c. infin.:** meministine T. Roscium recusare? Sex. Rosc. 77. meministis me ita distribuisse initio causam; ib 122. meminerit se priore actione ... confessum esse; Verr. I, 12. meministis Qu. Varii testimonium ... C. Sacerdotis ... testimonio comprobari; ib. II, 119. meminero me non sumpsisse quem accusarem, sed recepisse quos defenderem; ib. 179. te memini censorias quoque leges ... tollere et commutare; ib. III, 16. cum multa tum etiam hoc me memini dicere; ib. IV, 147. memini Pamphilum ... mihi narrare; ib. 32. summam illi iudicio invidiam infamiamque esse conflatam, atque in hanc flammam recentem tum C. Iunium [...] esse iniectum memini; Cluent. 79. est .. sapientis iudicis [meminisse se hominem] cogitare tantum sibi a populo Romano esse permissum; ib. 159. fidem habitam esse meminisse (sapientis iudicis est); ib. non esse hoc dictum mementote; ib. 183. meministine me ante diem XII Kalendas Novembris dicere? Catil. I, 7. mementote non tam exercitum illum esse nobis quam hos ... pertimescendos; ib. II, 5. quem inauratum in Capitolio ... fuisse meministis; ib. III, 19. si eius ... illum filium esse memineritis; ib. IV, 23. ut meminerim me contra amici studium pro amici periculo dicere; Muren. 10. meministis fieri senatus consultum; ib. 51. mementote ... non audire vos testimonia; Flacc. 19. a quo saepe se et servatam et amplificatam esse meminisset; dom. 26. quis .. iam meminisset eum bene de re publica meritum? ib. 87. mementote ... verbo illo nefario temptatas auris nostras ... esse; har. resp. 55. in qua civitate ipse meminissem patrem huius M. Crassi ... vitam exhausisse; Sest. 48. memineram ... C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; ib. 50. meministis ... corporibus civium Tiberim compleri; ib. 77. quod .. nuper in columna ahenea meminimus post rostra incisum ... fuisse; Balb. 53. quod (Tusculanum) Q. Metelli fuisse meminerat; ib. 56. meministine, ... cum ad te ... cum L. Pisone venissem, nescio quo e gurgustio te prodire? Piso 13. cuius consilio ... illam ipsam urbem meminerant esse servatam; ib. 25. qui modo se civem esse meminerit; ib. 45. quid? vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? ib. 87. cum per hunc me eis conservatum esse meminerim; Planc. 69. hoc .. meminimus, ... P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3 § 1. quod illum in pontificatus petitione meminerat fuisse patricium; ib. 34. per quem tribunum virtutem consularem crudelissime vexatam esse meminisset; Milo 89. meminit .. sibi vocem praeconis modo defuisse; ib. 96. cuius omnem aetatem

in populi Romani bellis consumptam esse meminisset; Deiot. 6. adfectum illum quibusdam incommodis ... meminerant; ib. 8. a quo ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset; ib. 25. memini .. isdem fere verbis ad me te scribere; ib. 38. qui se civem esse meminisset; Phil. II, 16. haec tu cum per me acta meminisses; ib. 46. quod eam (patriam) a me servatam esse meminissent; ib. 60. ut te consulem esse meminisse deberes; ib. 85. cum se Brutum esse meminisset; ib. VI, 9. meminerant eius sententiis confixum Antonium; ib. XII, 18. memini Sex. Pompeium ... ad conloquium ipsum Roma venire; ib. 27. non meminit illum exercitum senatus populique Romani ... esse non suum; ib. XIII, 14. meministi me tibi respondere; Fr. B, VIII, 20.

3. **de**: de quibus (hominibus) meminisse possumus; leg. agr. II, 3. ne qui posset tantum ... de alicuius periculo meminisse, quantum vellet; Sulla 43. meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.

III. **mit Object**: 1. **Genetiv**: alicuius: ut ... [si meminerit (aliorum), oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. ipse sui meminerat; Verr. II, 136.

dignitatis, iuris: ut sui iuris dignitatisque meminisset; Verr. II, 73.

noctis: memini, .. memini neque umquam obliviscar noctis illius; Planc. 101.

2. **Accusativ**: alqm: quos innocentissimos meminimus; Verr. III, 191. memineramus Cinnam nimis potentem, Sullam postea dominantem; Phil. II, 108. Cinnam memini; ib. V, 17.

alqd si haec memineritis; Quinct. 36. ut praeterita meminisse ... videamur; imp. Pomp. 47. qui, quod in secundo capite scriptum est, non meminit in tertio; leg. agr. II, 26. hoc .. memento; Vatin. 6. id quod meminero; Piso 80. si id memineritis; Milo 11. parum est me hoc meminisse; Ligar. 35. multa memini; Phil. IV, 3. f. II, 2. Scaur. 3, 1.

avum: utinam .. avum tuum meminisses! Phil. I, 34.

bellum: summum quondam inter ipsos odium bellumque meministis; Phil. XI, 2.

beneficia: qui patriae beneficia meminerunt; Planc. 80.

conloquia: memini conloquia .. cum acerrimis hostibus; Phil. XII, 27.

contionem: quantam (contionem) meminisse non videor; Phil. IV, 1.

diem: meministis illum diem cum ... venit in templum; Sest. 62.

dissensiones: quas (dissensiones civilis) ipsi meministis; Catil. III, 24.

felicitatem: quam (felicitatem) ... meminisse ... de altero possumus; imp. Pomp. 47.

infamiam: acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere meminissent; Sest. 82.

iniurias: non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23.

odium: f. bellum.

pueritiam: quis non meminerit pueritiam tuam? Fr. B. XIV, III, 3.

sollicitudinem, timorem: tantam .. sollicitudinem bonorum, tantum timorem omnium in quo meminimus? Phil. I, 37.

memor, eingedenk: alqs: quod sua interesse putabant, se memores gratosque existimari; Verr. II, 172. ut ... memores beneficii esse videantur; leg. agr. II, 21. o ... materni (generis) vix memor! Piso 62. quod ... memor patriae fuisset; Phil. II, 27. est .. fidei ... nostrae declarare ... quam memores simus; ib. XIV, 29.

civis: o civem ... memorem sui nominis! Phil. III, 8.

dux: habetis ducem memorem vestri; Catil. IV, 19.

homo: non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris; Planc. 91.

mens: qui meritam dis immortalibus gratiam ... memori mente persolvunt; Planc. 80.

populus, senatus: eius .. in rem publicam meritorum senatum populumque Romanorum memorem fore; Phil. V, 41.

memorabilis, denkwürdig: cuius memorabilis ac divina virtus lucem adfert rei publicae; Phil. XIII, 44.

memoria, Gedächtniß, Andenken, Erinnerung, Zeit, Geschichte: I. **absolut**: 1. **Subject**: adest: libertatis memoria aderat; Phil. X, 8.

deest: C. Vergilio ... memoriam communium temporum ... defuisse; Planc. 96.

est: memoriam .. quid a quoque dictum sit omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. deinde recens memoria parentis; Font. 41. causam .. suscepisti antiquiorem memoria tua; Rabir. 25. recenti memoria scelerum; Catil. I, 22. multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103. nisi recenti memoria senatus auctoritatem huius indicii ... testatus essem; Sulla 41. cum ... esset eius rei frequens senatus et recens memoria testis; ib. 44. recentior .. memoria filii est; dom. 113. fuit in illo ingenium, ratio, memoria; Phil. II, 116. hinc ... patrum memoria et nostra; ib. III, 16. haec .. statua mortis honestae testis erit, illa memoria vitae gloriosae; ib. IX, 11. memoria bene redditae vitae sempiterna; ib. XIV, 32

excellit: quo magis ipsius memoria excelleret; Scaur. 33.

exstat: exstat memoria; Cluent. 62.

manet: dum istius hominis memoria maneret; Verr. II, 51. ne memoria maneat domestici doloris; Phil. V, 51.

moritur: cur vestrorum in nos beneficiorum memoria ... moriatur; sen. 3. ne suavissimi hominis memoria moreretur; Piso 93.

obfundit: † meum pectus memoria obfudit ||in memoriam meum pectus se effudit||; Marcell. 10.

potest: quae memoria ... tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24.

prodest: cui misero praeclari ... beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74.

respondet: f. potest.

reviviscit: postea quam ... reviviscere memoriam ... mei vidit; har. resp. 48.

suffragatur: ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; Planc. 1.

tenet: ut aliquando vos ... memoria mei ... teneret; Quir. 1.

valet: nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. quia valet apud nos clarorum hominum ... memoria; Sest. 21. valeat memoria; Balb. 49. valebat apud vos ... Milonis erga me ... meritorum memoria; Milo 34. tantum .. apud me grati animi fidelis memoria valuit; Marcell. 14.

videtur: ne aut oblivio mea aut memoria nimia videretur; Sulla 43.

vivit: quorum vivit immortalis memoria; Balb. 40.

2. **Ausruf**: o acerbam mihi .. memoriam temporis illius! Planc. 99.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abicio: se beneficio novo memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30. ut omnem populi Romani beneficiorum memoriam abiecerint; ib. VIII, 32.

amitto: neque ... Cn. Pompei memoriam amisimus; Deiot. 12.

amplector: haec (adversaria) parvi temporis memoriam ... amplectuntur; Qu. Rosc. 7.

antepono: memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44.

colo: memoriam vestri beneficii colam; Quir. 24.

committo: en (cui) memoriam mortui sodalis (committas); Verr. I, 93.
consecro: tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur; Verr. IV, 69.
consequor: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.
constituo: ex qua (Asia) ... memoria generi ... constituta est; Muren. 12.
declaro: eodem monimento declarari et virtutem suorum ... et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35.
defigo: ut ... omnem memoriam temporum praeteritorum ... in hoc uno iudicio positam esse et defixam putetis; Flacc. 3.
definio: neque est excusatio ... memoriam beneficii definire; Quir. 23.
deleo: s. **deleo** memoriam (5 St.) B. II, S. 58, b.
depono: depono memoriam doloris mei; Cael. 50.
detestor: omnes memoriam consulatus tui ... a re publica detestantur; Piso 96.
eruo: ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.
excito: vestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationem excitate; Sest. 11. audetisne excitare tanti flagitii memoriam? Cael. 71.
exstinguo: ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam exstingueret; Milo 73.
flagito: est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8.
foedo: memoriam *iuventutis* suae ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.
imploro: memoriam tuam implorat; Deiot. 42.
incendo: qui memoriam publicam suis manibus incendit; Cael. 78.
obruo: iste parentum nomen, sacra, memoriam ... Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.
perhorresco: neque illius diei memoriam perhorrescit; Phil. XIII, 31.
pono: s. defigo.
postulo: quibus pro tantis rebus ... nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; ib. IV, 23.
prosequor: cum in singulis versibus populus Romanus ... Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.
quaero: haec ... officiorum memoriam et gratiam quaerunt; Planc. 93.
recito: recito memoriam perfuncti periculi; Sest. 10.
recordor: quoad longissime potest mens mea ... pueritiae memoriam recordari ultimam; Arch. 1.
reddo: eis ... maiores nostri ... diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4.
refero: Antonii commemoratio memoriam Sullae rettulisset; Sulla 37.
refrico: cum .. illam pulcherrimi facti memoriam refricat; Phil. III, 18.
relinquo: ut Siculis omnibus iucundam ... memoriam quaesturae .. relinquerem; div. Caec. 2. ne aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.
renovo: eiusdem animi atque ingenii est ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16. totiens renovetur memoria per me inventae salutis; Sulla 83. qui suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; Quir. 8. Deciorum ... per hunc praeclarum virum memoria renovata est; Phil. XIII, 27.
repeto: si ... repetere memoriam religionis videbor; Verr. IV, 105. repete illius temporis memoriam; Deiot. 20.
replico: ut ne replices annalium memoriam; Sulla 27.
repraesento: quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei; Sest. 26.
retineo: memoriam Milonis retinebitis; Milo 101.
supero: qui ... antiquitatis memoriam virtute superavit; imp. Pomp. 27. ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari? Sulla 45.
testor: de his tantum mihi dicendum putavi, quod satis esset ad testandam omnium memoriam; Sulla 82.
tollo: cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus ... arbitror oportere; Quinct. 70. P. Africani ... memoriam virtutis ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78. sustulisti ... memoriam foederis; ib. V, 50. quae ... memoriam nominis ... sustulisset; Cluent. 32. ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ... tolleretur; dom. 114. sublata memoria et gratia; Planc. 81.
tueor: quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui? Verr. IV, 80.
usurpo: rerum gestarum memoriam usurpari coëgit; sen. 37.
2. **Dativ:** commendo: quae (res est gesta) commendatior hominum memoriae sempiternae? Phil. II, 32.
mando: ut quid pollicitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 36. mandate hoc memoriae; Milo 78. sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi; Phil. III, 21. qui hoc litteris memoriaeque mandavit; ib. XIV, 37.
prodo: quin etiam hoc memoriae proditum est; Verr. IV, 103. quod iam nationibus exteris ... falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41. quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134. doctissimi homines memoriae prodiderunt, eum ... liberatum (esse); Milo 8. ad quam causam etiam Appium illum ... delatum esse memoriae proditum est; Phil. I, 11. si non intellegis ... hoc memoriae prodi; ib. II, 54. ne memoriae posteritatique prodatur ... propter eiusdem salutem (populum Romanum) redisse ad togas; ib. XIV, 3.
relinquo: liberis .. nostris satis amplum patrimonium ... memoriae nostrae relinquemus; dom. 146.
trado: quid attinet ... memoriae tradere litterarum vetustatem? Qu. Rosc. 6. quid, Ser. Galbam — nam traditum memoriae est — nonne proavo tuo ... populus Romanus eripuit? Muren. 59. quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae sempiternae; Phil. XIII, 40.
3. **mit Präpositionen:** (vgl. V, 2. ad): cognosco ex: nihil ex omnium saeculorum memoria tale cognovi; Phil. IV, 3.
conquiro ex: cum iste omnis ... verborum acerbitates non ex memoria vestra, ... sed ex annalium monumentis ... conquisierit; Rabir. 15.
converto ad: cum .. eum ad domestici exempli memoriam ... convertisset; Sest. 130.
depono ex: ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.
dilabor de: *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.
dissemino in: ego .. omnia, quae gerebam, ... spargere me ac disseminare arbitrabar in vobis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.
evello ex: Opimii .. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70. quos nemo est quin ... ex memoria ... evellendos putet; Sest. 33. cuius totus consulatus est ex omni monimentorum memoria evolsus; Phil. XIII, 26.
permaneo ad: cuius usque ad nostram memoriam nomen invictum ... permanserit; imp. Pomp. 54.
pertineo ad: ad posteritatis memoriam pertinere arbitror; Phil. IX, 7.

pono in: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita (mercede virtus) laetetur; Phil. V, 35. vita ... mortuorum in memoria est posita vivorum; ib. IX, 10.

propugno pro: testor me pro illorum fama gloria, memoria non secus ac pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

recido in: ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; Phil. XIII, 19.

redeo in: discedens in memoriam rediit Quinctius; Quinct. 57. redite in memoriam, .. quae libido istius in iure dicendo fuerit; Verr. I, 120.

redigo in: qui .. tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram te domi P. Lentuli esse educatum? Phil. II, 18.

refero ad: atque haec ego ad memoriam vetustatis ... referri volo; Verr. V, 84.

remaneo ad: quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis ... remansit; imp. Pomp. 54.

reservo ad: ille ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59.

revoco ad: revocarem animos vestros ad Mithridatici belli memoriam; Flacc. 60.

spargo in: f. dissemino in.

sum in: nisi forte veri simile est P. Sullae nomen in memoria Cassio non fuisse; Sulla 37.

sumo ex: quid .. quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27.

taceo de: f. II, 1. flagito.

III **nach Adjectiven:** 1. dignus: ut eius oratio ... memoria dignam iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem ... praescribere (videretur); Sest. 14. ut memoria dignum (auctorem) non putarit; Planc. 57.

2. (vgl. V, 2. ad). diligens in: et tu in Caesaris memoria diligens? Phil. II, 110.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: me ... memoriae temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis; leg. agr. II, 2.

bella: qui ad omnia nostrae memoriae bella conficienda divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42.

deus: princeps P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, fortunae, memoriae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. P. Lentulus consul, parens, deus, salus nostrae vitae, fortunae, memoriae ... iudicavit; Quir. 11.

lumen: ut .. omittam ... cuius tantae importunitatis (fuerit) ... omnis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15.

parens: f. deus.

princeps: cum ... Cn. Pompeius, ... omnis memoriae facile princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5.

salus: f. deus.

testimonium: M. ille Lepidus ... non solum memoriae testimonio, sed etiam annalium litteris ... laudatus est; prov. cons. 20. hanc (praedicationem) memoriae potius quam vocis testimonio conservemus; Phil. XI, 35.

2. **Ablativ:** adulescens: Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam primum Caesar, adulescens summa pietate et memoria, parentis sui? Phil. XIII, 47.

3. **mit Präposition:** exempla ex: exspectant ei, qui audiunt, exempla ex vetere memoria ex monumentis ac litteris; Verr. III, 209. cum exemplis uterer multis ex omni memoria antiquitatis; Caecin. 80.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** ali: memoria vestra .. res nostrae alentur; Catil. III, 26.

celebrari: nos etiam hostem litteris nostris et memoria videmus esse celebratum; Sest. 142.

commovere: ut memoria patris animos imperitae multitudinis commoverem; Verr. I, 151.

complecti: esset magnum, tantam causam ... memoria complecti; div. Caec. 39.

comprehendi: id ... hominum memoria non comprehendatur; Cluent. 140.

consequi: nullo modo possum omnia istius facta .. memoria consequi; Verr. IV, 57.

consolari: quae (ratio) brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur; Milo 97.

defendere: amplissimis donis ornati aditus Iovis Optimi Maximi ... M. Scaurum *apud vos memoria huius munificentiae ... ab omni avaritiae ... suspicione defendunt;* Scaur. 47.

dicere: nihil .. umquam audivi quod mihi de iure subtilius dici videretur, nihil memoria maiore de exemplis || de memoria maiore ||; Balb. 2.

docere: hoc .. memoria multorum firmabo ac docebo; har. resp. 30.

excitari: magnis excitantur praemiis ac memoria hominum sempiterna || excitata sunt pr. ad mem. hom. semp. ||; Rab. Post. 42.

firmare: f. docere.

includi: quae (laus) gratissima memoria omnium civium inclusa nondum publica auctoritate testata est; Phil. X, 7.

notari: ut illius facinoris memoria || facinus memoria, f. memoriae || et nomine loci notaretur; dom. 101.

oblitterare: publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.

obstringi: cui non sim obstrictus memoria beneficii sempiterni; Planc. 2.

persequi: quos sciebam memoria ... facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42.

prodi: quod est proditum memoria ac litteris; Verr. I, 47.

propulsari: id ego vestro bonorumque omnium auxilio memoriaque tantorum periculorum ... a me ... facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22.

prosequi: quae (litterae) eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur; Phil. II, 33. senatus sapientis est, grata eorum virtutem memoria prosequi; ib. XIV, 30.

refricare: cum cinis patriae ... animum memoria refricare coeperat; Sulla 19.

retinere: neque plura .. dici possunt, quam populus Romanus memoria retinet; Sex. Rosc. 33. id .. memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19.

superior: hominem ... superiorem ... meorum temporum memoria; Planc. 30.

sustinere: putasne te posse ... tot res ... memoria, consilio, ingenio sustinere? div. Caec. 37.

tenere: sic me ipsum egisse memoria tenetis; Verr. I, 29. memoria tenetis Artemidorum Aetnensem ... publice dicere; ib. III, 105. tenetis memoria quid responderit; ib. IV, 17. quorum non nulli etiam illum diem memoria tenebant; ib. 77. memoria tenetis ... quam valde universi admurmuraverint || admurmuraverunt ||; ib. V, 41. vos .. memoria teneatis non mihi hoc esse propositum; Cluent. 30. memoria teneo Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; ib. 32. haec L. Philippum saepe in senatu confirmasse memoria teneo; leg. agr. II, 42. memoria tenetis ... compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19. quaero abs te teneasne memoria, ... te vix ... extremum adhaesisse? Vatin. 11. teneasne memoria tibi in conventu Puteolis manus esse adlatas? ib. 12. vos ... animis ac memoria tenetote; Balb. 17. memoria teneo qualis T. Ligarius quaestor urbanus fuerit; Ligar. 35. tenesne memoria praetextatum te decoxisse? Phil. II, 44. Q. Scaevolam augurem memoria teneo ... facere omnibus conveniendi potestatem sui; ib. VIII, 31. tenete vestra memoria; ib. XIV, 3. memoria tenent me ... principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. memoria teneo, ... hominem dis ... perinvisum ... causam lege Varia de maiestate dixisse; Fr. B, VI, 29.

vigere: quae (vita) vigebit memoria saeculorum omnium; Marcell. 28.

Zeit: sciebam ... non nullos memoria nostra pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17. totiens ... hac memoria (Siculi senatum adierunt); ib. II, 146. tot homines nocentis ... et vestra et superiorum memoria scitis esse; ib. III, 64. nostra patrumque memoria cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt, tamen aratorum interitio facta nulla est; ib. 125. qui ... nostra memoria bella cum populo Romano acerba ... gesserunt; Font. 12. quod persaepe et nostra et patrum memoria sapientissimi iudices de clarissimis nostrae civitatis viris dubitandum non putaverunt; ib. 23. quod .. tempus fuit aut nostra aut patrum nostrorum memoria quo haec ... non fuerit? Muren. 72. nostra memoria senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant; sen. 31. qui hac hominum memoria tertius ante me consularis ... expulsus est; sen. 38. C. Marii, qui, ... hac vestra patrumque memoria, tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam, ... dissimilis fuit ratio; Quir. 7. quorum uterque nostra memoria ... alter Oresten, alter Pisonem adoptavit; dom. 35. C. Atinius patrum memoria bona Q. Metelli ... consecravit; ib. 123. ut nostra memoria primum Italici belli funesta illa principia ... praedixerint; har. resp. 18. quod .. sacrificium ante P. Clodium nemo omni memoria violavit; ib. 37. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; Sest. 36. multa .. nostra memoria ... fuerunt in ea contentione; ib. 103. nonne vobis videor ... proximi (temporis) memoria medium illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere? prov. cons. 43. multi .. superiore memoria cives Romani ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. recentiore .. memoria superior Africanus, T. Flamininus ... tantas res gesserunt; Phil. V, 48. memoria mea praestantissimum ... consulem (eum esse dico); ib. VII, 6.

2. **Präpositionen:** ad: ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodendae (mihi datum esse); Verr. V, 36. quam (Karthaginem) P. Africanus ... ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5. eandem .. diem intellego ... propagatam esse ... ad memoriam consulatus mei; Catil. III, 26. quem (diem) P. Lentulus mihi ... natalem constituit ad sempiterni memoriam temporis; sen. 27. omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? dom. 43. huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; ib. 87. ut domus M. Tullii Ciceronis cum domo Fulvii Flacci ad memoriam poenae publice constitutae coniuncta esse videatur; ib. 102. hanc ... porticum esse patiemini ... doloris mei defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? ib. 103. ut esset indicium oppressi senatus ad memoriam sempiternam turpitudinis; ib. 112. cuius ego nuper in Macedonia vidi vestigia ... fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; Sest. 13. o diem illum ... ad posteritatis memoriam gloriosum! ib. 27. ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur ad memoriam posteri temporis sempiternam; ib. 129. quarum (libidinum) acerbissimum exstat iudicium .. ad insignem memoriam turpitudinis; prov. cons. 6. sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur ||sermo — virtutem celebret, quod sermone — posterum celebretur, quod sermone — virtutes celebrentur||; Rab. Post. 2. *te* delectat ... imago ipsa ad posteritatis memoriam prodita; ib. 16. prope ad immortalitatis ... memoriam consecrantur; Milo 80. an illa non gravissimis ignominiis ... huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? Phil. V, 17. quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; ib. IX, 4. quae (statua) ... ad tantae familiae memoriam sola restat; ib. 5. reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit ... monimentis ad omnem memoriam commendata; ib. 10. quae (exstructio) sit ad memoriam aeternitatis ara Virtutis; ib. XIV, 34. ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium; ib. 38.

causa: si quid memoriae causa rettulit in libellum; Phil. I, 19. ut ... montem illum ... aeternae memoriae causa consecrarent; Fr. B, VI, 24.

cum: ut M. Aemilius ... cum patris memoria ... vanissimae genti ... condonetur; Scaur. 45.

ex: ex memoria vobis .. quid senatus censuerit exponam; Catil. III, 13. quem unum ex omni memoria sceleratissimum ... fuisse accepimus; Scaur. c. 2 § 5.

in: quid optabilius (mihi potuit accidere) ... in memoriam mei nominis sempiternam? Vatin. 8. quod ... in omni memoria est ||sit|| omnino inauditum; ib. 32.

post: s. **homo,** IV, 1. memoria (19 St.) B. II, S. 495.

propter: quem haec communis nostrorum omnium patria propter recentem summi beneficii memoriam complexa teneat; Flacc. 5 (Z. 32). cum dictatoris nomen ... propter perpetuae dictaturae recentem memoriam funditus ex re publica sustulisset; Phil. I, 4. sunt ... propter memoriam rerum, quas gesserunt, ... nimis feroces; ib. XII, 29.

memoriter, auswendig: memoriter respondeto ad ea; Vatin. 10.

memoro, erwähnen: ubi ea, quae dico, gesta esse memorantur; Verr. IV, 107.

mendacium, Lüge: I, 1. est: quod ... impunitum in maledicto mendacium (est); Planc. 30.

2. sum: magnum crimen et impudens mendacium; Cluent. 168. non illud quidem modestum, sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69.

II, 1. accommodo: ad tempus eius mendacium vestrum accommodavistis; Cael. 17.

conflo, duco: unde hoc totum ductum et conflatum mendacium est? Qu. Rosc. 48.

obtineo: ut omnes intellegant non ad obtinendum mendacium ... auctoritatem adiuvare; Quinct. 76.

redarguo, refello: hominis non esset ... refellere et redarguere nostrum mendacium; Ligar. 16.

2. propono: laus, merces ... proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12.

3. consto ex: non ... ex ... mendaciis constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

delitesco in: non in aliquo impudenti mendacio delituisse; Balb. 5.

facio ex: qui esset totus ex fraude et mendacio factus; Cluent. 72.

perduco ad: hic non maiore ||minore|| religione ad periurium quam ad mendacium perduci consuevit; Qu. Rosc. 46.

III. adsuetus: laudanda est ... vicinitas ... non adsueta mendaciis; Planc. 22.

conscius: ut tot viros primarios velim ... esse temeritati et mendacio meo conscios; Verr. IV, 124.

IV. latebra: latebra mendacii; Fr. A, III, 5.

V, 1. contaminare: per me ego veritatem patefactam contaminarem aliquo mendacio? Sulla 45.

esse: si honesto ... mendacio saluti civi calamitoso esse vellemus; Ligar. 16.

fallere: „improbi .. hominis est mendacio fallere"; Muren. 62.

tegere: quod ne mendacio quidem tegere possis; Quinct. 81.

2. cum: cum mendacio, si voltis, gloriemini per me licet; Ligar. 25.

mendax, lügnerisch: A. alqs: Nicostratus quidam fidelis Oppianici servolus, percuriosus et minime mendax, multa dicitur domino renuntiare

solitus esse; Cluent. 175. Karthaginienses fraudulenti et mendaces non genere; leg. agr. II, 95.
B, 1. constituo: haec eadem (poena) mendaci constituta est; Qu. Rosc. 46.
2. interest inter: quid interest inter periurum et mendacem? Qu. Rosc. 46.

mendicitas, Dürftigkeit, Armuth: I. consequitur: ut omnis animi cruciatus et corporis etiam egestas ac mendicitas consequatur; Catil. IV, 10.
imminet: huius mendicitas ... in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20.
venit: ad quem mendicitas (venerit); Sex. Rosc. 88.
II. emergo ex: qui in eo magistratu ... emerseris ex mendicitate; Vatin. 28.
sum in: hunc in summa mendicitate esse; Sex. Rosc. 86.
III. consortes: fratres .. consortes sunt mendicitatis; Flacc. 35.
pastus: qui ... vexaret urbis ... ad praesentem pastum mendicitatis suae; Phil. XI, 4.

mendicus, arm: A. alqs: si mendicissimi (sint), divites esse; Muren. 61.
B. facio ex: viderunt .. ex mendicis fieri repente divites: Phil. VIII, 9.

mendosus, fehlerhaft: cur servus ... in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; Verr. II, 188.

mendum, Fehler: quod mendum ista litura correxit? Verr. II, 104.

mens, Verstand, Sinn, Gesinnung, Geist, Charakter, Ueberlegung, Ansicht, Meinung, Absicht: I. **Subject**: adipiscitur: nisi hoc mirum est, ... si id mens humana adepta non sit; Sex. Rosc. 131.
concidit: quis est qui existimare possit huic novo pontifici non ... mentem debilitatam metu concidisse? dom. 135.
confligit: mens sana cum amentia ... confligit; Catil. II, 25.
consentiunt: ut nostrae mentes ... cum populi Romani voluntatibus consentiant; Muren. 1.
consistit: ut neque mens neque vox ... consisteret; dom. 139.
debet: huic facinori tanto tua mens liberalis conscia ... esse non debuit; Cael. 52.
est: quae mea mens in suscipienda causa fuit; Verr. V, 188. multis aliis de causis virorum bonorum mentes divinae mihi atque aeternae videntur esse; Rabir. 29. quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29. quorum et mentes et res sunt perditae; har. resp. 53. mihi .. hoc propositum est, ostendere omnia consilia P. Sestii mentemque totius tribunatus hanc fuisse; Sest. 31. est ... una mens; Scaur. 41. quaecumque mens illa fuit; Rab. Post. 21. quae tua mens? Ligar. 9. quae mens (est tua)? Phil. X, 3. quorum ea mens idque consilium est; ib. XIV, 3. f. II, 1. video.
excidit: voltus, oratio, mens denique excidit; Verr. I, 141.
incidit: quocumque non modo mens, verum etiam oculi inciderunt; Scaur. 46.
inclinant: quocumque nostrae mentes inclinant; Catil. IV, 6.
intuetur: M. Bruti ... tota mens libertatem populi Romani intuetur; Phil. X, 23.
obsistit: sceleri ac furori tuo non mentem aliquam, ... sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.
potest: mentes .. hominum audacissimorum ... ne vobis nocere possent ego providi; Catil. III, 27. quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1. quorum mentes angustae, humiles, pravae, oppletae tenebris ac sordibus, nomen ipsum consulatus ... nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10. ut ea vix cuiusquam mens ... capere possit; Marcell. 6.
providet: contra quem multum tua mens (providit); Muren. 81.
sentiunt: (ut) alii (dicerent) .. mentis maxime sapientium ... virorum ... sentire ac vigere; Sest. 47.
suscipiunt: hoc vestrae mentes ... sibi suscipient; Font. 32.
vigent: f. sentiunt.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adhibeo: adhibete ... mentis vestras; har. resp. 20.
adlicio: quod ais nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi dignitate; Muren. 76.
averto: qui mentem optimi ac fortissimi viri ... a defensione meae salutis averterant; Sest. 67. etiamsi omnem mentem lubido averterat; Fr. B, XIII, v. 3.
caeco: qui largitione caecarunt mentis improborum; Sest. 139.
cerno: cuius mentem ... cernimus; Marcell. 10.
commoveo: quae (causa) Oppianici ... mentem maxime commovebat; Cluent. 44. hic mihi parumper mentis vestras .. commovere videor; leg. agr. II, 49.
confero: quonam suas mentis conferent? Sest. 95.
confirmo: vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare, improborum reprimere potestis; Sest. 147.
conformo: animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam; Arch. 14.
converto: quo vos ipsa causa ... cogit animos mentisque convertere; Sulla 69.
depono: cum in gremiis mimarum mentum mentemque deponeres; Phil. XIII, 24.
do: utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. hic di immortales ... mentem illi ... dederunt; Milo 88.
erigo: erigite mentis aurisque vestras; Sulla 33.
flecto: ceterorum omnium mentis oculosque flectebant; dom. 59. qui ... ab omni studio ... Poenorum mentis suas ad nostrum imperium ... flexerunt; Balb. 39.
guberno: si veteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur; Phil. X, 19.
impedio: viri mentio ... mentem dolore impedivit; Cael. 60. f. opprimo; Piso 43.
incito: cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; Sest. 117.
inflammo: in quos propter eorum crudelitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61.
inicio: cui primum mentem iniecit; Milo 84.
introspicio: penitus introspicite ... Lentuli ceterorumque mentis; Sulla 76.
muto: muta .. istam mentem; Catil. I, 6. postea quam rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; prov. cons. 25.
occupo: tanta superstitio ex istius facto mentis omnium Siculorum occupavit; Verr. IV, 113. fatalis quaedam calamitas .. videtur .. improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17.
oppleo: f. I. potest; sen. 10.
opprimo: cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset; Cael. 59. quorum mens fuerit oppressa praemio; Piso 30. impedita et oppressa mens; ib. 43.
permoveo: gravis .. illa est ... facultas ... posse consilio atque oratione et senatorum et populi ... mentis permovere; Muren. 24. vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62.
perspicio: qui omnium mentis ... maxime perspiciunt; imp. Pomp. 70. populi Romani perspiciunt eandem mentem; Flacc. 96.
placo: iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23. si

certorum hominum mentis ... placare possumus; Balb. 62.

pono: mens ... civitatis posita est in legibus; Cluent. 146.

recreo, reficio: vester ... conspectus iste reficit et recreat mentem meam; Planc. 2.

reperio: ut vestrae quoque mentes ... optimo cuique infestissimae atque inimicissimae reperiantur; Flacc. 94.

reprimo: f. confirmo.

revoco: neque meam mentem non domum saepe revocat exanimata uxor; Catil. IV, 3.

sano: ut ... novem hominum perditissimorum poena ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.

satio: ne absens quidem luctu meo mentis eorum satiare potui; dom. 58. quod ... non sanguine ... crudelissimi inimici mentem ... satiavit; Milo 58.

servo: si illius diei mentem servare potuisses; Phil. II, 90.

suscipio: dis ... ducibus hanc mentem ... suscepi; Catil. III, 22.

sustento: quae (spes) fortium civium mentis ... sustentet; Flacc. 2.

tego: quae (tabella) frontis aperit hominum, mentis tegit; Planc. 16.

terreo: istius vaecordissimi mentem ... terrebant; dom. 141.

testor: equidem et C. Marii et ceterorum virorum ... mentis ... testor me pro illorum fama ... propugnandum putare; Rabir. 30.

verso: ad omnem malitiam et fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70.

video: proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84.

volnero: quorum mentis sensusque volneras; Catil. I, 17.

2. **Genetiv**: sum: hic si mentis esset suae; Piso 50.

3. **Dativ**: figo: quae (memoria) dum erit vestris fixa mentibus; Catil. IV, 23.

inuro: tantum homines impios ... inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat; dom. 92.

mando: ea penitus animis vestris mentibusque mandate; Catil. I, 27.

occurro: facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17.

offero: si nunc horum te offeras mentibus; Scaur. 49.

praebeo: tu iudicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.

praefero: vos ... clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40.

respondeo: eorum hominum ... mentibus pauca respondebo; Catil. I, 29.

4. **Ablativ**: nascor, sum: hic ea mente, qua natus est; Milo 101. si sana mente esset; Phil. II, 51.

5. **mit Präpositionen**: converto ad: ut dolerent boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem voluntatemque esse conversa; har. resp. 41.

deduco a: quorum scelerum poenis ... a mente consilioque deducitur; Verr. I, 7.

defigo in: quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris ... defixit; prov. cons. 8.

deturbo de: sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

dissideo a: subire ... iniuriam malui quam .. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; prov. cons. 41.

figo in: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

haereo in: quae (memoria) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.

impello in: nisi eum di immortales in eam mentem impulissent; Milo 86.

interest inter: quid interest inter mentis hominum et cogitationes! Verr. V, 35.

maneo in: animo .. hostili ... in pristina mente mansit; Sest. 58.

permaneo in: si ... in eadem mente permanent; Catil. II, 11.

repudio a: cuius (matris) vota et preces a vestris mentibus repudiare debetis; Cluent. 201.

tollo ex: ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 114.

venio in: ei venit in mentem potestatis; Quinct. 6. unde istud vobis suspicari in mentem venerit; Sex. Rosc. 58. cum in mentem veniret ei, resideret; ib. 59. tibi in mentem veniat facito; ib. 74. venit .. mihi in mentem oris tui; ib. 95. qui ei venit in mentem praedia concupiscere? ib. 105. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. quae vobis in mentem venire certo scio; Qu. Rosc. 24. quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? ib. 35. at .. forsitan hoc tibi veniat in mentem, repromisisse Fannium Roscio; ib. 38. in mentem tibi non venit quid negotii sit ..? div. Caec. 27. illius mihi temporis venit in mentem; ib. 41. ex quo mihi venit in mentem dicere; Verr. a. pr. 41. fac tibi paternae legis [..] veniat in mentem; ib. 51. non dubito quin ... in metu periculoque tuo tuorum tibi scelerum veniat in mentem; ib. I. 47. quod cuivis venisset in mentem; ib. 136. id ei postridie venit in mentem; ib. II, 42. mirabantur omnes hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64. facite ut vobis triennii totius veniat in mentem; ib. 184. Metello divinitus hoc venit in mentem; ib. III, 45. nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? ib. 131. hic tibi in mentem non venit iubere? ib. IV, 28. cui ... quicquam illorum venisset in mentem; ib. 33. quo cruciatu sit adfectus venire in mentem necesse est omnibus; ib. 87. venit .. mihi fani, loci, religionis illius in mentem; ib. 110. venit in mentem non esse vitandum illum nobis conventum et locum; ib. 138. venit .. mihi in mentem ... quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. numquam tibi venit in mentem, non tibi idcirco fasces ... et tantam imperii vim ... datam (esse); ib. 39. cum mihi Tyndaritani illius venit in mentem, cum Segestani; ib. 124. numquamne tibi iudicii ... venit in mentem? ib. 144. venit mihi in mentem M. Catonis; ib. 180. M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem, ut portorium vini institueret; Font. 19. id quod ipsi .. mulieri veniebat in mentem; Caecin. 15. an non in mentem vobis venit omnibus illius hoc munus esse? ib. ut vos iudicetis huius rei ius atque actionem in mentem maioribus nostris non venisse; ib. 40. veniunt in mentem mihi permulta; ib. 55. quod vobis venire in mentem profecto necesse est, nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; ib. 70. quae tibi in mentem non veniunt; ib. 98. cui quod opus sit ipsi veniat in mentem; Cluent. 84. cui nihil in mentem venit; ib. quod stulte alteri venit in mentem; ib. qui vobis in mentem venit haec appellare iudicia? ib. 122. mihi .. venit in mentem quid dici possit; ib. 183. non venit in mentem primum orationem Stratonis conscribere de furto; ib. 184. venit .. mihi in mentem ... Tiberium et Gaium Gracchos plebem in agris publicis constituisse; leg. agr. II, 10. hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem, populum Romanum universam privare suffragiis; ib. 117. si Rullo potuisse in mentem venire arbitramini; ib. 23. cui post eos consules Sullam dictatorem fuisse in mentem venire non posset; ib. III, 6. cum mihi patriae ... veniebat in mentem; Sulla 19. Cassio ... huius in mentem venire potuisse; ib. 38. quod si tibi tum ... omnia in mentem venire potuissent;

dom. 129. ne hoc quidem tibi in mentem veniebat, ... haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse? har. resp. 26. nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi tantamque eversionem civitatis in mentem subito ... venire potuisse; ib. 55. si tibi in mentem modo venit; Vatin. 19. homini tam ingenioso ... non venisse in mentem, rem tanti sceleris ignotis ... servis non esse credendam; Cael. 53. mihi .. numquam venerat in mentem furorem ... optare vobis; Piso 46. mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem; Planc. 2. qui .. tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram? Phil. II, 18. qui istuc tibi venit in mentem? ib. 40. quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! ib. XIV, 51.

versor in: homo ... coepit in eius modi mente et cogitatione versari; Cluent. 69. cui non locus ipse ... in mente versetur; Planc. 81.

III. **nach Adjectiven:** 1. compos: si tuae mentis compos fuisses; Piso 48. an mentis [es] compos? Phil. II, 97.

2. praeditus: neque ... ea res fefellit homines divina mente ... praeditos; leg agr. II, 90. homo ... divina quadam mente praeditus multa vidit; Milo 21.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** ardor: de ardore mentis ad gloriam (loquar); Cael. 76.

caecitas: poena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conversa; dom. 105.

conscientia: est hominis magni ... maximi .. aestimare conscientiam mentis suae; Cluent. 159.

imbecillitas: quae .. te tanta mentis imbecillitas tenuit? dom. 105.

lumina: nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae; Rab. Post. 43.

perturbatio: qua .. istum perturbatione mentis omnium templorum ... praedonem fuisse censetis? dom. 140. perturbatio istum mentis (excitavit); Fr. A, V, 3.

pravitas: quae te tanta pravitas mentis tenuerit; Vatin. 14.

princeps: senatum ipsum, principem salutis mentisque publicae, vi, caede ... pervertit; har. resp. 58.

sermo: qui sermo quidam tacitus mentis est; Piso 1.

templum: templum ... mentis, consilii publici, .. sedem ab universo populo concessam uni ordini, inflammari; Milo 90.

vires: poëtam natura ipsa valere et mentis viribus excitari; Arch. 18.

2. **mit Präposition:** opinio de: si honesta deest de numine eorum ac mente opinio; dom. 107.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** administrari: opinor ... hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147.

audire: meliore mente nostra verba audire (te) oportebit; Quinct. 4.

captus: quis potest esse ... tam mente captus? Catil. III, 21. ego te .. non mente captum ... putem? Piso 47.

circumspicere: quae si iudex ... non animo ac mente circumspiciet; Font. 25. illud circumspicite vestris mentibus; leg. agr. II, 45. circumspicite paulisper mentibus vestris ... hosce ipsos homines; Sulla 70.

cogitare: tota mente mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190.

comparare: C. Caesar ... incredibili ac divina quadam mente ... firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

comprehendere: si quam opinionem .. vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6.

concidere: adlato nuntio de legione quarta mente concidit; Phil. IV, 24.

conclamare: cum vos universi una mente ... a me conservatam esse rem publicam conclamastis; Phil. VI, 2.

concupiscere: quae mente conscelerata ac nefaria concupiverunt; Catil. II, 19.

conquirere: quos tu impia mente conquiris; har. resp. 26.

consecrari: id etsi antea iam mente et cogitatione sua ... consecratum esset; Verr. IV, 67.

consentire: omnes ordines ad conservandam rem publicam mente, voluntate, voce consentiunt; Catil. IV, 18. omnes ... cives de rei publicae salute una .. mente ... consentiunt; Phil. I, 21. omnes mortales una mente consentiunt; ib. IV, 7.

consistere: nec .. te ... credo posse mente consistere; Phil. II, 68.

conspicere: ut conspiciatis eum mentibus; Balb. 47.

declarare: qui bis me una mente ... in contionem vocavit declaravitque maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

dedicare: constantissima mente Capitolium dedicavit; dom. 139.

defigere: in cuius possessiones ... non impudentissimos oculos spe et mente defigere? Phil. XI, 10.

discedere: ea mente discessi; Phil. I, 6.

facere: quod imperitus adulescens ... mente ac lingua titubante fecisse dicatur; dom. 139. quae tanta mente fiunt; har. resp. 19. tu meam domum religiosam facere potuisti? qua mente? ib. 33. scire ex te cupio ... qua mente feceris; Vatin. 30. mihi videmini ... optima mente potestatem nobis ... fecisse; Phil. III, 13.

gerere: qui haec omnia ... una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. meam domum ... omni religione una mente omnes liberaverunt; har. resp. 12.

negare: vos una mente ... dubitare vos negatis; Phil. IV, 8.

persolvere: qui meritam dis immortalibus gratiam ... memori mente persolvunt; Planc. 80.

precari: ut deos ... mente domestica et civili precaretur; Balb. 55.

prospicere: iam nunc mente et cogitatione prospicio; div. Caec. 42.

regi: s. administrari.

resistere: senatus ... una voce ac mente restiterat; har. resp. 45.

reverti: pura mente ... Milonem ... Romam revertisse recordamini; Milo 61.

velle: quoniam mente nescio qua effrenata ... in forum deferri ... voluisti; Cael. 35.

versare: versabat se in utramque partem non solum mente, sed etiam corpore; Verr. II, 74.

videre: quod vos mente videatis; Planc. 56.

vocare: s. declarare.

2. **Präposition:** sine: plerique ut fusi sine mente ... iacerent; Verr. V, 28. ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; Cluent. 146. quamvis .. sine mente ... sis; Phil. II, 68.

mensa, Tisch, Tafel, Wechselbank: I. numerat: si praetor dedit, ... a quaestore numeravit, quaestor a mensa publica, mensa aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.

II, 1. aufero: tu maximam ... mensam citream a Q. Lutatio Diodoro ... abstulisti; Verr. IV, 37. quod mensas Delphicas ... abstulit Syracusis; Verr. IV, 131.

convomo: cum tu Narbone mensas hospitum convomeres; Phil. II, 76.

exstruo: exstructa mensa non conchyliis; Piso 67.

perverto: deorum ignis, solia, mensas ... pervertit; har. resp. 57.

propono: mensis palam propositis; Piso 88.

tollo: mensam tolli iubet; Piso 68.

2. adhibeo: Bostarem ... *Triarius criminatus ... mensae hosptali adhibitum veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2 § 1.

3. tollo ex: non dubitavit illud insigne penatium ... ex hospitali mensa tollere; Verr. IV, 48.
III. a: f. I. numerat.

mensarius, Geldwechsler: in qua (civitate), nummus commoveri nullus potest sine ... quattuor mensariis; Flacc. 44.

mensis, Monat: I. congruunt: quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis ... ratione; Verr. II, 129.
est: „sunt duo menses iam“; Qu. Rosc. 8. „amplius sunt sex menses“; ib. Cephaloedi mensis est certus, quo mense sacerdotem maximum creari oporteat; Verr. II, 128.
revertuntur: ut reliqui menses in suam rationem reverterentur; Verr. II, 130.
II, 1. consequor: offendit eum mensem, qui consequitur mensem comitialem; Verr. II, 130.
eripio: mensis mihi tris cum eripuissetis; Verr. I, 30.
eximo: eximi iubet non diem ex mense, sed ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.
exspecto: tametsi mensem Februarium ... exspectant; Verr. I, 90.
facio: non numquam uno die longiorem mensem faciunt; Verr. II, 129.
offendo: f. consequor.
2. antepono: unum illum diem ... non omnibus his mensibus ... anteponis? Phil. I, 31.
3. constituo in: audistis auctionem populi Romani ... constitutam in mensem Ianuarium; leg. agr. I, 4.
erumpo in: omnia ... in hos mensis, in hoc tempus erumpunt; Muren. 81.
eximo ex: ut ... eximant unum aliquem diem ... ex mense; Verr. II, 129. f. II, 1. eximo.
III. actiones: cum omnes actiones horum mensium ... pervenerint ad eum .. exitum; Phil. XII, 22.
ratio: in quibus (libellis) erat ratio scripta mensium complurium; Verr. II, 183. cum haec paucorum mensium ratio in his libellis sit; ib. 184. me .. hoc perspicere ex consulum mensiumque ratione; ib. 188.
IV, 1. Accusativ der Zeit: mensis octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54. unum, alterum mensem ... domi tuae piratae ... fuerunt; ib. V, 76. tot iam mensis ... de gloria dimicaret? Cael. 47. multos .. mensis a capite meo non discessit; Planc. 100. ut non multos mensis praeturam gerere posset; Milo 24. accedent consules ... multos mensis de rei publicae libertate commentati atque meditati; Phil. III, 36.
2. convenire: intellegetis .. illa tempora ... cum societatis tabulis non solum consulibus, verum etiam mensibus convenire; Verr. II, 186.
Zeit: quando .. homo tantae luxuriae ... nisi Februario mense aspirabit in curiam? Verr. II, 76. ne .. alio mense ac fas erat comitia haberentur; ib. 128. excogitat .. quem ad modum mense illo legitimo comitia haberentur; ib. pauculis .. mensibus ... furta praetoris ... exportata sunt; ib. 185. quotienscumque Panhormum veneris illo anno et sex mensibus; ib. V, 21. ita vivebat iste bonus imperator hibernis mensibus; ib. 26. quae mulier ... decem illis mensibus ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit, haec quinto mense post viri mortem ipsi Oppianico nupsit; Cluent. 35. quo .. mense quid inter me et meos inimicos interesset existimare potuistis; sen. 6. mense Ianuario nostrum statum recuperassemus; ib. 22. senatus causa ad vos mense Ianuario deferebatur; Quir. 12. mense Ianuario cum de me ageretur; ib. 14. tua .. omnis actio posterioribus mensibus fuit; dom. 40. consecuti dies pauci omnino Ianuario mense per quos senatum haberi liceret; Sest. 74. ego tela extremo mense ... intenta ... extorsi; Piso 5. ego mense Decembri ... omnium parricidarum tela commossem? Planc. 90. quonam modo illa tam multa quam paucis non dico mensibus, sed diebus effuderit; Phil. II, 66. o praeclaram illam percursationem tuam mense Aprili! ib. 100. qui mense Aprili apud Baias essent; Fr. B, XIII, ɪɪɪ, 1.
3. ante: multis ante mensibus in senatu dixit; Phil. II, 81.
per: quae (iudicia) per hos mensis in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92.
post: aliquot post mensis .. homo occisus est; Sex. Rosc. 128. vidimus paucis post mensibus ... consulem spoliatum; Verr. III, 177. — paucis postea mensibus alia vehemens erat in iudiciis ex notatione tabellarum invidia versata; Cluent. 130.

menstruus, monatlich: adversaria: quia haec (adversaria) sunt menstrua; Qu. Rosc. 7.
cibaria: una civitas ... prope menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; Verr. III, 72. quod Antonius ... vix menstruis cibariis fecerit; ib. 216.
rationes: cum omnes ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.

mensura, Maß: I. utor: cumulatiore mensura uteretur; Verr. III, 118.
II. ratio: quos (sesquimodios) tu cum ad mensurae tam exiguam rationem populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

mentio, Erwähnung, Vorschlag, Anregung: I. adfert: mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; Phil. XII, 18.
debilitat: haec facta illius ... viri mentio et vocem meam fletu debilitavit et mentem dolore impedivit; Cael. 60.
est: harum ... omnium rerum ... mentio ipsa .. indigna cive Romano ... est; Rabir. 16.
versatur: manarat sermo in consilio pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73. versatam esse in iudicio mentionem pecuniae sentiebant; ib. 78.
elliptisch: mentio nulla; Sest. 85. nulla triumphi mentio; Piso 97. numquam ab eo mentio de me nisi honorifica; Phil. II, 39. patrui nulla mentio; ib. 56. supplicationis mentio nulla; ib. XIV, 23.
II, 1. facio: f. **facio,** III. mentionem (50 St.) B. II, S. 306. — **de,** III. mentionem facio (6 St.) B. II, S. 17, a.
pertimesco: quae (accusatio) ... mentionem ipsam (criminis) pertimescat; div. Caec. 31. mentionem legis agrariae pertimescebant; leg. agr. II, 68.
reflecto: cum ille ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentionem a Clodianis latrociniis reflexisset; Sest. 130.
2. incido in: casu in eorum mentionem incidi; div. Caec. 50.
III. adsequi: apud te praetorem ... ne moram quidem mortis mentione ... civitatis adsequi potuit; Verr. V, 166.

mentior, lügen: I. licentia: in quo est impunita men*tie*ndi licent*ia*; Scaur. 15. ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; ib. 38.
II. alqs: mentiri (eum) ... non putabat; Quinct. 18. nulla (causa est) cur mentiantur; ib. 58. improbe mentiri viderere; ib. 81. causam cur mentirentur non haberent; ib. 86. qui mentiri solet; Qu. Rosc. 46. quem ego ut mentiatur inducere possum; ib. dic ... Cluvium esse mentitum; ib. 48. mentitus est Cluvius? ib. ut mea causa mentiatur; ib. mentire mea causa; ib. 49. ego vero cupide ... mentiar; ib. si iam persuasum erat Cluvio ut mentiretur; ib. 51. si mentirer; div. Caec. 13. si recte homines novi, non mentientur; Verr. II, 175. si mentiebatur; ib. III, 112. neque mentiebatur; ib. 215. ut homo turpissimus esset impudentissimeque mentiretur; ib. IV, 16. num mentiri me? ib. V, 147. redargue me, si mentior;

Cluent. 62. quam volent impudenter mentiantur; Flacc. 35. in quo uno non mentiebatur; har. resp. 47. hanc ego viam .. si aut asperam atque arduam ... esse ... negem, mentiar; Sest. 100. *te* hesterno pro testimonio esse mentitum; Vatin. 3. „cave sis mentiaris“; Milo 60. impune Miloni ... mentiri gloriose liceret; ib. 72. nunc mentiuntur; si tunc mentiti sunt ..; Rab. Post. 35. num mentior? Phil. II, 61. mentitum Q. Metellum; mentitam Africam; Fr. B, VIII, 8.

civitates: mentiri nauarchos, mentiri tot tam gravis civitates, mentiri etiam Siciliam totam; Verr. V, 135.

equites: mentitos esse equites Romanos; Fr. B, VIII, 8.

homines: in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; Cluent. 174.

nauarchi, Sicilia: f. civitates.

praeco: etiamne praeconem mentiri coëgisti? Flacc. 34.

mentum, Kinn: I. est: ut rictum eius ac mentum paulo sit attritius; Verr. IV, 94.

II. 1. depono: cum in gremiis mimarum mentum mentemque || mentem mentumque || deponeres; Phil. XIII, 24.

2. deprimo ad: altero ad mentum depresso supercilio; Piso 14.

mercator, Kaufmann, Händler: I, 1. habent: aut publice civitates istos honores habent aut [..] generatim homines ut ... mercatores; Verr. II, 137.

veniunt: frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores; Verr. V, 154.

2. sum: ut mihi respondeat qui sit iste Verrucius, mercator an negotiator; Verr. II, 188. fuerunt ei consules ... non consules, sed mercatores provinciarum: sen. 10. Insuber quidam fuit, idem mercator et praeco; Piso fr. 4.

II, 1. conicio: in vincla mercatores esse coniectos ... arguo; Verr. V, 149.

mitto: quoniam quidem in Achaiam, Asiam, Phamphyliam ... mercator signorum ... missus est; Verr. I, 60. mercatorem in provinciam cum imperio ... misimus; ib. IV, 8.

moror: cum ... mercatores e navi egredientis terreres, conscendentis morarere; Vatin. 12.

spolio: quod mercatores spoliati dicerentur; Verr. V, 149.

terreo: f. moror.

tracto: maiores nostri saepe mercatoribus ... iniuriosius tractatis bella gesserunt; imp. Pomp. 11.

ulciscor: mercatores (ulciscar) provinciarum revocando domum; Quir. 21.

2. compleo: cum completus iam mercatorum carcer esset; Verr. V, 147.

3. subeundus: parumne multa mercatoribus sunt necessario pericula subeunda fortunae? Verr. V, 157.

III. infestus: malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus ... infestum putari; Verr. V, 153.

iustus: mercatoribus iustus ... eram; Planc. 64.

tutus: mercatoribus tutum mare non fuisse dicam; imp. Pomp. 32.

IV. genus: si cuiquam generi hominum sive Siculorum ... sive mercatorum probatus sit; Verr. II, 17.

navigatio: mercatorum navigatio conquiescit; imp. Pomp. 15.

sermones: quod propter portus suos multis et variis mercatorum ... sermonibus ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95.

mercatura, Handel: facio: cum mercaturas facerent; Verr. V, 72.

puto: hanc .. emendi et vendendi quaestuosissimam ... mercaturam alienam actione tribunicia ... semper putavi; leg. agr. II, 65.

mercatus, Verkauf, Markt: I. indico: tanto mercatu praetoris indicto concurritur undique ad istum Syracusas; Verr. II, 133.

instituo: qui ... earum .. rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.

II. venalis: cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent venalia; Phil. II, 6.

mercennarius, bezahlt, gedungen, Miethling, Söldner: A. comes: praebuit se mercennarium comitem regi Alexandrino; Piso 49.

greges: eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces ... fuisse; Sest. 112.

operae: ut ipse ad operas mercennarias statim protrahatur; Phil. I, 22.

praetor: audite decretum mercennarii praetoris; Verr. V, 53.

prooemium: cum abs te caput illud tam ... mercennario .. prooemio esset ornatum; Verr. I, 111.

servi: si tuus servus nullus fuerit et omnes alieni et mercennarii; Caecin. 58. non ... maior est iniuria ... si tui servi quam si alieni ac mercennarii; ib. 63.

tribunus: quo (die) ... fuit insanissima contio ab ipsius mercennario tribuno plebis concitata; Milo 45.

B, I. sum: est hic Ennius ... mercennarius Oppianici; Cluent. 163.

II. antefero: potestis ... mercennarios gratuitis ... anteferre? Font. 32.

scribo: Polemocratem (tutorem) scripsisti, mercennarium et administrum consiliorum tuorum; Flacc. 74.

III. mors: non illi .. morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam; Sest. 82.

voces: cum erat reclamatum semivivis mercennariorum vocibus; Sest. 126.

merces, Sold, Lohn, Belohnung: I, 1. cogit: cogente mercede; Phil. II, 45.

est: facile appareat quae merces decumani ... esse videatur; Verr. III, 99. certa flagitii merces; Phil. II, 44. ubi rhetoris sit tanta merces; ib. 84.

2. sum: ea fuit merces imperii; Verr. V, 59. hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit; Caecin. 17.

II. accipio: a quibus mercedem accepisti; Sex. Rosc. 80. mercede accepta, (illud) sustulerunt; Verr. IV, 77. ab omnibus tu mercedem missionis acceperas; ib. V, 110

appello: si haec solutio legatorum et non merces abortionis appellanda est; Cluent. 34.

augeo: quae deliberatio non in reddenda, ... sed ... in augenda mercede consumpta est; Quir. 12. augete .. mercedem || augere .. mercedem ||; Fr. B, VIII, 13.

comparo: cui ex [..] gemitu doloreque certa merces comparabatur; Verr. V, 118.

constituo: dico etiam in ipso supplicio mercedem lacrimarum, mercedem volneris, ... mercedem funeris ... constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.

desidero: nullam .. virtus aliam mercedem laborum ... desiderat; Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus ... desiderat; Phil. V, 35.

do: de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces; Verr. III, 76. haec decumanis merces dabatur; ib. 79. cur ei non [modo] merces tanta || non tanta || detur, sed cur cum eo tantae pecuniae partitio fiat; ib. 183. data merces est erroris mei magna; dom. 29. quanta merces rhetori data est; Phil. II, 43.

duplico: illi .. deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

exigo: exegerat .. iam mercedem; Verr. I, 117.

fero: f. III. alqd; Verr. I, 147.

persolvo: cum ab eo merces tui beneficii pretiumque provinciae ... tibi esset persolutum; dom. 23.

propono: laus, merces ... proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12.

reddo: f. augeo. — reficio: f. III. alqd; Verr. III, 119.

III. alqd: quantum paucae operae [..] mercedis tulerunt; Verr. I, 147. quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; ib. III, 119.
milia: cogit Scandilium Apronio ... HS v̄ mercedis ... dare; Verr. III, 140.

IV, 1. adsequi: mihi videris .. una mercede duas res adsequi velle; Sex. Rosc. 80.
astringi: quorum ... lingua (fuerit) astricta mercede; Piso 30.
conduci: tuus apparitor parva mercede populi conductus de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182. si mercede [conducti] obviam candidatis issent; Muren. 67. qui mercede conducuntur; dom. 89.
discere: ut populi Romani tanta mercede nihil sapere disceres; Phil. II, 43.
docere: qui te tanta mercede ... nihil sapere doceat; Phil. II, 8.
infatuare: ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.
minuere: pretio atque mercede minuisti maiestatem rei publicae; Verr. V, 50.
perficere: pretio ac mercede perficiunt, ut ... id illi velle audire videantur; Sest. 104.
prodere: prodebas caput et salutem meam mercede ‖ una mercede ‖ provinciae; Piso 56.
prodire: senatus num obviam prodire crimen putat? „non, sed mercede"; Muren. 73.
sectari: doce mercede (sectatos esse multos); Muren. 70.

2. in: qui .. convenit ... in [tanta] mercede hominis ... avarissimi, mille talentum decessionem esse concessam? Rab. Post. 31.
sine: ipsa .. largitio ... sine mercede ulla multitudinem concitabat; Sest. 105.

mercor, kaufen, erhandeln: alqd: qui ab isto aliquid mercabantur; Verr. II, 70. ut habeat quod quisque mercatus est; Phil. VIII, 26.
authepsam: quam (authepsam) tanto pretio nuper mercatus est; Sex. Rosc. 133.
fundum: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.
ordinem: ab isto .. praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; Verr. II, 122.
praedia: Fulcinius huic fundo uxoris continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11.

mereo, mereor, verdienen, dienen, Kriegsdienste thun, sich verdient machen (bene: f. **bene,** I. mereor, 59 St., L. I, S. 409): I. **absolut:** 1. causa: nulla .. potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; har. resp. 44.

2. alqs: in eos impetum facere (debent) qui merentur; Sex. Rosc. 57. meruisse cum L. Raecio; Verr. V, 161. *ex quo .. sub L. Octavio proconsule meruerat sic*; Tull. 14. quo tu imperatore, Labiene, meruisti; Rabir. 21. si illum, ut erat meritus, morte multassem; Catil. II, 4. debeo sperare omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; ib. IV, 3. si adulescens patre suo imperatore non meruisset; Muren. 11. ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; Quir. 22. quod ita meritus erat; prov. cons. 38. si tot consulibus meruisset; Balb. 47. quicumque equo meruisset; Phil. I, 20. si tantum modo patiantur perire eum, qui meruit; ib. XIII, 35. ut non proinde homines de quoque, ut quisque mereretur, iudicarent; ib. XIV. 19. ut quemque meritum arbitrantur; ib.
amici: irasci amicis non temere soleo, ne si merentur quidem; Phil. VIII, 16.
vir: si ... minus idoneum hominem praemio adfecisset, quin etiam si virum bonum, sed non ita meritum; Balb. 7.

II. **mit Ergänzung: de:** f. **de,** I. mereor (20 St.) B. II, S. 9, a. — **bene,** I. mereor (45 St.).

III. **mit Object:** alqd: nam illa membra merere per se non amplius poterant duodecim aeris; Qu. Rosc. 28. quid arbitramini Reginos ... merere velle, ut ab eis marmorea Venus illa auferatur? Verr. IV, 135. quid ille meruisset ... quaerendum esse duxerunt; Cluent. 126. ea quae merentur exspectent; Catil. II, 11.
fructum: quem (fructum) meruerunt; Qu. Rosc. 44.
fustuarium: fustuarium meruerunt legiones; Phil. III, 14.
gratiam: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80.
honores: cum C. Caesari meritos ... honores ... decrevistis; Phil. VII, 10.
immortalitatem: putasne illum immortalitatem mereri voluisse? Phil. I, 34.
laudem: eas (iniurias) ferendo maiorem laudem quam ulciscendo merere; div. Caec. 60.
munus: munus hoc meritum huic ... refero; Balb. 59.
poenas: quas (poenas) proxime meruisset; Verr. III, 178. ut is .. poenas dis hominibusque meritas ... persolvat; Phil. XI, 29.
praemium: esse .. illis meritum praemium persolutum; Milo 58.
sestertios: nam .. HS ccc1ↄↄↄ ccc1ↄↄↄ ccc1ↄↄↄ merere et potuit et debuit, si potest Dionysia HS ccc1ↄↄↄ ccc1ↄↄↄ merere; Qu. Rosc. 23.
stipendia: meruisse .. stipendia in eo bello ... virtutis, patre imperatore libentissime meruisse pietatis ... fuit; Muren. 12. si statim mereri stipendia coeperamus; Cael. 11.

meretricius, buhlerisch: amores: qui .. meretriciis amoribus interdictum iuventuti putet; Cael. 48.
conventus: domus erat non meretricio conventu, sed praetoria turba referta; Verr. I, 137.
disciplina: pudicitiam qui colit, potest ... meretriciam disciplinam ... videre? Verr. III, 6. non requirebat ille Cupido ... meretriciam disciplinam; ib. IV, 7.
domus: hic ornamenta Minervae virginis in meretriciam domum transtulit; ib. IV, 123.
institutum: si quae mulier sit ... vita instituto que meretricio; Cael. 50.
mos: si ... libidinosa meretricio more viveret; Cael. 38. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; ib. 57.
opes: cum audiat ... adulescentem ... oppugnari .. opibus meretriciis; Cael. 1.
quaestus: qui te a meretricio quaestu abduxit; Phil. II, 44.
vicinitas: „cur te in istam vicinitatem meretriciam contulisti?" Cael. 37.
vita: si quae non nupta mulier ... sese in meretricia vita conlocarit; Cael. 49. f. institutum.

meretricula, Buhlerin: I. arbitrium, nutus: quin sciret, iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; Verr. V, 34.
II. a: cum ... tres recuperatorum nomine adsedissent ... a meretricula commendati; Verr. III, 30.

meretrix, Buhlerin: I, 1. est: Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur; dom. 111.
respondet: respondit illa, ut meretrix, non inhumaniter; Verr. I, 138.
2. videor: ut non solum meretrix *sed etiam proterva meretrix* ... videatur; Cael. 49.
II. do: an turpius meretreci dedit? Verr. III, 83.
III. bustum: signum de busto meretricis ablatum isti dedit; dom. 112.
domus: quo dolore meretricis domum (talis viros) venisse arbitramini? Verr. I, 137. annum

tibi illum unum domo carendum esse meretricis; ib. V, 38.
flagitia: in qua (domo) semper meretricum lenonumque flagitia versantur; Verr. IV, 83.
heres: non quaerebat meretricis heredem; Verr. IV, 7.
imago: hanc deam quisquam violare audeat, imaginem meretricis? dom. 112.
sepulcrum: quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33.
IV. cum: qui ante quaesturam cum meretricibus ... vixisset; Verr. I, 101.

merito, verdienen: sestertios: qui sestertia dena meritasset; Verr. III, 119.

meritorius, bezahlt, unzüchtig: ingenui pueri cum meritoriis ... versabantur; Phil. II, 105.

meritum, Verdienst: I. accedunt: accedunt eodem multa privata magnaque eius in me merita; Phil. XIII, 7.
est: quamquam sunt in me praecipua merita multorum; sen. 30. ut .. merita Cn. Plancii erga me minora esse dicerent; Planc. 4. „quod istius tantum meritum?" ib. 71. quod eius in me meritum tibi etiam ipsi gratum esse dicebas; ib. 78. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam ... gratum esse et fore; Phil. V, 36. summa in rem publicam merita ... grata esse senatui; ib. VI, 6. magna ... sunt in rem publicam huius merita legionis; ib. XIV, 31.
exstat: cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2.
videntur: mihi ... tua in me maxima merita tanta certe non viderentur; Ligar. 19.
II, 1. commemoro: L. Racilii ... divina in me merita commemoras; Planc. 77.
extollo: dum Plancii in me meritum verbis extollerem; Planc. 95.
praedico, recolo: omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda atque recolenda; sen. 30.
recordor: quia ... huius meritum in me recorder; Planc. 69.
2. ago: merito .. vestro maximas vobis gratias ... agere et habere debemus; Phil. III, 25.
debeo: huic tanto merito Bruti ... quis est tantus honos qui non debeatur? Phil. V, 37.
habeo: f. ago.
3. accedo ad: ut ... ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.
ago pro: si ... pro vestris ,.. in me fratremque meum ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1.
debeo pro: qui (honores) ei pro divinis ... meritis divini ... debentur; Phil. IV, 4.
decerno pro: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15. M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38.
facio pro: quid mihi ... pro Cn. Pompei meritis erga me ... faciendum fuerit; dom. 31. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis? Milo 100.
habeo pro: ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur gratiaeque referantur; Phil. III, 39.
laudo pro: cum .. eum publice pro plurimis eius et maximis meritis laudare cuperent; Verr. IV, 142.
orno pro: quem ornare ... solebam pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis; Deiot. 2.
reddo pro: qui honos ... pro amplissimis meritis redditur; Phil. V. 41.
refero pro: f. habeo pro.
repono pro: senatum populumque Romanum pro maximis ... in rem publicam M. Lepidi meritis, magnam spem ... reponere otii ... eiusque in rem publicam meritorum senatum populumque Romanum memorem fore; Phil. V, 41.
III. immemor: nemo erit ... tam immemor ... meorum in bonos meritorum; Planc. 102.
memor: f. II, 3. repono pro.
IV, 1. fama: si quidem gloria est ... magnorum ... fama meritorum; Marcell. 26.
laus: est .. gloria laus ... magnorum .. in rem publicam meritorum; Phil. I, 29.
memoria: valebat apud vos .. Milonis erga me ... meritorum memoria; Milo 34.
2. iudicium de: omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium; dom. 75.
V, 1. conciliare: nec timet ne ... vos non conciliarit meritis in rem publicam singularibus; Milo 95.
consequi: ut Cn. Plancium suis erga me meritis impunitatem consecutum putem; Planc. 3.
zum Satz: idque illi merito accidisse existimatum est; Verr. I, 70. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; ib. II, 155. quamquam merito sum iratus Metello; ib. III, 158. illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. IV, 151. merito sociorum innocentium miseria commovebamur; ib. V, 172. P. Aelius Habiti merito fecit; Cluent. 162. L. Flaccus et C. Pomptinus praetores ... merito ac iure laudantur; Catil. III, 14. erit causa cur consilium maiorum ... merito laudare possimus; dom. 2. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; Sest. 39. mihi nullo meo merito ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; ib. 133. quod .. ei merito atque optimo iure contigit; Marcell. 4. quem senatus merito paulo ante laudavit; Phil. IV, 6. laudatur provincia Gallia meritoque ornatur verbis amplissimis; ib. 9. Gallia ... merito vereque laudetur; ib. V, 37. qui ... hoc tempore merito laudandus est; ib. X, 13. cuius est in rem publicam semper merito laudata constantia; ib. XIII, 29.
2. de: cuius de meritis in rem publicam Thermitanorum Siculosque universos fuit aënea tabula fixa; Verr. II, 112.
pro: vgl. II, 3.
propter: ut crimen hoc nobis propter multa praeclara in rem publicam merita condonetis; Milo 6. si ... propter magna in rem publicam merita mediocris ... auctoritas (appellanda est); ib. 12. si .. militibus exquirendi sunt honores novi propter eorum divinum ... meritum; Phil. III, 14.

merx, Waare: I, 1. adimo: navibus, mancipiis, mercibus ademptis; Verr. V, 149.
audio: auditae visaeque merces fallaces quidem et fucosae; Rab. Post. 40.
defero: onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; Verr. V, 145.
partior: cum te ... portitorem ad partiendas mercis missum putares; Vatin. 12.
repeto: qui abs te navem suam mercisque repetat; Verr. V, 154.
suppedito: quos illa (Sicilia) .. mercibus suppeditandis cum quaestu ... dimittit; Verr. II, 6.
video: f. audio.
2. intellego ex: ut intellegeretur ex mercibus, quibus ex locis navigarent; Verr. V, 146.
II. cum: quo omnes undique cum mercibus ... commeabant; imp. Pomp. 55.

messis, Ernte: I. amitto: messe amissa fructus annuus interibat; Verr. III, 125.
II. post: praetor Antonius denariis III aestimavit, post messem; Verr. III, 215.

messorius, zur Ernte: corbis: messoria se corbe contexit; Sest. 82.

meta, Wendepunkt: fama adulescentis paulum haesit ad metas notitia nova mulieris; Cael. 75.

metator, Abmesser: accedit: accedit Saxa nescio quis ... castrorum antea metator; Phil. XI, 12.
dividit: quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa diviserat; Phil. XIV, 10.

metior, abmessen, beurtheilen: I, 1. unpersönlich: exercitui si metiendum esset; Verr. III, 73.
2. alqs: iubes ibi me metiri; Verr. III, 193.
II. alqd: quod illi ex area ... metiri ||admetiri|| licebat; Verr. III, 73. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.
consilium: totum huiusce rei consilium ... utilitate rei publicae metiar; Phil. XII, 30.
res: philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri; Piso 68.

metuo, fürchten, besorgt sein: I. absolut: 1. unpersönlich: qui ita dictitat, eis esse metuendum qui ..; Verr. a. pr. 4. metui ... caducum (est); Phil. I, 33.
2. persönlich: alqs: neque enim .. iniuria metuebat; Sex. Rosc. 17. qui antea metuerant; ib. 21. * maxime metuit *; ib. 132. eum corrupisse, qui in periculo fuerit; eum, qui metuerit; Cluent. 64. „oderint, dum metuant"; Sest. 102. Phil. I, 34. si ... vicini metuunt; Vatin. 39. quoad metueres, omnia te promissurum; Phil. II, 89.
homines: cum sciamus homines in tantis rebus ut aut contemnant aut metuant ... ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43.
II. mit Ergänzung: 1. Dativ: puero: huic puero ... metuit; Sulla 88.
2. de: de absolutione istius ... populus Romanus (non) metuit; Verr. I, 6.
3. ut: metuit ut eam (calamitatem) ipse posset opibus suis sustinere; Planc. 96.
4. ne: quid erat causae cur metueret, ne condemnaretur? Qu. Rosc. 26. ipse .. metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 45. metuo, ne quid adrogantius apud talis viros videar dicere; Verr. I, 10. non esse metuendum, ... ne senatus populusque Romanus in eam civitatem animadvertendum putaret; ib. 68. ne metuit quidem quisquam, ne quis ediceret; ib. 111. id neminem metuisse, ne quis reperiretur; ib. quasi metueret, ne Petilius ... cum ceteris in consilium reverteretur; ib. II, 75. metuit, ne hoc vos existimetis; ib. 151. nihil est quod metuas, ne quid in te confingam; ib. 180. neque .. metuebat, ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; ib. III, 77. quod metuebant, ... ne reliquas fortunas omnis amitterent; ib. 121. metuisti, ne aes alienum tibi cresceret; ib. IV, 28. neque .. metuo, ne hoc cuiquam persuadeatur; ib. V, 11. hic scilicet est metuendum, ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; ib. 32. noli metuere, .. ne quaeram; ib. V, 45. metuunt homines imperiti, ne iam haec populus Romanus concedat et ita fieri velit; ib. 126. ut hoc tibi credam metuisse te, ne oppugnarere; Tull. 56. a quo metuisse se dicat, ne ipse posterius occideretur; ib. qui metuisset, ne ipse condemnaretur; Cluent. 63. ipsum ... non metuere, ne lege ea ... per paucos iudices astringatur; ib. 155. metuit, ne condemnaretur extrema servi voce morientis; ib. 187. mihi videntur ... metuere, ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; leg. II, 61. quem (testem) accusator sine cura interroget nec metuat, ne sibi aliquid, quod ipse nolit, respondeat; Flacc. 22. metuit homo doctus et sapiens ne L. Flaccus nunc se scelere adliget; ib. 41. o nox illa ... metuo ne funesta nobis! ib. 103. id metuit, ne denique hic miser coniurati ... filius nominetur; Sulla 88. quod metuis ne accidat; Piso 99. nec minus libenter metuentem videbo, ne reus fias; ib. saepius ... mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem ... quam metuendum, ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. quod tu metuis ne a populo iudicatum esse videatur; ib. 9. *dicebas te metuere, ne* non solvendo fuisse ... *videretur;* Scaur. c. 2 § 4. ut .. metuere Postumus cogeretur, ne quod crediderat perderet; Rab. Post 5. metuebat, .. ne iudicaretur; Milo 57. metuo ... ne scelerate dicam in te; ib. 103. non ... metuo, ne tu illi succenseas; Deiot. 35. cui ||quid|| metuisti, .. ne salvo capite negare non posses; Phil. II, 99. non metuo, .. ne ... vertat se et senatui pareat; ib. VI, 9. ego .. metuo, ... ne illi ... nimis multi nobis esse videantur; ib. VII, 18. quid est quod metuat? an ne suorum aliquis ... condemnetur? ib. VIII, 27. nonne metuendum est, ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? ib. XII, 28. non metuo, ne is ... prodat salutem suam; ib. XIII, 16.
III. mit Object: 1. Genetiv: iudiciorum: homines legum iudiciorumque metuentes ... non se rem improbare dicebant; dom. 70.
legum: consules ... legum .. metuentes impediebantur lege; sen. 4. s. iudiciorum.
2. Accusativ: alqm: quem neque metuere potes ..; Sex. Rosc. 147. quos saepe metueris; Verr. V, 66. eundem hunc unum ab hostibus metui, praeterea neminem; imp. Pomp. 5. quid .. magno opere Oppianicum metuebat? Cluent. 167. quod eos metuunt; ib. 169. nemo est ... qui te non metuat; Catil. I, 13. servi mehercule mei si me isto pacto metuerent, ut te metuunt omnes cives tui; ib. 17. nunc te patria ... odit ac metuit; ib. quaeris a me, quid ego Catilinam metuam; Muren. 79. curavi ne quis metueret (eum), sed copias illius, quas hic video, dico esse metuendas; ib. cum eidem illum, ut me metueret ... monerent; dom. 28. qui metuat omnis; Piso 98. si metuitur ||si tamen metuitur|| etiam nunc Milo; Milo 67. ne ... putes .. te ... metui a civibus tuis; Phil. I, 33. ut propter armorum habendorum licentiam metueretur; ib. 34. ut malis carus esse quam metui; ib. 35. quem ego metuam numquam; ib. XIII, 43.
alqd: nihil est .. quod metuas; Sex. Rosc. 97. ab eone aliquid metuis? ib. 145. quod praeter ceteros tu metuere non debeas; ib. tu horum nihil metuis; div. Caec. 43. neque ... quid in hac sorte metuendum mihi esset intellegebam; Verr. a. pr. 22. quid ipsis in tali re metuendum sit cogitare debent; Verr. I, 39. nihil erat in causa quod metuendum ... videretur; ib. II, 69. illud optimo cuique metuendum (est) quod iste ... in iudicibus sit necesse est; ib. 77. cum ab omnibus, ... id quod istius praecipuum est, propter crudelitatem metueretur; ib. III, 130. cum etiam Timarchides hoc metuat; ib. 157. non quo quicquam metueret; ib. IV, 64. rex primo nihil metuere; ib. 66. qui nihil metuerent; ib. V, 106. id quod neque metuo ..; ib. 173. quid metuebant? vim videlicet; Caecin. 44. quid metuebat? Cluent. 170. nihil esse metuendum; leg agr. I, 24. quod non boni metuerent; ib. II, 8. erant eo tempore multa .. alia metuenda; dom. 92. cui numquam se hic .. tradidisset ... magna metuenti; Milo 61. s. II. 4. ne; Verr. I, 111. Sulla 88. Phil. VIII, 27.
accessum: accessum ad urbem nocturnum fuisse (illi) metuendum; Milo 52.
animadversionem: quis censor aut legem metueret ... aut animadversionem tuam? Verr. II, 139.
bellum: cum servorum bellum metueretur; Verr. V, 18.
bilem: videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B, XIII, IIII, 4.
calamitatem: nullam maiorem pupillo metuunt calamitatem; Verr. I, 141.
casum: quos stimulos admoverit homini ... nimium communem hostem belli casumque metuenti; Sest. 12.

civem: ne quem civem metueretis; Milo 34. quod si non metuis viros fortis egregiosque civis; Phil. II, 116.
contionem: qui contionem metuam; leg. agr. II, 101.
copias: f. alqm; Muren. 79.
crimen: si crimen hoc metuebas; Verr. V, 75. qui crimen ais te metuisse; ib. 78. cum tu te fassus esses id crimen tanto ante metuisse; ib.
domum: ut meam domum metueret; Sest. 133. nonne ipsam domum metuet? Cael. 60.
ferrum, flammam: omni .. in sede ac loco ferrum flammamque metuemus; Muren. 85.
impetum: nullam vim, nullum impetum metuo; dom. 44.
ingenia: o ingenia metuenda! Fr. B, VII, 2.
inimicitias: quas inimicitias si tam cavere potuisset, quam metuere solebat; Sex. Rosc. 17.
invidiam: non metuit invidiam; leg. agr. II, 38.
iudicia: iudicia non metuis; Phil. II, 116.
legem: hanc (legem) qui se metuere dicerent; Piso 30. quaero .. quid sit cur .. quisquam vestrum ... leges malas metuat; Phil. I, 25. f. animadversionem.
licentiam: f. bilem. — Martem: f. casum.
naufragia: qui omnia te gubernante naufragia metuebam; Phil. II, 92.
rem: quarum (rerum) ... alteram metuo; Quinct. 1. quod ... nuntiatur terrae motus horribilis cum quibusdam † multis metuendisque rebus; har. resp. 62.
sibilum: sibilum metuis? Piso 65.
socium: quem (socium) etiam si metuimus; Sex. Rosc. 116. socium officii metuere non debuerunt; ib. 117.
supplicia: quae (supplicia) a vobis pro maleficiis suis metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8.
vim: vestram vim metuebant; leg. agr. II, 68. f. alqd; Caecin. 44. impetum.
viros: f. civem.

metus, Furcht, Besorgniß: I, **Subject:** accedit: accedat huc ... animadversionis paternae metus; Sex. Rosc. 68.
adfert: non solum adventus mali, sed etiam metus ipse adfert calamitatem; imp. Pomp. 15.
continet: ut eam (cupiditatem) non metus, non religio ... contineret; Verr. IV, 101.
depellit: quos ... nec metus ... nec faces a vestra auctoritate ... depellerent; sen. 7.
est: communis est metus; Verr. I, 39. nullus iudicii metus (tibi erat)? ib. II, 40. ne se commoveat reliquus metus iudicii sit; ib. III, 34. si qui metus (in te) fuisset; ib. 141. ecqui metus (est)? ib. IV, 18. metus erat summus; ib. 51. hoc metu || motu || atque hac perturbatione; leg. agr. I, 24. qui metus erat tunicatorum illorum! ib. II, 94. si quis est invidiae metus; Catil. I, 29. si vis erat, si fraus, si metus; Flacc. 89. an (putes) fuisse in eis aliquem aut famae metum aut poenae; Planc. 71. eit ... iudiciorum maior || maiorum || quidam metus; Rab. Post. 17.
infirmat: illa tormenta ... infirmat metus; Sulla 78.
movent: me alii metus ... moverunt; Sest. 35.
pervenit: ut metus .. ad omnis ... perveniret; Cluent. 128.
potest: ut possit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides; Sex. Rosc. 31. quod ... plus .. aliquanto apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; Verr. III, 131. si iste metus furore instinctus ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari? dom. 141. ne metus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.
pugnat: ut omnes ... intellegere possent in animo eius metum cum cupiditate pugnare; Verr. II, 74.
revocat: ut te ... metus a periculo ... revocarit; Catil. I, 22.
valet: qui plus existimet apud lectissimos senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; Verr. III, 138. metum credo valuisse et arma; Phil. II, 107.
II. nach Verben: 1. **Accusativ:** adfero: non quae (naves) praedonibus metum adferrent; Verr. V, 63.
adiungo: ut aliquis metus adiunctus sit ad gratiam; div. Caec. 24.
amoveo: est hominis magni ... metum cupiditatesque omnis amovere; Cluent. 159.
augeo: auxerunt dimicationis metum; sen. 38.
committo: en (cui) metum vivorum existimationis (committas); Verr. I, 93.
constituo: amplior ei mortis ... metus est a maioribus constitutus; Cluent. 128.
deicio: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius per vestram fidem ... deiecero; Verr. V, 130.
depello: qui ... metum bonis ... depulit; sen. 19. iam .. belli depulso metu; dom. 15.
exstinguo: iam omnes isti qui portenduntur metus exstinguentur; har. resp. 55.
infero: cui ... belli intestini ... metus inferebatur; Planc. 87.
inicio: hoc iniecto metu iudicibus; Verr. II, 67. nisi vero existimatis ... non per illum omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum et iniectum; ib. V, 24. erat .. metus iniectus eis nationibus; imp. Pomp. 23. ecce ... terror iniectus Caesari de eius actis, metus caedis bonis omnibus; prov. cons. 43.
minuo: tua ... praestans ... natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4.
offero: quibus opus esset metum offerre; Verr. II, 135.
ostendo: iste ... metum ostendere; Verr. IV, 75. intellegere se populo Romano non metum belli, sed spem triumphi ostendere; Font. 36.
portendo: cum ... magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur; Verr. IV, 108. f. exstinguo.
propono: ut metum iudicii propositum habere deberes; Verr. V, 74. hoc metu proposito; Cluent. 152. cui cum omnis metus ... proponeretur; Planc. 97. f. inicio; Verr. V, 24.
propulso: quis ... ad propulsandum metum diligentior? Phil. X, 17.
redimo: metum virgarum nauarchus ... pretio redemit; Verr. V, 117.
sedo: numquam illum ... communem metum omnium ... sedare voluisse; Sest. 8.
sustineo: solet ... diutius obsidionis metum sustinere; Phil. XI, 26.
tollo: ut ... omnem .. metum tollatis; Sex. Rosc. 6. non ego metum ex re militari ... tolli dico oportere; Verr. V, 133.
2. **Ablativ:** careo: qui ... metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5.
libero: quod .. te liberatum iam existimationis metu ... cogites; Verr. V, 175. servos nostros horum suppliciorum omnium metu dominorum benignitas vindicta una liberat; Rabir. 16. magno me metu liberabis; Catil. I, 10. libera rem publicam metu; ib. 20. qui bis Italiam obsidione et metu servitutis liberavit; ib. IV, 21. cum iam Capuam metu Sestius liberavisset; Sest. 11. C. Pomptinus ... re publica metu liberata quievit; prov. cons. 32. bonos omnis ... maximarum .. largitionum metu liberavi; Piso 4. quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 34. hoc nos primum metu ... libera; Deiot. 8. omni metu (eum) liberavisti; ib. 10. urbe incendio et caedis metu liberata; Phil. I, 30. quanto metu [veterani],

quanta sollicitudine civitas tum a te liberata est; ib. 31. libero te metu; ib. II, 36. potes in perpetuum rem publicam metu ... liberare; ib. VII, 27.

relevari: videbimur fortasse ... cura et metu esse relevati; Catil. I, 31.

sum: quo metu, quo periculo miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45.

3. **mit Präpositionen**: adduco in: cum populum Romanum in eum metum adduxisti; Muren. 48.

defendo a: haec vobis provincia ... a metu calamitatis est defendenda; imp. Pomp. 14.

duco ad: ad quem metum si deorum monitis non duceremur; har. resp. 54.

respiro a: postea quam respirare vos a metu caedis ... vidit; har. resp. 48. qui ... paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

revivisco ex: cum ... ex illo metu mortis ac tenebris ... revixisset; Verr. V, 160.

sum in: in metu belli furandi locus qui potest esse? Verr. V, 10. quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine; leg. agr. II, 12. me totam esse in metu propter unum te; Catil. I, 18.

traduco ad: si ludi ab laetitia ad metum traducti ... sunt; har. resp. 23.

versor in: in tanto metu miser ... versabitur; Quinct. 59.

III. **nach Adjectiven**: 1. vacuus: vacui metu esse debemus; Phil. I, 25. ut vacuum metu populum Romanum ... redderemus; ib. VII, 19.

2. alienus a: ad homines a piratarum metu et suspicione alienissimos (hominem amandat); Verr. V, 70.

IV. **nach Substantiven**: simulatio: cum audisset Arinem cum illa sua metus ... simulatione Romam *se* contulisse; Scaur. 9.

suspicio: quos .. doleo in suspicionem populo Romano venire ... metus; Phil. I, 15.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abiectus: neque meam mentem non domum saepe revocat ... abiecta metu filia; Catil. IV, 3. civitatem .. abiectam metu ... erexit; dom. 25.

adduci: dicent ... adducti .. domesticarum legum metu; Verr. I, 90. si omnes imperio, metu, vi, malo adductae [tibi] pecuniam statuarum nomine contulerunt; ib. II, 145. hoc metu adductus tantum decumanis dedit; ib. III, 55. si quando aliquo metu adducti deos placandos esse arbitrantur; Font. 31. quo ... Habitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170.

adferre: attulerat .. liberae civitati partim metu partim patientia consuetudinem serviendi; Phil. II, 116.

adfici: e portu piratae non metu aliquo adfecti ... exierunt; Verr. V, 100.

astringere: una atque altera aestas .. metu ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.

auferre: cuius iudicii metu magnus a multis frumenti numerus ablatus · magnaeque pecuniae coactae sunt; Verr. III, 39. te ... vi, metu, imperio .. ab homine ... eripuisse atque abstulisse; ib. IV, 14.

cedere: cum ... metu vestri periculi ... telis minisque cessissem; Sest. 53.

cogi: sese ad statuas tuas pecuniam metu ac malo coactos invitissimos contulisse; Verr. II, 148. sin autem metu coactae dederunt; ib. 150. cum tanta praemia civitates ... virgarum ac mortis metu ... Veneriis servis dare coactas (cognoverit); ib. III, 143. aratores vi et metu coactos ... dedisse; ib. 153. quam (laudationem) se vi ac metu coactos ... decresse dicebant; ib. IV, 140. recuperatores vi Flacci coactos et metu falsum invitos iudicavisse; Flacc. 49. si metu coactos diceret, haberet eosdem recuperatores; ib. f. auferre.

commoveri: an vero istas nationes ... metu deorum immortalium ... commoveri arbitramini? Font. 30. quo metu commoti Dyrrachini profugisse ... imperatorem iudicaverunt; Piso 93.

complere: ut ... meam domum ... complerent proscriptionis metu; dom. 55.

comprimi: ut metu comprimeretur audacia; Tull. 11.

concidere: quis est qui existimare possit huic novo pontifici non ... mentem debilitatam metu concidisse? dom. 135.

concitari: ut animi multitudinis in istum ... communis periculi metu concitarentur; Verr. V, 163. nationes multae et magnae novo quodam terrore ac metu concitabantur; imp. Pomp. 23.

continere: ut metu contineatur audacia; Sex. Rosc. 55. cum ... familiae non magnae magno metu continerentur; Tull. 9. domo principem vi et metu continere; Fr. B, XIV, II, 8.

debilitare: nolite animum meum debilitare ... metu commutatae vestrae voluntatis erga me; Planc. 103.

demovere: quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; Sest. 101.

depravari: quid spe aut metu depravatum ... videretur; Font. 25.

deprecari: me ... nullo armorum ac tumultus metu ... lacrimae ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

deterrere: testis .., consulari metu (deterrere); Verr. a. pr. 28. agere quae ad iudicium pertinebant libere comitiorum metu deterrebar; Verr. a. pr. 24.

eripere: f. auferre; Verr. IV, 14.

exanimari: non poteram in illius mei patriaeque custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65.

exprimi: cum ... tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; Verr. III, 143.

extorqueri: si quidem potest vi et metu extortum honorarium nominari; Piso 86.

facere: virgarum metu Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; Verr. III, 70.

fugere: qui metu ... fugerunt; Caecin. 43.

moveri: ut vehementius odio libidinis tuae quam metu legationis ||legationis metu|| moverentur; Verr. I, 81.

mutus: illum in iure metu conscientiaque peccati mutum ... relinquo; Verr. II, 189.

obsideri: cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini; sen. 3.

opprimi: cum metu ... oppressam civitatem teneres; dom. 131.

percellere: nisi hunc aliquo .. metu ... perculisset; Scaur. 34.

permovere: si ... ex eo loco metu permotus fugisset; Caecin. 49. adulescens ... locupletis metu ... permovit; Flacc. 15. omnis caedis metu esse permotos; sen. 33.

perterreri: is ... metu perterritus (non) fugit; Verr. V, 111. A. Caecinam cum amicis metu perterritum profugisse; Caecin. 2. se in fugam conferunt una amici advocatique eius metu perterriti; ib. 22. cum essent omnes metu perterriti; ib. 26. metu perterritis nostris advocatis; ib. 44. Milonem ... nullo metu perterritum ... Romam revertisse recordamini; Milo 61. metu perterriti repente diffugimus; Phil. II, 106. se ad hostem metu perterriti contulerunt; ib. XIII, 35. ut ... metu perterritus princeps latronum duxque fugerit; ib. XIV, 27.

pertimescere: quae (accusatio) domestici periculi metu ... mentionem ipsam pertimescat; div. Caec. 31.

perturbare: Italiam multorum dierum metu perturbasti; Phil. II, 77.

recedere: qua strage non nulli permoti magistratus, partim metu mortis, partim desperatione

rei publicae, paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.
redigere: hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem redacturos; Cluent. 152.
relinqui: quam multas aut metu relictas aut a praedonibus captas urbis esse sociorum? imp. Pomp. 32.
reprimi: furor eius paululum ... metu ac timore repressus est; Verr. IV, 41. paucae ... et metu repressae (civitates) silent; ib. V, 57.
retineri: ei ... vi ac metu retinerentur; Verr. II, 14.
saepiri: cum saeptus sis legibus et iudiciorum metu; Phil. XII, 25.
suscipi: iudicavit a plerisque ignoratione potius et falso atque inani metu quam cupiditate ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.
suspensus: sollicitam mihi civitatem suspicione, suspensam metu ... tradidistis; leg. agr. I, 23.
temptari: cum essent animi servorum et spe et metu temptati; Cluent. 176.
teneri: sese ... summo metu legum ... teneri; Verr. IV, 75. non mediocri ab eo ceteri proscriptionis et mortis metu tenebantur; Cluent. 25. unus ... terrore ac metu multos ... tenebat; Sest. 34. cum omnia metu tenerentur; Phil. II, 64. f. obsideri. opprimi.
terrere: istius vaecordissimi mentem cura metuque terrebant; dom. 141. cum ... alii metu et periculo terrerentur; Sest. 35.
vinci: magno ... metu victi Segestani ... decreverunt; Verr. IV, 76.
2. **Präpositionen:** ad: quid deinde sequitur? ... illa extrema ad supplicium damnatorum, metum ceterorum, et cruciatus et crux; Verr. V, 14. abuti deorum immortalium numine ad hominum *metum* timoremque voluisti? dom. 125.
causa: si metus ||si metuis|| (causa vis hominem occidere); Sex. Rosc. 145.
cum: magno cum metu incipio dicere: Cluent. 51. quos (agros) nunc cum aliquo metu tenet; leg. agr. III, 14. iter mihi tutum ... magno cum suo metu praestiterunt; Planc. 97.
in: non dubito quin ... in metu periculoque tuo tuorum tibi scelerum veniat in mentem; Verr. I, 47. tantumne vidisse in metu periculoque provinciae; ib. V, 14. in tanto praedonum metu ... ipsi navigare (consuerunt); ib. 80. in metu periculoque provinciae dies continuos compluris in litore conviviisque iacuisti; ib. 137. an ... in praesenti metu mortis ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. cum in metu ... consulem viderent; Muren. 52. eis licet ... in meo metu sibi nihil timere; dom. 8. quibus (lacrimis) ego magno in metu meo subito inducor in spem; Planc. 104. servitus ... intolerabilis est [servire] ... numquam ne in metu quidem sobrio; Phil. III, 12.
ob: se ob hunc metum pecuniam Timarchidi numerasse; Verr. V, 116.
per: te in provincia pecunias statuarum nomine per vim ac metum coëgisse; Verr. II, 150. QUOD PER VIM ET |AUT|| METUM ABSTULISSET; ib. III, 152. hunc homini alienissimo a civitatibus laudationes per vim et metum comparare; ib. IV, 147.
prae: quorum ille nomen prae metu ferre non poterat; Phil. XIII, 20.
propter: propter ... calamitatum metum publica auctoritate (eius omnis res gestas) defendimus; Verr. III, 81. quid igitur fugiebant? propter metum; Caecin. 44. qui in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128. si propter ... alicuius periculi metum salutem civium tuorum neglegis; Catil. I, 28. cum ipse propter metum dimicationis ... domo se teneret; sen. 29. populum Romanum in Capitolium propter metum ... convenisse; dom. 6. „liberum senatus iudicium propter metum non fuit"; ib. 10. accusare alienae dominationis ... propter calumniae metum non est ausus; ib. 49. qui .. propter metum poenae ... novos motus ... rei publicae quaerant; Sest. 99. qui propter .. nocturnos quosdam inanis metus tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36. quod .. facinus nec in hominem imprudentem caderet propter metum praesentis exitii; Deiot. 16. ut eius omne nomen propter proximi ||proximum|| dictatoris metum tolleres; Phil. II, 91.
sine: ne spirare quidem sine metu possunt; Sex. Rosc. 65. sine metu, sine cura omnes erant; Verr. II, 70. dicet rem publicam administrari sine metu ... non posse; ib. V, 22. sine ullo metu in ipsum portum penetrare coeperunt; ib. 96. acta est .. causa more maiorum ... sine metu; Cluent. 104. sine ullo metu ... vivemus; ib. 159. ut interea magistratus reliquos ... sine metu iudiciorum, sine periculo petere possetis; leg. agr. II, 99. quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret? Milo 34. ad incertum vitae periculum sine ullo mortis metu profecti sunt; Phil. IX, 2.

meus, mein: A. **bei Substantiven:** alqs: hic ... aliquando fuit meus; Phil. XI, 10.
alqd: meum fuit cum causa accedere ad accusandum; Verr. I, 21. erat .. meum deprecari vacationem adulescentiae; Cael. 30. neque .. est meum contra ius ... dicere; Balb. 34. non fuisse meum ... hunc uno violare versu; Piso 75. quod proprie meum est; Phil. II, 18.
absentia: video ... et digressum meum et absentiam et reditum ita longe tuo praestitisse; Piso 63.
abstinentia: confer ... abstinentiam tuam cum mea; Piso 36.
accusatio: quae videtur esse accusatio mea; div. Caec. 5. vide quantum interfuturum sit inter meam atque tuam accusationem; ib. 35. neque tantum me exspectatio accusationis meae ... commovet; Verr. a. pr. 4. haec eadem erit .. distributio totius accusationis meae; ib. I, 34. accusationem meam comprobare non potero; ib. II, 168. cum ... huic voluntati accusationis meae lacrimans gratias ageret; ib. III, 62. exspectate ... auctoritatem accusationis meae; ib. 127. quo accusationis meae rationem conferam? ib. V, 2. defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. 151. uti .. res publica meaque fides una hac accusatione mea contenta sit; ib. 189.
acerbitates: quas (lacrimas) tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti; Planc. 101.
acta: acta mea sibi ait displicere; Sest. 133.
adfinis: qui minas inimicorum meorum, qui inimicitias adfinis mei, ... qui Pontum ... prae mea salute neglexit; sen. 38.
adventus: nemini meus adventus labori ... fuit; Verr. I, 16. quod nisi ego meo adventu illius conatus aliquantum repressissem; ib. II, 64. ne .. adventu meo factum esse videatur; ib. 161. cum a C. Verre litterae aliquanto ante adventum meum de laudatione venissent; ib. IV, 141. postea quam meus adventus appropinquaret; ib. sive .. aliquid adventu meo, consilio, auctoritate, diligentia ... praestare debui; dom. 17. adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? ib. 75. cum ... idem dies adventus mei fuisset reditus*que;* Sest. 131. cum ... urbes Italiae festos dies agere adventus mei videbantur; ib. quid dicam adventus meos? Piso 51. qui (dies) ... sunt adventu meo redituque celebrati; ib. ante quam de meo adventu audire potuissent; Planc. 98. ne meus ... adventus suspicionis aliquid adferret; Phil. I, 7.
adversarius: quod ... aeque promptum est mihi et adversario meo; Muren. 28.

adulescentia: mea adulescentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44.

aedes: qui me in meis aedibus, in meis sedibus, ||in sedibus meis|| in conspectu uxoris ac liberorum meorum trucidaret; Sulla 18. te monumentum fecisse in meis aedibus; dom. 51. columnae marmoreae ex aedibus meis ... portabantur; ib. 62. qui in meis aedibus aliquam religionem residere diceret; ib. 69. qui tibi ... statuam in meis aedibus posuit; ib. 81. si vos me in meis aedibus conlocatis; ib. 100. cui meas aedis addiceret; ib. 107. vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; ib. 116. cum aedis meas idem emeret; ib. ut tu aedis meas consecrares; ib. 128. expiabo religionem aedium mearum; har. resp. 11. ut de mearum aedium religione ad pontificum conlegium referretur; ib. 12. prope a meis aedibus ... sedebas; Piso 26.

aedilitas: hoc munus aedilitatis meae ... pulcherrimum .. polliceor; Verr. a. pr. 36.

aerumna: rem publicam servavi ... aerumna mea; Sest. 49.

aetas: ego vero et aetatis non modo meae, sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70. in quo (onere) omnis nervos aetatis industriaeque meae contenderem; Verr. a. pr. 35. in publicanorum causis vel plurimum aetatis meae versor; ib. II, 181. nullum confiteor aetatis meae tempus abhorruisse; Arch. 1. „qui aetatis quod reliquum est oblectem meae;" Cael. 37. cum ... commoveri soleam vehementius, quam videtur vel usus vel aetas mea postulare; Deiot. 1.

ager: cum tibi ego frumentum in meis agris atque in mea civitate ... paratus sim dare; Verr. III, 193. EUM (AGRUM) ... MEUM ESSE AIO; Muren. 26. depopulationem, vastitatem ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 4.

amicitia: si semper aspernaretur amicitiam meam; Piso 81. quasi vero in amicitia mea non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim; Planc. 82. amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; ib.

amiculus: „quid de hordeo .. et de Docimo, amiculo meo?" Verr. III, 79.

amicus: quae (iniuria) amico meo facta est; Verr. I, 103. quod amicum atque hospitem meum, ... tam crudeliter ... tractasses; ib. II, 117. memini Pamphilum .., amicum et hospitem meum, ... mihi narrare; ib. IV, 32. non defendam Apollonii causam, amici atque hospitis mei; ib. V, 20. orandus erit nobis amicus meus; Font. 36. monet amicus meus; Caecin. 35. in aedis T. Annii, ... amici mei, noctu Staienus ... venit; Cluent. 78. et amicum ego defendo meum; Sulla 48. quis in meum locum iudicem subdidit? quis meorum amicorum testamentum discessu meo fecit? dom. 85. si mihi in aliqua nave cum meis amicis naviganti hoc .. accidisset; Sest. 45. P. Clodius, amicus meus, cum se gravissime ... iactaret; Cael. 27. nomen amici mei de ambitu detulit; ib. 76. secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. ut Q. Arrius, meus amicus, dixit; ib. 46. plures amici mei et necessarii viverent; Phil. II, 40. „meus amicus est"; ib. V, 6. Q. Fufius, ... amicus meus, pacis commoda commemorat; ib. VIII, 11.

amor: quantum meus in vos amor postulat; Sulla 93. de meo quodam amore gloriae ... vobis confitebor; Arch. 28. hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum; Sest. 49.

amplitudo: si de mea gloria atque amplitudine quaeratis; Verr. V, 173.

anima: cum *anima defecerit* mea; Quir. 24.

animus: meum animum in illos, tum mei consilii negotiique totius suscepti causam ... proposui; Verr. IV, 140. quae (causa) ... in animo sensuque meo penitus adfixa atque insita est; ib. V, 139. versantur ... in animo meo multae ... cogitationes; leg. agr. II, 3. hoc ... beneficium ... ad animi mei fructum ... duco esse permagnum; ib. 5. quae meum animum repente moverunt; Muren. 55. ego tuum consilium .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium vituperare non possum; ib. 60. si voluntas mea, si industria, si domus, si animus, si aures patent omnibus; Sulla 26. vos .. animum meum ... incendistis; ib. 40. animum et mentem meam ipsa cogitatione hominum excellentium conformabam; Arch. 14. nec mihi ipsi ille animus idem meus ... defuit; sen. 33. quid est quod animum meum frangere ... possit? ib. 36. haec cura .. erit infixa animo meo; Quir. 25. hic me meus ... animus ... cum Caesare ... restituit in gratiam; prov. cons. 23. nolite animum meum debilitare; Planc. 103. de iudicio animi mei ... quisque sentiat; Rab. Post. 44. oratio consulum animum meum erexit; Phil. V, 1. ſ. amor; Sest. 49.

annus: quod hoc honore ... me ... adfecistis ... anno meo; leg. agr. II, 4.

arbitratu: quasi vero me tuo arbitratu et non meo gratum esse oporteat; Planc. 71.

argentum: te arbitror ... argenti et supellectilis meae cupiditate esse caecatum; dom. 60.

argumentatio: ut ... ipsis iudicibus sine mea argumentatione coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.

auctor: cur meum ||cum eum|| auctorem vos pro me appelletis; Caecin. 79.

auctoritas: habebo rationem auctoritatis meae; Verr. III, 164. videor hoc leviter pro mea auctoritate vobis praecipere posse; Font. 42. mea (auctoritas) .. esse dicitur; Cluent. 138. te ... meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. quantum de mea auctoritate deripuisset; Sulla 2. haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae; har. resp. 61. si mea auctoritas satis . . . ponderis haberet; Balb. 60. meam vocem et auctoritatem ... restitutam puto; Marcell. 2. hunc ad meam auctoritatem non potui adducere; Deiot. 29. si sequi minus audebitis orationem atque auctoritatem meam; Phil. I, 15. Cn. Domitium ... ad recuperandam libertatem .. mea auctoritas excitavit? ib. II, 27. hos auctoritate mea censes excitatos? ib. si ... meum consilium auctoritasque valuisset; ib. 37. C. Caesar ... approbatione auctoritatis meae colonias patrias adiit; ib. V, 23. ſ. adventus; dom. 17.

auguria: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.

aures: quae (voces) perveniunt ad auris meas; Catil. IV, 14. vix ad auris meas istius suspicionis fama pervenit; Sulla 12. cuius litteris ... celebrantur aures cotidie meae novis nominibus gentium; prov. cons. 22. venit ad auris meas; Marcell. 25. meam domum measque auris dies noctisque omnium praeceptis ... patuisse; Phil. XIV, 20. ſ. animus; Sulla 26.

auxilium: id mihi ipsi auxilium meum defuisset; Planc. 87.

beneficium: meo beneficio tabulae novae proferentur; Catil. II, 18. publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21. non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium ... esse voluerunt; dom. 74. si ... mea in rem publicam beneficia recordatus se conlegisset; ib. 88. quod .. pudor tuus moderatur orationi meae et meum erga te ... beneficium tueri debeo; Cael. 7. meum beneficium ad eum potius detuli; Planc. 12. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, .. sed custodem salutis meae; ib. 102. meo beneficio patriam se visurum esse; Phil. II, 12. nescis ... te ... meo maxime beneficio e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B, VIII, 5.

benevolentia: quae mea (benevolentia) erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34.

bona: in mea bona quos voles immittes; Verr.

I, 142. cum ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22. BONA .. EIUS UT MEA SINT; dom. 44. nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? ib. 51. vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. qui rem ullam de meis bonis attigerit; ib. 108. quid in meis bonis agi potuit? ib. 124. mea bona donare se dixit Petissio Urbinati; Phil. XII, 19. de meis bonis se dare dixit; ib. 20.

calamitas: ut meae calamitatis ... socius videretur; sen. 20. ut excogitaret quem ad modum calamitatem meam ... levaret; sen. 24. propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt; Quir. 9. ne maererent homines meam calamitatem: Sest. 32.

capsae: si te .. ad meas capsas admisero; div. Caec. 56.

caput: meis consiliis, meis laboribus, mei capitis periculis ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33. non ... meum caput obtuli pro patria; ib. 84. nihil de meo capite potuisse ferri; dom. 68. si ... obieci meum caput; ib. 145. me .. atque meum caput ... devovi; ib. hanc ego devotionem capitis mei, cum ero in meas sedes restitutus, tum denique convictam esse ... putabo; ib. veste mutata vos pro meo capite | vosque pro meo capite, vos, inquam, pro meo capite || ad pedes lenonis .. proiecistis; Sest. 26. illam proscriptionem capitis mei ... rogatam esse; prov. cons. 45. mei capitis conservandi causa ... Italia tota convenit; Piso 34. quantos (finis imperii) pretio mei capitis emerat; ib. quod ... in venditione mei capitis ascripseras; ib. 86. maluit .. custodiam mei capitis dimittere; Planc. 97. multos .. mensis a capite meo non discessit; ib. 100. o custodiam .. mei capitis infelicem! ib. 101. hos decertare pro meo capite vel vitae periculo velle videbam; ib. qui a me mei servatorem capitis ... distrahat; ib. 102. cur non id meo capite potius luitur quam Milonis? Milo 99. eadem ... cum capitis mei periculo sensi; Marcell. 15. cuius ego ... custodias mei capitis cognovi; Phil. VII, 24.

casa: „casa mea est incensa a tuis"; Tull. 54.

castra: locus in meis castris (ne perfugae quidem) .. fuit; Verr. I, 98. in meis castris praesidiisque versaris; Caecin. 83.

casus: omnem .. vim ... acerbitas mei casus exceperat; dom. 64. meum .. casum .. sustinuit; Sest. 14. ne ... recordatione mei casus a consiliis fortibus refugiatis: ib. 51. cum meum illum casum ... homines ... lugerent; ib. 53. post meum discessum ... meum et rei publicae casum vexavit; ib. 60. histrio casum meum totiens conlacrimavit: ib. 123. quia meum casum luctumque doluerunt; ib. 145. casum illum meum funus esse rei publicae; prov. cons. 45. quas (lacrimas) .. ego tuas in meo casu plurimas vidi; Rab. Post. 47. bonorum animos in meo casu contempserat; Milo 88.

causa: ut mea causa falsum in codicem referret; Qu. Rosc. 1. ut mea causa mentiatur, ib. 48. mentire mea causa; ib. 49. qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. quod mihi lex mea causa dedit; ib. I, 25. accusandi tempus mea causa datum est; ib. quod aut mea causa potius est constitutum quam tua aut nihilo tua potius quam mea; ib. 26. nulla est .. in re publica mea causa propria; Sulla 9. a mea causa recesserunt; sen. 7. meam causam semper fore firmissimam dicere solebat; ib. 9. cum .. ipse egit ornatissime meam causam; ib. 26. qui causam meam prudentibus commendarit; ib. 29. docuit meis consiliis rem publicam esse servatam causamque meam cum communi salute coniunxit; Quir. 16. de mea causa ... omnes ... homines iudicarunt; dom. 44. id quod in omni mea causa ... fecistis; ib. 100. quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; ib. 119. vosmet ipsi ... semper in mea causa praefuistis; ib. 142. quoniam mea causa expedita est; har. resp. 18. ut meam causam susciperent; Sest. 25. necesse est meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; ib. 31. meam causam ... omnes boni ... susceperant; ib. 38. Crassus a consulibus meam causam suscipiendam esse dicebat; ib. 41. ut a mea causa iam recedam; ib. 55. cuius in mea causa numquam fides ... contremuit; ib. 68. actor hic ... causae meae nihil progreditur, consilia exspectat inimicorum meorum; ib. 75. egit ... multo gravioribus verbis meam causam; ib. 120. cum ... ageret causam meam; ib. 123. cum ageret ... meam causam; ib. 124. in una mea causa ... factum est; ib. 128. dixisti non mea, sed rei publicae causa homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. nihil sit factum mea causa; ib. 8. me carum esse dixisti senatui ... non tam mea causa quam rei publicae; ib. 9. nec longius progrediar, quam me mea fides et causa ipsa coget; Cael. 32. cum .. esset omnis causa illa mea consularis; Piso 19. an .. putas idcirco minus iudices mea causa facturos? Planc. 78. in causa aut mala aut mea ... iudicium timendum fuit; Milo 36.

cautio: quam longe videar ab consuetudine mea et cautione ac diligentia discedere; Font. 12.

cervices: quos ego ... a meis (cervicibus) non removi; Sulla 28.

cives: si me meis civibus iniuria suspectum ... viderem; Catil. I, 17. his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium; dom. 96. si ... in consulatu meo commodis meis omnibus, emolumentis, praemiis praetermissis ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; ib. 145. me propter salutem meorum civium, quae mihi semper fuit mea carior vita, dimicationem ... fugisse; Sest. 45. omnis hoc civis meos iudicare, civitatis salutem cum unius mea salute esse coniunctam; Vatin. 8. meos civis, meis consiliis periculisque servatos, pro me obici nolui; Milo 36. valeant cives mei; ib. 93. tranquilla re publica mei cives ... perfruantur; ib. an ego non provideam meis civibus? Phil. VI, 17.

civitas: f. ager; Verr. III, 198.

clades: illam meam cladem vos ... maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest. 31.

coactus: in iudicio, coactu atque efflagitatu meo, producere ad ignotos ... eum; Verr. V, 75.

cogitatio: ut mea ratio et cogitatio fert; Scaur. 21. o spes fallaces et cogitationes inanes meae! Milo 94.

cognatus: „meus cognatus (est)"; Phil. V, 6.

cohors: de cohorte mea reicies; Verr. III, 28.

cohortationes: meis litteris, meis nuntiis, meis cohortationibus omnis ... ad patriae praesidium excitatos; Phil. XIV, 20.

columnae: qui columnis ac postibus meis hostificum quoddam ... bellum intulistis; dom. 60. non existimo ... illos tam cupidos liminum meorum et columnarum et valvarum fuisse; ib.

comes: cum ... mansissem .. in villa P. Valerii, comitis et familiaris mei; Phil. I, 8.

comitia: quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse comitiorum meorum nomine; Verr. a. pr. 22. comitiis meis ... populus Romanus iudicavit; ib. I, 19. quod meis comitiis non tabellam vindicem tacitae libertatis ... tulistis; leg. agr. II, 4.

commemoratio: quod .. minus .. mea commemoratione celebratum sit; Planc. 95.

commendatio: si quid habet aut momenti commendatio aut auctoritatis confirmatio mea; Muren. 90.

commentarium: ne quid ex meis commentariis quaereretur; Sulla 43. ego recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario meo posse superari? ib. 45.

commodum: meis commodis ... officis et obstas; Sex. Rosc. 112. de meo iure aliquid et com-

modo detraho; Verr I, 25. salutem provinciarum ... meis omnibus commodis et rationibus praeferre oportere; imp. Pomp. 71. f. cives; dom. 145.

competitores: non hic magis quam ego a meis competitoribus ... vincebar; Planc. 18.

comprehensio: comprehensio sontium mea ... fuit; Phil. II, 18.

conatus: illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35.

conclusio: haec summa est conclusionis meae; Phil. II, 32.

condicio: vitam ... nunc iam mea lege et condicione necessariam .. futuram; Verr. III, 5. fingite .. cogitatione imaginem huius condicionis meae; Milo 79.

condiscipulus: se meum condiscipulum in pueritia, familiarem in adulescentia, conlegam in quaestura commemorabat fuisse; Sulla 18.

confirmatio: f. commendatio.

congressus: neminem a congressu mèo neque ianitor meus neque somnus absterruit; Planc. 66.

coniectura: ne mea coniectura multo sit verior; Cluent. 97.

coniunctio: qui bene nosses coniunctionem meam et Caesaris; Piso 82.

coniux: tu numquam meis me absente liberis, numquam coniugi meae defuisti; Rab. Post. 47. coniugem meam vexarat; Milo 87.

conlega: apud C. Orchivium, conlegam meum, locus ... non est constitutus; Cluent. 94. viro forti, conlegae meo, laus impertitur; Catil. III, 14. Catilinam (videbant) ... inflatum ... conlegae mei ... promissis; Muren. 49. di faxint ut meus conlega ... hoc Catilinae nefarium latrocinium .. opprimat; ib. 84. cum C. Antonium, conlegam meum, defenderem; dom. 41. quaestor hic C. Antonii, conlegae mei, .. fuit sorte, sed societate consiliorum meus; Sest. 8. cum esset cum conlega meo; ib. accusavit C. Antonium, conlegam meum; Cael. 74. sicuti ego fecissem in conlega meo; Piso 12. hoc meus .. conlega dicebat; ib. 56. dixisset .. conlega meus; Phil. II, 70. quid .. profectus est vir fortissimus, meus conlega et familiaris? Phil. VII, 12. f. condiscipulus.

conservatores: tantam importare meis defensoribus et conservatoribus calamitatem; Sest. 146.

consilium: si mei consilii causam ... cognoverit; div. Caec. 1. qui meum factum aut consilium posset reprehendere; ib. 6. meum hoc consilium (existimetur) necessarium; Verr. a. pr. 34. meum consilium ... populo Romano probavi; ib. I, 31. si in hoc reo ... omnia mea consilia ad salutem sociorum ... fidem meam spectaverunt; ib. V, 188. meo consilio uti consuevi; Cluent. 144. ut in omnibus meis factis atque consiliis vestrum de me factum ... laudetur; leg. agr. II, 6. consilio meo ac ratione provisa sunt; ib. 102. si L. Catilina consiliis, laboribus, periculis meis circumclusus ... pertimuerit; Catil. II, 14. singulis medicinam consilii atque orationis meae ... adferam; ib. 17. rem publicam ... laboribus, consiliis, periculis meis e flamma atque ferro ... ereptam ... videtis; ib. III, 1. quod virtute, consilio, providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; ib. 14. me .. meorum factorum atque consiliorum numquam ... paenitebit; ib. IV, 20. cum ego non ex istorum insidiis ... non solum meo, sed multo etiam magis divino consilio eripiar; Muren. 82. socio atque adiutore consiliorum periculorumque meorum, L. Flacco; Flacc. 1. cum rem publicam meis consiliis conservatam ... indicassetis; sen. 26. qui ... omnium meorum consiliorum particeps ... fuisset; Quir. 15. eorum optimum consilium ego potissimum, per eos in meam pristinam dignitatem restitutus, meo consilio repudiarem? dom. 9. qui non meis consiliis patriam conservatam esse fateatur; ib. 72. meis consiliis ... patriam esse servatam; ib. 93. quae semper adiutrix consiliorum meorum, testis laborum exstitisti; ib. 144. sin .. mea consilia patriae non profuissent; ib. 145. exponam ... omnem rationem facti et consilii mei; Sest. 36. quod ... gratissimum fratri suo fecit, socio ... consiliorum meorum; ib. 131. cum ego omnium meorum consiliorum atque factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. qui (ordo) est ... meorum omnium consiliorum auctor; ib. 25. quid est quod ... reprehendant meum consilium? ib. 26. modo ille meorum laborum, periculorum, consiliorum socius, C. Pomptinus, ... bellum Allobrogum ... domuit; ib. 32. si consilium exquiris meum; Piso 19. mea .. privata consilia publici casus comprobaverunt; Planc. 66. qui meorum consiliorum in senatu socius ... fuisti; ib. 104. semper .. mea consilia pacis ... socia ... fuerunt; Marcell. 14. quod .. meum consilium minime obscurum fuit; ib. 15. P. Clodium meo consilio interfectum esse dixisti; Phil. II, 21. haec mea ... consilia fuerunt; ib. 24. Caesarem meo consilio interfectum; ib. 25. dolebam ... rem publicam vestris quondam meisque consiliis conservatam brevi tempore esse perituram; ib. 37. facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; ib. XII, 29. P. Apuleius ... meorum omnium consiliorum periculorumque iam inde a consulatu meo testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16. f. adventus; dom. 17. animus; Verr. IV, 140. auctoritas; Rabir. 17. Phil. II, 37. caput; Sulla 33. causa; Quir. 16. cives; Milo 36.

conspectus: qui ... astat in conspectu meo gener; Catil. IV, 3.

constantia: si iam essem oblitus severitatis et constantiae meae; Sulla 45. adeo oblitus constantiae meae ... esse videor; ib. 83. ut quicumque casus consecutus esset, exstaret constantiae meae testimonium; Phil. I, 38. cum ... meam .. rei publicae constantiam .. praestitero; ib. XII, 30.

consuetudo: mea consuetudo defendendi fert; Caecin. 85. non est meae consuetudinis; Rabir. 1. quanto .. studio debeo naturae meae consuetudinique servire? Muren. 6. quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. reliqua .. a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; ib. 87. quae de causa pro mea consuetudine breviter ... dixi; Arch. 32. quae .. remota a mea ||quae firme a me, quae forensi aliena, quae a foro aliena|| ... consuetudine ... locutus sum; ib. nemo consuetudinem meam ... requirebat; Vatin. 8. possum etiam illa ... mea consuetudine ab accusatore perquirere; Cael. 53. ne ego mea consuetudine aliquid ... dicerem; Planc. 83. locutus sum de re publica, minus equidem libere quam mea consuetudo (postulabat); Phil. V, 19. f. cautio.

consulatus: cum videam haec omnia ... in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9. me in consulatu meo carnificem de foro ... sustulisse; Rabir. 10. o praeclaram laudem consulatus mei! Catil. II, 10. quos si meus consulatus ... sustulerit; ib. 11. eandem .. diem intellego ... propagatam esse ... ad memoriam consulatus mei; ib. III, 26. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; ib. IV, 2. meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem exstitisse; ib. quem mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; ib. 3. quam si coniunctionem, in consulatu confirmatam meo, ... tenuerimus; ib. 15. nihil a vobis nisi huius temporis totiusque mei consulatus memoriam postulo; ib. 23. in exitu iam est meus consulatus; Muren. 80. mei consulatus .. tempus ... a me defendetur; Sulla 13. consulatus mei (regnum se ferre non posse); ib. 21. attende .. quam ego defugiam auctoritatem consulatus mei; ib. 33. si furorem ... erupisse in meo consulatu scripsi;

ib. 67. ut ... consulatum meum comprobarent; sen. 27. omnes ... societates ... de meo consulatu ac de meis rebus gestis amplissima ... decreta fecerunt; dom. 74. ne quisquam iam audeat reprehendere consulatum meum; ib. 76. qui propter salutem illius urbis consulatu conservatam meo me unum patronum adoptavit; Sest. 9. qui ... consulatus mei res eas ... vexare cupiebant; ib. 11. quod ipsum templum repraesentabat memoriam consulatus mei; ib. 26. quae .. lex sedata illa flamma consulatus mei fumantis reliquias coniurationis exstinxit; Cael. 70. ego tela extremo mense consulatus mei intenta ... extorsi; Piso 5. exposui breviter consulatum meum; ib. 7. quid sentires de consulatu meo; ib. 14. mecum in consulatu meo coniunctus fuit; ib. 54. qui .. cum res gestas consulatus mei conlaudasset; ib. 72. ego mense Decembri mei consulatus omnium parricidarum tela commossem? Planc. 90. quorum impium ferrum ... meus ille consulatus e manibus extorserat; ib. 98. cum tantum in consulatu meo pro vobis ... ausus essem; Milo 82. obiecit mihi consulatum meum; Phil. II, 11. qui consulatus verbo meus, ... re vester fuit; ib. quis .. meum consulatum ... qui vituperaret inventus est? ib. non placet M. Antonio consulatus meus; ib. 12. maxime .. consulatum meum Cn. Pompeius probavit; ib. tuus .. salutaris consulatus, perniciosus meus; ib. 15. cuius ego ... custodias ... cognovi in consulatu meo; ib. VII, 24. qui me post meum consulatum ... principem non inviti videbant; ib. XIV, 17. f. cives; dom. 145. consilium; Phil. XIV, 16.

contentio: cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaereretur; dom. 145.

contio: in meam contionem prodeant; leg. agr. III, 1. quos (voltus) proxima mea contione praebuerunt; ib. 2.

contubernalis: cum esset meus contubernalis in consulatu; Sulla 34. tibi, meo familiari ||cum familiari aliquo meo|| et contubernali, prius etiam edituri indicium fuerint scribae mei; ib. 44.

contumelia: sin contumeliam meam [...] tenuero; Phil. I, 27. „mihi .. constat nec meam contumeliam nec meorum ferre"; ib. XIII, 42.

copiae: cur non meis inimicis meis copiis restitissem; Piso 18.

cor: „nunc meum cor cumulatur ira"; Cael. 37.

corpus: ut corpus abesset meum, dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5. quae (tela) ... in meum corpus immissa sunt; dom. 39. veteres illae copiae ... corpori meo pepercissent? dom. 58. meo corpore opposito; ib. 63. omnem ... vim improborum ... excepi meo corpore; ib. cum tuum ... impetum meo corpore excepi; ib. 76. quod eorum ferro ... meum corpus ... obicere voluistis; Balb. 16. ego meum saepe corpus et vitam obieci armis inimicorum tuorum; Milo 100.

crimen: non in supplicio crimen meum vertitur; Verr. V, 133. meum .. crimen avaritiae te nimiae coarguit; ib. 153. meum crimen est; Rabir. 10. qui me civem nullo meo crimine ... non defenderant; Sest. 64.

crudelitas: si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi crudelitas mea unius || ea unius, illius|| temporis; dom. 93.

cubiculum: me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; Scaur. 26.

culpa: non est ista mea culpa; Catil. II, 3. quasi mea culpa bona perdiderit; Sest. 111. ob eam .. causam culpa mea bellum civile esse natum; Phil. II, 28. haec iudicum culpa, non mea est; ib. XI, 11.

cupiditas: multo mortis cupiditas mea turpior fuisset; Planc. 90. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae ... quaeso oroque vos; Phil. VII, 8.

cura: si nullam ad rem nisi ad officium ... omnes meae curae ... elaborarunt; Verr. V, 188. omnia ... constituta sunt ... mea summa cura atque diligentia; Catil. IV, 14. cum saepe ... ex meis curis laboribusque cotidianis fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55. nec solum fidem meam, ... curam ... praestabo; Phil. VII, 20.

curatio: quod aedes Telluris est curationis meae; har. resp. 31.

curriculum: si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; Verr. II, 179.

custodia: haec mea sedes est, haec vigilia, haec custodia, hoc praesidium stativum; Phil. XII, 24.

custos: non poteram in illius mei ... custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65.

dedecus: domo ... carere sine ... meo dedecore ac dolore non possum; dom. 146.

defensio: defensio mea quae est? Qu. Rosc. 37. mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. spes erat posita in defensione mea; Caecin. 3. antequam ad meam defensionem meosque testis venio; ib. 24. mea, mea est ista defensio; ib. 83. id .. me non ad meam defensionem attulisse; ib. 85. redeo .. et illa principia defensionis meae; ib. 89. praesidia constituere defensionis meae non licet; Cluent. 156. ut hanc meam defensionem ... pro rei publicae salute consularem putetis; Rabir. 38. quoniam ... studium meae defensionis ... (reprehensum est); Muren. 2. quid est quod meam defensionem latio legis impediat? ib. 5. de officio defensionis meae ... alia in parte orationis dicendum nobis erit; ib. 6. aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2. cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; ib. 35. hoc .. memento, paulo post istam defensionem meam; Vatin. 6. videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. auxilium .. defensioni meae ... pollicentur; Milo 3. non .. dubito quin probaturus sim vobis defensionem meam; ib. 11.

defensor: tu ... notes ... amicorum necessarios vel iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum? Planc. 40. septem praetores ... defensores mei; Milo 39. f. conservator.

delubra: quod auri ... in meis urbibus, sedibus, delubris fuit; div. Caec. 19.

deus: ista tua pulcra Libertas deos penatis et familiaris meos lares expulit; dom. 108. illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti; ib. 143.

dextera: mea dextera illa, mea fides, mea promissa; Flacc. 103

dies: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33.

dignitas: me in tanto rei publicae existimationisque meae periculo cuiquam consulturum potius quam officio et dignitati meae; Verr. a. pr. 27. meae dignitatis ista sunt; ib. IV, 45. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. exstitit ... ascriptor dignitatis meae; sen. 26. ad haec ... ornamenta dignitatis meae reliqua vos idem addidistis; ib. 27. dignitatem meam reddidistis; ib. 31. dignitatem meam ... ornavit; Quir. 15. inviderunt ... laudi et dignitati meae; ib. 21. qui ... precibus tuis salutem ac dignitatem meam praetulisset; dom. 7. cum de mea dignitate ... senatus ... decrevisset; ib. 14. ut me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum queratur; ib. 57. omnes ... omne suum erga meam dignitatem studium ... commendatum esse arbitrabuntur; ib. 142. videtis me .. in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52. cum de dignitate mea ferebatur; ib. 112. non quo (id) alienum mea dignitate arbitrarer; prov. cons. 42. qui amici fuerint saluti et dignitati meae; Balb. 2. qui principes fuerunt conservandae salutis aut dignitatis meae; ib. 59. admirandum esse M. Laterensem hominem studiosissimum et dignitatis et salutis meae; Planc. 2. negas tribunatum Plancii

quicquam attulisse adiumenti dignitati meae; Planc. 77. ſ. consilium; dom. 9. corpus; sen. 5.

digiti: egone ... hos digitos meos impellere potui, ut ..? Qu. Rosc. 1.

digressus: video ... et digressum meum ... et reditum ita longe tuo praestitisse; Piso 63. ſ. absentia.

diligentia: satis fides et diligentiae meae ... fecisse videar; Qu. Rosc. 14. fides mea custodem repudiat, diligentia speculatorem reformidat; div. Caec. 51. quas (inimicitias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3. mea diligentia istorum impudentiam vicerat; ib. 16. si utar ad dicendum meo legitimo tempore, mei laboris, industriae diligentiaeque capiam fructum; ib. 22. meae fidei diligentiaeque periculum facere; ib. 34. certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; ib. I, 3. mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; ib. 5. putabam ... probatam meam fidem esse et diligentiam; ib. 19. ego mea diligentia perfeci; ib. II, 169. si facultatem vere ... iudicandi fide et diligentia mea fecero; ib. 179. meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; ib. III, 109. in quo meam industriam ac diligentiam spectari volo? ib. 137. quod fidem meam diligentiamque praestarem; Caecin. 5. numquid est causae .. quin ... meam ... diligentiam prudentiamque despexerit? leg. agr. III, 3. quoniam ... diligentiae meae ... obstitisti; Rabir. 6. te ... meis praesidiis, mea dilgentia circumclusum commovere te contra rem publicam non potuisse; Catil. I, 7. non obstupefactus ac perterritus mea diligentia ... esse dicetur; ib. II, 14. mea virtute atque diligentia perditorum hominum coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5. nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80. vos pro mea summa ... diligentia moneo; ib. 86. Catilinam diligentia mea ... fregistis; Phil. IV, 15. ſ. adventus; dom. 117. cautio. cura; Catil. IV, 14.

dimicationes: id ... sine maximis dimicationibus meis me esse ausurum arbitrarer? Milo 82.

discessus: qui ... non multo post discessum meum me universi revocavistis; sen. 8. qui primus post meum discessum metum bonis ... depulit; ib. 19. quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. qui cum aliquanto post meum discessum ex provincia venisset; ib. 59. cum post meum discessum ... regum bona ... devorasses; ib. 60. obicitur mihi meus ille discessus; ib. 95. quo (tempore) meus discessus isti causam caedis eripuit; ib. 115. servavi .. rem publicam discessu meo; Sest. 49. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; ib. 128. ille unus ... discessu meo ... exsultavit; ib. 133. mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6. discessum meum funus dici rei publicae; prov. cons. 45. discessu .. meo omnes illi nefarii gladii ... exciderunt; Piso 21. tune ... ausus es meum discessum illum ... *in* ... contumeliae loco ponere? ib. 31. quae meus discessus rei publicae volnera inflixit; ib. 32. quod meum discessum ... subaccusare voluisti; Planc. 86. ſ. amicus; dom. 85. casus; Sest. 60.

disciplina: te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3.

dissensio: neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri; Balb. 61.

dolor: ut ... digna dolore meo suppetant; Verr. V, 158. multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2. si dolor *me* meus ||dolor meus|| respondere non cogeret; Sulla 35. [cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei]; sen. 35. sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100. hanc ... porticum esse patiemini ... doloris mei defixum indicium? ib. 103. quantum meus ac meorum ... dolor postulavit; har. resp. 4. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest quam hic meus; Sest. 4. huius potius tempori serviam quam dolori meo; ib. 14. rapinas meo dolore luctuque depuli; ib. 49. depono memoriam doloris mei; Cael. 50. veniam .. aliquam dolori meo tribueretis; prov. cons. 1. ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; ib. non parebo dolori meo; ib. 2. sensum doloris mei ... a sententia dicendi amovebo; ib. me ... habere rationem non doloris mei; ib. 18. me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; prov. cons. 44. ille dolor meus ... haberetur; Piso 32. huius in periculo non significarem dolorem meum? Planc. 76. Brutum vidi: quanto meo dolore, non dico; Phil. I, 9. non multum eius perturbationi meus dolor concedebat; ib. IX, 9. ſ. consilium; Phil. XIV, 16. dedecus.

dolus: unde dolo malo meo vi deiectus sit; Tull. 30. necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. 31.

dominatio: sin te potentia mea, si dominatio ... movet; Sulla 25.

domus: me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 32. mea domus tibi patet; ib. 145. domum meam maioribus praesidiis munivi; Catil. I, 10. domum meam relinquendam putarem; ib. 17. ut domi meae te adservarem rogasti; ib. 19. cum domi meae paene interfectus essem; ib. II, 12. quorum ego ferrum ... compressi .. domi meae saepe; Muren. 79. domus mea diripiebatur; sen. 18. te meam domum consecrasse; dom. 51. ut ... meam domum ... complerent proscriptionis metu; ib. 55. ut vos de mea domo statueretis; ib. 69. sin mea domus ... mihi non redditur; ib. 100. in conspectu totius urbis domus est mea; ib. possim intueri domum meam eversam non ab inimico meo; ib. 101. meam domum cum Flacci domo coniungebat; ib. 102. Publiusne Clodius, qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, in meam intulit? ib. 104. non est ausus meam domum ... possidere; ib. 107. di immortales domum meam concupiverunt? ib. 108. tu .. domi meae conlocasti (Libertatem); ib. 110. haec me domo mea pellet? ib. 112. domus mea disturbaretur; ib. 113. domus illa mea prope tota vacua est; ib. 116. in ea causa esse dixit domum meam ... conservatam; har. resp. 9. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; ib. 11. potestisne referre de mea domo? ib. meam domum P. Lentulus, ... pontifices minores ... omni religione ... liberaverunt; ib. 12. reperietis frequentiores pontifices de mea domo ... iudicasse; ib. 13. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. qui meam domum violasset; ib. 15. nego ullo de opere publico ... tot senatus exstare consulta quot de mea domo; ib. 16. de mea domo dicere audes? ib. 30. mea (domus) ... liberata est; ib. mea domo ||mea domu, meam domum|| ... liberata; ib. 31. tu meam domum religiosam facere potuisti? ib. 33. quid habet mea domus religiosi? ib. mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum; ib. 49. quem virum ... [domi meae] certi homines ... monuerunt; Sest. 41. ut meam domum metueret; ib. 133. qui ... meam domum diruit, mei fratris incendit; Cael. 78. domus mea ... civitate omni (referta erat); Piso 11. quod me domo mea expulistis; ib. 16. cuius domum ad meam [domum] exhauriendam patefeceras; ib. 25. cum in Palatio mea domus ardebat; ib. 26. cum mea domus ... deflagrationem ... Italiae toti minaretur; Planc. 95. cum fabris se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12. domum meam ventitaras; ib. II, 3. se ... domum meam disturbaturum esse dixit; ib. V, 19. ſ. animus; Sulla 26. aures; Phil. XIV, 20. dolor; dom. 100.

edictum: QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; Quinct. 84.

efflagitatus: ſ. coactus.

eloquentia: neque mea ... neque cuiusquam ... eloquentia requiratur; Verr. V, 159.

emolumentum: ſ. cives; dom. 45.

epistula: epistulam meam saepe recitas; Sulla 67.

error: data merces est erroris mei magna; dom. 29. sicuti non numquam in eodem homine me quoque erroris mei paenitet; Cael. 14.

exercitus: summam .. necessitudinem magna *eius* officia in me et in exercitum meum effecerunt; Deiot. 39.

existimatio: neque (mihi videor) in eo magis meae quam vestrae laudi existimationique servisse; Verr. I, 5. cui meam existimationem caram esse arbitror; ib. II, 29. quem in provincia existimationis meae studiosissimum ... cognossem; ib. 117. f. dignitas; Verr. a. pr. 27.

factum: quod meum factum lectissimi viri ... probarunt; Verr. I, 15. ita de meo facto loquor; ib. 29. quod meum factum est; Caecin. 74. vestrum est ... mihi mea (facta) ne quando obsint providere; Catil. III, 27. meo facto vobis probato; Muren. 2. ut ... rationem facti mei probem; ib. 3. *si mei* facti rationem vobis ... probaro; Sulla 2. quid .. est quam ob rem ... reprehendatur meum (factum)? ib. 3. neque illud meum factum laudabile ... dicerem; dom. 97. mei facti rationem exponere illis volo; har. resp. 3. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; ib. 16. ut meum factum semper omnes praestare ... deberent; Sest. 38. qui de meo facto non dubitem; Ligar. 8. vestrum .. hic factum reprehenditur ... non meum; Fr. B, XII, 5. ac pulcherrimum quidem factum, verum, ut dixi, non meum sed vestrum (reprehenditur); ib. f. consilium; div. Caec. 61. leg. agr. II, 6. Sest. 36. prov. cons. 20. consulatus; Catil. IV, 20.

familia: familia mea maxima tu uteris; Sex. Rosc. 145. a familia mea fateor te esse deiectum; Caecin. 55. si qui meam familiam de meo fundo *deiecerit*; Caecin. 87. me .. vehementer meae vitae paeniteret, si in mea familia locus est nemini nisi litigioso; Planc. 82.

familiaris: est in iudicibus ille familiaris meus; Verr. V, 136. a Lentulo, .. familiari meo, ... impetrabo; Cluent. 118. C. Postumo, familiari meo, ... respondebo; Muren. 54. eodem etiam M. Lucro ... meus familiaris, convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86. quoniam L. Torquatus, meus familiaris ac necessarius, .. existimavit; Sulla 2. non ... cum familiari meo ||cum familiari aliquo in eo|| questus es? ib. 44. ut in epulo Q. Arrii familiaris mei cum toga pulla accumberes; Vatin. 30. audiri a vobis meum familiarem, L. Herennium, perattente; Cael. 25. illam interpellationem mei familiarissimi, qua paulo ante interrupta est oratio mea, non pertimescam; prov. cons. 18. familiarem meum, Q. Marsium, ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54. neque Q. Pedio ... succenses neque huic A. Plotio, ... familiari meo; Planc. 17. quia familiaris esset meus, quia vicinus; ib. 25. venio iam ad L. Cassium, familiarem meum; ib. 58. mihi ignoscet C. Domitius Sincaius, ... hospes et familiaris meus; Scaur. 43. ait .. meus familiaris et necessarius; Rab. Post. 32. Allienus, familiaris et necessarius meus, ... ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; Phil. XI, 32. f. comes. condiscipulus. conlega; Phil. VII, 12. contubernalis.

familiaritas: ipse Pompeium a mea familiaritate diiunxit; Phil. II, 23.

fastidium: nec id fit fastidio meo; Phil. XII, 20.

fatum: fuit hoc .. meum ... fatum; Balb. 58. quonam meo fato ... fieri dicam ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis? Phil. II, 1. fatum meum est; ib. XIII, 30.

festinatio: omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; Verr. II, 99. mea .. festinatio non victoriae .. avida est; Phil. III, 2.

fides: mea fides postulabit; Sex. Rosc. 83. ad meam fidem ... confugiunt; div. Caec. 11. timui ne quis de mea fide atque integritate dubitaret; Verr. I, 17. quae (pecunia) apud me contra fidem meam nihil potuisset, apud se contra honorem meum nihil posse debere; ib. 19. quae (res) meae fidei commissae sunt; ib. II, 1. reliquum iudicium .. non de mea fide ... futurum est; ib. V, 177. meam ... fidem implorat; Flacc. 106. cum omnia illa municipia ... in fide mea ... essent; Planc. 97. quod (Dyrrachium) erat in fide mea; ib. quid mea promissa repetis? quid meam fidem imploras? nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar; ib. 101. qui essent in fide mea; Scaur. 27. me ... fidei meae satis esse facturum; ib. non patitur mea me iam ||meam etiam, mea etiam|| fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19. prodo meam (fidem); Ligar. 6. quantum mea fides studii mihi adferat; Deiot. 1. audebo .. obligare fidem meam; Phil. V, 51. cum .. et vestram auctoritatem meo more defendero, et meam fidem rei publicae ... praestitero; Phil. XII, 30. f. accusatio; Verr. V, 189. causa; Cael. 32. consilium; Verr. V, 188. cura; Phil. VII, 20. dextera. diligentia; Qu. Rosc. 14. div. Caec. 51. Verr. a. pr. 34. I, 19. II, 179. Caecin. 5.

filia: cui mea filia maxime cordi est; Verr. I, 112. tu meum generum, ... tu adfinem tuam, filiam meam, ... a genibus tuis reppulisti; sen. 19. quid mea filia (vos violarat)? dom. 59. non ei filiam meam conlocavi; Piso 8.

filius: commendo vobis parvum meum filium; Catil. IV, 23. utrum mihi putarem ... faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59. legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; Phil. X, 13.

fortuna: me ad meas fortunas defendendas accedere non sinas? Verr. I, 142. mearum .. omnium fortunarum status incolumis maneret; Cluent. 81. ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; ib. bonos .. viros lugere malui meas fortunas; sen. 34. magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; ib. alter fuit propugnator mearum fortunarum; ib. 38. qui .. ambustas fortunarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113. non praeda consulum ex meis fortunis .. capta permovet; ib. 146. cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt; ib. 3. M. Crassus ... infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; Sest. 39. cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei; ib. 144. meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38. vos meam fortunam deprimitis? ib. 41. ne meas fortunas desereret; ib. 77. si me non .. mea ... fortuna servasset; Milo 20. fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli; ib. 100. ut eam fortunam ... ducam meam; ib.

frater: ut mihi fratrique meo gratias ageret; Verr. III, 170. quo L. frater meus ... devertit; ib. IV, 25. agit mecum et cum fratre meo; ib. 137. non secus ac si meus esset frater; Muren. 10. negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33. Q. fratris mei *hac* laude delector; ib. hoc primus frater meus ... fecit; ib. cum iam frater meus Flacco successisset; ib. 49. frater meus ... decrevit; ib. quam (civitatem) meus frater in primis colit; ib. 52. num etiam fratris mei litteras plenissimas humanitatis ... reprehensurus es? ib. 78. si ... pro vestris ... in me fratremque meum ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1. iuxta ac si meus frater esset; ib. 20. quem (diem) P. Lentulus mihi fratrique meo ... natalem constituit; ib. 27. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater; Quir. 8. quam (magnitudinem beneficiorum) in me fratremque meum ... contulistis; ib. 5. quid frater meus (vos violarat)? dom. 59. deces-

serat ex Asia frater meus; Sest. 68. fratrem meum [...] oculis quaerebant; ib. 76. quae (familiaritas) fratri meo ... fuit; prov. cons. 40. quid ego ... de fratre meo dicam? Planc. 20. quid pro fratre meo, ... quid pro meis liberis ... amplius quam pro Plancio facio facere possim; ib. 69. quocum me ... cum mei fratris conlegia tum rei publicae causae sociarat; ib. 95. cum ad me L. Tubero, meus necessarius, qui fratri meo legatus fuisset, ... venisset; ib. 100. in Asiam me ire propter eius provinciae ... cum meo fratre necessitudinem comparantem non est passus; ib. qui ego esse in meum (fratrem) consuevi; Scaur. 37. cum frater meus nuper ab his discesserit; ib. 39. domum mei fratris incenderat; Milo 87. „fratres meos ... in vincula coniecit"; Deiot. 22. idem ... Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto; Phil. III, 17. quem ego et frater meus ... certatim amamus; ib. 18. f. domus; Cael. 78.

fructus: quod laudem adulescentis propinqui existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.

frumentum: [hanc rem] in meo frumento tulit; Verr. III, 208.

fundus: si qui mihi praesto fuerit ... extra meum fundum; Caecin. 87. ut meliore *iure* tui soceri fundus Hirpinus sit ... quam meus paternus avitusque fundus; leg. agr. III, 8. „fundus Sabinus meus est": „immo meus"; Muren. 26.

funus: arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti; Piso 21.

gener: C. Pisonis, generi mei, divina quaedam ... auctoritas ... a vobis (me deprecata est); Quir. 7. Piso ille, gener meus ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68. ut C. Pisonem, generum meum, nominaret; Vatin. 26. mihi ... coram genere meo ... quae dicere ausus es? Piso 12. f. filia; sen. 17.

genus: gaudeat suo generi me meum non anteponere; Sulla 25.

gloria: sin .. servire meae laudi et gloriae mavis; Catil. I, 23. cum agatur honos meus amplissimus, gloria rerum gestarum singularis; Sulla 83. quae .. (res) ... ad singularem meam gloriam ... pertinerent; Sest. 38. non invidebit huic meae gloriae; Phil. VI, 9. f. amplitudo; Verr. V, 173.

gratia: neque .. illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82. non .. mea gratia familiaritatibus continetur; Milo 21. meam gratiam voluit esse; Phil. II, 10. ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; ib. 49.

gratulatio: mihi videntur fructum reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143.

honos: qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103. quid honos meus postulet; Sest. 119. f. fides; Verr. I, 19. gloria; Sulla 83.

hora: si meis horis ... uti voluissem; Verr. I, 31. ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; ib. 25.

hospes: ad hospites meos ac necessarios ... defensor deverti; Verr. I, 16. qui ... proponerem ... spem meis hospitibus ac necessariis; ib. II, 118. Hermippum, ... hospitem meum, ... maledictis .. vexat; Flacc. 48. f. amicus; Verr. II, 117. IV, 32. V, 20. familiaris; Scaur. 43.

humanitas: erat humanitatis meae postulare; Milo 38.

ianitor: f. congressus.

impetus: quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40. ad omnis .. meos impetus ... boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 2.

impudentia: quos ... testis esse impudentiae meae minime vellem; div. Caec. 13.

impulsu: cum .. eam rem tua sponte conarere, non impulsu meo; Phil. II, 49. cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas; ib.

incommoda: quod si meis incommodis laetabantur; Sest. 54. si ego illos meorum laborum atque incommodorum participes esse nolui; prov. cons. 44.

indulgentia: mihi ... propter indulgentiam meam ... vita sunt mea cariores; Quir. 2. si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

industria: in hac laude industriae meae reus ne elabatur summum periculum est; Verr. a. pr. 32. industriam meam celeritas reditionis ... declararit; ib. I, 16. aetas laborem et industriam meam ... requirebat; ib. V, 129. quem .. cursum industria mea tenere potuisset? Phil. VIII, 11. f. aetas; Verr. a. pr. 35. animus; Sulla 26. conatus, diligentia; Verr a. pr. 22. III, 137.

ingenium: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 31. meum laudet ingenium; Verr. I, 24. me ... diffisum ingenio meo quaesisse adiumenta doctrinae; Muren. 63. nec ... possum tantum meo ingenio dare; Sulla 40. quae mihi non propter ingenium meum ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54.

inimicitiae: quod ego laboribus, periculis inimicitiisque meis ... dedecus severe me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51. quod eorum iniurias meo labore, inimicitiis, periculo sum persecutus; ib. II, 16. ego adulescentis bonos ... meis inimicitiis ... comitiorum ratione privavi; Piso 4. non timeo .. ne odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78. f. dolor; prov. cons. 44.

inimicus: „cogis me .. dicere inimicum meum Frugi"; Font. 39. „inimicum ego .. accuso meum"; Sulla 48. quam (legem) meus inimicus ||cum meus inimicus|| promulgavit; sen. 4. quid inter me et meos inimicos interesset existimare potuistis; ib. 6. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13. cum meus inimicus esset; dom. 7. quid .. hunc persequar ... pabulo inimicorum meorum et glaude corruptum? har. resp. 5. in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis, inimici mei, fratrem praefecerat; Sest. 41. intercessit Ligur iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum; ib. 68. ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; ib. 69. princeps emitur ab inimicis meis; ib. 72. cedo nunc eiusdem illius inimici mei ... contionem! ib. 108. cum illo ore inimicos est meos saviatus; ib. 111. traduxit ad plebem inimicum meum; prov. cons. 42. qui meum inimicum ... texerunt; ib. 47. cum ipsi et cum meo et cum suo inimico in gratiam non dubitarint redire; ib. cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem ... fratrem inimici mei; Piso 35. ut inimicus meus ea ... ignominia notaretur; ib. 45. cum .. audirem meos partim inimicos, partim invidos huic accusationi esse fautores; Planc. 1. tu deligas ... inimicos meos; ib. 40. purgasti inimicos meos meaeque vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; ib. 71. ut inimici mei putarant; ib. 76 nolite ... inimicis meis ... dare laetitiam; ib. 103. quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam; Milo 33. cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur; ib. 98. non .. inimici mei te mihi eripiunt; ib. 99. f. adfinis. causa; Sest. 75. copiae. domus; dom. 101.

insidiae: vestrae criminationes insidiarum mearum ... [effecerunt]; Piso 76.

institutum: prope modum manere in instituto meo videor; div. Caec. 5. utor instituto meo; Cluent. 144.

integritas: f. fides; Verr. I, 17.

interdictum: ut per interdictum meum ius teneam; Caecin. 32.

interitus: a tribuno plebis post interitum *meum* dissedissent; Sest. 44. si meo interitu senatui .. potestas esset erepta; ib. 51. ne noctem quidem consules inter meum *interitum* et suam praedam

interesse passi sunt; ib. 54. quis .. de interitu meo quaestionem tulisset? Milo 20. „hunc existimare omnes poterunt .. interitus mei ... auctorem fuisse“; Phil. III, 19.

interrogatio: ut ... loquacitatem paucis meis interrogationibus inretitam retardarem; Vatin. 2. concludam iam interrogationem meam; ib. 40.

introitus: f. adventus; dom. 75.

invidia: L. Catilinam ... invidiae meae ... periculo sustulissem; Catil. II, 3. numquam ... optabo .. invidiae meae levandae causa; ib. 15. quod ut cum invidia mea fieret et cum vitae etiam periculo; Phil. XIV, 15.

invidus: f. inimicus.

iracundia: neque iracundia magis ulla laudanda est quam mea inflammata ||quam ea inflammat, quam ea quae me inflammat||; Sest. 4.

iudices: ut ante consessum meorum iudicum videam; Planc. 40.

iudicium: ego illum ad iudicium meum ... reservavi; Verr. V, 77. meum .. gravius esse iudicium; Sulla 3. intelleges ... iudicium meum et horum par atque unum fuisse; ib. 5. hos talis viros non suo stare iudicio, sed meo; ib. 22. quem ego civem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20. meo iudicio pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29. si de meo iudicio quaeris; Phil. II, 75. magna laus meoque iudicio omnium maxima; ib. XI, 7. „summa iudicii mei spectat huc“; ib. XIII, 46.

ius: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73. meo iure possum ... vituperare; ib. 135. meo iure .. contendo; Verr. V, 19. quem ad modum meum ius persequar; Caecin. 8. me posse pro meo iure dicere; ib. 85. pro meo iure dico; Flacc. 95. ut ... intromissus et meo more et iure amicitiae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52. vos ... hoc meo iure praecipio; Sest. 51. ut etiam acta Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44. iure hoc meo dico; Phil. VIII, 20. f. commodum; Verr. I, 25.

ius iurandum: cum meum ius iurandum tale ... approbavit; Piso 7.

iussus: concurrunt iussu meo plures ... librarii; leg. agr. II, 13. sensistine illam coloniam meo iussu [meis] praesidiis, custodiis, vigiliis esse munitam? Catil. I, 8. cum ... per forum meo iussu .. coniurati ... in aedem Concordiae ducerentur; ib. III, 21.

labor: quod ego meo labore et vigiliis consecutus sum; Verr. a. pr. 6. non moleste fero me laboris mei (fructum esse laturum); ib. I, 12. quo .. die nihil aegrius factum est multo labore meo; ib. IV, 146. meus labor ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2. omnibus hic labor meus propositus est; Cluent. 149. meum ... laborem ... una mater oppugnat; ib. 199. labor ... meus est; Rabir. 4. dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1. cui res publica a me una traditur ... magnis meis laboribus et periculis sustentata; Muren. 3. ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; ib. 8. meo labore esse perfectum; ib. 17. mei satietatem magno meo labore superavi; ib. 21. illum in locum ... multis meis et magnis laboribus et periculis ascendissem; Sulla 5. si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis; ib. 26. si ... non me ipsa res publica, meis laboribus et periculis conservata, ad gravitatem animi ... revocaret; ib. 83. si ... propter hos officiosos labores meos non nulla apud bonos gratia (haec appellanda est); Milo 12. illo aemulo ... studiorum ac laborum meorum quasi quodam socio ... distracto; Marcell. 2. f. caput; Sulla 26. consilium; Catil. II, 14. III, 1. prov. cons. 32. cura; Muren. 55. diligentia; Verr. a. pr. 22. incommoda. industria; Verr. V, 129. inimicitiae; Verr. a. pr. 51. II, 16.

lacrimae: qui tum lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 77. tuae me etiam lacrimae impediunt, non solum meae; ib. 104.

lares: f. deus.

laus: illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. data facultas est ... de mea laude dicendi; Sulla 2. ut hoc ... proprium testimonium meae laudis esset; Rabir. 10. quae praedicatio de mea laude ... praetermissa est; dom. 27. quod ... ego .. spectator meae laudis esse potuissem; ib. 64. quod si ... laudem inlustras meam; ib. 76. cui .. crimini respondere sine mea maxima laude non possum; ib. 95. qui me ... meis laudibus ornaret; Phil. II, 25. se aemulum mearum laudium exstitisse; ib. 28. f. dignitas; Quir. 21. existimatio; Verr. I, 5.

lectulus: qui ... me in meo lectulo interfecturos esse pollicerentur; Catil. I, 9. f. ius; Sulla 52.

legiones: si legionibus meis sex ... praemia agrumque dederitis; Phil. VIII, 25.

lenitas: si illam meam pristinam lenitatem perpetuam sperant futuram; Catil. II, 6. mea lenitas ... hoc exspectavit; ib. 27. boni viri lenitatem meam misericordiamque ... agnoscerent; Sulla 1. noli hac lenitate nova abuti mea; ib. 47.

lex: DUM EOS AGROS ... MEA LEGE || LEGE MEA || VENDAM; leg. agr. II, 53. vendet eos (agros) mea lege; ib. III, 14. qui legem meam contemnat; Sest. 133. quod meam legem contemnit; ib. 135. cum mea lex dilucide vetet; Vatin. 37. quo minus reus mea lege fias; ib. me .. mea lege exsilio ambitum sanxisse; Planc. 83. f. condicio.

liberalitas: aspernabantur hanc liberalitatem meam; leg. agr. II, 12.

liberi: cuius ante manu eversa vos mihi et liberis meis ... reddidistis; har. resp. 16. cum meos liberos et uxorem ... defendisses; Planc. 73. quid respondebo liberis meis? Milo 102. f. aedes; Sulla 18. coniux. fortuna; Milo 100. frater; Planc. 69.

libertas: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36. si quis .. aliquid de libertate mea deminutum putat; Planc. 91. libertatem requires meam? ib. 93. neque ego ... meam (libertatem) proiecissem; Rab. Post. 33.

limina: f. columnae.

litterae: me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse ut meae vigiliae meaeque litterae ... laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20. f. cohortatio.

locus: ut meo loco vel respondendi vel interpellandi tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 73. negate .. meo loco; Cluent. 65. ne me meo ||ne meo|| loco censor in senatum legeret; dom. 82. dixit se ... (me) meo loco senatorem recitaturum fuisse; ib. 84. f. amicus; dom. 85.

luctus: ne absens quidem luctu meo mentis eorum satiare potui; dom. 58. qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset; Sest. 68. f. casus; Sest. 145. dolor; ib. 49.

maestitiam: idem maestitiam meam reprehendit; Phil. II, 40.

magistratus: ut ea res mihi magistratuique meo ... feliciter eveniret; Muren. 1.

maiores: de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1. nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt; ib. 100. homini ille honorem, non ... maioribus meis ... deferebat; Piso 2.

mediocritas: non video ... in hac mea mediocritate ingenii quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

memoria: ne aut oblivio mea aut memoria nimia videretur; Sulla 43. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; Sest. 36. memoria mea praestantissimum ... consulem (eum esse dico); Phil. VII, 6. quorum statuae steterunt

usque ad meam memoriam in rostris; ib. IX, 4. *de* mea memoria dilabuntur; ib. XIII, 11.

mendacium: ut tot viros primarios velim ... esse temeritati et mendacio meo conscios; Verr. IV, 124.

mens: quae mea mens in suscipienda causa fuit; Verr. V, 188. neque meam mentem non domum saepe revocat exanimata uxor; Catil. IV, 3. vos ... clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40. quoad longissime potest mens mea respicere; Arch. 1. vester .. conspectus ... recreat mentem meam; Planc. 2. f. animus; Arch. 14.

meritum: omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium; dom. 75. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; Sest. 39. mihi nullo meo merito ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; ib. 133. nemo erit ... tam immemor ... meorum in bonos meritorum; Planc. 102.

metus: eis licet ... in meo metu sibi nihil timere; dom. 8. quibus (lacrimis) ego magno in metu meo subito inducor in spem; Planc. 104.

miles: qui meus in Cilicia miles ... fuit; Deiot. 28. „milites .. meos ... contraxistis"; Phil. XIII, 33.

misericordia: [nec homo] nec reus misericordiae meae repugnavit; Sulla 20. f. lenitas.

moderatio: si meam ... moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.

modestia: ut eorum reprehensionem ... meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.

monimenta: f. litterae.

mors: meae mortis poenas ... posteritati reservari; sen. 33. si causam publicam mea mors peremisset; Sest. 49. quod peremptum esset mea morte id exemplum; Planc. 90. si repraesentari morte mea libertas civitatis potest; Phil. II, 118.

mos: id quod abhorret a meis moribus; Catil. I, 20. quibuscum me ... pugnantem more meo pristino non videbitis; Planc. 56. hodiernus dies attulit ... initium ... meo pristino more dicendi; Marcell. 1. f. fides; Phil. XII, 30. ius; Sulla 52.

municeps: vidi ego fortissimum virum, municipem meum; Quir. 19.

municipium: nisi me ... studio municipii mei defendissem; Phil. XII, 20.

natura: alienum mea natura videbatur; Tull. 5. ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1. aspera mea natura; Vatin. 8. neque .. hoc mea natura fert; Piso 3. f. consuetudo; Muren. 6. Sulla 67.

necessarius: non ex meo, sed ex meorum necessariorum tempore mihi (onus) suscipiendum putarem; div. Caec. 5. rogatu ... meorum .. necessariorum nomen huius audacissimi detuli; Verr. I. 15. cum ... receptum officium Siculis, necessariis meis, erit persolutum; ib. V, 183. L. Otho, ... meus necessarius, equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40. dicam .. in quo meus necessarius fuerit inferior; ib. 43. quid sibi meus necessarius Caetra voluit? Flacc. 5 (Z. 12). apud P. Globulum, meum necessarium, fuisti gratiosior; ib. 76. omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas meus necessarius, etiam de mea sententia; Vatin. 16. ego Atratino, ... meo necessario, ignosco; Cael. 2. fuisse meo necessario Bestiae Caelium familiarem; ib. 26. C. ipsi Pomptino, necessario meo, iam non est integrum; Piso 58. cum meus necessarius Pansa fecerit; Ligar. 1. veritus sum ne meus repentinus ad meos necessarios adventus suspicionis aliquid adferret; Phil. I, 7. M. Piso, necessarius meus, et ... M. Vebilius ... dixerunt; ib. III, 25. f. amicus; Phil. II, 40. defensor. familiaris; Sulla 2. Rab. Post. 32. Phil. XI, 32. frater; Planc. 69. hospes; Verr. I, 16. V, 118.

neglegentia: me .. excusatum volo non neglegentia mea fore; Verr. I, 103. si per imprudentiam vestram, neglegentiam meam, legem incognitam acciperetis; leg. agr. II, 25.

negotium: non .. video cur non meum quoque agam negotium; Milo 47. f. animus; Verr. IV, 140.

nepos: tu inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium nepotem meum conlocavisti; Verr. V, 137.

nomen: iucundam ... memoriam quaesturae nominisque mei relinquerem; div. Caec. 2. neque te in parentum luctu ... mei nominis commemoratio mitigavit; Verr. V, 188. supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15. quod meo nomine supplicationem decrevistis; ib. IV, 5. neque isti me meo nomine interfici ... volunt; Muren. 82. homo ... meum nomen operis ediderat; dom. 14. desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37. quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen ... sustinuit; Sest. 14. P. Sestius est reus ... meo nomine; ib. 31. ne quid meo nomine molirentur; ib. 41. is ... meo nomine cum universo senatu tum sententia sua condemnatus in hac urbe esse posset? ib. 63. latus odio et meo et rei publicae nomine ... plura dixi; ib. 111. quos meo nomine sordidatos videtis; ib. 146. cum per meum nomen fortunas locupletium diripere ... cuperetis; Vatin. 6. quid optabilius (mihi potuit accidere) ... in memoriam mei nominis sempiternam? ib. 8. si quid mihi potest a re publica esse seiunctum ... privatim ad meum nomen augendum; Piso 32. cui nomen meum absentis honori fuisset, ei meas praesentis preces non putas profuisse? Planc. 26. aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; ib. 68. omnibus in terris ... semper habitabit nominis mei gloria; Milo 98. quis .. meum ... nomen audivit? Phil. II, 25. meum nomen latere potuisse; Phil. II, 26. f. fortuna; Sest. 144.

nominatio: in quem (locum) ego eum ... mea nominatione cooptabo; Phil. XIII, 12.

nuntius: f. cohortationes.

oblivio: f. memoria; Sulla 43.

oculi: „desiderarunt te .. oculi mei"; Planc. 12. quorum in voltu habitant oculi mei; Phil. XII, 2. parcite oculis saltem meis; ib. 19.

odium: ut in communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; Milo 78.

officium: quod prima illa res ad meum officium pertinet; Sex. Rosc. 36. mitto iam rationem officii mei; Verr. III, 6. ne hoc officium meum P. Servilio .. non probem; ib. IV, 82. satis officio meo ... factum esse arbitror; ib. V, 130. ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; ib. 177. mihi de meo officio verba faciunda sunt; Cluent. 117. praeponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. M. Catoni ... de officio meo respondebo; ib. 3. cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2. multa mea in se ... proferebat officia; ib. 18. num igitur in hoc officio, quod fuit praecipue meum, sententia mea reprehenditur? dom. 18. si aliquod meum privatum officium; prov. cons. 47. accedunt ... mea quaedam officia in illam; Phil. XIII, 7. f. dignitas, Verr. a. pr. 27. labor; Sulla 26.

onus: onus meum vobiscum esse commune; Verr. I, 19. oneris mei partem nemini impertio; Sulla 9.

opera: opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17. opera mea hanc urbem ... esse salvam; dom. 94. hanc urbem meaunius opera esse salvam; Piso 6. opera mea Pompeium a Caesaris amicitia esse diiunctum; Phil. II, 23. f. labor; Sulla 26.

opes: cum ... ego omnibus meis opibus ... repugnarim ... crudelitati; Rabir. 15.

opinio: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61. ut opinio mea fert; Verr.

IV, 23. si res opinionem meam ... fellerit; ib. V, 183. ut mea fert opinio; Cluent. 46. cum .. omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; ib. 189. ut opinio mea fert; Font. 39. Planc. 48.

optatum: illud .. accidit praeter optatum meum; Piso 46. f. fides; Planc. 101.

oratio: vereor ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; Sex. Rosc. 95. nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse debet; ib. 142. verum haec omnis oratio ... mea est; ib. 143. paulo longius oratio mea provecta est; Qu. Rosc. 31. hoc ... in oratione mea non pono; div. Caec. 16. quantam .. audientiam orationi meae improbitas illius factura sit; ib. 42. malo ... in oratione mea ponere; ib. 76. ut possem oratione mea crimina ... explicare; Verr. I, 25. nolite .. brevitate orationis meae ... crimina ponderare; ib. 42. cum id ... oratione mea ... refellatur; ib. III, 83. per omnis civitates ... percurrit oratio mea; ib. 100. moderandum mihi esse iam orationi meae; ib. 103. cetera de oratione mea tollam; ib. ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; ib. 163. cur non in media oratione mea consurgitis? ib. 208. vereor ne oratio mea aliena ... a cotidiana dicendi consuetudine esse videatur; ib. IV, 109. statui egomet mihi tum modum et orationi meae; ib. V, 163. neque apertius oratione mea fieri (potest); Tull. 2. ut inde oratio mea proficiscatur, unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4. ut .. vera laus ei detracta oratione mea ... (non) esse videatur; ib. 10. quoniam is est exorsus orationis meae; ib. 11. ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8. oratio mea deprecata est; ib. 81. ut omnem orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; ib. 118. quam (orationem) meam esse dicebat; ib. 138. per quae nunc paucis percurrit oratio mea; ib. 166. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. iam .. videtis ... non sine .. maximis causis principio orationis meae de matre (me) dixisse; ib. 188. prima illa mea oratione ... dixi; leg. agr. II, 6. in quo exsultat et triumphat oratio mea; Catil. II, 3. quoniam ... minorem fidem faceret oratio mea; ib. III, 4. non dilatabo orationem meam; Flacc. 12. ne ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese ... esse quaesitum; ib. 18. noli aculeos orationis meae excussos arbitrari; Sulla 47. vestra ... benignitas provexit orationem meam; dom. 32. ut tantum orationi meae concedatis; Sest. 4. qui (tribunatus) ... quodam modo absorbet orationem meam; ib. 13. neque quemquam offendet oratio mea; ib. 14. quid haec mea oratio ... velit; ib. 31. nec ab ipsa causa P. Sestii abhorrebit oratio mea; ib. 96. ne mea oratio ... infinita esse videatur; ib. 106. ut extremum habeat aliquid oratio mea; ib. 136. de dignitate M. Caelius ... sine mea oratione ... ipse respondet; Cael. 3. quoniam emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; ib. 51. ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis quam non modo ex mea, sed cuiusquam oratione capere possitis; Balb. 4. omittam .. Pompeium iam oratione mea; ib. 17. hic totus locus ... orationis meae .. pertinet ad commune ius; ib. 30. nec .. oratio ad infirmandum foedus ... pertinet; ib. 34. tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae; Planc. 8. ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; ib. 12. mea (oratio) ... haec (est); ib. 14. mihi eripuisti ornamentum orationis meae; ib. 83. ad te unum omnis mea spectat oratio; Deiot. 5. te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea; ib. 35. refelletur oratio mea; Phil. I, 26. retexo orationem meam; ib. II, 32. Cn. Pompei voluntatem a me alienabat oratio mea; ib. 38. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; ib. 57. ecquid reperies ex tam longa oratione mea? ib. 111. ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B, VI, 17. f. auctoritas; Phil. V, 5. beneficium; Cael. 7. consilium; Catil. II, 6. familiaris; prov. cons. 18.

ordo: me .. meum dicendi ordinem servare patiamini; Cluent. 6. omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.

otium: ut a nullius umquam me tempore ... otium meum abstraxerit; Arch. 12. dixit sese otii mei causa ... censere; Sest. 74. quin ego ... rei publicae plus quam otio meo (prospexerim); prov. cons. 24.

parens: audivi hoc de parente meo puer; Balb. 11.

pars: sciunt ei ... me pro mea ||illa|| tenui infirmaque parte ... id maxime defendisse; Sex. Rosc. 136. est aliqua mea pars virilis; Verr. IV, 81. quod in eis rebus pro mea parte versor; ib. ne multo vestrae maiores ... partes sint ad cogitandum quam ad dicendum meae; Font. 31. meae partes in ea causa non praecipuae fuerunt; dom. 10. videte .. fuerintne partes meae praecipuae; ib. 14. quae sunt .. meae partes? Balb. 1. nulla pars ... non mea fuit ||mea fuit, a me afuit||; Rab. Post. 9.

pater: patrem meum ... iugulastis; Sest. Rosc. 32.

patria: non possum oblivisci meam hanc esse patriam; Catil. II, 27.

patrimonium: patrimonium meum possidetis; Sex. Rosc. 32.

patruus: „patruus ... meus cum Saturnino fuit“; Rabir. 22.

peccatum: utrum .. peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72.

pectus: † meum pectus memoria obfudit ||in memoriam meum pectus se effudit||; Marcell. 10.

pecunia: quisquam ad meam pecuniam ... aspirat? Verr. I, 142. quod (opus) ex mea pecunia reficiatur; ib.

perfidia: ne cum mea perfidia illi .. ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33.

periculum: video vos ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1. meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; ib. 9. quod hic ... sua pericula cum meis coniunxit; Flacc. 101. in meo periculo senatus veste mutata fuit; sen. 31. qui mea pericula ... nudarunt; ib. sua .. sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40. cum ... metu vestri periculi, non mei, ... telis minisque cessissem; ib. 53. tu meo periculo ... helluabare; ib. 111. quae potestas si mihi saepius sine meo vestroque periculo fiet; Phil. I, 38. meo semper periculo peccet Antonius; ib. XII, 16. nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? ib. 22. attendite num aberret a coniectura suspicio periculi mei; ib. 23. totum huiusce rei consilium non meo periculo ... metiar; ib. 30. f. cives; Milo 36. consilium; Catil. II, 14. III, 1. prov. cons. 32. Phil. XIV, 76. inimicitiae; Verr. a. pr. 51. II, 16. labor; Muren. 3. Sulla 5. 83.

pernicies: quamquam videbam perniciem meam cum magna calamitate rei publicae esse coniunctam; Catil. I, 11. qui ad meam perniciem vocem suam ... praebuisset; Quir. 10. promulgantur ... rogationes ... de mea pernicie; Sest. 25. eos ... opponi ... auctores ad perniciem meam; ib. 42. alterum .. ad perniciem meam erat ... conversum; Piso 19.

persona: defensorem in mea persona ... laudari volo; Verr. I, 98. mea .. persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.

perturbatio: quo facilius .. aequitas tua ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

pes: filius se ad pedes meos prosternens ... te mihi commendabat; Phil. II, 45.

pestis: tune ausus es ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16. ut ne unam

quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; ib. 17. qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.

petitio: quod ego in mea petitione sensi; Muren. 40.

pondera: haec meis ponderibus examinabo; Planc. 79.

posteri: quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere? sen. 25.

postes: f. columnae.

postulata: mea ||meaque|| .. ad omnia postulata ||postularit|| una sententia; Phil. XII, 28.

potentia: non potentia mea ... fuit gratiosa; Planc. 25. meam potentiam invidiose criminabatur; Milo 12. f. dominatio.

potestas: quae in potestate mea non fuerunt; sen. 39.

praeconium: o meum miserum ... praeconium! Rabir. 46.

praedia: praedia mea tu possides; Sex. Rosc. 145.

praedicatio: vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata ... videatur; har. resp. 16.

praemia: quin potius de praemiis meus quam de poena cogitandum putet; Flacc. 97. f. cives; dom. 145.

praesidium: quo tutiorem sese vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118. vives ... multis meis ... praesidiis oppressus; Catil. I, 6. si illis meis praesidiis forte invides; Sulla 29. f. castra. custodia. diligentia; Catil. I, 7.

preces: di immortales meas preces audiverunt; Piso 43. reprehendis meas pro Plancio preces; Planc. 69. f. nomen; Planc. 26.

profectio: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23. exponam vobis breviter consilium et profectionis et reversionis meae; Phil. I, 1.

progenies: nonne te ... ne progenies quidem mea, Q. illa Claudia, ... admonebat? Cael. 34.

promissum: ut ... summam mei promissi compleam; Verr. III, 116. f. dextera. fides; Planc. 101.

propinquus: novum crimen ... propinquus meus ad te Q. Tubero detulit; Ligar. 1.

propugnatio: ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur; Sest. 3.

proscriptio: cum ... caput meae proscriptionis recitaretur; sen. 4. ut illum meae proscriptionis ... sese scriptorem esse diceret; Sest. 133.

providentia; f. consilium; Catil. III, 14.

prudentia: est .. vestri ingenii non meam, sed maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86. quae ... neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis; Catil. II, 29. f. diligentia; leg. agr. III, 3.

pudor: concedite pudori meo; Verr. I, 32. non est pudoris mei; ib. IV, 80. quod ... pudori meo (adsumam); Sulla 85.

quaestor: f. conlega; Sest. 8.

quaestura: quem ego in quaestura mea singulariter dilexissem; Verr. II, 117. ut .. quaesturam .. meam quasi in aliquo ... theatro versari existimarem; ib. V, 35. quid mea de pecuniis repetundis (quaestio)? Cluent. 147. si de quaestura mea dixero; Planc. 64. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; ib. f. nomen; div. Caec. 2.

ratio: mea (ratio est); Verr. a. pr. 34. mea .. ratio ... provisa est; ib. I, 15. a quo mea longissime ratio ... abhorrebat; ib. II, 10. ego .. ad meam rationem usumque meum non aestimo; ib. IV, 13. non est alienum meis rationibus; ib. V, 173. si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem; Quir. 1. qui aliquod institui ... meis alienissimis rationibus cupierunt; Fr. B, VI, 7. f. commodum; imp. Pomp. 75. consilium; leg. agr. II, 102.

reditus: illi meum reditum ... intercludendum putaverunt; sen. 6. non .. pro meo reditu ... adulescentes filii ... deprecati sunt; Quir. 6. inimici mei ... meum reditum intercludendum putaverunt; ib. 14. dis ... vilitate reditum meum comprobantibus; ib. 18. deos immortalis ... reditum meum dicerent comprobasse; dom. 15. quod in meo reditu spes otii ... sita videbatur; ib. quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; ib. 15. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; ib. 16. qui legem de meo reditu ferendam non censuit; ib. 68. sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; ib. 100. si dis immortalibus ... gratum ... meum reditum intellegetis esse; ib. 147. decrevit senatus frequens de meo reditu; Sest. 68. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; ib. 69. nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; ib. 76. reditus .. meus qui fuerit quis ignorat? ib. 131. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; ib. 146. qui meum ... reditum in gratiam vituperabunt; prov. cons. 47. is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7. si quis impedisset reditum meum; ib. 35. tuum ... reditum cum meo conferamus; ib. 51. meus (reditus) .. is fuit; ib. habes reditum meum; ib. 53. si ante reditum meum Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; Planc. 26. eos .. vitae meae pepercisse, quod de reditu meo nihil timerent; ib. 71. eorum ... preces et vota de meo reditu exaudiens; ib. 97. cum de reditu meo legem ferret; Milo 38. Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus; ib. 39. exposui ... causam reditus mei; Phil. II, 76. f. absentia. adventus; Sest. 130. Piso 51. causa; Vatin. 7. gratulatio.

regnum: ait se ille ... regnum meum ferre non posse; Sulla 21.

res: si qua in re contra rem meam decrevisset; Verr. III, 7. ut haberet in consilio .. fratrem ab inferis, socium rerum mearum ... paene ex Acheronte (exictatum); sen. 25.

res gestae: hanc mihi tu si propter meas res gestas imponis in omni mea vita .. personam; Sulla 8. res .. gestae .. meae me nimis extulerunt; ib. 27. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis ... misi; ib. 67. rerum mearum gestarum auctores ... fuerunt; Quir. 16. quod (consilium) non de meis rebus gestis ea ... iudicarit; dom. 73. memoria filii ... cum meis rebus gestis coniunctior (est); ib. 113.

restitutio: si ... iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. nemo mea restitutione laetatus est; Planc. 25.

reversio: cepi fructum ... reversionis meae; Phil. I, 38. f. profectio.

ruinae: mihi meas ruinas ... aspicere non licuit? dom. 124.

salus: obliti salutis meae de vobis ... cogitate; Catil. IV, 1. ut pro mea salute laborem ... suscipias; Muren. 76. quod omnes boni ... suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29. ut meam (salutem) neglegerem; ib. 45. quem habuit ille pestifer annus .. maxime fidelem ... defensorem salutis meae; sen. 3. numquam meam salutem non ab eis consulibus ... flagitavistis; ib. qui .. promulgarent de salute mea; ib. 4. numquam dubitastis meam salutem cum communi coniungere; ib. tantus vester consensus de salute mea fuit; ib. 5. ego meam salutem deserui; ib. 6. quos ... nec tela nec faces ... a mea salute depellerent; ib. 7. numquam dubitavit sententiam de salute mea ... dicere; ib. 8. L. ... Lamiam ... saluti meae ... amicissimum consul imperiosus exire ex urbe iussit; ib. 12. pro mea salute ... nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; ib. 20. legem separatim initio de salute mea promulgavit; ib. 21. quem ad salutem meam voluntas impulit; ib. 22. cum L. Caecilius ... promulgarit de mea salute; ib.

quam esset cara sibi mea salus declaravit; ib. 28. ut erga ... auctores salutis meae satis gratus iudicarer; ib. 24. qui fas esse putaret ... non de salute mea sententiam ferre; ib. 28. qui ... salutem populi Romani ... coniunctam esse cum mea dixerit; ib. 29. Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putavit; ib. ut de salute mea ... referrent; ib. omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi ... defensio salutis meae; ib. 30. qui pro salute mea municipia ... adisset; ib. 31. nolui ... meam (salutem) privatus armis defendere; ib. 34. cum viderem ex ea parte homines ... desertores (esse) salutis meae; Quir. 13. armis decertare pro mea salute nolui; ib. reliqui magistratus ... fuerunt defensores salutis meae; ib. 15. pro mea vos salute non rogavit; ib. 16. qui ... salutem meam ... vendiderunt; ib. 21. qui meae saluti opem et auxilium tulisset; ib. 27. praedicabo Cn. Pompeium ... pro salute mea laborasse; ib. 30. pro salute mea populum Romanum obsecravit; ib. cum tu nihil aliud ... nisi de salute mea cogitares; ib. qui ... verba de salute mea fecerant; ib. 54. qui non amplissime .. de salute mea ... decreverint; ib. 74. qui in mea salute principem semper locum ... tenuistis; ib. 147. cum ... ad meam salutem ... vocarentur; har. resp. 3. cuius ille inimicitias ... suscepit propter salutem meam; ib. 7. qui cupientem Italiam ... ad meam salutem excitavit; ib. 46. velim sic hoc vir ... optime de mea salute meritus accipiat; ib. 50. qui cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum iudicaverunt; Sest. 4. senatus .. frequens vestem pro mea salute mutandam censuit; ib. 26. qui adesse nobilissimos adulescentis ... deprecatores salutis meae iusserit; ib. 27. qui cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; ib. 31. quod (consilium) tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; ib. 32. se ... contra salutem meam facere; ib. 39. C. Caesar ... inimicissimus esse meae saluti ... dicebatur; ib. qui mentem optimi ac fortissimi viri ... a defensione meae salutis averterant; ib. 67. P. Sestius ... iter ad C. Caesarem pro mea salute suscepit; ib. 71. cum omnes certatim aliusque alio gravius ... de mea salute dixisset; ib. 74. qui se ... auctorem meae salutis ... *praebuit;* ib. 107. se ... suffragium de salute mea tulisse; ib. 109. propter salutem .. meam senatus ... gratias egit; ib. 128. id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. in quo (loco) non fixum sit ... studium salutis meae; ib. qui ex tota Italia salutis meae causa convenerant; ib. 129. haec erat studiorum in mea salute contentio; ib. 130. ut etiam Q. Metellus ... de mea salute rettulerit; ib. video P. Sestium, meae salutis ... defensorem; ib. 144. video Milonem ... custodem salutis meae; ib. habeo auctorem P. Servilium, ... virum ... erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1. voluntatem Caesaris a salute mea non abhorrere; ib. 43. qui vos ... ad meam salutem incitavit; ib. de mea salute P. Lentuli ... contiones fuerunt; Piso 34. ad meam ... salutem senatus auxilium omnium civium ... implorandum putavit; ib. id in salute mea ... fecistis; ib. 36. prodebas caput et salutem meam; ib. 56. si anteposuit suam salutem meae; ib. 79. cum ... P. Lentulo consuli, auctori salutis meae, frequens adsideret; ib. 80. se defensorem salutis meae ... profiteretur; ib. cum propter egregiam ... in mea salute custodienda fidem tam multos ... viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. quod is meam salutem atque vitam ... texisset; ib. cui mea salus non cara fuerit; ib. 2. ne Cn. Plancio custodia meae salutis apud eos obsit; ib. cuius misericordia salus mea custodita sit; ib. 3. cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo; ib. ut petere viderer ... ut quasi parenti et custodi salutis meae; ib. 25. quod cis aeque mea salus cara fuerit; ib. 68. a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. 69. qui ... meae .. salutis ... defensor fuisset; ib. 76. mea salus omnibus est gentibus commendata; ib. 78. unus .. fuit ... defensor salutis meae; ib. multo citius meam salutem pro te abiecero; ib. 79. hisce ego auxiliis salutis meae si .. defui; ib. 89. sin .. aliquando ... respicio .. salutem cum meam tum meorum; ib. 91. Cn. Pompeium, non dico ... defensorem salutis meae; ib. 93. quae pro salute mea fecerit; ib. 98. quid .. possum aliud nisi ... te cum mea salute complecti; ib. 102. a quo mea salus conservata est; ib. 103. ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35. quem (concursum) mea salus concitarat; ib. 38. consul ... restitutor salutis meae; ib. 39. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam ... secutus est; ib. tribunatum suum ad salutem meam ... gubernatum; ib. 68. si P. Lentulum, civem ... in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29. ſ. adfinis. beneficium; Planc. 102. cives; Vatin. 8. dignitas; dom. 7. Balb. 2. 59. Planc. 2.

sanguis: cum ab eo ... pretium .. provinciae meo sanguine tibi esset persolutum; dom. 23. cum omnia cum omnibus foedera ... sanguine meo sancirentur; Quir. 13. id .. foedus meo sanguine ici posse dicebant; Sest. 24. ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; ib. 54. quod (foedus) meo sanguine [...] iceras; Piso 28.

scelus: Fabriciis propter conscientiam mei sceleris condemnatis; Cluent. 81. scelus meum probrum putas esse oportere; dom. 87.

scribae: ego de meis (scribis) hoc dico; Verr. III, 182. ſ. contubernalis.

sedes: ut me ... in sedibus meis conlocetis; dom. 147. cum ille saxis ... vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15. ſ. caput; dom. 145. custodia.

sedulitas: ne forte mea sedulitas ... impudens videretur; leg. agr. II, 12.

sensus: de meo sensu iudico; Catil. IV, 11. haec (memoria) sive a meo sensu post mortem afutura est; Arch. 30. cuius mei sensus certissimus testis est hic idem; sen. 35. ſ. animus; Verr. V, 139.

sententia: id quod ad rem mea sententia maxime pertinet; Sex. Rosc. 88. homo mea sententia prudentissimus Caecina in hac re plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. mea quidem sententia .. unus A. Gabinius ... Cn. Pompeio socius ascribitur; imp. Pomp. 58. mutabo meam sententiam; leg. agr. II, 16. nondum de mea sententia dico; dom. 4. quia non condemnavi sententia mea duo consules; dom. 9. si cuius forte pontificis animum ... mea sententia offendit; ib. 31. hunc mea sententia divinis quibusdam bonis instructum ... puto; Cael. 39. mea sententia C. Caesari succedendum nondum putarem; prov. cons. 18. supplicationem ... decrevi sententia mea; ib. 26. sententia mea ... si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; ib. 47. quod (est) supplicium? id mea sententia ..; Piso 43. cuius ego ne beneficiis quidem sententiam meam tradidissem; ib. 79. ascribat ad iudicium suum ... meam ... sententiam; Rab. Post. 1. mea .. sententia, qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest; ib. II, 64. omnia mea sententia complectar; ib. III, 14. ieci sententia mea vestro consensu fundamenta rei publicae; ib. V, 30. non auditis meam sententiam flagitari; ib. VI, 14. malui viginti diebus post sententiam meam laudari ab omnibus; ib. 16. hoc interest .. inter meam sententiam et tuam; ib. VIII, 15. sententiam meam corrigebant; ib. 32. hanc meam sententiam ... P. Servilii sententia comprobari necesse est; ib. IX, 14. C. Caesari .. imperium extraordinarium mea sententia dedi; ib. XI, 20. Cassio .. sententia mea dominatum ... dari; ib. 36. cum ... omnes sententiae meae pervenerint ad eum ... exitum;

ib. XII, 22. omnia ad senatum mea sententia reiciam; ib. 28. omnino mea quidem sententia legem illam appellare fas non est; ib. XIII, 32. is ... est mea quidem sententia iustus triumphus; ib. XIV, 13. meis sententiis ... numquam legatos ad Antonium; ib. 20. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; ib. 21. saepius sententiam meam ... sustulerunt; ib. 22. f. necessarius; Vatin. 16. officium; Sulla 11. dom. 18.

servus: „servus meus non comparet"; Tull. 54. te meum servum esse; Caecin. 96. servi mehercule mei si me isto pacto metuerent; Catil. I, 17.

severitas: veteranos non veremur ... quonam modo accipiant severitatem meam? Phil. XII, 29. f. constantia.

socer: habet agros non nullos ... socer meus; leg. agr. III, 14.

sollicitudo: f. labor; Sulla 83.

soror: Minervam esse sororem meam; dom. 92.

spes: meam .. spem .. vitae vestra ... existimatio comprobet; Verr. V, 35. quod si meam spem vis improborum fefellerit; Catil. IV, 23. auxerat .. meam .. spem; Phil. XII, 2. f. cogitatio.

spiritus: vobis ... vilis meus spiritus esse non debet; Phil. XII, 21.

sponte: ut tot res ... mea sponte dispexerim; Sulla 40. multa divinitus ... non mea sponte providi; ib. 43.

status: subire ... iniuriam malui ... quam de meo statu declinare; prov. cons. 41.

stilus: si meus stilus ille fuisset; Phil. II, 34.

studium: meum studium ... ostendi; Verr. I, 15. pro meis in vos singularibus studiis ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23. si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; Sulla 26. meum (studium) .. vestro defuisse; Sest. 43. quod meis studiis aptius ... esse videatur; Planc. 74. ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; ib. 75. f. labor; Marcell. 2.

stultitia: ut me ... pigeat stultitiae meae; dom. 29.

suffragium: videbor suffragio meo ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.

supellex: f. argentum; dom. 60.

superbia: ne mea superbia ... reprehendatur; prov. cons. 42.

tecta: neque ... testis tectorum meorum se famem suam expleturas (copias) putaverunt; dom. 61. f. ager; har. resp. 4.

tela: omnia ... mea tela sic in te conicientur; Vatin. 13.

temeritas: f. mendacium.

tempus: qui meum tempus obsideret; Verr. a. pr. 6. omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi; imp. Pomp. 2. illa oratio potius temporis mei ... fuit; Cluent. 139. ut vester honos ad mei temporis diem petitus ... esse videatur; leg. agr II, 3. a me haec in hoc tam exiguo meo tempore non audies; Rabir. 17. non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23. huius temporis ac timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; ib. 30. quae meum tempus postularet; dom. 28. cum me non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres ... labores cum viro fortissimo ... coniunxissent; ib. 29. quid mihi ... pro ratione mei temporis faciendum fuerit; ib. 31. neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123. si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33. ei meorum temporum memoriam suffragari videbam; Planc. 1. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; ib. 4. hominem ... superiorem ... meorum temporum memoria ... aedilem factum esse miraris? ib. 30. ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus? ib. 66. nihil .. est ex meis temporibus; ib. 95. f. diligentia; Verr. a. pr. 22. necessarius; Caec. 5.

testimonia: tibi ego de testimoniis meis hoc respondeo; Sulla 21.

testis: utrum malit meis testibus ... credere; Verr. II, 8. nonne multa mei testes quae tu scis nesciunt? ib. 24. mei .. testes idem dicunt; ib. 26. teneat ... meos testis Metellus; ib. 139. isti laudatores tui non testes mei sunt; ib. IV, 19. meum testem deseram; ib. V, 154. auctoritate meorum testium testem nullum interrogasti; ib. 155. hunc .. testem meum refelli ... volo; ib. statui egomet mihi tum modum ... et C. Numitorio ... testi meo; ib. 163. iam mei testes veri sunt; ib. 165. quae mei testes dicunt; Tull. 24. quae mei testes non dicunt; ib. meo testi ut credatis postulo; Caecin. 26. f. defensor; Caecin. 24.

timiditas: me .. non nulla imperitorum vituperatione timiditatis meae consilio ... tuo liberavit; har. resp. 49.

timor: f. tempus; sen. 30.

tribunal: quos (canes) tribunal meum vides lambere; Verr. III, 28.

triumphi: in animis ego vestris omnis triumphos meos ... conlocari volo; Catil. III, 26.

valvae: f. columnae.

verbum: ut attente ... verba mea audiatis; Sex. Rosc. 9. haruspicum verba sunt haec omnia: nihil addo de meo; har. resp. 40. mea fuerunt verba .. plura; ib. 61. ut ... mea verba audiatis; Phil. VII, 9.

vicem: mihi uni necesse erit et meam et aliorum vicem pertimescere; dom. 8.

vicini: hic tum Fabricius ... ad me meos vicinos ... non adduxit; Cluent. 56.

vigiliae: f. labor; Verr. a. pr. 6. Sulla 26. litterae.

vires: non intellegebat ad quod tempus me et meas viris reservarem; Phil. III, 33.

virtus: quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9. f. auctoritas; Rabir. 17. consilium; Catil. III, 14. diligentia; Catil. IV, 5.

vita: ut me ... prope de vitae meae statu dolore ... deducerent; Verr. II, 10. hoc aditu laudis .. non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1. quoniam is vitae meae status est; Cluent. 157. cum meae vitae perpetua consuetudo ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2. quae (patria) mihi vita mea multo est carior; Catil. I, 27. alio transferenda mea tota vita est; sen. 23. si meam vitam deseruissem; Sest. 50. vitam meam ... inimicorum molestia non esse appetitam; Planc. 71. mihi meae pristinae vitae consuetudinem ... interclusam aperuisti; Marcell. 2. custodiatur .. vita mea; Phil. XII, 30. quae (res publica) mihi vita mea semper fuit carior; ib. XIII, 7. f. cives; Sest. 45. corpus; Milo 100. familia; Planc. 82. indulgentia. inimicus; Planc. 71. reditus; ib. res gestae; Sulla 8. salus; Planc. 1.

volumina: non compensabit cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? Piso 75.

voluntas: immuto voluntatem meam; Sex. Rosc. 95. mea fuit semper haec ... voluntas; div. Caec. 16. istuc ... mea voluntate concedam; ib. 27. in quo (negotio) meam ... voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr. a. pr. 34. mea voluntate ... adductus; ib. I, 29. meam voluntatem ... existimatio comprobet; ib. V, 35. quae mea summa voluntate senatus frequens repudiavit; Muren. 47. mea voluntate (calamitas) suscepta est; sen. 36. sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam; Quir. 1. huic ... numquam mea voluntate praeripiam eum praesertim reum; har. resp. 7. si ... sponsor est illi de mea (voluntate); prov. cons. 43. quod cum esset quasi mea voluntate factum; Phil. XIV, 15. f. animus; Sulla 26. vita; imp. Pomp. 1.

vox: si mea voce perterritus ire in exsilium animum induxeris; Catil. I, 22. ut mea vox ... officio functa consulari videretur; ib. IV, 19. viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60. ut ... huius .. diei vocem testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10. mea .. illa vox est nota multis; ib. II, 24. aedilicii, corcyrus laterum et vocis meae, Bestia et ... Trebellius; ib. XIII, 26. ſ. auctoritas; Marcell. 2.
urbes: ſ. delubra.
usus: ſ. aetas; Deiot. 1. ratio; Verr. IV, 3.
uxor: quid .. vos uxor mea misera violarat? dom. 59. quis .. adfuit? „frater .. uxoris meae“; ib. 118. vexabatur uxor mea; Sest. 54. ſ. aedes; Sulla 18. liberi; Planc. 73.
Lücke: utinam esset proprie mea! Flacc. 5 (Z. 14).
B. allein: a. masc.: I. referunt: quando omnes mei (huic homini) gratiam referent? sen. 24.
II, 1. commendo: vobis me ac meos commendavi; dom. 145.
sublevo: omni officio ... meos sublevavit; Balb. 58.
vexo: ante ... quam me ac meos omnis foedissime ... vexarint; prov. cons. 3.
2. consulo: ut ... consulerem meis; Planc. 92.
reddo: si me mihi, si meis ... reddidisset; sen. 8.
restituo: mihi, meis ... restitutus, tantum vobis ... pollicebor; Quir. 18.
versor: versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab. Post. 47.
3. adhibeo in: quam (crudelitatem) in ipsum me ac meos adhibuistis; dom. 60.
avello a: ut perpetuum dolorem avolsus a meis sustinerem; dom. 145.
distraho a: distractus a meis, carui patria; Sest. 145.
facio in: quae abs te crudeliter in meos ... facta sunt; Cael. 50.
propulso a: id ... a me atque a meis facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22.
redundo in: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.
III. alqs: si quis meorum deicitur omnino; Caecin. 37. ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit; har. resp. 33.
commendatio: meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius commendatione ac iudicio meorum; Cael. 6.
iniuriae: „ut meorum iniurias ferre possim“; Phil. XIII, 46.
iudicium: ſ. commendatio.
lacrimae: qui meorum lacrimis ... commotus simultates ... deposuisset; Planc. 76.
luctus: an erat mihi in tanto luctu meorum ... vita retinenda? Sest. 47.
b. femin.: interest: mea existimo interesse; Cluent. 149. ego mea video quid intersit; Catil. IV, 9. si mea solum interesset; Sulla 2. neque mea iam quicquam interest; dom. 39. quod mea minus interest; Planc. 13.
refert: nihil .. mea iam refert; Piso 39.
c. neutr.: in: „quid vobis .. istic negotii in meo est?“ Tull. 19. ſ. A. verbum; har. resp. 40.

migratio, Auszug: ostendam, hanc Palatinam Medeam eamque migrationem ||Medeam migrationemque, Mediamque migrationem|| huic adulescenti causam ... sermonum fuisse; Cael. 18.

migrare, ziehen, ausziehen: alqs: ut statim ad Philodamum migrare se diceret velle; Verr. I, 64. itaque ad generum [..] migrare maluit; ib. II, 89.

miles, Soldat: I. absolut: 1. Subject: approbant: nonne ... nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites, ... magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.
carent: tui milites in provincia Sicilia frugibus ... caruerunt; Verr. V, 137.
circumdant, coeperunt: cum .. Dyrrhachii milites domum ... obsidere coeperunt et ... ignis circumdederunt; Piso 93.
conferunt: usi liberalitate Antonii milites imperatorem reliquerunt et se ad hostem metu perterriti contulerunt; Phil. XIII, 35.
dant: dant sese in fugam istius praeclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95.
desunt: in hac quadriremi ... minime multi ... milites deerant; Verr. V, 88.
epulantur: epulantur milites; Phil. III, 31.
exstant: si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96.
faciunt: id .. gregarii milites faciunt inviti; Planc. 72.
hibernant: quem ad modum milites hibernent cotidie ... litterae proferuntur; imp. Pomp. 39.
oppetunt: cum .. simili virtute reliquarum legionum milites pro salute ... populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38.
parcunt: tui .. perditi milites ... corpori meo pepercissent? dom. 58.
potest: miles ... potest idem postea et miles esse melior et vir bonus; Cluent. 128.
putant: quem reliqui milites .. omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.
relinquunt: ſ. conferunt.
revertuntur: milites ... Miletum Myndo pedibus reverti iubet; Verr. I, 87.
sentiunt: quid tirones milites, ... quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.
sequuntur: milites cum gladiis sequuntur consulem; Phil. VII, 13.
vident: nec .. nos hoc magis videbamus quam ipsi milites; Phil. X, 12.
volunt: milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20.
utuntur: Siculosne milites ... eo cibo esse usos? Verr. V, 99.
2. Prädicat: sum: quorum alios Sertorianos milites fuisse insimulabat; Verr. V, 72. eos Sertorianos milites esse ... dicebat; ib. 146. qui extrema pueritia miles in exercitu fuit; imp. Pomp. 28. hosce ego non tam milites acris quam infitiatores lentos esse arbitror; Catil. II, 21. cur ... in eius legione miles fuisti? Flacc. 77. se P. Africani discipulum ac militem (esse); Balb. 47. fuit ... miles huius Q. Metelli; Planc. 27. qui et miles in Creta ... et tribunus in Macedonia militum fuerit; ib. 61. qui meus in Cilicia miles ... fuit; Deiot. 28. quis .. miles fuit qui Brundisii illam non viderit; Phil. II, 61. ſ. I, 1. potest.
3. Vocativ: vos ... appello, .. centuriones, vosque, milites; Milo 101. actum .. praeclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, nunc vero etiam sanctissimi milites; Phil. XIV, 33.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adeo: ut D. Brutum militesque eius adeant; Phil. VI, 6.
alo: nihilo diligentior ad ... milites revocandos alendosque esse coepit; Verr. V, 80. Siculi milites palmarum stirpibus ... alebantur; ib. 99.
armo: „horridus miles armatur“; Muren. 30.
capio: miserandum in modum milites populi Romani capti, necati, deserti, dissipati sunt, iniuria ... consumpti; prov. cons. 5.
cognosco: quem ... vestri exercitus fortissimum militem ... cognoverunt; Flacc. 8.
cohortor: quod C. Caesar ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; Phil. V, 46.
comprobo: milites veteranos ... comprobastis ||comprobatis||; Phil. V, 28.
conligo: ut Pachyno e terrestri praesidio milites conligeret; Verr. V, 133.
conloco: ut in eo loco ... milites conlocent; Sex. Rosc. 151.

consumo: f. capio.
contraho: „milites .. meos ... contraxistis tamquam ad exitium eorum, qui Caesarem occiderant"; Phil. XIII, 33.
convoco: C. Caesar ... veteranos milites convocavit; Phil. V, 23.
deduco: ut Pachyno deduceret milites; Verr. V, 135. quo milites veterani deducti essent; Phil. V, 53.
desero: f. capio.
desidero: ut ne unum quidem militem desiderarit; Phil. XIV, 36.
dimitto: f. **dimitto**, II. milites (4 St.) B. II, S. 124, b.
dissipo: f. capio.
do: ecquem militem ... per triennium Mamertini dederunt? Verr. V, 51. quorum tanta studia cognoscantur in ... militibus dandis; Phil. VII, 23. f. IV, 1. alqd.
educo: hos ... mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.
facio: qui miles factus non est; Caecin. 99. qui vicinos suos .. cohortatus est, .. ut milites fierent; Phil. VII, 24. ut milites fiant sine vi; ib. VIII, 4.
hortor: cum ... non ad laudem milites hortaretur; prov. cons. 9.
laudo: milites veteranos (laudavistis); Phil. V, 3. cum laudati vestra auctoritate milites || sunt ||; ib. VII, 10.
mitto: ad praedes tuos milites misit; Phil. II, 73.
neco: milites .. Siculorum ... fame necati; Verr. a. pr. 13. f. capio.
posco: militem nullum umquam poposcisti per tot annos; Verr. IV, 21.
revoco: f. alo.
sustento: quod (vectigal) ... militem sustentet; leg. agr. I, 21.
video: quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant; Phil. IV, 11.

2. **Dativ**: adsigno: eis .. militibus ... ita darent, adsignarent, ut quibus militibus amplissime dati adsignati essent; Phil. V, 53.
constituo: quae praemia senatus militibus antea constituit; Phil. XIV, 38.
declaro: est .. fidei pietatisque nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus quamque grati; Phil. XIV, 29.
divido: ut is (ager) militibus veteranis divideretur; Phil. V, 53.
do: ut (ager Campanus) militibus daretur; Phil. II, 101. f. adsigno.
eripio: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris; Milo 9.
exquiro: si .. militibus exquirendi sunt honores novi; Phil. III, 14.
facio: placet .. mihi ... legionis Martiae militibus ... monumentum fieri quam amplissimum; Phil. XIV, 31.
fero: „at militibus inclusis opem fertis"; Phil. XIII, 35.
impero: si harum ipsarum civitatum militibus ... Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; Verr. V, 84.
numero: quid? stipendium militibus ... esse numeratum? Piso 88.
ostendo: ut ... fortissimis militibus spes ostendatur praemiorum; Phil. III, 14.
polliceor: quantam .. pecuniam militibus ... C. Caesar ... pollicitus sit; Phil. V, 53. nos libertatem nostris militibus ... pollicemur; ib. VIII, 10.
praebeo: ducem .. se militibus tuis praebuit; Vatin. 33.
promitto: quae praemia militibus promisimus; Phil. XIV, 35.
sum: militibus veteranis ... militiae vacationem esse; Phil. V, 53. eis militibus ... vacationem militiae ... esse; ib.
trado: matres familiae ... militibus traduntur; Phil. III, 31.
tribuo: quae militibus ipsis tribui oporteret; Phil. XIV, 38.

3. **Ablativ**: orbo: noster ... imperator ... (ea) provinciae praesidio et reliquis militibus orbatae ... iudicia constituit; Piso 92.

4. **mit Präpositionen**: conficio ex: ut exercitum invictum ex paternis militibus conficeret; Phil. IV, 3.
facio in: ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39.
redeo ad: rediit ad milites; Phil. XIII, 19.
vindico in: fateor ... in civis militesque nostros persaepe esse severe vindicatum; Verr. V, 133.

III. **nach Adjectiven**: 1. carus: docuit hoc proelio militibus eis, qui Caesaris beneficia servassent, senatus populique Romani carum nomen esse; Phil. XIV, 27.
2. refertus: viderat ... armatis militibus refertum forum; Deiot. 33.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: alqd: quid militum ... per triennium dederint? Verr. IV, 150.
animi: animis militum incitatis; Phil. III, 32. utrum hoc est confirmare militum animos an debilitare virtutem? ib. V, 4.
arma: tamquam si arma militis inspiciunda sint; Caecin. 61. utrum pluris arbitramini ... militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38.
causa: dissimilis est militum causa et tua; Phil. II, 59.
clades: has ... militum cladis ... teneretis? prov. cons. 13.
clamor: clamore ipso militum ... magnas copias pulsas esse .. vidimus; Caecin. 43. quid tandem habet iste currus? ... quid clamor militum? Piso 60. eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur; Marcell. 9.
commoda: inirent ... rationem de commodis militum veteranorum augendis; Phil. V, 53.
consensus: cum ... summo .. consensu militum veteranorum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.
constantia: virtute .. admirabili Caesaris constantiaque militum veteranorum ... a cervicibus nostris est depulsus Antonius; Phil. III, 8.
contio: noster hic Magnus ... nonne Theophanem Mytilenaeum ... in contione militum civitate donavit? Arch. 24.
copiae: magnas .. copias militum (esse); Catil. II, 19.
deductio: in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.
exercitus: si C. Caesaris fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset; Phil. IV, 4.
genus: quod genus hominum, ... optimorum et aratorum et militum, ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84. firmissimum exercitum ex invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3. tertio .. generi non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; ib. XI, 38.
honos: aequum est .. militum ... honorem coniungi; Phil. XIV, 29.
mucrones: nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis; Phil. XIV, 6.
multitudo: nonne metuendum est ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? Phil. XII, 28.
numerus: ut ... certus .. numerus nautarum militumque imperaretur; Verr. V, 48. civitatibus pro numero militum pecuniarum summas describere; ib. 62. permulti ... ex illo Sertoriano numero militum confugerunt; ib. 153. numerum tuorum militum reliquiasque *re*cognoscere (maluisti); Piso 91.

pars: L. Lucullus ... partem militum ... M'. Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26.
pietas: summa militum pietas; Phil. XIV, 6.
praemia: ut et de praemiis militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; Phil. V, 4.
praesidium: senatum ... sine militum praesidio tueri facile maiestatem suam; Sest. 12.
receptaculum: cui templum fuit ... receptaculum veterum Catilinae militum; Piso 14.
reliquiae: f. numerus; Piso 91.
sanguis: lautissimum oppidum ... fortissimorum militum sanguine implevit; Phil. XIII, 18.
spes: Catilinam (videbant) ... inflatum spe militum; Muren. 49.
studium: militum ducem quaerentium studio paratiore; Phil. V, 43.
tela: nec iustitiae suae putaret esse ... eundem telis militum dedere; Milo 2.
timiditas: quam condicionem supplicii maiores .. timiditati militis propositam esse voluerunt; Cluent. 129.
tribunus: qui tum in Asia tribunus militum fuit; Verr. I, 71. quam multi tribuni militum ... ad eos exierunt; Font. 16. quae (civitas) ... unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit; imp. Pomp. 66. qui TRIBUNUS MILITUM ... IN SENATU SENTENTIAM DIXIT, DIXERIT; Cluent. 148. fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. quae L. Flaccum *tribunum* militum ||militem|| ... cognosti; ib. 63. cum tribunus militum Flaccus esset; ib. 77. quod se tribunum militum ... dignum suis maioribus praestitit; ib. 101. C. Mevulanum, tribunum militum Antonii, Capua praecipitem eiecit; Sest. 9. tribuni militum | tribuni militares|| inimici; Piso 96. in Macedonia tribunus militum fuit; Planc. 28. tribunus militum L. Philippus ... Cn. Orestes facti non sunt (aediles); ib. 52. f. I, 1. sum; Planc. 61.
virtus: in armis militum virtus (multum iuvat); Marcell. 6. nisi tanta militum virtus exstitisset; Phil. XIV, 35. ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam ... militum .. divina virtus; ib. 38. f. animi.
voluntas: num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus? voluntas militum? Muren. 38.

2. **mit Präposition:** scelera in: tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adiuvare: pecunia, militibus ... nostros duces adiuverunt; Phil. XII, 10.
cingere: [ut omnem rem publicam vestris militibus ... cingeretis atque oppressam tenetis]; leg. agr. II, 99.
explere: speravit eis militibus ... explere se numerum nautarum et remigum posse; Verr. V, 87.
occupare: cum totam Italiam militibus suis occuparint; leg. agr. I, 17.
opprimi: f. cingere.

2. **Präpositionen:** a: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24. obsessus est ab eis ipsis militibus; Piso 92.
apud: si ... non summa auctoritas apud milites ... exstitisset; Sest. 12.
praeter: nemo est praeter veteranos milites vir; Phil. X, 18.
sine: te provinciam Macedoniam ... sine ullo milite reliquisse; Piso 47.

miliens, tausendmal, vielmal, (hundert Millionen): I. sestertium: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50. abs te sestertium miliens ex lege repeto; div. Caec. 19. sestertium bis miliens et quadringentiens ne magno opere contemneret; Rab. Post. 21. ubi est septiens miliens? Phil. II, 93. sestertium septiens miliens ... avertit; ib. V, 11. ne septiens miliens recuperetur; ib. VIII, 26. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. XII, 12. illud septiens miliens ... ita discribetur; ib. XIII, 12.

II. audio: iam ante in sella sedens praetor ... miliens audivit? Verr. III, 130.
morior: moreretur prius acerbissima morte miliens G. Gracchus; Rabir. 15.
pereo: non .. miliens perire est melius? Phil. II, 112.
revoco: miliens revocatum est; Sest. 123.
sum: miliens in ea (villa) fuerat; Milo 54.

militaris, soldatisch, kriegerisch, militärisch: consuetudo: ad notationes ... exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128.
dona: huic donis militaribus patris triumphum decorare fugiendum fuit? Muren. 11.
gloria: quoniam de militari eius gloria dico; Verr. V, 25. illa gloria militaris vestris formulis ... anteponenda est; Muren. 29. M. Marcellus, ... summa ... gloria militari, periit in mari; Piso 44.
imperium: quoniam auctoritas ... in imperio militari valet; imp. Pomp. 43.
labor: quae (Asia) ab hoc non ad voluptatem et luxuriam expetita est, sed in militari labore ||militari labore | peragrata; Muren. 11.
laus: qui militari laude antecellunt; Muren. 24.
leges: cum per leges militaris effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.
licentia: quae ... commissa non sunt ... neque licentia militari ... neque iure victoriae; Verr. IV, 116.
opera: sit par forensis opera militari, militaris ||militaris, militari|| suffragatio urbanae ||urbana, sit par militari suffragatio urbana||; Muren. 41.
ratio: eadem .. erat ... castrensis ratio ac militaris; Cael. 11. hominem ... aptum ad tempora belli militaremque rationem; Fr. A, III, 14.
res: IN RE MILITARI? Verr. III, 187. timeo ne C. Verres propter hanc eximiam virtutem in re militari omnia ... impune fecerit; ib. V, 3. quid in re militari fortiter feceris; ib. 4. qui (labor) vel maximus est in re militari; ib. 26. ut rei militaris ... mentionem facere audeas; ib. 33. non ego metum ex re militari ... tolli dico oportere; ib. 133. in re militari ... maximi animi; Font. 41. quorum ... felicitas in re militari sit; ib. 42. non litteris homines ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis ac victoriis eruditos; ib. 43. quod vehemens in re militari putatur; Caecin. 43. quae (gloria) vobis a maioribus ... summa in re militari tradita est; imp. Pomp. 6. in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris ..; ib. 28. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... triumphis est erudita; ib. ora maritima .. Cn. Pompeium non solum propter rei militaris gloriam, sed etiam propter animi continentiam requisivit; ib. 67. si a multis esset flagitium rei militaris admissum; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum fuit; ib. 129. quod consuli ... attingere rem militarem non licet; leg. agr. II, 30. agitat rem militarem; Muren. 21. cum eum ... nulla res commendaret, ... non scientia rei militaris ||vitia rei militaris||; sen. 13. Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; dom. 87. iam robustus ... rei militari (se) dedit; har. resp. 42. si ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12. haec membra (otiosae dignitatis sunt): ... res militaris, aerarium; ib. 98. [vigebant .. studia rei militaris]; Cael. 12. scio .. virum fortem in primis, belli ac rei militaris peritum ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54. ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari ... videatis; ib. 92. qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61. si ... in gloria rei militaris Paulum Scipio ... imitatus

est; Rab. Post. 2. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; ib. 34. sine quo res militaris administrari ... non potest; Phil. V, 45. pecuniam ad rem militarem ... exigat; ib. X, 26. pecunias ... ad rem militarem mutuas sumat; ib. non mediocrem in re militari usum || iure militari ||; Fr. A, III, 12. quae leges rem militarem impedirent; Fr. B, VI, 11. a.

signa: cum signa militaria, cum aquilam illam argenteam scirem esse praemissam; Catil. II, 13.

studium: studiis militaribus apud iuventutem obsoletis; Font. 42. quod mediocres homines ... nullo studio praediti militari ... se scire profiteantur; Balb. 14.

suffragatio: in consule declarando multum ... auctoritatis habet suffragatio militaris; Muren. 38. si ... hanc urbanam suffragationem militari anteponis; Muren. 38. f. opera.

tribunatus: possum multa dicere ... de tribunatu militari; Sest. 7.

tribunus: tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. adduxerat ... tribunos militaris suos; ib. I, 73. qui ... tribuni militares fuerunt; Cluent. 99. tribunus militaris cum P. Servilio ... profectus; Flacc. 5. tribuni militares non recepti? Piso 88. quem tribuni militares ... omni cruciatu dignissimum putent; ib. 98. pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris; Milo 9. statuerunt .. tribuni militares; Phil. VI, 14. qui tribuni militares fuerunt; ib. VII, 16. quis tribunos militaris (poterit sustinere)? ib. 17.

via: quae (via) per Macedoniam est usque ad Hellespontum militaris; prov. cons. 4. cuius (maris) fervore ... viae militares iam tenebantur; ib. 31. quid .. erat actum? ... an obsessio militaris viae? Piso 40. quis .. audeat ... in militari via ... adgredi? Phil. XII, 25.

virtus: non solum militaris illa virtus, ... sed aliae quoque virtutes animi ... requiruntur; imp. Pomp. 64. rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22.

usus: nullam rem esse declarant (bella) in usu positam militari; imp. Pomp. 28.

militia, Kriegsdienst, Felddienst: I, 1. detrecto: quod non detrectare militiam ... iudicata est; Fr. B, I.

renovo: renovabitur prima illa militia; Verr. V, 33.

sequor: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam respondendi ... secutus est; Muren. 19.

subterfugio: si qui militiam subterfugissent; Phil. VII, 23.

2. cedo: cedat ... otium militiae; Muren. 30.

II. contubernium: ubi illud contubernium muliebris militiae? Verr. V, 104.

disciplina: in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28.

vacatio: vacatio data est ... militiae; Verr. IV, 23. militibus veteranis ... militiae vacationem esse; Phil. V, 53. eis militibus ... vacationem militiae esse; ib.

III. Umstand: non sum praedicaturus quantas ille res domi militiae ... gesserit; imp. Pomp. 48. si nemini ... odio nec domi nec militiae fuit; Muren. 87. ne notum quidem factum aut militiae aut domi; Piso 1. haec ego novi propter omnis necessitudines, quae mihi sunt cum L. Tuberone: domi una eruditi, ... militiae contubernales; Ligar. 21.

mille, tausend: alqs: si quis Hispanorum ... mille aut duo milia occidisset; Phil. XIV, 12.

civium: commemorarem decem milia civium esse Centuripinorum; Verr. II, 103. tot milibus civium Romanorum uno nuntio ... necatis; imp. Pomp. 11.

colonorum: quinque milia colonorum Capuam scribi iubet; leg. agr. II, 76.

denarium: haec denarium xxxix milia palam salvis legibus contulerunt in statuam; Verr. II, 187.

drachmarum: dixit publice datum drachmarum ccvi; Flacc. 34. se privatim drachmarum ccvi milia dedisse; ib. dicunt se Flacco ... drachmarum xv milia dedisse; ib. 43.

hominum: multis milibus hominum inspectantibus; Verr. V, 11. si quinque hominum milibus ad vim ... delectis locus atque urbs ... quaeritur; leg. agr. II, 77. hominum .. viginti milia vestem mutaverunt; Quir. 8. cum tot hominum milia accumberent; Vatin. 31. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur; Milo 53.

iugerum: dico pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leontini, quam quot milia iugerum sata essent; Verr. III, 113. in Leontino iugerum subscriptio [...] non est plus xxx: decumae xxxvi medimnum venierunt; ib. 113. professio est agri Leontini ad iugerum xxx; ib. 116. duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti; Phil. II, 43. medico tria milia iugerum; ib. 101. cur ... possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; ib. III, 22.

medimnum: tritici septem milia medimnum ... tollit; Verr. III, 54. qui dcc medimnis decidere noluisset, mille promisit; ib. 56. Apronio dent lucri tritici medimnum xxxiii; ib. 72. x medimnum potius addidissent quam HS icɔ postea; ib. ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum xxxiii et praeterea HS lx; ib. 73. addicitur medimnum viiic; ib. 77. ut ad med. dc HS xxx milia lucri ... civitas adderet, hoc est tritici medimnum ii milia; Verr. III, 84. addicitur Venuleio tritici medimnum viii milibus; ib. 99. agri Leontini decumae tertio anno venierunt tritici medimnum xxxvi, hoc est, tritici modium cc et xvi milibus; ib. 110. quoniam xc medimnum duximus; ib. 116. haec sunt ad tritici medimnum xc, id est modium dxl; ib. f. iugerum; Verr. III, 113.

modium: venierunt eius agri decumae tritici modium xviii; Verr. III, 75. coguntur Herbitenses lucri dare ei tritici modium xxxvii milia, cum decumae venissent tritici modium xviii; ib. cum emisset Apronius decumas tritici modium xxvdccc ... populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium xxi, et accessionis HS cıɔcıɔ; ib. 76. coguntur Aeschrioni ... tantum dare, quantum erat de capite demptum, tritici modium iiidc; ib. 78. quas (decumas) cum addixisset eidem illi Docimo ... tritici mod. v et accessionem adscripsisset HS md; ib. 83. audistis quanti decumas acceperit a Docimo civitas, tritici mod. v et accessionem; ib. videtis tritici modium cıɔcıɔcıɔ de capite esse dempta; ib. cum decumae venissent agri Hennensis med. viiicc, Apronio coacti sunt dare tritici modium xviii et HS iii milia; ib. 100. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici et praeterea HS l lucri dat Apronio; ib. 106. Q. Apronium ... ccc milia modium tritici lucri nomine sustulisse; ib. 107. si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium c? quid si cc? quid si ccc? quid, si cccc milia? ib. 111. qui cccc mod. lucri faciunt; ib. deductis tritici modium ccxvi; ib. 116. reliqua sunt tritici cccxxiv || modium ||; ib. adde totius summae dxl milium modium tris quinquagesimas; ib. fit tritici modium xxxiicccc; ib. sunt iam haec ad ccclx modium tritici; ib. at ego cccc modium lucri facta esse dixeram; ib. agri .. Leontini (decumas te vendidisse) ... tritici mod. ccxvi milibus; ib. 148. cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille, nec duo, nec tria milia, sed ... tritici modium triginta voluisse addere; ib. se unius agri decumas xxx milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. huius imperati [...] tritici modium dccc

milia; ib. 163. huic iste ... cum sexagena milia tritici modium imperavisset; ib. 170. quibus sexagena milia modium imperata erant; ib. 171. permultos aratores ... in haec ioccc milia modium, quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178. qui, *si* mille modium Verri ... dedisset, duo milia nummum aut summum tria dedisset, idem nunc pro eo numero frumenti HS viii milia dare coactus est; ib. 201. tritici modium lx milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. haec sexagena milia modium ... addidisti; ib. V, 53. f. medimnum; Verr. III, 110. 116.

naves: cum ... mille numero navium classem ad Delum appulissent: Verr. I, 48.

nummum: quae (bona) de viro clarissimo ... duobus milibus nummum sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. [haec bona emuntur duobus milibus nummum]; ib. 21. ACCEPI .. VICIENS DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. DEDI ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. audistis ob ius dicendum Q. Varium dicere procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. II, 119. bina aut terna milia nummum addebat; ib. III, 118. domino xx milia nummum pro x miserit; ib. 119. cogit .. Scandilium quinque illa milia nummum dare atque adnumerare Apronio; ib. 140. cogere eum coepit ... sponsionem x milium nummum facere; ib. V, 141. sescentis milibus nummum se iudicium corrupturum esse dixerat; Cluent. 68. ei quadraginta milia (nummum) ... pollicetur; ib. 71. quadraginta milia nummum in singulos iudices distributa eum numerum sententiarum conficere debebant; ib. 74. ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; ib. 87. quadraginta istorum accessio milium (nummum) quid valet? ib. ut quadragena milia sedecim (nummum) iudicibus darentur; ib. quis ... inventus est qui L. Antonio mille nummum ferret expensum? Phil. VI, 15. f. modium; Verr. III, 201.

passuum: neminem esse qui possit biduo ... septingenta milia passuum ambulare; Quinct. 78. non toto triduo dcc milia passuum conficiuntur; ib. 79. dcc milia passuum (hinc in saltum Gallicanum sunt); ib. septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? ib. 81. confirmavi necesse esse aut biduo dcc milia passuum esse decursa; ib. 88. decem horis nocturnis sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit; Sex. Rosc. 19. quod abest a Larino xviii milia passuum; Cluent. 27. ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit, nec propius urbem milia passuum cc admoverit; Phil. VII. 26.

pecuniae: census es praeterea numeratae pecuniae $\overline{\text{cxxx}}$; Flacc. 80.

HS: qui HS quingentis milibus depositis id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23. minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; ib. 38. quadringentiens sestertium ex Sicilia contra leges abstulisse; ib. 56. me planum esse facturum C. Verrem HS quadringentiens contra leges abstulisse; ib. I, 27. Dionem HS deciens centena milia numerasse; ib. 28. RELIQUI ARIMINI HS SESCENTA MILIA; ib. 36. illa .. HS sescenta milia, ... quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt, neque Carbo attigit, neque Sulla vidit neque in aerarium relata sunt; ib. cum ad HS viciens quinquiens redegisse constaret; ib. 92. dixit HS deciens (se deportasse); ib. expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia accepta pupillo Malleolo rettulit; ib. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta ... vos existimabitis; ib. ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; ib. HS sexcenta milia cum accepta rettulisset; ib. 93. HS quinquaginta milia soluta non sunt; ib. his nominibus solis Cn. Dolabellae HS ad triciens litem esse aestimatam; ib. 95. quod minus Dolabella Verri acceptum rettulit ... HS quingenta triginta quinque milia; ib. 100. quod plus fecit Dolabella Verrem accepisse ... HS ducenta triginta duo milia et quod plus frumenti fecit accepisse istum, HS deciens et octingenta milia; ib. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum Athenis testibus planum faciam; ib. cum Habonio tutore, quod erat vix HS quadraginta milium, transigunt HS ducentis milibus; ib. 140. addicitur opus HS ıɔlx milibus, cum tutores HS lxxx milibus id opus ad illius ... arbitrium se effecturos esse clamarent; ib. 144. qui quod tu HS ıɔlx locasti, se HS lxxx milibus effecturum esse clamavit; ib. 146. ostendam ... columnas singulas ad impluvium HS cciɔɔ cciɔɔ non minus magnas locatas; ib. 147. qui de sua pecunia HS ıɔlx milia numeravit; ib. 150. de HS ıɔlx milibus remisit D. Bruto HS cx milia; ib. HS deciens numeratum esse, ut ..; Verr. II, 20. ita HS deciens Q. Dionem ... nullam aliam ob causam perdidisse; ib. pecuniam per Valentium accipit, fere HS cccc milia, ab duobus fratribus; ib. 25. ut HS cccc milia duobus hominibus auferret; ib. 26. HS quadringenties cepisse te arguo contra leges; ib. huic hereditas ad HS facile triciens venit; ib. 35. quae (hereditas) erat HS triciens; ib. 45. uno nomine HS trecenta milia ||ccl milia|| iussu praetoris data esse; ib. 47. ei hereditas HS quingentorum milium venerat; ib. 53. ad illa HS ıɔ milia hereditaria accessit ipsius antiqua HS quindeciens pecunia; ib. 61. a quo HS c milia ... petita sunt; ib. 66. video .. eius pecuniae summam esse pergrandem, ad HS viciens; ib. 141. HS viciens ex hoc uno genere captum videmus; ib. 142. qua re .. iste HS viciens ex hoc uno genere conciliarit et ceperit; ib. si C. Verres HS c milia populum verbi gratia Centuripinum poposcisset; ib. 143. si eundem populum HS cc milia poposcit atque coëgit atque abstulit ib. te ad statuas HS viciens ||tricies|| coëgisse; ib. 165. scribit HS $\overline{\text{lx}}$ socios perdidisse; ib. 185. quae (furta) essent HS duodecies; ib. in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? ib. III, 69. iubes HS $\overline{\text{xxx}}$ lucri dari; ib. 73. numerate HS $\overline{\text{xii}}$; ib. 79. ipsi accipere decumas et numerare Valentio coguntur lucri HS xxx milia; ib. 84. HS $\overline{\text{xxi}}$ lucri dare coguntur; ib. 86. cogitur Heraclius legatus numerare HS $\overline{\text{xxii}}$; ib. 88. dant Bariobali medimna dcccl, HS md; ib. 89. HS $\overline{\text{lii}}$ dare coacti sunt; ib. 90. ut ... lucri decumano HS $\overline{\text{lii}}$ darentur; ib. nonne huic ... HS xv dare coacti sunt? ib. 91. conductum habebat HS sex milibus; ib. 93. pro decuma ... decidit HS xvi milibus; ib. Venuleio dantur ... tritici mod. $\overline{\text{vii}}$ et praeterea HS ii; ib. 99. ut Apronio darent HS xx milia; ib. 100. accedant eo novo ... exemplo HS xc milia; ib. 116. HS ocxvi agri Leontini decumas vendidisti; ib. 117. fiunt per triennium HS d milia fortasse; ib. 118. facta est sponsio HS $\overline{\text{v}}$; ib. 135. cogit Scandilium Apronio ... HS $\overline{\text{v}}$ mercedis ... dare; ib. 140. emptos habere iudices, alium HS cccc milibus, alium HS Iɔ, quem minimo, ccc; ib. 145. in frumentum imperatum HS duodetriciens ... decernebatur; ib. 163. tu ex pecunia publica HS terdeciens scribam tuum ... cum abstulisse fateare; ib. 184. qua in civitate M. Catoni ... HS viii milibus lis aestimata sit; ib. ut HS terdeciens uno nomine auferret; ib. haec omnia signa Praxiteli ... HS sex milibus ıɔ Verri vendita esse; ib. IV, 12. Cupidinem Praxiteli HS cıɔıɔc! ib. in auctione signum aëneum non maximum HS xl milibus venire non vidimus? ib. 14. HS iiii milibus lis aestimata est; ib. 22. ut haec quoque referret HS vi milibus Iɔ se tibi vendidisse; ib. 28. si HS vi milibus ıɔ tibi constarent ea, quae tu facile posses vendere HS cc milibus; ib. ne multa, sestertios cIɔ me .. poposcerunt; ib. 32. HS cıɔ (emisti); ib. 37. quod HS ccc milia divi-

soribus ... dedisti, ccc accusatori; ib. 45. HS LX a domino accepisti; ib. V, 15. HS DC abstulisti; ib. testis non invenitur in ducentiens et triciens sestertio; Font. 4. ut illi filio HS cccc milia legaret; Cluent. 22. cum eo duobus milibus HS ... transigit; ib. 40. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; ib. 69. quae (testimonia) dicta sunt, de HS IↃↃ; ib. 99. nonne ... nos hic in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. L. Flaccum sibi dare cupisse ... sestertium viciens; ib. 83. Falcidius emerat HS nongentis milibus; ib. 91. nonne sestertium centiens et octogiens ... Romae in quaestu reliquisti? Piso 86. ego .. amplius sestertium ducentiens acceptum hereditatibus rettuli; Phil. II, 40. si sestertium sexagiens peteret; ib. 45. tu .. quadringentiens sestertium ... quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? ib. 93. syngrapha sestertii centiens per legatos ... facta in gynaecio est; ib. 95. quae (testimonia) dicta sunt de HS septingentis milibus; Fr. C, 10. f. medimnum; Verr. III, 72. 73. 84. 89. modium; Verr. III, 76. 100. 106. 202. nummum; Verr. I, 36.

talentum: decem milia talentum Gabinio esse promissa; Rab. Post. 21. undecim milia talentum ad Gabinium pervenerunt; ib. 30. qui .. convenit ... mille talentum accessionem esse factam, aut ... mille talentum decessionem esse concessam? ib. 31.

virorum: quid igitur ego cessi aut qui timor fuit? ... quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56.

ohne Substantiv: si xxx tu commotus non esses; Verr. III, 149. quot milia fundus suus abesset ab urbe; Caecin. 28. cum dixisset minus IↃↃↃ (milia fundum suum ab urbe abesse); ib. 28. triginta milibus dixistis eum habitare; Cael. 17. intellego P. Clodii insulam esse venalem ... decem, ut opinor, milibus; ib. 17. non modo abs te decem milia obiecta sunt, sed etiam ab his aestimata; Rab. Post. 30. dixerunt, ... quibus superciliis renuentes huic decem milium crimini! ib. 36. dum ne propius urbem Romam cc milia admoveret; Phil. VI, 5. ille se ... cc milibus circumscriptum esse patiatur? ib.

milliens f. **miliens.**

mima, Schauspielerin, Mimenspielerin: I. est: eadem comite mima; Phil. II, 62.

rapiunt: alia mimi rapiebant, alia mimae; Phil. II, 67.

II, 1. conloco: mimos dico et mimas ... in agro Campano conlocatos; Phil. II, 101.

habeo: cum videant se mimos et mimas habere vicinos; Phil. X, 22.

porto: aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.

2. condono: quae ... Tertiae mimae condonavit; Verr. III, 83.

3. sum cum: caput .. litterarum, sibi cum illa mima posthac nihil futurum; Phil. II, 77.

traho a: aliquid .. salis a mima uxore trahere potuisti; Phil. II, 20.

III, 1. greges: quos centuriones ... inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

gremia: cum in gremiis mimarum mentum mentemque deponeres; Phil. XIII, 24.

2. divortium cum: quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

mimicus, mimisch: non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant; Phil. II, 58.

mimula, Mimenspielerin: I. rapio: raptam esse mimulam; Planc. 30.

II. complexus, sinus: venisti Brundisium, in sinum quidem et in complexum tuae mimulae; Phil. II, 61.

mimus, Mimus, Mimenspieler: I. rapiunt: alia mimi rapiebant; Phil. II, 67.

II, 1. comminiscor: alter commentatus est mimos; Phil. XI, 13.

conloco: mimos dico et mimas ... in agro Campano conlocatos; Phil. II, 101.

habeo: cum videant se mimos et mimas habere vicinos; Phil. X, 22.

2. caveo: cavet mimis; Phil. VIII, 26.

trado: existimavit se ... equos vectigalis Sergio mimo tradere; Phil. II, 62.

III, 1. argumenta: omnia .. ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35.

exitus: mimi .. est iam exitus; Cael. 65.

filia: ad quem iste deduxerat Tertiam, Isidori mimi filiam; Verr. III, 78. cum indigne pateretur uxor Cleomenis ... in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; ib. V, 31. mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; ib. 81.

greges: quos centuriones ... inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

2. persona de: exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.

minaciter, drohend: num putatis ... dixisse eum minacius quam facturum fuisse? Phil. V, 21.

minae, Drohungen: I. depellunt: quos ... nec minae nec tela ... a mea salute depellerent; sen. 7.

impendent: licet ... omnes mihi minae ||omnes minae, omnes in me minae|| ... impendeant; Sex. Rosc. 31.

labefaciunt: quem numquam ulla vis, ullae minae, ulla invidia labefecit; Sest. 101.

placent: non minae magis quam blanditiae (placent); Muren. 44.

postulant: locutus sum de re publica, ... liberius .. quam periculi minae postulabant; Phil. V, 19.

sunt: ubi minae (fuerint); Caecin. 41. accusandi terrores et minae ... sunt fortis viri; Muren. 43. quas contumelias fore censetis minasque verborum! Phil. XIII, 4.

valent: ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49.

2. sum: illae minae (sunt regum); Rab. Post. 29.

II. 1. commemoro: quid ego illas istius minas ... commemorem? Phil. II, 107.

demonstro: istius cupiditatem minasque demonstrat; Verr. IV, 85.

duco: omnium minas atque omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156.

eludo: magnas accusatoris minas ... ad nostrum arbitrium libidinemque eludemus; Verr. a. pr. 30.

existimo: minas non quanti volet existimabit? leg. agr. II, 40.

fero: eius minae ferebantur; Sulla 66.

frango: f. III, 2. cum; har. resp. 2.

fugio: Sex. Roscium ... fugientem latronum tela et minas recepit domum; Sex. Rosc. 27.

iacto: minae iactentur; Quinct. 47.

neglego: illorum minas, quas ante horrebamus, neglegere coepimus; Quinct. 92. qui minas inimicorum meorum ... neglexit; sen. 38.

perfero: si Cn. Pompeio ... miserum .. fuit ... minas eius perferre; har. resp. 49.

pertimesco: neve cuiusquam .. minas pertimescas; imp. Pomp. 69.

2. cedo: cum ... metu vestri periculi ... telis minisque cessissem; Sest. 53. ille ... eisdem minis ... cessit; ib. 63.

3. certo cum: (certet) testium constantia cum illius patronorum minis; Verr. I, 3.

III, 1. adduci: quod imperitus adulescens ... matris minis adductus ... fecisse dicatur; dom. 139.

commoveri: ne ... eorum minis et terrore

commoti esse videremini; Font. 34. senatores ... minis commotos rem ... indicasse; Font. 36.
curare: hunc ... audacissimorum hominum minis ... domo et patria ... cedere curasti; dom. 5.
eici: eiectus a consule vi et minis esse dicetur; Catil. II, 14.
eripi: ita ab una civitate vi, minis ... eripiuntur tritici medimnum xxxiii; Verr. III, 73.
expellere: quid .. attinuerat ... D. Carfulenum ... senatu vi et minis mortis expellere? Phil. III, 23.
indicere: *tametsi capitale mihi odium minis* ... indixerat; Fr. B, XIII, 1, 2.
insequi: cum Aurius ... minis insequi coepisset; Cluent. 24.
proficere: ut quicquam isti se minis profecisse arbitrarentur; Font. 37.
removeri: ubi videt eum nihilo magis minis quam precibus removeri; Verr. IV, 66.
sollicitationes: hinc .. illae sollicitationes servorum et minis et promissis; Cluent. 191.
suscipi: in quo ... omnia ... spe, minis videtis esse suscepta; Scaur. 37.
teneri: cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini; sen. 3. cum ... absentis exercitus terrore et minis ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.
terrere: ut ... me terrerent minis; dom. 55.
2. cum: [cum .. cum vi ac minis venisset]; Verr. III, 67. hi .. vagantur laeti ... cum quibusdam minis; Font. 33. se ex curia repente proripuit cum quibusdam fractis ... minis; har. resp. 2.
praeter: nihil praeter ... terrorem ac minas reperietis; Flacc. 19.

minax, drohend: qui Indutiomaro isti minaci ... par in bello gerendo esse possit; Font. 36.

minister, Diener, Gehilfe, Beförderer: I, 1. diffugiunt: postea quam mihi nuntiatum est ... ministros .. scelerum tuorum perterritos ... diffugisse: dom. 6.
emit, venit: Atidius, istius item minister in decumis, cum emisset et praefecti nomine cum venisset Herbitam; Verr. III, 75.
2. sum: qui aut socius aut minister libidinis esse posset; Verr. V, 30. cuius ille minister fuisset; Cluent. 52. quia minister in maleficio fuerat; ib. 60. legum ministri magistratus (sunt); ib. 146. hoc ministro ... rem publicam perdidisti; dom. 48. magistratus .. quasi ministros gravissimi consilii esse voluerunt; Sest. 137. eis proposuit quos putavit fore ... ministros cupiditatum suarum; prov. cons. 5. qui .. eius crudelissimi ... facinoris ministri fuerunt; Phil. XI, 29. quos honoris sui ministros esse voluerat; Fr. B, VI, 34.
II, 1. appello: Martiales quidam Larini appellabantur, ministri publici Martis; Cluent. 43.
condemno: qui Scamandrum ministrum Oppianici ... condemnarant; Cluent. 59.
constituo: finitores ex equestri loco ducentos ... constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.
damno: ministris consciisque damnatis; Cluent. 125.
deligo: ut ... non ministros muneris provincialis senatus ... deligere possit; Vatin. 35.
instituo: qui .. certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ... cupiditatum suarum; Verr. III, 21.
occido: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor, re vera minister improbissimae civitatis; Verr. I, 72.
relinquo: unus puer, victus cotidiani minister ‖administer‖ ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77.
vexo: socii consiliorum ministri ... vexantur; Flacc. 2.
video: quem vos ... aut ministrum seditionis aut ducem vidistis; Cael. 78.
2. invehor in: in eius socios facinorum et ministros ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.

ministra, Dienerin: huic facinori tanto ... tua domus popularis ministra ... esse non debuit; Cael. 52.

ministrator, Beistand, Rathgeber: cum quidem idem hic [mihi] Maeandrius quasi ministrator aderat; Flacc. 53.

ministro, bedienen, darreichen: I, 1. unpersönlich: cum in eius conviviis symphonia caneret maximisque poculis ministraretur; Verr. III, 105. dum de dolio *imo* ministretur; Piso 67.
2. servi: servi sordidati ministrant; Piso 67.
II. adiumenta: a nobis omnia populo Romano semper et belli adiumenta et pacis ornamenta ministrata sunt; Verr. V, 124.
faces: ardentis faces furiis Clodianis paene ipse consul ministrabas; Piso 26.
ornamenta: f. adiumenta.

minitor, drohen, androhen: I. alqs: tam temere istum re commissurum quam verbis minitabatur nemo putavit; Caecin. 21. multis minitantibus; Planc. 97.
II, 1. accus. cum infin.: quod aiunt illum Sex. Roscio ... minitatum esse se omnia illa pro testimonio esse dicturum; Sex. Rosc. 101. nisi exercitum C. Caesaris ... signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47. ut multi ex multis locis praedones classibus eam navem se oppressuros minitarentur; Sest. 45. se instructum ... ad urbem venturum esse minitatur; Phil. III, 1.
2. alicui: minitari absenti [Diodoro]; Verr. IV, 39. quem ... Verri nimis atrociter minitantem ab se retractum esse; ib. V, 160. huius adventus ... Tigranem magnis copiis minitantem Asiae retardavit; imp. Pomp. 45. L. Catilinam ... vobis atque huic urbi ferro flammaque minitantem ... eiecimus; Catil. II, 1.
imperio: quae (urbes) huic imperio maxime minitabantur; imp. Pomp. 60.
patriae: cui (patriae) igni ferroque minitatur; Phil. XIII, 48.
rei publicae: ut ... minitari rei publicae videretur; leg. agr. II, 13.
senatui: alter ... minitabatur senatui; Sest. 18.
urbi: cui tu urbi minitaris; Phil. II, 110. qui ... huic urbi ferro ignique minitantur; ib. XI, 37. f. alicui; Catil. II, 1.
III. cruces: hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ac tormenta minitatur; Phil. XIII, 21.
iudicium: cum idem ille ... Catoni ... iudicium minitanti ... respondisset; Muren. 51.
mortem: fateor tibi mortem (me) esse minitatum; Caecin. 61. quam (mortem) illi fortasse minitantur; Catil. IV, 20. ut ... equitibus Romanis mortem proscriptionemque minitarentur; dom. 55. utrique mortem est minitatus; Milo 75. nuper .. dicitur ... mortem fratri esse minitatus; Phil. VI, 10.
proscriptionem: f. mortem; dom. 55.
quaestiones: quaestiones nobis servorum accusator ac tormenta minitatur; Sulla 78.
tormenta: f. cruces. quaestiones.

minor, drohen, androhen: I, 1. substantivisch: aliud minando, aliud pollicendo ... inveniebant; Verr. IV, 31. eripis lacrimas ... minando; Piso 18.
2. alqs: terret etiam nos ac minatur; Sex. Rosc. 118. nisi restituissent statuas, vehementer minatur; Verr. II, 162. gravius .. minari coepit, quod in se tantum crimen ... conflaret; ib. 73. iste tum petere ab illis, tum minari; ib. IV, 75. vehementer minatur; ib. 85. cum minantur; Font. 36. isti ipsi, qui minantur, ... considerabunt; imp. Pomp.

58. ut neque minanti cederet neque cuiquam minaretur; Muren. 53. Laelio praesenti ... opibus .. suis terrenti ac minanti nihil ... scripsisse aut obsignasse videantur; Flacc. 36. si M. Antonius ... Romam, ut minabatur, venire potuisset; Phil. III, 4.

aemuli: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli, ... incipiunt postulare, poscere, minari; Verr. III, 78.

pestis: illa pestis immanis ... iam minatur; Muren. 85.

II, 1. accus. c. infin.: recuperatores de cohorte sua (se) daturum minabatur; Verr. III, 68. universis se funditus eversurum esse illam civitatem minabatur; ib. IV, 76. cum illa ... mutaturam (se) esse testamentum minaretur; Cluent. 181. se luminibus eius esse obstructurum minabatur; dom. 115.

2. alicui: minari Siculis, si decrevissent legationem ...; minari, si qui essent profecti; Verr. II, 12. ei .. magistri minantur in litteris; ib. III, 168. numquam .. iste cuiquam est mediocriter minatus; ib. V, 110. cum .. inimici M. Fonteii vobis ac populo Romano minentur; Font. 35. minatum esse Aebutium Caecinae; Caecin. 24. cum mihi stanti tacens minaretur; har. resp. 7. quidam ... otiosis minabantur; Marcell. 18. his non nulli .. minabamur; Ligar. 38. f. I, 2. alqs; Muren. 53.

divisoribus: minari .. divisoribus ratio non erat; Verr. a. pr. 24.

dominis: cum dextra sinistra ... minaretur dominis; Phil. XIII, 19.

homini: iste homini minari acerrime coepit; Verr. IV, 66. nisi vehementius homini minatus essem; ib. 149.

iudicibus: omnibus illis iudicibus ... minabatur; Cluent. 108.

negotio: ei ... negotio fisci Sicilienses minabantur; Verr. a. pr. 24.

populo: f. alicui; Font. 35.

rei publicae: rei publicae minabatur; Muren. 49.

tectis, templis: cum ... perditi homines ... tectis ac templis urbis minarentur; Phil. I, 5.

III. alqd: „quod minatus sum"; Verr. I, 70. cum id .. minarentur; Caecin. 20. cum omnibus omnia minabatur; Milo 33. multis idem minatur Antonius; Phil. XI, 2.

deflagrationem: cum mea domus ... deflagrationem ... Italiae toti minaretur; Planc. 95.

malum, mortem: cum Aebutius Caecinae malum minaretur, [hoc est mortem minaretur]; Caecin. 27.

supplicium: cum idem supplicium minatur optimis civibus; Phil. III, 18.

minuo, verminbern, verkleinern, schmälern, beeinträchtigen: alqd: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36. ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36.

amicitiam: ut iam verear ne ... minuere amicitiam nostram videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.

auctionem: quod minuit (foedus) auctionem xviralem; leg. agr. II, 58.

audaciam: ne fortuna quidem fractus minuit audaciam; Phil. III, 31.

auxilia: beneficio, ... pretio atque mercede minuisti maiestatem rei publicae, minuisti auxilia populi Romani, minuisti copias maiorum; Verr. V, 50. minuenda non sunt auxilia; Muren. 84. graviter id iure ferremus, minui auxilia populi Romani; Balb. 25.

copiam: ut minuatur contra suum furorem imperatorum copia; Muren. 83. f. auxilia; Verr. V, 50.

crimina: duo crimina vel maxima minuerentur; div. Caec. 14.

curam: quod numquam infitiando suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.

decus: decus illud et ornamentum triumphi minuendum nostra parsimonia non putavi; prov. cons. 28.

desiderium, dolorem: quae (statua) .. magnum civium dolorem et desiderium honore monimenti minuet; Phil. IX, 13.

goriam: minuis .. gloriam Pompei; Flacc. 28.

honorem: si hominum clarissimorum ... honorem minuero; prov. cons. 39.

invidiam: minuetur huius pecuniae invidia; leg. agr. I, 14.

laudem: quid ... amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? har. resp. 52.

maiestatem: quae (maiestas) certe minueretur; Balb. 38. qui maiestatem populi Romani minuerit per vim; Phil. I, 21. maiestatem minuit Cornelius; Fr. B, VI, 32. f. auxilia; Verr. V, 50.

metum: tua ... praestans ... natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4.

ornamentum: f. decus.

perturbationem: quo facilius .. aequitas tua ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

possesiones: necesse est ... minui privatorum possessiones; leg. agr. III, 8.

potestatem: quod per tribunum plebis tribunicia potestas minuitur; leg. agr. II, 30. quam potestatem minuere ... nemo ... conatus est; Piso 10.

quaestum: quorum si quaestus occlusis tabernis minui solet; Catil. IV, 17.

stutia: cogita, non nullorum amicorum studia minui solere in eos; Muren. 42.

suspicionem: non debebat minuere illorum suspicionem; Sulla 36. f. curam.

territorium: ut florentis coloniae territorium minueretur; Phil. II, 102.

vitium: quod ... vitium ventris ... non minuit aetas hominibus; Cael. 44.

minutus, klein: fruges: ut vini et olei decumas et frugum minutarum ... Romae venderent; Verr. III, 18.

litterae: cuius in femore litteris minutis argenteis nomen Myronis erat inscriptum; Verr. IV, 93.

maculae: reticulum .. ad naris sibi admovebat ... minutis maculis; Verr. V, 27.

mutuationes: cum ... multos .. minutis mutuationibus fraudavisset; Flacc. 47.

res: quidam ex amicis Sassiae recordatus est se ... vidisse in rebus minutis aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cuent. 180.

mirabilis, wunderbar, bewunderuswerth: illa ... in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. forsitan hoc ... mirabile auditu esse videatur; Piso 32.

consensus: ut ... legionis Martiae quartaeque mirabilis consensus ad rem publicam recuperandam laude ... confirmetur; Phil. III, 7.

facinora: statim .. illa mirabilia facinora effecit; II, 109.

opus: candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum reges ei, quos dico, Romam cum attulissent; Verr. IV, 64.

ratio: dices: quem virum? ... ratione vitae mirabili ad laudem; dom. 21.

mire, wunderbar: capella quaedam est, ea quidem mire ... scite facta et venuste; Verr. II, 87.

mirifice, wunderbar, auffallend: diligo: mirifice .. Servius maiorum continentiam diligebat; Phil. IX, 13.

imitor: priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.

moveo: quibus (lacrimis) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; Milo 34.

mirificus, wunderbar: si ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12.

miror, sich wundern, bewundern: I. **absolut:** homo ... mirari visus est; Sex. Rosc. 60.

II. **mit Ergänzung:** 1. **si:** si neglegentiam dices, mirabimur; Quinct. 41. noli .. mirari, si tu hoc a me non impetras; Verr. II, 29. eo minus mirari me oportere, si illi communi legatorum voluntati ... defuissent; ib. IV, 139. minime esse mirandum, si ... tanta ignominia ... esset accepta; ib. V, 100. is ex hoc tempore miretur potius, si quem bonum ... civem ... viderit; Sest. 1. hic .. miramur, si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit fabula consecuta? Cael. 69.

2. **nisi:** quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; Muren. 68.

3. **quod:** de impudentia singulari, quod adest, quod respondet, sunt qui mirentur; Verr. I, 6. mirabar quod Apollonius ... ab isto maneret integer; ib. V, 16. magis est mirandum, quod is condemnatus est, an quod omnino respondere ausus est? Cluent. 60.

4. **indirecte Frage:** credo ego vos, iudices, mirari quid sit quod ..; Sex. Rosc. 1. ne miremini qua ratione hic tantum ... potuerit; Verr. II, 134. miror, quo modo ... de hoc ipse ... vehementissime iudicarit; ib. III, 153. admodum mirabar abs te quam ob rem diceretur; Caecin. 65. illud .. miror cum vos aliquem contra me sentire dicatis, cur meum auctorem vos pro me appelletis; ib. 79. quem satis mirari quibus oculis aspicere audeas non queo; dom. 110. si quis antea mirabatur quid esset quod ... nequaquam satis multi cives ... invenirentur; Sest. 1. vereor ne quis forte vestrum miretur quid haec mea oratio tam longa ... velit; ib. 31. miretur .. quae sit tanta atrocitas huiusce causae; Cael. 1. hoc .. miror cur huic .. irascare; Planc. 17. miror, quid sit ..; Fr. C, 6.

5. **accus. c. infin.:** a quibus miror ... non subsellia quoque esse combusta; Sex. Rosc. 91. quid miramur L. Sullam ... aliqua animadvertere non potuisse? ib. 131. si quis vestrum ... forte miratur, me ... ad accusandum descendere; div. Caec. 1. miramur ad arma contra istum hominem Lampsacenos isse? miramur istum de provincia decedentem clam Syracusis profugisse? Verr. I, 113. negabant mirandum esse, ius tam nequam esse verrinum; ib. 121. mirabantur omnes hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. II, 64. novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. III, 17. non ... miror te aliquid excogitasse; ib. iste ridere ac mirari Lollium nihil de Matrinio, nihil de ceteris rebus audisse; ib. 61. quo minus miremini Siculos re necessaria coactos auxilium a patronis ... petivisse; ib. 72. ne miremini tantam multitudinem profugisse; ib. 129. quid mirabimur ||mirabimur|| turpis aliquos ibi esse; ib. 184. mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; ib. IV, 33. miramur ... multos .. ab isto deos ... violatos; ib. 71. miramini satis habuisse eos ... id quaeri; Tull. 42. quem Caesenniae dare operam nemo miraretur; Caecin. 16. cum id miror, te hoc in hac re ... defendisse; ib. 67. hic miramur hunc hominem tantum excellere ceteris; imp. Pomp. 39. nemo vestrum mirabitur illum diffidentem rebus suis ad Staienum ... confugisse; Cluent. 20. ut non aliquando condemnatum esse Oppianicum, sed aliquamdiu incolumem fuisse miremini; ib. 25. haec ego vos concupisse ... non miror; leg. agr. II, 100. minus est mirandum (populum ludis delectari); Muren. 38. non est mirandum eam (magnificentiam) L. Murenae apud populum praefuisse; ib. huic mirandum est magno adiumento Catilinae subitam spem consulatus adipiscendi fuisse? ib. 53. num ... est mirandum ... non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium? ib. 69. mirandum .. est homines eos ... libenter accipere facultatem laedendi; Flacc. 19. haec Flacco non probasse te miraris? ib. 73. ut mirari Torquatus desinat, me ... Sullam defendere; Sulla 14. quis eum contra patriam pugnantem perisse miratur? ib. 70. qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur; ib. ne quis a nobis hoc ita dici forte miretur; Arch. 2. quod .. miror, cum alterum gratum sit iratis, alterum esse tam bonis civibus non acerbum; har. resp. 51. ne tibi hunc honorem a me haberi forte mirere; Vatin. 2. vicinum eius mulieris miraris male audisse; Cael. 38. neque te nihil sapere mirabitur; Piso 74. ut et factos aliquos et non factos esse miremur; Planc. 15. honori hanc fidem ... ei fuisse miraris? ib. 26. ne tu in ea vita ... tot et tanta adiumenta huic honori fuisse mirere; ib. 27. omnibus .. rebus ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? ib. 30. mirabor te eis armis uti ... noluisse; ib. 45 noli mirari te id ... non esse adsecutum; ib. 46. aedilem tu Plancium factum esse miraris; ib. 49. sibi credi gaudeant et mirentur; Scaur. 41. hoc miror querorque quemquam hominem ita pessumdare alterum verbis velle; ib. 45. mirabar .. credi popae; Milo 65. ut nemo mirari debeat humana consilia divina necessitate esse superatá; Ligar. 17. te miror ... eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1. desinite mirari haec tam celeriter esse consumpta; ib. II, 67. minime miror te otium perturbare; ib. 87. miror tam diu morari Antonium; ib. XI, 26. ad eum ire te legatum quis non miraretur? ib. XII, 6. „acerbissimum est te ... talem ab eo relictum, qualem ipse miraris"; ib. XIII, 24. rusticos ei nos videri minus est mirandum; Fr. B, XIII, v, 1. hoc miror, hoc queror, quemquam hominem ita pessum dare alterum velle; ib. C, 17.

III. **mit Object:** alqm: ego hunc non miror, ... illos homines miror; har. resp. 46.

alqd: nemo mirabatur in Africano illo, quod in me nunc ... simulant sese mirari; div. Caec. 69. mihi pro cetera eius audacia ... ne hoc quidem mirandum videtur; Verr. I, 6. nimium forsitan haec illi mirentur; ib. IV, 124. quid est quod mirere, si cum isdem me in hac causa vides adesse? Sulla 7. quid ego mirer, si quid ab improbis de me improbe dicitur? ib. 30. ea mirari deberemus; Arch. 17. quae miretur iam pridem multa habet; Marcell. 28. hoc in aliis minus mirabar; Phil. II, 1. f. II, 5. Scaur. 45.

adversarium: quo *modo* .. non *mirer* sapientem adversarium; Fr. B, XIII, III, 4.

altitudinem: totum (opus) est e saxo in mirandam altitudinem depresso; Verr. V, 68.

amentiam: mirari stultitiam alii, ... alii amentiam; Verr. IV, 33.

homines: f. alqm.

improbitatem: primo mirantur omnes improbitatem calumniae; Verr. II, 37.

moderationem: îdem moderationem patientiamque mirantur; Phil. X, 14.

modum: mirandum in modum reperiebam hunc [..] ad istius flagitiosas libidines ... aptum fuisse; Verr. II, 134. mirandum in modum ... ita odorabantur omnia; Verr. IV, 31. mirandum in modum Graeci rebus istis ... delectantur; Verr. IV, 134. mirandum in modum laetati sunt; Planc. 19.

patientiam: f. moderationem.

stultitiam: f. amentiam.

temeritatem: eius temeritatem satis mirari .. non queo; Sest. 134.

vas: iste unum quodque vas in manus sumere, laudare, mirari; Verr. II, 63.

mirus, wunderbar, erstaunlich, außerordentlich: alqd: nisi hoc mirum est, ... si id mens humana adepta non sit; Sex. Rosc. 131. quam ob rem ... existimarit, mirum mihi ||mihi nihil|| videtur; Qu.

Rosc. 20. neque id est mirum; ib. 33. quod mirum et incredibile est; ib. 40. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas, cuinam mirum videretur? Verr. III, 40. mirum illi videri; ib. IV, 66. quid mirum? ib. V, 6. illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. mihi mirum videtur unde hanc tu .. imaginem ... inveneris; Rabir. 25. quod cum is tribunus plebis facit, ... nemini mirum est; Sulla. 31. quid est mirum, si iste † metus furore instinctus ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari? dom. 141. id minus mirum; Marcell. 15. illud .. mirum ||verum|, quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; Phil. XIII, 27. — nec mirum: nec mirum, si is ... putabat; Quinct. 13. nec mirum, si eius utebatur auxilio; ib. 18. conturbatus sane discedit Quinctius; neque mirum, cui haec optio ... daretur; ib. 32. neque enim mirum, cum ... praeparet; Sex. Rosc. 22. nec mirum, qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; ib. 52. nec mirum, omnibus comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133. itaque nubit Oppianico continuo Sassia, ... nec mirum, quae se ... esse delinitam videret; Cluent. 28. non mirum, si ob hanc facultatem homines ... consulatum consecuti sunt: Muren. 24. non mirum, si hoc vobis ridiculum videtur; har. resp. 8. nec mirum: agitur enim ..; Phil. IV, 12. nec mirum, P. Servili; ib. XII, 5. — infin.: ut .. oblivisci aliorum non sit mirum; Rab. Post. 41. — accus. c. infin.: quod adhuc vos ignorare non mirum est; Sex. Rosc. 5. valde sit mirum neminem fuisse; Verr. I, 117. mirum .. hoc vobis aut incredibile videatur, in tantis aratorum incommodis Leontinos ... expertis incommodorum fuisse; ib. III, 109. primo mirum omnibus videri, Diodorum reum (esse); ib. IV, 40. an minime est mirum ... eadem (sacra) per istius stuprum ac flagitium esse violata? ib. 102. iam illud minime mirum est, Mamertinos ... eius capiti ... pepercisse; ib. V, 48. mihi mirum videri solet, nec iuris consultis concedi nec ius civile in causis semper valere oportere; Caecin. 67. illud mihi quidem mirum videri solet, tot homines ... statuere non potuisse; Muren. 27. quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? ib. 38. ne cui vestrum mirum esse videatur me in quaestione legitima ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. non mirum est ... multa illum et te fefellisse; dom. 129. quod ... minime mirum est ... ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; ib. 140. ut mihi mirum videatur tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5. sustinere .. eum ac ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; ib. V, 8. quos minime mirum est ... fidelis esse; ib. XII, 10.

aequitas: mira populi Romani aequitas erat; Piso 27.

amor: o amorem mirum! Fr. B, III, 6.

artificium: qui miro artificio ... haec investigare omnia solebat; Verr. I, 64.

complexio: mira verborum complexio! Phil. II, 95.

dolor: mirum quendam dolorem accipere eos; Verr. IV, 135.

genera: eundem mira quaedam excogitare genera furandi; Verr. II, 134.

impudentia: o impudentiam miram! har. resp. 30.

ingenium: mirum est hominis ingenium, mira prudentia; Verr. I, 115.

patientia: o ... patientiam miram ac singularem! Verr. V, 74.

prudentia: f. ingenium.

religio: mira quaedam ... religio est Cereris Hennensis; Verr. IV, 107.

misceo, mischen, vereinigen, vermengen, verwirren: alqd: qui ... omnia .. miscebant; Sex. Rosc. 91. ea miscet ac turbat; har. resp. 46. quanto ille plura miscebat; Milo 25. quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A, III, 3.

bellum: civile, Africanum, Transalpinum, Hispaniense (bellum) [mixtum. ex civitatibus atque ex bellicosissimis nationibus]; imp. Pomp. 28.

dolorem: flens et recenti laetitia et mixto dolore ... egit ... meam causam; Sest. 120.

genus: quartum genus est sane varium et mixtum; Catil. II, 21.

libidines: cernitis crudelitate mixtas libidines; Scaur. 13.

mala: nova quaedam misceri et concitari mala iam pridem videbam; Catil. IV, 6.

parentalia: ut parentalia cum supplicationibus miscerentur; Phil. I, 13.

rem publicam: qui malis contionibus ... rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

miser, elend, unglücklich, kläglich, bejammernswerth: A. **bei Substantiven:** alqs: (vgl. B): ille miser cum esset [Cn. Dolabella]; Verr. I, 41. aiunt eum queri solere non numquam se miserum; ib. II, 49. iste ... formidinem illam suam Agyrinensibus miseris iniciebat; ib. III, 68. Amestratini miseri ... nonne .. numerare pecunias coacti sunt? ib. 88. Imachirensis ... tributum facere miseros ... coëgisti; ib. 100. Dexo hic ... unicum miser abs te filium ... flagitat; ib. V, 128. ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6. qui illum ... miserum ... existimari velint; ib. 14. nulli sunt inventi tam .. fortuna miseri; ib. 17. cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse, nisi eum, qui ipse miser esset; Muren 50. cur .. unus tu Apollonidensis ... miseriores habes quam .. Mithridates? Flacc. 71. ecquem tu horum ... aut tam sceleratum statuis fuisse, ... aut tam miserum? Sulla 32. se fuisse miserum; Quir. 20. Q. Seio venenum misero parabatur; dom. 129. non dubito quin sit miserrimus; har. resp. 5. miserior es; ib. 39. ille Cyprius miser ... vivus ... est; Sest. 59. miseri (erant); ib. 122. quis te miserior? ib. 97. quo .. etiam magis sum non dicam miser, ... sed certe exercitus; Planc. 78. nec .. eos miseros (esse); Milo 97. liceat esse miseros; Ligar. 18. miseri ipsi sunt; Phil. I, 35. oppressus Trebonius ... si ut ab eo, qui civis etiam tum speciem haberet, miser; ib. XI, 5. multo miserior Dolabella quam ille, quem tu miserrimum esse voluisti; ib. 8. quos non miseros, sed laboriosos solemus dicere; ib. miserior (is est); ib. 9. uter miserior sit; ib.

alqd: quid viro miserius ... usu venire (potest)? Quinct. 47. quod tametsi miserum et indignum est; Sex. Rosc. 49. tametsi miserum est, tamen ei ... possim aliquo modo ignoscere; ib. 55. omnia ... sunt misera atque indigna; ib. 78. videant ne turpe miserumque sit; ib. 140. nihil se miserum fecisse; Verr. V, 17. parebitur, ... quod miserrimum, inimici potestati; Rabir. 6. quia mihi vehementer haec videntur misera atque miseranda; Catil. IV, 12. quae si acerba, si misera ... sunt; Muren. 90. quid hoc miserius? Flacc. 97. quo quid miserius ... vidimus? Milo 90. quamquam esset miserum id ipsum; ib. miserrimum illud est; Phil. VIII, 9. alia sunt ... multo miseriora; ib. XI, 9. — infin.: si Cn. Pompeio ... miserum magis fuit quam turpe ... lucem non aspicere; har. resp. 46. quam miserum est id negare non posse! Phil. II, 61. est miserrimum posse (molestus dominus esse) ||miserrimum esse posse||, si velit; ib. VIII, 12. — accus. c. infin.: miserum est deturbari fortunis omnibus, miserius iniuria; Quinct. 95. vociferari velim, quam miserum indignumque sit istius nomine ... diem festum esse; Verr. II, 52. miserum atque iniquum ex agris

homines traduci in forum; ib. III, 26. hoc sibi eripi miserum esse; ib. IV, 67. miserum (mihi videri debuit) te id impune facere potuisse; Phil. II, 5.

acervi: cerno animo sepulta in patria miseros atque insepultos acervos civium; Catil. IV, 11.

adulescentes: veniunt Syracusas parentes propinquique miserorum adulescentium; Verr. V, 108.

Aetolia: decedens miseram (Aetoliam) perdidisti; Piso 91.

ager: emit agri Liparensis miseri ... decumas; Verr. III, 84.

aratores: ubi ... miseros respicis aratores; Verr. III, 26. ut ... ex miseris aratoribus calumniandi quaestus accederet; ib. 38. quod non ad miseros aratores ... pervenerit; ib. 226.

avia: quae (mater eius atque avia) miserae flentes eversum a te puerum patriis bonis esse dixerunt; Verr. I, 93.

bellum: perfuncta res publica est hoc misero ... bello; Marcell. 31. ad eum .. rex Deiotarus venit hoc misero ... bello; Deiot. 13. si eadem ratio Caesaris fuisset in illo taetro miseroque bello; Phil. V, 39.

caedes: ut vos ... ex caede miserrima ... eriperem; Catil. IV, 2.

cives: miseros .. civis optime de re publica meritos! Milo 63.

civitas: Leontinis, misera in civitate atque inani, ... statua deiecta est; Verr. II, 160. civitatem tam gratam tam miseram ... fuisse; Sest. 131. evertisti miseras funditus civitates; Piso 86.

condicio: in hac tam misera ... condicione vitae ne hoc quidem retinebimus; Verr. III, 98. o condicionem miseram! Catil. II, 14. miseram condicionem instituet periculis hominum; Muren. 60. o condiciones miseras administrandarum provinciarum! Flacc. 87.

coniunx: coniugis miserae squalor ... filiique parvi ... lacrimae pueriles ... tenebris continebantur; Quir. 8. deflevi coniugis miserae discidium; dom. 96.

deductio: in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

defensio: o defensionem miseram ac perditam! Verr. II, 151.

dies: o miserum et infelicem illum diem! Sulla 91.

dominatus: ad miserrimum ... dominatum dedi patiamini; Fr. B, VII, 11.

eiulatus: non sunt illi eiulatus et gemitus Philoctetae tam miseri; har. resp. 39.

excubiae: o excubias tuas ... miseras! Planc. 101.

excusatio: erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; Phil. VII, 14.

exsilium: misera est ignominia iudiciorum publicorum, misera multatio bonorum, miserum exsilium; Rabir. 16.

fatum: qui ad illa arma fato sumus ... misero ... compulsi; Marcell. 13.

femina: num etiam de matris hunc complexu, lectissimae miserrimaeque feminae, ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

fortuna: eum (locum) .. eius fortunae miserae ... perfugium futurum; Cluent. 7. cum in hac fortuna miserrima ... destitutus sit; Sulla 90.

frater: fratris .. miserrimi ... cotidianae lacrimae ... (me) a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

fuga: quam misera fuga! Phil. III, 24.

funus: etsi (funus) miserum ... fuisset; dom. 42.

gemitus: s. eiulatus.

homo: postulabant .. pro homine miserrimo; Sex. Rosc. 119. ut homines miseri ... ius suum ... amittant; Verr. a. pr. 53. cum coëgeris homines miseros ... ad arma confugere; ib. I, 82. sin autem hominem miserum .. ita condemnasset; ib. II, 74. iste hominibus miseris innocentibus inici catenas imperat; ib. V, 106. quoniam ... vita C. Rabirii, hominis miserrimi, ... vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5. ut ne hominis miseri ... recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86. ut homo consularis exclusus miser puncto temporis spoliaretur; Vatin. 27. ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1. satius hominem miserum ... eripi rei publicae; Fr. B, VII, 10, b.

ignominia: s. exsilium.

ingenium: est hoc principium ... miseri ingenii; Qu. Rosc. 48.

interitus: erepti .. estis ex ... miserrimo interitu; Catil. III, 23.

liberi: quos (liberos) tu miseros in egestate ... reliquisti; Verr. I, 77.

mater: matres .. miserae pernoctabant ad ostium carceris; Verr. V, 118. mater misera nihil mali suspicans mittit; Cluent. 27. quae (mater) misera ... nunc cruciatur et sollicita est; Muren. 88. s. avia.

mors: lacrimas in morte misera atque indigna nauarchorum non tenebamus; Verr. V, 172. nec misera (mors potest accidere) sapienti; Catil. IV, 3.

mulier: o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! Phil. II, 58.

multatio: s. exsilium.

nationes: quo periculo miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45.

nomen: proscriptionis miserrimum nomen illud ... quid habet? dom. 43.

oppida: ut .. levissimi quidam ex miserrimis ... oppidis invenirentur; Verr. II, 14.

ordo: o miserum ... ordinem senatorium! Verr. III, 145.

parens: sumitur (supplicium) de miseris parentibus nauarchorum; Verr. V, 117. vos simul hic miserrimus ... obtestatur parens; Planc. 102.

pater: reddat misero patri filiam; Flacc. 73.

pestis: velim existimes hodierno die sententiam tuam ... miserrimam pestem importaturam esse regibus; Deiot. 43.

praeconium: o meum miserum ... praeconium! Rabir. 46.

praetura: o multis acerbam, o miseram ... praeturam tuam! Verr. I, 137.

profectio: illam miseram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem; Quir. 1.

provincia: quia ... perditam .. provinciam [miseram] offendisti; Verr. III, 124.

publicani: publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis; prov. cons. 10

puer: hinc misero puero ... vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106.

querella: in illa querella, misera quidem et luctuosa, ... quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.

reliquiae: in his pristinae fortunae reliquiis miseris ... haberet quosdam; Sulla 1.

res: rem miseram et calamitosam! Sex. Rosc. 77. o rem miseram atque acerbam! ib. 141. omnibus acerba res et misera videbatur; Tull. 23. quae (dignitas) .. in miserrimis rebus huic .. tribuenda maxima est; Rab. Post. 41.

res publica: adeone misera et prostrata res publica (tibi visa est)? Vatin. 35.

servitus: libertate ... hac ille in acerbissimo supplicio miserrimae servitutis abusus est; Verr. V, 114. quae domus erat ipsa indicio ... miserrimae populi Romani servitutis; dom. 110. cuius .. omnis servitus est misera; Phil. III, 12. omnis est misera servitus; ib. X, 19.

socii: socii stipendiariique ... miseri ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7.

solacium: illud erat miserum solacium; Verr. III, 199.

sordes: video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; Sest. 144. ne tum quidem

emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 26.
species: ponite .. ante oculos ... miseram illam ... speciem; Phil. XI, 7.
spectaculum: constituitur in foro Laodiciae spectaculum ... miserum; Verr. I, 76. o spectaculum miserum! ib. V, 100. per quem consul ... turpissimo miserrimoque spectaculo ... ad necem duceretur; Vatin. 21. ut spectaculum illud ... miserum ... videremus; Fr. B, VI, 20.
squalor: f. sordes. — stipendiarii: f. socii.
tecta: o tecta ipsa misera! Phil. II, 104.
tempus: in his temporibus versabor miseris; Verr. III, 182. o tempus miserum! ib. V, 92. o misera tempora! har. resp. 48.
terra: o terram illam ... miseram! Milo 105.
vastitas: neque umquam Catilina ... sine totius Italiae vastitate miserrima concidisset; Sest. 12.
vita: ut ... foedissimam vitam ac miserrimam ... degeret; Sulla 75.
uxor: quid .. vos uxor mea misera violarat? dom. 59.

B. **allein: a. masc.: I. absolut:** 1. clamat: clamabat ille miser; Verr. V, 161.
confugit: non turpis ad te, sed miser confugit; Quinct. 98.
credunt: fortunatorum promissis saucios et miseros credere non oportere; Muren. 50.
faciunt: quid facerent miseri? Verr. III, 79.
gestiunt: cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83.
habent: illi miseri ... quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84.
intellegit: non intellegebat miser nihil interesse; Verr. V, 160.
it: ibit igitur in exsilium miser? Muren. 89.
lugent: quis tyrannus miseros lugere vetuit? Sest. 32. utrum nos ... semper miseri lugeamus; Milo 4.
optat: hoc .. optat miser; Rabir. 46.
pollicetur: cum tibi ... miser ... pollicebar; Planc. 101.
potest: spes est etiam hunc miserum ... aliquando tandem posse consistere; Quinct. 94. ille miser defensorem reperire neminem poterat; Verr. I, 73.
queritur: ne iste miser, si ... in vita remanebit, saepe et multum queretur; Cluent. 201.
veniunt: supplices aliqui veniunt miseri et calamitosi; Muren. 62.
versatur: in tanto metu miser ... versabitur; Quinct. 59.
vertit: quo se miser vertet? Muren. 88.
videt: cum domi suae miserrimus || miserrimis || in loculis || locis || ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70. cum miser ille prius latronum gladios videret; Phil. XI, 7.
volunt: quid sibi isti miseri volunt? Catil. II, 23.

2. Ausruf: me miserum: f. **ego,** A, I, 2, b (7 St.) B. II, S. 183, a.

3. Vocativ: o miser! Phil. II, 16. o miserum te, si haec intellegis, miseriorem, si non intellegis! ib. 54. o miser cum re tum hoc ipso, quod non sentis quam miser sis! ib. XIII, 34. o miser, qui non sentias illo indicio te non absolutum! Fr. B, VIII, 8.

II. **nach Verben:** accuso: cum illum miserum multi accusarent, nemo defenderet; Verr. I, 74.
adficio: causa nulla est cur hunc miserum tanta calamitate adfici velis; Sex. Rosc. 146.
alo: eis (palmis) miseri perditique alebantur; Verr. V, 87.
caedo: ut miser atque innocens virgis caederetur; Verr. IV, 86.
circumvenio: quem vos miserum ... falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 89.
defendo: honoris amplissimi puto esse ... miseros ... defendere; div. Caec. 70. f. accuso.
eicio: hunc miserum ... nudum eiecit domo; Sex. Rosc. 23.
iugulo: illum miserum fugientem iugulavit; Phil. VII, 17.
libero: ut aliquando ille miser ... calamitate illa liberaretur; Verr. V, 21.
nomino: id metuit, ne denique hic miser coniurati ... filius nominetur; Sulla 88.
video: non illum miserum ... redeuntem a cena videtis? Sex. Rosc. 98.

2. deripio: ei misero ... omnia vitae ornamenta ... deripi convenire; Quinct. 64.
desum: si misero ... defuissem; Muren. 10.
fero: hanc condicionem misero ferunt; Sex. Rosc. 30.
nego: qui miseris ... negare nihil possumus; Planc. 84.
prosum: cui misero praeclari ... beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74.
relinquo: ne ... dedecus aeternum miseris atque ignominiam relinquat; Font. 48.
sum: huic misero notiora sunt itinera indiciorum; Sulla 89.
tundo: converso baculo oculos misero tundere vehementissime coepit; Verr. V, 142.
venio: venit huic subsidio misero ... civitas; Font. 45.

3. adeo ad: adulescenti filio adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; Verr. V, 21.
extorqueo a: postea quam ... nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5.

III. **nach Substantiven:** causa: quae mihi visa sunt ad illius miseri causam pertinere; dom. 41.
defensio: in eis rebus ... versor, ... temperantia, defensione miserorum; Verr. IV, 81.
defensor: f. A. alqs; Muren. 50.
fortunae: ne plane videaris id facere, ... huius miseri fortunis ... inludere; Sex. Rosc. 54.
honestas: qui ... honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.
liberi, matres: faciebant hoc idem ... grandes natu matres et item parvi liberi miserorum; Verr. V, 129. matres illorum miserorum sororesque veniebant; Verr. V, 129.
senectus: constituite ante oculos .. huius miseri senectutem; Cael. 79.
sorores: f. matres.
temperantia: nulla vox alia illius miseri ... audiebatur; Verr. V, 162. f. defensio.

b. femin: I. iacet: mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.

II, 1. sum: cui miserae quod praesidium ... reliquum est? Font. 47.

2. dico in: qui in illam miseram tam spurce ... dixeris; Phil. II, 99.

miserabilis, beklagenswerth, traurig: aspectus: auctionis ... miserabilis aspectus; Phil. II, 73.
epilogi: ut miserabilis epilogos possem dicere; Planc. 83.
fuga: miserabilem fugam cogitabant; Phil. XIV, 10.
maeror: cum eius maeror ... omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.
mors: quem (dolorem) ex crudeli et miserabili morte C. Trebonii ... accepimus; Phil. XI, 1.
vox: si te ... vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.

miseratio, Mitleid: est: tua illa ... miseratio; Phil. II, 90.

misere, leidenschaftlich: cum ... misere fretum transire cuperet; Fr. B, XIII, III, 2.

misereor, sich erbarmen: I, 1. unpersönlich: misereri flagitium (est); Muren. 62. viri boni esse misereri; ib. 63.
2. alqs: aliud est errare Caesarem nolle, aliud nolle misereri; Ligar. 16.
II. alicuius: miseremini eius; Balb. 64.
familiae, filii: miseremini familiae .. miseremini patris, miseremini filii; Flacc. 106.
patris: s. filii.
sociorum: aliquando miseremini sociorum; Verr. I, 72.

miseret(ur), es jammert: alicuius: neque me tui neque tuorum liberum ... misereri potest; Verr. I, 77. eorum .. nos magis miseret; Milo 92. me tui miseret; Phil. II, 90.
fratrum: „cave te fratrum ... misereat“; Ligar. 14.
liberum: s. alicuius.
parietum, tectorum: me .. miseret parietum ipsorum atque tectorum; Phil. II, 69.

miseria, Elend, Unglück, Leiden: I, 1. est: huius civitatis fidelissimae miserias nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; Phil. VIII, 18.
2. sum: ea summa miseria est; Phil. III, 35.
II, 1. cognosco: quo facilius .. huius hominis innocentissimi miserias ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. miserias cognoscite sociorum; Verr. II, 65.
consolor: M. Antonius hac una re miseriam suam consolatur; Vatin. 28.
2. doleo: doleo tanta calamitate miseriaque sociorum; Verr. V, 128.
libero: unus annus ... nos illa miseria ... liberavit; imp. Pomp. 56.
3. audio de: hic nunc de miseria Siculorum .. audite; Verr. II, 62.
capio ex: cuius ex miseriis ... videndo fructum caperes maiorem quam audiendo; Sulla 90.
deploro de: hoc animo totiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ac deplorasse dicitur; ib. III, 204.
dico de: ne de huius miseria plura dicam; Sulla 92. s. deploro.
incido in: in has miserias numquam incidissemus; Phil. II, 24.
revoco ad: revocarem animos vestros ... ad illam universorum civium Romanorum ... miseriam; Flacc. 60.
sum in: qui in miseriis erat; Verr. I, 124. satis diu fuit in miseriis; Cluent. 202.
III. praeditus: eum cum illa auctoritate *hominem* miseria videres praeditum; Verr. V, 108.
IV. alqd: ut parum miseriae sit quod aliis cohit; Sex. Rosc. 49.
deprecator: sperabam .. honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1, 7.
quies: alter intellegit mortem ab dis ... miseriarum quietem (esse constitutam); Catil. IV, 7.
speculator: cum ad causam caritatis accederet iste speculator communium miseriarum; dom. 18.
V, 1. commoveri: qui non illorum aetate, nobilitate, miseria commoveretur; Verr. V, 120. merito sociorum innocentium miseria commovebamur; ib. 172. nunc eiusdem miseriis ac periculis commovetur; Font. 46.
expleri: te ipsum iam .. expletum huius miseriis esse par erat; Sulla 90.
miser: me .. miserum illorum ita de me meritorum miseriis et dolore! prov. cons. 10.
perditus: haec omnia sero redemit Apollonius, iam maerore ac miseriis perditus; Verr. V, 24.
2. cum: qui ... Panurgum ... summo cum labore, stomacho miseriaque erudiit; Qu. Rosc. 31.
ex: cum saepe ... ex aliorum miseriis ... fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55.
in: hoc .. in miseriis adiumento et solacio sublevatur; Quinct. 49. quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8. id te ... in tali miseria multorum perfugium misericordiae tollere? Ligar. 14. quae ... in maximis rei publicae miseriis fecit; Phil. II, 47.

misericordia, Mitleid, Barmherzigkeit: I. Subject: est: una spes reliqua est ... vestra pristina bonitas et misericordia; Sex. Rosc. 150. cui non huius in me misericordia grata fuerit; Planc. 25. honori hanc fidem, misericordiam (ei) .. fuisse miraris? Planc. 26. nulla de virtutibus tuis .. nec admirabilior nec gratior misericordia est; Ligar. 37.
valet: apud quem ... non misericordia ... valeret; Verr. I, 136.
II. nach Verben: 1. adhibeo: adhibeatis in hominis fortunis misericordiam; Rabir. 5.
adimo: hominibus lenissimis ademit misericordiam; Sex. Rosc. 154.
agnosco: boni viri lenitatem meam misericordiamque ... agnoscerent; Sulla 1.
capio: ut aliquando [misericordiam caperet]; Quinct. 97.
capto: misericordiam captabas; Phil. II, 86.
commoveo: non debeo ... temptare ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.
declaro: gaudio suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.
desidero: haec (natura) in omni vita misericordiam ... desiderat; Sulla 8.
habeo: misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; Muren. 87.
imploro: *vestram* misericordiam implorat; Muren. 86.
perspicio: cuius in Sicilia ... misericordiam victi ... perspexerunt; Verr. II, 4.
reprehendo: eorum ... misericordiam non reprehendo; Cluent. 106.
requiro: aetas ... fidem et misericordiam vestram requirebat; Verr. V, 129. qui nostram misericordiam non requirunt; Milo 92.
tribuo: ei vos vestram misericordiam ... tribuatis; Planc. 3. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro; Milo 92.
2. concedo: multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.
do: dabis .. id misericordiae; Deiot. 40.
repugno: [nec homo] nec reus misericordiae meae repugnavit; Sulla 20.
3. fruor: cur tua misericordia non simili fruuntur? Phil II, 98.
sum: idem .. tu clementia ac misericordia singulari ... fuisti; sen. 17.
4. adlicio ad: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24.
confero ad: omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est; Ligar. 1.
confugio ad: cum ... in tuam, C. Aquili, ... misericordiam P. Quinctius confugerit; Quinct. 10. C. Marium ... ad infimorum ... hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50.
redeo ad: ad misericordiam redeo eius; Piso 17.
voco ad: cum omnes me causae ad misericordiam atque ad humanitatem vocent; Muren. 6.
III. nach Adjectiven: 1. supplex: quem vos, supplicem vestrae misericordiae ... sustentate; Cael. 79.
2. dignus: video esse in hoc ... misericordia digna multa; Sulla 88. qui (discessus) ... misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; Piso 32.

3. alienus a: si alienissima (sunt) a mansuetudine et misericordia vestra; Muren. 90.

propensus ad: natura non tam propensus ad misericordiam quam † implicatus ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85.

IV. nach Substantiven: aditus: tibi aditus misericordiae iudicum iam pridem esse praeclusos; Verr. V, 21.

nomen: quod promulgasses misericordiae nomine; Vatin. 28.

partes: has partis lenitatis et misericordiae ... semper egi libenter; Muren. 6.

perfugium: id te ... in tali miseria multorum perfugium misericordiae tollere? Ligar. 14.

summa: ad unam summam referri volo ... misericordiae tuae ||misericordiae||; Ligar. 29.

V. Umstand: 1. adduci: adductus sum ... misericordia, ... ut onus ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. qui illum vestrum innocentem Oppianicum sive imprudentia sive misericordia ... adducti absolverunt; Cluent. 76. si quicquam misericordia adductus feceris; Muren. 62. misericordia civium adducti tum fuimus tam vehementes quam necesse fuit; Sulla 87.

adferre: misericordia ... aliquid attulimus etiam nos; Planc 24.

commovere: multitudo, atrocitate rei misericordiaque commota; Verr. IV, 87. animi ... omnium Larinatium odio Oppianici et illius adulescentis misericordia commoventur; Cluent. 24. qui hominis ... seditiosi imagine ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24. misericordia commotus ne sis; Muren. 65.

conservare: cuius virtute captae, misericordia conservatae sunt Syracusae; Verr. V, 84. cum in paludibus demersus concursu ac misericordia Minturnensium corpus ... conservasset; Quir. 20.

contendere: non opibus contendo, ... sed misericordia; Planc. 102.

custodiri: cuius misericordia salus mea custodita sit; Planc. 3.

defendere: misericordia senatus (se) ... defendunt; leg. agr. II, 57.

deprecari: civis a civibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecarer; Flacc. 24.

desistere: defatigatione magis ... quam misericordia ... caedere destiterunt; Sest. 79.

liberari: multi eius beneficio et misericordia liberati; Phil. XIII, 8.

mitigare: vos severitatem iudiciorum ... misericordia mitigate; Sulla 92.

moveri: non atrocitate animi moveor, ... sed singulari quadam ... misericordia; Catil. IV, 11.

mutare: quod si vestem ... misericordia mutavissent; Piso 18.

opitulari: cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46.

permoveri: non ut odio permotus esse videar, ... sed ut misericordia; Catil. I, 16.

repellere: ut ... mansuetudine et misericordia nostra falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.

retinere: omnes ... vitam .. tua misericordia retinuerunt; Marcell. 21.

tenere: ut aliquando vos ... misericordia .. [..] teneret; Quir. 1.

vincere: ceteros ... victores bellorum civilium ... misericordia viceras; Marcell. 12.

vivere: ego aliena misericordia vivo; Sex. Rosc. 145.

2. ad: ut ... plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91. tam multa ... ad misericordiam reis concessa sint; dom. 45.

causa: ne ego ... aliquid de tensis misericordiae causa dicerem; Planc. 83.

misericors, mitleidig: A. alqs: nostri isti nobiles nisi ... misericordes erunt; Sex. Rosc. 139. quod ... in re misericordem se praebuerit; Caecin. 26. nemo est istorum tam misericors; Catil. II, 16. utrum is clemens ac misericors an inhumanissimus ... esse videatur? ib. IV, 12. misericordes habebimur; ib. neminem misericordem esse nisi stultum; Muren. 61. mitem et misericordem (me fuisse) faterentur; Sulla 1. me natura misericordem ... esse voluit; ib. 8. quis P. Sulla ... misericordior inventus est; ib. 72. tam sum misericors .. quam vos; ib. 87. tu es ausus ... dicere te semper misericordem fuisse; sen. 17. cum ... nolint te esse in alios misericordem; Ligar. 15. si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56. Athenienses misericordes; ib. V, 14.

homo: quam (causam) nec industrius *homo* nec misericors ... deserere possit; Muren. 9. homo misericors ferre non potuit; Phil. II, 77.

iudices: ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices et misericordis; Planc. 31.

mendacium: si ... misericordi mendacio saluti civi calamitoso esse vellemus; Ligar. 16.

B. 1. refert: hic misericors flagella rettulit; Rabir. 12.

tradit: tu misericors me adfinem tuum ... inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17.

2. Ausruf: o noster misericors, quid facis? Piso 17.

miseror, bemitleiden: alqd: quia mihi vehementer haec videntur misera atque miseranda; Catil. IV, 12. quae .. miseranda sunt; Muren. 88. quod .. ipsum pro patria non miserandum putatur; Phil. XIV, 34.

condicionem, eventum: ut non queam satis neque communem omnium nostrum condicionem neque huius eventum fortunamque miserari; Muren. 55.

modum: miserandum in modum milites ... dissipati sunt; prov. cons. 5.

rem: quam illa res ... miseranda omnibus videbatur; Verr. II, 46.

missio, Entlassung, Absendung: I, 1. probo: non sine causa legatorum [istam] missionem semper timui, numquam probavi; Phil. VII, 1. vos censetis ... legatorum missionem populo Romano vos probavisse? ib. 14.

timeo: s. probo.

2. dico de: dicit is pro testimonio de missione nautarum; Verr. V, 122.

II. merces: ab omnibus tu mercedem missionis acceperas; Verr. V, 110.

pretium: certum pretium ... nautarum missionis constituere; Verr. V, 62.

quaestus: quaestus duplex unius missionis fiebat; Verr. V, 62.

III. amitti: illos ... docere unum quemque, missione remigum, fame reliquorum (classem esse amissam); Verr. V, 101.

missus, Sendung: cum rei frumentariae Cn. Pompei missu praefuisset; Scaur. 39.

mitigo, mildern, versöhnen, besänftigen: alqm: Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82. neque te in parentum luctu ... mei nominis commemoratio mitigavit; ib V, 138. te ipsum ... aetas mitigabit; Muren. 65. ego Antonium ... multa in re publica molientem mitigavi; Piso 5.

alqd: aetas omnia, iam usus, iam dies mitigavit; Cael. 77.

acerbitatem: semper Caecilius ... legis acerbitatem mitigandam putavit; Sulla 64.

animos: ut Allobrogum animos mitiget; Font. 36. quamquam istorum animos ... non est difficillimum mitigare; Balb. 57. placa .. animum istum aliquando et mitiga; Phil. X, 6.

dolorem: actio ... dolorem imminutae libertatis poena ... mitigat; Caecin. 35.

invidiam: quam (invidiam) dies mitigavit; Cluent. 81.
molestiam: quibus (ornamentis) eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154.
odium: odium .. precibus mitigari potest; Quir. 23.
severitatem: vos severitatem iudiciorum ... misericordia mitigate; Sulla 92.

mitis, mild: alqs: qui natura mitissimi sumus; Sex. Rosc. 154. quis est .. me mitior? Catil. IV, 11. mitem et misericordem (me fuisse) faterentur; Sulla 1. quis P. Sulla mitior ... inventus est? ib. 72. tam mitis sum quam qui lenissimus; ib. 87. qui in reliqua vita mitis esset ||est||; Cael. 25.
alqd: quid est in arbitrio? mite, moderatum: quantum aequius et melius sit, dari; Qu. Rosc. 11.
doctrina: accessit istuc doctrina non moderata nec mitis; Muren. 60.
homo: homo mitissimus ... non dubitat; Catil. IV, 10. qui C. Caesarem, mitem hominem, ... saepe increpuit; Sest. 132.
lex: puta te ... lege mitissima causam dicere; Verr. I, 26.
parens: quod me ... ut mitissimum parentem, omnium civium studiis desideratum ... vident; dom. 94.
pars: (id) mitiorem in partem interpretarere; Muren. 64.
vir: inimico .. optimo viro et mitissimo, altero *consule* referente; Quir. 10.

mitra, Kopfbinde: I. habeo: qui ... mitram ... habere non possumus; Fr. B, XIII, v, 1.
II. a: P. Clodius ... a mitra ... factus est repente popularis; har. resp. 44.

mitto, schicken, abschicken, entlassen, sagen lassen, melden, übergehen, unterlassen: I. **absolut:** alqs: ante igitur misisti? Quinct. 81. mittis iniussu praetoris; ib. 82. tum mittere nonne poteras? ib. 82. si in possessionem misisses; ib. 83. confirmavi necesse esse ... Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse; ib. 88. testibus editis ita mittam in consilium, ut ... isti turpe sibi existiment non primo iudicare; Verr. I, 26. si doceo te non minus domum tuam avertisse quam Romam misisse; ib. III, 49. dimidio plus abstulerit, quam populo Romano miserit; ib. 117. mittit iterum; ib. IV, 66. cum in consilium mittebant; Cluent. 83. sive ille misit sive tu finxisti; dom. 22. manu .. cur miserit, si id potius quaeris; Milo 57. Romam .. mitteret? Deiot. 21. cum ad Caecilium mittebat; ib. 23. nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus? Phil. XIII, 48.
II. **mit Ergänzung:** 1. Relativsatz: misisti qui curaret; Quinct. 81. Thermitani miserunt qui decumas emerent agri sui; Verr. III, 99. Nicaeam Ephesumque mittebat qui rumores Africanos exciperent et celeriter ad se referrent; Deiot. 25. misi pro amicitia qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. misisse te dicis Alexandream qui emeret a Caesare; ib. II, 103. mittuntur .. qui nuntient; ib. VI, 4.
2. indirecte Frage: mitto ... quid tum sit actum; Verr. V, 38.
3. infin: mitto illud dicere; Quinct. 85. mitto quaerere qua de causa (exheredare pater filium cogitaverit); Sex. Rosc. 53. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22. ausus esset — mitto exire de provincia, educere exercitum ..; Piso 50.
4. accus. c. infin.: mitto adhibitam vim ingenuis, matres familias violatas, ... mitto .. haec omnia; Verr. IV, 116.
5. Supinum: mittit rogatum vasa ea; Verr. IV, 63. mittit .. trullam gemmeam rogatum; ib.
6. ut: in Galliam mittit, ut ea .. venirent; Quinct. 20. respondit istum ad se misisse, ut sibi mitteret Agrigentum peripetasmata; quaesivi an misisset: respondit ... misisse; Verr. IV, 27. mittit, si videatur, ut reddat; ib. 66. non .. ad Hannibalem mittimus, ut a Sagunto recedat, ad quem miserat olim senatus P. Valerium Flaccum; Phil. V, 27.
7. ne: ad nostrum civem mittimus, ne imperatorem ... oppugnet; Phil. V, 27. nos ad civem mittimus ne imperatorem populi Romani ... circumsedeat; ib.
8. quod: mitto quod aliena, mitto quod possessa per vim, mitto quod convicta ab Apolloniensibus, mitto quod a Pergamenis repudiata, mitto etiam quod a nostris magistratibus in integrum restituta, mitto quod nullo iure neque in re neque in possesione tua (dedicavisti); Flacc. 79. mitto quod eas (provincias) ita partas habent ei; prov. cons. 3.
9. ad: simile .. est ... mitti ad socios liberandos an ad opprimendos; leg. agr. II, 46.
10. de: mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47.
III. **mit einfachem Object:** alqm: quem in Galliam miseras; Quinct. 83. quem sua manu spargentem semen qui missi erant convenerunt; Sex. Rosc. 50. qui simul erant missi; ib. 110. ut se ad regem Nicomedem regemque Sadalam mitteret; Verr. I, 63. Venerios domum Sthenii mittere; ib. II, 92. mittit ad hominem Venerios; ib. III, 61. missos fac eos, quorum frumentum improbasti; ib. 173. cum inveniretur nemo qui in illa loca cum imperio mitteretur; ib. V, 41. quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. 101. poterone ... missum facere eum? ib. 104. se comperisse eum speculandi causa in Siciliam a ducibus fugitivorum esse missum; ib. 161. omnes nunc in eis locis Cn. Pompeium sicut aliquem non ex hac urbe missum, sed de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41. ad tantum bellum is erat ... mittendus; ib. 50. L. Philippus dixisse dicitur non se illum sua sententia pro consule, sed pro consulibus mittere; ib. 62. quos ad eas (nationes) per hos annos cum imperio misimus; ib. 65. non erit idoneus qui ad bellum Asiaticum regiumque mittatur; ib. 66. missos .. facio ceteros; leg. agr. I, 14. ut alios mittam; ib. cum a maioribus nostris P. Lentulus ... in ea loca missus esset; ib. II, 82. quos tu ad me salutatum miseras; Catil. I, 10. ut comperi ... eos .. in Galliam ad suos civis ... cum litteris mandatisque ad Catilinam esse missos; ib. III, 4. C. Sulpicium praetorem, fortem virum, misi qui ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; ib. 8. quem ad te misi; ib. 12. is ab Hermippo missus ... Romam se contulit; Flacc. 49. Sittius est ab hoc in ulteriorem Hispaniam missus; Sulla 56. mitto Gabinium; dom. 126. a quibus ad senatum missus erat; Sest. 127. in eo magistratu ... missusne sis a me consule Puteolos? Vatin. 12. a quo (populo) missus est; prov. cons. 29. a quo missus eras; Piso 82. qui cum missi sint ob aliam causam; Planc. 28. cur .. eos manu misit? Milo 57. quos nisi manu misisset; ib. 58. quo senatus eum sorsque miserat; Ligar. 23. qui cum legatis missus esset; Deiot. 17. te solutum Romam mittebat? ib. 22. misit ad Caesarem nescio quem; ib. 23. quos misit; ib. quos mitteret; ib. quos misisset; ib. misit ex eis, quos habuit, electos; ib. 24. ad quem missi sunt; Phil. VIII, 22. cum ad nos Cotylam mitteret; ib. 24. ad quem erat missus; ib. IX, 2. cum esset missus a senatu ad animos regum perspiciendos; ib. 4. qui una erant missi; ib. 6. quem vos inscii ad mortem misistis; ib. 10. quo senatus eum miserat; ib. 15. cum L. Philippus pro consulibus eum se mittere dixit, non pro consule; ib. XI, 18. at mittent aliquem de suo numero; ib. 25. Patavini alios excluserunt, alios eiecerunt missos ab Antonio; ib. XII, 10. a quibus illi erant missi; ib. XIII, 21. „in Syriam Cassium misistis“; ib. 30. s. II, 6. ut; Phil. V, 27.
alqd: mitto aequa, verum ante hoc tempus ne fando quidem audita; Quinct. 71. haec omnia

mitto; ib. 85. verum haec missa facio; Sex. Rosc. 76. ut haec missa faciam; ib. 132. mitto .. haec omnia; Verr. III, 59. ut illud missum faciam; ib. 178. ut id ad se mittat; ib. IV, 64. ut mittam cetera; Tull. 49. ut vetera mittam; Font. 12. ut longinqua mittamus; leg. agr. II, 78. ut alia mittamus; Sulla 70. cum eum ... ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21. mitto vetera; Balb. 55. mitto .. domestica: Piso 11. sed praeterita mitto; ib. 80. omnia domestica atque urbana mitto; prov. cons. 4. ut vetera ... mittam; ib. 21. f. II, 4. accus. c. infin.

accusatorem: his rebus cum instructum accusatorem filio suo Romam misisset; Cluent. 192.

adulescentem: filium suum, lectissimum adulescentem, foras ad propinquum suum quendam mittit ad cenam; Verr. I, 65. ego ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis ... praesidio cum gladiis miseram; Catil. III, 5.

amicos: ut eo mitteret amicos qui delitescerent; Cael. 62. nec .. locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium; Rab. Post. 4.

argentum: ut eis ... responderet illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; Verr. IV, 39.

arma: ille arma misit, cornua, tubas, fascis, signa [legiones]; Sulla 17.

artis: mitto hasce artis volgaris, coquos, pistores, lecticarios; Sex. Rosc. 134.

aurum: mitto aurum coronarium; Piso 90.

auxilia: quibus (copiis) ... imperatoribus nostris auxilia mitteret; Deiot. 22.

candelabrum: quod (candelabrum) in Capitolium missurus esset; Verr. IV, 67.

carcerem: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera, mitto securis; Verr. III, 59.

cohortis: cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5.

comites: deinde si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit, missos (comites nostros) faciamus; Verr. II, 28.

consulem: ad quod bellum duobus consulibus ita missis; Muren. 33. quo consulem, fortissimum virum, cum exercitu misimus; Phil. VIII, 5. consulibus missis; ib. XIII, 23.

coquos: f. artis. — cornua: f. arma.

custodes: quaestori legatoque suo custodes misit complures; Verr. V, 63.

deprecatores: cum ad eum ... legatos deprecatoresque misissent; imp. Pomp. 35.

diplomata: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.

disciplinam: mitto haruspices, mitto illam veterem ... traditam disciplinam; har. resp. 20.

dona: cui magnificentissima dona ... usque ad Numantiam misit ex Asia; Deiot. 19.

epistulam: si Metellus hanc epistulam non misisset; Verr. III, 45. missa est (epistula) ... ex itinere; ib. 154. ut istius epistula ad te missa declarat; ib. 189. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis ... misi; Sulla 67. quam (epistulam) ad quendam vnvirum ... miserat; Phil. V, 33.

equitatum: ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; Catil. III, 9.

equitem: ut ... eques Romanus ad bellum maximum .. pro consule mitteretur; imp. Pomp. 62. equites non optimos (eum) misisse; Deiot. 24. quos (equites) una cum eo ad Pompeium pater miserat; ib. 28.

exercitum: pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis an hostium simulatione contra socios atque amicos? imp. Pomp. 66.

fabros: fabros se missurum ... esse dixit; Phil. V, 19.

fascis: f. arma.

filiam: mitto illam primam libidinis iniuriam, mitto nefarias generi nuptias, mitto cupiditate matris expulsam ex matrimonio filiam; Cluent. 188.

filium: si .. filium misisset; Deiot. 9. tuus parvus filius in Capitolium a te missus pacis obses fuit; Phil. I, 32. f. adulescentem.

finitorem: finitorem mittant; ratum sit, quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34.

frumentum: ipse quod (frumentum) mittis? Verr. III, 172. f. **frumentum,** II, 1. mitto (9 St). B. II, S. 389, b.

haruspices: f. disciplinam.

hominem: ut missos faciamus (homines); Verr. II, 28. f. **homo,** II, 1. mitto (12 St.) B. II, S. 484, b.

honores: missos faciant honores; Sest. 138.

imperatorem: cum .. vos alium (imperatorem) miseritis; imp. Pomp. 12.

iniuriam: mitto illam primam libidinis iniuriam; Fr. C, 8. f. filiam.

labem: mitto omnem domesticam labem; Sest. 56.

laudationem: non illi in libellis laudationem decretam miserunt; Cluent. 197. Boviano totoque ex Samnio .. laudationes honestissimae missae sunt; ib.

laudatores: quae (provincia) pro huius periculis legatos laudatoresque misit; Flacc. 100.

lecticarios: f. artis.

legationem: hunc civitates ... legationibus .. ad eam rem missis publice laudant; Verr. II, 114. quae (legatio) ad istum laudandum missa est; ib. IV, 15. quae (legatio) ad tuam laudationem missa est; ib. V, 47. nomen ipsum legationis ultro missae timoris esse signum videbitur; Phil. V, 26.

legatum: idem iste Mithridates nonne ad eundem Cn. Pompeium legatum usque in Hispaniam misit? imp. Pomp. 46. quibus erat molestum ad eum potissimum (legatum) esse missum; ib. f. **legatus,** II, 1. mitto (38 St.) S. 22, b.

legem: mitto eam legem; Sest. 56.

legiones: eas .. legiones ... missas fieri placere; Phil. V, 53.

libellum: inveni duos solos libellos. a L. Canuleio missos sociis ex portu Syracusis; Verr. II, 182. mitte ad eum libellum; Piso 59.

libertatem: mitto numerum navium summamque praedae; mitto rationem exacti ... frumenti; mitto ereptam libertatem populis; Piso 90.

litteram: ut ... nullam sit ad senatum litteram mittere ausus; Piso 44.

litteras: propterea quod ipsius litterae recitantur, ad civitates de ternis denariis missae; Verr. III, 225. etiamne id magnum fuit, Panhormum litteras mittere? ib. V, 168. quod vos ... ex litteris quidem nostris ... et missis et adlatis, certe scire potuistis; Font. 18. alter cotidie litteras mittere; Phil. XII, 1. misit postea de Alexandria (litteras): ib. XIV, 23. f. **littera,** B, II, 1. mitto (51 St.) S. 61, a.

mandata: cum misit mandata ad senatum; Phil. XII, 11. f. legatum; Verr. II, 161.

mercatorem: mercatorem in provinciam cum imperio ... misimus; Verr. IV, 8.

milites: ad praedes tuos milites misit; Phil. II, 73.

monstrum: quod hoc monstrum, quod prodigium in provinciam misimus? Verr. IV, 47.

munera: mittit homini munera satis large; Verr. IV, 62.

navem: quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; Verr. IV, 23. qui ... navem vel usque ad Oceanum ... mittere debuerunt; ib. V, 50. missis .. in oram Illyrici maris et in Achaiam ... navibus; imp. Pomp. 35.

nautas: pretio certo missos facere nautas; Verr. V, 61. missorum (nautarum) omne stipendium lucrari; ib.

nomen: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5. 38.
numerum: populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; Verr. III, 117. frumenti ... maximum numerum miseram; Planc. 64. s. libertatem.
nummos: domino xx milia nummum pro x miserit; Verr. III, 119.
nuntium: „nuntium misit"; Sex. Rosc. 76. alter ex ipsa caede volucrem nuntium ... ad magistrum suum misit; ib. 102. quaeritur ... quis eum nuntium miserit; ib. 105. eo mihi nuntium miserunt se a praetore retineri; Verr. II, 65.
nuptias: s. filiam.
partem: cum ex provincia ... aequam partem ... populo Romano miseris; Verr. III, 49.
pecuniam: ad emendum frumentum Ephesum pecuniam et legatos mittere; Verr. III, 191. ille Ephesum ad eum ... pecuniam misit; Deiot. 14.
percussorem: Caesaris percussor ab isto missus deprehensus dicebatur esse cum sica; Phil. II, 74.
peripetasmata: s. II, 6. ut; Verr. IV, 27. — praefectos: s. tribunos. — pistores: s. artis. — praetorem: s. alqm; Catil. III, 8.
principes: qui intercurrerent, misimus tris principes civitatis; Phil. VIII, 17.
prodigium: s. monstrum.
proelia: mitto proelia; Muren. 33.
puerum: ut is domum .. pueros mitteret qui uxori suae nuntiarent; Verr. a. pr. 21. mater misera nihil mali suspicans mittit (puerum); Cluent. 27.
quaestores: s. tribunos.
quaestus: horum ego agrorum missos faciam quaestus triennii; Verr. III, 104.
rationem: mitto iam rationem officii mei; Verr. III, 6. s. libertatem.
rem publicam: mitto rem publicam; Sulla 75.
res: quas (res) iste Romam mittere ... noluit; Verr. V, 44.
salutem: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.
securis: s. carcerem.
servos: quos (servos) eius rei causa miserat; Verr. IV, 104. sunt servi ... manu missi; Cael. 68.
signa: s. arma.
socios, stipendiarios: quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios stipendiariosque misisti; Piso 89.
symphoniacos: symphoniaci Romam missi; Verr. V, 73.
tabellas: ne tum quidem ... tabellas cum laurea Romam mittere audebas? „misi" inquit; Piso 39.
testem: quem hoc tempore ad hoc iudicium legatum et testem Centuripina civitas misit; Verr. III, 114.
testimonium: sive missum domo est (testimonium); Flacc. 38.
tribunos: quaestores, legatos, praefectos, tribunos suos multi missos fecerunt; Verr. III, 134.
trullam: ea (trulla gemmea) ... ei mittitur; Verr. IV, 63.
vadimonium: qui postea vadimonium quoque missum fecerit; Quinct. 46.
verbera: s. carcerem.
viatorem: miserisne viatorem qui M. Bibulum domo vi extraheret? Vatin. 22.
vincla: s. artis.
virum: cum mittantur ||immittantur|| in orbem terrarum xvviri; leg. agr. I, 9. in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60. idem ... lectissimos viros ... ad hoc iudicium ... miserunt; Cael. 5. oriens incendium qui restinguerent, summos viros misimus; Phil. XIII, 48. s. alqm; Catil. III, 8. consulem; Phil. VIII, 5.
vocem: ut hodierno die ... primum veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88. vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6. quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... vocem .. mittenti non .. linguam obmutuisse? dom. 135. cum furialis in contionibus voces mittis; har. resp. 39. vocem pro me ... neminem mittere; Sest. 42. an aliquam vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55. vocem illam ... consulem mittere coëgisti; Fr. B, VI, 22.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** cum quaestor ad exercitum missus sis; Verr. I, 40. quoniam quidem in Achaiam, Asiam, Pamphyliam ... mercator signorum ... missus est; ib. 60. ad quos tu decumanum Diognetum Venerium misisti; ib. III, 86. qui ad hoc iudicium legatus publice ... missus est; ib. 200. adest .. vir amplissimus ... legatus huius iudicii causa domo missus; ib. IV, 17. cum ... filium .. eius impuberem, legatum a patre missum, in carcere necatum esse dixit; Catil. IV, 13. cum te ... partitorem ad partiendas mercis missum putares; Vatin. 12. laudatores ad hoc iudicium, summos homines, ... deprecatores huius periculi missos videtis; Balb. 41. qui nuper cum Hiera legatus est ad te missus; Deiot. 41. C. Popilius ... cum ad Antiochum regem legatus missus esset; Phil. VIII, 23. legati missi tres consulares ad latronum ... ducem; ib. XIII, 20. ad D. Brutum liberandum legati missi principes civitatis; ib. XIV, 4.

mobilis, wankend, wankelmüthig: alqd: alia omnia falsa, incerta sunt, caduca, mobilia; Phil. IV, 13.
homo: mobilem (ad hominem venit)? Qu. Rosc. 39.
munera: mobilia haec esse duxi ... fortunae et temporum munera; dom. 146.

mobilitas, Wankelmuth: quid est ... mobilitate ... turpius? Phil. VII, 9.

moderate, gemäßigt: accuso: accusare eum moderate ... non est situs; Sest. 95.
adrepo: quibus rebus non sensim atque moderate ad istius amicitiam adrepserat; Verr. III, 158.
ago: agam moderate; Sest. 14.
dico: ab his quicquam ... moderate dictum putabitis? Font. 31. quid non moderate (a me dictum est)? Phil. II, 6.
facio: cum aliquid ... moderate .. factum ... audimus; Marcell. 9. difficile est [credere] eos ... putare aliquid moderate ... esse facturos; Phil. XIII, 36.
fero: qua in urbe homines ... copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. qui generi querellam moderate ferat; Phil. VIII, 19.
pono: ne quod minus moderate positum ... esse videatur; Font. 28.
versor: res erat cum L. Saturnino ... in causa populari si non moderate at certe populariter ... versata; Sest. 37.
utor: qua (auctoritate) ego .. moderate utar; Sulla 10.

moderatio, Maßhalten, Mäßigung, Selbstbeherrschung: I, 1. est: quam moderationem putatis in Phrygia ... contionum fuisse? Flacc. 17. quae .. conlegae eius moderatio de me (fuerit)? Sest. 72. tanta moderatio fuit hominis; ib. 88. in quibus si moderatio illa ... non fuit; Piso 24. in altero pudor, gravitas, moderatio; Phil. XIII, 10.
2. Ausruf: tantam moderationem! Phil. X, 7.
II, 1. adhibeo: adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2.
cognosco: si meam ... moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.
commemoro: quid reliquam constantiam vitae commemorem? dignitatem, liberalitatem, moderationem? Sulla 72.

definio: ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.
miror: idem moderationem patientiamque mirantur; Phil. X, 14.
teneo: dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; Cael. 42.
2. utor: de huius .. hominis felicitate ... hac utar moderatione dicendi; imp. Pomp. 47. quanta .. is moderatione usus sit; Phil. V, 38.
3. pono in: libertatem ... in quadam moderatione positam putabo; Planc. 94.
vertor in: omnia in unius potestate ac moderatione vertentur; Verr. a. pr. 20.
III. facilis: defendendi facilis est cautio ... tempestatum conversione et moderatione; Flacc. 31.

moderator, Lenker: ubi erant tum illi contionum moderatores? Sest. 125.

moderatrix, Lenkerin: I. obsidet, speculatur: cum speculatur atque obsidet rostra vindex temeritatis et moderatrix officii cura; Flacc. 57.
II. constituo: hanc (rem publicam) sibi iudicem constituit, hanc moderatricem omnium *consiliorum;* Phil. V, 50.

moderatus, gemäßigt, mäßig: A. alqs: si qui sunt pudore ac temperantia moderatiores; imp. Pomp. 64. quemquamne existimas Catone ... moderatiorem fuisse? Muren. 66. quem liberi populi ... moderatiorem ... viderunt; Balb. 9. magno argumento est me in utroque fuisse moderatum; Phil. II, 40.
alqd: quid est in arbitrio? mite, moderatum: QUANTUM AEQUIUS ET MELIUS SIT, DARI; Qu. Rosc. 11. nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum; Phil. III, 28.
civitas: in hac gravissima et moderatissima civitate ... quantos fluctus excitari in contione videtis! Flacc. 57.
consul: per quem consul ... moderatissimus ... ad necem duceretur; Vatin. 21.
convivium: nemo .. fere saltat sobrius ... neque in solitudine neque in convivio moderato atque honesto; Muren. 13.
doctrina: accessit istuc doctrina non moderata nec mitis; Muren. 60.
homo: frugi .. hominem ... et in omnibus vitae partibus moderatum ... videtis positum in vestra fide; Font. 40. nostri ... moderati homines ... aiunt; Muren. 63. ego multos homines ... moderatos et gravis exstitisse fateor; Arch. 15. ex hoc esse ... numero ... C. Laelium, L. Furium, moderatissimos homines; ib. 16. hic omnem Italiam moderato homini, L. Antonio, dividendam dedit; Phil. V, 7. quem (dolorem) ex crudeli ... morte C. Trebonii, optimi civis moderatissimique hominis, accepimus; ib. XI, 1.
iudicia: quae (pars) contionibus seditiose concitatis adcommodatior est quam tranquillis moderatisque iudiciis; Cluent. 2. cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta; dom. 45.
ratio: quam fere omnium ... moderata ratio vitae (sit); Cluent. 46.
vir: sapiens moderatusque vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus; Piso 59.
virtutes: omnis virtutes mediocritate quadam esse moderatas; Muren. 63.
B. antefero: potestis ... cupidos moderatis ... anteferre? Font. 32.

moderor, ein Maß setzen, zügeln, beherrschen, lenken, richten: I. orationi: sentio .. moderandum mihi esse iam orationi meae; Verr. III, 103. quamquam pro sua dignitate moderatus est in testimonio dicendo orationi suae; Flacc. 87. quod .. pudor tuus moderatur orationi meae; Cael. 7.
II. alqm: ne verendum quidem est, ut tenere se possit, ut moderari; Phil. V, 48.
alqd: id ita moderabor; Muren. 10. hoc sic moderetur et cogitet; har. resp. 7.
conlegam: in quo conlega sustinendo atque moderando ... par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8.
cursum, navigium: neque esse inconstantis puto sententiam tamquam aliquod navigium atque cursum ex rei publicae tempestate moderari; Balb. 61.
res: ut eas (res rusticas) ... venti tempestatesque moderentur; Verr. III, 227.
sententiam: cum ... videam alios ... sententiam .. suam ... tum spe tum timore moderari; Phil. XIV, 17. f. cursum.
tormenta: illa tormenta gubernat dolor, moderatur natura cuiusque; Sulla 78.
verba: omnia verba moderatur; Flacc. 12.

modeste, bescheiden, besonnen: ago: ut modeste tibi agere liceret; dom. 54.
postulo: nihil eum iam nisi modeste postulare; Phil. VII, 3.
queror: quia tempore dato modeste apud vos ... questus est; Verr. IV, 18.
ohne Verb: num quid nisi modeste? Deiot. 20.

modestia, Bescheidenheit, Mäßigung, Milde, Anstand: I. 1. est: f. IV, 1. alqd.
2. Ausruf: tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! Phil. X, 7.
II, 1. cognosco: si meam ... moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.
iudico: frugalitatem, id est modestiam ... virtutem maximam iudico; Deiot. 26.
quaero: hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas? dom. 54.
2. remitto: ut eorum reprehensionem ... meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.
sum: sit apud vos modestiae locus; Muren. 87.
3. sum: ille erat summa modestia ... censor; dom. 130.
III. praeditus: cum hunc clarissimum virum ... singulari bonitate et modestia praeditum ... a pedisequis conculcari iuberes; dom. 110.
IV, 1. alqd: in quibus esset aliquid modestiae; dom. 48.
magistra: vetus illa magistra ... modestiae, censura, sublata est; Piso 9.
2. vir: quid? vir ... summa religione ac modestia, Q. Metellus Pius, Q. Fabium Saguntinum (nonne civitate donavit)? Balb. 50.
IV. par: hominem ... parem ... modestia aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
retinere: quod modestia retinuisset; Sulla 15.

modestus, bescheiden, mäßig, besonnen, ehrbar: alqs: quis .. hoc adulescente castior? quis modestior? Phil. III, 15. malet me sapientem a vobis quam se modestum existimari; ib. VI, 9.
alqd: nihil de ipso modestius (audivi); Balb. 2.
adulescens: quem vos modestissimum adulescentem (cognovistis); Flacc. 8. ut ... adulescentis modestissimi pudor postulabat; Planc. 27.
adulescentia: qui cum ... modestissima adulescentia ... petisset diligenter; Muren. 53.
civis: ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... tu contra sanctum, ... modestum; Phil. VIII, 16.
consules: consules modesti ... impediebantur lege; sen. 4.
homo: hominem modestum ... facile coërcet; Verr. I, 134. Metellus, homo sanctissimus modestissimusque omnium, tanta diligentia fuit; Arch. 9.
iudicia: iudicia debent esse modestissima; Fr. B, XV, II, 1.
mandata: at quam modesta mandata! Phil. VIII, 25.

mendacium: non illud quidem modestum, sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69.
mores: nisi ... modestissimos mores ... ostendero; Planc. 3.
ordo: o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! Verr. I, 124.
plebs: totus .. ager Campanus colitur ... a plebe optima et modestissima; leg. agr. II, 84.
satellites: vestri satellites modesti ||modeste|| insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.
tribunus: tribunus plebis modestus, prudens; Cluent. 94.
vir: ut cum duobus patriciis, ... altero modestissimo atque optimo viro, peterem; Muren. 17.

modice, mäßig, besonnen, ruhig: ago: nunc agam modice; Cael. 32.
dico: [ipse modice dicam]; leg. agr. II, 2. quamquam a me timide modiceque dicetur; Sulla 80.
facio: id ipsum verecundo modiceque faciam; Tull. 5.
fero: nostrum est ... ferre modice populi voluntates; Planc. 11. est .. sapientis ... id praemeditari ferundum modice esse; Phil. XI, 7.
tracto: haec mihi sunt tractanda ... modice; Planc. 4.

modicus, mäßig: amplitudo: ex aere fuit quoddam (simulacrum) modica amplitudine; Verr. IV, 109.
liberalitas: ut eam (plebem) coli nostra modica liberalitate noluerit; Planc. 45.
termini: quod ... modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.

modius, Scheffel: I. est: cum esset tritici modius sestertiis duobus; div. Caec. 30. cum in Sicilia HS binis tritici modius esset; Verr. III, 189. doceas ... ternis denariis tritici modium fuisse; ib. 193. cum esset ... tritici modius denariis quinque; ib. 214.
II, 1. aestimo: est .. modius lege HS III s aestimatus; Verr. III, 174. cum ... aestimasset quaternis HS tritici modium, ... *hordei* .. numero ad summam tritici adiecto tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; ib. 188.
vendo: ut cum HS ternis modium vendere non possent, pro singulis modiis ternos denarios dare non liceret; Verr. III, 191. „modium denario". benigne ac liberaliter: nam ego ternis HS non possum vendere; ib. 196.
2. constituo in: pretium .. constitutum decumano in modios singulos HS III, imperato HS IIIs; Verr. III, 163.
do pro: pro singulis modiis ... tu mihi octonos HS dato; Verr. III, 197. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202. f. 1. vendo.
exigo in: pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse (te queritur); div. Caec. 30. quoniam tantum a civitibus in modios singulos exegisti; Verr. III, 174. — pro: iste pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; Verr. III, 189.
persolvo pro: quos tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; Verr. III, 195.
III. milia: venierunt eius agri decumae tritici modium XVIII; Verr. III, 75. coguntur Herbitenses lucri dare ei tritici modium XXXVII milia, cum decumae venissent tritici modium $\overline{XVIII}$; ib. cum emisset Apronius decumas tritici modium $\overline{XXV}$DCCC, ... populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI, et accessionis HS CIↃCIↃ; ib. 76. iubet in tabulas pro mod. $\overline{VIII}$C referri $\overline{VIII}$D; ib. 77. coguntur Aeschrioni ... tantum dare, quantum erat de capite demptum, tritici modium IIIDC; ib. 78. quas (decumas) cum addixisset eidem illi Docimo ... tritici mod. $\overline{V}$ et accessionem ascripsisset HS MD; ib. 83. audistis quanti decumas acceperit a Docimo civitas, tritici mod. $\overline{V}$ et accessionem; ib. videtis tritici modium CIↃCIↃCIↃ de capite esse dempta; ib. $\overline{XII}$ mod. tritici lucri ... dare coacti sunt; ib. 86. Venuleio dantur ... tritici mod. $\overline{VII}$ et praeterea HS II; ib. 99. coacti sunt dare tritici modium $\overline{XVIII}$; ib. 100. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici et praeterea HS $\overline{L}$ lucri dat Apronio; ib. 106. Q. Apronium ... CCC milia modium tritici lucri nomine sustulisse; ib. 107. agri Leontini decumae ... venierunt ... tritici modium CC et XVI milibus; ib. 110. si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium ... CCCC milia; ib. 111. qui $\overline{CCCC}$ mod. lucri faciunt; ib. haec sunt ad tritici medimnum $\overline{XC}$, id est modium $\overline{DXV}$; ib. 116. deductis tritici modium $\overline{CCXVI}$; ib. adde totius summae DXL milium modium tris quinquagesimas; ib. fit tritici modium $\overline{XXXII}$CCCC; ib. sunt iam haec ad $\overline{CCCLX}$ modium tritici; ib. agri .. Leontini (decumas te vendidisse) ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille, nec duo, nec tria milia, sed ... tritici modium triginta voluisse addere; ib. se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. huius imperati [...] tritici modium DCCC milia; ib. 163. huic iste ... cum sexagena milia tritici modium imperavisset; ib. 170. quibus sexagena milia modium imperata erant; ib. 171. permultos aratores ... in haec IↃCCC milia modium, quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178. si mille modium Verri ... dedisset; ib. 201. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. haec sexagena milia modium ... addidisti; ib. V, 53.
numerus: f. II, 1. aestimo.

modo, nur, allein, gerade, eben, wofern, vorausgesetzt daß: I. einfach: 1. bei Verben: abalieno: modo aratorum ... maximum numerum abs te abalienasti; Verr. II, 155.
abripio: Cappadocem modo abreptum de grege venalium (eum) diceres; sen. 14.
accipio: quas (litteras) mihi missas ab Hirtio consule modo accepi; Phil. XIII, 22.
ago: agatur modo haec res; har. resp. 31.
appello: ex qua provincia modo vir omni dignitate ornatissimus ... imperator est appellatus; Piso 44.
ascisco: modo asciscatur ab ea civitate; Balb. 27.
commoneo: ut hic modo me commonuit Pisonis anulus; Verr. IV, 57.
confiteor: modo ipse se Sullanum esse confiteretur; leg. agr. III, 10.
decedo: modo .. ex Africa decesserat; Phil. III, 26.
decerno: modo decrevit senatus; Phil. IV, 8. supplicationem modo qui decrevit; ib. XIV, 22.
desum: meminit .. sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96.
dico: dixerunt hic modo nobiscum; Rab. Post. 36. dixi equidem modo; Milo 45.
do: tabella modo detur nobis; Phil. XI, 19.
domo: modo ille meorum laborum ... socius, C. Pomptinus, ... bellum Allobrogum ... fregit eosque domuit; prov. cons. 32.
eripio: si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium; Phil. XIII, 29.
excito: modo ... (Alexandrini) excitabantur; Rab. Post. 34.
exeo: quae (pecunia) via modo visa est exire ab isto; Verr. II, 57.
facio: modo haec faciat quae facit; Verr. II, 139.
frango: f. domo.
habeo: modo uterque horum exercitum habuit; Verr. III, 210.
inquit: qui modo cum res gestas consulatus mei conlaudasset, ... inquit; Piso 72.
iudico: ut modo tute indicasti; Piso 91. quem modo hostem ... indicaritis; Phil. VII, 9.

maneo: ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; Verr. V, 186.

nomino: quos modo nominavi; Phil. II, 13. IX, 7.

osculor: quae (mater) misera modo consulem osculata filium suum, nunc cruciatur et sollicita est; Muren. 88.

quaero: sicut modo (quaesivi); Verr. I, 118.

sedeo: modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; Rab. Post. 10.

sum: noti sunt modo; Scaur. 18.

teneo: non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas? Cael. 34.

vagor: vagabitur modo tuum nomen longe; Marcell. 29.

venio: veniat modo; Sex. Rosc. 101. potestas modo veniendi in hunc locum sit; Phil. I, 14.

video: vide modo; div. Caec. 46. modo C. Sentium vidimus ... permagnam ... pecuniam deportare; Verr. III, 217. immo vero modo ac plane paulo ante vidimus (homines); ib. IV, 6. modo C. Fimbriam, C. Marium ... vidimus non mediocribus inimicitiis ... contendere; ib. V, 181. qui modo ante ostium Tiberinum classem hostium videbas; imp. Pomp. 33. cum C. Marcelli ... lacrimas modo vobiscum viderem; Marcell. 10. modo Caesarem regnantem videramus; Phil. II, 108. vidi Sullam: modo Caesarem; ib. V, 17. cuius modo bona proscripta vidi; ib. XI, 13.

videor: modo maximo beneficio populi Romani ornatus fortunatus videbatur; Muren. 86.

2. **bei Pronomen und Zahlwörtern:** qui: ut omnis istius iniurias quas modo posset rescinderet; Verr. II, 63. qui modo iudicia Romae fore putaret; ib. 132. qui modo Latine sciant; Caecin. 55. servus est nemo qui modo tolerabili condicione sit servitutis; Catil. IV, 16. qui modo umquam mediocriter res istas scire curavit; Flacc. 64. qui modo se civem esse meminerit; Piso 45. qui modo habent aliquid ... sanitatis; Marcell. 32. qui modo populi Romani nomen audivit; Deiot. 16. qui paulum modo bonorum consuetudinem nosset; Phil. II, 7.

duo: duo modo haec opto; Phil. II, 119.

unus: ne unus modo consularis ... dignus re publica inveniretur; Phil. I, 14.

3. **mit Partikeln:** dum: ut secum aliquid integra sua fama, qualibet, dum modo tolerabili, condicione transigeret; Quinct. 97. dum modo ex his ea, quae probat populus Romanus exempla, ... sequamur; Verr. III, 210. dum modo profusum huius (sanguinem) ante videat; Cluent. 18. dum modo inter me atque te murus intersit; Catil. I, 10. dum modo ista sit privata calamitas; ib. 22. dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; ib. II, 15. dum modo eat in exsilium; ib. dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; ib. IV, 1. dum modo illa in hoc genere praescriptio ... teneatur; Cael. 42. dum modo ... eius exitum exspectet; prov. cons. 16. dum modo ea (potentia) nos utamur pro salute bonorum; Milo 12. dum modo repellat periculum servitutis; Phil. XII, 9.

ne: modo ne largitione sis victus; Planc. 14. modo ne nauseet; Phil. II, 84.

si: si modo absentem defendebat per ius; Quinct. 68. si modo id salva provincia ... percipere possumus; Verr. III, 201. si modo te posses docere emisse; ib. IV, 28. si ... ei modo fuerunt; Caecin. 59. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. 76. si modo Sullana sunt; leg. agr. III, 9. si modo liber et civis (est); Flacc. 97. si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15. si modo ... competitorem habuisset aliquem; dom. 112. adfuit is, si modo adfuit; dom. 118. si modo id consequi potero; Sest. 5. si modo esset in re publica senatus; ib. 83. si tibi in mentem modo venit; Vatin. 19. si modo nos ipsi rei publicae satis fecimus; Cael. 77. si stetisset modo; Piso 19. si modo haec templa ... stare eo vivo ... potuissent; Milo 90. si modo homines sunt; Phil. II, 39. certus, si modo erat ullus, exercitus; ib. X, 11. „(si reviviscat) filius eius, si modo possit"; ib. XIII, 34.

tantum: istum potentia sua tum tantum modo superiorem fuisse; Quinct. 87. ut ... tantum modo aleretur ad villam; Sex. Rosc. 44. qui (anseres) tantum modo clamant; ib. 57. tantum modo sine suspicione latrabitis; ib. in animo est ... tantum modo perstringere unam quamque rem; ib. 91. tantum modo aratoribus Metellus obsides non dedit; Verr. III, 124. quae (iniuriae) tantum modo in furtis istius ... versatae esse videantur; ib. IV, 38. visus est mihi .. veterator ... tantum modo errare ||id errare|; Caecin. 30. altera (pars accusatoris orationis) ... tantum modo ... diffidenter attingere rationem veneficii criminum (videbatur); Cluent. 1. nec me tantum modo consulem ... sed ita fecistis, quo modo pauci [nobiles] ... consules facti sunt; leg. agr. II, 3. tantum modo ... existimamus; ib. 30. satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere neque ... tantum modo cum universo genere confligere? Flacc. 50. tantum modo ut vos ... exaudire possetis; Sulla 30. quoniam census ... tantum modo indicat eum, qui sit census ..; Arch. 11. quod epigramma in eum fecisset, tantum modo alternis versibus longiusculis; ib. 25. ut (sacellum) ... tibi tantum modo sit demoliendum; har. resp. 31. si *tua* tantum modo .. quid indignitas postularet spectare voluissem; Vatin. 1. bellum Gallicum ... C. Caesare imperatore gestum est, antea tantum modo repulsum; prov. cons. 32. cum is mihi tantum modo ut iurarem permitteret; Piso 6. quod vobis iste tantum modo improbus ... esse videtur; ib. 66. si tantum modo mihi necesse esset contra Laterensem dicere; Planc. 5. ut veteribus legibus, tantum modo extra ordinem ... quaereretur; Milo 14. tantum modo in praesidiis eratis; Ligar. 28. in commentariolis et chirographis et libellis ... tantum modo dictis acta Caesaris firma erunt; Phil. I, 16. quae (res publica) se adhuc tantum modo ulta est; ib. II, 113. „si tantum modo patiantur perire eum, qui meruit; ib. XIII, 35.

ut: concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit; Verr. IV, 10. modo ut vita suppetat; leg. agr. II, 100.

4. **zum Satz:** decerne, modo recte; Sex. Rosc. 138. utinam posset ... hoc crimen quamvis falsa, modo humana atque usitata (ratione) defendere; Verr. III, 224. quasi vero ... ad rem pertineat qua tu porta introieris, modo ne triumphali; Piso 55. in quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter; ib. 70. vellem adesset M. Antonius, modo sine advocatis; Phil. I, 16. exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; ib. II, 65. valeant tabulae, modo Caesaris; ib. 103. ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; ib. XII, 21.

Lücke: † hanc modo amandas esse; dom. 65.

II. **correspondierend:** 1. modo — modo: quicum modo disserendum, modo omni ratione pugnandum ... sit; div. Caec. 44. qui ... modo ab nostris imperatoribus subacti, modo bello domiti, modo triumphis ... notati, modo ab senatu agris ... multati sunt; Font. 12. ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46. quod (aurum) te diutissime torsit cum modo velles, modo nolles; Piso 90. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; Phil. II, 95. accipietne excusationem is, qui quaestioni praeerit, Graeculi iudicis, modo palliati, modo togati? ib. V, 14.

2. non modo: quos clientis nemo habere velit, non modo illorum cliens esse; Phil. II, 107. „cum sex legionibus" inquit „eisque suppletis ex D. Bruto exercitu", non modo ex dilectu suo; ib. VIII, 27.

3. non modo — sed: non modo enim pollicitus erat in Gallia, sed Romae cotidie; Quinct. 18. ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis et omnes litterae; ib. 38. ut eorum frequentiam ... non modo P. Quinctius, ... sed quivis, qui extra periculum sit, perhorrescat; ib. 72. mihi perdifficile esse contra talis oratores non modo tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conari; ib. 77. quid? si constat hunc non modo colendis praediis praefuisse, sed certis fundis patre vivo frui solitum esse? Sex. Rosc. 44. non modo in Umbria atque in ea vicinitate, sed in his veteribus municipiis quae studia ... laudentur; ib. 48. ac non modo hoc patrum voluntate liberi faciunt, sed permultos ... novi; ib. non modo elui (macula) non potest, verum usque eo permanat ad animum; ib. 66. ut non modo ab hoc crimen resilire videas, verum omnem suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; ib. 79. hi sciunt hoc non modo a me petitum esse, sed ita saepe ... esse petitum; div. Caec. 14. qua in re non modo ceteris specimen aliquod dedisti, sed tute tui periculum fecisti? ib. 27. ne ille non modo verbis te obruat, sed gestu ipso ... praestringat aciem ingenii tui teque ab institutis tuis ... abducat; ib. 46. quid habes quod possis dicere quam ob rem non modo mihi, sed cuiquam anteponare? ib. 59. ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7. ut non modo proficisci ... Dolabella non posset, sed vix in oppido consisteret; ib. I, 46. intellego, in qua civitate non modo legatus populi Romani circumsessus, non modo igni, ferro ... oppugnatus, sed aliqua ex parte violatus sit; ib. 79. video non modo ceteros, sed te ipsum totidem verbis edixisse; ib. 118. id non modo tibi datum, sed tua manu numeratum iudicari necesse est; ib. II, 27. haec omnia ... non modo perturbata, sed plane ... erepta sunt; ib. 33. putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem, sed communicare cum altero posse; ib. 49. quo (animo) non modo eques Romanus, sed quivis liber debet esse; ib. 58. ipsis non modo illam hereditatem, ... sed ... bona patria fortunasque eius Bidinis tradidit; ib. 59. huic homini ... non modo frumenti scitote, sed vitae et sanguinis tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; ib. III, 56. an poterat non modo Apronius, sed quivis ... improbare Siculum frumentum? ib. 73. quo non modo ceteri, sed tu ipse nihil audacius ... fecisti; ib. 168. non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; ib. 182. cur ei non [modo] merces tanta [non tanta] detur, sed cur cum eo tantae pecuniae partitio fiat; ib. 183. id non modo fieri, sed ita fieri quasi liceat concessumque sit; ib. 204. quae (conclavia) non modo Romae, sed in omnibus villis habet; ib. IV, 58. tu ista nequitia ... non modo totius Siciliae, sed unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? ib. 90. Silanionis opus ... quisquam non modo privatus, sed populus potius haberet quam homo elegantissimus ... Verres? ib. 126. non modo id refugisti, sed eo ipso tempore ... Tertia illa tua ... erat in omnium conspectu; ib. V, 40. non testium modo catervas, ... sed ab dis manibus innocentium Poenas ... in tuum iudicium esse venturas; ib. 113. retineri .. putatis oportere iura libertatis non modo hic, ... sed ubicumque terrarum ... violatum ius civium Romanorum est; ib. 143. hac una .. fiducia civitatis non modo apud nostros magistratus ... fore se tutos arbitrantur, sed ... hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. 167. non modo cum summis ... viris, sed cum infimo cive Romano quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27. si te ... homines ... non modo limine tectoque aedium tuarum, sed primo aditu vestibuloque prohibuerint; Caecin. 35. ille populus Romanus ... maxima parte non modo utilitatis, sed dignitatis atque imperii caruit; imp. Pomp. 54. qui antea non modo Italiam tutam habebamus, sed omnis socios in ultimis oris ... salvos praestare poteramus; ib. 55. eam .. rem populus Romanus non modo vidit, sed omnium etiam studio visendam ... putavit; ib. 61. quae (civitas) non modo imperatoris aut legati, sed unius tribuni militum animos ... capere possit; ib. 66. hic tum Fabricius non modo ad me meos vicinos ... non adduxit, sed ipse eis neque defensoribus uti postea neque laudatoribus potuit; Cluent. 56. doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum Oppianici non modo in criminis sed in male dicti loco sit obiectum; ib. 62. non modo potuisse honeste ab eo reum condemnari, ... sed ... audire praeterea nihil debuisse; ib. 104. quis eum umquam non modo in patroni, sed in laudatoris aut advocati loco viderat? ib. 110. cum .. ad eius propulsandum periculum non modo homines, sed prope regiones ipsae convenerint; Rabir. 8. cuius ego non modo factum, sed inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27. quae (memoria) non modo in hoc populo, ... sed in omnium gentium sermonibus ... semper haerebit; ib. IV, 22. nonne esset puditum, si hanc causam agerent severe, non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. non modo filius, sed quivis heres rectissime (pecuniam) potuit auferre; ib. 59. te, si quid eius modi facis, non modo talem adulescentem, sed in ea causa, in qua te vindicem coniurationis velis esse, vehementer admiror; Sulla 31. utinam quidem haec ipsa non modo iniquorum invidi, sed aequorum exspectationi satis facere posset! ib. 54. in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; ib. 76. qui me ... non modo deseruerunt, ... sed prodiderunt, oppugnarunt, omni auxilio ... spoliatum esse voluerunt; sen. 10. non modo a senatu non est restitutus, sed reditu suo senatum cunctum paene delevit; ib. 38. qui vestram magnitudinem ... beneficiorum ... non modo augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit; Quir. 5. quorum etiam delicta ... non modo me, sed omnis bonos ferre oporteret; dom. 9. quis me non modo civis, sed socius recipere contra tuam legem ... dubitavit? ib. 85. quam porticum ... non modo sententiis, sed ... manibus vestris disturbare cuperetis; ib. 103. quae .. (res) non modo ad singularem meam gloriam, sed ad communem salutem omnium civium ... pertinerent; Sest. 38. iecissem ipse me potius in profundum ut ceteros conservarem quam illos ... non modo ad certam mortem, sed in magnum vitae discrimen adducerem; ib. 45. ut conlegia non modo illa vetera ... restituerentur, sed *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur; ib. 55. quis non modo approbavit, sed non indignissimum facinus putavit illum ... vivere ac spirare? ib. 108. qui .. quoquo tempore conspectus erat, non modo gladiatores, sed equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; ib. 126. cum adfirmares nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. quod in hac re publica non modo factum antea numquam [est], sed in omni memoria est omnino inauditum; ib. 32. non modo si socius [coniurationis], sed nisi inimicissimus istius sceleris fuisset, numquam coniurationis accusatione adulescentiam suam potissimum commendare voluisset; Cael. 15. non modo qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae, ... sed qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; ib. 28. ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis quam non modo ex mea, sed cuiusquam oratione capere possitis; Balb. 4. quem liberi populi ... sanctiorem non modo viderunt, sed ... cogitaverunt? ib. 9. sui ... multorum virtus ... non modo amicitias et rei familiaris copias consecuta est, sed summam laudem, honores; ib. 18. quasi vero non modo ego, ...

sed quisquam tam inops fuerit umquam qui isto non modo propugnatore tutiorem se, sed advocato ... paratiorem fore putaret; Piso 18. ecquis audivit non modo actionem aliquam, ... sed vocem omnino aut querellam tuam? ib. 29. quis vos non modo consules, sed liberos fuisse putet? ib. 30. senatus adit te ... adflictorem ac perditorem non modo dignitatis, ... sed omnino ordinis ... sui; ib. 64. non modo lacrimulam, sed multas lacrimas ... videre potuisti; Planc. 76. testis non modo Afer, ... sed quivis etiam elegantior ... flecti potest; Scaur. 15. rapientur homines in haec iudicia ex omni non modo invidia, sed sermone malevolorum; Rab. Post. 18. ut sororem non modo vestibulo privaret, sed omni aditu et limine; Milo 75. quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. ita non modo nequam et improbus, sed fatuus et amens es; Deiot. 21. quos .. doleo in suspicionem populo Romano venire non modo metus, ... sed alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15. quae .. res ... non modo in hac urbe, sed in omnibus terris est gesta maior? ib. II, 32. non modo unius patrimonium, ... sed urbis ... devorare potuisset; ib. 67. non ... te dominus modo illis aedibus, sed quivis amicus ... arcebit; ib. 104. non modo tonante Iove, sed prope caelesti clamore prohibente; ib. V, 8. non modo hic latro, ... sed quis umquam ... fuit? ib. VI, 12. o spectaculum illud non modo hominibus, sed undis ipsis et litoribus luctuosum! ib. X, 8. an Antonios potius ornem, non modo suarum familiarum, sed Romani nominis probra atque dedecora? ib. XI, 36. legem ... video constare inter omnis ... non modo inutilem, sed perniciosam rei publicae fuisse; Fr. B, VI, 10. non modo hoc a Villio Annale, sed vix .. a Q. Mutone factum probari potest; ib. V, 1.

4. non modo non (al.) — sed: qui non modo Romae non fuit, sed omnino quid Romae ageretur nescivit; Sex. Rosc. 81. (non dico) M. Caecilium ... non modo non adesse neque tecum tuas iniurias persequi, sed esse cum Verre et cum illo familiarissime ... vivere; div. Caec. 29. dicebat ille non modo se non arasse ... sed nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55. ubi eorum dolorem ... non modo non minorem, sed prope maiorem quam Siculorum ceterorum esse cognovi; ib. IV, 140. is non modo hoc non perfecit, ... sed ... crux ... infelici et aerumnoso ... comparabatur; ib. V, 62. potest esse dubium, quin illa damnatio Staieni non modo non sit contra Cluentium, sed maxime nostram causam ... confirmet? Cluent. 102. non modo id non fecit, sed ab illo tempore nullum locum praetermisit; ib. 190. quibus ... bellis Capua non modo non obfuit, sed opportunissimam se nobis praebuit; leg. agr. II, 90. cum .. ab hac perenni ... virtute maiorum non modo non degeneraverit L. Flaccus, sed ... laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25. quod .. ego non modo non postulo, sed contra .. vos oro et obtestor; ib. 26. si me non modo non rerum gestarum vacatio, sed neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26. eum .. vidi ... non modo non infracto animo, ... sed confirmato atque renovato; Quir. 19. id ... non modo peccatum non erat, sed erat res ... pulcherrima; dom. 95. qui non modo praecipitanti patriae non subvenirent, sed eam nimium tarde concidere maererent; Sest. 25. in quo non modo crimen non haerebat, sed vix ... cohaerebat oratio; Cael. 15. ut ea non modo solitudinem ... non quaerat, sed in turpissimis rebus ... clarissima luce laetetur; ib. 47. ei non modo illum inimicum ex Gallia ... non detrahebant, sed ei ... provinciam extra ordinem decernebant; prov. cons. 19. non modo non exsultavit in ruinis nostris ... Cornelius, sed omni officio ... meos sublevavit; Balb. 58. non modo illam calamitatem esse non duco, sed ... optandam dico mihi fuisse illam ... fortunam; Piso 32. cum .. non modo non postulante atque cogente, sed invito ... senatu, non modo nullo populi Romani studio, sed nullo ferente suffragium libero provincia tibi ista manupretium fuerit; ib. 57. non modo non quererer, sed hunc ... absolutum putarem; Planc. 42. quem nos ... non modo non tyrannum, sed clementissimum ... ducem vidimus; Deiot. 34. ut ... non modo non cohaerentia inter se diceres, sed maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18. hoc bellum quintum civile geritur ... primum non modo non in dissensione ... civium, sed in maxima consensione; ib. VIII, 8. non modo iam nemo est tam imperitus, ... sed nemo est tam inimicus patriae; dom. 72. non modo animo nihil comperi, sed vix ad auris meas istius suspicionis fama pervenit; Sulla 12. si non modo in eo nihil umquam reprehensum, sed laudata sunt omnia; Planc. 32. ab eo non modo nihil timere, sed maiora ... exspectare debetis; Phil. V, 51. hominem video ... non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse; Verr. IV, 11. ex quo (bello) iam intellegis non modo nullam tibi defensionem, sed maximam vim criminum exortam; ib. V, 39. non modo adhuc poenam nullam ... suscepit, sed ab illo tempore annum .. tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. cum tu non modo ad eum, ... non modo, inquam, ad eum ... numquam aspirasti, sed omnibus consiliis ... praefuisti; Piso 11. quae non modo ego optare numquam auderem, sed cogitare non possem; ib. 41. non modo a domo tua Chelidonem in praetura excludere noluisti, sed in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38.

5. non modo, non modo non (al.) — sed etiam: f. **etiam,** II, 4. sed etiam (224 St.) B. II, S. 239, f.

6. non modo — sed ne quidem: non praetorem modo a quo ius impetraret invenire potuit, ... sed ne amicos quidem Sex. Naevii; Quinct. 96. non modo sine cura quiescere, sed ne spirare quidem sine metu possunt; Sex. Rosc. 65. omnes intellegent vobis inter vos non modo voluntatem fuisse coniunctam, sed ne praedam quidem adhuc esse divisam; div. Caec. 34. ut ei ... non modo deferendi nominis, sed ne subscribendi quidem ... facerent potestatem; Verr. I, 15. non modo proditori, sed ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit; ib. 98. non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is; ib. III, 4. voluerunt eos ... eorum .. animos non modo lege nova, sed ne nomine quidem legis novo commoveri; ib. 14. cum ... non modo rem, sed ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. 48. quibus non modo Apronius in agris, sed ne tempestas quidem ulla nocere potuit; ib. 109. qui non modo animum integrum, sed ne animam quidem puram conservare potuisset; ib. 134. si hoc crimen non modo Marcelli facto, sed ne Lepidi quidem potes defendere; ib. 212. quae (sacra) non modo manibus attingi, sed ne cogitatione quidem violari fas fuit; ib. IV, 99. quod (signum) viri non modo cuius modi esset, sed ne esse quidem sciebant; ib. ut eum non facile non modo extra tectum, sed ne extra lectum quidem quisquam videret; ib. V, 26. ut non modo plures, sed ne singuli quidem possint accedere; ib. 133. quod (simulacrum) a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; ib. 187. de quo vos homine ... non modo crimen, sed ne maledictum quidem audistis; Font. 37. ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39. ut non modo ab isdem, sed ne ab aliis quidem ullis absolvi ... posset; Cluent. 9. non modo causae, sed ne legi quidem quicquam per tribunum plebis laxamenti datum est; ib. 89. non modo dicendi ab reo, sed ne surgendi quidem potestas

erat; ib. 93. ad quem non modo verum crimen, sed ne ficta quidem suspicio perveniret et cui non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; ib. 178. ut ... nobis non modo dignitatis retinendae, sed ne libertatis quidem recuperandae spes relinquatur; leg. agr. I, 17. si non modo dena iugera dari vobis, sed ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; ib. II, 79. ipse .. Rabirius non modo in iudicium horum criminum, sed ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8. ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20. ut non modo civitas, sed ne vicini quidem proximi sentiant; ib. 21. hoc dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69. Tmolites ille vicanus, homo non modo nobis, sed ne inter suos quidem notus, vos docebit; Flacc. 8. numquam de Q. Metello non modo C. Marius, ... sed ne is quidem, qui secutus est, ... populum est cohortatus; Quir. 11. quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare; har. resp. 37. qui non modo tempestatem impudentem intueri temulentus, sed ne lucem quidem insolitam aspicere posset; Sest. 20. de capite non modo ferri, sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; ib. 73. qui istius facti non modo suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus; Cael. 23. non modo quid gesseris, sed ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; Piso 97. tribulibus .. iudicibus non modo severitatem illorum, ... sed ne voltus quidem ferre possemus; Planc. 45. quae (familia) non modo dominatum, sed ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. non modo de fortunis et de bonis civium, sed ne de utilitate quidem sua cogitaverunt; ib. V, 25. duas .. res ... non modo agere uno tempore, sed ne cogitando quidem explicare quisquam potest; ib. XI, 23. cum locum tibi reliquum non modo ad pacem, sed ne ad deditionem quidem feceris; ib. XIII, 48.

7. non modo non (al.) — sed ne quidem: tu non modo non ad C. Aquilium ... rettulisti, sed ne ipse quidem te consuluisti, ne hoc quidem locutus es; Quinct. 58. ego contra ostendo non modo nihil eorum fecisse Sex. Roscium, sed ne potuisse quidem facere; Sex. Rosc. 79. id non modo re prohibere non licet, sed ne verbis quidem vituperare; ib. 137. in quo non modo culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere; ib. 152. hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16. quas (res) non modo antea numquam cogitasti, sed ne nunc quidem; ib. 40. quod non modo ipse numquam viderat, sed ne audierat quidem; Verr. I, 64. hoc tantum facinus non modo negare interrogati, sed ne producti quidem reticere poterunt; ib. 90. non modo nemo dixit, sed ne metuit quisquam ne quis ediceret; ib. 111. qui non modo ipse fur non est, sed ne alium quidem passus est esse; ib. II, 57. cognoscite hominis apertam ac non modo non ratione sed ne dissimulatione quidem tectam improbitatem et audaciam; ib. 71. quod non modo Siculus nemo, sed ne Sicilia quidem tota potuisset; ib. 113. non modo suffragia nulla fuisse, sed ne genera quidem spectata esse; ib. 120. non modo Siculorum nihil in hac re valuisse leges, sed ne ab senatu quidem populoque Romano datas; ib. 121. non modo id non dices, sed ne illud quidem tibi dicere licebit; ib. 178. ut non modo eorum agris vectigal novum nullum imponerent, sed ne legem quidem venditionis decumarum ... commutarent; ib. III, 14. quod ... nullum ex isto praeclaro edicto non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. 33. (cum) multis .. non modo granum nullum, sed ne paleae quidem ... relinquerentur; ib. 114. quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; ib. 115. non modo oppidum nullum, sed ne domus quidem ulla ... expers huius iniuriae reperietur; ib. IV, 48. non modo te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo; ib. V, 46. non modo nullum facinus huius protulerunt, sed ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; Font. 40. non modo non erit cur depugnare quisquam ....velit, sed ne illud quidem, cur repugnare; Caecin. 47. non modo qui tactus non sit, sed ne in aequo quidem et plano loco; ib. 50. an hoc dubium est, quin neque verborum tanta copia sit non modo in nostra lingua, ... sed ne in alia quidem ulla? ib. 51. cum filius non modo non mortuus, sed ne natus quidem esset; ib. 53. si non modo convocati non sunt, sed ne convenerunt quidem; ib. 59. huius rationis non modo non inventorem, sed ne probatorem esse quidem me; ib. 85. non modo ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur, sed ne cupienti quidem permittitur; imp. Pomp. 39. cum ... sibi nihil nón modo ad cupiditates suas, sed ne ad necessitatem quidem reliquisset; Cluent. 68. neminem voluerunt maiores nostri non modo de existimatione cuiusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem; ib. 120. non modo nihil iudico, sed ne quid sentiam quidem profero; leg. agr. II, 41. xviri vestra vectigalia non modo [ne] nobis [quidem] arbitris, sed ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56. [quae] non modo huius libertatis mansuetudinisque non sunt, sed ne Romuli quidem; Rabir. 13. numquam tu non modo otium, sed ne bellum quidem nisi nefarium concupisti; Catil. I, 25. nemo non modo Romae, sed ne ullo quidem in angulo totius Italiae oppressus aere alieno fuit; ib. II, 8. id ne umquam posthac non modo non confici sed ne cogitari quidem possit a civibus; ib. IV, 19. hoc non modo non laudari, sed ne concedi quidem potest; Muren. 8. non modo horum nihil ita fore putatum est, sed ne cum esset factum quidem, qua re ita factum esset intellegi potuit; ib. 36. cum .. Sulla cum eisdem illis non modo noctem ... non quaereret, sed ne mediocri ||modico|| quidem sermone et congressu coniungeretur; Sulla 16. ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; ib. 25. ego .. non modo tibi non irascor, sed ne reprehendo quidem factum tuum; ib. 50. non est licitum non modo sententiis, ... sed ne luctu quidem ac vestitu rei publicae subvenire; sen. 16. ut negaret fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8. an de peste civis ... conservatoris rei publicae ... non modo indemnati, sed ne accusati quidem licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26. qui me civem ... non modo stantem non defenderant, sed ne iacentem quidem protexerant; Sest. 64. nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem factum; Piso 1. quales (ludi) non modo numquam fuerunt, sed ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; ib. 65. quae (adulteria) nemo non modo nomine, sed ne suspicione quidem possit agnoscere; Planc. 30. si, quod ei dicunt, non modo nullis argumentis, sed ne litterarum quidem aliquo genere ... confirmare conantur; Scaur. 19. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem, ... sed ne speciem quidem esse ... testium; ib. 38. ut nulla non modo cupiditate, sed ne spe quidem prudens ... tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14. domo est egressus non modo nullum ad bellum, sed ne ad minimam quidem suspicionem belli; Ligar. 4. at quam non modo non credibiliter, sed ne suspiciose quidem! Deiot. 17. non modo voce nemo L. Pisoni consularis, sed ne voltu quidem adsensus est; Phil. I, 14. ut non modo, quas vi-

vus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem, sed ne illas quidem ..; ib. 23. non modo illum de Gallia non discessisse, ... sed ne a Mutina quidem recessisse; ib. VIII, 21.

8. non modo — verum: quod si non modo in causa, verum in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9. quin non modo ex illa domo capta et oppressa, verum ex tota provincia ad istum comportari (haec) necesse esset; ib. II, 46. ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; ib. 161. miror, quo modo ... de hoc ipso non modo praeiudicarit, verum gravissime ... iudicarit; ib. III, 153. per triennium soli non modo in Sicilia, verum his quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui ... fuerunt; ib. IV, 24. in quo non modo possit, verum putet se posse consistere; Tull. 35. ne non modo intrare, verum aspicere aut aspirare possim? Caecin. 39. num me fefellit, Catilina, non modo res tanta, .. verum ... dies? Catil. I, 7. quis ... tuum monimentum consulibus non modo inspectantibus, verum adiuvantibus disturbaret; dom. 114. nec .. respexit illum ipsum patronum lubidinis suae non modo apud Baias esse, verum eas ipsas aquas habere; Fr. B. XIII, III, 4. quid pudeat hominem non modo sine rubore, verum omnino sine ore? ib. XV, II, 6. (s. 3. Sex. Rosc. 66. 79). — n. m. non: non modo tibi non succenset, ... verum omnem tranquillitatem ... senectutis acceptam refert clementiae tuae; Deiot. 38.

9. non modo, non modo non — verum etiam: s. **etiam,** II, 4. verum etiam (92 St.) B. II, S. 242, s.

10. non modo non — verum ne quidem: quod planum facere non modo non possis, verum ne coneris quidem; Sex. Rosc. 54.

modus, Maß, Grenze, Einschränkung, Ziel, Mäßigung, Art und Weise: I. **Subject**: est: nullum modum esse hominis occidendi; Sex. Rosc. 100. ipsarum statuarum modum quendam esse oportere; Verr. II, 143. videtis ... neque modum posthac avaritiae cuiusquam neque poenam improbitatis futuram; ib. III, 221. non solum aestimandi frumenti modus non fuit; ib. 225. qui modus est in his rebus cupiditatis; ib. IV, 14. unus modus ... est; ib. V, 159. qui modus moribus fuerat; dom. 65. monete eum modum quendam esse religionis; ib. 105. qui modus tibi fuit frumenti aestimandi? Piso 86.

facit: non defensionis tuae modus ... finem dicendi fecit; Tull. 6. finem .. non mulieris modus, sed amicorum auctoritas fecit; Cluent. 191.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: adhibeo: in quo (iudicio) non modus ullus est adhibitus; Cluent. 96.

adsequor: antiquum modum sationis nulla ex parte adsequi potuit; Verr. III, 46.

censeor: voluisti magnum agri modum censeri; Flacc. 80.

constituo: modum aliquem huic cupiditati constitui oportere; Verr. II, 145. nisi tibi aliquem modum tute constitueris; Sulla 46. si credendi constituisset modum; Rab. Post. 5.

definio: hic tu modum vitae tuae ... aequitate animi definies? Marcell. 25.

facio: ut ... modum aliquem et finem orationi nostrae criminibusque faciamus; Verr. II, 118.

habeo: modum statuarum haberi nullum placet Verr. II, 144.

pono: in voluntate hominum atque avaritia positus (est) modus aestimandi; Verr. III. 220.

praetereo: tantum in summa potestate rerum omnium modum ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

proscribo: *venditorem agri falsum* modum proscripsisse; Tull. 16.

quaero: mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est; imp. Pomp. 3.

requiro: nos in impetu studiorum ... modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

statuo: statui egomet mihi tum modum et orationi meae; Verr. V, 163. qui imperii diuturnitati modum statuendum ... putavistis; imp. Pomp. 26. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.

2. **Genetiv**: existimo: ut intellegatis cuius modi ista iudicia in octuplum, cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; Verr. III, 29.

sum: principia sunt huius modi; Qu. Rosc. 22. quae cuius modi in utroque nostrum sint paulo post commemorabo; div. Caec. 22. verum illud ... huius modi est; Verr. a. pr. 34. huius modi haec || haec huius modi || res est; ib. 37. quod exemplum ... huius || huiusce || modi est? ib. I, 36. hoc cuius modi sit considerabimus; ib. 61. ista damnatio .. cuius modi fuerit audite; ib. 72. cuius modi (id) esset cognovistis; ib. II, 15. eiusdem modi totum ius praetorium, eiusdem modi omnis res iudicaria fuit in Sicilia; ib. 31. iudicia huius modi (fuerunt); ib. cuius modi cohortem putatis ... fuisse? ib. 34. vos .. coniectura adsequi posse ... cuius modi praedo iste in illa provincia fuerit; ib. 84. ne quis .. dubitet cuius modi hoc totum sit negotium; ib. 108. cuius modi putamus esse illa quae negat? ib. 141. illa cuius modi sunt? ib. III, 36. attendite .. cuius modi edicta sint; ib. 37. quaero cuius modi tu iudicia Romae putaris esse; ib. IV, 8. quod (signum) viri non modo cuius modi esset, sed ne esse quidem sciebant; ib. 99. cuiuscumque modi sit mater; Cluent. 17. quod cuius modi sit iam videro; ib. 146. hoc .. cuius modi est? leg. agr. I, 7. id neminem nostrum cuius modi esset || cuius modi esset neminemne nostrum || intellecturum existimastis? ib. 17. omnia sunt haec huius modi; ib. II, 32. cuius modi est illud? ib. 58. dixerim ... ulla in re te esse huius modi; Muren. 60. huius sententiae sunt et praecepta huius modi; ib. 61. huiusce modi Scipio ille fuit; ib. 66. id cuius modi sit intellegere non possum; Sulla 60. cuius modi ille (pater) est; Cael. 38. quod mihi .. certamen esset huius modi? Piso 20. unum .. mihi reliquum huius modi crimen est; Fr. C, 12. [cuius modi constat]; Verr. IV, 144. — eius modi: cum artifex eius modi sit; Quinct. 78. vir eius modi est; ib. omnia sunt ... eius modi; ib. 84. eius modi tempus erat; Sex. Rosc. 80. tenuitas hominis eius modi est; ib. 86. in singulis rebus eius modi materies est; ib. 89. cum quae facitis eius modi sint; ib. 104. societas cum Verre eius modi est; div. Caec. 30. quod eius modi iudicia sint; Verr. a. pr. 41. est eius modi reus; ib. 47. est .. obscurum et eius modi factum eius; ib. I, 35. eius modi fuit non ut legatus populi Romani ... videretur; ib. 44. aequabiliter omnes erant eius modi; ib. 56. nomen legati eius modi esse debet; ib. 85. est eius modi edictum; ib. 110. eius modi fore hoc peccatum tuum; ib. 144. erat eius modi causa; ib. II, 22. decreta eius modi (fuerunt); ib. 31. si iudicium sit eius modi; ib. omnia erant Metelli eius modi; ib. 63. erat eius modi causa; ib. 92. neque in hac re sola fuit eius modi; ib. 140. ea .. faeneratio erat eius modi; ib. 170. permulta erant eius modi nomina; ib. 187. se ipsum eius modi fore profitetur; ib. III, 2. quoniam eius modi casus fuit; ib. 59. nonne omnia potius eius modi (sunt)? ib. 66. eius modi respublica debet esse et erit; ib. 162. cum aestimatio legis eius modi sit; ib. 174. illud genus tertium .. erat eius modi; ib. 181. in Sicilia .. quid eius modi est? ib. 192. totae .. res rusticae eius modi sunt; ib. 227. P. Africani eius modi fortunam esse mortui; ib. IV, 81. quod erant (gramineae hastae) eius modi; ib. 125. qui illic

eius modi est; ib. 148. omnia instituta atque edicta praetorum fuerunt eius modi; ib. V, 7. hoc ... eius modi est; ib. 13. erant exitus eius modi; ib. 28. eius modi voluisti de te sermonem esse omnium; ib. 46. si eius modi esse haec duo foedera ... doceo; ib. 50. qui locus eius modi est; ib. 97. quod crimen eius modi est; ib. 158. quod factum eius modi est; Tull. 32. si omnes partes sunt eius modi; ib. 34. quod cum ita sit resque eius modi sit; Caecin. 33. in iure nihil est eius modi; ib. 71. genus est belli eius modi; imp. Pomp. 6. multa sunt eius modi; Cluent. 64. sin erat eius modi causa; ib. 85. (ea) esse eius modi; ib. 88. iudicium video esse eius modi; ib. 103. hoc testamentum ipsum ... eius modi est; ib. 135. eius modi est; ib. 150. mortis ratio .. eius modi est; ib. 175. ut eam (legem) cuperem esse ... eius modi; leg. agr. II, 15. omnisne locus eius modi ||huius modi|| est? ib. 73. hoc agri Campani vectigal eius modi est ||sit||; ib. 81. illae .. omnes dissensiones erant eius modi; Catil. III, 25. [illae .. omnes dissensiones ... eius modi fuerunt]; ib. quae sunt omnia eius modi; ib. IV, 5. haec causa est eius modi; Muren. 9. hoc totum eius modi est; Sulla 10. (ea) eius modi sunt; har. resp. 19. quae cum essent eius modi; Sest. 85. erat .. illa altera eius modi contentio; ib. 44. iter a porta, in Capitolium ascensus, domus reditus erat eius modi; Sest. 131. est .. res eius modi; Vatin. 19. est eius modi [cupidus]; Cael. 16. quod .. est eius modi crimen; Cael. 23 si quae mulier sit eius modi; Cael. 50. cuius iter in provinciam fuit eius modi; prov. cons. 9. id si est eius modi; Balb. 22. quae (pecunia) ... eius modi est; Balb. 56. si ... quid erit eius modi; Planc. 57. quia genus eius modi fuit criminum; Scaur. 14. in corpore si quid eius modi est; Phil. VIII, 15. unum est eius modi; Fr. B, VI, 11, a. haec est controversia eius modi; Fr. B, VII, 7.

III. **nach Substantiven:** alqd: ut ... aliquid huiusce modi moliantur; Sex. Rosc. 22. cum aliquid huiusce modi auditis; ib. 105. quo nihil dum .. istius modi suspicabantur; Verr. IV, 9. si quando aliquid istius modi videre solet; ib. 126. huiusce modi me aliquid ab hoc horrido ... tribuno plebis fateor exspectasse; leg. agr. II, 65. ut neque hoc ... neque multa huius modi accidere possent; Phil. XIII, 31.

accusatores: considerate, cuius modi accusatores in tanto iudicio simus habituri; div. Caec. 49.

artes: omnes .. istius modi artes in eis reprehenduntur; Planc. 62.

civis: non disputo cuius modi civis (de capite ferretur); Sest. 65.

consilia: cum his atque huius modi consiliis ac facinoribus ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.

consultum: habemus .. huiusce modi senatus consultum; Catil. I, 4.

crimen: te in huiusce modi crimine maxime eius pudet? Verr. V, 136.

Cupido: idem .. artifex eiusdem modi Cupidinem fecit illum; Verr. IV, 4.

damnum: *ut* ... id ex huius modi damno ... *iudicio eximeretur*; Tull. 11.

dedicatio: si M. Horatius ... huius modi alicui dedicationi praefuisset; dom. 139.

everriculum: quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? Verr. IV, 53.

exemplum: in quo homine statueris exemplum huius ||eius|| modi; Verr. II, 111.

facinora: s. consilia.

facta: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita atque factis ... consequatur; Verr. V, 189.

furiae: Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces ... fuisse; Sest. 112.

homo: duo isti sunt T. Roscii ... homines huius ||eius|| modi; Sex. Rosc. 17. Gracchi, credo, ... aut alicuius hominis huius modi produxeram filium; Verr. I, 151. nuper homines nobiles huius modi ... vidimus; ib. IV, 6. tot homines cuiusque modi (fuerunt); ib. 7.

iudicium: huiusce modi iudicium (praetor) det; Verr. II, 43. ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; Tull. 35. ut de eis ... huiusce modi iudicia fieri possint; Cluent. 152. vitam ... remotam a ... procellis ... huiusce modi iudiciorum sequi (se) maluisse; ib. 153.

maleficia: in rusticis moribus ... istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

Megalesia: istius modi Megalesia fecit pater tuus? istius modi patruus? har. resp. 26.

monstrum: quod umquam huiusce modi aut monstrum aut prodigium audivimus aut vidimus? Verr. II, 79.

nomina: nam habent illi non nulla huiusce modi Latina nomina; Verr. V, 112.

praeda: reperio genus huius modi .. praedae; Verr. III, 171.

praetor: perfacile .. apud istius modi praetorem; Verr. I, 153.

principium: ex huius modi principio ... consuetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 198.

prodigium: s. monstrum.

quadruplatores: putant fore ut ... non (per) imperitos adulescentulos aut illius modi quadruplatores leges iudiciaque administrentur; div. Caec. 68.

quaestiones: ut ei ... huiusce modi quaestionibus in iudicium vocarentur; Cluent. 153.

quaestus: quod nullam ad aliam rem nisi ad huius modi quaestus pertinebat; Verr. III, 53.

ratio: necesse est istius modi rationi ... obsistere; Verr. a. pr. 33.

recuperatores: ingerebat iste ... huiusce modi recuperatores; Verr. III, 69.

res: Timarchides ... rerum huiusce modi omnium transactor ... ad Sopatrum venit; Verr. II, 69. quantam pecuniam ... huiusce modi in rebus positam confecerit; ib. 184. amicorum operis esse in huiusce modi rebus usum; ib. IV, 59. non est aditus ad huiusce modi res; Caecin. 72. huiusce modi res commissa nemini est; leg. agr. II, 64.

reus: id quod in huius ||eius|| modi reo maxime necessarium est; div. Caec. 38.

spoliationes: nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ... quam huiusce modi spoliationes fanorum; Verr. IV, 132.

sponsio: in huius modi sponsionem testis dare oportebat; Quinct. 75.

suspiciones: reclamitat istius modi suspicionibus ipsa natura; Sex. Rosc. 63.

vita: s. facta.

eius modi (vgl. II, 2. sum): alqs: quod tu eius modi evasisti; Verr. III, 161.

alqd: ne quid mihi eius modi accideret; Quinct. 77. nihil eius modi suspicor; Sex. Rosc. 122. si ... aliquid eius modi ediscere potueris; div. Caec. 43. necesse est semper aliquid eius modi moliatur; Verr. I, 40. volt aliquid eius modi C. Verres; ib. 143. forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit; ib. II, 78. ut eius modi cetera (omittam); ib. III, 206. qui poterat quicquam eius modi dicere? ib. IV, 16. si minus eius modi quippiam venari potuerant; ib. 47. quod ... in illa civitate nihil eius modi facerem; ib. 138. ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5. si qua natio fecisset aliquid in civis Romanos eius modi; ib. 149. si quid eius modi dixi; Cluent. 139. ut hunc Oppianicum ... nihil eius modi cogitantem ad hanc accusationem detraheret; ib. 179. nihil me mutum potest delectare, ... nihil denique eius modi; Catil. III, 26. multa .. sunt eius modi;

Flacc. 24. si quid eius modi facis; Sulla 31. nihil est eius modi promulgatum; ib. 64. concupierat amplissimum peristylum, cetera eius modi; dom. 116. Cornelio eius modi nihil obiectum est; Vatin. 5. nec .. aliquod eius modi (obicitur); Cael. 72. quid habes .. dicere de Gaditano foedere eius modi? Balb. 33. qui .. faceret semper eius modi aliquid; Phil. II, 80. ne quis posthac quicquam eius modi possit polliceri; ib. VIII, 9.

animus: qui .. animum in rem publicam habuit eius modi; Verr. II, 113.

bellum: quod neque bellum eius modi neque belli periculum fuit; Verr. V, 41.

caedes: si praetor iudicet eius modi caedes fieri iure posse; Tull. 40. Strato ... domi furtum fecit et caedem eius modi; Cluent. 179.

calamitas: reliquos hos esse, neque ex aliqua eius modi calamitate; Verr. III, 126. nego potuisse ... quemquam civem ulla eius modi calamitate adfici sine iudicio; dom. 33.

candidatus: eius modi *de* candidato rum*ore* ‖candidatorum‖ amici intimi debilitantur; Muren. 45.

casus: ea res propter multorum eius modi casum minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174.

causa: in hac eius modi causa P. Quinctius laborabit; Quinct. 59. si .. habes eius modi causam; ib. 78. in eius modi causa quid facerent omnes Crassi? Verr. II, 192. ne pretio quidem corrumpi iudex in eius modi causa potest; Caecin. 72. si multa in eius modi causa dixissem; Cluent. 51. ille inopia et necessitate coactus in causa eius modi ad Caepasios fratres confugit; ib. 57. si honeste putasset eius modi causam posse defendi; ib. 109. si qua ad vos causa eius modi delata sit; ib. 158. quae (oratio) eius modi *in* causa ‖in eius modi causa, eius modi causa‖ insimulare quemquam audeat; leg. agr. III, 10. conservate .. hominem ... causa .. eius modi; Arch. 31.

certamen: in eius modi certamine ac proelio nonne ... di ipsi immortales cogant ..? Catil. II, 25.

civis: hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis laudandus ... est; Verr. III, 2.

civitas: ergo iste homo ex eius modi civitate ... testis relinquetur? Verr. V, 105.

clamor: excipitur ab omnibus eius modi clamore; Verr. V, 94.

cogitatio: homo ... coepit in eius modi mente et cogitatione versari; Cluent. 69.

consules: ne quis umquam incidat in eius modi consules; Sest. 52.

consultum: docent, eius modi se consultum ‖eius modi senatus consultum‖ fecisse laudationis; Verr. IV, 144.

convivia: id (candelabrum) apud istum in eius modi conviviis constituetur; Verr. IV, 71.

crimen: longe absum ab eius modi crimine; Sex. Rosc. 94. crimen eius modi ... inane esse dicet? Verr. II, 177. unum .. mihi reliquum eius modi crimen est; Cluent. 169.

dolor: ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi ipse conscisset; Cluent. 171.

domus: honesta .. in eius modi domo (convivia fiunt); Sex. Rosc. 134. in eius modi domo ... servos non esse servos; Cael. 57.

duces: his atque eius modi ducibus; dom. 13.

facinus: nefarium facinus atque eius modi; Sex. Rosc. 37. accipite nunc aliud eius facinus ... eius modi; Verr. II, 82. venio nunc ... ad eius modi facinus; ib. IV, 60. voluit cognoscere utrum iudices in eos solos essent severi ... an .. consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56.

fama: ne qua fama consequeretur eius modi; Font. 29.

frumentum: ut ... agri frumentum eius modi ... ferrent; Verr. III, 172.

fundi: neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse video, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78.

homo: hominum eius modi perniciosam ... potentiam ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36. qui eius modi hominum furta ... persequebantur; Verr. IV, 53. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. neminem reperietis, nisi forte eius modi hominem; Cluent. 185.

iniquitas: solent eius modi iniquitati aequi et boni nomen ... opponere; Caecin. 65.

iudices: eius modi iudices infesti .. reo venerant; Cluent. 75.

iudicia: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156.

laquei: eius modi mihi duos laqueos in causa esse propositos; Fr. B, VI, 48.

leges: reliquas eius modi leges ... censerem .. abrogandas; Phil. V, 16.

litterae: eius modi litteras ad eos misit; Verr. II, 172.

liturae: repente aspicimus lituras [eius modi]; Verr. II, 187.

locus: quod erat eius modi loco (Phaselis); Verr. IV, 21. quaerebat cur in eius modi locum ... venisset; Cluent. 53.

luxuria: in omni eius modi luxuria atque nequitia ... reperiebam hunc [..] ad istius flagitiosas libidines ... aptum fuisse; Verr. II, 134.

mater: neque legare quicquam eius modi matri poterat animum inducere; Cluent. 45.

mens: f. cogitatio.

monumenta: ut honorem ... in monumentis eius modi non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; Verr. II, 158.

mulier: inter eius modi viros et mulieres adulta aetate filius versabatur; Verr. V, 30. tu inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium ... conlocavisti; ib. 137. nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 69.

negotium: Habitus cum se ab omni eius modi negotio removisset; Cluent. 43.

nequitia: f. luxuria.

nuntii: qui eius modi nuntios seu potius Pegasos habeat; Quinct. 80.

occasio: nullam esse rationem omittere eius modi occasionem; Caecin. 15.

par: in eius modi pari lucrum fieri putabat; Piso 27.

patientia: cum in eius modi patientia ... obduruisset; Verr. V, 34.

pericula: cum in eius modi periculis eadem se solacia suis relinquere arbitraretur; Font. 48.

persona: ut me ... patiamini ... in eius modi persona ... uti prope novo quodam ... genere dicendi; Arch. 3.

postulata: sunt omnia [Siculorum postulata] eius modi; Verr. II, 147.

praemium: cum praesertim ... eius modi praemium ... neque senatori neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; Balb. 54.

praerogativa: dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi; Verr. a. pr. 26.

praesidia: „nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat“; Sest. 84.

proelium: f. certamen.

provincia: existimo in eius modi regione atque provincia ... ornandi imperii causa navigandum fuisse; Flacc. 27.

querimoniae: eius modi querimonias ... Romam deferri oportere; Verr. I, 50.

ratio: quod si ... imbiberit *spem posse se* eius modi rationibus illum ... perducere; Quinct. 27. homines deiciuntur ... per eius modi rationem atque vim; Caecin. 92. tota vita in eius modi ratione versata aperiebatur; Cluent. 101.

regio: f. provincia.
reprehensio: esset omnis eius modi reprehensio a vobis .. repudianda; Balb. 7.
repulsae: quae (repulsae aediliciae) saepe eius modi habitae sunt; Planc. 52.
res: in eius modi rebus opes suas experiuntur; Quinct. 9. docet me eius modi rem et factum; ib. 79. quae ... de eius modi rebus commenticiis ... obiecit; Sex. Rosc. 82. res .. abs te eius modi postulabatur; ib. 120. in eius modi re quisquam tam impudens reperietur? div. Caec. 20. eius modi res ... proferam; Verr. a. pr. 48. Rubrium, ... in omnibus eius modi rebus adiutorem, ... parum laute deversari dicit; ib. I, 64. unde nihil eius modi rerum de publico per vim ... posset auferre; ib. II, 88. quid vis facere in eius modi rebus? ib. 184. adferam rem eius modi in decumis; ib. III, 146. in eius modi re ... si is ... alios eadem fecisse dicet; ib. 207. cum dico nihil istum eius modi rerum ... reliquisse; ib. IV, 2. num argumentis utendum (est) in re eius modi? ib. 11. quid ego istius in eius modi rebus mediocris iniurias conligo? ib. 88. accipite ... rem eius modi; ib. quid in eius modi re fieri potuit? ib. V, 11. rem ullam constitui eius modi; Caecin. 40. perficere rem eius modi commodius in turba posse arbitrati sunt; Cluent. 36. an potuit rem delatam eius modi repudiare? ib. 136. eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur; Marcell. 9.
reus: ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer; Verr. I, 9.
scopulum: scopulum offendis eius modi; Sex. Rosc. 79.
sermones: (cum) sermones eius ||huius|| modi dissipassent; Verr. I, 17. quod eius modi sermones de se habuerint; ib. V, 102.
sors: dico in eius modi tempore ac sorte statuere te debuisse; Verr. I, 34.
sortitio: ecce tibi eius modi sortitio; Cluent. 75.
spectaculum: cui spectaculum eius modi tua crudelitas praebuit; Fr. B, VIII, 14, e.
subsortitio: eius modi subsortitionem homo amentissimus suorum quoque iudicum fore putavit; Verr. I, 158.
supplicia: apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; Catil. IV, 8.
tempus: f. sors.
testamentum: testamentum fecit eius modi; Cluent. 22.
valvae: eius modi valvas reliquit; Verr. IV, 124.
vas: quod vas eius modi ... a se esset ablatum; Verr. IV, 32.
via: quam tu viam tensarum ... eius modi exegisti? Verr. I, 154.
vicinus: donec vicinum eius modi nactus est; Tull. 14.
vir: quae ... illo communi dolore muliebri in eius modi viri iniuriis angeretur; Cluent. 18. f. mulier; Verr. V, 30.
vis: cum prope omnem vim verborum eius modi ... aliis in rebus consumpserim; Verr. V, 159. quibus .. rebus plerumque vis fit eius modi; Caecin. 63.
vita: o vitam honestam atque eius modi! Sex. Rosc. 101. in eius modi vita ... hoc quoque maleficium ... reperietis; ib. 117. qui .. in eius modi vita nervi esse potuerunt? Sest. 16.
volnus: accepit P. Sulla .. volnus ... eius modi; Sulla 73.
Lücke: * mine eius modi semustilatus effugit; Tull. 18.
IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: a. absolvere: qui in sua provincia iudicarit absolvi se nullo modo posse; Verr. III, 138. ne ab aliis quidem ullis absolvi ullo modo posset; Cluent. 9. uti honeste absolvi nullo modo potuerit; ib. 49. qui absolvere eum ... nullo modo poterant; ib. 106.
accipere: veteranos non veremur ... quonam modo accipiant severitatem meam? Phil. XII, 29.
accusare: quid est aliud ... maiestate vestra abuti ... nisi hoc modo accusare? Sex. Rosc. 54. cum hoc modo accusas; ib. 58. accusare, quoquo modo posset, quam illo modo emori maluit; Cluent. 42. quo modo igitur hoc in genere [...] accusas Sestium? Sest. 90.
addere: hoc praeterea addit homo Venerius, novo modo; Verr. II, 93.
adduci: adduci ad suspicandum nullo modo possum; prov. cons. 39.
adficere: quonam modo ille vos vivus adficeret? Milo 79.
adimi: si libertas adimi nullo modo possit; Caecin. 96. si per has rationes maiores adimi posse voluerunt, alio modo noluisse; ib. 99.
adsequi: fac in hoc errare me nec ullo modo posse ... id adsequi; Caecin. 32.
agere: noli isto modo agere cum Verre; Verr. IV, 10. satis ornate agere (gratias) nullo modo possum; sen. 30. si illo austero more ac modo (me secum agere malit); Cael. 33. quovis profecto quam isto modo a te agi maluisset; Ligar. 10. at istud ne apud eum quidem dictatorem ... quisquam egit isto modo; Ligar. 12. causas .. egi multas equidem tecum, ... certe numquam hoc modo; ib. 30. quoquo modo nobiscum egeris; Phil. II, 113.
amittere: quae nullo modo possit amittere; Deiot. 37.
appellari: verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; Verr. V, 170. quocumque .. te modo *appellari verum est*; Scaur. 50.
aspicere: quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum hostem? Phil. XII, 19. „nimirum eodem modo haec aspicitis ut priora"; ib. XIII, 26.
attribuere: solere aiunt reges barbaros ... uxoribus civitates attribuere, hoc modo; Verr. III, 76.
audire: ostendit .. novo modo ... se auditurum; Verr. II, 59. quo tandem modo ... audiendum videtur? ib. III, 80.
coacervari: videtis ... omnibus rebus et modis constructam et coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.
commovere: non debeo ... temptare ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.
comparari: ceteris .. rebus nullo modo comparandus es; Phil. II, 117.
complecti: nullo modo possum omnia istius facta ... oratione complecti; Verr. IV, 57.
concedi: quae videbantur ... aliquo modo posse concedi; Phil. XII, 11.
condemnare: quaererent ecquo modo petitorem ipsum Apronio condemnare possent; Verr. III, 31.
coniungi: nullo modo illam multam ... cum Cluentii causa posse coniungi; Cluent. 108
convenire: res convenire nullo modo poterat; Quinct. 21.
constituere: proinde quasi ... alio modo sit constituturus .. de religione pontifex; dom. 31. constituta res publica videbatur aliis, mihi vero nullo modo; Phil. II, 92.
construi: f. coacervari.
contineri: ceterae libidines eius ... modo continebantur; Verr. I, 62.
curari: se ab eo nullo modo curari velle; Cluent. 40.
custodiri: quoquo modo a suis custoditus esset; Cael. 11.
dare: quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; leg. agr. II, 19. quae dare nullo modo possumus: Phil. XII, 11.

deesse: cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4. nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6.

defendere: te .. nullo modo posse defendere; Caecin. 85. quonam se modo defendent? Rab. Post. 19.

deici: nullo modo deiectum esse inde, ubi non fuerit; Caecin. 35. deici .. nullo modo potuisse qui non accesserit; ib. 36. eum deici ... nullo modo posse; ib. 90.

depellere: quonam modo ea aut depellere potuissetis aut ferre? Milo 76.

depravari: quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.

desinere: tu .. quadringentiens sestertium ... quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.

desistere: defetigatione magis ... quam ... modo aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.

dicere: nisi tu ante novo modo priore loco dixeris; Quinct. 71. non eodem modo de omnibus (rebus me dicere oportet); Sex. Rosc. 34. quod neque taceri ullo modo neque dici ... potest; Verr. I, 86. ut possim aliquo modo .. de eis rebus ... dicere; ib. II, 1.

discrepare: quod ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28.

dissimulare: neque id obscure ferebat nec dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54.

dissolvere: eodem modo Hirtuleium dissolvisse publicae tabulae coarguunt; Font 2. quarum (possessionum) amore adducti dissolvi nullo modo possunt; Catil. II, 18.

distrahi: quonam ille modo cum regno ... distractus esset? Deiot. 15.

divelli: adfinitas liberis istius vivis divelli nullo modo poterat; Quinct. 25.

divolgari: quam multa seria, neque tamen ullo modo divolganda (solent esse in epistulis)! Phil. II, 7.

docere: quot modis doceo legem istam ... non esse legem? dom. 50.

edicere: quis umquam edixit isto modo? Verr. I, 107.

effugere: cum ipsi neque repugnare neque mari effugere ullo modo possent; Verr. V, 91.

effundere: quonam modo illa tam multa ... effuderit; Phil. II, 66.

emere: licuit eodem modo (emere), ut signa; Verr. IV, 27.

emergere: hoc uno modo ... depressa veritas emergit et innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

emori: f. accusare; Cluent. 42.

eripi: quis hoc non intellegit, ... ex manibus populi Romani eripi (istum) nullo modo posse? Verr. I, 9. ut invitis eripi nullo modo possit; leg. agr. II, 32.

esse: me nullo modo posse ... tuto esse tecum; Catil. I, 19. eum civem nullo modo esse; posse; ib. IV, 10. se incolumem nullo modo fore arbitrabatur; Sest. 18. nec te ullo modo ... fore incolumem putabas; Phil. II, 4. etsi ille nullo modo consul; ib. 10.

evadere: si potuisset ullo modo evadere; Ligar. 5.

evelli: nullo ut evelli modo (suspicio) posset; Milo 68.

eximi: eximi iubet ... ex anno unum dimidiatum .. mensem, hoc modo; Verr. II, 129.

expedire: sapientis est ... quoquo modo possit se expedire; Rab. Post. 24.

exstingui: exstingui ... nullo modo posse; Fr. B, VI, 19.

facere: existima ... modo et ratione omnia Romae Naevium fecisse; Quinct. 28. facere eos nullo modo posse; Verr. II, 70. ostendit fieri id nullo modo posse; ib. 85. negant id Syracusani ... ullo modo fieri posse; ib. 127. is fieri nullo modo poterat; ib. 128. nec fieri ullo modo potest; ib. IV, 49. negat ullo modo fieri posse; ib. 85. fieri nullo modo poterat; ib. V, 105. id quod neque metuo .. neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. si alio *modo* || alio consilio || ... (vis) facta sit; Caecin. 68. verba ipsa sponsionis facere mecum, si vellem diligenter attendere. „quonam“, inquam, „modo“? ib. 80. quaerebant homines quonam modo fieri potuisset; Cluent. 180. neque .. ullo modo facere possum; leg. agr. II, 7. si ullo modo fieri possit; Catil. II, 17. si ullo modo fieri poterit; ib. 28. fieri nullo modo posse, ut ..; Muren. 46. ab eius amicis .. more et modo (hoc) factum est; ib. 72. quae fieri ... nullo modo poterant; Sest. 84. quoquo *modo facimus;* Cael. 45. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; Phil. II, 57.

ferre: quod ... aliquo modo posse ferri videtur; Sex. Rosc. 117. hoc ferundum nullo modo est; Verr. II, 141. ferri aliquo modo posse contenderunt; ib. III, 99. istam ipsam cellam ferre nullo modo possunt; ib. 203. istam cellam .. negant ullo modo ferri posse; ib. id ferri nullo modo posse; ib. IV, 147. quasi non esset ullo modo ferendum; Cluent. 111. quam (condicionem) servi ... ferre nullo modo possent; Rabir. 15. hoc .. ferri nullo modo potest; Flacc. 40. cum ego legibus tuis, quoquo modo latae sunt, paream; Vatin. 37. ut easdem res alio modo ferret; prov. cons. 46. esset .. timendum quonam modo id ferret civitas! Milo 77. illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11. quonam modo istum ferre possemus? ib. VI, 13. quem (casum) tulimus, quoquo modo ferendus fuit; ib. 19.

geri: quonam .. haec modo gesta sunt? Cluent. 65. quo uno modo (consulatus) geri graviter ... potest; leg. agr. I, 25.

habere: quoquo modo res se habebat; Verr. V, 89. quoquo modo se illud habet; Ligar. 23.

ignoscere: ei ... possim aliquo modo ignoscere; Sex. Rosc. 55.

impetrare: si id ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; Verr. V, 51.

infitiari: quod infitiari nullo modo potuerunt; Tull. 1.

interfici: si duodecim tabulae nocturnum furem quoquo modo ... interfici impune voluerunt; Milo 9. quoquo modo quis interfectus sit; ib.

introiri: ut ... introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.

inrepere: cum ceteri ... aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10.

invadere: si .. in illa bona invadere nullo modo potuisset; Scaur. c. 2 § 4.

mereri: stet haec urbs, ... quoquo modo erit merita de me; Milo 93.

mutari: quae (causa) mutari nullo modo potest; Cluent. 80. quae (veritas) mutari nullo modo potest; Cael. 22. mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. 26.

negare: negare hoc ... nullo modo potes; Verr. III, 149. nullo modo negare potest; ib. 224. quod negare nullo modo potes; ib. V, 169.

obsisti: vix ullo eis obsisti modo posset; Cluent. 183.

pati: quae pati nullo modo potuerunt; Verr. III, 228.

peccare: si humano modo ... peccasset; Verr. II, 9.

perferri: nimiam gratiam ... Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; Sex. Rosc. 122.

perscribi: perscripta .. hoc modo (sunt); Verr. IV, 140.

pervenire: quonam modo .. Dolabella pervenit? Phil. II, 75.

posse: si .. id ... nullo modo potuit; Caecin. 48. illud .. nullo modo potest; ib. 50. quoquo modo poterat; Cluent. 12. si me consulis, nullo modo (poteratis); Ligar. 20. hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; Phil. XIII, 5 (vgl. absolvere, adduci, adimi, al.).

possideri: attende nunc, ex edicto praetoris bona P. Quinctii possideri nullo modo potuisse; Quinct. 60.

postulari: (ea) non novo modo postulantur; Verr. II, 147.

praebere: quoquo modo se in ea quaestione praebebat; Verr. II, 70.

praeterire: quae praeteriri nullo modo poterant; Sex. Rosc. 128. tantam .. mansuetudinem ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

probari: quod .. probari nullo modo potest; Verr. V, 45.

prospicere: hoc modo iste sibi ... prospicere didicit; Verr. I, 158.

quadrare: quo modo DC eodem modo quadrarint ... vos existimabitis; Verr. I, 92.

quaeri: eodem modo quaesitum si esset de Scamandro; Cluent. 105.

recreari: nullo modo posse *rem p.* recreari; dom. 96.

recuperare: ille ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35.

referre: hoc modo ... quisquam omnium rettulit? Verr. I, 36. quaestores sese in senatu exspectare dixit, perinde quasi non, ut quaestor sine praetore possit rationem referre, ... eodem modo sine quaestore praetor; ib. 99.

removere: quas (tabulas) removere honeste nullo modo potuerunt; Verr. II, 186.

renuntiari: eo modo sacerdos Climachias renuntiatus est; Verr. II, 129. tu cum esses praetor renuntiatus, quoquo modo, ... non ipsa praeconis voce excitatus es? ib. V, 38.

reperiri: certius argumentum odii reperiri nullo modo potest; Sex. Rosc. 53.

reprehendi: hoc .. unum genus infinitae pecuniae ... cogendae nullo modo posse reprehendi; Verr. III, 223. neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. 224.

repugnare: s. effugere.

resistere: quonam modo ille furenti fratri suo [..] consularis restitisset? Cael. 60.

respirare: s. emergere.

restitui: ut ea restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12.

reticeri: ut prorsus reticeri nullo modo possit; Cluent. 18.

revocare: ut aliquo modo in provinciam illum revocaret; Verr. IV, 40.

ruere: non potuit ullo modo ... non in agendo ruere; dom. 141.

scribi: quid intersit utro modo scriptum sit; Cluent. 148.

secerni: ut secerni (venenum) nullo modo posset; Cluent. 173.

silere: silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 1. quae silere nullo modo possum ||possunt||; sen. 30.

stari: quod videbat istius censu stari nullo modo posse; Verr. II, 138.

subterfugere: quoniam criminum vim subterfugere nullo modo poterat; Verr. a. pr. 8.

sufficere: paucorum cupiditati ... sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127.

suscipi: in quo ... nihil modo, ... contra improbe ... omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

sustinere sine quibus causa sustineri ... nullo modo potest; div. Caec. 35. videbat ... tantum hoc crimen sustinere se nullo modo posse; Verr. V, 101.

taceri: s. dicere; Verr. I, 86.

timere: qui isto modo iudicia non timeat; Phil. II, 115.

tractari: privati hoc modo (tractati sunt); Verr. III, 66.

tradi: ne eodem modo tradendum esset; Verr. I, 134. nam .. eodem modo de utraque re nobis traditum est; Caecin. 96.

transire: transit idem iure consultus, tibicinis Latini modo; Muren. 26.

venire: ad iudicium hoc modo venimus; Qu. Rosc. 10.

vitari: quae ... impendere videntur neque vitari ullo modo posse; Quinct. 47.

ohne Verb: ITEM .. EODEMQUE ||EODEM MODO|| MODO ... UT COMITIIS PONTIFICIS MAXIMI; leg. agr. II, 18. *ei* .. *qui praedium habeat* in illo loco, nullo modo; Fr. B, XIII, IIII, 2.

b. **quo modo:** quo tempore existimas oportuisse, Naevi, absentem Quinctium defendi aut quo modo? Quinct. 60. „nimirum", inquit, „in eo causa constitit". „quo modo"? ib. 79. EOS ... IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE. quo modo? ib. 84. quo modo nunc intendit; ib. 88. brevem postulationem adfero et, quo modo mihi persuadeo, aliquanto aequiorem; Sex. Rosc. 7. ille quo modo crimen commenticium confirmaret non inveniebat; ib. 42. neque dicere possitis aut qua re aut quo modo (aliquis patrem occiderit); ib. 57. quaero quo modo occiderit; ib. 73. ita quaero abs te, ... quo modo (occiderit); ib. quo modo occidit? ib. 74. quo modo persuasit? ib. quo te modo iactares; ib. 89. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; ib. 124. quo modo (bona) venire potuerunt? ib. 125. quo modo tibi tanta pecunia extraordinaria iacet? quo modo HS CCCIↃↃↃ in codice accepti et expensi non sunt? Qu. Rosc. 4. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? ib. 8. quo modo tabulas conficis; ib. 9. quo modo ego illam labem ... conquerar? Verr. a. pr. 40. habes *dicere* quo modo emeris; ib. I, 61. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta, quo modo DC eodem modo quadrarint, ... quo modo Chrysogono expensa lata sint ... vos existimabitis; ib. 92. quo modo iste commune Milyadum vexarit, quo modo Lyciam ... adflixerit non est necesse demonstrare verbis; ib. 95. dubium est quo modo iste praetor factus sit; ib. 100. Habonius istam diem quo modo adsequitur? ib. 149. [quo modo existiment]; ib. II, 167. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur quo modo? ib. III, 25. quo modo hoc doces? quo modo ex locatione illa columnarum docui istum esse praedatum; ib. 51. QUO MODO SOLUTUM SIT; ib. 85. retinebatur hoc tum nescio quo modo quasi communi consilio ab illis diligenter; ib. 94. quo modo .. hoc adsequar? ib. 112. nummos dabat arator: quo modo? ib. 118. miror, quo modo ... de hoc ipse vehementissime iudicarit; ib. 153. quo modo hoc nomen ad rationem magistratus, quo modo ad pecuniam publicam adlatum est? ib. 181. quo modo abstulit? ib. IV, 27. iussit Timarchidem aestimare argentum, quo modo qui ||quo modo? quo qui (quo modo? quo modo qui)|| umquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; ib. 35. quaeram ... quo modo et quanti emeris; ib. quo modo habeas scriptum non est; ib. 36. pervenit res ad istius auris, nescio quo modo; ib. 64. dic, quaeso, quo modo (refertur)? ib. 143. quo modo acceperis; ib. V, 11. inerat nescio quo modo in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; ib. 51. quo modo non debere? ib. 52. pecuniam nescio quo modo quaesitam ... abiecit; Tull. 15. quo modo potuit; ib. 17. suam familiam fecisse dicit quo modo? ib. 24. dubito .. quo modo aut loquar aut taceam; Caecin. 25. quo

modo tu deiceris; ib. 37. quo modo adgrediatur iudicem ... non habet; ib. 71. cum considero quo modo mihi in utraque re sit elaborandum; Cluent. 2. „at .. senatus universus iudicavit illud corruptum esse iudicium". quo modo? „suscepit causam"; ib. 136. eam legem ab eo praetore populi Romani ... ferri iubet. at quo modo? leg. agr. II, 26. vos quo modo is ... in Asia ius dixerit, a testibus quaeretis ignotis; Flacc. 6. quo modo .. dicit? ib. 90. quae sint in illa rei publicae flamma gesta contra me neque quo modo neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; dom. 30. ut ... quo modo velit possit dedicare; ib. 127. in dedicatione nonne et quis dedicet et quid et qui [quo modo] quaeritur? ib. 127. quo modo ipse gloriari solet; har. resp. 8. cuius et quo tempore et quo modo, non quaerebat; Sest. 23. boni nescio quo modo tardiores sunt; ib. 100. quem quo modo illi reprehenderent; Cael. 65. quo modo .. L. Cossinius Tiburs, ... quo modo ex eadem civitate T. Coponius ... civis Romanus est factus; Balb. 53. quo modo fieri .. posthac possint (ludi) possum ... suspicari; Piso 65. quo te modo ad tuam intemperantiam .. innovasti? ib. 89. quo modo .. est aequius? Planc. 16. haec nescio quo mòdo frequenter in me congessisti; ib. 83. quo te nunc modo appellem? Scaur. 50. non debuit is ... quo *modo* ille ... consumeret quaerere; Rab. Post. 6. nescio quo modo iam usu obduruerat ... civitatis incredibilis patientia; Milo 76. eius modi res nescio quo modo ... obstrepi clamore militum videntur; Marcell. 9. quo modo ... tu de re publica bene meritus esses? Ligar. 19. quo modo id tulistis? ib. 25. alieno .. a te animo fuit quo modo? Deiot. 24. si ostenderis, quo modo sis eos inter sicarios defensurus; Phil. II, 8. quaerebas, quo modo redissem; ib. 76. factus es rursus nescio quo modo familiaris; ib. 78. quamquam quo modo iste dominus? ib. 104. quo modo edixit? ib. III, 19. hanc .. taeterrimam beluam quis ferre potest aut quo modo? ib. 28. quo modo hostium aditus urbe prohibentur; ib. V, 9. quo modo accedat (reus ad hunc)? ib. 14. qui ... nescio quo modo se coniecit in turbam; ib. VI, 10. timere se dicunt quo modo ferant veterani exercitum Brutum habere; ib. X, 15. quo modo .. potius Pansam appellem? ib. XIV, 25. quo *modo* .. non *mirer* sapientem adversarium? Fr. B, XIII, IIII, 4.

c. **quodam modo:** cum videam haec omnia ... quodam modo in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9. quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; ib. 19. quae (patria) ... quodam modo tacita loquitur; Catil. I, 18. meam quodam modo .. fidem implorat; Flacc. 106. qui (tribunatus) ... quodam modo absorbet orationem meam; Sest. 13. Piso .. alio quodam modo gloriatur; prov. cons. 12. quodam modo tacite dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11. a me .. dici volunt, cui necesse est quodam modo; Marcell. 33. ipse .. Caesar praecepit vobis quodam modo; Phil. VIII, 2.

2. **Präpositionen:** ad: **quem ad modum:** quem ad modum gesta ... sit (res) cognoscatis; Quinct. 11. solent homines nobiles; ib. 31. quaerant .. quem ad modum natus et quo pacto educatus sim; ib. 55. putatis; ib. 80. praetor te quem ad modum possidere iussit? ib. 84. id quidem quem ad modum iubet possidere? ib. tu putas; ib. tu id quem ad modum observas? ib. 85. consuverunt; Sex. Rosc. 5. res quem ad modum gesta sit, vobis exponemus; ib. 14. ipse dicit; ib. 21. in fabulis saepe numero videtis; ib. 67. vitam huiusce depinxeris; ib. 74. tute confiteris; ib. 81. paratum esse audio; ib. 84. ante dixi; ib. 91. solent liberti nequam ... facere; ib. 130. per forum volitet ... videtis; ib. 135. turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. certam pecuniam petere possit non reperio; ib. 13. veri simile videretur, .. sic ... utrumque incredibile est; ib. 21. pactio est; ib. 25. vis, decide; ib. 34. abstulit (suam partem)? ib. 52. non sibi exegit (suam partem)? ib. HS ccciↃↃↃ ab eo postea exegisti? ib. 55. socius in societate habet partem, sic heres in hereditate habet partem; ib. uterque pro sua parte petit, sic pro sua parte dissolvit; ib. suam partem Roscius ... condonare potuit Flavio, ... sic ... tecum partiri non debet; ib. 56. defensurus esset non reperiebat; div. Caec. 33. existimes vide; ib. 37. locis temporibusque divisa sint; ib. 38. (te) sit elusurus; ib. 45. observant quem ad modum sese unusquisque nostrum gerat in retinenda religione; Verr. a. pr. 46. quaerat ... quem ad modum nostro crimini ... possit mederi; ib. I, 12. ut ... quem ad modum non responderet deliberaret; ib. 20. videamus rationes quem ad modum rettulerit; ib. 36. tute scribis; ib. 80. tute ad Neronem scripsisti; ib. 84. cognovistis; ib. 101. quem ad modum in rationem inducerent, quem ad modum sine periculo suo dare possent non videbant; ib. 106. oblitosne .. hos putatis esse quem ad modum sit iste solitus virgis plebem Romanam occidere? 122. iste tenuissimum quemque contempserit, despexerit, liberum esse numquam duxerit (quis ignorat)? ib. 123. in sartis tectis .. quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? ib. 127. cum eo ... convenerat .. quem ad modum traderetur; ib. 132. ostendisset, se id exacturum esse respondit; ib. 135. vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; ib. II, 7. venerunt? ib. 11. praescriptum tibi cum esset, ... quem ad modum iudices inter Siculos dares; ib. 40. ea quem ad modum ad istum ... revertantur ... planum faciam; ib. 50. palaestritae Syracusani ab Heraclio petivissent; ib. 54. ab sese caveat, quem ad modum velit de illa hereditate ||quem ad modum velit; de illa ...|| cum ipso neminem esse acturum; ib. 55. cum ita rem exposuissem, quem ad modum nunc apud vos; ib. 100. at quem ad modum corrupisti? ib. 104. in tabulis scriptum habes; ib. 106. inscriptum videmus; ib. 114. excogitat .. quem ad modum mense illo legitimo comitia haberentur; ib. 128. censores quem ad modum isto praetore in Sicilia creati sint operae pretium est cognoscere; ib. 131. dico; ib. 178. paulo ante dixi; ib. ante dixi; ib. III, 24. quam plurimo venderet (excogitare non potuerat); ib. 43. qui quem ad modum essent accepti .. audistis ex ipsis; ib. 59. civitates tractatae quem ad modum sunt? ib. 66. sese decumas ei quem ad modum deberent daturos; ib. 68. videamus ... quem ad modum spoliata ab isto ac vexata (civitas) sit; ib. 75. recita ... quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 85. Venerius quem ad modum aratores eluserit ... cognoscite; ib. 92. neque hoc parvum crimen quem ad modum defensurus sit, homo quisquam .. excogitabit; ib. 118. legatos Agyrinensis recitare ex litteris publicis audistis; ib. 120. socii populi Romani ... tractentur non laboratis; ib. 122. praetorem quem ad modum provincia adflicta sit nescire? ib. 123. prolatum sit (non quaeris)? ib. 133. hominum existimationi te ... probari velis; ib. 137. ipsum dicere audivi; ib. 153. vester iste puer .. in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. 159. se ... observaturum quem ad modum rationes ad aerarium referas; ib. 167. sperasti; ib. 186. ipse appellat; ib. IV, 1. attendite .. quem ad modum dicam; ib. 2. dicere solebas; ib. 17. quaesivi quem ad modum revertissent; ib. 27. nunc te peripetasmatis quem ad modum te expedias non habes; ib. 28. cogitare nihil iste aliud ... nisi quem ad modum regem ex provincia spoliatum expilatumque dimitteret; ib. 63. quem ad modum hoc accepturas nationes exteras, quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum ... perventuram putasti? ib. 68. magnificentius est restitutum

(templum); ib. 69. at quem ad modum, di immortales (sustulisti)! ib. 84. ex eis quaeritur ... quem ad modum signum esset ablatum; ib. 100. nemo ... est quin quem ad modum captae sint a M. Marcello Syracusae saepe audierit; ib. 115. Verres qui non Honori neque Virtuti, quem ad modum ille, sed Veneri et Cupidini vota deberet; ib. 123. cui (defensioni) quem ad modum resistam multo mihi ante est .. providendum; ib. V, 1. manus ab alienis pecuniis abstinueris; ib. 4. velle intellego; ib. docuit quem ad modum gestum esset; ib. 15. tu soles dicere; ib. 45. ipse praedicas; ib. 50. hoc beneficium, quem ad modum dicitur; ib. 53. est adservatus? ib. 68. ipse se induit priore actione? ib. 73. consuerat temporibus aestivis; ib. 80. est pervagatus? ib. 99. classis sit amissa; ib. 101. haec quem ad modum auditis? ib. 123. de tanta re dicam? ib. 159. tu vis; Tull. 53. meum ius persequar; Caecin. 8. nos defendimus; ib. 17. illorum testem dicere audistis; ib. 22. te restituat in aedis tuas non habebit? ib. 36. praetor quem ad modum more et exemplo opitulari possit non habebit? ib. in bello poena ... constituitur; ib. 46. deiectus quem ad modum sit, ... id quaeritur; ib. 49. aut tuo, quem ad modum dicitur, gladio aut nostro defensio tua conficiatur necesse est; ib. 82. quaeri hoc solere me non praeterit ... quem ad modum ... in colonias Latinas saepe nostri cives profecti sint; ib. 98. spectatissimum ... hominem ... civem retinere possemus; ib. 102. requiretur ... quem ad modum ... reliquum possit magnum esse bellum; imp. Pomp. 22. milites hibernent cotidie ... litterae proferuntur; ib. 39. viva Dinaea instituerant; Cluent. 22. ex ipso Oppianico postea est auditum; ib. 69. audiar sentio; ib. 80. doce ... quem ad modum dederit; ib. 124. post mortem in Habitum sit crimen a matre quaesitum cognoscite; ib. 174. Pompeium oppugnarent a me iudicati sunt; leg. agr. I, 5. armatur (Capua); ib. 20. quaesivi ... quem ad modum illum agrum esset distributurus; ib. II, 78. ipsi loquebantur; ib. 92. nulli me vobis auctores generis [mei] commendarunt, sic ... nullae sunt imagines; ib. 100. ceteros ... custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26. esset ei ratio totius belli descripta edocui; Catil. II, 13. illis carere potuerunt? ib. 23. vos, quem ad modum iam antea, vestra tecta ... defendite; ib. 26. providi .. quem ad modum in tantis ... insidiis salvi esse possemus; ib. III, 3. discriptum distributumque erat; ib. 8. dicebat ipse; Muren. 49. numquam laborant quem ad modum probent quod dicunt, sed quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. vide quem ad modum nominatus sit; Sulla 36. spero; Arch. 3. ut excogitaret quem ad modum calamitatem meam non modo levaret, sed etiam honestaret; sen. 24. non nulli arbitrabantur; Quir. 12. accepi; ib. 16. sic ulciscar facinora eorum singula, quem ad modum a quibusque sum provocatus; ib. 21. maiori curae est quem ad modum vobis ... gratiam referam quam quem ad modum inimicorum iniurias ... persequar; ib. 22. ut, quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset, sic reditu ubertas agrorum ... mecum simul reducta videatur; dom. 17. omnes iam di atque homines iudicarunt; ib. 26. tute ipse confiteris; ib. (leges) ceteras observarunt? ib. 71. delatum [..] est ... quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis et pronuntiarit et fecerit; ib. 140. solus ille cognovit quem ad modum armatum civem ... vinciri oporteret; har. resp. 6. moneamur; ib. 63. multi ... dixerunt; Sest. 50. facile est ... quem ad modum ... fiat ... videre; ib. 115. illa, quem ad modum dixit idem! ib. 122. mihi advenienti ... dextram porrexerint Brundisini; ib. 131. quaesisse quendam, de Vatinio quem ad modum ferret; Vatin. 38. paratum (venenum est)? Cael. 58. (venenum) paratum sit non dicitur; ib. 61. requiram quem ad modum latuerint; ib. 67. magnificentius est dicere quem ad modum gesserimus consulatum quam quem ad modum ceperimus; Piso 3. quae lex quem ad modum accepta sit quid me attinet dicere? ib. 36. Romam ... quem ad modum ingressus es? ||ingr. est quem ad modum venisti?|| ib. 58. Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur: iste claudus, quem ad modum aiunt, pilam retinere; ib. 69. si quem ad modum senatus censuit populusque iussit, ita fecisses; Planc. 42. ***quem ad modum castores ... a venatoribus*** redimunt se ea parte; Scaur. c. 2 § 7. illam uxorem duceret; ib. c. 4 § 8. mihi cum quoque sit confligendum considerabo; ib. 18. quem ad modum Iuppiter deiectum ... operuit Typhonem ... sic Verrem operuissem Sicilia teste tota; ib. 29. eum dies non fefellit; Milo 45. confido; ib. 78. ut, quem ad modum cetera, quae dicta sunt a te, sic hoc verissimum reperiatur; Ligar. 33. doceret ... quem ad modum ipse Caesaris acta defenderet; Phil. I, 16. me coarguerit homo acutus recordamini; ib. II, 28. illinc abieris ... scimus; ib. 100. ad hunc reus adleget? ib. V, 14. accepturi ... sitis, horreo; ib. VII, 8. ita fit quem ad modum dixi, ut ..; ib. VIII, 3. nostrum hoc consilium Capua probabit? ib. XII, 7. idem Domitius M. Silanum ... quem ad modum tribunus pl. vexavit? Fr. B, VII, 6.

in: f. **in,** A, IV, 3. in modum (9 St.) B. II, S. 636, b.

praeter: quod gratum praeter modum (eum) dicat esse; Planc. 82.

prope: intellego me ... prope modum errare; Sex. Rosc. 128. prope modum manere in instituto meo videor; div. Caec. 5. accipite .. avaritiae prope modum in suo genere non levius (crimen); Verr. I, 86. prope modum non minus multas statuas istum posuisse Syracusis quam abstulisse; ib. II, 154. quae cognatio studiorum ... prope modum non minus est coniuncta; ib. IV, 81. quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6. quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18. ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146. prope modum aequa et iusta dicebas; Phil. II, 72.

moenia, Mauern: I. laetantur: ut ... moenia ipsa viderentur ... laetari; Piso 52.

possunt: si modo ... ipsa moenia stare eo vivo tam diu et consulatum eius exspectare potuissent; Milo 90.

sunt: qui .. saepe audissent nihil esse pulchrius quam Syracusarum moenia; Verr. V, 95. quorum moenia ... maiores nostri imperii ... Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39.

II, 1. adluo: ut non adluantur mari moenia extrema; Verr. V, 96.

defendo: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50.

video: qui tam prope ... moenia Reginorum civium Romanorum videret; Verr. V, 160.

2. circumdo: tectis ac moenibus subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2.

comparo: nulla iam pernicies a monstro illo ... moenibus ipsis intra moenia comparabitur; Catil. II, 1.

subicio: f. circumdo.

3. careo: quoad mecum (res publica) simul expulsa careret his moenibus; dom. 137.

excludo: * moenibus excluserunt; Balb. 39.

nudo: quam (Karthaginem) P. Africanus nudatam tectis atque moenibus ... ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5.

4. accedo ad: Brundisium veni vel potius ad moenia accessi; Planc. 97.

arceo a: hunc a tectis urbis ac moenibus ... arcebis; Catil. I, 33.
pello a: cuius patrem armis pellendum a suis moenibus censuissent; Flacc. 57.
prohibeo a: quae ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.
repello a: nisi eum hic ipse Iuppiter ab hoc templo atque moenibus reppulisset; Phil. XIV, 8.
III. 1. inimicus: nisi moenibus patriae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
2. procul a: quem procul ab illorum moenibus acre ... bellum gerentem commeatu ... iuverunt; Balb. 40.

IV, 1. altitudines: qui ... omnis altitudines moenium obiectas ||altitudines, omnia moenia obiecta, altitudines omnium obiecta|| ... virtute perfregit; har. resp. 49.
2. urbs: quae est urbs Syracusis suo nomine ac moenibus; Verr. V, 98.

V, 1. contineri: quod isdem moenibus contineremur; Catil. I, 19. dum urbis moenibus continebatur; ib. III, 16. si quod rei publicae vestigium illis moenibus contineretur; leg. agr. I, 19.
defendere: nisi me moenibus ... defendissem; Phil. XII, 20.
excipere: omnis .. eius copias ... moenibus ... exceperunt; Verr. II, 159.
ornari: quae (Messana) .. moenibus portuque ornata est; Verr. IV, 3.
saepire: domicilia ... invento et divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.
tutus: ut ... moenibus tuti esse possemus; Piso 5.
2. ad: cum totius impetus belli ad Cyzicenicorum moenia exstitisset; Muren. 33.
in: ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem ... quam in portu ullam hostium navem viderint; Verr. V, 97.
intra: hostem acerrimum ... quisquam ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76. imperatorem ... intra moenia ... videmus intestinam aliquam cotidie perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5. negas esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae intra moenia molientem verbis ... urbe expulisse; Muren. 6. quod intra moenia nefarius hostis ... versatus est; sen. 11. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos ... intra haec moenia videre; Phil. XIII, 49. f. II, 2. comparo.

moles, Grundbau, Masse, Last: I. comparo: molem contra veterem rem publicam comparant; leg. agr. II, 89.
depello: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.
exstruo: erit .. exstructa moles; Phil. XIV, 33.
sustineo: vix molem istius invidiae ... sustinebo; Catil. I, 23.
II. diiungi: nisi munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.
opprimere: quas (aras) ille praeceps amentia ... substructionum insanis molibus oppresserat; Milo 85.

moleste, lästig, beschwerlich: fero: f. **fero,** I, 2. alqs; Cluent. 186. sen. 27. Piso 44. 99. Planc. 62. adversarii. civitas. — II, 5. Verr. IV, 138. 10. div. 68. Verr. I, 2. 24. 25. II, 14. 42. III, 184. V, 31. Tull. 14. Cluent. 141. 142. Cael. 7. 14. Phil. VIII, 30. X, 4. XII, 18. XIV, 19. Fr. B, VIII, 6. — III. alqd; div. Caec. 69. haec; Verr. V, 31. quod; Catil. II, 4. rem; Phil. XIII, 39 (B. II, S. 333, ff.)
patior: nisi .. moleste pateris; Qu. Rosc. 29. quod quaeso ... ne moleste patiamini; Cluent. 11. patior non moleste .. stultos esse qui hoc sperent; leg. agr. II, 55.

molestia, Unannehmlichkeit, Aerger, Verdruß, Unbehagen, Beschwerlichkeit: I. accidit: f. IV, alqd.
habet: habebat ea molestia quandam tamen dignitatem; har. resp. 41.
II, 1. abicio: molestiam omnem abiciunt ||testam rem, certam rem, desertam rem, totam rem||; Muren. 45.
adsumo: ad reliquos labores ... hanc molestiam adsumo; Planc 3.
augeo: augebatur .. eius molestia cotidianis querimoniis; Cluent. 16. tu auges molestiam; Flacc. 29.
capio: ex huius incommodis magnam animi molestiam capio; Sulla 1.
demoveo: sperabam hanc a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4.
devoro: paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.
exhibeo: hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.
experior: ego expertus et petendi et defendendi molestiam sic intellexi; Muren. 46.
mitigo: quibus (ornamentis) eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154.
suscipio: cui potest esse dubium quam ob rem ... molestiam cum suspicione susceperis? Verr. V, 61.
2. careo: quae (vita) ... careat .. molestia; Rab. Post. 17.
libero: iam tu potes liberatus discedere molestia ... non minore quam Quinctius; Quinct. 44. numquam ista te molestia et cura liberabo; Qu. Rosc. 34. id ... magnis curis, molestiis .. liberatus praestare debeo; Marcell. 34. quae (vitae cupiditas) ... dimissa molestiis omnibus (me) liberaret; Phil. II, 37.
3. iudico ex: ut vos facillime potestis ex hac ... (eius) molestia iudicare; Sest. 6.
III. liber (al.) a: vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia, munere; Verr. IV, 23.
IV. alqd: si hoc molestiae non accidisset; Planc. 68.
adsiduitas: adsiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154.
fructus: ut P. Sulla ... post calamitatem acceptam molestiae fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1.
merces: hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit ... molestiae; Caecin. 17.
V, 1. appeti: non debes ... praedicare vitam meam ... inimicorum molestia non esse appetitam; Planc. 71.
consequi: is suo labore ... [huius negotii atque operis molestia] consequebatur, ut ..; Verr. II, 133.
2. cum: videret, ut ... quam minima cum molestia tota res transigeretur; Quinct. 20.
sine: quo (perfugio) ... sine molestia ... homines uterentur; Verr. I, 119. ut ipsi sine ignominia molestiaque discederent; ib. III, 69. cum ... hic ... nihil possit offensionis accipere sine acerbissimo animi sensu ac molestia; Cluent. 10. ut ... sine offensione ac molestia retineret; Scaur. c. 1 § 1.

molestus, beschwerlich, lästig, unangenehm: alqs: huic tum ||tu|| molestus esse videlicet noluisti; Quinct. 89. vereor ne .. molestus sim vobis; Sex. Rosc. 82. nemo Habonio molestus est; Verr. I, 149. tum nemo molestus Dioni fuerat? ib. II, 21. quis .. tibi molestus esset? ib. 168. ne aliis molestus ... viderer; dom. 121. cur huic ... molesta es? Cael. 36. se molestum non futurum fuisse Caelio; ib. 56.
alqd: erat omnibus molestum; Verr. a. pr. 21. quod habet lex in se molestissimum; ib. I, 26.

quam multa molesta et difficilia (sunt)! Cluent. 150. nisi molestum est; ib. 168. istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; Flacc. 77. id ipsum esset ... molestum; Planc. 5. non id est in hac re molestissimum; ib. nisi molestum est; Phil. II, 41. — non hoc mihi tam molestum est Apronio suadere Timarchidem; Verr. III, 155. quibus erat molestum ad eum potissimum (legatum) esse missum; imp. Pomp. 46. cum his conflictari et pro salute patriae cotidie dimicare erat omnino illis ... molestum; har. resp. 41.

accusator: vehementem accusatorem nacti sumus, ... odiosum ac molestum; Flacc. 13.

adrogantia: illa ingenii adrogantia ... multo molestissima est; div. Caec. 36.

aemuli: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli non molesti; Verr. III, 78.

anus: cum hanc suam uxorem, anum ... molestam, timeret; Scaur. c. 4 § 8

deliciae: quae (deliciae) ... diutius molestae non solent esse; Cael. 44.

discessus: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.

dominus: si non sit molestus dominus; Phil. VIII, 12.

exitus: non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

insania: huius .. insania ... mihi tum molesta sane fuit; Verr. IV, 148.

nomen: molestum .. nomen ipsum; Rab. Post. 28.

provincia: tu illam ... Ostiensem (provinciam habuisti), non tam gratiosam ... quam negotiosam et molestam; Muren. 18.

venia: ut ... mihi detis hanc veniam ... vobis ... non molestam; Arch. 3.

victoria: cum .. ex rei publicae causa iam esset mihi quidem molestam ... victoriam consecutus; Cael. 18.

molior, in Bewegung setzen, betreiben, vorhaben, sich abmühen: I. alqs: aliquid se inventurum in quo moliri ... posset arbitrabatur; Verr. I, 131.

homines: horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; Verr. IV, 95.

naves: ceterae naves uno in loco moliebantur; Verr. V, 88.

II, 1. ut: M. Antonius id molitur, ... ut haec omnia perturbet; Phil. VIII, 8.

2. infin: vos redire molientem (Antonium) reppulistis; Phil. XIV, 38.

III. alqd: ut ... aliquid huiusce modi moliantur; Sex. Rosc. 22. multa ... vis belli ac turba molitur; ib. 96. quid moliatur ... vobis ex ponam; Verr. a. pr. 16. necesse est semper aliquid eius modi moliatur; ib. I, 40. hic quod moliare non habes; ib. 133. dubitamus quid iste in hostium praeda molitus sit? ib. 154. si quid artificio, ... copiis istius moliri cogitas; ib. V, 174. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur; Cluent. 178. quid moliatur (illa) ... quem ignorare nostrorum putat? ib. 194. si aliud quiddam obscure moliuntur; leg. agr. II, 10. cum rex ... aliquid etiam nunc moliatur; ib. 52. nihil moliris; Catil. I, 8. [nihil moliris]; ib. 15. ut quid ... molirentur, sentirem; ib. III, 4. id quod ... et agunt et moliuntur; Muren. 82. cum alia multa certi homines tum hoc vel maxime moliuntur; Flacc. 94. ne quid meo nomine molirentur; Sest. 41. cum M. Bibulum consulem ... hominem ... nihil in re publica molientem ... in vincula duceres; Vatin. 21. quod tu eo tempore moliebare; ib. 24. ego Antonium ... multa in re publica molientem ... mitigavi; Piso 5. M. Druso .. multa in re publica molienti ... respondit; Planc. 38. si hunc hunc de tua vita nefarie ... molitum aliquando aliquid putas; Milo 67. cuius .. domi iam tum quiddam molitus est; Phil. II, 48. quem nihil aliud agere, nihil moliri nisi caedem civium atque interitum civitatis videret; ib. III, 6. quod hic non aut fecerit ... aut moliatur; ib. V, 25. quid .. hunc aliud moliri ... censetis? ib. XI, 3. videte quid moliatur; ib. XIII, 39. qui Catilinam haec molientem sustulerim; ib. XIV, 14. f. II, 1

caedem: f. alqd; Phil. III, 6.

discordiam: quis .. optimatium discordiam molitur? har. resp. 40.

exitium: negas esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae intra moenia molientem verbis ... urbe expulisse; Muren. 6.

insidias: moliri statim nefaria mulier coepit insidias filio; Cluent 176.

interitum: L. Catilinam, ... interitum urbis ... palam molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5. f. alqd; Phil. III, 6.

periculum: eos ... fortissimis ... civibus periculum moliri; Sest. 1.

perniciem: imperatorem ... intra moenia atque adeo in senatu videmus intestinam aliquam cotidie perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.

pestem: L. Catilinam ... pestem patriae nefarie molientem ... eiecimus; Catil. II, 1.

mollio, verweichlichen: ipsa illa Martia ... legio hoc nuntio languescet et mollietur; Phil. XII, 8.

mollis, sanft, weichlich: alqs: ita eum placidum mollemque reddidi; Caecin. 28.

alqd: nihil est .. tam molle; Milo 42.

lex: utram .. putas legem molliorem? Verr. I, 26.

sententiae: qui spem Catilinae mollibus sententiis aluerunt; Catil. I, 30.

mollitia, Sanftmuth: qua mollitia sum animi ac lenitate; Sulla 18.

momentum, Bewegung, Beweggrund, Bedeutung, Entscheidung, Einfluß, Werth: I. est: cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; Verr. V, 153.

II, 1. habeo: f. III.

perpendo: M. Catoni ... perpendenti momenta officiorum omnium de officio meo respondebo; Muren. 3.

2. puto: cuius testimonium ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1.

sum: magni momenti nostra esset oratio; Verr. I, 28. in re publica permagni momenti est ratio; ib. V, 177. id est maximi momenti et ponderis; Vatin 9.

3. sum: quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18.

III. alqd: intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52. venit .. mihi in mentem ... quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. ut sua religio aliquid apud vestros animos momenti habuisse videatur; Font. 14. cave quicquam habeat momenti gratia; Muren. 62. si quid habet .. momenti commendatio; ib. 90.

IV. fieri: minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.

pendere: an ignoratis cetera illa magnifica populi Romani vectigalia perlevi saepe momento fortunae ... pendere? leg. agr. II, 80.

ponderari: non minimam partem ad unam quamque rem .. momento .. suo ponderandam sapientia iudicis tenet; Font. 21.

monedula, Dohle: non plus aurum tibi quam monedulae committebant; Flacc. 76.

moneo, erinnern, ermahnen: I. absolut: 1. locus: si qui monendi locus ex hoc loco est; Verr. V, 174.

movere: cum te neque principes civitatis .. neque maiores natu monendo ... de ... addicta sententia movere (potuerunt); Phil. II, 52.

2. alqs: moneo; Verr. a. pr. 36, V, 174. videtis illum ... qui monet, qui proximus est; Verr. II, 108. sed moneo; Muren. 80. moneo et praedico; Rab. Post. 15. monebo; Phil. VIII, 20.

di: (di) monent; har. resp. 40.

II. mit Ergänzung: 1. ind. Frage: f. III. alqm; Verr. III, 157.

2. infin: f. III. alqm; Verr. I, 63.

3. acc. c. inf.: moneo praedicoque id ... tempus hoc vobis divinitus datum esse; Verr. a. pr. 43. f. III, alqm; dom. 105.

4. ut: monet, ut provideat; Sex. Rosc. 110. illum identidem monere ut caveret; ib. virgis ne caederetur monet ut caveat; Verr. V, 116. illa ... moneo ut exstinguas; ib. 174. cum eidem illum, ut me metueret, me caveret, monerent; dom. 28. f. III. alqm; Caecin. 35. Muren. 86. har. resp. 25. Sest. 41. 90. prov. cons. 39. populum.

5. ne: monent .. eidem, NE OCCULTIS CONSILIIS RES PUBLICA LAEDATUR; har. resp. 55. hi ne honore augeantur monent; ib. 56. moneo vos, ... ne ... segniores sitis; Sest. 51. moneo, ne faciatis; Rab. Post. 18. f. III. hominem; Verr. II, 69.

6. de: cum di immortales monent de optimatium discordia; har resp. 53. f. III, alqm; ib. 45.

III. mit Object: alqm: qui si te recte monere volet; div. Caec. 52. si me non omnes noti ignotique monuissent; Verr. I, 31. ut eum suae libidines flagitiosae facere monebant ||admonebant||; ib. 63. in eo, quod monebatur, auctoritatem patris ... anteponendam non putavit; ib. II, 97. qui moneret eos ... ut transigerent; III, 19. videtis, ut moneat Apronium quibus rebus ... se insinuet in familiaritatem Metelli; ib. 157. si etiam monendi estis a me; Font. 42. monet amicus meus te .. ut idem dicas; Caecin. 35. eos hoc moneo; Catil. II, 20. illos ... monitos etiam atque etiam volo; ib. 27. vos pro mea ... diligentia moneo, ut otio, ut paci, ut saluti ut vitae vestrae ... consulatis; Muren. 86. te a me pro magnis causis nostrae necessitudinis monendum esse ... puto; Sulla 23. monete eum modum quendam esse religionis; dom. 105. nos ex Etruscorum scriptis haruspices, ut a servitio caveremus, monerent; har. resp. 25. de quo (discidio) ipso nunc monemur; ib. 45. quem ad modum monemur; ib. 63. quem virum ... certi homines ... monuerunt, ut esset cautior; Sest. 41. qui volneribus ... monetur, ut aliquo praesidio caput ... tutetur; ib. 90. monemur a fortissimo viro ... ut provideamus; prov. cons. 39. quam ego plagam etsi non contemno ... praesertim monitus a sapientissimo consule; ib. nihil est quod moneam vos; Phil. III, 34. vos moneo; ib. VII, 27. te ipsum .. moneo; ib. ut quosdam nimis ieiuno animo ... monerem; ib. XIV, 17.

alqd: videamus quid eidem haruspices iam a dis immortalibus dicant moneri; har. resp. 40.

bestias: ut etiam bestiae fame monitae plerumque ad eum locum ... revertantur; Cluent. 67.

hominem: monet hominem, ne nimis iudicio Sacerdotis ... confidat; Verr. II, 69. ea monet alienum hominem, quae domi didicit ipse; ib. III, 157. ille hominem mihi amicissimum ... monebat, ut meam domum metueret; Sest. 133.

populum: Glaucia solebat ... populum monere ut ... primum versum attenderet; Rab. Post. 14.

monile, Halsband: cum vidisset monile; Verr. IV, 39.

monitor, Erinnerer, Mahner: I, 1. tenet: quem (librum) monitor tuus hic tenet; div. Caec. 52.

2. sum: quid? in vestram cohortem te monitore ... pervenerat? Verr. III, 155.

II. per: sin ... per monitorem appellandi sunt; Muren. 77.

monitum, Ermahnung, Andeutung: I. pateo: meam domum ... omnium praeceptis monitisque patuisse; Phil. XIV, 20.

II. duci: ad quem metum si deorum monitis non duceremur; har. resp. 54.

mons, Berg: I. accedit: accedit eo mons Gaurus; leg. agr. II, 36.

favent: quorum honoribus agri ipsi prope dicam montesque favebant; Planc. 20.

intersunt: montes ... interessent; Phil. XIII, 5.

resident: [si montes resedissent]; Piso 82.

II. 1. consecro: ut ... montem illum ... consecrarent; Fr. B, VI, 24.

exstruo: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent, ... partim ... emptiones [...] ad hunc Tusculani [in monte] montem exstruendum; Piso 48.

nomino: qui hodie mons sacer nominatur: Fr. B, VI, 24.

obtineo: qui Erycum montem obtinebat; Verr. II, 22.

2. extruo in: f. 1. exstruo.

pono in: in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum ... posuisti; Verr. II, 115. Romam in montibus positam ... inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.

III. altitudo: cum rex ... altitudine montium defendatur; leg. agr. II, 52. nihil est .. ultra illam altitudinem montium; prov. cons. 34.

IV. ex: tu .. ex tuo edito monte ... oculos aperuisti; Milo 85.

intra: Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iusserunt; Sest. 58.

monstro, zeigen: sacrum: quae Graecum illud sacrum monstraret; Balb. 55.

viam: „qui erranti comiter monstrat viam“; Balb. 36.

monstrum, Ungeheuer, Scheusal, Ungeheuerlichkeit, Wahrzeichen, Wunder: I, 1. est: quod tantum monstrum in ullis locis ... esse dicamus? Cluent. 188. neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; Cael. 12.

versatur: versabatur in Sicilia ... quoddam novum monstrum; Verr. V, 145.

2. sum: portentum atque monstrum certissimum est esse aliquem humana specie; Sex. Rosc. 63. cum ipsum sibi monstrum est; har. resp. 26. monstra quaedam ista et portenta sunt [prodigia] rei publicae; Phil. XIII, 49.

videor: non mihi iam furtum, sed monstrum ... videbatur civitatum frumentum improbare; Verr. III, 171.

3. Ausruf: tune, ... foedissimum monstrum, ausus es meum discessum ... in maledicti ... loco ponere? Piso 31. o singulare prodigium atque monstrum! Fr. B, XIII, v, 1.

II, 1. audio: quod umquam huiusce modi .. monstrum ... audivimus aut vidimus? Verr. II, 79.

mitto: quod hoc monstrum ... in provinciam misimus? Verr. IV, 47.

video: quaenam illa in re publica monstra ... vidistis! Sest. 53. ut hoc ... monstrum urbis ... viderem; Fr. A, V, 1. f. audio.

2. significo ex: quod .. ex aliquo diiuncto diversoque monstro significatum caveremus; har. resp. 26.

III. similis: in Siculis quidem et in omnibus Graecis monstri simile (est); Verr. II, 158.

IV. a: nulla iam pernicies a monstro illo .. comparabitur; Catil. II, 1.

montanus, auf dem Gebirge, Bergbewohner: alqs: Ligures montani ||Ligures|| duri et agrestes; leg. agr. II, 95.
B. sentiunt: Dolopes finitimique montani oppidis atque agris exterminati ... te unum solum suum depeculatorem ... venisse senserunt; Piso 96.
sunt: nulli pagani aut montani (sunt); dom. 74.

montuosus, gebirgig: tota .. nostra illa ... montuosa ... regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22.

monumentum (monimentum), Denkmal, Erinnerungszeichen, Andenken: I. **absolut: 1. Subject:** est: monimentum illa amplitudine ... quamvis sartum tectum ... esset; Verr. I, 131. hi monumenta tuae formae ac nominis in suis civitatibus esse cupiebant; ib. II, 157. monumentum istius in sua civitate nullum esse oportere; ib. 168. cuius amplissimum orbi terrarum ... monumentum est; ib. IV, 82. ut posteris [nostris] monumenta religiosa esse videantur; ib. 98. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae; ib. V, 170. nostra (sunt) monimenta; Arch. 21. multa sunt monimenta clementiae tuae; Deiot. 40. plurima urbis ornamenta ipsius, fratris maiorumque monimenta; Phil. XIII, 8.
exstat: ut nunc ... monumenta victoriae ... non exstent; Verr. V, 186. neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137. eius monumentum exstare voluerunt; Phil. IX, 3.
loquuntur: ut ... monumenta vetustatis loquantur; dom. 86.
manet: in qua (domo) si manet illud non monumentum [urbis], sed sepulcrum inimico nomine inscriptum; dom. 100.
permanent: multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; Quir. 24.
praebet: cum ... Gai .. Marii ... monumentum municipi eius ... sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116.
produnt: fallacissimum genus esse Phoenicum omnia monumenta vetustatis ... nobis prodiderunt; Scaur. 42.
videtur: ut illud in curia positum monumentum scelerum, non beneficiorum videretur; Verr. IV, 139.
2. **Prädicat:** sum: ut esset idem monumentum victoriae, mansuetudinis; Verr. II, 4. quod (candelabrum) in templo clarissimo populo Romano monumentum suae societatis ... esse voluisset; ib. IV, 67. quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; ib. 75. tu ... M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse voluisti? dom. 114. causa fuit ambulatio et monimentum; ib. 116. *quae* bellicae laudis ... omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; Piso 92. ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX, 11. f. I, 1. videtur.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adfligo: qui Catuli monumentum adflixit; Cael. 78.
asporto: quod ... rerum gestarum monumenta evertere atque asportare ausus est; Verr. IV, 88.
audio: obstupescent posteri ... monimenta ... audientes et legentes; Marcell. 28. qui aut videbunt vestrum monimentum aut audient; Phil. XIV, 33.
aufero: quod iste M. Marcelli et P. Africani monumenta ... ex urbibus sociorum ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11.
cogito: monimentum iste umquam ... cogitavit? dom. 115.
condo: in animis ego vestris ... omnia ... monumenta gloriae ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26.
conloco: ut ... apud eos monumenta victoriae plurima conlocaret; Verr. II, 3. Verres temperantissimi ... viri monumentum ... in ea domo conlocabit; ib. IV, 83. in eius civis aedibus ... monumentum deletae rei publicae conlocaris; dom. 137. f. condo.
constituo: omnium vitiorum suorum plurima et maxima constituit monumenta; Verr. a. pr. 12. in Mamertinorum solo foederato ... monumentum istius crudelitatis constitutum est; ib. IV, 26. monumenta .. suarum rerum gestarum cum maxime constituat; ib. 82.
contueor: urbis .. celeberrimae ... partes adversum illud non monumentum, sed volnus patriae contuentur; dom. 146.
cruento: haec (sica) istam Appiam, monimentum sui nominis, nece Papirii cruentavit; Milo 37.
defendo: quae monumenta hostium in bello ipso soleat defendere; Verr. II, 159. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defendat; ib. IV, 79.
deleo: clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102.
disturbo: qui ... tuum monimentum ... disturbaret; dom. 114.
do: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis ... fidei societatisque monumentum ... dedisset; Verr. IV, 84.
eripio: decreto sociorum erepta mihi esse ... monumenta furtorum; Verr. II, 177.
everto: cum is tribunus plebis ... tuum monimentum ... everteret; dom. 114. imperatorum monumenta evertit; har. resp. 58. f. asporto.
excido: qui monumenta publica ... oppugnavit, excidit, incendit; Sest. 95.
exstruo: cum vobis immortale monimentum ... senatus populusque Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 33.
facio: te monumentum fecisse in meis aedibus; dom. 51. placet .. mihi ... legionis Martiae militibus ... monumentum fieri quam amplissimum; Phil. XIV, 31. ut ... monimentum quam amplissimum locandum faciundumque curent; ib. 38.
habeo: cum idem monumentum et domesticae crudelitatis et nostrae mansuetudinis haberent; Verr. IV, 73.
incendo: f. excido.
lego: f. audio. — loco: f. facio; Phil. XIV, 38.
mando: monimenta maiorum (litteris mandabantur); Phil. II, 105.
nomino: monumenta imperatorum ... in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.
nudo: idem iste praetor monumenta antiquissima ... spoliavit nudavitque omnia; Verr. a. pr. 14.
oppugno: f. excido.
pono: in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum ... posuisti; Verr. II, 115. f. I, 1. videtur.
postulo: quibus pro tantis rebus ... nullum monumentum laudis postulo; Catil. III, 26.
praebeo: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.
prodo: haec de sapientissimis ... viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.
relinquo: ausum esse in aede Castoris, celeberrimo clarissimoque monumento, ... audaciae suae monumentum aeternum relinquere; Verr. I, 129. quod partum recenti victoria maiores vobis in sociorum urbibus ... monumentum belli reliquerunt; leg. agr. II, 49. cuius monumentum celeberrimum in foro ... relictum est; Sest. 140. nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit; Phil. IX, 12.
repeto: repeto abs te .. monumentum P. Africani; Verr. IV, 82.
requiro: cur M. Tullius P. Africani monumenta requirit? Verr. IV, 79.
restituo: cum Sex. Pompeium restituit civitati, ... clarissimum monimentum clementiae suae; Phil. V, 39.
retineo: huius vos animi monumenta retinebitis; Milo 104.

sequor: haec tu ... sceleris vestigia quam monumenta maiorum sapientiae sequi maluisti; leg. agr. II, 98.
servo: qui mihi videtur quasi ... monimentum antiquitatis in re publica divinitus servari; Fr. A, II, 17.
spolio: s. nudo.
tollo: ut signa antiquissima, monumenta P. Africani, ex oppido Thermitanorum incolumi illa civitate ... tollerentur; Verr. II, 85. urbem relinquere Thermitanis esse honestius quam pati tolli ex urbe monumenta maiorum; ib. 88. P. Africani ... monumenta victoriae C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78. nonne eiusdem P. Scipionis monumentum ... ex Aesculapii religiosissimo fano sustulisti? ib. 93. hic etiam illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; ib. 128. quae vetustas tollet operum circa Mutinam taetra monimenta? Phil. XII, 12.
tueor: quis monumenta atque indicia virtutis (tuebitur)? Verr. IV, 80.
video: s. audio.
violo: at hoc solum Africani monumentum violasti? Verr. IV, 84.
2. Dativ: adfero: ut tropaeis et monumentis tuis adlatura finem sit aetas; Marcell. 11.
antepono: ut ille homo ... religioni suae monumentisque maiorum pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11.
inscribo: vestris monumentis suum nomen inscripsit; har. resp. 58.
mando: haec ... monumentis annalium mandantur; Sest. 102.
obstruo: qui non obstruxit aliqua ex parte monumento P. Scipionis; Verr. IV, 79.
3. Ablativ: egeo: hoc statuae monimento non eget; Phil. IX, 11.
4. mit Präpositionen: confero ad: ut ipse existimari volt, ad istius honores atque monumenta pecunias voluntate sua non contulisse; Verr. II, 152. — in: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium ... conferre; leg. agr. II, 61.
conloco in: quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33.
conquiro ex: cum iste omnis ... verborum acerbitates non ex memoria vestra, ... sed ex annalium monumentis ... conquisierit; Rabir. 15.
consto ex: quae (opinio) constat ex antiquissimis Graecorum litteris ac monumentis; Verr. IV, 106.
consumo in: quod NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. AURUM ARGENTUM ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59.
eo ad: eat ... ad monumentum Catuli; Verr. IV, 126.
figo in: quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae? Sest. 128.
habeo in: ut honorem hominibus habitum in monumentis eius modi non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; Verr. II, 158. omnia aliter ac vos in monumentis habetis et pronuntiarit et fecerit; dom. 140.
incido in: quam (generis antiquitatem) [..] ex clarissimo municipio profectam in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41.
invenio in: in omnibus monumentis Graeciae ... quis invenitur? Scaur. c. 3 § 3.
loquor de: loquor .. de tuo clarissimo ... monumento; Verr. IV, 69.
noto in: s. incido in.
relinquo in: s. 1. relinquo; Verr. I, 129.
reperio in: hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; leg. agr. II, 88.
sileo de: me ... silere de vestris monumentis oportebit; Verr. IV, 81.
sum in: haec erit in eo monumento? dom. 112.
versor in: qui nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur; dom. 74.
video ex: ex veterum rerum monumentis vel maximum bellum populum Romanum cum Antiocho gessisse video; Muren. 31.
III. nach Adjectiv: studiosus: desine .. simulare te ... gloriae studiosum ac monumentorum fuisse; Verr. II, 144.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: aditus: Decimus .. Brutus ... Accii ... carminibus templorum ac monumentorum aditus exornavit suorum; Arch. 27.
auctoritas: quos ... a libidinosa sententia ... auctoritas litterarum monumentorumque deterret; dom. 4.
custodes: non vereor ne tibi ... displiceat ... quam plurimos esse custodes monumentorum; Verr. IV, 82.
genus: me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse; Phil. II, 20.
honos: quae (statua) .. magnum civium dolorem et desiderium honore monimenti minuet; Phil. IX, 13. quoniam ... gloriae munus optimis ... civibus monimenti honore persolvitur; ib. XIV, 34.
memoria: cuius totus consulatus est ex omni monimentorum memoria evolsus; Phil. XIII, 26.
2. mit Präpositionen: consultum de: nego ullo de ... monumento ... tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.
exempla ex: exspectant ei, qui audiunt, exempla ex vetere memoria, ex monumentis ac litteris; Verr. III, 209.
V. Umstand: 1. Ablativ: celebrari: quae (laus) ... non annalium monumentis celebratur; Rab. Post. 43.
commendari: reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit ... monimentis ad omnem memoriam commendata; Phil. IX, 10.
consignari: quae (senatus iudicia) publicis populi Romani litteris monimentisque consignata sunt; Deiot. 37.
corroborari: res nostrae ... litterarum monumentis inveterascent et corroborabuntur; Catil. III, 26.
declarari: eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem; Phil. XIV, 35.
decorare: qui oppidum ... maximis ex pecunia sua locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112. o clementiam ... litteris monumentisque decorandam! Ligar. 6.
delenire: monimentis, .. epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.
exornare: urbem totam ... omnisque Italiae partis illorum ... monumentis exornatas videmus; Verr. I, 55. P. Africanus ... Siculorum urbis signis monumentisque pulcherrimis exornavit; ib. II, 3.
inveterascere: s. corroborari.
notari: modo triumphis ac monumentis notati (sunt); Font. 12. an illa non gravissimis .. monimentis .. huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? Phil. V, 17.
ornare: Verres Africani monumentis domum suam plenam stupri ... ornabit? Verr. IV, 93. cuius mortem ornandam monumento sempiterno putaretis; Sest. 83. mortem .. eius non monimento, sed luctu publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.
testari: nisi ... auctoritatem huius indicii monumentis publicis testatus essem; Sulla 41.
2. Präpositionen: causa: nec sibi quicquam paternum ne monumenti quidem causa clam reservavit; Sex. Rosc. 146.

in: quod (senatus consultum) in monimento Marii factum est; Planc. 78. quod is in monumentis maiorum suorum sit interfectus; Milo 17. homo .. nobilis in suis monumentis equitem Romanum occiderat; ib. 18.

mora, Verzögerung, Aufenthalt, Rast, Verzug, Aufschub: I. est: eandem moram esse ad iudicandum; Caecin. 7. quid .. erat? morae et tergiversationes ||tergiversatio||; Milo 54. f. IV.

retardat: cuius importunam lubidinem ... ne subornandi quidem mora retardavit; Fr. B, XIII, v, 2.

II. adfero: f. **adfero,** II. moram (8 St.) B. I, S. 93, a.

adsequor: apud te praetorem ... ne moram quidem mortis mentione ... civitatis adsequi potuit? Verr. V, 166.

facio: patrimonio se ornatissimo spoliari maluit quam ullam moram cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. postero die moram nullam (se) esse facturum; Sest. 74.

habeo: f. IV. Phil. VI, 7.

inicio: se iniecturos vobis causam deliberandi et iudicandi iustam ||istam|| moram; Caecin. 4.

interpono: nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; Phil. VI, 2. qui omnis moras interponas; ib. VIII, 17. qui ... ne minimam quidem moram interposuisti; ib. X, 1.

quaero: mihi sic persuadeo ... (vos) moram ad condemnandum quaesisse; Caecin. 6. quod moram supplicii quaereret; Verr. V, 165.

III. fretus: hisce aliqua fretus mora ||fretum ora, adferenda mora|| semper omnis aditus ad Sullam intercludere; Sex. Rosc. 110.

IV. alqd: si tantulum morae fuisset; Verr. II, 93. ut aliquid esset morae; ib. IV, 142. dixisti paulum tibi esse etiam nunc morae, quod ego viverem: Catil. I, 9. utinam nihil haberet (legatio) morae! Phil. VI, 7.

V, 1. impediri: cum omni mora ... senatus auctoritas impediretur; Sest. 75.

2. ad: domo sibi quaerendum remedium existimavit ad eam moram; Cluent. 27. cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.

causa: videturne intercessisse appellatio tribunorum non morae, sed auxilii causa? Quinct. 65.

ex: unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora; Phil. V, 30.

sine: illi ... sine ulla mora negotium susceperunt; Catil. III, 5. rem administrandam arbitror sine ulla mora; Phil. V, 31. quae si erunt sine mora ... decreta; ib. 53.

morator, Verzögerer: nisi quem forte ex illo grege moratorum (habiturus sit); div. Caec. 49.

moratus, geartet, gesittet: civitas: quam primum tetigero bene moratam ... civitatem; Milo 93.

genus: quod genus hominum optime moratum ... ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84.

morbus, Krankheit: I. **Subject:** accidit: si qui accidisset gravior rei publicae casus, si bellum, si morbus, si fames; Phil. I, 13.

adversatur: in hac constantia morbo adversante perseveravit; Phil. IX, 6.

ingravescit: hic morbus ... relevatus istius poena vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31. f. retardat.

pervadit: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

retardat: illum ... non morbus ingravescens retardavit; Phil. IX, 2.

II. **nach Verben:** 1. effugio: qui morbum effugerunt; Piso 98.

excuso: quem cum videretis re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.

novi: quod nosset tuum istum morbum; Verr. IV, 29.

precor: neque ... morbum aut mortem ... precarer; Piso 43.

simulo: ut morbo simulato ... quem ad modum non responderet deliberaret; Verr. I, 20.

2. erumpo ex: ex magnis ... morbis ista repente vis erupit; Sulla 76.

incido in: ibi primum in morbum incidit; Cluent. 175. in morbum gravem ... incidit; Cluent. 198.

recreo e: qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4.

venio ad: venio nunc ad istius ... morbum et insaniam; Verr. IV, 1.

III. **nach Adjectiv:** infirmus ex: qui cum esset infirmus ex gravi ... morbo; Phil. VIII, 5.

IV. **nach Substantiven:** causa: „nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis"; Phil. I, 28.

excusatio: morbi excusationi poena addita est; Muren. 47.

genus: qui cum uno genere morbi adfligerentur; Piso 85.

gravitas: cum Ser. Sulpicius ... gravi periculosoque morbo adfectus, auctoritatem senatus ... vitae suae praeposuerit contraque vim gravitatemque morbi contenderit; Phil. IX, 15. multi ex morbi gravitate maiores (dolores pertulerunt); ib. XI, 8.

incommodum: quibus ... incommodo morbi etiam ceteri vitae fructus relinquendi (sunt); Muren. 47.

longinquitas: horum alter nondum ex longinquitate gravissimi morbi recreatus quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; Phil. X, 16.

tormenta: nec .. graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; Phil. XI, 8.

vis: si me vis aliqua morbi ... consumpsisset; Planc. 90. cum ... vi morbi oppressus vitam amiserit; Phil. IX, 15. f. gravitas.

V. **Umstand:** 1. adfici: is .. cum gravi morbo adfectus esset; Cluent. 83. f. IV, 1. gravitas.

aeger: ut saepe homines aegri morbo gravi ... primo relevari videntur; Catil. I, 31.

confici: ut ne hominis ... cum corporis morbo tum animi dolore confecti ... recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.

consumi: milites ... fame, morbo, vastitate consumpti (sunt); prov. cons. 5.

exstinguo: si morbo exstinctus essem; Sest. 49.

furiosus: itane tandem mulier iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.

impediri: Lollius, aetate et morbo impeditus, ad testimonium dicendum venire non potuit; Verr. III, 63. cum ipse ... morbo .. impediretur; Ligar. 21.

opprimi: oppressa morbo est; Cluent. 22.

perditus: cum .. Q. Scaevola ... perditus morbo ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

sentire: ut quidam morbo aliquo ... suavitatem cibi non sentiunt; Phil. II, 115.

2. in: nam ille .. sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate; Verr. I, 91. quod in morbis corporis ... medicus nobilissimus ... quaeritur; Cluent. 57.

propter: qui propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; Verr. V, 111.

mordeo, beißen: qui (canes) ... mordere possunt; Sex. Rosc. 57.

moribundus, dem Tode nahe: tribunum plebis plus viginti volneribus acceptis iacentem moribundumque vidistis; Sest. 85.

morior, sterben, vergehen: I. **unpersönlich**: quoniam moriundum videbat; Verr. V, 112. honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37. quorum ille telis ... [moriendi causa] corpus obtulisset suum; Sest. 76.

II. **persönlich**: alqs: moritur in Gallia Quinctius ... et moritur repentino; Quinct. 14. [quo mortuo]; ib. 15. moritur C. Quinctius; ib. 38. mortuus est ille; ib. 41. is ... infra ... mortuos amandatur; ib. 49. orent ut et illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25. ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; ib. 26. pro quo (parente) mori ipsum ... iura divina atque humana cogebant; ib. 37. quid est tam commune quam ... terra mortuis? ib. 72. ita moriuntur, ut eorum ossa terra non tangat; ib. ut ne ad saxa quidem mortui conquiescant; ib. cui fama mortui ... (commendata est); ib. 113. ignominia mortuum ... adfecerit; ib. is iam pridem est mortuus; Qu. Rosc. 42. quibus Cn. Carbonis mortui nomen odio sit; Verr. I, 35. qui mortuum Cn. Carbonem oderint; ib. 38. ut Lampsaceni moriendum sibi potius quam perpetiendum putarent; ib. 81. C. Annius Asellus mortuus est; ib. 104. cum Asellus est mortuus; ib. nisi .. rescinderes mortuorum (testamenta); ib. 111. cur tantam iniuriam P. Annio mortuo fecisti? ib. 112. eis praetor adimere, nobis mortuis, bona fortunasque poterit? ib. eripias tu voluntatem mortuis? ib 114. si is intestatus mortuus esset; ib. Minucius quidam mortuus est ante istum praetorem; ib. 115. is mortuus est C. Sacerdote praetore; ib. 125. is mortuus est; ib. 130. Iunium ipsum mortuum esse sciebat; ib. 131. qui nuper est mortuus; ib. 135. ante aliquanto quam est mortuus; ib. II, 46. cum ille aliquanto ante te praetorem esset mortuus; ib. everte ... voluntates mortuorum; ib. repertus est nemo qui mori diceret satius esse; ib. 88. cum iam pro damnato mortuoque esset; ib. IV, 33. quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui? ib. 80. P. Africani eius modi fortunam esse mortui; ib. 81. ornentur alii mortui genere ac nomine; ib. moriere virgis, nisi mihi signum traditur; ib. 85. si eum diceres esse mortuum; ib. V, 78. si .. esset mortuus; ib. si hic falsus esset mortuus; ib. 79. „moriere, si appellaris"; ib. 110. ne ... exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ... magistratibus nostris quaestui possit esse; ib. 130. tum pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; ib. 142. quo quisque die ... mortuus (sit); ib. 147. omnesne mortui? ib. 148. ut ille in dolore ... moriens perangusto fretu divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret; ib. 169. in conspectu legum libertatisque moriatur; ib. 170. moritur Fulcinius; Caecin. 11. M. Fulcinius adulescens mortuus est; ib. 12. quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum pro incolumi et [pro] vivo dicere? Cluent. 10. is cum esset mortuus; ib. 11. N. .. Aurius frater eius mortuus est; ib. 21. postremo ... Cn. Magius est mortuus; ib. eis diebus paucis est mortua; ib. 22. mortua illa; ib. ut accusem Oppianicum mortuum; ib. 30. in ipso sermone hoc ... mortua est; ib. ad hanc mortem repentinam vocesque morientis omnia praeterea ... in illius mortuae corpore fuerunt; ib. qui in ipsa significatione huius voluntatis est mortuus; ib. 31. ut se mortuo apud Dinaeam ... habitaret; ib. 33. ut illum Magium intellegatis non longe animo prospexisse morientem; ib. 34. ut aut iuste pieque accusaret aut acerbe indigneque moreretur; ib. 42. Habito mortuo; ib. 45. Lucius erat mortuus; ib. 47. huius domi est mortuus; ib. 165. intestatum dico esse mortuum; ib. Balbutium ... quendam ... bibisse statimque esse mortuum; ib. 166. dico illum ... esse mortuum; ib. 168. ne (se) Oppianico, homini nefario, condemnato iam et mortuo, condonetis; ib. 201. cum ex eo numero ... multi mortui sint; leg. agr. II, 37. quando Alexandro mortuo legatos Tyrum misimus; ib. 41. in libertate moriamur; Rabir. 16. moreretur prius acerbissima morte miliens C. Gracchus; Rabir. 16. L. Flaccum, hominem ... diligentissimum, nefarii sceleris ... mortuum condemnabimus? ib. 27. C. Marium ... sceleris ac parricidii nefarii mortuum condemnabimus? ib. ut eum ... in patria mori patiamini; ib. 37. non possum oblivisci ... mihi ... pro his esse moriendum; Catil. II, 27. aequo animo paratoque moriar; ib. IV, 3. quasi vero esset Diogenes Cynicus mortuus; Muren. 75. qui valuit tam diu, ... mortuus est aculeo iam amisso; Flacc. 41. illo mortuo; ib. 59. quod (psephisma) fecerunt in Castricium mortuum; ib. 75. ut imponeretur aurea corona mortuo; ib. cum esset Pergami mortuus; ib. cum is inimicus ... infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10. in qua provincia mortuorum testamenta conscripsit; har. resp. 42. ille moriens ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59. ut non tam se mori quam spoliari suo praesidio cum patriam tum etiam me doleret; ib. horum etiam mortuorum ... vivat auctoritas immortalis; Balb. 49. noti erant illi mortui; Piso 2. ut ei mori ||emori|| potius quam servire praestaret; ib. 15. ut mortuus infamis referri videretur; ib. 53. cum tu ... exsanguis et mortuus concidisti; ib. 88. mortuo Congo; Planc 58. qui .. mortuus (tibi) profuissem; ib. 101. *Bostare intestato mortuo;* Scaur. c. 2 § 4. mortuo Bostare; ib. quo (die) erat ei moriundum; ib. c. 3 § 4. quae volebat mori; ib. 11. quo te nunc modo appellem? ... ut mortuum? ib. 50. „moreretur" inquies; Rab. Post. 28. „moriere"; ib. 29. Clodio ... mortuo; Milo 34. Cyrum architectum esse mortuum; ib. 46. quem Clodius Roma proficiscens reliquerat morientem; ib. 48. eum mortuum postridie hora decima .. ei nuntiabatur? ib. mortuum se in domum eius inlaturum; ib. 75. quos mortuos inani cogitatione percussit; ib. 79. cum tantum ausus sit ustor pro mortuo; ib. 90. ut eam (curiam) mortuus incenderet; ib. qui mortuus uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce curiam incenderit; ib. excitate ipsum ... a mortuis; ib. 91. ut ... mortui viveremus; ib. 97. quibus tu etiam mortuis ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10. sceleris .. crimine ... liceat Cn. Pompeio mortuo ... carere; Ligar. 18. ut decernerentur supplicationes mortuo? Phil. I, 13. ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; ib. quae (promissa) .. multo plura illo mortuo reperta sunt; ib. 17. de exsilio reducti a mortuo; civitas data ... a mortuo; immunitatibus infimis sublata vectigalia a mortuo; ib. 24. haec inusta est a te ... mortuo Caesari nota; ib. 32. qui proxime est mortuus; ib. II, 12. apud mortuum factus est gratiosus; ib. 94. haec vivus eripuit, reddit mortuus; ib. iste operta lectica latus per oppidum est, ut mortuus; ib. 106. tu illum amas mortuum; ib. 110. o detestabilem hominem, sive quod Caesaris sacerdos es sive quod mortui! ib. ut moriens populum Romanum liberum relinquam; ib. 119. quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; ib. III, 4. quid eo mortuo consequi ipse cuperet ostendit; ib. 12. aut haec teneamus aut cum dignitate moriamur; 36. moriamur; ib. VII, 14. ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus quam honores mortuo quaereremus; ib. IX, 1. quin honore mortui, quam vivo iniuriam fecimus, sarciamus; ib. 8. vita .. mortuorum in memoria est posita vivorum; ib. 10. qui (honos) maximus haberi potest mortui; ib. 14. ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit ... in mortuo; ib. XI, 8. de Theopompo ... negleximus, qui ubi terrarum sit ... an mortuus sit, quis aut scit aut curat? ib. XIII, 33. aequiore animo et

maiore consolatione moriere; ib. 45. illo mortuo; Fr. B, VI, 27. f. uxor.

alqd: omnia sua secum una moritura arbitrabatur; Rabir. 29. ut ... nobiscum simul moritura omnia arbitremur; Arch. 30.

adulescens: nego illum adulescentem, quem statim epoto poculo mortuum esse dixistis, omnino illo die esse mortuum; Cluent. 168. f. alqs; Caecin. 12.

anus: anu mortua; Scaur. 12.

architectus: f. alqs; Milo 46.

causa: quae causa ante mortua est, quam tu natus es; Rabir. 25.

coniurati: quibus (poenis) coniuratorum manes [mortuorum] expiaretis; Piso 16.

custodes: ceteros ... custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

defensor: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.

fama: cum vestrorum in nos beneficiorum memoria ac fama moriatur; sen. 3.

filius: qui (filius) mortuus est; Sex. Rosc. 42. MORTUO POSTUMO FILIO; Caecin. 53. cum filius non mortuus, sed ne natus quidem esset; ib. cum obsides filios ab eo mortuos accepisset; Cluent. 188.

frater: obsecravit per fratris sui mortui cinerem; Quinct. 97. f. alqs; Cluent. 21.

gubernatores: f. custodes.

homo: homo ... paucis diebus esse mortuus (dicitur); Cluent. 175. quia valet apud nos clarorum hominum ... memoria etiam mortuorum; Sest. 21.

imperator: imperatore mortuo pecuniam ... abiecit; Tull. 15. testantur .. mortuos nostros imperatores; Balb. 40.

leges: antiquae sunt istae leges et mortuae; Verr. V, 45.

mater: postquam (mater) mortua esset; Font. 10.

memoria: ne suavissimi hominis memoria moreretur; Piso 93. f. fama.

mulier: etiamsi (mulier) intestata esset mortua; Verr. II, 53. testamento facto mulier moritur; Caecin. 17.

pater: quem pater moriens ... iudiciis vestris commentatum putavit; Verr. I, 151. horum pater abhinc duo et viginti annos est mortuus; ib. II, 25. date patri mortuo; Muren. 90.

patronus: quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat; Verr. I, 124.

puer: eo ipso die puer ... ante noctem mortuus ... est; Cluent. 27.

senex: qui cum esset senex mortuus, tamen propter excellentem artem ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17.

sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum ... moreretur; Cael. 76.

serpens: iam ista serpens ... compressa atque inlisa morietur; har. resp. 55.

servus: ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.

socii: hunc et huius socios ... aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.

sodalis: en memoriam mortui sodalis (cui committas); Verr. I, 93. cur (cogis) sodalis uxorem, sodalis socrum, domum denique totam sodalis mortui contra te testimonium dicere? ib. 94.

testes: quamquam illi sunt mortui sceleris tui testes; Verr. V, 121.

vir: ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; Verr. IV, 121. non intellegis ... qualis viros mortuos summi sceleris arguas; Rabir. 26. clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8. quaeris ... quid ornatissimo ... viro ... respondeas mortuo; Planc. 51. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur? Milo 104.

voces: cum me intuens flentem significabat ... morientibus vocibus, quanta impenderet procella mihi; Cael. 59.

uxor: postea Magia uxor Oppianici mortua est; Cluent. 21. cum esset eius uxor Valeria intestato mortua; Flacc. 84. Arinis uxorem ... mori quam id perpeti maluisse; Scaur. 9.

moror, verzögern, hindern, aufhalten, verweilen: I. alqs: quid moraris? Verr. II, 191. ne multis morer; ib. IV, 104. in qua (commemoratione) ego diutius non morabor; Cluent. 168. miror tam diu morari Antonium; Phil. XI, 26.

pestis: neque est ille vir passus in ea re publica ... diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27.

II. 1. infin: cui bellum moremur inferre; Phil. V, 33.

2. acc c. inf.: „nihil moror eos salvos esse“; Phil. XIII, 35.

III. animos, celeritatem: legatorum nomen ipsum et animos hominum et belli celeritatem morabitur; Phil. V, 26.

mercatores: cum ... mercatores e navi egredientis terreres, conscendentis morarere; Vatin. 12.

mors, Tod: I. **absolut:** 1. **Subject:** adest: aderat ianitor carceris, ... mors terrorque sociorum; Verr. V, 118.

adfert: cui ... luctum mors patris attulit; Sex. Rosc. 18. quid tandem illi mali mors attulit? Cluent. 171. tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit ... et tibi acerbior eius patrui mors est; Rabir. 14. nec tantum maerorem ... mors P. Clodii adferebat; Milo 13.

adimit: ademit Albino soceri nomen mors filiae; Sest. 6.

aufert: cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit, mors vero etiam doloris; Cluent. 10.

desiderat: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.

eripit: quid ei tandem eripuit mors ||mors eripuit|| praeter sensum doloris? Cluent. 171.

est: verum tamen mors sit extrema; Verr. V, 119. si mors P. Clodii salus vestra fuerit; Milo 6. eo mors atrocior erit P. Clodii; ib. 17. quia videbatur indignum esse et [domini] morte ipsa tristius; ib. 59. mortem naturae finem esse, non poenam; ib. 101. turpis .. fuga mortis omni est morte peior; Phil. VIII, 29. ipsa mors ob rem publicam obita honori fuit; ib. IX, 5. cum ... eius .. mors consentanea vitae fuerit sanctissime actae; ib. 15. mortem naturae [poenam] putat esse; ib. XI, 3. ego mortem actutum futuram ||me vim ac tortorem laturum|| puto; ib. XII, 26. beata mors eorum futura sit; ib. XIII, 41. in fuga foeda mors est; ib. XIV, 32. f. adfert; Rabir. 14.

evenit: ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2 § 2.

excitat: C. .. Gracchum mors fraterna ... ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit; har. resp. 43. Cn. Domitium ... non avunculi mors ... ad recuperandam libertatem ... excitavit? Phil. II, 27.

exornat: mors honesta saepe vitam quoque turpem exornat; Quinct. 49.

exstinguit: mors .. cum exstinxisset invidiam; Balb. 16.

habet: quoad ... mors .. necessitatem habeat fati aut, si ante oppetenda est, oppetatur cum gloria; Phil. XII, 30.

levat: cuius mors te aliqua re levavit; Flacc. 41.

obest: obest .. Clodii mors Miloni; Milo 34.

opprimit: Antonium ... in mediis iniuriis eius ... mors oppressit; Verr. III, 213.

peremit: si causam publicam mea mors peremisset; Sest. 49.

potest: neque turpis mors forti viro potest accidere; Catil. IV, 3. si ... negavi posse mortem immaturam esse consulari; Phil. II, 119.
praeripit: quod alteri illum honorem ... mors praeripuit; Piso 62.
remoratur: num unum diem postea L. Saturninum ... et C. Servilium ... [mors ac] rei publicae poena remorata est? Catil. I, 4.
versatur: mors hominis florentissimi Sex. Roscii [ante oculos versabatur]; Sex. Rosc. 24. non mihi mors ... ob oculos versabatur? Sest. 47. mors ob oculos saepe versata est; Rab. Post. 39.
2. **Prädicat:** sum: hanc esse mortem; Scaur. c. 3 § 4.
videor: ei ... sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115.
3. **Ausruf:** o fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! Phil. XIV, 31.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: ut uno ictu securis adferam mortem filio tuo; Verr. V, 118. si Ser. Sulpicio casus mortem attulisset; Phil. IX, 5. is .. profecto mortem attulit, qui causa mortis fuit; ib. 7.
adsequor: numquam ... eos mortem potius quam immortalitatem adsecutos putavi; Planc. 90.
antepono: ut ... mortem servituti anteponamus; Phil. III, 29.
celebro: huius in morte celebranda graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; Muren. 75.
cogito: foedissimam mortem omnes ... cogitabant; Phil. XIV, 10.
cognosco: mortem eius et quem ad modum post mortem in Habitum sit crimen a matre quaesitum cognoscite; Cluent. 174. „cognita morte C. Trebonii"; Phil. XIII, 22.
comploro: videre praetextos inimicos, nondum morte complorata arbitria petentis funeris; dom. 98.
conscisco: ut homines propter iniurias ... decumanorum mortem sibi ipsi consciverint; Verr. III, 129. qui ... mortem sibi ipse conscisset; Cluent. 171.
constituo: eis apud te ... mors et cruciatus erat constitutus; Verr. V, 153. alter intellegit mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam; Catil. IV, 7.
contemno: omitte istam .. doctorum hominum in contemnenda morte prudentiam; Marcell. 25. mihi .. licet ... mortem contemnere; Phil. I, 14.
decoro: grati simus in eius morte decoranda; Phil. IX, 15.
defendo: Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.
definio: cum esset omnibus definita mors; Sest. 47.
denuntio: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. quid .. attinuerat L. Cassio ... mortem denuntiare? Phil. III, 23.
depello: neque ulla alia re abs se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.
deprecor: ut unius honestissimi ... civis mortem ac sanguinem deprecaretur; Verr. V, 125.
doleo: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil IX, 12.
effero: secum .. ille mortem extulit; Phil. IX, 5.
exopto: quid est quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem? Vatin. 39.
exspecto: eius ne necessariam quidem exspectatam esse mortem! Milo 16.
fero: ut ... ea (vox) mortem illis acerbiorem ... ferret; Verr. V, 147. P. Clodii mortem aequo animo ferre nemo potest; Milo 20.
fugio: quid? tum mortemne fugiebam? Sest. 47. ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; Phil. X, 20.
honesto: qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24. quasi vero ... non divini hominis Africani mors honestaretur; Muren. 75.
lacero: neque ullo in loco potius mortem eius lacerari quam in quo vita esset damnata; Milo 86.
largior: utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem; har. resp. 54.
laudo: quis ... mortem ita laudant; Scaur. c. 4 § 5.
lugeo: fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201. nihil est enim tam alienum ab eo, qui alterum coniurationis accuset, quam videri coniuratorum poenam mortemque lugere; Sulla 31. quis bonus non luget mortem Trebonii? Phil. XII, 25.
maereo: ne quis ... perditorum civium [...] mortem maereret ||maeret, cladem maereret||: Sest. 39. f. doleo.
maturo: huic mortem maturabat inimicus? Cluent. 171.
minitor: fateor tibi mortem (me) esse minitatum; Caecin. 66. ut ... equitibus Romanis mortem ... minitarentur; dom. 55. utrique mortem est minitatus; Milo 75. nuper . dicitur ... mortem fratri esse minitatus; Phil. VI, 10.
minor: cum Aebutius Caecinae malum minaretur, hoc est, [mortem minaretur]; Caecin. 27.
numero: a quo ... mors in beneficii parte numeretur; Phil. XI, 3.
nuntio: ad Volaterras in castra L. Sullae mors Sex. Roscii ... Chrysogono nuntiatur; Sex. Rosc. 105. ut morte eius nuntiata tum denique bellum confectum arbitraretur; Muren. 34.
obeo: obeunda mors Cluentio ... fuerit; Cluent. 48. quos a maioribus nostris morte obita positos in illo loco ... videtis; Sest. 83. quo (voluere) taeterrimam mortem obiret; Milo 86. quid? Macedo Alexander ... nonne tertio et tricesimo anno mortem obiit? Phil. V, 48. qui in legatione mortem obierunt; ib. IX, 2. qui ob rem publicam mortem obierant; ib. 4. cum talis vir ob rem publicam in legatione mortem obierit; ib. 16. [quod is ob rem publicam mortem obierit]; ib. agitur .. liberine vivamus an mortem obeamus; ib. XI, 24.
offero: qui mortem obtulerit parenti; Sex. Rosc. 37. incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio; ib. 40. qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 48. se ... mortem Cn. Pompeio ... suis manibus offerre voluisse; Vatin. 24.
oppeto: Tyracinum principem civitatis eadem ratione mortem oppetisse dixit; Verr. III, 129. eos, . . qui dicerent ... mortem oppetendam (esse), vaticinari ... dicebat; Sest. 28. qui ... pro re publica vel mortem oppetere cupiebat; ib. 29. „mortem pugnans oppetisses"; ib. 45. an mihi ipsi ... fuit mors ... oppetenda? ib. 47. ex qua (civitate) innumerabiles alii ... mortem in variis bellis aequissimis animis oppetissent; ib. 48. cum ... milites pro salute ... populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38.
opto: mihi ... optanda mors est; Phil. II, 119. optanda mors est; ib. X, 19. ut optanda mors esset; ib. XII, 21.
orno: cuius mortem ornandam monumento sempiterno putaretis; Sest. 83. mortem .. eius ... luctu publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.
paro: mors ... omnibus est parata; Catil. IV, 20. ei viro .. mors parabatur; Milo 19.
persequor: mortem eius se velle persequi dixit; dom. 49. utrum sit elegantius ... Trebonii mortem persequi an Caesaris ||potius Tr. m. quam Caesaris persequimur, potius Tr. m. qu. Caes. persequi||; Phil. XIII, 38. „Trebonii mortem an Caesaris persequi"; ib. 39.
pertimesco: non esse mortem ipsam pertimescendam; Catil. IV, 8.

polliceor: aliis mortem parentum ... pollicebatur; Catil. II, 8.
praedico: f. denuntio.
praefero: qui praeferret mortem servituti; Phil. XII, 2.
precor: neque ... morbum aut mortem ... precarer; Piso 43.
privo: ut ... mors sepulcro patris privata esse videatur; Cluent. 201.

propono: morte proposita; Verr. V, 112. ille morte proposita facile dolorem corporis patiebatur; ib. eis omnibus mortem acerbam ... proponeret; ib. 152. mors .. si proponitur; Rabir. 16. ut .. vitam .. miserrimam turpissima morte proposita degeret; Sulla 75. eum .. interficere proposita sibi morte conatus esset; Sest. 48. cui cum ... mors proponeretur; Planc. 97. proposita invidia, morte, poena; Milo 82. quamquam mortem .. natura omnibus proposuit; Phil. IV, 13. si ... mors proposita (est) victo; ib. VIII, 29. cum mortem Caesaris ulciscendam putat, mortem proponit non eis solum; ib. XIII, 39.
puto: in fortuna quadam est illa mors ... putanda; Piso 44. arbitrabantur eum tanti mortem P. Clodii putasse; Milo 63.
teneo: mors .. inlata per scelus isdem et poenis teneatur et legibus; Milo 17.
timeo: me mortem timuisse? dom. 95. mortem ... ego vir consularis ... timerem? Sest. 48. mortem me timuisse dicis; Planc. 89.
video: populus Romanus nihil vidit indignius, nisi eiusdem viri mortem; Sex. Rosc. 33.
vito: quem cum mihi conspectum morte magis vitandum fugiendumque esse videatis; dom. 146.
ulciscor: similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem; Rabir. 14. cuius .. mortem ulcisceremini; Sest. 81. cuius mortem senatus ... ulcisci cupit; Phil. XI, 9. Caesaris mortem ulcisci volebant; ib. XIII, 33. „si ... ulcisci parati sunt una nobiscum Caesaris mortem"; ib. 46. f. propono; Phil. XIII, 39.
2. **Dativ**: obicio: qui consulem morti obieceris; Vatin. 23. qui (se saepe) morti obiecerit; Balb. 23.
offero: se acriter ipsos morti offerentis servare cupimus; Milo 92. qui pro te totiens morti me obtuli; ib. 94.
relinquo: vita turpis *saepe* ne morti quidem honestae locum relinquit; Quinct. 49.
sum: quibus odio sunt nostrae secures, ... portorium morti; Flacc. 19.
3. **Ablativ**: privo: uti ne *se* ... domestica mort*e* privetis; Rabir. 37.
4. **mit Präpositionen**: accipio ex: quem (dolorem) ex crudeli et miserabili morte C. Trebonii ... accepimus; Phil. XI, 1.
adduco ad: illos ... ad certam mortem ... adducerem; Sest. 45.
confugio ad: cum ... ceteris ad mortem propter vitae turpitudinem confugientibus (se) congregare; Rabir. 21.
consulo de: nihil de eius morte populus consultus, nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16.
dico de: quorum ego de acerbissima morte ... dicam; Verr. V, 72. de clarissimi patrui tui morte dicemus; Rabir. 18.
duco ad: ad mortem te ... duci iussu consulis iam pridem oportebat; Catil. I, 2.
eripio ex: hos ad supplicium iam more maiorum traditos ex media morte eripere ac liberare ausus es; Verr. V, 12.
fleo de: pater de filii morte, de patris filius (flebat); Verr. I, 76.
habeo in: si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato; Phil. IX, 2.
mitto ad: quem vos inscii ad mortem misistis; Phil. IX, 10
nuntio de: simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48.
progredior ultra: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.
propono in: magnam spem in Milonis morte propositam (ei fuisse); Milo 32.

quaero de: cui ne quaerendi quidem de morte patrio potestas permittitur; Sex. Rosc. 78. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. de cuius morte quaeritur; ib. 103. dum de patris morte quaereretur; ib. 119. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; Milo 59. — ex: defensionem suorum furtorum praetorem improbum ex indignissima morte innocentium quaerere; Verr. V, 115.
queror de: C. Decianus ... queri est ausus in contione de morte Saturnini; Rabir. 24.
rapio ad: navium praefectos ... ad mortem cruciatumque rapuisti; Verr. V, 138. non hunc ... ad mortem rapi ... imperabis? Catil. I, 27.
relinquo in: gloriam in morte debent ei, ... non culpae reprehensionem ... relinquere; Phil. XII, 25.
reservo ex: habetis consulem ... ex media morte ... ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18.
revoco a: quorum votis iudicavit se a morte revocatum; Phil. X, 16.
sentio de: quid de Ti. Gracchi morte sentiret; Milo 8. ut nesciam quid de morte Clodii sentiatis; ib. 72.
sum in: si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; Sest. 131. si qui est sensus in morte; Phil. IX, 13.
voco a: qui me a morte ad vitam ... vocavit; sen. 24.
III. **nach Adjectiv**: dignus: neque omnis ... exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31.
IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: acerbitas: esset P. Sestio .. acerbitate mortis ... praeponendus; Sest. 83.
causa: cuius mortis causam fugitivi sustinent; Verr. III, 63. aliam .. causam mortis voluntariae nullam profecto iustam reperietis; Scaur. c. 4 § 5. nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis; Phil. I, 28. ut causam mortis censuerint, non genus esse quaerendum; ib. IX, 3. cui legatio ipsa *causa* mortis |: morti :| fuisset; ib. f. II, 1. adfero; Phil. IX, 7.
celeritas: mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; Verr. V, 119.
comes: mortis comes gloria fuisset; Font. 49.
condicio: iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus; Rabir. 30.
crudelitas: crudelitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.
cupiditas: multo mortis cupiditas mea turpior fuisset; Planc. 90.
dedecus: f. crudelitas.
domicilium: idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.
fuga: f. I, 1. est; Phil. VIII, 29.
genus: si ... in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2. est ... gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI, 16. cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; ib. XIV, 34. f. causa.

ignominia: adiungemus ad hanc labem ignominiamque mortis etiam C. Marii nomen? Rabir. 27.
indicia: in qua (domo) cotidie superioris viri mortis indicia ... videret; Cluent. 188.
insidiae: ut huius ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata, mors sepulcro patris privata esse videatur; Cluent. 101.
instar: latere mortis erat instar turpissimae; Rabir. 24.

invidia: mortis illius invidiam in L. Flaccum Laelius conferebat; Flacc. 41.
labes: s. ignominia.
metus: cum tanta praemia civitates ... mortis metu ... Veneriis servis dare coactas (cognoverit); Verr. III, 148. cum ... ex illo metu mortis ac tenebris ... revixisset; ib. V, 160. an ... in praesenti metu mortis ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. non mediocri ab eo ceteri ... mortis metu tenebantur; Cluent. 25. amplior ei mortis ... metus est a maioribus constitutus; ib. 128. qua strage non nulli permoti magistratus, partim metu mortis, partim desperatione rei publicae, paululum a mea causa recesserunt; sen. 7. ad incertum vitae periculum sine ullo mortis metu profecti sunt; Phil. IX, 2.
minae: quid .. attinuerat ... D. Carfulenum ... senatu vi et minis mortis expellere? Phil. III, 23.
mora: apud te praetorem ... ne moram quidem mortis mentione ... civitatis adsequi potuit; Verr. V, 166.
opinio: si paulo longior opinio mortis Sestii fuisset; Sest. 82. s. II, 1. depello.
periculum: non .. haec sedes honoris [...] umquam vacua mortis periculo ... fuit; Catil. IV, 2. cum ... homines inermis ... terrore periculoque mortis reppulerit; Caecin. 33. ubi .. pericula terroresque mortis fuerint; ib. 41. periculo mortis iniecto; ib. 42. cui periculum mortis sit iniectum; ib. 83. qui non se aut mortis aut servitutis periculo committeret; imp. Pomp. 31. nullum periculum mortis adiit; Cluent. 18. *qui* pro patria nullum umquam mortis periculum fugit; Rabir. 37. omnia pericula mortis ... parvi esse ducenda; Arch. 14. neque .. mihi ... periculum ullum .. mortis fuisse; Planc. 95.
poculum: exhausto illo poculo mortis; Cluent. 31.
poena: qui mortis poenam removet; Catil. IV, 7. meae mortis poenas ... posteritati reservari; sen. 33.
quaestio: mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78.
ratio: mortis ratio .. eius modi est; Cluent. 175.
spectator: non oportuisse Cleomenem constitui spectatorem illorum mortis; Verr. V, 134.
tenebrae: s. metus; Verr. V, 160.
terror: terrore mortis ... ne accederes obstiti; Caecin. 24. s. periculum; Caecin. 33. 41.
testis: haec .. statua mortis honestae testis erit; Phil. IX, 11.
ultores: eius .. mortis sedetis ultores; Milo 79.
2. **mit Präpositionen**: consilium de: si nullum iam ante consilium de morte ... inieras; Sex. Rosc. 96.
liber de: cum Platonis ... librum de morte legisset; Scaur. c. 3 § 4.
opiniones de: quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte; Scaur. c. 4 § 7.
quaestio de: quaestionem habere de viri morte constituit; Cluent. 176. cum ... illa quaestio de patris sui morte constitui diceretur; ib. an hoc dicitis, ... institutam esse quaestionem de morte Oppianici? ib. 181. denuo quaestio de viri morte habebatur; ib. 182. hinc illae infinitae de morte Oppianici quaestiones; ib. 191. num .. ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. si ipse Cn. Pompeius ... potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de morte Clodii fuit quaestio; Phil. II, 21. s. II, 4. consulo de.
querimonia de: quam (querimoniam) sum habiturus de ... civium Romanorum indignissima morte; Verr. V, 72.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: acquiescere: qui maxime P. Clodii morte acquierunt; Milo 102. cum civis Romanos morte ... adfecerit; Verr. I, 9. homines inimicos suos morte adfici volunt; Cluent. 169.
cadere: singularis illa ... gloria ... Clodii morte cecidit; Milo 34.
commoveri: ut Roscii morte nuper non commoveretur; Arch. 17.
consequi: quid Habiti morte Scamander consequebatur? Cluent. 61.
depellere: constat nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.
dependere: omnes fere rei publicae poenas .. praesenti morte ... dependerunt; Sest. 140.
laetari: laetatum esse morte Caesaris crimen esse; Phil. II, 29.
liberare: sive .. illius morte patriam liberare voluisset; Milo 63.
mactare: ut ... idem .. vir clemens divisores omnium tribuum ... crudelissima morte mactaret; har. resp. 42.
mori: moreretur prius acerbissima morte miliens C. Gracchus; Rabir. 15.
multare: multos civis Romanos ... crudelissime per vim morte esse multatos; Verr. I, 14. quem ... natura morte multavit; Cluent. 29. privati ... perniciosos civis morte multaverunt; Catil. I, 28. si hoc optimum factu iudicarem ... Catilinam morte multari; ib. 29. si illum ... morte multassem; ib. II, 4. qui censet eos ... morte esse multandos; ib. IV, 7. morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; sen. 34. qui se ipse morte multavit; Scaur. c. 3 § 4. qui omnis quos oderat morte multabat; Ligar. 12. nolo quemquam civem committere ut morte multandus sit; Phil. VIII, 15.
peremi: quod peremptum esset mea morte id exemplum; Planc. 90.
perire: „repentina morte periit"; Cluent. 173.
quaerere: ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129.
repelli: servitus postremum malorum omnium (est), non modo bello, sed morte etiam repellendum; Phil. II, 113.
repraesentari: si repraesentari morte mea libertas civitatis potest; Phil. II, 118.
restinguere: exortam videtur flammam paucorum dolore ac morte restinxisse; Verr. V, 14. ut alii dicerent animos hominum ... morte restingui; Sest. 47.
satis facere: qui cum .. morte ... se satis facturum rei publicae spopondisset; Phil. XIV, 26.
transferre: non illi .. morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam; Sest. 82.
vacuefacere: cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.
venire: ad quem summus maeror morte sua veniebat; Quinct. 14. ad quem morte eius divitiae venerint; Sex. Rosc. 88. ad quoscumque illius morte (haec) venissent; Verr. II, 87. nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumentum fuisse; Cluent. 52.
vincere: qui morte vicerunt; Phil. XIV, 38.
2. **Präpositionen**: ad: ad hanc mortem repentinam ... omnia praeterea, quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; Cluent. 30. audieram ... clarissimos ... viros se in medios hostis ad perspicuam mortem ... iniecisse; dom. 64.
in: non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113. lacrimas in morte misera atque indigna nauarchorum non tenebamus; ib. 172. in morte sua testamento declaravit; Caecin. 10. qui (sanguis) est profusus in morte; Phil. IX, 5.
per: hic ... illud effecit per alieni corporis mortem; Cluent. 32.
post: annum et eo diutius post mortem C. Quinctii fuit in Gallia; Quinct. 37. videamus ... quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint; Sex. Rosc. 95. post illius mortem nihil de

testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. homo ... post mortem tota Sicilia clarus et nobilis; ib. V, 112. dubium est quin ... post eius mortem heres [eodem iure] possederit? Caecin. 94. quae (filia) brevi tempore post patris mortem nupsit A. Aurio Melino; Cluent. 11. haec quinto mense post viri mortem ipsi Oppianico nupsit; ib. 35. post mortem eius ... testamentum ... signis adulterinis obsignavit; ib. 41. post mortem eius [Sassia] moliri statim ... coepit insidias filio; ib. 176. triennio post mortem Oppianici de eius morte quaerebatur; ib. 181. illi alienum ... post mortem etiam expetunt; Arch. 19. haec (memoria) sive a meo sensu post mortem afutura est; ib. 30. qui post patris mortem primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42. esse omnis etiam post mortem reos clarissimos illos viros; Balb. 65. quas post mortem Caesaris (leges) prolatas esse ... videtis; Phil. I, 23. quod (tempus) post mortem Caesaris consecutum est; ib. V, 38. apertam curiam vidit post Caesaris mortem; ib. XIII, 28. f. II, 1. cognosco.

praeter: quae est igitur alia (poena) praeter mortem? Ligar. 13. quae res egestati ... praeter mortem Caesaris subvenire potuisset? Phil. II, 36.

propter: qui propter illius mortem in egestate et in praesidiis versatur; Sex. Rosc. 78.

sine: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico ... sine cuiusquam non modo morte, verum etiam volnere; Caecin. 41.

morsus, Biß: ne cicatrices populus Romanus aspiciat ex mulierum morsu; Verr. V, 32.

mortalis, sterblich, irdisch, vergänglich: A. bei Substantiven: alqs: quem ... nemo qui mortalis esset audivit; Flacc. 40.

alqd: divinus animus mortale nihil habuit; Scaur. 50.

condicio: pro mortali condicione vitae immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

corpus: cogitemus .. corpus virorum fortium ... esse mortale; Sest. 143.

inimicitiae: neque me ... paenitet mortalis inimicitias ... habere; Rab. Post. 32.

B. allein: I. consentiunt: omnes mortales una mente consentiunt; Phil. IV, 7.

iudicant: quod ... omnes mortales ... iudicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; dom. 99. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt; Piso 96.

oderunt: quem omnes mortales oderint; Verr. II, 166.

possunt: ut omnes mortales istius avaritiae ... cubilia videre possint; Verr. II, 120. ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32.

veniunt: qui omnes ad eum multique mortales oratum ... venerant; Piso 77.

II, 1. adligo: ubi .. (lex) omnis mortalis adligat; Cluent. 148.

defendo: defendo .. multos mortalis; div. Caec. 5.

imploro: omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62.

2. contemnendus: mortali immortalitatem non arbitror esse contemnendam; Phil. II, 114.

videor: cum eius maeror ... omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.

III. carus, iucundus: ut virum ... plurimis .. mortalibus carissimum atque iucundissimum his aliquando calamitatibus liberetis; Cluent. 202.

IV, 1. alqs: estne quisquam omnium mortalium ..? Qu. Rosc. 18. si omnium mortalium nemo Sthenio inimicior ... fuit; Verr. II, 107. haec tu, omnium mortalium profligatissime et perditissime, cum scires; ib. III, 65. hostem acerrimum ... quisquam omnium mortalium privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. quis omnium mortalium non intellegit? ib. 179. qui sit unus omnium mortalium ... deterrimus; har. resp. 56. ne omnium mortalium turpissimus esset M. Antonius; Phil. X, 22.

anima: doleo ... eam (rem publicam) in unius mortalis anima consistere; Marcell. 22.

convicium: quibus rebus omnium mortalium non voluntate, sed convicio repudiatis; Vatin. 26.

exspectatio: quae sit omnium mortalium exspectatio ... intellegis; Sex. Rosc. 11.

fama: semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

iudicium: nec ab iudicio omnium mortalium ... dissentire possunt; Phil. IV, 9.

odium: mihi ... in tanto omnium mortalium odio ... quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33.

sententiae: istum ... omnium mortalium sententiis condemnavi; Verr. V, 177.

voluntas: f. convicium.

2. beneficium in: si ex tanto in omnis mortalis beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27.

merita in: omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium; dom. 75.

V. ab: ut ab omnibus mortalibus audacia tua cognoscatur; Sex. Rosc. 95.

mortifer, tödtlich: plaga: si ... non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera (fuisset); Sest 44. si ... hanc .. mortiferam plagam inflexisses auguratus tui; Vatin. 20.

volnus: accepit P. Sulla .. volnus vehemens et mortiferum; Sulla 73

mos, Sitte, Gewohnheit, Wesen, Charakter, Brauch, Art und Weise: I. absolut: 1. Subject: convincunt: eum mores ipsius ac vita convincerent; Sulla 71.

dat: quem (vestitum) illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152.

est: ut mos in Sicilia est omnium Veneriorum; div. Caec. 55. ut mos erat istius; Verr. I, 63. quod apud omnis Graecos hic mos est; ib. II, 158. at mores commodi; ib. 192. cum .. optimi mores erant; ib. III, 210. ut mos est regius; ib. IV, 62. mos est Syracusis, ut ... dicat sententiam qui velit; ib. 142. cum hic mos esset; ib. ut mos fuit Bithyniae regibus; ib. V, 27. cum omnes, ut mos est, [...] concurrerent; ib. 65. his moribus; Cluent. 95. non ita mos est ..; Rabir. 35. haec membra (otiosae dignitatis sunt): ... mos maiorum, iudicia; Sest. 98. ut mos Graecorum est; Balb. 12. ubinam ille mos? Planc. 33. ubi .. [ille] mos? Rab. Post. 31. externi isti mores (sunt); Ligar. 11. nota tibi est hominis probitas, ... noti mores; Deiot. 16. qui cum mihi mos notus esset; Phil. I, 12. ubi est ille mos virtusque maiorum? ib. VIII, 23. ne quid adrogantius, quam eius mores ferunt, facere videatur; ib. XIII, 13.

fert: sicut mos maiorum ferebat; Verr. I, 40.

habent: nullam auctoritatem mores institutaque maiorum (habebunt); Verr. I, 38.

impedit; quid tandem te impedit? mosne maiorum? Catil. I, 27.

placent: placent vobis hominum mores? Verr. III, 208.

possunt: non possunt hi mores ferre hunc ... magistrum; Fr. B, XIII, III, 2.

postulat: id .. a me .. mos maiorum ... postulabat; Catil. II, 3.

praescribit: ut maiorum iura moresque praescribunt; Font. 46. sin hoc ... mos gentibus ... praescripsit; Milo 30.

respuunt: eam (orationem) usus, vita, mores, civitas ipsa respuit; Muren. 74.

valent: nisi nostri mores ac disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.
vetant: cum ... mos maiorum .. et exempla ... vetarent; Piso 50.
2. **Ausruf:** o morem praeclarum! Flacc. 15. — o tempora, o mores! Verr. IV, 56. Catil. 1, 2. dom. 137. Deiot. 31.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** cognosco: naturam moresque hominis ... cognoscite; Sex. Rosc. 109.
conservo: ut morem veterem Hennensium conservarent; Verr. IV, 113.
corrigo: ut corrigat mores aliorum; Verr. III, 2.
detestor: omnes ... mores, faciem ... a re publica detestantur; Piso 96.
disiungo: possum dicere mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; Cael. 53.
effingo: ut effictos nostros mores in alienis personis ... videremus; Sex. Rosc. 47.
exquiro: mores .. exquirendos putatis; Flacc. 12.
fugio: non fugio ne hos quidem mores; Verr. III, 210.
gero: f. **gero,** II, 2. morem (11 St.) B. II, S. 413, b.
ignoro: hunc tu morem ignorabas? Vatin. 32.
imitor: imitari .. potius avi mores ... debebas; Deiot. 18.
induco: quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 8.
ingenero: non ingenerantur hominibus mores tam a stirpe generis ac seminis; leg. agr. II, 95.
iudico: nec nunc primum Brutus aut Cassius salutem libertatemque patriae legem sanctissimam et morem optimum iudicavit; Phil. XI, 27.
laedo: ut ... nec morem maiorum nec necessitudinem sortis laederet; Verr. I, 37.
novi: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23. qui eius civitatis ... non mores, non iura noritis; Piso 30. num ... leges nostras moresve novit? Phil. V, 13.
ostendo: nonne ... ostendere (oportet) .. mores feros immanemque naturam? Sex. Rosc. 38. nisi ... modestissimos mores ... ostendero; Planc. 3.
recordor: ut non solum mores, ... sed etiam voltum ... recordemini; Cluent. 111.
reprehendo: cuius mores erant a censoribus reprehensi, hunc postea .. populi Romani ... moribus praefuisse; Cluent. 119.
requiro: cum experrecta tandem virtus ... suum pristinum morem requisivit; Piso 27. qui ... pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1.
servo: in quo (iudicio) ... non mos consuetudoque servata (est); Cluent. 96.
supero: ut morem illum maiorum, ... officiis ... superavit; Planc. 28.
tollo: in foro ... morem maiorum, ... poenam esse sublatam? Vatin. 34.
trado: cum mos a maioribus traditus sit; Verr. IV, 79.
violo: nisi violasses ... morem veterem; Vatin. 32.
2. **Genetiv:** sum: negavit moris esse Graecorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66.
3. **Dativ:** defero: homini ille honorem, non generi, moribus ... deferebat; Piso 2.
pareo: necesse est ... temporibus potius parere quam moribus; Phil. XI, 27.
praeficio: tu es praefectus moribus; Cluent. 129.
praesum: f. II, 1. reprehendo.
praetendo: qui ... soles ... hominis doctissimi nomen tuis immanibus ... moribus praetendere; Vatin. 14.
sum: qui modus moribus fuerat; dom. 65.

4. **Ablativ:** fruor: fruere ... natura et moribus tuis; Marcell. 19.
sum: qui (servi) .. moribus eisdem essent quibus dominus; Verr. III, 62.
5. **mit Präpositionen:** abhorreo a: id quod abhorret a meis moribus; Catil. I, 20. ne hoc ipsum genus orationis ... ab huius loci more abhorreret; Piso 71.
abicio ad: quem vos ... abiectum non tam ad pedes quam ad mores sensusque vestros ... sustentate; Cael. 79.
cado in: non .. cadit in hos mores ... ista suspicio; Sulla 75.
confugio ab: qui ab iure, officio, [bonis] moribus ad ferrum ... confugerit; Caecin. 93.
conligo de: quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164.
decedo de: ut multo maluerint de suo more decedere quam de tuis moribus non dicere; Verr. II, 155.
deleo ex: ut ... inveteratam quandam barbariam ex Gaditanorum moribus ... delerit; Balb. 43.
dico de: ut nunc .. de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. dicam ego ... de moribus; Sest. 5. dixit ... multa de moribus; Cael. 25. — in: si quid in vitam eius aut in mores cum contumelia dixero; Phil. I, 27.
dissentio a: quae (nationes) a ceterarum gentium more ac natura dissentiunt; Font. 30.
erigo in: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, in vitia, in mores; Cael. 29.
exprimo in: persona illa ... in istius || illius || moribus ... est expressa; Qu. Rosc. 20.
iudico de: quo minus de moribus nostris ... iudicaretur; Piso 10.
pono in: est hoc in more positum; leg. agr. II, 1.
profero de: res ita multas ... proferre de vita et moribus; Tull. 3.
redeo ad: rediit ad se atque ad mores suos; div. Caec. 57.
reperio in: haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40.
sum in: quod ... in moribus naturaque volnus? Cael. 15.
III. **nach Adjectiven:** 1. imperitus: putat homo imperitus morum ... ista omnia ... more lege ... facta; Sex. Rosc. 143.
peritus: peritus .. nostri moris ... nemo ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30. quis hoc credat, Cn. Pompeium ... moris maiorum ... peritissimum ... iudicium exspectaturum fuisse ..? Milo 70.
2. dignus: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento optime facto spoliasti; Verr. IV, 37.
IV. **nach Substantiven:** 1. acerbitas: cuius acerbitas morum ... ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.
effigies: nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum; Phil. IX, 12.
initia: a quibus initia vitae atque victus, morum ... data et dispertita esse videantur; Verr. V, 187.
magisterium: illud morum severissimum magisterium non esse nefariis legibus de civitate sublatum; prov. cons. 46.
similitudo: tantam .. habet morum similitudo coniunctionem; Verr. III, 23.
2. opinio de: ut opinio est de cuiusquam moribus; Cluent. 70.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** absolvi: at sum .. absolutus. novo quidem hercle more; Fr. B, XIII, vi, 1.

adficere: quem ne maiorum quidem more supplicio adfecisti; Piso 83.
adligari: hanc taetram ... beluam ... adligatam more maiorum ... solvit subito lege curiata consul; Sest. 16.
agere: acta est .. causa more maiorum; Cluent. 104. si mecum ageretur more ... maiorum; dom. 56. nihil de me actum esse iure, nihil more maiorum; Sest. 73. si moribus ageret; ib. 88. si illo austero more (me secum agere malit); Cael. 33.
animadvertere: in quem animadvertere ipse ... more maiorum ... posset; Milo 71.
aspernari: qui colore ipso patriam aspernaris, ... moribus nomen; Piso fr. 2.
barbarus: neque tam barbari lingua ... illi quam tu natura et moribus; Verr. IV, 112.
bibi: ut Graeco more biberetur; Verr. I, 66.
capere: a Bruto ... more maiorum capiamus exordium; Phil. V, 35.
castus: qui (ludi) sunt more ... maxime casti; har. resp. 24.
cogi: cogantur .. nummi ab aratore? quo more ||quo modo||? Verr. III, 198.
committi: quae ... commissa non sunt ... neque licentia militari neque more belli; Verr. IV, 116.
comparari: acrius quam more maiorum comparatum esset; Sex. Rosc. 153.
concedi: quod more maiorum institutisque conceditur; Phil. XIII, 14.
concursare: cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44.
constitui: (cum coeperit) commemorare quaestoris cum praetore necessitudinem constitutam more maiorum; div. Caec. 45. cur tot supplicia sint in improbos more maiorum constituta? Verr. V, 22.
contineri: ut illae tabulae privata .. custodia more maiorum continerentur; Sulla 42.
custodiri: custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri omnium exemplo magis placuit; Verr. V, 68.
decerni: quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; Phil. II, 51.
decidi: res ... istius more deciditur; Verr. II, 128.
deduci: quo die ... de fundo Caecina moribus deduceretur; Caecin. 20. cur se moribus deduci volebat? ib. 95.
defendere: si causa more institutoque defendatur; Caecin. 2. cum ... vestram auctoritatem meo more defendero; Phil. XII, 30.
deligere: ut ... non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere possit; Vatin. 35.
deposcere: si ... nec iure nec more (tota Asia deposcit); Flacc. 5 (Z. 35).
dicere: hodiernus dies attulit ... initium ... meo pristino more dicendi; Marcell. 1.
differre: tuamque praeturam non tuo more differas; Fr. B, XIV, III, 4.
eripere: nisi forte tu perverso more ... huic eripere potes; Qu. Rosc. 56.
esse: ista superiora esse ac plurimum posse his moribus sentit; Quinct. 93. quorum (agrorum) adhuc penes Cn. Pompeium ... potestas more maiorum debet esse; leg. agr. II, 52.
exire: cum ... omnes .. suo more ex oppido exissent; Scaur. 11.
facere: putat homo imperitus morum ... ista omnia ... more, lege ... facta; Sex. Rosc. 143. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; Verr. II, 155. quo id .. more fecisti? ib. III, 118. cum Mamertini more atque instituto suo crucem fixissent; ib. V, 169. si facta vis esset moribus: Caecin. 2. ut moribus deductio fieret; ib. 27. ut vis ac deductio moribus fieret; ib. 32. ab eius amicis .. more et modo (hoc) factum est; Muren. 72. quae quoniam accusatorio iure et more sunt facta; Flacc. 14. quo more feceris; Vatin. 30. quod cum praesens Deiotarus regio et animo et more fecisset; Deiot. 19.
ferre: quo more ... de capite civis indemnati tulisti? dom. 43.
gerere: inimicitias hominum more gerere poteratis; Deiot. 30.
impedire: qui ... cum more, cum potestate iudicium impedire non posset; Vatin. 33.
inici: hoc iniecto metu iudicibus, novo more; Verr. II, 67.
institui: Deiotari regis ... nostro more institutus exercitus; Phil. XI, 33.
interpretari: nos .. id more maiorum ... ad salutem interpretamur; Scaur. 30.
intromitti: ut ... intromissus et meo more et iure amicitiae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.
invidere: more hominum invident; Balb. 57.
laudare: ita .. (laudat), novo more; Verr. II, 114.
licere: cum more maiorum de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3.
loqui: poëtarum more cum locutus *sum;* Piso 73.
obsolescere: cuius splendor omnis his moribus obsolevit; Quinct. 59.
obtinere: ne suum ius suis moribus ... obtinere possent; Verr. IV, 146.
opitulari: praetor quem ad modum more et exemplo opitulari possit non habebit? Caecin. 36.
peccare: si ... usitato more ... peccasset; Verr. II, 9.
pelli: cum civis ... nullo more ... pelleretur; Piso 23.
perficere: nihil more institutoque perfecit; dom. 134.
permitti: ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; Phil. XII, 28.
pertinere: *volgari quorundam patronorum more* putavit ad officium suum pertinere; Tull. 4.
prandere: cum eius in nuptiis more Larinatium multitudo hominum pranderet; Cluent. 166.
precari: ubi ne precari quidem Iovem Optimum Maximum ... more omnium possit; Verr. IV, 71. quae precatus a dis immortalibus sum .. more institutoque maiorum illo die; Muren. 1.
pugnare: quibuscum me ... pugnantem more meo pristino non videbitis; Planc. 56.
recusare: iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quae Naevius edebat, non recusasse, ita tamen, more et instituto ..; Quinct. 63.
refutare: aliquanto ... magis more nostro refutaremus istam male dicendi licentiam; Cael. 7.
reponi: sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita ... sustinebant; Verr. IV, 5.
scribi: quae lex ... esse lex non videbatur ... contra omnis leges nullo scripta more ||non morem||; Piso 30.
similis: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ... homines inter se cum forma tum moribus similes; Cluent. 46.
statui: per senatum more maiorum statuatur; Fr. B, VI, 11 a.
sumere: quod supplicium more maiorum sumpseris; Verr. V, 133.
suscipi: in quo nihil more ||modo||, ... contra improbe ... omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.
sustinere: f. reponi.
tradi: hos ad supplicium iam more maiorum traditos ... liberare ausus es; Verr. V, 12.
venire: bona ... quo more ||modo|| ... venierint quaero; Sex. Rosc. 126.
vincere: aliqui suis moribus ... gentis vitia vicerunt; Scaur. 44.

vivere: qui soli toto orbe terrarum septingentos iam annos amplius unis moribus ... vivunt; Flacc. 63. si ... libidinosa meretricio more viveret; Cael. 38. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; ib. 57.

elliptisch: iam hoc inauditum et plane novo more ||novo in more, novum||; leg. agr. II, 26.

2. **Präpositionen**: contra: habeo .. dicere quem contra morem maiorum minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; Sex. Rosc. 100. quia contra ius moremque facta sit (possessio); Caecin. 2. omnia contra leges moremque maiorum ... esse gesta; dom. 68.

ex: quid quisque voluerit ... ex moribus eius ... est ponderandum; Sulla 69. quid ... domus illa viderat ... nisi ex optimo more? Phil. II, 69.

in: in rusticis moribus ... istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75. in eius modi re ac moribus, si is ... alios eadem fecisse dicet; Verr. III, 207.

propter: quem ego et frater meus propter eius suavissimos ... mores ... certatim amamus; Phil. III, 18.

motus, Bewegung, Leidenschaft, Unruhe, Erhebung: I. **absolut**: 1. adfert: iste motus servitiorum ... utrum tibi tandem diligentiam ... an novam rationem improbissimi quaestus attulit? Verr. V, 15.

arbitratur: vobis Italiae magnificentissimus ille motus ... omne suum erga meam dignitatem studium ... commendatum esse (arbitrabitur); dom. 142.

coepit: simul atque aliqui motus novus bellicum canere coepit; Muren. 30.

est: ut maximae res minimo motu, ... bellum ... maximum me uno togato duce ... sedetur; Catil. II, 28. cogitemus ... animi .. motus et virtutis gloriam sempiternam (esse); Sest. 143. cum ... is motus fuerit municipiorum; Piso 41. noli .. existimare non magnum quendam motum fuisse illius petitionis tuae; Planc. 52.

exsistit: nullus Italiae motus (exstitit); sen. 38.

movent: quem ... nec caeli signorumque motus nec vicissitudines rerum ... movent; Milo 83.

2. sum: nego esse ista testimonia, ... sed ... motum quendam temerarium Graeculae contionis; Flacc. 23.

II. **nach Verben**: 1. adfero: quorum aes alienum contractum ... nullum rei publicae motum adferre poterat; Catil. II, 4.

excito: sin ille .. motus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.

facio: nulline motus in Sicilia servorum, ... nullaene consensiones factae esse dicuntur? Verr. V, 9. nullus in eorum reditu motus municipiorum ... factus est; Quir. 10. f. nuntio.

habeo: quem Euripum tot motus ... habere putatis? Muren. 35.

neglego: nos animorum incredibilis motus ... neglegemus? Arch. 17.

nuntio: quod eodem .. tempore factus in agro Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus horribilis; har. resp. 62.

prohibeo: omnis eius motus conatusque prohibebit; Catil. II, 26.

quaero: qui .. propter metum poenae ... novos motus ... rei publicae quaerant; Sest. 99.

relinquo: ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18.

2. accedo ad: si .. ad humanos casus incertosque valetudinis sceleris etiam accedit insidiarumque consensio; Marcell. 23.

insum in: est profecto illa vis ... et non inest in hoc tanto naturae tam praeclaro motu; Milo 84.

requiro in: nos in impetu studiorum et motu temeritatis modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

versor in: videtis quo in motu temporum ... versemur; Flacc. 94.

III. **Umstand**: 1. complere: omnia primo motu ac spiritu suo ... complesset; Verr. III, 31.

conciliare: ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17.

contremiscere: cum .. agri ... terrae motu quodam novo contremiscunt; har. resp. 63.

fieri: ad quem omni motu concursus fiat civium perditorum; Phil. VII, 18.

labefieri: ut haec non eodem labefacta motu concidant; imp. Pomp. 19.

praemonstrare: qui hoc tam novo tantoque motu non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare ... fateatur; har. resp. 20.

praestringere: ne ... gestu ipso ac motu corporis praestringat aciem ingenii tui; div. Caec. 46.

zum Satz: cum tu ... motu aliquo communium temporum ... amicissimi benevolentiam ... desideres; Milo 69.

2. ad: ad motum animi ... leviora (sunt); Deiot. 5.

in: cum in magno motu ... intentus *est* arcus in me unum; Sest. 15. an potest ulla esse excusatio ... dormienti in maximo rei publicae motu consuli? Piso 10.

sine: ut urbi sine vestro motu ... satis esset praesidii; Catil. II, 26.

moveo, bewegen, rütteln, entfernen, vertreiben, ausstoßen, hervorbringen, erregen, Eindruck machen: I. **absolut**: 1. ut alter ... tribu moveri iubeat; Cluent. 122.

2. alqs: ut alter de senatu movere velit? Cluent. 122.

II. **mit Object**: alqm: quos adhuc servi ... non moverunt; Verr. a. pr. 58. quod eos ... iniuriae magnitudo movebat; ib. I, 67. quis enim esset aut togatus ... aut Graecus qui eiusdem vi et imperio non moveretur? ib. 74. ut vehementius odio libidinis tuae quam metu legationis ||legationis metu|| moverentur; ib. 81. si te magnitudo maleficii, si hominum existimatio non movebat; ib. 87. quia possessor est, non moves possessione; ib. 116. quod moveri loco non poterat; ib. II, 63. non movetur pecunia; ib. IV, 18. equidem ceteris istius furtis ... ita moveor; ib. 83. quod omnes religione moventur; ib. 132. te patris lacrimae ... non movebant; ib. V, 109. si ne tuorum quidem quisquam loco motus erit; Caecin. 37. nisi in inferiorem locum de superiore motus (est); ib. 50. movetur eo timore; Font. 27. se moveri possessionibus, amicissimis sedibus ac dis penatibus negant oportere; leg. agr. II, 57. quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36. nihil ... horum ora voltusque (te) moverunt? Catil. I, 1. loco ille motus est; ib. II, 1. qui fratris ... praesentis maerore non movear; ib. IV, 3. moveor his rebus omnibus; ib. ut ego ... non atrocitate animi moveor; ib. 11. cuius reprehensio me vehementer movet; Muren. 3. si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100. postulo ut provinciarum auctoritate moveamini; ib. sin te potentia mea, si dominatio ... movet; Sulla 25. si nihil vos P. Sullae fortuna movet, .. vestra moveat; ib. 79. nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19. movet me ... religio Telluris; har. resp. 31. multa me movent; ib. si cetera magis pervolgata nos saepe ... moverunt; ib. 62. me alii metus atque aliae curae suspicionesque movebant? Sest. 35. me illa moverunt; ib. 89. ergo inimici oratio ... me movit? ib. 40. cum locupletes possessionibus diuturnis moverentur; ib. 103. non me haec movent; Cael. 26. quae (pars) me minus movebat? ib. quae me magis moverunt; ib. 27. cur te fraterna vitia potius quam bona paterna ...

moverunt; ib. 34. me nihil aliud nisi ratio belli, nisi summa utilitas rei publicae moveat; prov. cons. 29. tribunicius me terror an consularis furor movit? Planc. 86. neque ... haec ipsa cotidiana res Appium Claudium ... movisset; Scaur. 33. neque ego Sardorum querellis *dico* moveri nos numquam oportere; ib. 39. movet me quippe lumen curiae! Milo 33. quibus (lacrimis) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; ib. 34. nec .. me .. Clodianum crimen movet; ib. 72. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; ib. 82. quem ... nec caeli ... motus nec vicissitudines rerum ... movent; ib. 83. his lacrimis non movetur Milo; ib. 101. video ... ab eis .. te moveri maxime; Ligar. 31. moveant te horum lacrimae, moveat pietas, moveat germanitas; ib. 33. moveor .. loci ipsius insolentia; Deiot. 5. movebatur animo; ib. 11. quibus (iudiciis) vos non satis moveri permoleste fero; Phil. I, 36. cum te ... neque maiores natu .. neque frequens senatus ... de ... addicta sententia movere potuit; ib. II, 51. si auspicia M. Antonium non moverent; ib. V, 8. ut .. luctu sororis moveretur; ib. VIII, 1. neque me divitiae movent; Fr. B, VII, 8.

alqd: quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. ea non muto, non moveo; Phil. I, 17.

admirationem: quod mihi maximam admirationem movet; Phil. X, 4.

advocationem: quod exercitus armatos movet, id advocationem togatorum non videbitur movisse? Caecin. 43.

animum: f. **animus,** II, 1. moveo (4 St.) B. I, S. 223, a.

aram: simulacrum .. aut aram si dedicasti, sine religione loco moveri potest; dom. 121.

civitates: nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistula Mithridatis moveri ... potuisse; Flacc. 57.

exercitum: f. advocationem.

filium: movebatur singulari pietate filius; Phil. IX, 9.

hominem: non movit hominem summa gravitate; Sest. 88.

iudicem: qui (iudex) suspicione certa non movetur; Verr. V, 65.

municipia: nostra municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer moventur; Planc. 21.

nationes: cum sciret exteras nationes maxime nobilitate moveri; Sulla 37.

populum: maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. populus .. movetur plerumque gratia; Planc. 9.

querellas, risus: quae (petitio) et risus hominum et querellas moveret; Phil. II, 98.

sapientem: sapientem gratia numquam moveri; Muren. 61.

servitium: coeptum esse in Sicilia moveri ... servitium suspicor; Verr. V, 9.

simulacrum: f. aram.

solum: quod (solum) nulla vi moveri ... potest; Phil. IX, 14.

stomachum: si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28.

veteranos: „mihi .. constat ... nec veteranos sedibus suis moveri pati"; Phil. XIII, 42.

urbem: moveri sedibus huic urbi melius est; Phil. XIII, 49.

mox, bald: dico: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores? Qu. Rosc. 44.

disputo: mox ... ut cum sicario disputo; Piso 38.

urgueo: urguetur nunc eis copiis, quas iam habemus, mox eis, quas paucis diebus novi consules comparabunt; Phil. IV, 12.

utor: exspecto quam mox Chaerea hac oratione utatur; Qu. Rosc. 1.

mucro, Spitze, Schneide: I. est: hic est mucro defensionis tuae; Caecin. 84.

petit: cuius latus ille mucro petebat? Ligar. 9.

II, 1. deicio: mucrones .. eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

effero: quod .. non cruentum mucronem ... extulit; Catil. II, 2.

retundo: cuius (censorii stili) mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

tremo: nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis; Phil. XIV, 6.

2. eripio, evolo ex: cum ego non ex istorum insidiis ac mucronibus ... eripiar atque evolem; Muren. 82.

mulco, mißhandeln: alqm: male mulcati clavis ac fustibus repelluntur; Verr. IV, 94.

senatorem, virum: C. Vibienus senator, vir optimus, ... ita est mulcatus; Milo 37.

muliebris, weiblich, weibisch: bellum: qui (equus) tot invictos viros muliebre bellum gerentis tulerit; Cael. 67.

comitatus: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda ... muliebri ... comitatu; Milo 28.

convivia: cum iste ... versaretur in conviviis muliebribus; Verr. V, 31. ut muliebria cotidie convivia essent; ib. 81.

dolor: quae ... illo communi dolore muliebri ... angeretur; Cluent. 13. Arinis uxorem ... arsisse dolore muliebri; Scaur. 9.

figura; Himera (erat) in muliebrem figuram habitumque formata; Verr. II, 87.

gloria: nonne te ... aemulam domesticae laudis in gloria muliebri esse admonebat? Cael. 34.

gratia: ne patiamini illum absolutum muliebri gratia, M. Caelium libidini muliebri condonatum; Cael. 78.

habitus: f. figura.

inimicitiae: neque .. muliebris umquam inimicitias mihi gerendas putavi; 32.

libido: muliebrem libidinem comprimendam putet; Cael. 1. f. gratia.

militia: ubi illud contubernium muliebris militiae? Verr. V, 104.

ornatus: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu; har. resp. 4. quem decet muliebris ornatus; Fr. B, XIII, v, 1.

religiones: nisi .. muliebribus religionibus te implicuisses; dom. 105.

soleae: P. Clodius ... a muliebribus soleis ... factus est repente popularis; har. resp. 44.

toga: quam statim muliebrem togam reddidisti; Phil. II, 44.

vestis: quod (oppidum) .. isti textrinum ... ad muliebrem vestem conficiendam fuit; Verr. IV, 103. qui indutus muliebri veste fueris; Fr. B, XIII, v, 2.

voces: locum illum litoris percrepare totum muliebribus ||mulierum|| vocibus; Verr. V, 31.

mulier, Frau, Weib: I. **absolut:** 1. **Subject:** abundat: mulier abundat audacia, consilio et ratione deficitur; Cluent. 184.

accumbunt: negavit moris esse Graecorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66.

aspicit: ut te ... praeter spem mulier aspiceret; Phil. II, 77.

audet: ista mulier de veneni celeritate dicere audebit? Cael. 60. quae mulier sceleratum ... civem interficere non auderet? Milo 82.

coepit: moliri statim nefaria mulier coepit insidias filio; Cluent. 176.

conatur: itane tandem mulier ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.

conlocat: si quae non nupta mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati palamque sese in meretricia vita conlocarit, virorum alienissimorum conviviis uti constituerit; Cael. 49.
conscribit: iam videtis illam nefariam mulierem ... hanc fictam quaestionem conscripsisse; Cluent. 185.
constituit: hoc mulier facere constituit; Caecin. 15. f. conlocat.
conveniunt: huc omnes mulieres ... conveniebant; Verr. V, 30.
convocat: mulier ... omnis suos propinquos filiique sui necessarios convocavit et ab eis flens petivit; Cluent. 22.
debet: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35.
deferunt: postridie sacerdotes Cereris, ... probatae ac nobiles mulieres, rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.
deprehendunt: nisi eum mulieres ita deprehendissent; har. resp. 44.
dicit: quam (dotem) mulier nullo auctore dixisset; Caecin. 73.
dicitur: quod ista mulier ... fecisse dicatur; Cael. 68.
est: quae mulier ante hunc quaestorem copiosa plane et locuples fuit; div. Caec. 55. uti videant ... ecqua virgo sit aut mulier digna quam ob rem ipse Lampsaci diutius commoretur; Verr. I, 63. eius esse filiam ... mulierem eximia pulcritudine; ib. 64. mulier ||est|| Segestana perdives et nobilis, Lamia nomine; ib. IV, 59. mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; ib. V, 81. praesto est mulier audax; Cluent. 18. si quae mulier sit eius modi; Cael. 50.
exclamat: mulier exclamat; Cluent. 40.
exponit: tu .. mulier ... rationem tantae familiaritatis ... exponas necesse est; Cael. 35.
facit: Annaea de multorum propinquorum sententia pecuniosa mulier ... testamento fecit heredem filiam; Verr. I, 111. mulier sibi felicior quam viris auctionem provinciarum ... faciebat; Phil. V, 11. f. dicitur.
flet: cum mulier fleret uberius; Phil. II, 77.
furit: furere crudelis atque importuna mulier; Cluent. 177.
incidit: mulier inciderat in viros; Milo 55.
iudicat: quod ipsum haec eadem mulier iudicarat; Cluent. 184.
mavolt: iecit quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4 § 5.
metuit: timuit mulier amens non suam conscientiam, non odium municipum, non famam omnium, sed ... metuit, ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.
moritur: testamento facto mulier moritur; Caecin. 17.
negant: mulieres negant se scire; Flacc. 92.
oderunt: te ... viri mulieres ... oderunt; Phil. XIII, 45.
patefacit: f. conlocat.
patitur: cum indigne pateretur uxor Cleomenis, .. nobilis mulier; Verr. V, 31.
petit: f. convocat.
potest: nec mulier tacere potuerat; Verr. II, 91.
praecipit: mulier ingeniosa praecepit suis; Cael. 62.
proficiscitur: mulierem quandam Larino ... Romam proficisci; Cluent. 192.
promittit: iudica, quod mulier sine tutore auctore promiserit, deberi; Caecin. 72.
putat: ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; Caecin. 13. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo fore neminem putavit; Cluent. 190.
reducunt: quo istum ... reduxerant paulo ante mulieres; Verr. V, 92.
timet: f. metuit.
videtur: utrum temerario ... mulier finxisse crimen an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. ne eadem mulier ... et turpissimum latronem eripuisse et honestissimum adulescentem oppressisse videatur; ib. 78. ut ... omnes viri ac mulieres ... viderentur ... laetari; Piso 52.
volunt: mulieres omnis propter infirmitatem consilii maiores in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27. vis nobilis mulier illum filium ... habere tuis copiis devinctum; Cael. 36.
utuntur: qua (patera) mulieres ad res divinas uterentur; Verr. IV, 46.

2. Prädicat: sum: cum esset mulier; Sex. Rosc. 147. qui ... inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset; dom. 139.

3. Ausruf: mulier, quid tibi cum Caelio? Cael. 33. o immoderata mulier, sciens tu aurum ad facinus dedisti; ib. 53.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adficio: neque .. metuebat ne ... decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.
appello: appellabantur a multitudine mulieres nominatim; Verr. V, 94.
aufero: qui ... ad auferendam mulierem conlocatus (erat); Verr. I, 67.
complector: qui ... complexi mulieres impudicas ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.
damno: memoria teneo Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.
deligo: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.
emo: mulierem cum emisset a sectoribus; Cluent. 162.
facio: ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107. nisi forte mulier potens ... familiaris facta erat balneatori; Cael. 62.
interficio: mulierem veneno interfecit; Cluent. 31.
invenio: quae mulier infamis ... inveniri potest? Catil. II, 7.
neco: ita mulierem ... necavit; Cluent. 31.
nomino: mulierem nullam nominabo; Cael. 48.
novi: „cur alienam ullam mulierem nosti“? Cael. 37.
obiurgo: qui obiurget mulierem; Cael. 33.
pellicio: huius socrum, mulierem imbecilli consilii, ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.
removeo: ista muliere remota; Cael. 32.
tollo: prima potione mulierem sustulit; Cluent. 40.
voco: „vocetur mulier“; Verr. I, 66. in partem mulieres vocatae sunt; Caecin. 12. omnes viri, mulieres ... in iudicium vocantur; Cluent. 148. ut ... putarent omnis mulieres ... Gaias vocari; Muren. 27.

2. Dativ: adimo: qui ... hereditatem ademit nulli ... mulieri; Verr. I, 107.
adnumero: cogit quaestorem suam pecuniam ... mulieri omnem adnumerare et reddere; div. Caec. 56.
convenio: quae (praedia) mulieri maxime convenirent; Caecin. 16.
dedo: mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit, sed plane ad supplicium dedidit; Cluent. 181.
do: quas easdem mulieri a me datas (litteras) apud Pataranos requisivit; Flacc. 78. quam ob rem isti mulieri venenum dare vellet Caelius; Cael. 56.
fero: f. dedo.
lego: quae pecunia mulieri legata erat a filio, ...

eam praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34.
pareo: ut mulieri citius avarissimae paruerit quam senatui; Phil. VI, 4.
pateo: quod nisi mulieri ... patebat alii nemini; Verr. II, 56.
praebeo: haec civitas mulieri in redimiculum praebeat, haec in crinis; Verr. III, 76.
reddo: mulieri reddidit quantulum visum est; div. Caec. 57. f. adnumero.
remitto: te mulieri deterrimae recte remisisse senatores iudicabunt? Verr. III, 82.
solvo: f. lego.
sum: quae .. ei mulieri socrus erat; Cluent. 33.
trado: mulieribus oppidum scitote esse traditum; Cluent. 195.
venio: id quod ipsi .. mulieri veniebat in mentem; Caecin. 15.

3. **mit Präpositionen**: audio ex: audisti .. ex muliere; Verr. IV, 102.
cado in: nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 69.
conloco inter: tu inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium ... conlocavisti; Verr. V, 137.
decido cum: nisi cum muliere decideretur; Verr. I, 125.
dico in: nihil iam in istam mulierem dico; Cael. 38.
facio contra: an ideo aliquid contra mulieris fecit? Verr. I, 106.
introfero ad: noctu ... lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem; Verr. V, 34.
remaneo in: in qua muliere ... vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27.
sum cum: res est omnis ... nobis .. cum Clodia, muliere ... nobili; Cael. 31.
in: duo sunt .. crimina una in muliere summorum facinorum; ib. 51.
venio a: ei hereditas ... venerat a muliere quadam propinqua; Verr. II, 53. ab ingenuis mulieribus hereditates lege non veniunt? Flacc. 84. cum ab ea muliere veniatis; Cael. 71.
versor inter: qui in epulis cotidianis ... inter impudicas mulieres ... versatus sit; Verr. III, 160. inter eius modi ... mulieres adulta aetate filius versabatur; ib. V, 30.
vigeo apud: vigeant apud istam mulierem venustate; Cael. 67.

III. **nach Adjectiven**: cautus: quo mulieri res esset cautior; Caecin. 11.
iucundus: magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12.

IV. **nach Substantiven**: adsentator: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ... mulierum adsentatoris; Caecin. 14.
adversarius: quis umquam crederet mulierum adversarium Verrem futurum? Verr. I, 106.
amicus: voluntarius amicus mulieris (erat); Caecin. 14. advocantur amici et hospites Oppianici et ipsius mulieris multi; Cluent. 176. si ... evasissent subito ex balneis [mulieris amici]; Cael. 65.
arbitratus: non te pudet .. eius mulieris arbitratu gessisse praeturam? Verr. I, 140.
arbitrium: cum viderent ... se ad arbitrium libidinosissimae mulieris spoliatum iri; Verr. III, 77.
calamitas: quid enim facere potuit ... aequius ad levandam mulieris calamitatem? div. Caec. 57.
castimonia: quae sacra per summam castimoniam virorum ac mulierum fiant; Verr. IV, 102.
circumscriptio: praediorum proscriptiones cum mulierum ||mulieribus|| aperta circumscriptione fecisti; Flacc. 74.
coetus: qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur; Sest. 116.
consilium: nihil est ab Oppianico sine consilio mulieris cogitatum; Cluent. 189. hoc fuit totum consilium mulieris; Cael. 64.
controversiae: ut cum aliquo suo compendio negotia mulieris ... controversiasque susciperet; Caecin. 13.
conventus: quem conventum mulierem factum esse arbitramini? Verr. IV, 77. Syracusani festos dies anniversarios agunt celeberrimo virorum mulierumque conventu; ib. 107.
convicium: fit convicium mulierum; Fr. B, IX, 1.
corruptelae: in mulierum corruptelis ... reperiebam hunc [..] ad istius flagitiosas libidines ... aptum fuisse; Verr. II, 134.
deliciae: hac una lege Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.
dolor: quod eiusdem mulieris dolorem et iniuriam Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71.
familiaris: si .. tam familiaris erat mulieris quam vos voltis; Cael. 58. praegestit animus iam videre .. lautos iuvenis, mulieris beatae ... familiaris; ib. 67.
fecunditas: o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! Phil. II, 58.
fletus: hic quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse in hisce rebus? Verr. IV, 47. quem .. fletum mulierum (factum putatis)? ib. 52.
gemitus: quantos ... mulierum gemitus esse factos? Cluent. 192.
gratia: verebar ne mulierum nobilium .. gratia, ... nimia in istum ... liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136.
hereditates: non de mulierum hereditatibus (esse aliter edicenda); Verr. I, 118. sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus (quaesivi); ib. tulit Q. Voconius (legem) de mulierum hereditatibus; Balb. 21.
hospites: f. amici; Cluent. 176.
iniuria: f. dolor.
iter: quod iter Romam eius mulieris fuisse existimatis? Cluent. 192.
lacrimae: multis cum lacrimis et lamentationibus virorum mulierumque omnium ... simulacrum Dianae tollendum locatur; Verr. IV, 76. clamabat ... plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; ib. V, 112.
lamentationes: f. fletus. lacrimae.
lectus: cum in lecto decumanae mulieris vestigia viderent recentia; Verr. IV, 52.
libertas: cum Arretinae mulieris libertatem defenderem; Caecin. 97.
libido: repente est exorta mulieris importunae nefaria libido; Cluent. 12. huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47.
manus: extorqueri alia de manibus mulierum; Verr. IV, 52.
modus: finem .. non mulieris modus, sed amicorum auctoritas fecit; Cluent. 191.
mors: quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte; Scaur. c. 4 § 7.
morsus: ne cicatrices populus Romanus aspiciat ex mulierum morsu; Verr. V, 32.
negotia: illius hoc munus esse ad omnia mulieris negotia parati; Caecin. 15. f. controversiae.
notitia: fama adulescentis paulum haesit ad metas notitia nova mulieris; Cael. 175.
occupatio: si te impediebat ista conviviorum mulierumque occupatio; Verr. V, 83.
potestas: quae (genera) potestate mulierum continerentur; Muren. 27.
scelus: o mulieris scelus incredibile et ... inauditum! Cluent. 15.
servus: cui salutem suam credidit? servisne mulieris? Cael. 57. si apud Caelium mulieris servus visus esset; ib. 61.

vicinus: vicinum eius mulieris miraris male audisse; Cael. 38.
vir: nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro; Cael.
V. Umstand: 1. Ablativ: corrumpere: Apronius ipsum Metellum non pretio, ... non muliere ... posset corrumpere; Verr. III, 158.
2. Präpositionen: a: a qua muliere cum erat ad eum ventum et in aurem eius insurratum; Verr. I, 120.
de: de qua muliere versus plurimi ... scribebantur; Verr. III, 77. [de qua muliere plurimi versus ... tota Sicilia percelebrantur]; ib. V, 81.
inter: at homo inertior, ... magis vir inter mulieres ... proferri non potest; Verr. II, 192. quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ... inter mulieres periti iuris et callidi; Caecin. 14. f. I, 2. sum.
per: sacra per mulieres ... confici solent; Verr. IV, 99.

mulierarius, vom Weibe gedungen: cum Licinium ... mulieraria manus ista de manibus amiserit; Cael. 66.

muliercula, Weib, Weibchen: I, 1. duco: num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Catil. II, 23.
produco: his mulierculis productis; Flacc 93.
profero: at homo inertior, .. magis ... impura inter viros muliercula proferri non potest; Verr. II, 192.
2. commoveo: acerbum dolorem commovent, mulierculis praesertim; Verr. II, 47.
do: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78.
3. nitor: stetit .. praetor ... muliercula nixus; Verr. V, 86.
4. bello cum: si cum mulierculis bellandum arbitraretur; Muren. 32.
dico de: quid .. ego de muliercula Scantia ... dicam? Milo 75.
gero cum: bellum illud omne Mithridaticum cum mulierculis esse gestum; Muren. 31.
loquor de: de comissatione loquerentur inter se ac de mulierculis; Verr. III, 31.
sum apud: cum esset adulescens apud mulierculam quandam; Cluent. 37.
II. vectigalis: ita civitas una sociorum atque amicorum duabus deterrimis mulierculis ... vectigalis fuit; Verr. III, 79.
III. cognitores: veniunt Herbitam ... muliercularum deterrimarum improbissimi cognitores; Verr. III, 78.
IV. cum: tametsi in acta cum mulierculis iacebat ebrius; Verr. V, 63. praetore tot dies cum mulierculis perpotante; ib. 100. te illo tempore ... in litore cum mulierculis perpotasse dico; ib. 131.

mulio, Maulthiertreiber: quam ob rem .. scriba deducat, et non potius mulio? Verr. III, 183.

mulionius, dem Maulthiertreiber gehörig: mulioniam paenulam adripuit; Sest. 82.

mulsum, Meth: id (venenum) cum daretur in mulso; Cluent. 166.

multa, Strafe: I. est: in cuius testamento ... multa erat Veneri; Verr. II, 25.
II. committo: ut illam multam non commiserit; Cluent. 103.
coniungo: nullo modo illam multam ... cum Cluentii causa posse coniungi; Cluent. 103.
dico: Crassus consul ... Flacco conlegae ... multam dixit; Phil. XI, 18.
inrogo: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam multam inroget aut iudicet; dom. 45. mihi praesenti si multa inrogetur; ib. 58. multam inrogarat; Milo 36.
peto: petita multa est apud istum praetorem a Q. Opimio; Verr. I, 155. „multam petivit"; Cluent. 90. multa petita esse dicitur; ib. 96. quibus (legibus) a Iunio multa petita est; ib. uno iudicio multa est ab eo petita; ib. 103.
remitto: quam multam populus Romanus remisit; Phil. XI, 18.
suffero: quam multam si sufferre voluissent; Caecin. 98.
tollo: ille .. furoris multam sustulerat; Deiot. 36.
III. genus: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156.
inrogatio: quod est in eadem multae inrogatione perscriptum; Rabir. 8.
IV, 1. notare: cum .. accusatorem huius multa et poena notavit ||poenitavit, poena multavit||; Balb. 42.
proficisci: aut sua voluntate aut legis multa profecti sunt; Caecin. 98.
2. sine: ut milites fiant ... sine multa; Phil. VIII, 4.
ultra: quid est ultra pignus aut multam? Phil. I, 12.

multatio, Bestrafung: misera (est) multatio bonorum; Rabir. 16.

multiplex, vielfach: natura: hac ille tam varia multiplicique natura .. omnis ... homines improbos ... conlegerat; Cael. 14.
res: praeturae iuris dictio, res varia et multiplex, ... non attingitur; Flacc. 6.

multitudo, Menge, Volk, Pöbel, Haufe: I. absolut: 1. Subject: adest: cum tantam multitudinem cum tanto studio adesse videamus; imp. Pomp. 69. omnis ingenuorum adest multitudo; Catil. IV, 16.
coepit: coeperitne domum ... illa multitudo incendere; Verr. I, 78.
cogit: donec populus atque universa multitudo ... senatum clamore coëgit; Verr. IV, 87.
concurrit: concurrit ad me maxima multitudo; Verr. IV, 146.
concursat: concursabat urbe tota maxima multitudo; Verr. V, 93.
convenit: f. convenio, II, 1. multitudo (5 St.) B. I, S. 700, a.
convertit: non dubito quin omnis ad te conversura fuerit multitudo; Planc. 50.
declarat: diligentiam multitudo litterarum et testium declaravit; Verr. I, 16. haec .. innumerabilis hominum multitudo ... quid declaravit nisi optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse universo? Sest. 125. declarat multitudo proscriptorum; Phil. V, 43.
deprecatur: pro me non ... propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata; sen. 37.
est: illam sicariorum multitudinem ... huic crimini putabant fore; Sex. Rosc. 81. ea multitudo quae erat? ib. 93. erat tum multitudo sicariorum; ib. quo in numero ... magna multitudo Siculorum fuit; Verr. IV, 27. quod (fanum) ... hac praedonum multitudine semper inviolatum sanctumque fuerit; ib. 103. quarum (mulierum) incredibile est quanta multitudo fuerit Syracusis; ib. V, 30. quarum (palmarum) erat in illis locis multitudo; ib. 87. quod ... multitudo hominum haec erat maxima; ib. 94. ludibrio esse urbis gloriam, ... multitudinem (hominum) piratico myoparoni; ib. 100. ubi coacta hominum multitudo (fuerit); Caecin. 41. quae fuit ista multitudo? Muren. 68. quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73. in tanto civium numero magna multitudo est eorum; Sest. 99. quae sit multitudo in foro ... videtis; Cael. 21. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; Piso 36. reliqua .. multitudo ... tota nostra est; Milo 3. talis senatorum et dignitas et multitudo fuit; Phil. XIII, 30.

facit: facile est ... quid integra multitudo faciat videre; Sest. 115.
habet: quid habet ista multitudo admirationis? Muren. 69.
largitur: quam facultatem mihi multitudo istius vitiorum ... largitur; Phil. II, 43.
prandet: cum eius in nuptiis more Larinatium multitudo hominum pranderet; Cluent. 166.
procedit: ob viam ei processit ... magna sane multitudo; Phil. II, 106.
profugit: ne miremini tantam multitudinem profugisse; Verr. III, 129.
putat: nonne metuendum est ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? Phil. XII, 28.
solet: quae multitudo, qui ordo ad Pisonis sellam ... solitus sit convenire; Verr. I, 119.
venit: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. cum illa incredibilis multitudo Romam ... venisset; ib. 25.
videtur: neque ... mihi videtur haec multitudo ... cognoscere ex me causam voluisse; Verr. a. pr. 15.
vocant: cum tanta multitudo civium ... me ad referendam gratiam nominatim vocarent; dom. 7.
2. **Ausruf:** o ... multitudinem hominum ex servis ... congregatam! dom. 89.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** armo: armari multitudinem iuris retinendi causa non convenit; Caecin. 33. cum ... multitudinem hominum coëgerit, armarit, instruxerit; ib.
augeo: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... non modo augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit; Quir. 5.
cogo: s. **cogo,** III. multitudinem (4 St.) B. I, S. 568, b.
concito: s. **concito** multitudinem (7 St.) B. I, S. 602, b.
concludo: eos concludit, magnam hominum multitudinem; Verr. IV, 54.
congrego: s. I, 2.
coniungo: ut multitudinem cum principibus ... coniunxerim; Piso 7.
conligo: postea quam tantam multitudinem conlegerat emblematum; Verr. IV, 54.
conloco: ut illa aratorum multitudo aliquando in suis agris ... conlocetur; Verr. III, 128.
consequor: s. augeo.
contemno: multitudinem Iudaeorum flagrantem ... contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67.
delecto: quo multitudo maxime delectatur; Sest. 124.
delenio: infimam multitudinem ... se fecisse commemorat, ut non modo virtute flecteret, sed etiam tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95. muneribus ... multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.
deprehendo: scutorum ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.
dico: causam fugae dicitis eandem, ... arma, multitudinem hominum; Caecin. 44.
effugio: neque vim praetoris nec multitudinem creditorum ... effugere potuisset; sen. 11.
enumero: s. augeo. — flecto: s. delenio.
instruo: s. armo.
interficio: cum interfecta sit civium multitudo; Phil. XIV, 7. tanta multitudine hostium interfecta; ib. 12.
obsideo: cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem, id est] totam Italiam suis opibus obsidebunt; leg. agr. II, 75.
omitto: ut omittam multitudinem; Phil. III, 24.
orno: s. augeo.

pertimesco: ipsam multitudinem criminum ... pertimescebam; Cluent. 81.
praetermitto: infinitam multitudinem iniuriarum praetermitto; Verr. III, 58.
quaero: ut ... dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47. multitudo ... quaeritur, qua illa omnia oppida compleantur; leg. agr. II, 86.
recordor: reliquas illius anni pestis recordamini: ... legum multitudinem; Sest. 55.
removeo: ille multitudine sociorum remota decumanos convocat; Verr. II, 173.
revoco: multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent 110.
suscipio: tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video; Catil. IV, 20.
teneo: qui multitudinem illam ... sagina tenebat; Flacc. 17.
video: videtis indignissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148. cum .. armatorum multitudinem videret; Caecin. 22. quam ... multitudinem videtis .. in squalore et luctu supplicem vobis; Planc. 21.
2. **Dativ:** commendo: qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit; sen. 20.
desum: nec ... huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36.
obviam fio: fit obviam casu ei multitudini C. Curio; Verr. a. pr. 18.
obicio: qui ... obicere se multitudini conductae velit; Phil. I, 22.
pateo: si ille aditus Gallorum immanitati multitudinique patuisset; prov. cons. 34.
probo: probatum erat illud multitudini; Cluent. 130.
reddo: quod non multitudini propinquorum, sed nobismet ipsis nos reddidistis; Quir. 8.
trado: cum ille servorum eludentium multitudini senatum populumque Romanum vinctum ... tradidisset; har. resp. 22.
3. **Ablativ:** opus est: ubi multitudine opus est; Caecin. 59.
redundo: quae (nationes) ... multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31. haec (Capua) ... optimorum civium ... multitudine redundat; Piso 25.
4. **mit Präpositionen:** admiror de: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.
compareo in: non comparere in illa armata multitudine bonorum (illum oportuit)? Rabir. 23.
dico de: quid de illa multitudine dicemus eorum? Verr. V, 156.
immitto in: qui se armatus saepe in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48,
insum in: an in coacta multitudine ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31.
sum in: magnam concordiam (esse) in maxima multitudine ||maxima multitudine, maxima in multitudine, maximam multitudinem||; Catil. II, 19. quod in imperita multitudine est vitiosissimum; dom. 4.
III. **nach Adjectiven:** 1. iucundus: qui ea, quae faciebant, ... multitudini iucunda volebant esse; Sest. 96. multitudini iucundi non erant; ib. 105. qui ... concitatae multitudini iucundi esse voluerunt; ib. 140.
2. alqs ex: quis ex tanta multitudine occiderit; Sex. Rosc. 92. ut ex tanta ... hac multitudine domesticorum hostium novem hominum perditissimorum poena ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.
pauci ex: quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? Cluent. 147.
IV. **nach Substantiven:** animi: ut nomine ipso

... animos imperitos multitudinis commoverem; Verr. I, 151. ut animi multitudinis in istum dolore... concitarentur; ib. V, 163. quod ... causam .. ageret L. Quinctius ... ad inflammandos animos multitudinis accommodatus; Cluent. 79. quae (res) sua sponte multitudinis animos incitaret; dom. 12.

clamor: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata ... profundendo .. clamore multitudinis concitatae; Flacc. 15. quod (imperium) ad privatum clamore multitudinis imperitae ... deferebatur; Ligar. 3.

comitia: sunt.. populi ac multitudinis comitia; Muren. 38.

concitatio: potuit illa concitatio multitudinis sine summo periculo rei publicae repudiari? Cluent. 136.

concursus: neque tantum me ... concursus .. tantae multitudinis ... commovet; Verr. a. pr. 4.

impetus: regem illum ... interfectum esse impetu multitudinis; Fr. B. XV, III, 4.

iudicium: existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae ... quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. imperitae multitudinis iudicio confidimus; ib. 97.

levitas: principum munus esse ducebat resistere .. levitati multitudinis; Milo 22.

querella: nullam multitudinis in Sardinia querellam; Scaur. 28.

species: numquam species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? Verr. V. 144.

studium: cum ... multitudinis studium ... ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103.

temeritas: ut recordemini quae sit temeritas multitudinis; Flacc. 57. non multitudinis temeritate, sed optimatium consilio bellum ab istis civitatibus cum populo Romano esse susceptum; ib. 58. temeritatem multitudinis ... pertimescebant; Sest. 103. nec sapientiae (putaret esse) temeritatem concitatae multitudinis auctoritate publica armare; Milo 2. me ... adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. VII, 4.

testimonium: quae (gloria) ... multitudinis testimonio comprobatur; Phil. I, 29.

vis: si per vim multitudinis factum esse videretur; Verr. II, 161. vim ... multitudinis restitui voluerunt, non solum convocatae multitudinis; Caecin. 59. ut ... potius ... vim multitudinis ... quam iudicium appellandum putem; Cluent. 103. non vim imperitae multitudinis ... quaerebas? dom. 54. cum ... insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset; Sest. 101.

V. **Umstand: 1. Ablativ:** antecellere: ut (Asia) ... multitudine earum rerum, quae exportantur, facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.

celebrari: cum ... viae multitudine legatorum ... celebrabantur; Sest. 131.

florere: cum ... ad urbem accessus incredibili hominum multitudine ... florebat; Sest. 131.

frangi: haec furiosa vis...facile superari frangique potuit virorum bonorum ... multitudine; dom. 55.

innumerabilis: domuisti gentis immanitate barbaras, multitudine innumerabilis; Marcell. 8.

invadere: quo Atheniensium classis sola... CCC navibus vi ac multitudine invasit; Verr. V, 98.

obsideri: urbem ... obsessam esse ab ipso rege maxima multitudine; imp. Pomp. 20.

obtinere: Cumas multitudine suorum obtinebunt; Fr. A. IV.

pugnare: studio, multitudine ... pugnant; Fr. B. II, 2.

superari: f. frangi.

valere: quae (voluntas militum) .. per se valet multitudine; Muren. 38.

2. **Präpositionen:** a: appellabantur a multitudine mulieres nominatim; Verr. V, 94. habita est a multitudine ratio temporis; ib. haec omnia sectatorum ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73. neque id fieri a multitudine imperita; Milo 90.

apud: non est nobis haec oratio habenda.. apud imperitam multitudinem ||aut imperita multitudo||; Muren. 61.

contra: sunt impii cives ... contra multitudinem bene sentientium admodum pauci; Phil. III, 36.

cum: ut Hortensius ... domum reducebatur e campo cum maxima frequentia ac multitudine; Verr. a. pr. 18. si ... ingredienti cum armata multitudine obvius fueris; Caecin. 76. qui P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu ... fuisse; Sest. 78.

in: si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum; Verr. V, 150. cur in tanta multitudine accusatorum ... ceteri rei facti non sunt? Cluent. 115. non sum nescius quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28. illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam; ib. 47.

per: ut eius in provincia statuae ... per vim et per universam multitudinem deicerentur; Verr. II, 158. nec per multitudinem concitatam consistere cuiquam in dicendo licebat; Cluent. 108.

propter: in hanc calamitatem venit propter praediorum bonitatem et multitudinem; Sex. Rosc. 49. qua re tu hoc || hoc tu || propter multitudinem sicariorum ... facere potuisti; ib. 80. propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; ib. 89. iste Agrigenti, credo propter multitudinem illorum hominum, ... non audebat palam poscere; Verr. IV, 93. eos esse talis propter multitudinem cupidorum hominum nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. qui honorum ornamenta propter periculorum multitudinem praetermisissent; Cluent. 154. propter vim ac multitudinem gentium illarum numquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cons. 33.

sine: qui sine armis ac multitudine vim fecerit; Caecin. 93.

multo, bestrafen, mit Strafe, Buße belegen: alqm: (Dionem) Veneri Erycinae esse multatum; Verr. II, 21. modo ab senatu agris urbibusque multati sunt; Font. 12. quibus (agris) erant multati; ib. 13. ceteri .. ex veteribus bellis agro multati; ib. 26. quem ... natura morte multavit; Cluent. 29. si hoc optimum factu iudicarem, ... Catilinam morte multari; Catil. I, 29. sic illum ... morte multassem; ib. II, 4. qui censet eos ... morte esse multandos; ib. IV, 7. ipse se exsilio paene multavit; Sulla 74. morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; sen. 34. Asiam, qua illum multaverunt, Attalo ... condonaverunt; Sest. 58. si Afris ... agris stipendioque multatis virtute adipisci licet civitatem; Balb. 41. qui se ipse morte multavit; Scaur. c. 3 § 4. qui omnis quos oderat morte multabat; Ligar. 12. neque se a te multatum arbitratur; Deiot. 35.

civem: dixit multos civis Romanos ... per vim morte esse multatos; Verr. I, 14. privati ... perniciosos civis morte multaverunt; Catil. I, 28. nolo quemquam civem committere ut morte multandus sit; Phil. VIII, 15.

consilia: cum ab ipsa Fortuna crudelissime videat huius consilia esse multata; Rab. Post. 2.

imperatorem: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.

maleficium: nulla in lege nostra reperietur ... maleficium ullum exsilio esse multatum; Caecin. 100.

populos: liberos populos agris multandi ... summa potestas datur; leg. agr. II, 34.

multus, viel, häufig, zahlreich: A. **bei Substantiven:** alqs: quod praeda ex illis bonis ad multos ‖non nullos‖ Syracusanos ... venerat; Verr. II, 50. dicent hoc multi Siculi; ib. 80. scitis ... multos .. Siculos dixisse; ib. 119. incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; ib. IV, 124. [quod erant plures (Pisones)]; Font. 39. quoniam sunt ita multi; Catil. II, 22. ex multis Clodiis nemo nomen dedit; dom. 116. qui et multi et potentes sunt; Balb. 59. ei ... parumne erant multi? Phil. VII, 18. metuo ... ne illi .. nimis multi nobis esse videantur; ib. 18. volgare nomen esse Phileroti̇s, Cornelios vero ita multos; Fr. B. VI, 21.

alqd: quae nisi multa et manifesta sunt; Sex. Rosc. 62. patiebantur, haec esse apud illos quam plurima; Verr. IV, 134. ea tam multa non sunt; imp. Pomp. 62. vereor ne haec ipsa nimium multa esse videantur; Cluent. 41. satis multa hominibus non iniquis haec esse debent: nimis etiam multa vobis; Rab. Post. 45.

accusatores: accusatores multos esse in civitate utile est; Sex. Rosc. 55. facile omnes patimur esse quam plurimos accusatores; ib. 56.

adfines: nemo illum ex tam multis cognatis et adfinibus tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. non .. pro meo reditu ... multi .. cognati atque adfines deprecati sunt; Quir. 6.

adiumenta: praesertim cum incubuit (inclinatio) ad virum bonum et multis aliis adiumentis petitionis ornatum; Muren. 53.

adiutores: adiutores, auctores hortatoresque ad me restituendum ita multi fuerunt; Quir. 9.

adulescentes: quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam ... studuerunt; Cael. 10.

aedificia: quae (partes) ... multis .. transversis divisae privatis aedificiis continentur; Verr. IV, 119.

aestates: Postumi nomen propter opinionem pecuniae nescio quam aestatem unam, non pluris, auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

agri: sunt .. multi agri ... publicati; leg. agr. III, 12.

amici: litterae complures a multis eius amicis ac necessariis adferuntur; Verr. II, 97. multi ... uno tempore a me hospites atque amici ... defendantur; ib. 118. advocantur amici et hospites ... multi; Cluent. 176. multi amici, multi cupidi tui, multi fautores laudis tuae; multi huic invident; multis .. pater ... nimium retinens equestris iuris ... videtur; Planc. 55. multi amici accusatoris, ... multi communes obtrectatores ... multa finxerunt; ib. 57. quae (opes) sine multorum amicorum officiis stare possint; ib. 81. ille onera multorum huius amicorum excepit unus, quaeque multi homines necessarii ... discripta sustinuerunt, nunc eius adflictis fortunis universa sustinet; Rab. Post. 41. plures amici mei et necessarii viverent; Phil. II, 40.

amicitiae: cum esset Sthenius ... plurimis amicitiis; Verr. II, 106.

animi: vel pluris te animos habere vellem; Phil. XI, 22.

anni: non ita multis ante annis aiunt ..; Sex. Rosc. 64. qui Romam multis annis non venit; ib. 74. neque Romae multis annis fuerit; ib. 79. qui multis annis Romam omnino non accesserit; ib. 92. vix .. (ea) per multos annos innocentisque praetores ... recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12. quae (signa) multos annos ante valvas Iunonis Samiae steterunt; ib. I, 61. cuius opera ipse multos annos esset in sordibus; ib. 152. ut eam (provinciam) multis annis multorum innocentia sapientiaque recreare nequeamus; ib. III, 21. is Lilybaei multos iam annos habitat; ib. IV, 38. patimur .. multos iam annos; ib. V, 126. dum multorum annorum accusationi ... respondeo; Cluent. 8. quae multos .. annos ... filium interfectum cupit; ib. 12. ad eorum se familiaritatem multis .. ante annis Oppianicus applicarat; ib. 46. satis multos annos ex invidia laboravit; ib. 202. cum multis annis post petissent; leg. agr. II, 3. Asia multos annos vobis fructum Mithridatico bello non tulit; ib. 83. quos ex multorum annorum dissensione ... revocatos hodiernus dies vobiscum ... coniungit; Catil. IV, 15. in quibus (partibus) multos annos legatus fuit; Muren. 89. recuperata (pecunia) est multis post annis; Flacc. 37. cum ipsi gravi faenore istam pecuniam multos annos occupavissent; ib. 59. cum iam ... multos annos esset agitata (dissensio); Sulla 60. cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet; Arch. 7. erat alius ad portas cum imperio in multos annos; sen. 32. quod haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit; har. resp. 10. hospitium multis annis ante hoc tempus cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico; Balb. 41. multos annos regnare meditatus, ... multis periculis quod cogitarat effecerat; Phil. II, 116. Caesar .. annis multis minor veteranos ... armavit; ib. V, 44. quas (leges) multis post annis attulit ambitio; ib. 47. quae (statua) multos per annos progeniem eius honestaret; ib. IX, 5. „longus fuit dolor". bidui, at compluribus annorum saepe multorum; ib. XI, 8. qui ... propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur; ib. XII, 10.

argentum: exponit suas copias omnis, multum argentum; Verr. IV, 62.

argumenta: una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; Sex. Rosc. 123.

artes: multae sunt artes eximiae; imp. Pomp. 36. do multarum artium disciplinam; Flacc. 9. quae (Graecia) plurimis artibus ... floruit; ib. 64. studia ... plurimarum artium ... nota mihi sunt; Ligar. 12.

artifices: multos artifices, multos formosos homines reliquit; Verr. I, 91.

ascensus: in virtute multi sunt ascensus; Planc. 60.

auctores: s. adiutores.

bella: cum tam multa ex illo mari bella emerserint, tam multa porro in Pontum invecta sint; Verr. IV, 130. multis bellis saepe conatae (classes); ib. V, 97. pro qua (salute) multa maiores vestri magna ... bella gesserunt; imp. Pomp. 6. plura bella gessit quam ceteri legerunt; pluris provincias confecit, quam alii concupiverunt; ib. 28. multa postea bella cum regibus, ... multa praeterea bella gravia, ... multae in hac re publica seditiones domesticae; leg. agr. II, 90. Cn. Pompeio plurima ... bella ... sunt commissa; dom. 18. plurima ... bella gessit; Scaur. 45. ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint; Phil. XI, 31. multis ab adulescentia in bellis ... versatum; Fr. A. III, 14.

beneficia: Halaesini pro multis ac magnis suis ... meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. donis beneficiisque multis devinciebatur; ib. V, 82. cuncti Siculi ... plurimis adfecti beneficiis a maioribus nostris, graviter commoventur; ib. 115. in qua multis virtutibus ac beneficiis princeps fuit; ib. 128.

blandimenta: multa .. nobis blandimenta natura ipsa genuit; Cael. 41.

bullae: quae (bullae) erant multae et graves; Verr. IV, 124.

caedes: plurimis caedibus in foro factis; Milo 73.

calamitates: cum multas acceperint ... socii ... calamitates et iniurias; Verr. IV, 132.

canes: nihil enim mali est canis ibi quam plurimos esse; Sex. Rosc. 90. quos (canis) iste Liguri dixerat esse circa se multos; Verr. I, 133. quod multo se pluribus ... canibus succinxerat; ib. V, 146.
caro: exstructa mensa ... multa carne subrancida; Piso 67.
casus: corporis .. nostri infirmitas multos subit casus per se; har. resp. 39.
causae: incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio sine plurimis et maximis causis; Sex. Rosc. 40. veri simile non est, odio fuisse parenti filium sine causis multis et magnis; ib. cum multae causae convenisse ... videntur; ib. 62. quod sine multis causis suscipi non potest; ib. 73. ut ... pauci pluris causas defenderint; div. Caec. 41. praecipue Siciliae (rationem diligenter habere debetis) ... plurimis iustissimisque de causis; Verr. II, 2. multis de causis mihi Fabius debebit ignoscere; Tull. 3. quoniam corrumpendi iudicii causas ille multas ... habuit; Cluent. 82. multis aliis de causis virorum bonorum mentes divinae mihi ... videntur esse; Rabir. 29. quod multis in causis saepe quaesitum est; Milo 31. causas .. egi multas equidem tecum; Ligar. 30.
cives: dixit multos civis Romanos ... multatos; Verr. I, 14. quod multis locupletioribus civibus nostris utimur; ib. II, 6. intellegere potuistis ... civis Romanos ... plurimos ... pro testimonio dicere; ib. 16. quod multos captivos civis Romanos coniecerat; ib. V, 69. cum a multis [civibus Romanis] cognoscerentur; ib. 72. aguntur bona multorum civium; imp. Pomp. 6. quod ad multorum bona civium Romanorum pertinet; ib. 17. sapientiae (est) videre multorum civium calamitatem a re publica seiunctam esse non posse; ib. 18. in quo (bello) ... fortunae plurimorum civium ... defendantur; ib. 19. esse quosdam civis imperitos, sed non multos; Rabir. 18. tibi uni multorum civium neces, tibi vexatio ... impunita fuit; Catil. I, 18. quem plurimi cives tota ex Italia ... defendant; Flacc. 5, 30. ubi .. multi cives Romani sunt; ib. 71. id .. multis saepe optimis civibus ... accidit; har. resp. 56. quod ... nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur; Sest. 1. ne ... victor multis ... civibus rem publicam orbaret; ib. 37; multi ... summi homines et clarissimi cives fuerunt; Cael 43. multi ... cives Romani ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. multi clarissimi ... cives tulerunt; Planc. 11. multorum .. capita civium viderat, multos iussu Caesaris vexatos, verberatos, necatos, multas adflictas et eversas domos; Deiot. 33. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi; Phil. III, 36. qua (dextera) ille plurimos civis trucidavit; ib. XIII, 4.
civitates: defendo ... multos mortalis, multas civitates; div. Caec. 3. tametsi ex multis Siciliae civitatibus ... didicisti; Verr. I, 88. legati Centuripini, Halaesini ... dixerunt, multorum praeterea civitatum, iam vero privatim plurimi; ib. II, 120. Siciliae civitates multae sunt; ib. III, 170. improbas ... multarum .. civitatum (frumentum); ib. 172. multi reges, multae liberae civitates, multi privati ... habent .. in animo; ib. IV, 68. utrum pluris arbitramini ... militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. nos hunc Heracliensem, multis civitatibus expetitum, ... de nostra civitate eiciemus? Arch. 22. multarum .. esse eosdem homines civitatum; Balb. 30.
clientes: Sulla maximis opibus, ... clientibus plurimis; Cluent. 94.
codices: L. Piso multos codices implevit; Verr. I, 119.
cognati: f. adfines.

comitatus: ceterae ... gestae (res) ... multo magnoque comitatu; Marcell. 11.
commoda: quam multa sunt commoda, ... quam multa molesta et difficilia; Cluent. 150. multorum .. spe commodorum praemiorumque ducuntur; Scaur. 36.
consilia: multa sunt occulta rei publicae volnera, multa nefariorum civium perniciosa consilia; leg. agr. I, 26.
constituta: quam multa sint nova ... constituta recordamini; imp. Pomp. 61.
consulta: L. Pisoni nonne nominatim populos liberos, multis senatus consultis ... tradidisti? dom. 23. Scipionis factum .. P. Mucius consul ... multis senatus consultis ... ornavit; ib. 91.
contentiones: quocum multae et tam [et iam magnae, et magnae|| magnae (contentiones) fuerunt; Phil. II, 7.
contiones: habitae sunt multae (contiones); Sest. 106. multas ... habui consul contiones, multis interfui; Phil. VI, 18.
controversiae: iudicia plurimarum controversiarum sublata; Verr. II, 34.
contumeliae: multis vexatus contumeliis, plurimis iactatus iniuriis; Quinct. 98. quibus tu .. iniurias plurimas contumeliasque imposuisti; Verr. IV, 20.
crimina: ne multa crimina praetermittere ... existimer; Verr. a. pr. 15. reus est maximis plurimisque criminibus in iudicium vocatus; ib. II, 142. plura sunt (crimina); ib. IV, 88. accusatus est criminibus gravissimis et eis ... et praeterea multis; Cluent. 59. M'. Aquilium patres nostri multis avaritiae criminibus testimoniisque convictum ... iudicio liberaverunt; Flacc. 98.
cruces: multas .. cruces propositas effugere cupiebant; Verr. III, 70.
cupidi: f. amici; Planc. 55.
cupiditates: quam multas cupiditates ... habuerit; Verr. II, 184.
cura: docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cura et magno labore quaesitum; leg. agr. II, 95.
custodes: mihi quam multis custodibus opus erit? div. Caec. 51. non vereor ne tibi ... displiceat ... quam plurimos esse custodes monumentorum; Verr. IV, 82.
damna: multa eius in stipendiis damna proferentur; Verr. V, 33.
decreta: postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64. in tam varia iuris dictione tam multa decreta (sunt); Flacc. 6. quem modo hostem ... multis decretis iudicavistis; Phil. VII, 9.
delectationes: qui ... in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.
deliciae: adiungetur .. illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum et magnae pecuniae; leg. agr. II, 36. multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.
di: miramur ... multos .. ab isto deos ... violatos; Verr. IV, 71. pluris esse a Syracusanis istius adventu deos, quam victoria Marcelli homines desideratos; ib. 131. etiam si per pluris deos iuret; Rab. Post. 36.
dicta: cum ... multa in equites Romanos ... asperius dicta recitasset; Cluent. 140.
dies: dies unus, alter, plures; Verr. IV, 66. qui visus multis diebus non esset; ib. V, 86. re multos dies promulgata et cognita; Flacc. 15. cum volgo essent ... multis ante diebus admoniti; Piso 55. Italiam multorum dierum metu perturbasti? Phil. II, 77. quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! ib. 104.
difficultates: populus Romanus .. tametsi

multis incommodis difficultatibusque adfectus est; div. Caec. 8.

dolores: multi et graves dolores inventi, ... multi; Verr. V, 119. multos uno dolores ... ademisset; Catil. IV, 8.

domus: quibus in provinciis multas domos, plurimas urbis ... depopulatus est; Verr. a. pr. 11. multae sunt domus in hac urbe; har. resp. 14. ſ. cives; Deiot 33.

dona: ſ. beneficia; Verr. V, 82.

duces: unus pluris praedonum duces vivos cepit P. Servilius quam omnes antea; Verr. V, 66.

emptores: deterrentur emptores multi; Caecin. 16.

epistulae: ut tu in multis epistulis ... gloriaris; Verr. III, 174.

equites: videt senatores multos esse testis, ... videt multos equites Romanos; Verr. a. pr. 7. multi equites Romani (erant); ib. III, 136. adductus Valentinorum ... testimoniis multorumque equitum Romanorum; ib. V, 158. equites numero plurimi e Gallia; Font. 8. quam multi equites Romani, quam multi tribuni militum ... ad eos *exierunt!* ib. 16. hinc equites Romani ... plurimi; Phil. III, 16.

eunuchi: quo (argento) nostros veteres Marcellos ... multi eunuchi ... vicerunt; Fr. B. VII, 8.

exempla: cum exemplis uterer multis; Caecin. 79.

exercitus: multi saepe exercitus ... magni fuerunt; Phil. XIV, 33.

fabulae: velut haec tota fabella ... plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

faces: cum multis facibus mihi obviam venit; Verr. V, 129.

facta: ſ. decreta; Verr. II, 64.

facultates: multae mihi ad satis faciendum ... facultates dabuntur; Cluent. 10.

familiae: quantum e multis ... familiis ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. multas familias totas in perpetuum infamis ... fecisti; Verr. IV, 20. cum multae familiae dicerentur ... armatae esse; Tull. 8. ex quo (municipio) sunt plurimae familiae consulares; Planc. 19.

fautores: ſ. amici; Planc. 55.

finitimi: quorum (regum) multi erant finitimi; Deiot. 15.

flagitia: cum... multa furta ac flagitia cognosset; Verr. I, 197. quo homo ... multis flagitiis contaminatus in iudicium sit adductus; Cluent 97.

foedera: Poeni multis Karthaginiensium rebellionibus, multis violatis fractisque foederibus nihil se degenerasse docuerunt; Scaur. 42.

fora: cui fora multa restarent; Cluent. 40.

fundi: cum pluris fundos haberet; leg. agr. II, 82.

furta: ſ. flagitia.

genera: quod multa eius ludorum genera noratis; Verr. III, 156. quoniam plura genera sunt imperatorum; ib. V, 25. cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

gentes: plures .. gentes contra imperatorem nostrum concitatae sunt; imp. Pomp. 23.

gladii: erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108.

gradus: multis ille .. gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.

gratiae: cum haec eadem res plurimas gratias ... pariat; Muren. 24. L. Murenae provincia multas bonas gratias cum optima existimatione attulit ib. 42.

homines: multos ferro, multos veneno (homines occidit); Sex. Rosc. 100. quod cum tam multi homines honestissimi audissent; Verr. a. pr. 19. ad pluris homines, ad pluris provincias crimen hoc pertinere; ib. III, 217. quam multis istum putatis hominibus honestis de digitis anulos abstulisse? ib. IV, 57. testis non invenitur in ducenties et triciens sestertio. quam multorum hominum? Font. 4. unus homo plures esse homines indicarentur; Caecin. 62. ut ... multis .. peritissimis hominibus auctoribus uteretur; ib. 69. si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt); Muren. 69. quam multorum hic vitam est a L. Sulla deprecatus! quam multi sunt summi homines ..! Sulla 72. ego multos homines excellenti animo ... fuisse ... fateor; Arch. 15. an statuas ... studiose multi summi homines reliquerunt? ib. 30. in qua (ratione) multi homines novi ... floruerunt; Sest. 136. utebatur hominibus improbis multis; Cael. 12. qua (via) ... novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; Planc. 67. ſ. amici; Cael. 43. Rab. Post. 41. artifices.

honores: multi saepe honores dis ... habiti sunt; Catil. III, 23. vos intellego ... multos decrevisse eximios honores; prov. cons. 38.

horae: oppugnata domus C. Caesaris ... per multas noctis horas nuntiabatur; Milo 66.

hortatores: ſ. adiutores.

hospites: cum multos veteres a maioribus Roscii patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106. ſ. amici; Verr. II, 118. Cluent. 176.

hostes: quae (Hispania) saepissime plurimos hostes ab hoc superatos... conspexit; imp. Pomp. 30.

ignominiae: nondum erat ... multis iudiciis ignominiisque concisus; Phil. XII, 11.

imagines: quam multas nobis imagines ... expressas scriptores ... reliquerunt! Arch. 14.

imperatores: quae (Macedonia) erat antea munita plurimorum imperatorum ... tropaeis; prov. cons. 4. qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam solus evertit; har. resp. 6.

incommoda: multis incommodis veritas debilitata; Quinct. 4. ſ. difficultates.

indicia: omnium vitiorum suorum plurima et maxima constituit monumenta et indicia; Verr. a. pr. 12. ut multa eius sermonis indicia redolerent; Sest. 24.

ingenui: ſ. matres.

inimici: ut existimemus illum apud inferos ... pluris illic offendisse inimicos quam hic reliquisse; Cluent. 171. cum plurimos haberet inimicos; Sulla 23. multi ... communes inimici reorum omnium; Planc. 55.

inimicitiae: postea L. Pompeius ... nonne plurimis inimicitiis maximisque suis periculis ... amplissimos honores est adeptus? Verr. V, 181.

iniuriae: multis iniuriis iactatam ... aequitatem; Quinct. 10. si plurimas a praetore tuo iniurias accepisses; div. Caec. 60. ut posset multas ... iniurias... explicare; Verr. II, 156. ea tametsi multis istius et variis iniuriis acciderunt; ib. IV, 114. multa proponi pericula, multas inferri iniurias; Sest. 138. ſ. calamitates. contumeliae.

inlecebrae: erant apud eum inlecebrae libidinum multae; Cael. 12.

insidiae: cum multae mihi ... insidiae ... factae sint; Verr. apr. 3. habetis consulem ex plurimis periculis et insidiis ... ad salutem vestram reservatum; Catil. IV, 18. „multae insidiae sunt bonis;" Sest. 102. Planc. 59.

insulae: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.

intervallum: Deciorum .. multo intervallo ... memoria renovata est; Phil. XIII, 27.

invitamenta: cum multa haberet invitamenta urbis; Sulla 74.

ioca: quam multa ioca solent esse in epistulis! ... quam multa seria! Phil. II, 7.

iudices: quod ex tam multis iudicibus ... nemo reus factus est; Cluent. 114. multi sedent iudices; Muren. 69.

iudicia: ista multa iudicia quae sunt? Cluent. 88. haec ... vos multis iam iudiciis iudicavistis; Catil. IV, 5. gravia iudicia ... multa ... fecistis; Flacc. 94. qui vestro singulari studio ... vestra de me multa iudicia nobis ... reddidistis; sen. 2. quas (laudes) ... plurimis ... iudiciis videam esse celebratas; Planc. 93. senatus .. iudicia de illo tam multa ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37. populi .. Romani iudicia multa ambo habetis; Phil. I, 36. f. ignominiae.

iuga: ut ei minus multis iugis ararent; Verr. III, 120. eos in agris ... minus multis iugis remansisse; ib. 121.

iugera: SI PATERET IUGERA EIUS FUNDI PLURA ESSE QUAM COLONUS ESSET PROFESSUS; Verr. III, 55.

labor: habet existimationem multo sudore, labore vigiliisque conlectam; div. Caec. 72. multa sunt imposita huic ordini munera, multi labores, multa pericula; Verr. III, 98. quo .. die nihil aegrius factum est multo labore meo; ib. IV, 146. qui ... multo .. eius sudore ac labore sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12. illum in locum ... multis meis et magnis laboribus et periculis ascendissem; Sulla 5. haec diu multumque et multo labore quaesita una eripuit hora; ib. 73. fuit hic multorum illi laborum socius; Balb. 63.

lacrimae: cum multis lacrimis cum oraret; Verr. II, 42. multis cum lacrimis et lamentationibus ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. veniebat .. ad me ... Autronius, multis cum lacrimis; Sulla 18. multas lacrimas ... videre potuisti; Planc. 76. quas (lacrimas) tu in meis acerbitatibus plurimas effudisti; ib. 101. quas (lacrimas) .. ego tuas in meo casu plurimas vidi; Rab. Post. 47.

lacus: quam (planitiem) circa lacus lucique sunt plurimi; Verr. IV, 107.

lamentationes: f. lacrimae; Verr. IV, 76.

laquei: putant .. minus multos sibi laqueos legum et condicionum ... propositos esse oportere; Cluent. 150.

latrones: Dolabella non ita multos secum habuit notos ... latrones: at videtis quos et quam multos habeat Antonius; Phil. XI, 10.

legati: legati ex Asia atque Achaia plurimi Romae tunc fuerunt; Verr. I, 59. adsunt ex Achaia cuncta multi legati; Flacc. 63.

leges: video in multis veteribus legibus; Verr. I, 143. leges videmus saepe ferri multas; Sest. 109. omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas meus necessarius; Vatin. 16. cum ... multas iam alias (leges) tulisses; Vatin. 27. quae .. cum plurimae leges veteres tum lex Cornelia ... vetat; Piso 50. leges multas .. se ... tulisse; Phil. I, 18.

legiones: multi fuerunt multis in legionibus per tot annos; Phil. VI, 14. hic .. adulescens ... castra multarum legionum paucis cohortibus tutatus est; Phil. XIV, 28.

librarii: concurrunt iussu meo plures ... librarii; leg. agr. II, 13.

litterae: ut sine plurimis litteris confici non possit; Verr. III, 112. nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4. nisi multorum praeceptis multisque litteris mihi ab adulescentia suasissem; Arch. 14.

loca: quod saepe multis in locis dixisti; Quinct. 43. fides huius multis locis cognita; ib. 75. multum te ista fefellit opinio et quidem multis in locis; Verr. I, 88. accipite nunc aliud eius facinus ... multis locis saepe commemoratum; ib. II, 82. ut multis in locis notas ... suorum flagitiorum relinqui velint; ib. 115. quae dispersa a me multis in locis dicentur; ib. IV, 116. cruorem in locis pluribus ... se vidisse dicunt; Tull. 24. quorum ego auctoritatem apud vos multis locis plurimum valuisse ... confiteor; imp. Pomp. 51. cum id multis locis fecisset; Cluent. 41. ut quibuscumque in locis vobis videretur ac quam multis videretur colonias conlocaretis; leg. agr. II, 98. multis .. locis mihi .. data facultas est ... de mea laude dicendi; Sulla 2. ut multi ex multis locis praedones classibus eam navem se oppressuros minitarentur; Sest. 45. „armati in praesidiis multis locis conlocabuntur"; Phil. I, 25. multa et tanta supellex et magnifica multis locis; ib. II, 66. totos dies potabatur atque in locis pluribus; ib. 67. uno die locis pluribus res publica est conservata; ib. XIV, 28.

luci: f. lacus.

maerores: non huic aerumnosissimo venenum illud fuisset, sed multorum medicamentum maerorum ‖laborum‖; Cluent. 201.

magistratus: magistratuum .. nostrorum iniurias ita multorum tulerunt; Verr. II, 8.

mala: multis malis ... victi Segestani ... decreverunt; Verr. IV, 76. ex plurimis malis ... hoc tamen boni est; Phil. II, 117.

maleficia: multa antea commissa maleficia (ostendantur necesse est); Sex. Rosc. 62.

mancipia: dicebant ... multa mancipia pretiosa Verri data esse; Verr. II, 47.

mandata: neque .. nos urguet mandatis pluribus; Phil. VIII, 27.

matres: quam multis istum ingenuis, quam multis matribus familias in illa taetra atque impura legatione vim attulisse existimatis? Verr. I, 62.

medimna: ut pluribus aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata; Verr. III, 113.

menses: multos .. mensis a capite meo non discessit; Planc. 100. ut non multos mensis praeturam gerere posset; Milo 24. multis ante mensibus in senatu dixit; Phil. II, 81. accedent consules ... multos mensis de rei publicae libertate commentati atque meditati; ib. III, 36.

mercatores: quibus (divitiis) omnis Africanos ... multi venalicii mercatoresque superarunt; Fr. B. VII, 8.

merita: cum .. eum publice pro plurimis eius et maximis meritis laudare cuperent; Verr. IV, 142. ut crimen hoc nobis propter multa praeclara in rem merita condonetis; Milo 6. senatum populumque Romanum pro maximis plurimisque in rem publicam M. Lepidi meritis magnam spem ... reponere otii; Phil. V, 41. accedunt eodem multa privata magnaque eius in me merita; ib. XIII, 7. f. beneficia; Verr. II, 22.

milia: dico pluribus milibus medimnum venisse; Verr. III, 113. multis milibus hominum inspectantibus; Verr. V. 11.

milites: in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites deerant; Verr. V, 88.

monumenta: ut ... apud eos monumenta victoriae plurima conlocaret; Verr. II, 3. multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; Quir. 24. multa sunt monumenta clementiae tuae; Deiot. 40. reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit ... monumentis ad omnem memoriam commendata; Phil. IX, 10. plurima urbis ornamenta ipsius, fratris maiorumque monimenta; Phil. XIII. 8. f. indicia.

mortales: f. civitates; div. Caec. 5.

munera: ut intellegerent Mamertini bene se

apud istum tam multa pretia ac numera conlocasse; Verr. V, 56. quo .. pretio accepto multisque praeterea muneribus; Cluent. 34. ſ. labor; Verr. III, 98.

nationes: quod multae nationes testes essent; Verr. IV, 66. nationes multae et magnae novo quodam terrore ac metu concitabantur; imp. Pomp. 23. magnis adventiciis auxiliis multorum regum et nationum iuvabatur; ib. 24.

naves: permulta multis navibus illinc exportata; Verr. IV, 150. cum multae naves refertae fuissent; Rab. Post. 40.

nautae: qui ... plurimos nautas haberet; Verr. V, 134.

necessarii: multis tu ... gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32. ſ. amici; Verr. II, 67. Phil. II, 40.

necessitudines: mihi ad defendendum Plancium parum multae ... necessitudines erant familiaritatis? Planc. 72.

nomina; hinc ratio cum Q. et Cn. Postumis Curtiis, multis nominibus; Verr. I, 100. quae (tabulae) significabant multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; Verr. II, 186.

nox: cum forum ... multa de nocte ... occupavissent; Sest. 75.

nummi: cum omnes perspicerent ... multo .. pluris eum postea nummos abstulisse; Verr. II, 61. hominem video ... in suis nummis multis esse; ib. IV, 11.

obsides: a nobis multos obsides habet populus Romanus; div. Caec. 72.

obtrectatores: ſ. amici; Planc. 57.

oculi: vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; Verr. III, 3.

officia: multis officiis illorum ... comprobata cognatio; Verr. V, 125. in quam (civitatem) ego multa ... [studia et] officia contuli; Flacc. 52. multa mea in se ... proferebat officia; Sulla 18. quod quaesivit ex me P. Apuleius, homo .. multis officiis mihi ... coniunctus; Phil. VI, 1. qui plurimis officiis sum cum Bruto ... coniunctus; ib. X, 2.

opportunitates: quam urbem propter plurimas belli opportunitates ab illa...manu temptari suspicabamur; Sest. 9.

orationes: quem ... multis saepe orationibus scriptisque decorassem; Piso 75.

ornamenta: erat .. magna vis eboris, multa ornamenta; Verr. IV, 103. non quin hanc personam ... vestris plurimis ornamentis ... deberem; har. resp. 61. quae (ornamenta) multa et magna sunt; Planc. 6. quin quassata res publica ... multa perderet et ornamenta dignitatis et praesidia stabilitatis suae; Marcell. 24. ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessissent, tum tu ipse plurima et maxima; Deiot. 12. ſ. monumenta; Phil. XIII, 8.

palmae: multas esse infamis eius palmas; Sex. Rosc 100.

parricidia: ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32.

partes: in hac causa multo pluris partis mihi defensionis quam accusationis suscepisse videor; Verr. II, 10. multas esse video rei publicae partis constitutas; leg. agr. II, 10.

patroni: summum in verteribus patronis multis ... constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. ſ. hospites.

pecuniae: multas pecunias ... inanis esse perscriptas; Verr. V, 48. in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... invasit; Phil. II, 41.

pericula: parumne multa mercatoribus sunt necessario pericula subeunda fortunae? Verr. V, 157. plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; Cluent. 154. multis undique cinctam periculis (Siciliam) ... explicavit; imp. Pomp. 30. quae plurima (pericula) adii; Phil. XII, 21. multa pericula proponuntur; Fr. B. XV, III. 5. ſ. anni; Phil. II, 16. iniuriae; Sest. 138. insidiae; Catil. IV, 18. labor; Verr. III, 98. Sulla 5.

pignora: magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; Phil. XIII, 8.

possessiones: tam multas (esse) possessiones; Phil. II, 73.

praedia: quoad ... ex multis praediis unam fundi regionem ... perficeret; leg. agr. III, 14. plurimis et pulcherrimis P. Sittii praediis venditis; Sulla 56.

praedones: quam multos esse (praedones) oporteret ... coniciebant; Verr. V, 71. cum tanto plures abducti essent (praedones) quam relicti; ib. ſ. loca; Sest. 45.

praemia: ſ. commoda.

praesidia: multis ... praesidiis ... isti ... barbariae resistemus; Font. 44. vives ... multis meis ... praesidiis oppressus; Catil. I, 6. ſ. ornamenta; Marcell. 24.

praetores: ſ. anni; Verr. a. pr. 12.

pretia: ſ. munera.

principes: cum multi principes civitatis ... profugerunt; Catil. I, 7.

privati: ſ. civitates; Verr. IV, 68.

prodigia: multa saepe prodigia vim eius ... declararunt; Verr. IV, 107.

proelia; magnas hostium .. copias multis proeliis esse deletas; imp. Pomp. 21. plurima et maxima proelia commemorare possem; Muren. 33.

promissa: multis multa promissa non fecit; Phil. I, 17. quae (promissa) .. multo plura ... reperta sunt; ib.

propinqui: Annaea de multorum propinquorum sententia pecuniosa mulier ... testamento fecit heredem filiam; Verr. I, 111.

provinciae: (malum) multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6. in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4. ſ. bella; Pomp. 28. homines; Verr. III, 27.

quaestus: alii quaestus instituuntur ... videte quam multi; Verr. V, 61.

rationes: multis rationibus esse provisum; Verr. a. pr. 27.

rebelliones: ſ. foedera.

reges: ſ. civitates; Verr. IV, 68; nationes; imp. Pomp. 24.

remedia: cuius (censorii stili) mucronem multis remediis maiores nostri rettuderunt; Cluent. 123.

remiges: ſ. milites.

res: multis ex rebus intellegi potest; Sex. Rosc. 69. multae res adferri possunt; ib. 123. dixit ... homo .. Cn. Pompei ... iudicio plurimis maximisque in rebus probatissimus; Verr. II, 102. neque in hac re sola fuit eius modi, sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. 140. cum te plurimas res emisse dicis; ib. IV, 36. multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius oblatum est; ib. 107. appulsa Veliam est cum plurimis rebus; ib. V, 44. iste erat hac stultitia multis in rebus usus; ib. 103. qui ... multarum rerum societate iuncti sunt; ib. 167. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas ... proferre; Tull. 3. quam ob rem ille ... multarum rerum peritus ... requiratur; Font. 25. vivus .. multis rebus ostendit; Caecin. 10. hoc ... multis in rebus usitatum (est); ib. 44. a verbo et ab scripto plurimis saepe in rebus ius et aeque bonique rationem esse seiunctam; ib. 80. sicuti ex multis rebus reperietis; Cluent. 23. ut .. multas res ... gesserit; Muren 20. si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti; dom. 50. quod ... nuntiatur terrae motus horribilis cum quibusdam † multis metuendisque rebus; har. resp. 62. cum multis in rebus multitudinis studium ... ab

utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103. multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit (natura); Cael. 41. multarum rerum ... praemium persolutum (est); ib. 68. plurimis rebus est fulta (causa); Balb. 35. cognoscite .. populi Romani iudicium multis rebus interpositum; ib. 53. ut postea princeps inter suos plurimarum rerum sanctissimus ... iudex (fuerit) ... plurimarum (societatum) magister; Planc. 32. multis rebus ante temptatis; Phil. II, 52. quo in loco plurimae res venierunt; ib. 95. cuius spectata multis magnisque rebus singularis integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam; ib. III, 26. multis refariis rebus ante commissis; ib. VI, 2. Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse sibi senatus fuit; ib. XI, 27. multis rebus a nobis est invitatus ad pacem Antonius; ib. XII, 11. quam multarum rerum iudicia sublata sint; Fr. B. VI, 17.

res gestae: potestis ... constituere .. hanc auctoritatem multis .. rebus gestis ... amplificatam; imp. Pomp. 46. ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84.

saecula: multa saecula propagavit (consulatus) rei publicae; Catil. II, 11. qui multis post saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. ut multis post saeculis a M. Antonio ... res Romae constitueretur; Phil. II, 87.

sanguis: nolite dubitare plurimo sudore et sanguine maiorum vestrorum partam ... libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16. vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis [plurimo maiorum vestrorum sanguine et sudore quaesita]; ib. 69. neque umquam Catilina ... sine multo sanguine ... concidisset; Sest. 12. qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101. suum (sanguinem) in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20.

scripta: f. orationes.

scriptores: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur! Arch. 24.

sellae: hinc multae sellae curules; Phil. III, 16.

senatores: f. equites; Verr. a. pr. 7.

sententiae: multis .. sententiis dictis; dom. 16.

sermones: quod propter portus suos multis ... sermonibus ad studium fallendi studio quaestus vocabantur; leg. agr. II, 95. mihi .. recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones gratior illi videtur; Phil. IX, 13.

servi: quae (familia) constet ex servis pluribus; Caecin. 55. non .. alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; Caecin. 57.

signa: non arbitror illum negaturum signa se plurima ... habere; Verr. I, 60. plurima signa pulcherrima, plurimas tabulas optimas deportasse te negare non potes; ib. 61. SI ... TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM E LEGE OPORTET AD ME PROFERENTUR; ib. I, 117. multa (signa) ad villas tuas posita, multa deposita apud amicos, multa aliis data; ib. IV, 36. cum iste ... multa signa dederat; ib. V, 178. habetis hominem ... cognitum multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104.

significationes: quae ... neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis, .. sed multis et non dubiis deorum immortalium significationibus; Catil. II, 29.

simultates: ut multas me etiam simultates ... intellegam ... suscepisse; imp. Pomp. 71.

societates: f. res; Planc. 32.

spolia: istorum villae sociorum .. plurimis ... spoliis ornatae refertaeque sunt; Verr. V, 127.

statuae: non minus multas statuas istum posuisse Syracusis quam abstulisse; Verr. II, 154. cum tam multas (statuas) videat; Deiot. 34.

stipendiarii: vectigalis multos ac stipendiarios liberavit; prov. cons. 10.

studia: f. officia; Flacc. 52.

sudor: f. labor; div. Caec. 72. Font. 12. sanguis; leg. agr. II, 16. 69.

supellex: dico te ... plurimam vestem Melitensem, multam Deliacam supellectilem, plurima vasa Corinthia ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176. f. loca; Phil. II, 66.

supplicia: dubitas ... vitam istam, multis suppliciis ... ereptam, fugae ... mandare? Catil. I, 20.

suspiciones: intelleges .. certum crimen quam multis suspicionibus coarguatur; Sex. Rosc. 83.

tabellae: tabellae quaestionis plures proferuntur; Cluent. 184.

tabulae: f. signa; Verr. I, 61.

tela: non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; hoc dico: nec multis et occultis; Phil. V, 17.

tempora: quae multa sunt (tempora); Milo 9.

testes: cum planum facere multis testibus possim C. Verrem in Sicilia multis audientibus saepe dixisse; Verr. a. pr. 40. qui ... tam multis testibus convictus ora iudicum aspicere ... auderet; ib. I, 1. non suspicabatur ... satis multos ... testis nobis in hanc rem reliquos esse; ib. 36. tam multos testis ||tam multos|| huc evocare non potuissem; ib. II, 64. id quod ex plurimis testibus ... didicistis; ib. 69. producam testis et producam pluris eodem tempore; ib. 177. qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. III, 122. multos testis esse dicturos; ib. 145. cum tam multi testes dixissent; Verr. IV, 33. satisne vobis multos ... testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse? Font. 16. audiebant verba multorum testium; Cluent. 29. crimen hoc Asuvianum cum testibus multis tum vero indicio ... comprobatur; ib. 39. plurimis testibus; ib. 114. pluris te testis habere de Voltinia quam quot in ea tribu puncta tuleris; Planc 54. possum excitare multos [reductos] testis libertatis tuae; Rab. Post. 47.

testimonia: f. crimina; Flacc. 98.

tribules: multos .. proferre ... vel tribulis vel vicinos meos; Sex. Rosc. 47.

tribuni: f. equites; Font. 16.

tribus: multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42.

turibula: incredibile est ... quam multa (turibula) ... fuerint; Verr. IV, 46.

tyranni: tulit .. illa quondam insula multos et crudelis tyrannos; Verr. V, 143.

vadimonia: multis vadimoniis desertis saepe inlusi; Quinct. 51.

varietas: Mithridaticum .. bellum, ... in multa varietate ... versatum, totum ab hoc expressum est; Arch. 26.

vasa: exponit ea ... plurima et pulcherrima vasa argentea; Verr. IV, 62. f. supellex.

venalicii: f. mercatores.

verba: multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16. neque tamen tam multa verba faciam; ib. 34. de quibus ... pluribus verbis sit disserendum; Sex. Rosc 123. ignotum hominem scilicet pluribus verbis commendo; Qu. Rosc 18. quod (argumentum) ego pluribus verbis amplecterer; ib. 37. haec me pluribus verbis .. vobiscum agere coëgit non timor meus; Verr. I, 123. cum abs te caput illud tam multis verbis ... esset ornatum; ib. 111. petit ab eo ... pluribus verbis; ib. 135. sed ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; ib. 148. Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos dimittit; ib. II, 56. id quod pater ... ad eum pluribus verbis scripserat; ib. 100. qui tam multa ... verba faciam;

ib. IV, 35. eum pluribus verbis rogat; ib. 64. quid attinuit te tam multis verbis a praetore postulare? Tull. 38. satis mihi multa verba fecisse videor; imp. Pomp. 27. cum ego pluribus verbis in eo commoratus essem; Cluent. 53. pluribus verbis docere non debeo; ib. 115. id quod multis verbis egit; ib. 160. me necessario ... pluribus egisse verbis; ib. haec pluribus verbis dicerem; ib. 166. nisi forte de locis religiosis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. cum rem publicam meis consiliis conservatam gravissimis verbis et plurimis iudicassetis; sen. 26. cum.. alii ... multa de conlegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13. mea fuerunt verba .. plura; ib. 61. plurimis verbis testimonium dixisti; Vatin 41. facile patior id te agere multis verbis; Planc. 63. quod ...dicere ausus es idque multis verbis; Phil. II, 23.

versus: de qua muliere versus plurimi .. scribebantur; Verr. III, 77. de qua muliere plurimi versus .. tota Sicilia percelebrantur; ib. V, 81.

vestigia: ecquo in oppido pedem posuit ubi non plura [...] ‖ quam ‖ adventus sui vestigia reliquerit? Verr. I, 62.

vestis: plena domus...multae..stragulae vestis; Verr. II, 35. erat ea navis .. multa cum stragula veste; ib. V, 63. vestis Pompei non multa; Phil. II, 73. ſ. supellex.

viae: multas vias adulescentiae lubricas ostendit (natura); Cael. 41.

vicini: ſ. tribules.

victoriae: quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu ... pacata; prov. cons. 4. multas ... clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77.

villae: ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur, pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse; Verr. III, 9.

viri: hoc dicam [...] multos ex te viros primarios audisse; Verr. I, 157. multis viris primariis testibus; ib. II, 20. sicuti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; ib. 149. cum viros primarios atque amplissimos .. multos in consilium advocassent; ib. III, 18. multos saepe viros bonos ... frumentum ... aestimasse; ib. 188. cum multi viri fortes ... saepe offenderint; ib. V, 131. multi viri boni cum ex occulto intervenissent; Cluent. 47. ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi concisset; ib. 171. multorum virorum fortium (laus est); Rabir. 10. quos ego iam multis ... viris ad me id temporis venturos esse praedixeram; Catil. I, 10. eodem ... multos fortis viros eduxerant; ib. III, 5. L. Sulla ... multos .. fortis viros .. eiecit; ib. 24. multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17. multi viri fortes et prope pars civitatis offensa est; ib. 42. quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt? Flacc. 31. sicut ... multi viri boni saepe fecerunt; ib. 86. multis auctoribus fortissimis viris; sen. 33. cum ... multi eum summi viri orarent; Quir. 12. ut multis fortissimis viris placuit; dom. 63. quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis ... sustinetis; ib. 142. si in prima contentione ... cum multis bonis viris concidissem; Sest. 44. multos fortis viros ... tenebat; Cael. 14. multi a me summi ... viri praedicarentur; ib. 43. non gravior L. Cornelio quam multis viris bonis ... constitui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18. cum ... tam multos ... viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. cum de illo laboro tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. audi viros bonos, quibus multis uteris; Phil. X, 6. sicut (provinciae) saepe *a* multis ‖ multis ‖ clarissimis viris expetitae sunt; ib. XI, 24.

virtutes: quam multae (virtutes) sunt? imp. Pomp. 36. aliae .. virtutes animi magnae et multae requiruntur; ib. 64. quae multis postea virtutibus obtecta adulescentiae ... excusatione defenderet; Cael. 43. multas .. C. Caesaris virtutes ... cognovi; Rab. Post. 42. nulla de virtutibus tuis plurimis ... gratior misericordia est; Ligar. 37. ſ. beneficia; Verr. V, 28.

vitia: ex multis ... vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75. multa .. in eo penitus defixa atque haerentia (vitia) praeteriret; har. resp. 57.

volnera: quam multa sint volnera; Verr. V, 57. multis volneribus acceptis; Sest. 79. quem cum iacentem et concisum plurimis volneribus ... confectum viderent; ib. ſ. consilia.

urbes: urbis .. Achaiae ... multas sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. quam multas ... a praedonibus captas urbis esse sociorum? imp. Pomp. 32. multis illi in urbibus ... reficiendi se ... potestas fuit; Phil. IX, 6. ſ. civitates; imp. Pomp. 38. domus. villae.

uxores: solere aiunt reges barbaros ... pluris uxores habere, eis autem uxoribus civitates attribuere; Verr. III, 76.

B. **allein: a. masc.** I. **Subject:** accusant: cum illum miserum multi accusarent; Verr. I, 74.

adsunt: quamquam ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 12.

aucupantur: cum praesertim tam multi occupationem eius observent tempusque aucupentur; Sex. Rosc. 22.

audiunt: multis audientibus; Cluent. 23. alter me Catilinam ... multis audientibus ... reposcebat; sen. 10. ſ. A. testes; Verr. a. pr. 40.

cadunt: multi ab illo violati, spoliati, bonis expulsi, multi haec etiam timentes in suspicionem caderent; Milo 50.

cogunt: multi magnas pecunias ... coëgerunt; Verr. III. 218.

committunt: nemo est .. qui nesciat propter magnitudinem rerum multa multos furtim ... commisisse; Sex. Rosc. 131.

comedunt: multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.

concupiscunt: ut eas (pecunias) nimium multi, egentes, sumptuosi, nobiles concupiscant; dom. 46.

cupiunt: quem servatum esse plurimi cupiunt; Cluent. 200.

dicunt: multi .. ita dicent; Verr. I, 103. hac actione quam voletis multi dicent; ib. I, 102. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; ib. II, 156. multi non solum improbi, verum etiam imperiti ... crudeliter et regie factum esse dicerent; Catil. I, 30. quem ad modum multi in senatu ... dixerunt; Sest. 50. ſ. A. civitates; Verr. II, 120.

dubitant: multi dubitabant, quid optimum esset, multi quid sibi expediret, multi quid deceret; Marcell. 30.

efficiunt: quia multos per se et per alios multa ludibundos [libidinose] apud Verrem effecisse videt; Verr. III, 156.

expetunt: „id quod multi invideant, multique expetant"; Sest. 102.

faciunt: [iure fecerunt multi]; Qu. Rosc. 32. fecerunt hoc multi apud maiores nostros; Verr. II, 118. tribunos suos multi missos fecerunt; ib. III, 134. quod multi fortasse fecerunt, sed ita multi ‖et ita multi‖; ib. 190. multi hoc idem ... fecerunt; Cael. 12. quod multi nobiles saepe fecerunt; Planc. 50. Corvini multique alii .. consules facti tantas res gesserunt; Phil. V, 48.

impediunt: cum eum multi ... impedirent; dom. 139.

impetrant: si nemo impetravit, adroganter: si plurimi ..; Ligar. 30.

implorant: multis laborantibus atque implorantibus; Scaur. 46.
inspectant: reddit (nummos) inspectantibus multis; Verr. II, 56. multis inspectantibus; ib. IV, 24. Fr. B. XV, II, 4.
interpellant: multi interpellant; Verr. IV, 142.
invident: cum ei multi inviderent; Sulla 23. „id quod multi invideant;" Planc. 59. ſ. expetunt. A. amici; Planc. 55.
laborant: cum pro alicuius salute multi laborarent; Ligar. 31. ſ. implorant.
loquuntur: multi..Catilinam atque illa portenta loquebantur: „erumpet ..;" Milo 63.
minitantur: multis minitantibus; Planc. 97.
moriuntur: cum ex eo numero ... multi mortui sint; leg. agr. II, 37.
nominant: quem multi alii saepe in senatu patrem patriae nominarant; Sext. 121.
observant: ſ. aucupantur.
obsistunt: multis obsistentibus; Piso 76.
occidunt: qua (securi) multi minoribus in peccatis occiderunt; Phil. II, 51.
perferunt: multi ex morbi gravitate maiores (dolores pertulerunt); Phil. XI, 8.
poscunt: multos necesse est (plus poposcisse); Verr. III, 29.
possunt: quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; Verr. I. 75. ut non modo plures, sed ne singuli quidem possint accedere; ib. V, 133. non .. possunt una in civitate multi rem ac fortunas amittere, ut non plures secum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. 19.
praecipiunt: ut ne multi illud ante praeciperent oculis quam populus Romanus; Verr. IV, 64.
prodeunt: „multi obviam prodierunt de provincia decedenti;" Muren. 68. quid habet admirationis tali viro ... obviam prodisse multos? ib. 16.
redimunt: statuite quanti hoc putetis et quam multos redemisse; Verr. V, 23.
reprehendunt: quod multi reprehenderunt; Verr. I, 73.
repugnant: id quod ego multis repugnantibus egi; Muren 79. multis repugnantibus; Sest. 15.
sciunt: quod quia vidisti pluris scire; Verr. IV, 29.
sectantur: „at sectabantur multi;" Muren. 70. num sectari multos (senatus crimen putat)? ib. 73.
sequuntur: plures eam sententiam secuti sunt; Phil. VI, 3.
solent: cum plurimi et lautissimi in eis locis solent esse; Planc. 65.
subeunt: ne .. nimium multi pœnam capitis subirent; Cluent. 126.
sunt: et alii multi (Romae erant); Sex. Rosc. 92. fateor me sectorem esse, verum et alii multi; ib. 94. si plures improbi fuerint; Verr. a. pr. 50. multi in iisdem causis fuerunt; ib. I, 111. ne plures essent in senatu ex colonorum numero quam ex veterum Agrigentinorum; ib. II, 123. cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; ib. III, 184. do hoc vobis et concedo esse multos; ib. 218. multi domi Cn. Calidii ... fuerunt; ib. IV, 44. sunt vestrum aliquam multi; ib. 56. si erunt plures, ... paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Cluent. 129. quam multos ... existimatis esse? leg. agr. II, 68. quam multos fuisse putatis qui ... non crederent? [quam multos qui propter stultitiam non putarent?] quam multos qui etiam defenderent? [quam multos qui propter improbitatem faverent?]; Catil. II, 3. sunt ... multi boni, docti, prudentes, ... multi impudentes, inlitterati; Flacc. 9. sin hoc animo quam plurimos esse voltis; ib. 105. multi sunt .. in hoc ordine; har. resp. 32. plures sunt (impuri); ib. 35. multi .. sunt; ib. 37. huic hominum generi fateor ... multos adversarios, inimicos, invidos esse; Sest. 138. ex hac copia quam multos esse arbitramini qui hominihus potentibus ... ultro se offerre soleant? Cael. 21. quini in lectis, saepe plures; Piso 67. si parum multi sunt qui nobilitatem ament; Planc. 18. isto in genere ... esse volumus quam plurimos gratiosos; ib. 45. quam multi .. essent de victoribus; Ligar. 15. quam multi (essent); ib. fuisse tam multos, ipsis gloriosum; Phil. II, 27. malo multi digni (sunt); ib. III, 22. nunc .. sunt pauci illi quidem, sed tamen plures, quam re publica dignum est; ib. VI, 16. multi .. improbi; ib. VII, 3. sunt alii plures fortasse; ib. XIII, 11. ſ. A. amici; Planc. 55. legiones.
tollunt: Deiotarum cum plures in equum sustulissent; Deiot. 28.
veniunt: qui omnes ad eum multique mortales oratum ... venerant; Piso 77.
vident: eam navem ... multi .. alii viderunt; Verr. V, 44.
videntur: non multi mihi ab uno sic diligi videntur; Cluent. 198.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** absolvo: causa cognita possunt multi absolvi; Verr. I, 25.
advoco: advocat multos; Verr. II, 56.
appello: multi appellandi laedendique sint; Verr. I, 155.
audio: multos et vidi ... et audivi; Cael. 28.
caedo: multos caesos non ad Trasumenum lacum, sed ad Servilium vidimus; Sex. Rosc. 89. virgis quam multos ceciderit; Verr. V, 140. cum plurimos caederent; Phil. XIV, 38.
cogo: ad singula medimna multi HS binos, multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare; Verr. III, 116.
comprehendo: comprehendere multos amicitia, tueri obsequio; Cael. 13.
condemno: qua lege multi semel accusati ... condemnati sunt; Verr. I, 26.
conservo: qua (misericordia) plurimi sunt conservati; Ligar. 1.
defendo: ut defenderim multos; div. Caec. 1. quod nimium multos defenderem; Planc. 84. defendi plurimos; Rab. Post 9. ſ. A. civitates; div. Caec. 5.
dono: qui civitate multos donavit; Arch. 26. multos civitate donatos videmus; Balb. 24.
duco: cum ipse secum sui similis duxisset non parum multos; Verr. III, 22.
educo: educ tecum etiam omnis tuos; si minus, quam plurimos; Catil. I, 10.
eicio: multos sedibus ac fortunis eiecerat; Milo 87.
excito: ut dubitare debeat nemo quin multos ... C. Caesar ab inferis excitaret; Marcell. 17.
facio: cum multi pari dignitate fiant; Muren 18.
fallo: alter multos plane in omnis partis fefellit; Sest. 21.
fraudo: cum ... multos .. minutis mutuationibus fraudavisset; Flacc. 47.
habeo: Plancium ... habuisse in petitione multos cupidos seu gratiosos; Planc. 46. quod patefactum ... esset quam multos in civitate turpis haberemus; Phil. V, 16.
interficio: [per quem interfecerat plurimos]; Cluent. 40.
laedo: vereor ne ... alii .. plures laesos se esse putent; Sex. Rosc. 174. ſ. appello.
libero; ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; Verr. III, 221. ceteros profecto multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. V, 23. multi eius beneficio ... liberati; Phil. XIII, 8.
locupleto: cuius multos bonitas locupletavit; Rab. Post. 45.
mitto: quod ... in operas plurimos patris auctoritate ... miserit; Planc. 47.

neco: qui in uno corpore pluris necaret; Cluent. 32.
occido: neque tam multos neque repugnantis multi armati paratique occidunt; Tull. 21. L. Domitium ... occideras, multosque praeterea; Phil. II, 71.
posthabeo: quod hoc honore ... me multis posthabitis ||post annis|| adfecistis; leg. agr. II, 4.
privo: cum ... multos fama vitaque privasset; Piso 41.
profero: quasi .. mihi difficile sit quamvis multos nominatim proferre; Sex. Rosc. 47.
recipio: ex Latio multi ... et ex ceteris regionibus gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31. multi in civitatem recepti ... sunt; ib. 52.
reperio: plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, VIII.
restituo: restituebat multos calamitosos; Phil. II, 56.
rogo: rogatos esse multos; Muren. 69.
servo: nihil habet ... natura melius quam ut velis servare quam plurimos; Ligar. 38.
teneo: unus ... terrore ac metu multos, pluris etiam spe et promissis tenebat; Sest. 34.
traho; f. I. possunt; imp. Pomp. 19.
tueor: f. comprehendo.
video: f. audio.
vinco: nimium multos mihi alios esse vincendos; sen. 33.
volnero: volnerant multos; Sext. 75.
2. **Dativ:** abicio: ego me plurimis pro te supplicem abieci; Milo 100.
adfero: hasta Caesaris ... multis improbis et spem adfert et audaciam; Phil. VIII, 9. mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; ib. XII, 18. f. A. matres.
debeo: fac me multis debere; Planc. 68. non quia multis debeo; ib. 78.
decerno: maiores .. nostri statuas multis decreverunt; Phil. IX. 14.
demonstro: in sermone multis demonstrarat; Verr. II. 102.
denego: quae multis petentibus denegarunt; Cael. 5.
do: qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2.
facio: quod multis benigne fecerit, pro multis spoponderit; Planc. 47. f. A. promissa.
fero: quae (vox) saepe multis in ultimis terris opem ... tulit; Verr. V. 147.
impertio: cum mediocribus multis ... gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.
licet: sceleris .. crimine ... liceat multis aliis carere; Ligar. 18.
minor: multis idem minatur Antonius; Phil. XI. 2.
obsisto: multis obsistere; Sulla 25.
obsum: quantum (illa res) obfuit multis; Verr. III, 94.
patefacio: non ut multis ... templa (senatus mihi) patefecit; Piso 6.
pereundum est: multis bonis ... esse pereundum; sen. 33.
probo: multis .. non probabo; prov. cons. 41.
prosum: quae (scientia) sit multis profutura; Muren. 19. ut multis prodesse possit; ib. 58.
promitto: quae promissa multis (fuerint); Sest. 66.
relinquo: cum a multis quaterna ... exigerentur, multis autem ... ne paleae quidem ... relinquerentur; Verr. III, 114.
subvenio: etsi iam multis (subvenire) non potestis; prov. cons. 11.
sum: ut id multis satis esse possit; Verr. a. pr. 4. non ... maior est iniuria ... si pluribus quam si uno armato; Caecin. 63. praesto multis fuit; multorum stultitiam perpessus est, adrogantiam pertulit, difficultatem exsorbuit; Muren. 19. ut eius opes ... praesidio multis etiam alienis ... esse deberent; ib. 56. qui multis saepe auxilio fuerim; Piso 18. amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82. quae (vox) plurimis fuit auxilio; Milo 94. aliis quamvis multis satis, tibi uni parum; Marcell. 24. nullius .. salus curae pluribus fuit; Phil. II, 104. multum posse ad salutem alterius honori multis ... fuit; Fr. B. III, 5.
tribuo: cum existimares multis tibi multa esse tribuenda; Deiot. 35.
videor: etiam si is ... multis offensus esse videatur; Cluent. 158. f. amici; Planc. 55.
3. **mit Präpositionen:** accido in: quod in multis saepe accidit; sen. 15.
animadverto in: sed iam in pluribus (animadversum est); Muren. 73.
aufero a: cuius iudicii metu magnus a multis frumenti numerus ablatus magnaeque pecuniae coactae sunt; Verr. III, 39.
audio ex: id quod ex multis iuratis audistis; Verr. V, 27. quod ... ex multis audivi et comperi; Cluent. 192. ut potes ex multis audire; Planc. 89.
cogo a: f. aufero a.
communico cum: bellicas laudes solent quidam ... communicare cum multis; Marcell. 6.
comperio ex: f. audio ex; Cluent. 192.
conflo cum: nefarias cum multis scelerum pactiones .. conflavit; har. resp. 42.
conor in: sicut in multis conatus est; Verr. II, 139.
cresco de: de multis mihi crescere licebit; Verr. V, 173.
dico pro: qui pro multis saepe dixisti; Deiot. 7.
dimico cum: cum multis audacibus, improbis, non numquam etiam potentibus dimicandum (est); Sest. 139.
exigo a: f. 2. relinquo.
fio in: ut fit in multis; Planc. 35.
gero cum: M. Catonem ... cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66.
intellego in: intellectum est .. mihi quidem in multis; Marcell. 3.
pertineo ad: vereor ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; Sex. Rosc. 95. quae (res) ... ad multos pertinuerunt; Font. 5. ad pluris pertinet (illius sceleris contagio); Muren. 78.
possum contra: nihil unum posse contra multos; Fr. B. VI, 23, b.
queror cum: queri cum multis, ut fit, incipiunt; Verr. II, 56.
spondeo pro: f. 2. facio.
sum cum: quod consuetudines victus non possunt esse cum multis; Milo 21.
III. **nach Adjectiven:** 1. acerbus. o multis acerbam, o miseram atque indignam praeturam tuam! Verr. I, 137.
apertus: multis apertus (est) cursus ad laudem; Phil. XIV, 17.
calamitosus: o casum illum multis innocentibus calamitosum atque funestum! Verr. V, 92.
carus: ut virum ... plurimis .. mortalibus carissimum .. his aliquando calamitatibus liberetis; Cluent. 202.
funestus: f. calamitosus.
indignus, miser: f. acerbus
notus: Sthenius est hic .. antea multis ... notus; Verr. II, 83. mea .. illa vox est nota multis; Phil. II, 24.
2. communis cum: quaedam tibi cum multis communia; Verr. III, 206. est (crimen) ... commune cum multis; Cael. 14. hoc ei commune cum plurimis sui simillimis; Phil. XIII, 27.
pauci ex: f. I. sunt; Cluent. 129.

unus ex: quem .. unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; Cluent. 22. cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45. quod ego unus relictus ex multis contudi et fregi ... audaciam; Phil. XIII, 29.

IV. **nach Substantiven:** adrogantia: f. II, 2. sum; Muren. 19.

animus: multorum animus iratus; Flacc. 87.

auctoritas: multorum ... auctoritatem sequor; Cluent. 140.

aures: multorum te etiam oculi et aures ... custodient; Catil. I, 6.

casus: ea res propter multorum eius modi casum minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 173.

convicia: ad quam (columnam) multorum saepe conviciis perductus erat; Cluent. 39.

custos: qui multorum custodem se profiteatur; Phil. XII, 25.

delicta: quamquam tum propter multorum delicta ... tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

difficultas: f. II, 2. sum; Muren. 19.

exemplum: potui (decidere) exemplo multorum; Qu. Rosc. 32. adductus sum ... multorum bonorum exemplo, ... ut onus ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. quae ista sunt exempla multorum? Verr. III, 209.

fores: effringi multorum foris; Verr. IV, 52.

horti: qui ... villas multorum hortosque peragrabat; Milo 74.

hospes: hominem multorum hospitem ... subornatis; Cluent. 163.

humanitas: sin .. multorum virtus, ingenium, humanitas ex infimo genere .. rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18.

impetus: cum tuum multorumque ... impetum meo corpore excepi; dom. 76.

improbitas: utrum sit utilius propter multos improbos uni parcere an unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere? Verr. III, 208. saepe multorum improbitate depressa veritas emergit; Cluent. 183.

ingenium: f. humanitas.

innocentia: f. A. anni; Verr. III, 21.

litterae: illum ... multorum litterae et nuntii coarguerunt; Sulla 17.

locus: nondum in Cn. Pompei locum multorumque aliorum ... repentinus heres successerat; Phil. II, 62.

memoria: hoc .. memoria multorum firmabo ac docebo; har. resp. 30.

merita: quamquam sunt in me praecipua merita multorum; sen. 30.

miseria: id te ... in tali miseria multorum perfugiun misericordiae tollere? Ligar. 14.

naufragia: nihil est quod multorum naufragia fortunae conligas; Verr. V, 131.

nuntii: f. litterae.

oculi: ut ... res multorum oculis esset testatior; Cael. 64. cur non ... multorum oculis ... sceleris crimen expresserint; Cael. 66. f. aures.

opera: si multorum opera improbata sunt; Font. 17.

operae: totum (opus) est e saxo ... multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.

opes: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant; imp. Pomp. 24.

peccatum: in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam non oportet; Cluent. 129.

periculum: iudicium sine magno multorum periculo posse corrumpi; div. Caec. 25.

praecepta: f. A. litterae; Arch. 14.

sanguis: multorum .. innocentium sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8.

sapientia: f. A. anni; Verr. III, 21.

scelus: quod sine multorum scelere fieri non potest; Verr. V, 173.

stultitia: f. II, 2. sum; Muren. 19.

tabulae: de quo ... multorum .. tabulis vobis ... satis factum est; Verr. II, 20.

testimonia: multorum testimonia audistis antea; Verr. II, 25. multorum testimoniis cognovistis; ib. 133. quod multorum est testimoniis expositum; ib. III, 178. multorum testimoniis planum factum est; Cluent. 97. id C. Rabirius multorum testimoniis ... falsum esse docuit; Rabir. 18. cum in ... multorum timore intentus est arcus in me unum; Sest. 15.

villae: f. horti.

virtus: f. humanitas.

vita: f. homines; Sulla 72.

vitium: cum is...multorum vitio sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29. quod ... de multorum vitiis cogitabamus; ib.

voluntas: voluntas offensa multorum; Muren. 47.

V. **Umstand:** a: a multis efflagitatus .. dixit; Verr. I, 92. ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; ib. V, 69. qui a multis cognoscerentur; ib. 136. ibi certior fit a pluribus; Caecin. 20. Avillium ... a multis visum esse constabat; Cluent. 38. si a multis esset flagitium rei militaris admissum; ib. 128. id quod .. dicitur a multis; leg. agr. I, 1. intellego ... multo et plura et a pluribus peritissimis esse dicta; Balb. 56. multa a multis lecta et audita recitarem; Piso 71. nec .. licebat a pluribus nominari; Phil. II, 4.

cum: ut ... Romam .. una cum multis ab isto eiectis veniret; Verr. III, 53. cur minore dolore perituros se cum multis ... arbitrentur; Catil. II, 21. si cum multis (essem interfectus); sen. 34.

de: cum interdictum esset de pluribus; Caecin. 62.

in: vgl. II, 3. accido, conor, fio, intellego in.

propter: f. IV. improbitas.

b. neutr.: I. absolut: 1. Subject: accedit: non multum mihi sane post ad odium accessit; har. resp. 5. f. potest; Verr. III, 51.

accidunt: plura .. acciderunt quam vellem; Piso 46. f. potest.

deficiunt: quam multa te deficiant vides; div. Caec. 52.

effluunt: etsi effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.

fallit: non multum me fallit, si consulamini; Quinct. 54. quoniam .. multa nos ... fefellerunt; Flacc. 3. non mirum est ... multa illum et te fefellisse; dom. 129.

movent: multa me movent; har. resp. 31.

nascitur: ne quid plus mali nasceretur; Verr. IV, 32.

perturbant: me multa perturbant; Deiot. 1.

potest: cum ... accidere .. multa possent; Quinct. 83. cum ... ad tuum quaestum multum posset accedere; Verr. III, 51. ut neque hoc ... neque multa huius modi accidere possent; Phil. XIII, 31.

proficiscitur: si ille ... aequus nobis fuerit, nihil ab hoc profectum; sin iratior, non multum; Sest. 71.

sunt: dici vix potest quam multa sint quae respondeatis ante fieri oportere; Quinct. 54. nonne cum multa indigna tum vel hoc indignissimum est? Sex. Rosc. 8. multa sunt falsa, quae...; ib. 76. sunt multa, quae Verres in me esse arbitratur; div. Caec. 22. cognosce ... quam multa esse oporteat in eo; ib 27. quam multa sint in te ... intellegis; ib. 52. ut in quoque erat auctoritatis plurimum; Verr. 1, 68. multa .. sunt ex eodem genere; ib. 96. multa sibi opus esse, multa canibus suis; ib. 126. cum praesertim .. essent multa; ib. II, 113. dixi .. multa fuisse apud omnis Siculos; ib. IV, 47.

etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis in eo crimine futurum; ib. V, 103. numera quam multa in ista defensione falsa sint; Caecin. 90. multa sunt eius modi; Cluent. 64. videbam in hac defensione ... plus dignitatis ... futurum; ib. 145. multa sunt, quae dici possunt; ib. 167. quid est praeterea? multa in mancipiis sunt; leg. agr. II, 38. cum plus erat otii; Flacc. 9. multa .. sunt eius modi; ib. 24. ut constet ... numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam, plus gravitatis fuisse; Sulla 82. video esse in hoc ... misericordia digna multa; ib. 88. multa regia sunt in Deiotaro; har. resp. 29. multa sunt indigna; Sest. 2. multa ... fuerunt in ea contentione; ib. 103. f. A. commoda. ioca.

venit: plus quam dimidiae venierunt; Verr. III, 40.

veniunt: veniunt in mentem mihi permulta; vobis plura; Caecin. 55. quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent! Phil. XIV, 31.

versantur: multa simul ante oculos versabantur; Sex. Rosc. 24.

videntur: multa .. impendere videntur praeter naturam; Phil. I, 10.

2. **Prädicat:** is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? Verr. III, 6. confiteor eos ... plus quam sicarios, plus quam homicidas, plus etiam quam parricidas esse; Phil. II, 31.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: quod plus fecit Dolabella Verrem accepisse, quam iste in suis tabulis habuit; Verr. I, 100. quod plus frumenti fecit accepisse istum; ib. tribunum plebis plus viginti volneribus acceptis iacentem ... vidistis; Sest. 85. hoc, .. ut alia multa, Aquilae referatur acceptum; Phil. XIII, 27.

addo: cogis eos plus lucri addere, quam quanti venierant; Verr. III, 89.

adfero: ut multo plus illa laudatio mali quam boni posset adferre; Verr. IV, 141. qui potest dubitari quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitas rei militaris quam iuris civilis gloria? Muren. 22. ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt quam tum in incolumitate adferebant; Quir. 3. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; Dom. 86.

adimo: quibus multa fortuna ademisset; Verr. IV, 46.

aestimo: ex opinione multa aestimat; Qu. Rosc. 29.

ago: is cum in senatu multa mecum ... ageret; Verr. III, 200. L. Caecilius egit de re publica multa; Sulla 65.

amplector: tu edicto plus amplecteris quam lege; Verr. I, 109.

amputo: amputanda plura sunt illi aetati ... quam inserenda; Cael. 76.

appeto: non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; Verr. IV, 121. cum plus appetat quam ipse Sulla; leg. agr. III, 13. ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici ... patiantur; Sulla 84.

audio: **audio,** III. alqd; Font 38. Piso 71. Milo 65. Phil. IV, 3. de; Verr. IV, 55. Sulla 14. 85. Phil. I, 34. XII, 29 (B. I. S. 355 f.).

aufero: ut ... ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 21. si plus abstulerit quam debitum sit; ib. 26. ego omnis dico plus ac multo plus quam decumam abstulisse; ib. 29. aliquanto plus ipsi lucri auferant quam quantum ... daturi sunt; ib. 87. ab his ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est; ib. 102. cum ex eodem agro dimidio plus abstulerit; ib. 117. plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; ib. 150. quo plura abstulisset, eo minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49.

bibo: utrum iste plus biberit [an vomuerit] an effuderit; Piso 22.

capio: ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis ... capere possitis; Balb. 4.

cogito: qui aliquanto plus cogitasset; Verr. I, 140. cum multa contra sociorum salutem, multa contra utilitatem provinciarum et faceret et cogitaret; ib. 213. qui de plebis Romanae commodis plurimum cogitaverunt; leg. agr. II, 81. haec ego et multa alia cogitans hoc videbam; Sest. 49.

cognosco: multa ... de summis rei publicae periculis audivi, multa quaesivi, multa cognovi; Sulla 14. qui de aliis multa cognovit; Sulla 48.

commemoro: de quo quid ego plura commemorem? div. Caec. 17. multa ... commemoravit; Verr. II, 88.

committo: multa .. in deos ... impie nefarieque commisit; Verr. I, 6. simile .. est multa comitti; leg. agr. II, 46. neque .. sunt ... non multa commissa; Catil. I, 15. f. **a,** I. committunt.

communico: cum .. de societate multa inter se communicarent; Quinct. 15.

comparo: nimium multa comparare videretur; Verr. IV, 58.

complector: ne nimium multa complectamur; Caecin. 55.

concedo: multa tacui, multa pertuli, multa concessi, multa meo quodam dolore ... sanavi; Catil. IV, 2. tum multa .. ad placandum ... reis concessa sint; dom. 45. qui illis tam multa concedas; Ligar. 31. non multum eius perturbationi meus dolor concedebat; Phil. IX, 9.

consequor: plus multo erunt vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; Muren. 79. multa praeterea a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5.

considero: multum etiam atque etiam considerandum puto; Phil. XII, 30.

consumo: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos ... in praediis colendis operae plurimum studiique consumere? Sex. Rosc. 43. plus ego in hac causa laboris et operae consumo; Font. 11.

contraho: multa gessit; multa contraxit; Rab. Post. 4.

debeo: cum multa vobis ... debeamus; sen. 2. cum ego illi plurimum debeo; ib. 36. ceteris ... hunc debere plurimum video; Balb. 1. non plus me Plancio debere quam bonis omnibus; Planc. 68. cui ... numquam dissimulavi me plurimum debere; ib. 77. Caesari plura et maiora debentur; Phil. XIII, 41.

decerno: cum ego idem autea multa decrerim; prov. cons. 26. ne multa nobis cotidie decernenda sint; Phil. V, 34. decernerem plane, sicut multa consulibus ||multa in consulibus, multa consulens, multi consules||; ib. XI, 26.

dedisco: multa oportet discat atque dediscat; Quinct. 56.

defero: ad quem ... tam multa delata sunt; Phil. II, 35. multa ad eos improbi detulerunt; ib. XII, 29.

deploro: multa Sosippus ... deplorasse dicitur; Verr. III, 204.

deporto: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen habuisse tam multum quod daret, voluisse deportare tam multa; Verr. IV, 59. victoriae putabat esse multa Romam deportare; ib. 120.

dico: f. **dico,** III. alqd, multa. plura (24 St.) B. II, S. 100, a.

disco: ſ. dedisco.

disputo: sed quid ego de hoc plura disputem? Sulla 64. disputavit .. multa prudenter; Sest. 73. quid plura disputo? Milo 44. quid plura de lege disputo? Phil. I, 22.

dissero; de quo ne multum disseram; Verr. I, 72. multa de incontinentia ... disseruit; Cael. 25.

do: ut ne plus quam ternas decumas darent; Verr. III, 115. ſ. **do**, III. alqd; Verr. III, 36. 37. 61. 147. 153. V, 53. malum. poenas; Phil. II, 1. spem; Sulla 39 (B. II, S. 141).

edico: multa esse in provinciis aliter edicenda; Verr. I, 118.

edo: si plus edidisset quam quantum natum esset; Verr. III, 70.

efficio: qui (ager) plurimum efficit; Verr. III, 148. ſ. **a**, I. efficiunt.

effundo: qui ... plura etiam effundet quam tu ei domi ante praescripseris; Flacc. 23. quonam modo illa tam multa ... effuderit; Phil. II, 66. ſ. bibo.

eripio: a Tissensibus ... nonne plus lucri nomine eripitur quam quantum omnino frumenti exarant? Verr. III, 86.

exaro: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

excogito: qui neque excogitare neque pronuntiare multa possum; Quinct. 34.

facio: ſ. **facio**, III. alqd, multa (11 St.) B. II, S. 299.

fero: multa ... tulimus et perpessi sumus; Phil. III; 29.

fingo: Graeculi .. multa fingunt; Scaur. c. 3. § 4. ſ. A. amici; Planc. 57.

gero: ita multa Romae geruntur; Planc. 63. ſ. contraho.

habeo: intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. p. 52. tota .. Sicilia plus auctoritatis apud vos haberet; ib. II, 14. ego hoc plus oneris habeo; ib. III, 4. haec .. plurimum solent .. auctoritatis habere; ib. 209. quem iste .. audierat multa secum praeclara habere; ib. IV, 62. a me ... plus habebunt fortasse quam postulant; ib. V, 173. Caecina .. in hac re plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. in se auctoritatis habuisset ... plurimum; ib. 80. quae multo plus firmamenti ac roboris habebat; imp. Pomp. 10. in consule declarando multum etiam apud universum populum Romanum auctoritatis habet suffragatio militaris; Muren. 38. plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; Flacc. 93. multa acerba, multa turpia, multa turbulenta habuit ille annus; Sest. 58. deliciarum obiurgatio ... plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; Cael. 27. amicos plus habuisse pudoris et consilii; Piso 39. ut haberet quam plurimum; Rab. Post. 39. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26. quae (vita) .. quae miretur iam pridem multa habet; ib. 28. frugi hominem dici non multum habet laudis; Deiot. 26. multa se arbitratur et peperisse ante factis et habere in animo atque virtute; ib. 37. quae (reversio) plus admirationis habet; Phil. I, 7. ſ. deporto.

impero: quod eis plus frumenti imperabatur; Verr. III, 57. tanto plus, quam erat ei concessum legibus, imperavit; ib. 225. quibus multa ... imperata sunt; Font. 17.

impono: hoc plus impositum quam ferre possent; Verr. IV, 20. numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit; Muren. 38.

importo: tantone plus Verres ... provinciae Siciliae calamitatis importavit? Verr. III, 125.

improbo: cum multa improbata sint; Font. 17.

instituo: cum multa ... inventa atque instituta sunt; dom. 1.

intellego: tametsi non tam multum in istis rebus intellego quam multa vidi; Verr. IV, 94.

invenio: ſ. instituo.

largior: plus tibi ego largior; Caecin. 35. ut non existimetis plus vos ad salutem reo largiri opertere, quam quantum defensor ... probare potuerit; Cluent. 3.

lego: si plus legarit quam ad heredem .. perveniat; Verr. I, 110.

lego: multa memini, multa audivi, multa legi; Phil. IV, 3.

loquor: ne plura de re minime loquar dubia; har. resp. 29. multa tecum locutum (Albinovanum); Vatin. 3. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15. quid loquar plura? Piso 79.

memini: ſ. lego.

metuo: erant eo tempore multa .. alia metuenda; dom. 92.

misceo: quanto ille plura miscebat; Milo 25.

molior: multa .. vis belli ac turba molitur; Sex. Rosc. 91. alia multa certi homines ... moliuntur; Flacc. 94. ego Antonium ... multa in re plublica molientem ... mitigavi; Piso 5. M. Druso, .. multa in re plublica molienti ... respondit; Planc. 33.

muto: multa et magna per populum (mutata); Phil. I, 6.

nescio: nonne multa mei testes quae tu scis nesciunt? Verr. II, 24.

nolo: nolo plura; Phil. II, 83.

opinor: intellegitur multa in vita falso homines opinari; dom. 105.

pario: ſ. habeo; Deiot. 37.

pecco: „non multa peccas"; Muren. 60.

perfero: multa ... pertulit; Rab. Post. 22. ſ. comedo; Catil. IV, 2.

permitto: Apronio semper plus etiam multo abs te permissum est, quam quod edixeras; Verr. III, 150.

perpetior: ſ. fero.

perscribo: in quibus (litteris) ostendunt omnia ... perscripta et plura etiam quam ego potui dicere; Verr. IV, 140.

posco: poscet omne, quantum exaravero. quid omne? „plus immo etiam", inquit, „si volet"; Verr. III, 25. ecquem putatis decumanum ... plus quam deberet poposcisse? ib. 29.

possum: ſ. **e**, I, 2. possum.

postulo: videte .. quam multa simul a vobis postulentur; Verr. III, 228.

praetereo: ut multa praeteream; Verr. I, 103. multa praetereo consulto; Cluent. 41; imp. Pomp. 26. multa praetereo; prov. cons. 22; Balb. 43; Phil. I, 3.

praetermitto: multa .. propter rationem brevitatis ... praetermittenda existimem; Verr. I, 103. multa mihi ... praetermittenda sunt; ib. II, 1. multa ... praetermittam; ib. 180. multa praetermittam; ib. IV, 105. multa ... praetermittam; Caecin. 11.

proficio: neque tamen multum proficiebat; Verr. II, 95.

pronuntio: ſ. excogito.

prospicio: nimis magnis accusatorum opibus ... multum in posterum prospicientes indices restiterunt; Muren. 59.

provideo: multum in posterum providerunt; leg. agr. II, 91. contra quem multum tua mens, multum omnes boni providerunt; Muren. 81. multa divinitus ... providi; Sulla 43. multum illum providisse; Rab. Post. 1. qui .. multa ... providit;

Phil. II, 12. nobis ... multum in posterun providentibus; ib. III, 36.
quaero: s. cognosco.
queror: quid iam de isto plura dicam aut querar? Verr. IV. 97. nihil de suo casu, multa de vestro querebatur; Phil. I, 9.
recito: s. a, V, a. Piso 71.
reficio: quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.
relinquo: multa homines ... scripta ... reliquisse; har. resp. 19.
remitto: si .. multum de cupiditate Caesar remisisset; Phil. XIII, 2.
renuntio: multa dicitur domino renuntiare solitus esse; Cluent. 175.
repeto: ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaesturae laude repetendum; Planc. 64.
reprehendo: cum multa reprehensa sint; Fr. B. V, 4.
reputo: multa mecum ipse reputavi; sen. 32.
reservo: quia multa ad usum suum reservabat; Phil. V, 25.
respondeo: semper accusatori plus quam ad rogatum (respondent); Flacc. 10. multa dissentientibus respondi; prov. cons. 28. nec .. tibi de versibus plura respondebo; Phil. II, 20.
rogo: multum ‖multa‖ rogabat; Rab. Post. 5.
sancio: multa videmus ita sancta esse legibus; Verr. I, 108. in quibus (legibus) multa sanxit de aetate hominum; ib. II, 122.
sano: s. concedo; Catil. IV, 2.
scio: plus .. scire quam sciebat videbatur; Qu. Rosc. 30.
scribo: ille plura scribebat ad socios; Verr. II, 172. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit; Piso 70. sicuti multa sunt severius scripta; Rab. Post. 8.
sentio: quam multa P. Sestius ... senserit; Sest. 8.
sero: nisi ab eis hoc petivisset, ut sererent quam plurimum; Verr. III, 121. UT ARATORES ... QUAM PLURIMUM SERERENT; ib. 124. ut quam plurimum sereret; ib. 125.
servo: multa .. servanda sunt; Sex. Rosc. 90.
specto: plus spectant homines certe quam contumeliam; leg. agr. II, 54.
spero: hoc capite multa sperant; leg. agr. I, 12.
summitto: videmus, saepe illum ... multum summittere; div. Caec. 48.
sumo: quo plus sumitur quam debetur; Verr. III, 42. ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6.
suscipio: qui praesertim plus etiam, quam pars virilis postulat, ... muneris suscipere debeam; Verr. III, 17.
suspicor: cui numquam se huic .. tradidisset ... multa suspicanti; Milo 61.
taceo: s. concedo; Catil. IV, 2.
tempto: multa saepe temptata sunt; Phil. XII, 22.
tribuo: qui plurimum tribuunt edicto praetoris; Verr. I, 109. ut ... plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; ib. III, 89. homini plus tribui quam nescio cui necessitudini; prov. cons. 28. ut ... plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9. tribuis tu quidem tuis ita multa; Ligar. 31. qui ... plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; Phil. III, 25. si tibi ille non tam multa tribuisset; ib. XIII, 24.
video: intimi multa apertiora videant necesse est; Sex. Rosc. 116. sin .. vos plus .. in re publica vidistis; imp. Pomp. 64. ut iam tandem illi ... vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; leg. agr. II, 103. homo sapiens ... multa vidit; Milo 21. multa etiam alia vidit; ib. spero multa vos ... in re publica bona esse visuros; ib. 78. cum me vidisse plus fateretur; Phil. II, 39. uno in homine ... fateor te vidisse plus quam me; ib. VIII, 16. in hoc uno te plurimum vidisse, me multum errasse concedo; ib. VIII, 16. s. intellego.
vomo: s. bibo.
2. **Genetiv:** s. e, II.
3. **mit Präposition:** sumo ex: ex multis similibus sumam; Verr. II, 68.
III. **Umstand: 1. Ablativ** (vgl. e. III): disputare: quid ego haec pluribus ... disputo? Cluent. 87.
morari: ne multis morer; ib. IV, 104.
2. **Präposition:** cum: in quo cum aliis multis scriptum etiam illud est; har. resp. 9.
IV. **Ellipsen:** ne multa: Verr. I, 140. III, 62. IV, 32. 85. V, 114. 116. Cluent. 47. 180. quid multa? Verr. IV, 62. 149. prov. cons. 10. Piso 70. Planc. 65. Rab. Post. 4. Phil. II, 16. XIII, 30. neque multum; Verr. III, 118. sed quid ego plura de Gavio? ib. V, 169. in primis hoc, ut multa alia, sapienter; Flacc. 68. Pergami † non multum; ib. iam satis multa de causa, extra causam etiam nimis fortasse multa; Milo 92. nimis multa de nugis; Phil. II, 78. VI, 15. satis multa de turpitudine; ib. VII, 16. sed nimis multa de verbo; ib. VIII, 4. sed quid plura? ib. 5. satis multa cum Fufio; ib. 19.
e. adverbielle Formen: I. multum: 1. bonus: socer huius vir multum bonus est; leg. agr. III, 13,
2. abhorreo: a consuetudine criminandi non multum res abhorret; Deiot. 17.
absum: a qua suspicione ille aberat plurimum; Verr. II, 60. quo plus intererat, eo plus aberat a me; Planc. 13. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31.
accuso: eum numquam a me esse accusandum putavi, non plus quam stipitem illum; har. resp. 5.
adiuvo: si te multum natura adiuvaret; div. Caec. 39. quod ipsi Leontini publice non sane multum me adiuverunt; Verr. III, 109. studio, consilio ... adiuvit plurimum; Sulla 34.
agito: ita multum agitata ... [ista res] est; Cluent. 88.
amo: qui te amat plurimum; Cael. 36.
antecello: dicendi consuetudo longe et multum isti vestrae exercitationi ad honorem antecellit; Muren. 29.
committo; non plus aurum tibi quam monedulae committebant; Flacc. 76.
consulo: de Capua multum est et diu consultum; leg. agr. II, 88. curate ut nostris testibus plus quam alienigenis credidisse videamini, plus saluti civium quam hostium libidini consuluisse; Font. 49.
credo: s. consulo.
defleo: haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.
differo: ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13.
diligo: quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8. an ille quemquam plus dilexit? ib. II, 38.
dissentio: te quidam multum a me dissentientes beatum putant; Phil. I, 31.
doleo: plus quam satis est doleo; Verr. V, 123.
dubito: eum ... timentem multumque dubitantem confirmasti; Piso 83.
erro: s. II, 1. video; Phil. VIII, 16.
excubo: labore plus paene quam potero excubabo vigilaboque pro vobis; Phil. VI, 18.
fallo: te opinionem multum fefellisse; Cluent. 143. id me multum fefellit; Sulla 41. s. A. loca; Verr. I, 88.

gaudeo: „cognita morte C. Trebonii non plus gavisus sum quam dolui;" Phil. XIII, 22.
iacto: eum (locum) .. eius fortunae miserae multumque iactatae ... perfugium futurum; Cluent. 7.
interest: neque .. multum interest; Piso 10. inter pacem et servitutem plurimum interest; Phil. II, 113. ſ. absum.
iuvo: commeatus multum iuvant; Marcell. 6.
laboro: multum vigilavit, laboravit; Muren. 19.
obligo: me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto; Phil. XIII, 8.
obsum: hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet; Cluent. 98. multo plus (hoc eis) obfuisset; ib. 114. an tibi luminis obesset caecitas plus quam libidinis? har. resp. 38.
obtempero: multum .. eius ... consilio et voluntati obtempero; Cluent. 144.
obtineo: ne praetoriae provinciae plus quam annum neve plus quam biennium consulares obtinerentur; Phil. I, 19.
opitulor: numquid dubium poterit esse quin Verre praetore plus Mamertinis cybaea quam Tauromenitanis foedus opitulatum sit? Verr. V, 50.
possum: desinent homines dicere his iudiciis pecuniam plurimum posse; Verr. I, 6. cum .. tota Sicilia multum auctoritate et gratia posset; ib. II, 106. huius Tertiae plus etiam quam Pipae, plus quam ceterarum ... auctoritas potuit; ib. III, 78. qui apud istum plurimum poterat; ib. 130. quod ... plus .. aliquanto apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; ib. 131. QUI PLURIMUM POTEST; ib. 155. non est querendum ... virtutem plurimum posse; ib. IV, 81. cum mari plurimum poterant; ib. V, 97. quin ea re idem ille imperator plurimum possit; imp. Pomp. 43. qua re plurimum potuit; Quir. 20. qui sine controversia plus possunt; har. resp. 55. qui plurimum possent; Sest. 42. qui plus possent; Piso 75. quem multum posse intellegebat; ib. 80. honore nihil amplius, laude multum (potuit); Planc. 60. qui opibus plurimum poterant; ib. 86. ne ... putes plus te unum posse quam omnis; Phil. I, 33. plus ille poterat; ib. II, 72. hi ... plus potuerunt quam universa res publica; ib. V, 17. quae (memoria) plus apud eum possit quam salus civitatis; ib. 51.
praesto: qui virtute plurimum praestet; Planc. 60.
profundo: quas (lacrimas) pro me saepe et multum profudistis; Planc. 104.
prospicio: quin ego ... rei publicae plus quam otio meo, non nulli ... suo plus otio quam communi prospexerint; prov. cons. 24.
prosum: quibus ad exigendas pecunias improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73. multum ... haec eis iura profuerunt; ib. V, 125. hanc accusatoris eximiam vim plurimum L. Cottae profuisse; Muren. 58. si Asicio causa plus profuit quam nocuit invidia; Cael. 23. intelleges nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61. ea res .. haud scio an plus mihi profuerit; Planc. 66. qui non ... T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... sentiat; Milo 77. si ... intellexerit plus se rei publicae profuturum; Phil. XI, 26.
provehor: nec ita multum provectus reiectus austro sum in eum ipsum locum; Phil. I, 7.
quaero: nec plus extraordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus antea maximis Punicis bellis; Phil. XI, 17. ſ. A. labor; Sulla 73.
queror: ne iste ... saepe et multum queretur; Cluent. 201.
repugno: fecit me ... invito et multum repugnante; Cael. 76.
retineo: quae .. urbs ... plus una me nocte cupiens retinere non potuit; Phil. I, 7.
sum: *non plus quam Anniae,* non plus quam Liguri Sacerdote praetore (molestus fuerat); Verr. II, 21. P. Tadius ... non ita tecum multum fuit; ib. 49. ne quis nostrum plus quam unius civitatis esse possit; Balb. 31. neque ... plus quam tres aut quattuor reliqui sunt; Phil. II, 98.
supero: longe omnis multumque superabit; Verr. V, 115.
valeo: multum valet communio sanguinis, Sex. Rosc. 63. quod apud vos plurimum debet valere; div. Caes. 11. semper haec causa plurimum valuit; ib. 63. cum auctoritas et dignitas Pisonis valebat plurimum; ib. 64. haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. valuit apud te plus is; ib. II. 178. qui plus existimet apud lectissimos senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; ib. III, 138. haec una causa in opinione Siculorum plurimum valet; ib. IV, 114. ubi intellexi, multum apud illum recentis nuntios, multum tabellas non commendaticias, sed tributarias valuisse; ib. 148. fatebitur apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii ... plus valuisse quam utilitatem ... provinciae; ib. V, 22. clamabat ... plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; ib. 112. plus .. *valet* Claudii *causa*; Tull. 30. tamenne plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? Font. 16. id quod in teste profecto valere plurimum debet; ib. 27. ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; ib. 49. iuris rem et sententiam ... plurimum valere oportere; Caecin. 77. semper .. id valuisse plurimum; ib. 80. quoniam auctoritas .. in bellis administrandis multum ... valet; imp. Pomp. 43. si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus ... valuisset; ib. 58. si ... manus ista plus valuerit quam vestra ... dignitas; Catil. IV, 20. ceterae .. virtutes ipsae per se multum valent; Muren. 30. multum haec vox fortasse valere deberet; Sulla 14. valeat .. ad poenam ... plurimum; ib. 79. nisi nostri mores ac disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11. valebant in senatu multum, apud bonos viros plurimum; Sest. 105. nemini umquam concessit aequalium, plus ut in foro, plus ut in negotiis versaretur, ... plus ut valeret inter suos gratia; Cael. 74. longe plurimum valuit Plancius; Planc. 49. quae .. suspicio valuit etiam plus ob hanc causam; Scaur. 11. apud homines barbaros opinio plus valet saepe quam res ipsa; ib. 36. quae (natura) plurimum valet; Rab. Rost. 4. plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34. quae (res) semper valet plurimum; ib. 53. video .. apud te causas ... valere plus quam preces; Ligar. 31. qua (memoria) vales plurimum; Deiot. 42. quo (consilio) vales plurimum; Phil. VII, 27. multum .. valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; ib. IX, 12. auctoritate valemus plurimum; ib. XII, 13. neque ... passus est plus unius conlegae sui quam universae civitatis vocem valere; Fr. B. VI, 14. ſ. A. loca; imp. Pomp. 51.
versor: in hac (causa) multum ac saepe versatus; Quinct. 2. quod in publicanorum causis vel plurimum aetatis meae versor; Verr. II, 186. si cui forte videor plus quam ceteri ... versari in studio litterarum; har. resp. 18. ſ. valeo; Cael. 74.
video: nimium (esset) videre plus quam semel; Verr. IV, 125.
vigilo: ſ. excubo. laboro.
utor: qua (Caecilia) pater usus erat plurimum; Sex. Rosc. 27. quod eo sum usus plurimum; Verr. I, 139. multum illorum opera consilioque usus est; ib. IV, 30. quia huius parente semper plurimum essem usus; Planc. 25.

II. **pluris:** addico: addicitur medimnum VIII

c, dimidio fere pluris quam superiore anno; Verr. III, 77.

aestimo: cum pluris senatus aestimasset quam quanti esset annona; Verr. III, 195. iacentem domum pluris quam te ... aestimasti; Scaur. 45.

emo: qui multo pluris voluerit emere; Verr. III, 151. qui ... pluris emerint; ib. IV, 14. P. Fabius super emit agrum ... dimidio fere pluris ... quam quanti ... ipse Claudius emerat; Tull. 14.

facio: quos (liberos) plurimi faciunt; Sex. Rosc. 47.

habeo: pluris habetur quam L. Trebellius, pluris quam T. Plancus; Phil. VI, 10.

sum: qui (ager) nunc multo pluris est quam tunc fuit; Qu. Rosc. 33. quod certe multo pluris esset; Flacc. 91. quis Karthaginiensium pluris fuit Annibale consilio? Sest. 142. qui hoc etiam se pluris esse quam conlegam putet; prov. cons. 12. si tibi ... magnitudo animi pluris fuit; Planc. 50.

vendo: si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri decumas; Verr. III, 40. te pluris quod non licebat quam ceteros quod oportebat vendidisse; ib. si pluris vendideris quam L. Hortensius; ib. 42. cum dices te pluris quam ceteros decumas vendidisse; ib. 48. quo pluris venderes; ib. 51. cum audit pluris decumas vendidisse C. Verrem; ib. 119. ostendi, vendidisse alios magno decumas ... et pluris etiam quam te vendidisse; ib. 147. si doceo pluris aliquanto potuisse vendere; ib. 148. neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; ib. 173.

veneo: multo .. pluris fructus annui Siciliae venire potuerunt; Verr. III, 117.

III. **multo: 1. abl. pretii:** vendo: quem ad modum quam plurimo venderet; Verr. III, 43. UT QUAM PLURIMO DECUMAS VENDEREM: Verr. III, 124.

veneo: ut decumae quam plurimo venire possint; Verr. III, 147.

2. abl. compar.: acerbior: hoc .. multo acerbius multoque est durius; Ligar. 13.

acrior: qui apud alium iudicem multo acrior, quam ego sum, actor accusatorque esse deberes; Verr. IV, 70. existiment in his hominibus ... multo graviorem atque acriorem (me futurum); ib. V, 183. intelleges multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; Catil. I, 8. multo acriorem improborum .. memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103. cum ... intentus *est* arcus ... in universam rem publicam, traductione ad plebem furibundi hominis, ... multo acrius otii ... inimici; Sest. 15.

aequior: id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65.

amplissimus: quamquam mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus, hic autem locus ad agendum amplissimus, ad dicendum ornatissimus est visus; imp. Pomp. 1.

ante: cui (defensioni) quem ad modum resistam multo mihi ante est .. providendum; Verr. V, 1. cum me ... veteres multo ante suscepti ... labores cum viro fortissimo ... coniunxissent; dom. 29. multo ante quam est lata lex de me; ib. 85. nihil feci ... non ... multo ante meditatum; har. resp. 3. multo ante prospexi, ib. 4. re .. multo ante Gadibus inandita; Balb. 41. vexatus a Q. Vario ... est non multo ante; Scaur. c. 1. §. 3. quae multo ante provideram; Phil. II, 24.

antiquissimus: ex aere fuit quoddam (simulacrum) ... omnium illorum, quae sunt in eo fano, multo antiquissimum; Verr. IV, 100.

appositior: ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; Verr. IV, 126.

carior: quae (patria) mihi vita mea multo est carior; Catil. I, 27. qui est ei vita sua multo carior; Sulla 88.

certior: multo certiora illa (sunt argumenta); Catil. III, 13.

citius: multo citius meam salutem pro te abiecero; Planc. 79.

copiosius: invectus est copiosius multo in istum et paratius Dolabella quam nunc ego; Phil. II, 79.

crudelior: ne ... multo crudelior per vos proscriptio instaurata esse videatur; Sex. Rosc. 132. cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es, quam erat humanitatis meae postulare; Milo 33.

diligentius: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata; Verr. I, 57.

durior: dura vox! multo illa durior; Phil. VIII, 16. ſ. acerbior.

erectior: nunc .. multo sum erectior; Phil. IV, 2.

facilius: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. illi multo mihi hoc facilius remisissent; div. Caec. 4. principiis .. cognitis multo facilius extrema intellegetis; Cluent. 11. potest multo facilius se Deiotarus consolari; Deiot. 36.

gratior: multo erit gratius; Verr. III, 10.

gravior: id quod multo gravius est; Sex. Rosc. 115. concedes multo hoc et esse gravius et ab omnibus ferri gravius oportere; div. Caec. 54. multo gravius vehementiusque adflictantur; Catil. I, 31. egit ... multo gravioribus verbis meam causam; Sest. 120. multo postea gravius urguebamur armis domesticis; Phil. VII, 14. ſ. acrior; Verr. V, 183.

importunior: Cyclops alter, multo importunior; Verr. V, 146.

impudentior: multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus es; Verr. III, 83. vide ne multo nunc sis impudentior; Caecin. 62. si est haec (lex) multo impudentior; leg. agr. III, 5.

inanior: dignitas ... gratiae .. multo etiam inanior ||etiam maiores, etiam minores, etiam minus|| est; Muren. 28.

indignior: multo esse indignius in ea civitate ... discedi ab legibus; Cluent. 146.

iniquior: multo iniquiora Naevius impetrabat; Quinct. 70. ſ. turpior; Verr. II, 42.

invidiosior: putabant absentis damnationem ... multo invidiosiorem fore quam si praesens damnatus esset; Verr. II, 42.

iratior: cum multo nobis omnibus veniret iratior; Phil. III, 4.

iucundissimus: ſ. amplissimus.

lenior: obtinebo eam (sententiam) multo leniorem fuisse; Catil. IV, 11.

levior: quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt; Verr. II, 109.

longius: num in eis regionibus (erat), quo se Catilina inferebat? multo etiam longius; Sulla 33.

magis: animo coepi multo magis vacuo ac soluto nihil aliud nisi de iudicio agere; Verr. a. pr. 26. multo magis est petendum ab hominibus; ib. II, 29. multo .. magis suae famae pepercisset; ib. 49. quod eum multo magis ... liniamenta hospitae delectabant; ib. 89. hic tibi etiam multo magis, quam paulo ante in aratoribus, videndum ... est quid velis; ib. 155. multo etiam illud magis (intellegi volo); ib. 165. obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52. quos multo magis quam Rullum timetis; leg. agr. I, 22. quorum ope ... multo magis haec res publica quam ratione hominum ... gubernatur;

Rabir. 5. id quod multo magis est admirandum; Catil. I, 7. multo .. magis illud timeo; ib. II, 15. multo magis est verendum; ib. IV, 13. ut multo magis eius auctoritatem quam criminationem pertimescam; Muren. 58. cum ego non ex istorum insidiis ... non solum meo, sed multo etiam magis divino consilio eripiar; ib. 82. est hoc novum; multo illud magis; Piso 38. multo illud magis (mihi molestum est); Planc. 5. haud scio an multo sit etiam adiuvandus magis; Milo 92. multo magis (ea) commemorabuntur in regibus; Deiot. 40. multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar 10. 68. multo magis nos ... sprevit et pro nihilo putavit; Phil. XIII, 21.

maior: nemo dubitat quin multo maius sit novam (columnam) facere; Verr. I, 147. ait accusatores eius multo maiorem pecuniam praetori polliceri quam quantum hic dedisset; ib. II, 70. ne multo vestrae maiores ... partes sint; Font. 21. multo maior ea (vis est); Caecin. 42. hoc ... beneficium .. cum ad animi mei fructum ... duco esse permagnum, tum ad curam sollicitudinemque multo maius; leg. agr. II, 5. omnia ... constituta sunt ... multo etiam maiore populi Romani ... voluntate; Catil. IV, 14. quae res municipibus multo maiori dolori fuit; dom. 81. quae cum omnia atque etiam multo alia maiora ... accidissent; Sest. 52. discesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; ib. 68. aliam multo maiorem (poenam) ... subierunt; prov. cons. 14. *ni multo maiores sumptus, multo maiores effusiones pro censu tuo in columnis fecisses;* Scaur. 45. nostris exercitibus quid pollicemur? multo meliora atque maiora; Phil. VIII, 10.

malo: ut multo maluerint de suo more decedere; Verr. II, 155. mihi videntur plerique initio multo hoc maluisse; Muren. 29. consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30.

maturius: cum multo maturius quam umquam antea surrexisset; Verr. II, 41. 69.

maximus: multo ex maxima parte istius furtorum ... invidia conflagravit; Verr. I, 41. qui agri Aetnensis multo maximam partem possident; ib. III, 108. ut Centuripinis, in civitate totius Siciliae multo maxima, ... omne argentum conquireret; ib. IV, 50. de Heraclii hereditate ... multo maximam partem ipsum abstulisse; ib. 139. ille populus Romanus ... magna ac multo maxima parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54. multo .. maxima pars eorum (amantissima est otii); Catil. IV, 17. quamquam vestrae domus ... multo maxima ex parte sunt liberae religione; har. resp. 11.

melior: multo melius haec causa ageretur a tribus; Phil. VIII, 22. f. maior; Phil. VIII, 10.

minor: multo minoris vendidit ... quam tu; Verr. III, 43. si doceo ... Apronio multo minoris, quam aliis potueris vendere, tradidisse; ib. 148. multo .. minus quaeri A. Caecinae fundus sit necne; Caecin. 104. non amat profusas epulas, sordis et inhumanitatem multo minus; Muren. 76. quod multo etiam minus esset ferendum; Planc. 8. num igitur remansio? multo minus; Ligar. 4. in nostra illa (castra) ille numquam veniet; multo minus nos in illius; Phil. XII, 28.

miserior: o multo miserior Dolabella quam ille, quem tu miserrimum esse voluisti! Phil. XI, 8. alia sunt ... multo miseriora; ib. 9.

molestissimus: illa ingenii adrogantia ... multo molestissima est; div. Caec. 36.

neglegentius: quod ... multo salutas neglegentius; Muren. 77.

nequior: sic iste multo sceleratior et nequior quam ille Hadrianus; Verr. I, 70.

notior: quamquam multo notiora nobis quam mihi sunt; Phil. II, 47.

ornatissimus: f. amplissimus.

paratior: f. copiosior.

perniciosior: ut multo isti perniciosius sit dicere; Verr. III, 213.

plus: multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. aratores ... Apronio multo plus quam debuerint dedisse; Verr. III, 153. f. A. canes. nummi. partes. promissa. B, b, II, 1. adfero; Muren. 22. aufero; Verr. III, 29. consequor. permitto. e, I, 2. obsum; Cluent. 114. II. sum; Flacc. 91. veneo.

post: nec ita multo post in Galliam proficiscitur Quinctius; Quinct. 15. veniam, neque ita multo post, ad hunc locum; Sex. Rosc. 78. NON MULTO POST IN DOMUM ..; Verr. I, 79. neque ita multo post A. Caecinae nupsit; Caecin. 17. qui ... non multo post discessum meum me universi revocavistis; sen. 3. nec ita multo post edictum Bruti adfertur; Phil. I, 8.

praestat: multo mihi, multo ... praestat in eandem illam recidere fortunam quam tantam importare ... calamitatem; Sest. 146.

quaestuosior: hoc .. multo est quaestuosius; leg. agr. II, 67.

robustior: subvenit ... rei publicae .. aetate multo robustior; Phil. V, 43.

sceleratior: f. nequior.

secus: neque .. multo secus est parens liberis; Planc. 23. neque nunc multo secus existimo; ib. 42. fit ob viam Clodio ... hora fere undecima aut non multo secus; Milo 29.

superior: ego vero et aetatis non modo meae, sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70.

turpior: multo .. rem turpiorem fore et iniquiorem visum iri intellegebant; Verr. II, 42. multo mortis cupiditas mea turpior fuisset; Planc. 90.

vehementius: cum iste ... multo vehementius instaret cotidie; Verr. IV, 76. ei sunt huic multo vehementius pertimescendi; Balb. 58. f. gravior; Catil. I, 31.

verbosior: quae (pars) multo est verbosior; dom. 32.

verior: ne mea coniectura multo sit verior; Cluent. 92.

mulus, Maulesel: I. sunt: ubi muli? Verr. V, 83.

II. ornare: ornat ... mulis, tabernaculis; leg. agr. II, 32.

mundus, Welt: cum ipse mundus cumque agri ... contremiscunt et inusitato aliquid sono ... praedicunt; har. resp. 13.

muneror, beschenken: quibus te rex munerari ‖munerare‖ constituerat; Deiot. 17.

munia, Pflichten: I. sunt: omnia haec sunt ... munia candidatorum; Muren. 73.

II. sustineo: qui ... suis cervicibus tanta munia ... sustinent; Sest. 138.

municeps, Municipalbürger: I, 1. dicunt: necesse est aliquem dixisse municipem aut vicinum; Sex. Rosc. 105.

defendunt: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas ... defendent; Catil. II, 26.

ferunt: graviter id ... cuncti .. municipes tulerunt; Cluent. 43.

sunt: tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines, sed tamen pauci; Planc. 21.

veniunt: municipes Regini complures ad me venerunt; Phil. 8.
2. sum: Sex. Roscius ... municeps Amerinus fuit; Sex. Rosc. 15. clamabat ille .. se civem esse Romanum, municipem Consanum; Verr. V, 161. illum P. Gavium ... civem Romanum et municipem Consanum ... fuisse; ib. 164.
II, 1. facio: quos municipes fecerant; Cluent. 25.
occido: qui municipes suos proscribendos occidendosque curaverit; Cluent. 125.
produco: producam etiam Consanos municipes illius; Verr. V, 164.
proscribo: f. occido.
video: vidi ego fortissimum virum, municipem meum; Quir. 19.
2. adiungo: adiungit gravem poenam municipibus; Catil. IV, 8.
praebeo: cum ... Gai .. Marii ... monumentum municipi eius et rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116.
probo: municipibus esse adulescentem non probatum suis; Cael. 5.
sum: quae res municipibus Anagninis multo maiori dolori fuit; dom. 81.
3. dico de: quid ego de P. Gavio, Consano municipe, dicam? Verr. V, 158.
glorior de: num quando vides Tusculanum aliquem ... de Ti. Coruncanio municipe suo ... gloriari? Planc. 20.
III, 1. alqs: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ... homines ... municipum .. suorum dissimillimi; Cluent. 46.
commoda: quod se non suis commodis sed etiam suorum municipum ... natum esse arbitrabatur; Cluent. 43.
fortunae: qui societatem coieris de municipis ... fortunis; Sex. Rosc. 87. non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur (sententias esse laturas); Cluent. 196.
honos: alteros ... numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari; Planc. 19.
odium: timuit mulier ... non odium municipum; Cluent. 187.
oppidum: lautissimum oppidum nunc municipum honestissimorum, ... Suessam, fortissimorum militum sanguine implevit; Phil. XIII, 18.
splendor: quod .. municipium non contemnit is ... splendore municipum honestissimum; Phil. III, 15.
studium: hominem ... municipum ... studio (superiorem) ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
voluntas: voluntatem ... municipum omnium tandidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.
2. benignitas in: summa est ... in singulos municipes benignitas (hominis); Cluent. 196.

municipalis, aus einer Freistadt: alqs: est .. ipse a materno genere municipalis; Sulla 25. sunt municipales rusticique Romani; Sest. 97.
homines: quam ex oppidis municipales homines ... consalutabant; Phil. II, 58.

municipium, Freistadt: I. Subject: est: quod tam immune municipium (est)? Verr. V, 58. nullum erat Italiae municipium; Sest. 32. nec ... fuit .. municipium; Piso 51. quia refertum est municipium consularibus; Planc. 19. cum omnia illa municipia ... in fide mea .. essent; ib. 97. ut est frequens municipium; Phil. II, 106.
faciunt: id eum exercitumque eius, municipia ... recte atque ordine ... fecisse et facere; Phil. III, 38.
habent: habent (hoc) nostra municipia; Planc. 20.
incumbunt: eodem incumbunt municipia; Phil. VI, 18.
iudicunt: quid? municipia ... num aliter iudicare censetis? Phil. IV, 7.
squalent: squalent municipia; Milo 20.
videt: quod te municipium vidit? Piso 53.
Ellipse: quid municipia censetis? Phil. XII, 7.
II. nach Verben: 1. adeo: qui pro salute mea municipia ... adisset; sen. 31. hic municipia coloniasque adiit; dom. 30. cum municipia pro me adiret; Piso 80.
claudo: homines in campum ... municipiis clausis venerunt; dom. 89.
compleo: Calenum municipium complebunt; leg. agr. II, 86.
contemno: quod .. municipium non contemnit is? Phil. III, 15.
imprimo: horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia ... impressit; Phil. II, 58.
moveo: nostra municipia coniunctione etiam vicinitatis vehementer moventur; Planc. 21.
occupo: ut quae velint municipia ... colonis suis occupent; leg. agr. II, 86. ut omnia municipia ... novis colonis occuparetis; ib. 98.
opprimo: oppressis municipiis; Phil. V, 37.
permoveo: municipia vastitatis ... metu esse (permota); sen. 33.
video: cum ex altera parte totum municipium videre possitis; Cluent. 195.
2. pudet: si te municipiorum non pudebat, ne veterani quidem exercitus? Phil. II, 61.
3. adimo: populus Romanus ... municipiis civitatem ademit; dom. 79.
commendo: salutem vobis, municipiis ... commendavit; Quir. 15.
dispertior: municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7.
displiceo: si ... municipio tam inlustri ... displiceret; Cael. 5.
do: date .. Lanuvio, municipio honestissimo; Muren. 90. quam .. municipiis ... ad excludendum Antonium auctoritatem damus? Phil. VIII, 4.
restituo: restituite incolumem municipio; Cluent. 202.
4. sum: velim mihi dicas ... L. Turselius qua facie fuerit, ... quo municipio; Phil. II, 41.
5. adfero in: quod ... primus in municipium antiquissimum consulatum attulisset; Muren. 86.
adsum ex: isdem .. nunc ex municipiis adsunt equites Romani; Planc. 22.
concurro per: per municipia coloniasque Galliae ... concurristi; Phil. II, 76.
consisto in: cum .. legio Martia Albae constiterit, in municipio fidelissimo; Phil. III, 39.
convenio ex: qui ex municipiis convenerant; Sest. 129.
deduco in: QUAE IN MUNICIPIA ... X VIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS; leg. agr. I, 17. permittit X viris, ut in omnia municipia ... colonos deducant; ib. II, 75.
proficiscor ex: quam (generis antiquitatem) [..] ex clarissimo municipio profectam in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41.
reperio ex: quibus ex municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23.
sum e: M. Fulcinius fuit .. e municipio Tarquiniensi; Caecin. 10. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ex municipio Aletrinati; Cluent. 46. quod erat ex eodem municipio; ib. 49. hoc dico .. te esse ex municipio; Sulla 23. addo etiam ex eo municipio (me esse); ib. tu es e municipio antiquissimo Tusculano; Planc. 19. tot ex reliquis

municipiis omnibus non sunt; ib. qui sumus e municipiis; Phil. IV, 15. C. Ancharius Rufus fuit e municipio Fulginate; Fr. B. II, 3.

venio ex: ut nemo .. ex ullo municipio vadimonii causa venerit; Verr. V, 34. qui ex municipiis veniant; Sulla 23. qui e municipiis venissent; sen. 27.

III. **nach Adjectiven:** primus: fuit ... pecunia non modo sui municipii, verum etiam eius vicinitatis facile primus; Sex. Rosc. 15.

princeps: A. Cluentius Habitus fuit ... homo non solum municipii Larinatis ... sed etiam regionis illius ... nobilitate facile princeps; Cluent. 11.

IV. **nach Substantiven:** 1. animi: nomen ipsum legatorum ... municipiorum ... franget animos; Phil. V, 25.

auctoritas: quae (causa) ... auctoritate municipii ... comprobetur; Arch. 31.

calamitates: (declarant) tot municipiorum maximae calamitates; Phil. V, 43.

commoda: de totius municipii statu, dignitate commodisque omnibus sententias (vos arbitrantur) esse laturos; Cluent. 196.

concursus: municipiorum .. concursus ... omne suum ... studium ... commendatum esse (arbitrabitur); dom. 142.

consensus: tantus .. est consensus municipiorum; Phil. III, 13.

decreta: nulla decreta municipiorum ... exstiterunt; sen. 38. quid ego illa divina ... municipiorum ... decreta commemorem? dom. 75.

dedecus: Romam ..., o ... Placentini municipii ... dedecus, quem ad modum ingressus es? Piso 53.

dignitas: nec municipii ... dignitas patitur; Piso 3. ſ. commoda.

fides: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum fidemque; Arch. 8.

genus: te Plancius hoc non solum municipii verum etiam vicinitatis genere vincebat; Planc. 23.

hostis: si .. coloniarum et municipiorum sine ulla dubitatione hostis est; Phil. XIV, 10.

ius iurandum: ſ. fides.

laudationes: prosint honestissimorum municipiorum ... laudationes; Flacc. 101.

lustratio: quae fuit eius ... lustratio municipiorum! Phil. II, 57.

motus: nullus in eorum reditu motus municipiorum ... factus est; Quir. 10. cum ... is motus fuerit municipiorum; Piso 41. summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia; Cluent. 196.

status: ſ. commoda.

studium: ubi studia municipiorum? Milo 94. cum .. exercitum ... summo studio municipiorum ... conscripserit; Phil. V, 36. municipiorum studia tollentur; ib. VIII, 4. nisi me ... studio municipii mei defendissem; ib. XII, 20.

tabulae: qui tabulas municipii manu sua corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125. cum ceteri ... aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10.

urbes: urbes coloniarum ac municipiorum respondebunt Catilinae tumulis silvestribus; Catil. II, 24.

2. alqs ex: ipsis .. Valentinis, ex tam inlustri nobilique municipio, tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40. is habuit in matrimonio Caesenniam, eodem e municipio; Caecin. 40. qui (patres familias) liberos habent, praesertim homines illius ordinis ex municipiis rusticanis; Sex. Rosc. 43.

homines ex: an vero dubitamus, ... quo ore homines rusticanos ex municipiis ... solitus sit appellare? Verr. I, 127.

pax cum: an cum municipiis pax erit? Phil. VII, 23.

V. **Umstand:** 1. confici: quae (tribus) municipiis Umbriae conficiuntur; Muren 42.

2. in: in his veteribus municipiis quae studia ... laudentur; Sex. Rosc. 48. quorum .. aliquis defendisset equitem Romanum, in municipio suo nobilem; Cluent. 109. graviter homines ... in suis ... municipiis gratiosi tulerunt; Muren. 47. qui idem Italiam in municipiis ... incitavit; prov. cons. 43.

munificentia, **Wohltätigkeit:** M. Scaurum apud *vos memoria huius munificentiae ... ab omni ... suspicione defendunt;* Scaur. 47.

munificus, **freigebig:** semper .. munificentissimus.. fuit; Qu. Rosc. 22.

munio, **befestigen, sichern, schützen, bahnen, gangbar machen:** I. **absolut:** ut aut ne cogeret munire aut id, quod munitum esset, ne improbaret; Font. 17. si coacti sunt munire omnes; ib.

II. alqm: ille his praesidiis ingenii ... munitus .. hac cura continebatur; Verr. III, 8. cum te ... omnium bonorum praesidio ... non modo munitum, sed etiam ornatum fore pollicebar; Flacc. 103. me ... nulla cognatione munitum ... lacrimae ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. ita me ... nulla cognatione munitum ... Italia cuncta semper a vobis deprecata est; ib. 16. qui se praesidio munierit; Sest. 78. ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; ib. 79. qui stipatus semper sicariis, ... munitus indicibus fuit; Sest. 95. quem sua lege ... munitum, armatum solet gloriari; ib. 135. cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem; prov. cons. 41.

alqd: nihil tam munitum esse quod non pecunia expugnari possit; Verr. a. pr. 5. quid omni religione munitius (est) quam domus unius cuiusque civium? Dom. 109. ſ. I.

accusationem: cuius nunc studio ... tota accusatio ista munita est; B. V, 6.

aditum: aditum sibi aliis sceleribus ante munivit; Cluent. 31.

aetatem: fuit (aetas Caelii) primum ipsius pudore, deinde etiam patris diligentia disciplinaque munita; Cael. 9.

arcem: hanc habent arcem minus aliquanto nunc quidem munitam quam antea, div. Caec. 18. munite communem arcem bonorum; Sulla 79. ut Thessalonicenses ... arcem munire cogantur; prov. cons. 4. Thessalonicensis ... arcem munire coëgerunt; Piso 84.

civitatem: hoc tu ... iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere; dom. 80.

coloniam: sensistine illam coloniam meo iussu ... esse munitam? Catil. I, 8.

domum: quam domum satis clausam ac munitam fuisse (putatis)? imp. Pomp. 65. domum meam maioribus praesidiis munivi; Catil. I, 10. nego esse ullam domum aliam ... divino iure munitam; har. resp. 14. quae (domus) ... tot senati consultis munita atque saepta est; ib. 15. quam (domum) senatus ... a indicibus muniendam ||puniendam|| putarit ||putaret||; ib. 16.

exercitationem: cuius (convicii) exercitationem ... diuturna impunitate munivit; dom. 3.

existimationem: bono praesidio munitur existimatio tua; Verr. III, 154.

gentem: non ut munitam coloniis [illam gentem], sed ut obsessam teneret; Flacc. 64.

Italiam: Alpibus Italiam munierat antea natura; prov. cons. 34. [ut ... Italiam munitam haberemus]; Piso 82.

ius: ius legatorum cum hominum praesidio munitum sit; har. resp. 34.
leges: quo magistratu munitae leges sunt; Tull. 49.
libertatem: qui vestram libertatem ... lenitate legum munitam esse voluerunt; Rabir. 10. ſ. civitatem.
locum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora ... te moverunt? Catil. I, 1.
Macedoniam: quae (Macedonia) erat antea munita ... tropaeis; prov. cons. 4. „Macedoniam munitis exercitibus;“ Phil. XIII, 30.
necessarios: cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.
portus: portus munitissimi ... piratis praedonibusque (patefacti); Verr. a. pr. 13.
praesidia: quot praesidia, quam munita pudoris ... ceperit; Verr. V, 34. est .. bonorum ... civium ... munire praesidia rei publicae; Rabir. 3.
pudicitiam: ut ... nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem ... posset esse; Verr. V, 39.
pueritiam: ut illorum solitudo et pueritia quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153.
rem publicam: ne res publica tantis munita praesidiis ab istis vinci ... possit; leg. agr. II, 101.
situm: situ est (urbs] .. munito; Verr. IV, 117.
solitudinem: ſ. pueritiam.
subsidia: haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis classibusque munivit; imp. Pomp. 34.
viam: alia sibi ratione viam munire ad stuprum coepit; Verr. I, 64. easdem vias ad omnium familiaritates esse munitas; ib. III, 157. cum ad rem publicam pertineret viam Domitiam muniri; Font. 18. unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17. nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23. haec omnia tibi accusandi viam muniebant; ib. 48. perniciosam viam audiendi consuetudine esse munitam; har. resp. 55. ideo viam munivi, ut ..? Cael. 34. eadem ... via munita Laterensi est; Planc. 67. proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit; Milo 17.
urbem: quae (urbs) manu munitissima esset; Verr. II, 4. Albae, .. in urbe opportuna, munita; Phil. IV, 6.

munitio, Befestigung, Wegbahnung; I, 1. ago: quid .. erat actum? ... munitio Thessalonicae? Piso 40.
ostendo: opus ostendebat munitionemque legatis; Phil. VIII, 20.
2. praesum: uti doceamus eos isti munitioni praefuisse; Font. 18.
3. accedo ad: ut his litteris lectis ad munitiones propius accederent; Phil. XIII, 46.
facio ex: quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17.
II. ratio: hanc rationem munitionis ... ab eis esse tractatam; Font. 19.
III, 1. diiungi: nisi munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV. 118.
saepire: quam (urbem) cum operibus munitionibusque saepsisset; Phil. XIII, 20.
2. extra: te extra munitiones tuos vestigium ubi imprimas non habere; Phil. XIII, 30.

munito, bahnen: quam viam munitet (dominatio) ... videtis; Sex. Rosc. 140.

munus, Geschäft, Pflicht, Dienst, Leistung, Geschenk, Schauspiel: I. **Subject:** est: munus illud suum non esse; Verr. I, 65. illius hoc munus esse; Caecin. 15. caduca ... haec esse duxi ... fortunae et temporum munera; dom. 146. erat .. munus .. dignum; Sest. 124. ut munus sit funeris; Vatin. 30. cum videret ... munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; Phil. IX, 6.
potest: non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis amplius aut gratius populo Romano esse possit; Verr. I, 14.
2. sum: quod principum munus esse ducebat resistere; Milo 22.
II. **nach Verben:** 1. accipio: pretio accepto multisque praeterea muneribus; Cluent. 34. servis symphoniacis et aliis muneribus acceptis; Piso 83.
audio: obstupescent posteri ... munera (tua) ... audientes et legentes; Marcell. 28.
commemoro: quid ego ... munera .. commemorem? Verr. I, 49.
committo: ut duorum consulum munus unius adulescentis virtuti committeretur; imp. Pomp. 62.
conloco: bene se apud istum tam multa pretia ac munera conlocasse; Verr. V, 56.
defero: ut praeclarum .. munus ... ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
do: Scamandro reo .. datis muneribus perfecerat; Cluent. 66. quasi vero tempus dandi muneris non valde appropinquaret; Sulla 54.
eripio: sibi non solum filium, sed etiam exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.
expleo: cum ille malit ... explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 33.
fero: quod si hoc munus ... aratio tolerare, hoc est, Sicilia ferre ac pati potest; Verr. III, 201.
habeo, fungor, impero: ſ. IV. alqd.
impono: multa sunt imposita huic ordini munera; Verr. III, 98. cum aratori munus aliquod || ius aliquod, onus aliquod || imponitur; ib. 199. cum hoc munus imponebatur; ib. V, 51.
inspicio: cum illa munera inspexisses; Deiot. 42.
lego: ſ. audio.
mitto: mittit homini munera satis large; Verr. IV, 62.
obeo: in ipsa cura ... obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2. ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius; ib. 3.
paro: quos munera contra leges gladiatoria parantis ... rustici reppulerunt; har. resp. 56.
patior: ſ. fero.
persolvo: gloriae munus optimis ... civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.
polliceor: hoc munus aedilitatis meae populo Romano amplissimum ... polliceor; Verr. a. pr. 36.
posco: ſ. IV. alqd; Verr. II, 117.
praebeo: posset alia familia Fausti munus praebere; Sulla 54.
recuso: neque .. recuso munus hoc; Phil. XII, 24.
reddo: qui ... deorum immortalium munera ... nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2.
refero: munus hoc meritum huic ... refero; Balb. 59.
remitto: id quoque munus leve ... Mamertinis remisisti; Verr. V. 52.
respecto: ne par ab eis munus in sua petitione respectent; Planc. 45.
restituo: munus amplissimum ... praetura restituit; Muren. 37.
rodo: Caesaris munera rosit; Phil. XIII, 27.
suscipio: ut me officii ... studio hanc suscepisse operam ac munus putetis; Balb. 17. ſ. expleo. — I. est; Phil. IX, 6. — IV. alqd; Verr. III, 7.
sustineo: cur tuum munus sustineo? Verr. IV, 79. ſ. IV. alqd; Verr. III, 199.
tolero: ſ. fero.
tueor: ut esset unde scriba tuus hoc tuum munus ... tueretur; Verr. III, 187. consulem esse oportet ... toto .. munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23. nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28.
2. desum: neque huic umquam ... muneri defui; Balb. 60.

mitto: symphoniacos homines sex cuidam amico suo Romano muneri misit; Verr. V, 64.
praesum: satis erit ... non surdum [iudicem] huic muneri ... praeesse; Font. 25.
succedo: succedam ... tuo muneri; Verr. IV, 81.
3. careo: omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. quod ... mavolt .. generum suum munere tuo ... carere; har. resp. 29.
4. abduco ad: illum a quaestione ad nullum aliud rei publicae munus abduci licebat; Cluent. 89.
transfero in: se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; Sest. 135.
III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: dignam rem esse ... regio munere; Verr. IV, 65. donum ... dignum regio munere ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184.
2. expers (al.) a: vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu, .. munere; Verr. IV, 23.
IV. **nach Substantiven:** alqd: cum hoc a me muneris non universa provincia poposcisset; Verr. II, 117. qui ... plus ... muneris suscipere debeam; ib. III, 7. haberet aliquid res publica abs te muneris; ib. 161. quid aratorem .. arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; ib. 199. imperabitur aliquid muneris; leg. agr. II, 46.
exspectatio: duae res .. in praetura desideratae sunt, ... una, exspectatio muneris; Muren. 37.
functio: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.
ministri: ut ... non ministros muneris provincialis senatus ... deligere possit; Vatin. 35.
pars: qui aliquam partem illius ... muneris attigerunt; leg. agr. II, 92.
societas: nullam .. iustiorem ... causam necessitudinis posse reperiri ... quam publici muneris societatem; div. Caec. 61.
socii: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios induxit; Sex. Rosc. 117.
splendor: cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.
tempus: „cum longe tempus muneris abesset;" Sulla 54.
testes: quod multae nationes testes essent illius operis ac muneris; Verr. IV, 66.
V. **Umstand:** 1. commendari: quod quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18.
contegi: contectos (eos esse) publicis operibus atque muneribus; Phil. XIV, 34.
dari: est .. quasi deorum ... munere datum rei publicae Brutorum genus; Phil. IV, 7.
decipi: quo .. decepti munere? har. resp. 50.
delectari: regem primo delectatum esse munere; Verr. IV, 103.
delenire: muneribus ... multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.
depravare: eos vos adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum; Phil. XIII, 35.
donari: T. Annius ... videtur .. quasi divino munere donatus rei publicae; har. resp. 6.
insinuare: quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157.
obstringere: accusatorem filio suo donis, muneribus ... obstrinxit; Cluent. 190.
ornari: Fortunae muneribus amplissimis ornatus; prov. cons. 35.
placare: cum plebem muneribus placavit; Milo 95.
sedere: quod non suae decuriae munere neque ex lege sedisset; Cluent. 103.
2. in: qui cum ... praetura ... grata in munere ... petisset deligenter; Muren. 53. in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55. non quo L. Philippo et L. Pisoni aut studium aut cura defuerit in tanto ... munere; Phil. IX, 1.

munusculum, kleines Geschenk: totam insulam cuidam tuorum sodalium, sicut aliquod munusculum, condonaras; Verr. III, 85.

murmuro, murren: vidi hesterno die quendam murmurantem; har. resp. 17.

murus, Mauer, Schutz: I. interest: quia ... murus interest; Catil. II, 17.
II, 1. commendo: vobis muros atque urbis tecta commendat; Catil. IV, 18.
defendo: muros ... defendimus; Phil. VIII, 18.
everto: lex Aelia et Fufia eversa est, propugnacula murique tranquillitatis; Piso 9.
oppono: quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; Verr. V, 2.
2. intersum inter: dum modo inter me atque te murus intersit; Catil. I, 10.
praecipito ex: *Cl*eombrotum .. ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. c. 3, § 4.
versor intra: intra .. muros Antonii scelus ... versari; Phil. III, 13.
III, 1. armari: quod (Karthago) ... armata muris ... imminere ... videbatur; leg. agr. II, 87.
discerni: muro ... discernantur a nobis; Catil. I, 32.
prohibere: ut eius furorem ne Alpium quidem muro prohibere possemus; Phil. V, 37.
saepiri: tutissimo me muro saeptum esse arbitrabor; Catil. IV, 23.
2. sine: cum insula Delos ... sine muro nihil timebat; imp. Pomp. 55.

musicus, musikalisch: hic ... non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in suorum Graecorum foetore; Piso 22.

mutatio, Veränderung, Wechsel: I. est: unde .. subito tanta ista mutatio? Phil. I, 33. optimus est portus paenitenti mutatio consilii; ib. XII, 7.
facit: timor eius, ... crebra coloris mutatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.
valet: sive illa vestis mutatio ad luctum ipsorum sive ad deprecandum valebat; Sest. 32.
II, 1. facio: fit magna mutatio loci; Quinct. 12. quae ... mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27. hac mutatione vestis facta; ib. postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.
2. confero cum: confer cum hac immani mutatione tua || in manum latione, al. || tuorumque (laetitiam senatus); Phil. II, 115.
III. declarari: cum senatus luctum ... vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.
defendere: laborantem mutatione vestis ... defendistis; sen. 31.
vertere: ante ... quam hoc solum civitatis mutatione vertissent; Balb. 28.
vitare: crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27.

mutilo, verminderen: in Galliam mulilatum ducit exercitum; Phil. III, 31.

muto, fortbringen, entfernen, verändern, wechseln, vertauschen: alqm: simul atque ego in Siciliam veni, mutatus est; Verr. II, 63. quae (Diana) Karthaginiensium victoria loco mutata; ib. IV, 78. quibus ex civitatibus nec coacti essent civitate mutari; Balb. 31. civitate illum mutatum esse; ib. 42. eum Sardorum mastruca mutavit; Scaur. 45.
alqd: videte, .. quam ... mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 102. saluti suae prospicere didicit ... semper aliquid demendo, mutando, interpellando; Verr. I, 158. quod ... nemo mutavit; leg. agr. II, 19. quod d[illegible]it, interdum ... mutare (eum); Muren. 63. quae mutare non possumus; Balb. 61. quoniam praeterita

mutare non possumus; Piso 59. quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. mutata omnia; Phil. I, 6. ea non muto, non moveo; ib. I, 17.
actionem: qua re .. muta actionem; Caecin. 8.
animos: pontificum animos esse mutatos; dom. 31.
calceos: Milo ... calceos et vestimenta mutavit; Milo 28. mutavit calceos; Phil. XIII, 28.
causam: quae (causa) mutari nullo modo potest; Cluent. 80. num igitur hoc tempore causa mutata est? Cluent. 92.
chirographa: chirographa .. aut mutaret aut non daret; Phil. I, 18.
civitatem: f. **civitas,** II, 1. muto (4 St.) B. I, S. 533, a.
consilium: ut in hac causa praetor nobis consiliumque mutetur; Verr. a. pr. 53. non nulli suspicati sunt non sine causa illius consilium tam repente esse mutatum; ib. I, 23. consilio repente mutato; Planc, 96. hunc nullius rei mutasse consilium, illum causam mutandi consilii finxisse; Milo 52.
decretum: decretum .. mutabat; Verr. I, 120.
factum: mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26.
genera: vocabula tantum pecuniarum et genera mutabas; Piso 90.
homines: hoc (simulacrum) translatum Karthaginem locum tantum hominesque mutarat; Verr. IV, 72.
iura: quod tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17. nomen necessitudinum, non solum naturae nomen et iura mutavit; Cluent. 199.
leges: qui soli toto orbe terrarum septingentos iam annos amplius ... numquam mutatis legibus vivunt; Flacc. 63.
locum: sedem ac locum mutant; Caecin. 100. non video causam mutandi loci; Deiot. 21. f. homines.
mentem: muta .. istam mentem; Catil. I, 6. postea quam rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; prov. cons. 25.
nomen: cum amplificatione vectigalium nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; Verr. III, 19. f. iura.
orationem: si vocem, si orationem stabilem ac non mutatam videtis; Milo 92.
pactionem: mutasti pactionem; dom. 23.
praetorem: f. consilium; Verr. I, 23.
rationem: rationem illi defendendi totam esse mutandam et ita [tamen] mutandam; div. Caec. 25. in hac re ... mihi mutanda ratio defensionis (est); Tull. 3. mutata ratio est; Muren 7.
rem: non opinor ex eis rebus ... rem ullam potuisse mutari; Cluent. 92.
sedem: f. locum.
sententiam: mutabo meam sententiam; leg. agr. II, 16. si L. Catilina ... sententiam mutaverit; Catil. II, 14. sapientem ... sententiam mutare numquam; Muren. 61. mutare sententiam turpe est; ib. 62. mutabunt sententiam qui poterunt; Flacc. 105.
solum: quo vertendi, hoc est mutandi, soli causa venerant; dom. 78.
tempora: mutatis Graeciae temporibus; Cael. 40.
testamentum: cum ... testamentum mutare cuperet; Cluent. 31. cum illa ... mutaturam (se) esse testamentum minaretur; ib. 181.
veritatem: quae (veritas) mutari nullo modo potest; Cael. 22.
vestem: cum vos vestem mutandam censuissetis cunctique mutassetis; sen. 12. nostra memoria senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant; ib. 31. in meo periculo senatus veste mutata fuit; ib. hominum .. viginti milia vestem mutaverunt; Quir. 8. cum senatus equitesque Romani ... mutata veste vobis supplicare ... vetarentur; ib. 13. ut ... amplissimum ordinem ... supplicare mutata veste prohiberent; dom. 55. quod ... omnis bonos ... mutata veste vidi; ib. 99. vestem mutandam omnes ... putarunt; Sest. 26. omnes boni veste mutata vos ... ad pedes lenonis .. proiecistis; ib. senatus .. frequens vestem pro mea salute mutandam censuit; ib. pro uno cive .. bonos omnis ... mutasse vestem; ib 27. qui mutata veste non esset; ib. squalebat civitas publico consilio veste mutata; ib. 32. senatus fuerat veste mutata; ib. 53. quod si vestem ... mutavissent; Piso. 18. quos videtis veste mutata; Planc. 29. erat mecum senatus et quidem veste mutata; ib. 87. statim ad me ... veste mutata profectus est; ib. 98. qui adsunt veste mutata; Ligar. 33.
vestimenta: f. calceos.
vestitum: quid? sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? pro te ipso .. nemone mutabit ||mutavit||? Sest. 33. ut in hodiernum diem vestitus mutetur; Phil. XIV, 2.
vitam: neque .. potest quisquam nostrum subito fingi neque cuiusquam repente vita mutari; Sulla 69.
vocabula: f. genera. — vocem: f. orationem.
voluntatem: me ... mutata voluntate ad accusandum descendere; div. Caec. 1. si quis existimat, me .. voluntate esse mutata; Quir. 18. f. mentem.

mutuatio, Anleihe: cum ... multos .. minutis mutuationibus fraudavisset; Flacc. 47.

mutus, stumm, still: alqs: illum in iure metu conscientiaque peccati mutum ... relinquo; Verr. II, 189. solent .. muti esse in iniuriis suis; ib. III, 96. non mutior in supplicio, sed diligentior esse coepit; ib. V, 157. nonne satius est mutum esse quam quod nemo intellegat dicere? Phil. III, 22.
alqd: omnia muta atque inanima tanta ... rerum acerbitate commoverentur; Verr. V. 171. nihil me mutum potest delectare; Catil. III, 26. omnia ... muta ... fuerunt; Sest. 128.
accusatio: muta est huius temporis accusatio; Flacc. 6.
accusator: neque enim accusatore muto neque teste quisquam utitur eo; Sex. Rosc. 104.
civitas: civitatem .. mutam ac debilitatam ... erexit; dom. 25.
curia: cuius desiderio ... muta curia (siluit); Vatin. 8.
forum: mutum forum ... videbatis; scn. 6.
imago: quae (imago) .. te a tanto scelere etiam muta revocare debuit; Catil. III, 10.
locus: cui non locus ipse mutus ille ... in mente versetur; Planc. 81.
nomen, persona: ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; dom. 134.
regiones: vos, .. mutae regiones, imploro; Balb. 13.
solitudo: cum neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50.
testis: f. accusator.

mutuus, geliehen, gegenseitig, wechselseitig:
frumentum: M.'Aquilius etiam mutuum frumentum dedit; leg. agr. II, 83.
officia: ut commune commodum mutuis officiis gubernetur; Sex. Rosc. III.
pecunia: cum ... reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; Verr. I, 28. pecuniam sumpsit mutuam

a Sex. Stloga; Flacc. 46. pecunias ... ad rem militarem mutuas sumat; Phil. X, 26.
testimonium: „da mihi testimonium mutuum;" Flacc. 10.

myoparo, Kaperschiff: I. accedit: piraticus myoparo ... usque ad forum Syracusanum ... accessit; Verr. V, 97.
navigat: quod in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit; Verr. III, 86.
II, 1. capio: myoparone piratico capto; Verr. V, 73.
do: illi ... myoparonem egregium de sua classe ornatum atque armatum dederunt; Verr. I, 86.
vendo: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum, L. Magio et L. Fannio ... vendidit; Verr. I, 87.
2. pateo: portum ... Cilicum myoparoni praedonibusque patuisse; Verr. IV, 116.
praesum: qui ei myoparoni praefuerat; Verr. I, 88.
sum: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; Verr. V, 100.
3 facio: dicent, ... quid illo myoparone factum sit; Verr. I, 90.
III. adventus: quod ... paucorum adventu myoparonum classis pulcherrima ... piratarum manibus incensa est; Verr. III, 186.
IV. cum: Heracleo pirata cum quattuor parvis myoparonibus ||myoparonibus parvis|| ad arbitrium suum navigavit; V, 97.
inter: quae (navis) ... urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; Verr. V, 89.

myrmillo, Gladiator: I. dicit: idem hic myrmillo ... de meis bonis se dare dixit; Phil. XII, 20.
depugnat: qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20. myrmillo in Asia depugnavit; Phil. VII, 17.
iugulat: quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit; Phil. VI, 13.
II: a: etiamne ab hoc myrmillone Asiatico senatus mandata ... audientur? Phil. VI, 10. ille .. ex myrmillone dux ... quas effecerit strages, ubicumque posuit vestigium! ib. III, 31.

mystagogus, Cicerone: quos illi mystagogos vocant; Verr. IV, 132.

mysteria, Geheimlehren: enuntiatis vestris mysteriis; Muren. 25.

Nam, denn, nämlich, freilich: I. in Hauptsätzen: nam hoc quidem abhorret; Planc. 78. nam causa cognita possunt multi absolvi; Verr. I, 25. nam statim Chrysogonus ... accedit; Sex. Rosc. 25. nam neque turpis mors ... potest accidere neque..; Catil. IV, 3. nam ... accidit; har. resp. 56. nam id accidere ... non potest; Planc. 72. nam in ceteris rebus ... detrimentum accipitur; imp. Pomp. 15. nam provincia accusat, cum is agit causam; div. Caec. 54. nam vi, malo, plagis adductus est ut ..; Verr. III, 56. nam ... non adducor; Phil. VIII, 30. nam et multae res adferri possunt et una quaeque earum multis cum argumentis dici potest; Sex. Rosc. 123. nam ... quid ... attulit? Cluent 171. nam eos quidem superioribus edictis satis perdiderat atque adflixerat; Verr. III, 37. nam me cum amicitiae vetustas ... est adhortata, tum vero ... salus rei publicae ... coëgit; Rabir. 2. nam .. adeptus est; Flacc. 43. nam ... adiungebant ... et ... approbabant; Sest. 121. nam ceteris rebus adiuvamur ex illa provincia; Verr. III, 11. nam ||num, nunc|| quid adsequerere..? Planc. 16. nam te actore quem eorum adfuturum putas..? div. Caec. 22. nam Heraclius tamen adfuerat; Verr. II, 55. nam illo non saxum, non materies ulla advecta est; Verr. I, 147. nam aestimavit denariis III; Verr. III, 214. „nam mehercule" inquit „sic agamus"; Verr. I, 133. nam ... acta est res; Verr. III, 204. nam Stratonem quidem ... in crucem esse actum .. scitote; Cluent. 187. nam quid agis aliud? Ligar 11. nam hoc Verrem dicere aiebant; Verr. a. pr. 29. *nam* hanc ante amittere non potuissent quam..; Balb. 28. nam ... amittet; Phil. XIII, 11. nam quo alio nomine pecuniae publicae faeneratio est appellanda? Verr. III, 168. nam neque ... audet appellare; leg. agr. II, 36. nam ... hi se praetores appellari volebant; ib. 93. nam ... est appellatus; Phil. IV, 1. nam... appellat; ib. XIV, 7. nam id quoque ad rem pertinere arbitror; div. Caec. 55. nam et natas esse has in eis ||his|| locis deas et fruges in ea terra primum repertas esse arbitrantur; Verr. IV, 106. nam turpitudinem summam esse arbitrantur; ib. 133. nam omnino tolli posse non arbitrabatur; ib. V, 103. nam sine ullo sumptu nostro ... maximos exercitus nostros vestivit, aluit, armavit; Verr. II, 5. nam neque ... quicquam est optatius et ... aspicio; Planc. 69. nam attendite; leg. agr. III, 11. nam et Cimbricas res adulescens attigit et ipsi illi C. Mario ... iucundus fuit; Arch. 19. nam illud ... non audeo dicere; Sex. Rosc. 103. nam empta non audebis dicere; Verr. II, 137. nam ... ausus est ... postulare; Piso 41. nam ... quo tandem modo vobis non modo ferendum, verum etiam audiendum videtur? Verr. III, 80. nam cupis id audire; Vatin. 19. nam bullas aureas omnis ... non dubitavit auferre; Verr. IV, 124. nam locupletissimi cuiusque censum extenuerant, tenuissimi auxerant; Verr. II, 138. — nam postea Servilius... urbem hostium cepit; Verr. I, 56. nam ... careo; dom. 146. nam rex id celatum voluerat; Verr. IV, 64. nam ... censeo; Phil. X, 24. nam quid hoc iniquius ... commemorari potest? Quinct. 8. nam quid ... commemorem; dom. 75. nam quid ... commemorem? Sest. 129. nam ... erit ... commendata; Phil. IX, 10. nam ... commovit; Fr. C. 24. nam ||iam|| ... comparatum est; Cluent. 57. nam quid ... comparem ..? Rabir. 8. nam illa ... concedis levia esse; Sex. Rosc. 52. nam cum ... sint ... constituta ..., tum multa etiam ... concessa sint; dom. 45. nam tum ... scimus ... fidem concidisse; imp. Pomp. 19. nam id concupisti; Verr. IV, 101. nam ... concupiverunt; leg. agr. II, 78. nam istum paucis horis primae actionis omnium mortalium sententiis condemnavi; Verr. V, 177. nam ... publicani ... suas rationes et copias in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17. nam ... confirmo; Cluent. 157. nam ... Roscium ... confiteor praestare debere societati; Qu. Rosc. 35. nam ... dixisti me cum eis confligere; Piso 75. nam ... conlocabat; Verr. V, 30. nam ||iam|| Martiam legionem Albae consedisse sciebat; Phil. XIII, 19. nam ... constituta sunt; Verr. III, 20. s. concedo. nam ... constat; Sex. Rosc. 128. nam ... hic ... ad periurium ... perduci consuevit; Qu. Rosc. 46. nam Sassia, mater huius Habiti, ... — ea igitur mater Habiti ... *se* continebat ||continebatur||; Cluent. 12. nam ... continebantur; Quir. 8. nam alter ille horridus

et severus consulto se domi continebat; Sest. 26. nam neque mandat ... neque credit; Sex. Rosc. 112. nam ... crediderat; Rab. Post. 4. nam ... equites ... coniunctissimos esse cupiunt; Cluent. 152. f. audio; Vatin. 19. nam illud quidem statim curatur ut ..; Verr. II, 46. nam ... curavit ‖cadit‖; Fr. B. II, 6. nam ... custodient; Deiot. 30. — nam certe HS ooclooo ooclooo ooclooo merere et potuit et debuit; Qu. Rosc. 23. nam comitiis meis ... istius pecuniam ... nihil posse debere; Verr. I, 19. nam ... debet esse; leg. agr. II, 100. nam ... habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. nam ... debeo sperare; ib. IV, 3. nam ... hunc debere plurimum video; Balb. 1. nam ... debentur; Phil. XIII, 41. f. confiteor. nam ... decreta est; Phil. XIV, 24. nam cum in ipso beneficio vestra tanta magnitudo est ..., tum in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas; Quir. 6. nam ... decurrunt; Caecin. 65. nam eo quoque colonos P. Rupilius deduxit legesque similis ... dedit; Verr. II, 125. nam ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. nam aut ... defendet ... aut ... dabit; Cael. 50. nam me dies, vox, latera deficiant, si ... velim; Verr. II, 52. nam ... defluxit; Sest. 69. nam ... non modo ... non est restitutus, sed ... delevit; sen. 38. nam in dolo malo volunt delitescere; Tull. 33. nam ... detulit; Cluent. 49. nam ... deposuit; sen. 25. nam ... designatur; har. resp. 53. nam profecto ... numquam ... defuisset; Planc. 87. nam de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; Verr. I, 157. nam quid ... dicam? Verr. III, 61. V, 158. Muren. 38. Flacc. 65. Sest. 19. 26. Phil. VII, 22. XI, 14. XIII, 2. nam illud quidem non dices; Verr. III, 107. nam quid hic dicet? ib. 137. nam de Sex. quidem Peducaeo ... quid dicetis? ib. 216. nam mihi videor iam ... dixisse; ib. V, 25. nam dixit Heius; ib. 47. nam ... dicerem; Caecin. 77. nam tu ... multa ... dixisti; imp. Pomp. 52. nam Quinctius quidem quam causam umquam antea dixerat ..? Cluent. 110. nam hoc .. dixisti tibi .. renuntiari; ib. 143. nam vere dicam; leg. agr. II, 10. nam dixi antea lege permitti, ut ..; leg. agr. II, 86. nam ... dixisti; dom. 70. nam ... dixit; Balb. 48. nam et ... dixi et ... sensi; Marcell. 15. nam ita dixisti; Phil. II, 3. nam ... dicimus; Fr. B. VII, 16. f. aio. audeo; Sex. Rosc. 108. Verr. II, 137. confligo. nam ... contentionem esse dictitat; Phil. V, 32. nam ... diligit; Phil. VI, 11. nam erant perpauci reliqui, ceteri dimissi; Verr. V, 87. nam ... dimisimus; Planc. 21. nam ... discedent; Phil. VI, 14. nam iam antea HS ıɔɔɔ dissolverat; Qu. Rosc. 51. nam neque ... divelli possunt et pereant; Catil. II, 22. nam accusandi mihi tempus ... datum est; Verr. I, 25. nam de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. nam Sappho ... dat tibi istam excusationem; ib. IV, 126. nam ... datum est; Phil. XI, 18. nam dedisse ‖at tulisse‖ ridiculum est; Fr. B. VI, 3. f. deduco. defendo. nam ... docebo; har. resp. 56. nam ... violabatur, ... vocabatur, ... donabantur; leg. agr. I, 2. nam stipendiarios ... donatos videmus; Balb. 24. nam ... donavit; ib. 51. — nam in utroque genere video non modo ceteros, sed te ipsum totidem verbis edixisse; Verr. I, 118. nam legationes omnium civitatum ... hoc ediderunt; Verr. II, 146. nam adoptatum emancipari statim; dom. 37. nam iam ante emigrarat ‖migrarat‖; Verr. II, 89. nam quid emebat ..? Flacc. 83. nam P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio senatore; Tull. 14. nam ... eripitur; leg. agr. III, 6. nam ... eripuisti; Planc. 83. nam Opimii quidem calamitas utinam ... posset evelli; Planc. 70. nam ... exaudio; Phil. XI, 20. nam ... nihil est ... non dico factum, sed nihil omnino excogitatum ‖est cogitatum‖; leg. agr. II, 90. nam istum exheredare in animo habebat; Sex. Rosc. 52. nam aut exhibeas nobis Verrucium necesse est aut te Verrucium esse fateare; Verr. II, 191. „nam numquam era errans" hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18. nam neque parum facetus scurra Sex. Naevius neque inhumanus praeco .. est existimatus; Quinct. 11. nam civium Romanorum omnium sanguis coniunctus existimandus est; Verr. V, 172. tanto ‖nam tanto‖ in me amore exstitit, ut..; Quir. 8. nam in causa tanta ... exspectant ei ... exempla ex vetere memoria; Verr. III, 209. nam ... erat exspectatus; Flacc. 21. nam externa bella ... exstincta sunt; Sest. 51. nam ... solent .. extenuare; Marcell. 6. — nam ... nihil hunc in societatem fraudis fecisse iudicasti; Qu. Rosc. 25. nam fecit diligentissime; Verr. I, 60. nam hoc de cella ne Lepidus quidem fecerat; ib. III, 212. nam nos quidem quid facimus in Verre..? ib. IV, 52. nam haec aurea (vasa) nondum fecerat; ib. 62. nam cum ipsa fuit egregie facta tum epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; ib. 127. nam quid Cleomenes facere potuit? ib. V, 107. nam id quidem ... sine periculo se facere intellegebat; ib. 112. nam ... facere; Caecin. 80. nam ... fecerat; Cluent. 45. nam ... fefellit; Sulla 41. nam illum agrum publicum esse fatentur; leg. agr. II, 57. f. exhibeo. nam id quidem esset ferendum; Verr. V, 103. nam non est ita latum; dom. 71. nam latae .. sunt consulibus illis; Sest. 55. nam ... Iulias leges ... iure latas negant; prov. cons. 45. — nam ... gignere ... et habere ... possunt; Font. 47. — nam ... consobrinam habet in matrimonio; Quint. 16. nam iste cum eo litem contestatam habebat; Qu. Rosc. 35. nam aut plublice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores, ut mercatores, ut navicularii; Verr. II, 137. nam et situ est cum munito tum ... praeclaro ... et portus habet; ib. IV, 116. nam habent illi non nulla huiusce modi Latina nomina; ib. V, 112. nam ... habuimus; Muren. 40. nam ... habuit; Ligar. 4. nam nec privatos focos nec publicas leges videtur ... habere; Phil. XIII, 1. — nam iecit ‖legit‖; Scaur. c. 4. § 5. nam ... immigrabit; Phil. XIII, 34. nam ... impediebantur; sen. 4. nam impediebantur; dom. 70. nam statim L. Metellus ... frumentum Mamertinis imperavit; Verr. V, 55. nam ceteri quoque impetrant; Verr. II, 71. nam ... implorare ‖posses; Caecin. 62. nam et ‖nam‖ importata est ... et ... suscepta est; sen. 36. nam ‖iam‖ indicat; Rab. Post. 48. nam inscriptum esse video; Verr. II, 150. nam quis hoc non intellegit..? Verr. I, 9. nam ad hanc quidem causam nihil hoc pertinuisse ... intelligere potest; Caecin. 102. nam .. non intellego; Catil. II, 21. nam per deos immortalis, quid interest utrum ... an..? Verr. II, 43. nam ... inventus est nemo; Rabir. 25. nam ... quis est umquam inventus inimicus aut quis iure esse potuit? Balb. 58. nam a Dolabella statim pro quaestore iussus est esse; Verr. I, 90. nam L. Metellus ... eum censum observari iussit; Verr. II, 138. nam et Heraclio Syracusanos ... bona restituere iussit et Epicrati Bidinos et pupillo Drepanitano A. Claudium; Verr. II, 140. nam ... iudicavit; dom. 69. nam et illam meam cladem vos et omnes boni maximum esse rei publicae volnus iudicastis et P. Sestius est reus; Sest. 31. nam ... indicabunt; Marcell. 29. — nam oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam labefactare; Sest. 28. nam te ... lapsum putarem; Phil. X, 5. nam ... nihil laboro; Phil. XIII, 30. nam aut oratio .. refelli solet aut vita laedi; Flacc. 23. nam laetari omnis

... sentio; Marcell. 33. nam neque officio coniunctior dolor esse potest quam ..., neque iracundia magis ulla laudanda est ‖laudandans, laudanda‖ quam ..; Sest. 4. nam ... perfrui liceat; Catil. IV, 11. nam quid ... loquar? Verr. I, 129. II, 160. V, 143. har. resp. 24. 41. Sest. 95. Piso 3. — nam illa membra merere per se non amplius poterant duodecim aeris; Qu. Rosc. 28. nam ... minus est mirandum; Fr. B. XIII, V, 1. nam ... mortuus est; Caecin. 12. Cluent 30. nam .. erat mortuus; ib. 47. — nam totus quaestus hic .. aestimationis ex annonae natus est varietate; Verr. III, 192. nam ibi natus est; Arch. 4. nam ... nata sunt; Phil. XI, 1. nam necesse est; Cael. 64. nam cum grave est ..., tum ... non est neglegendum; Muren. 7. nam illis quinque iudicibus uti se negat; Verr. II, 42. nam ... nescit; Phil. III, 18. nam ita is locus nominatur; Verr. V, 87. nam ... novimus; Phil. V, 13. nam quid ... nuntiaret..? Milo 48. — nam illorum ... corpora feris obicientur; Verr. V, 119. nam A. Lollius ... in itinere occisus est; Verr. III, 63. nam occurrit; Milo 48. nam ... oritur saepe seditio; Sest. 77. — nam ipsi Tullio patebat domus locupletissima Cn. Pompei Basilisci; Verr. IV, 25. nam per omnis civitates ... percurrit oratio mea; Verr. III, 100. nam ... percussit; Flacc. 46. nam ... pertulerunt; leg. agr. II, 92. nam ... permittitur; leg. agr. I, 7. ſ. dico; leg. agr. II, 86. nam principum sententiae perscribi solent; Verr. IV, 143. nam hoc totum ad Roscios pertinet; Sex. Rosc. 78. nam ‖iam‖ ... pertinet; Cluent. 87. ſ. arbitror; div. Caec. 55. nam sperabam ... me ad denarios perventurum; Verr. III, 196. nam ... contentus esse non poterat; Quinct. 12. nam quid homini potest turpius ... usu venire? ib. 49. nam eum ... facile cavendo vitare possis; Verr. I, 39. nam dubitatio damnationis illis recuperatoribus quae poterat esse? ib. III, 70. nam collybus esse qui potest ..? ib. 181. nam ego ternis HS non possum vendere; ib. 196. nam quid esse reliqui poterat ei ..? ib. 198. nam scire ... nemo poterat quid ..; ib. V, 88, nam et ... traditum .. est, et ... retineri .. non potest; Caecin. 96. nam ... recordari potestis; Cluent. 85. nam ... potest ... esse melior; Cluent. 128. nam quid quisquam suspicari aliud potest? Cluent. 181. nam ... potuit; leg. agr. I, 20. nam et ... perquam grave est et silere ... nullo modo possum; leg. agr. II, 2. nam ... poterat esse; Planc. 75. nam qui possum putare me restitutum esse ..? Milo 103. ſ. absolvo. accido; Catil. IV, 3. Planc. 72. adfero; Sex. Rosc. 123. amitto; Balb. 28. arbitror; Verr. V, 103. commemoro. debeo; Qu. Rosc. 23. Verr. I, 19. divello. facio; Verr. V, 107. gigno. imploro. invenio; Balb. 58. labefacto. laudo. mereo. nam ... praecludebat; Planc. 96. nam ... praetereo; Catil. I, 3. nam ... non praeterit; Cluent. 17. nam ... minime probandum est; Cluent. 128. nam ... probandae sunt; prov. cons. 36. nam ... professi sunt; Flacc. 43. nam iste eam (causam) ... numquam proferet; div. Caec. 55. nam ... proferuntur; Cluent. 184. nam Malleolus in provinciam ... profectus erat; Verr. I, 91. nam ... videte .. et prospicite animis; Verr. III, 218. nam hoc animo providebat; Verr. II, 37. nam id maxime providendum est; ib. V, 177. nam Sullam et oratio mea ... et ipsius eximia virtus ... purgavit; Sex. Rosc. 127. nam socii putandi sunt; Verr. III, 50. nam ... aut reliquam coniuratorum manum simul exituram aut eos ... infirmos sine illo ac debilis fore putabam; Catil. III, 3. — nam quaero abs te, circumsessusne sis Lampsaci..? Verr. I, 78. nam ... quaeritur; Muren. 67. nam quaerunt; Planc. 93. nam ... quaesita est; Rab. Post. 46. nam quid ... ignominiam rei publicae querar..? imp. Pomp. 33. nam .. quaestus est; Flacc. 81. nam ... quis queritur..? Deiot. 34. — nam, quaeso, redite in memoriam .., quae libido istius ... fuerit; Verr. I, 120. nam haec quidem ... redundat; Piso 25. nam ... referenda fuerunt; Flacc. 44. nam fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. nam ... pecuaria relinquitur ‖pecua relinquuntur, pecora relinquuntur, relinquentur‖; imp. Pom. 15. nam illi multo mihi hoc facilius remisissent; div. Caec. 4. nam in isto .. hoc novum reperietis; Verr. I, 60. ſ. arbitror. nam ... repetuntur (pecuniae); div. Caec. 18. nam genus aestimationis ipsum a me numquam est reprehensum; Verr. III, 214. nam ... restinximus; Catil. III, 2. nam et ... praesto fuit, et ... restituit; Muren. 37. nam ... retinuissent; leg. agr. III, 1. „nam hercule ... me quoque Petilius ... rogavit“; Verr. II, 72. nam ... non solum suasit, verum etiam rogavit; prov. cons. 42. — nam scitote oppidum esse in Sicilia nullum..., quo in oppido ..; Verr. V, 28. nam ... certe sciebat; Sulla 39. nam malevolos non esse certo scio; Planc. 19. nam Martiam et quartam ... comprobaturas esse certe scio; Phil. XII, 29. nam quis hoc non sentit..? prov. cons. 30. nam ... sentiunt; Marcell. 33. nam id sequitur; Rab. Post. 29. nam .. secuti sunt; Phil. VI, 3. nam id significare nutu videtur; Verr. III, 26. nam ... uti solebant; Caecin. 49. ſ. extenuo. laedo. perscribo. nam ... spectant; leg. agr. II. 70. nam ... subit; har. resp. 39. nam ... subscripsit; Cluent. 131. nam ... libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. nam cum Metellis ... erat ei ... hospitium; ib. 15. nam duo isti sunt T. Roscii; ib. 17. nam ... quid est in hac causa quod..? ib. 34. nam ... hoc nomine est; ib. 46. nam tibi ... tanti non fuissent ut..; Qu. Rosc. 22. nam cum omnis adrogantia odiosa est tum illa ingenii atque eloquentiae multo molestissima; div. Caec. 36. nam ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate; Verr. I, 91. nam post te praetorem multi in isdem causis fuerunt; ib. 111. nam quid est turpius ingenuo, quid minus libero dignum quam ... cogi ... furtum reddere? ib. II, 58. nam ipsum Verrem tantum avaritia semper hiante atque imminente fuisse; ib. 134. nam cetera ... sunt nova; ib. 147. nam commercium in eo agro nemini est; ib. III, 93. nam illud genus tertium deductionis erat eius modi; ib. 181. nam ipsa Messana ... ab his ‖eis‖ rebus ... sane vacua atque nuda est; ib. IV, 3. nam alia visendi causa nulla est; ib. 4. nam domus erat ... nulla paulo locupletior, qua in domo haec non essent; ib. 46. nam reges Syriae ... scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. nam aestate summa ... domo sua regia ... contentus non fuit; ib. V, 80. nam tam diu fuit Apollonius in carcere; ib. 21. nam ibi tum erat; Tull. 20. nam lex est in XII tabulis; ib. 51. nam ceterarum provinciarum .. tanta sunt; imp. Pomp. 14. nam ... non fuit eo contentus, quod ..; ib. 25. nam mihi cum viris fortibus ... est amicitia; Cluent. 117. nam ... quis est qui ..? ib. 127. nam ... est; leg. agr. II, 22. nam utrumque ita magnum est, ut..; ib. 43. nam ... bonus est; ib. III, 13. nam ... meum crimen est; Rabir. 10. nam .. fortes ... non erant; Muren. 31. nam ... sunt; Flacc. 35. nam haec ... communis est laus; Sulla 82. nam ... sunt; Arch. 16. difficile est; sen. 30. nam quid est quod ..? ib. 36. nam ... fuit; Quir. 7. nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime; har. resp. 29. nam ... fuit; ib. 43. nam Maximi quidem summa laus est; Vatin. 28. nam ipse Caesar quid est cur ... velit ..? prov. cons. 29. nam absurdum est; ib. 37. nam verius nihil

est quam quod ..; Balb. 5. nam id non magis est proprium .. quam ..; ib. 20. nam tum erat *civitas;* Piso fr. 6. nam ... fuerat consulis; ib. 14. nam ... populi liberi plane et vere liberi (sunt); ib. 37. nam id est caput; ib. 47. nam ... pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29. nam ... esse voluisti; ib. 38. nam ... fuit; ib. 72. nam fuerunt; Scaur. c. 5. § 7. nam quid esset ingratius quam ..? Milo 81. nam quis est omnium tam ignarus ..? Marcell. 22. [nam] quodvis exsilium his est optatius quam ..; Ligar. 33. nam ... grave est; Deiot. 4. nam ... fuit; Phil. II, 18. nam ... quis bonus non esset auctor? ib. III, 19. nam ... malo multi digni (sunt); ib. 22. nam ... odiosa est; ib. VI, 7. nam ... est; Phil. VI, 10. nam ... quis est qui ..? ib. XI, 9. nam ... populare atque ventosum est; ib. XI, 17. nam ... fuit ||fuerunt||; ib. 27. nam sunt omnes pares; ib. XII, 10. nam hoc caput est; ib. 24. nam quid erat aliud ..? ib. XIII, 42. nam hoc quidem cum turpe est tum ne dis quidem .. gratum; ib. XIV, 2. nam ... sumpsit et ... utitur; Caecin. 23. nam ... superavit; Flacc. 92. nam ... suscepit; Sest. 71. nam pater grandis natu iam diu lecto tenebatur; Verr. V, 16. nam ... memoria tenetis; Catil. III, 19. nam ... non timent; Muren. 82. nam timeri se ne ipsi quidem volunt; Phil. XII, 29. nam et accusatores et iudices sustulerunt; Sex. Rosc. 91. nam traditum .. est; Muren. 59. s. possum; Caecin. 96. retineo. nam quae mihi ipsi tribuenda laus esset? Milo 82. nam ... versatus est; sen. 13. nam ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57. nam illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35. nam propter eximiam pulchritudinem etiam hostibus digna ... videbatur; ib. IV, 72. nam in hoc ... vincerem sponsionem; Tull. 30. nam ... non violabam; Rab. Post. 33. volo: s. appello; leg. agr. II, 93. celo. delitesco. sum; Planc. 38. timeo; Phil. XII, 29.

II. **vor Nebensätzen:** ante quam: nam ante quam verbum facerem, de sella surrexit atque abiit; Verr. IV, 147.

cum s. **cum,** I, **b.** nam cum (62 St.) B. I, S. 739.

etsi: nam etsi ... audior ..., tamen vocat me; Cluent. 63. nam etsi optabilius est ..., tamen ... adfert; dom. 86.

ne forte: nam ne forte sis nescius et ... existimes ..., ob unam causam et in uno genere sunt institutae (tabulae); Font. 2.

ni: nam ni ita esset, cur tu .. malebas ..? Verr. III, 149. nam ni ita esset, quo iure ... abduceret? Phil. XI, 27.

nisi: nam nisi esset, ... ascriberetur; Caecin. 95. nam nisi ... suasissem, ... numquam ... obiecissem ||coniecissem||; Arch. 14. nam nisi ... exstitisset, ... obruisset; ib. 24.

perinde ut: nam perinde ut opinio est ..., ita ... existimari potest; Cluent. 70.

postea quam: nam postea quam illinc M.'Aquilius decessit, omnia instituta atque edicta praetorum fuerunt eius modi, ut .., Verr. V, 7. nam postea quam sensi ..., destiti; Planc. 66.

postquam: nam postquam isti intellexerunt ..., consilium ceperunt; Sex. Rosc. 28.

qui: nam quo minus ingenio possum, subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4. nam ... qui accuset eos non deerit; Sex. Rosc. 91. nam quem ad modum turpe est scribere ..., sic improbum est ..; Qu. Rosc. 2. nam quo quisque est sollertior et ingeniosior, hoc docet iracundius et laboriosius; ib. 31. nam quod sibi petitur, certe alteri non exigitur; ib. 52. nam quae in ipsum valebant crimina contulit in illum; Verr. I, 41. nam qua invidia C. Iunius conflagravit, ea ... tibi ipsi tum pereundum fuisset; ib. 157. nam quod fortasse non nemo vestrum audierit, ... id ... vobis alio loco demonstrabitur; ib. II, 15. nam quas pecunias ferebat eis expensas, ... eas ... referebat acceptas; ib. 170. nam qui sibi hoc consumpsit ..., quis huic ignoscat ..? ib. III, 2. nam qui ... edixit, idem habuit in edicto se ... daturum; ib. 34. nam qui ... duo milia nummum ... dedisset, idem ... HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. nam quae iste in Apollonio fecit, ea primum breviter *recognoscite*; ib. V, 23. nam quod agas ... non habes; Caecin. 34. nam qui hoc disputant ... non ||nec|| .. debent dicere; ib. 68. nam qui ... putat, is .. revellit; ib. 70. nam quod ... attinet, .. intellegi potest; ib. 100. nam cuius filium faceret heredem, eum tutorem liberis non ascripsit; Cluent. 34. nam ... quem ad modum oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5. nam ||namque|| [haec tua], quae te ... delectant, ... non sunt; Rabir. 13. nam cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio ... purgatio debet videri; Sulla 39. nam... quae habebit ||habet|| ornamenta ..? ib. 88. quem ||nam quem|| ... obieceras, ... detulisti? dom. 21. nam qui ... deserit, ... declarat; ib. 98. nam quod ... dixistis, est quidem ista ||est ista quidem|| vestra ||nostra|| existimatio; Cael. 4. nam quod est obiectum, ... non probatum (est); ib. 5. nam quod obiectum est ... quodque ... celebratum est, id numquam tam acerbe feret; ib. 6. nam quod ... pertinet, semper dignitatis iniquus iudex est qui ...; Planc. 7. nam quas tu commemoras .. legere te solere orationes ..., has ego scripsi ludis et feriis; ib. 66. nam qui .. dissolvit, .. non habet; ib. 68. nam qui ... ediderunt, ... putavi; ib. 90. nam qui ... dedit, is ... putavit; Milo 15. nam, quod quaerebas, quo modo redissem, primum luce, non tenebris; Phil. II, 76. nam quo maior vis est ..., hoc sunt graviora ea ..; ib. XI, 9.

quia: nam quia ... intellegebat, idcirco existimabat ..; Verr. IV, 98. nam quia ||qui|| volunt ... subterfugere, ... vertunt; Caecin. 100.

quicumque: nam quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.

quis: nam quid a Milesiis ||Milesiis|| lanae publice ||publicae|| abstulerit, ... tamen dicere praetermittam eaque omnia testibus integra reservabo; Verr. I, 86.

quoad: nam quoad .. potest ... respicere, ... video; Arch. 1. nam quoad ... dare potuit, fuit ... munita; Cael. 9. nam quoad ... vidit, usus est; Phil. X, 9.

quod: nam quod in publicanorum causis ... versor vehementerque illum ordinem observo, satis commode mihi videor eorum consuetudinem usu tractandoque cognosse; Verr. II, 181. nam quod scribit Metelli filium puerum esse, vehementer errat; ib. III, 159. nam quod ... Fontei officium desiderat, non possum existimare; Font. 2. nam quod ... tuli, certe ita tuli, ut..; Muren. 5. nam quod ais ..., non servas; ib. 71. nam quod mihi .. obiecisti .. et quod ... voluisti, tantum tibi respondeo; Vatin. 6. nam quod ... obiecta .. est, ... abhorrere debet; Cael. 10. nam quod ... obiectum est, ... videte ..; ib. 17. nam quod ... videtur ||videatur|| .., scitote ..; Piso 66. nam quod .. scivit ..., quis non tulit..? Planc. 35. nam quod questus es ..., indicas; ib. 54. nam quod ais, ... fateor; ib. 68. nam quod ... reprehendisti ..., utinam ... vellent me ... levare! ib. 84. nam quod ... es gloriatus, id ego et fateor et laetor et ... gratulor; ib. 91. nam quod ... gloriari solet, scelere par est illi; Phil. IV, 15. nam quod ... simulant ..., ne verendum quidem

est; ib. V, 48. nam quod ... dixisti .., non est ita; ib. VIII, 16.

si: nam ... si ... tibi tum satis daret et iudicium accipere vellet, denique omnia ... facere voluisset, quid ageres? Quinct. 83. nam si mihi liberet accusare, accusarem alios potius; Sex. Rosc. 83. nam si iste id fecisset, ... minus ... cognosceretur; Verr. I, 2. nam si bis est dicere commodum, certe commune utriusque est ‖utriusque commune est‖; ib. 26. nam si tibi antea displicuisset, idem fecisses quod..; ib. 37. nam si quam .. iniuriam ... fecisset, de tui comitis iniuria questum ... venirent; ib. 80. nam si hanc defensionem probabitis ..., licet omnia ... iudicia tollatis; ib. II, 27. nam si ita defenderet ... mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; ib. 101. nam si per eos statuae fiebant ..., audio; ib. 144. nam si ... innocens fuero ..., quid mihi istius inimicitiae nocebunt? ib. III, 162. nam si XXX tu commotus non esses, certe hoc idem lucri Minucius Apronio libenter dedisset; ib. 149. nam si potest ista pecunia ... detrahi, populus Romanus habeat; ib. 182. nam si hoc probatis ‖probabitis‖ et si ... iudicatis ‖iudicabitis‖, certe hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; ib. 219. nam si cum aliorum improbitate certet, longe omnis multumque superabit; ib. V, 115. nam si qua vis istum ... eripuerit, ... Siculi causam suam perisse querentur et mecum pariter moleste ferent; ib. 173. pri*mum* ‖nam‖ *si* ... putavit ..., quid me oportet Tullium pro Tullio facere? Tull. 4. nam si additum id non esset ..., vinceres; ib. 32. nam si venit id in iudicium de familia, ... nullum est iudicium; ib. 35. nam *si* id esset, nec recuperatores potius darent quam iudicem nec..; ib. 41. nam si negassent, ... tenerentur; Caecin. 4. nam verba quidem ipsa si sequi volumus, quo modo tu deiceris, cum servus tuus deicitur? ib. 37. nam si ... hoc obfuit, certe ... multo plus obfuisset; Cluent. 114. nam si ... loqui possent, nemo adhiberet; ib. 139. nam profecto si .. volueritis .., reperietis; leg. agr. II, 3. nam si est aequum ..., nihil sibi appetit; ib. 61. nam si dicent ..., ne per Corneliam quidem (legem) licet; ib. 78. [nam si ... capiunt, ... tenueritis]; ib. 103. nam si ... admisit, ... adferet; Rabir. 26. nam si ... iussero, residebit; Catil. I, 12. nam si ... putas..., noli tam esse iniustus; Muren. 9. nam si ... contemnenda sunt, derideatur ... triumphus; ib. 31. nam si ... dicet, ... instituet; ib. 60. nam si ... honestum est, turpe est..; ib. 77. nam si ... fuit, ... arbitror; Flacc. 9. nam si est initum, ... adferre debent? Sulla 3. nam si ita sum, non tam est admirandum ... quam..; ib. 22. nam si ... accusasset, ... nihil aliud agerem nisi..; ib. 35. nam si quis ... putat, ... errat; Arch. 23. nam si ... defenderit, ... erunt; dom. 2. nam si ... soleo ..., non tam sum existimandus ... gloriari quam..; ib. 93. nam si ... conlocatis, ... video; ib. 100. nam si est illud ratum, ... est consecratum; ib. 125. nam si ... fuit, ... fuit luctuosum; har. resp. 49. nam si ... cessi ... furori, ... levitatem audaciamque pertimui, nimium me timidum ... fuisse confiteor; Sest. 36. nam si obnuntiasset ..., accepisset; ib. 78. nam si qui .. ducuntur et se ... dediderunt, missos faciant honores; ib. 138. nam si .. orietur et nascetur ..., fortasse ... commovebor; Cael. 19. nam si essent..., non laterent; ib. 62. nam si ... patuisset, numquam ... praebuisset; prov. cons. 34. nam si ... ausi sunt..., oblitine erant..? ib. 45. nam si ... non putabatis ... ac ‖hac‖ tamen ... tenebamini, quis ... putet..? Piso 30. nam si ... praestat, quid conferam reliqua..? ib. 33. nam si ... necesse esset..., tamen id ipsum esset molestum; Planc. 5. nam si ita esset..., id haberent; ib. 8. nam si ... oportebit..., nihil iam est quod..; ib. 14. nam si quis ... putat ..., non desino incurrere; ib. 91. nam si ... fuerit, ... quonam se modo defendent ‖defenderint‖ posthac..? Rab. Post. 19. nam si ... putas ..., ignoras; ib. 33. nam si umquam ... fuit, ... habetis; Milo 4. nam si vidisset, ... maluisset; Ligar. 10. nam si crimen est ..., non minus magnum est ... quam ..; ib. 22. nam si .. adfert .., nullus locus est ... clarior; Deiot. 34. nam si .. significaretur ..., dixisset; Phil. II, 70. nam si ille consul, fustuarium meruerunt legiones; ib. III, 14. nam si ille non hostis, hos ... hostis necesse est iudicemus; ib. IV, 5. nam si ... patuisset ..., quantus terror ... impenderet? ib. V, 37. nam si esset, non commisisset; ib. VI, 6. nam si ... venitur, aut libertas parata victori est aut mors proposita victo; ib. VIII, 29. nam si ... desiderat, cur decernit..? ib. IX, 14. nam si ... laudantur ..., quid est cur ..? ib. X, 15. nam si .. servire poterat, ... cur imponebat? ib. XIII, 17.

simul ac, atque: nam simul ac ... audivit..., profectus est; Planc. 98. nam simul atque e navi egressus est, dedit operam ut ..; ib. II, 19.

sive: nam sive ... uni gratulabantur, magnum iudicium (est), sive..; Phil. XIV, 13.

tametsi: nam id quidem tametsi improbe fit in aperta re, tamen malitia est iam usitatum; Caecin. 2.

ut: nam ut illud incredibile est, ... sic hoc veri simile non est; Sex. Rosc. 40. nam ut apertus in corripiendis pecuniis fuit, sic in spe corrumpendi iudicii perspicua sua consilia ... fecit; Verr. a. pr. 5. nam ut Hortensius ... domum reducebatur ... cum maxima frequentia ac multitudine, fit obviam casu ei multitudini C. Curio; ib. 18. nam ut est iste profectus, quacumque iter fecit eius modi fuit ..; ib. I, 44. nam ut praetor factus est, ... sortem nactus est urbanae provinciae; ib. 104. nam ut vadimonium decumano ... promitteretur ..., haec omnia ... anno tertio te edixisse dico; ib. III, 51. nam ut illud missum faciam, ... potest illo quicquam esse certius ..? ib. 178. nam ut ... quaereret, nimium multa comparare videretur; ib. IV, 58. nam, ut ante demonstrabant ... item nunc ... ostendunt; ib. 132. nam, ut mos fuit Bithyniae regibus, lectica octophoro ferebatur; ib. V, 27. nam ut illi ... ut eos ... interficere possent ‖intercipere possent‖, sic iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; ib. 145. nam, ut ante vos docui, hanc sibi iste urbem delegerat; ib. 160. nam ut ... est.., sic ... vindicanda est; Caecin. 7. nam ut perveniat ..., fieri potest; ib. 74. nam ut ... proferunt, sic adferant velim; ib. 100. nam ut primum ... coepit suspicare, ... applicavit; Cluent. 66. nam ut ... delata est ..., dixi; ib. 144. nam ut .. omittam ..., neque praetermittendum neque relinquendum est; Catil. III, 18. nam ut ... commoventur ..., sic ... intellegas; Muren. 36. nam ut omittam ..., accusat; ib. 56. nam ut ... inspexit, ... dixit; Flacc. 36. nam ut primum ... excessit, ... se contulit; Arch. 4. nam ut .. simus .., ne optandum quidem est; har. resp. 61. nam ut omittatis, ... uno aspectu intueri potestis eos, qui..; Sest. 1. nam ut ... dixisti ..., sic ego ... dico; Vatin. 9. nam ut ... tradat..., adduci ... nullo modo possum; prov. cons. 39. nam ut amitteretis exercitum, numquam .. optavi; Piso 46. nam ut levitatis est ..., sic es [levis] animi; ib. 57. nam ut omittam illud ..., rogatio ipsa semper est gratiosissima; Planc. 25. nam ut ego doceo ..., sic tu doce; ib. 47. nam ut ...

possis ... explicare, sic ego hoc contendo; ib. 48. nam ut ventum est Alexandriam, ... praeposita .. est; Rab. Post. 28. nam ut superiora omittam, ... non tacebo; Phil. X, 4. nam ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 7.

III. **Lücken:** nam cum publicanis ..*; Font. 2. nam L. quidem Cotta**; Fr. B. XIII, VII, 3.

namque, nämlich, denn, denn doch, ja auch. I. facio: namque antea non defensionis tuae modus, sed nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6.

possum: ne quae ‖namque‖ videre sine summo animi dolore non poterat, ...'putaretur; Cluent. 16.

II. qui: nam ‖namque‖ [haec tua], quae te ... delectent, ... non sunt; Rabir. 13.

si: namque si ... sunt, ... experiemini; Phil. XIII, 45.

ut: namque, ut opinor, Asia .. constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia; Flacc. 65.

nanciscor, erlangen, gewinnen: alqm: si (aliquem) nactus esses; Milo 33.

alqd: quodcumque nactus est; Phil. III, 31.

accusatorem: vehementem accusatorem nacti sumus .. et inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.

aestatem: cum ... aestatem integram nanctus ... praedari ‖predare, pervagari, al.‖ coepisset; Sest. 12.

consules: nactus est .. consules eos, quorum ..; Arch, 5. ut ille caecus atque amens tribunus plebis nancisceretur, quid dicam? consules? Sest. 17.

divitem: quid, si tandem aliquem divitem timidum, dementem, inertem nactus esset ..? Qu. Rosc. 19.

duces: quae (vis) ... erumpebat nancta tam audacis duces; dom. 63. qui cum tutores sunt et duces... nacti; Sest. 99.

facultatem: hanc .. nactus facultatem; Phil. III, 33.

familiam: familiam gladiatoriam .. nactus est speciosam, nobilem, gloriosam; Sest. 134.

fundum: donec vicinum (fundum) eius modi nactus est; Tull. 14.

imperium: imperium ille si nactus esset; Milo 76.

manum: nanctus es ex perditis atque ... derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25.

occasionem: iste amplam occasionem calumniae nactus ... adseverat; Verr. II, 61.

sortem: nam ut praetor factus est ..., sortem nactus est urbanae provinciae; Verr. I, 104.

spem; iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* nactus est; Verr. I, 58.

tempus: quoniam hoc primum tempus discendi nactus es; div. Caec. 27.

tutores: f. duces; Sest. 99.

nares, Nase: reticulum .. ad naris sibi admovebat tenuissimo lino, minutis maculis, plenum rosae; Verr. V. 27.

narro, erzählen: I. absolut: si ita narrassem: Dio quidam fuit Halesinus, qui ..; Verr. I, 27.

II. 1. indir. Frage: narrat Naevio, quo in loco viderit Quinctium; Quinct. 24.

2. acc. c. inf.: Pamphilum Lilybaetanum ... mihi narrare ... se ... revertisse; Verr. IV, 32. narrat omnibus emisse se; ib. 46. ipse igitur ille ‖ille ipse‖ tibi se ad matrem et sororem scripsisse narravit? Flacc. 92. cum te quidam ... errantem visum esse narraret; Piso 54.

III. alqd: quod nisi ex Publicio [narratum Naevio esset ...]; Quint. 24. quod ... statim ad me defertur: immo vero, ut quisque me viderat, narrabat; Verr. a. pr. 19. cui ego ‖ego [autem]‖ narravi (hoc)? Cluent. 143. quid est ... tam stultum quam ... id narrare vobis? dom. 33. qui id nobis narraret; Planc. 58.

poenam, al.: quam mihi religionem narras? quam poenam? quem senatum? Verr. IV, 85.

rem: rem omnibus narrare; Verr. IV, 41.

nascor, geboren werden, entstehen, entspringen, herrühren, part. geschaffen, geschickt, geeignet, alt: I. unpersönlich: condicio: quod salutis certa laetitia est, nascendi incerta condicio; Catil. II, 2.

initium: si in qua fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18.

II. mit einfachem Subject: alqs: nemo nostro loco natus; Quinct. 31. quem ad modum natus ... sim; ib. 55. annos natus maior quadraginta; Sex. Rosc. 39. ut patre certo nascerere; ib. 46. si illis temporibus natus esses; ib. 50. unde ipse natus esset; ib. 71. qui eodem loco nati sunt; ib. 149. ne qui minor triginta annis natus ‖natu‖ ... legeretur; Verr. II, 122. hunc [Timarchidem] ad istius flagitiosas libidines singularemque nequitiam natum atque aptum fuisse; ib. 134. qui et moribus eisdem essent quibus dominus et eodem genere ac loco nati; ib. III, 62. qui ita natus ... est, ... ut ..; ib. IV, 126. eosne in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos ..? ib. V, 99. dicit causam Heraclius Segestanus, homo domi suae nobilissimo loco natus; ib. 111. adest ... Phalacrus, in amplissima civitate amplissimo loco natus; ib. 122. qui nobili genere nati sunt; ib. 180. A. Pompeius, humili atque obscuro loco natus, nonne ... adeptus est? ib. 181. qui ad omnia nostrae memoriae bella conficienda divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42. reliquit hunc annos XV natum; Cluent. 11. se non suis commodis, sed etiam suorum municipum ceterorumque necessariorum natum esse; in. 43. cum annos ad quinquaginta natus esset; ib. 110. ignobili loco natus; ib. 111. illi miseri, nati in illis agris; leg. agr. II, 84. in vetere fortuna illos natos; ib. 97. ante ... quam tu natus es ‖esses‖; Rabir. 25. quibus (diebus) nascimur; Catil. III, 2. quod sine sensu nascimur; ib. quidam hic nati et ‖hic‖ summo loco nati; ib. IV, 16. nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum; Muren. 15. qui ... ea condicione [nobis] ‖nobilis‖ erat in hac civitate natus, ut ..; ib. 56. qui mihi non tibi, sed patriae natus esse *videris;* ib. 83. si quem infimo loco natum ... defenderem; Flacc. 24. cum praesertim sis illo loco natus; ib. 70. quem semper omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; Sulla 70. ibi natus est loco nobili; Arch. 4. annos viginti natus; dom. 34. ubi natus est; ib. 116. Licinia ..., summo loco nata; ib. 136. ut P. ille Scipio natus mihi videtur ad interitum exitiumque Karthaginis; har. resp. 6. sic T. Annius ad illam pestem comprimendam, exstinguendam, funditus delendam natus esse videtur; ib. quicumque nati sunt; ib. 49. parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. quod ille nefarius, ex omnium scelerum conluvione natus, parum se foedus violaturum arbitratus est ‖arbitratus‖; ib. 15. qui somno et conviviis et delectationi natos arbitrantur; ib. 138. quid nos .. facere debemus, primum in ea civitate nati, unde ..., tum ..? ib. 141. si ipse orietur et nascetur ex sese; Cael. 19. qui se natum huic imperio putavit; ib. 59. natum esse Gadibus; Balb. 5. in qua (civitate) est ‖sit‖ natus; ib. 6. hunc .. in ea civitate ... honestissimo loco natum esse; ib. quo quisque loco nostrum est .. natus;

ib. 18. A. Catulo, summa in familia nato; Planc. 12. quam si esset summo loco natus; ib. 60. hoc [ille] ||hic illo, hoc|| natus; Rab. Post. 4. qui hoc fato natus est, ut ne se quidem servare potuerit; Milo 30. is qui ita natus est; ib. 68. ea mente, qua natus est; ib. 101. si tibi etiam soli natus esses; Marcell. 25. qui nascentur; ib. 29. isdem rebus ..., quibus nos in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. nos liberi, in summa [...] libertate nati; ib. 34. ut natum esse te cives tui gaudeant; Phil. I, 35. C. Cassius, in ea familia natus, quae ..; ib. II, 26. cum sector sis isto loco natus; ib. 65. qui nisi in hac republica natus esset; ib. III, 5. ut tibi † Iulia natus ||Iulia prognatus, Iulia avia natus, Iuliae filia natus|| ignobilis videatur; ib. 17. ad decus et ad libertatem nati sumus; ib. 36. cum se Brutum esse meminisset vestraeque libertati natum, non otio suo; ib. VI, 9. Brutum ... natum ad rem publicam liberandam; ib. VII, 11. Brutus ... rei publicae natus; ib. X, 14. qui ob eam causam natus videtur, ne ..; ib. 22. qui .. Saxae se et Cafoni tradiderunt ad facinus praedamque natis; ib. XI, 37. C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora; ib. XII, 9. rei publicae natus est; ib. XIII, 46. vos .. patriae natos iudico; ib. XIV, 32.

alqd: unde nata haec sunt omnia; Quinct. 46. ex quo uno haec omnia nata et profecta esse concedit; ib. 85. ex quibus omnia nata esse dicuntur; Sex. Rosc. 71. tot et tanta si nactus esses in reo; ib. 89. id non apud eos nasci, sed ..; Verr. II, 5. ex Sthenii calamitate et tua natum est iniuria; ib. 147. si plus edidisset quam quantum natum esset; ib. III, 70. ab his ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est ||natum sit||; ib. 102. unde hoc natum (sit); ib. 133. hoc non esse Romae natum de societate decumarum; ib. 141. profecto hinc natum est; ib. IV, 12. ea ad illam rem nata esse; ib. 54. ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. ante ... quam plane *esset* exortum ac natum ||exortum ac natum esset||; leg. agr. II, 90.

accusatio: ex quo .. crimen atque accusatio nascitur? Verr. II, 162.

adrogantia: ex hac copia atque omnium rerum adfluentia .. illa apta est ||nata sunt, nata est, al.|| adrogantia; leg. agr. II, 95.

adulescens: adulescentem illo loco natum ... nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum; Verr. IV, 91. adulescens bonus, honesto loco natus; Flacc. 18.

aestimatio: haec aestimatio nata est initio .. non ex praetorum aut consulum, sed ex aratorum et civitatum commodo; Verr. III, 189.

Africa: Africam ..., natam ad bellum contra hanc urbem gerundum; Ligar. 22.

Apollo: ut in eo loco ipsum Apollinem natum esse arbitrentur; Verr. I, 46.

argumenta: omnes illim praestigiae, illim ||illum, illinc||, inquam, omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35.

bellum: cum tot bella ... nascantur; Font. 42. culpa mea bellum civile esse natum; Phil. II, 23. (bellum), quod natum ... opera tua est; ib. 70.

bonitas: ut ex iure civili non scientia solum quaedam, verum etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78.

capita: duo haec capita nata sunt post homines natos taeterrima; Phil. XI, 1.

caritas: qua ex lege ||exige, ex re|| primum caritas nata est, deinde inopia; dom. 25.

causa: nascitur .. causa Cornelii ex ea lege, quam ..; Balb. 19. causae ex rei publicae contentione natae sunt; Phil. VIII, 7.

Ceres: apud quos eam (Cererem) natam esse ... constat; Verr. IV, 108.

circumscriptiones: cum omnis ab eis fraus, omnes insidiae circumscriptionesque adulescentium nascerentur; Cluent. 46.

civis; qui (civis) Syracusis natus esset; Verr. V, 156. o civem natum rei publicae ..! Phil. III, 8. D. Brutus .., natus rei publicae civis; ib. IV, 9. Brutum ..., civem non sibi, sed nobis et rei publicae natum; ib. V, 24. eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; ib. XIII, 1.

coniuratio: qui ... coniurationem .. nascentem ... corroboraverunt; Catil. I, 30.

crimen: hoc quinto decimo die crimen esse natum; Verr. V, 106. ſ. accusatio.

deae: natas esse has in eis ||his|| locis deas ... arbitrantur; Verr. IV, 106.

x viri: (x viri) ab his initiis fundamentisque ||initiis|| nascuntur; leg. agr. II, 29.

dies: eandem .. diem ... propagatam ||prope natam|| esse et ad salutem urbis et ad memoriam consulatus mei; Catil. III, 26.

edictum: cum illud edictum repente uberrimum quaestuosissimumque nascitur, ut..; Verr. III, 36. cur ... subito atque ex tempore nova nascebantur edicta? ib. 51.

eques: statuitur .. eques Romanus, annos prope xc natus; Verr. III, 62.

exempla: a quo ipsa exempla nata sunt; Phil. IX, 3.

facinus: non omne facinus in omni vita nascitur; Sex. Rosc. 75. invenietis enim id facinus natum a cupiditate; Verr. II, 82.

fallaciae: ſ. argumenta.

femina: Caesenniam, ... summo loco natam ... feminam; Caecin. 10.

filius: ex improbo patre probum filium nasci; Qu. Rosc. 30. cum filius non modo non mortuus, sed ne natus quidem esset; Caecin. 53. filius, Papia natus; Cluent. 27. si qui (filius) natus esset; ib. 33. 34. filius ... natus ad laudem; Phil. X, 4.

fraus: ſ. circumscriptio.

frumenta: ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147.

genus: cum ... pauci post genus hominum natum reperti sint qui..; Balb. 26.

gurges, helluo: ille gurges atque helluo, natus abdomini suo, non laudi et gloriae; Piso 41.

homo: a A. Apronio ||atque ab Apronio|| .., homine in dedecore nato ..., equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum, Verr. III, 60. homines tenues, obscuro loco nati, navigant; ib. V, 167. homines in vetere dignitate fortunaque nati; leg. agr. I, 18. hominem nobilissima familia natum; Flacc. 81. post natos homines; dom. 95. hominem ad conservandam rem publicam natum; Vatin. 25. L. Crasso .., homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem; Balb. 3. cum ... unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69. duo haec capita nata sunt post homines natos taeterrima; Phil. XI, 1. hominem, ... natum atque aptum ad tempora belli militaremque rationem; Fr. A. III, 14. ſ. alqs; Verr. V, 111.

imperium; eorum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum; har. resp. 19.

improbatio: dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? Verr. III, 172.

initium: cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109.

inopia: ſ. caritas. — insidiae: ſ. circumscriptio.

iudicia: unde haec omnia [iudicia] nascuntur? Quinct. 46. omnes leges omniaque iudicia ... ex improborum iniquitate et iniuria nata sunt; Tull. 8.

lex: est .. haec .. non scripta, sed nata lex; Milo 10. f. iudicia; Tull. 8.
malum: ne quid plus mali nasceretur; Verr. IV, 32. malum .., quod ex ipsa provincia nasci possit; ib. V, 8. omne malum nascens facile opprimitur; Phil. V, 31.
monstrum: quod tantum monstrum in ullis locis, quod tam infestum scelus et immane aut unde natum esse dicamus? Cluent. 188.
nationes: tradidit ... Iudaeis et Syris, nationibus natis servituti; prov. cons. 10.
nomen: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] non modo ad invidiam imperitorum, sed etiam ad contumeliam improborum natum esse videatur; Verr. III, 96.
poëtae: etiam Cordubae natis poëtis; Arch. 26.
postulata: quae (postulata) fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146.
postulatio: ex tua praetura primum haec est nata postulatio; Verr. II, 148.
praestigiae: f. argumenta.
principium: ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; Phil. II, 51.
provincia: Kalendis ei denique Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.
psephisma: psephisma natum est; Flacc. 17.
quaestus: totus quaestus hic .. aestimationis ex annonae natus est varietate; Verr. III, 192.
res: si quae res nata esset; Verr. I, 112.
scelus: quod illa scelera ... facta ‖nata‖ sunt; Verr. II, 50. f. monstrum.
scientia: f. bonitas.
senatores: senatores, summo loco natos; Rab. Post. 26.
superbia: (superbia) nata esse ibi ex ‖haec ex‖ Campanorum fastidio videtur; leg. agr. I, 20.
turpitudo: nulla turpitudo, quae a libidine aut a petulantia *aut* a *crudelitate* aut ab audacia nata esset; Font. 37.
Verria: hinc illa Verria nata sunt; Verr. IV, 24.
vir: quod ille vir in hac re publica potissimum natus esset; Muren. 75. virum, summo genere natum; dom. 110. memineram ... virum .. ex isdem quibus nos radicibus natum; Sest. 50. vir ad virtutem, dignitatem, gloriam natus; ib. 89. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur..? Milo 104.
uxor: cum indigne pateretur uxor Cleomenis ... itemque uxor Aeschrionis, honesto loco nata; Verr. V, 31.
III. **mit doppeltem Nominativ:** a vobis natus sum consularis; Quir. 5. utrum .. putes ... melius fuisse ... me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10. non deformem esse natum; Cael. 6. quam sit huic reipublicae natus hostis Antonius; Phil. XIII, 32.

natalicia, Geburtstagsschmaus: dat nataliciam in hortis; Phil. II, 15.

natalis, der Geburt: dies: quem ego diem vere natalem huius urbis ... appellare possum; Flacc. 102. quem (diem) P. Lentulus mihi ... natalem constituit; sen. 27. qui (dies) natalis idem carissimae filiae (est); Sest. 131. quorum nobis etiam dies natales audiendi sunt; Phil. II, 14.

natio, Geschlecht, Völkerstamm, Volk, Gattung, Klasse: I. **absolut:** 1. **Subject:** abiciunt: socii .. nationesque exterae spem omnem ... abiecerunt; Verr. I, 59.
accipiunt: quem ad modum hoc accepturas nationes exteras ... putasti? Verr. IV, 68. cum multas acceperint ... socii atque exterae nationes calamitates et iniurias; ib. 132.
capiunt: ut eas (libidines) capere ac sustinere ... non nationes exterae possint; Verr. I, 78.
colunt: nec solum Siculi, verum etiam ceterae gentes nationesque Hennensem Cererem maxime colunt; Verr. IV, 108.
dicit: dicet .. natio minime testimoniis dicendis religiosa; Flacc. 23.
est, sunt: quod multae nationes testes essent illius operis ac muneris; Verr. IV, 66. testes ... omnes exterae gentes ac nationes; imp. Pomp. 31. quo periculo miseras nationes futuras (censetis)? leg. agr. II, 45. nullus est reliquus rex, ... nulla natio; Rabir. 33. nulla est enim natio quam..; Catil. II, 11. quorum quidem est magna natio; har. resp. 57. in eius ‖cuius‖ magistratus tutela ... exterae nationes semper fuerunt; Sest. 64. quae esset nostra natio optimatium; ib. 96. quid (illis) nationibus immanius (est)? prov. cons. 29. sin ... una natio est omnium testium; Scaur. 19. testes erant etiam exterae nationes; Phil. V, 12. dura natio est; ib. 14.
existimant: id volumus populum Romanum, id provincias, [id] socios nationesque exteras existimare? Verr. III, 223. exteras nationes existimare..; Fr. A. III, 19.
facit: si qua natio fecisset aliquid in civis Romanos eius modi; Verr. V, 149.
ferunt: exterae nationes ferre vix possunt; leg. agr. II, 45. omnes nationes servitutem ferre possunt; Phil. X, 20.
mittunt: fore uti nationes exterae legatos ad populum Romanum mitterent; Verr. a. pr. 41.
nascitur; f. II, 2. trado; prov. cons. 10.
oboedit: quae natio semper oboediens huic imperio ... Macedoniam ‖Macedonica‖ ... tutata est; Piso 84.
patiuntur: aliae nationes servitutem pati possunt; Phil. VI, 19.
pertimescunt: o speciem dignitatemque populi Romani ..., quam nationes exterae ... pertimescant ..! dom. 89.
possunt: f. capiunt. ferunt. patiuntur.
renovant: quod (bellum) ... renovent agitatae nationes; imp. Pomp. 26.
statuunt: utrum .. hoc Graeci statuent aut ullae exterae nationes an ..? Flacc. 27.
sustinent: f. capiunt.
tollit: ipsa natio (tollit fidem); Scaur. 36.
tutatur: f. oboedit.
venit: si illa officiosissima ... tota natio candidatorum (venit); Muren. 69.
vivit: dum haec natio viveret; Sest. 132.
utuntur: nolite ... cogere socios atque exteras nationes hoc uti perfugio; Verr. I, 82.
2. **Prädicat:** sum: hae sunt nationes, quae ..; Font. 30. non est natio; Sest. 132.
3. **Ausruf:** o nationes ... testes Cn. Pompei ... virtutis! Balb. 13.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abalieno: (facinus,) in quo ... abalienati (esse videantur) scelere istius a nobis omnes reges amicissimi nationesque; Verr. IV, 60.
adduco: ex qua (Gallia) non legiones solum, sed etiam nationes ad urbem conetur adducere; Phil. VII, 3.
adficio: unum ... T. Annium ... maxima laetitia ... nationes omnes adfecisse; Milo 77.
adsuefacio: f. compello.
agito: f. I, 1. renovant.
appello: quam tu nationem appellasti; Sest. 97.
cogo: f. I, 1. utuntur.
commoveo: an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis commoveri arbitramini? Font. 30.
compello: ceteras (nationes) conterruit, com-

pulit, domuit, imperio populi Romani parere adsuefecit; prov. cons. 33.
concido: qui hanc nationem deleri et concidi cupivit; Sest. 132.
concito: nationes multae atque magnae ... concitabantur; imp. Pomp. 23.
condono: omnis gentis, nationes, provincias, regna **x** virum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse; leg. agr. II, 39.
conficio: qui nationem Allobrogum et reliquias ‖nationis Allobrogum reliquias‖ suis iterum armis conficiat atque opprimat; Font. 36.
conquasso: exteras nationes ... conquassatas videbamus; Sest. 56.
contemno: cur Asiaticae nationes atque ille a te hostis contemnitur? Muren. 31.
conterreo: ſ. compello.
contineo: a quibus ... omnes gentes ac nationes vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188.
deleo: ſ. concido.
domo: qui maximas nationes ... domuisset; Sest. 67. domitae sunt a Caesare maximae nationes; prov. cons. 19. quas nationes nemo umquam fuit quin frangi domarique cuperet; ib. 33. ſ. compello.
frango: ſ. domo; prov. cons. 33.
lacesso: illas nationes ... refutandas potius bello quam lacessandas; prov. cons. 32.
moveo: exteras nationes maxime nobilitate moveri; Sulla 37.
omitto: omitto .. exteras nationes; Milo 76.
opprimo: ſ. conficio.
premo: quo bello omnes gentes ac nationes premebantur; imp. Pomp. 35.
permitto: ſ. condono.
pertimesco: non natio pertimescenda est; leg. agr. I, 26.
recido: nationes eas ... ita ... esse partim recisas, partim repressas, ut ..; prov. cons. 31.
refuto: ſ. lacesso. — reprimo: ſ. recido.
subigo: tantis nationibus subactis; Piso 63.
subiungo: ut ... nationes ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.
supero: omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19.
teneo: exterae nationes ... imperiis et praesidiis tenentur; Phil. X, 10.

2. **Genetiv:** sum: quo magis nationis eius esse quam generis videretur; Sest. 69.

3. **Dativ:** commendo: qui ... exteris nationibus commendabar; Sest. 50. quem umquam senatus civem nisi me nationibus exteris commendavit? ib. 128. me idem senatus exteris nationibus ... commendavit; Piso 34.
derogo: non quo nationi huic ego unus maxime fidem derogem; Flacc. 9.
do: utrum aequius sit ... civem optimum dedi inimicissimis atque immanissimis nationibus an reddi amicis; Font. 41. civitas data non solum singulis, sed nationibus et provinciis universis; Phil. I, 24.
facio: insidiae .., quas ... sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique senatorio ‖sociis, nomini d. s.‖ facere conatur; Verr. a. pr. 4.
impero: quae (civitas) propter virtutem omnibus nationibus imperat; Verr. IV, 81. omnibus gentibus ac nationibus ... imperare; imp. Pomp. 56.
inicio: erat .. metus iniectus eis nationibus, quas ..; imp. Pomp. 23.
obicio, oppono: est in eadem provincia Narbo Martius ... propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum et obiectum; Font. 13.
ostendo: dubitabitis non modo vestris civibus ... verum etiam exteris nationibus et gentibus ostendere vos ... civi parcere quam hosti cedere maluisse? Font. 35.
satisfacio: in quo ... satisfacere exteris nationibus possetis; Verr. a. pr. 2.
sum: nomen vestrum populique Romani odio atque acerbitati scitote nationibus exteris .. futurum; Verr. IV, 68.
trado: virum ... retinere quam inimicissimis ... nationibus et crudelissimis tradere et condonare ‖condemnare‖ maletis; Font. 43. publicanos ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris, nationibus natis servituti; prov. cons. 10.
videor: quod iam nationibus exteris incredibile ac falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41.

4. **Ablativ:** egeo: quibus (rebus) ... eget ille, ... provinciis omnibus, exteris nationibus; Catil. II, 25.

5. **mit Präpositionen:** ascisco, arcesso ab: quae (sacra) maiores nostri ab exteris nationibus ascita atque arcessita coluerunt; Verr. IV, 115.
decerto cum: cum acerrimis nationibus et maximis Germanorum et Helvetiorum ... decertavit; prov. cons. 33.
extimesco ab: a quo maius periculum quam ab ullis nationibus extimescendum est; Phil. VII, 2.
iudico de: non iudicatis in hac causa de exteris nationibus; Flacc. 99.
misceo ex: [mixtum (bellum) ex civitatibus atque ex bellicosissimis nationibus]; imp. Pomp. 28.
propulso ab: ab exteris nationibus iniurias propulsare; div. Caec. 66.
venio ab: qui ad vos ab exteris nationibus venerint; imp. Pomp. 32.
utor in: quod si hoc iure legati ... in socios nationesque exteras uterentur; Verr. I, 68.

III. **nach Adjectiven:** gratus, iucundus: si exteris nationibus ... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147.
optatus: quid est quod ... sociis externisque nationibus optatius esse possit? div. Caec. 7.

IV. **nach Substantiven:** 1. arma: sustinere iam populus Romanus omnium nationum non vim, non arma, non bellum, sed luctus, lacrimas, querimonias non potest; Verr. III, 207.
arx: cuius iste donum regale, ... dignum Capitolio atque ista arce omnium nationum, ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184. arcem regum ac nationum exterarum ... redemi; Sulla 32.
auxilia: magnis adventiciis auxiliis multorum regum et nationum iuvabatur; imp. Pomp. 24.
bellum: externa bella ... nationum ... exstincta sunt; Sest. 51. ſ. arma.
cognomen: ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent 72.
commoda: pro exterarum nationum commodis inimicitias suscipere; div. Caec. 63.
condiciones: singularem .. laudem eius ‖eius et‖ praestabilem esse scientiam in foederibus ‖interpretandis foederibus‖, pactionibus, condicionibus ... exterarum ‖et terrarum‖ nationum; Balb. 15.
consensus: omitto .. nationum ... unum iudicium unumque consensum; dom. 75.
contio: audire contionem concitatam levissimae nationis; Flacc. 19.
foedera: ſ. condiciones.
homines: qui non modo reges atque exterarum nationum homines, sed etiam imperatores .. excutiant; leg. agr. II, 61. nostras contiones illarum nationum homines .. perturbant; Flacc. 17.
hostis: communem hostem gentium nationumque omnium quisquam omnium mortalium privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.
humanitas: hominum nationumque illarum humanitas et lepos ... retinet (eum); prov. cons. 29.
iudicium: ſ. consensus.

ius: hoc ius nationum exterarum est; div. Caec. 18.
lacrimae, luctus: s. arma.
lepos: s. humanitas.
nomen: cuius litteris ... celebrantur aures .. meae novis nominibus gentium, nationum, locorum; prov. cons. 22.
pactiones: s. condiciones.
pecuniae: ad paucos [homines] omnis omnium nationum pecunias pervenire; Verr. V, 126. ubi pecunias exterarum nationum esse arbitramini? ib. 127.
princeps: quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam fidemque populi Romani applicavit; Verr. II, 2.
querimoniae: s. arma.
regna: in ... regnis interiorum nationum ita versari nostrum imperatorem, ut ..; imp. Pomp. 64.
reliquiae: qui nationem Allobrogum et reliquias ‖nationis Allebrogum reliquias‖ suis iterum armis conficiat atque opprimat; Font. 36.
sanguis: cum se ... exterarum nationum ... sanguine implerint; leg. agr. II, 47.
vis: s. arma.
2. alqs de: venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; Piso 55.
V. **Umstand: 1. Ablativ:** augere: quibus rebus et ... nationibus rem publicam ... auxerunt; Sex. Rosc. 50.
barbarus: tenuerunt ... illum locum servi, fugitivi, barbari, hostes: sed neque tam ... quam, ... neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus; Verr. IV, 112.
2. **Präpositionen:** ab: cuius legis ... ab ultimis nationibus ... severi custodes requiruntur; div. Caec. 18.
apud: opinio, ... quae ... apud exteras nationes omnium sermone percrebuit; Verr. a. pr. 1. cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam violaris; ib. I, 82. quae (auctoritas) nisi gravis erit apud socios et exteras nationes; ib. IV, 25. quae apud omnis gentis nationesque fiunt; ib. 109. tanta nominis Romani indignitas est apud omnis nationes, ut ..; ib V, 150. statuetis quid apud exteras nationes fieri existimetis; imp. Pomp. 38. quanto in odio simus apud exteras nationes; ib. 65. quod .. permulta essent ornamenta ..., locus, auctoritas, domi splendor, apud exteras nationes nomen et gratia; Cluent. 154.
in: ecqua civitas est non in provinciis nostris, verum in ultimis nationibus aut tam potens aut tam libera aut etiam tam immanis ac barbara ..? Verr. IV, 25. de quo ... in exteris nationibus usque ad ultimas terras pervagatum est; ib. 64.

nativus, angeboren, ursprünglich: malum: medicina, quae et illud nativum et hoc *a* te fictum ‖† delictum‖ malum sanare posset; dom. 12.
sensus: nec .. hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos ... superavimus; har. resp. 19.

nato, schwimmen, überfließen: I. causa: quo omnis iuventus natandi causa venit; Cael. 36.
II. pavimenta: natabant pavimenta vino; Phil. II, 105.

natura, Geburt, Natur, natürliche Beschaffenheit, Naturell, Charakter, Wesen, Substanz, Ding: I. **Subject:** abducit: etiam si natura puerum a paternis vitiis atque a generis similitudine abduceret; Verr. III, 159.
abripit: etiam si natura a parentis similitudine (eum) abriperet; Verr. V, 30.
accipit: quod (volnus) videretur huius vita et natura accipere potuisse; Sulla 73.
adfert: quod natura fert ‖adfert‖; Muren. 4.
adiuvat: in quo si te multum natura adiuvaret; div. Caec. 39.
adsequitur: quod natura iam adsequi non potest; dom. 36.
attribuit: timor, quem mihi natura ... attribuit; Sex. Rosc. 9.
circumscripsit: exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit; Rabir. 30.
cogit: altius ... quam me ... natura causae coëgerit; Caecin. 10. rerum natura coget te ... referre animum ..; Phil. XI, 22.
committit: non potest ea natura, quae tantum facinus commiserit, hoc uno scelere esse contenta; Verr. I, 40.
conciliat: cum etiam feras inter sese ... natura ipsa conciliet; Sex. Rosc. 63. parentibus et dis immortalibus et patriae nos primum natura conciliat; har. resp. 57.
constat: * cum domestica vita naturaque constaret; Flacc. 5. (Z. 17).
consumit: si me ... natura ipsa consumpsisset; Planc. 90.
convincit: Autronium ... non sua vita ac natura convicit? Sulla 71.
dat: cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset; Quinct. 11. quod tibi natura dat ut semper possis, id ..; ib. 35. natura .. dedit, ut..; Sex. Rosc. 46. quibus natura sensum dedit; leg. agr. II, 9. quas (res) mihi aut natura aut fortuna dederat; Sest. 47. angustiis, quas natura nobis ad vivendum dedit; Marcell. 27.
defendit: ut iam illum natura ipsius ... defendat; Milo 36.
defert: cum ista natura detulisset; Muren. 64.
desiderat: singularem quandam poenam istius immanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8.
detrahit: voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.
docet: quas (partis) me natura ipsa docuit; Muren. 6.
efficit: bonos civis .. natura efficit; Phil. XIII, 16.
est: quae tam fera immanisque natura? Sex. Rosc. 146. num ... alia natura totius negotii nunc est ac tum fuit? Cluent. 92. scilicet aspera mea natura (est); Vatin. 8. natura ipsa duce; Rab. Post. 4. ea natura rerum est, ... ut ..; Phil. V, 49. s. committit.
fert: vereor .., ne .. gravioribus utar verbis, quam natura fert; Quinct. 57. ita naturam rerum tulisse, ut ..; Sect. 91. neque .. hoc mea natura fert nec ..; Piso fr. 3. s. adfert.
fingit: finxit .. te ipsa natura ad honestatem; Muren. 60.
gignit: multa ... blandimenta natura ipsa genuit; Cael. 41.
habet: nihil habet ... natura melius; Ligar. 38.
hortatur: quod eum natura hortabatur; Verr. I, 104.
largitur: cui summam copiam ... dicendi natura largita est; Qinct. 8. quae aut fortuna hominibus aut natura largitur; Verr. IV, 80.
minuit: tua ... praestans singularisque natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4.
moderatur: illa tormenta ... moderatur natura cuiusque cum animi tum corporis; Sulla 78.
multat: quem ... natura morte multavit; Cluent. 29.
munit: Alpibus Italiam munierat antea natura; prov. cons. 34.
parit: ad hanc te amentiam natura peperit; Catil. I, 25.

patitur: durior quam aut veritas aut natura patitur; Muren. 60. quoad vel dignitas vel natura patietur; Phil. XII, 30.
postulat: id quod vestra natura postulet; Cluent. 200. tua .. natura breviorem (postulat orationem); Ligar. 38.
potest: quos natura ipsa retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70. f. adsequitur. committit. II, 1. converto; Sulla 69.
praescribit: sin hoc ... natura ipsa praescripsit; Milo 30.
profundit: ipsa natura profundit adulescentiae cupiditates; Cael. 28.
proponit: quamquam mortem .. natura omnibus proposuit; Phil. IV, 12.
reclamitat: reclamitat istius modi suspicionibus ipsa natura; Sex. Rosc. 63.
respuit: quod rei natura respuit; Fr. A. III, 1.
retinet: f. potest.
valet: saepius ad laudem atque virtutem naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.
videtur: f. accipit. dicit.
volt: quid enim natura nobis iucundius, quid carius esse voluit? Verr. I, 112. paulo longius quam natura vellet; Muren. 65. me natura misericordem, patria severum: crudelem nec patria nec natura esse voluit; Sulla 8.
II. nach Verben: 1. Accusativ: cognosco: naturam ... hominis ... cognoscite; Sex. Rosc. 109.
converto: neque cuiusquam ... natura converti (potest); Sulla 69.
definio: non definis locum. quid? naturam agri? leg. agr. II, 67.
dico: urbem Syracusas .., cuius hic situs atque haec natura loci caelique dicitur, ut..; Verr. V, 26.
expleo: cum ... naturam ipsam expleveris; Marcell. 27.
exprimo: natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.
fero: feremus amici naturam; Phil. I, 28
flecto: versare suam naturam et regere ad tempus atque huc et illuc torquere ac flectere; Cael. 13.
habeo: quae et naturam et condicionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8.
nosco: qui vitam hominum naturamque non nossent; Sulla 36.
opprimo: furor .. quidam ... istius effrenatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia, ut..; Verr. V, 139.
ostendo: ostendere ... immanem .. naturam; Sex. Rosc. 38.
perscrutor: perscrutamini penitus naturam ... criminum; Flacc. 19.
quaero: ut ... rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; Scaur. 15.
recordor: si ... recordari C. Staieni vitam et naturam volueritis; Cluent. 70.
rego, torqueo, verso: f. flecto.
vinco: ut naturam ipsam vinceret; Sex. Rosc. 53. quod si tum ... vici naturam; Muren. 6.
2. Genetiv: sum: hoc ... naturae atque virtutis (erat); Arch. 5. mortem naturae [poenam] putat esse; Phil. XI, 3.
3. Dativ: adversor: neque enim causa adversata est naturae; Sulla 20.
debeo: reliqua ... meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. spiritum, quem naturae debeat; Phil. X, 20. mors, quae naturae debita pro patria est .. reddita; ib. XIV, 31.
denego: ut semper omnia ... ea non modo his extraordinariis cupiditatibus, sed etiam ipsi naturae ac necessitati denegarem; Verr. V, 35.
obsequor: ut vestrae naturae ... obsequamini; Quinct. 91.
reservo: ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur; Sest. 47.
satis facio: qui et naturae et legibus satis fecit; Cluent. 29.
servio: quanto .. studio debeo naturae meae consuetudineque servire? Muren. 6.
vivo: „satis diu vel naturae vixi vel gloriae". satis ... fortasse naturae; Marcell. 25.
4. Ablativ: fruor: fruere ... natura et moribus tuis; Marcell. 19.
sum: natura tristi et recondita fuit; Quinct. 59. erat ipse immani acerbaque natura Oppianicus; Cluent. 44.
5. mit Präpositionen: abhorreo a: non abhorrens a statu naturaque rerum; Scaur. 9.
accedo ad: cum ad naturam eximiam atque inlustrem accesserit ratio quaedam conformatioque doctrinae; Arch. 15.
accipio a: prius ... quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31.
adripio ex: lex, quam ... ex natura ipsa adripuimus, hausimus, expressimus; Milo 10.
constituo ex: quae ... ex manibus naturaque tua constituta esse videantur; Verr. II, 52.
dico de: dicam ego de omni statu P. Sestii, de genere vitae, de natura; Sest. 5. — contra: contra rerum naturam (dicendum putes); Sex. Rosc. 45.
dissentio a: quae tantum a ceterarum gentium more ac natura dissentiunt; Font. 30.
duco ex: quae (disputatio) ducatur ex natura hominum atque omnium sensibus; Fr. C. 27.
eripio ex: ex rerum natura sustulisse et eripuisse; Sex. Rosc. 71.
evello ex: si ex rerum natura non possim evellere; prov. cons. 43.
exprimo ex: f. adripio ex.
fingo ex: homines antiqui, qui ex sua natura ceteros fingerent; Sex. Rosc. 26.
habeo a: quae (vitia) a natura habebat; Cluent. 72. si quid haberet a natura boni; ib. 112.
haurio ex: f. adripio ex.
inchoo a: ut (dignitas, liberalitas, moderatio, splendor) .. a natura inchoata compareant; Sulla 73.
infigo in: quod in communibus hominum sensibus atque ||atque in| ipsa natura positum atque infixum est; Cluent. 17.
perspicio ex: (salus) quam solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici ... posse; Sulla 79.
pono in: f. infigo in.
sum a: ea sunt omnia non a natura, verum a magistro; Muren. 61. — in: haec in rerum natura tria fuisse; Rabir. 24. quod tantum .. in moribus naturaque volnus (est)? Cael. 15. quot sunt in rerum natura genera bellorum; Balb. 9.
tollo ex: f. eripio ex.
III. nach Adjectiv: alienus: alienum mea natura videbatur quicquam de existimatione P. Fabii dicere; Tull. 5.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: bonitas: quantam vim naturae bonitas haberet; sen. 25.
commendatio: valeret ... dulcissima commendatione naturae; Planc. 31.
cupiditates: monstrum ... ex ... naturae studiis cupiditatibusque conflatum; Cael. 12.
fragilitas: naturae communis fragilitatem extimesco; Marcell. 22.
finis: mortem naturae finem esse, non poenam; Milo 101. eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.
foedus: ut ... id contra foedus fieri dicant legemque naturae; Scaur. c. 4. § 5.
habitus: multos homines ... sine doctrina naturae ipsius habitu prope divino per se ipsos et moderatos et gravis exstitisse; Arch. 15.

immanitas: cuius ... immanitas .. naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.
iura: atque etiam nomina necessitudinum, non solum naturae nomen et iura mutavit; Cluent. 199.
lex: lege .. naturae ... sanctum est; har. resp. 32. (provinciam esse) suam lege naturae; Phil. XI, 28. f. foedus.
malitia: * malitiam naturae; Qu. Rosc. 1.
motus: in hoc tanto naturae ... motu; Milo 84.
necessitas: mortem ... non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitatem naturae aut laborum ac miseriarum quietem; Catil. IV, 7.
nomen: ut naturae nomen amittat; Cluent. 12. f. iura.
poena: f. II, 2. Phil. XI, 3.
praesidium: ut ... non naturae praesidio, sed victoria sua ... Italiam munitam haberemus; Piso 82.
regio: Pontum et ipsa natura et regione ||naturae regione, natura regionis|| vallatum; Arch. 21.
sensus: me ... communem naturae sensum repudiare; dom. 97.
similitudo: quantam vim habeat ... studiorum ac naturae similitudo; Cluent. 46. naturae similitudo illius ad te magis puam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66. eosdem ... devinxit improbissimae naturae ... similitudo; Phil. XI, 2.
sordes: ac ne tum quidem emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 27.
studia: f. cupiditates.
vestigium: naturae vestigium ... maneat immutabile necesse est; Scaur. 16.
vis: vi naturae atque ingenii elatum; Muren. 65.
2. Dativ: inimicus: nisi .. naturae et humanitati inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
3. Ablativ: alqs: hac ille tam varia multiplicique natura .. omnis ... homines improbos ... conlegerat; Cael. 14.
V. Umstand: 1. Ablativ: asper: quos natura putes asperos atque omnibus iniquos; Planc. 40.
barbarus: tenuerunt ... illum locum servi, fugitivi, barbari, hostes: sed ... neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus; Verr. IV, 112.
civis: qui natura cives sunt; Phil. VIII, 13.
claudi: urbem ..., quae cum manu munitissima esset tum loci natura terra ac mari clauderetur; Verr. II, 4.
coniungi: integrum consulem et bonum imperatorem et natura et fortuna cum rei publicae salute coniunctum; Muren. 79.
constitui; a bonis viris sapientibus et bene natura constitutis laudari; Sest. 137.
consultus: ut natura, non disciplina consultus esse videatur; Caecin. 78.
corroborari: cuius civitatis spectata ac nobilitata virtus, non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur; Flacc. 63.
dari: cum sit hoc ... prope natura datum; Rab. Post 2.
disiungi: quasi natura et genere disiuncti sint; Verr. V, 182.
excurrere: quod (Karthago) cum hominum copiis, tum ipsa natura ac loco ... excurrere ex Africa, imminere ... videbatur; leg. agr. II, 87.
ferox: nimium es vehemens feroxque natura; Vatin. 4.
filius: si est tuus natura filius; Verr. III, 162. tune es .. Curtii filius, C. Rabirii iudicio et voluntate filius, natura sororis [filius]? Rab. Post. 45.
fraudulentus: f. mendax. — imminere: f. excurrere.
improbus: qui ... nec natura improbi (sunt); Sest. 97. natura te potuisse tam improbum evadere; Phil. II, 18.
inseri: ita serpit illud insitum natura malum consuetudine peccandi libera ..., ut ..; Verr. III, 177. hoc natura est insitum, ut ..; Sulla 83.
insolens: (victoria) quae natura insolens et superba est; Marcell. 9.
lenis: circumsessus es. a quibus? ... ab hominibus et natura et cönsuetudine et disciplina lenissimis; Verr. I, 81.
malevolus: quoniam natura tam malevolus es; Qu. Rosc. 33.
mendax: Karthaginienses frandulenti et mendaces ... natura loci; leg. agr. II, 95.
mitis: qui natura mitissimi sumus; Sex. Rosc. 154.
nobilis: urbs et natura et situ ... nobilis; leg. agr. II, 40.
occidere: hunc iam natura ipsa occidentem; Cael. 79.
pater: cuius .. natura pater ... consul factus esset; Phil. III, 15.
perbonus: agros habent et natura perbonos et diligentia ... meliores; Flacc. 71.
poni: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.
propensus: natura ... propensus ad misericordiam; Sex. Rosc. 85.
prudens: homines prudentes natura; Scaur. 24.
religiosus: Luscium et Manilium .. ordine esse senatores, natura sanctos et religiosos; Qu. Rosc. 44.
remotus: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius et natura et voluntate; Cluent. 42.
sanctus f. religiosus.
superbus f. insolens.
superari: quae (classis) in eo ipso portu, loci ipsius natura, victa atque superata est; Verr. V, 98.
suscipi: non enim natura neque studio ||discidio|| neque odio ... bellum ... habet susceptum; leg. agr. II, 14.
timidus: me timidum esse natura; dom. 56.
tranquillus: mare, quod natura sua tranquillum sit; Cluent. 138.
valere: poëtam natura ipsa valere; Arch. 18.
vallari: Pontum et ipsa natura et regione ||naturae regione, natura regionis|| vallatum; Arch. 21.
vehemens: f. ferox. — vinci: f. superari.
2. Präpositionen: ab: unum est .. et simplex aurium iudicium et promisce et communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22. quae (res) ab ipsa natura nobis ||bonis, loci|| ... suppeditantur; leg. agr. II, 95. quid dulcius ... ab natura datum est quam ..? Quir. 2. brevis a natura nobis vita data est; Phil. XIV, 32.
per: quod .. per naturam fas esset; Milo 43.
praeter: multa .. impendere videntur praeter naturam; Phil. I, 10.
propter: difficilis ... fore exitus propter regionis naturam et fluminis; Deiot. 24.
sine: f. I. valet.

naturalis, natürlich: bonum: qui se ipse ... naturali quodam bono defenderet; Cael. 11.
ius: neque naturali neque civili iure descripto; Sest. 91.

natus, Geburt, Alter: grandis: Luscium et Manilium .. ordine esse senatores, aetate grandis natu; Qu. Rosc. 44. grandis natu parens adductus ad supplicium; Verr. I, 76. pater grandis natu iam diu lecto tenebatur; ib. IV, 16. hic tam grandis natu Eubulidas hoc tantum ... laboris itinerisque suscepit; ib. V, 128. faciebant hoc idem ... grandes natu matres; ib. 129.

maior: hominem ... maiorem natu nolebas aut non audebas appellare; Quinct. 89. ipsum .. Heraclium hominem esse maiorem natu; Verr. II, 36. quem fletum maiorum natu (factum esse arbitramini)? ib. IV, 77. sacerdotes Cereris atque illius fani antistitae, maiores natu, ... rem ... deferunt; ib. 99. saepe hoc maiores natu dicere audivi; Muren. 58. maiorum natu lacrimae populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. de dignitate M. Caelius ... maioribus natu ... ipse respondet; Cael. 3. (cuius prima aetas dedita fuit) amicitiis maiorum natu; ib. 72. cum te ... neque maiores natu .. neque frequens senatus .. de ... sententia movere ||demovere|| potuit; Phil. II, 52. hominibus maioribus natu; Fr. B. XIII, III, 2.

minimus: natu minimus, ingenio ... par eis ..., P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.

minor: ne qui minor triginta annis natus ||natu|| ... legeretur; Verr. II, 122.

navalis, zu Schiffe, zur See, die Flotte betreffend: bellum: quod .. genus belli esse potest, in quo illum non exercuerit fortuna rei publicae? civile, Africanum, Hispaniense [...], servile, navale bellum; imp. Pomp. 28.

copia: quae (bella) in his fere locis navali copia gesta atque versata sunt; Verr. IV, 103.

crimen: qui hoc navale crimen conetur defendere; Verr. V, 131.

disciplina: quorum ... disciplina navalis et gloria remansit; imp. Pomp. 54.

genus: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali videte quam multi; Verr. V, 61.

gloria: quo neque ... neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97. f. disciplina.

pugna: cuius ... nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54. omnibus .. navalibus pugnis Karthaginiensis ... vicerunt; ib. 55. illam pugnam navalem ad Tenedum ... parva dimicatione commissam arbitraris? Muren. 33. nostra (laus) semper feretur et praedicabitur ... incredibilis apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.

res: rem navalem .. ita .. esse administratam; Verr. V, 43.

triumphus: neque enim quicquam erat reliquum, nisi uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 67.

nauarchus, Schiffsführer, Schiffscapitän: I. dicunt: hoc nauarchi reliqui dicunt; Verr. V, 133.

mentitur: mentiri nauarchos; Verr. V, 135.

redimit: metum virgarum nauarchus nobilissimae civitatis pretio redemit; Verr. V, 117.

sunt: videbat illis nauarchis testibus ... sustinere se nullo modo posse; Verr. V, 101.

II, 1. privo: nauarchos omnis ... vita esse privandos; Verr. V, 103.

voco: nauarchos ad se vocari iubet; Verr. V, 102. 106.

2. do: sumptum omnem in classem ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60.

impero: si harum ipsarum civitatum militibus, navibus, nauarchis Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; Verr. V, 84.

3. animadverto in: se statuisse animadvertere in omnis nauarchos; Verr. V, 105. in Phalacrum, Centuripinum nauarchum, non posse animum adverti; ib.

quaero ex: agi nihil ... nisi hoc quaeri ex nauarchis; Verr. V, 101.

sum in: fuit in illis nauarchis Heracliensis quidam Furius; Verr. V, 112. ego culpam non in nauarchis, sed in te fuisse demonstro; ib. 133.

III. mors: paulo ante .. lacrimas in morte misera atque indigna nauarchorum non tenebamus; Verr. V, 172.

numerus: ex ipso illo numero nauarchorum aliqui vivunt, [et] adsunt; Verr. V, 121.

parentes: supplicium ... sumitur de miseris parentibus nauarchorum; Verr. V, 117.

sanguis: [an] quod forum Syracusarum nauarchorum sanguine redundavit? Verr. III, 186.

sepultura: se ob sepulturam Heraclii nauarchi pecuniam Timarchidi numerasse; Verr. V, 120.

naufragium, Schiffbruch: I, 1. addo: addite illa naufragia Caesaris amicorum; Phil. XIII, 3.

conligo: nihil est quod multorum naufragia fortunae conligas; Verr. V, 131. an cetera ex eodem latrocinio naufragia conligam? Phil. XI, 36.

expono: me totum superioris anni rei publicae naufragium exponere; Sest. 15.

facio: in hoc portu Atheniensium nobilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

metuo: qui omnia ... naufragia metuebam; Phil. II, 92.

2. emergo ex: ut illo *e* iudicio tamquem e naufragio nudus emersit; Fr. B. XIII, 6.

expello ex: quem tu e patrimonio tamquam e naufragio nudum expulisti; Sex. Rosc. 147.

proicio ex: qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19.

II, 1. expelli: „naufragio expulsus"; Piso 43.

perire: Domitium naufragio perisse; Deiot. 25.

2. in: quod si tibi tum in illo rei publicae naufragio omnia in mentem venire potuissent; dom. 129. quod in naufragio rei publicae ... dirueris, aedificaris, ... contaminaris, ... conlocaris, ... incideris; ib. 137. emisti ... tum in illo naufragio huius urbis; prov. cons. 7. cum tu ... verbo numquam significaris sententiam tuam tantis in naufragiis civitatis; Piso 9.

naufragus, schiffbrüchig: I. dicit: ut aliquis patrimonii naufragus .. aliter indicata haec esse diceret; Sulla 41.

II. adgrego: quod si ... eodem ceteros undique conlectos naufragos adgregarit; Catil. I, 30.

video: quem ... expulsum et naufragum vidit; Piso 43.

III. manus: contra illam naufragorum ... manum florem totius Italiae educite; Catil. II, 24.

navicula, Boot, Kahn: I. apparet: si qua uspiam navicula praedonum apparuisset; Flacc. 29.

pervagantur: hic ... praedonum naviculae pervagatae sunt; Verr. V, 98.

II. traici: parva navicula traiectus in Africam; Quir. 20.

navicularia, Frachtschifffahrt, Rhederei: naviculariam ... (te) esse facturum; Verr. V, 46.

navicularius, Frachtschiffer, Rheder: I. habent: aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores, ut mercatores, ut navicularii; Verr. II, 137.

II. retineo: quod navicularii retenti ... dicerentur; Verr. V, 149.

tracto: naviculariis nostris iniuriosius tractatis; imp. Pomp. 11.

III. infestus, inimicus: malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus et naviculariis inimicum atque infestum putari; Verr. V, 153.

navigatio, Schifffahrt: I. conquiescit: mercatorum navigatio conquiescit; imp. Pomp. 15.
II. diversus: ut ... duo maria maxime navigationi diversa paene coniungeret; leg. agr. II, 87.
III. gerere: si .. ita se gerat ||geret|| ... non libertate sermonis, sed etiam ... aquis, navigatione, conviviis, ut ..; Cael. 49.

navigium, Fahrzeug: I, 1. do: quod navigium dederunt; Planc. 26.
iacto: accusatores ... navigia iactant; Cael. 35.
moderor: sententiam tamquam aliquod navigium ... moderari; Balb. 61.
praebeo: praesidii et vecturae causa sumptu publico navigia praebentur; Verr. V, 45.
2. conicio ex: quam multos esse oporteret ex ipso navigio ... coniciebant; Verr. V, 71.
II. appelli: qui essent appulsi navigiis; Verr. V, 145.
navigare: hoc illi navigio ad omnis ... hostis ... navigaverunt; Verr. I, 87.
pervenire: inde navigio perparvo in oras Africae desertissimas (eum) pervenisse; Sest. 50.
venire: non ego a Vibone Veliam parvolo navigio ... venissem; Verr. II, 99.

navigo, schiffen, fahren, in die See gehen, eine Seereise machen: I substantivisch: 1. periculum: adire periculum navigandi; Flacc. 91.
ratio: cum ... certa sit ratio navigandi; Vatin. 12.
2. remotus a: ad homines ... a navigando rebusque maritimis remotissimos; Verr. V, 70.
3. ad: qui nondum tempestivo ad navigandum mari Siciliam adiit; imp. Pomp. 34.
II. verbal: 1. unpersönlich: in eius modi regione atque provincia ... non solum praesidii, sed et iam ornandi imperii causa navigandum fuisse; Flacc. 27.
2. alqs: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis usque a Dianio ad Sinopam ||a Dianio quod in Hispania est ad Sinopam quae in Ponto est|| navigaverunt; Verr. I, 87. qui Romam pervenisset satisque feliciter anni iam adverso tempore navigasset; ib. II, 95. ei ne in freto ante sua tecta et domos navigarent; ib. V, 50. cum P. Caesetius et P. Tadius decem navibus suis semiplenis navigarent; ib. 63. cum ... aliquam ob causam navigarent; ib. 72. dum (ille) navigaret; ib. 82. Helorum versus, ut ipse Cleomenes, ita ceteri navigabant; ib. 90. qui (Heraclius) propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; ib. 111. quibus ex locis navigarent; ib. 146. qui usque ex ultima Syria atque Aegypto navigarent; ib. 157. omnium, qui ultro citroque navigarent; ib. 170. quis navigavit qui ..? imp. Pomp. 31. cum aut hieme aut referto praedonum mari navigaret; ib. hac classe M. Crassus ... ab Aeno in Asiam, his navibus Flaccus ex Asia in Macedoniam navigavit; Flacc. 32. si mihi in aliqua nave cum meis amicis naviganti hoc .. accidisset; Sest. 45. si quis navigare velit; Vatin. 12. navem ..., in qua ipse naviget; Scaur. 45. in qua (nave) ipse naviget; Fr. C. 17.
archipirata: cum ... ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plenissimis velis navigares; dom. 24.
classis: quod nulla hoc praetore classis navigarit; Flacc. 27. ut classis in Italia navigaret; ib. 30. utrum ista classis cursu et remis an sumptu tantum et litteris navigarit; ib. 32.
homines: homines tenues ... navigant, adeunt ad ea loca, quae ..; Verr. V, 167.
impetus: quis ... tantos cursus conficere potuit, quam celeriter ... tanti belli impetus navigavit? imp. Pomp. 34.
myoparo: [an] quod in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit? Verr. III, 186.
navis: navem, quae contra praedones, non quae cum praeda navigaret; Verr. V, 59.
pars: ut una pars supra Ephesum, altera infra Ephesum navigaret; Flacc. 32.
pirata: hic ... Heracleo pirata cum quattuor parvis myoparonibus ||myoparonibus parvis|| ad arbitrium suum navigavit; Verr. V, 97. in eo (portu) te praetore primum piratae navigaverunt; ib. 138.
praetor: quo tempore ceteri praetores ... ipsi navigare (consuerunt); Verr. V, 80.

navis, Schiff: I. Subject: accedunt: qua naves accedere possent; Verr. V, 85.
est: cum propter istius hanc avaritiam nomine classis esset in Sicilia, re quidem vera naves inanes; Verr. V, 63. erat ea navis plena iuventutis formosissimae, plena argenti facti atque signati, multa cum stragula veste; ib. repente ... nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae; ib. 87. haec Centuripina navis erat incredibili celeritate velis; ib. 88. erat .. sola illa navis constrata et ita magna, ut ..; ib. 89. ego navis inanis fuisse dico; ib. 131. ut vos, qui ... videbatis, ei nunc ||videbatis, nunc|| nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; imp. Pomp. 33. cum multae naves refertae fuissent; Rab. Post. 40.
facit: quid quaeque navis remis facere posset; Verr. V, 88.
fluitat: cum .. in hanc ... navem ... fluitantem in alto ... tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.
fumant: cum fumantis etiam nostras navis reliquissent; Verr. V, 95.
habent: si suum numerum naves haberent; Verr. V, 133.
moliuntur: cum etiam tum ceterae naves uno in loco moliebantur; Verr. V, 88.
possunt: s. accedunt.
sequitur: sequitur Segestana navis, Tyndaritana, Herbitensis ..; Verr. V, 86.
stat: sit argumento tibi gratis stare navem; Verr. V, 48.
tenet: cum videam navem ... cursum tenentem suum; Planc. 94.
venit: quaecumque navis ex Asia, quae ex Syria, quae Tyro, quae Alexandria venerat; Verr. V, 145.
II. nach Verben: 1. Accusativ: abduco: navem quandam piratarum, praeda refertam, non ceperunt, sed abduxerunt, onere suo plane captam atque depressam; Verr. V, 63. navi a praedonibus abducta; ib. 125.
accipio: accepisti a Mamertinis navem contra leges; Verr. V, 59. accipit navis sociorum atque amicorum Cleomenes; ib. 83.
adduco: inanem te navem esse illam in Italiam adducturum; Verr. V, 46.
adfligo: ad quos (scopulos) Sex. Titii adflictam navem ... videres; Rabir. 25.
adimo: navibus, mancipiis, mercibus ademptis, in vincla mercatores esse coniectos ... arguo; Verr. V, 149.
adorior: postremam .. quamque navem piratae primam adoriebantur; Verr. V, 90.
adservo: navis eorum atque onera diligenter adservanda curavit: Verr. V, 146.
aedifico: s. **aedifico,** II. navem (11 St.) B. I. S. 133, b.

appello: haec navis, onusta praeda Siciliensi, ... appulsa Veliam est cum plurimis rebus et eis, quas ..; Verr. V, 44. appellitur navis Syracusas; ib. 63. appulsis ad Helorum navibus Cleomenem persecuti sunt; ib. 91. si ... navis appulisset; Phil. II, 26.
armo: qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum ... sumptu periculoque suo armatam atque ornatam mittere debuerunt; Verr. V, 50.
capio: haec una navis a classe nostra non capta est, sed inventa ad Megaridem; Verr. V, 63. ita prima Haluntinorum navis capitur; ib. 90. deinde Apolloniensis navis capitur; ib. navis cum esset ab quaestore et ab legato capta praedonum; ib. 136. ſ. abduco; Verr. V, 63.
comparo: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.
conloco: qui ... navem gubernassem salvamque ... conlocassem; Piso 20.
conscendo: navem conscendit; Piso 93.
consterno: qui solus habuerit constratam navem et minus exinanitam; Verr. V, 104. ſ. I. est; Verr. V, 89.
deprimo: ſ. abduco; Verr. V, 63.
debeo: navem populo Romano debeantne? Verr. IV, 150. ſ. remitto.
do: navem vero cybaeam maximam ... tibi datam donatamque esse dico; Verr. V, 44. NE NAVEM DARE DEBEANT; ib. 50. UT NAVEM DARE NECESSE SIT; ib. ne navem darent; ib. 51.
dono: ſ. do; Verr. V, 44.
duco: at nunc navem contra praedones paene inanem Cleomenes ducit; Verr. V, 125.
eicio: hic navis illa praedonis istius, onusta signis religiosis, expulsa atque eiecta fluctu, frangitur; Verr. I, 46.
exigo: exigere te oportuit navem; Verr. V, 59.
exinanio: nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; Verr. V, 64. quid potuit Cleomenes facere, istius avaritia navibus exinanitis? ib. 107. ſ. consterno.
expello: ſ. eicio.
facio: decem .. navis ... populus Milesius ... populo Romano fecerat; Verr. I, 89. navem denique maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. IV, 23. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam; ib. V, 47.
frango: ſ. eicio. — guberno: ſ. conloco.
habeo: qui navis non modo inanis habuerunt, sed etiam apertas; Verr. V, 104. ſ. consterno.
impero: ſ. **impero,** III. navem (8 St.) **B. II, S. 600, a.**
instruo: ea est .. ratio instructarum ornatarumque navium, ut ..; Verr. V, 133.
invenio: ſ. capio; Verr. V, 63.
mitto: missis .. in oram Illyrici maris ... navibus; imp. Pomp. 35. ſ. armo.
obtineo: qui optimam navem ... obtineret; Verr. V, 134.
opprimo: eam navem se oppressuros; Sest. 45.
orno: ſ. armo. instruo. video; Verr. V, 44.
paro: te illam navem parare; Verr. V, 46.
perforo: ut etiam navem perforet; Scaur. 45. Fr. C. 17.
posco: Milesios navem poposcit; Verr. I, 86.
praebeo: Mamertini tibi et urbem et navem ... praebuerunt; Verr. V, 59.
relinquo: ſ. I. fumant.
remitto: Mamertinis ex foedere quam deberent navem per triennium remisisti; Verr. V, 136.
repeto: qui abs te navem suam mercisque repetat; Verr. V, 154.
scrutor: cum ... navis furacissime scrutarere; Vatin. 12.
subduco: *sub*ductae naves Postumi Puteolis sunt; Rab. Post. 40.
trado: navis ... Cleomeni tradit; Verr. V, 62.
vendo: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87.
video: eam navem nuper egomet vidi Veliae multique alii viderunt, pulcherrimam atque ornatissimam; Verr. V, 44. ut ante Syracusani in moenibus suis ... hostem armatum ac victorem quam in portu ullam hostium navem viderint; ib. 97. ſ. adfligo. I. tenet.
volgo: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.
2. Dativ: impero: si harum ipsarum civitatum militibus, navibus, nauarchis Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; Verr. V, 84.
praepono: qui a suis civitatibus illis navibus praepositi fuerant; Verr. V, 101.
praesum: ei navi * senatorem Mamertinum publice praefuisse; Verr. IV. 19. tu classi et navibus Syracusanum praeesse voluisti; ib. V, 85.
sum: quod ab illa parte urbis navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84.
3. Ablativ: opus est: quid .. tibi navi? Verr. V, 45. quod non opus fuerit navibus; Flacc. 27.
4. mit Präpositionen: conicio in: ea .. (signa) in onerariam navem suam conicienda curavit; Verr. I, 46.
conloco in: quos (milites) in navibus conlocaret; Verr. V, 133. in navi tuta et fideli conlocatus; Planc. 97.
dico de: item de ceteris navibus dicit; Verr. V, 112.
egredior e: simul atque e navi egressus est; Verr. II, 19. mercatores e navi egredientis; Vatin. 12.
eicio e: sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91.
eligo de: ipse myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum, ... vendidit; Verr. I, 87.
exturbo e: cum ... populum e navi exturbasses; dom. 24.
incurro in: ſ. I. fluitat.
ingredior in: quem iam ingredientem in navem ... ab se retractum esse et adservatum; Verr. V, 160.
mitto ex: quot ex sua quisque nave missos sciret esse; Verr. V, 101.
III. **nach Adjectiv:** plenus: an vero ignoratis portum Caietae celeberrimum ac plenissimum navium ... esse direptum? imp. Pomp. 33.
IV. **nach Substantiven:** difficultas: id nunc ..., summa in difficultate navium, a Verre pretio adsecuti sunt; Verr. V, 51.
facultas: aditus omnis hominibus sine ulla facultate navium non modo disiunctus, sed etiam clausus fuit ||est||; Verr. V, 6.
imperium: tu ... imperium navium legato populi Romani ademisti; Verr. V, 137.
incendium: flamma ex ipso incendio navium et calamitatem acceptam et periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.
inopia: quo tempore in tanta inopia navium tantaque calamitate provinciae ... ab eis impetraretur; Verr. V, 59.
numerus: cum ... mille numero navium classem ad Delum appulissent; Verr. I, 48. in quo .. praetoris est diligentia requirenda? in numero navium; Flacc. 32. mitto numerum navium; Piso 90.
praefecti: reliqui praefecti navium ... Cleomenem persecuti sunt; Verr. V, 91. navium praefectos sine ulla causa ... ad mortem cruciatumque rapuisti; ib. 138.
ratio ſ. II, 1. instruo.
V. **Umstand: 1. Ablativ:** accedere: cum aut ratibus aut navibus conarentur accedere; Verr. V, 5.

adire: quo saepe adeundum sit navibus; Verr. IV, 21.
confirmari: duabus Hispaniis et Gallia [transalpina] praesidiis ac navibus confirmata; imp. Pomp. 35.
exportari: permulta multis navibus illinc exportata; Verr. IV, 150.
invadere: quo Atheniensium classis sola ... ccc navibus vi ac multitudine invasit; Verr. V, 98.
navigare: cum P. Caesetius et P. Tadius decem navibus suis semiplenis navigarent; Verr. V, 63.
2. **Präposition:** in: radices, ... quas in nostris navibus invenerant; Verr. V, 99. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; ib. 102. si mihi in aliqua nave ... naviganti hoc .. accidisset; Sest. 45.

navo, eifrig erweisen, leisten: operam: cum ... P. Tullioni Syro navaret operam; har. resp. 1. qui ... soleant operam navare; Cael. 21. navent aliam operam; ib. 67.

nauseo, sich erbrechen müssen: modo ne nauseet; Phil. II, 84.

nauta, Schiffer, Seemann: I. conligunt: s. II, 1. cogo.
II, 1. accipio: quot a civitate sua nautas acceperit; Verr. V, 112.
cogo: nautae coacti fame radices palmarum agrestium .... conligebant; Verr. V, 87.
conficio: illos ipsos reliquos nautas fame atque inopia rerum omnium confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.
dimitto: dimiserat nautas; Verr. V, 110. remiges nautasque dimissos (esse); ib. 131.
do: ecquem nautam ... per triennium Mamertini dederunt? Verr. V, 51. ne nautas darent; ib. 61. s. IV. alqd; Verr. IV, 150.
duco: vestros quondam nautas contra Karthaginem Scipio duxit; Verr. V, 125.
exigo: quicquid erat oneris in nautis remigibusque exigendis; Verr. IV, 76.
facio: pretio certo missos facere nautas; Verr. V, 61.
habeo: quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102. s. IV. alqd; Verr. V, 102.
impero: navis, nautas, pecuniam ceteraque ... ut imperandi ... potestatem ... habeat; Phil. XI, 30.
mitto: s. facio.
neco: nautae milítesque Siculorum socii nostri atque amici fame necati; Verr. a. pr. 13.
obtineo: qui ... plurimos nautas ... obtineret; Verr. V, 134.
perdo s. conficio.
2. do: ipse ... tum se tamen in conspectum nautis paulisper dedit; Verr. V, 86.
III. infestus: non enim Charybdim tam infestam neque Scyllam nautis quam istum in eodem freto fuisse arbitror; Verr. V, 146.
IV. alqd: quid militum aut nautarum per triennium dederint? Verr. IV, 150. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; ib. V, 102.
missio: certum pretium, sescenos nummos, nautarum missionis constituere; Verr. V. 62. dicit is pro testimonio de missione nautarum; ib. 122.
nomen: quod eius nautae nomine pro stipendio frumentoque acceperat; Verr. V, 62.
numerus: ut naves civitatibus certusque numerus nautarum militumque imperaretur; Verr. V, 43. explere se numerum nautarum et remigum posse; ib. 87.
V. a: ut accusaretur a nautis; Verr. V, 60.

nauticus, von den Schiffen: exuviae: cum eum nobis ‖quem nobis‖ maiores nostri exuviis nauticis et classium spoliis ornatum reliquissent; imp. Pomp. 55.

navus, rührig, thätig: aratores: ut permulti locupletes homines, magni et navi aratores, agros latos ac fertilis desererent; Verr. III, 120.
filius: esset ex inerti et improbo et impuro parente navus et pudens et probus filius; Verr. III, 161.

ne, ja, fürwahr: erro: ne illi vehementer errant; Catil. II, 6.
redeo: ne tu iam mecum in gratiam redeas, si scias ..; Phil. II, 76.
sum: ne tu .. accusator esses ridiculus; Sex. Rosc. 50.

ne, nicht, damit nicht, gesetzt daß nicht: I. allein: 1. final: a. nach Verben: admoneo: ne ... recidat, admonemur; har. resp. 54. ne trudamur, ... admonent; ib. 61.
adsequor: non hoc solum adsecuti (sunt), ne navem darent; Verr. V, 51.
ago: quid agis aliud? Romae ne sit? ... ne cum optimis fratribus, ne cum hoc T. Broccho .., ne cum eius filio ..., ne vobiscum vivat? ne sit in patria? Ligar. 11. quid .. agebatur nisi ne deleri et everti rempublicam funditus velles? Phil. II, 52. id ipsum egimus, ne quis posthac quicquam eius modi possit polliceri; ib. VIII, 9.
caveo: s. **caveo,** II, 1, b. (18 St.) B. I, S. 465, a.
commoveo: eloquentia ... ne me .. impediat, ... commoveor; Quinct. 1. privatum haec causa commovit ** ‖ne venderet‖; populum Romanum ne ... tradat non commovebit? leg. agr. II, 83.
consequor: ut hoc ... consecutus sim, ne quis ... arbitraretur; Cluent. 51.
contendo: ecquis ... tam vehementer de salute sua contendit quam ille atque illius amici, ne haec mihi delatio detur? div. Caec. 22. pro suo iure contendet, ne patiamini talem imperatorem ... eripi, ne obteri laudem imperatoriam criminibus avaritiae velitis; Verr. V, 2.
curo: s. **curo,** II, 3 (5 St.) B. I, S. 762, b.
custodio: qui non solum ne quid enunties, sed etiam ne quid auferas, custodiendus sis; div. Caec. 51.
decerno: Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ... senatores ne minus xxx adessent; Verr. II, 161. decrevistis, ne quis ... impediret; sen. 27. quod est .. decretum ..., ne quis de caelo servaret, ne quis moram ullam adferret; Sest. 129. ne serviamus ... decernere; Phil. III, 33.
decido: decidit ne .. faceret; har. resp. 42.
denuntio: ut ... denuntiaret ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. denuntiatum est ne Brutum obsideret; ib. XII, 11. s. nuntio.
deprecor, s. **deprecor,** II, 2 (5 St.) B. II, S. 73, b.
desisto: de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.
deterreo: hominem ... deterret, ne auctionetur; Quinct. 16. ne sibi adversentur, ... deterret; Flacc. 18. se ..., ne adessent ceteris, ... deterritos esse; Sulla 13. deterrere te, ne popularis esses, non poteramus; Phil. VIII, 19.
edico: etiamne edicere audebas ‖audeas‖, ne maererent meam, suam, rei publicae calamitatem, ne hunc suum dolorem veste significarent? Sest. 32.
efficio: sine Staieno ne in consilium iretur, ... effectum est; Cluent. 83. effice ne ... videare;

Phil. XI, 23. qui ne quid tale ... fieri posset effecerit; ib. XIV, 14.

excipio: ut Tauromenitanis nominatim cautum et exceptum sit foedere, NE NAVEM DARE DEBEANT, Verr. V, 50. quorum in foederibus exceptum est, ne quis eorum a nobis civis recipiatur; Balb. 32. ubi est igitur *exceptum* foedere Gaditano, ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate? ib.

exoro: bene meritos ne colas || b. m. colas, ne b. m. colas, ut b. m. colas || nec exorari fas est neque ..; Quir. 23.

extimesco: non extimesco ne ... obsit; Planc. 2.

facio: di immortalis faxint ne sit alter; Verr. III, 81. M. Crassi ... virtute consilioque factum, ne ratibus coniunctis freto fugitivi ad Messanam transire possent; ib. V, 5. quod si exceptio facit, ne liceat; Balb. 32.

fero: etiam si latum esset [...], ne quem civem reciperemus; Balb. 33.

impedio: impedior ..., ne ... plura dicam; Sulla 92. ne laudem, impedior; dom. 19.

impetro: si non impetramus ..., vitam ne petat; Sex. Rosc. 150. impetrant ne retineantur, qui ... dicebant; Verr. II, 71.

interdico: neque hoc ... interdicendum est, ne observent ..., ne diligant, ne conficere ... possint, ne ... respectent; Planc. 45. ex qua nobis interdictum sit, ne quem asciscere civem aut civitate donare possimus; Balb. 30. (ex qua .. interdictum sit), ne quis nostrum plus quam unius civitatis esse possit ... neve in civitate maneat invitus; ib. 31.

iubeo: f. decerno; Verr. II, 161.

laboro: sed ne exstinctor patriae, ne proditor, ne hostis appelletur, ne ... relinquat, id laborat; Sulla 88. f. **laboro,** II, 4 (9 St.) S. 5, b.

metuo: f. **metuo,** II, 21. (41 St.) S. 142.

moneo: monet hominem, ne nimis iudicio Sacerdotis et causae suae confidat; Verr. II, 69. monent, NE ... CREENTER AUXILIOQUE † ... DEFICIANTUR; har. resp. 40. monent ..., NE ... LAEDATUR; ib. 55. ne .. augeantur, monent; ib. 56. moneo vos ... ne ... segniores sitis et ... refugiatis; Sest. 51. monere ..., ne laboraret; Rab. Post. 14. moneo ne faciatis; ib. 18. te ... moneo ..., ne ... patiare; Phil. VII, 27.

nuntio: qui nuntient || denuntient || ne oppugnet consulem designatum, ne Mutinam obsideat, ne provinciam depopuletur, ne dilectus habeat; Phil. VI, 4.

obsecro: me orare atque obsecrare coepit, ne se lege defenderem; Cluent. 144. orat ... et .. obsecrat, ne se invidiae ..., ne matri ..., ne Oppianico .... condonetis; Cluent. 201. vos ... oro atque obsecro ..., ne fictis auditionibus, ne disseminato dispersoque sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

obsisto, obsto: obstitisti ... ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; Verr. V, 5. ne accederes obstiti; Caecin. 24. armatos se tibi obstitisse, ne ... accederes; ib. 36. quod frater consul ne fieret obstiterat; har. resp. 45.

obtestor: quaeso obtestorque, ne ... putetis; sen. 1. quod .. ne faciatis oro obtestorque vos; Rab. Post. 46.

oppugno: id ne impetremus oppugnabis? Ligar. 13.

oro: rogat eos atque orat, ne oppugnent filium [suum]; de Sthenio ne laborent; Verr. II, 96. rogare et orare, ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3. qui ... orat, ne ... augeatis; Flacc. 106. ne quid ... noceat, oramus; Planc. 57. illud oro ..., ne ... putetis; Phil. II, 10. f. obsecro. obtestor; Rab. Post. 46.

perficio: id .. perficiet || perficiat ||, ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. ne ... obiceretur, ... esse perfectum; Muren. 17. quorum lege perfectum est, ne ... sustinerem; dom. 9. per quem est perfectum, ne ceteris civibus deesset; Sest. 3. perfecisse, ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. quae senatus ... ne fieri possent perfecerat; Phil. II, 55.

perhorresco: timet: ... ne quod accipiat .. volnus † perhorrescit || pertimescit ||; Rabir. 36.

pertimesco: gratia Sex. Naevii ne ... noceat, ... pertimesco; Quinct. 1. pertimuit iste ne Philodamus [...] liberaretur; Verr. I, 72. ut pertimesceret ne ... fieret; Muren 48. ne ... prodatur pertimescam; Flacc. 25. privilegium pertimui ne ... nemo intercederet? dom. 58. ne quid peccasset pertimescebat; Sest. 105. f. perhorresco.

peto: petere, ne quid ... facere conetur; Quinct. 66. peto ... sanguinem et vitam ne petat; Sex. Rosc. 7. qui peterent, ne ad Sullam adirent et ... pollicerentur; ib. 25. ad extremum petere coepit, ne usque eo suam auctoritatem despiceret, gratiam || gratiamque || contemneret; Verr. I, 126. petit ... ne per summam iniuriam pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; ib. 135. pete potius, ne quis te invitum polliceri aut facere cogat; ib. II, 148. peto ..., ne ... velint; prov. cons. 44. est .. petendum, ne oderitis ingenium, ne inimici sitis industriae, ne humanitatem opprimendam, ne virtutem poeniendam || poenitendam, puniendam || putetis; Balb. 19.

postulo: postulat, ne dicendo tempus absumam; Quinct. 34. a te potius postularent, ne amplius quam singulas, quam ab Apronio, ut ne plus quam ternas decumas darent; Verr. III, 115. ne idem facias, id abs te postulo; Tull. 6. postulo: primum ... ut ne quid ... adferatis ..; deinde ... ne repugnetis eamque (veritatem) ... remittatis; tum autem ... ne ... subiciatis, sed ... exspectetis meque ... servare patiamini; Cluent. 6. quid amplius postulatis? an, ne ignoscatur? Ligar. 13. postulat ... ne tangantur rationes ad Opis: id est, ne septiens miliens recuperetur; ne fraudi sit ..; Phil. VIII, 26.

praecipio: praecepit ... ne .. adsentiremini; Phil. VIII, 2. si hoc praecipit, ne quid vita existimem antiquius, ne decernam capitis periculo; Phil. XIII, 6.

praescribo: tibi ... praescribo, ne ... permisceas; Vatin. 13.

prohibeo: quod et potuisti prohibere ne fieret et debuisti; div. Caec. 33. quem in locum prohibui ne venires; Caecin. 66.

prospicio: prospicite, ne ... exstinctus esse dicatur; Font. 47. prospexistis, ne ... redundaret; dom. 69.

provideo: ut provideat ne palam res agatur; Sex. Rosc. 110. populus Romanus ne tam honestam ... accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur providete; div. Caec. 73. Verri ne noceri possit multis rationibus esse provisum; Verr. a. pr. 27. id ne accidat, tu ... potes providere; ib. 51. ut diligenter caveret atque prospiceret, ne quid esset in litteris sociorum, quod .. valere posset; Verr. II, 173. providendum diligenter ne quod in vita vestigium libidinis appareat; ib. III, 4. quoniam iudices ne haberes providisti; ib. 97. id providete, ne avaritiae ... auctoritate vestra viam patefaciatis inlustrem atque latam; ib. 219. quod ... neque provisum est ne quod (bellum) esset; ib. V, 42. ne plublice a populo Romano spoliarentur, officiis ac fide providerunt; ib. 127. ea ne vera putentur tibi maxime est providendum; ib. 176. esset vobis magno opere

providendum, ne ... eos pertimuisse et eorum minis terrore commoti esse videremini; Font. 37. cum ceteri soleant ... ne ... discrepent providere; Cluent. 60. mihi mea ne quando obsint providere; Catil. III, 27. ne .. nocere possent ego providi; ib. ne mihi noceant vestrum est providere; ib. ne ... videamini providete; ib. IV, 18. vos ne paeniteat ..., providete; Flacc. 104. providi: primum, ne qui posset ... meminisse || comminisse || ..; deinde ne cui liceret umquam reprehendere ... aut criminari; postremo ne quid iam a me, ne quid ex meis commentariis quaereretur, ne ... videretur, ne denique ... putaretur; Sulla 43. nonne providendum senatui fuit, ne ... adhaeresceret? dom. 13. etsi ... providisti, ne frater te accusare possit; ib. 118. providete, NE ... COMMUTETUR; har. resp. 60. *ne* accidat providendum (est); prov. cons. 38. ut provideamus, ne ... *detur*; ib. 39. quod ... ne quis bonus interiret ... providit; Planc. 89. providete ne duriorem .. condicionem statuatis ... quam ferre possitis ||possit||; Rab. Post. 15. ut ... provideant, ne quid res publica detrimenti accipiat; Phil. V, 34. providere, ne quid tale accidat; ib. XI, 7. providendum est, ne quid adrogantius ... facere videatur || videatur facere ||; ib. XIII, 13.

pugno: quid igitur pugnas? an ... ne in civitate sit? ne locum suum ... obtineat? ne numeretur inter vivos? Quinct. 43. hoc pugnari video, ne in quaestionem dentur; Sex. Rosc. 120.

quaeso: quod quaeso .. ne moleste patiamini; Cluent. 11. quaeso ... ne ... putetis; Sest. 119. f. obtestor; sen. 1.

reclamo: omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12.

recuso: amici recusare, ne quod iudicium neve ||ne qua|| ipsius cognitio illo absente de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60. Servilius et recusare et deprecari, ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. V, 141. quis umquam hoc senator recusavit, ne || accusavit, ut || ... putaret? Cluent. 150. illi non hoc recusabant, ne ea lege accusarentur qua ..; ib. 154.

resisto: ne ... removeretur restiterunt, etiam ne causam diceret, etiam ne privatus esset; har. resp. 50.

rogo: rogatus eras, ne referres; Qu. Rosc. 9. ne ... condonetis rogamus; Cluent. 195. f. oro; div. Caec. 3. Verr. II, 96.

sancio: sanxit in posterum ..., ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107. in quibus multa sanxit de aetate hominum, ne qui minor triginta annis natus || natu ||, de quaestu, ... ne legeretur; ib. II, 122. sanxerunt NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM; ib. IV, 9. sancit ne quis ... levare possit; Catil. IV, 8. sancit ..., ne ... esse possit; ib. 10. sanxit .., ne ... liceret; Flacc. 67. qui si ... sanxissent, ne quis ... iniret, ne quis ... inferret ..., liceret, privatus vero ne quis vir ... dimicaret; Balb. 25. quod non sit ... [ne fieri liceat] sanctum; Piso 90.

statuo: consules faciunt mentionem placere statui, ... ne absentes homines in provinciis rei fierent rerum capitalium; Verr. II, 95. ut statuerent, ne absentium nomina reciperentur; ib. 103. statuitur, ne ... sit Creta provincia; Phil. II, 97.

subtimeo: num quid subtimes, ne ... pertinere videatur? Phil. II, 36.

timeo: timere, ne quid ex ea (victoria) calamitatis sibi accideret; Sex. Rosc. 16. ut mihi magis timendum sit, ne multa crimina praetermittere quam ne qua in istum fingere existimer; Verr. a. pr. 15. timui, ne quis de mea fide atque integritate dubitaret; ib. I, 17. timeo, ne C. Verres ... omnia .. impune fecerit; ib. V, 3. timere non debeo, ne non unus iste civis Romanus illa cruce dignus, ceteri omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. 171. ut omnia timerem: si nihil dixissem, ne infantissimus, si multa ... dixissem, ne impudentissimus existimarer; Cluent 51. timuit, ne quid praeteriret; leg. agr. II, 38. qui timeam, ne mihi in carcere habitandum sit; ib. 101. quae ... timebatis, ea ne accidere possent; ib. 102. multo .. magis illud timeo, ne mihi sit invidiosum; Catil. II, 15. ne sufficiatur consul non timent; Muren. 82. ut timet, ne quid cupide, ne quid iracunde, ne quid plus minusve quam sit necesse dicat! Flacc. 12. ne acclametur times? ... manus tibi ne adferantur? Piso 65. ut timeres, ne indignus .. videreris || viderere ||; ib. 82. non enim timeo, ne ... id mihi criminosum esse possit, Planc. 4. timeo, ne nihil ... queam reddere; ib. 101. timuit, ne videretur infirmior fides; Milo 21. non timeo, .. ne ... videar; ib. 78. quod nomen hi reges ne amitterent ... timuerunt; Deiot. 41. timeo, ne impendeant; Phil. I, 13. neque ... timere (debetis), ne .. maneat; ib. V, 51. timui, ne ... restingueret; ib. XIII, 1. f. perhorresco.

vereor: vereor, ne se derideri putet; Quinct. 19. vereor .., ne aut gravioribus utar verbis ... aut levioribus; ib. 57. ne quid mihi eius modi accideret, ... me vereri; ib. 77. ne exheredaretur veritus est; Sex. Rosc. 58. vereor, ne aut molestus sim vobis, .. aut ne ... videar diffidere; ib. 82. vereor, ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; ib. 94. vereor, ... ne ... videar; ib. 95. vereor, ne ... putent; ib. 124. vereor, .. ne quis .. existimet; ib. 135. non .. vereor, ne quis ... existimet; ib. verear, ne quid possit; ib. 141. id te vereri, quod ... metuere non debeas, ne quando liberis .. bona .. reddantur; ib. 145. se ... esse veritum, ne sibi crimini daretur; Verr. I, 12. non vereor, ne aut istum vis ulla ... eripere aut a me ullum munus aedilitatis amplius ... esse possit; ib. 14. vererer, ... ne oratio deesset, ne vox viresque deficerent, ne ... eum ego bis accusare non possem; ib. 31. veritus, ne quid in ipso se offenderet || offenderetur ||; ib. 64. hoc non vereor, ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; ib. II, 161. neque enim iam vereor, ne quis hoc me magis accusatorie quam libere dixisse arbitretur; ib. 176. vererer, ne animos vestros offenderem; ib. III, 126. non vereor, ne tibi ... displiceat; ib. IV, 82. vereor, ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione ... esse videatur; ib. 109. vereor, ne ... omnia me nimis augere atque ornare arbitrentur; ib. 124. verebar, ne ... nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; ib. 136. vereor, ne dicendo dies eximatur; Tull. 6. verebatur, ... ne quid apud vos populumque Romanum de existimatione sua deperderet, ne qua fama consequeretur eius modi; Font. 29. vereor, ne id fecerint; Caecin. 4. non enim vereor, ne hoc dicas; ib. 38. nec vereor || non vereor, vereor ||, ... ne plus dicam quam ..; ib. 77. ut .. non ... minus veritus sit || vereretur ||, ne contemnere Aebutium quam ne ab eo contemptus esse existimaretur; ib. 103. vereor, ne ... videantur; Cluent. 41. qui veritus esset, ne alter absolveretur; ib. 63. verendum .. nobis erit, ne ... videatur; leg. agr. I, 24. vereor, ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; ib. II, 2. nec vereor, ne ... vinci aut opprimi possit; ib. 101. verendum mihi non erat, ne quid ... redundaret; Catil. I, 29. vereamini .., ne ... videamini; ib. IV, 13. multo .. magis est verendum, ne remissione poenae crudeles in patriam quam ne severitate animadversionis nimis vehementes ... fuisse videamur || videamini ||; ib. quod sunt veriti, ne

... agi posset || posset ||; Muren 25. quod vereor, ne ... putet; Flacc. 13. ne per vim quid ageretur, quis ... verebatur? Sulla 66. veriti sunt, ne ... viderentur; Quir. 11. nec vereor, ne ... videatur; har. resp. 16. non verebar, ne quis aut ... reprehenderet aut ... maereret || maeret ||; Sest. 39. ut verear, ne qui || quid, quis || ... putet; ib. 128. non numquam verebar, ne ... accederet; Cael.25. ut .. verear, ne se ... convertat et .. incipiat accusare; ib. 35. magis est mihi verendum, ne mea superbia in illius libertate, quam ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42. veritus, .. ne quem inridendi nobis daret ... locum; Scaur. c. 4, § 6. vereor, ne qui sit qui ..; Piso 12. ni vererer, ne ... abhorreret; ib. 71. quam (culpam) tu vereris, ne a te suscepta videatur; Planc. 52. non vereor, ne mihi aliquid .. videar adrogare; ib. 64. non vereor, ne quis audeat dicere; ib. vererer, .. ne turpiter facerem; ib. 72. ut ... verear, ne vix possim gratus videri; ib. 78. se ... vereri, ne ... reddidisset; ib. 92. etsi vereor, .. ne turpe sit ... minimeque deceat; Milo 1. non vereor, ne ... videar id cogitasse; ib. 47. illud vereor, ne ... suspicere; Deiot. 35. veritus sum, ne ... adferret; Phil. I, 7. illud magis vereor, ne ... putes; ib. 33. vereor ..., ne ... videar; ib. II, 25. vereor, ne ... sit turpissimum; ib. 32. vereor, ne imminuam; ib. 86. cui senatus consulto ne intercederent verebatur? ib. III, 23. verebatur, .. ne amitteret; ib. VIII, 26. ut iam verear, ne ... videatur; ib. X, 2. vereor, ne tardentur; ib. XI, 24. quorum igitur veteranorum animos ne offendamus veremur? ib. 38. non vereor, ne acerbus nuntius ... sit; ib. ni vereretur, ne ... offenderet; ib. XIII, 13. magis vereor, ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. 30.

veto: cum a tribuno plebis vetaretur .., NE QUIS AD VOS REFERRET, NE QUIS DECERNERET, NE DISPUTARET, NE LOQUERETUR, NE PEDIBUS IRET, NE SCRIBENDO ADESSET; sen. 8.

video: vide, ne tibi desis; Sx. Rosc. 104. videant, ne turpe ... sit; ib. 140. videto, ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13. vide, ne ille ... te atque istos ... vicerit; Verr. IV, 98. videbimus, ne iste nobis obstare possit; ib. V, 105. *videte,* ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint ad cogitandum quam ad dicendum meae; Font. 21. videte, ne ... statuatis ..; ne ... praescribatis; ne ... interior causa sit; Caecin. 46. vide, ne multo nunc sis impudentior; ib. 62. videte, ne ... turpissimum sit; imp. Pomp. 12. videant, ne sit periniquum et non ferundum; ib. 63. ut ... videret, ne quid ... detrimenti caperet; Catil. I, 4. vide, ne ... soleas .. dicere; dom. 92. videte, ne utilius .. et honestius sit ... errare quam ... erudiri; Balb. 64. vide, ne ... suffragata sint; Planc. 18. videret ne ... adligaretur; Rab. Post, 14. ut videret, ne quid res publica detrimenti caperet; Milo 70. vide .., ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26. videte, ne erretis; Ligar. 29. vide, ne illa causa fuerit appellandi mei; Phil. II, 28. vide, .. ne haereas; ib. 35. vide, ne etiam facilius; ib. 81. M. Bruti ..., immoderati .. hominis et turbulenti: videte, ne nimium paene patientis; ib. X, 23. vide, .. ne .. offendas; ib. XI, 37. vide ne ... videare; ib. XIII, 15. vide, ne tu veteranos, *sed* tamen eos ... perdideris in eumque locum deduxeris, ex quo ..; ib. 31.

volo: vellem, ... ne ... inviderent; Phil. VIII, 31.

b. **nach Adjectiv:** sollicitus: quae (mater) ... sollicita est, ne ... conspiciat; Muren. 88.

c. **nach Substantiven:** causa: ob eam causam, ne tu ex reis eximerere; Verr. II, 99. ob eam causam ..., ne ... turpissimus esset; Phil. X, 22.

condicio: ea condicione, ne quid postea scriberet; Arch. 25.

consilium: haec non cupiditate aliqua scribit inductus, ... sed consilio, ne ... granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; ib. III, 44.

contentio: cum Mario et Carbone Sulla (contentionem faciebat), ne dominarentur indigni; Phil. VIII, 7.

decreta: nova iura, nova decreta, nova iudicia petebantur. „mihi det possessionem". „mihi ne adimat". „in me iudicium ne det"; Verr. I, 137.

edictum: exoritur peculiare edictum repentinum, ne quis frumentum de area tolleret ante, quam..; Verr. III, 36. attendite .. cuius modi edicta sint: „NE TOLLAT .. EX AREA, NISI ERIT PACTUS"; ib. 37. tibi ... nova novi generis edicta proponunt ne reus adsit, ne citetur, ne quaeratur, ne mentionem omnino ... facere liceat; Sest. 89.

iudicia: s. decreta.

iura: illud ... contra omnia iura Siculorum, ... ne quis extra suum forum vadimonium promittere cogatur; Verr. III, 38. s. decreta.

lex: hanc ipsam legem, NE QUIS IUDICIO CIRCUMVENIRETUR; Cluent. 151. legem tulit, ne ... iudicaretur; Rabir. 12. legem ... tulit, ne auspiciis optemperaretur, ne obnuntiare concilio aut comitiis, ne legi intercedere liceret; sen. 11. lata lex est, ne auspicia valerent, ne quis obnuntiaret, ne quis legi intercederet; Sest. 33. ea lege, ne umquam .. revertatur; Phil. VIII, 32.

mandata: sese ... haec habere mandata ..., publice in eum ... testimonium ne quod dicerent; Verr. IV, 113.

metus: ut ... tamen ne se commoveat reliquus metus iudicii sit; Verr. III, 34.

opera: ut ... opera .. daretur, ne ea res C. Verri fraudi esse posset; Verr. II, 173.

periculum: periculum fore, ne ille non modo verbis te obruat, sed gestu ipso ac motu corporis praestringat aciem ingenii tui teque ab institutis tuis cogitationibusque abducat; div. Caec. 46. in hac laude industriae meae reus ne elabatur summum periculum est; Verr. a. pr. 32. qui ... venit in periculum, ne ... amittat; Muren. 55. fore periculum, ne ... consecrarentur; dom. 127. periculum est, ne ... defendat; har. resp. 5. non est periculum, ne quis umquam incidat; Sest. 52. ut ... periculum sit, ne ... audiamus; prov. cons. 19. id erat periculum ..., ne ... impediretur; Phil. III, 23. periculum est, ne opprimamur; ib. XIII, 16.

potestas: ex qua (pecunia) ... ne qua deductio fieret magna ex parte tua potestas erat; div. Caec. 32.

remedium: quod est .. remedium? quod? ne liceat pupillo redimere; Verr. I, 142.

senatus consulta: fieri senatus consultum ..., ne ... haberentur; Muren. 51. senatus consulta fecisti, ne qua ... immunitatis tabula ... figeretur; Phil. II, 91.

sententia, vis: quae est .. alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec, ne .. necesse sit; dom. 53.

d. **nach Adverbien:** idcirco: idcirco, ... ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20. idcirco videlicet, ne condemnaretur; ib. 26. ne autem nimium multi poenam capitis subirent, idcirco illa sortitio comparata est; Cluent. 128. idcirco ..., ne ... reperirentur; ib. 160. ne corrumpi ... possint, idcirco lex ... poni voluit; Flacc. 21. idcirco, ... ne ... esse videatur; Sest. 108. idcirco non peto .., ne ... dubitare videar; Balb. 19. idcirco ..., ne ... dicerem; Planc. 83.

ideo: an ideo ... fecit, ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur? Verr. I, 106.

usque eo: inferiorem esse [se] patitur, dumtaxat usque eo, ne ... Sex. Naevii ... cupiditati dedatur; Quinct. 59.

e. **unabhängig und nach Sätzen:** α. **Conjunctiv:** ne longius abeam; Sex. Rosc. 47. ne res abiret ab Apronio; Verr. III, 148. verum ne ... complectamur atque ... aberret; Caecin. 55. ne ... abutatur; Quinct. 99. ne accedat; Verr. III, 99. alia porro pecunia ne accusaretur data; Verr. I, 101. an ne vehementer, ne copiose accusares? Flacc. 83. primum ut ne ... coniungatur, deinde ne ... quis accusetur; dom. 45. ne ... adducerem; dom. 76. ne meus repentinus ad meos necessarios adventus suspicionis aliquid adferret; Phil. I, 7. ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] fretu ad columnam adhaeresceret; Sest. 18. ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur; dom. 36. ne aut alio mense quam fas erat comitia haberentur aut Herodoto praesenti honos adimeretur; Verr. II, 128. ne in cellam quod imperatur aestiment; Verr. II, 147. certiores facere, ne || cur, num, [ne] || imperator appelletur; prov. cons. 15. ne ... arbitrentur; Caecin. 5. ne quis ... arbitraretur || arbitretur ||; Vatin. 34. ac ne ... arbitrentur; Balb. 44. ne ... arbitremini; Phil. IV, 1. ne argumentemur quo ista pecunia pervenerit; Verr. I, 150. ne haec biremis ascriberetur; Verr. V, 51. ne ... ascriberetis; leg. agr. II, 24. ne attingant rem publicam; Sest. 138. ne quis se commovere auderet; Verr. V, 14. ne quisquam || quis umquam || iam audeat reprehendere; dom. 76. ne invitus audiret; Quinct. 39. ne gratis in provincia male audires; Verr. I, 118. ne cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur; Verr. V, 118. NE ... AUGEATUR; har. resp. 56. — ne aut victus a fortibus viris cum dedecore caderet aut victor multis et fortibus civibus rem publicam orbaret; Sest. 37. ne ... careat; Cael. 42. ne imperatorem ..., ne exercitum, ne coloniam circumsedeat; Phil. V, 27. ne cognoscerentur; Verr. V, 72. ne ... cognosceres; Scaur. 28. misericordia commotus ne sis; Muren. 65. quorum nemo propter indignitatem repudiatus est, sed ne libido violandae necessitudinis auctoritate iudicum comprobaretur; div. Caec. 63. ne condemnaretur; Verr. V, 117. ne me cum his principibus ..., sed ut tecum ... conferam; Vatin. 10. ne .. confligeret; Piso 20. ne pupillo tutores propinquique consulerent; Verr. III, 16. ne ... consuluisses; Phil. II, 3. ne ... contemneret; Rab. Post. 21. ne omnia contendamus; Verr. II, 52. ne contendat; Planc. 15. ne diu crucietur; Verr. V, 118. ne ... cruentaretur; sen. 6. — ne .. referre debeat; leg. agr. II, 60. ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; Verr. III, 200. ne multa ... decernenda sint; Phil. V, 34. ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50. sed ne ... diutius delectet; har. resp. 51. ne ... deminueretur; Catil. IV, 13. ne depopuletur; Phil. V, 27. ne derideare; Sulla 25. ne ... deesset; Cluent. 192. ne plus decuma det; Verr. III, 147. ne nautas darent; ib. V, 61. ne causam dicerent; Verr. V, 10. ne de ambitu causam diceret; Sest. 18. ne causam diceres; Vatin. 33. ne causam diceret; ib. 34. ne sint haec in te dicta; Cael. 50. plura ne dicam; Planc. 104. crudelem .., ne dicam sceleratum et impium; Deiot. 2. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27. nutum ipsum, ne dicam imperium; ib. XII, 9. ne dicam mihi, rei publicae poenas dederunt; ib. 24. satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; ib. XIII, 12. ne ... dimicarent; dom. 5. ne sine corollario de convivio discederet; Verr, IV, 49. de quo ne multum disseram; Verr. I, 72. ne diutius ... dubitetis; Caecin. 9. — ne quid novi ediceret; Verr. I, 105. ne effundat; Cael. 42. quoniam vilius erat (frumentum), ne emisses; Verr. III, 195. ne reliquas spes turbetis atque omnis provincias evertatis; Verr. III, 219. ac ne existimes; Scaur. c. 5. § 7. ne ... excluderetur; Cluent. 31. ne quod indicium ... exstaret; Vatin. 26. — quid ita? ne vitiosum opus fieret? Verr. I, 143. ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; ib. IV, 121. ne quid novi fiat; imp. Pomp. 60. ne ... facerem; Rab. Post. 33. ne quis omnino umquam ... reus fiat; Phil. I, 22. ne ... fallamur; Phil. VII, 26. ne ... ferat; Quinct. 99. Catil. IV, 10. ne saepius feriatur; Verr. V, 118. ne qua tabula ... figeretur; Phil. I, 3. — ne tardius ... gratularer; Phil. I, 9. — ne ... minor eis honor haberetur; Tull. 21. f. adimat. ne crimen haereret; Cael. 56. — ne ... incideret; Scaur. c. 3. § 1. ne incurrat; Cael. 42. ne indicaret; Milo 65. ne indicent; Sulla 39. ne .. umquam indicarent; ib. ne ... inferat; Cael. 42. ne intersit; ib. ne .. intrares; Phil. II, 45. ne qua invenirentur; Verr. IV, 29. ne ... inveniretur; Phil. I, 14. ne ... iuratur; Sulla 88. ne tu mihi ... irascare; Vatin. 21. ac ne ex facto solum ... iudicetis, sed etiam ex hominibus ipsis ... probetis; Cluent. 107. ne ... iudicaretur; dom. 68. — ne laborarent; Phil. V, 18. ne ... laetetur; Cluent. 200. ne novo querimoniae genere uti possit Hortensius ... et ne aliter, quam ego velim, meum laudet ingenium; Verr. I, 24. ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio; imp. Pomp. 57. ne liceat; Balb. 25. ne ... putaret atque ... loqueretur; Muren 26. ne ... loquar; har. resp. 20. ne diutius loquar; Vatin. 21. — ne ... mandetur; leg. agr. II, 21. ne quem civem metueretis; Milo 34. ne miremini qua ratione hic tantum ... potuerit; Verr. II, 134. ne miremini tantam multitudinem profugisse; ib. III, 129. ne tu ... mirere; Planc. 27. ne multis morer; Verr. IV, 103. ne ... moreretur; Piso 95. — ne quid plus mali nasceretur; Verr. IV, 32. ei ne in freto ante sua tecta et domos navigarent; Verr. V, 50. ne ... necaretur; Sulla 32, ne noceant; Phil. I, 27. ne ... nominem; Fr. B. VIII, 19, b. ne ... notetur; Quinct. 99. desinant ... nimium esse timidi, ne ... obsit ignavia; Phil. X, 17. — ne ... obtinerentur; Phil. I, 19. ne quid ipse offendam; Planc. 4. ne offenderem; Rab. Post. 33. non tam ne offendam ..., quam ne Tubero ... facturus fuisse videatur; Ligar. 24. ne subito a me opprimantur; Verr. IV, 150. ne opprimar; Catil. I, 18. ne imperatorem, ne coloniam oppugnet; Phil. V, 27. ne oppugnet; ib. sed ne difficilia optemus; Verr. IV, 15. ne .. oreretur ||oriretur||: dom, 69. ne .. oreretur; Phil. X, 8. ne quid ... oreretur || oriretur ||; ib. XIV, 4. — ne ... patefaceret; Phil. X, 7. ne patiantur; Catil. II, 6. ne ... pateretur; Sest. 78. ne patiamini; Cael. 78. ne pateretur; Phil. II, 24. ne ... permittatis; Cluent. 123. ne ... pertimescamus; Cluent. 123. ne quis ... pertimescat; Sest. 140. ne . . ipsum (mare) polluerent; Sex. Rosc. 71. quo ex loco in quem locum ne portarent? Verr. III, 191. ne qua subesse posset ... suspicio; Quinct. 66. ne quis ... errare possit; Qu. Rosc. 24. ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124. quae gratia ne qui tibi prodesse posset; ib. II, 169. ne hoc aut longius aut obscurius esse possit; ib. 190. ne qui diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; ib. V, 25. ne hoc posses dicere; ib. 120. ne falsa damnatio, ne carcer, ne catenae, ne verbera, ne secures, ne cruciatus sociorum, ne sanguis innocentium, ne denique etiam exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ac pro-

pinquorum magistratibus nostris quaestui possit ‖posset‖ esse; ib. 130. ne possis dicere me ... hoc fingere et eligere nomen; ib. 164. ne quid ... nocere possint; Font. 45. ne non modo intrare, verum aspicere aut aspirare possim; Caecin. 39. ne coargui posset; Cluent. 41. ne ... possit adferre; ib. 123. ne ... fieri possit; leg. agr. II, 24. ne quando ... exsurgere atque erigere se possent; ib. 87. ne commovere ... possis; Catil. I, 6. itaque ne quis ... introspicere ... possit ac ... videre; har. resp. 33. ne umquam conquiescere possit; dom. 101. ne quis cum eis conloqui possit; Milo 60. ne .. posset esse; Phil. IV, 2. ne .. redire potuisset; ib. XI, 14. ne .. prodatur; Phil. XIV, 3. ne ... prorogaret; Phil. II, 24. ne quem putetis ... argentum ... protulisse; Verr. IV, 52. ne tamen istum ... plane nudum ac desertum putetis; Verr. IV, 148. ne quid pro concesso putetur; Tull. 37. ne ‖ namque, ne quam ‖ ... putaretur; Cluent. 16. ne quid a me dictum in te potius putes quam ..; Vatin. 33. ne ... putetis; Phil. II, 97. — ne absentis nomen recipiatur; Verr. II, 147. ne reciperer; dom. 51. ne aurum redderet; Cael. 56. ne is redimeret; Verr. III, 16. ne gravius refutere; Sulla 25. ne ... relinquat; Quinct. 38. ne purus ipse relinqueretur; Verr. IV, 49. ne ... relinquat; Sulla 88. ne quam ego horam ... remittam; Verr. I, 25. ne qua ex parte coniunctus cum eo reperiare; div. Caec. 35. *ne* in eo reprehendar; Tull. 4. ne ... dolor .. nimius ... reprehendatur; Planc. 51. ne ... resideret; Milo 51. ne omnino inanes ad istum praedonum religionum revertantur; Verr. IV. 95. — ne saeptum sit eis iter; Balb. 43. ne gratis rei publicae serviamus; ille vero, simul atque hoc audivit „ne gratis", ... inquit; Cluent. 71. ne quod iudiciorum esset vestigium; Sex. Rosc. 91. quid ita? ... ne parum locuples esset; Verr. I, 143. ne tibi odiosus esset; Verr. IV, 45. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; Verr. IV, 82. ne ipse esset in crimine; Verr. IV, 100. ne longum sit; Cluent. 198. Catil. III, 10. ne sit infinitum; Sulla 70. ne sit; dom. 37. ne quid esset; dom. 129. ne inultus esset; Sest. 50. ne omnino umquam essem otiosus; Planc. 66. ne (laudes) propriae sint imperatorum; Marcell. 6. ne sit hostis; Phil. V, 27. eis fraudi ne sit; Phil. VIII, 33. ne ludibrio simus; Phil. XIII, 38. ne .. sit; Fr. B. VII, 15. ne ... solverent; Piso 86. ne provincia spoliaretur; Verr. V, 59. ne spoliet; Cael. 42. *ne facinorosi homines* ipsi statuerent; Tull. 12. ne quae insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36. ne ... suspicemur; Deiot. 8. — ne diutius teneam; Sex. Rosc. 20. ne diutius teneam; Verr. I, 34. ne diutius ... teneatur; Cluent. 8. ne ... oppressam civitatem teneret; Milo 38. ne ... terreat; Cael. 42. ne vos aliquid timeretis; Milo 66. ne eodem modo tradendum esset; Verr. I, 134. ne .. traderet; Cael. 64. ut ‖ ut ne, ne ‖ ... triumpharet; Muren. 11. ne ... trucidetur; Sex. Rosc. 13. Cael. 42. — ne ‖ nedum ‖ valeat; dom. 139. ne vendant; leg. agr. I, 9. ne ... venderet; Phil. II, 78. ne in angustum venirent; Planc. 54. ne ... veniamus; Phil. II, 47. ne videretur; Quinct. 31. ne non tam prohibere quam admonere videretur; Sex. Rosc. 70. ne quid acrius ... factum videretur; ib. 153. si sibi ‖ ne sibi, si ei ‖ videatur; Verr. II, 41. ne omnia cum dolore agere videamur; ib. 52. ne haec a me sine causa commemorata esse videantur; ib. IV, 120. ne tuum iudicium videar rescindere; ib. V, 20. ne populus Romanus ab isto eas poenas vi repetisse videretur; ib. 163. ne quod .. scutum dare in iudicio viderentur eis, quos ..; Tull. 43. ne aut irato facultas ad dicendum data aut cupido auctoritas attributa esse videatur; Font. 22. ne quod minus moderate positum, ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur; ib. 28. ne arguere ... viderer; Caecin. 25. ne aut invisa dis immortalibus oratiô nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47. ne aut id profiteri videar ... aut non id efficere; Cluent. 51. ne ... videretur; ib. 72. Catil. III, 7. ne aut refricare ... viderer aut ... commovere; leg. agr. III, 4. ne ... videamur; Muren. 20. Flacc. 87. Phil. XIV, 5. sed ne ... videatur; Arch. 3. ne ... viderer; dom. 121. har. resp. 16. Phil. II, 6. ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur; Sest. 3. ne videret victorem vivus inimicum; ib. 49. ne ... videatur; Vatin. 15. Phil. X, 13. Fr. B, VI, 17. ne quid ... tributum esse videatur; Vatin. 41. ne videatur; Cael. 78. ne ... videamini; ib. 80. ne quis vir clarus aut potens ... irasci posse videatur; prov. cons. 39. ne contemnere suos videatur; Piso 67. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione ... defensus esse videatur; Planc. 4. ne obligati esse videantur; ib. 73. ne aut proferre videar ad tempus aut eo genere uti litterarum, quod ... videatur; ib. 74. *ne cui hoc credibile videretur;* Scaur. c. 2. § 5. non ad Caesarem, ne iratus, non domum, ne iners, non in aliquam ‖ aliquam in ‖ regionem, ne condemnare ... videretur; Ligar. 27. ne .. videar; Phil. II, 72. 83. ac ne ... videretur; ib. III, 24. ne ... videretur; ib. XI, 5. ne ... videar; ib. 20. XII, 21. XIII, 28. ne videret; ib. 40. ne ... vinceretur; Sest. 92. ne ... vocaretur; sen. 36. ne ... voces; Phil. II, 59. ne bestiis ... immanioribus uteremur; Sex. Rosc. 71. ne ... utatur; Phil. V, 48. s. c. decreta.

β. **Imperativ:** SOCIUM NE ADMITTITO NEVE PARTEM DATO NEVE REDIMITO; Verr. I, 143.

1. **elliptisch:** ne multa; Verr. I, 140. III, 62. IV, 32. 85. V, 114. 116. Cluent. 47. 180.

2. **concessiv:** ne sit hoc crimen in Verrem; Verr. I, 44. ne senatus consultum Siculi homines facere possent, ne suum ius suis moribus, suis legibus obtinere possent; ib. IV, 146. ne ille ... cessisset patria; Milo 68.

II. **mit anderen Partikeln:** dum: dum ne ... admoveret; Phil. VI, 5.

forte: s. **fors,** II. ne (28 St.) B. II, S. 364, b.

modo: qua tu porta introieris, modo ne triumphali; Piso 55. modo ne largitione sis victus; Planc. 14. modo ne nauseet; Phil. II, 84.

non: vererer ne mihi crimina non suppeterent; Verr. I, 31. vereri non debeo ne quis hoc ... non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; ib. II, 118. non vereor ne hoc officium meum P. Servilio iudici non probem; ib. IV, 82. ut vererentur, ne ... hic non ad populi Romani laudem, sed ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; ib. V, 3. quas (poenas) veritus esset ne iste legibus ac vestro iudicio non esset persoluturus; ib. V, 163. pertimescit ne non modo ... non sit .., sed etiam ... relinquat; Font. 48. non enim minus laborat ..., ne summo iure egisse quam ne certum ius non obtinuisse videatur; Caecin. 10. pertimescam .. ne .. non liceat; leg. agr. I, 25. erit verendum mihi ne non ... dicat; Catil. I, 5. id ne umquam ... non modo non confici, sed ne cogitari quidem possit ..., providendum est; ib. IV, 19. nunc vereor ne non modo non prosint, verum etiam aliquid obsint; Flacc. 103. an timebant ne ... superare non possent? Cael. 66. nec timet ne ... non conciliarit; Milo 95. an verebare ne non putaremus? Phil. II, 18. vereor ne non probes; ib. 34. deterrere te ne popularis esses non poteramus; ib.

VIII, 19. ne ... non audiam; ib. XIII, 6. vide ne ... non sit necesse; ib. 15. f. I, 1, a. video; imp. Pomp. 63. e. videat; Cluent. 51.

ut, uti: ita .., ut Quinctio vis ne adferatur; Quinct. 85. exstiti, ... uti ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5. ut eis ne quid desit; ib. 8. ut ne plane videaris id facere; ib. 54. ut ne plane inludamur; ib. 55. si non impetramus ..., ut ... ne lucem ... eripere cupiat; ib. 150. orant atque obsecrant .., ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. fecit animo libentissimo populus Romanus, ut ... ne eiusdem pecunia de honore deicerer || deiiceret ||; Verr. a. pr. 25. ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; ib. 52. se curaturos ut ex sua cuiusque parte ne minus dimidium ad A. Trebonium illum proscriptum perveniret; ib. I, 123. impetrant ut ne iurent; ib. ut ab institutis superiorum ... ne recedatur; ib. II, 38. ut ne quid de libertate deperderet; ib. 73. legationes ... ediderunt, UT STATUAS NE CUI ... POLLICERENTUR; ib. 146. postulant .. non uti ne cogantur statuere: quid igitur? ut ipsis ne liceat; ib. 148. petis a me ... ut id tibi facere ne liceat; ib. ut omnino mihi liceat polliceri; ib. ut vadimonium decumano ... promitteretur, ut ex area nisi pactus esset arator ne tolleret; ib. III, 51. ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; ib. 98. ut ... ab eo .. peteret, ut ab aratoribus Centuripinis ne amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; ib. 114. at te potius postularent, ne amplius quam singulas, quam ab Apronio, ut ne plus quam ternas decumas darent; ib. 115. ut isti abs te ne auferantur; ib. IV, 32. ut ne multi illud ante praeciperent oculis quam populus Romanus; ib. 64. eos hortatus sum, ut causae communi salutique ne deessent; ib. 140. eius modi, ut ne quis cum telo servus esset; ib. V, 7. ut ne quod .. bellum posset exsistere; ib. 8. ut ne venderent; ib. 52. moneo ut exstinguas et longius progredi ne sinas; ib. 174. in eo consumenda est oratio, ut ne adversarii ... meliore loco esse videantur; Tull. 1. ut aut ne cogeret munire aut id ... ne improbaret; Font. 17. maxime fuit optandum ... ut controversiae nihil haberet, secundo loco ut ne cum tam improbo, tertio ut ... haberet; Caecin. 23. ut ne idcirco minus ei credatis, quod ... habetur, sed ideo credatis, quod ..; ib. 24. ut ne longius abeam; ib. 95. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum quam ut illa ne uteretur, Cluent. 16. ut ne sine illo ... iretur; ib. 74. quoniam ... fecisti, ut ne ... adferret; ib. 168. ut ... ne quid exspectet; legr. agr. II, 76. ut ne plura ... dicerem; Rabir. 9. nihil aliud iam vos orat atque obsecrat, nisi uti ne ... privetur; ib. 37. ut || ut ne, ne || ... triumpharet; Muren. 11. oro atque obsecro .., ut ne ... obruatis; ib. 86. ut ne replices; Sulla 27. ut sibi ne eripiatis, vos .. obtestatur; ib. 89. legem ... tulit, ... ut lex Fufia ne valeret; sen. 11. ut ... ne ... lugeretis ediceret; ib. 12. ut ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36. IUBEATIS UT ... NE SIT; ib. 44. ut ne ... coniungatur; ib. 45. uti ne quid ... agi posset; ib. 54. non exceperas, ut ... ne esset rogatum; ib. 106. ut ne aspicias; har. resp. 33. lata lex est ..., ut lex Aelia, lex Fufia ne valeret; Sest. 33. ut ne ferretur; ib. 53. cum ... sanctum esset, ut ne cui ... liceret; ib. 65. ut ... ne dicas; Cael. 8. ut ne quis id forte nesciat timere videantur; ib. 26. peto, ut ... ne huic aliena peccata, ne aetatis ac temporum vitia noceant; ib. 30. utrum haec .. iura constituant, ut ne cui liceat ... accedere an ..; Balb. 26. latum est || latum ||, ut is Publicius ... ne minus civis esset; ib. 28. quaedem foedera exstant, ut ... ne quis eorum ... recipiatur; ib. 32. edicere ut senatus consulto ne obtemperetur; Piso 17. ut ne ... desereret; ib. 77. ut ne ... daretur; Planc. 49. boni viri me ut id ne facerem rogarent; ib. 91. ut ... ne quid ... addendum .. putet; Rab. Post, 2. vos obsecro .., ut ... ne eripiatis; ib. 48. ut ne sit impune; Milo 31. ut ... ne cui negent; Phil. II, 32. ut eis ... ne sit ea res fraudi; ib. V, 34. f. I, 1, a. postulo; Verr. 115.

utinam: utinam ne ... liceret; Bael. 18. cuius utinam filii ne degenerassent a gravitate patria! prov. cons. 18.

ne — quidem, nicht einmal, keineswegs, durchaus nicht: I. allein: 1. bei Substantiven: Alpium; Phil. V, 37. Aquilam; ib. XII, 20. ne C. quidem || nec quidem || Antonii; ib. X, 11. Climachias; Verr. II, 128. Cotyla; Phil. V, 7. Curium; ib. 14. Gaium; ib. VII, 16. Lepidus; Verr. III, 212. a Mutina; Phil. XII, 4. Panhormum; Verr. V, 69. Persae; ib. I, 48. Romae; Quinct. 86. in Sicilia; Verr. V, 6. Tadii; ib. I, 128. Tirones; Phil. XII, 14. — actor; Verr. I, 10. sine adversario; ib. II, 92. advocatus; Cael. 10. arbitratu; Quinct. 96. audaciae; dom. 140. in beneficiis || beneficiis ||; prov. cons. 42. bestiae; Verr. III, 23. de capite; har resp. 13. casu; Verr. V, 65. causam; Sex. Rosc. 72. civium; Verr. V, 163. commercium; ib. II, 124. congressu; Cael. 20. in convivio; Sex. Rosc. 39. defensionem; Verr. I, 158. dis; Phil. XIV, 2. domum; Cluent. 35. de facie; Piso 81. in fanis; Verr. IV, 2. fortunae; Deiot. 36. gladiatori; Quinct. 69. gloriae tuae; Marcell. 25. histriones; Sest. 118. hospitis || in oppidis ||; Verr. IV, 2. hostium; ib. II, 4. inimicus; Font. 39. ab inimico; Phil. XI, 9. ab inimicis; Font. 37. iniuriae; div. Caec. 59. *de* iocis, Phil. II, 39. iter; Sex. Rosc. 24. de iure; Quinct. 51. legatos; Phil. VI, 16. a litteris; Sex. Rosc. 46. locus; Rab. Post. 36. mendacio; Quinct 81. mentio; Verr. III, 187. in metu; Phil. III, 12. mors; ib. X, 20. noctem; Sest. 54. nomen; har. resp. 37. nutu; Caecin. 29. ominis; Sex. Rosc. 139. in oppido; ib. 52. otium; Planc. 66. pecuniam; Verr. II, 78. posteritatem; Phil. II, 54. praedonum; Verr. II, 78. progenies; Cael. 34. punctum; Phil. VIII, 20. in rege; ib. III, 9. reges, Piso 23. religionem; Font. 31. ad saxa; Sex. Rosc. 72. scribam; Fr. B. XIII, II, 7. senatus; Phil. XII, 4. a senatu; Sest. 56. sententias; Phil. I, 3. simulatio; Verr. II; 43. suffragiis; ib. 123. supplicio; Sulla 1. Phil. XIII, 1. suppliciis; Milo 82. tormentis; Deiot. 3. triumphus; Phil. VIII, 18. verbo; har. resp. 24. Phil. II, 1. || ne || vestigium; ib. XI, 25. Fr. C. 19. vestitu; Sest 44. veterani; Phil. II, 61. vicarii; Verr. III, 120. victoris; Phil. XIV, 23. vino; ib. XII, 26. ex viro; Verr. IV, 102.

2. bei Pronomina: a. substantivische: hoc; Quinct. 53. div. Caec. 70. Verr. I, 2. 6. III, 93. 98. V, 125. Tull. 50. Cluent. 155. leg. agr. II, 18. har. resp. 26. Vatin. 35. Phil. VII. 15. haec; Ligar. 30. his; Rabir. 30. ille; Verr, II, 48. Phil. II, 10. illi; Verr. III, 81. illum; dom. 105. illud; div. Caec. 44. Verr. I, 87. 144. III, 132. V, 20. 46. Phil. I, 25. illi ipsi; Cluent. 50. ipsius; Arch. 11, Phil. II, 10. ipsi; Cluent. 126. Flacc. 74. Phil. XII, 29. is; Quinct. 60. Cluent. 107. id; Verr. I, 155. II, 106. III, 122. 126. 205. 221. IV, 146, Tull. 48. Caecin. 92. har. resp. 38. prov. cons. 42. Piso 65. ei; leg. agr. II, 68. ab eo; har. resp. 40. ad ea; Sulla 26. cum eis; Fr. B. VI, 47. iste; Phil. II, 96. isti; Sest. 33. ista; Phil. XIII, 34. quem; Verr. IV, 143. sibi; Phil. V, 33.

se; Milo 30. tantulum; Verr. II, 124. Piso 42. tantum; Verr. V, 165. tu; Phil. II, 21. tuorum; Caecin. 37.

b. **adjectivische:** ne hoc quidem bellum est? Phil. VIII, 5. ne ex his q. hominibus; Verr. III, 210. ne hic q. A. Hortensius; Sulla 6. ne haec q. fuit iniuria; prov. cons. 42. ne hos q. mores; Verr. III, 210. ne haec q. .. signa; ib. I, 61. ne ex his q. testibus; ib. 127. ne illam q. .. defensionem; ib. III, 175. ne illud q. genus; ib. II, 141. ne in illa q. impunitate; har. resp. 33. ne illam q. infamiam; Verr. V, 40. ne illum q. Iuventium; Planc. 58. ne ex illis q. rebus; Verr. V, 21. ne illa q. testimonia; Cluent. 99. ne in ipsa q. rogatione; dom. 83. ne in eis q. magistratibus; leg. agr. II, 24. ne istius q. laudis; Sex. Rosc. 2. ne ista q. ipsa calamitas; dom. 126. ne in suis q. beneficiis; Verr. II, 164. ne in suis q. periculis; sen. 31. ne in suis q. praediis; Fr. B. XIII, VIII, 2. ne sua q. sententia; Cluent. 67. ne tua q. ... vestigia; Verr. III. 43.

3. **bei Adjectiven und adjectivischen Participien:** ne Appollinaris quidem ludos; Phil. X, 7. ne per Corneliam q. (legem); leg. agr. II, 78. absens; dom. 58. absolutum; Cael. 78. in alio; div. Caec. 60. aliorum; Fr. B. VIII, 10. cogitatum; Phil. XI, 20. ne in communi q. otio; Cael. 1. ne equestrem q. splendorem; Planc. 12. ne falsi q. ... criminis; Verr. V, 111. ne gratuita q. suffragia; Planc. 54. improbus; Catil. II, 28. improbi; Sulla 20. improbum; Phil. III, 21. viri .. ne imprudentis q.; har. resp. 8. ne materni q. corporis; Cluent. 31. ne mediocri q. (consilio); Milo 85. ne minimum q. maleficium; Sex. Rosc. 73. minimum; Verr. II, 179. ne minimam q. moram; Phil. X, 1. ne necessariam q. .. mortem; Milo 16. ne de officiosissima q. natione; Piso 55. ne pacatam q. nequitiam; Phil. V, 24. ne ut par q. sit; Quinct. 59. pii; Sex. Rosc. 66. ne prolatis q. (in libellis); Phil. I, 16. ne a sanctissima q. parte; sen. 11. ne in sceleratissimo q. cive; dom. 47. quam ob rem ... ne tenuissima q. suspicio ... constituta sit; Verr. a. pr. 38. causam, in qua ne tenuissima q. dubitatio posset esse; Verr. II, 20. ne victa q. causa; Phil. XI, 34. ne vivo q. Trebonio; ib. 32.

4. **bei Adverbien:** tam diu; Sex. Rosc. 78. dom. 79. falso; Verr. I, 36. ita; Phil. V, 24. nunc; Verr. IV, 78. dom. 97. recte; Vatin. 27. tum; Verr. I, 47. II, 98. Flacc. 76. dom. 55. Piso 22. 39. 81. Phil. II, 74. tunc; dom. 82.

5. **bei Zahlwörtern:** quinque; Planc. 40. unum; Verr. IV, 47. 54. Phil. XIV, 37. una; har. resp. 11. unam; sen. 17.

6. **bei Verben und Sätzen:** ne appellaturum quidem; Quinct. 41. qui ... ne appellarit q.; ib. 46. appellasse; ib. 85. ne cum appellasset q.; Sulla 38. ne cuius rei argueretur q.; Caecin. 73. ne si argueret q.; Sulla 38. audisse; Sex. Rosc. 84. quod ne audivimus q.; Phil. XIII, 33. quo iste ne aspirarit q., servos compluris ... ne attigerit q.; Quinct. 89. coagmentari; Phil. VII, 21. cogitari; Milo 78. confingi; Sex. Rosc. 76. ne ubi consisteret q.; Quinct. 73. ne si cupiam q.; Piso 68. curant; Sulla 23. deplorare; Verr. II, 65. ne ad deplorandum q.; Catil. IV, 4. dici; ib. III, 24. ne si dissensero q.; Phil. XII, 16. ementiendo; dom. 80. eripi; Cluent. 81. incipies; Planc. 48. infitiandi; Fr. B. VIII, 17. laudare; Sex. Rosc. 33. ne si merentur q.; Phil. VIII, 16. nominat; ib. II, 41. novi; Sex. Rosc. 94. obiciendi; ib. 38. oblivisci; Verr. III, 186. ne optandum q. est; sen. 3. ne optantibus q. || nec opinantibus quidem || nobis; Phil. III, 3. ornari; Verr. IV, 79. orandi; ib. 101. perire; Quinct. 50. petendi; Fr. B. VIII, 14, b. si ne potest q.; Phil. XII, 11. precari; Verr. IV, 71. *ne putari quidem;* Tull. 11. quaerendi; Sex. Rosc. 78. queri; Cluent. 13. reiciendi; Verr. III, 77. referri; Planc. 73. retineri; leg. agr. I, 3. simulandi; Verr. II, 136. ne cum solebat || volebat || q.; Milo 88. suadere; Phil. II, 27. subornandi; Fr. B. XIII, v, 2. supplicandi; Sest. 52. ne suspicatum q. esse; Sex. Rosc. 59. suspicari; Milo 45. 47. ne in ulciscenda q. iniuria; Verr. I, 72. utitur; Arch. 6.

II. **mit andern Partikeln:** ac: at || ac || ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum ..; div. Caec. 48. ac ne illud q. vobis neglegendum est; imp. Pomp. 17. ac ne haec q. P. Sullae mihi videtur .. praetereunda esse virtus; Sulla 62. ac ... ne nos q. ... dediti fuimus; Arch. 2. ac ne illi quidem ... cogitassent; Piso 15. ac ne tum q. emersisti: ib. 27. ac ne illud q. silentio ... praetereundum puto; Phil. XIII, 13.

at: s. **at,** II. at ne — quidem (9 St.) B. I, S. 306.

atque: atque is ... ne fortuna quidem fractus minuit audaciam; Phil. III, 31.

atqui: atqui ne ex eo quidem tempore id egit Sestius, ut ..; Sest. 79.

autem: cum ... autem ... ne sensisse quidem se dicerent; Sex. Rosc. 64. nunc autem ne post abitum q. huius importunissimae pestis quisquam reperiretur qui ..; Verr. III, 125. qui ... verbo quidem superabis me ipso iudice, re autem ne consistes quidem ullo iudice; Caecin. 59. si .. militibus exquirendi sunt honores novi, ducibus autem ne referri q. potest gratia; Phil. III, 14.

contra: tu contra ne quae ille quidem fecit obicies, ne qua ex parte coniunctus cum eo reperiare; div. Caec. 35.

deinde: deinde ... ne illud quidem dici potest; leg. agr. II, 84.

denique: denique ... ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; Caecin. 72.

enim: at enim tribuni plebis ne audierunt quidem; Qunict. 65. nolo enim ... ne minimum q. erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.

ergo: ergo illi ne causa quidem itineris, etiam causa manendi (fuit); Milo 45. quod ergo ipse nemini putavi || putat || dandum, ne a senatu q., id ..? Phil. XI, 25.

et: et ... ne nunc quidem recordaris nullum esse tantum malum, quod ..? Verr. I, 48. et .. ne illud || et illud || q. praetermittum; Sest. 118.

etenim: etenim ille ... ne Brundisium quidem pervenit; Verr. a. pr. 6.

etiam: tum etiam ne tam necessarium quidem est; Quir. 22.

forsitan: illa quae forsitan ne sentiamus quidem, iudices, quanta sunt; Verr. II, 6.

iam: sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3. hunc diem iam ne numerant q.; Verr. a. pr. 31. iam ... ne disputo q.; leg. agr. II, 65. quem iam ne || quem ne || vos ipsi q. ... in invidiam vocatis; Rabir. 20.

igitur: te igitur auctore et interprete ne foro q. et commeatu Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52. igitur ne Clodius q. ... cogitavit; Milo 48.

immo: immo ne sibi quidem videatur; Planc. 62.

ita: ita ... ne unam quidem ... potestatem reliquit; leg. agr. II. 27.

itaque: itaque ... tamen ... statuam eius ... ne tum quidem in ipsis urbis periculis attigerunt; Verr. II, 159. itaque ne tum q. ... Mamertinis navem imperare ausus es; ib. V, 59.; itaque ne loqui q. sum te passus de gratia; Phil. II, 49.

nam: nam .. ne optandum quidem est; har. resp. 61. nam ... ne verendum quidem est; Phil. V, 48.

porro: tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris; Phil. XIII, 43.

postremo: postremo ... ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40. postremo ne in praedae q. societate ... quemquam reperire potuisti; dom. 48. postremo ne deos q. immortalis velle aperiri sua templa; prov. cons. 14.

profecto: eum in tanto tuo dedecore profecto ne verbo quidem graviore appellasses; Verr. III, 134. profecto ne conatus q. esset; Cluent. 160. profecto || profectus || ne dici q.; Phil. XI, 32.

quamquam: quamquam ne id quidem suspicionem coitionis habuerit; Planc. 53. quamquam ne ei q. ipsi ... id sentiunt; Phil. IV. 9.

quin: quin ne || ne || magno opere quidem quicquam praeter libidines sumptuosum; Piso 67.

sane: sane ne haec quidem mihi || ne haec mihi quidem || res placebat; Verr. a. pr. 22.

sed: sed cum viderem ne vobis quidem omnibus re ... probata ... fore ut ..; Catil. II, 4. sed tamen ne id q. est scriptum; dom. 51. nullum ... mihi tantum dolorem inuretis ..., sed ne hunc q. ipsum; Milo 99. sed ... ne metus q. a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115. sed ne tum q. ... detulit; ib. XI, 18.

tamen: quod .. in re tam nefaria, tametsi dubitari non potest , tamen, ne si dubitetur quidem, quaeri oporteat; Verr. V, 11. tamen ne non timere q. ... possimus; Milo 2. ad eos tamen ipsos ... ne verbum q. ausus est facere de Caesare; Phil. III, 20. ſ. itaque; Verr. II, 159. sed; dom. 51.

tametsi: tametsi ne vectura quidem est opus; Verr. III, 192. tametsi ne oculis q. captus in hanc fraudem ... decidisti; ib. IV, 101.

tum: ne in virorum quidem numero tum .. fuisse; Quinct. 88. ſ. etiam.

vero: si vero ne habeas quidem; Caecin. 55. ego vero ne immortalitatem q. contra rem publicam accipiendam putarem; Planc. 90. cum vero ne de venalibus q. homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134. hoc vero ne P. q. Clodius dixit umquam; Phil. II, 17. Pharsaliae vero pugnae ne triumphum q. egit; ib. XIV, 23.

verum: verum ... ne fando quidem audita; Quinct. 71.

III. **correſpondirend: 1. ohne Partikel:** ut longius a verbo recedamus, ab aequitate ne tantulum quidem; Caecin. 58. cuius quondam de patria discessus molestus || honestis || omnibus, ipsi ne luctuosus quidem || ne l. tandem, sed l. tandem || visus est; sen. 25. per quem ordinem ipse amplissimam sit gloriam consecutus, ei ne libertatem quidem relinquat; prov. cons. 39. ſ. II. sed; Milo 99.

2. **mit Partikeln:** autem: si ne scriptum quidem est ..., tu autem ... amplexeris; dom. 81.

etiam: ut cum alii ne conviviis quidem isdem quibus Apronius, hic isdem etiam poculis uteretur; Verr. III, 23. quod illi ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem; dom. 64. ſ. II. ergo; Milo 45.

quidem: ſ. II. autem; Caecin. 59.

sed: non modo [ne] vobis [quidem] arbitris, sed ne praecone quidem publico teste; leg. agr. II, 56. quem ne maiorum quidem more supplicio adfecisti ..., sed ei medico ... imperasti, ut venas hominis incideret; Piso 83. qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit, sed libidini cuiusque nos ita addixit, ut ..; Phil. V, 33. ſ. II. porro. vero; Sest. 134.

sed etiam: ne conivente quidem te ..., sed etiam hilarionibus oculis quam solitus eras intuente; Piso 11.

non modo ... sed ne — quidem: ſ. **modo,** II, 6. 7. (S. 180—182).

si non: apud te praetorem, si non effugium, ne moram quidem mortis ... adsequi potuit; Verr. V, 166. de furto si non eo loco, quo debuit, ne in extrema quidem aut media aut aliqua denique parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent 185.

ne, doch nicht, nicht, etwa nicht, ob etwa nicht, ob etwa: A. **direct;** I. **einfache Frage: 1. allein:** a. **nach Subſtantiven und ſubſtantiviſchen Pronominen:**

accusator: quid sibi iste volt? accusatoremne se existimari ..? div. Caec. 70.

Apollo: Apollinemne tu Delium spoliare ausus es? Verr. I, 47.

arator: Siculosne milites, aratorumne liberos ..., eosne in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos? Verr. V, 99.

bellum: bellumne populo Romano Lampsacena civitas facere conabatur? Verr. I, 79.

avaritia: avaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? Verr. II, 192.

deus: deorumne immortalium, populine Romani, vestramne ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29.

ego: egone talem virum corrumpere potui ..? Qu. Rosc. 1. egone ... hos digitos meos impellere potui, ut ..? ib. mihine || mihi || maiorem hae res dolorem quam A. Hortensio, mihine maius odium adferre debent? Sulla 3. egone quid dicam? Cael. 37. [egone] quid velim? ib. mihine ea ... nihil potest opitulari? Milo 94. mene non potuisse ... tueri ..? Milo 102.

Heraclia: Heracliaene esse tum ascriptum negabis? Arch. 8.

hic: ab eisne || hisne || poenam timeret..? Milo 79.

idem: eundemne tu arbitrum et iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12.

inuria: quid .. est quod ... intellegi velim..? iniuriamne factam sociis? Verr. III, 39.

is: ab eone aliquid metuis, quem..? Sex. Rosc. 145. eumne testem improbabit ..? Qu. Rosc. 45. idne alteri crimini dabis ..? div. Caec. 31. isne ... obtinebit ..? Caecin. 38. isne quemquam ... decepit || quamquam ... decepit || ? sen. 15. eumne ... debuit pellere qui ..? dom. 111. idne .. optarem || optaram || ..? Piso 45. ad quem .. legatos? ad eumne, qui ..? Phil. VI, 3. itane? corrupti sunt ..? || eine corrupti sunt? || ib. XIII, 35. ſ. arator. hic.

liber: aut ipsum sua manu fecisse ... aut per aliquos liberos aut servos. liberosne? Sex. Rosc. 79.

liberi: adoptat ... senatorem. liberorumne causa? dom. 34.

lux: lucisne hanc usuram eripere vis? Sulla 90.

mos: quid .. te impedit? mosne maiorum?... an leges? Catil. I, 28.

nemo: nemone fuit cui deberet? Quinct. 73. id neminem nostrum cuius modi esset || cuius modi esset neminemne nostrum || intellecturum existimatis? leg. agr. I, 17. nemone horum tibi idoneus visus est ..? dom. 132. pro te ipso ... nemone (vestitum) mutabit || mutavit || ? Sest. 33.

neuter: quid poterat tam esse suspiciosum? neutrumne || neutrum, neutrum autem || sensisse? Sex. Rosc. 64.

nihil: quid igitur? ... nihilne id valebit? Verr. a. pr. 20. nihilne interest ..? leg. agr. II, 46. nihilne ad auspicia ... pertinere arbitratus est? Phil. V, 9. nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? ib. XII, 22.

ordo: extra ordinemne pecunia est data? Font. 4.

patronus: patronusne quod erat? Verr. IV, 89.

peccatum: quid ... debeo dicere? peccatine || peccati me || conscientia me profugisse || profugisse || ? dom. 95.

pernicies: ad perniciemne non dicam ami-

cissimi ..: in hominis caput ille tam crudelis ... fuisset? Piso 75.

Philomelium: quo ex loco in quem locum ne portarent? Philomelione Ephesum? Verr. III, 191.

populus: ſ. deus.

Publius: Publiusne Clodius ... intulit? dom. 104.

quisquam: quemquamne existimas ... moderatiorem fuisse ..? Muren. 66. quisquamne divinare potest ..? Phil. II, 81. quemquamne fuisse tam sceleratum qui ..? ib. XIV, 14.

senatus: ad senatumne || senatum || venient? Verr. V, 126.

sequester: quid diceres? sequestremne Plancium? Planc. 44.

servus: cui se ... credidit? servisne mulieris? Cael. 57.

tu: tene ... depoposcisse? Sex. Rosc. 95. tune quod videris, ... nisi id ad nutum tuum praesto fuerit, ... immittentur homines, expugnabuntur domus, civitates ... ad vim atque ad arma confugient? Verr. I, 78. tune ... in Siciliam tecum grandem praetextatum filium ducebas? Verr. III, 159. tune ... patiere ..? Catil. I, 27. tune ausus es ... consociare ..? sen. 16. tune || tunc, tum, tu || ... transferas ..? dom. 4. tune es ille ..? ib. tune ... promere ausa es? tune ... spoliare ..? Cael. 52. tune || tum || ... putas ..? Piso 29. tune ... recordatus es? Fr. B. XIII, v, 3.

tutor: tutoresne defendent || defenderent ||? Verr. I, 153.

Verres: Verresne tibi tantum fuit, ut ..? Verr. I, 77. Verresne habebit domi suae candelabrum Iovis ..? ib. IV, 71.

voluntas: quid ut secuti esse videamini? voluntatemne hominum? ... an dignitatem testium? Font. 32.

usus: ususne .. (abest)? Balb. 9.

uter: cum utrisne tandem istius factum conlaturus es? Verr. III, 191.

b. **nach Adjectiven und adjectivischen Pronomina:**
alius: aliusne est ..? Sest. 125.

dubius: dubiumne est || dubium est || ...? Sex. Rosc. 152. dubiumne est quin ..? Varr. III, 172.

hic: hosne amicos ... perire voluit? Sulla 75. huncine .. auctorem habetis? dom. 104. hicine vir ... usquam nisi in patria morietur ..? Milo 104. hocine ... accepimus ius rogandi? Phil. I, 26.

ille: illine tu templo, tam antiquo ... manus ... adferre conatus es? Verr. I, 47.

is: ad eamne rem vos reservati estis? ad eamne rem delecti ..? Sex. Rosc. 151. eisne rebus manus adferre non dubitasti ..? Verr. IV, 101. eorum ||eorumne|| populorum civis, eorum agrorum alumnos ... ad C. Verris nefariam immanitatem ... esse servatos? ib. V, 123. ad eamne rem fuit haec suburbana ac fidelis Sicilia? ib. 157. ut ... committeret; at quibus servis? ... eisne || hisne ||, quos ..? Cael. 57. quis populus? isne, qui ..? Phil. I, 26.

mediocris: mediocrine tandem dolore eos adfectos esse arbitramini? Verr. IV, 132.

nullus: quid censetis ..., nullasna insidias extimescendas? Phil. XII, 22.

omnis: omnesne mortui (sunt)? Verr. V, 148. omniane bonis viris ... facienda sunt? Phil. XIII, 14.

Siculus: quid ... querar? Siculone homini legati, quaestoris, praetoris denique potestatem, honorem, auctoritatem dari? Verr. V, 83. ſ. a. arator.

solus: solusne aberam? Phil. I, 11.

suus: suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? Sex. Rosc. 122.

tantus: tantane vobis inopia videor esse amicorum? div. Caec. 50. tantaene tuae .. libidines erunt, ut ..? Verr. I, 78. tantane amentia praeditus atque audacia fuisti, ut ..? ib. II, 104. tantone minoris te decumas vendidisse ..? ib. III, 84. tantone plus Verres cum Apronio provinciae Siciliae calamitatis importavit? ib. 125. tantumne vidisse in metu periculoque provinciae! ib. V, 14. tantamne unius hominis incredibilis ... virtus ... lucem adferre rei publicae potuit, ut ..? imp. Pomp. 33. tantumne te fefellit ..? dom. 113. tantumne sibi sumpsit ... familiarem suum? Phil. VI. 13. tantamne patientiam ..! ib. X, 7.

Venerius: Venerione servo te praetore talis vir ... quaestui fuit? Verr. III, 93.

verecundior: verecundioremne .. putamus fore quam tum fuerit cum ..? Phil. XII, 11.

vester: vestrane urbs electa est ..? Verr. IV, 26. ſ. a deus.

unus: unumne fundum ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

c. **nach Adverbien:** adeo: adeone erat stultus, ut ..? Cluent. 170. adeone hospes es || hospes || huiusce urbis, adeone ignarus, ... ut ..? Rabir. 28. adeone tibi sordidum consilium publicum visum est, ... ut ..? Vatin 35. esto: concedatur haec quoque acerbitas ...: adeone, ut ... violentur? Deiot. 30. adeone ... perdidisti ..? Phil. II, 15. adeone me ferreum putatis ..? ib. XII, 19.

continuo: continuone verum fuit postulare, ut ..? Quinct. 48.

ecquando: ecquodnam || etquodnam, ecquandone || ... putatis || spectatis ||? Phil. X, 19.

eo: usque eone te diligis et magnifice circumspicis, ut ..? Qu. Rosc. 5. eone tu servos ... immittere ausus es ..? Verr. IV, 101. eone pirata penetravit, quo ..? Verr. V, 98.

etiam: ſ. **etiam:** II, 4 (25 **St.**) **B.** II, **S.** 239 a.

facilius: faciliusne potuit (venenum) ... permanare ..? Cluent. 173.

iam: iamne intellegitis ..? Verr. III, 64. iamne vides .., iamne sentis ..? Piso 1.

idcirco: idcircone .. nobilitas ... rempublicam reciperavit? Sex. Rosc. 141. idcircone exercitum atque hostem relinquebas, ut ..? Verr. I, 77. idcircone oportuit ..? Rabir. 23. idcircone ... fecit ..? Phil. I, 14. idcircone saga sumpsimus, arma cepimus, iuventutem ... excussimus, ut ..? ib. XII, 16.

ideo: ideone ... diremi, ut ..? Cael. 34. ideone L. Tarquinius exactus, Sp. Cassius ..., M. Manlius necati, ut ..? Phil. II, 87.

ilico: ilicone ... ire convenit? Quinct. 48.

ita: itane est? Quinct. 38. Sex. Rosc. 113. Cluent. 143. itane ... quaestionem habere conata es? || es. || Cluent. 182. itane? Phil. VI, 15. ſ. a. is; Phil. XIII, 35.

magis: suspectum nomen est M. Bruti. magisne quam Decimi? Phil. X, 15.

nihil: nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? Verr. III, 131. nihilne te ... moverunt? Catil. I, 1.

numquam: numquamne tibi iudicii ... venit in mentem? Verr. V, 144. numquamne intelleges ..? Phil. II, 30.

parum: parumne multa mercatoribus sunt necessario pericula subeunda fortunae ..? Verr. V, 157. parumne est, ... ut ..? Sest 32. parumne videbatur ... iudicare ..? ib. 123. parumne haec significant ... voluntatem? Phil. I, 36. parumne erunt multi? ib. VII, 18. parumne videtur ... confiteri? ib. XIII, 36.

satis: satisne ipsa restipulatio dicere tibi

videtur ..? Qu. Rosc. 38. satisne vobis magnam pecuniam ... quaesisse videtur? Verr. II, 24. satisne magnum crimen hoc videtur? ib. 177. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia ..? ib. III, 135. satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse ..? Font. 16. satisne ..coarguere ... videmur? Flacc. 20. satisne ... videor ... accedere ..? ib. 50. satisne tibi videtur ..? dom. 50. satisne tutum reditum putatis fore? Phil. XII, 30.

sic: sicine ... vocavisti? Flacc. 81.

tam: tamne amens eram, ut ..? Sulla 45.

tamen: tamenne haec a te vita rusticana relegatio atque amandatio appellabitur? Sex. Rosc. 44. tamenne patiemini ..? leg. agr. II, 77. tamenne ... patiemini? ib. 79.

tantum: „quae (civitates) M. Tullium“ — tantumne? immo etiam „civem optime de re publica meritum recepissent“; dom. 85.

d. **nach Verben:** accipio: accipietne ..? Phil. V, 14.

audeo: auderesne dicere ..? Caecin. 62. audetisne ... facere ... mentionem? Cael. 71. audetisne excitare ..? ib.

concedo: concedisne hoc crimen in te nos non confingere || non hoc crimen nos in te confingere ||, sed ..? Verr. III, 157.

contemno: illa .. contemnendane tibi videntur esse? div. Caec. 35. quid putem? contemptumne me? Phil. II, 2.

credo: credendumne est? Fr. A. III, 1.

describo: descripsistine ..? Fr. B. V, 6.

dico: dixitne ..? Cluent. 103.

dubito: dubitaturumne A. Hirtium et C. Pansam .. putatis ..? Phil. XIII, 46.

exheredo: exheredavitne? Sex. Rosc. 54.

licet: licuitne ... tueri? Phil. II, 60.

memini: meministisne ..? Sex. Rosc. 77. meministine ..? Catil. I, 7. Piso 13.

obliviscor: oblitine erant ..? prov. cons. 45. obliviscerisne ..? Rab. Post. 20.

patior: passurumne censetis Antonium ..? Phil. VI, 6.

pergo: pergitisne ..? Muren. 35.

placeo: placetne sic agi? Planc. 48.

possum: poterisne dubitare ..? Sex. Rosc. 107. poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46. potestne tibi ulla spes salutis commoda ostendi? Verr. I, 47. possumne rem magis iudicatam adferre, magis reum condemnatum in iudicium adducere? ib. II. 174. possesne severis iudicibus salvus esse? ib. III, 121. poteritne te ipse Alba ... absolvere? ib. 148. poterone animadvertere in eos, quos ..? ib. V, 104. poterone eos adficere supplicio, qui ..., ignoscere Cleomeni, qui ...? poterone esse in eos vehemens, qui ..., in eum dissolutus, qui ..? ib. poterisne dicere .. Caecin. 49. potestne detrudi ..? ib. potestne ... esse ..? Catil. I, 15. potestisne referre ..? har. resp. 11. potueruntne ..? Cael. 65. possimne probare ..? prob. cons. 18. potuitne ... se ulcisci? potuitne civi egregio ... volnerato? potuitne ... caede facta? potuitne ... oppugnata domo? potuitne illo die ..? Milo 38. „poteramusne“ ..? Ligar. 20. possuntne ... esse ratae ..? Phil. V, 8. poteritne esse pacatus Antonius? ib. VII. 24. poteritne se tenere ..? ib. XIII, 46. poteratne fieri ..? ib. XIV, 19. potuistine || potuisti || .. facere ..? B. V, 8.

postulo: postulone a praetore ..? Quinct. 54.

puto: putasne te posse ... tot res ... ingenio sustinere? div. Caec. 37. putasne te posse ... ea ... distinguere? ib. 38. putasne posse ... facere, ut ..? ib. putatisne vos illis rebus frui posse, nisi ..? imp. Pomp. 16. putasne ..? Phil. I, 34.

respondeo: respondebisne ..? Phil. II, 111.

scio: scisne ..? Phil. II, 45.

specto: spectarasne || sperabasne, spectarisne || ..? Vatin. 35.

sum: estne hoc ... simillimum? Sex. Rosc. 34. essene quemquam tanta audacia praeditum! Qu. Rosc. 4. estne quisquam omnium mortalium, de quo ..? ib. 18. estne quisquam qui ..? ib. estne Sthenius is qui ..? Verr. II, 112. estne (Sthenius) hic, qui ..? ib. 113. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. III, 140. estne aliquid ultra quo ..? ib. V, 119. fuistisne ... ituri? fuistisne ... excitaturi? fuistisne .. repetituri? Sest. 81. estne haec vera contentio? Planc. 48.

teneo: tenesne memoria ..? Phil. II, 44.

video: videtisne ...? Sex. Rosc. 66. videtisne hoc totum || totum hoc || nomen ... esse in litura? Verr. II, 104. videsne hoc quam clarum sit et fuerit? ib. III, 157. videtisne ..? Font. 48. Caecin. 93. videsne ..? Muren. 85. Sulla 35. videturne ... implorasse ..? dom. 12. videsne ..? ib. 34. videtisne ..? dom. 137. Sest. 127. videsne ..? Vatin. 30. videnturne vobis posse ... servari? Phil. I, 19. videtisne ..? ib. III, 32.

2. **besondere Verbindungen:** etiam: hicine || hicne || etiam sese putat aliquid posse Chrysogonus? Sex. Rosc. 141. tune etiam mentionem facies .. aut ... dicere audebis? Piso 23. tune etiam ... ausus es ... ponere? ib. 31. tune etiam atque adeo vos ... deprimitis? ib. 41.

hem: hem, Postume, tune es .. Curtii filius ..? tune ille ... liberalis? Rab. Post. 45.

igitur: oblitosne igitur hos putatis esse ..? Verr. I, 122. tantumne igitur laborem, tantas inimicitias tot hominum suscepturus es? ib. V, 180. eine igitur ... committebat? Cluent. 172. idemne igitur ... iudicabunt ..? Muren. 83. esne igitur patriae certissimus parricida? Vatin. 35. potestne igitur ... conservari ..? Balb. 37. possumusne igitur .. probare ..? ib. 46. parumne igitur ... magna relinquemus? Marcell. 26. videsne igitur ..? Ligar. 33. visne igitur ..? Phil. II, 44. scimusne igitur ..? ib. XII, 23. possumne igitur .. videri ..? ib. 25. possumusne igitur ... esse tuti? ib. 27. existimasne igitur ..? ib. XIII, 10.

postremo: postremo estne (Sthenius) hic, qui ..? Verr. II, 113.

quid? quid? ... continuone causa fuisset cur ..? Quinct. 48. quid? ... videturne intercessisse appellatio tribunorum ..? ib. 65. quid? ... tamenne vereris ut ..? ib. 78. quid? ... tamenne putamus ..? Verr. III, 49. quid? is possitne de istius improbitate dubitare? ib. 143. quid tandem? ... omnisne pecunia dissoluta est? ib. 180. quid igitur? nulline motus ..., nullaene consensiones factae esse dicuntur? ib. V, 9. quid? ... tamenne hanc rem sic agemus, ut ..? ib. 19. quid? ... tamenne plus Gallorum consensio valebit quam ..? Font. 16. quid? ... tamenne ... conferetis? ib. 18. quid? ... diceresne ..? Caecin. 49. quid? .. dicesne? ib. quid ergo? negasne ..? Cluent. 63. quid? conferam Sullamne cum Iunio? ib. 94. quid? ... sensistine ..? Catil. I, 8. quid? ... nihilne existimas ... interfuisse? Muren. 41. quid? ... tamenne ... derogabunt? Flacc. 5. quid? ... tamenne ... habebuntur? ib. 21. quid? ... videmurne non solum ... effugere, sed etiam ... adsequi ..? ib. 89. sed quid? ... adeone immemor ... esse videor ..? Sulla 83. quid? ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15. quid? ... tamenne arbitraris ..? dom. 50. quid? ... tamenne ... violabis ..? ib. 82. quid? tum mortemne fugiebam? Sest. 47. quid? tune ... putas ..?

Planc. 7. quid? ... possumne eripere ... et ... deducere? ib. 17. quid? ... tamenne ... requires ..? ib. 93. quid? ... iudiciumne timui? Milo 36. quid? licetne dicere?; Phil. I, 14. quid?.. censetisne ..? ib. XII, 21. quid? poterone ... accedere? ib. 23. quid? .. placetne ..? ib. XIII, 34. quid? .. dubitemne ..? ib. XIV, 25. s. 1, b. nullus.

tum: s. quid? Sest. 47.

vero: itane vero? Qu. Rosc. 25. 53. Verr. I, 39. III, 19, 112, V, 77. 153. Caecin. 34. 45. leg. agr. II, 51. 82. Rabir. 29. dom. 4. 23. Phil. V, 27.

verum: verum ... parumne cognita est (causa)? Verr. I, 27.

II. **Doppelfrage:** ne — an: s. **an,** A, II, 2, b. (40 St.) B. I, S. 222, f.

B. **indirecte:** I. **einfache Frage:** certamen: si partium certamen esset, ... Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent, quam..; Phil. XIII, 47.

dubito: dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem ..? Cael. 37.

incertus: cum ... incertum sit, velintne ei sese nominari; Sex. Rosc. 47. si incertum est, .. ea possisne retinere; Caecin. 74.

interrogo: interrogavit, essetne praegnas; Cluent. 33. te esse interrogatum auctorne esses ..? dom. 77. interrogabant ... rectene lata essent? har. resp. 48. interrogare solebat velletne me redire; Sest. 126.

iudicium: ut hoc solum in iudicium veniret, videreturne ... damnum ... datum; Tull. 12. non illud iam in iudicium venit, occisusne sit? Milo 31.

quaero: ex quibus quaererem signa scirentne *ibi* fuisse; Verr. I, 51. quaero abs te, circumsessusne sis Lampsaci, coeperitne domum ... illa multitudo incendere, voluerintne legatum populi Romani comburere vivum Lampsaceni? ib. 78. quaeram decretumne sit; ib. II, 180. quaeram remotaene sint litterae; ib. hoc ex te quaero, ... pecunia publica ... fueritne tibi quaestui? pensitaritne tibi binas centesimas? ib. III. 165. quaero .. abs te ..., possitne tibi ipsi probata esse nostra causa? Font. 2. quaero abs te simne deiectus; Caecin. 82. quaero de te putesne ..? ib. 96. si qui quaereret sedissentne iudices in C. Fabricium; Cluent. 105. quaeret ..., displiceatne ..? ib. 144. quaesivi cognosceretne signum; Catil. III, 10. cum ... quaesissent ab eo, nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; ib. 11. quaero sintne ista praedia censui censendo; Flacc. 80. quaesiverunt essentne eadem voluntate; Sulla 36. non quaero purgetne ..; ib. 39. nec quaero fueritne aliquid pertimescendum; dom. 8. quaerebat ... semperne servasset; har. resp. 48. quaero abs te, teneasne memoria...? missusne sis ...? teneasne memoria...? venerisne in Sardiniam ...? fuerisne ... in regno Hiempsalis? fuerisne in regno Mastanesosi? venerisne ad fretum? Vatin. 11. 12. quaero, servarisne in eo fidem? ib. 15. quaero illud etiam ex te, conatusne sis, voluerisne ..., cogitarisne ... augur fieri? ... adeone ... captam hanc urbem ... putaris? ib. 19. quaero ..., miserisne viatorem? ib. 22. quaero ..., exspectarisne dum ..? ib. 27. quaero ex te, sisne ... divis factus? ib. 29. quaero etiam illud ex te...: postulatusne sis ...? edixeritne C. Memmius ...? fecerisne ...? appellarisne tribunos ...? appellarisne nominatim pestem illius anni? ib. 33. quaero ..., sciasne tum fugisse Memmium? ... haec omnia sciasne ... esse notata? ib. 34. hoc quaero ..., dixerisne in eum testimonium? ib. 41. quid porro quaerendum est? factumne sit? Milo 15. quid quaeris? occideritne? ib. 57. si ... quaerent, sitne verum; Phil. II, 32. quaeris placeatne mihi ..; ib. 111. quaero ... sintne haec investigata, comperta, patefacta, sublata, deleta, exstincta per me; Fr. B. XII, 8.

requiro: requiro, ... suamne (pecuniam esse) dicant ..? Flacc. 55.

respondeo: volo uti mihi respondeas, ... fecerisne ante rostra pontem? Vatin. 21. mihi respondeto tu, ... fuerisne ... tyrannus? ... fuerisne tanta crudelitate, ut ...? dixeritne L. Vettius ...? inculcarisne, ut C. Pisonem ... nominaret? ... promulgarisne ... quaestionem? ... fregerisne in carcere cervices ipsi illi Vettio? ib. 23—26. volo uti mihi respondeas, fecerisne foedera ...? erogarisne pecunias ...? eripuerisne partis ...? ib. 29. extremum illud est, quod mihi abs te responderi velim, ... dixerisne ..? ib. 41. idem ... respondissem: possesne ... eo coloniam ... deducere? Phil. II, 102.

rogo: rogavi pervenissentne (peripetasmata) Agrigentum; Verr. IV, 27. haec sum rogaturus: navem populo Romano debeantne? .. praebuerintne? ... aedificaverintne navem? ... frumentum ab eis sumpseritne C. Verres? ib. 150. tribuno plebis rogante VELITIS IUBEATISNE; dom. 80.

specto: neque ... spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; Caecin. 85.

statuo: in hoc homine statuetur, possitne ... homo nocentissimus ... damnari; Verr. a. pr. 47.

video: videte satisne paratus ex illo omine urbano ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19. vobis videndum est sintne ... putanda; Flacc. 18. videte .. fuerintne partes meae praecipuae; dom. 14.

ohne regierendes Wort: ob hasce omnis res sciasne te ... iudicio notatum? Vatin 36. essetne id, quod ..; Fr. B. V, 2.

II. **Doppelfrage:** ne — an, utrumne — an: s. **an,** B. II, 2, a u. d. (19 St.) B. I, S. 225, b. 227, b.

ne — anne: utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare; Verr. IV, 73.

ne — necne: quaero enim potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? Qu. Rosc. 52.

nebulo, Taugenichts: I. haeret: haerebat nebulo; Phil. II, 74.

II. ab: ab isto nebulone ..'eludimur; Sex. Rosc. 128.

nec, neque, und nicht, auch nicht, und auch nicht, und zwar nicht, aber nicht, und vollends nicht; einerseits nicht, weder — noch: A. **am Anfang des Satzes:** I. **allein.** 1. **bei Substantiven und substantivischen Pronomina:** neque iniuria; Sex. Rosc. 116. Cluent. 111. Planc. 24. nec iniuria; Cluent. 32. nec ea dico, quae ..; div. Caec. 29. neque ... neminem excipio; Scaur. 44. neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; Verr. IV, 96. neque quicquam propius est factum; ib. V, 94. neque de illo tibi quicquam praefinio; ib. 174. nec quicquam propius est factum, quam ut ..; Cluent. 59. neque .. quicquam suscepi; ib. 142. ut neque bonus quisquam intereat paucorumque poena vos omnes salvi esse possitis; Catil. II, 28. nec quicquam ... tulit; Sest. 114. nec ... quicquam simulate *egi* || simulavi ||; Rab. Post. 33. nec mihi longius quicquam est .. quam ..; ib. 36. nec ... quicquam praeterea potestis eripere; ib. 46. nec eum quisquam ... vidit in lecto; Phil. VIII, 31.

2. **bei Adjectiven und adjectivischen Pronomina:** nec ... ego sum adrogans; Planc. 25. neque nunc fortasse alienus ab eo essem; Phil. XI, 10. neque erit haec alia ratio Plancio

quam tibi; Planc. 48. neque erit iusta causa; Sest. 52. nec mediocrem ... usum; Fr. A. III, 12. nec minus vellent; Muren 82. nec mirum; Quinct. 13. 18. Sex. Rosc. 52. Verr. II, 133. Cluent. 28. Phil. IV, 12. XII, 5. neque mirum; Quinct. 32. neque id est mirum; Qu. Rosc. 33. neque multum (erat); Verr. III, 118. neque tantum me exspectatio accusationis ... commovet quantum ..; Verr. a. pr. 4. neque .. verbum ullum interposuit Naevius; Quinct. 15. neque adhuc causam ullam excogitare potuit; Verr. I, 70. nec est ... ulla pietas; dom. 107. neque ego umquam fuisse tale monstrum ... ullum puto; Cael. 12. neque est ullum amicitiae certius vinculum quam ..; Planc. 5.

3. **bei Adverbien:** neque tu aliter fecisses; Scaur. 28. nec ante turpes iudices quaesiti (sunt) quam ..; Phil. V, 15. nec diutius vixit quam ..; Cluent. 30. neque in eo magis meae quam vestrae laudi ... servisse (mihi videor); Verr. I, 5. neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae; ib. 153. neque hoc in Sardis magis quam in Gallis; Scaur. 40. neque nunc multo secus existimo; Planc. 42. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; Sex. Rosc. 122. neque id obscure; dom. 37. nec plus ... (est) quaesitum; Phil. XI, 17. neque est hoc satis; Cluent. 31. neque ipsi secus existimant quam ..; Cluent. 133. neque fere umquam venit in contentionem; div. Caec. 62. neque umquam ... exstitisset; Cael. 14. neque me ille odisse potuit umquam; Piso 81. neque ego ... umquam postulabo; Planc. 57. nec interea ... umquam .. destitit; Rab. Post. 4.

4. **bei Verben:** nec illud mihi adrogabo; Quinct. 34. neque aderat uxor; Verr. V, 92. neque arbitrabar; Sulla 19. neque ... arbitror; ib. 63. neque ... ascisco; dom. 97. nam neque ea ... audet appellare; leg. agr. II, 36. nec te ... commonet ..? leg. agr. II, 31. neque ... commovet; Cluent. 145. nec confero; har. resp. 35. neque ... consumam; Cluent. 119. neque ... conferre debeo; Catil. II, 24. neque ... defuerunt; Sest. 123. neque ... deterrent; leg. agr. II, 92. neque id eo || ego || dico, ut ..; Cael. 21. neque ... *dico;* Scaur. 39. neque ego ullam in partem disputabo; Verr. V, 7. neque ... disputo; Sulla 82. nec ... divellet; Sest. 146. neque potentia procuratoris Naevio ius ereptum (esse); Quinct. 87. neque si qui ... pollicentur ..., populares existimandi sunt, leg. agr. II, 10. neque ... existimemus; Sest. 143. neque hoc A. Catulum ... fugit; Verr. a. pr. 44. neque illud rationis habuisti ..? Verr. V, 38. nec intellegis ..? Phil. II, 117. neque praeterea quid possis dicere invenio; Quinct. 41. neque ... indicaret; Marcell. 31. neque te in parentum luctu atque lacrimis mei nominis commemoratio mitigavit; Verr. V, 138. neque me paenitet; Cluent. 80. neque est ... passus ... diutius ... morari; Piso 27. neque ... passus est; Fr. B. VI, 14. neque ... perhorrescit ..? Phil. XIII, 31. neque ego hoc in tua laude pono; Verr. III, 212. neque hoc potestis iudicare; Verr. III, 220. si neque Asiae luxuries ... *potuit* .. *corrumpere;* Flacc. 5 (§. 49). nec poterat aliter ... iudicare; Phil. III, 21. neque postulandum fuisse, ut ..; Verr. IV, 139. neque ... progressa ... est; Phil. XI, 1. neque tantum illa res nocentibus proderat, quantum ..; Verr. III, 94. nec ... putant; Sulla 23. neque ... putaverunt; dom. 61. neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem; Verr. III, 157. neque erat in animo postulare; Verr. IV, 137. neque is sum, qui ..; har. resp. 18. nec timor (est); Phil. III, 22. neque hoc in hoc uno est; Phil. XI, 12. nec vereor || non vereor, vereor ||; Caecin. 77. neque ... videmus; Sest. 139. neque ... videbant; Sest. 146.

II. **besondere Verbindungen:** dum: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17.

enim: neque enim quicquam ... interfuit; Quinct. 70. iniuria metuebat; Sex. Rosc. 17. mirum; ib. 22. magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit quam ..; div. Caec. 67. erat cuiquam dubium; ib. 56. agit occultissime; Verr. a. pr. 15. ullam aliam ob causam populus Romauus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit quam ..; ib. 44. eas (statuas) ego vobis possem iacentis ostendere; Verr. II, 164. metuebat ne ..; ib. III, 77. hoc possum negare; ib. 110. est fere quicquam quod ..; ib. 195. est conferenda (vita et existimatio tua); ib. IV. 45. metus ne ..; ib. V, 11. is ... de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit; Tull. 41. dubium est; Caecin. 55. adferri potest; ib. 101. illae sunt solae virtutes imperatoriae; imp. Pomp. 28. erat obscurum; Cluent. 45. docebantur; ib. 78. dubito; ib. 106. id semper facere debemus; ib. 145. obscure gerebantur; leg. agr. II, 9. illud vobis iucundum ... debet videri; ib. 10. sunt aut obscura aut non multa commissa; Catil. I, 15. is es .., ut ..; ib. 22. salvi esse possunt; ib. II, 18. debeo; Muren. 8. fugit; ib. 18. continetur; ib. 31. esse potes; ib. 64. desunt; Flacc. 66. esse potuissem; Sulla 9. suscipit; ib. 68. ulla gens tam barbara ... umquam fuit; ib. 76. est quisquam qui ..; ib. quisquam est tam aversus a Musis; Arch. 20. erant occulta; Sest. 42. infitiabor umquam; ib. 49. tacere potuerunt; ib. 82. fuit necesse; ib. 92. aliter stare possemus; ib. 97. putasti; Vatin. 21. vobis satis commendata huius aetas esse posset; Cael. 5. putavi; ib. 32. sine causa ... latum est || latum ||; Balb. 28. est meum contra ius ... dicere; ib. 34. Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; ib. 51. quisquam potest cupere aperteque petere; Piso 56. multo secus est parens liberis; Planc. 29. quicquam aliud ... es secutus || adsecutus es ||; ib. 36. umquam ... constituissent; ib. 53. debet valere; ib. 82. ullum aliud argumentum vere vocari potest; Scaur. 16. cuiquam ... displicet; Rab. Post. 1. posset ... haberi; Milo 8. erat difficile scire; ib. 27. licuit aliter; Ligar. 20. divinabat; ib. 36. plus quam tres aut quattuor reliqui sunt; Phil. II, 98. fieri potuit aliter; ib. III, 5. fieri potest; ib. IV, 2. id ... sine scelere facere possum; ib. 16. desiderat; ib. V, 35. id occulte faciunt; ib. 15. quiescit; ib. XI, 16. est ... profectus || profectus est ||; ib. 27. poterant ... damnari; Fr. C. 7. — nec enim ... nititur; Flacc. 36. eguissem; sen. 9. licebat; Phil. II, 4. omnia effundam; ib. 43. ante potui; ib. V, 30. secerni ... poterit; ib. VI, 10. ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; ib. IX, 10. dicentur; ib. X, 12. indicavit; ib. XI, 27. respexit; Fr. B. XIII. III, 3. — neque enim iam vereor ne ..; Verr. II, 176. mea iam quicquam interest; dom. 39. iam deerunt qui ..; ib. 120. prae lacrimis iam loqui possum; Milo 105. — neque enim ... idcirco ... amisimus; Deiot. 12. neque enim tam facile opes Karthaginis tantae concidissent, nisi ..; Verr. II, 3. neque enim ... tam fuit optata || optanda || libertas, quam ..; Phil. III, 8.

iam: nec se iam || tamen || tum respexit; Fr. B. VIII, 3.

idcirco: neque eum ... idcirco minus iudicio || iudicium || pati paratum fuisse; Quinct. 87.

ideo: neque ideo est .. causa deterior; Balb. 35.

ita: nec ita multo post in Galliam proficiscitur; Quinct. 15. neque ita multo post ... nupsit; Caecin. 17. nec ita multum provectus; Phil I, 7. nec ita multo post; Phil. I, 8.

non: neque ego non possum; Sex. Rosc. 89.

solum: nec solum in Papinio fuit hac abstinentia: tenuit hoc institutum in turibulis omnibus; Verr. IV, 46.

tam: neque eos tam istius hominis perditi subita laetitia quam hominis amplissimi nova gratulatio commovebat; Verr. a. pr. 21. neque nunc tam mihi isti Verrem defendere videntur, quam in Verre defensionis temptare rationem; ib. II, 27. neque ei tam praedonum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; ib. V, 90. neque tam *ut* ... fruatur quam ne ... privetur laborat; Rabir. 37. nec tam timendus est nunc exercitus ... quam isti; Muren. 79. neque tam fuerunt impudentes, ut ..; Flacc. 59. neque tam fui timidus, ut ..; Piso 20.

tamen: neque tamen tam multa verba faciam; Quinct. 34. quisquam inventus est tam insignite improbus qui ..; ib. 73. neque *tamen* || neque || tanto opere quid ... metuendum mihi esset intellegebam; Verr. a. pr. 22. neque id tamen ullo periculo feci; Verr. IV, 16. finis huic iniuriae crudelitatique fiebat; ib. 87. hanc centuriam Populianam vacuam tradidit; Tull. 17. querimur; leg. agr. II, 30. neque est ad huc tamen ea summa completa; Flacc. 32. damnatus esset; ib. 95. neque .. tamen ... adducetur; Sest. 95. neque tamen nos urguet; Phil. VIII, 27. — nec tamen ego sum ille ferreus; Catil. IV, 3. pertimesco; Cael. 20. nec despero tamen; Piso 82. versabantur; Phil. III, 9, f. iam.

vero: neque vero illa popularia sunt existimanda; leg. agr. II, 10. fefellit; ib. 90. putabat; Catil. III, 16. egisset; Muren. 32. detulisset; ib. 34. praetereo; Flacc. 63. quid mihi irascare intellegere possum; Sulla 48. illud me commovet; Cael. 26. id .. fecit; Balb. 51. multum interest; Piso 10. precarer || precabar || ; ib. 43. tam || tamen || ... movisset; Scaur. 33. neque me vero paenitet; Rab. Post. 32. sine ratione certa causa ... probata est; Milo 62. vidi; Phil. I, 9. deerunt; ib. XI, 35. recuso; ib. XII, 24. video ... potuisse superari; Fr. B. VII, 8. — nec vero possum tantum ... dare, ut ..; Sulla 40. esset ... praeponendus; Sest. 83. pertinet; Balb. 34. sic erat umquam non paratus; Milo 56. non eadem ira ... iniecit; ib. 86. reliqua est ... querella; ib. 99. haec tua vita ducenda est; Marcell. 28. necesse est; Phil. II, 1. respondebo; ib. 20. eram tam indoctus ignarusque rerum; ib. 37. credo; ib. 68. sileri potest; ib. III, 6. debuistis putare; ib. 12. taceri potest; ib. 13. possumus commemorare; ib. V, 41. silendum arbitror; ib. 52. dubito; ib. IX, 1. silebitur; ib. 10. videbamus; ib. X, 12. graviora sunt .. cruciamenta quam ..; ib. XI, 8. praetermittendus est; ib. XIII, 28. timendum fuit; Fr. B. XV, II, 1.

III. **mit folgender Adversativpartikel:** nisi: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur nisi ..; Verr. I, 108. neque enim quicquam erat reliquum, nisi uti ..; ib. V, 67. neque eos quicquam aliud adsequi .. nisi ut ..; imp. Pomp. 67. nec nunc quicquam agitur ... nisi ut ..; Cluent. 152. neque ... quicquam aliud deesse video, nisi ..; leg. agr. II, 78. neque enim ullus alius discordiarum solet esse exitus ... nisi ..; har. resp. 54. neque vero quicquam aliud ... facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15. nec vero quisquam aliter arbitrari potest nisi qui ..; Milo 82. *neque dixi quicquam ... nisi ..;* Fr. B. XIII, 3.

potius etiam: neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt, potius etiam .. adiuverunt; Verr. III, 109.

sed: neque ego haec eo profero, quo conferenda sint cum hisce ..., sed ut intellegas ..; Sex. Rosc. 51. neque sibi soli pecuniam quaerere (se), sed ita ... distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40. neque hac re sola fuit eius modi, sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. II, 140. neque hoc in uno fecit Annaeo, sed in omnibus senatoribus; ib. III, 97. neque illam statuam esse ex pecunia publica neque publice datam, sed eos ... curasse; ib. IV, 139. neque hoc dico ceteris non recte imperatum, sed Mamertinis; ib. V, 53. non || nec || hoc debent dicere, iuris consultis, sed hominibus stultis obtemperari non oportere; Caecin. 68. honorem ... neque ab uno neque ex hoc loco, sed eadem illa nostra laboriosissima ratione vitae ... consequemur; imp. Pomp. 70. neque illi aliter dicunt, sed ... secuti sunt; Cluent. 133. neque haec tua recusatio confessio sit captae pecuniae, sed laboris et periculi non legitimi declinatio; ib. 148. neque hoc agitur ab omnibus, sed a paucis; ib. 152. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudentia || genere impudentiae || disputo; leg. agr. III, 13. neque isti me meo nomine interfici, sed .. consulem ... demovere volunt; Muren. 82. neque ego hoc partiendae invidiae, sed communicandae laudis causa loquor; Sulla 9. nec mihi erat res cum Saturnino, ... sed cum scurrarum locupletium scorto; Sest. 39. nec haec idcirco omitto, quod non gravissima sint, sed quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6. cum ... volitaret neque civis unus ex civitate, sed ipsa civitas ... cessisset; Piso 26. neque ego nunc legis iniquitatem queror, sed ... doceo; Planc. 42. neque ego nunc consilium reprehendo tuum ..., sed .. doceo; ib. 47. neque hoc a me novum disputatur, sed quaesitum ab aliis est; Scaur. c. 3. § 1. ac neque illius Crassi factum ... potuit imitari, *sed* memoriam ... dedecore foedavit; Scaur. c. 3. § 2. neque ... arbitratur, sed ... non recusavit; Deiot. 35. neque desideravit quemquam, sed || est, et || potius ... laetatus est statimque ... effecit; Phil. II, 109. nec ego pacem nolo, sed ... reformido; ib. VII, 19. nec id fit fastidio meo, sed ... caritate rei publicae; ib. XII, 20. — neque enim est veri simile ... te illi nnum eximium cui consuleret fuisse: sed ceteri Siculi ultorem ... invenerunt; div. Caec. 52. neque enim mihi videtur haec multitudo ... cognoscere ex me causam voluisse, sed ea, quae scit, mecum recognoscere; Verr. a. pr. 15. neque enim iste anulus aureus abs te datus istum virum fortem, sed hominem locupletem esse declarat; ib. III, 187. neque enim id, quod debebatur, sed quantum commodum fuit, imperavit; ib. 225. neque enim ita se gessit in his rebus, ... sed prorsus ita, quasi ..; ib. IV, 49. neque enim praetor, si ex eo fundo essem deiectus, ita me restitui iussit, sed eo, unde deiectus essem; Caecin. 82. neque enim ullo modo facere possum || modo possum ||, ut ...; sed ... opus est; leg. agr. II, 7. neque enim tibi haec res adfert dolorem, sed quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. neque [enim] ... dixit, sed ... protulit; Flacc. 37. neque enim nunc propulsandae calamitatis suae causa .. ad vos .. confugit, sed ne ... inuratur; Sulla 88. neque enim est hoc dissimulandum ..., sed prae nobis ferendum; Arch. 26. neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer ..., sed ut ..; Planc. 25. neque enim ille odio tui progressus || progressus est ||, sed errore communi lapsus est; Deiot. 10. nec enim est ... postulanda prudentia, sed videte impudentiam; Phil. II, 81. neque enim ille servitutem vestram ..., sed iam iratus sanguinem concupiscit; ib. IV, 11. neque a vobis iam bene vivendi, sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37. neque haec tu non intellegis, sed usque eo quid arguas non habes; Sex. Rosc. 45. neque ideo de iniuria non reddiderunt, quod in aliis rebus non adderent, sed ne ipsi iudicarent ..; Tull. 43. ne-

que ... non vidistis ..., sed prospexistis; dom. 69. neque hoc solum; sed ita res agatur, ut ..? Verr. II, 43. neque id solum ex litteris ostendam Syracusanorum ..., sed ad arbitrium tuum testis dabo; ib. V, 164. neque eos solum praesentis, sed multo magis nos ... previt; Phil. XIII, 21. nec me tantum modo consulem ..., sed ita fecistis, quo modo ..; leg. agr. II, 3. neque vero contempsisti ..., sed ... noluisti; Piso 63. nec vero id homini quisquam, sed tempori ad signandum putavit; Rab. Post. 27. nec vero haec ... flens, sed hoc eodem loquitur voltu quo ..; Milo 95. nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7. neque haec ... tegere voluisti, sed etiam navium praefectos ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 138. neque eo contentus fuit, sed etiam in contionem escendit; sen. 12.

verum: neque hoc tanto opere querendum videretur ..: verum ita res se habet ut ..; Quinct. 2. neque mehercules hoc indigne fero quod verear ne quid possit, verum quod ausus est, quod speravit..; Sex. Rosc. 141. neque enim permissum est, ut impune nobis liceat, quod alicui eripuerimus, id alteri tradere. verum ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum, ut ..; Verr. II, 45. neque hoc idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere ..., verum ut semel una quaque de re dicas; Tull. 6. neque in vi armatorum spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; Caecin. 85.

B. **im Satz:** I. **einmal:** 1. **allein:** a. **Substantiva und substantivische Pronomina:** intellego .. a vobis hanc sententiam repudiari, neque iniuria; Phil. VI, 3. ut his nota sint omnia neque quid fingi novi possit; Rab. Post. 36. est profecto illa vis, neque ... inest quiddam; Milo 84. cum aliquantum temporis in ea re esset consumptum neque quicquam profectum esset; Quinct. 22. si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; Sex. Rosc. 144. si tibi omnia sua ... tradidit nec sibi quicquam paternum ... reservavit; ib. 146. nusquam enim scribis neque tu aliud quicquam edicto amplecteris nisi ..; Verr. I, 116. se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit, neque quemquam esse dimissum; ib. V, 102. numquam benignius neque attentius quemquam auditum (esse); Cluent. 63. qui sese volunt posse omnia neque praeterea quicquam esse; ib. 152. manserunt neque se quicquam scire dixerunt; ib. 176. sustulerunt, neque aliud quicquam ... reliquerunt; leg. agr. I, 19. cum ... rettulissem nec ... quicquam expetendum esse putassem; Sest. 48. te ... iudicio notatum nec ... tribulem quemquam ... perdidisse; Vatin. 36. id esset ... ratum, nec quicquam ... esse exceptum videretur; Balb. 33. cum ... adfligerentur neque se recreare quisquam posset; Piso 85. at ... nihil habuit neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50.

b. **bei Adjectiven und adject. Pronomina:** nullam alteram Romam neque aliam sedem ... futuram; leg. agr. I, 24. quem ... cessisse, nec fuisse dubium quin ..; Planc. 89. optimi viri nec tibi ignoti; Deiot. 33. quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. cuius ego temporis rationem explicabo brevi neque invitus; Planc. 95. nunc ... adsunt ... nec minore nunc sunt sollicitudine quam tum erant studio; Planc. 22. certa flagitii merces, nec ea parva; Phil. II, 44. ut nullum umquam pudicum neque sobrium convivium viderit; Verr. III, 160. qua lege ... condemnati sunt, nequaquam tam manifestis neque tantis criminibus quantis tu convinceris; Verr. I, 26. si ... nihil .. erat periculosius nec turpius quam ..; Cluent. 85. vitam Sex. Roscii custodiri neque sibi ullam ... potestatem dari; Sex. Rosc. 28. ut hinc discedas neque mihi verbum ullum respondeas; div. Caec. 52. ut laetarentur omnes neque ulla animadversio constitueretur; Verr. I, 70. quae res cum ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit ... neque ad ullam utilitatem rei publicae pertinuit, tum vero ad calumnias; ib. III, 38. esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium || senatorum || commune ... neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; ib. 224. ut eius honos ab eis ... defendatur neque ullum adventicium auxilium requiratur; ib. IV, 81. cum ... teneretur neque ... ulla dubitatio posset esse; Cluent. 20. dum haec ... constabunt, neque ullo argumento ... crimen tenebitur; ib. 125. peccare te nihil neque ulla in re te esse huius modi, ut ..; Muren. 60. census es mancipia Amyntae, neque huic ullam in eo fecisti iniuriam; Flacc. 80. se abiecit exanimatus neque ulla alia re ab se mortem ... depulit; Sest. 79. cum ... velis .. neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39. haec sunt omnia ... propria Cornelii, nec in eis rebus crimen est ullum; Balb. 6. atque haec nec ulla alia sunt coniecta maledicta in eius vitam; Planc. 31. quid ad haec Quinctius? sane nihil certum neque unum, in quo ..; Tull. 35. non .. ingrati, sed miseri ... nec unus ... gratior (erat) quam ..; Sest. 122.

c. **bei Adverbien:** equitem Romanum ... biduum Leontinis in foro custodiis Apronii retentum atque adservatum neque ante dimissum quam ..; Verr. III, 60. evocare Apronium nec illum ante tibi satis facere quam ..; ib. 183. de quo ego consulto .. neque ... ante feci mentionem; leg. agr. III, 4. haec non delata solum, sed paene credita, nec ante repudiata sunt quam ..; Milo 64. primo, neque id ipsum diu; Cluent. 12. ei sese Thermis conlocarant in eisdem agri finibus nec longe ab oppido antiquo; Verr. II, 86. fuit ... domi admirandus, neque rebus externis magis laudandus quam ..; Phil. II, 69. omne delictum scelus esse nefarium nec minus delinquere eum, qui ..; Muren 61. erexit ... nec minus et sibi et huic imperio gloriosum putavit; Sest. 58. complecti vis ... neque id occulte; Piso 75. roganti ... pecuniam credidit nec tum primum; Rab. Post. 4. is cum praetorem ... sectaretur neque ab eo umquam discederet; Verr. II, 169. fidem tuam, quae nusquam erat neque umquam fuerat; ib. V, 108. numquam ... attulisses nec .. umquam ... appulisses; Rabir. 25. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in ... M. Aemilio; Muren. 16. datus illo in bello esset hiemi locus neque umquam Catilina ... sine multo sanguine ac sine totius Italiae vastitate miserrima concidisset; Sest. 12. virtus .. quae ... splendet neque alienis umquam sordibus obsolescit; ib. 60. semper putavi neque .. umquam ... defui; Balb. 60. ut ... viveret nec fere umquam ab eo discederet; Piso 68. memini ... neque umquam obliviscar; Planc. 101. magno animo ... est nec umquam succumbet; Deiot. 36. qui nulla specie paterni nominis nec pietate abductus umquam est; Phil. XIII, 46. ut eos agitent furiae neque consistere usquam patiantur; Sex. Rosc. 66. suam .. quisque domum tum obtinebat nec erat usquam tua; Phil. II, 48.

d. **bei Verben und Sätzen:** quae .. omnia ... adesse atque impendere videntur neque vitari ullo modo posse; Quinct. 47. insidias vitae huiusce [...] parare (coeperunt), neque sese arbitrari posse diutius alienam pecuniam ... obtinere; Sex. Rosc. 26. ut arguatis aliquem patrem occidisse neque dicere possitis ..; ib. 57. in quibus illud tempus

... praetermittam, neque ego istum sibi ... defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 43. te ... causam et culpam in alios contulisse, neque in eos ... esse animadversum; ib. 83. cum iste civitatibus frumentum ... imperaret neque ea sumeret proque his rebus pecuniam exigeret; ib. 95. is cum haberet unicam filiam neque census esset; ib. 104. SI PARET FUNDUM CAPENATEM ... P. SERVILII ESSE NEQUE IS FUNDUS Q. CATULO RESTITUERETUR; ib. II, 31. eum commonefaciunt ut ... utatur instituto suo nec cogat ante horam decimam de absente ... iudicare; ib. 41. Sopater ... commotus est sane, neque in praesentia Timarchidi quid responderet habuit; ib. 69. liberi .. ad causas solutique veniebant neque committebant, ut ..; ib. 192. quem omnes odissent neque videre vellent; ib. III, 23. de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. 28. ut hoc tempore ea ... praetermittam neque eos appellem; ib. 115. vendidisse alios magno decumas agri Leontini ceterorumque agrorum, et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse, nec aratorem quemquam esse questum; ib. 147. quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; ib. 206. pueri .. Sisennae ... oculos de isto nusquam deicere neque ab argento digitum discedere; ib. IV, 33. homo nobilis ... ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam nec quid faceret habebat; ib. 51. cupere se dicit inspicere neque se aliis videndi potestatem esse facturum; ib. 64. CUM SURGERET NEMO NEQUE SENTENTIAM DICERET; ib. 143. quod sciret sibi crimini datum iri pecuniam accepisse neque de vero archipirata sumpsisse supplicium; ib. V, 73. vir primarius ... dicit neque de filio dicit; ib. 120. cum prope omnem vim verborum eius modi ... aliis in rebus consumpserim, neque hoc providerim, ut ..; ib. 159. videreturne ... neque illud adderet INIURIA; Tull. 12. posse homines servos iure arma capere ... neque ... posse hoc talibus viris persuaderi non iniuria factum; ib. 43. si qui Cobiamacho ... deverterentur neque Tolosam ire vellent; Font. 19. errare me nec ... posse ... adsequi; Caecin. 32. se homines coëgisse et armasse neque eum ... abiturum; ib. 46. si ... dicis neque ... putas; ib. 83. mater .. appellabitur, neque ... audiet; Cluent. 12. cum ... desideraretur neque ... inveniretur; ib. 38. sustulit, neque ... est .. commoratus, ib. 40. quod ... arguis neque ... confirmas; ib. 137. cum ... scripta essent ... neque ei cautum satis videretur; ib. 162. fecit, neque ... interfuit; ib. cum iam convalesceret neque ... diutius ferre posset; ib. 175. quibus (votis) ... testatur neque intellegit ..; ib. 194. resistam ... neque patiar; leg. agr. I, 22. si ... maneat neque aliud || aliquod || negotium exstiterit; ib. 26. vendidit, nec ... fugere ausus est; ib. II, 56. retinere volt neque ... dissimulat; ib. III, 13. repugnabo neque patiar ..; ib. 15. si te parentes ... odissent tui neque eos ... placare posses; Catil. I, 17. studeo ... neque ... intellego; ib. II, 17. si maturius facere voluissent neque ... certare; ib. 18. dimicandum ... fuisset neque ... liberassemus; ib. III, 17. tenuit se neque attulit; Flacc. 11. quem ... interroget nec metuat ne ..; ib. 22. accedere neque ... confligere, ib. 50. excitabunt nec patientur; Sulla 24. qui te ... retinent retinebuntque semper, nec ... patientur; ib. 35. quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; ib. 82. quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii neque haec dicendi ratio aut disciplina; Arch. 2. potui ... defendere, nec ... defuit; sen. 33. dico ... nec ... sentio; dom. 8. *quod* ... uteretur neque ascriberet; ib. 22. qui ... sim passus ... neque intellexerim; ib. 29. cum ... venisset neque ... putaret; ib. 59. videbam ... neque intellegebam; ib. 64. cum ... proterruissent neque ... dixissent; ib. 133. censuit neque ullum est passus ... exstare monumentum; ib. 137. et Crassus ... dicebat et ... Pompeius implorabat neque se privatum ... defuturum esse dicebat; Sest. 41. surrexit ... nec ausus est; ib. 74. volitant ... nec ... pertimescent; ib. 94. rem .. praeclaram iuventuti ad discendum nec mihi difficilem ad perdocendum; ib. 96. totum .. se ... tradidit, nec ... potuit sustinere; ib. 130. miretur ... nec dubitet quin ..; Cael. 1. qua re ... respuatur, nec ... crimen haereat; ib. 14. abducam ... neque ... conlocari sinam; ib. 22. nunc agam modice nec longius progrediar; ib. 32. dixerunt neque ... refugerunt; ib. 41. ut ... magna potestas sit ... nec .. impediatur; Balb. 27. quod si ... patere passi sunt neque ius || his || est hoc reprehensum; ib. 54. auctor fui, neque ... putavi; ib. 61. detuli neque ... parui; Piso 61. probabit ... et agnoscet neque ... mirabitur; ib. 74. quamquam languet iuventus nec ... versatur; ib. 82. nunc .. disputo ... nec ... condemnandus est qui ..; Planc. 8. quam ob rem ... voluerit ... neque ... transtulerit; ib. 36. quaeris ... nec vides; ib. 69. cum complexus est conspersitque lacrimis nec loqui prae maerore potuit; ib. 99. sed refugit .. nec ... plura dixit; Scaur. c. 4. § 6. nam .. crediderat .. nec ... putabat; Rab. Post. 4. cederem ..., nec ... existimarem; Milo 2. silent .. leges ... nec ... iubent; ib. 11. erant quaestiones ..., nec ... adferebat; ib. 13. an vero ... vestrae peregrinantur aures neque in hoc .. sermone versantur ..? ib. 33. fiebat .. nec me suffragatore meliore utebatur quam Clodio; ib. 34. coguntur neque aliter facere possunt; ib. 65. commemorat ... nec timet ne ..; ib. 95. celebrabuntur ... nec ... conticescet; Marcell. 9. patebat ... via nec ... subsequebantur; Deiot. 11. quod si saltatorem avum habuisses neque eum virum; ib. 28. curretur neque ... exspectabitur; Phil. II, 118. compellat ... nec sentit; ib. III, 17. si ... putaret neque ... reciperet; ib. IV, 9. vertisse nec esse postea restitutos; ib. V, 14. Areopagites esse nec debere .. res iudicare; ib. non modo nihil timere, sed ... meliora exspectare debetis, neque ... timere ne ..; ib. 51. eduxerit nec ... admoverit; ib. VII, 26. se ... facturum neque ... vitaturum; ib. IX, 9. referebat neque ... malebat; ib. 11. quamquam ... numquam iacuit neque .. cadere ... potest; ib. X, 14. solet ... accipere manicas nec diutius obsidionis metum sustinere; ib. XI, 26. aget ... neque ... exspectabit; ib. ut te ipse obsideas, neque te istinc ... possis explicare; ib. XIII, 25.

e. **besondere Verbindungen:** dum: qui ... sensisset neque dum rem perfectam arbitraretur; Cluent. 73. cum procul esset ... neque dum ... sensisset; Phil. XI, 2.

ita: cum .. suspectus .. Naevius fuisset, neque ita commode posset rationem reddere; Quinct. 14. veniam, neque ita multo post, ad hunc locum; Sex. Rosc. 78. interim neque ita longo intervallo ... venit; Flacc. 47. absconditi nec ita multi; Phil. II, 108.

non: dimisisti neque ... non maluisti; Piso 91. *nec* ... non amicissimus mihi [non] Pompeius fuit; Rab. Post. 33. reliqua .. multitudo ... tota nostra est, neque eorum quisquam ... non cum ... favet tum ... putat; Milo 3.

profecto: confido, neque ulla profecto tanta vis reperietur; Catil. IV, 22.

solum: supplete ceteros, neque nostri ordinis

solum, honores et imperia meditantis; Phil. XII, 14.

tamen: cuius personam praeclare Roscius in scena tractare consuevit, neque tamen pro beneficio ei par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. unum quemque senatorem rogabat ut filio suo parceret, neque tamen multum proficiebat; Verr. II, 95. excogitat .., quem ad modum mense illo legitimo comitia haberentur nec tamen Herodotus adesse posset; ib. 128. postularunt, quasdam res ut ad legem adderent, neque tamen a ceteris censoriis legibus recederent; ib. III, 18. omnibus .. locis aratores spoliati ac vexati querebantur, neque tamen ullum iudicium reperietur; ib. 29. nullum ... horum (signorum) reliquit neque aliud ullum tamen praeter unum || praeter unum tamen || pervetus ligneum; ib. IV, 7. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa finem facere vellet; Cluent. 177. nihil adsequeris ..., neque tamen conari ac velle desistis; Catil. I, 15. sunt timendi magis, ... neque tamen permoventur; ib. II, 5. scripta sunt omnia neque tamen quicquam tam anguste scriptum est, quo ..; Muren. 28. congemuit senatus, .. neque tamen satis severe ... decrevit; ib. 51. laudabat homo doctus philosophos ... neque eorum tamen nomina poterat dicere; sed tamen eos laudabat maxime, qui ..; Sest. 23. eundem ... imperavisse, neque tamen ... reliquisse; ib. 94. beatos esse, quibus ... fuerit .., nec tamen eos miseros, qui ..; Milo 97. quam multa seria (solent esse), neque tamen ullo modo divolganda! Phil. II, 7. sine iracundia dico omnia nec tamen sine dolore animi; ib. VIII, 19. multi exercitus ... clari et magni fuerunt, nec tamen ... tributum est; ib. XIV, 33.

vero: te vero ... video .., non cogito solum, nec vero sine magno animi maerore ac dolore ... de te recordor; Scaur. 49. delegit ...; neque vero ... secrevit; Milo 21. omnis ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri, nec vero disiunctissimas terras citius ... potuisse peragrari; Marcell. 5.

2. **nach einer Negation:** hau: hau || haud || dubitarit ... nec capiti pepercerit; Sest. 120.

ne: ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur neque se satis instruxisse et ornasse; Verr. IV, 60.

nemo: nemo .. occisus est neque sauciatus; Caecin 41. neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam divino atque incredibili genere dicendi, qui ..; Quir. 5. nemo erit tam crudeli animo ... nec tam immemor; Planc. 102.

nequaquam: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea, viri fortes et fideles, sed nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV, 96.

ne — quidem: ne Tadii quidem tabulis nec testimonio credemus? Verr. I, 128. eum ... ne verbo quidem graviore appellasses, neque apud te tam sancta religio societatis fuisset; ib. III, 134. quamquam ne ei quidem ipsi ... id sentiunt, nec ... dissentire possunt; Phil. IV, 9.

nescio: nescisse id populum Romanum neque fuisse qui ..; Planc. 58.

nihil: nihil tam vile neque tam volgare est; Sex. Rosc. 71. nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; Verr. II, 132. ut nihil malitiose neque consulto fecisse videatur; ib. 164. nihil se tam clausum neque tam reconditum posse habere, quod ..; ib. IV, 42. nihil laborabatis neque suspicabamini; Sulla 51. nihil erroris erit in causa nec obscuritatis; ib. 78. qui .. nihil dixit nec fecit omnino; dom. 134. nihil cuiusquam proficiet nec valebit oratio; Phil. I, 35.

non: non .. id ago ... neque in eo nunc laboro; Quinct. 43. non est istud *iudicio* || iudicium || pati neque iudicio defendere; ib. 63. qui Romam multis annis non venit neque umquam plus triduo fuit; Sex. Rosc. 74. ut non omnem frugem neque arborem in omni agro reperire possis, sic ..; ib. 75. non exitum actionis ... spectare debemus || debes ||, neque iudicabimus || iudicabit || Roscium suas ... litis redemisse; Qu. Rosc. 39. non obscurum .. neque absconditum (est); Verr. a. pr. 32. C. Verrem altera actione responsurum non esse neque ad iudicium adfuturum; Verr. I, 1. cum ... postularent, uti, si non redderet pecuniam nec rationem daret, diceret saltem quantum ..; ib. 92. si ... his expensum non ferres neque in tuas tabulas nomen ullum || ullum nomen || referres; ib. 102. locare incipit, non proscripta neque edicta die; ib. 141. se id non esse facturum neque se usque eo Sthenio esse inimicum; ib. II, 94. non est homo acutior quisquam nec fuit; ib. 128. non in sortitione fallere, neque dies de factis eximere (voluit); ib. 132. huius ego pecuniae ... non habui rationem neque habere potui; ib. 153. ego Metello non irascor, neque ei suam vacationem || purgationem || eripio; ib. 164. ad causam non accederent neque in alterius impudentia sui pudoris existimationem amitterent; ib. 192. cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque possessor soleat esse; ib. III, 27. eos instituere atque erudire ad maiorum instituta, ad civitatis disciplinam, non ad tua flagitia neque ad tuas turpitudines debuisti; ib. 161. utrum ... an frumentum non improbaris ... neque quicquam ulli dissolveris civitati; ib. 174. non reperietis hominem timide neque leviter haec improbissima lucra ligurrientem; ib. 177. quod nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona, non ex numero neque ex summa consideranda; ib. 215. quoniam non eodem tempore neque simili fecit annona; ib. 216. ut eas (res rusticas) non ratio neque labor ... moderentur; ib. 227. ut non conferam vitam neque existimationem tuam cum illius; ib. IV, 45. expugnari deos patrios non hostium adventu necopinato neque repentino praedonum impetu; ib. 94. qui non Honori neque Virtuti ... vota deberet; ib. 123. homo non acerrimus nec fortissimus, C. Norbanus, in summo otio fuit; ib. V, 8. non offendebantur homines neque moleste ferebant; ib. 31. quia non viderunt nec sciunt; Tull. 24. haec est illorum in causa perdita extrema non oratio neque defensio; ib. 55. non esse arma caespites neque glebas; Caecin. 60. ut id non minus ... laborarit ... quam ..., nec minus veritus sit || vereretur || ... quam..; ib. 103. quoniam .. suum ius non deseruit neque quicquam ... concessit; ib. ut se non Ponti neque Cappadociae latebris occultare velit; imp. Pomp. 7. ut plura non dicam neque aliorum exemplis confirmem; ib. 44. quod non suae decuriae munere neque ex lege sedisset; Cluent. 103. pietate et religione et iustis precibus, non contaminata superstitione neque ... hostiis; ib. 194. non maximis opibus neque summa auctoritate praediti; leg. agr. I, 8. homo non cupidus neque appetens; ib. II, 20. cur eos non definis neque nominas ..? ib. 66. non horreo ... nec vereor; ib. 101. non mediocris res neque parvum; ib. III, 12. hominem .., praesertim non inopem neque infirmum; Muren. 45. non in umbra neque in illius aetatis disciplinis artibusque; Flacc. 5. non sententiis neque auctoritatibus; ib. 15. non insultabo .. nec volitabo ... neque ... invehar neque ... commovebor; ib. 38. non reprehendo, nec quaero; dom. 8. non .. de meis, sed de vestris factis loquor, nec vereor ne ..; har. resp. 16.

si M. Petrei non excellens animus et amor rei publicae ... exstitisset, neque adiutor ei P. Sestius ... fuisset; Sest. 12. non abduci ab reo nec (aculeos) ... emittere in hominem et in reum; Cael. 29. reprehendo neminem, sed adsentior non omnibus neque ... puto; Balb. 61. non tam concinnus helluo nec tam musicus; Piso 22. quamquam mihi non sumo tantum neque adrogo; Planc. 3. non est unus mihi quisque || quisque mihi || ... protrahendus neque cum singulis decertandum atque pugnandum; Scaur. 20. dare iugulum P. Clodio, non semel ab illo neque tum primum petitum; Milo 31. quia non apparet nec cernitur; ib. 84. non fuisse credo fas ... adferre, neque ... lacerari; ib. 86. non idem ... licebit ... nec erit iustior; Phil. I, 28. non sunt omnia timenda neque ... praesidia quaerenda; ib. XII, 25. — at non Oppianicus neque patronus eius L. Quinctius; Cluent. 74. tamen non cedunt neque .. relinquunt; Caecin. 42. tamen ... non contemnit, nec vero fuit umquam gravior; Phil. XIII, 15. quod .. tametsi non nunc primum neque in hac causa solum audio; Caecin. 65. non enim novi nec scio; Sex. Rosc. 125. non enim verbi neque criminis augendi causa complector omnia; Verr. IV, 2. non enim Charybdim tam infestam neque Scyllam nautis quam istum in eodem freto fuisse arbitror, Verr. V, 146. tantumne .. laborem ... suscepturus es? non studio quidem hercule ullo neque voluntate; Verr. V, 180. non est iam in lege neque in officio ... positus modus aestimandi; Verr. III, 220. non igitur magis Leptines Octavium nec Veientium rex eos ..., quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; Phil. IX, 7. non igitur id erit eius vitrico fraudi aut crimini, nec ... non et illa pie fecit et hic a culpa est remotus; Muren. 73. nunc ita defenditur, non sane ut moleste ferre adversarii debeant, neque ut se potentia superari putent; Sex. Rosc. 148.

nullus: nullum .. facinus, quod .., reperiri neque proferri potest; Verr. V, 154. quod nulla vi moveri neque deleri potest; Phil. IX, 14.

numquam: quem numquam vidisset neque audisset; Caecin. 29. numquam ... dicet nec ... opponet; Sest. 52. de quo ... verbum feci .. numquam, neque putavi ..; ib. 133. numquam ... commiscetur neque ... admittitur; Marcell. 7.

3. **mit folgender Adversativpartikel:** nisi: habet ... plura praeterea praedia neque tamen ullum nisi praeclarum et propinquum; Sex. Rosc. 133. orationes omnis tota Sicilia desertas atque ab dominis relictas esse cognoscitis neque quicquam aliud agitur hoc iudicio nisi uti ..; Verr. III, 228. videbat .. praetores locupletari ... neque eos quicquam aliud adsequi ... nisi ut ..; imp. Pomp. 67. haec a nobis petunt omnia, neque ulla re alia ... nisi ..; Muren. 71. perferemus, neque quemquam offendet oratio mea, nisi ..; Sest. 14.

sed: aiebat se tantidem aestimasse quanti Sacerdotem, neque mentiebatur, sed eadem aestimatione alter sublevarat aratores, alter everterat; Verr. III, 215. me posse pro meo iure dicere neque || neve || in hac re ... quaeri oportere, quibus verbis praetor interdixerit, sed de quo loco sit actum; Caecin. 85. leges .. sunt veteres neque eae consulares ..., sed tribuniciae; leg. agr. II, 21. hosce .. homines ... secerno libenter, neque in improborum civium, sed in acerbissimorum hostium numero habendos puto; Catil. IV, 15. adripuit, neque disputandi causa ..., sed ita vivendi; Muren. 62. ut ... describatis Asiam, nec quid alienigenae de vobis loqui soleant, sed quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; Flacc. 65. quis ... molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui, sed quodam errore nostro; har. resp. 40. ut contineret dolorem neque eadem se re ulcisceretur ..., sed illum ... constringeret; Sest. 88. habent contiones, neque id agunt, ut ..., sed .. perficiunt, ut ..; ib. 104. te ... de te ipso rogabo, neque te ex amplissimi viri dignitate, sed ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13. sedem ... funestari, neque id fieri a multitudine imperita ..., sed ab uno; Milo 90. minabantur, nec quid quisque sensisset, sed ubi fuisset cogitandum esse dicebant; Marcell. 18. causas ... gratiosores esse ... neque te spectare || id te spectare, id te exspectare ||, quam tuus esset necessarius is, qui te oraret, sed quam illius, pro quo laboraret; Ligar. 31. ut ... velis ... nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias; Phil. XIII, 6. o praeclarum imperatorem nec iam cum M'.Aquilio ..., sed vero cum Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum! Verr. V, 14. fit, neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43. singularis audacia ostendatur necesse est, neque audacia solum, sed summus furor atque amentia; Sex. Rosc. 62. erat hoc ... factitatum semper, nec solum in Sicilia, sed in omnibus provinciis; Verr. V, 60. litterae sunt Fausti ... neque solum ad Sullam missae, sed ad L. Caesarem, Q. Pompeium, C. Memmium; Sulla 55. se ... esse repetiturum, neque solum id dixit, sed ... compellavit; sen. 12. te ... retinebo et complectar, nec me solum deprecatorem fortunarum tuarum, sed comitem sociumque profitebor; Planc. 102. denuntiabo, testabor semper deos hominesque quid sentiam, nec solum fidem meam ..., sed in principe civi non est satis; Phil. VII, 20. contra Dolabellam nec paratum solum, sed peritum atque fortem; ib. XI, 35. videmus omnia, neque per nos solum, sed admonemur a nostris; ib. XII, 5. qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet ..., neque solum illum, sed cum illo se ipsam restitutam putabit; ib. XIII, 9. neque, neque modo, neque solum — sed etiam: s. **etiam**, II, 4 (B. II, S. 239, b. 240, b.). — dico ... neque id tamen ipsum tantum quantum meus ac meorum, sed tantum quantum vester atque omnium bonorum dolor postulavit; har. resp. 4. miscet ac turbat ..., nec tamen ita ut ... putet, sed ut ... gaudeant; ib. 46. es ... mactandus ... neque tantum ipse es improbus, sed etiam ... voluisti; Vatin. 36. caput est legis quadragesimum ..., neque vero nunc ideo disputabo, quod ... putem ..., sed ut doceam; leg. agr. III, 4.

verum: hostium urbis nec omnium hostium, verum eorum qui ..; dom. 61.

4. **nach einer Negation mit folgender Adversativpartikel:** nihil — neque, nisi: istum nihil aliud egisse neque nunc agere nisi uti ..; Quinct. 90.

nihil — nec, nisi: nostra civitas (servitutem ferre) non potest, nec ullam || nec nullam, nullam || aliam ob causam nisi quod ..; Phil. X, 20.

nihil — nec, sed: nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; sed ... ostendit sese ... censores esse facturum; Verr. II, 132.

non — neque, sed: (defensum esse) non ab homine alieno neque ab aliquo calumniatore atque improbo, sed ab equite Romano; Quinct. 87. in isto bello non recreatus neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Romanus est; Sex. Rosc. 137. M. Caecilium non modo non adesse neque tecum tuas iniurias persequi, sed esse cum Verre et cum illo familiarissime ... vivere; div. Caec. 29. haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. quisquam dubitabit quin

tu istam ... invidiam atque offensionem non ambitionis *tollendae* neque beneficiorum conlocandorum, sed pecuniae conciliandae causa susceperis? ib. II, 137. si equitibus Romanis non obscuris neque ignotis, sed honestis et inlustribus manus ... adferebantur; ib. 60. reliquos hos esse, non ex bello neque ex aliqua eius modi calamitate, sed ex tuo scelere, importunitate, avaritia, crudelitate; ib. 126. non ex aestimatione neque ex ternis denariis pendere crimen, sed ex coniectione annonae atque aestimationis; ib. 189. ut eas (res rusticas) non ratio neque labor, sed res incertissimae, venti tempestatesque moderentur; ib. 227. expugnari deos patrios non hostium adventu necopinato neque repentino praedonum impetu, sed ex domo atque cohorte praetoria || praetorica, praetoris || manum fugitivorum ... venisse; ib. IV, 94. qui non Honori neque Virtuti ..., sed Veneri et Cupidini vota deberet; ib. 123. ver ..., cuius initium iste non a Favonio neque ab aliquo astro notabat, sed, cum rosam viderat, tum incipere ver arbitrabatur; ib. V, 26. erant .. convivia non illo silentio ... neque eo pudore, qui ..., sed cum maximo clamore atque convicio; ib. 28. versabatur in Sicilia longo intervallo alter, non Dionysius ille nec Phalaris ..., sed quoddam novum monstrum; ib. 145. qui nuper pro testimonio non advenam nescio quem nec alienum, sed eum civem Romanum, qui ..., abs te securi percussum esse dixit; ib. 156. non .. praetores a lege Aquilia recesserunt ... neque ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere, sed eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42. haec est illorum in causa perdita extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; ib. 55. vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate impetratus; leg. agr. II, 3. non in monumenta deorum immortalium, neque in urbis ornamenta conterre, sed ad xviros tamquam ad dominos reportare; ib. 61. non debes .. adripere ... neque ... vocare, sed circumspicere; Muren. 13. non moderata nec mitis, sed ... paulo asperior et durior; ib. 60. non tu quidem vir melior esses nec fortior nec temperantior nec iustior ..., sed paulo ... propensior; ib. 64. haec inter nos partitio defensionis non est fortuito .. nec temere facta, sed uterque nostrum id sibi suscipiendum putavit; Sulla 13. fore ut .. non Torquatus neque Torquati quispiam similis ..., sed ut aliquis patrimonii naufragus ... aliter indicata haec esse diceret; ib. 41. adeone non labefactatam rem publicam ... neque conquassatam civitatem, sed captam hanc urbem atque perversam putaris ..? Vatin. 19. non dixi hanc togam ..., nec arma ..., sed ... hoc intellegi volui; Piso 73. * non Gabinii comes vel sectator, nec ad Gabinii ...; sed ad P. Lentuli ... auctoritatem ... Roma contenderet; Rab. Post. 21. secessionem ..., non bellum, neque hostile odium, sed civile discidium; Ligar. 19. non clam nec furtim .., sed palam; Fr. C. 28. — non enim ius abesse videbatur a foro neque iudicia, sed vis et crudelitas et bonorum acerba et indigna direptio; Verr. V, 31. reliquum iudicium iam non de mea fide ... nec de istius vita, ... sed de iudicibus et ... de te futurum est; Verr. V, 177. non est iam in lege neque in officio, sed in voluntate hominum atque avaritia positus modus aestimandi; Verr. III, 220. non agam igitur neque ... conquiram, sed ... concurram atque confligam; Scaur. 20. itaque non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque; Flacc. 11. illa Segestanorum non solum litteris tradita neque commemorata verbis, sed multis officiis illorum usurpata et comprobata cognatio quos tandem fructus ... tulit? Verr. V, 125. non solum impulsu scutorum neque conflictu corporum neque ictu comminus neque coniectione telorum, sed saepe clamore ipso militum; Caecin. 43. non se reputare solum .. neque sibi ... licere, sed habere; Cluent. 159. non solum amare et amari neque saltare et cantare, sed etiam sicas vibrare; Catil. II, 23. non solum sibi .. neque his tot talibus viris neque nobis || nobis nec || necessariis tuis, sed etiam rei publicae; Ligar. 36. quam (Karthaginem) videlicet non propter religionem sedum illarum ... nec ut ipse locus ... vestigia calamitatis ostenderet, sed non fuit tam diligens ... aut fortasse emptorem ... reperire non potuit; leg. agr. II, 51. hac una ... fiducia civitatis non modo apud nostros magistratus ... neque apud civis solum Romanos ... fore se tutos arbitrantur, sed ... hanc sibi rem praesidio sperant futuram; Verr. V, 167. ego non in una re sola ... neque in universa re solum ... sed singillatim in omnibus dolum malum exstare dico; Tull. 34. non consolandi tui causa .., neque vero quo te liberent aliqua culpa ..., sed ut te ... cohortarentur; Planc. 52.

non modo — neque, verum etiam: fit maximus clamor non modo optimi cuiusque neque eorum, quibus .., verum etiam ..; Verr. II. 47.

5. **nach einer Negation mit wiederholter Adversativpartikel:** non, sed — neque: tibi .. non illius aetas, sed causa ... popularis videbatur, neque te tam commovebat, quod illa cum toga praetecta, quam quod sine bulla venerat; Verr. I, 152.

non, sed — neque, sed: quod [frumentum] improbissime per triennium partum non semel sed bis, neque uno, sed duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti; Verr. III, 179. causa .., quae iam non recepta, sed innata, neque delata ad me, sed in animo sensuque meo penitus adfixa atque insita est; ib. V, 139. non extrema [tribus] suffragiorum || non suffragiorum ||, sed primi illi vestri concursus, neque singulae voces praeconum, sed ... universus populus Romanus; leg. agr. II, 4. non illi nullam esse rem publicam, sed in ea ... se esse principes, neque hanc urbem conflagrare, sed se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25. Marius .. non modo non a senatu, sed etiam opresso senatu est restitutus, nec rerum gestarum memoria ..., sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. res erat non in opinione dubia, sed in praesenti atque ante oculos proposito periculo, neque id coniectura prospiciebamus, sed iam experti videbamus; dom. 11. non .. ornandum ... sed relegandum, nec .. committendum ... sed imponendum; Sest. 60. non eventis, sed factis cuiusque fortunam ponderari || ponderari dicere audes ||, neque in tabellis paucorum iudicum, sed in sententiis omnium civium famam nostram fortunamque pendere; Piso 98. una mens, non expressa dolore, sed simulata, neque huius iniuriis, sed promissis aliorum et praemiis excitata; Scaur. 41. non te iudices urbi, sed carceri reservarunt, neque te retinere in civitate, sed exsilio privare voluerunt; Fr. B. XIII, VIII. id non reglectum, sed violatum putatur, nec imprudentiae, sed perfidiae adsignari solet; Fr. E. 2. quasi non modo liceret, sed etiam oporteret, nec solum oporteret, sed quasi necesse esset plane; Verr. III, 181.

verum: patronus exstiti non electus unus qui maximo ingenio, sed relictus ex omnibus qui minimo periculo possem dicere, neque uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius, verum uti ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5.

II. **zweimal:** cum L. Octavius C. Aurelius consules aedis sacras locavissent neque potuissent

omnia sarta tecta exigere, neque ei praetores, quibus erat negotium datum, C. Sacerdos et M. Caesius; Verr. I, 130. ut temporibus illis ... ager araretur omnis neque aratori praetor per litteras supplicaret neque eum praesens oraret; ib. III, 125. equitem Romanum ... cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille, nec duo, nec tria milia, sed ad unas unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; ib. 148. omnia ... rationibus populorum non interpositis neque perturbatis neque repentinis, sed certis, institutis, ordine relata atque confecta sunt; ib. 175. non convenit, nec iuri quicquam tam inimicum quam vis nec aequitati quicquam tam infestum est quam convocati homines et armati; Caecin. 33. ego me profiteor relaturum, neque me impediet cuiusquam inimicum edictum, quo minus ..., neque praeter intercessionem quicquam audiam; imp. Pomp. 58. quia nulla in iudicio seditio neque vis neque turba versata est; Cluent. 103. non ... constituisset, neque ... denuntiavisset neque commisisset, ut ..; Catil. III, 17. siluerunt .. neque ... adfuerunt, neque ... voluerunt; Flacc. 54. ut ... accusaret, neque ... quaereret ..., nec ... arcesseret; Cael. 16. si liberum vestrum iudicium fuisset nec totiens dilata res nec ad extremum e manibus erepta; prov. cons. 13. non dicam Calpurniae, sed Calventiae (familiae), neque huius urbis, sed Placentini municipii, neque paterni generis, sed braccatae cognationis dedecus; Piso 53. fruar ..., nec minus libenter metuentem videbo ne ..., nec minus laetabor, cum ..; ib. 99. non enim latroni, sed regi credidit, nec regi..., sed ei, cuius.., nec ei regi..., sed ei, quicum ..; Rab. Post. 6. sunt lites aestimatae A. Gabinio, nec praedes dati nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est || populi servari lex aequa est ||; ib. 8. angebar ... nec mihi persuadere poteram nec fas esse ducebam; Marcell. 2. cum ... prohibuisti, neque semel, sed saepius, neque tu tecum de senatus auctoritate agi passus es; Phil. II, 52. minuit audaciam neque ruere demens neque furere desinit; ib. III, 31. cum ... saepsisset nec eum coloniae florentissimae dignitas neque consulis designati maiestas ... deterreret; ib. XIII, 20.

III. **dreimal:** non temere creditur neque levi coniectura res penditur neque testis incertus auditur neque accusatoris ingenio res iudicatur; Sex. Rosc. 62. in eis omnibus senatoribus cooptandis ... suffragia nulla fuisse ... neque census neque aetates neque cetera Siculorum iura valuisse; Verr. II, 120. tu ... adferas, neque earum auctorem litterarum neque obsignatorem neque testem ullum nominabis? Cluent. 186. nolite ... convertere .., neque regis iniuriam huius crimen putare nec consilium ex necessitate nec voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29. sustinet, nec ... patitur, nec ... praestringit || perstringit || ... nec ... officit; ib. 43.

IV. **viermal:** non ad A. Maximi sapientiam neque ad illius superioris Africani in re gerunda celeritatem neque ad huius ... singulare consilium, neque ad Pauli rationem ac disciplinam neque ad C. Marii vim atque virtutem, sed aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum et conservandum ... cognoscite; Verr. V, 25.

C. **correspondirend: a. mit neque:** I. **zweimal:** 1. **allein:** neque parum facetus scurra Sex. Naevius neque inhumanus praeco umquam est existimatus; Quinct. 11. neque nobis adhuc praeter te quisquam fuit ... neque illis umquam satis fuit; ib. 34. qui neque excogitare neque pronuntiare multa possum; ib. quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37. non opinor id quidem neque ius esse neque cuiquam expedire; ib. 48. fit rebus omnibus integris neque proscriptis neque possessis bonis; ib. 67. cui neque magistratus adhuc aequus inventus est neque iudicium redditum est usitatum; ib. 71. ut necessario confiteare neque tam temerarium quemquam fuisse neque te id ipsum perseverare et transigere potuisse; ib. 76. quod neque fraudandi causa latitasset neque exsilii causa solum vertisse diceretur; ib. 86. qua ratione ex tot creditoribus nemo neque tum idem fecerit neque nunc contra dicat; ib. 88. quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse ... neque temere dicto ... concedi; Sex. Rosc. 3. qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; ib. 22. si neque amens pater neque perditus filius fuerit; ib. 41. neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; ib. qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; ib. 52. cum neque servus quisquam reperiretur neque liber; ib. 64. hoc nihil neque acerbius neque iniquius proferri potest; ib. 78. quod neque Romae multis annis fuerit neque de praediis umquam temere discesserit; ib. 79. ita neque ad crimen parricidii neque ad eum ... pertinebant; ib. 82. si ... nullam .. societatem neque sceleris neque praemii cum homine ullo coieras; ib. 96. neque mandat quisquam fere nisi amico neque credit nisi ei, quem ..; ib. 112. servos ipsos ... neque arguo neque purgo; ib. 120. neque diu neque diligenter facere possum; ib. 123. de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; ib. 124. qui neque proscriptus neque apud adversarios occisus est; ib. 130. ut neque nihil neque tantum, quantum postulavimus, consequamur; Qu. Rosc. 10. qui agrer neque villam habuit neque ex ulla parte fuit cultus; ib. 33. ut nec Roscium stipulatione adliget neque a Fannio iudicio se absolvat; ib. 36. qua de causa Flavius ... neque satis acciperet a Roscio neque iudicio absolveretur a Fannio; ib. 40. omnino .. HS CCCIↃↃↃ a Flavio non abstulit, neque Panurgi nomine neque cuiusquam; ib. 41. qui te neque velle sua causa nec ... posse arbitrantur; div. Caec. 21. neque est, quod possim dicere, neque, si esset, dicerem; ib. 36. nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri; ib. 61. qui neque ut ante conlectam famam conservet neque uti reliqui temporis spem confirmet laborat; ib. 71. populus Romanus ne tam honestam ... accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur providete; ib. 73. quoniam ... sunt homines, quos libidinis infamiaeque suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35. neque hoc a vobis populus Romanus exspectat neque eo potest esse contentus; ib. I, 3. nemini meus adventus labori aut sumptui neque publice neque privatim fuit; ib. 16. qui ... nihil habuit tum neque negotii neque controversiae; ib. 27. haec neque cum ego dicerem neque cum tu negares magni momenti nostra esset oratio; ib. 28. quoniam nec perfecisset quod conatus esset neque futurus esset Lampsaci postea; ib. 69. neque me tui neque tuorum liberum ... misereri potest; ib. 77. neque in litteris ... neque in testimonio causam tanti tumultus ostendis ullam; ib. 80. ut ... neque legitimum tempus ... neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; ib. 81. illud, quod neque taceri ullo modo neque dici pro dignitate potest; ib. 86. quae neque post edictum reprehendi || post edictum || neque ante edictum provideri potuit; ib. 107. qui ... hereditatem ademit nulli neque virgini neque mulieri; ib. NEC PETITIONEM .. NEC POSSESSIONEM DABO; ib. 113. iste ... neque ulla aequitate orationis neque auctoritate M. Marcelli commotus est; ib. 135. pecca-

tum tuum quod tu neque negare posses ... neque cum defensione aliqua confiteri; ib. 144. ut his solis neque publicanus neque negotiator odio sit; ib. II, 7. quod iste nec in Volcatium nec in Bidinos animadvertit; ib. 58. ut neque illum pulsaret quisquam...neque quisquam ab eo quicquam peteret; ib. 67. neque eas in urbe sua statuas esse voluerunt ... neque eius hominis, in quem ..; ib. 161. non erat in hoc neque crimen ullum neque reprehensio; ib. 162. neque tu hoc dicere audebis, nec...licebit; ib. 167. hunc Verrucium neque ante adventum C. Verris neque post decessionem quicquam cum Carpinatio rationis habuisse; ib. 188. quod neque ante te praetorem illi fecerant, neque tu ipse hoc ita statueras antea per biennium; ib. III, 101. hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; ib. 118. neque eam pecuniam rettulit, neque hoc parvum crimen ... homo quisquam umquam excogitabit; ib. ab isto prae lucro praedaque praesenti nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; ib. 128. ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; ib. 162. quod neque tibi neque populo Romano posset probari; ib. 172. ego frumentum neque attigi neque aspexi; ib. 175. si mihi tecum neque de annona neque de aestimatione tua potest esse controversia; ib. 194. locus intra Oceanum iam nullus est neque tam longinquus neque tam reconditus quo non ... pervaserit; ib. 207. neque id est novum neque reprehendendum; ib. 216. neque modum posthac avaritiae cuiusquam neque poenam improbitatis futuram; ib. 221. nego ullam picturam neque in tabula neque in textili (fuisse); ib. IV, 1. neque se illa habuisse venalia neque ulla condicione ... adduci umquam potuisse, ut ..; ib. 16. qui te neque debent adiuvare ... neque possunt; ib. 20. nec prius illam crucem ... revellistis neque in profundum abiecistis ..? ib. 26. „nec scriptum habeo nec possum edere“; ib. 36. candelabrum ... reges ei ... neque ponere potuerunt neque volgo ostendere ac proferre voluerunt; ib. 64. nihil postea tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; ib. 72. nemo Agrigenti neque aetate tam adfecta neque viribus tam infirmis fuit, qui non ..; ib. 95. [quoniam id viri nec vidisse neque nosse poterant]; ib. 102. quod neque praedo violarit ante neque umquam hostis attigerit; ib. 104. earum ... rerum nullam sibi iste neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; ib. in quibus neque manu factum quicquam neque pulchritudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis; ib. 125. a Syracusanis prorsus nihil adiumenti neque publice neque privatim exspectabam; ib. 137. neque Romae in conventu Siculorum ... legatos Syracusanorum adfuisse, neque me postulare, ut ..; ib. 138. privatim .. nec proficisci quoquam potes nec arcessere res transmarinas ex eis locis, in quibus ..; ib. V, 45. nihil tam clausum ad exitum ... nec fieri nec cogitari potest; ib. 68. adversari nec poterat nec audebat; ib. 82. cum ipsi neque repugnare neque mari effugere ullo modo possent; ib. 91. quo neque Karthaginiensium gloriosissimae classes ... umquam aspirare potuerunt, neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; ib. 97. te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? ib. 109. si neque praetorem neque praetoris aemulum appellari || appellare || licebit; ib. 110. tamen neque iste in tanta re tot hominum T. Vectium ad se arcessit ..., neque P. Cervium ..., sed de latronum, hoc est, de comitum suorum sententia condemnat omnis; ib. 114. quod iste homo barbarus ac dissolutus neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. 148. ut neque mea ... neque cuiusquam ad inflammandos vestros animos eloquentia requiratur; ib. 159. ubi neque noti esse eis ... neque semper cum cognitoribus esse possunt; ib. 167. qui neque tibi notus esset neque cognitorem locupletem daret; ib. 168. id quod neque metuo .. neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam re ipsa est neque apertius oratione mea fieri quam ipsorum confessione factum est; Tull. 2. neque tam multos neque repugnantis multi armati paratique occidunt; ib. 21. nec homo occidi nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. quibus neque propter iracundiam fidem neque propter infidelitatem honorem habere debetis; Font. 15. huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; ib. 24. se in testimonio nihil praeter vocem et os [et audaciam] neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; ib. 29. neque amini neque consilii; Caecin. 18. nec minus niger nec minus confidens quam ..; ib. 27. neque prudentiae neque auctoritatis; ib. 37. neque ferri quicquam neque scutum ullum; ib. 64. illud ... defendi ..., nec iuris consultis concedi nec ius civile in causis semper valere oportere; ib. 67. non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; ib. 72. nec ademptam cuiquam civitatem esse neque adimi posse; ib. 101. ut neque vera laus ei detracta ... neque falsa adficta esse videatur; imp. Pomp. 10. imperatorem ... deposcere ... neque audent neque se id facere ... posse arbitrantur; ib. 12. ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus; ib. 53. nihil me nec subterfugere voluisse reticendo nec obscurare dicendo; Cluent. 1. ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; ib. 20. neque obscurus neque incertus; ib. 21. neque Asuvium neque Avillium, ib. 37. neque ||neque [enim]|| ... poterat animum inducere, neque ... omnino praetermittere; ib. 45. qui neque illis talibus viris ... rem possem ullam negare neque ... arbitrarer; ib. 50. neque id obscure ferebat nec dissimulare ullo modo poterat; ib. 54. neque defensoribus ... neque laudatoribus; ib. 56. nec Safinio nec bonorum emptoribus; ib. 68. res neque tam fuerat occulta || occultata || quam erat occultanda neque tam erat aperta quam rei publicae causa aperienda; ib. 73. qui neque absolvere hominem nocentissimum possent neque eum ... condemnare vellent; ib. 76. ut nihil possit neque additum neque detractum ... latere; ib. 82. nec elabi ... poterat Albius neque sine ignominia .. relinquere accusationem Cluentius; ib. 86. ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; ib. 88. nec P. Popilius neque Q. Metellus; ib. 95. neque in contione neque in iudicio; ib. 108. neque iudicium .. neque ... amimadversionem aut auctoritatem censoriam; ib. 117. ut neque fides huius defensionis relicta neque cuiusquam aut dignitas laesa aut amicitia violata esse videatur; ib. 118. neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; ib. 119. qua re si neque L. Gellii iudicio stetit Lentulus neque Lentuli existimatione contentus fuit Gellius; ib. 132. neque cognitum commemoravi neque pro testimonio dixi; ib. 139. QUOD NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. cogitationes, quae mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae quietis impertiunt; ib. II, 5. non enim natura neque studio || discidio || neque odio ... bellum ... habet susceptum; ib. II, 14. neque ipse committit neque illi ... committi recte putant posse; ib. 20. neque veris comitiis ... neque illis ... adumbratis; ib. 31. neque genere neque animo regio; ib. 42. ut nullo modo neque concedendum neque ferendum sit; ib. 43. neque familiaritate

illius adductus neque spe honoris atque amplissimae dignitatis; ib. 49. NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. 59. nec duo Gracchi ... nec L. Sulla; ib. 81. nec Gracchorum benignitas .. nec Sullae dominatio; ib. agri ... nec cuiquam adsignati neque venditi; ib. III, 12. nec suae nec alienae pudicitiae; Rabir. 8. si neque nox tenebris obscurare coetus nefarios nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6. cum ... neque audies ... neque videbis; ib. 26. neque mea prudentia neque humanis consiliis, ... sed multis et non dubiis ... significationibus; ib. II, 29. neque manus neque lingua; ib. III, 16. neque superioribus consulibus neque nobis; ib. 20. neque in honore vestro neque in gloria virtutis; ib. 28. neque ... uxor et ... filia et .. filius ..., neque ille, qui ..; ib. IV, 3. nec vi coërcere nec beneficio placare; ib. 22. neque in solitudine neque in convivio; ib. 13. ut neque ipse dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; ib. 15. profecto .. neque inimici neque invidi; ib. 17. neque avaritiae neque luxuriae; ib. 20. neque ambitiosus .. neque invidus; ib. neque extra Romam .. neque Romae; ib. 28. neque maius bellum ... neque maiore consilio et virtute gestum; ib. 33. ut neque minanti cederet neque cuiquam minaretur; ib. 53. neque communem omnium nostrum condicionem neque huius eventum fortunamque; ib. 55. neque exorari neque placari; ib. 61. neque cuius intersit neque contra quem sit; ib. 68. qua re nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sint ludorum ..., nec candidatis ista benignitas adimenda est; ib. 77. nec domi nec militiae; ib. 87. nec tabulae creditoris proferuntur nec tributi confectio ulla recitatur; Flacc. 20. neque suscepit neque suscipere debuit; ib. 29. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? ib. 45. quam ob rem ... neque ... oppugnarit neque .. defenderit; ib. 53. neque ipsum neque me; ib. 76. neque in re || neque re || neque in possessione tua; ib. 79. nec patria nec natura; Sulla 8. nec testimonio fidem ... nec defensioni auctoritatem; ib. 10. neque ... peregrinum ..., neque regem; ib. 25. si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curia; ib. 26. neque honoris neque aetatis; ib. nec sanare .. nec tollere; ib. 28. cum is neque sciret neque vellet; ib. 54. neque suo neque amicorum iudicio; Arch. 11. neque ad communem adferre fructum neque in aspectum lucemque proferre; ib. 12. neque attingere neque sensu nostro gustare; ib. 17. neque per se neque per Lucullos; ib. 26. neque me neque quemquam; sen. 10. itaque neque ... duxi nec ... dubitavi; Quir. 14. nec exorari fas est neque ... necesse est; ib. 23. neque || verum neque || est excusatio .. neque aequum est; ib. ut neque adlata sit a me res inopinata ac recens, nec ... maius (vitium) sit eius ... quam ..; dom. 9. ut neque ego ab illo ... petere possem neque ille ... mihi polliceretur; ib. 28. neque tu eras tam excors tamque demens, ut nescires ..., sed neque eorum neque ceterorum ... cuiusquam tibi potestas fuit; ib. 48. nec referre ad senatum consulibus || consules || nec sententiam dicere sibi licere; ib. 68. neque privatus neque consul; ib. 70. nec stare posse rem publicam ... nec futuram esse ullam; ib. 73. neque privati neque publici iudicii; ib. 108. neque ... sensit neque suspicatus est; ib. 127. neque ego nunc de religione, sed de bonis omnium nostrum, nec de pontificio, sed de iure publico disputo; ib. 128. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit; ib. 138. neque mens neque vox neque lingua; ib. 139. neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne .. effari; ib. 141. neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre; har. resp. 3. neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius; ib. 53. neque officio coniunctior dolor esse potest quam ..., neque iracundie magis ulla laudanda est || laudandans, laudanda || quam ..; Sest. 4. numquam illum ... neque communem metum omnium nec propriam non nullorum ... suspicionem ... dissimulando sedare voluisse; ib. 8. haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita ut ..; ib. 22. ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; ib. 44. neque ex me neque a populo Romano; ib. 68. neque .. provinciam Macedoniam ... neque equitatum et cohortis optimas; ib. 72. neque ante hoc tempus neque hoc turbulentissimo die; ib. 77. neque in suo neque in rei pualicae periculo; ib. 89. neque naturali neque civili iure descripto; ib. 91. neque periculi tempestas neque honoris aura; ib. 101. nihil est quod .., nec flagitat rem ullam neque ... est cupidus; ib. 104. neque eloquentia neque iucunditate || neque eloquentiam iucundidate, al. ||; ib. 107. nec valetudinis .. nec senectutis; ib. 112. nec tuos ludos ... nec ullos alios; ib. 116. nec Miltiadi calamitas ... neque Aristidi fuga; ib. 141. neque ... me ipsum incolumem videbit nec ... ingemescet ac .. dicet; ib. 146. quas neque nosset neque reperire posset; Vatin. 3. nec ... placuisse nec oportuisse; ib. 41. nec descensurum quemquam ad hanc accusationem fuisse ... nec ... quicquam habiturum spei fuisse; Cael. 2. neque his iudicantibus .. neque defendentibus nobis; ib. 4. nec crimen ullum nec opes; ib. 32. neque crimini tuo neque testimonio; ib. 35. cuius ego neque principium invenire neque evolvere exitum possum; ib. 56. nihil aliud *neque gestum* || cogitatum || neque actum est nisi ..; prov. cons. 9. nec Pisonis libidines nec audacia Gabinii; ib. 16. nec imperatorem ... revocare nec totam ... rationem ... perturbare atque impedire; ib. 35. quae neque oppugnavi .. neque defendi; ib. 44. neque ... litterae neque ... regiones; Balb. 15. neque M. Crassus ... neque Cn. Pompeius; ib. 17. neque tam dissidentem ... neque tam ... coniunctam; ib. 30. nec coacti essent ... nec ... videretur; ib. 31. si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; ib. 32. [neque legem neque poenam]; ib. 33. neque Iguvinatium neque Camertium; ib. 47. neque senatori || senator || neque bono cuiquam; ib. 54. nec facere nec pati; Piso 11. nec fieri nec cogitari: ib. 17. neque hercule ego supercilium tuum neque conlegae tui cymbala fugi; ib. 20. neque multitudinem hominum tantam neque splendorem; ib. 36. nec ... M. Regulus ... nec C. Marius; ib. 43. neque propitii ... neque irati; ib. 59. neque || non aeque, non enim || legetur, quisquis voluerit, nec, quisquis noluerit, non legetur; ib. 94. neque scribere ... neque ... dicere; ib. 97. tu neque Q. Pedio ... suscenses neque huic A. Plotio ... et ... putas; Planc. 17. neque ex delectis iudicibus, sed ex omni populo, neque editos ad reiciendum, sed ab accusatore constitutos iudices; ib. 41. nec fuit nec esse potuit; ib. 49. neque ianitor meus neque somnus; ib. 66. neque ... desinam debere ... nec ... redderem; ib. 68. quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; ib. 69. nec pro re publica nec pro me; ib. 77. nec nocentis nec litigiosos; ib. 82. neque te neque quemquam; ib. 91. libertatem ..., quam ego neque dimisi umquam neque dimittam; ib. 94. cui neque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2. § 5. neque eam habere in matrimonio propter foeditatem neque dimittere propter dotem volebat; ib. 8. neque dignitati praefecturae gravissimae

neque fidei meae; ib. 27. neque repelli fratrem volebat neque || neque ipse || ... parem Scauro fore videbat; ib. 34. neque tu ... hoc facere debes ... neque ego id defendere; Rab. Post. 7. quod neque moveri neque mutari potest; ib. 25. sine eo nec nomen illud poterat nec munus tueri; ib. 28. nec sine magno dolore feret nec id amiserit quod ..; ib. 44. nec deprecaturi sumus ... nec postulaturi; Milo 6. quibus adsensionibus ..., quam nec tacitis nec occultis! ib. 12. neque .. umquam iussisset nec ... dedisset; ib. 15. si neque omnis confessio facti est inusitata, neque ... quicquam aliter ... iudicatum est; ib. 23. cum || tum, dum || neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; ib. 50. cur neque ante occurrit ... nec eo in loco subsedit? ib. 51. neque ... nocens neque innocens; ib. 64. cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; ib. 73. victorias ..., quarum nulla neque tam diuturnam attulit laetitiam nec tantam; ib. 77. nec de sua nec de communi salute; Marcell. 22. cum tu id neque per te scires neque audire aliunde potuisses; Ligar. 1. nec ... extimescit nec ... reformidat; ib. 6. haec nec hominis nec ad hominem vox est; ib. 16. nec in hac oratione ... nec in eorum studiis, qui ..; ib. 31. nec admirabilior nec gratior; ib. 37. nihil habet nec fortuna tua maius ... nec natura melius; ib. 38. nec ingenio nec usu atque exercitatione; Deiot. 7. nec in hominem imprudentem ... nec in facinorosum; ib. 16. nulli neque remi neque venti; Phil. I, 9. tu nec solvendo eras nec ... putabas; ib. II, 4. nec scribae sufficere nec ... capere; ib. 16. neque illos neque ullas omnino litteras; ib. 20. nec rei publicae nec amicis; ib. te neque vigilantem neque in somnis; ib. 68. nec Gallicis nec lacerna; ib. 76. nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; ib. 81. nec praesens nec absens; ib. 94. nec postulantibus nec cogitantibus; ib. III, 3. nec abiecte nec sine aliqua dignitate; ib. 28. nullum tempus ... neque diurnum neque nocturnum; ib. 33. quod neque reges nostri fecerunt neque ei, qui ..; ib. V, 17. neque sacrificiis .. factis neque votis nuncupatis; ib. 24. nec illa hostilia verba nec bellica; ib. VIII, 6. promissa ... nec diuturna nec salutaria; ib. 10. qui hanc rem publicam nec viderunt umquam nec videre constitutam volunt; ib. X, 22. nec nimium nec parum; ib. 23. Antonii (dignitas), quae neque est ulla neque esse potest; ib. XII, 4. nec populum nec plebem; ib. 12. nec haec in senatu solum: eadem ad populum semper egi; neque solum in ipsum, sed in eius socios facinorum et ministros; Phil. XII, 17. nec animo ... nec corpore; ib. 23. neque hoc tempore neque in me; ib. 26. nec vinci posse nec vincere; ib. XIII, 30. ut neque hoc idem || idem hoc || posthac neque multa eius modi accidere possent; ib. 31. „nec Lepidi societatem violare“ ... „nec Plancum prodere“; ib. 43. nec facta nec nomen; ib. 49. neque oblivione eorum ... nec reticentia posterorum; ib. XIV, 33. neque .. divitiae ... neque vestis aut caelatum aurum et argentum; Fr. B. VII, 8. neque apud vos, neque alio ullo in loco; ib. XIII, 1.

2. **mit andern Partikeln:** at: at *neque in dominos* quaeritur || neque in vos quaeritur, ne quaeritur || ... neque est iniquum in hunc quaeri || neque enim cum de hoc quaeritur ||; Sex. Rosc. 120. at neque privatus accusare nec sedata || sedata [iam] || invidia volebat; Cluent. 90.

certe: hoc certe ... neque praetermittendum neque relinquendum est; Catil. III, 18.

enim: neque enim quisquam divinare poterat ... neque quemquam attinebat id recusare; Quinct. 60. neque enim accusatore muto neque teste quisquam utitur eo, qui ..; Sex. Rosc. 104. neque enim salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest ... neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere || accedere ||; Verr. I, 4. neque enim perfacete dicta neque porro hac severitate digna sunt; ib. 121. neque enim ipse satis occultarat nec mulier tacere potuerat; ib. II, 91. nec enim fuit quod quisquam queri posset ... neque illud umquam aratoris interfuit; ib. III, 147. neque enim haec externa vobis est religio neque aliena; ib. IV, 114. neque enim fieri potest, ut ... oporteat, nec ut ... numeretur; Caecin. 68. neque enim isdem redimendi facultas erit propter calamitatem neque aliis voluntas propter timorem; imp. Pomp. 18. neque enim potest exercitum is continere imperator, qui ..., neque severus esse in iudicando, qui ..; ib. 38. neque enim ipse dici patiebatur nec ... licebat; Cluent. 108. neque enim ab illo tempore ..., neque ab ea causa ... aliena fuerunt; ib. 142. quam ob rem ... obsequor, neque enim || ego || legem recito neque hoc loco pro te dico, sed ea ... non relinquam; ib. 149. neque enim contionandi potestas erat cuiquam nec consilii capiundi publici; leg. agr. II, 91. neque enim fieri potest neque postulandum est a nobis; Muren. 70. neque enim occultavit ... neque .. putavit; Flacc. 87. neque enim potest quisquam .. subito fingi neque cuiusquam repente vita mutari aut natura converti; Sulla 69. neque enim dissimulari tantum scelus poterat nec latere; Sest. 25. neque enim ... dignitate homines efferri ... neque ullum amplexari otium; ib. 98. neque enim hoc mea natura fert nec municipii ... dignitas patitur; Piso fr. 3. neque enim me stante et manente ... neque resistente Cn. Pompeio ... se ... delere posse duxerunt; ib. 16. neque enim mihi insidiarum periculum ullum neque mortis fuisse; Planc. 95. neque enim mihi probabile neque verum videbatur; Scaur. 26. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; Rab. Post. 31. neque enim Pompeius ... voluisset .., neque ego ... proiecissem; ib. 33. neque enim hoc cogitavit ... neque ... id adsequi potuisset; Milo 21. neque enim ego illa nec ulla umquam secutus sum arma civilia; Marcell. 14. nec enim sperabam id nec praestare poteram; Phil. I, 10. neque enim ... dixisti nec hodie dicis; ib. II, 83. nec enim animum ... nec copias; ib. XI, 32. neque enim ... id ei licet, nec ... propterea etiam permittitur; ib. XIII, 14. nec enim sine pecunia exercitum alere nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; ib. 32.

enim iam: neque enim iam mihi licet neque integrum est; Muren. 8.

iam: se iam neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. hoc iam neque leviter ferendum est neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16. tametsi de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit; Verr. I, 6. iam neque tu ... neque quisquam eorum; dom. 72.

non: neque mutare ... potest neque ... mutare non potest; Balb. 27. f. 1. Piso 94.

profecto: qui profecto nec iustitiae suae putaret || putavit || esse ... eundem ... dedere, nec sapientiae ... armare; Milo 2.

sed profecto: sed profecto nec considerate minus nec minus amice; Planc. 72.

sed: dicebat ille non modo se non arasse ..., sed nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55. sed neque tu haec habes neque eis confidis; Planc. 55. sed nec id agitur ... nec ... res ista coniuncta est; Rab. Post. 6. sed neque fecisti nec ... licuisset; Phil. II, 3.

solum: neque iste mihi videtur se ad damnationem

solum offerre neque hoc avaritiae supplicio communi ... contentus esse; Verr. I, 8.

tamen: de cuius laude neque hic locus est, ut multa dicantur neque plura tamen dici possunt; Sex. Rosc. 33. numquam tamen neque tantum periculum mihi adire visus sum neque tanto opere pertimui; Verr. a. pr. 3. tamen eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; ib. V, 121.

tamen, vero: neque tamen Lacedaemonii ... neque vero Cretes; Muren. 74.

vero: an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit ... neque vero quicquam opus sit verbis? Caecin. 51. tum vero neque illud meum factum laudabile nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; dom. 97. exponam ... omnem rationem ... neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36. neque contionis ullius neque vero ullorum comitiorum; ib. 125. neque proprium .. crimen .. nec vero aliquod eius modi; Cael. 72. neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit ... neque hoc ... interdicendum est, ne ..; Planc. 45. nec vero me ... crimen movet, nec tam sum demens ... atque expers, ut ..; Milo 72. nec vero usquam discedebam nec ... deiciebam; Phil. I, 1. nec suffragia ... nec vero illam nefariam libertatem; Fr. B. XV, III, 2.

II. **dreimal: 1. allein:** qui neque aetate neque ingenio neque auctoritate sim cum his ... comparandus; Sex. Rosc. 1. quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; ib. 4. neque satis me commode dicere neque satis graviter conqueri neque satis libere vociferari posse; ib. 9. quem neque metuere potes neque odisse debes nec quicquam iam habere reliqui vides; ib. 147. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; div. Caec. 63. Siculi neque suas leges neque nostra senatus consulta neque communia iura tenuerunt; Verr. a. pr. 13. illa .. HS sescenta milia ... neque Carbo attigit neque Sulla vidit neque in aerarium relata sunt; ib. I, 36. ut nec fidem suam nec morem maiorum nec necessitudinem sortis laederet; ib. 37. nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; ib. 149. ut nemo ... nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; ib. III, 81. Heium neque voluntate neque difficultate aliqua temporis nec magnitudine pecuniae adductum esse, ut ..; ib. IV, 14. neque ego nunc istius facta omnia enumerare conor neque opus est nec fieri ullo modo potest; ib. 49. apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii neque lacrimas utriusque plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; ib. V, 22. quod neque bellum eius modi neque belli periculum fuit in Sicilia neque ab isto provisum est ne quod esset; ib. 42. is certe neque classem prodidit neque metu perterritus fugit neque .. exercitum deseruit; ib. 111. cuius rei neque index neque vestigium aliquod neque suspicio cuiquam esset ulla; ib. 161. nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam, sed in eum ..., nec in quadruplum, sed in duplum; Tull. 41. QUOD NEC VI NEC CLAM NEC PRECARIO POSSIDERET; ib. 44. neque inflecti gratia neque perfringi potentia neque adulterari pecunia; Caecin. 73. ut nec vi nec clam nec precario possederit; ib. 92. ita neque ex portu neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15. me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque quo Cn. Pompei gratiam mihi ... conciliari putem neque quo mihi ... adiumenta honoris quaeram; ib. 70. nec bellis infestum nec fructibus varium nec caelo ac loco calamitosum esse; leg. agr. II, 81. rem nullam maiorem ... neque a tribuno plebis susceptam neque a consule defensam neque ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4. neque res gestae neque acta aetas neque vestri honores; ib. 16. huius tu neque auctoritam verebere neque iudicium sequere nec vim pertimesces? Catil. I, 17. neque turpis mors forti viro potest accidere neque immatura consulari nec misera sapienti; ib. IV, 3. nec industrius .. nec misericors nec officiosus; Muren. 9. neque tanta cura ... suscipiendum putasset neque tot annos gessisset [neque] tanta gloria L. Lucullus || Luculli ||; ib. 34. neque P. Sullam supplicem ferre neque eosdem Marcellos pro huius periculis lacrimantis aspicere neque huius M. Messallae ... preces sustinere potui; Sulla 20. neque honore neque gratia neque fortunis; ib. 89. neque temporum .. neque aetatum omnium neque locorum; Arch. 16. nec tantis se laboribus frangeret neque tot curiis vigiliisque angeretur nec totiens de ipsa vita dimicaret; ib. 29. nec intueri nec sustinere nec capere; sen. 10. neque vim praetoris nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem; ib. 11. nec magnitudinem negotii nec solitudinem suam nec vim inimicorum ac tela; ib. 37. tu neque Fonteius es ... neque patris heres, neque ... in haec adoptiva venisti; dom. 35. qui neque adesse sit iussus neque citatus neque accusatus; ib. 46. neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti quibus ceteri neque operum architectis, neque pontificem adhibere; ib. 48. neque maiores tui ... neque sacerdotium ipsum ... neque curulis aedilitas; har. resp. 27. neque senatus publice neque ullus ordo proprie neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37. nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem nec disceptationem aut causae dictionem, sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; ib. 40. nec ab utilitate eorum ... nec ab officio vestro nec ab ipsa causa P. Sestii; ib. 96. qui neque nocentes sunt nec natura improbi nec || aut || furiosi nec malis domesticis impediti; ib. 97. qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest neque opibus et potentia leges ac iudicia perfringere; ib. 134. qui ... neque non audisset ... neque neglexisset neque tulisset; Cael. 54. neque se || te || neque generum neque conlegam; Piso 78. nullas ... neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes; Planc. 77. nec imperante nec sciente nec praesente domino; Milo 29. nec beneficium tuum in dubium vocari, nec haerere in animis ... sollicitudinem .., nec accidere ut ..; Deiot. 39. sine quo nec beatus nec clarus nec tutus quisquam esse omnino potest; Phil. I, 35. neque auctoritas huius ordinis neque existimatio populi Romani neque leges ullae; ib. II, 9. cum te neque principes civitatis rogando neque maiores natu monendo neque frequens senatus agendo de ... sententia movere || demovere || potuit; ib. 52. neque te illo die neque postero vidi neque ... credidi; ib. 89. nec privatos focos nec publicas leges .. nec libertatis iura cara; ib. XIII, 1. nec L. Aemilio nec Aemiliano Scipioni nec superiori Africano nec Mario nec Pompeio; ib. 9. neque se imperatorem || imperatorem dicit || neque Hirtium consulem nec pro praetore Caesarem; ib. 22. nec inhumatos esse nec desertos ... nec ... crematos, sed contectos; ib. XIV, 34 (I, 1. dom. 139).

2. **mit Partikel:** enim: neque enim hoc homine sanctior neque probior neque in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; ib. 133. neque enim causa adversata naturae est, [nec homo] nec reus || res || misericordiae meae repugnavit;

Sulla 20. neque enim id fieri fas erat neque quisquam fecerat neque erat causa cur ..; dom. 127. neque enim decebat neque aetas illa postulabat neque ... pudor patiebatur; Cael. 7. neque enim regio ulla fuit nec municipium neque praefectura aut colonia, ex qua ..; ib. 51. neque enim qui illi nummi fuerint nec quae tribus nec qui divisor ostendis; Planc. 55. neque enim licet aliter neque permissum est ... neque ulla omnino a senatu mandata accepimus; ib. XII, 28.

III. **viermal:** nihil istum ... neque privati neque publici, neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquisse; Verr. IV, 2. apud Segestanos repertum esse ... neminem neque liberum neque servum neque civem neque peregrinum qui ..; ib. 77. tenuerunt ... illum locum servi, fugitivi, barbari, hostes: sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure et ab legibus, neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus, neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; ib. 112. quae tum in urbe capta commissa non sunt neque odio hostili neque licentia militari neque more belli neque iure victoriae; Verr. IV, 116. neque provinciam neque honorem neque ornamentum aliquod aut commodum neque rem ullam || ullam rem ||, quae ..; leg. agr. I, 25. neque tecta neque templa neque forum neque curiam; sen. 19. ego vero neque me tum desertum puto, sed paene deditum: nec quae sint ... gesta contra me neque quo modo neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; dom. 30. nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas; ib. 80. qui nec tribunus nec praefectus nec ex Italia comes nec familiaris Gabinii fuit; Rab. Post. 19. non video nec in vita nec in gratia nec in rebus gestis nec in hac mea mediocritate ingenii; Phil. II, 2. nec vos ut legati apud illum fuistis nec ut consules, nec vos vestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; ib. VIII, 28. neque enim gravius est legere codicem ... quam ... deferre, nec gravius incipere ferre quam perferre, nec vehementius ostendere ... quam ... abrogare, nec criminosius tribus ad legem accipiendam quam ad conlegam reddendum privatum intro vocare; Fr. B. VI, 14. f. II, 1. Sest. 97.

IV. **fünfmal:** quos neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere neque ubi neque per quos neque qua spe aut quo pretio potes ostendere; Sex. Rosc. 79. ut neque in segetibus neque in areis neque in horreis neque in amovendo neque in deportando || exportando || frumento grano uno posset arator sine maxima poena fraudare decumanum; Verr. III, 20. neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit nec ... reliquos sacerdotes neque auctores; dom. 38. tamen nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos, sed pietate ac religione atque hac una sapientia ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19. quem neque ... magnitudo neque sol ille nec ... motus nec vicissitudines .. atque ordines movent neque ... maiorum sapientia; Milo 83. nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum nec varietate regionum nec celeritate conficiendi nec dissimilitudine bellorum; Marcell. 5 (II, 1. Phil. XIII, 9).

V. **sechsmal:** qui prae cupiditate neque officii sui neque periculi neque pietatis neque humanitatis rationem habuisset umquam neque in eo quod monebatur, auctoritatem patris neque in eo quod rogabatur, voluntatem anteponendam putavit libidini suae; Verr. II, 97. neque iudicium de numero iugerum || de modo iugerum || dabatur neque erat Artemidorus Cornelius recuperator neque ab aratore magistratus Siculus tantum exigebat quantum decumanus ediderat, nec beneficium petebatur ab decumano ... nec nummorum accessionem cogebatur arator dare nec ternas quinquagesimas frumenti addere; ib. III, 117. mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24. mihi ... constat nec meam contumeliam nec meorum ferre, nec deserere partis ... nec veteranos sedibus suis moveri pati nec singulos ad cruciatum trahi nec fallere fidem; Phil. XIII, 42.

VI. **achtmal:** neque terror nec vis nec spes nec metus nec promissa nec minae nec tela nec faces; sen. 7.

VII. **neunmal:** si neque tota (Asia deposcit) neque optima neque incorrupta neque sua sponte nec iure nec more nec vere nec religiose nec integre; Flacc. 5 (8. 34).

b. mit et: I. **neque—et:** ego, qui neque usu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat et Q. Hortensius contra caput non didicit dicere; Quinct. 44. quod neque pecunia debebatur et ... commissum nihil esset; ib. 60. tametsi neque omnia dicam et leviter unum quidque || quodque || tangam; Sex. Rosc. 83. neque enim id facerem ... et id erit signi me invitum facere; ib. cum .. neque iniuriam acceperis et praetori tuo periculum crees; div. Caec. 62. si neque adhuc consumpta est ista pecunia et est perspicuum non consumptum iri; Verr. II, 142. nec ipsos ad persequendum vehementis fore et vos iniurias eorum leviter laturos existimavit; ib. III, 58. pluris aliquanto potuisse vendere neque eis voluisse te addicere ... et Apronio multo minoris ... tradidisse; Verr. III, 148. neque enim portandum erat, et ... ibi tanti || tantidem || frumentum emeret quanti ..; ib. 192. hanc rationem munitionis neque ad M. Fonteium pertinere et ab eis esse tractatam; Font. 19. ita neque hic locus vacuus umquam fuit ab eis ... et meus labor ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2. nam neque ab eo divelli possunt et pereant sane in latrocinio; Catil. II, 22. ubi neque homines fuisse putantur ... et locus est ipse ... accommodatus; Sulla 17. neque enim ipsi nolunt et huic animo gratissimo adsunt; ib. 72. neque ego ... mihi remanendum putavi et illa ... me secum pariter reportavit; sen. 34. ego vero neque veni et domi me tenui; dom. 6. qui neque procreare iam liberos possit et, cum potuerit, sit expertus; ib. 34. at [id] nec propositum ullum fuit et, si fuisset, duplicata gloria discessissem; ib. 95. quamquam nec sapienter et me invito facit; Cael. 16. nec satis commode calceati et vestiti id facere possent et fortasse non reciperentur; Cael. 62. quae (pecunia) neque invidiosa est et ... eius modi est, ut ..; Balb. 56. ac tamen ... neque ego cessissem et me ipsa suo complexu patria tenuisset, Piso 13. nam neque illis huius salute ... quicquam est optatius et ego ipse numquam illos aspicio, quin ..; Planc. 69. nec cuperent reprimere || reprimere possent || ... et ... fortasse vix possent frangere ... audaciam; Milo 32. ut neque timeant ... et ... putent; ib. 61. quod neque licet comitiis per leges, et, si qui servavit, non comitiis habitis, sed prius quam habeantur, debet nuntiare; Phil. II, 81. non possum adfirmare nullis telis

eos stipatos fuisse; hoc dico: nec multis et occultis; ib. V, 17. — et — et: is neque ut accusaretur a nautis committere audebat et civibus suis rationes ferre debebat et in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; Verr. V, 60. qui nec in senatum ... pervenire potuit et furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. qui (plausus) nec desideratus umquam a te est et non numquam ... compressus est et fortasse eo praetermissus, quia ..; Deiot. 34.

II. **et—neque:** et iste hoc concedit neque potest aliter dicere; Verr. II, 141. et horum utrumque neque praeterea quicquam potest accidere; Caecin. 86. tum et ludi ... facti sunt neque res ulla ... praetermissa est; Catil. III, 20. ſ. **et,** B, III, **b** (6 St.) B. II, S. 235, a.

D. **Lücken:** cum erit divisus ** neque vester dicetur || div. neque vester dicetur, divisus neque vester esse dicetur, d. neque vestrum dicetur, d. neque erit neque vester esse dicetur, d. vester neque erit neque vester dicetur ||; leg, agr. II, 81. **nec in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28. **neque ... desidera; Phil. I, 15. etsi ne C. quidem || nec quidem || Antonii celeritas contemnenda est; ib. X, 11. quoadne || quo nec || ... relinquatur; ib. XI, 25.

necessario, nothgedrungen: adeo: quo saepe adeundum sit navibus: non numquam etiam necessario; Verr. IV, 21.

aestimo: nomina, quae Dolabellae necessario sunt aestimata; Verr. I, 99.

angor: angebatur animi necessario, quod ..; Verr. II, 84.

aucupor: quoniam ... necessario ... aucupamur; Caecin. 88.

capio: quod (consilium) egomet mihi necessario capiendum intellego; Verr. a. pr. 32.

careo: ut hac utilitate necessario sit carendum; Verr. V, 57.

coepi: inopes ... eundem necessario cursum tenere coeperunt; Verr. V, 89.

cogo: ut illi in alteras decumas ... triticum emere necessario propter inopiam cogerentur; Verr. III, 101.

confero: se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.

confiteor: ut necessario confiteare; Quinct. 76. confitendum .. est necessario; Verr. II, 156.

dedico: si ... necessario ... deduxerit; Catil. II, 28.

deploro: necessario mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deplorandum; Sest. 14.

devenio: ut et exeuntes e Cilicia praedones saepe ad eam (urbem) necessario devenirent et ..; Verr. IV, 21.

dico: dicendum necessario est; Quinct. 71. quis umquam audivit, cum ego de me nisi coactus ac necessario dicerem? dom. 93.

disputo: ſ. deploro. — emo: ſ. cogo.

facio: quod invitus ac necessario facio; Sex. Rosc. 123. id ... necessario fieri intellegat; Verr. a. pr. 55.

infligo: illud ... necessario volnus inflictum est; Phil. II, 52.

peto: necessario ... petebantur; Muren. 26.

praetermitto: multa mihi necessario .. praetermittenda sunt; Verr. II, 1.

prodeo: obviam necessario prodeuntes; Phil. II, 58.

propero: mihi .. properandum necessario est; Verr. I, 42.

refero: coget te necessario referre animum ad ..; Phil. XI, 22.

subeo: parumne multa mercatoribus sunt necessario pericula subeunda fortunae? Verr. V, 157.

sum: erant illae contiones ... necessario turbulentae; Sest. 106.

suscipio: cum tot bella ... necessario suscipiantur; Font. 42.

teneo: ſ. coepi.

utor: hoc uti perfugio, quo ... utantur necessario; Verr. I, 82. altero usus necessario est; Sest. 92.

necessarius, unvermeidlich, nothwendig, nöthig, befreundet, verwandt, Verwandter, Freund: A. **bei Substantiven:** alqs: qui isti ita et amicus et necessarius est; Verr. III, 166.

alqd: id quod in huius modi || eius modi || reo maxime necessarium est; div. Caec. 38. non necessarium (est) commemorare quae ..; Verr. IV, 135. ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime [meritis] referre quod debeas; Quir. 22. illud est non modo iustum, verum etiam necessarium; Milo 9. cruenta illa quidem, sed ... necessaria (sunt); Phil. I, 17.

bellum: qua re esset hoc bellum genere ipso necessarium; imp. Pomp. 27. cum .. bellum sit ita necessarium; ib. 49. et necessarium bellum esse et magnum; ib. 51. ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; Phil. V, 2.

candidatus: ut suos necessarios [candidatos] adsectentur; Muren. 70.

casus: cum illum necessarium ... casum non tulerimus; Phil. X, 19.

causa: odio fuisse parenti filium sine causis multis et magnis et necessariis; Sex. Rosc. 40. non sine necessariis me ac maximis causis ... de matre dixisse; Cluent. 188. profectus est non modo ob causam, sed etiam ob necessariam causam; Sulla 56. haec (causa) necessaria est; Phil. VIII, 12.

commemoratio: perfer hunc dolorem commemorationis necessariae; Cluent. 168.

consilium: ita fiet, ut tua ista ratio existimetur astuta, meum hoc consilium necessarium; Verr. a. pr. 34. capiunt consilium necessarium, ut ..; Verr. I, 140.

defensio: non numquam est necessaria (defensio); Milo 14.

disputatio: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.

enumeratio: enumeratio ... non est necessaria; Cluent, 64.

factum: qui ... reus est facti aut praeclari aut certe necessarii; Milo 43.

genus: belli genus esse ita necessarium, ut ..; imp. Pomp. 20.

homo: pepercit homini amico et ... necessario; Verr. III, 153. neque huius M. Messallae, hominis necessarii, preces sustinere potui; Sulla 20. emissus ... necessarii hominis ... rogatu; Planc. 31. quae ... multi homines necessarii ... sustinuerunt; Rab. Post. 41.

iter: lacrimae .. pueriles .. itineribus necessariis ... continebantur; Quir. 8. iter ... necessarium ... Miloni esse Lanuvium; Milo 27. huius iter necessariam (fuisse); ib. 52.

labor: itinerum .. laborem, qui vel maximus est in re militari .. et in Sicilia maxime necessarius; Verr. V, 26.

mors: eius ne necessariam quidem exspectatam esse mortem; Milo 16.

oratio: illa superior fuit oratio necessaria; Qu. Rosc. 15.

praesidium: quasi vero ... non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim quam

necessaria; Planc. 82. quamquam praesidiis salutaribus et necessariis saepti sumus; Milo 2.
procurator: praesertim cum Romae (esset) ... procurator aeque utriusque necessarius; Quinct. 86.
querella: in illa querella ... necessaria, quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.
ratio: ad .. rationem extremam [necessariam) devenire; Quinct. 54.
res: Siculos re necessaria coactos auxilium a patronis ... petivisse; Verr. III, 72. parvis de rebus, sed fortasse necessariis consulimur; Phil. VII, 1.
sententia: dixi rei publicae saluberrimam, mihi necessariam (sententiam); dom. 16.
servitus: fuerit quaedam necessaria (servitus); Phil. I, 15. fuerit (servitus) quaedam necessaria; ib. X, 19.
simultas: multas me etiam simultates ... mihi non necessarias ... suscepisse; imp. Pomp. 71.
species: ponite ... ante oculos ... miseram illam quidem ... speciem, sed ad incitandos nostros animos necessariam; Phil. XI, 7.
spectaculum: ut spectaculum illud [...] re et tempore salubre ac necessarium ... videremus; Fr. B. VI, 20.
tempus: magis ... necessarium ... nullum tempus umquam fuit; Phil. VII, 7.
turpitudo: nobilissimas virgines ... necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.
vestitus, victus: cuius ... victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49.
vis: ut sibi ... vi quadam magis necessaria recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2.
vita: eam vitam ... nunc iam mea lege et condicione necessariam quoque futuram; Verr. III, 5.
B. **allein: a. masc.: I. absolut: 1. Subject:** accusat: accusat ... Postumus || Postumius ||, vetus ... vicinus ac necessarius; Muren. 56.
ait: et ait etiam meus familiaris et necessarius; Rab. Post. 32.
cognoscunt: hoc cum ipse tum eius amici necessariique omnes cognorunt; Cluent. 161.
debent: cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.
dicit: M. Piso, necessarius meus, (dixit); Phil. III, 25.
est: si qui suos propinquos ac necessarios caros et honestos esse atque haberi volunt; Quinct. 38. unus fuit, adfinis, socius, necessarius, Sex. Naevius, qui ... contenderet; ib. 74. in quo meus necessarius fuerit inferior; Muren. 43. f. debent.
existimat: quoniam L. Torquatus, meus familiaris ac necessarius, ... existimavit; Sulla 2.
facit: cum meus necessarius Pansa fecerit; Ligar. 1.
habet: omnes habuerunt leges promulgatas, in eis || his || multas meus necessarius; Vatin. 16.
optant: quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren. 41.
petunt: qui a te pro Ligario petunt, tui necessarii; Ligar. 31.
restituit: L. Otho ..., meus necessarius, ... restituit; Muren. 39.
venit: cum ad me L. Tubero, meus necessarius, ... venisset; Planc. 100.
vivunt: plures amici mei et necessarii viverent; Phil. II, 40.
volt: quid sibi meus necessarius Caetra voluit? Flacc. 5 (B. 12). Allienus, familiaris et necessarius meus, ... volet; Phil. XI, 32.
2. **Prädicat:** sum: si necessarii sunt; Sulla 6. quam tuus esset necessarius is, qui ..; Ligar. 31.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adlego: primo necessarios istius ad eum adlegatos esse dicebat; Verr. I, 139.

convoco: omnis suos propinquos filiique sui necessarios convocavit; Cluent. 22.
corrogo: necessarios corrogat; Quinct. 25.
describo: descripsistine eius necessarium? Fr. B. V, 6.
do: dat iste amicum M. Trebellium, nos communem necessarium; Quinct. 21.
habeo: f. I, 1. est; Quinct. 38.
noto: notes et tuos et tuorum amicorum necessarios; Planc. 40.
produco: producam etiam Consanos municipes illius ac necessarios; Verr. V, 164.
reddo: ut suos necessarios mihi amicos redderet; sen. 29.
2. **Dativ:** condono: tris fratres ... non solum sibi ipsos neque his ... neque nobis || nobis nec || necessariis tuis, sed etiam rei publicae condonaveris; Ligar. 36.
conficio: ne conficere necessariis suis suam tribum possint; Planc. 45.
facio: ipsi Hortensio ... propinquis necessariisque eius ... verbum nullum facit; Verr. a. pr. 19. multis tu quidem gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32.
ignosco: Atratino ..., meo necessario, ignosco; Cael. 2.
persolvo: cum ... et receptum officium Siculis, necessariis meis, erit persolutum; Verr. V, 183.
propono: putarem me idoneum qui ... proponerem .. spem meis hospitibus ac necessariis; Verr. II, 118.
sum: C. ipsi Pomptino, necessario meo, iam non est integrum; Piso 58.
3. **mit Präposition:** deverto ad: quod ... ad hospites meos ac necessarios ... deverti; Verr. I, 16.
mitto ad: litteras Larinum ad Aurios illius adulescentis suosque necessarios mittunt; Cluent. 23.
III. **nach Adjectiv:** familiaris: fuisse meo necessario Bestiae Caelium familiarem; Cael. 26.
IV. **nach Substantiven:** 1. aedes: in aedis T. Annii ..., necessarii et amici mei, ... venit; Cluent. 78.
commoda: se non suis commodis, sed etiam suorum municipum ceterorumque necessariorum natum esse; Cluent. 43.
officia: omnia haec sunt officia necessariorum; Muren. 73.
rogatus: cum ... rogatu sociorum atque amicorum populi Romani, meorum autem necessariorum, nomen hominis .. detuli; Verr. I, 15.
tempus: ut onus huius laboris ... ex meorum necessariorum tempore mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5.
2. alqs: Sulla maximis opibus, cognatis, adfinibus, necessariis, clientibus plurimis; Cluent. 94.
3. alqs ex: quis te ... tot ex tuis amicis ac necessariis salutavit? Catil. I, 16.
conventus ad: quorum quanti conventus ad ... ceteros .. illius provinciae necessarios fieri soliti sint; Verr. III, 45.
V. **Umstand:** a: defensum esse ... ab ... necessario suo; Quinct. 87. eodem ... tempore de eadem re litterae complures a multis eius amicis ac necessariis adferuntur; Verr. II, 97. agros ... desertos ... a vestris necessariis ... emptos; leg. agr. II. 98.
apud: apud P. Globulum, meum necessarium, fuisti gratiosior; Flacc. 76.
cum: ut ... cum his necessariis lugere ... liceat; Sulla 89.
per: quam ob rem tota ista res per Staienum potius ... quam per bonum aliquem virum ageretur et amicum necessariumque communem? Cluent. 87.

pro: an ego non venirem contra alienum pro familiari et necessario; Phil. II, 3.

b. femin.: si virgo Vestalis, huius propinqua et necessaria, ... concessit, Muren. 73.

necesse: A. **est, nothwendig, unvermeidlich sein, müssen:** I. **absolut:** ubi ita necesse est; Quinct. 71. nisi necesse esset; Sex. Rosc. 88. necesse erat; ib. 139. quia necesse est; ib. 145. quasi necesse esset plane; Verr. III, 181. si ita necesse est; ib. 196. Milo 104. Phil. I, 27. dicent quae necesse erit ingratis; Verr. IV, 19. quia necesse fuerit; ib. V, 37. quoniam ita necesse est; ib. 105. quoad necesse fuit; ib. 175. sicut necesse erat; Cluent. 49. [si necesse erit]; leg. agr. II, 2. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; Flacc. 12. adducti tum fuimus tam vehementes quam necesse fuit; Sulla 87. iam non solum licet, sed etiam necesse est; Phil. III, 33. cum est necesse; ib. XI, 16.

II. **mit Conjunctiv:** necesse est iste .. fateatur; Quinct. 26. aut haec facta non sint necesse est aut C. Aquilius ... hoc ius ... constituat: ... eum non defendi ... convenire; ib. 64. superior sim necesse est; ib. 80. qui hoc concedas necesse est; ib. 83. audacia ostendatur necesse est; Sex. Rosc. 62. ex luxuria exsistat avaritia necesse est; ib. 75. conveniat mihi tecum necesse est; ib. 79. concedas necesse est; ib. 87. Cluent. 146. Rabir. 19. condemnetur necesse est; Sex. Rosc. 113. videant necesse est; ib. 116. necesse est sciant; ib. 120. nobiles ... concedant necesse est; ib. 139. haec pecunia necesse est aut data aut expensa lata aut stipulata sit; Qu. Rosc. 14. nunc omnibus [inimicis] necesse est ... constantissimus esse videatur; ib. 47. ego hoc uno crimine illum condemnem necesse est; div. Caec. 30. fatearis necesse est; ib. 62. necesse est semper aliquid eius modi moliatur; Verr. I, 40. necesse est in simili audacia perfidiaque versetur; ib. istum condemnetis necesse est; ib. II, 45. quod iste ... in iudicibus sit necesse est; ib. 77. is haec .. constituat necesse est; ib. 143. (modus) habeatur necesse est; ib. 144. confiteare necesse est; ib. 150. Cluent. 143. aut ... aut omnia tela excipiat necesse est; Verr. II, 177. aut exhibeas nobis Verrucium necesse est aut te Verrucium esse fateare; ib. 191. confiteatur necesse est; ib. III, 40. Cluent. 103. boves et aratrum ipsum atque omne instrumentum vendat necesse est; Verr. III, 199. vendiderit instrumentum necesse est; ib. 201. cum laudator interrogatus laedat necesse est; ib. IV, 19. sua confessione induatur ac iuguletur necesse est; ib. V, 166. vincat necesse est; Tull. 28. condemneris necesse est; ib. 32. absolvantur omnes de *simili* causa || de s. c. reae || necesse est; ib. 35. vincat necesse est; ib. 44. tu aut per arbitrium restituas aut sponsione condemneris necesse est || sit ||; ib. 53. vincamus necesse est; Caecin. 38. vis .. quaedam obstiterit necesse est; ib. 48. nonne ... intellegamus necesse est ..? ib. 49. Aebutius ... necesse est male fecerit sponsionem; ib. 80. defensio tua conficiatur necesse est; ib. 82. incurrat necesse est; ib. 84. simul illud videatis necesse est; Cluent. 62. aut hoc iudicium reprehendas tu ... necesse est, aut ... Oppianicum gratis condemnatum esse fateare; ib 114. illud prius crediderint necesse est; leg. agr. III, 3. tu mihi concedas necesse est; Sulla 68. neque solum ingratus ..., verum etiam impius appelletur necesse est; Quir. 23. sis inferior necesse est; dom. 4. intereant necesse est; ib. 38. ius valeat necesse est; Sest. 92. vis dominetur necesse est; ib. reddas atque exponas necesse est; Cael. 35. quibus ... vos ... subveniatis necesse est; prov. cons. 11. alterum... necesse est ... paeniteat audere; ib. 15. dissimilitudo .. civitatum varietatem *** || iuris adferret, iuris adferat necesse est ||; Balb. 31. maneat necesse est; Scaur. 16. prius ... confiteamini necesse est quam ... reprehendatis; Ligar. 2. quae (acta) necesse est ... deferantur; Phil. II, 83. hos ... hostis necesse est iudicemus; ib. IV. 5. consensus populi Romani ... debilitetur necesse est; ib. VIII, 4. hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. XIV, 24.

III. **mit Infinitiv:** non necesse est omnis commemorare; Sex. Rosc. 90. mihi quoque necesse est paulum commorari; Qu. Rosc. 28. necesse est istius modi rationi aliquo consilio obsistere; Verr. a. pr. 33. non est necesse demonstrare verbis; ib. I, 95. non || nonne || necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium A. Catulo fundum restituere aut condemnare eum quem ..? ib. II, 31. quo iudicio ... fortunis omnibus everti necesse sit; ib. 43. tibi non necesse sit ipsi id confiteri? ib. 149. enumerare omnis non est necesse; ib. 156. singula .. nomina aratorum et cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi et conficere necesse est; ib. III, 112. UT NAVEM DARE NECESSE SIT; ib. V, 50, quam longe progredi sit necesse; ib. 179. utique ... mihi .. posthac bonos potius defendere liceat quam improbos accusare necesse sit; ib. 189. necesse putavit esse et in universam familiam iudicium dare ... et recuperatores dare ... et poenam graviorem constituere; Tull. 10. exemplis .. uti videlicet necesse est; Caecin. 52. quo de homine nihil ... dicere nobis est necesse; Cluent. 163. eam (sicam) necesse .. esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16. utrum magis mihi hoc necesse fuerit facere an istud tibi; Sulla 48. neque id rei publicae remittere || rependere, repetere || utique || utrumque || necesse est; Quir. 23. mihi uni necesse erit ... pertimescere; dom. 8. ne populo necesse sit ... aut id ... accipere, aut id ... repudiare; ib. 53. quid tibi necesse fuit anili superstitione ... sacrificium ... invisere? ib. 105. num mihi necesse sit de aliis etiam aliquid dicere; har. resp. 31. mihi dicere non est necesse; Sest. 62. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. ex quibus neminem mihi libet || liquet, necesse est || nominare; ib. 43. quid mihi sentire necesse sit; prov. cons. 1. si tantum modo mihi necesse esset contra Laterensem dicere; Planc. 5. necesse esse Miloni proficisci Lanuvium; Milo 45. quia non est omnibus .. necesse dicere; Marcell. 33. cui necesse est (dicere); ib. cum parere senatui necesse erat; Ligar. 20. credere (id) non est necesse; Phil. I, 33, ut tibi necesse esset ... vomere; ib. II, 63. quibus .. parere necesse erat; ib. 88. necesse est ... parere; ib. XI, 27. in quo quid faciendum ... dicere non est necesse; ib. 34,

IV. **mit acc. c. inf.:** non necesse esse famam alterius, in iudicium venire; Quinct. 30. illud .. probari omnibus necesse est; ib. 65. necesse esse aut .. DCC milia passuum esse decursa aut Sex. Naevium ... misisse; ib. 88. id quod ... fieri necesse est; Sex. Rosc. 2. necesse est .. eam (causam) ... perspicuam fuisse; ib. 40. necesse est aliquem dixisse municipem; ib. 105. necesse est (aliquid praeteriri); ib. 131. quos omnis a me nominari non est necesse; div. Caec. 13. video esse necesse alterutrum (te existimari); ib. 58. non necesse erat rem ad ipsum pervenire; Verr. I, 148. id non modo tibi datum, sed tua manu numeratum iudicari necesse est; ib. II, 27. quin (haec) non modo ex illa domo capta et oppressa, verum ex tota provincia ad istum comportari necesse esset; ib. 46. veterem cooptari necesse erat legibus; ib. 124. non .. esset dubium quin eum

... condemnari necesse esset; ib. 143. quem .. ab eis ... condemnari necesse esset; ib. 180. multos necesse est (poposcisse); ib. III, 29. virgis te ad necem caedi necesse erit; ib. 70. necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; ib. 110. ut ... confiteatur se omnibus iudiciis convinci necesse esse; ib. 135. necesse est ... ad illum potissimum ... (id) defluxisse; ib. 155. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. IV, 84. venire in mentem necesse est omnibus; ib. 87. produci (eos) ad supplicium necesse est; ib. V, 10. quod .. tamen dici quidem in iudicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. in quibus (plagis) te ab eodem me superiore ex loco confici et concidi necesse est; ib. 151. id dolo malo fieri necesse est; Tull. 28. necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. 30. demoveri .. et depelli de loco necesse est eum qui ..; Caecin. 49. necesse est ... statui; ib. quod vobis venire in mentem profecto necesse est; ib. 70. condemnari (eum) .. sponsionis necesse esse; ib. 91. ex quo simul utrumque et huic accusare et illi condemnari necesse fuisse intellegetis; Cluent. 43. illo iudicio reum condemnari ... necesse fuisse; ib. 62. qua re ita necesse fuerit iudicari; ib. 63. quid iudicari necesse esset; ib. quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit; ib. 70. quod ... fieri necesse est; Rabir. 5. quod ... gladiatori concedi sit necesse; Catil. II, 19. ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; ib. III, 9. quibus .. vitiis adfectum esse necesse sit eum, cui ..; Muren. 13. quod necesse est omnium vitiorum esse postremum; ib. necesse .. fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ..; ib. 75. cui omnis consules facere necesse est; ib. 90. qua re necesse est ... id iam privato cum ceteris esse commune; Sulla 9. quam tibi illos competitores tuos peregrinos videri necesse erit; ib. 24. eum victoriae ... necesse est paenitere; dom. 18. ut necesse esset quot annis constitui ... [decreta] || decretas || ; ib. 24. quod et ipsum patricium esse et a patriciis prodi necesse est; ib. 38. quod ... referri ad vos necesse est; har. resp. 31. id, quod ...sequi necesse est; ib. 54. eorum responsis commoveri necesse est; ib. 61. necesse est ... me totum superioris anni rei publicae naufragium exponere; Sest. 15. necesse est meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; ib. 31. defendi vitam et libertatem necesse esse; ib. 86. neque enim per omnis fuit idem necesse; ib. 92. ei ... sibilum mortem videri necesse est; ib. 115. quos nominatim appellari non est necesse; ib. 141. necesse est fuisse non paucos; Cael. 64. ex quo intellegi necesse est; Balb. 27. *ibi* || ubi || necesse est licere; ib. 32. servari necesse est gradus; Planc. 15. quia neque necesse est me id persequi voce, quod vos mente videatis, et quod ita de me meriti sunt; ib. 58. utrum ... sponsione vinci necesse fuisset, eumne, qui ..., an eum, qui ..? Scaur. 45. nihil enim necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14. ut consularem praeesse necesse esset; ib. 22. prodi flaminem necesse esse; ib. 46. nec vero necesse est quemquam a me nominari; Phil. II, 1. necesee est ... perterritum te de somno excitari, furere etiam saepe vigilantem; ib. 68. necesse erat .. alterutrum esse hostem; ib. III, 21. necesse est tumultum ... pacis esse; ib. VIII, 4. hanc meam sententiam ... comprobari necesse est; ib. IX, 14. f. V, Phil. XIV, 21.

V. alqd.: hoc patere id suspicari quod necesse est; div. Caec. 28. indicant .. id, quod necesse erat; ib. 56. non quo iam || non quoniam || hoc sit necesse; Verr. I, 24. id quod mihi non est necesse; ib. 155. quod necesse est; ib. II, 80. si ... non quod Apronius imperasset necesse fuisset; ib. III, 118. quod necesse erat; ib. IV, 27. quod necesse est; ib. V, 45. quod necesse est; ib. 56. nunc faciam quod necesse est; Tull. 5. vide ecquid || vide et quid, vide quid, et vide quid || tibi iam sit necesse; Catil. III, 12. id quod tibi necesse minime fuit; Sulla 22. id quod necesse erat; Quir. 5. quid necesse esset; Sest. 86. quod necesse est; Planc. 18. quid necesse est? Milo 54. quod necesse fuit; Marcell. 23. ne hoc ipsum non sit necesse; Phil. XIII, 15. id ... non solum licet, verum etiam necesse est, eos ... hostis indicari; ib. XIV, 21. f. IV. div. Caec. 58.

B. **habeo, puto:** für nöthig halten: non necesse habeo dicere; Quinct. 13. si tibi necesse putas ... respondere; Muren. 9.

necessitas, Nothwendigkeit, Verhängniß, Schicksal, Verbindlichkeit: I. **absolut:** 1. cogit: nolle me plura ... dicere, quam ... necessitas ipsa cogeret; Sex. Rosc. 123. quae necessitas coëgit perferre; Rab. Post. 22. quae nos necessitas ferre coëgit; Phil. III, 29.

dat: imperium C. Caesari belli necessitas ... dedit; Phil. XI, 20.

est: Miloni ... exeundi non causa solum, sed etiam necessitas fuit; Milo 45.

flagitat: quae tempus et necessitas flagitat; Phil. V, 53.

praescribit: sin hoc ... necessitas barbaris ... praescripsit; Milo 30.

premit: quae necessitas eum tanta premebat? Sex. Rosc. 97.

vocat: si quae vos .. necessitas ad rem publicam ... defendendam vocabit; Sest. 51.

2. sum: mortem ... non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitatem naturae aut laborum ac miseriarum quietem; Catil. IV, 7.

II. **nach Verben:** 1. adfero: mihi ... necessitatem attulit paulo plura dicendi; Phil. X, 2.

comparo: in necessitate ... praesidioque ... comparando; Sest. 92.

habeo: remansio (habet) necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. mors aut || autem || necessitatem habeat fati aut ..; Phil. XII, 30.

impono: mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35.

possideo: magnam necessitatem .. possidet .. paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66.

2. antefero: ut eam (salutem) non solum commodis suis, sed etiam necessitati victus anteferret; Phil. XIV, 5.

debeo: vita, quae necessitati deberetur: Sest. 47.

denego: ut semper omnia ... ea non modo his extraordinariis cupiditatibus, sed etiam ipsi naturae ac necessitati denegarem; Verr. V, 35.

tribuo: necessitati (tribuo); Cael. 2. homini plus tribui quam nescio cui necessitati; prov. cons. 28.

3. do ad: pecuniam ... datam ad frumentum, hoc est ad necessitatem salutis ac vitae; Verr. III, 164.

interpretor ex: nolite ... nec consilium ex necessitate nec voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29.

pertineo ad: quae magis ad ..., quam ad rei publicae necessitatem pertinerent; prov. cons. 26.

relinquo ad: cum ... sibi nihil non modo ad cupiditates suas, sed ne ad necessitatem quidem reliquisset; Cluent. 68.

valeo ad: ad necessitatem rerum gerendarum ... valet; Phil. V, 45.

III. **nach Substantiven:** excusatio: qui habet excusationem ... necessitatis; Cael. 2. facilius

certe P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; Rab. Post. 27.
crimen: quod ... necessitatis crimen est, non voluntatis; Ligar. 4.
IV. **Umstand:** abesse: numquam ex urbe afuit, nisi sorte, lege, necessitate; Planc. 67.
belligerare: quoniam nobis quasi aliqua fatali necessitate ... cum fortuna belligerandum fuit; Quir. 19.
cogere: necessitate coacti; Quinct. 51. A. Cluentium vi ac necessitate coactum; Cluent. 19. inopia et necessitate coactus; ib. 57.
conferre: qui non dilectus necessitate, sed voluntariis studiis se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.
excitare: necessitate excitantur; Sest. 100.
ferre: quam || qui || illa ... temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. V, 38.
hostis: quem te appellem? ... voluntate hospitem, necessitate hostem; Phil. XII, 27.
superare: humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

necessitudo, Nothwendigkeit, Verbindung, Verhältniß, Verwandtschaft, Freundschaft: I. **Subject:** 1. est: haud scio an maior etiam haec necessitudo fuerit quam..; Verr. I, 41. nulla tibi .. cum isto cognatio, nulla necessitudo (est); ib. V, 176. quocum mihi omnes erant amicitiae necessitudines; Sest. 39. mihi ... parum multae, parum iustae necessitudines erant ..? Planc. 72.
intercedit: quicum tibi ... necessitudines veteres intercedebant; Quinct. 48. quicum mihi necessitudo vetus ... intercedit; ib. 54.
postulat: ut .. contubernii necessitudo ... postulabat; Planc. 27.
II. **nach Verben:** 1. commemoro: commemorare quaestoris cum praetore necessitudinem constitutam more maiorum; div. Caec. 46.
coniungo: qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; Verr. IV, 145.
constituo: mihi ... cum altero ... summa utriusque officiis constituta necessitudo; Cluent. 117. s. commemoro.
efficio: summam .. necessitudinem magna eius officia ... effecerunt; Deiot. 39.
habeo: quaestura [...] quid aliud habet in se nisi ... sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. in quibus magnas necessitudines habet Plancius; Planc. 39.
laedo: ut nec fidem suam ... nec necessitudinem sortis laederet; Verr. I, 37.
persequor: ut vix quisquam ... ordinem rerum ac necessitudinem persequi possit; har. resp. 19.
violo: hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri, div. Caec. 60. ne libido violandae necessitudinis auctoritate iudicum comprobaretur; ib. 63. si nostram in accusatione sua necessitudinem familiaritatemque violasset; Sulla 2. s. habeo; Verr. a. pr. 11.
2. obliviscor: me, familiaritatis necessitudinisque oblitum; Muren. 7.
3. desum: huic necessitudini non defuerunt; sen. 21.
satis facio: satis est factum Siculis, satis officio ac necessitudini; Verr. V, 139.
III. **nach Substantiven:** atrocitas: atrocitas necessitudinis nomine levaretur; Quinct. 52.
caritas: caritatem illius necessitudinis et benevolentiam non ademit (mors filiae); Sest. 6.
causa: si ... mihi cum Siculis causa tantae necessitudinis non intercederet; div. Caec. 6. causam necessitudinis ad inferendum periculum iustam videri oportere; ib. 59. nullam neque iustiorem neque gravioreum causam necessitudinis posse reperiri; ib. 61. satis iustam mihi causam necessitudinis esse; Rabir. 1. qui necessitudinis causas compluris protulit; Muren. 56. te a me pro magnis causis nostrae necessitudinis monendum esse; Sulla 23. ut illae necessitudinis causae leves esse videantur; Planc. 27.
fructus: illa ... cognatio quos tandem fructus huiusce necessitudinis in istius imperio tulit? Verr. V, 125.
nomen: insidiae ..., quae latent ... in aliquo necessitudinis nomine; Verr. I, 39. nomina necessitudinum ... mutavit; Cluent. 199. quamvis ... necessitudinis nomen repudiaretis; Deiot. 30.
officium: ut .. officium necessitudinis repudiandum (mihi fuerit); div. Caec. 14. si L. Natta ... voluit esse .. ad hoc officium necessitudinis et ad reliquum tempus gratiosus; Muren. 73. quae est officio necessitudinis coniuncta maxime; Planc. 25.
ratio: nisi officii necessitudinisque ratio coëgisset; Verr. I, 137. mitto iam rationem officii mei necessitudinisque Siculorum; ib. III, 6.
tropaeum: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum necessitudinis ... esse voluisti? Verr. II, 115.
IV. **Umstand:** 1. attingere: ut quisque te maxime ... necessitudine aliqua attingebat, ita..; Verr. II, 27.
coniungi: non necessitudine aliqua, sed ficto officio ... coniunctus; Caecin. 14.
devinciri: cives devincti necessitudine ac vetustate; Flacc. 5.
2. pro: nummorum facultatem, quam ... communem existimaret pro fraterna illa necessitate; Quinct. 16. se pro communi necessitudine id primum petere; ib. 66. qui ad me pro necessitudine ... causam rei publicae ... detulerunt; imp. Pomp. 4. me in petitione tua tibi omnia studia atque officia pro nostra necessitudine et debuisse confiteor et praestitisse arbitror; Muren. 7. hanc mihi dispensationem pro paterna necessitudine ... deposco; Phil. XIII, 11.
propter: decidis statuisque propter necessitudinem; Quinct. 17. quem .. excipi .. propter hominum necessitudinem; leg. agr. II, 57. Voltiniam fortasse Plancius propter necessitudinem ... edidisset; Planc. 43. in Asiam me ire propter eius provinciae mecum et cum meo fratre necessitudinem comparantem non est passus; ib. 100. haec ego novi propter omnis necessitudines; Ligar. 21.

necne, oder nicht: 1. ohne Partikel im ersten Theil: si esset dubium petissent necne; div. Caec. 15. ut eligas utrum velis, factum esse necne; ib. 45. quid ergo interest proferantur necne? Verr. I, 117. homines M. Tullii iniuria occisi essent necne; Tull. 38. venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. an ... dubium .. fuit inesse vis aliqua videretur necne; Caecin. 31. aliquid factum necne sit; ib. 71. quaeri possiderit necne; ib. 91. ut nihil intersit rei publicae, colonia deducatur in eum locum necne? leg. agr. II, 73. quaesivi ... in nocturno conventu ... fuisset necne; Catil. II, 13. posset agi lege necne pauci quondam sciebant; Muren. 25. factum sit necne .. quaeritur; ib. 67. ut opus fuerit classe necne quaeramus; Flacc. 27. quaero ... sint necne sint; ib. 80. possem aliquid in ea re necne ratio || regeneratio || non habebatur; dom. 16.
2. nach ne: quaero enim potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? Qu. Rosc. 52.
3. nach utrum: utrum emeris necne; Verr. IV, 35. utrum haec tam acerba ... facta essent necne; Tull. 42. ecquid interest, utrum in hoc sit additum

... necne? Caecin. 93. utrum ... possederit necne; ib. 104. utrum voltis patri Flacco licuisse necne? Flacc. 59.

neco, **tödten, umbringen:** alqm: qui eum necasset; Sex. Rosc. 71. cum ita esset necatus; Verr. V, 113. cum illi erunt securi percussi ac necati; ib. 119. quo quisque (die) necatus sit; ib. 147. necati sunt; ib. 148. qui in uno corpore pluris necaret; ib. 32. ut is sua sponte necare voluisse Habitum putaretur; ib. 54. quod Habitum per servum .. veneno necare voluisset; ib. 61. quo (veneno) Habitus necaretur; ib. 62. Oppianicum veneno necatum esse; ib. 169. necare eandem voluit; Cael. 31. per quos Alexandrinus Dio ... necaretur; ib. 51. eiusdem Clodiae necandae causa; ib. Regulus, quem Karthaginienses ... necaverunt; Piso 43. quem necasti verberibus; ib. 84. Bostarem ... *veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1. *haec ipsa ... causa Bostarem veneno necandi;* ib. § 4. Callisthenem .. ab Alexandro necatum; Rab. Post. 23. eos vinctos potius quam necatos (esse); Deiot. 23. multos ... necatos (viderat); ib. 33. ut (Ligarius) necetur; Ligar. 11. ideone ... Sp. Cassius, Sp. Maelius, M. Manlius necati, ut ..? Phil. II, 87. Sp. Cassius, Sp. Maeius, M. Manlius propter suspicionem regni appetendi sunt necati; ib. 114. ut ille Trebonium et ... etiam Brutum, Cassium, discruciatos necaret; ib. XIII, 37.
alqd: ut una illud ... necaretur; Cluent. 31.
amicos: nautae militesque Siculorum socii nostri atque amici fame necati; Verr. a. pr. 13.
aviam: aviam tuam .., Dinaeam, ... pater tuus non manifesto necavit? Cluent. 40.
avunculum: qui avunculum filii sui in servitute ac vinculis necaverit; Cluent. 125.
civem: quos (civis) tamen idcirco necabat palam, quod ..; Verr. V, 157. ſ. **civis,** II, 1. neco (9 St.) B. I, S. 522, a.
conlibertos: qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos spoliatos, in vincla coniectos, partim in vinclis necatos ... esse dicunt; Verr. V, 154.
filium: cum ille alter filius infans necatur; Cluent. 28. quem filium ab hoc necatum esse dixisti; Rabir. 8. filium ... in carcere necatum esse; Catil. IV, 13.
fratrem: eodem ... veneno C. Oppianicum fratrem necavit; Cluent. 30.
hominem: cum tot homines innocentis necarit; Verr. I, 9. si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9. quia non alio facinore clari homines, alio obscuri necantur; ib. 17.
hospitem: ad hospitem domini necandum; Cael. 51. necare hospitem; Deiot. 15.
hostis: quae (respublica) domesticos hostis ... necavit; Sulla 32.
legatum: legatum populi Romani consularem ... omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11. legati necati; Piso 85.
libertos: ſ. conlibertos.
matrem: quae (mater) ab sese ... necaretur; Cluent. 45. qui ... matrem necavisset; Milo 8.
milites: milites ... necati ... sunt; prov. cons. 5. ſ. amicos.
mulierem: ita ... mulierem necavit; Cluent. 31.
nautas: ſ. amicos.
parentem: qui parentem necasset; Sex. Rosc. 70.
patrem: nisi forte magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17.
pupillos: in qua provincia ... pupillos necavit; har. resp. 42.
rem publicam: ne ab eis ipsa (res publica) necaretur; Sulla 32.
socios: ſ. amicos. conlibertos.
tyrannos: qui tyrannos necaverunt; Milo 80.
uxores: hominis in uxoribus necandis exercitati; Cluent. 52.

nec opinans, **nicht vermuthend, ahnungslos:** nec opinante Fausto; Sulla 55. me ignaro, nec opinante, inscio; Planc. 40. quos ... nec opinantis vocatis; Phil. I, 20. ne optantibus || nec opinantibus || quidem vobis; Phil. III, 3. nec opinantibus nobis; ib. XIII, 18.
milites: eosdem (milites) nec opinantis ... impulistis; Phil. XIII, 33.
servi: homines magni pretii servos M. Tullii nec opinantis adoriuntur; Tull. 21.

nec opinato, **unvermuthet:** nec opinato cum te ostendisses; Phil. II, 77.

nec opinatus, **unvermuthet:** adventus: expugnari deos patrios non hostium adventu nec opinato neque ..; Verr. IV, 94.
vilitas: carissimam annonam nec opinata vilitas consecuta est; dom. 14.

nedum, **geschweige:** conquirat: nedum... non statim conquisituri || concepturi || sint; leg. agr. II, 97.
possim: nedum his temporibus ... sine vestra sapientia ... salvi esse possimus; Cluent. 95.
valeat: ne || nedum || valeat; dom. 139.
vellem: ego vero ne immortalitatem quidem ... accipiendam putarem, nedum emori cum pernicie rei publicae vellem; Planc. 90.

nefandus, **ruchlos:** adulterium: cuius nefandum adulterium ... comprehenderunt; Milo 72.
institutum: novum delubrum cum ... nefando [quodam et inaudito] instituto inchoares; dom. 132.
labes: o nefanda et perniciosa labes civitatis! dom. 133.
scelus: ne in hoc scelere immani ac nefando nimis aliquid severe statuisse videamini; Catil. IV, 13. exercitu ... sollicitato per nefandum scelus; har. resp. 42. cuius propter nefanda scelera tolerabilis fuisse videtur Catilina; Phil. XIII, 22.

nefarie, **ruchlos, frevelhaft:** accuso: a quo ipse nefarie accusatur; Sest. 95.
cogito: illum .. nefarie cogitasse; Sulla 70. si hunc de tua vita nefarie aut nunc cogitare aut molitum aliquando aliquid putas; Milo 67.
committo: multa .. et in deos et in homines impie nefarieque commisit; Verr. I, 6. quae ... non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23.
consecro: cum ... nefarie consecraret; dom. 140.
facio: quae nefarie ... fecerit; div. Caec. 38. quae inter decem annos ... in rebus iudicandis nefarie flagitioseque facta sunt; Verr. a. pr. 37. cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; ib. 56. etsi nefarie fecisti; Milo 33. quae ... nefarie fecerit; Phil. II, 50.
fingo: vestrae criminationes ... nefarie fictae; Piso 76.
interficio: quem .. interficere nefarie cupis; Quinct. 39.
molior: Catilinam ... pestem patriae nefarie molientem; Catil. II. 1. ſ. cogito; Milo 67.
occido: pater occisus nefarie; Sex. Rosc. 30.
oppugno: ab eo Cn. Carbonem ... nefarie oppugnatum et proditum; Verr. I, 77.
prodo: qui ... nefarie me prodiderunt; Quir. 21. ſ. oppugno.

tracto: quod ... Sthenium ... tam crudeliter, scelerate nefarieque tractasses; Verr. II, 117.

nefarius, ruchlos, frevelhaft: alqs: cum recordaris in deos immortalis ... quam nefarius fueris; Verr. I, 47. sceleratus et nefarius fueris; Muren. 62. me ... nefarium fuisse; dom. 126. quod ille nefarius ... parum se foedus violaturum arbitratus est || arbitratus ||; Sest. 15. num quis ante te tam fuerit nefarius qui ..? Vatin. 22. neque enim posset aut Ahala ille Servilius aut P. Nasica aut L. Opimius aut C. Marius aut ... senatus non nefarius haberi; Milo 8. fustuarium meruerunt legiones ..., sceleratus Caesar, Brutus nefarius; Phil. III, 14. quamvis (ei) impii nefariique sint; ib. IV, 9.

alqd: alterum incredibile est, alterum nefarium; Quinct. 81. haec aliis nefariis cumulant; Sex. Rosc. 30. aeque enim perfidiosum et nefarium est fidem frangere ... et pupillum fraudare ... et socium fallere; Qu. Rosc. 16. *etsi* minus esset nefarium; Verr. I, 110. quod mihi omnium rerum turpissimum maximeque nefarium videtur; ib. II, 78. cum id universis indignum ac nefarium videretur; ib. 127. (facinus), in quo omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; ib. IV, 60. sin (haec) erunt et aperta et nefaria; Cluent. 18. nefarium (est); dom. 47.

audacia: quorum templis et religionibus iste, nefario quodam furore et audacia instinctus, bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum; Verr. V, 188.

auxilium: te ad auxilium nefarium confugisse; Vatin. 34.

bellum: numquam tu non modo otium, sed ne bellum quidem nisi nefarium concupisti; Catil. I, 25. proficiscere ad impium bellum ac nefarium; ib. 33. dum modo ... huius horribilis belli ac nefarii periculum depellatur; ib. II, 15. cum ... huiusce nefarii belli acerrimos duces Romae reliquisset; ib. III, 3. sibi nefarium bellum ... suscipiendum; Sulla 58. ut ... ad hoc nefarium bellum accederent; ib. 60. qui ... hostificum quoddam et nefarium, omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60. Denseletis ... nefarium bellum et crudele intulisti; Piso 84. pacati atque socii nefario bello lacessiti; ib. 85. Cn. Pompeio nefarium bellum indixerat; Milo 87. nefarium bellum indicere; Deiot. 30. cum ... inferri .. patriae bellum viderem nefarium; Phil. II, 24. quippe cum bellum nefarium ... geri viderem; ib. III, 1. quo .. usque tantum bellum, ... tam nefarium ... propulsabitur? ib. 3. bellum nefarium inlatum (esse); ib. VI, 2. M. Antonii nefarium bellum gerentis; ib. IX, 15. bellum ... nefarium suscepisti; ib. XIII, 39.

belua: satis est in illa quidem ... tam nefaria belua docere ..; Milo 32.

caedes: relictus ex illorum nefaria caede; Sex. Rosc. 13. caede nefaria cruentavit; Fr. B. VIII, 7.

cera: ceratam unicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria; div. Caec. 24.

cives: multa nefariorum civium perniciosa consilia (occulta sunt); leg. agr. V, 26. ea non modo cogitata a nefariis civibus, verum etiam suscepta esse sensistis; Catil. III, 21. quam ... sceleratis ac nefariis civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt, eandem ..; dom. 101. utrum .. in nefariis civibus ulciscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.

coetus: obscurare coetus nefarios? Catil. I, 6.

conatus: compressi conatus tuos nefarios; Catil. I, 11. praetereo illum nefarium conatum tuum; Fr. B. VIII, 19, b.

consules: duobus impiis nefariisque consulibus ... donabantur; sen. 18.

consulta: ut illa .. nefaria senatus consulta fierent; Phil. II, 16.

contumeliae: quod si non tuis nefariis ... contumeliis ... tibi curiam praeclusisses; Piso 49. quae (civitates) ... nefarias libidinum contumelias turpitudineque subierunt; ib. 86.

crimen: crimine nefario solutus cupit a vobis discedere; Sex. Rosc. 143. qui tam nefariis criminibus ... convictus ... ostendere auderet; Verr. I, 1.

crudelitas: at quae causa tum subiciebatur ab ipso ... huius tam nefariae crudelitatis? Verr. V, 146. cum iam tot horas de uno genere ac de istius nefaria crudelitate dicam; ib. 159. dandae cervices crudelitati nefariae; Phil. V, 42.

dux: quoniam ... nefarios duces captos ... tenetis; Catil. III, 16. cives, nefarium secuti ducem; Phil. XII, 13.

facinus: scelestum ... ac nefarium facinus (est); Sex. Rosc. 37. cum ... id .. nefarium ac singulare facinus putaretur; Tull. 9. ut ad hoc nefariam facinus accederet; Cluent. 31. nefarium est facinus ignoscere; Muren. 62.

facta: quin facta quoque eius nefaria commemorare possit; Verr. a. pr. 15. unum aliquod de nefariis istius factis eligam; ib. I, 62.

flamma: quorum .. a templis ... pestiferam illam et nefariam flammam depuli; dom. 144.

foedus: cum ... nefario foedere servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

fraus: in hanc fraudem tam sceleratam ac tam nefariam decidisti; Verr. IV, 101.

fuga: f. proditio. — furor: f. audacia.

furtum: cum ad suum scelus illud furtumque nefarium quosdam homines improbos duces atque adiutores adhibuisset; Verr. IV, 93.

genus: neque solum hoc genus ... turpe, sed etiam nefarium esse; Rab. Post. 16.

gladiator: cum illius nefarii gladiatoris voces percrebruissent; Muren. 50.

gladii: omnes illi nefarii gladii de manibus .. exciderunt; Piso 21.

homo: hominem illum esse impurum ac nefarium; Verr. 1. 69. hunc hominem ... tam nefarium nolunt iudicare; ib. II, 77. quid homo improbus ac nefarius cogitaret; ib. 91. ut ... homo nefarius de homine nobili ... virgis supplicium crudelissime sumeret; ib. vitia, quae possunt in homine perdito nefarioque esse; ib. III, 5. iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; ib. V, 72. hunc .. hominem ... tam nefarium ... numquam accusasset; Cluent. 42. ne Oppianico, homini nefario, ... condonetis; ib. 201. homines nefarii ... transferre conantur; leg. agr. II, 87. vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8. si ... cum suo consilio nefariorum hominum ... posset iudicare; Muren. 83. qui ... Brogitaro Gallograeco, impuro homini ac netario, ... totum illum locum fanumque vendideris; har. resp. 28. refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum ac nefariorum; Planc. 98. cum homines nefarii ... confiterentur; Phil. II, 17. non est vobis res .. cum scelerato homine atque nefario; ib. IV, 12. quod ab homine impuro nefarioque non caverit; ib. XII, 25.

hostis: quod intra moenia nefarius hostis praedoque versatus est; sen. 11. hostis .. nefarios ... prostravit; Phil. XIV, 27.

ignes: qui ... sunt funestos ac nefarios ignis inferre conati; Catil. III, 22.

immanitas: eorum || eorumne || populorum civis, eorum agrorum alumnos ... ad C. Verris

nefariam immanitatem ... esse servatos? Verr. V, 123.
impetus: qui ... impetus nefarios ... avertit; Phil. V, 28.
iniuriae: nefariis iniuriis (adductum); Cluent. 11.
insidiae: neque tantum me ... concursus .. tantae multitudinis ... commovet quantum istius insidiae nefariae; Verr. a. pr. 4.
institutum: innumerabiles pecuniae ex aratorum bonis novo nefarioque instituto coactae; Verr. a. pr. 13. cum tot decumas ... nefariis .. institutis exigeres et eriperes; ib. III, 42.
iudicium: ut non absolutus iudicio illo nefario videretur; Milo 86.
iugum: quasi vero non unum idemque bellum sit contra hoc iugum impiorum nefarium; Phil. XI, 6.
latrones: si tu totam rem publicam nefariis latronibus tradidisses; Piso 57.
latrocinium: hic istius scelerato nefarioque latrocinio bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus venit in iudicium; Verr. I, 152. ut ... hoc Catilinae nefarium latrocinium .. opprimat; Muren. 84. deos ... in eius domum ... per [vim] hominis sceleratissimi nefarium latrocinium immigrare voluisse; dom. 107. Antonii nefarium latrocinium ... oppressum audietis; Phil. IV, 15.
lex: cum lege nefaria Ptolemaeum ... publicasses; dom. 20. illud ... magisterium non esse nefariis legibus ... sublatum; prov. cons. 46.
liberi: talis animadversio fuit Dolabellae ... in impuros et nefarios liberos; Phil. I, 5.
libido: nefarias eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14. qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; ib. III, 23. est exorta ... nefaria libido; Cluent. 12.
manus: tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5.
mens: quae mente conscelerata ac nefaria concupiverunt; Catil. II, 19. mentes ... hominum audacissimorum sceleratae ac nefariae ne vobis nocere possent; ib. III, 27. tantum homines impios ... inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat || tenebat ||; dom. 92.
mulier: moliri statim nefaria mulier coepit insidias; Cluent. 176. illam nefariam mulierem ... conscripsisse; ib. 185.
odium: si ... nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95.
pactio: qui me ... praemiis .. nefariae pactionis ... oppressum ... voluerunt; har. resp. 3. in qua provincia ... nefarias ... pactiones societatesque conflavit; ib. 42.
parricidium: L. Flaccum ... nefarii sceleris ac parricidii mortuum condemnabimus? Rab. 27. C. Marium ... sceleris ac parricidii nefarii mortuum condemnabinus? ib. qui ... nefario .. se patriae parricidio obstrinxerit; Phil. XI, 29.
pelicatus: quae (filia) ... nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13.
pestis: qui ... a nefariis pestibus ... esset occisus; Sest. 83.
pirata: qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur; Verr. I, 154.
praeda: ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores; Sex. Rosc. 6. adeo nefariae praedae tam illustrem ... civitatem testem futuram; Verr. I, 87.
praedo: cui de tanto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24. quis umquam praedo fuit tam nefarius ..? ib. 146. f. hostis; sen. 11.
privilegium: an .. licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26.
proditio: ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; Verr. I, 37. cum proditione istius nefaria ... tum ... flagitiorum invidia conflagravit; ib. 41.
proditores: qui duo nefarios patriae proditores ... legibus exterminaret; Vatin. 25.
quaestura: qui ... Romae post quaesturam illam nefariam vix triduum constitisset; Verr. I, 101.
res: res ... tam nefaria credi non potest; Sex. Rosc. 62. eius rei, quae sua sponte tam scelerata et nefaria est, ut ..; Verr. I, 108. cum ... tuum ... nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; ib. III, 131. quod .. in re tam nefaria ... quaeri oporteat; ib. V, 11. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. 170. in quibus (civibus) ... nefarias (res) suspicantur; Milo 63. multis nefariis rebus ante commissis; Phil. VI, 2.
sacra: cum inaudita ac nefaria sacra susceperis; Vatin. 14.
scelus: cum omnia divina atque humana iura scelere nefario polluisset; Sex. Rosc. 65. abstineant in hoc iudicio manus animosque ab hoc scelere nefario; Verr. a. pr. 36. si qui istum ... tam nefariis sceleribus coopertum ... liberarint; ib. I, 9. si istius nefarium scelus Lampsaceni ulti vi manuque essent; ib. 68. quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; ib. 75. qua re ... de tuo isto nefario scelere nihil queror; ib. II, 111. hoc nefario scelere concepto; ib. IV, 72. ex urbe sociorum praetor ... eosdem illos deos nefario scelere auferebat; ib. 77. eas (urbis) C. Verres non solum illis ornamentis, sed etiam viris nobilissimis nefario scelere privavit; ib. V, 124. cuius iste donum regale ... per nefarium scelus de manibus regiis extorsit; ib. 184. expiandum forum ... ab illis nefarii sceleris vestigiis esse; Rabir. 11. quem vindicem nefariorum ... scelerum ... esse voluerunt; Catil. II, 27. ut ... hanc (urbem) ... a ... nefario scelere defendant; ib. 29. vincula ... ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; ib. IV, 7. omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61. quem post nefarium scelus consulum superiorum tot vides iudiciis ... honestatum; dom. 82. quoniam ... nefario scelere foedasset; har. resp. 49. quae temptata esse scelere isto nefario dicitur; Cael. 55. cuius ille lacus ... omni nefario stupro et scelere macularat; Milo 85. quod te abstinueris nefario scelere; Phil. II, 5. nefarium scelus (est); ib. XIV, 6. f. furtum. parricidium; Rabir. 27. ⨯.
senatus: f. alqs; Milo 8.
sensus: omne odium, inclusum nefariis || in nefariis || sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.
societas: cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam praedicationemque nefariae societatis HS $\overline{\text{v}}$ ... dare; Verr. III, 140. latrones .. scelerum foedere inter se ac nefaria societate coniunctos; Catil. I, 33. f. pactio; har. resp. 42.
spes: hoc .. bellum .. est ... ex nefaria spe perditissimorum civium excitatum; Phil. V, 32.
stuprum: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. quod ... iniuriam .. nefario stupro || isto stupro || sunt persecuti; Cael. 71. ab eodem homine in stupris inauditis nefariisque versato; Piso 9. illud animal ex nefariis stupris ... conceptum; ib. 21. furialis illa vox, nefariis stupris ... effeminata; Planc. 86. quem ... nefarium stuprum fecisse ... dixit; Milo 73. f. scelus; Milo 85.
tela: in me omnia ... coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63.

turpitudo: ne qua ... nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. f. contumeliae; Piso 86.
tyrannus: de nefario tyranno fieri iudicium arbitratur; Verr. V, 117.
verbum: verbo illo nefario temptatas auris nostras (munitas esse); har. resp. 55.
victoria: Automedontem illum, sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae nuntium; Sex. Rosc. 98.
. vis: contra vim nefariam ... (domus) munita atque saepta est; har. resp. 15. subiit .. vim illam nefariam; Sest. 76.
voltus: cuius .. nefarium ... voltum intuebantur; Cluent. 29.
voluntates: voluntates .. consceleratas ac nefarias nec sanare potui nec tollere; Sulla 28.
vota: nefaria vota (eius) cognovimus; Cluent. 194.

nefas: est, **es ist unrecht, nicht erlaubt:** I, 1. infin.: qui ... nefas esse arbitrer Gracchos laudare; leg. agr. II, 10. nefas (est) quemquam praeterire; sen. 30. licueritne ... an vero ... non licuerit, sed nefas fuerit (id facere); Balb. 10.
2. acc. c. inf.: quasi eum aspici nefas esset; Verr. V, 67. dico etiam in ipso supplicio mercedem lacrimarum, mercedem volneris atque plagae, mercedem funeris ac sepulturae constitui nefas fuisse; ib. 134. si interfici Saturninum nefas fuit; Rabir. 19. nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; Flacc. 11. Iove fulgente cum populo agi nefas esse; Vatin. 20. si sceleratos civis interfici nefas esset; Milo 8.
II. alqd: id nefas esse; Verr. IV, 75. quod nefas esset; dom. 105. cui nihil umquam nefas fuit; Milo 73.

negatio, Verneinung: vis: eandem esse vim negationis huius, quam si..; Sulla 39.

neglectio, Vernachlässigung: sin autem ... amicorum neglectio improbitatem coarguit; Muren. 9.

neglegens, nachlässig, unachtsam: alqs: quis tam neglegens (fuisset)? Quinct. 38. ita neglegens esse coepit, ut ..; Sex. Rosc. 50. etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando, legum, officii, rei publicae, sociorum atque amicorum neglegentior; Verr. III, 143. ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur; ib. IV, 60. nunc vero in communi omnium gentium religione inque eis sacris ... neglegentes ac dissoluti ... esse qui possumus? ib. 115. qui ... ita neglegens vobis esse videbitur, ut ..; Planc. 57.
pater: quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; Verr. III, 162.

negleglenter, nachlässig, sorglos: abicio: haec et alia Scipio non neglegenter abiecerat; Verr. II. 87.
adservo: quod si ... neglegentius adservatum erit; Caecin. 73. cum Appii tabulae neglegentius adservatae dicerentur; Arch. 9.
ago: cum .. id ei per viatores consulto neglegentius agi videretur; Cluent. 74.
attendo: neglegentius attendunt cetera; Cluent. 116.
defendo: hoc iam ... neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16.
dico: quid neglegentius ... dici potest? Caecin. 40.
gero: si qui rem mandatam non modo malitiosius gessisset ..., verum etiam neglegentius; Sex. Rosc. 111.
peto: tibi ... neglegenter petenti; Planc. 13.
saluto: quid? quod ... multo salutas neglegentius? Muren. 77.
scribo: quid est quod neglegenter scribamus adversaria? Qu. Rosc. 7.

neglegentia, Nachlässigkeit, Unachtsamkeit: I. est: in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est, neglegentia vituperationum; Flacc. 87. tanta procuratorum est neglegentia; Phil. XI, 13.
obsistit: restat, ut .. summa neglegentia tibi obstiterit; Quinct. 41.
tardat: cum eius animum ad persequendum non neglegentia tardaret; Verr. III, 130.
II, 1. considero: neglegentiam eius in accusando considerare; Sex. Rosc. 59.
dico: si neglegentiam dices; Quinct. 41.
fero: ut neglegentiam senatus ... ferre posset; har. resp. 60.
puto: ne ... neglegentia turpis ... putaretur; Sulla 43.
voco: neglegentia mandati in .. iudicium .. vocatur; Sex. Rosc. 123.
2. convinco: te summae neglegentiae ... convictum esse; Sulla 44.
sum: quod est aut perfidiae aut neglegentiae; Cluent. 51.
III. excusatio: quod ... neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E. 2.
offensio: non dubito quin offensionem neglegentiae vitare atque effugere non possim; Verr. I, 103.
IV. 1. contemnere: nihil cuiusquam neglegentia contemptum (esse); har. resp. 21.
esse: me vehementer excusatum volo non neglegentia mea fore, ut multa praeteream; Verr. I, 103.
facere: tua neglegentia factum (esse); Flacc. 41.
laedere: qui non neglegentia ... commodum laeserit; Sex. Rosc. 113.
2. per: ad quos (honores) vos per ludum et per neglegentiam pervenistis; Verr. V, 181. si ... per neglegentiam meam ... acciperetis || acceperitis ||; leg. agr. II, 25.

neglego, nicht achten, vernachlässigen, gering schätzen: I. **absolut:** neglegere coepit et contemnere || negligere et contemnere coepit ||; Verr. II, 55.
II. **mit Ergänzung:** 1. de: de Theopompo ... negleximus; Phil. XIII, 33.
2. infin.: diem .. obire neglexit; Phil. III, 20. quod cum consequi neglexisset; ib. V, 49.
3. acc. c. inf.: ereptam vitam neglegetis? imp. Pomp. 11. qui tantum facinus ... neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54. id ... temptatum esse neglegeret; ib. Theopompum ... confugere Alexandream neglexistis; Phil. XIII, 33.
II. **mit Object:** alqm.: ut se ipsum neglegant; Verr. I, 67. si illos ... neglegis; Rabir. 30.
alqd: qui haec ... neglegere possit; Sex. Rosc. 32. qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; Verr. III, 144. neglegite praeterita; ib. 219. sin hoc vos in rege tam nobili, re tam eximia, iniuria tam acerba neglexisse audient; ib. IV, 68. omnia se cetera pati ac neglegere dicebant; ib. 111. haec ... omnia iam socii vestri relinquunt et neglegunt; ib. V, 127. omitto ac neglego cetera; ib. 166. ac ne illud quidem vobis neglegendum est, quod ..; imp. Pomp. 17. non est neglegendum; Muren. 7. etiam si in homine ipso ... neglegenda sint; Flacc. 24. antiqua neglegemus; har.

resp. 32. etiamne ea neglegamus quae ..? ib. quae abs te ... facta sunt, neglego; Cael. 50. quae neque ... nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; Milo 64. neglegimus ista; Phil. I, 25. hoc Pansa aut non videt ... aut neglegit; ib. X, 17. id non neglectum (esse) ... putatur; Fr. E. 2.

aequitatem: ius, consuetudinem, aequitatem, edicta omnium neglegit, Verr. I, 116.

auctoritatem: qua tu in actione quamquam omnia exempla maiorum, omnis leges, omnem auctoritatem senatus, omnis religiones atque auspiciorum [publica] iura neglexisti; Rabir. 17. qui auctoritatem senatus, iudicium bonorum omnium neglexisset; dom. 114. ut neglegeres auctoritatem senatus; Sest. 32. qui senatus consilium, qui auctoritatem bonorum, qui instituta maiorum neglexerunt; ib. 140.

bellum: cum .. bellum sit ita necessarium, ut neglegi non possit; imp. Pomp. 49.

Bithyniam: qui Pontum et Bithyniam quaestor prae mea salute neglexit; sen. 38.

causam: totum illius postulatum causamque neglexit; Verr. I, 65.

celeritatem: nos animorum incredibilis motus celeritatemque ingeniorum neglegemus? Arch. 17.

clamores: qui semper genus illud hominum clamoresque maximos prae vestra salute neglexit; Milo 3.

commoda: an tibi ... salus provinciae, commoda rei frumentariae, ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43.

consilium: f. autoritatem; Sest. 140. — consuetudinem, edicta: f. aequitatem. — exemplum: f. auctoritatem; Rabir. 17.

facinus: eo (facinore) neglecto; Cael. 1. vgl. II, 3. Cael. 54.

fercula: neglectis ferculis trimphalibus; Piso 61.

fidem: FIDEM IUSQUE IURANDUM NEGLECTUM; har. resp. 36.

foedera: hunc ... foedera scientem neglexisse; Balb. 13.

fontem: ut (fontem) neglegatis; Planc. 57.

fortunas: si Siculorum fortunas neglegitis; Verr. III, 122.

fructus: praesentis fructus neglegamus; Sest. 143.

genus: f. clamores.

gratiam: gratiam potentiamque eius neglegi; Sex. Rosc. 60. ad neglegendam meam gratiam; Planc. 82.

gravitatem: si eam (gravitatem volent) neglegere; Quinct. 75.

honorem: Metello paternus honos et avitus neglegebatur; Verr. III, 43.

infamiam: te sine tuo quaestu ac maximo quaestu tantam tuam infamiam, tantum capitis tui fortunarumque tuarum periculum neglexisse; Verr. III, 52.

iniurias: Segestanorum iniuriae neglegantur; Verr. IV, 82.

instituta: f. auctoritatem; Sest. 140.

intercessionem: quod intercessio neglecta ... esset; Phil. II, 53.

iudicium: quae (iudicia) ... a magistratibus neglegi ... videatis; Cluent. 122. f. auctoritatem; dom. 114.

ius: f. aequitatem. auctoritatem; Rabir. 17.

ius iurandum: f. fidem.

legem: ad neglegendas leges et quaestiones; Catil. I, 18. cum haec optima lex et ab illo socero eius et ab hoc adsecula neglegatur; Sest. 135. num Aeliam, num Fufiam legem neglexerit; Vatin. 5. an Atheniensium antiquissimas leges negleget? Phil. V, 14. f. auctoritatem; Rabir. 17.

macula: neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130.

mandatum: si (mandatum) .. neglecturus ... es; Sex. Rosc. 112. qui mandatum neglexerit; ib. 113. quod ... illum (mandatum) neglegere oporteat; ib.

minas: minas ... neglegere coepimas; Quinct. 92.

motus: f. celeritatem.

ordinem: ut ordo tribuum neglegatur; leg. agr. II, 79.

pecuniam: tantam pecuniam captam neglegere; Verr. III, 218.

periculum: ut tui capitis periculum neglegeres; Verr. III, 134. an ille vir ... illius ipsius periculum ... neglegere potuisset? Cael. 54. cum ... tuum (periculum) neglegeres; Fr. B. IX, 5. f. infamiam.

poenam: quam (poenam) omnes neglexerunt; dom. 51.

Pontum: f. Bithyniam. — postulatum: f. causam. — potentiam: f. gratiam.

principia: principiis rerum neglectis; Sest. 100.

provinciam: provincia, quam neglexi; Catil. IV, 23. qui omnino provinciam neglexit; Phil. III, 26.

quaestiones: f. legem; Catil. I, 18.

querimonias: quas illorum querimonias nolite ... contemnere ac neglegere; Verr. IV, 113.

rationem: f. commoda.

religiones: de religionibus neglectis; har. resp. 8. sacra et religiones neglegi; ib. f. auctoritatem; Rabir. 17.

res: res suas neglegunt; Verr. V, 127.

sacra: f. religiones.

sacrificium: quod .. sacrificium ... nemo neglexit; har. resp. 37. neglectis sacrificiis solemnibus; Phil. III, 11.

salutem: si ... salutem civium tuorum neglegis; Catil. I, 28. ut meam (salutem) neglegerem; Sulla 45. f. commoda.

sortem: qui in Cn. Carbonem || Carbone || sortem, in Cn. Dolabellam || Dolabella || voluntatem neglexerit; Verr. I, 42.

splendorem: qui splendorem ... neglegat; Quinct. 72.

studia: studia haec ... hic Romae ... non neglegebantur; Arch. 5. quae (studia) fere [ceteros] Epicureos neglegere dicunt; Piso 70.

supplicationes: quas (supplicationes) di neglegunt; Piso 59.

vim: qui (vim) neglegunt; Catil. III, 27.

vitam: vgl. II, 3. imp. Pomp. 11.

voluntatem: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4. f. sortem.

utilitatem: quam ob rem ... tantam utilitatem per alios tractandae pecuniae neglexeris; Verr. V, 61.

nego, nein sagen, verneinen, bestreiten, leugnen: I. **absolut: f. substantivisch:** non modo negando, sed etiam inridendo amplissimum quemque illius ordinis insequebantur; Sest. 25.

2. **verbal:** alqs: non negas; Quinct. 56. negas; ib. 81. verbo satis est negare; Sex. Rosc. 82. ipsos ... non negare; ib. 107. qua re negent ex me non audies; div. Caec. 28. si iniuriam tibi factam quereris, defendam et negabo; ib. 58. hic alios negasse || negasse se || audere; Verr. a. pr. 23. cum tu negares; ib. 28. utinam neges! ib. 61. negare non potes; ib. 78. Caecin. 49. quidni iste neget? Verr. II, 80. neminem reperies qui neget; ib. 152. si negaret; ib. 191. non audebit negare;

ib. III, 39. ut negare non possit; ib. 137. credo te negaturum; ib. 165. negare qui potes? ib. 169. quis negat? ib. 183. Font. 38. Sulla 36. Cael. 10. Planc. 63. Rab. Post. 5. 42. negent, si possunt; Verr. IV, 19. utinam negent! ib. ut ipsum negaturum non arbitrer; ib. 57. ille .. negat; ib. 147. negare non poterunt; ib. 150. negabunt; ib. tametsi tu negare non potes; ib. V, 47. negare non possumus; Font. 21. non nego; Cluent. 63. dom. 97. Sest. 102. prov. cons. 43. Phil. II, 9. num quis negat? Cluent. 65. negate; ib. an negare non potestis? ib. quis nunc audet negare? ib. 80. ut ... negare non posset; ib. 85. negarent; ib. 105. si negarit; leg. agr. II, 46. num negare audes? Catil. I, 8. si negas; ib. ille primo quidem negavit; ib. III, 11. si .. negasses; dom. 77. ut ... non neget; Cael. 23. qui negavit; ib. negare non possum; ib. 48. tu .. negas; Rab. Post. 20. quibus creditum non sit negantibus; ib. 35. nemo ei neganti non credidisset; Milo 50. si negarit; Phil. II, 9. ut ... ne cui negent; ib. 32. etsi iam negat; ib. 69. ne ... negare non posses; ib. 99. nemo negabit; ib. 110. recte et vere negatis; ib. IV, 7. negat Gallia, negat cuncta Italia, negat senatus, negatis vos; ib. negatis? ib. VI, 12 negaro; ib. XI, 19. illi negare potuerunt et negaverunt; Fr. B. VIII, 16.

Gallia, Italia: ſ. alqs; Phil. IV, 9.

mater: mater negat; Flacc. 92.

populus: populum Romanum negare; ib. 126.

procurator: procurator negat; ib. 61.

senatus: ſ. alqs; Phil. IV, 8.

II. **mit Ergänzung: 1. nom. c. inf.:** qua re Quinctius negetur .. esse defensus; Quinct. 68. ibi vis facta negabitur; Caecin. 44.

2. **acc. c. inf.:** assem sese negat daturum; Quinct. 19. negat se ... facturum; ib. negat Alfenus aequum esse; ib. 29. negamus te bona ... possedisse; ib. 36. nego fuisse causam cur postularet; nego (te) ex edicto possidere potuisse; nego possedisse; ib. negamus deberi (pecuniam); ib. 44. negare .. defensum esse Quinctium; ib. 62. Alfenum negasse se procuratorem esse; ib. 73. qui absentem defensum neget esse Quinctium; ib. 74. adnumerasse sese negat; Qu. Rosc. 13. te adfuturum negasti; ib. 26. nega, nega .. equiti Romano ... credi oportere; ib. 43. negat nos Cluvii testimonium recitaturos; ib. Manilio et Luscio negas esse credendum? ib. 44. ei negabit credi oportere; ib. 45. hoc si tu ... factum negabis; div. Caec. 13. quis ergo est qui neget oportere eorum arbitratu lege agi ..? ib. 19. nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. illum negaturum signa se plurima ... habere; ib. 60. signa ... deportasse te negare non potes; ib. 61. negavit moris esse Graecorum, ut ..; ib. 66. prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; ib. 80. quorum alii ... negabant mirandum esse, ius tam nequam esse verrinum; ib. 121. ei Verres possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 124. negat id sibi deberi; ib. 134. negat oportere exigi; ib. negat illa posse hominem exorari; ib. 139. negat eum sibi illa decisione satis facere posse; ib. 140. primo negabat se opus in acceptum referre posse; ib. 149. quem scribam suum fuisse negare non potest; ib. 150. nego tibi ipsi ullum nummum esse numeratum; ib. II, 26. ut palaestritae negent ex testamento esse positas (statuas); ib. 36. negavit se iudices ex lege Rupilia sortiturum; ib. 39. nam illis quinque iudicibus uti se negat; ib. 42. negare non potes te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; ib. 44. qui non posset negare ab illis pecuniam datam; ib. 48. iste homo liberalis negat se quemquam retinere eorum, qui ..; ib. 71. causam sese ... defensurum negavit; ib. 73. quid enim horum se negat fecisse? ib. 80. negato tum sane ... te pecuniam accepisse; ib. 81. nunc negabis te ... de re iudicata iudicavisse? ib. Sthenius .. non solum negavit, sed etiam ostendit fieri id nullo modo posse; ib. 85. fas .. negant esse; ib. 127. negant id Syracusani ... ullo modo fieri posse; ib. negabunt .. omnes se coëgisse; ib. 148. ut negare non possis nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam, nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam; ib. 165. negas esse factum? ib. 177. negat me recitare totum; ib. III, 26. nego quemquam esse vestrum quin saepe audierit; ib. 50. fecit ut decumanus Nymphonem negaret ex edicto illo praeclaro ... numerum iugerum professum esse; ib. 53. Xeno ad se pertinere negabat; ib. 55. negabant illi quicquam sibi esse mandatum; ib. 79. ut conficere se tabulas negaret; ib. 112. iste negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; ib. 137. Scandilius .. negat se apud Artemidorum recuperatorem verbum esse facturum; ib. 138. negas te Romam reiecturum; ib. 139. negas de conventu recuperatores daturum (te); ib. qui negare non potest se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. utrum factum negabis an ..? ib. 169. quod ferri nego posse; ib. 194. istam cellam atque istam aestimationem negant ullo modo ferri posse; ib. 203. qui rem publicam sistere negat posse; ib. 223. negaret hac aestimatione se usum; ib. 224. nego in tota Sicilia ... ullum argenteum vas ... fuisse, ... nego ullam picturam; ib. IV, 1. ille se negat pecuniam repetere; ib. 17. negent isti onerariam navem maximam aedificatam esse Messanae? ib. 19. negent ei navi * senatorem Mamertinum publice praefuisse? ib. negavit adhuc revertisse (peripetasmata); ib. 27. negasse habere sese (phaleras); ib. 29. tum se deprehensum negare non potuisse; ib. negas te horum annorum aliquot (tabulas) confecisse; ib. 36. negaturum esse te homini honesto ... te argentum ... reddidisse; ib. 44. negat ullo modo fieri posse; ib. 85. negare esse illud senatus consultum ...; negare id mihi tradi oportere; ib. 149. praetor .. negare sibi placere; ib. fuisse Messanam omnium istius furtorum ac praedarum receptricem negare non poterunt; ib. 150. qui ... repente in M. Annii... testimonio ... archipiratam negasset securi esse percussum; ib. V, 73. archipiratam (percussum esse) negat; ib. 74. a securi negat esse ei periculum; ib. 116. non ego nego securi || securi nego || quemquam feriri debere; ib. 133. num potes hoc negare ... C. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum? ib. 140. at ille se facturum negavit; Tull. 17. a familia P. Fabii (rem) commissam negare non audent; ib. 23. si negassent vim ... esse factam; Caecin. 4. quasi ... aut nos ei negemus addictum aut ..; ib. 16. ut vi me deiecisse confitear, dolo malo negem; ib. 29. tu vim negabis factam (esse) ..? ib. 41. vim factam negare non potes; ib. 49. nego oportere, nego obtineri posse, nego ullam rem esse quae ..; ib. 81. nego me ex decreto praetoris restitutum esse; ib. 82. eum ... negas deici posse; ib. 90. quod negabas quemquam deici posse, nisi ..; ib. negas deici, nisi qui possideat; ib. 91. Caesenniam possedisse ... non negas; ib. 94. negem fuisse illam infamiam iudicii corrupti? Cluent. 4. negem esse illam rem || esse rem || agitatam in contionibus, iactatam in iudiciis, commemoratam in senatu? ib. negasne illud iudicium corruptum esse? ib. 63. audete negare ab Oppianico Staieno iudici pecuniam datam; ib. 65. ille ... negavit quem-

quam esse in civitate praeter se qui ..; ib. 69. ut Staienus nummos se accepisse negare non posset; ib. 85. nego usquam umquam fuisse maiores, ubi ..; ib. 111. nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam || prolatam ||, quae ..., aliquid fuisse in Fiduculanii causa, quod ..; ib. 113. ut ... posset negare dixisse (se); ib. 140. debere (se) negavit; ib. 162. nego illum adulescentem ... omnino illo die esse mortuum; ib. 168. negabant me adduci posse, ut ..; leg. agr. II, 12. negant oportere; ib. 57. si hoc ab se dictum negat; ib. 79. eum ... negasse se adduci posse ut..; ib. 82. negavi me esse facturum; Catil. III, 7. qui neget haec omnia ... administrari; ib. 21. negat fuisse rectum Cato; Muren. 3. negas || negat || esse eiusdem severitatis; ib. 6. cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse, nisi eum, qui ..; ib. 50. negat verum esse; ib. 74. negat ... oportere; ib. nego esse ista testimonia ..., sed fremitum egentium et motum quendam || vocem quandam || temerarium; Flacc. 23. quo (tempore) tu negas classem habendam fuisse; ib. 31. num .. negari potest ... bipartito classem distributam fuisse? ib. 32. negas fratrem meum ... pecuniam ullam ... imperasse; ib. 33. negavit sese ... fecisse; ib. 48. M. Gratidius legatus ... se daturum negavit; ib. 49. si iudicatum (esse) negaret; ib. quaesitum et prolatum (esse) palam non negas; ib. 68. negavit ... oportere; ib. 86. mulieres negant se scire; ib. 92. qui negare noluit esse in eo numero Sullam; Sulla 39. cum is ... de Sulla se scire negarit; ib. cum se negat scire Cassius; ib. Heracliaene esse tum ascriptum negabis? Arch. 8. ut negaret fas esse; Quir. 8. rem maximam fuisse *et* summi periculi ... nemo negat; dom. 18. negat oportuisse; ib. qui negas esse verum; ib. 21. nego potuisse ... quemquam civem ... adfici; ib. 33. nego istam adoptionem ... iure esse factum; ib. 36. negant fas esse; ib. 39. audes negare de caelo esse servatum? ib. quod omnes non negent || † negent, quod nemo neget || immortalitati mandandum; ib. 76. quam (rogationem) se Fidulius negat scivisse; ib. 81. quem ne tunc quidem ... negare poteras esse ... senatorem; ib. 82. eum restitutum negas esse civem; ib. 85. negas esse ferenda quae ..; ib. 92. tu cum conlegas tuos ... negares || vetares || liberos esse; ib. 110. negabas fas esse; ib. 113. quod si ... negas oportere; ib. 125. nego umquam ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. nego esse ullam domum aliam ... munitam; ib. 14. nego ... tot senatus exstare consulta quot ..; ib. 16. quem aiebant negare ferri || ferre || me posse; ib. 17. nego ulla verba Lentulum ... saepius ... usurpasse quam haec; ib. 37. si (hanc viam) aut asperam atque arduam aut plenam esse periculorum ... negem; Sest. 100. mihi negas optandum reditum fuisse ..? ib. 127. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; Vatin. 41. qua lege (eum) accusandum omnino fuisse negas; ib. negat me vir optimus inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; prov. cons. 18. quam esse legem neget; ib. 36. summi civitatis viri ... Iulias leges et ceteras ... rogatas iure latas negant; ib. 45. negat ... quemquam potuisse ... venire; Balb. 19. negabat hoc beneficium ... valere debere; ib. 48. negavit se triumphi cupidum umquam fuisse; Piso 56. ut negarent ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare; ib. 24. quem negas ... impetrare potuisse; ib. 75. negas tribunatum Plancii quicquam attulisse; ib. 77. quod me autem (liberum esse) negasti; ib. 91. negabant pecuniam Gabinio datam; Rab. Post. 34. negant .. esse fas ei; Milo 7. qui hoc ignoret ... aut negari solere omnino esse factum aut ..; ib. 8. qui Clodium negant eo die Romam ... fuisse rediturum; ib. 47. negabant eum Romam esse rediturum; ib. 62. negat enim || enim se ||, negat ingratis civibus fecisse *se* quae fecerit, timidis et omnia circumspicientibus pericula non negat; ib. 95. cuius te esse avidissimum ... non negabis; Marcell. 25. negavisti tum te inspicere velle; Deiot. 19. negat umquam se a te ... discessisse; ib. 42. consules designati negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. aliter .. nostri negant posse se salvos esse; ib. 20. si negem me umquam ad te istas litteras misisse; ib. II, 8. corpus ... negat a me datum; ib. 17. nego quicquam esse medium; ib. 31. hereditates mihi negasti venire; ib. 40. quem negant || negat || regem (esse); ib. 80. negavi ... coloniam ... deduci; ib. 102. si ... negavi posse mortem immaturam esse consulari, quanto verius nunc negabo seni? ib. 119. ut vos ... dubitare vos negatis || vos nunc negatis ||, sic ..; ib. IV, 8. aliquando negat ei locum esse oportere in curia; ib. VI, 10. eundem ... negare esse consulem auderem; ib. VII, 6. vehementer me agere fateor, iracunde nego; ib. VIII, 16. negat se illi amicum esse debere; ib. 18. hunc ... prohiberi negabant oportere; ib. 32. (res familiaris), quam tenere eum posse negant; ib. XI, 4. negat Piso scire se, negat audisse quicquam; ib. XII, 3. negat Calenus rem ullam novam adlatam esse; ib. equidem negare non possum a Caesare Hirtium ornatum || ornatum esse ||; ib. XIII, 24. qui te ab eodem Caesare ornatum negare non potes; ib. 24. qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. postremo negatis pacem fieri posse; ib. 34. qui ... negavit se ... certare posse; Fr. B. VIII, 2. qui ... me esse dignum consulatu negabas; ib. 6.

III. **mit Object:** alqd: id quod negas; Sex. Rosc. 79. quid .. horum negari potest? ib. 86. quod ipse ... negare non audet; div. Caec. 13. quod negari non potest; Verr. I, 12. quae negari poterunt; ib. 62. illud negare posses; ib. II, 81. illa, quae negat; ib. 141. neque enim hoc possum negare; ib. III, 110. cetera negare non potes; ib. 132. negare hoc, nisi forte negare omnia constituisti, nullo modo potes; ib. 149. aude hoc primum negare; ib. V, 140. quod negare nullo modo potes; ib. 169. horum nihil negat; Tull. 24. „at hoc Galli negant"; Font. 21. quod negare non possit; Caecin. 29. negat hoc Lentulus; Cluent. 132. Gabinius ... nihil ex eis ... negavit; Catil. III, 12. cum ille id negaret; dom. 115. si id vectores negarent; Sest. 45. quod negat nemo; Balb. 5. id accusator non negat; ib. 6. quae negari possunt; Piso 11. quod tunc negabant; Rab. Post. 34. si id non negat; Milo 81. quod ... negari potest; Deiot. 18. id negare non posse, quod ..; Phil. II, 61. negat hoc D. Brutus; ib. IV, 9. an hoc negare potes ..? ib. VIII, 17. id nunc negant; ib. XII, 3. alii istuc negant; ib. XIII, 34. quid est negare ausus ..? Fr. A. V, 5. s. I, 2. Verr. V, 140.

difficultatem: difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae ... nemo negat; dom. 12.

facinus: tamen hoc tantum facinus non modo negare interrogati, sed ne producti quidem reticere poterunt; Verr. I, 90.

inopiam: s. difficultatem.

peccatum: peccatum tuum, quod tu neque negare posses ... neque ..; Verr. I, 144.

principia: potestis .. principia negare, cum extrema conceditis? ib. 44.

rem: rem ..., quam illi non negant; Caecin. 32. quae (res) ... non negatur; ib.

IV. **mit Object und Dativ:** ut ... Verri nihil

negarent; Verr. V, 58. qui neque illis talibus viris ac tam amantibus mei rem possem ullam negare neque ..; Cluent. 50. qui miseris et laborantibus negare nihil possumus; Planc. 84. qui quicquam huic negemus; Phil. VIII, 25.

negotiator, Banquier, Großhändler: I. absolut: 1. cupiunt: cum :.. omnes negotiatores eius provinciae ... M. Fonteium incolumem esse cupiant; Font. 32.
defendunt: omnes ... ceteri negotiatores ... defendunt; Font. 46.
est: quod ... omnes negotiatores ... Romae sunt; Verr. a. pr. 20. ut his solis neque publicanus neque negotiator odio sit; ib. II, 7.
existimant: *utrum negotiatores* ... bene existiment, [...] ad rem id non pertinere; Verr II, 167.
putant: negotiatores sibi putant esse turpe; Verr. III, 137. quem negotiatores ... omni cruciatu dignissimum putent || putant ||; Piso 98.
sciunt: sciunt mediocres negotiatores || qui in ea regione negotiantur ||; Flacc. 73.
2. sum: postulo, ut mihi respondeat qui sit iste Verrucius, mercator an negotiator an arator an pecuarius; Verr. II, 188.
II. nach Verben: 1. abicio: C. Servilium ..., veterem negotiatorem, ... ad terram virgis et verberibus abiectum (esse); Verr. V, 140.
coniungo: cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis; Verr. V, 8.
excito: si ... excitarem negotiatores; Flacc. 38.
facio: quanti [testis] Siculos [negotiatores] fecerit; Verr. IV, 54.
percutio: qui suum familiarem Herennium, negotiatorem ex Africa, ... dixit securi esse percussum; Verr. I, 14.
vexo: vexasti negotiatores; Verr. III. 96.
2. consulo, credo: utrum ... negotiatoribus vestris ... et credere et consulere malitis an ..; Font. 15.
III. nach Adjectiven: 1. refertus: referta Gallia negotiatorum est; Font. 11.
2. comis: negotiatoribus comis ... eram visus; Planc. 64.
3. nullus de: de conventu ac negotiatoribus nulli iudices; Verr. II, 34. — ex: propositi (sunt) ex negotiatoribus iudices nulli; ib.
IV. nach Substantiven: numerus: unum ex tanto || toto || negotiatorum ... numero testem producant; Font. 12.
reditus: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.
testimonia: nihil tibi obesse oportere aratorum, negotiatorum ... testimonia; Verr. II, 168.
V. Umstand: a: quantum a negotiatoribus ... esset coactum; Verr. II, 153. statuas a negotiatoribus ... positas (esse); ib. 168. Metello divinitus hoc venit in mentem an a Siculis ... negotiatoribusque Siciliae doctus est? ib. III, 45. a negotiatoribus ... exoratus; Scaur. 35.
apud: plus .. apud lectissimos senatores pecuniam quam apud tris negotiatores metum valere; Verr. III, 138.

negotior, Handelsgeschäfte treiben, handeln: I. substantivisch: ut augendae rei negotiando operam dare posset; Tull. 14.
II. verbal: 1. unpersönlich: ut negotiari libeat; Verr. II, 6. negotiari libet; Flacc. 71.
2. persönlich: alqs: Minucius, qui Syracusis sic negotiaretur, ut ..; Verr. II, 73. cum (Calidius) tot annos in Sicilia negotiaretur; ib. IV, 43. qui (Raecius) Panhormi negotiaretur; ib. V, 161. quo usque negotiabere? Flacc. 70. negotiaris in libera civitate; ib.
cives: s. civis, I, 1. negotiantur (6 St.) B. 1, S. 518, b.
equites: qui (equites Romani) in Asia negotiati sunt; Deiot. 26.
homines: homines gnavi atque industrii ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18. || qui (homines) in ea regione negotiantur ||; Flacc. 73.
negotiatores: a negotiatoribus, qui Syracusis, qui Agrigenti, qui Panhormi, qui Lilybaei negotiantur; Verr. II, 153. ubi (negotiatores) negotientur; ib. III, 137.

negotiosus, voller Geschäfte, mühevoll: tu illam ... Ostiensem (provinciam), non tam gratiosam ... quam negotiosam (habes); Muren. 18.

negotium, Beschäftigung, Schwierigkeit, Geschäft, Sache: I. absolut: 1. Subject: est: quorum negotium est; div. Caec 20. (pecuniam) datam quidem esse tum inter omnis recenti negotio facile constabat; Verr. I, 101. cuius modi hoc totum sit negotium; ib. II, 108. luteum negotium esse; ib. IV, 32. qui ..., recenti negotio, ad te litteras misit; ib. V, 15. „quid vobis" inquit „istic negotii in meo est" || stic negoti immeo est || ? Tull. 20. tantis rei publicae negotiis; Piso 82. cuius id negotium non erat; Rab. Post. 21.
exsistit: si ... maneat neque aliud || aliquod || negotium exstiterit; leg. agr. I, 26.
videtur: odiosum negotium Postumo videbatur; Rab. Post. 28.
2. Prädicat: sum: quid negotii sit causam publicam sustinere ..; div. Caec. 27. quid est negotii concitare? Flacc. 18. quod superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22. negotii nihil erat; Milo 45. quid negotii fuit? Phil. VI, 9.
II. nach Verben: 1. Accusativ: ago: quem ... tuum negotium agere loquebantur; Verr. III, 149. cur non meum quoque agam negotium? Milo 47.
committo: nec illi committendum illud negotium, sed imponendum putaverunt; Sest. 60.
conficio: cur ... in negotio iam confecto || tam confecto || ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38. ad hoc negotium conficiendum; Flacc. 14. confecto negotio; Phil. II, 83.
conflo: quod cuique negotii conflare volebat; Verr. II, 135.
contraho: nescio an amplius mihi negotii contrahatur; Catil. IV, 9. quoniam habet seriem quandam et ordinem contracti negotii; Scaur. 18.
defero: optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131. cum ... negotium deferret; Phil. XI, 17.
desero: desertum negotium; har. resp. 17.
dico: elinguem, tardum, inhumanum negotium ... (eum] diceres; sen. 14.
do: s. do, III. negotium (14 St.) B. II, S. 144, b.
effugio: qui omne tale negotium cuperet || fugeret || effugere; Ligar. 4.
facesso: cum audissent ei negotium facessitum (esse); Verr. IV, 142. si cui forte hac lege negotium facesseretur; Cluent. 158.
gero: s. gero, II, 2. negotium (19 St.) B. II, S. 413, b.
habeo: qui ... nihil habuit tum neque negotii neque controversiae; Verr. I, 27. nolle se negotii quicquam habere dicebat; ib. III, 67. quantum negotii, quid oneris haberes; ib. V, 38. quicquid ... habuerit sollicitudinis ac negotii; Cluent. 169. qui negotia ... habent; ib. 198.

impono: quae (Sicilia) mihi hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. ſ. committo.
intermitto: omnibus forensibus negotiis intermissis; Cael. 1.
obeo: obeundi negotii ... studio tam brevi tempore tot loca adire; imp. Pomp. 34.
opto: ſ. defero; Verr. I, 131.
suscipio: qua ratione .. susceptum negotium non transegerit; Quinct. 76. suscepto negotio maius quiddam mihi proposui; Verr. a. pr. 34. ut suscipiant ipsi negotium; ib. 140. quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; ib. III, 1. mei consilii negotiique totius suscepti causam rationemque proposui; ib. IV, 140. ut negotium susciperes; ib. V, 40. ut ... negotia mulieris ... susciperet; Caecin. 13. ut negotium susciperent; Cluent. 22. illi ... negotium susceperunt; Catil. III, 5.
transigo: in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem || consuetudinemque || in transigendis .. negotiis; Verr. II, 169. cum ... negotium ... transegisses; Phil. II, 21. ſ. suscipio; Quinct. 76.
2. **Genitiv:** paenitet: quod eum negotii totius et emptionis suae paenitebat; Tull. 16.
3. **Dativ:** intersum: qui tum in Sicilia negotiis Dionis interfuissent; Verr. I, 28. cum tuis omnibus negotiis interessem; Ligar. 35.
minor: ei quoque negotio fisci Sicilienses minabantur, Verr. a. pr. 24.
praepono: labori et negotio praeponi; leg. agr. II, 46.
praesum: praefuisse huic negotio publice legatum Poleam; Verr. IV, 92. cum ... maximis negotiis praesis; Balb. 14.
propono: tuo propositus negotio; Caecin. 58.
satisfacio: te utrique negotio satisfacere posse; Muren. 46.
4. **Ablativ:** utor: hoc tanto negotio ... uterer; Quinct. 47.
5. **mit Präpositionen:** abduco ab: hominem ab negotio abducere noluisti; Flacc. 92.
accedo ad: poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; Verr. I, 148.
attraho ad: ea me ad hoc negotium provincia attraxit; Verr. II, 1.
converto ex: si ex eo negotio tantulum in rem suam convertisset; Sex. Rosc. 114.
eo ad: ad negotium publicum ire; Phil. X. 11.
excludo ab: qua (die) ceteros ab negotio excluderes; Verr. III, 16.
exeo ad: qui et privati et privatum ad negotium exierunt; leg. agr. I, 8.
mitto in: nec ... destitit (amicos) mittere in negotium; Rab. Post. 4.
proficiscor ad: qui ad negotium suum ... proficiscuntur; Quinct. 60.
removeo ab: cum se ab omni eius modi negotio removisset; Cluent. 43.
sum in: cum diutius in negotio curaque fueram; Verr. IV. 137.
versor in: in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; Verr. V, 60. ut in negotiis versaretur; Cael. 74.
III. **nach Adjectiven (und Participien):** 1. gerens: ſ. **gero**, II, 1 (3 St.) B. II, S. 412, b.
ignarus: ei || hi || .. illud, ignari totius negotii ac religionis, ... sustulerunt; Verr. IV, 77. ego homo ... ignarus negotiorum ... puto; Caecin. 32. homines totius ignari negotii; Cluent. 77.
2. dignus: si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit; Verr. V, 83.
3. paratus ad: illius ... ad omnia mulieris negotia parati; Caecin. 15.
IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: quid negotii geritur ..? Quinct. 42. quod || quid || negotii geram; Verr. IV, 25. qui negotii nostri aliquid gerunt || gerant ||; Caecin. 57. qui aliquid nostri negotii gerunt; ib. 58. ſ. I, 1. est; Tull. 20. — I, 2. — II, 2. conflo. contraho; Catil. IV, 9. habeo. impono. suscipio; Verr. III, 1.
atrocitas: iste permotus illa atrocitate negotii ... dat hospiti suo negotium; Verr. IV, 100.
causa: ſ. II, 1. suscipio; Verr. IV, 140.
conditor: ipse conditor huius negotii .. aspergit; Cluent. 71.
confector: qui in Sicilia ... confector negotiorum, prope conlega Timarchidi numerabatur; Verr. II, 108.
curatio: cuius negotii publici cogitari ... curatio potuit? Sest. 66.
fortuna: disparem fortunam provincialium negotiorum ... fuisse; Muren. 43.
magnitudo: in qua (sorte) gloriam conciliat magnitudo negotii; Muren. 41. nec magnitudinem negotii nec solitudinem suam ... pertimuit; sen. 37.
molestia: is suo labore suisque accessionibus [huius negotii atque operis molestia] consequebatur, ut ..; Verr. II, 133.
natura: num ... alia natura totius negotii nunc est ac tum fuit? Cluent. 92.
oblivio: homines in oblivionem totius negotii esse venturos; Verr. IV, 79.
ordo: ſ. II, 1. contraho; Scaur. 18.
ratio: reddebant eorum negotiorum rationem in senatu; Verr. II, 47. non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66. ſ. II, 1. suscipio; Verr. IV, 130.
series: ſ. II, 1. contraho; Scaur. 18.
2. continentia, fides in: cuius ... in eo negotio ... fides et continentia tegere videretur improbitatem; dom. 23.
labor in: neque enim illae sunt solae virtutes imperatoriae ..., labor in negotiis, fortitudo ..; imp. Pomp. 29.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cognoscere: ut rei familiaris negotio diligentiam cognorit eorum; Sex. Rosc. 121.
defendi: se re ipsa et gesto negotio, non lege defendi; Cluent. 149.
detorqueri: (voluntas), quae ... nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22.
distineri: cum tot tantisque negotiis distentus sit; Sex. Rosc. 22.
facere: qua re tu hoc || hoc tu || ... nullo negotio facere potuisti; Sex. Rosc. 80.
flecti: ſ. detorqueri.
impediri: cum maioribus rei publicae negotiis M. Fonteius impediretur; Font. 18. aliis negotiis [...] impeditus; leg. agr. II, 24. qui .. [ab delectatione omni] negotiis impedimur; Muren. 39.
implicari: nullo se implicari negotio; Ligar. 3.
maculare: eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt; Sest. 60.
occidi: cum pater huiusce Sex. Roscius ... nullo negotio sit occisus; Sex. Rosc. 20.
retinere: ornamenta ista et beneficia populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; Verr. V, 175.
tolli: ut hic nullo negotio tolleretur; Sex. Rosc. 28.
2. **Präpositionen:** ab: omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur; div. Caec. 41.
in: socium fallere, qui se in negotio coniunxit; Qu. Rosc. 16. quo in negotio .. illa res me || illa me res || ... consolatur; div. Caec. 5. quo in negotio industriam meam celeritas reditionis ... declaravit; Verr. I, 16. quod homines in tuo negotio Latine obliviscerentur; Caecin. 62. qui ... in suspiciosissimo negotio maledictum omne ...

effugit; Flacc. 7. in eo negotio cum te ... portitorem ... missum putares; Vatin. 12. in negotio ... nullum vestigium (est); Cael. 55. f. II, 1. conficio; Qu. Rosc. 38.

nemo, niemand, keiner, kein: A. **bei Substantiven und Adjectiven:** (vgl. B, I. est): alqs: neminem umquam in Sicilia fuisse Verrucium; Verr. II, 188. quod non modo Siculus nemo, sed ne Sicilia quidem tota potuisset; ib. 113. nemo Arpinas non Plancio studuit, nemo Soranus, nemo Casinas, nemo Aquinas; Planc. 22. neminem Pompeianum ... teneri lege Hirtia; Phil. XIII, 32.

actor: neminem praeponendum mihi esse actorem; div. Caec. 1.

aequus: neminem aequiorem reperiet quam me; Phil. V, 3.

alius: cur ex tot creditoribus alius ... nemo accesserit; Quinct. 76. quid nunc dicam neminem umquam hoc postea alium edixisse? Verr. I, 117. quod nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; ib. III, 56. quam si nemo alius habuit (cupiditatem); Sulla 73. admonebit .. nemo alius nisi ..; Piso 94. ut nemo sit alius nisi ..; Phil. VII, 18.

armatus: etiam si nemo obstaret armatus; Phil. V, 9.

auctor: cuius auctor est inventus nemo; Flacc. 53.

bonus: cum laedat nemo bonus; Font. 35. nemo ... bonus, audire poterat; Sest. 106. quod nemo bonus, nemo denique civis est, qui ..; Piso 45.

civis: si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit; Verr. V, 83. nemo est civis Romanus, qui ..; Font. 46. ut nemo civis Romanus ... possit amittere; dom. 77. ut civis Romanus libertatem nemo possit invitus amittere; dom. 77. civis est nemo ..., qui ..., ib. 108. nemini civi ... satis iustam excusationem esse visam; Piso 35. hoc egit civis Romanus ante te nemo; Ligar. 11. nemo erat civis qui ..; Phil. VIII, 18. nemo ab eo civis violatus (est); ib. XIII. 8. f. bonus; Piso 45.

conscius: nemo testis, nemo conscius nominatur; Cael. 55.

consularis: non modo voce nemo L. Pisoni consularis, sed ne voltu quidem adsensus est; Phil. I, 14.

emptor: omnino nemo ullius rei fuit emptor; Phil. II, 97. emptor ... inventus est nemo; ib. XI, 13.

homo: ut hominem prae se neminem putet; Sex. Rosc. 135. pecuniosum hominem ... neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. hominem arbitror esse || esse arbitror || neminem qui ..; ib. 15. ut nemo tam rusticanus homo ... Romam ... venerit quin ..; ib. V, 34. [hominem] in tanto conventu Syracusis vidi neminem .., qui ..; ib. 65. cum hominem invenire nequam neminem posses; Font. 39. ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; Sulla 25. hominem invenire ... neminem potuit, cui ..; dom. 107. neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam ..; Milo 68.

improbus: opto, ut in hoc iudicio nemo improbus praeter eum reperiatur; Verr. a. pr. 50. cum iam nemo tam improbus, tam perditus, tam tui similis inveniri poterit qui ..; Catil. I, 5.

incorruptus: ad quas (contiones) nemo adibat incorruptus, nemo integer; Sest. 106.

infimus: in qua (civitate) nemini umquam infimo ... patronum deesse voluerunt; Muren. 10.

inimicus: inimicum habebas neminem; Verr. V, 74. nemo umquam te placavit inimicus, qui..; Deiot. 9.

integer: f. incorruptus.

intercessor: in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29.

invitus: neminem invitum || invitus || invitabis; Piso 94.

iudex: fuisse iudicem ... neminem, quin..; Balb. 11.

iure consultus: nemo igitur iure consultus ... dicet || dicit ||; Psil. II, 96.

libertus: qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22.

maledicus: neminem tam maledicum offendi qui ..; Phil. XIII, 28.

novus: quo modo pauci ... consules facti sunt, novus ante me nemo; leg. agr. II, 3.

patricius: iam patricius ' nemo relinquetur; dom. 37. neminem patricium Manlium Marcum vocari; Phil. I, 32.

patronus: eum praeter Marcellos patronum ... habere neminem; Verr. II, 36.

perditus: f. improbus; Catil. I, 5.

praedo: quod si ... nemo in mari praedo fuisset; Flacc. 31. si nemo umquam praedo tam barbarus ... fuit qui ..; dom. 140.

puer: nemo umquam puer ... tam fuit in domini potestate quam..; Phil. II, 45.

reus: nemo umquam [reus] tam convictus ... adducetur; Verr. II, 27. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas; Cael. 29.

sanus: nemo umquam sanus ... appellavit; dom. 83.

sapiens: nemo umquam sapiens proditori credendum putavit; Verr. I, 38.

servus: se omnino nomine illo servum habere neminem; Verr. V, 17. servus est nemo qui ..; Catil. IV, 16.

similis: quo neminem reperire potest sui similiorem; Phil. III, 31. f. improbus; Catil. I, 5.

sobrius: nemo enim fere saltat sobrius; Muren. 13.

socius: at vero huius gloriae ... socium habes neminem; Marcell. 7.

testis: f. conscius.

tyrannus: fecit .., quod nemo umquam tyrannus; sen. 12.

vir: ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; Verr. V, 81. etsi recte sine exceptione dixeram virum ... neminem fuisse; ib. nemo est praeter veteranos milites vir, qui..; Phil. X, 18. f. B, I. adit; har. resp. 37.

B. **allein: I. Subject:** absolvit: nemo enim absolvit; Cluent. 105.

accedit: ut ad maleficium nemo conetur sine spe atque emolumento accedere; Sex. Rosc. 84.

adducit: f. potest; leg. agr. II, 99.

adest: nemo adfuit; Quinct. 60. quis nostrum adfuit ..? nemo; Sulla 6. X.

adhibet: nemo adhiberet oratorem; Cluent. 139.

adimit: quod nemo umquam ademit; Vatin. 35.

adit: quem ... nemo recipere tecto, nemo adire, nemo adloqui, nemo aspicere vellet; Cluent. 170. quod ... sacrificium ... nemo ... violavit, nemo umquam adiit, nemo neglexit,' nemo vir aspicere non horruit; har. resp. 37.

adloquitur: f. adit; Cluent. 170.

admittit: neminem ne minimum quidem maleficium sine causa admittere; Sex. Rosc. 73.

adsentitur: ei ... neminem adsensum (esse); Phil. X, 6.

adsequitur: nemo est adsecutus; Catil. IV, 20. f. potest; Quinct. 31.

agnoscit: nemo agnosceret; Planc. 44. f. potest. Planc. 30.

agit: de illa hereditate cum ipso neminem esse

acturum; Verr. II, 55. cum ageret nemo; ib. V, 141. sed nemo umquam sic egit, ut tu; Planc. 60.
amittit: nemo umquam ... amittet; dom. 78.
antefert: ut nemo ei se ... anteferret; Sulla 89.
appellat: quis appellat? magistratus aliqui? *nemo*; Verr. IV, 146. scelus praeter te adhuc nemo (appellat); Ligar. 17. ſ. potest; Cluent. 119.
arbitratur: nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. nemo enim horum ... arbitratur; Vatin. 1.
aspicit: cum ... nemo vestrum forum, nemo curiam, nemo lucem aspicere vellet; Sest. 53. si nemo aspicit quin ..; Vatin. 39. quorum .. te praetextatum nemo aspexit; Piso 25. ſ. adit; Cluent. 170. potest; Sest. 106. Phil. II. 68. Fr. B. VIII, 14, e.
attingit: idcirco nemo superiorum attigit, ut..? Verr. IV, 7. sacella, quae ... nemo attigit; leg. agr. II, 36. ex quibus nemo rem ullam attigit, qui ..; dom. 108.
attribuit: quis istuc Apronio attribuebat ... aut Timarchidi ... aut Sextio lictori ..? nemo; Verr. III, 156.
audet: quem nemo sit ausus defendere; Verr. I, 3. quem nemo prima actione defendere ausus esset; ib. 31.
audit: nemo tuorum amicorum, nemo abs te productus, nemo abs te interrogatus nunc se primum diceret || hoc diceret || audire; Verr. III, 63. quem ... nemo ... audivit; Flacc. 40. quis legatos umquam audivit ...? ante te nemo; Vatin. 36. quis audiret? nemo profecto; Balb. 16. nemo audierat; Milo 66. ſ. potest; sen. 26.
aufert: quis umquam ad arbitrum quantum petiit tantum abstulit? nemo; Qu. Rosc. 12.
cadit: cuius in victoria ceciderit nemo nisi armatus; Deiot. 34.
cogitat: nemo ... cogitavit; prov. cons. 33.
committit: nemo enim committeret; Verr. I, 110.
commovet: glebam commosset in agro decumano Siciliae nemo; Verr. III, 45.
conatur: ut nemo ... conetur contendere; Verr. a. pr. 48. nemo labefactare .. est conatus; Sulla 64. quas (leges) .. praeter te nemo umquam est facere conatus; Vatin. 18. quam potestatem minuere ... nemo ... conatus est; Piso 10. ſ. accedit.
confitetur: neminem umquam ... esse confessum; Rabir. 23.
conqueritur: ſ. potest; leg. agr. I, 21.
consuescit: quod nemo nisi aut honestissimo aut amicissimo facere consuevit; Qu. Rosc. 18.
contendit: ſ. conatur; Verr. a. pr. 48.
contrahit: cum illo nemo iam rationem, nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41.
convellit: ſ. potest; Piso 10.
creat: neminem umquam ... creaturum (esse); Flacc. 2.
credit: si ... crederet nemo; Flacc. 90. nemo ... non credidisset; Milo 50. nemo credet umquam; Phil. II, 36.
dat: minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; Verr. III, 114. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. quem in numerum ex multis Clodiis nemo nomen dedit nisi ..; dom. 116.
debet: quod .. nemo suspicari debet; Verr. IV, 124. ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; imp. Pomp. 68. immo nemo magis eum (defendere debet) ... quam is, qui ...; Sulla 48. ut dubitare debeat nemo; Marcell. 17. ut nemo mirari debeat; Ligar. 17.
defendit: quem iudicio nemo defenderit; Quinct. 84. reliquum est, ut .. nemo .. defenderit; ib. 87. ut eiusdem aetatis aut nemo aut pauci plures causas defenderint; div. Caec. 41. cum illum miserum multi accusarent, nemo defenderet; Verr. I, 74. ſ. audet. debet; Sulla 48.
defert: ad Verrem quis detulit? nemo; Verr. II, 21.
dicat: nemo umquam ... se .. dicavit; Balb. 30.
dicit: qua ratione ... nemo neque tum idem fecerit neque nunc contra dicat; Quinct. 88. nemo dicit; Sex. Rosc. 58. quis spopondisse me dicit? nemo; Qu. Rosc. 13. neminem esse dicturum; Verr. III, 180. CUM SURGERET NEMO NEQUE SENTENTIAM DICERET; ib. IV, 143. cum nemo contra diceret; Cluent. 134. dicturum quidem certe neminem umquam esse confirmo; ib. 157. neminem umquam ... causam dixisse; Rab. Post. 9. quod ... nemo in me dixit; Phil. II, 22. ſ. audit; Verr. III. 63. potest; Piso 22.
dissimulat: quia nemo istorum dissimulat; Verr. V. 126.
dolet: nemo .. doluit; Planc. 25. ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.
dubitat: de cuius officio nemo umquam dubitavit; Quinct. 99. nemo dubitat quin ... sit; Verr. I, 147. nemo dubitabat quin ..; ib. II, 33. haec nemo dubitabat quin ... ad istum comportari necesse esset; ib. 46. re quidem vera nemo in Sicilia dubitat quin ..; ib. III, 63. cum dubitaret nemo quin ..; ib. V, 78. neminem dubitare existimo quin ..; Cluent. 98. dubitabat nemo; Piso 85. ſ. debet; Marcell. 17. potest; Verr. II, 119. Muren. 67.
edicit: non modo nemo edixit, sed ..; Verr. I, 111.
effugit: ſ. potest; Phil. VIII, 29.
eluit: ſ. potest; Sest. 63.
est: non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse; Quinct. 68. nemone fuit cui deberet ..? ib. 73. neminem esse qui; ib. 78. quibus propior P. Quinctio nemo est; ib. 97. nemo erat, qui non ... mallet; Sex. Rosc. 24. cum ... nemo .. magis notus futurus sit; ib. 47. nemo nostrum est .. quin sciat; ib. 55. neminem esse qui..; ib. 58. neminem isti patronum futurum; ib. erat porro nemo, qui ..; ib. 65. nemo est; ib. 107. ut ... nemo esset, qui non aequum putaret; ib. 119. nemo est .., qui nesciat; ib. 130. vestrum nemo est, quin ..; ib. 154. de iniuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. ubi nemo est qui aut posset aut conetur corrumpere; Verr. a. pr. 46. quod nemo quemquam tam audacem ... fore arbitrabatur; ib. I, 1. nemo est qui ... arbitretur; ib. 31. valde sit mirum neminem fuisse qui ..; ib. 117. nemo Habonio molestus est; ib. 149. quid? tum nemo molestus Dioni fuerat? ib. II, 21. quid, si omnium mortalium nemo Sthenio || Sthenio nemo || inimicior quam hic C. Claudius ... fuit? ib. 107. nemo eorum est qui non perisse te cupiat; ib. 149. nemo erat .. aratorum, qui ...; nemo decumanorum qui ..; ib. III, 29. tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; ib. 41. quorum civis Romanus nemo erat; ib. 69. nemo est quin ... diceret; ib. 136. nemo erat ||est|| Sicilia tota quin sciret ..; nemo quin audisset; ib. nemo .. fuit initio tam impudens qui..; ib. 189. nemo est ex tanto numero aratorum a quo..; ib. 224. neminem ... tam amentem fore putarunt; ib. IV, 9. nemo erit quin ... dicat; ib. 55. nemo Agrigenti neque aetate tam adfecta neque viribus tam infirmis fuit, qui non ..; ib. 95. nemo fere vestrum est quin ...; ib. 115. nemo erat voluntarius laudator praeturae tuae ..? nemo; ib. 143. in ea (curia) nemo fuit ..? ib. nemo est qui ..; ib. V, 12. nemo est quin ..;

ib. in tanto conventu nemo erat quin ..; ib. 71. ut ... nemo esset qui ..; ib. 93. quam (defensionem) nunc nemo est in Sicilia quin habeat; ib. 112. nemo Lilybaeo fuit quin viderit, nemo in Sicilia quin audierit; ib. 140. quis est cui ..? nemo opinor; Tull. 51. nemo est ex tanto numero quin ..; Font. 14. cum immunis nemo fuerit; ib. 17. neminem umquam tam impudentem fuisse, qui ..; imp. Pomp. 48. nemo est enim qui ..; Cluent. 3. certe nemo erit tam inimicus Cluentio qui ..; ib. 64. neminem ... esse iudicem, nisi qui ..; ib. 120. nemo ... in culpa est; ib. 143. quod nemo Larinatium est qui nesciat; ib. 187. satis firmum accusatorem filio suo fore neminem; ib. 190. nemo erat illorum ... quin ..; ib. 192. nemo (erat) quin ..; ib. 193. nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; ib. 202. nemo est tam impudens istorum, quin ..; leg. agr. III, 8. num quis vestrum ... accommodatus est? nemo; ib. 16. neminem esse .. ex his omnibus, qui ..; Rabir. 31. in qua (urbe) nemo est ... qui te non metuat, nemo qui non oderit; Catil. I, 13. horum esse neminem qui ..; ib. 15. neminem tam stultum fore qui ..; ib. 30. nemo est ... audacior qui ..., nemo .. levior et nequior, qui ..; ib. II, 9. nemo est istorum tam misericors qui ..; ib. 16. neminem misericordem esse nisi ..; Muren. 61. nemo erit tam iniustus qui ..; Flacc. 97. eius iudicii ... expertem esse neminem volui; Sulla 42. esse neminem qui ..; ib. neminem esse ... qui ..; ib. 82. neminem umquam tanta eloquentia fuisse ... qui ..; Quir. 5. non modo iam nemo est tam imperitus ..., sed ..; dom. 72. nemo est tam inimicus patriae qui ..; ib. 72. profecto nemo tam esset amens qui ..; ib. 88. si praeter te nemo esset impurus; har. resp. 35. quos nemo est quin non || qui non || modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendos putet; Sest. 33. neminem umquam fore qui ..; ib. 49. nemo erat quin ..; ib. 74. nemo fuit qui ..; ib. 112. ut ... nemo sit qui ..; Vatin. 19. nemo umquam fuit quin ..; prov. cons. 33. ut nemo nisi ... civium esse in numero videretur; Piso 7. quo cive neminem ego statuo ... fortiorem; Planc. 51. quod si praeterea nemo est honore dignus; ib. 62. nemo erit tam crudeli animo tamque inhumano nec tam immemor; ib. 102. quo nemo melior umquam fuit; Rab. Post. 48. ex quo nemo iam erit tam iniustus existimator rerum; Marcell. 15. nemo enim fere est qui ..; Deiot. 4. nemo reus est legibus illis, nemo quem ..; Phil. I, 21. beatus est nemo, qui ..; ib. 35. nemo .. illorum inimicus mihi fuit voluntarius; ib. II, 1. ut nemo ... fuerit hostis; ib. ut esset nemo qui ..; ib. 12. quorum incolumis fuit nemo; ib. 52. quamquam nemo erat eorum, qui ..; ib. 59. nemo erat qui ..; ib. 93. nemo est tam stultus qui ..; ib. III, 34. num quisnam est vestrum qui ..? certe nemo; ib. VI, 12. quo nomine dignus est nemo nisi qui ..; ib. VII, 5. neminem illi civitati inimicum esse; ib. VIII, 19. quorum nemo est ... quin ..; ib. 20. nemo erit praeter unum me, quicum ..; ib. XI, 23. nemo me minus timidus (est), nemo tamen cautior || nemo cautior ||; ib. XII, 24. ſ. debet; imp. Pomp. 68. potest; Sex. Rosc. 22. Verr. V, 65. Caecin. 100. Cluent. 77. prov. cons. 38. Balb. 28. Phil. II, 64.

existimat: nemo ... a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse existimaret; Qu. Rosc. 30.

exsistit: neminem exstitisse; Quinct. 62.

facit: verbum esse facturum neminem; Sex. Rosc. 28. se id neminem facturum putasse; ib. 70. cuius hereditatis ... mentionem fecerat nemo; Verr. II, 46. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. quod nemo nisi improbus fecerit; ib. 211. quod adhuc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219. hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; ib. quod nemo fecit; leg. agr. II, 20. si ... nemo mentionem facit quin ..; Vatin. 39. verbum nemo facit; Planc. 20. me nemo nisi amicus fecit heredem; Phil. II, 40. quod nemo fecerat; ib. 114. ſ. conatur; Vatin. 18. consuescit; Qu. Rosc. 18. dicit; Quinct. 88.

fert: nemo umquam tulit; dom. 43. ut nemo umquam ... tulerit; Planc. 49. ſ. potest; Verr. III, 32. Milo 20.

fruitur: quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4.

gerit: nemo Gallorum sine cive Romano quicquam negotii gerit; Font. 11.

gustat: quorum nemo gustavit umquam cubans; Muren. 74.

habet: potestatem neminem ... habere; leg. agr. II, 27. nemo habuit; Sest. 105. quos clientis nemo habere velit; Phil. II, 107. quos hospites habere nemo velit; ib. V, 15. quem clientem habere nemo velit; ib. VI, 12. quale (tempus) nemo habuit umquam; ib. VII, 27. quorum nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae, alii maximam, alii mediocrem, nemo nullam; ib. VIII, 20.

habitat: M. Marcellus ... habitare in ea parte urbis ... Syracusanum || Syracusanorum || neminem voluit; Verr. V, 84.

honorat: nemo virtutem non honorabat; Phil. IX, 4.

ignorat: neminem vestrum ignorare arbitror; Verr. I, 1. nemo enim ignorat quo hic in civitate sua splendore ... sit; ib. II, 111. nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. nemo nostrum ignorat; Rab. Post. 29.

ignoscit: ignosceret nemo; Sest. 134.

imminuit: quod nemo imminuit; leg. agr. II, 19.

impetrat: si nemo impetravit; Ligar. 30.

insimulat: Sullam .. nemo insimulavit, nemo nominavit; Sulla 17.

intellegit: id neminem nostrum cuius modi esset || cuius modi esset neminemne nostrum || intellecturum existimatis? leg. agr. I, 17. quod nemo intellegat dicere; Phil. III, 22.

intercedit: ne ... nemo intercederet; dom. 58. ſ. potest; Verr. II, 30.

interdixit: sic nemo umquam interdixit; Caecin. 36.

interest: quem umquam audisti ... interfuisse? neminem; dom. 105.

introit: neminem ... introire; Muren. 69.

invidet: neminem alterius ... virtuti invidere; Phil. X, 1. nemo ... invidebat; ib. IX, 4.

irascitur: ſ. potest; imp. Pomp. 37.

iudicat: ut ... nemo istum comperendinatum, sed condemnatum iudicaret; Verr. I, 20. nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone, nemo convivio dignum iudicavit; Cluent. 41. nemo iudicabit; leg. agr. II, 34. ſ. potest; Tull. 27. prov. cons. 8.

labefactat: ſ. conatur; Sulla 64.

laborat: quia ... nemo laborat, ut .., Verr. V, 126. nemo .., ut defenderet ..., laborabat; Cluent. 130.

laetatur: nemo ... laetatus est. Planc. 25.

latet: ſ. potest; Phil. II, 26.

loquitur: nemo loquebatur; Cael. 11.

medetur: ſ. potest; Marcell. 24.

metuit: id neminem metuisse ne ..; Verr. I, 111.

minuit: ſ. conatur; Piso 10.

miratur: nemo mirabatur in Africano illo; div.

Caec. 69. quem .. operam dare nemo miraretur; Caecin. 16. quibus cognitis nemo vestrum mirabitur; Cluent. 20. ſ. debet; Ligar. 17.

mittit: vocem pro me ac pro re publica neminem mittere; Sest. 42.

mutat: quod ... nemo mutavit; leg. agr. II, 19. pro te ipso .. nemone (vestitum) mutabit || mutavit || ? Sest. 33.

nascitur: nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum; Muren. 15.

negat: quod negat nemo; Balb. 5. nemo negat; dom. 12. 18. quod omnes non negent || † negent, quod nemo neget || ... mandandum; ib. 76. nemo negabit; Phil. II, 110.

neglegit: ſ. adit; har. resp. 37.

nescit: nemo hoc nescit; Verr. III, 63.

nominat: quos nemo ... nominat; Sex. Rosc. 90. ut eos ... nemo nominet; Sest. 142. ſ. insimulat.

nuntiat: neminem ei nuntiasse; Verr. V, 93.

obicit: nemo istuc Marco illi Catoni seni ..., nemo Tiberio Coruncanio, nemo Manio Curio, nemo huic ipsi nostro Mario ... obiecit umquam; Sulla 23.

obstat: obstabat ... nemo praeter Milonem; Milo 88.

obtinet: ſ. potest; Verr. II, 30.

occidit: in qua (victoria) occiderit nemo nisi armatus; Ligar. 19.

paret: cum paruit nemo; Ligar. 20.

perstringit: nemo umquam ... perstrinxit, quem ..; Sulla 46.

petit: neminem eorum postea petiturum; Qu. Rosc. 35. AMPLIUS [A SE] NEMINEM PETITURUM; ib. neminem amplius petiturum; ib. 36. ſ. potest; Qu. Rosc. 53.

possidet: quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109.

postulat: cum ... nemo postularet; Verr. V, 141.

potest: ita ..., ut nemo ... adsequi possit; Quinct. 31. tamen [in] tanta felicitate nemo potest esse; Sex. Rosc. 22. aspicere nemo posset; Qu. Rosc. 30. alteri nemo potest (petere), nisi qui cognitor est factus; ib. 53. an in eum annum progredi nemo poterit edicto ..? Verr. I, 109. cui nemo intercedere possit; ib. II, 30. quin nemo vestrum possit aedis suas, nemo fundum, nemo bona patria obtinere; ib. qua de re dubitare nemo possit; ib. 119. neminem isto praetore senatorem fieri potuisse; ib. 125. hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; ib. III, 32. ut nemo ... nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; ib. 81. ad quod facinus nemo praeter te ulla pecunia adduci potuerit; ib. V, 11. ut eum per illos dies nemo extra illum locum videre posset; ib. 30. iudex esse bonus nemo possit, qui ..; ib. 65. scire ...nemo poterat quid ..; ib. 88. te per eos dies nemo tuae domi convenire, nemo in foro videre potuit; ib. 137. nemo .. posset || potest || haec indicare; Tull. 27. quos nemo possit reprehendere; Font. 19. cum ... nemo posset suspicari; Caecin. 16. deici neminem posse; ib. 76. si deici nemo potest; ib. 91. cum ex nostro iure duarum civitatum nemo esse possit; ib. 100. qua re irasci mihi nemo poterit; imp. Pomp. 37. quam (felicitatem) praestare de se ipso nemo potest; ib. 47. incolumem esse neminem posse; Cluent. 77. cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea vis, ut nemo feminam, ea crudelitas, ut nemo matrem appellare possit; ib. 199. illa, quae nemo est quin ... conqueri possit; leg. agr. I, 21. quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit qui ..; ib. II, 13. [ut nemo ad populum Romanum vos adducere, nemo producere ... posset]; ib. 99. peritus ideo haberi nemo potest, quod ..; Muren. 28. sapiens existimari nemo potest; ib. unum sustinere pauci possunt, utrumque nemo; ib. 46. dubitare nemo potest; ib. 67. cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; Sulla 26. ut nemo ... posset audire; sen. 26. macula ..., quam nemo iam posset eluere; Sest. 63. nemo ... aspicere (poterat); ib. 106. ut nemo posset ... iudicare; prov. cons. 8. nemo umquam hic potuit esse princeps, qui ..; ib. 38. aut neminem ex sociis civem fieri posse aut etiam posse ex foederatis; Balb. 27. civis noster esse ... nemo potest; ib. 28. quas leges ... potuit .. nemo convellere; Piso 10. in quo nemo potest dicere; ib. 22. quae nemo ... possit agnoscere; Planc. 30. P. Clodii mortem aequo animo ferre nemo potest; Milo 20. quae nemo praeter illum (potuerit); ib. 79. (volnera), quibus praeter te nemo mederi potest; Marcell. 24. neminem ... latere potuisse; Phil. II, 26. felix esse nemo potest; ib. 64. quam domum .. nemo aspicere poterat, nemo sine lacrimis praeterire; ib. 68. alterum effugere nemo potest; ib. VIII, 29. ut nemo ... aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 14, e.

praestat: ſ. potest; imp. Pomp. 47. — praeterit: ſ. potest; Phil. II, 68. — producit: ſ. potest; leg. agr. II, 99.

profert: adversaria in iudicium protulit nemo; Qu. Rosc. 7.

progreditur: ſ. potest; Verr. I, 109.

prohibet: nemo prohibet; Sex. Rosc. 138.

putat: nemo .. putabat; Sex. Rosc. 65. nemo putavit; Caecin. 21. nemo illorum iudicum ... putavit; Flacc. 98. nemo ... putavit; Sest. 112. quem nemo congressu, nemo aditu, nemo suffragio, nemo luce dignum putet; Vatin. 2. (lex), quam nemo legem praeter te et conlegam tuum putavit; Piso 37. quos nemo civitate dignos putat; Phil. VIII, 8.

quaerit: nemo quaereret quanti illa res esset; Verr. IV, 28. nemo quaeret; Phil. V, 26.

queritur: nemo queritur Syrum ... factum esse consulem; Piso 1.

recipit: tecto recipiet nemo; Verr. II, 26. ſ. adit; Cluent. 170.

recusat: si nemo recusaret; Quinct. 82. nemo recusabat; Verr. V. 118.

redarguit: sed eum nemo redarguebat; har. resp. 47.

redit: ex qua ... nemo rediit qui ..; Piso 38.

renuntiat: nemo id tibi renuntiabat, Verr. III, 132.

repetit: repetiturum esse neminem; Cluent. 69.

reprehendit: an vero ... nemo reprehendit, qui ..? Sulla 32. nemo iudicium reprehendit ..., sed legem; Sulla 63. ſ. potest; Font. 19.

requirit: num quis in Verrem L. Metelli testimonium requirit? nemo; Verr. III, 123. nemo consuetudinem meam, nemo humanitatem, nemo consilium, nemo auxilium requirebat, cuius ..; Vatin. 8.

resistit: nemo resistebat; Sest. 85.

respondet: si tibi nemo responsurus esset; div. Caec. 43.

retinet: ſ. potest; Verr. III, 81.

rogat: cum eos nemo rogaret; Verr. III, 121.

scit: ſ. potest; Verr. V, 88.

scribit: nemo ... scripsit; Cluent. 41.

sentit: sin hoc nemo vestrum ita sentit; Milo 31. nemo senserat; ib. 66.

servat: quia nemo de caelo servarat; prov. cons. 45.

solvit: usque ad T. Crispinum quaestorem aliter neminem solvisse; Font. 1.

spectat: nemo enim illum ex trunco corporis spectabat, sed ..; Qu. Rosc. 28.

suffringit: crura .. vobis nemo suffringet; Sex. Rosc. 57.
surgit: f. dicit; Verr. IV, 143.
suscipit: me ut mallem quam neminem (hoc suscipere); div. Caec. 16.
suspicatur: f. debet; Verr. V, 124. potest; Caecin. 16.
tenet: nemo umquam tenuit; dom. 121.
vendit: eodem tempore neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; Verr. III, 173.
venit: ut nemo umquam ... paratior, vigilantior, compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. Messanam cum imperio nemo venit, quin ..; ib. IV, 7. venisse paene neminem; Piso 55.
videt: ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; Verr. V, 27. archipiratam ipsum videt nemo; ib. 64. quem nemo vestrum vidit umquam; Flacc. 40. nemo vidit; ib. 45. quem ... nemo nisi lacrimantem ... vidit; dom. 59. te nemo tuorum videre volt; Sest. 111. nemo hunc M. Caelium in illo aetatis flore vidit nisi ..; Cael. 9. f. potest; Verr. V, 30. 137.
videtur: quorum nemo sibi tam vehemens, tam potens, tam nobilis visus est qui ..; Verr. IV, 7. nemone horum tibi idoneus visus est ..? dom. 132. cum ... nemo tam innocens videretur, ut ..; Scaur. c. 1. § 2. f. est; Piso 7. venit; Verr. a. pr. 32.
violat: illos eo scelere violavit, quo nemo antea; har. resp. 5. f. adit; har. resp. 37.
vivit: nemo enim ita tum || tum ita || vivebat, ut ..; Verr. II, 191. quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; ib. III, 65. victurum neminem; Phil. III, 27. nisi victorem victurum neminem; ib. V, 21.
vocat: cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit; dom. 88.
volt: nemo ... vellet; Cluent. 105. f. adit; Cluent. 170. aspicit; Sest. 53. habet; Phil. II, 107. V, 15. VI, 12. videt; Sest. 111. vivit; Verr. III, 65.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abripio: inde abripi neminem; dom. 109.
absterreo: neminem ... neque ianitor meus neque somnus absterruit; Planc. 66.
accuso: ut .. neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57. neminem accusat; ib. 143. qui neminem accusarint; Verr. III, 3. nemo umquam est ... accusatus; Balb. 52.
adduco: f. I. potest; Verr. V, 11.
admitto: ut in re tanta ... nemo admitteretur; Verr. V, 93. admissus est nemo; Phil. II, 105.
appello: nemo appellabatur nisi ..; Rab. Post. 9.
ascribo: cognitorem ascribit Sthenio — quem? ... Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset? neminem; Verr. II, 106.
caedo: QUOD IS VIRGIS NEMINEM CECIDISSET; Verr. IV, 144.
capio: at neminem cepisti; Flacc. 31.
cogo: neminem coëgeris; Caecin. 59.
commoveo: vestitus .. neminem commovebat is, quem ..; Verr. I, 152.
complector: neminem umquam est hic ordo complexus honoribus ..., qui ..; prov. cons. 38.
deduco: deductus est nemo; Flacc. 44.
defendo: qui ... defenderim neminem; Sulla 5.
deicio: f. I. potest; Caecin. 76. 91.
desidero: desiderat neminem; Phil. XIV, 31.
deterreo: certe ... neminem deterrebit; Phil. XIV, 28.
detrudo: neminem ... detrusum (esse); Caecin. 49.
duco: ille ... tum neminem (duxit); Milo 55.
excipio: neque ego ... neminem excipio; Scaur. 44.
existimo: f. I. potest; Muren. 28.
facio: tota Sicilia per triennium neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis, neminem ... suffragiis, neminem nisi istius imperio aut litteris; Verr. II, 120. ex quorum numero saucius factus est nemo; Tull. 55. quod ex tam multis iudicibus ... nemo reus factus est; Cluent. 114. f. I. potest; Verr. II, 125. Balb. 27.
fallo: eorum alter fefellit neminem; Sest. 20. neminem vestrum fallit; ib. 115.
habeo: quem praeter te appellet habet neminem; Quinct. 98. f. I. potest; Rabir. 23. Muren. 28.
infatuo: neminem .. adeo infatuare potuit; Flacc. 47.
interrogo: f. I. audit; Verr. III, 63.
invenio: nemo invenitur; Quinct. 74. invenit neminem eorum; Sex. Rosc. 59. inventus est nemo; Verr. I, 68. invenire neminem Siculum potuit qui pro se cognitor fieret? ib. II, 106. nemo inventus est tam amens qui ..., nemo tam audax qui .., nemo tam impudens qui ..; ib. IV, 44. cum inveniretur nemo qui ..; ib. V, 41. nemo ex tot hospitibus inventus est qui ..; Cluent. 193. nemo est .. inventus tam profligatus, tam perditus, tam ... relictus qui ..; Rabir. 23. inventus est nemo; ib. 25. inveniebatur nemo qui ..; Sest. 68. inventus est nemo praeter Antonium; Phil. II, 64. neminem inveni; ib. III, 21. quem nemo praeter Cotylam *tum* inventus est qui defenderet; ib. V, 5. f. I. potest; leg. agr. II, 13. Sulla 26.
laedo: ut ... laeserim neminem; div. Caec. 1. si .. neminem laesit; Muren. 87.
metuo: eundem hunc unum ... metui, praeterea neminem; imp. Pomp. 5.
nomino: nomino neminem; imp. Pomp. 37. quem ego proferri malim quam neminem nominari; Cluent. 185. ex quibus neminem mihi libet || liquet, necesse est || nominare; Cael. 43. neminem nominabo; Phil. II, 15. Fr. B. VII, 4,
nosco: qui Romae noverit neminem; Sex. Rosc. 76.
noto: qua (ignominia) nemo umquam (notaretur); Piso 45.
obiurgo: obiurgavit M. Caelium, sicut neminem umquam parens; Cael. 25.
occido: nemo .. occisus est neque sauciatus; Caecin. 41.
odi: quo neminem veterani peius oderunt; Phil. XI, 12.
offendo: neminem umquam ... offendit; Balb. 58. ut offenderet .. neminem; Planc. 41.
opprimo: nemo ... oppressus ... fuit, quem..; Catil. II, 8.
paenitet: cuius auctoritatis neminem posset paenitere; har. resp. 45.
possideo: ex quibus iste possederit neminem; Quinct. 89.
praetereo: neminem vestrum praeterit; Verr. III, 11. praetereo .., ex grege latrocinii neminem; Phil. XIII, 10.
produco: f. I. audit; Verr. III, 63.
pungo: qui per se pungere neminem umquam potuissent; Sest. 24.
reicio: ut neminem reiciamus; Planc. 41.
relinquo: ut ... nemo ... relinquatur; Catil. IV, 4. qui ... reliquit neminem; Vatin. 26.
reperio: ille miser defensorem reperire neminem || neminem reperire || poterat; Verr. I, 74. repertus est nemo quin mori diceret satius esse; ib. II, 88. neminem reperies qui neget; ib. 152. apud Segestanos repertum esse ... neminem ... qui ..; ib. IV, 77. nemo, nemo, inquam, .. re-

perietur qui ..; Font. 3. neminem reperietis; Cluent. 185.
reprehendo: reprehendo neminem; Balb. 61.
repudio: quorum nemo propter indignitatem repudiatus est; div. Caec. 63.
resaluto: neminem esse resalutatum; Phil. II, 106.
restituo; unum aiebat (restitum esse), praeterea neminem; Phil. I, 3.
rogo: nominatim nemo rogatur; Verr. IV, 142. ut .. neminem alium nisi T. Patinam ... rogasset; Milo 46.
saucio: ut nemo ... saucietur; Vatin. 13. s. occido.
teneo: nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut ..; Verr. II, 191.
video: omnino ego neminem video praeter istum; Verr. III, 218. video ... neminem, cui ..; Planc. 2. *cui neminem vidimus parem;* Scaur. 49.
voco: neminem ... esse in iudicium vocatum; Cluent. 9.
2. **Dativ:** accido: quod accidere nemini potest nisi ..; Piso 43.
adfero: nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39.
aedifio: mihi .., quod ante me nemini, ... aedificandam domum censuerunt; Piso 52.
aperio: cum ... aditus esset apertus nemini; dom. 110.
cedo: nemini cedere; Sulla 25. ut vix C. Marcello ..., praeter eum quidem cederem nemini; Marcell. 34.
committo: in provincia sua existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemini; Verr. III, 142. qui suam causam nemini committere audeat; Piso 98. res commissa nemini est; leg. agr. II, 64.
concedo: improbum facinus, ... nemini lege concessum; Verr. III, 194. ut ista in nostros homines crudelitas nemini concessa esse videatur; ib. V, 150. nemini umquam || cuiquam || concessit aequalium; Cael. 74. quam nemini...concedere! Deiot. 28.
contingo: si hoc ... contigit nemini; Catil. I, 16. quod praeter A. Gabinium contigit nemini; Phil. XIV, 24.
debeo: debebat Epicrates nummum nemini; Verr. II, 60.
decerno: C. Caesari supplicationes decrevistis, numero ut nemini uno ex bello, honore ut omnino nemini; prov. cons. 25.
desum: causa talis, .. in qua oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. voluntas nemini (defuit); Phil. II, 29.
dico: nemini (dixit); Sex. Rosc. 54. hoc dico ... nemini eorum, qui in Sicilia fuerunt; Verr. II, 111.
do: nummum ob sepulturam datum (esse) nemini; Verr. V, 135. ut ... armati damnum nemini darent; Tull. 8. quos (agros) Sulla nemini dedit; leg. agr. III, 12. quanta (praemia) antea nemini (data sint); Muren. 8. quod .. ipse nemini putavi || putat || dandum; Phil. XI, 25.
expedio: ut nemini minus expediret ullum in Sicilia tumultum aut bellum commoveri; Verr. V, 20.
facio: potestas accipiendi nemini facta est; Verr. V, 66.
habeo: qui honos togato habitus est ante me nemini; Catil. IV, 5. nemini umquam praesenti .. maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. qui honos ... habitus est togato ... nemini; Phil. II, 13.
ignosco: cum a te ignosci nemini vellent; Ligar. 15.
impertio: dolorem suum nemini impertiebat; Verr. II, 84. oneris mei partem nemini impertio; Sulla 9.
licet: nemini licitum est; Cluent. 130.
noceo: ut ... ipse impetu suo nemini noceat; Sest. 24.
obtempero: nemini nostrum obtemperat; Cael. 76.
patefacio: mihi .. senatus non ut multis bene gestae || gesta ||, sed ut nemini conservatae rei publicae || conservata re publica || ... templa patefecit; Piso 6.
perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus ... perscripta; Piso 35.
persuadeo: cum .. hoc nemini persuadere possis; Verr. III, 91.
probo: quod si probari nemini potest; Quinct. 65. tametsi probabatur nemini; Verr. I, 17. probasse nemini; Caecin. 67. nemini probaretis; Phil. I, 20.
prosum: nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61.
reddo: salus tanto studio civitatis nemini reddita (est); Vatin. 10.
sum: nemini meus adventus labori ... fuit; Verr. I, 16, nam commercium in eo agro nemini est; ib. III, 93. in eum .. ipsum locum aditus erat nemini nisi ..; ib. V, 30. quae res nemini umquam fraudi fuit; Cluent. 91. si nemini ... odio ... fuit; Muren. 87. si ... locus esset nemini nisi ..; Planc. 82. probro nemini umquam fuit; Fr. B. III, 5.
suscenseo: qui cum suscensere nemini posset; Phil. III, 30.
tribuo: qui hunc honorem .. nemini tribuendum censuit nisi ..; Phil. IX, 3.
3. **mit Präpositionen:** adiungo ad: Caesar se ad neminem adiunxit; Phil. V, 44.
dico in: in neminem civitates ante hunc testimonium publice dixerunt; Verr. II, 9.
pertineo ad: quod ad neminem nisi ... pertineret; Piso 48.
III. **nach Adjectiven:** amicus: nemini ego possum esse ... non amicus; prov. cons. 24.
dubius: dubium nemini est quin ..; Verr. II, 30. ut de istius facto dubium esse nemini possit || posset ||; ib. IV, 91. nemini video dubium esse .. quin ..; ib. V. 1. res ut nemini dubia esse posset; ib. 158. dubium esse nemini vestrum; Caecin. 97. nemini dubium est, quin ..; imp. Pomp. 43. cum esset non || nemini || dubium; Cluent. 63. iam hoc nemini dubium est; Catil. IV, 10. quod nemini dubium potest esse; Muren. 68. nemini dubium esse debet; Sest. 113. quod erat nemini dubium quin ..; Rab. Post. 4.
inauditus: quam nemini vestrum inaudita (fuit expugnatio)! Verr. I, 50. propter severitatem exempli nemini fortasse vestrum inauditum (est); ib. V, 7.
mirus: nemini mirum est; Sulla 31.
supplex: quos me incolumi nemini supplices esse oporteret; div. Caec. 3.
C. **mit Negation: a. non nemo:** I. hostis: non nemo..., non nemo hostis est; Muren. 84.
improbus: quas leges ausus est non nemo improbus (convellere); Piso 10.
vir: quod forsitan non nemo vir fortis et acris animi magnique dixerit; Sest. 45.
II. 1. abest: de istis ... abesse non neminem; Catil. IV, 10.
audit: quod non nemo vestrum audierit; Verr. II, 15.
est: cum esset non nemo in senatu qui diceret; imp. Pomp. 62. vgl. B, I. est; Quinct. 68.
putat: ut non nemo putabat; Sest. 16.
utitur: non nemo ... bonis .. suis utitur; Quinct. 49.
2. convenio: conveni ex isto genere consultorum non neminem; Caecin. 79.
corrumpo: non istum, ut non neminem, provincia corrupit; Verr. II, 39.

b. nemo non: hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; Verr. III, 219. quod .. sacrificium ... nemo vir aspicere non horruit; har. resp. 37. ſ. B, I. credit; Milo 50. — **nec:** ſ. A. alqs; Verr. II, 103. — B, I. potest; Verr. III, 81. — II, 1. absterreo.

nempe, allerdings, natürlich, doch wohl: abduco: legiones abducis a Bruto. quas? nempe eas, quas ..; Phil. X, 6.
accipio: nempe ... propter decumas (id accipio); Verr. II, 150.
adfero: at quorum iudicio condemnatum (possum adferre)? nempe eorum, quos ..; Verr. II, 174.
capio: Arsinoën, Stratum ... ab hostibus esse captas. quibus autem hostibus? nempe eis, quos ..; Piso 91.
condemno: condemnastis Scamandrum: quo crimine? nempe, quod ... necare voluisset; Cluent. 61. ſ. adfero.
consto: in quibus actis constitit? nempe in legibus? Phil. I, 18.
contineo: nempe ... continentur; leg. agr. II, 40.
defendo: a quo defenderet? nempe ab hoste; Phil. IV, 8.
defero: ad quem detulistis? nempe ad eum, cuius ..; Ligar. 25.
dico: *nempe ita* dicebas; Tull. 39. aqud quem .. dico? nempe apud eum, qui ..; Ligar. 7.
disputo: in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? nempe in ea, quae ..; Milo 7.
do: nempe idcirco dat, ut ..; Flacc. 91.
fero: quid ergo tulit? nempe ut quaereretur; Milo 15.
orno: quos ego orno? nempe eos, qui ..; Phil. XI, 36.
pereo: quo ... crimine ... perierunt? nempe quod ... sunt persecuti; Cael. 71.
possum: ſ. adfero.
postulo: postulaturus eras. quando? post dies xxx. nempe, si te nihil impediret; Quinct. 82.
promulgo: [nempe] lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177.
puto: quis putat ..? nempe is, qui ..; Ligar. 9.
scribo: optime; .. nempe scriptum ita est; Verr. II, 127.
sum: nempe hoc iure fuit, .. ut ..; Verr. V, 125. permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum — nempe eo, cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res iudicandas requirit; ib. 177. quod est .. ius adoptionis? nempe ut is adoptet qui ..; dom. 34. nempe haec est quaestio de interitu P. Clodii; Milo 79. Tuditanus nempe ille, qui ..; Phil. III, 16.
venio: nempe in Antonii congressum conloquiumque veniendum est; Phil. XII, 26.

nemus, Wald, Hain: 1. maculo: cuius ille .. nemora ... macularat; Milo 85.
peragro: hanc (Matrem) ... agros et nemora ... peragrare; har. resp. 24.
2. rapio ex: raptam esse Liberam ... ex Hennensium nemore; Verr. IV, 106.

nepos, Enkel, Nachkomme, Verschwender, Schwelger: I, 1. adducit: qui nepos avum in capitis discrimen adduxerit adulescentiaeque suae terrorum intulerit; Deiot. 2.
est: quis tam ... profusus nepos ... sic dissolutus fuisset ..? Quinct. 40. ubi et inimicissimum sciret esse nepotem suum et C. Caesarem; Deiot. 21.
infert: ſ. adducit.
2. sum: ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. luxuriosus *est* nepos; ib. II, 48. cum esset L. Pauli nepos; Muren. 76. liberos tuos nepotes A. Fadii ... fuisse; Phil. II, 3. numquam te Appii Claudii nepotem esse; Fr. B. XIII, v, 3.
II. condemno: [ita (condemnatus est) C. Cato, duorum hominum clarissimorum nepos]; Verr. IV, 22.
conloco: tu inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium, nepotem meum, conlocavisti; Verr. V, 137.
instituo: ut ... heredem institueret eundem illum Oppianicum, nepotem suum; Cluent. 22.
invenio: quis nepos ... inveniri potest qui ..? Catil. II, 7.
nosco: nepotes T. et C. Coponios nostis; Balb. 53.
prohibeo: ut nepotem regis Antiochi ... prohiberet; Phil. IX, 4.
voluto: quis umquam nepos tam libere cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? har. resp. 59.
III. bonum: qui nummulis corrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis ... ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184.
salus: ut salutem a vobis nepotis sui || nepoti suo || deprecarentur; Scaur. 46.
IV. per: quae (pax) erat facta per obsidem ..., M. Bambalionis nepotem; Phil. II, 90.

nequam, nichtsnutzig, liederlich, leichtfertig: alqs: nequissimo cuique resistetur; Sex. Rosc. 142. sic iste multo sceleratior et nequior quam ille Hadrianus, aliquanto etiam felicior fuit; Verr, I, 70. nemo .. levior et nequior (est), qui ..; Catil. II, 9. quod ... ipse numquam se minus ... nequam esse simularit; prov. cons. 12. ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; ib. nisi nequior quam Gabinius exstitisses; Piso 3. ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius; ib. 40. ita non modo nequam et improbus ... es; Deiot. 21. valde .. nobis ... de duobus nequissimis Graeculis cogitandum fuit; Phil. XIII. 33.
alqd: nihil (esse) nequius; Piso 66. quid nequius (est)? Fr. A. V, 6.
cohors: iste solus cum sua cohorte nequissima relinquitur; Verr. II, 71.
comes: sequebatur raeda cum lenonibus, comites nequissimi; Phil. II, 58.
genus: loquamur potius de nequissimo genere levitatis; Phil. II, 63.
gladiator: tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset ..., non cum uno gladiatore nequissimo; Phil. II, 7.
homo: adulescentulus ... ab hominibus nequam inductus; Sex. Rosc. 38. statim negotium dat illis suis comitibus, nequissimis turpissimisque hominibus; Verr. I, 63. ut ... hominis nequissimi causa in alienam provinciam proficisceretur; ib. 73. si planum facio teste homine nequam; ib. 83. hominem ... nequissimum .. defendit; ib. II, 192. cum undique nequissimos homines conquisisset; ib. III, 22. tot viri fortes, honesti, gratiosi, tot Siculi, tot equites Romani ab homine nequissimo [ac turpissimo] laesi; ib. 30. cum .. verbo iudicium sit in edicto, re quidem vera tuorum comitum, hominum nequissimorum, conlusio cum decumanis; ib. 33. ad minores civitates habebat alios ... nequam homines et improbos; ib. 84. cum hominem invenire nequam neminem posses; Font. 39. quod homo nequam ... in iudicium sit adductus; Cluent. 97. hoc etiam nequissimi homines ... fiunt; leg. agr. I, 7. nequam esse hominem; Sest. 22.

neque enim homines nequam tacere potuerunt; ib. 82. quamquam ... illi homini nequam atque improbo studuerunt; Cael. 10. hominem omnium nequissimum ... qui in integrum restituit; Phil. II, 56. quam nequam hominem secutus esset; ib. 61. apothecae totae nequissimis hominibus condonabantur; ib. 67. at quam crebro usurpat: ... et consul et homo nequissimus; ib. 70. o hominem nequam! ib. 77. si eundem nequam hominem ... cognorat; ib. 78. nequam est homo ille; ib. VII, 3.
iudex: si ... iudex nequam ... iudicet; Verr. II, 30. Cretensis iudex isque nequissimus; Phil. V, 14.
ius: ius tam nequam esse verrinum; Verr. I, 121.
liberti: liberti nequam et improbi; Sex. Rosc. 130.
praetor: cum praetoris inertissimi nequissimique oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.
servus: eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; Sex. Rosc. 140.
verres: qui verrem tam nequam reliquisset; Verr. I, 121.

nequaquam, keineswegs: I. procedo: nequaquam ... procedere; Cluent. 177.
satio: nequaquam se esse satiatum; Verr. IV, 65.
sum: quae nequaquam fuerunt; Ligar. 27.
II. amplus: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea, viri fortes et fideles, sed nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV. 96.
dignus: illud mihi nequaquam dignum industria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35.
manifestus: qua lege ... condemnati sunt, nequaquam tam manifestis neque tantis criminibus quantis tu convinceris; Verr. I, 26.
nobilis: s. amplus.
omnes: in taberna eius nummi, nequaquam omnes, reperiuntur; Cluent. 180.
par: cum .. tantis se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum manu et copia; Phil. XI, 14.
tantus: tamen nequaquam capio tantum voluptatis, quantum ..; Verr. V, 37. nequaquam enim tantum erat, quantum ..; Cael. 75. s. manifestus.
satis: quae (actio) nequaquam satis .. causam ... amplecteretur; Caecin. 40. quid esset quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti et magno animo invenirentur; Sest. 1.
similiter: nequaquam .. similiter oratio mea exire ... poterit; Sex. Rosc. 3.

neque: s. **nec.**

nequeo, nicht können: ut eam (provinciam) ... recreare nequeamus; Verr. III, 21.

nequiquam, vergeblich, umsonst: pudet: nequicquam pudet; Quinct. 79.
volo: ut nequiquam velim; Cael. 37.

nequitia, Nichtswürdigkeit, Liederlichkeit: I. **absolut:** 1. devorat, potest: urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.
habet: quod ad tuam ipsius amicitiam ... faciliorem aditum istius habet nequitia et audacia quam ..; Verr. III, 7.
traducit: an ab hac illius || istius || infamia* nequitia vestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? Verr. II, 192.
versatur: istius nequitiam [et iniquitatem tum] in ore volgi atque in communibus proverbiis esse versatam; Verr. I, 121.
2. o istius nequitiam ac turpitudinem singularem! Verr. V, 92. o ... nequitiam ... non ferendam! Phil. II, 15.
II. **nach Verben:** 1. cerno: qui istius insignem nequitiam ... nondum cernat; Piso 12.
cognosco: ut et istius nequitiam ... et calamitatem provinciae cognoscatis; Verr. II, 134.
fero: cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; Phil. V, 24. s. I, 2. Phil. II, 15.
video: quod filii nequitiam videret; Cluent. 141.
2. condemno: me ipse inertiae nequitiaeque condemno; Catil. I, 5. si scias quam me pudeat nequitiae tuae; Phil. II, 76.
3. addico: huius audaciae, nequitiae, crudelitati fidelissimos socios optimosque civis scitote hoc praetore traditos .. atque addictos fuisse; Verr. III, 24.
debeo: poenam iam diu ... nequitiae ... debitam; Catil. II, 11.
trado: s. addico.
4. sum: fuit Avillius quidam ... perdita nequitia; Cluent. 36.
5. loquor de: nihil de singulari nequitia ac turpitudine (loquor); Verr. III, 106. locutus est liberius de istius improbitate atque nequitia; ib. V, 141.
nascor ad: in mulierum corruptelis et in omni eius modi luxuria atque nequitia mirandum in modum reperiebam hunc [..] ad istius . . singularem .. nequitiam natum atque aptum fuisse; Verr. II, 134.
venio ad: eam provinciam ... ad summam stultitiam nequitiamque venisse; Verr. V, 38.
III. **nach Adjectiv:** aptus ad: s. II, 5. nascor ad.
IV. **nach Substantiven:** exempla: ut aetati maxime lubricae atque incertae exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.
fama: quos ... non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115.
genus: hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur ad omne genus nequitiae accommodata? Verr. III, 155.
invidia: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertiae ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29.
officina: si domus haec habenda est potius quam officina nequitiae; Sex. Rosc. 134.
pars: non ... esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66.
perfugium: id .. unum in terris egestatis, aeris alieni, nequitiae ... perfugium esse; Phil. II, 50.
pugna: ut quivis ... non se praetoris convivium, sed ut Cannensem || sed Cannensem || pugnam nequitiae videre arbitraretur; Verr. V, 28.
vestigia: ne cicatrices populus Romanus aspiciat ex mulierum morsu, vestigia libidinis atque nequitiae; Verr. V, 32.
V. **Umstand:** 1. facere: qui hunc non casu existimet recte fecisse, nequitia sceleste || est scelere, est scelus, scelerate ||; Phil. VI. 11.
perdere: cum classem avaritia ac nequitia tua perdidisti; Verr. V, 59.
pervagari, pervolgari: cuius nomen istius nequitia tota Sicilia pervagatum et pervolgatum || Sicilia pervolgatum || est; Verr. III, 77.
similis: quem ... Verres ... nequitia, luxuria, audacia sui simillimum iudicavit; Verr. III, 22. VOLO ... FRATERCULO TUO CREDAS. consorti quidem in lucris atque in furtis gemino et simillimo nequitia, improbitate, audacia; ib. 155.

tueri: tu ista nequitia ... clientelam tueri potes? Verr. IV, 90.

victor: tum praedonum dux Heracleo, repente, praeter spem, non sua virtute, sed istius avaritia nequitiaque victor, classem ... incendi .. iussit; Verr. V, 91.

Verres: qui alterum se Verrem cum luxuria ac nequitia tum etiam imperio putaret; Verr. V, 87.

2. in: quos in summa nequitia non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115. ſ. II, 5. nascor ad.

propter: securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam; Verr. I, 76.

nervus, Nerv, Saite, Sehne: I, 1. sunt: qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis — qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt? Sest. 16.

2. sum: si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; imp. Pomp. 17.

II. 1. adfero: qui si attulerint nervos et industriam; Sulla 24.

contendo: onus ... dignum in quo omnis nervos aetatis industriaeque meae contenderem; Verr. a. pr. 35.

experior: experietur ... senatus nervos atque viris; Phil. V, 32.

exseco: nervis omnibus .. exsectis || eiectis, electis ||; leg. agr. II, 91.

incido: incidant nervos populi Romani; leg. agr. II, 47. legionum nostrarum nervos nonne his consiliis incidimus? Phil. XII, 8. qui ... nervos incidere civium Romanorum non potuerunt; Fr. B. VIII, 21.

largior: quid est aliud omnia ... hosti arma largiri? primum nervos belli; Phil. V, 5.

restituo: nervos ... restituere non potest; Flacc. 73.

2. utor: civitas sine lege suis partibus, ut nervis et sanguine et membris, uti non potest; Cluent. 146.

3. detraho de: cum ... de vectigalium nervis ... detraxisset (haec); Verr. III, 83.

III. cantus: ut cotidiano cantu vocum et nervorum ... tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.

fructus: omnium huius nervorum ac laborum ... fructus ... capietis; Cael. 80.

IV. coniti: omnibus .. mihi nervis || nervis mihi || conitendum est; Verr. III, 130.

esse: quem spero his nervis || verbis, viribus || fore magno usui et amicis et rei publicae; Flacc. 13.

nescio, nicht wissen, nicht verstehen: A. **verbal:** I. **absolut:** nescio; Sex. Rosc. 54. 99. leg. agr. I, 16. Phil. XII, 4. qui Graece nesciunt; Flacc. 10. an satis probat se nescire? Sulla 39. nesciit videlicet; ib. (se) nescire dixit; ib. quis nescit? Sest. 133. vel nescio vel non dico; Planc. 16.

II. **mit Ergänzung: 1. indirecte Frage:** nescio .. quae causa odii fuerit; Sex. Rosc. 42. quid dicam nescio; ib. 58. quid Romae ageretur nescivit || nesciret ||; ib. 81. quid respondeat nescit; Qu. Rosc. 8. nescio cur hoc mihi detrimento esse debeat; div. Caec. 15. nescimus qui sis; ib. 20. utrum admonitus an temptatus an ... sine indice pervenerit ad hanc improbitatem nescio; Verr. I, 105. iste quid ageret nesciebat; ib. 149. quid ageret, quo se verteret nesciebat; ib. II, 74. homo quid ageret, taceret, responderet, quid faceret denique ... nesciebat; ib. III, 62. utrum ... an praetorem quem ad modum provincia adflicta sit nescire? ib. 123. ego quo nomine appellem nescio; ib. IV, 1. quis vestrum .. nescit quanti haec aestimentur? ib. 14. ea quo pacto distinguere ac separare possim nescio; ib. 88. quo nomine appellem (illud), nescio; ib. 89. quo me vertam nescio; Cluent. 4. hoc ille utrum insidiarum causa fecerit, an hoc genere eloquentiae delectetur, nescio; leg. agr. II, 13. quae .. quibus abs te initiata sacris ac devota sit nescio; Catil. I, 16. nescis quantum .. adferat; Muren. 21. cum illa (mulier) quid ageretur nesciret; Flacc. 72. nescit quantum auctoritate valeat, quas res gesserit, qua dignitate sit restitutus; dom. 29. qui quorum hominum esset nesciremus nisi ..; har. resp. 5. quamquam quid sit nescio; ib. 52. quorum ille utri sit inimicior nescio; Sest. 111. quo quisque animo futurus sit nescio; prov. cons. 39. utrum ... quo iure Gaditana civitas esset nesciebat an ..? Balb. 14. qui ordo quanto adiumento sit in honore quis nescit? Planc. 23. laudem, quae quanta sit nescio; ib. 66. nescio cur ... putes; ib. 84. cum quid sentirent nesciretur; ib. 86. qui .. status, quod discrimen, quae fuerit ... tempestas illa quis nescit? ib. ut nesciam quid ... sentiatis; Milo 72. quo me vertar nescio; Ligar. 1. nescio cur non ... tribuas; Phil. II, 98. quid evenerit postea nescio; ib. 107. me ... nescit laedat an laudet; ib. III, 18. nesciebant veterani quid ageretur; ib. XIII, 33. quo se verteret nescire; Fr. C. 32. — an: id quod nescio an dici oporteat; Cluent. 99. nescio an ... contrahatur; Catil. IV, 9. nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar. 26.

2. **Infinitiv:** „tu nisi malo coactus recte facere nescis?" Verr. III, 62. petere [consulatum] nescire te; Muren. 43. nescis inimici factum reprehendere; Milo 57.

3. **accus. c. inf.:** nescimus ... eosdem fere sectores fuisse; Sex. Rosc. 80. qui nesciat ... multa multos ... commisisse; ib. 130. quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia; ib. 147. nesciebat .. Panurgum fuisse in societate; Qu. Rosc. 35. nesciebat Fannium Roscio esse socium; ib. nesciebas ab eo Cn. Carbonem ... non modo relictum, sed etiam spoliatum? Verr. I, 77. qui nesciat te ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15. ut nescires Clodium esse qui contra leges faceret, alios qui leges scribere solerent; dom. 48. a Sex. Serrano sanctissima sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse nescimus? har. resp. 32. L. Pisonem quis nescit ... sacellum ... sustulisse? ib. quis Platorem ... Thessalonicam ... venisse nescit? ib. 35. nesciebam vitae brevem esse cursum, gloriae sempiternum? Sest. 47. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse? ib. simul illud nesciebat, praediorum nullam esse gentem; Balb. 56. tu nescis .. hunc quaestorem Syracusis fuisse? Planc. 65. utrum causam illam victam esse nesciebat an ..? Deiot. 23. qui nescierit venisse eam gratulatum; Phil. II, 61. nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. 110. nescis me ... esse factum, te ... esse subiectum? Fr. B. VIII, 5.

III. **mit Object:** alqd: tutores hoc nesciunt; Verr. I. 141. nonne multa mei testes quae tu scis nesciunt? ib. II, 24. nemo hoc nescit; ib. III, 63. tu id nesciebas? ib. 132. quod nemo Larinatium est qui nesciat; Cluent. 187. ut haec nescias; Rabir. 28. quod nesciat; Muren. 63. quis hoc nescit? Flacc. 83. se nescire certum? Sulla 38. me nescire ea, quae ..; dom. 121. ne quis id forte nesciat; Cael. 26. si quid nescierat; Deiot. 13. nescisse id populum Romanum; Planc. 58, ſ. II, 3. Balb. 56.

artis: si eas artis ... forte nesciverit; Planc. 62.

B. **adverbial:** an: is mortuus est C. Sacerdote praetore, nescio an ante quam Verres praeturam petere coepit; Verr. I, 125.

qua: quod in templum ipse nescio qua ... ascendit; Phil. III, 20.

quando: me nescio quando venisse; Phil. II, 3.

quis, qui: postea quam nescio quid impendit; Quinct. 12. te petisse ... istam nescio quam innumerabilem pecuniam; ib. 37. non paulum nescio quid in rem suam convertit; Sex. Rosc. 115. (liber) quem tibi magister ludi nescio qui ex alienis orationibus compositum dedit; div. Caec. 47. accusator ... nescio quo casu non respondit || respondet ||; Verr. II, 98. ut populo Romano nescio quid te praetore ad decumas accederet; ib. III, 43. retinebatur hoc tum nescio quo modo quasi communi consilio ab illis diligenter; ib. 94. ex omni pecunia ... deductiones fieri solebant: primum pro spectatione et collybo, deinde pro nescio quo cerario; ib. 181. tametsi hoc nescio quid nugatorium sciebam esse; ib. IV, 33. ei ... nescio quo pacto ... anulus aureus ... fractus et comminutus est; ib. 56. pervenit res ad istius auris, nescio quo modo; ib. 64. excogitavit nescio quid; ib. V, 16. inerat nescio quo modo in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; ib. 51. cum vivum nescio quem istum producis; ib. 79. qui nuper pro testimonio non advenam nescio quem nec alienum, sed eum civem Romanum ... abs te securi percussum esse dixit; ib. 156. cum ... in vincla coniectus esset et nescio qua ratione clam e lautumiis profugisset; ib. 160. non unum hominem nescio quem [..], sed communem libertatis et civitatis causam in illum cruciatum et crucem egisti; ib. 170. pecuniam nescio quo modo quaesitam ... non posuit; Tull. 15. non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi; ib. 49. quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ac multarum rerum peritus ad res iudicandas requiratur; Font. 25. causam nescio quam .. defendebat; Cluent. 74. recitavit ex oratione nescio qua; ib. 138. est nescio quis de eis, quos ..; ib. 143. nescio quid voluisse eum dicere; leg. agr. II, 13. bellum nescio quod habet susceptum; ib. 14. ut ... nescio quid spectasse videatur; ib. 28. quosdam .. strepitu significare nescio quid; ib. III, 2. labefactat videlicet nescio quid; ib. 7. nescio quo pacto ... audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. non breve nescio quod tempus ... propagarit; ib. II, 11. istud nescio quid ... praeclarum aliquid esse; Muren. 23. nescio quo pacto semper hoc fit; ib. 43. sed nescio quo pacto ... elabitur; Flacc. 15. o pastores nescio quos cupidos litterarum! ib. 39. supplet || subit || .. iste nescio qui; ib. 40. ut nescio quid a te impetratum esse videatur; ib. 83. an simultates nescio quas ... exercet? ib. 88. mihi nescio quos spiritus attulerunt; Sulla 27. tum illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15. legem ... tulisti Anagnino nescio cui Menullae pergratam || pergratiam ||; dom. 81. nescio quam fortunam tamen ac tempus exspectant; har. resp. 55. laudabat homo doctus philosophos nescio quos; Sest. 23. intercessit Ligus iste nescio qui; ib. 68. boni nescio quo modo tardiores sunt; ib. 100. intolerandus ex caeno nescio qui atque ex tenebris tyrannus; Vatin. 23. mente nescio qua effrenata atque praecipiti; Cael. 35. propter nescio quam timiditatem et nocturnos quosdam inanis metus; ib. 36. homini plus tribui quam nescio cui necessitati; prov. cons. 28. ne ... alicui *detur* || alii detur nescio cui ||; ib. 39. Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1. nescio quo e gurgustio te prodire; ib. 13. ita nescio quid istuc fractum, humile, demissum ... est; ib. 62. libet .. tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari; Planc. 38. sed haec nescio quo modo frequenter in me congessisti; ib. 83. cataplus || artata plus, arcata plus || ille Puteolanus ... propter opinionem pecuniae nescio quam aestatem unam || una ||, non pluris, auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40. divisa sententia est postulante nescio quo; Milo 14. fuit || fuerit || audiendus popa Licinius nescio qui; ib. 65. nescio quo modo iam usu obduruerat; ib. 76. eius modi res nescio quo modo ... obstrepi ... videntur; Marcell. 9. qui ... fato sumus nescio quo ... misero funestoque compulsi; ib. 13. misit ad Caecilium nescio quem; Deiot. 23. ait nescio quem ... servum iudicatum; ib. 24. nescio quid conturbatus esse videris; Phil. II, 36. ut est apud poëtam nescio quem; ib. 65. factus es ei rursus nescio quo modo familiaris; ib. 78. spe nescio qua pacis obiecta || pene scio qua eis obiectarem, nescio qua obiecta re, pacis nescio qua obiecta spe || remissior senatus fuit; ib. VI, 3. condemnatus nescio quo modo; ib. 10. tamen nescio quo pacto sapientia quadam ... non nimis irati revertistis; ib. VIII, 28. praemisso Marso nescio quo; ib. XI, 4. consularem hominem ... Samiario exsuli || Samario nescio cui || tradidit; ib. 5. accedit Saxa nescio quis; ib. 12. alter est designatus Insteius nescio qui; ib. XIII, 26. ut ait poëta nescio quis; ib. 49. tua illa nescio quibus a terris apportata mater; Fr. A. V, 9. vidisse puto nescio quid illos iudices; ib. B. VIII, 8.

nescius, unkundig: alqs: ne forte sis nescius; Font. 2. qua re non sum nescius quanto periculo vivam; Sulla 28. iratum te regi Deiotaro fuisse non erant nescii; Deiot. 8.

neve, und, oder daß nicht, noch: ne: sanxit in posterum ..., ne quis heredem virginem neve mulierem faceret; Verr. I, 107. SOCIUM NE ADMITTITO NEVE PARTEM DATO NEVE REDIMITO; ib. 143. amici recusare ne quod iudicium neve || ne qua || ipsius cognitio illo absente de existimatione eius constitueretur; ib. II, 60. ut non modo eorum agris vectigal novum nullum imponerent, sed ne legem quidem venditionis decumarum neve vendundi aut tempus aut locum commutarent; ib. III, 14. (ex qua .. interdictum sit), ne quis nostrum ... esse possit ... neve in civitate maneat invitus; Balb. 31. ne praetoriae provinciae plus quam annum neve plus quam biennium consulares obtinerentur; Phil. I, 19. senatus consulta fecisti, ne qua ... immunitatis tabula neve cuius beneficii figeretur; ib. II, 91.

ne non: ne non ... fuisse ... *neve haec ipsa ei causa ... fuisse videretur;* Scaur. c. 2. § 4.

ut: te hortor, ut ... maneas in sententia neve cuiusquam vim aut minas pertimescas; imp. Pomp. 69. ut ... relinquam neve eorum aliquem ... nominem; Sest. 101. quaeso oroque vos ..., ut primo ... accipiatis ... neve id prius ... repudietis; Phil. VII, 8.

ut ne: ut ne cui privilegium inrogari liceret neve || neque || de capite ... rogari; Sest. 65.

neuter, keiner von beiden: A. sententia: quarum (sententiarum) neutram probo; Phil. XI, 16.

B. 1. masc.: ut aut uterque ... aut neuter satis daret; Quinct. 30. neutrumne || neutrum, neutrum autem || sensisse? Sex. Ros. 64. eorum neuter triumphavit; Piso 62.

2. neutr.: neutrum facis eorum; Verr. III, 140.

nex, Tod, Mord, Ermordung: I. est: tibi uni multorum civium neces, tibi vexatio ... sociorum impunita fuit ac libera; Catil. I, 18. non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique, damnationes, expulsiones, necis; Piso 95.
II, 1. infero: quae potest inferri iniusta nex? Milo 9.
poenior: ut ... crudelissimam poeniretur necem; Phil. VIII, 7.
praedico: non necis sociorum ... praedico; Piso 38.
vito: cum homines || omnes || vincula, neces ignominiasque vitant; Caecin. 100.
2. caedo ad: virgis ad necem caedetur; Verr. III, 69. virgis te ad necem caedi necesse erit; ib. 70.
duco ad: qui filios ad necem duceret; Verr. I, 7. per quem consul ... ad supplicium et ad necem duceretur; Vatin. 21.
produco ad: civis Romanos ad necem producere instituit; Verr. V, 157.
quaero ad: quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ad necem legati; Cael. 52. liberi ad necem quaerebantur; Sest. 54.
rapio ad: alii ... ad palum atque ad necem rapiebantur; Verr. V, 72.
transfero ad: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti? Catil. I, 24.
utor ad: qui etiam medicis suis non ad salutem, sed ad necem utatur; har. resp. 35.
III, 1. defensor: tormentis .. dedendi fuerunt ... defensores necis; Milo 58.
nuntius: an vero obliti estis .. recenti illo nuntio necis Clodianae ... sermones? Milo 62.
potestas: ut vitae necisque potestatem haberet; dom. 77.
princeps: quem indemnatorum necis principem ... fuisse dixeras; dom. 21.
2. accessio ad: cum ... tibi etiam accessio fuit ad necem Platoris; Piso 84.
pars de: illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam ... esse; Rabir. 9.
quaestio de: de eius nece lata quaestio est; Milo 79.
IV, 1. cruentare: haec (sica) istam Appiam ... nece Papirii cruentavit; Milo 37.
2. ob: accepta pecunia ... ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83.

nexum, Eigenthumsanspruch: I. tollo: ut non sustulerit horum nexa atque hereditates; Caecin. 102.
II. ius: multae sunt domus ... atque haud scio an paene cunctae iure optimo, ... iure mancipi, iure nexi; har. resp. 14.

nexus, Schuldverpflichtung: qui se nexu obligavit; Muren. 3.

ni, wenn nicht, wofern nicht: I. Conj. Praes.: NI TE APRONIUS SOCIUM IN DECUMIS ESSE DICAT; Verr. III, 135.
II. Imperf.: NI APRONIUS DICTITARET; Verr. III, 132. ni socium te sibi in decumis esse dictitaret; ib. 137. ni ita esset, cur tu Apronium malebas ... quam Minucium decumas agri Leontini sumere? ib. 149. haec ego .. non auderem proferre, ni vererer ne forte ..; ib. IV, 55. sponsionem ... facere cum lictore suo, NI FURTIS QUAESTUM FACERET; ib. V, 141. ex quibus ... recitarem, ni vererer ne ..; Piso 71. ni ita esset, quo iure ... abduceret? Phil. XI, 27. ut ... iret, ni vereretur; ib. XIII, 13.
III. Plusquampf.: NI ... FACTA ESSET; Caecin. 45. quod ni ... spectare voluisses, haud scio an ... liceret; har. resp. 22. quod ni esset patefactum ..., non ... transferre potuissent; Sest. 82. sponsione me, ni Esquilina introisset, ... lacessivit; Piso 55. *ni ... fecisses ..., utrum ... necesse fuisset ... an ..?* Scaur. 45. decernerem ..., ni .. conligassemus; Phil. XI, 26.

nidor, Dunst: paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; Piso 13.

niger, schwarz, unheilvoll: alqs: videtis illum subcrispo capillo, nigrum ..? Verr. II, 108. Sex. Clodius, cui cognomen est Phormio, nec minus niger nec minus confidens quam ille Terentianus est; Caecin. 27.

nihil, nichts: A. allein: I. absolut: 1. Subject: accedit: s. potest; Verr. III, 51.
accidit: cum ei nihil ... acciderit nisi ..; Catil. II, 16. nihil ut umquam videretur tam populare ... accidisse; Sest. 107. nihil ... praeter opinionem accidet; Planc. 15. s. potest; Font. 43.
cadit: s. potest; Quinct. 51.
debet: ad te pervenire nihil debet; Qu. Rosc. 54.
decedit: ut de causa eius periculi nihil decederet; Cluent. 167. cum .. nihil ... decesserit; Flacc. 27.
deest: nihil ... defuit quod ..; Muren. 7. nihil sibi defuturum (esse); Phil. IV, 9.
delectat: ut eum nihil delectaret quod ..; Milo 43. s. potest; Catil. III, 26.
est: nihil [est] quod humilitatem .. gravitas ... consoletur; Quinct. 5. nihil est .. sanctum; ib. qua re .. socium tibi eum velles adiungere nihil erat; ib. 12. sibi cum Quinctio controversiae nihil futurum; ib. 19. cum ... causae nihil esset, quin ..; ib. 32. nihil (causae est), opinor; ib. 84. quibus satis nihil est; Sex. Rosc. 8. cum praesertim nihil esset, quod ... honestius facere posset; ib. 51. nihil est; ib. 58. nihil esse tam sanctum; ib. 70. nihil tam vile neque tam volgare est; ib. 71. nihil .. mali est; ib. 90. nihil est .. quod metuas; ib. 97. hic nihil est, quod ..; ib. 105. ac iam nihil est, quod quisquam ... tam improbus sit qui dicat; ib. 138. nihil horum est; ib. nihil erit quod ... arbitretur iudicium .. corrumpi; div. Caec. 25. nihil est enim quod minus ferendum sit quam ..; ib. 27. nihil esse tam sanctum quod non violari, nihil tam munitum quod non expugnari pecunia possit; Verr. a. pr. 4. in quo homine nihil sit praeter summa peccata maximamque pecuniam; ib. 47. nihil est iam quod ... peccare quisquam ... possit; ib. I, 15. nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; ib. 24. nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; ib. 59. nihil levius (est) quam praetorem urbanum hoc iuris ... constituere; ib. 127. nihil ceterorum simile Graecorum; ib. II, 7. in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset; ib. 62 nihil erat in causa quod metuendum aut omnino quod dubitandum videretur; ib. 69. nihil in istis fuisse litteris quod Verrem laederet; ib. 178. quapropter nihil est quod metuas ne ..; ib. 180. nihil eorum est; ib. III, 8. nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; ib. 153. nihil est quod putetis ..; ib. 222. nihil esse quod quisquam putaret se ... conservare aut domi retinere posse; ib. IV, 42. etiam si praeterea nihil esset argenti; ib. 46. nihil postea

tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; ib. 72. nihil sibi gratius ostendit futurum; ib. 75. contra vim tuam in patronis praesidii nihil esse; ib. IV, 89. nihil erat ea pictura nobilius, nihil Syracusis quod ..; ib. 122. quia nihil est victoria dulcius; ib. V, 66. nihil esse pulchrius quam ..; ib. 95. nihil est quod ... proferas; ib. 131. nihil est quod ... conligas; ib. nihil est quod ..; ib. 154. Caecin. 70. 73. Sest. 104. Cael. 69. prov. cons. 29. 45. Planc. 80. Phil. III, 34. nihil esse opis in hac voce „civis Romanus sum"; ib. 168. nihil est cur ..; Font. 22. nihil erit, quam ob rem ..; ib. 25. nihil est ... quod ..; Caecin. 5. nihil est qua re ..; ib. 70. in iure nihil est eius modi; ib. 71. in hac ipsa causa nihil esse quod ..; ib. 80. nihil esse ... utilius quam ..; Cluent. 69. nihil enim est quod..; ib. 70. si ... nihil .. erat periculosius nec turpius quam ..; ib. 85. quia tum in causa nihil erat praeter invidiam; ib. 93. in lege ... praesidii nihil fuisse; ib. 156. quid huic cum Habito? nihil; ib. 172. at nihil clarius Larini || Larini [fuit] ||; ib. 183. in tabellis nihil est auctoritatis; ib. 186. nihil est enim mali, nihil sceleris, quod..; ib. 188. nihil est quod ..; leg. agr. I, 15. in qua (re publica) nihil erat mali, nihil adversi, quod ..; ib. II, 8. nihil erit quod ..; ib. 21. nihil est ... quod ..; ib. 48. quibus ... nihil satis esse videatur; ib. 65. nihil fore quod ..; ib. 88. nihil esse tam populare quam ..; ib. 102. nihil erat quod ..; Catil. III, 16. idcirco nihil in hisce rebus loci est, quod ..; Muren. 12. (studia), quorum in isto vestro artificio .. nihil est; ib. 24. nihil est incertius volgo, nihil obscurius voluntate hominum, nihil fallacius ratione tota comitiorum; ib. 36. non modo horum nihil ita fore putatum est, sed ..; ib. si nihil erit praeter .. suffragium; ib. 71. nihil est iam unde ..; Muren. 84. nihil est praeterea quo confugere possimus; Flacc. 4. nihil esse unde proficiscantur, nihil quo revertantur; ib. 30. criminis nihil erat; ib. 39. nihil enim illo homine levius, nihil egentius, nihil inquinatius; ib. 53. qua re nihil est quod ..; Sulla 9. nihil erit quod ..; ib. nihil est enim tam alienum ... quam ..; ib. 31. contra Sullam nihil esse in iudicio; ib. 39. nihil enim est quod ..; ib. 76. nihil erroris erit in causa nec obscuritatis; ib. 78. nihil .. esse ... odio dignum; ib. 88. patriam, qua nihil potest esse iucundius; sen. 1. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam ..; Quir. 3. nihil est crudelius, nihil perniciosius, nihil quod..; dom. 43. an vero ... periculi nihil fuit? ib. 58. nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; ib. 87. nihil esse praestabilius otiosa vita; Sest. 23. res publica, qua nihil est sanctius; Sest. 147. nihil eorum; Cael. 34. in re nihil est argumenti; ib. 55. nihil est enim ... quod ..; ib. 34. nihil gravius illo (est); ib. 38. nam verius nihil est quam quod ..; Balb. 5. *hic* certe nihil est loci; ib. 35. nihil esse cautum praeter pacem; ib. 38. nihil esse sacrosanctum, quod ..; ib. nihil sibi umquam ... turpe esse; Piso 11. nihil esse quod ..; ib. 12. quibus ex rebus nihil est quod..., nihil quod ..; ib. 60. nihil .. esse luxuriosius, nihil libidinosius, nihil posterius, nihil nequius; ib. 66. nihil ... (est) lautum, nihil elegans, nihil exquisitum ..., quin ..; ib. 67. quorum nihil est quod ..; ib. 90. nihil est quod ..., nihil [est] quod ..; ib. 94. nihil iam est quod populo supplicetur, nihil, quod diribitio, nihil quod ... renuntiatio .. exspectetur; Planc. 14. cui nihil est quod ..; ib. 25. nihil est .. tam volucre quam maledictum; ib. 57. nihil in eo nisi ... esse; ib. 62. quibus nihil mihi potest esse iucundius; ib. 69. nihil enim est ..., quod ..; ib. 95. nihil est eorum, sed ..; ib. 96. cum integri nihil fuerit; Scaur. 43. ut iam nihil esse videatur nisi ..; Rab. Post. 1. nihil autem erat illo blandius, nihil hoc benignius; ib. 5. cuius conscientiam nihil est quod quisquam timeat; ib. 11. nihil est enim tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile quam ..; Milo 42. negotii nihil erat; ib. 45. erat nihil cur ..; ib. 49. tum nugarum in comitatu nihil (erat); ib. 55. cui nihil umquam nefas fuit; ib. 73. nihil erat cuiusquam, quod ..; ib. 87. si quidem nihil sit praestabilius viro quam ..; ib. 96. nihil est tam populare quam ..; Ligar. 37. nihil tam esse in actis Caesaris quam leges Caesaris; Phil. I, 17. horum ... nihil erat; ib. II, 66. cuius ex omni vita nihil est honestius quam quod ..; ib. 69. (possessiones), ex quibus ... nihil erat quod ..; ib. 73. caput .. litterarum, sibi cum illa mima posthac nihil futurum; ib. 77. nihil est lege gravius; ib. 109. nihil illo contemptius; ib. III, 16. nihil est detestabilius dedecore, nihil foedius servitute; ib. 36. ut vobis iam nihil sit integrum nisi ..; ib. V, 2. nihil est profecto quod ..; ib. 3. nihil est ... carius, nihil ... gravius, nihil ... optatius, nihil ... dulcius; ib. 50. nihil esse quod ..; ib. IX, 8. si in re nihil omnino novi est; ib. XII, 3. nihil esse ... foedius servitute; ib. 15. nihil igitur hoc cive, nihil hoc homine taetrius; ib. XIII, 2. f. potest; leg. agr. II, 4. Balb. 33. 35. Planc. 82. Phil. II, 31. 68.

exsistit: f. potest; leg. agr. II, 90.

floret: nihil enim semper floret; Phil. XI, 39.

impedit: si te nihil impediret; Quinct. 82.

interest: f. II, 2. — latet: f. potest; Cluent. 82.

licet: quorum tibi ... nihil liceret; dom. 70.

obest: cui nihil oberat praeter ..; dom. 46.

pervenit: quod si ad Roscium nihil perveniret; Qu. Rosc. 54. nihil ad tuas auris de infamia tua pervenisse; Verr. III, 132. f. debet; Qu. Rosc. 54.

placet: mihi .. nihil istorum placet; Phil. II, 111. nihil placere ... quod ..; ib. V, 21.

potest: ut ... nihil ipsis iure incommodi cadere possit; Quinct. 51. nihil horum ne confingi quidem potest; Sex. Rosc. 76. hoc nihil neque acerbius neque iniquius proferri potest; ib. 78. nihil agi posse absente Epicrate; Verr. II, 55. nihil agi posse; ib. eo die transigi nihil potuit; ib. 96. cum iam ad summam decumarum nihil, ad tuum quaestum multum posset accedere; ib. III, 51. ut responderi nihil possit; ib. 145. quid mihi tam optandum .. potest esse ... quam ...? nihil profecto; ib. IV, 15. contra dici nihil potest; ib. 126. fieri nihil potest; ib. V, 10. nihil tam clausum ad exitum, nihil tam saeptum undique, nihil tam tutum ad custodiam nec fieri nec cogitari potest; ib. 68. nihil addi iam videtur .. ad hanc improbitatem ... posse; et recte nihil videtur; ib. 115. nihil posse dolo malo familiae fieri; Tull. 35. certe nihil potest esse detractum; Font. 3. nihil posse accidere; ib. 43. nihil .. agi callide posse; Caecin. 13. sine quo nihil satis caute, nihil satis callide posset agi; ib. 15. nihil ei clausum [nihil ei sanctum] esse posse; Cluent. 31. nihil posse iam ... addi videtur; ib. 35. ut nihil possit ... latere; ib. 82. potuit nihil decerni? ib. 136. magnificentius atque ornatius esse illo nihil potest; leg. agr. II, 4. sine lege curiata nihil agi ... posse; ib. 28. nihil posse exsistere quod ..; ib. 90. [ut nihil ... violari, nihil ... declarari, nihil ... perfringi posset]; ib. 99. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi, quod ..; Catil. III, 26. nihil enim potest ... deminui; Flacc. 84. nihil || nihil doti || istorum explicari potest; ib. 86. sin autem ... nihil decerni libere

potuit; dom. 10. ut nihil ... detrahi possit; ib. 33. nihil esse iure scriptum || inscriptum, proscriptum || aut posse valere; ib. 68. nihil ... potuisse ferri; ib. sacrosanctum esse nihil potest nisi quod ..; Balb. 33. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod ..; ib. 35. in quo nihil potest esse nimium; Planc. 82. nihil huic eripi potest praeter ..; Rab. Post. 41. nihil tibi potest esse iucundum; Phil. II, 68. nihil posse decerni; ib. VIII, 5. cum addi nihil potuisset; ib. XI, 15. in qua (condicione) ei ... nihil concedi potest; ib. XII, 11.

proficiscitur: nihil ab hoc profectum (est); Sest. 71.

superest: plerisque aratoribus nihil omnino superfuisse; Verr. III, 103. nihil enim supererat de quo certarent, nihil quod contra peterent || competerent ||, nihil ubi dissiderent; leg. agr. II, 91. nihil sibi ... superesse; Sulla 15.

valet: f. potest; dom. 68.

venit: cui nihil in mentem venit; Cluent. 84.

videtur: dicendem nihil ... videatur; Sex. Rosc. 124. nihil ei longius videbatur quam dum illud videret argentum; ib. IV, 39. ut nihil mihi indignius, nihil minus ferendum esse videatur; ib. 83. nihil .. praetermittendum de istius impudentia videtur; ib. 86. ut nihil commutandum videretur; Caecin. 86. ut nihil tam populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum aliquando quam vestra auctoritas videretur; sen. 20. ut ... nihil a me quod ad vestram quaestionem, nihil quod ad reum, nihil quod ad rem publicam pertineat praetermissum esse videatur; Sest. 5. quo || quae || mihi nihil videtur alienius || minus ||; prov. cons. 36. nihil umquam longius ... visum est; Phil. V, 1. f. accidit; Sest. 107. est; leg. agr. II, 65. Rab. Post. 1. potest; Verr. V, 115. Cluent. 35.

2. **Prädicat:** sum: sin mecum in hac prolusione nihil fueris; div. Caec. 47. ipse nihil est; ib. hoc quam nihil sit ... cognosce; Verr. I. 88. hoc nihil esse; Caecin. 96. nullus erat senatus, nihil reliqui magistratus; Sest. 34. si nihil est; Phil. II, 84.

II. **nach Verben:** 1. **objectiv:** abrado: nihil se posse ... abradere; Caecin. 19.

accipio: cum ... nihil possit offensionis accipere; Cluent. 10. qui a vobis nihil potestatis acceperunt || acceperint ||; leg. agr. II, 31.

accommodo: in quibus nihil fictum || a te fictum, adfictum ||, nihil ad tempus accommodatum intellegetis; Verr. III, 175.

acquiro: ut prorsus nihil acquirere velimus; Verr. III, 9.

addo: tamen se nihil addituros; Tull. 39. nihil addo; har. resp. 40. nihil me addere ad ..; Fr. B. XIII, 4. f. I, 1. potest, Verr. V, 115. Cluent. 35. Phil. XI, 15.

adfero: qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causasque amicorum praeter fidem et ingenium adferre oportere; div. Caec. 25. nihil rationis adfers; Caecin. 96. nihil huc nisi perfectum ingenio, elaboratum industria adferri oportere; imp. Pomp. 1. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; Cluent. 160. ut nihil possint ex eis (litteris) neque ad communem adferre fructum neque in aspectum lucemque proferre; Arch. 12.

adfingo: f. accommodo.

adipiscor: nihil ex fugitivorum bello aut suspicione belli laudis adeptus est; Verr. V, 42.

adrogo: tametsi nihil adrogo; Sex. Rosc. 89. nihil enim mihi adrogo; Phil. VII, 8.

adsequor: ut haec diligentia ... nihil eorum investigare, nihil adsequi potuerit; Verr. II, 181. nihil nos adsecutos esse; Caecin. 35. nihil adsequeris; Catil. I, 15.

adsumo: non modo mihi nihil adsumo, ... sed etiam ..; Sulla 84.

ago: aliquanto lentius [nihil] agere; Sex. Rosc. 26. nihil egerit; ib. 130. nihil cum Verre de cotidianis criminibus acturus sum; Verr. I, 49. eo die nihil actum est; ib. II, 41. quod iure agere cum Epicrate nihil possent; ib. 59. nihil egero; ib. 148. agi nihil in foro et conventu toto die, nisi ..; ib. V, 101. in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41. nihil agis; Catil. I, 8. [nihil agis]; ib. 15. quasi nihil esset actum, nihil iudicatum; Flacc. 49. nihil est actum prius; Sulla 65. nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum (esse); Quir. 11. quamquam ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; ib. 21. quin ab isto nihil legibus, nihil religionibus, nihil iure esset actum; dom. 69. quod si tum nihil est actum; ib. 124. nihil de me actum esse iure, nihil more maiorum, nihil legibus; Sest. 73. actum nihil (est); ib. 74. etiam si nihil agere potuissent; ib. 113. qui ... nihil egi; ib. 127. cur .. nihil egerit; Cael. 19. ut nihil sine consilio senatus, nihil non approbante populo Romano egerim; Piso 7. nihil esse vos acturos; ib. 29. nihil actum (esse); Phil. II, 97. nihil agenti privato; ib. XI, 20. nihil agis; ib. XIII. 43. nihil agi illo iudicio nisi ut ..; Fr. A. III, 19. cum .. nihil agitur; ib. B. XIII, III, 2. f. potest; Verr. II, 55. × Caecin. 13. 15. leg. agr. II, 28.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: de quo nihil ambigebatur; Caecin. 21.

amitto: qui nihil amitteret; Verr. II, 56.

appeto: nihil sibi appetit praecipue || praecipui || Pompeius, nihil; leg. agr. II, 61.

attingo: ut ex oppido Thermis ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil te attigisse; ib. III, 91. quorum nihil violare, nihil attingere ausi sunt; ib. IV, 112. nihil attigit; Flacc. 67. nihil ipse attigit; ib. 89.

audeo: nihil audere; Sex. Rosc. 147. Flacc. 30.

audio: utrum Luscius et Manilius nihil de HS CCCIↃↃↃ ex Cluvio audierunt an ..? Qu. Rosc. 43. nihil a me de pueritiae suae flagitiis audiet, nihil ex illa impura adulescentia sua; Verr. I, 32. nihil ex Dione, nihil ex socru tua ... audisti? ib. II, 24. Lollium nihil de Matrinio, nihil de ceteris rebus audisse; ib. III, 61. nihil te eorum audisse; ib. 132. nihil umquam audierit a patre? ib. 160. nos .. nihil umquam prorsus audivimus; ib. V, 5. (reum) audire praeterea nihil debuisse; Cluent. 104. qui profecto de tanta pecunia ... nihil audisse non possent; Flacc. 93. se nihil audisse; Sulla 14. nihil (quemquam) audisse; ib. 79. qui .. nihil audierunt; ib. 81. nihil audivi; ib. 86. nihil audieram? Sest. 47. nihil enim umquam audivi quod ..., nihil memoria || de memoria || maiore de exemplis, nihil peritius de foederibus, nihil inlustriore auctoritate de bellis, nihil de re publica gravius, nihil de ipso modestius, nihil de causa et crimine ornatius; Balb. 2. nihil umquam auditum (esse) ex Milone; Milo 52. nihil ille de condicionibus tuis, nihil de studio ..., nihil de conspiratione audiebat; Deiot. 11.

aufero: unde nihil eius modi rerum de publico per vim, nihil occulte, nihil imperio, nihil gratia, nihil precario || pretio || posset auferre; Verr. II, 88. si quidem nihil ... abstulerunt; Flacc. 39.

capio: non modo incommodi nihil ceperunt, sed etiam ..; Verr. III, 109. ex quibus nihil ipse capiebat; Flacc. 59. ut nihil ... capere possint; har. resp. 32.

caveo: de nostra maiestate, nihil de illorum caveretur; Balb. 37.

claudo: nihil se tam clausum neque tam recon-

ditum posse habere, quod ..; Verr. IV, 42. nihil erat clausum, nihil obsignatum, nihil scriptum; Phil. II, 67. f. I, 1. potest; Verr. V, 68. Cluent. 31.

cogito: nihil umquam ... cogitasse; Sex. Rosc. 147. tu horum nihil metuis, nihil cogitas, nihil laboras; div. Caec. 43. Oppianicum ... nihil eius modi cogitantem; Cluent. 179. nihil est ... sine consilio mulieris cogitatum; ib. 189. nihil est ... non dico factum, sed nihil omnino excogitatum || est cogitatum ||; leg. agr. II, 90. nihil cogitas; Catil. I, 8. iam diu te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; ib. 17. nihil cogitant nisi ..; ib. II, 10. ut ... nihil postea nisi de rei publicae commodis cogitarit; Sulla 65. hunc ... nihil de suo consulatu ... per vim recuperando cogitavisse; ib. 68. de hoc nihil cogitante, nihil suspicante; Sest. 57. nihil sibi ... cogitandum putabat; ib. 61. si horum ego nihil cogito; Planc. 93. uter nihil cogitaret mali; Milo 54. qui ... nihil de ... comitibus cogitavit; ib. 56. si nihil tui cogitant sceleris; Marcell. 21. nihil umquam nec de sua nec de cummuni salute cogitans; ib. 22. quis .. est ... tam nihil de re publica cogitans, qui ..? Phil. III, 4. ut nihil nisi de pernicie ... cogitaret; ib. IV, 4. hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29. hunc ... nihil nisi de pace ... cogitantem; ib. X, 8. isto *te* animo ... nihil volumus nisi de Bruto cogitare; ib. XI, 22. nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? ib. XII, 22. Martiam et quartam (legiones) nihil cogitantis || cogitatis, cogitetis || praeter dignitatem et decus; ib. 29. nihil esse a me umquam de re publica nisi optime cogitatum; ib. XIV, 16. f. I, 1. potest, Verr. V, 68.

cognosco: nihil ... cognoveram? Sest. 47.

commemoro: nihil enim minus libenter de Sthenio commemoro ... nisi ..; Verr. II, 110.

committo: quod neque pecunia debebatur et ... commissum nihil esset; Quinct. 60. nihil (se) commisisse; Verr. V, 17. nihil commissum contra legem esse; Muren. 5.

commuto: nihil est de .. provincia commutatum; Phil. XI, 17. f. I, 1. videtur; Caecin. 86.

comparo: nihil cum hac gloria comparandum (esse); Phil. V, 49.

comperio: nihil se testibus, nihil tabulis, nihil aliquo gravi argumento comperisse; Cluent. 126. non modo animo nihil comperi, sed ..; Sulla 12. nihil ... comperi; ib. 86.

concedo: nihil omnino gratiae concesseris || nihil gratiae concesseris, omnia immo gratiae confeceris, nihil gratiae causa feceris, nihil gratiae causa cesseris ||; Muren. 65. f. I, 1. potest; Phil. XII, 11.

confero: nihil ... contulisti; Sex. Rosc. 38. nihil ullam in libidinem contulisti? Rab. Post. 45.

conficio: *ea* ... stragulam vestem confecit, nihil nisi conchylio tinctum; Verr. IV, 59. f. concedo.

confingo: f. I, 1. potest; Sex. Rosc. 76.

coniungo: cum nihil tam coniunctum sit quam negotiatores nostri cum Siculis; Verr. V, 8.

consequor: ut neque nihil neque tantum ... consequamur; Qu. Rosc. 10. quid ... consequebatur? nihil; Cluent. 61. per quam Cornelius nihil est ... consecutus; Balb. 57.

considero: nihil feci iratus, nihil impotenti animo, nihil non diu consideratum ac multo ante meditatum; har. resp. 3.

constituo: nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. in quo novi constitui nihil volt; imp. Pomp. 61. quamquam nihil potes in te ... constituere, quod ..; Planc. 7.

contemno: nihil ... (esse) contemptum; har. resp. 21.

converto: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.

credo: quod adversariis nihil credimus; Qu. Rosc. 6. qui nihil de me credidistis; leg. agr. III, 2. nihil credendo; Quir. 21. nihil ... credendum esse; Cael. 35. nihil esse credendum; prov. cons. 14. *nihil crediderunt;* Fr. B. XIII, VI, 2.

curo: qui nihil curant; dom. 98. nihil omnino curare; Phil XIV, 17.

debeo: nihil esse debitum Naevio; Quinct. 41. nihil deberi; ib. 42. nihil debuit; ib. 47. nihil .. umquam *cuiquam* debuit; Sex. Rosc. 39. debere tibi ex societate nihil clamitasti; Qu. Rosc. 26. si Flavius nihil debet; ib. 38. hi certe nihil debent; Verr. V, 53. me ... nihil debere; Muren. 7. cui nihil ... deberem; Planc. 74.

decerno: nihil esse decretum; Verr. IV, 141. de quo nihil nominatim erat decretum; Catil. III, 15. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit; sen. 38. f. I, 1. potest; Cluent. 136. dom. 10. Phil. VIII, 5.

decerpo: nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7.

declaro: nihil iudices sententiis, nihil populus suffragiis, nihi hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. f. I, 1. potest; leg. agr. II, 99.

deminuo: f. I, 1. potest; Flacc. 84.

demonstro: nihil mihi ab illis est demonstratum prius; Verr. IV, 74.

deperdo: cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; Caecin. 102.

detraho: f. **detraho,** II. alqd; Qu. Rosc. 44. Verr. III, 201. Font. 3. Fr. B. VI, 31. de: Cluent. 32. Flacc. 91. dom. 33. Piso 71. Planc. 52. ex: Rab. Post. 44 (B. II, S. 83, a).

dico: nihil potest (dicere) nisi ..; Planc. 63. f. **dico,** III. alqd: nihil (37 St.) B. II, S. 100, a. — de: nihil (25 St.) B. II, S. 102.

disco: || ubi nihil possent discere nisi .. ||; Flacc. 47.

disputo: nihil tamen contra disputabo; Flacc. 51. nihil de superbia, nihil de contumacia, nihil de crudelitate disputo; prov. cons. 8. nihil disputo de iure belli; Phil. XIII, 32.

dissipo: nihil citius excipitur, latius dissipatur; Planc. 57.

do: qui propter societatem furtorum [tuorum] nihil omnino dederunt; Verr. III, 42. pro alteris decumis emptoque frumento aut nihil datum aut ..; ib. 198. ut ex aerario nihil darent; ib. V, 48. ut populo Romano nihil darent; ib. 58. dari vobis nihil; leg. agr. II, 15. nihil dare; dom. 19. nihil dari; ib.

emitto: nihil facilius emittitur; Planc. 57.

emo: concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit, nihil pro potestate, nihil ab invito, nihil per iniuriam; Verr. IV, 10.

eripio: f. potest; Rab. Post. 41.

excipio: f. dissipo.

excogito: itaque excogitat — quid? nihil ingeniose, nihil ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide"; Verr. I. 141. nihil excogitem quam ob rem ..? Cluent. 70. f. cogito; leg. agr. II, 30.

exigo: (Fannium) exegisse nihil; Qu. Rosc. 39.

existimo: nihil de illo umquam secus esse existimatum; Cluent. 124.

expeto: nihil esse in vita magno opere expetendum nisi ..; Arch. 14. expeti nihil ab eis; dom. 107. *qui* nihil ... expetendum putaret, nisi quod ..; Cael. 39.

expiscor: nihil expiscatus est; Piso 69.

explico: f. I, 1. potest; Flacc. 86.

exprimo: nihil religione testatum, nihil veri-

tate fundatum, nihil dolore expressum, contraque omnia corrupta libidine ... reperientur; Flacc. 26. postea quam nihil exprimere ..., nihil ... extorquere potuit; prov. cons. 5.

exquiro: f. I. 1. est; Piso 67.

exspecto: a Syracusanis prorsus nihil adiumenti ... exspectabam; Verr. IV, 137. P. Sullam ... nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21. boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; Sest. 24.

extorqueo: f. exprimo; prov. cons. 5.

facio: f. **facio,** III. alqd: nihil (47 St.) B. II, S. 299, b.

fero: docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cultura et magno labore quaesitum; leg. agr. II, 95. *at* nihil de iudicio ferebat, sed ..; Sulla 63. nihil a se adiumenti, nihil opis, nihil auxilii ferri oportere; ib. 82. ferri nihil; dom. 26. nihil erat latum de me; ib. 61. si nihil ... tulisti; ib. 82. in quo cum ... tum nihil minus est ferendum quam ..; Sest. 2. nihil acerbius socii et Latini ferre soliti sunt quam ..; ib. 30. tulerat nihil; ib. 114. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse; Balb. 33. f. I, 1. potest; dom. 68. videtur; Verr. IV, 83.

fingo: nihil fingam; Verr. II, 179. III, 164. f. accommodo.

fundo: f. exprimo; Flacc. 26.

gero: te omnino nihil gessisse iure; dom. 34. in qua (domo) nihil geratur quod ..; Cael. 57.

habeo: f. **habeo,** III. alqd: nihil (21 St.) B. II, S. 436, b.

ignosco: nihil ignoveris; Muren. 65. ceteris non modo nihil ignoscendum (est), sed etiam ..; Cael. 2.

impero: maximae et locupletissimae civitati Mamertinae nihil horum imperavisti; Verr. V, 43. in quo (consulatu) .. imperavi nihil; Sulla 21.

impetro: qui nihil ... debeam umquam impetrare; Planc. 75.

inscribo: f. I, 1. potest; dom. 68.

interrogo: nihil interrogatur; Verr. II, 75. at vero M. Aebutium ... nihil interrogas? nihil eius generum ..? Flacc. 93.

invenio: si nihil esset inventum; Catil. III, 7.

investigo: f. adsequor; Verr. II, 181.

iubeo: cum populus Romanus nihil umquam iusserit; Balb. 33.

iudico: non modo nihil iudico, sed ..; leg. agr. II, 41. nihil iudicabitis? Flacc. 6. f. ago; Flacc. 49.

laboro: nihil laborabatis neque suspicabamini; Sulla 51. si ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. de se nihil laborat; Phil. VIII, 26. de victo nihil laboro; ib. XIII, 30. f. cogito; div. Caec. 43.

lego: ab secundo herede nihil legat; Cluent. 33.

loquor: nihil de luxuria Apronii loquor, nihil de insolentia, [nihil de permissa ab isto licentia], nihil de singulari nequitia ac turpitudine; Verr. III, 106. nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; Catil. III, 11. nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis, nihil de religione, caerimoniis; dom. 121. cum hic nihil loqueretur, nisi ..; Vatin. 11. nihil ... loquuntur; Cael. 47. nihil de hac eius urbana ... audacia loquor; prov. cons. 8. sed nihil comparandi causa loquar; Piso 3. nihil horum sine magna cura ... loquor; Rab. Post. 15.

malo: nihil .. maluerunt; Phil. III, 26. nihil malui; Fr. A. V, 2.

meditor: f. considero.

metuo: rex primo nihil metuere, nihil suspicari; Verr. IV, 66. qui nihil metuerent, nihil suspicarentur; ib. V, 106. nihil esse metuendum; leg. agr. I, 24. f. cogito; div. Caec. 43.

minuo: quapropter ... non modo ... nihil minuam ..., sed etiam ..; sen. 36.

molior: nihil moliris; Catil. I, 8. [nihil moliris]; ib. 15. hominem ... nihil in re publica molientem; Vatin. 21.

muto: mutata omnia: nihil per senatum, multa et magna per populum; Phil. I, 6.

nego: ut ... Verri nihil negarent; Verr. V, 58. horum nihil negat; Tull. 24. Gabinius ... nihil ex eis ... negavit; Catil. III, 12. qui ... negare nihil possumus; Planc. 84.

nosco: nihil enim boni nosti; Phil. II, 16.

obicio: ut obiectum nihil sit quo ..; Font. 40. Cornelio eius modi nihil obiectum est; Vatin. 5.

obliviscor: qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35.

obscuro: nihil me nec subterfugere voluisse reticendo nec obscurare dicendo; Cluent. 1.

obsigno: nihil ... scripsisse aut obsignasse videantur; Flacc. 36. f. claudo; Phil. II, 67.

occulto: nihil .. occultabo; Cael. 75.

opinor: sapientem nihil opinari; Muren. 61. sapiens nihil opinatur; ib. 62.

opto: nihil (esse) innocenti ... tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7. si nihil est .. magis optandum quam ..; Quir. 2. f. I, 1. potest; Verr. IV, 15.

ostendo: ex qua praesertim periculi nihil ostenderetur; Verr. IV, 120. nihil ostendit; Flacc. 34.

pecco: peccare te nihil; Muren. 60.

perficio: qui ... certe nihil rite, nihil caste, nihil more institutoque perfecit; dom. 134. nihil cum perficeret; Phil. X, 23.

perfringo: f. I, 1. potest; leg. agr. II, 99.

pertimesco: mali quidem certe nihil pertimescendum (esse); Sest. 24.

peto: nihil petit; Quinct. 30. nihil petivit; ib. 41. societati nihil Roscium petisse; Qu. Rosc. 51. ex quo nihil petit nisi ut ..; Milo 81.

polliceor: nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; Planc. 101.

polluo: nihil ... esse pollutum; har. resp. 21.

pono: nihil in aedibus, nihil in hortis posuit, nihil in suburbano; Verr. IV, 121.

possum: hunc ... nihil posse; Sex. Rosc. 147. nihil potest; div. Caec. 47. pecuniam, quae apud me contra fidem meam nihil potuisset, apud se contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19. nihil ipse poterat; Phil. II, 82. alterum nihil unum posse contra multos; Fr. B. VI, 23. b.

postulo: quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; Verr. III, 28. nihil a vobis nisi ... memoriam postulo; Catil. IV, 23. nihil eum iam nisi modeste postulare; Phil. VII, 3.

praeiudico: nihil .. (esse) praeiudicatum; Cluent. 124.

praesentio: si nihil animus praesentiret in posterum; Arch. 29.

praesto: se in testimonio nihil praeter vocem et os [et audaciam] neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; Font. 29. quod medici nihil praeter artificium ... praestare debent; Cluent. 57,

praetereo: nihil ... praeteritum (esse); Deiot. 35.

praetermitto: nihil mihi placet praetermitti; Verr. III, 26. certe nihil sciens praetermisi; ib. V, 25. nihil praetermissum sit || sed ||; leg. agr. 62. quamquam ... nihil .. ab eo praetermissum est quod ..; Sest. 3. nihil praetermisi ... quin ..; Phil. II, 23. nihil praetermittam, quod ..; ib. IV, 16. f. I, 1. videtur; Verr. IV, 86. Sest. 5.

precor: sese nihil precari; Quinct. 27.
probo: nihil cuiquam probari volo; Verr. III, 164.
profero: nihil protulit; Flacc. 34. ſ. adfero; Arch. 12. I, 1. potest; Sex. Rosc. 78.
proficio: ut ... is proficere nihil posset; ib. IV, 91. nihil profecit de universis; Sest. 132. nihil ... profecisti; Planc. 75. cum ... nihil profecisset; Ligar. 2. nihil .. proficiet; Phil. I, 35.
profundo: qui nihil profudisti; Rab. Post. 45.
promulgo: nihil est eius modi promulgatum; Sulla 64.
proscribo: ſ. I, 1. potest; dom. 68.
provideo: nisi || nihil, si nihil || provisum est; Phil. III, 2.
puto: horum nihil indignum putat; Sex. Rosc. 143.
quaero: nihil horum quaero; Verr. II, 107. quod iam diu nihil quaesierat; Cluent. 71. te nihil nisi populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22. cum vobis nihil quaeratur; ib. III, 15. me nihil de anni illius causa, nihil de eo, quod ..., quaerere; Vatin. 30.
queror: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. qua re de hospitio violato et de tuo isto nefario scelere nihil queror; Verr. II. 111. ut nihil de illo tempore, nihil de calamitate rei publicae querar || rare, raro ||; Caecin. 95. nihil ... queror; Cluent. 188. si ... nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5. nihil de suo casu ... querebatur; Phil. I. 9. nihil queror de Dolabella; ib. II, 79. nihil de religionibus violatis, nihil de incestis || incestus || stupris questus es; Fr. B. XV, III, 2.
recito: nihil ... praeterea de legibus (recitavit); Tull. 48.
recondo: ſ. claudo; Verr. IV. 42.
recuso: nihil tamen est ausus recusare; Cluent. 176. nihil ... recusabo; Planc. 3.
reddo: ne nihil tibi praeter lacrimas queam reddere; Planc. 101.
redoleo: nihil igitur illa vicinitas redolet? nihil hominum fama? Cael. 47.
refero: ad eum de re publica nihil referas? Phil. II, 15. cur .. nihil referebat || referat, refert || ..? ib. III, 21. si ad nos nihil referretur de Dolabella persequendo; ib. XI, 27.
relinquo: cum ... pater nihil praeter libertatem reliquisset; Quinct. 11. praeter calamitatem nihil reliquerunt; Sex. Rosc. 13. ut domi prorsus nihil relinqueret; Verr. I, 91. nihil sibi frumenti ab Apronio relictum; ib. III, 31. Inensibus, ... Ietinis nihil omnino relictum; ib. 103. nihil istum eius modi rerum in tota provincia reliquisse; ib. IV, 2. nihil in aedibus cuiusquam, ne in hospitiis || oppidis || quidem (istum reliquisse); nihil in locis communibus, ne in fanis quidem; nihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum ... neque privati neque publici, neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquisse; ib. qui ... nihil cuiquam relinqueret; ib. 8. nihil cuiquam ... relictum (est); ib. 36. nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis nomenque P. Scipionis reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fano reliquisse; ib. 104. ut nihil omnino sit relictum; ib. cum ... sibi nihil ... reliquisset; Cluent. 68. ut ... nihil veritati loci relinquatur; Sulla 78. nihil enim mihi novi, nihil integri ... reliquit; Balb. 17.
removeo: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius; Cluent. 42.
reperio: nihil possum reperire quam ob rem ..; Verr. III, 186. iam nihil praeter spem, nihil praeter terrorem ac minas reperietis; Flacc. 20. nihil .. nisi quod erat notum ... reperiebatur; Phil. I, 2. ſ. exprimo; Flacc. 26.
reprehendo: nihil ... nunc in istius facto reprehenditur; Verr. III, 188. nihil reprehendo; dom. 41. si ... in eo nihil umquam reprehensum (est); Planc. 32.
requiro: nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim gravitatemque requirit; div. Caec. 8. nihil de suis veteribus ornamentis requiret; ib. 71.
reservo: ut tibi nihil ... reservares; Quinct. 48. uti sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.
respondeo: nihil vos civibus, nihil sociis, nihil regibus respondistis; sen. 6. nihil tibi de Galba respondeo; Phil. XIII, 33. ſ. I, 1. potest; Verr. III. 145.
retineo: nihil esse ... tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70.
saepio: ſ. I, 1. potest; Verr. V, 68.
sancio: cum de eo nihil sanxerit; Sex. Rosc. 70.
sapio: iste eam (causam), .. nisi plane nihil sapit, numquam proferet; div. Caec. 55. te nihil sapere; Piso 74. qui te tanta mercede ... nihil sapere doceat; Phil. II, 8. nihil profecto sapis; ib. 20. ut ... nihil sapere disceres; ib. 43. quamvis nihil sapias; ib. 68.
scio: nihil quemquam scire; Sulla 79. nihil scio .. nisi ..; Phil. II, 41. nihil horum scit; Phil. XI, 24.
scribo: utrum ... nihil umquam ausus sis scribere ... an ..; Piso 39. qui ... nihil scripseris; ib. 40. ſ. claudo; Phil. II, 67. obsigno. I, 1. potest; dom. 68.
sentio: nihil sensisse; Rab. Post. 1.
solvo: permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; Verr. III, 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169.
specto: ut nihil nisi sempiternum spectare videatur; Rabir. 29.
statuo: nihil (se) ... statuisse; Cluent. 126.
subterfugio: ſ. obscuro.
suscipio: in quo (genere) nihil more || mode ||, nihil modo, nihil considerate, nihil integre, contra improbe ... omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.
suspicor: suspicari nihil potuerunt; Sex. Rosc. 117. nihil eius modi suspicor; ib. 122. qui nihil suspicaretur; Verr. I, 64. Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; ib. IV, 65. mater .. nihil mali suspicans; Cluent. 27. nisi forte nihil est aequum nos || vos || ... suspicari; leg. agr. II, 37. se ... nihil suspicatum esse; Sulla 14. de quo nihil umquam est suspicatus; ib. 48. quamquam nihil periculi suspicamur; ib. 78. nihil suspicatus sum; ib. 86. nihil suspicantibus nobis; ib. 92. nihil suspicatur; Phil. XI, 24. ſ. cogito; Sest. 57. laboro; Sulla 51. metuo; Verr. IV, 66. V, 106.
testor: ſ. exprimo; Flacc. 26.
timeo: tum, cum insula Delos ... nihil timebat; imp. Pomp. 55. nihil esse homini tam timendum quam invidiam; Cluent. 7. nihil mali timuit; ib. 18. quia nihil timebant; Muren. 51. nihil timent; Flacc. 44. nihil timere; dom. 8. eos ... de se nihil timere; Sest. 1. cum a me certe nihil timeret; ib. 41. quod ... nihil timerent; Planc. 71. nihil timere; Phil. III. 20. V, 51.
transigo: qui nihil transegit; Qu. Rosc. 49. ſ. I, 1. potest; Verr. II, 96.
tribuo: vobis ... nihil tribuit; Phil. VIII, 28.
valeo: nihilne id valebit? nihil invito consule designato; Verr. a. pr. 20. non modo Siculorum nihil in hac re valuisse leges, sed ne ... quidem; ib. II, 121. nihil valuisse aequitatem, nihil consuetudinem; ib. III, 60. nihil putas valere in iudi-

ciis coniecturam, nihil suspicionem, nihil ante actae vitae existimationem, nihil virorum bonorum testimonia, nihil civitatum auctoritates ac litteras; ib. 146. si nihil valet; Caecin. 40. quam verba nihil valeant; ib. 62. nihil contra Habitum valere; Cluent. 88. ut nihil posthac auctoritas senatus, nihil consulare imperium, nihil consensio bonorum ... valeret; Rabir. 2. auctoritatem, quae in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere; Muren. 67. nihil || nil || valent gratia; Muren. 71. in qua civitate nihil valeret senatus; Quir. 14.

vendo: hominem ... vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; Verr. IV, 11.

vereor: nihil verentur; Flacc. 44.

video: nihil ... vidit calamitatis A. Cluentius; Cluent. 18. nihil (quemquam) vidisse; Sulla 79. qui nihil viderat; dom. 105. nihil videram? Sest. 47. nihil vidi magis; ib. 110. nihil eorum vos visuros fuisse; Milo 78. ut ego nihil vidisse videar; Phil. VI, 9.

violo: s. attingo; Verr. IV, 112. I, 1. potest; leg. agr. II, 99.

2. **Adverbiell:** abhorreo: cum ipse lator nihil ... abhorreret; Sest. 112.

adiuvo: iam nihil te iudicium Neronis adiuvat; Verr. I, 83. si nihil adiuvabit; Sulla 77. si nihil ... adiuvarentur; Arch. 16.

adversor: tibi ... nihil huius istam ipsam ... argenteam scenam adversatam putas? Muren. 40.

attendo: ut nihil possit de officiis legationis attendere; Phil. XII, 26.

attinet: nihil ad me attinet; Quinct. 71. Verr. I, 61. leg. agr. II, 28. id quod ad me nihil attinet; Sex. Rosc. 124. quod ... nihil attinet; Caecin. 58.

commoveo: nihil me clamor iste commovet, sed consolatur; Rabir. 18. cum ista res nihil commovisset eius animum; Ligar. 28.

consulo: nihil de eius morte populus consultus (est); Milo 16.

criminor: nihil ... criminamini Sestium; Sest. 77.

deflecto: nihil ut ... deflexisset; har. resp. 41.

degenero: nihil se degenerasse; Scaur. 42. qui a vobis nihil degenerat; Phil. XIII, 30.

dissentio: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

incommodo: cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint; Quinct. 51.

interest: cum ... ad rem nihil intersit; Sex. Rosc. 47. ut nihil interesset; ib. 120. ut nihil inter illam usitatam accusationem atque hanc novam intersit, nisi quod ..; Verr. a. pr. 55. cum nihil intererat istius; ib. II, 34. utrum ita scripserit ... nihil interest; ib. III, 35. nihil interesse, utrum ... an ..; ib. V, 160. nihilne interest ..? leg. agr. II, 46. ut nihil intersit; ib. 73. nihil... inter tuam et istius sortem interfuisse; Muren. 41. nihil interesse; sen. 14. nihil tam interest quam..; Sest. 92. nihil interest; Balb. 26. nihil inter vos et Catilinam interfuisse quam quod ..; Piso 16. cuia nihil interfuit; Fr. B. II, 11.

iuvo: quid? ... nihil hunc tandem iuvabit? Sulla 80.

metuo: quaeris ..., quid ego Catilinam metuam: nihil; Muren. 79.

moror: nihil moror; Phil. XIII, 35.

moveo: nihilne te nocturnum praesidium Palatii, nihil urbis vigiliae, nihil timor populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic ... locus, nihil horum ora voltusque moverunt? Catil. I, 1. si nihil vos ... fortuna movet; Sulla 79.

necesse est: nihil enim necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14.

noceo: ubi iste summae rei causaeque nocere nihil posset; Verr. I, 38. quamquam ... nihil... iam noceri potest; Catil. III, 27.

obsum: in qua (re Metellus) nihil obfuit; Verr. II, 164. nihil tibi obesse oportere aratorum ... testimonia; ib. 168. si hae tabulae nihil tibi erant offuturae; ib. III, 112. ut, quod ... mali fuit, nihil obsit; Cluent. 80. verum tamen ... desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.

opitulor: mihine ea (defensio) ... nihil potest opitulari? Milo 94.

oportet: numquid igitur oportet nisi tris sortes conici, unam educi? nihil; Verr. II, 127.

opus est: ut nihil divinatione opus sit; Sex. Rosc. 96. nihil opus fuit te istic sedere; ib. 104. coniectura nihil opus est; ib. 107. oratione longa nihil opus fuisse; Verr. a. pr. 56. nihil opus fuisse iudicio de vi; Tull. 9. ut nihil opus esset pecunia; Cluent. 81. quod nihil opus est; Muren. 67. nihil opus esse armis, nihil contentione; Piso 78. nihil opus est; Deiot. 40.

permoveo: nihil te ... permovit ..? har. resp. 27.

pertinet: nihil ad rem .. pertinere; Quinct. 68. nihil ad me .. pertinere; Sex. Rosc. 97. cui sit data nihil ad me, nihil ad rem pertinere arbitror; Verr. I, 101. docuit ad se nihil pertinere; ib. II, 48. nihil haec ad te pertinere; ib. III, 175. nihil ad se istam rationem pertinere; ib. 225. nihil ad se nostras leges pertinere; ib. IV, 149. quae ad causam nihil pertinent; ib. V, 131. certe nihil ad rem pertinet; Caecin. 58. ad hanc ... causam nihil hoc pertinuisse; ib. 102. cum ad vos pertineat nihil || nihil pertineat, nihil perveniat ||; leg. agr. II, 85. nihil ad rem pertinet; Sulla 55. quod ad causam nihil pertinet; Balb. 29. nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75. nihil ad se pertinere; Rab. Post. 14. cum Creta nihil ad Brutum ... pertineret; Phil. II, 97. nihilne ad auspicia ... pertinere arbitratus est? ib. V, 9.

progredior: nihil progreditur; Sest. 75.

prosum: statuae, quae istius causae nihil prodessent; Verr. II, 162. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. V, 103. hasce ei tabulas nihil profuturas; ib. cum ... nihil prosit; Sest. 61. cui ... memoria nihil profuit; Cael. 74. nihil sane id prosit Miloni; Milo 30. non modo .. nihil prodest, sed obest etiam Clodii mors Miloni; ib. 34.

queror: s. 1.

refert: nihil enim mea iam refert; Piso 39.

sapio: s. 1.

venio: nihilne tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? nihil denique capiti ac fortunis tuis providere? Verr. III, 131.

utor: nihil hoc tanto negotio, nihil tam invidioso iudicio, nihil tam [advocatione] copiosa uterer; Quinct. 47. beneficio ... nihil utitur; leg. agr. II, 61. nihil enim magis uteremur ... virtutis praemiis, quam si ..; Balb. 26.

B. **mit Adjectiven (und Adverbien):** acerbius: hoc nihil acerbius neque iniquius proferri potest; Sex. Rosc. 78.

alienum: nihil alienum .. vita superiore commisit; Quinct. 98. nihil alienius; Caecin. 14. nihil Maximus fecit alienum .. sua virtute; Vatin. 28.

aliud: obtestetur ... nihil aliud nisi ut ... obsequamini; Quinct. 91. nihil aliud adsequeris, nisi ut ... audacia tua cognoscatur; Sex. Rosc. 95. si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt; ib. 108. venit in iudicium, si nihil aliud, saltem ut eum... obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio, nisi ..; ib. II, 110. nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum ab eis; ib. III, 50. nihil aliud optabant ... nisi ut ..; ib. IV, 31. cogitare nihil iste

aliud ... nisi ..; ib. 63. quae nihil aliud orabant, nisi ut..; ib. V, 118. ita ... ut nihil aliud nisi de hoste ... cogitet; imp. Pomp. 64. nihil, nihil, inquam, aliud .. reperietis; Cluent. 62. aliud si is || si || iudex nihil scisset nisi ..; ib. 104. nihil aliud iam vos orat atque *obsecrat*, nisi..; Rabir. 37. nihil curat aliud; Flacc. 11. etsi nihil aliud Sullae nisi consulatum abtulissetis; Sulla 90. si nihil aliud nisi de civitate ... dicimus; Arch. 8. cuius omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi ..; sen. 30. cum tu nihil aliud ... nisi de mea salute cogitares; dom. 30. nihil aliud nisi uti ne quid ... agi posset machinabare? ib. 54. si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi ..; ib. 93. quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14. cum ... me nihil aliud nisi ... moveat; prov. cons. 29. nihil est enim aliud in foedere nisi ut ..; Balb. 35. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; Planc. 64. nihil iam aliud nisi fidem curat; Rab. Post. 46. hic vos aliud nihil orat nisi ut ..; ib. 48. nihil quaesivit [aliud] nisi ..; Milo 22. ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi ..; ib. 23. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi uter utri insidias fecerit? profecto nihil; ib. 31. quamquam vos nihil aliud nisi de praesidio ... rettulistis; Phil. III, 13. qui... nihil aliud agere videtur nisi ut ..; ib. XI. 11. est .. lex nihil aliud nisi recta ... ratio; ib. 28. f. **alius,** II, **b,** 2. ago: nihil (19 St.) B. I, S. 189, b.

amentius: nihil hoc amentius dicitur; Rab. Post. 1.

amplius: hactenus reprehendet ..: nihil amplius; Verr. IV, 56. sese ipsum abs te repetit, nihil amplius; ib. V, 128. cruorem in locis pluribus, deiectum aedificium se vidisse dicunt; nihil amplius; Tull. 24. nihil amplius; Caecin. 76. nihil amplius? Flacc. 23. nihil dico amplius; Arch. 8. quid potuit amplius ..? honore nihil amplius, laude multum; Planc. 60. nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96.

argutius: nihil ut fieri possit argutius; Piso 70.

audacius: quo non modo ceteri, sed tu ipse nihil audacius improbiusque fecisti; Verr. III, 169.

captiosius: quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52.

certum: quid ad haec Quinctius? sane nihil certum neque unum, in quo ..; Tull. 35.

dementius: fieri nihil posse dementius quam ..; Rab. Post. 24.

dignum: qui si nihil gesseras dignum honore; Piso 97.

felicius: nihil felicius! Phil. III, 26.

ferum: equidem nihil tam proprium hominis existimo quam ...; nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum quam ..; Planc. 81.

gravius: nihil sibi ... gravius esse faciendum quam ..; Cluent. 16. mihi ... non modo nihil gravius contra Milonem iudicasse, sed etiam statuisse videtur quid ..; Milo 15. f. A. II, 1. audio; Balb. 2.

humile: nihil enim umquam in te sordidum, nihil humile cognovi; Phil. I, 33. nihil humile de Tarquinio, nihil sordidum accepimus; ib. III, 10.

immane: f. ferum. — improbius: f. audacius.

incolume: quando || qui || quidem ... nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; Piso 53.

indignius: quo populus Romanus nihil vidit indignius, nisi eiusdem viri mortem; Sex. Rosc. 33. f. captiosius.

ingenuum: nihil apparet in illo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum; Phil. III, 28.

inhumanum: f. ferum.

iniquius: f. acerbius; Sex. Rosc. 78.

integrum: nihil vidi tam integrum quam ut..; Phil. XIII, 34.

longius: si nihil longius ... de se et gloria sua cogitasset; Rabir. 29.

magnificentius: nihil magnificentius cogitari potest; Phil. XIV, 13.

maius: nihil habet nec fortuna tua maius ... nec natura melius; Ligar. 38. hoc mihi maius... dari nihil potest; Phil. II, 119.

mediocre: reo, cui parvum ac mediocre obici nihil oporteat; Verr. I, 103.

medium: cum inter bellum et pacem medium nihil sit; Phil. VIII, 4.

melius: cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset; Quinct. 11. f. maius; Ligar. 38.

minus: nihil minus; Quinct. 62. Caecin. 14. a quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? a Gallis? nihil minus; Font. 11. sic existimatis ..? nihil vero minus; ib. 33. nihil minus.. debet dicere quam ..; Sulla 10. nihil vero minus; ib. 53.

moderatum: f. ingenuum.

modestius: f. A. II, 1. audio; Balb. 2.

mortale: divinus animus mortale nihil habuit Scaur. 50.

mutum: f. A, I, 1. potest; Catil. III, 26.

nimium: etsi in illius viri ... factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; Phil. X, 23.

ornatius, peritius: f. A, II, 1. audio; Balb. 2.

parum: f. nimium. — parvum: f. mediocre.

perversum: nihil ab hoc pravum et perversum produci posse arbitrabantur; Qu. Rosc. 30.

populare: nihil tam populare quam pacem ... reperiemus; leg. agr. I, 23.

praeclarius: cum multa divinitus ... inventa atque instituta sunt, tum nihil praeclarius quam quod ..; dom. 1.

pravum: f. perversum. — proprium: f. ferum.

pudens, pudicum: f. ingenuum.

rectius: abs te nihil rectius factum esse; Verr. IV, 37.

sapientius: nihil sapientius ||sapientia|| Postumo; Rab. Post. 1.

simile: in omni ratione decumarum nihil istius simile (se) facturum; Verr. III, 44. nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 213. nihil iam se simile ... conari posse; Sulla 29.

sordidum: f. humile.

tacitum: f. A, I, 1. potest; Catil. III, 26.

tale: nihil ... tale cognovi; Phil. IV, 3.

tertium: quando quidem tertium nihil potest esse; Phil. II, 31.

tutum: f. A, I, 1. potest; Verr. V, 68.

vafrum, veteratorium: nihil ab isto vafrum || fabrum, verum, tectum ||, nihil veteratorium exspectaveritis; Verr. I, 141.

vetus: nihil nimium vetus proferam; Verr. IV, 55.

unum: f. certum.

volgare: quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34.

C. **mit Partikeln: dum:** nihil dum etiam eius modi suspicabantur; Verr. IV, 8. ad me, nihil dum suspicantem; Catil. III, 6.

non: I. ago: non nihil egisti; Planc. 83.

sequor: quam ob rem videantur illi non nihil ... secuti; Sex. Rosc. 8.

II. commoveor: non nihil commoveor, ne ... Quinct. 1.

desidero: non nihil ... etiam tuam, sed multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.

D. **Ellipsen und Lücken:** nihil ad causam; Sest. 71. nihil ad nos, aut, si ad nos, nihil ad

hoc tempus; Piso 68. nihil per vim umquam Clodius; Milo 36. nihil ad tortorem; Milo 57. nihil ad tuum equitatum; Deiot. 24. sed nihil de Caesare; ib. II, 53. nihil horum; ib. 56. nihil id quidem ad rem; ib. nihil sine dolore; ib. VIII, 19. nihil adhuc m*; Tull. 15. nihil † sancate libelli; Sest. 110.

nihilum, nichts: I. nach Verben: 1. rogo: EIUS EA LEGE NIHILUM ROGATUM; Caecin. 95.
2. puto: ut auspicia ... nihili || nihil || putaret; Sest. 114.
3. duco pro: tu ausus es pro nihilo ... tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40.
habeo pro: istam adoptionem ... pro nihilo esse habendam; dom. 38. ut ... rem publicam pro nihilo haberemus; Phil. I, 14. (acta) pro nihilo habebuntur? ib. 16.
puto pro: quos ... pro nihilo putavit; div. Caec. 24. pro nihilo putet; Caecin. 56. qui ... sanctissimas leges ... pro nihilo putaris; Vatin. 23. ut ... pro nihilo putavit! Milo 64. an vero hoc pro nihilo putas? Phil. X, 6. nos ... pro nihilo putavit; ib. XIII, 21.
recido ad: hunc tantum tuum apparatum ... ne ad nihilum recidere patiare; Phil. VII, 27.
sum pro: omnis voluptas praeterita pro nihilo est; Marcell. 27. quoniam condemnatum esse pro nihilo est || sit ||; Phil. II, 56.
II. bei Comparativen: diligentior: nihilo diligentior ad classem ornandam ... esse coepit; Verr. V, 80.
magis: eum nihilo magis minis quam precibus removeri; Verr. IV, 66.
minus: si quidem sine cautione et repromissione nihilo minus id Fannius societati ... debebat; Qu. Rosc. 56. cogitare coeperunt eius inimici nihilo minus eodem praetore hunc everti bonis posse; Verr. II, 54. iste nihilo minus iudicium HS ꝏ dabat; ib. III, 55. bona .. interea nihilo minus eorum omnium ex agris auferri ac diripi; ib. 66. rem nihilo minus testatam futuram; ib. IV, 29. cum illi nihilo minus iacenti latera tunderentur; ib. V, 142. nihilo minus tamen ita dicis ..? Tull. 39. tamen nihilo minus se superioribus suis iudiciis constare oportere; Cluent. 76. nihilo minus enim potest ... accepisse; ib. 103. haereret illa nihilo minus rei publicae turpitudo; Sest. 62. sic .. Plancius nihilo minus quaestor est factus; Planc. 60. sed poeniendum (fuit) certe nihilo minus; Milo 19. bellum nihilo minus paretur; Phil. V, 26.
potius: quod aut mea causa potius est constitutum quam tua aut nihilo tua potius quam mea; Verr. I, 26.
remissius: cum iste nihilo remissius atque etiam multo vehementius instaret cotidie; Verr. IV, 76.
segnius: qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82.

nimirum, allerdings, freilich, ohne Zweifel: anteponeo: nimirum antepones; Muren. 32.
appello: nimirum recte veneficam appellas; Phil. XIII, 25.
arbitror: nimirum similiter arbitrantur; Sex. Rosc. 151.
aspicio: nimirum eodem modo haec aspicitis, ut priora; Phil. XIII, 26.
audeo: quae non modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19.
comprobo: nimirum, ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; Verr. IV, 57.
consisto: nimirum .. in eo causa consistit; Quinct. 79.
criminor: nimirum ... criminabare ..; Flacc. 5.
dico: nimirum contra dici nihil potest; Verr. IV, 126. s. audeo.
disco: nimirum didici etiam ... artificum nomina; Verr. IV, 4.
existimo: nimirum quoniam ... existimavit; Fr. C. 4.
fio: quam ad diem proscriptiones ... fiant; [nimirum] KALENDAS IUNIAS; Sex. Rosc. 128.
habeo: sed nimirum ... gustatum non habent; Phil. II, 115.
impello: luxuries .. hominem nimirum (impulit); Sex. Rosc. 39.
possum: s. dico.
praesto: nimirum illi non ingenio solum his patronis, sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191. nimirum ... rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22.
renuntio: sed nimirum tibi istud lex ipsa renuntiavit; Cluent. 143.
sum: quid est possidere? nimirum in possessione esse; Quinct. 85. nimirum .. pro hac nobilitate pars maxima civitatis in armis fuit; Sex. Rosc. 149. is est nimirum SOTER, qui salutem dedit; Verr. II, 154. quid est igitur ubi ... (possit) discerni stultus auditor et credulus ab religioso et sapienti iudice? nimirum illud, in quo ea ... traduntur; Font. 23. et nimirum id || idem || est, quod ..; leg. agr. II, 70 nimirum haec causa est eius modi, quam ..; Muren. 9. non parva res, sed nimirum omnium maxima; ib. 45. hoc nimirum illud est, quod ..; Flacc. 66. nimirum illud est, quod ..; ib. 82. nimirum hoc illud est; Sest. 96. hinc illae lacrimae nimirum et haec causa est; Cael. 61. haec nimirum || mira || laus est; Rab. Post. 43.
vinco: nimirum etiam auctoritate vincunt; Phil. XI, 39.
volo: ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit; Phil. XI, 5.

nimis, zu sehr, zu viel, allzu: I. bei Verben: amplector: quia nimis amplecti plebem videbatur; Milo 72.
augeo: omnia me nimis augere atque ornare; Verr. IV, 124.
confido: ne nimis iudicio Sacerdotis et causae suae confidat; Verr. II, 69.
constat: nimis ... constabat; Phil. II, 106.
effero: nimis extulerunt; Sulla 27.
glorior: nimis gloriari; har. resp. 16.
inveterasco: macula ... quae ... nimis inveteravit; imp. Pomp. 7.
orno: s. augeo.
urgeo: nimis urgeo; Ligar. 9.
III. bei Adjectiven: acer: de meo quodam amore gloriae nimis acri fortasse, verum tamen honesto; Arch. 28.
acerbus: nisi ... nimis acerbo odio niteretur; Cael. 2.
acutus: ut est hominum genus nimis acutum et suspiciosum; div. Caec. 28.
adflictus: animo nimis fracto .. atque adflicto; dom. 97.
angustus: nimis exiguam atque angustam (partem); Rabir. 9. nimis ieiuno animo et angusto; Phil. XIV, 17.
antiquus: vereor ne haec forte cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56. illa nimis antiqua; Catil. I, 3. nimis antiqua ac stulta (ista) ducimus; Phil. I, 25.
credulus: nimis creduli; Phil. I, 29.
crudelis: cui nimis videtur ... fuisse crudelis; Piso 17. nimis crudelis; Phil. XI, 1.
cupidus: tum enim forsitan improbis nimis cupidus videretur; Qu. Rosc. 47.

exiguus: f. augustus; Rabir. 9.
ferox: nimis feroces; Phil. XII, 29.
ferus: hostis et hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis, tamen honorem hominis ... violare noluit; Verr. II, 51.
fractus: f. adflictus. — honestus: f. acer. — ieiunus: f. angustus; Phil. XIV, 17. — immanis: f. ferus.
iracundus: nimis ... iracundum; Planc. 63. nimis iracundam futuram fuisse victoriam; Marcell. 17.
iratus: non nimis irati; Phil. VIII, 28.
iucundus: nimis iucundum; Balb. 54.
liber: nimis ... liber; Fr. B. VI, 18, b.
liberalis: nimis ... liberalis; Phil. XI, 5.
magnus: nimis magnis .. opibus; Muren. 59. nimis magnam ... cupiditatem; Sulla 73. nimis magna poena; Piso 72. nimis magnum beneficium; Planc. 71. nimis magna procuratione; Deiot. 36.
multus: nimis etiam multa vobis (haec esse debent); Rab. Post. 45. nimis multa audire coguntur; Milo 65. nimis fortasse multa (sunt); ib. 92. sed nimis multa de nugis; Phil. II, 78. nimis multa; ib. II, 78. VI, 15. VIII, 4. sed nimis multa de nugis; ib. VI, 15. nimis multi; Phil. VII, 18.
obsoletus: f. antiquus; Verr. I, 56.
potens: nimis potentem; Phil. II, 108.
pugnax; nimis pugnax; Piso 70.
studiosus: nimis studiosi; Phil. II, 4.
stultus: f. antiquus; Phil. I, 25.
suspiciosus: f. acutus.
timidus: nimis timidus; Marcell. 21.
vehemens: nimis vehementes; Catil. IV, 13.
III. **bei Adverbien:** accurate: non nimis hanc causam severe, non nimis accurate, non nimis diligenter acturum; div. Caec. 71.
atrociter: si nimis atrociter imperando sociis in tantum adductus periculum videretur; Verr. I, 70. quem ... Verri nimis atrociter minitantem ab se retractum esse et adservatum; ib. V, 160.
crebro: te istud nimis crebro dicere; Marcell. 25.
diligenter: f. accurate.
iracunde: nimis iracunde hoc quidem; Phil. I, 12.
sero: ne nimis sero ad extrema veniamus; Phil. II, 47.
severe: ne ... nimis aliquid severe statuisse vidiamini; Catil. IV, 13. f. accurate.
submisse: „qui mihi non nimis submisse supplicarat"; Planc. 12.

nimium, zu sehr, sehr: I. **bei Verben:** (vgl. **nimius,** B): amplector: cum rem publicam nimium amplecteretur; Flacc. 43.
cogito: hominis est ... nimium de periculo cogitantis; Phil. VIII, 29.
defendo: quibus excusationibus antea nimium in alio quo*dam* iudicio studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176.
effero: nimium forsitan haec illi mirentur atque efferant; Verr. IV, 124.
effervesco: si cui nimium efferbuisse videtur ... ferocitas; Cael. 76.
exaggero: cum ... nimium exaggeraret; Caecin. 19.
metuo: quos stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae, sed tamen nimium communem Martem belli casumque metuenti; Sest. 12.
miror: f. effero.
orno: nimium a me Brutum [nimium Cassium] ornari; Phil. XI, 36.
patior: hominis ... nimium paene patientis; Phil. X, 23.
queror: eum queri solere non numquam se miserum || nimium quantum se miserum ||, quod..; Verr. II, 49.
servio: effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem, nimium servientem populi existimationi; Verr. a. pr. 29.
II. **bei Adjectiven und Participien:** acer: nimium acer, nimium vehemens tribunus plebis Sullana rescindit; leg. agr. III, 7.
angustus: quorum cupiditati nimium angustus orbis terrarum esse videatur; leg. agr. II, 37.
demissus: C. Neronis ... animum nimium timidum atque demissum; Verr. I, 75.
diligens: nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; Verr. IV, 56. f. I. servio.
durus: non nimium dura archipiratae; Fr. C. 13.
familiaris: existimetur Caelius Catilinae nimium familiaris fuisse; Cael. 10.
felix: in quo (bello) tu nimium felix fuisti; Phil. II, 39.
ferox: nimium es vehemens feroxque natura; Vatin. 4.
fidelis: quem (servum) nimium loquacem fuisse ac nimium domino fidelem arbitrabatur; Cluent. 176.
gratus: me nimium gratum .. esse; Planc. 4. me .. in eo ipso, in quo nihil potest esse nimium, ... nimium gratum esse concedam; ib. 82. non desino incurrere in crimen hominis nimium memoris nimiumque grati; ib. 91.
iuris: quod eos in iudicando nimium sui iuris sententiaeque cognosset; Verr. I, 18.
litigiosus: personam ... defensoris nimium litigiosi; Caecin. 14.
longus: mihi semihoram istam nimium longam fuisse; Rabir. 9. quod ... Cethego nimium id longum videretur; Catil. III, 10.
loquax: f. fidelis.
magnus: haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31.
memor: f. gratus.
multus: nimium multa comparare videretur; Verr. IV, 58. ne nimium multa complectamur; Caecin. 55. vereor ne haec ipsa nimium multa esse videantur; Cluent 41. ne .. nimium multi poenam capitis subirent; ib. 128. nimium multos mihi alios esse vincendos; sen. 33. ut eas (pecunias) nimium multi ... concupiscant; dom. 46. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15. quod nimium multos defenderem; Planc. 84. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi; Phil. III, 36.
neglegens: ne cui forte neglegens nimium fuisse videatur; Verr. IV, 60.
parcus: homo ... vel nimium parcus in largienda civitate; Balb. 50.
retinens: multis etiam pater ... nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.
severus: noli .. maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Muren. 75.
superstitiosus: nimium esse superstitiosum non oportere; dom. 105.
suus: quod eos in iudicando nimium sui iuris sententiaeque cognosset; Verr. I, 18.
timidus: nimium me timidum ... fuisse confiteor; Sest. 36. desinant ... nimium esse timidi; Phil. X, 17. f. demissus.
turpis: quod .. nimium turpia ... sunt; Verr. II, 180.
vehemens: f. acer. ferox.
vetus: nimium vetus proferam; Verr. IV, 56.
III. **bei Adverbien:** cito: nimium cito ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.
diligenter: quod ... nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

diu: s. **diu,** II, nimium (6 St.) B. II, S. 136 f.
familiariter: videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.
saepe: non ita saepe, sed nimium tamen saepe gladios (vidimus); Sest. 77.
tarde: qui eam (patriam) nimium tarde concidere maererent; Sest. 25.
tenuiter: mihi nimium tenuiter ... argumenta conligere videor; Verr. II, 157.
vehementer: quemquam .. rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.

nimius, übermäßig, zu groß, zu viel, sehr viel: A. **bei Substantiven:** alienatio: ex hac nimia ... alienatione ... haerent || haerentia ||; har. resp. 47.
avaritia: meum .. crimen avaritiae te nimiae coarguit; V, 153.
benignitas: nimiae vestrae benignitati pareremus; Caecin. 9.
calor: nimio calore ... hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.
copia: quod ... illos ... nimiae tamen ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97. saepe nimia copia ... impeditus; Cael. 45.
cupiditas: [iste || est enim || nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134. non sum — propter nimiam fortasse ... cupiditatem — adductus; Piso 79. perpessi sumus, alii spe ..., alii vivendi nimia cupiditate; Phil. III, 29.
diligentia: plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis in eo crimine futurum; Verr. V. 103. esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; Catil. III, 7. haec omnia ... crimina in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73. diligentiam ... nimiam nullam putabam; Milo 66.
dominatio: ut ... propter nimiam dominationem .. secederent; Fr. B. VI, 24.
gratia: nimiam gratiam, potentiamque Chrysogoni; Sex. Rosc. 122. nolo accusator in iudicium potestatem adferat ..., non nimiam gratiam; Muren. 59.
lenitas: erga P. Fabium paulo temperanda est nimia illa lenitas; Tull. 3.
lenitudo, liberalitas: verebar ne ... virorum ... nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136.
libertas: quorum partim nimia libertas ..., partim ... nominarentur; Cael. 43.
licentia: hoc iudicium ... propter hominum malam consuetudinem nimiamque licentiam constitutum est; Tull. 8. quod item nunc est constitutum propter eandem iniquitatem temporum nimiamque hominum *licentiam;* ib. 46.
longinquitas: exercitus ... nimia longinquitate locorum ac desiderio suorum commovebatur; imp. Pomp. 23.
memoria: ne ... memoria nimia videretur; Sulla 43.
opere: hic ornatus, haec opera ... Graecos homines nimio opere delectant; Verr. IV, 132.
perseverantia: hanc suam nimiam perseverantiam vehementer eis ... gratam et iucundam fuisse; dom. 8.
pietas: nimiae pietatis ... in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; Flacc. 96.
potentia: nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; Caecin. 71. s. gratia; Sex. Rosc. 122.
vires: ut nimiis adversarii viribus abiectus videretur; Muren. 58.
B. **allein:** I. est: de qua vel audire satis esset, nimium videre plus quam semel; Verr. IV, 125. in quo nihil potest esse nimium; Planc. 82. etsi in illis viri ... factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; Phil. X, 23.
II. concedo: cuius auctoritati dictum est ... concedi nimium non oportere; Caecin. 77.
dico: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium ... dixisse videor; Cluent. 160.
do: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78.
epulor: epulati [paulo] || paulo nimium ||; Flacc. 17.
possum: urbanam plebem nimium in re publica posse; leg. agr. II. 70.
sumo: nimium mihi sumam; Catil. III, 22.
valeo: numquam eius auctoritatem nimium valere; Caecin. 18.

nisi, wenn nicht, außer, als: A. **im vollständigen Satz:** I. **allein:** 1. **mit Indicativ:** a. **Präsens:** nisi me fallit animus, ... arbitrantur; Sex. Rosc. 48. quae nisi multa et manifesta sunt, profecto res tam scelesta ... credi non potest; ib. 62. quae .. ad omnis, nisi providemus, arbitror pertinere; ib. 129. nisi ... reicitis et aspernamini, videte ..; ib. 153. mihi satis facere non possum, nisi a C. Fannio ipso testimonium sumo; Qu. Rosc. 9. nisi planum facit, ... causam perdit; ib. 11. nisi .. moleste pateris, quod ... promebat; ib. 29. iste eam (causam), .. nisi plane nihil sapit, numquam proferet; div. Caec. 55. hoc uti perfugio, quo, nisi vos vindicatis, utentur necessario; Verr. I, 82. moriere virgis, nisi mihi signum traditur; ib. IV, 85. tametsi postulat causa, tamen, nisi plane cogit ingratiis, ad male dicendum non soleo descendere; Tull. 5. condemneris necesse est; nisi putamus *cum in iudicium* venire, qui consilium inierit, illum, qui fecerit, non venire; ib. 32. non satis est ..., nisi ostendere potest; Caecin. 92. ne id quidem satis est, nisi docet; ib. tu autem, nisi molestum est, paulisper exsurge; Cluent. 168. a quibus, nisi prospicitis, ... deseremini; leg. agr. I, 26. qui nisi exeunt, nisi pereunt ..., scitote hoc ... seminarium Catilinarum futurum; Catil. II, 23. procellas, quae impendent, nisi providetis; ib. IV, 4. nunc, nisi me fallit, in eo statu civitas est; Sest. 106. huius crimen? minime, nisi ... putanda est; Balb. 7. rapientur homines in haec iudicia ... nisi, cavetis; Rab. Post. 18. quod tu, nisi eum furiosissimum iudicas, suspicari profecto non potes; Deiot. 15. velim mihi dicas, nisi molestum est; Phil. I, 41. necesse est, nisi servire malumus quam ..; ib. III, 33. nisi ... rescinduntur, ... relinquetur; ib. V, 11. videbitis ..., nisi prospicitis; ib. VII, 25. quae dare nullo modo possumus, nisi prius volumus ..; ib. XII, 11. nisi das aliquid, hostem ... iudicabo (te); Fr. B. XVI, III, 2. — nisi hoc video; Sex. Rosc. 99. nisi hoc mirum est; ib. 131. nisi hoc indignum putas; ib. 147. nisi arbitramini ..; Verr. IV, 133. quo .. pacto ... nivis perferent? nisi ... putant; Catil. II, 23. nisi ... voltis; Phil. XIV, 6.
b. **Perfect:** ubi tu te popularem, nisi cum *pro* populo fecisti, potes dicere? dom. 77. dies .. adfert ..., nisi || nihil, si nihil || provisum est, magnas saepe clades; Phil. III, 2.
c. **Plusquamperfect:** fieri non poterant Latini, nisi || Latini ni, Latini, Latini hi || erant auctores facti nomenque dederant; dom. 78.
d. **erstes Futurum:** nisi ... misericordes erunt, eis ... concedant necesse est; Sex. Rosc. 139. quae (auctoritas) nisi gravis erit apud socios et exteras nationes, ubi erit imperii nomen et dignitas? Verr. IV, 25. parumne multa mercatoribus sunt necessario pericula subeunda fortunae, nisi etiam hae formidines ab nostris magistratibus atque in nostris

provinciis impendebunt? ib. V, 157. cum intra parietes tuos hostem certissimum teneas, nisi SE TELO DEFENDET || DEFENDIT ||; Tull. 50. nisi utetur telo eo ac repugnabit, non occides; ib. nisi erit idem, qui ... animum cohibere possit, non erit idoneus, qui ... mittatur; imp. Pomp. 66. amittemus [nisi ... iudicabimus]; Cluent. 6. nec patientur se abs te, nisi virtute vincentur, honore superari; Sulla 24. numquam succedetur illis, nisi ... referetur; prov. cons. 17.

e. **zweites Futurum:** non (accusabo) .. nisi ... dixeris; Quinct. 71. ut hoc cogitetis, nisi ... qui vester animus sit ostenderitis, eo prorumpere hominum cupiditatem; Sex. Rosc. 12. nisi (id) perspicuum res ipsa fecerit, ... iudicatote; ib. 18. id erit ei maxime fraudi, ... nisi etiam ... crimini fuerit; ib. 49. quod ... nocens, nisi accusatus fuerit, condemnari non potest; ib. 56. nisi intellexeritis ..., iudicatote; ib. 109. nisi eundem et adversarium et testem habuerit Roscius, nolo vincat; Qu. Rosc. 9. nisi omni tempori ... abusus ero, querere; Verr. I, 25. nisi id ad nutum tuum praesto fuerit, nisi libidini tuae cupiditatique paruerit, immittentur homines ..? ib. 78. nisi vobis id ... tabulis planum fecero, fingi a me hoc totum ... putatote; ib. 156. „NE TOLLAT .. EX AREA, NISI ERIT PACTUS"; ib. III, 37. „nisi pactus eris, non commovebis"; ib. in illo, nisi res manifesta erit ita adlata ..., vicimus; ib. 145. perspicere poteritis amissam esse populo Romano Siciliam, ... nisi eam vos istius damnatione recuperaritis; ib. 226. putatisne vos illis rebus frui posse nisi eos ... conservaritis? imp. Pomp. 16. Cluentio nisi nunc satis fecero, ... potestas non erit; Cluent. 10. nisi ... perspexeritis, ... putatote; ib. 18. ne ei quidem ... decedent .., nisi erunt deducti; leg. agr. II, 68. „in sententia permaneto". vero, nisi ... vicerit; Muren. 65. nisi hoc loco, nisi apud vos, nisi per vos ... salutem nostram ... tenuerimus, nihil est praeterea quo..; Flacc. 4. numquam erit istuc simile criminis nisi ... explicaris; ib. 44. petere non oportere numquam ostendes, nisi docueris non licere; ib. 86. nihil ... explicari potest, nisi ostenderis; ib. sed nisi ... constitueris, coges ..; Sulla 46. nolo ... suspicemini, nisi videritis; dom. 12. nisi ... ostendero, nihil ... recusabo; Planc. 3. nisi .. videritis ..., nec deprecaturi sumus ... nec postulaturi; Milo 6. nisi haec urbs stabilita ... erit, vagabitur modo tuum nomen longe atque late; Marcell. 29. erit ... magna dissensio, ... idque vel maximum, nisi ... restinxeris; ib. quamquam .. non est illa legatio, sed denuntiatio || den. paene || belli, nisi paruerit; Phil. VI, 4. auctoritas vestra, quam nullam habebitis, nisi nunc tenueritis; ib. VII, 27. negatis pacem fieri posse, nisi aut emisero Brutum aut frumento iuvero; ib. XIII, 34. nisi ... poenas dederis, ille ... feret principatum; ib. 44.

2. **mit Conjunctiv:** a. **Präsens:** ut, nisi paene manifestum parricidium proferatur, credibile non sit; nisi turpis adulescentia, nisi omnibus flagitiis vita inquirata, nisi sumptus effusi cum probro atque dedecore, nisi praerupta audacia, nisi tanta temeritas, ut ..; Sex. Rosc. 68. qui rem publicam sistere negat posse, nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223. crimen eius modi nisi litteris confirmetur, inane esse dicet? ib. II, 177. nisi cruor appareat, vim non esse factam; Caecin. 76. aut suppetere nobis posse quod cotidie dicamus .., nisi animos nostros excolamus, aut ferre animos tantam posse contentionem, nisi eos ... relaxemus? Arch. 12. „inscitia est .. postulare, nisi ... ecferas"; Sest. 102. quae ... nisi ita || tam || magna esse fatear ..., amens sim; Marcell. 6. confiteor eos, nisi liberatores ... sint, plus quam sicarios ... esse; Phil. II, 31.

b. **Perfect:** quae [...], nisi tempus ... datum sit, intellegi non potest; Quinct. 4. nisi .. crudelitati sanguis praebitus sit, ... una spes reliqua est; Sex. Rosc. 150. intellego ..., nisi publice satis factum sit, ei civitati bellum indici atque inferri solere; Verr. I, 79. ut ne religionem quidem colere possint, nisi eam ipsam prius scelere violarint; Font. 31. proinde quasi ... id nisi litteris mandarimus, hominum memoria non comprehendatur; Cluent. 140. non putant satis conversam esse rem publicam, nisi detruserint; Flacc. 94. ut nemo civis Romanus ... possit amittere, nisi ipse auctor factus sit; dom. 77. paratum illi exitium, nisi paruerit huic ordini; Phil. VII, 14.

c. **Imperfect:** intercessurum se dixit .., nisi quid .. conveniret; Quinct. 65. neque enim id facerem, nisi necesse esset, et ..; Sex. Rosc. 83. videremus, nisi ipsos caecos redderet cupiditas; ib. 101. istum a me in iudicium ... vocari, nisi ista tua .. potentia ... interponeretur; Verr. a. pr. 35. solus .. tu inventus es, cui non satis fuerit corrigere testamenta vivorum, nisi etiam rescinderes mortuorum; ib. I, 111. quae ego non commemorarem, ... nisi vos illud vellem recordari; ib. 121. nisi cum muliere decideretur, in possessionem se ire iussurum; ib. 125. neque enim tam facile opes Karthaginis tantae concidissent, nisi illud ... subsidium et receptaculum ... pateret; ib. II, 3. nisi facile cupiditates nostras teneremus, numquam ipsimet nobis praecideremus istam licentiam libertatemque vivendi; ib. III, 3. abs te totam abalienari provinciam, tot homines honestissimus ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles, nisi hanc rationem et cogitationem salutis tuae pecuniae cupiditas ac praesens illa praeda superaret; ib. 52. numquam iste tam amens fuisset ..., nisi omnis ea praeda servi nomine ad istum ipsum perveniret; ib. 89. non scriberet, ... nisi hoc vellet ostendere; ib. 128. non .. perpeterere ..., nisi ea res ad quaestum et ad praedam tuam pertineret; ib. 129. eum ... ne verbo quidem graviore appellasses, neque apud te tam sancta religio societatis fuisset ..., nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. 134. neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem, nisi [ut] || nisi uti || ex ea totius familiae praecepta et instituta et disciplinam cognosceretis; ib. 157. quod nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona ..., numquam tam grati hi sesquimodii fuissent; ib. 215. nisi esset, ... non ascriberetur; Caecin. 95. nisi ... cuperetis, ... non videretis; leg. agr. I, 19. neque ... egisset ..., nisi ... putaretur; Muren. 32. nisi ... valeret, ... dixissent; Flacc. 11. nisi ego huic adessem, hos adfuturos non fuisse; Sulla 22. quae iacerent in tenebris omnia, nisi litterarum lumen accederet; Arch. 14. qui quorum hominum esset nesciremus, nisi ... ipse .. diceret; har. resp. 5. an iste nisi ... dedisset ..., nisi ... extolleret, nisi — ... — nisi ... minitaretur, nisi ... clamaret, nisi ... confirmaret, ... esse potuisset? ib. 47. nec descensurum quemquam ... fuisse ... nec ... habiturum .. fuisse, nisi ... niteretur; Cael. 2. neque umquam ... exstitisset, nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam ... radicibus niteretur; ib. 14. quod .. facerem vehementius, nisi intercederent mihi inimicitiae; ib. 32. quod .. numquam ... comprobasset, nisi ... viderentur; ib. 69. nisi ... penderet, ausus esset; ib. 50. neque ... constituissent, nisi viderent; Planc. 53. (praeturam) solutam .. fore videbatis, nisi is esset consul qui ..; Milo 34. quem diem ille ..., nisi

ad cogitatum facinus approperaret, numquam reliquisset; ib. 45. cui numquam se ... tradidisset, nisi causae suae confideret; ib. 61. nec in facinorosum (caderet), nisi esset idem amentissimus; Deiot. 16. dicerem ..., nisi ... viderem; Phil. I, 30. se esse hostem patriae, nisi mihi esset inimicus; ib. II, 2. nisi ... confideres, ... provocare ausus esses? ib. 46. me perturbasset ..., nisi ... confiderem; ib. V, 1. nisi venirem, ... fabros se missurum et domum meam disturbaturum esse dixit; ib. 19. quae spes, nisi ... adduceret? ib. 22. hunc ipsum ..., nisi talis consul esset, .., consulem non putarem; ib. VII, 5. eundem .... nisi talis consul esset, negare esse consulem auderem; ib. 6. aliam sententiam dicturum fuisse *se* ..., nisi impediretur; ib. VIII, 2. nihil ... dicerem, nisi ... putarem; ib. IX, 3. nisi fingeres, sic ageres; Fr. B, IX, 5.

d. **Plusquamperfect:** hoc eo per te agebatur, quod ... non satis erat in tabulis inspexisse quantum deberetur, nisi ad Castoris quaesisses quantum solveretur; Quinct. 17. assem sese negat daturum, nisi .. de rebus ... omnibus decidisset; ib. 19. quod nisi ex Publico [narratum Naevio esset, non tam cito res in contentionem venisset]; ib. 24. impetrassent, nisi ... docuisses; ib. 33. laesus non esset, nisi credidisset; ib. 112. quod tu a Flavio abstulisses, nisi te in suam litem dedisset cognitorem; Qu. Rosc. 54. an iste umquam de se bonam spem habuisset, nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset? Verr. a. pr. 42. ut perspicuum sit omnibus, nisi tanta acerbitas iniuriae, tanta vis sceleris fuisset ..., numquam illos in eum locum progressuros fuisse; ib. I, 81. Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset, nisi eum poenas Romae daturum credidissent; ib. 82. hoc populus Romanus non manu vindicasset, nisi te huic tempori atque huic iudicio reservasset? ib. 114. quem iste conlegam nisi habuisset, lapidibus coopertus esset in foro; ib. 119. libertus, nisi ex testamento patroni iurasset, scelus se facturum arbitrabatur; ib. 123. qui nulla condicione istam turpitudinem subissent, nisi officii necessitudinisque ratio coëgisset; ib. 137. ea (invidia), nisi providisses, tibi ipsi tum pereundum fuisset; ib. 157. cui ego nisi vi populi et hominum clamore atque convicio restitissem, ex hac decuria vestra ..., quos iste adnuerat, in suum consilium sine causa subsortiebatur; ib. 158. qui sic eos adflixerat, ut salvi esse non possent, nisi C. Marcellus ... venisset; ib. II, 8. nisi posuisset, Veneri Erycinae esse multatum; ib. 21. qui bona non perdidisset, nisi ei venisset hereditas; ib. 53. aspicere te .. non potuisset, inimicus, hostis esset ..., nisi tecum conlusisset et tuae potius existimationi servisset quam suae; ib. 58. quod nisi ego meo adventu istius conatus aliquantum repressissem et apud Siculos non Metelli, sed Glabrionis litteris ac lege pugnassem, tam multos testis || tam multos || huc evocare non potuissem; ib. 64. nisi mature Laetilius in Siciliam cum litteris venisset, minus XXX diebus Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; ib. 140. non crederem hoc de statuis, nisi iacentis revolsasque vidissem; ib. 158. quod nisi Metellus hoc tam graviter egisset atque illam rem imperio edictoque prohibuisset, vestigium statuarum istius ... nullum esset relictum; ib. 160. nisi restituissent statuas, vehementer minatur; ib. 162. prohibitio tollendi, nisi pactus esset, vim adhibebat pactioni, non voluntatem; ib. III, 37. ut vadimonium decumano ... promitteretur, ut ex area nisi pactus esset arator ne tolleret; ib. 51. non mehercule haec ... crederem, ... nisi mecum ipse senex summa cum auctoritate esset locutus; ib. 62. illi ipsi ... relicturi agros omnis erant, ... nisi ab eis hoc petivisset, ut ..; ib. 121. illi ipsi ... relicturi agros omnis erant, nisi ad eos Metellus Roma litteras misisset; ib. „NISI LITTERAS MISISSEM"; ib. 126. „NISI PRAESENS CONFIRMASSEM"; ib. tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses, nisi hoc ita statuisses ..? ib. 133. periturum (hominum) hoc uno crimine, nisi cavisset; ib. IV, 41. qui (fons) fluctu totus operiretur, nisi munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; ib. 118. nisi vehementius homini minatus essem, nisi legis sanctionem poenamque recitassem, tabularum mihi potestas facta non esset; ib. 149. qui nisi captus a piratis esset, in hunc praedonem sociorum incidisset; ib. V, 122. in hoc posteriore, nisi ipse egomet deiecissem, vincerem sponsionem; Tull. 30. quod ego profecto non crederem, nisi aliquotiens ex ipsis accusatoribus vobiscum simul .. audissem; Font. 33. is .. vir ..., nisi ante laudasset, ... tamen in falsam atque iniquam probrorum insimulationem vocabatur; ib. 39. amissetis Asiam .., nisi ... Cn. Pompeium ... fortuna ... attulisset; imp. Pomp. 45. nisi ... compulissem, ... non facile ... depulissem; Catil. III, 17. imperii occasum appropinquare dixerunt, nisi ... flexissent; ib. 19. tantae res creditae ... numquam essent .., nisi esset ereptum; ib. 22. Catonem descensurum ad accusandum non fuisse, nisi ... iudicasset; Muren, 60. quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; ib. 68. qui cognomen frugalitatis, nisi accepisset, ipse peperisset; Flacc. 5. quo in loco ... errasset, nisi ... invenisset; ib. 72. nisi ... recepisses, numquam .. restitisset, sed ... profugisset; Sulla 22. nisi ... testatus essem, fore ut ... diceret, ib. 41. salus esset amissa ..., nisi esset severitas illa suscepta; ib. 87. nisi ... suasissem, ... numquam ... obiecissem || coniecissem ||; Arch. 14. nisi ... exstitisset, ... obruisset; ib. 24. nec enim eguissem ..., nisi ... concidissem; sen. 9. qui nisi ... confugisset, neque vim praetoris ... nec bonorum proscriptionem effugere potuisset; ib. 11. nisi ... tulisset, ... fecisset; ib. qui cum statuisset, nisi per vos me recuperasset, eandem subire fortunam; ib. 37. nisi vestra voluntas fuisset, ... careremus; Quir. 5. confecta res esset, nisi ... postulasset; ib. 11. libidines suas .. expleri non posse, nisi ... dedidissent; ib. 13. suam dignitatem non posse se tenree, nisi me recuperasset; ib. 25. quis ... meminisset eum bene de re publica meritum, nisi et ab improbis expulsus esset et per bonos restitutus? dom. 87. ut non putares deos satis posse placari, nisi ... implicuisses; ib. 105. qui nisi fuisset, in servorum potestatem civitas tota venisset; ib. 111. haec, nisi plebes iussisset, fieri vetuit; ib. 128. nisi eum ... praefecisset atque eius iussu faceret, non videri eam || ea || recte posse dedicari; ib. 136. quibus ... erepti essent nummi, nisi ... praesidium postulassent; har. resp. 36. nisi ... deprehendissent, nisi ... emissus esset, ... careret; ib. 44. quod ille nefarius ... parum se foedus violaturum arbitratus est || arbitratus ||, nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis periculis terruisset; Sest. 15. eam .. nisi adeptus esset, se incolumem nullo modo fore arbitrabatur; ib. 18. nisi me unum sibi dedissent, ... iecissem ipse me potius in profundum ... quam ..; ib. 45. cum ... tot classes, nisi ego essem unus deditus, incursurae viderentur; ib. 46. omnia senatus reiciebat, nisi de me primum consules rettulissent; ib. 68. ille telis ... corpus obtulisset suum, nisi suam vitam ad spem mei reditus reservasset; ib. 76. in quem (locum), nisi popularis esse voluisset,

facillime pervenisset; ib. 114. ut, nisi id fecisses..., nisi violasses templum Castoris, nomen epuli ... parum putares testificatum esse ..; Vatin. 32. nisi ... custoditus esset, tamen ... effugere non poterat; Cael. 11. nisi inimicissimus istius sceleris fuisset, numquam ... commendare voluisset; Cael. 15. se molestum non futurum fuisse Caelio, nisi iterum ... nomen hic detulisset; ib. 56. ut, nisi ... intervenisset, unum signum ... nullum haberent; prov. cons. 7. negat ... quemquam potuisse, nisi is populus fundus factus esset, ... venire; Balb. 19. hanc se perdidisse, nisi .. recuperassent; ib. 30. quin te luce dignum non putarent, nisi nequior quam Gabinius exstitisses; Piso 3. nisi cessissem, ... mactatus essem; ib. 16. nihil esse vos acturos, nisi prius de me rettulissetis; ib. 29. haererem .., nisi tu me expedisses; ib. 74. ut timeres ne indignus beneficio videreris || viderere ||, nisi eius ... simillimus exstitisses; ib. 82. cum mea domus ... deflagrationem urbi ... minaretur, nisi quievissem; ib. 95. ne retinere voluisse ..., nisi ... sic egisset ..., videretur; Scaur. c. 2. § 4. me ... satis esse facturum, nisi ... docuisset; ib. 27. neque ... movisset, nisi ... putasset; ib. 33. neque ... volebat neque ... videbat, nisi ... perculisset; ib. 34. cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent, nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3. id autem [facere] non poterat, nisi dioecetes ... esset constitutus, ib. 28. nisi ... exstitisset, ... non haberemus; ib. 41. quod ipsum fortuna eripuerat, nisi unius amici opes subvenissent; ib. 48. nisi vidisset ..., neque ... iussisset nec ... dedisset; Milo 15. quam (contionem), nisi obire facinoris locum tempusque voluisset, numquam reliquisset; ib. 27. quae fuisset .. iusta causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eiciendi? ib. 36. qui Clodium negant eo die Romam, nisi de Cyro audisset, fuisse rediturum; ib. 47. quos nisi manu misisset, tormentis etiam dedendi fuerunt; ib. 58. quorum utrique mortem minitatus est, nisi ... cessissent; ib. 75. nisi ... impulissent ..., hodie rem publicam nullam haberetis; ib. 89. constantiam ..., quam ... tamen non commemorarem, nisi ... cognovissem; Ligar. 26. ubi tibi esset pereundum, nisi vicisses; ib. 28. quae, nisi conlega afuisset, credo eis futura fuisse communia; Phil. I, 5. natura te potuisse tam improbum evadere, nisi accessisset etiam disciplina; ib. II, 18. cum ... negotium ... transegisses, nisi ... coniecisset eisque oppilatis ... compressisset; ib. 21. nisi illum interfecisses, umquam mihi ... satis esse facturum; ib. 49. quae non effugisses, nisi te ... contulisses; ib. 53. nisi ... cohibuisset, rem publicam ... interituram fuisse; ib. III, 5. qui nisi in hac republica natus esset, rem publicam ... nullam haberemus; ib. nisi Caesar exercitum paravisset, non sine exitio nostro futurum Antonii reditum fuisse; ib. IV, 4. qui nisi fuisset, quis nostrum esse potuisset? ib. V, 42. campus Martius restabat, nisi prius ... fugisset; ib. VI, 14. se renuntiaturum .., nisi ... respondisset; ib. VIII, 23. nam ... putarem [nisi ... nossem]; ib. X, 5. nisi ... obstitisset, ... perdidissemus; ib. 9. nisi ... retardassent, ... diceres; ib. 11. quae pestis .. fuisset, nisi ... compressisset! ib. neque nunc fortasse alienus ab eo essem, nisi ille nobis, nisi moenibus patriae, nisi huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris et focis omnium nostrum, nisi denique naturae et humanitati inventus esset inimicus; ib. XI, 10. eripuissetis ..., nisi dedissetis; ib. 20. effugere non potuissem, nisi me ... defendissem; ib. XII, 20. perire eum non posse, nisi ei crura fracta essent; ib. XIII, 27. quae .. esset facturus ..., nisi ... reppulisset; ib. XIV, 8. nisi ... exstitisset, ... occidisset; ib. 35. nisi ... obstitisset, decrevissent; Fr. B. VI, 16. ambitum, nisi poena accessisset in divisores, exstingui ** nullo modo posse; ib. 19.

II. **mit anderen Partikeln** (cum, si, ut: s. B, I, 2): forte: s. **fors,** II. nisi (61 St.) B. II, S. 364 f.

vero: nisi vero illud dicet, quod ..; Verr. I, 71. nisi vero existimatis; ib. V, 24. Milo 8. nisi vero ... putas; Rabir. 19. Fr. B. XV, v, 1. nisi vero si || vero || quis et qui ..; Catil, II, 6. nisi vero ... visus est; ib. IV, 13. nisi vero ... describi ac distingui potest; Flacc. 36. nisi vero ... vis ..; Sulla 7. nisi vero ... arbitramini; ib. 28. nisi vero hoc ... effici potest; Rab. Post. 41. nisi vero ... tamen non volnerarunt || tamen volnerarunt ||; Milo 14. nisi vero ... non fuit poenienda (res); ib. 19. nisi vero ... putat; ib. 81. nisi vero sustinuistis eos, qui ..; ib. 91. nisi vero aut .. habes ... aut tu es ... comparandus; Phil. II, 116. nisi vero ... non hostem ... Antonium iudicavistis; ib. VII. 10.

B. **im verkürzten Satz (adverbiell): I. nach Negationen und Fragewörtern: 1. allein:** ecquando? ecquando nisi per XXXV tribus creati sint; leg. agr. II, 17.

ecquis? ecquam rem putatis esse in Sicilia nisi ad nutum istius iudicatam? Verr. II, 67.

ne? hicine vir ... usquam nisi in patria morietur ..? Milo 104.

ne: UT STATUAS NE CUI, NISI CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET, POLLICERENTUR; Verr. II, 146. sanxerunt NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM; ib. IV. 9. ne improdicta || ne in prodicta, ne nisi prodicta || die quis accusetur; dom. 45.

ne—quidem: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. numquam tu non modo otium, sed ne bellum quidem nisi nefarium concupisti; Catil. I, 25. de capite non modo ferri (quemquam), sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; Sest. 73.

nec, neque: neque mandat quisquam fere nisi amico neque credit nisi ei, quem ..; Sex. Rosc. 112. habet ... plus praeterea praedia neque tamen ullum nisi praeclarum et propinquum; ib. 133. neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur nisi eius rei, quae ..; Verr. I, 108. nusquam enim scribis neque tu aliud quicquam edicto amplecteris nisi eam causam, pro qua pecuniam acceperas; ib. 116. neque in praesentia Timarchidi quid responderet habuit nisi se consideraturum quid sibi [...] esset faciendum; ib. II, 69. neque enim quicquam erat reliquum, nisi uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; ib. V, 67. neque aliud quicquam || quicquam in urbe || nisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19. neque ... quicquam aliud deesse video, nisi eius modi fundos; ib. II, 78. neque ulla re alia ... nisi *hac* opera sua compensari putant posse; Muren. 71. neque attulit ... quicquam ad laedendum nisi voluntatem; Flacc. 11. neque ... suffragii latorem ... quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48. cum ... venisset neque sibi videndum nisi me restituto putaret; ib. 59. neque enim ullus alius discordiarum solet esse exitus ... nisi aut universus interitus aut victoris dominatus aut regnum; har. resp. 54. neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79. nec quicquam ... nisi repulsam tulit; ib. 114. nec tuos ludos aspexit ... nec ullos alios nisi eos, a quibus ..; ib. 116. neque enim quicquam aliud ... nisi editicios iudices es secutus || adsecutus es ||; Planc. 36. quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; Milo 64. nec te ullo modo

nisi eversa re publica fore incolumem putabas; Phil. II, 4.

nego: iste negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset || nisi indubium esse ||; Caecin. 90. negas deici, nisi qui possideat; ib. 91. cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse, nisi eum, qui..; Muren. 50.

nemo: ut .. neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57. quod nemo nisi aut honestissimo aut amicissimo facere consuevit; Qu. Rosc. 18. alteri nemo potest (petere), nisi qui cognitor est factus; ib. 53. tota Sicilia per triennium neminem ulla in civitate senatorem factum esse ... nisi istius imperio aut litteris; Verr. II, 120. neminem isto praetore senatorem fieri potuisse, nisi qui iste pecuniam dedisset; ib. 125. quod nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; ib. III, 56. quicum vivere nemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; ib. 65. quod nemo nisi improbus fecerit; ib. 211. quod adhuc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219. hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; ib. nisi ex eo loco ... deici neminem posse; Caecin. 76. satis firmum accusatorem filio suo fore neminem .. nisi qui ... duxisset; Cluent. 190. neminem misericordem esse nisi stultum et levem; Muren. 61. quem ... nemo nisi lacrimantem confectumque vidit; dom. 59. quem in numerum ... nemo nomen dedit nisi aut egestate aut scelere perditus; ib. 116. nemo hunc M. Caelium ... vidit nisi aut cum patre aut mecum aut in M. Crassi castissimo domo; Cael. 9. quod accidere nemini potest nisi nocenti; Piso 43. quod ad neminem nisi ad ipsum te pertineret; ib. 48. admonebit .. nemo alius nisi rei publicae tempus; ib. 94. si ... locus esset nemini nisi litigioso aut nocenti; Planc. 82. nemo appellabatur nisi ex testium dictis aut tabulis privatorum aut rationibus civitatum; Rab. Post. 9. ut .. neminem alium nisi T. Patinam ... rogasset; Milo 46. in qua (victoria) occiderit nemo nisi armatus; Ligar. 19. cuius in victoria ceciderit nemo nisi armatus; Deiot. 34. me nemo nisi amicus fecit heredem; Phil. II, 40. nisi victorem victurum neminem; ib. V, 21. ut nemo sit alius nisi ei qui ..; ib. VII, 18. qui hunc honorem .. nemini tribuendum censuit nisi ei qui ..; ib. IX, 3.

nescio: „tu nisi malo coactus recte facere nescis?" Verr. III, 62.

neve: ut ne cui ... liceret neve || neque || de capite nisi comitiis centuriatis rogari; Sest. 65.

nihil: si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt; Sex. Rosc. 108. nihil aliud nisi de iudicio agere et cogitare; Verr. a. pr. 26. nihil est ... quod in hac causa peccare quisquam .. nisi vestro periculo possit; ib. 15. nihil dicam nisi singulare, nisi id, quod ...; ib. 44. quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; ib. III, 28. nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum ... nisi hoc; ib. 50. *ea* ... stragulam vestem confecit, nihil nisi conchylio tinctum; ib. IV, 59. agi nihil in foro et conventu toto die, nisi hoc quaeri ex mauarchis; ib. V, 101. *in* quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41. nihil aliud actum (esse) nisi possessionem ... esse repetitam; Caecin. 9. ita ... ut nihil aliud nisi de hoste ac de laude cogitet; imp. Pomp. 64. te nihil nisi populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22. nihil ferendo nisi multa cultura et magno labore quaesitum; ib. 95. agitur .. nihil aliud in hac causa ... nisi || quam || ut nullum sit posthac ... publicum consilium; Rabir. 4. quo in crimine nihil est umquam abs te dictum, nisi a C. Macro obiectum esse crimen || esse || id C. Rabirio; ib. 7. ut nihil nisi sempiternum spectare videatur; ib. 29. te nihil .. nisi de parricidio suo cogitare; Catil. I, 18. nihil cogitant nisi caedem, nisi incendia, nisi rapinas; ib. II, 10. nihil ... nisi huius temporis totiusque mei consulatus memoriam postulo; ib. IV, 23. || ubi nihil possent discere nisi ignorantiam litterarum ||; Flacc. 47. nihil enim potest ... nisi omnium tutorum auctoritate deminui; ib. 84. nihil aliud agerem nisi eum ... defenderem; Sulla 35. ut ... nihil postea nisi de rei publicae commodis cogitarit; ib. 65. nihil feci nisi coactus; ib. 87. etsi nihil aliud Sullae nisi consulatum abtulissetis; ib. 90. si nihil aliud nisi de civitate ac lege dicimus; Arch. 8. nihil esse ... expetendum nisi laudem atque honestatem; ib. 14. cuius omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus nihil aliud fuit nisi constans, perpetua, fortis, invicta defensio salutis meae; sen. 30. quamquam ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; Quir. 21. cum tu nihil aliud ... nisi de mea salute cogitares; dom. 30. si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi crudelitas mea; ib. 93. si ... nihil nisi de salute meorum civium laborassem; ib. 145. quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14. nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; ib. 61. actum nihil (est) nisi de me; ib. 74. cum ageret nihil aliud ... nisi ... meam causam; ib. 124. de qua ego nihil dicam nisi depellendi criminis causa; Cael. 31. nihil aliud neque gestum || cogitatum || neque actum est nisi pactiones pecuniarum ..., decisiones, direptiones, latrocinia, caedes; prov. cons. 9. cum ... me nihil aliud nisi ratio belli, nisi summa utilitas rei publicae moveat; ib. 29. nihil in eo nisi frugalitatem, laborem, vigilantiam esse; Planc. 62. nihil potest (dicere) nisi eum nimis in se iracundum [putabis] fuisse; ib. 63. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; ib. 64. nihil dico amplius nisi illud; ib. 88. nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96. nihil dicam amplius nisi eum et civem optimum semper et mihi amicum fuisse, sed eadem timuisse quae ceteros; ib. 99. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis; Rab. Post. 1. nihil iam aliud nisi fidem curat; ib. 46. nihil quaesivit [aliud] nisi iustitiam, gravitatem, humanitatem, fidem; Milo 22. se nihil ... nisi praeclarissime fecisse; ib. 96. qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35. qui ... nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit; Deiot. 27. quem nihil aliud agere, nihil moliri nisi caedem civium et interitum civitatis videret; Phil. III, 6. quamquam vos nihil aliud nisi de praesidio ... rettulistis; ib. 13. ut nihil nisi de pernicie ... cogitaret; ib. IV, 4. ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; ib. V, 2. nihil eum iam nisi modeste postulare; ib. VII, 3. hunc ... nihil nisi de pace et concordia civium cogitantem; ib. X, 8. nihil volumus nisi de Bruto cogitare; ib. XI, 22. est .. lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio; ib. 28. nihil esse a me umquam de re publica nisi optime cogitatum; ib. XIV, 16.

nolo: cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; Verr. I, 77.

non: ea nos videre nisi in tuis amicorumque tuorum tectis non possumus; Verr. I. 57. audistis quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; legationis non, nisi condemnato et eiecto eo, qui ..; ib. 98. annona ... pretium nisi in calamitate fructuum non habet; ib. III, 227. quam (crucem) non ausus est usquam defigere nisi apud eos, qui-

buscum ..; ib. IV, 24. non posse probari quemquam esse deiectum, nisi ex eo loco, in quo ..; Caecin. 79. quod facere nisi ludis || ludis [publicis] || aut festis diebus antea non solebat; Cluent. 27. vectigalia locare nisi in conspectu populi Romani non licet; leg. agr. I, 7. non consuevi homines appellare asperius .. nisi lacessitus; ib. II, 63. quem tu .. populum nisi tabernis clausis frequentare non poteras; dom. 89. quod non dicerem nisi coactus; ib. 95. id nisi eversa civitate accidere non posse; ib. 114. quae nisi vigilantes homines, nisi sobrii, nisi industrii consequi non possunt; Cael. 74. id accidere nisi forti viro et pugnanti comminus non potest; Planc. 72. nisi te ... salvo et in ista sententia ... manente salvi esse non possumus; Marcell. 32. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis || nobis || salvis frui non potest; Phil. XIII, 16. inpugnare non desinunt nisi remotis ministratoribus; Fr. B. VII, 19. nisi eorum exitio non requieturam; ib. XII, 3.

nullus: te adhuc a nullis nisi ab Siculis potuisse cognosci; div. Caec. 28. nulla res per triennium nisi ad nutum istius iudicata est; Verr. a. pr. 13. ut ... nulla alia suspicio nisi ea quae turpissima est residere possit; ib. 47. nulla alia calamitate nisi istius avaritia atque iniuria pauperrimus; ib. II, 35. nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam; ib. 165. si id ... faciunt nulla re commota alia nisi utilitate communi; ib. III, 1. quod nullam ad aliam rem nisi ad huius modi quaestus pertinebat; ib. 53. cum vas nullum fieret nisi aureum; ib. IV, 54. cum interea ... nulla vox alia illius miseri ... audiebatur, nisi haec; ib. V, 162. si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae ... elaborarunt; ib. 188. nullum ... facinus exstitit nisi per te; Catil. I, 18. largitio ..., quae ... fieri nisi exhausto aerario nullo pacto potest; leg. agr. III. 10. nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi dignitate; Muren. 76. si nullum aliud mihi praemium ... nisi honestum otium postularem; Sulla 26. mentionem facere Sullae nullam nisi admonitum et interrogatum; ib. 37. ut id nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. nulla alia re nisi concordia retinere possumus; ib. 61. quae fieri nisi armis ... nullo modo poterant; Sest. 84. ut ... poena sit nulla nisi famae || si famae, al. ||; Balb. 6. si ... invadere nullo modo potuisset nisi mortuo Bostare; Scaur. c. 2. § 4. ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu]; Milo 59. ut ... nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9. nulla res ei finem ... nisi defatigatio et satietas attulisset; ib. 20. qui nullam pacem probaret nisi Antonio concedente atque victo; ib. XII, 2. nullius (hominis est) nisi insipientis; ib. 5.

numquam: cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32. quod illa, nisi a viris honestissimis ac plenissimis dignitatis, ... numquam impetravisset; Cael. 63. numquam succedetur illis, nisi cum ea lege referetur; prov. cons. 17. numquam ex urbe afuit nisi sorte, lege, necessitate; Planc. 67. numquam nisi in raeda (erat); Milo 55. numquam ab eo mentio de me nisi honorifica, nisi plena amicissimi desiderii; Phil. II, 39.

num quid? num quid igitur oportet nisi tris sortis conici, unam educi? Verr. II, 127. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi uter utri incidias fecerit? Milo 31. num quid (est) nisi modeste, nisi quiete, nisi ex hominis gravissimi et sanctissimi disciplina? Deiot. 20.

nusquam: vectigalia locare nusquam licet nisi in hac urbe; leg. agr. II, 55.

quando? quando ... homo tantae luxuriae atque desidiae nisi Februario mense aspirabit in curiam? Verr. II, 76.

qui? deiectus .. qui potest esse quisquam nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50.

qui? qua re nisi vi et malo cogebantur? Verr. III, 118. quibus .. testibus .. hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7. quae est .. alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec? dom. 53. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi ... civitatem subiectam esse ... furori ..? Vatin. 31. quae te ... nisi ... cupiditas tam caeca rapiebat? Piso 57. quod horum consilium ... nisi crudelissimum putatis fore? Phil. XI, 12.

quid? quid est aliud ... maiestate vestra abuti ... nisi hoc modo accusare? Sex. Rosc. 54. quaestura [...] quid aliud habet in se nisi [Cn. Carbonem spoliatum] a quaestore suo pecunia publica nudatum et proditum consulem? Verr. a. pr. 11. quid est aliud omnibus omnia peccata et maleficia concedere, nisi hoc hominum honestorum ||honestissimorum || testimoniis et virorum bonorum tabulis non credere? ib. I, 128. quid aliud dicis nisi hoc? ib. III, 96. quid adsequitur nisi hoc? ib. 128. quid hoc loco potes dicere ... nisi id, quod ..? ib. V, 11. hoc quid est nisi intellegere quid ..? ib. 57. quid aliud isti faciunt ... nisi testimonio nobis sunt? ib. 58. quid aliud clamitares, nisi te civem esse Romanum? ib. 166. quid ... dicam nisi hoc? Caecin. 24. in eum quid dicam nisi id quod ..? ib. 29. quid est ... iudicatum, nisi venenum ... esse quaesitum? Cluent. 55. quid declaravit nisi optimorum civium salutem et dignitatem ... caram esse ..? Sest. 125. quid .. fuit nisi quaedam temeritas ac libido? Cael. 34. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80. quid .. possum aliud nisi maerere, nisi flere, nisi te ... complecti? ib. 102. tua quid aliud arma voluerunt nisi a te contumeliam propulsare? Ligar. 18. quid egi nisi ex huius ordinis consilio, auctoritate, sententia? Phil. II, 11. quid ... viderat nisi pudicum, quid nisi ex optimo more et sanctissima disciplina?. ib. 69. quid est aliud de eo referre non audere ... nisi se ipsum hostem iudicare? ib. III, 21. quid erat aliud nisi denuntiare ... servitutem? ib. V, 21. totum iter .. quid habuit nisi depopulationes, vastationes, caedes, rapinas? ib. 25. quid est .. aliud tumultus nisi pertubatio tanta, ut ..? ib. VIII, 3.

quis? quis P. Sullam nisi maerentem, demissum adflictumque vidit? Sulla 74. quis umquam audivit, cum ego de me nisi coactus ac necessario dicerem? dom. 93. cuius umquam propter salutem nisi meam senatus ... gratias egit? Sest. 128. quem ... umquam senatus civem nisi me ... commendavit? ib. quis illum .. consulem nisi latrones putant? Phil. IV, 9.

quisquam: ad te quisquam veniat nisi Ventidii similis? Phil. XIII, 48.

veto: cum mea lex .. vetet, BIENNIO ... GLADIATORES DARE NISI EX TESTAMENTO PRAESTITUTA DIE; Vatin. 37. lex ... et decerni et [te] accipere vetabat nisi decreto triumpho; Piso 90.

vix: singularis homo privatus, nisi magna sapientia praeditus, vix facile || finibus, artis || sese regionibus officii magnis in fortunis et copiis continet; leg. agr. II, 97.

unde? unde est .. bellum tractum nisi ex retardatione et mora? Phil. V, 30.

2. **Verbindungen:** cum: ex lege Rupilia sor-

titio nulla, nisi cum nihil intererat istius; Verr. II, 34. leges ... significant quam noluerint maiores nostri, nisi cum pernecesse esset, hominem occidi; Tull. 49. quid est ... questus, nisi cum ... propulsaret? Planc. 34.

ne: quid .. agebatur nisi ne ... velles? Phil. II, 52.

qui: in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset, nisi quod moveri loco non poterat; Verr. II, 62. cogitare nihil iste aliud ... nisi quem ad modum regem ... spoliatum expilatumque dimitteret; Verr. IV, 63. in eum .. ipsum locum aditus erat nemini nisi qui aut socius aut minister libidinis esse posset; ib. V, 30. qua re irasci mihi nemo poterit, nisi qui ..; imp. Pomp. 37. aliud si is || si || iudex nihil scisset nisi quae praeiudicia ... facta esse constarent; Cluent. 104. neminem ... esse iudicem, nisi qui ... convenisset; ib. 120. nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere natum; Muren. 15. neque quemquam offendet oratio mea, nisi qui se ita obtulerit, ut ..; Sest. 14. cum hic nihil loqueretur, nisi quod agebat; Vatin. 11. *qui* nihil ... expetendum putaret, nisi quod esset cum laude ... coniunctum; Cael. 39. sacrosanctum esse nihil potest nisi quod populus plebesve sanxit; Balb. 33. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod per populum plebemve sanctum est; ib. 35. ut nemo nisi qui mecum esset civium esse in numero videretur; Piso 7. qui sunt boni cives ..., nisi qui ... meminerunt? Planc. 80. qui (sunt) religionem colentes, nisi qui ... persolvunt? ib. nec vero quisquam aliter arbitrari potest nisi qui ... ducit; Milo 83. nihil .. nisi quod erat notum ... reperiebatur; Phil. I, 2. nihil scio .. nisi quae praedia habuerit; ib. II. 41. quisquamne divinare potest quid vitii ... futurum sit, nisi qui ... constituit? ib. 81. nisi qui vicisset, victurum neminem; ib. III, 27. quo nomine dignus est nemo nisi qui ... potest sustinere; ib. VII, 5. *neque dixi quicquam ... nisi quod erat ita notum atque testatum, ut* ..; Fr. B. XIII, I, 3.

quod: num quid .. aliud videtis obstare [Roscio], nisi quod patris bona venierunt? Sex. Rosc. 152. ut nihil ... intersit, nisi quod in illa (accusatione) tunc, cum omnia dicta sunt, testes dantur, hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. nihil .. minus libenter ... commemoro, nihil aliud ... invenio, nisi quod ... te ... domum suam invitavit, nisi quod ... ad eum numerum ... tuum quoque nomen ascripsit; ib. II, 110. cum ei nihil ... acciderit nisi quod ... profectus est; Catil. II, 16. nihil sibi ... superesse .., nisi quod modestia retinuisset; Sulla 15. quid habet mea domus religiosi nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? har. resp. 33. mihi nullo meo merito, nisi quod bonis placere cupiam, omnis est insidias .. machinatus; Sest. 133. quod mihi odium cum P. Clodio fuit, nisi quod ... putabam ...? prov. cons. 24. quam causam ... adferebat, nisi quod intercessio neglecta, ius tribunicium sublatum, circumscriptus a senatu esset Antonius? Phil. II, 53. (servitutem ferre) non potest, nec ullam || nec nullam, nullam || aliam ob causam, nisi quod ... fugiunt; ib. X, 20. sceleratum Trebonium? quo scelere, nisi quod ... seduxit? ib. XIII. 22.

si: non est is Quinctius, nisi si latitant, qui; Quinct. 60.

ut: nihil erat, nisi ut ... condisceret; Quinct. 12. obtectetur ... nihil aliud nisi ut ... obsequamini; ib. 91. quid aliud ... temptatur, nisi ut id fieri liceat; ib. 13. nihil aliud adsequeris, nisi ut ... audacia tua cognoscatur; ib. 95. nihil aliud agi nisi ut .. liberi ... tollantur; ib. 152. nihil aliud optabant, ... nisi ut id Hieroni et Tlepolemo displiceret; Verr. IV, 31. quid aut tu his respondere honeste potes aut illi facere, nisi ut te ac fidem tuam implorent? ib. 80. quae nihil aliud orabant, nisi ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; ib. V, 118. aliud per hoc iudicium nihil agi nisi ut ... segniores posthac ad imperandum ceteri sint; Font. 17. neque eos quicquam aliud adsequi classium nomine nisi ut ... maiore adfici turpitudine videremur; imp. Pomp. 67. quod si nihil aliud esset actum nisi ut ... obtineremus; Cluent. 145. nec nunc quicquam agitur ... nisi ut ... concludatur; ib. 152. cum ille nihil aliud ageret ... nisi ut ei || utique || ... vocarentur; ib. 153. quid erit profectum, nisi ut ... videatur? ib. 201. || nihil agi ..., nisi ut ... non audeant imperare || ; Flacc. 5. quid omnino egit aliud nisi ut ... sanciret? sen. 8. quod si mihi nullum aliud esset officium ... reliquum, nisi ut ... iudicarer; ib. 24. nulla me causa impulit || impulisset || , nisi ut ... comprimerem et .. frangerem et ... retardarem; Vatin. 2. quid est aliud quod ... facere debeamus, nisi ut eos ... repellamus; Cael. 32. quid est cur in provincia commorari velit, nisi ut ... tradat; prov. cons. 29. nihil est enim aliud in foedere nisi ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35. cum egisset aliud nihil ... nisi ut urbis depopularetur; Piso 41. quid aliud exspectamus ... nisi ut ... mittat? ib. 49. neque ... quicquam aliud ... facere debemus nisi ut ... quaeramus; Scaur. 15. aliud nihil orat nisi ut ... liceat; Rab. Post. 48. ille ... tum neminem (secum duxit), nisi ut virum a viro lectum esse diceres; Milo 55. ex quo nihil petit nisi ut ignoscatur; ib. 81. quid restat nisi ut orem obtesterque vos? ib. 92. quid habeo quod faciam ... nisi ut ... ducam ..? ib. 100. quid .. egimus .., nisi ut ... possemus? Ligar. 10. quid egit tuus invictus exercitus nisi ut ... tueretur ..? ib. 18. qui .. nihil egit aliud ... nisi ut ... iudicares; ib. 36. quod est aliud ... beneficium latronum, nisi ut commemorare possint ..? Phil. II, 5. nihil egit aliud nisi ut aliquando liberi essemus; ib. V, 23. quid ... aliud egistis nisi ut .. iudicaretis ..? ib. 29. quid egit aliud nisi ut ... prohiberet ..? ib. VI, 9. quid .. agunt nunc ... nisi ut ... liberetur? ib. X, 15. qui ... nihil aliud agere videtur nisi ut intellegamus ..; ib. XI, 11. quid ... egit aliud ... nisi ut ... liberaretur? ib. XIV, 5. nihil agi illo iudicio nisi ut... non audeant imperare; Fr. A. III, 19. — uti: istum nihil aliud ... agere nisi uti ..; Quinct. 90. quid .. est reliquum nisi uti fateare? Verr. III, 176. neque quicquam aliud agitur hoc iudicio nisi uti antiquissimi socii ... populi Romani ... in agros atque in sedis suas revertantur; ib. 228. nullam huic aliam .. causam fuisse, nisi uti ... vitaret; Cluent. 20. nihil aliud actum nisi uti ... constituerentur; leg. agr. II, 15. quid egit nisi uti ... depelleret? Phil. XII, 6.

ut ne: sin aliud agitur nihil nisi ut eis ne quid desit; Sex. Rosc. 8. nihil ali*ud* iam vos orat atque obsecrat, nisi uti ne ... privetis; Rabir. 37. nihil aliud nisi uti ne quid ... agi posset machinabare? dom. 54.

uter: ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi uter utri insidias fecerit; Milo 23.

II. **ohne Negation: 1. allein:** quod inter omnis constat, nisi inter eos, qui ..; Sex. Rosc. 33. uti nunc ... quisquam exsistat nisi tui .. similis; Caecin. 102. si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc. 36. si quicquam aliud a nobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt; Phil. XI, 24.

2. **Verbindungen:** cum: quia semper, nisi cum est necesse, periculosam (sententiam) arbitror; Phil. XI, 16.

qui: nos omnis adversarios putare nisi qui nobiscum essent; Ligar. 33.
si: dixisset ..., nisi si tu es solus Antonius; Phil. II, 70.

nitedula, Haselmaus: ut illa ex vepreculis extracta nitedula rem publicam conaretur adrodere; Sest. 72.

niteo, glänzen, prangen: alqs: qui nitent unguentis; Catil. II, 5.
res: res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent || niterentur ||; Balb. 16.
vectigal: quod (vectigal) ... in pace niteat; leg. agr. I, 21.

nitidus, glänzend, prangend: alqs: quos ... nitidos ... videtis; Catil. II, 22.
campi, colles: quos ego campos antea collisque nitidissimos viridissimosque vidissem; Verr. III, 47.

nitor, sich stützen, beruhen, sich eifrig bemühen, streben: alqs: quorum fide atque praesidio Siculi maxime nituntur; div. Caec. 13. ubi nitere? Verr. II, 155. si quis .. hoc uno nititur, quod sit ignobilis; Cluent. 112. (nos) vestra aequitate nixi; ib. 156. Q. Scaevola ..., hastili nixus; Rabir. 21. (quisquam) nisi alicuius intolerabili libidine et nimis acerbo odio niteretur; Cael. 2. qui hoc unico filio nititur; ib. 79. ego istius pecudis ... consilio .. aut praesidio volebam niti; Piso 19. (ego) per me nixus; Planc. 67. si .. nitere testibus, non dico bonis viris ac probatis; Scaur. 18. quantum cura, labore, vigiliis, auatoritate, consilio niti ... potero; Phil. IV, 16. quid nituntur? Fr. A. III, 9.
accusatio: cuius accusatio rebus iudicatis nitebatur; Cluent. 114. cum tanta gratia tantisque opibus accusatio vestra nitatur; Cael. 19.
annus: [ut illo supercilio annus || antuus, al. || niti tamquam *vade* videretur]; Sest. 19.
causa: quorum splendore vel maxime illius || istius || ... oratio et causa nititur; Verr. II, 175. in quibus causa nititur; Cael. 25.
conscientia: in gravi fortuna conscientia sua niteretur; Milo 83.
defensio: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71.
dignitas: nec enim Acmonensium testimonio Flacci vita et dignitas nititur; Flacc. 36.
fundamenta: si nituntur iudicio suorum (fundamenta defensionis); Cael. 5.
homo: (homo) non gratia, non auctoritate cuiusquam, non potentia nititur; Verr. a. pr. 15.
immanitas: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.
Karthago: Karthago nixa duabus Hispaniis, Balb. 34.
nomen: ut iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.
oratio: s. causa; Verr. II, 175.
pars: in duas ... partis, quarum altera mihi niti et magno opere confidere videbatur invidia ... iudicii Iuniani, altera ...; Cluent. 1.
praetor: stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo ..., muliercula nixus, in litore; Verr. V, 86.
principes: (principes) nitebantur contra optimates; Sest. 103.
res publica: (res publica) nixa in omnium nostrum umeris; har. resp. 60. quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27.
salus: cuius in vita nitebatur salus civitatis; Milo 19.
studia: (frequentia), in qua oratorum studia niti solent; Deiot. 5.

vita: s. dignitas.

nitor, Glanz: si nitor (offendit); Cael. 76.

nive, oder wenn nicht: tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inrident; Caecin. 65.

nix, Schnee: 1. perfero: quo .. pacto illi ... illas pruinas ac nivis perferent? Catil. II, 23.
2. emergo e: cum e pruina Appennini atque e nivibus illis emersisset; Sest. 12.

nobilis, bekannt, berühmt, berüchtigt, edel, vornehm, angesehen: A. bei Substantiven: alqs: cum esset Sthenius civitatis suae nobilissimus; Verr. II, 106. Siculos .. potentissimos nobilissimosque donasti; ib. III, 186. quorum nemo sibi tam vehemens, tam potens, tam nobilis visus est qui ...; ib. IV, 7. si idem ille esset ... nobilissimus; Cluent. 112. cum se nobilem esse diceret; leg. agr. II, 19. qui (Cato) ... ea condicione [nobis] || nobilis || erat in hac civitate natus ut ..; Muren. 96. qui nobilis estis; Sest. 136. fuit (Serranus) ... nobilis; Planc. 12. Demetrium ... nobilem et clarum ... vita esse privatum; Rab. Post. 23.
alqd: nihil erat ea pictura nobilius; Verr. IV, 122.
adulescens: iam Heraclii Centuripini optimi nobilissimique adulescentis testimonium audistis; Verr. II, 66. iste homo ex eius modi civitate, adulescens nobilissimus, testis relinquetur? ib. V, 105. ut ex sinu patriae (ereptus) nobilissimus adulescens ... carnifici Sextio dederetur; ib. V, 125. filiam, quae ... nupsit A. Aurio Melino, ... adulescenti ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. cum .. adulescentes nobilissimi ... se ad lenonis .. pedes abiecissent; sen. 12. videbam illud scelus ... adulescentis .. nobilis ... non posse arceri; har. resp. 4. qui adesse nobilissimos adulescentis ... iusserit; Sest. 27. Fausti, adulescentis nobilissimi, ... ex epulo magnificentissimo famam ... tuam non expleras? Vatin. 32. adulescentem nobilem Caesonium . . ausus est appellare; Piso fr. 4. non modo [civis Romanos, sed et] nobilis adulescentis ... videmus || videri, videre ||; Rab. Post. 26. cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus partem .. suscepisset; Milo 40. quis praeter te adulescens nobilis ... in clivo Capitolino non fuit? Phil. II, 16. habet ... adulescentis nobilissimos paratos defensores; ib. 113. pluris habetur quam T. Plancus* || Plancius cum exiluerit || adulescens nobilis; ib. VI, 10.
aedes: aedis in Palatio nobilissimas emisse se; dom. 116.
agri: duarum mihi civitatum reliquos feri agros.., fere optimos ac nobilissimos; Verr. III, 103.
argentum: qui illud argentum tam praeclarum ac tam nobile eriperet; Verr. IV, 44.
avus: at avus nobilis (est); Phil. III, 16.
campus: campus ille nobilissimus ac feracissimus ipse me causam paene docuit Leontinus; Scaur. 25.
civis: legationis principem, civitatis nobilissimum civem, C. Heium, iuratum dicere audistis; Verr. II, 13. quin ... nobilissimum civem vindicetis; Flacc. 40. numquam de Q. Metello, nobilissimo et constantissimo cive, ... mentio est facta; Quir. 9. (defendunt eum) officio ut || officium || ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem; Balb. 43.
civitas; huius improbissimi furti ... tam inlustrem ac tam nobilem civitatem testem futuram; Verr. I, 87. Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, ... Enguinam, Capitinam, perditas esse hac iniquitate decumarum; ib. III, 103. hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea, viri fortes et fideles, sed nequaquam ex tam ampla

neque tam ex nobili civitate; ib. IV, 96. metum virgarum nauarchus nobilissimae civitatis pretio redemit; ib. V, 117. nolite mihi ista nomina civitatum nobilium opponere; Flacc. 58.

consul: dissensit ... consul nobilissimus et fortissimus, L. Sulla; har. resp. 54.

domus: voluit duas .. et magnas et nobilis domos coniungere; dom. 115.

eculei: iste ab equite Romano ... eculeos argenteos nobilis ... aufert; Verr. IV, 42.

eques: quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum, in municipio suo nobilem; Cluent. 109.

equi: greges nobilissimorum equorum abactos; Verr. II, 20.

facinus: accipite nunc aliud eius facinus nobile; Verr. II, 82.

familia: hominem, nobilissima familia natum; Flacc. 81. familiam gladiatoriam .. nactus est speciosam, nobilem, gloriosam; Sest. 134. eum .. non dubitaret ... familiae nobilissimae dicere; Planc. 69. de familia nobili ... sentiatis*; Scaur. 45. quibus tu etiam mortuis ... nobilissimam familiam ... ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

familiares: videre ... nobilis familiaris; Cael. 67.

fanum: illa vero expugnatio fani ... nobilissimi Iunonis .. quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50. ex quibus eligam spolationem nobilissimi atque antiquissimi fani; ib. IV, 102.

feminae: cuius nefandum adulterium ... nobilissimae feminae comprehenderunt; Milo 72.

fundi: tris nobilissimos fundos ... possidere; Sex. Rosc. 99.

genus: qui nobili genere nati sunt; Verr. V, 180. est ... municipalis, honestissimi ac nobilissimi generis; Sulla 25.

gladiator: ut nobili ne gladiatori quidem faveret; Quinct. 69. alter ... vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17. quod gladiatores nobiles faciunt; Phil. III, 35.

homo: tabulae .. signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25. quem ad modum solent homines nobiles; ib. 31. aderunt .. homines nobilissimi; ib. 72. cum tot ... homines .. nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1. hospitiis florens hominum nobilissimorum; ib. 15. homines nobilis adlegat; ib. 25. postulabant homines nobilissimi; ib. 119. adsunt homines ex tota provincia nobilissimi; div. Caec. 14. quod homines nobiles sunt; Verr. a. pr. 15. Pericles Ephesius, homo nobilissimus, Romam evocatus est; ib. I, 85. sunt Romae legati Milesii, homines nobilissimi; ib. 90. quod in tribunatu dixisset contra alicuius hominis nobilis voluntatem; ib. 155. postremo homines ex tota provincia nobilissimi primique publice privatimque venerunt; ib. II, 11. qui causam Dionis egit ..., hominis honestissimi, tametsi civis Romanus ... iam diu est, tamen omnium Siculorum primi ac nobilissimi; ib. 23. hi autem erant inimici Agathinus, homo nobilis, et Dorotheus; ib. 89. ut ... homo nefarius de homine nobili ... virgis supplicium crudelissime sumeret; ib. 91. cognitorem ascribit Sthenio — quem? ... Thermitanum aliquem, honestum hominem ac nobilem? ib. 106. quod ad tuam ipsius amicitiam ceterorumque hominum magnorum atque nobilium faciliorem aditum istius habet nequitia et audacia quam ..; ib. III, 7. Xenonis Menaeni, nobilissimi hominis, uxoris fundus erat colono locatus; ib. 55. quorum legati homines nobilissimi Romae sunt; ib. 73. Diocles est Panhormitanus, Phimes cognomine, homo inlustris ac nobilis; ib. 93. quorum legatis, hominibus nobilissimis, Androni et Artemoni, senatus ea mandata dedit; ib. 108. hominem suae civitatis in primis honestum ac nobilem, Andronem Centuripinum, legarunt ad Apronium; ib. 114. dixit apud vos homo nobilissimus, Archonidas Helorinus; ib. 129. nuper homines nobiles huius modi; ib. IV, 6. a Phylarcho Centuripino, homine locuplete ac nobili, phaleras ... utrum tandum abstulisti an emisti? ib. 29. Pamphilum Lilybaetanum, amicum et hospitem meum, nobilem hominem, mihi narrare; ib. 32. Eupolemo Calactino, homini nobili, ... non idem fecit? ib. 49. homo nobilis ... ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. 51. dixit hoc apud vos Zosippus et Ismenias, homines nobilissimi et principes Tyndaritanae civitatis; ib. 92. repente ad me venit Heraclius [...], homo nobilis, qui ..; ib. 137. nobilissimos homines atque innocentissimos securi esse percussos; ib. 144. ut homines populares ac nobiles supplicio aut exsilio levarentur; ib. V, 13. Halicyensis Eumenidae, nobilis hominis et honesti, ... vilicus cum ... insimulatus esset; ib. 15. cum ... pro eis || his || homo disertus ac nobilis, M. Marius, loqueretur; ib. 40. navis ..., cui praeerat Haluntinus, homo nobilis, Phylarchus; ib. 90. pater aderat Dexo Tyndaritanus, homo nobilissimus; ib. 108. vir primarius, homo nobilissimus, dicit; ib. 120. Onasum Segestanum, hominem nobilem, dicere audistis; ib. quid (aliud dicunt) M. et P. Cottii, nobilissimi homines? ib. 165. quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; ib. 181. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; ib. 182. aedilitatem se petere cum hominibus nobilissimis; Cluent. 69. si fuisset homo nobilis; ib. 112. homines ... nobilissimi .. venerunt; ib. 197. adsunt Ferentani, homines nobilissimi; ib. ut nobilissimis hominibus longe proponerer; leg. agr. II, 7. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; Muren. 16. si ... homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; ib. 24. fuit ex eodem studio ... et honestus homo et nobilis, Q. Tubero; ib. 75. si .. occisus est ... Adramytenus, homo nobilis; Flacc. 31. ceteri homines ... inter suos nobiles; ib. 52. adsunt Heraclienses legati, nobilissimi homines; Arch. 8. cum Q. Metelli, nobilissimi hominis ..., summa dignitas ... subvenisset; sen. 5. pro me non, ut pro P. Popilio, nobilissimo homine, adulescentes filii, non propinquorum multitudo ... est deprecata; ib. 37. non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii nobilissimi hominis ... deprecati sunt; Quir. 6. hoc quidam homo nobilis ... deportavit; dom. 111. Platorem ..., hominem in illis locis clarum ac nobilem, ... venisse; har. resp. 35. qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... factus esset; Sest. 6. nobilis homines esse dignos maioribus suis; ib. 21. sunt servi illi de cognatorum sententia, nobilissimorum ... hominum, manu missi; Cael. 68. laudatores ..., summos homines ac nobilissimos, ... missos videtis; Balb. 41. se M. Seium ..., homini nobilissimo ..., M. Pisoni, praetulisse; Planc. 12. in homines nobilissimos maledicta ... libere dicta commemorem? ib. 33. Appium Claudium, nobilissimum hominem, ... aedilem non esse factum; ib. 51. cum ... non dubitaret ... homo nobilissimus; ib. 69. homo ... nobilis ... equitem Romanum occiderat; Milo 18. quod de homine nobilissimo ... fecisti; Ligar. 37. vos, nobilis homines, ... concupisse; Phil. I, 29. quem ... hominibus nobilissimis ... praetulistis; ib. VI, 17. auctoritas, quanta debet (esse) in homine nobilissimo; ib. XIII, 15. pugnem aperte contra nobilissimorum hominum voluntates? Fr. B. VII, 1.

cuiusdam hominis nobilis ... domum Catilinam et Antonium ... convenisse; ib. VIII, 1. f. **domus**, V, 2, a, β. nobilis (12 St.) B. II, S. 160, a.

imperator: non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut ... referri videretur; Piso 53.

Lampsacum: oppidum ... Lampsacum, .. in primis Asiae provinciae clarum et nobile; Verr. I, 63.

locus: dicit ... causam Heraclius Segestanus, homo domi suae nobilissimo loco natus; Verr. V, 111. ibi natus est loco nobili; Arch. 4.

medicus: quod ... medicus nobilissimus atque optimus quaeritur; Cluent. 57.

mulier: mulier est Segestana perdives et nobilis; Verr. IV, 59. sacerdotes Cereris atque illius fani antistitae, maiores natu, probatae ac nobiles mulieres, rem ... deferunt; ib. 90. verebar, ne mulierum nobilium formosarumque gratia ... oppugnarer; ib. 136. cum indigne pateretur uxor Cleomenis Syracusani, nobilis mulier; ib. V, 31. mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; ib. 81. res est omnis ... nobis .. cum Clodia, muliere non solum nobili, sed etiam nota; Cael. 31. vis nobilis mulier illum filium ... habere ... devinctum; ib. 36.

municipium: ipsis .. Valentinis, ex tam inlustri nobilique municipio, tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40.

nomen: si tibi ... nobile et inlustre apud omnis nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

oppidum: Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; Verr. I, 53. f. Lampsacum.

peregrinatio: quam nobilis est tua illa peregrinatio! Phil. II, 101.

phalerae: tam te has phaleras a Phylarcho Centuripino abstulisse dicebant, quam alias item nobilis ab Aristo Panhormitano; Verr. IV, 29.

philosophus: est .. Phaedri, philosophi nobilis, filius; Phil. V, 13.

pirata: ut Nico ille [nobilissimus pirata] fecit; Verr. V, 79.

praedia: tria praedia vel nobilissima Capitoni propria traduntur; Sex. Rosc. 21.

puer: si a pueris nobilibus ... accusandi voluntas ad viros fortis spectatosque homines translata sit; div. Caec. 24. quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90.

rex: sin hoc vos in rege tam nobili ... neglexisse audient; Verr. IV, 68. cuius currum rex potentissimus quondam et nobilissimus Perses honestavit; Catil. IV, 21.

taurus: in quibus etiam ille nobilis taurus (erat); Verr. IV, 73.

tetrarches: ut ... tetrarches nobilis ... haberetur; Deiot. 27.

tribunus: nobilissimo tribuno plebis, M. Druso, ... equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16.

vir: eas (urbis) C. Verres non solum illis ornamentis, sed etiam viris nobilissimis ... privavit; Verr. V, 124. quid intersit inter Cn. Domitium ..., virum nobilissimum, et P. Rullum; leg. agr. II, 19. reliquit quos viros! ... quam nobilis! Catil. II, 4. L. Domitium, clarissimum et nobilissimum virum, occideras; Phil. II, 71. potentis esse non modo ... nobilissimos viros, sed ..; ib. XIII, 26.

virgines: quod constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse et ... turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.

urbs: Cnidum aut ... Samum, nobilissimas urbis, ... captas esse cemmemorem? imp. Pomp. 33. urbs et natura et situ ... nobilis (est); leg. agr. II, 40. Arsinoën, Stratum ..., nobilis urbis ... esse captas; Piso 91.

B. **allein:** I. concedunt: nostri isti || illi || nobiles ... concedant; Sex. Rosc. 139.

concupiscunt: ut eas (pecunias) nimium multi, egentes, sumptuosi, nobiles concupiscant; dom. 46.

faciunt: quod multi nobiles saepe fecerunt; Planc. 50.

petunt: ut eundem quem optimi ac nobilissimi petere cursum laudis videretur; Cael. 72.

sciunt: sciunt haec omnes || homines || nobiles; Flacc. 73.

II. advoco: nobiles omnes advocandi sunt; Quinct. 47.

arcesso: optimum quemque et nobilissimum ad se arcessebat; Verr. IV, 76.

facio: quo modo pauci [nobiles] in hac civitate consules facti sunt; leg. agr. II, 3.

percutio: securi esse percussos homines innocentis, nobilis, socios populi Romani atque amicos; Verr. I, 76.

restituo: ut ei nobiles restituerentur in civitatem; Sex. Rosc. 149.

III. gratus: optimo et nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse; Sex. Rosc. 142.

IV. bona: ut ... nobilium bona ... vexare possent; Sex. Rose. 141.

dignitas: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.

victoria: sin autem victoria nobilium ornamento ... rei publicae ... debet esse; Sex. Rosc. 142.

nobilitas, **Berühmtheit, Vortrefflichkeit, Adel, vornehme Geburt, vornehmer Rang, Aristokratie:** I. **Subject:** accurrit: cum ... cuncta nobilitas ... accurreret; Rabir. 21.

desinit: ista praeclara nobilitas desinat queri; Verr. IV, 81.

devocat: non nobilitas urbis ad cognitionem (devocavit); imp. Pomp. 40.

est: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis [et historicis] est notior, populo vero et suffragatoribus obscurior; Muren. 16. si nobilitas hominis, ... si reliquiae ... non tam inlustres fuissent; Sulla 37. ut .. cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, honos, nobilitas splendor; Ligar. 27. summa nobilitas est; Phil. XIII, 8. f. II, 3. ago cum.

favet: favente || silente || nobilitate; Fr. B, VII, 5.

habet: quantam vim nuturae bonitas haberet et vera nobilitas; sen. 25.

impellit: si eum ... excellens nobilitas .. impulisset; Vatin. 15.

queritur: f. desinit.

reciperat: exspectata || experrecta, expetita || nobilitas ... rem publicam reciperavit; Sex. Rosc. 141.

silet: f. favet.

tenet: quem (locum) nobilitas .. firmatum atque ... obvallatum tenebat; leg. agr. II, 3.

II. **nach Verben:** 1. amo: qui nobilitatem ament; Planc. 18.

consequor: qui ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi; Sest. 136.

defendo: quasi vero id cupiditate defendendae nobilitatis ... fecerit; Verr. I, 35.

despicio: in quo praedicationem nobilitatemque despiciunt; Arch. 26.

exspecto: f. I. reciperat.

habeo: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.

repudio: numquam enim fere nobilitas ... repudiata est; Planc. 50.

tueor: nobilitatem illam ... sic tuetur, ut ..; Cluent. 196.

2. antefero: qui me antetuleritis nobilitati; leg. agr. II, 6.

defero: ille honorem ... virtuti perspectae || perfectae ||, non auditae nobilitati deferebat; Piso 2.
faveo: omnes boni semper nobilitati favemus; Sest. 21. qui favent nobilitati; Planc. 18.
pateo: ut aditus ... non magis nobilitati quam virtuti pateret; Muren. 17.
restituo: non ut honos et dignitas nobilitati restitueretur; Verr. II, 37.
3. ago cum: cum ille nihil aliud ageret cum illa cuncta, quae tum erat, nobilitate nisi ..; Cluent. 153.
transeo ad: C. Verrem ... ad nobilitatem ... transisse; Verr. I, 35.
III. **nach Adjectiven:** 1. studiosus: nomen ... Sex. Roscii, hominis studiosissimi nobilitatis; Sex. Rosc. 21.
2. perinvisus: hominem dis ac nobilitati perinvisum; Fr. B. VI, 29.
3. praeditus: Appium Claudium, pari nobilitate ... praeditum; Phil. XIII, 29.
IV. **nach Substantiven:** 1. causa: causam nobilitatis ... laedere; Sex. Rosc. 135. alienum me animum habuisse a causa nobilitatis; ib. laedetur causa nobilitatis; ib. 138.
claustra: cum ... claustra illa nobilitatis refregissem; Muren. 17.
dignitas: ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111.
fautor: cum ... nobilitatis fautor fuisset; Sex. Rosc. 16.
flos: vivere volebam ... omnem .. florem nobilitatis; Phil. II, 37. cum .. nobilitatis florem ... adhibuisset; ib. XII. 27.
inertia: virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51.
memoria: eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.
naufragium: in hoc portu Atheniensium nobilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.
nomina: proponit inania mihi nobilitatis ... nomina; Verr. a. pr. 15.
ratio: qui ... habuit ... nobilitatis suae rationem; Verr. II, 48.
subsidium: certum subsidium nobilitatis ostenditur; leg. agr. II, 5.
victoria: ut exsultare victoria nobilitatis videretur; Sex. Rosc. 16.
2. alqs: L. Philippum summo ingenio, ... nobilitate, a M. Herennio superari posse; Muren. 36. L. Philippus, summa nobilitate et eloquentia; Planc. 52. Metellus summa nobilitate ac virtute; Fr. B. VI, 2.
adulescens: P. Scipioni, adulescenti summa nobilitate; Fr. B. VI, 18, b.
homo: Posides Macro Soluntinus, homo summa nobilitate; Verr. II, 102.
signa: in quo (sacrario erant) signa pulcherrima quattuor, summo artificio, summa nobilitate; Verr. IV, 4.
viri: cum essent tales virtute, auctoritate, nobilitate summa || summi || viri; Phil. XI, 27.
V. **Umstand:** 1. commendari: erat hominum opinione nobilitate || et nobilitate || ipsa ... commendatus; Sest. 21.
commoveri: qui non illorum aetate, nobilitate, miseria commoveretur; Verr. V, 121.
excellens: excellens .. nobilitate; Quinct. 72.
moveri: exteras nationes maxime nobilitate moveri; Sulla 37.
praestans: quis .. est illo .. nobilitate ... praestantior? Marcell. 4. adversarium nobilitate ... praestantem; ib. 8.
primus: genere et nobilitate et pecunia ... primus; Sex. Rosc. 15.

princeps: Eubulidas est Grospus, Centuripinus, homo cum virtute et nobilitate domi suae tum etiam pecunia princeps; Verr. III, 56. nobilitate facile princeps; Cluent. 11.
2. pro: nimirum .. pro hac nobilitate pars maxima civitatis in armis fuit; Sex. Rosc. 149
propter: quo plus propter .. nobilitatem .. possunt; Quinct. 9. quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse propter nobilitatem ... neque ..; Sex. Rosc. 3. Sthenius ... multis propter summam virtutem summamque nobilitatem ... notus; Verr. II, 83.

nobilito, berühmt machen: cuius civitatis spectata ac nobilitata virtus, non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur; Flacc. 63.

nocens, schuldig, strafbar, Uebelthäter: A. **bei Substantiven:** alqs: si ... idcirco M. Fonteius nocens existimandus est; Font. 21. quis umquam audacior? quis nocentior? Cluent 48. si nocentes (sunt), cuius maleficii? ib. 62. (Oppianicum) nocentissimum esse; ib. 75. nocentem condemnatum esse Oppianicum; ib. 80. quem nocentissimum cognorant; ib. 106. quaero qui || quis || sit nocens? ib. 113. qui neque nocentes sunt nec ..; Sest. 97. vos nec nocentis nec litigiosos esse; Planc. 82.
homo: in hac libidine hominum nocentissimorum .. cum hoc unum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. neque enim magis animos hominum nocentium res umquam ulla commovit; ib. 67. (homo), quamvis sit nocens; Verr. a. pr. 1. homines nocentissimi propter pecunias iudicio liberati; ib. 13. (hominis) nocentissimi victoriae non posse (se satis facere); ib. 41. possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; ib. 47. hominem nocentem adductum esse; ib. I, 21. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimonium dixit; ib. 77. tot homines in Asia nocentes, tot in Hispania, Gallia, Sardinia, tot in ipsa Sicilia fuerunt; ib. II, 158. tot homines nocentis et improbos accusatos et vestra et superiorum memoria scitis esse; ib. III, 64. hoc aut innocens homo perpeti potuisset aut quamvis nocens ... non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? ib. 132. Oppianicum hominem sceleratissimum et nocentissimum esse damnatum; Cluent. 30. hunc .. hominem ... tam nocentem numquam accusasset; ib. 42. qui neque absolvere hominem nocentissimum possent neque ..; ib. 76.
reus: quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse; div. Caec. 52. nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52. reus est .. nocentissimus; ib. I, 6. cui reus tam nocens ... impune eripi possit; ib. 10. quamvis reus sit nocens; ib. 25. nemo umquam [reus] tam convictus, tam nocens adducetur, qui ..; ib. 27. si haberes nocentem reum; Muren 46.
B. **allein:** I. dicit: nocentem causam non dicere; Sex. Rosc. 56.
neglegit: quae neque maximo animo nocens neque innocens ... neglegere potuisset; Milo 64.
potest: quod ... nocens ... condemnari non potest; Sex. Rosc. 56.
II. 1. condemno: f. I. potest.
desero: etiam nocentis ... deserendos esse non putant; Sulla 6.
laudo: homines turpissimum nocentissimumque laudarunt; har. resp. 38.
2. accido: quod accidere nemini potest nisi nocenti; Piso 43.

desum: ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Verr. III, 162.
prosum: neque tantum illa res nocentibus proderat, quantum ..; Verr. III, 94.
sum: si ... locus esset nemini nisi litigioso aut nocenti; Planc. 82.
III. cruciatus, dolor: qui non dolore et cruciatu nocentis suum dolorem ... lenierit; Catil. IV, 12.
furtum: qui forum et basilicas ... commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; Verr. IV, 6.
salus: ante ... quam ... noscentium salus desperata est; Phil. V, 15.

noceo, schaden: I. absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch: arma esse suis nominibus alia ad tegendum, alia ad nocendum; Caecin. 60. qui vim armatorum haberent ad nocendum; ib. 63.
b. verbal: Verri ne noceri possit; Verr. a. pr. 27.
2. persönlich: alqs: qui tantum modo clamant, nocere non possunt; Sex. Rosc. 57. si Iuppiter Optimus Maximus ... ventis vehementioribus aut immoderatis tempestatibus aut nimio calore aut intolerabili frigore hominibus nocuit; ib. 131. quibus non modo Apronius in agris, sed ne tempestas quidem ulla nocere potuit; Verr. III, 109. ut ... ipse impetu suo nemini noceat; Sest. 24.
arma: eis ... ista arma ne noceant; Phil. I, 27.
gratia: gratia ... ne ... noceat, ... pertimesco; Quinct. 1.
insidiae: cui non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.
invidiae: si Asicio || Ascio || causa plus profuit quam nocuit invidia; Cael. 23. non illa tibi .. invidia nocuit, sed versus tui; Piso 72.
legatio: si iam (legatio) nocuit; Phil. XII, 7.
manus: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39.
mentes: mentes .. hominum audacissimorum sceleratae ac nefariae ne vobis nocere possent ego providi; ne mihi noceant vestrum est providere; Catil. III, 27.
opinio: cui misero ... nocuit opinio maleficii cogitati; Cael. 74.
oppugnatio: s. insidiae.
peccata: ne huic aliena peccata, ne aetatis ac temporum vitia noceant; Cael. 30.
tempestas: s. alqs; Verr. III, 109.
versus: si versus mihi nocuerit; Piso 74. s. invidia; Piso 72.
vestigium: s. manus — vitia: s. peccata.
II. mit Accusativ: alqd: ubi iste summae rei causaeque nocere nihil posset; Verr. I, 38. ne quid ei per filium suum noceretur; ib. II, 96. quid ... nocere possunt, quibus non licet iudicare? ib. III, 96. quid mihi istius inimicitiae nocebunt? ib. 162. ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint; Font. 45. quid iam ista C. Mario .. nocere possunt? Rabir. 29. quamquam .. mihi quidem ipsi nihil ab istis iam noceri potest; Catil. III, 27. ne quid L. Murenae dignitas illius, ne quid exspectatio tribunatus, ne quid totius vitae splendor et gravitas noceat; Muren. 58. huius illa vox volgaris, „audivi", ne quid innocenti reo noceat, oramus; Planc. 57.

noctu, bei Nacht: convenio: omnes ... Lampsaceni ... ad aedis noctu convenerunt; Verr. I, 67.
deicio: noctu duos conservos .. occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.
introfero: quod ... noctu stupri causa lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem; Verr. V, 34.
occido: ut furem noctu liceat occidere; Tull. 47. s. deicio.
profugio: profugisse noctu .. imperatorem; Piso 93.
venio; si qui noctu in Capitolium venerint; Sex. Rosc. 56. illi noctu ... veniunt; Verr. IV, 96. num furatum domum P. Fabii noctu venerunt? Tull. 48. noctu Staienus ... venit; Cluent. 78. quod ... Thessalonicam omnibus inscientibus noctuque venisti? Piso 89. quo ille noctu venturus esset; Milo 52.
voco: divisores omnium tribuum noctu ad istum vocatos; Verr. a. pr. 22.

nocturnus, nächtlich, bei Nacht: accessus: illi ... accessum ... nocturnum fuisse metuendum; Milo 52.
adventus: ut illi nocturnus ... adventus vitandus potius quam expetendus fuit; Milo 49.
bacchationes: sileatur de nocturnis eius bacchationibus; Verr. I, 33.
caedes: forum corporibus ... constratum caede nocturna; Sest. 85.
canes: tu (cadaver) ... nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.
concursatio: quid? puerorum illa concursatio nocturna? non ... flagitabat? dom. 14.
conventus: quaesivi ... in nocturno conventu ad M. Laecam fuisset necne; Catil. II, 13.
convivia: ut ... nocturnis .. conviviis tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.
excursio: coloni ..., certiores a me facti de nocturna excursione; Catil. II, 26.
fur: quod si duodecim tabulae nocturnum furem quoquo modo ... interfici .. voluerunt; Milo 9.
horae: decem horis nocturnis sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit; Sex. Rosc. 19.
impetus: quorum iste Deli non fanum, sed ... sedem antiquam divinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilavit; Verr. V. 185. te Praeneste ... occupaturum nocturno impetu esse; Catil. I, 8. ponite .. ante oculus ... nocturnum impetum; Phil. XI, 7.
introitus: nocturnus introitus Zmyrnam; ib. 5.
labores: nocturnis .. laboribus vigiliisque servatus; Font. 47.
latrocinium: s. impetus; Verr. V, 185.
metus: qui propter ... nocturnos quosdam inanis metus ... cubitavit; Cael. 36.
milites: dant sese in fugam istius praeclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95.
praesidium: nihilne te nocturnum praesidium Palatii (movit)? Catil I, 1.
quies: cogitationes, quae mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae quietis impertiunt; leg. agr. II, 5.
sacrificia: nocturna sacrificia ... cognovimus; Cluent. 194.
seditio: concitatam nocturnam seditionem quis audivit? Sest. 77.
tempus: visas nocturno tempore ... faces; Catil. III, 18. nullum tempus ... dimittam neque diurnum neque nocturnum; Phil. III, 33.
terror: idcirco urbem terrore nocturno ... perturbasti? Phil. II, 77.
testes: nec tamen illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco; Cael. 20.
turba: te ... ex ... turba .. nocturna tamquam Palladium sustulisse; Milo 33.
vigiliae: nocturnis vigiliis ... iustitium illud concoctum atque meditatum est; har. resp. 55. s. labores.

vis: cum P. Africano ... illa nocturna vis esset inlata; Milo 16.

vota: sic etiam fortunis hominum abutebatur ad nocturna vota cupiditatum suarum; Verr. V, 142.

nolo, nicht wollen: I. absolut: alqs: noluerunt; Muren. 26. neque enim ipsi nolunt et huic ... adsunt; Sulla 72. cum modo velles, modo nolles; Piso 90. quisquis noluerit; ib. 94. etiam si nolis; Planc. 20. omnibus adfuit his pugnis Dolabella; ... si de meo iudicio quaeris, nollem; Phil. II, 75. ad te improbos invitabis? nollem; ib. XIV, 18.

veterani: si quis veteranos nolle dixerit; Phil. X, 18.

II. mit Ergänzung: 1. Coniunctiv: nolo vincat; Qu. Rosc. 9. nollem dixissem || dixisse ||; Verr. IV, 43. nolo accusator ... adferat; Muren. 59. nolo ... suspicemini; dom. 12. nollem idem alio loco dixisset || dixit ||; Sest. 102.

2. Infinitiv: quod si facere nolit; Quinct. 27. sese .. nolle satis dare; ib. 31. huic tum molestus esse videlicet noluisti; ib. 39. eum ... appellare nolebas? ib. hominem propinquum ... nolebas ... appellare; ib. nolo eam rem .. renovare; ib. 70. Alfenum ... iudicium accipere noluisse; ib. 73. nolite ... putare; Sex. Rosc. 67. noluerunt feris corpus obicere; ib. 71. nolle me ... dicere; ib. 123. nolo ... dicere; ib. 139. senatus suscipere noluit; ib. 153. pati nolite diutius; ib. 154. quod in codicem iniuratus referre nolit || noluit ||; Qu. Rosc. 4. qui HS ccciↃↃↃ ccciↃↃↃ ccciↃↃↃ quaestus facere noluit; ib. 23. HS sexagiens honestissime consequi potuit: noluit; ib. iudicio gravi experiri nolebas? ib. 25. hoc crimen aut obice ... aut iacere noli; ib. quo tu tempore illa formula uti noluisti; ib. si ille persequendum || persequi noluit || ... *non putavit;* ib. 39. noli haec contemnere; div. Caec. 39. simul illorum calamitatem commemorando augere nolo; Verr. a. pr. 14. si commemorari noluisset; ib. 18. qui adesse noluerit; ib. I, 3. quod accusator nolit tam diu quam diu liceat dicere; ib. 25. nolite ... brevitate orationis meae potius quam rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare; ib. 42. noluit videri ipsum illum Rubrium invitus ... recepisse; ib. 65. cum rationes ad aerarium nisi damato te referre noluit; ib. 77. nolite ... cogere socios atque exteras nationes hoc uti perfugio; ib. 82. cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris; ib. 118. noli ... Cn. Fannio, fratri tuo credere; ib. 128. nolite Cn. Fannio [dicenti] credere; ib. in eius arbitrium ac potestatem venire nolebant; ib. 150. nolebat in agendo discere; ib. II, 17. „noli .. mirari, si ...“; ib. 29. qua re .. primum ille adesse noluit ..? ib. 44. hostis ... honorem hominis ... violare noluit; ib. 51. quod amici absente Epicrate nollent defendere; ib. 61. nolite exspectare, dum omnis obeam ... civitates; ib. 125. nolle hoc accipere; ib. 151. equites Romani ... horum iudicio condemnari noluerunt; ib. 175. ut ... exempla litterarum ipsi habere non nollent; ib. 182. si Carpinatius mihi tum respondere noluit; ib. 190. si impudentes in defendendo esse noluissent; ib. 192. quam varie et quam copiose dicantur exspectare nolite; ib. III, 11. cum ... nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; ib. 19. qui testis interrogare priore actione noluerit; ib. 41. qui DCC medimnis decidere noluisset; ib. 56. nolle se negotii quicquam habere dicebat; ib. 67. mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; ib. 78. senatus et populus Centuripinus legatos noluit mittere; ib. 108. ceteros Leontinos ... exspectare nolite; ib. 109. quarum (civitatum) frumentum improbare nolueris; ib. 180. noli hos conligere; ib. 184. cum .. frumentum ... in eum locum ... portare nollet; ib. 189. noli .. dicere istum idem fecisse; ib. 216. eam iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. noli isto modo agere cum Verre; noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; ib. 10. hic nolite exspectare; ib. 48. quod ... ipse in oppidum noluit accedere; ib. 51. quas illorum querimonias nolite ... aspernari, nolite contemnere ac neglegere; ib. 113. si suscipere eam (religionem) nolletis; ib. 114. is id ... eis rebus ornare ... noluit; ib. 123. illum noluisse sua laudatione iuvare L. Lucullum; ib. 147. nolite usque quaque idem quaerere; ib. V, 10. itaque non modo a domo tua Chelidonem in praetura excludere noluisti, sed ..; ib. 38. quas (res) iste Romam mittere cum ceteris furtis noluit; ib. 44. noli metuere; ib. 45. committere .. eum (locum) ... noluit; ib. 84. in qua (causa) nolite a me ... argumenta .. exspectare; ib. 139. nolui tam vehementer agere hoc prima actione ..; nolui; ib. 163. si quae familia ipsa in caede interesse noluisset; Tull. 27. si quem nos interrogare noluimus; Font. 22. nolite pati; ib. 47. quicum ... certare noluisset; Caecin. 1. noli mihi instare; ib. 8. in fundum Caecina utrum tandem noluit an non potuit accedere? ib. 48. qui ... adire periculum noluit; ib. 99. qui ... censeri noluerit; ib. quia nolunt (legis vim subire); ib. 100. nolite dubitare quin ..; imp. Pomp. 68. tantae voluntati ... deesse noluit; Cluent. 43. quam (legem) attingere noluerit; ib. 156. quam causam suscipere || suscepere, suscipient || iurati iudices noluerunt; leg. agr. I, 12. nolite || nolitote || dubitare; ib. II, 16. si condemnare Asiam nolet || volet ||; ib. 40. nolite ... consolari; ib. 77. qui nollet vendere; ib. 82. quae (gens) bellum populo Romano facere posse et non nolle videatur; Catil. III, 22. noli tam esse iniustus, ut ..; Muren. 9. noli ... contemnere; ib. 38. in provinciam ire noluisti; ib. 42. nolite a me commoneri velle; ib. 50. noli igitur eripere; ib. 71. qua re noli ... reprehendere; ib. 75. nolite .. subtrahere; ib. 80. nolite adimere; ib. nolite arbitrari; ib. nolite ... privare; ib. 87. nolite ... avellere; ib. 90. qui domo exire nolebant; Flacc. 14. nolite existimare; ib. 48. qua re nolite ... opponere; ib. 58. cum prodire nolles; ib. 78. sed ... abducere noluisti; ib. 92. nolite existimare; ib. 105. si esse alii comites noluissent; Sulla 9. qui negare noluit; ib. 39. noli ... putare ib. 47. noli ... arbitrari; ib. tu ... noli ... abuti; ib. ut ... pugnare noluerit; ib. 62. noli igitur ... alienare; ib. 64. nolite .. arbitrari; ib. 76. nolite ... (vitam) obicere invidiae, dedere suspicioni; ib. 79. quod scenicis artificibus largiri solebant, id huic ... noluisse! Arch. 10. nolui ... defendere; sen. 34. decertare ... nolui; Quir. 13. quibuscum (copiis) ego noluissem bonorum periculo dimicare; dom. 66. qui ... adesse ... noluit; ib. 83. sed publicam causam ... suscipere nolui; ib. 91. di ... immigrare nolebant; ib. 141. nolite ... velle; ib. 146. nolite ... putare; har. resp. 62. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; Sest. 37. tribunum popularem a se alienare nolebant; ib. 40. horum utro uti nolumus; ib. 92. cum ... iurare unus noluisset; ib. 101. commodiorem || commodiore, commodum || ... condicionem || contionem, condicione || dare noluisse; Vatin. 28. cum legationis perfugio uti noluisses; ib. 34. si ... audire de te nolunt; ib. 39. nolo ... coniungere; Cael. 43. quid nolim dicere; ib. 69. nolite .. aut hunc ... velle ... exstingui aut hunc ... pervertere; ib. 79. qui si ... saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35. si qui noluissent (civitate mutari); Balb.

31. nolite committere; ib. 64. nolite ... hunc illi acerbum nuntium velle perferri; ib. foedus ... frangere noluisti; Piso 28. nolite .. ita putare; ib. 46. videre equites Romani non possunt || nolunt non possunt ||; ib. 64. nolite ... cogitare; ib. 66. Graecus facilis et valde venustus nimis pugnax contra imperatorem ... esse noluit; ib. 70. se ... decertare nolle; ib. 77. qui ... cadaver ... nudare non nolint; ib. 82. qua (ianua ingredi) nolui; Planc. 8. si (indicasti te gubernare) nolle; ib. 13. noli me ... vocare; ib. 16. noli enim putare; ib. 44. te eis armis uti ... noluisse; ib. 45. noli mirari; ib. 46. cum || cumque || eos iudices habere nolueris; ib. noli .. putare; ib. 47. noli .. sancire; ib. noli tollere; ib. noli ... desiderare; ib. 50. noli .. meditari; ib. 51. noli enim existimare; ib. 52. noli putare; ib. 53. nolo cetera ... recitare; ib. 74. te ... conicere noluisse; ib. 83. quia nolui dimicare; ib. 89. nolite ... dare; ib. 103. nolite ... debilitare; ib. cum dare nollet; Scaur. c. 2. § 6. qui refellemus potuisse non dare, si noluisset? Scaur. 19. nolite igitur .. convertere ... neque ... putare nec ... interpretari; Rab. Post. 29. quem .. cum omnium gratia noluit (occidere), hunc voluit cum aliquorum querella? Milo 41. locum relinquere noluit; ib. 54. maiores nostri ... quaeri noluerunt; ib. 59. si iam nollem ita diluere crimen; ib. 72. nolite .. minus ei parcere; ib. 92. nolite ... pati; ib. 103. aliud est errare Caesarem nolle, aliud nolle misereri; Ligar. 16. qui noluit (parere); ib. 20. noli .. putare; ib. 33. noli .. dubitare; ib. 37. noli igitur ... defatigari; Marcell. 20. noli ... esse sapiens; ib. 25. persequi noluit; Deiot. 13. de insidiis celare te noluit? ib. 18. cur te lautum voluerit, cenatum noluerit occidere; ib. 20. quod ire noluerunt; ib. 23. ille incorruptum audire noluit; ib. 31. qui servire nolebant; Phil. II, 35. nolite quaerere; ib. 69. Caesarem uti noluisse; ib. 87. de quo ferre ... noluisti; ib. 98. comes esse eius amentiae noluit; ib. III, 6. nolui nominare; ib. V, 15. nolite id velle quod ..; ib. VII, 25. interficere captum statim noluit; ib. XI, 5. nolite ... contemnere; ib. XII, 14.

3. **accus. c. infin.:** nos rem iudicari nolle; Quinct. 34. nolebas sciri debere tibi Rosium; Qu. Rosc. 9. alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum, alterum plane nolle. cur nolint, ... satis dicunt; div. Caec. 20. cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42. tu Syracusanos diem festum Marcellis impertire noluisti; ib. II, 51. hunc hominem tam crudelem ... nolunt iudicare; ib. 77. qui te in tua civitate incolumem esse nollent; ib. 157. abs te totam abalienari provinciam, tot homines honestissimos ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; ib. III, 52. hunc abs te sine praemio discedere noluisti; ib. 141. praeiudicium se || a se || de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; ib. 152. de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; ib. 153. quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ac vitiis emergere; ib. 162. tu non modo eos accipere ... noluisti, sed etiam ..; ib. 174. qui te nolit perisse; ib. 180. illi habitare in eo loco Syracusanum ... noluerunt; ib. V, 85. tametsi solent ei fortunam sibi obici nolle; ib. 132. sed mehercule vestra reique publicae causa .. nolo in hoc delecto consilio tantum flagitii esse commissum *videri;* ib. 173. nolo eos iudices ... ambulare; ib. vos ... nolle deberetis maximam rem, ... severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; Tull. 36. eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; ib. 42. leges ... significant quam noluerint maiores nostri ... hominem occidi; ib. 49. noluerunt ei, qui iudicabant, hanc patere inimicitiis viam; ib. 24. verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57. in qua re tu velis, verba spectari oportere, in qua re nolis, non oportere; ib. 85. laedi famam suam noluit; Cluent. 14. quod eius improbitatem versari in republica nollet; ib. 85. illi quinque ... iam suam clementiam laudari magno opere nolebant; ib. 105. qua (defensione) me hic uti noluit; ib. 145. qui tamen defendi causam suam lege noluit; ib. 149. nolo quemquam eorum ... existimare, ib. si || sin || illum vita frui noluit; ib. 170. nolo ... plebem Romanam obscura spe ... pendere; leg. agr. II, 66. sacra interire illi noluerunt; Muren. 27. noluerunt sapientissimi homines ... ita quemquam cadere in iudicio, ut ... ib. 58. quos esse omnino noluerunt; Flacc. 61. an vero ... in his (subselliis) me apparere nollem? Sulla 5. cum ea ... eos ... audire nolebat; ib. 31. Sullam illam rogationem de se nolle ferri; ib. 65. eum rem publicam salvam (esse) noluisse; sen. 25. quas ... litteras ... recitari noluit; dom. 22. qui patriam ... perire suo nomine noluisset; ib. 122. securis suas cruentari scelere noluit; har. resp. 35. ut ... in civitate esse me nolles; Sest. 111. si te in testimonio consuli noles; Vatin 41. si ego illos ... participes esse nolui; prov. cons. 44. Graeci homines ... noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam || vinctam ||; Balb. 12. fundos populos fieri noluerunt; ib. 22. os tuum ferreum ... verberari noluisti; Piso 63. ut eam coli ... noluerit; Planc. 45. quod .. illos ipsos improbissimos civis interfici noluit; ib. 89. praetor ... nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96. servorum ... armis meos civis ... pro me obici nolui; Milo 36. cuius vitam (restitui) ... nolitis; ib. 79. cum etiam hi || ii || ... nolint te esse misericordem; Ligar. 15. qui illud .. fieri noluerit; Phil. II, 29. an ... pulvinaria (contaminari) noluisti? ib. 110. ego ... pacem cum Antonio esse nolo; ib. VII, 8. nolimus hoc bellum videri; ib. VIII, 4. ego nolo quemquam civem committere, ut ..; ib. 15. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat, re certe || certare || noluit; ib. XI, 11. cur .. nolint potentis esse non modo optimos et nobilissimos viros, sed secum etiam ... coniunctos? ib. XIII, 26. num te de supplicatione voluit referre? profecto noluit; ib. XIV, 23.

III. **mit Object:** quod ipse nolit; Flacc. 22. quod nolit; dom. 53. quod nolim; Piso 94. nolo plura; Phil. II, 83. quamvis hoc isti hostes domestici nolint; ib. XIV, 12.

pacem: cur ... pacem nolo? Phil. VII, 9. nec ego pacem nolo, sed ..; ib. 19.

nomen, Name, Ruf, Titel, Posten, Schuldposten: I. **absolut:** 1. **Subject:** abest: nomen ipsum crucis absit ... a corpore civium; Rabir. 16.

adfert: ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81.

concidunt: haec praeclara nomina artificum ... Verris aestimatione sic concidisse; Verr. IV, 12.

considit: consedit utriusque nomen in quaestura; Muren. 18.

debet: nomen legati eius modi esse debet; Verr. I, 85.

declarat: quod imperatoris nomen, quod laureati fasces ... declarant; Piso 97.

deficiunt: dies me citius defecerit, quam nomina; Verr. IV, 59.

displicet: aperte ostendent sibi nomen huius rei publicae ... displicere; leg. agr. I, 18.

est: erit in illius tabulis hoc nomen; Qu. Rosc. 1.

leve et tenue hoc nomen (est)? ib. 4. quibus Cn. Carbonis mortui nomen odio sit; Verr. I, 35. cur id nomen infimum in lituraque sit; ib. 92. illarum rationum ex ea faece legationis ... illa sunt nomina, quae ..; ib. 99. quoniam Veneris nomen esset; ib. II, 21. videtisne hoc totum || totum hoc || nomen ... esse in litura? ib. 104. alterum, tertium, quartum, permulta erant eiusdem modi nomina; ib. 187. ubi erit imperii nomen et dignitas? ib. IV, 25. nomen vestrum populique Romani odio atque acerbitati scitote nationibus exteris .. futurum; ib. 68. cui nomen Arethusa est; ib. 118. cui nomen Achradina est; ib. 119. cum penes te praetorium imperium ac nomen esset; ib. V, 40. cum imperii populi Romani nomen ac fasces essent Syracusis; ib. 97. ludibrio esse ... populi Romani nomen; ib. 100. quoniam apud illos Fabiorum nomen est amplissimum; Font. 36. ut eis nomen regale magnum et sanctum esse videatur; imp. Pomp. 24. quod .. nomen umquam in orbe terrarum clarius fuit? ib. 43. quo enim est ipsum nomen amantius indulgentiusque maternum, hoc illius matris, quae ..; Cluent. 12. quod Oppianici non modo vita, sed etiam nomen .. populo ignotum fuisset; ib. 79. quod ... permulta essent ornamenta ..., locus, auctoritas, domi splendor, apud exteras nationes nomen et gratia; ib. 154. grave est .. nomen imperii; leg. agr. II. 45. cum ... in locis .. illis ... belli nomen reliquum sit; ib. 52. suum nomen ... fatale ad perniciem rei publicae fore; Catil. IV, 2. quibus odio sunt nostrae secures, nomen acerbitati; Flacc. 19. nusquam nomen ... fuerat; Sulla 20. P. Sullae nomen in memoria Cassio non fuisse; ib. 37. quo in loco populi Romani nomen sit; ib. 43. quoniam eius nomen finitimum maxime est huius periculo et crimini; ib. 71. sit ... sanctum apud vos ... hoc poëtae nomen; Arch. 19. cum praesertim genus ipsum accusationis et nomen ... neque senatori || senator || neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; Balb. 54. magnum nomen est; Piso 24. est tuum nomen utraque familia consulare; Planc. 18. cui nomen meum absentis honori fuisset; ib. 26. in litibus Postumi nomen est nusquam; Rab. Post. 10. molestum etiam nomen ipsum; ib. 28. quantum nomen illius || eius || fuerit; Deiot. 12. semper regium || regum || nomen ... sanctum fuit; ib. 40. nomen pacis dulce est; Phil. II, 113. sunt .. facta eius immortalitatis, nomen aetatis; ib. IV, 3. nomen ipsum legationis ... timoris esse signum videbitur; ib. V, 26. tantum eius in Syria nomen ... est; ib. XI, 35. dulce .. etiam nomen et pacis; ib. XIII, 1. est istuc quidem nomen aetatis; sed ab eo minime usurpandum; ib. 24. alterum nomen beneficii populi Romani est, alterum virtutis atque victoriae; ib. XIV, 25. senatus populique Romani carum esse nomen; ib. 27. quorum nomen a Marte est; ib. 32. volgare nomen esse Philerotis; Fr. B. VI, 21. f. debet; Verr. I, 85. II, 1. suscipio.

excitat: nunc eiusdem Appiae nomen quantas tragoedias excitat! Milo 18.

exit: CUIUM NOMEN EXISSET; Verr. II, 127.

exstat: dum populi Romani nomen exstabit; Phil. II, 51.

floret: iure tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.

habet: proscriptionum miserrimum nomen ... quid habet quod ..? dom. 43. vagabitur modo tuum nomen longe atque late, sedem stabilem ... non habebit; Marcell. 23.

iacet: cur tam diu iacet hoc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? ib.

inveterascit: quorum iam et nomen et honos inveteravit; Sulla 24.

manet: si eius regis ... non solum instituta..., verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15. ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; ib. V, 186.

moratur: legatorum nomen ipsum et animos hominum et belli celeritatem morabitur; Phil. V, 26.

nascitur: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] non modo ad invidiam imperitorum, sed etiam ad contumeliam improborum natum esse videatur; Verr. III, 96.

nititur: ut iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.

occidit: nomen populi Romani occidisset; Phil. XIV, 35.

permanet: cuius ... nomen invictum ... permanserit; imp. Pomp. 54.

pervagatur: cuius nomen istius nequitia tota Sicilia pervagatum et pervolgatum || Sicilia pervolgatum || est; Verr. III, 77.

postulat: aliquanto etiam latius excitatae quam ipsius vicinitatis nomen ac termini postulabant; Rabir. 8.

potest: non (te) hospitii ius atque nomen ab scelere ad aliquam partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108. f. est; Balb. 54.

prodest: si tibi ... nobile et inlustre apud omnis nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

refercit: tum subinvisum apud malevolos Postumi nomen ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

restat: restare tibi videbatur servorum nomen; Sex. Rosc. 79.

restinguit: nomen ipsum legatorum hunc ... restinguet ardorem; Phil. V, 25.

revocat: f. potest.

vagatur: f. habet; Marcell. 29.

valet: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. apud te nomen civitatis ne tantum quidem valuisse, ut ..; ib. V, 165. nomen non valere; Caecin. 55. an ... valebit ... nomen sanctissimum religionis? dom. 123. valeat fortissimi et clarissimi viri nomen aeternum; Balb. 49.

videtur: ut nihil tam populare quam vestrum nomen ... videretur; sen. 20. f. adfert. est; imp. Pomp. 24. Phil. V, 26. nascitur. restat.

2. **Prädicat:** sum: quid est enim exsul? ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis; dom. 72.

3. **Ausruf:** o nomen dulce libertatis! Verr. V. 163. o nomen nostri imperii! Balb. 13.

II. **nach Verben: 1. Object:** adfero: quo modo hoc nomen ad rationes magistratus, quo modo ad pecuniam publicam adlatum est? Verr. III, 181. adfers ... nomen vetus; Flacc. 70. his ... pacis nomen adferemus? Phil. XII, 10. gravius si quis attulerit nomen; ib. XIV, 10.

adfligo: ut ... consulare nomen adfligeres; Sest. 32.

adimo: ademit Albino soceri nomen mors filiae; Sest. 6. imperatorium nomen adimemus; Phil. XIV, 12.

adiungo: adiungemus ... etiam C. Marii nomen? Rabir. 27.

adligo: adligatum Oppianici nomen primum esse; Cluent. 39.

agnosco: qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnoverimus; Fr. B. XVI, II, 3.

amitto: his praeclaris nominibus amissis; Verr. IV, 97. non modo auctoritatem, sed etiam nomen

iudicum amittemus; Cluent. 6. ut naturae nomen amittat; ib. 12. bona et senatorium nomen amisit; Flacc. 43. quod nomen hi reges ne amitterent; Deiot. 41. illud pulcherrimum [Martium] nomen amittet; Phil. XII, 8.
amo: horum homines nomen ... amabant; Sest. 105.
appeto: fuisse consulum nomen (eos) appetituros; leg. agr. II, 93.
ascribo: quod ... ad eum numerum clarissimorum hominum tuum quoque nomen ascripsit; Verr. II, 110. monumentum ..., in quo Sthenii Thermitani nomen ascriptum est; ib. 115. non est ausus suum nomen emptioni illi ascribere; dom. 116.
aspernor: qui ... aspernaris ... moribus nomen; Piso fr. 2.
audio: ſ. **audio,** III. nomen (16 St.) B. I, S. 357.
augeo: ſ. **augeo,** II. nomen (5 St.) B. I, S. 363, a.
capio: quorum mentes angustae ... nomen ipsum consulatus ... nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10. nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16.
cognosco: numquam post populi Romani nomen ab Siculis auditum et cognitum; Verr. III, 74. cognoscite nomina publicanorum; ib. 89.
colo: in qua urbe ... poëtarum nomen ... coluerunt; Arch. 27.
commodo: adulescentem ... nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum; Verr. IV, 91.
commuto: eidem homines nomine commutato ... beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9.
comprobo: ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; Verr. IV, 57.
concedo: cum ... nomen regium concessisti; Deiot. 36.
concupisco: pacis .. dulcissimum et pulcherrimum nomen non pactione, sed victoria concupiverunt; Phil. XII, 9.
conficio: singula .. nomina aratorum ... persequi et conficere necesse est; Verr. III, 112.
consequor: amicitiae nomen ac societatis ... est consecutus; Sest. 59.
conservo: a L. Bruto, principe huius maxime conservandi generis et nominis; Phil. III, 11.
contamino: nomen quidem populi Romani ... contaminavit; har. resp. 35.
contemno: qui populi Romani nomen contemnerent; Verr. I, 81.
debilito: ſ. I, 1. nititur.
defendo: ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. populi Romani nomen ... defendite; Catil. IV, 3.
defero: ſ. **defero,** III. nomen (27 St.) B. II, S. 49, b.
deleo: nomen .. omnino P. Scipionis delendum tollendumque (esse); Verr. IV, 80.
deploro: ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen; Catil. IV, 4.
depono: deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere; Phil. XIII. 22.
detestor: omnes memoriam ... ac nomen a re publica detestantur; Piso 96.
dico: neque eorum tamen nomina poterat dicere; Sest. 23.
digero: utrum cetera nomina in codicem ... digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.
diligo: ut ... in quovis homine nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 168.
disco: nimirum didici etiam ... artificum nomina; Verr. IV, 4.
dissolvo: huic || hoc || nomen ... dissolvere; Planc. 68.
divolgo: cuius (nomen) non statim divolgatum (est)? Phil. II, 25.
do: nisi ... nomen .. dederant; dom. 78. quem in numerum ex multis Clodiis nemo nomen dedit nisi ..; ib. 116. quis nomen non dedit? Phil. II, 16. est ... datum rei publicae Brutorum genus et nomen; ib. IV, 7. omnes ... nomina dant; ib. VII, 13.
duco: unde etiam nomen ductum est tumultus; Phil. VIII, 3.
edo: quorum edidi nomina || nomina edidi || Metello; Verr. II, 65. homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14. qui ... sua .. nomina edidissent; Phil. V, 53.
eligo: ne possis dicere me ... hoc fingere et eligere nomen; Verr. V, 164. contemptissimum nomen electum || eiectum || [esse]; Fr. B. VII, 7.
eripio: ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.
exigo: cum ... reperiretur ... nomina sua exegisse; Verr. I, 28.
eximo: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exemptorum; Sex. Rosc. 26.
expello: me expulso et meo nomine; Sest. 63.
exspecto: tametsi ... consulum designatorum nomen exspectant; Verr. I, 90.
extinguo: si aratorum numerum ac nomen exstinxeris; Verr. III, 226. populi Romani nomen exstinguere; Catil. IV, 7. consilia ... nominis Romani exstinguendi; Muren. 80. quarum (partium) omnino nomen exstinctum est; Phil. XIII, 47.
facio: censorium nomen ... nunc poscitur, id iam populare et plausibile factum est; div. Caec. 8. in codicis extrema cera nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92.
fero: an vero nuper clarissimi cives nomen editicii iudicis non tulerunt ..? Planc. 41. quorum ille nomen prae metu ferre non poterat; Phil. XIII. 20.
fingo: ſ. eligo; Verr. V, 164. — frango: ſ. I, 1. nititur. — habeo: ſ. **habeo,** III, nomen (9 St.) B. II, S. 440, b.
horreo: qui ... tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.
imploro: quarum una ... filii nomen implorans mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.
impono: ut iam videamur ... honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142. huic praedae ac direptioni cellae nomen imponis? ib. III, 197.
incido: in qua (basi) grandibus litteris P. Africani nomen erat incisum; Verr. IV, 74. cum ... in ea (basi) P. Africani nomen incisum (esset); ib. IV, 78. nomen invicti imperatoris incidatur; ib. 82. qui eius nomen incideris; dom. 80.
inicio: ſ. edo; dom. 14.
inlustro: qui libri ... populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21.
interpono: interponatur nomen civitatis? Verr. II, 43. cum ... tuum .. nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; ib. III, 181.
inscribo: ſ. **inscribo,** II. nomen (6 St.) B. II, S. 717, a.
inspicio: inspiciendi nominis causa; Balb. 11.
intueor: ſ. capio; sen. 10.
invenio: quia ... id nomen invenerant; Muren. 27.
mitto: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium per egentissimos testes; Flacc. 5.
muto: cum ... nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; Verr. III, 19. atque etiam nomina ne-

cessitudinum, non solum naturae nomen ... mutavit; Cluent. 199.

nosco: si nomen (hominis) ... nostis; Flacc. 12. novi .. nomen .. vestrum; Ligar. 12.

nundinor: pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

obicio: quam ob rem non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit; Muren. 12.

obruo: idem tumulus ... nomen etiam obruisset; Arch. 24. iste parentum nomen ... obruit; har. resp. 57.

obtineo: amplissimi honoris nomen obtinebis; Phil. X, 6.

occulto: cuius ... nomen est occultatum? Phil. II, 25. occultantibus meum nomen; ib. 26.

odi: qui possunt Cassii nomen odisse? Phil. XI, 38.

oppono: eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis; Verr. II, 168. cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; ib. III, 131. opponebant illi nomen interdum P. Africani; ib. 75. ad omnis .. meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 2. solent ... aequi et boni nomen ... opponere; Caecin. 65. nolite mihi ista nomina ... opponere; Flacc. 58. rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21. optimis causis nomen veteranorum opponere; Phil. X, 18.

orno: at eis laudibus || cuius laudibus || ... populi Romani nomen ornatur; Arch. 22. ut populi Romani ... nomen ornarint; Phil. V, 48.

pario: haec (virtus) nomen populo Romano ... peperit; Muren. 22.

perscribo: ut falsum perscriberent nomen; Qu. Rosc. 1.

persequor: f. conficio; Verr. III, 112.

pertimesco: cum ... nomen Caesaris ... pertimuit; Phil. III, 11.

pervolgo: f. I, 1. pervagatur.

peto: cur nomen || cur tamen, al. || petis ..? Muren. 77.

pono: belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; Phil. VIII, 2. nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.

posco: f. facio; div. Caec. 8.

praebeo: qui ... nomen .. praeberet; dom. 134.

praetendo: qui ... soles ... hominis doctissimi nomen tuis ... moribus praetendere; Vatin. 14.

praetermitto: neque .. nomen omnino praetermittere (poterat) parentis; Cluent. 45.

propono: proponit inania mihi nobilitatis, hoc est, hominum adrogantium nomina; Verr. a. pr. 15.

prosequor: quod ... prosequemini nomen clarissimi adulescentis vel pueri potius; Phil. IV, 3.

puto: ut gravius apud eos nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69.

quaero: ut intellegatis eum Romae quaesisse non modo genera furandi, sed etiam nomina, certissima accipite argumenta; Verr. II, 18. hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; leg. agr. 63. si proprium et verum nomen ... quaeritur; Ligar. 17.

recipio: SESE EIUS NOMEN RECEPTURUM; Verr. II, 94. „recepi || recipi || nomen absentis ..“; ib. 101. cum absentis nomen reciperetur; ib. 102. nomen recipere absentis; ib. 102. ut statuerent ne absentium nomina reciperentur; ib. 103. cuius absentis nomen recepisti? ib. 110. ne absentis nomen recipiatur; ib. 147. tum primum ... istum absentis nomen recepisse; ib. IV. 40.

recito: RECITA NOMINA Q. TADII; Verr. I, 128. RECITA NOMINA HABONII; ib. 151. nominibus .. recitatis; Flacc. 48.

reddo: f. depono; Phil. XIII, 22.

refero: nomen refertur in tabulas Sex. Roscii; Sex. Rosc. 21. quod nomen referre in tabulas timent; Qu. Rosc. 4 non habere se hoc nomen in codicem ... relatum confitetur; ib. 5. quam pridem hoc nomen .. in adversaria rettulisti? ib. 8. cum cetera nomina in ordinem referebas; ib. 9. si ... his expensum non ferres neque in tabulas tuas nomen ullum || ullum nomen || referres; Verr. I, 102. nominibus in tabulas relatis; Sest. 72.

reformido: quorum ... nomen ipsum reformidant; Sex. Rosc. 85.

relinquo: quam ob rem ... hoc nomen ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9. nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis nomenque P. Scipionis reliquit; Verr. IV, 97. neque aliud quicquam || quicquam in urbe || nisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19. nomen illius urbis non reliquissent; ib. II, 89.

repudio: quamvis ... necessitudinis nomen repudiaretis; Deiot. 30.

reservo: nomen clarissimum ... rei publicae reservate; Flacc. 106.

retineo: nomen tamen retinuit regium; Muren. 34. cuius ille ordinis nomen retinet; Sest. 110. hoc nomine retento atque servato; Deiot. 36.

scio: cuius (deae) ne nomen quidem viros scire fas est; har. resp. 37.

sequor: nomen ... tuum ... sequebantur; har. resp. 22. qui illius ... nomen secuti ... arma ceperant; Phil. XI, 20.

servo: f. retineo; Deiot. 36.

subeo: utrum .. peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72.

subscribo: ut ei ... non modo deferendi nominis, sed ne subscribendi quidem ... facerent potestatem; Verr. I, 15.

suspicio: veteranis suspectum nomen est M. Bruti; Phil. X, 15.

sustineo: posse imperii gravitatem ac nomen sustinere; leg. agr. II, 87. ut civitatis nomen ... sustineat; Flacc. 34. quoniam tribunatus totus P. Sestii nihil aliud nisi meum nomen causamque sustinuit; Sest. 14. qui tanti honoris nomen potest sustinere; Phil. VII, 5. f. capio; sen. 10.

timeo: qui nomen numquam timuissent maritimi praedonis; Verr. V, 70.

tollo: tolle mihi e causa nomen Catonis; Muren. 67. nomen civium Romanorum ... sustulerunt; Flacc. 61. sublato Qu. Catuli nomine; dom. 137. nomen suum ... sustulit; Sest. 72. cum dictatoris nomen ... sustulisset; Phil. I, 4. quod dictaturae nomen sustulisti; ib. 32. nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. quod dictaturae nomen ... sustulisti; ib, II, 91. ut .. omne nomen || omen nomen, omnem || ... tolleres; ib. si .. belli nomen tolletur; ib. VIII, 4. qui regni nomen sustulerint; ib. X, 7. f. deleo; Verr. IV, 80.

traho: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

transfero: imperii nomen transferre cogitant; leg. agr. I, 18.

tueor: sine eo nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28.

vendo: nomen interdictumque deorum immortalium ..., nomen ac dignitatem imperii ... vendidit; Piso 48.

video: video certum nomen et caput; Cael. 31.

violo: nisi violasses ... nomen epuli; Vatin. 32.

voco: nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2.

usurpo: cum ... usurparet ... nomen civitatis; Verr. V, 162. f. I, 1. est; Phil. XIII, 24.

2. **Dativ:** adfero: ut ... nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.
adiungo: quod Marcellorum nomini tota illa provincia adiuncta est; div. Caec. 13.
constituo: (Asia,) ex qua ... honos et gloria nomini constituta est; Muren. 22.
debeo: abs te officium tuo || tuum || debitum generi et nomini requiro et flagito; Verr. IV, 79. qui omnia eius nomini debes; Phil. XIII, 24.
defero: omnis .. honores populus Romanus mihi ipsi, non nomini || homini || detulit; Piso 2.
delego: si hoc crimen optimis nominibus delegare possumus; Font. 18.
exsisto: s. IV, 2. fautor.
inuro: ne qua generi ac nomini suo nota ... inuratur; Sulla 88.
licet: neque enim licuit aliter vestro generi, nomini, familiae; Ligar. 20.
mando: illum honorem nomini mandabant tuo; Piso 2.
tribuo: generi, nomini, familiae Marcellorum maxima voluntate tribuebant; Verr. II, 51.
4. **Ablativ:** abutor: an te ad Sthenii periculum inimici eius nomine abusum esse credemus? Verr. II, 107. si hoc mediocre argumentum videri potest, istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; ib. III, 61. quod vestro, non suo nomine ... abutuntur; leg. agr. II, 45.
careo: isto .. nomine ... causa caruit; Ligar. 17. quo usque ... nomine hostis carebit? Phil. XIV, 6.
sum: et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore et nomine; Verr. II, 87. quod erat eo nomine; Sest. 21.
utor: *quod* cognominibus || cum nominibus || tantum uteretur; dom. 22. hoc .. nomine utitur; Rab. Post. 28.
5. **mit Präpositionen:** adsumo ex: eandem (laudem) hic ex Asiae nomine adsumpsit; Muren. 31.
ago de: tantum agam de hoc toto nomine societatis; Verr. II, 180.
ascendo ad: ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.
auguror ex: cum ex nomine istius quid ... facturus esset perridicule homines augurabantur; Verr. II, 18.
confugio in: confugit in huius domum, disciplinam, patrocinium, nomen; Qu. Rosc. 30.
consisto in: consistam in uno nomine; Verr. I, 96.
constituo ex: quae non ex nomine, sed ex manibus naturaque tua constituta esse videantur; Verr. II, 52.
contendo cum: ne contendat cum praetorio nomine equester locus; Planc. 15.
deficio ab: deficere ab imperio ac nomine nostro volebat; Verr. I, 79.
flecto ad: qui ... mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.
formo ex: ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata [ex oppidi nomine et fluminis]; Verr. II, 87.
incido in: quotienscumque in causa in nomen huius incidisti; Qu. Rosc. 18.
invado in: qui in Marii nomen invaserat; Phil. I, 5.
lateo in: insidiae ..., quae latent ... in aliquo necessitudinis nomine; Verr. I, 39. — sub: sub quo nomine tota societas latuit; Sex. Rosc. 124. quoniam sub nomine pacis bellum lateret; Phil. XII, 17.
nomino ex: cuius ex nomine Tenedus nominatur; Verr. I, 49.
percontor de: Hermippo .. percontanti de nomine Fufiano; Flacc. 47.
sum in: pecuniam sibi esse in nominibus; Verr. V, 17.
transfero ad: ad ea ipsa nomina oculos animumque transtulimus; Verr. II, 187.
venio ad: venio nunc ad illud nomen aureum [Chrysogoni]; Sex. Rosc. 124.
III. **nach Adjectiven:** 1. amans: quem unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio atque amantissimum nostri nominis; har. resp. 29.
memor: o civem ... memorem sui nominis! Phil. III, 8.
proprius: libertatem propriam generis ac nominis vestri ..., denique omnia ... esse conlata; leg. agr. II, 9. ut ... libertatem propriam Romani et generis et nominis recuperemus; Phil. III, 29. (virtus) quae propria est Romani generis et seminis || nominis ||; ib. IV, 13.
2. inimicus: potestis ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32. ut ego ... huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; Phil. XIV, 20.
3. dignus: Metelli est filius in provincia non puer, sed adulescens bonus ac pudens || pudens ac bonus ||, dignus illo loco ac nomine; Verr. III, 159. Deiotarum saepe a senatu regali nomine dignum existimatum; har. resp. 29. quo nomine dignus est nemo nisi qui ..; Phil. VII, 5.
indignus: quam miserum indignumque sit istius nomine; Verr. II, 52.
4. alienus a: dixit Q. Tadius ..., non alienus a matris genere et nomine; Verr. I, 128.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genitiv:** alqs: eiusdem stirpis et nominis P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3 § 1.
adflictor: senatus odit te ..., adflictorem ac perditorem ... ordinis ac nominis sui; Piso 64.
amplitudo: amplitudinem nominis ... tradere; Muren. 16.
auctoritas: (facinus) in quo ... existimatio atque auctoritas nominis populi Romani imminuta (esse videatur); Verr. IV, 60.
calamitas: quod si ... non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam, sed etiam honestavit; dom. 86.
cognatio: quae cognatio studiorum et artium prope modum non minus est coniuncta, quam ista ... generis et nominis; Verr. IV, 81.
commemoratio: neque te in parentum luctu atque lacrimis mei nominis commemoratio mitigavit; Verr. V, 138. non cum vitae tempore esse dimittendam || dimetiendam, dimetandam || commemorationem nominis nostri, sed ..; Arch. 29.
coniunctio: magnam .. esse partem ... sine societate et coniunctione nominis nostri; Scaur. 44.
dedecus: tulit hoc commune dedecus familiae, cognationis, nominis graviter filius; Cluent. 16. ea ... ad sempiternum dedecus sui generis et nominis funesta indicia constituit; Piso 92. an Antonios potius ornem, non modo suarum familiarum, sed Romani nominis probra atque dedecora? Phil. XI, 36.
delatio: cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64. qui sibi delationem nominis ... ostentarat; Cluent. 25.
desiderium: desiderium mei nominis renovari; sen. 37.
deus: Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, fortunae, ... nominis; sen. 8.
dies: nominis ... diem petivit; Quinct. 75.
dignitas: tanta nominis Romani dignitas est apud omnis nationes, ut..; Verr. V, 150. ut ... retineret ... nominis dignitatem; Scaur. c. 1. § 1.
error: gemini nominis errore servatus est; Sest. 82.

existimatio: f. auctoritas.
fama: cum ... imperii nominisque nostri famam ... violaris; Verr. I, 82.
fatum: Brutus ... rei publicae natus .. fato quodam paterni maternique generis et nominis; Phil. X, 14.
gloria: in quo (bello) gloria nominis vestri, salus ... defendantur; imp. Pomp. 19. res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent || niterentur ||; Balb. 16. quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72. quoniam omnibus in terris ... habitabit nominis mei gloria; ib. 98.
gravitas: religio sacrorum a ... gravitate nominis nostri ... abhorrebat; Flacc. 69.
hereditates: quas adoptiones ... hereditates nominis ... secutae sunt; dom. 35.
ignominia: possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? Verr. V, 149.
initium: cum ipse sui generis initium ac nominis ab se gigni et propagari vellet; ib. 180.
iniuria: f. ignominia.
insignia: omnia .. nominis .. insignia atque ornamenta ... occiderunt; Sulla 88.
inscriptio: nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac ..? dom. 51.
libelli: libelli nominum vestrorum consiliique huius in manibus erant omnium; Verr. a. pr. 17.
litura: unius nominis litura se commotum esse; Arch. 9.
memoria: memoriam quaesturae nominisque mei relinquerem; div. Caec. 2. tui nominis aeterna memoria simul cum templo illo consecratur; Verr. IV, 69. quae ... memoriam nominis ... sustulisset; Cluent. 32. nominis prope Romani memoriam ... esse deletam; Flacc. 60. quid optabilius ... in memoriam mei nominis sempiternam quam ..? Vatin. 8.
monumentum: hi monumenta tuae formae ac nominis in suis civitatibus esse cupiebant; Verr. II, 157. haec (sica) istam Appiam, monimentum sui nominis, nece Papirii cruentavit; Milo 57.
omen: quod si te omen nominis vestri for*te* duxit; Scaur. 30. Brutum omine || homine, hominem, non enim || quodam illius generis et nominis natum ad rem publicam liberandam; Phil. VII, 11.
ornamenta: f. insignia.
parens: cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei; Sest. 144. f. deus; sen. 8.
pars: videtis extremam partem nominis? Verr. II, 191.
patrimonium: liberis .. nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriae nostrae relinquemus; dom. 146. qui in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio ornasset dignitatem domo; Scaur. 45.
perditor: f. adflictor.
pondus: vos eam (rem) suo, non nominis pondere penditote; Verr. IV, 1.
princeps: f. II, 1. conservo.
principium: oiura praeclara atque divinitus a ... principio Romani nominis ... comparata! Balb. 31.
probrum: f. dedecus; Phil. XI, 36.
salus: P. Lentulus ..., salus nostrae vitae, fortunae, memoriae, nominis, ... iudicavit; Quir. 11.
societas: f. coniunctio; Scaur. 44.
species: qui nulla specie paterni nominis ... abductus umquam est; Phil. XIII, 46.
spes: spem eius nominis deferebamus; Phil. XIV, 28.
splendor: nec illius animi aciem praestringit || perstringit || splendor sui nominis; Rab. Post. 43.
termini: maiores nostri imperii ac nominis populi Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39.
terror: cum tui nominis terror in auribus animisque aratorum versaretur; Verr. III, 131.
vetustas: cum sit ... ea .. vetustate equestris nominis, ut ..; Planc. 32.
vir: an vero clarissimum virum generis vestri ac nominis nemo reprehendit, qui ..? Sulla 32.
vis: quae verborum vis sit ac nominum; Caecin. 58. id quod vis nominis ipsa praecribit; Piso 23.
2. **Dativ:** fautor: qui semper exstiterunt huic generi nominique fautores; Scaur. 17.
hostis: quasi tu Gavio tum fueris infestus ac non nomini, generi, iuri civium hostis; Verr. V, 169.
3. **Ablativ:** mulier: mulier est Segestana perdives et nobilis, Lamia nomine; Verr. IV, 59.
oppidum: (Melita), in qua est eodem nomine oppidum; Verr. IV, 103.
servus: servum .. suum nomine Antiochum ad se vocavit; Caecin. 22. f. V, 1. habere; Verr. V, 17.
urbs: Insulam ..., quae est urbs Syracusis suo nomine ac moenibus; Verr. V, 98.
4. **mit Präpositionen:** litura in: codicis lituras tui contemplare in Sthenii Thermitani nomine; Verr. III, 41.
sententia de: en .. de quo nomine sententias feratis! Scaur. 13.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** absolvi: se istum ... hoc uno nomine absolvi velle; Verr. I, 23.
accipere: cum tot tibi nominibus acceptum Curtii referrent; Verr. I, 102. quod eius nautae nomine pro stipendio frumentoque acceperat; ib. V, 62. cum accepisset nomine iudicii Safiniani; Cluent. 99.
accusari: accusati sunt uno nomine consulares; Sulla 81.
adduci: adductus est in iudicium ... a Dione huius ipsius tutelae nomine; Flacc. 74.
adficere: ut eum amplissimo regis honore et nomine adfeceris; Deiot. 14.
adire: quas ... urbis adisti legationis iure et nomine; Verr. I, 54.
adsequi: neque eos quicquam aliud adsequi classium nomine nisi ut ..; imp. Pomp. 67.
adsidere: cum ex Verris turpissimo flagitiosissimoque comitatu tres recuperatorum nomine adsedissent; Verr. III, 30.
aedificari: navem .. cybaeam maximam ... palam aedificatam sumptu publico, tuo nomine, [publice] ... tibi datam donatamque esse dico; Verr. V, 44.
aestimari: quid sit quod ... de pecuniis repetundis lis aestimata sit eo nomine; Verr. a. pr. 38. hoc scitote [his nominibus ...] ... his nominibus solis Cn. Dolabellae HS ad triciens litem esse aestimatam; ib. I, 95. litem eo nomine esse aestimatam; Cluent. 115.
agitari: cuius nomine apud Siculos festi dies || dies festi || agitantur et praeclara illa Verria celebrantur; Verr. II, 114. huius nomine etiam dies festi agitantur; ib. 154.
agere: Apronium istius rem suo nomine egisse; Verr. III, 153. si ... eidem diem festum Verris nomine agerent; ib. IV, 151.
agnoscere: quae nemo non modo nomine, sed ne suspicione quidem possit agnoscere; Planc. 30.
aperiri: aperiri sua templa et sibi supplicari hominis impurissimi et sceleratissimi nomine; prov. cons. 14.
appellare: quo te nomine appellemus? Quinct. 56. qui leviore nomine appellant; Sex. Rosc. 93. quem locum illi βουλευτηρίον || buleuterium || nomine appellent; Verr. II, 50. quo alio nomine pecuniae publicae faeneratio est appellanda? ib. III, 168. ego quo nomine appellem nescio; ib.

IV, 1. quo id nomine appellandum putetis; ib. quo nomine appellem (illud); ib. 89. quo nomine iudicium hoc appellatur; ib. V, 127. ut servos ... appellent uno familiae nomine; Caecin. 56. procuratoris nomine appelletur; ib. 57. nomine appellari abs te civis tuos; Muren. 77. eos hoc nomine appellari; ib. 80. hocine ut ego nomine appellem eversores huius imperii? Sest. 17. quem senatus hoc nomine saepe ... appellavisset; Deiot. 10. quo enim nomine appellem eos, qui ..? Fr. B. XV, IIII, 4.

arcessere: qui te ... post quinquennium statuarum nomine arcessat; Verr. II, 142.

armari: ei summi imperii nomine armati totam rem publicam || tam r. p., tantam r. p., rem publ. || contrucidaverunt; Sest. 24.

ascribere: quod quasi vasarii nomine .... ascripseras; Piso 86.

auferre: HS CCCIↃↃↃ Fannium a Q. Flavio Panurgi nomine abstulisse; Qu. Rosc. 39. an alio nomine et alia de causa abstulisse (Fannium HS CCCIↃↃↃ)? ib. 40. „HS CCCIↃↃↃ a Flavio non abstulit, neque Panurgi nomine neque cuiusquam"; ib. 41. istum alieno nomine a quaestoribus urbanis ... pecuniam abstulisse; Verr. I, 11. ut HS CCCC milia duobus hominibus || nominibus || auferret; ib. II, 26. quotiens et quot nominibus a Syracusanis statuas auferes? ib. 145. eosdem abs te illarum civitatum nomine pecunias abstulisse; ib. III, 175. ut HS terdeciens uno nomine auferret; ib. 184. decumarum nomine tantum erat ablatum; ib. 198. pecuniam permagnam tuo nomine aufers; ib. 202.

bellare: cum illa civitas cum Poenis suo nomine ac sua sponte bellaret; Verr. IV, 72.

capere: qua re ... ceteri ... magnas hoc nomine pecunias capere possint; Verr. II, 142. si licere pecunias isto nomine capi iudicatis || iudicabitis ||; ib. III, 219. cepi || coëgi || pecunias maximas cellae nomine; ib. 225.

celare: ſ. tangere.

celebrari: cuius litteris ... celebrantur aures ... meae novis nominibus gentium, nationum, locorum; prov. cons. 22. ſ. agitari; Verr. II, 114.

citari: omnes ei || hi || ... abs te capitis C. Rabirii nomine citantur; Rabir. 31.

cogere: quam (pecuniam) tu a civitatibus statuarum nomine coëgisti; Verr. II, 141. Siciliam, .. quae mihi una voce statuarum nomine [magnam] pecuniam per vim coactam esse demonstrat; ib. 146. te in provincia pecunias statuarum nomine per vim ac metum coëgisse; ib. 150. nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam; ib. 165. num quae in tuo imperio pecuniae cellae nomine coactae sunt? ib. III, 212. multi magnas pecunias ab invitis civitatibus atque ab invitis aratoribus ista ratione cellae nomine coëgerunt; ib. 218. tu a civitatibus pecunias classis nomine coëgisti; ib. V, 136. ſ. capere; Verr. III, 225.

commovere: ut nomine ipso et memoria patris animos imperitae multitudinis commoverem; Verr. I, 151. voluerunt ... eorum .. animos non modo lege nova, sed ne nomine quidem legis novo commoveri; ib. III, 14.

comparari: vestro nomine contra vos firmari opes, firmari || armari || praesidia, urbis, agros, copias comparari; leg. agr. II, 77.

complecti: in qua (causa) tu nomine legis Liciniae [...] omnis ambitus leges complexus es; Planc. 36.

comprobari: nomine ipso Aequimaelii iustitia poenae || stultitia poena || comprobata est; dom. 101.

concedere: quod tibi senatus cellae nomine concesserat; Verr. III, 195.

condonare: quem ad modum suam partem Roscius suo nomine condonare potuit; Qu. Rosc. 56.

conferre: una civitas cum tot nominibus pecuniam contulerit; Verr. II, 145. si omnes (civitates) ... pecuniam statuarum nomine contulerunt; ib. ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; ib. 152.

conicere: Apollonium ... belli fugitivorum nomine ... in vincla coniecit; Verr. V, 18.

coniungi: quid me oportet Tullium pro Tullio facere, homine coniuncto mecum non minus animo quam nomine? Tull. 4.

consalutare: mima .., quam ... non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant; Phil. II, 58.

consequi: tanta .. vilitas annonae ... consecuta est unius hominis spe ac nomine; imp. Pomp. 44.

constitui: uti ... constituerentur legis agrariae simulatione ac nomine; leg. agr. II, 15.

contaminare: quod ... religionis .. nomine contaminaris; dom. 137.

contineri: tuae familiae genere et nomine continebuntur; Caecin. 58.

credi: (pecuniam) creditam nobis L. Flacci nomine; Flacc. 55.

curari: quibus nominibus pecuniam .. curari oporteret, auctionem ... se facturum esse proscribit; Quinct. 15.

dare: tutores pecuniam praetori si pupillae nomine dedissent; Verr. I, 106. uno nomine HS trecenta milia || CCC milia, CCL milia || iussu praetoris data esse; ib. II, 47. quod ascriptum est eam pecuniam datam statuarum nomine; ib. 143. ut eidem darent homines aratorum nomine; ib. 145. quin is ... pecuniam statuae nomine dederit; ib. 153. cum ... aliquanto plus ipsi lucri auferant quam quantum populo Romano decumarum nomine daturi sint; ib. III, 87. cogit Scandilium Apronio ... HS V mercedis ac praemii nomine || praemii || dare; ib. 140. cum epulum ... P. Africani patrui sui nomine populo Romano daret; Muren. 75.

debere: certis nominibus grandem pecuniam debuit; Quinct. 38.

decernere: supplicatio ... meo nomine decreta est; Catil. III, 15. quod meo nomine supplicationem decrevistis; ib. IV, 5. decerno .. eorum trium nomine ... supplicationes; Phil. XIV, 29.

dedicari: id (simulacrum) apud Segestanos eius imperatoris nomine positum ac dedicatum fuisse; Verr. IV, 80.

defendere: qui ipso nomine ac rumore (socios) et vectigalia) defenderit; imp. Pomp. 45.

deferre: nomen eius de pecuniis repetundis statuarum nomine deferemus; Verr. II, 142.

demi: hoc nomine videtis tritici modium CIↃ CIↃ CIↃ de capite esse dempta; Verr. III, 83.

detrahere: quod aliquot nominibus de capite ... detraxerit; Verr. I, 11. scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; ib. III, 181.

dicere: et meo et rei publicae nomine ... plura dixi quam ..; Sest. 111. aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; Planc. 68. eius .. nomine ... male dicebat tibi; Deiot. 33.

dissolvere: HS CCCIↃↃↃ Panurgi nomine Flavium Fannio dissolvisse; Qu. Rosc. 42.

duci: qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18.

eripi: privata bona populi nomine per summam iniuriam *esse* erepta; Verr. II, 47. cum omnis aratorum fortunas decumarum nomine eriperes; ib. III, 48. cognoscite nunc innumerabilem pecuniam frumentario nomine ereptam; ib. 49. a Tissensibus ... nonne plus lucri nomine eripitur || eripiatur, eripiebatur || ..? ib. 86.

esse: ipso nomine parricidii ... fore, ut ..; Sex. Rosc. 28. monumenta, quae nomine illorum, re vera populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. ut nomine iudiciorum omnium bona atque fortunae in istius unius essent potestate; ib. II, 67. in his tabulis magnam rationem C. Verrucii permultis nominibus esse; ib. 188. cum propter istius hanc avaritiam nomine classis esset in Sicilia, re quidem vera naves inanes; ib. 63. quod erat terrestre praesidium non re, sed nomine; ib. 87. arma esse suis nominibus alia ad tegendum, alia ad nocendum; Caecin. 60. cum ipsius praesentis nomine tuta omnia et pacata esse poterant; Flacc. 29. quae pecunia fuerit apud se Flacci patris nomine a civitatibus, hanc a se esse ablatam; ib. 55. F. Sestius est reus non suo, sed meo nomine; Sest. 31. te ... dico esse odio civitati non tam tuo quam rei publicae nomine; Vatin. 9. qui tum fuerint consulum nomine hostes; Planc. 87.

evertere: qui ... ea ... ipsius religionis nomine evertit; dom. 109.

exigere: a quo pecunia cellae nomine non sit exacta; Verr. III, 224. Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19.

expellere: cum ... nomine C. Caesaris ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.

exportari: in quibus erat ratio scripta mensium complurium rerum exportatarum istius nomine sine portorio; Verr. II, 182. cum aurum Iudaeorum nomine ... exportari soleret; Flacc. 67.

exprimi: tanto numero frumenti lucri nomine imperato et expresso; Verr. III, 73. ſ. cogi; Verr. II, 145.

facere: in reliquas omnes fortunas iste T. Roscius nomine Chrysogoni ... impetum facit; Sex. Rosc. 21. insidiae .., quas ... nomine .. senatorio facere conatur; Verr. a. pr. 4. si quam Rubrius iniuriam suo nomine ... fecisset; ib. I, 80. quae (tabulae) significabant multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; ib. II, 186. ex omni pecunia ... certis nominibus deductiones fieri solebant; ib. III, 181. qui illam vim ... tuo nomine fecerit; Caecin. 57.

faenerari: idem praeterea pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; Verr. II, 170.

firmari: ſ. comparari.

frui: quorum nomine ipsi teneant et fruantur; leg. agr. II, 78.

fungi: quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.

gratulari: quin mihi etiam ... tuo nomine gratulabantur; Phil. I, 30.

habere: se omnino nomine illo servum habere neminem; Verr. V, 17. servorum dilectus habebantur ... nomine conlegiorum; Sest. 34. ſ. esse; Verr. I, 11.

imperare: qui omnes ... frumentum cellae nomine imperaverunt; Verr. III, 209. classis nomine pecuniam civitatibus imperatam queruntur; Flacc. 27. ſ. exprimi.

incidi: qui ... falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda ... curaverit; Phil. III, 30.

indicere: Manlius ... bellum populo Romano suo nomine indixit; Catil. II, 14.

inferior: hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te, genere dico et nomine || generis — nominis ||; Planc. 30.

inquinare: officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; Planc. 46.

inscribi: sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.

insectari: eius viri nomine me insectari audes? Phil. II, 39.

instituere: qui primum certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupiditatum suarum; Verr. III, 21.

interfici: me meo nomine interfici; Muren. 82.

involvi: pacis nomine bellum involutum || obvolutum || reformido; Phil. VII, 19.

iratus: erat Castriciano nomine irata; Flacc. 54.

iudicare: hoc ipso nomine ... iudico; Phil. XIV, 24.

laborare: me ... patriae nomine laborantem; Sest. 64.

levari: atrocitas necessitudinis nomine levaretur; Quinct. 52.

liberari: quod neque Opimius suo nomine liberatus sit neque Metelli Calidius; Planc. 69.

mittere: quoniam .. in Achaiam ... legationis nomine mercator signorum ... missus est; Verr. I, 60. si doceo te non minus domum tuam avertisse quam Romam misisse decumarum nomine; ib. III, 49.

moliri: ne quid meo nomine molirentur; Sest. 41.

notare: quos ... furti et captarum pecuniarum nomine notaverunt; Cluent. 120. ut (domus) ... nomine loci notaretur; dom. 101. hominem || nomine || ut notet; Cael. 6. quae ... separatim suo nomine notanda censeo; Phil. V, 21.

obicere: ut praefecto illi religionem Veneris nomine obiceret; div. Caec. 55. honesto ac probabili nomine bono viro [iudici] error obici (solet); Caecin. 71.

obruere: iste ... gentem Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.

obsignari: testamento Asuvii nomine obsignato; Cluent. 37. cuius nomine id obsignatum est; ib. 125.

ornare: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum loco, ordine, nomine ..., poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127. ut ea (monumenta) ne ornari quidem nomine aliorum sinat; ib. IV, 79. ornenter alii mortui genere || virtute || ac nomine; ib. 81. cum ... homines ... ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

pacari: ſ. esse; Flacc. 29.

perire: qui patriam ... perire suo nomine noluisset; dom. 122.

pervenire: nisi omnis ea praeda servi nomine ad istum ipsum perveniret; Verr. III, 89.

petere: suo nomine petiit; Qu. Rosc. 53. hereditas ab his Veneris nomine petita est; Verr. II, 25. Flacci nomine petita possessio est; Flacc. 85.

poni: quod publicum populi Romani signum, ... positum imperatoris nostri nomine, non dubitavit auferre; Verr. IV, 88. ſ. dedicari.

postulare: nomine heredis arbitrum ... postulavit; Caecin. 19.

praedari: praedare in bonis alienis nomine civitatis; Verr. II, 46.

proferre: ex quo (loco) partem tu idem decumarum nomine probaris; Verr. III, 173.

probare: genera iam dudum innumerabilium iniuriarum .. singulis nominibus profero; Verr. III, 58.

promulgare: quod promulgasses misericordiae nomine; Vatin. 28.

proscribi: quo nomine proscriptam (legem) videtis; Verr. V, 177.

quaerere: satisne vobis magnam pecuniam ... Veneris nomine quaesisse videtur? Verr. II, 24. ut classis nomine pecunia quaereretur; ib. V, 43.

ratio: hinc ratio cum Q. et Cn. Postumis Curtiis, multis nominibus, quorum ..; Verr. I, 100.

redigi: quod omnis frumenti || omnis fere frumenti || copia decumarum nomine penes istum esset redacta; Verr. III, 171. cuius nomine ea pecunia redigeretur; Rab. Post. 31.
referre: ſ. accipere; Verr. I, 102.
regnare: an ... nunc privatum regnare dicis? quo tandem nomine? Sulla 21.
relinqui: ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse comitiorum meorum nomine; Verr. a. pr. 22.
renovare: cum ... pellium nomine omnem quaestum ... renovasti; Piso 87.
repetere: quo nomine abs te sestertium miliens ex lege repeto; div. Caec. 19.
reprimi: cuius adventu ipso atque nomine ... impetus hostium repressos esse intellegunt; imp. Pomp. 13.
retinere: dum pauca mancipia Veneris nomine [Agonis] ac religione retinere volt; div. Caec. 56.
rogare: talis viri nomine rogatos; Muren. 69.
sordidatus: quos meo nomine sordidatos videtis, Sest. 146.
supplicari: ſ. aperiri.
suscipere: ut ... religio externa ... Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24.
sustinere: ſ. fungi.
tangere: si quid communi nomine tetigit; Qu. Rosc. 35.
tegere: triumphi nomine tegere atque celare cupiditatem suam; Piso 56.
tenere: ſ. frui.
tollere: lege Hieronica iudicia plurimarum controversiarum sublata uno nomine omnia; Verr. II, 34. Q. Apronium ... CCC milia modium tritici lucri nomine sustulisse; ib. III, 107.
tueri: hanc Macedoniam ... nomine ipso populi Romani tuebamur; prov. cons. 5.
valere: ipso nomine patrio valeret apud ... iudices; Planc. 31.
venire: cum emisset et praefecti nomine cum venisset Herbitam; Verr. III, 75. rem publicam annonae nomine in id discrimen ... non esse venturam; dom. 17.
vinciri: cuius nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30.
vocari: ista ipsa res suo nomine in iudicium numquam est vocata; Cluent. 88.
2. **Präpositionen:** cum: quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine; Font. 33.
de: de quo nomine ad arbitrum adisti; Qu. Rosc. 12.
in: se non *in* || ex || ipsius Sthenii nomine litteras publicas corrupisse; Verr. II, 105. cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine certo ex loco mendosus esset; ib. 188. vos in hoc nomine ... commoveri; ib. IV, 125. nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3. (macula) inveteravit in populi Romani nomine; imp. Pomp. 7. nullam lituram in nomine A. Licinii videtis; Arch. 9.
per: obsecravit ... per nomen propinquitatis; Quinct. 97. tantam (pecuniam) licebit per cellae nomen aestimationis magnitudine consequatur; Verr. III, 222. si .. per populi nomen ... multitudinem concitassent; Flacc. 96. cum per meum nomen fortunas .. diripere cuperetis; Vatin. 6.
propter: qui apud barbaros propter togae nomen in honore aliquo fuissent; Verr. V, 157. qui ... summo .. in amore esse propter nomen ipsum imperii non potuerit; Flacc. 18.
sine: erant autem [scriptae] sine nomine; Catil. III, 12. evolasse istos .. testis sine nomine; Cael. 63.
VI. NOMEN DIOCLIS PANHORMITANI; Verr. III, 93.

nomenclator, Namennenner: quid? quod habes nomenclatorem? Muren. 77.

nominatim, namentlich, mit Namen, ausdrücklich, besonders, einzeln: adficio: qui erant adfecti praemiis nominatim; Piso 90.
ago: *qui*cum nominatim ageretur; Tull. 41. nominatim ... gratias esse agendas; sen. 31. in qua (oratione) cum perpaucis nominatim egissem gratias; Planc. 74.
appello: appellabantur a multitudine mulieres nominatim; Verr. V, 94. nominatim sum appellatus; Sest. 123. quos nominatim appellari non est necesse; ib. 141. appellarisne nominatim pestem illius anni ..? Vatin. 33.
cado: nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.
caveo: ut Tauromenitanis nominatim cautum et exceptum sit foedere; Verr. V, 50.
cito, compello: nominatim alii compellabantur, alii citabantur, alii relegabantur; sen. 32.
conscribo: servos ... nominatim esse conscriptos; sen. 33.
constituo: poenam ... nominatim ... constitutam (esse); dom. 43.
damno: damnabit atque eiciet nominatim? Sest. 30.
decerno: de quo nihil nominatim erat decretum; Catil. III, 15.
defero: nominatim ... detulisti ..? dom. 21.
dico: istam ipsam quaestionem dicite qui || quis || obsignarit, unum aliquem nominatim || nominate ||; Cluent. 185.
do: qui in custodiam nominatim dati sunt; Catil. IV, 5. illam pecuniam nominatim Flacco datam; Flacc. 44. nominatim dedisti; dom. 23. 24.
eicio: ſ. damno.
eripio: qua (lege) ... nominatim ... esset ereptus; sen. 8.
excipio: hunc excipere nominatim; leg. agr. II, 57. ſ. caveo.
exclamo: Ciceronem nominatim exclamavit; Phil. II, 28.
excludo: qui ... excluditur prope nominatim; leg. agr. II, 60.
exturbo: posse ... quemvis civem nominatim ... exturbari; Sest. 65.
fero: quo iure ... nominatim ... tulisti? dom. 43. quod ... nominatim tulisti; ib. 51. C. Valerium ... nominatim ... tulisse; Balb. 55.
perscribo: Canuleius ... furta quoque istius permulta nominatim ad socios perscripserat; Verr. II, 171. ista omnia ... nominatim ... perscribi nonne potuerunt? leg. agr. II, 36. cum perscribunt ... nominatim; Flacc. 44.
praeficio: nisi eum ... nominatim praefecisset; dom. 136.
profero: quamvis multos nominatim proferre; Sex. Rosc. 47.
promulgo: promulgantur uno eodemque tempore rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie et de provinciis consulum nominatim; Sest. 25.
relego: cum ... alii nominatim relegarentur; Sest. 35. ſ. cito.
rogo: nominatim nemo rogatur; Verr. IV, 142. erat nominatim rogatum; Sest. 62.
scisco: si .. sciverint nominatim; Balb. 27.
trado: nonne nominatim ... tradidisti? dom. 23.
vendo: quae senatus nominatim vendenda censuit; leg. agr. II, 36. ut ... vendant nominatim; ib. 48.
voco: cum ... me ... nominatim vocarent dom. 7. nominatim vocabar; dom. 15.

nominatio, Ernennung: in quem (locum) ego eum ... mea nominatione cooptabo; Phil. XIII, 12.

nomino, benennen, nennen, namhaft machen, ernennen: I. absolut: satis est nominari; Phil. V, 52.

II. mit einfachem Object: alqm: quem (Flaccum) ... honoris gratia nomino; Quinct. 28. quem (Sullam) honoris causa nomino; Sex. Rosc. 6. ad Caeciliam [...], quam honoris causa nomino; ib. 27. velintne ei sese nominari; ib. 47. utrum hunc ... an aliquem ex agro Veiente nominem; ib. Chrysogonum nominavi; ib. 60. iterum ac tertio nominavi (Chrysogonum); ib. quos nemo ... nominat; ib. 90. quem (Mallium Glauciam) iam antea nominavi; ib. 96. quos omnis a me nominari non est necesse; div. Caec. 13. deinde aliquando coactus Chelidonem nominavit; Verr. I, 139. ut ... omnia potius responderet quam Chelidonem nominaret; ib. Cleomenem nominare non licet; Verr. V, 110. quid, si L. Raecium || C. Precium || equitem Romanum ... nominabat? ib. 168. (Philinus) quem antea nominavi; Tull. 22. nomino neminem; imp. Pomp. 37. quos omnis honoris causa nomino; ib. 58. (Lentulus) qui a me ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. unum aliquem nominatim || nominate ||; ib. 185. quem ego proferri malim quam neminem nominari; ib. vellem praesentem possem P. Helvidium Rufum ... nominare; ib. 198. ut a me sine contumelia nominarentur ei, qui ..; leg. agr. II, 63. cur eos non definis neque nominas? ib. 66. si .. Sullam dictatorem nominasset; ib. III, 6. nos iam ab indicibus nominamur; Flacc. 96. Sullam ... nemo nominavit; Sulla 17. quem ad modum (Sulla) nominatus sit; ib. 36. ab Allobrogibus nominatum Sullam esse; ib. cum ceteros sua sponte nominasset; ib. 37. non prius Autronium quam Sullam nominavisset; ib. Autronio nominato; ib. 38. L. Sergium et M. Lollium nominavit; dom. 13. quem tum Sergius ille tuus, quem Lollius, quem ceterae pestes ... nominabant? ib. 14. ego .. non solum ab operis tuis impulsu tuo nominabar, sed etiam ..; ib. 15. ut ... relinquam neve eorum aliquem ... nominem; Sest. 101. ut eos ... nemo nominet; ib. 142. ut C. Pisonem ... nominaret; Vatin. 26. ecquosnam alios posset nominare? ib. ex quibus neminem mihi libet || liquet, necesse est || nominare; Cael. 43. cum ... eum, ... crebro Catulum, saepe me, saepissime rem publicam nominabat; ib. 59. nulli ... sunt adhuc nominati; ib. 63. eos .. nominare, qui ..; Planc. 74. si ita se isti malunt nominari; Scaur. 15. quemquam a me nominari; Phil. II, 1. ut eum primum nominem ex illius temporis consularibus; ib. 12. quos nominavi; ib. 13. neminem nominabo; ib. 15. is a te honoris causa nominatur? ib. 30. Brutus, quem ego honoris causa nomino; ib. quos modo nominavi; ib. IX, 7. exempli causa paucos nominavi; ib. XIII, 2. das ... facultatem eos ... nominandi; Fr. B. VI, 44. neminem nominabo; ib. VII, 4. ne quem alium nominem; ib. VIII, 19, b.

alqd: si omnia nominasset; leg. agr. II, 38.

agros: idcirco .. agros nominare non possum, quia ..; leg. agr. II, 67.

Attalica: illa Attalica tota Sicilia nominata ab eodem Heio [peripetasmata] emere oblitus es? Verr. IV, 27.

auctorem: cur meum auctorem vos pro me appelletis, vestrum non nominetis || cur vos aliquid cum eum — nostrum nominetis ||; Caecin. 79. neque earum auctorem litterarum neque obsignatorem neque testem ullum nominabis? Cluent. 186.

bellum: cum hostem ac bellum nominassem; Phil. XIV, 22.

civitatem: ut eam potissimum (civitatem) nominem; Verr. II, 145.

conscium: nemo testis, nemo conscius nominatur; Cael. 55.

consularis: quos (consularis) modo nominavi; Phil. II, 13.

consules: quod eos consules ... potissimum nominavit; leg. agr. III, 6.

decora: hostium spolia, monumenta imperatorum, decora atque ornamenta fanorum posthac ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.

dictatorem: s. alqm; leg. agr. III, 6.

duces: duces nomino; Phil. XIII, 3.

equitem: s. alqm; Verr. V, 168.

familias: quas familias ... nomino; Sex. Rosc. 15.

filium: Q. Tufii (filium) ... ne nominat quidem; Phil. II, 41.

hominem: cum hominem nomino; Quinct. 40. quos homines iam antea nominavi; Sex. Rosc. 119. quem ego hominem honoris [potius quam contumeliae] causa nominatum volo; Verr. a. pr. 18. quod hominem non nominat; ib. I, 116. per eos homines, quos nominavi; ib. II, 50. hominem innocentem et summa prudentia praeditum nominas; ib. III, 214. si velim nominare homines qui ..; ib. IV, 14. qui (homines) fuerant nominati; ib. V, 10. cur hi (homines) neque ... neque in decreto nominantur? Flacc. 45. quos (homines) ego nominarem; Sulla 72. qui sunt homines a Q. Metello ... in senatu palam nominati? dom. 13. quos (homines) antea nominavi; Sest. 142.

hostem: s. bellum.

intercessionem: tua illa pestifera intercessio nominabitur; Phil. II, 51.

iudices: nolui nominare (iudices); Phil. V, 15.

libertatem, libidines: quorum partim nimia libertas in adulescentia, partim profusa luxuries, magnitudo aeris alieni, sumptus, libidines nominarentur; Cael. 43.

locum: ita is locus nominatur; Verr. V, 87.

luxuriem: s. libertatem.

magistratus: deinceps omnis magistratus nominavit; Cluent. 148.

magnitudinem: s. libertatem.

matrem: si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32.

monumenta: s. decora.

mulierem: mulierem nullam nominabo; Cael. 48.

obsignatorem: s. auctorem; Cluent. 186.

ornamenta: s. decora.

philosophos: (philosophi) nominari volunt; Arch. 26.

praeturam: praeturam, quam L. Domitius ab se nominari vix sibi honestum esse arbitrabatur; Verr. I, 140.

res: res ut omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur; Caecin. 51.

rem publicam: s. alqm; Cael. 59.

servum: nominat iste servum, quem ..; Verr. IV, 17.

sicarios: cur sicarii non nominantur? Sex. Rosc. 74.

spolia: s. decora. — sumptum: s. libertatem.

tabulas: cur non nominas (tabulas)? Qu. Rosc. 25.

Tenedum: cuius ex nomine Tenedus nominatur; Verr. I, 49.

testem: s. auctorem; Cluent. 186. conscium.

tumultum: maiores nostri tumultum Italicum..., tumultum Gallicum, ... praeterea nullum nominabant; Phil. VIII, 3.

vim: cum ... vim nominamus; Caecin. 47.

virum: quem voles e conventu Syracusano virum bonum nominato; Verr. IV, 55.

III. **mit doppeltem Accusativ:** cum venissent ad Vada Volaterrana quae nominantur; Quinct. 24. ille M. Cato sapiens penariam rei publicae nostrae, nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat || illam — Romanae nominabat ||; Verr. II, 5. quos illi exaeresimos dies nominant; ib. 129. pocula .., quae Thericlia nominantur; ib. IV, 38. si haec ratio potius quam amentia nominanda est; ib. 40. qui locus ... umbilicus Siciliae nominatur; ib. 106. quae ... Tycha nominata est; ib. 119. quae Neapolis nominatur; ib. quem Graeci *Οὔριον* nominant; ib. 128. quarum una ... te suum carnificem nominans ... mihi ad pedes misera iacuit; ib. V, 129. centuria, quae Populiana nominatur; Tull. 16. ut ... solus tamen Frugi nominaretur; Font. 39. nos ... iam non hospites, sed peregrini atque advenae nominabamur; leg. agr. II, 94. quod ... maiores .. nostri numquam .. iudicium nominarunt, ... animadversionem aut auctoritatem censoriam; Cluent. 117. ut id ... latrocinium potius quam bellum nominaretur; Catil. I, 27. Iuppiter .., quem Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; ib. 33. Zeno, cuius inventorum aemuli Stoici nominantur; Muren. 61. Mithridatem deum, illum patrem, illum conservatorem Asiae, illum Euhium, Nysium, Bacchum, Liberum nominabant; Flacc. 60. Aeoles alteri, Dores tertii nominabantur; ib. 64. ne .. hic miser coniurati et conscelerati et proditoris filius nominetur; Sulla 88. quem isti satellites tui felicem Catilinam nominant; dom. 72. quae (aedes) sacrae nominantur; ib. 128. Capitoline, quem propter beneficia populus Romanus Optimum, propter vim Maximum nominavit; ib. 144. quae postea civitates nominatae sunt; Sest. 91. quem Q. Catulus, quem multi alii ... patrem patriae nominarant; ib. 121. famam .., quae sola vere gloria nominari potest; ib. 139. quae si petulantius iactatur, convicium, si facetius, urbanitas nominatur; Cael. 6. quae ... Graeca omnia nominata (sunt); Balb. 55. me Q. Catulus ... parentem patriae nominavit; Piso 6. qui latrones .., si quidem vos consules? qui praedones, qui hostes, qui proditores, qui tyranni nominabuntur? ib. 24. si quidem potest vi et metu extortum honorarium nominari; ib. 86. quae (consensio) magis honeste quam vere sodalitas nominaretur; Planc. 37. si iudices et non parricidae patriae nominandi sunt: ib. 70. ut idem perditor rei publicae nominarer; ib. 89. leges, si leges nominandae sunt ac non faces urbis, pestes rei publicae; Milo 33. quo .. tempore me augurem ... Cn. Pompeius et Q. Hortensius nominaverunt; Phil. II. 4. (me augurem) a pluribus nominari; ib. si illae epulae potius quam popinae nominandae sunt; ib. III, 20. qui hodie mons sacer nominatur; Fr. B. VI, 24. si aut illud iudicium aut illa absolutio nominanda est; ib. VII, 4.

non, nicht, nein, keineswegs: A. ohne Gegensatz: a. allein: I. einmal: 1. bei Substantiven und substantivischen Pronomina: fas; leg. agr. II, 18. har. resp. 44. Vatin. 32. Phil. II, 87. V, 7. 13. VI, 19. Fr. B. XIII, iii, 3. idem; Cluent. 113. dom. 85. Balb. 61. Phil. I, 28. eadem; Piso 79. Planc. 77. eadem ista; ib. 59. iniuria; Tull. 39. 49. ipse; Catil. III, 16. prov. cons. 32. ad eos; Sex. Rosc. 136. eis; Verr. II, 111. ius || iuris ||; Caecin. 69. ius; ib. 95. Phil. VIII, 28. nemo: s. **nemo,** C. (11 St.) S. 291, s. nihil: s. **nihil,** C. (4 St.) S. 303, s. nulli: s. **nullus,** C., II. (41 St.).

2. **bei Adjectiven und adjectivischen Pronomina:** absens; Vrrr. II, 109. acerbus; Ligar. 30. acerbum; har. resp. 51. acerba; Planc. 41. animo aequo; Phil. VIII, 18. adsueta; Planc. 22. alienus; Verr. I, 128. II, 64. dom. 111. alienum; prov. cons. 40. alieni; Cluent. 57. alius; Sex. Rosc. 60. alia; Caecin. 57. amicus; prov. cons. 24. Piso 81. Flacc. 90. amicissimus; Rab. Post. 33. antiqua; Verr. III, 210. apertissimum; Verr. IV, 42. beatus; Piso 42. callidior; Sex. Rosc. 49. cara; Planc. 2. commendatior; Balb. 43. communis; Phil. II, 72. contentus; Quinct. 21. Verr. I, 93. II, 94. IV, 109. V, 80. 170. imp. Pomp. 25. Cluent. 134. dom. 101. Vatin. 24. Phil. II, 99. Fr. B. XIII, vi, 2. copioso; Caecin. 64. credibilis; Marcell. 21. credibile; Milo 43. cruentum; Catil. II, 2. cupidum; Muren. 83. cupidior; Cluent. 144. curiosus; dom. 39. deformem; Cael. 6. dementiorem; Piso 47. dignus; Verr. IV, 45. dignum; Cluent. 66. digna; Planc. 35. difficile; Verr. V, 79. diligentiorem; ib. III, 107. dissolutum; Catil. I, 4. diuturnae; Cluent. 35. diuturnus; Phil. II, 90. dubium; Verr. II, 143. Caecin. 42. 69. Cluent. 63. Balb. 47. dubia; Rab. Post. 21. dubiis; Catil. II, 29. erudita; Planc. 22. exigua; prov. cons. 26. fallax; Planc. 22. familiaris; Sest. 110. ferundus; leg. agr. II, 32. ferundum; imp. Pomp. 63. fidelissimis; Verr. V, 84. fucosa; Planc. 22. furiosum; Piso 47. grandi; Cluent. 179. grata; Planc. 25. gravis; Planc. 59. gravior; Balb. 18. gravissima; prov. cons. 6. huiusce; Sex. Rosc. 96. honestum; Phil. II, 32. humano; Milo 85. idem; Cael. 67. eadem; Catil. III, 27. Fr. A. III, 18. eiusdem; Verr. II, 32. eundem; Muren. 18. eandem; Flacc. 48. eodem; Sex. Rosc. 36. eadem; Cluent. 128. in eadem; Marcell. 2. Phil. X, 15. eadem; Piso 95. eosdem; leg. agr. III, 2. idoneus; imp. Pomp. 57. 66. Cluent. 17. idoneos; Verr. III, 184. ignarum; Balb. 47. ignobilem; Caecin. 10. || ignobili ||; Cluent. 47. ex ignobili; Verr. V, 28. ignotus; Verr. II, 69. immemorem; Phil. XI, 31. impeditissimum; Milo 54. imperitum; Balb. 47. improba; Verr. IV, 12. improbum; ib. I, 107. incallidus; Cluent. 47. incognitus; sen. 33. inertissimum; div. Caec. 67. infacetum; Cael. 69. inferiores; Caecin. 2. infestissimus; Verr. III, 6. ingratum; prov. cons. 47. ingrati; Planc. 58. ingratorum; Verr. III, 152. inhumanum; Verr. I, 107. inimicus; Verr. III, 6. ><. inimicum; Tull. 5. Piso 80. inimico; Verr. V, 9. inimici; ib. II, 150. iniqua; Milo 13. iniquum; Deiot. 1. iniquis; Rab. Post. 45. inofficiosum; Verr. I, 107. insciente; Phil. II, 93. integrum; Piso 58. invidiosum; div. Caec. 23. invitus; Verr. IV, 38. leg. agr. I, 14. sen. 23. invita; Cluent. 14. inviti; Phil. XIV, 17. invitis; ib. III, 14. inutilis; imp. Pomp. 70. ea; Sest. 135. eo; Milo 32. 47. iucundi; Sest. 105. legitimi; Cluent. 148. liberum; Caecin. 99. longior; Phil. XIV, 32. magnae; Tull. 9. Cluent. 2. magnum; Planc. 52. magnam; Verr. III, 205. magno; Cael. 18. magna; Cluent. 23. maius; Verr. I, 9. maiore || minore ||; Qu. Rosc. 46. maximum; Verr. II. 112. IV, 14. maxima; Arch. 21. malevolos; Planc. 19. malus; Verr. III, 106. malum; ib. 34. mediocre; ib. II, 6. mediocrem; Planc. 1. mediocri; Cluent. 25. Ligar. 3. mediocribus; Verr. V, 181. meliore; Font. 40. mente captum; Piso 47. minor; Verr. II, 45. Marcell. 4. minoris; Phil. XI, 7. XIII, 10. minus; Verr. III, 10. Cluent. 123. Rabir. 19. Muren. 4. minore; Quinct. 44 Verr. V, 175. Catil. IV, 23. mirum; Sex. Rosc. 5. Muren. 24. dom. 129. har. resp. 8. Rab. Post. 41. molestus; Verr. V, 152. Phil. VIII, 12. molesti; Verr. III, 78. molestum; Cael. 56. multa; Phil. II, 73. multum; imp. Pomp. 13. Flacc. 68. har. resp. 4. Sest. 71. Deiot. 26. Phil. IX, 9.

multo post; Verr. I, 79. sep. 3. multo ante; Scaur. c. 1. § 3. multo secus; Milo 29. multi; Cluent. 198. multa; Catil. I, 15. Muren. 60. necessarium; Verr. IV, 135. necessaria; Cluent. 64. necessarias; imp. Pomp. 70. nefarius; Milo 8. nescius; Sulla 28. nescii; Deiot 8. nobiles; Muren. 24. nova; Verr. V, 10. novum; ib. II, 147. nullus: ſ. **nullus,** C, I (45 St.). obscurus, har. resp. 40. obscurum; Sex. Rosc. 64. Verr. II, 91. Cluent. 34. dom. 74. obscura; Verr. IV, 100. occupatorum; Muren. 70. omne; Sex. Posc. 75. Verr. III, 179. omni; Cluent. 181. omnes; Phil. VII, 14. omnia; Quinct. 64. Verr. IV, 86. Sulla 85. dom. 53. Cael. 42. optimum; Verr. I, 132. optimis; leg. agr. II, 96. optimos; Deiot. 24. par; Quinct. 69. parem; ib. 68. particeps; Verr. V, 132. parvum; Caecin. 26. parva; prov. cons. 1. paucos; Cael. 64. pauca; Verr. IV, 62. Sex. Rosc. 23. peregrinos; Sulla 25. plenum; Phil. II, 9. plus; Verr. III, 61. Flacc. 76. Planc. 68. popularis; Sest. 110. 119. 122. praecipuae; dom. 10. praetextati; Phil. II, 110. probabile; Verr. II, 154. Cluent. 173. promptissimum; ib. IV, 42. proprium; || Qu. Rosc. 25 ||. Cluent. 103. propria; Phil. II, 70. Romani; Rab. Post. 25. rudis; Muren. 32. rudem; Balb. 47. rusticum; Planc. 31. sacer; har. resp. 14. sapientes; Muren. 61. || senatorium ||; Verr. V, 126. similem; ib. III, 124. simili; Phil. II, 98. sobrium; ib. 84. studiosos; Milo 21. stulto; Font. 21. surdum; Font. 25. tales; leg. agr. II, 1. tantus; Sex. Rosc. 125. tanta; Ligar. 14. Phil. II, 18. tantum; Verr. III, 107. Phil. V, 52. tanti; Milo 58. tantum; div. Caec. 50. Verr. III, 97. dom. 120. har. resp. 55. Cluent. 183. tanto ante; Verr. V, 89. timido; leg. agr. II, 100. timidi; ib. I, 27. tolerabile; Phil. XI, 12. totum; Cluent. 18. Sex. Rosc. 33. Muren. 46. toto; Quinct. 79. turpem; Ligar. 4. tuum; Phil. II, 36. vacua; Piso 61. vaecordem; 47. varius; sen. 21. verecundo; Cael. 69. veri simile; Sex. Rosc. 121. Verr. IV, 11. Sulla 57. verum; Sest. 122. ullo; Cluent. 111. usitatum; Verr. V, 126.

3. **bei Adverbien und adverbiellen Ausdrücken** (vgl. b): acriter; Piso 68. aeque; Cael. 3. amice; Phil. II, 6. amplissime; dom. 74. ante; Verr. III, 164. Caecin. 81. leg. agr. II, 90. prov. cons. 3. Scaur. 29. aperte; Muren. 45. continuo; Sex. Rosc. 94. quam copiosissime; Tull. 6. diu; har. resp. 3. diutius; sen. 34. eo — quo; Quinct. 5. Caecin. 2. facile; Verr. IV, 94. V, 26. Catil. III, 17. Cael. 38. 45. Balb. 15. falso; Verr. V, 113. frustra; Ligar. 14. Deiot. 38. ><. gratis; Cluent. 78. leg. agr. II, 58. honeste; Muren. 69. inhumaniter; Verr. I, 138. inimice; Phil. II, 34. leviter; Qu. Rosc. 27. libenter; Sex. Rosc. 94. Cluent. 14. Piso 27. libentissime; Sulla 46. longe; Verr. II, 53. IV, 93. 103. 107. V, 41. 63. Caecin. 20. imp. Pomp. 15. || Cluent. 34. || Flacc. 66. dom. 111. Piso 54. longius; Sex. Rosc. 83. Verr. IV, 51. magis; Verr. III, 162. IV, 5. Muren. 17. 44. Sulla 60. har. resp. 5. Marcell. 21. Balb. 20. magno opere; Qu. Rosc. 43. Verr. V, 141. Cluent. 73. leg. agr. III, 4. male; Phil. II, 9. mature; Verr. III, 37. maxime; prov. cons. 25. mediocriter; Quinct. 1. 59. Verr. III, 95. melius; Cluent. 87. minus; Quinct. 6. Sex. Rosc. 111. Qu. Rosc. 15. 28. div. Caec. 71. Verr. I, 117. 147. 148. II, 12. 16. 25. 154. III. 49. IV, 81. 96. 136. Tull. 34. Caecin. 1. 23. 75. 94. 103. imp. Pomp. 43, leg. agr. I, 2. II, 59. Rabir. 30. Catil. III, 2. Muren. 34. sen. 11. dom. 123. har. resp. 34. Sest. 28. 73. Vatin. 1. Planc. 27. 66. 94. Scaur. 10. Ligar. 22. Phil. XIII, 13. 32. moderate; Phil. II, 6. moleste; Verr. I, 2. II, 14. III, 5. V, 31. Tull. 14. Cluent. 142. leg. agr. II, 55. Piso 99. Phil. XIII, 39. multum: ſ. 2. necesse; Quinct. 13. 30. Sex. Rosc. 90. Verr. I, 148. 155. div. Caec. 13. Sest. 141. Phil. I, 33. XI, 34. XIII, 15. nimis; Planc. 12. Phil. VIII, 28. nimium; Fr. C. 13. numquam: ſ. **numquam,** A, II. non (42 St.). nunc primum; Verr. IV, 64. obscure; Catil. I, 8. Flacc. 5. har. resp. 18. Sest. 9. optime; div. Caec. 21. Flacc. 27. quam ornatissime; Tull. 6. parum; Sex. Rosc. 46. Verr. III, 12. perpetuo; Cluent. 104. petulantissime; Sest. 110. plane; Verr. IV, 120. plus; Quinct. 19. Verr. II, 21. III, 113. IV, 121. Cluent. 98. har. resp. 5. Phil. XIII, 22. potius; div. Caec. 5. Verr. III, 37. V, 78. Caecin. 69. Catil. II, 3. Muren. 44. ><. dom. 88. har. resp. 16. Balb. 63. Milo 99. praesto; Quinct. 52. primo; Verr. I, 26. prius; ib. IV, 142. Caecin. 100. Sulla 37. dom. 78. Sest. 5. Piso 3. Rab. Post. 13. Phil. XIII, 35. procul; Sex. Rosc. 68. prodige; Phil. XI, 13. || radicitus ||; dom. 34. recte; Verr. V, 53. ><. Caecin. 68. Planc. 16. rite; har. resp. 23. saepe; sen. 9. satis; Quinct. 17. Sex. Rosc. 150. div. Caec. 47. Verr. I, 111. III, 73. 126. 221. IV, 59. Caecin. 45. 92. imp. Pomp. 5. Cluent. 109. 111. leg. agr. I, 12. II, 47. Quir. 6. dom. 12. Sest. 146. Scaur. 29. Ligar. 10. Phil. I, 36. II, 5. 22. 99. secus; Rabir. 30. Muren. 10. Piso 45. Planc. 3. Scaur. 37. semper; Catil. IV, 19. sen. 30. Cael. 42. Milo 55. Phil. VIII, 12. severissime; Verr. III, 144. mea sponte; Sulla 43. vestra sponte; Cluent. 88. statim; leg. agr. II, 97. Phil. II, 25. tanto opere; Verr. a. pr. 44. IV, 17. V, 5. timide; Planc. 44. tuto; dom. 8. valde; Sulla 54. Planc. 12. vehementer; leg. agr. II, 6. vere; Flacc. 67. ultro; Verr. II, 12. usque eo; Quinct. 94. Verr. a. pr. 9. IV, 86. Muren. 78.

4. **bei Zahlwörtern:** unius; Milo 67. unam; Flacc. 48.

5. **bei Präposition:** sine; div. Caec. 24. Verr. a. pr. 8. I, 23. IV, 20. imp. Pomp. 41. Arch. 22. Sest. 84. dom. 42. Cael. 73. prov. cons. 34. Milo 8. Deiot. 7. Phil. I, 7. IV, 4. VII, 1. XII, 2.

6. **bei Verben und Sätzen: a. Hauptsätze: α. Aussage:** additum non est; Caecin. 93. non abnuo; Milo 100. absolvit; Cluent. 107. „accepit ipse“; Verr. II, 27. (accusabo) .. nisi ... dixeris; Quinct. 71. accusares; Muren. 64. addictus erat tibi? „non“; Qu. Rosc. 41. addunt; Verr. II, 56. sum ... adductus; Piso 79. adducor; Phil. VIII, 30. adierunt; Sex. Rosc. 110. adhibuisti; dom. 117. adimo; Flacc. 9. ademit; imp. Pomp. 35. non .. admirere; Planc. 58. admittunt; Cluent. 116. quo modo .. hoc adsequar .., ut sciam quantum lucri factum sit? non ex Apronii tabulis; Verr. III, 112. adest; Flacc. 23. 90. aderat; Cluent. 74. [non adfuit]; Verr. II, 98. adfuit; Phil. III, 19. non .. id ages; Verr. II, 142. agam; Verr. III, 164. agitur; Verr. II, 97. non ... amisisset; Phil. II, 37. amittet; Caecin. 75. amat; Muren. 76. appellatis; Phil. XIV, 6. eum || non eum || ... appellaret; ib. 12. arbitror; Quinct. 63. Sex. Rosc. 53. div. Caec. 73. Verr. III, 194. V, 5. Deiot. 24. 26. Phil. II, 114. X, 15. arbitratur; Sex. Rosc. 6. arbitrabar; Verr. V, 158. Muren. 17. arbitrabatur; Caecin. 79. dom. 66. arbitrabantur; Verr. I, 106. sum arbitratus; Flacc. 2. arbitrabitur; Phil. XII, 8. non .. arcessere; Deiot. 30. argumentabor; Cluent. 64. arguo; Phil. II, 36. cognitorem ascribit Sthenio — quem? cognatum aliquem aut propinquum? non; Verr. II, 106. ascripsit; Cluent. 34. ascriberetur; Caecin. 95. aspernor; Planc. 85. est aspernatus; Cluent. 47. attendit; Sulla 4. attigit; Verr. I, 37. 103. IV, 4. 122. ><. attigeris; Muren. 21. attingitur; Flacc. 6. audeo; Sex. Rosc. 103. Cael. 30. ><. Milo 33. Fr. B. VIII, 7. audet; Qu. Rosc. 51. Verr. I, 98. IV, 41. V, 69. prov. cons. 15. audent; Verr. IV, 143. Tull. 23. audebas; Quinct.

39. audebat; Verr. IV, 93. audebant; Verr. I, 46, II, 59. ausus est; Verr. IV, 96. est ausus; dom. 49. ausi sumus; Phil. IX, 9. audebis; Verr. II, 137. audebit; Verr. III, 39. Piso 65. audeat; Caecin. 8. auderem; Verr. III, 26. IV, 55. auderes; Qu. Rosc. 7. audio; Verr. 79. audirer; Cluent. 80. audivi; Deiot. 24. audivit; Phil. XIII, 21. audies; div. Caec. 28. abstulit; Qu. Rosc. 41. — capiunt; Piso 24. cedo; leg. agr. III, 15. censuit; dom. 68. Balb. 61. circumspiciam; Verr. III, 210. coërcet; Verr. III, 37. cogitavit; Ligar. 30. coëgit; Verr. III, 211. cogitur; ib. 122. commemorabo; imp. Pomp. 60. committam; leg. agr. I, 16. sen. 39. commisit; Sulla 58. commisisset; Phil. VI, 6. commovebis; Verr. III, 37. non .. commoventur; Tull. 41. commoveretur; Verr. I, 19. sint comparandi; Phil. IX, 10. conceditur; Cluent. 158. conligebant; Verr. III, 125. conligam; ib. II, 147. non ... conlocavi; Piso fr. 8. non ... esset ... consecuta; Verr. III, 66. est constitutus; Cluent. 94. consuevi; leg. agr. II, 63. non ... corrupit; Verr. II, 39. est corruptus; Flacc. 82. credo; leg. agr. II, 53. Phil. XIII, 47. crederem; Verr. II, 158. credidit; Deiot. 18. crediderunt; Flacc. 40. credidisset; Milo 50. creditur nunc ‖ non ‖; Rab. Post. 34. est ... creditum; Rab. Post. 34. crederetur; Sex. Rosc. 103. curat; Phil. X, 17. — debeo; Verr. V, 171. Cluent. 106. 115. Rab. Post. 19. Deiot. 40. debes; Sulla 48. debemus; Phil. XIII, 32. debetis; Verr. III, 199. debent; Arch. 27. deberet; Qu. Rosc. 45. deberetis; Cluent. 18. debui ‖ debuis, debuit ‖; prov. cons. 43. debuisti; dom. 5. debuit; Cael. 52. Planc. 11. debuerunt; Sex. Rosc. 117. deduxi; Flacc. 35. est deductus; Flacc. 23. defendo; Caecin. 94. Muren. 67. defenderem; Sulla 85. defendi; Quinct. 64. deficiam; Sex. Rosc. 10. definis; leg. agr. II. 67. deieci; Caecin. 64. 66. denuntiavi; Flacc. 35. deportavi; Flacc. 35. descendit; Phil. II, 15. deseram Phil. II, 118. desino; Planc 91. desinunt; Fr. B. VII, 19. desistebant; Verr. II, 60. destiti; Phil. II. 24. destitit; Verr. III, 99. Sest. 132. destiterunt; Sex. Rosc. 60. erat desperandum; Phil. XIII, 2. deest; Sex. Rosc. 30. desunt; Catil. IV, 18. Phil. XIII, 16. defuit; Verr. IV, 54. leg. agr. II, 20. defuerunt; Verr. V, 56. sen. 20. deero; Phil. VII, 20. deerit; Sex. Rosc. 91. dom. 65. Sest. 20. dico; Quinct. 76. Cluent. 99. Sulla 85. Planc. 16. Phil. I, 9. dicit; Qu. Rosc. 13. non .. dicimus; Flacc. 55. [non] dicerem; Verr. III, 159. dicerem; Ligar. 29. diceret; Sex. Rosc. 103. Cluent. 136. dixit; Phil. X, 7. [non dixisses]; Muren 64. dicam; div. Caec. 28. imp. Pomp. 60. >< Cluent. 133. 135. dom. 56. Piso 10. dices; Verr. III, 107. dimittebat; Sex. Rosc. 45. discessit; Planc. 100. est ... disceptata; Fr. C. 20. disputo; Sest. 65. prov. cons. 41. dissimulo; dom. 121. dissimulat; Phil. II, 84. dissimulant; Flacc. 22. dedit; Verr. III, 124. dedit ‖ dixit ‖; Cael. 53. dederunt; Verr. V, 58. Tull. 51. dedissem; Catil. I, 29. dedisset; Fr. B. VI, 18, b. daturus non sum; Verr. II, 70. datur; leg. agr. 1. dubito; Piso 65. f. **dubito** (48 St.) B. II, S. 163, f. duxit; Verr. III, 58. — effugiet; Cluent. 163. emetur; leg. agr. II, 72. ementur; leg. agr. I, 15. est iturus; Catil. II, 15. excidit; Phil. X, 6. „exheredavitne?“ non; Sex. Rosc. 54. existimo; dom. 80. existimavi; Scaur. 27. existimavit; Verr. V, 84. Phil. II, 2. non ... exspectant; Catil. II, 14. exspectabant; Phil. V, 1. exspectavit; ib. VIII, 5. — facis; Verr. III, 139. Planc. 75. facit; Verr. V, 128. faciebat; Phil. V, 25. fecit; Ligar. 30. fecisset; Milo 79. faciam; Qu. Rosc. 44. faciemus; leg. agr. I, 16. facta non esset; Verr. IV, 149. Cluent. 108. facti non sunt; Planc. 52, facta non sunt; Flacc. 75. fastidivit; Piso 68. fero; Planc. 11. ferret; Verr. III, 203. tulit; leg. agr. II, 83. Sest. 114. Phil. III, 9. tulerunt; Cluent. 137. feram; Catil. I, 10. ferent; Phil. II, 116. ferendum (est); Verr. III, 194. IV, 45. est ferendum; Catil. I, 18. ferendum ... non est; Verr. I, 66. iniuria... non ferenda (est); Flacc. 84. sim ferendus; Catil. III, 22. fracta (sunt); Scaur. 14. fruuntur; har. resp. 60. fugio; Verr. III. 210. — gerebat; Planc. 8. gustarat; Piso 53. — habeo; Phil. III, 26. habes; Verr. I, 133. III, 210. IV, 28. Caecin. 34. habet; Qu. Rosc. 8. Verr. I, 117. III, 227. Caecin. 71. Planc. 68. [non habet]; Quir. 23. habent; Verr. a. pr. 46. habebat; Muren. 26. Phil. II. 62. 74. nondum ullos duces habebamus, non copias; Phil. V, 42. habebant; Muren. 25. dom. 11. haberes; Verr. V, 79. haberet; Muren. 10. haberemus; Rab. Post. 41. haberent; Balb. 21. habuerunt; Phil. VII, 6. habebit; prov. cons. 37. Marcell. 29. habebimus; Verr. a. pr. 29. 30. habebunt; leg. agr. II, 84. Flacc. 22. habebatur; dom. 16. haberetur, Verr. V, 148. habebitur; Phil. I, 19. honorabat; ib. IX, 4. — est imminuta; Fr. B. XIII, VIII. impediunt; Arch. 16. impetrat; Verr. III, 152. inibat; Sex. Rosc. 52. infitiantur; Tull. 23. ingenerantur; leg. agr. II, 95. insequebantur; Sulla 81. inest; Milo 84. inerant; leg. agr. II, 91. intellego; Quinct. 61. Catil. II, 21. Balb. 18. 63. Planc. 36. 85. Rab. Post. 30. intellegit; Phil. II, 18. intellegunt; Caecin. 99. intellegebat; Verr. IV, 98. V, 160. Font. 29. Cluent. 58. intellegebant; Cluent. 78. intelleges; Phil. II, 115. intermittebas; Phil. I, 32. invenio; Cael. 62. inveniebat; Sex. Rosc. 42. invenitur; Font. 4. invidebit; Phil. VI, 9. invitarunt; Verr. IV, 25. iudicatis; Flacc. 99. iudicaverunt; Caecin. 97. iudicabunt; Verr. a. pr. 30. — laboro; Milo 98. laboravit; Verr. IV, 57. laedunt; Caecin. 3. laterent; Cael. 62. laudavimus ‖ laudamus, laudemus ‖; Phil. XIII, 33. legit; Cluent. 132. libet; Verr. IV, 59. Phil. VIII, 7. licet; Quinct. 71. Sex. Rosc. 77. 78. Verr. III, 176. V, 84. 100. Cluent. 156. leg. agr. I, 7. 15. licebat; Verr. a. pr. 24. II, 33. liceret; Sex. Rosc. 148. licuit; Flacc. 55. est licitum; sen. 16. loquor; Verr. IV, 7. — mallet; Quinct. 46. meminit; Phil. XIII, 13. metuo; Phil. VI, 9. XIII, 16. metuis; ib. II, 115. metuit; leg. agr. II, 38. miror; leg. agr. II, 100. moves; Verr. I, 116. non ... movent; Cael. 26. movebant; Verr. V, 109. movetur; ib. IV, 18. Milo 101. — nego; dom. 97. Sest. 102. prov. cons. 43. negas; Quinct. 56. Caecin. 94. Flacc. 68. negabis; Marcell. 25. neglegebantur; Arch. 5. est neglegendum; Muren. 7. novimus; div. Caec. 20. noverat; Cael. 10. numero; Cluent. 100. numerabatur ‖ non numerabatur ‖; Phil. III, 10. — obiit; Muren. 54. non .. obicio; Verr. IV, 37. obtenta non sunt; Balb. 61. occidisti; Phil. II, 59. occides; Tull. 50. occurrit; Caecin. 52. oderant; Verr. II, 145. offert; Sest. 61. Marcell. 7. non .. obtuli; Sulla 84. opinor; Quinct. 48. Verr. III, 112. 122. 123. IV, 44. Tull. 29. 48. Caecin. 62. Cluent. 92. oportet; Caecin. 33. leg. agr. III, 16. oporteret; Verr. I, 70. oportuit; Verr. IV, 37. >< Phil. VII, 3. oportebit; ib. I, 27. opus est; Verr. III, 196. opus fuerit; Muren. 61. — paruit; Phil. XII, 11. parebo; prov. cons. 2. parebit; Phil. VI, 9. patitur; Sulla 91. Rab. Post. 19. sum passus; Milo 37. est passus; Sest. 67. Planc. 100. passus est; Quinct. 61. Verr. IV, 71. patiar; Quinct. 41. Catil. I, 10. II, 11. Muren. 23. Fr. B. XVI, III, 1. penderem; leg. agr. III, 9. percussit; Sest. 80. pertulerunt; Verr. III, 228. perferent; Cluent. 150. est ... periclitanda; Catil. I, 11. peroratur; Verr. II, 70. non .. perpeterere; Verr. III, 129. perpurgata sunt; Scaur. 14. est ... perseveratum; Verr. IV, 85. pertimesco; Cael. 19. pertimescam;

prov. cons. 18. Phil. II, 118. non ... pertinet; Piso fr. 3. peto; Quinct. 43. NON PLACET; Quinct. 84. placet; Muren. 44. Phil. II, 12. placebat; Sex. Rosc. 40. possidebat; Caecin. 92. possessa non sunt; Quinct. 65. possum; Sex. Rosc. 42. 96. Qu. Rosc. 9. div. Caec. 36. Verr. I, 126. II, 29. III, 144. 196. IV, 27. 87. V, 3. Font. 2. leg. agr. II, 10. Muren. 42. 60. dom. 146. Cael. 48. Milo 33. Phil. I, 29. 33. V, 17. VIII, 19. XII, 20. XIII, 24. XIV, 18. Fr. B. VIII, 10. non ... possum; Verr. III, 169. potes; Quinct. 44. Sex. Rosc. 73. Verr. I, 61. 78. II, 44. III, 132. 151. Cael. 36. Phil. II, 113. potest; Quinct. 46. 60. Sex. Rosc. 56. 62. 67. div. Caec. 32. Verr. II, 77. 190. III, 74. 151. 152. 214. IV, 36. Tull. 48. Font. 21. Caecin. 72. 74. 96. Cluent. 146. Muren. 25. 84. Flacc. 73. Cael. 73. Balb. 28. Planc. 72. Milo 78. Phil. II, 68. VIII, 2. XIII, 15. 42. possumus; Verr. I, 57. Planc. 75. Marcell. 82. Deiot. 12. Phil. IV, 7. VIII, 19. XII, 27. XIII, 15. potestis; Milo 30. 46. possunt; Sex. Rosc. 56. Verr. II, 72. imp. Pomp. 19. Rabir. 19. Muren. 29. Sulla 23. Piso 64. Phil. XIII, 15. Fr. B. XIII, III, 2. possit; Sex. Rosc. 22. poteram; dom. 16. Milo 66. poterat; Quinct. 12. Verr. IV, 48. Flacc. 33. Piso 70. poteramus; Phil. VIII. 19. poterant; Verr. III, 78. dom. 78. Milo 87. possem; Verr. I, 31. Piso 19. Phil. III, 33. IV, 1. posses; div. Caec. 43. 62. Verr. III, 169. posset; Quinct. 98. Verr. I, 110. Caecin. 54. Sest. 73. potui; Quinct. 75. Cluent. 139. Deiot. 29. Phil. XIII, 28. potuisti; Verr. V, 56. potuit; ib. II, 55. 70. III, 63. 201. Font. 24. Flacc. 42. 84. Sest. 134. Piso 49. Scaur. c. 3, § 3. Rab. Post. 40. Milo 21. 88. Phil. II, 45. 74. 77. potuissem; Verr. II, 64. Phil. XII, 20. potuisset; Verr. II, 58. potero; ib. III, 209. Sest. 146. poterit; Quinct. 5. poterunt; Verr. IV, 150. ⨯. postulo; Ligar. 12. postulant || postulat ||; leg. agr. III, 8. postulabam; Piso 79. praedicarem; har. resp. 16. sum praedicaturus; imp. Pomp. 48. praeterit; Verr. III, 182. Caecin. 98. 101. Cluent. 17. praeterisset; Cluent. 141. praetereunda non sunt; imp. Pomp. 34. non ... privasset; Fr. B. VI, 18, a. probabo; Verr. III, 206. prov. cons. 41. probabatur; Cluent. 101. probatum (est); Cael. 5. procrastinatur; Verr. IV, 100. non ... profectus est; Verr. I, 37. non ... promisisses; ib. IV, 29. providerant; ib. V, 146. pudebat; imp. Pomp. 55. pugnabo; div. Caec. 58. purgat; Sulla 38. puto; Phil. I, 18. putas; Vatin. 4. putat; Sex. Rosc. 62. Catil. IV, 10. Cael. 36. putant; Flacc. 94. putabam; prov. cons. 41. putabat; Quinct. 18. putabant; Phil. VIII, 2. putarem; ib. VII, 5. putasti; Verr. I, 51. putavit; ib. IV, 120. Caecin. 18. sen. 8. Ligar. 30. putaverunt; Font. 23. [non] putabunt; leg. agr. II, 96. — quaero; Verr. II, 107. 150. Deiot. 23. Phil. I, 20. ⨯. quaerebat; Verr. IV, 7. Sest. 23. non ... est quaesita; dom. 35. queo; Verr. II, 165. IV, 88. V, 23. Sest. 134. Milo 77. queror; Verr. V, 149. est querendum; ib. IV, 81. — recedamus; Cluent. 155. recepti ... non sumus; Ligar. 23. recito; Cluent. 99. recuso; Qu. Rosc. 2. Cael. 30. Milo 100. Phil. I, 14. II, 33. VIII, 25. recusat; Quinct. 61. Verr. III, 28. Deiot. 43. recusamus; Quinct. 44. Sex. Rosc. 8. Qu. Rosc. 3. non .. recusabant; Cluent. 154. recusavit; Deiot. 35. Phil. IX, 2. recusabo; ib. I, 27. recusabunt; leg. agr. II, 46. fuit recusandum; Marcell. 24. reddidisti; Verr. IV, 29. reddidit; ib. 53. redditur; ib. 66. reddita non est; Sex. Rosc. 61. redigeretur; Rab. Post. 37. refert; Flacc. 33. rettulit; Verr. I, 98. referam; Catil. I, 20. refutabis; Verr. V, 135. refutata (sunt); Scaur. 14. reliquit; Flacc. 68. relinquam; Verr. IV, 85. relictus non est; Sex. Rosc. 77. remisit; ib. III, 135. reperio; Quinct. 69. Qu. Rosc. 13. Cael. 64. repetit; Sulla 89. reprehendo; Verr. I, 123. Cluent. 106. leg. agr. 58. reprehenditur; Flacc. 69. est ... reprehendendum; Cluent. 85. repugno; Rab. Post. 2. requirit; Verr. IV, 18. requirebat; ib. IV, 7. respondet; Verr. II, 98. respondit || respondet ||; ib. respondit; Phil. XIII, 21. est respondendum; Muren. 18. restitues; Caecin. 76. sum ... restitutus; Caecin. 84. restituetur; Caecin. 75. non ... revocat; Catil. IV, 3. — sanciunt; leg. agr. III, 8. scriberet; Verr. III, 128. iudices non crimina ... sequentur? non; ib. a. pr. 20. non .. serviam; prov. cons. 2. servient; leg. agr. III, 9. servas; Muren. 76. sinit; Verr. IV, 105. har. resp. 46. sinunt; Verr. I, 7. Flacc. 40. sisti; dom. 92. [corruere non sivit]; Rab. Post. 43. sinam; Catil. I, 10. sinet; Verr. III, 176. est situs; Sest. 95. non soleo; Tull. 5. non ... solent; Rab. Post. 37. soluta non est; Verr. III, 226. soluta non sunt; ib. I, 93. statuit; ib. III, 211. non ... stipati sumus; Milo 1, steterunt; Cluent. 122. non .. studuit; Planc. 22. est; Quinct. 60. Verr. I, 108. III, 188. Caecin. 72. sen. 23. Sest. 52. 132. Phil. IV, 11. VIII, 6. ⨯. X, 20. non .. est; ib. VI, 6. nihil est: non, quicum deliberarit, quem certiorem fecerit, unde ..; Sex. Rosc. 58. sunt; Verr. IV, 89. Planc. 19. erat; Verr. a. pr. 24. II, 162. dom. 64. fuit; Quinct. 37. Sex. Rosc. 74. Qu. Rosc. 49. Verr. V, 5. Tull. 55. dom. 77. har. resp. 38. non .. fuit; Rab. Post. 9. ero; Sest. 146. erit; Quinct. 8. Cluent. 10. Phil. XIII, 4. sumo; div. Caec. 16. suscepissem; har. resp. 61. suspicienda fuit; Phil. II, 75. suspicabatur; Verr, I, 36. — tenebat; Balb. 56. tenebamus; Verr. V, 172. timeo; Milo 78. timet; Cael. 23. timent; Muren. 82. sustulit; Verr. II, 51. tolluntur; ib. 162. tractabo; Phil. II, 10. tuear; Planc. 93. — vadatur; Quinct. 23. vendiderunt; leg. agr. II, 36. venit; Quinct. 52. ⨯. ⨯. 53. Cluent. 184. Phil. V, 19. venerunt; Verr. II. 65. venerat; Quinct. 48. non ... venerat; Phil. II, 62. non ... venissem; Verr. II, 99. non ... venisses; Quinct. 53. nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis; Phil. I, 28. vereor; Verr. I, 14. II, 161. IV, 82. ⨯. Planc. 64. Milo 47. Phil. IX, 38. XII, 29. nec vereor || non vereor, vereor ||; Caecin. 77. verentur; Flacc. 22. verebar; Sest. 39. non ... versor; Sulla 84. video; Caecin. 4. Muren 88. Rabir. 35. Phil. II, 2. videbant; Verr. I, 106. vidimus; Deiot. 33. viderunt; Sex. Rosc. 117. videntur; Cluent. 32. videatur || videtur ||; Sex. Rosc. 55. videbatur; Cluent. 130. victa non esset; Vatin. 25. violabam; Rab. Post. 33. vocabamur; Phil. V, 1. utor; Cael. 30. esset usus; Verr. I, 150. utar; Cluent. 126. Phil. XIV, 10. uti; Verr. I, 25.

β. **directe Frage:** *αα.* **ohne Fragewort:** id Sex. Naevius non faceret? Quinct. 38. is pecuniam ... non peteret, qui ..? ib. 39. appellandi tempus non erat? ib. 41. agi non potuit? ib. non hoc palam dicit? ib. 46. non statim ad C. Aquilium ... concurrisses? ib. 53. non ... in curru conlocat Automedontem? Sex. Rosc. 98. non versatur ante oculos ..? ib. non adest iste T. Roscius? ib. non orat? ib. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. non conficit tabulas? Qu. Rosc. 4. non refert parva nomina in codices? ib. suarum perscriptionum ... adversaria proferre non amentia est? ib. 5. non ... ex fraude, fallaciis, mendaciis constare totus videtur? ib. 20. non eodem tempore et gestum et animam ageres? ib. 24. non noras? ib. 25. in mentem tibi non venit ..? div. Caec. 27. id ad probandum non multo videri debet aequius? ib. 65. non probabo C. Verrem contra leges pecuniam cepisse? Verr. I, 10.

eo mihi non uti non licebit? ib. 25. is non omnia, quae ante acta sunt, rata esse patietur? ib. 109. non .. vindicasset? ib. 114. abstinere non potuisti? ib. 93. non te pudet ..? ib. 140. non sines? ib. 142. „non est ista Verri numerata pecunia?“ ib. II, 26. non statuebas ..? ib. 29. non || nonne || necesse erit ..? ib. 31. non reddat? ib. 79. is in te non ... concitetur? ib. III, 6. non ... debeat ..? ib. non persequebantur? ib. 30. non intellegis haec ... ad aliam quaestionem ... pertinere? ib. 83. non vides ... hoc eum diserte scribere ..? ib. 126. his te litteris ... iugulatum esse non sentis? ib. non ... excitavit (te haec vox)? ib. 132. haec te vox non perculit? ib. non aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? ib. quot et quam manifestis rebus teneare non vides? ib. 149. non ... patris similis putaretur? ib. 160. in auctione signum aēneum non maximum HS XL milibus venire non vidimus? ib. IV, 14. hic tibi in mentem non venit iubere ut ..? ib. 28. non ... audistis ..? ib. 50. tu ... non ipsa praeconis voce excitatus es ..? ib. V, 38. non palam cum Timarchide loquebantur? non omnes omnium propinqui adhibebantur? non palam virorum funera locabantur? ib. 120. non ... te ... maxime eius pudet; ib. 136. is ... non videtur esse deiectus? Caecin. 31. non habebit? ib. 36. >< non appellabitur? ib. 43. non videbitur ..? ib. 43. 44. non valebit? ib. 45. non inuretur? Cluent. 129. non ... velle debebat? ib. 171. non videretis? leg. agr. I, 19. non sumet ..? ib. II, 43. non appetet? ib. et vos [non] dubitatis quin ..? ib. 69. tu non definias ..? ib. 74. non commovebit? ib. 83. non ... putatis? ib. 95. non sentis? Catil. I. 1. non vides? ib. non arbitraris? ib. 17. non vident..? ib. II, 19. non videtis? Muren. 81. acta non sunt? Flacc. 79. delata non sunt? ib. non ... questus es? Sulla 44. non ... convicit? ib. 71. non ... moveamur? Arch. 19. non expetisset? ib. 25. praeficiendus non fuit? dom. 25. non erat..? ib. 65. non includit? ib. 104. non ... abutitur? ib. non te pudet ..? ib. 117. non valebit? ib. 123. non licuit? ib. 124. non putasti; ib. 132. non commovemur? har. resp. 25. non pertimescemus? ib. 26. non ... permovebit? ib. 62. civis ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33. non expleras? Vatin. 32. non (admonebat)? ib. 34. et vos non videtis ..? ib. 56. id ... non videbat? ib. 58. non turpe (est) ..? Balb. 10. huic vos non summittetis? prov. cons. 8. non oportet? ib. 12. non putaretis? ib. 13. non putas ..? Planc. 26. non ... perhorrescent? Scaur. 41. non potestis ... esse ..? Deiot. 29. non ... anteponis? Phil. I, 31. non venirem ..? ib. II, 3. >< non intellegis ...? ib. 28. is non apertissime ... profitetur? ib. 56. non pudet? ib. 68. tu non constringendus? ib. 97. haec non cogitas? ib. 117. non ... utemini? ib. III, 32. non videbit? ib. V, 50. non ... cogitem? ib. VI, 17. non est iudicatus hostis Antonius? ib. VII, 13. non auditis ..? ib. 14. non intellegitis ...? ib. non ... decuriabit? ib. 18. non queretur ..? ib. non sollicitabit ..? ib. non est bellum? ib. VIII, 5. non semper otio studui? ib. 11. non darem? ib. XI, 20. non moleste fers ..? ib. X, 3. non ... perfecit? ib. 4. non recordamini ..? ib. XIII, 5. non prodigium atque portentum est? Fr. B. VIII, 14. non pudet? ib. XV, II, 6. — quid? si hoc non dicant, tibi non necesse sit ipsi id confiteri? Verr. II, 149. quid, illa ... non cuiusvis animum possunt movere? ib. III, 7. quid? isti laudatores tui non testes mei sunt? ib. IV, 19. quid? Eupolemo Calactino ... non idem fecit? ib. 49. quid? a Tyndaritanis non eiusdem Scipionis beneficio positum simulacrum Mercurii ... sustulisti? ib. 84. quid? signum Paeanis ex aede Aesculapii ... non sustulisti? ib. 127. quid? ex aede Liberi simulacrum Aristaei non tuo imperio palam ablatum est? ib. 128. quid? hoc in Apolloniensi Aristodamo? quid? in Leonte Imacharensi non idem fecisti? ib. V, 15. quid? ... non omnis honos ab isto dignitatis, aequitatis officiique sublatus est? ib. 84. quid ergo? ... non loquuntur? Caecin. 56. quid? ... non manifesto necavit? Cluent. 40. quid? Romae quaesitum ... non erat? ib. 182. quid vero? ... non ... putatis? Catil. III, 22. quid ergo? || quid? ergo || ... persequi non placet? Muren 44. quid? ... non fuerunt? Flacc. 30. quid? ... non intellegebas ..? ib. 76. quid? nos non videbamus? ib. 83. quid? ... non veniunt? ib. 84. quid? ... non ... flagitabat? dom. 14. quid? non exceperas ..? ib. 106. quid? ... esse non potest? ib. 120. quid? ... nonne || non || ... rettulit? ib. 136. quid? sua sponte homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? Sest. 33. quid? hic ... non † ... donavit ..? Balb. 50. quid? non habuisti || habuisti || ..? Scaur. 19. quid, avus eius || avus || P. Africano non fuit? ib. 32. quid? ... non patebat? Phil. I, 20. quid? ... non censetis ..? ib. 38. quid igitur? ... non interpretamini? ib. quid? ... non ... iudicavit ..? ib. IV, 5. quid? non ante lata (lex) quam scripta est? ib. V, 7. quid? non ante factum vidimus quam ..? ib. quid? .. non veremur ..? ib. XII, 29. quid? .. non intellegis ..? ib. XIII, 23.

ββ. **mit Fragewort:** an: an ... non commovebat ..? Sex. Rosc. 119. an ... non potero? Verr. II, 168. an non ... venit? Caecin. 15. an negare non potestis ..? Cluent. 65. an ... non pertinuit? ib. 183. an id actum non est? ib. an ... non ... existimabit || aestimabit || ? leg. agr. II, 40. an .. non adhibebit? ib. 53. [an] non intellegis ..? Rabir. 26. an ... non existimas ..? Catil. I, 29. an .. non habuit ..? Arch. 9. an ... non venirem? dom. 7. an ... non ... iussit? Sest. 80. an ... adsequi non licebat? Balb. 54. an ... non significarem ..? Planc. 76. an ... non putem? ib. 78. an ... non ... cognoscerem? Scaur. 25. an ... causa non sit ..? Ligar. 31. an non saepe minus frequentes fuistis? Phil. I, 11. an .. non venirem? ib. II, 3. an ... queri non debui? ib. 6. an illa non ... sunt notanda? ib. V, 17. an ... non potuit ..? ib. VI, 8. an .. non provideam ..? ib. 17. an non putamus ..? ib. XII, 7. an ille non vicerit? ib. 13. an .. non reddet? ib. XIII, 12.

cur: cur non nominantur? Sex. Rosc. 74. cur non nominas (tabulas)? Qu. Rosc. 25. cur .. decidit et non restipulatur neminem amplius petiturum? ib. 36. cur ... non ... iubes? Verr. I, 66. cur non rettulisti? ib. 99. cur ... non caves? ib. 110. cur .. non putasti ..? ib. II, 99. cur non in media oratione mea consurgitis atque disceditis? ib. III, 208. cur ... non dedisti? ib. V, 132. cur eorum verba non audimus? Font. 11. cur non ... committamus? imp. Pomp. 50. cur ... non requirebant? Cluent. 83. cur ... facti non sunt? ib. 115. cur non ... datum (est)? ib. 167. cur non ... usus es ..? ib. 172. cur non servata est? ib. 186. cur .. non laeter ..? Catil. IV, 2. negotiari libet: cur non Pergami? Smyrnae? Trallibus? Flacc. 71. cur tandem ... non oportet? ib. 86. cur non audimus? ib. 92. cur ... non suscenseo? Sulla 48. cur ... non erat? ib. 52. cur ... non ... reperiuntur? ib. cur non iuret ..? dom. 80. cur ... non refugisti? Cael. 37. cur non placeret ..? ib. 68. cur ... placare non possit? prov. cons. 24. cur .. non audistis ..? Piso 58. cur .. non ignoscam? ib. 79. cur non edidisti? Planc. 38. cur non ... comparasti? ib. 55. cur ... non est factus?

ib. si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56. si severus, cur non in omnis? ib. cur ... non habuisti? ib. 99. cur non inauguraris || inauguraras, inaugurare ||? ib. 110. cur ... non patent? ib. 112. cur non ... accedit? ib. III, 3. cur .. non adfuit? ib. 20. cur ... non censet? ib. IX, 14. cur non rogamur? ib. XII, 16. cur non hic parens verior (est)? ib. XIII, 25. f. ib. quoque; Verr. I, 109. III, 86.

ecquis: ecquis hoc non ex eo statim iudicavit quod ..? Verr. III, 142.

ne: etiamne ... non putat ..? Sest. 135.

num: num ... non recepit? Sest. 80.

quando: quando illa (provincia) frumentum... non ad diem dedit? Verr. II, 5. quando .. hoc non factum est? Cael. 48. quando non permissum (est)? ib.

qui: quem ad modum non .. exegit? Qu. Rosc. 52. quod (genus) non excogitavit? Verr. II, 120. quam ob rem supplicium non sumpsisti? ib. V, 67. quam ob rem non fecisti? ib. cui civi supplici non ... porrexit et ... ostendit? ib. 153. quae ... formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51. quae nota ... non inusta ... est? Catil. I. 13. quod ... dedecus non haeret? ib. quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? ib. II, 7. quod flagitium .. non ... concepit? Sulla 16. quod genus ... non reperiebatur? Sest. 66. quem bonum non coluit? Balb. 58. quae mulier interficere non auderet? Milo 82. quam .. ad pestem ... impelli non poterit? Phil. I, 22. cuius .. fortunae studia ... non obtulerunt? ib. 30. quod praemium non ... vendidit? ib. III, 10. quod .. municipium non contemnit? ib. 15. quod facinus .. non edidit? ib. XIII, 21. quod in telum non inruit? Fr. A. V, 4.

quis: „quis .. non est volneratus"? Sex. Rosc. 90. quid ... non venit? Qu. Rosc. 35. quis hoc non intellegit? Verr. I, 9. quis hoc non perspicit? ib. quis non ... arbitraretur? ib. 85. quis non ... sibi provideret? ib. quis non commoveretur? ib. quis .. non ... cognovit; ib. II, 39. quis non ... putavit ..? ib. III, 42. cui ego illum non putem placere oportere ..? ib. 155. quis non... existimat? ib. 216. quis non hoc intellegeret ..? ib. IV, 89. quis non pertimescat? ib. V, 14. quem non ... servavit? ib. 153. quis ... non intellegit ..? ib. 179. quis non concederet? Sulla 26. Sest. 14. quis non ignosceret? har. resp. 17. quis non intellegit ..? ib. 50. quis non doluit ..? Vatin. 31. quis ... non audivit ..? prov. cons. 5. quis .. non sentit ..? ib. 30. cuius fortunae ... non concessit? Balb. 58. quis non tulit ..? Planc. 35. quis tum non gemuit? quis non arsit dolore? Milo 16. sed quis non intellegit ..? ib. 68. quid ... non esset ausus? ib. 90. quis non ... probet ..? Ligar. 19. cui ... non audita est || sit audita, est audita ||? Deiot. 16. quis... non fuit? Phil. II, 16. quis .. non dedit? ib. quid ... non vidimus? ib. quis non .. duceret? ib. 63. quis .. non esset auctor ..? ib. III, 19. quid ... non audebit? ib. III, 30. quis non perspicit ..? ib. IV, 5. quis non videt? ib. VII, 1. quem ille vestrum non oderit? ib. 21. quid non ... concessimus ..? ib. VIII, 28. quid ... non relinquetur? ib. X, 6. quis non miraretur? ib. XII, 6. quis non dolet? ib. 25. quis bonus non luget? ib. quis ... non videt ..? ib. XIII, 10. quid non confessus (est)? Fr. A. V, 5. quis non meminerit ..? ib. B. XV, IIII, 3.

quotus quisque: quotus .. quisque .. non est? Phil. III, 15.

uter: utrum ... non credidistis ..? Caecin. 31. utrum furtum factum non est? Cluent. 183.

utrum — an: utrum ... non vides an ..? Sex. Rosc. 78. utrum causa ... non fuit, an ..? dom. 10. utrum hoc bellum non est an .. tantum bellum || est an non est .. tantum ||, quantum..? Phil. VIII, 7. — utrum ... an ... non esse credendum? Qu. Rosc. 43. utrum ..., an haec ad rem non pertinent? Verr. I, 127. utrum ... an non potuit accedere? Caecin. 48. utrum... an... impelli non poterit ..? leg. agr. II, 40. utrum ... nesciebat an ... non tenebat? Balb. 14. utrum omnino Fannium ab Flavio HS CCIↃↃↃ non abstulisse an alio nomine et alia de causa abstulisse? Qu. Rosc. 40.

γ. Ausruf: quam id te ... non decebat! Phil. II, 20.

b. Nebensätze: cum: cum ... non agendi potestas eadem ... reperiri potuerit; Quinct. 10. cum experiundi potestas non est; ib. 51. cum ... conficere non posset; ib. 98. cum proscriptus non esset; Sex. Rosc. 32. cum .. non recitat; Qu. Rosc. 13. cum ille non daret; Verr. I, 44. cum perferre non possent luxuriem, crudelitatem; ib. II, 9. cum ... non impetraret; ib. 29. cum .. non adesset; ib. 99. cum ... non adfuisset; ib. cum ... non liceret; ib. 100. cum .. satis facere non posset; ib. 154. cum ... non abhorreret; ib. III, 52. cum dissimulare non posses; ib. 131. cum... vendere non possent; ib. 191. cum eos (proferre) non poteris; ib. 209. cum ... vendere non liceret; ib. IV, 10. cum id ipse non vidisset; ib. 102. cum ... non pepercisset; ib. V, 3. cum ... non obtinerent; ib. 56. cum obsistere non poterant; ib. 127. cum ... disturbare non potueris; Tull. 53. cum ... deicere ... non potuerit; ib. cum ... non crederent; Caecin. 20. cum .. non audisset; ib. 29. cum ... condemnari .. non posset; ib. cum ... iudex non esset; ib. cum ... non habuistis; ib. 31. cum ... non haberet; imp. Pomp. 45. cum ... deesse non possint; Cluent. 167. cum .. non reperiantur; Muren. 13. cum .. adsequi non potuissent; ib. 29. cum .. non ... eripiar atque evolem; ib. 82. cum ... non habet; Flacc. 23. cum . non faceret; ib. 48. cum ... non potuerit ... consistere; ib. 77. cum ... lacerare non posset; sen. 3. cum ... non recusarent; Quir. 13. cum ... adsequi non possent; ib. 21. cum ... condemnari non potuerim; dom. 88. cum ... non sentis; har. resp. 39. cum ... non discernis; ib. cum ... non defenderent; Sest. 46. cum abesse ... non possem; ib. 49. cum .. consequi non possim; ib. 87. cum ... non instituit; ib. 111. cum ... non tulissent; ib. 137. cum facere non possent; Cael. 40. cum ... non invenitur; ib. 65. cum ... non essent deductae; Balb. 48. cum .. non recusares; Piso 3. cum ... ferre non posses; ib. 89. cum te non videbam || certe te non videbam, mecum te non videbam ||; Planc. 13. cum .. non ediderit; ib. 39. cum .. effugere non potuisses; Scaur. 45. cum odium [non] || nostrum || restingueretis; Rab. Post. 13. cum ... detrahi non posset; Milo 38. cum ... non impetrasset; ib. 74. cum .. non adesset; Ligar. 21. cum adesse ... non licebat; Phil. I, 36. cum ... non esset; ib. II, 4. cum [conscii] non fuissent; ib. 25. cum ... non adisses; ib. 42. cum ... non tulerint; ib. 117. cum ... non intellegebat; ib. III, 33. cum ... non adessent; ib. V, 30. cum ... non haberet; ib. 49. cum ... non censuissem; ib. VIII, 21. cum ... non arbitraremur; ib. X, 1. cum ... non tulerimus; ib. 19. cum .. satiare non posset; ib. XI, 8. cum prodere ... non posset; ib. XIII, 26.

cur: cur ... non venierint; Quinct. 73. cur ... non convenerint; ib. cur ... non vendiderit; ib. 76. cur .. non venissent; ib. 88. cur non ... adegeris; Qu. Rosc. 25. cur ... non ... adimi possit; Caecin. 101. cur non ... pertimescat;

Flacc. 5. cur .. non timuerim; dom. 8. cur ... non defenderem; Vatin. 5. cur ... non ... venerint; Cael. 61. cur non comprehenderint, cur non ... expresserint; ib. 66. cur ... non liceret; Balb. 35. cur non ... restitissem; Piso 18. cur ... non deferrem; ib. 82. cur ... non ... habeat; Planc. 39. cur ... non sequerere; Phil. II, 71. cur non ... tribuas; ib. 98. cur .. non ... cupiamus; ib. V, 47.

etiam si: etiam si lex non esset; Verr. I, 108. etiam si tutores non essent; ib. 146. etiam si ... non possum dicere; ib. II, 166. etiam si vir bonus non esset; |ib. II, 166. etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius; ib. 223. etiam si tactus non fueris; Caecin. 37. etiam si ... non defuissem; Cluent. 51. etiam si .. adhibere non possit; Catil. I, 19. etiam si ... non cogeret; Sulla 35. etiam si .. non alitur; Cael. 45. etiam si non audiatis; prov. cons. 8. etiam si non appellatur; ib. 12. etiam si .. non impediret, Piso 50. etiam si experti non sumus; Rab. Post. 29. etiam si forte non nosset; Scaur. 49. etiam si .. non timeret; Milo 52. etiam si ... non pertinebit; Marcell. 30. etiam si non erunt insidiae; Phil. XII, 26.

etsi: etsi .. non est meae consuetudinis; Rabir. 1. etsi non contemno; prov. cons. 39. etsi ... non desiderat; Phil. XII, 30.

ne — an: dixeritne ... *an non dixerit;* Cael. 52.

ne: ne quis ... non existimet; Verr. II, 118. ne ... non esset persoluturus; ib. V, 163. ne non ... iudicentur; ib. 171. ne .. non liceat; leg. agr. I, 25. ne ... ferre non possit; ib. II, 62. ne non ... dicat; Catil. I, 5. ne ... immanitas ... non vindicata esse videatur; ib. 14. ne ... superare non possent; Cael. 66. qui si ... sanxissent ne ... liceret || non liceret ||; Balb. 25. ne non .. fuisse ... *videretur;* Scaur. c. 2. § 4. ne dolorem perferre non possent; Milo 57. nec timet ne ... non conciliarit; ib. 95. ne non putaremus; Phil. II, 18. ne non probes; ib. 34. ne ... negare non posses; ib. 99. ne ... non audiam; ib. XIII, 6.

nisi: nisi forte ... non videtis; Flacc. 4. nisi forte ... non putas; Phil. VIII, 12. nisi forte ... non est .. putandus; ib. XIV, 9.

postea quam: postea quam ... fieri non potuit; Sex. Rosc. 136. postea quam ius suum obtinere non potuit; Verr. I, 65. postea quam ... potestas facta non est; sen. 3.

postquam: postquam ... non poterant vincere; Quinct. 70. postquam non impetravit; Verr. IV, 149.

quam: depugnarem potius ... quam [non] id ... susciperem ac subirem; Sest. 46. vide quam non reformidem; Ligar. 6.

quamquam: quamquam non debebam ... poscere; Verr. IV, 36. quamquam ferenda (illa) non fuerunt; Catil. I, 18. quamquam non est omittenda; Sest. 13. quamquam id ipsum esset et novum et non ferendum; Vatin. 33. quamquam ... non tenebantur; Cael. 71. quamquam ... non est difficillimum; Balb. 57. quamquam non est causa una omnium; Piso 75. quamquam ... non me id magno opere conturbat; Planc. 4. quamquam ... non abutemur; Milo 6. quamquam ... esse non possumus; Ligar. 18. quamquam ... non arbitror; Phil. I, 27. quamquam solent .. depravare non numquam; ib. 33. quamquam non sum usus; ib. III, 8. quamquam .. non eguit; ib. 19. quamquam ... non egent; ib. V, 7. quae quamquam ... rata esse non possunt; ib. 21. quamquam ... facta non esset; ib. VI, 3. quamquam non alienum fuit; ib. 15. quamquam illa legatio non est; ib. VII, 14. quamquam non eges; ib. 27. quamquam ... non adest; ib. IX, 16. quamquam .. non egetis; ib. 3. quamquam ... non tenent || teneant ||; ib. XI, 11.

quamvis: quamvis ... non placeat; Verr. III, 209.

quantus: quantum ... efficere non posset; Verr. III, 129. quanta ... non fuerunt; imp. Pomp. 29. quantum sine huius periculo praeterire non possim; Cluent. 118. quantum .. obire non potuisset; Catil. III, 25. (contio), quantam meminisse non videor; Phil. IV, 1.

quapropter: quapropter ... non recuso; Verr. II, 17.

quasi: quasi ... non liceret; Flacc. 91. * || quasi non ipse || ... teneretur; dom. 40. quasi ... facere non possem; Phil. VIII, 11. quasi vero non: f. **b.** vero. perinde || proinde || quasi ... non haberet; Verr. I, 98. perinde quasi non, ut quaestor sine praetore possit rationem referre, ... eodem modo sine quaestore praetor; ib. 99. proinde quasi .. non ... dixerim; Cluent. 138. proinde quasi ... non comprehendatur; ib. 140.

qui: quae ... intellegi non potest; Quinct. 4. quod non .. comminuere et violare soleat; ib. 26. extra quos egredi non possim; ib. 35. qui ... non ... certiorem faceret, appellaret, rationem adferret; ib. 38. quem .. respirare libere non sinis; ib. 39. quod non debet; ib. 47. qua (hora) ... non sit obitum; ib. 53. QUI ... DEFENSUS NON FUERIT; ib. 60. CUI HERES NON EXSTABIT; ib. qua ratione ... non transegerit; ib. 76. qui eo non accedat; ib. 78. qui non latitarit; ib. 85. qui ... non deseruisset; ib. qui ... non haberent; ib. 86. quem ... (vivere) non volt; ib. 94. quod non licet; ib. quod in illo non fuit; ib. quod non spero; Sex. Rosc. 10. qui non ardere illa omnia mallet; ib. 24. quem ... non potuerunt occidere; ib. 29. qui ... non passus est; ib. 34. quod ferri non potest; ib. 49. quod non ... violaret; ib. 70. quos ... retinere ... non potuisset; ib. quod ... non concederem; ib. 73. quod ... suscipi non potest; ib. quo (modo) .. non .. occiderit; ib. 100. qui non norat; ib. 105. quod non ... violarit et imminuerit; ib. 109. quibus in rebus .. interesse non possumus; ib. 111. maleficium, ... quo ... non contaminarit; ib. 116. quo in numero non est; ib. 126. quod ... adsequi non possit; ib. 131. qui non videret; ib. 136. qui ... pati non potuerunt; ib. 140. quod ... metuere non debeas; ib. 145. quos ... iugulare non potuissent; ib. 151. quo modo ... non sunt; Qu. Rosc. 4. quod .. probare non possit; ib. qui experiri non posset; ib. 19. quem ... circumvenire non posses || potes ||; ib. 25. quod probare non potest; ib. 34. quae facta non est; ib. 48. quae data non sunt; ib. qui .. non est factus; ib. 54. quod ... negare non audet; div. Caec. 13. qui non possit .. reddere; ib. 27. quibus ... non utor; ib. 29. pro quo frumento ... soluta non est; ib. 32. quod ... non reperiebat; ib. 33. quod .. non prohibuerit; ib. 35. id quod non potes; ib. 53. qui non malit ..; ib. 60. cuius consuetudinis .. patres ... non paenitebat; ib. 69. quae (res) non ... abiudicaretur; Verr. a. pr. 13. quibus ... conservare non licitum est; ib. 14. quae ... non ... dixisset; ib. 18. cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; ib. 25. quem .. hominem ... iudicem non retinuissem; ib. 31. quod fieri non potest; ib. 49. quos .. servi designatorum consulum non moverunt; ib. 53. quod negari non potest; Verr. I, 12. quod .. non fefellit; ib. 19. quem ad modum non responderet; ib. 20. qui .. non ... abstulerit; ib. 21. quae *nunc* non essent; ib. 51. qui ... reperire non posset; ib. 64. qui

recipere non debebat; ib. 65. inventus est nemo cuius non haec et sententia esset et oratio; ib. 68. qui ... non moveretur; ib. 74. qui ... non habebat; ib. 75. qui census non sit; ib. 110. quod vos oblitos esse non arbitror; ib. 119. quae .. non commemorarem; ib. 121. [quod edictum .. non habuerat]; ib. 125. quibus de sartis tectis cognitum et iudicatum non esset; ib. 130. quod ... traditum non sit; ib. 132. qui non putaret; ib. 134. qui ... non adfuit; ib. 138. quae ... commotae non sint; ib. 145. quem scribam suum fuisse negare non potest; ib. 150. quod non licebat; ib. II, 22. quod non debebatur; ib. qui non ... referatur; ib. 27. qui ... non possit uti; ib. condemnare eum quem non oporteat; ib. 31. quod non senserit; ib. 34. quae non reddat; ib. 36. quod ... impetrare non potuerat; ib. 42. qui non posset negare; ib. 48. qui .. non perdidisset; ib. 53. quod moveri .. non poterat; ib. 62. qui defendere non poterit || potuit ||; ib. 105. qui ... non fuerunt; ib. 111. ex quo (loco senatorem fieri) non liceret; ib. 121. cui imperare non potuerat || poterat ||; ib. 127. quod .. non laborabat; ib. 128. qua (lege) non tenebatur; ib. 139. qui ... non perspiciat; ib. 148. qui non ... cupiat; ib. 149. qui .. non oderit; ib. 166. quod (indicium) non in istius unius vita perspicere possitis; ib. III, 5. quarum decumae venire non soleant; ib. 13. quam ob rem ... non miror; ib. 17 qui ... non haberet; ib. 20. qui ... non recedunt; ib. 27. quod ... professus non esset; ib. 39. quod non licebat; ib. 40. qui ... non recesserunt; ib. 42. damna, ... quae non ... ferenda arbitrentur; ib. 60. qui nunc ... risum tenere non possit; ib. 62. quam ob causam ... non potuerit ... perferre; ib. 64. quae ... non fecisset; ib. 66. quibus pecuniis ... non redemerunt; ib. 79. quibus non licet iudicare; ib. 96. quas (tabulas) ... non inveni; ib. 112. quem hominem ... dimittere non debuisti; ib. 141. cui non ab initio decumani criminis persuasum sit istum ... impetum fecisse; ib. 142. cui ... idem non liceret; ib. 150. qui negare non potest; ib. 151. quod non debebant; ib. 174. in quibus (provinciis) ... esse non solet; ib. 192. quo portare non expediat; ib. 193. quos non exarat; ib. 199. quos non aratro ac manu quaerit; ib. quam ob rem non ego invideo; ib. 217. qui non sit ferendus; ib. 220. a quo ... non sit exacta; ib. 224. quod non ... pervenerit; ib. 226. quam (crucem) non ausus est usquam defigere nisi ..; ib. IV, 24. qui ... non invitet; ib. 25. qui ... temperare non potuerit; ib. 34. qua in domo haec non essent; ib. 46. quod Siculi non audebant; ib. 48. qui ... non audierit; ib. 55. qui istum || illum || non nosset; ib. 63. quas (res) vobis gratas fore non arbitrentur; ib. 68. qui ... non sentiat; ib. 71. qui ... abstinere non potuerit; ib. qui non ... surrexerit telumque adripuerit; ib. 95. qui non viderint; ib. 124. quod proferre non auderet; ib. 144. quod ... recitare non desineret; ib. quod ... ratum esse non deberet; ib. 149. quo in oppido non ... delecta ... esset; ib. V, 28. quod ... adsequi non potuerunt; ib. 51. qui ... dare non potest; ib. 57. quod non oportebat; ib. 59. quod non licebat; ib. qui ... non movetur; ib. 65. qui non .. percussus sit; ib. 67. qui non erat; ib. 70. qui visus ... non esset; ib. 86. qui non ... commoveretur; ib. 121. quae non ... capta atque deportata sit; ib. 127. quod .. non fecisset; ib. 133. quod ... fieri non potest; ib. 173. id quod ... non quaesivi; ib. quam ob rem responsurus non videretur; ib. 178. qua in re familia non interfuisset; Tull. 27. qui in re non interfuistis; Font. 14. quibus ... incolume esse non possit; ib. 17. qui ... non crediderunt; ib. 23. si etiam monendi estis a me .., quod non estis; ib. 42. cuius ... haec salva esse non possent; ib. 48. *qui non audisset;* Caecin. 16. quod negare non possit; ib. 29. quae ... non negatur; ib. 32. rem ..., quam illi non negant; ib. qui non accesserit; ib. 36. quae (res) ... rescindi .. non potest; ib. 40. quam ob rem ... non accesserit; ib. 48. cui ... licitum non sit; ib. qui non attingitur; ib. 49. qui non accesserit; ib. qui tactus non erit; ib. qui non ... intellegatur; ib. qui tactus non sit; ib. 50. quae (aedes) ... non appellantur; ib. 54. qui ... non sit; ib. 57. qui non habuerint; ib. 60. quod non oporteat iudicari; ib. 68. quod illos non fugerit; ib. 86. qui non possideat; ib. 90. ><. qui non possidet; ib. 91. quod .. iubere aut vetare non possit; ib. 95. qui ... non est; ib. 96. quae ... non veniunt; ib. 98. qui .. factus non est; ib. 99. in quo ... non exercuerit; imp. Pomp. 28. qui non ... committeret; ib. 31. qui non continet; ib. 38. qui ... non volt; ib. quae non ... defenderet; ib. 54. qui ... non arbitrantur; ib. 67. quae videre ... non poterat; Cluent. 16. in quem iudices non estis; ib. 29. quem non videtis; ib. 29. quod non possim || possim [implere] ||; ib. 51. qui ... non ... arbitraretur; ib. 55. qui .. non concedat; ib. 64. qui ... non habuerit; ib. quod non fieri possit; ib. 70. quae ... non quaerunt; ib. 107. quae (res) .. non obiecta sit; ib. 113. quod iudicium appellari non oportet; ib. 115. de quibus causis ... non liceat; ib. 120. quod ... non est; ib. 124. qui .. non tenuit; ib. 128. quae probata non essent; ib. 138. qua (lege) non tenetur; ib. 155. cui non hoc periculum ... paratum esse videatis; ib. 157. qui ... non teneatur; ib. 158. ><. quae (conscientia) ... divelli non potest; ib. 159. qui non comparabant; ib. 180. quod illa non ab initio .. voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit; ib. 188. in quo (loco) non strueret; ib. 190. qui non ... fugeret; ib. 193. quae (invidia) .. valere non debet; ib. 201. quod ... non facient; leg. agr. I, 9. quo in iudicio perspici non potest; ib. 10. nummus .., quem non ... olfecerint; ib. 11. quod non emi possit; ib. 15. qua in urbe ferre non potuerunt; ib. 18. quod ... non pertimescat; ib. 21. quod ... non conquiescat; ib. quod ... non obsolescat; ib. quod .. subterfugere non possit; ib. 26. in quo esse locus ... non videbatur; ib. II, 6. quod non boni metuerent, improbi exspectarent; ib. 8. quod ... fieri non poterat; ib. 19. quod non putent posse ... denegare || se denegare ||; ib. 21. qui ... non meminit; ib. 26. quem (locum) ... non possint dicere ... esse factum; ib. 39. qui ... tenere non potuerunt; ib. 44. quod .. ferre non poteritis; ib. 62. in quo ... non elaboret; ib. 67. quod .. perstringi non possit; ib. qui ... ferre non possint; ib. 68. quibus adimi iure non poterat; ib. 81. [quod non vos oppressum atque ereptum teneretis]; ib. 99. cui ... venire non posset; ib. III, 6. quod non habet; ib. 13. quod non || quin, quod || ego non modo audiam, sed etiam videam planeque sentiam; Catil. I, 8. qui .. non metuat; ib. 13. qui non oderit; ib. qui non fateatur; ib. 30. qui ... non videant; ib. [qui ... non putarent]; ib. II, 3. qui ... non crederent; ib. qui ... non putet; ib. 6. quod non .. conceperit; ib. 7. qui ... non ... fateatur; ib. quem non ... asciverit; ib. 8. qui .. non ... fateatur; ib. 9. qui .. non ... commemoret; ib. qui illum non ... ire malit; ib. 16. quem ... non timeo; ib. 17. qua re fieri non possit; ib. quos ... non revoco; ib. 22. quae religio C. Mario ... non fuerat; ib. III, 15. qui ... non movear; ib. IV, 3. qui ... non putat; ib. 7. qui ... non putent || putet ||; ib. 8.

qui non ... lenierit; ib. 12. cui non ... cum sit carum tum vero dulce atque iucundum; ib. 16. in quo ... reperire non potes; Muren. 13. quam (amplitudinem) non acceperit; ib. 16. qui .. fieri non potuerint; ib. 29. qui .. evadere non potuerunt || potuerint ||; ib. qua re non est mirandum; ib. 38. quae (lex) .. non deerat; ib. 46. quem non paenitebat; ib. 66. quod ... non abhorret; ib. 69. quorum copia ... deesse non solet; ib. 70. quo (tempore) ... non fuerit; ib. 72. quae praetereunda non sunt; Flacc. 7. qui ... deducti non sunt; ib. 9. qui ... stare non poterant; ib. 14. quae ... reprehendere non possum; ib. qui ... esse ... non potuerit; ib. 18. quod non licuerit imperare; ib. 27. qui ... non fuerit; ib. 40. qui ... non debet habere; ib. quod .. non solvebat; ib. 43. quod iudicium .. non erat; ib. 50. quod .. non fuit; ib. 56. qui non sciret; ib. 59. in qua (comoedia) servus ... non Lydus esset; ib. 65. quos ... non adiuvabo; ib. 66. quod .. non conceditur, ib. 75. qui dividi ... non potest; ib. 80. quod vociferari non destitit; ib. 85. quod .. non reprehendo; ib. 86. qui non ... arbitretur; ib. 105. quo .. genere non uterer; Sulla 2. qui .. non adfuerunt; ib. 12. qui .. non adfuerim; ib. 14. cui ... non resistunt; ib. 22. qui .. non deserit; ib. quod credi non potest; ib. quae (contumelia) non ... conveniret; ib. 23. qui .. non probabatis; ib. 31. qui ... non nossent; ib. 36. quem non perverterim ac perfregerim; ib. 46. quibus non irascebamini; ib. 49. cui non ... videatur; ib. 70. qui non ... incubuerit; ib. 82. qui ... non adfui; ib. 83. qui .. non laudavi; ib. cui ... non sit traditurus; ib. 88. in qua (exercitatione) me non infitior .. esse versatum; Arch. 1. quae habere non possumus; ib. 8. qui non ... patiatur; ib. 20. quod obscurari non potest; ib. 26. quae ... dicere non esset ausus; sen. 12. qui ... non defendisset; ib. 25. quem .. inimicum mihi fuisse non dico; ib. 32. quae ... non fuerunt; ib. 39. quos .. parare non potui; Quir. 9. quem ad modum ... non fuerunt, sic ..; ib. quod ... adimi non potest; ib. 19. tribunatum, quem ... tueri non potest; dom. 2. qua (oratione) ille uti non potest; ib. 3. quo senatus carere non potuit; ib. 4. quam (contentionem) .. non ... susceperim; ib. 27. quibus ... non crederem; ib. 29. quorum ego libros ... non scrutor; ib. 39. cuius .. pecunia non expetabatur; ib. 46. cui non interdictum sit; ib. 47. quod ... non obtinuerit; ib. 50. quem ... non poteras dicere non licere esse Romae; ib. 51. qui ... non possem explicare; ib. 57. quos videre .. non poterant; ib. 65. qui non ... fateatur; ib. 72. quod non ... iudicarit; ib. 73. quod omnes non negent || † negent, quod nemo neget || ... mandandum; ib. 76. quod ferri non poterat; ib. 82. qui .. non fui; ib. 83. cui .. crimini respondere sine mea maxima laude non possum; ib. 95. quod non dicerem; ib. quam (rem) ... ridere non desinant; ib. 104. quam (rem) ... audire non possint; ib. qui non ... defenderit; ib. 108. qui non ... haberetur; ib. quem satis mirari ... non queo; ib. 110. quarum (ruinarum) similem totam urbem esse passus non sum; ib. 124. qui ... non horreret; ib. 140. qua (religione) non ... liberemur; har. resp. 12. quae (civitas) carere .. non potuisset; ib. 17. qui ferre .. non potest; ib. qui ... non intellegat; ib. 19. qui ... non sentiat; ib. qui ... non ... fateatur; ib. 20. 29. quem .. non refuto; ib. 34. quam (pecuniam) ... extorquere non poterat; ib. 35. cui ... non liceret; ib. 44. qui ... non laudarat; ib. 45. quos non amant; ib. 46. in quo uno non mentiebatur; ib. 47. quam (legem) ... non videbat; ib. 48. quod ... non inesset; ib. 57. ad quos .. referri ... non convenit; ib. 61. quos ... delere non potuerunt; Sest. 2. qui ... non esset; ib. 27. qui non intellegat; ib. 33. sine quo civitas stare non posset; ib. 42. quae non fuit; ib. 64. qui ... non ... arbitraretur; ib. 66. quae non esset attributa atque discripta; ib. in qua non ... statueretur; ib. in qua (fortuna) ... non erant; ib. 69. quam (plagam) .. gemere || non gemere || posset; ib. 78. in qua ... perspici *non* posset; ib. 106. qui non ... arbitraretur; ib. 108. qui non profiteatur; ib. 109. cuius ille non concitator (erat); ib. 110. in qua non ille princeps (erat); ib. qui .. non ... arbitraretur; ib. 112. quibus ... potestas non erat; ib. 113. qui .. non habebantur; ib. quod ... non tenuit; ib. 114. quod ... non exprimeret; ib. 118. quibus reddere ... non liceret; ib. 122. in quo (loco) non fixum est; ib. 128. quod non ... accidat || accidit, accedat ||; Vatin. 4. quod ... facere non licuit; ib. 12. quibus ... sublatis ... civitas stare non posset; ib. 24. quod ... non licuit; ib. 25. quod ... non putasti; ib. 26. qua re ... non putes; ib. 37. quae ... non improbet; Cael. 1. qui ... non possit ... male dicere; ib. 8. cui ... non pateat; ib. qui .. non videbit; ib. 33. quae ... detrahi passa non est; ib. 34. cuius frater ... effugere non potuit; ib. 38. quae ... non perspexerat; ib. 42. quae ... non solent esse; ib. 44. quod ... non praetermitteret; ib. 54. quod ... non potuissent videre; ib. 65. quae ... consequi non possunt; ib. 74. quae non cadit; ib. 76. quod non oportuisset; Balb. 8. quod non oporteat; ib. quod .. facere non licuerit; ib. in quo non exstent; ib. 13. cuius ... virtus ... non daret; ib. 16. qui ... facti non essent; ib. 21. quam ob rem ... venire non liceat; ib. 29. de quo foedere ... non tulit; ib. 34. quod non est in omnibus foederibus; ib. 35. quae mutare non possumus; ib. 61. quem .. frui non sinit; prov. cons. 12. quos ... videre non possumus; ib. 17. qua (lege) ... non licebit; ib. ad quos ... non audet mittere; ib. 25. quam non putat; ib. 36. cui non possit intercedi; ib. quae ... non exquirant; ib. 46. a quo legibus (tuti esse) non poteramus; Piso 5. quem propter urbs incensa non est; ib. 15. qui ... non putavit; ib. 23. qui non gemeret; ib. 25. cui non .. subvenerit; ib. 26. quae lex ... esse lex non videbatur; ib. 30. a quo non fuit postulandum; ib. 35. quod ... non facitis; ib. 36. qui vos non oculis fugiat, auribus respuat, animo aspernetur, recordationem denique ipsam || recordatione .. ipsa || consulatus vestri perhorrescat; ib. 45. ex qua non ... venerint; ib. 51. qui .. obviam non venerint; ib. 54. qua tu porta introieris || ea tu .. non introires ||; ib. 55. [qui ... non triumphares]; ib. qui ... nudare non nolint; ib. 82. in quo ... emovere non poteras; ib. 90. quod non sit ... sanctum; ib. cui non sim obstrictus; Planc. 2. cuius non exstet ... meritum; ib. quod tenere non potuerunt; ib. 8. quem (praeteriri) non oportuit; ib. qui praeteritus non est; ib. qui non debuerit praeteriri; ib. 14. quod non fit; ib. 16. quae tractari sine contumelia non potest; ib. 17. quod .. concedi non iure possit; ib. 25. quod .. non edideris; ib. 44. a quo non sis rogatus; ib. 54. quibuscum me .. pugnantem ... non videbitis; ib. 56. qui ... satis facere non possunt; ib. 62. quod ... non pertineat; ib. 63. quod .. non enumeres; ib. qui ... non putaret; ib. 71. quam ob rem non debes ... praedicare; ib. qui ... non obtinuerit; ib. 75. qui ... non dixerim; ib. 85. qui ... parere non sierint; ib. 87. quam tempestatem ... non tulissemus; ib. 96. quem ... non commovit; Scaur. 45. quod non agitur; Rab. Post. 7. qui ... appellatus non

esset; ib. 9. qua (lege) non tenetur; ib. 11. quae (tabulae) ... recitatae non sunt; ib. cuius id negotium non erat; ib. 21. qui ... non dixerit; ib. 31. qui non dixit; ib. 32. quibus creditum non sit; ib. 35. qui huic non || non huic || credidit; ib. 38. cui .. non redditur; ib. 46. qui ... carere non possumus; Milo 5. quod oblivisci non potestis; ib. 11. qui ... non probarent; ib. 12. quae .. patere non possunt; ib. 21. qui ... labefactari non poterat; ib. 34. quem ... non est ausus (occidere); ib. 41. in quo .. conducta non esset; ib. 64. quod non posset honeste vereque defendere; ib. qui non probet; ib. 77. qui non laudet; ib. quod non .. suum fore putaret; ib. 87. cuius non restiterit cadaveri curia; ib. 91. qui non requirunt; ib. 92. vis, quae non ... debilitari frangique possit; Marcell. 8. quod non [..] conficiat et consumat; ib. 11. qui non intellegat; ib. 22. quod ... non viderit; Ligar. 10. a quibus ... non esset receptus; ib. 26. qui contra te non essent; ib. 33. qui ... [non] noverit; ib. 34. qui .. non sentiat; ib. quem ... appellare non posset; Deiot. 3. qui ... non ... praebeat; ib. 4. quae ... transferri non possent; ib. 21. quae esse non debebant; ib. 30. cuius tropaeis non invidemus || invidimus ||; ib. 34. quod oculis non potes (contemplari); ib. 40. quem ... non secuti sunt; Phil. I, 10. quo in genere .. deesse non solent; ib. 12. qui .. non probat; ib. 13. quod ... non licuit; ib, 16. quod .. non facere || facere non || potuit; ib. 17. qui libere iudicare non audeant; ib. 20. quod M. Antonium non arbitror repudiaturum; ib. 27. qui non ... indixerit; ib. II, 1. quibus non ademerint; ib. 5. qui .. non ... referret; ib. 12. quod .. non audeas; ib. 16. qui ... non excitaretur; ib. 17. quae ... non ... prosequantur; ib. 33. qui ... non ... videatur; ib. quod ... ferre non posset; ib. 45. quae .. non possum dicere; ib. 47. quae ... audire non posses; ib. quae non effugisses; ib. 53. qui (in Italia) non fui; ib. 57. qui .. non censeret; ib. 59. quod non ademisti; ib. 60. qui non indoluerit; ib. 61. qui ... non viderit; ib. (nequitia), cuius te ipsum non pudet; ib. 76. quae (audacia) ... non discedit; ib. 90. quae ... manere non possunt; ib. 92. qui .. non egeret; ib. 109. qui .. non timeat; ib. 115. (Kalendae), quas non exspectat; ib. III, 1. cui ... referri .. non potest; ib. 4. qui .. non intellegat; ib. quem ... non tulerunt; ib. 9. qui ... non existimet; ib. 14. quae ... ferenda non essent; ib. 29. qui non intellegat; ib. 34. qui ... non intellegat; ib. IV, 4. qui non videt; ib. V, 5. qui non debeatur; ib. 37. quae (fuga) ... non habebat; ib. 42. sine quo res militaris administrari, teneri exercitus, bellum geri non potest; ib. 45. quam (viam) ... ferre non posset; ib. 49. quibus non interfuistis; ib. VI, 1. qui .. non .. existimet; ib. 11. qui .. non habeat; ib. 12. de qua (statua) ... non possem sine risu dicere; ib. 15. ex qua (provincia) ... excitare non possit; ib. VII, 3. quod fieri non potest; ib. 25. quibus cedere non soles; ib. VIII, 1. quae esse non possunt ... sublata; ib. 11. qui non paret; ib. 23. quod ego non possem; ib. 28. (legatio), in qua ... non subesset; ib. IX, 4. quod non ... effici posset; ib. 8. quod non est datum; ib. 14. a quibus ... non erat postulanda; ib. X, 12. qui non timent; ib. 17. qui .. fieri non potuerit; ib. XI, 11. quod ereptum non est; ib. 20. quod non curas; ib. 23. qui ... non dedi; ib. 25. in quibus non offendatur; ib. XII, 19. qui ... ire non sum ausus; ib. 24. quem non videres; ib. XIII, 5. qui ... non sunt; ib. 11. quod non liceat; ib. 14. qui ... frui non potest; ib. 16. quorum .. nomen ... ferre non poterat; ib. 20. qui ... negare non potes; ib. 24. qui ... non venerunt; ib. 30. qui .. appellare non audeat; ib. XIV, 9. quam ob rem ... decernenda non fuit; ib. 11. quod .. non licuit; ib. 21. quos educere ... non potuit; Fr. B. III, 2. qui non sentias; ib. VIII, 8. quae tibi dicere non licebit; ib. 16. quod .. non dixerint; ib. qui ... incidere ... non potuerunt; ib. 21. qui ... habere non possumus; Fr. B. XIII, v, 1.

quia: quia causa, cur mentiretur, non erat; Quinct. 18. [quia ... datum non est]; ib. 39. quia non potuerat eripere; Verr. IV, 19. quia .. non habent; ib. V, 48. quia ... proferre non potes; ib. quia ... non fugit; ib. 122. non quia res postulare non videretur; Tull. 5. quia non impetrasses; ib. 38. quia non potest; Caecin. 53. quia . . non probabatur; Cluent. 61. quia ... non iusseritis; leg. agr. II, 58. quia ... non putant; Sulla 6. quia ... non debebat minuere ... et purgare; ib. 36. quia non condemnavi; dom. 9. quia .. non sit; ib. 37. quia .. probare non poteram; ib. 57. quia iugulari passus non est; Planc. 71. quia .. non iugulavit; ib. quia nulla vis umquam est ... suscepta ... non contra rem publicam; ib. 13. quia non ... necantur; ib. 17. quia perfecta .. non est; ib. 19. quia .. non ... tradidisset; ib. 31. quia non est ... necesse dicere; Marcell. 35. quia non nosset; Deiot. 23. quia || qua, quae || non ... sit erepta; Phil. II, 60. quia non posse fieri videbatur; ib. III, 3. quia non habebant; ib. VI, 14. quia non confidebant; ib. quia esse non potest; ib. VII, 9. quia non ... voluisset; ib. VIII, 14. quia ... cadere ... non potest; ib. XI, 24.

quin: quin ... non possederit; Quinct. 84. quin ... vitare atque effugere non possim; Verr. I, 103. quin ... quaesiturus non esset; ib. II, 72. quin ... commissurus non fueris; ib. V, 78. quin unus homo familia non sit; Caecin. 55. quin te luce dignum non putarent; Piso 3. quin ... non existimes; ib. 94.

quo: quo non attuleris; Verr. II, 52. quo non ... pervaserit; ib. III, 204. imp. Pomp. 44. quo .. non possim ... addere; Muren. 28. quo .. adire non posset; ib. 34. quo pervenire ... non licebit; prov. cons. 37. quo ... non adferret; Fr. B. VIII, 18, a. non eo dico, quo non ... spem .. habere ... debeat; Quinct. 5. non quo ei deesset ingenium; ib. 11. non quo illum ipsum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; Verr. V, 107. non quo ... ingenia deficiant; Cael. 46. non quo (non) — sed: f. B, II, sed.

quoad: quoad non licuit; Phil. III, 33.

quod: quod .. satis dare non deberet; Quinct. 29. quod ... petere non desinebat; ib. quod ... facta non est; Sex. Rosc. 5. quod ... facta non essent; ib. 28. quod probare ... religionem non potueritis; Verr. I, 22. quod .. condemnari reus ... non potest; ib. 25. quod ferre ... novos homines non potuerit; ib. 35. quod eius avaritiam ... ferre non potuerunt; ib. 70. quod censa non erat; ib. 111. quod hominem non nominat; ib. 116. quod ... dati non erant; ib. 42. quod ... non suscensuit; ib. 58. quod ... non arbitrabatur; ib. 68. quod portorium non esset datum; ib. 176. quod .. iniurias ferre non poterat; ib. III, 55. quod habere .. non potuerit; ib. 63. quod pecuniam non dedisset; ib. V, 17. quod ... non habent; ib. 47. quod ... non addiderit; Tull. 38. quod ... facta non est; Caecin. 41. quod ... ius amitti non potest; ib. 75. quod non adest; ib. 77. quod ... iudicare non debetis; ib. 102. quod ... non haberet; Cluent. 91. quod ... non iurasset; ib. 91. 96. quod ... non putarunt; ib. 94. quod ... subsortitus [..] non esset; ib. 96. quod ... mandare non poterat; leg. agr. II, 18.

quod ... non licet; ib. 30. quod non liceat; ib. 39. quod ... non sustulerunt; ib. 91. quod .. non habet; Flacc. 56. quod non retinet; ib. quod ... non desim; Sulla 5. quod ... non intellegebat; ib. 31. quod ... non tenes; ib. 32. [quod ... non dissolvit]; Quir. 23. quod ... non sentit; dom. 97. quod ... non sinit; har. resp. 29. quod ... non repudiavit; ib. quod ... non perdidisti; ib. 37. quod non sentiunt; ib. 46. quod ... non suspicabar; prov. cons. 42. quod ... factus non esset; Balb. 52. quod .. non succederetur; Piso 88. quod ... non sis factus; Planc. 9. quod non ... dissentiam; ib. 91. quod ... non possunt esse; Milo 21. quod ... non ... satiavit; ib. 58. quod ... non occideris; Phil. II, 5. quod ... progredi non possit; ib. 9. quod ... non vidit; ib. 12. quod non fecisti; ib. 34. quod non indicasti; ib. quod ... non caverit; ib. XII, 25. quod non sentis; ib. XIII, 34. quod ... non haesit; Fr. B. VI, 6.

quod si: quod si ... non putas; Quinct. 71. quod si perferre non potero; Sex. Rosc. 10. quod si ... non haberem; div. Caec. 6. quod si ... adsequi non potui; ib. 40. quod si fieri non poterat; Verr. III, 113. quod si ... non ageretur; ib. 115. quod si ... non oportet; ib. 132. quod si ... patiendum non esset; Font. 37. quod si tum indicatum non esset; Cluent. 201. quod si non ... ostenderetur; Arch. 16. quod si non liceret; dom. 64. quod si non fuit; ib. 80. quod si non ... praeclusisses; Piso 40. quod si non potes; Planc. 47. quod si creditoris culpa est || creditor is in culpa non sit ||; Rab. Post. 7. quod si non metuis; Phil. II, 116. quod si ... non essent exspectatae; ib. III, 2. quod si non possumus facere; ib. VII, 14. quod si de Antonio non laboratis; ib. XII, 19. quod si non ... congrediemur; ib. 28. quod si non ... eripuisset; ib. XIII, 29.

quoniam: quoniam ... non poterant; Sex. Rosc. 28. quoniam ... non est factus; Qu. Rosc. 54. quoniam creatus .. non erat; Verr. II, 139. quoniam ... non possum expromere || exponere ||; ib. III, 53. quoniam .. non audes dicere; ib. 191. quoniam id quidem non potest; Font. 36. quoniam || quo modo || ... retinenda non fuisset; Caecin. 2. quoniam .. loqui non licet; imp. Pomp. 13. quoniam id non posset; Cluent. 154. quoniam sanare non potest; Catil. II, 11. quoniam id facere non possum; Rabir. 19. quoniam non est ... habenda; Muren. 61. sed quoniam .. non ... confirmat; Arch. 11. quoniam ... uti non liceret; Sest. 89. quoniam re non potest; Balb. 47. quoniam || quem iam, quem || .. non potestis; ib. quoniam ... mutare non possumus; Piso 59. quoniam ... non faciebat; Milo 66. quoniam ... non licet; ib. 93. quoniam ... non redditur; Phil. I, 17. quoniam fieri non potest; ib. XI, 22. quoniam .. non licet; Fr. B. XII, 1.

si: SI ... POSSESSA NON ESSENT; Quinct. 30. SI ... POSSESSA NON SUNT; ib. 84. si .. non animadvertebat; Sex. Rosc. 22. si ... adepta non sit; ib. 131. si ... non placeat; ib. 135. si ... non impetramus; ib. 150. si .. adduci non potest; ib. si non ... tulisset; Qu. Rosc. 2. si non ... haberem; ib. 37. si ... *non putavit;* ib. 39. *si* ... extorquere non potes; ib. 56. si ... non fuisset; div. Caec. 4. si ... non nossent; ib. 4. si ... non petissent; ib. 6. si hoc non est; Verr. a. pr. 28. si non utor; ib. I, 25. si ... non ... monuissent; ib. 31. si .. non vidissem; ib. si ... non ... institutus eras; ib. 47. et si ... non cogitabas; ib. 48. si .. non pepercissent; ib. 69. si ... non movebat; ib. 87. si ... non ... edixisses; ib. 110. si ... non ... proferrentur; ib. 114. si .. non esset; ib. 116. SI . . NON FACIET; ib. si ... non proferentur; ib. 117. si .. non fit; ib. 127. si non putas; ib. 142. si ... non commovebat; ib. 144. si ... non licebat; ib. 148. si ... non rettulisset; ib. 149. si non ... fuerit; ib. II, 17. si ... non impetras; ib. 29. si ... facere non possem; ib. 81. si ... non adfuissem; ib. 99. si ... non ... coēgisset; ib. 117. si ... non ... poposcisset; ib. si ... non ... recepissem; ib. si ... non consumpserit; ib. 142. si .. non dicant; ib. 149. si ... animadversum non sit; ib. 157. si ... reponere non coēgisset; ib. 163. si ... non reposuisset; ib. 164. si ... non ... removissent; ib. 176. si ... non ... recitare possem; ib. III, 26. si .. excogitare non potuerat; ib. 43. si ... non misisset; ib. 45. si hoc non est; ib. 71. si ... non existimabas; ib. 93. si ... non intercederent; ib. 111. si ... non laboratis; ib. 122. si ... prospicere non laboratis; ib. 127. si .. non ... pervertisset; ib. 128. si ... non permovent; ib. 144. si ... commotus non esses; ib. 149. si ... non rettuleris; ib. 167. si libidini (finem) non feceris; ib. IV, 14. si non invitarunt; ib. 25. si ... scriptum non est; ib. 36. si iudex non esses; ib. 70. si ... non pertimescebas; ib. 78. si ... non contulisset; ib. 121. si ... non esses usus; ib. V, 54. si ... non vidissent; ib. 95. si ... non inhibebat; ib. 163. si additum .. non esset; Tull. 32. si .. non legistis; Font. 18. si ... non ... circumspiciet; ib. 25. si .. non amplectetur; ib. si ... non oportuit; ib. 26. si ... non convenit; ib. 27. si non poterit; ib. 36. si .. non facit; Caecin. 7. si ... non intellegetur; ib. 31. si ... non pertinet; ib. 40. si ... facta non erit; ib. 41. si ... teneri non potest; ib. 74. si ... non obtinemus; ib. 75. si .. non distinxit; ib. 84. SI QUID IUS NON ESSET; ib. 95. si .. non possidebat; ib. si .. adimi non possit; ib. 98. si non accipiunt; ib. si non potuero; Cluent. 10. si ... non viderem; ib. 17. si .. non posset; ib. 18. si ... non iuraverat; ib. 92. si ... subsortitus non erat; ib. si ... non putavit; ib. 132. si quid aliquando non opus esset; ib. 140. si .. lata non erit; leg. agr. II, 28. si ... non habet; ib. 30. si non vendiderint; ib. 70. si ... non fuerint; ib. 72. si ... non expediat; ib. 73. [si ... non ignoravi]; ib. 103. si ... non haberent; Rabir. 15. si ... non stetit; ib. 28. si emori ... non potes; Catil. I, 20. si vivere honeste non possunt; ib. II, 21. si stare non possunt; ib. si ... reperta non sunt; ib. III, 7. si ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; ib. IV, 12. quae si causa non esset; Muren. 8. si ... non meruisset; ib. 11. si ... non possim || possum || reddere; ib. 68. si oblivisci non possumus; Flacc. 61. si ... non reliquerit; ib. 86. si ... non coēgisset; Sulla 10. si ... non prodesset; ib. 115. si .. non postulo; ib. 26. si ... non potuerunt; ib. 61. si .. non ... teneretur; ib. 71. si non aderit; ib. 77. si non ... deserviet || deserit ||; ib. si ... non etiam nosmet ipsi tacemus; ib. 80. si ... non ... revocaret; ib. 83. si non esset; Arch. 4. si ... non esset; ib. 25. si ... non revertissem; sen. 4. si .. non veniret; ib. 25. si obscurata non essent; Quir. 4. si ... non reddidissetis; ib. 8. si ... non fuissem; ib. 17. si ... creati non sint; dom. 38. si .. conlata non est; ib. 53. si .. non fuissem; ib. 73. si non redissem; ib. si ... non habuit; ib. 83. si ... non fuit; ib. 87. si quid ius non esset rogari; ib. 106. si ... non videbatur; ib. 132. si ... non tenuit; har. resp. 23. si ... non duceremur; ib. 54. si ... non paruisset; Sest. 62. si .. non valerent; ib. 86. si ... non essent; ib. si ... sustinere non potuissent; ib. 87. si vis non fuisset; ib. 127. si ... non esset actum; ib. 129. si ... non deterruit; ib. 141. si ... non deerant; ib. si ... non dicit; Cael. 32. si ... non arguit; ib.

si ... non commovebant; ib. 34. si ... frui .. non potuit; prov. cons. 12. si non aliquando deducendi essent; ib. 13. si .. non cessarint; ib. 15. si ... non diligunt; ib. 29. si ... frui non properat; ib. 30. si non sum adiutus; ib. 43. si ... non possim evellere; ib. si ... non licet; ib. 44. si ... non licebit; Balb. 22. si ... elicere || eligere|| non possumus; ib. 37. si ... non liceret; ib. 38. si ... non licebit; ib. 41. si non proficit; ib. 60. si ... non putabatis; Piso 30. si non ... fureret; ib. 50. si ... non cupiebas; ib. 56. si ... non erant facti; Planc. 8. si ... non impetravit; ib. 25. si id facere non potueris; ib. 48. si ... non tulissent; ib. 53. si ... non accidisset; ib. 68. si non essent; ib. 72. si non alicuius impulsu (venerint); Scaur. 41. si non pertimescat; Rab. Post. 11. si .. non reduxisset; ib. 19. si ... non habes; ib. 20. si .. non ... servasset; Milo 20. si id iure fieri non potuit; ib. 30. si non probaret; ib. 68 si ... non dedisset; ib. 75. si .. non negat; ib. 81. si ... non probaretur; ib. si ... frui non licuerit; ib. 93. quae si facta non erunt; Phil. I, 26. si .. non impetro; ib. 27. si ... non pudebat; ib. II, 61. si ... non redderetur; ib. 93. si ... adlicere ... pon potest; ib. 115. si ... non probas; ib. III, 16. si .. non adfuerit; ib. 19. si ... non fuisset; ib. IV, 4. si ille non hostis (est); ib. 5. si ... non moverent; ib. V, 8. si ... non responderit; ib. 14. si ... non audiet; ib. 25. si non paruerit; ib. 27. si .. non pareret; ib. si ... non paruisset; ib. VI, 9. si ... non erat; ib. VII, 11. si .. non sit; ib. VIII, 4. si .. non sit adsensum; ib. XI, 19. si ... non putemur; ib. 19. si non potuero frangere; ib. XII, 21. si non stetisset || si stetisset ||; ib. XIII, 35. si non obstatur; ib. 14.

sin: sin .. non putat; Caecin. 70. SIN ... FERRE NON POSSIT; leg. agr. II, 28. sin (Caesar) ... notandus non fuit; Phil. III, 21.

si quidem: si quidem ... non prosum; Planc. 101. si quidem exiturus ... non fuisset; Milo 48.

tametsi: tametsi .. non audeat; Sex. Rosc. 123. tametsi non reprehendunt; Verr. a. pr. 46. tametsi non provinciae rudis erat; ib. II, 17. tametsi dubitari non potest; ib. V, 11. tametsi tu negare non potes; Verr. V, 47. tametsi ... non deficit; ib. 158. tametsi ... non concluditur; Caecin. 63.

ubi: ubi non ... reliquerit; Verr. I, 62. ubi emere non possim; ib. III, 193. ubi .. non ... instituerit; ib. IV, 58. ubi non adesset; Caecin. 13. ubi non fuerit; ib. 35. *ubi non est exceptum;* Balb. 32. ubi hostis non erat; Piso 62. ubi .. non sit locus; Milo 101. ubi ille non posset || esset ||; Phil. I, 9.

ut: ut, nisi paene manifestum parricidium proferatur, credibile non sit; Sex. Rosc. 68. ut ducere ... non queant; ib. 72. ut ... non tangat; ib. ut dissimulari non queat; ib. 86. ut ... interficere non possent; ib. 91. ut ... non dicerent; ib. 102. ut ... passus non sit; ib. 127. ut ... non ... redderet; ib. 147. ut ... non peteres; Qu. Rosc. 56. ut ... attingere non audeas; div. Caec. 30. ut ... recusare non possis; ib. 31. ut non pertimescam; ib. 44. ut non cognita sint; Verr. a. pr. 15. ut ... non habeant; ib. 53. ut peccare ... non possitis; ib. I, 22. ut ... servare ... non liceret; ib. 68. ut ... non vocentur; ib. 108. ut ... non abeat; ib. 114. ut .. non dicam; ib. 125. ut ... ire non audeas; ib. 154. ut salvi esse non possent; ib. II, 8. ut ... reperire non posset; ib. 22. ut ... non possit .. iudicare; ib. 31. ut ... esse non posset; ib. 50. ut ... exprimi non possit; ib. 154. ut negare non possis; ib. 165. ut ... habere non nollent; ib. 182. ut ... non cognoveris; ib. 190. ut ... salvi esse non possint; ib. III, 8. ut ... esse non posset; ib. 23. ut ... non vererere; ib. 47. ut exprimi non posset; ib. 77. ut .. non cogitares; ib. 95. ut ... non laboraret; ib. 104. ut ... confici non possit; ib. 112. ut negare non possit; ib. 137. ut ... non habeam; ib. 143. ut ... non sineret; ib. 159. ut ... progredi iste non possit; ib. 172. ut statuere .. non possit; ib. 177. ut ... non fecerint; ib. 190. ut .. ferre non possent; ib. 225. ut ... non redderes; ib. IV, 43. ut ... non arbitrer; ib. 57. ut ... non liceret; ib. V, 66. ut ... non putarem; ib. 158. ut .. non dicam; ib. 179. ut ... fieri non potuerit; Tull. 32. ut ... non crederent; Font. 26. ut non auderet ... dicere; Caecin. 28. ut ... non considerarent; ib. 54. ut non sustulerit; ib. 102. ut non ... trahant; imp. Pomp. 19. ut .. non ... concidant; ib. ut neglegi non possit; ib. 49. ut non existimetis; Cluent. 3. ut ... non commiserit; ib. 103. ut convelli non liceret; ib. 126. ut ... non arbitrarentur; ib. 137. ut ... non pareamus; ib. 150. ut non intellegam; leg. agr. II, 30. ut deesse non debeat; ib. 47. ut ... perferre non possit; ib. 70. ut ... non viderentur; Catil. I, 15. ut ... persequi non possem; ib. II, 4. ut ... capere non possit; ib. 22. ut ... non ... deferrem; ib. III, 7. ut ... non ... moveor; ib. IV, 11. ut ... non abrogarim || abrogarem ||; Muren. 5. ut ... non etiam alienissimos defendamus; ib. 8. ut ... non impertiam; ib. ut ... non possit ponere; ib. 45. ut non queam satis ... miserari; ib. 55. || ut ... non audeant imperare ||; Flacc. 5. ut ... non fuerit; Sulla 56. ut ... non commoveretur; Arch. 17. ut ... diutius uti non liceret; sen. 16. ut ... non indicem; ib. 23. ut ... non habeam; ib. 39. ut ... non haberet; Quir. 20. ut ... occultare non posses; dom. 21. ut .. non liceret; ib. 64. ut non putares; ib. 105. ut ... perspici non possit; Sest. 22. ut ... esse non posset; Vatin. 22. ut ... non audeas ... vituperare; ib. 40. ut ... stare non possit; Cael. 1. ut ... non neget; ib. 23. ut ... non liceret; ib. 48. ut ... non violet; prov. cons. 36. ut esse non potest || posset ||; Balb. 37. ut non ... condemnetur; ib. 46. ut ... lugere non sineret; Piso 18. ut non posset esse; ib. 42. ut ... non crederet; ib. 45. ut non praetexat; ib. 56. ut ... non liceret; ib. 76. ut ... non sit concessa; Planc. 33. ut non exstet; ib. 57. ut ... dignum non putarit; ib. ut non timeret; Scaur. c. 1. § 2. ut .. non ieris; ib. 23. ut ... non anteponat; Marcell. 21. ut ... non ... iudicaretur; Milo 11. ut non ... gerere posset; ib. 24. ut ... satis facere ... non posset; Ligar. 2. ut ... non audeam || audeam || confiteri; ib. 8. ut ... non videamini; ib. 13. ut ... sustinere non posset; ib. 21. ut ... non sit auditum; Deiot. 1. ut prodesse ... non posset; Phil. II, 21. ut ... non comparem; ib. II, 33. ut ... non sit ... defutura; ib. V, 12. ut ... non desideretis; ib. VII, 23. ut .. non sit; ib. VIII, 2. ut sine eo salva esse non posset (res publica); ib. XI, 20. ut effici non possit; ib. 36. ut non referat; ib. XII, 8. ut non obstarem; ib. 21. ut non .. appellaretur; ib. XIV, 11. ut non proinde homines *de* quoque ... iudicarent; ib. 19. ut ... non audeant imperare; Fr. A. III, 19. ut ... esse non possit; Fr. B. XIII, VII, 4. — ut ... non fecit; Phil. I, 17. f. Catil. IV, 11. Balb. 37.

Conjunctiv: haec facta non sint necesse est; Quinct. 64.

c. **Infinitiv und acc. c. inf.:** non abhorrere; Cluent. 167. Sest. 71. prov. cons. 43. abiturum .. non esse; Caecin. 20. esse abrogatam; prov. cons. 46. non ... accedere; div. Caec. 12. addituros; Verr. III, 68. adesse; ib. I, 1. II, 41. ✕

92. 99. dom. 62. Phil. I, 12. non ... adfuisse; dom. 117. adfuturos; div. Caec. 28. adfuturos non fuisse; Sulla 22. esse adsecutum; Planc. 46. non ... acturos; leg. agr. II, 25. anteponere; Sulla 25. esse appetitam; Planc. 71. fuisse armatos; Caecin. 60. 64. armatos non fuisse; ib. aspicere; har. resp. 49. attingere; Piso 75. referre non audere; Phil. III, 21. audire; Verr. III, 218. Flacc. 19. augeri; Planc. 22. bibere; Phil. XI, 10. cadere; Cael. 69. cepisse; Flacc. 89. Phil. II, 33. carere; Cluent. 154. non ... cedere; Sulla 71. coactos non fuisse; Caecin. 59. esse ... commissuros; div. Caec. 51. commissurum (esse); Quir. 20. commoveri; dom. 105. comparere; Rabir. 23. *non* comperisse; Cluent. 127. concessum .. non esse; Sex. Rosc. 138. concedendum (esse); Scaur. 35. esse condemnatum; Piso 39. non ... condonatum esse; Cluent. 109. esse coniunctum; ib. 97. contulisse; Verr. II, 152. non ... conqueri; ib. III, 45. consumptum iri; ib. 142. contendere; Caecin. 1. non ... convenire; Sex. Rosc. 122. non ... corrupisse; Verr. II, 105. corruptum non esse; Cluent. 63. credere; Verr. I, 128. Font. 21. 26. credidisse; Verr. I, 10. credi; prov. cons. 14. esse credendam; Cael. 53. dare; Verr. V, 61. Scaur. 19. dedisse; Verr. V, 48. daturum; ib. II, 66. III, 36. datam (esse); ib. V, 56. debere; ib. 52. ><. 56. Planc. 13. debuisse; Caecin. 46. Flacc. 85. deberi; Quinct. 66. Qu. Rosc. 9. 13. debilitatam; Phil. XII, 7. non ... dedicasse; dom. 138. deesse; div. Caec. 47. Planc. 86. Phil. III, 34. defuturum; div. Caec. 2. Verr. III, 145. Muren. 51. defuturam esse; Phil. III, 34. defuturas (esse); Catil. III, 9. defendere; Sulla 48. defetigari; Planc. 11. non ... defigere; Phil. XI, 10. deiecisse; Quinct. 73. esse deiectum; Caecin. 64. ><. non ... deplorare; Verr. III, 45. descensurum ... non fuisse; Muren. 60. devinctum ... esse; Cluent. 160. dicere; Sex. Rosc. 56. Verr. II, 155. Sulla 48. prov. cons. 10. esse dicturum; Sulla 34. esse dicturos; Verr. IV, 92. non .. dici; ib. V, 31. esse .. dictum; Cluent. 183. differre; Phil. VIII, 32. dimicare; Marcell. 15. non .. efficere; Cluent. 51. eiectos non esse; Quinct. 90. esse; Verr. I, 65. Cluent. 116. leg. agr. II, 9. Muren. 61. Sulla 21. 93. dom. 50. Cael. 57. Rab. Post. 17. Phil. III, 12. Fr. C. 28. fuisse; Quinct. 36. Verr. II, 159. 178. Caecin. 30. 41. imp. Pomp. 32. Flacc. 86. Sulla 37. dom. 34. 42. 79. Piso 75. Ligar. 6. Phil. VIII, 21. non .. fuisse; ib. VII, 4. non ... fuisse; Caecin. 48. non fuisse ‖ fuisse ‖; Scaur. 19. futurum (esse); Milo 94. futura (esse); Vatin. 14. non .. exanimari; Milo 65. non ... excogitasse; Caecin. 85. existimare; Phil. II, 49. existimandum; Verr. III, 147. expetere; Deiot. 30. explere; Verr. V, 57. prov. cons. 35. exquirere; ib. 46. exsequi; Rab. Post. 5. exspectare; Flacc. 105. extimescere; Deiot. 15. Phil. XIII, 5. facere; Sex. Rosc. 83. fecisse; Tull. 32. dom. 6. esse facturum; Phil. II, 9. fuisse facturum; Planc. 70. fieri; Verr. V, 31. esse factum; Balb. 48. factum non esse; Quinct. 48. non .. factum esse; Catil. I, 5. non .. factam (esse); Verr. III, 205. esse factam; ib. 148. Caecin. 46. 76. factam non esse; Balb. 55. esse factos; leg. agr. II, 3. non ... ferre; sen. 28. fuisse fugiendos; Planc. 43. non ... gessisse; Verr. III, 112. esse gravatos; Muren. 69. habere; div. Caec. 8. Verr. IV, 38. V, 17. prov. cons. 37. Phil. XIII, 30. habuisse; Verr. III, 178. habuisse ‖ non habuisse ‖; Deiot. 23. habiturum (esse); leg. agr. II, 54. non .. haberi; Sex. Rosc. 116. haurire; Phil. XI, 10. imminutam (esse); ib. XII, 7. imperare; Verr. V, 53. improbare; Phil. XII, 29. infirmare; dom. 42. non ... insectari; Deiot. 30. interfuisse; Sulla 11. interfectum (esse); Phil. II, 5. iturum (esse); leg. agr. I, 26. non laborare; Verr. IV, 67. laudare; Phil. XI, 15. laudaturum .. non fuisse; har. resp. 52. licere; Flacc. 86. leg. agr. II, 78. dom. 37. 51. prov. cons. 46. Balb. 14. Piso 18. liquere; Cluent. 76. 106. 131. metuere; ib. 155. esse metuendum; Verr. I, 68. negare; Sex. Rosc. 107. nolle; Catil. III, 22. numeratam non esse; Flacc. 80. oboedire; Rabir. 23. obtinuisse; Caecin. 10. oportere; div. Caec. 12. Verr. I, 72. 123. 125. II, 100. 143. 163. IV, 87. Caecin. 65. 68. 77. 96. imp. Pomp. 52. 62. leg. agr. II, 42. 84. Flacc. 67. 86. Muren. 50. dom. 68. 105. Sest. 23. Phil. V, 47. oportere ‖ non oportere ‖; Cluent. 150. oportuisse; Verr. V, 20. 134. pepercisse; Flacc. 104. paenitere; Phil. III, 17. paruisse; Deiot. 23. esse percussos; Verr. I, 12. perhorrescere; Phil. II, 1. permittere; Verr. IV, 85. NON PERSEQUI; ib. I, 84. esse ... pertimescendam; Catil. IV, 8. pertinere; Verr. II, 167. petisse; div. Caec. 12. placere; Verr. II, 143. Piso 14. Fr. B. VI, 16. posse; Sex. Rosc. 135. div. Caec. 29. ><. Verr. a. pr. 38. I, 20. 71. 72. II, 37. ><. 74. III, 144. 145. 153. 225. IV, 44. V, 22, 56. 105. 113. 151. Caecin. 17. 18. 79. 97. imp. Pomp. 12. 18. Cluent. 59. 85. 154. leg. agr. II, 28. Sulla 21. 79. Quir. 13. 25. dom. 8. 40. 99. 114. har. resp. 4. Sest. 73. 80. 88. Balb. 24. Piso 12. 29. Planc. 13. 33. Milo 1. Phil. II, 61. 112. III, 13. VI, 11. XIII, 27. 36. non posse ‖ posse ‖; Sex. Rosc. 112. potuisse; Quinct. 36. 86. Sex. Rosc. 128. 131. Verr. I, 103. III, 82. IV, 29. Caecin. 97. Cluent. 133. leg. agr. I, 21. Catil. I, 7. Muren. 27. prov. cons. 14. Milo 102. ><. ><. possedisse; Quinct. 36. 73. 89. Caecin. 91. possessa non esse; Quinct. 76. 89. non ... praeterire; sen. 30. non .. praetermittendum (esse); Verr. II, 141. praetermittenda (esse); ib. V, 28. probasse; Flacc. 74. Vatin. 30. probari; Sulla 32. Milo 81. pudere; Phil. X, 22. putare; Verr. a. pr. 23. III, 55. Vatin. 32. non ... putare; Cael. 21. non putari; div. Caec. 65. recusare; Quinct. 23. recusasse; ib. 63. redditum (esse); Verr. IV, 70. referre; Qu. Rosc. 2. referri; Verr. IV, 66. Phil. XIV, 13. esse ... relictam; leg. agr. II, 65. rescindere; Verr. II, 69. retinendum (esse); Rabir. 24. risisse; Verr. III, 62. non .. rogatam (esse); Sest. 101. rogatas (esse); Phil. V, 16. esse ruptum; Caecin. 72. secutos (esse); Phil. I, 14. sedisse; Cluent. 113. servaturum (esse); Verr. II, 63. servatum (esse); Planc. 44. servire; Planc. 11. solere; Sex. Rosc. 75. Balb. 38. Deiot. 26. 33. sorbere; Phil. XI, 10. sortiri; prov. cons. 37. subministrare; Deiot. 25. succedere; Verr. IV, 42. esse successurum; Piso 89. non ... succumbere; Sulla 71. tangere; prov. cons. 36. tenuisse; Caecin. 67. teneri; Cluent. 148. dom. 41. Rab. Post. 17. Phil. V, 10. non ... teneri; Cluent. 150. timere; Milo 2. timuisse; dom. 10. esse ... sublatum; prov. cons. 46. valere; Caecin. 55. vendere; leg. agr. I, 15. venditurum non fuisse; Verr. IV, 11. non venisse (veneo); Sex. Rosc. 127. venire (venio); Caecin. 104. dom. 37. Ligar. 20. venire ‖ non esse veniendum, cum ... non venirent ‖; dom. 8. venisse; Quinct. 90. Verr. a. pr. 25. Caecin. 40. Cael. 53. esse venturam; dom. 17. videri; dom. 136. Fr. B. VI, 11. b. XIII, 5. NON VIDERI; Verr. II, 100. ‖ non videri ‖; Flacc. 50. NON VIDERIER; dom. 136. non ... vitare; Verr. II, 91. vitasse; ib. I, 17. esse vitandum; ib. IV, 138. vocari; har. resp. 36. non .. voluisse; Cluent. 167. uti; Verr. I, 25. non ... utendum esse; leg. agr. II, 6.

d. **Participia:** non abhorrens; Flacc. 9. Planc. 58. Scaur. 9. addito; Tull. 39. primo non adversante; Quir. 15. approbante; Piso 7. qui dicto audientes ... non fuissent; Deiot. 23. auditum; Ligar. 1. auditis; leg. agr. II, 52. ad probra non audienda;

Font. 40. citatus; dom. 62. credendo; Catil. I, 30. legibus datis; leg. agr. II, 52. debitus; Phil. IX, 15. non || nondum || debitam; Cluent. 34. debitos; Fr. B. VIII, 12. deducendo; Flacc. 93. dubitanti; leg. agr. 5. eversum atque extersum; Verr. II, 52. ferenda; div. Caec. 30. ferendae; Piso 18. ferendum; Phil. XIII, 49. ferendam; ib. II, 15. ignorantis; Balb. 44. initis || sinitis, scistis || comitiis; leg. agr. II, 27. inquirenti; Phil. XI, 10. intellegentes || intellegebant ||; dom. 8. laboranti; leg. agr. II, 5. nupta mulier; Cael. 49. paratus; Milo 56. perfecta; Milo 19. Deiot. 19. petenti; Cael. 5. recedens; Planc. 99. receptus; Catil. I, 19. recepti; Piso 88. redeundo; Rab. Post. 33. referenda; Flacc. 33. requieturam; Fr. B. XII, 3. restituto; Sest. 49. sentientem; Catil. I, 6. sublevatus; Quinct. 98. tacente me; Muren. 48.

II. **zweimal:** cum ... non ius par ..., non magistratus aequus reperiri potuerit; Quinct. 10. nihil esse tam sanctum quod non violari, nihil tam munitum quod non expugnari pecunia possit; Verr. a. pr. 4. non est, non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; ib. I, 10. ut eas (libidines) capere ac sustinere non provinciae populi Romani, non nationes exterae possint; ib. 78. non credemus M. Octavio? non L. Liguri? ib. 127. illo non saxum, non materies ulla advecta est; ib. 147. ferendum non putant, et recte non putant; ib. III, 168. quod non patrem suum, non avum Q. Metellum [...] facere vidisset; ib. 211. in iure nihil est eius modi.., non tabulae falsae, non testis improbus; Caecin. 71. non rem veterem, non hominem potentem aliquem aut gratiosum proferam; Cluent. 108. non queror diminutionem || deminutionem || vectigalium, non flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21. repete ... non pecuniam, non praedia; Flacc. 73. non iudicatis ... de exteris nationibus, non de sociis; ib. 99. non ignovit, mihi crede, non; har. resp. 37. non ... ei, qui ... non sunt adsecuti; ib. 56. non mihi mors, non exitium || exsilium || ob oculos versabatur? Sest. 47. non recipit levitas ista, non egestas animi; Piso 24. non infirmitas ingenii sustinet, non insolentia; ib. non ambitio ad gratiam, non iniquitas ... † conicietur || conitetur ||; ib. 94. non excutitur [non in manus sumitur]; Planc. 29. non vobis videtur cum aliquo declamatore, non cum laboris et fori discipulo disputare? ib. 83. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; Phil. VI, 16. quem non excitet, non inflammet; ib. 18. non illi senatus auctoritatem, non || aut, an || libertatem populi sequebantur; ib. XIII, 33. frons non percussa, non femur (est); Fr. B. IX, 5. s. **b.** denique; Flacc. 9. 71. Sest. 47. enim; Sex. Rosc. 128. Catil. II, 10. igitur; Cluent. 96. ita; Flacc. 53. sed; Verr. V, 154. Phil. I, 17. tam; Sest. 119. tamen; Milo 2. ut; sen. 37. — B, I. Verr. III, 210. V, 20. 59. Piso 81. — II. dico; Verr. II, 110. sed; div. Caec. 23. I, 89. 152. II, 174. 183. III, 54. 153. IV, 47. V, 128. 170. Cluent. 11. leg. agr. II, 7. Catil. I, 14. Muren. 73. Sulla 42. Sest. 2. Vatin. 22. Planc. 12. Rab. Post. 43. ><. Milo 10. 21. 65. 72. 74. Phil. I, 29. III, 9. si; Quinct. 97. — **nonne,** I, 3. Cael. 60.

III. **dreimal:** non illum miserum ... redeuntem a cena videtis? non positas insidias? non impetum repentinum? Sex. Rosc. 98. non nimis hanc causam severe, non nimis accurate, non nimis diligenter acturum; div. Caec. 71. quid, iudices non crimina, non testis, non existimationem populi Romani sequentur? Verr. a. pr. 20. non is est reus, non id tempus, non id consilium; ib. I, 10. non enim hoc potest ... dici, multa esse ... aliter edicenda: non de hereditatum quidem possessionibus, non de mulierum hereditatibus; ib. 118. non te ad senatum causam deferre, non de tam atrocibus iniuriis conqueri, non eos homines ... consulum litteris evocandos curare oportuit? ib. 84. non persequeris, [non perseveras,] non perquiris ..? ib. III, 133. non praecerpo fructum officii tui, non alienam mihi laudem appeto, non est pudoris mei ..; ib. IV, 80. non te eius lacrimae, non senectus, non hospitii ius atque nomen ab scelere aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? ib. V, 108. si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum, non apud senatores lectissimos civitatis, non in foro populi Romani; ib. 150. quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, non in comitio, non in rostris defigere; ib. 170. non ille honorem a pueritia, non studia virtutis, non ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39. in quo (iudicio) non modus ullus est adhibitus, non mos consuetudoque servata, non causa defensa; ib. 96. non rex, non gens ulla, non natio pertimescenda est; leg. agr. I, 26. cur non ... (petierunt)? cur non aperte ..? cur non item ut tum || iterum ut cum || ... petierunt? ib. II, 44. [ut ... non in senatum || senatus || cogere, non consul coërcere, non tribunus plebis retinere (vos) posset || possit ||]; ib. 99. non hunc in vincula duci, non ad mortem rapi, non summo supplicio mactari imperabis? Catil. I, 27. non Ti. Gracchus ..., non C. Gracchus ..., non L. Saturninus ... adducitur; ib. IV, 4. qui non ... perhorrescat, qui non ... cupiat, qui non ... conferat; ib. 16. nolo accusator in iudicium potentiam adferat, non vim maiorem aliquam, non auctoritatem excellentem, non nimiam gratiam; Muren. 59. non lex improba, non perniciosa largitio, non auditum aliquando aliquod malum rei publicae quaeritur; ib. 80. non auri, non argenti, non ceterarum rerum indigere; Sulla 25. quis non de communi salute optime || apertissime ||, quis non fortissime, quis non constantissime sensit? Sulla 82. hunc ego non diligam, non admirer, non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. non te illius unguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamistri notata vestigiis ... adducebat, ut ..? sen. 16. cum ... non regem, non flaminem, non pontificem videret; dom. 135. qui ... non odore ullo, non tactu, non sapore capiatur; ib. 42. cui non educatores, cui non magistri sui atque doctores, cui non locus ipse ... in mente versetur; Planc. 81. iudiciumne timui? non servos, non arma, non vim? Milo 36. quos non bonorum donatio, non agrorum adsignatio, non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9. s. **b.** denique; Quinct. 71. Cluent. 15. Catil. IV, 17. Muren. 71. dom. 118. Balb. 58. enim; Piso 1. iam; Verr. I, 93. igitur; Cluent. 127. sed; Planc. 87. tam; ib. 19. — B, I. Quinct. 59. 93. Verr. III, 146. 156. V, 19. Planc. 62. Ligar. 27. — II. dico; imp. Pomp. 54. sed; Verr. III, 22. 207. IV, 60. 82. 146. V, 4. imp. Pomp. 28. Cluent. 27. 187. Rabir. 2. 35. Catil. II, 14. Sest. 78. Piso 70. Planc. 24. 102. Phil. II, 27. — **nonne,** I, 3 (3 St.).

IV. **viermal:** Apronius ipsum Metellum non non pretio, [ut Verrem], non convivio, non muliere, non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158. ut eam (cupiditatem) non metus, non religio, non deorum vis, non hominum existimatio contineret; ib. IV, 101. non agitanda res erit? non in medium proferenda? non populi Romani fides imploranda? non omnes ... in discrimen aut iudicium vocandi? ib. V, 179. non gloriae cupiditate efferebantur ..., non contentione, non ambitione, *non* discordia || discordes ||; leg. agr. II, 91. non amor, non comissatio, non libido, non sumptus ostenditur; Muren. 13. non .. cadit

in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, non in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. non me bonorum direptio, non tectorum excisio, non depopulatio, praediorum, non praeda consulum ... permovet; dom. 146. si M. Petrei non excellens animus et amor rei publicae, non praestans in re publica virtus, non summa auctoritas apud milites, non mirificus usus in re militari extitisset; Sest. 12. qui eius civitatis ... non leges, non instituta, non mores || morem ||, non iura noritis; Piso 30. non cognoscere || nosse || homines, non cognoscere || nosse || leges, non senatum, non civitatem; ib. 47. ut ... non te exsecratum populo Romano, non detestabilem, non omnis tibi deos, non omnis || omnis || homines esse inimicos et futuros scias; Phil. II, 65. f. **b.** denique; Quinct. 82 Verr. a. pr. 47. Catil. II, 1. Cael. 33. enim; Planc. 9. itaque; leg. agr. II, 24. — B, I. Sex. Rosc. 97. Verr. a. pr. 15. dom. 87. Balb. V. — II. dico; Sest. 29. Fr. B. VII, 4. enim; Balb. 5. profecto; Verr. a. pr. 53. sed; Verr. I. 9. III, 141. si; Verr. III, 8. verum; ib. V, 171.

V. **fünfmal:** non aurum, non argentum, non vestem, non mancipia repetunt; non ornamenta, quae ..; Verr. V, 126. cum eum ... nulla res commendaret, non vis consilii, non dicendi facultas, non scientia rei militaris, non cognoscendorum hominum studium] || non inconsulta studium, non dicendi vitia rei militaris, non c. hominum ||, non liberalitas; sen. 13. ut non nuntios pacis ac belli, non oratores || curatores ||, non interpretes, non bellici consilii auctores, non ministros muneris provincialis ... deligere posset; Vatin. 35. quem non quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, non convivia delectarent; Cael. 39. quos non parsimonia, non continentia, non virtus, non labor, non splendor tueri potuit; prov. cons. 11. cui non apud senatum, non apud ullum ordinem, [non apud equites Romanos], non in urbe, non in Italia ... venia ulla ... dari possit; Piso 98. f. **b.** denique; imp. Pomp. 40. itaque; Phil. IX, 2. — B, I. Verr. V, 183. — II. sed; ib. III, 205. si; ib. 8.

VI. **sechsmal:** f. **b.** denique; Catil. IV, 2. enim; Caecin. 63. Quir. 6. igitur; Flacc. 85. — B, I. Verr. IV, 111. — II. contra; Quinct. 93.

VII. **siebenmal:** apud quem non ius, non aequitas, non misericordia, non propinqui oratio, non amici voluntas, non cuiusquam auctoritas [pro pretio], non gratia valerent; Verr. I, 136. ut eam non pudor || non pudor [non pudicitia] ||, non pietas, non macula familiae, non hominum fama, non filii dolor, non filiae maeror a cupiditate revocaret; Cluent. 12. non ferent .. oculi Saxam, Cafonem, non duo praetores [non tribunum plebis], non duo designatos tribunos, non Bestiam, non Trebellium, non T. Plancum; Phil. XII, 20. f. B, I. Piso 75. — II. sed; sen. 37.

VIII. **achtmal:** non exactas pecunias, non captas, non imperatas, non necis sociorum, non caedis hospitum, non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico; Piso 38. non causa, non locus, non facultas, non conscius, non perficiendi, non occultandi maleficii spes, non ratio ulla, non vestigium ... reperietur; Cael. 53.

b. mit andern Partikeln: ante: quod ante ... [non] fuerat; sen. 9. ante amittere non potuissent quam ..; Balb. 28.

antea: quod antea non aspexeras; Verr. IV, 101. quod facere ... antea non solebat; Cluent. 27. qui antea non erant instituti; Flacc. 33.

autem: non sum autem ego is consul, qui ..; leg. agr. II, 10. eccui autem non proditur? Muren. 68. dicere autem falsum non ausus est; Sulla 39. cum ... autem ... non fecerit; sen. 22. sin autem ... non profuissent; dom. 145. sin autem .. non videt; har. resp. 5. quibus autem consistere ... non liceat; Sest. 127. id autem [facere] non poterat; Rab. Post. 28. cum autem ... facere non possem; Phil. III, 28. quid autem non integrum est? ib. XII, 5.

certe: certe .. non exigitur; Qu. Rosc. 52. certe facere non potuisset; Verr. I, 150. eripere certe non licere; ib. II, 145. certe non potuit ... occidere; Tull. 48. certe '... non oportet; Cluent. 129. certe non est; ib. 149. sed certe ... non continebuntur; leg. agr. II, 97. tamen ... certe non vererer; ib. 101. certe verendum mihi non erat ne ..; Catil. I, 29. certe ... non dices; Flacc. 84. certe non defenderem; Sulla 85. quid .. diceres? damnatum (me esse)? certe non; dom. 51. quaero ..., num ... esset ratum? certe non; ib. 77. certe non fuit; ib. 123. quod certe ... accidere non potuisset; Sest. 49. certe non fuit; ib. 78. in quo certe iam tibi dicere non licebit; Vatin. 33. certe a Caelio non est (factum); Cael. 69. certe non oportet; Balb. 8. certe non convenit; ib. 36. certe non oportere; Planc. 98. quos habere certe non liceret; Milo 10. irasci certe non debeo; ib. 33. certe ... non debet offendere; Ligar. 4. eius certe non esset; ib. 16. certe non viderentur; ib. 19. certe non habebas; Phil. II, 86. certe .. non potest praeteriri; ib. III, 8. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. V, 39. certe non fuissem, ib. VII, 8. hoc certe ... non tacebo; ib. X, 4. certe timere non debeo; ib. XI, 37. certe ... non esset ... despiciendus; ib. XIII, 29. certe non praeteribo; ib. XIV, 31. f. aut; Verr. III, 110. Phil. X, 13.

denique: non condicio, non sponsio, non denique ulla umquam intercessit postulatio; Quinct. 71. non vim (significat)? non scelus? non latrocinium? non denique omnia ..? ib. 82. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47. non avaritia ... ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cognitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40. nonne timuisse ... illam ipsam noctem ..? non limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos ..? Cluent. 15. reus denique || non reus denique || ... non excipitur; leg. agr. II, 24. non in campo, non in foro, non in curia, non denique inter domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. cui non forum ..., non campus ..., non curia ..., non domus ..., non lectus ..., non denique haec sedes honoris ... umquam vacua mortis periculo ... fuit; ib. IV, 2. qui non illum ipsum ... locum, qui non cubile ac lectulum suum, qui denique non cursum hunc ... salvum esse velint; ib. 17. denique ... non dicere pro nobis, non spondere, non vocare domum suam possunt; Muren. 71. non adimo sermonis leporem ..., denique ... non repugno; Flacc. 9. cur non Pergami? ... cur denique ... non licet? ib. 71. ad quam (dedicationem) non conlegium, non ... pontificem, non denique * adulescentem quemquam ... adhibere potuisti; dom. 118. non me magis violavit ...; non denique in me sceleratior fuit quam in ..; har. resp. 5. non mihi mors, non exitium ob oculos versabatur? non haec denique a me tum ... canebantur? Sest. 47. non patrem tuum videras, non patruum, non avum ... consules fuisse? non denique ... sciebas? Cael. 33. neminem ... non re, non verbo, non voltu denique offendit; Balb. 58.

diutius: sese in iudiciis diutius dominari non

posse; div. Caec. 24. non tenebimus iudicia diutius! Verr. a. pr. 20. non versabor in uno genere diutius; ib. III, 103. non obtundam diutius; ib. IV, 109. victrix filiae [non libidinis] diutius suspicionibus obscuris famam laedi noluit; Cluent. 14. in qua (commemoratione) ego diutius non morabor; ib. 168. nobiscum versari iam diutius non potes; Catil. I, 10. [tamen ea carere diutius non potes]; ib. 16. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. servire diutius non potest; Phil. X, 19. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. 21.

enim: non enim ... omnia sunt in eloquentia; Quinct. 80. non enim tantum mihi derogo; Sex. Rosc. 89. possumus ... agere; ib. 111. non enim laborat de pecunia; non ullius rationem sui commodi ducit; ib. 128. vereor; ib. 135. potest sperare; Verr. I, 22. potest esse contenta; ib. 40. potest dicere; ib. 70. mihi persuadetur; ib. 105. non enim .. potest ... dici; ib. 118. praetereundum est; ib. 155. poteris ... dicere; ib. II, 151. veri enim simile non est; ib. III, 25. ita est, ut ..; ib. 147. ad omnis praetorum filios eidem aditus sunt; ib. 159. me inimicitiae commovent; ib. 162. parum res erat clara; ib. IV, 29. putat; ib. 37. possum .. insimulare; ib. V, 107. quod enim usu non veniebat; Tull. 9. minus laborat; Caecin. 10. vereor; ib. 38. alia causa est; ib. 57. reperies; ib. 61. non enim maior est iniuria, si tua familia quam si tuus vilicus (fecit); non si tui servi quam si alieni ac mercennarii, non si tuus procurator quam si vicinus aut libertus tuus; non si coactis hominibus quam si voluntariis aut etiam adsiduis ac domesticis; non si armatis quam si inermibus ..; non si pluribus quam si uno armato; ib. 63. sivi accedere; ib. 64. possunt ... amittere; imp. Pomp. 19. non enim ... quaeri videtur; ib. 22. mihi ... praetereundum videtur; Cluent. 134. mihi haec causa sola dicenda est; ib. 149. debeo dubitare; ib. 158. quis enim non videt ..? leg. agr. I, 16. videtur id ... concessurus; ib. II, 53. iam ... versabitur; Catil. II, 1. iam sunt mediocres hominum libidines, non humanae ac tolerandae audaciae; ib. 10. iam vereor; ib. III, 3. idcirco enim ... non fuisse; Flacc. 31. credo; ib. 45. non enim ... queri .. possumus; ib. 57. una ratio est defensionis ea, quae ..; Sulla 4. iam ... arbitrabatur; ib. 6. non enim .. deserenda est causa; ib. 58. possum dicere; sen. 16. non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii ... filius, non L. Diadematus ..., non C. Metellus .., non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos ..., non sororum filii; Quir. 6. non enim .. arbitror; dom. 60. non enim ... accusatur; Cael. 20. fieri enim non potest ut ..; ib. 45. quis enim hoc non videt..? ib. 57. potest ... esse; ib. 78. nos color iste servilis, non pilosae genae, non dentes putridi deceperunt; Piso 1. me (condemnas); ib. 14. quid enim .. non audeat? ib. 41. quis enim non intellegit; ib. 75. neque || non aeque, non enim || legetur, quisquis voluerit, nec, quisquis noluerit, non legetur; ib. 94. timeo; Planc. 4. non est enim consilium in volgo, non ratio, non discrimen, non diligentia; ib. 9. cur enim non confitear..? ib. 18. non enim ... idcirco ista editio per se non acerba est; ib. 41. non enim ... cinctus est; Milo 1. non enim ... continetur; ib. 21. video; ib. 47. tua ulla culpa est; Marcell. 20. non enim ... esset etiam probata; Ligar. 23. quis enim ... non faveret? Deiot. 6. iam metuo; ib. 35. si enim ... efficere non potest; Phil. I, 35. fortasse satis ... intellegis; ib. II, 32. semper iste felix (fuit); b. 67. te inquilino — non enim domino; ib. 105. effudit; ib. III, 3. quid enim in eum non cadit? ib. V, 7. omnibus .. causa grata (est); ib. 43. quid enim non debeo ..? ib. VI, 17. non enim .. tenent; ib. VII, 1. Brutum omine || homine, hominem, non enim || quodam ... natum ad rem publicam liberandam; ib. 11. non enim ... voluerunt; ib. VIII, 14. ita gerimus nos ... consulares; ib. 32. non sunt enim .. innumerabiles; ib. X, 18. quem enim iste in scopulum non incidit? Fr. A. V, 4. qu*omodo* enim non *mirer?* ib. B. XIII, IV, 3. viderunt; ib. XV, V, 3. s. **at,** II. enim; Verr. V, 49. Flacc. 59. dom. 10. Scaur. 35. Fr. B. III, 3. (B. I, S. 305, b.)

ergo: ergo ... non probaretur; Phil. VIII, 14. ergo ... non eget; ib. IX, 11.

et: ego lanista? et quidem non insipiens; Phil. XIII, 40. non et in eum, qui accepisset, animadvertisset et in eos, qui dedissent? Verr. II, 57. quam (rem) ille non et consilio regere et integritate tueri et virtute conficere possit; imp. Pomp. 59. ut ... non et in hoc magistratu et in omni vita sim || essem, esse || popularis; leg. agr. II, 7. nec ... non et illa pie fecit et hic a culpa est remotus; Muren. 73. huic .. pontifici ... non et linguam obmutuisse et manum obtorpuisse et mentem debilitatam metu concidisse; dom. 135. qui non ... et dicat et sentiat; Milo 77.

etenim: etenim cui non perspicuum est ..? Caecin. 38. etenim ... tamen .. non arbitrabar; Catil. III, 7. etenim ... non pertimescam; Flacc. 38.

etiam: mihi .. semper ... testis non solum semel, verum etiam breviter interrogandus est || et ||, saepe etiam non interrogandus; Font. 21.

fere: domum suam istum non fere quisquam vocabat; Sex. Rosc. 52. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. V, 182. non fere quemquam est invidia .. consecuta; Sest. 51. non satis fere; Milo 56.

fortasse: fortasse Ligurem hereditatem aditurum non fuisse; Verr. I, 125. fortasse non magno opere quaeretis; ib. IV, 1. fortasse ... reperire non potuit; leg. agr. II, 51. fortasse non numquam ... extimescunt; har resp. 55. fortasse non reciperentur; Cael. 62. fortasse non numquam est; Planc. 7. fortasse non recte; Phil. V, 31. s. enim; ib. II, 32.

hercule: hercule ... non cohaerebit; Caecin. 52.

iam: quod non ... iam diu debeatur; Verr. I, 48. s. certe; Catil. I, 10. — **iam,** B. non (86 St.) B. II, S. 527, b.

idcirco: num idcirco absolvetur, quod ..? non; Verr. II, 143. non tibi idcirco fascis ac securis et tantam imperii vim tantamque ornamentorum omnium dignitatem datam, ut ..; ib. V, 39. quin idcirco ... non vendiderint, ... ut ..; leg. agr. I, 4. idcirco .. agros nominare non possum, quia ..., ib. II, 67. idcirco illa aedificia non esse deleta; ib. 88. quae (amicitia) ... non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8. quos idcirco non appello; Sest. 108. idcirco non peto; Balb. 19. nisi forte idcirco non putant, quia ..; Milo 34. s. enim; Flacc. 31. Planc. 41.

ideo: te ideo non tradidisse; Verr. III, 151. ideo non percussisse; ib. V, 73. neque ideo de iniuria non addiderunt; Tull. 43. ideo ... non vindicari; Caecin. 8. ideo fortes ... non erant; Muren. 51.

igitur: non fuit illud igitur iudicium iudicii simile, .. non fuit, in quo ..; Cluent. 96. non est igitur circumventus, non oppressus pecunia, non ... omnes ... in culpa sunt ac suspicione ponendi; ib. 127. non igitur impressio, non occisio, non vis, non tempus, non imperium, non secures ... impulerunt; Flacc. 85. illius igitur coniurationis ... testis esse non potui; Sulla 12. tum igitur ... populares non fuerunt; dom. 80. quem ad modum

igitur ... non fefellit? Milo 45. haec acta per te; non igitur homicidas; Phil. II, 31. non igitur ... est melius quam ..; ib. 112. cur igitur non .. faves ..? ib. X, 5. non igitur ... existimandum est; ib. XI, 20. non igitur sentis ..? ib. XIII, 30.

interea: interea non desistebant; leg. agr. II, 12.

ita: non ita commode posse ... vendere; Quinct. 16. non ita multis ante annis aiunt T. Caelium || Cloelium || ... inventum esse mane iugulatum; Sex. Rosc. 64. non ita est profecto; ib. 121. quid ita non profers (tabulas)? Qu. Rosc. 4. quid ita satis non dedit ..? ib. 35. unus legatus P. Tadius ... non ita tecum multum fuit; Verr. II, 49. cur ... non ita magno vendidisti? ib. III, 124. non ita est; ib. IV, 132. Cluent. 148. tamen non ita vixeras, ut ..; Verr. V, 74. quo quidem nunc non ita confugiunt ut antea ... solebant; ib. 126. animadvertit ... aedificium non ita magnum; Tull. 19. belli genus ... non esse ita magnum, ut ..; imp. Pomp. 20. non est ita; Cluent. 162. Rabir. 29. Phil. VIII, 16. non est ita, .. non est profecto; Flacc. 53, non ita ... ut ..; leg. agr. II, 6. dom. 134. non ita; Rabir. 35. dom. 18. quod non ita est; Sest. 115. non ita multum; Planc. 64. non ita multos ... latrones;* Phil. XI, 10. quod si non ita est; ib. XII, 3. ſ. enim; Verr. III, 147. Phil. VIII, 32. — B, II. aut; Sulla 84. prov. cons. 31.

itaque: itaque excipitur hac lege non adulescentia, non legitimum aliquod impedimentum, non potestas, non magistratus ullus; leg. agr. II, 24. itaque non senatus ... diligentior aut inclementior fuit; Rabir. 32. itaque ... non dubitat; Catil. IV, 10. itaque non patiar; Flacc. 5. itaque ... perficere non potuit; Arch. 25. itaque non extimesco; Planc. 2. itaque ... non fuit ... puniendum; Milo 18. itaque ... non habebant; Phil. V, 47. itaque non illum vis hiemis, non nives, non longitudo itineris, non asperitas || asperitates || viarum, non morbus ingravescens retardavit; ib. IX, 2. itaque ... ferre non potuit; ib. XIV, 16.

mehercules: non mehercules verbum fecisses; Sex. Rosc. 58. non mehercule ... crederem; Verr. III, 62. non mehercules ... describam; Piso 68.

nec (neque): qui ... neque non audisset ... neque ..; Cael. 54. neque ullam poenam ... non maluisti subire; Piso 91. *nec* ... [non] Pompeius fuit; Rab. Post. 33. nec vero non eadem ira ... iniecit; Milo 86. ſ. et; Muren. 73. ideo; Tull. 43.

nimirum: sed nimirum ... non habent; Phil. II, 115.

non: non potuit ... non ... rurere ac .. peccare; dom. 141.

numquam: numquam ... non ... flagitavistis; sen. 3.

omnino: causam omnino ... non fuisse; Quinct. 60. ut tibi omnino non pepercerim; Sex. Rosc. 95. omnino .. HS CCCIↃↃↃ a Flavio non abstulit; Qu. Rosc. 41. non omnino ... discedere; div. Caec. 5. id omnino ... non audiet; ib. 33. quod .. appellatus omnino non erat; Verr. II, 59. illud ... non omnino relinquendum videtur; ib. III, 80. is omnino servus in familia non erat; ib. V, 17. nam omnino tolli posse non arbitrabatur; ib. 103. omnino non uteremur; Caecin. 53. quas (causas) omnino ... adferri non oportuit; Cluent. 91. quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest; Muren. 13. quem omnino ... exire non oportuerat; ib. 51 etsi hoc factum ... omnino .. non est; ib. 72. quid refert ... deferantur an omnino non deferantur? Flacc. 21. omnino non uterer; Sulla 10. omnino mori non debuisse; Arch. 17. omnino ... non fuisse; dom. 40. si omnino .. non habueris; har. resp. 39. quos .. omnino non dabant; prov. cons. 28. qui si plebeius omnino || omnium || esse non potuit; ib. 45. omnino non scire; Balb. 14. si omnino ... non liceret; ib. 26. non ferrem omnino moleste; Piso 44. si ille obvius ei futurus omnino non erat; Milo 47. omnino non fuisse; Ligar. 16. non omnino dissolutum est; Phil. VI, 7. omnino irasci amicis non temere soleo; ib. VIII, 16. non tenuit omnino; ib. XII, 27. si facere omnino non licebit; ib. XIII, 14. omnino ..non fuisset; ib. 28. omnino ... fas non est; ib. 32. ſ. B, II. at; Sex. Rosc. 94. aut; dom. 91.

procul: ut non procul abhorreat ab insania; Sex. Rosc. 68.

profecto: profecto ... non multum me fallit; Quinct. 54. profecto non tam perspicue non istorum maleficia videremus; Sex. Rosc. 101. id quod fieri profecto non potest; ib. 150. profecto non haec omnia conligeret atque aucuparetur; Verr. a. pr. 9. profecto vereri non debeo; ib. II, 118. profecto homo dives repente a Verre non sine causa citatur; ib. V, 16. profecto non crederem; Font. 33. profecto non fuisse; Caecin. 60. profecto .. non sine necessariis .. ac maximis causis; Cluent. 188. non est profecto ... celata mater; ib. 189. profecto ... non reliquissent; leg. agr. II, 89. qui profecto ... nihil audisse non possent; Flacc. 93. profecto non viveres; dom. 84. quem profecto non videbam; Planc. 88. suspicari profecto non potes; Deiot. 15. quod profecto non fecisset; Phil. III, 6. quod profecto ... facere non auderem; ib. V, 51. ſ. ita; Sex. Rosc. 121. Flacc. 53.

prope: probe novit || prope non novit ||; Sex. Rosc. 142.

prope modum: accipite .. avaritiae (crimen) prope modum in suo genere non levius; Verr. I, 86.

prorsus: prorsus non possum ignoscere; Verr. II, 162.

quoque: a quibus miror ... non subsellia quoque esse combusta; Sex. Rosc. 91. cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109. cur ... non Romae quoque servi publici ad vectigalia accedunt? ib. III, 86. quasi vero ille non in alias quoque leges ... iuraverit; Sest. 61. cur non meum quoque agam negotium; Milo 47.

sane: quod ipsi Leontini publice non sane multum me adiuverunt; Verr. III, 109. non est sane requirendum; Vatin. 9.

scilicet: non facies .. scilicet; Piso 59. ſ. B, II. aut; Phil. X, 17.

sed: sed hoc ... non intellegis ..? Verr. V, 47. sed non licet ...; non licet; ib. 154. sed non idem licet mihi, quod ..; ib. 180. quae (filia) non solum ..., sed ... ferre non posset; Cluent. 13. non ... esse propositum ..., sed ... non esse corruptum; ib. 30. sed ... non relinquam; ib. 149. sed non committam; ib. 167. sed non fuit tam diligens, quam est Rullus; leg. agr. II, 51. sed ... non est postulandum; Catil. I, 22. sed ... dissimulare non possum; ib. IV, 14. sed ... non minus ... Ser. Sulpicii conquestio quam Catonis accusatio; Muren. 7. sed non licet; ib. 21. sed non libenter; ib. 47. sed non || non || dilatabo; Flacc. 12. non modo approbavit, sed non ... putavit; Sest. 108. sed tamen ... non dicitur; Cael. 61. non dilectu aliquo ... ducitur ad iudicandum, sed impetu non numquam et ... temeritate; Planc. 9. sed non hic magis quam ego ... vincebar; ib. 18. sed tamen non vereor; ib. 64. sed erat non iure, non legibus, non disceptando decertandum; ib. 87. sed ... non putavi; prov. cons. 28. sed .. non possumus ... esse; Balb. 29. sed ... non ignoscam ..? Rab. Post. 23. sed hoc non concedo; Ligar. 20. sed .. non muto, non moveo; Phil. I, 17. sed haec non huius tem-

poris (sunt); ib. II, 20. sed ... non retardavit; ib. VII, 12. quod fortasse videatur satis esse, sed ... non est satis; ib. 20. sed non possunt ... vivere; ib. XI. 13. ſ. certe; leg. agr. II, 97. iam; Sulla 39. dom. 121. nimirum.

sic: non sic nudos in flumen deicere; Sex. Rosc. 71.

tam: [non tam cito res in contentionem venisset]; Quinct. 25. Siculi Siculos non [tam] pertimescebant; Verr. III, 78. quod ... crimen in eum constituere non tam facile possumus; ib. 190. non erunt tam amentes, ut ..; ib. IV, 68. si ... non tam inlustres fuissent; Sulla 37. non sum tam ignarus, ... non tam insolens, ut ..; Sest. 119. si tam familiaris non erat; Cael. 53. e praefectura Atinati, non tam prisca, non tam honorata, non tam suburbana; Planc. 19. cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent, nisi ..; Rab. Post. 3. si tibi ille non tam multa tribuisset; Phil. XIII, 24. ut non esset locus tam sanctus quo ..; Fr. B. VIII, 18, a. ſ. profecto; Sex. Rosc. 101. sed; leg. agr. II, 51.

tamen (vgl. B, II. tamen): quae ... tamen infirmare non possis; div. Caec. 29. tamen ... non potes ... accusare; ib. 60. qui tamen de cohorte sua dare non solebat; Verr. II, 34. tamen ... Sthenium condemnari non oporteret; ib. 99. ut tamen ab invito aratore plus decuma non possit auferri; ib. III, 20. tamen homines maritimos non plane reformidat; ib. V, 69. tamen ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; ib. 151. tamen ... non tenetur; Caecin. 41. tamen ... non fecit; Cluent. 56. tamen id non ita fixum esse deberet, ut ..; ib. 126. tamen ... adligare ... ausus non est; ib. 151. tamen non minus ... quam ..; ib. 198. Sulla 12. tamen non defore qui ..; leg. agr. II, 90. tamen ... non audies; Rabir. 17. tamen non ante quam ..; Muren. 34. tamen ... non numquam repugnabat; Flacc. 10. tamen ... reprehendenda non esset; ib. 31. tamen .. non videretur; ib. 36. non respondit tamen; Sulla 37. tamen ... non putares; sen. 13. tamen ... non est; ib. 30. tamen non tantae voluptati; Quir. 2. quem tu tamen populum ... frequentare non poteras; dom. 89. tamen ... non est ausus ... possidere; ib. 107. tamen ... non est ausus ... ascribere; ib. 116. tamen ... non valeret; ib. 139. qui tamen ... impedire non posset; Vatin. 33. tamen effugere non poterat; Cael. 11. tamen non pertimescebam; ib. 27. tamen ... non putavit; Piso 62. tamen ... esse non possem; ib. 81. verum tamen ... non recusandum sibi arbitratur; Scaur. c. 1. § 1. tamen non timeren; ib. c. 2. § 5. quod occultum tamen non erat; ib. 30. tamen .. non respicient ..? ib. 41. tamen non debuit; Rab. Post. 6. tamen ... non sivistis; ib. 13. tamen ... causa non esset; ib. 38. non illa praesidia ... non adferunt tamen; Milo 2. nisi vero ... tamen non volnerarunt || tamen volnerarunt ||; ib. 14. tamen hominis non esset; Ligar. 16. tamen ... non fuit; ib. 22. constantiam ..., quam ... tamen non commemorarem; ib 26. tamen ... retinere non potuit; Phil. I, 7. adduci tamen non possem; ib. 13. quae tamen .. non tulimus; ib. III, 29. tamen ... non sunt habendae; ib. V, 10. tamen non licebit; ib. 30. tamen ... non possem ferre; ib. X, 18. tamen ... esse non debet; ib. XII, 21. tamen ... ferre non possumus; ib. 13. quod tamen ipsum ... non miserandum putatur; ib. XIV, 34. tamen ... non videtur; Fr. B. VI, 14. ſ. certe; leg. agr. II, 101. diutius; Catil. I, 16. etenim; ib. III, 7. ita; Verr. V. 74. sed; Cael. 61. Planc. 64.

tum: cur non tum ... relatum sit; Verr. I, 88. quod tum non exstaret; ib, 115. cum ... sibi tum non pepercisset; Cluent. 168. quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. quis tum non ingemuit? Vatin. 31. quis tum non gemuit? Milo 16. quid? ... tum non hostem iudicastis Antonium? Phil. VII, 11. quid? ... tum ille hostis non est iudicatus? ib. 13. ſ. denique; Balb. 58. igitur; dom. 80.

vero: quasi vero || vero non || id .. agatur; Sex. Rosc. 102. an vero ... non intellegitis? ib. 152. iste vero non procrastinat; Verr. I, 141. quasi vero Cn. Pompeium non cum suis virtutibus tum etiam alienis vitiis magnum esse videamus; imp. Pomp. 67. vero iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I. 9. quasi vero non ipse fecerit; Muren. 35. quasi vero ... non ... honestaretur; ib. 75. illud vero ferri non potest; Flacc. 96. an || hanc || vero ... eripere non potuit? dom. 79. in Clodium vero non est hodie maius odium quam ..; har. resp. 4. quicquid vero non licet; Balb. 8. an vero ... non tulerunt ..? Planc. 41. quasi vero ... non ... maluerim; Planc. 82. nisi vero . . non fuit poenienda; Milo 19. M. vero Antonius non is erit, ad quem ..? Phil. VII, 18. quasi vero non unum idemque bellum sit; ib. XI, 6. ſ. iam; Sulla 60. nec; Milo 86. quoque; Sest. 61. tamen; Milo 14. — B, II. aut; Phil. X, 17.

verum: verum non tacent; div. Caec. 21. ſ. tamen; Scaur. c. 1. § 1.

videlicet: videlicet ... non repudiabit; leg. agr. II. 22. videlicet ... ferre non potuit; Catil. II, 12. videlicet non parabas? dom. 54.

ut: invenit iste, ... non ut is idem conficeret diligentia et industria sua; Verr. a. pr. 6. primus annus erat provinciae, non ut in Sthenio, iam refertus pecunia; ib. IV, 41. non ut ante || antea ||; leg. agr. II, 56. pro me non, ut pro P. Popilio ..., adulescentes filii, non propinquorum multitudo ... est deprecata; sen. 37. qui mihi non ut parenti gratias ageret; Phil. II. 12. certus .. dies non ut sacrificiis, sic consiliis || sacrificii, sic consiliis; sacrificii, sic consilii || exspectari solet; ib. III, 2.

B. **mit ausdrücklichem Gegensatz:** I. **allein:** si ... ex opibus, non ex veritate causa pendetur; Quinct. 5. fit magna mutatio loci, non ingenii; ib. 12. quia postulat, non flagitat; ib. 13. libidine, non ratione; ib. 14. P. QUINCTIUM NON STITISSE ET SE STITISSE; ib. 25. non recusabat Quinctius quin ...; decernit; ib. 30. non nemo ... bonis quidem suis utitur, alterius opes ... non exspectat; ib. 49. non ad solarium, non in campo, non in conviviis versatus est; id egit ut ... retineret; ib. 59. non patitur Alfenus; vi tibi adimit (hominem); curat ut domum reducatur ad Quinctium; ib. 61. haec est iniqua certatio, non illa; ib. 73. QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTUERUNT, ID IBIDEM CUSTODIANT; QUOD NON POTUERUNT, ID AUFERRE ET ABDUCERE LICEBIT; ib. 84. praedium, non bona videatur alterius possidere; ib. 85. non comparat se tecum gratia P. Quinctius ..., non opibus, non facultate contendit; omnis tuas artis ... tibi concedit; ib. 93. iniuriam ... putant oportere defendi, defendere ipsi ... non audent; Sex. Rosc. 1. ut illud incredibile est ..., sic hoc veri simile non est; ib. 40. quod aliis coluit, non sibi; ib. 49. suos .. agros studiose colebant, non alienos cupide appetebant; ib. 50. alii vestrum anseres sunt qui ... nocere non possunt, alii canes, qui et latrare et mordere possunt; ib. 57. quod putares hic latrocinium, non iudicium futurum; ib. 61. non quaero abs te qua re patrem Sex. Roscius occiderit: quaero quo modo occiderit; ib. 73. qui sua virtute in altiorem locum pervenit, non qui ascendit per alterius incommodum et calamitatem; ib. 8[illegible]. non quaero quis percusserit ...; non excutio te ... non scru-

tor ...: cuius manu sit percussus non laboro. unum hoc sumo, quod ..; ib. 97. audio .. non hanc suspicionem nunc primum in Capitonem conferri; multas esse infamis eius palmas; ib. 100. profecto tua sponte, non de Erucii sententia; ib. 104. quod ... illum neglegere oporteat qui mandarit, non illum qui mandatum receperit; ib. 113. non in eum (dico), quem || in quem || vis et putas; ... ego haec omnia Chrysogonum fecisse dico; ib. 127. quod animadversum est in eos ..., non debeo reprehendere: quod viris fortibus ... honos habitus est, laudo; ib. 137. quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. aeque .. tabulae condemnantur eius, qui verum non rettulit, et eius, qui falsum perscripsit; ib. scripsisset ille, si non iussu huius expensum tulisset? non scripsisset hic, quod sibi expensum ferri iussisset? ib. haec pecunia necesse est aut data aut expensa lata aut stipulata sit: datam non esse Fannius confitetur; expensam latam non esse codices Fannii confirmant; stipulatam non esse taciturnitas testium concedit; ib. 14. oro atque obsecro vos, qui nostis, vitam inter se utriusque conferte: qui non nostis, faciem utriusque considerate; ib. 20. populo Romano adhuc servire non destitit; sibi servire iam pridem destitit || desiit ||; ib. 23. quin tu hoc crimen aut obice ubi licet agere aut iacere noli, ubi non oportet; ib. 25. dic (Roscium) pactionem fecisse ut absolveretur. non pepigit; ib. 26. dic nunc Roscium abs te petisse ut familiarem suum sumeres arbitrum. non petiit; ib. 26. facies non erat, ars erat pretiosa; ib. 28. ex qua parte erat Fannii, non erat HS IIII ∞, ex qua parte erat Roscii, amplius erat HS CCCIↃↃↃ; ib. societatis, non suas litis; ib. 35. suas, non societatis litis; ib. 39. cur tam sero? cur cum altera pensio solvenda esset, non tum cum prima? ib. 51. sibi, non tibi exegit; ib. 53. cum petierit quod suae partis esset, non quod tum abstulit; ib. sibi soli, non sociis; ib. 55. ut heres sibi soli, non coheredibus petit, sic ..; ib. quem ad modum suam partem Roscius suo nomine condonare potuit Flavio ..., sic ... tecum partiri non debet; ib. 56. si universa ... provincia loqui posset, hac voce uteretur: quoniam id non poterat, harum rerum actorem ... ipsa delegit, div. Caec. 19. sunt multa, quae Verres in me esse arbitratur, quae scit in te ... non esse; ib. 22. ceratam uni cuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria; ib. 24. si ... litteras Graecas Athenis, non Lilybaei, Latinas Romae, non in Sicilia didicisses; ib. 39. ut elaborandum tibi ... sit quam ob rem eum ... accuses, non ut ob eam ipsam causam postulandum sit, ut ..; ib. 62. qua in re dolori suo, non rei publicae commodis serviunt; ib. 64. per homines honestissimos virosque fortissimos, non imperitos adulescentulos aut illius modi quadruplatores; ib. 68. quam ob rem .. confidat ... intellegere non possum: unum illud intellego ..; Verr. a. pr. 10. non id agit ut alicuius eloquentiam mihi opponat, non gratia, non auctoritate cuiusquam, non potentia nititur. simulat his se rebus confidere; ib. 15. qui istius causam ... in iudicum potestate, non in comitiis consularibus positam arbitrabantur; ib. 19. se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimi victoriae non posse; ib. 41. summae auctoritates, quae te oblivisci laudis domesticae non sinant, quae te noctis diesque commoneant fortissimum tibi patrem ... fuisse; ib. 52. quantam (vim) mihi lex dabat, non quantam habere poteram illorum || istorum || studio; ib. I, 16. me, si multa dixissem, sublevaturum fuisse eum ...: quia non dixerim, perdidisse; ib. 24. ut hoc pacto rationem referre liceret, eo Sullanus repente factus est, non ut honos et dignitas nobilitati restitueretur; ib. 37. habuit honorem ut proditori, non ut amico fidem; ib. 38. ea ... ad Verrem, non ad se pertinere; ib. 52. non dicam illinc hoc signum ablatum esse et illud: hoc dico nullum te .. signum .. reliquisse; ib. 53. se ... ipsos tantum || tamen || praetores et consules, non legatorum adseculas, recipere solere; ib. 65. ut huc incideres, non ut hic conquiesceres, illi te vivum exire passi sunt; ib. 82. legatus cum esses circumsessus cumque ... facta esset insignis iniuria, non es persecutus: dicis tibi in animo esse alio tempore persequi; ib. 84. quo modo ... vexarit ... non est necesse demonstrare verbis. hoc scitote ..; ib. 95. defensorem in mea persona, non accusatorem, maxime laudari volo; ib. 98. audistis quaestoriam rationem tribus versiculis relatam; legationis non, nisi ...; ib. ut facile appareat te pretio, non iure esse commotum; ib. 110. quia possessor est, non moves possessione; si possessor non esset, non dares; ib. 116. si protulerit, ... non des possessionem: si omnino tabulas non proferet, dabis; ib. 117. das possessionem ei, qui non iuravit: ... adimis tu ei, qui iuravit; ib. 124. Ligur non aderat; L. frater eius causam agebat; aderant amici, propinqui; ib. 125. non dicam id, quod probare dificile est; hoc dicam ..; ib. 157. saluti suae prospicere .. referendo in tabulas ... quod gestum non esset, tollendo quod esset; ib. 158. ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc ... videantur accedere; ib. II, 7. vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines, non civitates; ib. 14. ipsum .. Heraclium hominem esse maiorem natu, non promptissimum; ib. 36. adesse iubentur postridie. Heraclius ... capit consilium ... non adesse ad iudicium; ib. 41. quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo, quam non facile reprimatur videte; ib. 53. Heraclium restitui iusserat; non restituebatur; ib. 63. illi non procrastinant: Sthenium statim educunt; ib. 90. ante horam tertiam noctis de foro non discedit. postridie mane descendit; ib. 92. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE, ET, SI QUOD ESSET FACTUM, ID RATUM ESSE NON PLACERE; ib. 95. te eos magistratus hominibus beneficii, non rei publicae causa permisisse; ib. 137. postulant .. non uti ne cogantur statuere: quid igitur? ut ipsis ne liceat; ib. 148. vi atque imperio adductus, non officio ac voluntate; ib. 153. enumerare omnis non est necesse: scitis quam multi ... dixerint; ib. 156. ut Artemonem ... Q. Hortensius accusatorem, non testem esse diceret; ib. litteras .. communis de medio removere potuerunt, fidem suam et religionem removere non possunt; ib. 175. cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator, non ereptor neque possessor soleat esse; ib. III. 27. prohibitio tollendi ... vim adhibebat pactioni, non voluntatem; ib. 37. ut ... id emi, non auferri putetur; ib. 42. sic Apronius decumanus ... tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus edicti poena, non redemptionis aliquo iure tollit; ib. 54. ex horum severitate te ulla vis eripiet aut ulla largitio? non eripiet; ib. 83. sese sibi et populo Romano, non Verri et Apronio serere, impendere, laborare; ib. 121. non hoc nunc primum audit privatus de inimico, reus ab accusatore: iam ante || antea || ... praetor ... miliens audivit; ib. 130. non quaero iudices Cassianos, veterem iudiciorum severitatem non requiro, vestram in hac re fidem, dignitatem, religionem in iudicando non imploro: Albam habebo iudicem, eum hominem, qui ..; ib. 146. Verre quidem praetore, non Sacerdote, non Peducaeo, non hoc ipso Metello; ib. 156. non faciam ..; utar teste; ib.

166. perdita (est) [... inertiae confessio, non] defensio criminis; ib. 176. si ... ex senatus aestimatione, non ex annonae ratione solvisses; ib. 195. non tantam rationem res habet quantam utilitatem atque praedam; ib. 197. proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae, non magnitudine iniuriae differat; ib. 203. illi exempla non deerunt, rei publicae salus deerit; ib. 207. dum modo ex his ea, quae probat populus Romanus exempla, non ea, quae condemnat, sequamur; ib. 210. non circumspiciam, non quaeram foris; habeo iudices tecum principes civitatis, P. Servilium et Q. Catulum; ib. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib. 220. homini credidisse, non factum comprobasse videremini; ib. 224. vos eam (rem) suo, non nominis pondere penditote; ib. IV, 1. Latine me scitote, non accusatorie loqui; ib. 2. qui .. signa atque ornamenta sua cuique reddebant, non ablata ex urbibus sociorum atque amicorum quadridui causa per simulationem aedilitatis domum deinde atque ad suas villas auferebant; ib. 6. qui forum et basilicas ... commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; ib. haec ... ereptionem esse, non emptionem; ib. 10. esse illa signa domi suae, non esse apud Verrem; ib. 16. Phaselis illa ... non fuerat urbs antea Cilicum et praedonum: Lycii illam ... incolebant; ib. 21. luteum negotium esse, non dignum quod ..; ib. 32. ut amentiam singularem et furorem iam, non cupiditatem eius perspicere possitis; ib. 38. emit .., non abstulit; ib. 43. ut intellegatis in homine intellegentiam esse, non avaritiam, artificii cupidum, non argenti fuisse; ib. 46. qui ... volet haec non solum suis posteris, verum etiam omnibus viris fortibus et bonis civibus defendenda, non spolianda improbis tradere; ib. 82. aditus .. in id sacrarium non est viris; sacra per mulieres et virgines confici solent; ib. 99. non illi decumarum imperia, non bonorum direptiones, non iniqua iudicia, non importunas istius libidines, non vim, non contumelias ... conquerebantur: Cereris numen ... expiari volebant; ib. 111. quasi ad ea defendenda cum exercitu, non oppugnanda venisset; ib. 120. L. Crasso, Q. Scaevolae, C. Claudio ... commercium ... cum Graecis hominibus non fuisse; eis, qui ..., fuisse; ib. 133. ut illud in curia positum monumentum scelerum, non beneficiorum videretur; ib. 139. quod ego non quaero, quod denique in re tam nefaria ... quaeri oporteat; ib. V, 11. non agam tam acerbe; non utar ista .. consuetudine ...: non agam ista ratione, tua sequar iudicia, tuam defendam auctoritatem; ib. 19. non defendam Apollonii causam ..., non dicam ne illud quidem ...; quaeram cur hunc eundem Appollonium Verres idem repente ... de carcere emitti iusserit; ib. 20. ubi paulisper in cubiculo pretio, non aequitate, iura discripserat || descripserat ||; ib. 27. cum ... frumenti copia commonet, tempus anni non impedit; ib. 29. qui in suis castris virtute putaret oportere, non genere certari; ib. 31. cum iste e foro abduci, non ... perduci solebat; ib. 33. cum in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; ib. 34. non faciam ..; duo sola recentia ... ponam; ib. si ... imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt; ib. 47. exigere te oportuit navem, quae contra praedones, non quae cum praeda navigaret, quae defenderet ne provincia spoliaretur, non quae provinciae spolia portaret; ib. 59. naves .., quae praedam praetori, non quae praedonibus metum adferrent; ib. 63. quasi praeda sibi advecta, non praedonibus captis; ib. 64. tu supplicia ... ad tuum, non ad rei publicae tempus conferes? ib. 77. haec ego ad memoriam vetustatis, non ad contumeliam civitatis referri volo; ib. 84. in publico esse non audet; includit se domi; ib. 92. iste non procrastinat; advocat amicos statim; ib. 102. qui ... non navigarit et ... remanserit; ib. 111. non volt populus Romanus obsoletis criminibus accusari Verrem; nova postulat; ib. 117. mors sit extrema. non erit; ib. 119. pecunias ... non repetunt; relinquunt; ib. 127. lacrimis ego huc, non gloria inductus accessi; ib. 130. homines .. in proeliis, non in conviviis, belli fortunam periclitari solent; ib. 132. non in supplicio crimen meum vertitur; non ego nego securi || securi nego || quemquam feriri debere; non ego metum ex re militari, non severitatem imperii, non poenam flagitii tolli dico oportere; fateor non modo in socios, sed etiam in civis militesque nostros persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; ib. 133. animum illis, non copiam defuisse; ib. 135. qui te nunc sero doceant, iudices non sero; ib. 164. illum P. Gavium ... civem Romanum et municipem Consanum, non speculatorem fugitivorum fuisse; ib. non quaero qua suspicione, tua te accuso oratione; ib. 166. cum primo agere coepimus, lex non erat promulgata ...: postea quam iste recreari et confirmare visus est, lex statim promulgata est; ib. 178. cum se virtute, non genere, populo Romano condemnari putaret; ib. 180. quorum iter iste ad suum quaestum, non ad religionum dignitatem faciundam exigendumque curavit; ib. 186. ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant, monumenta victoriae fanique ornamenta non exstent; ib. haec, quae mei testes dicunt, fatetur adversarius; eos vere dicere; quae mei testes non dicunt, ... ea dicit ipse adversarius; Tull. 24. at istuc totum DOLO MALO additur in hoc iudicio eius causa, qui agit, non illius, quicum agitur; ib. 26. *reliqua in vestra fide ac religione, non in defensione nostra posita esse*; ib. 36. utrum haec tam acerba ... facta essent necne, non utrum iure facta an iniuria? ib. 42. ut ab homine consilii, non fortunae poena repetatur; ib. 51. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ... quid, si se telo defenderit? non iniuria; ib. 52. audaciter hoc dico ...; non temere confirmo; Font. 11. dicunt .. Galli; negare non possumus; ib. 21. quid agi potuerit aut quid possit, non quid actum sit; Caecin. 8. ut si ... coëgisset .., haberem actionem, si ... prohibuisset, non haberem; ib. 34. reieci || eieci || ..., non deieci; ib. 38. te oportere restitui, Caecinam non oportere; ib. ut ille cogatur ..., ille ... non cogatur; ib. 39. qui tam diligenter et tam callide verbis controversias, non aequitate diiudicas; ib. 49. ut ad verba nobis oboediant, non ad id, quod ex verbis intellegi possit, obtemperent; ib. 52. verbo.., non re; ib. 55. non fuerunt armati, cum fustibus et cum saxis fuerunt; ib. 64. ex aequo et bono, non ex callido versutoque iure; ib. 65. aequitatis ..., non verbi; ib. 66. reiectus es, non deiectus; ib. 66. de hominibus, non de iure civili; ib. 70. natura, non disciplina; ib. 78. in cavendo, non in decipiendo; ib. cur meum auctorem vos pro me appelletis, vestrum non nominetis || cur vos aliquid cum eum — nostrum nominetis ||; ib. 79. quo consilio et qua sententia, non quibus quidque verbis esset actum; ib. 81. quaero abs te simne deiectus, non de Fulciniano fundo; ib. 82. in qua re tu velis, verba spectari oportere, in qua re nolis, non oportere; ib. 85. verbo .., non aequitate; ib. 104. ut ab illo insignia victoriae, non victoriam reportarent; imp. Pomp. 8. illi libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt: vos ereptam vitam neglegetis? ib. 11. sociorum fortunas, non sua tecta defendere; ib. 32. hiemis .., non avaritiae perfugium maiores ... esse

voluerunt; ib. 39. non est nostri ingenii: vestri auxilii est; Cluent. 4. sic ut me audiatis, quasi hoc tempore haec causa primum dicatur, sicuti dicitur, non quasi saepe iam dicta et numquam probata sit; ib. 8. auditis non ab inimico, auditis sine tectibus; ib. 29. medicamentum, non venenum; ib. 53. si doceo non ab Habito (iudicium esse corruptum), vinco ab Oppianico; ib. 64. illud .. Iunianum per vim factum est, Bulbi et Popilii et Guttae contra Cluentium non est; ib. 103. sua sponte, non Staieni fraude; ib. 106. timoris .. causam, non vitae poenam; ib. 120. quid ille meruisset, non quid de eo statutum esset; ib. 126. causarum ac temporum .., non hominum ipsorum aut patronorum; ib. 139. indignum esse facinus, si senator iudicio quempiam circumvenerit, legibus eum teneri, si eques Romanus hoc idem fecerit, non teneri; ib. 145. re ipsa et gesto negotio, non lege; ib. 149. ut commutatis eis opus sit legibus, non ut his ... non pareamus; ib. 150. eam legem pro plebe, non in plebem tulit; ib. 151. posse quem oderit absolvere, 'quem non oderit condemnare; ib. 159. communi Italiae pace, non || in || domesticis copiis; ib. 195. ab invito emere iniuriosum esse, ab non invito quaestuosum; leg. agr. I, 14. non dico ..; praetermitto ..; ib. 21. veritate, non ostentatione; ib. 23. vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae petitionis occasionem interceptus; ib. II, 3. re, non oratione; ib. 15. servis ... suis, non vobis; ib. 22. reges .., non x viri; ib. 29. cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura; ib. 30. magistratus .. petere licebit, causam dicere non licebit; ib. 34. vestro, non suo nomine; ib. 45. vetustate possessionis .., non iure; ib. 57. misericordia senatus, non agri condicione; ib. „qui possit arari .. aut coli": non qui aratus aut cultus sit; ib. 67. qui vendere cupiant, emptorem non reperiant; ib. 68. illi pecunias habebunt, vos agros non habebitis; ib. 72. exturbari et expelli plebem ex agris, non constitui et conlocari; ib. II, 84. meum crimen est, non Rabirii; Rabir. 10. in aliena civitate, non in tua; ib. 28. gloriam, non invidiam; Catil. I, 29. hanc rei publicae pestem paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi posse; ib. 30. Massiliam ..., non in haec castra; ib. II, 14. velis amictos, non togis; ib. 22. virtute, non casu; ib. III, 29. quod si ... tam vehemens fui quam cogebar, non quam volebam; Muren. 6. ad aliorum arbitrium, non ad suum; ib. 19. de studiis ad honorem [..], non de insita cuiusque virtute; ib. 30. repressum ..., non oppressum; ib. 32. imperatores ..., non verborum interpretes; ib. 38. accusatorem ..., non competitorem; ib. 49. aliquid, non omnia; ib. 65. ambitum, non innocentiam; ib. 67. tum ..., cum aliquis sumptus instituit eos ..., non cum successor aliquid immutat; Flacc. 33. quam ob rem ... Q. Hortensii factum ... non reprehendatur, reprehendatur meum; Sulla 8. an tum ... non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? ib. 21. quos .. a vestris cervicibus depuli .., a meis non removi; ib. 28. se audisse aliquid, non credidisse; ib. 81. honoris .. contentio ..., non inimicitiae; ib. 90. veniam, accomodatam huic reo, vobis ... non molestam; Arch. 3. isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non vita, tanto supercilio; sen. 16. parietum || parietis || ..., non legum; Quir. 14. inopia ac fames, non caritas; dom. 11. an ... licuit tibi ferre ...: mihi ... non licuit ... dicere? ib. 26. non tulit ut interdicatur. quid ergo? UT INTERDICTUM SIT; ib. 47. ne reciperer, non ut exirem; ib. 51. calamitatis, non turpitudinis; ib. 72. reducti inimicis interfectis, rogationibus tribuniciis, non auctoritate senatus, non comitiis centuriatis, non decretis Italiae, non desiderio civitatis; ib. 87. quanta sit vis ... in re tali, non qualem tu adfers; ib. 130. docuisse illos, non ab illis didicisse; har. resp. 19. hominum ..., non deorum; ib. 38. hunc non miror ..: illos homines ... miror; ib. 46. vitio civitatis, non suo; ib. 56. reges qui erant vendidit, qui non erant appellavit; ib. 58. officii rationem in omni vita, non commodi esse ducendam; Sest. 23. qui ... tacendo loqui, non infitiando confiteri videbantur; ib. 40. cum ... metu vestri periculi, non mei ... cessissem; ib. 53. luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille animi non minorem; ib. 63. aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat; ib. 66. eos voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse; ib. 69. noctis et fugae praesidio, non iuris iudiciorumque; ib. 76. re .., non verbis; ib. 86. cum virtute, non cum desidia, cum dignitate, non cum voluptate; ib. 138. cum eis qui ..., non, qui ..; ib. aliis ..., non sibi; ib. 139. cum ... oppugnatio soleat ... non numquam, defensio numquam vituperari; Vatin. 5. alterius facto, non suo; ib. 15. convicium est, non accusatio; Cael. 30. defendendi .. causa, non gloriandi; ib. 45. si ... dixit, ... dedisti; si non est ausus dicere, non dedisti; ib 53. mimi .. est iam || est etiam || exitus, non fabulae; ib. 65. fronte et supercilio, non pudore et temperantia; prov. cons. 8. aliorum opibus, non suis; ib. 13. tum ... intercedere poterit, nunc non potest; ib. 17. communis utilitatis, non doloris mei; ib. 18. desponsam, non decretam; ib. 36. beneficio nostro, non suo iure; Balb. 21. commune liberorum .. populorum, non proprium foederatorum; ib. 27. de civitatis .. iure, non de foederibus; ib. 29. benigne, non gravate; ib. 36. imperantis .., non precantis; ib. de suo iure, non de nostro; ib. 48. an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit, manu et virtute non potuit? Balb. 34. anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? ib. emptionibus ..., non legibus; ib. 56. cum ducibus ipsis, non cum comitatu adsectatoribusque; ib. 62. beluam ..., non hominem; Piso fr. 5. homini ..., non generi, moribus, non maioribus meis, virtuti perspectae || perfectae ||, non auditae nobilitati; ib. 2. Piso est ... factus (aedilis), non iste Piso; ib. mihi ipsi, non nomini || homini ||; ib. ex hara, ... non ex schola; ib. 37. quos lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; ib. abdomini suo, non laudi et gloriae; ib. 41. in fortuna ..., non in poena; ib. 44 fortunae ..., non culpae; ib. volgi .., non sapientium; ib. 43. non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica, non consularis, non senatoris, non civis, non liberi: in hominis caput; ib. 75. imperium, non Alpium vallum ..., non Rheni fossam; ib. 81. quos lex ipsa, non quos hominum libido delegerit; ib. 94. illum incesto liberatum, non eos, qui ..; ib. 95. his levioribus comitiis ..., non eis ornamentis, quae ..; Planc. 7. semper .. sapientes ea ... ferenda, non semper laudanda duxerunt; ib. 9. populi .., non competitoris; ib. eblandita .., non enucleata esse suffragia; ib. 10. studium ..., non iudicium; ib. quod voluisset.., non quod debuisset; ib. 16. causa rogandi, non gratia; ib. 24. aspicitur, non attrectatur; ib. 29. tribus ... ab hoc observatas, non largitione corruptas; ib. 39. ad iudices, non ad cornifices; ib. 41. testimonium, non beneficium; ib. 50. Appium Claudium ... aedilem non esse factum et eundem factum esse consulem; ib. 51. in eis reprehenduntur, qui ... satis facere non possunt, non in eis, qui ... confitentur; ib. 62. virtus, probitas,

integritas ..., non linguae volubilitas, non ars, non scientia; ib. volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, turpitudo populi Ramani, non iudicium; ib. 70. et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; ib. 84. perseverantiam sententiae suae, non salutem rei publicae; ib. 89. cum suum, non cum senatus factum defenderet; ib. acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum et varietate; Scaur. c. 1, §4. solitudo ei ... fuit quaerenda; illi ... non fuit; ib. 11. corruptores nostri causam dicunt: nos ... non dicimus; Rab. Post. 6. damnetur is, qui fabricatus .. est et vendidit, non is, qui ... interemit; ib. 7. quid deceat vos, non quantum liceat; ib. 11. res habebat nomen hoc apud illos, non his imposuerat; ib. 28. aestatem unam || una ||, non pluris; ib. 40. causa, non telum, Milo 11. causam interitus .., non interitum; ib. 15. ianua se ac parietibus, non iure legum iudiciorumque texit; ib. 18. exitus rerum, non hominum consilia; ib. 19. consulatum .. eripi non posse, vitam posse; ib. 26. rem, non hominem; Milo 31. de iure, non de facto; ib. 31. in causa aut mala aut mea, non et praeclarissima et vostra; ib. 36. (misericordiam), quam ipse non implorat, ego ... et imploro et exposco; ib. 92. negat, ... non negat; ib. 95. facinoris suspicionem, non facti crimen; ib. 96. mortem ..., non poenam; ib. 101. revocare tu me ... potuisti .., ego te ... retinere non potero? ib. 102. poenas ille debitas luerit: nos subeamus ... non debitas; ib. 104. pacis et togae .., non belli atque armorum; Marcell. 14. privato consilio, non publico; ib. 14. vidimus, ... non vidimus; ib. 17. Martis vis .., non ira victoriae; ib. necessitatis ..., non voluntatis; Ligar. 4. non ad Caesarem ..., non domum ..., non in aliquam || aliquam in || regionem ...: in Macedoniam ad Cn. Pompei castra venit; ib. 27. ut ad fugientem, non ut ad insequentem; Deiot. 13. ad periculi, non ad victoriae societatem; ib. quid .. retineat ..., non quid amiserit; ib. 35. Accio || Attio || ..., non Bruto; Phil. I, 36. intercessoris .. beneficio .., non iure praetorio; ib. II, 3. cum M. Crasso ..., non cum uno gladiatore nequissimo; ib. 7. quod scribam tamquam ad civem, tamquam ad bonum virum, non tamquam ad sceleratum et latronem; ib. 9. ad eam ripam, quam constituerat, non ad contrariam; ib. 26. vini exalandi, non ingenii acuendi causa; ib. 42. fortunae vitio, non suo; ib. 44. tua sponte .., non impulsu meo; ib. 49. commemoratio ... intermissa est, non memoria deleta; ib. 51. luce, non tenebris; ib. 76. cum consulatus petebatur, non rogabatur; ib. si augur non esses et consul esses; ib. 81. ut iam expendantur, non numerentur pecuniae; ib. 97. quae quidem Caesar egisset, non ea, quae egisse Caesarem dixisset Antonius; ib. 100. quibus (tabulis) debuisti, non quibus tu te liberavisti; ib. 103. studiorum ... suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; ib. 104. magno ... studio, iudicio, benevolentia, caritate, non ... vi et armis; ib. 107. cur alia defendas, alia non cures; ib. 111. quaestu tuo, non illius dignitate; ib. caritate .. et benevolentia ..., non armis; ib. 113. quibus ortus sis, non quibuscum vivas; ib. 118. consulem, non hostem; ib. IV, 6. non est verbis rogandus, cogendus est armis; ib. V, 26. ut .. confirmaret, non ut everteret; ib. 50. mora est adlata bello, non causa sublata; ib. VI, 1. vestrae .. libertati .., non otio suo; ib. 9. retractus, non reversus; ib. 10. quod bello vacationes valent, tumultu non valent; ib. VIII, 3. ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. 3. sine verborum contumelia a te dissentire possum, sine animi summo dolore non possum; ib. 17. causam ..., non genus; ib. IX, 3. qui sepulcrum publice decernendum ... censuit, statuam non censuit; ib. 14. Brutos tu || ut || non probes, Antonios probes? ib. X, 4. librarium Bruti ..., non Brutum; ib. 5. volasse eum, non iter fecisse; ib. 11. de libertate .. populi Romani, non de suis commodis; ib. 16. quos .. vos libertatis adiutores complecti debetis: servitutis auctores sequi non debetis; ib. 18. omnes nationes servitutem ferre possunt: nostra civitas non potest; ib. 20. iudicum culpa, non mea; ib. XI, 11. infudit .., non dedit; ib. 13. pro consulibus ..., non pro consule; ib. 18. incitare et inflammare tuum ... studium, non ad aliam curam transferre debemus; ib. 23. de imponendis, non de accipiendis legibus; ib. XII, 2. Antonii ... causa ..., non publica; ib. 3. cum ... nos arma posuerimus, illi non deposuerint; ib. 13. gloriam ..., non culpae reprehensionem et stultitiae vituperationem; ib. 25. illum exercitum senatus populique Romani atque universae rei publicae esse, non suum; ib. XIII, 14. revocare te a furore Lepidus voluit, non adiutor esse dementiae; ib. 43. maledicta litium, non inustae ... notae; ib. XIV, 7. in aliquem ... gladiatorem aut latronem aut Catilinam ..., non in eum, qui ..; ib. 14. imitatione .., non invidia; ib. 17. pecudem || beluam || ..., non hominem, Fr. A, V, 9. ea caedes ... (crimini) detur ei, cuia interfuit, non ei, cuia nihil interfuit; Fr. B, II, 11. vestrum ... factum ..., non meum; ib. XII, 5. liniamentis ... et figuris .., non naturis; ib. XV, v, 1.

II. **mit anderen Partikeln und dies verbunden oder correspondirend:** ac: s. **ac,** II, 2, g. ac non (21 St.) B. I, S. 35. b. quis .. ita aspexit ut perditum civem a c n o n p o t i u s ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. si homines illi ac non pecudes potius || homines illi an non pec. pot., si homines sunt illi potius quam pecudes ||; Phil. VIII, 9. id nunc ... adsecuti sunt a c n o n h o c s o l u m adsecuti, ne navem darent: ecquem nautam, ecquem militem ... dederunt? Verr. V, 51. postea decernitur a c n o n varie, sed prope cunctis sententiis; ib. IV, 145.

an: utrum cetera nomina in codicem ... digesta habes an non? Qu. Rosc. 9. tabulas habet || habes || an non? ib. 25. actionem tibi tuam reliquit an non? ib. 55. vocas, [an] non intellegis ..? Rabir. 26. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? ib. 93. sortietur an non? prov. cons. 37. utrum fundi facti sint an non; Balb. 22.

at: s. **at,** II. at non (38 St.) B. I, S. 306, b. non valuit rebus isdem, quibus fortasse non nulli: at valuit adsiduitate, valuit observandis, || adservandis, servandis || amicis, valuit libertate; Planc. 67. „a t e n i m ad Verrem pecunia ista non pervenit.“ ... pecuniae maximae dabantur; Verr. II, 26. at enim idcirco navem .. non imperasti, quod ..; ib. V, 49. si non perfacetum, a t t a m e n fortasse non rusticum; Planc. 35.

a u t: nolebas aut non audebas; Quinct. 39. qui aut non minoris aut etiam pluris emerint; Verr. IV, 14. aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. quicquid fingatur aut surripiatur aut non constet; Font. 3. cur .. aut in illud cotidianum interdictum ... additur ... aut in hoc interdictum ... non additur? Caecin. 91. si ... aut fuissent ... aut omnino non fuissent; dom. 91. ut aut .. non diceret aut ... everteres; prov. cons. 7. quam diu aut proficit .. aut ... non obest; Balb. 60. aut non appetentem aut etiam recusantem bellum; Piso 57. quod aut non animadvertebat ... aut ... arbitrabatur; Scaur. 31. qui iam aut captus est ... aut certe

... non accedit; Phil. X, 13. an vero ... non videret, aut ... non laboraret? ib. 17. scilicet ... *aut non* videt ... aut neglegit; ib. aut domi .. aut non longe a domo; ib. XII, 23. qui ... aut non potuerunt ascendere aut non petiverunt; Cluent. 150. aut mutaret aut non daret aut ... non duceret; Phil. I, 18. — eum ... non aut induci odio ... aut cogi religione; Font. 3. cui tu adulescentulo ... non aut ad audaciam ferrum aut ad libidinem facem praetulisti? Catil. I, 13. non aut ita sunt exstincti quos vici aut ita grati quos servavi; Sulla 84. cuius .. ignem ... non sum passus aut ... restingui aut ... commisceri; dom. 144. cur ... hunc ... non aut stantem comprehenderint aut fugientem consecuti sint; Cael. 67. quae non aut ita sublata sit ut ..., aut ita domita, ut .., aut ita pacata ut ..; prov. cons. 31. non sum aut tam inhumanus aut tam alienus; Scaur. 39. quod non aut fortiter ferat aut facile restituat; Rab. Post. 44. ut non aut ei sint impii ... aut ille hostis; Phil. IV, 2. quod hic non aut fecerit aut faciat aut moliatur et cogitet; ib. V, 25. quod non aut probastis aut fecistis; ib. XIII, 34.

autem: abs te satis accipiam; ego autem tibi satis non dabo; Quinct. 45. ut fortunam tamen non alienam, periculum autem commune arbitraretur; Verr. V, 121. familia ipsa non facit, fit autem dolo malo eius; Tull. 28.

certe: opinione officii stulta fortasse, certe non improba; Marcell. 20.

contra: fatetur se non belle dicere, non ad voluntatem loqui posse; non ab adflicta amicitia transfugere atque ad florentem aliam devolare; non profusis sumptibus vivere; non ornare magnifice splendideque convivium; non habere domum clausam pudori et sanctimoniae, patentem atque adeo expositam cupiditati et voluptatibus; contra sibi ait officium, fidem, diligentiam, vitam omnino semper horridam atque aridam cordi fuisse; Quinct. 93.

dico, dicam: iam quae .. signa ... sustulerit non dicam hoc loco; est mihi alius locus ad hanc .. cupiditatem demonstrandam; Verr. I, 45. quem ... damnasti? non dicam amicum tuum, ..., non hospitem, ... hoc dico; Verr. II, 110. testibus, non dico bonis viris ac probatis; Scaur. 18. vivo Milone, non dicam consule; Milo 33. quae civitas antea umquam fuit, non dico Atheniensium ..., non Karthaginiensium ..., non Rhodiorum ..; — *sed* quae civitas umquam || quae civitas inquam || antea tam tenuis (fuit)? imp. Pomp. 54. nullum ob totius vitae non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133. nullo adhibito non dicam viro, ... sed bono viro; ib. 182. non dicam, operam perdidisti, sed illud dicam ..; Muren. 23. ecquod est huius factum aut commissum non dicam audacius, sed quod cuiquam paulo minus consideratum videatur? Sulla 72. quo (genere) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1. non dicam quid egit prius, sed quid omnino egit aliud ..? ib. 8. proscriptionem non dicam in me ..., sed omnino in ullo civi comprobavissent; dom. 58. qui illorum prudentiam, non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18. non dico equitem Romanum, non ornatissimum atque optimum virum, non amicissimum rei publicae civem, non illo ipso tempore ... casum amici reique publicae lugentem, sed civem Romanum; Sest. 29. depugnarem potius cum summo non dicam exitio, sed periculo; ib. 46. illum non dicam loqui, sed vivere ac spirare; ib. 108. M. Bibulum consulem, non dicam bene de re publica sentientem, ... sed hominem certe nusquam progredientem, nihil in re publica molientem, tantum animo ... dissentientem; Vatin. 21. non dicam auxilio vestro ..., sed certe silentio; Piso 23. non dicam animi hominum, sed fasti ulli; ib. 30. non dicam Calpurniae, sed Calventiae (familiae dedecus); ib. 53. non dicam horum aut civium ceterorum, sed tuorum legatorum; ib. non dicam miser, ... sed certe exercitus; Planc. 78. non dicam indignus, sed victus; ib. 81. non dico auctorem, ducem, defensorem ..., sed dico hoc, quod ..; ib. 93. immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc; Milo 35. cur Milo non dicam admitteret, sed optaret; ib. 34. quae non dicam exornare, sed enarrare ... possit; Marcell. 4. tuis non dicam cursibus, sed victoriis; ib. 5. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis? Phil. II, 9. non dico audaciae, ... sed ... stultitiae; ib. 19. quam paucis non dico mensibus, sed diebus effuderit; ib. 66. cum ullo, non dicam bono cive ..., sed homine sano; ib. XIII, 43. utrius .. tibi tribunatus minus probari potest, C. Cornelii an, non dicam P. Sulpicii, non L. Saturnini, non Gai Gracchi, non Tiberii ..., sed avunculi tui ..? Fr. B. VII, 4. omni est n o n d i c o dignitate, sed e t i a m spe salutis spoliatus Antonius; Phil. XII, 5. nihil est ... non dico factum, sed nihil o m n i n o excogitatum || est cogitatum ||; leg. agr. II, 90. haec .. mandata ... n o n d i c o animo ferre, v e r u m auribus accipere potuistis; Phil. VIII, 28.

enim: non enim ego ita disputabo ...; haec possum omnia vere dicere; Sex. Rosc. 106. non enim laborat de pecunia; non ullius rationem sui commodi ducit; facile egestatem suam se laturum putat; ib. 128. non enim quaero quid tu dicturus sis: video mihi non te, sed hunc librum esse responsurum; div. Caec. 52. non enim quaestor petit ..: petit Naevius Turpio; Verr. II, 22. fecit amicus recens et cognatus voluntarius; aliter enim ... facere non potuit; ib. 139. non enim furatus esse civitatem, non genus suum ementitus, non in aliquo impudenti mendacio delituisse, non inrepsisse in censum dicitur: unum obicitur; Balb. 5. non enim ad Hannibalem mittimus ...: ad nostrum civem mittimus; Phil. V, 27.

et: f. **et,** B. II, 1, i. et non (43 St.) B. II, S. 230, a. — III, a, 1, h. (7 St.) B. II, S. 234, a. nonne te e t prolatis et n o n prolatis tabulis condemnari necesse est? Verr. IV, 36. ut et factos aliquos et non factos esse miremur; Planc. 15. is tamquam extruderetur ... e t n o n c o n t r a prohiberetur; Phil. X, 10. quam ob rem .. scriba deducat, et n o n p o t i u s mulio, qui advexit? non tabellarius ..? praeco ..? viator aut Venerius ..? Verr. III, 183.

etiam: hoc mihi Metellus non eripuit; hoc etiam addidit ut ..; ib. II, 164. quorum alterum fugiendum non esse, ... alterum etiam optandum; Sest. 47.

fortasse: principum dignitas erat paene par, non par fortasse eorum, qui ..; Ligar. 19.

itaque: itaque si ego sim a tuis aedibus deiectus, restitui non oportere, si ipse sis, oportere; Caecin. 90.

modo: valeant tabulae, modo Caesaris, non tuae; Phil. II, 103. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; Phil. II, 94. non modo — sed (sed ne — quidem): f. **modo,** II, 2—10 (S. 178—182). non modo — sed (verum) etiam: f. **etiam,** II, 4 (B. II, S. 239—243).

non — neque: non deest ... consilium neque auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3. f. **nec,** B, I, 2. non (71 St.) S. 263, f.

profecto: mihi certum est non committere

ut ...; non patiar rem in id tempus adduci ...; non sinam profecto ... tum nobis denique responderi ...; non committam ut tum haec res iudicetur ...; faciam hoc ..; Verr. a. pr. 53. dicent quid statuerint. profecto ... non mentientur; ib. II, 175.

saltem: omnibus saltem bonis ..., non tristissimis; Piso 31.

sed: neque haec tu non intellegis, sed usque eo quid arguas non habes; Sex. Rosc. 45. improbum, sed non inauditum (est); Verr. I, 44. sustinere iam populus Romanus omnium nationum non vim, non arma, non bellum, sed luctus, lacrimas, querimonias non potest; ib. III, 207. sed in ista ipsa Sicilia non quaeram exemplum foris: hoc ipso ex consilio utar exemplis; ib. 212. homini honesto, sed non gratiosiori, quam Cn. Calidius est, L. Curidio te argentum ... reddidisse; ib. IV, 44. sunt ea (simulacra) perampla atque praeclara, sed non ita antiqua; ib. 109. sed ... non retardarunt; imp. Pomp. 40. esse quosdam civis imperitos, sed non multos; Rabir. 18. sed non id agimus; hoc dico; Muren. 33. sed ... non hoc quaerendum arbitror, num purgetur aliquis, sed num arguatur; Sulla 39. ademit Albino soceri nomen mors filiae, sed caritatem illius necessitudinis et benevolentiam non ademit; Sest. 6. cum bonis viris et hominibus primis, sed non praestantissimis opibus et gratia; ib. 114. cum audiat ..., sed ... non reprehendat; Cael. 1. sed ego non loquor de sapientia ..: de impetu animi loquor, de cupiditate vincendi, de ardore mentis ad gloriam; ib. 76. virum bonum, sed non ita meritum; Balb. 7. reprehendo neminem, sed adsentior non omnibus neque ..; ib. 61. quae non modo ego optare numquam auderem, sed cogitare non possem; Piso 41. sed non loquor de nobis: de illis loquor, qui ..; Ligar. 18. maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; Verr. III, 169. cetera ... sunt nova, sed tamen non novo modo postulantur; ib. II, 147. — iudicium esse .. non de re pecuniaria, sed de fama fortunisque P. Quinctii; Quinct. 33. se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; ib. 46. quo non amici conveniunt ad exsequias cohonestandas, sed bonorum emptores [...] ad reliquias vitae lacerandas et distrahendas; ib. 50. non quid habeam, sed quibus rebus invenerim quaerant et quem ad modum natus et quo pacto educatus sim; ib. 55. quod praetor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubebat; ib. 60. videturne intercessisse appellatio tribunorum non morae, sed auxilii causa? ib. 65. non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse, sed gratiosum fuisse; ib. 68. aude id dicere, non palam, sed [eis] ipsis, quos advocasti; ib. 69. non ad obtinendum mendacium, sed ad verum probandum auctoritatem adiuvare; ib. 75. quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte, sed in universis; ib. 89. non turpis ad te, sed miser confugit; ib. 93. patronus exstiti, non electus unus qui maximo ingenio, sed relictus ex omnibus qui minimo periculo possem dicere; Sex. Rosc. 5. nuntiat domum non filii, sed T. Capitonis; ib. 19. quo me non cupiditas ducit, sed fides; ib. 83. multos caesos non ad Trasumenum lacum, sed ad Servilium vidimus; ib. 89. me non studio accusare, sed officio defendere; ib. 91. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; ib. 95. qui non neglegentia privatum aliquod commodum laeserit, sed perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit maculaque asperserit || affecerit ||; ib. 113. ex eo T. Roscius non paulum nescio quid in rem suam convertit, sed hunc funditus evertit bonis; ib. 115. non hanc ei rem Sex. Roscius mandavit, sed ... ipse Sex. Roscius cum fama, vita bonisque omnibus ... mandatus est; ib. non placet, .. sed necesse est; ib. 131. ut pecuniam non ex tuis tabulis, sed ex adversariis petas; Qu. Rosc. 5. non habere se hoc nomen in codicem accepti et expensi relatum confitetur, sed in adversariis patere contendit; ib. ille tamen || ille tantum non, ille paene || confitetur plus se petere quam debeatur, sed satis superque habere dicit quod sibi ab arbitro tribuatur; ib. 11. qui tantas et tam infinitas pecunias non propter inertiam laboris, sed propter magnificentiam liberalitatis repudiarit; ib. 24. non exitum exactionis, sed initium repromissionis spectare debemus || debes ||; ib. 39. ut onus huius laboris atque officii non ex meo, sed ex meorum necessariorum tempore mihi suspiciendum putarem; div. Caec. 5. non ita est, sed ... ducta ratio est; ib. 16. non ut per te alium, sed ut per alium aliquem te ipsum ulciscantur laborare; ib. 22. „non enim .. illud peto ...: reus ut absolvatur, non peto; sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto“; ib. 23. non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur, sed asportare te velle ex Sicilia litteras suspicantur; ib. 28. L. Appuleium esse video proximum subscriptorem, hominem non aetate, sed usu forensi atque exercitatione tironem; ib. 47. ut mihi non ex his, quos mecum adduxerim, sed de populo subscriptor addatur; ib. 50. quoniam non consulto, sed casu in eorum mentionem incidi; ib. video mihi non te, sed hunc librum esse responsurum; ib. 52. in eo non quid is velit, sed quid facere possit quaeri solere; ib. 53. est adhuc ... non Verres, sed Q. Mucius; ib. 57. non ut augerem invidiam ordinis, sed ut infamiae communi succurrerem; Verr. a. pr. 2. cum ... infamia non recenti, sed vetere ac diuturna flagraret; ib. 5. hominem ab isto quaesitum esse non qui reum suum adduceret, sed qui meum tempus obsideret; ib. 6. te non fato, ... sed opera sua consulem factum; ib. 29. non strepitu, sed maximo clamore suam populus Romanus significat voluntatem; ib. 45. faciam hoc non novum, sed ... ante factum; ib. 55. ut ... non quid responderet, sed quem ad modum non responderet deliberaret; ib. I, 20. me ... vobiscum agere coëgit non timor meus de vestra fide, sed spes illorum nova; ib. 23. non tibi iniuriam facio, sed de meo iure aliquid ... detraho; ib. 25. puta te non hac tam atroci, sed illa lege mitissima causam dicere; ib. 26. eius modi fuit non ut legatus populi Romani, sed ut quaedam calamitas pervadere videretur; ib. 44. huius consilii non participem C. Verrem, sed principem fuisse reperietis; ib. 45. eius modi querimonias ... non ad praetorem, sed Romam deferri oportere; ib. 50. audimus alium non ab initio fecisse, sed ex tempore aliquo confecisse; ib. 60. non arbitor illum negaturum, ... sed ... solet haec ... dicere; ib. non te absolutum esse improbitatis, sed illos damnatos esse caedis; ib. 72. tum vero quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum, sed per Dolabellam ereptum existimabatur; ib. 75. flebat uterque, non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; ib. 76. cum te ... non legatum populi Romani, sed tyrannum libidinosum crudelemque praebueris; ib. 82. non praedonum repentino adventu, sed legati latrocinio, non vi tempestatis, sed hac horribili tempestate sociorum amissam (navem) ... rettulerunt; ib. 89. qui ... absens non in oblivione iacuisset, sed in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; ib. 101. me vehementer excusatum volo non neglegentia mea fore ut multa praeteream, sed quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103. in quibus (legibus) non ius aliquod novum constituitur, sed sancitur, ut..;

ib. 108. quia non iuris, sed hominis causam verbis amplecteris; ib. 110. non populo esse scriptum, sed P. Annii secundis heredibus; ib. de quo non audire aliquando, sed videre cotidie possemus; ib. 130. domus erat non meretricio conventu, sed praetoria turba referta; ib. 137. tibi .. non illius aetas, sed causa, non vestitus, sed fortuna popularis videbatur; ib. 152. maximo difficillimoque bello Siciliam nobis non pro penaria cella, sed pro aerario illo maiorum vetere ac referto fuisse; ib. II, 5. id non apud eos nasci, sed domi nostrae conditum; ib. quae non postulata, sed in istum crimina viderentur esse; ib. 10. nonne te mihi testem ... eripuit non istius innocentia, sed legis exceptio? ib. 24. non erat quaerendum cuius manu numerarentur, sed cuius iniuria cogerentur; ib. 26. haec copia, quam dico, iudicum, cohors non Q. Scaevolae, ... sed C. Verris; ib. 34. non qui causam cognoscerent, sed qui quod imperatum esset iudicarent; ib. 41. se ... non ad istius laudationem, sed ad communem litium aestimationem venisse; ib. 45. non quaesivit procul alicunde, ... sed proximum, paene alterum filium; ib. 48. quod non suis, sed suorum peccatis criminibusque prematur; ib. 49. quae non ex nomine, sed ex manibus naturaque tua constituta esse videantur; ib. 52. (si) apud Siculos non Metelli, sed Glabrionis litteris ac lege pugnassem; ib. 64. me non omnia istius, quae in hoc genere essent, enumeraturum, sed electurum ea, quae ..; ib. 82. haec et alia Scipio non neglegenter abiecerat ..., sed Thermitanis restituerat, non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum omnino ubi ea poneret nullum haberet, sed quod ... non diu Scipionis appellarentur, sed eorum, ad quoscumque illius morte venissent; ib. 87. cum te nos non opinione dubia, sed tuis vestigiis persequamur; ib. 105. qui se non Timarchidi, sed ipsius Verris conlegam et socium esse dicebat; ib. 108. si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses, sed de tuis; ib. 116. novus astrologus ... eximi iubet non diem ex mense, sed ex anno unum dimidiatumque mensem; ib. 129. in Sicilia non Athenionem, ... sed Timarchidem ... per triennium scitote regnasse; ib. 136. non ut magistratibus nostris moram accipiendi, sed ut sociis causam dandi adferre videamur; ib. 143. huius nomine etiam dies festi agitantur, pulchra illa Verria, non quasi Marcellia, sed pro Marcelliis; ib. 154. quod non est proprium Syracusanorum, sed et illorum et commune conventus illius ac prope totius provinciae; ib. 160. socii fecerunt, ... non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur, sed ... gratias isti egerunt; ib. 172. de quibus ... legem ab homine non nostri generis, non ex equestri loco profecto, sed nobilissimo promulgatam videmus; ib. 174. vos ex me causam non a me prolatam, sed ad me delatam audire oportere; ib. 179. me non sumpsisse quem accusarem, sed recepisse quos defenderem; ib. non quo illum cogi putarem oportere, ... sed ut ... utriusque audacia perspicua esse posset; ib. 189. ut dignitatem nostram populique Romani beneficia non copiis, sed virtute tueamur; ib. III, 9. scio te edicta superiorum omnium correxisse et possessiones hereditatum non secundum eos, qui proferrent, sed secundum eos, qui dicerent testamentum factum, dedisse; ib. 16. non, inquam, miror te aliquid excogitasse, sed quod ... iura provinciae Siciliae mutaveris; ib. 17. qui haec non commutaret, sed everteret; ib. 21. istos inter se perbrevi tempore non res, non ratio, non commendatio aliqua, sed studiorum turpitudo similitudoque coniunxit; ib. 22. adseculae istius non a patre ei traditi, sed a meretricula commendati; ib. 30. non se decumas emisse, sed bona fortunasque aratorum; ib. 31. surrexisset Apronius, nova dignitas publicani, non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris, sed unguentis oblitus, vino vigiliisque languidus; ib. illi optimi [viri] de cohorte istius recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent, sed quaererent ..; ib. non se decumanum esse Apronium, sed Verrem alterum dominum illorum ac tyrannum; ib. cum is non quantum debetur, sed quantum commodum est aufert; ib. 35. hoc edicto non Siculi ..., sed isti ipsi equites Romani ... vincti Apronio traditi sunt; ib. 37. non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile aut amplius etiam profiteri, ... sed causa erat iudicii postulandi, quod ..; ib. 39. si palam praeco iussu tuo praedicasset non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; ib. 40. cum tot decumas non senatus consulto, sed novis edictis tuis nefariisque institutis exigeres et eriperes; ib. 42. haec non cupiditate aliqua scribit inductus, ... sed consilio; ib. 44. non .. augendi criminis causa .. dicam, sed ... hunc vere apud vos et ut potero planissime exponam; ib. 46. sic Apronius decumanus non decumam debitam, non frumentum remotum atque celatum, sed tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus edicti poena ... tollit; ib. 54. ut frumenti daret non quantum deberet, sed quantum cogeretur; ib. 56. sunt omnes Siculi non contemnendi ..., sed homines satis fortes et plane frugi ac sobrii et in primis haec civitas; ib. 67. non una te, sed universae similibus adfictae iniuriis et incommodis civitates legationibus ac testimoniis publicis persequuntur; ib. 74. quo iste interprete non ad linguam Graecam, sed ad furta et flagitia uti solebat; ib. 84. gloriatur non Turpioni lucrum datum esse, sed Petrinis pecuniam ereptam; ib. 90. in hoc genere ... versor, non in quo singillatim aratores eversi bonis omnibus sint, sed quae publice decumanis lucra data sint; ib. 100. quas (iniurias) cives Centuripini non in suis, sed in aliorum finibus acceperant; ib. 108. cum sit perspicuum te bona fortunasque aratorum, non populi Romani, sed tui quaestus causa vendidisse; ib. 119. cum eius animum ad persequendum non neglegentia tardaret, sed conscientia sceleris avaritiaeque suae refrenaret; ib. 130. cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; ib. 131. hoc non esse Romae natum de societate decumarum, non ab accusatore fictum, non ... crimen domesticum ac vernaculum, non ex tempore periculi tui constitutum, sed vetus; ib. 141. non reprehendo Metellum ...; non reprehendo, inquam, Metellum, sed hoc miror; ib. 153. hoc crimen in te nos non confingere || non hoc crimen nos in te confingere ||, sed iam pridem ad crimen aliquam defensionem libertum quaerere; ib. 157. quibus rebus non sensim atque moderate ad istius amicitiam adrepserat, sed brevi tempore totum hominem totamque eius praeturam possederat; ib. 158. Metelli est filius in provincia non puer, sed adulescens bonus ac pudens || pudens ac bonus ||; ib. 159. ut praetor ... non emat, sed vendat; ib. 171. iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur, sed nunc demum tenetur; ib. 177. quod [frumentum] improbissime per triennium partum non semel, sed bis ... unum et idem frumentum vendidisti; ib. 179. unum mihi reperi non populum, sed aratorem; ib. 180. haec omnia .. non rerum certarum, sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; ib. 181. cur ei non [modo] merces tanta detur, sed cur cum eo tantae pecuniae partitio fiat; ib. 183. qui non tardiores [fuerunt], sed ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. quod ad hoc crimen non ingeniosa aliqua defensio, sed improbissima confessio comparatur; ib. 188

haec aestimatio nata est initio .. non ex praetorum aut consulum, sed ex aratorum et civitatum commodo; ib. 189. quam habet rationem non quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis atque impudentiae? ib. 195. non hominis ..., sed arationis ipsius vis ac ratio consideranda est; ib. 199. Siculis quanto opere hoc expediat, non aequitate || ad aequitatem || condicionis, sed ad minima malorum eligenda; ib. 201. [non ex iure, non ex aequitate,] non ex lege, non ex eo, quod oportuerit, non ex eo, quod licuerit, sed ex eo, quod aliqui fecerit, id, quod reprehenditur, recte factum esse defendes? ib. 205. non quid fecerit, ... sed quid probarit; ib. 213. non ego istam defensionem vestram pertimescam, sed me omnium provinciarum defensorem esse profitebor; ib. 217. qui forum et basilicas non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum, commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; ib. IV, 6. quod ipsum non de summa frumenti detractum est, sed translatum in Centuripinos et Halaesinos; ib. 20. honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; ib. 25. furor eius paululum, non pudore, sed metu ac timore repressus est; ib. 41. ut non unius libidinem, non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret; ib. 47. qui ... non per praestigias, sed palam per potestatem .. ostiatim totum oppidum compilaverit; ib. 53. qui venerant non propter Syriae regnum ..., sed regnum Aegypti ad se ... pertinere arbitrabantur; ib. 61. non quo quicquam metueret aut suspicaretur, sed ut ne multi illud ante praeciperent; ib. 64. non ad hominum apparatum, sed ad amplissimi templi ornatum esse factum; ib. 65. flamma ... non quae deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed quae praeclarius magnificentiusque deposceret; ib. 69. qui non obstruxit aliqua ex parte monumento P. Scipionis, sed id funditus delevit ac sustulit; ib. 79. ut non uni familiae, sed universae civitati commendatus esse debeat; ib. 81. haec abs te non Siculorum defensor, non tuus accusator, non Segestani postulant, sed is, qui ..; ib. 82. ea non ad hominum luxuriem, sed ad ornamentum fanorum atque oppidorum esse facta; ib. 98. ut ... non ad aedem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur; ib. 108. ut Verres ... non Proserpinam asportasse, sed ipsam abripuisse Cererem videretur; ib. 111. urbs illa non urbs videtur, sed fanum Cereris esse; ib. ut mihi non cives illius civitatis, sed omnes sacerdotes, omnes accolae atque antistites Cereris esse videantur; ib. non ut hominem cum homine comparetis ..., sed ut pacem cum ferro, leges cum vi ... conferatis; ib. 121. non ut ab hoste aliquo ..., sed ut a barbaris praedonibus vexata esse videatur; ib. 122. quarum (bullarum) iste non opere delectabatur, sed pondere; ib. 124. multum tabellas non commendaticias, sed tributarias valuisse; ib. 148. ne ... hic non ad populi Romani laudem, sed ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; ib. V, 3. non agam summo iure tecum; non dicam id, quod ..; non, inquam, sic agam, sed ita quaeram, quem ad modum ..; ib. 4. non quid in re militari fortiter feceris, sed quem ad modum manus ab alienis pecuniis abstinueris; ib. qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor, sed ita laudetur ut optimus imperator; ib. 18. ut quivis ... non se praetoris convivium, sed ut Cannensem || sed Cannensem || pugnam nequitiae videre arbitraretur; ib. 28. ut haec ipsa aedilitas, non quia necesse fuerit, alicui candidato data, sed quia sic oportuerit, recte conlocata et iudicio populi in loco posita esse videatur; ib. 37. cum iam ex provincia non ad triumphum, sed ad iudicium decederet; ib. 40. non uti provincia defenderetur, sed uti classis nomine pecunia quaereretur; ib. 43. reprimebat .. tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa, non populo Romano reddita biremis, sed praetori donata cybaea; ib. 59. navem quandam piratarum ... non ceperunt, sed abduxerunt; ib. 63. haec una navis ... non capta est, sed inventa ad Megaridem; ib. si non tamquam virum, sed tamquam aemulum removisset; ib. 82. quod erat terrestre praesidium non re, sed nomine; ib. 87. tum praedonum dux Heracleo, repente, praeter spem, non sua virtute, sed istius avaritia nequitiaque victor, classem ... incendi .. iussit; ib. 91. ut non adluantur mari moenia extrema, sed ipse influat in urbis sinum portus; ib. 86. postea quam e portu piratae non metu aliquo adfecti, sed satietate exierunt; ib. 100. init consilium, non improbi praetoris, nam id quidem esset ferendum, sed importuni atque amentis tyranni; ib. 103. non de praetore Siciliae, sed de nefario tyranno fieri iudicium arbitratur; ib. 117. non vitam liberum, sed mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; ib. 119. non ut aliquid de suis bonis recuperaret, sed ut ... isdem || iis || te condemnatum videret; ib. 128. Dexo hic, quem videtis, non quae publice Tyndaride, non quae privatim sibi eripuisti, sed unicum miser abs te filium ... flagitat; ib. non ex litibus aestimatis tuis pecuniam domum, sed ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; ib. in illa .. calamitate non Martem fuisse communem, sed Venerem possumus dicere; ib. 132. ego culpam non in nauarchis, sed in te fuisse demonstro; ib. 133. quae (causa) non ad sociorum salutem, sed ad civium Romanorum, hoc est, ad unius cuiusque nostrum vitam et sanguinem pertinet; ib. 139. post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; ib. 157. non qui novisse Gavium, sed se vidisse dicerent; ib. 165. non illi .. homini, sed causae communi libertatis inimicus fuisti; ib. 169. non tu hoc loco Gavium, non unum hominem nescio quem [...], sed communem libertatis et civitatis causam in illum cruciatum et crucem egisti; ib. 170. ut non cera, sed caeno obliti esse videantur; ib. 173. de omnibus nobis ... non illa tacita existimatio ..., sed vehemens ac liberum populi Romani iudicium consequetur; ib. 176. quam (legem) non is promulgavit ..., sed hic reus; ib. 177. quorum iste Deli non fanum, sed ... sedem antiquam divinumque domicilium ... compilavit; ib. 185. non ut ab illis huc adlata, sed ut ceteris hinc tradita esse videantur; ib. ut homines ... effigiem Cereris non humana manu factam, sed de caelo lapsam arbitrarentur; ib. 187. non defensionis tuae modus, sed nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6. pecuniam ... quaesitam ... non posuit, sed abiecit; ib. 15. passim vagabantur armati, non obscure, sed ut plane intellegere viderentur ..; ib. 19. ut non unae rei statui, sed omnibus constitui putetur; ib. 36. non quo ad rem pertineat, sed ne quid ... pro concesso putetur; ib. 37. non .. praetores a lege Aquilia recesserunt ..., sed de vi et armis severum iudicium constituerunt; ib. 42. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod in aliis rebus non adderent, sed ne ipsi iudicarent; ib. 43. non iniuria factum, sed ne quod tamen scutum dare in iudicio viderentur iis, quos ..; ib. non .. ad eam rem recitavi, sed ut hoc intellegeres; ib. 49. non ut culpam in alios transferamus, sed uti doceamus ..; Font. 18. M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem ut portorium vini institueret, sed inita iam ac proposita || sed in Italiam hac proposita, sed in Italia iam hac proposita || ratione Roma profectum; ib. 19. se populo Romano non metum belli, sed spem

triumphi ostendere; ib. 36. senatores equitesque populi Romani non testimoniis Gallorum, sed minis commotos rem ad illorum libidinem iudicasse; ib. 36. non litteris homines ad rei militaris scientiam, sed rebus gestis ac victoriis eruditos; ib. 43. non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili; Caecin. 4. non uti demonstretur, ... sed ne ... arbitrentur; ib. 5. non honorariam operam amici, sed severitatem iudicis ac vim; ib. 6. non necessitudine aliqua, sed ficto officio simulataque sedulitate; ib. 14. non ad cognoscendam causam, sed ad explendam damnationem; ib. 29. eum non adfuisse animo ..., sed tantisper de aliquo reo cogitasse; ib. 30. non deieci, sed obstiti; ib. 31. non ius possessionis adsequitur, sed dolorem imminutae libertatis ... mitigat; ib. 35. non de armis dubitatum, sed de verbis quaesitum esse; ib. 38. non in aequitate defensionis, sed in una littera; ib. non utilitate communi, sed litteris; ib. 49. non ex verbis aptum pendere ius, sed verba servire hominum consiliis et auctoritatibus; ib. 52. non quae (verba) impedirent, sed quae indicarent; ib. 53. non familia ..., sed aliquis de familia; ib. 55. ut servos non numero distinguant, sed appellent uno familiae nomine; ib. 56. non quo .. sint ..., sed ... noluerunt; ib. 57. quia non quibus verbis quidque dicatur quaeritur, sed quae res agatur; ib. 58. non quo .. sint ..., sed quod ... nihil attinet; ib. non ratione, sed verbis || vocibus ||; ib. 60. non verba ..., sed ea res; ib. 63. non || nec || hoc debent dicere, iuris consultis, sed hominibus stultis obtemperari non oportere; ib. 68. non ita causam ... egit, ut ... diceret, sed ut .. doceret; ib. 69. non homines laedit, sed leges ac iura labefactat; ib. 70. non a patre .., sed a legibus; ib. 74. non id, quod intellegitur, sed id, quod dicitur; ib. 81. non vestigium eius qui deiectus sit, sed factum illius qui deiecerit; ib. 83. non deieci, sed reieci || eieci ||; ib. 84. non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; ib. 85. non meam, sed maiorum prudentiam; ib. 86. non ex eo, sed ab eo loco; ib. 87. non in salum, sed in ipsam urbem; ib. 88. non ex quo, sed a quo (loco); ib. non ... in cuniculum ..., sed in Capitolium; ib. non adimit ei libertatem, sed iudicat non esse eum liberum qui ..; ib. 99. non adimitur eis civitas, sed ab eis relinquitur atque deponitur; ib. 100. non supplicium .., sed perfugium portusque supplicii; ib. non quo ... arbitrarer, sed ut .. intellegerent; ib. 101. hoc aditu laudis ... non mea me voluntas adhuc, sed vitae meae rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1. Mithridates .. omne reliquum tempus non ad oblivionem veteris belli, sed ad comparationem novi contulit; ib. 9. ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius, sed virtuti, haec autem extrema ... non culpae, sed fortunae tribuenda esse videantur; ib. 10. cuius adulescentia ad scientiam rei militaris non alienis praeceptis, sed suis imperiis, non offensionibus belli, sed victoriis, non stipendiis, sed triumphis est erudita; ib. 28. ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; ib. 25. quam (Siciliam) ... non terrore belli, sed consilii celeritate explicavit; ib. 30. non .. illum eximia vis remigum aut ars inaudita quaedam gubernandi aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt, sed eae res ... non retardarunt; ib. 40. omnes ... Pompeium sicut aliquem non ex urbe missum, sed de caelo delapsum intuentur; ib. 41. non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam, sed ut praeterita meminisse, reliqua sperare videamur; ib. 47. non se illum ... pro consule, sed pro consulibus mittere; ib. 62. non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici; Cluent. 3. non a Cluentio, sed contra Cluentium; ib. 9. non accusatorio animo, non ostentatione aliqua aut gloria .., sed nefariis iniuriis, cotidianis insidiis, proposito ante oculos vitae periculo; ib. 11. non coniectura, sed oculis ac manibus; ib. 20. non aliquando condemnatum esse Oppianicum, sed aliquam diu incolumem fuisse; ib. 25. non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus; ib. 28. non mihi hoc esse propositum ..., sed ... hoc uti ... fundamento defensionis; ib. 30. non matrimonii dignitate, sed sceleris societate; ib. 35. non in Scamandrum, sed in Oppianicum; ib. 54. non illius eloquentia, sed defensionis impudentia; ib. 58. non defendere, sed praevaricari; ib. non falsa invidia, sed vera atque insigni turpitudine; ib. 61. non nego, sed ... confirmo; ib. 63. rem non dubiam, sed apertam atque manifestam; ib. 64. non disceptatione dicendi, sed clamore; ib. 79. non quod alia res esset ..., sed tempus aliud; ib. 80. non .. ab Oppianico, sed a Cluentio; ib. 83. non ad corrumpendum iudicium, sed ad conciliationem gratiae; ib. 84. non in causa, sed in tempore ac potestate; ib. 90. non causa, sed tempore; ib. 91. non quo ... putarent, sed quod ... non putarunt; ib. 94. non iactatione populari, sed dignitate atque innocentia; ib. 95. non iudicia rescinduntur, sed hoc statuitur; ib. 116. non de illorum facto, sed de ratione censoria; ib. 118. non animadvertes in omnis, sed carpes ... et paucos ... sortiere? ib. 129. non quae ... constituantur, sed quae ... ducantur; ib. 139. non ex mea opinione, sed ex hominum rumore; ib. non ex libris patris, sed ex tabulis et ex censu; ib. 141. non facto eius, sed lege; ib. 143. non fecerunt idem, quod ..., sed apertissime repugnarunt; ib. 153. quae se non contempsisse, sed ordine suo patrumque suorum contentos fuisse et vitam illam ... sequi maluisse; ib. intellegebant .. ea lege equestrem ordinem non teneri, sed ... laborabant; ib. 154. non quid ipse velit, sed quid lex et religio cogat; ib. 159. non id agi ut verum inveniretur, sed ut aliquid falsi dicere cogerentur; ib. 177. non morbo, sed scelere; ib. 182. quod non percontatione quaesitum, sed per dolorem expressum videretur; ib. 184. timuit ... non suam conscientiam, non odium municipum, non famam omnium, sed ... sic metuit, ne condemnaretur; ib. 187. non illa ut a viro improbo discessisset, sed ut a crudelissimo hoste fugisset domumque illam ... reliquisset; ib. 189. non mulieris modus, sed amicorum auctoritas; ib. 191. non ... de unius municipis fortunis .., sed de totius municipii statu, dignitate commodisque omnibus; ib. 196. non illi in libellis laudationem decretam miserunt, sed ... voluerunt; ib. 197. non ... venenum illud .., sed multorum medicamentum maerorum || laborum ||; ib. 201. non crudelitate, ... sed consilio; leg. agr. I, 19. non proponitur ..., sed opponitur; ib. 20. non quo non tales fuerint, ... sed quod ... caruerunt; ib. II, 1. non extrema [tribus] suffragiorum || non suffragiorum ||, sed primi illi vestri concursus; ib. 4. quod ... non tabellam vindicem tacitae libertatis, sed vocem unam || vivam || prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis; ib. non hominum potentium studio, non excellentibus gratiis paucorum, sed universi populi Romani iudicio; ib. 7. non ictu aliquo novae calamitatis, sed suspicione ac*; ib. 8. non imperia, sed regna; ib. non potestatum dissimilitudo, sed animorum disiunctio; ib. 14. non certa condicione iuris, sed sortis beneficio; ib. 17. de vestris vectigalibus non fruendis, sed alienandis; ib. 33. non privatorum insaniam, sed intolerantiam regum; ib. non a me, sed ab aliis; ib. 58. non in provinciam,

sed in ipsa castra; ib. 60. non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium, sed metuere ne ..; ib. 61. non vobis, sed sibi; ib. 68. non oppida Italiae, sed propugnacula imperii; ib. 73. non cum bacillis, sed ... cum fascibus; ib. 93. non genere, sed natura loci; ib. 95. non in cunabulis, sed in campo; ib. 100. [non quaesitum, sed vita partum || non ignavia quaesitum, sed virtute partum || otium tenueritis]; ib. 103. non a vestrorum commodorum patrono, sed a Valgii genero; ib. III, 3. non vobis adsignare .., sed eis condonare; ib. 12. non oratoris ingenium, sed consulis auxilium; Rabir. 9. qui vestram libertatem non acerbitate suppliciorum infestam, sed lenitate legum munitam esse voluerunt; ib. 10. non iudicari de cive Romano, sed ... civem Romanum capitis condemnari; ib. 12. non ex memoria vestra ac patrum vestrorum, sed ex annalium monumentis atque ex regum commentariis; ib. 15. non (ex) tribunicia actione, sed regia; ib. 17. non ad insequendum ..., sed ad fugiendum; ib. 21. non C. Rabirius, sed C. Marius; ib. 28. non supplicium deprecarer, sed praemium postularem; ib. 31. non vis, non caedes, non ... obsessio est, sed accusatio perniciosa, iudicium acerbum; ib. 35. non ad deponendam, sed ad confirmandam audaciam; Catil. I, 4. non publico .. praesidio, sed privata diligentia; ib. 11. non iubeo, sed ... suadeo; ib. 13. non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum, non ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem, sed ad summam rem publicam atque ad omnium nostrum vitam salutemque; ib. 14. non mentem aliquam aut timorem [tuum], sed fortunam populi Romani; ib. 15. non ut odio permotus esse videar ..., sed ut misericordia; ib. 16. ut a me non eiectus ad alienos, sed invitatus ad tuos isse videare; ib. 23. non emissus ex urbe, sed immissus in urbem; ib. 27. non est ista mea culpa, sed temporum; ib. II, 3. non breve nescio quod tempus, sed multa saecula; ib. 11. non improbum, sed miserum; ib. 14. non diligentissimum consulem, sed crudelissimum tyrannum; ib. non ille a me spoliatus armis audaciae, non obstupefactus ac perterritus mea diligentia, non de spe conatuque depulsus, sed indemnatus, innocens ... eiectus ... esse dicetur; ib. non pugnando, sed tacendo; ib. III, 22. non ad delendam, sed ad commutandam rem publicam; ib. 25. non illi nullam esse rem publicam, sed in ea ... se esse principes ... voluerunt; ib. [non reconciliatione concordiae, sed internicione civium]; ib. non terrae, sed caeli; ib. 26. mortem ... non esse supplicii causa constitutam, sed aut necessitatem naturae aut laborum ac miseriarum quietem; ib. IV, 7. non patriam suam, sed urbem hostium; ib. 16. non ad vitam suam, sed ad salutem vestram; ib. 18. non ut vos ... excitarem ..., sed ut ... videretur; ib. 19. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio, sed ut ... propulsare possim; Muren. 2. (Asia), quae ab hoc non ad voluptatem et luxuriam expetita est, sed in || sed || militari labore peragrata; ib. 11. non Asiae nomen ..., sed aliquod ... flagitium ac dedecus; ib. 12. „non ex iure manu consertum, sed ferro .. rem repetunt"; ib. 30. ut ... non partem aliquam agerem causae, sed de tota re dicerem; ib. 48. non aqua, sed ruina; ib. 51. non se purgavit, sed indicavit atque induit; ib. non latus aut ventrem, sed caput et collum; ib. 52. non qui odio inimicitiarum ad accusandum, sed qui studio accusandi ad inimicitias descenderint || descenderent ||; ib. 56. non iniuria L. Murenae, sed honoris contentione; ib. non re ..., sed opinione; ib. 62. num obviam prodire crimen putat? „non, sed mercede"; .. num sectari multos? „non, sed conductos"; ... num locum ad spectandum dare aut ad prandium invitare? „minime, sed volgo"; ib. 73. non tibi, sed patriae; ib. 83. non apud Anienem ..., sed in urbe; ib. 84. non in administrando bello, sed in sufficiendo || creando || conlega; ib. 85. non .. de Lydorum aut Mysorum aut Phrygum ..., sed de vestra re publica ..., de civitatis statu, de communi salute, de spe bonorum omnium; Flacc. 3. non auctoritatem ..., sed salutem nostram; ib. 4. non Asiae testibus, sed accusatoribus contubernalibus; ib. 5. non suspicio ..., sed iracundiae vox aut doloris; ib. 6. non quo nationi huic ... fidem derogem...: sed sunt ..; ib. 9. non iuris iurandi, sed laedendi verba; ib. 11. psephismata non sententiis ... declarata, non iure iurando constricta, sed porrigenda manu profundendoque clamore multitudinis concitatae; ib. 15. non de culpa sua dixit, sed de poena questus est; ib. 17. non auctoritate sua, sed sagina; ib. non concitatae contionis, sed iurati senatus; ib. qui hanc .. legationem ... non accepit a suis civibus, sed usque Tmolo petivit; ib. 45. non civitas, sed imperiti homines; ib. 57. non multitudinis temeritate, sed optimatium consilio; ib. 58. non animus .., sed vires; ib. 61. non ut munitam (oram) ..., sed ut obsessam teneret; ib. 64. si non decrevisset, sed edixisset; ib. 78. non est hoc in absentem [sed in latentem] reum; ib. non consumpsisse, sed Flacco dedisse; ib. 91. non crimine coniurationis, ... sed hominum maleficio; Sulla 13. non institutum est videlicet ..., sed repressum; ib. 21. non suo ... iudicio, sed meo; ib. 22. est profectus non tum primum, sed cum ... fuisset; ib. 56. non libidine, sed ... studio; ib. 58. non armis, sed patrimonio suo; ib. 59. non de tollenda, sed de levanda calamitate; ib. 62. ut non alteros demovisse, sed utrosque constituisse videatur; ib. non iudicum sententia, sed legis vitium; ib. 63. non ex crimine, sed ex moribus; ib. 69. non ex libidine ... causas ... ponderari, sed ... vitam unius cuiusque esse testem; ib. 79. non auctoritati .., sed pudori; ib. 85. non opinari, sed scire; Arch. 8. non interfuisse, sed egisse; ib. non audisse, sed vidisse; ib. non cum vitae tempore esse dimittendam || dimetiendam, dimetandam || commemorationem nominis nostri, sed cum omni posteritate adaequandam; ib. 29. non animorum .., sed corporum; ib. 30. non legum .., sed parietum; sen. 4. non ea (lege), quae de me, sed ea, quae de ipsis lata erat; ib. non populi Romani suffragiis, sed flumine sanguinis; ib. 6. corpus non tactum ac violatum manu, sed volneratum ferro confectumque; ib. 7. non consules, sed mercatores; ib. 10. non consules, sed latrones; ib. non penitus illi disciplinae ... deditus, sed captus uno verbo voluptatis; ib. 14. habet .. magistros non ex istis ineptis, qui ..., sed eos, qui ..; ib. non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis voluptatibus; ib. non tribunicio, sed consulari ictu; ib. 17. non armis, sed vestra auctoritate; ib. 32. [non imperii, sed doloris mei]; ib. 35. pro me non, ut pro P. Popilio ..., adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non ut pro Q. Metello ... spectata iam adulescentia filius; non L. et C. Metelli .., non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos ..., non Luculli, Servilii Scipiones populo Romano supplicaverunt, sed unus frater ... coëgit; ib. 37. non multitudini propinquorum, sed nobismet ipsis; Quir. 8. non in reddenda ..., sed ... in augenda mercede; ib. 12. non orationi ..., sed convicio; dom. 3. non in opinione dubia, sed in praesenti atque ante oculos proposito periculo; ib. 11. non quo ... imponerem ..., sed quia videbam ..; ib. 16. quem tu non pro

illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras; ib. 21. non consulibus, sed rei publicae pestibus; ib. 24. non legem, sed nefarium privilegium; ib. 26. non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres ... labores; ib. 29. non ut eius filius esses, sed ut tribunus plebis fieres et .. everteres; ib. 35. non ut ... instituatur, sed ut || ut si || e patriciis exeat *et* tribunus plebis fieri possit; ib. 37. non vim imperitae multitudinis, sed hominum honestorum modestiam prudentiamque; ib. 54. non praeda .., sed odio; ib. 61. non fortuito, sed oblato incendio; ib. 62. non praedae cupiditate ..., sed odio et crudelitate; ib. non hominibus .., sed virtutibus; ib. 66. non quo dubitaret ..., sed ne quis oreretur || oriretur ||; ib. 69. non se rem improbare dicebant, sed lege istius impediri; ib. 70. non est ita latum, ut mihi Romam venire liceret, sed ut venirem; ib. 71. non ficte et fallaciter .., sed vere et sapienter; ib. 77. non ademptione civitatis, sed tecti et aquae et ignis interdictione; ib. 78. non ut esset interdictum ..., sed ut interdiceretur; ib. 82. non de civis, sed de civitatis salute; ib. 90. non tabernis, sed municipiis clausis; ib. non quo ... displiceret; sed ... non modo defendit, sed etiam ornavit; ib. 91. non ut crudelem tyrannum, sed ut mitissimum parentem; ib. 94. non monumentum [urbis], sed sepulcrum; ib. 100. non ab inimico meo, sed ab hoste; ib. 101. non exstinctor coniurationis et sceleris, sed auctor et dux; ib. non suae genti Fonteiae, sed Clodiae; ib. 116. quia consecrabantur aedes, non privatorum domicilia, sed quae sacrae nominantur, consecrabantur agri, non ita ut nostra praedia ..., sed ut imperator agros de hostibus captos consecraret; ib. 128. non repugno, sed quaero; ib. si ... non syngraphas ... cum legatis faceret, sed ... ista non scita, sed portenta conscriberet; ib. 129. non libertatis publicae, sed licentiae; ib. 131. non contempsisti, sed pertimuisti; ib. 132. non delectum ad te, sed relictum a ceteris; ib. 134. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio ..; ib. 138. non monumentum, sed volnus patriae; ib. 146. non virtutis atque ingenii, sed fortunae et temporum; ib. non quo dubia res esset, sed ut ... interdiceretur; har. resp. 12. non .. de meis, sed de vestris factis; ib. 16. si non intermissi, sed perempti atque sublati sunt; ib. 23. non voce, sed manu; ib. 26. non ut ego te despiciam, sed ut ne aspicias urbem; ib. 33. non ad salutem, sed ad necem; ib. 35. hoc ... non facile interpretor, sed ex eo ... suspicor; ib. 36. non auctoritatis meae, sed publicae religionis; ib. 61. non recito decretum officio aliquo expressum ..., sed recito memoriam perfuncti periculi; Sest. 10. cuius ego nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter ad exigui praedicationem temporis, sed fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; ib. 13. ut in eum non invasisse, sed incucurrisse videamur; ib. 14. quod tum hominibus non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur; ib. 19. quae quidem tum mutatio non deprecationis causa est facta, sed luctus; ib. 27. P. Sestius est reus non suo, sed meo nomine; ib. 31. unus omnem .. potestatem ... possidebat, non aliqua vi sua, sed cum duo consules a re publica ... retraxisset; ib. 34. cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur, sed et voce et sententia comprobarentur; ib. 35. res .., quarum non unus auctor, sed dux omnium voluntatis fuissem; ib. 38. erat .. mihi contentio non cum victore exercitu, sed cum operis conductis et ... concitatis; ib. habebam inimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; ib. non alio aliquo, sed eo ipso crimine; ib. 53. non colendi, sed violandi causa; ib. 56. non .. ornandum, ... sed relegandum; ib. 60. non quo periculum suum non videret, sed ... putabat; ib. 61. illam suam non sopitam, sed suspicione aliqua retardatam consuetudinem; ib. 67. non mihi .. *de*crevisse || defuisse || amicos, ... sed eos voluntatem semper eandem ... habuisse; ib. 69. alter .., non ille Serranus ab aratro, sed ex deserto † Gaviolaeliore a calatis || Galatis || Gaviis in Calatinos Atilius insitus; ib. 72. non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate; ib. 73. [non repugnandi, sed moriendi causa]; ib. 76. non privatum aut plebeium, sed patricium et praetorium; ib. 77. non ut te oppugnaret, sed ut ... posset defendere; ib. 78. non auspiciis, non intercessione, non suffragiis, sed vi, manu, ferro; ib. non ... transferre potuissent ..., sed ... minuissent; ib. 82. non quo aut ipse ... malit aut ego ... impertiam, sed quod existimo ..; ib. 87. non movit hominem summa gravitate summaque constantia; sed ... tanta moderatio fuit hominis, ... ut ..; ib. 88. contio ... quae .. esset non conducta, sed vera; ib. 106. non libidinis causa, sed ut plebicola videretur; ib. 110. non plausus cupiditate, sed ut ... viderent; ib. 124. non patris, avi, proavi, maiorum denique suorum omnium, sed Graeculorum; ib. 126. non gladiatores, sed unum gladiatorem; ib. 135. non .. recitandi causa, .. sed recognoscendi; Vatin. 5. non mea, sed rei publicae causa; ib. 7. non populi beneficio, sed consulis; ib. 11. non custodem ad continendas, sed portitorem ad partiendas mercis; ib. 12. sedentibus in templo duobus non consulibus, sed proditoribus ... ac pestibus; ib. 18. non regno, ... sed latrocinio; ib. 19. non in carcerem, sed ad supplicium et ad necem; ib. 21. non maiestate imperii, non iure legum, sed ianuae praesidio et parietum custodiis; ib. 22. non tribunus plebis, sed ... tyrannus; ib. 23. non voluntate, sed convicio; ib. 26. non in familia, sed in carcere; ib. 28. non arguam, sed ... rogabo; ib. 33. non coarguo inconstantiam orationis, ... sed hoc quaero; ib. 41. non criminibus, sed vocibus maledictisque; Cael. 6. non expressa signa, sed adumbrata; ib. 12. non suo crimine, sed multorum vitio; ib. 29. non crimina, sed maledicta; ib. 30. non hac barbula, sed illa horrida; ib. 33. non propter ingenium meum, sed propter hanc exercitationem usumque dicendi; ib. 54. non communi condicione servitutis uti, sed licentius, liberius, familiarius cum domina vivere; ib. 57. rem ... non ab aliis tibi adlatam, sed a te ipsa compertam; ib. 68. non ad rei publicae poenas, sed ad mulieris libidinosae || libidin*, libidinis et || delicias deposcitur; ib. 70. non turribus, sed tropaeis; prov. cons. 4. cum ... imperator ... non ad laudem milites hortaretur || hortetur ||, sed omnia sibi et empta et emenda esse clamaret; ib. 9. non temeritate .. aut ... inscitia.., sed avaritia, superbia, crudelitate; ib. 11. se in gratiam non redisse, sed alienum sibi videri; ib. 18. non ingrato animo, sed obstinatione quadam; ib. 41. non quo... arbitrarer, sed quod ... non suspicabar; ib. 42. reliqua non reprehendo, sed mihi ad id, quod sentio, adsumo; ib. 45. non opinione tacita ..., sed perspicua admiratione; Balb. 2. quae non praetervecta sit auris vestras, sed in animis omnium penitus insederit; ib. 3. non negat, sed reprehendit; ib. 6. non in eius facto qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; ib. non contra ac liceret ..., sed contra atque oporteret; ib. 7. non duces, sed comites; ib. 9. non ut ... deminueretur, sed ut ... uterentur; ib. 20. non de nostris, sed de suis rebus; ib. 22. hanc .. non a me fingi orationem, sed me dicere quae ..; ib. 41. non foedus sibi nobiscum, sed iniquissimas leges impositas a nobis esse; ib.

non dixit || non ei istud dixit, Spoletinus dixit || ... sed ... negabat; ib. 48. ut non per L. Crassum ..., sed paucis ipse verbis causam illam gravitate sua defenderit et probarit; ib. 49. non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto; ib. 56. non illo inimico, sed hoc maligno dente || maledente, maledico dente ||; ib. 57. non oratione nostra, sed humanitate vestra; ib. 62. non de suo peccato, sed *de* huius ... viri facto; ib. 64. non de aliquo crimine, sed ... de publico iure; ib. non ob ipsius aliquod delictum, sed ob suam familiaritatem; ib. non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio; ib. 65. non de maleficio L. Cornelii, sed de beneficio Cn. Pompei; ib. non obscure, sed palam; Piso 5. non ut multis bene gestae || gesta ||, sed ut nemini conservatae rei publicae || conservata re publica ||; ib. 6. non unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque; ib. 7. non consolando, sed minando; ib. 18. non publico consilio ..., sed privato officio aut misericordia; ib. non cessi, sed ... obtuli; ib. 21. non casu aliquo, sed ignibus iniectis; ib. 26. non exstinctor, sed auctor incendii; ib. non admurmuratione, sed voce et clamore; ib. 31. non ... orbatum patria, sed ... civem servatoremque; ib. 34. quantum tibi non senatus aut populus Romanus dederat, sed quantum tua libido conscripserat; ib. 37. non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur; ib. 53. [non] eversae per te et perditae || sed proditae || civitatis; ib. 57. non conchyliis aut piscibus, sed multa carne subrancida; ib. 67. non apud indoctos, sed ... in hominum eruditissimorum et humanissimorum coetu; ib. 68. non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis; ib. 69. non ut impurum, non ut improbum, non ut audacem, sed ut Graeculum, ut adsentatorem, ut poëtam; ib. 70. non illa ... invidia .., sed versus tui; ib. 72. non Aristarchum, sed Phalarin; ib. 73. qui non notam apponas ad malum versum, sed poëtam armis persequare; ib. non ... verbis, sed fustibus; ib. cum ... non studium eius a me alienassent, sed auxilium retardassent; ib. 76. non inimicum, sed hostem; ib. 80. non naturae praesidio, sed victoria sua rebusque gestis; ib. 82. non vestigiis ..., sed totis volutationibus corporis et cubilibus; ib. 83. non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt; ib. 95. non dimissi ..., sed dissipati; ib. 96. non eventis, sed factis; ib. 98. mihi .. non id est ... molestissimum ..., sed multo illud magis; Planc. 5. non dilectu aliquo aut sapientia ..., sed impetu ... et quadam etiam temeritate; ib. 9. non competitor ..., sed populus; ib. 10. non ... rescindendum est, sed ferendum; ib. non dico C. Serranum ..., non C. Fimbriam ..., sed Cn. Manlium; ib. 12. ego tibi ... Plancium non anteposui, sed ... meum beneficium ad eum potius detuli, qui ..., quam ad eum, qui ..; ib. non obrepsisse ad honorem, sed eo venisse cursu; ib. 17. non illum ..., sed eum qui ..; ib. 17. non potentia mea, sed causa rogationis; ib. 25. signa .. non fucata forensi specie, sed domesticis inusta notis veritatis; ib. 29. quod non crimen est, sed impunitum ... mendacium; ib. 30. non studio adductus, sed aut contentione dicendi aut lacessitus; ib. 35. non quae iudicaret, sed quae reiceretur; ib. 38. non ad sententiam legis, sed ad suam spem; ib. 39. non unius tribus pars, sed comitia tota; ib. 49. non exigua pars populi, sed universus populus; ib. non quo mihi fas sit ..., sed quia .. necesse est; ib. 56. non ut illos regios pueros ..., sed ut nos et nostros liberos ... excitaret; ib. fieri non potuisset, sed hoc praestaret; ib. 60. non quo turpe sit ..., sed ... reformidant; ib. 72. non huic voluntatem defuisse, sed me ... fuisse contentum; ib. 77. non quia multis debeo ..., sed quia saepe concurrunt; ib. 78. non auxilium mihi, sed me auxilio defuisse; ib. 86. non luctum ..., sed indicia luctus; ib. 87. non mihi auxilium, sed me auxilio defuisse; ib. 89. fructus ... non ... laetos et uberes, sed magna acerbitate permixtos; ib. 92. non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae, sed hominibus amicum aut inimicum fuisse; ib. 93. non in pertinacia, sed in quadam moderatione; ib. 94. non semper easdem sententias ab eisdem, sed quascumque ... ratio concordiae postularet, esse defensas; ib. si non eum petat portum, quem ... probavi, sed alium non minus tutum atque tranquillum; ib. non qui minus timeret, sed ... mecum ea subire et perpeti vellet; ib. 99. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, .. sed custodem salutis meae; ib. 102. non opibus .., non auctoritate, non gratia, sed precibus, sed lacrimis, sed misericordia; ib. non quo .. accepisset .., sed ... cum ... legisset; Scaur. c. 3. § 4. quod non totum penderet ex teste, sed quod ponderaret iudex ipse per se; ib. 14. non potero equidem disputare, sed ad horum fidem ... confugere ..., numen implorare potero; ib. 17. me non criminibus urgere, sed Afrorum fremitu terrere conere? ib. non ut audire ..., sed ut cernere et paene tangere viderentur; ib. 26. non inlustribus officiis, sed manifesto periurio || peiurio ||; ib. 29. non ... iudicii, sed comitiorum consularium causa; ib. 30. non is, qui et est et qui multa dixit, sed is, qui ..; ib. 37. non expressa dolore, sed simulata; ib. 41. non deducti in Sardiniam atque ibi contituti, sed amendati || amandati || et repudiati coloni; ib. 42. non susceptas, sed relictas; ib. 45. non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere; Rab. Post. 3. non in hortis aut suburbanis suis, sed Neapoli in celeberrimo oppido; in. 26. non huic, sed Gabinio; ib. 38. qui non abstulit ..., sed qui ... credidit; ib. laus .., quae non poëtarum carminibus, non annalium monumentis celebratur, sed prudentium iudicio expenditur; ib. 43. non libidine, non turpibus impensis [cupiditatum] atque iacturis, sed experientia; ib. non periculum .., sed praesidium; Milo 3. non scripta, sed nata lex; ib. 10. ad quam (legem) non docti, sed facti, non instituti sed imbuti sumus; ib. (lex), quae non hominem occidi, sed esse cum telo hominis occidendi causa vetat; ib. 11. non quod sentiret, sed quod ego vellem; ib. 12. decrevi ... non eum ... contra rem publicam fecisse, sed ... reservavi, rem notavi; ib. 14. non poenam .., sed defensionem; ib. 15. viam .., non qua populus uteretur, sed ubi impune sui posteri latrocinarentur; ib. 17. qui non honoris gradum spectaret, ut ceteri, sed et ... effugere vellet ... et ... quaereret; ib. 24. non ... religione aliqua, sed ut haberet; ib. dicam .. aperte non derivandi criminis causa, sed ut factum est; ib. 29. non de impunitate eius, sed de praemiis; ib. 39. illum ... non id nuntiasse, sed Milonem appropinquare; ib. 48. si haec non gesta audiretis, sed picta videretis; ib. 54. non quin posset verum inveniri, sed quia videbatur indignum esse; ib. 59. se non terrorem inferre vobis, ... sed praesidio esse; ib. 71. occidi, non Sp. Maelium ..., non Ti. Gracchum ..., sed eum, ... cuius ..; ib. 72. qui non calumnia litium, non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos, sed castris, exercitu, signis inferendis petebat; ib. 74. ut non absolutus ... videretur, sed ... reservatus; ib. 86. te ... satis laudare non possum, sed ... divellor; ib. 99. non male aliquando de me meriti, sed semper optime; ib. non timore aliquo, sed partim dolore, partim verecundia; Marcell. 1. non ego eum cum summis viris com-

paro, sed simillimum deo iudico; ib. 8. non ille hostis induxit in curiam, sed iudicavit ..; ib. 13. non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate .., sed opinione officii stulta fortasse; ib. 20. non salute rei publicae, sed aequitate animi; ib. 25. qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret; ib. 31. non liberationem culpae, sed errati veniam; Ligar. 1. non habet eam vim ista accusatio, ut ... condemnetur, sed ut necetur; ib. 11. certo scio vos non petere sanguinem, sed parum attenditis; ib. 13. non saltandi (causa), sed bene ut armis, optime ut equis uteretur; Deiot. 28. armorum non deponendorum || ponendorum ||, sed abiciendorum; ib. 29. non uni propinquo, sed omnibus familiis; ib. 30. non ad conservationem earum rerum, ... sed ad spem novarum praedarum; Phil. I, 6. non quo ... non putarem, sed ne tardius ... gratularer; ib. 9. non ut proficerem ..., sed ut ... relinquerem; ib. 10. non pignoribus, sed ... gratia; ib. 12. non quo profici potuerit aliquid, sed ne ... inveniretur; ib. 14. non quid efficere posset ..., sed quid facere ipse deberet; ib. 15. non quo probem ..., sed quia .. arbitror; ib. 16. non pecuniam ..., non opes violentas et populo Romano minime ferendam potentiam, sed caritatem civium et gloriam; ib. 29. non plausum .., sed iudicium; ib. 37. non virtutis spe, sed aetatis flore; ib. II, 3. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter, sed quia ||qui|| ... non vides || videas ||; ib. 20. Cn. Domitium non patris interitus ..., non avunculi mors, non spoliatio dignitatis ..., sed mea auctoritas excitavit? ib. 27. non ea, quae ipse in se ..., sed quae in nos ... fecerit; ib. 50. mima .., quam ... non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant; ib. 58. non hanc ..., sed M. Pisonis domum; ib. 62. quod ... non comitiis habitis, sed prius quam habeantur, debet nuntiare; ib. 81. non in regnum appetentem, sed in regnantem; ib. 114. non comparari, sed geri; ib. III, 1. non crudelis, non impius, sed superbus; ib. 9. non verbo, sed re; ib. 14. agitur .. non qua condicione victuri, sed victurine simus an ... perituri; ib. IV, 12. non est vobis res ... cum scelerato homine atque nefario, sed cum immani taetraque belua; ib. non quo ... vellet, sed ne ... laborarent; ib. V, 18. non sibi, sed nobis et rei publicae; ib. 24. non profectus est, sed profugit; ib. non ex dissensione partium, sed ex nefaria spe; ib. 32. quod non ... tradidit, sed opposuit; ib. 37. non ut consulem recepit, sed ut hostem arcuit Gallia || Galliam ||; ib. quamquam ... non est illa legatio, sed denuntiatio || den. paene || belli; ib. VI, 4. non ut pareret et dicto audiens esset ..., sed ut .. ferret; ib. VII, 2. non quin pari virtute ... alii fuerint, sed tantam causam non habuerunt ..; ib. 6. non verbo, sed re; ib. 9. quem gladiatorem non ita appellavi, ut interdum etiam Antonius gladiator appellari solet, sed ut appellant ei, qui ..; ib. 17. non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; ib. 26. non ab eo mandata accipienda sunt, sed ipse est potius repudiandus; ib. VIII, 23. non quo ... defuerit ..., sed cum ... anteiret; ib. IX, 1. non monimento, sed luctu publico; ib. 5. non sanguis, ... sed ipsa mors; ib. non vos quidem crudeles fuistis, ... sed ... obstitistis atque ... deiecistis; ib. 8. non D. Brutum ..., sed se ipsum; ib. X, 10. non Caesaris, sed Antonii; ib. 22. non inimicos, sed hostis; ib. XI, 3. non ad spem constituendae rei familiaris ..., sed ad praesentem pastum mendicitatis suae; ib. 4. non miseros, sed laboriosos; ib. 8. non cum homine .., sed cum causa; ib. 15. non dilectus necessitate, sed voluntariis studiis; ib. 24. non ut ... respectum haberemus, sed ut ... subsidium haberet; ib. 26. non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium; ib. 38. non ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem et oppugnatorem patriae; ib. XII, 8. non pactione, sed victoria; ib. 9. quid est aliud non pacem facere, sed differre bellum? ib. 12. non quo ita sit aut esse possit, sed mentio ... pacis suspicionem .. attulit; ib. 18. cum eis facta pax non erit pax, sed pactio servitutis; ib. 14. non meo periculo, sed utilitate rei publicae; ib. 30. non viis, sed tramitibus; ib. XIII, 19. non iter, sed cursus et fuga; ib. 20. non quo ... putarem .., sed ut ... videretis; ib. 48. non est tertium, sed postremum omnium; ib. 49. non uni, sed tribus ducibus; ib. XIV, 11. non semper utilitate rei publicae, sed tum spe tum timore || tum spectum timore, conspecto timore, cum spe tum timore ||; ib. 17. non ob caedem hostium, sed ob conservationem civium, ib. 24. non detrectare militiam, sed defendere provinciam; Fr. B. I, 1. non potestatis, sed dignitatis; ib. VI, 27. ut eum non ad contionem, sed sponsum diceres advocasse; ib. XIII, III, 4. non ... urbi, sed carceri; ib. VIII. non terrarum regionibus, sed caeli partibus; ib. XV, I, 4. non praetorem .., sed praedonem; ib. C. 4. non honori, sed oneri; ib. non poena, sed prohibitio; ib. 5. non neglectum, sed violatum (esse); ib. E. 2. non suis commodis, sed etiam suorum municipum; Cluent. 43. non occultavi, non continui domi, sed etiam ... imperavi; Sulla 42. non instrumentum aut ornamenta villae, sed etiam arbores; dom. 62. ut mihi non unus homo opprimendus sit ..., sed omnino || omnino omnis || improbitas ... exstinguenda atque delenda sit; div. Caec. 26. non introitu, sed omnino aditu; Caecin. 39. non nostrae possessionis, sed omnino possessionum omnium; ib. 81. de quo non praeiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. non in quaestionem tulit, sed plane ad supplicium dedidit || dedit ||; Cluent. 181. non dignitatis causa, ... sed plane animi sui causa; Piso 65. non laudationem, sed potius inrisionem esse illam; Verr. IV, 144. id non humano consilio, sed prope divinitus datum atque oblatum vobis ... videtur; Verr. a. pr. 1. ut eorum testimonio non unius agri, sed prope totius Siciliae calamitates cognosceretis; ib. III, 108. non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; Sest. 42. vereor ne non ille solus ..., sed alii quoque plures laesos se esse putent; Sex. Rosc. 124. ipse ... non liberius, quam antea, ... sed paulo solutiore animo tamen || tamen animo || secum illam haberet; Verr. V, 82. non quin ... deberem et possem sustinere, sed tamen ... reticuissem; har. resp. 61. non ita saepe, sed nimium tamen saepe; Sest. 77. cum ... exsisterent non nullae, sed perpaucae tamen acerbae sententiae; Rab. Post. 13. non video causam mutandi loci, sed tamen acta res criminose est; Deiot. 21. non novi Sex. Albedium || Albesium ||, sed tamen neminem tam maledicum offendi qui ..; Phil. XIII, 28. quod tu eius modi evasisti non in hominis luxuriosi, sed tantum in furis atque divisoris disciplina educatus; Verr. III, 161. utrum hoc feceris an frumentum non improbaris, sed ... pecuniam publicam tenueris omnem; ib. 174. licueritne ... an vero ... non licuerit, sed nefas fuerit; Balb. 10. illa autem non admiratur || demiratur || audaciam, non impudentiam aspernatur, non denique ... reformidat, sed quod haberet ille tris filios, idcirco se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27. non amicus istius, non hospes, non denique aliquis Siculus, sed quaestor populi Romani praetorem appellat; Verr. IV, 146. non denique homo

illorum ... dissimilis, sed tamen nimis ... liber; Fr. B. VI, 18, b. non enim exprobrandi causa, sed commonendi gratia dicam; Sex. Rosc. 45. non enim ex pactione verborum ..., sed ex perfidia et malitia ... di immortales hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46. non enim .. illud peto, quod soleo ... impetrare: reus ut absolvatur non peto; sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto; div. Caec. 23. non enim singulos ferre sententiam, sed universos constituere; ib. 24. non enim furem, sed ereptorem, non adulterum, sed expugnatorem pudicitiae, non sacrilegum, sed hostem sacrorum religionumque, non sicarium, sed crudelissimum carnificem civium sociorumque in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9. non enim spolia C. Verris, sed existimationem populi Romani concupivi; ib. 21. non enim a vobis summa, sed genus aestimationis erit comprobatum; ib. III, 220. non enim te instruere domum tuam voluerunt in provincia, sed illum usum provinciae supplere; ib. IV, 9. non enim erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur, sed ex eo quod emeretur; ib. V, 52. non enim ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus aut tumulo, sed flamma ex ipso incendio navium et calamitatem acceptam et periculum reliquum nuntiabat; ib. 93. non enim portu illud oppidum clauditur, sed urbe portus ipse cingitur et continetur; ib. 96. non enim te sum passus in fundum ingredi, sed armatos homines opposui; Caecin. 31. non enim id sum dicturus, quod ego invenerim, sed quod illos non fugerit; ib. 86. non enim illum eximia vis remigum ... tam celeriter in ultimas terras pertulerunt, sed eae res, quae ceteros remorari solent, non retardarunt; imp. Pomp. 40. non enim hac exceptione unus adficitur beneficio, sed unus privatur iniuria; leg. agr. I, 13. non enim videtur hominis lex esse, sed temporis; ib. III, 5. non enim C. Rabirium culpa delicti, non invidia vitae, non denique veteres ... inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt, sed ut ... tolleretur..., idcirco ... unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2. non enim deseruerunt, sed ... restiterunt; Muren. 79. non enim credo religionem ... impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. non enim ... rediit, sed ... revocavit; Quir. 7. non enim voluisti id ... ferre ..., sed me ita esse in re publica; dom. 71. non enim ingrati, sed miseri; Sest. 122. non enim ... voluerunt, sed ... putaverunt; Piso 15. non enim comitiis iudicat semper populus, sed movetur plerumque gratia, credit precibus; Planc. 9. non enim tribum Teretinam ..., sed dignitatem, sed oculorum coniectum, sed solidam et robustam et adsiduam frequentiam; ib. 21. non enim opibus, non invidiosa gratia, non potentia vix ferenda, sed commemoratione beneficii, sed misericordia, sed precibus; ib. 24. non enim fingitur ..., sed sumitur; Scaur. 16. non enim latroni, sed regi credidit; Rab. Post. 6. non enim est illa defensio ... umquam optanda, sed non numquam est necessaria; Milo 14. non enim inimici ..., sed amicissimi; ib. 99. non enim abiectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum et cogitatum scelus; Phil. II, 85. non enim a te emit, sed prius, quam ..., ipse possedit; ib. 96. non enim in spiritu vita est, sed ea nulla est omnino servienti; ib. X, 20. non enim ut eriperent ..., sed ut ... reciperentur; ib. XII, 27. non enim .. cum Pompeianis, sed cum universa re publica; ib. XIII, 45. Rhodi enim .. ego non fui ..., sed fui ... bis in Bithynia; Planc. 84. non enim iam causae sunt inter se, sed victoriae comparandae; Marcell. 16. non tu ergo eum || hunc ergo || patria privare ..., sed vita vis; Ligar. 11. (hoc) agitatum iam et te praetore iactatum et non ab inimicis Romae compositum, sed Romam ex provincia deportatum; Verr. III, 141. isdem testibus et quidem non productis, sed dictis testium || eorum; tantum; productis ipsis, sed dictis eorum || recitatis; Rab. Post. 32. fortasse non continuo, sed certe, si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris, non continebuntur; leg. agr. II, 97. non fortasse tam vehemens quam isti ..., sed certe talis; Planc. 28. fortasse enim Sthenius non splendorem hominis, sed familiaritatem secutus est; Verr. II, 107. quis tam perditus ac profusus nepos non adesa iam, sed abundanti etiam pecunia sic dissolutus fuisset, ut fuit Sex. Naevius? Quinct. 40. non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. non iam ex eodem ordine alios magis idoneos ..., sed alium omnino ordinem ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. non quaero unde CCCC amphoras mellis habueris ...; non, inquam, iam quaero unde hoc habueris, sed quo tantum tibi opus fuerit, id quaero; ib. II, 183. ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possint; ib. 190. non mihi iam furtum, sed monstrum ac prodigium videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; ib. III, 171. venio nunc non iam ad furtum, non ad avaritiam, non ad cupiditatem, sed ad eius modi facinus; ib. IV, 60. ut non iam ab aliis indicari, sed indicare se ipsi viderentur; Catil. III, 13. non iam de vita ..., sed de sepultura; Sulla 89. ut homines non iam diuturnam caritatem, sed ut famem plane timerent; dom. 12. non illud iam in iudicium venit, occisusne sit ..., sed iure an iniuria; Milo 31. non iam hoc Clodianum crimen timemus, sed tuas ... suspiciones perhorrescimus; ib. 67. civitas non iam singillatim, sed provinciis totis dabatur; Phil. II, 92. non iam levitatis est, sed ... dementiae ib. V, 3. miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. te iam non contra accusatorem tuum, sed contra quaestorem sectoremque pugnare; Verr. I, 52. ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere || abstinere ||, sed ... honesta nomina turpissimis rebus imponere; ib. II, 142. sustinere iam populus Romanus omnium nationum non vim, non arma, non bellum, sed luctus, lacrimas, querimonias non potest; ib. III, 207. qui haec ... iam non occulte, non per amicos atque interpretes, sed palam de loco superiore ageret; ib. IV, 49. causa .., quae iam non recepta, sed innata ... est; ib. V, 139. iam non hospites, sed peregrinae atque advenae; leg. agr. II, 94. qui iam non procul ..., sed hic praesentes ... tecta defendunt; Catil. II, 29. quod iam non per latrones suos, non per homines egestate et scelere perditos, sed per vos nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2. idcirco aliquid de Cluentio iudicabatur? non, inquit, sed ... condemnatus est; Cluent. 92. non idcirco ... quod .. fecerint ..., sed quod .. probaverint; ib. 98. non igitur a suis ..., sed a suorum ... inimicis; Balb. 59. non igitur reus ex ea causa ... redundat Postumus, sed est adreptus unus eques Romanus ... reus; Rab. Post. 11. non igitur ... datur, sed ... tolluntur; Phil. I, 22. non igitur exempla maiorum quaerenda, sed consilium est eorum ... explicandum; ib. IX, 3. itaque non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate; Musen. 16. itaque .. non ad perficiendum scelus, sed ad luendas ... poenas; Sulla 76. itaque ... non reducti sumus ..., sed ... reportati; sen. 28. non mehercule quo vobis magis hoc persuadeatur ..., sed ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; Verr. III, 144. non

poteram ... non metu exanimari, sed mirabar tamen; Milo 65. non Asiam numquam vidisse, sed in Asia continenter vixisse laudandum est; Muren. 12. non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; Sest. 84. non fuit ea causa, iudices, profecto, non fuit cur ... || profecto non fuit cur ... ||, sed homo sapiens ... multa vidit; Milo 21. illud quidem non quaererent, cui bono fuisset, sed ... crimen et suspicionem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; Sex. Rosc. 86. me quidem non ..., sed vos populumque Romanum; sen. 15. non exstinctam illam quidem, sed repressam; Cael. 71. non illum quidem quem ..., sed qui ... posset sustinere; Piso 19. ut ... non ille quidem vim adferret ..., sed collum ... oblideret, resticula || et resticula || cingeret; Scaur. 10. in eo (bello) non tu quidem tota re, sed ... temporibus errasti; Phil. II, 23. non ista quidem erunt meliora ..., sed certe condita iucundius; Muren. 66. effecisti .. non tu quidem etiam nunc, ut similis tui, sed certe ut dissimilis esset tui; Phil. II, 107. non illud quidem modestum, sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69. non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis; Phil. II, 66. tamen hi debent non quid illi accidere voluerint, sed quid ipsis in tali re metuendum sit cogitare; Verr. I, 39. cuius ... praeceptis ... tamen asperior non es factus, sed ... lenissimus; Muren. 66. non erat tamen ei tribuendum, quod ..., sed honores in eum maximos contulistis; Phil. XIII, 9. mihi vero .. non displicet, sed utor instituto meo; Cluent. 144. illam vero ... personam non appetivi, sed ... sustinui; Muren. 6. cum vero ... non a tribuno plebis consul ..., sed a latrone archipirata productus esset; sen. 13. me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas (movit); Sest. 40. quasi vero || non quasi || ludere ... non liceret, sed ut ... dissolveret; Phil. II, 56. verum ... non meum (factum), sed vestrum; Fr. B. XII, 5.

si: ut ... aliquam si non propinquitatis, at aetatis suae, si non hominis, at humanitatis rationem haberet; Quinct. 97. si non virtute, non industria, non innocentia, non pudore, non pudicitia, at sermone, at litteris, at humanitate eius delectamini; Verr. III, 8. si moderatio illa ... non fuit, at fuit pompa, fuit species, fuit incessus; Piso 24. f. **at**, I, 3, b. nach si non (14 St.) B. I, S. 304, b. II. at certe (5 St.) S. 305, a. at tamen (3 St.) S. 307, a. quod non si || se || minus iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur || contineret ||; leg. agr. II, 35. ille ... apud te praetorem, si non effugium, ne moram quidem mortis mentione atque usurpatione civitatis adsequi potuit? Verr. V, 166. de furto si non in eo loco, quo debuit, ne in extrema quidem aut media aut aliqua denique parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent. 185. si non statim (petisses), paulo quidem post; Quinct. 40. haec ille, si verbis non audet, re quidem vera palam loquitur; ib. 56. si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret, emisset; si non erat, qui poterat sua sponte pecuniam numerare? Verr. III, 88. id, si facere non possunt, recusent; si possunt, populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. 201. si licuit, ... abstulit; si non licuit, ... potuit auferre; Flacc. 59. si .. rettulit ..., tum est rogatio; si non rettulit, nulla est; dom. 50. si verum tibi Caelius dixit, ... dedisti; si non est ausus dicere, non dedisti; Cael. 53. o miserum te, si haec intellegis, miseriorem, si non intellegis! Phil. II, 54. haec si fecerit, erit integra potestas nobis deliberandi; si || sin || senatui non paruerit, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; ib. VII, 26. si protulerit, ... non des possessionem: si omnino tabulas non proferet, dabis; Verr. I, 117. si summam iniuriam ... accepisti, tamen ... non potes eum ... accusare: si vero non ulla tibi facta est iniuria, ... eum accusare non potes; div. Caec. 60. si .. tam familiaris erat mulieris quam vos voltis, ... sciebat; sin ei tanta consuetudo ... non erat, quae cum servis potuit familiaritas esse tanta? Cael. 58. legatos ... haec habere mandata ...: id si impetrassent, tum ... publice in eum ... tamen ... testimonium ne quod dicerent; sin autem ea non reddidisset, tum ut ..; Verr. IV, 113. si ... iudicis has partis esse existimatis ..., Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; sin autem ... non minimam partem ad unam quamque rem existimandam momentoque suo ponderandem sapientia || sapientiam || iudicis tenet, *videte* ne ..; Font. 21. si non habet (tabulas), quem ad modum pactio est? si habet, cur non nominas? Qu. Rosc. 25. si non potuit, quem ad modum abstulit? si potuit, quem ad modum non sibi exegit? ib. 52. si non reliquit, quem ad modum HS ᴄᴄᴄɪↄↄↄ ab eo postea exegisti? si reliquit, quid ab hoc petis ..? ib. 55. si non accipit, quod te debere dicis, accuses: si petit, ducas; Verr. II, 31. *si non* dixit, cur dedit? si dixit, ... devinxit; Cael. 52. agrum Campanum, si dividi non oportuit, conservavi; si oportuit, melioribus auctoribus reservavi; Piso 4. si non venit, quid attinet aut nos dicere aut hos quaerere? si autem venit, quid attinuit te postulare? Tull. 38. utrum cetera nomina in codicem ... digesta habes an non? si non, quo modo tabulas conficis? si etiam, quam ob rem ... hoc nomen ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9. ea si tu non es, sicut ego malo, quid est quod obiciant Caelio? sin eam te volunt esse, quid est cur ..? Cael. 50. honores si magni non putemus, non servire ..; sin eos expetamus, non defetigari supplicando; Planc. 11. si ... non paruisset, dissimilem se futurum sui, sin paruisset, munus sibi illud ... vitae finem fore; Phil. IX, 6.

sive: sive esset venale sive non esset; Verr. IV, 10. cum eis sive creditur ... sive fides non habetur; Caecin. 3. sive illa tibi nota non sunt ... sive sunt; Phil. II, 16. sive ... praedicunt ...; sive ... esse non potuit; ib. IV, 10.

solum: nomina necessitudinum, non solum naturae nomen et iura; Cluent. 199. in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse; dom. 75. animos et mentis vestras, non solum auris; har. resp. 20. fortissimus actor, non solum optimus; Sest. 122. tuae me .. lacrimae impediunt vestraeque .., non solum meae; Planc. 104. te vero ... video .., non cogito solum, nec vero ... recordor; Scaur. 49. homo sapiens, non solum eloquens; Phil. II, 11. ad necessitatem ..., non solum ad dignitatem; ib. V, 45. etiam illos, qui dissimulant, non solum eos, qui fatentur; Muren. 40. ut verba etiam fingas, non solum crimina; Planc. 30. fuit in illis nauarchis Heracliensis quidam Furius ..., homo ... non domi suae solum, post mortem tota Sicilia clarus et nobilis; Verr. V, 112. non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus ..; Flacc. 99. cuius furta atque flagitia non in Sicilia solum, sed in Achaia, Asia, Cilicia, Pamphylia, Romae denique ... maxima ... nossemus; div. Caec. 6. non id solum quaeritur ut ..., sed et religiones deorum immortalium expiandae et civium Romanorum cruciatus ... luendus est; Verr. I, 8. urbem pulcherrimam, Syracusas, ... non solum incolumem passus est esse, sed ita reliquit ornatam, ut ..; ib. II, 4. non solum illius hereditatis ..., sed omnium bonorum paternorum ipsius Heraclii ... palaestrae Syracusa-

norum ... possessio traditur; ib. 45. omnes ... providere debent non solum quid oneris in praesentia tollant, sed quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; ib. III, 1. ut ipse non solum vita, sed corpore atque ore significat; ib. 23. non solum aestimandi frumenti modus non fuit, sed ne imperandi quidem; ib. 225. qui honos non homini solum habetur, sed primum populo Romano; ib. IV, 25. Archagathum Haluntinum, hominem non solum domi, sed tota Sicilia in primis nobilem, vocari iussit; ib. IV, 51. cum .. ea consuetudo non solum ad res privatorum, sed ad summam rem publicam pertinere videretur; Tull. 8. hoc loco non solum fecit ut defenderet Fabium, sed ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; ib. 35. non solum Asculanorum manus [...], sed totum illud sociale bellum; Font. 41. non solum quod ... ausus est, ... sed quod non dubitavit; Caecin. 2. non solum impulsu scutorum neque conflictu corporum neque ictu comminus neque coniectione telorum, sed saepe clamore ipso militum aut instructione aspectuque signorum; ib. 43. non solum (vim) convocatae multitudinis (restitui voluerunt), sed de coactis compositum interdictum est; ib. 59. non .. bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est, sed multae sunt artes eximiae huius administrae comitesque virtutes; imp. Pomp. 36. filia, quae non solum ... angeretur, sed ... ferre non posset; Cluent. 13. non solum hoc in loco dicam ..., sed in ipso senatu; leg. agr. II, 6. non solum eas (dissensiones), quas audistis, sed eas, quas ... meministis atque vidistis; Catil. III, 24. non solum Graeciae, sed ... cunctis gentibus; Flacc. 63. non solum domo ..., sed tota urbe; dom. 146. non solum aspectu virili, sed flagitio stuproque; har. resp. 8. non solum homines, sed tecta urbis ac templa; Sest. 53. non solum spectator, sed actor et acroama; ib. 116. non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris; Cael. 40. in eo non solum ingenium elucere videbatis, ... sed inerat ... ratio; ib. 45. non incessu solum, sed ornatu atque comitatu; ib. 49. non lacrimis solum tuis, sed animo, corpore, copiis; Planc. 73. non ea solum ... restituta, sed innumerabilia quaedam nova; Piso 9. non solum domus mea, sed totum Palatium; ib. 11. non mei solum, sed patriae funeris; ib. 21. non solum quod tibi succederetur, sed quod Gabinio non succederetur; ib. 88. non haec solum civitas, sed gentes omnes; Milo 19. cavebat ... non ea solum ..., sed omnia; ib. 66. non solum Etruscos, ... sed hunc P. Varium; ib. 74. non de unius solum, sed de communi omnium salute || non ut de unius, sed ut de omnium salute||; Marcell. 33. non solum singulis, sed nationibus et provinciis; Phil. I, 24. non solum unum actum, sed totam fabulam confecissem; ib. II, 34. non solum — sed etiam: s. **etiam,** II, 4 (B. II, S. 240, b. f.). non parva res, sed nimirum omnium maxima; Muren. 45. haec non delata solum, sed paene credita (sunt); Milo 64. non solum nostris, sed paene omnium gentium litteris atque linguis; Marcell. 9. quae cum ego non solum suspicarer, sed plane cernerem; leg. agr. II, 9. non iudicis solum severitatem in hoc crimine, sed prope inimici atque accusatoris vim suscipere debes; Verr. IV, 69. cum illae (Athenae) non solum in Graecia, sed prope cunctis gentibus enitebant; Flacc. 17. non solum re et sententia, sed verbis quoque; Caecin. 86. non solum militaris illa virtus ... sed aliae quoque virtutes ... requiruntur; imp. Pomp. 64. quid enim tam novum non solum re, sed genere ipso postulandi? Verr. II, 147. non enim sibi solum cum eis ... bellandum esse duxit, sed totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. non enim solum datur propter spem ..., sed pro amplissimis meritis redditur; Phil. V, 41. itaque non solum in eum non animadvertisti, sed omni metu liberavisti; Deiot. 10. non solum ut istum libere laederet ..., verum ... defensionem causae suae scripsit; Verr. V, 112. praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute, sine ingenio, vita etiam contempta ac sordida; Planc. 12. eos plane non solum ex agris, verum ex civitatibus suis profugisse; Verr. III, 121.

tam—quam: non tam prohibere quam admonere; Sex. Rosc. 70. quod ... natura non tam propensus ad misericordiam quam † implicatus || implacatus, inclinatus, incitatus || ad severitatem videbatur; ib. 85. is non tam propter Verrem laborat, quam quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24. qui non tam me impediunt, quod nobiles sunt, quam adiuvant, quod noti sunt; Verr. a. pr. 15. non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; ib. I, 4. potestis dubitare quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare? ib. 71. non tam illis Siciliam ... quam Verrem ipsum, qui plenus decesserat, provinciam fuisse; ib. II, 12. ut non tam suam praeturam gerere quam istius praeturam retexere videretur; ib. 63. quae ... studiose ... compararat, non tam suae delectationis causa quam ad invitationes adventusque nostrorum hominum; ib. 83. qui non tam caeli rationem quam caelati argenti duceret; ib. 129. non hoc mihi tam molestum est Apronio suadere Timarchidem, quam quod hoc idem patrono suo praecipit; ib. III, 155. tametsi non tam multum in istis rebus intellego, quam multa vidi; ib. IV, 94. qui tam beati, quam iste est, non sumus, tam delicati esse non possumus; ib. 126. id adeo non tam ex re quam ex istius factis decretisque cognosco; ib. V, 9. non tam prohibere videretur quam admonere; Tull. 9. „non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi“; ib. 49. non vos tam propter iuris ... rationem ... dubitasse, quam quod ..; Caecin. 6. non tam auctoritate gravi quam corpore; ib. 27. ab aliquo non tam verecundo homine quam gratioso; ib. 72. ita mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est; imp. Pomp. 3. ea tam multa non sunt quam haec, quae ..; ib. 62. exceptiones ... non tam iniquae quam suspiciosae; leg. agr. I, 10. non tam sui conservandi quam tuorum consiliorum reprimendorum causa; Catil. I, 7. non tam exercitum illum esse nobis quam hos, qui ..; ib. II, 5. quamquam ... non tam hoc queruntur quam verentur; ib. 16. quos ... non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipsos; ib. 17. non tam milites acris quam infitiatores lentos; ib. 21. non tam ipsius interitus ... quam ceterorum; ib. III, 24. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. non tam gratiosam et inlustrem quam negotiosam et molestam; ib. 18. non tam ad inflammandos calamitosorum animos quam ad consolandos; Sulla 17. non tam est admirandum regem esse me ... quam consulem Romae fuisse peregrinum; ib. 22. non tam id sentiebam, cum fruebar, quam tum, cum carebam; Quir. 3. non tam insolens sum ... quam ineruditus; dom. 92. non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari quam de obiectis confiteri; ib. 93. cum ... sis non tam sapiens quam ei, qui ..; ib. 98. cum ... non tam in me impetum faceret, quam per me in omnis bonos; ib. 96. non tam deterrere .. quam admonere; ib. 127. quorum ego non tam facultatem umquam et copiam expetendam putavi,

quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; ib. 146. non sunt illi eiulatus... tam miseri..., quam illa exsultatio; har. resp. 39. reliquis honoribus non tam uti voluit quam dignus videri; Sest. 6. quem non tam admiror quod ... contemnit || contemnat || ... quam quod sic || si, se || statuit; ib. 135. non tam mea causa quam rei publicae; Vatin. 9. non tam tuo quam rei publicae nomine; ib. ut non tam se mori quam spoliari ... doleret; Cael. 59. ab adulescente non tam insulso quam non verecundo; ib. 69. non tam ad pedes quam ad mores sensusque vestros; ib. 79. non tam ad laudem adipiscendam quam ad vitandam vituperationem; prov. cons. 44. te non esse tam fortem, quam ipse Torquatus in consulatu fuisset; Piso 78. non tam innocentia .. sua quam recordatione meorum temporum; Planc. 4. si quidem *non* tam semper stulti quam sero sapientis est; Rab. Post. 24. sapientis viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96. non tam nostrae causae fidentes quam huius humanitati; Ligar. 13. non tam ne offendam ..., quam ne Tubero ... facturus fuisse videatur; ib. 24. non tam ... dolebam quam ... extimescebam; Deiot. 3. non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide firmiorem; ib. 8. non tam ingenio et prudentia quam fide et religione; ib. 16. non tam mihi ... quam rei publicae; Phil. I, 38. non tam mihi quam vobis reique publicae; ib. non tam iucundum ... quam miserum; ib. II, 5. non tam veteranos intuendos || metuendos || nobis arbitror, quam quid tirones milites ... sentiant; ib. XI, 39. non tam immemores ... decretorum videbamini, quam ... de imponendis ... legibus cogitare; ib. XII, 2. non tam ut pro me dicerem || dixerim || ... quam ut ... monerem; ib. XIV, 17. non enim tam timeo ... quam intellego ..; Deiot. 4.

tamen (vgl. A, b. tamen): quae Karthaginiensium victoria ... religionem tamen non amisit, P. Africani virtute religionem ... recuperavit; Verr. IV. 78. etsi non iusta (causa) ..., gravis tamen et... virilis; har. resp. 44. etsi a veritate longe, tamen a consuetudine criminandi non multum res abhorrebat; Deiot. 17. minus quidem .. severe ..., non tamen omnino dissolute; Phil. VI, 1.

tantum: non enim tantum admiratus sum ..., sed etiam praecipue dilexi; Scaur. c. 1 § 4.

vel: vel non possedisse eum ... vel vi ab se possedisse vel clam vel precario; Tull. 45. quem ad modum illinc || illim || abieris vel potius paene non abieris scimus; Phil. II, 100.

vero: satis est homines imprudentia lapsos non erigere, urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. ego, quae clara sunt consuetudine, diutius dicere non debeo: illud vero, quod ad rem vehementer pertinet, quaero; Qu. Rosc. 8. praemia .. non postulanti, imperia vero etiam recusanti || non postutanti imperia, verum e. r. ||; Balb. 10.

verum: spero ex hoc ipso non esse obscurum, ad quem suspicio maleficii pertineat, verum id ... nisi perspicuum res ipsa fecerit, hunc adfinem culpae iudicatote; Sex. Rosc. 18. T. Roscius non unum rei pecuniariae socium fefellit ..., verum novem homines fortissimos ... induxit, decepit, destituit, adversariis tradidit, omni fraude et perfidia fefellit; ib. 117. hoc non ita quaeram .. ut ...; verum [ego] hoc quaero; ib. 125. non quo iam || non quoniam || hoc sit necesse, verum ut experiar utrum ... an ..; Verr. I, 24. erant aënea duo praeterea signa, non maxima, verum eximia venustate; ib. IV, 5. ecqua civitas est non in provinciis nostris, verum in ultimis nationibus aut tam potens aut ..? ib. 25. non ut conservaret, verum ut asportaret; ib. 131. si haec non ad civis Romanos, non ad aliquos amicos nostrae civitatis, non ad eos, qui ..., denique non ad homines, verum ad bestias, aut etiam ..., si ... ad saxa et scopulos || et ad scopulos || haec conqueri ac deplorare vellem; ib. V, 171. non eos ad rem rusticam, verum ad caedem ac pugnam comparari; Tull. 18. non quo .. sit ..., verum quia non ... quaeritur; Caecin. 58. non vis ut fieret, verum colendi aut pascendi causa; ib. 59. non vos ad arma vocandos esse, *verum* || vocandos mihi esse, sed || ad suffragia cohortandos; Rabir. 35. non quae (lorica) me tegeret ..., verum ut ... animadverterent; Muren. 52. non a natura, verum a magistro; ib. 61. non salutem, verum honorem ullum; Flacc. 102. non ut ... probaremus, verum ut ... frangeremus; Balb. 56. non ad perniciem, verum ad salutem; Scaur. 30. lex, quam non didicimus, accepimus, legimus, verum ex natura ipsa adripuimus, hausimus, expressimus; Milo 10. te non absolutum, verum ad ... maius supplicium reservatum; Fr. B. VIII, 8. ut non ex illis maleficiis ... intellegatur, verum ex hoc etiam ... convincatur; Sex. Rosc. 118. non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. ego .. ad meam rationem usumque meum non aestimo, verum tamen a vobis ita arbitror spectari oportere; Verr. IV, 13. duo pocula non magna, verum tamen cum emblemate (apposuerat); ib. 49. non enim tantum mihi derogo ... ut te copiosius quam me putem posse dicere. verum ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89. idcirco non satis habitum est quaeri quid familia ipsa fecisset, verum etiam illud, quid familiae dolo malo factum esset; Tull. 27. iam hic [Timarchides] quantam pecuniam fecerit plane adhuc cognoscere non potuistis; verum tamen in priore || tamen priore || actione quam varie ... praedatus esset multorum testimoniis cognovistis; Verr. II, |133. qui societatem cum Sex. Naevio fecerit, viro bono, verum tamen non ita instituto, ut iura societatis ... nosse posset; Quinct. 11. innocens est quispiam, verum tamen ... suspicione .. non caret; Sex. Rosc. 55.

C. **Lücken:** * non conscientiae fide commovetur; Qu. Rosc. 46. sed non id solum agitur *; Tull. 36. † non expulsum; Phil. XIII, 33. * ... non differas; Fr. B. XV, III, 4.

Nonae, Nonen: I. sunt: Nonae sunt hodie Sextiles; Verr. a. pr. 31. o Nonae illae Decembres, quae me consule fuistis! Flacc. 102.

II. dies: nocte ea, quae consecuta est posterum diem Nonarum Novembrium; Sulla 52.

poenae: se Nonarum Decembrium ... poenas ... esse repetiturum; sen. 12.

III. **Ablativ:** quaesivit ..., quo die vadimonium istuc factum esse diceres. respondisti statim: Nonis Februariis; Quinct. 57. Nonis Februariis si Romae fuit; ib. P. Sulpicius ... magistratum ineat oportet Nonis Decembribus; Verr. a. pr. 30. nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; ib. I, 149. cum ipsis Nonis Sextilibus * idem dies adventus mei fuisset reditus*que*; Sest. 131.

nonagiens, neunzigmal, neun Millionen: HS duodetriciens in annos singulos Verri decernebatur ..., in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163.

nonaginta, neunzig: anni: statuitur .. eques Romanus, annos prope XC natus; Verr. III, 62.

milia: quoniam $\overline{XC}$ medimnum duximus; Verr. III, 116. haec sunt ad tritici medimnum $\overline{XC}$; ib.

accedant eo novo pessimoque exemplo HS XC milia; Verr. III, 116.

nondum, noch nicht: A. ohne Gegensatz: I. allein: 1. Adjectiva: liber: nondum libera civitate; Milo 7.
praeditus: nondum tanta gloria praeditus; Deiot. 27.
tempestivus: qui nondum tempestivo ad navigandum mari Siciliam adiit; imp. Pomp. 34.
2. Adverbia: palam: nondum palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18.
penitus: credo, quod nondum penitus in re publica versabar, quod nondum ad ... finem honoris perveneram; Sulla 11.
satis: ad iudicium nondum se satis instruxerat; Verr. IV, 41. nondum statuo te virium satis habere; Sulla 47. quod si nondum satis cernitis ..; Milo 61.
3. Zahl: dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. vgl. 4 sum; Verr. II. 37.
4. Verba: accedo: quod nondum ad rem publicam accessi; Sex. Rosc. 3. qui nondum ... accesserunt; Flacc. 105.
appello: si nondum erat ipse a senatu socius appellatus; Sest. 57.
audeo: cum antea per aetatem nondum ... auderem; imp. Pomp. 1. quoniam ... facere nondum audeo; Catil. I, 12.
cerno: qui ... nondum cernat; Piso 12.
cognosco: nondum cognita populi voluntate; Planc. 54.
commemoro: statim * nondum commemoro; Piso 38.
compello: nondum ... compellebat; Sest. 84.
comploro: nondum morte complorata; dom. 98.
concido: nondum erat...concisus; Phil. XII, 11.
consequor: ut nondum consecutus sit; dom. 118.
contamino: quos nondum ... contaminatos vix ferebamus; Phil. XII, 15.
decedo: quod ... nondum decesserant; Muren. 37.
debeo: (pecuniam) non || nondum || debitam; Cluent. 34.
describo: nondum neque naturali neque civili iure descripto; Sest. 91.
dico: sed quod ego nondum statuo mihi esse dicendum; leg. agr. II, 64. quoniam .. *nondum* dixit; Flacc. 51.
disputo: nondum ... disputo; Caecin. 34.
do: nondum legibus datis; leg. agr. II, 54.
exhalo: qui nondum Aproniani convivii crapulam exhalassent; Verr. III, 28.
exstinguo: nondum tot luminibus exstinctis; Phil. II, 51.
facio: haec aurea (vasa) nondum fecerat; Verr. IV, 62.
firmo: animum adulescentis, nondum consilio ac ratione firmatum; Cluent. 13.
habeo: cum .. nondum haberetis; Phil. V, 4. nondum ... habebamus; ib. 42.
iacio: ut .. nondum ... ieceris; Marcell. 25.
instruo: nondum instruxerant; Phil. VI, 14.
intellego: si forte nondum intelligetis; Verr. V, 175.
interpono: nondum interposita auctoritate vestra; Phil. V, 37.
loquor: nondum ... loquor; Caecin. 34.
lucet: nondum lucebat; Sex. Rosc. 97.
nosco: te vivum nondum noverat quisquam; Piso 2.
oblino: eum nondum tanto parricidio oblitum || obstrictum ||; Phil. XI, 27.
perficio: quod nondum perfectum templum offenderant; Verr. IV, 64.
perscribo: quoniam nondum est perscriptum; Catil. III, 13.
pervenio: s. 2. penitus.
possum: ut ... auxilium nondum .. ferre possit; Flacc. 106. quod nondum potestate poterat (obtinere); Piso 8.
puto: nondum putarem; prov. cons. 18.
recreo: alter nondum ... recreatus; Phil. X, 16.
recupero: nondum recuperavit; Phil. II, 113.
refero: quod nondum est relatum; har. resp. 62.
reprehendo: nondum reprehendo; leg. agr. II, 20.
scio: nondum scimus; Phil. VII, 26.
succedo: nondum ... successerat; Phil. II, 62.
sum: dies XXX nondum fuerant; Verr. II, 37. decernendi .. tempus nondum erat; Phil. VIII, 5. cuius .. praedicatio nondum omnibus grata est; ib. XI, 35.
testor: quae (laus) ... nondum ... testata est; Phil. X, 7.
venio: nondum ... venerat; Phil. II, 62.
volnero: eos nondum voce volnero; Catil. I, 9.
volo: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.
II. mit andern Partikeln: at: at nondum erat maturum; Sest. 84.
denique: nondum denique bello confecto; leg. agr. II, 52.
enim: nondum enim certum constituerat; Scaur. 34.
etiam: qui nondum etiam omnia ... iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.
sed: sed .. nondum utor; Sulla 14.
verum: verum ... nondum adducor, ut ..; Catil. I, 5.
B. mit Gegensatz: I. allein: insignia videtis potestatis, nondum ipsam potestatem; leg. agr. II, 32. nondum de mea sententia dico: impudentiae primum respondebo tuae; dom. 4. cum ... conaretur tradere, nondum tradidisset; Cael. 63.
II. mit Partikeln: at: erat rex, si nondum socius, at non hostis; Sest. 57.
iam: Oppianico re et existimatione iam, lege et pronuntiatione nondum condemnato; Cluent. 56. cum .. ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satisfecerit; prov. cons. 35.
sed: domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed nondum legibus, nondum iure certo, nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19. quam (curam) sibi nondum confirmato consilio, sed ineunte aetate susceperat; Verr. III, 3. quae nondum ad huiusce vitae periculum, sed ad commune familiae dedecus pertinebant; Cluent. 188. respirasse homines videbantur nondum re, sed spe rei publicae recuperandae; Sest. 72. nondum quae feceris, sed quae fieri passus sis dico; Piso 10. cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque oppressam videremus; Sest. 35. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam indicatus Antonius; Phil. IV, 1. nondum enim laudibus ..., sed prope inimicorum confessione; Muren. 14.

nongenti, neunhundert: emerat HS nongentis milibus; Flacc. 91.

nonne, nicht? nicht wahr? ob nicht: I. direct: 1. allein: nonne ... addixisti? Piso 86. adeptus est? Verr. V, 181. admonet? ib. II, 145. admonebat? Cael. 34. agendum .. fuit? dom. 11. amitteret? Sex. Rosc. 114. appellasti? Qu. Rosc. 18. arbitramini? Verr. V, 170. leg. agr. II, 93.

(censes)? Sex. Rosc. 38. (censetis)? Phil. XII, 13. cernitis? ib. XIII, 36. cogitas? Sex. Rosc. 80. cogant? Catil. II, 25. coacti sunt? Verr. III, 88. 91. compensabit || compensabat || ? Piso 75. concedas? Caecin. 30. concidit? Qu. Rosc. 17. confessus est? Deiot. 32. confirmat? Verr. I, 80. (corrupisti)? ib. II, 104. (debeo)? Caecin. 37. debemus? Arch. 30. debeat? Catil. I, 19. detulerunt? Flacc. 79. dicis? Sex. Rosc. 58. (dicebant)? dom. 14. dixisti? Qu. Rosc. 18. dicerent? div. Caec. 20. disputant? Phil. VII, 3. eripuit? Verr. II, 24. eripitur || eripiatur, eripiebatur || ? ib. III, 86. erogabamus? Flacc. 30. est erogata? ib. evertisti? Piso 86. exstinguitur? Qu. Rosc. 17. exuisses? Ligar. 14. facietis? Verr. III, 121. indicant? ib. II, 155. intellegis? Deiot. 33. malletis? leg. agr. II, 80. metuendum est? Phil. XII, 28. misit? imp. Pomp. 46. nesciunt? Verr. II, 24. (nostis)? Planc. 59. oportet? Verr. I, 116. ostendis? Sex. Rosc. 145. partitus es? dom. 23. pendebat? Sulla 66. persequeremur? Verr. V, 149. pertimescit? Sest. 134. possum? Verr. IV, 14. potest? Sex. Rosc. 132. possumus? har. resp. 20. poterat? dom. 53. prodidissem? Sest. 50. prospicis? Muren. 81. providendum fuit? dom. 13. esset puditum? Flacc. 52. putatis? Font. 42. putant? Sex. Rosc. 43. reddundum est? Cluent. 70. rediit? prov. cons. 21. refugit? Deiot. 32. reliquisti? Piso 86. rescinduntur? Phil. 1, 23. resistetis? leg. agr. II, 85. responderes? dom. 114. restitueret? Sex. Rosc. 114. solet? ib. 74. est? Sex. Rosc. 8. 105. 108. Verr. I, 27. IV, 36. Caecin. 49. Catil. III, 21. Planc. 74. Phil. III, 22. XIV, 13. (est)? Balb. 10. (sunt)? Verr. III, 66. erat? Piso 53. fuit? Sex. Rosc. 108. Tull. 39. non || nonne || .. erit? Verr. II, 31. timuisse? Cluent. 15. venit? Deiot. 32. videtis? Sest. 47. videor? prov. cons. 43. videtur? Verr. III, 155. IV, 47. dom. 127. videmini? Sex. Rosc. 98. videntur? Sex. Rosc. 71. Qu. Rosc. 20. vindicaremus? Verr. V, 149. volgatum est? Flacc. 65.

2. **mit vorangehendem quid:** quid?... tum mittere nonne poteras? Quinct. 82. quid? Agrigento nonne eiusdem P. Scipionis monumentum ... sustulisti? Verr. IV, 93. quid? ex aede Iovis religiosissimum simulacrum Iovis Imperatoris ... nonne abstulisti? ib. 128. quid? ... perscribi nonne potuerunt? leg. agr. II, 36. quid? ... nonne ... donavit, et ... approbaverunt? Arch. 24. quid? ... nonne ... eripuit? Muren. 59. quid? ... nonne ... decrevimus ..? Flacc. 30. quid? ... nonne fuit eo maior adhibenda medicina ..? dom. 12. quid? ... nonne ... tradidisti? ib. 23. quid? ... nonne tulisti? ib. 26. quid? ... nonne ... consecravit? ib. 125. quid? ... nonne ... quaeritur? ib. 127. quid? ... nonne || non || ... rettulit? ib. 136. quid? Q. Metellus Nepos nonne consul ... rediit in gratiam? prov. cons. 22. quid? Cn. Pompeius ... P. Caesium ... nonne civitate donavit? Balb. 50. quid? alii quaestores nonne fecerunt? Planc. 63. quid? ... nonne ... detulerunt? Scaur. 24. quid? ... nonne ... dissolvuntur? Phil. I, 19. quid? tum nonne cesserunt? ib. II, 20. quid? ... nonne destituisti? ib. 99. quid illud? nonne ... dixit ..? ib. III, 27. quid? ... nonne ... mortem obiit? ib. V, 48. quid? ... nonne ... proponitis? ib. XI, 13. quid? ... nonne eo ... consilio profectus est, ut ..? ib. 28. quid? ... nonne ... ornavi? ib. 36. quid? ... nonne ... incidimus? ib. XII, 8. quid vero? ... nonne ... cumulasti? Catil. I, 14.

3. **durch non fortgesetzt:** quid? Autronio nonne sodales, non conlegae sui, non veteres amici, ... non hi omnes ... defuerunt? Sulla 7. nonne ipsam domum metuet ..., non parietes conscios, non noctem illam funestam ac luctuosam perhorrescet? Cael. 60. nonne ad te L. Lentulus ..., non Q. Sanga, non L. Torquatus pater, non M. Lucullus venit? Piso 77. nonne te huius templi, non urbis, non vitae, non lucis pudet? Fr. B. XIII, v, 1.

II. **indirect:** quaero: quaero .. a te ..., nonne ... putes ..? Phil. XII, 15.

III. **Lücke:** nonne etiamsi ... averterat, tamen ex*?

nonus, neunte: hora: paratum ad causam dicendam venire hora nona iubet; Verr. II, 91. iste homo certus et diligens ad horam nonam praesto est; ib. 92. hora nona ... es adoptatus; dom. 41.

nosco, kennen lernen, erfahren, wahrnehmen, perf. kennen: permultos ... novi; Sex. Rosc. 48. si ego hos bene novi; ib. 57. qui Romae noverat neminem; ib. 76. qui me norunt; ib. 136. se ipsum probe novit || prope non novit, probe cognovit ||; ib. 142. vos, qui nostis (eos); Qu. Rosc. 20. qui non nostis (eos); ib. si istum (Q. Caecilium) non nossent; div. Caec. 4. utrumque se nosse; ib. 20. te non novimus; ib. nostrum unum quemque optime norunt; Verr. I, 17. qui istum nossent; ib. II, 37. qui Sthenium norunt; ib. 111. P. Scandilius, eques Romanus, quem vos omnes nostis; ib. III, 135. cum te ac tuam vitam nosses; ib. 159. qui istum || illum || (Verrem) non nosset; ib. IV, 63. non qui novisse Gavium, sed se vidisse dicerent; ib. V, 165. Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, quem vos nostis; Tull. 19. qui neque Asuvium neque Avillium nossent; Cluent. 37. Manlium plerique noratis; ib. 39. non noverat Catilinam; Cael. 10. nepotes T. et C. Coponios nostis; Balb. 53. te vivum nondum noverat quisquam; Piso 2. num igitur ista tua Sarda Pythagoram aut Plantonem norat aut legerat? Scaur. c. 4 § 5. novi te; Ligar. 12. et te et tua et tuos nosti; Phil. II, 68. Lysiaden Atheniensem plerique novimus; ib. V, 13. qui norunt (Octavium); ib. XI, 4. non novi Sex. Albedium || Albesium ||, sed ..; ib. XIII, 28. bene me novit; ib. 47.

alqd: [quoniam id viri nec vidisse neque nosse poterant]; Verr. IV, 102. omnia norat; Catil. III, 16. haec ... novi; dom. 39. cum haec ... me nosse videas; Piso 94. nostis cetera || nostris cetera, nosti cet. ||; Planc. 59. haec ego novi; Ligar. 21. nihil .. boni nosti; Phil. II, 16. ut ea ... nosse possitis; ib. VI, 1. s. alqm. Phil. II, 68.

adrogantiam: novi hominis insaniam, adrogantiam || insanam adrogantiam ||; Phil. V, 29.

aequitatem: si ego eius aequitatem animi probe novi; leg. agr. I, 14.

amicos: nostis amicos; Phil. III, 35.

animos: noratis animos eius et spiritus tribunicios; Cluent. 109.

audaciam: nostis audaciam (hominis); Verr. II, 48. novi violentiam, novi impudentiam, novi audaciam; Phil. VI, 6.

causam: qui causam norint; Verr. II, 79.

civis: etiam *si* noris (civis); Muren. 77. quasi tute noris (civis); ib.

civitatem: non cognoscere || nosse || homines, non cognoscere || nosse || leges, non senatum, non civitatem; Piso 47.

coniunctionem: qui bene nosses coniunctionem meam et Caesaris; Piso 82.

consensum: qui horum consensum ... [non] noverit; Ligar. 34.

consuetudinem: novi consuetudinem; Flacc.

51. qui paulum modo bonorum consuetudinem nosset; Phil. II, 7.

contiones: contiones ..., quas neque nosset neque ..; Vatin. 3.

debilitatem: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; pauci tarditatem ingenii, stuporem debilitatemque linguae; Piso 1.

discriptionem: nosse discriptionem civitatis; Sest. 137.

domum: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. novi domum nomenque vestrum; Ligar. 12. nostis totam domum; Phil. III, 35.

embolia: qui omnia sororis embolia novit; Sest. 116.

equitem: ſ. alqm; Verr. III, 135.

exempla: norunt isti homines formam rei publicae, iura belli, exempla maiorum? Phil. V, 25.

facilitatem: novi facilitatem tuam; Phil. I, 27.

facultatem: nisi tuam in dicendo facultatem nossem; Phil. X, 5.

firmitatem: novi firmitatem tuam; Phil. I, 33.

flagitia: cuius furta atque flagitia ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.

formam: si formam hominis, si nomen, si tribum nostis; Flacc. 12. ſ. exempla.

formulam: formulam non noras; Qu. Rosc. 25.

furorem: novi hominis furorem, novi effrenatam violentiam; Phil. XII, 26.

furta: ſ. flagitia.

genus: quod multa eius ludorum genera noratis; Verr. III, 156. novi genus hominum; Flacc. 51.

hominem: qui non norat hominem aut rem; Sex. Rosc. 105. si recte homines novi; Verr. II, 175. hominem nostis; ib. V, 65. quod hominem noraut; Cluent. 78. homines honestissimos, quos nossemus omnes; ib. 197. nosti optimos || optime || homines; Ligar. 22. qui optime nostros homines novit; Deiot. 23. quia non nosset (homines); ib. si nosset (homines); ib. ſ. alqm; Tull. 19. civitatem.

impudentiam: impudentia, quam nostis; Verr. V, 82. ſ. audaciam; Phil. VI, 6.

iniurias: qui istius iniurias norunt; Verr. I, 103.

insaniam: ſ. adrogantiam.

insolentiam: iam insolentiam noratis hominis; Cluent. 109. nostis insolentiam Antonii; Phil. III, 35.

insulsitatem: iam nostis insulsitatem Graecorum; Rab. Post. 36.

instituta: qui eius civitatis ... non leges, non instituta, non mores || morem ||, non iura noritis; Piso 30.

iudicem: Cortynium .. iudicem quis novit aut quis nosse potuit? Phil. V, 13. (iudices) quos minus nostis; ib. 15.

ius: iura societatis et officia certi patris familias nosse; Quinct. 11. etiam controversum ius nosse et tractare videare; Muren. 28. cum ius || cuius, cui || illius populi nosset; Balb. 14. se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; ib. 47. ſ. exempla. instituta.

lautumias: (lautumias Syracusanas) plerique nostis; Verr. V, 68.

legem: non enim novi (legem Valeriam et Corneliam); Sex. Rosc. 125. qui legem nosset; Verr. I, 134. qui leges eas ... nosse deberem; Cluent. 144. num ... leges nostras moresve novit? Phil. V, 13. ſ. civitatem. instituta.

libidinem: cum ... istius libidinem nosset; Verr. II, 55. novi libidinem; Flacc. 51.

litteras: te neque illos (versus) neque ullas omnino litteras nosse; Phil. II, 20.

locum: novi locum; Verr. V, 2.

morbum: quod nosset tuum istum morbum; Verr. IV, 29.

mores: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23. ſ. instituta. leges; Phil. V, 13.

mulierem: cur alienam mulierem nosti? Cael. 37.

naturam: qui vitam hominum naturamque non nossent; Sulla 36.

nepotes: ſ. alqm; Balb. 53. — nomen: ſ. domum; Ligar. 12. formam. — officia: ſ. iura; Quinct. 11.

os: nostis os hominis; Verr. II, 48.

patrem: novi patrem; Ligar. 12.

petitiones: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44.

quaestum: ut quaestum nosset nullum; Sex. Rosc. 88.

rationes: ſ. petitiones.

rem: ſ. hominem; Sex. Rosc. 105.

sacrificia: sacrificia nosse; Milo 45. qui omnia sacrificia nosset; Fr. B. XII, III, 1.

senatum: ſ. civitatem.

sicarium: unde eos (sicarios) noverat ..? Sex. Rosc. 74. ne novi quidem quemquam sicarium; ib. 94.

spiritus: ſ. animos.

studia: norat studia populi; Sest. 134. cum studia nosset; Phil. XI, 27.

stuporem, tarditatem: ſ. debilitatem.

tribum: ſ. formam.

verba: non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.

versus: ſ. litteras.

violentiam: ſ. audaciam; Phil. VI, 6. furorem.

virum: *is* etiam si forte non nosset (virum); Scaur. 49. nostis omnis (viros); Phil. XIII, 30.

virtutem: quam (virtutem) ne de facie quidem nosti; Piso 81.

vitam: ſ. alqm; Verr. III, 159. naturam.

vitia; ſ. debilitatem.

volnus: noverunt .. sociorum volnera; imp. Pomp. 66. nosse aliquod eius volnus ... videbantur; Phil. XII, 1.

noster, unſer, der Unſrige: A. **bei Subſtantiven: I. ohne Zuſatz: 1. bei einem Subſtantiv:** alqs: qui ... noster est; Arch. 19. noster Ennius; ib. 22. Epicure noster; Piso 37. Paule noster; ib. 39. noster est Brutus semperque noster; Phil. X, 14. — alqd: quod intus est atque nostrum; Deiot. 30. — accusatio nostra; Verr. a. pr. 54. nostri accusatoris; ib. 29. accusatoribus nostris; Font. 29. nostra acta; Vatin. 29. nostris advocatis; Caecin. 44. nostros advocatos; Quinct. 31. de nostris aedibus; dom. 128. nostrae .. aequitatis; Verr. V, 123. aerarii nostri; Flacc. 43. aetas nostra; Milo 77. in nostram aetatem; Phil. VIII, 8. in his .. aetatibus nostris; Cael. 76. ambitionis nostrae; Planc. 45. nostram amentiam; Quinct. 55. amicitia nostra; Sulla 47. nostrae amicitiae; Sulla 46. Phil. X, 5. amicitiae nostrae; Verr. a. pr. 18. amicitiam nostram; Phil. X, 2. in amicitiam nostram; Verr. II, 2. in nostra amicitia; prov. cons. 42. amicum .. nostrum; Verr. IV, 25. amicos nostros; Cluent. 143. amicis nostris; Muren. 8. animi nostri; Phil. III, 4. nostros animos; har. resp. 18. Fr. B. IX, 5. animos nostros; Arch. 12. ad incitandos nostros animos; Phil. XI, 7. in animis nostris; dom. 9. de aqua nostra; Balb. 45. ad arbitrium nostrum; Quinct. 71. ad nostrum arbitrium; Verr. a. pr. 30. nostra .. armatura; Phil. X, 14. artes .. nostrae; Muren. 22. atrocitatem nostram; Caecin. 9. auctorem ... vestrum || nostrum ||; Caecin. 79. nostram auctoritatem; Phil. XII, 8. auctoritatem nostram; ib. III, 8. nostra auctoritate; Cluent. 139. auctoritate nostra; Phil. III, 7. V, 10. ex auctoritate nostra; ib. X, 17. auctoritates nostras; Cluent. 139. auris nostras; har. resp. 55. ad nostras

auris; dom. 121. auxiliorum nostrorum; Font. 47. — nostrorum bellorum; Balb. 26. de nostris bellis; ib. 22. in nostris bellis; ib. 6. beneficio nostro; ib. 21. nostris bonis; Phil. VIII, 9. nostra bona; ib. XI, 13. bona nostra; Verr. I, 113. — nostra ... caede; Catil. I, 7. de caede nostra; Phil. XIV, 15. nostram calamitatem; imp. Pomp. 25. in nostra (castra); Phil. XII, 28. in nostris castris; Balb. 40. inter nostra atque hostium castra; leg. agr. II, 53. ex nostro ... casu; Sest. 140. nostra causa; Font. 2. nostrae causae; Caecin. 3. Planc. 74. Ligar. 13. nostram causam; Cluent. 102. nostram (causam); Quinct. 92. ad nostram (causam); Ligar. 20. de causa nostra, Milo 23. nostra cautio; Marcell. 21. census nostros; Arch. 11. a cervicibus nostris; Phil. III, 8. civis noster; Balb. 28. nostro civi; ib. 27. nostrum (civem); ib. 43. ad nostrum civem; Phil. V, 27. nostri cives; Caecin. 98. nostrorum civium; Verr. II, 17. Font. 13. Vatin. 10. nostris civibus; Verr. II, 16. nostros civis; Balb. 30. civibus nostris; Verr. II, 6. cum .. nostris civibus; Balb. 29. in nostris civibus; Phil. V, 13. nostra civitas; Balb. 23. Phil. X, 20. nostrae civitatis; Quinct. 7. Sex. Rosc. 6. 33. 119. div. Caec. 13. 66. Verr. a. pr. 55. V, 163. 171. Font. 23. 38. Caecin. 97. dom. 64. Balb. 20. Piso 62. Deiot. 32. civitatis nostrae; Font. 27. Balb. 17. civitatem nostram; ib. 31. de nostra civitate; Arch. 22. in nostram civitatem; Balb. 44. in nostram (civitatem); ib. 29. in civitatem nostram; ib. 35. nostra .. classis; Verr. V, 87. a classe nostra; ib. 63. nostris classibus; ib. IV, 116. classibus nostris; ib. II, 3. nostri .. coactores; Rab. Post. 30. nostrae cogitationes; Milo 79. nostri coloni; leg. agr. I, 18. colonos nostros; Phil. XIII, 21. comites nostros; Verr. II, 28. comitatus nostri; Milo 9. comitia nostra; Verr. a. pr. 25. nostro commodo; ib. 56. nostrum competitorem; Fr. B. V, 6. ad nostrum conlegium; Phil. II, 83. nostrum consilium; Flacc. 87. nostro consilio; leg. agr. I, 16. consilio nostro; Verr. a. pr. 55. Phil. V, 1. nostra consilia; Cluent. 143. consobrino nostro; prov. cons. 40. e conspectu nostro; Phil. II, 114. nostrae consuetudinis; Font. 29. consuetudinis nostrae; Cael. 1. in nostris ... consulibus; Piso 24. nostri consulatus; Catil. I, 31. in consulatu nostro; Arch. 28. nostra senatus consulta; Verr. a. pr. 13. nostras contiones; Flacc. 17. de contentione nostra; div. Caec. 10. de controversia nostra; Caecin. 9. corporis .. nostri; har. resp. 39. corpora nostra; Cluent. 146. corruptores nostri; Rab. Post. 6. Cretam ... esse nostram; Flacc. 30. nostro crimini; Verr. I, 12. nostra crimina; ib. 29. nostra culpa; Planc. 18. cupiditates nostras; Verr. III, 3. a nostris *cupi*ditatibus; Rabir. 33. in nostro .. curriculo; Marcell. 2. — nostri debitores; Flacc. 48. nostra decisio; Caecin. 104. nostri decreti; Phil. XIV, 28. decreti nostri; ib. VII, 14. decreto nostro; ib. V, 37. decreta nostra; ib. XI, 27. decretis nostris; ib. III, 32. nostra defensio Cluent. 93. cum defensione nostra; Sex. Rosc. 93; *in defensione nostra*; Tull. 36. nostra (detrimenta). Phil. II, 101. in nostram dicionem; prov. cons. 32; in dicionem nostram; Balb. 25. dignitatem nostram; Verr. III, 9. nostra diligentia; Verr. I, 112. nostrae || vestrae || disceptationis; leg. agr. III, 1. discessu nostro; Phil. II, 109. ad nostram disciplinam; Verr. II, 7. o ... nostras discordias! har. resp. 43. in discordiis nostris; ib. 44. nostra dissensio; Phil. II, 38. dissensioni nostrae; dom. 7. domus nostra; Muren. 70. domi nostrae; Verr. II, 5. nostras domus; Cael. 18. in nostras domos; Phil. II, 91. in nostris dubitationibus; har. resp. 12. nostri duces; Flacc. 27. nostros duces; Balb. 23. Phil. XII, 10. — nostri equites; dom. 56. noster equitatus; Phil. X, 14. errore nostro; har. resp. 40. noster .. exercitus; imp. Pomp. 23. prov. cons. 33. nostri exercitus; Muren. 74. exercitus nostri; Catil. II, 5. Piso 40. nostrum .. exercitum; imp. Pomp. 23. in exercitum nostrum; ib. 25. nostri exercitus; ib. 37. exercitus .. nostri; Phil. XI, 24. exercituum nostrorum; Verr. III, 127. nostris exercitibus; Phil. VIII, 10. nostros exercitus; Verr. V, 84. exercitus nostros; ib. II, 5. vestra || nostra || existimatio; Cael. 5. sine exitio nostro; Phil. IV, 4. exspectationi nostrae; Sest. 121. — nostrae famae; Verr. II, 28. nostra familiaritate; Cael. 77. in nostra familiaritate; Phil. IX, 13. pro .. familiaritate nostra; ib. XI, 23. nostris familiaritatibus; Balb. 60. in nostrum fletum; Ligar. 13. nostros (fontes); Muren. 9. fortunarum nostrarum; Verr. II, 76. nostras fortunas; div. Caec. 20. fortunas nostras; Phil. V, 33. VIII, 8. XIII, 3. in ... fortunas .. nostras; ib. II, 50. V, 20. fructibus nostris; Font. 20. — nostri generis; Verr. II, 174. gladio ... nostro; Caecin. 82. nostra ... gloria; Milo 82. nostrae gloriae; Catil. IV, 21. nostrae ... gratulationes; Phil. XIV, 7. nostrae gravitatis; ib. XI, 17. — nostri homines; Muren. 42. Sest. 139. nostri homines || nostri homines omnes ||; Flacc. 73. nostrorum hominum; Verr. I, 65. II, 8. 83. III, 207. IV, 68. Font. 4. 39. Sest. 141. nostris hominibus; Verr. IV, 3. V, 168. Font. 45. hominibus nostris; Rab. Post. 27. nostros homines; Verr. II, 7. leg. agr. II, 42. Deiot. 23. nostros homines || omnes ||; Balb. 29. cum hominibus nostris; Deiot. 27. de nostris hominibus; Flacc. 9. ex nostris hominibus; ib. 12. in nostros homines; Verr. V, 150. honos noster; Flacc. 103. nostri honoris; Phil. VIII, 32. honoribus nostris; ib. V, 48. horis nostris; Verr. I, 30. cum hoste nostro; Balb. 23. — imaginem [nostram]; Sex. Rosc. 47. nostrae imagines; Cael. 34. noster imperator; prov. cons. 33. imperator noster; imp. Pomp. 26. imperatoris nostri; Verr. IV, 88. nostro imperatori; prov. cons. 4. nostrum imperatorem; imp. Pomp. 64. imperatorem nostrum; Verr. IV, 124. ad nostrum ... imperatorem; har. resp. 35. ab imperatore nostro; Balb. 53. contra imperatorem nostrum; imp. Pomp. 23. nostri imperatores; Verr. III, 185. imp. Pomp. 38. Flacc. 27. har. resp. 28. prov. cons. 32. nostri ... imperatores; imp. Pomp. 8. nostrorum imperatorum; Verr. a. pr. 14. Marcell. 5. imperatorum nostrorum; Phil. XI, 33. imperatoribus nostris; Balb. 22. 37. 49. Deiot. 22. imperatoribus vestris || nostris ||; leg. agr. II, 59. nostros imperatores; Balb. 40. 45. imperatores nostros || vestros ||; leg. agr. II, 61. nostris imperatoribus; Phil. XIV, 24. ab nostris imperatoribus; Font. 12. ab imperatoribus nostris; leg. agr. II, 98. ab imperatoribus nostris || per imperatoribus nostris, per imperatores nostros ||; Balb. 25 ad nostros imperatores; ib. 24. ad imperatores .. nostros; Sest. 59. nostris cum imperatoribus; Balb. 6. de imperatoribus nostris; imp. Pomp. 43. nostri imperii; Verr. V, 85. 115. 123. imp. Pomp. 55. Muren. 74. Balb. 13. 34. imperii nostri; Verr. IV, 88. V, 51. Flacc. 30. prov. cons. 4. 6. 33. Milo 83. imperii .. nostri; Verr. IV, 68. imperio nostro; Verr. IV, 134. nostrum imperium; Balb. 31. imperium .. nostrum; prov. cons. 31. nostro imperio; Balb. 16. de nostro imperio; Flacc. 69. Balb. 22. pro nostro imperio; ib. 25. impetu .. nostro; Scaur. 20. *incolumitatis nostrae;* Scaur. 48. industriae nostrae; Phil. VII, 7. nostrae industriae; Verr. V, 182 nostri ingenii; Cluent. 4. nostras inimicitias; Balb. 60. inimici nostri; Flacc. 5. Sest. 124. nostrorum

inimicorum; Balb. 60. inimicis nostris; Sest. 10. pro nostra iniuria; Verr. I, 113. ad interitum nostrum; Phil. III, 30. iudex noster; Vatin. 16. iudicem nostrum; Flacc. 68. Milo 74. nostro iudicio; Quinct. 45. nostra iudicia; Fr. B. XVI, II, 1. a iugulis nostris; Phil. XIV, 25. nostrum ius; Quinct. 34. ius nostrum; Caecin. 9. iure .. nostro; Balb. 27. de nostro iure; ib. 20. de nostro (iure); ib. 48. ex nostro iure; Caecin. 100. in obtinendo iure nostro; Verr. III, 98. iustitia nostra; Balb. 34. — nostrae (lacrimae); Verr. I, 153. inter latera nostra; Catil. II, 1. nostra laudatio; Flacc. 37. nostra (laus); Arch. 21. nostris laudibus; Muren. 14. nostra legatio; Phil. XII, 7. legati nostri; Font. 32. Balb. 28. legatis nostris; Phil. VIII. 24. legatos nostros; ib. 32. legatos vestros || nostros ||; leg. agr. II, 45. per legatos nostros; Sest. 84. nostrae .. legiones; Phil. X, 14. legionum nostrarum; ib. XII, 8. nostris legionibus; imp. Pomp. 21. legionibus nostris; ib. 30. nostras leges; Verr. IV, 149. nostras .. leges; Balb. 32. leges nostras; Phil. V, 13. nostris legibus; Arch. 11. Phil. V, 48. nostra .. liberalitate; Planc. 45. liberum nostrorum; Verr. I, 153. liberis nostris; sen. 1. Planc. 45. liberis .. nostris; sen. 27. dom. 146. nostros liberos; Planc. 59. liberos nostros; Catil. IV, 12. Quir. 5. liberos .. nostros; sen. 1. in nostros liberos; Phil. XIII, 17. nostrae libertatis; Balb. 31. libertatem nostram; Phil. II, 20. in nostra lingua; Caecin. 51. ex litteris .. nostris; Font. 18. nostro loco; Quinct. 31. — a nostro magistratu; Flacc. 71. nostri magistratus; Verr. II, 147. nostrorum magistratuum; ib. 122. 160. magistratuum .. nostrorum; ib. 8. nostris magistratibus; ib. III, 201. imp. Pomp. 65. magistratibus nostris; Verr. II, 143. III, 98. 190. 200. V, 130. a nostris magistratibus; Flacc. 79. a magistratibus nostris; Verr. III, 122. ab nostris magistratibus; ib. V, 157. apud nostros magistratus; ib. 167. cum magistratibus nostris; Rab. Post. 19. per nostros magistratus; Verr. III, 67. nostra maiestas; Balb. 37. maiestatem nostram; ib. 38. de nostra maiestate; ib. 37. nostri maiores; Sex. Rosc. 70. sen. 11. har. resp. 24. 27. 28. maiores nostri; Quinct. 51. Sex. Rosc. 50. Verr. I, 115. IV, 115. V, 125. 134. Tull. 49. Font. 30. Caecin. 34. imp. Pom. 11. 14. 39. 55. Cluent. 120. 123. 128. 154. leg. agr. I, 6. 18. II, 48. 81. 84. 87. 89. 91. Catil. II, 27. Muren. 10. 77. Arch. 22. dom. 33. 74. 80. 101. 109. 130. har. resp. 14. 19. Sest. 58. Balb. 54. 55. Planc. 53. Milo 59. Phil. III, 9. ><. 11. V, 47. VIII, 3. 18. 26. IX, 4. Fr. A. III, 15. maiores .. nostri; Cluent. 117. Phil. VIII, 12. IX, 14. maiorum nostrorum; Verr. III, 123. leg. agr. II, 89. Rabir. 10. maioribus nostris; Tull. 49. Caecin. 40. ><. leg. agr. II, 9. Phil. III, 8. maioribus || a maioribus || nostris; Sest. 137. maiores nostros; Sex. Rosc. 69. Verr. II, 2. V, 149. imp. Pomp. 60. leg. agr. II, 18. 94. har. resp. 18. 26. Phil. IX, 3. maiores .. nostros; div. Caec. 68. maioribus nostris; Verr. II, 3. a nostris maioribus; Verr. V, 51. a maioribus nostris; div. Caec. 61. Verr. a pr. 42. III, 13. V, 51. 115. Caecin. 88. leg. agr. I, 2. II, 82. 95. dom. 1. 77. 119. Sest. 83. Balb. 31. ><. apud maiores nostros; Sex. Rosc. 51. Verr. I, 106. II, 118. 146. V, 48. Tull. 9. 44. leg. agr. I, 3. 27. Muren. 17. 25. Balb. 21. Planc. 8. Phil. VIII, 23. 30. contra maiores nostros; ib. V, 27. cum maioribus nostris; Scaur. 45. Phil. IX, 4. in maioribus nostris; Flacc. 28. Cael. 40. nostri mali; Ligar. 17. nostrae mansuetudinis; Verr. IV, 73. manuum nostrarum; Arch. 23. de manibus nostris; Muren. 85. nostrae memoriae; imp. Pomp. 42. memoriae nostrae; dom. 146. nostra memoria; Font. 12. sen. 31. dom. 35. har. resp. 18. Sest. 103. nostra ... memoria; Verr. III, 125. Font. 23. Cael. 42. Muren. 72. memoria nostra; Verr. 17. memoria .. nostra; Phil. III, 16. ad nostram ... memoriam; sen 27. in memoriam nostram; Phil. II, 18. usque ad nostram memoriam; imp. Pomp. 54. ><. nostrum mendacium; Ligar. 16. mentes nostae; dom. 61. nostrorum militum; Phil. XIV, 7. nostris militibus; ib. VIII, 10. a militibus nostris; imp. Pomp. 24. in nostros milites; Piso 85. nostram misericordiam; Milo 92. o noster misericors! Piso 17. nostra monimenta; Arch. 21. nostro more; Phil. XI, 33. more nostro; Cael. 7. nostros mores; Sex. Rosc. 47. de moribus nostris; Piso 10. multitudo ... nostra; Milo 3. nostra municipia; Planc. 20. 21. — nostra natio; Sest. 96. navicularüs nostris; imp. Pomp. 11. nostras navis; Verr. V, 95. in nostris navibus; ib. 99. nostrae necessitudinis; Sulla 23. pro nostra necessitudine; Muren. 7. negotiatores nostri; Verr. V, 8. nostri negotii; Caecin. 58. negotii nostri; ib. 57. nostri nominis; har. resp. 29. nominis nostri; Flacc. 69. Arch. 29. Scaur. 44. ab ... nomine nostro; Verr. I, 79. in nostrum numerum; Muren. 16. in nostro numero; Catil. I, 9. — odium non || nostrum ||; Rab. Post. 13. nostrum officium; div. Caec. 72. nostris officiis; Verr. V, 182. operae nostrae; Sex. Rosc. 111. nostra .. oratio; Verr. I. 28. oratio nostra; imp. Pomp. 47. in .. oratione nostra; Sex. Rosc. 129. in oratoribus nostris; Cluent. 139. noster ordo; Planc. 44. nostri ordinis; Verr. a. pr. 42. I, 23. II, 102. 117. III. 152. Muren. 69. har. resp. 60. Cael. 5. Phil. XII, 14. nostri ... ordinis; Sulla 72. ordinis nostri; Verr. II, 28. Sest. 133. nostro ordini; Verr. III, 225. nostrum ordinem; Cluent. 144. ex ordine nostro; Planc. 47. in nostrum ordinem; Cluent. 157. Muren. 46. 70. — nostra parsimonia; prov. cons. 28. patientia nostra; Catil. I, 1. patres nostri; leg. agr. II, 84. Flacc. 98. Arch. 16. patrum nostrorum; Rabir. 20. Muren. 72. a nostris patribus; Milo 16. apud patres nostros; Verr. IV, 108. Muren. 75. nostra pecunia; Sex. Rosc. 93. pecunia nostra; ib. 150. de nostra || vestra || pecunia; leg. agr. II, 67. nostro periculo; Flacc. 51. Marcell. 25. cum periculis nostris; Balb. 24. propter periculum nostrum; Muren. 20. ad perniciem nostram; Phil. V, 43. in nostris petitionibus; Muren. 70. populi nostri; Balb. 38. portubus nostris; imp. Pomp. 55. nostrae possessionis; Caecin. 81. possessionis nostrae; ib. 34. posteris [nostris]; Verr. IV, 98. apud posteros nostros; dom. 101. potestate nostra; Catil. II, 26. nostra praedia; dom. 128. nostri praetores; Flacc. 27. praetores nostros; ib. 60. promisso nostro; Verr. V, 139. nostra (promissa); Phil. VIII, 10. promissa nostra; ib. XIV, 29. propinquum nostrum; Quinct. 21. nostra .. propria; Sex. Rosc. 150. nostra provincia; Deiot. 36. provinciae nostrae; Balb. 9. in nostra || vestra || ... provincia; Verr. III, 64. in provincias nostras; prov. cons. 31. in nostris provinciis; Verr. V, 157. in provinciis nostris; ib. IV, 24. nostra .. purpura; Sest. 19. — nostrae rationis; Verr. V, 181. a nostris rationibus; Cael. 77. reges nostri; Phil. V, 17. nostra (religio); Flacc. 69. rem nostram; Quinct. 45. res nostrae; Catil. III, 26. rerum .. nostrarum; Sest. 144. nostris rebus; Muren. 24. de nostris rebus; Fr. B. XVI, II, 2. de nostris ... rebus; Balb. 22. in nostris rebus; Flacc. 3. Fr. B. XVI, I, 2. [nostra] res publica; Verr. III, 120. rei publicae nostrae; ib. II, 5. Balb. 34. nostrae rei publicae; Deiot. 3. rei publicae nostrae (dat.); Verr. IV, 124. Balb. 24. nostram rem publicam; ib. 51. rem publicam nostram; Verr. II, 163. rem publicam vestram || nostram ||; leg. agr. II, 87.

de nostra .. re publica; Balb. 22. de re publica nostra; prov. cons. 33. de re publica || re publica || nostra; Verr. V, 58. erga rem publicam nostram; Balb. 35. Deiot. 27. in nostram rem publicam; Deiot. 2. in rem publicam nostram; Verr. II, 122. Sulla 58. Balb. 6. in nostra re publica; Verr. II, 138. in defendenda re publica nostra; Balb. 49. in ruinis nostris: ib. 58. — nostrum sacramentum; Caecin. 97. sacramentum nostrum; ib. sanguinem nostrum; Phil. V, 20. in nostro sanguine; Verr. V, 172. nostram salutem; Deiot. 30. nostram (salutem); Milo 102. a salute nostra; Sest. 14. pro salute nostra; Balb. 22. ab senatu nostro; Verr. II, 122. ad senatum nostrum; Flacc. 79. sensu nostro; Arch. 17. nostri .. sensus; Marcell. 16. nostra sententia; Phil. VIII, 1. sententiis nostris; ib. XIV, 21. sine nostra || sinestra, sine sua, sine Sexti || ... sententia; ib. II, 95. servolis .. [nostris]; Caecin. 52. servis nostris; Milo 87. servos nostros; Rabir. 16. Milo 89. nostrae severitatis; Phil. V, 32. socii nostri; Verr. a. pr. 13. sociis nostris; leg. agr. I, 8. sociis .. nostris; imp. Pomp. 32. socios nostros; Sest. 58. pro ... nostris sociis; Phil. V, 27. sollicitudinem .. nostram; Verr. a. pr. 54. splendorem nostrum; Quinct. 72. inter subsellia nostra; Phil. II, 19. Syriam esse nostram; Flacc. 30. — nostrae temeritatis; Flacc. 105. in tempus nostrum; Sest. 118. nostri testes; Tull. 24. nostris testibus; Font. 49. Verr. I, 51. in nostris ... testibus; Caecin. 3. timoris nostri; Phil. XII, 8. nostri triumphi; Arch. 21. nostra .. tropaea; ib. vectigalia nostra; Verr. II, 7. Piso 84. vectigalibus nostris; Verr. III, 127. nostra verba; Quinct. 4. nostris verbis; Muren. 31. victoriae nostrae; Planc. 88. nostram victoriam; leg. agr. I, 5. per nostram victoriam; Verr. II, 86. vita nostra; Milo 10. vitae nostrae; Verr. II, 76. numeris nostris; Phil. XI, 24. in urbe nostra; Verr. IV, 108. V, 127. ad nostrum usum; dom. 146.

2. **bei zwei und mehreren Substantiven:** nostros Brutos, Camillos, Ahalas, Decios, Curios, Fabricios, Maximos, Scipiones, Lentulos, Aemilios; Sest. 143. nostros veteres Marcellos Maximosque; Fr. B. VII, 8. — pecunia fortunisque nostris; Sex. Rosc. 7. fortunas || fortunas vestrasque nostras, fortunas vestras atque nostras, fortunasque nostras || *possessiones*que nostras; ib. 141. extra hanc contentionem certamenque nostrum; div. Caec. 37. imperii nominisque nostri; Verr. I, 82. nostris legibus et iudiciis; ib. ><. orationi nostrae criminibusque; ib. II, 118. de nostris cupiditatibus et iniuriis; ib. III, 207. in civis militesque nostros; ib. V, 133. ad corpus nostrum vitamque; Caecin. 42. noster imperator exercitusque; imp. Pomp. 46. in nostra || vestra || libertate ac dignitate; leg. agr. I, 22. memoriae temporumque nostrorum; ib. II, 3. in capite atque cervicibus nostris || vestris || ; ib. 74. disciplinae consuetudinisque nostrae; Rabir. 28. nostri exercitus imperatorisque; Muren. 33. in capite atque in cervicibus nostris; ib. 79. non auctoritatem ..., sed salutem nostram; Flacc. 4. utrum ... duces nostri an comites; ib. 5. nostri mores ac disciplina; ib. 11. nostrae secures, nomen .., scriptura, decumae, portorium; ib. 19. nostram ... necessitudinem familiaritatemque; Sulla 2. mansuetudine et misericordia nostra; ib. 93. consiliorum .. ac virtutum nostrarum; Arch. 30. nostrae vitae, fortunae, memoriae, nominis; sen. 8. Quir. 11. civitatem et libertatem nostram; dom. 80. de nostris aedibus atque agris; ib. 128. nostro sensu coniecturaque; har. resp. 54. nostrae ... irae discordiaeque; ib. 63. res .. et causa nostra; Sest. 68. litteris nostris et memoria; ib. 142. victoria nostra imperioque; prov. cons. 31. praemiorum beneficiorumque || beneficioque || nostrorum; Balb. 20. nostri moris ac iuris; ib. 30. ad nostrum imperium nomenque; ib. 39. nostri imperii ac nominis; ib. scita ac iussa nostra; ib. 42. in maximis nostris malis atque discordiis; ib. 58. legatis magistratibusque nostris; Piso 34. famam nostram fortunamque; ib. 98. nostrae salutis atque imperii; Scaur. 48. preces et lacrimae nostrae; Milo 34. periculum et invidiam nostram; ib. 82. nostris ... litteris atque linguis; Marcell. 9. laterum nostrorum .. et corporum: ib. 32. a magistratibus legatisque nostris; Deiot. 26. contra vitam fortunasque nostras; Phil. III, 1. laude et testimonio nostro; ib. 7. iudicii testimoniique nostri; ib. V, 35. leges nostras moresve; ib. 13. nostra vigilia et prospicientia; ib. VII, 19. a consulibus exercitibusque nostris; ib. XI, 2. legionum exercituumque nostrorum; ib. XIV, 6. nostrae vitae sanguinique; ib. 27. fidei pietatisque nostrae; ib. 29. sententiis nostris consultisque; ib. 34. legionibus exercitibusque nostris; ib. 38.

II. **mit Pronomina und Adjectiven:** hic: hic noster obiurgator; leg. agr. III, 11. hanc nostram .. industriam; Muren. 34. de his nostris testibus; Flacc. 12. iudice hoc nostro; ib. 46. haec auctoritas nostra; Sulla 80. noster hic Magnus; Arch. 24. his recentibus nostris vestrisque .. periculis; ib. 31. hanc nostram coniunctionem, hanc conspirationem; dom. 28. inter ... hanc fortunam condicionemque nostram; ib. 84. in hac .. nostra disputatione; ib. 142. hunc iudicem nostrum; Vatin. 25. noster hic .. imperator; Piso 92. hoc nostro equestri loco; Planc. 17. huius iudicis nostri; Milo 16. in hac imbecillitate nostra; Milo 84. nostrum hoc consilium; Phil. XII, 7. hic noster Antoniaster; Fr. B. II, 10. huic ipsi nostro Mario; Sulla 23. s. omnis; Muren. 22.

ille: noster ille Ennius; Arch. 18. nostri illi fortes viri; ib. 24. de illis nostris incendiis ac ruinis; Sest. 121. via illa nostra; prov. cons. 4. exercitus noster ille || ille noster || ; ib. 5. ille summus poëta noster; Balb. 51. noster divinus ille .. Epicurus; Piso 59. poëta ille noster; Rab. Post. 28. in illo nostro exercitu; Deiot. 28. illis ... liberatoribus nostris; Phil. II, 89. illi nostri liberatores; ib. 114. eadem illa nostra laboriosissima ratione vitae; imp. Pomp. 70.

ipse: ipse accusator noster; Muren. 69. nostram ipsam mentem; Milo 84. de ipso emendatore et correctore nostro; Phil. II, 43.

iste: nostri isti || illi || nobiles; Sex. Rosc. 139. ista nostra adsiduitas; Muren. 21. noster iste magister; Balb. 27.

non nulli: non nulli .. nostri (amici); Planc. 57.

nullus: nulla in lege nostra; Caecin. 100.

omnis: omnia commoda nostra; Cluent. 155. omne nostrum ius || vestrum ius || potestas libertasque; leg. agr. II, 29. omnia haec nostra .. studia; Muren. 22. omnia ... nostra dicta; Phil. X, 19. omnia nostra consilia; Phil. XII, 29. in nostro omnium fletu; Milo 92.

proprius: nostras || vestras || res proprias; leg. agr. II, 55.

summus: pro summa nostra coniunctione et familiaritate; ib. 16.

tantus: in tanto usu nostro tantaque amicitia; Planc. 5.

tot: cum tot imperatoribus nostris; Sest. 142.

totus: tota .. nostra illa || ea nostra ita || aspera ... regio; Planc. 22. totius nostrae defensionis; Scaur. 21.

ullus: sine ullo sumptu nostro; Verr. II, 5.

B. **allein: a. masc.** I. aiunt: nostri .. illi ... — nostri, inquam, illi a Platone et Aristotele ... aiunt; Muren. 63.

conligunt: haec dum nostri conligunt omnia; imp. Pomp. 22.
eunt: nostros quo iubemus ire? Phil. V, 27.
negant: nostri negant; Phil. I, 20.
volunt: illi nostri ... voluerunt; Flacc. 15.
II. recupero: qui ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41.
III. quis: quem ignorare nostrorum putat || nostrum putet || ? Cluent. 194.
IV. a: educuntur et ab illis gladii et a nostris; Catil. III, 6. admonemur a nostris; Phil. XII, 5.
b. neutr.: qua lege nostra vendamus quanti possimus, aliena emamus quanti possessores velint; leg. agr. II, 72.

nota, Kennzeichen, Merkmal, Brandmal: I, 1. inest: inerat ... in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V, 51.
potest, videtur: nulla nota, ... nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; Verr. a. pr. 17.
2. sum: id (est) ... nota inusta || iusta, iusti || senatus; Piso 43. quae sunt urbanarum maledicta litium, non inustae belli internecivi || internecini || notae; Phil. XIV, 7.
II, 1. accipio: qui hasce ... notas virtutis accepit; Rabir. 36.
adlino: f. I, 1. potest.
appono: qui non notam apponas; Piso 73.
inuro; f. **inuro** notam (6 St.) B. II, S. 750, a.
relinquo: ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum relinqui velint; Verr. II, 115.
reperio: quas notas facinorum ... reperietis; Sulla 76.
subeo: cum ... sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis; Piso 41.
suscipio: si nulla inertiae || inertiae nota || ... culpa suscipitur; Muren. 9.
III, 1. condemnare: qui Gabinii litteras insigni quadam nota ... condemnastis; prov. cons. 25.
insignis: hominem omnibus insignem notis turpitudinis; Rabir. 24.
inurere: signa ... domesticis inusta notis veritatis; Planc. 29. quem .. inustum verissimis maledictorum notis tradam ..; Phil. XIII, 40.
2. ab: quod ... † ab equitum nota || ad equitum notam || ... incideris; dom. 137.

notatio, Bezeichnung, Bemerkung, Charakterisirung: I, 1. habeo: dilectus .. et notatio iudicum ... haberi solet; Phil. V, 13.
2. transfero ad: ad notationes auctoritatemque censoriam exemplum illos e || a || consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128.
II. ex: alia vehemens erat in iudiciis ex notatione tabellarum invidia versata; Cluent. 130.

notio, Kenntniß, Untersuchung, Rüge: I. est: quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34.
II. teneo: quadringentos || annos || iudicium notionemque censoriam (tenueramus); Piso 10.
tollo: ut censoria notio ... tolleretur; Sest. 55. censorium iudicium ac notionem et illud ... magisterium non esse ... sublatum; prov. cons. 46.
III. ad: an ad atrocis *rei* notionem atque animadversionem ages iniuriam? || aut ad actoris notionem atque etc., [aut ad actoris notionem atque animadversionem?] ages iniuriarum? || ; Caecin. 35.
sine: ceteri agri omnes ... sine populi Romani notione ... addicentur; leg. agr. II, 57.

notitia, Bekanntschaft: fama ... haesit ad metas notitia nova mulieris; Cael. 75.

noto, kennzeichnen, bemerken, kenntlich machen, auszeichnen, rügen: alqm: ne (is) ... turpissima .. ignominia notetur; Quinct. 99. quos .. ipse L. Gellius et Cn. Lentulus, duo censores, clarissimi viri sapientissimique homines, furti et captarum pecuniarum nomine notaverunt; Cluent. 120. notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum; Catil. I, 2. cum tantis sceleribus esses et flagitiis || factis || notatus; dom. 72. te ... Postumius ... notavit; Sest. 111. te ... iudicio notatum (esse); Vatin. 36. quod si ... Gabinium et Pisonem ... non solum sententia sua, sed etiam verborum gravitate esse notandos || gravitate notandos || putavit; prov. cons. 2. tu ... notes et tuos et tuorum amicorum necessarios, vel iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum? Planc. 40. sin ille (Caesar) a senatu notandus non fuit; Phil. III, 21. qui ignominia notandos censuerunt eos; ib. VII, 23. eos ... [verbis notari]; ib. XIV, 21. cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.
alqd: haec omnia ... diligentia C. Memmii publicis tabulis esse notata; Vatin. 34. an illa non gravissimis ignominiis monimentisque huius ordinis ... sunt notanda ..? Phil. V, 17. quae ... separatim suo nomine notanda censeo; ib. 21.
accusatorem: cum etiam accusatorem huius multa et poena notavit || poenatavit, poena multavit || ; Balb. 42.
adulescentiam: cum adulescentiam notaris; Flacc. 5 (Z. 21). num quid ** no || adulencentiam L. Flacci notasti || ? ib. (Z. 44).
antiquitatem: generis antiquitas, quam [Tusculo] ex clarissimo municipio profectam in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41.
audaciam: notetur .. M. Antonii scelerata audacia; Phil. IX, 15.
dominos: dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127.
domum: ut (domus) illius facinoris || facinus || memoria et nomine loci notaretur; dom. 101. notaret domos; Phil. XIII, 19.
frontem: frons calamistri notata vestigiis; sen. 16.
furorem: hominis .. scelere et furore notato; dom; 68.
furta: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.
hominem: qui (homines) ... partim ... modo triumphis ac monumentis notati ... sunt; Font. 12. hominibus ignominia notatis; Cluent. 119. homines ... eos hac quoque subscriptione notare voluerunt; ib. 130. homini ... omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo ... nonne ... tradidisti? dom. 23. cum florentem hominem ..., L. Saturnimum, censor notasset; Sest. 101. hominem || nomine || ut notet; Cael. 6. ita .. senatus rem, non hominem notavit; Milo 31.
inimicum: ut inimicus meus ea, qua nemo umquam, ignominia notaretur; Piso 45.
iniquos: f. alqm; Planc. 40.
initium: ver ..., cuius initium iste non a Favonio neque ab aliquo astro notabat, sed ..; Verr. V, 27.
iudices: nolo eos iudices ... sic in hac urbe notatos ... ambulare; Verr. V, 173.
iudicia: illa iudicia senatoria, non falsa invidia, sed vera atque insigni turpitudine notata; Cluent. 61.
lumina: cum iam Vettius ... civitatis lumina notasset; Vatin. 26.
luxuriam: quae (luxuria) non crimine aliquo libidinis, sed communi maledicto notabatur; Balb. 56.

necessarios: f. alqm; Planc. 40.
oras: qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.
possessiones: possessiones notabat; Phil. V, 20.
regiones: f. oras.
rem: rem notavi; Milo 14. notabo .. singulas res; Phil. II, 57. f. hominem; Milo 51.
scelera: notata || notanda || a nobis sunt et prima illa scelera; Piso 83. f. furorem.
sententias: ut discoloribus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.
tabellam: quam (tabellam) iste non modo cera, verum etiam sanguine ... notabit; Verr. II, 79.
temeritatatem: hanc eius temeritatem senatus ... notavit; prov. cons. 15.
viam: ut via illa nostra ... castris Thraeciis ... notata (sit); prov. cons. 4.
virum: vir, ... notatus litteris publicis; Flacc. 34.

notus, bekannt, berüchtigt: A. bei Substantiven: alqs: cum ... nemo vobis magis notus futurus sit; Sex. Rosc. 47. Sthenius ..., antea multis propter summam virtutem summamque nobilitatem, nunc propter suam calamitatem atque istius insignem iniuriam omnibus notus; Verr. II, 83. qui neque tibi notus esset neque ..; ib. V, 168. cum Fabricii .. essent vitiis atque improbitate omnibus noti; Cluent. 46. cui (Hermippo) debebat esse notissimus; Flacc. 46. cum Archias esset iam absentibus notus; Arch. 5. Albinovanum, quem antea vix tibi notum esse dixisses; Vatin. 3. quibus potuerit ... esse notus; Cael. 3. eum maxime eis hominibus ... esse notum: Planc. 37. cui (Plancius) notissimus esse debet; ib. 43. eas tribus, quibus erat hic maxime notus; ib. 44. Hieras et Blesamius et Antigonus, tibi nobisque omnibus ium diu noti; Deiot. 41.
alqd: quod ita fuit inlustre notumque omnibus, ut ..; Verr. V, 34. cetera nota sunt omnibus; Cluent. 78. ea, quae vobis nota esse arbitror; ib. 141. unde tibi haec nota sunt? Piso 68. quae maxime nota sunt; ib. 86. quod .. minus ... sit hominibus auditum atque notum; Planc. 95. quae nota sunt omnibus; Milo 76. ut his nota sint omnia; Rab. Post. 36. quod erat notum; Phil. I, 2. sive illa tibi nota non sunt ... sive sunt; ib. II, 16. quem ... hoc consilium ... cepisse notissimum est; ib. 34. quamquam multo notiora vobis quam mihi sunt; ib. 47. ea ... notiora esse omnibus ... quam mihi; ib. 57. ea quidem ... iam diu nota sunt nobis; ib. III, 8. *quod erat ita notum* ..., *ut* ..; Fr. B. XIII, 1, 3.
adulterium: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio ... diligebat; Scaur. 8.
benevolentia: (benevolentia), quae mea erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34.
civis: qui (civis) omnibus in illo conventu notus ... esset; Verr. V, 156. turpe est eos (civis) notiores esse servo tuo quam tibi; Muren. 77.
constantia: nota tibi est hominis probitas, ... noti mores, nota constantia; Deiot. 16.
consuetudo: erat .. haec consuetudo nota vobis quidem omnibus, sed ... mihi debet esse notissima; Rab. Post. 9.
creta: creta ..., quae fere est omnibus nota nobis; Flacc. 37.
Creta: est .. Creta vobis notior quam Roma Cydae; Phil. V, 13.
crimina: crimina ..., quae notiora sunt his ... quam nobis; Verr. I, 103.
cupiditas: iste cupiditate illa sua nota ... adamavit; Verr. II, 85.
dies: profectionis huius diem illi notum (fuisse); Milo 52.
domus: huius domus est vel optima Messanae, notissima quidem certe; Verr. IV, 3.
equites: videsne ... hos omnis equites Romanos ..., non solum notos tibi, verum etiam ..? Ligar. 33.
exercitus: quorum alterius iam nobis notus est exercitus; Phil. XI, 27.
factum: nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem factum (est); Piso 1.
faeneratio: quod erat Carpinatii nota cum isto praetore societas ac faeneratio; Verr. II, 187.
familiaritas: invitabit propter familiaritatem notissimam; Phil. XII, 23.
formula: (formula) notissima erat; Qu. Rosc. 25.
furta: silebitur ... de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32.
gentes: quas regiones quasque gentis nullae ... litterae ... notas (fecerant); prov. cons. 33.
homo: homines notos sumere odiosum est; Sex. Rosc. 47. quod (homines) noti sunt; Verr. a. pr. 15. ut (homines) ipsi noti sunt, sic ..; ib. I, 17. ubi (homines) neque noti esse eis ... neque ... possunt; ib. V, 167. aliquid se novem tribuum notis hominibus debere; leg. agr. II, 21. Tmolites ille vicanus, homo non modo nobis, sed ne inter suos quidem notus; Flacc. 8. ceteri homines apud nos noti; ib. 52. cuiusdam hominis ... valde in hoc largitionis quaestu noti || docti || ... domum Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1.
iniuriae: f. furta.
itinera: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum et fori quam campi et disciplinarum; Sulla 89.
iudices: ignotis te iudicibus uti malle quam notis; Planc. 42. de notis iudicibus dixi; Phil. V, 15.
latrones: non ita multos secum habuit notos atque insignis latrones; Phil. XI, 10.
lenitatem; lenitatem meam misericordiamque, notam quondam omnibus; Sulla 1.
locum: tantum locum aliquem cum mihi notum esse || notum est, notum || senseris; Piso 87.
misericordia: f. lenitas.
mortui: noti erant illi mortui; Piso 2.
mos: qui cum mihi mos notus esset; Phil. I, 12. f. constantia.
mulier: res est omnis ... nobis .. cum Clodia, muliere non solum nobili, sed etiam nota; Cael. 31.
nobilitas: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis [et historicis] est notior; Muren. 16.
nomen: mima .., quam ... non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant; Phil. II, 58.
persona: Staieni persona, populo iam nota; Cluent. 78.
probitas: f. constantia. — regiones: f. gentes.
res: eius modi res, ita notas, ita testatas ... proferam; Verr. a. pr. 48. notae res atque manifestae prolatae sunt et proferentur; ib. I, 127. clara res est, ... tota Sicilia celeberrima atque notissima; ib. III, 61. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. 134. neque in re nota consumam tempus; Cluent, 119. res praetoribus erat nota solis; Catil. III, 6. me de rebus mihi notissimis dicere; Phil. II, 45.
Roma: f. Creta.
sedes: ex omnibus oris ac notis sedibus hoste pulso; Muren. 34.
signum: signum, quod erat notum vicinitati;

Verr. IV, 96. est vero .. notum quidem signum; Catil. III, 10.

societas: f. faeneratio.

studia: quae (studia) et mihi et vobis nota ... sunt; Muren. 61. studia ... nota mihi sunt; Ligar. 12.

testes: libentius ignotis quam notis (testibus) utatur; Font. 4. noti sint modo (testes); Scaur. 18.

toreumata: toreumata sane nota et pretiosa auferuntur; Verr. II, 128.

vita: conferte nunc cum illius vitam P. Sullae, vobis populoque Romano notissimam; Sulla 72.

vox: mea .. illa vox est nota multis; Phil. II, 24.

B. allein: I. monent: si me non omnes noti ignotique monuissent; Verr. I, 31.

II. antefero: potestis igitur ignotos notis ... anteferre? Font. 82.

probo: non modo notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse et diligentiam; Verr. I, 19.

respondeo: de dignitate M. Caelius notis ... ipse respondet; Cael. 3.

III. apud: utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti, in iudicio ... producere ... eum ..., an recenti re, Syracusis, apud notos ... securi ferire? Verr. V, 75.

novem, neun: I. allein: conlegae: quod || cum || novem tui conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17.

dies: quod a nobis XI solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit; Verr. I, 156. C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo || novem ||; Balb. 61.

homines: novem homines fortissimos (fefellit); Sex. Rosc. 117. ut ... novem hominum perditissimorum poena ... mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14.

partes: qui aratori novem partis reliquas factas esse existimet; Verr. III, 70.

servi: servos novem se ... habere; Flacc. 43.

tribuni: ex novem tribunis ... unus ... defluxit; Sest. 69.

tribus: quem VIIII tribus fecerint; leg. agr. II, 16. quos novem tribus Xviros fecerint; ib. 21. aliquid se novem tribuum notis hominibus debere; ib. quoniam per novem tribus essent constituti; ib. 28.

viri: conlegas habuisti viros fortis novem; Vatin. 16.

II. mit andrer Zahl: haec denarium XXXIX milia palam ... contulerunt in statuam; Verr. II, 137.

November, des November: Kalendae: me ante diem XII Kalendas Novembris dicere; Catil. I, 7. qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; ib. caedem te optimatium contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; ib. te Praeneste Kalendis ipsis Novembribus occupaturum ... esse; ib. 8.

nonae: nocte ea, quae consecuta est posterum diem nonarum Novembrium; Sulla 52.

noverca, Stiefmutter: uxor generi, noverca filii, filiae pelex (ea est); Cluent. 199.

novicius, neu, Neuling: A. gladiatores: gladiatores tu novicios ... immittas? Sest. 78.

B. I. dicit: ille novicius Ligus ... dixit; dom. 49.

II. grex: Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1.

novitas, Neuheit, Emporkömmlingschaft: I. declarat: decreta.., in quibus ... ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125.

II. 1. concedo: honos et novitas et numerus ... concessus est; prov. cons. 27.

2. invideo: nemo tum novitati invidebat; Phil. IV, 4.

3. dico de: de generis novitate accusatores esse dicturos; Muren. 17.

III. ex: erat quaedam ex ipsa varietate ac novitate rerum et criminum delectatio; Verr. II, 10.

novus, neu, jung, unbekannt, ungewöhnlich, unerhört, emporgekommen: A. bei Substantiven: alqs: ut ... semper novus veniam; Phil. II, 43. quem ita obsides, nove Hannibal ..., ut ..; ib. XIII, 25.

alqd: decernit: quam aequum, nihil dico; unum hoc dico „novum“; Quinct. 30. id quasi novum reprehendis; Sex. Rosc. 44. quae ... inaudita ... ac nova obiecit; ib. 82. illud a me novum .. cognoscetis; Verr. a. pr. 55. faciam hoc non novum, sed ... ante factum; ib. hoc vero novum et ridiculum est, ... confecisse (aliquem tabulas); ib. I, 60. nam in isto .. hoc novum reperietis; ib. videt undique tectum pulcherrime laqueatum, praeterea cetera nova atque integra; ib. 133. nova tibi haec sunt et inopinata; ib. II, 24. cetera ... sunt nova; ib. 147. quid enim tam novum non solum re, sed genere ipso postulandi? ib. novum est; ib. 158. neque id est novum neque reprehendendum; ib. III, 216. hoc vero novum (est); ib. V, 13. novum est; Caecin. 36. quid est quod quisquam aut illo dignum aut vobis novum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quam multa sint nova ... constituta; ib. 61. quid tam novum quam adulescentulum .. privatum exercitum ... conficere? ib. quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt, ea ..; ib. 62. quam novum (est)! Cluent. 173. quamquam id ipsum esset et novum et ..; Vatin. 33. est hoc novum; Piso 38. neque hoc a me novum disputatur, sed quaesitum ab aliis est; Scaur. c. 3. § 1. si est hoc novum; Rab. Post. 8. hoc .. novum est; ib. 10. hoc ipsum quam novum! Fr. B. XII, 6.

accusatio: ut nihil inter illam accusationem atque hanc novam intersit, nisi quod ..; Verr. a. pr. 55.

adfinis: Agathinum, novum adfinem atque hospitem, coepit hortari; Verr. II, 94.

adfinitates: novis adfinitatibus adducti; Cluent. 190.

adsignationes: novas adsignationes instituit; leg. agr. III, 10.

arator: ista pater familias Asiaticus beatus, novus arator et idem pecuarius; Tull. 19.

astrologus: novus astrologus ... eximi iubet ... ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.

audacia: hanc ... tam novam ... voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

auxilia: nova (auxilia) ... comparanda (sunt); Muren. 84.

bellum: ne ... novum aliquod bellum Gallicum concitaretur; Font. 33. ad comparationem novi (belli); imp. Pomp. 9. novum bellum suscepit atque confecit; Flacc. 5.

beneficium: se beneficio novo memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30.

bona: *ut ... nova posset acquirere potius bona* quam ..; Scaur. c. 2. § 3.

calamitas: sublata erat de foro fides non ictu aliquo novae calamitatis, sed ..; leg. agr. II, 8.

cui novae calamitati locus ullus relictus esset ‖ est, esse ‖; Sulla 91.
casus: ad novos casus temporum novorum consiliorum rationes accommodasse; imp. Pomp. 60.
caterva: catervam ... novam praebuerunt; Piso 55.
causa: causa nova ... est; Sex. Rosc. 124.
civis: non modo illa ... permiscuit, sed etiam in his duobus generibus civium novorum veterumque turbavit; Verr. II, 123. si cuiquam novo civi potuerit adimi civitas; Caecin. 101. hoc cum eos scire volui ..., tum omnis ceteros novos veteresque civis; ib. Cinna cum Octavio de novorum civium suffragiis (contentionem fecit); Phil. VIII, 7.
clientes: ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; Font. 36.
colonia: colonias deducere novas; leg. agr. II, 34. eo coloniam novam .. deducere; Phil. II, 102. coloniam novam .. deduci; ib.
coloni: ut omnia municipia coloniasque Italiae novis colonis occuparetis; leg. agr. II, 98. colonos novos ascribi posse; Phil. II, 102.
columna: utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo an ..? Verr. I, 147. nemo dubitat quin multo maius sit novam (columnam) facere; ib.
conlegia: ut ... innumerabilia alia nova (conlegia) conscriberentur; Sest. 55. conlegia ... innumerabilia quaedam nova ... concitata (sunt); Piso 9.
consilium: novorum consiliorum rationes; imp. Pomp. 60. an in tantis rebus, tam novis consiliis ... hominem ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. causa novi consilii capiendi; dom. 10. causa capiendi novi consilii; ib. 14. quid .. opus est novo consilio ..? Phil. XII, 3.
consuetudo: inducatur ... consuetudo ... nova; Rab. Post. 8.
consules: quas (res) ... novi consules comparabant; Phil. IV, 12.
contumelia: contumelia, quae vehementer et insignis est et nova; leg. agr. II, 54.
conversiones: qui ... novos motus conversionesque rei publicae quaerant; Sest. 99.
copiae: ut se ... novis opibus copiisque renovarit; Muren. 33.
crimen: nova (crimina) postulat; Verr. V, 117. ut ... ad causam novum crimen accederet; Cluent. 167. novum crimen ... detulit; Ligar. 1.
crudelitas: non erat ... novae crudelitati locus; dom. 64.
cupiditas: f. audacia.
damnum: nihil est damni factum novi; Fr. B. XIII, VIII.
decreta: nova iura, nova decreta, nova iudicia petebantur; Verr. I, 138.
delubrum: novum delubrum cum ... inchoares; dom. 132.
dignitas: surrexisset Apronius, nova dignitas publicani, non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris, sed unguentis oblitus, vino vigiliisque languidus; Verr. III, 31.
diligentia: quae ista nova diligentia? Verr. V, 156.
dissensio: aliquid alienissimo tempore novae dissensionis commovere; leg. agr. III, 4.
dominatio: novam dominationem comparare; leg. agr. I, 19. novae dominationes ... quaeri putabantur; ib. II, 8.
dominatus: me ... novo dominatu pulsum esse; dom. 68.
donatio: quae tua donatio ... nova Siculis omnibus, mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185.
dux: manum novo duce ... esse renovatam; Sest. 42.
edictum: cognoscite hominis aliud in re vetere edictum novum; Verr. I, 115. novis institutis et edictis, tota Hieronica lege' ... reiecta et repudiata; ib. III, 24. quid igitur est quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim? ib. 39. cum tot decumas ... novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; ib. 42. cur ... subito atque ex tempore nova nascebantur edicta? ib. 51. quia tuis novis edictis ... plus aliquanto quam decumas ablaturum videbat; ib. 150. etiamne haec nova debent edicta et imperia praetorum ... ferre? ib. 228. civium .. omnium novis et inauditis edictis ius libertatemque pervertere; Sest. 30. nova ... edicta proponunt; ib. 89.
exemplum: cum eos novo exemplo universos arcessserent; Verr. a. pr. 53. accedant eo novo pessimoque exemplo XC milia; ib. III, 116. haec tot exempla tanta ac tam nova; imp. Pomp. 63.
facies: adfers faciem novam; Flacc. 70.
facinora: utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.
forma: haec novi iudicii nova forma terret; Milo 1.
frumentum: cum esset ante novum (frumentum) tritici modius denariis quinque; Verr. III, 214. ut subito novum (frumentum) mitterent; dom. 11.
genus: ne novo querimoniae genere uti possit Hortensius; Verr. I, 24. genus ipsum postulandi non est novum; ib. II, 147. hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; ib. III, 32. quod isto praetore fuit novum genus publicanorum; ib, 50. quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum contumeliarumque perferre; ib. 64. ad quos tu decumanum Diognetum Venerium misisti, novum genus publicani, ib. 86. quod innocentem in hominem ... novum et singulare supplicii genus excogitavit; ib. IV, 88. iste novo quodam genere imperator pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; ib. V, 29. populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151. uti prope novo quodam ... genere dicendi; Arch. 3. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis; ib. 18. nova novi generis edicta proponunt; Sest. 89. novum genus hoc gloriae concupiscit; Rab. Post. 39. quam quidem vos .. eius in novo genere bonitatem inusitatam ... augere debetis; ib. 44. supplicatio ... novo et inaudito genere decreta est; Phil. XIV, 24.
gradus: gradus illi Aurelii tum novi quasi pro theatro ... aedificati videbantur; Cluent. 93.
gratulatio: eos ... hominis amplissimi nova gratulatio commovebat; Verr. a. pr. 21.
histriones: qui ne in novissimis quidem erat histrionibus; Qu. Rosc. 30.
homo: quod ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. odistis hominum novorum industriam; ib. III, 7. populum Romanum hominibus novis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; ib. IV, 81. quanta sit in invidia quantoque in odio ... novorum hominum virtus et industria; ib. V, 181. qui ... testibus in Q. Pompeium, hominem novum, non crediderunt; Font. 23. hominibus novis non satis magnos ... esse fructus; Cluent. 111. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? ib. 182. si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3. me ... hominem novum consulem fecistis; ib. quod hoc honore ex novis hominibus primum me ... adfecistis; ib. 4. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio, novo homine ..., virtutis esse visum est

quam ..; Muren. 16. qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeis ... [novis hominibus], sed his recentibus ... commemorandis iacebant; ib. 17. quod si id crimen homini novo deberet; ib. in qua (ratione) multi homines novi ... floruerunt; Sest. 136. praeposuisse se Q. Catulo ... non (dico) C. Fimbriam, novum hominem, ... sed ..; Planc. 12. qua minima invidia novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; ib. 67.

honores: ut eos ... novis honoribus adficiat; Piso 45. si ... exquirendi sunt honores novi; Phil. III, 14. quibus etiam novi singularesque (honores) debentur; ib. XIV, 11.

hospes: ſ. adfinis.

ignis: ignem novum subici; Rab. Post. 13.

ignominia: qui Gabinii litteras ... ignominia nova condemnastis; prov. cons. 25.

immanitas: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.

imperator: quod (bellum) ... novus imperator noster accipiat; imp. Pomp. 26.

imperium: nullum imperium novum (futurum esse); leg. agr. I, 24. imperia ascribebantur nova iuventuti; dom. 129. ſ. edictum; Verr. III, 228.

impudentia: ſ. audacia.

inimicitiae: novis ... susceptis inimicitiis; Cluent. 190. non sum arbitratus quemquam ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2.

iniuriae: [quae tamen] omnia novas iniurias habent; Verr. II, 147.

institutum: innumerabiles pecuniae ex aratorum bonis novo nefarioque instituto coactae; Verr. a. pr. 13. alterae (decumae) novis institutis propter annonae rationem imperentur; ib. III, 227. ſ. edictum; Verr. III, 24.

iudices: lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177. qui ... lege nova novi iudices sunt constituti; ib. 178.

iudicium: iudiciorum novorum periculis non carere; Cluent. 154. quem hunc morem novorum iudiciorum ... inducimus? Rab. Post. 9. haec novi iudicii nova forma terret; Milo 1. iudicium novum constituendum (esse); ib. 13. ſ. decreta. iudices; Verr. V, 177.

ius: nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. in quibus (legibus) non ius aliquod novum constituitur; ib. I, 108. ſ. decreta.

Karthago: agros in Hispania apud Karthaginem novam (venire); leg. agr. I, 5. agros in Hispania proper Karthaginem novam ... vendit ib. II, 51.

lamentatio: ut ne ... recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.

latrocinium: quid ego de cotidiano sermone ... loquar? de istius impudentissimo furto seu potius novo ac singulari latrocinio? Verr. I, 129.

laus: deinde, propter studium novae laudis, ... adducitur; Muren. 55.

legatio: nova legatione impeditus; Quinct. 3.

legiones: legiones conscripsit novas; Phil. XI, 27. quid novae legiones (sentiant); ib. 39. legiones novas non improbare; ib. XII, 29.

lenitas: hac lenitate nova abuti mea; Sulla 47.

lex: contra omnis non modo veteres leges, verum etiam novas occisum esse; Sex. Rosc. 126. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse eorumque animos non modo lege nova, sed ne nomine quidem legis novo commoveri; Verr. III, 14. quam ob rem novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. 17. quod iniquam legem novamque dixisset; ib. 51. istum decumas nova lege ... contra omnium consuetudinem atque instituta vendidisse; ib. 142. qui ... lege nova novi iudices erunt constituti; ib. V, 178. ne nova lege adligarentur; Cluent. 154. orbem terrarum constringit novis legibus; leg. agr. II, 26. quarum rerum invidia lege hac recenti ac nòva certus est ... numerus constitutus; Flacc. 13. lege nova ... fecisset; Milo 89. nova lege quaeri de eo, qui ..; Phil. II, 22.

lis: cum hoc novae litis genus ... intenderet; Caecin. 20.

luxuries: cum partim ... libidines devorassent, partim nova quaedam et inaudita luxuries; Piso 48.

maeror: repperit novum maerorem; Sulla 91.

magister: cum tabulas novo magistro traderent; Verr. II, 182.

magistratus: magistratibus novis designatis; Sest. 70.

magnitudo: hominis ... nova magnitudine animi ... praediti; Sest. 85.

mala: nova quaedam misceri et concitari mala ... videbam; Catil. IV, 6.

manus: an ... nova manus || novanus, nova vis || (pepercisset)? dom. 58.

metus: novo quodam terrore ac metu concitabantur; imp. Pomp. 23.

modus: nisi .. novo modo ... dixeris; Quinct. 71. ostendit .. novo modo, si quis ... peteret, se auditurum; Verr. II, 59. hoc praeterea addit homo Venerius, novo modo, nullo exemplo; ib. 93. cetera ... sunt nova, sed tamen non novo modo postulantur; ib. 147.

monstrum: versabatur in Sicilia longo intervallo alter, non Dionysius ille nec Phalaris ..., sed quoddam novum monstrum ex vetere illa immanitate, quae ..; Verr. V, 145.

mos: hoc iniecto metu iudicibus, novo more, nullo exemplo; Verr. II, 67. novo more, ut legati laedant, legatio laudet; ib. 114 custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri omnium exemplo magis placuit; ib. V, 68. iam hoc inauditum et plane novo more || novum ||; leg. agr. II, 26. cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44. novo ... more ...**; Fr. B. VIII, vi, 1.

motus: simul atque aliqui motus novus bellicum canere coepit; Muren. 30. qui hoc tam novo tantoque motu non magnum aliquid deos ... praemontrare et praecinere fateatur; har. resp. 20. cum ... motu quodam novo contremiscunt; har. resp. 63. ſ. conversiones.

nomen: cuius litteris ... celebrantur aures .. meae novis nominibus; prov. cons. 22. ſ. lex; Verr. III, 14.

notitia: fama ..., haesit ad metas notitia nova mulieris; Cael. 75.

numerus: C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo || novem ||; Balb. 61.

nundinatio: fuit nundinatio aliqua et isti non nova; Verr. V, 10.

nuptiae: cum ... novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.

opes: ſ. copiae. — pecuarius: ſ. arator.

poena: quem nova poena legis et domo et parente ... privat; Muren. 89.

pontifex: huic novo pontifici ... non et linguam obmutuisse et manum obtorpuisse et mentem debilitatam metu concidisse? dom. 135.

populus: Puteolos ... totos novo populo ... occupabunt; leg. agr. II, 86.

postulatum: huiusce novi postulati genus atque principium tua praetura attulit; Verr. II, 146.

praedae: ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6.

proscriptio: nova et multo crudelior ... proscriptio; Sex. Rosc. 153. tua defensio (te coarguit) furoris cuiusdam ... et paene novae proscriptionis; Verr. V, 153.

provinciae: ut Asia ... nunc tribus novis provinciis ipsa cingatur; prov. cons. 31.
publicanus: hic Aeschrio ... novus instituitur publicanus; Verr. III, 77.
quaestio: nulla nova quaestio ... sublata (est); Sest. 85. ne qua nova quaestione adligaretur; Rab. Post. 14. M. Druso novam || unam || ... quaestionem ferenti; ib. 16. ut nova quaestio constitueretur; Milo 13. novam quaestionem nullam haberemus; ib. 14. num quae nova quaestio decreta est? ib. 19.
ratio: novam rationem insidiarum cognoscere; Quinct. 22. iste motus servitiorum bellique subita suspicio utrum tibi tandem diligentiam custodiendae provinciae an novam rationem improbissimi quaestus attulit? Verr. V, 15. cognoscite nunc novam praedandi rationem; ib. 60. quae (erat) tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam singularemque rationem; ib. 145.
reditus: illum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum (esse); Milo 88.
res: res .. nova; Quinct. 56. quis tam novarum rerum [...] cupidus (fuit) ..? Verr. I, 19. nova res ... nuntiatur statim C. Mustio; ib. 135. mihi enim nova res est; ib. II, 26. eas .. res novas abs te prolatas et inventas magno tibi quaestui fuisse scio; ib. III, 16. nova quoque alia res ... exstitit in hoc crimine; ib. 178. omnibus || omnes || intellegetis novam rem || rem novam || totam atque indignam videri; ib. 183. nulla re nova adlata; ib. V, 22. nova .. res obiecta (est)? Cluent. 182. qui ... rerum novarum causam aliquam quaererent; leg. agr. II, 91. (ab hominibus) novarum rerum cupidis; Rabir. 33. Spurium Maelium novis rebus studentem; Catil. I, 3. neque novarum rerum est cupidus; Sest. 104. versabatur in spe rerum novarum; ib. 110. eximiis aut novis rebus ornatus; prov. cons. 39. qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret; Milo 34. rem ullam novam adlatam esse; Phil. XII, 3.
res publica: eandem Capuam sedem novae rei publicae constituunt, molem || novam || contra veterem rem publicam comparant; leg. agr. II, 89.
restipulatio: cur ... in societate dissoluta nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38.
rixa: ecce .. nova turba atque rixa; Verr. IV, 148.
sacerdos: quod ... novus sacerdos ... fecisse dicatur; dom. 139.
sapientia: quoniam ... nova quadam sapientia ... testem nullum interrogasti; Verr. V, 155.
scelus: iniuriam novo scelere conflatam; Sex. Rosc. 1. ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116. qui omnia ... iura novo ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.
spes: me ... vobiscum agere coëgit ... spes illorum nova; Verr. I, 23.
tabula: tabulae novae proferentur; Catil. II, 18. tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? an tabulas novas? ib. cum ille tabulis novis adversabatur; Phil. VI, 11. Trebellium .. sine tabulis novis salvum esse non posse; ib. qui iam cum tabulis novis redit in gratiam; ib. X, 22. novarum tabularum novam tabulam videmus; ib. XI, 14.
tectorium: ex qua tantum tectorium vetus delitum sit et novum inductum; Verr. I, 145.
terror: f. metus.
testis: cum ... ne locus quidem novo testi soleat esse; Rab. Post. 36.
tribunus: tribunorum plebis novorum ... reliquaeque coniurationis impetus et conatus sunt retardati; Sest. 11.
tribus: Collinam (tribum) novam ... conscribebat; Milo 25.
turba: f. rixa.

vectigal: ut non modo eorum agris vectigal novum nullum imponerent, sed ..; Verr. III, 14. si qua (pecunia) ... ex novis vectigalibus recipiatur; leg. agr. I, 13. ut vetera vectigalia † ea expleretis nova || vet. vect. ea expleretis novo, al. ||; ib. II, 98. nova porro vectigalia videt ea fore; ib. 62. si ... ex novis vectigalibus recipiatur; ib.
venti: non ... venti aliqui novi ... (illum) in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.
verbum: id (verbum) ... novum inducis; Phil. XIII, 43.
vicinus: *iste demum vicinus novus improbae spei eo securior ... coepit inhiare;* Tull. 16.
vis: f. manus.
volnera: addebat ... nova quaedam volnera; Cluent. 58.
voluntas: f. audacia.
urbs: *ut* urbi Capuam || novam urbem || ... opponeretis; leg. agr. II, 98.
B. **allein: a. masc.:** I. veniunt: ad istum emptum venerunt illum locum senatorium non solum veteres, verum etiam novi; Verr. II, 124.
vincit: fit ut pretio novus vincat; Verr. II, 124.
II. facio: quo modo pauci [nobiles] in hac civitate consules facti sunt, novus ante me nemo; leg. agr. II, 3.
III. genera: genera veterum ac novorum ... permiscuit; Verr. II, 125.
numerus: leges .. similis ... de numero veterum ac novorum dedit; ib.
b. neutr. (vgl. A. alqd): alqd: ne quid novi ediceret; Verr. I, 105. si quis novi quid instituit; ib. 109. cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; ib. III, 16. ne quid novi fiat; imp. Pomp. 60. in quo novi constitui nihil volt; ib. 61. nihil .. mihi novi ... reliquit; Balb. 17. ut ... quicquam novi sentiatis; ib. 64. num quidnam esset novi; Planc. 65. nihil .. me novi ... dicere; ib. 74. quid fingi novi possit; Rab. Post. 36. quidnam novi adferret; Ligar. 17. si in re nihil omnino novi est; Phil. XII, 3.

nox, Nacht, Dunkel: I. **absolut:** 1. adfert: f. 2. Flacc. 102.
delet: quanta deorum benignitate auctas ... fortunas una nox paene delerit; Catil. IV, 19.
est: quamquam nox erat; Verr. V, 92. una atque eadem nox erat, qua ..; ib. quoniam iam nox est; Catil. III, 29. quae nox est, cum ..? Muren. 82. quae nox ... acerrima fuit atque acerbissima; Sulla 52. nonne tibi nox erat pro die? Piso 53. cum .. intempesta nox esset; Phil. I, 8. nocte socia; ib. II, 45.
facit: nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6.
intercedit: una nox intercesserat, cum iste Dorotheum sic diligebat; Verr. II, 89. nox nulla intercessit; Catil. I, 4.
interest: ne noctem quidem consules ... interesse passi sunt; Sest. 54.
obscurat: si neque nox tenebris obscurare coetus nefarios ... potest; Catil. I, 6.
ostendit: cum || tum, dum || neque ... caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50.
peturbat: nox interposita saepe perturbat omnia; Muren. 35.
potest: f. obscurat.
versatur: versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab. Post. 47.
2. **Ausruf:** o nox illa quae paene aeternas huic urbi tenebras attulisti! Flacc. 102. o nox illa, quam iste est dies consecutus! ib. 103. o noctis acerbas! Planc. 101.
II. **nach Verben:** 1. adiungo: ad suos coetus occultos noctem adiungere; leg. agr. II, 12.
consequor: f. I, 2. Flacc. 103.

consumo: nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; Verr. V, 64.
contestor: caelum noctemque contestans; Flacc. 102.
exspecto: huic ... noctem prope urbem exspectandam (fuisse); Milo 52.
interpono: interposita nocte; Sest. 74. f. I. 1. perturbat.
offundo: tamquam si offusa rei publicae sempiterna nox esset; Sex. Rosc. 91.
perhorresco: non noctem illam funestam ac luctuosam perhorrescet? Cael. 60.
pervigilo: ut eam noctem pervigilet; Sex. Rosc. 98.
postulo: nisi ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 11. noctem ... sibi postulavit; Sest. 74.
quaero: cum ... non modo noctem solitudinemque non quaereret, sed ..; Sulla 16.
recognosco: recognosce .. mecum noctem illam superiorem; Catil. I, 8.
timeo: nonne timuisse si minus vim deorum..., at illam ipsam noctem ..? Cluent. 15.
2. obliviscor: memini ... neque umquam obliviscar noctis illius; Planc. 101.
3. conicio in: cur in noctem se coniceret; Milo 49.
constituo in: quid in proximam (noctem) constituisset; Catil. II, 13.
dico de: quid tandem de illa nocte dixit ..? Sulla 52.
III. **nach Substantiven:** consilia: omnia superioris noctis consilia ad me perlata esse; Catil. II, 6.
hora: cum post horam primam noctis occisus esset; Sex. Rosc. 19. ante horam tertiam noctis de foro non discedit; Verr. II, 92. oppugnata domus C. Caesaris ... per multas noctis horas nuntiabatur; Milo 66.
longitudo: ita diei brevitas conviviis, noctis longitudo stupris et flagitiis continebatur; Verr. V, 26.
pars: ut ... nullam partem noctis requiesceret; Sex. Rosc. 97.
praesidium: vitam ... suam noctis et fugae praesidio ... defendit; Sest. 76.
IV. **Umstand: 1. Accusativ:** unam illam noctem praedones ad Helorum commorati ... accedere incipiunt Syracusas; Verr. V, 95. f. **dies,** V, 1. Sex. Rosc. 6. 67. 81. Verr. a. pr. 52. V, 112. Cluent. 190. 195. 198. leg. agr. II, 68. 77. Muren. 78. Arch. 20. dom. 30. Vatin. 26. Marcell. 22. Deiot. 38. Phil. II, 116. VI, 17. X, 20. XIV, 20. (B. II, S. 108, b).
2. **Ablativ:** accedere: cum ego ad Heracliam noctu accederem; Verr. V, 129. si illum ad urbem nocte accessuram sciebat; Milo 49.
adferre: adfertur nocte intempesta gravis huiusce cladis || mali || nuntius Syracusas; Verr. V, 93.
adripere: qui non illa nocte ... surrexerit telumque adripuerit; Verr. IV, 95.
agere: quid proxima, quid superiore nocte egeris; Catil. I, 1. quid ea nocte egisset; Catil. II, 13.
amittere: salus esset amissa omnium una nocte; Sulla 87.
auferre: quem iste Agrigenti, nocte intempesta, ... convellere ex suis sedibus atque auferre conatus est; Verr. V, 186.
carere: quem ad modum ... illis carere potuerunt, his praesertim iam noctibus; Catil. II, 33.
conscendere: nocte intempesta ... navem conscendit; Piso 93.
consequi: quod ea nocte consequi posset; Milo 49.
contendere: nocte una tantum itineris contendere; Sex. Rosc. 97.
convellere: f. auferre.
convenire: cum inter falcarios ad M. Laecam nocte ea ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52. superiore nocte ... Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1.
defendere: aeque ac priore nocte ... defendite; Catil. III, 29.
esse: fuisti .. apud Laecam illa nocte, Catil. I, 9.
fieri: repente, nocte intempesta, servorum armatorum fit concursus atque impetus; Verr. IV, 94.
interfici: sese illa ipsa nocte ... me ... interfecturos sese; Catil. I, 10.
profugere: Syracusis illa nocte profugit; Verr. II, 41.
surgere: f. adripere.
tegi: nocte tectus; Phil. XIV, 27.
tollere: ibi ... noctu clam sustulit signa pulcherrima; Verr. I, 46. hoc signum noctu clam istius servi ... sustulerunt; ib. IV, 99.
venire: eadem illa nocte ed me venit; Verr. a. pr. 23. proxima nocte iam fere cum lux adpropinquaret, ad illud aedificium .... servi ... veniunt; Tull. 21. te priore nocte venisse ... in M. Laecae domum; Catil. I, 8.
vigilare: quod ... proxima nocte vigilarat; Catil. III, 6.
zum Satz: plus una me nocte cupiens retinere; Phil. I, 7.
3. **Präpositionen:** ante: eo ipso die puer ... ante noctem mortuus ... est; Cluent. 27. statuendum nobis ante noctem est; Catil. IV, 6.
de: vigilas .. de nocte; Muren. 22. qua in civitate rogati ... filios prope de nocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; ib. 69. cum ... curiam multa de nocte ... occupavissent; Sest. 75.
in: quam (domum) ... in illa tempestate ac nocte rei publicae ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.
sine: ut sine occulto consilio, sine nocte, sine vi ... fieri non potuerit; Tull. 32.

noxia, Schuld, Vergehen: quod in minimis noxiis ... quaeritur, quae causa maleficii fuerit; Sex. Rosc. 62.

nubecula, Wölkchen: ut ... frontis tuae nubeculam ... pertimescerem; Piso 20.

nubes, Wolke: quae tum in illis rei publicae tenebris caecisque nubibus et procellis ... promulgasti; dom. 24.

nubilis, heirathsfähig: filia: filiae nubili dotem conficere; Quinct. 98. reliquit ... grandem .. et nubilem filiam; Cluent. 11.

nubo, heirathen, part. verheirathet: I. alqs si (Sassia) nubat; Cluent. 26.
filia: lectum .., quem biennio ante filiae suae nubenti straverat; Cluent. 14.
II, 1. alicui: quod ... noctu ... introferri solitus est ad mulierem, nuptam uni, propositam omnibus; Verr. V, 34. neque ita multo post A. Caecinae nupsit; Caecin. 17. filiam, quae ... nupsit A. Aurio Melino, consobrino suo, adulescenti ... nobili; Cluent. 5. ut sibi Sassia nubat; ib. 27. nubit Oppianico continuo Sassia; ib. 28. haec (mulier) ... ipsi Oppianico nupsit; ib. 35.
adulescenti, consobrino: f. alicui; Cluent. 11.

genero: nubit genero socrus, Cluent. 14.
2. in: illa ... in familiae luctum atque in privignorum funus nupsit; Cluent. 188. cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.
III. filiam: filiam Magiam, nuptam Oppianico; Cluent. 21. filiam, ex qua hic est puer et nupta iam filia; Sest. 6.
mulierem: quibuscum illae (mulieres) nuptae erant; Verr. IV, 136. mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; ib. V, 81. si quae non nupta mulier domum suam patefecerit; Cael. 49.

nudius, vor: tertius: is .. nudius tertius in custodiam civis Romanos dedit; Catil. IV, 10. nisi vero cuipiam L. Caesar ... crudelior nudius tertius visus est; ib. 13.
tertius decimus: recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit; Phil. V, 2. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; ib. 3.

nudo, entblößen, berauben, plündern: alqm: ut ... me frequentia nudarent virorum bonorum; dom. 55. se ... regno omni posse nudari; Sest. 59. nudavit se; Milo 66. vis nudatum illum ... videri; Phil. X, 6.
cadaver: qui ... hoc cadaver consularibus spoliis nudare non nolint; Piso 82.
civitatem; civitas libera ... sic ... nudata est, ut ..; prov. cons. 7.
consulem: quaestura [...] quid aliud habet in se nisi [...] a quaestore suo pecunia publica nudatum et proditum consulem? Verr. a. pr. 11.
fanum: id quoque (fanum) a te nudatum ... esse; Verr. I, 54. cuius duo fana ... omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184.
hominem: cum repente hominem proripi atque in foro medio nudari ac deligari et virgas expediri iubet; Verr. V, 161.
Karthaginem: Karthaginem .., quam P. Africanus nudatum tectis atque moenibus ... consecravit; leg. agr. I, 5.
magistratus: magistratus ... praesidio nudare; dom. 2.
monumenta: idem iste praetor monumenta antiquissima ... spoliavit nudavitque omnia; Verr. a. pr. 14.
pericula: qui mea pericula non modo suo praesidio, sed etiam vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.
provinciam: ipse .. ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154. in ea (curia) nemo fuit ne quem nudus quidem filius nudata provincia commoveret? ib. IV, 143.
vitam: (vitam) armis suis spoliatam atque nudatam; Sulla 79.
urbes: nudatae urbes reperiuntur; Verr. IV, 104.

nudus, bloß, nackt, unbedeckt, entblößt: alqs: nudum (Roscium) eicit domo; Sex. Rosc. 23. non sic nudos in flumen deicere; ib. 71. si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; ib. 144. quem e patrimonio ... nudum expulisti; ib. 147. cum (Apronius) ... in convivio saltare nudus coeperat; Verr. III, 23. ut Sopatrum ... nudum .. constituant; ib. IV, 86. cum (Sopater) esset vinctus nudus in aëre; ib. 87. se .. istum omnino Syracusis sine amicis, sine hospitibus, plane nudum ac desertum putetis; ib. 148. qui (Eubulidas) ... nudus paene est destitutus; ib. V, 110. hunc ... nudum in causa destitutum videtis; Caecin. 93. quia tunc te nudus delectaverat; Flacc. 51. quem tu ... semper nudum esse voluisti; ib. me nudum a propinquis; Quir. 7. 16. cum .. ipse nudus ... saltaret; Piso 22. nudus atque egens ... fugit; Rab. Post. 39. Deiotarum ... in convivio .. nudum saltavisse; Deiot. 26. cum es nudus contionatus; Phil. II. 86. quo .. ille die ... nudus ... est contionatus; ib. III, 12. quo (die) ausus est ... nudus gementem populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. XIII, 31 Theopompum, nudum, † ... confugere; ib. 33. ut illo e iudicio tamquam e naufragio nudus emersit; Fr. B. XIII, I, 6.
avus: ille (avus) numquam nudus est contionatus; Phil. II, 111.
corpus: sin ad nudum vel fortissimi viri corpus accesserit; Sest. 24.
domus: quod domum eius ... iste reddiderat nudam atque inanem; Verr. II, 84.
filius: fornix ..., in quo nudus filius stat; Verr. II, 154. in ea (curia) nemo fuit ne quem nudus quidem filius ... commoveret? ib. IV, 143.
Messana: ipsa Messana ... ab his || eis || rebus ... sane vacua atque nuda est; Verr. IV, 3.
parietes: parietes ... nudos ac deformatos reliquit; Verr. IV, 122.
pars: quod ... partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt; Catil. I, 16. principes ... partem illam subselliorum ... nudam atque inanem reliquerunt; ib. II, 12.
parsimonia: an ... (parsimonia) nuda cupiditati ... addicatur; Quinct. 92.
pueri: quod (pueri) nudi ... saltare didicerunt; Catil. II, 23.
res publica: tam nuda (erat) res publica a magistratibus? dom. 58.
statua: in qua curia statua tua stabat et nuda filii; Verr. IV, 143.

nugae, Possen, Tändeleien: I. sunt: tum nugarum in comitatu nihil (erat); Milo 55.
II. exspecto ab: boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; Sest. 24.

nugator, Schwätzer: neque in istum nugatorem, tamquam in aliquem testem, invehar; Flacc. 38.

nugatorius, läppisch, nichtig, unnütz: alqd: haec esse nugatoria; Sex. Rosc. 52. tametsi hoc nescio quid nugatorium sciebam esse; Verr. IV, 33.
accusatio: in mala nugatoriaque accusatione; Sex. Rosc. 42.
res: utramque rem ... nugatoriam .. esse; Caecin. 64.

nullus, kein, niemand: A. bei Substantiven: I. ohne Zusatz: alqs: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17.
alqd: si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc; Milo 35.
actio: sitne aliqua huius rei actio an nulla; Caecin. 32. sitne eius rei aliqua actio an nulla. nullam esse dices? ib. 33. utrum hanc actionem habebis ..., an aliam quampiam an omnino nullam? ib. 37. nullam esse actionem; ib. 37. 39.
aditus: nullus aditus erat; Phil. V, 20.
adiumentum: tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103.
admonitus: populus Romanus ipse nullo haruspicum admonitu ... prospexit; har. resp. 56.
adversarius: nullo adversario; Verr. V, 141.
aedificium: nullum aedificium, nullos agros relinquit; leg. agr. I, 4.
aerarium: aerarium nullum est; har. resp. 60.
aes alienum: hominem ... non modo in aere

alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; Verr. IV, 11. nulla luxuries reperietur, nulli sumptus, nullum aes alienum, nulla ... libido; Cael. 44.

ager: „quia tangam nullum (agrum) ab invito"; leg. agr. II, 67. ſ. aedificium.

angiportum: nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant in quo ..; Milo 64.

animus: me ... nullius animi, nullius consilii fuisse confiteor; Sest. 36.

arator: si aratorem in Sicilia nullum omnino esset relicturus; Verr. III, 104.

arbitrium: cuius de ea re nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25.

argumentum: nullum argumentum in re, nulla suspicio in causa, nullus exitus criminis reperietur; Cael. 66. si ... non modo nullis argumentis, sed ne litterarum quidem aliquo genere ... confirmare conantur; Scaur. 19.

arma: nullis armis datis; Milo 70. nullis armis sumptis; Phil. XIV, 24.

ars: aut nulla aut humili aliqua arte praeditis; Arch. 10.

as: qui assem nullum dedit; Qu. Rosc. 49.

avaritia: amittes, an tuum nulla avaritia ... retinebis? Flacc. 85. ſ. crudelitas.

auctio: hominem .. auctionem fecisse nullam; Verr. IV, 11.

auctor: nullo auctore; Caecin. 73. Cael. 30. nullis auctoribus; Cluent. 14. quem ad modum ... nulli ... auctores ... commendarunt; leg. agr. II, 100.

auctoritas: si nullam religionem sors habebit, nullam societatem coniunctio secundae dubiaeque fortunae, nullam auctoritatem mores institutaque maiorum || mores atque instituta maiorum ||; Verr. I, 38. tu, homo minimi consilii, nullius auctoritatis, ... totam Hieronicam legem sustulisti? ib. III, 19. nulla auctoritate senatus sunt restituti; Quir. 10. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem et auctoritatem, sed ne speciem quidem esse; Scaur. 38.

audacia: nullum facinus, nullam audaciam, nullam vim in iudicium vocari; Cael. 1.

auspices: nullis auspicibus; Cluent. 14.

auspicia: cum tua ... nulla auspicia sunt; Phil. II, 99.

auxilium: nullum auxilium requisivit; Sulla 15.

barbaria: quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gessit; Catil. III, 25. quod (nomen) nulla umquam barbaria violavit; Arch. 19. quod nulla in barbaria quisquam tyrannus (fuit); Piso 17. quod nulla barbaria posset agnoscere; Phil. XIV, 8.

bellum: nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse; Verr. V, 5. cum bella aut parva aut nulla gessissent; Piso 63. est egressus non modo nullum ad bellum, sed .; Ligar. 4. bellum iam nullum haberemus; Phil. III, 2. ut nullum bellum inferret; ib. V, 24. bellum profecto nullum haberemus; ib. 30. bellum nullum haberemus; ib. 53.

beneficium: nullum beneficium ..., nullum iudicium ... imminutum (esse); Deiot. 36. quando quidem maius accipi (beneficium) a latrone nullum potuit; Phil. II, 5.

benevolentia: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98.

bonum: se nullum bonum intellegere posse; Piso 69.

calamitas: nullam maiorem pupillo metuunt calamitatem; Verr. I, 141. nulla alia calamitate nisi istius avaritia atque iniuria pauperrimus; ib. II, 35. nullas (calamitates et iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam ..; ib. IV, 132. ut nullam calamitatem accipere possit; Phil. VII, 20.

campus: nullum .. vobis sors campum dedit; Muren. 18.

casus: nullum casum ... non ferendum putare; Phil. XIII, 49.

causa: nulla (causa) cur mentiantur; Quinct. 58. quod antea causam publicam nullam dixerim; Sex. Rosc. 59. causam tu nullam reperiebas; ib. 84. quod si tibi causa nulla est; ib. 146, nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri; div. Caec. 61. HS deciens Q. Dionem ... nullam aliam ob causam perdidisse; Verr. II, 20. alia visendi causa nulla est; ib. IV, 4. quae (erat) tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam singularemque rationem; ib. V, 145. tametsi ille id || id in || aliqua causa faciebat, tu || tu in || nulla facis; Caecin. 67. nullam huic aliam .. causam fuisse; Cluent. 20. nullam accusatoris esse causam potuisse cur ..; ib. 62. quoniam ... causas ille multas ... habuit, ille nullam; ib. 82. si ... nulla causa (est); ib. 83. qui ... nullam (causam) commemorare potuit; Muren. 56. nulla est enim ... causa propria; Sulla 9. nulla me causa impulit || impulisset ||; Vatin. 2. tantum facinus ob nullam causam esse commissum; Cael. 56. aliam .. causam ... nullam profecto iustam reperietis; Scaur. c. 4. § 5. cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit; Phil. II, 53. (servitutem ferre) non potest, nec ullam || nec nullam, nullam || aliam ob causam, nisi quod ..; ib. X, 20. nullam ... causam reperietis; ib. XIV, 3.

cella: nulla cella (est); Piso 67.

civitas: alia civitas nulla .. publico consilio laudat; Verr. II, 13. ut eo censu nullius civitatis res publica posset administrari; ib. 138. quid || quod ||, si hoc voluntate sua nulla civitas fecit? ib. 145. nulli (civitati) quod debitum est reddidit; ib. III, 165. nullam (civitatem) .. reperietis aut officiis fideliorem aut copiis locupletiorem aut auctoritate graviorem; ib. 170. nulla hoc civitas umquam alia commisit; ib. IV, 25. nulla umquam civitas tota Asia et Graecia signum ullum ... sua voluntate cuiquam vendidit; ib. 133. provincia, quae nullam habeat amicam populo Romano ac liberam civitatem; Scaur. 44.

classis: quod nulla ... classis navigarit; Flacc. 27.

cogitatio: ipsum Verrem ... fuisse ingenio et cogitatione nulla; Verr. II, 134.

cognatio: nulla tibi ... cum isto cognatio, nulla necessitudo (est); Verr. V, 176. me ... nulla cognatione munitum; Quir. 7. 16.

colonia: nihil esse metuendum, nullum exercitum, nullam manum, nullas colonias, nullam venditionem vectigalium, nullum imperium novum, nullum regnum x virale, nullam alteram Romam ... futuram; leg. agr. I, 24. nullum erat Italiae municipium, nulla colonia, nulla praefectura, nulla Romae societas vectigalium, nullum conlegium aut concilium aut omnino aliquod commune consilium, quod ..; Sest. 32.

color: nulla nota, nullus color, nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; Verr. a. pr. 17.

columna: dicunt ei fere nullam esse columnam, quae ..; Verr. I, 133.

comites: nullis Graecis comitibus; Milo 28.

comitia: cui nullis comitiis ante sit datus (magistratus); leg. agr. II, 26. ut ... quisquam nullis comitiis imperium ... adsequi possit; ib. 29. nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate ... floruisse; dom. 75. nullis comitiis umquam neque multitudinem hominum tantam neque splendorem fuisse; Piso 36.

commendatio: te hominem ... nulla commen-

datione maiorum ... extulit; Catil. I, 28. si quem ... nullo splendore vitae, nulla commendatione famae defenderem; Flacc. 24.
commentarii: rex ... sua sponte, nullis commentariis Caesaris, ... res suas recuperavit; Phil. II, 95.
concilium: f. colonia; Sest. 32.
condicio: qui nulla condicione istam turpitudinem subissent; Verr. I. 137. ut ... nulla condicione ... praemiis adfici possit; Ralb. 23.
coniunctio: quorum nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae, alii maximam, alii mediocrem, nemo nullam; Phil. VIII, 20.
coniuratio: nulla tum patebat, nulla erat cognita coniuratio; Sulla 81.
conlegium: nullum est ... conlegium, nulli pagani aut montani; dom. 74. f. colonia; Sest. 32.
conscientia: Milonem, ... nulla conscientia exanimatum || exagitatum ||; Milo 61.
consensio: nulline motus in Sicilia servorum Verre praetore, nullaene consensiones factae esse dicuntur? Verr. V, 9. nulla ... consensio, nulla ... convocatio, nullus .. motus, nulla decreta ... exstiterunt; sen. 38. f. consilium; Rabir. 4.
consilium: si nullum ... consilium ... inieras; Sex. Rosc. 96. est hoc principium ... nulli consilii; Qu. Rosc. 48. constat ... nullum hoc splendore atque hac dignitate consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. simili splendore et dignitate consilium nullum fuisse; ib. I, 18. posse ... nulla disceptatione, nullo consilio privata publicare? leg. agr. II, 57. ut nullum sit ... publicum consilium, nulla bonorum consensio ..., nullum ... perfugium et praesidium salutis; Rabir. 4. nullum videri contra me consilium iniri posse; Catil. I, 18. nullam gravitatem, nullam constantiam, nullum firmum ... consilium, nullam denique esse testimonii fidem; Flacc. 36. nullo ... consilio profusus; Sest. 43. nullius consilii patres horum amborum consulum! Piso 58. quod ... nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. consilium publicum nullum habet; Phil. IV, 14 nullum erat consilium publicum, nulla libertas; ib. V, 42. f. animus. colonia; Sest. 32.
constantia: f. consilium; Flacc. 36.
consultum: quo senatus consulto erat hoc legato permissum? nullo; Verr. III, 89. quos [legatos] non modo nullo senatus consulto, sed etiam repugnante senatu tibi tute legasti; Sest. 33.
contentio: nullum huius in his privatis rebus factum avarum, nullam ... contentionem, nullam sordem posse proferri; Flacc. 7. (sunt) nullae contentiones, nulla libertas, ... nulla exspectatio; Planc. 15. nullas enim sibi ille neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes ... defugiendas putavit; ib. 77. quae (contentio) nulla esse debet; Phil. XIV, 18.
contio: nulla contione advocata; Sest. 77. qui .. nulla in contione umquam frequentior fuit; Phil. I, 32. (contionem) nullam umquam vidi tantam; ib. VI, 18.
controversia: cuius hereditatis ... controversia fuerat nulla; Verr. II, 46. cum esset controversia nulla facti; Milo 23.
contumelia: in quem ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23. quem ... nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26. etiam si nulla inest contumelia; Phil. I, 28. nulla contumelia est; ib. III, 22.
convivium: ut nullum umquam pudicum neque sobrium convivium viderit; Verr. III, 160. nullum turpe convivium ... ostenditur; Muren. 13. qui nullum convivium renuerit; Cael. 27.
convocatio: f. consensio; sen. 38.
crimen: te accusante nullum (crimen est); div. Caec. 32. ut in criminibus omnibus nullum esset, in quo ..; Verr. I, 29. crimen nullum erat; ib. II, 70. satisne magnum crimen hoc videtur? nullum, opinor, maius; ib. 177. condemnari tot homines uno tempore nullo crimine; ib. V, 115. in qua (pecunia) crimen esset nullum, si referret; Flacc. 33. nullum crimen, nullum indicium, nulla suspicio (fuerat); Sulla 20. nullum crimen est; Planc. 35.
crudelitas: ut eius nulla fraus, nulla avaritia, nulla perfidia, nulla crudelitas, nullum petulans dictum [...] proferatur; Muren 14.
culpa: culpa nulla; Sex. Rosc. 152. cum .. in homine nulla culpa inveniretur; Cluent. 126. si nulla inertiae || inertiae nota ||, nulla superbiae [turpitudo], nulla inhumanitatis culpa suscipitur; Muren. 9. culpam regis nullam fuisse; Deiot. 24. cum culpa nulla subesset; Fr. B. VIII, 18, a.
cupiditas: QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE AC TURPITUDINE DEFUISTI; Verr. III, 187. nulla cupiditate inductum; Cael. 38. ut nulla non modo cupiditate, sed ne spe quidem prudens et sciens tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.
custos nullo custode sortitus; leg. agr. II, 22. nullus est .. custos; Catil. II, 27.
damna: damna ... nulla tanta sunt, quae non ..; Verr. III, 60.
decretum: istam adoptionem nullo decreto ... probatam (esse); dom. 38. f. consensio; sen. 38.
decumae: qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.
dedecus: nullum profecto dedecus reperire posset; har. resp. 57.
defensio: cur ... Apollonium Verres .. repente, nulla re nova adlata, nulla defensione, sine causa de carcere emitti iusserit; Verr. V, 22. non modo nullam tibi defensionem, sed maximam vim criminum exortam; ib. 39. hic defensio nulla est; ib. 75. cum .. vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.
delictum: cuius (animi) ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam ... beneficiorum testem esse videatis; sen. 36. ut nullius in delicti crimen vocaretur; Balb. 5.
desidia: nihil ceterorum simile Graecorum: nulla desidia, nulla luxuries; Verr. II, 7.
deprecatio: nulla .. deprecatio (erat); Phil. V, 20.
desperatio: fuerit nulla desperatione ..., nullis domesticis volneribus coactus; Rabir. 23.
deus: deum ... nullum Siculis ... reliquit; Verr. a. pr. 14. deum .. nullum violavit, nullum attigit; ib. IV, 121.
dictum; f. crudelitas.
dies: secundum quos aut nulli aut perpauci dies ad agendum futuri sunt; Verr. a. pr. 31. qua (die) ... ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; ib. III, 16. ut nullus umquam dies tam magna ac turbulenta tempestate fuerit quin ..; ib. V, 26. si ... dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30.
difficultates: quod tum ... nullis populi Romani difficultatibus a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt; Verr. V, 51.
diligentia: diligentiam ... nimiam nullam putabam; Milo 66.
dimicationes: f. contentio; Planc. 77.
disceptatio: quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5. f. consilium; leg. agr. II, 57.
discrimen: nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; Verr. V, 140. nullas sibi inimicitias, nullam vim, nullos impetus, nullum vitae discrimen vitandum; sen. 20.

disputatio: me nulla in disputatione ab Accio videri esse superatum; Cluent. 149.
dissensio: [dissensiones, quarum nulla exitium rei publicae quaesivit]; Catil. III, 25.
dolor: si ex ipsorum domestico incommodo nullus dolor insideret; Verr. III, 95. nullum umquam ... mihi tantum dolorem inuretis; Milo 99.
domicilium: nullum domicilium sceleri suo fore; Piso 15.
domus: domus erat ... nulla paulo locupletior, qua in domo haec non essent; Verr. IV, 46. nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi .. non ..; ib. 58.
dos: nulla (dos) est; Flacc. 86.
dubitatio: ut vero iam .. nulla dubitatio sit; Caecin. 90. (dubitatio) quamquam nulla erat; Phil. IV, 2. nulla dubitatio relinquetur; ib. IX, 8.
dux: pecuniae, quas nullo duce tamen aliqua ex particula investigamus; Verr. I, 100. cum senatus duces nullos ... haberet; Sest. 35.
eloquentia: mea (eloquentia), quae nulla est; Verr. V, 159.
emolumentum: nullum ... venturum emolumentum fuisse; Cluent. 52. etsi boni nullo emolumento impelluntur; Milo 32.
equitatus: nullo equitatu; Phil. XIV, 27.
erratum: nullam .. ob turpitudinem, nullum ob totius vitae non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133.
excusatio: earum (excusationum) habere in hoc homine nullam potes; Verr. V, 176. nullae istae excusationes sunt; Phil. V, 6. nunc nulla est (excusatio); ib. VII, 14. nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5.
exemplum: tibi nulla lex fuit? nulla religio? nullus existimationis pudor? nullus iudicii metus? ... nullum exemplum quod sequi velles? Verr. II, 40. hoc iniecto metu iudicibus, novo more, nullo exemplo; ib. 67. hoc praeterea addit homo Venerius, novo modo, nullo exemplo; ib. 93. quod nullo exemplo fieri potuit; prov. cons. 45.
exercitus: cum exercitum nullum habuisset; Phil. IV, 15. ſ. colonia; leg. agr. I, 24.
exitus: nullus exitus || exitus nullus || reperiebatur; Verr. II, 59. iam nullum ... exitum reperietis; dom. 123. quam nullum invenire exitum potest! Cael. 64. ſ. argumentum; Cael. 66.
exspectatio: de quo ... nulla .. in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; div. Caec. 71. ſ. contentio; Planc. 15.
facinus; nullum .. facinus, quod .., reperiri neque proferri potest; Verr. V, 154. ut nullum probrum, nullum facinus, nulla turpitudo, quae ... ab audacia nata esset, ab accusatore obiceretur; Font. 37, non modo nullum facinus huius protulerunt, sed ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; ib. 40. nullum ... facinus exstitit nisi per te, nullum flagitium sine te; Catil. I, 18. nullum ... facinus occultari; Sulla 86. ſ. audacia; Cael. 1.
factum: cum .. nullum illius in vita rectius factum sit quam id; div. Caec. 60. ſ. contentio; Flacc. 7.
facultas: Quinctius, cuius ... nullae facultates ... sunt; Quinct. 2. earum .. rerum nullam sibi iste neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104. Miloni manendi nulla [facultas] ... fuit; Milo 45.
fama: quas regiones quasque gentis nullae ... litterae, nulla vox, nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33.
fides: in quo est ... fides nulla; Phil. IV, 14. ſ. auctoritas; Scaur. 38. consilium; Flacc. 36.
finis: vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; Verr. III, 220.

flagitia: ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76. ſ. facinus; Catil. I, 18.
foedus: quin nullo || non nullo || foedere ... impediretur; Balb. 47.
fortuna: nullam tibi obicio fortunam; Verr. V, 131.
fraus: ſ. crudelitas.
fructus: nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106.
fundamentum: nullum est enim fundamentum horum criminum, nulla sedes; Cael. 30.
furtum: ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.
Gallicae: cum calceis et toga, nullis nec Gallicis nec lacerna; Phil. II, 76.
gemitus: cum interea nullus gemitus, nulla vox alia illius miseri ... audiebatur, nisi haec; Verr. V, 162.
gens: nullus est reliquus rex, nulla gens, nulla natio; Rabir. 33. nulla gens est, quae ..; prov. cons. 31. nullam esse gentem ... neque tam dissidentem ... neque tam ... coniunctam; Balb. 30. praediorum nullam esse gentem; ib. 56.
genus: quod est aliud in illa provincia genus hominum? nullum; Verr. II, 168. cum .. nullum genus acerbitatis praetermitteret; Planc. 36. nullum genus eum crudelitatis praeteriturum fuisse; Phil. III, 4.
gleba: gleba nulla ... relinquetur; leg. agr. II, 82.
granum: ne ... granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44. cum ... multis .. non modo granum nullum, sed ne paleae quidem ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; ib. 114. video frumenti granum Halaesinos ... nullum dedisse; ib. 171.
gratia: adulescentis bonos et fortis ... nulla senatus mala gratia ... privavi; Piso 4. (cupiditas) quae turpitudinem summam habeat, gratiam nullam; Phil. I, 21. cui nullam iam aliam gratiam referre possumus; Phil. IX, 15.
gratulatio: domesticum iudicium accessit: ... nullae ad senatum e provincia litterae, nulla ex trinis aestivis gratulatio, nulla triumphi mentio; Piso 97.
gravitas: ſ. consilium; Flacc. 36.
homo: nullis hominibus quemquam tanto odio quanto istum Syracusanis et esse et fuisse; Verr. II, 15. quod nullo in homine antea fecerunt; ib. 155. nullo umquam de homine factum est; ib. III, 45. quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; ib. 206. nullius (hominis est) nisi insipientis; Phil. XII, 5.
hora: hora nulla vacua a furto ... reperietur; Verr. I, 34. horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. horam eximere ullam || exhibere nullam || ... non possumus; Phil. VI, 7.
honos: cui nullus honos ... habitus est umquam; Flacc. 45. ultorem non modo honoribus nullis adficietis, sed etiam ..? Milo 80. si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15.
horti: non quo ipse hortos aut suburbanum aut locum omnino ubi ea poneret nullum haberet; Verr. II, 87.
hostis: nullo certo hoste; Piso 62.
iactura: nulli sumptus, nulla iactura, nulla versura (fuerunt); Cael. 38.
ignominia: nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.
imago: si ... imaginem ... nullam reliquissent; leg. agr. II, 88. nullae sunt imagines, quae ..: ib. 100. imago nulla liberae civitatis relinquetur; Phil. V, 11.

immunitates: num immunitates datae? nullae; Phil. I, 3.
impedimenta: nullis impedimentis; Milo 28.
impensa: columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145. nullam impensam fecerant; Phil. VI, 14.
imperator: qua (legione) nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.
imperium: imperium domesticum nullum erit; Caecin. 52. ſ. colonia; leg. agr. I, 24.
impetus: nullam vim, nullum impetum metuo; dom. 44. ſ. descrimen; sen. 20.
incommodum: quamquam nullo incommodo adficiantur; Balb. 44.
index: nullo indice; Cluent. 38.
indicium: nullum esse dico indicium libidinis, sceleris, audaciae, quod non ..; Verr. III, 5. ſ. crimen; Sulla 20.
ingenium: ſ. cogitatio.
inimicitiae: tibi inimicitias cum Sex. Roscio nullas esse; Sex. Rosc. 55. qui alterum .. nullis impulsi inimicitiis, nulla privatim laesi iniuria, nullo praemio adducti in iudicium ... vocant; Verr. III, 1. nullas (inimicitias) fuisse; Cluent. 52. nullis adductus inimicitiis; Muren. 64. nullis inimicitiis, nulla hominum postulatione aut etiam opinione id eum umquam || id umquam || esse facturum; Sest. 89. ſ. contentio; Planc. 15. discrimen; sen. 20.
inimici: ut aut nulli supersint de inimicis aut ..; Marcell. 21.
iniuria: nulla privatim accepta iniuria sociorum atque amicorum populi Romani; div. Caec. 64. nulla ipsi iniuria lacessiti maiores; imp. Pomp. 14. nulla lacessitus iniuria; Muren. 64. nulla accepta iniuria; Flacc. 2. nulla iniuria commemorata; Sest. 57. ſ. calamitas; Verr. IV, 132. inimicitiae; Verr. III, 1.
inruptio: etiam si inruptio nulla facta est; imp. Pomp. 15.
insidiae: nullae sunt occultiores insidiae, quam eae, quae ..; Verr. I, 39. nullas ... insidias fuisse; Planc. 71. nullas fecit (insidias); Milo 60. nullasne insidias extimescendas? Phil. XII, 22.
insidiator: nullus (est) insidiator; Catil. II, 27.
insigne: quibus pro tantis rebus .. nullum ego a vobis praemium virtutis, nullum insigne honoris, nullum monumentum laudis postulo; Catil. III, 26.
institutum: quinque iudicibus nulla lege, nullo instituto, nulla reiectione, nulla sorte, ex libidine istius datis; Verr. II, 41.
intercessor: nullo intercessore comparato; Fr. B. VII, 5.
interitio: aratorum interitio facta nulla est; Verr. III, 125.
interrex: cum interrex nullus sit; dom. 38.
invidia: nullam in te invidiam ... concitabo; Verr. V, 21. invidiam ... habere ... nullam potest; Muren. 87.
iudex: de conventu ac negotiatoribus nulli iudices; Verr. II, 34. selecti (sunt) e conventu aut propositi ex negotiatoribus iudices nulli; ib. de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28.
iudicium: aperte .. et perspicue nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. si .. iudicia nulla sint; ib. 41. nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; ib. 43. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE; ib. II, 95. quod in tantis incommodis aratorum iniuriisque decumanorum nullum ex isto praeclaro edicto non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. III, 33. nullum est iudicium; Tull. 35. nulla iudicia esse || nulla esse iudicia ||; Cluent. 77. horum erit nullum || nunc || iudicium; leg. agr. II, 59. nullus umquam ... nuntius .., nullum iudicium, nullae litterae pervenerunt, nulla suspicio || pervenerunt ||; Sulla 14. in qua civitate ... nulla iudicia (essent); Quir. 14. nullius neque privati neque publici iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108. iudicia ... nulla sunt; Sest. 92. cum ... nullo iudicio, nulla lege, nullo more ... pelleretur; Piso 23. quos nullis iam legibus, nullis iudiciis frenare poteramus; Milo 77. nullum fuisse de alea lege iudicium; Phil. II, 56. ſ. beneficium; Deiot. 36.
ius: quoniam in alienam pecuniam ... nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6. nullum esse officium, nullum ius tam sanctum atque integrum, quod non ..; ib. 109. id tametsi nullo iure fieri potuerit; Tull. 39. quia ius constitutum nullum est; ib. 52. nullum ... ius constitutum (esse); Caecin. 39. habet (agros) incertos ac nullo iure possessos; leg. agr. III, 14. mitto quod nullo iure || nullo in iure || (est); Flacc. 79. an consecratio nullum habet ius || nullam habet religionem, nullum habet || ? dom. 125. cui iam ... nullum civile ius (erat); Milo 74. nulli parietes nostram salutem, nullae leges, nulla iura custodient; Deiot. 30.
iussum: nullum ... iussum Gaditanos habere; Balb. 38.
labes: illam esse nullam (labem); dom. 69.
labor: nullo labore faciebat; Verr. II, 135. nullo labore; dom. 91. se causam ... nullo labore peracturum; Sest. 87. nullius laboris, nullius obsessionis, nullius (proelii) expertem fuisse; Balb. 6.
lacerna: ſ. Gallicae; Phil. II, 76.
lacrima: si ... nullam larimam aspexistis; Milo 92.
lapis: utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integro novam nullo lapide redivivo an ..? Verr. I, 147.
laquei: hic videte in quot se laqueos induerit, quorum ex nullo se umquam expediet; Verr. II, 102.
largitio: quia nulla iam largitione populum Romanum concitare possunt; Sest. 104.
laudator: ei nullum (laudatorem) dare; Verr. V, 57.
laus: nulla est ... laus ibi esse integrum, ubi ..; Verr. a. pr. 46. avus nulla inlustri laude celebratus; Muren. 16. nullam ... esse laudem ampliorem quam ..; Marcell. 4.
lex: iniuriam, quam nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82. quod eum ... lex nulla prohibebat; ib. 104. nulla lex vetat; ib. II, 101. istum decumas nova lege atque adeo nulla lege contra omnium consuetudinem atque instituta vendidisse; ib. III, 142. lex .. nulla proponitur; leg. agr. II, 13. quod nulla alia in lege umquam fuit; ib. 24. quae nulla (lex) esset; dom. 68. legem .. istam nullam esse; ib. 69. eam (legem) nullam esse; ib. 71. qui nulla lege abessem; Sest. 73. nulla *lata* lege || nulla lege lata ||; ib. 77. ut ex nullius legis laqueis eximendi viderentur; Cael. 71. quod .. nulla lege licuit; prov. cons. 45. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi..]; Milo 59. cui iam nulla lex erat; ib. 74. ſ. exemplum; Verr. II, 40. institutum. iudicium; Piso 23. Milo 77. ius; Deiot. 30.
liber: nullo ferente suffragium libero; Piso 57.
libertas: ſ. consilium; Phil. V, 42. contentio; Planc. 15.
libido: ſ. aes alienum; Cael. 44. institutum; Verr. II, 41.
littera: nullam litteram pupillo, nullam matri eius, nullam tutoribus reddidit; Verr. I, 92. si omnino nullas confecerat litteras; ib. III, 112. in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184. privatae litterae nullae proferuntur;

Flacc. 23. cum litteram scripsisset nullam; Arch. 18. cuius nullae litterae perferuntur; prov. cons. 14. qui nullas ... litteras miserit; Piso 38. ut ... nullam sit ... litteram mittere ausus; ib. 44. te ... nullas litteras misisse; Planc. 85. ſ. fama; prov. cons. 33. gratulatio. iudicium; Sulla 14.

litura: nullam lituram ... videtis; Arch. 9.

locus: locus intra Oceanum iam nullus est neque tam longinquus neque tam reconditus; Verr. III, 207. nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus; imp. Pomp. 55. defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61. certe ... nullus est locus ... praetermissus; ib. 143. nullum locum praetermisit; ib. 190. quod ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. cui nullus esset usquam .. locus; Flacc. 50. locum in orbe terrarum esse nullum; Sulla 43. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31. nullus erat alius insidiandi locus; Deiot. 19. nullus locus est ... clarior; ib. 34. cum locum || nullum locum || tibi reliquum ... feceris; Phil. XIII, 48. ſ. horti.

ludus: qui .. nullos (ludos) feceras; Muren. 40. nullos umquam fecisse ludos; ib. 41. nullus ei ludus videtur esse iucundior quam cruor; Phil. IV, 11.

luxuries: ſ. aes alienum; Cael. 44. desidia.

magistratus: quod magistratus nullus erat; Fr. B. VI, 25.

maleficium: fingi maleficium nullum posse; Sex. Rosc. 116.

malum: nullam esse tantum malum quod non ..; Verr. I, 48. nullum est malum domesticum, quod ..; ib. V, 8. nullum adventicium, nullum extraneum malum est quod ..; Rabir. 33. nullum .. malum ... esse venturum; Catil. IV, 15.

manus: ſ. colonia; leg. agr. I, 24.

matrona: quo matrona nulla adiit; har. resp. 24.

medicina: nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.

memoratio: cum nulla iam proscriptionis mentio fieret || cum nulla etiam proscriptionis memoratio fieret ||; Sex. Rosc. 21.

mentio: huius ... criminis ... mentio nulla fiet; div. Caec. 32. perductorum nulla mentio fiat; Verr. I, 33. perpendiculi mentio fit nulla; ib. 134. mentio de lege nulla fiebat; ib. V, 178. mentionem facere Sullae nullam nisi ..; Sulla 37. mentio nulla; Sest. 85. in qua (aestimatione) Postumi mentio facta nulla est; Rab. Post. 11. in eis patrui nulla mentio; Phil. II, 56. mentionem nullam censeo faciendam; ib. V, 31. supplicationis mentio nulla; ib. XIV, 23. ſ. gratulatio; Piso 97. memoratio.

merces: nullam ... aliam mercedem ... desiderat praeter hanc laudis et gloriae; Arch. 28.

metus: me ... munitum nullo armorum ac tumultus metu; Quir. 7. Milonem ... nullo metu perterritum; Milo 61. ſ. exemplum; Verr. II, 40.

miles: militem nullum umquam poposcisti per tot annos; Verr. IV, 21. nullum (militem aut nautam) datum dicent; ib. 150.

miseri: nulli sunt inventi tam aut fortuna miseri aut voluntate perditi, qui ..; Catil. IV, 17.

misericordia: nulla ... nec admirabilior nec gratior misericordia est; Ligar. 37.

modus: nullum modum esse hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit; Sex. Rosc. 100. modum statuarum haberi nullum placet; Verr. II, 144. nullo modo: ſ. **modus,** IV, 1, a. (79 St.) S. 185—187. ut nullo modo neque concedendum neque ferendum sit; leg. agr. II, 43.

momentum: cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; Verr. V, 153. cuius testimonium ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1.

montani: ſ. conlegium.

monumentum: monumentum istius in sua civitate nullum esse oportere; Verr. II, 163. quamquam nullum monimentum clarius ... relinquere potuit quam ..; Phil. IX, 12. ſ. insigne.

mora: se ... moram nullam esse facturum; Sest. 74. nullam moram interponendam (esse); Phil. VI, 2.

mos: (lex) nullo scripta more; Piso 30. ſ. iudicium; Piso 23.

motus: quorum aes alienum ... nullum ... motum adferre poterat; Catil. II, 4. nullus ... motus .. factus est; Quir. 10. ſ. consensio; Verr. V, 9. sen. 38.

mulier: qui ... hereditatem ademit nulli neque virgini neque mulieri; Verr. I, 107. mulierem nullam nominabo; Cael. 48.

municipium: ſ. colonia; Sest. 32.

munus: quo tempore illum a quaestione ad nullum aliud rei publicae munus abduci licebat; Cluent. 89.

natio: nulla est enim natio quam ..; Catil. II, 11. ſ. gens; Rabir. 33.

navis: ut vos, qui ... videbatis, ei nunc || videbatis, nunc || nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; imp. Pomp. 33.

nauta: ſ. miles; Verr. IV, 150.

necessitudo: ſ. cognatio; Verr. V, 176.

negotiatores: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

negotium: cum ... nullo negotio sit occisus; Sex. Rosc. 20. quare tu hoc ... nullo negotio facere potuisti; ib. 80. (voluntas), quae ... nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22. nullo se implicari negotio; Ligar. 3.

nomen: multis nominibus, quorum in tabulis iste habet nullum; Verr. I, 100.

nota: ſ. color; Verr. a. pr. 17.

nox: nox nulla intercessit; Catil. I, 4.

numerus: Bambalio quidam .., homo nullo numero; Phil. III, 16.

nummus: non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; Verr. III, 182. nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4. nummus in Gallia nullus sine civium Romanorum tabulis commovetur; ib. 11. nummus nullus ... reperietur ..? Cluent. 102. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest; Flacc. 44. quod tibi nummum nullum dedit; har. resp. 29.

nuntius: nuntius ... adlatus est nullus; Piso 44. ſ. iudicium; Sulla 14.

oblivio: ut ... nulla umquam sit oblivio: Marcell. 30. nulla ... obscurabit oblivio; Phil. IX, 10.

obsessio; ſ. labor; Balb. 6.

odium: nullo suscepto cuiusquam odio; Scaur. c. 1. § 1. nullum .. odium; ib. 28. (odium fuisse) nullum huius in illum; Milo 52.

officium: nullum esse officium tam sanctum: Quinct. 26. quod si mihi nullum aliud esset officium ... reliquum, nisi ut ..; sen. 24. quod tibi ... nullum a me amoris, nullum studii, nullum pietatis officium defuit; Milo 100. ſ. ius; Sex. Rosc. 109.

onus: nullum onus imponam mihi testimonii; Vatin. 33.

opera: qui tantum praesens lucrum, nulla opera insumpta, contempserit atque despexerit; Verr. III, 150.

opes: nullas ... opes P. Sullam, nullam potentiam ... exspectare; Sulla 21.

opinio: de quo nulla umquam opinio fuerit: div. Caec. 71. ſ. inimicitiae; Sest. 89.

oppidum: qui nullum oppidum cepit; Verr. II,

136. non modo oppidum nullum, sed ne domus quidam ulla paulo locupletior expers huius iniuriae reperietur; ib. IV, 48. oppidum esse in Sicilia nullum ex eis oppidis, in quibus ..; ib. V, 28. nullo in opido consistendi potestas ei fuit; Cluent. 193.

oratio: se nullam umquam orationem scripsisse; Cluent. 140.

ordo: quem tu ordinem omnino esse nullum putas; Phil. XIII, 23.

ornamentum: ut ex oppido Thermis nullum signum, nullum ornamentum ... attingeres; Verr. II, 13. si eam(salutem) nullis spoliatam ornamentis dedisset; Ligar. 7.

otium: sin otium ... esse nullum potest; Phil. XIII, 7.

pactum: largitio ..., quae ... fieri ... nullo pacto potest; leg. agr. II, 10. quod adimi nullo pacto potest; ib. 19. quod || de quo || disputari contra nullo pacto potest; ib. 40. opprimi ... nullo pacto potest; Catil. IV, 6. id esse gratum nullo pacto potest; Muren. 28. qui iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34. si uti illis nullo pacto liceret; Milo 10. pax civilis esse nullo pacto potest; Phil. VII, 23. dissidere nullo pacto potest; ib. XIII, 8.

pagani: ſ. conlegium.

parietes: ſ. ius; Deiot. 30.

pars: ut ... nullam partem noctis requiesceret; Sex. Rosc. 97. ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191. antiquum modum sationis nulla ex parte adsequi potuit; ib. III, 96. illud .. nulla lababat ex parte; ib. IV, 95. ratio ... nulla potest ex parte esse coniuncta; Cluent. 96. quin ... nulla ex parte cum causa ... coniuncta esse possit; ib. 98. cogitationes, quae mihi nullam partem ... quietis impertiunt; leg. agr. II, 5. nullam populi partem esse censam; Arch. 11. nullam accusationis partem pertimescam; Scaur. 21. nulla pars ... non mea fuit || mea fuit, a me afuit ||; Rab. Post. 9.

pax: qui nullam pacem probaret nisi ..; Phil. XII, 2.

pecunia: nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam et coactam; Verr. II, 165. si nulla pecunia numerata est; Font. 7. nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; leg. agr. 82. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34.

perditi: ſ. miseri. — perfidia: ſ. crudelitas.

perfugium: cum perfugio nullo constituto tamen haec scelera servi audacissime faciant; Tull. 40. ſ. consensio; Rabir. 4.

periculum: nulla vi retineri, nullo periculo prohiberi potuisse, quo minus ..; Verr. II, 14. nullum periculum mortis adiit; Cluent. 18. nullum externum periculum est; leg. agr. I, 26. qui ... null*um* umquam ... *p*ericulum fugit; Rabir. 37. L. Flacco multitudinis potius imperitae nullo tamen cum periculo quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. si ... nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem (periculum) factum (est); Piso 1. nullum se umquam periculum ... fugisse; Milo 68. ſ. contumelia; Ligar. 26.

pernicies: nulla iam pernicies ... comparabitur; Catil. II, 1.

persona: nulla persona introducta; Cael. 35.

perturbatio: nulla perturbatio animi, nulla corporis (est); Fr. B. IX, 5.

pistor: pistor domi nullus (est); Piso 67.

poena: nulla erat edicti poena certa; Verr. III, 54. quod ... non modo adhuc poenam nullam suo dignam scelere suscepit, sed ..; imp. Pomp. 7. nulla est enim poena, quae ..; Muren. 71. ut ... poena sit nulla nisi || si, sic || ..; Balb. 6. nullam mihi poenam videtur habere id, quod ..; Piso 95.

possessio: nullam enim (possessionem) praetermittit; leg. agr. I, 4.

postulatio: ſ. inimicitiae; Sest. 89.

potentia: ſ. opes.

potestas: si ... potestatem nullam haberemus; Balb. 38.

praeda: sibi nullam praedam esse; Verr. I, 141.

praedium: qui huic nullum praedium reliquit; Sex. Rosc. 49.

praedo: nulli erant praedones; Flacc. 28. cum praedonem nullum cepissent; ib. 31.

praefectura: ut nulla (praefectura) ... frequentior dici possit; Planc. 21. ſ. colonia; Sest. 32.

praeiudicium: nullo praeiudicio facto; Cluent. 60.

praemium: si nullum aliud mihi praemium ... nisi honestum otium postularem; Sulla 26. nullo praemio proposito; Sest. 86. nullis praemiis propositis; Balb. 26. nullo proposito praemio; ib. ſ. inimicitiae; Verr. III, 1. insigne.

praesidium: nullo praesidio fuisse; Quinct. 5. nullum est istuc ... praesidium; Phil. II, 112. ſ. consensio; Rabir. 4.

probrum: quod si ... probrum non modo mihi nullum obiectas, sed etiam ..; dom. 76. ſ. facinus; Font. 37.

procurator: procuratorem nullum reliquit; Quinct. 75.

proelium: ſ. labor; Balb. 6.

propugnator: nullum propugnatorem afuisse; Verr. V, 135.

provincia: nullam se habere provinciam; Phil. III, 25.

pudor: te videri nullo pudore fuisse; Piso 39. ſ. exemplum; Verr. II, 40.

punctum: cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; Verr. I, 103.

quaestio: nulla nova quaestio ... sublata (est); Sest. 85. novam quaestionem nullam haberemus; Milo 14. num igitur ulla quaestio ... lata est? certe nulla; ib. 16. nulla quaestio decreta ... est; ib.

quaestus: ut quaestum nosset nullum; Sex. Rosc. 88. nullum quaestum esse turpem; Cluent. 46.

querella: nullam ... querellam; Scaur. 28.

raeda: nulla raeda; Milo 28.

ratio: quae ratio tibi cum eo intercesserat? nulla; Qu. Rosc. 41. tametsi nullus in te sensus humanitatis, nulla ratio umquam fuit religionis; Verr. I, 47. cuius iste fidei, diligentiae, perseverantiae nulla ratione eripi possit; ib. III, 64. nullam esse rationem; Caecin. 15. rationem nullam ... fuisse; Cluent. 64. si ... mentis nulla ratione .. placare possumus; Balb. 62. ſ. facultas; Verr. IV, 104.

recuperator: recuperatorem nullum posse reperiri; Verr. III, 138. ex qua (cohorte) recuperatores in aratorem nulli dabantur; ib. 158. ſ. iudex; Verr. III, 28.

recusatio: erat nulla omnino recusatio; Rab. Post. 28.

regnum: nullum enim regnum fuit umquam, quod ..; leg. agr. II, 35. ſ. colonia; ib. I, 24.

reiectio: ſ. institutum.

religio: tibi illa Diana in pace atque in otio religionem nullam attulit? Verr. IV, 78. ſ. auctoritas; ib. I, 38. exemplum; ib. II, 40. iudicium; ib. a. pr. 43. ius; dom. 125.

reliquiae: reliquias ... nullas futuras (esse); dom. 96.

remus: nullum vacuum tractum esse remum; Verr. V, 135. ut mihi nulli neque remi neque venti satis facerent; Phil. I, 9.

reprehensio: in illo reprehensio nulla esset || esse potuit ||; Verr. V, 75.

res: ut eam infirmare nulla res possit; Quinct. 80. nulla res tanta exsistet; Sex. Rosc. 31. si nulla in re te fraudavit; ib. 144. nullam rem in me esse quam ille contemnat, nullam in te quam pertimescat; div. Caec. 23. nullam sibi rem adiumento fore; Verr. a. pr. 10. nulla res per triennium nisi ad nutum istius iudicata est; ib. 13. nulla res cuiusquam tam patria || tam patria cuiusquam || atque avita fuit quae ..; ib. ipsi .. nullius actionem rei se daturum; ib. II, 66. si id ... faciunt nulla re commoti alia nisi utilitate communi; ib. III, 1. cum se nullius rei tam paenitere diceret, quam ..; ib. 3. quod nullam ad aliam rem nisi ad huius modi quaestus pertinebat; ib. 53. quapropter nulla res est quam ob rem ..; ib. 162. quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; ib. IV, 33. nulla in re discrepat; ib. V, 122. si nullam ad rem nisi ad officium ... vigiliae cogitationesque elaborarunt; ib. 188. adversario nulla in re parcere; Tull. 4. quod vos, si nulla alia ex re, ex litteris quidem nostris ... certe scire potuistis; Font. 18. nullam rem esse declarant in usu positam militari, quae ...; imp. Pomp. 28. ut nulla res tanta sit; ib. 59. rem nullam esse exceptam; leg. agr. II, 38. rem nullam maiorem ... neque ... susceptam neque ... defensam neque ... esse delatam; Rabir. 4. maximo in bello sic est versatus, ut hic multas res et magnas sine imperatore gesserit, nullam sine hoc imperator; Muren. 20. qui cum || quamquam || a Murena nulla re umquam alienus fuit, tum || tamen || ..; ib. 56 sapientem ... nullius rei paenitere; ib. 61. sapientem ... nulla in re falli; ib. nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi ..; ib. 76. rei publicae causa, qua nulla res cuiquam potior debet esse; ib. 86. ut nulla in re ... dissenserit; Sulla 60. cum eum ... nulla res commendaret; sen. 13. res acta est ... nulla alia; Quir. 12. ut id nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. nulla alia re nisi concordia retinere possumus; ib. 61. nullis rebus repetitis; Sest. 57. quem ... nulla res labefactare potuisset; ib. 127. nullum tibi ... sermonem ... nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. ut libertatem a servitute nulla re alia nisi ... distinguendam putent; Scaur. 38. hunc nullius rei mutasse consilium; Milo 52. homines ad deos nulla re propius accedunt; Ligar. 38. in nulla re defuit; Deiot. 24. qui suam rem nullam habent, tuam exhauriunt; Phil. II, 15. nulla res ei finem .. nisi defatigatio ... attulisset; ib. V, 20. aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis; ib. XIV, 11. ſ. defensio; Verr. V, 22.

responsum: senatus Sopatro responsum nullum dat; Verr. IV, 85.

res publica: nullam omnino rem publicam esse; leg. agr. II, 87. nullam esse rem publicam; Catil. III, 25. rem publicam esse nullam; Quir. 14. hodie rem publicam nullam haberetis; Milo 89. rem publicam ... nullam haberemus; Phil. III, 5. habet nullam (rem publicam); ib. IV, 14.

rex: nullus rex (est) qui ..; Catil. II, 11. ſ gens; Rabir. 33.

rogatio: nulla est (rogatio); dom. 50.

Roma: ſ. colonia; leg. agr. I, 24.

salus: nulla salus rei publicae maior est quam ..; div. Caec. 71. cum tibi salus esse ... nulla potest; dom. 13.

scelus: tametsi ... nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31. nullum scelus |... defendi ac tegi; Sulla 86. Milonem, nullo scelere imbutum; Milo 61.

sedes: ſ. fundamentum; Cael. 30.

seditio: quia nulla in iudicio seditio neque vis neque turba versata est; Cluent. 103.

sensus: ſ. ratio; Verr. I, 47.

sententia: sententia verior ... nulla esse potuit; dom. 68.

VII viri: nullos VII viros fuisse; Phil. V, 21.

sepulcrum: corporis in Italia nullum sepulcrum esse patiemini? Milo 104.

senatus: nullus erat senatus; Sest. 34.

sermo: nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem ... fuisse; Vatin. 3.

servus: servum habeo nullum; Sex. Rosc. 145.

severitas: ſ. iudicium; Verr. a. pr. 43.

significatio: ut in eis rebus ... nulla significatio furti, nulla alicuius delicti suspicio referatur || proferatur ||; Font. 5.

signum: nullum signum domi reliquisti praeter duo; Verr. I, 51. nullum te Aspendi signum .. reliquisse; ib. 53. nullum .. horum (signorum) reliquit; ib. IV, 7. tabulae nullum (signum) indicant emptum; ib. 36. nullum .. habes ... signum; Ligar. 6. ſ. ornamentum; Verr. II, 113.

societas: si ... nullam .. societatem ... coieras; Sex. Rosc. 96. quin nulla societas ... possit || posset || esse; Phil. XIII, 22. ſ. auctoritas; Verr. I, 38. colonia; Sest. 32.

solacium: cuius luctus ... nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12.

sordes: ſ. color; Verr. a. pr. 17. contentio; Flacc. 7.

sors: ſ. institutum.

sortitio: ex lege Rupilia sortitio nulla; Verr. II, 34. nullam .. sortitionem fuisse; Phil. III, 25.

species: qui nulla specie paterni nominis ... abductus umquam est; Phil. XIII, 46.

spes: huic homini spes nulla salutis esset; Verr. III, 168. cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12. cum aliqua perveniendi ... spe profectus, nulla revertendi; Phil. IX, 2. ſ. cupiditas; Marcell. 14.

spiritus: cum ... nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30.

splendor: ſ. commendatio; Flacc. 24.

statua: nulla statua deiecta est; Verr. II, 161. quod gravius in istum fore putabant, si scirent homines statuam eius a Tauromenitanis esse deiectam, quam si nullam umquam positam esse arbitrarentur; ib. 160. nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam (esse); ib. 165.

studium: nullo usu, nullo studio praediti; Balb. 15. nullo populi Romani studio; Piso 57.

suburbanum: ſ. horti.

suffragia: in eis omnibus senatoribus cooptandis non modo suffragia nulla fuisse, sed ne genera quidem spectata esse; Verr. II, 120.

sumptus: ſ. aes alienum; Cael. 44. iactura; ib. 38.

supplicatio: nullae fuerint || fuerunt || supplicationes; Vatin. 30. nulla supplicatio fuerit; ib. supplicatio nulla (decreta est); Phil. XIV, 23. nulla supplicatio decreta; ib.

supplicium: cur nullum supplicium constituisset in eum, qui ..; Sex. Rosc. 70. supplicia ... nulla .. accepimus; Phil. III, 10. nullius supplicii crudelitas erit recusanda; ib. IV, 12. nullum est supplicium putandum; Piso 42.

supplosio: pedis ... nulla supplosio (est); Fr. B. IX, 5.

suspicio: in qua re nulla subesset suspicio; Sex. Rosc. 28. cum suspicio nulla sit; ib. 56 ut ... nulla alia suspicio nisi ea, quae turpissima est, residere possit; Verr. a. pr. 47. iudicii corrupti

nulla suspicio; Cluent. 49. ab nulla turpi suspicione abhorrebat; ib. 78. si ... nulla suspicio (est); ib. 83. quoniam .. suspicio nulla est; Rabir. 35. si ... nulla suspicio est; Sulla 55. de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; Sest. 59. nulla suspicio est; Cael. 55. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio; Planc. 49. cum esset nulla belli suspicio; Ligar. 2. nulla suspicione belli; XI, 4. nullus timor, nulla aberat suspicio; ib. XII, 27. nulla tenuissima suspicione describi aut significari Cornelium; Fr. B. VI, 52. ſ. argumentum; Cael. 66. crimen; Sulla 20. iudicium; ib. 14. significatio; Font. 5.

tabulae: si ... horum .. temporum ... tabulas omnino nullas profers; Verr. IV, 36. cur eorum tabulae nullae proferuntur? Font. 11. tabulas ... nullas conficit; Cael. 17.

tectum: qui ... tectum ... iam nullum haberet; dom. 116.

telum: cum .. telum adversarius nullum iecerit; Quinct. 8. nullis telis eos stipatos fuisse; Phil. V, 17.

tempus: quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. a qua (ratione) .. nullum confiteor ... tempus abhorruisse; Arch. 1. nullum tempus esse; Sest. 125. nunc scilicet tempus nullum est; Rab. Post. 36. nullum erit tempus; Phil. III, 32. nullum tempus ... dimittam; ib. 33. magis autem necessarium ... nullum tempus umquam fuit; ib. VII, 7. nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem ... fuisse; ib. XIV, 19.

termini: cui iam ... nulli possessionum termini (erant); Milo 74.

testamentum: eius testamentum erat nullum; Verr. I, 115. nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45. nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42.

testimonium: quia ... nullum est .. testimonium victoriae certius quam ..; Verr. V, 66.

testis: quoniam ... nova quadam sapientia ... testem nullum interrogasti; Verr. V, 155. nullo teste; Cluent. 38. leg. agr. II, 64. nullum ... testem timemus; Sulla 79. nulli (testes) .. sunt adhuc nominati; Cael. 63.

timor: timorem attulerunt — quamquam mihi quidem nullum; Phil. VIII, 22. ſ. suspicio; Phil. XII, 27.

toreuma: toreuma nullum (est); Piso 67.

tumultus: nullo tumultu publice concitato; Catil. I, 11. ut ... pericula summa nullo tumultu (sedentur); ib. II, 28. (tumultum) nullum nominabant; Phil. VIII, 3.

turba: ſ. seditio; Cluent. 103.

turpitudo: cuius cupiditatem nulla umquam turpitudo retardavit; Cluent. 199. ſ. cupiditas; Verr. III, 187. erratum. facinus; Font. 37.

vadimonium: si vadimonium ... nullum fuit; Quinct. 59. omnino vadimonium nullum fuisse; ib. 86.

valvae: valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; Verr. IV, 124.

varietas: nulla varietas est inter homines opinionis, nulla voluntatis, nulla sermonis; Flacc. 96. nulla erit .. varietas; Planc. 15.

vas: cum vas nullum fieret nisi aureum; Verr. IV, 54.

vectigal: ut non modo eorum agris vectigal novum nullum imponerent, sed ne legem quidem ... commutarent; Verr. III, 14. vectigal ... nullum fuit; leg. agr. II, 83.

venditio: ſ. colonia; leg. agr. I, 24.

venia: cuius errato nulla venia ... proponitur; leg. agr. II, 5.

venti: ſ. remus; Phil. I, 9.

verbum: verbum nullum facis; Quinct. 40. ipsi Hortensio, ... propinquis necessariisque eius ... verbum nullum facit; Verr. a. pr. 19. cum ille verbum omnino ... nullum facere potuerit; Cluent. 167. de eo ... verbum nullum fecit? ib. 185. nullo verbo facto; Sest. 77. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; Phil. XIII, 43.

versura: ſ. iactura; Cael. 38.

vestigium: vestigium istius in foro nullum esset relictum; Verr. I, 113. vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; ib. II, 160. quaerite .. vestigia ...: nulla sunt; ib. V, 148. nullum in eis nominibus intertrimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3. cum ... vestigium nullum invenitis; Cluent. 82. qui ... nullum ... vestigium ... retinuerunt; Rabir. 10. ut ... nullum vestigium retineret; Sulla 91. nullum vestigium (est); Cael. 55. cuius nullum remanet consulatus vestigium; Phil. XIII, 37.

vetustas: nulla umquam obmutescet vetustas; Milo 98.

via: nullam esse ... munitam viam; Muren. 23.

vicarius: hic Diognetus ... vicarium nullum habet; Verr. III, 86.

victoria: victorias ..., quarum nulla neque tam diuturnam attulit laetitiam nec tantam; Milo 77. nullam adeptus victoriam; Phil. III, 30.

vicus: ſ. angiportus.

vir: nullo adhibito ... bono viro; Cluent. 182.

virgo: ſ. mulier; Verr. I, 107.

vis: sin autem vim sine caede ... nullam intellegetis; Caecin. 47. nulla vis ... praetermittitur; Cluent. 177. nullam ... vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. si nulla erat vis; dom. 56. quem .. virum si nulla vis ... sustulisset; Cael. 60. quia nulla vis umquam est ... suscepta; Milo 13. nullam vim esse .. numenve divinum; ib. 83. nulla est .. tanta vis quae ..; Marcell. 8. nulla vi coactus; Ligar. 7. cum me nulla vis cogeret; Phil. V, 51. quod nulla vi moveri ... potest; ib. IX, 14. ſ. audacia; Cael. 1. contumelia; Ligar. 26. discrimen; sen. 20. impetus; dom. 44. periculum; Verr. II, 14. seditio; Cluent. 103.

vita: ea (vita) nulla est omnino servienti; Phil. X, 20.

vitium: nullum (vitium) fuisse; Sex. Rosc. 41. ſ. seditio; Cluent. 103.

ultores: nullos esse ultores; Planc. 88.

volnera: ſ. desperatio; Rabir. 23.

voluptas: quia postea nulla (voluptas) est futura; Marcell. 27.

vox: vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6. nulla vox est audita; Sest. 65. ſ. fama; prov. cons. 33. gemitus; Verr. V, 162.

urbs: cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49.

usus: ſ. studium; Balb. 15.

II. **mit Pronomina:** alius: ſ. I. alqs. calamitas; Verr. II, 35. causa; Cluent. 20. Scaur. c. 4 § 5. Phil. X, 20. civitas; Verr. IV, 25. gemitus. genus; ib. II, 168. homo; ib. III, 206. lex; leg. agr. II, 24. locus; Deiot. 19. merces. munus. officium; sen. 24. res; Verr. III. 1. 53. Font. 18. Quir. 12. har. resp. 61. Scaur. 38.

alter: ſ. I. colonia; leg. agr. I, 24.

hic: haec bona in tabulas publicas nulla redierunt; Sex. Rosc. 128.

iste: nullus iste timor esse debet; Phil. V, 50.

meus: quem ad modum nulli ... maiores mei spoponderunt; leg. agr. II, 100. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; Sest. 39. me ... nullo meo crimine ... laborantem; ib. 64. nullo meo merito; ib. 133.

noster: nullis nostris officiis benevolentiam illorum adlicere possumus; Verr. V, 182. nulla in lege nostra reperietur; Caecin. 100.

qui: quae cum taces nulla esse concedis; Sex. Rosc. 54. petatur hereditas [ea], quae nulla debetur, in praedam praetoris? Verr. II, 43. misericordia, quae tibi nulla debetur; Catil. I, 16. non .. a suis, quos nullos habet, sed a suorum, qui et multi et potentes sunt, urguetur inimicis; Balb. 59. quae (officia) certe sublata memoria et gratia nulla exstare possunt; Planc. 81. auctoritas vestra, quam nullam habebitis; Phil. VII, 27.

suus: qui nullo suo peccato impediuntur quo minus ..; div. Caec. 34. id nunc nullo officio suo ... a Verre pretio adsecuti sunt; Verr. V, 51. qui tibi in suspicionem nullo suo delicto venit; Flacc. 81. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis; Sest. 16. nullo suo delicto; Vatin. 39. conficere illam pestem nulla sua invidia; Milo 40. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest; Phil. VIII, 19.

tuus: si tuus servus nullus fuerit; Caecin. 58. nulli tuo praepositus negotio; ib.

vester: libertatem nullo labore vestro || vestro labore || ... defendere; leg. agr. II, 16.

unus: ut ... unum signum .. ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7.

B. **allein:** I. **Subject:** adiuvat: nullo adiuvante; Phil. X, 4.

deprecatur: nullo deprecante; Marcell. 13.

dissentit: dissentiente nullo; Sest. 68.

est: nullos fore; Flacc. 28. nullos fuisse, quorum ..; Planc. 53.

impedit: nullo impediente; Catil. II, 1.

impellit: nullo impellente; Flacc. 20.

incitat: nullo incitante; dom. 12.

intercedit: nullo intercedente; Quir. 15.

postulat: nullo postulante; Ligar. 12.

recusat: nullo recusante; Quinct. 46.

repugnant: nullis ... repugnantibus; Phil. XII, 28.

rogat: nullo rogante; Piso 36.

II. **nach Verben:** 1. conicio: nulli conicientur in illum ordinem; Piso 94.

designo: nullos a plebe designari; leg. agr. II, 26.

eximo: nulli eximentur; Piso 94.

2. reperio in: in nullo iustior (honos) reperietur; Phil. IX, 2.

III. **nach Adjectiven:** infestus, inimicus: nullis inimicior aut infestior fuit; Verr. III, 59.

IV. **nach Substantiven:** amicitia: ut nullius amicitia ... impediremur; Sulla 49.

auctoritas: nullius apud me ... auctoritas maior quam M. Lepidi; Phil. XIII, 7.

audacia: ut non modo nullius audaciae cedamus, sed etiam ..; Catil. III, 28.

aures: si nullius auris voluntatemve violavit; Muren. 87.

calamitas: nullius insector calamitatem; Phil. II, 98.

commodum: ut a nullius umquam me tempore aut commodo aut otium meum abstraxerit || aut commodum meum abstr., aut commodum aut otium meum abstr. || aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12.

crimen: re vera nullius (crimen est); Balb. 7.

domus: ut nullius res tuta, nullius domus clausa, nullius vita saepta, nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem et audaciam posset esse; Verr. V, 39. ut ... nullius domum evertant; Cael. 28.

flumen: nullius tantum flumen est ingenii, nullius dicendi aut scribendi tanta vis ..., quae ..; Marcell. 4.

indicium, litterae: nullius indicio, nullius nuntio, nullius suspicione, nullius litteris ... rem ullam ... esse delatam; Sulla 85.

nomen: si hic nullius nomen detulisset; Cael. 56.

nuntius: s. indicium.

oratio: nullius oratione evocata (misericordia); Deiot. 40.

potentia: si nullius vim, nullius potentiam pertimuero; Verr. II, 179.

pudicitia, res: s. domus; Verr. V, 39.

salus: nullius .. salus curae pluribus fuit; Phil. II, 104.

sententia: quorum nullius sententia est Oppianicus absolutus; Cluent. 107.

suspicio: s. indicium.

tabulae: nullius in tabulis ulla huius furti significatio ... reperietur; Font. 3.

tempus: s. commodum.

vis: s. flumen. potentia.

vita: ut nullius vitam labefactent; Cael. 28. s. domus; Verr. V, 39.

voluntas: s. aures.

V. **Umstand:** a: cum ab nullo defensus esset; Sex. Rosc. 28. te adhuc a nullis nisi ab Siculis potuisse cognosci; div. Caec. 28. istum Syracusis a nullo visum esse; Verr. V, 78. ab nullo ille liberalius quam a Cluentio tractatus est; Cluent. 161. a nullo istorum ... Lucullum similiter ... esse laudatum; imp. Pomp. 21.

in: improbum facinus ... fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194. tantum timorem omnium in quo meminimus? certe in nullo; Phil. I, 37.

C. **non nullus:** I. **bei Substantiven:** alqs: veniunt non nulli (Siculi); Verr. a. pr. 27. quod praeda ex illis bonis ad multos || ad non nullos || Syracusanos ... venerat; ib. II, 50. quos video esse non nullos; Balb. 62. damnatus est ... non nullis etiam laudantibus Sardis; Scaur. 40.

agrestes: qui etiam non nullos agrestis ... in eandem spem ... impulerunt; Catil. II, 20.

agri: habet agros non nullos ... desertos atque longinquos; leg. agr. III, 14.

amici: non nulli amici ... invadunt et ... constituunt; Cluent. 38. non nullorum amicorum studia minui solere; Muren. 42. multi amici accusatoris, non nulli etiam nostri ... multa fixerunt; Planc. 57.

barbari: ut ... Helvetiorum, Iapydum, non nullorum item ex Gallia barbarorum, ... ne quis eorum ... recipiatur; Balb. 32.

cives: non reducti sumus in patriam, sicut non nulli clarissimi cives; sen. 28.

civitates: ut non nullis in civitatibus fieri solet; Muren. 4.

commoda: est fortasse nunc non nullorum particeps commodorum; Balb. 63.

conlegae: errastis .. vehementer et tu et non nulli conlegae tui; leg. agr. I, 23.

conquisitores: ut non nulli conquisitores tui dictitarunt; Milo 67.

creditores: erant non nulli togati creditores Graecorum; Verr. I, 73.

culpa: in quo est tua culpa non nulla; Phil. II, 20.

exempla: ille furor tribuni plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis; dom. 123.

foedus: quin nullo || non nullo || foedere ... impediretur; Balb. 47.

gratia: quae .. si potentia est appellanda potius quam ... non nulla apud bonos gratia; Milo 12.

homines: non nulli .. severi homines ... putabant; Cluent. 76. quo errore ductos vidi ... non nullos imperitos homines; Balb. 30.

imperiti: an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis sermones et opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum; Milo 62.

iudices: quod ... suspicionem augeret ... non nullorum eius similium iudicum turpitudo; Cluent. 79.
iudicium: ut non nullum etiam de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; div. Caec. 44.
labecula: cum ... clarissimo viro non nullam laudatione tua labeculam aspergas; Vatin. 41.
magistratus: qua strage non nulli permoti magistratus ... recesserunt; sen. 7.
mulieres: itaque non nullae (mulieres) ex eo numero in convivium adhibebantur palam; Verr. V, 28.
nomina: habent illi non nulla huiusce modi Latina nomina; Verr. V, 112.
officium: non nulla etiam sua in me proferebat officia; Sulla 18. impedior non nullius officii ... religione; Sest. 8. id .. me non nullo eius officio debere [esse]; Phil. I, 11.
praesidium: non nullum in me praesidium ... constitutum esse; div. Caec. 2.
religio: honorem hominibus habitum in monumentis eius modi non nulla religione deorum consecrari; Verr. II. 158.
res: quid C. Neronis ... non nullis in rebus animum ... demissum (proferam)? Verr. I, 75. tuum consilium ... non nulla forsitan in re || forsitan || conformare et leviter emendare possim; Muren. 60. hominem ... non nullis rebus inferiorem quam te; Planc. 30.
rumor: exspectatio .., quae .. rumore non nullo ... creverat; Muren. 37.
senes: servi sordidati ministrant, non nulli etiam senes; Piso 67.
servi: servi non nulli volnerantur; Verr. I, 67. f. senes.
similes: ista vis Septicium et non nullos Septicii similis non coërcet; Verr. III, 37.
spes: ei non nullam spem societatis ostendit; Verr. I, 134. imbibit || inhibet, habet in, habet || illis legibus spem non nullam; leg. agr. III, 6.
viri: cum viri boni non nulli putarint; dom. 8.
vituperatio: me .. non nulla imperitorum vituperatione ... liberavit; har. resp. 49.
II. **allein: a. masc.: 1. Subject:** arbitrantur: quem ad modum non nulli arbitrabantur; Quir. 12.
cadunt: *ut* ... caderent non nulli; Phil. XIV, 38.
concidunt: ex Martia non nulli in ipsa victoria conciderunt; Phil. XIV, 31.
denuntiant: fortius denuntiasti tu quidem quam non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.
dicunt: quod non nulli litteris dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3.
dictitant: quod non nulli dictitant; Milo 21.
discedunt: non nulli propter timorem ... discesserunt; dom. 8.
dubitant: dubitabant ... non nulli etiam quid liceret; Marcell. 30.
minantur: his non nulli etiam minabamur; Ligar. 33.
proferunt: proferebant ... vina non nulli Graeca; Verr. V, 146.
prospiciunt: quin ... non nulli ... suo plus otio ... prospexerint; prov. cons. 24.
putant: putant .. ad me non nulli pertinere ..; har. resp. 31. illam ... pertinaciam non nulli ... putabunt; Balb. 62.
requirunt: quam (sapientiam) non nulli in me requirebant; dom. 97.
revocant: non nulli rem ad illam rationem ... revocabant; dom. 15.
sunt: fuisse tum non nullos, qui ..; Verr. a. pr. 23. quamquam non nulli sunt in hoc ordine, qui ..; Catil. I, 30. in qua (fortuna) non nulli etiam .. non erant; Sest. 69.
tenent: quorum (maiorum natu) non nulli etiam illum diem memoria tenebant; Verr. IV, 77.
valent: non valuit rebus isdem quibus fortasse non nulli; Planc. 67.
suspicantur: non nulli suspicati sunt; Verr. I, 23.
vitant: sciebam ... non nullos ... pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17.
2. **nach Verben:** a. distribuo: non nullos scribis ... distribuit; Verr. V, 64.
occido: occidunt non nullos; Sest. 75.
puto: f. 1. dicunt.
reperio: qua in oratione non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1.
servo: quos Caesar, ut non nullos, fortasse servasset; Phil. II, 71.
video: non nullos videmus, qui ..; Muren. 29.
b. sum: si haec vox ... non nullis aliquando saluti fuit; Arch. 1.
videor: quae ... non nullis incredibilia videbantur; Catil. III, 21.
c. consisto in: similis in Bulbo, in Gutta, in aliis non nullis suspicio consistebat; Cluent. 78.
ineo a: inibat gratiam a non nullis; har. resp. 48.
sum in: sin etiam in aliis non nullis fuit iste consulatus amor; Sulla 73.
3. **nach Substantiven:** alienatio: ex hac nimia non nullorum alienatione; har. resp. 47.
audacia: cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset; Sest. 129.
commissa: non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23.
frumentum: frumentum Centuripinorum ... et non nullorum fortasse praeterea probasti; Verr. III, 180.
insimulationes: propter insidiosas non nullorum insimulationes; leg. agr. II, 7.
levitas: levitate non nullorum emptos plausus; Sest. 115.
scelus: f. audacia.
suspicio: propriam non nullorum de ipso suspicionem; Sest. 8.
4. **Umstand:** a: quo minus saepe .. interpeller a non nullis; prov. cons. 40.
b. neutr.: multa suspicanti, non nulla credenti; Milo 61.

num, etwa? wohl? ob? wirklich? I. **directe Frage: 1. allein:** absolvo: num idcirco absolvetur, quod ..? Verr. II, 143.
abstraho: num ... avellet atque abstrahet? Font. 47.
adsequor: nam || num, nunc || quid adsequerere || assequere || ..? Planc. 16.
adsigno: duo milia iugerum ... adsignasti ...; num etiam hoc ..? Phil. II, 43.
antefero: num etiam ... nobis aut ... cuiquam es ... antelaturus? Piso 64.
appello: num quis testis Postumum appellavit? ... num accusator? Rab. Post. 10.
arbitror: num .. igitur ... arbitramur ..? Balb. 54. num igitur ... arbitramur || arbitrabamur, arbitrabimur ||; ib. 55.
attingo: num aut ... attigit aut .. occidit aut .. habuit ..? Phil. VIII, 27.
avello: f. abstraho.
audeo: num quid horum dicere ... audes? Verr. V, 147. num negare audes? Catil. I, 8.
audio: num denique ... Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10.
causor: num quid causare || causae est || quin..? Qu. Rosc. 41.
censeo: num aliter censuit ..? Flacc. 78. num ... censetis? Phil. XII, 12.

cogito: quid ad haec cogitas respondere? num mentiri me? num fingere aliquid? num augere crimen? Verr. V, 147.
cogo: num quae in tuo imperio pecuniae cellae nomine coactae sunt? Verr. III, 212.
conor: num igitur ex eo bello partem aliquam laudis appetere conaris? Verr. V, 5.
constituo: num ... constituitur? leg. agr. II, 75.
contemno: num ... contemnitis ..? Phil. I, 37.
debeo: num ... debuit esse ..? Sulla 81. profectio certe ... non debet offendere: num igitur remansio? Ligar. 4.
decerno: „decrevit Flaccus“. num aliud atque oportuit? Flacc. 78. num quae rogatio lata, num quae nova quaestio decreta est? Milo 19.
defendo: num luce furatum venerunt et se telo defenderunt? Tull. 48.
desum: num defuit ..? Sest. 80.
do: num aut in vilitate nummum arator quisquam dedit aut in caritate de aestimatione frumenti questus est? Verr. III, 216. num ... datae (sunt)? Phil. I, 3.
dubito: num dubitas ..? Catil. I, 13. num dubitas igitur quin ..? Planc. 18.
duco: num ... sunt ... ducturi? Catil. II, 23.
emo: num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46.
existimo: lectos aeratos et candelabra aënea num cui praeter istum ... facta esse existimatis? Verr. IV, 60. num vos existimatis ..? Sest. 105.
exspecto: num exspectatis dum L. Metellus ... testimonium dicat? Verr. III, 122. num exspectas ..? Phil. II, 86. num igitur .. exspectavit ..? ib. XI, 27.
facio: num quis denique fecisset mentionem ..? Cael. 56.
fallo: num me fefellit ..? Catil. I, 7. num igitur me fefellit? aut num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92.
fero: num est ferendum? Sex. Rosc. 34. num igitur ulla quaestio ... lata est? Milo 16.
fingo: num quid ... fingitur ..? Flacc. 73. num fingentur ..? Phil. XII, 12.
gratificor: num .. gratificabatur ..? Fr. B. VI, 36.
habeo: ſ. attingo.
haesito: num ... haesitatis? Fr. B. VII, 3.
lego: num igitur ... norat aut legerat? Scaur. c. 4. § 5.
mitto: num ex Aegypto aut Syria frumentum Romam missurus es? Verr. III, 172. hominem dignum mittent. num P. Servilio digniorem? Phil. XI, 25. num misit ..? ib. XIV, 23.
muto: num igitur ... mutata est? Cluent. 92.
nego: num quis negat? Cluent. 65.
nosco: num ... leges nostras moresve novit? num denique homines? Phil. V. 13. ſ. lego.
noto: num quid * no || notasti ||; Flacc. 5 (ȣ. 44).
obicio: num quid ... obiectum est? Cluent. 62. num quis obiecit? Cael. 56.
obligo: num qua igitur .. bona ... obligavit? dom. 124.
occido: ſ. attingo.
omitto: num quid omisi? Fr. C. 11.
oportet: num etiam patriis Heraclium bonis exturbare oportuit? Verr. II, 46. num quid igitur oportet nisi tris sortes conici, unam educi? ib. 127.
paenitet: num te ... fortunae tuae, num amplitudinis, num claritatis, [num gloriae] paenitebat? Phil. I, 33.
pertimesco: num est ... pertimescenda? Catil. I, 29.
peto: num petivit? Cael. 56.
possideo: num quid magis possidebis? Caecin. 35.
possum: num cui dubium esse poterit quin ... statuat? Verr. II, 145. num poteris dicere ... fuisse? ib. 178. num quis poterit in tanto lucro tantaque iniquitate dubitare quin ..? ib. III, 111. num potes hoc negare ..? ib. V. 140. num infitiari potes ..? Catil. I, 7. num igitur negari potest ..? Flacc. 32. num potuit parcius (imperare)? ib. num possum magis pedem conferre ... aut propius accedere? Planc. 48. num potest magis carere ... quam caret? Ligar. 11. num igitur ... dubitare possumus? Phil. IV, 8. num ea vera possum iudicare? ib. XII, 12. num .. poterit carere ..? ib. num ... delere possumus? ib. num elui ... potest? ib. num ... facere potero? ib. 26. ſ. fallo; Phil. II, 92.
postulo: num quis postulat? Verr. III, 123.
pulso: num quem tribunum pl. servi M. Tullii pulsaverunt? Tull. 48.
puto: num tibi illius victoriae gloriam cum M. Crasso aut Cn. Pompeio communicatam putas? Verr. V, 5. num ... putatis? leg. agr. II, 77. Flacc. 12. Phil. V, 29. XI, 6. unde illud est ..? num Gallorum, num Hispanorum putatur? Flacc. 10. num putatis ..? Phil. III, 20. V, 21. num igitur ... putares? ib. VIII, 14. num ... putas? ib. 15.
quaero: num quaerenda causa? Sex. Rosc. 86. num ... quaerentur? leg. agr. II, 75. num ergo ... quaerimus || erimus || ? Phil. V, 9.
queror: ſ. do.
recipio: num ... non recepit? Sest. 80.
relinquo: num quid ... haec suspicio relinquenda est? Fr. A. III, 2.
remoror: num ... poena remorata est? Catil. I, 4.
reprehendo: num igitur ... reprehenditur? dom. 18. num igitur reprehendistis || reqrehenditis || ? Phil. XI, 36.
repugno: num repugnavit? Sest. 80.
requiro: num quis in Verrem L. Metelli testimonium requirit? Verr. III, 123.
resideo: num igitur ... residet ||resit, restat|| ..? Scaur. 14.
restituo: num restituis? Flacc. 74. num qui exules restituti (sunt)? Phil. I, 3.
scio: num Latine scit? Phil. V, 13.
spero: num ... sperant ..? Catil. II, 19.
subtimeo: num quid subtimes ..? Phil. II, 36.
sum: num quid est causae? Quinct. 84. leg. agr. III, 3. num quid est aliud? Sex. Rosc. 52. num quisnam praeterea || quisnam || (in istis bonis est)? ... num ergo dubium est quin ..? ib. 107. num alia res ... nunc est ac tum fuit? Cluent. 92. num is est Cluentius? ib. 149. num quid causae est quin ..? leg. agr. II, 40. num quis vestrum ad vim ... accommodatus est? leg. agr. III, 16. num honestior est ..? Flacc. 74. num dubium est? ib. 83. num ... reprehensurus es? ib. 78. num quis est igitur qui ..? Sulla 52. ubi fuit Sulla ..? num Romae? ... num in eis regionibus, quo ..? ... num in agro Camerti, Piceno, Gallico? ib. 53. num ... fuit ..? dom. 123. num est igitur dubium ..? prov. cons. 24. num ista est nostra culpa? Planc. 18. num quis est igitur tam demens qui ..? Milo 78. num est (in patria)? Ligar. 11. num quae trepidatio (est)? num qui tumultus? num quid nisi modeste, nisi quiete, nisi ex hominis gravissimi et sanctissimi disciplina? Deiot. 20. num est ex iudicum genere et forma? Phil. V, 13. num quisnam est vestrum qui ..? ib. VI, 12. num etiam vos avunculi (estis)? ib. VIII, 2. num quis est qui ..? ib. XI, 37.
tollo: num ... tollitur? leg. agr. II, 75. num ... sustulit? Phil. II, 88.
venio: num furatum domum P. Fabii noctu venerunt? Tull. 48. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi ..? Milo 31. ſ. defendo.

versor: num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter ..? Cluent. 62.
video: num quid .. aliud videtis obstare; Sex. Rosc. 152. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ..., num de Ti. Coruncanio ..., num de tot Fulviis gloriari? Planc. 20.
videor: num aut ille lanista ... recessisse || cessisse || videtur aut iste discipulus ... concedere, Sex. Rosc. 118. num tibi insultare in calamitate, num intercludere perfugia fortunae, num casus bellicos exprobare aut obicere videor? Verr. V, 132. sed num tibi ita defendisse videor, ut ..? num secus hanc causam defendisse, ac si..? Cluent. 143. num .. videntur ..? leg. agr. I, 6. Muren. 38. num quisnam tandem || tam || abstrusus nummus usquam videtur, quem ..? leg. agr. I, 11. itaque num tibi videor ... esse occupatus? num de eius facto dicere? Ligar. 29.
vinco: num sibi soli vicit? Phil. II, 72.
voco: num quis eorum ... in iudicium est vocatus? Balb. 48.
volo: num ... voluisti? Phil. VIII, 15. num ... voluit? ib. XIV, 23.
utor: num argumentis utendum in re eius modi? Verr. IV, 11.
2. **nach quid:** quid? ex aede Liberae † parinum caput illud pulcherrimum ... num dubitasti tollere? Verr. IV, 128. quid? ... num quid dubium poterit esse quin ..? ib. V, 50. quid decumani, num quid praeter singulas decumas ex lege Hieronica debent? ib. 53. quid? ... num aut criminosum est || sit || aut mirandum ..? Muren. 69. quid enim? .. num obviam prodire crimen putat? ... num sectari multos? ... num locum ad spectandum dare aut ad prandium invitare; ib. 73. quid? ... num aliud videtur esse ac ..? dom. 51. quid vero? ... num ... potuit imitari? Scaur. c. 3. § 2. quid est? num conturbo te? Phil. II, 32. quid est? num mentior? ib. 61. quid? ... num ... videtur? ib. IV, 7. quid? ... num .. censetis? ib. quid? ... num ... arbitramur? ib. VI, 10. quid nos? num quid tale habemus? ib. VIII, 9. quid? ... num aliter accepimus? ib. 14.
3. **mit an:** quid tantem ais? num || tunc, anne || me rograri oportet abs te an te potius a me? Muren. 76.
II. **indirecte Frage:** attendo: attendite, num aberret; Phil. XII, 23.
audio: audire de te cupio, ... num quem putes ... similem tribunum plebis posse reperiri || esse reperirique, al. ||; Vatin. 37.
certiorem facio: certiores facere, ne || cur, num, [ne] || imperator appelletur; prov. cons. 15.
consulo: consuluit, num quid esse causae videretur quin ..; dom. 130.
doceo: doceat, .. num || iam || ego quem *Sullanum* possessorem defendam; leg. agr. III, 15.
dubito: si quis dubitasset .., num ... cogitasset; Sulla 68.
exquiro: exquire, ... num quid ... scripserit; Deiot. 42.
interrogo: si interrogarentur, num quo crimine esset accusatus; Cluent. 105. exire ex urbe iubet consul hostem: interrogas me, num in exsilium? Catil. I, 13.
quaero: quaesisse, num ille aut ille defensurus esset; Sex. Rosc. 59. quaeretis, num quas ex hisce rebus pecunias ceperit? Verr. III, 40. quaerendum .. est ..., num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit, tanta egestas, tanta vis presserit, ut ..; ib. IV, 11. quaerendum .. est, Heius iste num aes alienum habuerit, num auctionem fecerit; ib. cum quaesissem, num quid aliud de bonis eius pervenisset ad Verrem; ib. 27. ne forte quaeratis, num propinquus (sit); Caecin. 14 quaero ..., num ... existimes, num ... dicas; Cluent. 62. quaero ..., num istam legem ... L. Lucullus ... tulerit, num anno post M. Lucullus et C. Cassius? ib. 137. quaero, num .. dixerit ..? Sulla 36. non hoc quaerendum arbitror, num purgetur aliquis, sed num arguatur; ib. 39. quaeretur, num quae occultetur libido, num quod lateat facinus, num quae crudelitas, num quae audacia; ib. 78. nisi forte ... quaesitum est, num perturbare ... velles et ... adoptari? dom. 35. quaero, ... num id iussum esset ratum? certe non; ib. 77. quaero, ... num ... fuerit; Sest. 78. quaero, ... num ... tulerit; num Aeliam, num Fufiam legem neglexerit; num ... attulerit; num ... tenuerit; num ... deiecerit; num religiones polluerit, aerarium exhauserit, rem publicam compilarit? Vatin. 5. quaero, ... num quando tibi moram attulerit? ib. 15. quaero, num ... permittas ..? ib. quaero, num quis ante te tam fuerit nefarius qui ..? ib. 22. quaero ex te, Vatini, num quis ... tribunos plebis appellarit ..? num quis reus ... escenderit || ascenderit || eumque vi deturbarit? subsellia dissiparit? urnas deiecerit? eas denique omnis res ... commiserit ..? ib. 34. hoc quaero, num P. Sestium ... condemnari putes oportere? ib. 41. quaeris, num disertus sit? ... num iuris consultus? Planc. 62. cum ex me quidam quaesisset, ... num quidnam esset novi; ib. 65. quaero, num ... putes? ib. 70. quaero .., num ... ignores? Phil. II, 110.
requiro: requiro, ... num tibi perturpe aut perflagitiosum esse videatur? Cael. 50.
respondeo: volo uti mihi respondeas, num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre praeter unum te? ... num quem ... scias tribunum plebis egisse cum plebe? Vatin. 17. volo uti mihi respondeas, ... num quem ex omnibus tribunis plebis ... tam audacem audieris fuisse, ut ..? ib. 18.
video: videte, num dubitandum vobis sit; imp. Pomp. 19. videbo num ... necesse sit; har. resp. 31.

numen, göttlicher Wille, Macht, Walten, Gottheit: I. **Subject:** apparet: apparuisse numen deorum; Phil. XIII, 22.
est: numen .. vestrum aeque mihi grave et sanctum est ac deorum immortalium in omni vita futurum; Quir. 18. nullam vim esse .. numenve divinum; Milo 83. magnum (est) numen unum et idem sentientis senatus; Phil. III, 32.
II. **nach Verben:** 1. celo: Iovis ille ||illius|| quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.
declaro: multa saepe prodigia vim eius numenque declararunt || declarant ||; Verr. IV, 107.
expio: Cereris numen ... istius ... supplicio expiari volebant; Verr. IV, 111.
horreo: vestrum numen horret? dom. 104.
imploro: deorum immortalium numen implorare potero; Scaur. 17.
placo: divinum numen scelere violatum placare precibus; dom. 140.
teneo: qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis; Quir. 25.
violo: s. placo.
2. abutor: abuti deorum immortalium numine ... voluisti? dom. 125.
3. accedo ad: quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5.
sum in: magna vis est cum in deorum immortalium numine tum vero in ..; dom. 141.
traho a: est .. lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 28.
III. **nach Substantiven:** 1. religio: a quibus ... omnes gentes ac nationes vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188.
2. opinio de: si honesta deest de numine eorum ac mente opinio; dom. 107.

scripta de: homines doctos sapientisque ... scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19.

IV. **Umstand:** 1. augeri: eorum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum; har. resp. 19.

comprobare: deos immortalis ... numine suo reditum meum .. comprobasse; dom. 15.

defendere: qui ... suo numine atque auxilio ... tecta defendunt; Catil. II, 29.

flectere: nisi di immortales ... suo numine prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.

gubernari: deorum numine omnia regi gubernarique; har. resp. 19.

nasci: s. augeri.

reddi: divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143.

regi: s. gubernari. — retineri: s. augeri.

servare: qui haec tecta ... vestro numine auxilioque servastis; Sulla 86.

velle: numine deorum .. videtur hoc fortuna voluisse; Phil. XIII, 12.

2. sine: Alpibus Italiam munierat antea natura non sine aliquo divino numine; prov. cons. 34.

numero, **zählen, auszahlen, rechnen, ansehen:** I. **absolut** (**vgl.** III. promerita): alqs: numeraturum se dicebat; Quinct. 18. qui numerasse dicitur; Flacc. 23.

praetor, al.: a quaestore (praetor) numeravit, quaestor a mensa publica, mensa aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.

II. **indir. Frage:** numera quam multa ... falsa sint; Caecin. 90. quid ego numero qui ... venerint? Piso 54.

III. **mit einfachem Object:** alqm: ne (Quinctius) numeretur inter viros; Quinct. 43. propter quos ipse (Sex. Roscius) .. inter suos numerabatur; Sex. Rosc. 16. is inter honestos homines atque adeo inter vivos numerabitur? ib. 113. nos in septemdecim populis Siciliae numeramur; Verr. V, 124. qui ... mihi videtur .. inter viros optimos atque innocentissimos esse numerandus; Font. 38. cum ... illi Larini in Martis familia numerarentur; Cluent. 43. ut eos numeres, qui ..; Planc. 62. quos .. a se primum numerare possunt; Phil. VII, 3. **vgl.** II. Piso 54.

alqd: id non modo tibi datum, sed tua manu numeratum iudicari; Verr. II, 27. nisi forte ... id numerabitur in actis; Phil. I, 19.

absolutionem: non numero hanc absolutionem; Cluent. 103.

annum: numerandus est ille annus; Piso 26.

bella: Cn. Pompei bella, victorias, triumphos, consulatus admirantes numerabamus; Deiot. 12.

civitatem: ex quibus in primis numeranda est civitas Halaesina; Verr. III, 170.

consulatus: s. bella.

consulem: an ... sine eo consilio consulem numerem, sine quo ..? Piso 23.

diem: hunc diem iam ne numerant quidem; Verr. a. pr. 31.

dotem: cum uteretur uxoris dote numerata; Caecin. 11.

mortem: a quo ... mors in beneficii parte numeretur; Phil. XI, 3.

nummum: alii nummos numerabant; Verr. I, 137. deinde nummi numerati sunt Cornificio; ib. 150. nego tibi ipsi ullum nummum esse numeratum; ib. II, 26.

pecuniam: pecunia attributa, numerata est; Verr. I, 34. tibi pecuniam numeratam esse dico; ib. 96. cuius manu (pecuniae) numerarentur; ib. II, 26. eam .. ei pecuniam numerat; ib. 69. si tantulum morae fuisset quo minus ei pecunia illa numeraretur; ib. 93. ea (pecunia) postea quam numerata est; ib. 94. sin Timarchidi pecunia numerabatur; ib. 144. quantam pecuniam non solum numeratam, verum etiam huiusce modi in rebus positam confecerit; ib. 184. nonne .. numerare pecunias coacti sunt? ib. III, 88. qui poterat sua sponte pecuniam numerare? ib. Q. Apronium praeter eam quam dixi pecuniam numeratam CCC milia modium tritici ... sustulisse; ib. 107. cui simul et Volcatio pecunia a civitate numerata est; ib. 176. vidimus huic ab aerario pecuniam numerari quaestori ad sumptum exercitus consularis; ib. 177. qui tibi eam pecuniam numeravit; ib. V, 15. (pecuniam se) numeratam in praesentiam non habere; ib. 17. se ob hunc metum pecuniam Timarchidi numerasse; ib. 116. se ob sepulturam Heraclii nauarchi pecuniam Timarchidi numerasse; ib. 120. si nulla pecunia numerata est; Font. 7. nunc praesens, certa pecunia numerata || pecunia || quaeritur || petitur ||; leg. agr. I, 2. census es praeterea numeratae pecuniae $\overline{\text{CXXX}}$; Elacc. 80. eam (pecuniam) opinor tibi numeratam non esse; ib. ut iam expendantur, non numerentur pecuniae; Phil. II, 97. numerabatur || non numerabatur || pecunia; ib. III, 10.

promerita: quo (genere) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1.

HS: Dionem HS deciens centena milia numerasse; Verr. I, 28. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum || numerata || Athenis testibus planum faciam; ib. 100. qui de sua pecunia HS IↃLX milia numeravit; ib. 150. HS deciens numeratum esse; ib. II, 20. numerantur illa HS trecenta || ducenta quinquaginta || Syracusanis; ib. II, 50. qui ... iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; ib. 54. numerate HS $\overline{\text{XII}}$; ib. III, 79. ipsi accipere decumas et numerare Valentio coguntur lucri HS XXX milia; ib. 84. statim cogitur Heraclius legatus numerare HS $\overline{\text{XXII}}$; ib. 88.

stipendium: stipendium militibus per omnis annos a civitatibus ... esse numeratum; Piso 88.

triumphos, victorias: s. bella.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** ut ... portenti ac prodigii simile numeretur; Sex. Rosc. 38. qui in Sicilia sequester istius, interpres, confector negotiorum, prope conlega Timarchidi numerabatur; Verr. II, 108. ut prope alter Timarchides numeraretur; ib. 169. ut quisquam iuris numeretur peritus, qui ..; Caecin. 68. Sulpicium accusatorem suum numerabat, non competitorem; Muren. 49. cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13. defensores optimatium ipsique optimates gravissimi et clarissimi cives numerantur et principes civitatis; Sest. 7. maximum .. eius beneficium numero; Phil. XIII. 7. **vgl.** III. consulem.

numerus, **Zahl, Anzahl, Menge, Theil, Versglied, Rhythmus, Rang, Stelle:** I. **Subject:** adsequitur: quid ille maximus numerus aratorum (adsequitur)? Verr. III, 128.

consulit: tantum hominum numerum ignotissimorum atque alienissimorum pepercisse huius capiti, consuluisse famae; Font. 3.

crescit: crescit ... hostium numerus; Catil. I, 5.

deest: cum magnus numerus deesset; Verr. V, 72.

est: ut is amplior numerus esset; Verr. II, 124. cum ex utroque genere par numerus reliquus esset; ib. quo in numero magnus ante te praetorem numerus ac magna multitudo Siculorum fuit; ib. III, 27. ipsi aratores Centuripini, qui numerus est in Sicilia maximus hominum honestissimorum et locupletissimorum; ib. 108. qui numerus in agro Leontino maximus est; ib. 114. est .. numerus civium Romanorum atque hominum honestissimo-

rum; Font. 13. quorum cum satis magnus numerus esset; Cluent. 43. maximus vini numerus fuit; Phil. II, 66.

manet: incolumis numerus manebat dominorum atque aratorum; Verr. III, 125.

parcit; ſ. consulit.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abalieno: honestissimorum hominum ac locupletissimorum... maximum numerum abs te abalienasti; Verr. II, 155.

accipio: utrum tantum numerum tritici ... sibi acceperit an huic exegerit· Verr. III, 86.

adicio: *hordei* .. numero ad summam tritici adiecto; Verr. III, 188.

averto: innumerabilem frumenti numerum per triennium aversum a re publica esse ereptumque aratoribus; Verr. III, 163.

aufero: cuius iudicii metu magnus a multis frumenti numerus ablatus (est); Verr. III, 39. tantone minoris decumae venierunt quam fuerunt, an ... his tantus tamen frumenti pecuniaeque numerus ab aratoribus per vim ablatus est? ib. 106.

augeo: cur legatorum numerus auctus (est)? Phil. II, 31. augebo .. numerum dierum; ib. XIV, 11.

cito: testium tanto numero citato; Verr. I, 20.

cogo: frumenti tantus numerus imperio tuo datur et cogitur; Verr. III, 73. attendite, quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100.

concedo: honos et novitas et numerus dierum ... concessus est; prov. cons. 27.

conficio: eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74.

conligo: quam subito ... ingentem numerum perditorum hominum conlegerat! Catil. II, 8.

constipo: si non modo dena iugera dari vobis, sed ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; leg. agr. II, 79.

constituo: quarum rerum invidia ... certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.

deduco: cum numerum || cum || ↀ colonorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96.

definio: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem ... litteris definiri vides; Verr. I, 57.

desidero: [nostra] res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat et reposcit; Verr. III, 120.

detineo: tantum civium numerum tam prope ab domo, tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 6.

dico: hunc ... magnum numerum optimorum versuum ... dicere ex tempore; Arch. 18.

diffundo: numerus ... huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.

do: eum frumenti numerum et eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; Verr. III, 79. ſ. cogo.

effero: ex quibus ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8.

eripio: ſ. averto. — exigo: ſ. accipio.

expleo: honestius est ei nullum (laudatorem) dare quam illum quasi legitimum numerum consuetudinis non explere; Verr. V, 57. explere se numerum nautarum et remigum posse; ib. 87.

exporto: dico te ... magnum numerum frumenti ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

exprimo: tanto numero frumenti ... imperato et expresso; Verr. III, 73.

expromo: quoniam summam ac numerum iniuriarum vobis..non possum expromere || exponere ||; Verr. III, 53.

exstinguo: si aratorum numerum ac nomen exstinxeris; Verr. III, 226.

habeo: quin rationem numerumque haberet; Verr. V, 71. si suum numerum naves haberent; ib. 133.

impero: ut naves civitatibus certusque numerus nautarum militumque imperaretur; Verr. V, 43. ceteris ... maximum frumenti numerum ad Hispaniense bellum tolerandum imperavit; Font. 13. ſ. exprimo.

includo: in praedonum hostiumque custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? Verr. V, 144.

mitto: populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; Verr. III, 117. mitto numerum navium; Piso 90. frumenti ... maximum numerum miseram; Planc. 64.

permisceo: genera... numerumque permiscuit; Verr. II, 125.

profero: quod genus hominum, quem numerum, quem ordinem proferre possum || possis || qui te non oderit? Verr. II, 166.

profiteor: non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile aut amplius etiam profiteri; Verr. III, 39. fecit ut decumanus Nymphonem negaret ex edicto illo praeclaro... numerum iugerum professum esse; ib. 53.

prohibeo: magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18.

prorogo: numerum annorum .. prorogavit; Phil. II, 109.

recognosco: neque ... non maluisti subire quam numerum tuorum militum reliquiasque *re*cognoscere; Piso 91.

reposco: ſ. desidero.

requiro: quod homines in conventu ... nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

subscribo: propterea quod lege Hieronica numerus aratorum quotannis apud magistratus publice subscribitur; Verr. III, 120.

trado: qua in lege numerus tantum columnarum traditur; Verr. I, 134.

2. **Ablativ:** habeo: qui illum secum habuerit, eo praesertim numero ac loco; Verr. II, 134.

sum: cum is tibi parentis numero fuisset; div. Caec. 62. quo numero fuisti? Phil. II, 71. qui hostium numero non sunt; ib. XIII, 11.

3. **mit Präpositionen:** adgrego in: qua re ego te semper in nostrum numerum adgregare soleo; Muren. 16.

ascribo ad: quod ... ad eum numerum clarissimorum hominum tuum quoque nomen ascripsit; Verr. II, 110. — in: ascribe me talem in numerum; Phil. II, 34.

audio in: cum in tanto numero tuorum neque audies virum bonum quamquam neque videbis; Catil. I, 26.

congrego in: hominem ... in eundem hunc numerum congregasti; Vatin. 25.

conicio ex: quam multos esse oporteret ex ipso navigio ... et ex remorum numero coniciebant; Verr. V. 71.

considero ex: quod nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona, non ex numero neque ex summa consideranda; Verr. III, 215.

contendo cum: cum ... ita cum maiore numero hostium contenderit; Phil. XIV, 38.

deduco ex: ex hoc tanto numero deductus est nemo; Flacc. 44.

deligo ex: dubitate..., quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit; Verr. II, 109.

do ex: testis dare .. ex eo numero; Quinct. 75. — in: quem in numerum ... nemo nomen dedit nisi ..; dom. 116.

dubito de: de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium ... pervenerit? Verr. III, 76.

duco in: eos in hostium numero ducit; Verr. V, 64. at nunc per hunc spoliati ... ipsi in hostium loco numeroque ducimini; ib. 125. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; Catil. III, 25.

eicio ex: eum ... ex numero hominum eiciendum ... puto; Phil. XIII, 1.

eligo e: eligere e civium Romanorum numero ... quem cognitorem daret; Verr. II, 107.

existimo in: socii fidelissimi in hostium numero existimati; Verr. a. pr. 13.

exturbo ex: ex numero vivorum exturbatur; Quinct. 49.

habeo ex: cum ex eo numero iudices haberet quos postularet; Verr. II, 44. — in: in virorum bonorum numero ... haberi; Sex. Rosc. 116. quos .. senatus in hostium numero habendos censuit; Verr. I, 87. hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. II, 79. socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; ib. 166. hosce homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos; Catil. IV, 15.

incipio ex: aut ex quo potius numero quam ex laudatoribus tuis (incipiam)? Verr. IV, 3

procedo in: haec tibi laudatio procedat in numerum; Verr. IV, 20.

puto in: iste etiam tum patrem, si non in parentis, at in hominum numero putabat; Verr. IV, 41. quem .. imperatorem possumus ullo in numero putare..? imp. Pomp. 37. ut... in hostium numero putaretur; Piso 35.

refero in: in proscriptorum numerum rettulistis; Sex. Rosc. 32.

relinquo ex: qui in urbe ex eo numero relicti sunt; Phil. XII, 13.

repono in: ut in illo antiquissimorum clarissimorumque hominum... numero reponantur; Verr. III, 210. quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143.

requiro in: in quo .. praetoris est diligentia requirenda? in numero navium; Flacc. 32.

segrego a: hunc A. Licinium non modo non segregandum ... a numero civium, verum etiam..; Arch. 4.

seiungo ex: me ex fortissimorum civium numero seiungendum (esse); Vatin. 26.

sum ex: nemo est ex tanto numero aratorum, a quo ..; ib. 224. nemo est ex tanto numero, quin ..; Font. 15. quis est ex eo numero, qui..? ib. 16. ex eodem numero (est) L. Cassius, Cn. Heius; Cluent. 107. ex hoc esse hunc numero; Arch. 16. qui ... profitetur estque || isque est || ex eo numero, qui ..; ib. 31. an || tamen || ex hoc numero (sunt)? Marcell. 21. — in: quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; Quinct. 88. tu es in eo numero; Sex. Rosc. 93. quo in numero ... non est; ib. 126. quo in numero e vobis complures fuerunt; Verr. I, 15. quo in numero magnus ante te praetorem numerus ac magna multitudo Siculorum fuit; ib. III, 27. ut aratores in servorum numero essent, servi in publicanorum; ib. 87. sint sane aliquae civitates in eo numero; ib. 180. qui in numero Quiritium non est; Caecin. 96. otiosis hominibus in hoc numero locum fore; leg. agr. II, 77. hic, hic sunt, in nostro numero; Catil. I, 9. sunt in illo numero multi boni, docti, pudentes, qui ..; Flacc. 9. esse in eo numero Sullam; Sulla 39. quo minus essem non modo in civium numero, sed etiam ..; dom. 82. in tanto civium numero magna multitudo est eorum, qui ..; Sest. 99. in illorum .. numero mavolt T. Annius esse; Vatin. 41. ut nemo, nisi ..., civium esse in numero videretur; Piso 7. in qua (civitate) in principum numero voltis esse; ib. 30. qui in eo numero fuisset; Phil. II, 25.

sumo ad: ad hunc numerum quingenos sibi singuli sumunt; leg. agr. II, 77.

tollo de: sententiam meam de numero sententiarum sustulerunt; Phil. XIV, 22. — ex: quod... sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11.

transfero ex, in: ex hominum numero ... in parricidarum sedem atque numerum transferetis? Sulla 77.

video in: quo errore ductos vidi ... non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum, ... certa tribu, certo numero; Balb. 30. f. audio in.

III. **nach Adjectiven, Zahlwörtern und Adverb** (vgl. II, 3. sum ex): aliquis de: mittent aliquem de suo numero; Phil. XI, 25. — ex: ex ipso illo numero nauarchorum aliqui vivunt, [et] adsunt; Verr. V, 121.

multi ex: ne plures essent in senatu ex colonorum numero quam ex veterum || vetere || Agrigentinorum; Verr. II, 123. cum ex eo numero ... multi mortui sint; leg. agr. II, 37. quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Muren. 69.

nemo ex: ex quorum numero saucius factus est nemo; Tull. 55.

non nulli ex: non nullae ex eo numero in convivium adhibebantur palam; Verr. V, 28.

nullus ex: ut ... unum signum .. ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7.

permulti ex: ad Cn. Pompeium ... permulti ... ex illo Sertoriano numero militum confugerunt; Verr. V, 153.

qui, quis: quem ex tanto hominum numero testem in hac causa producere potestis? Font. 16. qui .. ex numero civium ... hostes patriae semel esse coeperunt; Catil. IV, 22. ait nescio quem ex eo numero servum iudicatum; Deiot. 24.

quidam ex: cum ab eo quidam vetus adsectator et ex numero amicorum non impetraret; Verr. II, 29. cum esset ex veterum numero quidam senator demortuus; ib. 124.

reliquus de: qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. — ex: qui ex illo numero reliqui Syracusas ... refugerant; Verr. V, 101.

satis ad: quantum ad eum numerum frumenti satis sit; Verr. III, 173.

tot ex: ut tot viros primarios velim, praesertim ex iudicum numero, ... esse temeritati et mendacio meo conscios; Verr. IV, 124.

unus ex: unum ex tanto || toto || negotiatorum, colonorum, publicanorum, aratorum, pecuariorum numero testem producant; Font. 12.

IV. **nach Substantiven: 1. Ablativ:** coloniae: „deducentur .. coloniae". quo || quot ||? quorum hominum || quo numero hominum ||? leg. agr. I, 16. quo || quot || colonias, in quae loca, quo numero colonorum deduci velis; ib. II, 74.

homo: Bambalio quidam .., homo nullo numero; Phil. III, 16. f. II, 3. video in.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: f. III.

iudicium de: neque iudicium de numero iugerum || de modo iugerum || dabatur neque ..; Verr. III, 117.

lex de: leges .. similis de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; Verr. II, 125. quae (lex) est de numero sectatorum; Muren. 71.

VI. **Umstand: 1. Ablativ:** adficere: ut eos ... novis honoribus adficiat et numero dierum et genere verborum; Piso 45.

complere: tu ... compleas numero? leg. agr. II, 74.

conferri: omnis ... res gestas cum tuis nec

contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.
decernere: C. Caesari supplicationes decrevistis, numero ut nemini uno ex bello; prov. cons. 25.
declarari: [ut .... nihil numero et suffragiis declarari ... posset]; leg. agr. II, 99.
distinguere: ut servos non numero distinguant; Caecin. 56.
esse: postremum .. genus est non solum numero, verum etiam genere ipso atque vita ... de eius dilectu; Catil. II, 22. quis ... iste optimus quisque? numero si quaeris, innumerabiles; Sest. 97.
mille: cum ... mille numero navium classem ad Delum appulissent; Verr. I, 48.
ornare: C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo || novem ||; Balb. 61.
ostendere: cum ipsa pecunia ... numero ac summa non modo quanta fuerit, sed etiam ad quam rem fuerit ostendat; Cluent, 87.
plurimi: equites numero plurimi e Gallia; ib.
redundare: quae numero hominum ... poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31.
saepe: quo saepe numero senatus convocatur; Verr. I, 129. quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt et represserunt; Vatin. 18. cum a M. Lepido ... saepe numero res publica et bene et feliciter gesta sit; Phil. V, 40. ut ... saepe numero ... iuverint; Phil. XI, 31. saepe numero postulatos esse ab istis duos servos in quaestionem; Sex. Rosc. 119. qui ... ad vos saepe numero referrent; sen. 4. quorum saepe numero telis restitistis; Fr. A. III, 16. saepe numero ... non steterunt; Cluent. 122. cum ... apud eum [non solum] Thermis saepe numero fuisset, [sed etiam habitasset]; Verr. II, 83. saepe numero censorias subscriptiones esse sublatas; Cluent. 121. saepe numero videtis; Sex. Rosc. 67. qui saepe numero ... vocatus est; Scaur. c. 1. § 1.
superare: nec numero Hispanos ... superavimus; har. resp. 19.
vincere: vincunt numero; Phil, XI, 39.

2. **Präpositionen:** ad: in eorum locum et ad eorum numerum cives Romani hostilem in modum cruciati et necati; Verr. V, 73.
ex: ex quo iudicum numero? Verr. III, 70. ex quo numero? ib.
extra: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socium] extra tuorum gladiatorum numerum ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.
in: qui ... in piratarum captivorum numero producebantur; Verr. V, 156. cum in illo numero civium Romanorum ab isto in vincla coniectus esset; ib. 160. non eos in deorum immortalium numero venerandos a nobis et colendos putatis? leg. agr. II, 95 vos universos ... deorum in numero colere debeo; sen. 30. cum in magno numero tutorem liberis non instituit; Sest. 111.
pro: civitatibus pro numero militum pecuniarum summas discribere || describere ||; Verr. V, 62.

VI. **Ellipse:** frumenti maximus numerus e Gallia; Font. 8. vgl. V, 2. ex.

nummarius, das Geld betreffend, bestochen: difficultas: ostendit se in summa difficultate esse nummaria; Verr. II, 69.
interpres: nummarius interpres ... non probabatur; Cluent. 101.
iudices: quidnam sententiae ferrent leves ac nummarii iudices; Cluent. 75. varia iudicum genera: nummarii pauci, sed omnes irati; ib.
iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum, tam perditum, tam nummarium fore putasti? Verr. III, 131.
lex: (lex) Cornelia testamentaria, nummaria, ceterae complures, in quibus ..; Verr. I, 108.
res: num tanta difficultas eum rei nummariae tenuerit; Verr. IV, 11.

nummatus, mit Geld versehen: adulescens non minus bene nummatus quam bene capillatus; leg. agr. II, 59.

nummulus, Geld, klingende Münze: corrogo: qui nummulis corrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis ... ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184.
do: ut illis aliquid ... nummulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

nummus, Geld, Münze: I. **Subject:** manet: nummus .. mihi ... manet et manebit; Piso 61.
potest: f. II, 1. commoveo; Flacc. 44.
revertuntur: ad istum non modo illos nummos revertisse, sed ..; Verr. II, 61.
sunt: qui illi nummi fuerint; Planc. 55. f. III. alqd; Cluent. 179.
videtur: num quisnam tandem || tam || abstrusus nummus usquam videtur, quem ..? leg. agr. I, 11.

II. **nach Verben:** 1. accipio: f. **accipio,** III. nummos (7 St.) B. I, S. 41, b.
addo: f. III, 1. mille; Verr. III, 118.
adfero: Volcatius animo aequissimo nummos adfert; Verr. II, 56.
adnumero: f. III, 1. mille; Verr. III, 140.
aufero: Bidini nummos auferunt; Verr. II, 56. ad istum non modo illos nummos ... revertisse, sed multo etiam pluris eum postea nummos abstulisse; ib. 61. pro tritico nummos abstulit; ib. III, 170. f. III. alqd., Verr. V, 10.
cogo: cogantur etiam nummi ab aratore? Verr. III, 198.
commoveo: nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4. nummus in Gallia nullus sine civium Romanorum tabulis commovetur; ib. 11. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest sine quinque praetoribus; Flacc. 44.
conficio: f. III, 1. mille; Cluent. 74.
constituo: certum pretium, sescenos nummos, nautarum missionis constituere; Verr. V, 62.
debeo: debebat Epicrates nummum nemini; Verr. II, 60.
deduco: non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; Verr. III, 182.
defero: f. III, 1. mille; Cluent. 87.
distribuo: f. III, 1 mille; Cluent. 37.
divido: cuius legati ... dividere ... nummos solebant; har. resp. 28.
do: f. **do,** III. nummum (25 St.) B. II, S. 145, a.
eripio: quibus olim erepti essent nummi; har. resp. 36.
exigo: nummi .. exiguntur; Verr. III, 73.
expensum fero: f. III, 1. mille; Phil. VI, 15.
habeo: quasi .. nummus haberet; Quinct. 18. tu eos nummos ... ipse habes; Verr. III, 197.
impero: nummi .. imperantur; Verr. III, 73.
invenio: ex quo fructu nummos ... inveniret? Verr. III, 198.
mitto: f. III, 1. mille; Verr. III, 119.
numero: alii nummos numerabant; Verr. I, 138. deinde nummi numerati sunt Cornificio; ib. 150. nego tibi ipsi ullum nummum esse numeratum; ib. II, 26.

pono: f. III, alqd; Cluent. 70.
posco: magistratum Sicyonium nummos poposcit; Verr. I, 44.
reddo: eos nummos .. iste Archagatho non reddidit; Verr. IV, 53.
reperio: in taberna eius nummi ... reperiuntur; Cluent. 180. f. do; ib. 102.
spargo: qui ... nummos ... spargere solebat; Phil. III, 16.
sumo: eos nummos sumi; Verr. I, 28. f. III. alqd; ib. III, 195.
supprimo: quorum nummos suppressos esse putant; Cluent. 75.
tollo: nummos ... tollere solebat; Verr. II, 136.
video: f. III. alqd; Cluent. 70.
volo: nummos volo; Verr. III, 196.
2. habeo in: habet idem in nummis; Verr. III, 199.
sum in: hominem ... non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; Verr. IV, 11.
versor in: immo in suis nummis versabatur; Qu. Rosc. 22.
III. **nach Substantiven:** alqd: quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; Verr. II, 47. sumpsisses id nummorum, quod ..; ib. III, 195. quid .. a me tibi nummorum dari potest ..? ib. 196. tum potuit a Leonida nummorum aliquid auferre; ib. V, 10. cum ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70. armarium, in quo sciret esse nummorum aliquantum et auri; ib. 179.
accessio: nec nummorum accessionem cogebatur arator dare nec ..; Verr. III. 117. quid .. nummorum accessiones volunt? ib. 118. iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib.
acervi: tanti acervi nummorum apud istum construuntur; Phil. II, 97.
corollarium: unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur; Verr. III, 118.
facultas: Romae sibi nummorum facultatem esse; Quinct. 16.
genus: cum utuntur omnes uno genere nummorum; Verr. III, 181.
mille, milia: duobus milibus nummum ... emisse; Sex. Rosc. 6. [bona emuntur duobus milibus nummum]; ib. 21. sese HS LXXX nummum frustra dedisse; Verr. II, 56. procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. bina aut terna milia nummum addebat; ib. III, 118. qui domino XX milia nummum pro X miserit; ib. 119. cogit .. Scandilium quinque illa milia nummum dare atque adnumerare Apronio; ib. 140. qui ... duo milia nummum aut summum tria dedisset; ib. 201. sponsionem * milium || duorum milium, duobus milibus || nummum facere cum lictore suo; ib. V, 141. sescentis milibus nummum se iudicium corrupturum esse; Cluent. 68. quadragena milia nummum in singulos iudices distributa ... conficere debebant; ib. 74. ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; ib. 87. qui L. Antonio mille nummum ferret expensum; Phil. VI, 15.
sponsio: f. mille; Verr. V, 141.
2. crimen de: illud .. crimen de nummis ... caluit re recenti, nunc in causa refrixit; Planc. 55.
IV. **Umstand:** addici: tua .. nummo sestertio a me addicuntur? Rab. Post. 45. qui bona ... nummo sestertio sibi addici velit; ib.
amplius: si amplius HS nummo petisti; Qu. Rosc. 10.

corrumpere: f. III, 1. mille; Cluent. 68.
emere: f. III, 1. mille; Sex. Rosc. 6. 21.

numquam, niemals: A. einmal: I. allein: 1. bei Verben: accedo: quo iste numquam accessit; Verr. IV, 103. quem in portum numquam hostis accesserat; ib. V, 138. ad quem numquam accessisse culpam videtis; Cluent. 83. numquam ... accessit; Cael. 10.
accuso: numquam accusasset; Cluent. 42. eum numquam ... esse accusandum; har. resp. 5. numquam ... accusavisti; Deiot. 9.
adhortor: cum ... numquam sim adhortatus; Phil. II, 49.
adligo: numquam adligavit; Rab. Post. 18.
adluo: ut numquam adluantur; Sex. Rosc. 72.
amitto: cum ... numquam amiserim; sen. 39.
appeto: quae numquam sibi populus Romanus appetivit; Vatin. 36.
aspicio: numquam .. aspicio; Planc. 69.
aspiro: cum ... numquam aspirasti; Piso 11.
attendo: numquam satis attendi; div. Caec. 48.
audeo: quae numquam ausus es possidere; Quinct. 85. numquam auderet iudicare; Caecin. 73. tantum victus efficere potuit, quantum incolumis numquam est ausus optare; imp. Pomp. 25. numquam inermem se inimicis committere ausus est; Cluent. 25. numquam est ausus ... optare; Flacc. 34.
audio: quae adhuc numquam audistis; Verr. V, 9. quod ... numquam ... audisset; leg. agr. II, 82. at ... numquam ... auditus est; ib. 83. cum tua vox numquam sit audita; Sulla 44. numquam erat audita vox in foro; Piso 1.
cedo: qui numquam ... cessit; Flacc. 50.
censeo: numquam ... censui; Phil. XII, 17.
cito: qui numquam sum ... citatus; dom. 83.
coëo: utinam ... societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses! Phil. II, 24.
coepi: (lex) ferri coepta est numquam; Sulla 65. numquam se ... coepisse ... experiri; Cael. 20.
cogito: numquam cogitasti? Verr. V. 38. quod numquam cogitavit; Ligar. 24.
colo: testimoniorum ... fidem numquam ista natio coluit; Flacc. 9.
committo: id ... numquam esse commissum; Verr. III, 224. numquam ... commisisset, ut ..; ib. IV, 13.
concupisco: numquam ... concupisti; Catil. I, 25.
condemno: numquam esse condemnatum; Balb. 53.
conficio: audimus aliquem numquam tabulas || tabulas numquam || confecisse; Verr. I, 60.
confugio: ut numquam ante hoc tempus ad aram legum praesidiumque vestrum publico consilio confugerint; Verr. II, 8.
conloquor: numquam cum homine quoquam conlocutum esse; Sex. Rosc. 74.
conor: numquam ingenio me suo labefactare atque infirmare conabitur; div. Caec. 44. qui numquam ... auferre conatus est; Vatin. 36.
conquiesco: si ... numquam esset conquietura; Milo 68.
consequor: numquam ... essent consecuti; Phil. II, 5.
consisto: numquam in oppido constitisse; Sex. Rosc. 74.
conspicio: numquam est conspectus; Sest. 126.
contemno: ista numquam contempsimus ..., sed ... secuti sumus; Rab. Post. 17.
conticesco: numquam ... conticescet; Phil. XIV, 33.

contionor: ille numquam nudus est contionatus; Phil. II, 111.
contremisco: cuius ... numquam fides virtusque contremuit; Sest. 68.
credo: ut .. numquam .. crederet; Flacc. 47.
debeo: quod debitum numquam est, id..; Quinct. 39.
decerno: quod numquam senatus ... decrevit; Sest. 128.
desero: quid, si numquam deseruit ..? Quinct. 56.
desidero: numquam desideratus .. esset; Planc. 28.
desum: cuius frequentia huic causae numquam defuit; Verr. III, 80. facultas, quae ... numquam defuit; Arch. 13. quamquam ... numquam defuit; Phil. IV, 1.
dico: contra se numquam testimonium dicet; Qu. Rosc. 42. hoc numquam dicet; Verr. III, 205. cui dies dicta numquam est; dom. 83. quae ab eo numquam dicta sunt; Planc. 35. numquam dixit; Phil. II, 70. at ille numquam ... dixit; ib. 95.
dirimo: ſ. coëo.
discedo: numquam ... discessisse; Balb. 5.
dissimulo: cui ... numquam dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77.
dubito: numquam dubitavit; Verr. IV, 57. ut numquam dubitaret ... expromere; ib. V, 139. numquam dubitastis; sen. 4. qui ... numquam dubitavit; ib. 8.
duco: quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit, despexerit, liberum esse numquam duxerit; Verr. I, 123. numquam ... duxerunt; Cluent. 121. quae numquam cara ac iucunda duxit; dom. 98. qui numquam (ducebat); Milo 55.
emergo: qui numquam emergunt; Catil. II, 21.
emo: numquam in Sicilia frumentum publice est emptum; Verr. V, 55.
exeo: se numquam exituros; Phil. XIII, 31.
exhibeo: „numquam era errans" hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.
existimo: quorum iste uxores numquam alienas existimavit; Verr. II, 36. numquam ... existimavit; Sulla 59. numquam existimavi; Milo 5.
expeto: quem (principatum) numquam expetivi; Phil. XIV, 18.
exsurgo: numquam exsurgeret; Phil. XIII, 38.
extenuo: numquam extenuabo; Marcell. 21.
facio: quod numquam factum esse iudicio defendimus; Quinct. 45. aut hoc contendat numquam esse factum aut ..; Verr. II, 177. patri ... et adulescenti filio adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; ib. V, 21. numquam esse factum; Caecin. 72. senatus consultorum, quae numquam facta sunt || sint ||; leg. agr. II, 37. numquam ... fecisset; Rabir. 18. numquam ... mentio facta est; sen. 38. de quo ... verbum feci .. numquam; Sest. 133. numquam periculum factum (est) consilii; Piso 1. senatus consulta numquam facta ad aerarium deferebantur; Phil. V, 12. numquam faciet; ib. VI, 9.
fero: id numquam tam acerbe feret M. Caelius; Cael. 6. lata lex numquam esset; Milo 79.
fruor: numquam fruemur; Phil. VII, 19.
habeo: quod numquam habuerunt; Flacc. 35. qualem (orationem) numquam Catilina victor habuisset; Sest. 28. numquam ... habuit; Deiot. 22.
iaceo: quamquam ... numquam iacuit; Phil. X, 14.
ignosco: numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.
imminuo: quamquam ... numquam .. imminuam; Piso 82.
impedio: numquam impedivit; Sulla 65.
impetro: quod illa ... numquam impetravisset Cael. 63. quod ... numquam impetrasset; Fr. B. VIII, 20.
impono: numquam .. plus .. laboris imposuit quam ..; Muren. 38.
incendo: numquam .. incendisset; Phil. XIII, 27.
ingurgito: numquam te ... ingurgitasses; Piso 42.
intermitto: numquam est intermissa ... largitio et communicatio; Balb. 31.
irascor: numquam sapiens irascitur; Muren. 62.
iubeo: lege ea, quam numquam ipse iusserit; Cluent. 155.
labefacio: quem numquam ulla vis ... labefecit; Sest. 101.
laboro: numquam laborant; Flacc. 10.
laetor: alteros ... numquam .. vehementius ... laetari; Planc. 19.
libero: numquam ista te molestia et cura liberabo; Qu. Rosc. 34.
metuo: quem ego metuam numquam; Phil. XIII, 43.
minuo: quod numquam ... curam .. minuerunt; sen. 33.
mitigo: Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82.
mitto: quas aut numquam tibi ille litteras misit aut ..; dom. 22.
moveo: numquam moveri; Muren. 61. moveri nos numquam oportere; Scaur. 39.
muto: sapientem ... sententiam mutare numquam; Muren. 61. numquam mutatis legibus; Flacc. 63.
obicio: numquam ... obiecissem || coniecissem ||; Arch. 14.
oportet: numquam oportebit ... paenitere; Phil. XIV, 30.
opprimo: numquam ille me opprimet consilio; div. Caec. 44. a quo numquam ... opprimemini; Muren. 78.
opto: numquam ... optabo; Catil. II, 15. ut numquam ... optarit; prov. cons. 4.
ostendo: numquam ostendes; Flacc. 86.
paenitet: me tamen meorum ... consiliorum numquam ... paenitebit; Catil. IV, 20.
pareo: qui populi Romani legibus numquam paruisset; Verr. V, 28. numquam parebit; Phil. V, 20.
patior: numquam patietur; Phil. VI, 6.
perdo: virtutem ..., quam numquam perdidisset; Quir. 20.
perpetior: numquam perpeterere (haec); Verr. III, 129.
pertimesco: qui numquam ... pertimuerit; Font. 48. numquam ... pertimescet; Flacc. 58.
perverto: numquam (me) ullo artificio pervertat; div. Caec. 44.
peto: numquam petisti; Quinct. 41.
possum: queritur ... numquam perorari potuisse; Quinct. 34. quem numquam ... movere potuerunt; Rabir. 36. numquam celare potuisset; Deiot. 18.
postulo: qui id numquam ... postulassent; Sest. 56.
praebeo: numquam ... praebuisset; prov. cons. 34.
praecido: numquam ipsimet nobis praecideremus licentiam libertatemque vivendi; Verr. III, 3.
praeripio: numquam ... praeripiam eum praesertim reum; har. resp. 7.
praestituo: si ... numquam petitori praestituit ..; Caecin. 8.
probo: quasi (causa) saepe iam dicta et numquam probata sit; Cluent. 8. qui .. numquam probavi; Phil. I, 23. numquam probavi; ib. VII. 1.

profero: iste eam (causam), .. nisi plane nihil sapit, numquam proferet; div. Caec. 55.
proficiscor: quo ... numquam [...] esset profectus; Muren. 32.
progredior: numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81.
proicio: quam ob rem vitam suam ... numquam ... proiciebat; Milo 56.
promulgo: leges .., quae numquam promulgatae essent; Phil. II, 6.
puto: quos numquam liberos putavit; Verr. I, 127. numquam putavi; Catil. IV, 6. Sest. 22.
recedo: numquam recessit; Cael. 10.
recupero: numquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.
refero: qui numquam rationes ad aerarium referat; Verr. I, 98.
relinquo: quam (contionem) ... numquam reliquisset; Milo 27. quem diem ... numquam reliquisset; ib. 45.
reprehendo: genus aestimationis ipsum a me numquam est reprehensum; Verr. III, 214.
resisto: numquam ... restitisset, sed ... profugisset; Sulla 22.
respondeo: numquam ... respondent; Flacc. 10.
seiungo: qui ... numquam ... seiunxerit; Caecin. 78. numquam hunc ... seiunctum fore; Cael. 77.
sentio: ut numquam ... senseris; Phil. X, 3.
significo: cum tu ... numquam significaris; Piso 9.
sileo: numquam ... siluistis; sen. 3.
simulo: quod ... ipse numquam ... simulavit; prov. cons. 12.
solvo: vota ea, quae numquam solveret; Phil. III, 11.
sum: qui ... numquam inter homines fuerit; Sex. Rosc. 76. numquam tam grati hi sesquimodii fuissent; Verr. III, 215. quasi aut reus numquam esset futurus aut ..; ib. IV, 49. numquam fuit crudelis; ib. 86. numquam tam male est Siculis quin ..; ib. 95. numquam ... hanc civitatem ita contentam ... fuisse; Cluent. 119. dignitas in ista scientia consularis numquam fuit; Muren. 28. numquam erit .. simile; Flacc. 44. numquam in illo ordine plus virtutis ... fuisse; Sulla 82. qui numquam aegro corpore fuerunt; Quir. 4. se vivo illam domum istius numquam futuram (esse); dom. 115. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; Sest. 36. numquam ullum fuisse locum; ib. 118. ut numquam maior consensio ... fuisse ... diceretur; ib. 124. illum numquam ... sine cura futurum; ib. 132. numquam ... inter cocos fueras? Vatin. 32. cum inimicitiae fuerint numquam; prov. cons. 47. si mihi numquam amicus ... fuisset; Piso 81. quamquam ... numquam ... contentus fuit; Marcell. 27. numquam tam vehementer cum senatu consociati fuistis; Phil. IV, 12. numquam maior consensus vester ... fuit; ib. concordia tanta, quanta numquam fuit; ib. 15. quod numquam erit; ib. V, 30. qui in sua (potestate) numquam fuerit; ib. VI, 4. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. 9. quantum (bellum) numquam fuit; ib. VIII, 7. ut ... numquam tam frequens senatus fuerit; ib. X, 3. quamquam .. numquam particeps fuit; ib. XI, 8. numquam te Appii Claudii nepotem esse; Fr. B. XIII, v, 3.
tango: ut numquam animum tuum cura fortunarum tuarum cogitatioque tangeret; Verr. III, 65.
teneo: at numquam ... tenuerunt; Catil. I, 28. numquam hunc occupatum impeditumque tenuerunt; Cael. 44.
timeo: qui nomen numquam timuisset maritimi praedonis; Verr. V, 70. a quo .. genere ... numquam timui; Sulla 59.
triumpho: sine qua (urbe) numquam ... triumphaverunt; Phil. VIII, 18.
valeo: numquam ... nimium valere; Caecin. 78.
venio: in qua (provincia) numquam tibi venit in mentem; Verr. V, 39.
video: numquam vos praetorem tam palaestricum vidistis; Verr. II, 54. quod numquam videras; ib. IV, 101. per quos (dies) numquam visus esset; ib. V, 94. se ... numquam esse visuros; ib. 95. qui numquam istam pestem viderat; ib. 162. qui .. numquam vidissent; Cluent. 77. quem numquam vidisti; Rabir. 14. numquam vidisse; Muren. 12. qui .. numquam vidisset; Flacc. 41. numquam epulum videras? Vatin. 32. qui te numquam viderant; Piso 2. † quamvis || quamquam || ... numquam viderat; Rab. Post. 4. quos numquam vidimus; Marcell. 9. quem tu vidisti numquam; Phil. II, 40. quem numquam viderat; ib. 41. quos numquam viderat; ib. V, 22. quem civem numquam videramus; ib. XIII, 27.
videor: quod mihi numquam veri simile visum est; ib. IV, 91.
vitupero: cum ... soleat ... defensio numquam vituperari; Vatin. 5.
ulciscor: numquam ... esset ulta; Milo 88.
voco: res ... in iudicium numquam est vocata; Cluent. 88.
volo: arator .. tuos istos recuperatores numquam volet; Verr. III, 35. ipse Minucius numquam habere || [tanti] habere || voluisset; ib. 150. in quem .. hoc dicere ... numquam volui; Caecin. 25. numquam ... commendare voluisset; Cael. 15.
elliptisch: meis sententiis a Kalendis Ianuariis numquam legatos ad Antonium; Phil. XIV, 20.
2. **bei Adjectiv** (vgl. 1. sum): **sobrius**: ab homine numquam sobrio; Phil. II, 81. (servitus) intolerabilis est ... numquam ... sobrio; ib. III, 12.
II. **mit anderen Partikeln**: **antea**: f. **antea**, I, 2. numquam (10 St.) B. I, S. 251, b.
certe: certe numquam aedilitatem petivissem; Verr. I, 145. numquam certe demovebunt; Planc. 53. quem numquam viderat aut certe numquam salutaverat; Phil. II, 41.
denique: numquam denique || etiam, enim || erit tam oppressus senatus, ut ..; Sest. 52.
enim: numquam enim iste cuiquam est mediocriter minatus; Verr. V, 110. numquam enim ea diligentia ... adhibita est; Cluent. 115. numquam enim ... revincetur || convincetur ||; Arch. 11. numquam enim tam Caelius amens fuisset, ut ..; Cael. 16. mihi enim numquam venerat || venit, veniret || in mentem; Piso 46. numquam enim... commiscetur; Marcell. 7. numquam enim ... decreta est; Phil. XIV, 22. numquam enim fere nobilitas ... repudiata est; Planc. 50.
fere: quod numquam fere; Milo 28.
fortasse: quem fortasse numquam viderat; Cluent. 131.
hercule: numquam hercule optavi; Piso 46.
iam: numquam iam ... quisquam ... dicet; Sest. 52.
mehercule: numquam mehercule...restitissem; Sulla 18. numquam me hercule eos ... adsecutos (esse); Planc. 90.
ne: numquamne tibi iudicii ... venit in mentem? Verr. V, 144. numquamne intelleges ..? Phil. II, 30.
neque: quem numquam vidisset neque audisset; Caecin. 29. numquam benignius neque attentius quemquam auditum (esse); Cluent. 63. numquam enim ... commiscetur neque ... admittitur; Marcell. 7. quas (nationes) numquam populus Romanus neque lacessendas bello neque temptandas putavit; imp. Pomp. 23. quod illi iudicium appel-

lant, maiores autem nostri numquam neque iudicium nominarunt neque ... animadversionem aut auctoritatem censoriam; Cluent. 117. numquam illum ... neque communem metum omnium nec propriam non nullorum ... tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8. (huius orationem) numquam neque eloquentia neque iucunditate fuisse maiore; ib. 107. numquam **tamen** neque tantum periculum mihi adire visus sum neque tanto opere pertimui; Verr. a. pr. 3.

nisi: f. **nisi**, B, I, 1. numquam (6 St.) S. 311, a.

non: ut ... spatiaretur, non numquam etiam puerum vocaret; Sex. Rosc. 59. solet haec ... non numquam dicere se emisse; Verr. I, 60. eum queri solere non numquam se miserum; ib. II, 49. item non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo; ib. 129. abducuntur homines non numquam etiam ab institutis suis magnitudine pecuniae; ib. IV, 12. quo saepe adeundum sit navibus; non numquam etiam necessario; ib. 21. avertere solebant de publico ..., etiam cum aliquid a privato non numquam, occulte auferebant; ib. 53. quin ... saepe audierit, non numquam etiam in annalibus legerit; ib. 115. non numquam etiam res ad pugnam ... vocabatur; ib. V, 28. non numquam etiam libertus Timarchides adhibebatur; ib. 81. amicus ... coniunctus magis opportuna opera non numquam quam aliquando fideli; Caecin. 14. illud volgo in iudiciis et non numquam ab ingeniosis hominibus defendi; ib. 67. non numquam honesto ... nomine bono viro [iudici] error obici (solet); ib. 71. sin ... ager Recentoricus dicitur non numquam esse publicus ..; leg. agr. I, 11. quia vis tribunicia non numquam libidini restitit consulari; ib. II, 14. queri non numquam solent ..; ib. 46. hanc rem ... agitari saepe in senatu, non numquam ex hoc loco; ib. 58. sic furtim non numquam inter sese aspiciebant, ut ..; Catil. III, 13. quaeritur consul, qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24. totam opinionem parva non numquam commutat aura rumoris; ib. 35. ut non numquam ita factum esse etiam populus admiretur; ib. quae non numquam requirimus; ib. 61. sapientem ... irasci non numquam; ib. 63. multitudinem Iudaeorum flagrantem non numquam in contionibus; Flacc. 67. fero ego te ... et non numquam animum incitatum ... reflecto; Sulla 46. qui ... non numquam eius indomitos ... furores plausu ... prosequebantur; har. resp. 52. ut non numquam cunctatione ... utrumque amittant; Sest. 100. contionum significationes sunt non numquam vitiatae; ib. 115. accusare populi non numquam temeritatem solebat; ib. 122. cum multis .. improbis, non numquam etiam potentibus dimicandum (est eis); ib. 139. quem tu unum improbiorem esse quam te non numquam soles confiteri; Vatin. 41. sicuti non numquam in eodem homine me quoque erroris mei paenitet; Cael. 14. tamen non numquam verebar, ne ..; ib. 25. „fuisti non numquam in isdem hortis"; ib. 36. inopia etiam non numquam impeditus; ib. 45. quam volent ... dicaces, non numquam etiam ad vinum diserti sint; ib. 67. subito (voluptates) se non numquam profundunt atque eiciunt universae; ib. 75. si ... consultores suos non numquam ad Furium ... reiciebat; Balb. 45. qui (populus) et potest et solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8. non enim est illa defensio contra vim umquam optanda, sed non numquam est necessaria; Milo 14. qui plausus nec desideratus umquam a te est et non numquam ... ipsa admiratione compressus est; Deiot. 34. quia non semper viator a latrone, non numquam etiam latro a viatore occiditur; ib. 35. — **numquam** meam salutem **non** ab eis consulibus, qui vendiderant, flagitavistis; sen. 3. — ad id, quod **non modo** ipse **numquam** viderat, **sed** ne audierat quidem ab eo, qui ..; Verr. I, 64. quae non modo ego optare numquam auderem, sed ..; Piso 41. quales non modo numquam fuerunt, sed ..; ib. 65. f. antea; div. Caec. 40. Vatin. 33.

omnino: quem omnino numquam viderat; Sex. Rosc. 105. qui omnino in eo loco ... numquam fuit; Caecin. 49. se .. numquam omnino . audisse; Flacc. 48. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; dom. 86. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael. 17. de eo numquam omnino esse dubitatum; Balb. 44.

post: numquam post populi Romani nomen ab Siculis auditum et cognitum; Verr. III, 74.

postea: ut civitates eius insalae ... numquam postea deficerent; Verr. II, 2.

profecto: profecto numquam iste tam amens fuisset; Verr. III, 89. numquam profecto ... attulisses; Rabir. 25. qui profecto ... numquam se ... contulissent; Arch. 16. qui se numquam profecto ... explicabunt; Cael. 67. quod profecto numquam ... comprobasset; ib. 69. nam profecto ... numquam ... defuisset; Planc. 87. cui numquam se hic profecto tradidisset; Milo 61. numquam profecto ... vocabuntur; Phil. I, 21. numquam profecto ... abstinebit; ib. XII, 26. **iam vero** ... tantae res creditae ... numquam essent profecto; Catil. III, 22.

tamen: numquam tamen existimavi; Flacc. 2. numquam tamen ... paenitebit; Flacc. 104. tamen numquam ... pertimuit; sen. 37. tamen honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59. quod ... numquam tamen dixisset; Deiot. 25.

vero: praefuit vero numquam; Sulla 55. vero numquam ... fuisse; sen. 9. f. profecto; Catil. III, 22.

III. **im Gegensatz:** aliquando: convertit se aliquando ad timorem, numquam ad sanitatem; Sulla 17. quae inimicitiae dolorem ... fortasse aliquando, dedecus **vero certe** numquam attulerunt; Scaur. 32.

bis: P. Clodium in iudicium bis, ad vim numquam vocavit; Milo 40.

multi: causas .. egi multas ..., **certe** numquam hoc modo; Ligar. 30.

saepe: eam (mortem) sapientes numqnam inviti, fortes saepe etiam libenter oppetiverunt; Catil. IV, 7. multi saepe honores ... iusti habiti sunt ac debiti, **sed profecto** iustiores numquam; ib. III, 23.

semper: quoniam sibi servissem semper, numquam mihi; Planc. 92.

B. **wiederholt:** I. **zweimal:** numquam tibi populi Romani absentis dignitas, numquam species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? Verr. V, 144. numquam de P. Popilio L. Opimius ..., numquam de Q. Metello ... M. Antonius ... est cohortatus; Quir. 11. numquam ego sanguinem expetivi tuum; numquam illud extremum, quod ..; Piso 99. tu numquam meis ... liberis, numquam coniugi meae defuisti; Rab. Post. 47. (virtus), quae numquam ... labefactari potest, numquam demoveri loco; Phil. IV, 13. tu **certe numquam** in hoc ordine vel potius numquam in hac urbe mansisses; Phil. II, 38.

II. **dreimal:** tu tibi hoc numquam turpe, numquam criminosum, numquam invidiosum fore putasti? Verr. V, 46. numquam te in horum conspectum rediturum, numquam in forum populi Romani venturum, numquam sub legum et iudiciorum potestatem casurum esse duxisti? ib. 144.

numquam tibi iudicii, numquam contionis, numquam huius tantae frequentiae ... venit in mentem? ib. numquam de P. Popilio ..., numquam de Q. Metello ..., numquam de C. Mario ... mentio facta est; Quir. 9.

nunc, jetzt, nun, gegenwärtig, zu unsrer Zeit: I. **allein**: 1. **bei Verben**: absum: qui nunc abes; Milo 102.

accipio: accipite nunc; Verr. II, 82. III, 71. Phil. II, 50. nunc ... id accipio, eos tibi esse inimicissimos; Verr. II, 150.

accuso: nunc hominem tabulis, testibus ... accusemus; Verr. a. pr. 33. qua (lege) nunc Habitus accusatur; Cluent. 154. nunc accusamur; Flacc. 77.

addo: addite nunc eodem istius edicta; Verr. III, 200.

adfero: nunc ... splendor .. lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41.

adhaeresco: atque utinam ... sic nunc .. te offeras .. et ... adhaerescas! Scaur. 49.

adhibeo: nunc adhibemur; Cluent. 139.

adligo: ne ... nunc ... adliget; Flacc. 41.

adsentior: sed nunc... adsentior; prov. cons. 25.

adsequor: nam || num, nunc || quid adsequerere || assequere || ? Planc. 16.

adsum: si quis .. forte nunc adsit ignarus legum; Cael. 1. nunc ... adsunt; Planc. 22.

ago, age: quid .. nunc agit? Quinct. 42. istum nihil aliud egisse neque nunc agere; ib. 90. age nunc, refer animum sis ad veritatem et considera; Sex. Rosc. 48. quasi nunc id agatur; ib. 92. quasi vero || vero non || id nunc agatur; ib. 102. age nunc illa videamus; ib. 105. age nunc ... consideremus; ib. 107. nunc de Siculis civitatibus quid ages? Verr. II, 155. quid nunc agam? ib. V, 159. age nunc, ... hanc actionem habebis? Caecin. 37. de quo (homine) nunc agimus; imp. Pomp. 47. nunc quid agatur et quid ... constituatur vide; Cluent. 148. nec nunc quicquam agitur ... nisi ut ..; ib. 152. aliud nunc agere; ib. 155. ut ... is nunc id agat, ut ..; Flacc. 41. nunc ... agam; Sulla 47. quod nunc ... agis; dom. 51. nunc agam modice nec longius progrediar; Cael. 32. age nunc ... comparate; Milo 55. multo melius haec causa ageretur a tribus, quam nunc agitur ab uno; Phil. VIII, 22. quid .. agunt nunc ... nisi ut ..? ib. X, 15. qui .. nunc nihil aliud agere videtur nisi ut ..; ib. XI, 11. nunc quod agitur agamus; ib. 24.

aio: quia nunc aiunt; Rab. Post. 34.

appello: te nunc appello; Sex. Rosc. 77. te nunc, P. Scipio, te ... appello; Verr. IV, 79. hic nunc iste reus aut ego accusator aut hoc iudicium appellabitur? ib. 104. nunc te ... imploro et appello; ib. V, 184. quo te nunc modo appellem? Scaur. 50.

arguo: nunc non modo te hoc crimine non arguo, sed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo; Verr. V, 46.

attendo: attende nunc; Quinct. 60. nunc .. attendite; Verr. II, 184. Phil. XII, 23. XIII, 30. nunc reliquum .. attendite; Verr. IV, 64. nunc eadem illa .. audite et diligenter ... attendite; ib. 102. nunc rem ipsam, ut gesta sit, ... attendite; Tull. 13.

attinet: nunc nihil ad me attinet; Verr. I, 61.

attingo: quae (auspicia) .. nunc ... attingo; dom. 40.

audeo: quis nunc audet negare? Cluent. 80. aude nunc ... dicere! Piso 8.

audio: hic nunc de miseria Siculorum .. audite; Verr. II, 62. quod nunc nostra defensio audiatur; Cluent. 93. nunc audio; Flacc. 84. s. attendo; Verr. IV, 102.

avello: nunc ... eas (tribus esse) avolsas; Planc. 54.

aufero: nunc, quod eius modi iudicia sint, tantum unum quemque auferre, quantum ..; Verr. a. pr. 41.

cedo: cedo nunc eiusdem ... contionem! Sest. 108.

cingo: ut ... nunc . . cingatur; prov. cons. 31.

coepi: s. adfero; imp. Pomp. 41.

cogito: nunc ne illud quidem cogitas; div. Caec. 44. nunc homo audacissimus atque amentissimus hoc cogitat; Verr. a. pr. 7. cogitate nunc, ... quid ... putetis; ib. II, 185. si hunc ... nefarie ... nunc cogitare ... putas; Milo 67.

cognosco: cognoscite nunc; Sex. Rosc. 119. Verr. III, 49. 83. V, 60. Font. 19. 60. Cluent. 49. 164. leg. agr. II, 26. 63. Balb. 53. 55. nunc ... cognoscite; Verr. III, 115. 170. Font. 18. nunc cognosse; Cluent. 142. quod nunc vos .. perspicite atque cognoscite; leg. agr. II, 95. nunc cognoscimus; Rab. Post. 35.

cogo: nunc ... res ipsa ... cogere videtur; Quinct. 91. qui nunc contra praetorem populi Romani ... publice testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74. idem nunc pro eo || eodem || numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. ea (voce) nunc uti cogor in eorum periculis depellendis; Sest. 2. nunc ... cogor defendere; Deiot. 2.

commemoro: eadem (causa), quae nunc in defensione commemorabitur; Verr. V, 146.

committo: committite nunc vos || vos nunc ||; leg. agr. II, 65.

commoveo: quae ... nunc ... commovetur; Font. 46.

comparo: s. ago; Milo 55.

concedo: ut ... nunc ... non sit concessa libertas; Planc. 33.

condemno: nunc ... condemneris necesse est; Tull. 32. nunc si ... condemnarit, ... numquam recuperabit; Cluent. 120.

confero: agedum, conferte nunc cum illius vitam P. Sullae; Sulla 72. nec confero nunc; har. resp. 35. cum hac me nunc peste atque labe confero! Piso 3. confer .. nunc; ib. 37. nunc ... conferam; ib. 38. confer nunc; ib. 53.

confugio: neque enim nunc ... confugit; Sulla 88.

conicio: omnium nunc oculi coniecti sunt hoc ipso tempore in unum quemque nostrum; Verr. V, 175.

conloco: ut ... nunc ... conlocetis; dom. 147.

conor: cur ... eos nunc plane fortunis omnibus conaris evertere? div. Caec. 21. neque ego nunc istius facta omnia enumerare conor neque ..; Verr. IV, 49.

considero: nunc ... consideremus; Sex. Rosc. 93. vos nunc utrum ... malitis considerate; Verr. II, 175. nunc quid agendum sit considerate; imp. Pomp. 6. s. ago; Sex. Rosc. 48. 107.

constituo: s. ago; Cluent. 148.

consulo: nunc hos consulo; Quinct. 54. nunc ... consulere non possem; Phil. III, 33.

consumo: nunc in eo consumenda est oratio; Tull. 1.

contineo: quae tacitis nunc discordiis continentur; Muren. 47.

converto: converte nunc; Cluent. 150. quae (verba) nunc ... in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. convertite animos nunc vicissim ad Milonem; Milo 34.

cooperio: hos, nunc ... coopertos; Phil. XII, 15.

credo: et nunc cuiquam credo esse dubium

quin ..; Verr. V, 78. creditur nunc || non ||; Rab. Post. 34.
crucio: quae (mater) ... nunc cruciatur et sollicita est; Muren. 88.
cumulo: „nunc meum cor cumulatur ira"; Cael. 37.
cunctor: hic ego nunc cuncter? Balb. 8.
cupio: quem nunc interficere .. cupis; Quinct. 39. ut ... nunc ... servare cupiam; Sulla 83.
curo: nunc hoc velim cures; Quinct. 19.
debeo: minor esse nunc .. debet; Verr. III, 169. neque enim ... nunc ... adiutor ... esse debeo; Muren. 8. neque nunc .. desinam debere; Planc. 68. ſ. cogito; Verr. I, 39.
decerno: qui nunc ... decerno; prov. cons. 17.
defendo: nunc ita defenditur; Sex. Rosc. 148. neque nunc tam mihi isti Verrem defendere videntur, quam in Verre defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. nunc ... defendere; Sulla 83. ſ. cogo; Deiot. 2.
depello: nunc ... depellit; Font. 44.
deposco: hac nunc || hac enim, hace iam || lege ... deposcitur; Cael. 70.
descendo: me ... subito nunc ... ad accusandum descendere; div. Caec. 1.
designo: nunc sum designatus aedilis; Verr. V, 36. qui nunc erunt designati; prov. cons. 39.
desino: ſ. debeo; Planc. 68.
dico: nunc dicis aliquid; Sex. Rosc. 52. dic nunc te ab Roscio HS ıↀↀ circumscriptum esse; Qu. Rosc. 24. quid ego nunc illa dicam, quae ..? ib. dic nunc Roscium abs te petisse, ut ..; ib. 26. dic nunc ... Cluvium esse mentitum; ib. 48. nunc hoc dicunt; div. Caec. 20. quid nunc dicam neminem umquam hoc postea alium edixisse? Verr. I, 117. nunc et illi et reliqui dicent; ib. II, 156. ego nunc ... pecunias ... datas esse dico; ib. III, 79. me nunc de Verre dicere; ib. IV, 57. nunc de magnitudine pauca dicam; imp. Pomp. 20. apud quem nunc ... dicitur; Cluent. 147. nunc ... dicemus; Rabir. 18. nunc si ... pertimuerit, ... dicetur; Catil. II, 14. nunc ante quam ... redeo, ... dicam; ib. IV, 20. nunc ... dicere; Muren. 6. nunc nihil de me dico, sed de eis, qui ..; ib. 29. si mihi nunc ... esset ... dicendum; ib. 33. de quo ... nunc dico; har. resp. 42. quid .. nunc dicam ..? Sest. 115. quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6. quorum ego nihil dico ... nunc in hominem ipsum; ib. 8. temporum magis ego nunc vitio quam || vitiis inquam || genere iudicii plura dicam; Balb. 15. si nunc ... diceretur; ib. 16. nunc ... nihil dicam .. nisi ..; Planc. 99. nunc quid dicis? Ligar. 16. ſ. audeo; Piso 8. cogo; Verr. III, 74. converto; har. resp. 37.
disputo: neque vero nunc ideo disputare, quod ..; leg. agr. III, 4. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudentia || genere impudentiae || disputo; ib. 13. sed nunc ... disputo; Muren. 30. neque .. nunc de religione, sed de bonis ... disputo; dom. 128.
do: nunc ... potestatem dare; Quinct. 87. dedit .. tibi nunc fortuna Siculorum C. Marcellum iudicem; Verr. IV, 90. ſ. cogo; Verr. III, 201.
doceo: qui te nunc sero doceant; Verr. V, 164. quid nunc ... doceam; Piso 73.
dubito: dubito nunc; Caecin. 25.
egeo: quae (nationes) nunc omnes egent; Verr. V, 127. (pecunia), qua nunc eget; Phil. V, 5.
evenit: id quod nunc evenit; Quinct. 51.
everto: ſ. conor; div. Caec. 21.
excito: nunc ... quantas tragoedias excitat! Milo 18.
existimo: neque nunc multo secus existimo; Planc. 42.
exoro: exorare nunc ... non possumus; Phil. VIII, 19.
expeto: nunc ... expetuntur; Flacc. 95.
explico: quid ... nunc explicem? Piso 86.
expono: cum ita rem exposuissem, quem ad modum nunc apud vos; Verr. II, 100. nunc ... exponam; Phil. I, 7.
exspecto: nunc non ... exspectant; Catil. II, 14. itaque nunc ... exspectatur; har. resp. 9.
facio: quod nunc facit; Quinct. 42. quae nunc ... fiunt; Sex. Rosc. 132. nunc ne argumentemur quo ista pecunia pervenerit, facit ipse indicium; Verr. I, 150. hic est Dio, .. nunc beneficio Q. Metelli civis Romanus factus; ib. II, 20. sicut || ut || nunc fit; ib. III, 162. quid nunc vobis faciendum est? Font. 42. quod idem faceret quod tu nunc; Caecin. 67. non fecerunt idem, quod nunc Cluentius; Cluent. 153. quae nunc fiunt; Catil. III, 18. nunc facis; Flacc. 83. quid nunc me facere oportet? sen. 36. fac ... nunc idem in foro; Ligar. 37. nunc facere non possem; Phil. IV, 1. quid .. nunc ... respondeam posse fieri? Fr. B. VI, 21.
faveo: qui hic ei nunc .. favent; Phil. VII, 18.
flagito: nunc tuas (tabulas) ... solius flagitamus; Qu. Rosc. 3.
fruor: quibus (agris) nunc publicani fruuntur; leg. agr. II, 50. qua (voluptate) nunc ... fruor; Quir. 2.
gero: nunc ne novo .. genere uti possit, ... morem illi geram, utar oratione perpetua; Verr. I, 24. quae nunc ... sic gesta sunt, ut ..; Catil. III, 17.
habeo: quam spem nunc habeat in manibus, ... vobis exponam; Verr. a. pr. 16. nunc mihi temporis eius ... habenda ratio est diligenter; ib. I, 32. nunc de peripetasmatis quem ad modum te expedias non habes; ib. IV, 28. nunc ... habemus; Quir. 5. quaestiones ..., quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis; Milo 59. ut nunc se res habet; Ligar. 28. nunc habemus; Phil. VII, 22.
hortor: itaque nunc vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35.
iaceo: iacet ille nunc prostratusque est et ... sentit et retorquet; Catil. II, 2.
impleo: nunc ... implevit; Phil. XIII, 18.
imploro: hic ego nunc non vos prius implorabo, equites Romani, ... quam vos, senatores; Rab. Post. 18.
improbo: ſ. appello; Verr. V, 184.
increbresco: (disciplina) quae nunc increbruit; Verr. II, 7.
insero: nunc inserite; Font. 43.
insideo: nunc insidet; Arch. 29.
instituo: nunc tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10.
instruo: instruite nunc; Catil. II, 24.
intellego: nunc id, quod facimus, ... necessario fieri intellegat; Verr. a. pr. 55. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. V, 103. nunc intellegunt; imp. Pomp. 41. nunc intellego; Catil. I, 30.
intendo: quo modo nunc intendit; Quinct. 88.
interficio: ſ. cupio; Quinct. 39.
interpello: nunc ... interpellor; prov. cons. 29.
interpretor: ſ. converto; har. resp. 37.
intueor: frequentiae, quae nunc te animo iniquissimo infestissimoque intuetur; Verr. V, 144. nunc ... intuentur; imp. Pomp. 41.
invehor: invectus est copiosius multo in istum et paratius Dolabella quam nunc ego; Phil. II, 79.
iudico: nunc .. odit ac metuit et ... iudicat; Catil. I, 17. nunc (causa) melior ea iudicanda est; Ligar. 19.

labefacto: quae (coniuratio) nunc ... labefactat; Muren. 90.
laboro: in eo nunc laboro; Quinct. 43. qui nunc laborant; ib. 69. nunc ... laboramus; Sulla 89.
licet: nunc .. tantum mihi licet dicere, quantum ..; Verr. II, 176.
mando: nunc non hanc ei rem ... mandavit; Sex. Rosc. 115.
maneo: ut nunc nomen modo Africani et vestigia violatae religionis maneant; Verr. V, 186.
metuo: ſ. iudico; Catil. I, 17.
miror: quod in me nunc ... simulant sese mirari; div. Caec. 69.
mitto: îdem ... nunc lectissimos viros ... miserunt; Cael. 5. nunc ... mittamus; Phil. XIII, 48.
moneo: discidium .., de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45.
munio: cuius nunc studio ... tota accusatio ista munita est; Fr. B. V, 6.
necesse est: nunc omnibus [inimicis] necesse est ... constantissimus esse videatur; Qu. Rosc. 47. ſ. condemno; Tull. 32.
nego: nega nunc equiti Romano ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. nunc negabis te ... iudicavisse? Verr. II, 81. quanto verius nunc negabo..? Phil. II, 119. ut ... vos negatis ||vos nunc negatis||, sic ..; ib. IV, 8. id nunc negant; ib. XII, 3. ſ. audeo; Cluent. 80.
obstringo: qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; Verr. IV, 71.
obtestor: ſ. hortor.
obtineo: qui ... nunc obtinet eum locum; Verr. II, 108. qui nunc obtinent; prov. cons. 3.
occupo: nunc occupabuntur: leg. agr. I, 20.
odi: ſ. iudico; Catil. I, 17.
offero: ſ. adhaeresco.
omitto: quae ego omnia [nunc] omitto; Cluent. 59.
oportet: ſ. facio; sen. 36.
opprimo: nunc usque eo est oppressa ... civitas, ut ..; Planc. 33.
oppugno: nunc ... oppugnatur; leg. agr. I, 1. qui nunc Mutinam oppugnant; Phil. XIII, 11.
oro: ſ. hortor.
percipio: nunc, ut ... detester ac deprecer, percipite; Catil. I, 27.
percurro: per quae ||quae|| nunc paucis percurrit oratio mea; Cluent. 166. quae ego nunc percurro; Balb. 50.
perhorresco: nunc ... perhorrescit; Rabir. 36.
persequor: nunc persequar cetera; Milo 48.
perspicio: ſ. cognosco; leg. agr. II, 95.
pertimesco: numquam ... tanto opere pertimui, ut nunc in ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. idem nunc conturbato animo pertimescit; Font. 48.
pervenio: an ... nunc ... se Alexandriam perventuros arbitrati sunt? leg. agr. II, 44.
peto: pecunia ..., quae nunc petitur per iudicem; Qu. Rosc. 10. quod ... nunc peto; Cluent. 142. nunc ... petit; Ligar. 36. nunc .. petit; Phil. XII, 11.
placo: ut .. nunc ... placare possit; Font. 46.
pono: nunc eis locis posita sunt; Verr. II, 87. nunc ... ponamus ... et ... quaeramus; Caecin. 32.
poscor: censorium nomen ... nunc poscitur; div. Caec. 8.
possum: qui nunc ... risum tenere non possit; Verr. III, 62. nunc exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22. ſ. consulo; Phil. III, 33. exoro; ib. VIII, 19. facio; ib. IV, 1. Fr. B. VI, 21. placo.
postulo: nunc si tibi placere potest..., id abs te postulo; Tull. 6. nunc postulatur; Planc. 8.
praedico: ut .. nunc .. praedicatis; leg. agr. II, 84. quod tu nunc de tuo patruo praedicas; Rabir. 23.
praetereo: quae nunc ego omnia praetereo et relinquo; Verr. III, 106. nunc praetereuntes; leg. agr. II, 81.
premo: tenetur, premitur, urguetur nunc; Phil. IV, 12.
probo: nunc hoc probabis viris talibus? Tull. 53.
prodeo: nunc, si videtur, ... prodeant et ... revertantur; leg. agr. III, 1.
profero: quid ego nunc ... Cn. Dolabellae spiritus ... proferam? Verr. I, 75.
proficiscor: nunc proficiscemur ad reliqua; Verr. III, 10.
progredior; ſ. ago; Cael. 32.
propulso: ut .. nunc ... propulset; Cael. 75.
prospicio: nunc prospicite ||perspicite||; leg. agr. I, 15.
prosterno: ſ. iaceo.
prosum: ſ. intellego; Verr. V, 103.
puto: nunc illi homines ... parum putantur cauti ... fuisse; Sex. Rosc. 117.
quaero: de quibus nunc quaerimus; Sex. Rosc. 51. velim quaerere nunc ex ipso Metello; Verr. II, 164. quaero nunc abs te; ib. III, 191. ab eo nunc hospitiorum causa iura atque officia quaeramus? ib. V, 109. quaerite nunc vestigia; ib. 148. nunc ... quaeritur ||petitur||; leg. agr. I, 2. nunc quaero; Ligar. 29. ſ. pono; Caecin. 32.
queror: neque ego nunc ... queror, sed ..; Planc. 42.
quiesco: si ... eidem nunc tacent et quiescunt; Sesc. 14.
recito: quid ego hic nunc Sex. Pompei Chlori testimonium recitem? Verr. II, 23.
recupero: ut ... nunc ... recuperarimus; sen. 2.
redeo: redeo nunc ad illa principia; Caecin. 89. redeo nunc ad te; Cael. 37. cur nunc redeant ..? Fr. B. VI, 46.
refero: nunc rettulisse; Cluent. 86. ſ. ago; Sex. Rosc. 48.
refringo: nunc ... refrixit; Planc. 55.
reicio: nunc P. Sullam ... reicietis? Sulla 77.
relinquo: nunc illud ... non omnino relinquendum videtur; Verr. III, 80. ſ. praetereo; ib. 106.
reperio: nunc .. ne post abitum quidem huius importunissimae pestis quisquam repperiretur qui ..; Verr. III, 125.
repeto: nunc spoliatus ... non repetit; Sulla 89.
reprehendo: nihil ... nunc in istius facto reprehenditur; Verr. III, 188. neque ego nunc .. reprehendo; Planc. 44. quod ... nunc quasi reprehendere et subaccusare voluisti; Planc. 86. ſ. arguo.
resisto: quid ego nunc ... resistam? Cael. 53.
respiro: quem nunc respirare libere non sinis; Quinct. 39.
respondeo: responde mihi nunc tu, Verres, quem esse ... Verrucium putes; Verr. II, 190. cum illi hoc respondebunt tibi, quod tu nunc mihi; Caecin. 36. respondebo .. nunc; Planc. 72. ſ. facio; Fr. B. VI, 21.
restipulor: quid hic porro nunc restipulatur? Qu. Rosc. 38.
restituo: ut ... auctoritas ... nunc ... restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. quantae (voluptati) nunc sunt restituti; Quir. 2.
restat: nunc ... restat ||restaret||; Phil. IX, 5.
retorqueo: ſ. iaceo.
revertor: nunc ad Sthenium revertar; Verr.

II, 88. nunc ad sociorum tabulas accepti et expensi ... et ad amicum tuum Carpinatium revertemur; ib. II, 186. nunc ad Marcellum revertar; ib. IV. 120. f. prodeo.
sano: quae .. tibi nunc omnia belli volnera sananda sunt; Marcell. 24.
satis facio: nisi nunc satis fecero; Cluent. 10.
scio: nunc hoc scire vos volui; Cluent. 20.
sentio: id quod nunc sentiet; Verr. I, 36. itaque nunc quem ad modum audiar sentio; Cluent. 80. f. iaceo.
servo: f. cupio; Sulla 83. — sino: f. respiro.
spolio: f. repeto; Sulla 89.
statuo: statuite nunc; Font. 14. nunc quicquid est, ... statuendum ... est; Catil. IV, 6.
sto: signa .., quae nunc ad impluvium tuum stant; Verr. I, 61.
subaccuso: f. reprehendo; Planc. 86.
subeo: nunc si ... voluerunt, ... subeatur; Catil. IV, 2.
substituo: nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati; Verr. III, 161.
succedo: cui nunc .. succedit; Catil. II, 20.
sum: nunc quid est quod ..? Sex. Rosc. 104. levior esset auctoritas Cluvii ... quam nunc est; Qu. Rosc. 47. (iudicia), quae nunc sunt; Verr. a. pr. 1. qui nunc principes nostrae civitatis sunt; ib. 55. quae *nunc* non essent; ib. I, 51. quae signa nunc, Verres, ubi sunt? ib. nunc est eius modi edictum, ut ..; ib. 110. quid poterat esse apertius, [quam nunc est] ut uno minus teste haberet? || haberet. || ib. 149. si illi ... nunc eidem in eum iudices si essent || iudices essent||, istum sine dubio condemnarent; ib. II, 180. nunc ne unum quidem esse; ib. IV, 47. qui nunc apud exercitum cum L. Lucullo est; ib. 49. nunc Siculorum Marcelli non sunt patroni; ib. 89. qui tandem istius animus est nunc in recordatione scelerum suorum? ib. 110. quam (defensionem) nunc nemo est in Sicilia quin habeat; ib. V, 112. nunc tibi ego ullam salutem, ullum perfugium (esse) putem? ib. 150. nunc contra vobis quid est facilius quam ..? Tull. 2. ut ... nunc M. Tullio fidelem certumque amicum esse cognoscat; ib. 5. qui nunc sunt; Font. 41. imp. Pomp. 27. Rabir. 20. Phil. XIV, 33. nunc sum animo aequissimo; Caecin. 3. vide ne multo nunc sis impudentior; ib. 62. quae nunc vestra provincia est; imp. Pomp. 5. ut vos, qui ... videbatis, ei nunc || videbatis, nunc || nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; ib. 33. quae (controversia) nunc mihi est cum Accio; Cluent. 100. nunc ita est; ib. 148. nunc est quiddam, quod ..; ib. 157. horum erit nullum || nunc || iudicium; leg. agr. II, 59. qui nunc in sua potestate sunt; ib. 86. nunc ... est reliquus || reliquus est, est relictus || ; Muren. 54. quae nunc sunt optima; ib. 66. nunc ... vester est supplex; ib. 86. qui nunc est; har. resp. 61. qui nunc estis; Sest. 30. nunc, nisi me fallit, in eo statu civitas est; ib. 106. quoniam C. Caesar ... in eis est nunc locis; Balb. 64. quae nunc est; Piso 25. nunc est; Scaur. 41. ubi nunc senatus est? Milo 94. in quo (statu) nunc est; Marcell. 26. quid mihi nunc animi sit; Deiot. 7. quae est nunc nostra provincia; ib. 36. si qui nunc esset; Phil. II, 17. quanta (contio) nunc vestrum est; ib. VI, 18. nunc si quis erit, erit voluntarius; ib. 19. nunc nulla est (excusatio); ib. VII, 14. quibus in locis nunc sit ... auctoritas; ib. XII, 23. nunc erit; Fr. C. 4. f. credo; Verr. V, 78. crucio. debeo; Verr. III. 169. Muren. 8.
sustento: nunc me una consolatio sustentat; Milo 100.
sustineo: nunc ... universa (onera) sustinet; Rab. Post. 41.

taceo: f. quiesco.
tempto: eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; Verr. V, 4. f. defendo; ib. II, 27.
tendo: (Graecia) quae .. nunc ... tendit; Phil. X, 9.
teneo: nunc, Quirites, || quia || ... tenetis, ... remanserunt; leg. agr. II, 27. quos (fundos) nunc cum aliquo metu tenet; ib. III, 14. nisi nunc tenueritis; Phil. VII, 27. nunc .. tenemus; ib. XII, 13; f. possum; Verr. III, 62. premo.
timeo: nec tam timendus est nunc exercitus... quam isti; Muren. 79. nunc timeo; Planc. 101.
tracto: cuius arbitrio .. nunc ... tractantur; har. resp. 34. f. instituo; Verr. III, 10.
tueor: quam (domum) nunc male tuetur; Phil. II, 62. f. possum; Deiot. 22.
vagor: nunc ... vagatur; Phil. XI, 6.
veneo: quanti nunc lege Verria (decumae) venierunt; Verr. III, 117.
venio: nunc .. ad te venio; Sex. Rosc. 79. venio nunc eo; ib. 83. venio nunc ad ..; ib. 124. Verr. II, 153. III, 154. IV, 1. 60. Caecin. 64. Muren. 58. Flacc. 39. 52. dom. 114. Planc. 95. Scaur. 38. Marcell. 21. qui nunc ... cuncti ad me ... venerunt; div. Caec. 2. veniat nunc; Verr. II, 26. qui se nunc publice laudationis causa venisse dicunt; ib. 45. se ... nunc ... ad communem litium aestimationem venisse; ib. hi nunc veniunt cum litteris; ib. 155.
vereor: nunc vereor; Flacc. 103.
versor: ea res nunc .. in discrimine versatur; Quinct. 92. in quibus (temporibus) nunc versor; Verr. I, 61. in hoc genere .. nunc versor; ib. III, 100. nunc ... versantur; Phil. VIII, 6.
video: videamus nunc; Sex. Rosc. 92. 95. har. resp. 18. Milo 53. videte nunc; Sex. Rosc. 103. Verr. III. 14. leg. agr. I, 2. 5. dom. 14. Milo 54. hos (campos) ita vastatos nunc ac desertos videbam; Verr. III, 47. quantam (multitudinem) iterum nunc ... videmus; imp. Pomp. 69. nunc ... video; Catil. IV, 9. videamus || videmus || nunc; Sest. 113. quam quidem nunc multitudinem videtis; Planc. 21. vide nunc; ib. 96. nunc ... videte; Rab. Post. 15. f. ago; Sex. Rosc. 105. Cluent. 148. Phil. XI, 11. cogo; Quinct. 91. defendo; Verr. II, 27. relinquo. restituo; leg. agr. I, 27.
vexor: quae nunc ... ita vexata est, .. ut ..; prov. cons. 5.
vigeo: nunc vigent; Phil. XI, 39.
vivo: in qua || quo || quidem nunc me restituto vivit mecum; Sest. 50.
vociferor: si hoc nunc vociferari velim, quam miserum ... sit ..; Verr. II, 52.
vocor: qui nunc A. Clodius vocatur; Verr. IV, 37.
volo: quem nunc condemnari volunt; Verr. III. 156. nunc ... volo; Catil. II, 27. quem tu nunc crudelem esse vis; Ligar. 12. f. curo; Quinct. 19. quaero; Verr. II, 164. reprehendo; Planc. 86. scio; Cluent. 20. vociferor.
urgueo: f. premo.
usurpo: nunc .. usurpatur; Milo 18.
utor: (signa) quibus ego nunc non utor; div. Caec. 29. iudicia, quibus nunc utimur; Verr. a. pr. 49. quo (statu) nunc utimur; ib. I, 18. nunc ... utitur; Caecin. 16. qua (lege) nunc ut utar ..., non conceditur; Cluent. 158. oppugnatio .., qua tu nunc uteris; Vatin. 4. quo nunc utor; Piso 71. f. cogo; Sest. 2. gero; Verr. I, 24.
2. **bei Adjectiv:** (vgl. 1. sum): amicus: auctore Cn. Pompeio, clarissimo viro mihique et nunc et quoad licuit amicissimo; Sest. 39.
II. **mit andern Partikeln:** at: at nunc per hunc spoliati ... ipsi in hostium loco numeroque

ducimini; Verr. V, 125. at nunc navem contra praedones paene inanem Cleomenes ducit; ib. at nunc, Clodio remoto, ... enitendum est Miloni, ut ..; Milo 34. at nunc audio; Rab. Post. 12. at ... nunc mentiuntur; ib. 35.

autem: nunc autem homines in speculis sunt; Verr. a. pr. 46. nunc autem ... reficit et recreat; Planc. 2. nunc autem quis dubitat ..? Phil. IX, 5.

certe: nunc certe erit; sen. 35. nunc certe pertinet; Marcell. 30. nunc quidem certe ... delector; Arch. 30.

cum: nunc cum petierit, ... soli sibi exegit? Qu. Rosc. 53. nunc ... cum sint parati, ... in iudicium adductus est; Verr. a. pr. 2. nunc cum ipse ... audeat, homo autem ... dixerit, vir ... dicat, potestis dubitare quin ..? ib. I, 71. uti nunc, cum ... nihil potuerit deperdere, quisquam exsistat; Caecin. 102. nunc cum et auctoritatis in me tantum sit ... et facultatis tantum, ... utar; imp. Pomp. 2. nunc cum ... haec quoque opportunitas adiungatur, ... quid exspectamus? ib. 50. nunc, cum ... vocent, quanto tandem studio debeo ... servire? Muren. 6. nunc, cum petitur, dissolvere; Planc. 68. nunc, cum vivum nescio quem istum producis, tamen te derideri vides; Verr. V, 79. nunc cum coactus dicam ..., tamen id ipsum verecunde modiceque faciam; Tull. 5. nunc vero cum loquar apud senatores ..., timere non debeo ne ..; Verr. V, 171. nunc vero, cum laedat, nemo bonus, laudent omnes vestri cives atque socii, oppugnent ei, qui ..; Font. 35. nunc vero cum sit unus Cn. Pompeius, qui ... superarit, quae res est quae ... dubium facere possit? imp. Pomp. 27. nunc vero cum ... pertineat || perveniat || ..., nonne ... resistetis? leg. agr. II, 85. nunc vero, cum ... acciderit, ... optemus; Catil. II, 16. nunc vero cum ... vocarit ..., quid est qua re ..? dom. 88. — quae (mater) multos iam annos et nunc cum maxime filium interfectum cupit; Cluent. 12. quae fiunt cum maxime || nunc cum maxime ||; har. resp. 32.

demum: iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur, sed nunc demum tenetur; Verr. III, 177. nunc demum intellego; Cael. 17. „nunc enim demum ... ardet“; ib. 37.

denique: pecuniam petit. nunc denique? Quinct. 42. f. **denique,** II, 2. nunc (7 St.) B. II, S. 69, b.

enim: nunc enim ... declarat quid fuerit et id ablatum indicat; Verr. IV, 127. nunc enim quis est qui ..? Milo 77. nunc enim sunt pauci; Phil. VI, 16. nunc enim iam laudat; har. resp. 52. nunc enim primum ita convenimus, ut ..; Phil. III, 5.

etiam: f. **etiam,** II, 4. etiam nunc (26 St.) B. II, S. 239, a.

fortasse: requiretur fortasse nunc quem ad modum ..; imp. Pomp. 22. est fortasse nunc ... particeps; Balb. 63. qui te .. fortasse nunc ... demovere potuerunt; Planc. 53. neque nunc fortasse alienus ab eo essem; Phil. XI, 10.

iam: f. **iam,** A, III, nunc (17 St. Catil. I, 12) B. II, S. 525, a. testes nunc vero iam omnes orae (sunt); imp. Pomp. 31.

item: (Percennii), qui nunc item Pompei sunt; Verr. IV, 25. item nunc quid undique ablatum sit ostendunt; ib. 132. quod item nunc est constitutum; Tull. 46.

praesertim: quid sibi iste volt? accusatoremne se existimari ... nunc praesertim, ea iam aetate, cum aedilitatem petat? div. Caec. 70.

quidem: nam nunc quidem quid ... attulit? Cluent. 171. nunc quidem ... careo; dom. 146. ac nunc quidem ... consolatur; Vatin. 28. nam nunc quidem ... dictitat; Phil. V, 32.

ne — quidem: quas ... ne nunc quidem ... quae et quanta sint suspicari potes; div. Caec. 40. ne nunc quidem recordaris nullum esse tantum malum, quod ..? Verr. I, 48. ne nunc quidem in tanto tuo liberorumque tuorum periculo perhorrescis? ib. IV, 78. qui ... ne nunc quidem tecum est; dom. 13. quod ne nunc quidem ... commemorare possum; ib. 97.

quoque: nunc quoque in iudicio ... nos inferiores ... non futuros; Caecin. 2.

primum: suspicionem nunc primum ... conferri; Sex. Rosc. 100. nunc primum in mentem venit; ib. 122. nunc primum aures tuae hoc crimen accipiunt? Verr. II, 24. hoc quoque ... nunc primum postulatur; ib. 147. nemo ... nunc se primum diceret || hoc diceret || audire; ib. III, 63. non hoc nunc primum audit privatus de inimico, reus ab accusatore; ib. 130. iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur, sed nunc demum tenetur; ib. 177. de quo ... populus Romanus non nunc primum audiet; ib. IV, 64. qui ex belli caede et fuga nunc primum audent contra M. Fonteium inermem consistere; Font. 14. quod.. tametsi non nunc primum ... audio; Caecin. 65. qui nunc primum ... erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200. hunc nunc primum florescentem; Cael. 79. nec enim nunc primum ... iudicavit; Phil. XI, 27.

quoniam: nunc quoniam ... demonstravi, dicendum necessario est; div. Caec. 10. nunc quoniam pugnare contra me instituisti, ... necesse est ... obsistere; Verr. a. pr. 33. nunc quoniam exploratum est omnibus, ... sic tecum agam; ib. V, 164. nunc quoniam Quinctius ... putavit ..., multis de causis mihi Fabius debebit ignoscere; Tull. 3. nunc, quoniam ... respondi, confiteare necesse est; Cluent. 143. nunc quoniam ... obstitisti ..., parebitur; Rabir. 6. *nunc,* quoniam .. suspicio nulla est, .. non video; ib. 35. nunc quoniam ... tenetis, existimare debetis; Catil. III, 16. nunc, quoniam hostis est iudicatus .., bello est persequendus; Phil. XI, 16. nunc vero quoniam haec te omnis dominatio ... delectat, ... hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus; Verr. a. pr. 35.

scilicet: nunc scilicet tempus nullum est; Rab. Post. 36.

tamen: nunc tamen hoc animo sum; Verr. a. pr. 32. nunc quamvis sint homines qui ..., tamen hi debent ... cogitare; Verr. I, 39. non dubito quin ... nunc tamen ... tuorum tibi scelerum veniat in mentem; ib. 47. tamen ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4.

tandem; quid nunc in nostro sanguine tandem facere debemus? Verr. V, 172.

tantum: nunc tantum id dicam; div. Caec. 23. ut (valvae) ... nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; Verr. IV, 124. nunc tantum ... requiro; Flacc. 55. nunc tantum disputo; Planc. 8.

vero: nunc vero ... videtis; Sex. Rosc. 140. nunc vero id ... requiro; Qu. Rosc. 40. nunc vero ... nescio cur ..; div. Caec. 15. nunc vero quid faciat Hortensius [patronus]? Verr. II, 192. nunc vero in communi omnium gentium religione inque eis sacris, quae ..., neglegentes ac dissoluti ... esse qui possumus? ib. IV, 115. nunc vero iam adempta est non modo resistendi, verum etiam suppeditandi facultas; ib. V, 127. nunc vero, posteaquam ... vir primarius ... putavit, video aliam mihi defensionis viam esse ineundam; Tull. 1. nunc vero qui est dolor ..! Font. 49. nunc vero quis est ..? Caecin. 9. nunc vero (eum) nullo modo deiectum || nullum deiectum, || esse; ib. 35. nunc

vero apertum iam omnibus ... videtur; Cluent. 189. nunc vero quid agat, quid moliatur, quid denique cotidie cogitet; ib. 194. nunc vero quid erit profectum, nisi ut ..? ib. 201. nunc vero quae tua est ista vita? Catil. I, 16. nunc vero ... non est ferendum; ib. 18. nunc vero quam subito ... conlegerat! ib. II, 8. nunc vero quam habere auctoritatem ... possunt? Flacc. 21. nunc vero non insultabo vehementius nec volitabo ... neque ... invehar neque ... commovebor; ib. 38. nunc vero quid putem? ib. 52. nunc vero (abhorret); ib. 69. nunc vero ... adficior; prov. cons. 1. nunc vero quid dicitur? Balb. 8. nunc vero quid ... loquar; ib. 39. nunc vero quid agitur; Rab. Post. 37. nunc vero multo sum erectior; Phil. IV, 2. nunc vero cur abrogandas (leges) censeam ..? ib. V, 16. fortissimi, dum vixistis, nunc vero sanctissimi milites; ib. XIV, 33.

videlicet: quos videlicet nunc populus iudices poscit; Verr. II, 174. exemplis nunc uti videlicet necesse est; Caecin. 52. nunc ... ignorant videlicet isti, qui ..? imp. Pomp. 67.

III. **im Gegensatz:** ante: Heraclius est ... Syracusanus, homo ... ante hunc praetorem vel pecuniosissimus Syracusanorum, nunc ... pauperrimus; Verr. II, 35. s. ante. B, I, 1. demonstro; Verr. IV, 132. deprecor. facio; leg. agr. III, 4. Phil. IV, 1. sum; Verr. III, 188. (B. I, S. 246, f.).

antea: s. **antea,** I, 1. alo. amici. audio; Verr. III, 49. imp. Pomp. 13. castrorum metator. confugio. cruento. deterreo. facio; Verr. II, 155. Tull. 6. habeo; sen. 2. laboro. lego. notus. sentio. statuo; Tull. 1. sum optabile, in opinione. termino. versor; Sex. Rosc. 140. video. **elliptisch;** div. Caec. 18. leg. agr. I, 5. (B. I, S. 249, ff.). eam vitam, quae mihi sua sponte antea iucunda fuerit, nunc iam mea lege et condicione necessariam quoque futuram; Verr. III, 5.

modo: sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, nunc in hoc de hereditatum possessionibus (quaero abs te, cur ..); Verr. I, 118.

nuper: nuper id potuisse dicunt ...: nunc ... vestibulo contineri; har. resp. 31.

quondam: lenitatem meam misericordiamque, notam quondam omnibus, nunc quasi intermissam; Sulla 1. per quos res eius secundae quondam erant ornatae, nunc sublevantur adversae; ib. 75.

tum: nemo neque tum idem fecerit neque nunc contra dicat; Quinct. 88. tum ... possessiones erant incertae, nunc ... fortunae sunt certae; tum erat ager incultus ..., nunc est cultissimus; Qu. Rosc. 33. qui quam tibi amicus non modo tum fuerit ..., verum etiam nunc sit, ... intellegis; Verr. II, 58. tum imperator ... deos patrios reportabat ...: nunc ex urbe sociorum praetor eiusdem populi ... eodem illos deos ... auferebat; ib. IV, 77. quod tum ... adsequi non potuerunt, id nunc ... a. C. Verre pretio adsecuti sunt; ib. V, 51. et tum feci quod oportuit et nunc faciam quod necesse est; Tull. 5. non minus nunc in causa cederet ... quam tum ... cessit; Caecin. 1. quod ... nos non eo libentius tum audaciae cesserimus, quo nunc impudentiae facilius obsisteremus; ib. 2. alia causa tum Staieni fuit, alia nunc ... tua est; Cluent. 86. num alia res ... nunc est ac tum fuit? ib. 92. an tum ... non dicis me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? Sulla 21. studia ... haec et in Latio vehementius tum colebantur quam nunc eisdem in oppidis; Arch. 5. fortunae ... plus mihi nunc voluptatis adferunt quam tum ... adferebant; Quir. 3. tum ... intercedere poterit, nunc non potest; prov. cons. 17. nec minore nunc sunt sollicitudine quam tum erant studio; Planc. 22. qui tum lacrimas meas gratas esse dicebas, nunc easdem vis invidiosas videri ib. 77. tum avaritiae solum, si viveret; nunc, cum ita esset necatus, sceleris, audaciae, crudelitatis testem fore; Verr. V, 113. tum .. honori tuo, nunc iam religioni suae consulunt; ib. II, 150. quoniam tum ... una fuerunt, nunc quoque una adsint; ib. 177. quae tabula tum imperio tuo revolsa, nunc a me tamen deportata est; ib. 112. tum ... spes erat posita in defensione mea, nunc in confessione adversarii; tum in nostris, nunc vero in illorum testibus; Caecin. 3.

tunc: qui nunc multo pluris est quam tunc fuit; Qu. Rosc. 33. utrum ille ferat molestius me tunc tacuisse an nunc dicere; Verr. I, 24. quae (lex) tunc erat Sempronia, nunc est Cornelia; Cluent. 154. vos consules tunc fuisse aut nunc esse consularis; Piso 30.

IV. **Lücke:** utrum illa quo ea pecunia * sit an nunc de ea? || pecunia [...] etiam nunc deest? ||; Rab. Post. 38.

nuncupo, ausſprechen: vota: cum ... vota .. pro imperio suo communique re publica nuncupasset; Verr. V, 34. cum ... ante lucem vota ... nuncupavit; Phil. III, 11. votis nuncupatis; ib. V, 24.

nundinae, Markt, Handel: I, 1. calent: calebant ... totius rei publicae nundinae; Phil. V, 11.

sunt: cuius domi ... vectigalium flagitiosissimae nundinae (sunt); Phil. II, 35.

2. sum: illi Capuam ... nundinas rusticorum ... esse voluerunt; leg. agr. II, 89.

II. deminui: neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.

nundinatio, Handel, Schacher: I. est: redite in memoriam, iudices, quae libido istius in iure dicundo fuerit ..., quae nundinatio; Verr. I, 120. fuit nundinatio aliqua et isti non nova; ib. V, 10. quam ... in omnibus locis nundinationem iuris ac fortunarum fore putatis? leg. agr. I, 9.

II. confero cum: confer cum hac immani mutatione || nundinatione || tua tuorumque; Phil. II, 115.

traduco ad: quin eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris; Verr. II, 120.

nundinor, erhandeln, erſchachern: imperium: una in domo omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10.

ius: qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur; Verr. I, 119.

nomen: pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

nundinum, Marktzeit: quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oportet; dom. 41. ut ... quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die; dom. 45. ubi (est) promulgatio trinum nundinum? Phil. V, 8.

nuntiatio, Verkündigung, Anzeige: I. habeo: nos .. nuntiationem solum habemus, consules ... etiam spectionem; Phil. II, 81.

II. facere: quem ipse fecit sua nuntiatione vitiosum; Phil. V, 9.

nuntio, verkünden, melden, die Nachricht bringen: I. **absolut:** alqs: occiso Sex. Roscio primus Ameriam nuntiat Mallius Glaucia quidam ...

et nuntiat domum non filii, sed T. Capitonis inimici; Sex. Rosc. 19. quis || qui || primus Americam nuntiat? ib. 96. sua sponte Mallius nuntiat; ib. qua ratione Roscio Capitoni primum (Mallius) nuntiavit? ib. ut Capitoni quam primum nuntiet; ib. 98. neminem ei nuntiasse; Verr. V, 93. Pompeio in hortos nuntiavit; Milo 65.

augur: cum augur eis verbis nuntiat, quibus tu nuntiasti; Phil. II, 84.

cliens: ut iste tuus cliens ... T. Roscio Capitoni potissimum nuntiaret; Sex. Rosc. 96.

litterae: ut ... litteris nuntiantibus non crederet; Piso 45.

pueri: qui (pueri) uxori suae nuntiarent; Verr. a. pr. 21.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: cum ... paulo ante esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41. simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48.

2. ut: C. Popilius ... cum ... verbis senatus nuntiasset ut ... discederet; Phil. VIII, 23.

3. ne: qui nuntient || denuntient || ne oppugnet consulem designatum, ne Mutinam obsideat, ne provinciam depopuletur, ne dilectus habeat; Phil. VI, 4.

4. nom. c. inf.: quod eodem fere tempore factus ... nuntiatur terrae motus; har. resp. 62. oppugnata domus C. Caesaris ... nuntiabatur; Milo 66.

5. acc. c. inf.: qui Chrysogono nuntiarent esse aliquem in civitate, qui ..; Sex. Rosc. 60. nuntiatur mihi tantam isti gratulationem esse factam; Verr. a. pr. 21. nuntiabatur isti || illi || ... agitatam rem esse in senatu; ib. II, 100. quo die est || sit || ei nuntiatum Apronium decumas redemisse; ib. III, 129. repente ... nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae; ib. V, 87. qui nuntiaret ei filium eius, M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; Cluent. 21. postea .. quam appropinquare huius iudicium ei nuntiatum est; ib. 192. ut initio mihi designato consuli nuntiabatur legem agrariam tribunos plebis .. conscribere; leg. agr. II, 11. postea quam mihi nuntiatum est, populum Romanum in Capitolium ... convenisse, ministros ... diffugisse; dom. 6. quos ille fremitus nuntiet ludos esse pollutos; har. resp. 23. quae rem publicam bene gestam in bello nuntiarent; prov. cons. 14. si .. vobis nuntiaretur in senatu sententias dici; Rab. Post. 18. subito ei esse nuntiatum Cyrum architectum esse mortuum; Milo 46. illum ... non id nuntiasse, sed Milonem appropinquare; ib. 48. eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? ib. cum esset ei nuntiatum Domitium naufragio perisse, te in castello circumsederi; Deiot. 25. quod clarissimi viri legati ... nuntiant se ... divertisse Massiliam eumque cognovisse ..; Phil. XIII, 13.

III. **mit Object:** alqd: ut id ... nuntiaret; Sex. Rosc. 96. eum potissimum nuntiare, quod ..; ib. ubi hoc quaestori Caecilio ... nuntiatum est; div. Caec. 56. quod ubi est Philodamo nuntiatum; Verr. I, 65. haec ubi filio nuntiata sunt; ib. 67. quod ubi isti nuntiatum est; ib. V, 63. quod cum mihi nuntiaretur; dom. 6. quid de Cyro nuntiaret ..? Milo 48. sic .. ei nuntiabatur; Deiot. 11. id, quod nuntiant; Phil. I, 8. quod ... debet nuntiare; Phil. II, 81. quod Meno || Parmeno || nuntiasset; Fr. B. V, 2. si tibi hoc [Parmeno] alius quis, ac non ipse Parmeno nuntiasset; ib. 8. . II, 5. Milo 48.

auspicia: auspiciorum a te ... nuntiatorum || pronuntiante, nuntiante ||; Phil. I, 31.

calamitatem: nova res atque improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio, vitrico pupilli; Verr. I, 135. flamma ex ipso incendio navium et calamitatem acceptam et periculum reliquum nuntiabat; ib. V, 93.

fulmen: qua tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat; Phil. II, 99.

Macedoniam: Macedonia praetoria nuntiata; Piso 88.

maerorem: hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiabat; Cluent. 28.

malum: qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; Verr. I, 67.

mortem: mors ... Chrysogono nuntiatur; Sex. Rosc. 105.

ostentum: quod (ostentum) haud scio an gravissimum ... huic ordini nuntiatum sit; har. resp. 10. nuntiata ostenta; ib. 61.

periculum: ſ. calamitatem; Verr. V, 93.

rem: res ... celeriter isti domum nuntiatur; Verr. II, 48. hanc rem tam atrocem, tam indignam, tam repentinam nuntiat M. Tullio Philinus; Tull. 22. qua re tibi nuntiata; Phil. II, 107. ſ. calamitatem; Verr. I, 135.

sonitum: quem (sonitum) Latinienses nuntiarunt; har. resp. 62.

victoriam: cum illa eadem Diana Segestam Karthagine revecta victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; Verr. IV, 77.

nuntius, Bote, Nachricht, Auftrag: I. **absolut:** 1. adfert: ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; imp. Pomp. 25.

celebrant: quibus in locis ... nuntii litteraeque celebrarant || celebrassent ||; Muren. 89.

coarguunt: illum multorum litterae ac nuntii coarguerunt; Sulla 17.

est: ne acerbus nuntius cuiquam || civis quisquam || istorum sit; Phil. XI, 38.

existit: quom || quod || ... exsistet || excidet || ipse nuntius; Muren. 89.

nuntiat: ut iste tuus cliens, sceleris tui nuntius, T. Roscio Capitoni potissimum nuntiaret; Sex. Rosc. 96.

pervenit: nullus umquam de Sulla nuntius ad me (pervenit); Sulla 14.

subsequuntur: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via nec ulli veri subsequebantur; Deiot. 11.

valent: multum apud illum recentis nuntios ... valuisse; Verr. IV, 148.

venit: nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19. veniunt ad istum domestici nuntii; Verr. II, 97. optatissimi nuntii et litterae venerunt; Phil. XIV, 16.

2. o nuntium volucrem! Quinct. 80.

II. **nach Verben:** 1. adfero: ut exoptatum inimico nuntium primus adferret; Sex. Rosc. 19. adfertur ... gravis huiusce cladis || mali || nuntius Syracusas; Verr. V, 82. nuntius ... adlatus est nullus; Piso 44. adlato nuntio; Phil. III, 24. cum repente ... adfertur ei de quarta (legione) nuntius; ib. XIII, 19.

audio: unde ... audire nuntium possunt; Sex. Rosc. 132. quod ... numquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82. numquam malus nuntius auditus est; ib. 83. quo .. nuntio audito; Phil. V, 23.

capio: communis exitii nuntios cepisti; Flacc. 102.

conloco: non suis manibus in curru conlocat Automendontem illum, sui sceleris acerbissimi nefariaeque victoriae nuntium? Sex. Rosc. 98.

deligo: ut non nuntios pacis ac belli ... deligere posset; Vatin. 35.

exopto: ſ. adfero; Sex. Rosc. 19.

habeo: qui eius modi nuntios ... habeat; Quinct. 80.
mitto: nuntium misit; Sex. Rosc. 76. volucrem nuntium ... misit; ib. 102. quis eum nuntium miserit; ib. 105. eo mihi nuntium miserunt se a praetore retineri; Verr. II, 65.
perfero: recenti nuntio ... perlato; Sest. 120. hunc illi acerbum nuntium .. perferri; Balb. 64. C. Pansa mihi hunc nuntium perferente; Ligar. 7.
repudio: qui pacis nuntios repudiavit; Phil. XII, 11.
2. pateo: f. I, 1. subsequuntur.
III. **Umstand:** amittere: hoc nuntio languescet et mollietur atque illud ... nomen amittet; Phil. XII, 8.
arcessi: ille praetoris arcessitus nuntio rem demonstrat; Verr. IV, 85.
asportari: haec iste omnia ... uno impetu atque uno nuntio per servos Venerios ... tollenda atque asportanda curavit; Verr. IV, 103.
celebrari: cuius litteris, fama, nuntiis celebrantur aures .. meae novis nominibus; prov. cons. 22.
commoveri: veniunt Syracusas parentes propinquique miserorum adulescentium, hoc repentino calamitatis suae nuntio commoti; Verr. V, 108.
deferri: nullius nuntio ... rem ullam ... esse delatam; Sulla 85.
denotare: uno nuntio ... denotavit; imp. Pomp. 7.
excitare: qui non illa nocte eo nuntio excitatus surrexerit; Verr. IV, 95. hanc suspicionem ... alii nuntiis ... excitaverunt; Sest. 41. meis nuntiis ... omnis ... excitatos (esse); Phil. XIV, 20.
languescere, molliri: f. amittere.
necari: tot milibus ... uno nuntio ... necatis; imp. Pomp. 11.
revocari: sperant fore ut patris litteris nuntiisque filius ab incepto || ab incepto furore, ab illo furore || revocetur; Verr. II, 97.
sentire: sensimus hoc nuper falso nuntio; Phil. XIII, 45.
tollere: f. asportari.
violari: nuntio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83.
zum Satz: an vero obliti estis .. recenti illo nuntio necis ... sermones ..? Milo 62.
2. in: ut in re tanta et tam gravi nuntio nemo admitteretur; Verr. V, 93.
per: per nuntium hoc ... transigere potuisti; Qu. Rosc. 48.

nuper, neulich, vor kurzem, unlängst: I. **allein:** accedo: ut nuper ... accessit ad argentum; Verr. IV, 33.
accido: quae nuper acciderunt; imp. Pomp. 10.
advolo: nuper ... advolavit; Cluent. 18.
audeo: qui ... nuper ... ire non sum ausus; Phil. XII, 24.
audio: audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos ..; Verr. IV, 84.
censeo: quos nuper senatus in hostium numero habendos censuit; Verr. I, 87.
coepi: nuper ... petere coepit; Cluent. 163.
cognosco: quae (fides) .. cum saepe ante tum in hac ipsa causa nuper est cognita; Rab. Post. 13.
commoveo: ut ... nuper non commoveretur; Arch. 17.
conclamo: nuper ... conclamarunt; Flacc. 17.
constituo: nuper ... non est constitutus; Cluent. 94. in colonia nuper constituta; sen. 29.
confero: nuper se ad eum lanistam contulit; Sex. Rosc. 17.
credo: nuper ... non crediderunt; Flacc. 40.
defendo: nuper hominem tenuem ... cum defendissem; Cluent. 126. nuper defendi; Flacc. 98.
deploro: multa Sosippus Agrigentinus apud Cn. Pompeium consulem nuper homo disertissimus ... dixisse et deplorasse dicitur; Verr. III, 204.
dico: nuper Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse; div. Caec. 67. qui nuper pro testimonio ... dixit; Verr. V, 156. C. Caesarem nuper Aquileiae ... dixisse; Vatin. 38. cum in eundem nuper ... falsum testimonium dixeris; ib 40. f. audio. deploro.
discedo: cum ... nuper ... discesserit; Scaur. 39.
doceo: quod nuper iste iuratus docuit; Verr. V, 15.
edo: qui sibi eum nuper edidit socium; Quinct. 88.
efficio: qualem nuper efficit; Phil. XIII, 9.
emo: P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio senatore; Tull. 14.
evoco: nuper M. Aurelio Scauro postulante ... Pericles Ephesius ... Romam evocatus est; Verr. I, 85.
expono: exposui nuper; Phil. II, 76.
facio: in his nuper Annaea ... testamento fecit heredem filiam; Verr. I, 111. fecit (hoc) etiam nuper homo clarissimus Cn. Domitius; ib. II, 118. sicut et tu ipse nuper et multi viri boni saepe fecerunt; Flacc. 86. quod nuper est factum; har. resp. 31. quod ... fecisti nuper in curia; Ligar. 37. quo de genere persaepe senatus consulta fiunt, ut nuper de ipsa lege Calpurnia; Fr. B. VI, 11.
fero: an vero nuper ... non tulerunt ... omniaque potius permiscuerunt ..? Planc. 41.
figo: nuper fixa tabula est, qua ..; Phil. II, 97.
floreo: qui nuper in re publica iudiciisque maximis floruerunt; Font. 26.
gero: grave bellum nuper ipsi diuturnumque || aut per ipsi diuturnumque, perdiuturnumque || gessimus; Sest. 58.
habeo: hominem longe audacissimum nuper habuimus in civitate; Sex. Rosc. 33. quos legatos nuper ... habuerit; Font. 43.
incido: quod ... nuper .. meminimus ... incisum et perscriptum fuisse; Balb. 53.
infundo: at hic nuper .. filio infudit venenum; Phil. XI, 13.
inicio: quia nuper iniecit; Quinct. 68.
invenio: nuper ... inventus est; Milo 66.
libero: ipsa nuper obsidione hostium liberata; Font. 46. quam (provinciam) nuper ... liberavit; Flacc. 14.
loquor: quid enim nuper tu ipse ..., quid, inquam, locutus es? Verr. V, 165.
mercor: nuper mercatus est; Sex. Rosc. 133.
mitto: qui nuper ... est ad te missus; Deiot. 41.
morior: qui nuper est mortuus; Verr. I, 135.
obsigno: nuper ... obsignasse; Cluent. 38.
orno: nuper homines nobiles huius modi, iudices, sed || et || quid dico nuper? immo vero modo ac plane paulo ante vidimus, qui forum ... ornarent; Verr. IV, 6.
pateo: nuper id patuisse; har. resp. 31.
permisceo: f. fero. — perscribo: f. incido.
peto: Halaesini ... suo iure nuper ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122.
polliceor: Romae nuper ipsum istum esse pollicitum; Verr. IV, 92.
praesum: quibus locis nuper ... praefuit; Flacc. 63.
refero: relatum est ... nuper de stipendio; prov. cons. 28.
restinguo, retundo: cuius nuper ferrum rettuderim flammamque restinxerim; Sulla 83.

sentio: sensimus .. nuper; Phil. XIII, 45.
sum: nuper .. quaestor fuisti; Verr. III, 182. qui nuper fuerunt; ib. 210. reges Syriae ... scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. sicut erat nuper consuetudo; ib. V, 93. qui nuper summo cum imperio fuerit; Flacc. 18. quae (poena) fuerat nuper; Sulla 63. nuper ... fuit in civitate; ib. 89. qualis nuper Q. Catulus fuit; Sest. 101. fuit conlegium nuper tribunicium; ib. 113. ut ... nuper ... fuerim; Balb. 4. ea .. erat non modo apud maiores nostros, sed etiam nuper summa laus consularium; ib. VIII, 30.
video: quae apud te nuper ... in silva .. disposita sub divo vidimus; Verr. I, 51. eam navem nuper egomet vidi Veliae; ib. V, 44. se nuper ... vidisse; Cluent. 180. quem nuper ... libentissime viderit; Mureh. 89. vidi ... nuper; Flacc. 53. cuius ego nuper in Macedonia vidi vestigia; Sest. 13.
videor: nuper ita vobis ... esse visum; imp. Pomp. 60.
usu venio: quod item nuper in Erote comoedo usu venit; Qu. Rosc. 30.
II. **mit andern Partikeln:** cum: nuper cum ... Caecilius peteret, cum auctoritas et dignitas Pisonis valebat plurimum, tum illa erat causa iustissima; div. Caec. 64. quod apud M.'Glabrionem nuper cum in reiciundis iudicibus commemorassem, intellexi vehementer populum Romanum commoveri; Verr. a. pr. 41. quae (signa) cognovi egomet apud istum in aedibus nuper cum ... venissem; ib. I, 50. nuper cum ... vacuefecisses, nonne ... cumulasti? Catil. I, 14. nuper cum efferretur, ... conferebat; Flacc. 41. nuper cum ... voluissent, non existimavi..; Scaur. 27. nuper vero cum ... attulisset ..., qui locus, quod tempus illud ... fuit! Milo 40. qui nuper, cum ... donaret ..., dixit; Phil. XII, 19.
quidem: nuper quidem ... confecit; Milo 37. nuper quidem dicitur ... esse minitatus; Phil. VI, 10.

nuptiae, Hochzeit: I. sunt: cum essent eae nuptiae plenae dignitatis, plenae concordiae; Cluent. 12. quae nuptiae non diuturnae fuerunt; ib. 35.
II, 1. adfero: ad eam moram, quae nuptiis adferebatur; Cluent. 27.
vacuefacio: cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I. 14.
2. abhorreo ab: idcirco se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27.
queror de: nihil de alteris Oppianici nuptiis queror; Cluent. 188.
III. testes: non (timuisse) parietes .. ipsos, superiorum testis nuptiarum; Cluent. 15.
IV, 1. adligari: eum nuptiis adligatum; Cluent. 179.
iungi: ut ... nuptiis iungerentur; Scaur. 9.
2. in: cum eius in nuptiis ... multitudo hominum pranderet; Cluent. 166. tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

nuptialis, hochzeitlich: dona: quae se non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus delinitam esse videret; Cluent. 28.
faces: nonne timuisse si minus vim deorum ..., at ... faces .. illas nuptialis? Cluent. 15.

nuptus s. **nubo,** III. (S. 377, a).

nurus, Schwiegertochter: mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.

nusquam, nirgends: I. **allein:** appello: a quo tum appellatus nusquam est; Rab. Post. 11.
conloco: s. possum.
deicio: pueri .. Sisennae ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV. 33.
dico: quaero num .. dixerit ...? nusquam; Sulla 36.
digredior: nusquam est a me digressus; Sulla 34.
discedo: cives Romani a me nusquam discedere; Verr. IV, 146.
excipio: ubi est .. exceptum foedere Gaditano ..? nusquam; Balb. 32.
obligo: populus .. se nusquam obligavit; Balb. 35.
possum: nusquam posse eam melius conlocari; Caecin. 15.
quaeror: nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42.
reprehendo: quando quidem || quoniam quidem || .. nusquam reprehendis; Flacc. 68.
scribo: at hoc nusquam opinor scriptum fuisse; Piso 72.
sum: fidem tuam, quae nusquam erat; Verr. V, 108. eiectio nusquam est; dom. 51. in litibus Postumi nomen est nusquam; Rab. Post. 10.
II. **Verbindungen:** certe: hominem certe nusquam progredientem; Vatin. 21.
iam: qui iam nusquam erant; Planc. 59.
neque: nusquam enim scribis neque tu aliud quicquam edicto amplecteris nisi ..; Verr. I, 116.
nisi: vectigalia locare nusquam licet nisi ..; leg. agr. II, 55. s. neque.
III. **zweimal:** nusquam nomen, nusquam vestigium fuerat; Sulla 20.
IV. **Lücke:** ** capta nusquam .. eadem lege dixit || causam tamen nusquam [..] ea quidem lege dixit ||; Cluent. 108.

nutricula, Amme: I. dixit: cum .. Gellius, nutricula seditiosorum omnium, testimonium diceret; Vatin. 4.
II. habeo: ut haberent reliquorum nutriculas praediorum; Phil. XI, 12.

nutrix, Ernährerin: ille M. Cato sapiens penariam rei publicae nostrae, nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat || illam — Romanae nominabat ||; Verr. II, 5.

nutus, Wink, Befehl: I. sequor: Gallia, D. Bruti nutum ipsum ... secuta; Phil. XII, 9.
II, 1. administrari: hanc urbem deorum immortalium nutu ... administrari; Catil. III, 21.
fieri: ut nutu Iovis Optimi Maximi factum esse videatur; Catil. III, 21.
geri: ut deorum immortalium nutu atque consilio et gesta et provisa esse videantur; Catil. III, 18.
gubernari: iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; Verr. V, 34.
impelli: quod ... nutu impelluntur; Sest. 100.
infirmare: quod is ... ne nutu quidem infirmare conatur; Caecin. 29.
provideri: s. geri.
regi: cuius nutu et arbitrio ... maria .. reguntur; Sex. Rosc. 131. cuius iniurati nutu prope terrarum orbis regebatur; Font. 24.
significare: nam id significare nutu videtur; Verr. III, 26.
2. ad: s. **ad,** IV, 3 (6 St.) B. I, S. 84, b.
contra: respirare ... contra nutum ... Naevii; Quinct. 94.
sine: itaque iam consuetudine ad corpora civium Romanorum etiam sine istius nutu ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140.

O, ach! o! I. **Nominativ:** civis: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.
mors: o fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! Phil. XIV, 31.
vis: o magna vis veritatis, quae ... se per se ipsa defendat! Cael. 63.

II. **Vocativ:** alqs: o Timarchide, Metelli est filius in provincia non puer! Verr. III, 159. o Q. Catule, ... tantumne te fefellit, cum ..? dom. 113. „o ingratifici Argivi, immunes Grai, immemores benefici!" Sest. 122. o C. Caesar ... quam tu salutem rei publicae attulisti! Phil. III, 27. o Fide || Fides || — hoc enim opinor Trebellium sumpsisse cognomen —; ib. VI, 11. o multo miserior Dolabella quam ille, quem tu miserrimum esse voluisti! ib. XI, 8. o Spartace! quem enim te potius appellem? ib. XIII, 22.
adulescens: „o fortunate .. adulescens, qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris!" Arch. 24.
amens: cum .. tu, o vaecors et amens, ... complexus es funestum illud animal; Piso 21.
carnifex: haec sunt, o carnifex, in gremio sepulta consulatus tui; Piso 11.
cives: vobis, o clarissimi atque optimi cives, ... consulendum ... vident; har. resp. 54.
consuetudo: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et audacibus! Verr. III, 176.
consules: vobis .. referentibus, o post hominum memoriam fortissimi atque optimi consules! har. resp. 15.
dedecus: Romam .. ipsam, o familiae ... dedecus, quem ad modum ingressus es || venisti ||? Piso 53.
furia: aude nunc, o furia, de tuo (consulatu) dicere! Piso 8. Aetoliam, ... o Poena et Furia sociorum! decedens miseram perdidisti; ib. 91.
homines: alia (cruciamenta, tormenta) sunt, alia, inquam, o perditissimi homines et amentissimi, multo miseriora; Phil. XI, 9.
infelix: „o infelix, o sceleste!" Cael. 37.
labes: quid diceres, o nefanda et perniciosa labes civitatis? dom. 133. o scelus, o pestis, o labes! ... cuius tandem te rei cupiditate arsisse defendes? Piso 56.
lutum, memor: o tenebrae, lutum, sordes, o paterni generis oblite, materni vix memor! Piso 62.
miser: o miser, ... qui ... tam impudenter loquare! Phil. II, 16. o miser cum re, tum hoc ipso, quod non sentis quam miser sis! ib. XIII, 34. o miser, qui non sentias ..! Fr. B. VIII, 8.
misericors: o noster misericors, quid facis? Piso 17.
mulier: o immoderata mulier, sciens tu aurum ad facinus dedisti! Cael. 53.
nonae: o nonae illae Decembres, quae me consule fuistis! Flacc. 102.
nox: o nox illa, quae paene aeternas huic urbi tenebras attulisti! Flacc. 102. o nox illa, quam iste est dies consecutus! ib. 103.
oblite: f. lutum.
pater: iam illa, quanto cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta! „o pater!" Sest. 121.
pestis: f. labes; Piso 56.
Poena: f. furia; Piso 91.
proditor: arma in templo Castoris, o proditor templorum omnium, vidente te constituebantur; Piso 11.
puer: „te, o puer, ... qui omnia eius nomini debes;" Phil. XIII, 24.
sceleste: f. infelix. — scelus: f. labes; Piso 56. — sordes, tenebrae: f. lutum. — vaecors: f. amens.

III. **Nominativ oder Vocativ:** admurmuratio: o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! Verr. V, 41.
cogitationes, al.: „o frustra .. mihi suscepti labores! o spes fallaces et cogitationes inanes meae!" Milo 94.
di: f. **deus,** I, 3 (17 St.) B. II, S. 86, a.
dignitas, al.: o nomen nostri imperii! o populi Romani excellens dignitas! o Cn. Pompei ... laus! ... o nationes, urbes, populi, reges, tetrarchae, tyranni testes Cn. Pompei non solum virtutis ..., sed etiam religionis! Balb. 13.
ius, al.: o nomen dulce libertatis! o ius eximium nostrae civitatis! o lex Porcia legesque Semproniae! o graviter desiderata et aliquando reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Verr. V, 163.

IV. **Accusativ:** alqm: o nos beatos, o rem publicam fortunatam, o praeclaram laudem consulatus mei! Catil. II, 10. o stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos! amentem Paulum! rusticum Marium! Piso 58. o me miserum! o me infelicem! Milo 102. o beatos illos, qui ... aderant! Phil. I, 36. o miserum te, si haec intellegis, miseriorem si non intellegis hoc litteris mandari ..! ib. II, 54. o felicem utrumque! ib. III, 26. o nos turpis, si quidem Cn. Pompeium imitati sumus! ib. XIII, 34.
adulescentiam: o adulescentiam traductam eleganter! Planc. 31.
amorem: o amorem mirum! o benevolentiam singularem! Fr. B. III, 6.
auctorem: o praeclarum interpretem iuris, auctorem antiquitatis, correctorem atque emendatorem nostrae civitatis! Balb. 20.
audaciam: o mulieris scelus incredibile et praeter hanc unam in omni vita inauditum! o libidinem effrenatam et indomitam! o audaciam singularem! Cluent. 15. o incredibilem audaciam! o impudentiam praedicandam! Phil. II, 4. o audaciam immanem! Phil. II, 68. o admirabilem impudentiam, audaciam, temeritatem! Phil. III, 18.
benevolentiam: f. amorem.
casum: o tempus miserum atque acerbum provinciae Siciliae! o casum illum multis innocentibus calamitosum atque funestum! o istius nequitiam ac turpitudinem singularem! Verr. V, 92.
causam: o causam singularem! o defensionem miseram ac perditam; Verr. II, 151.
civem: o civem natum rei publicae, memorem sui nominis imitatoremque maiorum! Phil. III, 8.
clementiam: o clementiam populi Romani seu potius patientiam miram ac singularem! Verr. V, 74. o clementiam admirabilem atque omnium laude ... decorandam! Ligar. 6.
condicionem: o condicionem miseram non modo administrandae, verum etiam conservandae rei publicae! Catil. II, 14. o condiciones miseras administrandarum provinciarum! Flacc. 87.
consessum: o consessum iudicum praeclarum! o dignitatem consilii admirandam! Phil. V, 12.
consilia: o pertubatam rationem, o libidinem refrenandam || refrenatam, effrenatam ||, o consilia dissoluta atque perdita! leg. agr. II, 55.
cupiditatem: o rem incredibilem! o cupiditatem in consideratam! o nuntium volucrem! Quinct. 80. o miserum et infelicem illum diem, quo...! o falsam spem! o volucrem fortunam! o caecam cupiditatem! o praeposteram gratulationem! Sulla 91.
custodem: o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil. III, 27.

custodiam: o excubias tuas ... miseras! o flebilis vigilias! o noctis acerbas! o custodiam etiam mei capitis infelicem! Planc. 101.

defensionem: ſ. causam.

dexteram: o fidam dexteram Antonii! ... o ratum religiosumque foedus! Phil. XIII, 4.

diem: o diem illum ... funestum senatui bonisque omnibus! Sest. 27. o acerbam mihi ... memoriam temporis illius et loci! ... o rem cum auditu crudelem tum visu nefariam! o reliquos omnis dies noctisque! Planc. 99. ſ. cupiditatem; Sulla 91.

dignitatem: o speciem dignitatemque populi Romani! dom. 89. ſ. consessam.

disciplinam: o morem praeclarum disciplinamque! Flacc. 15.

discordias: o misera tempora stultasque nostras discordias! har. resp. 43.

dolorem: o magnum atque intolerandum dolorem! o gravem acerbamque fortunam! Verr. V, 119.

eloquentiam: o praeclaram illam eloquentiam tuam! Phil. II, 86.

emendatorem: ſ. auctorem. — excubias: ſ. custodiam.

existimationem: o commemoranda iudicia praeclaramque existimationem nostri ordinis! Verr. a. pr. 42.

fecunditatem: o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! Phil. II, 58.

foeditatem: o foeditatem hominis flagitiosam! o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! Phil. II, 15.

foedus: ſ. dexteram.

fortunam: o fortunam longe disparem, M. Fontei! Font. 49. ſ. cupiditatem; Sulla 91. dolorem.

gratulationem: ſ. cupiditatem; Sulla 91.

gravitatem: o praeclarum testem, iudices! o gravitatem dignam exspectatione! o vitam honestam atque eius modi, ut ..! Sex. Rosc. 101.

hominem: o hominem fortunatum! Quinct. 80. o rem rediculam! o desertum hominem, desperatum, relictum! Verr. IV, 146. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. o hominem nequam! Phil. II, 77. o detestabilem hominem! ib. 110. o callidos homines! o rem excogitatam! o ingenia metuenda! Fr. B. VII, 2.

honorem: o contumeliosam honorem eis, quos..! Phil. I, 20.

imitatorem: ſ. civem.

imperatorem: o praeclarum imperatorem nec iam cum M. Aquilio fortissimo viro, sed vero cum Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum! Verr. V, 14.

improbum: ſ. sordidos.

impudentiam: o impudentiam miram! har. resp. 30. o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71. o impudentiam singularem! Phil. II, 83. o impudentiam incredibilem! ib. VI, 13. ſ. audaciam; Phil. II, 4. III, 18. foeditatem.

ingenia: ſ. hominem; Fr. B. VII, 2.

innocentiam: o innocentiam Oppianici singularem! Cluent. 108.

interpretem: ſ. auctorem. — iudicia: ſ. existimationem. — laudem: ſ. alqm; Catil. II, 10. — libidinem: ſ. audaciam; Cluent. 15. consilia. foeditatem. — memoriam: ſ. diem; Planc. 99. — morem: ſ. disciplinum. — nequitiam: ſ. casum. foeditatem. — noctis: ſ. custodiam. diem; Planc. 99. — nuntium: ſ. cupiditatem.

ordinem: o modestum ordinem! Verr. I, 124. o miserum, o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! ib. III, 145.

pastores: o pastores nescio quos cupidos litterarum! Flacc. 39.

patrem: o patrem [Cornelium] sapientem! Sulla 51.

percursationem: o praeclaram illam percursationem tuam! Phil. II, 100.

potentiam: ſ. clementiam; Verr. V, 74.

praeturam: o multis acerbam, o miseram atque indignam praeturam tuam! Verr. I, 137.

rationem: ſ. consilia. — rectorem: ſ. auctorem.

rem: o rem miseram atque acerbam! Sex. Rosc. 141. o rem praeclaram vobisque ob hoc retinendam! Caecin. 73. o rem, quam homines soluti ridere non desinant, tristiores ... audire non possint! dom. 104. o rem non modo visu foedam, sed etiam auditu! Phil. II, 63. o rem acerbam! ib. XIII, 10. ſ. cupiditatem; Quinct. 80. diem; Planc. 99. hominem; Verr. IV, 146. Fr. B. VII, 2.

rem publicam: o fortunatam rem publicam! Catil. II, 7. ſ. alqm; ib. 10.

sapientiam: o singularem sapientiam, iudices! Sex. Rosc. 71.

scelus: ſ. audaciam; Cluent. 15.

societatem: o societatem captiosam et indignam; Qu. Rosc. 29.

solem: o solem ipsum beatissimum, qui ... fugientem vidit Antonium! Phil. XIV, 27.

sordidos: o sordidos, qui (agrum) acceperint, improbum, qui dederit! Phil. VI, 14.

speciem: ſ. dignitatem. — stultitiam: ſ. impudentiam; Sest. 71. — temeritatem: ſ. audaciam; Phil. III, 18. — tempus: ſ. casum.

terram: o terram illam beatam, quae hunc virum exceperit! Milo 105.

testem: ſ. gravitatem. — turpitudinem: ſ. casum. — vigilias: ſ. custodiam.

virum: o viros fortis, equites Romanus, qui ... restiterunt; Cluent. 153. sic enim homines ... loquebantur: o virum † usuum! Fr. B. XV, II, 7.

vitam: ſ. gravitatem.

vocem: o vocem duram atque indignam tua probitate! Planc. 31.

V. **Nomin., Voc. oder Accuſ.:** auguria: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.

bellum: o bellum magno opere pertimescendum! Catil. II, 24.

caenum: o caenum, o portentum, o scelus! dom. 47.

edictum, iudicium: o praeclarum et commemorandum iudicium! o severum edictum! o tutum perfugium aratorum! Verr. III, 28.

iura: o iura praeclara atque divinitus ... a maioribus nostris comparata! Balb. 31.

lucrum: o praeclarum lucrum, quo ‖ quom ‖ ... beata mors eorum futura sit, qui ..! Phil. XIII, 41.

monstrum: o singulare prodigium atque monstrum! Fr. B. XIII, V, 1.

mores: o tempora, o mores! Verr. IV, 55. Catil. I, 2. dom. 137. Deiot. 31.

omen: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae atque sermonis! Verr. II, 18.

perfugium: ſ. edictum.

portentum: o scelus! o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40. ſ. caenum.

praeconium: o meum miserum acerbumque praeconium! Rab. Post. 46.

prodigium: ſ. monstrum. — scelus: ſ. caenum. portentum.

spectaculum: o spectaculum miserum atque acerbum! Verr. V, 100. o spectaculum illud non

modo hominibus, sed undis ipsis et litoribus luctuosum! Phil. X, 8.
tecta: o tecta ipsa misera! Phil. II, 104.
tempora: s. mores.
Verria: o Verria praeclara! Verr. II, 52.

ob, vor, wegen, um — willen: I. nach Verb: versor: non mihi mors, non exitium || exsilium || ob oculos versabatur? Sest. 47. mors ob oculos saepe versata est; Rab. Post. 39.

II. zum Satz: o rem praeclaram vobisque ob hoc retinendam! Caecin. 73. — hanc ob amentiam ... adreptus est unus ex patriciis ..; har. resp. 44. istum clam a piratis ob hunc archipiratam pecuniam accepisse; Verr. V, 64. cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam praedicationemque nefariae societatis HS v̄ mercedis ac praemii nomine dare; Verr. III, 140. censores quidem qui magis (istos honores habent) quam aediles? ob beneficium? Verr. II, 137. mihi consuli supplicatio ... non ob caedem hostium, sed ob conservationem civium ... decreta est; Phil. XIV, 24. causam: s. **causa**, V, 2. ob (54 St.) B. I, S. 480, s. pecuniam illam ob censuram contra leges clam dederunt; Verr. II, 137. quod is [filius] ob Oppianici condemnationem pecuniam accepisset; Cluent. 135. conservationem s. caedem. ob hoc crimen hic locus abs te .. atque illa turba quaesita est; Flacc. 66. cum ob tua decreta, [edicta,] ob imperia, ob iudicia pecuniae dabantur; Verr. II, 26. qui [ob tuum decretum,] ob tuum iudicium pecuniam aut dandam aut accipiendam putabant; ib. 57. audio quibus dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; har. resp. 21. ut hominem ... non ob ipsius aliquod delictum, sed ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. etiam si (di) poenas a populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt; Marcell. 18. edicta: s. decretum; Verr. II, 26. qui ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere videntur; Font. 27. „at in ipsum Habitum animadverterunt.“ nullam quidem ob turpitudinem, nullum ob totius vitae non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133. „qui iudicaverint hostem Dolabellam ob rectissimum facinus“; Phil. XIII, 36. qui hostem Dolabellam iudicaverint ob rectissimum facinus; ib. unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; ib. 17. non mirum, si ob hanc facultatem homines ... consulatum consecuti sunt; Muren. 24. familiaritatem: s. delictum; Balb. 64. si .. te tuam pecuniam ... faeneratum docerem, tamen effugere non posses, sed publicum, sed ob frumentum decretam; Verr. III, 169. imperia: s. decretum; ib. II, 26. improbitatem: s. audaciam. iudicium: s. decretum; ib. 57. ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos; ib. V, 36. qui tibi ob eam legem statuam in meis aedibus posuit; dom. 81. dicere adulescentem audistis se ob hunc metum pecuniam Timarchidi numerasse; ib. 116. accepta pecunia a Dyrrachinis ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83. praedicationem: s. audaciam. „prodiderat classem.“ „quod ob praemium?“ Verr. V, 110. certe utrumque falsum est, et ob vacationem pretium datum ... et ob probationem; Font. 17. rem: et hoc praetera addit homo ... OB EAM REM HS IO VENERI ERYCINAE DE STHENII BONIS EXACTURUM; Verr. II, 93. et is erit ob eam rem vobis carior; ib. III, 9. OB EAS RES TE ... HOC ANULO AUREO DONO; ib. 187. ob hanc rem quid tibi Mamertini clam pecuniae dederint, post ... quaeremus; ib. V, 43. quae (pecunia) ob eam rem dabatur; Cluent. 47. ob hasce omnis res sciasne te severissimorum hominum ... iudicio notatum? Vatin. 36. ut, si tu totam rem publicam nefariis latronibus tradidisses, Macedonia tibi ob eam rem ... traderetur || redderetur ||; Piso 57. ob eam rem eum locum ad pugnam potissimum elegerat? Milo 53. ob eas res senatum existimare et iudicare; Phil. XIV, 37. uti ob eas res bene, fortiter feliciterque gestas C. Pansa A. Hirtius consules ... aut ... M. Cornutus ... constituat; ib. quas ob res ... censeo ..; ib. III, 37. quas ob res ita censeo; ib. VIII, 33. IX, 15. quam ob rem (rel.): quam ob rem etiam atque etiam considera; Qu. Rosc. 11. prope modum manere in instituto meo videor; div. Caec. 5. nihil dico de meo ingenio; ib. 36. si iure posses eum accusare, ... id pie facere non posses; ib. 62. hoc satuere, iudices, debetis; ib. 71. reliqua attendite; Verr. I, 43. legationem eius praeclaram cognoscite; ib. unam ex decem (navibus) ... in litteras publicas rettulerunt; ib. 89. qui hoc probare potes cuiquam, tantos honores habitos esse ab invitis? ib. II, 155. novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. III, 17. si vis ... docere aliquid ab isto simile ... atque a ceteris esse factum, doceas oportebit ..; ib. 193. non ego invideo commodis tuis; ib. 216. quid agis, Hortensi? Verr. III, 222. si suscipis domesticae laudis patrocinium, me ... silere ... oportebit; ib. IV, 81. multa praetermittam; ib. 105. tibi habe sane istam laudationem Mamertinorum; ib. 151. (M. Marcellus) qui nostros exercitus saepe excluserant, eis claustra loci committenda non existimavit; ib. V. 84. te quoque, Hortensi, si qui monendi locus ex hoc loco est, moneo; ib. 174. mihi .. optandum || optatum || illud est, in hoc reo finem accusandi facere; ib. 183. nihil est cur alius alio iudice melior aut sapientior existimetur; Font. 22. quali fide, quali pietate existimatis esse eos, qui ..? ib. 31. quicquid in hac causa mihi susceptum est, id ego omne me rei publicae causa suscepisse confirmo; imp. Pomp. 71. alteram partem causae sic agemus ut vos doceamus, alteram sic ut oremus; Cluent. 3. a vobis ... haec postulo; ib. 6. magna me spes tenet ..; ib. 7. quaeso, ut me ... benigne attenteque audiatis; ib. 8. si ... pecunia ... ablata est, potest esse dubium, quin ..? ib. 102. Cluenti, de te tibi obsequor; ib. 149. quid putatis impendere ..? leg. agr. I, 9. conligite vos, tribuni plebis; ib. 26. resistam consiliis hominum et perficiam ..; ib. II, 50. est .. bonorum et fortium civium ..; Rabir. 3. labor in hoc defendendo praecipue meus est; ib. 4. uter nostrum ... popularis est? ib. 11. fateor ..; ib. 17. discede atque hunc mihi timorem eripe; Catil. I, 18. proficiscere ac ... recta perge in exilium; ib. 23. celebratote illos dies; ib. III, 23. dederitis mihi comitem ..; ib. IV, 11. non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit; Muren. 2. nihil est praeterea quo confugere possimus; Flacc. 4. et ille servet quod paravit et ego me ad id, quod attulerit, integrum conservabo; ib. 51. quaeso a vobis, ... ut ..; ib. 65. quae vobis fit iniuria..? ib. veniamus iam ad civium Romanorum querellas; ib. 70. quid est quod mirere? Sulla 7. vos, di patrii ac penates, ... testor ..; ib. 86. illa ... non pertimesco; Cael. 19. si quem inveneritis qui ..., huic homini ego .. et pauci deos propiti os, plerique autem iratos putabunt; ib. 42. excu tiemus omnis istorum delicias; ib. 67. noli putare ..; Planc. 53. paulo post de isto plura dicam;; ib. 71. non debes ... praedicare vitam meam ib. certe multo mortis cupiditas mea turpior fuisset; ib. 90. neque repelli fratrem volebat neque ..; Scaur. 34. neque tu ... hoc facere debes ... neque ego id ... defendere; Rab. Post. 7. illud maneat et fixum sit; ib. 25. illa arma ... non periculum nobis, sed praesidium denun-

tiant; Milo 3. adeste animis; ib. 4. reliquum est ..; ib. 23. vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; ib. 56. si ... clamaret, ... esse vero timendum ..; ib. 77. uteretur eadem confessione T. Annius; ib. 83. „ubi corpus hoc sit non“ inquit „laboro“; ib. 98. hoc nos .. metu ... libera; Deiot. 8. non recusat quin ..; ib. 43. desinite mirari; Phil. II, 67. mihi videmini ..; ib. III, 13. omnia mea sententia complectar; ib. 14. legatorum mentionem nullam censeo faciendam; ib. V, 31. censeo; ib. 36. ab eo ... nihil timere ... debetis; ib. 51. ita respondebo; ib. VI, 1. excubabo vigilaboque pro vobis; ib. 18. conlige te; ib. X, 6. libertatem defendite; ib. XI, 3. imperator est deligendus; ib. 16. „potius animadvertite ..“; ib. XIII, 38. supplicatio ... decernenda non fuit; ib. XIV, 11. supplicatio ... deneganda est; ib. 24. promissa nostra ... renovanda censeo; ib. 29. maximum quidem solacium erit ..; ib. 35. augete etiam mercedem ... Q. Mucii; Fr. B. VIII, 13. erigite animos; ib. XIII, VIII. quam ob rem (interrog. **direct**): quam ob rem ... hoc nomen triennio amplius ... in adversariis relinquebas? Qu. Rosc. 9. quam ob rem censores (pecuniam) ad statuam tibi conferebant? Verr. II, 137. quam ob rem imperabas ut (lucrum) adderent? ib. III, 71. Calactinis quam ob rem imperasti ..., ut decumas agri sui ... M. Caesio decumano darent? ib. 101. quam ob rem removebat, si hae tabulae nihil tibi erant offuturae? ib. 112. quam ob rem enim scriba deducat, et non potius mulio, qui advexit? ib. 183. SORS DUCITUR. quam ob rem? ib. IV, 143. ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit et gratissimus? ib. V, 66. hoc tu quam ob rem non fecisti? quam ob rem ita pirata iste occultatus est, quasi ..? quam ob rem supplicium non sumpsisti? ib. 67. sciebas tibi crimini datum iri? quam ob rem sciebas? quam ob rem etiam suspicabare? ib. 74. si quis furem occiderit, iniuria occiderit. quam ob rem? Tull. 52. et omnino quam ob rem tota ista res per Staienum potius ... quam per bonum aliquem virum ageretur? Cluent. 87. quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. huic quam ob rem id vellet inimicus offere, quod ..? ib. 171. „creditur nunc.“ quam ob rem? Rab. Post. 34. (**indirect**): quod si ... minima res reperietur, quam ob rem videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. requiro, quam ob rem ... HSCCCIↃↃↃ .. Fannio dissolverit; Qu. Rosc. 40. qui quam ob rem Roscium similem sui ... existimarit, mirum mihi videtur; ib. 20. quid habes quod possis dicere quam ob rem ... mihi ... anteponare? div. Caec. 59. ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit quam ob rem eum cui quaestor fueris accuses; ib. 62. quam ob rem .. se confidat aliquid proficere posse ... intellegere non possum; Verr. a. pr. 10. quam ob rem arcesserentur cum intellegerent; ib. 25. quid sit quam ob rem ... in nullo iudice [equite Romano iudicante] ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; ib. 38. iam ipse ostendet quam ob rem Cn. Carbonem reliquerit; ib. I, 36. ecqua virgo sit aut mulier digna quam ob rem Lampsaci diutius moretur || moraretur ||; ib. 63. neque adhuc causam ullam excogitare potuit quam ob rem commiserit aut quid evenerit ut in tantum periculum veniret; ib. 70. quid est quam ob rem putes te tuam culpam ... derivare in aliquem ... posse? ib. II, 49. quid tandem habuit argumenti aut rationis res quam ob rem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? ib. 115. nulla res est quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ac vitiis emergere; ib. III, 162. nihil possum reperire quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer; ib. 186. verum illud est quam ob rem haec commemorem, quod existimare hoc vos volo ..; ib. IV, 135. si aliquid ab Appollonio commissum est, quam ob rem in eum iure animadverteretur; ib. V, 19. quaeret (Hortensius) quam ob rem fasces praetoribus praeferantur; ib. 22. cui potest esse dubium quam ob rem .. omnium consuetudinem veterem primus immutaris; ib. 61. cum iste .. multa signa dederat, quam ob rem responsurus non videretur; ib. 178. nihil erit, quam ob rem ille nescio quis sapiens ... ad res iudicandas requiratur; Font. 25. tu dic quam ob rem ... non accesserit; Caecin. 48. quod ego tametsi non nunc primum ... audio, tamen admodum mirabar abs te quam ob rem diceretur; ib. 65. nihil rationis adfers, quam ob rem, si libertas adimi nullo modo possit, civitas possit; ib. 96. nihil excogitem quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit? Cluent. 70. quid est quam ob rem quisquam nostrum ... putet..? ib. 132. illud non intellego, quam ob rem ... perire turpiter velint; Catil. II, 21. quaesivit a Gallis, quam ob rem domum suam venissent; ib. III, 11. ut quam ob rem ista civitas neque vere || severe || Flaccum oppugnarit neque benigne defenderit scire possitis; Flacc. 53. quid .. est quam ob rem abs te Q. Hortensii factum ... non reprehendatur, reprehendatur meum? Sulla 3. scire ex te pervelim quam ob rem qui ex municipiis veniant peregrini tibi esse videantur; ib. 23. quid est quam ob rem consulares ... reprehendantur? ib. 81. quid est quam ob rem haec cuiquam vita videatur? ib. 89. quid est quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem; Vatin. 39. quae fuit .. causa quam ob rem isti mulieri venenum dare vellet Caelius? Cael. 56. quos .. tu quam ob rem temere prosiluisse dicas ... non reperio; ib. 64. quid est quam ob rem civi Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? Balb. 29. non intellego quam ob rem senatus ... voluerit ..; Planc. 36. excogitavi quam ob rem viderer ... obstrictus; ib. 72. non dubito quin ... statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; Sest. 83. qui ob rem publicam mortem obierant; Phil. IX, 4. ipsa mors ob rem publicam obita honori fuit; ib. 5. cum talis vir ob rem publicam in legatione mortem obierit; ib. 16. [quod is ob rem publicam mortem obierit;] ib. praetorem tamen ob salutem malle accipere (pecuniam); Verr. II, 69. Onasum ... dicere audistis se ob sepulturam Heraclii pecuniam Timarchidi numerasse; ib. V, 120. nummum ob sepulturam datum nemini; ib. 135. ob eius consilii societatem ... te a Trebonio vidimus sevocari; Phil. II, 34. sollicitudinem: ſ. laborem. turpitudinem: ſ. erratum. vacationem: ſ. probationem. „at eum tu ob virtutem corona ante donaras;“ Verr. V, 110. qui .. ob virtutem in gloria et laude vivit; Piso 44. vitium: ſ. erratum.

III. **mit Gerundium und Gerundivum:** quam ob rem ... ne tenuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ob rem iudicandam constituta sit; Verr. a. pr. 38. quod ille ob rem iudicandam pecuniam acsepisset; ib. eos pecuniam ob rem iudicandam accepisse; ib. 39. qui ob ius dicendum M. Octavium Ligurem ... poscere pecuniam non dubitarit; ib. I, 127. si illud est iam flagitiosum ... ob rem iudicandam pecuniam accipere: ib. II, 78. a quo pecuniam ob absolvendum acceperis; ib. audistis ob ius dicendum Q. Varium dicere procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. quin is ab Siculis ob decreta interponenda pecunias ceperit, qui M. Octavium Ligurem pecu-

niam ob ius dicendum poposcerit; ib. cum ob iudicandum aut decernendum aut imperandum aliquid aut remittendum pecuniam acceperat; ib. III, 156. ut omittam ... ob ius dicendum pecunias acceptas; ib. 206. quod ob iudicandam rem pecuniam accepisses; ib. illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse; Cluent. 98. nihilo minus .. potest, ut illam multam non commiserit, accepisse tamen ob rem iudicandam *; ib. 103. si erunt plures, qui ob innocentem condemnandum pecuniam acceperint; ib. 129. eadem precor ab eisdem dis .. ob eiusdem hominis consulatum una cum salute obtinendum; Muren. 1. SI QUIS OB REM IUDICANDAM ||IUDICATAM|| PECUNIAM CEPISSET; Rab. Post. 16.

obduco, verhüllen, schließen: cicatricem: ne .. refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer; leg. agr. III, 3.
obstructionem: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut ..; Sest. 22.

obductio, Verhüllung: carnifex .. et obductio capitis ... absit non modo a corpore civium Romanorum, sed etiam a cogitatione, oculis auribus; Rabir. 16.

obduresco, unempfindlich werden: alqs: cum (Verres) in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; Verr. V, 34. his .. iam inveteratis ... consuetudine obduruimus; Phil. II, 108.
patientia: nescio quo modo iam usu obduruerat ... civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

obeo, antreten, übernehmen, durchgehen, besuchen, bereisen, sterben: alqd: nihil erat quod non ipse obiret occurreret, vigilaret laboraret; Catil. III, 16. quantum (urbis) flamma obire non potuisset; ib. 25.
Asiam: Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20.
bella: si (ille vir) tanta bella leg*atus ob*isset; Balb. 47.
civitates: nolite exspectare, dum omnis obeam oratione mea civitates; Verr. II, 125.
diem: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.
domus: quo facilius .. nostras domus obire ... posset; Cael. 18.
facinus: iacere humi ... ad facinus obeundum; Catil. I, 26.
hereditates: hereditatum obeundarum causa quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8.
legationem: legationibus flagitiose obitis; Font. 34. qui (legati) rerum privatarum causa legationes liberas obeunt; leg. agr. II, 45. quod si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.
locum: nisi obire facinoris locum tempusque voluisset; Milo 27.
mortem: ipsa mors ob rem publicam obita honori fuit; Phil. IX, 5. f. **mors,** II, 1. obeo (9 St.) S. 198, b.
munus: in ipsa cura ac meditatione obeundi sui muneris excessit e vita; Phil. IX, 2. ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius; ib. 3.
negotium: quis ... obeundi negotii ... studio ... tot loca adire, tantos cursus conficere potuit? imp. Pomp. 34.
provinciam: propterea quod (praetores) tunc putant obeundam esse maxime provinciam; Verr. V, 29. quo tempore ceteri praetores obire provinciam ... consuerunt; ib. 80. omnis provincias obeundi ... summa potestas datur; leg. agr. II, 34.
rem: ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus; imp. Pomp. 53. quantum ceteris ad suas res obeundas ... conceditur temporum; Arch. 13.
Siciliam: ego Siciliam totam quinquaginta diebus .. obii; Verr. a. pr. 6.
tempus: f. locum.
vadimonium: vadimonium mihi non obiit quidam socius et adfinis meus; Quinct. 54.

obicio, entgegenwerfen, entgegenstellen, entgegnen, preisgeben, aussetzen, vorhalten, vorwerfen: I. absolut: quorum tu nihil in Sex. Roscium ne obiciendi quidem causa contulisti; Sex. Rosc. 38. sic .. obiectum est; Cael. 57.
accusator: ut ipse accusator obiecit; Sex. Rosc. 39.
II. mit Ergänzung: 1. de: de Cispio mihi igitur obicies? Planc. 75.
2. quod: non tibi obicio, quod ... Appollonium ... spoliasti; Verr. IV, 37. obiectum est etiam, quod in tribum Clustuminam pervenerit || pervenit ||; Balb. 57.
3. acc. c. inf.: obiectum est etiam, quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17. obiectum est Vibium Capacem || Cappadocem || ab hoc A. Cluentio esse sublatum; Cluent. 165. quod (Torquatus) obiecit, Pompeianos esse a Sulla impulsos, ut ..; Sulla 60. quod est obiectum, municipibus esse adulescentem non probatum suis; Cael. 5. obicias licet ..., palliatum fuisse (Postumum), aliqua habuisse non Romani hominis insignia; Rab. Post. 25. f. III. alqd; div. Caec. 15. Balb. 5.
III. mit Object: alqm: sperant sibi Silanum ... sine conlega, te sine consule, rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82. (L. Murena) obicitur .. contionibus seditiosis, insidiis coniuratorum, telis Catilinae; ib. 87. numquam me pro salute vestra in tot ac tantas dimicationes atque in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem || coniecissem ||; Arch. 14. quem tuis Sergiis, Lolliis, Titiis ceterisque caedis et incendiorum ducibus obieceras; dom. 21. qui se saepe telis hostium, qui dimicationi capitis, qui morti obiecerit; Balb. 23. huic (sicae] ego vos obici pro me non sum passus; Milo 37. qui (accusator)... obicere se multitudini conductae velit; Phil. I, 22. alteri se Brutus obiecit; ib. XI, 4. ei ... D. se Brutus obiecit; ib. XIII, 20.
alqd: quid est aliud iudicio ... abuti ..., nisi id ... obicere, quod planum facere ... non possis? Sex. Rosc. 54. nisi forte exspectatis, ut illa diluam, quae de peculatu ac de eius modi rebus commenticiis inaudita nobis ante hoc tempus ac nova obiecit; ib. 81. si id mihi obiciatur, me potissimum esse delectum; div. Caec. 15. tu contra ne quae ille quidem fecit obicies; ib. 35. cui (reo) parvum ac mediocre obici nihil oporteat; Verr. I, 103. cum ... hoc verbo ac simulatione Apronio, re vera tibi obiectum esset; ib. III, 133. multa ... esse dicta, falso: quis negat? verum tamen ab inimicis dicta et obiecta; Font. 38. M. Fonteius ita ... accusatus est, ut obiectum nihil sit quo significari vestigium libidinis ... possit; ib, 40. an certius quicquam obici potest, quam quod is, cui obicitur, ne nutu quidem infirmare conatur? Caecin. 29. num quid praeter venenum quaesitum, quo Habitus necaretur, obiectum est? Cluent. 62. doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum Oppianici non modo in criminis, sed in male dicti loco sit obiectum ib. demiror meminisse te quid obiecerit C. Rabirio Macer inimicus; Rabir. 7. maledictum est, si vere obicitur, vehementis accusatoris; Muren. 13. cui vere istud obici possit; ib. nemo istuc

Marco illi Catoni seni, ... nemo Tiberio Coruncanio, nemo Manio Curio, nemo huic ipsi nostro Mario ... obiecit umquam; Sulla 23. si mihi ... nihil umquam aliud obiectum est, nisi crudelitas mea; dom. 93. Cornelio eius modi nihil obiectum est; Vatin. 5. quod obiectum est de pudicitia; Cael. 6. quid est quod obiciant Caelio? Cael. 50. unum obicitur, natum esse (L. Cornelium) Gadibus; Balb. 5. cui (adulescentiae) .. cum quod licuerit obiciatur; Planc. 31. quae obiecta sunt; Deiot. 43. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis quam id obicere adversario, quod ille si .. negarit, longius progredi non possit qui obiecerit? Phil. II, 9. quod a te mihi obiectum est; ib. 32. quod ea faceret, quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; ib. XI, 9. qu*omodo* .. non *mirer* sapientem adversarium, qui id obiciat, quod ..? Fr. B. XIII, IV, 3. ſ. II, 3. Sulla 60. Cael. 5.

acerbitatem: Sex. Roscio temporis illius acerbitatem iniquitatemque obicient? Sex. Rosc. 81.

adulescentis: qui... eos (adulescentis, equites deprecatores) .. operarum suarum gladiis et lapidibus obiecerit; Sest. 27.

aes: quod aes alienum obiectum est; Cael. 17.

altitudines, angustias: qui omnis angustias, omnis altitudines moenium obiectas || omnium obiecta || semper vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.

amissionem: me amissionem classis obicere; Verr. V, 131.

arma: quid est .. dementius quam ... obicere alteri salutaria (arma)? Phil. II, 19.

Asiam: obiecta est .. Asia; Muren. 11.

caput: si ... obieci meum caput ... perditissimorum civium furori atque ferro; dom. 145.

castra: castra mihi Pompei atque illud omne tempus obiecisti; Phil. II, 37.

casus: num casus bellicos exprobrare aut obicere videor? Verr. V, 132.

civis: servorum et egentium civium et facinorosorum armis meos civis ... pro me obici nolui; Milo 36.

consessum: ut alter consessus potestati servorum obiceretur; har. resp. 25. qui consulem morti obieceris; Vatin. 23. obiecit mihi consulatum meum; Phil. II, 11.

corpus: ſ. **corpus,** II, 1. obicio (6 St.) B. I, S. 708, b.

crimen: ſ. **crimen,** II, 1. obicio (6 St.) B. I, S. 720, a. — crudelitas: ſ. alqd; dom. 93.

cupiditates: quae (cupiditates) obiciuntur Caelio; Cael. 45.

defensionem: cum tu mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5.

deprecatores: ſ. adulescentis.

discessum: obicitur mihi meus ille discessus; dom. 95. quod mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6.

equites: adulescentis.

errorem: si quis vobis error in tanta re sit obiectus; Caecin. 5. solet ... non numquam ... bono viro [iudici] error obici; ib. 71.

facinus: ut nullum probrum, nullum facinus, nulla turpitudo... ab accusatore obiceretur; Font. 37.

familiaritatem: quod Catilinae familiaritas obiecta Caelio est; Cael. 10.

fiscinam: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

fortunam: nullam tibi obicio fortunam; Verr. V, 131. tametsi solent ei fortunam sibi obici nolle, qui ..; ib. 132. quod si fortunam [tibi] obici non oportet; ib.

fossam: cuius ego imperium, non Alpium vallum ..., non Rheni fossam ..., Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

furorem: quae res .. tantum istum furorem Sex. Roscio obiecit? Sex. Rosc. 40.

furta: cum mihi furta, largitionis, libidines obiciuntur; dom. 93.

ignobilitatem: multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17. ignobilitatem obicit C. Caesaris filio; Phil. III, 15.

imperium: ſ. fossam. — iniquitatem: ſ. acerbitatem. — largitiones, libidines: ſ. furta.

Macedoniam: obicitur contra istorum impetus Macedonia; Font. 44.

Narbonem: Narbo Martius, ... specula populi Romani ac propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum et obiectum; Font. 13.

nomen: quam ob rem non Asiae nomen obiciendum Murenae fuit; Muren. 12.

patrem: obiectus est pater varie, quod aut parum splendidus ipse aut parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3.

probrum: ſ. facinus.

religionem: ut praefecto illi religionem Veneris nomine obiceret; div. Caec. 55.

rem: ut istam rem accusator in magnis criminibus obiciendam putaret; Verr. V, 45. nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam, quae Fidiculanio non obiecta sit; Cluent. 113. nova.. res obiecta (est)? ib. 182. quibus ego rebus obiectis ... multa mecum ipse reputavi; sen. 32. non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari quam de obiectis confiteri; dom. 93.

rem publicam: ſ. alqm; Muren. 82.

speciem: cum tibi obiecta sit species singularis viri; Phil. II, 68.

spem: hodierno die spe nescio qua pacis obiecta || pacis n. q. ob spe || remissior senatus fuit; Phil. VI, 3.

sumptum: sumptus unius generis obiectus est, habitationis; Cael. 17.

talenta: abs te decem milia (talentum) obiecta sunt; Rab. Post. 30.

turpitudinem: ſ. facinus.

vitam: quam (vitam) vos .. nolite ... obicere invidiae; Sulla 79. qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26. quod eorum ferro ac furori ... omnium bonorum vitam obicere voluistis; Piso 16. ego meum saepe corpus et vitam obieci armis inimicorum tuorum; Milo 100. obiecta est paulo liberalior vita; Fr. C. 30.

unvollständig: obiecerim invidiae; Fr. B. XII, 7.

obiecto, vorrücken, vorwerfen: lacrimulam: mihi lacrimulam Cispiani iudicii obiectas; Planc. 76.

probrum: quod si ... probrum ... mihi nullum obiectas; dom. 76.

obitus, Untergang, Vernichtung: qui dies post obitum occasumque vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34.

obiurgatio, Tadel: deliciarum obiurgatio fuit longa et eo lenior, plusque disputationis habuit quam atrocitatis; quo etiam audita est attentius; Cael. 27.

obiurgator, Tadler: I. facit: attendite quantas concessiones agrorum hic noster obiurgator ... facere conetur; leg. agr. III, 11.

reprehendit: non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is, qui, quod in altero vitium reprehendit, in eo ipso deprehenditur; Verr. III, 4.

obiurgo, tadeln, schelten: alqm: (L. Herennius) obiurgavit M. Caelium, sicut neminem um-

quam parens; Cael. 25. te ut potius obiurgem, quod ..; Planc. 8.
mulierem: qui obiurget mulierem; Cael. 33.

oblectamentum, Unterhaltung: ut illi ... haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Verr. IV, 134.

oblecto, unterhalten, ergötzen: alqm: si nosmet ipsi ... ludis .. oblectamur; Muren. 39.
aetatem: „qui aetatis quod reliquum et oblectem meae"; Cael. 37.
senectutem: haec studia ... senectutem oblectant; Arch. 16.

oblido, zudrücken: ut illi aniculae ... collum digitulis duobus oblideret; Scaur. 10.

obligo, binden, einschränken, belegen, verpflichten, verpfänden: alqm: eos intellegere videbam me hoc iudicio districtum atque obligatum futurum; Verr. a. pr. 24. si quis, quod spopondit, qua in re verbo se obligavit uno, si id non facit, ... condemnatur; Caecin. 7. qui se nexu obligavit; Muren. 3. quorum (hominum) pro salute se hic Sullae obligavit; Sulla 72. quod durissimis se ipse legibus obligavit; Cael. 77. cum ceteri vera beneficia ... dissimulent, ne obligati esse videantur; Planc. 73. nisi vero ... maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit ex eis ..; Phil. II, 116. me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto; ib. XIII, 8. s. consulem. hostis. populum; Balb. 35.
bona: num qua || numquā || .. is bona Lentuli religione obligavit? dom. 124.
consulem: alter consul, ut me et rem publicam non modo desereret, sed etiam hostibus rei publicae proderet, pactionibus se || eos || suorum praemiorum obligarat; sen. 32.
domum: ius .. statuetis esse ... in quem quisque ... inruerit, ... huius domum ... religione sempiterna obligare? dom. 106.
fidem: audebo etiam obligare fidem meam ... vobis populoque Romano reique publicae; Phil. V, 51,
fortunas: (homines) fortunas suas obligaverunt; Catil. II, 10.
hostis: quod hostes alienigenae ... beneficio se obligatos putant; Catil. IV, 22.
ludos: quo minus castissimos ludos omni ... scelere obligares; har. resp. 27.
populum: cum ... populum .. Romanum scelere obligasses; dom. 20. qui (populus Romanus) iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34. populus .. se nusquam obligavit; ib. 35.
testis: cum interrogabuntur (testes), obligentur non solum iuris iurandi atque existimationis periculo, sed etiam communi inter se conscientia; Verr. II, 177.

oblino, bestreichen, besudeln, beflecken: alqm: surrexisset Apronius, ... unguentis oblitus; Verr. III, 31. qui ... unguentis obliti ... eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10. ille unguentis oblitus ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12. ut ... oblitus cruore et luto ... amburereretur abiectus; Milo 86. eum (Dolabellam) nondum tanto parricidio oblitum || obstrictum || hostem ... iudicavit; Phil. XI, 27. quo (die) ausus est ... unguentis oblitus ... populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. XIII, 31. versabatur inter hos Gallius unguentis oblitus; Fr. B. IX, 1.
alqd: sunt omnia cum summo dedecore ac turpitudine tum singulari stultitia atque inhumanitate oblita; Verr. III, 8.

iudices: ut (iudices) non cera, sed caeno obliti esse videantur; Verr. V, 173.
vitam: qua (libidine) Antoniorum oblita est vita; Phil. XIV, 9.

oblittero, auslöschen: alqd: quod in illo viro et tum ferendum esset et maximis rebus, quas postea gessit, oblitterandum; Vatin. 15.
offensionem: qui ... publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.

oblivio, Vergessen, Vergessenheit: I. capit: „quae si vos cepit oblivio"; Milo 99. nos ... servitutis oblivio ceperat; Phil. III, 9.
delet: senatus iudicia ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.
obscurat: ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcell. 30. nulla eius legationem posteritatis obscuravit oblivio; Phil. IX, 10.
videtur: ne .. oblivio mea ... nimia videretur; Sulla 43.
II, 1. augeo: an dies auget eius desiderium an magis oblivionem? prov. cons. 29.
2. sum: quae (litterae) subsidio oblivioni esse possent; Sulla 45.
3. adduco in: cum accusatio nostra in oblivionem diuturnitate || diuturnitatis || adducta sit; Verr. a. pr. 54.
confero ad: Mithridates .. omne reliquum tempus non ad oblivionem veteris belli, sed ad comparationem novi contulit; imp. Pomp. 9.
iaceo in: absens non in oblivione iacuisset; Verr. I, 101.
venio in: existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos; Verr. IV, 79.
III. defendi: Caesaris mors facillime defenditur oblivione; Phil. XIII, 39.
deleri: omnem memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1.
sepeliri: quod vestra virtus neque oblivione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33.
tegi: neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua neque oblivione hominum ac taciturnitate tegere voluisti; Verr. V, 138. ea (Cluentius), si oblivione non posset, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur; Cluent. 18.

obliviscor, vergessen: I. absolut: alqs: cui placet, obliviscitur, cui dolet, meminit; Muren. 42. si qui fecerunt aliquid aliquando atque eidem nunc tacent et quiescunt, nos quoque simus obliti; Sest. 14.
homines: quod homines in tuo negotio Latine obliviscerentur; Caecin. 62.
II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: quod vos oblitos esse non arbitror, quae multitudo, qui ordo ... solitus sit convenire; Verr. I, 119. oblitosne .. hos putatis esse quem ad modum sit iste solitus virgis plebem Romanam concidere? ib. 122. an obliti estis, ... quantos agri Campani fructibus exercitus alueritis? leg. agr. II, 80. demiror .. te ... oblitum esse quid ... iudices iudicarint; Rabir. 7. ut unde audierit oblitus sit; Planc. 57. „ut obliviscar quanti me semper feceritis"? Milo 99. quanta .. is moderatione usus sit ... quis nostrum oblivisci potest? Phil. V, 38. quando .. obliviscetur ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? ib. XII, 12.
2. Infinitiv: consulere: ego ... hos consulo ..., quoniam tu ... consulere oblitus es; Quinct. 54.
emere: quid? illa Attalica tota Sicilia nominata

ab eodem Heio [peripetasmata] emere oblitus es? Verr. IV, 27.

3. acc. c. infin.: ut .. patrem esse sese oblivisceretur; Sex. Rosc. 53. obliviscor .. Roscium et Cluvium viros esse primarios; Qu. Rosc. 50. (P. Rullus) oblitus est nullos ab plebe designari; leg. agr. II, 26. non possum oblivisci meam hanc esse patriam, me horum esse consulem, mihi aut cum his vivendum aut pro his esse moriendum; Catil. II, 27. Cato .. nos ... demonstrat .. oblitos esse bellum illud omne Mithridaticum cum mulierculis esse gestum; Muren. 31. ut iam immissum esse ab eo C. Cornelium ... oblivisceren; Sulla 18. oblitine (summi civitatis viri) erant tum ... dici de caelo esse servatum? prov. cons. 45. „ut meorum iniurias ferre possim, si .. oblivisci velint ipsi fecisse"; Phil. XIII, 46. an oblitus es, te ex me ... petisse, ut ..? Fr. B. VIII, 20.

III. **mit Object:** 1. **Genetiv:** alicuius: habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; Catil. IV, 19. vos iam oblitos mei salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103. ut vel oblivisci (illum virum) aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. ne me ... oblitum esse putetis mei; Phil. II, 10.

accusationis: obliviscerisne .. accusationis tuae? Rab. Post. 20.

amicitiae: coges me oblitum nostrae amicitiae habere rationem meae dignitatis; Sulla 46.

auspiciorum: cum conlegam tuum ... oblitus auspiciorum ... illo primum die conlegam tibi esse voluisti; Phil. I, 31.

beneficii: quis est civis ... tam oblitus beneficii vestri? Phil. VI, 18.

caedis: obliviscere caedis atque incendiorum; Catil. I, 6.

constantiae: quod si iam essem oblitus severitatis et constantiae meae; Sulla 45. adeone vobis alienus a sanitate, adeo oblitus constantiae meae ... esse videor, ut ..? ib. 83.

familiaritatis: me familiaritatis necessitudinisque oblitum causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7.

generis: (homines) ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant materni generis obliti; Sest. 21. o paterni generis oblite! Piso 62.

incendiorum: f. caedis.

laudis: quae (auctoritates) te oblivisci laudis domesticae non sinant; Verr. a. pr. 52.

mansuetudinis: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis volueritis; Rab. Post. 46.

noctis: neque umquam obliviscar noctis illius, cum ..; Planc. 101.

rerum: nisi forte id egisti ut hominibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; Verr. III, 186. cum omnes earum rerum obliti significarent ..; Phil. I, 30.

salutis: obliti salutis meae de vobis ac de vestris liberis cogitate; Catil. IV, 1.

servitutis: una in illa re servitutis oblita civitas ingemuit; Phil. II, 64.

severitatis: f. constantiae; Sulla 45.

2. **Accusativ:** alqd: ut alia obliviscar; Sex. Rosc. 87. liceat haec nobis, si oblivisci non possumus, at tacere; Flacc. 61. quae (in me nefarie commissa) ego etiam si ulcisci possem, tamen oblivisci mallem; sen. 23. id quod obliviscar; Piso 80. si id memineritis, quod oblivisci non potestis, insidiatorem iure interfici posse; Milo 11. qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35. „omnia obliviscor"; Phil. VIII, 25.

artificium: et artificium obliviscatur et studium deponat licebit; Sex. Rosc. 49.

iniurias: obliviscor iam tuas iniurias; Cael. 50.

opiniones: an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis sermones et opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum? Milo 62.

res: in quibus (civibus) homines ... res praeclarissimas obliviscuntur; Milo 63.

scelera: obliviscendum vobis putatis ... scelera? Scaur. 13.

sermones: f. opiniones.

obloquor, **widersprechen:** quae (exspectatio) mihi obloqui videtur: „quid ergo? negasne illud iudicium corruptum esse?" Cluent. 63.

obmutesco, **verstummen:** alqs: qui de fossis, de cloacis, de minimis ... controversiis interdicit, is repente obmutescet? Caecin. 36.

homo: homo loquacissimus obmutuit; Flacc. 48.

lingua: quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... non .. linguam obmutuisse? dom. 135.

senatus: cum obmutuisset senatus; Piso 26.

vetustas: „de me ... nulla umquam obmutescet vetustas"; Milo 98.

obnubo, **verhüllen:** CAPUT OBNUBITO, ARBORI INFELICI SUSPENDITO; Rabir. 13.

obnuntio, **melden, ein böses Anzeichen melden:** I, 1. **unpersönlich:** cum lex feratur, ... obnuntiari .. licere; prov. cons. 46.

2. alqs: ne quis obnuntiaret; Sest. 33.

II. alicui: si obnuntiasset [Fabricio] is *praetor* qui ..; Sest. 78.

auguri: augur auguri, consul consuli obnuntiasti; Phil. II, 83.

comitiis, concilio: legem tribunus plebis tulit, ... ne obnuntiare concilio aut comitiis ... liceret; sen. 11.

consuli: (Sestius) obnuntiavit consuli; Sest. 79. f. auguri.

III. alqd: qui (P. Sestius) ... cum .. auspiciis religionique parens obnuntiaret, quod senserat; Sest. 83.

oboedio, **gehorchen:** alicui: ut (servoli) ad verba nobis oboediant; Caecin. 52.

imperio: idcircone oportuit C. Rabirium ... consulum voci atque imperio non oboedire? Rabir. 23. quae natio semper oboediens huic imperio ... Macedoniam ... tutata est; Piso 84.

voci: f. imperio; Rabir. 23.

voluntatibus: ut eius semper voluntatibus ... hostes oboedierint; imp. Pomp. 48.

oborior, **aufgehen:** vide quanta lux liberalitatis et sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriatur; Ligar. 6.

obrepo, **heranschleichen:** alqs: obrepsisti ad honores errore hominum, commendatione fumosarum imaginum; Piso 1. si ... doceo Cn. Plancium non obrepsisse ad honorem; Planc. 17.

obrigesco, **erstarren:** ita Sopater de statua C. Marcelli, cum iam paene obriguisset, vix vivus aufertur; Verr. IV, 87.

obrogo, **aufheben:** quid, quod obrogatur legibus Caesaris? Phil. I, 23.

obruo, **überschütten, überladen, bedecken, begraben, verdunkeln, vernichten:** alqm: mihi .. videtur periculum fore ne ille ... verbis te obruat; div. Caec. 46. his testibus et urbanis et provincialibus sic obrutus atque oppressus est, ut ..; Verr. I, 20. obruitur .. aratorum testimoniis; ib.

II, 151. ne peregrinorum suffragiis obruare; Sulla 24. ait ... Deiotarum .. vino se obruisse; Deiot. 26. ipse .. se ... obruit vino; Phil. III, 31. quo (die) ausus est obrutus vino ... populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. XIII, 31.

alqd: quod si ea, quae decrevimus, obruere, num etiam memoriam rerum delere possumus? Phil. XII, 12.

amentiam: opinio ipsa et fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.

amicitiam: quae (amicitia) in capitis dimicatione a Ser. Sulpicio non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8.

aras: vos .., Albanorum obrutae arae, (imploro atque obtestor); Milo 85.

beluam: quae (belua) quoniam in foveam incidit, obruatur; Phil. IV, 12.

gentem: iste parentum nomen, sacra, memoriam, gentem Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.

gratulationem: ut ne ... L. Murenae recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86.

iudicia: senatus iudicia, ... quae umquam vetustas obruet; Deiot. 37.

memoriam: s. gentem.

nomen: idem tumulus, qui corpus eius (Achillis) contexerat, nomen etiam obruisset; Arch. 24. s. gentem.

omen: quod di omen obruant! har. resp. 42.

res: obrutis rebus omnibus et perditis; Caecin. 90.

sacra: s. gentem.

obsaepio, versperren: viam: haec omnia tibi .. viam .. adipiscendi obsaepiebant; Muren. 48. coniurationi *via* intercludatur, obsaepiatur || obsistatur || insidiis; Scaur. 40.

obscenitas, Unanständigkeit: quas (litteras) ego ... propter turpissimam obscenitatem verborum praetereundas puto; Flacc. 34.

obscenus, anstößig, unheilvoll: fabula: si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit || est || fabula consecuta; Cael. 69.

omina: quem ad modum iste ... ominibus obscenis ... omnia ... et pronuntiarit et fecerit; dom. 140.

obscure, dunkel, undeutlich, unmerklich, heimlich: ago: non agam obscure; Catil. I, 8.

averto: avertere aliquid de publico quam obscurissime ... solebant; Verr. IV, 53.

cogito: omnia, ... obscure quae cogitari possunt; Milo 42.

constituo: num obscure regnum constituitur? leg. agr. II, 75.

dico: obscure dicitur quae sacra polluta sint? har. resp. 37.

facio: in ea re iste nihil obscure facere voluit; Verr. II, 132.

fero: neque id (Oppianicus) obscure ferebat nec dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54.

gero: quae cum ego ... cernerem, neque enim obscure gerebantur; leg. agr. II, 9.

insector: num obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum qui venire iubeant ..? leg. agr. I, 6.

loquor: de isto, id quod omnes videbant, ne ille quidem obscure locutus est; Verr. II, 48.

molior: si (qui) aliud quiddam || quidem || obscure moliuntur; leg. agr. II, 10. ego L. Catilinam, caedem senatus, interitum urbis non obscure, sed palam molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5.

pereo: huic ne perire quidem tacite obscureque conceditur; Quinct. 50.

praedico: ut ... Italici belli funesta illa principia ... non obscure nobis ... praedixerint; har. resp. 18.

quaero: num obscure maiores opes ... ac maiora praesidia quaeruntur? leg. agr. II, 75.

serpo: (malum) obscure serpens multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6.

sum: obscure .. praetor ipse decumanus est, cum eius apparitores frumentum a civitatibus exigant! Verr. III, 87.

tollo: num obscure libertas vestra tollitur? leg. agr. II, 75.

vagor: passim vagabantur armati, non obscure; Tull. 19.

versor: quibus in provinciis non obscure versatus es; Flacc. 5. C. Mevulanum ... eiecit, hominem ... non obscure ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9.

elliptisch: neque id obscure; dom. 37.

obscuritas, Dunkelheit, Verdunkelung, Unklarheit: I. est: nihil erroris erit in causa nec obscuritatis; Sulla 73. erat .. obscuritas quaedam, erat certamen inter clarissimos duces; Marcell. 30.

II, 1. adfero: si tuae res gestae ceterorum laudibus obscuritatem attulerunt; Deiot. 12.

2. lateo in: omnia, quae in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiam, ut ..; Cluent. 66.

III. alqd: s. I. Sulla 78.

causae: duae sunt huius obscuritatis causae; leg. agr. II, 36.

IV, 1. obtegi: ut adulescentiae turpitudo obscuritate et sordibus [tuis] obtegatur; Vatin. 11.

2. in: in ea obscuritate ac dubitatione omnium Cannutio ... placuit ..; Cluent. 73.

obscuro, verdunkeln, verbergen: alqd: ut omnes intellegant nihil me ... voluisse ... obscurare dicendo; Cluent. 1. neque enim est hoc dissimulandum, quod obscurari non potest, sed prae nobis ferendum; Arch. 26.

beneficia, al.: si (honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra) obscurata non essent; Quir. 4.

coetus: si neque nox tenebris obscurare coetus nefarios ... potest; Catil. I, 6.

laudes: ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcell. 30.

legationem: nulla eius legationem obscurabit oblivio; Phil. IX, 10.

magnitudinem: quod magnitudo lucri obscuraret periculi magnitudinem; Verr. III, 131.

obscurus, dunkel, unverständlich, undeutlich, unklar, unbekannt, unberühmt, unsicher, versteckt, heimlich: alqs: quod si quam audax est ad conandum, tam esset obscurus in agendo; Verr. a. pr. 5.

alqd: spero ex hoc ipso non esse obscurum, ad quem suspicio maleficii pertineat; Sex. Rosc. 18. alterum illud, credo, obscurum est, a quo Verres minime se accusari velit; div. Caec. 22. quid est igitur quod fieri possit? non obscurum, opinor, neque absconditum; Verr. a. pr. 32. nego esse quicquam a testibus dictum, quod .. vestrum cuiquam esset obscurum; ib. I, 29. non erat obscurum quid homo improbus ac nefarius cogitaret; ib. II, 91. ne hoc aut longius aut obscurius esse possit; ib. 190. at haec obscura sunt? aut, si omnes homines velint, obscura esse possunt? ib. III, 73. quid indicarit, obscurum non est; Cluent. 34. id cum Oppianicus sciret — neque enim erat

obscurum; ib. 45. CONSENSERIT, hoc vero cum infinitum tum obscurum et occultum (est); ib. 157. hoc, quod est ... ita malitiosum, ut obscurum sit, relinquamus; leg. agr. II, 28. cur hoc tam est obscurum atque caecum? ib. 36. ac iam illa omitto — neque enim sunt aut obscura aut non multa commissa; Catil. I, 15. nihil obscurius voluntate hominum (est); Muren. 36. est .. obscurum proximis censoribus hunc ... apud exercitum fuisse, superioribus ... fuisse in Asia, primis ... nullam populi partem esse censam; Arch. 11.

causa: ut tempestates ... obscura aliqua ex causa concitantur; Muren. 36. huiusce rei tandem obscura causa est? Planc. 37.

consilium: quod .. meum consilium minime obscurum fuit; Marcell. 15.

crimen: ne quis forte me in crimine obscuro versari ... arbitretur; Verr. IV, 67.

cupiditas: nemo laborat, ut obscura sua cupiditas esse videatur; Verr. V, 126.

decretum: scribae ... non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74.

dictum: ceterorum neque dictum obscurum potest esse propter nobilitatem et amplitudinem; Sex. Rosc. 3.

equites: quid si equitibus Romanis non obscuris neque ignotis ... manus ab Apronio ... adferebantur, quid exspectatis? Verr. III, 60.

error: quod (error) obscurus non erat; har. resp. 40.

facinus: quia non alio facinore clari homines, alio obscuri necantur; Milo 17.

factum: est obscurum et eius modi factum eius, ut ..; Verr. I, 35.

familia: rex .. Deiotarus vestram familiam... obscuram e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.

homo: aiunt T. Caelium ..., hominem non obscurum ... inventum esse mane iugulatum; Sex. Rosc. 64. in tot hominibus .. obscuris ... meum nomen latere potuisse; Phil. II, 26.

index: venit index ad Dinaeam neque obscurus neque incertus, qui nuntiaret ..; Cluent. 21.

iudicium: f. decretum.

laus: vestra .. laus tenuis plane atque obscura .. esset; Verr. I, 2.

litterae: quod (res) et perpaucis et minime obscuris litteris continetur; Muren. 28.

locus: homines tenues, obscuro loco nati, navigant; Verr. V. 167. Q. Pompeius, humili atque obscuro loco natus; Verr. V, 181.

negotiator: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

nobilitas: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis [et historicis] est notior, populo vero et suffragatoribus obscurior; Muren. 16.

odium: inest hoc tempore haud obscurum odium atque id insitum penitus et inustum animis hominum; har. resp. 55.

patronus: in periculis capitis, ut quaeque causa difficillima est, ita deterrimus obscurissimusque patronus adhibetur; Cluent. 57.

ratio: mihi sic persuadeo, ... vos tam propter iuris obscuram dubiamque rationem bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6.

res: quasi res dubia aut obscura sit; div. Caec. 14. res, quae esset iam antea non obscura, ... perspicua esse coepit; Verr. IV, 100. sed quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? Cluent. 87. res est minime obscura; Milo 26.

simultates: ut multas me etiam simultates partim obscuras, partim apertas intellegam ... suscepisse; imp. Pomp. 71.

spes: nolo suspensam et incertam plebem Romanam obscura spe et caeca exspectatione pendere; leg. agr. II, 66.

suspiciones: mater ... victrix filiae [non libidinis] diutius suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

tempestas: saepe (tempestas popularis) ita obscura est, ut ..; Muren. 36.

Lücke: quibus rebus certe ipsi † candidatorum obscuriores videri solent || ipse candor candidatorum obscurior eis videri solet, al. ||; Muren. 49.

obsecratio, Flehen: duco: curate ut ... videamini ... graviorem duxisse eius obsecrationem, quae ..; Font. 49.

repudio: cavete ne periculosum superbumque sit eius vos obsecrationem repudiare, cuius ..; Font. 48.

obsecro, anflehen, beschwören: I. alqs: quod ab eo pridie, cum multis lacrimis cum oraret atque obsecraret, Heraclius impetrare non potuerat; Verr. II, 42.

II, 1. pro: „cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat"; Ligar. 14.

2. Imperativ: noli, obsecro, dubitare; Ligar. 37. obsecro, Caesar, repete illius temporis memoriam; Deiot. 20.

3. ut: obsecro, ... ut diligenter attendatis; Quinct. 22. quorum (amicorum) saepe et diu ad pedes iacuit stratus, obsecrans per deos immortalis, ut ... contenderent; ib. 96. obsecravit per fratris sui mortui cinerem, ... ut ... haberet; ib. 97. ut ex eis || his || quaeratur ego postulo, hic orat atque obsecrat; Sex. Rosc. 77. reus orare atque obsecrare ut cum consilio cognosceret; Verr. II, 75. si ... ut vivere liceat obsecrantis .. odisse solemus; Milo 92.

4. ut ne: qui omnes ad eum multique mortales oratum ... obsecratumque venerant, ut ne meas fortunas desereret; Piso 77.

III. alqm: otioso vero et nihil agenti privato, obsecro te, L. Caesar, ... quando imperium senatus dedit? Phil. XI, 20. vos obsecro, ... quis hoc vestrum non videt? ib. XIII, 10. — pro: ipse (Cn. Pompeius) ... pro mea vos salute ... obsecravit; Quir. 16. — Imper. oro atque obsecro vos, qui nostis, vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20. nolite, obsecro vos, acerbiorem mihi pati reditum esse, quam ..; Milo 103. — Conj.: vos, Quirites, oro atque obsecro, ... adhibeatis misericordiam, ... sapientiam; Rabir. 5. ita vos L. Murena ... orat atque obsecrat, ... sit apud vos modestiae locus, sit demisso animo || demissis hominibus || perfugium, sit auxilium pudori; Muren. 87. — ne: atque ille me orare atque obsecrare coepit, ne se lege defenderem; Cluent. 144. orat vos Habitus et flens obsecrat, ne se invidiae ... condonetis; Cluent. 201. — ut ne: vos ... oro atque obsecro, .. ut ne ... L. Murenae recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86. — ut: te, C. Aquili, vosque, qui in consilio adestis, orat atque obsecrat, ut ... patiamini; Quinct. 10. ut te atque eos, qui tibi in consilio sunt, obsecret obtesteturque P. Quinctius per senectutem ac solitudinem suam nihil aliud, nisi ut ... obsequamini; ib. 91. quapropter vos oro atque obsecro, iudices, ut ..; Sex. Rosc. 9. praesentes vos orant atque obsecrant, .. ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. qui (Siculi) ... me, ut hanc causam salutisque suae defensionem susciperem, obsecrarunt; Verr. II, 156. orant te atque obsecrant, ut sibi religionem, generi tuo laudem gloriamque restituas; ib. IV, 80. totiens te senatum Panhormitanum adisse ... orantem atque obsecrantem, ut aliquando

ille miser ... liberaretur; ib. V, 21. vos ... absens orat atque obsecrat, ut sua religio ... aliquid ... momenti habuisse videatur; Font. 14. vos obtestor atque obsecro, ut ... eos conservetis; Sest. 147. vos obsecro, .. ut huic .. viro ... nomen equitis Romani ... ne eripiatis; Rab. Post. 48. obsecrabo obtestaborque vos, ... hoc saltem nobis ut relinquatur; Milo 6. vos, .. obsecro, .. ut vestra beneficia ... augeatis; ib. 100. omnes te ... obsecramus, ut vitae tuae ... consulas; Marcell. 32.

populum: qui (Cn. Pompeius) populum Romanum pro me ... non solum hortatus sit, verum etiam obsecrarit; sen. 29. qui ... populum Romanum supplex obsecrasset; ib. 31. hic ... pro salute mea populum Romanum obsecravit; dom. 30.

IV. alqm alqd: itaque hoc te obsecrat, C. Aquili, ut ... eam (existimationem) liceat ei ... efferre; Quinct. 99. nihil al*iud* iam vos orat atque *ob*secrat, nisi uti *ne se* funer*e et* ... mor*te* privetis, ut eum ... *in* patria mori pati*amini;* Rabir. 37. illud unum vos magno opere oro atque obsecro, ... ne ... putetis; Planc. 56.

obsecundo, begünstigen: ut eius semper voluntatibus ... venti tempestatesque obsecundarint; imp. Pomp. 48.

obsequium, Nachgiebigkeit: mitigare: ego Antonium ... obsequio [meo] mitigavi; Piso 5.

tueri: illa ... in illo homine mirabilia fuerunt, comprehendere multos amicitia, tueri obsequio; Cael. 13.

obsequor, nachgeben, willfahren: alicui: quam ob rem, Cluenti, de te tibi obsequor; Cluent. 149.

bonitati, naturae: ut vestrae naturae bonitatique obsequamini; Quinct. 91.

cupiditati: huius te cupiditati obsequi; Piso 12.

obsero, besäen: campus Leontinus, cuius ante species haec erat, ut, cum obsitum vidisses, annonae caritatem non vererere; Verr. III, 47.

observantia, Aufmerksamkeit, Ehrerbietung: I. diligo: (Caesar) consilium hominis probavit, ... officia observantiamque dilexit; Balb. 63.

excludo: nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Muren. 71.

sancio: noli observantiam sancire poena; Planc. 47.

tollo: ut observantia ... tolleretur; Planc. 44.

II. plenus: haec ... plena (sunt) observantiae; Planc. 45.

III. magnitudo: quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24.

IV. retinere: id egit, ut amicos observantia, rem parsimonia retineret; Quinct. 59.

observatio, Beobachtung: observationes, testificationes, seductiones testium ... animadvertebant; Muren. 49.

observo, beobachten, einhalten, ehren, verehren: I. abjectivisch: hominem propinquum, tui observantem, virum bonum, pudentem, maiorem natu nolebas ... appellare; Quinct. 39. equitem Romanum, ... observantem sui, ... excepit; Rab. Post. 43.

II. indir. Frage: observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat; Verr. a. pr. 46. praesto ait se tibi futurum Vettius et observaturum quem ad modum rationes ad aerarium referas; ib. III, 167.

III. alqm: nihil .. mali est canis ibi quam plurimos esse, ubi permulti observandi multaque servanda sunt; Sex. Rosc. 90. Agathinum ita observabat ut aliquem adfinem atque propinquum; Verr. II, 89. diligenter observari videmur et coli; Muren. 70.

alqd: quid? tu id quem ad modum observas? Quinct. 85. quae quidem quam sancte solita sint observari scitis omnes; Flacc. 77. sin eadem observanda sunt; dom. 41.

amicos: valuit observandis amicis; Planc. 67.

censum: L. Metellus ... eum censum observari iussit; Verr. II, 138. (L. Metellus) Peducaeanum censum observari iubet; ib. 139.

consulem: qui (P. Sestius) ita suum consulem observavit, ut ..; Sest. 8.

diem: ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; Verr. III, 16.

hospites: omnis eos (patronos hospitesque) colere atque observare destiterunt; Sex. Rosc. 106.

leges: isti ... quem ad modum ceteras (leges) observarunt? dom. 71.

occupationem: cum praesertim tam multi occupationem eius observent; Sex. Rosc. 22.

ordinem: vehementer .. illum ordinem (publicanorum) observo; Verr. II, 181.

patronos: s. hospites.

rem: proinde ut (maiores nostri) rem iudicatam observarunt; Cluent. 117. omnibus rebus observatis; har. resp. 21.

tribulis: ne (liberi nostri) observent tribulis suos; Planc. 45.

tribus: dubitatis quin eas tribus ... iudicarit officiis ab hoc observatas? Planc. 39. ut huic et suam et ab hoc observatas tribus ederes; ib. 42.

vitam: vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; Verr. III, 3.

obses, Geisel, Bürge: I. sum: tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Phil. I, 31.

II. accipio: quarum (nuptiarum) illa cum obsides filios ab eo mortuos accepisset; Cluent. 188.

amplector: quem (filium) mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; Catil. IV, 3.

conservo, al.: a nobis multos obsides habet populus Romanus, quos ut incolumis conservare, tueri, confirmare ac recuperare possimus, omni ratione erit dimicandum; div. Caec. 72.

do: tantum modo aratoribus Metellus obsides non dedit, se non ulla in re Verris similem futurum; Verr. III, 124. (Staienus) hanc .. condemnationem dederat obsidem Bulbo et ceteris, ut destitutus ab Oppianico videretur; Cluent. 83.

habeo: habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. habet a M. Caelio res publica .. duas accusationes .. obsides periculi; Cael. 78. s. conservo.

impero: idem Cretensibus ... obsides .. imperavit; imp. Pomp. 35.

III. per: quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90.

obsessio, Einschließung, Belagerung: I. est: quoniam ... non Capitolii atque arcis obsessio est; Rabir. 35.

II. ago: quid .. erat actum? ... an obsessio militaris viae? Piso 40.

libero: Narbonensis colonia, quae per hunc ipsa nuper obsidione hostium liberata, ... commovetur; Font. 46.

III. expers: hunc ... concedis ... nullius obsessionis, nullius proelii expertem fuisse; Balb. 6

IV. diuturnitas: ut ... omnes copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren. 33.
V. curare: hunc tu civem ... obsessione templorum ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

obsessor, Belagerer: quis est Sergius? ... obsessor curiae; dom. 13.

obsideo, besetzt halten, einschließen, blokiren, in Anspruch nehmen, sich bemächtigen, abpassen: alqm: obsessum te dicis; Verr. I, 80. cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini; sen. 3. tum ille ... obsessus est ipse domi; har. resp. 49. (L. Cornelium) Karthagine esse obsessum || Karthaginem possessum isse, Karthaginem profectum esse ||; Balb. 5. qui (D. Brutus) ... se .. obsideri quam hanc urbem maluit; Phil. V, 37. ut (M. Antonius) intellegat non D. Brutum, ... sed se ipsum obsideri; ib. X, 10. Brutus ... obsideri se passus ... constrinxit Antonium; ib. XI, 4. denuntiatum est ne Brutum obsideret; ib. XII, 11. qui ... D. Brutum obsident; ib. XIII, 11. quin ... Brutum obsideant; ib. 46.
aditus: cum omnis aditus armati obsiderent; Phil. II, 89.
Alexandream: quam (Alexandream) obsidebat; Phil. VIII, 23.
Capitolium: ab isdem gentibus ... obsessum Capitolium est atque ille Iuppiter; Font. 30.
coloniam: qui (homo) ... coloniam vestram fidissimam fortissimamque obsideret; Phil. VI, 2.
consulem: qui consulem ... inclusum obsederis; Vatin. 23. qui ... imperatorem populi Romani, consulem designatum, obsederit; Phil. VII, 15. cum consul designatus obsideatur; ib. XI, 21. qui (comites) ... consulem designatum obsident; ib. 37.
curiam: desinant ... obsidere cum gladiis curiam; Catil. I, 32.
domum: domus obsessa ab inimicis; Sex. Rosc. 30. cum interim .. milites domum ... obsidere coeperunt; Piso 93.
imperatorem: idem (imperator) ... obsessus est ab eis ipsis militibus ..; Piso 92. qui imperatorem populi Romani ... obsideret; Phil. VIII, 24. s. consulem; ib. VII, 15.
insulam: hic (Cyclops) .. totam insulam obsidebat; Verr. V, 146.
Iovem: s. Capitolium.
Italiam: ut .. totam Italiam suis *opibus et* praesidiis obsidere atque occupare cogitet; leg. agr. II, 75. cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem || omnia oppida maxima multitudine ||, id est] totam Italiam suis opibus obsidebunt; ib.
Karthaginem: qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam ... solus evertit; har. resp. 6.
multitudinem: s. Italiam.
Mutinam: ne Mutinam obsideat; Phil. VI, 4. M. Antonium ... Mutinam obsessurum; ib. 5. Mutina obsidetur; ib. VIII, 5. qui nunc Mutinam obsident; ib. XIII, 11. quam (Mutinam) obsidet; ib. 47.
patriam: obsessa facibus et telis impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria; Catil. IV, 18.
pecuniam: s. Italiam.
principem: quid uti faceret? ... principem civitatis ferro obsessum teneret? Sest. 84.
rem publicam: Milonem ... gladiatoribus et bestiariis obsedisse rem publicam; Vatin. 40.
rostra: cum speculatur atque obsidet rostra ... curia; Flacc. 57.
senatum: qui impelluntur, ... ut obsideant enatum; dom. 89. „homines ... parasti.“ quid uti faceret? senatum obsideret? Sest. 84. qui (cives) armati senatum obsederint; Cael. 1. qui ... obsesso senatu ... legiones arcessierit; Phil. VI, 3. in quo (consulatu) ... obsedit ... senatum; VII, 15.
sinus: illi, qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur; Verr. V, 144.
stuprum: iacere humi ... ad obsidendum stuprum; Cael. I, 26.
tempus: hominem ab isto quaesitum esse, ... qui meum tempus obsideret; Verr. a. pr. 6.
tribunatum: tertium scis ex illo obsesso atque adflicto tribunatu consularem auctoritatem .. esse .. consecutum; Vatin. 16.
virum: quem (virum) ita obsides, ... ut te ipse obsideas; Phil. XIII, 25.
vim: quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3.
urbem: dico ... urbem ... Asiae clarissimam ... obsessam esse ab ipso rege ... et oppugnatam vehementissime; imp. Pomp. 20. s. alqm; Phil. V, 37.

obsidio, Einschließung, Bedrängniß: I. libero: cum (C. Marius) ... obsidione rem publicam liberasset; Rabir. 29. Marius, qui bis Italiam obsidione ... liberavit; Catil. IV, 21. quam (patriam C. Marius) obsidione liberavisset; Quir. 20. qui ad D. Brutum obsidione liberandum profectus sit; Phil. V, 51. ut obsidione Brutus liberetur; ib. X, 15. qui (veterani) D. Brutum obsidione cupiunt liberare; ib. XI, 38. „ut venefica haec liberetur obsidione“; ib. XIII, 25.
II. metus: solet .. ipse accipere manicas nec diutius obsidionis metum sustinere; Phil. XI, 26.
pericula: quam (urbem) L. Lucullus ... summis obsidionis periculis liberavit; imp. Pomp. 20.
III. capere: urbis partim vi, partim obsidione cepit; Muren. 20.

obsignator, Untersiegler: I. sum: decisionis arbiter C. Caecilius fuit; ... obsignator C. Sextilius; Flacc. 89.
II. adduco: Oppianicus obsignatores ad eum, qui neque Asuvium neque Avillium nossent, adducit; Cluent. 37.
nomino: neque earum auctorem litterarum neque obsignatorem ... nominabis; Cluent. 185.

obsigno, untersiegeln, versiegeln: I. absolut: quae (signa) cognovi ... in aedibus .., cum obsignandi gratia venissem; Verr. I, 50. iste in tabulas refert; obsignat signis amicorum providens homo; ib. V, 102.
II. alqd: haec omnia ... ab hominibus honestissimis obsignata sunt; Verr. II, 190. solere suos civis ceterosque Graecos ex tempore quod opus sit obsignare dixit; Flacc. 36. ut ... civitates ... Laelio ... nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; ib. nihil erat scriptum, nihil obsignatum; Phil. II, 67.
codicem: quod eum codicem obsignassem; Verr. I, 149.
laudationem: haec, quae est a nobis prolata laudatio, obsignata || consignata || erat creta illa Asiatica; Flacc. 37. nostra ... laudatio ... obsignata creta est; ib.
libellos: itaque obsignavi statim (libellos); Verr. II, 182.
litteras: quas ego litteras obsignandas publico signo deportandasque curavi; Verr. IV, 140. triduo lex (litteras) ad qraetorem deferri, iudicum signis obsignari iubet; Flacc. 21. qui ... contra Scaurum patrem suum obsignaverat *lit*teras; Scaur. 45.

pecuniam: pecunia obsignata ... in manibus Scamandri ... deprehenditur; Cluent. 47. cur cum obsignata pecunia venisset; ib. 53.
quaestionem: istam ipsam quaestionem dicite, qui || quis || obsignarit, unum aliquem nominatim || nominate ||; Cluent. 185.
syngraphas: syngraphae obsignabantur; Phil. V, 12.
tabellas: eius rei condicionisque tabellas obsignaverunt viri boni complures; Quinct. 67. ab aliis tabellae obsignabantur; Verr. I, 137. quas (tabellas quaestionis) tum obsignatas esse dixit; Cluent. 184. tabellas obsignare velle; Piso 69.
tabulas: quod tabulas suas ab accusatoribus Dolabellae obsignatas diceret; Verr. I, 98. SI TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM E LEGE OPORTET AD ME PROFERENTUR; ib. 117. hic ego postulare coepi, ut mihi tabulas obsignare ac deportare liceret; ib. IV, 149. ne corrumpi tabulae facile possint, idcirco lex obsignatas in publico poni voluit: at obsignantur corruptae; Flacc. 21.
testamentum: testamento Asuvii nomine obsignato disceditur; Cluent. 37. cum .. Oppianicus ... dictitaret nuper se et suos amicos testamentum eius obsignasse; ib. 38. Oppianicus ... testamentum in alias tabulas transscriptum signis adulterinis obsignavit; ib. 41. dum .. eum fuisse Oppianicum constabit, ... qui supposita persona falsum testamentum obsignandum curaverit, qui eum, cuius nomine id obsignatum est, interfecerit; ib. 125. id .. testamentum ab huius inimico Oppianico est obsignatum; ib. 162. testamentum simul obsignavi cum Clodio; Milo 48.

obsisto, entgegenstellen, sich widersetzen, Widerstand leisten: I. alqs: quod si ille hoc unum agitare coeperit, ... quis obsistet? Verr. III, 224. qui primo cum obsistere ac defendere conarentur; ib. IV, 94. „non deieci, sed obstiti“; Caecin. 31. qui obstiterit armatis hominibus; ib. 39. cum te obstitisse et reppulisse dicis; ib. 48. quid .. D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ... exercitu obsistit; Phil. IV, 8.
armati: cum in antiquum fundum ingredi vellet, ... frequentes armati obstiterunt; Caecin. 21.
lex: eidem, nisi haec ipsa lex ... obstitisset, decrevissent id, quod ..; Fr. B. VI, 16.
vis: vis profecto quaedam obstiterit necesse est; Caecin. 48.
II. ne: obstitisti videlicet, ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; Verr. V, 5. terrore mortis ac periculo capitis ne accederes obstiti; Caecin. 23. quod frater consul ne fieret obstiterat; har. resp. 45.
III. alicui: per me tibi obstiti; Catil. I, 11. Graecis .. Lydis et Phrygibus et Mysis obsistent Massilienses, Rhodii, Lacedaemonii Athenienses, cuncta Achaia, Thessalia, Boeotia; Flacc. 100. nisi forte regium tibi videtur ... multis obsistere; Sulla 25. quibus .. ut apertis inimicis obsisterem; dom. 29. si ... non ei maxime mihi . . obstitissent; Phil. II, 38.
amori: me Cn. Pompeius multis obsistentibus eius erga me studio atque amori semper dilexit; Piso 76.
armato: armatus *ipse* vobiscum ar*mato* obsisterem; Rabir. 35.
astutiae, audaciae: quod si aut confidens astutia aut callida esset audacia, vix ullo eis obsisti modo posset; Cluent. 183.
civitati: uni mehercule huic civitati, Verres, obsistere tua defensio non potest; Verr. III, 74.
commodo: me ... agrariae legi et commodo vestro obsistere; leg. agr. III, 3.
consiliis: quamquam ... omnibus eius consilii occurri atque obstiti; Catil. III, 17.
consuli: non est hostis, qui consuli armatus obsistit; Phil. VIII, 6.
crimini: quod ingenium, quae facultas dicendi, quae ... defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.
cupiditati: paucorum cupiditati tum cum obsistere non poterant, tamen sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127.
diligentiae: quoniam ... diligentiae meae temporis angustiis obstitisti; Rabir. 6.
excusationi: vehementius *eius* excusationi obstitistis; Phil. IX, 8.
furori: sceleri ac furori tuo non mentem aliquam aut timorem [tuum], sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.
impudentiae: nemo est qui alia ratione istorum iniuriae atque impudentiae potuisse obsisti arbitretur; Verr. I, 31. quasi vero ... nos non eo libentius tum audaciae cesserimus, quo nunc impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2.
inimicis: s. alicui; dom. 29. — iniuriae: s. impudentiae; Verr. I, 31. — legi: s. commodo.
libidini: quis enim umquam istius libidini obstitit? Verr. V, 82.
rationi: necesse est istius modi rationi aliquo consilio obsistere; Verr. a. pr. 33.
sceleri: nisi eius sceleri virtus M. Bruti obstitisset; Phil. X, 9. s. furori.
studio: s. amori.
tribunis: quia ... tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14.
IV. alqm: cum illi hoc respondebunt tibi, quod tu nunc mihi: armatos se || armatos || tibi obstitisse, ne in aedis accederes; Caecin. 36.

obsolefio, den Werth verlieren: in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.

obsolesco, veralten, abkommen, den Werth verlieren: chartae: chartae quoque, quae illam .. severitatem continebant, obsoleverunt; Cael. 40.
oratio: obsolevit iam ista oratio; imp. Pomp. 52.
splendor: cuius splendor omnis his moribus obsolevit; Quinct. 59.
vectigal: quod (vectigal) ... in bello non obsolescat; leg. agr. I, 21.
virtus: quae (virtus) ... splendet .. per sese semper neque alienis umquam sordibus obsolescit; Sest. 60.

obsolete, alt, abgetragen: ut eum ... paulo .. obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152.

obsoletus, alt, abgetragen, unscheinbar, alltäglich: alqs: quod ... inde obsoletus Thessalonicam ... venisti? Piso 89.
alqd: volgaria et obsoleta sunt; Quinct. 56. vereor ne haec forte cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56.
crimina: non volt populus Romanus obsoletis criminibus accusari Verrem; Verr. V, 117.
preces: „obsoletae iam sunt preces tuae“; Planc. 75.
studia: studiis militaribus apud iuventutem obsoletis; Font. 42.
vestitus: (P. Rullus) esse meditabatur vestitu obsoletiore ... quam ante; leg. agr. II, 13.

obstinatio, Hartnäckigkeit: quae ego omnia ... obstinatione quadam sententiae repudiavi; prov. cons. 41.

obsto, im Wege stehen, hinderlich sein: I. unpersönlich: neque .., quod quisque potest, id ei licet, nec, si non obstatur, propterea etiam permittitur; Phi. XIII, 14.
II. alqs: (cur) meis commodis officio simulato officis et obstas? Sex. Rosc. 112. quid tibi obste? ib. 145. „videbimus, ne iste (Phalacrus) nobis obstare possit"; Verr. V, 105. cum ... alii obstare sibi me arbitrarentur; Sest. 46. „obstabat in spe consulatus Miloni Clodius"; Milo 34. obstabat eius cogitationibus nemo praeter Milonem; ib. 88. qui (eius cogitationibus) obstare poterat; ib. etiam si nemo obstaret armatus; Phil. V, 9. ut non obstarem rei publicae; ib. XII, 21.
alqd: numquid huic || hic || aliud videtis obstare [Roscio], nisi quod patris bona venierunt? ib. 152.
crimen: sibi facinoris suspicionem, non facti crimen obstare; ib. 96.
gratia, potentia: nimiam gratiam potentiamque Chrysogoni dicimus .. nobis obstare; ib. 122.
res: tres sunt res ..., quae obstent hoc tempore Sex. Roscio; Sex. Rosc. 35. quod ipse (Verres), cui maxime haec res obstat, negare non audet; div. Caec. 13.
suspicio: s. crimen.
vita: quoniam ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex. Rosc. 6.

obstrepo, übertönen: eius modi res ... obstrepi clamore militum videntur et tubarum sono; Marcell. 9.

obstringo, fesseln, verpflichten, verwickeln, verstricken: alqm: qui se tot sceleribus obstrinxerit; Verr. I, 8. qui nunc tanto scelere se obstrictum esse non sentiat; ib. IV, 71. sic eos (magistratus) accepi, ut me omnium officiorum obstringi religione arbitrarer; ib V, 35. non omnes, qui tanto scelere se obstrinxerunt, ... in discrimen aut iudicium vocandi (erunt)? ib. 179. quae (mater) ... (Oppianicum) donis, muneribus, conlocatione filiae, spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190. vobis in perpetuum liberisque vestris (A. Cluentium) obstringite; ib. 202. si defendas eum, quem obstrictum esse patrio parricidio suspicere; Sulla 6. hic ... si obstrictus voluptatibus teneretur; Cael. 47. quem si ... conservatis, ... obstrictum vobis ac liberis vestris habebitis; ib. 80. quamquam foedere obstricti tenebamini; Piso 29. si ... obstricti pactione tenebamini; ib. 30. quis fuit ... qui ... non eos, qui ita iudicarint, pari scelere obstrictos arbitraretur; ib. 95. video ... neminem ... cui non sim obstrictus memoria beneficii sempiterna; Planc. 2. quam ob rem viderer maximis beneficii vinclis obstrictus; ib. 72. ego ... eo me beneficio obstrictum esse ementior? ib. 73. cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis; Phil. XI, 14. qui ... nefario .. se patriae parricidio obstrinxerit; ib. 29.
fratrem: qui (frater uxoris) etiam tibi erat magis obstrictus beneficio recenti; dom. 118.
populum: obstrinxisti religione populum Romanum; Phil. II, 83.
provinciam: tanta religione obstricta tota provincia est ..; Verr. IV, 113.

obstructio, Verschließung: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut oculis perspici non possit; Sest. 22.

obstruo, vorbauen, versperren: I. luminibus: (iste) se luminibus eius esse obstructurum minabatur; dom. 115.
monumento: qui non obstruxit aliqua ex parte monumento P. Scipionis; Verr. IV, 79.
II. perfugia: obstruite perfugia improborum; Sulla 79.

obstupefacio, in Erstaunen setzen, betäuben: alqm: (L. Catilina) non obstupefactus ac perterritus mea diligentia ... esse dicetur; Catil. II, 14.
homines: qui (plausus) ... obstupefactis hominibus ipsa admiratione compressus est; Deiot. 34.

obstupesco (obstipesco), erstaunen, erstarren: alqs: obstipui, iudices, cum hoc mihi primum ... demonstravit ... Halaesinus Aeneas; Verr. III, 170. sic .. obstupuerant, ... ut ..; Catil. III, 13.
homo: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.
posteri: obstupescent posteri; Marcell. 28.

obsum, hinderlich sein, schaden: alqs: qualem in eis rebus in me L. Metellum fuisse putaretis, in quibus rebus obesse mihi posset, cum in hac re tam aperta cupiditate fuerit, in qua nihil obfuit? Verr. II, 164.
alqd: ut, quod in tempore mali fuit, nihil obsit; Cluent. 80. „at hoc obfuit ei maxime"; ib. 97. si in ambitus iudiciis hoc eis obfuit, cum alia lege causam dicerent, certe si propria lege huius peccati adducti essent, multo plus obfuisset; ib. 114. nunc vereor ne (ea) non modo non prosint, verum etiam aliquid obsint; Flacc. 103. cui nihil oberat praeter ..; dom. 46. quae .. si huic obfuerint; Balb. 63. id, quod tu huic obesse etiam putas; Planc. 23. huic quae pro salute mea fecerit ... obesse .. non oportere; ib. 98.
bona: ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58.
caecitas: an tibi luminis obesset caecitas plus quam libidinis? har. resp. 38.
Capua: quibus omnibus ... bellis Capua (nobis) non modo non obfuit, sed ..; leg. agr. II. 90.
contentio: contentio tam diu sapiens est, quamdiu ... non obest civitati; Balb. 60.
custodia: ne Cn. Plancio custodia meae salutis ... obsit; Planc. 2.
desiderium: utrique nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.
facta: vestrum est, ... mihi mea (facta) ne quando obsint providere; Catil. III, 27.
gratia: quae gratia ... ut etiam obesse (tibi) deberet, tu tua sapientia curasti; Verr. II, 169.
ignavia: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 17.
inimicus: ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Verr. III, 162.
iudicium: hoc vos Cluentio iudicium putatis obesse oportere? Cluent. 92. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet quam illa ... duo iudicia; ib. 98.
legatio: quid .. potest ... rei publicae prodesse nostra legatio? ... quid, si etiam obfutura est? obfutura? quid, si iam nocuit atque obfuit? Phil. XII, 7.
litterae: quod mihi meae (litterae) ... obfuissent: quas ego mihi obfuisse non intellego; Planc. 85.
maledictum: huic oberit tuum maledictum; Cael. 23.
mors: obest .. Clodii mors Miloni; Milo 34.
pater: „pater ... obesse filio debet"; Planc. 31. pater ut ... obesse filio debeat? ib. is oberit honestissimo filio pater, qui ..? ib. 32.

res: neque tantum illa res nocentibus proderat, quantum obfuit multis; Verr. III, 94.
simulatio: f. ignavia.
tabulae: si hae tabulae nihil tibi erant offuturae; Verr. III, 112.
testimonia: potes igitur dicere nihil tibi obesse oportere aratorum, negotiatorum, Siculorum omnium testimonia? Verr. II, 168.

obtego, verdecken, decken, schützen: alqm: (frater) se .. servorum et libertorum corporibus obtexit; Sest. 76.
alqd: quae multis postea virtutibus obtecta adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43.
turpitudinem: ut adulescentiae turpitudo obscuritate et sordibus [tuis] obtegatur; Vatin. 11.

obtempero, willfahren, nachkommen, gehorchen: I. alqs: si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium, obtemperaturum te esse dicis; Catil. I, 20.
II. alicui: ut (servoli) ... nobis .. non ad id, quod ex verbis intellegi possit, obtemperent; Caecin. 52. nemini nostrum obtemperat; Cael. 76.
auctoritati: iuris consultorum auctoritati obtemperari non oportere; Caecin. 65. populus Romanus dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; imp. Pomp. 56. M. Piso ... et ... M. Vehilius senatus auctoritati se obtemperaturos esse dixerunt; Phil. III, 25.
auspiciis: legem tribunus plebis tulit, ne auspiciis obtemperaretur; sen. 11.
consilio: in hominis honesti prudentisque iudicio non solum meo consilio uti consuevi, sed multum etiam eius, quem defendo, et consilio et voluntati obtempero; Cluent. 144.
consulto: ut senatus consulto ne obtemperetur; Piso 17.
consultis: non hoc debent dicere, iuris consultis, sed hominibus stultis obtemperari non oportere; Caecin. 68.
cupiditati: si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare; Quinct. 7.
dolori: f. auctoritati; imp. Pomp. 56.
inventis: proxime accedere illum, qui alterius bene inventis obtemperet; Cluent. 84.
legibus: iste .. praetor ... illis legibus, quae in poculis ponebantur, diligenter obtemperabat; Verr. V, 28.
peritis: sin peritis non putat esse obtemperandum; Caecin. 70.
populo: utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare; Verr. IV, 73.
testamento: quod alterius patroni testamento obtemperasset; Verr. I, 124.
voluntati: ut eius semper voluntatibus ... socii obtemperarint; imp. Pomp. 48. cuius voluntati mihi obtemperandum est; Cluent. 158. f. consilio.

obtero, vernichten: calumniam: ita calumniam stultitiamque eius obtrivit ac contudit; Caecin. 18.
laudem: ne obteri laudem imperatoriam criminibus avaritiae velitis; Verr. V, 2.
stultitiam: f calumniam.
voluptates: obterendae sunt omnes voluptates; Cael. 46.

obtestatio, Beschwörung: I. volt: quid .. illa tua tum obtestatio tibicinis (voluit)? dom. 125.
II. debere: quae mulier obtestatione viri decem illis mensibus ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35.
sacrari: sanctiones sacrandae sunt aut genere ipso atque obtestatione || aut obtestatione || [et consecratione] legis aut poena || poenae ||; Balb. 33.
sacrosanctus: utrum capitis consecratione an obtestatione legis sacrosanctum (foedus) esse confirmas? Balb. 33.

obtestor, zu Zeugen anrufen, beschwören, anflehen: alqm: vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35. quem obtester? Flacc. 4. cum ego te, Flacce, ... flens flentem obtestabar; ib. 102. mecum .. vos simul hic ... obtestatur parens; Planc. 102. vos ... obtestor; Milo 85. — ne: id sibi ne eripiatis, vos .. (P. Sulla) obtestatur; Sulla 89. si ... parum vobis cumulate gratias egero, quaeso obtestorque, ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1. quod .. ne faciatis oro obtestorque vos; Rab. Post. 46. — ut: vos ... pro magnitudine periculi obtestor, ut otio ... consulatis; Muren. 86. vos oro et obtestor, ut totam causam ... contemplemini; Flacc. 26. quaeso obtestorque vos, .. ut me ... in sedibus meis conlocetis; dom. 147. vos obtestor atque obsecro, ut ... eos conservetis; Sest. 147. oro obtestorque vos, .. ut ... in hac civitate ne patiamini ..; Cael. 78. te oro et obtestor, ... ut ... conserves eum; Planc. 104. obsecrabo obtestaborque vos ... hoc saltem nobis ut relinquatur; Milo 6. quid restat nisi ut orem obtesterque vos, .. ut eam miscricordiam tribuatis fortissimo viro? ib. 92. vos oro obtestorque, .. ut ... audeatis; ib. 105.
deos, deas: ceteros ... deos deasque omnis imploro et obtestor, ..., ut ..; Verr. V, 188.
fidem: (L. Murena) vestram fidem obtestatur; Muren. 86.
penatis: vos .., ... patrii penates familiaresque, ... vos obtestor ... ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 144, 145.

obtineo, einnehmen, inne haben, festhalten, behaupten: I. acc. c. infin.: obtinebo eam (sententiam) multo leniorem fuisse; Catil. IV, 11.
alqd: satis fuit illud obtinere, quod probari omnibus posset; Quinct. 34. possumus hoc teste, possumus P. Servilii ... litteris ..., possumus auctoritate societatis ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168. non dicam id, quod debeam forsitan obtinere; ib. V, 4. tum illi intellexerunt se id, quod a malo auctore emisent, diutius obtinere non posse; ib. 56. cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; ib. haec (civitas) apud te cognationis, fidelitatis, vetustatis, auctoritatis ne hoc quidem iuris obtinuit, ut ..; ib. 125. in hac ipsa causa .. si hoc non obtinemus, ... deiectum esse eum, quem ..; Caecin. 75. tu me ad verbum vocas: ... nego obtineri posse; ib. 81. tamenne arbitraris, id, quod M. Drusus ... non obtinuerit, id te posse ... obtinere? dom. 50. voluimus quaedam, contendimus, experti sumus: obtenta non sunt; Balb. 61. id, quod nondum potestate poterat, obtinuit auctoritate; Piso 8. qui pro uno laborarit, id ipsum non obtinuerit; Planc. 75.
Africam: Africam tum praetor ille obtinebat; Cael. 10. qui praetor Africam obtinuerat; Ligar. 3. non minus magnum est vos Africam, arcem omnium provinciarum, ... obtinere voluisse quam aliquem se maluisse; ib. 22.
arcem: f. Africam; Ligar. 22.
Asiam: f. provinciam; Flacc. 85.
auctoritatem: quam (procurationem auctoritatemque) si retinere volunt ei, qui reciperarunt, in perpetuum poterunt obtinere; Sex. Rosc. 139. quae (tabulae) solae ex illa professione conlegio-

que praetorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem; Arch. 9.

bona: quin nemo vestrum possit ... bona patria obtinere; Verr. II, 30.

causam: f. **causa,** II, 1. obtineo (7 St.) B. I, S. 473, a.

commoda: quoniam omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique legibus obtinemus, Cluent. 155.

consulatum: eadem precor ab eisdem dis ... ob eiusdem hominis consulatum una cum salute obtinendum; Muren. 1.

Cumas: Cumas multitudine suorum obtinebunt; Fr. A. IV.

decuriam: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

domum: suam quisque domum tum obtinebat; Phil. II, 48.

famam: si per vos vitam et famam potest obtinere; Sex. Rosc. 49.

Galliam: quam (ultimam Galliam) Plancus obtinet; Phil. V, 5. f. provinciam; Phil VIII, 27.

gravitatem: ut, si veritatem volent retinere, gravitatem possint obtinere; Quinct. 75. quorum alter apud me parentis gravitatem, alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19.

imperium: qui ... summum imperium obtineret; Verr. V, 134.

iniuriam: quam (iniuriam) iste ... obtinuit; Phil. II, 3.

ius: f. **ius,** II, 1. obtineo (8 St. Verr. V, 125) B. II, S. 816, b.

lenitatem: si ... lenitas tanta non esset, quam tu per te ... obtines; Ligar. 15.

litem: ad iudicium hoc modo venimus, ut totam litem aut obtineamus aut amittamus; Qu. Rosc. 10.

locum: ne locum suum ... obtineat; Quinct. 43. nunc obtinet eum locum, ut vix Apronio ... concedere videatur; Verr. II, 108. mihi ... restitutio maledicti locum aut criminis obtinebit? dom. 86. quem locum apud ipsum Caesarem ... obtinuisti? Phil. II, 71.

Macedoniam: mitto, quod eas (Syriam Macedoniamque) ita partas habent ei, qui nunc obtinent, ut ..; prov. cons. 3. qui (L. Paulus) tum quaestor Macedoniam obtinebat; Vatin. 25. qui cum Macedoniam obtineret; Phii. X, 24. f. provinciam; ib. 26.

mendacium: ut omnes intellegant non ad obtinendum mendacium ... auctoritatem adiuvare; Quinct. 75.

montem: non enim quaestor petit ... is, qui Erycum montem obtinebat; Verr. II, 22.

nomen: tum .. amplissimi honoris nomen obtinebis; Phil. X, 6.

ornamenta: quae pudore ornamenta sibi peperit, ea potest contra petulantiam me defendente obtinere; Quinct. 94.

partis: qui in hoc iudicio partis accusatoris obtinet; Quinct. 8.

patrimonium: sese .. non arbitratur huius innocentis patrimonium tam amplum et copiosum posse obtinere; Sex. Rosc. 6.

pecuniam: neque sese arbitrari posse diutius alienam pecuniam domino incolumi obtinere; Sex. Rosc. 26

primum: cum multi pari dignitate fiant, unus autem primum solus possit || unus tantum primus possit, unus autem primum locum possit || obtinere; Muren. 18.

procurationem: f. auctoritatem; Sex. Rosc. 139.

provinciam: fratrem suum alterum Siciliam provinciam obtinere; Verr. a. pr. 27. ut ... eam .. provinciam obtineres; ib. I, 34. triennium provinciam obtinuisti; ib. II, 49. cum (praetor) provinciam Siciliam obtineret; ib. III, 130. biennium provinciam obtinuit; ib. 216. qui ceteras provincias obtinuerunt; ib. V, 7. quam (provinciam) tu cum imperio obtinebas; ib. 46. cum Asiam provinciam consulari imperio obtineres; Flacc. 85. ego eis, a quibus eiectus sum, provincias obtinentibus ... reductus sum; Quir. 10. ut (idem) ... provinciam Syriam obtineret; dom. 52. qui provincias cum imperio obtinerent; Sest. 128. obtinuisti provinciam consularem finibus eis ..; Piso 37. quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui ..? ib. 38. ne praetoriae provinciae plus quam annum neve plus quam biennium consulares obtinerentur; Phil. I, 19. a D. Bruto et L. Planco ... itemque a ceteris, qui provincias obtinent, obtineri ex lege Iulia; ib. III, 38. tam diu .. ut (Galliam comatam) obtineat, dum M. Brutus C. Cassius ... provincias obtinebunt; ib. VIII, 27. senatui .. placere Q. Hortensium ... provinciam Macedoniam obtinere; ib. X, 26. consularem hominem ... provinciam Asiam obtinentem Samiario exsuli tradidit; ib. XI, 5. senatui placere C. Cassium ... provinciam Syriam obtinere, ut qui optimo iure eam provinciam obtinuerit; ib. 30. qui eam provinciam ... obtinebit; ib. provinciae ab eis, a quibus obtinentur, obtineantur; ib. 31. (vgl. quinquennium).

quaesturam: sic obtinui quaesturam in Sicilia provincia, ut ..; Verr. V, 35.

quinquennium: „ipse .. ut quinquennium .. obtineam"; Phil. VIII, 2.

regnum: qui venerant non propter Syriae regnum; nam id sine controversia obtinebant; Verr. IV. 60.

res: eius (Sullae) omnis res gestas non solum obtinemus, verum etiam ... publica auctoritate defendimus; Verr. III, 81.

Siciliam: quae (Sicilia) ... obtinebatur a C. Vergilio; Planc. 95. f. provinciam; Verr. III, 130.

splendorem: maxime vellem, .. ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1.

statum: si .. quisque ... hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

suavitatem: f. gravitatem; Sulla 19. — Syriam: f. Macedoniam; prov. cons. 3. provinciam; dom. 52. Phil. XI, 30.

testamentum: quod (testamentum) etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil. II, 109.

veritatem: quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; Deiot. 5.

obtingo, begegnen, zustoßen, zu Theil werden: I. ut: cum praetores designati sortirentur et M. Metello obtigisset, ut is de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. cum tibi sorte obtigisset, ut ius diceres; ib. V, 38.

II. alqd: si quid obtigerit, aequo animo paratoque moriar; Catil. IV, 3.

damnatio: damnatio ista ... obtigit P. Rutilio; Piso 95.

genus: id genus (mortis) ... suis obtigisse; Phil. XIV, 34.

provincia: obtigit tibi consularis (provincia); Verr. I, 34. cum tibi ... aquaria provincia sorte obtigisset; Vatin. 12.

III. doppelter Nomin.; quaestor cum L. Scipioni consuli (M. Piso) obtigisset; Verr. I, 37. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque inertia; ib. 34.

obtorpesco, erstarren: quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... non ... manum obtorpuisse? dom. 135.

obtorqueo, herumdrehen, packen: collum: nec quicquam propius est factum, quam ut illum ... collo obtorto ad subsellia reduceret; Cluent. 59.
gulam: quem obtorta gula de convivio in vincla atque in tenebras abripi iussit; Verr. IV, 24.

obtrectatio, Verkleinerung, Mißgunst: ex: inimicior Marcello Crassus aut Fimbriae Scaurus ex civilibus studiis atque obtrectatione domestica quam huic Galli? Font. 26. homines ... propter reliquorum obtrectationem ab huius ordinis coniunctione depulsi; prov. cons. 38.

obtrectator, Widersacher, Neider: I. defendunt: reliqua iam praecipitantis tribunatus ... obtrectatores eorum atque adversarii defenderunt; har. resp. 50.
exsistit: si forte aliquando .. beneficii huius obtrectator ... exstitisset; Flacc. 2.
fingunt: multi communes obtrectatores ... multa finxerunt; Planc. 57.
II. tollo: cum studiorum suorum obtrectatorem sustulissent; Font. 27.
III. sermo: locum sermoni obtrectatorum non relinquit; Flacc. 68.
vox: huius visa atque || nota atque, experta atque || perspecta (virtus) obtrectatorum voce laedetur; Balb. 16.

obtrecto, verkleinern, Abbruch thun: alicui: quo mihi etiam indignius videtur obtrectatum esse adhuc, Gabinio dicam anne Pompeio, an utrique, ... ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio; imp. Pomp. 57.
bonis: hanc tibi consuetudinem plerisque in rebus bonis obtrectandi si qui detraxerit; Phil. X, 6.
causae, legi: a nullo istorum, qui huic obtrectant legi atque causae, L. Lucullum similiter ... esse laudatum; imp. Pomp. 21.

obtundo, belästigen: I. absolut: non obtundam diutius; Verr. IV, 109.
II. auris: OBTUDERUNT EIUS AURIS TE SOCIUM PRAETORIS FUISSE; Verr. III, 157.

obvallo, verschanzen: quem (locum) nobilitas ... omni ratione obvallatum tenebat; leg. agr. II, 3.

obvenio, verfallen, zufallen, zu Theil werden: iudices: qui (iudices) ei obvenerint; Cluent. 148.
provincia: simul atque ei sorte provincia Sicilia obvenit; Verr. II, 17. ut, quae cuique (provincia) apta esset, ea cuique obveniret; Phil. III, 24. cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset; ib. XI, 17.
vitium: id .. obvenit vitium; Phil. II, 83.

obversor, vorschweben: dignitas: mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest. 7.
res publica: res .. publica ... obversabatur ante oculos exstinctoris sui; dom. 141.

obviam, entgegen: eo: cupiditati hominum ait se obviam ire; Verr. I, 106. si mercede [conducti] obviam candidatis issent, si conducti sectarentur; Muren. 67.
fero: cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96.
fio: fit obviam casu ei multitudini C. Curio; Verr. a. pr. 18. obviam fit ei Clodius; Milo 28. (Milo) fit obviam Clodio ante fundum eius; ib. 29.
procedo: Heraclius .. et Epicrates longe mihi obviam cum suis omnibus processerunt; Verr. II, 65. huic ad urbem venienti tota obviam civitas ... processerat; Sest. 68. C. Caesari ... obviam longissime processisti; Phil. II, 78. obviam ei processit ... magna sane multitudo; ib. 106.
prodeo: eius modi litteras ad eos misit, ut huic frequentes obviam prodirent; Verr. II, 172. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti“; Muren. 68. quid habet admirationis tali viro ... obviam prodisse multos? ib. senatus num obviam prodire crimen putat? ib. 73. municipales homines .., obviam necessario prodeuntes; Phil. II, 58.
venio: quarum (matrum) una ... mihi obviam venit; Verr. V, 129. si .. ipse accusator noster Postumus obviam cum bene magna caterva sua venit; Muren. 69. quis tibi ... obviam venit? Piso 53. quid ego numero qui tibi obviam non venerint? ib. 54.

obvius, entgegen, begegnend: alqs: sin autem ingredienti cum armata multitudine obvius fueris; Caecin. 76. si ille obvius ei futurus omnino non erat; Milo 47.

obvolvo, verhüllen: domum venit capite obvoluto; Phil. II, 77.

occaeco, verblenden: spes rapiendi atque praedandi occaecat animos eorum; Phil. IV, 9.

occasio, Gelegenheit: I. deest: aliis occasio defuit; Phil. II, 29.
est: etiam si qua fuit in hac re occasio, praetermissa est; Verr. V, 10. casus est .. in capiendo, locus, eventus, occasio; Flacc. 31. quantae quotiens occasiones, quam praeclarae fuerunt! Milo 38. quae tum ... occasio ... illius opprimendi fuit? ib. 40.
videtur: simul ac primum ei occasio visa est; Verr. I, 34.
II, 1. amitto: nullam esse rationem amittere eius modi occasionem; Caecin. 15.
capto: captatur occasio; har. resp. 55.
do: qui familiarem iugularit, quid is occasione data faciet inimico? Phil. VII, 18.
facio: quid? haec Apollonidienses occasione facta ad Flaccum detulerunt? Flacc. 79.
nanciscor: amplam occasionem calumniae nactus; Verr. II, 61.
offero; quorum alter relictus, alter lacessitus occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4. hanc .. occasionem oblatam tenete; Phil. III, 34.
praetermitto: s. I. est; Verr. V, 10.
2. privo: qui vos tantae laudis occasione privaverit; Ligar. 25.
III. tarditas: neque occasionis tarditas exspectabitur; Phil. II, 118.
IV, 1. fieri: reperietis eos (homines novos), qui sine repulsa consules facti |sunt, ... aliqua occasione esse factos; leg. agr. II, 3.
2. ad: ut vester honos ... non ad alienae petitionis occasionem interceptus ... esse videatur; leg. agr. II, 3.

occasus, Untergang: I. appropinquat: (haruspices) imperii occasum appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.
II, 1. lugeo: senatum populi Romani occasum ... lugere vetuisti; Piso 18.
2. constituo ad: cum ad occasum interitumque rei publicae Catilina in castris, in his autem templis ac tectis dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33.
III. post: qui dies post .. occasum .. vestrum rei publicae primus inluxit: Piso 34.

occidens, Westen: ut illa omittam, visas ... ab occidente faces ardoremque caeli; Catil. III, 18.

occidio, Niedermetzelung, Vernichtung: cum .. A. Hirtius ... eius .. copias occidione occiderit; Phil. XIV, 36.

occido, untergehen, umkommen, dem Ende entgegengehen: alqs: ut eam (rem publicam) defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri; Sest. 141. nolite ... hunc iam natura ipsa occidentem velle .. exstingui volnere vestro; Cael. 79. si unus ille occidisset; Milo 19. de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. in qua (victoria) occiderit nemo nisi armatus; ib. 19. qua (securi) multi minoribus in peccatis occiderunt; Phil. II, 51. qui .. pugnantes occiderunt; ib. XIV, 31. qui ... pro patria occiderunt; ib. 35. qui hoc bello pro patria occiderunt; ib. 38. s. fulmina.

beneficia: vos .. obsecro .. ut vestra beneficia ... in eiusdem exitio occasura esse videatis; Milo 100.

fulmina: cum duo fulmina || lumina || nostri imperii subito in Hispania, Cn. et P. Scipiones exstincti occidissent; Balb. 34.

insignia, ornamenta: omnia generis ... insignia atque ornamenta ... occiderunt; Sulla 88.

nomen: parricidio M. Antonii nomen populi Romani occidisset; Phil. XIV, 35.

res publica: nondum palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18. rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96.

occido, erschlagen, niederhauen, tödten, umbringen, ermorden: I. absolut: ipse (dictator) iubebat occidi nullo postulante; Ligar. 12.

II. alqm: occiditur ad balneas Palacinas || Palatinas || rediens a cena Sex. Roscius; Sex. Rosc. 18. occiso Sex. Roscio primus Ameriam nuntiat Mallius Glaucia quidam; ib. 19. cum post horam primam noctis occisus esset; ib. ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; ib. 27. quem ipsi cum cuperent non potuerunt occidere, eum iugulandum vobis tradiderunt; ib. 29. quia se occidi passus non est; ib. 94. Romae Sex. Roscius occiditur; ib. 76. dubitate etiam nunc, ... a quo sit Sex. Roscius occisus; ib. 78. quid, si tu illius, qui occisus est, inimicissimus? ib. 86. restat.., ut hoc dubitemus, uter potius Sex. Roscium occiderit; ib. 88. ubi occisus est Sex. Roscius? ib. 92. quasi nunc id agatur, quis ex tanta multitudine occiderit (Sex. Roscium); ib. qui Romae sit occisus; ib. utrum veri similius sit (eum) ab eo esse occisum, qui ..; ib. qui conducebantur, ut aliquem occiderent; ib. 93. eadem ratione, qua Sex. Roscius occisus est; ib. 94. occiso Sex. Roscio, quis primus Ameriam nuntiat? ib. 96. occisus est a cena rediens; ib. 97. cuius consilio occisus sit invenio; ib. mors Sex. Roscii quadriduo, quo is occisus est, Chrysogono nuntiatur; ib. 105. cum occiditur Sex. Roscius, ibidem (servi) fuerunt; ib. 120. QUI IN ADVERSARIORUM PRAESIDIIS OCCISI SUNT; ib. 126. in summo otio rediens a cena Romae occisus est (Sex. Roscius); ib. constat, contra omnis ... leges ... occisum esse (Sex. Roscium); ib. ut eum (Sex. Roscium) apud adversarios occisum esse diceret; ib. 127. C. Malleolo occiso; Verr. I, 41. C. Malleolo occiso; ib. 90. nam Q. Lollius ... in itinere occisus est; ib. III, 63. nemo in Sicilia dubitat quin eo (Q. Lollius) sit occisus, quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre; ib. qua in provincia (L. Piso) occisus est; ib. IV, 55. Ti. Graccho occiso; ib. 108. itaque erant exitus eius modi, ut ... alius tamquam occisus relinqueretur; ib. V, 28. ad Cn. Pompeium ... permulti, occiso Perperna, ... confugerunt; ib. 153. neque tam multos neque repugnantis multi armati paratique occidunt; Tull. 21. quae (lex) iubeat occidi eum, qui tribunum pl. pulsaverit; ib 47. si quis quem imprudens occiderit; ib. 50. illi oppugnatum venturi erant? quem? Fabium. quo consilio? ut occiderent; ib. 55. qui occisi sunt; ib. ut eum iure potuerit occidere, a quo metuisse se dicat, ne ipse posterius occideretur; ib. 56. imperavit, ut eum, qui ... intrasset, occideret; Caecin. 22. „nemo .. occisus est neque sauciatus"; ib. 41. Asuvius .. *ab eo* (Avillio) ... in arenarias quasdam extra portam Esquilinam perductus occiditur; Cluent. 37. qui eius uxorem, quem occiderat, in matrimonium duxerit; ib. 125. A. Aurium ... cum Oppianici esse opera proscriptum occisumque cognosset; ib. 188. arguis occisum esse a C. Rabirio L. Saturninum; Rabir. 18. confiterer ... C. Rabirii manu L. Saturninum esse occisum; ib. 19. „at occidit Saturninum Rabirius"; ib. 31. qui (servus) occidit L. Saturninum; ib. quod C. Servilius Ahala Spurium Maelium ... manu sua occidit; Catil. I, 3. quod (L. Saturninus) C. Memmium occidit; ib. IV, 4. si (L. Catilina) interficere (L. Murenam) posset, occideret; Muren. 83. (illi) occidunt non nullos; Sest. 75. male dic Titio Sabino, ... cur tam temere exclamarit occisum; ib. 76. si P. Sestius, qui pro occiso relictus est, occisus esset; ib. 81. ut (parricidae) ... Gracchum illum suum ... occidere cogitarint; ib. 82. qui (P. Sestius) ... a nefariis pestibus in deorum hominumque conspectu esset occisus; ib. 83. in qua (caede) P. Clodius occisus est || esset ||; Milo 12. in qua (caede) P. Clodius occisus esset; ib. 15. coepit ... aperte dicere occidendum Milonem; ib. 25. cum ... Milonem occisum ... audirent; ib. 29. non illud iam in iudicium venit, occisusne sit (P. Clodius), ... sed iure an iniuria; ib. 31. *quantum Clodii inter*fuerit occidi Milonem; ib. 34. quem igitur cum omnium gratia (occidere) noluit, hunc voluit cum aliquorum querella? ib. 41. quem iure ... non est ausus, hunc iniuria ... non dubitavit occidere; ib. occisum esse a servis Milonis ... P. Clodium; ib. 57. quid quaeris? occideritne? occidit; ib. „occidi, occidi, non Sp. Maelium, ... non Ti. Gracchum, ... sed eum, cuius ..; ib. 72. Milone occiso habuisset suos consules; ib. 89. cur te lautum voluerit, cenatum noluerit occidere; Deiot. 20. quo beneficio (sum tuo usus)? quod me Brundisii non occideris? Phil. II, 5. eum tu occideres? ib. si (P. Clodius) tum occisus esset; ib. 21. omnes boni ... Caesarem occiderunt; ib. 29. quo .. tempore P. Clodium ... es conatus occidere; ib. 49. ibi me non occidisti; ib. 59. L. Domitium ... occideras; ib. 71. „occisi aliquot"; ib. VIII, 6. non .. magis Leptines Octavium nec Veientium rex eos, quos modo nominavi, quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; ib. IX, 7. nisi forte iure Germanum Cimber occidit; ib. XI, 14. „qui Caesarem occiderant"; ib. XIII, 33. tu, tu, inquam, illum occidisti Lupercalibus; ib. 41. si quis Hispanorum aut Gallorum aut Threcum mille aut duo milia occidisset; ib. XIV, 12. dixerunt ... Pompulenum occisum esse; Fr. B. II, 5. occidit Saturninum Rabirius; ib. 6. C. Varenum occidendum ... et Salarium item occidendum curavit; ib. C. Varenus, qui a familia Anchariana occisus est; ib. 8. cum ipse sese conaretur occidere; ib. III, 1.

civis: quos (civis) Suessae, quos Brundisii occiderat; Phil. IV, 4.

conservos: (Strato) noctu duos conservos dormientis occidit; Cluent. 179.

consularem: occisus est cum liberis M. Fulvius consularis; Catil. I, 4.
copias: cum .. A. Hirtius ... eius .. copias occidione occiderit; Phil. XIV, 36. cum .. C. Caesar ... copias .. hostium ... profligarit, occiderit; ib. 37.
equitem: cum ornatissimum equitem Romanum P. Clodius M. Papirium occidisset; Milo 18. homo .. nobilis ... equitem Romanum occiderat; ib.
furem: ut furem noctu liceat occidere; Tull. 47. furem, hoc est praedonem et latronem, luce occidi vetant XII tabulae; ib. 50. (furem), etiam si cum telo venerit, ... non occides; ib. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ib. 52.
hominem: nullum modum esse hominis occidendi (audio) quo ille non aliquot occiderit; Sex. Rosc. 100. qui (homo) *neque proscriptus* neque apud adversarios occisus est; ib. 130. f. **homo,** II, 1. occido (30 St.) B. II, S. 484, b.
hostis: Hirtius ... hostis .. nefarios ... occidit; Phil. XIV, 27.
latronem: quia non semper viator a latrone, non numquam etiam latro a viatore occiditur; Milo 55. f. furem; Tull. 50.
lictorem: f. **lictor,** II, 1. occido (5 St.) S. 58, b.
ministrum: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille .. verbo lictor, re vera minister; Verr. I, 72.
municipes: qui municipes suos proscribendos occidendosque curaverit; Cluent. 125.
parentem: si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere; Phil. II, 31.
patrem: quibus occidi patrem Sex. Roscii bono fuit; Sex. Rosc. 13. cum pater ... nullo negotio sit occisus; ib. 20. pater occisus nefarie; ib. 30. occisum (patrem) in proscriptorum numerum rettulistis; ib. 32. occidisse patrem Sex. Roscius arguitur; ib. 37. patrem occidit Sex. Roscius; ib. 38. ut arguatis aliquem patrem occidisse; ib. 57. ratio ab accusatore reddita non est, quam ob causam patrem filius occiderit; ib. 61. non quaero abs te qua re patrem Sex. Roscius occiderit: quaero, quo modo occiderit; ib. 73. quo modo occidit (patrem)? ipse percussit an aliis occidendum dedit (patrem)? ib. 74.
praedonem: f. furem; Tull. 50.
praefectum: eius (navis) praefectus Anthropinus occiditur; Verr. V, 90.
praetorem: quo minus C. Glauciam ... praetorem (C. Marius) occideret; Catil. III. 15.
pugilem: si etiam occisus est a piratis Adramytenus homo nobilis,... Atyanas pugil Olympionices; Flacc. 31.
raedarium: adversi raedarium occidunt; Milo 29.
servos: non potuit istius familia servos M. Tullii occidere; Tull. 48. *in quo (loco) familia tua M. Tullii servos occidit;* ib. 53. servos M. Tullii occidere iure non potuisti; ib. ex quibus (servis) qui animo fideli in dominum ... fuerunt, partim occisi sunt; Milo 29.
sicarium: „quod sicarium occiderit"; Phil. XIII, 23.
tribunum: tribunus plebis M. Drusus occisus est; Milo 16.
tyrannum: quam sit ... gloriosum tyrannum occidere; Phil. II, 117.
viatorem: f. latronem.
virum: cuius virum A. Aurium (Oppianicus) occiderat; Cluent. 26. ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; Milo 89.
uxorem: liberis .. a servo interfectis, uxore occisa; Catil. IV, 12.

III

occisio, Tödtung, Mord: I. impellit: non igitur impressio, non occisio, non vis ... ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.
II. facio: tu vim negabis factum, si caedes et occisio facta non erit? Caecin. 41.

occludo, schließen: quorum si quaestus occlusis tabernis minui solet; Catil. IV, 17.

occultatio, Verbergung: latitare est turpis occultatio sui; Fr. A. I.

occultator, Verberger: sustinuisset hoc crimen .. ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 50.

occulte, verborgen, heimlich: ago: video quid agat, neque enim agit occultissime; Verr. a. pr. 15. reperies .. aliquem qui ... quaerat quid tu occulte egeris; ib. II, 81. qui haec... iam non occulte, ... sed palam de loco superiore ageret; ib. IV, 49.
aufero: unde .. nihil occulte ... posset auferre; Verr. II, 88. cum aliquid a privato non numquam, occulte auferebant; ib. IV, 53.
conor: quod ... conari occultius ... potuit; Deiot. 18.
conficio: illud quaero, is homo ... per quos homines hoc tantum facinus tam occulte, absens praesertim, conficere potuerit; Sex. Rosc. 76.
defero: imperat suis, ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65.
dissentio: si qui occulte a salute nostra dissentiunt; Sest. 14.
exporto: omnia, quae aut diligentius servanda aut occultius exportanda erant; Verr. II, 185. per istos quae volebat ... occulte exportanda curavit; ib. IV, 23.
facio: ut perpauca occulte fecerit; Verr. II, 45. cetera si qua putas te occultius extra iudicium, quae ad iudicium pertineant, facere posse; ib. V, 174. id fieri potuit .. occultius in potione, in cibo; Deiot. 19. neque .. id occulte faciunt; Phil. X, 15.
gemo: quo minus occulte vestrum malum gemeretis; sen. 12.
instituo: rem occulte instituunt; Verr. II, 54.
lateo: quid Alexandria cunctaque Aegyptus? ut occulte latet! leg. agr. II, 41.
oppugno: * quae res aperte petebatur, ea nunc [occulte] cuniculis oppugnatur; leg. agr. I, 1.
pervenio: (L. Flaccus et C. Pomptinus) occulte ad pontem Mulvium pervenerunt; Catil. III, 5.
refero: aut omnia occulte referenda fuerunt aut aperte omnia; Flacc. 44.
surripio: ne actor quidem est is, cui reus tam nocens ... aut occulte surripi aut impune eripi possit; Verr. I, 10.
elliptisch: complecti vis amplissimos viros ad tuum et Gabinii scelus, neque id occulte, Piso 75.

occulto, verborgen halten, verheimlichen: I. indir. Frage: neque enim ipse satis occultarat (quid cogitaret), nec mulier tacere potuerat; Verr. II, 91. etiam hoc utile est, quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere; dom. 30.
II. alqm: cum ceteri socii tui fugerent ac se occultarent; Sex. Rosc. 95. ut se non Ponti neque Coppadociae latebris occultare velit; imp. Pomp. 7. invenient hominem apud sororem tuam occultantem se capite demisso; dom. 83. in tot hominibus ... adulescentibus neminem occultanti-

54

bus meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26. ibi se occultans perpotavit ad vesperam; ib. 77.

alqd: est quiddam, quod occultatur; Sex. Rosc. 121. nihil .. occultabo; Cael. 75.

causam: causam huius tanti terroris occultas; Verr. I, 80. (Lurco) neque .. occultavit causam iracundiae suae neque reticendam putavit; Flacc. 87.

corpus: C. Marium ... senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

dolorem: dolorem iustissimum ... occultabo; Phil. XII. 21.

facinus: nullum a me sciente facinus occultari; Sulla 86.

flagitia: ut ... frontis tibi integimento ad occultanda tanta flagitia diutius uti non liceret; sen. 16.

hominem: quid accidit cur tanto opere iste homo occultaretur? Verr. V, 65.

indicium: (indicium) non occultavi, non continui domi; Sulla 42.

libidinem: ex ea (vita) quaeratur num quae occultetur libido; Sulla 78. occultat eadem (tabella) libidinem; Rab. Post. 11. putavi austerum hominem ..., sed ... video parietum praesidio, video amicorum sordibus, video *vitae domesticae* tenebris occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.

maleficium: Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? Sex. Rosc. 122. statuerunt illud tantum esse maleficium quod ... non occultari per se ... deberet; Sulla 7. non occultandi maleficii spes ... reperietur; Cael. 53.

nomen: cuius ... nomen est occultatum? occultatum dico? Phil. II, 25.

pecuniam: „occultat pecuniam Postumus"; Rab. Post. 45.

piratam: quam ob rem ita pirata iste occultatus est, quasi eum aspici nefas esset? Verr. V, 67.

rationem: ut illius tui sceleris rationem occultare non posses; dom. 21.

rem: res occultari satis non potuit; Verr. II, 54. res neque tam fuerat occulta quam erat occultanda neque ..; Cluent. 73.

tenuitatem: eo magis elucet (tenuitas), quo magis occultatur; Sex. Rosc. 86.

occultus, verborgen, versteckt, geheim, heimlich: A. **bei Substantiven:** alqd: ego si quid liberius dixero, vel occultum esse ... vel ignosci adulescentiae poterit; Sex. Rosc. 3. CONSENSERIT, hoc vero cum infinitum tum obscurum et occultum (est); Cluent. 157. quae dum erant occulta, necessario ab eis, qui ea tenebant, petebantur; Muren. 26. ut id omnes viderent, quod antea fuisset occultum; Sulla 4. haec .. cum viderem — neque enim erant occulta; Sest. 42. illud ..., quod occultum .. non erat; Scaur. 30.

adsensiones: quibus adsensionibus ..., quam nec tacitis nec occultis est illa causa a nobis acta! Milo 12.

adventus: occultus adventus; Piso 97.

caerimoniae: quarum (Cereris et Liberae) sacra ... longe maximis atque occultissimis caerimoniis continentur; Verr. V, 187.

coetus: (tribuni plebis) non desistebant ... ad suos coetus occultos noctem adiungere et solitudinem; leg. agr. II, 12.

consilium: quod factum eius modi est, ut sine occulto consilio ... fieri non potuerit; Tull. 82. NE OCCULTIS CONSILIIS RES PUBLICA LAEDATUR: quae sunt occultiora quam eius ..? har. resp. 55.

cupiditas: huc accedit, quod paulo tamen occultior atque tectior vestra ista cupiditas esset; Sex. Rosc. 104.

furta: sunt alia magis occulta furta; div. Caec. 33.

genus: quae sunt .. a me ... disputata, non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; dom. 138.

inimicitiae: tacitae magis et occultae inimicitiae timendae sunt quam indictae atque apertae; Verr. V, 182.

insidiae: nullae sunt occultiores insidiae; Verr. I. 39. cui (filio) ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178. cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

iracundiae: in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est ...; iracundiae occultae, blanditiae apertae; Flacc. 87.

itinera: quae (avaritia) antehac occultis itineribus atque angustiis uti solebat; Verr. III, 219.

iudicium: s. voluntas.

loca: defendendi facilis est cautio, non solum latibulis occultorum locorum, sed etiam ..; Flacc. 31.

malum: occultum, intestinum ac domesticum malum; Verr. I, 39.

odia: ut odia [occulta] civium ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.

res: res neque tam fuerat occulta quam erat occultanda neque ..; Cluent. 73.

sacra: obscure dicitur quae sacra polluta sint? ... VETUSTA OCCULTAQUE; har. resp. 37. (iste) deorum ... occulta ... sacra ... pervertit; ib. 57.

sacrificium: quae (sacrificia) putat occultiora esse; Cluent. 194. SACRIFICIA VETUSTA OCCULTAQUE MINUS DILIGENTER FACTA POLLUTAQUE; har. resp. 37. VETUSTA OCCULTAQUE; ib. quod sacrificium ... est ... tam occultum quam id? har. resp. 37.

scuta: non quo ille scuta occulta esse vellet; Phil. V, 18.

tela: non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; hoc dico: nec multis et occultis; Phil. V, 17.

vitia: occulta .. erant vitia non inquirenti; Phil. XI, 10.

volnera: multa sunt occulta rei publicae volnera; leg. agr. I, 26.

voluntas: occulta .. fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; Phil. VII, 21.

B. **allein:** I. credo: quibus (servis) occulta credantur; Cael. 57.

suspicor: qui (Syracusani) non modo ea, quae perspicua essent, videre, verum etiam occulta suspicari possent; Verr. V, 68.

II. ex: multi viri boni cum ex occulto intervenissent; Cluent. 47.

in: qui (viri boni) tum consulto propter in occulto stetissent; Cluent. 78. utrum (convenit C. Rabirium) inclusum atque abditum latere in occulto? Rabir. 21.

occupatio, Besetzung, Beschäftigung: I. impedit: si te impediebat ista conviviorum mulierumque occupatio; Verr. V, 83.

II. observo: cum praesertim tam multi occupationem eius observent; Sex. Rosc. 22.

III, 1. curare: hunc tu civem ... occupatione fori ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

2. in: qui ... in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39. ut tantus ille vir tanti ducat hunc ... in ... tanta occupatione || oppugnatione || maximarum rerum; Rab. Post. 41.

occupo, einnehmen, in Besitz, in Beschlag, in Anspruch nehmen, beschäftigen, anlegen: alqm: dum is in aliis rebus erat occupatus, qui summam

rerum administrabat; Sex. Rosc. 91. qui in bonis erant occupati; ib. 93. ceteri, qui aeque atque ego sunt occupati; har. resp. 18. amores .. et ..deliciae...numquam hunc occupatum impeditumque tenuerunt; Cael. 44. num tibi videor in causa Ligarii esse occupatus? Ligar. 29. quod omnia laus occupavit; Muren. 12. f. agrum.

aedem: aede Castoris tamquam arce aliqua a fugitivis occupata; Sest. 85.

Africam: in Africam venit iam occupatam; Ligar. 22.

agrum: qui (socer) tantum agri ... occupavit, quantum concupivit; leg. agr. II, 69.

amicos: non occupatorum amicorum est ista adsiduitas; Muren. 70.

animos: volt .. magnitudine rei sic occupare animos eorum, qui audiunt, ut difficilis aditus veritati relinquatur; Font. 20.

Asiam: quorum alter relictus, alter lacessitus occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4.

Capitolium: si (L. Satur*ninus*) Capitoli*um cum armatis occupa*visset; Rabir. 35. qui Capitolium, qui rostra, qui urbis portas occuparent; Phil. XIV, 15.

Capuam: Capuam coloniis deductis occupabunt; Fr. A. IV. cum Rullus atque ei, quos ... timetis, ... Capuam et urbis circa Capuam occuparint; leg. agr. I, 22.

civitatem: nolle se negotii quicquam habere dicebat, sed accepta pecunia velle quam primum aliam civitatem occupare; Verr. III, 67.

colonias: ut quae velint municipia, quas velint veteres colonias colonis suis occupent; leg. agr. II, 86. ut omnia municipia coloniasque Italiae novis colonis occuparetis; ib. 98.

comitium: cum (illi) forum, comitium, curiam ... armatis hominibus ac servis plerisque occupavissent; Sest. 75.

consulem: unus erit consul et is non in administrando bello, sed in sufficiendo conlega occupatus; Muren. 85.

curiam: f. comitium.

domum: domo ... per latrocinium occupata; dom. 146.

Etruriam: cum ... Autronio ut occuparet Etruriam praescriberetur; Sulla 53.

forum: f. comitium.

hominem: si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28.

Italiam: quam (Italiam) ... coloniis occuparetis; leg. agr. I, 16. cum totam Italiam militibus suis occuparint; ib. 17. ut .. totam Italiam suis opibus et praesidiis obsidere atque occupare cogitet; ib. II, 75.

locum: tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? leg. agr. II, 74. „occupabit aliquem locum"; Milo 63.

Macedoniam: quas (Syriam et Macedoniam) ... pestiferi illi consules pro perversae rei publicae praemiis occupaverunt; prov. cons. 3.

mentis: tanta superstitio ... mentis omnium Siculorum occupavit ..; Verr. IV, 113. mihi ... fatalis quaedam calamitas .. videtur .. improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17.

municipia: f. colonias.

pecuniam: pecunias occuparat apud populos et syngraphas fecerat; Verr. I, 91. pecuniam adulescentulo grandi faenore ... occupavisti; Flacc. 51. cum ipsi (Tralliani) gravi faenore istam pecuniam ... occupavissent; ib. 59.

portas: f. Capitolium; Phil. XIV, 15.

possessiones: qui ... agri Lucani possessiones occupavit; Phil. XIII, 12.

Praeneste: cum te Praeneste ... occupaturum nocturno impetu esse confideres; Catil. I, 8.

provinciam: cum eam provinciam totam occupasset; Verr. II, 51. (malum) multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6.

Puteolos: Puteolos ... totos novo populo atque adventiciis copiis occupabunt; leg. agr. II, 86.

regnum: sin quaeris qui sint Romae regnum occupare conati; Sulla 27. qui ... regnum occupare voluerunt; Phil. V, 17.

res: quorum magnae res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4. res sunt parvae, prope in singulis litteris atque interpunctionibus verborum occupatae; Muren. 25.

rem publicam: quae (caligo ac tenebrae) totam rem publicam tum occuparant; Verr. III, 177.

rostra: f. Capitolium; Phil. XIV, 15.

subsellia: haec subsellia ab Ituraeis occupabantur; Phil. XIII, 18.

Syriam: f. Macedoniam.

templum: templo a conlega occupato; Sest. 62. princeps rogationis ... templum aliquanto ante lucem occupavit; ib. 75.

tempora: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus? Planc. 66.

virginem: quae (virgo Vestalis) pro vobis liberisque vestris ... in dis immortalibus placandis occupata est; Font. 46.

urbem: nunc omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem Xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. ista .. fax ac furia patriae cum urbem ... cepisset, occupasset, teneret; dom. 102. f. Capuam; leg. agr. I, 22.

occurro, **begegnen, aufstoßen, sich darbieten, entgegentreten, zu Hilfe kommen, vorbeugen:** I. **unpersönlich:** sentio, iudices, occurrendum esse satietati aurium animorumque vestrorum; Verr. IV, 105. sed tamen (Apollonius) ceteros docuit ante istius avaritiae scelerique occurrere; ib. V, 24. an eadem vi et isdem armis mihi ante occurratur, ne non modo intrare, verum aspicere aut aspirare possim; Caecin. 39. cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64.

II. acc. c. inf.: occurrebat ei (P. Clodio) mancam ac debilem praeturam futuram suam; Milo 25.

III. alqs: ea ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55. ego occurram exspectationi vestrae; Cluent. 63. quamquam ... omnibus eius consiliis occurri atque obstiti; Catil. III, 17. occurro vestrae satietati; Muren. 48. horum ego cotidie consiliis occurro; ib. 80. itineribus occurrere ... coepit; Sest. 88. cur (Milo) neque ante occurrit, ne ille in villa resideret, nec ..? Milo 51. non quo me ad tempus occursurum non putarem; Phil. I, 9. de eis .., qui occurrebant, tacere non potui; ib. XIII, 28.

alqd: occurrit illud: „igitur ne Clodius quidem de insidiis cogitavit"; Milo 48. nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6. duo certe non praeteribo, quae maxime occurrunt; Phil. XIV, 31.

animus: de principio studuit animus occurrere magnitudini criminis; Sulla 69.

exemplum: non occurrit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum quod testimonio sit? Caecin. 52.

facta: facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17.

familia: tota familia occurret; Phil. XII, 23.

misericordia: occurrere solet ipsa (misericordia tua) supplicibus et calamitosis; Deiot. 40.

ratio: occurrebat illa ratio: quid Cleomene fiet? Verr. V, 104.

IV. alqd: nihil erat quod non ipse obiret occurreret, vigilaret laboraret; Catil. III, 16.

occursatio, Entgegenkommen, Glückwunsch: I. est: facilis est illa occursatio et blanditia popularis: aspicitur, non attrectatur; procul apparet, non excutitur [non in manus sunitur]; Planc. 29.
II. aufero: vestras .. et vestrorum ordinum occursationes ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.

Oceanus, Weltmeer: I. absorbet: Oceanus ... vix videtur tot res ... tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.
II. 1. audio: obstupescent posteri ... Oceanum ... audientes et legentes; Marcell. 28.
2. pervenio ad: ut illis ... facilius fuerit ad Oceanum pervenire quam ...; Verr. V, 6.
III. 1. abl. comp.: quid Oceano longius inveniri potest? prov. cons. 29.
2. ab: mare videmus illud immensum ... a populo Romano ab Oceano usque ad ultimum Pontum ... tutum et clausum teneri; prov. cons. 31.
ad: qui ... navem vel usque ad Oceanum ... sumptu periculoque suo armatam atque ornatam mittere debuerunt; Verr. V, 50. nihil est .. ultra illam altitudinem montium usque ad Oceanum quod sit Italiae pertimescendum; prov. cons. 34.
intra: locus intra Oceanum iam nullus est ..., quo non ..; Verr. III, 207. ut ... nunc nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; imp. Pomp. 33.

ocius, schneller: ut ocius ad tuum pervenias; Quinct. 43.

octavus, achte: A. dies: venit .. concilio de me agendi dies VIII Kalendas Ianuarias; Sest. 75. ut adesset senatus frequens a. d. VIII. Kalendas Decembris; Phil. III, 19.
hora: hora VIII convenire coepistis; Verr. a. pr. 30. horam sibi octavam ... postulavit; Scaur. 23.
legio: qui .. quiescunt, ... ut octava legio; Phil. XI, 37.
B. subst.: ager efficit cum octavo, bene ut agatur, verum, ut omnes di adiuvent, cum decumo; Verr. III, 112.

octingenti, achthundert: alqs: consulatus, quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60.
medimna: cum eorum decumas medimnis DCCC vendidisses Bariobali Venerio; Verr. III, 89. dant Bariobali medimna DCCCL; ib.
milia: HS decies et octingenta milia; Verr. I, 100. huius imperati [in annos singulos] tritici modium DCCC milia; ib. III, 163. permultos aratores in alteras decumas et in haec IↃCCC milia modium, quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178.
modii: cum emisset Apronius decumas tritici modium $\overline{\text{XXV}}$DCCC; Verr. III, 76.

octo, acht: anni: quae (causa) iam per annos octo continuos ex contraria parte audiatur; Cluent. 7. anni sunt octo, cum ista causa in ista meditatione versatur; ib. 82. habetis, .. quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... annos octo meditati accusatores conlegerunt; ib. 164.
dies: qui cum ego mihi C et X dies solos in Siciliam postulassem, C et VIII sibi in Achaiam postularet; Verr. I, 30.
menses: mensis octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54.
milia: addicitur medimnum $\overline{\text{VIII}}$C, Verr. III, 77. iubet in tabulas pro med. $\overline{\text{VIII}}$C referri $\overline{\text{VIII}}$D; ib. addicitur Venuleio tritici medimnum VIII milibus; ib. 99. cum decumae venissent agri Hennensis med. $\overline{\text{VIII}}$CC; ib. 100. qua in civitate C. Catoni ... HS VIII milibus lis aestimata sit; ib. 184. idem nunc pro eo || pro eodem || numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201.
tribuni: ut ipse ille annus ... octo tribunos haberet; sen. 4. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69. tribunis .. plebis octo referentibus; ib. 70. octo tribuni plebei, illius adversarii, defensores mei; Milo 39.
decem et octo: quod (Teanum) abest a Larino XVIII milia passuum; Cluent. 27. s. **duodeviginti** (B. II, S. 169. b).

October, des October: adesse (me) in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris? Phil. V, 19.

octogiens, achtzigmal (8,000,000): nonne sestertium centiens et octogiens ..., ex aerario tibi attributum, Romae in quaestu reliquisti? Piso 86.

octoginta, achtzig: aratores: recita tandem quot acceperit aratores agri Leontini Verres. LXXXIII; Verr. III, 120. quot aratores ... fuerunt agri Mutycensis? ... CLXXXVII quid? anno tertio? LXXXVI; ib. CCL aratores habuit (Agyrinensis ager) primo anno praeturae tuae. quid? tertio anno? LXXX; ib.
milia: cum tutores HS LXXX milibus id opus ad illius ... arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. qui, quod tu HS IↃLX locasti, se HS LXXX milibus effecturum esse clamavit; ib. 146. iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; ib. II, 54. quod ille sciebat, se HS LXXX dedisse; ib. 55. queri cum multis, ut fit, incipiunt, sese HS LXXX nummum frustra dedisse; ib. 56. ait se velle de illis HS LXXX cognoscere; ib. expositis suis difficultatibus hominem ad HS LXXX perducit; ib. 69.

octoni, je acht: „pro singulis modiis, quos tibi impero, tu mihi octonos HS dato“; Verr. III, 197.

octophorus, mit acht Trägern: (Verres) lectica octophoro ferebatur; Verr. V, 27.

octuplus, achtfach: I. damno: cupio octupli damnare Apronium; Verr. III, 28. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit; ib. 29.
II, 1. iudicium: qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit; Verr. III, 34.
poena: reperietur aliqui fortis et experiens arator, qui ... poenam octupli persequatur; Verr. III, 28. tot viri fortes ... poenam octupli sine ulla dubitatione commissam non persequebantur? ib. 30.
2. iudicium in: dicis te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum; Verr. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; ib. quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; ib. 28. atque ut intellegatis cuius modi ista iudicia in octuplum, cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint, sic attendite; ib. 29.
recuperatores in: hoc tibi defensionis ad iudicium tuum comparabas, habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum? Verr. III, 32.

oculus, Auge: I. Subject: ardent: ardebant oculi; Verr. V, 161.
cadunt: tibi .. oculi, voltus, verba cecidissent; dom. 133.

conivent: coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis || flagrantis furoris, fl. in serores ||; har. resp. 38.
custodiunt: multorum te .. oculi ... speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6. ubi me ... universae civitatis oculi custodiunt; Phil. XII, 22.
desiderant: „desiderarunt te .. oculi mei; Planc. 13. qui (oculi) quocumque inciderunt, consuetudinem fori et pristinum morem iudiciorum desiderant; Milo 1.
eminent: repente .. te, tamquam serpens e latibulis, oculis eminentibus, ... intulisti; Vatin. 4.
ferunt: non ferent .. oculi Saxam, Cafonem non duo praetores ..; Phil. XII, 20.
habitant: quorum in voltu habitant oculi mei; Phil. XII, 2.
impellunt: oculi, supercilia, frons, voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1.
incidunt: quocumque ... oculi inciderunt; Scaur. 46. ſ. desiderant; Milo 1.
intersunt: ut in eorum consiliis omnibus non modo aures hominum, sed etiam oculi [populi Romani] interesse videantur; Verr. a. pr. 48.
lacrimant: video ... eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; Sest. 144.
pellunt: „candor huius te et proceritas, voltus oculique pepulerunt || perpulerunt ||"; Cael. 36.
speculantur: ſ. custodiunt; Catil. I, 6.
sunt: voltus erat ipsius (Catilinae) plenus furoris, oculi sceleris, sermo adrogantiae; Muren. 49. postea quam sensi populi Romani ... oculos .. esse acris atque acutos; Planc. 66. quae tua mens (erat)? oculi? manus? Ligar. 9.
videntur: multo certiora illa (visa sunt argumenta atque indicia sceleris), color, oculi, voltus, taciturnitas; Catil. III, 13. ſ. intersunt.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adicio: plane videbant adiectum esse oculum hereditati; Verr. II, 37. cum ad omnia vestra pauci homines [cupiditatis] oculos adiecissent; leg. agr. II, 25.
aperio: ad eum poeniendum oculos aperuisti; Milo 85.
cohibeo: eisne rebus manus adferre non dubitasti, a quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant? Verr. IV, 101. qui [se] a pecuniis sociorum, qui ab eorum coniugibus ac liberis, qui ab ornamentis fanorum atque oppidorum, qui ab auro gazaque regia manus, oculos, animum cohibere possit; imp. Pomp. 66.
commoveo: omnia abstulit, quae ... animum cuiuspiam aut oculos possent commovere; Verr. II, 83.
compleo: ille, cum sanguis os oculosque complesset, concidit; Verr. V, 142.
configo: inventus est scriba quidam, ... qui cornicum oculos confixerit; Muren. 25.
conicio: ut omnium oculos in me unum coniectos esse arbitrarer; Verr. V, 35. omnium nunc oculi coniecti sunt ... in unum quemque nostrum; ib. 175. oculi omnium iudicum non in Scamandrum, sed in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 54.
converto: video ... in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; Catil. IV, 1.
defigo: in cuius possessiones atque fortunas (eum) non impudentissimos oculos spe et mente defigere (censetis)? Phil. XI, 10.
deicio: pueri .. Sisennae ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV, 33. si tantulum oculos deiecerimus, praesto esse insidias; ib. V, 181. nec a re publica deiciebam oculos; Phil. I, 1.
erigo: ut (res et causa) erigere oculos et vivere videretur; Sest. 68.
excludo: quod (sacrificium) non solum curiosos oculos excludit, sed etiam errantis; har. resp. 37.
expleo: nonne vobis id egisse videtur, ut ... non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret? Verr, IV, 47.
flecto: ceterorum omnium mentis oculosque (fletus, sordes) flectebant; dom. 59.
habeo: si omnino oculos non habueris; har. resp. 39.
inflecto: qui (frater) suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.
insero: inserite oculos in curiam; Font. 43.
intendo: quamquam me vester honos ... intentis oculis omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77. ut totam causam quam maxime intentis oculis, ut aiunt, [acerrime] contemplemini; Flacc. 26.
intueor: quo tempore ... ora omnium atque oculos intuemur; Milo 42.
offendo: quae (statuae) populi Romani oculos animosque maxime offendunt; Verr. II, 150. ut quisque istius animum oculosque offenderat, in lautumias statim coniciebatur; ib. V, 143. quorum oculos (L. Sulla] offendebat; leg. agr. II, 56.
opto: ſ. I. conivent.
pasco: homines maritimi Syracusis ... cum eius cruciatu atque supplicio pascere oculos animumque exsaturare vellent; Verr. V, 65. ut ... in eius corpore lacerando atque vexando ... oculos paverit suos; Phil. XI, 8.
perdo: quod oculos ... non perdidisti; har. resp. 37.
praestringo: cuius dignitas et splendor praestringebat .. oculos [Vatini]; Vatin. 25.
refero: cum .. ad te ... oculos animumque rettuli; Quinct. 47.
removeo: fuisse iudicem ... neminem quin removeret oculos et se totum averteret; Balb. 11.
respergo: cum praetoris ... oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.
retorqueo: ille ... retorquet oculos ... ad hanc urbem; Catil. II, 2.
satio: quod ... non sanguine et volneribus suis crudelissimi inimici .. oculos ... satiavit; Milo 58.
terreo: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.
transfero: ad ipsa nomina oculos animumque transtulimus; Verr. II, 187.
tundo: proximus lictor, ... Sextius, converso baculo oculos misero tundere vehementissime coepit; Verr. V, 142.
verbero: quae cum apud te diceret, virgis oculi verberabantur; Verr. V, 112. ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil. VIII, 20.
violo: quos (libros) tu ... violatis oculis legis; har. resp. 26. nisi violasses ... oculos civium; Vatin. 32.
elliptisch: hic hercule cornici oculum, ut dicitur; Flacc. 46.
2. Dativ: parco: parcite oculis saltem meis; Phil. XII, 19.
propono: si ora ipsa oculis proposueritis; Sest. 17.
servio: quae (persona principis) non animis solum debet, sed etiam oculis servire civium; Phil. VIII, 29.
3. Ablativ: utor: ut iste in furando manibus suis, oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33.
4. mit Präpositionen: absum ab: carnifex .. et obductio capitis et nomen ipsum crucis absit ... a cogitatione, oculis, auribus; Rabir. 16. quae libido ab oculis ... tuis ... afuit? Catil. I, 13. qui (Sulla) ... afuit ab oculis vestris; Sulla 74.
accido ad: nihil istum quod ad oculos animumque acciderit ... reliquisse; Verr. IV, 2.

acquiesco in: in tuis oculis ... acquiesco; Deiot. 5.

concedo ab: ab eorum (parentum) oculis aliquo concederes; Catil. I, 17.

constituo ante: constituitote ante oculos .. huius miseri senectutem; Cael. 79.

defigo in: ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7. quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit; prov. cons. 8.

expono ante: totam causam, iudices, explicemus atque ante oculos expositam consideremus; Sex. Rosc. 34. — in: quid negotii sit ... vitam alterius ... non modo in animis iudicum, sed etiam in oculis conspectuque omnium exponere; div. Caec. 27.

fero in: ferebant in oculis hominem quidam boni viri; har. resp. 48. iam fert in oculis (Trebellium); Phil. VI. 11. — praeter: servi .. eius ... praeter oculos Lollii haec omnia ferebant; Verr. III, 62.

habito in: habitavi in oculis; Planc. 66.

haereo in: hi in oculis haerebunt; Phil. XIII, 5.

obversor ante: res .. publica ... obversabatur ante oculos exstinctoris sui; dom. 141. mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest. 7.

pervenio ad: cum pulchritudo eius (candelabri) recens ad oculos hominum atque integra perveniret; Verr. IV, 64.

pono ante: f. **ante,** A, I. pono (9 St.) B. I, S. 245, a. — in: quod templum in oculis cotidianoque aspectu populi Romani positum est; Verr. I, 129. mihi vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; Muren. 21. ut ... in ea (urbe) possim intueri ... aedem ... positam in oculis civitatis; dom. 101.

propono ante: f. **ante,** A, 1. propono (6 St.) B. I, S. 245, a.

removeo ab: archipiratam ab oculis omnium removisti; Verr. V, 136.

sum ante: rex Antiochus, qui Romae ante oculos omnium nostrum ... fuisset; Verr. IV, 67. consuetudinem omnium tenetis, qui ducem praedonum aut hostium ceperit, quam libenter eum palam ante oculos omnium esse patiatur; ib. V, 65. uti demonstretur, quod ante oculos est; Caecin. 5. — in: [tanta erat gravitas in oculo]; Sest. 19. (Plancius) fuit in oculis; Planc. 67.

tollo ex: ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum tolleretur; dom. 114.

versor ante: f. **ante,** A, I. versor (11 St.) B. I, S. 245, a. — in: numquam tibi populi Romani absentis dignitas, numquam species ipsa huiusce multitudinis in oculis animoque versata est? Verr. V, 144. — ob: non mihi mors, non exitium || exsilium || ob oculos versabatur; Sest. 47. mors ob oculos saepe versata est; Rab. Post. 39.

volito ante: volitet ... ante oculos istorum Iuba || Iubae || regis filius; leg. agr. II, 59.

III. **nach Adjectiv:** dignus: hominem ... oculo tuo dignissimum; Piso 8.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** ardor: quod si voltus C. Marii, si vox, si ille imperatorius ardor oculorum ... valuit; Balb. 49.

coniectus: facit ... vester iste in me animorum oculorumque coniectus; Sest. 115. oculorum coniectum ... praebuerunt; Planc. 21.

contumacia: ut isti ... oris oculorumque illa contumacia ac superbia, quam videtis, dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 6.

delectatio: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

flagrantia: si (mulier) .. ita sese gerat, ... non flagrantia oculorum ..., sed etiam complexu ..., ut ..; Cael. 49.

impudentia: an ego tantam ... habere .. oculorum impudentiam possim? dom. 101.

morbus: qui (Heraclius) propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; Verr. V, 111.

poena: istius ... poena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conversa; dom. 105.

superbia: f. contumacia.

vitatio: quae vitatio oculorum! Phil. III, 24.

2. **Ablativ:** vir: processit qua auctoritate vir! ... madenti coma, composito capillo, gravibus oculis; sen. 13.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accipere: quem ipse accepi oculis animoque sensum, hunc vere apud vos et ut potero planissime exponam; Verr. III, 46.

ardere: cum ... oculis arderet; Verr. IV, 148.

aspernari: qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum; Cael. 42.

aspicere: quem satis mirari quibus oculis aspicere audeas non queo; dom. 110. quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8. aspexit me illis .. oculis, quibus tum solebat; Milo 33.

capi: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101.

cernere: nonne vobis haec, quae audistis, cernere oculis videmini, iudices? Sex. Rosc. 98. si eum, qui indicii partem acceperit, oculis cernetis; ib. 107. omnia ... sic aperiam, ut ea cernere oculis videamini; Cluent. 66.

conformare: quod oculis conformando || confirmando || ex multis praediis unam fundi regionem formamque perficeret; leg. agr. III, 14.

consociare: tune ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16.

conspici: carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17. ut conspiciatis eum mentibus, quoniam || quem, quem iam || oculis non potestis; Balb. 47.

contemplari: quod oculis (contemplari) non potes; Deiot. 40. f. II, 1. intendo; Flacc. 26.

denuntiare: ut (P. Rullus) oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 13.

deprehendere: cuius ego facinora oculis prius quam opinione ... deprehendi; Cael. 14.

designare: notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum; Catil. I, 2.

excitari: huius libidines non solum oculis, sed etiam auribus excitabantur; Verr. IV, 39.

exprimere: cur non ipsius confessione, multorum oculis ... tanti sceleris crimen expresserint? Cael. 66.

fugere: quod nemo bonus, nemo denique civis est, ... qui vos non oculis fugiat; Piso 45.

intueri: te ... hilarioribus oculis quam solitus eras intuente, dilectus servorum habebatur; Piso 11. ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri ... liceat: Rab. Post. 48. quibus .. vos illum oculis (poteritis) intueri? Phil, VII, 21. f. I. lacrimant. II, 1. intendo; leg. agr. II, 77.

iudicare: cum id ita perspicuum sit, ut oculis iudicare possitis; div. Caec. 15.

notare: f. designare.

observari: vitam suam pluribus quam vellet observari oculis arbitrabatur; Verr. III, 3.

perspici: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut oculis perspici non possit; Sest. 22.

praecipere: ut ne multi illud ante praeci-

ciperent oculis quam populus Romanus; Verr. IV, 64.

quaerere: universi ... in omnibus fori partibus fratrem meum ... oculis quaerebant; Sest. 76.

rapi: cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39.

teneri: cum ... res non coniectura, sed oculis ac manibus teneretur; Cluent. 19. quem (adulescentem) ... oculis, auribus, complexu tenemus; Phil. III, 18.

testatus: ut ... res multorum oculis esset testatior; Cael. 64.

videre: ut, quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat, isdem te condemnatum videret; Verr. V, 128. cum oculis maleficium ipsum videretis; Catil. III, 4. ut eos (deos) paene oculis videre possemus; ib. 18. nisi oculis videritis insidias Miloni a Clodio factas; Milo 3.

2. **Präpositionen:** ante: ne hic ibidem ante oculos vestros trucidetur; Sex. Rosc. 13. cuius (hominis) furta atque flagitia ... Romae .. ante oculos omnium maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6. plagis confectum dico a lictoribus tuis civem Romanum ante oculos tuos concidisse; Verr. V, 140. quae (res) ante oculos gestae sunt; Font. 5. quos (magistratus) ante oculos vestros gessit; Font. 34. nullus ei ludus videtur esse iucundior ... quam ante oculos trucidatio civium; Phil IV, 11. cum haec confessus eris, quae ... in ore atque in oculis provinciae gesta sunt; Verr. II, 81. hic .. in oculis senatus populique Romani nihil posse exsistere quod ..; leg. agr. II, 90. villam aedificare in oculis omnium; Sest. 93. qui ... in urbis oculis servitia ad caedem ... incitavit; Cael. 78.

odi, hassen: I. **absolut:** alqs: „oderunt Siculi"; Verr. II, 166. qui agros immunis liberosque arant, cur oderunt? Verr. II, 166. „oderint, dum metuant"; Sest. 102. Phil. I, 34. odimus, irati pugnamus; Phil. XIII, 15.

homines: cum sciamus homines ... ut ... oderint ..., opinione non minus ... quam aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43.

II. **mit Object:** alqm: pater igitur amens, qui odisset eum sine causa, quem procrearat; Sex. Rosc. 41. et tamen oppugnas eum, quem neque metuere potes neque odisse debes; ib. 147. quamvis sint homines qui mortuum Cn. Carbonem oderint; Verr. I, 39. quem ordinem proferre possum qui te non oderit, sive civium Romanorum sive Siculorum? ib. II. 166. etiam si causas cur te oderint non possum dicere, tamen illud dicendum putem, quem omnes oderint, eum his quoque odio esse oportere; ib. qualis apud eos fueris, qui te oderunt; ib. IV, 3. quem quisque odisset, ut eum testimonio posset tollere; Font. 24. vos auditis de eo, ... quem odisse iam non potestis; Cluent. 29. illi audiebant de eo, ... quem omnes oderant propter audaciam; ib. etiam si eum oderitis; ib. 158. est sapientis iudicis ... cogitare ... posse quem oderit absolvere, quem non oderit condemnare; ib. 159. hunc si acerbe et penitus (Habitus) oderat; ib. 171. in qua (urbe) nemo est ... qui te non metuat, nemo qui non oderit; Catil. I, 13. si te parentes ... odissent tui; ib. 17. nunc te patria ... odit; ib. qui (improbi) me ... idcirco oderunt, quod ..; Sulla 29. hoc natura est insitum, ut, quem timueris, ... hunc semper oderis; ib. 83. cum te non minus contemnerem quam odissem; Vatin. 1. nos, qui te oderamus; ib. 20. quem (L. Domitium) tu propter commune odium in bonos oderas; ib. 25. si te vicini, si adfines, si tribules ita oderunt, ut ..; ib. 39. quod vos equites Romani, quod ceteri ordines, quod cuncta civitas odit; Piso 45. neque me ille odisse potuit umquam; ib. 81. legati, ... tribuni militum, ... centuriones, et si qui ... reliqui milites exstant, ... te oderunt; ib. 96. qui se ipse || ipsum || oderit; ib. 98. quid .. odisset Clodium Milo? Milo 35. si ... timidos atque supplices et ut vivere liceat obsecrantis .. odisse solemus; ib. 92. qui (dictator) omnis quos oderat morte multabat; Ligar. 12. quo animo hunc futurum fuisse censetis in nos, quos oderat? Phil. V, 22. oderat (Trebellium) tum, cum ..; ib. VI, 11. quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? ib. VII, 21. quos omnes carissimos habent, tu oderis? quos acerbissime ceteri oderunt, tu constantissime diligas? ib. X, 4. quo neminem veterani peius oderunt; ib. XI, 12. odisses eum, quem non videres; ib. XIII, 5. omnes te di homines, summi medii infimi, cives peregrini, viri mulieres, liberi servi oderunt; ib. 45. si etiam di oderunt quos oportet ib. XIV, 8. s. adflictorem. vgl. I. alqs; Verr. II, 166.

accusatorem: ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae, deinde vexatorem furoris, domitorem armorum suorum, postremo etiam accusatorem suum; Milo 35.

adflictorem: senatus odit te ... adflictorem ac perditorem non modo dignitatis et auctoritatis, sed omnino ordinis ac nominis sui; Piso 64.

auctorem: qui auctorem odimus, acta defendimus; Phil. II, 96.

civitatem: qui tanto opere eam civitatem oderit; Phil. XIII. 32.

defensorem, domitorem: s. accusatorem.

filium: cum eum filium exheredaret, quem oderat; Cluent. 135.

hominem: quod (Cethegus) hominem odisset; Cluent. 85. homines inimicos suos morte adfici volunt aut quod eos metuunt aut quod oderunt; ib. 169.

hostem: oderint hostem; Phil. XII, 24.

improbos: quo (odio) omnis improbos odimus; Milo 35.

industriam: odistis hominum novorum industriam; Verr. III, 7.

ingenium: ne oderitis ingenium; Balb. 19.

inimicum: quod oderat Habitus inimicum; Cluent. 170. ut eos (inimicos) .. oderim; Phil. XI, 36. s. hominem; Cluent. 169.

Kalendas: ut etiam Kal. omnis oderitis; Sex. Rosc. 56.

lucem: (te) non modo urbem odisse, sed etiam lucem; Phil. II, 87.

luxuriam: odit populus Romanus privatam luxuriam; Muren. 76.

nomen: quibus cum Bruti salus cara sit, qui possunt Cassii nomen odisse? Phil. XI, 38.

otium: cum ... alii rem ipsam publicam atque hunc bonorum statum otiumque odissent; Sest. 46.

partis: „quas (partis) Pompeius odivit"; Phil. XIII, 42.

perditorem: s. adflictorem.

puerum: hunc enim puerum non oderant; Verr. II, 145.

rem publicam: s. otium.

scelus: si scelus odistis; Cluent. 200.

senatum: declaravit quam odisset senatum; Phil. IX, 7.

statum: s. otium.

vestitum: oderat vestitum .. illum; Rab. Post. 28.

vexatorem: s. accusatorem.

urbem: in hac .. urbe se iactant, quam oderunt? Flacc. 61. s. lucem.

odiosus, verhaßt, widerwärtig, anstößig, lästig: alqd: homines notos sumere odiosum est; Sex. Rosc. 47. quorum alterum est gravius et odiosius; Qu. Rosc. 16. video .. quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27.

accusator: quod HS ꟾↃↃ milia divisoribus ... dedisti, ꟾↃↃ accusatori ne tibi odiosus esset; Verr. IV, 45.

adrogantia: cum omnis adrogantia odiosa est tum illa ingenii atque eloquentiae molestissima; div. Caec. 36.

adversarius: profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem, odiosum, adsiduum, acerbum adversarium; Verr. a. pr. 36.

inimicus: nacti sumus ... inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.

negotium: odiosum negotium Postumo videbatur; Rab. Post. 28.

orator: „spernitur orator“, non solum odiosus in dicendo ac loquax, verum etiam „bonus“; Muren. 30.

procrastinatio, tarditas: plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est; Phil. VI, 7.

odium, Haß, Abneigung, Feindschaft: I. absolut: 1. accedit: accedat huc oportet odium parentis; Sex. Rosc. 68.

ardent: omnium .. in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39.

capit: tantum te cepisse odium regni videbatur, ut ..; Phil. II, 91.

crescit: crescebat in eos odium; har. resp. 46.

deficit: ut, quod odium scelerati homines et audaces in rem publicam et in omnis bonos conceptum iam diu continerent, id in me uno potius quam in optimo quoque et universa civitate deficeret || deflecterent, al. ||; Quir. 1.

erumpunt: ut odia [occulta] civium, quae tacitis nunc discordiis continentur, in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.

est: „fuisse odium intellego“; Sex. Rosc. 42. demonstratum est, quantum odium [in te] aratorum ... sit et fuerit; Verr. II, 165. quod erat odium, di immortales! quae superbia! quanta ignorantia || ignoratio || sui! Cluent. 109. in Clodium .. non est hodie maius odium quam illo die fuit ..; har. resp. 4. quod mihi odium cum P. Clodio fuit? prov. cons. 24. quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum || suspectum || est; Balb. 62. bonorum odium (est poena, supplicium); Piso 43. requiro, utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse — quod fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71. quantum odium illius et in homine iniusto quam etiam iustum fuisse (creditis)? Milo 35. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52. ex quo mihi odium in illum commune vobiscum est; Phil. XII, 19. mediocre (erat) .. odium; ib. 27.

exsistit: magnum rursus odium video cum crudelissimo discidio exstitisse; Cael. 31.

inest: inest hoc tempore haud obscurum odium atque id insitum penitus et inustum animis hominum; har. resp. 55.

interimit: optimos viros ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum vel ... deorum; Phil. XIV, 8.

potest: odium vel .. mitigari potest vel ... deponi vel ... leniri vel .. sedari; Quir. 23.

tenet: homines scitote esse quosdam, quos tantum odium nostri ordinis teneat, ut ..; Verr. I, 23.

valet: „at valuit odium“; Milo 35.

versatur: ut in communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; Nilo 78.

2. sum: si es odium publicum populi Romani, senatus, universorum hominum rusticorum; Vatin. 39.

3. elliptisch: hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54. ne longe aliter omnia ... cognosceres, ... nullum in Scaurum odium populi*; Scaur. 28.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adfero: mihine maiorem haec res dolorem quam Q. Hortensio, mihine maius odium adferre debent? Sulla 3. sic odium, quod in ipsum attulerant, id in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; Piso 93.

agnosco: cum conscientia scelerum tuorum agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17.

amoveo: illud est hominis magni ... libidinem .., odium, invidiam, metum cupiditatesque omnis amovere; Cluent. 159.

appello: qui durius, ... odium (illud appellant); Ligar. 17.

comprimo: quae (vis) inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat; dom. 63.

concipio: s. I, 1. deficit.

contineo: s. I, 1. deficit. erumpunt.

converto: omnium in se gentium ... odia ... convertisset; Deiot. 18.

debeo: mihi ... in tanto omnium mortalium odio, iusto praesertim et debito, quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33. s. agnosco.

denuntio: *tametsi capitale mihi odium minis ac* furiosis contionibus indixerat, quod simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII, I, 2.

depono: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. ut viri fortes ... illud contentionis odium ... deponant; Piso 81. s. I, 1. potest.

deprecor: nonne concedas interdum, ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.

excito: qua de causa excitatum esse dicamus in aratores tam infestum odium atque tantum? Verr. III, 157.

existimo: secessionem tu illam existimavisti ... non bellum, neque hostile odium, sed ..; Ligar. 19.

expleo: cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.

fero: s. profiteor.

habeo: tantum .. odii crudelitatisque *habuerunt*, ut ..; Tull. 21. cum ... crudelitatem vestram odiumque diuturnum, quod in bonos iam inveteratum habebatis, saturare cuperetis; Vatin. 6. cum ... declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38.

incendo: fortitudo ... iustum odium incendit; Phil. XIII, 6.

includo: omne odium, inclusum nefariis sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.

indico: s. denuntio.

inflammo: qui non fortuna inflammaret odium suum; Marcell. 31.

insero: non .. natura neque studio || neque discidio || neque odio penitus insito bellum ... habet susceptum consulatus cum tribunatu; leg. agr. II, 14. s. I, 1. inest.

inuro: s. retineo. I, 1. inest.

lenio: s. I, 1. potest.

memini: quorum summum quondam inter ipsos odium ... meministis; Phil. XI, 2.

mitigo: s. I, 1. potest.

ostendo: odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc, opinor, ostenditur; Sex. Rosc. 52.

placo: placavi odia improborum; dom. 44.
profiteor: fore ut eos paeniteat professos esse et prae se tulisse odium in Antonium; Phil. XII, 7.
profundo: f. adfero; Piso 93. includo.
propello: ut eiusdem .. ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75.
reprimo: vix homines odium suum a corpore eius ... represserunt; Sest. 117.
restinguo: cum odium [non] || nostrum || restingueretis; Rab. Post. 13.
retineo: tantum homines impios ex vetere illa coniuratione inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat || tenebat ||; dom. 92.
saturo: si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. f. habeo; Vatin. 6.
sedo: f. I, 1. potest.
suscipio: ut nullo suscepto cuiusquam odio ... retineret ... dignitatem; Scaur. c. 1. § 1. f. I, 1. est; Balb. 62.
timeo: timuit mulier amens ... non odium municipum; Cluent. 187.
vinco: vincamus odium; Phil. XIII, 7.
2. **Dativ**: adiudico: si vos huius fortunas paucorum odio adiudicaveritis; Fr. B. VII, 10. a.
convenio: quae (accusatio) sceleratorum civium .. odio ... conveniret; Flacc. 2.
pareo: quin ... religioni potius vestrae quam odio pareatis; Cluent. 158.
sum: veri simile non est, odio fuisse parenti filium; Sex. Rosc. 40. quibus Cn. Carbonis mortui nomen odio sit; Verr. I, 35. sic .. nostros homines diligunt, ut his solis neque publicanus neque negotiator odio sit; ib. II, 7. intellegetis enim nullis hominibus quemquam tanto odio quanto istum Syracusanis et esse et fuisse; ib. 15. tamen illud dicendum putem, quem omnes oderint, eum his quoque odio esse oportere; ib. 166. omnibus iste ceteris Siculis odio est; ib. IV, 15. nomen vestrum populique Romani odio atque acerbitati scitote nationibus exteris .. futurum; ib. 68. quibus odio est otium; leg. agr. II, 102. si (L. Murena) nemini ... odio nec domi nec militiae fuit; Muren. 87. quibus (hominibus) odio sunt nostrae secures; Flacc. 19. lites, turbae, praetor odio est; Flacc. 71. an in vestris vestrorumque causis severitas odio est? Flacc. 88. te ... dico esse odio civitati non tam tuo quam rei publicae nomine; Vatin. 9. semper [ille] ... quanto illi odio esset ... cogitabat; Milo 56.
3. **Ablativ**: libero: ut odio, invidia, infamia, turpitudine totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43.
sum: quo maiore etiam, si fieri potest, apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. tametsi (mater) in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12. non arbitrabitur (legio) se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; Phil. XII, 8.
4. **mit Präpositionen**: accedo ad: non multum mihi post ad odium accessit; har. resp. 5.
exsto ad: quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium ... paene ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6.
inruo in: qui (homines) quasi de industria in odium offensionemque populi Romani inruere videantur; Verr. a. pr. 35.
sum in: quod in odio simili multitudo hominum haec erat maxima; Verr. V. 94. videmus quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; ib. 181. difficile est dictu, ... quanto in odio simus apud exteras nationes; imp. Pomp. 65. at || atque || idem quanto in odio suis ipsis || suis illis ipsis || fuit || fuit illis ipsis || ! Cluent. 110. in odio esse invidiosum (est); Phil. I, 33.
versor in: quod in eis || in his || rebus pro mea parte versor, quarum ille princeps fuit, aequitate, industria ... odio improborum; Verr. IV, 81. f. I, 1. versatur.
voco in: nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2. cum is non suo crimine, sed multorum vitio sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29.
III. **nach Adjectiven**: 1. plenus: omnia videbitis ... plena odiorum; Phil. VII, 25.
2. dignus: ut... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; Verr. IV, 73. illius matris ... singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. maiore sunt isti odio ... digni; Catil. III, 22. nihil video esse in hoc P. Sulla ... odio dignum; Sulla 88.
IV. **nach Substantiven**: alqd: f. II, 1. habeo; Tull. 21.
argumentum: quo certius argumentum odii reperiri nullo modo potest; Sex. Rosc. 52.
causa: perspicuum profecto est ... neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; Sex. Rosc. 41. „nescio, .. quae causa odii fuerit"; ib. 42. hanc tibi esse cum Dolabella causam odii dicere ausus es ..; Phil. II, 99.
magnitudo: concedatur haec quoque acerbitas et odii magnitudo; Deiot. 30.
periculum: fac huius odii tanti ac tam universi periculum; Piso 65.
V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: ardere: ita (Antonius) .. se recipiebat ardens odio vestri ... ut ..; Phil. IV, 4. advolabat ad urbem a Brundisio homo ... ardens odio, ... Antonius; ib. V, 42.
committi: quae tum in urbe capta commissa non sunt .. odio hostili; Verr. IV, 116.
commoveri: animi non solum propinquorum, sed etiam omnium Larinatium odio Oppianici ... commoventur; Cluent. 24.
concitari: vidistis .., ut animi multitudinis in istum dolore et odio ... concitarentur; Verr. V, 163.
descendere: quod habet eos accusatores, non qui odio inimicitiarum ad accusandum ... descenderint || descenderent ||; Muren. 56.
dissidere: nullam esse gentem ... tam dissidentem a populo Romano odio quodam; Balb. 30.
everti: ut (P. Sulla) .. amplissimo honore ... singulari Autronii odio everteretur; Sulla 1. cum ipsa villa ... odio et crudelitate funditus everteretur; dom. 62.
exscindere: ut hostium urbis ... non praeda adducti, sed odio solemus exscindere || excipere, excidere ||; dom. 61.
facere quod benevolentia fit, id odio factum criminaris; Sex. Rosc. 44. nihil .. contra me fecit (Clodius) odio mei, sed odio severitatis, [odio dignitatis,] odio rei publicae; har. resp. 5.
ferri: latus odio ... plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111.
imbui: qui parietibus, qui tectis, qui columnis ac postibus meis ... omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60.
incendi: (Sassia) incensa odio pristino Nicostratum ... in quaestionem postulavit; Cluent. 181. ut incensus odio trucidaret inimicum; Milo 63.
incitari: cum ... alii vetere odio bonorum incitarentur; Sest. 46. odio .. tui, in quo etsi omnis ... superare debeo, tamen ab omnibus paene vincor, sic sum incitatus, ut ..; Vatin. 1. externi isti mores, usque ad sanguinem incitari [solent] odio; Ligar. 11.
induci: difficile est .. eum, qui magistratui

pecuniam dederit, non aut induci odio ut dicat aut cogi religione; Font. 3.

inflammari: quae (classis) ... ad Italiam studio atque odio inflammata raperetur; imp. Pomp. 21. ne odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78. fore ut omnes inflammati odio ... D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21.

inimicus: qui odio rei publicae ... inimicissimi mihi fuerunt; Quir. 21.

inretiri: si etiam nunc ... inretitus odio bonorum omnium, ... feretur tamen haesitans ..; har. resp. 7.

moveri: ut vehementius odio libidinis tuae quam metu legationis moverentur; Verr. I, 81.

niti: nisi (quisquam) alicuius ... nimis acerbo odio niteretur; Cael. 2.

notari: dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127.

odisse: quo (odio) omnis improbos odimus; Milo 35.

permoveri: non ut odio permotus esse videar, quo debeo; Catil. I, 16.

progredi: neque .. ille odio tui progressus est; Deiot. 10.

vitare: quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum aspectum lucemque vitare? Sulla 74.

2. **Präpositionen:** in: s. 1. incitari; Vatin. 1.

praeter: quid .. odisset Clodium Milo ... praeter hoc civile odium? Milo 35.

pro: (L. Sulla) pro illo odio, quod habuit in equestrem ordinem, nihil fecisset libentius quam ..; Cluent. 151.

propter: quos (indices) propter odium nostri populus Romanus de nobis voluerit iudicare; Verr. I, 22. quem (L. Domitium) tu propter commune odium in bonos oderas; Vatin. 25. propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; Phil. I, 32. quae (pericula) plurima adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; ib. XII, 21.

sine: sine odio ... iudicabunt; Marcell. 29. satis multa cum Fufio ac sine odio omnia; Phil. VIII, 19.

odor, **Geruch, Wohlgeruch, Witterung, Ahnung:** I. adducit: non te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16.

videtur: ut odor Apronii taeterrimus oris et corporis ... uni isti suavis et iucundus videretur; Verr. III, 23.

II. incendo: ture, odoribus incensis (matronas et virgines) usque ad agri finis (Dianam) prosecutas esse; Verr IV, 77.

profero: illi ad deprecandum periculum proferebant alii pupuram Tyriam, tus alii atque odores; Verr. V, 146.

III. capi: qui ... non odore ullo ... capiatur; Cael. 42.

compleri: omnia primo motu ac spiritu suo, vini, unguenti, corporis odore complesset; Verr. III, 31.

corrumpi: qui (Cannutius) quodam odore suspicionis Staienum corruptum esse sensisset; Cluent. 78.

persequi: qui (accusatores) eiusmodi hominum furta odore aut aliquo ... vestigio persequebantur; Verr. IV, 53.

recreari: qui (Gavius) ... quasi luce libertatis et odore aliquo legum recreatus revixisset; Verr. V, 160.

odoror, **riechen, wittern, ausspüren:** I. indir. **Frage:** quod accuratissime tota provincia quid cuique accidisset, quid cuique opus esset indagare et odorari solebat; Verr. II, 135.

II. alqd: ita odorabantur omnia et pervestigabant, ut ubi quidque esset aliqua ratione invenirent; Verr. IV, 31.

xviratum: quos (homines) odorari hunc xviratum suspicamini; leg. agr. II, 65.

ingressus: quas (labis, stragis) quidem nos non vestigiis odorantes ingressus tuos, sed totis volutationibus corporis et cubilibus persecuti sumus; Piso 83.

pecuniam: quid, Albiana pecunia vestigiisne nobis odoranda est? Cluent. 82.

voluptates: hi voluptates omnis vestigant atque odorantur; sen. 15.

offendo, **anstoßen, verstoßen, Unglück haben, auffallen, antreffen, finden, verletzen, kränken, part. verhaßt:** I. **absolut:** alqs: quam postea tibi tu defensionem relinquebas, in ea maxime offendisti; Verr. I, 112. qui bis apud eos iudices offendisset; Cluent 63. cum in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent; ib. 98. qui populares erant, offendebant illi quidem apud gravis et honestos homines, sed ..; Sest. 105.

labor: quod ... labor operis maxime offendit; Verr. V, 29.

viri: cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli et terra et mari saepe offenderint; Verr. V, 131.

II. **mit einfachem Accusativ:** alqm: statim suspicione offensi ad ea ipsa nomina oculos animumque transtulimus; Verr. II, 187. etiam si is invidiosus aut multis offensus esse videatur; Cluent. 158. quem sibi offensiorem, Oppianico familiarissimum (Habitus) sciebat esse; ib. 172. si me meis civibus iniuria suspectum tam graviter atque offensum viderem; Catil. I, 17. si te forte id offendit, quod ego ... non desim P. Sullae; Sulla 5. verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo quisquam posset offendi? ib. 72. neque quemquam offendet oratio mea; Sest. 14. cui (populo) nos offensi invisique fuerimus; ib. 125. neminem umquam (hic) ... non re, non verbo, non voltu denique offendit; Balb. 58. quem is versus offenderit; Piso 74. sed sit (ille) offensus; ib. 75. si .. Plancius ita vixit, ut offenderet sciens neminem; Planc. 41. in causa dispari offendi te a me doleo; ib. 79. voluit eum quam maxime offensum; Scaur. 33. „si te secundo lumine hic || hoc, huc || offendero“; Rab. Post. 29. quod si ... omnis eum... oratio graviter offendit; Phil. I, 28. cum omnes earum rerum obliti, propter quas fuerant tibi offensi, significarent ..; ib. 30. in quibus (legatis) non offendatur Antonius; ib. XII, 19.

alqd: si tantulum offensum titubatumque sit; div. Caec. 72. hic si quid erit offensum; Verr. a. pr. 49. veritus ne quid in ipso se offenderet || offenderetur ||; ib. I, 64. si quid in contraria parte in homine offendendum est; Caecin. 104. ne quid ipse offendam; Planc. 4. „si in me aliquid offendistis“; Milo 99. quid me apud equites Romanos offendisse dicebant? Fr. B. VII, 14. b.

animum: s. **animus,** II, 1. offendo (12 St.) B. I, S. 233, a.

auris: ne offendam tuas patientissimas auris; Ligar. 24.

existimationem: si me ... existimatio .. offensa nostri ordinis ac iudiciorum non hoc facere coëgisset; Verr. II, 117. amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6.

homines: non offendebantur homines neque moleste ferebant abesse a foro magistratum; Verr. V, 31. in hoc genere labor offendit homines; Cael. 46.

inimicos: ut existimemus illum apud inferos ... pluris .. offendisse inimicos, quam hic reliquisse; Cluent. 171.

imperatorem: quem (imperatorem) tanto studio consensuque offenderint; Phil. XIII, 34.

latus: Oppianicus ... cecidisse de equo dicitur et ... latus offendisse vehementer; Cluent. 175.

mensem: Herodotus ... offendit eum mensem, qui consequitur mensem comitialem; Verr. II. 130.

oculos: quae (statuae) populi Romani oculos animosque maxime offendunt; Verr. II, 150. ut quisque istius animum oculosque offenderat, in lautumias statim coniciebatur; ib. V, 143. quorum oculos (L. Sulla) offendebat; leg. agr. II, 56.

ordinem: o miserum, o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! Verr. III, 145.

partem: multi viri fortes et prope pars civitatis offensa est; Muren. 42.

scopulum: ubi scopulum offendis eius modi, ut ... intellegas; Sex. Rosc. 79.

scribam: ut ibi ne scribam quidem quemquam offenderet; Fr. B. XIII, II. 7.

veteranos: „vide ne veteranos offendas“; Phil. XI, 37.

viros: s. partem.

voluntatem: voluntas offensa (est) multorum; Muren. 47. cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa; sen. 21. suffragiis offendebatur saepe eorum voluntas; Sest. 105.

III. mit doppeltem Accusativ: quod ... ad iudicium corrumpendum tempus alienum offenderet; Verr. a. pr. 5. Siciliam, quam inanem offenderant; ib. II, 12. quia desertas arationes, inanis agros, perditamque provinciam [miseram] || provinciam miseram perditamque || offendisti; ib. III, 124. quod (reges) nondum perfectum templum offenderant; ib. IV, 64. quem postea quam inanem locum offenderunt ..; ib. V, 96. „maestam .. domum offendi, coniugem, liberos“; Phil. XII, 5. neminem tam maledicum offendi qui ..; ib. XIII, 28. — si (huius ferocitas) quem etiam minimorum horum aliquid offendit; Cael. 77.

offensio, Anstoß, Aergerniß, Ungunst, Widerwärtigkeit, Unfall: I. hinc: hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54.

II. accipio: cum ... hic .., pro quo dicimus, nihil possit offensionis accipere; Cluent. 10.

commemoro: intellectum est .. mihi ... [in] omnibus, ... commemoratis praesertim offensionibus, te ... anteferre; Marcell. 3.

effugio: non dubito quin offensionem neglegentiae vitare atque effugere non possim; Verr. I, 103.

habeo: an reditus in patriam habet aliquam offensionem? prov. cons. 29.

interpono: quis ... litteras ad se ab amico missas offensione aliqua interposita recitavit? Phil. II, 7.

oblittero: qui ... publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.

profero: cum omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; Cluent. 139.

suscipio: quin tu istam apud populos provinciae totius invidiam atque offensionem non ambitionis *tollendae* ... causa susceperis; Verr. II, 137.

timeo: quod aedilitatem se petere ... et invidiam atque offensionem timere dicebat; Cluent. 69.

vito: qua in sorte sapiens praetor ... offensione vitata || offensionem vitat || aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit lenitate audiendi; Muren. 41. s. effugio.

III. alqd: s. II. accipio.

periculum: offensionis periculum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54.

suspicio: tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae, .. ut ..; Planc. 8.

IV, 1. erudiri: cuius adulescentia ad scientiam rei militaris ... non offensionibus belli, sed victoriis ... est erudita; imp. Pomp. 28.

2. cum: quamquam sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim, dicendum est; Fr. C. 15.

in: in totius ordinis offensione cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer, ut ..; div. Caec. 9. habet .. nihil quod in offensione deperdat; ib. 71. hic in illo ipso malo gravissimaque belli offensione L. Lucullus ... partem militum dimisit, partem M. Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26.

pro: nunc timeo quidnam pro offensione hominum ... eloqui possim; div. Caec. 42.

propter: ei (iudicabunt), qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. adfectum illum quibusdam incommodis ... propter offensionem animi tui meminerant; Deiot. 8.

sine: et ait hoc se honeste, sine ulla invidia ac sine ulla offensione contendere; div. Caec. 23. secundo vitae sine ulla offensione cursu; Quir. 2. ut ... sine offensione ... retineret ... dignitatem; Scaur. c. 1 § 1. ut ... accipiatis sine offensione, quod dixero; Phil. VII, 8. hoc ... cupio sine offensione nostrae amicitiae sic tecum ... queri; ib. X, 5.

offensiuncula, kleine Widerwärtigkeit: vidit M. Pisonem ista in aedilitate offensiuncula accepta summos ... esse honores (adeptum); Planc. 51.

offero, darbieten, zeigen, aussetzen, preisgeben, zufügen, anthun: alqm: cur mihi te offers? Sex. Rosc. 112. tamen his invitissimis te offeres? div. Caec. 21. iste mihi videtur se ad damnationem .. offerre; Verr. I, 8. finem feci offerendi mei; leg. agr. II, 12. qui se pro salute vestra obtulerint invidiae periculisque omnibus; Catil. III, 28. (Sulla) in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55. qui (cives) auderent se et salutem suam in discrimen offerre pro statu civitatis; Sest. 1. si qui se offerunt, insectantur, ... perferemus; ib. 14. nisi qui se ita obtulerit, ut ..; ib. non offert se ille istis temeritatibus; ib. 61. quam multos esse arbitramini qui hominibus potentibus ... ultro se offerre soleant? Cael. 21. impendentibus tempestatibus non cessi, sed [his] || bis || unum me pro omnium salute obtuli; Piso 21. ultro ... se mihi etiam offerentis ... rogavi; Planc. 24. si ... Cn. Plancio se volgo viri boni ... ultro offerebant; ib 26. utinam ... horum te offeras mentibus! Scaur. 49. si se acriter ipsos morti offerentis servare cupimus; Milo 92. „qui pro te totiens morti me obtuli“; ib. 94.

alqd: id non humano consilio, sed prope divinitus datum atque oblatum vobis ... videtur; Verr. a. pr. 1. huic quam ob rem id vellet inimicus offerre, quod ..? Cluent. 171. s. bonum.

adulescentem: quis tum nobis, quis populo Romano obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43.

auxilium: multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius (Cereris) oblatum est; Verr. IV, 107.

bonum: hoc tantum boni, quod vobis ab dis immortalibus oblatum et datum est; imp. Pomp. 49.

caput: non eis temporibus meum caput obtuli pro patria || patriae || periculis omnibus ..., ut ..; Sulla 84.
causam: quod in hac insolita mihi ... ratione dicendi causa talis oblata est, in qua ..; imp. Pomp. 3.
commodum: culpa atque improbitate latoris *oblato* commodo aliquo imperitis aut largitione; Sest. 77.
corpus: quorum ille telis libenter ... corpus obtulisset suum; Sest 76. quin etiam corpus libenter obtulerim (gladiis); Phil. II, 118.
defensionem: quae prima innocentis mihi defensio est oblata; Sulla 92.
facultatem: L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77. facultatem mihi oblatam putavi, ut ..; Catil. III, 4. facultate oblata; dom. 10.
fortunam: ego .. hos || eos, vos || in omni fortuna, quaecumque erit oblata, complectar; Sest. 146. Fortuna in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil. XIII, 7.
incendium: domus ardebat ... oblato incendio; dom. 62.
largitionem: s. commodum.
lucem: lux quaedam videbatur oblata; Phil. I, 4.
metum: quibus opus esset metum offerre; Verr. II, 135.
mortem: quod supplicium satis acre reperietur in eum, qui mortem obtulerit parenti? Sex. Rosc. 37. incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio; ib. 40. qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 48. qui ... confessus esset se ... mortem Cn. Pompeio ... suis manibus offerre voluisse; Vatin. 24.
occasionem: quorum alter relictus, alter lacessitus occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitrantur; imp. Pomp. 4. hanc .. occasionem oblatam tenete; Phil. III, 34.
os: qui ... os tuum non modo ostenderes, sed etiam offerres; Sex. Rosc. 87.
praedam: num ergo dubium est quin ei obtulerint hanc praedam Chrysogono, qui ..; Sex. Rosc. 107. praeda praesertim et spe largitionis oblata; dom. 47.
praesidium: di ipsi immortales praesidium improvisum nec opinantibus nobis obtulerunt; Phil. XIII, 18.
religionem: quam (Karthaginem) P. Africanus ... sive ad testificandam nostram victoriam, sive ad oblatam aliquam religionem, ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5.
salutem: ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 42.
spem: ut homines Galli ... spem imperii ac rerum maximarum ultro sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22. quis est .. qui ad bellum inflammato animo futurus sit spe pacis oblata? Phil. XII, 8. ut alacres et laeti, spe pacis oblata, inter se impii cives ... gratulabantur; ib. 18. s. praedam; dom. 47.
studia: cuius ordinis ... studia tum laudi ... tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.
stuprum: quod ab eo sorori et uxori tuae stuprum esse oblatum comperisses; Phil. II, 99.
telum: nemo ... fuit, qui non ... telum .., quod cuique fors offerebat, adripuerit; Verr. IV, 95.
tempestatem: huius magnitudini animi, gravitati, sapientiae tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.
tempus: in ceteris malis facile patior oblatum mihi tempus esse, in quo ..; Sulla 1. non tempore oblato ... deorum .. beneficio utemini? Phil. III, 32.
vim: vi vim oblatam, praesertim saepius, ut frangeret et refutaret; Sest. 88.
vitam: cum esset designatus tribunus plebis, obtulit in discrimen vitam suam; Sest. 61. „qui ... re dubia hau || haud || dubitarit vitam offerre"; ib. 120.
Fragment: obtulerim insidiis; Fr. B, XII, 7.

officina, Werkstatt: I. est: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum et chirographorum officina; Phil. II, 35.
II, 1. habeo: si domus haec habenda est potius quam officina nequitiae et deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 134.
instituo: instituit officinam Syracusis in regia maximam; Verr. IV, 54.
recordor: illam armorum officinam ecquid recordaris? Piso 87.
video: armorum officinas in urbe videtis; Phil. VII, 13.
2. audio de: quis .. est qui de hac officina ... non audierit? Verr. IV. 55.
sedeo in: praetor ... in hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat et pallio; Verr. IV, 54.

officio, hemmen, hinderlich sein, Eintrag thun: alqs: ubi tuis commodis officio? Sex. Rosc. 65. (cur) meis commodis officio simulato officis et obstas? ib. 112.
altitudo: nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae et gloriae; Rab. Post. 43.
vita: quoniam ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex. Rosc. 6.

officiosus, gefällig, dienstfeifrig, zuvorkommend, aus Diensteifer übernommen: alqs: at tanto officiosior quam ceteri? Sex. Rosc. 2. estne quisquam, qui tibi purior, pudentior, humanior, officiosior liberaliorque videatur; Qu. Rosc. 18.
amicitia: officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; Planc. 46.
homo: homines ... in omnis civis Romanos officiosi; Verr. I, 63. quam (causam) nec industrius *homo* || industrius quisquam || nec misericors nec officiosus deserere possit; Muren. 9.
labores: quae .. si potentia est appellanda potius quam ... propter hos officiosos labores meos non nulla apud bonos gratia; Milo 12.
natio: si illa officiosissima ... tota natio candidatorum (obviam venit); Muren. 69. quin dico || cui dico || (obviam) venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; Piso 55.
provincia: tum tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut ..; Sulla 52.

officium, Dienst, Pflicht, Beruf, Schuldigkeit, Obliegenheit, Gefälligkeit, Pflichttreue: I. absolut: 1. Subject: accedunt: accedunt ... mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.
cogit: ut id studiosissime facerem, ... consulare officium ... coëgit; Rabir. 2.
constat: hic quoque summe constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61. omnia officia C. Septimii, Q. Valerii, P. Crassi, Sex. Quinctilii, C. Cornuti summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. quod huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Planc. 24.
debet: non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5.
deest: quod tibi ... nullum (a me) pietatis officium defuit; Milo 100.

deserviunt: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia si operae, si vigiliae deserviunt amicis, praesto sunt omnibus; Sulla 26.
efficiunt: quorum mihi ... summam .. necessitudinem magna eius officia in me et in exercitum meum effecerunt; Deiot. 39.
est: intellegi facile potuit nullum esse officium tam sanctum atque sollemne, quod non avaritia comminuere ac violare soleat; Quinct. 26. contra sibi ait officium, fidem, diligentiam, vitam omnino semper horridam atque aridam cordi fuisse; ib. 93. ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrentur; Sex. Rosc. 4. nullum esse officium, nullum ius tam sanctum atque integrum, quod non eius (Capitonis) scelus atque perfidia violarit et imminuerit; Sex. Rosc. 109. cuius (C. Marcelli) officia in illam civitatem totamque provinciam recentissima erant et maxima; Verr. IV, 86. in petendo studium esse acerrimum, in defendendo officium; Muren. 46. simplex officium atque una bonorum est omnium causa; Sulla 9. amicissimi vestri ... id inviolata vestra amicitia, integro officio ... faciebant; Sulla 49. quod si mihi nullum aliud esset officium in omni vita reliquum, nisi ut ... gratus iudicarer; sen. 24. num igitur in hoc officio, quod fuit praecipue meum, sententia mea reprehenditur? dom. 18. cuius officium mihi saluti fuisset; Planc. 1. f. deserviunt.
exstant: quae (officia) certe sublata memoria et gratia nulla exstare possunt; Planc. 81.
postulat: immo insistito || resistito gratiae ||, cum officium et fides postulabit; Muren. 65.
potest, videtur: quod officium ... commemorari procuratoris potest, quod ab Alfeno praeteritum esse videatur? Quinct. 68. f. exstant.
vocat: f. debet.
2. **Prädicat:** sum: nisi tu quod esset tuum ius et officium potestasque docuisses; Quinct. 33. id erat certe || certi || accusatoris officium; Sex. Rosc. 53. omnia haec sunt officia necessariorum; Muren. 73.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** ago: si aliquod meum privatum officium (agitur); prov. cons. 47.
commemoro: f. I, 1. potest. — comminuo: f. I, 1. est; Quinct. 26.
comprehendo, concludo: perinde ac si in hanc formulam ... omnia officia domestica conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.
confero: in quam (civitatem) ego multa et magna [studia et] officia contuli; Flacc. 52.
considero: iura simul civitatum atque officia considero; Verr. V, 124.
debeo: abs te officium tuo || tuum || debitum generi et nomini requiro et flagito; Verr. IV, 79. tibi omnia ... officia pro nostra necessitudine et debuisse confiteor et praestitisse arbitror; Muren. 7.
defendo: ut commune officium censurae communi animo ac voluntate defenderent; prov. cons. 20. propterea quod integris amicitiis officium praetermissum imprudentiae vel ... neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E. 2.
desidero: quod in tabulis dodrantariis et quadrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2.
diligo: (Caesar) consilium hominis probavit, ... officia observantiamque dilexit; Balb. 63.
emo: aliquando desinat ea se putare *posse* emere, quae ipse semper habuit venalia, fidem, ius iurandum, veritatem, officium, religionem; Verr. III, 144.
fingo: voluntarius amicus mulieris, ... ficto officio ... coniunctus; Caecin. 14.
flagito: quid exspectas? an dum ... ipse Malleolus ... abs te officia tutelae, sodalitatis familiaritatisque flagitet? Verr. I, 94. f. debeo; Verr. IV, 79.
habeo: f. emo.
imminuo: f. I, 1. est; Sex. Rosc. 109.
novi: ut iura societatis et officia certi patris familias nosse posset; Quinct. 11.
persolvo: cum ... receptum officium Siculis ... erit persolutum; Verr. V, 183. [in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae]; Quir. 23.
praesto: qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. omnes ... etiam alienissimis in capitis periculis amicissimorum officia et studia praestamus; Muren. 45. f. debeo; Muren. 7.
praetereo: f. I, 1; potest. — praetermitto: f. defendo; Fr. E. 2.
probo: si in hac causa nostrum officium ac diligentiam probaverimus; div. Caec. 72. non vereor ne hoc officium meum P. Servilio iudici non probem; Verr. IV, 82. f. praesto; Font. 18.
profero: (Autronius) multa mea in se, non nulla etiam sua in me proferebat officia; Sulla 18.
quaero; ab eo nunc hospitiorum iura atque officia quaeramus? Verr. V, 109.
recipio: f. persolvo; Verr. V, 183.
repudio: ut aut causa mihi suscipienda fuerit .. aut officium necessitudinis repudiandum; div. Caec. 14.
requiro: f. debeo; Verr. V, 79.
retineo: neque .. hoc homine sanctior ... neque in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; Cluent. 133.
sequor: ita fit, ut adsint propterea, quod officium sequuntur; Sex. Rosc. 1.
significo: non denique omnia potius (significat haec amentia) quam ius, quam officium, quam pudorem? Quinct. 82.
simulo: (cur) meis commodis officio simulato officis et obstas? Sex. Rosc. 112.
video: „viderint" inquit „ista officia viri boni"; Quinct. 55. iam ceterorum officia [studia] || officia ac studia || vidistis; sen. 21.
violo: f. I, 1. est; Quinct. 26. Sex. Rosc. 109.
2. **Dativ:** consulo: an ... existimavistis .. me ... cuiquam consulturum potius quam officio et dignitati meae? Verr. a. pr. 27.
desum: neque huic umquam .. officio .. defui; Balb. 60.
praesum: satis erit, ... non surdum [iudicem] huic muneri atque officio praeesse; Font. 25.
satis facio: posse te ... causae atque officio tuo satis facere arbitrabor; div. Caec. 47. hunc ego si metum Siciliae ... deiecero, ... satis officio meo ... factum esse arbitrabor; Verr. V, 130. satis est factum Siculis, satis officio ac necessitudini; ib. 139. officio, si quid debuerat, ... satis factum esse duxit; Deiot. 13.
tribuo: quod tribuendum est officio, fidei, religioni, id ita moderabor, ut ..; Muren. 10.
3. **Ablativ:** exsisto: cuius pater ... singulari exstiterit in rem publicam nostram officio et fide; Sulla 58.
fungor: ut mea vox ... officio functa consulari videretur; Catil. IV. 19. funguntur officio; Cael. 21. alter ... fungitur officio boni senatoris; prov. cons. 36. illum accusavisti ... ut amicum officio parum functum; Deiot. 9.
4. **mit Präpositionen:** abhorreo ab: nec ab officio vestro ... abhorrebit oratio mea; Sest. 96.
attendo de: animus .. erit sollicitus, ut nihil possit de officiis legationis attendere; Phil. XII, 26.
confugio ab: qui ab iure, officio, [bonis] mori-

bus ad ferrum, ad arma, ad caedem confugerit; Caecin. 93.

coniungo cum: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est et cum officio coniuncta; Sex. Rosc. 39.

decedo de: cum propter hominem perditissimum atque alienissimum de officio ac dignitate decedis; Verr. a. pr. 28.

dico de: de officio defensionis meae ... dicendum nobis erit; Muren. 6. possum multa dicere ... de domesticis officiis; Sest. 7.

dissero de: habet .. magistros non ex istis ineptis, qui dies totos de officio ac de virtute disserunt; sen. 14.

dubito de: ne is, de cuius officio nemo umquam dubitavit, sexagesimo denique anno dedecore, macula turpissimaque ignominia notetur; Quinct. 99.

elaboro ad: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae, vigiliae cogitationesque elaborarunt; Verr. V, 188.

pertineo ad: prima illa res ad meum officium pertinet; Sex. Rosc. 36. si hoc, quod ego abs te postulo, minus ad officium tuum pertinere arbitrabere; Verr. IV, 81. putare omnis bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; ib. 82. *si L. Quinctius* ... putavit ad officium suum pertinere, adversario nulla in re parcere; Tull. 4.

pono in: non est iam in lege neque in officio, sed in voluntate hominum atque avaritia positus modus aestimandi; Verr. III, 220.

recordor de: te aliquid de huius illo quaestorio officio ... recordari; Ligar. 35.

reduco ad: ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium sanitatemque reducere; Verr. II, 98.

respondeo de: f. IV, 1 momenta.

retineo in: quos natura retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70.

voco ad: cum .. ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ... vocarentur; har.resp. 3.

III. **nach Adjectiven: 1. Genetiv:** diligens: Q. Pompeio proconsuli contubernalis, .. homini .. omnis officii diligentissimo; Cael. 73.

immemor: senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum; Phil. XI, 31.

neglegens: etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando, legum, officii, rei publicae, sociorum atque amicorum neglegentior; Verr. III, 143.

peritus: homo et iuris et officii peritissimus; Verr. II, 31.

plenus: hominem ... plenum officii ... videtis positum in vestra fide; Font. 40. domus .. illa ... plena est integritatis, dignitatis, officii, religionis; Cael. 55. haec .. plena sunt officii; Planc. 45. quod .. verbum in istis litteris est non plenum .. officii? Phil. II, 9.

proprius: hoc proprium esse vestri officii; Balb. 5.

2. **Ablativ:** alienus: ne qua subesse posset aliena aut ipsius officio aut huius existimatione suspicio; Quinct. 66. virum primarium, summo officio ac virtute praeditum; Verr. I, 135. officii mei; Sulla 2.

3. **mit Präpositionen:** diligens in: omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; Planc. 64.

gratiosus ad: si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse .. ad hoc officium necessitudinis ... gratiosus; Muren. 73.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** constantia: si ... vobis constantiam .. huius officii ... probaro; Sulla 2.

defensio: non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.

disciplina: si quidem philosophia ... continet .. officii ... disciplinam; Piso 71.

exemplum: putarem me idoneum qui exemplum sequerer humanitatis atque officii; Verr. II, 118.

finis: isti ipsi mihi videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65. si paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat, L. Caecilium pietas et fraternus amor propulisset; Sulla 64.

fructus: non praecerpo fructum officii tui; Verr. IV, 80. noli igitur eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Muren. 71.

gradus: qui primus erat officii gradus; Quinct. 61. multis ille .. gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.

gratia: haec privatim .. officiorum memoriam et gratiam quaerunt; Planc. 93.

homo: „tu aliquem patronum invenies hominem antiqui officii?“ Quinct. 72.

honos: non omnis honos ab isto ... officii .. sublatus est? Verr. V, 84.

index: recito ... indicem || vicem || officii praesentis; Sest. 10.

institutum: nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Muren. 71.

iudex: te .. existimo tibi statuisse quid faciendum putares et satis idoneum officii iudicem esse potuisse; Sulla 50.

iudicium: mihi videor in iudicium venire ... virtutis atque officii; Cluent. 51.

ius: ius officii laedimus; Sex. Rosc. 116. ut (civitates) ... iura omnia officii humanitatisque violarent; Flacc. 57.

magister: quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii; Phil. II, 20.

memoria: f. gratia.

moderatrix: vindex temeritatis et moderatrix officii curia; Flacc. 57.

onus: opprimi me onere officii malo, quam ..; Sex. Rosc. 10. suscipis onus officii, quod te putas sustinere *non* posse; ib. 112. onere deposito domestici officii; Sulla 65.

opinio: noli .. in conservandis bonis viris defetigari ... lapsis .. opinione officii stulta; Marcell. 20.

ratio: libet mihi, ... ex officii ratione atque ex omnium consuetudine rem ipsam et factum simul Sex. Naevii considerare; Quinct. 48. cum officii rationem atque existimationis duci conveniret; ib. 53. ridet .. nostram amentiam, qui in vita sua rationem summi officii desideremus; ib. 55. antiquam officii rationem dilexit; ib. 59. nisi officii necessitudinisque ratio coëgisset; Verr. I, 137. qui prae cupiditate neque officii sui neque periculi neque pietatis neque humanitatis rationem habuisset umquam; ib. II, 97. profecto vereri non debeo ne quis hoc ... non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; ib. 118. ut (Verres) ... officii potius in socios quam ambitionis in civis rationem duxerit; ib. 154. mitto iam rationem officii mei necessitudinisque Siculorum; ib. III, 6. ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; ib. V, 177. ut a me cum huiusce periculo || periculi || ceterorum quoque officiorum et amicitiarum ratio conservata esse videatur; Cluent. 117. proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. officii rationem ...

esse ducendam; Sest. 23. vicinitas retinens veterem illam officii rationem || illum off. morem ||; Planc. 22.

regiones: singularis homo privatus ... vix facile sese || finibus se, artis se || regionibus officii ... continet; leg. agr. II, 97.

religio: si qua in re ipse ab religione officii declinarit; Verr. III, 2. sic eos (magistratus) accepi, ut me omnium officiorum obstringi religione arbitrarer; ib. V, 35. sin est in me ... religio privati officii; Sulla 10. impedior non nullius officii ... religione; Sest. 8.

repagula: ut ... omnia repagula pudoris officiique perfringeres; Verr. V, 39.

servitus: in qua (oratione) ... huius officii tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno; Planc. 74.

simulatio: quae (insidiae) latent in simulatione officii; Verr. I, 39.

societas: nullam neque iustiorem neque graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam coniunctionem sortis, quam provinciae, quam officii, quam publici muneris societatem; div. Caec. 61. cum ille ... omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. hanc ... officiorum omnium societatem certi homines ... diremerunt; dom. 28.

socius: homines fortissimos ... officii mandatorumque socius induxit; Sex. Rosc. 117. socium officii metuere non debuerunt; ib.

studium: ut me officii ... studio hanc suscepisse operam ac munus putetis; Balb. 17.

vestigia: in qua muliere ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27.

voluntas: ut sibi non modo communi voluntate virtutis atque officii, sed etiam vi quadam magis necessaria recte sit honesteque vivendum; Verr. III, 2.

2. mit Präpositionen: frequentia in: hoc dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

homo: homo summo pudore, summo officio; Verr. I, 137.

litterae de: accidit ut Carpinatius ... crebras postea litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; Verr. II, 172. Carpinatium saepe ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib.

verba de: perpauca mihi de meo officio verba facienda sunt; Cluent. 117.

V. Umstand: 1. Ablativ: adduci: adductus sum .. officio, fide, misericordia, multorum bonorum exemplo, vetere consuetudine institutoque maiorum, ut ..; div. Caec. 5. vi atque imperio adductus, non officio ac voluntate; Verr. II, 153. ut me invitum de patris tui causa dicere existimes, adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10. ego idem vos || fide in vos || defensoris et amici officio adductus oro atque obsecro, .. ut ..; Muren. 86.

adlicere: nullis nostris officiis benevolentiam illorum adlicere possumus; Verr. V, 182.

admoneri: quam (salutem) huius admonitus officio cum utrisque his dederis; Ligar. 36.

adsequi: quod tum recentibus suis officiis ... a maioribus nostris ... adsequi non potuerunt, id nunc, nullo officio suo, ... a C. Verre pretio adsecuti sunt; Verr. V, 51.

attingere: quae (civitates) cum officiis, fide, vetustate, tum etiam cognatione populum Romanum attingunt; Verr. V, 83.

cogi: ut ... tempore atque officio coactus ad accusandum traducerer; div. Caec. 4.

commovere: ut ... tacito ipso officio et studio ... quemvis commoveret; Quinct. 78.

comprehendere: quod .. omnibus officiis ... totam Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

comprobari: illa Segestanorum ... multis officiis illorum usurpata et comprobata cognatio quos tandem fructus ... tulit? Verr. V. 125.

coniungi: quae (civitas) tantis officiis cum populo Romano coniuncta est; Verr. II, 163. non .. iam se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. an (Sulla) ... hominem amantissimum sui, familiarissimum, coniunctissimum officiis, ... dimittendum esse arbitrabatur? ib. 57. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest; Sest. 5. si ... Gaditanis .. officiis, vetustate, fide ... coniunctis hoc idem non licebit; Balb. 41. quae (rogatio) est officio necessitudinis coniuncta maxime; Planc. 25. homo .. multis officiis mihi ... coniunctus; Phil. VI, 1. qui plurimis officiis sum cum Bruto ... coniunctus; ib. X, 2. s. II, 1. fingo.

constitui: mihi ... est ... cum altero (viro) ... magnus usus et summa utriusque officiis constituta necessitudo; Cluent. 117.

debere: cui sum amicus, idque me non nullo eius officio debere [esse] prae me semper tuli; Phil. I, 11.

defendere: ut omnes intellegant me non studio accusare sed officio defendere; Sex. Rosc. 91. adsunt principes civitatis et defendunt: ... officio ut ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem; Balb. 43.

diligens: quis P. Octavio Balbo ... fide, religione, officio diligentior aut sanctior commemorari potest? Cluent. 107.

exprimi: non recito decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

fidelis: nullam (civitatem) .. reperietis aut officiis fideliorem aut copiis locupletiorem aut auctoritate graviorem; Verr. III, 170.

gubernari: idcirco amicitiae comparantur, ut commune commodum mutuis officiis gubernetur; Sex. Rosc. 111.

mutare: quod si vestem non publico consilio, ... sed privato officio ... mutavissent; Piso 18.

observari: dubitatis quin eas tribus ... iudicarit officiis ab hoc observatas? Planc. 39.

obstare, officere: s. II, 1. simulo.

ornare: ornabat eum beneficiis officiisque omnibus; Verr. I, 34.

praescribi: si hoc iudici praescriptum lege aut officio putatis, testibus credere; Font. 12.

providere: ne publice a populo Romano spoliarentur, officiis ac fide providerunt; Verr. V, 127.

referre: qui ... gratiam tibi non inlustribus officiis, sed manifesto periurio rettulit; Scaur. 29.

remunerari: quibus .. officiis T. Annii beneficia remunerabor; sen. 30.

repellere: quas (insidias) partim mea diligentia, partim amicorum studio officioque reppulerim; Verr. a. pr. 3.

sanctus: s. diligens.

sublevare: Cornelius .. omni officio ... omnis meos sublevavit; Balb. 58.

superare: ut morem illum maiorum ... officiis ... superarit; Planc. 28.

sustentare: qui me ... reliquis officiis ... sustentavit; sen. 20. quod (P. Sestius) ... maximis .. adsiduisque officiis et illius aerumnam ... et filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

tueri: toto munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23.

vocare: cum tanta multitudo civium tam recenti officio suo me ad referendam gratiam vocarent; dom. 7.

usurpari: s. comprobari.
2. **Präpositionen:** in: quoniam in hoc officio studium meae defensionis ab accusatoribus atque ipsa susceptio causae reprehensa est; Muren. 2. quaero, cur me a ceteris clarissimis viris ac principibus civitatis in hoc officio ... secernas; Sulla 3. non quo L. Philippo et L. Pisoni aut studium aut cura defuerit in tanto officio; Phil. IX. 1, s. I, 1. est; dom. 18.
sine: quae (opes) sine multorum amicorum officiis stare possint; Planc. 81.

offundo, verbreiten, bedecken, erfüllen: caliginem: perturbatio istum mentis et quaedam scelerum offusa caligo et ardentes furiarum faces excitaverunt; Fr. A. V, 3.
noctem: tamquam si offusa rei publicae sempiterna nox esset; Sex. Rosc. 91.
pectus: omnium Marcellorum † meum pectus memoria obfudit; Marcell. 10.
tenebras: quod in naufragio rei publicae, tenebris offusis, ... dirueris, aedificaris ..; dom. 137.

olea, Oelbaum: I. definiunt: eius .. fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.
terminant: quem locum oleae terminabant; Caecin. 22.
II. ordo: qui illum olearum ordinem intrasset; Caecin. 22.

oleaster, wilder Oelbaum: hominem corripi ac suspendi iussit in oleastro quodam, quae est arbor .. Aetnae in foro; Verr. III, 57.

oleo, riechen, verrathen: nonne ipsum caput et supercilia ... olere malitiam et clamitare calliditatem videntur? Qu. Rosc. 20.

oleum, Oel: alqd: mittit homini munera ..: olei, vini quod visum est; Verr. IV, 62.
decumae: consulibus senatus permisit, ut vini et olei decumas ... Romae venderent; Verr. III, 18.
inventor: Aristaeus, qui [ut Graeci ferunt, Liberi filius,] inventor olei esse dicitur; Verr. IV, 128. qui etiam inventorem olei deum sustulisset; ib. 139.

olfacio, riechen, wittern: quem (nummum) non architecti huiusce legis olfecerint; leg. agr. I, 11.

olim, ehemals, einst: I. concedo: quae (libertas) fuit olim praeconi in ridendo (concessa); Planc. 33.
confero: praesertim cum omne olim studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam laudemque celebrandam; Arch. 19.
coniungo: quae (quarta) ... se olim cum Martia legione coniunxit; Phil. XIV, 27.
constituo: nobis .. olim annus erat unus ad cohibendum brachium toga constitutus; Cael. 11.
eripio: quibus olim erepti essent nummi; har. resp. 39.
explico: quam (villam) ipse tribunus plebis pictam olim in contionibus explicabat; Sest. 93.
mitto: ad quem miserat olim senatus P. Valerium Flaccum et Q. Baebium Tampilum; Phil. V, 27.
perfugio: a quibus (faeneratorum gregibus) compulsus olim ... (alter) in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.
pertimesco: haec via ac ratio rei publicae capessendae olim erat magis pertimescenda; Sest. 103.
subvenio: qui me amor .. subvenire olim impendentibus periculis ... coëgit; prov. cons. 23.
sum: quae (valvae) olim ad ornandum templum erant maxime; Verr. IV, 124.
II. furunculus: quod vobis iste ... olim furunculus, nunc vero etiam rapax ... esse videtur || videatur ||; Piso 66.

olivetum, Oelpflanzung: IN QUIBUS (IUGERIS) OLIVETUM FIERI POTEST; leg. agr. II, 67.

omen, Anzeichen, Vorbedeutung, Wunsch: I, 1. deterrent: neque te, P. Rulle, omina illa atque auspicia M. Bruti a simili furore deterrent; leg. agr. II, 92.
ducit: quod si te omen nominis vestri .. ducit, nos tamen id ..., quia faustum putamus, non ad perniciem, verum ad salutem interpretamur; Scaur. 30.
placet: omen magis patribus conscriptis quam causa placuit; Verr. I, 99.
valet: ut adhuc semper omen valuerit praerogativae || praerogativum ||; Muren. 38.
2. videor: ut eius oratio omen fati videretur; Phil. IX, 9.
3. o: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae atque sermonis! Verr. II, 18.
II. averto: s. **averto** omen (9 St.) B. I. S. 359, a.
conicio: s. I, 3.
detestor: avertite et detestamini .. hoc omen! Phil. IV, 10.
interpretor, puto: s. I, 1. ducit.
obruo: quod di omen obruant! har. resp. 42.
III, 1. exire: exierunt malis ominibus ... duo volturii paludati; Sest. 72.
facere: quem ad modum iste ... ominibus obscenis ... omnia ... et pronuntiarit et fecerit; dom. 140.
nasci: Brutum omine quodam illius generis et nominis natum ad rem publicam liberandam; Phil. VII, 11.
nubere: nubit genero socrus ... funestis ominibus omnium; Cluent. 14.
proficisci: hisce ominibus ... proficiscere ad impium bellum ac nefarium; Catil. I, 33. proficiscantur legati optimis ominibus; Phil. XII, 19.
pronuntiare: s. facere.
prosequi: ominibus .. bonis, ut consules, non tristissimis, ut hostis ac || aut || proditores, prosequebantur; Piso 31. quod C. Marium ... votis ominibus lacrimisque || ominibusque et lacrimis || prosecuti sunt; Planc. 26.
2. causa: nolo in eos gravius quicquam ne ominis quidem causa dicere; Sex. Rosc. 139.
ex: videte satisne paratus ex illo omine urbano ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19.

ominor, weissagen: (Saxa) suo capiti salvis nobis ominetur; Phil. XI, 12.

omitto, aufgeben, loslassen, unterlassen, unbenutzt, unerwähnt lassen, übergehen: I. **mit Ergänzung:** 1. **de:** omitto de melle; Verr. II, 183. de reditu Gabinii omittamus; Piso 51. at de me omittamus; Rab. Post. 34.
2. **indirecte Frage:** omitto quid ille tribunus ... fecerit; Sest 27. omitto quantis ornamentis populum istum C. Caesar ... adfecerit; Balb. 43. sed omitto, ut sit (consul) factus uterque nostrum; Piso 3. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit ... necare hospitem; Deiot. 15. omitto quam haec falsa, quam levia; Phil. II, 53.
3. **Infinitiv:** curare: an ille vir ... quod

facinus in alienum hominem intentum severe acciperet, id omisisset curare in hospitem? Cael. 54.
dicere: omittamus .. de genere dicere; Muren. 18.
recordari: ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest. 1.
4. acc. c. inf.: omitto nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75. s. II. alqd; Piso 17.
II. **mit Object:** alqm: atque ut ceteros omittamus, de ipsis Syracusanis cognoscite; Verr. IV, 136. ut alios omittam; leg. agr. I, 14. ut omittam Servium Sulpicium; Muren. 56. omitto ceteros; Sulla 70. sed omitto Catonem; dom. 23. omitto Gabinium; ib. 125. ut omittam Gabinium; Sest. 32. omitto iam Numerium, Serranum, Aelium, quisquilias seditionis Clodianae; ib. 94. omittam .. Pompeium iam oratione mea [relinquam]; Balb. 17. sed omitto ceteros; Phil. II, 56. sed me omitto; ib. VI, 13.
alqd: ut alia omittam, hoc satis est; Quinct. 70. ut omittam cetera; Verr. I, 137. Cluent. 181. Rabir. 20. Catil. III, 18. Sest. 29. quamquam haec omitto; de cella loquor; Verr. III, 200. ac iam omitto, quae disperse a me multis in locis dicentur ac dicta sunt; ib. IV, 115. omitto ac neglego cetera; ib. V, 166. quae ego omnia [nunc] omitto; Cluent. 59. omitto et haec et alia permulta, quae .. in Staienum dicta sunt; ib. 100. ac iam illa omitto; Catil. I, 15. ut illa omittam, visas nocturno tempore ... faces ardoremque caeli; ib. III, 18. ut hoc omisso ad studiorum atque artium contentionem revertamur; Muren. 22. sed haec omitto; Flacc. 80. Piso 50. sed haec omittam; Cael. 27. nec haec idcirco omitto, quod ..; prov. cons. 6. omitto .. illud, consulem edicere ut ..; Piso 17. illa iam omitto; ib. 23. ut omittam illud, quod ..; Planc. 25. omitto illa, quae ..; ib. 29. sed iam hoc totum omitto; Ligar. 24. ut haec omittam; Deiot. 15. ut alia omittam; Phil. II, 38. sed haec ... omittamus; ib. 63. ut omittam haec, quae magna sunt; ib. V, 25. ut haec .. omittam; ib. VII, 15. omitto alia; ib. XIII, 42. numquid omisi? Fr. C, 11. s. peculatus.
ardorem: s. alqd; Catil. III, 18.
auctoritates: omissis auctoritatibus ipsa re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.
bellum: sed omittatur bellum illud; Phil. II, 39. si bellum omittimus, pace numquam fruemur; ib. VII, 19.
beneficia: omitto gratulationes, epulas, partitionem aerarii, beneficia, spem, promissa, praedam, laetitiam paucorum; Sest. 54.
causam: ut omittam communem causam; Ligar. 20.
clientis: omitto clientis, vicinos, tribulis, exercitum totum Luculli; Muren. 69.
cogitationem: ut incendium patriae omissa *alia* omni cogitatione restinguerem; Phil. XI, 23.
consensum: omitto civitatium ... unum iudicium unumque consensum; dom. 75.
controversiam: omissa controversia omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est; Ligar. 1.
dictionem: omitto iuris dictionem; prov. cons. 6.
diem: sed omitto epulum populi Romani, festum diem; Vatin. 31. omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.
epulum: s. beneficia. diem; Vatin. 31. — exercitum: s. clientis. — faces: s. alqd; Catil. III, 18.
flagitia: sed iam stupra et flagitia omittamus; Phil. II, 47.
gestum: cum iam omisso gestu verbis poëtae ... plauderetur; Sest. 121.
gladiatorem: atque ut istum omittam, in exercitu Sullano praedonem, in introitu gladiatorem, in victoria quadrigarium; F. B. VIII, 14, a.
Graeciam: ut hanc Graeciam ... omittam; Flacc. 16.
gratulationes: s. beneficia.
hostem: omitto hostem patriae; Phil. XII, 19.
integritatem: quamquam non est omittenda singularis illa integritas provincialis; Sest. 13.
iudicium: s. consensum.
laetitiam: omitto ... laetitiam paucorum in luctu omnium; Sest. 54. s. beneficia.
leges: ut omittam leges alias omnis, quibus nos tenemur; Cluent. 151. omitto eas (leges), quae ..; Sest. 109.
lorum: puer ille ... si lorum omisit; har. resp. 23.
multitudinem: ut omittam multitudinem; Phil. VII, 24.
nationes: omitto socios, exteras nationes, reges, tetrarchas; Milo 76.
ordinem: omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.
partis: ut omittam reliquas partis Galliae; Phil. XII, 10.
partitionem: s. beneficia.
patrem: ut omittam patrem; Phil. V, 39.
peccata: sed omitto ea peccata; Phil. II, 70.
peculatus, pecunias: ut omittam tuos peculatus, ut ob ius dicendum pecunias acceptas, ut eiusmodi cetera; Verr. III, 206.
praedam: s. beneficia. — praedonem: s. gladiatorem.
praeterita: sed praeterita omittamus; Phil. II, 112. VI, 9. verum praeterita omittamus; ib. V, 31.
promissa: s. beneficia.
prudentiam: omitte istam .. doctorum hominum ... prudentiam; Marcell. 25.
quadrigarium: s. gladiatorem.
querellas: sed omittamus querellas; Flacc. 87.
quisquilias: s. alqm; Sest. 94.
reges: s. nationes.
res; omissis his rebus; Catil. II, 25. his rebus omissis; ib. ut omittam res avi tui prosperas; Phil. I, 34.
scelus: cuius ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus; Phil. VII, 15. quod scelus omittet? ib. XI, 14.
socios: s. nationes. — spem: s. beneficia.
stupra: s. flagitia.
superiora: cuius (Bruti) ut superiora omittam; Phil. V. 35. ut superiora omittam; ib. X, 4.
tetrarchas: s. nationes. — tribulis, vicinos: s. clientis.
vim: ut hanc vim omittam; Flacc. 14.

omnino, überhaupt, überhaupt nur, im Ganzen, ganz und gar, durchaus: I. **ohne Gegensatz: 1. bei Verben und Sätzen:** (nego, nolo s. 7): cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus ac deleri arbitror oportere; Quinct. 70. contra sibi ait officium, fidem, diligentiam, vitam omnino semper horridam atque aridam cordi fuisse; ib. 93. nisi etiam quod omnino coluit (praedia) crimini fuerit; Sex. Rosc. 49. num ille lanista omnino iam a gladio recessisse || a gladiatore cessisse || videtur? ib. 118. quod omnino Marcellorum nomini tota illa provincia adiuncta est; div. Caec. 13. Verrem ... nomen .. omnino P. Scipionis delendum tollendumque curasse; Verr. IV. 80. ut (Quinctius) omnino huiusce modi iudicia dissolveret; Tull. 35. utrum ... magis est mirandum, quod is condemnatus est, an quod omnino respondere ausus est? Cluent. 60. et omnino quam ob rem tota ista res per Staienum potius ... quam per bonum aliquem virum ageretur? ib. 87. omnino

mallem et magis erat tuum, si iam te crassi agri delectabant, hic alicubi in Crustumino aut in Capenati paravisses; Flacc. 71. (Clodius) latitat omnino; dom. 83. senatum ... omnino de civitate esse sublatum; Sest. 42. magistratus templis pellebantur, alii omnino aditu ac foro prohibebantur; ib. 85. theatrales gladiatoriique consessus dicuntur omnino solere levitate non nullorum emptos plausus exilis et raros excitare; ib. 115. cum a me trementibus omnino labris ... requirebas; Piso 82. quid est .. [omnino] hoc ipsum diu? Marcell. 27. habebat hoc omnino Caesar; Phil. II, 78. qui omnino provinciam neglexit; ib. III, 26. *qui* Macedoniam suam vocat omnino; ib. VII, 3. quam omnino causam esse belli (censetis)? ib. XI. 3. ego .. mentionem omnino provinciarum factam dico alienissimo tempore; ib. 22. est omnino fortium virorum ... virtutem praestare; ib. XIII, 5. quarum (partium) omnino nomen exstinctum est; ib. 47. augebo omnino numerum dierum; ib. XIV, 11. ut (vestri animi) omnino a restitutione illius potestatis abalientur; Fr. B. VI, 23, a.

2. **bei Adjectiven:** abiectus: Citarinos .. omnino abiectos esse ac perditos; Verr. III, 103.

alius: omnes homines ... alium omnino ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49.

bonus: cui tandem nostrum aut cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4.

desertus: Sex. Roscius ... uti ne omnino desertus esset; Sex. Rosc. 5.

inanis: ne omnino inanes ad istum praedonem religionum revertantur; Verr. IV, 95.

inauditus: quod ... in omni memoria est omnino inauditum; Vatin. 33. hoc .. novum est *et* ... omnino inauditum; Rab. Post. 10.

infirmus: omnino ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; Caecin. 64.

inviolatus, involneratus: ceteri ... omnino involnerati inviolatique vixerunt; Sest. 140.

maior: maioris omnino est consilii providere ne ..; Phil. XI, 7.

molestus: cum his conflictari ... erat omnino illis ... molestum; har. resp. 41.

nugatorius: f. infirmus. — perditus: f. abiectus.

perhonorificus: mihi ipsi omnino || homini || perhonorificum *est* ..; prov. cons. 45.

rectior: in quo (civili bello) quid faciendum Deiotaro, quid omnino rectius fuerit, dicere non est necesse; Phil. XI, 34.

salsus: adhibes ... magistrum suffragio tuo ..., salsum omnino hominem; Phil. II, 42.

singularis: sunt quaedam omnino in te singularia; Verr. III, 206.

3. **bei Adverbien:** longe: longe *est* omnino a Tiberi ad Caicum; Flacc. 72.

praeclare: omnino praeclare te habes; Verr. II, 149.

serius: serius omnino ... quam tempus ... postulabat, aliquando tamen convocati sumus; Phil. III, 1. ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit, ... sed tamen ..; ib. V, 30. venit tempus .. serius omnino, quam dignum populo fuit, sed tamen ..; ib. VI, 19.

4. **bei Zahlen:** qauci: consecuti dies pauci omnino Ianuario mense; Sest. 74.

quantum: nonne plus lucri nomine eripitur, quam quantum omnino frumenti exararant? Verr. III, 86.

quattuor: quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt; Quir. 21. quattuor omnino genera sunt, .. in puibus ..; Fr. B. VI, 11, a.

quinque: quinque omnino fuerunt, qui ... Oppianicum ... absolverunt; Cluent. 76.

semel: semel .. se ludis homo popularis commisit omnino; Sest. 116.

sex: cui sex horas omnino lex dedit; Flacc. 82.

ter: qua voce ter omnino post Romam conditam consul usus esset; sen. 24.

5. **bei Präpositien:** sine: ne .. istum omnino Syracusis sine amicis, sine hospitibus, plane nudum esse ac desertum putetis; Verr. IV, 148. cum omnino sine comite venissent; Flacc. 45.

6. **bei Indefiniten:** quis: „deicior ego, .. si quis meorum deicitur omnino." Caecin. 37.

quisquam: quasi vero ego ... in isto genere omnino quicquam ... valuissem; dom. 14. „ne mentionem omnino cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat"; Sest. 89. sine quo nec beatus nec clarus nec tutus quisquam esse omnino potest; Phil. I, 35.

ullus: negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flacc. 48. te neque illos (versus) neque ullas omnino litteras nosse; Phil. II, 20. neque ulla omnino a senatu mandata accepimus; ib. XII, 28.

umquam: dicerem hoc mihi totum esse attribuendum, .. si illi umquam hoc a me postulassent, si umquam omnino cogitassent; Verr. III, 182. ne omnino umquam essem otiosus; Planc. 66. ne quis omnino umquam istis legibus reus fiat; Phil. I, 22.

7. **bei Negationen:** ne: „mihi impone istam vim, ut omnino mihi ne liceat polliceri"; Verr. II, 148. f. 6. quisquam; Sest. 89. umquam.

nec: (Habitus) neque legare quicquam eius modi matri poterat animum inducere, neque testamento nomen omnino praetermittere parentis; Cluent. 45. qui .. nihil dixit nec fecit omnino; dom. 134. f. 6. quisquam; Phil. I, 35. ullus.

nego: nego illum adulescentem, quem statim ... mortuum esse dixistis, omnino illo die esse mortuum; Cluent. 168. qua lege accusandum (P. Sestium) omnino fuisse negas; Vatin. 41. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib. qui hoc ignoret, ... negari solere omnino esse factum; Milo 8. f. 6. ullus; Flacc. 48.

nemo: omnino ego neminem video praeter istum; Verr. III, 218. Apollonius adfirmare se omnino nomine illo servum habere neminem; ib. V, 17. C. Caesari supplicationes decrevistis, ... honore ut omnino nemini; prov. cons. 25. omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97.

nihil: Fannium ... omnino exegisse nihil; Qu. Rosc. 39. te omnino nihil gessisse iure; dom. 34. praeter paucos, qui propter societatem furtorum [tuorum] nihil omnino dederunt; Verr. III, 42. hic Diognetus ... vicarium nullum habet, nihil omnino peculii; ib. 86. Inensibus, ... nihil omnino relictum; ib. 103. plerisque aratoribus nihil omnino superfuisse; ib. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; Verr. III, 169. ut nihil omnino sit relictum; ib. IV, 104. nihil ... in vitam L. Murenae dici potest, nihil, inquam || potest? nihil inquam || omnino; Muren. 14. nihil omnino gratiae concesseris || nihil gratiae concesseris, al. ||; ib. 65. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico; Balb. 33. si in re nihil omnino novi est; Phil. XII, 3. cum alios male sentire, alios nihil omnino curare videam; ib. XIV, 17. f. nec; dom. 134.

nolo: auctoritatem isti habeant apud eos, quos esse omnino noluerunt? Flacc. 61. noli id omnino

a me putare esse amissum, si quid est tibi remissum atque concessum; Sulla 47.

non: docui ... causam omnino cur postularet non fuisse; Quinct. 60. omnino autem bona possessa non esse constitui; ib. 89. qui multis annis Romam omnino non accesserit; Sex. Rosc. 92. „at ego omnino non fui (Romae)"; ib. 94. ut tibi omnino non pepercerim; ib. 95. suspicor, omnino haec bona non venisse; ib. 127. omnino Fannium ab Flavio HS CCCIↃↃↃ non abstulisse; Qu. Rosc. 40. „omnino .. HS CCCIↃↃ a Flavio non abstulit"; ib. 41. id omnino Verres in iudicio suo non audiet; div. Caec. 33. si omnino tabulas non proferet; Verr. I, 117. quod Epicrates appellatus omnino non erat; ib. II, 59. is omnino servus in familia non erat; ib. V, 17. nam omnino tolli posse (crimen) non arbitrabatur; ib. 103. quae (voluntas) si tacitis nobis intellegi posset, verbis omnino non uteremur; Caecin. 53. quas (causas) omnino in iudicium adferri non oportuit; Cluent. 91. quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest; Muren. 13. quem omnino vivum illinc exire non oportuerat; ib. 51. etsi hoc factum a Murena omnino .. non est; ib. 72. quid refert .. (tabulae) tanto post ad iudices deferantur an omnino non deferantur? Flacc. 21. qua (auctoritate) ego ... omnino non uterer, si ..; Sulla 10. qui Roscius) ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17. cum ego me sensissem tuto omnino in civitate esse non posse; dom. 8. te omnino ... tribunum non fuisse; ib. 40. si tum consules aut fuissent in re publica aut omnino non fuissent; ib. 91. si omnino oculos non habueris; har. resp. 39. quos (legatos) alii omnino non dabant; prov. cons. 28. qui si plebeius omnino esse non potuit; ib. 45. omnino non scire quid liceat; Balb. 14. si omnino eis versari in nostris bellis non liceret; ib. 26. si ille obvius ei futurus omnino non erat; Milo 47. in Africa Ligarium omnino non fuisse; Ligar. 16. omnino irasci amicis non temere soleo; Phil. VIII, 16. omnino ... totum ... consilium non meo periculo, sed utilitate rei publicae metiar; ib. XII, 30. si facere omnino non licebit; ib. XIII, 14. bellum omnino hoc non fuisset; ib. 28. omnino ... legem illam appellare fas non est; ib. 32. — videor .. non omnino a defendendis hominibus sublevandisque discedere; div. Caec. 5. nunc illud, quod paene praeterii, non omnino relinquendum videtur; Verr. III, 80. pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; Sest. 84. non ferrem omnino moleste, si ita accidisset; Piso 44. res ... confecta est, minus illa quidem severe quam decuit, non tamen omnino dissolute; Phil. VI, 1. non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. 7. non tenuit omnino conloquium illud fidem; ib. XII, 27.

nullus: si vadimonium omnino tibi cum P. Quinctio nullum fuit; Quinct. 56. docui, cum desertum esse dicat vadimonium, omnino vadimonium nullum fuisse; ib. 86. non quo ... locum omnino ubi ea poneret nullum haberet; Verr. II, 87. si omnino nullas confecerat litteras; ib. III, 112. omnino nummum nullum cuiquam esse deductum; ib. 182. tabulas omnino nullas profers; ib. IV, 36. quod omnino familia nulla potest committere; Tull. 35. utrum hanc actionem habebis, ... an aliam quampiam an omnino nullam? Caecin. 37. cum ille verbum omnino in hac ipsa causa nullum facere potuerit; Cluent. 167. quod sic statuit, omnino consularem legem nullam putare; Sest. 135. praesertim cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit ..; Phil. II, 53. quem tu ordinem omnino esse nullum putas; ib. XIII, 23. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; ib. 43. — ut ... non laboraret, si aratorem in Sicilia nullum omnino esset relicturus; Verr. III, 104. nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; ib. V, 140. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem ... fuisse; Vatin. 3. erat nulla omnino recusatio; Rab. Post. 28. ea (vita) nulla est omnino servienti; Phil. X, 20.

numquam: quem (hominem) omnino numquam viderat; Sex. Rosc. 105. qui omnino in eo loco, unde se deiectum esse dicit, uumquam fuit; Caecin. 49. ante hoc tempus omnino ista ipsa res suo nomine in iudicium numquum est vocata; Cluent. 88. gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum; dom. 86. — Fufiorum se adfirmavit numquam omnino nomen audisse; Flacc. 48. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael. 17. de eo (iure) numquam omnino esse dubitatum; Balb. 44.

II. **mit Gegensatz:** aut: multa praetereo, quae cotidie labore huius et studio aut omnino aut certe facilius consequantur; Balb. 43. f. **aut,** I, 1, h. aut omnino (7 St.) II, 1, g. aut omnino (3 St.) B. I, S. 373, a. 378, b.

sed: ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit, ... sed omnino ||omnino omnis|| improbitas ... exstinguenda atque delenda sit; div. Caec. 26. qui ... non introitu, sed omnino aditu quempiam prohibuerit; Caecin. 39. placet causam ... non nostrae possessionis, sed omnino possessionum omnium constituere in verbo? ib. 81. nihil est ... contra hanc rem publicam non dico factum, sed nihil omnino excogitatum; leg. agr. II, 90. non dicam quid egit (P. Lentulus) prius, sed quid omnino egit aliud nisi ut me conservato vestram ... dignitatem auctoritatemque sanciret? sen. 8. si vocatae tribus essent, proscriptionem non dicam in me, ... sed omnino in ullo civi comprobavissent? dom. 58. — dicebam ... mihi perdifficile esse contra talis oratores non modo tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conari; Quinct. 77. nonne esset puditum, ... non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. ecquis audivit non modo actionem aliquam aut relationem, sed vocem omnino aut querellam tuam? Piso 29. senatus odit te ... adflictorem ac perditorem non modo dignitatis et auctoritatis, sed omnino ordinis ac nominis sui; ib. 64. qui non modo Romae non fuit, sed omnino quid Romae ageretur nescivit; Sex. Rosc. 81.

sed tamen: acerbum omnino genus iudicii, sed tamen ... vix recusandum; Planc. 37. quae videbantur improba omnino, sed tamen aliquo modo posse concedi; Phil. XII, 11.

verum: novum est, non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. — hoc non vereor, ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; Verr. II, 161. sed quid pudeat hominem non modo sine rubore, verum omnino sine ore? Fr. B. XV, II, 6.

omnis, ganz, jeder, alle: **bei Substantiven und Adjectiven:** alqs: si Crassi omnes cum Antoniis existant; Quinct. 80. non necesse est omnis commemorare Curtios; Sex. Rosc. 90. ut Siculis omnibus iucundam diuturnamque memoriam ... relinquerem; div. Caec. 2. percrebruit, Siculos omnis actorem suae causae ... quaesivisse; ib. 12. cum omnibus Siculis faceret (Verres) iniurias; ib. 52. ut mos in Sicilia est omnium Veneriorum; ib. 55. quod tota Sicilia, quod omnes

Siculi, omnes negotiatores, omnes publicae privataeque litterae Romae sunt, nihilne id valebit? Verr. a. pr. 20. omnes ... Lampsaceni ... ad aedis noctu convenerunt; ib. I, 67. hominis ... omnium Siculorum primi ac nobilissimi; ib. II, 23. ut ... ab iure omnium Siculorum ne recedatur; ib. 38. dicent omnes Halicyenses; ib. 80. Siculis omnibus ..., quae potuit, restituenda curavit; ib. 86. quam idoneus propter cuius auctoritatem ... Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; ib. 107. qua apud omnis Siculos dignitate atque existimatione sit; ib. 111. ita porro laudatus defensusque ab omnibus Siculis, ut ..; ib. 113. te omnium Siculorum patronum una Mamertina civitas ... [publice laudat]; ib. 114. si hanc causam non omnium Siculorum rogatu recepissem; ib. 117. adhibitis omnibus Marcellis, qui tum erant; ib. 122. [omnes Siculi ex censu quotannis tributa conferunt]; ib. 131. novum est, iudices; in Siculis quidem et in omnibus Graecis monstri simile; ib. 158. apud omnis Graecos hic mos est, ut ..; ib. demonstratum est, quantum odium [in te] ... omnium Siculorum sit et fuerit; ib. 165. potes igitur dicere nihil tibi obesse oportere aratorum, negotiatorum, Siculorum omnium testimonia? ib. 168. in hoc homine atque in eius modi causa quid facerent omnes Crassi et Antonii? ib. 192. haec vobis proponite, .. vos de rebus fortunisque Siculorum [omnium) ... cognituros; ib. III, 11. sunt omnes Siculi non contemnendi, si per nostros magistratus liceat; ib. 67. quae tua donatio ... nova Siculis omnibus ... videbatur; ib. 185. omnibus iste ceteris Siculis odio est; ib. IV, 15. dixi .. multa fuisse apud omnis Siculos; ib. 47. convocatis Siculis omnibus; ib. 73. tanta superstitio ... mentis omnium Siculorum occupavit ..; ib. 113. nisi vero existimatis ... non per illum omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum et iniectum; ib. V. 24. Syracusani ... habebant rationem omnes cotidie piratarum; ib. 71. qui ... inspectantibus omnibus Syracusanis securi percussus est; ib. 155. animi ... omnium Larinatium odio Oppianici et illius adulescentis misericordia commoventur; Cluent. 24. omnes scitote, iudices, ... omnis Larinatis, qui valuerunt, venisse Romam; ib. 195. cum omnes Octavii, Metelli, Iulii, Cassii, Catones, Pompei ... cum consulibus essent; Rabir. 21. caput est omnium Graecorum concitandorum ... Heraclides; Flacc. 42. quae (Massilia) tam procul a Graecorum omnium regionibus ... sic optimatium consilio gubernatur, ut ..; ib. 63. omnes .. illi Maximi, Marcelli, Fulvii non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. ut haberet in consilio ... omnis Metellos ... paene ex Acheronte excitatos; sen. 25. meam domum S. Lentulus ..., P. Servilius, M. Lucullus, ... omni religione una mente omnes liberaverunt; har. resp. 12. cum ille omnis prope ab inferis evocasset Metellos; Sest. 130. omnibus Metellis ... gratissimum ... fecit; ib. 131. quis plenior inimicorum fuit C. Mario? ... inimici omnes Metelli; prov. cons. 19. cum Latinis omnibus foedus esse ictum; Balb. 53. iustissimos omnium Metellorum et clarissimos triumphos ... superavit; Planc. 89. de quo (crimine) Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset. [omnes scilicet Lanuvini]; Milo 46. omnium Marcellorum † meum pectus memoria obfudit; Marcell. 10. omnes Cafones, omnes Saxae ceteraeque pestes ... aedis sibi optimas ... definiunt; Phil. VIII, 9. omnes ... Scauri, Metelli, Claudii, Catuli, Scaevolae, Crassi arma sumpserunt; ib. 15. quibus (divitiis) omnis Africanos et Laelios multi venalicii mercatoresque superarunt; Fr. B. VII, 8. ſ. civis; Verr. V, 158.

alqd: ſ. argentum; Verr. IV, 51.

accusatio: omnis accusatio varie graviterque tractata ad extremum manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50. ſ. copia; ib. 18.

accusatores: quod .. omnium accusatorum non criminibus, sed vocibus maledictisque celebratum est; Cael 6.

acerbitas: (Sulla) nihil fecisset libentius quam omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; Cluent. 151. cum iste omnis et suppliciorum et verborum acerbitates ... conquisierit; Rabir. 15. ut omnis acerbitates, omnis dolores cruciatusque perferrem; Catil. IV, 1. qui ... ceterorum suppliciorum omnis acerbitates amplectitur; ib. 7. omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod ..? dom. 43.

Achaia: omnis erat tibi Achaia, Thessalia, Athenae, cuncta Graecia addicta; Piso 37.

actio: videsne me radicitus || non radicitus || evellere omnis actiones tuas; dom. 34. tua .. omnis actio ... fuit omnis ... rescindi oportere; ib. 40. cum omnes actiones ..., omnes sententiae meae pervenerint ad eum; Phil. XII, 22.

acta: cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari viderentur; Sest. 62.

aditus: hisce ... omnis aditus ad Sullam intercludere; Sex. Rosc. 110. cum sibi .. ad istum omnis aditus arduos ac potius interclusos viderent; Verr. I, 136. tota (Henna) .. ab omni aditu circumcisa atque directa est; ib. IV, 107. (urbs Syracusae) situ est cum munito tum ex omni aditu ... praeclaro ad aspectum; ib. 117. aditus omnis hominibus ... non modo disiunctus, sed etiam clausus fuit; ib. V, 6. facile ostendam tua crudelitate in alios omnis tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; ib. 21. qui (Pontus) antea populo Romano ex omni aditu clausus fuisset; imp. Pomp. 21. plenum est forum, ... pleni omnes aditus huius templi ac loci; Catil. IV, 14. „ut sororem ... privaret .. omni aditu et limine"; Milo 75. „omnes claudentur aditus"; Phil. I, 25. cum omnis aditus armati obsiderent; ib. II, 89. omnes fori aditus ita saepti, ut ..; ib. V, 9.

adiumenta: „a nobis omnia populo Romano semper et belli adiumenta et pacis ornamenta ministrata sunt"; Verr. V, 124.

adlegationes: cum sibi omnis ad istum adlegationes difficilis ... videret; Verr. I, 136.

adrogantia: cum omnis adrogantia odiosa est tum illa ingenii atque eloquentiae molestissima; div. Caec. 36.

advenae: ab omnibus advenis (Diana) visebatur; Verr. IV, 74.

adulescentes: quae ... adulescens .. omnium praestantissimus gessit; Phil. III, 7.

adulteri: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

adulteria: ut omnis hominis libidines, omnia stupra, omnia cenarum conviviorumque genera, adulteria denique eius delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

aedes: quod mensas Delphicas ... ex omnibus aedibus sacris abstulit Syracusis; Verr. IV, 131.

aedificia: aedificiis omnibus, publicis privatis, sacris profanis, .. pepercit; Verr. IV, 120. in omnibus his agris aedificiisque vendendis permittitur xviris, UT VENDANT; leg. agr. II. 55.

aediles: quam (togam praetextam) omnes praetores aedilesque tum abiecerant; sen. 12.

aequitas: in quo (foro) omnis aequitas continetur; Catil. IV, 2. aequitatem omnem reiecisti; Planc. 42.

aera: cognoscentur .. omnia istius aera illa vetera; Verr. V, 33.

aetas: omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil. IV, 14. annui temporis criminationem omnis aetas L. Flacci et perpetua vita defendet; Flacc. 100. ceterae (animi adversiones) neque temporum sunt neque aetatum omnium neque locorum; Arch. 16. in hominibus de me divinitus meritis omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda atque recolenda; sen. 30. omnes principes civitatis, omnes ‖ homines ‖ ordinum atque aetatum omnium; dom. 90. eandem domum populus Romanus ... omnium aetatum ordinumque suffragiis eodem iure esse iussit; har. resp. 11. in (qua) causa omnes honestates civitatis, omnes aetates, omnes ordines una consentiunt; Sest. 109. multi hoc idem ex omni ordine atque ex omni aetate fecerunt; Cael. 12. cuius omnem aetatem in ... bellis consumptam esse meminisset; Deiot. 6. ut ... omnium generum, aetatum, ordinum omnes viri ac mulieres ... viderentur ... laetari; Piso 52. omnes ex omni aetate ... cum Ser. Sulpicio non sint comparandi; Phil. IX. 10. ſ. genus; dom. 75. Piso 96.

ager: ut non omnem frugem neque arborem in omni agro reperire possis, sic non omne facinus in omni vita nascitur; Sex. Rosc. 75. omnis ager Siciliae civitatum decumanus est; Verr. III, 13. attendite, quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. omnis denique agros decumanos ... populo Romano ex parte decuma, C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; ib. 103. atque hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. 121. illi ipsi, qui remanserant, ... relicturi agros omnis erant; ib. ut temporibus illis ... ager araretur omnis; ib. 125. iubet eosdem xviros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere; leg. agr. I, 10. quin omnis agros, urbis, stagna, portus, totam denique Bithyniam xviri vendituri sint; ib. II, 40. sequitur OMNIS AGROS EXTRA ITALIAM; ib. 56. ceteri agri omnes, qui ubique sunt, ... xviris addicentur; ib. 57. omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra venierint; ib. 62. qua (pecunia) hosce omnis agros et ceteros horum similis non modo emere, verum etiam coacervare possis; ib. 66. hic ager omnis, quoquo pretio emptus erit ‖ coëmptus erit ‖ tamen ingenti pecunia vobis inducetur; leg. agr. II, 70. cum (Rullus) omnis urbis, agros, vectigalia, regna vendiderit; ib. 71. ut ... eadem voce senatus omnis ex omnibus agris atque oppidis civis ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24. qui ... ea ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3. ſ. aedificia; leg. agr. II, 55.

agricolae: omnes ... publicani, agricolae, pecuarii, ceteri negotiatores ... M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.

aleatores: ſ. adulteri. — **alii**: ſ. B. V.

altitudines: qui omnis angustias, omnis altiudtines moenium obiectas ‖ omnium obiecta ‖ semper vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.

amicitiae: ego omnis amicitias tuendas semper putavi summa religione et fide; Fr. E. 2.

amici: omnes istius amici, in his etiam pater eius hoc defendebat licere fieri; Verr. II, 102. cum omnes legati nostri, ... omnes equites Romani, ... omnes negotiatores eius provinciae, denique omnes in Gallia qui sunt socii populi Romani atque amici, M. Fonteium incolumem esse cupiant; Font. 32. cum essent omnes (amici Caecinae) metu perterriti; Caecin. 26. hoc ... eius amici necessariique omnes cognoverunt; Cluent. 161. ſ. divisores.

amor: omnem se amorem abiecisse illim ‖ illinc, illic ‖ atque in hanc transfudisse: Phil. II, 77.

angiporta: ut in omnibus angiportis praedonis improbissimi statua ponatur; Verr. II, 141.

anguli: sin ... me ... ad omnis litterarum angulos revocas; Caecin. 84.

angustiae: ſ. altitudines.

animi: quos (animos) omnis ad Mutinam intenderes; Phil. XI, 22.

anni: legatos mittunt qui ... consuetudinem .. omnium annorum demonstrent; Verr. II, 124. ut ei sacra facerent quot annis, cuius opera omnium annorum sacra deosque patrios amiserant; Verr. IV, 151. hoc tantum bellum ... quis umquam arbitraretur aut ab omnibus imperatoribus uno anno aut omnibus annis ab uno imperatore confici posse? imp. Pomp. 31. stipendium militibus per omnis annos a civitatibus ... esse numeratum; Piso 88. quae (promissa) .. multo plura ... reperta sunt quam a vivo beneficia per omnis annos tributa et data; Phil. I, 17.

antiquitas: qua de re ‖ de re tota ‖ si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133.

apparatus: sed omitto epulum ..., festum diem, ... omni apparatu ornatuque visendum ‖ visendo ‖; Vatin. 31.

arationes: arationes omnis ... desertas atque ab dominis relictas esse cognostis; Verr. III, 228.

aratores: ergo aratores inimici omnes et adversarii sunt; Verr. II, 149. iugera professi sunt omnes aratores imperio atque instituto tuo; ib. III, 112.

arbitria: perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima, omnia arbitria honoraria, omnia officia domestica conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.

arbor: ſ. ager; Sex. Rosc. 75.

argentum: mercatorem ... misimus, omnia qui signa, tabulas pictas, omne argentum, ebur, aurum, gemmas coëmeret; Verr. IV, 8. omne argentum ablatum ex Sicilia est; ib. 36. praetorem omne id argentum coëmisse; ib. Apollonium ... omni argento optime facto spoliasti ac depeculatus es; ib. 37. ut omne argentum, quod apud quemque esset Catinae, conquirendum curaret; ib. 50. ut Centuripinis ... omne argentum conquireret; ib. ut quidquid .. esset argenti caelati aut si quid etiam Corinthiorum, ut omne statim ad mare ex oppido deportaretur; ib. 51. omnis vestis ablata; omne aurum et argentum ablatum et aversum; ib. V, 73. cum Rullus atque ei, quos ... timetis, cum omni egentium atque improborum manu, cum omnibus copiis, cum omni argento et auro Capuam ... occuparint; leg. agr. I, 22.

argumenta: relictis .. ceteris argumentis omnibus; Cluent. 62. omnes illim praestigiae, ... omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35.

arma: cuius tanti furoris fuit, omnis reges, ... omnis liberos populos, omnis socios, omnis provincias, omnia .. omnium arma contra se unum excitare? Deiot. 15. omnia arma ... contra illam pestem esse capienda; Phil. IV, 7. quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? ib. V, 5.

artes: omnis tuas artis, quibus tu magnus es, tibi concedit; Quinct. 93. ut inter suos omnium deliciarum atque omnium artium puerulos ... velit hos versari; Sex. Rosc. 120. omnes .. artes ... et admirabilem dignitatem et pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23. omnes artes ... habent quoddam commune vinculum et quasi cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2. omnes .. istius modi artes in eis reprehenduntur, qui ..; Planc. 61.

artifices: palam artifices omnis, caelatores ac vascularios, convocari iubet; Verr. IV, 54.
arx: qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.
Asia: cum (Antiochus) ... omnem .. hanc Asiam amisisset; Deiot. 36.
Athenae: ſ. Achaia.
auctoritas: qua tu in actione quamquam omnia exempla maiorum, omnis leges, omnem auctoritatem senatus, omnis religiones atque auspiciorum [publica] iura neglexisti; Rabir. 17. Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14. neminem esse ex illo honoris gradu qui non omni studio, virtute, auctoritate incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82. „qui omnem auctoritatem Clodianis armis abiecerant"; Milo 94.
audacia: si ... istinc .. omnis fraus et audacia est; Cluent. 83. omnis .. audacia gladiatoris ... repudianda est; Phil. V, 10.
augures: id quod augures omnes usque ab Romulo decreverunt; Vatin. 20.
aurum: ſ. argentum.
auxilium: omnia alia perfugia bonorum, praesidia innocentium, subsidia rei publicae, consilia, auxilia, iura ceciderunt; Flacc. 3. qui me ... non consules, sed latrones ... omni auxilio, non solum suo, sed etiam vestro ceterorumque ordinum spoliatum esse voluerunt; sen. 10. ſ. commoda; Verr. V, 172.
barbaria: cum alteri (consuli) ... omnem barbariam ... codonasses; dom. 60. cuius taeterrima crudelitate omnis barbaria superata est; Phil. XI, 6.
barbari: in illa omnium barbarorum defectione; Piso 84.
beati: id quod est praestantissimum maximeque optabile omnibus sanis et bonis et beatis; Sest. 98.
bellum: „nos semper omnibus Punicis Siciliensibusque bellis amicitiam fidemque populi Romani secuti sumus"; Verr. V, 124. qui ad omnia nostrae memoriae bella conficienda divino quodam consilio natus esse videatur; imp. Pomp. 42. vir bellorum omnium ... peritissimus; ib. 68. ut eum omnibus omnium gentium bellis terra et mari || terra marique || praeponeretis; leg. agr. II, 23. quibus omnibus ... bellis Capua (nobis) non modo non obfuit, sed ..; ib. 90. bellum illud omne Mithridaticum cum mulierculis esse gestum; Muren. 31. si omnia bella ... contemnenda sunt; ib. cum (Cn. Pompeius) omnia .. bella terra marique confecisset; Flacc. 29. omnibus bellis terra marique compressis; Sest. 67. confectis omnibus maritimis terrestribusque bellis; prov. cons. 27. cum ... omnia bella ... conquiescant; Rab. Post. 42. horum omnium bellorum causae ex rei publicae contentione natae sunt; Phil. VIII, 7. omnia (bella civilia) in nostram aetatem inciderunt; ib. 8.
beneficia: ornabat eum beneficiis officiisque omnibus; Verr. I, 34. cum omnia sua commoda, iura, beneficia senatus populique Romani ... perdidissent; ib. II, 9. quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur; ib. V, 180. qui ... parentum beneficia, deorum immortalium munera, populi Romani honores, vestra de me multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; sen. 2. ut omnium praemiorum beneficiorumque nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20. ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalia; Phil. III, 10.
bipedes: hoc ministro omnium non bipedum solum, sed etiam quadripedum impurissimo rem publicam perdidisti; dom. 48.
bona: ipse Sex. Roscius cum fama, vita bonisque omnibus a decurionibus publice [Roscio] mandatus est; Sex. Rosc. 115. bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus; Verr. I, 152. de suis bonis omnibus decedere; ib. II, 43. omnium bonorum paternorum ipsius Heraclii ... palaestrae Syracusanorum ... possessio traditur; ib. 45. quae bona is ... huic Heraclio ... omnia utenda ac possidenda tradiderat; ib. 46. iste Epicratis bona Bidinos omnia possidere et sibi habere iussit; ib. 61. expulsi bonis omnibus Romam venerunt; ib. 62. in Timarchidi potestate sociorum ... bona fortunasque omnis fuisse; ib. 136. an fructos integros atque adeo bona fortunasque aratorum omnis vendidisti? ib. III. 40. in quo (genere) singillatim aratores eversi bonis omnibus sint; ib. 100. qui ... ex civitatibus suis, ex provincia, denique bonis fortunisque omnibus ereptis profugerunt; ib. 128. cum audisset tantum decumanum professum esse ... sibi deberi, quantum ille bonis suis omnibus efficere non posset; ib. 129. usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat; Caecin. 11. (Oppianicus) intellegebat Habito mortuo bona eius omnia ad matrem esse ventura; Cluent. 45. ad uxorem Oppianici ... omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; ib. 52. quae (bona) non numquam requirimus, ea sunt omnia non a natura, verum a magistro; Muren. 61. ut ... rex ... cum bonis omnibus publicaretur; Sest. 57. M. Lepidus, vir ornatissimus omnibus et virtutis et fortunae bonis; Phil. XIII, 49.
boni: ſ. **bonus**, B, I (96 St.) B. I, S. 425 — 429.
bullae: bullas aureas omnis ex eis valvis, quae erant multae et graves, non dubitavit auferre; Verr. IV, 124.
caedes: cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem ... in omni flagitio, stupro, caede versatum? Sulla 70.
caelatores: ſ. artifices.
calamitas: ut omnibus iniuriis et calamitatibus, quas te praetore tulerunt, in posterum liberentur; Verr. III, 203. quae (calamitas) omnis propter avaritiam ipsius accidisset; ib. V, 106. in omni calamitate retinetur aliquod vestigium libertatis; Rabir. 16.
calumnia: quem iste ... in omni calumnia praecursorem habere solebat et emissarium; Verr. V, 108. cum omni mora, ludificatione, calumnia senatus auctoritas impediretur; Sest. 75.
candidati: id decernitur omnibus postulantibus candidatis; Muren. 68.
casus: minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt .. in omni casu rei publicae; Phil. V, 26.
causa: is, quicum tibi adfinitas, societas, omnes denique causae et necessitudines veteres intercedebant; Quinct. 48. te dicere atque enumerare causas omnis oportebat; Sex. Rosc. 53. quoniam in animo est causam omnem exponere; Verr. I, 32. causam illius omnem ad inimicos accusatoresque detulit; ib. 41. ut de his omnibus causis se ad leges reiceret; ib. II, 90. causam omnem evertit suam; ib. 101. ex quo vos ... rem omnem causamque cognostis; ib. V, 90. quod etiam si verbo differre videbitur, re tamen ... omnibus in causis idem valebit; Caecin. 59. unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4. mater .. a me in omni causa ... appellabitur; Cluent. 12. cum omnes me causae ad misericordiam atque ad humanitatem vocent; Muren. 6. habetis ... causam omnem simultatis; Flacc. 49. id quod in omni mea causa semper ... fecistis; dom. 100. si ... existimare vere de omni hac causa volueritis; Cael. 2. cum .. esset omnis causa illa mea consularis et senatoria; Piso

19. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84. cum in omnibus causis gravioribus ... commoveri soleam ..; Deiot. 1. Hieras .. causam omnem suscipit; ib. 42.

cautio: hunc ... Cn. Pompeius omni cautione, foedere, exsecratione devinxerat nihil ... contra me esse facturum; Sest. 15.

celeritas: omnis ista celeritas ac festinatio ... illud patefecit ..; Scaur. 30.

censores: ubi illa consuetudo ... omnium consulum, censorum, praetorum, quaestorum denique? Verr. I, 142.

centuriae: quo (die) consul omnibus centuriis P. Sulla renuntiatus est; Sulla 91. vobis campus centuriarumque una vox omnium ..., vobis omnes societates, omnes ordines ... omne suum ... studium et iudicium non modo commissum, verum etiam commendatum esse arbitrabuntur; dom. 142.

certamen: est ... populo Romano, victori omnium gentium, omne certamen cum percussore; Phil. IV, 15.

ceteri: ſ. B. V.

circumscriptiones: cum omnis ab eis fraus, omnes insidiae circumscriptionesque adulescentium nascerentur; Cluent. 46.

civis: ut omnis civis perdiderit et adflixerit; Sex. Rosc. 33. homines [autem] ipsi [Lampsaceni] .. summe in omnis civis Romanos officiosi; Verr. I, 63. commemorarem ... eos omnis (civis) hoc statuisse; ib. II. 163. quae (Sicilia) civis Romanos omnis suis ipsa sedibus libentissime semper accepit; ib. V, 157. coactus lacrimis omnium civium Romanorum, qui in Sicilia negotiantur, adductus ... omnium .. Reginorum testimoniis ... dedi tantum testium; ib. 158. timere non debeo ne ... ceteri omnes (cives) simili periculo indignissimi iudicentur; ib. 171. civium Romanorum omnium sanguis coniunctus existimandus est, quoniam et salutis omnium ratio et veritas postulat; ib. 172. omnes hoc loco cives Romani et qui adsunt et qui ubique sunt ... vestrum auxilium requirunt; ib. si (M. Fonteius) ... civium Romanorum omnium testimoniis tabulisque premeretur; Font. 34. cum ... laudent omnes vestri cives atque socii; ib. 35. hoc cum eos scire volui, quibus Sulla voluit iniuriam facere, tum omnis ceteros novos veteresque cives; Caecin. 101. cur, si cuiquam novo civi potuerit adimi civitas, non omnibus patriciis, omnibus antiquissimis civibus possit; ib. unum ab omnibus sociis et civibus ad id bellum imperatorem deposci atque expeti; imp. Pomp. 5. omnis civis legibus teneri omnibus; Cluent. 156. propterea quod cum omnibus civibus ... semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. qui ... inviolatum corpus omnium civium Romanorum ... defendo servari oportere; ib. 11. Porcia lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit; ib. 12. vitam omnium civium ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12. ut te metuunt omnes cives tui; ib. 17. hunc et huius socios ... a vita fortunisque civium [omnium] arcebis; ib. 33. vobis vitam omnium civium (patria) ... commendat; ib. IV, 18. ut (consul) ... beneficium populi Romani cum vestra atque omnium civium salute tueatur; Muren. 2. quibus auctoribus et defensoribus omnium tum salus esset non civium solum, verum etiam gentium defensa ac retenta; Flacc. 2. (tabella vobis) dabitur de omnibus bonis civibus; ib. 99. qui ex summis periculis eripuerim ... vitam omnium civium; Sulla 27. ego vitam omnium civium ... quinque hominum ... poena redemi; ib. 33. ut omnis rei publicae dignitas, omnium civium salus, vita, libertas ... vestrae sapientiae ... commissa ... esse videantur; dom. 1. quod me ... omnium civium studiis desideratum ... vident; ib. 94. omnes ... cives ... petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25. civium .. omnium ... ius libertatemque pervertere; ib. 30. ut ... aditus .. in illum .. ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; ib. 137. quem vides omnium civium desiderio ... esse revocatum; Vatin. 7. omnis hoc civis meos iudicare ..; ib. 8. ut ... condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22. „qui ... omnis prope civis virtute, gloria, dignitate superabat“; ib. 34. ut omnes sui cives salutem incolumitatem, reditum precentur; Piso 33. ut omnes (cives) exsecrarentur; ib. senatus auxilium omnium civium cuncta ex Italia ... implorandum putavit; ib. 34. in sententiis omnium civium famam nostram fortunamque pendere; ib. 98. si ab omnibus, sociis civibus, exoratus anteposuit honori suo commoda ... provinciae; Scaur. 35. cui omnium civium libertas carissima fuisset; Rab. Post. 33. omnium .. in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. quae (suspicio) ... omnibus civibus ... providenda est; Marcell. 21. omnium salutem civium ... res tuae gestae complexae sunt; ib. 25. omnes .. iam cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21. accusa omnis ordines, omnis civis; ib. II, 19. ais eum te esse qui ... semper omnis civis volueris salvos; ib. VIII, 13. pater tuus ... primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; ib. non .. omnis civis salvos esse voluerunt; ib. 14. quae (laus) gratissima memoria omnium civium inclusa nondum publica auctoritate testata est; ib. X, 7. omnes te di homines, summi medii infimi, cives peregrini, viri mulieres, liberi servi oderunt; ib. XIII, 45. atque utinam ... [civibus] omnibus solvere nobis praemia liceret! ib. XIV, 30. ſ. ager; sen. 24. genus; Sest. 25. vir; Verr. IV, 82.

civitas: omnium civitatium totius Siciliae legationes adsunt; div. Caec. 14. quae (Sicilia) in communibus postulatis civitatum omnium edidit ..; Verr. II, 103. nolite exspectare, dum omnis obeam oratione mea civitates; ib. 125. ostendit sese in omnibus civitatibus censores esse facturum; ib. 132. [Timarchides] in omnis civitates ... censores dimisit; ib. 136. si omnes (civitates) imperio, metu, vi, malo adductae [tibi] pecuniam statuarum nomine contulerunt; ib. 145. legationes omnium civitatum in postulatis communibus ... etiam hoc ediderunt; ib. 146. quas litteras cum ad omnis civitates prope suppliciter misisset Metellus; ib. III, 46. per omnis civitates, quae decumas debent, percurrit oratio mea; ib. 100. cum ... frumentum aequabiliter emi ab omnibus Siciliae civitatibus oporteret; ib. V, 52. iam omnis provincias, iam omnia regna, iam omnis liberas civitates, iam omnem orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; ib. 168. civitates .. omnes ... vestrum auxilium exspectare ... coguntur; imp. Pomp. 12. quod ... legati ... ei (Pompeio) .. se omnis Cretensium civitates dedere velle dixerunt; ib. 46. propter quam (rem) ipsa est civitas omnium princeps; Muren. 30. cum (L. Sulla) omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32. cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram; Balb. 29. ceterae civitates omnes non dubitarent ..; ib. erat non solum domus mea, sed totum Palatium ... civitate omni ... refertum; Piso 11.

claves: tu ... Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum, omnis provincias frumentarias, omnis mancipes, omnis horreorum clavis ... tradidisti; dom. 25.

coetus: „omni in hominum coetu ... celebramur; Milo 98.

cogitatio: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae, vigiliae cogitationesque elaborarunt; Verr. V, 188. quod me ambitio et forensis labor ab omni illa cogitatione abstrahebat; Sulla 11. vos me ab omnibus ceteris cogitationibus ad unam salutem rei publicae convertistis; ib. 40. si (animus) quibus regionibus vitae spatium circumscriptum est, eisdem omnis cogitationes terminaret suas; Arch. 29. cuius (T. Annii) omnis ratio, cogitatio ... nihil aliud fuit nisi ... defensio salutis meae; sen. 30. ut omnis vigilias, curas, cogitationes in rei publicae salute defigeret; Phil. VII, 5. omnis voluntas M. Bruti, ... omnis cogitatio ... libertatem populi Romani intuetur; ib. X, 23. omissa *alia* omni cogitatione; ib. XI, 23.

coloniae: permittit xviris, ut in omnia municipia, in omnis colonias totius Italiae colonos deducant; leg. agr. II, 75. ut omnia municipia coloniasque Italiae novis colonis occuparetis; ib. 98. cum ... is motus fuerit municipiorum et coloniarum omnium; Piso 41. horum flagitiorum iste vestigiis omnia 'municipia, praefecturas, colonias ... impressit; Phil. II, 58.

coloni: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

columnae: quae (signa) apud te nuper ad omnis columnas ... disposita .. vidimus; Verr. I, 51. omnes illae columnae ... deiectae eisdem lapidibus repositae sunt; ib. 145. qui ... columnas ... omnis aedificandas locaverit; ib. 154.

comites: cum omnis eius comites iste sibi suo illo panchresto medicamento amicos reddidisset; Verr. III, 152. ut comites omnes magistratuum lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.

comitia: omnibus comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133.

commoda: ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; Sex. Rosc. 15. ut commodis omnibus careret; ib. 44. se carere suis omnibus commodis dicit; ib. 144. omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172. statui, .. vestram voluntatem ... meis omnibus commodis et rationibus praeferre oportere; imp. Pomp. 71. quoniam omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique legibus obtinemus; Cluent. 155. quae (mulier) ... Stratonem illum ... commodis omnibus adfecerat; ib. 184. illi vos ... arbitrantur ... de totius municipii statu, dignitate, commodisque omnibus sententias esse laturos; ib. 196. retinete istam possessionem ... ceterorum omnium commodorum; leg. agr. II, 71. omnia haec sunt officia necessariorum, commoda tenuiorum, munia candidatorum; Muren. 73. omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis; sen. 35. commodis meis omnibus, emolumentis, praemiis praetermissis; dom. 145. ſ. beneficia; Verr. II, 9. Phil. III, 10.

conatus: habeo certam viam atque rationem, qua omnis illorum conatus investigare et consequi possim; Verr. a. pr. 48. Q. Metellus ... 'omnis eius motus conatusque prohibebit; Catil. II, 26.

concitatio: ut omni populari concitatione defungerer; Sest. 74.

confessio: si neque omnis confessio facti est inusitata, neque ..; Milo 23.

coniurati: qui cum suppressa voce de audacia coniuratorum omnium dixisset; Sulla 30. cum omnium perditorum et coniuratorum incitata vis ... non tam in me impetum faceret, quam ..; dom. 96.

conlegae: cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute cum conlegis paene omnibus; sen. 22. omnes (conlegae) habuerunt leges promulgatas; Vatin. 16.

conlegia: omnia .. conlegiorum omnium decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8.

consilia: ad omnia intima istorum consilia sine ullo errore pervenimus; Verr. a. pr. 17. ut in eorum consiliis omnibus non modo aures hominum, sed etiam oculi [populi Romani] interesse videantur; ib. 48. particeps omnium rerum consiliorumque; ib. I, 40. cum omnia consilia frigerent; ib. II, 60. qui omnibus eius consiliis rebusque interfuit; ib. 80. quasi omnia eius facta atque consilia senatus, populus, iudices || populusque Romanus iudices || comprobarint; ib. III, 213. si in hoc reo atque in hac causa omnia mea consilia ad salutem sociorum ... spectaverunt; ib. V, 188. ut in omnibus meis factis atque consiliis vestrum de me factum consiliumque laudetur; leg. agr. II, 6. omnia turbulenta consilia ... partim iniri, partim ... inita esse dicebantur; ib. 8. luce sunt clariora nobis tua consilia omnia; Catil. I, 6. omnia superioris noctis consilia ad me perlata esse sentiunt; ib. II, 6. quamquam ... omnibus eius consiliis occurri atque obstiti; ib. III, 17. qui (P. Lentulus) ... omnium meorum consiliorum particeps periculorumque socius fuisset; Quir. 15. hic tuis ... consiliis omnibus interfuit; dom. 30. in quo (naufragio) conligendo ac reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15. omnia consilia P. Sestii mentemque totius tribunatus hanc fuisse, ut ..; ib. 31. cum ... T. Annio cum P. Sestio consiliorum omnium societas fuerit; Vatin. 41. cum ego omnium meorum consiliorum atque factorum exempla .. ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. omnibus consiliis ... non interfuisti solum, verum etiam .. praefuisti; Piso 11. hunc tu cum auctorem et praeceptorem omnium consiliorum ... debuisses habere; Phil. II, 14. homo ... in omnibus consiliis praeceps et devius; ib. V, 37. hanc (rem publicam) sibi iudicem constituit, hanc moderatricem omnium *consiliorum* atque factorum; ib. 50. ut omnia consilia atque facta ad dignitatem et ad virtutem referremus; ib. X, 20. omnia .. eius consilia cum consiliis Q. Caepionis Bruti ... coniuncta fuisse; ib. 26. sunt ... illi ... nimis feroces et ad suam vim omnia nostra consilia revocantes; ib. XII, 29. P. Apuleius, ... meorum omnium consiliorum periculorumque ... testis, conscius, adiutor; ib. XIV, 16. ſ. auxilium; Flacc. 3.

consules: hanc (legem) omnis semper in Sicilia consules praetoresque servasse; Verr. II, 39. omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100. cui (Iunoni Sospitae) omnis consules facere necesse est; Muren. 90. in qua civitate omnes ante vos consules senatui paruerunt; sen. 17. quam (legem) duo consules omnium, quos vidimus, sapientissimi tulissent; Fr. B. VI, 10. ſ. censores. praetores; Verr. III, 213.

consulares: cum ... omnes .., qui tum erant, consulares ... arma cepissent; Rabir. 21. quod omnes consulares ... partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt; Catil. I, 16. audistis ... omnis consularis, omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17. omnis consularis, ... totam Italiam effusam || esse effusam ||; Deiot. 11. omnis consularis, ... praetores, praetorios, tribunos plebis, ... omnem subolem iuventutis ... expulsam atque exterminatam suis sedibus! Phil. II, 54. qui (consulares) utinam omnes ante me sententiam rogarentur! ib. V, 5. qui (consulares) si omnes viverent; ib. XIII, 28.

consulta: ut sibi contra omnia senatus consulta, contra omnia iura contraque legem Rupiliam extra forum vadimonium promittant aratores;

Verr. III, 92. quae (senati consulta) sunt omnia contra illum pro religionibus facta; har. resp. 8. omnia illa senatus consulta, populi iussa, Italiae totius ... decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. quae (senatus consulta) .. omnia citius delata quam scripta sunt; Phil. XIII, 19.

contentio: omni contentione pugnatum est, ut ..; Cluent. 116. tota ... Italia ad omnem contentionem expedita; Sest. 36. quae mihi ... gravissima sunt, ... ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora; Deiot. 5.

contio: ut omnis contio audire possit; Cluent. 134. omnibus in contionibus illa furia clamabat ..; Sest. 39. eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus ... auctores ad perniciem meam; ib. 42.

controversiae: quod omnium controversarium ... edicit se recuperatores daturum; Verr. III, 35. iste .. hac sextula se ansam || hanc se ansam || retinere omnium controversiarum putat; Caecin. 17.

contumeliae: omnibus eum contumeliis onerasti; Phil. II, 99.

conventus: res ab omni conventu cognita celeriter isti domum nuntiatur; Verr. II, 48.

copia: qui (Rhodii) ... omnis .. eius copias acerrimumque impetum moenibus, litoribus classibusque suis exceperunt; Verr. II, 159. si .. ex omni copia conventus Syracusani ... faceres potestatem aratori ... sumendi recuperatores; ib. III, 32. quod omnis frumenti || omnis fere frumenti || copia decumarum nomine penes istum esset redacta; ib. 171. exponit suas copias omnis; ib. IV, 62. iste cum omnibus copiis praesto fuit; Caecin. 22. illa [accusatio] omnis testium copia ... omnibus eius (matris) opibus et copiis comparatur; Cluent. 18. populi Romani ... omnibus copiis ipsum populum Romanum coërceas? leg. agr. II, 74. utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4. omnibus hostium copiis terra marique superatis; ib. 29. existimare debetis omnis Catilinae copias, omnis spes atque opes ... concidisse; ib. III, 16. ut ... omnes copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren. 33. cum L. Caecilius privatum me suis omnibus copiis studuerit sustentare; sen. 22. cum viderem ... copias omnis Catilinae ... ad spem caedis et incendiorum esse revocatos; ib. 33. omnes undique copiae conligendae (sunt); Phil. VI, 7. omnes legiones, omnes copiae ... rei publicae sunt; ib. X, 12. si omnibus suis copiis excellentem virum res publica armasset; ib. XIII, 32. ſ. argentum; leg. agr. I, 22. auctoritas; Flacc. 14.

creditores: qui cum omnibus creditoribus suis male agat; Quinct. 84.

crepidines: piraticus myoparo ... usque ad forum Syracusanum et ad omnis crepidines urbis accessit; Verr. V, 97.

crimen: ut in criminibus omnibus nullum esset in quo ..; Verr. I, 29. ut in testibus interrogandis omnia crimina proponerem et explicarem; ib. haec omnia sectatorum, spectaculorum, prandiorum [item] crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73. is est reus avaritiae, qui ... maledictum omne, non modo crimen effugit; Flacc. 7. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69. haec causa est omnium horum scelerum atque criminum; Cael. 61. omne .. crimen [tuum] est, quod de te ... non male existimem; Phil. II, 9.

cruciatus: ut omnis animi cruciatus et corporis etiam egestas ac mendicitas consequatur, Catil. IV, 10. omnis cruciatus corporis, omnia pericula mortis atque exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14. quem socii ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98. ſ. acerbitas; Catil. IV, 1.

crudelitas: quam (uxorem) ... omni crudelitate lacerastis; dom. 59.

culpa: ut hoc ... confirmem, in hoc uno genere omnis inesse culpas istius maximas; Verr. V, 42. Q. Ligarius omni culpa vacat; Ligar. 4.

cultus: quod ... omnis cultus fructusque Cereris in eis locis interisse arbitrantur; Verr. IV, 114.

cupiditas; homo omnium aequissimus atque a cupiditate [omni] remotissimus; Verr. II, 91. illud est hominis magni, ... cupiditates .. omnis amovere; Cluent. 159. P. Naso, omni carens cupiditate; Phil. III, 25.

cupidi: ut ... omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr. IV, 47.

cura: ut omnis mihi cura et opera posita sit in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. ut etiam ipse candidatus ... omnem curam, operam diligentiamque suam in petitione non possit ponere; Muren. 45. qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; Phil. XIV, 13. ſ. cogitatio; Verr. V, 188. Phil. VII, 5.

curatio: cum omnis potestates, imperia, curationes ab universo populo Romano proficisci convenit tum eas maxime, quae ..; leg. agr. II, 17. ut ex omni custodia vestrae libertatis, ex omni potestate, curatione, patrocinio vestrorum commodorum Cn. Pompeius depelleretur; ib. 25.

curriculum: omne .. curriculum industriae nostrae in foro ... elaboratum est; Phil. VII, 7.

cursus: ut respueret omnis voluptates omnemque vitae suae cursum in labore corporis ... conficeret; Cael. 39.

custodiae: quae lex omnibus custodiis subiectum aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20. ſ. curatio; leg. agr. II, 25.

damnati: omnium ante damnatorum scelera, furta, flagitia; Verr. I, 21.

deae: ceteros .. deos deasque omnis imploro et obtestor, ut ..; Verr. V, 188. ut ab Iove Optimo Maximo ceterisque diis deabusque omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.

decreta: qui Romae totum edictum atque omnia decreta vendiderit; Verr. II, 119. istius omnia decreta, imperia, litteras peritissime et callidissime venditabat; ib. 135. ſ. conlegia. consulta; Vatin. 8.

decuriones: voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115. omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; Cluent. 197.

dedecus: quos (homines censores) ... omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130. quo minus castissimos ludos omni flagitio pollueres, dedecore maculares, scelere obligares; har. resp. 27.

defensio: in quo opprimitur et excluditur omnis tua defensio; Tull. 31. omni me defensione usurum esse legis, qua nunc ut utar ... non conceditur; Cluent. 158.

defensores: postea [senex Verres] defensores atque hospites omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96. qui cum omnibus meae salutis defensoribus bellum esse sibi gerendum iudicaverunt; Sest. 4.

delectatio: si nosmet ipsi, qui .. [ab delectatione omni] negotiis impedimur, .. ludis tamen oblectamur; Muren. 39.

deliciae: excutiemus omnis istorum delicias, omnis ineptias; Cael. 67. ſ. artes; Sex. Rosc. 120.

delictum: omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61.

delubra: etiam delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus || depopulatus || est; Verr. a. pr. 14.

deteriores: eorum omnium (deteriorum) hic dux est atque princeps; har. resp. 57.

di: ut omnes di adiuvent; Verr. III, 112. ita mihi omnis deos propitios velim; ib. V, 37. omnes .. di, qui vehiculis tensarum solemnis coetus ludorum initis; ib. 186. ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. testor .. omnis deos .. me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque ..; imp. Pomp. 70. debeo sperare omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. vobis omnium deorum templa atque delubra (patria)... commendat; ib. IV, 18. quem ad modum omnes .. di atque homines iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; ib. 44. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. ut ... non omnis tibi deos, non omnis homines esse inimicos et futuros scias; Phil. II, 65. testor ... omnis deos; ib. XIII, 20. L. Antonius, insigne odium omnium hominum vel ... deorum; ib. XIV, 8. ſ. cives; Phil. XIII, 45. deae.

dicae: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38. ceteras dicas omnis ... M. Postumius quaestor sortitus est; ib. 44.

dicta: ut isti ... factis dictisque omnibus ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. qui (senatores) omnia indicum dicta, interrogata, responsa perscriberent; Sulla 41. si ... omnia ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19. ſ. consilia; Sest. 45.

dies: te ... diebus omnibus in litore ... perpotasse dico; Verr. V, 131. in quo (loco) non ... dies omnis atque noctis tota mente mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190. in eo omnis dies noctisque consumpsi, ut ..; Catil. III, 4. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; Sest. 33. o reliquos omnis dies noctisque! Planc. 99.

dignitas: ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ac dignitate privantur; Cluent. 119. qui (ordo) tum ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20. nolite ... eum ... omni dignitate fortunaque privare; Muren. 87. ne (mater) eundem .. spoliatum omni dignitate conspiciat; ib. 88. qui (competitores) ... tecum ... de omni dignitate contendent; Sulla 24. (P. Sulla) spoliatus omni dignitate, quae erepta sunt, non repetit; ib. 89. ut ... redirem in patriam dignitate omni recuperata; Sest. 129. vir omni dignitate ornatissimus; Piso 44. ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... testibus condonetur; Scaur. 45. tuis ... sententiis omni est non dico dignitate, sed etiam spe salutis spoliatus Antonius; Phil. XII, 5. maiestas est ... in omni populi Romani dignitate; Fr. B. VI, 53. ſ. cives; dom. 1.

diligentia: quid est dignius in quo omnis nostra diligentia indulgentiaque consumatur? Verr. I, 112. ut .. sit eis ... enitendum .. omni scientia ac diligentia; Sest. 99. ſ. cura; Muren. 45.

diritas: quamquam es || sis || omni diritate atque immanitate taeterrimus; Vatin. 9.

discrimen: ne decernam capitis periculo, fugiam omne discrimen; Phil. XIII, 6.

dissensio: recordamini .. omnis civilis dissensiones; Catil. III, 24. illae .. omnes dissensiones erant eius modi, quae ..; ib. 25. [illae .. omnes dissensiones ... eius modi fuerunt, ut ..;] ib. omnis Pompeianorum colonorumque dissensio delata ad patronos est; Sulla 60. omnis fracta dissensio est armis; Marcell. 32.

dissolutio: ut eorum (criminum) omnem dissolutionem ab oratore quaeratis; Cluent. 3.

divina: qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint, everterint; Sest. 1.

divisores: paternos amicos, hoc est, divisores appellare omnis et convenire; Verr. a. pr. 25.

doctrina: homo disertissimus et omni doctrina et virtute ornatissimus; Verr. III, 203. omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae (cogitabatur, litteris mandabatur); Phil. II, 105.

docti: quae omnes docti atque sapientes summa ... bona esse dixerunt; Deiot. 37.

dolor: cui (Sextio) ex [omni] gemitu doloreque certa merces comparabatur; Verr. V, 118. omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103. ſ. acerbitas; Catil. IV, 1.

domestica: omnia domestica atque urbana mitto; prov. cons. 4.

dominatio: haec te omnis dominatio regnumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35.

dona: signa et dona comparere || comparare || omnia; Verr. I, 132. cuius (Iunonis) duo fana ... iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184.

dubitatio: quae (res) tollat omnem dubitationem superioris illius decumani criminis; Verr. III, 178.

ebur: ut omnia signa iste per eos homines, quos nominavi, omne ebur ex aedibus sacris, omnis undique tabulas pictas, deorum denique simulacra quae vellet auferret; Verr. II, 50. ſ. argentum; ib. IV, 8.

egregia: qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; Catil. III, 5.

embolia: qui omnia sororis embolia novit; Sest. 116.

emolumenta: ſ. commoda; dom. 145.

equites: equitem Romanum omnium ornatissimum; Cluent. 198. videsne ... hos omnis equites Romanos? Ligar. 33. ſ. amici; Font. 32.

error: veritate patefacta atque omni errore sublato; Cluent. 83. iam omnis omnium tolletur error; leg. agr. I, 18. omni errore sublato; Milo 7.

exempla: quae (exempla) iacerent in tenebris omnia, nisi litterarum lumen accederet; Arch. 14. ſ. auctoritas; Rabir. 17.

exercitus: exercitus noster ille || ille noster || ... omnis interiit; prov. cons. 5. ut omnes exercitus dimittantur; Phil. VII, 2.

existimatio: huius omnis fama et existimatio cum bonis simul possidetur; Quinct. 50.

exitia: quos P. Clodii furor ... omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.

exsecratio: ſ. cautio.

exspectatio: nonne aut in tabulis aut in testibus omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 27.

externa: omnia sunt externa unius virtute terra marique pacata; Catil. II, 11.

facinorosi: quintum genus est ... omnium facinorosorum; Catil. II, 22. omnibus facinorosis eandem licentiam permiseritis; Fr. C, 31.

facinus; si eius (Verris) omnia sunt inaudita et singularia facinora; Verr. V, 189. ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. hominem facinorum et stuprorum omnium *documentum*; dom. 50. auctores ... omni facinore et flagitio deformatos habetis; Scaur. 13. homo ad omne facinus paratissimus; Milo 25. in illis ... ad omne facinus immanis audacia; Phil. XIII, 10. parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? ib. 36. ſ. ager; Sex. Rosc. 75.

facta: neque ego .. istius facta omnia enumerare conor neque opus est; Verr. IV, 49. nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi aut oratione complecti; ib. 57. ſ. consilia;

Verr. III, 213. leg. agr. II, 6. Sest. 15. prov. cons. 20. Phil. V, 50. X, 20. dicta.

facultas: quo minus ingenio mecum atque omni dicendi facultate contendas; Verr. V, 174.

faex: opifices et tabernarios atque illam omnem faecem civitatum quid est negotii concitare? Flacc. 18. conlegia ... ex omni faece urbis ac servitio concitata; Piso 9.

fallaciae: exagitabantur eius omnes fraudes atque fallaciae; Cluent. 101. ſ. argumenta; Rab. Post. 35.

fama: ne cum fama fortunisque omnibus Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; Quinct. 59. quem spoliatum fama fortunisque omnibus arbitrabare; ib. 76, ſ. existimatio.

familiae: hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

fana: omnia fana depopulatus est; Verr. a. pr. 11. religiones .. caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae; ib. I, 7. qui fana spoliarit omnia; ib. III, 6.

fasti: non omnibus fastis legem ferre licere; prov. cons. 46.

fata: cum ... omnia nos undique fata circumstent; Phil. X, 20.

faces: „cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur“; Milo 98.

ferocia: ſ. impetus; har. resp. 1.

festinatio: omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; Verr. II, 99. ſ. celeritas.

fides: cum ... Gabinii ... calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

filii: non ad omnis praetorum filios eidem aditus sunt; Verr. III, 159. omnes tecum equitum Romanorum filii petiverunt; Planc. 17.

flagitia: vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam (ostendere); Sex. Rosc. 38. nisi omnibus flagitiis vita inquinata (sit); ib. 68. si domus haec habenda est potius quam officina nequitiae et deversorium flagitiorum omnium; ib. 134. in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; Verr. I, 101. fingite vobis aliquem, si potestis, qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; ib. III, 23. in qua (defensione) tu semper omnia tua furta atque flagitia latere posse arbitratus es; ib. 151. OMNIBUS .. IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ... VERSATUS ES; ib. 187. sit flagitiorum omnium vitiorumque princeps; ib. V, 4. hanc sibi iste urbem delegerat, quam haberet ... flagitiorum omnium conscium; ib. 160. ut omnis suas libidines, omnia flagitia latere posse arbitraretur; sen. 15. homo omnium scelerum flagitiorumque documentum; dom. 126. in qua (domo) ... omnia .. inaudita vitia ac flagitia versentur; Cael. 57. ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76. stupris se omnibus ac flagitiis contaminavit; Fr. B. III, 7. ſ. caedes. dedecus; har. resp. 27. facinus; Scaur. 13.

flos: vivere volebam ... omnem ... florem nobilitatis ac iuventutis; Phil. II, 37.

flosculi: ut ... omnis undique flosculos carpam atque delibem; Sest. 119.

foedera: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13. adiunctum illud .. est, quod non est in omnibus foederibus; Balb. 35. ſ. cautio.

fornices: vis... servorum ... e fornicibus ostiisque omnibus in scenam immissa inrupit; har. resp. 22.

fortuna: uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 47. miserum est deturbari fortunis omnibus; ib. 94. tibi suas omnis opes fortunasque commendat; ib. 98. in reliquas omnis fortunas iste T. Roscius ... impetum facit; Sex. Rosc. 21. ut suarum fortunarum omnium causam defensionemque susciperem; div. Caec. 2. cur ... eos nunc plane fortunis omnibus conaris evertere? ib. 21. fortunas omnis libertatemque suam istius iniuria perdidit; ib. 56. ut homines miseri ... ius suum fortunasque omnis .. amittant; Verr. a. pr. 53. iudicium, quod prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit, me uno defendente vicit; ib. I, 139. paucos homines ... Q. Opimium ... fortunis omnibus evertisse; ib. 155. quo iudicio ... fortunis omnibus everti necesse sit; ib. II, 43. ne pupillo tutores propinquique consulerent quo minus fortunis omnibus everteretur; ib. III, 16. cum omnis aratorum fortunas decumarum nomine eriperes; ib. 48. ego rem totam, fortunas || fortunasque || omnis aratorum istius fuisse dico; ib. 50. quod metuebant, ... ne reliquas fortunas omnis amitterent; ib. 121. ostendit .. fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; ib. 127. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. haec deerat iniuria et haec calamitas aratoribus te praetore, qua reliquis fortunis omnibus everterentur; ib. 198. Siculi ... de suis periculis fortunisque omnibus pertimescunt; ib. V, 115. ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47. „mearum .. omnium fortunarum status incolumis maneret“; Cluent. 81. in hac defensione ... fortunarum .. omnium C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. quod in tanta dimicatione ... fortunarum .. omnium fieri necesse est; ib. 5. nanctus es ex perditis atque ab omni non modo fortuna, verum etiam spe derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25. ut ... maiore auctoritate ab huius ... fortunis .. omnibus inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2. sicine tu auctor eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81. harum rerum auctores, duces, principes spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; ib. 96. hunc patronum, defensorem, custodem illius coloniae si (coloni) in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. qui ... sedem omnium rerum ac fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9. de eius capite, liberis, fortunis omnibus conductos et sicarios ... suffragium ferre; dom. 46. ego .. hos || eos, vos || in omni fortuna, quaecumque erit oblata, complectar; Sest. 146. erat tam demens hic, ... ut omnis suas fortunas alienis servis committeret? Cael. 57. ita L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare, ut ..; Balb. 5. ut ... omnes viri ac mulieres omnis fortunae ac loci ... viderentur ... laetari; Piso 52. me ... cogas causam de fortunis omnibus dicere? Planc. 40. omnes fortunae abiciendae *(erant)*; Rab. Post. 26. ſ. bona; Verr. II, 136. III, 40. 128. dignitas; Muren. 87. fama.

fora: is cum praetorem circum omnia fora sectaretur; Verr. II, 169. circum omnia provinciae fora (optimum quemque) rapiebat; ib. IV, 76.

fratres: omnis fratres tecum iudicares fuisse; Ligar. 34. voluntate .. omnes (fratres) tecum fuerunt; ib.

fraus: (homines) omni fraude et perfidia fefellit; Sex. Rosc. 117. (Staienus) ad omnem malitiam et fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70. cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39. ſ. audacia; Cluent. 83. circumscriptiones. fallaciae.

frequentia: id .. spectaculi genus erat, quod omni frequentia atque omni genere hominum celebratur; Sest. 124. fac ... idem ... de optimis et huic omni frequentiae probatissimis fratribus; Ligar. 37.

fructus: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32. ut sibi suas segetes fructusque omnis arationesque vacuas Apronio tradere liceret; ib. 69. cum ... multis .. non modo granum nullum, sed ne paleae quidem ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; ib. 114. in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum Sicilae per triennium atque omnis fructus agri decumani fuisse; ib. 178. qui per hanc iniuriam non modo fructum omnem amitteret, sed etiam ..; ib. 198. ſ. cultus.

frumentum: Nympho ... condemnatur... frumenti eius omnis, quod in areis esset; Verr, III. 54. ut ... frumentum omne decumanos auferre iusserit; ib. 97. Imacharensis iam omni frumento ablato ... tributum facere ... coëgisti; ib. 100. a quibus omne frumentum eripuit; ib. 115. cum civitatum Siciliae volgo omne frumentum improbas; ib. 172. si tu id non omne (frumentum) clausum et compressum possidebas; ib. 179. unus tu dominus, unus aestimator, unus venditor ... frumenti omnis fuisti; Piso 86. ſ. claves. fructus; Verr. III, 178.

frux: ſ. ager; Sex. Rosc. 75.

fundi: qui (fundi) Tiberim fere omnes tangunt; Sex. Rosc. 20.

furta: propter praedarum ac furtorum omnium societatem; Verr. IV, 136. fuisse Messanam omnium istius furtorum ac praedarum receptricem negare non poterunt; ib. 150. ſ. flagitia; Verr. III, 151.

gemitus: ſ. dolor; Verr. V, 118.

gemmae: ſ. argentum; Verr. IV, 8.

gentes: quae (sacra) apud omnis gentis nationesque fiunt; Verr. IV, 109 in communi omnium gentium religione; ib. 114. communem hostem gentium nationumque omnium quisquam omnium mortalium privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. omnes gentes ac nationes vestri religione numinis continentur; ib. 188. an vero dubitatis, .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine? Font. 33. testes nunc vero iam omnes orae atque omnes exterae gentes ac nationes, denique maria omnia cum universa tum in singulis oris omnes sinus atque portus; imp. Pomp. 31. quo bello omnes gentes ac nationes premebantur; ib. 35. cum universus populus Romanus ... unum sibi ad commune omnium gentium bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. ut aliquando vere videremur omnibus gentibus ac nationibus terra marique imperare; ib. 56. cuius lege salus ac dignitas ... omnibus gentibus constituta est; ib. 57. quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 9. hoc eum ... non vobis omnium gentium dominis probaturum arbitrarer; ib. II, 22. gentium .. omnium datur cognitio sine consilio; ib. 33. hoc capite omnis gentis, nationes, provincias, regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse dico; ib. 39. omnibus gentibus exinanitis; ib. 72. cum omnem pecuniam ... ab omnibus regibus, gentibus, ab imperatoribus nostris coëgissetis; ib. 98. ut volitaretis .. per gentis, per regna omnia ... cum omni pecunia; ib. 99. curia, summum auxilium omnium gentium; Catil. IV, 2. videor .. mihi videre ... arcem omnium gentium ... concidentem; ib. 11. quae (memoria) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; ib. 22. propterea quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23. Cn. Pompeius, omnium gentium, omnium saeculorum, omnis memoriae facile princeps; sen. 5. summum est ... gentium omnium ac regum consilium senatus; dom. 73. ille populus est ... victor atque imperator omnium gentium; ib. 90. indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam; ib. 103. ut esset omnibus gentibus posteritatique perspicuum ..; ib. 143. pietate ac religione ... omnis gentis nationesque superavimus; har. resp. 19. propter vim ac multitudinem gentium illarum numquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cons. 33. cuius res gestae omnis gentis ... peragrassent; Balb. 16. resistente Cn. Pompeio, omnium gentium victore; Piso 16. qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; ib. 29. ea .., *quae* bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; ib. 92. est .. haec condicio ... huius .. populi .. omnium gentium domini atque victoris; Planc. 11. quo (senatus consulto) mea salus omnibus est gentibus commendata; ib. 78. quod (nomen) per omnis gentis pervagatum est; Scaur. 45. gentes omnes concidissent; Milo 19. „quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant"; ib. 73. portum omnium gentium ... funestari; ib. 90. de me ... semper omnes gentes loquentur; ib. 98. bellicae tuae laudes celebrabuntur ... paene omnium gentium litteris atque linguis; Marcell. 9. omnium gentium atque omnis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15. omnium in se gentium ... arma convertisset; ib. 18. cur homines omnium gentium maxime barbaros ... deducis in forum? Phil. II, 112. nos, principes ... gentium .. omnium; ib. III, 35. quid ... admirabilius omnibus gentibus ... accidere potuit? ib. V, 39. qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; ib. VI, 12. quem (populum Romanum) di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; ib. 19. quod (bellum) ab omnibus gentibus comprobatur; ib. XI, 39. quorum princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; ib. XIII, 30. cum ... omnibus gentibus finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14. ſ. bellum; leg. agr. II, 23. certamen. cives; Flacc. 2.

genus: iam hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur ad omne genus nequitiae accommodata? Verr. III, 155. quin .. C. Verres ... versatus sit ... in omni genere furandi atque praedandi; ib. V, 1. non occurit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum quod testimonio sit? Caecin. 52. quam (fidem) hostes omnes omnium generum sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42. nacti sumus ... inimicum in omni genere odiosum; Flacc. 13. quod omnes boni omnium generum atque ordinum suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29. intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; dom. 42. constat .. nullis .. comitiis campum Martium ... tanto splendore omnis generis hominum, aetatum, ordinum floruisse; ib. 75. hanc vos .. tantam tam variam, tam novam in omni genere voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? ib. 116. omnes .. omnium generum atque ordinum cives ... petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25. ut omni ex genere orationem aucuper; ib. 119. possum de omni regione, de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. cum in omni genere ac varietate artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15. cum de me ... ea (decreta fuerint) .. generum ordinumque omnium; Piso 41. de quo iam pridem omnes mortales omnium generum, aetatum ordinum iudicaverunt; ib. 96. domuisti gentis ... omni copiarum genere abundantis; Marcell. 8. si quidem ... est ... pervagata magnorum ... in omne genus hominum fama meritorum; ib. 26. quanta in omni

genere bellorum gloria (illius fuerit); Deiot. 12. me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse, ut ..; Phil. II, 20. ſ. adulteria. aetas; Piso 52. frequentia; Sest. 124.

gladii: omnes illi nefarii gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21.

gradus: qui (populus) te ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28. ut omnes et dignitatis et gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81.

Graecia: missis ... in omnem .. Graeciam navibus; imp. Pomp. 35.

gratia: (Oppianicus) omni studio gratiaque pugnabat; Cluent. 54. laus, merces, gratia, gratulatio proposita est omnis impudenti || in impudenti || mendacio; Flacc. 12. ſ. auctoritas; Flacc. 14.

gratulatio: ſ. gratia; Flacc. 12.

heredes: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

historiae: fallacissimum genus esse Phoenicum omnia monumenta vetustatis atque omnes historiae nobis prodiderunt; Scaur. 42.

homines: homines erant ab hoc omnes alienissimi; Quinct. 73. omnes homines ... alium omnino ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. haec ... si omnes homines velint, obscura esse possunt? ib. III, 73. tametsi omnium hominum dissolutissimus crudelissimusque semper fuisti; ib. 129. ut (Verres) ... eis omnibus (hominibus) mortem ... proponeret; ib. V, 152. quae in omnibus hominibus nova post hominum memoriam constituta sunt; imp. Pomp. 62. summa est ... hominis ... in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196. me esse unum ex omnibus novis hominibus, ... qui ..; leg. agr. II, 3. cum omnes omnium ordinum homines ... arma cepissent; Rabir. 20. habetis omnis ordines, omnis homines, universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; Catil. IV, 19. Metellus, homo sanctissimus modestissimusque omnium; Arch. 9. omnibus hominibus faventibus; Quir. 18. ille ... cum omnis omnibus ex terris homines improbos audacisque conlegerat; Cael. 14. hominem omnium nequissimum ... qui in integrum restituit; Phil. II, 57. ſ. aetas; Catil. IV, 14. cives; Phil. XIII, 45. cupiditas; Verr. II, 91. di.

honestas: nonne ... honestatem omnem amitteret? Sex. Rosc. 114. nemo est .. inventus ... tam ab omni non modo honestate, sed etiam simulatione honestatis relictus; Rabir. 23. ſ. aetas; Sest. 109.

honos: omnis honores domi suae facillime cum adeptus esset; Verr. II, 112. non omnis honos ab isto dignitatis, aequitatis officiique sublatus est? ib. V, 84. ego te virtutibus ... ceteris omnibus consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23. quod si ipse ... te omni honore indignissimum iudicarit; Vatin. 39. cum ipse (Cn. Pompeius) ceteris omnibus esset omni honore antelatus; prov. cons. 27. omnis .. honores populus Romanos mihi ipsi, non nomini || homini || detulit; Piso 2. qui adulescentulus ... ab illo ... omni laude et honore dignissimo viro dilectus est; Planc. 27. quem vos ... hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis; Phil. VI, 17. summa nobilitas est, omnes honores; ib. XIII, 8. ſ. beneficia; sen. 2. dignitas; Cluent. 119. fortuna; Sulla 61.

horae: cum omnibus horis aliquid atrociter fieri videmus aut audimus; Sex. Rosc. 154. quem (adulescentem) ... omnibus .. horis ... complexu tenemus; Phil. III, 18.

hospites: omnis eos (patronos hospitesque) colere atque observare destiterunt; Sex. Rosc. 106. si ... vellent omnes huius hospites adesse; ib. 148. ſ. defensores; Verr. II, 96.

hostes: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis ... navigaverunt; Verr. I, 87. ut hostium urbis nec omnium hostium ... solemus exscindere || excipere, excidere ||; dom. 61. qui omnis hostis scelere superavit; Phil. XIV, 6. ſ. genus; imp. Pomp. 42.

humanitas: ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc. 58. nonne omnem humanitatem exuisses? Ligar. 14.

humana: ut omnia humana leviora videri debeant; Sest. 141. ſ. divina.

ignominia: ignominiis omnibus appetitus, ... nihil alienum tamen vita superiore commisit; Quinct. 98. (Lentulus) eum (Popilium) omni ignominia liberat; Cluent. 132.

ignoti: si me non omnes noti ignotique monuissent; Verr. I, 31.

immanitas: dubitaret .. homo ... cum omni immanitate barbariae bellum inferre nobis; Phil. V, 37. ſ. diritas.

imperatores: quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus ... non fuerunt; imp. Pomp. 29. quod (ius imperatorium) semper omnibus imperatoribus est conservatum; leg. agr. II, 60. quae .. fortuna ... possit .. omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? ab omnibus .. est ornatus; Deiot. 37. ſ. anni; imp. Pomp. 31. heredes. praetores; Verr. III, 213.

imperium: ſ. curatio; leg. agr. II, 17. decreta; Verr. II, 135. res publica; Vatin. 14.

impetus: ad omnis .. meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; Verr. V, 2. si omnis impetus domesticorum hostium ... se in me unum convertit; Catil. III, 28. urbem amicissimam Cyzicenorum ... ex omni impetu regio ... ereptam esse; Arch. 21. omnem impetum discordiarum, omnem diu conlectam vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63. est inventus tribunus plebis qui ... omni impetu furoris in eum civem inruerit, quem ..; ib. 119. omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi; har. resp. 1. cum omnis Mithridaticos impetus ... sustinerent; prov. cons. 6. ſ. contentio; Deiot. 5.

impii: quae (pericula) plurima adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; Phil. XII, 21.

importunitas: funestum illud animal ... ex omni scelerum importunitate conceptum; Piso 21.

improbatio: dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? Verr. III, 178.

improbi: ut ... omnis improbos ultro semper lacessamus; Catil. III, 28. cum mihi uni cum omnibus improbis aeternum videam esse bellum susceptum; Sulla 28. quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; ib. 29. C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, ... delere voluisti; Vatin. 24. quo (odio) omnis improbos odimus; Milo 35.

impudici: ſ. adulteri.

impunitas: in qua civitate ... omnis esset impunitas; Quir. 14.

impuritas: cum omnis impuritates ... cotidie susciperes; Phil. II, 6.

impuri: ſ. adulteri.

inanima: omnia muta atque inanima || inanimata || tanta et tam indigna acerbitate commoverentur; Verr. V, 171.

incendia: eius omnium incendiorum fax (erat); Phil. II, 48.

inclinatio: ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58.

indices: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34.

indicia: omnia .., quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; Cluent. 30.

indulgentia: ſ. diligentia; Verr. I, 112.

industria: quorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

ineptiae: ſ. deliciae.

infamia: cum ... omnem te speraris invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168.

infimi: ſ. cives; Phil. XIII, 45.

ingenium: cum omne olim studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam laudemque celebrandam; Arch. 19.

inimicitiae: omnis Caesar inimicitias rei publicae condonavit; Phil. V, 50.

inimici: nunc omnibus [inimicis] necesse est castissimus et constantissimus esse videatur; Qu. Rosc. 47. ut omnium inimicorum tuorum animos accusatorumque tardares; Verr. II, 167. ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84. quibus (inimicissimis) eum omnibus eadem res publica reconciliavit, quae alienarat; prov. cons. 21.

iniquitas: omnis eas iniquitates ... sui quaestus causa constituisse vincam; Verr. III. 40. querendum est ... de omni accusationis iniquitate; Flacc. 23.

iniqui: ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; Verr. V, 177. ut omnium malevolorum, iniquorum, invidiosorum animos frangeremus; Balb. 56.

iniuria: ut omnis istius iniurias ... inritas faceret; Verr. II, 63. Imacharensis ..., iam omnibus iniuriis tuis exinanitos, tributum facere ... coëgisti; ib. III, 100. cum fructus diripiebantur aratorum atque omni lacerabantur iniuria; ib. 198. ut has omnis iniurias tollatis; ib. 227. omnis aequo animo belli patitur iniurias; Phil. XII, 9. ſ. calamitas; Verr. III, 203.

insidiae: cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; Verr. II, 41. mihi ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 33. non sunt omnia timenda neque ad omnis insidias praesidia quaerenda; Phil. XII, 25. ſ. circumscriptiones.

insignia: maiores nostri Capua ... omnia .. insignia rei publicae sustulerunt; leg. agr. I, 19. in animis ego vestris omnis triumphos meos, omnia ornamenta honoris, monumenta gloriae, laudis insignia condi et conlocari volo; Catil. III, 26. omnia generis, nominis, honoris insignia atque ornamenta unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil. VI, 2.

instituta: ſ. iura; Sest. 17.

instrumentum: in eorum arationes Apronius venit, omne instrumentum diripuit; Verr. III, 57. cum (populus) senserit istum omne instrumentum aratorum, omnia subsidia vectigalium vendidisse, omnem spem posteritatis avaritia sua sustulisse; ib. 119. nummos .. ut det arator, ... omne instrumentum vendat necesse est; ib. 199. omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur; Catil. IV, 17.

insulae: omnis sinus, promunturia, litora, insulas, urbis maritimas claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30. (homo) omnia signa ... tota e Graecia atque insulis omnibus ... domum suam deportavit; dom. 111.

intercolumnia: quae (signa) ... omnibus .. in intercolumniis || intercolumniis || ... disposita .. vidimus; Verr. I, 51.

interrogata: ſ. dicta; Sulla 41.

introitus: iste ad ŏmnis introitus ... armatos homines opponit; Caecin. 21.

invidia: (L. Murena) ad omne .. periculum atque ad omnem invidiam solus opponitur; Muren. 87. rapientur homines in haec iudicia ex omni non modo invidia, sed sermone malevolorum; Rab. Post. 18. ſ. infamia.

invidiosi: ſ. iniqui; Balb. 56.

invidi: ſ. inimici; Sulla 84.

Italia: ut cuncti ex omni Italia ... ad me unum ... defendendum venirent; sen. 24. hic omnem Italiam ... L. Antonio dividendam dedit; Phil. V, 7. Italia omnis infesta est; ib. X, 10. qui rebus his urbem Italiamque omnem referserunt; Fr. B. VII, 8.

indices: sic habuisti ... deliberatum, omnis, qui habitarent in Sicilia aut qui Siciliam ... attigissent, iudices reicere; Verr. III, 95. oculi omnium iudicum ... in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 54. varia iudicum genera: nummarii pauci, sed omnes irati; ib. 75. illi (iudices) omnes sine ulla dubitatione condemnant; ib. (Quinctius) omnibus illis iudicibus, qui Oppianicum condemnarant, minabatur; ib. 108. una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12. ſ. alqs; Cluent. 195.

iudicium: non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud, unde haec omnia [iudicia) nascuntur; Quinct. 46. id iudicium, unde nata haec sunt omnia; ib. [cuius (civitatis) procurator non omnia iudicia quae quisque in verba postularit acceperit]; ib. 64. quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet, quam ..; ib. 85. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; Verr. II, 27. quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; ib. 33. lege Hieronica iudicia plurimarum controversiarum sublata uno nomine omnia; ib. 34. ut ... confiteatur (praetor) se omnibus iudiciis convinci necesse esse; ib. III, 135. cum omnes leges omniaque iudicia ... ex improborum iniquitate et iniuria nata sunt; Tull. 8. *cum* omnia iudicia aut distrahendarum controversiarum aut poeniendorum maleficiorum causa reperta sint || sunt ||; Caecin. 6. illa .. omnia Quinctiana iniqua, falsa, turbulenta, popularia, seditiosa iudicia fuerunt; Cluent. 113. quorum (agrorum) .. penes Cn. Pompeium omne iudicium et potestas ... debet esse; leg. agr. II, 52. ipse omnibus turpissimis iudiciis victus est; Flacc. 42. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. quae (domus) ... sola in hac urbe omni religione, omnibus iudiciis liberata est; ib. mea (domus) .. his tribus omnibus iudiciis ... liberata est; ib. 30. ſ. arbitria. beneficia; sen. 2. centuriae; dom. 142.

ius: cum omnia divina atque humana iura scelere nefario polluisset; Sex. Rosc. 65. qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123. ea iura constituebas, quae omnibus aliis essent contraria; ib. III, 27. iam vero illud ... contra omnia iura Siculorum; ib. 38. quis enim umquam conatus est iura omnia et consuetudinem omnium commutare cum vituperatione sine quaestu? ib. 51. iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; ib. V, 34. ut (maiores) omnia omnium non modo tantarum rerum, sed etiam tenuissimarum iura statuerint persecutique sint; Caecin. 34. libidinis verbo ac littera ius omne intorqueri || torqueri || ; ib. 77. ut omnes, qui in eadem causa sunt, ... omni iure civili ... utantur; ib. 97. quae (mater) vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit omnia; Cluent. 199. ut ... omne nostrum || vestrum || ius, potestas libertasque tollatur; leg. agr. II, 29. in omni denique iure civili aequitatem reliquerunt, verba ipsa tenuerunt; Muren. 27. ut (civitates)

... iura omnia officii humanitatisque violarent; Flacc. 57. istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; dom. 38. nego esse ullam domum aliam ... publico .. omni praecipuo et humano et divino iure munitam; har. resp. 14. qui ad exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. quae (lex) omnia iura ..., omnis leges ... una rogatione delevit; ib. 56. iudicia, quibus omne ius continetur; ib. 92. quae .. leges ... una ... cum omni iure publico conflagraverunt; Vatin. 18. ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27. se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; ib. 47. ut omnia vitae salutisque communis ... iura violentur; Deiot. 30. quod (ius) vi et armis omne sublatum est; Phil. I, 26. tu ... omni auspiciorum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti; ib. II, 102. cum omne ius rei publicae recuperavisset; ib. X. 7. omne .. et exercitus et imperii ius amittit is, qui ..; ib. 12. si omne ius decretis eius statueretur; ib. quoniam omnia iura dissolvit; ib. XI, 14. qui omnia deorum hominumque iura ... polluerit; ib. 29. ſ. auctoritas; Rabir. 17. auxilium; Flacc. 3. beneficia; Verr. II, 9. Phil. III, 10. commoda; Verr. V, 172. Cluent. 155. consulta; Verr. III, 92. fortuna; Verr. a. pr. 53.

iussa: ſ. consulta; Vatin. 8.

iusta: qui nondum etiam omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23. omnia sollemnia ac iusta ludorum ... esse servata; har. resp. 21.

iuventus: „quo omnis iuventus natandi causa venit"; Cael. 36. idcircone ... iuventutem omnem ex tota Italia excussimus, ut ..? Phil. XII, 16.

Kalendae: ut etiam Kal. omnis oderitis; Sex. Rosc. 56.

labes: mitto omnem domesticam labem; Sest. 56.

labores: omnium .. huius nervorum ac laborum vos ... fructus ... capietis; Cael. 80. me ut Cn. Pompeius omnibus studiis suis, laboribus, vitae periculis complexus est; Piso 80. ſ. fructus; Verr. III, 114.

largitio: omni largitione saturati Pergameni; Flacc. 17.

latebrae: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.

latrones: bellum .. infert quattuor consulibus unus omnium latronum taeterrimus; Phil. XIV, 8. omnibus istis latronibus ... de manibus arma cecidissent; ib. 21.

latrocinia: quibuscum omnia scelera sua ac latrocinia communicavit; Verr. IV, 24.

laus: praeclara voluntas atque omni laude digna; dom. 131. cum me ... omni laude dignum putet; Piso 82. T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc. 27. se in ea parte fuisse, ... qua virum omni laude dignum, patrem tuum; Ligar. 2. magna laus meoque iudicio omnium maxima; Phil. XI, 7. ſ. gratia; Flacc. 12. honos; Planc. 27.

legationes: cum a me auxilium communi omnium legationum consilio petebatur; Verr. IV, 138.

legati: quorum (legatorum) omnium capita regi Cotyi || Cotto, Coddo || vendidisti; Piso 84. ſ. amici; Font. 32.

legiones: ſ. copia; Phil. X, 12.

lepor: homo Venerius, adfluens omni lepore ac venustate; Verr. V, 142.

leges: constat contra omnis ... leges ... occisum esse; Sex. Rosc. 126. cedo mihi leges ... omnis .. de iure civili; Verr. I, 109. hoc reperies in omnibus (legibus) statui ius; ib. tu, qui omnibus legibus implicatus tenebare; ib. III, 82. hoc in omnibus legibus non ascriberetur; Caecin. 95. quapropter in omnibus legibus ... haec ignominiae causa praetermissa est; Cluent. 120. ut omittam leges alias omnis, quibus nos tenemur; ib. 151. omnibus legibus agris publicis privatos esse deductos; leg. agr. II, 65. ut .. magistratus reliquos, legibus omnibus soluti, ... petere possetis; ib. 99. omnium legum iniquissimam ... esse arbitror eam, quam L. Flaccus ... tulit; ib. III, 5. cum ... leges omnes exstinguantur atque tollantur; ib. lex haec ... est omnium gratissima; Muren. 40. si etiam nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis, inretitus odio bonorum omnium, ... feretur tamen haesitans ..; har. resp. 7. cum ... in Clodio ... leges omnes sint eversae ac perditae civitatis; prov. cons. 46. cui (latroni) templum illud fuit ... bustum legum omnium ac religionum; Piso 11. (lex) contra omnis leges nullo scripta more; ib. 30. quae (lex) erat contra omnis leges ... tribunicia proscriptio; ib. in qua (causa) tu ... omnis ambitus leges complexus es; Planc. 36. nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19. haec utrum tandem lex est an legum omnium dissolutio? ib. 21. eas leges ... omnis censeo per vim ... latas; ib. V, 10. ſ. auctoritas; Rabir. 17. civis; Cluent. 156. iudicia; Tull. 8. iura; Sest. 56.

liberi: quod (facinus) ad omnium liberorum caput et sanguinem pertineret; Verr. V, 13. omnes viri, mulieres, liberi, servi in iudicium vocantur; Cluent. 148. ſ. cives; Phil. XIII, 45.

libri: pleni sunt omnes libri, plenae sapientium voces, plena exemplorum vetustas; Arch. 14.

libertas: cum consules ... libertatem omnem perdidissent; Sest. 69. ſ. commoda; Cluent. 155. ius; leg. agr. II, 29.

libido: nisi forte regium tibi videtur ... contemnere omnis libidines; Sulla 25. homini ... omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo, L. Pisoni, nonne .. populos liberos ... tradidisti? dom. 23. qui ... nervi esse potuerunt hominis ... omni inaudita libidine insani? Sest. 16. ſ. adulteria. flagitia; sen. 15.

librarii: (indicium) describi ab omnibus librariis imperavi; Sulla 42.

limen: ſ. aditus; Milo 75.

litterae: eo denique (venit), ubi non modo res erat, sed ratio quoque omnis et omnes litterae; Quinct. 38. ut ... reliquae (litterae) omnes essent in litura; Verr. II, 187. litterae lituraeque omnes adsimulatae et expressae de tabulis in libros transferuntur; ib. 189. ego legem recitare omnium mihi tabularum et litterarum fieri potestatem oportere; ib. IV, 149. ſ. alqs; ib. a. pr. 20. decreta; ib. II, 35.

litora: ſ. insulae; Flacc. 30.

liturae: ſ. litterae; Verr. II, 189.

locupletes: cum omnium locupletium fortunas, omnium provinciarum fructus, tetrarcharum ac regum bona ... devorasses; dom. 60. ut ... reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.

locus: huius (Verris) statuae locis omnibus; Verr. II, 154. omnibus .. locis aratores spoliati ac vexati querebantur; ib. III. 29. nec prius ... locum .. illum omnem expiastis, quam ..? ib. IV, 26. quam .. in omnibus locis nundinationem iuris ac fortunarum fore putatis? leg. agr. I, 9. omnisne locus eius modi est, ut ..? ib. II, 73. omnis hic locus acervis corporum et civium sanguine redundavit; Catil. III, 24. omni .. in sede ac loco ferrum flammamque metuemus; Muren. 85. nolite existimare .. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; Flacc. 48. ut omnem locum ... exsilii simillimum

redderes; dom. 72. qui locus ex privatis locis omnibus hoc praecipue iuris habet, ut ..; har. resp. 14. cum his ... consiliis ... M. Bibulum ... locis publicis omnibus expulisses; Vatin. 22. omni equidem loco debeo (senatum defendere); Rab. Post. 6. ſ. aetas; Arch. 16. fortuna; Piso 52.

logi: ego te certo scio omnis logos, qui ludis dicti sunt, animadvertisse; Fr. B. IX, 6.

ludificatio: ſ. calumnia; Sest. 75.

lux: signis luce omni clarioribus crimina refellemus; Cael. 22.

luxuria: in omni eius modi luxuria atque nequitia ... reperiebam hunc ... ad istius ... libidines ... natum atque aptum fuisse; Verr. II, 134. quamquam omnis (luxuries) est vitiosa atque turpis; Piso 67.

machinae: cum omnibus machinis ac tormentis, vi, exercitu, copiis oppugnarer; Sest. 133.

maeror: ut ille ... si non omnem, at aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.

magistratus: ab omni magistratu agitatus atque perterritus quem praeter te appellet habet neminem; Quinct. 98. quibus hominibus ... per omnis magistratus ... in re publica versari liceret; Verr. V, 152. deinceps (lex) omnis magistratus nominavit; Cluent. 148. cum ... magistratus .. omnes adessent; sen. 26. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; har. resp. 16. se omnis magistratus sine repulsa consecutum; Piso 2. de me cum omnes magistratus promulgassent ..; ib. 35.

maiores: ille *praetor*, qui de me non ... maiorum .. suorum omnium ... instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126. ut maiores eius omnes equites Romani fuerint; Planc. 32.

maledicta: Hermippum ... probris omnibus maledictisque vexat; Flacc. 48. ſ. crimen; ib. 7.

maleficia: inde omnia scelera ac maleficia gignuntur; Sex. Rosc. 75. quid est aliud omnibus omnia peccata et maleficia concedere; Verr. I, 127. ut in uno (facinore) omnis maleficia inesse videantur; ib. II, 82.

malevoli: ſ. iniqui; Balb. 56.

malitia: ſ. fraus; Cluent. 70.

malum: quod (divortium) solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14. exstinguetur atque delebitur ... stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. omnibus malis ... rem publicam esse confectam; Sest. 53. hanc Palatinam Medeam eamque migrationem huic adulescenti causam sive malorum omnium sive potius sermonum fuisse; Cael. 18. ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; Phil. II, 50. servitus (est) postremum malorum omnium; ib. 113. omne malum nascens facile opprimitur: inveteratum fit plerumque robustius; ib. V, 31.

mancipes: ſ. claves.

manus: ſ. argentum; leg. agr. I, 22.

maria: sic iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145. cum ita clausa nobis erant maria omnia, ut ..; imp. Pomp. 53. omnis terras Cn. Pompeio atque omnia maria esse permissa; leg. agr. II, 46. ſ. gentes; imp. Pomp. 31.

Martiales: repente Oppianicus eos (Martialis) omnis liberos esse civisque Romanos coepit defendere; Cluent. 43.

matronae: omnis Segestae matronas et virgines convenisse; Verr. IV, 77. quarum (matrum) una ... cum omnibus matronis eius civitatis ... mihi obviam venit; ib. V, 129.

medicina: quam (medicinam) omnem .. perdidissetis, si ..; Sest. 51.

medii: ſ. cives; Phil. XIII, 45.

membra: cum ... conarentur .. alii (signum) deligatum omnibus membris rapere ad se funibus; Verr. IV, 95. Q. Scaevola, ... membris omnibus captus ac debilis; Rabir. 21.

memoria: memoriam omnem tolli funditus ac deleri arbitror oportere; Quinct. 70. cum exemplis uterer multis ex omni memoria antiquitatis; Caecin. 80. ut omnia rei publicae subsidia, ... omnem memoriam temporum praeteritorum, salutem praesentium, spem reliquorum in vestra potestate ... positam esse et defixam putetis; Flacc. 3. ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 114. quod .. sacrificium ... nemo omni memoria violavit; har. resp. 37. quid .. quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27. quod ... in omni memoria est omnino inauditum; Vatin. 33. quem unum ex omni memoria sceleratissimum et audacissimum fuisse accepimus; Scaur. c. 2 § 5. omnem memoriam discordiarum ... delendam censui; Phil. I, 1. ut omnem populi Romani beneficiorum memoriam abiecerint; ib. VIII, 32. reliqua Ser. Sulpicii vita multis erit praeclarisque monimentis ad omnem memoriam commendata; ib. IX, 10. cuius totus consulatus est ex omni monimentorum memoria evolsus; ib. XIII, 26. ſ. gentes; sen. 5. Deiot. 15.

mens: etiam si omnem mentem lubido averterat; Fr. B. XIII, v, 8.

menses: tu ... unum illum diem ... non omnibus his mensibus ... anteponis? Phil. I, 30.

merces: ſ. gratia; Flacc. 12.

metus: hoc postulat, ut ... omnem .. metum tollatis; Sex. Rosc. 6. iam omnes isti ... metus exstinguentur; har. resp. 55. cui cum omnis metus ... proponeretur; Planc. 97. non solum in eum non animadvertisti, sed omni metu liberasti; Deiot. 10.

minae: omnes mihi || in me || minae et terrores periculaque impendeant omnia; Sex. Rosc. 31.

minora: praetermittam minora omnia, quorum simile forsitan alius quoque aliquid aliquando fecerit; Verr. I, 44.

modi: videtis iam ... omnibus rebus et modis constructam et coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.

molestia: liberi fuerunt ab omni sumptu, molestia, munere; Verr. IV, 23. (amici) molestiam omnem || certam rem, desertam rem, totam rem || abiciunt; Muren. 45. quae (vitae cupiditas) me ... dimissa molestiis omnibus liberaret; Phil. II, 37.

monumenta: monumenta antiquissima ... spoliavit nudavitque omnia; Verr. a. pr. 14. in omnibus monumentis Graeciae ... quis invenitur ...? Scaur. c. 3 § 3. ſ. historiae.

morae: qui omnis moras interponas; Phil. VIII, 17. ſ. calumnia; Sest. 75.

mors: turpis .. fuga mortis omni est morte peior; Phil. VIII, 29.

mortales: quae sit omnium mortalium exspectatio (vides); Sex. Rosc. 11. ut ab omnibus mortalibus audacia tua cognoscatur; ib. 95. estne quisquam omnium || hominum || mortalium, de quo melius existimes tu? Qu. Rosc. 18. si omnium mortalium nemo Sthenio inimicior quam hic C. Claudius ... fuit; Verr. II, 107. ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possint; ib. 190. haec tu, omnium mortalium profligatissime et perditissime, cum scires; ib. III, 65. istum ... omnium mortalium sententiis condemnavi; ib. V, 177. mihi ... quis omnium mortalium non intellegit quam longe progredi sit necesse? ib. 179. omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62. ubi (lex) omnis mortalis adligat; Cluent. 148. si ex hoc tanto in omnis

mortalis beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27, cum eius maeror ... omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59. omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium unumque consensum; ib. 75. quod ... omnes mortales ... iudicarunt ..; ib. 99. qui sit unus omnium mortalium ... deterrimus; har. resp. 56. quibus rebus omnium mortalium non voluntate, sed convicio repudiatis; Vatin. 26. in tanto omnium mortalium odio; Piso 33. omnes mortales una mente consentiunt; Phil. IV, 7. nec ab iudicio omnium mortalium ... dissentire possunt; ib. 9. semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; ib. IX, 10. ne omnium mortalium turpissimus esset M. Antonius; ib. X, 22. ſ. gentes; Verr. V, 76. genus; Piso 96.

mortui: cum is inimicus .. spiritu dumtaxat viveret, re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10.

motus: ad quem omni motu concursus fiat civium perditorum; Phil. VII, 18. ſ. conatus; Catil. II, 26.

mulieres: multis cum lacrimis et lamentationibus virorum mulierumque omnium; Verr. IV, 76. huc omnes mulieres, quibuscum iste consuerat, conveniebant; ib. V, 30. mulieres omnis ... maiores in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27. ut ... putarent || putarunt || omnis mulieres Gaias vocari; ib. ſ. aetas; Piso 52. cives; Phil. XIII, 45. liberi; Cluent. 148.

multitudo: omnis ingenuorum adest multitudo; Catil. IV, 16. non dubito quin omnis ad te conversura fuerit multitudo; Planc. 50.

munia: ſ. commoda; Muren. 73.

municipes: quam fere omnium (municipum) constans et moderata ratio vitae (sit), nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. ſ. coloni. decuriones; Sex. Rosc. 115.

municipia: tot (familiae) ex reliquis municipiis omnibus non sunt; Planc. 19. cum omnia illa municipia ... in fide mea .. essent; ib. 97. ſ. coloniae.

munera: omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. ſ. beneficia; sen. 2. molestia; Verr. IV, 23.

muta: ſ. inanima.

nationes: quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam ... applicavit; Verr. II, 2. sustinere iam populus Romanus omnium nationum ... querimonias non potest; ib. III, 207. abalienati scelere istius a nobis omnes reges amicissimi nationesque; ib. IV, 60. quae (civitas) propter virtutem omnibus nationibus imperat; ib. 81. cum videmus ad paucos [homines] omnis omnium nationum pecunias pervenire; ib. V, 126. quae (nationes) nunc omnes egent; ib. 127. tanta nominis Romani dignitas est apud omnis nationes, ut ..; ib. 150. donum ... dignum Capitolio atque ista arce omnium nationum; ib. 184. qui non ... T. Annium ... maxima laetitia ... nationes omnis adfecisse et dicat et sentiat; Milo 77. omnes nationes servitutem ferre possunt; Phil. X, 20. ſ. commoda; imp. Pomp. 71. gentes; Verr. IV, 109. V, 76. 188. imp. Pomp. 31. 35. 56. leg. agr. II, 39. har. resp. 19.

nauarchi: statuit ... nauarchos omnis ... vita esse privandos; Verr. V, 103. dicit ei se statuisse animadvertere in omnis nauarchos; ib. 105.

naufragia: qui omnia ... naufragia metuebam; Phil. II, 92.

necessarii: quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren. 41. cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; ib. 56. ſ. amici; Cluent. 161.

necessitudines: haec ego novi propter omnis necessitudines; Ligar. 21. quocum mihi omnes erant amicitiae necessitudines; Sest. 39. ſ. causa; Quinct. 48.

nefaria: in quo (facinore) omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; Verr. IV, 60.

negotiatores: ſ. alqs; Verr. a. pr. 20. agricolae. amici; Font. 32.

negotium: is ... in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; Verr. V, 60. Habitus cum se ab omni eius modi negotio removisset; Cluent. 43. omnibus forensibus negotiis intermissis; Cael. 1. qui omne tale negotium cuperet effugere; Ligar. 4. cum tuis omnibus negotiis interessem; ib. 35.

nequitia: ſ. luxuria; Verr. II, 134.

nervi: dignum (onus) in quo omnis nervos aetatis industriaeque meae contenderem; Verr. a. pr. 35. omnibus .. mihi nervis conitendum est atque in hoc elaborandum, ut ..; ib. III, 130. nervis omnibus urbis exsectis; leg. agr. II, 91. ſ. labores; Cael. 80.

nobiles: nobiles omnes advocandi sunt; Quinct. 47. sciunt haec omnes nobiles; Flacc. 73.

nomen: ut eius (regni) omne nomen ... tolleres; Phil. II, 91.

notae: cum (C. Decianus) hominem omnibus insignem notis turpitudinis, P. Furium, accusaret; Rabir. 24.

notio: quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34.

noti: ſ. ignoti. — noctes: ſ. dies.

numerus: dubitate etiam ... quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit; Verr. II, 109.

nummi: quos de publico nummos acceperat, retinuit omnis; Verr. III, 170. in taberna eius nummi, nequaquam omnes, reperiuntur; Cluent. 180.

odium: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. qui columnis ac postibus meis ... omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60. dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127. omne odium ... in me profudistis; Piso 16.

offensio: cum .. omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; Cluent. 139. hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54. intellectum est .. mihi ... [in] omnibus ... commemoratis praesertim offensionibus, te ... anteferre; Marcell. 3.

officium: sic eos (magistratus) accepi, ut me omnium officiorum obstringi religione arbitrarer; Verr. V, 35. neque in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; Cluent. 133. M. Catoni ... diligentissime perpendenti momenta officiorum omnium de meo officio respondebo; Muren. 3. tibi omnia studia atque officia ... praestitisse arbitror; ib. 7. cum ille ... omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. omnia officia C. Septimii, Q. Valerii ... summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. Q. Pompeio proconsuli contubernalis, .. homini .. omnis officii diligentissimo; Cael. 73. Cornelius .. omni officio ... omnis ... meos sublevavit; Balb. 58. toto munere consulatus omni officio tuendo; Piso 23. quod .. omnibus officiis ... totam Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47. omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; ib. 64. ſ. arbitria. beneficia; Verr. I, 34. commoda; Muren. 73.

opera: ſ. cura; Cluent. 157. Muren. 45. instrumentum; Catil. IV, 17.

opes: cum ... ego omnibus meis opibus ... repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15. cum iam opes omnis ... Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24. qui D. Brutum omnibus opibus conservatum velint; ib. X, 17. ſ. auctoritas;

Flacc. 14. copia, Catil. III, 16. fortuna; Quinct. 98.
opinio: nonne omnis ille terror, omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.
oppida: Timarchidem fugitivum *in* omnibus oppidis per triennium scitote regnasse; Verr. II, 136. IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT; leg. agr. I, 20. multitudo .. quaeritur, qua illa omnia oppida compleantur; ib. II, 86. ſ. ager; sen. 24.
opportunitas: neminem vestrum praeteribit, .. omnem utilitatem opportunitatemque provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria maxime; Verr. III, 11.
opus: ipsum templum omni opere esse integrum; Verr. I, 132.
ora: addicetur omnis || communis || ora Lyciorum atque Cilicum; leg. agr. I, fr. 3. ex omnibus oris ... hoste pulso; Muren. 34. ſ. gentes; imp. Pomp. 31.
oratio: haec omnis oratio...mea est; Sex. Rosc. 143. superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus; Verr. III, 19. cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; ib. IV, 138. animadverti, .. omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1. quod iam hac omni oratione patefactum est; ib. 62. ut omnem orationem meam non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim; ib. 118. omnes .. illae (orationes) causarum ac temporum sunt, non hominum ipsorum aut patronorum; ib. 139. praetermitto omnem hanc orationem et contioni reservo; leg. agr. I, 21. illud, quod mihi in hac omni est oratione propositum; Sest. 53. mihi omnis oratio est cum virtute; ib. 138. ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9. omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est; Ligar. 1. ad te unum omnis mea spectat oratio; Deiot. 5. quod si ... omnis eum ... oratio graviter offendit; Phil. I, 28. quorsum haec omnis spectat oratio? ib. VII, 26.
orbis: in omni orbi terrarum ... liberi fuerunt ab omni sumptu; Verr. IV, 23. quas (taedas) sibi cum ipsa (Ceres) praeferret, orbem omnem peragrasse terrarum; ib. 106. ſ. civitas; Verr. V, 168.
ordines: ut haec quam primum in omnis ordines quaestio perferatur; Cluent. 155. quid de ... ceterum .. ordinum omnium hominibus (dicemus)? Rabir. 27. omnes ordines ad conservandam rem publilam mente, voluntate, voce consentiunt; Catil. IV, 18. cui ... ordines omnes ... testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. omnes ordines, tota in illa contione Italia constitit; Sest. 107. cum omnis ordines demonstraret; ib. 122. me omnes ordines ... consulem (declaraverunt); Piso 3. cum .. id ... omnes rodines reliqui iam ante fecissent; ib. 18. idem volunt omnes ordines; Phil. VI, 18. ſ. aetas. centuriae; dom. 142. cives; Phil. II, 19. di; dom. 44. genus; Sulla 29. dom. 75. Sest. 25. Piso 41. 96. homines; Rabir. 20. Catil. IV, 19.
ornamenta: hoc ius in civitate constituat, ... omnia vitae ornamenta per summum dedecus et ignominiam deripi convenire; Quinct. 64. an deformata atque ornamentis omnibus spoliata, nuda cupiditati petulantiaeque addicatur; ib. 92. ne ornamentis eius omnibus Sex. Naevius pro spoliis abutatur; ib. 99. L. Suetius, homo omnibus ornamentis praeditus; Verr. I, 14. cum ... Q. Opimius ... ornamenta omnia amiserit; ib. 156. numquam tibi venit in mentem, .. tibi ... tantam .. ornamentorum omnium dignitatem datam; ib. V, 39. omnibus ornamentis amissis; Cluent. 120. summam video esse in te ... dignitatem ... ceterorum .. ornamentorum omnium; Muren. 15. cuius oratio omnibus ornamentis abundavit; Balb 17. ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessissent, tum tu ipse plurima et maxima; Deiot. 12. qui ... ad se ex eis (hortis) omnia ornamenta transtulerit; Phil. III, 30. homo omnibus ornamentis virtutis et existimationis praeditus; Fr. A. III, 17. qui te ..., spoliatum ornamentis omnibus, ... Africanis oratoribus tradiderunt; ib. B. VIII, 14. c. ſ. adiumenta. dona; Verr. V, 184. insignia; Catil. III, 26. Sulla 88.
ornatus: ſ. apparatus.
Pamphylia: cum tibi exposita esset omnis ad praedandum Pamphylia; Verr. I, 93.
parricidae: ego ... omnium parricidarum tela commossem? Planc. 90.
parricidium: qui se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; Catil. I, 33. ut confessionibus ipsius omnia patefacta eius parricidia videretis; Phil. XIII, 48.
pars: omnis Italiae partis illorum donis ac monumentis exornatas videmus; Verr. I, 55. per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; ib. 96. si omnes partes sunt eius modi, ut in singulis dolus malus haereat; Tull. 34. hominem ... in omnibus vitae partibus moderatum ac temperantem; Font. 40. in omnibus vitae partibus honestus atque integer; ib. 41. introspicite penitus in omnis rei publicae partis; ib. 43. circumspicite omnis rei publicae partis; Cluent. 147. celerius potuit (venenum) comestum quam epotum ... in omnis partis corporis permanare? ib. 173. aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; ib. 180. quamquam me vester honos ... intentis oculis omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77. cum urbem ex omnibus partibus ... incendissent; Catil. III, 8. in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14. quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 59. alter multos plane in omnis partis fefellit; Sest. 21. universi ... in omnibus fori partibus fratrem meum ... oculis quaerebant; ib. 76. idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56. sunt omnes (partes) pares; Phil. XII, 10. ſ. gentes; Piso 29. maria; Verr. V, 145.
patricii: ſ. cives; Caecin. 101.
patrocinium: ſ. curatio; leg. agr. II, 25.
patroni: me omnibus patronis esse praepositum; div. Caec. 16. ſ. hospites; Sex. Rosc. 106.
pax: mihi .. omnis pax ... bello civili utilior videbatur; Phil. II, 37.
peccata: erat ... officium, ... explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53. omnia peccata esse paria; Muren. 61. omnia peccata sunt paria; ib. 62. cum omnium peccatorum quaestiones sint; Balb. 65. ſ. maleficia; Verr. I, 127.
pecuarii: ſ. agricolae.
pecunia: pro quo frumento pecunia omnis soluta non est; div. Caec. 32. cogit quaestorem suum pecuniam ... mulieri omnem adnumerare; ib. 56. dubium nemini est quin omnes omnium pecuniae positae sint in eorum potestate, qui ..; Verr. II, 30. consumptam esse omnem istam pecuniam in statuis; ib. 141. dubitaturum quemquam existimas quin illis emissariis haec tibi omnis pecunia quaesita sit? ib. III, 91. ut possim illud probare, ... omnem te hanc pecuniam domum tuam avertisse; ib. 164. ut praetor ... pecunias, quas civitatibus distribuere debeat, eas omnis avertat; ib. 171. iam vero ab isto omnem illam ex aerario pecuniam ... lucri factam videtis; ib. 174. quid interest utrum hoc feceris an ... pecuniam publicam tenueris omnem? ib. illa omnis

pecunia latuit in illa caligine ac tenebris; ib. 177. devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; ib. his civitatibus omnisne pecunia, quae pro frumento debita esset, dissoluta est? ib. 180. ex omni pecunia, quam aratoribus solvere debuisti, certis nominibus deductiones fieri solebant; ib. 181. Verres ... primus imperavit, ut ea pecunia omnis a civitatibus sibi adnumeraretur; ib. V, 60. acceptas populo Romano pecunias omnis isti rettulerunt; Font. 3. ut ... pecunia omnis Staieno extorta atque erepta sit; Cluent. 78. pecunia ablata, non omni recuperata; ib. 181. hos xviros portitores omnibus omnium pecuniis constitui; leg. agr. II, 61. pecuniam omnem xviri tenebunt; ib. 72. cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem || omnia oppida maxima multitudine ||, id est] totam Italiam suis opibus obsidebunt; ib. 75. cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis, ex vectigalibus redegissetis, ab omnibus regibus ... coëgissetis; ib. 98. se omnem pecuniam Fufiis persolvisse; Flacc. 47. „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat;" ib. 86. si ista omnis pecunia huic adulescentulo L. Flacco reddita est; ib. 89. ſ. gentes; leg. agr. II, 98. nationes; Verr. V, 126.

pecus: omni totius provinciae pecore compulso; Piso 87. alter pecore omni vendito ... pastores retinet; Fr. B. VIII, 11.

perditi: quod omnis undique perditos conlegistis; Piso 16. ſ. coniurati; dom. 96.

peregrini: ſ. cives; Phil. XIII, 45. — perfidia: ſ. fraus; Sex. Rosc. 117. — perfugia: ſ. auxilium; Flacc. 3.

periculum: omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156. qui se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse dicebat; ib. III, 49. cum illi, in quem dicitur, damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10. in qua causa patroni omne periculum continebatur; ib. 49. si ... depelli a vobis omne periculum iudicarem; Catil. II, 3. qui se ... obtulerint .. periculis .. omnibus; ib. III, 28. non eis temporibus meum caput obtuli pro patria || patriae || periculis omnibus ..., ut ..; Sulla 84. qui ... omnia pericula ... suscepit; Sest. 86. omnia alia esse nobis vacua ab omni periculo atque etiam suspicione belli; prov. cons. 30. negat ingratis civibus fecisse *se* quae fecerit, ... omnia circumspicientibus pericula non negat; Milo 95. dediderim periculis omnibus; Fr. B. XII, 7. ſ. consilium; Quir. 15. Phil. XIV, 16. cruciatus; Arch. 14. fortuna; Verr. V, 115. invidia; Muren. 87. labores; Piso 80. minae. negotium; Verr. V, 60.

pestes: per quam (tribum Palatinam) omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur; Sest. 114. ſ. alqs: Phil. VIII, 9.

petitiones: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44.

plaga: ex omnibus illa plaga est iniecta petitioni tuae ... maxima; Muren. 48.

poena: omnis acerbissimas impiorum poenas pertulerunt; leg. agr. II, 92. quam (vitam) si eripuisset, ... omnis scelerum poenas ademisset; Catil. IV, 8. istius ... poena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conversa; dom. 105. quibus omne supplicium atque omnis ... poena debetur; Sest. 94. dignum illum omni poena putarem; Phil. XIII, 17.

pontifices: cum omnes pontifices, qui erant huius ordinis, adessent; har. resp. 13.

populus: ut omnium populorum privatorumque litteras iniuriasque cognoscerem; Verr. a. pr. 6. queruntur omnes liberi populi; ib. III, 207. si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23. id non magis est proprium foederatorum (populorum) quam omnium liberorum; Balb. 20. tu deligas ex omni populo .. amicos tuos? Planc. 40. nos ... ex omni populo ... iudices ita feremus, ut neminem reiciamus? ib. 41. ſ. arma; Deiot. 15. provincia; leg. agr. I, 8.

portae: omnibus portis quo velint deducturum (se confirmat); Phil. VIII, 9.

portus: cum omnis portus terrasque fugeret; Sest. 50. ſ. ager; leg. agr. II, 40. gentes; imp. Pomp. 31.

possessiones: placet causam ... possessionum omnium constituere in verbo? Caecin. 81. vendit Italiae possessiones ex ordine omnis; leg. agr. I, 4. venire omnis suas possessiones ... maluit quam ..; Sulla 58.

posteritas: non cum vitae tempore esse dimittendam commemorationem nominis nostri, sed cum omni posteritate adaequandam; Arch. 29. ſ. gentes; dom. 143.

postulata: in postulatis communibus, quae fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt, etiam hoc ediderunt; Verr. II, 146. sunt omnia [Siculorum postulata] eius modi, ut crimina conlecta in unum reum [te] esse videantur. [quae tamen] omnia novas iniurias habent; ib. 147. ad senatum nostrum ... nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79. mea quidem ad omnia postulata una sententia; Phil. XII, 28.

potestas: potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae censori permittitur; Verr. II, 131. quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. III, 19. cum omnis deorum immortalium potestas aut translata sit ad vos aut certe communicata vobiscum; Muren. 2. quamquam huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; ib. 83. is (populus) .. omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4. unus omnem omnium potestatem ... possidebat; Sest. 34. eam potestatem omnem vos habetis; Milo 4. ſ. curatio. iudicium; leg. agr. II, 52. ius; 29.

praeclara: ſ. egregia.

praeda: nisi omnis ea praeda servi nomine ad istum ipsum perveniret; Verr. III, 89. ſ. furta.

praedia: cur quae (praedia) reliqua sunt iste Roscius omnia cum Chrysogono communiter possidet? Sex. Rosc. 108. omnes, qui ubique praedones fuerunt, .. capti interfectique sunt; imp. Pomp. 35. praedones eos, qui tum ... toto mari dispersi vagabantur, redactos esse omnis in potestatem; Flacc. 30.

praefectura: quid, omnis praefectura, regio, vicinitas vestra ... utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem (secuta) est? Rabir. 22. ſ. coloniae; Phil. II, 58.

praemia: hos ... omnia tibi illorum laborum praemia pro me persoluturos; Planc. 101. omnibus praemiis dignissimos fuisse, qui domini caput defendissent; Milo 58. ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; ib. 97. ſ. beneficia; Balb. 20. commoda; dom. 145.

praesidium: ut (vectigal) ... omnibus praesidiis oppidorum tegatur; leg. agr. II, 81. qui ... civem ... omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58. ibi omne est rei publicae praesidium; Phil. II, 113. ſ. auxilium; Flacc. 3.

praestigiae: ſ. argumenta.

praetores: omnium praetorum litteras ... profer; Verr. II, 106. ex omnibus .. praetoribus || populi Romani praetoribus ||, consulibus, imperatoribus M. Antonium delegisti; ib. III, 213. Cn. Calidio ... per omnis alios praetores licuit habere argentum; ib. IV, 44. omnium instituta atque

edicta praetorum fuerunt eius modi, ut ..; ib. V, 7. quod tempus omnes Siciliae semper praetores in itineribus consumere consuerunt; ib. 29. omnes qui ante te fuerunt praetores dedantur Mamertinis; ib. 49. quibus (Mamertinis) superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. 53. cum omnes praetores, cuncta nobilitas ac inventus accurreret; Rabir. 21. cum praetorum, tribunorum plebis paene omnium virtus et fides rei publicae subvenisset; sen. 5. ſ. aediles. censores. consules; Verr. II, 39. consulares; Phil. II, 54. tribuni; Rabir. 20.

praetorii: ſ. consulares; Phil. II, 54.

praetura: quis non ad hoc tempus innocentissimam omnium diligentissimamque praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.

principes: ſ. aetas; dom. 90.

privati: in iure civili privatorumque omnium controversiis; Verr. I, 136. ſ. populus; ib. a. pr. 6.

probra: ſ. maledicta.

procellae: circumspicite omnis procellas; Catil. IV, 4.

profana: nemini video dubium esse .. quin .. C. Verres ... sacra profanaque omnia ... spoliarit; Verr. V, 1.

promunturia: ſ. insulae; Flacc. 30.

propinqui: non omnes omnium propinqui adhibebantur; Verr. V, 120. mulier ... omnis suos propinquos filiique sui necessarios convocavit; Cluent. 22.

provincia: omnium sociorum provinciarumque rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2. (Sicilia) prima omnium ... provincia est appellata; ib. lugent omnes provinciae; ib. III, 207. me omnium provinciarum defensorem esse profitebor; ib. 217. ne ... omnis provincias evertatis, id providete; ib. 219. minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; ib. 224. erat hoc ... factitatum semper, nec solum in Sicilia, sed in omnibus provinciis; ib. V, 60. cum ex omnibus provinciis commeatu ... prohibebamur; imp. Pomp. 53. iam illa omnibus in provinciis, regnis, liberis populis quam acerba ... coniuratio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8. nisi uti decem reges ... provinciarum omnium ... domini constituerentur; ib. II, 15. omnis provincias obeundi ... summa potestas datur; ib. 34. si ... eget ille ... provinciis omnibus; Catil. II, 25. cum aurum ... ex omnibus provinciis Hierosolyma exportari soleret; Flacc. 67. (indicium) emisi in omnis provincias; Sulla 42. cum omnium provinciarum pactiones ... sanguine meo sancirentur; Quir. 13. Africam, arcem omnium provinciarum; Ligar. 22. veniebatis .. in Africam, provinciam unam ex omnibus huic victoriae maxime infestam; ib. 24. omnes .. in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV. 9. ſ. arma; Deiot. 15. civitas; Verr. V, 168. claves. gentes; leg. agr. II, 39. locupletes.

pubes: cui senatus ... omnem Italiae pubem commiserat; Milo 61.

publicani: cum publicanos ... omnis fortunis ...privasset; Piso 41. omnibus illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34. ſ. agricolae.

publici: omnes omnium publicorum societates de meo consulatu ... ornatissima decreta fecerunt; dom. 74.

pugnae: nos, quorum maiores ... omnibus .. navalibus pugnis Karthaginiensis ... vicerunt; imp. Pomp. 55. cuius ex omnibus pugnis ... vel acerrima mihi videtur illa, quae ..; Muren. 34. omnibus adfuit his pugnis Dolabella; Phil. II, 75.

pulvinaria: quoniam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est; Catil. III, 23. uti ... supplicationes ... ad omnia pulvinaria constituat; Phil. XIV, 37.

quaestores: ſ. censores.

quaestus: cum ... omnem quaestum illum domesticum paternumque renovasti; Piso 87. ſ. instrumentum; Catil. IV, 17.

quadripedes: ſ. bipedes.

quadruplatores: homo omnium ex illo conventu quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22.

quies: omnem tranquillitatem et quietem senectutis acceptam refert clementiae tuae; Deiot. 38.

ratio: nisi prius de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. se paratum esse omni recta atque honesta ratione defendere quod petat non deberi; ib. 66. qui contra omni ratione pugnarunt; Sex. Rosc. 137. quicum ... omni ratione pugnandum certandumque sit; div. Caec. 44. te vero .. quem ad modum sit elusurus, quam omni ratione iactaturus, videre iam videor; ib. 45. quos ut incolumis conservare ... possimus, omni ratione erit dimicandum; div. Caec. 72. ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10. tibi ... rationes omnis suas ... commisit; ib. I, 37. si contra omni ratione pugnavit; ib. II, 107. cum omni ratione illi tamen calumniarentur; ib. III, 78. illi quoque homines sunt ab isto omni ratione exinaniti ac perditi; ib. 199. nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset et annona, non ex numero neque ex summa consideranda; ib. 215. sic omni ratione contendi ... ut ..; Cluent. 51. qui (sibi) omni ratione confideret; ib. 63. quem (locum) nobilitas ... omni ratione obvallatum tenebat; leg. agr. II, 3. omni hoc vobis ratione confirmare possum; ib. 14. vos ... omni ratione otium retinere debetis; ib. 102. nisi di immortales omni ratione placati ... fata ipsa flexissent; Catil. III, 19. quemquamne existimas Catone ... commodiorem, communiorem, moderatiorem fuisse ad omnem rationem humanitatis? Muren. 66. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. omnes me .. omni ratione, privato consilio || omni ratione, etiam privato consilio || ... defendendum putarunt; Sest. 26. exponam ... omnem rationem facti et consilii mei; ib. 36. ut ... omnis honesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10. (sapientia) est omni ratione tectior; Phil. XIII, 6. ſ. cogitatio; sen. 30. genus; prov. cons. 31. litterae; Quinct. 38. petitiones.

regio: cum proscriberentur homines atque ex omni regione caperentur ei, qui ..; Sex. Rosc. 16. nullam esse gentem ex omni regione terrarum .. tam dissidentem a populo Romano ..; Balb. 30. ſ. praefectura.

regna: regna .. [etiam] omnia de nostris cupiditatibus et iniuriis expostulant; Verr. III, 207. hoc (regnum) .. infinitum est, quo .. regna omnia ... continentur; leg. agr. II, 35. non oportere populum Romanum omnium regnorum appetentem videri; ib. 42. cui regna omnia Syrorum, Arabum, Persarumque donaras; dom. 124. per tribunum aliquem et sescentas operas se ... regno omni posse nudari; Sest. 59. ſ. ager; leg. agr. II, 62. 71. civitas; Verr. V, 168. dominatio. gentes; leg. agr. II, 39. 99. provincia; leg. agr. I, 8.

religio: deorum immortalium religiones omnis repudiavit; Verr. II, 126. iste sacrorum omnium et religionum hostis praedoque; ib. IV, 75. contra omnis divinas atque humanas religiones; ib. V. 34. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. quid est sanctius, quid omni religione munitius? dom. 109. qui religiones omnis pollueris aut ementiundo aut stuprando; ib. 125. disce ab homine ... ius totum omnium religionum; ib. 127. religione omni violata; ib. 137. iste impurus atque impius hostis

omnium religionum; ib. 139. qui ... eam (domum) religione omni liberastis; har. resp. 14. ſ. alqs; ib. 12. auctoritas; Rabir. 17. iudicium; har. resp. 11. leges; Piso 11.
reliqui: ſ. B, V.
remedia: quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55.
repagula: ut ... omnia repagula pudoris officiique perfringeres; Verr. V, 39.
reprehensio: tamen esset omnis eius modi reprehensio a vobis .. repudianda; Balb. 7.
res: fit rebus omnibus integris neque proscriptis neque possessis bonis, ut Alfenus promittat Naevio sisti Quinctium; Quinct. 67. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego; Sex. Rosc. 35. ut ... careret eis rebus omnibus, ex quibus omnia nata esse dicuntur; ib. 71. si ex omnibus rebus si ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; ib. 144. sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24. eas omnis (res) sese uno praetore per triennium pertulisse; div. Caec. 3. omnibus ... rebus is qui princeps in agendo est, ornatissimus et paratissimus esse debet; ib. 47. tu cum omnibus rebus inferior sis; ib. 61. res omnis mihi tecum erit, Hortensi; Verr. a. pr. 33. qui urbem ... plenissimam rerum omnium sustulit; ib. I, 55. urbem antiquam et omnibus rebus auctam et ornatam; ib. 56. Rubrium, ... in omnibus eius modi rebus adiutorem suum et conscium; ib. 64. vir omnibus rebus ornatissimus, C. Varro; ib. 71. cum esset omnibus in rebus apertissime impudentissimeque praedatus; ib. 130. homo omnium rerum imperitus; ib. 133. ad omnis res sic illa provincia semper usi sumus, ut ..; ib. II, 5. qui omnibus rebus interfuit; ib. 23. eius modi omnis res iudiciaria fuit; ib. 31. hominem admonent rem esse ... refertam omnibus rebus; ib. 36. qui est ... rerum huiusce modi omnium transactor et administer; ib. 69. quod mihi omnium rerum turpissimum maximeque nefarium videtur; ib. 78. qui ... omnium rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; ib. 123. minus .. liberas omnium rerum voluntates habebat; ib. III, 3. rebus omnibus traditis; ib. 6. rebus omnibus undique ereptis; ib. 9. praesertim cum ... his rebus omnibus abundetis; ib. cum in omnibus aliis vectigalibus Asiae, Macedoniae, ... cum in his, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ... soleat esse; ib. 27. eius (Sullae) omnis res gestas non solum obtinemus, verum etiam ... publica auctoritate defendimus; ib. 81. teneo ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem, pecuniam maximam; ib. 137. libertus et accensus tuus et tibi ac liberis tuis omnibus in rebus coniunctus ac proximus ... scribit; ib. 157. si in omnibus rebus innocens fuero meique similis; ib. 162. C. Heius ... omnibus rebus illa in civitate ornatissimus; ib. IV, 3. te ... omnis res, quae alicuius pretii fuerint, tota ex provincia coëmisse; ib. 8. pro hisce rebus vacatio data est ab isto ... rerum .. omnium; ib. 23 omnibus curat rebus instructum et paratum ut sit convivium; ib. 62. Scipio, vir omnibus rebus praecellentissimus; ib. 97. omnibus in rebus arguitur a me; ib. 104. desperatis iam omnibus rebus; ib. V, 12. aestimate harum omnium rerum pretia; ib. 23. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. 25. ex his ego omnibus rebus ... capio tantum voluptatis; ib. 37. omnibus cum teneare rebus; ib. 39. quod tam immune municipium (est) quod ... tam commoda vacatione omnium rerum sit usum? ib. 58. soli ... omnium rerum immunes fuerunt; ib. tum iste excitatus audit rem omnem ex Timarchide; ib. 94. omnibus rebus actis atque decisis; ib. 120. harum rerum omnium auctores testisque produco; ib. 131. dico ... nautas fame atque inopia rerum omnium confectos fuisse ac perditos; ib. 134. omnibus in rebus ... permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; ib. 177. omnium rerum forensium ... arbitri et testes, ... Castor et Pollux; ib. 186. singillatim in omnibus (rebus) dolum malum exstare dico; Tull. 34. hoc iudicium sic exspectatur, ut non unae rei statui, sed omnibus constitui putetur *; ib. 36. res ut omnes suis certis ac propriis vocabulis nominentur; Caecin. 51. exemplis nunc uti videlicet mihi necesse est harum rerum omomnium! ib. 52. utrum me tuus procurator deiecerit, ... omnium rerum ... quasi quidam dominus; ib. 57. rata auctoritas harum rerum omnium ab iure civili sumitur; ib. 74. obrutis rebus omnibus et perditis; ib. 90. quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum summa in re militari tradita est; imp. Pomp. 6. dico ... maximas Mithridati copias omnibus rebus ornatas atque instructas fuisse; ib. 20. Sinopen atque Amisum, ... omnibus rebus ornatas ac refertas, ... esse captas; ib. 21. sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti pulcherrimarumque rerum omnium ... in Ponto omnem reliquit; ib. 22. quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde in omnibus rebus temperantia? ib. 36. ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; ib. 44. animum adulescentis ... pellexit eis omnibus rebus, quibus illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13. homines honesti atque omnibus rebus ornati; ib. 176. rem omnem (puer) dominae indicavit; ib. 180. cum mittantur || immittantur || in orbem terrarum xviri ... summa cum avaritia infinitaque omnium rerum || r. o. || cupiditate; leg. agr. I, 9. nunc prospicite || perspicite || omnium rerum infinitam atque intolerandam licentiam; ib. 15. tibi nos, Rulle, et istis tuis harum omnium rerum machinatoribus totam Italiam inermem tradituros existimasti? ib. 16. qui locus propter ... abundantiam .. rerum omnium superbiam et crudelitatem genuisse dicitur; ib. 18. quam (libertatem) non solum ab hominibus, verum etiam a bestiis ... omnibus rebus anteponi videtis; ib. II, 9. hos omnium rerum ... dominos habebimus; ib. 21. ceteri fructus omnium rerum ... retinentur; ib. 22. a certis hominibus dominationem potestatemque omnium rerum quaeri; ib. 25. quacumque velint summo cum imperio iudicioque rerum omnium vagari ut liceat, conceditur; ib. 34. demigraturos in illa loca nostros homines propter agrorum bonitatem et omnium rerum copiam; ib. 42. si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... cum iudicio omnium rerum ... in illis || aliis || locis vagari; ib. 54. earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; ib cuius ... in ipsa castra xviri cum ... iudicio rerum omnium mittuntur; ib. 60. quantae et quam immanes divitiae xviris in ... tam infinita potestate rerum omnium quaerantur videtis; ib. 62. iam videretis quibus hominibus omnium rerum et vendendarum et emendarum potestatem permitteretis; ib. 63. ex hac ... omnium rerum adfluentia .. illa apta est || capta est, nata est || adrogantia; ib. 95. quod ... illos ... nimiae .. rerum omnium copiae depravabant; ib. 97. cum .. his rebus omnibus C. Gracchus omnis vicerit; Rabir. 15. harum .. omnium rerum .. mentio ipsa ... indigna cive Romano ... est; ib. 16. in his rebus omnibus imprudentia laberis; ib. 25. habes ubi ostentes tuam ... patientiam ... inopiae rerum omnium; Catil. I, 26. rem omnem ad patres conscriptos detuli; ib. II, 12. tu rebus omnibus ornatus et copiosus sis? ib. 18.

bona .. spes cum omnium rerum desperatione confligit; ib. 25. moveor his rebus omnibus; ib. IV, 3. pro his .. omnibus rebus ... nihil a vobis ... postulo; ib. 23. omnes urbanae res, omnia haec nostra praeclara studia et haec forensis laus et industria latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22. ut omnibus in rebus ipsi interessent; ib. 25. non parva res, sed nimirum omnium maxima; ib. 45. cum in theatro imperiti homines, rerum omnium rudes ignarique, consederant; Flacc. 16. omnibus rebus quibus potest populus Romanus significat quid sentiat; ib. 96. innocens et bonus vir et omnibus rebus ornatus bis ... absolutus est A. Thermus; ib. 98. harum omnium rerum ... L. ille Torquatus ... auctor, adiutor, particeps exstitit; Sulla 34. parens eius ... omnibus rebus illis interfuit; ib. 34. omnibus in rebus ... quid quisque voluerit ... ex moribus eius, qui arguitur, est ponderandum; ib. 69. earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1. qui me .. omnibus rebus ... defendit; sen. 20. quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4. Villius || Rullus ||, vir omnibus rebus clarissimus atque amplissimus; ib. 43. his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium; ib. 96. res omnis humanas religione vestra contineri putat? ib. 104. cuius est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. omnibus rebus observatis; ib. 21. cum in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma ... coniciebatur; ib. 45. ille tribunus, omnium rerum divinarum humanarumque praedo; Sest. 27. [quod ... omnis res ... labefactari a praetoribus ... putabant;] ib. 40. an erat mihi in ... tanta spoliatione omnium rerum ... vita retinenda? ib. 47. quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducentur; Vatin. 14. tu ..., omnium facile omnibus rebus infimus; ib. 17. num quis reus ... eas .. omnis res ... commiserit? ib. 34. ob hasce omnis res sciasne te severissimorum hominum ... iudicio notatum? ib. 36. res est omnis in hac causa nobis .. cum Clodia; Cael. 31. qui illas omnis res egi silentio; prov. cons. 29. C. Iulius omnibus a senatu eximiis aut novis rebus ornatus; ib. 39. hunc ... concedis ..., relictis rebus suis omnibus, in nostris bellis ... esse versatum; Balb. 6. philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri; Piso 68. omnibus .. rebus ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30. quae comitia .. habere coepit consul .. omnibus in rebus summa auctoritate; ib. 49. vincerer omni re; Scaur. 16. in istis omnibus rebus ... opinio plus valet saepe quam res ipsa; ib. 36. quarum || qua re || omnium rerum una reprehensio est; Rab. Post. 22. T. Annii tribunatu rebusque omnibus pro salute rei publicae gestis ... non abutemur; Milo 6. tantum in summa potestate rerum omnium modum ... praeterire nullo modo possum; Marcell. 1. omnis nostrorum imperatorum, omnis exterarum gentium ..., omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis (non) ... posse conferri; ib. 5. quis est omnium tam ignarus rerum? ib. 22. qui ... earum .. rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30. cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus ... commendata sit; ib. XI, 21. in tanta conversione et perturbatione omnium rerum || concursione, concursatione perturbationum rerum ||; ib. 27. adulescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata; Fr. B. VI, 2. ʃ. consilia; Verr. I, 40, II, 80. flagitia; ib. III, 23. fortuna; Arch. 9. ius; Caecin. 34. modi. ratio; Quinct. 19.

res publica: tulit haec civitas ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis et in omni re publica; Verr. V, 175. [ut omnem rem publicam ... oppressam teneretis]; leg. agr. II, 99. si mecum ... omnis res publica loquatur; Catil. I, 27. quibus (auspiciis) omnis res publica atque imperium tenetur; Vatin. 14. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2.

responsa: ʃ. dicta; Sulla 41.

rei: esse omnis ... reos clarissimos illos viros, qui ..; Balb. 65. multi .. communes inimici reorum omnium; Planc. 55.

reges: omnibus regibus ... hunc regem .. antepones; Muren. 32. omnia illa, ... quae reges omnes ... semper summa religione coluerunt; har. resp. 28. ʃ. arma; Deiot. 15. gentes; leg. agr. II, 98. dom. 73. locupletes. nationes; Verr. IV, 60

ruinae: quas (ruinas fortunarum) omnis impendere tibi proximis Idibus senties; Catil. I, 14.

sacrificia: qui omnia sacrificia nosset; Fr. B. XIII, III, 1.

sacra: Cererem, ... principem omnium sacrorum; Verr. IV, 109. ʃ. fana; ib. I, 7. profana. religio; ib. IV, 75.

saecula: quae (vita) vigebit memoria saeculorum omnium; Marcell. 28. huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorum fore; Phil. II, 54. nihil ex omnium saeculorum memoria tale cognovi; ib. IV, 3. ʃ. gentes; sen. 5.

salus: ʃ. commoda; Cluent. 155. memoria; Flacc. 3.

sanctitates: ʃ. religio; sen. 34.

sanguis: (mulier) sanguinem suum profundere omnem cupit; Cluent. 18.

sani: ʃ. beati. — sapientes: ʃ. docti. — sapientia: ʃ. doctrina; Phil. II, 105.

scelerati: omnem .. vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; dom. 64. cum omnes scelerati me unum petunt; Phil. XII, 24.

scelus: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur; Sex. Rosc. 37. domum .. illam in perpetuum scelerum omnium || scelere omni || adfluentem reliquisset; Cluent. 189. ut ... vitiis omnibus et sceleribus legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis || putetis ||; leg. agr. II, 25. omnium scelerum ... maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. horum omnium scelerum improbissimum machinatorem ... statim ad me ... vocavi; ib. III, 6. ille nefarius, ex omnium scelerum conluvione natus; Sest. 15. ut ... omnium suorum scelerum socium te adiutoremque praeberes; Piso 28. cum .. omnium tuorum scelerum haec pactio exstiterit, ut ..; ib. 57. P. Clodius cum statuisset omni scelere ... vexare rem publicam; Milo 24. quam (vim) ille omni scelere polluerat; ib. 85. cuius ille lacus, nemora finisque saepe omni nefario stupro et scelere macularat; ib. hos nunc omni scelere coopertos tolerabilis censes civitati fore? Phil. XII, 15. conlegam et scelerum socium omnium hostem iudicavistis; ib. XIII, 5. nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? ib. 36. ʃ. crimen; Cael. 61. dedecus; har. resp. 27. flagitia; dom. 126. latrocinia. libidines; dom. 23. maleficia; Sex. Rosc. 75. parricidium; Catil. I, 33.

scientia: ʃ. diligentia; Sest. 99.

scribae: iam omnibus (scribis) intellegetis novam rem totam atque indignam videri; Verr. III, 183.

sectores: is, qui omnium sectorum audacissimus sit; Sex. Rosc. 88.

seditiosi: qui ... seditiosis omnibus restitit; Sest. 101. Gellius, nutricula seditiosorum omnium; Vatin 4.

segetes: ʃ. fructus; Verr. III, 69.

senatores: in eis omnibus senatoribus cooptan-

dis ... suffragia nulla fuisse; Verr. II, 120. neque hoc in uno fecit Annaeo, sed in omnibus senatoribus; ib. III, 97.

senatus: cuius sententiam senatus [omnis] ... secutus est; Milo 39.

sensus: adsiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154. verbum ipsum omnibus animi et corporis *sensibus* devorabat || devorarat, devorat ||; Sest. 23. qui ... ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium ... flexerunt; Balb. 39. sic suos sensus voluptarios omnis incitavit ..; Piso 69. omnis habeo cognitos sensus adulescentis; Phil. V, 50.

sententiae: servus ille innocens omnibus sententiis absolvitur, quo facilius vos hunc omnibus sententiis condemnare possitis; Verr. IV, 100. omnibus sententiis praeter unam ... Scamander prima actione condemnatus est; Cluent. 55. condemnatus est Polemocrates sententiis omnibus; Flacc. 74. fuerunt ... sententiae omnes haruspicum; har. resp. 61. qui omnibus sententiis ... condemnatus ... se coniecit in turbam; Phil. VI, 10. D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornavi? ib. XI, 36. ſ. actiones; Phil. XII, 22.

sermo: ut eum sermonem audierint omnem viri boni; Cluent. 78. (Sittius) se ... ex omni hominum sermone non armis, sed patrimonio suo vindicavit; Sulla 59. „omni sermone celebramur“; Milo 98. quos (patriae liberatores) .. ipsi consules .. in omni sermone laudabant; Phil. I, 6. ſ. invidia; Rab. Post. 18. malum; Cael. 18.

servitium: omne servitium permissu magistratus liberatum in alteram scaenam immissum, alteri praepositum; har. resp. 25. ſ. faex; Piso 9.

servitus: omnis servitus est misera; Phil. III, 12. omnis est misera servitus; ib. X, 19.

servi: (cognostis) servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90. vos, qui hunc accusatis, omnis eius servos habetis; Sex. Rosc. 77. ut eos omnis (servos) gurgulionibus insectis relinquerent; Tull. 21. si tuus servus nullus fuerit et omnes alieni ac mercennarii; Caecin. 58. quae (mulier) ... maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129. ſ. cives; Phil. XIII, 45. liberi; Cluent. 148.

sicae: ſ. venena.

significatio: qui populares erant, ... populi iudiciis atque omni significatione florebant; Sest. 105. eos omni populi Romani significatione decorari; ib. 127.

signa: haec omnia, quae dixi, signa .. ab Heio e sacrario Verres abstulit; Verr. IV, 7. haec omnia signa Praxiteli, Myronis, Polycliti, HS sex milibus ꟾↃ Veneri vendita esse; Verr. IV, 12. ſ. argentum; Verr. IV, 8. dona; Verr. I, 132. ebur. insulae; dom. 111.

silentium: omne illud silentium ... fuit ob eam causam, quod ..; Cael. 29.

simulacra: (simulacrum) ... omnium illorum, quae sunt in eo fano, multo antiquissimum; Verr. IV, 109.

simulatio: ſ. honestas; Rabir. 23.

sinus: ſ. gentes; imp. Pomp. 31. insulae; Flacc. 30.

societates: si omnes societates venerunt; Muren. 69. ſ. centuriae; dom. 142.

socii: nos, qui ... omnis socios in ultimis oris auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55. ſ. amici; Font. 32. arma; Deiot. 15. cines; Font. 35. imp. Pomp. 5. Scaur. 35. provincia; Verr. II, 2.

solitudines: dum omnis solitudines persequeris; Piso 53.

sollemnia: ſ. iusta; har. resp. 21.

sollicitudo: quin tuis litteris ... se magis ... ab omni .. sollicitudine abstraxerit; Deiot. 38.

sortes: in quibus (sortibus) omnibus esset inscriptum nomen Theomnasti; Verr. II, 127.

spectacula: tantus est ex omnibus spectaculis ... plausus excitatus, ut ..; Sest. 124.

spes: in hoc (Alieno) spes tuae sunt omnes; div. Caec. 48. socii .. nationesque exterae spem omnem ... abiecerunt rerum ac fortunarum suarum; Verr. I, 59. videtis .. non in causa, sed in tempore ac potestate spem omnem accusatoris fuisse; Cluent. 90. cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum fidem convertissent; Sest. 70. ut mihi .. videantur di ... omnem spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18. ſ. copia; Catil. III, 16. dignitas; Phil. XII, 5. fortuna; Catil. I, 25. instrumentum; Verr. III, 119. memoria; Flacc. 3.

splendor: cuius splendor omnis his moribus obsolevit; Quinct. 59.

stagna: ſ. ager; leg. agr. II, 40.

status: „ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur“; Cluent. 81. dicam ego de omni statu P. Sestii; Sest. 5.

stipendium: missorum (nautarum) omne stipendium lucrari; Verr. V, 61.

studium: qua re videte num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumbere; imp. Pomp. 19. omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30. cuius desiderio ... omnia .. bonarum artium studia siluerunt; Vatin. 8. ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consumerem; Planc. 73. ſ. auctoritas; Sulla 82. centuriae; dom. 142. ingenium. labores; Piso 80. officium; Muren. 7. res; ib. 22. sensus; Balb. 39.

stupra: hunc in omnibus stupris ... adhibebat; Verr. III, 23. ſ. adulteria. caedes. facinus; dom. 50. flagitia; Fr. B. VIII, 7. scebus; Milo 85.

suavitas: qui excludat auribus omnem suavitatem; Cael. 42.

suboles: ſ. consulares; Phil. II, 54.

subscriptiones: quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere; Cluent. 132.

subsidia: ſ. auxilium; Flacc. 3. instrumentum; Verr. III, 119. memoria; Flacc. 2.

summi: ſ. cives; Phil. XIII, 45.

summae: non refert parva nomina in codices? „immo omnis summas“; Qu. Rosc. 4.

summa: unum virum esse, in quo summa sint omnia; imp. Pomp. 13. quae .. qualia sint in Cn. Pompeio consideremus; summa enim omnia sunt; ib. 36. in uno Cn. Pompeio summa esse omnia, ib. 51. quo duce omnia summa sit adeptus; Marcell. 21.

sumptus: sumptum omnem in classem ... suo quaeque nauarcho civitas semper dare solebat; Verr. V, 60. ſ. molestia; Verr. IV, 23.

supellex: supellectilem omnem auferre non dubitasti; Verr. IV, 37.

superiores: scio te edicta superiorum omnium correxisse; Verr. III, 16. quod propter gloriae cupiditatem ... omnium superiorum auctoritatem repudiarit; ib. 48. hunc (T. Crispinum) omnium superiorum, huius autem omnis, qui postea fuerint, auctoritatem dico secutos; Font. 1. ut longe superiores omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 8. cogitarat omnis superiores muneris splendore superare; dom. 111.

supplicium: hisce omnibus suppliciis sunt liberati; Verr. V, 14. eos (servos) ... omni suppli-

cio liberavit; ib. 18. qui legatum populi Romani ... omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11. vos legatum omni supplicio interfectum relinquetis? ib. illi audiebant de eo, ... quem omni supplicio dignum esse ducebant; Cluent. 29. an vero servos nostros horum suppliciorum omnium metu dominorum benignitas vindicta una liberat? Rabir 16. si dixisset haec solum, omni supplicio esset dignus; Sest. 28. quid suppliciis omnibus dignius? Phil. II, 86. ſ. poena; Sest. 94.

suspicio: adulescentes ... suspicione omni liberati sunt; Sex. Rosc. 65. ut ... omnem suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; ib. 79. satis te elapsurum omni suspicione arbitrabare? Verr. I, 102. vitanda tibi semper erit omnis avaritiae suspicio; ib. III, 4. qui (praetor) ab se omnem suspicionem propulsare ... cuperet; ib. 140. hominem .. ab omni non modo facinoris, verum etiam minimi errati suspicione remotissimum; ib. IV, 40. omnis suspicio in eos servos, qui non comparebant, commovebatur; Cluent. 180. M. Scaurum ... *ab omni avaritiae aut cupiditatis suspicione defendunt;* Scaur. 47. suspicionem omnem tollit *Curionis* virtus; Fr. B. VI, 2. ſ. periculum; prov. cons. 30.

tabulae: habeo et istius et patris eius [accepti] tabulas omnis; Verr. I, 60. iste ... omnis eas tabulas abstulit; ib. IV, 122. quas (tabulas publicas) ... interisse scimus omnis; Arch. 8. (homo) omnia signa, tabulas ... domum suam deportavit; dom. 111. ſ. argentum; Verr. IV, 8. ebur.

tecta: qua .. istum perturbatione mentis omnium templorum atque tectorum ... praedonem fuisse censetis? dom. 140. ſ. ager; har. resp. 3.

tela: in eum omnia tela coniecisti; Quinct. 52. omnia tela accusationis in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 50. in me omnia ... coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63. omnia .. mea tela sic in te conicientur, ut ..; Vatin. 13, cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23.

tempestas: illud (tempus) omnibus invidiae tempestatibus concitatum; Cluent. 94. omnem illam tempestatem ... Caesare impulsore ... esse excitatam; prov. cons. 18.

templa: completis .. omnibus templis; imp. Pomp. 44. me .., custodem defensoremque Capitolii templorumque omnium; dom. 7. qui templa omnia caede incendiisque terreret; har. resp. 6. o proditor templorum omnium! Piso 11. quae (praesidia) pro templis omnibus cernitis; Milo 2. ſ. tecta.

tempus: cum omni tempore nobilitatis fautor fuisset; Sex. Rosc. 16. illum alterum ... secum omni tempore volebat esse; ib. 42. qui omni tempore ad gubernacula rei publicae sedere debebant; ib. 51. qui omni tempore in praeda et in sanguine versabantur; ib. 81. Sullam .. oratio mea ... omni tempore purgavit; ib. 127. qui omne tempus ... in his studiis laboribusque consumam; div. Caec. 41. nisi omni tempore, quod mihi lege concessum est, abusus ero; Verr. I, 25. reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis; ib. 30. omne illud tempus ... habeat per me solutum ac liberum; ib. 33. hoc omni tempore Sullano circumscripto; ib. 43. quam (Hennam) circa lacus lucique sunt plurimi atque laetissimi flores omni tempore anni; ib. IV, 107. sit tibi illud liberum omne tempus, quoad cum imperio fuisti; ib. V, 76. omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi; imp. Pomp. 1. Mithridates .. omne reliquum tempus non ad oblivionem veteris belli, sed ad comparationem novi contulit; ib. 9. quos (iudices) huic A. Cluentio quasi aliquos deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; Cluent. 195. quales vos omnibus rei publicae temporibus exstitistis; Rabir. 3. hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? Flacc. 30. hic .. ita quievit, ut eo tempore omni Neapoli fuerit; Sulla 17. quae nox omnium temporum coniurationis acerrima fuit atque acerbissima; ib. 52. ea .. res omni tempore per Bellum ... administrata est; ib. 55. nec id agitur omni tempore; Rab. Post. 6. mihi ... illud omne tempus obiecisti; Phil. II, 37. in lustris ... tempus aetatis omne consumpsisses; ib. XIII, 24. qui omni tempore verae pacis auctor fuissem; ib. XIV, 20. nam primo omnium tempore infestissimo causam dicimus; Fr. B. VII, 16. ſ. aetas; Arch. 16.

terrae: ut (Asia) ... facile omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14. qui tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomen sustinere; leg. agr. II, 87. adsunt Athenienses, unde ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62. cuius (populi Romani) honoribus ... in hac omnium terrarum arce conlocati sumus; sen. 2. „quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria“; Milo 98. quae .. res ... in omnibus terris est gesta maior? Phil. II, 32. ſ. homines; Cael. 14. portus.

terror: ſ. minae. opinio.

testes: quibus omnibus (testibus) causa iustissima est, cur scire potuerint; Quinct. 58. ita vixerunt, ut testis omnis, si cuperent, interficere non possent; Sex. Rosc. 91. cum omnes ante eum dixissent testes armatos cum Aebutio fuisse compluris; Caecin. 30. quod omnis testis infirmaret; ib. sin unus color, una vox, una natio est omnium testium; Scaur. 19.

tetrarchae: ſ. locupletes. — Thessalia: ſ. Achaia. — timor: ſ. opinio. — tranquillitas: ſ. quies.

tormenta: tormentis omnibus vehementissime quaeritur; Cluent. 176. ſ. machinae.

tribuni: quos (tribunos militaris) Nero omnis in consilium vocavit; Verr. I, 73. cum eorum (tribunorum plebis) omnium edicto non liceret Romae quemquam esse qui ..; ib. II, 100. adhibent omnis tribunos plebis praeter Saturninum, *praetores* praeter Glauciam; Rabir. 20. qui (tribuni plebis) omnes se de me promulgaturos confirmarant; Sest. 72. num quem ex omnibus tribunis plebis, quicumque seditiosi fuerunt, tam audacem audieris fuisse, ut ..? Vatin. 18. quales si omnes (tribuni plebis) semper fuissent ..; Planc. 28. ſ. consulares; Phil. II, 54. praetores; sen. 5.

tribus: divisores omnium tribuum noctu ad istum vocatos; Verr. a. pr. 22. credent omnes quinque et triginta tribus homini gravissimo atque ornatissimo M. Annio; ib. I, 14. ut ... idem .. vir clemens divisores omnium tribuum ... crudelissima morte mactaret; har. resp. 42. quis umquam omnis tribus (poterit sustinere)? Phil. VII, 17.

triumphi: ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit et iucundissimus? Verr. V, 66. ſ. insignia; Catil. III, 26.

turibula: tenuit hoc institutum in turibulis omnibus, quaecumque in Sicilia fuerunt; Verr. IV, 46.

turpitudines: qui ... immensa aliqua vorago est et || aut || gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.

tutores: nihil .. potest de tutela legitima nisi omnium tutorum auctoritate deminui. coëmptione? omnibus ergo auctoribus; Flacc. 84.

tyranni: crudelissimus omnium tyrannorum Phalaris; Verr. IV, 73.

vacationes: cum vacationes omnis sustulistis; Phil. VII, 13.
varietas: ſ. genus; Balb. 15.
vasa: ab hoc abaci vasa omnia, ut exposita fuerunt, abstulit; Verr. IV, 35.
vascularii: ſ. artifices.
vectigalia: quid (vos) omnia transmarina vectigalia iuvabunt? leg. agr. II, 80. ſ. ager; ib. II, 62. 71. res; Verr. III, 27.
vectores: vectores omnes in lautumias coniciebantur; Verr. V, 145.
venena: cuius arbitrio sicae nunc omnes atque omnia venena tractantur; har. resp. 34.
venti: ut (hic ordo) ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98. qui (L. Quinctius) omnis rumorum et contionum ventos conligere consuesset; Cluent. 77.
venustas: ſ. lepor.
verbera: hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum ... arbitrabatur; Verr. V. 162.
verba: verba subtiliter exquiri omnia noluerunt; Caecin. 57. ut omnia verba moderatur! Flacc. 12. haruspicum verba sunt haec omnia; har. resp. 40. omnia diligenter testimonii verba cognoscite; Cael. 55. hic ... sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; Phil. VIII, 28.
veritas: causa perspecta atque omni veritate cognita; Cluent. 142.
vestigia: ſ. indicia.
vestis: ſ. argentum; Verr. V, 73.
vetera: omnia vetera praetermittam; Verr. V, 34.
vetustas: quod caerimonias ab omni vetustate acceptas a Brogitaro pollui non sinit; har. resp. 29.
viae: est ... bonorum et fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3.
vicinitas: ſ. praefectura.
vicini: omnium vicinorum summam esse in hunc benevolentiam confirmamus; Cluent. 198.
victores: ceteros .. omnis victores ... misericordia viceras; Marcell. 12.
vici: cum ... conscribebas .. non modo liberos, sed etiam servos, ex omnibus vicis concitatos; dom. 54. vis .. inumerabilis .. ex omnibus vicis conlecta servorum; har. resp. 22.
vigiliae: cuius omnis vigilias in stupris constat esse consumptas; Verr. IV, 144. si ... vigiliis omnibus nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. ſ. cogitatio; Verr. V, 188. Phil. VII, 5.
villae: quae (conclavia) iste non modo Romae, sed in omnibus villis habet; Verr. IV, 58. exustis villis omnibus; Tull. 14.
vincla: quam (Italiam) ... omnibus vinclis devinctam et constrictam teneretis; leg. agr. I, 16.
viri: quos (viros) omnis a me nominari non est necesse; div. Caec. 13. qui... volet haec (monumenta) ... omnibus viris fortibus et bonis civibus defendenda ... tradere; Verr. IV, 82. cum .. omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. difficile est hoc de omnibus (viris) confirmare; Arch. 15. Cn. Pompeius, vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt, virtute, sapientia, gloria princeps; Quir. 16. hic non inludit auctoritati horum omnium ... summorum virorum? dom. 104. L. Ninnius, vir omnium fortissimus atque optimus; ib. 125. Cn. Pompeio, viro uni omnium fortissimo, quicumque nati sunt; har. resp. 49. in Q. Scaevolam, virum omnibus ingenio, iustitia, integritate praestantem; Planc. 33. quamvis .. intentus animus tuus sit ... ad virum ... omnium clarissimum liberandum; Phil. XI, 22. nostis omnis (viros); ib. XIII, 30. ſ. aetas; Piso 52. liberi; Cluent. 148.
virgines: ſ. matronae; Verr. IV, 77.
virtus: legem .. sibi ipsi dicunt innocentiae, continentiae virtutumque omnium; Verr. III, 1. opportune adest homo ... omni virtute praeditus, L. Plaetorius; Cluent. 165. [virtutes omnes] certant ... [cum omnibus vitiis]; Catil. II, 25. rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22. quo in loco ... M. Catoni, homini in omni virtute excellenti, ... respondebo; ib. 54. finxit .. te ipsa natura ... ad omnis .. virtutes magnum hominem et excelsum; ib. 60. omnis virtutes mediocritate quadam esse moderatas; ib. 63. qui omnis animo virtutes penitus comprehendisset; Balb. 3. de M. Catone illo in omni virtute principe; Planc. 20. pietas fundamentum est omnium virtutum; ib. 29. omnibus virtutibus me adfectum esse cupio; ib. 80. haec .. est una virtus ... mater virtutum omnium reliquarum; ib. ego .. hanc ... liberalitatem ..., memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44. omnes in illo sunt rege virtutes; Deiot. 26. ſ. auctoritas; Sulla 82. doctrina; Verr. III, 208. honos; Muren. 23. humanitas; Planc. 58. laus; ib. 27.
vis: cum prope omnem vim verborum ... aliis in rebus consumpserim; Verr. V, 159. omnis .. vis est, quae periculo aut decedere nos alicunde cogit aut prohibet accedere; Caecin. 46. „gladiatores et omnis ista vis rogationis Caeciliae causa comparabatur“; Sulla 62. qui cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31. ut omnem .. vim ... propulsarent; Milo 30. cuius vis omnis haec semper fuit, ne ..; ib. 38. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49. ſ. impetus; dom. 63. res; imp. Pomp. 22. scelerati; dom. 64.
vita: qui in omni vita nihil aliud egi; div. Caec. 40. providere debent ... quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; Verr. III, 1. o mulieris scelus ... praeter hanc unam in omni vita inauditum! Cluent. 15. quae (conscientia) si optimorum consiliorum atque factorum testis in omni vita nobis erit; ib. 159. ut ... non ... in omni vita sim popularis; leg. agr. II, 7. hanc mihi tu si ... imponis in omni mea vita personam; Sulla 8. haec (natura) in omni vita misericordiam lenitatemque desiderat; ib. quod si mihi nullum aliud esset officium in omni vita reliquum; sen. 24. numen .. vestrum .. mihi grave et sanctum ... in omni vita futurum; Quir. 18. eius in omni vita nihil est .. ad laudem inlustrius quam ..; dom. 87. Q. Metelli ... fuit ... omnis vita plena gravitatis; ib. officii rationem in omni vita ... esse ducendam; Sest. 23. hominem ... vita omni inquinatum; Cael. 78. ille .. fructum omnis ante actae vitae ... maximum cepit; Marcell. 3. in omni .. vita familiares; Ligar. 21. si meam .. in omni vita ... moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10. cuius ex omni vita nihil est honestius quam quod ..; ib. 69. ſ. ager; Sex. Rosc. 75.
vitia: omnium vitiorum suorum plurima et maxima constituit monumenta et indicia; Verr. a. pr. 12. ego in uno homine omnia vitia, quae possunt in homine perdito nefarioque esse, reprehendo; ib. III, 5. non omnia sunt in uno vitia; ib. IV, 86. quod necesse est omnium vitiorum esse postremum; Muren. 13. quem .. omnibus vitiis superare cupiebat; Piso 17. quem ... doleo a te omnibus vitiis .. esse superatum; Phil. II, 17. ſ. flagitium; Sex. Rosc. 38. Verr. V, 4. Cael. 57. peccata; Sex. Rosc. 53. scelus; leg. agr. II, 25. turpitudines. virtus; Catil. II, 25.
umbrae: ut levitatis est ... omnis umbras etiam falsae gloriae consectari; Piso 57.

vocabula: haec omnia .. non rerum certarum, sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; Verr. III, 181.

volnera: quae .. tibi nunc omnia belli volnera sananda sunt; Marcell. 24.

voluntas: ſ. cogitatio; Phil. X, 23.

voluptas: hi voluptates omnis vestigant atque odorantur; sen. 15. obterendae sunt omnes voluptates; Cael. 46. omnis voluptas praeterita pro nihilo est; Marcell. 27. ſ. cursus.

urbana: ſ. domestica.

urbes: urbis omnium pulcherrimae atque ornatissimae, Syracusarum, direptionem commemorabo; Verr. IV, 115. urbem Syracusas maximam esse Graecarum, pulcherrimam omnium, saepe audistis; ib. IV, 117. nunc omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. quem omnes urbes ... ad se vocabunt; Milo 104. ſ. ager; leg. agr. II, 40. 62. 71. di; dom. 44. insulae; Flacc. 30.

utilitas: intellegetis ... utilitatem omnem nos huius interdicti ... amissuros; Caecin. 55. ſ. opportunitas.

B. **bei Pronomina:** I. **persönliche:** nos (nomin.): videte nunc eos ... quanto maioribus ornamentis adficiat, quam omnes nos adfecti sumus; leg. agr. II, 31. quem (virum) nos omnes secuti sumus; Deiot. 12. — (nos): facile omnes patimur esse quam plurimos accusatores; Sex. Rosc. 56. ut ... scire omnes possemus nihil habuisse quod diceret; Verr. I, 71. quo (mancipio) et omnes utimur et non praebetur a populo; ib. IV, 9. causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus; Caecin. 44. illam rationem tamen omnes boni quaereremus, quem ad modum ..; ib. 102. omnes intellegimus in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum; Cluent. 130. legibus .. idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus; ib. 146. omnes id agamus, ut ..; ib. 155. quos (homines) nossemus omnes; ib. 197. hoc (malum) omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 27. omnes .. ad pericula propulsanda concurrimus et ... officia et studia praestamus; Muren. 45. id quod vidimus omnes; Sulla 15. trahimur omnes studio laudis; Arch. 26. an vero tam parvi animi videamur esse omnes ..., ut ..? ib. 30. omnes boni semper nobilitati favemus; Sest. 21. cum omnes urbem ... oppressam videremus; ib. 35. stare .. omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93. hoc animo semper omnes fuimus; Milo 82. cum ipsius victoriae condicione omnes victi occidissemus; Marcell. 12. omnes ... etsi aliqua culpa tenemur erroris humani, scelere certe liberati sumus; ib. 13. id quod omnes verebamur; ib. 17. qua re omnes te ... et hortamur et obsecramus, ut ..; ib. 32. omnes .. tibi ... non modo excubias et custodias, sed etiam laterum nostrorum oppositus et corporum pollicemur; ib. maximas tibi omnes gratias agimus, ... maiores etiam habemus; ib. 33. omnes vincendi studio tuebamur; Ligar. 28. omnes .. vincere volebamus; ib. videte quam despiciamur omnes, qui sumus e municipiis, id est, omnes plane; Phil. III, 15. cuius belli exitum omnes timeremus; ib. V, 39. fugam quaerebamus omnes; ib. 42. fore ut omnes ... D. Bruto subveniremus; ib. VIII, 21. omnes id .. facere debebamus, ... vigilare, adesse animo; ib. 30. maximas tibi .. gratias omnes et habere et agere debemus; ib. X, 1. quos omnes paene venerari debemus; ib. 4. incensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; ib. XIII, 15. id, quod et omnes maxime optamus et ex ea victoria ... consecutum arbitramur; ib. XIV, 1.

nos (acc.): qui nos omnis ... vita privare conati sunt; Catil. IV, 7. qui ita sit ambitiosus, ut omnis vos nosque cotidie persalutet; Flacc. 42. te .. dicere audiebamus nos omnis adversarios putare; Ligar. 33. — (nos): omnis, qui libere de re publica sensimus, ... statuit ille quidem non inimicos, sed hostis; Phil. XI, 3.

nostrum: rex Antiochus, qui Romae ante oculos omnium nostrum ... fuisset; Verr. IV, 67. contra hanc Romam, communem patriam omnium nostrum, illa altera Roma quaeretur; leg. agr. II, 86. ad illa venio, quae ... ad omnium nostrum vitam salutemque pertinent; Catil. I, 14. quae (patria) communis est parens omnium nostrum; ib. 17. ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma ... eriperem; ib. IV, 2. ut non queam satis .. communem omnium nostrum condicionem ... miserari; Muren. 55. quod facio, ... me ... vitae .. omnium nostrum causa facere clamo atque testor; ib. 78. quem haec communis nostrum omnium patria ... complexa teneat; Flacc. 5 (§. 30). dicam ... de condicione omnium nostrum; ib. 6. sed quid ego ... de salute omnium nostrum ... taceo? ib. 93. ego ... urbem hanc .., sedem omnium nostrum, ... quinque hominum ... poena redemi; Sulla 33. omnes .. illi Maximi, Marcelli, Fulvii non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. de bonis omnium nostrum ... disputo; dom. 128. vix haec ... nixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60. quae (familiaritas et cousuetudo) mihi cum illo, quae fratri meo, quae C. Varroni ... ab omnium nostrum adulescentia fuit; prov. cons. 40. quiddam de communi condicione omnium nostrum ... commemorandum videtur; Balb. 18. de nostrum enim omnium — non audeo totum dicere; Milo 33. nisi aris et focis omnium nostrum ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

nobis (dat.): desinant amici eius ea dictitare, quae detrimento, maculae, invidiae, infamiae nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144. cuius est fere nobis omnibus nomen auditum; Flacc. 31. quae (creta) fere est omnibus nota nobis; ib. 37. nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut ..? dom. 11. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque inusturus; Milo 33. Hieras et Blesamius et Antigonus, tibi nobisque omnibus iam diu noti; Deiot. 41. cum multo nobis || bonis || omnibus veniret iratior, quam illis fuerat; Phil. III, 4.

nobis (abl.): omnibus nobis tacentibus; Verr. II, 104. de omnibus nobis ... non illa tacita existimatio, ... sed vehemens ac liberum populi Romani iudicium consequetur; ib. V, 176. ille (Roscius) corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17. nobis omnibus de vita eius viri et civis timentibus; Sest. 62.

vos (nomin.): P. Scandilius, epues Romanus, quem vos omnes nostis; Verr. III, 135. ut vos omnes factam esse .. coniurationem ... videretis; Catil. II, 6. ut ... paucorum .. poena vos omnes salvi esse possitis; ib. 28. ſ. nos (acc.) Flacc. 42. — (vos): C. Annaeus Brocchus, .. homo eo splendore, ea virtute, qua omnes existimatis; Verr. III, 93. lautumias Syracusanas omnes audistis; ib. V, 68. cum omnes una prope voce in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; imp. Pomp. 59. in quo (Cn. Lentulo) omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium, summam gravitatem esse cognovistis; ib. 68. hoc fere scitis omnes, quantam vim habeat ... similitudo; Cluent. 46. omnes scitote, iudices, ... omnis Larinatis ... venisse Romam; ib, 195. ut salvi omnes conservaremini; Catil. III, 25. quae quidem quam sancte solita sint observari scitis omnes; Flacc. 77. adeste omnes animis; Sulla 33. qui omnes idem sentiebatis;

sen. 29. atque hoc scitis omnes; Sest. 82. unum sentitis omnes, unum studetis; Phil. VI, 18.

vos (acc.): id quod vos omnis admirari video; div. Caec. 57. vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35. ille (Iuppiter) vos omnis salvos esse voluit; Catil. III, 22. qui vos omnis in fidem suam recepit; Phil. VI, 12.

vestrum: risus populi atque admiratio omnium vestrum facta est; Verr. IV, 17. qui contra .. salutem omnium .. vestrum in urbe a Catilina relicti sunt; Catil. II, 27. vitam omnium vestrum ... e flamma atque ferro ac paene ex faucibus fati ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; ib. III, 1. video ... in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; ib. IV, 1. quod hic ... in periculis communibus omnium vestrum sua pericula cum meis coniunxit; Flacc. 101. cepi equidem fructum maximum ex consurrectione omnium vestrum; har. resp. 2. cum .. ille maxima laude et gratulatione omnium vestrum pollicitus est ..; Phil. IX, 9. ex quo caedes esset vestrum omnium consecuta; ib. XIV, 15.

vobis (dat.): an non in mentem vobis venit omnibus illius hoc munus esse ad omnia mulieris negotia parati? Caecin. 15. si (locus) est omnibus vobis; leg. agr. II, 77. si ... satis facere omnibus vobis cogitat; ib. 79. ne vobis quidem omnibus re etiam tum probata; Catil. II, 4. quia me ... vobis omnibus orantibus reddiderunt; Sest. 145. erat .. haec consuetudo nota vobis .. omnibus; Rab. Post. 9. rem nullam ... magis ab omnibus vobis providendam neque ... susceptam neque ... defensam neque ... esse delatam; Rabir. 4.

II. **possessive:** mei: quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40. quando .. ego huic homini ac liberis eius, quando omnes mei gratiam referent? sen. 24. ut non ante (Syriam Macedoniamque) attigerint ... quam me ac meos omnis foedissime ... vexarint; prov. cons. 3. Cornelius ... omnis ... meos sublevavit; Balb. 58. versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab. Post. 47.

tui: si ne tuorum quidem quisquam loco motus erit atque omnes in aedibus adservati ac retenti; Caecin. 37. educ tecum .. omnis tuos; Catil. I, 10. quam (aquilam) ... tuis omnibus confido perniciosam ac funestam futuram; ib. 24. tune (es) ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45.

sui: Heraclius .. et Epicrates longe mihi obviam cum suis omnibus processerunt; Verr. II, 65. se ab eo nullo modo curari velle, quo curante omnis suos perdidisset; Cluent. 40. quem nova poena legis ... omnium suorum consuetudine conspectuque privat; Muren. 89. servire temporibus suorum omnium pecunia, gratia; Cael. 13.

sua: si tibi omnia sua praeter animam tradidit; Sex. Rosc. 146. at, credo, (C. Marius) ... omnia sua secum una moritura arbitrabatur; Rabir. 29.

noster: hic sunt ..., qui de nostro omnium interitu ... cogitent; Catil. I, 9. si in nostro omnium fletu nullam lacrimam aspexistis Milonis; Milo 92.

vester: cum ad omnia vestra pauci homines [cupiditatis] oculos adiecissent; leg. agr. II, 25.— tenentur ei, qui ... ad vestram omnium caedem ... Romae restiterunt; Catil. IV, 4.

III. **demonstrative:** hic, masc.: omnes hi, quos videtis adesse, ... iniuriam ... putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1. his omnibus ... me vehementer excusatum volo; Verr. I, 103. si non horum omnium communis hostis praedoque fuerit; ib. II, 17. in his omnibus natu minimus, ... P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107. horum omnium studium, curam, diligentiam ... una mater oppugnat; ib. 199. neminem esse dico ex his omnibus ...; Rabir. 31. constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1. qui ... non movear horum .. omnium lacrimis; ib. IV, 3. Autronio nonne sodales, ... non hi omnes, qui sunt in re publica principes, defuerunt? Sulla 7. quis ergo intererat vestris consiliis? omnes hi, quos vides huic adesse; ib. 12. quae (auctoritas) est in his omnibus; dom. 117. fuit in his omnibus, etsi non iusta (causa), ... gravis tamen; har. resp. 44. ad horum omnium iudicia ... domesticum iudicium accessit; Piso 97. his omnibus ... quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. num potest magis carere his omnibus quam caret? Ligar. 11. animadverte horum omnium maestitiam et dolorem; ib. 32. te admonebo, si illi absenti salutem dederis, praesentibus his omnibus te daturum; ib. 38. his omnibus victoriam sperantibus || spectantibus|| pacis nomen adferemus, id est desperationem victoriae? Phil. XII, 10. atque utinam his omnibus abstergere fletum ... possemus! ib. XIV, 34. — neutr. haec omnia Quinctius agebat auctore et consuasore Naevio; Quinct. 18. haec omnia mitto; ib. 85. ex quo uno haec omnia nata et profecta esse concedit; ib. haec omnia, iudices, imprudente L. Sulla facta esse certo scio; Sex. Rosc. 21. haec cum sint omnia; ib. 62. ego haec omnia Chrysogonum fecisse dico; ib. 127. summe haec omnia mihi videntur esse laudanda; div. Caec. 57. profecto non haec omnia conligeret; Verr. a. pr. 9. haec omnia me diligenter severeque acturum esse polliceor; ib. 40. si haec perturbare omnia ac permiscere volumus; ib. I, 38. qui ... haec investigare omnia solebat; ib. 64. cum haec omnia tanta contentione, tantis copiis agerentur; ib. 74. haec cum omnia fierent; ib. haec omnia ... non modo perturbata, sed plane et Siculis et civibus Romanis erepta sunt; ib. II, 33. haec omnia summa cura et diligentia recognita et conlata et ab hominibus honestissimis obsignata sunt; ib. 190. in his omnibus, quae ante dicta sunt, erat quaedam ex ipsa varietate ac novitate rerum et criminum delectatio; ib. III, 10. haec omnia ... anno tertio te edixisse dico; ib. 51. mitto ... haec omnia atque in aliud dicendi tempus reicio; ib. 59. servi .. eius ... praeter oculos Lollii haec omnia ferebant; ib. 62. haec omnia doceo litteris civitatum, ostendo testimoniis et publicis ... et privatis; ib. 122. quid, si testimonio L. Metelli ac litteris haec omnia vera esse docebo? ib. 123. erit aliquis etiam, qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; ib. 144. quod si haec ferunt omnia; ib. 228. si haec contra ac dico essent omnia; ib. IV, 11. ut haec omnia reperire ac perscrutari solitus sit; ib. 30. *erant* autem haec omnia antiquo opere et summo artificio facta; ib. 46. haec iste omnia ... per servos Venerios ... tollenda atque asportanda curavit; ib. 104. mitto .. haec omnia, quae ab isto per triennium perfecta sunt; ib. 116. relinquo haec omnia, quae si velim persequi ..; ib. V, 21. haec omnia sero redemit Apollonius; ib. 24. verum haec omnia ... remitto atque concedo; ib. 47. haec omnia ex civitatum testimoniis cognoscite; ib. 61. sed haec ... omnia iam socii vestri relinquunt et neglegunt; ib. 127. cum haec omnia, quae polliceor, cumulate tuis patronis plana fecero; ib. 165. non fuit his omnibus iste contentus; ib. 170. haec omnia salvis populi Romani sociis atque integris vectigalibus esse gesta; imp. Pomp. 21. haec dum nostri conligunt omnia diligentius; ib. 22. haec nisi omnia perspexeritis in causa; Cluent. 18. haec omnia tantum honoris et amplitudinis commodo compensantur; ib. 150. quis .. non videt in coloniis esse haec omnia consideranda? leg. agr. I,

16. cum videam haec omnia, .. pacem .., libertatem ..., otium .., denique omnia, quae vobis cara atque ampla sunt, in fidem et ... in patrocinium mei consulatus esse conlata; ib. II, 9. committite ... his hominibus haec omnia; ib. 65. haec ego omnia ... comperi; Catil. I, 10. haec omnia sic agentur, .. ut ..; ib. II, 28. quamquam haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut deorum .. nutu atque consilio et gesta et provisa esse videantur; ib. III, 18. qui neget haec omnia, quae videmus, ... deorum .. nutu ac potestate administrari; ib. 21. haec omnia indices detulerunt, rei confessi sunt, vos multis iam iudiciis iudicavistis; ib. IV, 5. qui haec omnia suo solius periculo conservarit; ib. 23. perfecta a Lucullo haec sunt omnia, ut ..; Muren. 33. sed haec sane sint paria omnia; ib. 41. haec omnia tibi accusandi viam muniebant, adipiscendi obsaepiebant; ib. 48. valeant haec omnia ad salutem innocentium; ib. 59. haec a nobis petunt omnia; ib. 71. haec omnia ad rationem civitatis si dirigas, recta sunt; ib. 77. qui haec omnia pro salute omnium communi consilio, una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. ecquem tu horum ... tam sceleratum statuis fuisse, ut haec omnia perire voluerit? Sulla 32. omnia .. haec amissa sunt; ib. 88. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. haec omnia subire ... laus praeclara atque divina est; dom. 98. „haec omnia vidi inflammari"; Sest. 121. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; ib. 146. tua sunt, tua sunt haec omnia; Vatin. 5. haec omnia sciasne ... publicis tabulis esse notata atque testata? ib. 34. si haec omnia contemnis ac despicis; ib. 38. qui haec omnia ... delere voluerunt; prov. cons. 24. haec sunt omnia cum plena laudis tum propria Cornelii; Balb. 6. a quo haec, quae ego nunc percurro, subtilissime sunt omnia perpolita; ib. 50. haec in illa causa summa omnia fuerunt; Milo 19. atque haec omnia communiter cum conlega; Phil. I, 5. ut haec omnia perturbet; ib. VIII, 8.

idem, masc.: ut idem omnes exaudiant; Sulla 34. cum ... omnes .. idem scribendo adessent; har. resp. 13. quod non ab omnibus eisdem ... dissentiam; Planc. 91. — neutr.: eadem opinor omnia convenire; Verr. II, 164. eadem ista omnia ... et magistratuum consiliis et privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85. non .. omnia, quae dolemus, eadem queri iure possumus; Flacc. 57. qui mihi ... eadem omnia dedit, quae universae rei publicae; Quir. 16.

ille, masc.: tu contra Burrieni, ... omnium denique illorum (familiaris eras), qui ..; Quinct. 69. certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; Verr. I, 3. in quo illi omnes ... furebant) contumacia responsi tui; Piso 78. — neutr.: nemo erat qui non ardere *illa* omnia mallet, quam ..; Sex. Rosc. 24. tum demum illa omnia victa videbuntur, cum in contentionem certamenque venerint; Verr. I, 3. fieri omnia illa propter argentum; ib. IV, 40. omnia illa ... abstulit; ib. 97. qui illud iam ipsum acerbe tulerit, ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ad luctum et lacrimas reciderunt! Sulla 91. qui ... omnia illa ... perverteris; har. resp. 28. eidem .. consules ... illa omnia, quae tum contra me contraque rem publicam * voce ac sententia sua comprobaverunt; Sest. 33. omnia illa, quae ... tenetis animis, ... praetermitto; prov. cons. 8. ut omnia illa conficiat; ib. 30. omnia illa, de quibus disserui paullo ante, perturbat; ib. 36. illa .. omnia ante oculos vestros proponite; Balb. 65. ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63. si ... illa omnia in hunc unum instituta, parata, intenta sunt; Milo 67.

is, masc.: eos omnis Verres certiores facit quid opus esset; Verr. I, 66. eorum ego voluntatem omnium repudiavi; ib. 98. quam inanes domus eorum omnium, qui de iure civili consuli solent; ib. 120. eorum [omnium], qui decumani vocabantur, princeps erat Q. ille Apronius; ib. III, 22 bona ... eorum omnium ex agris auferri ac diripi. ib. 65. contagio .. ista servilis belli cur abs t; potius quam ab eis omnibus, qui ceteras provinciae obtinuerunt, praedicatur? ib. V, 7. qui (di) omnium mentis eorum, qui ad rem publicam adeunt maxime perspiciunt; imp. Pomp. 70. quid ego de, eis omnibus, qui consulari imperio paruerunt, loquor? Rabir. 27. omnes ei ... abs te capitis C. Rabirii nomine citantur; ib. 31. cum eorum omnium crudelitati scelerique cessissem; dom. 58. non esse popularis omnis eos, qui putentur; Sest. 119. ei, qui senatus consilium ... neglexerunt, ... omnes fere rei publicae poenas ... dependerunt; ib. 141. ex hoc genere .. fuisse arbitror ... omnis .. eos, qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39. — neutr.: ea .. omnia deorum voluntate ... gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. ea omnia testibus integra reservabo; Verr. I, 86. ne forte ea, quae remota de medio ... sunt, omnia ita condita fuisse ... videantur, ut ..; ib. II, 181. ea detrahenda curavit omnia; ib. IV, 124. ut semper omnia, quae iucunda videntur esse, ea non modo his extraordinariis cupiditatibus, sed etiam ipsi naturae ac necessitati denegarem; ib. V, 35. quod ea omnia, quae a me adhuc dicta sunt, eidem isti vera esse concedunt; imp. Pomp. 51. quicquid est in me studii ..., quicquid hoc beneficio populi Romani ... possum, id omne ad hanc rem conficiendam tibi et populo Romano polliceor ac defero; ib. 69. quam ob rem quicquid in hac causa mihi susceptum est, id ego omne || id omne ego || me rei publicae causa suscepisse confirmo; ib. 71. quicquid mali ... A. Cluentius viderit, quicquid habuerit sollicitudinis ac negotii, id omne a matre esse conflatum; Cluent. 169. EA OMNIA EO IURE SINT; leg. agr. III, 7. quoniam de eis omnibus, quae haruspices commissa esse dicunt, satis est dictum; har. resp. 40. omnia .. ea me ... consecutum esse, quae tu ... sperare te saepe dixisti; Vatin. 6. quicquid prospere gestum est, id paene omne (fortuna) ducit suum; Marcell. 6. dixi ad ea omnia, .. de quibus rettulistis; Phil. V, 53.

iste, masc.: an omnis tu istos vincere volebas? Quinct. 69. quasi omnium istorum villas ornaturus esses; Verr. II, 183. ille erat unus timendus ex istis omnibus; Catil. III, 16. — neutr.: omnia tibi ista concedam et remittam; Verr. V, 22. omnia ista vobis ... adempta atque erepta sunt; ib. 175. ista omnia, de quibus senatus censuit, nominatim in ea lege perscribi nonne potuerunt? leg. agr. II, 36. f. idem (neutr.); Muren. 85.

IV. **Relativ:** qui, masc.: qui omnes ... vellem viverent; Sex. Rosc. 90. quorum omnium hunc sermonem tum esse audiebamus; Verr. I, 59. quorum omnium testimoniis de hac .. pecunia confirmatum est; ib. II, 23. qui omnes provincias habuerunt et frumentum cellae nomine imperaverunt; Verr. III, 209. in eorum tabella spem sibi aliquam proponit, quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est? ib. V, 41. quos omnis honoris causa nomino; imp. Pomp. 58. qui omnes in iudiciis publicis iam tum ... floruerunt; Cluent. 107. qui omnes praesentes erant; Catil. III, 14. quos ... omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. qui omnes ad eum ... venerant; Piso 77. quos omnis scimus aedilitate praeteritos consules esse factos; Planc.

51. quos .. omnis consules scimus factos esse; ib. 52. quorum .. omnium laudatione utimur; Scaur. 43. — neutr.: quae mehercule omnia ... adesse atque impendere videntur neque vitari ullo modo posse; Quinct. 47. quae omnia (Chrysogonus) si ... in patronum suum voluerit conferre, nihil egerit; Sex. Rosc. 130. quae omnia etsiamsi voluntate Dolabellae fiebant; Verr. I, 95. quae omnia ante istum praetorem ... valuerunt; ib. II, 122. audistis haec, ... quae nunc ego omnia praetereo et relinquo; ib. III, 106. quae sunt omnia permagna; ib. IV, 113. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. 103. quae si iudex non amplectetur omnia consilio; Font. 25. quae (Cluentius) hoc tempore sileret omnia; Cluent. 18. quae ego omnia [nunc] omitto; ib. 59. quae sunt omnia eius modi, ut ..; Catil. IV, 5. quae omnia maiores nostri comprobaverunt; Muren. 77. quae si omnia e Ti. Coruncanii || ex Coruncanii || scientia ... acta esse constarent; dom. 139. quae cum omnia ... accidissent; Sest. 52. „quae tu omnia tuis foedis factis facis, ut nequiquam velim“; Cael. 37. quae .. omnia .. perfacilem rationem habent reprehendendi; ib. 62. quae ego omnia ... repudiavi; prov. cons. 41. quae omnia sunt citius facta quam dixi; Phil. II, 82.

V. **allgemeine:** alius, masc.: quod (genus pecuniae cogendae) non ab omnibus aliis praeteritum excogitavit; Verr. II, 120. * oportuisse, an ita dissolvit, ut omnes alii dissolverunt? Font. 1. — neutr.: omnia sunt alia non crimina, sed maledicta iurgii petulantis magis quam publicae quaestionis; Cael. 30. omnia alia esse nobis vacua ab omni periculo atque etiam suspicione belli; prov. cons. 30. qui alia omnia auderent; Phil. II, 64. alia omnia falsa, incerta sunt, caduca mobilia; ib. IV, 13.

ceteri, masc.: ceterorum omnium mentis oculosque (fletus, sordes) flectebant? dom. 59. cum ipse ceteris omnibus esset omni honore antelatus; prov. cons. 27. — neutr.: omnia se cetera pati ac neglegere dicebant; Verr. IV, 111.

reliqui, masc.: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19. — neutr. ſ. A. ager; Verr. III, 103.

C. **allein: a. masc.: I. Subject:** abhorrent: omnes (illum) aspernabantur, omnes abhorrebant, omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; Cluent. 41.

admirantur: admiratus sum ego illum virum, sicut omnes; Scaur. c. 1 § 4.

adsentiuntur: ut ... praeter paucos omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. VI, 3.

adsunt: omnes, quibuscum ratio huic aut est aut fuit, adsunt; Quinct. 75. cum omnes adessent; dom. 10.

aemulantur: ut omnes eius (Massiliae) instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 63.

agunt: ut omnes ... et lege agant et suum ius persequantur et omni iure civili ... utantur; Caecin. 97.

amitttunt: omnes ... aut sua pertinacia vitam amiserunt aut tua misericordia retinuerunt; Marcell. 21.

animadvertunt: unum illud credo omnis animadvertere; div. Caec. 28.

anteponunt: ut ... horum calamitatem dominationi illorum omnes anteponant; Sest. 142.

approbant: decerne, modo recte: omnes approbabunt; Sex. Rosc. 138. conclamant omnes et approbant ita fieri oportere; Verr. IV, 142.

arbitrantur: sic omnes arbitrabantur, ... non istius solius hoc esse facinus; Verr. IV, 68. ne ... omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin 5. vobis ... omnes, qui aut re aut spe denique sunt bona, omne suum ... studium et iudicium ... commendatum esse arbitrabuntur; dom. 142. ut omnes ... tam magnificum apparatum ... patricium et praetorium arbitrarentur; Sest. 77. quam (mortem) omnes fatalem fuisse arbitrabantur; Phil. XIII, 33.

aspernantur: ſ. abhorrent.

attribuunt: omnes enim ei (istuc) tunc attribuebant, quem nunc condemnari volunt; Verr. III, 156.

audiunt: omnibus audientibus; Verr. II, 94. tum iste clare omnibus audientibus „qui damnatus erit“ inquit „virgis ad necem caedetur“; ib. III, 69. quod omnibus audientibus dixisti palam ..; ib. V, 169. cum id plerique scirent, omnes fere audissent; Caecin. 16. de uno quoque nostrum ... sciscitantur omnes, avent audire quid quisque senserit; Phil. XIV, 19.

avent: ſ. audiunt; Phil. XIV, 19.

auferunt: at ego omnis dico plus ac multo plus quam decumam abstulisse; Verr. III, 29.

capiunt: unus pluris praedonum duces vivos cepit P. Servilius quam omnes antea; Verr. V, 66.

clamant: clamare omnes ex conventu neminem umquam in Sicilia fuisse Verrucium; Verr. II, 188.

cogitant: omnes saepius illud cogitant; Quinct. 6. aut foedissimam mortem omnes aut miserabilem fugam cogitabant; Phil. XIV, 10.

cognoscunt: ut omnes eius || huius || honores inter suos et amplitudinem possent cognoscere; Verr. II, 112. ut omnes istius improbitatem et calamitatem Siciliae possent cognoscere; ib. V, 99.

cohortantur: omnes, qui vestris maximis beneficiis honoribusque ornati sunt, producti ad vos ab eodem ... ad me conservandum vos cohortati sunt; Quir. 16.

colunt: quod (signum) omnes propter pulchritudinem visere, propter religionem colere solebant; Verr. IV, 127.

commeant: quo omnes undique cum mercibus atque oneribus commeabant; imp. Pomp. 55.

concedunt: omnes hoc mihi, qui Messanam accesserunt, facile concedent; Verr. IV, 3, ut, quod fecisse Cn. Pompeium constet, id omnes ei licuisse concedant; Balb. 5. quem omnes in re publica principem esse concedunt; Planc. 93.

conclamant: ſ. approbant; Verr. IV, 142.

concurrunt: cum omnes ... concurrerent, quaererent, videre cuperent; Verr. V, 65.

concursant: praesertim cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44.

conferunt: omnes, qui illam a re publica pestem depellere cupiebant, ad Murenam se contulerunt; Muren. 52.

confitentur: ut omnes confitentur; Milo 70.

conantur: omnes in hoc iudicio conentur omnia; Verr. I, 15.

consequuntur: quam (scientiam) si omnes consecuti sunt; dom. 117.

conspirant: ut omnes ... conspirasse videantur; Phil. III, 13.

continent: ut omnes || homines || ita familias suas continerent, ut ..; Tull. 8.

cupiunt: si dissimulare omnes cuperent; Sex. Rosc. 102. quem immortalem ... omnes esse cuperent; Milo 16. ſ. concurrunt.

curant: ſ. possunt; Sulla 23.

debent: omnes, qui alterum ... in iudicium ... vocant, providere debent ... quid oneris in

praesentia tollant; Verr. III, 1. ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38.

dedunt: quod ex locis tam longinquis ... omnes huic se uni dediderunt; imp. Pomp. 46.

defendunt: omnes, qui adsunt, qui laborant, qui salvum volunt, pro sua parte atque auctoritate defendunt; Sulla 4. omnes idem volunt, idem defendunt, idem sentiunt; Phil. VIII, 8.

desiderant: id quod omnes tum desiderabant; Verr. I, 75.

detestantur: omnes memoriam consulatus tui a re publica detestantur; Piso 96.

dicunt: satis est ostendere omnis antea ius ita dixisse; Verr. I, 114. „licet hercle .. omnes omnia dicant"; ib. III, 145. dicere omnes et palam disputare minime esse mirandum, si ..; ib. V, 100. omnes se spoliatos, vexatos, fortunis eversos esse dixissent; Flacc. 11. cum omnes certatim aliusque alio gravius atque ornatius de mea salute dixisset; Sest. 74.

discedunt: itaque discedunt omnes; Verr. II, 71. itaque omnis liberatos discessisse et esse ignotum omnibus; ib. IV, 140.

disputant: ſ. dicunt; Verr. V, 100.

dant: etenim omnes dederunt; Verr. II. 152. omnes ... nomina dant, parent auctoritati vestrae; Phil. VII, 13.

edicunt: edixit idem, quod omnes Romae praeter istum; Verr. I, 117.

exaudiunt: maxima voce, ut omnes exaudire possint, dico; Sulla 32.

exeunt: cum ... omnes ... ex oppido exissent; Scaur. 11.

existimant: id quod omnes semper existimaverunt; Sex. Rosc. 27. si ... coniunctam cum eo Verris causam omnes erant existimaturi; Verr. III, 153. omnes existimabunt ... (causam Cluentium) obtinuisse propter innocentiam; Cluent. 156. hunc ... omnes, qui aliquid de ingeniis poterant iudicare, cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5. „hunc existimare omnes poterunt ... auctorem fuisse"; Phil. III, 19.

exspectant: summe exspectabant omnes quidnam in tabulis teneretur; Verr. II, 187. exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; ib. III, 157. exspectabant omnes quo tandem progessurus aut quidnam acturus esset; ib. V, 161. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius ..; Phil. II, 64.

faciunt: quod si omnes, qui eodem loco nati sunt, facerent; Sex. Rosc. 149 illud semper omnes fecerunt; Verr. V, 75. quin omnes ... te aedilem fecerint; Planc. 18.

fatentur: nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso 3. cum omnes fateantur iure interfectum esse ..; Phil. II, 86.

ferunt: cum palam omnes (sententiam) laturi essent; Cluent. 72.

fugiunt: omnes aditum, sermonem, congressum tuum fugiunt; Sest. 111. ſ. abhorrent.

gratulantur: si mihi tum essent omnes gratulati; Planc. 66.

habent: quod (edictum) ante istum et postea omnes habuerunt; Verr. I, 115. ut ante Kalendas Sextilis omnes decumas ad aquam deportatas haberent; ib. III, 36. hodie omnes sic habent, ... istum ... pecuniam accepisse; ib. V, 64. quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18. quos omnes carissimos habent; ib. X, 4. omnes .. tantam habent similitudinem inter se, ut ..; ib. XIII, 28.

imitantur: at te videlicet inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

incidunt: quae res ... magnam vim habuit ... ad calumnias, in quas omnes inciderent quos vellet Apronius; Verr. III, 38.

incumbunt: quo omnes acrius graviusque incumberent ad ulciscendas ... iniurias; Phil. VI, 2.

inrident: qui (Theomnastus) illic 'eius modi est, ... ut omnes, cum loqui coepit, inrideant; Verr. IV, 148.

insequuntur: undique omnes insequentur; Phil. XIII, 25.

inspectant: quae tu palam egisti, in conventu imperasti, omnibus inspectantibus coëgisti; Verr. III, 83.

intellegunt: ut omnes intellegere possent; Quinct. 66. ut omnes intellegant non ad obtinendum mendacium ... auctoritatem adiuvare; ib. 75. quam sis audax, ... hinc omnes intellegere potuerunt, quod ... solus tu inventus es; Sex. Rosc. 87. ut omnes intellegant me non studio accusare, sed officio defendere; ib. 91. facile omnes intellegent vobis inter vos ... voluntatem fuisse coniunctam; div. Caec. 34. quod omnes intellegebant; Verr. II, 39. ut omnes qui aderant intellegere possent in animo eius metum cum cupiditate pugnare; ib. 74. omnes denique hoc in hac causa intellegent, hoc animo esse Siculos, ut ..; ib. 157. ut omnes intellegant hoc nos sine cupiditate agere; ib. 185. nt omnes intellegant, quam improbam ... rem pecunia redimere conetur; ib. III, 30. iam omnes intellegunt cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; ib. 64. ut omnes intellegere possent non laudationem, sed potius inrisionem esse illam; ib. IV, 144. ut omnes intellegunt; ib. V, 155. ut omnes intellegerent nec ademptam cuiquam civitatem esse neque adimi posse; Caecin. 101. ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis, quantum ..; imp. Pomp. 20. ut omnes intellegant nihil me .. subterfugere voluisse; Cluent. 1. ut omnes intellegerent nihil ei clausum [nihil ei sanctum] esse posse; ib. 30. ut omnes intellegant quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; ib. 164. quae si falsa sunt, id quod omnes intellegunt; ib. 171. ut omnes intellegant in contionibus esse invidiae locum, in iudiciis veritati; ib. 202. quibus (virtutibus) te .. excellere omnes intellegunt; Muren. 30. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere ... potuisse; Vatin. 27. ut omnes intellegere possent a te ... legem esse contemptam; ib. 29. ut omnes intellegerent me id ... facere uberius; prov. cons. 28.

intuentur: omnes .. in eis locis Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41.

iudicant: quam (rem publicam) aliquando omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5.

laetantur: ut laetarentur omnes; Verr. I, 70. laetari omnis ... de communi omnium salute sentio; Marcell. 33.

laudant: laudabunt omnes, si recte et ordine iudicaris; Sex. Rosc. 138. ſ. aemulantur.

loquuntur: quem (Apronium) omnes ... tuum negotium agere loquebantur; Verr. III, 149.

meminerunt: meminerunt .. omnes quantum in Albiano iudicio accepisset; Caecin. 28.

mirantur: primo mirantur omnes improbitatem calumniae; Verr. II, 37. mirabantur omnes hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64.

moriuntur: quaerite .. vestigia, quibus exitus eorum ... compareant. nulla sunt. omnesne mortui? Verr. V, 148.

neglegunt: quam (poenam) omnes neglexerunt; dom. 51.

negant: negabunt .. omnes se coëgisse; Verr. II, 148. quod omnes non negent immortalitati ... mandandum; dom. 76.

noverunt: decreti nostri non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.
nundinantur: omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10.
obliviscuntur: cum omnes earum rerum obliti ... significarent ..; Phil. I, 30.
oderunt: tamen illud dicendum putem, quem omnes oderint, eum his quoque odio esse oportere; Verr. II, 166. quem omnes odissent neque videre vellent; ib. III, 23. illi audiebant de eo, ... quem omnes oderant propter audaciam; Cluent. 29.
parent: parent omnes; Rabir. 20.
partiuntur: si quod universae societatis fuisset, ... aequaliter omnes partirentur; Qu. Rosc. 53.
patefaciunt: omnes patefecerunt ... quid sentiant; Phil. III, 36.
pendunt: ut ... [omnes vobis pecunias ad nutum vestrum penderent]; leg. agr. II, 98.
persequuntur: ſ. agunt.
perspiciunt: cum omnes perspicerent ad istum ... illos nummos ... revertisse; Verr. II, 61.
possunt: quasi non, ut quaestor sine praetore possit rationem referre — ut tu, Hortensi, ut omnes — eodem modo sine quaestore; Verr. I, 99. non possunt omnes esse patricii; si verum quaeris, ne curant quidem; Sulla 23. quod omnes enumerari nullo modo possent; Planc. 74. plus te unum posse quam omnis; Phil. I, 33. ſ. aemulantur. cognoscunt. exaudiunt. existimant; Phil. III, 19. intellegunt; Quinct. 66. Verr. IV, 144.
praestant: ſ. debent; Sest. 38.
probant: quicquid esset sine his actum, omnes probarent; Verr. I, 75. cuius causam etsi omnes || omnes boni || probabant; Sest. 37.
proferunt: iubet omnis proferre quod haberent; Verr. IV, 51.
proficiscuntur: omnes ad eam domum ... profecti sunt; Verr. I, 69.
profundunt: voces ... et palmarum intentus et maledictorum clamorem omnes profuderunt; Sest. 117.
provident: ſ. debent; Verr. III, 1.
pugnant: requisivi, qua ratione ... omnes .. pro P. Quinctio pugnent; Quinct. 88. omnes id fore putabant, ut miser atque innocens virgis caederetur; Verr. IV, 86. quem semper omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; Sulla 70. vestem mutandam omnes ... putarunt; Sest. 26. quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; Cael. 32. hanc .. iniquitatem omnes cum aliqua crudelitate coniunctam (putabunt); Balb. 62.
quaerunt: ubi didicisset, omnes quaerebant; Qu. Rosc. 30. ſ. concurrunt.
recordantur: cum omnes *te* recordarentur libertini generum ... fuisse; Phil. II, 3.
recusant: fit omnibus recusantibus ac plorantibus; Verr. II, 129.
referunt: ſ. possunt; Verr. I, 99.
retinent: ſ. amittunt.
sciunt: sicut omnes sciunt; div. Caec. 41. mensem citream ..., omnibus scientibus, Lilybaei abstulisti; Verr. IV, 37. quod sciunt omnes; Muren. 28. cum ... omnes ... duos consules Kalendis Ianuariis scirent esse oportere; Flacc. 98. id .. scire et videre omnis; dom. 37.
sciscitantur: ſ. audiunt; Phil. XIV, 19.
sentiunt: haec cum omnes sentirent; Verr. I, 69. in qua (causa) omnes sentirent unum atque idem; Catil. IV, 14. dicam ... quod mecum sentiunt omnes; Sest. 85. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; ib. 106. quod .. peraeque omnes (senserunt); Piso 86. omnes idem sentiunt; Marcell. 33. ſ. defendunt; Phil. VIII, 8.
sequuntur: hunc (T. Crispinum) omnium superiorum, huius autem omnis qui postea fuerint, auctoritatem dico secutos; Font. 1. omnes, qui se incolumis volent, sequentur auctoritatem consulis; leg. agr. I, 27.
servant: cum omnes ... Rupilias leges ... servassent; Verr. II, 40.
significant: ſ. obliviscuntur.
solent: TE POSTULANTE OMNES VINCERE SOLENT; Verr. III, 156. ſ. colunt.
spectant: cum omnes in unum spectent; Sex. Rosc. 22. spectantibus omnibus; Verr. I, 58.
sperant: omnes hanc quaestionem te praetore ...† dimissius sperant futuram; Sex. Rosc. 11.
stant: quia non est omnibus stantibus necesse dicere; Marcell. 33.
sunt: tum aequabiliter omnes erant eius modi, ut ..; Verr. I, 56. sine cura omnes erant, qui Sopatrum defendebant; ib. II, 70. qui iure aequo omnis putat esse oportere; ib. III, 6. iniquos decumanis aiebat omnis esse; ib. 28. hominem in foro iubet ... facere anulum omnibus praesentibus; ib. IV, 56. ut mihi ... omnes sacerdotes, omnes accolae atque antistites Cereris esse videantur; ib. 111. dico ... omnis extra culpam fuisse; ib. V, 134. si omnes in culpa fuerint; ib. fac omnis amicissimos Fonteio fuisse; Font. 3. non quo omnes sint aut appellentur procuratores; Caecin. 57. non quo omnes sint procuratores, qui ..; ib. 58. quasi non omnes eius sceleris testes essent futuri; Cluent. 187. qualis esse omnis oportebat; Catil. II, 3. ut salvi sint vobiscum omnes; ib. IV, 3. cum omnes essent sordidati; Sest. 27. omnes optimates sunt, qui neque nocentes sunt nec ... improbi nec furiosi nec malis domesticis impediti; ib. 97. te vix invitis omnibus non populi beneficio, sed consulis extremum adhaesisse; Vatin. 11. quod ... inde .. Thessalonicam omnibus inscientibus ... venisti? Piso 89. sunt omnes sine macula, sunt aeque boni viri atque integri; Planc. 15. omnes ergo in culpa; Phil. II, 29. quia non omnis salvos esse voluisset; ib. VIII, 14. qui omnis salvos vis; ib. 15. omnes in tanto periculo, qui recte et fortiter sentient, erunt consulares; ib. 22.
tacent: sin aliquando tacent omnes, tum sortito coguntur dicere; Verr. IV, 141.
tollunt: ſ. debent; Verr. III, 1.
transferunt: cum omnes, qui tabulas conficiant, menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.
tuentur: ſ. debent; Sest. 38.
vendunt: ita se vendidisse, ut omnes praeter Verrem; Verr. III, 123.
veniunt: ut omnes, qui rem publicam salvam esse vellent, ad me unum defendendum venirent; dom. 73.
vident: vident omnes, qua de causa huic inimicus venias; Sex. Rosc. 55. id quod omnes videbant; Verr. II, 48. ut id omnes viderent, quod antea fuisset occultum; Sulla 4. quia videbam id, quod omnes; dom. 16. hoc vident omnes; Sest. 92. missos .. legatos omnes vident; Phil. VII, 14. cum re viderent omnes esse bellum; ib. VIII, 1. ſ. oderunt; Verr. III, 23. sciunt; dom. 37.
videntur: ſ. adsentiuntur. conspirant. sunt; Verr. IV, 111. — vincunt: ſ. solent.
vindicant: sin autem ... haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148.
visunt: ſ. colunt.
volunt: quem esse omnes salvum ... volunt; Milo 50. ut omnes unum velint; Marcell. 32. ſ. defendunt; Phil. VIII, 8. oderunt; Verr. III, 23.
utuntur: cum utuntur omnes uno genere nummorum; Verr. III, 181. qua (creta) utuntur omnes non modo in publicis, sed etiam in privatis litteris; Flacc. 37. ſ. agunt.

II. nach Verben: 1. Accusativ: abduco: qui aliquid formae, aetatis artificiique habebant, abducit omnis; Verr. V, 64. iste, quod omnis, qui artificii aliquid habuerant aut formae, removerat atque abduxerat; ib. 71.

absolvo: absolvantur omnes de *simili* causa necesse est; Tull. 35.

adficio: si omnes, quos .. fortuna exstulit ..., poena essent || sunt || adficiendi; Balb. 18.

adulor: adulantem omnis videre te volui; Piso 99.

anteeo: cum Ser. Sulpicius ... anteiret sapientia omnis || omnibus ||; Phil. IX, 1.

appello: ſ. I. sunt; Caecin. 57.

cogo: si .. coacti sunt (vias) munire omnes; Font. 17.

commoveo: species ... *viri* ... *sic omnis commoveret, ut* ..; Scaur. 49.

comparo: ſ. confero.

condemno; condemnat omnis de consilii sententia; Verr. V, 114. de comitum suorum sententia condemnat omnis; ib.

confero: omnes ex omni aetate ... si unum in locum conferantur, cum Ser. Sulpicio non sint comparandi; Phil. IX, 10.

contemno: quem ... in bonis rebus omnis contemnere (solitum esse scimus); Sulla 71.

convoco: ut ... omnes qui rem publicam salvam vellent convocarentur; Sest. 128.

delecto: qua (suavitate) prope iam delectantur omnes; Cael. 25.

despicio: [etiam videtis, iudices,] ut omnis despiciat; Sex. Rosc. 135.

dico: cum omnis dico, eos excipio, quos ..; Phil. VIII, 8.

duco: ut omnes, qui salva urbe salvi esse possent, in hostium numero ducerentur; Catil. III, 25.

eicio: cum omnes, qui ita fecerant, e civitate eicerentur; Sest. 141.

enumero: enumerare omnis non est necesse; Verr. II, 156.

excito: meis cohortationibus omnis .. ad patriae praesidium excitatos; Phil. XIV, 20.

excludo: omnes exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; Verr. I, 148. angustiis temporis excluduntur omnes; ib.

interficio: interfectis omnibus; Catil. IV, 4.

iudico: qui ... neque omnis ... eosdem [etiam] exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31.

lacesso: omnes a me rei publicae causa lacessiti; Phil. II, 1.

libero: ſ. I. discedunt; Verr. IV, 140.

metuo: qui metuat omnis; Piso 98.

moveo: quod omnes religione moventur; Verr. IV, 132.

multo: qui (dictator) omnis quos oderat morte multabat; Ligar. 12.

permoveo: cum viderem ... omnis caedis metu esse permotos; sen. 33.

pono: non ... omnes, qui Oppianicum condemnarunt, in culpa sunt ac suspicione ponendi; Cluent. 127.

produco: ſ. cohortantur.

prohibeo: ut ... omnes ... sermone atque aditu prohiberentur; Piso 76.

puto: omnes optimates putantur; Sest. 98. te omnis, qui contra te non essent, tuos (putare); Ligar. 33.

reicio: ſ. A. iudices; Verr. III, 75.

removeo: ſ. abduco; Verr. V, 71.

reprehendo: omnes, si qui in hoc genere quaestionis accusati sunt, reprehensos || homines, si qui tenentur hoc g. q. accusatos et reprehensos || videmus primum testibus; Font. 3.

servo: utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! Phil. V, 39.

supero: si cum aliorum improbitate certet, longe omnis multumque superabit; Verr. V, 115. qua (impudentia) superabat omnis; Catil. III, 11. in quo (odio) etsi omnis ... superare debeo; Vatin. 1. qui cum longe omnis belli gloria et virtute superaret; Phil. XI, 18.

teneo: iniquum tibi videtur .. esse non isdem legibus omnis teneri; Cluent. 150.

vinco: cum .. his rebus omnibus C. Gracchus omnis vicerit; Rabir. 15. in quo vincit omnis; Phil, I, 37. qua (stultitia) vincit omnis; ib. II, 19.

voco: non omnes, qui tanto se scelere obstrinxerunt, ... in discrimen aut iudicium vocandi (erunt)? Verr. V, 179.

2. Genetiv: sum: scientiam quid agatur memoriamque quid a quoque dictum sit omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54.

3. Dativ: adsentior: adsentior non omnibus; Balb. 61.

antecello: celeriter antecellere omnibus ingenii gloria contigit; Arch. 4.

antepono: anteponatur omnibus Pompeius; Catil. IV, 21.

concedo: quid est aliud omnibus omnia peccata et maleficia concedere? Verr. I, 127. concessa omnibus iura dimitto; Cael. 30.

constituo: [dissolvi] hoc [interdictum] est captiosum omnibus rem ullam constitui eius modi, quae ..; Caecin. 40.

definio: cum esset omnibus definita mors; Sest. 47.

denuntio: omnibus ... pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8. ſ. videor; leg. agr. II, 13.

eripio: eripias tu voluntatem mortuis, bona vivis, ius omnibus? Verr. I, 114.

exploratus: nunc quoniam exploratum est omnibus, quo loco causa tua sit; Verr. V, 164.

facio: Q. Scaevolam ... memoria teneo ... facere omnibus conveniendi potestatem sui; Phil. VIII, 31.

ignosco: ſ. I. discedunt; Verr. IV, 140.

impendeo: [non] id, quod omnibus impendebat, unus pro omnibus susciperem ac subirem; Sest. 46.

minor: cum omnibus omnia minabatur; Milo 33.

narro: rem omnibus narrare; Verr. IV, 41. narrat omnibus emisse se; ib. 46.

offero: ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 42.

paro: mors ... omnibus est parata; Catil. IV, 20.

pateo; omnibus haec ad visendum patebant cotidie; Verr. IV, 5. quod ... omnibus patet ..., id esse gratum nullo pacto potest; Muren. 28. si voluntas mea, si industria, si domus, si animus, si aures patent omnibus; Sulla 26.

pervolgo: quae se omnibus pervolgaret; Cael. 38.

polliceor: hoc polliceor omnibus, ... me .. causam ... defensurum; Cluent. 158.

praebeo: hoc iucundissimum spectaculum omnibus vinctorum captorumque hostium praebebat; Verr. V, 66.

praescribo: ne hoc omnibus in possessionum controversiis praescribatis, ut ... putent; Caecin. 46.

praesto: tanto ille superiores vicerat gloria, quanto tu omnibus praestitisti; Deiot. 12.

probo: satis fuit illud obtinere, quod probari omnibus posset. Quinct 34. illud certe probari omnibus necesse est; ib. 65. L. Crassus ... probavit omnibus M'. Curium ... heredem esse oportere; Caecin. 53. quae ... dixi, .. ea confido probata esse omnibus; Arch. 32. hoc velim probare omnibus; prov. cons. 47. omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. quem tu ex tuis fidelissimum [et probatissimum omnibus] delegisti; Deiot. 14.

propono: in urbem introferri solitus est ad mulierem, nuptam uni, propositam omnibus; Verr. V, 34. omnibus hic labor meus propositus est, quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149. mortem .. natura omnibus proposuit; Phil. IV, 13.
satis facio: me omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae, ... satis esse facturum; Balb. 2.
sum (vgl. III, 2): qui ... in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; Verr. I, 101. omnibus, quibus hereditas venerit, coheredem praetorem esse oportere; ib. 127. quamquam illud fuit ... omnibus bono; Phil. II, 35.
venio: quo cruciatu sit adfectus venire in mentem necesse est omnibus; Verr. IV, 87.
videor: quam illa res ... miseranda omnibus videbatur; Verr. II, 46. quae (res), ut erat acerba et indigna, sic videbatur omnibus; ib. 95. quod (exemplum) ... acerbum omnibus atque intolerandum videretur; ib. 111. cum omnibus hoc intolerandum videretur; ib. III, 99. hoc, quod omnibus singulare videtur; ib. 169. ut ... insanire omnibus ac furere videretur; ib. IV. 39. primo mirum omnibus videri; ib. 40. res indigna atque intoleranda videbatur omnibus; ib. 78. omnibus acerbum, indignum, luctuosum denique videbatur; ib. 99. quae quidem (navis) omnibus, qui eam aspexerant, prospectare iam exsilium ... videbatur; ib. V, 44. omnibus indignissimum visum est, homines ... in vincla coniectos; ib. 107. indignum [enim] hoc video videri omnibus; ib. 143. omnibus acerba res et misera videbatur; Tull. 23. quod (scelus) ... nunc .. apertum iam omnibus ac manifestum videtur; Cluent. 189. ut (P. Rullus) oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 13. ut nihil tam populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum quam vestra auctoritas videretur; sen. 20. cuius (Numidici) quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; ibi 25. ut (P. Sestius) ... omnibus || vobis omnibus || optimus civis videretur; Sest. 8. omnibus eram visus ... diligentissimus; Planc. 64.
volgo: quae navis ... tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.
Gerund.: omnibus ... aut illorum telis aut vestris sententiis esse pereundum Milo 30.
4. mit Präpositionen: accipio ab: „at ab || ab || omnibus tu mercedem missionis acceperas“; Verr. V, 110.
animadverto in: tu non animadvertes in omnis? Cluent. 129.
cogito de: ut taciti de omnibus, quos coniurasse cognitum est, cogitetis; Sulla 71.
communico cum: illa ... in illo homine mirabilia fuerunt, ... cum omnibus communicare quod habebat; Cael. 13.
constituo in: hoc iuris in omnis constitueres; Verr. V, 168.
consto inter: quod inter omnis constat; Sex. Rosc. 33. constat inter omnis ... nullum hoc splendore ... consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. datam quidem (pecuniam) esse inter omnis recenti negotio facile constabat; ib. I, 101. constabat inter omnis, si aliena censendo Decianus sua facere posset, eum maxima habiturum esse*; Flacc. 80. nimis inter omnis constabat neminem esse resalutatum; Phil. II, 106. legem Liciniam et Muciam ... video constare inter omnis ... perniciosam rei publicae fuisse; Fr. B. VI, 10.
convenio in: non in omnis arbitror omnia convenire; Sex. Rosc. 122. — inter: inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42.
defendo contra: cum ... populus Romanus ... suam auctoritatem vel contra omnis, qui dissentiunt, possit defendere; imp. Pomp. 63.
deligo ex: quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedonum praeponeretis; imp. Pomp. 63.
desidero ab: neque ego hoc ab omnibus eis desidero, qui ...; Phil. I, 15.
dico de: non eodem modo de omnibus (me dicere oportere intellego); Sex. Rosc. 36. si satis de omnibus (dixero); Rest. 108.
exigo ab: ab omnibus .. ternae praeterea quinquagesimae exigebantur; Verr. III, 116.
intendo in: periculum, quod in omnis intenditur; Sex. Rosc. 7.
pertineo ad: quae .. ad omnis ... arbitror pertinere; Sex. Rosc. 129. quod (ius) pertineat ad omnis; Caecin. 5.
pervagor apud: cupiditate illa sua nota atque apud omnis pervagata; Verr. II, 85.
pervenio ad: ut metus .. ad omnis, poena ad paucos perveniret; Cluent. 128. cuius ex salute ... ad omnis ... laetitia pervenerit; Marcell. 4.
pervolgo in: sunt .. ista maledicta pervolgata in omnis, quorum in aduleslescentia forma et species fuit liberalis; Cael. 6.
relinquo ex: patronus exstiti ... relictus ex omnibus, qui ... possem dicere; Sex. Rosc. 5.
scio de: cum is, qui de omnibus scierit, de Sulla se scire negarit; Sulla 39.
scribo de: quod de omnibus ... scriptum est in legibus; dom. 82.
sentio cum: iudicabitis principes eius ordinis quinquaginta quid cum omnibus senseritis; Flacc. 4.
sumo ab: cum ab omnibus mandata, legatos, litteras testimoniaque sumpsissem; Verr. IV, 138.
utor apud: qua (vacatione) ille apud omnis utitur; Verr. II, 164.
III. nach Adjectiven und Adverbien: 1. Genetiv: minime: ad te minime omnium pertinebat; Sex. Rosc. 96.
2. Dativ: (vgl. II, 3. videor): aequus: vos, qui aequi estis omnibus; Cluent. 202. erat aequa lex et nobis || vobis || .. atque omnibus, qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60.
carus: qui .. omnibus est ... carissimus; Phil. V, 49.
difficilis: quae .. omnibus est difficilis et magna ratio; leg. agr. II, 5.
gratus: quos (sesquimodios) tu cum ... in capita descripsisses, gratissimum omnibus fecisti; Verr. III, 215. clara in hoc P. Sestii pietas exstitit et omnibus grata; Sest. 7. non .. omnibus Sullae causa grata; Phil. V, 43. cum factum tuum gratum omnibus debet esse, tum vero oratio; ib. X, 1. cuius .. praedicatio nondum omnibus grata est; ib. XI, 35.
incognitus: qui ... hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certe ceperit; Phil. IV, 3.
inimicus: quis .. cuiquam inimicior quam Deiotaro Caesar? aeque atque huic ordini, ... ut || et || omnibus; Phil. II, 94.
iniquus: quos natura putes ... omnibus iniquos; Planc. 40.
insperatus: s. incognitus.
iratus: venisti iratus omnibus; Vatin. 4.
magnus: s. difficilis.
molestus: erat omnibus molestum; Verr. a. pr. 21.
notus: Sthenius ... antea multis propter summam virtutem ..., nunc propter suam calamitatem ... omnibus notus; ib. II, 83. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; ib. III, 134. unum illud, quod ita fuit inlustre notumque omnibus, ut ..; ib. V, 34. qui (civis) omnibus in illo conventu notus ... esset; ib. 156.

cum .. essent vitiis atque improbitate omnibus noti; Cluent. 46. iam cetera nota sunt omnibus; ib. 78. in quo (tempore) boni viri lenitatem meam misericordiamque, notam quondam omnibus, ... agnoscerent; Sulla 1. quae nota sunt omnibus; Milo 76. quae (benevolentia) mea erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34. nihil tum nisi quod erat notum omnibus ... reperiebatur; Phil. I, 2. ea .., quae dico ..., notiora esse omnibus ... quam mihi; ib. II, 57.

perspicuus: perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; Verr. a. pr. 5. ut perspicuum sit omnibus ... numquam illos in eum locum progressuros fuisse; ib. I, 81. omnibus istius improbitatem perspicuam esse confido; ib. II, 108. ut omnibus istius furta, illius flagitium, utriusque audacia perspicua esse posset; ib. 189.

praesto: si ille labor meus pristinus, si ... vigiliae deserviunt amicis, praesto sunt omnibus; Sulla 26.

sanctus: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut ..; dom. 109.

triumphalis: quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; Piso 44.

unus: nihil est quod aequabile inter omnis atque unum omnibus esse possit; Caecin. 70.

utilis: id utile omnibus esse spectari quo consilio ... quidque .. esset actum; Caecin. 81.

3. **mit Präpositionen:** aequabilis inter: f. 2. unus.

clarus apud: quam clara apud omnis (expugnatio); Verr. I, 50.

gratus in: ut ... in omnis verear ne vix possim gratus videri; Planc. 78.

infirmus, levis apud: quod etiam apud omnis leve et infirmum est; Qu. Rosc. 6.

inlustris, nobilis apud: si tibi ... nobile et inlustre apud omnis nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

sanctus apud: qui civium Romanorum iura ac libertatem sanctam apud omnis haberi velit; Verr. III, 6. qui semper apud omnis sancti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31.

severus in: si severus, cur non in omnis? Phil. II, 56.

tantus apud: Pompei .. auctoritas .. apud omnis tanta est quanta esse debet; Flacc. 14.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** alqs (Superlativ): at is quidem fuit omnium constantissimus; Sex. Rosc. 41. hoc modo ... quisquam omnium rettulit (rationes)? Verr. I, 36. an hoc dubitabit quisquam omnium quin is venalem ... iuris dictionem habuerit? ib. II, 119. quis tum erat omnium qui ... non iudicium de Oppianico factum esse arbitraretur? Cluent. 55. ne (illi) omnium turpissimi reperirentur; ib. 160. cum me in iudicium nemo omnium vocarit; dom. 88. qui unus omnium iustissimus fuisse traditur; Sest. 141. tu ..., omnium facile omnibus rebus infimus; Vatin. 17. ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. tu, ... omnium stultissime, non intellegis ..? Phil. II, 29. Cn. Pompei .., summi viri atque omnium principis; ib. 18. princeps .. omnium Pansa proelii faciendi ... fuit; ib. XIV, 26. (**Superl. vgl.** A. adulescens. civitas; Muren. 30. consules; Fr. B. VI, 10. cupiditas; Verr. II, 91. equites; Cluent. 198. homines; Arch. 9. Phil. II, 57. laus; ib. XI, 7. leges; Muren. 40 praetura. provincia; Verr. II, 2. res; Muren. 45. simulacra. vir; Quir. 16. dom. 125. har. resp. 49. Phil. XI, 22. urbs; Verr. IV, 117.

aditus: (ille) omnium aditus tenebat; Catil. III, 16.

adsensus: cuius urbis servatorem me esse senatus omnium adsensu totiens iudicarit; dom. 101.

adversarii: omnium adversarios, omnium inimicos diligenter cognoscere; Verr. II, 135.

amica: quam omnes semper amicam omnium ... putaverunt; Cael. 32.

animi: est hoc primum auribus animisque omnium absurdum; Qu. Rosc. 19. commoti animi sunt omnium; Verr. II, 88. quae (oratio) ... in animis omnium penitus insederit; Balb. 4. in omnium animis atque ore versaris; Scaur. 50.

apothecae: cum .. omnium domos, apothecas, navis furacissime scrutarere; Vatin. 12.

approbatio: egit causam .. cum .. tanta approbatione omnium ..; Sest. 107.

arma: cuius tanti furoris fuit, ... omnia .. omnium arma contra se unum excitare? Deiot. 15.

auctoritas: auctoritate omnium, qui consulebantur, testamentum P. Annius fecerat non improbum; Verr. I, 107.

audacia: quod omnium fugisset et reformidasset audacia; Phil. II, 64.

aures: f. animi; Qu. Rosc. 19.

auxilia: „cura ut omnium tibi auxilia adiungas"; Catil. III, 12.

bona: ut nomine iudiciorum omnium bona atque fortunae in istius unius essent potestate; Verr. II, 67. ut omnium bona praedam tuam duceres; ib. V, 3.. cui non perspicuum est ad incertum revocari bona, fortunas, possessiones omnium? Caecin. 39. bona, fortunae pessessionesque omnium in dubium incertumque revocabuntur; ib. 76. imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis; dom. 26. cum ... bona fortunasque omnium liberosque conservarint; Phil. XIV, 37.

causa: quamquam non est causa una omnium, tamen est omnium mihi probata; Piso 75.

clamor: fit maximus clamor omnium; Verr. II, 47. fit gemitus omnium et clamor; ib. V, 74.

concessus: datur .. concessu omnium huic aliqui ludus aetati; Cael. 28.

consensio: simplex causa, constans ratio, plena consensionis omnium; Sest. 87.

consensus: quae tum ... uno consensu omnium ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. quod genus ... consensu omnium est confirmatum; Scaur. 21. sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; Phil. IV, 10.

conspectus: vitam alterius totam ... in oculis conspectuque omnium exponere; div. Caec. 27. ipse adripuit M.'Aquilium constituitque in conspectu omnium; Verr. V, 9. Tertia ... erat in omnium conspectu; ib. 40.

consuetudo: contra omnium consuetudinem iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. libet mihi, ... ex omnium consuetudine rem ipsam et factum simul Sex. Naevii considerare; ib. 48. quis enim umquam conatus est iura omnia et consuetudinem omnium commutare cum vituperatione sine quaestu? Verr. III, 51. decumis contra instituta, leges consuetudinemque omnium venditis; ib. 131. cui potest esse dubium quam ob rem .. omnium cansuetudinem veterem primus immutaris? ib. 61. consuetudinem omnium tenetis; ib. 65.

crudelitas: ut omnium vel suspicioni, vel malevolentiae, vel crudelitati satis fiat; Rab. Post. 45.

cupiditas: si quae non nupta mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati; Cael. 49.

delubra: qui cum omnium sacris delubrisque bella gesserunt; Font. 49.

dignitas: propterea quod ... dignitas .. est persaepe eadem omnium; Muren. 18.

domus: praesertim cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44. facile ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116. f. apothecae.

dubitatio: in ea obscuritate ac dubitatione omnium Cannutio ... placuit repente pronuntiari DIXERUNT; Cluent. 73.
edicta: edicta omnium neglegit; Verr. I. 116.
error: iam omnis omnium tolletur error; leg. agr. I, 18.
exemplum: custodiri ducem praedonum ... quam securi feriri omnium exemplo magis placuit; Verr. V. 68.
existimatio: praesertim cum iste aperte tota lege omnium sermonem atque existimationem contempserit; Verr. I, 148. homo ... omnium existimatione ornatissimus; ib. II. 102. ante ..., quam tu omnium existimationi satis fecisses; ib. III, 133.
exspectatio: nunc timeo quidnam pro ... exspectatione omnium ... eloqui possim; div. Caec. 42. vincam .. exspectationem omnium; Verr. V, 11. summa omnium exspectatio quidnam sententiae ferrent ... iudices; Cluent. 75. quod exspectatione omnium ... T. Annio devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6.
fama: timuit mulier amens ... non famam omnium; Cluent. 187.
familiaritas: quod existimat easdem vias ad omnium familiaritates esse munitas; Verr. III, 157.
fines: quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108.
flagitia: nihil .. necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14. ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76.
fortunae: omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. quid est quod ... saluti fortunisque omnium magis accommodatum sit? div. Caec. 7. eaedem.. vestrae famae fortunisque omnium insidiae per eosdem homines comparantur; Verr a. pr. 17. neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere || accedere ||; ib. I, 4. quae (facinora) ad vitam et ad fortunas omnium pertinerent; ib. V, 13. agi fortunas omnium dicebat; Cluent. 77. de fortunis omnium ... vobis iudicandum est; Catil. IV, 18. quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; dom. 119. f. bona.
frons: in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est, ... frons omnium familiaris; Flacc. 87. laetaris tu in omnium gemitu et triumphas; Verr. V, 121. f. clamor; Verr. V, 74.
gratia: quem igitur cum omnium gratia (occidere) noluit, hunc voluit cum aliquorum querella? Milo 41.
hostis: cum (praedones) hostes communes sint omnium; Verr. IV, 21. communis erat omnium ille hostis; Milo 78. unus omnium est hostis; Phil. X, 21.
inimicus: omnium est communis inimicus, qui fuit hostis suorum; Verr. I, 38. f. adversarii.
insidiae: o magna vis veritatis, quae ... contra .. fictas omnium insidias .. se per se ipsa defendat! Cael. 63.
institutum: cuius (Verris) praetura urbana ... fuit ... in iure dicundo bonorum possessionumque contra omnium instituta addictio et condonatio; Verr. a. pr. 12. hic primus instituta omnium ... convellere et commutare ausus est; ib. III, 15. si causa more institutoque omnium defendatur; Caecin. 2. f. consuetudo; Verr. III, 131.
interitus: rem .. publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui; dom. 96.
invidi: multi communes obtrectatores atque omnium invidi multa finxerunt; Planc. 57.
iudicium: qui omnium iudicio comprobatus est; Qu. Rosc. 42. vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam; Verr. a. pr. 10. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; ib. 35. quem omnium iudicio longe principem esse civitatis videbat; dom. 66. mihi ... cum amplissimis omnium iudiciis restitutio maledicti locum ... obtinebit? ib. 86. qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur; ib. 108. quod te iudices emiserunt ... suo iudicio absolutum, omnium condemnatum; har. resp. 37. ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9.
lacrimae: quod ex omnium precibus et lacrimis sentire potuisti; Marcell. 33.
laetitia: celebratur omnium sermone laetitiaque convivium; Verr. I, 66. in communi omnium laetitia si etiam ipse gauderet; Milo 21.
laus: o clementiam ... omnium laude, praedicatione, litteris monumentisque decorandam! Ligar. 6.
leges: f. consuetudo; Verr. III, 131.
liberi: f. bona; Phil. XIV, 37.
libidines: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11. cuius in hortos ... libidines omnium commearent; Cael. 38.
litterae: f. laus. — malevolentia: f. crudelitas.
manus: libelli nominum vestrorum consiliique huius in manibus erant omnium; Verr. a. pr. 17.
mater: quae (terra) mater est omnium; Cluent. 193.
memoria: de his tantum mihi dicendum putavi quod satis esset ad testandam omnium memoriam; Sulla 82.
mentes: vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62.
metus: numquam illum ... communem metum omnium ... aut .. tollere aut .. sedare voluisse; Sest. 8.
minae: omnium minas atque omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156.
monita: f. praecepta. — monumenta: f. laus.
mos: ubi ne precari quidem Iovem ... more omnium possit; Verr. IV, 71. f. institutum; Caecin. 2.
naves: f. apothecae. — obscuritas: f. dubitatio.
oculi: ut ... ipse apertum suum scelus ante omnium oculos poneret; Sex. Rosc. 102. cuius (hominis) furta atque flagitia ... Romae .. ante oculos omnium ... nossemus; div. Caec. 6. ut ... in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7. ut omnium oculos in me unum coniectos esse arbitrarer; ib. V, 35. quam libenter eum ante oculos omnium esse patiatur; ib. 65. archipiratam ab oculis omnium removisti; ib. 136. omnium nunc oculi coniecti sunt ... in unum quemque nostrum; ib. 175. carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17. villam aedificare in oculis omnium; Sest. 93. quo .. tempore ... ora omnium atque oculos intuemur; Milo 42. f. conspectus; div. Caec. 27.
odium: cum conscientia scelerum tuorum agnoscas odium omnium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17.
omina: nubit genero socius ... funestis ominibus omnium; Cluent. 14.
opinio: homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; Verr. a. pr. 2. repente praeter opinionem omnium confessus est; Catil. III, 11. (comitia) habere coepit subito praeter opinionem omnium; Planc. 49.
oratio: nonne haec omnium fuit oratio? Tull. 39.
os: in ore omnium cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; Verr. II, 56. erat ... in ore, in sermone omnium; Phil. X, 14. f. animi; Scaur. 50. oculi; Milo 42.
pecúlia: peculia omnium vicariique retinentur; Verr. I, 93.

pecuniae: dubium nemini est quin omnes omnium pecuniae positae sint in eorum potestate, qui ..; Verr. II, 30. hos xviros portitores omnibus omnium pecuniis constitui; leg. agr. II. 61.
periculum: sine summo omnium periculo; Tull. 56. de tantis omnium periculis cum quaererem omnia; Sulla 85.
possessiones: omnium possessiones erant incertae; Qu. Rosc. 33. ſ. bona; Caecin. 38. 76.
potestas: unus omnem omnium potestatem ... possidebat; Sest. 34. quem ego ** potestas tum omnium fuisset; Piso fr. 8.
praecepta: meam domum measque auris ... omnium praeceptis monitisque patuisse; Phil. XIV, 20.
praedicatio: qui ... omnium praedicatione ... magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10. ſ. laus.
praesidium: oppugnat omnium commune praesidium; Sex. Rosc. 111.
praetervectio: monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in ... praetervectione omnium, qui ultro citroque navigarent; Verr. V, 170.
preces: ſ. lacrimae.
propinqui: non omnes omnium propinqui adhibebantur? Verr. V, 120.
quaestiones: quaestiones omnium perrumpat; Verr. I, 13.
religiones: quod ceterae (nationes) pro religionibus suis bella suscipiunt, istae contra omnium religiones; Font. 30.
res: per quos (exercitus) ... res .. privatas omnium possideret; Kilo 76.
sacra: iam omnium sacra interierint; dom. 37. ſ. delubra.
salus: fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse; div. Caec. 9. quae erant cogitata contra salutem omnium; Catil. III, 21. quod salutis omnium causa statueritis; ib. IV, 8. qui haec omnia pro salute omnium communi consilio, una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. quae pro salute omnium gessi; ib. 83. nullum scelus susceptum contra salutem omnium defendi ac tegi; ib. 86. salus esset amissa omnium una nocte, nisi ..; ib. 87. quae lex ... ad sulutem omnium pertinet; Cael. 70. unum me pro omnium salute obtuli; Piso 21. ſ. fortunae; div. Caecl. 7. — I. laetantur; Marcell. 33.
sensus: valeret .. communi sensu omnium; Planc. 31. quae (disputatio) ducatur ex natura atque omnium sensibus; Fr. C. 27.
sententia: id .. de omnium sententia pronuntiatum esse; Verr. II, 100. ex omnium sententia constitutum est satis videri esse quaesitum; Cluent. 177.
sermo: quae (opinio) ... omnium sermone percrebruit; Verr. a. pr. 1. eius modi voluisti de te sermonem esse omnium || esse hominum ||; ib. V, 46. illa caedes Asuvii Larinatis, quam clara tum recenti re fuit, quam omnium sermone celebrata! Cluent 36. delatum .. est ad vos .. et .. omnium sermone celebratum; dom 140. erat hic omnium sermo; Sest. 20. scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; Phil. II, 57. ſ. existimatio; Verr. I, 148. laetitia; Verr. I, 66. os.
significatio: quae tum significatio fuerit omnium; Sest. 122.
spes: quem tu ... oderas ... propter omnium spem; Vatin. 25. qui ... subito, praeter spem omnium, exortus .. confecit exercitum; Phil. V, 43.
splendor: videsne .. hunc splendorem omnium || splendorem, omnem ||, hanc Brocchorum domum? Ligar. 33.
studium: eam .. rem populus Romanus ... omnium .. studio visendam et concelebrandam putavit; imp. Pomp. 61.
suspicio: ſ. crudelitas.
tela: omnium tela excipiat necesse est; Verr. II, 177.
testimonium: recita omnium testimonium; Verr. I, 94. id quod .. testimoniis omnium .. planum factum antea est; ib. III, 189. ut omnium testimonio per me unum rem publicam conservatam esse constaret; Quir. 17.
timor: (Oppianicus) Larinum in summo timore omnium cum armatis advolavit; Cluent. 25. tantum timorem omnium in quo meminimus? Phil. I, 37.
vastatio: quid ergo? || quid? ergo || in vastatione omnium tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? Catil. II, 18.
vicarii: ſ. peculia.
vita: ex unius tua vita pendere omnium; Marcell. 22. ſ. fortunae; Verr. V, 13.
vitium: ut .. nec, si quod in sententia vitium est, maius sit eius, qui dixerit, quam omnium, qui probarint; dom. 9.
voluntas: quarum (rerum) non unus auctor, sed dux omnium voluntatis fuissem; Sest. 38. ſ. iudicium; Verr. a. pr. 10.
2. Dativ: hostis: homo, ... hostis omnibus, qui acclamassent; Verr. II, 48.
3. mit Präpositionen: alqs ex: audacissimus ego ex omnibus? Sex. Rosc. 2.
aditus ad: ad omnis eosdem patere aditus arbitratur; Verr. III, 156.
auctoritas apud: ſ. III, 2. tantus apud.
foedera cum: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.
liberalitas in: nisi C. Caesaris summa in omnis ... liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.
odium in: si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95.
pax cum: cum omnibusne pax esse possit an sit aliquod bellum inexpiabile; Phil. XIII, 2.
scientia de: cuius scientiam de omnibus constat fuisse; Sulla 39.
V. **Umstand;** ab: hospiti oppresso iam desperatoque ab omnibus opitulata est; Sex. Rosc. 27. qui se ab omnibus desertos potius quem abs te defensos esse malunt; div. Caec. 21. concedes multo hoc et esse gravius et ab omnibus ferri gravius oportere; ib. 54. ab omnibus eius modi civis laudandus ac diligendus est; Verr. III, 2. cum ab omnibus non solum ... propter imperium, sed etiam ... propter crudelitatem metueretur; ib. 130. scribit, volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello, tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. vehementer ab omnibus reclamatur; ib. IV, 76. exspectatur ab omnibus supplicium; ib. V, 64. alii, cum ... ab omnibus defenderentur, securi feriebantur; ib. 72. cum constaret istum ... esse [archipiratam] ab omnibus desideratum; ib. 78. re ab omnibus cognita; ib. 93. excipitur ab omnibus eius modi clamore, ut .., ib. 94. quae, quia cognita sunt ab omnibus, verborum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. quasi non satis signi esse debuerit ab omnibus eum fuisse desertum; ib. 109. neque hoc agitur ab omnibus, sed a paucis; ib. 152. ut illam, quam tum ille vivebat, vitam esse arbitraretur, ... deserti ab omnibus; ib. 170. si quid ab omnibus conceditur; Sulla 83. ut (parricida) me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum queratur; dom. 57. in quo (odio) ... ab omnibus paene vincor; Vatin. 1. eam (dignitatem) semper in M. Caelio habitam esse summam hodieque haberi ... ab omnibus, quibus potuerit ... esse notus; Cael. 3. quid .. accidere ...

potuit optatius quam cognosci ab omnibus ..? Phil. III, 17. malui ... sententiam meam laudari ab omnibus quam ..; ib. VI, 16.

apud: qui (dies) ... apud omnis sunt adventu meo ... celebrati; Piso 51.

causa: fecisse se libertatis omnium causa; Milo 80.

cum: qui ... cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; Catil. IV, 14.

per: neque enim per omnis fuit idem fieri necesse; Sest. 92.

pro: haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem; dom. 30. ſ. II, 3. impendeo.

b. neutr.: 1. Subject: absunt: cum .. omnia absint; Scaur. 41.

conlucent: vidi conlucere omnia furtis tuis; Verr. I, 58.

constant: video adhuc constare .. omnia; Milo 52.

conveniunt: non in omnis arbitror omnia convenire; Sex. Rosc. 122. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; Verr. III, 26.

dant: ei ... omnia, quae faceret, recte se dare; Balb. 3.

deficiunt: si M. Fonteium .. in causa deficerent omnia; Font. 34.

erumpunt: si inlustrantur, si erumpunt omnia; Catil. I, 6. omnia, quae per hoc triennium agitata sunt, ... in hos dies, in hos mensis, in hoc tempus erumpunt; Muren. 81.

moriuntur: ut ... nobiscum simul moritura omnia arbitremur; Arch. 30.

nascuntur: ut ... careret eis rebus omnibus, ex quibus omnia nata esse dicuntur; Sex. Rosc. 71.

patent: cum omnia ... pestifero illi civi paterent; Phil. V, 43.

personant: personabant omnia vocibus ebriorum; Phil. II, 105.

possunt: cum ipsius praesentis nomine tuta omnia et pacata esse poterant; Flacc. 29. quod si tibi ... omnia in mentem venire potuissent; dom. 129. ſ. II, 1. efficio; Verr. III, 155.

quadrant: nisi omnia, quae cum turpitudine aliqua dicerentur, in istam quadrare apte viderentur; Cael. 69.

recidunt: hucine tandem omnia reciderunt, ut ..? Verr. V, 163.

serviunt: capite hoc omnia, quae serviebant, non servient; soluta meliore in causa sunt quam obligata; leg. agr. III, 9.

sunt: cum ei per iniuriam omnia inimica atque infesta fuerint; Quinct. 10. non omnia ... sunt in eloquentia; ib. 80. omnia sunt .. eius modi, quivis ut perspicere possit; ib. 84. omnia, iudices, in hac causa sunt misera atque indigna; Sex. Rosc. 78. „haec in te sunt omnia?" div. Caec. 40. is non omnia, quae ante acta sunt, rata esse patietur? Verr. I, 109. omnia erant Metelli eius modi, ut ...; ib. II, 63. ut diceres omnia inter eos esse communia; ib. 89. quid est hoc? populi Romani imperium? ... nonne omnia potius eius modi, quae, si Athenio vicisset, in Sicilia non fecisset? ib. III, 66. omnia sunt in te, quae aut fortuna hominibus aut natura largitur; ib. IV. 80. in quibus erant omnia, quae sceleri propiora sunt quam religioni; ib. 112. quam deserta, quam inculta, quam relicta (essent) omnia; ib. 114. omnia, quae dicam, sic erunt inlustria, ut ..; ib. V, 139. omnia sunt haec huius modi .., ut ea qui habeat ..; leg. agr. II, 32. ut omnia, quaecumque ille fecisset, essent rata; ib. III, 5. omnia ... soluta in meliore causa sunt quam obligata; ib. 9. si mihi tranquilla et pacata omnia fuissent; Quir. 2. omnia discessu meo deserta, horrida, muta, plena luctus et maeroris fuerunt; Sest. 128. ut his (iudicibus) nota sint omnia; Rab. Post. 36. plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum (esse dicebant); Milo 64. cum domi tuae ... omnia essent venalia; Phil. II, 6. „quibus adhuc omnia integra sunt"; ib. XIII, 34. ſ. possunt; Flacc. 29.

veneunt: quo (capite) omnia veneunt; leg. agr. II, 58. quod hac lege .. omnia veneunt; ib. 71.

veniunt: ſ. possunt; dom. 129.

versantur: versantur ante oculos omnia; Verr. IV, 110.

videntur: si commoveri omnia videbantur; Sest. 64. omnia mihi videntur ... expiata; Phil. V, 40. ſ. quadrant.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adeo: ſ. possideo; Muren. 34.

adimo: cum ademerit nobis omnia, quae nostra erant propria; Sex. Rosc. 150.

adnumero: si tibi optima fide sua omnia concessit, adnumeravit, appendit; Sex. Rosc. 144.

agito: cum omnia, quae ad eam rem pertinent, et ex huius et ex aliorum tabulis agitatis, tractatis, inquiritis; Cluent. 82.

ago: non .. possumus omnia per nos agere; Sex. Rosc. 111. sic a me sunt acta omnia priore actione, ut ..; Verr. I, 29. ne omnia contendamus, ne omnia cum dolore agere videamur; ib. II, 52. omnia, quae C. Caesar egisset, quod contra auspicia essent acta, per senatum rescindi oportere; dom. 40. si omnia solemnibus verbis, veteribus ... institutis acta esse dicerem; ib. 122. cum omnia vi et armis egeris; Sest. 78. P. Clodius ... cum ... omnia inflammatus ageret tristissimis verbis, voce maxima; Cael. 27. ſ. commemoro.

aperio: omnia, quae in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiam, ut ..; Cluent. 66.

appendo: ſ. adnumero.

audio: cui numquam se hic .. tradidisset, ... praesertim omnia audienti; Milo 61.

aufero: domo eius omnia abstulit, quae ... animum cuiuspiam aut oculos possent commovere; Verr. II, 83. postea quam iste omnia abstulit; ib. 84. cum omnia praeter tectum et parietes abstulit; ib. V, 184. ut ... omnia vastaret, diriperet, auferret; Phil. X, 12.

augeo: vereor ne, haec qui non viderint, omnia me nimis augere atque ornare arbitrentur; Verr. IV, 124.

cano: quem (citharistam) omnia intus canere dicebant; Verr. I, 53.

caveo: de tantis omnium periculis cum quaererem omnia, ... crederem non omnia, caverem omnia; Sulla 85. ulciscar ... perfidos amicos ... omnia cavendo; Quir. 21. cavebat magis Pompeius quam timebat ... omnia; Milo 66.

circumspecto: circumspectantem omnia ... videre te volui; Piso 99.

circumspicio: omnia circumspexit Quinctius, omnia periclitatus est; Quinct. 96. circumspiciamus omnia, quae populo grata atque iucunda sunt; leg. agr. I, 23.

coaequo: sic ad libidines iniuriasque tuas omnia coaequasti; Verr. III, 95.

cognosco: fatebor ... me prorsus ... omnia, quae ab iste commissa sint, non potuisse cognoscere; Verr. I, 103.

commemoro: omnia non modo commemorabuntur, sed etiam ... agentur; Verr. a. pr. 37.

committo: quibus (servis) omnia committantur, per quos ... *omnia* gerantur; Cael. 57.

commoveo: ſ. I. videntur; Sest. 64.

commuto: non defore qui ... omnia .. commutarent; leg. agr. II, 90.

comperio: ex quibus (hominibus) omnia com-

peri; Verr. a. pr. 22. omnia falsa atque insidiose ficta comperta sunt; Milo 67.
complector: hoc uno complector omnia; Verr. II, 125. non enim verbi neque criminis augendi causa complector omnia; ib. IV, 2. omnia mea sententia complectar; Phil. III, 14.
compleo: omnia primo motu ac spiritu suo, vini, unguenti, corporis odore complesset; Verr. III, 31.
comprehendo: vestrum est .. omnia ... vestris animis et cogitatione comprehendere; Flacc. 66.
concedo: statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum, cui concesserat omnia; Verr. III, 81. ſ. adnumero.
concupisco: cum praesertim ... tu omnia concupisses; Verr. II, 113.
condono: sic confirmo .. hac lege agraria ... condonari certis hominibus omnia; leg. agr. II, 15. simile .. est multa committi et condonari omnia; ib. 46.
confero: tamenne vos omnia in M. Fonteium ... conferetis? Font. 18. nec confero nunc in te unum omnia; har. resp. 35.
conficio: SI VOLTEIUM HABEBIS, OMNIA LUDIBUNDUS CONFICIES; Verr. III, 156. omnia, quae dicimus, ... ordine relata atque confecta sunt; ib. 175.
conor: omnes in hoc iudicio conentur omnia; Verr. I, 15.
conquiro: iubet omnia conquiri; Verr. IV, 73.
consequor: si quae sunt in causa explicare atque omnia dicendo consequi potuero; Cluent. 7. esses omnia si minus re, at verbis legitimis consecutus; dom. 129. te ... omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38. quae nisi vigilantes homines ... consequi non possunt, omnia labore et diligentia est consecutus; Cael. 74.
constituo: omnia et provisa et parata et constituta sunt; Catil. IV, 14.
contendo: ſ. ago; Verr. II, 52. — corrumpo: ſ. reperio; Flacc. 26.
credo: nolite dubitare quin huic uni credatis omnia; imp. Pomp. 68. ſ. caveo; Sulla 85.
criminor: non libet omnia criminari; Verr. IV, 59.
cupio: qui istius causa cupiunt omnia; Verr. II, 180.
debeo: qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. cum ... omnia dis immortalibus debeamus; sen. 2. ut ei, quem mihi debere oporteret, ego me omnia debere dicerem; Planc. 72. „qui omnia eius nomini debes“; Phil. XIII, 25.
decerno: cum iste omnia, quaecumque Carpinatius postulabat, facere ac decernere solebat; Verr. II, 172. P. Orbius ... contra te omnia decrevit; Flacc. 76.
defendo: omnia .., quae sunt in imperio et in statu civitatis, ab eis defendi et firmari putantur; Muren. 24.
defero: huc omnia undique deferebantur; Verr. IV, 23. omnia deferuntur; ib. 52. si uni omnia tribuenda sint, dignissimum esse Pompeium, sed ad unum tamen omnia deferri non oportere; imp. Pomp. 52. qui ad unum deferenda omnia esse non arbitrantur; ib. 67, ut mihi populum Romanum ultro omnia delaturum putarem; Planc. 65. ne longe aliter omnia atque erant ad te delata cognosceres; Scaur. 28.
demonstro: dicenda, demonstranda, explicanda sunt omnia; div. Caec. 39. dicta et exposita et demonstrata sunt omnia; Cluent. 104.
denego: non omnia voluptatibus denegentur; Cael. 42.

deporto: ad quos omnia, quae aut diligentius servanda aut occultius exportanda erant, deportaret; Verr. II, 185. omnia .., quae ornamento urbi esse possent, Karthaginem sunt ex illo loco deportata; ib. IV, 72.
detraho: cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90.
dico: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. ſ. **dico,** III. alqd, omnia (14 St.) B. II, S. 100.
dilargior: L. Sulla, qui omnia ... quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81.
diripio: ubi omnia diripuit; Piso 48. impetum ... omnia divexare ac diripere cupientis ... conligavit; Phil. XI, 4. ſ. aufero; Phil. X, 12.
dissemino: ego .. omnia, quae gerebam, ... spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.
dissolvo: Flavius ..., qui Roscio omne, quod debuit, dissolvit; Qu. Rosc. 38.
divexo: ſ. diripio; Phil. XI, 4.
efficio: ait omnia pecunia effici posse; Verr. III, 155. ne ille omnia vi posset efficere curavit; sen. 19,
effundo: Mithridates ... effudit quae voluit omnia; Flacc. 41. nec .. omnia effundam; Phil. II, 43.
emo: cum ... imperator ... omnia sibi et empta et emenda esse clamaret; prov. cons. 9.
enumero: dixi ... me non omnia istius, quae in hoc genere essent, enumeraturum; Verr. II, 82.
eripio: una .. eripiuntur cum consulatu omnia; Muren. 87.
evehor: omnia ex fanis ... evecta exportataque esse; Verr. 53.
excito: omnia sunt excitanda tibi; Marcell. 23.
exhibeo: ut omnia sibi integra quam primum exhiberentur; Verr. V, 63.
exigo: omnia sarta tecta exigere; Verr. I, 130.
expio: ſ. I. videntur; Phil. V, 40.
explico: ſ. demonstro; div. Caec. 39.
expono: ut omnia vobis, quae mihi constituta sunt, possim exponere; Verr. I, 42. (Avillius) omnia, ut a me paulo ante dicta sunt, exponit; Cluent. 38. ſ. demonstro; ib. 104.
exporto: ſ. evehor.
facio: omnia, quae vos per Sullam gesta esse dicitis, more, lege, iure gentium facta (putat); Sex. Rosc. 143. M. Marcellus cum omnia victoria illa sua profana fecisset; Verr. IV. 122. fateris .. omnia et familiam P. Fabii fecisse et vi ... fecisse; Tull. 31. ſ. **facio,** III. alqd, omnia (19 St.) B. II, S. 300, a.
fingo: simulata ista ficta fucata sunt omnia; Fr. A. V, 10, ſ. comperio; Milo 68.
firmo: ſ. defendo.
fuco: isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26. ſ. fingo.
fugio: omnia .., quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt; Verr. III, 4.
gero: per istum .. omnia gerebantur; Verr. I, 95. si ... non omnia per servos latronesque gessisses; dom. 53. omnia contra leges moremque maiorum ... esse gesta; ib. 68. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore, concursu, vi, manu gerebantur; Sest. 85.
guberno: cum ... unus omnia gubernet; Sex. Rosc. 22. quod deorum numine omnia regi gubernarique perspeximus; har. resp. 19.
habeo: qui ... omnia .. habuisset aequiora et placabiliora quam animum praetoris atque hospitis; Verr. II, 95. ut omnia ... legitima et iusta haberentur; Phil. XI, 28.
ignoro: ignorabas haec omnia? Verr. III, 132.

ignosco: „nihil ignoveris." immo aliquid, non omnia; Muren. 65.
impetro: Tralliani ... a Flacco .. omnia, quae voluerunt, impetraverunt; Flacc. 59.
inlustro: ut Catilinae profectione omnia patefacta, inlustrata, oppressa, vindicata esse videatis; Catil. I, 32. omnia ..., quae erant cogitata contra salutem omnium, inlustrata et patefacta vidistis; ib. III, 21. ſ. erumpunt; Catil. I, 6.
inquiro: ſ. agito.
instruo: cum omnia ordinarentur, instruerentur, pararentur; Sulla 53.
intellego: omnia simul intellegere potestis, iudices, ex hoc uno crimine Scandiliano; Verr. III, 141.
investigo: qui investigabant et perscrutabantur omnia; Verr. IV, 47.
largior: omnia te sibi esse largitum, quae tu de re publica nostra || re publica nostra, rei publicae nostrae || detraxeris; Verr. V. 58.
laudo: si ... laudata sunt omnia; Planc. 32.
libero: eodem capite subsignata omnia ... liberantur; leg. agr. III, 9.
malo: quamquam illi omnia malo quam mihi; Planc. 59.
metior: te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.
minor: cum omnibus omnia minabatur; Milo 33.
misceo: erant ..., qui ... ruebant in tenebris omniaque miscebant; Sex. Rosc. 91.
mitigo: iam aetas omnia, iam usus, iam dies || iam ista ... dies, al. || mitigarit; Cael. 77.
muto: videte nunc quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Resc. 103. ecce enim Kalendis Iuniis ... mutata omnia; Phil. I, 6.
nego: negare hoc, nisi forte negare omnia constituisti, nullo modo potes; Verr. III, 149.
nomino: si omnia nominasset; leg. agr. II. 38. sacra Cereris ... per Graecas curata sunt semper sacerdotes et Graeca omnia nominata; Balb. 55.
nosco: (ille) omnia norat; Catil. III, 16.
oblino: sunt omnia cum summo dedecore ac turpitudine tum singulari stultitia atque inhumanitate oblita; Verr. III, 8.
obliviscor: „omnia obliviscor"; Phil. VIII, 25.
occupo: quod omnia laus occupavit; Muren. 12.
odoror: ita odorabantur omnia et pervestigabant, ut ..; Verr. IV, 31.
opprimo: oppressisset omnia; Milo 89. ſ. inlustro; Catil. I, 32.
ordino: ſ. instruo. — orno: ſ. augeo. — paro: ſ. constituo. instruo. — patefacio: ſ. inlustro.
patior: ut omnia paterere; Phil. II, 86. quoad vos omnia pati vidit; Phil. X, 9.
perdo: omnia ad perniciem profligata et perdita (ostendere); Sex. Rosc. 38.
perfero: illi soli .. omnia rei publicae causa pertulerunt, qui ..; Sest. 101.
perficio: ut ... omnia perfecta videamus; prov. cons. 19. omnia perfecit; Phil. II, 55.
perfringo: (mulier) perfregit ac prostravit omnia cupiditate ac furore; Cluent. 15.
periclitor: ſ. circumspicio; Quinct. 96.
permisceo: an vero .. clarissimi cives ... omnia .. potius permiscuerunt, quam ..? Planc. 41.
permitto: ut (Gabinius, Piso) tibi omnia permitterent; dom. 55.
perpendo: omnia acerbissima diligentia perpendemus? Balb. 11.
perpetior: mihi ... omnia .. perpetienda esse duco; leg. agr. II, 6. quibus (labore, dolore) ut careant, omnia perpeti possunt; Phil. X, 20.
perscribo: ostendunt omnia, quae dixi ablata esse, perscripta et plura etiam quam ego potui dicere; Verr. IV, 140.
perscrutor: ſ. investigo.
perturbo: dies intermissus aut nox interposita saepe perturbat omnia; Muren. 35. tu ... princeps C. Caesari omnia pertubare cupienti causam belli contra patriam inferendi dedisti; Phil. II, 53.
pervestigo: ſ. odoror.
polliceor: „mulier ingeniosa praecepit suis, omnia Caelio pollicerentur; Cael. 62. (rex) omnia pollicebatur; Rab. Post. 5. quibus omnia pollicetur Antonius; Phil. VIII, 9.
pono: ego .. omnia in *testibus cum ponerem;* Tull. 2. si in uno Cn. Pompeio omnia poneretis; imp. Pomp. 59. cui posita sunt in vobis omnia; Cluent. 200. qui omnia in pecunia posuisset; Vatin. 38.
posco: poscet omne, quantum exaravero. quid omne? „plus immo etiam, ... si volet"; Verr. III, 25.
possideo: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85. cum omnia quae ille tenuerat, adierat, sperarat, victoria possideret; Muren. 34.
possum: unus omnia poterat; Sex. Rosc. 139. qui sese volunt posse omnia; Cluent. 152. omnia consulem putant posse; Scaur. 36.
praesto: sin omnia praestitero, quae sunt ... exspectanda; Planc. 3.
praetereo: omnia praeteribo, quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32.
praetermitto: ego omnia, quae negari poterunt, praetermittam; Verr. I, 62.
profligo: ſ. perdo.
promitto: omnia te promissurum; Phil. II, 89.
pronuntio: ſ. facio; dom. 140. — prosterno: ſ. perfringo. — provideo: ſ. constituo.
puto: omnia sua putavit; Phil XI, 27.
quaero: scrutatus sum quae potui et quaesivi omnia; Verr. II, 182. ſ. caveo; Sulla 85.
refero: aut omnia occulte referenda fuerunt aut aperte omnia; Flacc. 44. cum omnia semper ad dignitatem rettulissem; Sest. 48. omnia ... uni accepta referemus Antonio; Phil. II, 55. ſ. conficio; Verr. III, 175.
rego: ſ. guberno; har. resp. 19.
reicio: omnia senatus reiciebat; Sest. 68. omnia ad senatum ... reiciam; Phil. XII, 28.
remitto: ut omnia remittantur; Verr. III, 203.
reperio: omnia aperta, omnia perspicua reperientur; Verr. I, 141. omnia corrupta libidine, iracundia, studio, pretio, periurio reperientur; Flacc. 26.
requiro: iste omnia, quae requisivit, non ut conservaret, verum ut asportaret requisivit, Verr. IV, 131.
rescindo: ſ. ago; dom. 40.
respondeo: ut aliquam diu ... omnia potius responderet, quam Chelidonem nominaret; Verr. I, 139.
restituo: ut omnia civitatibus, quae cuiusque fuissent, restituerentur; Verr. IV; 73.
revoco: ut (maiores nostri) ... in imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28.
rogo: omnia rogabat; Phil. II, 82
scio: qui (Indutiomarus) ... omnia se scire dixit; Font. 29. quasi qui omnia sciret; Planc. 65.
scribo: quae de scripto aguntur, scripta sunt omnia; Muren. 28.
scrutor: ſ. quaero.
sentio: scitis me ... omnia semper sensisse pro vobis; Rab. Post. 15.
signfico: non denique omnia potius (significat haec amentia) quam ius? Quinct. 82.

solvo: qui sibi dicat omne esse pro frumento, quod oportuerit, solutum; Verr. III, 180. s. I. sunt; leg. agr. III. 9.
spero: qui omnia a nobis sperant; Muren. 71. s. possideo; Muren. 34.
spargo: s. dissemino. — subsigno: s. libero.
suscipio: in quo (genere) ... improbe ... omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.
teneo: cum (ista labes) omnia tenebat; dom. 107. cum omnia metu tenerentur; Phil. II, 64. armis nunc omnia tenemus; ib. XII, 13.
testor: publicis litteris testata sunt omnia; Muren. 20.
timeo: ita sum perturbatus, ut omnia timerem; Cluent. 51. qui ... hominibus omnia timentibus tacendo loqui ... videbantur; Sest. 40. iam omnia timeo; Rab. Post. 48. quo ... tempore ... omnia ... timemus; Milo 42. non sunt omnia timenda; Phil. XII, 25. s. caveo; Milo 66.
tracto: s. agito.
tribuo: omnia tu Deiotaro .. tribuisti; Deiot. 36. s. defero; Imp. Pomp. 52.
vasto: s. aufero.
vendo: ut eis liceat vendere omnia, de quibus vendendis senatus consulta facta sunt; leg. agr. II, 35.
vereor: qui omnia verentur; Phil. X, 17.
verto: quoniam vides versa esse omnia; Sex. Rosc. 61. omnia in unius potestate ac moderatione vertentur; Verr. a. pr. 20. s. muto; Sex. Rosc. 103.
video: omnia videbitis ... plena odiorum, plena discordiarum; Phil. VII, 25. videmus omnia; Phil. XII, 5.
vincio: omnia ... severis legibus vincienda sunt; Marcell. 23.
vindico: s. inlustro; Catil. I, 32.
volo: repente coepit dicere se omnia Verris causa velle; Verr. II, 64.
2. **mit Präpositionen:** confirmo, paro ad: ego ... me ad omnia confirmavi et sic paravi, ut ..; Cluent. 88.
confugio ad: sic ad omnia confugi, ... ut ..; Cluent. 51.
expeditus ad: illam viam *si* sibi vident expeditiorem ... ad omnia, quae concupiverunt; Flacc. 104.
patefacio ad: haec .. mihi ad omnia defensio patefieri videtur, emisse; Verr. IV, 8.
progredior ad: ei, quos ad omnia progredientis ... vicini ... reppulerunt; har. resp. 56.
respondeo ad: quoniam ad omnia, quae abs te dicta sunt, T. Acci, de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143. non est respondendum ad omnia; Muren. 18.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: primum [omnium] opera danda est; Verr. II, 28. primum omnium me ipsum vigilare, adesse, providere rei publicae; Catil. II, 19. quod reliquum est, non est tertium, sed postremum omnium; Phil. XIII, 49.
architectus: nonne quivis potest intellegere omnium architectum et machinatorem unum esse Chrysogonum? Sex. Rosc. 132.
2. coniectura de: duo sola recentia ... ponam, ex quibus coniecturam facere de omnibus possitis; Verr. V, 34.
IV. **Ellipsen:** nihil per vim umquam Clodius, omnia per vim Milo; Milo 36. ne omnia videar contra te; Phil. II, 72. satis multa cum Fufio ac sine odio omnia; ib. VIII, 19. „prius undis flamma," ... prius denique omnia, quam ... cum re publica Antonii redeant in gratiam; ib. XIII, 49 (vgl. I. sunt; Verr. III, 66. — II, 1, dico; Milo 58).

onerarius, **Fracht führend:** navis: ea .. (signa) in onerariam navem suam conicienda curavit; Verr. I, 46. C. Heium ... dicere audistis isti navem onerariam maximam esse ... aedificatam; ib. II, 13. negent isti onerariam navem maximam aedificatam esse Messanae; ib. IV, 19. aedificarintne navem onerariam maximam, quam Verri dederint; ib. 150. tu tibi hoc numquam ... invidiosum fore putasti, celeberrimo loco palam tibi aedificari onerariam navem? ib. V, 46.

onero, **beschweren, überhäufen:** alqm: auget atque onerat te bonis condicionibus, si uti velis; Verr. III, 138. omnibus eum contumeliis onerasti; Phil. II, 99.

onus, **Ladung, Fracht, Last, Abgabe:** I. **absolut:** 1. est: sperabam onus meum vobiscum esse commune; Verr. I, 19. s. II, 1. impono; ib. IV, 76.
videtur: quod (onus officii) minime videtur grave eis, qui minime ipsi leves sunt; Sex. Rosc. 112.
2. sum: quod putatis onus esse grave et incommodum iudicare; Verr. I, 22. leve enim est onus beneficii gratia; Planc. 78.
II. **nach Verben:** I. adlevo: s. fero.
adservo: navis eorum atque onera diligenter adservanda curabat; Verr. V, 146.
appello: si onus est id appellandum, quod cum laetitia feras ac voluptate; Verr. III, 4.
curo: s. adservo.
defero: onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; Verr. V, 145.
depono: potero ego hoc onus tantum aut in hoc iudicio deponere aut diutius tacitus sustinere? Verr. V, 179. onere deposito domestici officii; Sulla 65.
discribo: s. excipio.
excipio: ille onera multorum huius amicorum excepit unus; quaeque multi homines necessarii ... discripta sustinuerunt, nunc ... universa sustinet; Rab. Post. 41.
fero: hoc onus si vos aliqua ex parte adlevabitis, feram ut potero; Sex. Rosc. 10. s. tollo; ib. 10.
habeo: ego .. plus oneris habeo, quam qui ceteros accusarunt; Verr. III, 4. quid oneris haberes numquam cogitasti? ib. V, 38.
impono: s. **impono** onus (10 St.) B. II, S. 604, b.
reformido: onus beneficii reformidant; Planc. 72.
reicio: intellegere debetis, primum interesse utrum id onus vosmet ipsi reieceritis; Verr. I, 22.
suscipio: suscipis onus officii, quod te putas sustinere *non* posse; Sex. Rosc. 112. ut onus huius laboris atque officii ... mihi suscipiendum putarem; div Caec. 5. hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus et mihi periculosissimum || periculosum ||; Verr. a. pr. 35. hoc onere suscepto; ib. II, 1. qui praesertim plus etiam, quam pars virilis postulat, pro voluntate populi Romani oneris ac muneris suscipere debeam; ib. III, 7. neque mihi quicquam oneris suscepi, ... quo minus honeste hanc causam et libere possem defendere; Cluent. 142.
sustineo: s. depono; Verr. V, 179. excipio. suscipio; Sex. Rosc. 112.
tollo: plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego; Sex. Rosc. 10. providere debent ... quid oneris in praesentia tollant; Verr. III, 1.
2. sum: custodire sacrum non honoris, sed oneris esse existimabitur; Fr. C. 4.
3. sum: quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori, sed oneri esse existimavit; Fr. C. 4.
III. **nach Substantiven:** alqd: quae (Sicilia)

mihi hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. in tributis imperandis tantum oneris plebi imponebatur, ut ..; ib. II, 138. quicquid erat oneris in nautis remigibusque exigendis, in frumento imperando, Segestanis praeter ceteros imponebat; ib. IV, 76. quod vobis oneris imposuit ea lex; Cluent. 164. est mihi considerandum quantum illi ... oneris imponam; Piso 82. qui abs te .. requirunt cur sibi hoc oneris imposueris; Planc. 46. ſ. habeo. suscipio; Verr. III, 7. Cluent. 142. tollo.

pars: oneris mei partem nemini impertio; Sulla 9.

IV. **Umſtand:** 1. capi, deprimi: navem quandam piratarum ... abduxerunt, onere suo plane captam atque depressam; Verr. V, 63.

gravis: huic (socero) subvenire volt ... Sullanis oneribus gravi; leg. agr. II, 69.

opprimi: opprimi me onere officii malo quam ..; Sex. Rosc. 10.

2. cum: quo omnes undique cum mercibus atque oneribus commeabant; imp. Pomp. 55.

in: *in* tam gravi onere tributorum ... mille talentum accessionem esse factam; Rab. Post. 31.

onustus, beladen, belaſtet: navis: navis ... onusta signis religiosis; Verr. I, 46. quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; ib. IV, 23. hanc navem ... a Mamertinis datam, onustam cum isto profectam fatebuntur; ib. 150. haec navis, onusta praeda Siciliensi, ... appulsa Veliam est; ib. V, 44.

opera, Arbeit, Mühe, Dienſtleiſtung, Arbeiter, Helfershelfer: I. **Subject:** deserviunt: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis, praesto sunt omnibus; Sulla 26.

est: ita quaeram, ... quae tua opera et quanta fuerit in bello; Verr. V, 4. sit par forensis opera *militari;* Muren. 41. ſ. deserviunt.

exsistit: quorum (virorum) opera eximia in rebus gerendis exstitit; Sex. Rosc. 137.

facessunt: vis absit, ferrum ac lapides removeantur, operae facessant, servitia sileant; Flacc. 97.

ferunt: quantum paucae operae [fabrorum] mercedis tulerunt et manu pretii machina || manus pretium machinae ||; Verr. I, 147. isdem operis suffragium ferentibus; sen. 18. eisdem operis suffragium ferentibus; Sest. 57.

habet: hanc eius operam non minus ... quam hanc nostram forensem industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** alo: omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur, alitur alio; Catil. IV, 17.

antefero: num etiam ... splendorem tuum, operam forensem ... nobis aut ... cuiquam es infimo ... antelaturus? Piso 64.

cogo: publiee coactis operis; Verr. II, 13. aedificatam (cybaeam esse) publicis operis publice coactis; ib. IV, 17.

comparo: cum dixisti hunc, ut Catilinam consulem efficeret, contra patrem tuum operas et manum comparasse; Sulla 68.

concito: ſ. III, 3. IV, 2. per; Sest. 15.

conduco: conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum; dom. 79. ſ. III, 3.

consumo: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos ... in praediis colendis operae plurimum studiique consumere? Sex. Rosc. 43. cum ... summi viri clarissimique homines ... in agris quoque colendis aliquantum operae temporisque consumpserint; ib. 51. in accusando atque in explicandis criminibus operam consumerem; Verr. a. pr. 33. praeclara laudatio, cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur, in laudando atque in repetendo; ib. II, 13. cur haec a me opera consumitur? ib. III, 208. plus ego in hac causa laboris et operae consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.

dedo: cum quae facitis eius modi sint, ut ea dedita opera a nobis contra vosmet ipsos facere videamini; Sex. Rosc. 104.

do: ſ. **do,** III. operam (18 St.) B. II, S. 145, a.

habeo: homines tenues unum habent ... aut promerendi aut referendi beneficii locum hanc in nostris petitionibus operam atque adsectationem; Muren. 70.

impendo: non erunt tam amentes, ut operam, curam, pecuniam impendant in eas res, quas ..; Verr. IV, 68. quid censetis ... voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae, ne haec biremis ascriberetur? ib. V, 51.

impero: publice coactis fabris operisque imperatis; Verr. V, 48.

insumo: qui tantum praesens lucrum, nulla opera insumpta, contempserit atque despexerit; Verr. III, 150.

interpono: haec ratio accusandi fuit honestissima, pro sociis ... operam, studium, laborem interponere; div. Caec. 63.

laudo: iste cum ... operas .. Carpinatii magno opere laudasset; Verr. II, 173.

navo: cum is ... P. Tullioni Syro navaret operam; har. resp. 1. quam multos esse arbitramini qui hominibus potentibus ... soleant operam navare? Cael. 21. (isti) navent aliam operam; ib. 67.

perdo: quod quidem ius civile didicisti, non dicam, operam perdidisti; Muren. 23.

polliceor: ad eam rem operam suam pollicentur; Sex. Rosc. 20. his operam tuam pollicebere, qui ..? div. Caec. 21. quod suam eorumque, quos secum haberet, operam senatui populoque Romano pollicitus esset; Phil. XIII, 50.

pono: ut etiam ipse candidatus ... omnem .. operam ... suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.

probo: ſ. III, 2. homo.

profiteor: quod si vos suscipitis et eam ad rem operam vestram profitemini; Sex. Rosc. 153. ut ad ea (signa) tollenda operam suam profiteretur; Verr. II, 85.

removeo: si operas conductorum removeris; Sest. 106.

requiro: alterum est vehementissimum, quod ... non honorariam operam amici ... requirit; Caecin. 6.

reservo: (amici) suam operam ... iudicio et accusationi reservant; Muren. 45.

sumo: tibi haec opera sumenda est, ut ..; Verr. IV. 69.

suscipio: ut me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam ... putetis; Balb. 17.

sustento: ſ. alo.

video: cum Clodianas operas videris; Vatin. 40.

2. **Genetiv:** sum: adsiduitatis et operarum harum cotidianarum putat esse consulatum; Muren. 21.

3. **Dativ:** divido: cuius legati ... dividere in aede Castoris tuis operis nummos solebant; har. resp. 28.

edo: homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat; dom. 14.

suppono: in eis || his || (rebus) operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur; Sex. Rosc. 111.

vendito: (alter) venditabat se operis; Sest. 18.

4. **Ablativ:** utor: in legationis praedis atque furtis multum illorum opera consilioque usus est; Verr. IV, 30. quod concedit, amicorum operis esse in huiusce modi rebus usum; ib. 59. quorum (adulescentium) opera utor adsidue in re publica; Catil. III, 5. quod eorum opera forti fidelique usus essem; ib. 14.

5. **mit Präpositionen:** mitto in: quod ... in operas plurimos patris auctoritate et gratia miserit; Planc. 47.

protraho ad: ut ipse (iudex) ad operas mercennarias statim protrahatur; Phil. I, 22.

sum in: ornabant eos, qui in operis erant; Verr. III, 94.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: s. II, 1. consumo; Sex. Rosc. 51. 43. Font. 11. impendo; Verr. V, 51.

contio: quibus .. consistere in operarum contionibus non liceat; Sest. 127.

dux: quos duces operarum fuisse dixisti; Fr. B. VI, 47.

gladii, lapides: qui ... eos (adulescentis, equites) .. operarum suarum gladiis et lapidibus obiecerit; Sest. 27.

merces: de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; Verr. III, 76.

pars: quae pars operae aut opportunitatis in scriba est, cur ei non [modo] merces tanta detur? Verr. III, 183.

pretium: operae pretium erat ... neglegentiam eius in accusando considerare; Sex. Rosc. 59. si nihil ... Roscii quod operae pretium esset fecerant; ib. 108. operae pretium est legem ipsam cognoscere; Verr. I, 143. censores quem ad modum ... creati sint operae pretium est cognoscere; ib. II, 131. quo in genere ... est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73. operae pretium est ... libertinorum hominum studia cognoscere; Catil. IV, 16.

2. **Ablativ:** amicus: voluntarius amicus mulieris, ... magis opportuna opera non numquam quam aliquando fideli; Caecin. 14.

homo: homo .. aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate ... quaesturam ita gessisset; Verr. I, 101.

3. **mit Präpos.:** contentio cum: erat .. mihi contentio ... cum operis conductis et ad diripiendam urbem concitatis; Sest. 38.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adiuvari: Q. Hortensii ... opera ... vehementer rem publicam adiutam; Phil. X, 26.

amittere: ut ei sacra facerent quot annis, cuius opera omnium annorum sacra deosque patrios amiserant; Verr. IV, 151.

appellari: quorum tu legatorum opera ... imperator appellatus eras; Piso 54.

compensari: neque ulla re alia ... nisi *hac* opera sua compensari putant posse; Muren. 71.

conflari: quod (civile bellum) natum, conflatum, susceptum opera tua est; Phil. II, 70.

defendere: eam partem causamque opera, studio, auctoritate defendit; Sex. Rosc. 16.

deservire: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis opera, sumptu, labore deserviunt; Verr. III, 228.

diiungi: opera mea Pompeium a Caesaris amicitia esse diiunctum; Phil. II, 23.

disturbare: se publicis operis disturbaturum ... domum; Phil. I, 12.

esse: cuius opera ipse multos annos esset in sordibus; Verr. I, 152. quorum sociorum opera Syracusani nobis dicto audientes sunt; ib. V. 85. cum Q. Caepionis Bruti ... opera ... provincia Macedonia et Illyricum et cuncta Graecia ... in consulum ... potestate sint; Phil. X, 25. at huius sceleratissimi opera, qui fuit lucus religiosissimus, nunc erit locus desertissimus; Fr. C, 4.

excidi: totum est e saxo in mirandam altitudinem depresso et multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.

exstingui: qui se istius opera funditus exstinctos esse arbitrentur; Verr. II, 52.

fieri: hoc Verrem dicere aiebant, te non fato, ... sed opera sua consulem factum; Verr. a. pr. 29. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam; ib. V. 47. sive eam ipsam familiam sibi damnum dedisse, sive consilio et opera eius familiae factum esse; Tull. 28. planum factum est maxime eius (Staieni) opera ... in exercitu seditionem esse conflatam; Cluent. 99. SI QUI SUNT, QUORUM OPERA FACTUM SIT, UT IUDICUM PUBLICUM CORRUMPERETUR; ib. 136.

incolumis: cuius unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent; dom. 122.

nasci: s. conflari.

occidi, proscribi: A. Aurium ... cum Oppianici esse opera proscriptum occisumque cognosset; Cluent. 188.

quaeri: ex quibus (agris) maxima vis frumenti quot annis plebi Romanae illorum operis ac laboribus quaeritur; Verr. V, 123.

recuperare: cum ipse eius opera et dignitatem et salutem recuperarim; har. resp. 6.

restingui: cum .. eius (M. Lepidi) opera ... bellum .. civile sit restinctum; Phil. V, 40.

restitui: quorum opera et mihi et vobis et populo Romano (vox) restituta est; Sest. 2.

salvus: opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam; dom. 94. hanc urbem mea unius opera esse salvam; Piso 6.

servari: quam (rem publicam) aliquando omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5.

sublevare: Cornelius .. omni officio, lacrimis, opera .. omnis ... meos sublevavit; Balb. 58.

subveniri: D. Bruti ... opera ... rei publicae ... esse subventum; Phil. V, 36.

suscipi: s. conflari.

teneri: quod (imperium) illius opera tenebatur; Muren. 58.

tradi: opera mea rem publicam incolumem magistratibus .. traditam; Quir. 17.

2. **Präpositionen:** a: ego ... ab operis tuis impulsu tuo nominabar; dom. 15.

per: per ... sescentas operas se fortunis spoliari et regno omni posse nudari; Sest. 59. iure posse per operas concitatas quemvis civem ... ex civitate exturbari; ib. 65.

pro: tu enim Q. Roscium pro opera, [labore] quod cognitor fuisset ... rogasti ut Fannio daret HS CIↃIↃCIↃ; Qu. Rosc. 38.

sine: ne ... sine sua opera agi lege posset; Muren 25.

operarius, Arbeiter, Tagelöhner: A. homines: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari, homines paene operarias; Sex. Rosc. 120.

B, I. adduco: barbaros quosdam Lilybaeo scitote adductos esse operarios; Verr. IV, 77.

II. studia, deliciae: etiamne huius operarii studia ac delicias .. perferetis? Verr. IV, 126.

operio, verhüllen, bedecken, begraben, verschließen: alqm: *ego non ante comperendinavi, quam, quem ad modum Iuppiter ... operuit Typhonem,* ... Verrem operuissem; Scaur. 29.

fontem: qui (fons) fluctu totus operiretur, nisi ..; Verr. IV, 118.

iudicia: illa iudicia senatoria ... operta dedecore

et infamia defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.
lecticam: iste operta lectica latus per oppidum est; Phil. II, 106.
valvas: opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; Phil. V, 18.

opifex, **Handwerker:** opifices ... quid est negotii concitare, in eum praesertim, qui ..? Flacc. 18.

opimus, **fruchtbar, fett, reich:** alqs: indignum isti videri coepit ex tanta aede tantoque opere se non opimum praeda ... discedere; Verr. I, 132.
accusatio: qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opimam accusationem; Flacc. 81.
ager: ascribit item auctioni || eidem a. || Corinthios agros, opimos et fertilis; leg. agr. II, 51.
Asia: Asia .. tam opima est ac fertilis, ut ..; imp. Pomp. 14.
campus: agros .. Vaticanum et Pupiniam cum suis opimis || optimis || atque uberibus || uberrimis || campis conferendos scilicet [non] putabunt; leg. agr. II, 96.
praeda: ut ad illam opimam praeclaramque praedam damnatio Sex. Roscii velut cumulus accedat; Sex. Rosc. 8.
res: contentus his tam opimis rebus non fuisti; Verr. I, 93.
Syria: homini ... turpissimo ... qui illam opimam fertilemque Syriam ... dedit? dom. 23.

opinans, opinato, opinatus f. S. 277.

opinio, **Meinung, Vermuthung, Einbildung, Glaube, Vorurtheil, guter Ruf:** I. **absolut:** 1. **Subject:** comprobat: quod .. numquam hominum sermo atque opinio comprobasset; Cael. 69.
constat: f. est; Verr. IV, 106.
deest: sic honesta *deest* de numine eorum ac mente opinio; dom. 107.
est: de quo (Caecilio) nulla umquam opinio fuerit; div. Caec. 71. neminem .. ignorare arbitror ... hanc opinionem populi Romani fuisse, C. Verrem altera actione responsurum non esse; Verr. I, 1. quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; ib. 60. vetus est haec opinio, .. quae constat ex antiquissimis Graecorum litteris ac monumentis, insulam Siciliam totam esse Cereri et Liberae consecratam; ib. IV, 106. erat etiam alia gravis atque vehemens opinio, quae animos gentium barbararum pervaserat, fani ... diripiendi causa ... nostrum esse exercitum adductum; imp. Pomp. 23. ut opinio est de cuiusque moribus; Cluent. 70. est haec opinio; ib. 90. ut opinio illius religionis est; har. resp. 37. si paulo longior opinio mortis Sestii fuisset; Sest. 82. quae fuerint opiniones ... de istius mulieris morte; Scaur. c. 4 § 7. hic opinio fuit ... duplex, una non abhorrens a statu naturaque rerum, Arinis uxorem ... arsisse dolore ...; altera non minus veri similis, et ... magis etiam credita, Arinem ... negotium dedisse liberto ..; ib. 9. est .. opinio decreturum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; Phil. V, 5. opinio est gravis; ib. VII, 14. qui armis cessissem vel tuis urbanis, vel, ut opinio tum erat, alienis; Fr. B. XV, v, 4.
fallit: multum te ista fefellit opionio et quidem multis in locis; Verr. I, 88. fefellit hic homines opinio; ib. IV, 86. confiteare necesse est te opinionem multum fefellisse; Cluent. 143.
fert: f. **fero,** I. opinio (7 St.) B. II, S. 333, b.
impellit: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 57.
inveterascit: inveteravit .. iam opinio perniciosa rei publicae nobisque periculosa ... his iudiciis ... pecuniosum hominem ... neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1.
nocet: cui misero ... nocuit opinio maleficii cogitati; Cael. 74.
obruit: oqinio ipsa ... nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.
pendet: nonne ... omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.
percrebrescit: quae (opinio) non modo *apud populum Romanum, sed etiam* apud exteras nationes omnium sermone percrebruit; Verr. a. pr. 1.
pervadit: f. est; imp. Pomp.. 23.
valet: in istis omnibus rebus, praesertim apud homines barbaros, opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36.
2. **Prädicat:** sum: quid est quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvare ... posse videatur? Cluent. 125.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: f. retineo.
adfero: ut, si quam huc graviorem de illo iudicio opinionem attulistis, hanc ... deponatis; Cluent. 142. videor ... ad defendendas causas ... opinionis aliquid et auctoritatis adferre; Sulla 10.
averto: accusandi terrores et minae ... populi opinionem a spe adipiscendi avertunt; Muren. 43.
commuto: totam opinionem parva non numquam commutat aura rumoris; Muren. 35.
comprehendo: si quam opinionem iam vestris mentibus comprehendistis, si eam ratio convellet, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit, ne repugnetis eamque ... remittatis; Cluent. 6.
consecro: f. video. — convello: f. comprehendo.
depono: f. adfero; Cluent. 142. retineo.
evello: evellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus insitam, tam vetustam? Cluent. 4.
exstinguo: cum ... opinio iniuriae beneficio sit exstincta; prov. cons. 47.
extorqueo: f. comprehendo.
fallo: si res opinionem meam, quam de vobis habeo, fefellerit; Verr. V, 183.
habeo: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. f. fallo. — IV, 1. promulgari.
imbibo: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.
insero: f. evello. — labefacto: f. comprehendo.
obliviscor: an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis ... opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum? Milo 62.
pertimesco: pertimescerem ... periculosam opinionem temeritatis; Phil. V, 51.
relinquo: f. retineo. — remitto: f. comprehendo.
retino: ut eam (opinionem), si quae dixero vobis probaro || probabo ||, perpetuo retineatis; sin aliter, hoc ipso in loco depositam atque abiectam relinquatis; leg. agr. III, 2.
video: hanc opinionem si in illo sanctissimo Hercule consecratam videmus; Sest. 143.
2. **Dativ:** pareo: iudices ... in compluribus iam reis ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121.
repugno: ego eius opinioni non repugno; Rab. Post. 2.
servio: horum qui voluntati, commodis, opinionibus || opinioni || ... serviunt; Sest. 97.
3. **mit Präpositionen:** abhorreo ab: cum

huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; Verr. III, 52.
adduco in: (Aebutius) in eam opinionem Caesenniam adducebat, ut mulier ... nihil putaret agi callide posse; Caecin. 13.
dico contra: ut ... tibi ... dicendum putes ... contra opiniones omnium; Sex. Rosc. 45. neque .. est meum ... contra opinionem vetustatis ... dicere; Balb. 34.
differo inter: ac vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61.
inrepo in: qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat || increpat ||; har. resp. 52.
profero ex: cum .. omnis offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; Cluent. 139.
relinquo in: hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16.
sum in: quod si velim confiteri me ... antea fuisse in illa populari opinione; Cluent. 142. res erat non in opinione dubia; dom. 11.
valeo in: haec una causa in opinione Siculorum valet plurimum; Verr. IV, 114. valeat (invidia) in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5.
III. **nach Substantiven:** alqd: id mihi satis est, quod est de me opinionis; div. Caec. 36. f. II, 1. adfero; Sulla 10.
varietas: nulla varietas est inter homines opinionis; Flacc. 96.
vetustas: propter huius opinionis vetustatem ... mira quaedam tota Sicilia ... religio est Cereris Hennensis; Verr. IV, 107.
usura: parvam exigui temporis usuram bonae de me opinionis postulo, ut eam ... perpetuo retineatis; leg. agr. III, 2.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** abiudicari: opinione populi Romani rationem veritatis integritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.
augere: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33.
augurari: quantum ego opinione auguror; Muren. 65.
commendari: (alter) erat .. hominum opinione nobilitate ipsa ... commendatus; Sest. 21. nequam esse hominem et levem et [falsa opinione] errore hominum ab adulescentia commendatum; ib. 22.
commoveri: cum sciamus homines ... ut aut contemnant, aut metuant, aut oderint, aut ament, opinione non minus et fama quam aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43.
costitui: illum hominem aedilicium iam praetorem opinionibus hominum constitutum; Cluent. 79.
convinci: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7.
curare: hic ... sua spe atque opinione, quam de vobis habet, legem illam scribendam promulgandamque curavit; Verr. V, 177.
damnari: homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; Verr. a. pr. 2. re et opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. f. convinci.
declarari: quae fuerit ... Cn. Pompei gravitas in dicendo ..., non opinione tacita vestrorum animorum, sed perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2.
depellere: hic ... se abiecit exanimatus neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.
deprehendere: cuius ego facinora oculis prius quam opinione ... deprehendi; Cael. 14.
devorare: qui iam spe atque opinione praedam illam devorasset; Verr. I, 135.
duci: non re ductus es, sed opinione; Muren. 62.
facere: nulla hominum postulatione aut etiam opinione id eum umquam || id umquam || esse facturum; Sest. 89.
gubernari: quod (bellum civile) opinione plerumque et fama gubernatur; Phil. V, 26.
labi: noli .. in conservandis bonis viris defetigari ... lapsis .. opinione officii stulta fortasse, certe non improba; Marcell. 20. talis .. vir et civis opinione labi potest; Phil. XIII, 8.
persequi: cum te nos non opinione dubia, sed tuis vestigiis persequamur; Verr. II, 105.
stare: si uterque censor censoris opinione standum non putavit; Cluent. 132.
turpis: quando igitur est turpe (nomen)? re vera, cum est poena peccati; opinione autem hominum etiam, si est poena damnati; dom. 72.
abl. comp.: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.
2. **Präpositionen:** ad: quibus (civibus) bona fortunaeque nostrae .. sunt .. iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.
ex: ex veritate pauca, ex opinione multa aestimat (volgus); Qu. Rosc. 29. qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 47.
praeter: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182. repente praeter opinionem omnium confessus est; Catil. III, 11. nihil ... praeter opinionem accidet; Planc. 15. (comitia) habere coepit subito praeter opinionem omnium; ib. 49.
propter: cataplus ille Puteolanus ... propter opinionem pecuniae nescio quam ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.

opinor, vermuthen, wähnen, glauben, meinen, denken (nec opinans, nec opinatus f. S. 277). I. **absolut:** alqs: illud, opinor, concedent, non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse; Quinct. 68. neque enim inter studium vestrum quicquam, ut opinor, interfuit; ib. 70. verum, opinor, viderimus, cum dixerint; ib. 75. opinor, tuum testimonium, quod in aliena re leve esset, id in tua, quoniam contra te est, gravissimum debet esse; ib. 76. praetor scilicet iussisset. opinor, si vellet; ib. 82. praetor te quem ad modum possidere iussit? opinor, ex edicto; ib. 84. nihil, opinor, (causae est); ib. 84. is, ut opinor, praedium, non bona videatur alterius possidere; ib. 85. verum, ut opinor, ... et artificium obliviscatur et studium deponat licebit; Sex. Rosc. 39. ecquid tandem tibi videtur senex ille .. minoris facere Eutychum ... quam ... Chaerestratum? — nam, ut opinor, hoc nomine est; ib. 46. nam illa, opinor, tu quoque concedis levia esse atque inepta; ib. 52. odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc, opinor, ostenditur; ib. 52. quod si luce quoque canes latrent, cum deos salutatum aliqui venerint, opinor, eis crura suffringantur; ib. 56. quid? ea multitudo quae erat? opinor, aut eorum, qui ..; ib. 93. sed, ut opinor, laudem veritati tribuebas; Qu. Rosc. 19. venerat, ut opinor, haec res in iudicium; ib. 42. deinde, ut opinor, habet Alienum; div. Caec. 47. opinor, concedes multo hoc .. esse gravius; ib. 54. non obscurum, opinor, neque absconditum; Verr. a. pr. 32. utram igitur putas legem molliorem? opinor illam veterem; ib. I, 36. verum, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut ..; ib. opinor cum haec fierent, tum vos audiretis; ib. 29. tamen, opinor, quae signa atque ornamenta ... sustulisses, haec ... in publicum deportasses; ib. 54. sed, ut opinor, solet haec ... non num-

quam dicere se emisse; ib. 60. quid habes quod reprehendas? nihil, opinor; ib. 114. hoc, opinor, iure et maiores nostri et nos semper usi sumus; ib. 115. si condemnatus eris, non, opinor, id ages, ut ..; ib. II, 142. non, opinor, esset dubium, quin .., ib. 143. num idcirco absolvetur, quod ascriptum est eam pecuniam datam statuarum nomine? non, opinor; ib. uno genere, opinor, circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; ib. 149. satisne magnum crimen hoc videtur? nullum, opinor, maius; ib. 177. quid facerent omnes Crassi et Antonii? tantum, opinor, Hortensi: ad causam non accederent; ib. 192. quo modo hoc doces? quo modo ex locatione illa columnarum docui istum esse praedatum: opinor, ex eo maxime, quod iniquam legem novamque dixisset; ib. III, 51. concedes, opinor, ... nominem minus tribus decumis dedisse; ib. 114. num exspectatis dum L. Metellus ... testimonium dicat? non opinor; ib. 122. num quis (L. Metelli testimonium) postulat? non opinor; ib. 123. verum hoc, ut opinor, esse vis caput defensionis tuae; ib. 148. cum senatus decernit, ut ematur in Sicilia frumentum aut cum populus iubet, hoc, ut opinor, intellegit ..; ib. 172. idem, opinor, artifex eiusdem modi Cupidinem fecit; ib. IV, 4. is (Hercules) dicebatur esse Myronis, ut opinor: et recte || et certe ||; ib. 5. ita iussisti, opinor, ipsum in tabulas referre ..; ib. 12. hic propter magnitudinem furti sunt, ut opinor, litterae factae; ib. 35. dices te emisse. scio: SH CIO. ita opinor; ib. 37. cum vidisset monile, ut opinor, ex auro et gemmis; ib. 39. tum primum, ut opinor, istum absentis nomen recepisse; ib. 40. quem ad modum de tanta re dicam? opinor, unus modus atque una ratio est; ib. V, 159. ecquis me audiat? non opinor equidem; Tull. 29. quid haberes quod diceres? nihil, opinor; ib. 31. nihil, ut opinor, praeterea de legibus (recitavit); ib. 47. num quem tribunum pl. M. Tullii pulsaverunt? non opinor; ib. 48. quis est cui magis ignosci conveniat? ... nemo, opinor; ib. 51. verum, ut opinor, hoc fuit causae; Caecin. 21. diceresne esse deiectum? opinor; ib. 49. si me vilicus tuus solus deiecisset, non familia deiecisset, ut opinor; ib. 55. armatos ... quos appellare vere possumus? opinor eos, qui ..; ib. 60. non, opinor, tam impudens esses; ib. 62. conveni ego ex isto genere consultorum non neminem, ut opinor, istum ipsum, quo ..; ib. 79. si qui... optaret, ut ... restitueretur, hoc, opinor, optaret, ut ..; ib. 88. non, opinor, eos (Gallos) in cuniculum ... restitui oporteret; ib. si quis te ... deiecerit, quid ages? opinor, hoc interdicto, quo nos usi sumus, persequere; ib. 89. opinor, primum, si incertum fuisset quisnam exitus illius iudicii futurus esset, veri similius tamen esset ..; Cluent. 63. nemo, ut opinor, in culpa est; ib. 143. qui temptavit, ut opinor, patientiam vestram; leg. agr. II, 19. tu, opinor || ut opinor ||, ab eorum oculis aliquo concederes; Catil. I, 17. cedat, opinor, .. forum castris; Muren. 30. poena est, ut opinor, Dorylai gravior quam ..; Flacc. 39. namque, ut opinor, Asia vestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia; ib. 65. qui tamen, ut opinor, iacent victi; ib. 92. M. Lucullus, qui se non opinari, sed scire ... dicit; Arch. 8. tamen, ut opinor, hanc animi adversionem humanissimam ac liberalissimam iudicaretis; ib. 16. licebit, ut opinor, nobis ..; dom. 42. proscriptionis .. nomen ... quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? opinor, poenam ... sine iudicio constitutam; ib. 43. ille, ut opinor, ingemuit; har. resp. 17. qui sunt igitur REPULSI non, ut opinor, ei ..; ib. 56. quam (mortem) etiam ... regis, opinor, Erechthei filiae ... contempsisse dicuntur; Sest. 48. cum ageretur togata, Simulans, ut opinor; ib. 118. P. Clodii insulam esse venalem ... decem, ut opinor, milibus; Cael. 17. dicit, ut opinor, se nullum bonum intellegere posse ..; Piso 69. non, ut opinor, admirere ..; Planc. 58. cui cum respondissem, me e || a || provincia decedere: „etiam me hercule", inquit „ut opinor, ex Africa"; ib. 65. in quo (libro), ut opinor, Socrates ... permulta disputat; Scaur. c. 3 § 4. altera (opinio) non minus veri similis, et, ut opinor, ... magis etiam credita; ib. 10. centesima lux est haec ab interitu P. Clodii et, opinor, altera; Milo 98. confitendum est, opinor || ut opinor ||; Ligar. 1. primus aditus et postulatio Tuberonis haec, ut opinor, fuit; ib. 17. sed, ut opinor, licet ei minus valere; Phil. I, 16. proponam ius, ut opinor, aequum; ib. 27. sic, opinor; a principio ordiamur; ib. II, 44. etsi incidamus, opinor, media; ib. 47. haec sunt, ut opinor, verba in extremo; ib. III, 19. nuper .. dicitur ad Tibur, ut opinor, ... mortem fratri esse minitatus; ib. VI, 10. tenet, opinor, Byllidem; ib. XI, 26.. est etiam ibi Decius, ab illis, ut opinor, Muribus [Deciis]; ib. XIII, 27. sic enim, ut opinor, insequar fugientem; Fr. B. XII, 1. etenim tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es; ib. XV, III, 2.

II. **mit Ergänzung: 1. de:** quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.

2. **accus. c. infin.:** non opinor id quidem neque ius esse neque cuiquam expedire; Quinct. 48. opinor enim esse in lege, quam ad diem proscriptiones venditionesque fiant; Sex. Rosc. 128. eadem opinor omnia convenire; Verr. II, 164. non opinor quemquam minus esse professum quam quantum arasset; ib. III, 112. hosce opinor ... domo profugisse; ib. IV, 30. quorum alterum fingere opinor e cera solitum esse; ib. non opinor negaturum esse te; ib. 44. satis opinor esse perspicuum, .. hanc rationem ... ad M. Fonteium pertinere; Font. 19. non opinor ex eis rebus, quae gestae sunt, rem ullam potuisse mutari; Cluent. 92. opinor haec omnia lege fieri totumque hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; ib. 147. eam (pecuniam) opinor tibi numeratam non esse abs te; Flacc. 80. hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio; Piso 72. hoc .. opinor Trebellium sumpsisse cognomen; Phil. VI, 11.

III. **mit Object:** alqd: sapientem nihil opinari; Muren. 61. sapiens nihil opinatur; ib. 62. ipsum sapientem saepe aliquid opinari quod nesciat; ib. 63. multa in vita falso homines opinari; dom. 105. quid nos opinemur audietis ex iuratis; Cael. 4.

opitulor, helfen, beistehen: alicui: numquid dubium poterit esse quin .. plus Mamertinis cybaea quam Tauromenitanis foedus opitulatum sit? Verr. V, 50. C. Pisoni || Pisone || domo tectisque suis prohibito ... praetor quem ad modum more et exemplo opitulari possit, non habebit? Caecin. 36. a quo id accepimus quo ceteris opitulari ... possemus; Arch. 1. cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46. „mihine ea (vox, defensio) ... nihil potest opitulari?" Milo 94.

hospiti: ea (mulier) ... hospiti .. oppresso iam desperatoque ab omnibus opitulata est; Sex. Rosc. 27.

rei publicae: quem deum ... posse opitulari rei publicae credamus? Marcell. 23.

oportet, nöthig, zweckmäßig sein, sich gebühren: I. **absolut:** quin tu hoc crimen aut obice,

ubi licet agere, aut iacere noli, ubi non oportet; Qu. Rosc. 25. uno signo ut sit minus quam ex lege oportet; Verr. I, 117. TABULAE .. OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM E LEGE OPORTET; ib. non necesse erit ... condemnare eum quem non oporteat? ib. II, 31. hoc tibi praeclarum putabis, te pluris quod non licebat quam ceteros quod oportebat vendidisse? ib. III, 40. tu ... eos accipere quod oportebat noluisti; ib. 174. nam illud genus tertium deductionis erat eius modi, quasi non modo liceret, sed etiam oporteret, nec solum oporteret ..; ib. 181. ut haec ipsa aedilitas, non quia necesse fuerit, alicui candidato, sed quia sic oportuerit, recte conlocata ... esse .. videatur, ib. V. 37. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quantum oportuerit; ib. 102. ut oportet bello Gallico, ... nemo est civis Romanus, qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. tu me ad verbum vocas: ... nego oportere; Caecin. 81. ut ... ibi .., ubi oporteret, consisteremus; Muren. 65. „decrevit Flaccus". num aliud atque oportuit? Flacc. 78. severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael. 30. si .. aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur, sed contra atque oporteret; Balb. 7. si a populo praeteritus est quem non oportuit; Planc. 8. ut ... fructus .. ex sese non, ut oportuisset, laetos et uberes ... tulissem; ib. 92. huius industriam ... vellem ut imitarentur ei, quos oportebat; Phil. VIII, 31.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** multa oportet discat atque dediscat; Quinct. 56. causam capitis dicas oportet; ib. 71. qua re .. doceas oportet Alfenum negasse se procuratorem esse; ib. 73. ego crimen oportet diluam; Sex. Rosc. 36. exstent oportet expressa sceleris vestigia; ib. 62. respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; ib. 68. accedat huc oportet odium parentis; ib. sin autem de accusatione dicimus, concedas oportet eis, qui ..; div. Caec. 34. P. Sulpicius ... magistratum ineat oportet Nonis Decembribus; Verr. a. pr. 30. doceas oportebit ... ternis denariis tritici modium fuisse; ib. III, 193. quicum tu posthac de possessione contendes, eum ... restituas oportebit; Caecin. 76. quae tu ... aut diluas oportet [aut falsa esse doceas] aut nihil .. crimini tuo ... credendum esse fateare; Cael. 35. mihi concedant homines oportet ..; prov. cons. 46. huic (posteritati, aeternitati) tu inservias, huic te ostentes oportet; Marcell. 28. aut vincatis oportet ... aut quidvis potius quam serviatis; Phil. VI, 19. omnia fecerit oportet: ... Brutum oppugnare ... destiterit; ... legatis potestatem fecerit ..; ib. VII, 26.

2. **Infinitiv:** everte leges ...: num etiam patriis Heraclium bonis exturbare oportuit? Verr. II, 46. cur Sthenio non putasti prodesse oportere, cum eius accusator non adfuisset? ib. 99. dare, profundere oportere, si velis vincere; ib. III, 155. qua de re iure disceptari || decertari || oporteret, armis non contendere; Caecin. 1. nimium esse superstitiosum non oportere; dom. 105. oportere hominum ... sceleri legibus et iudiciis resistere; Sest. 86. cum maxime consilio nostro subvenire communi saluti oporteret; Phil. V, 1. (vgl. 4. Qu. Rosc. 43. 45. div. Caec. 19. Verr. I, 70. II, 143. III, 166. V. 19. 31. Tull. 38. Font. 26. Caecin. 68. 85. 91. 93. Cluent. 17. 55. 76. Rabir. 30. Rab. Post. 36. Phil. II. 59).

3. **nomin. c. infin.:** hoc sequitur, ut familia M. Tullii concidi oportuerit? Tull. 54.

4. **accus. c. infin.:** te et eos ... meliore mente nostra verba audire oportebit; Quinct. 4. cum aeris alieni aliquantum esset relictum, quibus nominibus pecuniam curari oporteret; ib. 15. quod virum bonum facere oportebat, id loquebatur Naevius; ib. 16. demonstrabant de re iudicium fieri oportere, ut uterque inter se aut neuter satis daret; ib. 30. dici vix potest quam multa sint quae respondeatis ante fieri oportere, quam ..; ib. 54. quo tempore existimas oportuisse .. absentem Quinctium defendi? ib. 60. fateor ... procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; ib. 65. memoriam omnem tolli funditus ac deleri arbitror oportere; ib. 70. EOS ITA VIDETUR IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE; ib. 84. iniuriam novo scelere conflatam putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1. quod iudicia tam diu facta non essent, condemnari eum oportere; ib. 28. quibus de rebus nos dicere oporteat ... intellegetis; ib. 34. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intellego; ib. 35. quibus tandem tu || te || ... argumentis accusatorem censes uti oportere? ib. 38. quam (vitam) tu probro et crimini putas esse oportere; ib. 48. ut illud intellegas ... ignosci oportere ei homini, qui ..; ib. 51. te dicere atque enumerare causas omnis oportebat; ib. 53. quaestus te cupidum esse oportebat; ib. 55. ut horum existimationem et legem Remmiam putares aliquid valere oportere; ib. quod in minimis noxiis ... maxime et primum quaeritur ..., id Erucius in parricidio quaeri non putat oportere; ib. 62. propterea quod ... illum neglegere oporteat, qui ..; ib. 113. maiores eum, qui socium fefellisset, in virorum bonorum numero non putarunt haberi oportere; ib. 116. nimiam gratiam potentiamque Chrysogoni dicimus ... a vobis ... non modo infirmari, verum etiam vindicari oportere; ib. 122. meam orationem gratissimam esse oportet; ib. 142. nega ... iudici tuo credi oportere; Qu. Rosc. 43. ei negabit credi oportere; ib. 45. quos me incolumi nemini supplices esse oporteret; div. Caec. 3. haec duo in primis spectari oportere; ib. 10. utrum ... hoc dicis... an ... sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere? ib. 12. ecquid hanc rem apud vos animosque vestros valere oporteat; ib. 17. quis.. est qui neget oportere ... lege agi? ib. 19. qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causasque amicorum praeter fidem et ingenium adferre oportere; ib. 25. cognosce ex me ... quam multa esse oporteat in eo, qui alterum accuset; ib. 27. accusatorem firmum verumque esse oportet; ib. 29. quod si ei potissimum censes permitti oportere accusandi potestatem; ib. 54. utrum tandem censes hos [iudices] gravius ferre oportere? ib. concedes multo hoc ... ab omnibus ferri gravius oportere; ib. neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; ib. 58. ridiculum est putare causam necessitudinis ad inferendum periculum iustam videri oportere; ib. 59. hac una [in] re te mihi anteferri putas oportere; ib. 61. praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; ib. hanc unam ob causam te [accusatorem] repudiari putarem oportere; ib. scientiam quid agatur ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. „causam ... cognosci oportet"; ib. I, 25. responsum tulerunt ... querimonias ... Romam deferri oportere; ib. 50. ignosci non oporteret; ib. 70. non oportere esse cuiquam ... hominis occidendi potestatem; ib. 72. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. non te ad senatum causam deferre ... oportuit? ib. 84. nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; ib. 107. uti quemque potissimum heredem esse oporteret; ib. 114. nonne id quaeri oportet, utrum possessorem esse oporteat? ib. 116. hoc translaticium est; sequi illud oportet..; ib, 117. docent non oportere se id iurare || adiurare || facturos esse; ib. 123. docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; ib. 125. omnibus ... coheredem prae-

torem esse oportere; ib. 127. L. Habonio aedem Castoris tradi oportebat; ib. 132. negat (id) oportere exigi; ib. 134. cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; ib. 142. cum diceres ignosci tibi oportere; ib. 157. cuius (decuriae) mihi copiam quam largissimam factam oportebat; ib. 158. tamen vos ... sociorum querimonias audire oporteret; ib. II, 15. cum Siculos eorum legibus dari oporteret; ib. 31. id quod initio lege Rupilia fieri oportuerat; ib. 42. ex lege Rupilia sortiri dicas oportere; ib. ut ... Epicratem Bidinorum legibus heredem esse oporteret; ib. 53. qui sciret ita se in provincia rem augere oportere, ut ..; ib. 73. Sthenium condemnari non oporteret; ib. 98. hanc damnationem duci non oportere; ib. 100. cui ne commercium quidem esse oporteret; ib. 124. „num quid igidur oportet nisi tris sortes conici, unam educi?" ib. 127. quo mense sacerdotem maximum creari oporteat; ib. 128. quo die verbi causa esse oporteret Idus Ianuarias; ib. 129. ipsarum statuarum modum quendam esse oportere; ib. 143. certe ab invitis exigi non oportere; ib. nonne res ipsa vos admonet [ut putetis] modum aliquem huic cupiditati constitui oportere? ib. 145. quem tibi inimicissimum esse oporteat; ib. 153. cum Centuripinorum ... civitas ... iudicarit C. Verris statuas esse in urbe sua non | oportere; ib. 163. tamen illud dicendum putem, quem omnes oderint, eum his quoque odio esse oportere; ib. 166. potes igitur dicere nihil tibi obesse oportere ... Siculorum omnium testimonia? ib. 168. quos ei, qui severiora iudicia desiderant, arbitrantur res iudicare oportere; ib. 174. vos ex me causam non a me prolatam, sed ad me delatam audire oportere; ib. 179. atque haec postulabam non quo illum cogi putarem oportere, ut ad ea mihi responderet invitus; ib. 189. qui iure aequo omnis putat esse oportere; ib. III, 6. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere; ib. 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. qua re putabas emptori lucrum addi oportere? ib. 71. medimnum .. ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113. animum advertere .. in eum vos oportebat; ib. 127. si tibi aliquis ... dixisset Apronium dictitare te sibi esse socium, commoveri te oportuit; ib. 133. ex qua copia recuperatores reici oporteret; ib. 136. cui ego illum non putem placere oportere? ib. 155. etiam si inimicissimus isti esset, tamen eius testimonio credi oporteret; ib. 166. intellegit, ex Sicilia Siculum frumentum apportari oportere; ib. 172. quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; ib. 174. frumentum, in cellam quod sumi oporteret; ib. 188. hoc crimen in istum reum valere oportere non arbitror; ib. 194. „frumentum .. me abs te emere oportet"; ib. 196. cui singulos dari denarios a te oportuit ; ib. 197. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. 210. a vobis ita arbitror spectari oportere, quanti haec ... aestimentur; ib. IV, 13. me tabulas tuas habere et proferre oportebat; ib. 36. id factum non oportuit; ib. 37. Apollinis signum ablatum certe non oportuit; ib. si iudex non esses ..., te potissimum hoc persequi, te petere, te agere oporteret; ib. 70. cuius (candelabri) fulgore conlucere ... templum oportebat; ib. 71. me non solum silere de vestris monumentis oportebit, sed etiam laetari ..; ib. 81. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. 84. (clamabant) hominem .. perire innocentem non oportere; ib. 87. aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere; ib. 95. inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere; ib. 108. in eo qui violasset (religionem) sancire vos velle oporteret; ib. 114. eo minus mirari me oportere, si ..; ib. 139. cum quidam ex illius amicis commonerent (laudationem) oportere decerni; ib. 141. conclamant omnes et approbant ita fieri oportere; ib. 142. negare id mihi tradi oportere; ib. 149. ego legem recitare omnium mihi tabularum et litterarum fieri potestatem oportere; ib. quem ad modum manus ab alienis pecuniis abstinueris abs te doceri oportere; ib. V, 4. quid ... potes dicere, ... nisi id, quod ... quaeri oporteat? ib. 11. tamenne hanc rem sic agemus, ut crimini aut invidiae reo putemus esse oportere, si quo de homine severius iudicaverit? ib. 19. meo iure .. contendam, eum ... iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; ib. non dicam ne illud quidem, ... in hominem ... tam graviter animadverti ... non oportuisse; ib. 20. qui in suis castris virtute putaret oportere, non genere certari; ib. 31. cum ex senatus consulto itemque ex lege Terentia et Cassia frumentum aequabiliter emi ab omnibus Siciliae civitatibus oporteret; ib. 52. exigere te oportuit navem; ib. 59. de quo (archipirata) supplicium sumi oportuit; ib. 64. quamquam (hominem) Syracusis ... maxime, si minus supplicio adfici, at custodiri oportebat; ib. 69. quam multos esse oporteret ... coniciebant; ib. 71. dicit ita fieri oportere; ib. 105. quod si fortunam [tibi] obici non oportet; ib. 132. non ego metum ex re militari, non severitatem imperii, non poenam flagitii tolli dico oportere; ib. 133. dico ... non oportuisse Cleomenem constitui spectatorem illorum mortis atque cruciatus; ib. 134. retineri .. putatis oportere iura libertatis; ib. 143. quid me oportet Tullium pro Tullio facere? Tull. 4. quod te aliquid censeam praeterire oportere; ib. 6. quod te .. censeam .. oportere .. non quam ornatissime et copiosissime dicere; ib. dicis oportere quaeri homines ... occisi essent necne; ib. 38. dicebas, potestatem tibi fieri oportere; ib. 39. nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; ib. 42. si inimico testi credi non oportuit; Font. 26. quis est qui .. vim hominibus armatis factam relinqui putet oportere; Caecin. 9. quasi id aliter fieri oportuerit; ib. 17. in quo (fundo) ex conventu vim fieri oportebat; ib. 22. convocari homines ... non oportet; ib. 33. quem oportet restitui; ib. 35. per hoc interdictum eum (Caecinam) restitui oportuisse; ib. non .. vereor ne hoc dicas, ... te oportere restitui, Caecinam non oportere; ib. 38. statuetis homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; ib. 47. L. Crassus ... probavit omnibus M. Curium ... heredem esse oportere; ib. 53. iuris consultorum auctoritati obtemperari non oportere; ib. 65. tum vociferantur ex aequo et bono, non ex callido versutoque iure rem iudicari oportere; ib. quod aequitatis censeant rationem, non verbi haberi oportere; ib. 66. nec iuris consultis concedi nec ius civile in causis semper valere oportere; ib. 67. non hoc debent dicere, iuris consultis, sed hominibus stultis obtemperari non oportere; sin .. aliter dicunt iudicari oportere, male iudicari dicunt oportere; neque enim fieri potest, ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; nec ut quisquam iuris numeretur peritus, qui id statuat esse ius, quod non oporteat iudicari; ib. 68. iuris rem et sententiam et aequitatem plurimum valere oportere; ib. 77. cuius auctoritati dictum est ab illa causa concedi nimium non oportere; ib. si .. neque aequitatem rei verbi laqueo capi putas oportere; ib. 83. neque in hac re quaeri oportere, quibus verbis praetor interdixerit; ib. 85. neque in vi armatorum spectari oportere in quo loco sit facta vis; ib.

te .. nullo modo posse defendere, in qua re tu velis, verba spectari oportere, in qua re nolis, non oportere; ib. non .. eos (Gallos) in cuniculum ..., sed in Capitolium restitui oporteret; ib. 88. te in aedis tuas restitui oportere; ib. 89. si ego sim a tuis aedibus deiectus, restitui non oportere, si ipse sis, oportere; ib. 90. si oporteret quaeri possederit necne; ib. 91. si esset additum (CUM A. CAECINA POSSIDERET), de eo quaeri oporteret: additum non est, tamen oportebit? ib. 93. primum illud concedis, non quicquid populus iusserit, ratum esse oportere; ib. 96. cum ... statuerem .. nihil huc nisi perfectum ingenio, elaboratum industria adferri oportere; imp. Pomp. 1. existimo, in summo imperatore quattuor has res inesse oportere; ib. 28. quorum ego auctoritatem apud vos ... plurimum valuisse et valere oportere confiteor; ib. 51. ad unum .. omnia deferri non oportere; ib. 52. non oportere mitti hominem privatum pro consule; ib. 62. quod pericula facile, ut hominem praestare oportet, innocentia tecti repellemus; ib. 70. ut non existimetis plus vos ad salutem reo largiri oportere, quam quantum ..; Cluent. 3. ut non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici consideretis; ib. illud me non praeterit, ... in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; ib. 17. facile intellego non modo reticere homines parentum iniurias sed etiam animo aequo ferre oportere; ib. cum in consilium iri oporteret; ib. 55. qui (homines) hoc statuerunt || statuerent ||, quo quisque animo quid faceret, spectari oportere; ib. 76. se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; ib. si ita esset, hac lege (Iunium) accusatum oportuit, qua accusatur Habitus; ib. 90. quas (causas) omnino in iudicium adferri non oportuit; ib. 91. hoc vos Cluentio iudicium putatis obesse oportere? ib. 92. cum iudicibus probaverint ... se ad praemia legis venire oportere; ib. 98. id quod nescio an dici oporteat; ib. 99. ut, si quid haberet a natura boni, prodesse ei putarent oportere; ib. 112. quod iudicium appellari non oportet; ib. 115. praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; ib. 121. sortitione id ipsum factum esse oportuit; ib. 129. in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam non oportet; ib. quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere; ib. 132. ut hominem confirmare oportet; ib. 143. ne || ut || (senator) ... se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere || non oportere ||; ib. 150. putant ... minus multos sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; ib. sibi ... aetatem integram restitui oportere, aut ... eam condicionem vitae ... manere; ib. 154. iudicem, quod ei videatur, statuere et non devinctum legibus esse oportere; ib. 160. arbitrabar ... esse aliquam oportere inter nos rei publicae bene administrandae societatem; leg. agr. II, 11. id ... eodem iure putas esse oportere? ib. 31. non oportere populum Romanum omnium regnorum appetentem videri; ib. 42. se moveri possessionibus, .. sedibus ac dis penatibus negant oportere; ib. 57. remissis manubiis, vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; ib. 62. agros desertos a plebe atque a cultura hominum liberorum esse non oportere; ib. 84. hoc enim vos *in* errore || in hoc enim vos errore || versari diutius non oportet; ib. III, 16. qui vincla adhiberi putas oportere; Rabir. 11. qui castam contionem, sanctum campum, inviolatum corpus omnium civium Romanorum, integrum ius libertatis defendo servari oportere; ib. idcircone oportuit C. Rabirium desciscere a re publica? non comparere in illa armata multitudine bonorum? consulum voci atque imperio non oboedire? ib. 23. ne his quidem, quos vides, consuli putas oportere? ib. 30. ad mortem te .. duci ... oportebat, in te conferri pestem ..; Catil. I, 2. quod iam pridem factum esse oportuit; ib. 5. quos ferro trucidari oportebat; ib. 9. interfectum esse L. Catilinam et gravissimo supplicio adfectum iam pridem oportebat; ib. II, 3. qualis esse omnis oportebat; ib. alter eos ... frui vita et hoc communi spiritu non putat oportere; ib. IV, 7. quo tandem me animo esse oportet? Muren. 4. ut ... nostros (fontes) etiam amicis putes clausos esse oportere; ib. 9. utrum diem tertium an perendinum, iudicem an arbitrum, rem an litem dici oporteret; ib. 27. minime timidum et valde calamitosum esse oportere eum, qui ..; ib. 50. integrorum et fortunatorum promissis saucios et miseros credere non oportere; ib. quem omnino vivum illinc exire non oportuerat; ib. 51. si (quis) existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; ib. 60. negat iudicium hominum ... corrumpi voluptatibus oportere; ib. 74. num me rogari oportet abs te an te potius a me? ib. 76. quod ais nulla re adlici hominum mentis oportere ad magistratum mandandum; ib. exportari aurum non oportere ... senatus ... iudicavit; Flacc. 67. negavit a privato pecuniam in provincia praetorem petere oportere. cur tandem ... non oportet? [extorquere] accipere contra leges non oportet; petere non oportere numquam ostendes; ib. 86. cum ... omnes ... duos consules Kalendis Ianuariis scirent esse oportere; ib. 98. si .. ceteris patriciis me et vos peregrinos videri oporteret; Sulla 25. tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti, nihil opis, nihil auxilii ferri oportere; ib. 82. eo contentos vos esse oportebat; ib. 90. in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14. quid nunc me facere oportet? ib. 36. puto suo quemque arbitratu timere oportere; dom. 8. quorum .. delicta ... non modo me, sed omnis bonos ferre oporteret; ib. 9. senatum aliquid consilii capere oportuit || senatus — potuit ||; ib. 11. quem annonam praestare oportere dicebant? nonne me? ib. 14. negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; ib. 18. omnia ... per senatum rescindi oportere; ib. 40. quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oportet; ib. 41. non oportere ut de me lex ferretur decerni; ib. 68. hoc tu ... iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere; ib. 80. tuum scelus meum probrum putas esse oportere; ib. 87. qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere; ib. 88. at quae dea est? bonam esse oportet; ib. 110. quid fieri oporteret; ib. 115. id vos ... constituetis ratum esse oportere? ib. 120. postem teneri in dedicatione oportere videor audisse templi; ib. 121. quod si ... ratum esse negas oportere; ib. 125. quem ad modum armatum civem ... non modo vinci, verum etiam vinciri || vincere || oporteret; har. resp. 6. qui ... ausus est dicere iusticium edici oportere; ib. 55. quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7. rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere; ib. 23. qua re me ... non restitui lege, sed revocari senatus auctoritate oportere; ib. 73. de eius virtute vivi quid vos loqui, quid sentire, quid cogitare, quid iudicare oporteat dubitandum putatis? ib. 81. quid oporteret a praestantibus viris ... fieri; ib. 86. utrum .. haec Aesopum potius pro me aut Accium dicere oportuit ... an principes civitatis? ib. 123. dixerisne nec tibi placuisse nec oportuisse Sestium de vi reum fieri? Vatin. 41.

num P. Sestium ... ea lege condemnari putes oportere? ib. equitis Romani .. esse filium criminis *in* loco poni ab accusatoribus neque his iudicantibus oportuit neque defendentibus nobis; Cael. 4. quonam me animo in eos esse oportet? prov. cons. 2. huic ferri auxilium non oportet? ib. 12. quem ... rei publicae consulere oporteret; ib. 30. nos ... perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. nos .. oporteret ab eodem illa omnia ... confici velle; ib. 35. foederatos populos fieri fundos oportere; Balb. 20. etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; ib. 31. ego agrum Campanum, si dividi non oportuit, conservavi; si oportuit, melioribus auctoribus reservavi; Piso 4. sibi quemque consulere oportere; ib. 12. animo consulem esse oportet, consilio, fide; ib. 23. quid .. erat actum, ... de quo ad senatum ... scribi abs te oporteret? ib. 40. cum te aedilem fieri oportuisse dicis; Planc. 9. si ... oportebit eum ... condemnari; ib. 14. in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; ib. 28. clarorum virorum ... non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; ib. 66. utrum' .. me conturbare oportet, an ceteris ... nomen ... dissolvere? ib. 68. quasi vero me ... gratum esse oporteat; ib. 71. ut ei, quem mihi debere oporteret, ego me omnia debere dicerem; ib. 72. quo minus me apud vos valere oporteret; ib. 82. huic quae pro salute mea fecerit ... obesse .. non oportere; ib. 98. neque ego Sardorum querellis *dico* moveri nos numquam oportere; Scaur. 39. eos teneri legibus *eis* oportere; Rab. Post. 16. ei credi ... non oportet; ib. 36. quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15. qua (lege) ... Milonem absolvi a vobis oporteret; ib. 70. quibus semel ignotum a te esse oportet; Deiot. 39. ut etiam aegrotos deferri oporteret; Phil. I, 11. irasci .. vos mihi ... non oportebit; ib. 27. me unum tristem esse oportebat? ib. II, 21. cur eum restitui oporteret; ib. 56. qui mihi non censeret parci oportere; ib. 59. caritate te et benevolentia civium saeptum oportet esse, non armis; ib. 112. tumultum decerni, iustitium edici, saga sumi dico oportere; ib. V, 31. progressum aetatis exspectari non oportere; ib. 47. ad hunc utrum legatos an legiones ire oportebat? ib. VI, 9. negat ei locum esse oportere in curia; ib. 10. irritatum Antonium non oportuit; ib. VII, 3. nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5. hunc .. reditu ad Antonium prohiberi negabant oportere; ib. 32. quid decernere nos de M. Bruto, quid sentire oporteret; ib. X, 17. eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere; ib. XII, 25. eos numquam oportebit consilii sui paenitere; ib. XIV, 30. quae militibus ipsis tribui oporteret; ib. 38. cum id dicerem, quod idem iudices .. statuerunt, iudicium aequiore tempore fieri oportere; Fr. B. VI, 16. quam diligentes libertatis vos oporteat esse; ib. VII, 12. vgl. 2. dom. 105.

III. **mit Subject:** alqd: hoc ... si licuisse sibi ostenderit, ego oportuisse concedam; Verr. I, 12. tu ... non ex eo, quod oportuerit, ... id, quod reprehenditur, recte factum esse defendes; ib. III, 205. cum .. remisisti quod non oportebat; ib. V, 59. tum id feci, quod oportuit; Tull. 5. si id, quod oportet, responderis; Muren. 28. qui mihi unus ex omnibus civibus videtur re docuisse, ... quid oporteret ..; Sest. 86. quod gravius est, quam, si id factum ab eo diceret, quod non oportuisset, est enim aliquid quod non oporteat, etiam si licet; quicquid vero non licet, certe non oportet; Balb. 8.

IV. **Lücke:** * oportuisse, an ita dissolvit, ut omnes alii dissolverunt? Font. 1.

oppeto, entgegengehen: mortem: eam (mortem) sapientes numquam inviti, fortes saepe etiam libenter oppetiverunt; Catil. IV, 7. si (mors .. oppetenda est, oppetatur cum gloria; Phil. XII, 30. f. **mors,** II, 1. oppeto (7 St.) S. 198, b.

oppidanus, kleinstädtisch: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.

oppidum, Stadt: I. **absolut:** est: Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; Verr. I, 53. oppidum est in Hellesponto Lampsacum; ib. I, 63. Bidis oppidum est tenue sane, non longe a Syracusis; ib. II, 53. quod erant oppida mihi complura etiam reliqua, quae adire vellem; ib. 65. Segesta est oppidum pervetus in Sicilia .., quod ab Aenea conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. in qua (Melita) est eodem nomine oppidum, quo iste numquam accessit; ib. 103. scitote oppidum esse in Sicilia nullum ex eis oppidis, in quibus consistere praetores et conventum agere soleant, quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; ib. V, 28. illud tibi oppidum receptaculum praedae fuit; ib. 59. f. II, 3. accedo in.

placet; placuit oppidum; Flacc. 72.

2. sum: ut (coloniae) esse non oppida Italiae, sed propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: f. I, 1. est; Verr. II, 65.

amitto: ea ... noster hic .. imperator amissorum oppidorum ... funesta indicia constituit; Piso 92.

ascisco: asciverunt sibi illud oppidum piratae primo commercio, deinde etiam societate; Verr. IV, 21.

capio: oppidum Himeram Karthaginienses quondam ceperant; Verr. II, 86. qui (Athenio] nullum oppidum cepit; ib. 136. hoc quondam oppidum ... a Karthaginiensibus vi captum atque deletum est; ib. IV, 72.

claudo: non .. portu illud oppidum clauditur; Verr. V, 96.

compilo: qui ... ostiatim totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53.

comples: multitudo .. quaeritur, qua illa omnia oppida compleantur; leg. agr. II, 86.

condo: f. I, 1. est; Verr. VI, 72.

curo: f. diripio.

decoro: qui oppidum non maximum maximis ex pecunia sua locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112.

deleo: f. capio; Verr. IV, 72.

deligo: delectum est oppidum, quo in oppido uno pecunia a tota Asia ad honores L. Flacci poneretur; Flacc. 56.

devincio: cetera oppida praesidiis devincient; Fr. A. IV.

diripio: oppida pacata sociorum atque amicorum diripienda ac vexanda curasti; Verr. I, 56. f. opprimo.

eligo: oppidum sibi elegit Ariminum; Verr. I, 36.

habeo: qui habent oppidum opportuno loco, quo saepe adeundum sit navibus; Verr. IV, 21. ut (Sulla) ... oppidum in sua potestate posset per Pompeianos habere; Sulla 60.

impleo: lautissimum oppidum ..., Suessam, ... sanguine implevit; Phil. XIII, 18.

invenio: hoc adhuc oppidum Verres invenit prope solum in orbe terrarum, unde nihil ... posset auferre; Verr. II, 88.

opprimo: quod (oppidum) tum ... oppressum direptumque erat; Verr. I, 36.
paco: f. diripio.
relinquo: ut Thessalonicenses ... relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4.
reperio: non modo oppidum nullum, sed ne domus quidem ulla .. expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48.
spolio: spoliatum esse ... oppidum Samum; Verr. I. 52.
teneo: tria tenet oppida toto in orbe terrarum; Phil. X, 10.
trado: pueris illud ... et mulieribus oppidum scitote esse traditum; Cluent. 195.
vexo: f. diripio.
2. **Dativ:** despero: Thessalonicensis, cum oppido desperassent, munire arcem coëgerunt; Piso 84.
3. **Ablativ:** extermino: Dolopes finitimique montani oppidis atque agris exterminati; Piso 96.
4. **mit Präpositionen:** accedo in: ipse in oppidum noluit accedere, quod erat difficili ascensu atque arduo; Verr. IV, 51.
ascendo in: ascendit in oppidum Archagathus; Verr. IV, 51.
attingo ex: ut ex oppido Thermis nullum signum, nullum ornamentum, nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113.
conloco in: cum illa maiorum ornamenta in eorum oppido conlocabantur; Verr. II, 86.
consisto in: numquam (hunc hominem) in oppido constitisse; Sex. Rosc. 74. ut ... Dolabella ... vix in oppido consisteret; Verr. I, 46. nullo in oppido consistendi potestas ei fuit; Cluent. 193. f. I, 1. est; Verr. V, 28.
convenio ex: ut non modo ex eis oppidis, qua (hostes) ducebantur, sed etiam ex finitimis visendi causa convenirent; Verr. V, 66.
deduco ex: in has lautumias, si qui publice custodiendi sunt, etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; Verr. V, 68. — in: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT X VIRI DEDUCANT; leg. agr. I, 20.
demigro ex: quos (hostis) tu ... ex oppidis Agrianum atque Dolopum demigrare ... coëgisti; Piso 91.
deporto ex: ut omne (argentum) statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.
dico de: ac primum de oppido dicam; leg. agr. II, 76.
excito ex: ut ... eadem voce senatus omnis ex omnibus agris atque oppidis civis ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24.
exeo ex: cum ... omnes ... ex oppido exissent; Scaur. 11.
exporto ex: furta praetoris, quae essent HS duodecies, ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185. quid (exportatum putetis) ex ceteris oppidis; ib. quod (signum) cum ex oppido expor taretur; ib. IV, 77. cum Diana exportaretur ex oppido; ib.
fero per: iste ... latus per oppidum est; Phil. II, 106.
iaceo in: senator populi Romani ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.
introfero in: ut (Castricius) in oppidum introferretur; Flacc. 75.
pono in: ecquo in oppido pedem posuit, ubi ..? Verr. I, 62. f. 1. deligo.
proficiscor ex: statim ex illo oppido proficiscitur; Verr. IV, 85.
profugio in: quod ... in oppidum devium Beroeam profugisti; Piso 89.
regno in: Timarchidem fugitivum in omnibus oppidis per triennium scitote regnasse; Verr. II, 136.
relinquo in: nihil est ... quod .. in oppidis ... maiores nostri proprium nobis reliquerunt || reliquerint ||; leg. agr. 48.
sum in: nego in Sicilia tota, ... tot oppidis ... ullum argenteum vas, ullum Corinthium aut Deliacum fuisse; Verr. IV, 1. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. 86. quibus in oppidis erant domicilia regis; imp. Pomp. 21. quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; leg. agr. II, 87. quo in oppido ipse esset; prov. cons. 10. f. transfero in. I, 1. est; Verr. V, 28.
toll o ex: ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; Verr. II, 85. cum Thespiades ... ceteraque profana ex illo oppido signa tolleret; ib. IV, 4.
transfero in: in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram || nostram || transferre conantur, quo in oppido maiores nostri nullam omnino rem publicam esse voluerunt; leg. agr. II, 87.
venio ad: cum (Verres) ad aliquod oppidum venerat; Verr. V, 27.
venio in: quippe; qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; Sex. Rosc. 52. simul atque in oppidum quodpiam venerat; Verr. IV, 47. Catinam cum venisset, oppidum locuples, honestum, copiosum; ib. 50. qui ut primum in illud oppidum venit; ib. 84. adulescens ... venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18.
vivo in: quod cives Romani ... permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; Verr. IV, 93.
III. **nach Adjectiv und Adverb:** longe ab: ei sese Thermis conlocarant in eisdem agri finibus nec longe ab oppido antiquo; Verr. II, 86. ab eo oppido non longe in promunturio || promontorio || fanum est Iunonis antiquum; ib. IV, 103.
nullus ex: f. I, 1. est; Verr. V, 28.
IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv:** amissio: quid tandem erat actum aut gestum ... de quo ... scribi oporteret? ... an oppidorum turpis amissio? Piso 40.
bonitas: si quis ... oppidi bonitate delectatur || delectetur ||; leg. agr. II, 76.
celebritas: quae celebritas oppidorum! Quir. 4.
copia: oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hac per risum ac iocum contendent; leg. agr. II, 96.
nomen: Himera in muliebrem figuram habitumque formata [ex oppidi nomine et fluminis,]; Verr. II, 87.
nundinae: cuius domi ... oppidorum ... flagitiosissimae (sunt) nundinae; Phil. II, 35.
oppugnatio: praetereo oppugnationes oppidorum; Muren. 33.
ornamenta: Verres ornamentorum fanorum atque oppidorum habeat plenam domum, villas refertas; Verr. IV, 126. signa et tabulas ceteraque ornamenta Graecorum oppidorum, quae ceteri tollenda esse arbitrantur, ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40. qui ab ornamentis fanorum atque oppidorum ... manus, oculos, animum cohibere possit; ib. 66.
ornatus: existimabat ea ... ad ornatum fanorum atque oppidorum esse facta; Verr. IV, 98.
pars: eorum (portuum) coniunctione pars oppidi, quae appellatur insula, ... ponte .. adiungitur et continetur; Verr. IV, 117.
praesidia: ut (vectigal) ... omnibus praesidiis oppidorum tegatur; leg. agr. II, 81.
simulacra: „quid (habent) simulacra oppidorum?“ Piso 60.
spoliationes: cum ... oppidorum fanorum-

que spoliationes cogitaret; Verr. II, 18. nullas (calamitates et iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huius modi spoliationes fanorum atque oppidorum; ib. IV, 132.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: ut .. levissimi quidam ex miserrimis desertissimisque oppidis invenirentur, qui ..; Verr. II, 14.

concursus ex: qui concursus ex oppidis finitimis undique? Flacc. 74.

consultum de: quos (colonos) T. Manlius praetor ex senatus consulto de oppidis Siculorum deduxit Agrigentum; Verr. II, 123.

deductio in: in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

effusiones ex: quid (dicam) effusiones hominum ex oppidis || ex sedibus ||? Piso 51.

homines ex: quam (mimam) ex oppidis municipales homines honesti ... Volumniam consalutabant; Phil. II, 58.

itinera per: itinera quae ... per agros atque oppida civium Romanorum nostri imperatores fecerint recordamini; imp. Pomp. 38.

V. **Umstand:** 1. abl. comp.: quid illis terris asperius, quid incultius oppidis ... inveniri potest? prov. cons. 29.

2. in: cum te in oppidis et civitatibus amicorum non legatum populi Romani, sed tyrannum ... praebueris; Verr. I, 82. quo in oppido multas familias totas in perpetuum infamis tuis stupris flagitiisque fecisti; ib. IV, 20. quem con cursum in oppido factum putastis? ib. 52. ut civis Romanus ... in oppido foederatorum ... virgis caederetur; ib. V, 163. quos concursus in his oppidis (esse factos)? Cluent. 192. studia .. haec .. in Latio vehementius tum colebantur quam nunc eisdem in oppidis; Arch. 5. Smyrnaei ... delubrum eius (Homeri) in oppido dedicaverunt; ib. 19. quo in oppido cum tibi ... animos rumor inflasset; Piso 89. senatores ... Neapoli in celeberrimo oppido cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VIII, 23.

infra: Archagathum et argentum ... ad mare infra oppidum exspectabat; Verr. IV, 51.

pro: nonne tibi .. erat ... caupona pro oppido? Piso 53.

oppignero, verpfänden: nihil † saneate libelli, pro vino etiam saepe oppignerabantur; Sest. 110.

oppilo, verschließen: scalas: nisi ... ille eis (scalis) .. oppilatis impetum tuum compressisset; Phil. II, 21.

oppleo, erfüllen: quorum (consulum) mentes ... oppletae tenebris ac sordibus ... magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.

oppono, entgegenstellen, aussetzen, einsetzen, geltend machen: I. alqm: itaque opponit qui petat Veneri Erycinae illam hereditatem; Verr. II, 22. (L. Murena) ad omne .. periculum atque ad omnem invidiam solus opponitur; Muren. 87. qui (civis) se pro patriae salute opponat invidiae; har. resp. 60. „habeo quem opponam labi || labei || illi atque caeno"; Sest. 20. qui se opponat periculis; Balb. 26.

alqd: his hoc opponitur: „deportatum habeas ante Kalendas Sextilis"; Verr. III, 37. QUOD CUIQUE OPUS EST, OPPONE: ib. 155. quid habes quod mihi opponas? Phil. II, 8. quid opponas tandem, si negem ..? ib. quid huius audaciae et sceleri poterat opponi? ib. V, 42.

Capuam: *ut* urbi Capuam ad certamen dignitatis opponeretis; leg. agr. II, 98.

coloniam: non praeponitur huic urbi ista colonia, sed opponitur; leg. agr. I, 20.

consules: gladiatori illi ... consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24.

corpus: hanc ego vim, .. hoc scelus, hunc furorem meo corpore opposito ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom 63.

dignitatem: s. nomen; Caecin. 55.

eloquentiam: non id agit, ut alicuius eloquentiam mihi opponat; Verr. a. pr. 15.

exercitum: quem (exercitum) furori M. Antonii opponeret; Phil. V, 43.

formidines: minae iactentur, pericula intendantur, formidines opponantur; Quinct. 47.

fossam: s. imperium.

homines: iste ad omnis introitus ... armatos homines opponit; Caecin. 21. non .. te sum passus in fundum ingredi, sed armatos homines opposui; ib. 31.

imperatores: s. consules.

imperium: cuius ego imperium, non Alpium vallum ..., non Rheni fossam ..., Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

insidias: in eis ipsis includere insidiis, quas mihi conaris opponere; Caecin. 84.

nomen: cum eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis omnem te speraris invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168. cum decumani ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; ib. III, 131. opponebant illi nomen interdum P. Africani; ib. IV, 75. ad omnis .. meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 2. *tum* solent eius modi iniquitati aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Caecin. 65. nolite mihi ista nomina civitatum nobilium opponere; Flacc. 58. rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21. quae .. est ista ratio semper optimis causis veteranorum nomen opponere? Phil. X, 18.

partem: s. provinciam.

praesidium: si ulla in Sicilia praesidia ad illorum adventum opposita putarentur; Verr. V, 5. ut ... vitiis omnibus et sceleribus legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis || putetis ||; leg. agr. II, 25. quae (praesidia) si opposita Miloni putarem; Milo 2.

propugnaculum: Narbo Martius, ... specula populi Romani ac propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum et obiectum; Font. 13.

provinciam: opponemus Asiae provinciae primum magnam partem eiusdem provinciae, quae ..; deinde provinciam Galliam, provinciam Ciliciam, provinciam Cretam; Flacc. 100.

scelus: s. nomen; Verr. III, 131.

terrorem: neque erit iusta causa ... imperatori, qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52. numquam ... quisquam ... armati exercitus terrorem opponet togatis; ib.

tribunatum: tum iste ... tribunatum consiliis vestris opposuit; Phil. II, 51.

vallum: s. imperium.

vim: quod se suasque viris ... opposuit Antonio; Phil. V, 37. s. nomen; Verr. III, 131.

urbem: illam urbem huic urbi rursus opponere ... cogitant; leg. agr. I, 18.

II. **mit doppeltem Accusativ:** eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus ... auctores ad perniciem meam; Sest. 42. vgl. I. propugnaculum.

opportune, bequem, günstig: adsum: opportune adest homo summa fide et omni virtute praeditus, L. Plaetorius; Cluent. 165.

capio: locus opportune captus ad eam rem; Sex. Rosc. 68.

opportunitas, günstige Lage, Gelegenheit, Vortheil: I. consistit: neminem vestrum praeteribit, ... omnem utilitatem opportunitatemque provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria maxime; Verr. III, 11.

iuvat: in armis ... locorum opportunitas ... multum (iuvat); Marcell. 6.

ohne Verb: provinciarum religiosa sortitio, divina vero opportunitas; Phil. III, 24.

II. adiungo: cum ad ceteras summas utilitates haec quoque opportunitas adiungatur, ut ..; imp. Pomp. 50.

III. pars: quae pars operae aut opportunitatis in scriba est, cur ei non [modo] merces tanta detur? Verr. III, 183.

IV. propter: quam urbem propter plurimas belli opportunitates ab illa ... manu temptari suspicabamur; Sest. 9.

opportunus, bequem, günstig, geeignet, passend: Capua: Capua ... opportunissimam se nobis praebuit et ad bellum instruendum et ad exercitus ornandos et tectis ac sedibus suis recipiendos; leg. agr. II, 90.

classes: classes optimae atque opportunissimae ... amissae et perditae; Verr. a. pr. 14.

locus: qui habent oppidum opportuno loco, quo saepe adeundum sit navibus; Verr. IV, 21.

opera: voluntarius amicus mulieris, ... magis opportuna opera non numquam quam aliquando fideli; Caecin. 14.

provincia: amissam esse populo Romano Siciliam, fructuosissimam atque opportunissimam provinciam; Verr. III, 226.

subsidium: cum Siciliam tam opportunum subsidium belli atque pacis ad rem publicam adiunxissent; Verr. III, 14.

urbs: quam potuit urbem augere .. opportuniorem ad res gerundas? Phil. III, 6. Albae constiterunt, in urbe opportuna; ib. IV, 6.

oppositus, Entgegenstellung: omnes .. tibi ... laterum nostrorum oppositus et corporum pollicemur; Marcell. 32.

oppressio, Ueberrumpelung: hunc tu civem ... oppressione curiae ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

opprimo, erdrücken, unterdrücken, bewältigen, überfallen, überraschen: I. absolut: (P. Scandilius) institit, oppressit, non remisit; Verr. III, 135.

II. alqm: quo is facilius, quem velit, iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. opprimi me onere officii malo, quam ..; Sex. Rosc. 10. numquam ille me opprimet consilio; div. Caec. 44. his testibus et urbanis et provincialibus sic obrutus atque oppressus est, ut ..; Verr. I, 20. tanta ab isto iniquitate (Nympho) oppressus est, ut ... arationes relinqueret; ib. III, 53. Antonium ... in mediis iniuriis eius et cupiditatibus mors oppressit; ib. 213. quid te a Centuripina civitate ... circumveniri atque opprimi dicis? ib. IV, 17. quibus (decumarum imperiis) vexati oppressique erant; ib. 111. ne (Mamertini) subito a me opprimantur; ib. 150. adest Phylarchus Haluntinus, qui ... oppressus a praedonibus et captus est; ib. V, 122. ut M. Fonteio oppresso testimoniis eorum, quibus multa ... imperata sunt, segniores posthac ad imperandum ceteri sint; Font. 17. ceteri ... ab hoc ipso bello superati et oppressi; ib. 26. quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum; ib. 40. ipsa (mater) ... Larino huius (Cluentii) opprimendi causa Romam advolavit; Cluent. 18. est quisquam qui ... suspicari possit Oppianicum iudicio oppressum et circumventum esse innocentem; ib. 30. qui (homines) Oppianicum, hominem pudentissimum, pecunia oppressum esse arbitrarentur; ib. 77. itaque (C. Iunius) oppressus est, non causa, sed tempore; ib. 91. quid est quod .. ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, ... hunc innocentem opprimere posse videatur? ib. 125. non est (Oppianicus) .. circumventus, non oppressus pecunia; ib. 127. vives ita, ut vivis, multis meis et firmis praesidiis oppressus || obsessus ||; Catil. I, 6. cum sis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus; ib. 16. si (timor) est verus, ne opprimar; ib. 18. ut eius socios invidia oppressus persequi non possem; ib. II, 4. nemo ... oppressus aere alieno fuit quem (Catilina) non ad hoc ... foedus asciverit; ib. 8. L. Sulla P. Sulpicium oppressit; ib. III, 24. etiam si me vis aliqua oppresserit; ib. IV, 3. a quo (equo Troiano) numquam ... opprimemini; Muren. 78. tum se facilius inermem ac debilitatum te oppressuros arbitrantur; ib. 82. oppressus est C. Antonius; Flacc. 95. qui (duo) me ... praemiis .. nefariae pactionis ... oppressum ... voluerunt; har. resp. 3. quod ... hos vestra auctoritate, vestra religione, vestris sententiis se oppressuros arbitrantur; Sest. 2. a quibus illi oppressi sunt; ib. 142. L. Lentulum ... eiusdem Vettii indicio opprimere voluisti; Vatin. 25. vobis invitis et oppressis; prov. cons. 3. quae (consilia) ad me opprimendum parabantur; Piso 11. utrum tu, conscientia oppressus scelerum tuorum, nihil umquam ausus sis scribere ...; ib. 39. alia te ratio, alia cogitatio ad spem huius opprimendi excitavit; Planc. 55, quae fuit ista tam ferox ... huius opprimendi fiducia? Scaur. 23. quibus (ruinis) hic oppressus est; Rab. Post. 2. qui (P. Rutilius Rufus) cum a Mithridate Mytilenis oppressus esset; ib. 27. quae tum non modo occasio, sed etiam causa illius opprimendi fuit? Milo 40. (Licinium Denticulam) vi oppressum et armis; Phil. II, 56. tantus .. te stupor oppressit vel ... tantus furor, ut ..? ib. 65. erat tunc excusatio oppressis, nunc nulla est; ib. VII. 14. cum ... is (Ser. Sulpicius) ... vi morbi oppressus vitam amiserit; ib. IX, 15. oppressus Trebonius, si ut ab eo, qui .. hostis esset, incautus; si ut ab eo, qui civis ... speciem haberet, miser; ib. XI, 5. oppressi ... si non spiritu, at virtutis laude vivemus; ib. XIII, 7. periculum est ne opprimamur; ib. 16. pulchre communibus utilitatibus consulemus, si quos oppressos, ut hostes cupiere, nos circumvenerimus; Fr. A. III, 19.

alqd: quod quo studiosius ab ipsis opprimitur et absconditur, ego magis eminet et apparet; Sex. Rosc. 121. nihil posse exsistere, quod non .. exstingui atque opprimi posset; leg. agr. II, 90. nihil ..., quod non vos oppressum atque ereptum teneretis; ib. 99. quae tu ... commemoras: CAPUT OBNUBITO, ARBORI INFELICI SUSPENDITO ... [quae verba, Quirites,] ... non solum tenebris vetustatis, verum etiam luce libertatis oppressa sunt; Rabir. 13. ut Catilinae profectione omnia ... oppressa ... esse videatis; Catil. I, 32. oppressisset omnia; Milo 89.

adulescentem: ne eadem mulier ... honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78.

Africam: testis est Africa, quae magnis oppressa hostium copiis eorum ipsorum sanguine redundavit; imp. Pomp. 30. Africa oppressa; Muren. 31.

animum: quis dubitet quin servorum animos

summa formidine oppresserit? Verr. V, 14. furor .. quidam ... istius effrenatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia, ut ..; ib. 139. erigebat animum iam demissum et oppressum Oppianicus; Cluent. 58.

aras: quas (aras) ille ... substructionum insanis molibus oppresserat; Milo 85.

arma: quo (die) arma Saturnini *oppressa sunt,* etiam si e re publica oppressa sunt; Milo 14.

audaciam: confiderem totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam atque oppressam teneri; Flacc. 38. oppressa virtute audacia est; Milo 30. unum sentitis omnes, unum studetis, M. Antonii ... opprimere audaciam; Phil. VI, 18.

civis: quorum (civium) opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem et fortunam dederunt; Phil. III, 36.

civitatem: ut (Catilina) ea copia ... se hanc civitatem oppressurum arbitraretur; Muren. 78. tu cum ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131. civitatem tam gratam tam miseram atque oppressam fuisse; Sest. 131. nunc usque eo est oppressa adrogantia civitas, ut ..; Planc. 33. ne P. Clodius ... vi oppressam civitatem teneret; Milo 38.

classem: cum ... classis ... a praedonibus capta et oppressa est; imp. Pomp. 33.

coniurationem: grave esse videtur eum, qui investigarit coniurationem, ... qui oppresserit, ... dicere in iudicio ..; Sulla 85.

defensionem: in quo opprimitur et excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.

domum: ex illa domo capta et oppressa; Verr. II, 46.

filium: quo facilius (mulier) ... opprimere filium possit; Cluent. 192.

Galliam: hoc praetore oppressam esse aere alieno Galliam; Font. 11.

hominem: ut mihi non unus homo improbus oppimendus sit, ... sed omnino || omnino omnis || improbitas ... exstinguenda atque delenda sit; div. Caec. 26. Q. Metellus ... opprimet hominem; Catil. II, 26. ut hominem ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. ſ. alqm; Cluent. 77.

hospitem: hospiti oppresso iam desperatoque ab omnibus opitulata est; Sex. Rosc. 27.

hostis: quod ... isti hostis ... oppressos reliquerunt; Catil. III, 27. quod hostes alienigenae .. oppressi serviunt; ib. IV, 22. deprehensis atque oppressis domesticis hostibus; Sest. 11.

humanitatem: ne humanitatem opprimendam ... putetis; Balb. 19.

ius: quod (ius civile) si ... oppressum erit; Caecin. 73.

Karthaginem: Karthagine oppressa; Muren.32.

latrocinium: di faxint ut meus conlega ... hoc Catilinae nefarium latrocinium armatus opprimat; Muren 84. Antonii nefarium latrocinium vestra ... concordia, felicitate et virtute exercituum ducumque vestrorum ... oppressum audietis; Phil. IV, 16.

legatum: „legatus ... bello oppressus ... iam est totus ... tuus“; Ligar 30.

leges: cum est in Syriam profectus, .. provinciam ... eis (legibus scriptis) .. oppressis suam; Phil. XI, 28.

libertatem: causa fuit ... ista Tanagraea oppressa libertate Libertas; dom. 116. libertate populi Romani oppressa; ib. 130. quae (libertas) malis oppressa civilibus extollere iam caput ... debebat; Planc. 33.

locum: ſ. rostra.

malum: hoc ... malum non modo || non modo non || exsistit, verum etiam opprimit; Verr. I, 39. id (malum) opprimi sustentando ac prolatando nullo pacto potest; Catil. IV, 6. omne malum nascens facile opprimitur; Phil. V, 31.

mentem: cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset; Cael. 59. quorum mens fuerit oppressa praemio; Piso 30. impedita et oppressa mens (est poena, supplicium); ib. 43.

mulierem: haec cum (mulier) agere instituisset, oppressa morbo est; Cluent. 22.

municipia: si oppressis municipiis ... in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37.

nationem: excitandus Cn. Domitius et Q. Maximus, qui nationem Allobrogum et reliquias || nationis Allobrogum reliquias, nationem A. et reliquas || suis iterum armis conficiat atque opprimat; Font. 36.

naturam: ſ. animum; Verr. V, 139.

navem: ut multi ... praedones classibus eam navem se oppressuros minitarentur; Sest. 45.

oppidum: quod (oppidum) tum ... oppressum direptumque erat; Verr. I, 36.

pestis: ad has pestis opprimendas cur moleste feramus quod M. Bruti accessit exercitus? Phil. X, 23.

populum: in isto bello non recreatus neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Romanus est; Sex. Rosc. 137. populi Romani vectigalibus atque omnibus copiis ipsum populum Romanum ... opprimas? leg. agr. II, 74. utrum M. Antonio facultas detur ... populum Romanum servitute opprimendi; Phil. V, 6.

potentiam: intolerandam potentiam primo quoque tempore exstinguere atque opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.

proditores: hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis; Milo 82.

reliquias: ſ. nationem.

rem publicam: [ut omnem rem publicam vestris militibus, [vestris urbibus,] vestris praesidiis cingeretis atque oppressam teneretis]; leg. agr. II, 99. nec vereor ne res publica ... ab istis vinci aut opprimi possit; ib. 101. ad quam (rem publicam) opprimendam non animus eis, sed vires defuerunt; Flacc. 61. quibus (temporibus) paene oppressa est res publica; Sulla 82. ea, quae furore improborum in re publica ab aliis oppressa, ab aliis deserta ... gesta sunt; dom. 2. oppressa captaque re publica; ib. 26. cum tu ... oppressam taeterrimo latrocinio ... rem publicam teneres; ib. 122. cum rem publicam a facinorosissimis sicariis et a servis esse oppressam ... videretis; Sest. 81. quae fieri nisi armis oppressa re publica nullo modo poterant; ib. 84. si res publica vi consensuque audacium armis oppressa teneretur; ib. 86. utrum M. Antonio facultas detur opprimendae rei publicae; Phil. V, 6. qui ... ad opprimendam rem publicam Brundisio legiones arcessierit; ib. VI, 3. videbat re publica oppressa nihil posse decerni; ib. VIII, 5. si ... rem publicam oppressisset Antonius; ib. XII, 14. nonne oppressam rem publicam? ib. 15.

reum: dicere, opprimi reum, de quo nihil dicat accusator; Verr. I, 24.

regem: quem (regem) L. Murena ... non oppressum reliquit; Muren. 32.

rostra: qui (Quinctius) quod rostra iam diu vacua locumque illum post adventum L. Sullae a tribunicia voce desertum oppresserat ..; Cluent. 110.

sacella: a Sex. Serrano sanctissima sacella ... oppressa ... esse nescimus? har. resp. 32.

senatum: senatu .. oppresso et adflicto; sen. 18. Marius ... oppresso senatu est restitutus; Quir. 10. oppresso senatu; dom. 102. ut esset indicium oppressi senatus; ib. 112. numquam

.. erit tam oppressus senatus, ut ..; Sest. 52. cum ... invito atque oppresso senatu ... provincia tibi ista manupretium fuerit ..; Piso 57.

socerum: huic (socero) subvenire volt succumbenti iam et oppresso || ex oppresso, ex presso, et presso ||; leg. agr. II, 69.

socios: mitti ad socios liberandos an ad opprimendos? leg. agr. II. 46.

Teanum: Teanum oppriment; leg. agr. II, 86.

verba: ſ. alqd; Rabir. 13.

urbem: cum omnes urbem ... oppressam videremus; Sest. 35. capta urbe atque oppressa; ib. 112. si .. ille opprimere urbem potuisset; Phil. III, 24,

oppugnatio, Bestürmung, Belagerung, Angriff, Opposition: I. est: belli Punici secundi... causa fuit Sagunti oppugnatio; Phil. V, 27.

potest: cui (filio) non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.

respirat: ne punctum quidem temporis ... oppugnatio respiravit; Phil. VIII, 20.

II, 1. facio: cur ... oppugnationem aedium M. Lepidi ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13.

praetereo: praetereo oppugnationes oppidorum; Muren. 33.

vitupero: cum in hac civitate oppugnatio soleat, qua tu nunc uteris, non numquam ... vituperari; Vatin. 5.

2. utor: ſ. 1. vitupero.

III. genus: totum genus oppugnationis huius .. et iam prospicitis animis et ... propulsare debetis; Cael. 20.

IV. contra: vos ... ad suffragia cohortandos contra oppugnationem vestrae maiestatis putavi; Rabir. 35.

oppugnator, Angreifer: I. sum: qui ... meae .. salutis ... non oppugnator ... fuisset; Planc. 76.

II. extermino: utinam ... possent ... oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.

relinquo: quae (legio) ... ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; Phil. XII, 8.

oppugno, angreifen, belagern, bestürmen, ankämpfen; I. **absolut:** alqs: quid vis amplius? quid insequeris? quid oppugnas; Sex. Rosc. 145. dubitari hoc potest, ... utri oppugnasse videantur? Tull. 55. cum (ceteri) videant eos oppugnare, quibus ** || oppugnari, quibus oppressis || populi Romani imperium incolume esse non possit; Font. 17. cum domum ac deos penatis suos illo oppugnante defenderet; Milo 38.

II. **mit Ergänzung:** ne: id ne impetremus oppugnabis? Ligar. 13.

III. **mit Object:** alqm: et tamen oppugnas eum, quem neque metuere potes neque odisse debes; Sex. Rosc. 147. defensor et amicus eius tibi suffragatur, me oppugnat; div. Caec. 23. cum eum (Cn. Dolabellam) ... non solum deseruit, sed etiam oppugnavit ac prodidit; Verr. a. pr. 11. in eis ipsis (comitiis) oppugnabar grandi pecunia; ib. 24. qui .. eos ambo non modo deseruerit, sed etiam prodiderit atque oppugnarit; ib. I, 42. nesciebas ab eo Cn. Carbonem consulem ... nefarie oppugnatum et proditum? ib. 77. si quam Rubrius iniuriam ... fecisset, ... te oppugnatum venirent; ib. 80. verebar ne ... nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; ib. IV, 136. „at enim oppugnatum me fortasse venissent"; Tull. 55. illi oppugnatum venturi erant? quem? Fabium; ib. metuisse te, ne oppugnarere; ib. 56. quoniam igitur videtis qui oppugnatum M. Fonteium, cognostis qui defensum velint; Font. 15. quid metuebat (Cluentius)? ne oppugnaretur a perdito? Cluent. 170. ut quisque crudelissime oppugnatur; ib. 202. superiore parte legis quem ad modum Pompeium oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5. quod cum eis fuerit C. Rabirius, quos amentissimus fuisset si oppugnasset; Rabir. 24. quam ob rem ista civitas neque vere || severe || Flaccum oppugnarit neque benigne defenderit; Flacc. 53. meum ... gravius esse (debet) iudicium, qui adiuvandus in his causis, qui oppugnandus ... esse videatur? Sulla 3. qui ... me non consules, sed latrones ... oppugnarunt; sen. 10. cum viderem ... me a magistratibus ... oppugnatum .. esse; ib. 33. qui (duo) me ... oppugnarunt; har. resp. 3. qui se praesidio munierit, non ut te oppugnaret; Sest. 78. a quo uno maxime P. Sestius se oppugnari videt; ib. 132. (homo) me oppugnavit primum per indicem Vettium; ib. cum omnibus machinis ac tormentis, vi, exercitu, copiis oppugnarer; ib. 133. non ... ab isdem accusatur M. Caelius, a quibus oppugnatur; Cael. 20. sin ... nec crimen ullum nec opes ad oppugnandum Caelium illis relinquuntur; ib. 32. si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium; ib. 21. quin ego in illo oppugnando rei publicae plus quam otio meo (prospexerim); prov. cons. 24. si etiam oppugnatus (sum), ... violata amicitia est; ib. 43. oppugnat D. Brutum; Phil. V, 24. desinat oppugnare Brutum, ib. 26. qui ... Brutum oppugnet; ib. VI, 3. D. Brutus oppugnatur; ib. VIII, 5. cur eos ... solus oppugnas? ib. X, 4. oppugnavit (Brutum, Mutinam) etiam vehementius; ib. XII, 11.

alqd: quanto hoc durius, quod nos domi petimus, id te in foro oppugnare || id a te in foro oppugnari ||? Ligar. 14.

acta: quae (acta Caesaris) neque oppugnari antea neque defendi; prov. cons. 44.

adulescentem: adulescentem ... oppugnari .. opibus meretriciis; Cael. 1.

aedificia: quasi ad ea (aedificia) defendenda cum exercitu, non oppugnanda venisset; Verr. IV, 120.

aequitatem: quia (Scaevola) verbis oppugnare aequitatem videbatur; Caecin. 67. ſ. curam.

caput: credamus hoc, Sex. Naevium, cuius caput oppugnet, eius auribus pepercisse; Quinct. 40.

coloniam: ſ. imperatorem; Phil. V, 27.

commoda: qui (non nulli) cum populi non solum commoda, verum etiam salutem oppugnant et impediunt; leg. agr. II, 7.

consulem: qui quaestor consulem suum ... spoliare, relinquere, prodere, oppugnare ausus sit; Verr. III, 6. ne oppugnet consulem designatum; Phil. VI, 4. non est hostis, qui ... designatum consulem oppugnat; ib. VIII, 6. quem (consulem designatum) oppugnat; ib. XIII, 47. ſ. alqm; Verr. I. 77.

curam: horum omnium studium, curam, diligentiam meumque una laborem ... vestramque simul, iudices, aequitatem et mansuetudinem una mater oppugnat; Cluent. 199.

diligentiam: ſ. curam.

domum: alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata ferro, facibus, exercitu Clodiano; Sest. 85. domum oppugnare ... coepit; ib. 88. qui domos inimicorum suorum oppugnavit; ib. 95. L. Caecilii ... oppugnata domo; Milo 38. oppugnata domus C. Caesaris ... nuntiabatur; ib. 66.

exercitum: Brutum exercitumque eius oppugnare ... destiterit (oportet); Phil. VII, 26. ſ. imperatorem; Phil. V, 27.
filium: rogat eos atque orat ne oppugnent filium [suum]; Verr. II, 96.
hominem: de quo (homine) esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76.
imperatorem: ne imperatorem, ne coloniam populi Romani oppugnet; Phil. V, 27. ne imperatorem populi Romani, ne exercitum, ne coloniam circumsedeat, ne oppugnet; ib. qui (homo) ... imperatorem populi Romani oppugnaret; ib. VI, 2. qui ... imperatorem populi Romani exercitumque oppugnant; ib. VII, 22. ut oppugnare imperatorem incipiant; ib. XIII, 34.
imperium: ſ. urbem: Font. 37.
Italiam: esset vel receptaculum pulso Antonio vel agger oppugnandae Italiae Graecia; Phil. X, 9.
iura: Hortensius .. eorum (scribarum) commoda a me labefactari atque oppugnari iura dicet? Verr. III, 82.
Karthaginem: qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus ... oppugnatam ... solus evertit; har. resp. 6.
laborem: ſ. curam.
legatum: in qua civitate ... legatus populi Romani ... igni, ferro, manu, copiis oppugnatus ... sit; Verr. I, 79.
mansuetudinem: ſ. curam.
Massiliam: quo usque .. Massiliam oppugnabis? Phil. VIII, 18.
Mutinam: qui Mutinam, coloniam ... firmissimam, oppugnarit; Phil. VII, 15. oppugnas Mutinam; ib. XIII, 39. ſ. alqm; ib. XII, 1.
ordinem: qui hunc ordinem oppugnent; prov. cons. 39.
partis: nisi forte Caesaris partis a Pansa et Hirtio consulibus et a filio C. Caesaris oppugnari putamus; Phil. V, 32.
praesidium: quam (fidem) qui laedit, oppugnat omnium commune praesidium.
rem: quae res aperte petebatur, ea nunc [occulte] cuniculis oppugnatur; leg. agr. I, 1.
rem publicam: in eos, qui universam rem publicam oppugnassent; har. rosp. 15. numquam ... quisquam improbus consilio et auxilio bonorum se oppugnare rem publicam dicet; Sest. 52. maioribus praesidiis et copiis oppugnatur res publica quam defenditur; ib. 100. ut eam (rem publicam) defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri; ib. 141. qui (cives) ... rem publicam oppugnarint; Cael. 1. hic vester hostis vestram rem publicam oppugnat; Phil. IV, 14. qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; ib. X, 12.
Saguntum: ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6.
salutem: ſ. commoda. — studium: ſ. curam.
virum: hunc igitur virum .. quibus tandem rebus oppugnas? Flacc. 6.
urbem: cum ... oppugnent ei, qui saepissime hanc urbem et hoc imperium oppugnarant; Font. 35. dico ... urbem Asiae clarissimam ... obsessam esse ab ipso rege ... et oppugnatam vehementissime; imp. Pomp. 20. quid interest ... utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum? Philo. V, 17.

ops, **Macht, Vermögen, Reichthum, Einfluß, Hilfe, Truppen, Heer:** I. **absolut:** concidunt: neque enim tam facile opes Karthaginis tantae concidissent; Verr. II, 4. existimare debetis omnis Catilinae ... opes ... concidisse; Catil. III, 16.
crescunt: cum ... hostium opes animique crevissent; imp. Pomp. 45.
debent: ſ. sunt; Muren. 56.
possunt: ut ... plus huius inopia possit ad misericordiam, quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91. ſ. sunt; Planc. 81.
stant: ſ. sunt; Planc. 81.
sublevant: huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; Cluent. 161.
subveniunt: nisi unius amici opes subvenissent; Rab. Post. 48.
sunt: cuius tenues opes, nullae facultates, exiguae amicorum copiae sunt; Quinct. 2 constitue nihil esse opis in hac voce „civis Romanus sum“; Verr. V, 168. an pietas tua maior quam C. Gracchi? an animus? an consilium? an opes? Rabir. 14. ut eius opes atque || et || ingenium praesidio multis etiam alienis, exitio vix cuiquam inimico esse deberet; Muren 56. magnae sunt in te opes; Planc. 55. cuius opes tantae esse possunt aut umquam fuerunt, quae sine multorum amicorum officiis stare possint? ib. 81. quantae opes (illius fuerint); Deiot. 12.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adlicio: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24.
amplifico: eam sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas; Phil. V, 49.
antefero: quid .. stultius quam invidiosas opes ... anteferre ... gloriae? Phil. V, 50.
aufero: unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32.
augeo: alterius res ... opes regis et nomen auxerunt; Muren. 33.
comminuo: hic primum opes illius civitatis comminutae depressaeque sunt; Verr. V, 98.
consequor: hinc mediocris opes ... consecuti sumus; Phil. VII, 7.
defero: illuc opes suas deferre ... cogitant; leg. agr. I, 18. cum iam opes omnis et suas et populi Romani Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24.
deprimo: ſ. comminuo.
experior: in eius modi rebus opes suas experiuntur; Quinct. 9.
expeto: ab hoc eiecto cadavere quicquam mihi .. opis ... expetebam; Piso 19.
exspecto: at non nemo ... bonis quidem suis utitur, alterius opes ... non exspectat; Quinct. 49. nullas a me opes P. Sullam ... exspectare; Sulla 21.
everto: cum intellegam hanc totam fere legem ad illius opes evertendas tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.
fero: ſ. **fero,** III. opem (10 St.) B. II, S. 337, b.
firmo: tamenne patiemini vestro nomine contra vos firmari opes? leg. agr. II, 77.
frango, infirmo: „quae (vis) summas frangit infirmatque opes“; Rab. Post. 28.
intueor: (L. Murena) vestras opes intuetur; Muren. 86.
iudico: in hoc ... non unius viri vires atque opes iudicantur; Milo 67.
peto: qui (homines) opem a me atque auxilium petissent; div. Caec. 4. ut ab Iove Optimo Maximo ceterisque diis deabusque omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.
quaero: num obscure maiores opes, quam libertas vestra pati potest, ... quaeruntur? leg. agr. II, 75.
relinquo: sin ... nec crimen ullum nec opes ad oppugnandum Caelium illis reliquuntur; Cael. 32.
specto: credo .. vos .. magna quaedam spectantis, ... non opes violentas; Phil. I, 29.
2. **Dativ:** antepono: ut homines Galli ... vestram .. salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22.

resisto: semper .. nimis magnis accusatorum opibus et populus .. et ... iudices restiterunt; Muren. 59.

3. **Ablativ:** adfluo: ad paucos opibus et copiis adfluentis totum agrum Campanum perferri videbitis; leg. agr. II, 82.

fruor: ut illi (cives) vivi fruantur opibus suis; Balb. 49.

nitor: cum ... tantis .. opibus accusatio vestra nitatur; Cael. 19.

sum: quis umquam tantis opibus ... fuit qui ..? Phil. VI, 12.

utor: ne ... intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.

4. **mit Präpositionen:** confugio ad: ut solent ei, qui adfecti iniuriis ad opem iudicum ... confugiunt; Font. 33.

pendo ex: si apud hoc consilium ex opibus, non ex veritate causa pendetur; Quinct. 5.

polliceor de: nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar; Planc. 101.

valeo ad: utrum ea res ad opem an ad calamitatem clientium atque hospitum valere debebat? Verr. IV, 89. valeant haec omnia ... ad opem impotentium; Muren. 59.

III. **nach Adjectiv:** praeditus: in me .., homine parvis opibus ac facultatibus praedito; div. Caec. 69. quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere et fortiter iudicare? Cluent. 153. qui et privati et privatum ad negotium exierint, non maximis opibus ... praediti; leg. agr. I, 8.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti, nihil opis, nihil auxilii ferri oportere; Sulla 82. f. I. sunt; Verr. V, 168. — II, 1. aufero. expeto.

2. **Ablativ:** alqs: Sulla maximis opibus, cognatis, adfinibus, necessariis, clientibus plurimis; Cluent. 94. quis L. Philippum summo ingenio, opibus || opera ||, ... a M. Herennio superari posse arbitratus est? Muren. 36.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adferre: non .. opibus ... aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.

comparare: f. tueri.

confirmare: (potestatem) tantis .. confirmat opibus et copiis, ut ..; leg. agr. II, 32.

conservari: qui D. Brutum omnibus opibus conservatum velint; Phil. X, 17.

contendere: non comparat se tecum gratia P. Quinctius, Sex. Naevi, non opibus, non facultate contendit; Quinct. 93. non opibus contendo; Planc. 102.

defendere: qui communi studio summis opibus Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. summis opibus, summo studio potentissimorum hominum defendatur; Verr. I, 3. ecquem existimatis ... reum absentem contra inquisitionem accusatoris tantis opibus ... esse defensum? ib. II, 11. hic ... Mithridatem ... opibus suis ... defendit; Sest. 58. cum meos liberos et uxorem ... tuis opibus ... defendisses; Planc. 73.

degere: ut sibi per te liceat innocenti amicorum opibus vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144.

depellere: qui ... * moenibus excluserunt, ... corporibus, opibus, copiis depulerunt; Balb. 39.

evolare: qua e poena si .. aliorum opibus, non suis ... evolarunt; prov. cons. 14.

florere: cum Sicilia florebat opibus et copiis; Verr. IV, 46. quae (Graecia) quondam opibus, imperio, gloria floruit; Flacc. 16.

gubernari: quorum (deorum) ope ... haec res publica ... gubernatur; Rabir. 5.

iuvare: si ... C. Cassium ... copiis suis opibusque iuvissent; Phil. XI, 31.

laborare: praedicabo Cn. Pompeium ..., aeque atque unum quemque vestrum, opibus, contentione, precibus ... pro salute mea laborasse; dom. 30.

minari: ut ... civitates ... Laelio ... opibus .. suis terrenti ac minanti nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; Flacc. 36.

munire: cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem; prov. cons. 41.

obsidere: ut .. totam Italiam suis *opibus* et praesidiis obsidere atque occupare cogitet; leg. agr. II, 75. cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem || omnia oppida maxima multitudine ||, id est] totam Italiam suis opibus obsidebunt; ib.

occupare: f. obsidere.

oppugnari: adulescentem ... oppugnari .. opibus meretriciis; Cael. 1.

perfringere: qui neque elabi ex iudicio ... potest neque opibus et potentia leges ac iudicia perfringere; Sest. 134.

poni: cum is ... in altissimo gradu alienis opibus positus esset; Sest. 20.

posse: qui opibus plurimum poterant; Planc. 86.

praestans: alter ... aedilitatem petivit cum bonis viris et hominibus primis, sed non praestantissimis opibus et gratia; Sest. 114.

regnare: illius opibus Sulla regnavit; Phil. V. 44.

renovare: ut se ... novis opibus copiisque renovarit; Muren. 33.

repugnare, resistere: cum ... ego omnibus meis opibus, omnibus consiliis, omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

retineri: qui ... semper hoc se summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B. VI, 27.

subvenire: quarum (dearum) ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57. quod ipsi (di) .. multis laborantibus atque implorantibus ope sua subvenissent; Scaur. 46.

sustinere: metuit ut eam (tempestatem) ipse posset opibus suis sustinere; Planc. 96.

terrere: f. minari.

tueri: quae (hospitia provincialia) tamen urbanis opibus non minore labore tueor quam comparo; Catil. IV, 23.

valere: qui non tantum opibus valent; har. resp. 55.

vallari: populus Romanus aperuit ... Pontum et regiis quondam opibus et ipsa natura et regione || naturae regione, natura regionis || vallatum; Arch. 21.

2. **Präpositionen:** pro: qui non pro suis opibus ... me defenderit; dom. 108. quod pro tantis opibus rei publicae ... nequaquam satis multi cives ... invenirentur, qui ..; Sest. 1.

sine: qui docuit neque tecta neque templa neque forum neque curiam sine ... maximis opibus et copiis ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19.

optabilis, wünschenswerth: alqd: etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore; dom. 86. id quod est ... maxime .. optabile omnibus sanis et bonis et beatis; Sest. 98. quasi vero quisquam vir ... optabilius quicquam arbitretur quam se a suis civibus ... diligi; Vatin. 7. quid ... praestantius mihi potuit accidere? quid optabilius ad immortalitatem gloriae atque in memoriam mei nominis sempiternam, quam omnis hoc civis meos iudicare ..? ib. 8. utrum tandem bono viro et sapienti optabilius putas sic exire e patria, ut ..? Piso 33. optabilius Miloni fuit dare

iugulum P. Clodio ... quam iugulari a vobis; Milo 31. ita, quod erat optabile antea, ut populum Romanum comitem haberemus, nunc habemus ducem; Phil. VII, 22. quorum alterum optabile est; ib. VIII, 29.

pax: cui .. pax, praesertim civilis, ... in primis fuit optabilis; Phil. VII, 7,

tempus: inlustratur consulatus, cum gubernat rem publicam, si non optabili, at necessario tempore; Phil. VII, 7.

optatum, Wunsch: I. videntur: haec... utrum cogitata sapientium an optata furiosorum videntur? leg. agr. I, 1.

II. consequor: multa .. a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5.

III. praeter: illud .. accidit praeter optatum meum; Piso 46.

optimas, Patriot, Aristokrat: I, 1. nituntur, al.: nitebantur contra optimates, quod et discordiam excitari videbant et ... spoliari rem publicam propugnatoribus arbitrabantur; Sest. 103.

2. sum: quibus ex generibus ... alteri optimates et haberi et esse voluerunt; Sest. 96. sunt principes consilii publici, sunt qui eorum sectam sequuntur, sunt maximorum ordinum homines, ... sunt municipales rusticique Romani, sunt negotii gerentes, sunt etiam libertini optimates; ib. 97. omnes optimates sunt, qui neque nocentes sunt nec ..; ib. qui essent optimates; ib. 119. 132. haec qui pro virili parte defendunt, optimates sunt; ib. 138.

II. habeo: qui .. ita se gerebant, ut sua consilia optimo cuique probarent, optimates habebantur; Sest. 96. f. I, 2. Sest. 96.

numero: ipsi .. optimates gravissimi et clarissimi cives numerantur et principes civitatis; Sest. 97.

puto: hoc (otium) qui volunt, omnes optimates ... putantur; Sest. 98.

III. orbus ab: usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut ..; Flacc. 54.

IV, 1. caedes: dixi ... caedem te optimatium contulisse in ante diem v. Kalendas Novembris; Catil. I, 7. cum ... caedem optimatum facere voluisti; Fr. B. VIII, 19, b.

consilium: optimatium consilio bellum ab istis civitatibus cum populo Romano esse susceptum; Flacc. 58. quae (Massilia) ... sic optimatium consilio gubernatur, ut ..; Flacc. 63.

defensor: defensores optimatium ... gravissimi et clarissimi cives numerantur et principes civitatis; Sest. 97.

discidium: id post discidium optimatium ... ita perturbatum ... est, ut ..; har. resp. 45.

discordia: NE PER OPTIMATIUM DISCORDIAM DISSENSIONEMQUE PATRIBUS PRINCIPIBUSQUE CAEDES PERICULAQUE CREENTUR; har. resp. 40. quis .. optimatium discordiam molitur? ib. videtis .. hominem ... perniciosis optimatium discordiis excitari; ib. 50. cum di immortales monent de optimatium discordia; ib. 53. quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? ib.

dissensio: f. discordia; har. resp. 40.

interitus: id, quod interitum optimatium sequi necesse est, adiungitur; har. resp. 54.

natio: quae esset nostra natio optimatium; Sest. 96.

principes: hi semper habiti sunt optimatium principes; Sest. 188.

salus: principes .. in salute optimatium temeritatem multitudinis et tabellae licentiam pertimescebant; Sest. 103.

2. alqd de: concludam illud de optimatibus; Sest. 136.

optio, Wahl, freie Wille: I. est: an erit haec optio et potestas tua, ut ..? Vatin 40.

II. do: cui haec optio tam misera tamque iniqua daretur; Quinct. 32. si .. mihi ... optio detur, utrum malim defendere non esse deiectum eum ... an armatos non fuisse eos; Caecin. 64. optio vobis datur, utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse, an huius persuasu et inductu; Fr. B. II, 14.

facio: quotiens ille tibi potestatem optionemque facturus sit, ut eligas utrum velis factum esse necne; div. Caec. 45.

opto, wählen, wünschen, verlangen, part. willkommen, angenehm: I. absolut: quem provincia, quem liberi populi ... castiorem ... aut sperando umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9. C. Caesar ... ne optantibus quidem || nec opinantibus quidem || nobis ... exercitum ... comparavit patrimoniumque suum effudit; Phil. III, 3.

II. mit Ergänzung: 1. indir. Frage: hanc conditionem misero ferunt, ut optet, utrum malit cervices Roscio dare an insutus in culeum per summum dedecus vitam amittere; Sex. Rosc. 30.

2. ut: ab dis immortalibus, quod sperare mihi videor, hoc idem, iudices, opto, ut ... nemo improbus ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. quid mihi tam optandum .. potest esse in hoc crimine, quam ut haec eadem dicat ipse Heius? ib. IV, 15. nihil aliud optabant, quorum poscebatur argentum, nisi ut Hieroni et Tlepoidemo displiceret; ib. 31. maxime fuit optandum Caecinae, .. ut controversiae nihil haberet; Caecin. 23. si qui ... optaret, ut cum a patria deiectus esset, eo restitueretur, hoc, opinor, optaret, ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; ib. 88. quod ut illi proprium ac perpetuum sit, ... velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. numquam ego a dis immortalibus optabo, ... ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; Catil. II, 15. optemus potius ut eat in exsilium quam queramur; ib. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum numquam est ausus ut haberet optare; Flacc. 34. ut meliore simus loco ne optandum quidem est; har. resp. 61. optandum esse, ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur; Sest. 47. idne ego optarem || optaram ||, ut inimicus meus ea ... ignominia notaretur? Piso 45. ut amitteretis exercitum, numquam .. optavi; ib. 46. maxime fuit optandum M. Scauro, .. ut ... retineret ... dignitatem; Scaur. c. 1. § 1. hoc .. optat miser, ut ... bona veneant; Rab. Post. 46. duo modo haec opto, unum, ut .. populum .. liberum relinquam; alterum, ut ita cuique eveniat, ut ..; Phil. II, 119.

3. Infinitiv: quam ob rem mihi .. optandum || optatum || illud est, in hoc reo finem accusandi facere; Verr. V, 183. optatissimum est vincere; Phil. XIII, 49.

4. accus. c. infin.: nonne optatissimum sibi putant esse filios suos ... servire et ... consumere? Sex. Rosc. 43. quod .. tibi erat in tuo iudicio optatissimum, me ... non adesse; Verr. II, 99. quid Milonis intererat interfici Clodium? quid erat cur Milo ... optaret? Milo 34. C. Caesarem talem semper fore civem, ... qualem .. eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51.

III. mit Object: alqd: quid est quod ... exteris .. nationibus optatius esse possit? div. Caec. 7. quod erat optandum maxime; Verr. a. pr. 1. atqui hoc scitote aratoribus Verre praetore optandum atque expetendum || ac petendum || fuisse; ib. III, 200. ne difficilia optemus; ib. IV, 15. tantum

victus efficere potuit, quantum incolumis numquam est ausus optare; imp. Pomp. 25. huic quam ob rem id vellet inimicus offerre, quod ipse sibi optare deberet? Cluent. 171. quid .. optari potest quod ego mallem quam me ... carnificem de foro, crucem de campo sustulisse? Rabir. 10. quod in tanto et tam insidioso bello vix optandum videtur; Catil. II, 28. quod .. ego semper optabam ab dis immortalibus; ib. III, 4. itaque, ... quod ne optandum quidem est homini, immortalitatem quandam ... adepti videmur; sen. 3. quod illis optatissimum fuisset || erat ||; dom. 63. ea, quae mihi essent optatissima; ib. 73. quorum alterum fugiendum non esse, ... alterum etiam optandum; Sest. 47. haec ego semper de vobis expetivi, haec optavi; Piso 46. neque illis huius salute ... quicquam est optatius; Planc. 69. quod est accusatori maxime optandum; Ligar. 2. quid optabas? ib. 9. quorum alterum optare illorum crudelitatis est; Deiot. 43. quid .. accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus ..? Phil. III, 17. quid optatius populo Romano accidere potuit, quam..? ib. V, 39. nihil (est illi) bonorum virorum iudicio optatius; ib. 50. quorum alter effecit quod optarat; ib. XI, 1. quid .. hunc aliud moliri, quid optare censetis? ib. 3. id, quod ... omnes maxime optamus; ib. XIV, 1. quid tandem mihi esset optatius? ib. 18. ſ. calamitatem. iudicium. malum. poenas. — II, 2. Verr. a. pr. 50. IV, 15. 31. Rab. Post. 46. Phil. II, 119. — 3. — 4. Sex. Rosc. 43. Verr. II, 99.

aditus: honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.

bellum: sive Sulla sive Marius ... sive qui alius civile bellum optavit; Phil. XIII, 1.

caedem: qui impelluntur, ... ut ... optent cotidie caedem, incendia, rapinas; dom. 89.

calamitatem: ut velle atque optare aliquid calamitatis filio ... videretur; Cluent. 178.

civem: tu (P. Clodium arbitrabaris) ... retinendum civem et optandum; Phil. VIII, 16.

curationem: cuius negotii publici ... optari .. curatio potuit? Sest. 66.

decreta: quae (decreta) ... ego optare numquam auderem; Piso 41.

defensionem: non .. est illa defensio contra vim umquam optanda; Milo 14.

deos, domum, exsilium: quodvis exsilium his est optatius quam patria, quam domus, quam di penates; Ligar. 33.

finis: cum finis provinciae tantos haberet, ... quantos optarat; Piso 49.

fortunam: si nihil est homini magis optandum quam prospera ... fortuna; Quir. 2. optandam dico || duco || mihi fuisse illam ... fortunam; Piso 32.

fratrem: qui mihi fratrem optatissimum ... reddidistis: sen. 1.

fugam: mihi ... quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33.

furorem: mihi .. numquam venerat || venit || in mentem furorem et insaniam optare vobis, in quam incidistis. atqui fuit optandum; Piso 46.

incendia: ſ. caedem. — insaniam: ſ. furorem.

interitum: illi ... optatissimum (fuisse) interitum Milonis; Milo 52.

iudicium: ut intellegatis ... nihil innocenti ... tam optandum (esse) quam aequum iudicium; Cluent. 7.

liberos: optatissimi liberi (sunt); Phil. XIII, 8.

libertatem: neque ... maioribus nostris tam fuit optata || optanda || libertas, quam est ... retinenda nobis; Phil. III, 8.

licentiam: cuius (facti) ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.

litteras: ſ. nuntios.

malum: nihil est .. mali, nihil sceleris quod illa non ... filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit; Cluent. 188. ut numquam Hannibal huic urbi tantum mali optarit; prov. cons. 4.

mortem: mihi ... iam etiam optanda mors est; Phil. II, 119. optanda mors est; ib. X, 19. ut optanda mors esset; ib. XII, 21.

negotium: optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131.

nuntios: optatissimi nuntii et litterae venerunt; Phil. XIV, 16.

oculos: coniventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis || flagrantis furoris, fl. in sorores ||; har. resp. 38.

pacem: ais eum te esse qui semper pacem optaris; Phil. VIII. 13.

patriam: ſ. deos.

poenas: mihi poenarum illi plus quam optarem || optaram || dederunt; Phil. II, 1.

provinciam: ſ. fugam. — rapinas: ſ. caedem.

reditum: mihi negas optandum reditum fuisse per familias comparatas et homines armatos? Sest. 127.

res: neminem .. tam impudentem fuisse, qui ab dis immortalibus tot et tantas res tacitus auderet optare, quot ..; imp. Pomp. 48. an erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? Sest. 47.

scelus: ſ. malum; Cluent. 188.

sortem: quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren. 41.

spectaculum: ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sordium atque luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192.

vestitum: quem (vestitum) cupimus optamusque; Phil. XIV, 2.

opulentus, reich, mächtig, angesehen: gazae: alterum (rei publicae fatum) haurire cotidie ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.

privati: multi privati opulenti ac potentes habent profecto in animo ..; Verr. IV, 68.

regnum: rex Antiochus, ... opulentissimo et maximo regno, praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67. (P. Rullus) rex .. opulentissimi regni reperietur; leg. agr. II, 43.

opus, Werk, Arbeit, Kunstwerk, Geschäft, That, Mühe: I. **absolut:** deest: mensis octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54.

delectant: hic ornatus, haec opera atque artificia ... Graecos homines nimio opere delectant; Verr. IV, 132.

est: opus est ingens, magnificum, regum ac tyrannorum; Verr. V, 68. ſ. III, 1. alqd.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addico: addicitur opus HS IↃLX milibus; Verr. I, 144. opere addicto; ib. 150.

conficio: quod ... libertus statim opere confecto Romam est profectus; Scaur. 12.

constituo: quasi ... non totum opus ex redivivis constitueretur; Verr. I, 148.

efficio: cum tutores HS LXXX milibus id opus ad illius iniquissimi hominis arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. opus effectum est; ib. 149.

elaboro: ſ. habeo.

facio: LEX OPERI FACIUNDO; Verr. I, 143. ne vitiosum opus fieret; ib. HOC OPUS BONUM SUO CUIQUE FACITO; ib. 146. diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; ib. 148.

habeo: Silanionis opus tam perfectum, tam elegans, tam elaboratum quisquam non modo

privatus, sed populus potius haberet quam ..? Verr. IV, 126.
improbo: si ... multorum opera improbata sunt; Font. 17.
invenio: si quod erat ... maius opus inventum, laeti adferebant; Verr. IV, 47.
loco: s. reficio; Verr. I, 142.
ostendo: opus ostendebat ... legatis; Phil. VIII, 20.
perficio: s. habeo.
perpolio: adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; Balb. 17.
redimo: si opus pupillo redimeretur; Verr. I, 141. si pupillo opus redimitur; ib. 142.
refero: Habonio opus in acceptum rettulit; Verr. I, 149. negabat se opus in acceptum referre posse; ib.
reficio; locatur opus id, quod ex mea pecunia reficiatur; ego me refecturum dico; Verr. I, 142.
2. **Dativ:** detraho: quantum tuis operibus diuturnitas detrahet; Marcell. 12.
dico: quadriennio postquam diem operi dixerat; Verr. I, 149.
praefinio: exiguam diem praefinire operi; Verr. III, 16.
refero: cum operi publico referunt, eidem homines subito eundem, quem contempserant, pertimescunt; Flacc. 44.
3. **mit Präpositionen:** curro ad: certatim ... ad hoc opus curretur; Phil. II, 118.
discedo ex: indignum isti videri coepit ex tanta aede tantoque opere se non opimum praeda ... discedere; Verr. I, 132.
laboro de: de ceteris operibus ex auro et gemmis ... se non laborare; Verr. IV, 67.
recedo a: qui ab opere ipsi non recedunt; Verr. III, 27.
tollo ex: quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur; Verr. I, 148.
III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quid erat operis? Verr. I, 145. tantum operis in ista locatione fuit; ib. 147. utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere? ib.
architectae: neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti quibus ceteri neque operum architectis; dom. 48.
depopulatio: cuius (Verris) praetura urbana ... fuit publicorum .. operum depopulatio; Verr. a. pr. 12.
exactio: operum publicorum exactio ... tibi num aliud videtur esse ac ..? dom. 51.
labor: quod ... labor operis maxime offendit; Verr. V, 29.
liniamenta: tu operum liniamenta sollertissime perspicis? Verr. IV, 98.
locationes: multas pecunias isti erogatas in operum locationes falsas atque inanis esse perscriptas; Verr. V, 48.
locus: qui non illum ipsum ... operis ... locum ... salvum esse velint; Catil. IV, 17.
molestia: is suo labore suisque accessionibus [huius negotii atque operis molestia] consequebatur, ut ..; Verr. II, 133.
monimenta: quae vetustas tollet operum circum Mutinam taetra monimenta? Phil. XII, 12.
perfectio: tantum abes a perfectione maximorum operum, ut ..; Marcell. 25.
tarditas: tanta fuit operis tarditas, ut ..; Catil. III, 20.
testes: quod multae nationes testes essent illius operis ac muneris; Verr. IV, 66.
varietas: (erat candelabrum) ea varietate operum, ut ars certare videretur cum copia; Verr. IV, 65.
2. **Ablativ:** monumentum: monumentum illa amplitudine, illo opere; Verr. I, 131.
simulacrum: ex aere fuit quoddam (simulacrum) modica amplitudine ac singulari opere; Verr. IV, 109.
3. **mit Präposition:** consulta de: nego ullo de opere publico ... tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** caelari: in hoc fano loricas galeasque aëneas, caelatas opere Corinthio, ... Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.
contegi: eos ... contectos (esse) publicis operibus; Phil. XIV, 34.
delectari: quarum (bullarum) iste non opere delectabatur, sed pondere; Verr. IV, 124.
exstrui: erit .. exstructa moles opere magnifico; Phil. XIV, 33.
fieri: hydriam Boëthi manu factam, praeclaro opere et grandi pondere; Verr. IV, 32. *erant* autem haec omnia antiquo opere ... facta; ib. 46. nihil est .. opere et manu factum, quod ..; Marcell. 11.
integer: ipsum templum omni opere esse integrum; Verr. I, 132.
perfectus: candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum; Verr. IV, 64. fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum, ... singulari opere artificioque perfectum; ib. 72. eburneae Victoriae, antiquo opere ac summa arte perfectae; ib. 103.
propulsari: ut ... castellis et operibus ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.
saepire: quam (Mutinam) cum operibus ... saepsisset; Phil. XIII, 20.
2. **mit Präposition:** causa: SI QUID OPERIS CAUSA RESCIDERIS, REFICITO; Verr. I, 146.
V. **Adverb:** magno opere: attendo; Verr. I, 27. caveo; ib. a. pr. 23. commoveo; har. resp. 1. confido; Cluent. I, 10. contemno; Catil. II, 5. Rab. Post. 21. contendo; Cluent. 27. conturbo; Planc. 4. debeo; ib. 74. defendo; leg. agr. III, 4. delecto; Verr. II, 143. Muren. 38. Balb. 42. desidero; Sex. Rosc. 34. desisto; Verr. V. 174. dico; Sex. Rosc. 124. expeto; Arch. 14. facio; Verr. V, 107. fugio; leg. agr. II, 6. laboro; Qu. Rosc. 43. laetor; Sulla 33. Balb. 43. laudo; Verr. a. pr. 46. II, 173. Cluent. 105. metuo; ib. 167. obsecro. oro; Planc. 56. pertimesco; Cluent. 73. Catil. II, 24. provideo; Verr. II, 28. Font. 34. quaero; Verr. IV, 1. quaeso; Sex. Rosc. 11. refert; Cael. 57. requiro; Verr. V, 141. vito; ib. I, 108. sumptuosus; Tiso 67 (s. **magnus,** A. opere. S. 101).
delecto: hic ornatus, haec opera atque artificia ... Graecos homines nimio opere delectant; Verr. IV, 132.
adversor: attendite ... quanto opere istius amentiae fortuna ipsa adversata sit; Verr. II, 98.
expedio: perspicere vos certo scio, Siculis quanto opere hoc expediat; Verr. III, 201.
laboro: recordamini, .. quanto opere laborare soleatis non modo quid dicatis ..., sedetiam quibus verbis utamini; Font. 28.
delecto: haec te omnis dominatio regnumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35. quaeres a nobis .., cur tanto opere hoc homine delectemur; Arch. 12. „quid est, .. quod te supplicationes ... tanto opere delectent?“ Piso 59.
delinquo: quid tanto opere deliqui? Sest. 145.
desidero: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44. ille se negat pecuniam repetere, quam ereptam non tanto opere desiderat; ib. IV, 17.
despicio: qui Aricinum (municipium) tanto opere despicit; Phil. III, 15.
diligo: istud nescio quid, quod tanto opere diligis || didicisti ||; Muren. 23.

laboro: qui nunc tu ut vincas tanto opere laborant; Quinct. 69.
laudo: cum T. Annium tanto opere laudes; Vatin. 41. voluptatem a philosopho tanto opere laudari; Piso 69.
metuo: neque *tamen* tanto opere quid in hac sorte metuendum mihi esset intellegebam; Verr. a. pr. 22.
occulto: quid accidit cur tanto opere iste homo occultaretur? Verr. V, 65.
odi: qui tanto opere eam civitatem oderit; Phil. XIII, 32.
pertimesco: numquam .. neque tantum periculum mihi adire visus sum neque tanto opere pertimui; Verr. a. pr. 3.
probo: qui tanto opere Timarchidi probatus sit; Verr. III, 155.
queror: neque hoc tanto opere querendum videretur; Quinct. 2.
volo: quid est quod ... coronam illam auream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? Piso. 58.

opus est, nöthig, erforderlich sein, bedürfen: I. **absolut:** minus aliquanto quam mihi opus esset cognosceretur quid elaborassem; Verr. I, 2. ut contra hoc crimen, si quando opus esset, hac videlitet testificatione uteretur; ib. V, 102. qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, ... suffocaverit; Muren. 61. quam porticum .. si opus esset, manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103. servire temporibus suorum omnium pecunia, gratia, ... scelere etiam, si opus esset, et audacia; Cael. 13. non debeo ... temptare ecquonam || quonam || modo .. misericordiam tuam commovere possim; nihil opus est; Deiot. 40. alter in Asiam inrupit. cur? ... quid opus fuit cum legione? Phil. XI, 4.
II. **mit Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** quibus opus esset metum offerre; Verr. II, 135. neque ego .. istius facta omnia enumerare conor neque opus est; ib. IV, 49.
2. **accus c. infin.:** nihil opus fuit te istic sedere || isti credere ||; Sex. Rosc. 104. si eum, qui posterius dixerit, opus est redargui; Verr. I, 26. si causam cognosci opus est; Verr. I, 27. quod celari opus erat, habebant sepositum et reconditum; Verr. IV, 23. si quid aliquando non opus esset a se esse dictum; Cluent. 140. ne dici quidem opus est ..; Catil. III, 24.
3. **Ablativ:** aliquo: quid opus est Lollio? Verr. III, 63.
alq. re: sed quo tantum tibi opus fuerit, id quaero; Verr. II, 183. a me tu id quaeris, quid opus sit eo, quo semper usi sumus? Muren. 70.
armis: nihil opus esse armis, nihil contentione; Piso 78.
artificio: opus est non solum ingenio, verum etiam artificio quodam singulari; Verr. IV, 87.
auctoritate: opus erat.. auctoritate || posuerat auctoritatem ||; dom. 117.
auro: auro opus fuit; Cael. 31.
auxilio: quid suo mihi opus fuisset auxilio; Piso 18. auxilio mihi opus fuerat et consulis et senatus; ib. 19.
caede: s. homine; Tull. 54.
celeritate: celeritate .. opus est; Phil. V, 53.
classe: proximum est .., ut opus fuerit classe necne quaeramus; Flacc. 27.
coniectura: in hac causa coniectura nihil opus est; Sex. Rosc. 107.
consilio: quid .. opus est novo consilio? Phil. XII, 3.
contentione: s. armis.
custodibus: mihi quam multis custodibus opus erit, si te semel ad capsas meas admisero? div. Caec. 51.
divinatione: eo rem iam adducam, ut nihil divinatione opus sit; Sex. Rosc. 96.
excusatione: ut magna excusatione opus eis sit, qui..; Phil. XIII, 30.
fustibus: s. verbis; Piso 43.
homine: quid opus fuit vi? quid armatis hominibus? quid caede? quid sanguine? Tull. 54. expedito nobis homine et parato ... opus est et eo, qui ..; Phil. XI, 26.
ingenio: s. artificio.
innocentia: quot praetorum innocentia sapientiaque opus est, ut illa aratorum multitudo.. in suis agris ... conlocetur? Verr. III, 128.
iudice: nobis .. te iudice .. opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92. quid mihi opus est sapiente iudice? quid aequo quaesitore? quid oratore non stulto? Font. 21. quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87.
iudicio: si hanc vim adhibes, quid opus est iudicio? Verr. III, 34. existimavit, ... nihil opus fuisse iudicio de vi; Tull. 9.
legibus: ut commutatis eis opus sit legibus; Cluent. 150.
multitudine: ubi multitudine opus est; Caecin. 59.
navibus: quod non opus fuerit navibus; Flacc. 27.
oratore: s. iudice; Font. 21.
pecunia: „ut nihil opus esset pecunia"; Cluent. 81. si qua (pecunia) opus sit; Phil. X, 26.
properato: erat nihil cur properato opus esset; Milo 49.
quaesitore: s. iudice; Font. 21.
sapientia: mihi ad huiusce *verbi* vim et interpretationem || vim recte interpretandam || vehementer opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7. s. innocentia.
sanguine: s. homine; Tull. 54.
scientia: opus erat .. scientia; dom. 117.
sectatoribus: „quid opus est .. sectatoribus?" Muren. 70.
tortore: quid opus est tortore? Milo 57.
vectura: ne vectura quidem est opus; Verr. III, 192.
verbis: ut ... neque vero quicquam opus sit verbis; Caecin. 51. non opus est verbis, sed fustibus; Piso 73.
III. **mit Subject:** alqd: ut ... in .. eam rem fidem suam, si quid opus esse putaret, interponeret; Sex. Rosc. 114. dum hic quae opus essent compararet; Verr. a. pr. 9. eos omnis Verres certiores facit quid opus esset; ib. I, 66. multa sibi opus esse; ib. 126. quando id, quod opus esse putaret, non ultro pollicita est? ib. II, 5. ut ad eum diem quae sacris epulisque opus essent, in compluris annos locarentur; ib. 52. quid cuique opus esset indagare et odorari solebat; ib. 135. QUOD CUIQUE OPUS EST, OPPONE; ib. III, 155. sapientissimum esse dicunt eum, cui quod opus sit ipsi veniat in mentem; Cluent. 84. senatus ... decernit quod nihil opus est; Muren. 67. quod si tum (Cn. Pompeius) statuit opus esse; Flacc. 29. solere suos civis ceterosque Graecos ex tempore quod opus sit obsignare dixit; ib. 36.
frumentum: „mihi frumentum non opus est"; Verr. III, 196.

ora, Küste, Seeküste, Gegend: I. est: testes nunc vero iam omnes orae; imp. Pomp. 31. an vero ullam esse oram tam desertam putatis quo non illius diei fama pervaserit? ib. 44. quae regio orave terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66. qui tot habet triumphos, quot orae sunt partesque terrarum; Balb. 9. quae est .. ora, quae sedes, qui locus in quo non exstent ... impressa vestigia? ib. 13.
requirit: ora maritima ... Cn. Pompeium non

solum propter rei militaris gloriam, sed etiam propter animi continentiam requisivit; imp. Pomp. 67.

II. 1. addico: addicetur omnis || communis || ora Lyciorum atque Cilicum; leg. agr. I, fr. 3.

adiungo: ſ. noto.

cingo, munio: (Graecia) Asiae maximam oram bello superatam cinxit urbibus, non ut munitam coloniis [illam gentem], sed ut obsessam teneret; Flacc. 64.

noto: vir is, qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.

obsideo, supero, teneo: ſ. cingo.

peto: ultimas Hadriani maris oras petivit; Piso 93.

2. praesum: quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt, qui ..? Flacc. 31.

3. careo: oris Italiae maritimis ... carebamus; imp. Pomp. 55.

4. adduco in: fani ... diripiendi causa in eas oras nostrum esse exercitum adductum; imp. Pomp. 23.

mitto in: missis .. in oram Illyrici maris ... navibus; imp. Pomp. 35.

pello ex: ex omnibus oris ... hoste pulso; Muren. 34.

pervado in: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

pervenio in: C. Marium ... in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.

provideo de: est ... de ... illa ora Italiae providendum; Phil. XI, 26.

sum in: hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? Flacc. 30.

III. pars: quae (civitas, insula) non ... aliquam partem regionis atque orae maritimae per se ipsa defenderet; imp. Pom. 54.

IV. ab: externae nationes a prima ora || a primo ore || Graeciae usque ad Aegyptum optimorum ... civium imperiis ... tenentur; Phil. X, 10.

in: testes nunc vero ... in singulis oris omnes sinus atque portus; imp. Pomp. 31. nos, qui ... omnis socios in ultimis oris auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; ib. 55. possidere agros in ora maritima regem Hiempsalem; leg. agr. II, 58.

oraculum, **Orakel, Weissagung:** I. spolio, vexo: hae sunt nationes, quae ... ad oraculum orbis terrae vexandum ac spoliandum profectae sunt; Font. 30.

II, 1. facere: cum praesertim deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.

2. ex: si ... ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25.

oratio, **Rede, Vortrag, Darstellung, Ausdruck, Redestoff:** I. **Subject:** aberrat: ne .. ab eo, quod propositum est, longius aberret oratio; Caecin. 55.

abest: tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae, .. ut .. ; Planc. 8.

abhorret: nec ab utilitate eorum, qui audient, nec ab officio vestro nec ab ipsa causa P. Sestii abhorrebit oratio mea; Sest. 96.

abundat: cuius oratio omnibus ornamentis abundavit; Balb. 17.

alienat: Cn. Pompei voluntatem a me alienabat oratio mea; Phil. II, 38.

accedit: verebar ne illa subtiliter ad criminandum inducta oratio ad animos vestros sensim ac leniter accederet; Cael. 25.

acuit: eorum ipsorum ad crudelitatem te acuit oratio; Ligar. 10.

adfert: ſ. erigit. — audet: ſ. III. impudentia.

cohaeret: vix diserti adulescentis cohaerebat oratio; Cael. 15.

commovet: neque me illa oratio commovet, quod ait Accius ..; Cluent. 145.

continet: ſ. videtur; Sest 14.

crescit: quod ex his studiis haec quoque crescit oratio et facultas; Arch. 13.

cruentat: haec te ... lacerat, haec cruentat oratio; Phil. II, 86.

debet: cum factum tuum gratum omnibus debet esse, tum vero oratio; Phil. X, 1.

deest: ne oratio deesset; Verr. I, 31. utrum oratio ad eius rei disputationem deerit an ..? leg. agr. II, 40. oratio et facultas, quae ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13. ſ. potest; imp. Pomp. 3. Deiot. 6.

deficit tempus, hercule, te citius quam oratio deficeret; Sex. Rosc. 89.

delabitur: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

deprecatur: quam (invidiam) dies mitigavit, oratio mea deprecata est; Cluent. 81.

digreditur: verum huc longius quam voluntas fuit ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163. uti Lilybaeum, unde digressa est oratio, revertamur; ib. IV, 35.

emanat: ſ. potest; Sex. Rosc. 3.

emergit: ſ. videtur; Cael. 51.

erigit: ut oratio consulum animum meum erexit spemque attulit ..; Phil. V, 1.

est: optimo et nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse oportet; Sex. Rosc. 142. haec omnis oratio ... mea est; ib. 143. illa superior fuit oratio necessaria, haec erit voluntaria; Qu. Rosc. 15. magni momenti nostra esset oratio; Verr. I, 28. inventus est memo cuius non haec et sententia esset et oratio; ib. 68. vera haec fuisset oratio; ib. III, 187. nonne haec omnium fuit oratio, ... se nihil addituros? Tull. 39. haec est illorum in causa perdita extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; ib. 55. cum tua sit haec oratio: „fateor ..“; Caecin. 66. illa oratio potius temporis mei quam iudicii et auctoritatis fuit; Cluent. 139. qua re gravis est illa oratio: „me saucium recreavit ..;“ Muren. 38. cuius (Q. Hortensii) in hoc crimine propulsando cum esset copiosissima atque ornatissima oratio; Sulla 12. cuius oratio fuit ... tripertita; Quir. 16. haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae, sed publicae religionis; har. resp. 61. huius oratio ut semper gravis || et pergravis || et grata in contionibus fuit, sic contendo, numquam neque eloquentia neque iucunditate || neque eloquentiam iucunditate, neque sententiam eius auctoritate neque eloquentiam iucunditate || fuisse maiore; Sest. 107. mihi omnis oratio est cum virtute, non cum desidia, cum dignitate, non cum voluptate, cum eis qui ..; ib. 138. de corruptelis, de adulteriis, de protervitate, de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29. haec (est) ipsius causae oratio; ib. 55. haec populi oratio est, mea vero .. haec; Planc. 14. quoniam tua fuit perelegans et persubtilis oratio, digna equitis Romani vel studio vel pudore; ib. 58. nonne etiam est illa testis oratio, quae est a me prima habita in senatu? ib. 74. quae (fuerit eius) oratio; Milo 61. cognovi quae ... in senatu fuisset L. Pisonis oratio; Phil. I, 10. quae fuit oratio || oratio tua || de concordia? ib. 31. attendistis ... praestantissimi viri quae esset oratio; ib. XII, 5. ſ. videtur; Verr. IV, 109. imp. Pomp. 47. Sest. 108.— II, 4. recito ex; Cluent. 138. venio ad.

exidit: excidebat repente oratio; Quinct. 39. voltus, oratio, mens denique excidit; Verr. I, 141.

exit: ſ. potest; Sex. Rosc. 3.

exstat: exstant orationes, ex quibus intellegi potest multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta, falso; Font. 38. exstat oratio ... C. Gracchi, qua

in oratione permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur; ib. 39.
exsultat: in quo exsultat et triumphat oratio mea; Catil. II, 3.
facit: quoniam auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4.
festinat: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.
habet: quid habet populare oratio tua? Verr. III, 49. cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; ib. IV, 138. quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. cum oratio argumentationem non habet; Flacc. 23. ut extremum habeat aliquid oratio mea; Sest. 136.
ingreditur: in quas (res) ingressa erat oratio; Phil. II, 88.
insidit: ſ. II, 2. succedo. — insimulat: ſ. III. impudentia.
labefactat: si (opinionem) oratio labefactabit; Cluent. 6. ſ. potest; Sest. 28.
lacerat: ſ. cruentat.
movet: quid? ergo inimici oratio, vana praesertim, tam improbe in clarissimos coniecta me movit? me vero non illius oratio, sed ..; Sest. 40.
nititur: quorum splendore vel maxime illius, qui legem promulgavit, oratio et causa nititur; Verr. II, 175.
obsolescit: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata; imp. Pomp. 52.
offendit: neque quemquam offendet oratio mea; Sest. 14. quod si ... omnis eum ... oratio graviter offendit; Phil. I, 28.
orditur: ſ. II, 1. termino.
percurrit: per omnis civitates, quae decumas debent, percurrit oratio mea; Verr. III, 100. per quae || quae || nunc paucis percurrit oratio mea; Cluent. 166.
pertinet: quae (oratio) pertinet ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. quorsum .. haec oratio pertinet; ib. 116. nec vero oratio mea ad infirmandum foedus Gaditanorum .. pertinet; Balb. 34. ſ. videtur; Sex. Rosc. 94.
potest: nequaquam ... oratio mea exire atque in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam labefactare; Sest. 28. nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; Phil. II, 57. ſ. II, 1. invenio.
praecipit: quas .. ipse mihi partis sumpseram, eas praecipit oratio tua; Phil. X, 2.
praescribit: ſ. videtur; Sest. 14.
praetervehitur: ſ. II, 2. succedo.
proficiscitur: ut inde oratio mea proficiscatur, unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4.
proficit: nihil cuiusquam proficiet nec valebit oratio; Phil. I, 35.
properat: ad maiora properat oratio; Phil. V, 38.
provehit: quoniam huc me provexit oratio; Sest. 123.
purgat: Sullam et oratio mea ab initio et ipsius eximia virtus omni tempore purgavit; Sex. Rosc. 127.
reconciliat: te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea; Deiot. 35.
revocat: ſ. videtur; Fr. B. VI, 17. — satis facit: ſ. potest; Phil. II, 57. — solet: ſ. II, 1. refello; Flacc. 23.
spectat: ad te unum omnis mea spectat oratio; Deiot. 5. quorsum haec omnis spectat oratio? Phil. VII, 26.
tollit: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1.
transilit: ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84.
triumphat: ſ. exsultat.
valet: apud quem ... non propinqui oratio ... valeret; Verr. I, 136. quid in contione seditiosa valeat oratio; Flacc. 57. ſ. proficit.
videtur: vereor ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; Sex. Rosc. 94. iam dudum vereor ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione et a cotidiana dicendi consuetudine esse videatur; Verr. IV, 109. ne aut invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47. ut oratio ex re et ex causa habita videretur; Cluent. 141. ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere, sed etiam ... iuventuti rei puplicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere; Sest. 14. ne mea oratio, si minus de aliquo dixero, ingrata, si satis de omnibus, infinita esse videatur; ib. 108. quoniam emersisse iam e vadis et scopulos praetervecta videtur oratio mea; Cael. 51. ut eius oratio omen fati videretur; Phil. IX, 9. ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B. VI, 17.
volt: quid haec mea oratio tam longa aut tam alte repetita velit; Sest. 31.
ohne Verb: quid dicis? an bello fugitivorum Siciliam virtute tua liberatam? magna laus et honesta oratio; Verr. V, 5. horribilis oratio: sed eam usus, vita, mores, civitas ipsa respuit; Muren. 74. praeclara tum oratio M. Antonii; Phil. I, 2. honesta oratio, sed ita ..; ib. VIII, 13.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** absorbeo: qui (tribunatus) ipse ... quodam modo absorbet orationem meam; Sest. 13.
adhibeo: atque utinam ... aliqua talis eis adhiberi publice posset oratio, qua deponerent maerorem ... gauderentque ..! Phil. XIV, 34.
amo: horum homines nomen, orationem ... amabant; Sest. 105.
aucupor: ut omni ex genere orationem aucuper; Sest. 119.
audio: primo attente auditur eius oratio; Cluent. 58.
averto: a iudicibus oratio avertitur; Flacc. 69.
comparo: quid ego ad id longam orationem comparem? Rabir. 8.
concludo: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque definiam; Verr. IV, 115.
confero: in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40. omnis oratio ad misericordiam tuam conferenda est; Ligar. 1.
conicio: ſ. I. movet.
conscribo: non venit in mentem, .. orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184.
consumo: nunc in eo consumenda est oratio, ut ..; Tull. 1.
definio: ſ. concludo.
desidero: si quis erit qui perpetuam orationem accusationemque desideret; Verr. a. pr. 55.
dico: ſ. recito.
dilato: non dilatabo orationem meam; Flacc. 12.
disco: discite orationem, pontifices, et vos flamines: etiam tu, rex, disce a gentili tuo || gentili actu ||; dom. 127.
distribuo: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.
divido: animadverti, .. omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1.
eripio: eripiunt .. tibi istam orationem contemnendorum Siculorum atque aratorum statuae illae equestres; Verr. II, 167.

evomo: in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.
existimo: ut omnem orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. f. I. habet; Verr. V, 3.
explico: (P. Rullus) explicat orationem sane longam et verbis valde bonis; leg. agr. II, 13.
expromo: an de peculatu facto aut de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8.
fingo: hanc .. non a me fingi orationem; Balb. 41.
flagito: ipsa causa hanc a me orationem flagitavisset; Sulla 35.
habeo: contumeliosa habenda est oratio; Planc. 6. f. **habeo,** III. orationem (10 St.) B. II, S. 441, a.
imitor: credidit Quinctius eum qui orationem bonorum imitaretur, facta quoque imitaturum; Quinct. 16.
induco: f. I. accedit.
interrumpo: qua (interpellatione) ... interrupta est oratio mea; prov. cons. 18.
invenio: iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29.
iudico: haec deorum immortalium vox, haec paene oratio iudicanda est; har. resp. 63.
lego: quas tu commemoras .. legere te solere orationes, ... has ego scripsi ludis et feriis; Planc. 66.
muto: f. video.
omitto: istam orationem, qua es usus, omittas licet, ... pontificum animos esse mutatos; dom. 31.
orno: cum hoc „respicite" ornandae orationis causa saepe dixisset; Cluent 58.
postulo: longiorem orationem causa forsitan postulet, tua certe natura breviorem; Ligar. 38.
praetermitto: praetermitto omnem hanc orationem et contioni reservo; leg. agr. I, 21.
proveho: paulo longius oratio mea provecta est; Qu. Rosc. 31. vestra ... benignitas provexit orationem meam; dom. 32.
recito: recitetur oratio, quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74.
refello: oratio testium refelli solet; Flacc. 23. qua disputatione orationem refellam eius, qui ..? ib. refelletur oratio mea; Phil. I, 26.
refuto: f. I. obsolescit. — repeto: f. I. volt.
repudio: a quo ... tutoris in causa pupilli ... oratio ... repudiata est; Verr. I, 153. dolui ... orationem civium pacem flagitantium repudiari; Marcell. 14.
respuo: f. I. ohne Verb; Muren. 74.
retexo: iam retexo orationem meam; Phil. II, 32.
scribo: M. Antonium aiunt solitum esse dicere idcirco se nullam umquam orationem scripsisse, ut ..; Cluent. 140. f. lego.
sequor: etiam si sequi minus audebitis orationem ... meam; Phil. I, 15.
suscipio: ego hanc orationem, ... tam tristem, tam gravem, non suscepissem; har. resp. 61.
termino: ut, unde est orsa, in eodem terminetur oratio; Marcell. 33.
video: si orationem stabilem ac non mutatam videtis; Milo. 92.
ulciscor: non numquam animum incitatum ad ulciscendam orationem tuam revoco ipse et reflecto; Sulla 46.
2. **Dativ:** adsentior: ut ego adsentiar orationi, defensionem tamen non probabo; Verr. III, 206.
concedo: ut tantum orationi meae concedatis, quantum ..; Sest. 4.
credo: orationi vanae crediderunt; Sex. Rosc. 117.
eripio: possumne eripere orationi tuae contentionem vestrum? Planc. 17.
facio: iam nunc mente et cogitatione prospicio, ... quantam .. audientiam orationi meae improbitas illius factura sit; div. Caec. 42. modum aliquem et finem orationi nostrae criminibusque faciamus; Verr. II, 118.
moderor: sentio, .. moderandum mihi esse iam orationi meae; Verr. III, 103. quamquam (Lurco) ... moderatus est in testimonio dicendo orationi || religioni || suae; Flacc. 87. quod .. pudor tuus moderatur orationi meae; Cael. 7.
respondeo: videte ut horum auctoritatibus illorum orationi ... respondere posse videamur; imp. Pomp. 68. respondebo hominis furiosi non orationi, qua ille uti non potest, sed ..; dom. 3.
statuo: statui egomet mihi tum modum et orationi meae; Verr. V, 163.
succedo: ei succedo orationi, quae non praetervecta sit auris vestras, sed in animis omnium penitus insederit; Balb. 4.
tribuo: quod (silentium) est orationi tributum tuae; Cael. 29.
3. **Ablativ:** opus est: oratione longa nihil opus fuisse; Verr. a. pr. 56.
utor: exspecto quam mox Chaerea hac oratione utatur; Qu. Rosc. 1. demonstrat qua iste oratione usus esset; Verr. a. pr. 23. utar oratione perpetua; ib. I, 24. qua (oratione) ... usus es; Phil. X, 1. f. 1. omitto. — 2. respondeo; dom. 3.
4. **mit Präpositionen:** adhinnio ad: sicad illius hanc orationem adhinnivit, ut ..; Piso 69.
capio ex: f. III. recordatio.
compono ex: quem (librum) tibi magister ludi nescio qui ex alienis orationibus compositum dedit; div. Caec. 47.
decurro ad: ceteri tum ad istam orationem decurrunt, cum ..; Caecin. 65.
edisco ex: si quid ex vetere aliqua oratione ... ediscere potueris; div. Caec. 43.
ingredior in: magna spe ingredior in reliquam orationem; Phil. VII, 8.
intellego ex: f. I. exstat; Font. 38.
percipio ex: fructum istum laudis, qui ex perpetua oratione percipi potuit, in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 32.
pono in: hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo; div. Caec. 16. quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. non .. una ratio est defensionis ea, quae posita est in oratione; Sulla 4. nec in hac oratione spes est posita causae; Ligar. 31.
praecido ex: velim quaerere nunc ex ipso Metello quidnam sua vi et auctoritate mihi ex hac oratione praeciderit; Verr. II, 164.
recito ex: recitavit ex oratione nescio qua Accius, quam meam esse dicebat, cohortationem quandam iudicum ... et commemorationem ..; Cluent. 138. cum Brutus ... ex duabus eius (Crassi) orationibus capita alterna inter se contraria recitanda curasset; ib. 140. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; ib.
venio ad: ante quam ad eam orationem venio, quae est propria vestrae quaestionis; Milo 7.
versor in: non versabor in uno genere diutius et ita cetera de oratione mea tollam, ut tamen in causa relinquam; Verr. III, 103. neque ... pudor patiebatur .. adulescentis in tali illum oratione versari; Cael. 7.
III. **nach Substantiven:** aculei: noli aculeos orationis meae, quia reconditi sunt, excussos arbitrari; Sulla 47.
aequitas: neque ulla aequitate orationis neque auctoritate M. Marcelli commotus est; Verr. I, 135.

auctores: Lacedaemonii, auctores istius vitae atque orationis; Muren. 74.
brevitas: nolite ... brevitate orationis meae ... crimina ponderare; Verr. I, 42. hoc compensabo brevitate eius orationis, quae pertinet ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32.
cursus: me repente ... horum aspectus in ipso cursu orationis repressit; Sest. 144.
exitus: huius .. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3.
exorsus: quoniam is est exorsus orationis meae; imp. Pomp. 11.
formula: nisi vero hactenus ista formula testimonii atque orationis tuae describi ac distingui potest; Flacc. 36.
genus: quo genere non uterer orationis .. hoc tempore, si ..; Sulla 2. quod tam divinum atque incredibile genus orationis (potest exsistere)? sen. 1. quod egomet tam triste illud et tam asperum genus orationis horrebam; Cael. 25. genus orationis ... perspexistis; ib. 45. lubricum genus orationis adulescenti ... est saepe praeceps; Piso 68. ne hoc ipsum genus orationis ... ab huius loci more abhorreret; ib. 71.
gravitas: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; sen. 25. uterque nostrum cedere cogebatur ... orationis gravitati; Phil. IX, 9.
impudentia: video vos ... commoveri ... orationis impudentia: ... orationis, quae ... insimulare quemquam audeat rationes Sullae ... defendere; leg. agr. III, 10.
inconstantia: non coarguo inconstantiam orationis ac testimonii tui; Vatin. 41.
initium: quod a me initio orationis meae dictum est; Cluent. 169.
invidia: poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46.
locus: nunc mihi tertius locus est reliquus || l. r. e., locus est relictus, locus est || orationis de ambitus criminibus; Muren. 54. hic totus locus ... orationis meae .. pertinet ad commune ius mutandarum civitatum; Balb. 30.
medicina: singulis medicinam ... orationis meae, si quam potero, adferam; Catil. II, 17.
ornamentum: quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82. mihi eripuisti ornamentum orationis meae; Planc. 83.
pars: de officio defensionis meae ac de ratione accusationis tuae ... alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren 6. idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56.
principium: iam .. videtis ... non sine necessariis me ... causis principio orationis meae de matre dixisse; Cluent. 188. principio orationis hoc pono || hoc oppono ||; Balb. 2. f. exitus.
recordatio: ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis, quam non modo ex mea, sed cuiusquam oratione capere possitis; Balb. 4.
turpitudo: neque ab hac orationis turpitudine eruditi homines refugerunt; Cael. 41.

IV. **Umstand: 1. Ablativ**: accusare: tua te accuso oratione; Verr. V, 166.
adfingi: f. detrahi; imp. Tomp. 10.
adsequi: qui (non nulli) ... oratione adsequi volunt, ut ..; leg. agr. II, 7.
aspernari: qui colore ipso patriam aspernaris, oratione genus; Piso, fr. 2.
augere: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33.
commoveri: quorum oratione iste ... ne tantulo quidem commotus est; Verr. II, 124.
complecti: nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi aut oratione complecti; Verr. IV, 57. ut eam (magnitudinem) complecti oratione non possim; Quir. 6.
coniungere: ut ei ... eam primam habeant orationem, qua gratiam beneficii vestri cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1.
contendere: quos ... Cn. Pompeius copiosa oratione et gravi secum ... contendere iubebat; Balb. 59.
decorare: quem quantum potuissem multis saepe orationibus ... decorassem; Piso 75.
deponere: f. II, 1. adhibeo.
detrahi: ut neque vera laus ei detracta oratione mea neque falsa adficta esse videatur; imp. Pomp. 10. cui vos ingenium certe tribuitis, etiam si cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57.
dicere: popularem me futurum esse consulem prima illa mea oratione Kalendis Ianuariis dixi; leg agr. II, 6. L. Caesar ... qua oratione ... sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14.
disputare: ut illius (populi) contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12.
distinguere: putasne te posse, quae C. Verres ... peccarit, ea ... criminibus et oratione distinguere? div. Caec. 38.
evocari: occurrere solet ipsa (misericordia) supplicibus .., nullius oratione evocata; Deiot. 40.
excusare: quem cum videretis re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.
explicare: ut possem oratione mea crimina causamque explicare; Verr. I, 25.
exprimere: esset magnum, tantam causam ... et diligentia consequi et memoria complecti et oratione expromere et voce ac viribus sustinere; div. Caec. 39.
falli: ne blanda aut supplici oratione ... fallamur; Phil. VII, 26.
fieri: quod nec atrocius verbis demonstrari potest ... neque apertius oratione mea fieri; Tull. 2. cuius (Panaetii) oratione et praeceptis ... (Scipio) asperior non est factus, sed ... lenissimus; Muren. 66.
firmare: ubi id (crimen) [interrogando] argumentis atque oratione firmavero; Verr. a. pr. 55. quorum commoda ... semper ego ... oratione firmavi; Phil. XII, 29.
flectere: sed quid oratione te flectam? Phil. I, 25.
intellegi: ista oratione hoc .. intellegi .. vis ..; Piso 74.
invehi: cum ille tota illa oratione in me esset invectus; Sulla 35.
lenior: qui ... oratione fuit quam sententia lenior; Phil. VIII, 1.
obire: nolite exspectare, dum omnis obeam oratione mea civitates; Verr. II, 125.
omittere: omittam .. Pompeium iam oratione mea [relinquam]; Balb. 17.
ornare: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... ornare oratione ... possit; Quir. 5.
patefieri: quod iam hac omni oratione patefactum est; Cluent. 62.
permovere: gravis .. illa est .. facultas ... posse consilio atque oratione ... mentis permovere; Muren. 24.
placari: vestros .. animos .. confidimus non oratione nostra, sed humanitate vestra esse placatos; Balb. 62.
popularis: quam (legem) consul re, non oratione popularis ... posset defendere; leg. agr. II, 15.

praecipere: praecepit oratione sua quid decernere nos ... oporteret; Phil. X, 17.
quaeri: quod vereor ne Laelius ex his rebus ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13.
refelli: praesertim cum id non modo oratione mea, sed etiam re ipsa refellatur; Verr. III, 33.
reprehendere: noli ... maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Muren. 75.
revocare: hac tu oratione non dubito quin illum ... revocare possis; Piso 61.
suspendi, teneri: ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8.
2. **Präpositionen:** ad: ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9.
ex: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82. cum praesertim ex tua oratione quodcumque tibi peteres huic peteres; Qu. Rosc. 54. nemo est ... quin tui sceleris et crudelitatis ex illa oratione commonefiat; Verr. V, 112. illa quae ex accusatorum oratione praemuniri iam et fingi intellegebam; Cael. 19. cuius ex oratione ne illum quidem Iuventium tecum expostulavi; Planc. 58. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui te respondere posse confidas? Phil. II, 111.
in: quae ad huius vitae [casum] causam[que] pertineant et quid hic pro se dici velit et qua condicione contentus sit, iam in extrema oratione nostra .. audietis; Sex. Rosc. 129. cur non in media oratione mea consurgitis atque disceditis? Verr. III, 208. si quis in orationibus nostris, quas in iudiciis habuimus, auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; Cluent. 139. moleste .. fortasse tulerat (Brutus) se in eis orationibus reprehensum, quas de re publica habuisset; ib. 141. qua in oratione non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur, plerique autem hoc perficiunt, ut ..; leg. agr. II, 1. cum se homo volubilis quadam praecipite celeritate dicendi in illa oratione iactaret; Flacc. 48. qua in oratione si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14. illud, quod mihi in hac omni est oratione propositum; ib. 53. in qua (oratione) ego ... ei me dedebam ... et huius officii .. servitutem astringebam testimonio; Planc. 74. ut tota in oratione tua tecum ipse pugnares; Phil. II, 18. f. I. exstat; Font. 39.
sine: de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu .. sine mea oratione ... facile ipse respondet; Cael. 3.

orator, Redner: I. **absolut:** 1. debent, praestant: quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57.
sedent: cum tot summi oratores hominesque nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1.
usurpat: nego ulla verba Lentulum, gravem oratorem ac disertum, saepius ... usurpasse quam haec; har. resp. 37.
2. evado: non nullos videmus, qui oratores evadere non potuerunt, [eos] ad iuris studium devenire; Muren. 29.
II. **nach Verben:** 1. adhibeo: si causae ipsae pro se loqui possent, nemo adhiberet oratorem; Cluent. 139.
deligo: ut ... non oratores || curatores || ... senatus more maiorum deligere posset; Vatin. 35.
interficio: ORATORES CONTRA IUS FASQUE INTERFECTOS; har. resp. 34.
laudo: laudantur oratores veteres, Crassi illi et Antonii, quod ..; Verr. II, 191.
sperno: „spernitur orator"; Muren. 30.
2. sum: quid .. est minus ... oratoris ... quam id obicere ..? Phil. II, 9.
3. adfero: illa praesidia ... non adferunt .. [oratori] aliquid ..; Milo. 2.
sum: nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2.
trado: qui te ... Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B. VIII, 14, c.
4. opus est: quid mihi opus est ... oratore non stulto? Font. 21.
5. facio ex: en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22.
quaero ab: ut eorum (criminum) omnem dissolutionem ab oratore quaeratis; Cluent. 3. quae sunt
III. **nach Adjectiv:** proprius: haec, quae sunt oratoris propria, ... relinquo omnia; Cael. 54.
IV. **nach Substantiven:** ars: duae sunt artes, quae ..: una imperatoris, altera oratoris boni; Muren. 30.
defensio: vestra responsa atque decreta ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29.
eloquentia: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34. nego esse quicquam a testibus dictum quod ... cuiusquam oratoris eloquentiam quaereret; Verr. I, 29.
ingenium: quae (pars) non oratoris ingenium, sed consulis auxilium implorat et flagitat; Rabir. 9.
laus: ubi est .. illa laus oratoris, quae ..? Flacc. 22.
studia: in qua (frequentia) oratorum studia niti solent; Deiot. 5.
vitium: deinde alterum iam oratoris vitium non videre quid quaeque causa postulet; Sulla 31,
V. **Umstand:** ab: (argumentum) non .. fingitur ab oratore, sed sumitur; Scaur. 16.
contra: dicebam ... mihi perdifficile esse contra talis oratores non modo tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conari; Quinct. 77.

oratus, Bitte: an etiam scripsit (ille) oratu tuo? Flacc. 92.

orbis, Kreis, Erdkreis: I. **Subject:** est, videtur: quorum cupiditati nimium angustus orbis terrarum esse videatur; leg. agr. II, 37.
patet: non .. sentis huic causae orbem terrae patere || favere, parere || ? Phil. XIII, 30.
II. **nach Verben:** 1. cogo: haec (virtus) orbem terrarum parere huic imperio coëgit; Muren. 22.
constringo: et is orbem terrarum constringit novis legibus, qui ..? leg. agr. II, 26.
definio: quoniam C. Caesar ... in eis est nunc locis, quae regione || regiones || orbem terrarum ... definiunt; Balb. 64.
guberno: cum (Sulla) ... orbem .. terrarum gubernaret; Sex. Rosc. 131.
impleo: „quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria"; Milo 72.
partior: „qui ... orbem terrarum quibuscum voluit partitus est"; Milo 73.
peragro: quas (taedas) sibi cum ipsa (Ceres) praeferret, orbem omnem peragrasse terrarum; Verr. IV, 106.
praecludo: iam omnem orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.
rego: cuius .. nutu prope terrarum orbis regebatur; Font. 24.
spolio: spoliemus orbem terrarum; leg. agr. I, 15.
subiungo: ut sub vestrum ius ... terrarum .. orbem subiungeretis; leg. agr. II, 98.
teneo: totum orbem terrarum nostro imperio teneri; Balb. 16.
vasto: Catilinam orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem nos consules perferemus? Catil. I, 3.

verso: cum suum illum saltatorium versaret orbem; Piso 22. qui (orbis) quoniam versatur; Planc. 93.

2. adfero: per vosmet ipsos ... salutem orbi terrarum attulistis; imp. Pomp. 64.

praesideo: qui (senatus) quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.

3. distribuo in: inventis frugibus et in orbem terrarum destributis; Verr. V, 188.

mitto in: cum mittantur || immittantur || in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9.

sto in: stare ... omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93.

sum in: in omni orbe terrarum ... liberi fuerunt ab omni sumptu; Verr. IV, 23. dico locum in orbe terrarum esse nullum ..; Sulla 43.

vagor per: cum isti xviri ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

III. **nach Substantiven:** animadversio: s. cognitio.

auctoritas: de familia nobili ipsi quoque cum orbis terrarum auctoritate sentiatis *; Scaur. 45.

cognitio: orbis terrarum ... datur cognitio sine consilio, poena sine provocatione, animadversio sine auxilio; leg. agr. II, 33.

consensus: s. iudicium.

consilium: sunt ... in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio, qui ..; Catil. I, 9. amplissimi orbis terrae consilii principes vos esse .. recordamini; Phil. III, 34. senatum, id est orbis terrae consilium, delere gestit; ib. IV, 14. turpe est summo consilio orbis terrae ... consilium intellegi defuisse; ib. VII, 19.

distributio: cum orbis terrae distributionem ... *repudiavistis;* Rabir. 32.

domini: nisi uti decem reges ... orbis .. terrarum domini constituerentur, leg. agr. II, 15.

exitium: hic sunt ..., qui ... de orbis terrarum exitio cogitent; Catil. I, 9.

imperium: hodie ... hoc orbis terrae imperium teneremus? imp. Pomp. 53. „an orbis terrarum imperium a populo Romano petebas?“ Muren. 74. nos .. nostris militibus ... imperium orbis terrae ... pollicemur; Phil. VIII, 10.

iudicium: omitto ... orbis .. terrarum ... unum iudicium unumque consensum; dom. 75.

lux: videor .. mihi videre ... lucem orbis terrarum concidentem; Catil. IV, 11.

memoria: ego .. omnia, quae gerebam, ... spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.

odium: nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2.

orae: vir is, qui tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.

oraculum: hae sunt nationes, quae .. ad oraculum orbis terrae vexandum ac spoliandum profectae sunt; Font. 30.

pars: qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103.

poena: s. cognitio.

princeps: cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres; dom. 110. nos, principes orbis terrarum; Phil. III, 35.

regiones: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. s. orae.

status: ego ... statum orbis terrae ... quinque hominum ... poena redemi; Sulla 33.

termini: qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67.

testimonium: quae tum ... uno orbis terrae testimonio in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103.

theatrum: ut me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; Verr. V, 35.

victor: victorem orbis terrarum non extimescere; Deiot. 15.

IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cuius amplissimum orbi terrarum clarissimumque monumentum est; Verr. IV, 82. ager Campanus hac lege dividetur orbi || orbis, orbe || terrae pulcherrimus; leg. agr. II, 76. qui (Lacedaemonii) soli toto orbe terrarum ... unis moribus et numquam mutatis legibus vivunt; Flacc. 63. ecqui || sed qui || locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus atque imperio Clodiano fuisset? dom. 24. qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? Sest. 66.

2. in: hoc adhuc oppidum Verres invenit prope solum in orbe terrarum; Verr. II, 88. sacrarium Cereris est apud Catinensis eadem religione ... qua prope in toto orbe terrarum; ib. IV, 99. tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherrime facta; ib. 129. quae (bella) tum in toto orbe terrarum a populo Romano gerebantur; Font. 13. quod .. nomen umquam in orbe terrarum clarius fuit? imp. Pomp. 43. quem putat existimaturum duas causas in orbe terrarum repertas, quibus gratis parceret? leg. agr. I, 11. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret per quinquennium toto in orbe terrarum; ib. II, 64. quem unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio atque amantissimum nostri nominis; har. resp. 29. tria tenet oppida toto in orbe terrarum; Phil. X, 10. qui unum Deiotarum in toto orbe terrarum ex animo amicum ... iudicavit; ib. XI, 34.

orbita, Wagengeleis: qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; Verr. III, 6.

orbo, berauben, verwaist machen: alqm: me idem senatus exteris nationibus ... non ... orbatum patria ... commendavit; Piso 34.

Italiam: cum orbabas Italiam iuventute; Piso 57.

matrem: quae (mater) ab sese ... orbata filio minore periculo necaretur; Cluent. 45. ne (mater) orbata filio laetetur; ib. 200.

provinciam: ea .. noster hic .. imperator ... provinciae praesidio et reliquis militibus orbatae ... funesta indicia constituit; Piso 92.

rem publicam: ut orbetur auxilio res publica; Muren. 83. cum ... res publica sine consulibus esset, neque solum parentibus perpetuis, verum etiam tutoribus annuis esset orbata; sen. 4. cessit, ne ... victor multis et fortibus civibus rem publicam orbaret; Sest. 37. quoniam illis ... tot et talibus viris res publica orbata est; Phil. II, 13.

orbus, verwaist, beraubt, entblößt: contio: usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut ..; Flacc. 54.

legatio: totam legationem orbam ... reliquit; Phil. IX, 1.

res publica: postea quam orba res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11.

ordior, anfangen, beginnen, ausgehn: alqs: quid primum querar? aut unde potissimum, iudices, ordiar? Sex. Rosc. 29. de quo (facinore) si paulo altius ordiri ac repetere memoriam religionis videbor, ignoscite; Verr. IV, 105. a principio ordiamur; Phil. II, 44. unde igitur ordiar? an ab ipsa lege? Fr. B. VII, 17.

oratio: unde est orsa (oratio); Marcell. 33.

ordo, Reihe, Ordnung, Stand, Klasse, Abtheilung, Reihenfolge: I. **absolut:** 1. **Subject:** ad-

optat: quem umquam iste ordo patronum adoptavit? Phil. VI, 13.
antecellit: hunc ordinem si dignitate antecellere non existimabas, ne hoc quidem sciebas, iudicare? Verr. III, 94.
arbitrantur: vobis ... omnes ordines ... omne suum ... studium et iudicium non modo commissum, verum etiam commendatum esse arbitrabuntur; dom. 142.
capit: cum equester ordo, at quorum equitum [Romanorum], di immortales! ... qui tum magnam partem rei publicae atque omnem dignitatem indiciorum tenebat, (arma cepisset); Rabir. 20.
caret: quibus rebus hic ordo caruit nimium diu; Phil. VII, 14.
cavet: quibus (veteranis) hic ordo diligentissime caverat; Phil, I, 6.
complectitur: neminem umquam est hic ordo complexus honoribus et beneficiis suis, qui ..; prov. cons. 38.
consentiunt: omnes ordines ad conservandam rem publicam mente, voluntate, voce consentiunt; Catil. IV, 18. in qua (causa) ... omnes ordines una consentiunt; Sest. 109.
consistunt: omnes ordines, tota in illa contione Italia constitit; Sest. 107.
convenit: f. solet.
dat: cui ... ordines omnes ... testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2. contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus; ib. 53.
decernit: si hic ordo placere decreverit te ire in exilium; Catil. I, 20. qui (ordo id) decrevit invitus; Phil. I, 13. f. II, 1. prohibeo; ib. II, 52.
declarat: nihil hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. me omnes ordines ... consulem (declaraverunt); Piso 3.
denegat: etiam T. Albucio supplicationem hunc ordinem denegasse; prov. cons. 15.
est: ordo aliqui censorum est? Verr. II, 137. omnino praeclare te habes, cum is ordo atque id hominum genus ... tibi est inimicissimum; ib. 149. ordo (scribarum) est honestus; ib. III, 183. eum .. ordinem, qui exercet illa (vectigalia), firmamentum ceterorum ordinum recte esse dicemus; imp.Pomp.17. quorum (magistratuum) certus ordo est; leg. agr. II, 24. non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis; Muren. 18. ordo totus alienus || alienatus || ; ib. 42. an ordines ... segniores ... ad me retinendum et conservandum fuissent? dom. 57. proximus est huic dignitati ordo equester; ib. 74. ordo is, qui est et publici consilii et meorum omnium consiliorum auctor et princeps; prov. cons. 25. qui ordo quanto adiumento sit in honore quis nescit? Planc. 23. neque .. tam durus in plebem noster ordo fuit, ut eam coli nostra modica liberalitate noluerit; ib. 45. at erat || aderat || mecum cunctus equester ordo; ib. 87. qua (lege) ... totus .. ordo solutus ac liber est; Rab. Post. 12. quis est iste ordo? Phil. VI, 14. quem tu ordinem omnino esse nullum putas; ib. XIII, 23. nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem aut fortiorem fuisse; ib. XIV, 19. f. potest. reducit.
exercet: f. est; imp. Pomp. 17.
faciunt: cum .. id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent; Piso 18.
flagrat: cum invidia flagraret ordo senatorius; Cluent. 136.
iudicat: cum equester ordo iudicaret; Verr. a. pr. 38. cum senatorius ordo iudicaret; ib. 40. antea cum equester ordo iudicaret; ib. III, 94. dum equester ordo iudicavit; ib. 224. de mea causa ... omnes ordines ... iudicarunt; dom. 44.
quem (civem) hic ordo ... conservatorem patriae iudicarat; Piso 23. f. antecellit.
maeret: maeret equester ordo; Milo 20.
meretur: ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6.
movent: quem ... nec vicissitudines rerum atque ordines movent; Milo 83.
non volt: f. est; Planc. 45.
oderunt: quod vos ... ceteri ordines (oderunt); Piso 45. f. II, 1. profero.
opinatur: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.
orat: cum et cunctus ordo et multi eum (tribunum pl.) summi viri orarent; Quir. 12. cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; Sest. 26.
ostendit: f. reclamat.
plorat, pugnat: f. II, 1. prohibeo; dom. 55.
potest: cuius damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; Verr. I, 21.
reclamat: cum ... cunctus ordo reclamabat ostendebatque nihil esse vos acturos; Piso 29.
reducit: (me cum illo in gratiam) reduxit ordo amplissimus et ordo is, qui est et publici consilii et meorum omnium consiliorum auctor et princeps; prov. cons. 25.
sentit: f. II, 1. habeo; Catil. IV, 19.
solet: qui ordo ad Pisonis sellam isto praetore solitus sit convenire; Verr. I, 119. f. II, 1. servo; Phil. V, 35.
supplicat: f. II, 1. prohibeo, dom. 55.
suscipit: neque senatus publice neque ullus ordo proprie (causam Q. Metelli) ... susceperat; Sest. 37. meam causam ... equester ordo acerrime, ... omnes boni proprie enixeque susceperant; ib. 38. quando hoc bellum .. hic ordo ... susceperat? Piso 49.
tenet: f. capit.
videtur: honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra, quamquam mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata inlustriora videntur, quam si obscurata non essent; Quir. 4. f. II, 1, propono.
volunt: idem volunt omnes ordines; Phil. VI. 18.
2. **Ausruf:** o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! Verr. I, 124. o miserum, o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! ib III, 145.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accuso: accusa equestrem ordinem! Phil. II, 19. accusa omnis ordines! ib.
adfligo: qui ad ... adfligendum equestrem ordinem ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. f. despicio; Piso 39.
adipiscor: Lysanias adeptus est ordinem senatorium; Glacc. 43.
adsigno: per tuum servolum ordines adsignatos (esse meministi)? Piso 88.
capio: numquam ... erit ... tam captus equester ordo, ut ..; Sest. 52.
circumflo: f. propono.
circumsedeo: dum confiteare hunc ordinem ... ab Ituraeis circumsederi; Phil. II, 19.
cito: cum ... equester ordo reus a consulibus citaretur; Sest. 35.
commemoro: sed quid ego hosce homines ordinesque commemoro? Catil. IV, 16.
complector: alius alios ... ordines (complexus est); Rab. Post. 15.
concito: in hac causa scribarum ordinem in me concitabit Hortensius; Verr. III, 182.
concludo: ut equester ordo in huiusce legis periculum concludatur; Cluent. 152.

condemmo: ut non ante (Syriam Macedoniamque) attigerint quam hunc ordinem condemnarint; prov. cons. 3.

coniungo: ut ... equestrem ordinem cum senatu coniunxerim; Piso 7.

contemno: non ... despiceret contemneretque ordinem senatorium; Verr. a. pr. 9. qui ordo a vobis adhuc solis contemptus est; ib. IV, 26. ea re contemnis equestrem ordinem et despicis? ib. 45.

deleo: ſ. despicio; Piso 39.

demonstro: (artifex) vestros ordines demonstrabat; Sest. 120. cum omnis ordines demonstraret; ib. 122.

despicio: tu sic ordinem senatorium despexisti; Verr. III, 95. quem (ordinem) despexeras, quem adflixeras, quem deleveras; Piso 39. ſ. contemno; Verr. a. pr. IV, 45.

discribo: tributim et centuriatim discriptis ordinibus; Flacc. 15.

duco: qui (rex) .. illum || eum || ordinem ab adulescentia gravissimum sanctissimumque duxisset; Deiot. 10. „quicumque ordinem duxit, iudicet“; Phil. I, 20. qui (viri) ordines duxerunt; ib.

habeo: habetis omnis ordines, ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; Catil. IV, 19. quod si parentes carrissimos habere debemus || debeamus ||, ... si deos immortalis, ... si populum Romanum, ... si hunc ipsum ordinem, a quo ... sumus honestati; sen. 2. quoniam habet ... ordinem contracti negotii confectio ipsa tabularum; Scaur. 18.

intro: qui illum olearum ordinem intrasset; Caecin. 22.

libero: ut odio, invidia, infamia, turpitudine totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43. quibus (legibus) ... ceteri .. sunt ordines liberati; Cluent. 151.

mercor: ab isto .. praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; Verr. II. 122.

neglego: ut ... ordo tribuum neglegatur; leg. agr. II, 79.

obscuro: ſ. I, 1. videtur.

observo: vehementer .. illum ordinem (publicanorum) observo; Verr. II, 181.

omitto: omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.

oppugno: qui hunc ordinem oppugnent; prov. cons. 39.

orno: quod illi in hoc ornando ordinem se ornare ... arbitrabantur; Planc. 24.

persequor: ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ... persequi possit; har. resp. 19.

postulo: iudiciorum levitate ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8.

premo: totus ordo paucorum improbitate et audacia premitur et urgetur infamia iudiciorum; Verr. a. pr. 36.

profero: quem ordinem proferre possum qui te non oderit? Verr. II, 166.

prohibeo: ut (Gabinius, Piso) ... pro me non modo pugnare amplissimum ordinem, sed etiam plorare et supplicare ... prohiberent; dom. 55. cum tu ... universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52.

propono: sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum, ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98. qui ordo industriae propositus est et dignitati; ib. 184.

quaero: omnes homines ... alium omnino ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49.

reddo: qui (mihi) ordinem ... reddidistis; sen. 1.

renovo: ſ. I, 1. videtur.

requiro: cum populus Romanus ... alium ordinem ad res iudicandas requirit; Verr. V, 177.

servo: quid attinet ... ordinem servare? Qu. Rosc. 6. me .. meum dicendi ordinem servare patiamini; Cluent. 6. qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.

sustento: ſ. IV, 1. cives; prov. cons. 10.

subsequor: ut ... reliqui boni et locupletes omnes summum ordinem subsequantur; Phil. XIII, 23.

teneo: dixi Habito statim eo capite QUI COISSET QUO QUIS CONDEMNARETUR, illum esse liberum, teneri autem nostrum ordinem; Cluent. 144. intellegebant ... ea lege equestrem ordinem non teneri; ib. 154. tenebo .. hunc ordinem defensor, quem fugit inimicus; Flacc. 5. (§. 41). iste ordo lege ea non tenetur; Rab. Post. 12. ſ. servo; Phil. V, 37.

terreo: quem (equestrem) ordinem ... consul proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.

urger: ſ. premo.

2. **Genetiv:** sum: non modo illa, quae erant aetatis, ordinis quaestusque, permiscuit; Verr. II, 123. cuius erat ordinis (Fidiculanius)? senatorii; Cluent. 104. haec qui ... defendunt, optimates sunt, cuiuscumque sunt ordinis; Sest. 138.

3. **Dativ:** commendo: uti te infimo ordini commendares; Phil. II, 3.

concedo: esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium commune et iam prope concessum ordini; Verr. III, 224. sedem ab universo populo concessam uni ordini inflammari; Milo 90.

concipio: vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere ac tollere potestis; Verr a. pr. 49.

coniungo: ut (Caesar) quam coniunctissimus huic ordini esset; prov. cons. 38. qui .. dolent ... coniunctum huic ordini populum Romanum; Phil. VII, 1. ſ. III, 1. proximus.

constituo: si ex isto genere splendorem ordini atque ornamentum curiae constituere velitis; Verr. II, 77.

depello: qui primus ... timorem huic ordini .. depulit; sen. 19.

detraho: honorem debitum detraxerunt non homnini, sed ordini; Verr. IV, 25.

do: cum vir amplissimus consul id illi ordini per populum dedit; Planc. 35.

facio: quas (insidias) ... ordini, nomini denique senatorio facere conatur; Verr. a. pr. 4.

gratificor: num alicui gratificabatur aut homini aut ordini? Fr. B. VI, 36.

ignosco: hoc ignoscant di immortales velim ... huic ordini; Phil. I, 13.

impono: multa sunt imposita huic ordini munera, multi labores, multa pericula non solum legum ac iudiciorum, sed etiam rumorum ac temporum; Verr. III, 98.

irascor: ne quis vir ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39.

nuntio: quod (ostentum) haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit; har. resp. 19.

pareo: non ut pareret et dicto audiens esset huic ordini; Phil. VII, 2. nisi paruerit huic ordini; ib. 14.

pateo: quid? isti ordini iudicatus ... non patebat? Phil. I, 20.

placeo: populus Romanus ne tam honestam, tam severam diligentemque accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur providete; div. Caec. 73.

probo: si cuiquam ordini sive aratorum sive pecuariorum sive mercatorum probatus sit; Verr. II. 17.

reddo: M. Marcello a te huic ordini ... reddito; Marcell. 33.

restituo: L. Otho ... equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem;

Muren. 40. quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; ib.
statuo: ne duriorem .. condicionem statuatis ordini .. vestro; Rab Post. 15.
subicio: huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13.
sum: quin nulla societas huic ordini ... cum illa ... belua possit esse; Phil. XIII, 22.
4. mit Präpositionen: abiudico ab: opinione populi Romani rationem veritatis, integritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.
communico cum: erant iudicia cum equestri ordine communicata; Cluent. 130.
conficio in: illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; Qu. Rosc. 7.
conicio in: nulli conicientur in illum ordinem, nulli eximentur; Piso 94.
convenio in: quid .. minus in hunc ordinem convenit? Phil. IX, 8.
converto ad, in: convertite .. ad equestrem ordinem atque in ceteros ordines easdem vitae condiciones; Cluent. 150.
coopto in: ex quibus (generibus) in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120. quem .. absentem (municipes) in amplissimum ordinem cooptarunt; Cael. 5.
defero ad: ad hunc ordinem res optimas deferebat; Phil. I, 2.
deligo ex: idemne .. delecti amplissimis ex ordinibus ... viri iudicabunt, quod ..? Muren. 83. delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.
despero de: cum de toto ordine desperarit (populus Romanus); Verr. I, 22.
efflagito in: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est: ... exsilium in nostrum ordinem; Muren. 47.
fero in: M. Druso, novam in equestrem ordinem quaestionem ferenti; Rab. Post. 16.
maneo apud: qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div. Caec. 8. — in: tu .. numquam in hoc ordine ... mansisses; Phil. II, 38.
perfero in: ut haec quam primum in omnis ordines quaestio perferatur; Cluent. 155.
peto ab: ab equestri ordine (consulatum petis)? quem trucidasti? Fr. B. VIII, 14, d.
postulo ab: quoniam ab hoc ordine non fortitudo solum, verum etiam sapientia postulatur; Phil. XIII, 6.
recipio in: hunc in eum ordinem recipi, a quo totiens ... hostis iudicatus sit, quam foedum flagitiosumque sit? Phil. VII, 15.
refero ad: nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223. ut de locis sacris religiosis ad hunc ordinem referretis; har. resp. 11. uti C. Pansa A. Hirtius ... de his rebus ad hunc ordinem referrent; Phil. III, 39. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... de provinciis ... ad hunc ordinem ... referant; ib. XI, 31. — in: cum cetera nomina in ordinem referebas; Qu. Rosc. 9.
relego ex: quo ex ordine vir praestantissimus et ornatissimus, L. Aelius, est ... relegatus; Piso 64.
scribo ad: utrum tu ... nihil umquam ausus sis scribere ad eum ordinem ..; Piso 39. — in: quae (lex) in nostrum ordinem scripta sit; Cluent. 157.
sedeo in: quod sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil. II, 44.
sum extra: [si qui (homines) extra istum ordinem sunt;] Verr. II, 77. — in: cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; Verr. III, 184. neque praeterea quicquam esse aut in homine ullo aut in ordine; Cluent. 152. non nulli sunt in hoc ordine, qui ..; Catil. I, 30. ut constet ... numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam, plus gravitatis fuisse; Sulla 82. multi sunt .. in hoc ordine, qui ..; har. resp. 32. — penes: cum iudicia penes equestrem ordinem essent; Scaur. c. 1. § 2.
tollo ex: noli tollere ex ordine nostro liberalitatem; Planc. 47.
transfero ad: iudiciis ad senatorium ordinem translatis; Verr. a. pr. 38.
venio ex, in: ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184. cuius (populi Romani) beneficio nos in hunc ordinem venimus; ib. IV, 25. cum in hunc ordinem venerint; Phil. XIII, 4.

III. nach Adjectiven: 1. Dativ: amicus: P. Lentulus, amicissimus huic ordini; Piso 50.
inimicus: ut (Autronius) inimicus esse amplissimis ordinibus ... videretur; Sulla 15. quis .. cuiquam inimicior quam Deiotaro Caesar? aeque atque huic ordini, ut || et || equestri; Phil. II, 94.
perniciosus: perniciosum nostro ordini, populum Romanum existimare ..; Verr. III, 225.
proximus: senatores ... equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; Cluent. 152.

2. Ablativ: contentus: se ... ordine suo patrumque suorum contentos fuisse; Cluent. 153.
dignus: qui (scribae) digni sunt illo ordine; Verr. III, 183. ut alter (censor) de senatu movere velit, alter retineat et ordine amplissimo dignum existimet; Cluent. 122.
indignus: Gellius, homo ... indignus ... ordine equestri; Sest. 110.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: alqs: cum omnes principes civitatis, omnes ordinum || homines ordinum || atque aetatum omnium suffragium se ... ferre censebant; dom. 90. non modo negando, sed etiam inridendo amplissimum quemque illius ordinis insequebantur; Sest. 25. ille unus ordinis nostri discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; ib. 133. quis ullius ordinis ... in clivo Capitolino non fuit? Phil. II, 16. supplete ceteros, neque nostri ordinis solum, honores et imperia meditantis; ib. XII, 14.
accusatores: vobis .. tanta inopia reorum est, ut mihi causam praeripere conemini potius quam aliquos ad columnam Maeniam vestri ordinis accusatores reperiatis? div. Caec. 50.
adflictor: senatus odit te ... adflictorem ac perditorem ... ordinis ... sui; Piso 64.
adsensio: quibus adsensionibus universi ordinis (est illa causa a nobis acta)! Milo 12.
animi: noli .. animos eorum ordinum, qui praesunt iudiciis ..., alienare a causa; Sulla 64.
auctoritas: qui honos non homini solum habetur, sed primum populo Romano, ... deinde ordinis auctoritati; Verr. IV, 25. vident .. auctoritatem huius ordinis confirmari; Cluent. 152. ut huius ordinis auctoritas ... restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. non deest rei publicae ... auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3. qui optimi atque amplissimi cuiusque hominis atque ordinis auctoritatem magni putet; Flacc. 104. me ... non ementitum esse auctoritatem eius ordinis; dom. 50. huius ordinis auctoritate uti magistratus ... voluerunt; Sest. 137. ut legati ex eius ordinis auctoritate legarentur; Vatin. 35. contra auctoritatem huius ordinis; Piso 8. cum ... vendebas auctoritatem huius ordinis; ib. 56. te auctoritatem huius ordinis ... tuis vel doloribus vel suspicionibus anteferre; Marcell. 3. quam (audaciam) neque auctoritas huius ordinis ... neque leges ullae possent coërcere; Phil, II, 9. quid ego constitui,

quid gessi, quid egi nisi ex huius ordinis consilio, auctoritate, sententia? ib. 11. auctoritas huius ordinis adflicta est: adflixit Antonius; ib. 55. ut omnes ad auctoritatem huius ordinis ... defendendam conspirasse videantur; ib. III, 13. cum ... Sextus .. Pompeius ... huius ordinis auctoritate ab armis discesserit; ib. V, 41. qui (milites) ... auctoritatem .. huius ordinis defenderint atque defendant; ib. V, 53. qua (actione) defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra crudelissimi gladiatoris amentiam; ib. XIII, 25. quos optimos viros honestissimosque homines, maxime cum auctoritate huius ordinis ... coniunctos, ... interemit ... portentum; ib. XIV, 8.

auxilium: qui me ... non consules, sed latrones ... omni auxilio ... vestro ceterorumque ordinum spoliatum esse voluerunt; sen. 10.

boni: quod omnes boni omnium generum atque ordinum suam sulatem cum mea coniungunt; Sulla 29.

calamitas: iam vero quo modo ego illam labem, ignominiam calamitatemque totius ordinis conquerar? Verr. a. pr. 40.

caritas: f. cura.

causa: suscepi causam totius ordinis; Verr. II, 1.

cives: omnes .. omnium ... ordinum cives ... petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25. quo (animo) fuit in civis Romanos, eius praesertim ordinis, qui est semper dignitate sua, benignitate magistratus sustentatus; prov. cons. 10.

coniunctio: homines ... ab huius ordinis coniunctione depulsi; prov. cons. 38.

consensus: consensus ordinum est divolsus; har. resp. 60. omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; Milo 87.

consilium: quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset; Phil. V, f. auctoritas; Phil. II, 11.

constantia: constantiam ordinis ... servabo; prov. cons. 47.

cura: nihil horum sine magna cura et summa caritate vestri ordinis loquor; Rab. Post. 15.

decreta: cum de me .. ea (decreta fuerint) ... ordinum .. omnium; Piso 41.

desiderium: tu desiderium equestris ordinis ... in maledicti loco pones? Piso 32.

dignitas: tamen esset illa cogitatio, in alterius iniurias se despectos dignitatemque ordinis contemptam et abiectam; Verr. III, 95.

discrimen: in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum ... (reus) in iudicium adductus est (C. Verres); Verr. a. pr. 2.

dissensio: quos ex ... dissensione huius ordinis ad societatem concordiamque revocatos hodiernus dies vobiscum atque haec causa coniungit; Catil. IV, 15.

existimatio: o commemoranda iudicia praeclaramque existimationem nostri ordinis! Verr. a. pr. 42. pertinet hoc ad ... existimationem ordinis nostri; ib. II, 28. si me ... existimatio .. offensa nostri ordinis ... non hoc facere coëgisset; ib. 117.

fautor: quis erit tam cupidus vestri, tam fautor ordinis, qui ..? Verr. III, 224.

gratia: devocant (hominem) ... ad ... equestris ordinis gratiam; prov. cons. 29.

gravitas: petita est ... gravitas amplissimorum ordinum; har. resp. 45.

homines: praesertim homines istius ordinis; Sex. Rosc. 43. homo .. ordinis sui frugalissimus; Verr. I, 71. homo ... spectatissimus ordinis sui; ib. 137. ut illud non cogitares, tamen ad eiusdem ordinis homines te iudices esse venturum; ib. III, 95, C. Gallus, homo nostri ordinis; ib. 152. utar teste ... quo? P. Vettio Chilone, homine equestris ordinis honestissimo atque ornatissimo; ib. 166. cum omnes omnium ordinum homines ... arma cepissent; Rabir. 20. quid de ... ceterorum .. ordinum omnium hominibus (dicemus)? ib. 27. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Gatil. IV, 14. si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt); Muren. 69. quam multi sunt summi homines et ornatissimi et nostri et equestris ordinis! Sulla 72. sunt maximorùm ordinum homines ... optimates; Sest. 97.

ignominiae: an illa non gravissimis ignominiis monimentisque huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? Phil. V, 17. f. calamitas.

imperium: extraordinarium imperium populare atque ventosum est, ... minime huius ordinis; Phil. XI, 17.

inimicus: propter illum ... inimicissimum ordinis equestris; prov. cons. 11.

invidia: quod unum ad invidiam vestri ordinis infamiamque iudiciorum sedandam maxime pertinebat; Verr. a. pr. 1. non ut augerem invidiam ordinis; ib. 2.

iudicia: quod (L. Quinctius) eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. f. existimatio; Verr. a. pr. 42.

labes: f. calamitas.

luctus: cum videres maerere rem publicam amplissimi ordinis luctu; Piso 17.

mentes: si veteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur; Phil. X, 19.

monumenta: f. ignominiae.

mortales: de quo iam pridem omnes mortales omnium ... ordinum iudicaverunt; Piso 96.

mulieres: f. vir; Piso 52.

nomen: ut ordinis nomen non tantum ad honorem, quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit; Sest. 110.

nutum: bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit; har. resp. 60.

occursationes: vestrorum ordinum occursationes ... se secum ablaturum esse dicit; Milo 95.

odium: homines scitote esse quosdam, quos tantum odium nostri ordinis teneat, ut ..; Verr. I, 23.

offensio: in ... totius ordinis offensione cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer, ut ..; div. Caec. 9.

perditor: f. adflictor.

pontifices: qui (pontifices) erant huius ordinis; har. resp. 13.

preces: qua tum superbia caenum illud ac labes amplissimi ordinis preces ... repudiavit! Sest. 26.

princeps: habeo ..., quos producam, ... istos ipsos principes equestris ordinis; Verr. II, 175. principes eius ordinis partem illam subselliorum ... nudam atque inanem reliquerunt; Catil. II, 12. iudicabitis principes eius ordinis quinquaginta quid cum omnibus senseritis; Flacc. 4. Qu. Catulus, princeps huius ordinis; Piso 6. hunc a summo viro principem esse ordinis iudicatum; Planc. 35. cum ex CXXV iudicibus, principibus equestris ordinis, V et LXX reus reiceret; ib. 41. fuit ... C. Curtius princeps ordinis equestris; Rab. Post. 3.

robora: C. Flavius Pusio, Cn. Titinius, C. Maecenas, illa robora populi Romani equestrisque ordinis; Cluent. 153.

sententia: ei .. statuam equestrem .. in rostris ... ex huius ordinis sententia statui placere; Phil. V, 41. laudandi sunt ex huius ordinis sententia Firmani; ib. VII, 23. senatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam in rostris ex huius ordinis sententia statui; ib. IX, 16.

splendor: senator populi Romani, splendor ordinis; Caecin. 28. quando ... tantum splendorem ... ordinum .. omnium ... vidistis? sen. 28. con-

stat .. nullis .. comitiis campum Martium ... tanto splendore omnis generis hominum, aetatum, ordinum floruisse; dom. 75. senatum .. proximorum ordinum splendorem confirmare || splendore confirmari || ... voluerunt; Sest. 137.

studium: quis est .. qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? Planc. 24. cuius ordinis ... studia tum laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30. hoc studio equestris ordinis ... potes ... rem publicam metu et periculo liberare; ib. VII, 27.

suffragia: eandem domum populus Romanus... omnium .. ordinum .. suffragiis eodem iure esse iussit; har. resp. 11.

summa: qui vobis .. summam ordinis consiliique concedunt; Catil. IV, 15.

vir: viri primarii nostri ordinis; Verr. II, 102. idem .. nunc lectissimos viros et nostri ordinis ... miserunt; Cael. 5. si ... locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est; Milo 4. ut ... omnium ... ordinum omnes viri ac mulieres ... viderentur ... laetari; Piso 52.

voluntas, utilitas: cum aliquid contra utilitatem eius ordinis voluntatemque fecissent; Verr. III, 94.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: omnes homines non iam ex eodem ordine alios magis idoneos... arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. multi hoc idem ex omni ordine ... fecerunt; Cael. 12.

aditus in: ut ... aditus .. in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137.

beneficium in: homines tenues unum habent in nostrum ordinem aut promerendi aut referendi beneficii locum; Muren. 70.

contumeliae in: quod si non tuis nefariis in hunc ordinem contumeliis ... tibi curiam praeclusisses; Piso 40.

fides in: quorum agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13.

homines ex: ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii .. in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

multitudo ex: quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73.

necessitudo cum: quae (necessitudo) mihi est cum illo ordine; imp. Pomp. 4.

odium in: quod (odium Sulla) habuit in equestrem ordinem; Cluent. 151.

officia in: quod huius ipsius in illum ordinem summa officia ... constabant; Planc. 24.

quaestio in: f. II, 4. fero. perfero.

studium erga: si hominum ... studium erga hunc ordinem repudiaro; prov. cons. 39.

viri ex: in quo (consilio) ex cunctis ordinibus amplissimi viri iudicarent; Milo 5.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** confici: omnia, quae dicimus, ... ordine relata atque confecta sunt; Verr. III, 175.

contineri: flos equitum Romanorum, ornamentum civitatis, firmamentum rei publicae publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

definire: eius .. fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin 22.

esse: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores? Qu. Rosc. 44.

facere: recte atque ordine factum videtur; Quinct. 28. an vero id recte, ordine, e re publica, sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? Verr. III, 194. id eum ... recte atque ordine ... fecisse et facere; Phil. III, 38. id eum recte et ordine exque re publica fecisse; ib. V, 36. Q. Hortensium ... recte et ordine exque re publica fecisse; ib. X, 26.

inferior: homines inferiores loco, auctoritate, ordine; Verr. I, 127.

iudicare: laudabunt omnes si recte et ordine iudicaris; Sex. Rosc. 138.

ornari: M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimun loco, ordine; Vorr. I, 127.

scribi: litteras Bruti recte et ordine scriptas videri; Phil. X, 6.

2. **Präpositionen:** ab: ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ab universo ordine malo dignus iudicaretur; Verr. III, 94. cum ab hoc ordine ego conservator essem, tu hostis rei publicae iudicatus; Phil. II, 51. f. II, 1. habeo; sen. 2.— 4. recipio in.

apud: cui ... non apud ullum ordinem ... maximorum scelerum venia ulla ... dari possit; Piso 98.

ex: ut quisque aetate et honore antecedebat, ita sententiam dixit ex ordine; ib. IV, 143. vendit Italiae possesiones ex ordine omnis; leg. agr. I, 4. quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; ib. II, 48.

extra: hic cum venit, extra ordinem vocatur; ib. III, 8. extra ordinemne pecunia est data? Font. 4. qui se ab reo pecuniam ... clam atque extra ordinem accepisse confessus esset; Cluent 85. negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; dom. 18. Cn. Pompeio plurima ... bella extra ordinem sunt commissa; ib. quo ille auctore extra ordinem bellum cum Mithridate Tigraneque gessit; ib. 19. se extra ordinem nihil cuiquam dare; ib. cum (Cn. Pompeius) esset extra ordinem ad patriam defendendam vocatus; ib. ut audeas dicere extra ordinem dari nihil cuiquam oportere; ib 20. ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti; ib. 21. qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae extra ordinem praefici; ib. Ciliciam ad praetorem .. extra ordinem transtulisti; ib. 23. tu provincias consularis ... extra ordinem ... dedisti, non consulibus, sed rei publicae pestibus; ib. 24. hic vir extra ordinem rei frumentariae praeficiendus non fuit. ib. 25. extra ordinem ferri nihil placet Clodio; ip. 26. de me quod tulisse te dicis, ... nonne extra ordinem tulisti? ib. ei ... (C. Mario) ... provinciam extra ordinem decernebant; prov. cons. 19. ut veteribus legibus, tantum modo extra ordinem quaereretur; Milo. 14. qui ... clarissimo viro privato imperium extra ordinem non dedi; Phil. XI, 25. Syriam sibi nos extra ordinem polliceri; Fr. B. XIII, II, 2.

in: praesertim cum idem ille in eodem ordine... Catoni ... respondisset ..; Muren 51. numquam in hoc ordine de Q. Metello mentio facta est; sen. 38. hoc D. Silanus consul in hoc ordine ... dicebat; Piso. 56. in hoc ordine ... multa de pace dixi; Marcell. 15. ut dicere in hoc ordine auderet; Phil. I, 12. cur honoris causa a te sunt .. in hoc ordine ... appellati? ib. II, 31. an ille non potuit ... primus in hoc ordine ... sententiam dicere? ib. VI, 8. dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco; VII, 15. quae (litterae)... in hoc ordine recitatae sunt; ib. X, 25. L. Pisonis ... vox a te ... in hoc ordine ... landata est; ib. XII, 14.

per: si quid de vobis per eum ordinem agetur; Verr. IV, 26. (T. Annius) agebat per summum ordinem; Sest. 87. per quem ordinem ipse amplissimam sit gloriam consecutus; prov. cons. 39.

oriens, Osten, Morgenland: I. converto ad: idem .. iusserunt simulacrum Iovis ... ad orientem convertere; Catil. III, 20.

II, 1. partes: ibit igitur in exsilium miser? quo? ad orientisne partis? Muren. 89.

2. via ad: talibus .. nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via; Deiot. 11.

orior, aufgehen, sichtbar werden, entspringen, abstammen, geboren werden: alqs: quem equestri ortum loco consulem videt; leg. agr. I, 27. qui ab illo ortus es; Muren 66. ne quis oreretur || oriretur || aliquando in tanta ubertate improborum qui ..; dom. 69. unde se is ortum gloriari solet; Piso fr. 3. quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59. haec pari loco orti sunt innumerabiles alii consecuti; ib. 60. quod ego huc a me ortus ... ascendi; ib. 67. cum idem animus ... in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. c. 3. § 4. ab his orti Poeni ... nihil se degenerasse docuerunt; ib. 42. scitis me ortum e vobis; Rab. Post. 15. quibus ortus sis ... considera; Phil. II, 118. quid .. non debeo vobis, .. quem vos a se ortum hominibus nobilissimis ... praetulistis? ib. VI, 17.

alqd: ſ. scelus.

adfinis: si (adfinis) est ortus ab illis, quos ..; dom. 134.

bellum: C. Pomptinus ... ortum repente bellum Allobrogum ... proeliis fregit; prov. cons. 32. ex quibus (discordiis) oriuntur bella civilia; Phil. VII, 25.

causa: ne qua oreretur belli civilis causa propter se; Phil. X, 8.

controversia: cum quaedam in callibus ... controversia pastorum esset orta; Cluent. 161.

crimen: hinc in Ligarium crimen oritur; Ligar. 22.

doctrina, fruges: ſ. humanitas.

gravitas: unde orta mihi gravitas et magnitudo animi videtur; Sest. 141.

homines: qui (cursus) semper patuerit hominibus ortis hoc nostro equestri loco; Planc. 17.

humanitas: adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae ... putantur; Flacc. 62.

incendium: oriens incendium qui restinguerent, summos viros misimus; Phil. XIII, 48.

initium: hoc initio suspicionis orto; Cluent. 180.

iura, leges: ſ. humanitas.

magnitudo: ſ. gravitas.

scelus: ne quid postea sceleris oreretur || oriretur ||; Phil. XIV, 4.

seditio: ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio; ... oritur ex concertatione magistratuum; oritur sensim ex clamore primum, deinde aliqua dissensione contionis; Sest. 77.

senator: si ipse (senator) orietur et nascetur ex sese; Cael. 19.

suspicio: de quo (homine) esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76.

timor: ut maior timor oriatur; Phil. VIII, 3.

vis: quanta vis illa fuerit oriens et congregata; dom. 67.

ornamentum, Ausrüstung, Zierde, Schmuck, Vorzug, Auszeichnung, Ehre: I. absolut: 1. Subject: decent, conveniunt: ego illa ornamenta, quibus ille me ornabat, decere me et convenire eis rebus, quas gesseram, non putabam; prov. cons. 41.

dicit: dixit senator populi Romani, ... decus atque ornamentum iudiciorum; Caecin. 28.

disperit: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, ... pacis ornamentum, ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

est, sunt: erat praeterea magna vis eboris, multa ornamenta; Verr. IV, 103. quod permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154. in quo (loco) ... ullum ornamentum reliquum sit; prov. cons. 7. cum in superioribus causis hominis ornamenta fuerint; ib. 29. ut ... hominis ipsius ornamenta adiumento causae potius quam impedimento esse malitis; Balb. 19. quae ornamenta etiam in Sex. Clodio ... esse voluisti; Piso 23. quae (ornamenta) multa et magna sunt; Planc. 6. confiteor summa in Laterense ornamenta esse; ib. 63. summa nobilitas est, ... plurima urbis ornamenta ipsius; Phil. XIII, 8. ſ. IV, 1. alqd; div. Caec. 19. — V, 1. parere.

exstant: ut ... fani .. ornamenta non exstent; Verr. V, 186.

insunt: sese vidisse, in ea vita qualis splendor inesset, quanta ornamenta, quae dignitas; Cluent. 153.

lucent: illa ornamenta in virtute et industria posita lucent; Phil. XIII, 24.

movent: neque vero ornamenta ista villarum (me movent); Fr. B. VII, 8.

occidunt: omnia generis, nominis, honoris insignia atque ornamenta unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88.

superest: ſ. IV, 1. alqd; dom. 111.

2. Prädicat: sum: id quod ornamentum imperii est; Verr. II, 2. est ... illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13. qui ipsi sunt ornamenta rei publicae; ib. XI, 36.

II. nach Verben: 1. Accusativ: amitto: cum ... Q. Opimius ... ornamenta omnia amiserit; Verr. I, 156. omnibus ornamentis amissis, Cluent. 120.

appello: Castricium ... ornamentum populi Romani ... appellant; Flacc. 75.

appeto: ut ... neque ornamentum aliquod ... appetiturus sim; leg. agr. I, 25.

apporto: ſ. tollo; Verr. I, 57.

attingo: ut ex oppido Thermis ... nullum ornamentum ... attingeres; Verr. II, 113.

aufero: ſ. reddo; Verr. IV, 6. — IV, 1. alqd; div. Caec. 19.

cognosco: cetera signa et ornamenta cum cognoscerent; Verr. I, 59.

comparo: ornamenta ista et beneficia populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; Verr. V, 175.

concedo: eis hominibus ... ornamenta sua concedant necesse est; Sex. Rosc. 139.

condo: in animis ego vestris ... omnia ornamenta honoris ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26.

confero: si urbis ornamenta domum suam non contulisset; Verr. IV, 121. neque ego ceteras copias, ornamenta, praesidia vestra cum illius latronis inopia atque egestate conferre debeo; Catil. II, 24.

conficio: cuius ille ordinis ... ornamenta confecit; Sest. 110.

congero: ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessisent, tum ..; Deiot. 12.

conloco: cum illa maiorum ornamenta in eorum oppido conlocabantur; Verr. II, 86. ſ. condo.

constituo: si ex isto genere splendorem ordini atque ornamentum curiae constituere velitis; Verr. II, 77.

contineo: ornamentum civitatis ... publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

converto: non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem voluntatemque esse conversa; har. resp. 41.

custodia: ſ. teneo.

depono: omnibus provincialibus ornamentis ... depositis; sen. 35.

deripio: hoc ius in civitate constituat, ... omnia vitae ornamenta per summum dedecus et ignominiam deripi convenire; Quinct. 64.

desidero: quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

detraho: detrahes ornamenta non solum fortunae, sed etiam ingenuitatis? Verr. I, 113.

do: quod ornamentum pueritiae pater dederat, ... hoc ... ereptum esse graviter ... homines ferebant; Verr. I, 152. ubi tot tantaque ornamenta magistratibus et legatis a senatu populoque Romano permissa et data? ib. V, 83.

enumero: quod ea (ornamenta) non enumeres; Planc. 63.

eripio: tu populo Romano subsidia belli, tu ornamenta pacis eripias? leg. agr. I, 3. mihi eripuisti ernamentum orationis meae; Planc. 83. ſ. do; Verr. I, 152. repeto. — IV. alqd; div. Caec. 19.

expeto: ab hoc eiecto cadavere quicquam mihi ... ornamenti expetebam? Piso 19.

habeo: nam ipse (Sulla) quidem ... quae habebit ornamenta, quae solacia reliqua vitae, quibus laetari et perfrui possit? Sulla 88.

interficio: vidi hunc ipsum Q. Hortensium, ... ornamentum rei publicae, paene interfici ..; Milo 37.

intueor: quod intueor coram haec lumina atque ornamenta rei publicae, P. Servilium et M. Lucullum; prov. cons. 22.

ministro: „a nobis omnia populo Romano ... pacis ornamenta ministrata sunt“; Verr. V, 124.

minuo: decus illud et ornamentum triumphi minuendum nostra parsimonia non putavi; prov. cons. 28.

mitto: cum ad nos Cotylam mitteret, ornamentum atque arcem amicorum suorum; Phil. VIII, 24.

nomino: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. 97.

obtineo, pario: si, quae pudore ornamenta sibi peperit, ea potest contra petulantiam me defendente obtinere; Quinct. 94.

perdo: quin .. res publica ... multa perderet .. ornamenta dignitatis ... suae; Marcell. 24.

permitto: ſ. do; Verr. V, 83.

pono: in istius lenonis turpissimi domo simul cum ceteris Chelidonis hereditariis ornamentis Capitolii ornamenta ponentur; Verr. IV, 71. ſ. I, 1. lucent.

praetermitto: qui horum ornamenta propter periculorum magnitudinem praetermisissent; Cluent. 154.

quaero: quae, quia cognita sunt ab omnibus, verborum ornamenta non quaerunt; Cluent. 107. qua re .. si cupidus es gloriae, alia ornamenta, censeo, quaeras; Flacc. 75.

reddo: ut quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur, non minora illis ornamenta ex sua laude redderet; Sex. Rosc. 147. qui tamen signa atque ornamenta sua cuique reddebant, non ablata ex urbibus ... domum deinde atque ad suas villas auferebant; Verr. IV, 6.

relinquo: (Lentulus) Popilium ... in senatum non legit; locum quidem senatorium ludis et cetera ornamenta relinquit; Cluent. 132. eundem ... bona creditorum ... divisisse, ... neque tamen ullo in ... loco ... ornamentum reliquisse; Sest. 94.

repeto: non ornamenta, quae ex urbibus fanisque erepta sunt (repetunt); Verr. V, 126.

requiro: uno enim tempore Agrigentini beneficium Africani, religionem domesticam, ornamentum urbis ... requirebant; Verr. IV, 93. quibus (vectigalibus) amissis et pacis ornamenta et subsidia belli requiretis; imp. Pomp. 6.

restituo: cum Sex. Pompeium restituit civitati, maximum ornamentum rei publicae; Phil. V, 39.

retineo: ab hoc (oratore) .. pacis ornamenta retinentur; Muren. 30. ſ. comparo.

scribo: ſ. tollo; Verr. I, 57.

teneo: tum ... Byzantii et postea signa illa et reliqua urbis ornamenta sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

tollo: quae signa atque ornamenta ex eius urbibus sustulisses; Verr. I, 54. quae signa atque ornamenta ex urbe hostium ... sustulit, ea populo Romano apportavit, per triumphum vexit, in tabulas publicas ad aerarium scribenda curavit; ib. 57. cum ... hic .. illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; ib. IV, 123.

transfero: hic ornamenta Minervae virginis in meretriciam domum transtulit; Verr. IV, 123. in fundum .. vicini consulis ... ornamenta villae ... transferebantur; dom. 62. qui ... ad se ex eis (hortis) omnia ornamenta transtulerit; Phil. III, 30.

tribuo: non quin hanc personam et has partis ... vestris plurimis ornamentis mihi tributis deberem; har. resp. 61. quod ... adhuc a me est tributum Hirtio ornamentum; Phil. XIII, 41.

veho: ſ. tollo; Verr. I, 57.

vendo: nulla umquam civitas tota Asia et Graecia ... ullum .. ornamentum urbis sua voluntate cuiquam vendidit; Verr. IV, 133.

video: in quibus subselliis haec ornamenta ac lumina rei publicae viderem; Sulla 5.

violo: hanc deam quisquam violare audeat, ... ornamentum sepulcri? dom. 112.

viso: signa et tabulas ceteraque ornamenta Graecorum oppidorum ... sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40.

2. **Dativ:** adversor: ego vero quibus ornamentis adversor tuis? Sulla 50.

cedo: si cedo illius ornamentis; Planc. 6.

debeo: ſ. 1. tribuo.

sum: victoria nobilium ornamento atque emolumento rei publicae populoque Romano debet esse; Sex. Rosc. 142. quae (monumenta) illi ornamento urbibus esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. dices tua quoque signa et tabulas pictas ornamento urbi foroque populi Romani fuisse; ib. I, 58. ea domus... ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento; ib. IV, 3. domus erat non domino magis ornamento quam civitati; ib. 5. putavit ... domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. omnia.., quae ornamento urbi esse possent; ib. 72. victoriae putabat esse multa Romam deportare, quae ornamento urbi esse possent; ib. 120. idem nunc ... pertimescit, ne ... ornamento et adiumento non sit suis; Font. 48. utrum .. amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65.

3. **Ablativ:** abundo: cuius oratio omnibus ornamentis abundavit; Balb. 17.

abutor: ne ornamentis eius omnibus Sex. Naevius pro spoliis abutatur; Quinct. 99.

nudo: cuius (Iunonis) duo fana ... iste omnibus donis ornamentisque nudavit; Verr. V, 184.

perfruor: ſ. 1. habeo.

privo: eas (urbis) C. Verres ... illis ornamentis ... privavit; Verr. V. 124. nolite .. eum ... dignitatis ornamentis ... velle esse privatum; dom. 146.

spolio: ea res ... in discrimine versatur, utrum possitne se ... parsimonia defendere, an deformata atque ornamentis omnibus spoliata, nuda cupiditati petulantiaeque addicatur; Quinct. 92. eius .. vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest. 83. tune Venerem illam tuam spoliare (ausa es) ornamentis? Cael. 52. si eam (salutem) nullis spoliatam ornamentis dedisset;

Ligar. 7. qui te ..., spoliatum ornamentis omnibus, ... Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B. VIII, 14. c.

4. **mit Präpositionen:** addo ad: ad haec ... ornamenta dignitatis meae reliqua vos îdem addidistis; sen. 27.

cohibeo ab: qui ab ornamentis fanorum atque oppidorum ... manus, oculos, animum cohibere possit; imp. Pomp. 66.

confero in: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non ... in urbis ornamenta conferre; leg. agr. II, 61.

decerno de: decernat de vita et ornamentis suis omnibus; Quinct. 43.

demo de: demi ... de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: Verres ornamentorum fanorum atque oppidorum habeat plenam domum, villas refertas; Verr. IV, 126.

praeditus: L. Suetius, homo omnibus ornamentis praeditus; Verr. I, 14. summis ornamentis honoris, fortunae, virtutis ingenii praeditus, Q. Hortensius; imp. Pomp. 51. homo omnibus ornamentis virtutis et existimationis praeditus; Fr. A. III, 17.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: „quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus ... fuit, ... eripuisti atque abstulisti"; div. Caec. 19. ornamentorum quod superfuit in fanis et communibus locis; dom. 111.

dignitas: numquam tibi venit in mentem, .. tibi ... tantam .. ornamentorum omnium dignitatem datam; Verr. V, 39. summam video esse in te ... dignitatem ... ceterorum .. ornamentorum omnium; Muren. 15.

pars: ne quam partem huic propinquo suo ullius ornamenti relinquat; Quinct. 38.

2. alqd de: ut turpissime flagitiosissimeque discedat, nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: videte nunc eos ... quanto maioribus ornamentis adficiat, quam ..; leg. agr. II, 31. omitto quantis ornamentis populum istum C. Caesar ... adfecerit; Balb. 43.

amplus: si hominis et suis et populi Romani ornamentis amplissimi causam ... repudiassem; Muren. 8.

decipere: „ut isdem ornamentis deceperit vos, quibus deceptum Caesarem gloriatus est"; Phil. XIII, 40. a me „deceptos" ait „isdem ornamentis" Hirtium et Caesarem; ib. 41.

decorari: ut (Ser. Sulpicius) eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

florere: quae (praeturae) et ceteris ornamentis et existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.

honestare: si tuus parens ... advocationem hominis improbissimi sella curuli atque ornamentis et suis et consulatus honestavit; Sulla 81.

laetari: s. II, 1. habeo.

mitigare: s. I, 1. est; Cluent. 154.

ornare: ut ... videatur pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse; Verr. III, 9. qui forum et basilicas ... ornamentis amicorum ... ornarent; ib. IV, 6. s. I, 1. decent.

par: ecquem (hominem) vere commemorare possumus parem ... rerum gestarum ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24.

parere: honos paritur non eis ornamentis, quae esse in te videmus; Planc. 7.

superari: quibus (ornamentis) L. Paullum et L. Mummium ... ab aliquo video perfacile Deliaco aut Syro potuisse superari; Fr. B. VII, 8.

2. **Präpositionen:** causa: quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; Verr. IV, 18.

cum: ut in singula conclavia ... tricenos || ternos || lectos ... cum ceteris ornamentis quaereret; Verr. IV, 58. s. II, 1. pono.

in: neque hoc solum in statuis ornamentisque publicis fecit; Verr. a. pr. 14. cum ... senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus ornamentisque ostenderit; Phil. IX. 16.

sine: quos (legatos) ... alii sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28.

ornate, zierlich, geschmackvoll: ago: cum quidem ipse (consul) egit ornatissime meam causam; sen. 26. satis ornate agere nullo modo possum; ib. 30.

apparo: magnifice et ornate ... convivium apparat || comparat ||; Verr. I, 65.

defendo: ornate et copiose L. Crassus ... iudicio centumvirali hanc sententiam defendit; Caecin. 53.

dico: multa ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. cum ... alius .. alio gravius atque ornatius de mea salute dixisset; Sest. 74. quod ornate politeque dixisti; Cael. 8. nihil .. umquam audivi quod mihi de iure subtilius dici videretur,... nihil de causa et crimine ornatius; Balb. 2.

peroro: illam partem causae facile patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam; Cael. 23.

praedico: quae de illo viro Sulla, quae Murena ... quam ornate ... praedicaverunt! Phil. XI, 33.

scribo: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3, § 4.

ornatus, Kleidung, Ausrüstung, Schmuck, Zierde: I: decet: quem decet muliebris ornatus; Fr. B. II, v, 1.

delectat: hic ornatus, haec opera atque artificia ... Graecos homines nimio opere delectant; Verr. IV, 132.

manent, effugiunt: quorum (parietum) ornatus tot saecula manserant, tot bella effugerant; Verr. IV, 122.

II, 1. recupero: ipse (Sulla) ornatum ac vestitum pristinum recuperabit; Sulla 88.

2. deporto ad: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.

facio ad: ut intellegi posset (candelabrum) non ad hominum apparatum, sed ad amplissimi templi ornatum esse factum; Verr. IV, 65. existimabat ea non ad hominum luxuriem, sed ad ornatum fanorum atque oppidorum esse facta; ib. 98.

quaero ad: se ad ornatum ludorum aurum quaerere; Cael. 53.

III. partitio: in hac partitione ornatus non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; Verr. IV, 121.

IV, 1. adornari: vidi ... forum comitiumque adornatum ad speciem magnifico ornatu; Verr. I, 58.

gerere: si (mulier) .. ita sese gerat, non incessu solum, sed ornatu atque comitatu ..., ut ..; Cael. 49.

zum Satz: rex Antiochus, qui Romae ... comitatu regio atque ornatu fuisset; ib. IV, 67. hoc iam ornatu ad vos confugiunt; ib. V, 127. cum illum ... cognovi muliberi ornatu ... ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. sed omitto epulum ..., festum diem, ... omni apparatu ornatuque visendum || visendo ||; Vatin. 31.

2. in: in ornatu urbis habuit victoriae rationem, habuit humanitatis; Verr. IV, 120.

orno, ornatus, ausrüsten, ausstatten, versehen, schmücken, zieren, ehren: alqm: tribus praediis, hoc est praemiis sceleris, ornatus; Sex. Rosc. 117. C. Piso, tali fide, virtute, gravitate, auctoritate ornatus; Qu. Rosc. 7. omnibus .. rebus is, qui princeps in agendo est, ornatissimus et paratissimus esse debet; div. Caec. 47. ornabat eum beneficiis officiisque omnibus; Verr. I, 34. Heraclitum...ornatum supellectile, argento, veste, mancipiis futurum; ib. II, 35. ergo ab universa provincia, generatimque ac singulis eius partibus non solum diligitur, sed etiam ornatur; ib. 168. ornabant eos, qui in operis erant; ib. III, 94. qui non ... tardiores [fuerunt], sed ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. C. Heius ... omnibus rebus illa in civitate ornatissimus; ib. IV, 3. ne cui forte (praetor) ... videatur .. se satis, cum potestatem habuerit, instruxisse et ornasse; ib. 60. rex ita discessit, ut et istum copiose ornatum et se honorifice acceptum arbitraretur; ib. 62. ornentur alii mortui genere ac nomine; ib. 81. armatos ... quos appellare vere possumus? opinor eos, qui scutis telisque parati ornatique sunt; Caecin. 60. ornari hunc (Cn. Pompeium) iustissime posse intellegebant; leg. agr. II, 23. ego cum ... sim insignibus .. amplissimis ornatus || exornatus ||, imperio, auctoritate; ib. 101. cum tanto studio C. Rabirius totius Apuliae, singulari voluntate Campaniae [vicinitatis] ornetur; Rabir. 8. nobis .. curriculum natura circumscripsit immensum gloriae; qua [re] si eos, qui iam de vita decesserunt, ornabimus ..; ib. 30. tu rebus omnibus ornatus ... sis? Catil. II, 18. ornetur alter eximia laude Africanus; ib. IV, 21. (L. Murena) modo maximo beneficio populi Romani ornatus fortunatus videbatur; Muren 86. quorum amplissimis iudiciis ornatus quaestor factus est; Flacc. 5. Hermippum ..., ornatissimum civitatis suae, probris omnibus maledictisque vexat; ib. 48. in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Trallianis fuisse; ib. 59. cum te ... omnium bonorum praesidio ... ornatum fore pollicebar; ib. 103. tu ornatus exuviis huius venis ad eum lacerandum, quem ..; Sulla 50. omnes, qui vestris maximis beneficiis honoribusque ornati sunt, producti ad vos ab eodem ... ad me conservandum vos cohortati sunt; Quir. 16. „cur ornat eum, a quo desertus est? dom. 29. cum ... a populo Romano semper sim ... ornatus; ib. 88. vos me florentem semper ornastis; sen. 31. hunc .. Deiotarum, ... clarissimorum imperatorum testimoniis ornatum, tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes? har. resp. 29. in qua (contione) Pompeium ornat an potius deformat? ib. 50. qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. non illi ornandum M. Catonem ... putaverunt; ib. 60. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; ib. 73. quem sua lege et suo beneficio ornatum ... solet gloriari; ib. 135. hunc ... divinis quibusdam bonis instructum atque ornatum puto; Cael. 39. a quo (senatu Caesar) ornatus est; prov. cons. 29. qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eius deae periculum facere nollet; ib. 35. C. Iulius omnibus a senatu eximiis aut novis rebus ornatus; ib. 39. quibus (ornamentis) ille me ornabat; ib. 41. C. Caesarem senatus et genere supplicationum amplissimo ornavit et numero dierum novo || novem ||; Balb. 61. me Cn. Pompeius ... ornatissimum voluit esse; Piso 76. quod illi in hoc ornando ordinem se ornare et consulere liberis suis arbitrabantur; Planc. 24. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, .. sed custodem salutis meae; ib. 102. me ... ornatum florentemque esse voluisti; ib. 104. omnibus me rebus a te non conservato solum, sed etiam ornato; Marcell. 34. is ... a te ... honore amplissimo ornatus arguitur ..; Deiot. 15. (Deiotarus) ab omnibus (imperatoribus) .. est ornatus; ib. 37. qui (praevaricator) me non solum meis laudibus ornaret, sed etiam alienis; Phil. II, 25. C. Caesar ... maximis senatus laudibus ornatus est; ib. IV, 2. nimium a me Brutum [nimium Cassium] ornari; ib. XI, 36. quos ego orno? nempe eos, qui..; ib. D. Brutum nonne omnibus sententiis semper ornavi? ib. an Antonios potius ornem || ornarem ||? ib. an Censorinum ornem || ornarem ||? ib. te non intellegis ... Caesare ornato ... hostem iudicatum? ib. XIII, 23. negare non possum a Caesare Hirtium ornatum; ib. 24. „acerbissimum .. est te, A. Hirti, ornatum || orn. esse || beneficiis Caesaris ..“; ib. qui te ab eodem Caesare ornatum negare non potes; ib.

alqd: is id, quod erat aedificaturus, eis rebus ornare, quas ceperat, noluit; Verr. IV, 123. vereor ne, haec qui non viderint, omnia me nimis augere atque ornare arbitrentur; ib 124. magnificentius atque ornatius esse illo nihil potest, quod ..; leg. agr. II, 4. ut ea, quae gessi in consulatu, privatus tuear atque ornem; Catil. III, 29. id se pro dignitate hominis ornare ... solere; dom. 19.

aditus: paternis atque etiam huius amplissimis donis ornati aditus Iovis Optimi Maximi ... M. Scaurum ... *defendunt;* Scaur. 47.

adulescentem: M. Caecilium, fratrem tuum, lectissimum atque ornatissimum adulescentem; div. Caec. 29. te nunc, P. Scipio, ... lectissimum ornatissimumque adulescentem appello; Verr. IV, 79. ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc. 58. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli, in primis honesti et ornati adulescentis; Milo 86. spero fore huius adulescentis ornandi ... et nobis et populo Romano potestatem; Phil. V, 45.

adulescentiam: aducescentia ad summam laudem omnibus rebus ornata; Fr. B. VI, 2.

aedem: quae (aedes) fuit ante istius adventum ornatissima; Verr. IV, 118. quam (aedem Marcellus) plenam atque ornatam reliquit; ib. 122.

aedilitates: quorum aedilitates ornatissimas vidimus; Verr. IV, 133.

aetatem: pudor, qui ornat aetatem; Sex. Rosc. 149.

agrum: P. Fabius .. emit agrum ... dimidio fere pluris incultum, quam quanti integrum atque ornatissimum ... Claudius *emerat;* Tull. 14.

Amisum: Sinopen atque Amisum, ... omnibus rebus ornatas ac refertas, ... esse captas; imp. Pomp. 51.

auctoritates: f. iudicia.

basilicas: f. forum; Verr. IV, 6.

Capitolium: multi .. habent .. in animo Capitolium sic ornare, ut templi dignitas ... desiderat; Verr. IV, 68. tibi haec opera sumenda est, ut Capitolium ... copiosius ornatum sit quam fuit; ib. 69. quod (Capitolium) privati homines de suis pecuniis ornant ornaturique sunt, id C. Verres ab regibus ornari non passus est; ib. 71.

caput: cum abs te caput illud tam multis verbis mercennarioque prooemio esset ornatum; Verr. I, 111.

causam: non modo non laedetur causa nobilitatis, ... verum etiam ornabitur; ib. 138. quorum studio et dignitate ... ornari causam ... vides; Sulla 4.

civem: P. Servilius, gravissimus vir et ornatissimus civis; Quir. 17. quidnam tot optimis et ornatissimis civibus est futurum? Planc. 62. quem tandem civem umquam ornabitis; Phil. X, 7.

civitates: Siciliae civitates multae sunt ... ornatae atque honestae; Verr. III, 170. queritur gravis, locuples, ornata civitas, quod ..; Flacc. 56.

classem: contra bellum praedonum classem habuit ornatam; Verr. V, 42. nihilo diligentior ad classem ornandam ... esse coepit; ib. 80. haec dicito: classem instructam atque ornatam fuisse; ib. 135. qui [postea] cum maximas aedificasset ornassetque classis; imp. Pomp. 9. ab eodem imperatore classem magnam et ornatam ... superatam esse atque depressam; ib. 21.

comitatum: adulescens ... cum maximo ornatissimoque comitatu venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18.

comitem: cum ornasset Thraecidicis comitem et familiarem suum; Phil. VII, 17.

comitium: ſ. forum; Verr. III, 9.

convivium: (fatetur se) non ornare magnifice splendideque convivium; Quinct. 93. Cn. Calidio ... licuit ... ornare et apparare convivium; Verr. IV, 44.

copias: dico ... maximas Mithridati copias omnibus rebus ornatas atque instructas fuisse; imp. Pomp. 20.

xviros: primum lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26.

decreta: omnes ... societates de meo consulatu ac de meis rebus gestis ... ornatissima decreta fecerunt; dom. 74.

deos: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123.

dignitatem: frequentissimus senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. *qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45.

domum: ea domus ... ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento; Verr. IV, 3. Verres Africani monumentis domum suam ... ornabit? ib. 83.

egressum: frequentia sua vestrum egressum ornando ... prosequebantur; Piso 31.

equitem: equitem Romanum omnium ornatissimum; Cluent. 198. cum ornatissimum equitem Romanum P. Clodius M. Papirium occidisset; Milo 18.

exercitum: exercitus .. Cn. Pompei maximus atque ornatissimus hiemavit in Gallia; Font. 16. Capua ... opportunissimum se nobis praebuit ... ad exercitus ornandos; leg. agr. II, 90. quod (L. Flaccus) se tribunum militum, quod questorem, quod legatum imperatoribus clarissimis, exercitibus ornatissimis ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101.

factum: Scipionis factum .. P. Mucius ... multis senatus consultis ... ornavit; dom. 91.

familiarem: ſ. comitem.

forum: ludis ipsis Romanis, foro ornato; Verr. I, 141. huius signis et tabulis forum comitiumque ornari; ib. III, 9. dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; ib. IV, 6. qui forum et basilicas non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum, commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; ib. spectet forum ornatum; ib. 126.

fratrem: quae (femina) cum ... ornatissimum fratrem haberet; Sex. Rosc. 147.

gladiatores: ut (homines sicarii atque gladiatores) spoliis ex hoc iudicio ornati auctique discedant; Sex. Rosc. 8.

Graeciam: quae (Graecia) ... M. Bruti imperio auctoritate copiis ... ornata tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

hominem: testimonium ... duorum senatorum, hominum ornatissimorum; Qu. Rosc. 43. petam a C. Cluvio, equite Romano, ornatissimo homine; ib. 48. credent omnes quinque et triginta tribus homini gravissimo et ornatissimo M. Annio; Verr. I, 14. M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum loco, ordine; ib. 127. homo ... omnium existimatione ornatissimus; ib. II, 102. meministis ... rem .. hanc totam C. Sacerdotis. hominis ornatissimi, testimonio comprobari; ib. 119. utar teste ... quo? P. Vettio Chilone, homine equestris ordinis honestissimo atque ornatissimo; ib. III, 166. homo disertissimus et omni doctrina et virtute ornatissimus; ib. 203. publicani, homines honestissimi atque ornatissimi; imp. Pomp. 17. homines honesti atque omnibus rebus ornati; Cluent. 176. homo ... honoribus populi ornatus; ib. 177. cum haberet haec res publica ... homines non solum honoribus populi rebusque gestis, verum etiam patientia paupertatis ornatos; leg. agr. II, 64. me ... hominis sapientissimi atque ornatissimi Ser. Sulpicii conquestio ... commovebat; Muren. 7. litteras misit de vilico P. Septimii, hominis ornati; Flacc. 88. quam multi sunt summi homines et ornatissimi et nostri et equestris ordinis ..! Sulla 72. haec et hominum ornatissimorum, qui praetores fuerunt, et universi senatus communis est laus; ib. 82. audistis ... summos viros, ornatissimos atque amplissimos homines, ... eadem dicere; Quir. 17. cum ... homines ... ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134. Fufidium, ... hominem ornatissimum; Piso 86. A. Plotio, ornatissimo homini; Planc. 17. ut ipse ... inter ornatissimos homines ... summo splendore fuerit; ib. 32. L. Visidio, ... homini in primis ornato; Phil. VII, 24. ſ. gladiatores.

imaginem: in qua (Capua) ipsa tum imaginis ornandae causa IIviratum gerebat; Sest. 19.

imperatorem: constantiam ordinis in eodem ornando imperatore servabo; prov. cons. 47. qui vos, qui vestros imperatores, qui populi Romani res gestas semper ornavit; Arch. 31.

imperium: ornandi imperii causa navigandum fuisse; Flacc. 27.

inimicos: ego .. istos otii ... inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.

iudicia: ne quisquam .. audeat reprehendere consulatum meum ... tam ornatis iudiciis, testimoniis, auctoritatibus comprobatum; dom. 76.

laudationem: idem ... lectissimos viros ... cum ... ornatissima laudatione miserunt; Cael. 5.

lectum: lectum .. genialem ... in eadem domo sibi ornari et sterni ... iubet; Cluent. 14.

locum: quamquam mihi semper ... hic locus ... ad dicendum ornatissimus est visus; imp. Pomp. 1. cum eum (locum) nobis maiores nostri exuviis nauticis et classium spoliis ornatum reliquissent; ib. 55. quod (subscriptor) ornabat facete || facile || locum; Flacc. 82.

magnitudinem: qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum ... ornare oratione ... possit; Quir. 5.

Messanam: Messana, quae situ, moenibus portuque ornata est || sit ||; Verr. IV, 3.

monumenta: ut ea (monumenta) ne ornari quidem nomine aliorum sinat; Verr. IV, 79. quae (monumenta) sunt verbis ornatiora quam rebus; Scaur. c. 3. § 3.

mortem: cuius mortem ornandam monumento sempiterno putaretis; Sest. 83. mortem .. eius non monimento, sed luctu publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.

multitudinem: ſ. magnitudinem.

municipia: quae res municipibus Anagninis ornatissimis ... dolori fuit; dom. 81.

myoparonem: myoparonem egregium de sua classe ornatum atque armatum dederunt; Verr. I, 86.

navem: eam navem nuper egomet vidi Veliae ..., pulcherrimam atque ornatissimam; Verr. V, 44. navem .. cybaeam maximam, ... [pulcherrimam atque ornatissimam cybaeam] ... tibi datam donatamque esse dico; ib. ea est enim ratio instructarum ornatarumque navium, ut ..; ib. 133.

nomen: eis || cuius || laudibus certe non solum ipse qui laudatur, sed etiam populi Romani nomen ornatur; Arch. 22. ut populi Romani ... nomen ornarint; Phil. V, 48.

oppidum: quod (oppidum) fuerat in primis Siciliae clarum et ornatum; Verr. II, 86.

ordinem: f. alqm; Planc. 24.

orationem: cum hoc „respicite" ornandae orationis causa saepe dixisset; Cluent. 58. cuius (Q. Hortensii) in hoc crimine propulsando cum esset copiosissima atque ornatissima oratio; Sulla 12.

patrimonium: patrimonio se ornatissimo spoliari maluit quam ..; Sulla 58.

pontificem: ad quam (dedicationem) ... non honoribus populi Romani ornatum pontificem ... adhibere potuisti; dom. 118.

potestatem: (potestatem) ornat apparitoribus, scribis, librariis, praeconibus, architectis; praeterea mulis, tabernaculis, [centuriis,] supellectili; leg. agr. II, 32.

praeturam: qui cum ... praetura probata in iure, grata in munere, ornata in provincia, petisset ..; Muren. 53.

provinciam: ego provinciam Galliam senatus auctoritate exercitu et pecunia instructam et ornatam ... deposui; Piso 5. provincia Gallia ... ornatur verbis amplissimis ab senatu; Phil. IV, 9. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; ib. XI, 23.

prytanium: in qua (urbe) ... ornatissimum prytanium .. est; Verr. IV, 118.

regionem: tractus ille celeberrimus ..., tota .. nostra illa || ea nostra ita || ... regio se huius honore ornari ... arbitratur; Planc. 22.

res: per quos (amicos) res eius secundae erant ornatae; Sulla 75. haec studia ... secundas res ornant; Arch. 16. f. imperatores; Arch. 31.

rem publicam: quibus (insignibus atque infulis) ornatam nobis maiores nostri rem publicam tradiderunt; leg. agr. I, 6. si ornata suis praesidiis erit res publica; Muren. 85.

regem: quem (regem) ornare antea ... solebam; Deiot. 2.

senatum: quod (Crassus) ... in suasione legis Serviliae summis ornat senatum laudibus; Cluent. 140.

sententiam: Cn. Pompeius, qui ornatissimam de me sententiam dixit; dom. 69. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea ... ornatissimam secutus est; Milo 39.

sepulcrum: cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae, floribus ornatum, hominum audacissimorum ac domesticorum hostium conventu epulisque celebratum est; Flacc. 95.

sicarios: f. gladiatores. — **Sinopen**: f. Amisum.

socios: ut (socii) imperio nostro quam ornatissimi florentissimique essent; Verr. IV, 134.

tabernam: instructam ei .. et ornatam Larini medicinae exercendae causa tabernam dedit; Cluent. 178.

templa: cum illi .. ornarint templa deorum immortalium; Verr. IV, 123. quae (valvae) olim ad ornandum templum erant maxime; ib. 124.

testimonia: f. iudicia.

testem: cum fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria sit testis; Fr. A. III, 11.

tractum: f. regionem.

tribunum: tribunus pl., quem ego maximis beneficiis quaestorem consul ornaram; Quir. 12.

veteranos: boni sunt (veterani), quos etiam ornare ... debemus; Phil. XI, 37.

victricem: haec victrix || ultrix || adflictae civitatis rei publicae spoliis ornabitur? dom. 112.

villas: quasi omnium istorum villas ornaturus esses; Verr. II, 183. Verrem esse qui vestras villas suis manubiis ornet; ib. III, 9. ut ... videatur pluris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse; ib. istorum villae sociorum fidelissimorum plurimis et pulcherrimis spoliis ornatae refertaeque sunt; ib. V, 127.

virum: vir sanctissimus atque ornatissimus huius civitatis; Sex. Rosc. 33. lectissimi viri atque ornatissimi; Verr. I, 15. vir omnibus rebus ornatissimus, C. Varro; ib. 71. vir ornatissimus, C. Aquilius; Caecin. 77. praesertim cum (voluntatum inclinatio) incubuit ad virum bonum et multis aliis adiumentis petitionis ornatum; Muren. 53. quo in loco C. Postumo || Postumo, Cn. Postumio, Postumio, P. Postumio ||, ... ornatissimo viro, ... respondebo; ib. 54. Q. Naso, vir ornatissimus, ... iudex sumitur; Flacc. 50. quam ob rem abs te Q. Hortensii factum, clarissimi viri atque ornatissimi, non reprehendatur? Sulla 3. in L. Caecilium, pudentissimum atque ornatissimum virum, (Torquatus) vehementer invectus est; ib. 62. ut ex urbe expulerit, [relegarit,] non dico equitem Romanum, non ornatissimum ... virum ..., sed ..; Sest. 29. pater huius equitis Romani, optimi atque ornatissimi viri; Balb. 53. vir omni dignitate ornatissimus; Piso 44. quo ex ordine vir ... ornatissimus, L. Aelius, est ... relegatus; ib. 64. huius ornatissimi atque optimi viri, Cn. Saturnini; Planc. 19. cum hoc Cn. Saturnino, ornatissimo viro; ib. 29. quid ornatissimo atque optimo viro, patri tuo, respondebas? ib. 51. A. Plotium, virum ornatissimum; ib. 54. Appium Claudium ... ornatissimum virum; Scaur. 31. Cn. Domitius Sincaius, vir ornatissimus; ib. 43. vide ... constantiam ornatissimi viri [Tuberonis]; Ligar. 26. conlegis .. eius (referentibus), ornatissimis viris; Phil. IV, 16. M. Lepidus, vir ornatissimus omnibus et virtutis et fortunae bonis; ib. XIII. 49.

urbem: qui Syracusas, urbem ornatissimam, cepit; Verr. I, 55. qui urbem pulcherrimam atque ornatissimam Corinthum ... sustulit; ib. urbem antiquam et omnibus rebus auctam et ornatam; ib. 56. urbem pulcherimam, Syracusas, ... ita reliquit ornatam, ut ..; ib. II, 4. urbis omnium pulcherrimae atque ornatissimae, Syracusarum, direptionem commemorabo; ib. IV, 115. quas urbis P. Africanus .. ornandas esse spoliis hostium arbitratus est; ib. V, 124. in urbe nostra pulcherrima atque ornatissima; ib. 127. Capuam colonia deducetur, urbem amplissimam atque ornatissimam; leg. agr. II, 76. ipsam .. urbem Byzantiorum fuisse refertissimam atque ornatissimam signis quis ignorat? prov. cons. 6.

oro, vortragen, bitten, ersuchen, beten: I. **absolut**: 1. a. **complecti**: quo (genere orationis) .. possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1.

b. **causa**: quo liberos adire ne orandi quidem causa fas erat; Verr. IV, 101.

2. **alqs**: quod ab eo pridie, cum multis lacrimis cum oraret atque obsecraret, Heraclius impetrare non potuerat; Verr. II, 42.

II. **mit Ergänzungssatz**: 1. **Coniunctiv**: vos, Quirites, ... oro atque obsecro, ... adhibeatis misericordiam, ... sapientiam; Rabir. 5. ita vos L. Murena ... orat atque obsecrat, ... sit apud vos modestiae locus, sit demisso animo || demissis

hominibus || perfugium, sit auxilium pudori; Muren. 87.

2. **ut:** quapropter vos oro atque obsecro, iudices, ut ..; Sex. Rosc. 9. orent, ut et illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; ib. 25. ut ex eis || his || quaeratur ego postulo, hic orat atque obsecrat; ib. 77. non orat, ut eam noctem pervigilet; ib. 98. rogat oratque te, ... ut sibi per te liceat ... vitam in egestate degere; ib. 144. praesentes vos orant atque obsecrant .. ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. orant Lampsacenos, ut gravius apud eos nomen legationis ... putaretur; Verr. I, 69. rogat et orat Dolabellam ut de sua provincia decedat; ib. 72. reus orare atque obsecrare, ut cum consilio cognosceret; ib. II, 75. rogare atque orare patres conscriptos, ut statuerent ne absentium nomina reciperentur; ib. 103. rogant et orant Siculi patres conscriptos, ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant; ib. 147. cum ad eum Nymphodorus venisset Aetnam et oraret, ut sibi restituerentur; ib. III, 57. hic illi flentes rogare atque orare coeperunt, ut sibi suas segetes ... Apronio tradere liceret; ib. 69. ut ... neque aratori praetor per litteras supplicaret neque eum praesens oraret, ut quam plurimum sereret; ib. 125. orant te atque obsecrant, ut sibi religionem, generi tuo laudem gloriamque restituas; ib. IV, 80. totiens te senatum Panhormitanum adisse ... orantem atque obsecrantem, ut aliquando ille miser ... liberaretur; ib. V, 21. quae (matres) nihil aliud orabant, nisi ut ... liceret; ib. 118. id .. postremum parentes suos liberi orabant, ut ... lictori pecunia daretur; ib. 119. vos ... absens orat atque obsecrat, ut sua religio ... aliquid ... momenti habuisse videatur; Font. 14. orandus nobis erit amicus meus, M. Plaetorius, ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; ib. 36. Oppianicus .. orare hominem coepit, ut sibi rationem ostenderet iudicii corrumpendi; Cluent. 68. ei nunc etiam ultro rogabuntur atque orabuntur, ut agros ... quanti ipsi velint xviris tradant; leg. agr. II, 68. (Cethegum) orare ut item illi facerent; Catil. III, 10. vos oro et obtestor, ut totam causam ... contemplemini; Flacc. 26. hic vos orat .. parvus, ut se aliquando si non integra fortuna, at ut adflicta, patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. oro obtestorque vos, .. ut ... in hac civitate ne patiamini ..; Cael. 78. qui omnes ad eum multique mortales oratum ... obsecratumque venerant, ut ne meas fortunas desereret; Piso 77. te ... oro et obtestor, ... ut ... conserves eum; Planc. 104. hic vos aliud nihil orat nisi ut ... liceat; Rab. Post. 48. quid restat nisi ut orem obtesterque vos, .. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro? Milo 92. vos oro obtestorque, .. ut ... audeatis; ib. 105. „ut ignoscatur oro"; Ligar. 30. (filius) orabat, ut se contra suum patrem ... defenderem; Phil. II, 45. quaeso oroque vos, ... ut ... accipiatis sine offensione, quod dixero, neve ... repudietis; ib. VII, 8. ſ. 3. Rabir. 37. Muren. 86.

3. **ne:** rogare et orare, ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3. rogat eos atque orat ne oppugnent filium [suum]; Verr. II, 96. atque ille me orare atque obsecrare coepit, ne se lege defenderem; Cluent. 144. orat vos Habitus .. et flens obsecrat, ne se invidiae ... condonetis; ib. 201. nihil *aliud* iam vos orat atque *obsecrat*, nisi uti *ne se* .. funere *et* ... morte privetis, ut eum ... *in* patria mori pati*amini*; Rabir 37. vos ... oro atque obsecro, .. ut ne .. L. Murenae recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Muren. 86. qui (puer) vos ... orat, ne suum luctum patris lacrimis, patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106. illud unum vos magno opere oro atque obsecro, ... ne ... putetis; Planc. 56. huius illa vox volgaris, „audivi", ne quid innocenti reo noceat, oramus; ib. 57. quod .. ne faciatis oro obtestorque vos; Rab. Post. 46. simul illud oro: ... ne me hodie ... oblitum esse putetis mei; Phil. II, 10.

III. **mit Object:** alqm: te, C. Aquili, vosque, qui in consilio adestis, orat atque obsecrat; Quinct. 10. oro atque obsecro vos, qui nostis, vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20. quam ob rem alteram partem causae sic agemus ut vos doceamus, alteram sic ut oremus; Cluent. 3. vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35. is, qui te oraret; Ligar. 31. hi (fratres) te orant tui; ib. 35. per dexteram istam te oro; Deiot. 8. facile orari ... soles; ib. 9. ſ. II.

alqd: ſ. II, 2. Verr. V, 118.—3. Phil. II, 10. — amicum: ſ. II, 2. Font. 36. — aratorem: ſ. II, 2. Verr. III, 125.

causam: eam (causam) cum orarit, tum denique vocem accusatoris audiat; Quinct. 43.

consulem: cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; Sest. 26.

hominem: ſ. II, 2. Cluent. 68. — indices: ſ. II, 2. Sex. Rosc. 9. patres: ſ. II, 2. Verr. II, 103. 147.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** alqm alqd: ſ. II, 2. Rab. Post. 38.—3. Rabir. 37. Planc. 56.— parentes alqd: ſ. II, 2. Verr. V, 119.

ortus, Aufgang: si illud signum ... solis ortum ... conspiceret; Catil. III, 20.

os, Antlitz, Gesicht, Mund, Maske, Mündung, Eingang: I. **Subject:** est: quod erat os tuum, cum videbas [in contione] eos homines? Verr. III, 187. sed illud os, illam impuritatem caeni fuisse, ut hos iudices legere auderet! Phil. V, 16.

movent: nihilne te ... horum ora voltusque moverunt? Catil. I, 1.

II. **nach Verben:** 1. adfero: tu vero ... quam causam ad patronos tuos aut quod os adferes? Vatin. 5.

aspicio: quod nemo quemquam tam audacem ... fore arbitrabatur, qui ... ora iudicum aspicere aut os suum populo Romano ostendere auderet; Verr. I, 1.

aufero: Gorgonis os pulcherrimum, cinctum anguibus, revellit atque abstulit; Verr. IV, 124.

cerno: cuius .. sensus .. et os || eos || cernimus; Marcell. 10.

cingo: ſ. aufero.

cognosco: os hominis insignemque impudentiam cognoscite; Verr. IV, 66.

compleo: ille, cum sanguis os oculosque complesset, concidit; Verr. V, 142.

confrico: cum interea Apronius caput atque os suum unguento confricaret; Verr. III, 62.

contueor: aspicite ipsum, contuemini os; Sulla 74.

converto: video ... in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; Catil. IV, 1.

fero: eorum ora sermonesque ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.

habeo: quod habent os, quam audaciam! Rab. Post. 34.

intueor: quo .. tempore ... ora omnium ... intuemur; Milo 42.

nosco: nostis os hominis, nostis audaciam; Verr. II, 48.

offero: qui ... os tuum non modo ostenderes, sed etiam offerres; Sex. Rosc. 87.

ostendo: tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II 68. ſ. offero. aspicio.

pono: ponite ... ante oculos ... os illud infame;

Phil. XI, 7. ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum; ib. XIII, 4.
praebeo: qui testis interrogare ... nolueris et eis tacitus os tuum praebere malueris; Verr. III, 41.
propono: si ora ipsa oculis proposueritis; Sest. 17.
respergo: quorum ... morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; Phil. III, 4.
revello: f. aufero.
verbero: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.
video: ego .. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. fugitivi ... cum os videbam; Deiot. 3.
2. venit in mentem: venit .. mihi in mentem oris tui; Sex. Rosc. 95.
3. sum: (dixi) mihi videri ore durissimo esse; Quinct. 77.
4. acquiesco in: in tuo ore ... acquiesco; Deiot. 5.
conloco in: in ipso aditu atque ore portus ... tabernacula carbaseis intenta velis conlocabat; Verr. V, 30.
demigro ab: si ... strumae .. ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.
elabor ex: f. excido ex; dom. 104.
emineo ex: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.
eripio ex: populi Romani laus est urbem amicissimam Cyzicenorum ... ex ... totius belli ore ac faucibus ereptam esse atque servatam; Arch. 21. ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26.
evomo ex: in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.
excido ex: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo quisquam posset offendi? Sulla 72. ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? dom. 104.
exeo ex: non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam ..; Vatin. 4.
habeo in: hanc .. habebat semper in ore provinciam; Phil. III, 26.
immineo in: caterva tota ... in ore impuri hominis imminens contionata est; Sest. 118.
sum in: res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; Verr. II, 56. erat ... in ore ... omnium; Phil. X, 14.
versor in: in ore omnium cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. istius nequitiam [et iniquitatem tum] in ore volgi atque in communibus proverbiis esse versatam; Verr. I, 121. in omnium ... ore versaris; Scaur. 50.
III. **nach Substantiven:** contumacia: ut isti ... oris oculorumque illa contumacia ac superbia, quam videtis, dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5.
odor: ut odor Apronii taeterrimus oris et corporis ... uni isti suavis et iucundus videretur; Verr. III, 23.
superbia: f. contumacia.
IV. **Umstand:** 1. accipere: qui hasce ore adverso ... cicatrices ac notas virtutis accepit, is ..; Rabir. 36.
advolare: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem. quo iure? quo ore? „eodem,“ inquies „quo ..“; Phil. II, 103.
appellare: an vero dubitamus quo ore iste ceteros homines inferiores loco, auctoritate, ordine, quo ore homines rusticanos ex municipiis, quo denique ore, quos numquam liberos putavit, libertinos homines solitus sit appellare? Verr. I. 127.
committere: in populi Romani quidem conspectum quo ore vos commisistis? Verr. IV, 26.
erumpere: cum ... totum .. Pontum effervescentem in Asiam atque erumpentem ore .. sustinerent; prov. cons. 6.
excipere: ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; Verr. V, 118.
facere: quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicii facitis? Cluent. 65.
inhalare: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.
inquinari: hominem ... ore, lingua ... inquinatum; Cael. 78.
intueri: quo ore vos ille poterit ... intueri? Phil. VII, 21.
lacerare: cum verborum contumeliis optimum virum incesto ore lacerasset; Phil. XI, 5.
male dicere: imitari ... potius avi mores ... debebas quam optimo ... viro fugitivi ore male dicere; Deiot. 28.
saviari: cum illo ore inimicos est meos saviatus; Sest. 111.
significare: ut ipse non solum vita, sed corpore atque ore significat; Verr. III, 23.
tingi: cum cetera scelera stilo illo impuro, Sex. Clodii ore tincto, conscripsisset; har. resp. 11.
violare: quam (religionem) tu eodem ore ... impurissime taeterrimeque violasti; dom. 104.
2. ante: ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil. VIII, 20.
in: cum haec confessus eris, quae ... in ore atque in oculis provinciae gesta sunt; Verr. II, 81. tria ferebantur ... signa Iovis ... pulcherrime facta: unum illud Macedonicum ..; alterum in Ponti ore et angustiis; ib. IV, 129. cum spumas ageret in ore; ib. 148.
praeter: non intellegebat (Indutiomarus) se in testimonio nihil praeter vocem et os [et audaciam] neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; Font. 29. quando quidem || qui quidem || ... nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; Piso 53.
sine: sed quid pudeat hominem non modo sine rubore, verum omnino sine ore? Fr. B. XV, II, 6.

os, Gebein, Knochen: 1. tango: ita moriuntur, ut eorum ossa terra non tangat; Sex. Rosc. 72.
2. do: „dedisse poenas sceleratum cineri atque ossibus clarissimi viri ... laetandum est“; Phil. XIII, 22.
inuro: cur hunc dolorem cineri eius atque ossibus inussisti? Verr. I, 113.
reporto: Dexo ... ex tua calamitate cineri atque ossibus filii sui solacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.
3. conloco in: tu in civis optime de re publica meriti ... ossibus simulacrum ... conlocasti; dom. 131.

oscito, gähnen, lässig, theilnahmlos sein: alqs: (Staienus) eum (Bulbum), quod iam diu nihil quaesierat, tristem atque oscitantem leviter impellit; Cluent 71. videbar mihi videre alios intrantis, alios autem exeuntis ... hesterna potatione oscitantis; Fr. B. IX, 1.
dux: adde inscitiam ... oscitantis ducis; Milo 56.

osculatio, Küssen: si (mulier) ... ita sese gerat, ... non libertate sermonis, sed etiam .. osculatione ..., ut ..; Cael. 49.

osculor, küssen: filiolam: f. scientiam.
filium: quae (mater) misera modo consulem osculata filium suum, nunc cruciatur et sollicita est, ne ..; Muren. 88.
scientiam: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.
simulacrum: quod in precibus et gratulationi-

bus non solum id (simulacrum) venerari, verum etiam osculari solent; Verr. IV, 94.

ostendo, zeigen, sehen lassen, vorhalten, in Aussicht stellen, darlegen, erklären: I. **absolut:** quem ad modum ostendisset, se id exacturum esse respondit; ib. 135. quae res .. ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit, sicut ostendam; Verr. III, 38. is habuit in matrimonio Caesenniam, ... summo loco natam et probatissimam feminam, sicut .. vivus ipse multis rebus ostendit; Caecin. 10. si quid in dicendo consequi possum, eis ostendam potissimum, qui ..; imp. Pomp. 2. hos omnium rerum, ut iam ostendam, dominos habebimus; leg. agr. II, 21. quod si talium civium vos .. taedet, ostendite, Flacc. 105. sic arbitrabar .. vos iudicare, ut ostenditis; Phil. IV, 7.

II. **mit Ergänzungssatz:** 1. **indirecte Frage:** eo minus, quid possint, debent ostendere; Quinct. 9. ostendi quam multa ante fieri convenerit, quam hominis propinqui bona possideri postularentur; ib. 86. nisi in hac causa qui vester animus sit ostenderitis || ostendetis ||; Sex. Rosc. 12. quos neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere neque ubi neque per quos neque qua spe aut quo pretio potes ostendere; ib. 79. qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; ib. 149. iam ipse ostendet quam ob rem Cn. Carbonem reliquerit; Verr. I, 36. nos, qui iam et quid facere et quantulum iudicare possemus ostendimus; ib. III, 3. nunc quid undique ablatum sit otendunt; ib. IV, 132. ego quid mihi videretur, quid a maioribus factitatum, quid horum auctoritate ... dignum esset ostendi; Caecin. 81. ostendo ex hoc interdicto DE ARMATIS HOMINIBUS, qui possit ostendere non possedisse eum, qui deiectus sit, condemnari tamen sponsionis necesse esse; ib. 91. ac primum causa accusandi quae fuerit ostendam; Cluent. 19. cum ipsa pecunia ... numero ac summa sua non modo quanta fuerit, sed etiam ad quam rem fuerit ostendat; ib. 87. ostendat (Rullus) et quid et quibus daturus sit; leg. agr. II, 71. quoniam, qua de causa et quorum causa ille hoc promulgaverit, ostendi; ib. III, 15. quid fieri placeret ostendi; Catil. III, 5. ille ... quanta conscientiae vis esset ostendit; ib. 11. ostendam alio loco quantum salutis communis intersit ..; Muren 4. quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69. ostendis qualis tu ... fueris ... consul futurus; Piso 14. neque .. qui illi nummi fuerint nec quae tribus nec qui divisor ostendis; Planc. 55. si ostenderis quo modo sis eos ... defensurus; Phil. II, 8. qui ... quid pati ... posset et quid ... consequi ipse cuperet ostendit; ib. III, 12. dum hic ostenderet, quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. populum ... quanti faceret ostendit; ib. VIII, 9.

2. **accus. c. infin.:** ostendam primum causam non fuisse, cur ..; Quinct. 36. quid si hoc ipsum, quod nunc facit, ostendo testimonio esse nihil deberi? ib. 42. ego contra ostendo ... nihil eorum fecisse Sex. Roscium; Sex. Rosc. 79. ostendit ... illum pecuniam grandem amissurum; ib. 110. nonne ostendis id te vereri, quod praeter ceteros tu metuere non debeas? ib. 145. me saepe esse pollicitum, saepe ostendisse dicebant ... commodis eorum me non defuturum; div. Caec. 2. ostendit se tribuniciam potestatem restituturum; Verr. a. pr. 45. hoc ... si licuisse sibi ostenderit; ib. I, 12. ostendere ac persuadere hominem nocentem adductum esse; ib. 21. hac de re ostendit se ipsum cogniturum; ib. 27. unum ostende in tabulis aut tuis aut patris tui emptum esse; ib. 61. ostendit (Philodamus) munus illud suum non esse; ib. 65. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. 72. ostendent C. Verrem ... piratam ipsum consceleratum fuisse; ib. 90. in re tam usitata satis est ostendere omnis antea ius ita dixisse; ib. X, 114. tabulas protulit, quibus pecuniam se dedisse ostendit; ib. 128. ostendam ... columnas singulas ... locatas; ib. 147. eum (senatum) quoque ostendam ... coactu istius quod non senserit iudicasse; ib. II, 34. ostendit se reddere coacturum; ib. 48. ostendit .. novo modo si quis quid de absente peteret, se auditurum; ib. 59. census ... non servaturum se Metellus ostenderat; ib. 63. et simul ostendit se in summa difficultate esse nummaria; ib. 69. Sthenius ... ostendit fieri id nullo modo posse; ib. 85. tum iste his aperte ostendit et confirmavit eos in Sthenium quicquid vellent ... probaturos; ib. 90. hoc siguificant atque adeo aperte ostendunt, sese ad statuas tuas pecuniam ... invitissimos contulisse; ib. 148. si ostendo hoc decrevisse decumanos; ib. 174. per quos (decumanos) ostendam sic provinciam per triennium vexatam atque vastatam, .. ut ..; ib. III, 21. praetor ... ostendit se ... in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; ib. 44. praetor ... simul ostendit se lege Hieronica venditurum; ib. quid, si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium C? ib. 111. si ostendam minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. hoc cum scribit, illud ostendit, deiectos, fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; ib. 127. non scriberet se vectigalibus prospexisse, nisi hoc vellet ostendere, te vectigalia perdidisse; ib. 128. quod ostendi istum decumas ... contra omnium consuetudinem atque instituta vendidisse; ib. 142. quod ostendi istum decumas nova lege atque adeo nulla lege ... vendidisse; ib. ostendi iam illud initio, non existimandum magno vendidisse eum, qui ..; ib. 147. etiam illud ostendi, vendidisse alios magno decumas agri Leontini; ib. ostendam ex tabulis locupletissimorum aratorum eodem tempore neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; ib. 173. nihil sibi gratius ostendit futurum; ib. IV, 75. an ut hoc ostenderes, contra vim tuam in patronis praesidii nihil esse? ib. 89. in quibus (litteris) ostendunt omnia, quae dixi ablata esse, perscripta et plura etiam quam ego potui dicere; ib. 140. facile ostendam tua crudelitate in alios omnis tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; ib. V, 21. id quod perspicio et quod ostendam ... ipsorum ex litteris, multas pecunias ... esse perscriptas; ib. 48. illi ... se ostendunt quod vellet esse facturos; ib. 102. ostendito illos cum Sertorio fuisse, ab Dianio fugientis ad Siciliam esse delatos; ib. 154. Gavium istum ... ostendam in lautumias Syracusis abs te esse coniectum; ib. 164. *in eo laborabam*, ut quod arguebam, id factum esse ostenderem; Tull. 1. utrum .. (petitor) ostendere potest, sive eam ipsam familiam sibi damnum dedisse, sive consilio et opera eius familiae factum esse; ib. 28. quid ad haec respondeam? ostendi falsa esse; ib. 54. quo maius crimen sit id, quod ostendatur esse falsum; Font. 20. dubitabitis non modo vestris civibus, ... verum etiam exteris nationibus et gentibus ostendere vos ... civi parcere quam hosti cedere maluisse? ib. 35. ostendit in hac ipsa causa nihil esse quod laborarem; Caecin. 80. ostendo, ... eum ... vincere sponsionem, si ostendat eum non possedisse; ib. 91. non satis est posse docere se deiectum, nisi ostendere potest, cum possideret, tum deiectum || eiectum ||; ib. 92. tum illud ostendam, quod maxime requiri intellego, iudicium illud pecunia esse temptatum; Cluent. 9. ostendam .. primum, ... innocentem pecunia cir-

cumventum, neminem umquam maioribus criminibus, gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; ib. si ostendo ab Oppianico (iudicium esse corruptum), purgo Habitum; ib. 64. non solum illud ostendam, quod iam videtis, populi Romani suffragiis saepe numero censorias subscriptiones esse sublatas; ib. 121. iam ostendent sibi ... hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18. iam aperte ostendent sibi nomen huius rei publicae ... displicere; ib. cum (consul) ostenderit nihil esse metuendum; ib. 24. cum ostenderem ... auctorem me (legis) atque adiutorem futurum; ib. II, 12. si ostendo non modo non adimi cuiquam glebam ..., sed etiam genus id agrorum ... confirmari atque sanciri; ib. III, 3. quoniam ostendi .. parem dignitatem ..., disparem fortunam in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43. (M. Gratidius) re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49. qui (Q. Naso) cum sententiam secundum Plotium se dicturum ostenderet; ib. 50. nisi ostenderis illam in tutela Flacci non fuisse; ib. 86. petere (pecuniam) non oportere numquam ostendes; ib. ostendetis bonae rationi et constanti et gravi nullum a vobis fructum esse propositum; ib. 106. ostendisti vim tibi maxime displicere; dom. 54. (senatus) ostendit ... nec stare potuisse rem publicam, ... nec futuram esse ullam; ib. 73. mihi .. hoc propositum est, ostendere omnia consilia P. Sestii mentemque totius tribunatus hanc fuisse, ut ..; Sest. 31. quid populus Romanus sentire se ostenderet; ib. 117. qui ulteriorem (Galliam decernit), ... ostendit eam se tueri legem || eam sentire legem, al. ||; prov. cons. 36. cum ... cunctus ordo ... ostendebat ... nihil esse vos acturos Piso 29. quod si .. a Gabinio (Postumi causam) seiunctam ostendero; Rab. Post. 8. cum Caesar ostendisset se ... Dolabellam consulem esse iussurum; Phil. II, 80. nec vehementius (est) ostendere se laturum invito conlega quam ipsi conlegae magistratum abrogare; Fr. B. VI, 14. quam diu quidem hoc animo erga vos illa plebs erit, quo se ostendit esse; ib. 28. ſ. 1. Caecin. 91.

III. **mit Object:** alqm: tempore .. ipso se ostenderunt, cum ..; Cael. 65. cum neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50. nec opinato cum te ostendisses; Phil. II, 77.

alqd: hoc dicam, [quod ostendam]; Verr. I, 157· diffugerant enim permulti, id quod ostendam; ib. III, 46. ut illi in alteras decumas, id quod in aliis quoque civitatibus ostendam, triticum emere ... cogerentur; ib. 101. haec omnia doceo litteris civitatum, ostendo testimoniis et publicis ... et privatis; ib. 122. qui hospites ad ea, quae visenda sunt, solent ducere et unum quidque ostendere; ib. IV, 132. id .. ex litteris ostendam Syracusanorum; ib. V, 164. (Asclepiades) dixit tantum: nihil ostendit, nihil protulit; Flacc. 34. sic ... reperietis, quod, cum ad id loci venero, ostendam; Cael. 18. redde mihi quod ostenderas; Planc. 13. tenete vestra memoria, quod saepe ostendistis, huius totius belli in unius viri ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3. ſ. lucem. periculum.— II, 2. Verr. II, 148. III, 127. 128. 147. >< IV, 89. V, 48. Tull. 28. Cluent. 9. 121.

aciem: ſ. edictum.

agrum: qui (ager) vobis ostenditur; leg. agr. II, 85.

amorem: ſ. convivium.

auctoritatem: cum ... senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus ornamentisque ostenderit; Phil. IX, 16.

audaciam: nonne ... audaciam eius, qui in crimen vocetur, singularem ostendere? Sex. Rosc. 38. singularis audacia ostendatur necesse est; ib. 62.

benevolentiam: qui (P. Sestius) suam erga me benevolentiam et fidem non solum animi dolore, sed etiam corporis volneribus ostendit; sen. 30.

caedem: caedes principum ostenditur; har resp. 54.

candelabrum: candelabrum ... reges ... neque ponere potuerunt neque volgo ostendere ac proferre voluerunt; Verr. IV, 64.

causam: neque in testimonio causam tanti tumultus ostendis ullam; Verr. I, 80.

codicem: cedo, quaeso, codicem: circumfer, ostende; Verr. II, 104.

comissationem: ſ. convivium.

consilium: non dubitanti fidele consilium, non laboranti certum subsidium nobilitatis ostenditur; leg. agr. II, 5.

continentiam: ſ. innocentiam.

convivium: nullum turpe convivium, non amor, non comissatio, non libido, non sumptus ostenditur; Muren. 13.

crucem: quam (crucem) vos Reginis ... itemque incolis vestris ... ostendere soletis; Verr. IV, 26.

cursum: perfacilis mihi reliquus cursus ostenditur; Cael. 51.

defensionem: quaedam mihi magnifica et praeclara eius defensio ostenditur; Verr. V, 1.

diadema: diadema ostendis; Phil. II, 85.

edictum: quibus ego non modo si aciem exercitus nostri, verum etiam si edictum praetoris ostendero, concident; Catil. II, 5.

exitum: quemnam ostenditis exitum nobis? Sest. 93.

facinus: hoc (facinus) quo minus est credibile, nisi ostenditur, eo magis est, si convincitur, vindicandum; Sex. Rosc. 69.

fidem: ſ. benevolentiam. innocentiam.

fructum: quod si non hic tantus fructus ostenderetur; Arch. 16.

indicia: haec (Mater magna) .. vobis, haec populo Romano .. scelerum indicia ostendit; har. resp. 24.

infirmitatem: cum .. Q. Scaevola ... animi vim et infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

innocentiam: nisi eius integerrimam vitam, modestissimos mores, summam fidem, continentiam, pietatem, innocentiam ostendero; Planc. 3.

iucunditatem: quibus (urbanis tribubus) ista agri spes et iucunditas ostenditur; leg. agr. II, 79.

libidinem: ſ. convivium.

licentiam: cum iste calumniae licentiam sua auctoritate ostendisset; Verr. II, 67.

lucem: quae (tempora) simul ac primum aliquid lucis ostendere visa sunt; Phil. IV, 1.

metum: iste ... tum spem, tum metum ostendere; Verr. IV, 75. ut velint isti (Allobroges) ... intellegere se populo Romano non metum belli, sed spem triumphi ostendere; Font. 36.

mores: ſ. innocentiam.

munitionem: ſ. opus.

odium: odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc, opinor, ostenditur; Sex. Rosc. 52.

opus: opus ostendebat munitionemque legatis; Phil. VIII, 20.

os: qui ... os tuum non modo ostenderes, sed etiam offerres; Sex. Rosc. 87. qui ... ora iudicum aspicere aut os suum populo Romano ostendere auderet; Verr. I, 1. tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68.

periculum: ex qua (pulchritudine) praesertim periculi nihil ostenderetur; Verr. IV, 120.

pietatem: ſ. innocentiam.

rationem: quae (femina) sacrarii spoliandi ra-

tionem ostenderet; Verr. IV, 102. Oppianicus .. orare hominem coepit, ut sibi rationem ostenderet iudicii corrumpendi; Cluent. 68.
scyphos: „ubi sunt ... scyphi?" ostendo tristis; ib. IV, 32.
signum: primum ostendimus Cethego signum; Catil. III, 10.
spem: hisce insidiose spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110. potestne tibi ulla spes salutis commoda ostendi? Verr. I, 47. ei non nullam spem societatis ostendit; ib. 134. quibus expediret spem ostendere; ib. II, 135. cui civi supplici non illa dextera invicta spem salutis ostendit? ib. V, 153. spem improbis ostendistis; leg. agr. I, 23. ut ... militibus spes ostendatur praemiorum; Phil. III, 14. ſ. iucunditatem. metum.
statuas: neque enim, si maxime statuae deiectae essent, eas ego vobis possem iacentis ostendere; Verr. II, 164.
studium: meum studium in rem publicam ostendi; Verr. I, 15.
subsidium; ſ. consilium.
sumptum: ſ. convivium.
tabellas: ait ... certos esse in consilio quibus ostendi tabellas velit; div. Caec. 24. tum ostendi tabellas Lentulo; Catil. III, 10.
telum: ut ... telum .. paulo ante e corpore extractum ostenderet (inimico); Sex. Rosc. 19.
vasa: ait se (vasa) suis caelatoribus velle ostendere; Verr. IV, 63.
verbum: unum ostende verbum consecrationis in ipsa tua lege; dom. 128.
vestigium: unum ... a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; Cluent. 124. ut ipse locus eorum, qui cum hac urbe de imperio decertaverunt, vestigia calamitatis ostenderet; leg. agr. II, 51.
viam: qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63. (natura) multas vias adulescentiae lubricas ostendit; Cael. 41.
vim: ſ. infirmitatem.
vitam: ſ. innocentiam.
vitium: tu ostendito ... vitium; Planc. 48.
volumen: volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; Verr. I, 97.

ostentatio, Prahlerei, Prunk, Schein: I. est: ubi (erat) illa magnifica et gloriosa ostentatio civitatis? Flacc. 52.
refercit: vectorum ... ostentatio ... auris refersit istis sermonibus; Rab. Post. 40.
II. genus: quod tandem genus est illud ostentationis? Rab. Post. 38.
III. 1. adduci: ut intellegatis Cluentium ... non ostentatione aliqua aut gloria adductum ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11.
existimari: qui sperastis vos contra consulem veritate, non ostentatione popularem posse ... popularis existimari; leg. agr. I, 23.
2. causa: illi ... gloriae causa atque ostentationis accussant; Verr. III, 3.

ostento, zeigen, darbieten, in Aussicht stellen, zur Schau tragen: I. absolut: nec suffragia dabis, quibus ostentas, nec vero illam nefariam libertatem; Fr. B. XV, IV, 1.
II. alqm: (isti) in aliis se rebus ostentent; Cael. 67. huic (posteritati, aeternitati) te ostentes oportet; Marcell. 28. quam se iactare, quam ostentare (solebat)! Deiot. 28.
alqd: si qui ... aliud spe ac specie simulationis || spei simulatione ac specie, spei specie ac simulatione || ostentant; leg. agr. II, 10.
agros: sic confirmo ... ostentari populi Romani || populo Romano || agros; leg. agr. II, 15. agrum .. Campanum, quem vobis ostentant, ipsi concupiverunt; ib. 78.
delationem: qui (A. Aurius) sibi delationem nominis et capitis periculum ostentarat; Cluent. 25.
gladios: Cassius, Mustela, Tiro, gladios ostentantes, ... greges ducebant per forum; Phil. V, 18.
largitionem: quae (largitio) verbis ostentari potest; leg. agr. II, 10.
patientiam: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis, frigoris, inopiae rerum omnium; Catil. I, 26.
pecuniam: quae (pecunia) ex liberalitate huius promissa sit et ostentata; Qu. Rosc. 16.
periculum: ſ. delationem.
spem: cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent. 22. creditoribus suis spem ostentare provinciae videretur; Fr. B. XIII, II, 3.

ostentum, Wunderzeichen: I, 1. nuntio, refero: ad quos (haruspices) .. referri nuntiata ostenta non convenit; har. resp. 61. ſ. 2. dico de.
2. dico de: gaudeo mihi de toto hoc ostento, quod haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit, datam ... causam esse dicendi; har. resp. 10.
portendo ex: cum ... magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur; Verr. IV, 108.
II. magnitudo: ego .. fateor me .. magnitudine ostenti ... vehementer esse commotum; har. resp. 18.
III. Ablativ: quod eodem ostento Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31.

ostiatim, Haus für Haus: ago: hic nolite exspectare, dum ego haec crimina agam ostiatim; Verr. IV, 48.
compilo: qui ... ostiatim totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53.

ostium, Eingang, Thür: I, 1. aperio: cum planum iudicibus esset factum aperto ostio dormientis eos inventos esse; Sex. Rosc. 65.
2. immitto, inrumpo e: vis ... servorum ... e fornicibus ostiisque omnibus in scenam immissa inrupit; har. resp. 22.
proicio in: Insula, quae ... in utriusque portus ostium aditumque proiecta est; Verr. IV, 118.
II. ad: matres .. miserae pernoctabant ad ostium carceris; Verr. V, 118. qui ... hanc rem in Cilicia ad ostium fluminis Cydni confecisset; Phil. II, 26.
ante, intra: ut vos, qui modo ante ostium Tiberinum classem hostium videbatis, ei nunc nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; imp. Pomp. 33.
propter: quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem, propter ipsum introitum atque ostium portus; Verr. V, 80.

otiose, müßig, ruhig: contemplari unum quidque otiose et considerare coepit; Verr. IV, 33.

otiosus, müßig, unbeschäftigt, friedlich: A. alqs: istos quietissimos atque otiosissimos || et otiosissimos, aeque otiosos || reddam; leg. agr. II, 102. (Gellius) Graeculum se atque otiosum putari voluit; Sest. 110. vos ..., quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1. scio ... Q. Marcium ... domi fuisse otiosum; Piso 54. cum otiosus sis; Planc. 66. ne omnino umquam essem otiosus; ib. otiosus .. esse mavolt; Phil. VIII, 27.
cursus: qui .. non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; Catil. IV, 17.

dignitas: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra; Sest. 98.
homines: num ... otiosis hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 76.
otium: cui fuerit ne otium quidem umquam otiosum; Planc. 66.
privatus: otioso .. et nihil agenti privato ... quando imperium senatus dedit? Phil. XI, 20.
spiritus: cum ... nullum tranquillum atque otiosum spiritum duxerimus; Arch. 30.
vita: nihil esse praestabilius otiosa vita; Sest. 23. hanc vitam ... otiosam secuti sumus; Rab. Post. 17.

B, I. minor: quidam ... otiosis minabantur; Marcell. 17.
II. bona: vigilare ... insidiantem ... bonis otiosorum; Catil. I, 26.

otium, freie Zeit, Muße, Ruhe, Frieden: I. **Subject:** abstrahit: ut a nullius umquam me tempore aut commodo || commodum || aut otium meum abstraxerit aut voluptas avocarit; Arch. 12.
cedit: cedat ... otium militiae; Muren. 30.
delectat: otium te delectat; Flacc. 71.
est: quid tam populare (est) quam otium? leg. agr. II, 9. quibus odio est otium; ib. 102. cum plus erat otii; Flacc. 9. cui fuerit ne otium quidem umquam otiosum; Planc. 66. quod (otium) cum omnibus bonis utile esset tum praecipue mihi; Phil. VIII, 11. sin otium incolumibus his esse nullum potest; ib. XIII, 7. f. II, 1. adfero; leg. agr. II, 102.
perturbat: minime miror te otium perturbare; Phil. II, 87.

II. **nach Verben:** 1. adfero: nihil esse tam populare, quam id, quod ego vobis ... adfero, pacem, tranquillitatem, otium; leg. agr. II, 102. ut ... ea .. res vobis populoque Romano ... otium concordiamque adferat; Muren. 1.
amplexor: est tuum ... retinere ... consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium; Muren. 83. neque ... homines ... convenit ... ullum amplexari otium quod abhorreat a dignitate; Sest. 98. quod plebes ... otium amplexatur; ib. 104.
confero: cum videam haec omnia .., pacem .., libertatem ..., otium domesticum ... in fidem et ... in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9.
concupisco: numquam tu ... otium ... concupisti; Catil. I, 25.
conservo: dicam ego ... de studio conservandae salutis communis atque otii; Sest. 5.
do: qui mihi ... eadem omnia dedit, quae universae rei publicae, salutem, otium, dignitatem; Quir. 16.
efficio: hoc (otium) qui volunt, omnes optimates, qui efficiunt, summi viri ... putantur; Sest. 98.
habeo: vellem tantum haberem otii, ut possem ..; Flacc. 75. si quid habui otii; har. resp. 19.
odi: cum ... alii ... hunc bonorum statum otiumque odissent; Sest. 46.
pario: ipso otio || ex ipso otio, ab ipso otio ||, quo vos fortunam regitis, si hunc statum, quem habetis, esse non ignoravi, non quaesitum || quam vos fortunati eritis — non ignavia quaesitum ||, sed vita || virtute || partum otium tenueritis; leg. agr. II, 103.
polliceor: nos .. nostris militibus ... otium pollicemur; Phil. VIII, 10.
postulo: si nullum aliud mihi praemium ab senatu populoque Romano nisi honestum otium postularem; Sulla 26.
propono: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus quod intueri et quo cursum suum derigere debeant? ... cum dignitate otium; Sest. 98.
quaero: qui .. bonam famam ... expetunt, aliis otium quaerere debent; Sest. 139. f. pario.
referio: nihil tam populare ... quam otium reperiemus; leg. agr. I, 23.
retineo: vos ... omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102. dum otium volunt etiam sine dignitate retinere; Sest. 100.
sequor: qui (homines) ... otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.
teneo: f. pario. — volo: f. efficio.
2. concedo: bellum ac tumultum paci atque otio concessurum; Piso 73.
consulo: vos ... obtestor, ut otio ... consulatis; Muren. 86. quam volent illi cedant otio consulentes; Phil. II, 113.
nascor: cum se ... meminisset vestrae ... libertati natum, non otio suo; Phil. VI, 9.
prospicio: ut (homines) otio non prospiciant; Sest. 98. quin ego ... rei publicae plus quam otio meo, non nulli ... suo plus otio quam communi prospexerint; prov. cons. 24.
studeo: non semper otio studui; Phil. VIII, 11.
3. perfruor: patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; Sest. 138. ut ... ea .. tu ... summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27.
4. devoveo pro: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate, otio concordiaque devovi; Quir. 1.
invito ad: cum te et vita et fortuna tua ad otium ... invitet; Phil. X, 3.
perduco ad: illam Campanam adrogantiam || adrogantem || atque intolerandam ferociam ... maiores nostri ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.
sum in: cum bello sociorum tota Italia arderet, ... C. Norbanus in summo otio fuit; Verr. V, 8. ut (fortissimus quisque vir) aliquando in otio possit esse; leg. agr. II, 9. ut || uti || impune in otio esse possimus || possemus ||; ib. vos eritis in otio; ib. 102. quoniam illi arti in bello ac seditione locus est, huic in pace atque otio; Quir. 20. cum tibi salus esse in otio nulla posset; dom. 13. quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1.
vivo in: [qui propter desidiam in otio vivunt;] leg. agr. II, 103.
III. **nach Adjectiven:** 1. amans: genus hoc universum amantissimum est otii; Catil. IV, 17.
cupidus: quem ego vobis ... ita commendo, ut cupidissimum otii; Muren. 90.
2. inimicus: quae sint inimica .. otio communi; Phil. X, 3.
3. accommodatus ad: homines ... prope praeter ceteros ad summum [Graecorum] otium ... accomodati; Verr. I, 63.
IV. **nach Substantiven:** alqd: f. I. est; Flacc. 9. — II, 1. habeo.
auctor: eiciundus est ex urbe civis auctor et custos salutis, otii, dignitatis, fidei; Fr. B. XV, 1, 2.
custos: monitus a ... diligentissimo custode pacis atque otii; prov. cons. 39. f. auctor.
fines: videbam illud scelus tam importunum, audaciam tam immanem ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.
hostis: hanc istum otii ... hostem causam adrepturum fuisse; dom. 12.
inimicus: fore ... ut aliquis patrimonii nau-

fragus, inimicus otii, ... aliter indicata haec esse diceret; Sulla 41. hominis ..., mihi irati, sed multo acrius otii et communis salutis inimici; Sest. 15. ego .. istos otii ... inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.

insigne: quia pacis est insigne et otii toga; Piso 73.

muri: lex Aelia et Fufia eversa est, propugnacula murique tranquillitatis atque otii; Piso 9.

patronus: qui otii et concordiae patronum me ... professus || confessus || sim; leg. agr. III, 4.

portus: ut ... possint .. capere otii illum portum; Sest. 99.

propugnacula: ſ. muri.

ratio: clarorum virorum ... otii ... rationem exstare oportere; Planc. 66. quia rationem habendam maxime arbitror ... otii; Phil. I, 16.

spes: quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur; dom. 15. ut ... reditu (meo) ubertas agrorum, frugum copia, spes otii ... mecum simul reducta videantur; ib. 17. senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius virtute, auctoritate, felicitate reponere otii; Phil. V, 41.

tempestas: tu, ... turbo ac tempestas pacis atque otii; dom. 137.

tranquillitas: cum (consul) ostenderit ... futuram summam .. tranquillitatem pacis atque otii; ib.

turbo: ſ. tempestas.

V. **Umſtand:** 1. ali: omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur, alitur otio; Catil. IV, 17.

delectari: (populus) otio suo ... delectatur; Sest. 104. qui otio delectantur; Phil. XI, 38.

zum Satz: neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam ... tanto otio ... liberassemus; Catil. III, 17. rex Ptolemaeus, qui ... regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57. otio et tranquillitate rei publicae (Gellius) consenescebat; Sest. 110. ſ. II, 1. pario.

2. causa: quod facio, ... me .. otii ... causa facere clamo atque testor; Muren. 78. sese otii mei causa, ut omni populari concitatione defungerer, censere, ut ..; Sest. 74.

contra: omnia turbulenta consilia ... contra vestrum otium || o. v. || partim iniri, partim ... inita esse dicebantur; leg. agr. II, 8.

in: in summo otio rediens a cena Romae occisus est (Sex. Roscius); Sex. Rosc. 126. tibi illa Diana in pace atque in otio religionem nullam attulit? Verr. IV, 78. qui in pace et otio ... homines inermos ... armis, viris, terrore periculoque mortis reppulerit, fugarit, averterit; Caecin. 33. quae vis in bello appellatur, ea in otio non appellabitur? ib. 43. ut, ... quem in otio semper secum habuisset, hunc ... ab se dimitteret; Sulla 57. ea quae nos libri docent in umbra atque otio; Balb. 15.

propter: quae (persona) propter otium ac studium minime in iudiciis periculisque tractata est; Arch. 3.

sine: quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.

ovis, **Schaf:** o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil. III, 27.

ovo, **eine Ovation halten, feierlich einziehen** cum ... propter eorum res gestas me ovantem et prope triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit; Phil. XIV, 12.

Pabulum, **Futter:** quid enim hunc persequar, .. pabulo inimicorum ... corruptum? har. resp. 5.

pacatus, **friedlich, ruhig, im Frieden:** alqs ut ... ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39. stantibus Hierosolymis pacatisque Iudaeis; Flacc. 69. ut praeclare cum eis agamus, quos pacatos esse patiamur; Sest. 51. dubitabat nemo quin ... pacati atque socii nefario bello lacessiti ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85. tali viro ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.

alqd: cum ... tuta omnia et pacata esse poterant; Flacc. 29. omnia sunt externa ... pacata; Catil. II, 11.

civitas: civitates ... pacatae ... ad arma confugient; Verr. I, 78. ecquam putatis civitatem pacatam fuisse quae locuples sit? ecquam esse locupletem quae istis pacata esse videatur? imp. Pomp. 67. ex civitate male pacata; Catil. III, 22.

gazae: ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis || ex opulentissimis gazis ||; Sest. 93.

gens: homini ... turpissimo ... quis bellum cum || bellum || pacatissimis gentibus ... dedit? dom. 23. cum ... integerrimas pecatissimasque gentis ... tradidisses; ib. 60. nulla gens est, quae non ... ita pacata (sit), ut ..; prov. cons. 31.

Macedonia: quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu triumphisque pacata; prov. cons. 4. atque hanc Macedoniam ... pacatam ipsam per se et quietam ... tuebamur; ib. 5.

nequitia: ille, cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; Phil. V, 24.

oppida: postea ... quam tu ... oppida pacata ... vexanda curasti; Verr. I, 56.

provincia: in provincia pacatissima ita se gessit, ut ..; Ligar. 4.

rex: denique erat rex, si nondum socius, at non hostis, pacatus, quietus; Sest. 57.

solum: in Mamertinorum solo foederato atque pacato momentum ... constitutum est; Verr. IV, 26.

tempus: tempus hoc tranquillum atque pacatum; Cluent. 94.

urbes: urbes pacatae ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

pacificatorius, **den Frieden vermittelnd:** postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil. XII, 3.

paciscor, **verabreden, ſich ausbedingen, Vertrag ſchließen:** I, 1. ad: satis haec magna vis est ad inique paciscendum; Verr. III, 37.

2. alqs: ne quis frumentum de area tolleret ante, quam cum decumano pactus esset; ib. 36. NE TOLLAT .. EX AREA, NISI ERIT PACTUS; ib. 37. „non tollam potius, quam paciscar"; ib. „nisi pactus eris, non commovebis"; ib. nisi pactus esset; ib.

arator: ut ex area nisi pactus esset arator ne tolleret Verr. III, 51.

II. Ciliciam: quam (Ciliciam) sibi ... pactus erat; Sest. 55.

pactio, **Verabredung, Abkommen, Vergleich, Vertrag:** I. **abſolut:** 1. est: quem ad modum pactio est? Qu. Rosc. 25. quas pactiones ... fore putatis? leg. agr. I, 9. in quo (bello) pactio pacis lex sit servitutis; Phil. XIII, 2.

exsistit: cum .. omnium tuorum scelerum haec pactio exstiterit, ut ..; Piso 57.
potest: f. II, 1. convello.
2. sum: cum eis facta pax non erit pax, sed pactio servitutis; Phil. XII, 14.
II. **nach Verben:** 1. ago: nihil aliud ... actum est nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis; prov. cons. 9.
cognosco: cognoscite pactiones Menaenorum cum Venerio servo; Verr. III, 102. f. exprimo.
conficio: f. persequor.
conflo: nefarias cum multis scelerum pactiones .. conflavit; har. resp. 42.
convello: quod foedus aut pactio ... non infirmari ac convelli potest ..? Caecin. 51.
exprimo: cum ... tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; Verr. III, 143.
facio: f. **facio,** III. pactionem (11 St.) B. II, S. 307, a.
muto: mutasti pactionem; dom. 23.
persequor: cum singulis (aratoribus) pactiones decumanorum litteris persequi et conficere necesse est; Verr. III, 112.
profero: quid ego rerum capitalium quaestiones, reorum pactiones ... proferam? Piso 87.
recito: recita ... pactiones Menaenorum; Verr. III, 102.
rescindo: pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10.
sancio: cum omnium provinciarum pactiones ... sancirentur; Quir. 13.
2. adhibeo: prohibitio tollendi ... vim adhibebat pactioni; Verr. III, 37.
cedo: si societas magistratuum (suberat), pactioni ||societas, magistratuum pactioni|| (cesseram); Sest. 64.
3. accedo ad: ad eius condiciones pactionesque accedere; Verr. III, 69.
cognosco ex: ex una pactione hominis honesti .. cognoscite; Verr. III, 92.
intellego ex: ex Hyblensium pactionibus intellegetis ..; Verr. III, 102.
III. **nach Substantiven:** 1. praemia: qui me ... praemiis .. nefariae pactionis ... oppressum .. voluerunt; har. resp. 3.
suspicio: non nullos ... pactionis suspicionem non vitasse; Verr. I, 17.
2. vis ad: quae res ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit; Verr. III, 38.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** concupiscere: pacis ... nomen non pactione, sed victoria concupiverunt; Phil. XII, 9.
coniungi: ut quaeque (civitas) nobiscum ... pactione, foedere est coniuncta; Balb. 29.
emi: cum duo consules empti pactione provinciarum auctores se ... tradidissent; Quir. 13.
obligare: alter consul ... pactionibus se || eos || suorum praemiorum obligarat; sen. 32.
obstringi: ac || hac || tamen obstricti pactione tenebamini; Piso 30.
perdere: cum consules provinciarum pactione libertatem omnem perdidissent; Sest. 69.
tenere: ita te non modo publicis tenebo, sed etiam privatis aratorum pactionibus ac litteris; Verr. III, 107. f. obstringi.
2. contra: quod eis navem contra pactionem foederis imperarint; Verr. V. 49.
ex: non enim ex pactione verborum ... di immortales hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46.
in: singularem quandam laudem eius praestabilem || eius et praest., et praest. || esse sententiam in foederibus || in interpretandis foed. ||, pactionibus; Balb. 15. [in pactione provinciarum]; Piso 28.

pactor, Vermittler: en ... societatis pactores, religionis auctores! Verr. V, 55.

pactum, Vertrag, Vergleich, Art und Weise: I. maneo in: mansit in condicione ac pacto; Verr. a. pr. 16.
II. formula: quae [...] pacti aut conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.
III. **Ablativ:** ut hoc pacto rationem referre liceret; Verr. I, 37. adiutor eodem pacto esse debeo; Muren. 8. servi .. mei si me isto pacto metuerent; Catil. I, 17. quae (largitio) ... re vera fieri ... nullo pacto potest; leg. agr. II, 10. quod adimi nullo pacto potest || poterat ||; ib. 19. quod disputari contra nullo pacto potest; ib. 40. id (malum) opprimi ... nullo pacto potest; Catil. IV, 6. id esse gratum nullo pacto potest; Muren. 28. qui in iussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34. si uti illis (gladiis) nullo pacto liceret; Milo 10. pax civilis esse nullo pacto potest; Phil. VII, 23. a re publica dissidere nullo pacto potest; ib. XIII, 8. „quo pacto educatus sim“; Quinct. 55. quo pacto suae confessioni possit mederi; Verr. I, 12. ea quo pacto distinguere ac separare possim nescio; ib. III, 88. „quo pacto se habeat provincia“; ib. 122. ei ... nescio quo pacto ... anulus aureus ... comminutus est; ib. IV, 56. nescio quo pacto omnium scelerum ... maturitas ... erupit; Catil. I, 31. quo autem pacto illi Apenninum ... perferent? ib. II, 23. nescio quo pacto semper hoc fit; Muren. 43. qui nescio quo pacto mihi videtur ... incurrere; ib. 57. sed nescio quo pacto iam de manibus labitur; Flacc. 15. quid illi ... quo se pacto gerunt? Sest. 75. quo pacto (paratum est)? Cael. 58. quonam igitur pacto probari potest insidias Miloni fecisse Clodium? Milo 32. et tamen nescio quo pacto ... revertistis; Phil. VIII, 28. sed ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; Piso 65.

paene, beinahe, fast, so gut wie: I. **bei Verben:** abeo: quem ad modum ... paene non abieris scimus; Phil. II, 100.
addico: quam (vitam) ... paene addictam sciebat; Milo 56.
adfero: et quidem in custodia etiam fuit regia et vis vitae eius || vita eius || adlata paene est || vita ei ablata ||; Rab. Post. 22.
adfligo: videtis ... paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.
amitto: quae (res publica) paene amissa esset || est ||; Quir. 5.
capio: qui illam (Carthaginem) ... paene captam aliquando ... avertit; har. resp. 6.
concido: at ego ... concidi paene, iudices, cum ex me quidam quaesisset quo die ..; Planc. 65.
conficio: nuper quidem ... me ad regiam paene confecit; Milo 37. bellum adfectum videmus et ... paene confectum; prov. cons. 19.
conflo: quis est qui horum consensum conspirantem et paene conflatum ... noverit? Ligar. 34.
coniungo: ut ... duo maria ... paene coniungeret; leg. agr. II, 87.
constringo: cum ... uxore paene constrictus esset; Milo 54.
converto: cuius (Matrae magnae) ludi ... paene ad caedem et ad funus civitatis conversi sunt; har. resp. 24.
credo: haec non delata solum, sed paene credita ... sunt; Milo 64.

damno: reus ... opinione hominum paene damnatus; Verr. IV, 34. etiamne paene damnatus hostium duces ... retinuisti? ib. V, 76.
decipio: me ipsum ... paene ille decepit; Cael. 14.
deleo: cogitate quantis laboribus fundatum imperium ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19. qui haec paene delerunt; sen. 4. senatum cunctum paene delevit; ib. 38.
depello: iam paene belli depulsa metu; Quir. 15.
dico: paene dicam; Sex. Rosc. 68. Cluent. 192. si qua enim sunt privata iudicia summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16.
doceo: campus ille nobilissimus ac feracissimus ipse me causam paene docuit Leontinus; Scaur. 25.
incendo: ut ... ipse circumsessus paene incenderere; Verr. I, 85.
interficio: cum domi meae paene interfectus essem; Catil. II, 12. vidi hunc ipsum Q. Hortensium ... paene interfici servorum manu; Milo 37.
ministro: et ardentis faces furiis Clodianis paene ipse consul ministrabas; Piso 26.
obrigesco: cum iam paene obriguisset; Verr. IV, 87.
opprimo: quibus (periculis) paene oppressa est res publica; Sulla 82.
paenitet: ut illum hominem ... paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60.
perdo: quod iam ... adflicti erant (aratores) ac paene perditi; Verr. III, 77.
perstringo: portam paene perstrinxisti; Phil. II, 102.
praecurro: qui mihi studio paene praecurritis; Catil. IV, 19.
praetereo: quod paene praeterii; Verr. II, 87. illud, quod paene praeterii; ib. III, 80. quam (auctoritat em) ego turpiter paene praeterii; Cluent. 138. decus illius exercitus paene praeterii; Phil. XI, 14.
revoco: cum ... rem paene ad manus revocasset; Cluent. 136.
sentio: quia suam classem attemptatam ... paene sensit; Quir. 17.
tango: non ut audire ea, quae dicebam, iudices, sed ut cernere et paene tangere viderentur; Scaur. 26.
veneror: quos omnes paene venerari debemus; Phil. X, 4.
video: hoc vero meminimus ac paene vidimus; Scaur. c. 3. § 1.
vincio: qui te ... vinctum paene Africanis oratoribus tradiderunt; Fr. B. VIII, 14, c.
vinco: tamen ab omnibus paene vincor; Vatin 1.
II. **bei Adjectiven, Participien, Pronomina und Adverbien:** acerbus: praetereo illum nefarium conatum tuum et paene acerbum; Fr. B. VIII, 19, b.
aequaliter: ut in communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; Milo 78.
aeternus: o nox illa, quae paene aeternas ... tenebras attulisti! Flacc. 102.
agrestis: removebo illum senem durum ac paene agrestem; Cael. 36.
alter: non quaesivit procul alicunde, ... sed proximum paene alterum filium; Verr. II, 48.
ceterus: praesertim qui || praesertim quum || quid amor fraternus valeat paene praeter ceteros sentiam; Scaur. 35.
cunctus: multae sunt domus in hac urbe ... atque haud scio an paene cunctae iure optimo; har. resp. 14.
deditus: ego vero neque me tum desertum puto, sed paene deditum; dom. 30.
demens: ita fuit effrenatus et paene demens, ut ..; har. resp. 41.
desperatus: quod .. rei maximae, paene iam desperatae, summum virum ... praefecimus; dom. 24.
divinus: paene divina ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2. cuius si ... gravitatem ... paene divinam adsequi possem; har. resp. 2. tam .. incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1. ille singularis vir ac paene divinus; Phil. II, 39. incredibilis ac paene divina eius ... scientia; ib. IX, 10.
extremus: ut ... extremum paene discrimen ... praedixerint; har. resp. 18. quam legem ... rei publicae paene extremis temporibus tulit; Cael. 70. adducta est enim ... res ... in extremum paene discrimen; Phil. VII, 1.
fatalis: vis quaedam paene fatalis; Phil. III, 29. cum illum necessarium et fatalem paene casum non tulerimus; ib. X, 19.
finitimus: qui Aricinum ... despicit ... propinquitate paene finitimum; Phil. III, 15.
funestus: si ... exstiterunt dies illi ... paene funesti; har. resp, 23.
fuscus: vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca; Sest. 19.
idem: copias omnis Catilinae paene isdem ducibus ad spem caedis ... esse revocatas; sen. 33.
inanis: at nunc navem ... paene inanem Cleomenes ducit; Verr. V, 125.
iustus: acerbissimum exstat indicium ... paene ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6.
liber: ut paene liberum sit senatori non adesse; Phil. I. 12
manifestus: nisi paene manifestum parricidium proferatur; Sex. Rosc. 68.
menstruus: cum omnes ... menstruas paene rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8.
nemo: quin || qui, al. || dico venisse paene neminem; Piso 55.
nimium: videte ne nimium paene patientis (hominis); Phil. X, 23.
nudus: nudus paene est destitutus; Verr. V. 110.
omnis: cum .. tribunorum plebis paene omnium virtus ... rei publicae subvenisset; sen. 5. cum ... publice promulgarit ... cum conlegis paene omnibus; ib. 22. reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. cuius ex salute non minor paene ad omnis ... ventura (gloria) sit; Marcell. 4. quicquid prospere gestum est, id paene omne ducit (fortuna) suum; ib. 6. tuae laudes celebrabuntur ... non solum nostris, sed paene omnium gentium litteris; ib. 9.
operarius: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari, homines paene operarios; Sex. Rosc. 120.
par: principium dignitatis erat paene par; Ligar. 19.
placatus: alterius (consulis) animus paene placatus; Sest. 87.
plus: de quo (me ipso) accusatores plura paene quam de re reoque dixerunt; Planc. 3. labore plus paene quam potero excubabo; Phil. VI, 18.
popularis: sed sunt ceterae (virtutes) maioribus quasi theatris propositae et paene populares; Rab. Post. 42.
simul: ut ... paene simul cum patre triumpharet; Muren. 11.
totus: inspectante Sicilia paene tota; Verr. V, 75.
totidem: an una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent? at non nullas punctis paene totidem; Planc. 53.

turpis: quae quidem conlaudatio hominis turpissimi mihi ipsi erat paene turpis; Piso 72.

III. **bei Substantiven:** Acheron: ut haberet in consilio ... praestantissimos civis, paene ex Acheronte excitatos; sen. 25.

corpus: ut paene corpore suo Gallia prohiberet Antonium; Phil. VI, 9.

deletrix: tum est illa ... scelerata et paene deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp. 49.

dominus: quasi quidam paene dominus; Caecin. 57.

exsilium: ipse se exsilio paene multavit; Sulla 74.

fatum: in illo paene fato rei publicae; dom. 145. cum sciat duo illa rei publicae paene fata [Gabinium et Pisonem] ..; Sest. 93.

fauces: urbem ... paene ex faucibus fati ereptam ... videtis; Catil. III, 1.

funus: duo rei publicae portenta ac paene funera; prov. cons. 2.

gentilis: quem esse hunc tuum paene gentilem Verrucium putes; Verr. II, 190.

imperium: Catilinam ... verbis et paene imperio urbe expulisse; Muren. 6. qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

insula: cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96.

interitus: familiam iam ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

Italia: cum ... paene Italia ipsa venisset; sen. 25.

limen: concidit in curiae paene limine; har. resp. 2.

litterae: voce paene litterarum coacti; Phil. II, 17.

manus: suis paene manibus; Phil. XIV, 33.

oculus: paene oculis videre; Catil. III, 18.

oratio: haec paene oratio iudicanda est; har. resp. 63.

os: tu in civis ... cruore ac paene ossibus simulacrum conlocasti; dom. 131.

patronus: domi suae nobilissimus vir, senatus propugnator atque ... paene patronus; Milo 16.

pestis: cum his ... paene huius imperii pestibus bellum mihi ... esse susceptum; har. resp. 4.

proscriptio: tua defensio ... inauditae crudelitatis et paene novae proscriptionis; Verr. V, 153.

puer: C. Caesar adulescens, paene potius puer; Phil. III, 3. inania sunt ista ... delectamina paene puerorum; Piso 60.

sermo: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.

umerus: cum me ... Italia cuncta paene suis umeris reportavit; sen. 39.

vox: s. litterae.

IV. **ohne Verbindung:** ut aliquando illud „paene" tollatur! Phil. II, 101.

paenitet, *es reut, ärgert, verdrießt:* I. **absolut:** erravit, temere fecit, paenitet; Ligar. 30. optimus est portus paenitenti mutati consilii; Phil. XII, 7.

II. **mit Object:** utinam neque ipsum neque me paeniteret! Flacc. 76. si omnibus suis copiis excellentem virum res publica armasset, quem tandem bonum paeniteret? ib. XIII, 32.

III. **mit Object und Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** neque me paenitet ... causam A. Cluentii defendere; Cluent. 80. quem non paenitebat facere idem, quod tu; Muren. 66. L. Flaccum ... numquam tamen prospexisse vestrae saluti, consuluisse vobis ... paenitebit; Flacc. 104. vos ne paeniteat tali civi non pepercisse; ib. ut eum paeniteat non deformem esse natum, Cael. 6. alterum ... necesse est paucis diebus paeniteat audere; prov. cons. 15. nihil autem erat illo blandius, ... ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5. neque me vero paenitet mortalis inimicitias ... habere; ib. 32. ut fortiter fecisse paeniteat; Milo 82. fore ut eos paeniteat professos esse; Phil. XII, 7.

2. **accus. c. infin.:** ut eum tali virtute ... se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95. vgl. 1. Cael. 6.

3. **Genetiv:** amplitudinis: num te ... fortunae tuae, num amplitudinis, num claritatis [num gloriae] paenitebat? Phil. I, 33.

auctoritatis: cuius auctoritatis neminem posset paenitere; har. resp. 45.

beneficii: si populum beneficii sui paeniteret; leg. agr. II, 26. si aut vos constantiae vestrae aut Caesarem beneficii sui paeniteret; Ligar. 29.

claritatis: s. amplitudinis.

consilii: me tamen meorum factorum atque consiliorum numquam ... paenitebit; Catil. IV, 20. eos numquam oportebit consilii sui paenitere; Phil. XIV, 30.

constantiae: s. beneficii; Ligar. 29.

consuetudinis: cuius consuetudinis ... patres maioresque nostros non paenitebat; div. Caec. 69.

dignitatis: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.

emptionis: quod eum negotii totius et emptionis suae paenitebat; Tull. 16.

erroris: sicuti ... me quoque erroris mei paenitet Cael. 14.

facti: s. consilii; Catil. IV, 20.

fortunae, gloriae: s. amplitudinis.

legis: cuius (legis) non minus arbitror latorem ipsum quam eos, de quibus lata est, paenitere; Phil. XIII, 32.

negotii: s. emptionis.

provinciae: ut illum hominem perditissimum atque impudentissimum paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60.

recitationis: ut illum recitationis suae paeteret; Cluent. 141.

rei: cum se nullius rei tam paenitere diceret, quam quod ..; Verr. III, 3. sapientem nihil opinari, nullius rei paenitere; Muren. 61. quarum rerum si quem paeniteat, eum victoriae populi Romani necesse est paenitere; Quir. 18.

verbi: vide quam me tui verbi paeniteat; Planc. 76.

victoriae s. rei; Quir. 18.

vitae: me .. vehementer vitae mae paeniteret, si ..; Planc. 82.

paenula, *Reisemantel:* I. adripio: mulioniam paenulam adripuit, cum qua ... venerat; Sest. 82.

reicio: cum autem hic de raeda reiecta paenula desiluisset; Milo 29.

II. inretiri: cum paenula .retitus ... esset; Milo 54.

paenulatus, *im Reisemantel:* alqs: cum alter veheretur in raeda paenulatus; Milo 54.

insidiator: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda, paenulatus; Milo 28.

paganus, *Bauer:* nullum est in hac urbe conlegium, nulli pagani aut montani; dom. 74.

palaestra, *Ringschule:* 1. trado: palaestrae Syracusanorum, hoc est Syracusanis, possessio traditur; Verr. II, 45.

committo: „eam (hereditatem) palaestrae commissam esse"; Verr. II, 36.

2. redeo e: cum Apronius e palaestra redisset; Verr. III, 61.
pono in: ut statuas in palaestra deberet ponere; Verr. II, 36. quem (Mercurium) ... in privata aliqua palaestra posuit; ib V, 185.

palaestricus, der Ringschule günstig: numquam vos praetorem tam palaestricum vidistis; Verr. II, 54.

palaestrita, Ringer: I. negant: „faciemus ut palaestritae negent..., petant hereditatem"; Verr. II, 36.
petunt: ut item palaestritae Bidini peterent ab Epicrate hereditatem, quem ad modum palaestritae Syracusani ab Heraclio petivissent; Verr. II, 54. s. negant.
restituunt: Heraclio Syracusanos tuos illos palaestritas bona restituere iussit; Verr. II, 140.
II, 1. defendo: ita palaestritas defendebat, ut ..; Verr. II, 54.
diligo: ut ille palaestritas diligeret; Verr. IV, 139.
iubeo: s. I. restituunt.
2. concedo: quam (hereditatem) palaestritis concessisset; Verr. IV, 139.
do: eripe hereditatem propinquis, da palaestritis; Verr. II, 46.
3. discepto cum: ut sibi cum palaestritis ... disceptare liceat; Verr. II, 38.

palam, offen, öffentlich, unverhohlen, offenbar: accuso: ut absens accusaretur ab eis palam, quorum ..; Verr. III, 45.
adhibeo: in convivium adhibebantur palam; Verr. V, 28.
aedifico: navem ... palam aedificatam sumptu publico ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44. palam tibi aedificari onerariam navem; ib. 46.
ago: ne palam res agatur; Sex. Sosc. 110. quae tu palam egisti; Verr. III, 73. qui haec ... palam ... ageret; ib. IV, 49. atque haec ... agebantur in conventu, palam; ib. 86. ex rebus palam ... actis; dom. 138. palam agere coepit; Milo 25.
appendo: ei palam appendit aurum; Verr. IV, 56.
aufero: multa palam domum suam auferebat; Sex. Rosc. 23. simulacrum .. non tuo imperio palam ablatum est? Verr. IV, 128. paulo post palam decreta auferebantur; ib. V, 27. s. eripio.
clamo: tamen Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; Milo 72.
comporto: arma in templum Castoris palam comportabantur; Sest. 34. cum .. arma in templum Castoris luce [et] palam comportarentur; Piso 23.
confero: haec denarium XXXIX milia palam ... contulerunt in statuam; Verr. II, 137.
conloco: si quae non nupta mulier ... palam .. sese in meretricia vita conlocarit; Cael. 49.
conscribo: cum homines ... palam conscribi .. vidissem; Quir. 13. cum ... conscribebas palam ... liberos; dom. 54.
contendo: ecquis umquam tam palam de honore ... contendit?
convoco: palam artifices omnis ... convocari iubet; Verr. IV, 54.
damno: quorum omnium palam ... voce damnatus est; Verr. V, 41.
denuntio: s. praedico; Milo 52.
dico: is non hoc palam dicit; Quinct. 46. si M. Brutus intercessurum se dixit palam; ib. 65. aude id dicere, non palam; ib. 69. praetor ... palam dicit; ib. 85. cum hoc modo accusas .. nonne hoc palam dicis? Sex. Rosc. 58. non ... tam aperte palamque dixisset; Verr. a. pr. 18. saepe et palam ... dixerat; ib. II, 102. si palam non dicet Hortensius; ib. III, 223. quam palam principes dixerint contra! ib. V, 41. quod ... dixisti palam; ib. 169. cum ... palam fortissime atque honestissime dicerent; Cluent. 153. qui in contione palam dixerint; Sest. 60.
dictito: ut hoc palam dictitet; Verr. a. pr. 8. ut hoc palam iam dictitent; ib. I, 23. qui semper ita palam dictitasset; ib. 131. quae iste in provincia palam dictitabat; ib. V, 176. ut palam dictitas; Vatin. 38. etenim palam dictitabat; Milo 26.
diripio: quam palam ... illa bona direpta sunt! Verr. II, 46.
disputo: dicere omnes et palam disputare; Verr. V, 100.
dissideo: qui ab hac tam impensa voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130.
divolgo: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11.
eripio: si qui ... eripiat palam atque auferat; Verr. IV, 134.
exporto, eveho: omnia (signa) ... palam ... evecta exportataque esse; Verr. I, 53.
expromo: ut numquam dubitaret in conventu palam supplicia ... expromere; Verr. V, 139.
exquiro: exquisitis palam pretiis; Verr. II, 133.
exsulto: mater palam exsultare laetitia ... coepit; Cluent. 14. ille unus ... luctu vestro palam exsultavit; Sest. 133.
facio: quod homines palam facere audeant; Verr. III, 195. atque haec ... sic palam faciebat, ut ..; ib. V, 62. nondum palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18. foedus fecerunt cum tribuno plebis palam; Sest. 24. testamentum autem palam fecerat; Milo 48.
factito: quem palam heredem semper factitarat; Phil. II, 41.
fero: quaesivit ab reo ... clam an palam de se sententiam ferri vellet; Cluent. 55. cum palam omnes laturi essent; ib. 72. cum sententias ... palam ferri velle dixisset; ib. 75.
fraudo: viri boni cum palam fraudantur; Quinct. 51.
gero: quae in foro palam ... gesta sunt; Verr. II, 81. quae palam gesta sunt; ib. 81. palam res gesta est; ib. III, 149. palam iam ... bellum [..] geremus; Catil. II, 1.
habeo: quae (mulier) haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38. quod ... palam secum habuerit armatos; Phil. V, 17.
hortor: cum palam populi Romani imperator ... non ad laudem milites hortaretur || hortetur ||; prov. cons. 9.
impero: palam ... singulis censoribus denarii trecenti ... imperati sunt; Verr. II, 137. ei palam imperat, ut ..; ib. IV, 50.
iacio: palam in eum tela iaciuntur; Cael. 20.
interimo: si palam te interemisset; Deiot. 18.
invenio: ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.
lacesso: cum palam Syracusis ... L. Rubrius Q. Apronium .. lacessivit; Verr. II, 132.
loco: non palam virorum funera locabantur? Verr. V, 120.
loquor: haec ille ... palam loquitur; Quinct. 56. loquebantur enim decumani palam; Verr. III, 130. hoc cum palam decumani ... loquerentur; ib. 131. Albam Aemilium ... loqui palam vicisse Verrem; ib. 145. palam ut loquerentur; ib. V, 46. non palam cum Timarchide loquebantur? ib. 120. iudices cum prae se ferrent || cum saepe praeferrent || palamque loquerentur; Balb. 52.

molior: ego L. Catilinam, .. caedem, .. interitum .. non obscure, sed palam molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5.
neco: quos ... necabat palam; Verr. V, 157.
nego: quando quidem || quoniam quidem || ... palam non negas; Flacc. 68.
nomino: qui sunt homines ... in senatu palam nominati ..? Quir. 13.
occido: luce palam ... esset occisus; Sest. 83.
peto: cur non ... palam regionem illam petierunt? leg. agr. II, 44.
polliceor: cum ... divisurum se urbem palam suis pollinceretur; Phil. XIII, 19.
pono: ibi esse palam posita ea, quae..; Verr. I, 59.
praedico: si palam praeco ... praedicasset; Verr. III, 40. mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52.
praedor: istum in re frumentaria ... aperte palamque esse praedatum; Verr. III, 146.
posco: non audebat palam poscere aut tollere; Verr. IV, 93.
proficiscor: cum non clam ... profectus sit, sed palam; Fr. C. 28.
pronuntio: palam ... pronuntiat; Verr. II, 94.
propono: mensis palam propositis; Piso 88.
profiteor: quoniam ... te palam adversarium esse profiteris; Sex. Rosc. 84.
pugno: ut tum palam pugnare possetis; Catil. II, 4. quod palam iam ... pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.
quaero: quaerebant ex isto palam; Verr. V, 94.
recito: quas litteras A. Aurius ... palam ... recitat; Cluent. 23. litteras . . protulit palamque recitavit; Phil. II, 7,
redimo: pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87.
reprehendo: quae reprehendi palam...possunt; Milo 42.
sum: qui palam est adversarius; Verr. I, 39. eum palam ante oculos omnium esse; ib. V, 65. haec commemoro, quae sunt palam; Piso 11.
suscipio: meam causam senatus palam, equester ordo acerrime, ... omnes boni proprie ... susceperant; Sest. 38.
tollo: s. posco.
vendito: qui ea ... palam venditent; Phil. II, 97.
vendo: quid? centuriatus palam venditos? Piso 88.
veneo: si palam libereque venirent; Verr. IV, 13.
vociferor: vociferari palam; Verr. IV, 39.
volito: cum illa coniuratio ... palam .. armata volitaret; Sest. 9.

palea, Spreu: cum ... ne paleae quidem ... relinquerentur; Verr. III, 114.

palla, Schauspielermantel: qui cum palla ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

palleo, erbleichen: sudat, pallet; Phil. II, 84.

palliatus, im Mantel: alqs: itaque obicias licet ... palliatum fuisse; Rab. Post 25.
iudex: accipietne excusationem is ... Graeculi iudicis, modo palliati, modo togati? Phil. V, 14.

pallium, Mantel: I, 1. habeo: ergo ille P. Rutilius, ... consularis homo, soccos habuit et pallium; Rab. Post. 27.
sumo: *erat* aut pallium sumendum Alexandriae ... aut ..; Rab. Post. 26.
2. audio de: qui de istius pallio [..] non audierit; Verr. IV, 55.
sum cum: cum esses cum tunica pulla et pallio; Verr. V, 40.
II. cum: cum tunica pulla sedere solebat et pallio; Verr. IV, 54. cum iste cum pallio purpureo ... versaretur in conviviis muliebribus; ib. V, 31. stetit ... cum pallio purpureo; ib. 86. cum tunica pallioque purpureo visus es; ib. 137.

pallor, Blässe, Angst: quo tremore et pallore dixit! Flacc. 10.

palma, Hand, Palme, Siegespreis, Sieg: I. est: multas esse imfamis eius palmas: hanc primam esse tamen lemniscatam, quae Roma *ei* || Romae || deferatur; Sex. Rosc. 100. sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.
cognosco: tum alias quoque suas palmas cognoscet; Sex. Rosc. 84.
defero: s. I. Sex. Rosc. 100.
do: nisi forte Accio ... palmam dari ... putabatis; Phil. I, 36.
III. gladiator: alter plurimarum palmarum vetus ... gladiator habetur; Sex. Rosc. 17.
intentus: voces quidem et palmarum intentus ... omnes profuderunt; Sest. 117.
radices: radices palmarum agrestium, quarum erat ... multitudo, conligebant; Verr. V, 87. radices palmarum agrestium ... iactabant; ib. 99.
stirpes: Siculi milites palmarum stirpibus ... alebantur? Verr. V, 99. reliquos stirpibus vixisse palmarum; ib. 131.

palmaris, vorzüglich, bedeutend: illa statua palmaris; Phil. VI, 15.

palpebra, Augenlid: resectis palpebris Piso 43.

paludatus, im Kriegsmantel: alqs: cum paludatus exisset; Verr. V, 34. proficisceretur paludatus? prov. cons. 37. cum proficiscebamini paludati in provincias; Piso 31. quae vero profectio postea! quod iter paludati; Phil. III, 24. profugit paludatus; ib. V, 24. egressus est non viis, sed tramitibus paludatus; ib. XIII, 19.
volturii: exierunt malis ominibus atque exsecrationibus duo volturii paludati; Sest. 72.

palus, Pfahl: ad palum adligantur; Verr. V, 10. reliquos *si* ... universos ad palum adligasset; ib. 71.

palus, Sumpf: I, 1. emo: ut paludes emat; leg. agr. II, 71.
sicco: illa paludes siccare voluit; Phil. V, 7.
2. demergo in: cum in paludibus demersus ... vitam suam conservasset; Quir. 20. quem Italia ... demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43.
II. defendi: cum ... illis paludibus ... defendatur; leg. agr. II. 52.
occultare: senile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

panchrestus, zu allem gut: cum eius comites iste sibi suo illo panchresto medicamento amicos reddidisset; Verr. III, 152.

pando, ausstrecken: stantes ei manibus passis gratias agentes; Sest. 117.

pango, festsetzen, abschließen: I. absolut: non pepigit; Qu. Rosc. 26.
II. diem: cui sciam pactam et constitutam cum Manlio diem; Catil. I, 24.
finis: obtinuisti provinciam consularem finibus eis, quos lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37.
foedus: pacto iam foedere provinciarum; Sest. 33.

panis, Brot: I. absolut: panis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.
II. pars: abditum (venenum) aliqua in parte panis; Cluent. 173.
III. in: quod (venenum) ei datum sit in pane; Cluent. 169. iam vero illud quam non probabile ... in pane datum venenum! ib. 173. facilius fallere potuit in pane? ib.

par, gleich, ebenbürtig, angemessen, gewachsen, Genosse: A. bei Substantiven: alqs: nunc in causa superiore ne ut par quidem sit postulat; Quinct. 59. qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; Verr. III, 23. qui Indutiomaro ... par in bello gerendo esse possit; Font. 36. ut ... facilitate infimis par esse videatur; imp. Pomp. 41. nullo in loco iam praeconibus pares esse poteramus; ib. 55. ingenio et diligentia et religione par eis ... P. Saturius; Cluent. 107. huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88. cuius paucos paris haec civitas tulit; Piso 8. quod mihi igitur certamen esset huius modi? cum C. Mario scilicet aut cum aliquo pari; ib. 20. T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc. 27. quis nostrum se dicit M.' Curio, quis C. Fabricio, quis Duilio parem? quis A. Atilio Calatino? quis Cn. et P. Scipionibus? quis Africano, Marcello, Maximo? ib. 60. *cui neminem vidimus parem consilio, gravitate, constantia, ceteris virtutibus;* Scaur. 49. libertate esse parem ceteris; Phil. I, 34. scelere par est illi; ib. IV. 15. T. Plancus et ceteri pares; ib. X, 22.
alqd: ut par fuit; Verr. V, 10. quod equiti Romano praemium dari par fuisset? Rabir. 31. paria cognosco esse ista in L. Murena atque ita paria, ut ..; Muren. 15. sed haec sane sint paria omnia; ib. 40. te ipsum ... expletum huius miseriis esse par erat; Sulla 90. ut enim cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent; Ligar. 27.
animus: quam rationem pari virtute, animo, fide P. Sestius secutus; sen. 20.
avaritia: par est avaritia; Sex. Rosc. 118.
calamitas: eos pari calamitate esse; Sulla 86.
causa: si in causa pari discedere inferior videretur; Quinct. 59. in pari causa; Sulla 52. quod existimo ... vos in hoc crimine parem Sestii causam existimaturos; Sest. 87. accusas eum, qui causam habet ... parem; Ligar. 10.
certatio: non fuisse Naevio parem certationem cum Alfeno; Quinct. 68.
competitores: nisi viderent accidere posse, ut competitores pares suffragiis essent; Planc. 53.
condicio: dum ipse ... pari condicione uteretur; Quinct. 85.
consilium: pari consilio ... legio quarta usa; Phil. III, 39.
contentio: ea re tibi cum eo par contentio non erat? Quinct. 69.
continentia: qui ... pari continentia, virtute, pietate reliquit neminem; Vatin. 26.
copia: cum ... se obstrinxerit parricidiis nequaquam pari latronum manu et copia; Phil. XI, 14.
desiderium: si ... par desiderium sui reliquit ... ac || et || Tib. Gracchus reliquerat; Rabir. 14.
dignitas: adsunt Ferentani, ... Marrucini item pari dignitate; Cluent. 197. ceteros pari dignitate praeditos custodes ... quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26. cum multi pari dignitate fiant; Muren. 18. parem dignitatem ad consulatus petitionem ... in Murena atque in Sulpicio fuisse; ib. 43. cum pari dignitate simus; Phil. XI, 19.
felicitas: pari felicitate legatus una venit Nicomedes; Flacc. 43.
fides: nihil eius generum (interrogas), pari fide praeditum, C. Manilium? Flacc. 93. s. animus.
frater: neque repelli fratrem volebat neque, si || neque ipse si, al. || patricius esset, parem Scauro fore videbat; Scaur. 34.
gladiator: cum scelerato tamen et cum pari gladiatore pugnabat; Piso 28. s. alqs; Sest. 88.
gloria: parem virtutis gloriam consecuta (legio) est; Phil. XIV, 31.
gradus: etenim honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; Planc. 60.
gratia: neque tamen pro beneficio ei par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. ut huic ... parem gratiam referre videatur; Font. 45.
homo: ecquem (hominem) vere commemorare possumus parem consilio, gravitate ... M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. omnibus igitur rebus ornatum hominem ... parem virtute, integritate, modestia aedilem factum esse miraris? Planc. 30.
ingenium: ingenii minime voluntati paris || voluntatis parens || ; Balb. 1.
innocentia: parique innocentia M. Vehilius; Phil. III, 25.
integritas: L. Cassius, Cn. Heius, pari et integritate et prudentia; Cluent. 107.
iudicium: iudicium meum et horum par ... fuisse; Sulla 5.
ius: cum adhuc ei ... non ius par ... reperiri potuerit; Quinct. 10. par tibi ius cum Alfeno fuisse; ib. 71.
laus: quam (dignitatem) ego ... pari atque eadem in laude || parem atque in eadem laude, pari atque in eadem laude || ponam; Muren. 21. par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8.
locus: sed haec pari loco orti sunt innumerabiles alii consecuti; Planc. 60.
magnitudo: me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. pari magnitudine animi et consilii praeditus; Phil. XI, 28.
manus: s. copia.
momentum: quaestura utriusque prope modum pari momento sortis fuit; Muren. 18.
munus: ne par ab eis munus in sua petitione respectent; Planc. 45.
nobilitas: Appium Claudium, pari nobilitate et voluntate praeditum; Phil. XIII, 29.
numerus: cum ... par numerus reliquus esset; Verr. II, 124.
opera: sit par forensis opera *militari*, militaris || militari || suffragatio urbanae || urbana || ; Muren. 41.
oratio: virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29.
partes: nam sunt omnes pares (partes); Phil. XII, 10.
peccata: omnia peccata esse paria; Muren. 61. omnia peccata sunt paria; ib. 62.
pietas: s. continentia.
principium: principium dignitatis erat paene par, non par fortasse eorum, qui sequebantur; Ligar. 19.
prudentia: s. integritas.
res gestae: cuius res gestae pares? imp. Pomp. 43.

scelus: in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17. qui illum incesto liberatum, non eos, qui ita iudicarint, pari scelere obstrictos arbitraretur; Piso 25.
sensus: an vos quoque ... maeror pari sensu doloris adficit? Verr. V, 123.
signa: cur ... non paria signa criminis reperiuntur? Sulla 52.
studium: Cn. Tudicii senatoris ... par studium ... cognoscetis; Cluent. 198. pari studio ... convenisse video tribunos aerarios; Catil. IV. 15. adsunt pari studio Pompeiani; Sulla 61. ut pari studio convenirent; sen. 27.
suffragatio: s. opera.
virtus: non quin pari virtute et voluntate alii fuerint; Phil. VII, 6, pari virtute nostram auctoritatem probans; ib. XII, 8. s. animus. continentia.
voluntas: s. nobilitas.
B. allein (vgl. A. alqs): a: indignum est a pari vinci; Quinct. 95.
cum: tu es ausus .... productus cum tuo illo pare dicere ..; sen. 17. edicere est ausus cum illo suo pari; Piso 18.

par, Paar: I, 1. est: quod enim par amicitiae consularis fuit umquam ... coniunctius quam ..? ib. 27.
2. ecce: ecce tibi geminum in scelere par; Phil. XI, 2.
II. do: dicebant scyphorum paria complura ... Verri data esse; Verr. II, 47.
video: atque hanc rem par illud simile, Piso et Gabinius, vidit; dom. 70.
III. in: uter eorum perisset, tamquam lanista, in eius modi pari lucrum fieri putabat; Piso 57.

parate, schlagfertig: invehor: invectus est copiosius multo in istum et paratius Dolabella quam nunc ego; ib. II, 79.
venio: tamen diligentius paratiusque venisses; Sex. Rosc. 72.

paratus, s. **paro.**

parce, sparsam, spärlich: dico: parcius de eius laude dicerem; Muren. 29.
impero: dimidium ... imperavit. num potuit parcius? Flacc. 32.

parco, schonen, sparen, berücksichtigen: I. absolut: mavolt commemorari se cum posset perdere pepercisse quam cum parcere potuerit perdidisse; Quinct. 51.
II. alicui: ut tibi omnino non pepercerim; Sex. Rosc. 95. cum ... cupio tibi aliqua ex parte ... parcere; ib. cum homines viderent ... quibus pepercisset; Verr. II, 4. utrum sit utilius ... uni parcere an ..; ib. III, 208. cum sibi ipse non pepercisset; ib. V, 3. quin Cleomeni parceretur; ib. 104. „tibi uni parcam“; ib. 105. cum ... sibi tum non pepercisset; Cluent. 168. mihi parcere ... desinite; Catil. IV, 3. cui tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt; Sest. 118. quo maiora studia in me bonorum fuerunt, hoc eis magis consulendum et parcendum putavi; Planc. 89. nolite ... hoc minus ei parcere; Milo 92. qui mihi non censeret parci oportere; Phil. II, 59. cui tandem nostrum aut cui omnino bono pepercisset? ib. III, 4. „eosdem nobis parcere posse idem sentientibus“; ib. XIII, 36. non posse eos ... sibi parcere idem sentienti; ib.
adversario: adversario nulla in re parcere; Tull. 4.
aedificiis: itaque aedificiis omnibus ... sic pepercit, quasi ..; Verr. IV, 120.
amicis: quibus (amicis) non modo parcant; Verr. IV, 21.
aratoribus: quibus (aratoribus) parcere et consulere ... debuisti; Verr. III, 75.
auribus: credamus hoc, Sex. Naevium ... eius auribus pepercisse; Quinct. 40.
auxilio: ego vero fateor ... idcirco me illi auxilio pepercisse; Planc. 86.
capiti: Mamertinos ... eius capiti litteris suis pepercisse; Verr. V, 48. tantum hominum numerum ... pepercisse huius capiti; Font. 3. „nec capiti pepercerit“; Sest. 120. capiti vero innocentis fortunisque parcant; Cael. 67.
castris: quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 57.
causis: quem putat existimaturum duas causas in orbe terrarum repertas, quibus gratis parceret; leg. agr. I, 11.
civi: vos ... civi parcere ... maluisse; Font. 35. vos ne paeniteat tali civi non perpercisse; Flacc. 104.
corpori: an ... illae copiae coniuratorum ... corpori meo pepercissent? dom. 58.
famae: cum tuae tum multo etiam magis suae famae pepercisset; Verr. III, 49. si minus eius famae parcere videbor; Tull. 3.
filio: unum quemque senatorem rogabat, ut filio suo parceret; Verr. II, 95.
fortunis: s. capiti; Cael. 67.
generi: huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur, ut ..; Fr. A. III, 15.
homini: si homini scelerato pepercissent quam si legato non pepercissent; Verr. I, 69. huic homini parcetis igitur? ib. 81. retinete hominem in civitate, iudices; parcite et conservate! ib. II, 76. pepercit homini amico et ... necessario; ib. III, 153.
legato: s. homini; Verr. I, 69.
litteris: an litteris pepercisti? Verr. IV, 27.
oculis: parcite oculis saltem meis; Phil. XII, 19.
partibus: s. castris.
patriae: cum || quod || ei patriae peperci || pepercerim ||, quam servaveram; Vatin. 7.
pudicitiae: hunc nec suae nec alienae pudicitiae pepercisse? Rabir. 8. parcat iuventus pudicitiae suae; Cael. 42.
vitae: nisi forte existimas eos idcirco vitae meae pepercisse, quod ..; Planc. 71.

parcus, sparsam: homo: M. Crassus ... homo ... nimium parcus in largienda civitate; Balb. 50.
pater: vis ... illum filium familias patre parco ac tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36.

parens, Vater, Mutter, Eltern: I. absolut: 1. Subject: commendat: ob hanc causam tibi hunc puerum parens commendavit; Cael. 39.
defendit: Africa ipsa parens illa Sardiniae ... defendit; Scaur. 45.
dicit: haec si tibi tuus parens diceret, posses ab eo veniam petere? Verr. V, 138.
est: quin etiam parens tuus, Torquate, consul reo ... Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. quem veretur ut deum — neque enim multo secus est parens liberis; Planc. 29. s. interest.
honestat: si tuus parens ... humanitate adductus advocationem ... honestavit; Sulla 81.
interest: parens eius, homo amantissimus patriae, ... cum esset aeger, tamen omnibus rebus illis interfuit; Sulla 34.

iudicat: P. Lentulus consul, parens, deus ... iudicavit; Quir. 11.
obiurgat: obiurgavit M. Caelium, sicut neminem umquam parens; Cael. 25.
obtestatur: mecum .. vos simul hic miserrimus et optimus obtestatur parens; Planc. 102.
oderunt: f. timent.
persequitur: qua se parens persequeretur; imp. Pomp. 22.
petit: si ab te istam rem parens tuus ... petisset; Verr. II, 98.
potest: quibus (peccatis) incensus parens potuerit animum inducere, ut ..; Sex. Rosc. 53.
putat: princeps P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, ... putavit; sen. 8.
redimunt: mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; Verr. V, 119.
sentiunt: quid parentes sentiant; Cael. 4.
timent: si te parentes timerent atque odissent tui neque eos ... placare posses, ... aliquo concederes; Catil. I, 17.
tribuit: quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit, ut ..? Qu. Rosc. 3.
veniunt: veniunt Syracusas parentes propinquique miserorum adulescentium; Verr. V. 108.
videtur: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem, patriae parentem; Phil. XIII, 23.
2. **Prädicat:** sum: qui ... iam id aetatis et parens esset; Verr. I, 66. alter parens ex altera parte erat Herbitensis Eubulidas; ib. V, 110. quae (patria) communis est parens omnium nostrum; Catil. I, 17. si enim ille patriae parens; Phil. XIII, 25. cur non hic parens || parens est || verior, a quo ..? ib.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adduco: grandis natu parens adductus ad supplicium; Verr. I, 76. f. I, 1. honestat.
cogo: f. I, 1. redimunt.
conservo: conservate...parentem filio! Cael. 80.
contineo: in qua (cognatione) parentes etiam continentur; Phil. V, 6.
dico: C. Marium, quem patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis atque huiusce rei publicae possumus dicere, ... condemnabimus? Rabir. 27. [et eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur]; Flacc. 62.
habeo: si parentes carissimos habere debemus || debeamus ||; sen. 2.
incendo: f. I, 1 potest.
invenio: qui ... consiliis parens ... inventus est; sen. 37. unus ... pietate filius inventus est, beneficio parens; Quir. 8.
neco: qui parentem necasset; Sex. Rosc. 70.
nomino: me Q. Catulus ... parentem patriae nominavit; Piso 6.
occido: si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere; Phil. II, 31
oro: id .. postremum parentes suos liberi orabant, ut ..; Verr. V, 119.
posco: qui ... parentes pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7.
puto: quid respondebo liberis meis, qui te parentem alterum putant? Milo 102.
reddo: qui ... liberis nostris parentes ... reddidistis; sen. 1.
statuo: cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei et patris rerumque nostrarum; Sest. 144.
video: quod me ... ut mitissimum parentem ... vident; dom. 94.
2. **Dativ:** ago: qui mihi non ut parenti gratias ageret; Phil. II, 12.
concilio: parentibus ... nos primum natura conciliat; har. resp. 57.
conservo: conservate parenti filium; Cael. 80.
debeo: cum ... innumerabilia parentibus ... debeamus; sen. 2. cui ego ipsi, parenti fratrique eius sentio quantum debeam; ib. 21. ut quantum antea parentibus, ... tantum ... cuncto populo Romano debeamus; Quir. 5. quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; Planc. 72.
displiceo: si non modo parenti, tali viro, ... displiceret; Cael. 5.
do: date parenti hunc incredibilem dolorem; Cluent. 200.
invenio: graves dolores inventi parentibus et propinquis; Verr. V, 119.
offero: qui mortem obtulerit parenti, pro quo mori ipsum ... iura ... cogebant; Sex. Rosc. 37.
peto: neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer, quia familiaris esset meus, ... sed ut quasi parenti et custodi salutis meae; Planc. 25.
solvo: uti ... ea (praemia) solvantur eorum ... parentibus; Phil. XIV, 38.
sum: odio fuisse parenti filium; Sex. Rosc. 40. hic ... viro fortissimo, parenti suo, ... gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. consolemur eorum proximos, quibus optima est haec quidem consolatio: parentibus ..; Phil. XIV, 34.
tribuo: eorum parentibus ... eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. tribuo (aliquid) parenti; Sulla 46.
3. **Ablativ:** nascor: parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et ..; Sest. 6.
orbo: cum ... res publica ... parentibus perpetuis ... esset orbata; sen. 4.
privo: quem nova poena legis ... parente ... privat; Muren. 89.
utor: quia huius parente semper plurimum essem usus; Planc. 25.
4. **mit Präpositionen:** ago ad: ad parentem sic agi solet; Ligar. 30.
audio de: audivi hoc de parente meo puer; Balb. 11.
loquor apud: apud parentem loquor; Ligar. 30.
lugeo cum: ut cum parente ... lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89.
obsecro pro: qui populum Romanum pro me tamquam ... pro parente ... obsecrarit; sen. 29.
sum ex: esset ex inerti et improbo et impuro parente navus ... et probus filius; Verr. III, 161.
sumo de: sumitur (supplicium) de miseris parentibus nauarchorum; Verr. V, 117.
venio ad: te prius ad parentem tum || tuum || venisse quam ad me; Phil. II, 49.
vivo cum: ut vivat cum suis, primum cum parente; Planc. 29.
III. **nach Adjectiv:** luctuosus: hoc si luctuosum est parentibus; Verr. V, 119.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** beneficia: qui ... parentum beneficia ... nobis ... reddidistis; sen. 2.
commemoratio: parentis et sororis commemoratione; Font. 48.
complexus: qui .. e || a || complexu parentum abreptos filios ad necem duceret; Verr. I, 7. navium praefectos ... de complexu parentum suorum, hospitum tuorum, ... rapuisti; ib. V, 138.
conspectus: a conspectu || atque conspectu, al. || parentum ac liberum *esse* seclusum || seclusum ||; Verr. V, 23.
consulatus: hoc est consulatus parentis tui; Sulla 49.
gravitas: parentis gravitatem ... obtinebat; Sulla 19.
imago: ut eam imaginem clarissimi viri, parentis sui, ... videat? Muren. 88.
iniuriae: cum esset parentis iniuriis ... commo-

tus; Verr. III, 63. non modo reticere homines parentum iniurias; Cluent. 17.
iudicium: est quidem ista vestra existimatio, sed iudicium certe parentis; Cael. 4.
lacrimae: f. luctus.
locus: praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; div. Caec. 41. qui si mihi quaestor [..] fuisset, in filii loco fuisset, nunc certe erit in parentis; sen. 35. qui praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28.
luctus: neque te in parentum luctu atque lacrimis mei nominis commemoratio mitigavit; Verr. V, 138.
maeror: ne maeror parentum ... quaestui possit || posset || esse; Verr. V, 130.
manus: cuius ego et parentis eius ... manibus in navi tuta ac fideli conlocatus; Planc. 97.
memoria: recens memoria parentis, cuius sanguine ..; Font. 41. adulescens summa ... memoria parentis sui; Phil. XIII, 47.
misericordia: multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.
mors: aliis mortem parentum ... pollicebatur; Catil. II, 8.
nomen: nomen..praetermittere parentis; Cluent. 45. iste parentum nomen ... obruit; har. resp. 57.
numerus: cum is tibi parentis numero fuisset; div. Caec. 61. si non in parentis, at in hominum numero; Verr. IV, 41.
odium: accedat huc oportet odium parentis; Sex. Rosc. 68.
poena: quae (Furiae) ... parentum poenas a .. filiis repetant; Sex. Rosc. 67.
recordatio: quem vos ... recordatione parentum vestrorum sustentate; Cael. 79.
similitudo: si natura a parentis similitudine abriperet; Verr. V, 30.
spem: quae (mulier) spem parentis ... sustulisset; Cluent. 32.
turpitudo: tamen ... de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17.
vita: ut ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.
2. mit Präpositionen: beneficium erga: quod ... meum erga te parentemque tuum beneficium tueri debeo; Cael. 7.
voluntas in: quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80.
V. Umstand: a: qui a parentibus ... suscepti educatique sunt; Verr. V, 123. si ... a parente repudiatus videretur; Muren. 11. a parentibus ... parvus sum procreatus; Quir. 5.
praeter: nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; Cluent. 202.

parentalia, Todtenfeier, Todtenopfer: ago: cum agerent parentalia Norenses; Scaur. 11.
misceo: ut parentalia cum supplicationibus miscerentur? Phil. I, 13.

parento, Todtenopfer bringen: I. unpers. cuius sepulcrum usquam exstet ubi parentetur; Phil. I, 13.
II. alqs: parentemus Cethego; Flacc. 96. non Dolabella prius imperatori suo quam Antonius etiam conlegae parentasset; Phil. XIII, 35.

pareo, erscheinen, offenbar, erwiesen sein, sich ergeben: 1. absolut: factumne sit? at constat. a quo? at paret; Milo 15.
II. mit acc. c. inf.: SI PARET HS ꟾↃↃ dari*; Qu. Rosc. 11. si paret deberi || si peieret, sic petieris ||; ib. 12. si paret eam se et sua Veneris esse dixisse; div. Caec. 56. si paret fundum Capenatem ... P. Servilii esse; Verr. II, 31. SI PARERET IUGERA ... PLURA ESSE; ib. III, 55. SI PARET ADVERSUM EDICTUM FECISSE; ib. 69. QUANTAE PECUNIAE PARET ... DAMNUM DATUM ESSE; Tull. 7. QUANTAE PECUNIAE PARET ... DAMNUM M. TULLIO DATUM; ib. 31.

pareo, gehorchen, willfahren, nachgeben, unterthänig sein: I. absolut: 1. unpersönlich: parendum est; Phil. XIII, 6.
2. alqs: qui ... invitissimi paruerunt; Font. 49. parent omnes; Rabir. 20. simul atque ire in exsilium iussus est, paruit; Catil. II, 12. eos, quos misisset, non paruisse; Deiot. 23. si Hannibal non pareret; Phil. V, 27. si non paruerit Antonius; ib. si paruerit; ib. 28. quamquam .. non est illa legatio, ... nisi paruerit; ib. VI, 4. delata mandata: non paruit; ib. XII, 11.
II. mit Dativ: alicui: quid tanto opere deliqui, ... cum parui vobis? Sest. 145. quisquam tibi paruit || disparuit || ? Piso 26. venire in eum locum, ubi parendum alteri et serviendum sit? Rab. Post. 22. eique, uti deo, paream; Phil. XIII, 6.
auctoritati: et sibi et ceteris populi Romani universi auctoritati parendum esse; imp. Pomp. 64. qui auctoritati senatus, voluntati tuae paruit; Muren. 47. cessit auctoritati ... vel potius paruit; Ligar. 22. ut, si ille auctoritati senatus non paruisset ad saga iretur. ibitur; non parebit; Phil. VI, 9. omnes ... parent auctoritati vestrae; ib. VII, 13. cui (auctoritati populi Romani) qui non paret; ib. VIII, 23. si vestrae auctoritati non paruisset, dissimilem se futurum sui, sin paruisset ..; ib. IX, 6.
auspiciis: auspiciis religionique parens; Sest. 83. quibus (auspiciis) tamen parere necesse erat; Phil. II, 88.
benignitati: verum tamen nimiae vestrae benignitati pareremus; Caecin. 9.
bonis: f. patribus.
condicioni: Mysia et Phrygia eidem condicioni legique parebunt; leg. agr. I, fr. 3. parebitur, et ... accusatoris condicioni et ... inimici potestati; Rabir. 6. omnia potius permiscuerunt, quam ei legi condicionique parerent; Planc. 41.
consuetudini: non dicam ... maiores nostros semper in pace consuetudini, in bello utilitati paruisse; imp. Pomp. 60.
cupiditati: nisi libidini tuae cupiditatique paruerit; Verr. I, 78.
cursui: an, cum videam navem secundis ventis cursum tenentem suum, si non eum petat portum, quem ego aliquando probavi, ... cum tempestate pugnem periculose potius quam illi ... obtemperem et paream? Planc. 94.
decreto: procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65. qui parere .. vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24. quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32.
denuntiationi facile vero huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4. huic denuntiationi ille pareat? ib. 5.
dicto: „animum adverte ac dicto pare"; Rab. Post. 29.
dolori: sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo; prov. cons. 2.
imperio: praetoris imperio parendum esse; Verr. IV, 76. cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22. qui consulari imperio paruerunt; ib. 27. haec (militaris virtus) orbem terrarum parere huic imperio coëgit; Muren. 22. ceteras (nationes) ... imperio populi Romani parere adsuefecit; prov. cons. 32.

intercessioni: constabat tamen Cornelium ... intercessioni paruisse; Vatin. 5.
legatis: qui si legatis paruerit; Phil. V, 29. numquam parebit ille legatis; ib.
legi: non ut his (legibus), quae sunt, non pareamus; Cluent. 150. ſ. **lex,** II. 3. pareo (6 St.) S. 34, a.
libidini: ſ. cupiditati.
moribus: necesse est enim ... temporibus potius parere quam moribus; Phil. XI. 27.
mulieri: ut mulieri citius avarissimae paruerit quam senatui populoque Romano; Phil, VI, 4.
odio: ſ. religioni; Cluent. 158.
opinioni: ſ. religioni; Cluent. 121.
ordini: non ut pareret et dicto audiens esset huic ordini; Phil. VII, 2. nisi paruerit huic ordini; ib. 14.
patribus: patribus conscriptis et bonis omnibus parui; Sulla 21.
pontifici: pontifici tamen flaminem parere iussit; Phil. XI, 18.
populo: ut ... eadem condicione populo Romano parerent, qua suis ante paruissent; Verr. III, 12. ut semper populo Romano parerent; Font. 13. senatui populoque Romano parebis; Phil. XIII, 14. ſ. mulieri.
portentis: ſ. religioni; har. resp. 11.
potestati: ſ. condicioni; Rabir. 6.
religioni: suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121. quin ... religioni potius vestrae quam odio pareatis; ib. 158. portentis deorum immortalium religionique parebo; har. resp. 11. ſ. auspiciis; Sest. 83.
regibus: illi regibus parere ... didicerant; Phil. III, 9.
rogationi: cur igitur rogationi paruit? Sest. 61. at si isti Cypriae rogationi sceleratissimae non paruisset; ib. 62.
senatui: omnes ante vos consules senatui paruerunt; sen. 17. cum alter eorum senatui paruisset; ib. 38. me ... diligentissime senatui paruisse; dom. 50. pareamus senatui; Sest. 143. non enim me (condemnas), qui senatui parui; Piso 14. qui soli in hac urbe senatum senatui parere non sierint; Planc. 87. atque ille eo tempore paruit, cum parere senatui necesse erat; vos tunc paruistis, cum paruit nemo; Ligar. 20. qui senatui parere didicisset; Deiot. 13. ne ... vertat se et senatui pareat; Phil. VI, 9. si senatui non paruerit; ib. VII, 26. paret senatui? ib. XII, 4. ſ. mulieri.
tempori: si ... et tempori eius et voluntati parere voluissem; Vatin. 2. ſ. moribus.
voluntati: ſ. auctoritati; Muren. 47. tempori.
voluptatibus: cum paruerit voluptatibus; Cael. 42.
utilitatibus: utilitatibus tuis paruit, Deiot. 13. ſ. consuetudini.

paries, Wand: I. agunt: ſ. gestiunt.
custodiunt: nulli parietes nostram salutem ... custodient; Deiot. 30.
est: ſ. II, 1. ferio.
faciunt: quae quoniam angustiora parietes faciunt; Deiot. 6.
gestiunt: parietes ... huius curiae tibi gratias agere gestiunt; Marcell. 10.
madent: madebant parietes; Phil. II, 105.
II, 1. deformo: ſ. relinquo.
do: P. Valerio ... data domus est in Velia publice, at mihi in Palatio restituta; illi locus, at mihi etiam parietes atque tectum; har. resp. 16.
duco: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.
ferio: parietem saepe feriens eum, qui cum Q. Catulo fuerat ei communis; Cael. 59.
perfodio: licet impune per me parietes [...] perfoderis; Vatin. 11.
perhorresco: non parietes conscios ... perhorrescet? Cael. 60.
relinquo: parietes, quorum ornatus ... tot bella effugerant, nudos ac deformatos reliquit; Verr. IV, 122.
tango: quod impuri et sacrilegi parietem tangit; har. resp. 33.
timeo: non parietes denique ipsos (timuisse), superiorum testis nuptiarum? Cluent. 15.
vestio: his autem tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.
2. miseret: me .. miseret parietum ipsorum; Phil. II, 69.
3. infero: qui parietibus, ... qui ... postibus meis ... bellum intulistis; dom 60.
4. includo intra: includendus intra parietes, qui ..; Fr. B. XV, I, 3.
teneo intra: cum intra parietes tuos hostem ... teneas; Tull. 50.
versor intra: ut ... id intra parietes in domestico scelere versetur; Cluent. 175.
III. custodiae: ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere; Rabir. 21. cumque ... ianuae praesidio et parietum custodiis consulis vita tegeretur; Vatin. 22.
ornatus: ſ. II, 1. relinquo.
praesidium: cum ... non legum praesidio, sed parietum vitam suam tueretur; sen. 4. cum privati parietum se || parietis, parietum || praesidio ... tuerentur; Quir. 14. video parietum praesidio ... occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.
IV, 1. continere: si ... nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6.
tegere: etenim animus eius voltu, flagitia parietibus tegebantur; Sest. 22. ianua se ac parietibus, non iure legum .. texit; Milo 18.
tueri: domisticis me parietibus vix tueor; Phil. XII, 24.
tuto esse: me nullo modo posse isdem parietibus tuto esse tecum; Catil. I, 19.
2. intra: si quid ... intra parietes ... experiretur; Quinct. 38. non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. dico intra [domesticos] parietes; Deiot. 5.
praeter: cum omnia praeter tectum et parietes abstulit; Verr. V, 184.

pario, gebären, hervorbringen, verschaffen, erwerben: I. absolut: Latonam ... iam ad pariendum temporibus exactis confugisse Delum; Verr. I, 48. quoad pareret; Cluent. 33.
II. alqm: Latonam ... confugisse Delum atque ibi Apollinem Dianamque peperisse; Verr. I, 48. ad hanc te amentiam natura peperit; Catil. I, 25.
alqd: ut id, quod conceperat, servare et salvum parere posset; Cluent. 33. quin idcirco haec ... non vendiderint ei, qui armis et virtute pepererunt; leg. agr. I, 4. quod partum recenti victoria maiores vobis ... reliquerunt, id vos ... vendetis? ic. II, 49. multa se arbitratur .. peperisse ante factis; Deiot. 37. „male parta male dilabuntur"; Phil. II, 65. ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iam diu parturit! ib. 118.
agros: qui (agri) ... virtute parti sunt; leg. agr. I, 5.
amicitias: cum haec eadem res plurimas gratias, firmissimas amicitias, maxima studia pariat; Muren. 24.
bona: ut ... propinquum suum ... partis bonis ... privaret; Qunict. 74.
cognomen: qui cognomen frugalitatis ... ipse peperisset; Flacc. 5, Z. 57.

consulatum: consulatus vobis pariebatur, sicuti partus est; Sulla 49. nam quid ego de consulatu loquar, parto vis, anne gesto? Piso 3.
dignitatem: dum modo meis laboribus vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1.
existimationem: quod ad tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77.
filiam: quae (uxor) peperit ... filiam; Flacc. 72.
fructum: quem (fructum) labore peperisset; Sex. Rosc. 88.
frumentum: quod [frumentum] improbissime ... partum ... vendidisti; Verr. III, 179.
fundum: fundum ... aliqua ratione habere bene partum; Caecin. 74.
gloriam: haec militaris virtus nomen populo Romano, haec huic urbi aeternam gloriam peperit; Muren. 22. aequa parta || si qua parta, aequiparata || ... gloria; ib. 31.
gratias s. amicitias.
honestates: ceteris ante partis honestatibus ... privare; Muren. 87.
honorem: honos paritur; Planc. 7. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; ib. 59. partis honoribus; Phil. VI, 17.
invidiam: ut invidiam virtute partam gloriam ... putarem; Catil. I, 29.
lauream: laurea illa magnis periculis parta amittit ... viriditatem? prov. cons. 29.
laudem: itaque si quam habeo laudem, ... parta Romae est; Planc. 66.
libertatem: partam vobisque traditam libertatem ... defendere; leg. agr. II, 15.
nomen: s. gloriam.
ornamenta: quae pudore ornamenta sibi peperit; Quinct. 84.
otium: [vita || virtute || partum otium tenueritis]; leg. agr. II, 103.
pecuniam: parta sit pecunia; leg. agr. II, 62.
praedam: praeda ante parta; prov. cons. 28.
provincias: mitto, quod eas (provincias) ita partas habent; prov. cons. 3.
rem: ut ulla res parta bello ... venierit; leg. agr. II, 54.
salutem: s. dignitatem. —studia: s. amicitias.
vectigalia: vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; leg. agr. II, 62. quae vectigalia ... populo Romano parta sunt, ea ..; ib. I, 3.
victoriam: ex ea victoria, quae parta est; Phil. XIV, 1.
voluntates: nostrum est autem ... ferre modice populi voluntates, adlicere alienas, retinere partas, placare turbatas; Planc. 11.

pariter, auf gleiche Weise, ebenso, zugleich:
erro: quoniam vobiscum pariter ... erravi; Phil. XII, 1.
fero: mecum pariter moleste ferent; Verr. V, 178.
propugno: propugnat pariter ... Narbonensis colonia; Sont. 46.
refero: pariter referente conlega; Quir. 15.
reporto: illa (res publica) ... me secum pariter reportavit; sen. 34.
restituo: quoniam ... sum pariter cum re publica restitutus; sen. 36.
tueor: res urbanas vobiscum pariter tuebimur; Phil. XII, 24.

paro, paratus, rüsten, ausrüsten, vorbereiten, bereiten, erwerben, verschaffen, sich anschicken:
I. mit Infinitiv: dicere: sed me ... plura etiam dicere parantem horum aspectus ... repressit; Sest. 144.
proficisci: proficisci eo, quo iam pridem pararet; Catil. II, 13.
respondere: quid pares respondere scire cupio; Qu. Rosc. 40.
II. mit Object: alqm: id quod parati sunt facere; Quinct. 8. cum paratus meditatusque venisses; ib. 39. se paratum esse ... defendere; ib. 66. neque eum ... minus iudicio || iudicium || pati paratum fuisse; ib. 87. ibi quoque nos ... paratiores reperiet quam putabat; Sex. Rosc. 82. de Capitone post viderimus, si, quem ad modum paratum esse audio, testis prodierit; ib. 84. si quando me vis peierare, ... paratum fore scito; Qu. Rosc. 49. quo paratior ad usum forensem promptiorque esse possim; div. Caec. 41. praeclare te paratum in iudicium venturum arbitraris? ib. 44. at venit paratus cum subscriptoribus exercitatis; ib. 47. omnibus enim rebus is ... paratissimus esse debet; ib. ita paratus venis; ib. 50. cum sint parati qui ..; Verr. a. pr. 2. me ita paratum ... in iudicium venire; ut ..; ib. 7. ut nemo usquam ... paratior ... ad iudicium venisse videatur; ib. 32. qui fuit semper, ut ad audendum proiectus, sic paratus ad audiendum; ib. I, 2. qui meditati ad dicendum paratique venimus; ib. 103. paratus ad praedam .. venire cupiebat; ib. II, 17. videte satisne paratus ... ad everrendam provinciam venerit; ib. 19. paratus ad hanc dicam sortiendam venerat; ib. 37. paratum ad causam dicendam venire ... iubet; ib. 91. cum tibi ego frumentum ... paratus sim dare; ib. III, 193. ut ... mihi parati sint respondere; ib. IV, 150. ita sint parati, ut ..; ib. V, 183. ad quam rem parati essent; Tull. 19. neque tam multos neque repugnantis multi armati paratique occidunt; ib. 21. illius hoc munus esse ad omnia mulieris negotia parati; Caecin. 15. qui scutis telisque parati ornatique sunt; ib. 60. si reperientur ita parati fuisse, ut ..; ib. 61. huic qui successerit non satis esse paratum ad tantum bellum administrandum; imp. Pomp. 5. ego enim me ad omnia confirmavi et sic paravi, ut docerem ..; Cluent. 88. ad id se parat; Flacc. 11. etsi teneo quid sit dicere paratus; ib. 57. sollicitavit quos potuit, paravit; Cael. 31. qui ... se ... advocato aut astipulatore paratiorem fore putaret; Piso 18. qui esset paratus ad se defendendum; ib. 55. quia, quamquam paratus in imparatos Clodius, tamen mulier inciderat in viros; Milo 55. nec vero sic erat umquam non paratus Milo contra illum, ut non satis fere esset paratus; ib. 56. paratus enim veneram; Ligar. 1. paratos habemus qui intercedant; paratos qui ... defendant; Phil. I, 25. audiebam .. te paratum venisse; ib. II, 88. se instructum et paratum ad urbem venturum esse minitatur; ib. III, 1. illi parati sint ad nutum futuri? ib. VII, 18. parati, armati animis iam || animis tamen, animis itam || esse debemus; ib. 26. si ... ulcisci parati sunt; ib. XIII, 46.
alqd: id agi atque id parari, ut ..; Verr. I, 67. cur quicquam contra leges parasti? ib. V, 46. omnia ... parata sunt; Catil. IV, 14. haec, quae ab ipso parata || parta || sunt; Muren. 55. ille servet quod paravit; Flacc. 51. cum omnia ... pararentur; Sulla 53. illa omnia in hunc unum .. parata .. sunt; Milo 67. s. argentum.
accusatorem: cum ... idem accusatorem parasset; Verr. I, 74.
adversarios: victoriae nostrae gravis adversarios paratos ... videbam; Planc. 88.
agrum: cum ... paretur (ager) aliis; leg. agr. II, 85. si iam te crassi agri delectabant, hic alicubi ... paravisses; Flacc. 71.

animum: aequo animo paratoque moriar; Catil. IV, 3. cognovisse paratissimo animo; Phil. XIII, 18.
argentum: quid [argenti] in provincia Sicilia pararis; Verr. IV, 35.
auxilium: cuius auxilium sibi paratum putabat; Quinct. 18.
bellum: quod (bellum) ... ante audierunt geri quam parari; Ligar. 3. bellum nihilo minus pararetur; Phil. V, 25.
consensum: consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato || t. p. equestri ordine ||; Sest. 36.
consilia: sed omnibus consiliis, quae ad me opprimendum parabantur, non interfuisti solum; Piso 11.
convivium: publice sibi convivia parari; Verr. III, 65. omnibus curat rebus instructum et paratum ut sit convivium; ib. IV, 62.
copias: cum ... copias pararit; Caecin. 33. si quas (copias) praeterea paraverit; Phil. XI, 30.
defensores: habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; Phil. II, 113.
dimicationem: cum, si victus essem, interitus rei publicae, si vicissem, infinita dimicatio pararetur; Planc. 89.
duces: parati atque armati seditionis duces; Quir. 12. ducibus paratis; Phil. III, 32.
exercitum: duo ... et praesto esse || praeesse || et parare, si vellent, exercitum posse ... dicebat; Sest. 40. nisi Caesar exercitum paravisset, Phil. IV, 4. qui .. dolent ... paratos exercitus; ib. VII, 1.
exitium: paratum illi exitium, nisi ..; Phil. VII, 14.
familiam: si in paranda familia nulla suspicio est; Sulla 55.
hominem: tibi cum homine ... ad dicendum paratissimo futurum esse certamen; div. Caec. 44. Carthaginiensis, homines in maritimis rebus exercitatissimos paratissimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55. ad seditionem parati (homines); leg. agr. II, 82. hunc ego hominem ... tam paratum ... nisi ... compulissem; Catil. III, 17. „homines“ inquit „emisti, coëgisti, parasti“; Sest. 84. homo ad omne facinus paratissimus; Milo 25. expedito nobis homine et parato ... opus est; Phil. XI, 26.
honores: huic summi honores et exquiruntur et parati sunt; Phil. V, 49.
hortos: habes hortos ad Tiberim ac diligenter eo loco parasti; Cael. 36.
imperatorem: paratum habet imperatorem C. Cassium ... res publica contra Dolabellam, nec paratum solum; Phil. XI, 35.
impetum: tum in me impetus ... parabatur; Phil. XIV, 15.
insidias: insidias vitae huiusce [Sex. Roscii] parare; Sex. Rosc. 26. insidias, quas mihi paratas ab exsulibus coniuratis audierat; Planc. 100.
interitum: f. dimicationem.
legionem: legiones ad liberandam patriam paratissimae; Phil. XI, 59.
libertatem: libertas parata victori est; Phil. VIII, 29.
ludos: aediles quicumque erunt, eidem mihi sunt ludi parati; Planc. 13.
mancipium: ut nos in mancipiis parandis quamvis frugi hominem ... ferre moleste solemus; Planc. 62.
manum: manum consulum ... interficiendorum causa paravisse? Catil. I, 15.
milites: quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant; Phil. IV, 11.
mortem: etenim mors ... omnibus est parata; Catil. IV, 20. ei viro autem mors parabatur, cuius ..; Milo 19.
munera: quos munera ... parantis ... reppulerunt; har. resp. 56.
navem: te illam navem parare, quae ..; Verr. V, 116.
perfugium: quod erat in aequitate ... Pisonis paratissimum perfugium; Verr. I, 119.
periculum: cui non hoc periculum ... paratum esse videatis; Cluent. 157.
praesidia: quasi vero in amicitia mea non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim quam necessaria; Planc. 82. praesidia vestrae libertati paravit; Phil. X, 9.
propinquos: quos (propinquos) ego parare non potui; Quir. 9.
recuperatores: recuperatores de cohorte latronum sibi parari; Verr. III, 55.
rem: si veretur ut res ... parata sit; Quinct. 44.
saga: vos saga parate; Phil. VI, 9.
sententiam: parata ... sententia consularis, cum repente ..; Phil. XIII, 19.
servum: cum servos tuos a te ... ad bonorum caedem paratos ... in Capitolium .. venisse constabat; dom. 6. vimque eius (veneni) esse expertum in servo quodam, ad eam rem || ad eadem rem, ad rem || ipsam parato; Cael. 58.
studium: subvenit enim rei publicae ... militum ducem quaerentium studio paratiore || paratior ||; Phil. V, 43.
summam: summa non potuit parari; Rab. Post. 40.
tela: quae (tela) parata sunt in eos, qui ..; Quinct. 52.
testis: parantur testes; Quinct. 75. quos ego testis video paratos; Planc. 56.
venenum: cum .. venenum deprehendisset, quod vir matris Oppianicus ei paravisset; Cluent. 20. Oppianico huic adulescenti ... venenum Habiti consilio paratum; Cluent. 166. Q. Seio venenum misero parabatur; dom. 129. si venenum ab hoc sibi paratum esse non arguit; Cael. 32. quod (venenum) ... parasse Caelium criminantur; ib. 51. quem ad modum paratum (venenum)? ib. 58. sed tamen venenum unde fuerit, quem ad modum paratum sit non dicitur; ib. 61.
vim: vim tum videlicet non parabas? dom. 54. si quae vis est parata; Milo 100.

parricida, Mörder, Vatermörder: I, 1.

desciscunt: cum a populo Romano pestiferi cives parricidaeque desciverint; Phil. XI, 21.
dicit: quam (causam) ipse iam parricida talem dicat fuisse, ut ..; dom. 57.
edit: quod facinus parricida non edidit? Phil. XIII, 21.
fatetur: f. II, 1. invenio.
perhorrescunt: at vero ipsi illi parricidae ... vim facinoris sui perhorruerunt || perhorruerant ||; Sest. 82.
potest, vivit: f. II, 1. invenio.
2. **sum:** esne igitur patriae certissimus parricida? Vatin. 35. nisi forte magis erit parricida, si qui ..; Milo 17. confiteor eos ... plus etiam quam parricidas || patricidas || esse; Phil. II, 31. si parricidas || patricidas || (esse dicis); ib.
II, 1. **interficio:** hoc parricida civium interfecto; Catil. I, 29.
invenio: quis parricida ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.
nomino: si indices et non parricidae patriae nominandi sunt; Planc. 70.
relinquo: qui ... parricidam patriae reliquerunt; Phil. IV, 5.
2. **adfero:** clarissimorum virorum formas illi

taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.
denuntio: qui illi hosti ac parricidae denuntiarent, ut ..; Phil. XIV, 4.
dispertio: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.
remitto: huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus ... quod remittamus? Phil. XII, 13.
resisto: neque solum illi hosti ac parricidae (resistebam); Sulla 19.
III, 1. cadavera: stratis cadaveribus parricidarum; Phil. XIV, 27.
epulum, gratulatio: is interfuit epulis et gratulationibus parricidarum; Sest. 111.
genus: quintum genus est parricidarum; Catil. II, 22.
numerus, sedes: in parricidarum sedem atque numerum transferetis? Sulla 77.
sanguis: postea quam latronis et parricidae sanguine imbuta (via) est; Milo 18.
tela: an ... ego ... omnium parricidarum tela commossem? Planc. 90.
2. alqs de: qui ei de parricidis audacissimi videbantur; Phil. XII, 19.
supplicium in: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; Sex. Rosc. 70.
IV. ab: cum ab hoc eodem impurissimo parricida rogarer; har. resp. 17.
inter: quod inter Antonium et Dolabellam, impurissimos parricidas,...sanciretur; Phil. XIII, 42.

parricidium, Mord, Vater-, Muttermord: I. absolut: scelus verberare; prope parricidium necare (civem); Verr. V, 170.
II. patefacio: f. video.
profero: nisi paene manifestum parricidium proferatur; Sex. Posc. 68.
suscipio: multa parricidia suscipere; Cluent. 32. f. 3. ago de.
video: ut ... omnia patefacta eius parricidia videretis; Phil. XIII, 48.
2. condemno: L. Flaccum ... nefarii sceleris ac parricidii mortuum condemnabimus? Rabir. 27. C. Marium ... sceleris ac paricidii nefarii mortuum condemnabimus? ib.
3. ago de: agitur de parricidio, quod sine multis causis suscipi non potest; Sex. Rosc. 73.
cogito de: te nihil .. nisi de parricidio suo cogitare; Catil. I, 17. hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18.
confiteor de: cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur ..; Phil. II, 17.
defero de: ut nomen huius de parricidio deferrent; Sex. Rosc. 28. nomina filiorum de parricidio delata sunt; ib. 64.
deterreo a: cum ... nec eum ... dignitas neque ... maiestas a parricidio deterreret; Phil. XIII, 20.
dico de: f. III, 2.
excello in: in patriae parricidio excellere || et scelere ||; dom. 133.
III, 1. crimen: ita neque ad crimen parricidii neque ad eum, qui causam dicit, pertinebant; Sex. Rosc. 82. crimine .. parricidii liceat ... carere; Ligar. 18.
indicium: quae indicia parricidiorum ... reperietis! Sulla 76.
nomen: ipso nomine parricidii ... fore, ut ..; Sex. Rosc. 28.
poena: illi igitur impii ... poenas parricidii luent; Phil. XIV, 32.
supplicium: soluto supplicio parricidii; Phil. XIII, 22.
2. causa de: de parricidio causa dicitur; Sex. Rosc. 61. tamen causa de parricidio dicitur; ib. 76.
IV, 1. contaminari: quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus; Phil. XII, 15.
delectari: forensibus parricidiis delectatur; Phil. VI, 4.
iungere: qui se tecum omni scelere parricidioque iunxerunt; Catil. I, 33.
oblitus: eum nondum tanto parricidio oblitum || obstrictum || hostem ... iudicavit; Phil. XI, 27.
obstringere: quem obstrictum esse patriae parricidio suspicere; Sulla 6. cum Dolabella tantis se obstrinxerit parricidiis; Phil. XI, 14. qui ... nefario .. se patriae parricidio obstrinxerit; ib. 29.
occidere: parricidio M. Antonii nomen populi Romani occidisset; Phil. XIV. 35.
2. in: id .. in parricidio quaeri non putat oportere; Sex. Rosc. 62. tametsi in ipso fraterno parricidio nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.

pars, Theil, Antheil, Partei, Rolle, Amt, Pflicht, Gegend: I. Subject: accedit: vix pars aedium meorum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116.
adfert: f. est; Rab. Post. 9.
antefert: cum magno pars in eis civitatibus foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21.
attingit: f. II, 5. divido in; Cluent. 1. — caret: f. II, 5. sum in; Sulla 53. — congruit: f. II, 1. repudio.
contuentur: urbis enim celeberrimae et maximae partes adversum illud .. monumentum ... contuentur; dom. 146.
declarat: in quo non exigua pars populi, sed universus populus voluntatem suam declararit; Planc. 49.
defendit, deposcit: f. est, sen. 33.
est, sunt: pars maxima civitatis in armis fuit; Sex. Rosc. 149. cum ... pars eius dimidia Roscii esset; Qu. Rocs. 51. cum suae partes essent hospitum recipiendorum; Verr. I, 65. ut nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; ib. II, 191. in aratorum bonis .. diripiendis decumanos dictitasse tuas esse partis; ib. III, 131. quae pars operae aut opportunitatis in scriba est, cur..? ib. 183. est aliqua mea pars virilis; ib. IV, 81. in qua (urbe) ... amplissima est curia ... ceteraeque urbis partes, quae una via ... continentur; ib. 119. quae est urbis magna pars; ib. V, 95. si omnes partes sunt eius modi, ut ..; Tull. 34. *videte* ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint; Font. 21. si ... aequi iudicis has partis esse existimatis; ib. cum tuae sint hae partes; Caecin. 66. altera pars et ea, quae propria est iudicii vestri, ... per mihi brevis ... fore videtur, altera autem, quae procul ab iudicio remota est, ... perspicio quantum ... sit habitura; Cluent. 2. reperietis partem esse eorum, quibus ad habendum, partem, quibus ad consumendum nihil satis esse videatur; leg. agr. II, 65. illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam atque angustam esse voluisti; Rabir. 9. quamquam animo meliore sunt quam pars patriciorum; Catil. II, 26. multo vero maxima pars eorum, ... immo vero ... genus hoc universum amentissimum est otii; ib. IV, 17. intellego .. tris totius accusationis partis fuisse; Muren. 11. harum trium partium prima illa, quae gravissima debebat esse, ita fuit infirma et levis, ut ..; ib. quae pars altera fuit accusationis; ib. 14. vestrae sunt iam partes, iudices; Sulla 92. duae partes esse in re publica cum putarentur, altera me deposcere, ... altera timide defendere ... putabatur; sen. 33. an meae partes in ea causa non praecipuae fuerunt? Quir. 10. videte nunc fuerintne partes meae praecipuae; ib. 14. quae

pars Macedoniae libera est; har. resp. 35. ac prima pars fuit illa, quae me minus movebat, fuisse meo necessario Bestiae Caelium familiarem; Cael. 26. quae pars provinciae sit, cui non possit intercedi; prov. cons. 36. quae sunt igitur meae partes? Balb. 1. quot orae sunt partesque terrarum; ib. 9. mediam illam partem et turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94. cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint praerogativa; Planc. 49. fuerant enim eae partes aut eius, quem ..., aut eius, qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31. magnam quidem esse partem sine fide, sine societate et coniunctione nominis nostri res ipsa declarat; ib. 44. nulla pars, quae aliquam facultatem discendi || dicendi || adferre posset, non mea fuit || mea fuit, a me afuit ||; Rab. Post. 9. haec igitur tibi reliqua pars est; Marcell. 27. reliqua pars accusationis duplex fuit: una regem semper in speculis fuisse ..., altera exercitum eum comparasse; Deiot. 22. reliquae partes tribunatus principii || principiis || similes; Phil. II, 55. hae vero quae sunt partes, cum alteris senatus auctoritas ... proposita sit, alteris caedes bonorum? ib. XIII, 47. ſ. II, 1. praetermitto. suscipio; Verr. IV, 81. — 5. habito in.

habet: ſ. est; Cluent. 2. — laborat: ſ. II, 5. accedo ad; div. Caec. 9.—movet: ſ. est; Cael. 26.

navigat: ut una pars supra Ephesum, altera infra Ephesum navigaret; Flacc. 32.

nititur: ſ. II, 5. divido in; Cluent. 1.

pervadit: pars eius belli in Italiam ulla pervasit; Verr. V, 6.

postulat: plus etiam, quam pars virilis postulat; Verr. III, 7.

potest: ſ. est; Rab. Post. 9. — II, 1. aspicio.

remanet: illi ipsi, qui remanserant, vix decuma pars aratorum, relicturi agros omnis erant; Verr. III, 121.

residet: ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8.

restat: cum praesertim belli pars tanta restaret; Phil. II, 71.

spectat: ſ. II, 5. figo in.

veneunt: non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; Verr. III, 40.

videtur: ſ. est; Cluent. 2. sen. 33. — II, 1. deminuo. — 5. divido in; Cluent. 1.

elliptisch: haec ... adripuit, neque disputandi causa, ut magna pars, sed ita vivendi; Muren. 62.

II. nach Verben: 1. Accusativ: accipio: qui iudicii partem acceperit; Sex. Rosc. 107.

addo: si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48.

adimo: ſ. do; Verr. V, 85. relinquo; Rabir. 6.

adsigno: inferiorem aedium partem adsignavit; dom. 116.

ago: alteram partem causae sic agemus ut vos doceamus, alteram sic ut oremus; Cluent. 3. ego autem has partis lenitatis et misericordiae, quas me natura ipsa docuit, semper egi libenter; Muren. 6. non partem aliquam agerem causae; ib. 48.

amputo: ut populi pars amputetur; leg. agr. II, 79.

appeto: num igitur ex eo bello partem aliquam laudis appetere conaris? Verr. V, 5.

aspicio: unde aliqua fori pars aspici potest; Milo 3.

attingo: qui aliquam partem illius deductionis, honoris, muneris attigerunt; leg. agr. II, 92. si isti agri partem aliquam iuris ... attingunt; ib. III, 8. quis enim ... ullam rei publicae partem ... auderet attingere? Sest. 49. quisquis erat, qui aliquam partem ... sceleris Clodiani attigisset; ib. 68.

aufero: de Heraclii hereditate ... multo maximam partem ipsum abstulisse; Verr. IV, 139.

censeo: nullam populi partem esse censam; Arch. 11.

circumspicio: circumspicite omnis rei publicae partis; Cluent. 147.

colo: colitur .. ea pars et habitatur frequentissime; Verr. IV, 119.

committo: ut de suis commodis aliquam partem velit committere, ne quam partem ... ullius ornamenti relinquat; Quinct. 38. sed quis non intellegit omnis tibi rei publicae partis aegras et labantis ... esse commissas? Milo 68.

concedo: si ... sibi primas in dicendo partis concesserit; div. Caec. 49.

condono: quem ad modum suam partem Roscius ... condonare potuit Flavio, ut eam tu non peteres, sic ..; Qu. Rosc. 56.

conficio: iam duae partes causae sunt confectae; Qu. Rosc. 13.

consequor: non ... esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. XI, 66.

constituo: singulas partis causae constituere; div. Caec. 45. multas esse video rei publicae partis constitutas; leg. agr. II, 10.

contineo: pars oppidi, quae appellatur Insula, mari diiuncta angusto, ponte ... continetur; Verr. IV, 117. sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato .. vestibulo contineri; har. resp. 31. ſ. I est; Verr. IV, 119.

credo: aliquam rei publicae partem tibi creditam; Verr. V, 38. his magnam partem rei publicae credidisset; Phil. V, 15.

debeo: ſ. sustineo.

decido: magno et tu tuam partem decide; Qu. Rosc. 32. „magno tu tuam dimidiam partem decidisti“; ib. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34.

defendo: eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. quae (insula) non ... aliquam partem regionis ... defenderet; imp. Pomp. 54. ut defenderet contrariam partem; Cluent. 130. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam .. Caesar? Phil. XIII, 47.

definio: eius autem fundi extremam partem oleae ... definiunt; Caecin. 22.

deligo: stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae, qui quoniam versatur, eam deligere partem, ad quam nos illius utilitas ... converterit; Planc. 93.

demergo: videtis extremam partem nominis, codam illam Verrinam tamquam in luto demersam || demersam esse || in litura? Verr. II, 191.

deminuo: pars aliqua iuris deminuta ... esse videatur; Caecin. 5.

depeciscor: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.

depono: ut ille ... si non omnem, at aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7. ſ. suscipio; Verr. I, 5.

deposco: tene ... tibi partis istas depoposcisse? Sex. Rosc. 95.

derivo: partem aliquam ... derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

desero: „deserere partis, quas Pompeius odivit“; Phil. XIII, 42.

devincio: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

dico: partes, furiose, dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.

diiungo: ſ. contineo; Verr. IV, 117.

dimitto: partem militum ... dimisit, partem M.' Glabrioni || Glabrioni || tradidit; imp. Pomp. 26.

discribo: discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9.
dissolvo: ut, si quid illa exegisset, ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; Qu. Rosc. 38. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56.
distribuo: distribuisti partis Italiae; Catil. I, 9. distributis partibus; Flacc. 14. 15.
do: qui sunt igitur in istis bonis, quibus partem Chrysogonus dederit? Sex. Rosc. 107. NEVE PARTEM DATO NEVE REDIMITO; Verr. I, 143. quibus illi urbis suae partem ademerunt, eis tu nostri imperii partem dedisti; ib. V, 85. quam partem causae tibi daremus? Flacc. 83. quam quidem partem accusationis admiratus sum .... esse Atratino datam; Cael. 7. nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium, dare partis; Rab. Post. 4.
doceo: f. ago; Muren. 6.
emo: si ... emptores accessissent, ut ad dimidias partis emendas; Verr. III, 40.
eripio: eripuerisne partis illo tempore carissimas? Vatin. 29.
exigo: cum exegit suam partem; Qu. Rosc. 56.
exorno: f. video.
expello: consules ... expulsos, cumque eis ... magnam partem senatus; Phil. II, 54.
facio: qui aratori novem partis reliquas factas esse existimet; Verr. III, 70.
fero: qui ab eo partem praedae tulerunt; Sex. Rosc. 107.
habeo: quem ad modum socius in societate habet partem, sic heres in hereditate habet partem; Qu. Rosc. 55. si actio ista popularis esset et si ullam partem aequitatis haberet aut iuris; Rabir. 14. magnas partis habuit publicorum; Rab. Post. 4. si ullam partem habes sensus; Phil. II, 86.
habito: f. colo.
impertio: quae (cogitationes) mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae || neque diurnae neque nocturnae || quietis impertiunt; leg. agr. II, 5. oneris mei partem nemini impertio, gloriae bonis omnibus; Sulla 9.
impono: cuius (audaciae) partes Rosciis impositae sunt; Sex. Rosc. 122.
intueor: quamquam me vester honos ... omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77.
lego: matri .. partem maiorem bonorum legavit; Caecin. 12.
mitto: f. sumo; Verr. III, 49.
obtineo: qui in hoc indicio partis accusatoris obtinet; Quinct. 8.
odi: f. desero.
offendo: prope pars || proba pars || civitatis offensa est; Muren. 42.
omitto: ut omittam reliquas partis Galliae — nam sunt omnes pares; Phil. XII, 10.
oppono: opponemus ... magnam partem eiusdem provinciae, quae ..; Flacc. 100.
oppugno: nisi forte Caesaris partis ... oppugnari putamus; Phil. V, 32.
peroro: itaque illam partem causae facile patior ... a M. Crasso peroratam; Cael. 23.
persequor: suam quisque partem iuris possideat et persequatur; Qu. Rosc. 32.
pertimesco: nullam accusationis partem pertimescam; Scaur. 22.
peto: „petisse .. suam partem Roscium a Flavio confiteor; vacuam et integram reliquisse Fannii concedo“; Qu. Rosc. 52. potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? ib. filia sextam partem hereditatis ab Ligure petere coepit; Verr. I, 125. f. condono.
posco: audaciae partis Roscii sibi poposcerunt; Sex. Rosc. 35.
possideo: qui agri Aetnensis multo maximam partem possident; Verr. III, 108. f. persequor.
praecido: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151.
praecipio: f. sumo; Phil. X, 2.
praetermitto: religionis partem, quae multo est verbosior, praetermittam; dom. 32.
probo: ex quo (acervo) partem tu idem decumarum nomine probaris; Verr. III, 173.
prohibeo: quis maiorem partem populi suffragiis prohibuit? leg. agr. II, 22.
puto: f. I. est; sen. 33.
recupero: numquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.
redimo: f. do; Verr. I, 143.
relinquo: nihil tam vile neque tam volgare est cuius partem ullam reliquerint; Sex. Rosc. 71. si enim taceo, vel maximam partem relinquo; ib. 124. magnam partem urbis relinqueret; Verr. V, 98. quamquam ... patroni mihi partis reliquisti, consulis ademisti; Rabir. 6. quod omnes consulares ... partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt; Catil. I, 16. quin etiam principes eius ordinis partem illam subselliorum, ad quem iste accesserat, nudam atque inanem reliquerunt; ib. II, 12. itaque hanc partem totam relinquam; Flacc. 13. neque (videtur) Antonius ullius supplicii adhibendi ... ullam esse partem relicturus; Phil. XI, 6. f. committo; Quinct. 38. peto; Qu. Rosc. 52.
removeo: f. I. est; Cluent. 2.
reperio: horum ... vix decimam partem reperies gloria dignam; Planc. 60.
repromitto: repromisisse Fannium Roscio, si quid ... exegisset, eius partem dimidiam; Qu. Rosc. 39.
repudio: quod eam partem legis tuae, quae congruebat cum iudicio senatus, ... non repudiavit; har. resp. 29.
reticeo: ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32.
solvo: PARTEM DIMIDIAM INDE ROSCIO ME SOLUTURUM SPONDEO; Qu. Rosc. 37.
spolio: maiore parte populi suffragiis spoliata; leg. agr. II, 22.
subigo: tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103.
sumo: cum ex provincia populi Romani aequam partem tu tibi sumpseris ac populo Romano miseris; Verr. III, 49. quas enim ipse mihi partis sumpseram, eas praecepit oratio tua; Phil. X, 2.
suscipio: itaque mihi videor .. magnam et maxime aegram et prope depositam rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. multo pluris partis mihi defensionis quam accusationis suscepisse videor; ib. II, 10. cur ego tuas partis suscipio? ib. IV, 79. suscipiam partis, quas alienas esse arbitrabar; ib. 81. atque ego sic statuo, iudices, a me ... pietatis potius quam defensionis, ... doloris quam ingenii partis esse susceptas; Sest. 3. (cum) gravissimam ... adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime suscepisset; Milo 40.
sustineo: quin ... has partis honoribus populi Romani ... deberem ei possem sustinere; har. resp. 61.
tango: cuius (legis) quam quisque partem tetigit; dom. 50.
teneo: qui illam partem urbis tenerent; Verr. V, 98. eam Siciliae partem tenuisse; ib. 146. sin autem ... non minimam partem ad unam quamque rem existimandam ... sapientia iudicis tenet; Font. 21. magnam partem rei publicae tenebat; Rabir. 20. ceterae partes a gentibus ... tenebantur; prov. cons. 33.

tollo: ut ... quinta prope pars vectigalium tolleretur; Sest. 55.
trado: f. dimitto.
vendo: tu partis eas, quas te senatus ... voluit, ... vendidisti? Verr. III, 40.
verto: nam ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57.
video: omnisque Italiae partis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. f. demergo.
vindico: maximam vero partem ... fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.
voco: ut minor pars populi vocaretur; leg. agr. II, 18. istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? Phil. XIII, 39. cum illae vere partes vocabantur; ib. 47.
2. **Genetiv:** sum: „erat enim || erat || .. illarum partium"; Quinct. 69. quod suae partis esset; Qu. Rosc. 53. qui est secundarum aut tertiarum partium; div. Caec. 48. quae (peccata) non sunt earum partium propria; Phil. II, 70.
3. **Dativ:** adhibeo: cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; Sest. 135.
intercedo: f. I. est; prov. cons. 36.
parco; quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 59.
sum: si est ... maiori vestrum parti (locus); leg. agr. II, 77.
4. **Ablativ:** careo: populus Romanus ... magna ac multo maxima parte non modo utilitatis, sed dignitatis atque imperii caruit; imp. Pomp. 54.
fruor: tamen .. toto (campo Martio) quam .. parva frui parte malitis || maletis; malletis ||; leg. agr. II, 85.
utor: ut corpora nostra sine mente, sic civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; Cluent. 146.
5. **mit Präpositionen:** abdo in: abditum (venenum) aliqua in parte panis; Cluent. 173. an se in contrariam partem terrarum abdet? Muren. 89.
accedo ad: me ... ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae, quae maxime laboraret; div. Caec. 9. ad illa aestiva praetoris accedunt, ipsam illam ad partem litoris, ubi ..; Verr. V, 96.
accipio in: quaeso .. ut hoc in bonam partem accipias; Sex. Rosc. 45. ea .. a vobis spero esse in bonam partem accepta; Arch. 32. quae quidem a te in eam partem accepta sunt, .. ut ..; Deiot. 14. accipiet in optimam partem C. Pansa; Phil. VII, 5.
aequo cum: omnium ... scelera ... vix cum huius parva parte aequari .. posse; Verr. I. 21.
convenio ad: quae (contumelia) non ad maximam partem civium conveniret; Sulla 23.
converto ad: f. 1. deligo. — in: quae (mulier) ... in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.
decido de: qui de sua parte dicidit; Qu. Rosc. 35.
defero ad: si fortuna eos ad aliquam partem Siciliae detulisset; Verr. V, 152.
deicio ex: si ex interiore aedium parte deiectus sis; Caecin. 89.
divido in: totam causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35. omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis, quarum altera mihi niti ... videbatur invidia, ... altera attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1.
do ad: ut id ... populi ad partis daret || traheret ||; leg. agr. II, 19.
duco ad: ad orientisne partis, in quibus annos multos legatus fuit, exercitus duxit ..? Muren. 89.
figo in: in ea parte (crucem) figere, quae ad fretum spectaret; Verr. V, 169.
habito in: in ea parte habitare; Verr. V, 84. habitare in ea parte urbis, quae in insula est; ib.
introspicio in: introspicite penitus in omnis rei publicae partis; Font. 43.
mitto de: mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47.
muto in: f. verto in.
numero in: mors in beneficii parte numeretur? Phil. XI, 3.
pecco in: tamen in eam partem potius peccat, quae est cautior; Sex. Rosc. 56.
permano in: in omnis partis corporis permanare; Cluent. 173.
pertineo ad: sive ... ad aliquam mei partem pertinebit (memoria); Arch. 30.
pervado per: per omnis partis provinciae te ... pervasisse; Verr. I, 96.
profero ad: propinquitas locorum ad utram partem hoc loco profertur? ib. V, 6.
propulso a: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset ... intemperantiam propulsare; sen. 11.
quaero in: ut in uberrima Siciliae parte Siciliam quaereremus; Verr. III, 47. cruentis in omnibus fori partibus fratrem meum [...] oculis quaerebant; Sest. 76.
redeo ad: ad ipsas tuas partis redeo; Phil. II, 70.
revoco ad: non te eius lacrimae, non senectus ... ab scelere aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108.
sum e: alteri sunt e mediis C. Caesaris partibus; Phil. V, 32. — in: quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; Verr. IV, 119. quarum (palmarum) erat in illis locis, sicut in magna parte Siciliae, multitudo; ib. V, 87. fuit in ea parte Italiae, quae maxime ista suspicione caruit; Sulla 53. se in ea parte fuisse, qua te; Ligar. 2. quod erat aliquid in utraque parte; ib. 19. qui in altera parte fuisset; Deiot. 35. f. duco ad.
traduco in: an ... vestros animos in aliam partem fortitudinis .. traducat? Verr. II, 192.
transfero in: P. Sullam ... in impiorum partem ... transferetis? Sulla 77.
transigo de: cum de sua parte Roscius transegit cum Flavio; Qu. Rosc. 55.
venio a: ut a M'. Glabrione praetore et magna || et a magna || parte horum iudicum ad praetorem alium ... veniremus; Verr. I, 30. — ad: nullum posthac malum civile ... ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV, 15. venio iam ad ipsius populi partis; Planc. 12. — in: in urbis intimam partem venisse piratas; Verr. V, 96.
verso in: versabat se in utramque partem; Verr. II, 74.
versor in: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium .. versari; sen. 14.
verto in: videte nunc quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 103.
voco in: itaque in partem mulieres vocatae sunt; Caecin. 12.
III. **nach Adjectiven:** amicus: quos suis partibus amicissimos esse intellegebat; Verr. I, 38.
utilis: utrum sit elegantius et partibus utilius; Phil. XIII, 38. „partibusque utilius"; ib.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: neminem umquam alterius rationis ac partis ... offendit; Balb. 58.
animi: tamen offendit animos maioris partis hominum magis; Phil. VII, 16.
artifex: summus artifex et me hercule semper partium in re publica tam quam in scena optimarum; Sest. 120.

causa: fuerit haec partium causa communis; Phil. II, 75.
certamen: quod si partium certamen esset, quarum omnino nomen exstinctum est; Phil. XIII, 47.
civis: quis civis meliorum partium aliquando? Cael. 13. conservate igitur rei publicae .. civem bonarum artium, bonarum partium; Cael. 77.
contentio: partium quaedam contentio; Catil. IV, 13. partium contentionem esse dictitat. quarum partium? Phil. V, 32.
culpa: sed istarum partium culpa est eorum, qui ..; Cael. 8.
dissensio: hoc vero bellum non est ex dissensione partium ... excitatum; Phil. V, 32.
modii: *si* mille || qui mille || modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; Verr. III, 201.
nomen: s. certamen.
periculum: alterius partis periculum, Sertorianae atque Hispaniensis, ... depulsum est; imp. Pomp. 10.
princeps: cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13.
servus: in qua (comoedia) servus primarum partium non Lydus esset; Flacc. 65.
sponsio: in qua (pecunia) legitimae partis sponsio facta est; Qu. Rosc. 10.
studium: si propter partium studium potens erat Alfenus; Quinct. 70. me .. in eo studio partium fuisse confiteor; Sex. Rosc. 137. quasi vero id ... studio partium fecerit; Verr. I, 35.
victoria: alterius vero partis nihil amplius dicam quam ... nimis iracundam futuram fuisse victoriam; Marcell. 17.
2. **mit Präpositionen:** alqd de: illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20.
homines ex: cum viderem ex ea parte homines; Quir. 13.
pactio de: utrum ... de sua parte ... fecerit pactionem; Qu. Rosc. 34.
V. **Umstand:** 1. **Accusativ:** ut ... nullam partem noctis requiesceret; Sex. Rosc. 97. maiorem partem diei cum tunica pulla sedere solebat; Verr. IV, 54. lacrimae .. pueriles ... magnam partem tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.
2. **Ablativ:** amplius: si duabus partibus doceo te amplius frumenti abstulisse quam ..; Verr. III, 49.
conferre: nam ceteris quidem vitae partibus quis est qui possit ... conferre vitam Trebonii cum Dolabellae? Phil. XI, 9.
oppugnare: superiore parte legis quem ad modum Pompeium oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5.
praefiniri: quod superiore parte legis praefinitum fuit; leg. agr. I, 10.
redimere: *quem ad modum castores* ... redimunt se ea parte corporis, propter quam maxime expetuntur; Scaur. c. 2. § 7.
terminare: qui populi Romani imperium ... caeli partibus terminavit; Fr. B. XV, 1, 4.
zum Satz: pecunia petita est certa, cuius || cum || tertia parte sponsio facta est; Qu. Rosc. 14.
3. **Präpositionen:** ab: ab singulis eius (provinciae) partibus non solum diligitur sed etiam ornatur; Verr. II, 168. cum ab ista parte iudicii pecuniam ante iudicium datam ... esse fateamini; Cluent. 65. ab ea parte qui esset factus; leg. agr. II, 18. a quibus partibus ... non esset receptus; Ligar. 26. — quod ab illa parte urbis navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84.
ex: hoc onus si vos aliqua ex parte adlevabitis; Sex. Rosc. 10. cum ... cupio tibi aliqua ex parte ... parcere; ib. 95. cum videatis ex altera parte sectorem, ... ex altera parte egentem, probatum suis filium; ib. 152. ex qua parte erat Fannii, non erat HS ɪɪɪɪ ∞, ex qua parte erat Roscii, amplius erat HS ccciↄↄↄ; Qu. Rosc. 28. qui ager ... neque ex ulla parte fuit cultus; ib. 33. heres ex sua parte (petit) qua hereditatem adiit, socius ex ea qua societatem coiit; ib. 55. magna ex parte tua potestas erat; div. Caec. 32. ne qua ex parte coniunctus cum eo reperiare; ib. 35. quae (copia) istius vitam ... aliqua ex parte possit defendere; Verr. a. pr. 10. ut ea (provincia) ... vix ... aliqua ex parte recreari aliquando posse videatur; ib. 12. ut ... aliqua ex parte mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; ib. I, 5. multo ex maxima parte istius furtorum ... invidia conflagravit; ib. 41. hic tum alius ex alia parte; ib. 66. grandis natu parens adductus ad supplicium, ex altera parte filius; ib. 76. in qua civitate ... legatus ... aliqua ex parte violatus sit; ib. 79. ut ex sua cuiusque parte ne minus dimidium ... perveniret; ib. 123. ex utraque parte [..] voluntatis perspicere; ib. II, 135. antiquum modum sationis nulla ex parte adsequi potuit; ib. III, 46. Herbitensis ager ... ita relictus erat ex maxima parte, ut ..; ib. 47. omnis .. agros decumanos ... ex parte decuma ... vectigalis fuisse; ib. 103. voltis autem istorum audacias atque libidines aliqua ex parte resecare? ib. 208. ex altera parte Hercules; ib. IV, 5. qui non obstruxit aliqua ex parte monumento P. Scipionis; ib. 79. illud (signum) .. nulla lababat ex parte; ib. 95. ne ... transire in Siciliam ... possent. ubi? quando? qua ex parte? ib. V, 5. alter parens ex altera parte erat Herbitensis Eubulidas; ib. 110. ex omnibus Siciliae partibus imminebat; ib. 145. constituitur ex altera parte ulterior Hispania; Font. 45. cum virgo Vestalis ex altera parte Germanum fratrem complexa teneat; ib. 46. quod ex illa parte id dicit; Caecin. 24. si ulla ex parte sententia ... infirmata sit; ib. 38. ut ... ex aliqua parte differre videatur; ib. 39. qui tamen aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26. quae (causa) iam per annos octo continuos ex contraria parte audiatur; Cluent. 7. index Avillius ex altera parte coram tenetur; ib. 39. haec enim ille et aliqua ex parte habebat et maiore ex parte se habere simulabat; ib. 67. Cluentii autem ratio cum illis legibus ... nulla potest ex parte esse coniuncta; ib. 96. quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; ib. 98. ex omni parte dentatam ... serrulam; ib. 180. cum ex altera parte totum municipium videre possitis; ib. 195. ceteri fructus ... aequa ex parte || aequa ei parte, al. || retinentur; leg. agr. II, 22. ex hac enim parte pudor pugnat; Catil. II, 25. cum urbem ex omnibus partibus ... incendisset; ib. III, 8. repressum magna ex parte; Muren. 32. ex altera parte lacrimarum, ... ex altera plena (sors) † catenarum; ib. 42. senatus igitur magna ex parte*; Flacc. 5 (Z. 15). bellum Cretense ex magna parte gessit; ib. 6. populus Romanus ... nec Salios habebit nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes; dom. 38. quamquam vestrae domus ... multo maxima ex parte sunt liberae religione; har. resp. 11. qui aliqua ex parte eius furorem exsultantem repressit; Sest. 45. etsi magna ex parte ingenio eius ... tenebamini; Cael. 25. cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset; ib. 59. suscepto bello, .. gesto etiam ex parte magna Ligar. 7. tu illos impetus perditorum hominum et ex maxima parte servorum ... immisisti; Phil. II, 91. ex utraque parte constrinxit Antonium; ib. XI, 4. non ad aliam ulla ex parte curam transferre (animum) debemus; ib. 23.

in: (acc.): s. **im**, A, IV, 3. partem (7 St.) B. II, S. 686, b. — (abl.): quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte; Quinct. 89. si quid in hac parte mihi non placeat vituperare; Sex. Rosc. 135. quid in extremis Pamphyliae partibus fecerit; Verr. I, 154. hominem ... in omnibus vitae partibus moderatum; Font. 40. in omnibus vitae partibus honestus; ib. 41. si quid in contraria parte in homine offendendum est; Caecin. 104. in altera parte ita res ... est administrata; imp. Pomp. 10. in altera (parte) diligentia vestra nobis adiungenda est, in altera fides imploranda; Cluent. 8. similem eum sui fuisse in ceteris quoque vitae partibus; ib. 41. in extrema quidem aut media aut aliqua denique parte quaestionis verbum fecit ullum? ib. 185. sicut in ceteris rei publicae partibus; leg. agr. II, 73 alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren. 6. si in ea parte, in qua hos animum adverteris, me videbis; Sulla 9. in ceteris Asiae partibus cunctaeque Graeciae sic eius adventus celebrabantur; Arch. 4. et non obscure Pisauri et in aliis agri Gallici partibus in illa coniuratione versatum (hominem); Sest. 9. quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. illa in omni parte orationis ... aspergi; Balb. 56. qui in suis partibus ... tam timidus fuerit; Phil. II, 74. calebant in interiore aedium parte ... nundinae; ib. V, 11.

praeter: ex quibus (possessionibus) praeter partem Miseni nihil erat quod ..; Phil. II, 73.

pro: me pro mea || illa || tenui infirmaque parte ... id maxime defendisse, ut ..; Sex. Rosc. 136. pro dimidia parte (decidisti)? Qu. Rosc. 32. Roscium pro sua parte cum Flavio transegisse; ib. 37. quod Roscius pro sua parte exegit; ib. 54. quem ad modum uterque pro sua parte petit, sic pro sua parte dissolvit; ib. 55. pro sua quaeque parte Asiae ceterae civitates; Verr. I, 89. ut eidem pro parte in commune Siciliae conferrent; ib. II, 145. quod in eis rebus pro mea parte versor; ib. IV, 81. omnes ... pro sua parte ... defendunt; Sulla 4. haec qui pro virili parte defendunt, optimates sunt; Sest. 138. me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto; Phil. XIII, 8.

propter: s. 2. redimere.

VI. **partim: a. Object:** devorant: cum partim || partem || eius praedae || praedam || profundae libidines devorassent, partim nova quaedam et inaudita luxuries, partim etiam in illis locis ... emptiones [partim permutationes]; Piso 48.

b. Adverb: 1. **einmal:** quae (sacella) maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; leg. agr. II, 36.

2. **zweimal:** a. **bei Verben und Sätzen:** quas (insidias) partim mea diligentia devitarim, partim amicorum studio .. reppulerim; Verr. a. pr. 8. quos illa (provincia) partim ... dimittit, partim retinet; ib. II, 6. qui istum nossent partim suspicabantur, partim plane videbant ..; ib. 37. qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos spoliatos ... partim in vinclis necatos, partim securi percussos esse dicunt; ib. V, 154. ceteri partim ... agro multati, partim ... superati et oppressi; Font. 26. cum id partim mirarentur, partim non crederent; Caecin. 20. homines ... partim ipsi in Asia negotiantur, ... partim ... pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18. omnes, qui ubique praedones fuerunt, partim capti .. sunt, partim unius huius se imperio ... dediderunt; ib. 35. qui ... partim magno opere fugerunt, partim non vehementer secuti sunt; leg. agr. II, 6. omnia turbulenta consilia ... partim iniri, partim ... inita esse dicebantur; leg. agr. II, 8. multos .. fortis viros partim eiecit ex civitate, partim interemit; Catil. III, 24. nam partim ideo fortes in decernendo non erant, quia nihil timebant, partim quia timebant; Muren. 51. homines ... partim quod mihi inviderent, partim quod sibi timerent, aut proditores esse aut ..; Quir. 13. ministros autem scelerum tuorum perterritos partim amissis gladiis, partim ereptis diffugisse; dom. 6. partim adipiscendae laudis, partim vitandae turpitudinis causa; Sest. 48. cum partim mihi illorum familiares essent, partim etiam me defendente capitis iudiciis essent liberati; prov. cons. 24. nationes eas ... ita ab eodem esse partim recisas, partim repressas; ib. 31. illi ... partim recurrere ad raedam, ... partim ... caedere incipiunt eius servos; ex quibus qui animo fideli in dominum ... fuerunt, partim occisi sunt, partim fecerunt id servi, ... quod ..; Milo 29. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; Phil. I, 13. nullam impensam fecerant; nondum instruxerant, partim quia non confidebant, partim quia non habebant; ib. VI, 14. ut ... fortunas nostras partim dissipet, partim dispertiat; ib. VIII, 8. videbar mihi videre ... alios .. exeuntis partim ex vino vacillantis, partim hesterna potatione oscitantis; Fr. B. IX, 1.

b. **bei Adjectiven:** ut multas me etiam simultates partim obscuras, partim apertas intellegam ... suscepisse; imp. Pomp. 71. ea, quae partim libera a vobis, partim etiam ignorata vobis sunt; leg. agr. II, 35. ut agros partim publicos, partim plenos invidiae ... xviris tradant; ib. 68. ut ... eidem partim invidiosos agros, ... partim desertos ... populo Romano induceretis; ib. 98. cum autem audirem meos partim inimicos, partim invidos huic accusationi esse fautores; Planc. 1. in tot hominibus partim obscuris partim adulescentibus neminem occultantibus meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26.

c. **bei Substantiven:** ut partim me dicere pro me ipso putetis, partim pro Sex. Roscio; Sex. Rosc. 129. idem iste praetor monumenta antiquissima partim regum locupletissimorum, ... partim etiam nostrorum imperatorum ... spoliavit; Verr. a. pr. 14. statuae, in locis publicis positae, partim etiam in aedibus sacris; ib. II, 158. summis ducibus partim aetate, partim civitatis discordiis ... consumptis; Font. 42. deterrentur emptores multi partim gratia Caesenniae, partim etiam pretio; Caecin. 16. qui (agri) partim T. Flaminini, partim L. Pauli [...] virtute parti sunt; leg. agr. I, 5. urbis partim vi, partim obsidione cepit; Muren. 20. qua strage non nulli permoti magistratus, partim metu mortis, partim desperatione rei publicae .. recesserunt; sen. 7. aedilitatem duobus in locis, partim in arca, partim in hortis suis, conlocavit; dom. 112. eripuerisne partis illo tempore carissimas partim a Caesare, partim a publicanis? Vatin. 29. quorum partim nimia libertas in adulescentia, partim profusa luxuries ... nominarentur; Cael. 43. diuturni silentii, ... quo eram usus, non timore aliquo, sed partim dolore, partim verecundia finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1. partim cupiditate inconsiderata, partim caeco quodam timore ... quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3. utrisque ... partim consiliis, partim studiis ... aberrantibus; Ligar. 19. eas (tabulas) hic partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109. attulerat ... partim metu, partim patientia consuetudinem serviendi; Phil. II, 116. vgl. b. Planc. 1.

d. **mit Präposition:** reliqui sex fuerunt, e quibus partim plane tecum sentiebant, partim medium quendam cursum tenebant; Vatin 16. cum partim e nobis ita timidi sint, ut ..., partim ita

a re publica aversi, ut ..; Phil. VIII. 32. vgl. a. Milo 29.

3. dreimal: quos (civis) partim securi percussit, partim in vinculis necavit, partim .. in crucem sustulit; ib. I, 7. qui ... partim ... bella ... gesserunt, partim ... multati sunt, partim qui ... ceciderunt; Font. 12. qui partim inertia, partim male gerendo negotio, partim etiam sumptibus in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21. cum viderem ... me a magistratibus partim oppugnatum, partim proditum, partim derelictum; sen. 33. frumentum provinciae frumentariae partim non habebant, partim in alias terras ... miserant, partim ... custodiis suis clausum continebant; Quir. 11. f. 2, a. Verr. V, 154.

4. viermal: partim ruinae similiora (iudicia) ... fuisse, partim nihil ... valere, partim etiam pro hoc esse, partim esse eius modi, ut ..; Cluent. 88.

parsimonia, Sparsamkeit: I. potest, al.: utrum possitne se ... rusticana illa atque inculta parsimonia defendere, an deformata atque ... spoliata, nuda cupiditati .. addicatur; Quinct. 92. quos non parsimonia, non continentia ... tueri potuit; prov. cons. 11. summus labor in publicis privatisque rebus, summa parsimonia; Verr. II, 7.

II. sustento: quae (mulier) ... parsimoniam patrum suis sumptibus sustentaret; Cael. 38.

III. magistra: vita autem haec rustica ... parsimoniae ... magistra est; Sex. Rosc. 75.

IV. minui: sed decus illud ... minuendum nostra parsimonia non putavi; prov. cons. 28.

retinere: ut ... rem parsimonia retineret; Quinct. 59.

particeps, theilnehmend, theilhaft, Theilnehmer, Genosse: calamitatis: istius quidem calamitatis tuae fortuna particeps non fuit; Verr. V, 132.

commodi: est fortasse nunc non nullorum particeps commodorum; Balb. 63.

coniurationis: qui huius coniurationis participes fuissent; Catil. III, 14. posuistis enim ... coniurationis hunc propter amicitiam Catilinae participem fuisse; Cael. 15.

consilii: cum ... particeps omnium rerum consiliorumque fueris; Verr. I, 39. huius consilii non participem C. Verrem, sed principem fuisse; ib. 45. fit publici consilii particeps; Catil. I, 2. qui particeps et consilii vestri fuit et timoris; Sulla 12. qui ... omnium meorum consiliorum particeps ... fuisset; Quir. 15. „nec Plancum prodere participem consiliorum". Plancum participem? Phil. XIII, 44.

dominatus: depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

fortunarum: habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47.

hereditatis: qui hereditatis diripiendae participes fuissent; Verr. IV, 139.

humanitatis: quamquam eius (humanitatis) numquam particeps fuit; Phil. XI, 8.

incommodi, laboris: si ego illos meorum laborum atque incommodorum participes esse nolui; prov. cons. 44.

laudis: nostri illi fortes viri ... quasi participes eiusdem laudis; Arch. 24.

periculi: te .., C. Flave || Flavi ||, oro et obtestor, qui ... periculorum particeps ... fuisti; Planc. 104.

praedae: si universae praedae particeps esset; Qu. Rosc. 50. paucos Syracusanos ... tum participes praedae fuisse; Verr. II, 45.

rerum: harum omnium rerum ... L. ille Torquatus ... particeps exstitit; Sulla 34. consul ille egit eas res, quarum me participem esse voluit; prov. cons. 41. f. consilii; Verr. I, 39.

sceleris: cum ... fieri .. particeps invitus alieni sceleris cogeretur; dom. 135.

timoris: f. consilii; Sulla 12.

particula, ein kleiner Theil, ein Stückchen, ein Weniges: ex: quas (pecunias) ... aliqua ex particula investigamus; Verr. I, 100. ex aliqua particula socii praedae; ib. II, 47. cognoscis ex particula parva scelerum et crudelitatis tuae genus universum; Piso 85.

partim, f. pars VI.

partio, partior, theilen, zerlegen, eintheilen, zutheilen: I. absolut: tecum patiri non debet; Qu. Rosc. 56. is heredem fecit illum adulescentem ... eumque partiri cum Dinaea matre iussit; Cluent. 21.

II. indir. Frage: cum ... partirentur .. inter se qui Capitolium, ... qui urbis portas occuparent; Phil. XIV, 15.

III. mit Object: alqd: quod tum redactum esset, aequaliter omnes partirentur; Qu. Rosc. 53.

aerarium: nonne ... aerarium cum eo partitus es? dom. 23.

bona: quibuscum vivi bona nostra partimur; Verr. I, 113. cum ... bona patria erepta cum eo partitus es; ib. IV, 37.

invidiam: neque ego hoc partiendae invidiae ... causa loquor; Sulla 9.

magistratum: qua (lege) cum C. Caesare magistratum || magistratuum comitia, m. nominationem || partitus est; Phil. VII, 16.

mercis: cum te ... portitorem ad partiendas mercis missum putares; Vatin. 12.

orbem terrarum: orbem terrarum quibuscum voluit partitus est; Milo 73.

provincias: provincias inter se partiverant; Fr. C, 18.

partitio, Theilung, Eintheilung, Vertheilung: I. facio: cur cum eo tantae pecuniae partitio fiat; Verr. III, 183. atque haec inter nos partitio defensionis non est fortuito .. nec temere facta; Sulla 13.

omitto: omitto gratulationes, epulas, partitionem aerarii; Sest. 54.

propono: cum ... proposita sit ... urbis Italiaeque partitio; Phil. XIII, 47.

II. fides: quam fidem? an ... urbis et Italiae partitionis ..? Phil. XIII, 42.

ratio: versabatur ... in his rationibus auctionis et partitionis; Caecin. 13.

III. ex: cum ei .. pecunia ex partitione deberetur; Caecin. 15.

in: in hac partitione ornatus; Verr. IV, 121.

parturio, gebären wollen: alqd: ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iam diu parturit! Phil. II, 118.

periculum: quod conceptum res publica periculum parturit; Muren. 84.

partus, Geburt, Leibesfrucht: I. appropinquat: cum ... iam appropinquare partus putaretur; Cluent. 31.

conciliat: cum etiam feras inter sese partus ... conciliet; Sex. Rosc. 63.

II. abigo: quod ... partum sibi ipsa medicamentis abegisset; Cluent. 32.

III. excludi: mulierem, ne partu eius ab hereditate .. excluderetur, necavit; Cluent. 31.

parum, wenig, nicht genug, nicht sehr, zu wenig: A. allein: I. nach Verben: accipio: s. refero.

admiror: quo minus admirandum est eum facere illa, qui immortalitatem concupiverit || concupiverat ||; Rab. Post. 42.

amo: amat ... inhumanitatem multo minus; Muren. 76.

attendo: sed parum attenditis; Ligar. 13.

averto: te non minus domum tuam avertisse quam ..; Verr. III, 49.

cedo: non minus nunc in causa cederet ... quam tum ..; Caecin. 1.

cognosco: minus aliquanto quam mihi opus esset cognosceretur quid ..; Verr. I, 2. verum si causam cognosci opus est, parumne cognita est? ib. 27.

commoveo: si quis ... minus commovetur; Verr. III, 144. homines ... opinione non minus et fama quam aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43. sed me .. non minus ... Ser. Sulpicii conquestio quam Catonis accusatio commovebat; Muren. 7. minus me commovit hominis summa auctoritas; Fr. C. 24.

comitor: quod ex urbe parum comitatus exierit; Catil II, 4.

communio: si parum || si parietum, al. || communitum ius est civile || si civili ||; Caecin. 74.

conduco: id quod minime conducit ipsis; har. resp. 46.

confiteor: parumne videtur ... confiteri? Phil. XIII, 36.

coniungo: quae cognatio ... non minus est coniuncta, quam ..; Verr. IV, 81. homine coniuncto mecum non minus animo quam nomine? Tull. 4. me quoque cum illo minus coniunctum videbatis; prov. cons. 25.

consulo: si ... rei publicae parum consuluistis; imp. Pomp. 64.

contemno: cum te non minus contemnerem quam odissem; Vatin. 1. s. debeo; Piso 63.

contendo: minus aliquanto contendet quam potest; div. Caec. 48. quo etiam ... minus ... contendi, minus laboravi, ut ..; Phil. VI, 16.

convenio: minime conveniebat; Verr. IV, 151. quod minime convenit; Flacc. 44. tamen hoc maledictum minime in illam aetatem conveniret; Deiot. 28. quid enim minus in hunc ordinem convenit? Phil. IX, 8.

credo: ut ne idcirco minus ei credatis; Caecin. 24. minime esse credendum; Cael. 53.

debeo: si quidem ... nihilo minus id Fannius societati ... debebat; Qu. Rosc. 56. ut, si magno venierint, plus arator debeat, si parvo, minus; Verr. III, 147. tu ... minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63. s. facio; Phil. X, 2. ostendo.

decet: ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere minimeque deceat; Milo 1. etsi minime decere videtur; Phil. XII, 1. quod minus deceat quam ..; ib. XIII, 14.

defendo: ut non minus hominem ipsum quam ius commune defensum velitis; Caecin. 94.

declaro: quod, si adesset, non minus ille declararet quam hic ..., Planc. 27.

delecto: quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24.

deligo: mea tamen persona ... minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.

delinquo: nec minus delinquere eum, qui ..; Muren. 61.

desidero: quam (vocem) minime desiderarit; Milo. 96.

dico: nihilo minus tamen ita dicis; Tull. 39. quibus de rebus mihi ... pro rei dignitate parum ... dixisse videor; Cluent. 160. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; Flacc. 12. si a me minus dicuntur; ib. 66. nihil minus accusator debet dicere quam a me defendi Sullam; Sulla 10. si minus de aliquo dixero; Sest. 108. eo iratiores erant, ... quo minus ... dicebant; Phil. X, 15.

diripio: bona ... nihilo minus ... diripi; Verr. III, 66.

do: iste nihilo minus iudicium HS ꟾↄↄ dabat; Verr. III, 55. si minus dedisset arator quam ..; ib. 70. minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. neminem minus tribus decumis dedisse; ib.

doleo: minus dolendum fuit re non perfecta, sed poeniendum certe nihilo minus; Milo 19. minus dolendum, quod ..; Phil. XII, 25.

dubito: si vero ... recessisset, eo minus dubitaretis; Caecin. 46. ut res minime dubitanda in contentione ponatur; Cael. 55.

existimo: quem nos non minus bene de nobis existimare quam secundum nos iudicare velimus; Qu. Rosc. 15. neque ... minus existimemus eos ... esse immortalem gloriam consecutos; Sest. 143.

expedit: quem (hominem) minime expediat esse in eo consilio, quod ..; Verr. a. pr. 29. ut nemini minus expediret ullum ... bellum commoveri; ib. V, 20.

facio: sic igitur Plancius nihilo minus quaestor est factus ... quam si ..; Planc. 60. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos, quod ..? ib. 78. id quod fieri minime debet; Phil. X, 2.

fallo: qui minime falli posset; Phil. XII, 2.

fero: nihil est enim quod minus ferendum sit quam ..; div. Caec. 27. quid minus ferendum videri potest? Verr. IV, 71. nihil minus ferendum esse; ib. 83. in quo ... nihil minus est ferendum, quam ..; Sest. 2. quod multo etiam minus esset ferendum; Planc. 8. hic vero nihil habet in his malis quod minus moleste ferat, quam ..; Milo 58. credo enim vos ... non opes et ... minime ferendam potentiam ... concupisse; Phil. I, 29.

fugio: quod (periculum) etsi minus est fugiendum quam turpitudo; Phil. VII, 16.

fungor: numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum officio parum functum; Deiot. 9.

habeo: ut uno minus teste haberet; Verr. I, 149. te minus habiturum; ib. IV, 29.

haereo: haereret illa nihilo minus rei publicae turpitudo; Sest. 62.

ignoro: quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47.

imploro: minus illa (matre) deos hominesque implorante; Verr. I, 153.

intellego: quod parum videlicet intellexit; Sest. 114.

interest: si, quod mea minus interest, id te magis forte delectat; Planc. 13.

investigo: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 83.

invideo: sed hoc praestaret, quod ei minus invideretur; Planc. 60.

iudico: parumne videbatur populus Romanus iudicare ..? Sest. 128.

laboro: et res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. minus id quidem nobis, minus populo Romano laborandum est; Verr. II, 76. non enim minus laborat A. Caecina, ne ..; Caecin. 10. ut id non minus ... laborarit ne ..., quam ne ..; ib. 106. non minus

de capite huius quam de sua vita laborat; Cluent. 198. ſ. contendo, Phil. VI, 16.

laedo: quod .. minus laedit; Caecin. 6.

lateo: tametsi hoc quidem minime latet; Sex. Rosc. 118.

miror: eo minus mirari me oportere; Verr. IV, 139. minime esse mirandum; ib. V, 100. minus est mirandum; Muren. 38. atque hoc in aliis minus mirabar; Phil. II, 1. iam iam minime miror; ib. 87. minus est mirandum; Fr. B. XIII, v, 1.

moveo: quae (pars) me minus movebat; Cael. 26.

necesse est: id quod tibi necesse minime fuit; Sulla 22.

nosco: quos (iudices) minus nostis, nolui nominare; Phil. V, 15.

oportet: in labores Herculis non minus hunc .. verrem, quam illum aprum ... referri oportere; Verr. IV, 95.

ostendo: quo plus ... possunt, eo minus ... debent ostendere; Quinct. 9.

paenitet: cuius (legis) non minus arbitror latorem ipsum quam eos, de quibus lata est, paenitere; Phil. XIII, 32.

parco: si minus eius famae parcere videbor, quam antea consului; Tull. 3. quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille ..? har. resp. 59. nolite ... hoc minus ei parcere; Milo 92.

paro: bellum nihilo minus paretur; Phil. V, 25.

pertimesco: eos ... non minus de laude ... pertimescere; div. Caec. 71. sed hosce homines minime puto pertimescendos; Catil. II, 18. fortasse minus erunt ... impetus pertimescendi; ib. IV, 9.

pertineo: quod ... ad te minime omnium pertinebat; Sex. Rosc. 96. minus haec ad nos, minus ad vitae nostrae discrimen, minus ad ... periculum pertinent; Verr. II, 76. hoc minus ad officium tuum pertinere; ib. IV, 81 quae ... ad vestrum iudicium minime pertinerent; Cluent. 164.

possum: qui neque usu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2. quo minus ingenio possum; ib. 4. nihilo minus ... hunc everti bonis posse, quam || quo || ..; Verr. II, 54. si minus eius modi quippiam venari potuerant; ib. IV, 47. nihilo minus enim potest, ut ..; Cluent. 103. illud probari minime potest; Sulla 38. nihil quod minus haec civitas ferre possit; dom. 43. qui minus enim Licinius comprehendi potuit, ... quam si tradidisset? Cael. 64. si minus referenda || adferenda || gratia satis facere potuerim; Balb. 2. istud, ... si augur non esses et consul esses, minus facere potuisses? Phil. II, 81. parum potuisse ad exitium; Fr. B. III, 5. ſ. fallo.

postulo: eo maiora beneficia, ... quo minus erant ... postulanda; Phil. XIV, 28.

praecipio: qua (cura) || quo || minus etiam praecipitur eorum virtus, ... qui ..; Verr. III, 3.

probo: verum sit hoc genus aliquod minime probandum; Verr. I, 60. quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. nam illud quidem minime probandum est; ib. 128. nam illae sententiae ... minime probandae sunt; prov. cons. 36. si forte .. eis minus probaro; ib. 47. utrius tandem tibi tribunatus minus probari potest? Fr. B. VII, 4.

profiteor: quemquam minus esse professum quam quantum arasset; Verr. III, 112.

prodo: cui minime proderant; Muren. 47.

prosum: maluit ... emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; Phil. IX, 6.

purgo: si parum vobis essem ... purgatus; Phil. XIV, 17.

puto: nihilo minus se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76.

quaero: multo etiam minus quaeri; Caecin. 104.

reddo: neque ego nunc Plancio desinam debere ... nec minus ei redderem ..; Planc. 68. vereri ne parum mihi pro eo, quantum || quam tum || a me haberet, reddidisset; ib. 92.

refero: quod minus Dolabella Verri acceptum rettulit, quam ..; Verr. I, 100. ſ. oportet.

reprehendo: quod ... reprehendendum fortasse minus, querendum vero magis etiam videtur; Caecin. 6. quod quidem ... minime reprehendendum est; Cael. 18.

significo: parumne haec significant voluntatem? Phil. I, 36.

sublevo: non minus nos stultitia istius || illius || sublevat quam laedit improbitas; Caecin. 23.

sum: si id parum est; div. Caec. 36. ut ipse consul ... minus etiam ... quam privatus esse videatur; Verr. a. pr. 37. uno signo ut sit minus quam ex lege oportet; ib. I, 117. se minime Metellum fore; ib. III, 44. parum est; ib. 73. adhuc parum est; ib. 221. ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. parumne est, ... ut ..? Sest. 32. ut is Publicius, si domum revenisset et inde Romam redisset, ne minus civis esset; Balb. 28. sed parum est me hoc meminisse; Ligar. 35. quamquam parum erat; Phil. I, 10. quid enim est minus non dico oratoris, sed hominis quam ..? ib. II, 9. non est viri minimeque Romani dubitare; ib. X, 20. etsi ... nihil nec nimium nec parum umquam fuit; ib. 23. nam extraordinarium imperium populare atque ventosum est, minime nostrae gravitatis, minime huius ordinis; ib. XI, 17. ſ. II. magnus; Marcell. 21.

sustineo: parum mihi visus es ... sustinere; Phil. VIII, 1.

testificor: ut ... parum putares testificatum esse supplicationes te illas non putare; Vatin. 32.

testor: rem nihilo minus testatam futuram; Verr. IV, 29.

timeo: Cn. Plancium fuisse unum, non qui minus timeret, sed ..; Planc. 99. quod minime timendum fuisse senserunt; Marcell. 20.

tracto: quae (persona) ... minime in iudiciis periculisque tractata est; Arch. 3.

tribuo: in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.

tundo: cum illi nihilo minus iacenti latera tunderentur; Verr. V, 142.

valeo: id, quod ad laudem minus valebit, ad crimen non minus; Rabir. 19. cum illo die minus valerem; Quir. 15. cum minus valuissent suffragiis quam putassent; Planc. 50. licet ei minus valere; Phil. I, 16.

venio: in nostra (castra) ille numquam veniet; multo minus nos in illius; Phil. XII, 28.

vereor: nec minus veritus sit || vereretur || ne ..; Caecin. 103. sed hoc minus vereor; Phil. V, 29.

versor: quod iam diu minus in foro nobiscumque versatur; Cael. 3.

violo: quod ille ... parum se foedus violaturum arbitratus est;

vivo: patriae certe parum (vixisti); Marcell. 25.

volo: quem (actorem) minime velit is, qui ..; div. Caec. 10. quos ... testis esse impudentiae meae minime vellem; ib. 13. a quo Verres minime se accusari velit; ib. 22. id quod ... Climachias minime volebat; Verr. II, 128. ut id imminui aut commutari minime velint; ib. V, 8. nec minus vellent ... te quoque ... tollere; Muren. 82. nam ut ... hanc provinciam tradat ei, cui minime voltis; prov. cons. 39. qui te in Sardiniam minime venire voluerunt; Scaur. 28. quod minime volt; Phil. II. 19.

usurpo: minime usurpandum (nomen est); Phil. XIII, 24.

II. bei Adjectiven, Adverbien und adjectivischen Participien: acer: non minus acres contra me fuerunt; Verr. II, 12.

admirabilis: cuius ... integritas minus admirabilem facit ... gloriam ... quam ..; Phil. III, 26.

amarus: itaque minime amarus eis visus est; Cluent. 82.

amice: respondebo tibi nunc ... minus fortasse vehementer, quam abs te sum provocatus, sed profecto nec considerate minus nec minus amice; Planc. 72.

amicus: civitatem ... non minus esse isti amicam; Verr. IV, 136.

amplus: si id potius quaeris, quam cur parum amplis adfecerit praemiis; Milo 57.

aperte: omnes exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; Verr. I, 148.

asper: ego tantum dicam, quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

avarus: quae (pecunia) potuerit Heium ... minime avarum ... deducere; Verr. IV, 12. ista tua minime avara coniux; Phil. II, 113.

bene: adulescens non minus bene nummatus quam bene capillatus; leg. agr. II, 59. ut boni minus bene sentirent; har. resp. 41. f. I. existimo; Qu. Rosc. 15.

bonus: minus bonis temporibus; dom. 8.

carus: quae (vita) mihi quidem minime cara est; Phil. XII, 21.

cautus: parum putantur cauti providique fuisse; Sex. Rosc. 117.

censorius: sin autem sortiri ad poenam ... minime censorium est; Cluent. 129.

certus: cum res parum certa videbatur; Cluent. 72. quo minus certa est hominum ac minus diuturna vita, hoc magis ..; imp. Pomp. 59.

clarus: minus clarum putavit fore quod ..; Verr. IV, 27. non enim parum res erat clara; ib. 29.

commode: quod .. se minus commode audire arbitrarentur; Verr. III, 134. res minus commode gestas; ib. V, 131.

confidens: nec minus niger nec minus confidens; Caecin. 27.

considerate: f. amice.

consideratus: una in re paulo minus consideratus; Quinct. 11. ecquod est huius factum ... quod cuiquam paulo minus consideratum videatur? Sulla 72.

constanter: alios parum constanter in suscepta causa permanere; Phil. XIV, 17.

credibilis: hoc quo minus est credibile, ... eo magis ..; Sex. Rosc. 69. quod ... parum credibilia sunt; Verr. II, 180.

cumulate: si ... parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1.

dignus: quid minus libero dignum quam ..? Verr. II, 58. quod etiam minus digni adsequi possint; Catil. III, 26. quid enim minus illo dignum quam cogere, ut ..? Milo 71.

diligenter: *ut non* minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3. non minus diligenter ... patrimonia iuris ... retinere debetis; Caecin. 75. qui sunt ludi minus diligenter facti? har. resp. 21. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS; ib. quos ... ludos minus diligenter factos ... esse dicunt? ib. 22. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37. populus Romanus minus diligenter sibi constituet || constitueret || defensorem? Fr. B. VIII, 6.

divinus: duarum credo provinciarum sortis minus divinas fuisse; Phil. III, 26.

diuturnus: f. certus; imp. Pomp. 51.

dubius: contra istum rem minime dubiam ... iudicaverunt; Flacc. 48. ne plura de re minime loquar dubia; har. resp. 20. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15. in causa aperta minimeque dubia; Balb. 56.

durus: f. asper.

exinanitus: qui solus habuerit constratam navem et minus exinanitam; Verr. V, 104.

facetus: neque parum facetus scurra ... umquam est existimatus; Quinct. 11.

fidelis: Cethegum ... minus ei fidele consilium dedisse; Cluent. 85.

firmus: in minus firmis causis; Cluent. 51. tamen ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; ib. 174.

frequens: an non saepe minus frequentes fuistis? Phil. I, 11.

gloriosus: nec minus ... gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58.

gratus: non minus hoc gratum me nostris civibus intellego fecisse; Verr. II, 16.

gravis: quod minime videtur grave eis, qui minime ipsi leves sunt; Sex. Rosc. 112.

honestus: qui vel minus honestum et alienum tueri vel auctoritate sua vel gratia possit; Planc. 32.

idoneus: sin autem minus idonei, me non laedunt; Caecin. 3. quod homo minus idoneus habetur; ib. 24. qui si ... minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7.

impudens: accipite aliam ... non minus impudentem calumniam; Verr. II, 25.

indignus: quod non minus quam de Alexandrinis indignum dis immortalibus esse visum; har. resp. 34.

ingratus: an ingratus sum? quis minus? Phil. VI, 17.

inlustris: si non minus nobis iucundi atque inlustres sunt ei dies; Catil. III, 2.

invidiosus: quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio, minus invidioso, quam ..; Balb. 57.

iucundus: f. inlustris.

iustus: f. multus; Planc. 72.

laute: Rubrium ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64.

levis: f. gravis.

libenter: nihil enim minus libenter de Sthenio commemoro; Verr. II, 110. nec minus libenter metuentem videbo ne reus fias quam reum, nec minus laetabor, cum ..; Piso 99.

liber: minus enim liberas omnium rerum voluntates habebat; Verr. III, 3. uxorem eius parum poterat animo soluto ac libero ... secum habere; ib. V, 82.

libere: locutus sum de re publica, minus equidem libere quam ..; Phil. V, 19.

litigiosus: ut ... agere incipiant hominemque ... minime litigiosum ... adoriantur; Verr. II, 37.

locuples: ne parum locuples esset; Verr. I, 143.

magnus: ostendam ... columnas ... non minus magnas locatas; Verr. I, 147. cum absens rem publicam non minus || c. abs. n. m. r. p. || magnis periculis quam ... praesens liberassem; Sest. 73. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? immo vero aliis quamvis multis satis, tibi uni parum; quicquid est enim, ... id est parum tum, cum est aliquid amplius; Marcell. 21. non minus magnum (crimen) est vos Africam ...

obtinere voluisse quam ..; Ligar. 22. testimonia ... parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36.

malus: qui tibi aestus, ... quae tenebrae, di immortales! erunt, homini minime malo? div. Caec. 45.

mendax: Nicostratus quidam ... percuriosus et minime mendax; Cluent. 175.

mirus: an minime est || minime || mirum ..? Verr. IV, 102. iam illud minime mirum est; ib. V, 48. quod quidem minime mirum est; dom. 140. atque id minus mirum fortasse tum, cum ..; Marcell. 15. minime mirum est; Phil. XII, 10.

moderate: ne quod minus moderate positum ... verbum esse videatur; Font. 28.

moleste: ſ. I. fero; Milo 58.

multus: quo quam minime multi ex illis ... audire possent; Verr. I, 75. TABULAE TESTAMENTI OBSIGNATAE NON MINUS MULTIS SIGNIS QUAM ..; ib. I, 117. non minus multas statuas istum posuisse Syracusis quam abstulisse; ib. II, 154. cum ipse || et cum ipse || secum sui similis duxisset non parum multos; ib. III, 22. uti ei || uti || minus multis iugis ararent; ib. 120. eos ... minus multis iugis remansisse; ib. 121. etsi ... minime multi remiges et milites deerant; ib. V, 88. parumne multa .. sunt necessario pericula subeunda..? ib. 157. minus multos sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; Cluent. 150. sed si parum multi sunt qui nobilitatem ament; Planc. 18. mihi ad defendendum Plancium parum multae, parum iustae necessitudines erant familiaritatis? ib. 72. parumne erunt multi? Phil. VII, 18, itaque mihi ... minus multa de illo dicenda sunt; ib. X, 2. sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib. XIII, 13.

munitus: hanc habent arcem minus aliquanto nunc quidem munitam quam antea; div. Caec. 18.

nefarius: *etsi* minus esset || minus esset || nefarium; Verr. I, 110.

nequam: ipse numquam se minus, quam erat, nequam esse simularit; prov. cons. 12.

niger: ſ. confidens.

obscurus: quod ... minime obscuris litteris continetur; Muren. 28. res erat minime obscura; Milo 26. quod quidem meum consilium minime obscurum fuit; Marcell. 15.

par: ingenii minime voluntati paris || voluntatis parens ||; Balb. 1.

paratus: neque eum ... minus iudicio || iudicium || pati paratum fuisse; Quinct. 87.

peritus: quis erat minus peritus quam is, qui ..? dom. 118.

perniciosus: defensio non minus esse ei perniciosa ... debeat; Verr. V, 151.

pertinax: hominem modestum et minime pertinacem facile coërcet; Verr. I, 134.

perturbatus: non minus perturbato animo atque voltu, quam si ..., Sest. 28.

pie: quod aut parum splendidus ipse aut parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3.

priscus: si tribunus plebis verbis non minus priscis ... bona cuiuspiam consecrarit; dom. 123.

promptus: quid minus promptum ad pugnam..? Milo 54.

providus: ſ. cautus.

prudens: malim videri nimis timidus quam parum prudens; Marcell. 21. malui ... quam cuiquam minus prudenti non satis gratus videri; Phil. II, 5.

religiosus: natio minime...religiosa; Flacc. 23.

saepe: non minus saepe ei venit in mentem ..; Quinct. 6. cuius plerique aequales minus saepe castra viderunt; Balb. 9.

severe: res enim ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; Phil. VI, 1.

solutus: ſ. liber; Verr. V, 82.

splendidus: ſ. pie.

strenue: non minus strenue caperem (arma), quam illi ... ceperunt; Rabir. 30. cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset; sen. 11.

stultus: minus enim stultus est is, cui nihil in mentem venit, quam ille, qui ..; Cluent. 84. id (facinus) ... ab homine minime stulto cogitatum esse confingitis? Deiot. 16.

suspiciosus: materculae suae festivus filius, aniculae minime suspiciosae; Flacc. 91.

timidus: minime timidum ... esse oportere eum, qui ..; Muren. 50. quem habuit ille pestifer annus ... minime timidum ... defensorem; sen. 3. nemo me minus timidus; Phil. XII, 24.

tranquillus: si non eum petat (navis) portum, quem ... probavi, sed alium non minus tutum atque tranquillum; Planc. 94.

turpis: itaque mandati constitutum est iudicium non minus turpe quam furti; Sex. Rosc. 111.

tutus: ſ. tranquillus.

vehemens: si Alienus minus vehemens fuerit; div. Caec. 49.

vehementer: ſ. amice.

veri similis: quid est quod minus veri simile proferre potuistis? Cluent. 181. altera (opinio) non minus veri similis; Scaur. 10.

versutus: ne forte isti parum versuti esse videantur; Flacc. 39.

utilis: etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1.

III. **bei Zahlen:** disciplina ... locabat se non minus HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28. ne minus dimidium ad A. Trebonium ... perveniret; Verr. I, 123. minus XXX diebus Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; ib. II, 140. senatores ne minus XXX adessent; ib. 161. cum dixisset minus IↃↃↃ; Caecin. 28. si uno minus damnarent; ib. 29. expensum est auri pondo centum paulo minus; Flacc. 68. vgl. I. habeo; Verr. I, 149.

IV. **bei Substantiven:** animi: cum ... parum .. in eo putaretur esse animi, parum roboris; Phil. XI, 17.

auctoritatis: qui ... non minus adferret ... auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. non minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12.

auxilii: in me tibi parum auxilii esse; Fr. B. VIII, 6.

calamitatis: ne subscriptio censoria non minus calamitatis civibus quam ... proscriptio possit adferre; Cluent. 123.

dignitatis: hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum quam hanc ... industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

facultatis: ſ. auctoritatis.

firmamenti: sicut aliis in locis parum firmamenti et parum virium veritas habet; Cluent. 5.

gratiae: unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32.

humanitatis: at natura certe dedit ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46.

iucunditatis: quae (causa) ... iucunditatis in agendo et varietatis minus habebit; Verr. III, 10.

iugerum: minus te iugerum professum esse dico; Verr. III, 70.

laboris: in illa (defensione) ... minus laboris futurum; Cluent. 145.

lucri: [minus igitur lucri facit]; Flacc. 91.

miseriae: ut parum miseriae sit, quod ..; Sex. Rosc. 49.

negotii: quod superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22.

etenim M. Catonis illud ... putavi, clarorum virorum atque magnorum non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66.

operis: utrum existimatis minus operis esse..? Verr. I, 147.

otii: ſ. negotii. — roboris: ſ. animi.

temporis: propterea quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis, ad conquerendum parum; Rabir. 6.

varietatis: ſ. iucunditatis.

virtutis: nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in ... M. Aemilio; Muren. 16.

virium: ſ. firmamenti.

V. **zum ganzen Satz gehörig:** quis erat procurator? credo ... hominem egentem ...? nihil minus: eques Romanus; Quinct. 62. „tamenne vereris ut ..?" „minime"; ib. 78. audacissimus ego ex omnibus? minime; Sex. Rosc. 2. quaestionem de his haberi non volt? minime, iudices; ib. 122. at eam tibi C. Verres fecit iniuram, quae ...; minime; div. Caec. 55. Syracusanorum aliqui? minime; Verr. IV, 146. amandat hominem — quo? Lilybaeum fortasse. ... minime; ib. V, 69. a quibus versuras ... factas esse dicunt? a Gallis? nihil minus; Tont. 11. existimatis eos hic ... versari animo demisso ...? nihil vero minus; ib. 33. amicus a patre ... traditus? nihil minus; Caecin. 14. verbis hoc satis erat cautum? minime; ib. 53. ad prandium invitare? minime; Muren. 73. num in agro Camerti (fuit) ..? nihil vero minus; Sulla 53. „infirmas igitur tu acta || inf. ig. tua acta, al. || C. Caesaris ..?" minime; dom. 39. huius crimen? minime, nisi ..; Balb. 7. quid, hoc licere volebant? minime; Rab. Post. 16. fortem et ... conservandum virum! „minime, minime"; inquit „immo vero .."; Milo 104. profectio certe ... non debet offendere: num igitur remansio? multo minus; Ligar. 4. reprehendo igitur? minime vero; ib. 20. vgl. IV. negotii; Planc. 66.

B. **Verbindungen:** I. **quo minus:** 1. **nach Verben:** attendo: diligenter attendite quo minus miremini ..; Verr. III, 72.

consulo: ne pupillo tutores .. consulerent quo minus fortunis omnibus everteretur; Verr. III, 16.

dico nihil: ut quo minus occulte vestrum malum gemeretis nihil diceret; sen. 12.

excipio: quod lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus Romam deportentur; Verr. II, 187. reus denique || non reus denique || quo minus xvir fieri possit, non excipitur; leg. agr. II, 24. neque Iguvinatium neque Camertium foedere esse exceptum, quo minus ... tribuerentur; Balb. 47.

facio: a me aliquid factum esse quo minus iste condemnari posset; Verr. I, 25.

fero: ne per te ferat quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur; Quinct. 99. si nihil de me tulisti quo minus essem ... in civium numero; dom. 82.

impedio: ſ. **impedio,** III, 2. (8 St.) B. II, S. 587, a.

interpono: qui se interponat quo minus reus mea lege fias; Vatin. 37.

minuo: quam potestatem minuere quo minus de moribus nostris ... iudicaretur nemo ... conatus est; Piso 10.

ostendo: quam (crucem) ... ostendere soletis, quo minus sibi adrogent minusque vos despiciant; Verr. IV, 26.

permoveo: nihil te ... permovit quo minus castissimos ludos omni flagitio pollueres? har. resp. 27.

praefinio: neque ... quicquam praefinio, quo minus ... contendas; Verr. V, 174.

prohibeo: se quaestorem vi prohibitum esse dicebat, quo minus ... servum ... abduceret; Verr. I, 85. nullo periculo prohiberi potuisse quo minus experirentur ..; ib. II, 14.

pugno: non pugnabo quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58.

recuso: quo minus secundum illum iudicetis non recuso; Qu. Rosc. 2. quo minus ... lis detur non recusamus; ib. 3. ut quo minus tute condemnere recusare non possis; div. Caec. 31. ne hoc quidem umquam recusavit, quo minus ... rationem vitae suae redderet; Cluent. 155. *non recusandum sibi arbitratur quo minus ... utatur;* Scaur. c. 1. § 1. quo minus a se ... ea sumeres non recusavit; Deiot. 35. quo minus mihi inimicissimus sit non recusabo; Phil. I, 27. non recusavit quo minus ... experiretur; ib. IX, 2.

suscipio: neque mihi quicquam oneris suscepi ... quo minus honeste hanc causam et libere possem defendere, Cluent. 142.

2. **nach Substantiven:** excusatio: ex vobis audio nemini civi ullam quo minus adesset satis iustam excusationem esse visam; Piso 36.

impedimentum: impedimento est quo minus de his rebus Sulla doceatur; Sex. Rosc. 110.

mora: si tantulum morae fuisset quo minus ei pecunia illa numeraretur; Verr. II, 93. num quando tibi moram attulerit, quo minus concilium advocares; Vatin. 14.

religio: quae religio C. Mario ... non fuerat, quo minus C. Glauciam ... praetorem occideret; Catil. III, 15.

3. **zum Satz:** sed non alienum esse arbitror, quo minus saepe aut interpeller a non nullis aut ... reprehendar, explicare ..; prov. cons. 40. neque .. illud ad neglegendam meam gratiam debet valere, ... quo minus me apud vos valere oporteret; Planc. 82.

II. **si minus:** si minus supplicio adfici, at custodiri oportebat; Verr. V, 69. nonne timuisse, si minus vim deorum, ... at illam ipsam noctem? Cluent. 15. quod (regnum) non si minus || quod non se minus, al. || iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur; leg. agr. II, 35. educ tecum etiam omnis tuos; si minus, quam plurimos; Catil. I, 10. quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impendeat; ib. 22. ut nobis libertatem retinere liceat, si minus liceat dignitatem; Sulla 80. esses omnia si minus re, at verbis legitimis consecutus; dom. 129. hoc si minus civili iure perscriptum est, lege tamen ..; har. resp. 32. eadem ratio fuit Sestii, si minus in accusando, ... at certe in necessitate ..; Sest. 92. quibus (rebus) ego si minus adsentiebar, tamen ... debebat; prov. cons. 41. si minus frequentia sua vestrum egressum ornando atque celebrando, at omnibus saltem bonis, ut consules, ... prosequebantur; Piso 31. qui etiam si minus magnum bellum gesserat, ... tamen ... non putavit; ib. 62. omitto illa, quae si minus in scena sunt, at certe ... laudantur; Planc. 29. in quibus (magistratibus) si qua praeterea est ars, facile patitur; sin minus, virtute ... contentus est; ib. 62. ubi enim mihi praesto fuissent || fuisset || aut tam fortes consules || fortis consul || ... aut, si minus fortes, at tamen tam iusti? ib. 88. huic quae pro salute mea fecerit si minus profutura sint, obesse certe non oportere; ib. 98. sed tamen si minus fortissimi viri virtus ... cecidisset, ... cederet ..; Milo 81. ut, etiam si sequi minus audebitis orationem ... meam, benigne me tamen ... audiatis; Phil. I, 15. quae potestas si mihi saepius ... fiet, utar: si minus, ... me ... reservabo; ib. 38. ut cognosceret te si minus fortem, at tamen strenuum; ib. II, 78.

parumper, auf kurze Zeit: commoveo: mihi parumper mentis vestras .. commovere videor; leg. agr. II, 49.
exsisto: exsistat ergo ille vir parumper cogitatione vestra, quoniam re non potest; Balb. 47. qui utinam posset parumper exsistere! Scaur. 48.
removeo: remove gladios parumper illos; Phil. II, 104.

parvolus, klein, unbedeutend, jung: filius: neque meam mentem non domum saepe revocat ... parvolus filius; Catil. IV, 3.
navigium: non ego ... parvolo navigio ... venissem; Verr. II, 99.
pecunia: et illa fuit pecunia immanis, haec parvola; Qu. Rosc. 23.
puer: idem C. Iunii filii, pueri parvoli, lacrimis commotus; Cluent. 137.
res: si in parvola re captionis aliquid vererere; Quinct. 53.

parvus, klein, gering, unbedeutend, jung: A. **bei Substantiven:** alqs: quem ... minorem annis LX de ponte [...] deiecerit; Sex. Rosc. 100. qui minor triginta annis natus || natu ||; Verr. II, 122. in his omnibus natu minimus ... Saturius; Cluent. 107. Romulus, quem inauratum in Capitolio, parvum atque lactentem, ... fuisse meministis; Catil. III, 19. a parentibus ... parvus sum procreatus; Quir. 5. adoptat annos viginti natus, etiam minor senatorem; dom. 34. Caesar autem annis multis minor; Phil. V, 44.
alqd: cui (reo) parvum ac mediocre obici nihil oporteat; Verr. I, 103. quod re parvum videtur || videbatur ||; ib. III. 215. atque haec parva sunt; Cluent. 25. haec autem apud Sunium parva et infirma; ib. 94. quae si in illo minima fuissent; Rabir. 14. quod minimum est; Fr. B. IX, 5.
adiumenta: num tibi haec parva videntur adiumenta et subsidia consulatus? Muren. 38.
aetas: quae est aetas nostris legibus decem annis minor quam consularis; Phil. V, 48.
animus: an vero tam parvi animi videamur esse omnes? Arch. 30. maioris .. est consilii providere ne ..., animi non minoris fortiter ferre; Phil. XI, 7.
argumentum: et hoc parvum argumentum vobis erit? leg. agr. II, 25.
auctoritas: ea (auctoritas) ... minor est putanda; dom. 118.
aura: totam opinionem parva non numquam commutat aura rumoris; Muren. 35.
bella: cum bella aut parva aut nulla gessissent; Piso 63.
beneficium: suum non parvum beneficium commemoravit; Caecin. 26. cum ceteri vera beneficia, etiam minora, dissimulent; Planc. 73.
civitas: ad minores civitates habebat alios; Verr. III, 84. haec tam parva civitas; ib. 85. parvarum civitatum homines; ib. 103. parvae (civitates) ... silent; ib. V, 57.
consilium: homo minimi consilii; Verr. III, 19.
controversia: qui ... de minimis ... controversiis interdicit; Caecin. 36.
crimen: hoc parvum crimen quem ad modum defensurus sit; Verr. III, 118.
cupiditas: s. res; Tull. 9.
declinatio: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.
detrimentum: minore quidem cum rei publicae detrimento quam ..; sen. 11.
dignitas: et tu in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; Planc. 84.
dimicatio: quid? illam pugnam navalem ... parva dimicatione commissam arbitraris? Muren. 33.
dissensio: s. res; Phil. VIII, 17.
dolor: eorum dolorem ... non modo non minorem, sed prope maiorem ... esse; Verr. IV, 140. cur minore dolore perituros se cum multis ... arbitrentur; Catil. II, 21. luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille animi non minorem; Sest. 63. minimum enim dolorem capiet; Cael. 33.
erratum: Diodorum reum ... ab omni ... minimi errati suspicione remotissimum; Verr. IV, 40. nolo enim ... ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.
facultates: quod in me nunc, homine parvis opibus ac facultatibus praedito, simulant sese mirari; div. Caec. 69.
fides: quoniam auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4.
filius: reliquit pupillum parvum filium; Verr. I, 130. commendo vobis parvum meum filium; Catil. IV, 23. filiique parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles ... continebantur; Quir. 8. quid parvus filius, ... quid fecerat? dom. 59. tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Phil. I, 31.
fraus: quid est enim cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63.
fructus: si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23.
furtum: non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum .. latet; leg. agr. III, 12.
honor: ne ... minor eis honor haberetur; Tull. 21.
ignominia: minore ignominia te adfecisset; Verr. II, 140.
impudentia: maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; Verr. III, 169.
instrumentum: eos in agris minore instrumento ... remansisse; Verr. III, 121.
insula: *quae* tam parva || quam tam parva, tam parva || insula fuit quae non ..? imp. Pomp. 54. cum insula Delos ... parva, sine muro, nihil timebat; ib. 55.
invidia: quis enim ... ullam rei publicae partem cum sua minima invidia auderet attingere? Sest. 49. ea est usus ratione vitae, qua minima invidia novi homines plurimi sunt eosdem honores consecuti; Planc. 67.
labor: quae (hospitia) ... non minore labore tueor quam comparo; Catil. IV, 23.
laetitia: cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum || illum || ventura sit, laetitia pervenerit; Marcell. 4.
laus: indicasti || iudicasti || non modo amplissimae, sed etiam minimae laudi lauream concessisse; Piso 74.
libellus: ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse ..; Verr. II, 184.
liberi: habemus enim liberos parvos; Verr. I, 153. faciebant hoc idem ... parvi liberi; ib. V, 129.
locus: haec cuncta Graecia ... parvum quendam locum ... Europae tenet; Flacc. 64.
maleficium: neminem ne minimum quidem maleficium sine causa admittere; Sex. Rosc. 73.
mala: ad minima malorum eligenda; Verr. III, 201.
manus: ad illam parvam manum exstinguendam; Verr. V, 40.
merces: tuus apparitor parva mercede populi conductus; Verr. III, 182. certa flagitii merces, nec ea parva; Phil. II, 44.
meritum: ut .. merita Cn. Plancii erga me minora esse dicerent quam a me ipso praedicarentur; Planc. 4.
molestia: ut ... quam minima cum molestia

tota res transigeretur; Quinct. 20. iam tu potes liberatus discedere molestia prope dicam non minore quam Quinctius, ib. 44.

momenta: minimis momentis ... maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.

mora: ut ... aliquam parvam moram saltem posset adferre; Verr. V, 165. ne minimam quidem moram interposuisti; Phil. X, 1.

motus: ut maximae res minimo motu, ... bellum intestinum ... me uno ... imperatore sedetur; Catil. II, 28.

myoparo: cum quattuor parvis myoparonibus || myoparonibus parvis ||; Verr. V, 97.

navicula: cum parva navicula traiectus in Africam ... venisset; Quir. 20.

negotium: ornamenta ista ... non minore negotio retinentur quam comparantur; Verr. V, 175.

nomina: non refert parva nomina in codices? Qu. Rosc. 4.

opes: s. facultates.

ornamenta: ut ... non minora illis ornamenta ... redderet; Sex. Rosc. 147.

pars: omnium ... scelera ... vix cum huius parva parte aequari .. posse; Verr. I, 21. sin autem ... non minimam partem ... sapientia iudicis tenet; Font. 21. ut minor pars populi vocaretur; leg. agr. II, 18. parva frui parte; ib. 85. de minore parte populi; ib. 20.

particula: cognosis ex particula parva scelerum et crudelitatis tuae genus universum; Piso 85.

peccata: qua (securi) multi minoribus in peccatis occiderunt; Phil. II, 51.

pecunia: in minore pecunia; Verr. II, 25. quae non minor erat pecunia; ib. 45. an ita parva est pecunia? ib. 61.

periculum: qui minimo periculo possem dicere; Sex. Rosc. 5. minore periculo vestro, minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; Verr. III, 224. eo minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49. cur ista provincia minimo in periculo sit; ib. V, 7. quae (mater) ab sese ... minore periculo necaretur; Cluent. 45. quae consuluntur autem, minimo periculo respondentur; Muren. 28.

pontifices: P. Albinovanus, Q. Terentius, pontifices minores; har. resp. 12.

pretium: civitatem ... pretio parvo ea ... vendidisse; Verr. IV, 134.

puer: si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24. hic (puer) vos orat ... parvus, ut se ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.

religio: ut homines minore religione armis uterentur; Tull. 10.

res: si ... quaelibet denique vel minima res reperietur; Sex. Rosc. 8. ut *vel* || ut || in minimis rebus homines ... dicerent; ib. 102. in minimis privatisque rebus etiam neglegentia mandati in crimen ... vocatur; ib. 113. in minimis rebus qui mandatum neglexerit; ib. 113. in rebus minoribus socium fallere turpissimum est; ib. 116. quae parvis in rebus accidere poterant; Verr. IV, 9. parvis ex rebus coniecturam facere; ib. 34. quae (res) forsitan vobis parvae esse videantur; ib. 47. cum et res et cupiditates minores essent; Tull. 9. ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem; Cluent. 120. res enim sunt parvae; Muren. 25. non parva res; ib. 45. in privatis minimarum rerum iudiciis; Flacc. 12. in minimis rebus; ib. 37. „quid clamore exorsa verbis parvam rem magnam facis?“ Cael. 36. parvis de rebus ... consulimur; Phil. VII, 1. parva est enim mihi tecum aut parva de re dissensio? ib. VIII, 17. minimis rebus gestis; ib. XIV, 11.

res publica: ex minima .. re publica maximam ... nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50.

specimen: quod minimum specimen in te ingenii? Piso fr. 2.

spes: minor (spes) esse nunc ... debet, et tanto minor, quanto ..; Verr. III, 169.

subsidia: s. adiumenta.

suspicio: quae fuit istius rei vel minima suspicio? Sulla 60. sperare videor tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae; Planc. 8. domo est egressus non modo nullum ad bellum, sed ne ad minimam quidem suspicionem belli; Ligar. 4.

tempus: haec (adversaria) parvi temporis memoriam ... amplectuntur; Qu. Rosc. 7. quae (est) vel minimi dilatio temporis; Phil. III, 2.

voluptas: nunc vero ... non parva adficior voluptate; prov. cons. 1.

usura: a vobis autem ... parvam exigui temporis usuram ... postulo; leg. agr. III, 2.

B. allein: (vgl. A. alqd.): I. offendit: si quem etiam minimorum horum aliquid offendit; Cael. 77.

sunt: sint igitur similia, iudices, parva magnis; Rab. Post. 2.

II, 1. debeo: s. V, 3. veneo.

dico: ut haec minima dicam; Vatin. 8.

do: multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare, qui minimum, singulos nummos; Verr. III, 116. ut quam minimum dem illis temporis ad meditandum .. periurium; ib. IV, 19.

praetermitto: praetermittam minora omnia; Verr. I, 44.

sequor: minimum ut sequamur; ib. Verr. III, 116.

2. facio ex: qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39.

III. contentus: cum ... minimo contenti ... viverent; Flacc. 28.

IV. alqd: s. I. offendit.

V. decedo: si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; Verr. II, 179.

2. damno: minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; Verr. a. pr. 38.

duco: omnia pericula mortis ... parvi esse ducenda; Arch. 14.

emo: qui aut non minoris aut etiam pluris emerint; Verr. IV, 14.

facio: ecquid tandem tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum quam ..? Sex. Rosc. 46.

puto: noli, cum habeas id, quod malueris, desiderare id, quod minoris putaris; Planc. 50.

redimo: eamque (domum) non minoris, quam emit Antonius, redimet; Phil. XIII, 10.

refert: illud parvi refert; imp. Pomp. 18.

vendo: multo minoris vendidit non modo quam tu, sed ..; Verr. III, 43. tantone minoris te decumas vendidisse, ut ..? ib. 84. Apronio multo minoris, quam aliis potueris vendere, tradidisse; ib. 148. se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151.

veneo: tantone minoris decumae venierunt quam ..? Verr. III, 106.

3. aestimo: stultissimus || iam stultissimus || quisque posthac minimo aestimabit; Verr. III, 221.

emo: emptos habere iudices ... alium HS IↃ, quem minimo, CIↃ; Verr. III, 145.

vendo: parvo vendidisti; Verr. III, 117.

veneo: ut, si magno venierint, plus arator debeat, si parvo, minus; Verr. III, 147.

pasco, weiden, füttern, Viehzucht treiben, ergötzen: I. absolut: ut pascere ... libeat; Verr. II, 6. colendi aut pascendi causa; Caecin. 5

II. alqm: qui discordiis civium ac seditione pascantur; Sest. 99. his ego rebus pascor, his delector, his perfruor; Piso 45. quos P. Clodii furor rapinis et incendiis ... pavit; Milo 3.

bestias: ubi pastae sunt (bestiae) aliquando; Cluent. 67.

oculos: cum eius cruciatu atque supplicio pascere oculos ... vellent; Verr. V, 65. ut ... in eius corpore lacerando ... oculos paverit suos; Phil. XI, 8.

planum: hic ille planus improbissimus, quaestu iudiciario pastus, ... contrahit frontem; Cluent. 72.

pascua, Weide: in censorum pascuis; leg. agr. I, 3.

pascuus, zur Weide tauglich: in agris longinquis et pascuis; Tull. 8.

passim, weit und breit, überall, nach allen Seiten hin, ohne Ordnung: divido: (tabulas) dividi passim et pervolgari ... imperavi; Sulla 42.

do: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.

pervolgo: s. divido.

vagor: passim vagabantur armati; Tull. 19. hi contra vagantur laeti atque erecti passim toto foro; Font. 33.

volito: ipse vero quem ad modum ... passim per forum volitet ... videtis; Sex. Rosc. 135.

passus, Schritt: milia: non toto triduo DCC milia passuum conficiuntur; Quinct. 78. qui possit ... septingenta milia passuum ambulare; ib. „DCC milia passuum"; ib. 79. septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? ib. 81. biduo DCC milia passuum esse decursa; ib. 88. sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit; Sex. Rosc. 19. quod (oppidum) abest a Larino XVIII milia passuum; Cluent. 27. ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. nec propius urbem milia passuum CO admoverit (exercitum); Phil. VII, 26.

II. peragrari: nec vero disiunctissimas terras citius || ocius || passibus cuiusquam potuisse peragrari; Marcell. 5.

pastio, Weide: ut ... magnitudine pastionis ... omnibus terris antecellat; imp. Pomp. 14.

pastor, Hirt: I, 1. est: cum audisset pastorem cuiusdam fuisse; Verr, V, 7.

veniunt: eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse; Verr. V, 15.

2. Ausruf: o pastores nescio quos cupidos litterarum! Flacc. 39.

II, 1. retineo: pastores retinet; Fr. B. VIII, 11.

sollicito: cui ad sollicitandos pastores Apuliam attributam esse; Catil. III, 14.

2. adfero: Ancharii et Paceni pastoribus huius vilicum vim ... attulisse; Cluent. 161.

III. controversia: cum quaedam ... controversia pastorum esset orta; Cluent. 161.

stabulum: cum ... pastorum stabula praedari || predare, al. || coepisset; Sest. 12.

pastoricius, hirtenmäßig: fera quaedam sodalitas et plane pastoricia; Cael. 26.

pastus, Futter: ad praesentem pastum mendicitatis suae; Phil. XI, 4.

patefacio, öffnen, zugänglich, gangbar, sichtbar machen, entdecken, ans Licht bringen: I. absolut: ut patefactum est; Quir. 12.

II, 1. indirecte Frage: nec quae sint ... gesta contra me ... neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; dom. 30. omnes patefecerunt ... quid sentiant; Phil. III, 36. quod patefactum cogitatumque esset quam multos ... turpis haberemus; ib. V, 16. patefactum est quid cogitaret; ib. XI, 1. vgl. III. insidias.

2. acc. c. infin.: sed omnis ista celeritas ac festinatio ... illud patefecit et inlustravit, quod occultum tamen non erat, non esse hoc iudicium iudicii ... causa comparatum; Scaur. 30.

III. alqd: quod si hoc videtis, quod iam hoc omni oratione patefactum est; Cluent. 62. ut Catilinae profectione omnia patefacta ... esse videatis; Catil. I, 32. patefeci cetera; ib. II, 13. quae quoniam in senatu inlustrata, patefacta, comperta sunt per me; ib. III, 3. omnia [...], quae erant cogitata, ... patefacta vidistis; ib. 21. qui ea ... patefacienda curavit; Flacc. 5 (8. 5). quod postea quam ... patefactum est; ib. 45. quod ni esset patefactum; Sest. 82. ut ... omnia patefacta ... videretis; Phil. XIII, 48. quae res patefecit; ib. XIV, 15. sintne haec ... patefacta ... per me; Fr. B. XII, 8. investigata, comperta, patefacta; ib.

aditum: an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit? Balb. 54.

coniurationem: mea virtute atque diligentia ... coniurationem patefactam esse; Catil. IV, 5. „tu patefecisti coniurationem"; Sulla 3. ista coniuratio, si patefacta per me est; ib. qui patefecerit (coniurationem); ib. qui investigarit coniurationem, qui patefecerit; ib. 85.

consensionem: etenim fidem primum ipsa tollit consensio, quae patefacta || late facta || est compromisso Sardorum et coniuratione recitata; Scaur. 38.

consilium: patefeci (consilia) in senatu; Catil. II, 6. certe consilium tuum ... illarum litterarum recitatione patefactum est; dom. 22. quo (consilio) patefacto; Sest. 69.

defensionem: vide quam tibi defensionem patefecerim; Verr. III, 193. haec enim mihi ad omnia defensio patefieri videtur, emisse; ib. IV, 8.

domum: si quae non nupta mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati; Cael. 49. cuius domum ad meam [domum] exhauriendam patefeceras; Piso 26.

indicia: quamquam patefactis indiciis, confessionibus suis, iudicio senatus ... praetoris ius ... amiserat; Catil. III, 25.

insidias: dum patefacio vobis quas isti ... insidias se posuisse arbitrantur || arbitrentur ||; leg. agr. II, 49.

introitum: introitum ipsi sibi ... patefaciunt; Tull. 21.

iter: per quam (Galliam) legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30.

iudicium: cum illa iudicia communis exitii .. patefeci; Milo 102.

Pontum: patefactum .. nostris legionibus esse Pontum; imp. Pomp. 21.

provincias: nisi forte maius est patefacere nobis provincias; Catil. IV, 21.

rem: quae res ... nobis ... patefacta est; Verr. a. pr. 17. Habonium ... rem totam esse patefacturum; ib. I, 149. his rebus ... patefactis; Cluent. 25. ut res patefacta ... sit; ib. 78. paulo posterius patefacta re; ib. 106. qua re patefacta; Sest. 25.

scelus: quod (scelus) nunc denique patefactum est; Cluent. 189.

signa: haec ... periculorum signa patefecit; har. resp. 24.
templum: mihi togato senatus ... deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.
veritatem: veritate patefacta; Cluent. 83. per me ego veritatem patefactam contaminarem? Sulla 45.
viam: ne avaritiae ... viam patefaciatis inlustrem atque latam; Verr. III, 219. eam sibi viam ipse patefecit ad ..; Phil. V, 49. ne quam viam patefaceret ... audaciae; ib. X, 7.
urbis: maximae .. urbes piratis praedonibusque patefactae; Verr. a. pr. 13.

patella, Schale, Platte, Opferschale: I. est: qua in domo haec non essent, ... patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum; Verr. IV, 46.
II, 1. appono: apposuit patellam, in qua sigilla erant egregia; ib. 48.
aufero: istum pateram abstulisse, ... item .. patellam; ib.
capio: illa quidem certe ... capiebantur, patellae, paterae, turibula; ib. 47.
2. evello ex: ex patellis ... quae evellerat; ib. 54.
interrogo de: quem ego interrogem de patellis; ib. 48.
sum in: s. 1. appono.

pateo, offen stehen, zugänglich, sichtbar, offenbar sein: I. absolut: diluxit, patet; Phil. XII, 5.
II. alqd: omnibus haec ad visendum patebant cotidie; Verr. IV, 5. qua in lege est QUI COIERIT, quod quam late pateat videtis; Cluent. 157. quod.. omnibus patet, ... id ..; Muren. 28. quae pateant stipendiariis, pateant hostibus, pateant saepe servis; Balb. 24. fingi haec putatis, quae patent? Milo 76. cum omnia ... illi civi paterent || parerent ||; Phil. V, 43.
aditus: s. **aditus,** I, 1. patet (6 St.) B. I, S. 103, a.
animus, aures: si voluntas mea, si industria, si domus, si animus, si aures patent omnibus; Sulla 26.
coniuratio: ista coniuratio ... tam patet Hortensio quam mihi; Sulla 4. nulla tum patebat, nulla erat cognita coniuratio; ib. 81.
consilium: patere tua consilia non sentis? Catil. I, 1.
contagio: latius patet illius sceleris contagio; Muren. 78.
cubiculum: quod (cubiculum) nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; Verr. III, 56.
curia: homines, quibus patet curia; Sest. 97.
cursus: eo venisse cursu, qui semper patuerit hominibus ortis hoc nostro equestri loco; Planc. 17.
domus: s. **domus,** I, 1. patet (7 St.) B. II S. 157, b.
familiaritates: non enim mea gratia familiaritatibus continetur, quae late patere non possunt; Milo 21.
fontes: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.
Gallia: si M. Antonio patuisset Gallia; Phil. V, 37.
gratia: magnae sunt in te opes; late patet gratia; Planc. 55.
imperium: quod (imperium) latissime patet; leg. agr. II, 35.
industria: s. animus.
iter: cum .. nostris civibus pateat ad ceteras iter civitates; Balb. 29.
iudicium: iudicium ... quam late pateat attendite; Marcell. 13.
lex: quid? isti ordini ... Aurelia (lex) non patebat? Thilo I, 20.
locus: eum locum ... virtuti .. in posterum patere voluistis; leg. agr. II, 3.
magmentarium: id (magmentarium) patuisse dicunt; har. resp. 31.
nomen: in adversariis patere (nomen) contendit; Qu. Rosc. 5.
orbis: qui (orbis terrarum) semper nostris hominibus maxime patuit; Verr. V, 168. huic causae orbem terrae patere || favere, parere ||; Phil. XIII, 30.
perfugium: pateat vero hoc perfugium dolori, pateat iustis querellis; Scaur. 40.
porta: patent portae; Catil. I, 10. quae porta Macedonicis semper consulibus ante te patuit; Piso 55. cui portas huius urbis patere ius non erat; Phil. VIII, 28.
portus: portum Syracusanorum ... myoparoni praedonibusque patuisse; Verr. IV. 116.
provincia: quae ... tota pateret provincia; Muren. 33.
receptaculum: nisi illud et rei frummentariae subsidium et receptaculum classibus nostris pateret; Verr. II, 3.
reditus: si reditus ei gratiae patuerit; har. resp. 52.
subsidium: s. receptaculum.
templum: huic hoc templum patuit; Phil. VIII, 28.
valvae: cur valvae Concordiae non patent? Phil. II, 112.
via: hanc patere inimicitiis viam; Font. 24. quis est enim cui via ista non pateat? Cael. 8. quod si ... principes viri ... hanc Latinis ... viam ad civitatem ... patere passi sunt; Balb. 54. talibus enim nuntiis et rumoribus patebat ... via; Deiot. 11. si ... patebat via; Phil. XI, 4.
voluntas: s. animus.

pater, Vater, Vorfahr, Senator: I. absolut: 1. Subject: adest: aderat in senatu Verres pater istius; Verr. II, 95. pater aderat Dexo Tyndaritanus; ib. V, 108.
agunt: cum patres conscripti ... uni Plancio gratias egerint || egerit ||; Planc. 78.
animadvertit: iste pater familias Asiaticus beatus ... animadvertit; Tull. 19.
cogitat: exheredare pater filium cogitabat; Sex. Rosc. 53.
commonet: te ... neque absens pater ... commonebat? Verr. V, 109.
concedit: quod honoris causa pater filio suo concessit, id ..; Sex. Rosc. 44.
confitetur: s. deposcit.
debet: „pater vero“ inquit „etiam obesse filio debet“; Planc. 31. pater ut in iudicio capitis, pater ut in dimicatione fortunarum, pater ut apud talis viros obesse filio debeat? ib.
decernunt: de me uno patres conscripti decreverunt, ut ..; Sest. 128.
dedit: quem pater patratus dedidit || dedit, al. ||; Caecin. 98.
defendit: pater eius hoc defendebat licere fieri; Verr. II, 102.
deposcit: tum pater tuus, .. id quod tandem aliquando confitetur, illam sibi .. provinciam depoposcit; Sulla 52.
deprecantur: qui pro me patres conscriptos deprecari ... vetarent; dom. 113. pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.
devovet: ex qua (civitate) P. Decius primum pater ... se ac vitam suam ... devovisset; Sest. 48.
dicit: quod patri L. Flacci ... pater tuus tri-

bunus plebis diem dixerit; Flacc. 77. diceret talis pater; Cael. 37. quae tibi ultro pater et maiores tui ... dicent; Planc. 52. opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; Phil. V, 18.

dat: pater dat filiae: prohibes; Verr. I, 114. quod ornamentum pueritiae pater dederat; ib. 152. ſ. solet.

donat: quid? Cn. Pompeius pater ... P. Caesium ... nonne civitate donavit? Balb. 50.

eicit: quotiens te pater eius domu sua eiecit? Phil. II, 45.

est: Sex. Roscius, pater huiusce, municeps Amerinus fuit ..; Sex. Rosc. 15. si neque amens pater neque perditus filius fuerit; ib. 41. pater igitur amens, qui odisset eum sine causa, quem procrearat; ib. hunc ... certis fundis patre vivo frui solitum esse; ib. 44. quae (auctoritates) te ... commoneant fortissimum tibi patrem ... fuisse; Verr. a. pr. 52. quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; ib. III, 162. A. Cluentius Habitus fuit, pater huiusce, iudices, homo ..; Cluent. 11. quis huic rei testis est? ... pater; pater, inquam, illius adulescentis; ib. 168. „patruus“ inquit, „meus cum Saturnino fuit“. quid, pater quicum? Rabir. 22. patre suo imperatore; Muren. 11. patre imperatore; ib. 12. pater enim fuit equestri loco; ib. 16. duxit iterum || duxit, alteram duxit || uxorem patre vivo ..; Sest. 7. qui sunt tales, qualis pater tuus ... fuit; ib. 101. vis ... illum filium familias patre parco ac tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36. ferrei sunt isti patres; ib. 37. vel quod erat pater is, qui est princeps iam diu publicanorum; Planc. 24. ea primum vetustate equestris nominis, ut pater, ut avus, ut maiores eius ... fuerint; ib. 32. fuit enim pueris nobis huius pater C. Curtius || Curius || princeps ordinis equestris; Rab. Post. 3. se in ea parte fuisse, qua te, qua ... patrem tuum; Ligar. 2. quis tuum patrem antea, quis esset, quam cuius gener esset, audivit? Deiot. 30. quamquam huius sanctissimae feminae ... pater, M. Atius Balbus, ... praetorius fuit; Phil. III, 16. quasi vero ignotus nobis fuerit splendidus eques Romanus, Trebonii pater; ib. XIII, 23. ſ. triumphant. videt; Planc. 51.

exarant: quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant, ut ..; Verr. V, 99.

exhaurit: patrem huius M. Crassi ..., ne videret victorem vivus inimicum, eadem sibi manu vitam exhausisse, qua mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 48.

exheredat: quem pater censoria subscriptione exheredavit; Cluent. 135. exheredabit igitur pater filium; dom. 34.

exstitit: qua (spelunca) Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse; Verr. IV, 107. cuius pater ... singulari exstiterit ... officio; Sulla 58.

facit: quod consuetudine patres faciunt, id quasi novum reprehendis; Sex. Rosc. 44. nihil umquam patrem facere viderit, quod ..? Verr. III, 160. quod non patrem suum ... facere vidisset; ib. 211. istius modi Megalesia fecit pater tuus? har. resp. 26. quod denique domesticum auctorem, patrem suum, facere viderat; Balb. 51. num id in iudicio Calidii putes ... aut Metellum Pium ... aut patrem eius ... non fuisse facturum; Planc. 70. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... gratum esse facturos; Phil. XI, 31.

flet: flebat uterque, ... pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76.

habet: „habebat pater in animo“; Sex. Rosc. 58. cur ergo unus tu Apollonidensis ... miseriores habes quam ... pater tuus habuit umquam? Flacc. 71. cuius pater Numitoriam Fregellanam ... habuerit uxorem; Phil. III, 17. ſ. putant; Sex. Rosc. 43.

iacet: patres hi, quos videtis, iacebant in limine; Verr. V, 118. cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.

ignorat: quod ius si Cn. Pompeius ignoravit, ... si Cn. Pompeius pater; Balb. 64.

indicat: si pater indicaret; Sulla 51.

invenit: quod ... ille [pater istius] invenerat homines qui ..; Verr. II, 96.

iudicat: illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82. ipse pater si iudicaret; ib. V, 136. quem patres conscripti custodem patriae iudicassent; dom. 102.

liberant: M.' Aquilium patres nostri ... iudicio liberaverunt; Flacc. 98.

mittit: quos (equites)... pater miserat; Deiot. 28.

moritur: horum pater ... est mortuus, in cuius testamento ... multa erat Veneri; Verr. II, 25. ſ. putant; Verr. I, 151.

necati: aviam tuam .. Dinaeam ... pater tuus non manifesto necavit? Cluent. 40.

obest: tamen is oberit honestissimo filio pater? Planc. 32. ſ. debet.

odit: ſ. est; Sex. Rosc. 41.

offert: ſ. exhaurit.

perducunt: „hunc agrum patres nostri acceptum a patribus suis perdiderunt“; leg. agr. II, 84.

perdunt: „hunc agrum patres nostri acceptum a patribus suis perdiderunt“; leg. agr. II, 84.

permittit: non modo permittente patre, sed etiam suadente; Cael. 18.

petit: petivit .. a me pater ... ut ..; Fr. B. VI, 5.

possidet: quam (centuriam) etiam pater possederat; Tull. 16.

possunt: nam si ita esset, quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt, ut ..; Planc. 8.

praeest: cum pater armis faciendis tuus praefuisset; Piso 87.

procreat: ſ. est; Sex. Rosc. 41.

profugit: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.

putant: patres familias, qui liberos habent ... nonne optatissimum sibi putant ..? Sex. Rosc. 43. quem pater moriens ... iudiciis vestris commendatum putavit; Verr. I, 151.

redit: tuus pater, Philippe, nonne ... in gratiam rediit? prov. cons. 21.

relinquit: cum ei ... pater nihil praeter libertatem reliquisset; Quinct. 11. quae (solacia) suus pater sibi reliquisset; Font. 48. quos (libellos) M. Brutus, pater illius accusatoris, ... reliquit; Cluent. 141. pater cum ... triumphasset, hoc faciliorem huic gradum ... reliquit; Muren. 15. quem (regem) L. Murena pater huiusce ... reliquit; ib. 32. quod pater tuus, homo constantissimus, te nobis varium reliquit; Fr. C. 6.

scribit: id quod pater quoque ... scripserat; Verr. II, 100.

solet: pater tuus quidem, quo utebar sene auctore adulescens, homo severus et prudens, ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

suadet: ſ. permittit.

sumit: si quis pater familias ... supplicium ... non ... sumpserit; Catil. IV, 12.

suscenset: an vero ... sapientissimus vir familiarissimis suis suscensuit [pater tuus]? Sulla 49.

tenent: ſ. possunt.

tradit: si responderit Tubero, Africam ... tibi patrem suum traditurum fuisse; Ligar. 23.

triumphant: amentem Paulum! rusticum Marium! nullius consilii patres horum amborum con-

sulum, qui triumpharint! Piso 58. f. relinquit; Muren. 15.

tuentur: patres conscriptos iudicia male et flagitiose tueri; Verr. a. pr. 44.

vendit: si pluris vendideris quam L. Hortensius, pater istius Q. Hortensii; Verr. III, 42. si pater vendidit; Caecin. 98.

venit: „patres enim veniunt ... irati"; Verr. V, 120. nonne ad te L. Lentulus, ... non L. Torquatus pater ... venit? Piso 77.

videt: quem patres nostri viderunt; Arch. 16. vidit enim pater tuus Appium Claudium ... vivo patre suo ... Q. Claudio, aedilem non esse factum; Planc. 51. f. exhaurit.

videtur: multis etiam pater, optimus vir, nimium retinens equestris iuris et libertatis videtur; Planc. 55.

utitur: sese ad Caeciliam ... contulit, qua pater usus erat plurimum; Sex. Rosc. 27. *quo minus eadem fortuna utatur qua pater;* Scaur. c. 1. § 1.

volunt: Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11.

2. **Prädicat:** sum: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater, sane ceterarum rerum pater familias et prudens et attentus; Quinct. 11. ut .. patrem esse sese oblivisceretur; Sex. Rosc. 53. homines sunt tota Asia || tota ex Asia || frugalissimi, sanctissimi ... patres familias suo contenti; Flacc. 71. cuius per aetatem pater esse potuisti; dom. 35. tuae coniugis ... Bambalio quidam pater, homo nullo numero; Phil. III, 16.

3. **Vocativ:** f. **conscribo,** II. patres (B. I, S. 637, a).

4. **Ausruf:** o patrem [Cornelium] sapientem! qui ..; Sulla 51.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adiungo: adiungamus, si vis, id, quod tu huic obesse etiam putas, patrem publicanum; Planc. 23.

amitto: amisso patre suo; Sest. 146.

appello: patremne appellem *ante* an filium? dom. 113. si patrem tuum ... nemo umquam sanus exsulem appellavit; ib. 83.

audio: f. I, 1. est; Deiot. 30.

cognosco: qui L. Pisonem cognorunt, huius L. Pisonis ... patrem; Verr. IV, 56.

complector: Claudia .. patrem complexa triumphantem; Cael 34.

conscribo: f. **conscribo,** II. patres (B. I, S. 636, b).

conservo: cui si patrem conservatis; Flacc. 106.

defendo: Q. vero Catulum, patrem huius, ... M. Scaurum ... quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

deploro: cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret; Sest. 121. me ille absentem ut patrem deplorandum putarat || putabat ||; ib.

designo: patre tuo consule designato; Sulla 11.

dico: C. Marium, quem vere patrem patriae ... possumus dicere, ... condemnabimus? Rabir. 27. patrem dico; prov. cons. 18.

eicio: cum patrem eicerent; Cluent. 135.

exstinguo: Pompeio enim patre ... exstincto; Phil. V, 39.

facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. quo modo igitur L. Cossinius Tiburs || Tibur ||, pater huius equitis Romani, ... civis Romanus est factus? Balb. 53. si patres auctores non erant facti; Planc. 8. cuius etiam natura pater ... consul factus esset; Phil. III, 15. pater conscriptus repente factus est; ib. XIII, 28.

fero: ferrei sunt isti patres ... vix ferendi; ib.

habeo: quae (femina) cum clarissimum patrem ... haberet; Sex. Rosc. 147. ut ... optimus pater familias ... haberetur; Deiot. 27.

interficio: interfecto patre tuo consule; Sulla 68.

iugulo: patrem meum, cum proscriptus non esset, iugulastis; Sex. Rosc. 32.

neco: nisi forte magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17.

nomino: quem multi alii ... patrem patriae nominarant; Sest. 121. Mithridatem deum, illum patrem, illum conservatorem Asiae ... nominabant; Flacc. 60.

novi: novi enim te, novi patrem; Ligar. 12.

obicio: obiectus est pater varie; Cael. 3.

occido: f. **occido,** II. patrem (10 St.) S. 425, a.

omitto: ut omittam patrem; Phil. V, 39.

oro: rogare atque orare patres conscriptos, ut statuerent ne ..; Verr. II, 103. orant Siculi patres conscriptos, ut; ib. 147.

paenitet: cuius consuetudinis atque instituti patres maioresque nostros non paenitebat; div. Caec. 69.

pello: cuius patrem armis pellendum a suis moenibus censuissent; Flacc. 57. f. deploro; Sest. 121.

praetereo: patrem tuum, civem optimum, ... L. Philippus censor avunculum suum praeteriit; dom. 84.

profero: an ... proferes hos recentis, Q. Catulum patrem, ... Q. Metellum? Verr. III, 209.

proscribo: f. iugulo.

puto: iste etiam tum patrem ... in hominum numero putabat; Verr. IV, 41.

relinquo: cum patrem domi reliquisses; Verr. V, 109.

rogo: f. oro; Verr. II, 103.

statuo: cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae et nominis mei; Sest. 144.

suffoco: qui patrem suffocaverit; Muren. 61.

sumo: sed dubito quem patrem potissimum sumam: Caecilianumne aliquem, vehementem atque durum? Cael. 37.

teneo: nam pater grandis natu ... lecto tenebatur; Verr. V, 16. ut aliquando vos patresque conscriptos ... memoria mei ... teneret; Quir. 1.

tollo: ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur; Vatin. 35.

video: non patrem tuum videras; Cael. 33. cum huius ornatissimi atque optimi viri, Cn. Sarturnini, patrem aedilem, cum praetorem viderunt; Planc. 19. quamvis || quamquam || patrem suum numquam viderat; Rab. Post. 4. f. I, 1. iacet; Verr. V, 118.

ulciscor: patris ulciscendi causa; Sex. Rosc. 66. qui patris ulciscendi causa matrem necavisset; Milo 8.

voco: patres conscripti vocabantur; leg. agr. II, 93. [qui hos patres conscriptos ...] in invidiam vocatis; Rabir. 20.

2. **Genetiv:** misereor: miseremini patris; Flacc. 106.

3. **Dativ;** adimo: qui ... edicto .. suo non luctum patribus conscriptis, sed indicia luctus ademerint; ib. 87.

contingo: utinam C. Caesari, patri dico, contigisset adulescenti, ut ..! Phil. V, 49.

creo: NE ... PATRIBUS PRINCIPIBUSQUE CAEDES ... CREENTUR; har. resp. 40.

debeo: quod is (consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. f. praesto.

detraho: patri familias, L. Tito ..., anulus de digito detractus est; Verr. IV, 58.

dico: quod patri L. Flacci ... pater tuus tribunus plebis diem dixerit; Flacc. 77.
displiceo: qua re is patri displiceret; Sex. Rosc. 41.
do: Syracusana civitas ... dedit ipsi statuam ... et patri; Verr. II, 145. date (hoc) patri mortuo; Muren. 90.
facio potestatem: patri exacta aetate ... adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; Verr. V, 21.
fero auxilium: ut ... auxilium nondum patri ferre possit; Flacc. 106.
gratulor: ut se ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.
iuro: cum bis iurasset, semel privatim patri; || patre ||; Fr. B. VI, 2.
licet: utrum voltis patri Flacco licuisse necne? Flacc. 59.
offero: mortem oblatam esse patri a filio; Sex. Rosc. 40.
pareo: patribus conscriptis ... parui; Sulla 21.
permitto: eas (inimicitias) se patribus conscriptis dixit ... permissurum; Sest. 72.
persuadeo: patri persuasi, ut ..; Phil. II, 46.
placeo: „patri .. non placebat"; Sex. Rosc. 40. omen magis patribus conscriptis quam causa placuit; Verr. I, 99.
praesto: ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.
reddo: filiam ... aerumnoso patri .. redde; Flacc. 73. reddat misero patri filiam; ib.
resisto: his etiam propinquis illius, Marcellis, patri et filio (resistebam); Sulla 19.
respondeo: quaeris etiam ... quid ornatissimo atque optimo viro, patri tuo, respondeas mortuo; Planc. 51.
satis facio: quod ... patri satis faciendum esse arbitrabatur; Deiot. 29.
spondeo: quam (dignitatem) ego patri suo ... spoponderim; Flacc. 106.
sum: neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; Sex. Rosc. 41. cuius ego patri quaestor fui; sen. 21. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse || tuo cui id m. a. fuisset in i. c. fuisse ||; Rab. Post. 47.
supplico: vobis ac patribus vestris supplicaverunt; Quir. 6.
videor: si patribus conscriptis videretur; Verr. II, 95. ita vobis patribusque vestris esse visum, ut ..; imp. Pomp. 60.
4. **Ablativ:** nascor: si tibi fortuna non dedit ut patre certo nascerere; Sex. Rosc. 46.
privo: qui ... patre innocentissimo ... privatus est; Verr. II, 80.
utor: ſ. I, 1. solet.
5. **mit Präpositionen:** accipio a: ut a patre ... acceperant; Verr IV, 61. quos ita adflictos a vestris patribus maioribusque accepissetis; Font. 34. nihil est quod quisquam sese ... a patre accepturum ... arbitretur; Caecin. 73. hoc vos, equites Romani, ius a patribus acceptum amittetis? Rab. Post. 18. quantum luctum in hac urbe fuisse a nostris patribus accepimus? Milo 16. nos a patribus num aliter accepimus? Phil. VIII, 14. quod a patre accepi; ib XIII, 12. ſ. I, 1. perdunt.
adfero a: litteras || litterasque || a patre adferunt; Verr. II, 97.
audio a: nihil umquam audierit a patre, quo ..? Verr. III, 160.
comparo contra: hunc ... contra patrem tuum operas ... comparasse; Sulla 68.
defendo contra: orabat, ut se contra suum patrem ... defenderem; Phil. II, 45.
defero ad: rem omnem ad patres conscriptos detuli; Catil. II, 12. honos ad patrem, insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50. cum ... ad conlegam eius, C. Laelium, [huius] || illius, Laelii || Sapientis patrem, negotium deferret; Phil. XI, 17.
deprecor pro: hunc (video) ... pro patre fortissimo et clarissimo cive deprecantem; Sest. 144.
dico apud: tu apud patres conscriptos contra me dicere ausus es; Phil. II, 51. — de: quid de patre dicam? Phil. XI, 33.
habito cum: quae (filia) cum patre habitaret; Verr. I, 64.
ineo cum: „convivia cum patre non inibat"; Sex. Rosc. 52.
nascor ex: ex improbo patre probum filium nasci ... posse; Qu. Rosc. 30.
percontor ex: ex his scribis, ... patribus familiis, ... percontamini quid ..; Verr. III, 183.
semigro a: reprehendistis, a patre quod semigravit; Cael. 18.
sumo a: actus a patre, sed rata auctoritas ... ab iure civili sumitur; Caecin. 74.
venio ad: venio nunc ad patrem; dom. 114.
vivo cum: vivebat cum Q. Catulo et patre et filio; Arch. 6.
III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. familiaris: homo familiarissimus patris istius; Verr. I, 128.
similis: quod cum imitatus esset, non ... patris similis putaretur? Verr. III, 160. interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39.
2. benevolus: illum servum et sibi benevolum esse et patri fuisse; Cluent. 176.
expeditus: leni vero et clementi patri ... filii causa est expeditissima; Cael. 38.
gratus: cum praesertim nihil esset quod .. patri gratius ... facere posset; Sex. Rosc. 51.
molestus: at istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; Flacc. 77.
3. dignus: vir patre ... dignissimus; Phil. III, 25.
4. inde a: huic illi legato ... patronum suum iam inde a patre ... mactandum ... tradidissent? Flacc. 52.
simul cum: ut ... paene simul cum patre triumpharet; Muren. 11.
una cum: Aristaeus ... una cum Libero patre ... erat ... consecratus; Verr. IV, 128.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** acrimonia: si [Glabrionis] patris vim et acrimoniam ceperis; Verr. a. pr. 52.
amicitia: mihi ... parum iustae necessitudines erant familiaritatis, vicinitatis, patris amicitiae? Planc. 72.
amicus: inventum tamen esse fortem amicum ... patris istius discipulum atque amicum; Verr. a. pr. 23.
animus: pro patris maiorumque suorum animo; Phil. XIII, 50.
auctoritas: neque ... auctoritatem patris neque ... voluntatem anteponendam putavit libidini suae; Verr. II, 97. quod multis benigne fecerit, ... in operas plurimos patris auctoritate et gratia miserit; Planc. 47.
beneficium: patris tui beneficio civitate donatus; Scaur. 29.
bona: bona patris huiusce Sex. Roscii; Sex. Rosc. 6. quod patris bona venierunt; ib. 152.
casus: vide quid intersit inter illum .. patris tui casum; dom. 84.
causa: me invitum de patris tui causa dicere; Cluent. 10.
concursus: quid (dicam) concursus ex agris patrum familias cum coniugibus ac liberis? Piso 51.

conlega: quae (tela) conlega patris emisit; har. resp. 2.
consilia: patris tui, ... optimi consulis, scis me consiliis non interfuisse; Sulla 11.
consuetudo: f. disciplina; Verr. I, 30. vita; Rab. Post. 4.
culpa: pueri esse illam culpam ac non patris; Verr. III, 159. „patris" .. „ista culpa est"; Phil. II, 44.
diligentia: f. disciplina; Cael. 9.
disciplina: ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; Sex. Rosc. 120. consuetudo tamen ac disciplina patris ... cogeret; Verr. V, 30. fuit primum ipsius pudore, deinde etiam patris diligentia disciplinaque munita (aetas); Cael. 9.
discipulus: f. amicus.
domus: cum .. me domus eadem ... M. Laenii Flacci et patris et fratris eius laetissima accepisset; Sest. 131. cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18.
exercitus: qui ... ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28. Deiotari regis et patris et filii ... exercitus; Phil. XI, 33.
filius: est vero eius patris filius, qui ..; Phil. XIII, 13.
flamen: Caesar, cuius patris flamen est; Phil. XIII, 47.
fortunae: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144. ei se patrum fortunas || hi se patrum fortunam || et dignitatem recuperare arbitrabantur; Verr. II, 86.
gratia: si pro patris huius hospitiis et gratia vellent omnes hospites adesse; Sex. Rosc. 148. f. auctoritas; Planc. 47.
gravitas: eaque res || itaque res, al. || illum ... virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.
hereditas: cum ipse hereditatem patris non adisses; Phil. II, 42.
heres: tu neque Fonteius es ... neque patris heres; dom. 35.
honos: multum etiam valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.
hospitia: f. gratia.
imagines: quod imagines patris et fratris sui fratrisque filiam ... in carcere conlocatam audire maluit; Vatin. 28.
institutum: qui de me non patris, ... sed Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.
interitus: huius etiam filium ... ad patris interitum adgregare voluisti; Vatin. 25. Cn. Domitium non patris interitus ... excitavit? Phil. II, 27.
lacrimae: te patris lacrimae ... non movebant; Verr. V, 109. ne suum luctum patris lacrimis, patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106.
libri: eas se ... balneas non ex libris patris, sed ex ... censu quaerere; Cluent. 141.
litterae: ut patris litteris nuntiisque filius ... revocetur; Verr. II, 97.
locus: quem patris loco ... colere debebas; Phil. II, 99.
luxuries: qui in patris luxuria sic vixerit, ut..; Verr. III, 160.
maeror: f. lacrimae; Flacc. 106.
memoria: ut nomine ipso et memoria patris animos ... commoverem; Verr. I, 151. nostra patrumque memoria; ib. III, 125. et nostra et patrum memoria; Font. 23. ex memoria vestra ac patrum vestrorum; Rabir. 15. aut nostra aut patrum nostrorum memoria; Muren. 72. hac vestra patrumque memoria; Quir. 7. C. Atinius patrum memoria bona Q. Metelli ... consecravit; dom. 123. et nostra et patrum maiorumque memoria .. summi homines ... fuerunt; Cael. 43. postulabis, ut M. Aemilius cum sua dignitate omni, cum patris memoria ... vanissimae genti ... condonetur? Scaur. 45. quod † sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretur || quam sermo ... virtutem celebret, quod sermone posterum celebretur, al. ||; Rab. Post. 2. hinc multae sellae curules et patrum memoria et nostra; Phil. III, 16.
milites: si C. Caesaris fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset; Phil. IV, 4.
mors: cui ... luctum mors patris attulit; Sex. Rosc. 13. dum ... de patris morte quaeratur; ib. 78. cui ne quaerendi quidem de morte patris potestas permittitur; ib. dum de patris morte quaereretur; ib. 119. brevi tempore post patris mortem; Cluent. 11. illa quaestio de patris sui morte; ib. 176. post patris mortem; har. resp. 42. magis .. quam ille maeret patris (mortem); Phil. IX, 12. f. I, 1. flet.
nomen: Flacci patris nomine; Flacc. 55. f. memoria; Verr. I, 151.
numerus: hunc tot patrum familias numerum desiderat; Verr. III, 120.
nuntii: f. litterae.
odium: odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc ... ostenditur, .. quod ..; Sex. Rosc. 52.
officia: ut ... officia certi patris familias nosse posset; Quinct. 11.
ordo: se ... ordine suo patrumque suorum contentos fuisse; Cluent. 153. equester ordo, at quorum equitum ...! [patrum nostrorum atque eius aetatis]; Rabir. 20.
parricidium: hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18.
parsimonia: quae (mulier) ... parsimoniam patrum ... sustentaret; Cael. 38.
pecunia: patris pecuniam recte abstulit filius; Flacc. 59.
pericula: qui ... patris tui periculis commovebatur; Sulla 12.
pestis: pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146.
potestas: tabulas qui in patris potestate est nullas conficit; Cael. 17. ut in patrum conscriptorum ... potestate sit qui in sua numquam fuerit, Phil. VI, 4.
principatus: curia illa vos de gravissimo principatu patris fortissimoque testatur; Scaur. 46.
prudentia: multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.
res: quae (dedecora) res patris eius, aetas ipsius pertulit; Verr. I, 33.
senectus: neque senectutem patris ... plus valuisse; Verr. V, 22.
sepulcrum: ut ... mors sepulcro patris privata esse videatur; Cluent. 201.
squalor: quid parentes sentiant, ... squalor patris ... declarat; Cael. 4.
statuae: quae statuae C. Verris ipsius et patris eius et filii essent; Verr. II, 161.
tabulae: habeo et istius et patris eius [accepti] tabulas omnis, ... patris quoad vixit, tuas ..; Verr. I, 60. habeo tabulas et tuas et patris; ib. 61. in tabulis aut tuis aut patris tui; ib.
testamentum: is ... tutor erat testamento patris; Verr. I, 132. quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent 135. quos (gladiatores) testamento patris videmus deberi; Sulla 54. f. I, 1. moritur.
toga: cui superior annus idem et virilem patris et praetextatam populi iudicio togam dederit; Sest. 144.
triumphus: donis militaribus patris triumphum decorare; Muren. 11. finem stipendiorum patris

victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; ib. 12.
victoria: f. triumphus; Muren. 12.
virtus: nihil ut a patris avique Africani ... virtute ... deflexisset; har. resp. 41.
vis: f. acrimonia.
vita: ut .. vitae patris ... succurreret; Verr. I, 67. quod vitam patris ... defenderat; ib. 76. cum magnitudine animi tum liberalitate vitam patris et consuetudinem expresserat; Rab. Post. 4.
voluntas: ac non modo hoc patrum voluntate liberi faciunt; Sex. Rosc. 48. cum .. se voluntate patris rei familiari ... dedisset; ib. 18. omnia faciebant cum pupilla, ... voluntas patris ..; Verr. I, 104. ut liberis eius bona patria, voluntate patris ... tradita, eriperes; ib. 113. gravissima tamen apud te voluntas patris esse debuisset; ib. II, 98.
2. **Ablativ:** alqs: is cum amicus ... populi Romani esset, amicissimo patre; Verr. IV, 67. interfectus est ... C. Gracchus, clarissimo patre; Catil. I, 4. qui cum honestissimo patre atque maioribus ... petisset diligenter; Muren. 53. avunculus tuus ... clarissimo avo, patre; Fr. B. VII, 5.
3. **mit Präpositionen:** amor in: qui ... propter ... amorem in patrem tuum ... commovebatur; Sulla 12.
familiaritas cum: familiaritate, quae mihi cum patre || c. fratre c. patre, c. fratre || eius erat; Sest. 29.
societas cum: cuius cum patre ... societas nobis ... fuisset; Quir. 20.
V. **Umstand:** a: quae studia a patribus familias maxime laudentur; Sex. Rosc. 48. adseculae istius non a patre ei traditi; Verr. III, 30. quod sibi a patre ... esset relictum; ib. IV, 32. litterae mittuntur isti a patre; ib. 41. amicus a patre aut a viro traditus? Caecin. 14. fundum relictum a patre; ib. 74. fundus a patre relinqui potest; at usucapio fundi ... non a patre relinquitur; ib. filium .. eius .. legatum a patre missum, in carcere necatum esse; Catil. IV, 13. hoc dicam, hunc a patre continuo ad me esse deductum; Cael. 9.
apud: apud patres nostros ... aditum est ad libros Sibyllinos; Verr. IV, 108. fuit eodem ex studio vir eruditus apud patres nostros, ... Q. Tubero; Muren. 75.
contra: qui ... contra Scaurum patrem suum obsignaverat litteras; Scaur. 45.
cum: etenim puer cum patre consule ad bellum est profectus; Flacc. 5 (Z. 46). nemo hunc M. Caelium ... vidit nisi aut cum patre aut mecum; Cael. 9. ut cum patribus conscriptis ... cenet; Piso 65.
VI. **Lücke:** lautiorem * pater tuus socerum, quam ..; Piso fr. 8.

patera, Schale, Opferschale: I. est: qua in domo haec non essent, ... patella, ... patera, qua mulieres ad res divinas uterentur; Verr. IV, 46.
II, 1. aufero: istum pateram abstulisse; Verr. IV, 48.
capio: illa quidem certe ... capiebantur, patellae, paterae, turibula; Verr. IV, 47.
2. utor: f. I.
3. interrogo de: quem ego interrogem de .. pateris; Verr. IV, 48.

paternus, väterlich: A. **bei Substantiven:** alqd: si tibi omnia sua ... tradidit nec sibi quicquam paternum ... clam reservavit; Sex. Rosc. 146.
amicus: fama ... ab hospitibus amicisque paternis defenditur; Sex. Rosc. 15. propter unius hominis Aegritomari, paterni amici atque hospitis, iniurias; div. Caec. 67. paternos amicos, hoc est, divisores appellare omnis; Verr. a. pr. 25. „paternus amicus est“; ib. V, 136. „est paternus amicus ille“; ib. accusat paternus amicus, C. Postumus || acc. paternus amicus Postumus, al. ||; Muren. 56. Cn. Pompeium ... contendisse a. D. Laelio, paterno amico; Flacc. 14.
animadversio: accedat huc oportet ... animadversionis paternae metus; Sex. Rosc. 68.
arationes: cum eius uxor ... paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97.
beneficia: secuti .. sunt C. Caesarem auctorem beneficiorum paternorum; Phil. XI, 37.
bona: cum illum in suis paternis bonis dominari videret; Quinct. 98. omnium bonorum paternorum ipsius Heraclii ... possessio; Verr. II, 45. cur te fraterna vitia potius quam bona paterna et avita ... moverunt? Cael. 34.
coniunctio: pro paterna necessitudine et coniunctione; Phil. XIII, 11.
domus: f. horti.
dona: paternis atque etiam huius amplissimis donis ornati aditus Iovis Optimi Maximi; Scaur. 47.
fundus: fundum habet ... paternum; Tull. 14. meus paternus avitusque fundus Arpinas; leg. agr. III, 8. spe recuperandi fundi paterni; Flacc. 51.
funus: qui nondum etiam omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.
genus: o familiae, non dicam Calpurniae ... neque paterni generis, sed ..! Piso 53. paterni generis oblite, materni vix memor! ib. 62. natus sum fato quodam paterni maternique generis et nominis; Phil. X, 14.
honos: Metello paternus honos et avitus neglegebatur; Verr. III, 43.
horti: et in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.
hospes: f. amicus; Sex. Rosc. 15. div. Caec. 67.
inimicus: cur autem praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77. cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45.
lex: fac tibi paternae legis [..] veniat in mentem; Verr. a. pr. 51.
libertus: si redacta (pecunia) per hunc Antiochum, paternum huius adulescentis libertum; Flacc. 89.
locus: reliqua populus Romanus ... persequetur, in primis paternum auguratus locum; Phil. XIII, 12.
milites: ut exercitum .. ex paternis militibus conficeret; Phil. IV, 3.
mors: f. servus; Sex. Rosc. 78.
necessarius: accusat Ser. Sulpicius, ... cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.
necessitudo: f. coniunctio.
nomen: liberis autem nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ... relinquemus; dom. 146. *qui in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45. nulla specie paterni nominis ... abductus .. est; Phil. XIII, 46. f. genus; Phil. X, 14.
possessio: in qua provincia ... erant possessiones paternae; Cael. 73. vobis interea ... gleba nulla de paternis ... possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.
praedia: quae (lex) ius melius Sullanis praediis constituat quam paternis; leg. agr. III, 10.
probrum: f. vitium; Verr. III, 162.

quaestus: cum ... omnem quaestum illum domesticum paternumque renovasti; Piso 87.
regnum: regno paterno ... perfruebatur; Sest. 57.
res: postea quam rem paternam ... perduxit; Sest. 110.
sacra: amissis sacris paternis; dom. 35.
sanguis: magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66. respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; ib. 68.
servi: mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. duos servos paternos in quaestionem ... postulavit; ib. 77.
virtus: graviter id iure ferremus, ... nos ... paterna virtute privari; Balb. 25.
vita: in paternae vitae || curae, culpae, hic vitae || similitudinem deductus est; Rab. Post. 4.
vitium: etiam si natura puerum a paternis vitiis ... abduceret; Verr. III, 159. istum .. ex paternis probris ac vitiis emergere; ib. 162. f. bona; Cael. 34.
B. **allein:** etiamne meliore (iure) quam paterna et avita? leg. agr. III. 8.

patibulum, Marterholz: tibi Marcelli statua pro patibulo in clientis Marcellorum fuit? Verr. IV, 90.

patiens, erduldend, ertragend, geduldig: alqs: eo usque se praebebat patientem, ... ut ..; Verr. V, 27. quis in laboribus patientior? Cael. 13.
animus: patienti ... animo ... parebo; har. resp. 11.
aures: ne offendam tuas patientissimas auris; Ligar. 23.
homo: videte ne nimium paene patientis (hominis); Phil. X, 23.

patienter, geduldig: quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt; Phil. XI, 7.

patientia, Ertragung, Ausdauer, Nachsicht, Geduld: I, 1. est: iam vero hominum ipsorum .. ea patientia ... est, ut ..; Verr. II, 7.
obdurescit, percallescit: sed nescio quo modo iam usu obduruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76.
potest: quid patientia perficere posset; Phil. X, 23.
2. **Ausruf:** o ... patientiam miram ac singularem! Verr. V, 74. tantamne patientiam, di boni! Phil. X, 7.
II, 1. dico: nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar 26.
expeto: quorum (munerum) ego non tam facultatem ... expetendam putavi, quam ... in carendo patientiam; dom. 146.
miror: moderationem patientiamque mirantur; Phil. X, 14.
ostento: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis, frigoris, inopiae rerum omnium; Catil. I, 26.
tempto: qui temptavit ... patientiam vestram; leg. agr. II, 19.
2. abutor: quo usque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? Catil. I, 1.
utor: usus est ipse incredibili patientia; Phil. X, 9.
III. radices: nisi tot vitiorum tanta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.
IV, 1. adferre: attulerat ... partim metu, partim patientia consuetudinem serviendi; Phil. II, 116.
mitigare: ego Antonium conlegam ... patientia atque obsequio [meo] mitigavi; Piso 5.
ornari: cum haberet haec res publica ... homines ... patientia paupertatis ornatos; leg. agr. II, 64.
2. in: cum in eius modi patientia turpitudinis aliena, non sua satietate obduruisset; Verr. V, 34.

patior, dulden, erdulden, erleiden, zulassen, zugeben: I. **absolut:** alqs: ergo adfuit; non passus est; Quinct. 61. non patitur Alfenus; ib. „non est istud *iudicio* pati || iudicium pati, pati || "; ib. 63. neque eum ... minus iudicio || iudicium || pati paratum fuisse; ib. 87. qua re facile omnes patimur; Sex. Rosc. 56. tamen facile .. paterer; ib. 85. patior et ferendum puto; ib. 145. nisi idcirco moleste pateris, quod ..; Qu. Rosc. 29. hic tu si laesum te a Verre esse dicis, patiar et concedam; div. Caec. 58. gemebant Syracusani, sed tamen patiebantur; Verr. II, 47. iudicio || iudicium || se passuros esse dicebant; ib. III, 68. imponitis decumas: patiuntur; ib. 199. patimur enim multos iam annos et silemus, cum videmus ..; Verr. V, 126. est in imperio terror: patientur; leg. agr. II, 46. patior; audio; ib. III, 11. nobiscum versari iam diutius non potes; non feram, non patiar, non sinam; Catil. I, 10. patiuntur, tacent; ib. 20. cum patiuntur, decernunt; ib. 21. cum videres aliter referri, cur tacuisti, passus es? Sulla 44. atque etiam ille si alia quapiam vi expelleretur ..., facile pateretur; Sest. 63.
amici: amici, si quis quid peteret, iudicio || iudicium || se passuros ... esse dicebant; Verr. II, 60.
causa: si res, si causa patitur; Qu. Rosc. 48.
dignitas: quoad vel dignitas vel natura patietur; ib. XII, 30.
frater: malet me sapientem a vobis quam se modestum existimari. quid? ipse si velit, num etiam Lucium fratrem passurum arbitramur? Phil. VI, 10.
inimici, invidi: ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84.
libertas: num obscure maiores opes, quam libertas vestra pati potest, ... quaeruntur? leg. agr. II, 75.
natura: accessit istuc || accessit his tot, al. || doctrina ... paulo asperior et durior quam aut veritas aut natura patitur; Muren. 60. f. dignitas.
populus: in quibus (magistratibus) si qua est praeterea ars, facile patitur (populus Romanus); Planc. 62.
res: f. causa. — veritas: f. natura.
vir: cum ... Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir ... pati posset; Cluent. 175.
II. **mit Ergänzungssatz: 1. ut:** quod si in turpi reo patiendum non esset, ut ... arbitrarentur; Font. 37. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut eriperer facile pateretur; Planc. 97.
2. **nomin. c. infin.:** qui ... sim passus a tali amicitia distrahi; dom. 29.
3. **accus. c. infin.:** ut multis iniuriis iactatam ... aequitatem ... confirmari patiamini; Quinct. 10. non patiar istam manere suspicionem; ib. 34. ut hominis propinqui caput incolume esse patiamur; ib. 45. inferiorem esse *se* patitur || esse patitur ||; ib. 59. si quis ... ipsum autem dominum patiatur cetera praedia tenere; ib. 85. quia se occidi passus non est; Sex. Rosc. 34. alterum (filium) ruri esse patiebatur; ib. 45. quod hunc ruri esse patiebatur; ib. 52. ut eos agitent furiae

neque consistere usquam patiantur; ib. 66. ut his de rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; ib. 127. hanc (crudelitatem) pati nolite diutius in hac re publica versari; ib. 154. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? Qu. Rosc. 8. hos patere id suspicari, quod necesse est; div. Caec. 28. non patiar rem id in tempus adduci, ut..; Verr. a. pr. 53. patior, iudices, et non moleste fero ... vos virtutis vestrae fructum esse laturos; ib. I, 2. cur suos familiarissimos ... reici passus esset; ib. 18. patiatur eius vita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere; ib. 33. illi te vivum exire passi sunt; ib. 82. cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; ib. 103. is non omnia, quae ante acta sunt, rata esse patietur; ib. 109. urbem pulcherrimam ... incolumem passus est esse; ib. II, 4. qui non modo ipse fur non est, sed ne alium quidem passus est esse; ib. 57. hos pateris impune discedere, qui ..? ib. urbem relinquere ... esse honestius quam pati tolli ex urbe monumenta maiorum; ib. 88. patior, non moleste fero .. eam vitam ... necessariam quoque futuram; ib. III, 5. imbri frumentum corrumpi in area patiebatur; ib. 36. ut ... paterere tamen aratores ... vexari ac diripi; ib. 52. haec tu ... cum tanto tuo periculo fieri paterere atque concederes? ib. 65. ut ... plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; ib. 89. patiemini .. ab sociis ... plus aliquanto ablatum esse ..? ib. 102. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur; ib. 135. id C. Verres ab regibus ornari non passus est; ib. IV, 71. si tu ... nec solum spoliata illa (monumenta) pateris || patieris ||, sed ..; ib. 80. ne patiamini talem imperatorem populo Romano ... eripi; ib. V, 2. cum indigne pateretur uxor ... in conventum suum mimi Isidori filiam venisse; ib. 31. quam libenter eum palam ante oculos omnium esse patiatur; ib. 65. „potius ... quam ... tot tam gravis testis viros incolumisque esse patiar"; ib. 105. ut ... fidem suam corrumpi paterentur; ib. 179. nolite pati .. aras deorum immortalium ... commoneri; Font. 47. non enim te sum passus in fundum ingredi; Caecin. 31. hoc vos audietis, et apud vos dici patiemini saepius? ib. 34. vos eum regem inultum esse patiemini, qui ..? imp. Pomp. 11. me .. meum dicendi ordinem servare patiamini; Cluent. 6. ea ... taciturnitate sua tecta esse pateretur; ib. 18. quod haec a me dici patiatur; ib. patiamini ... eo transire illius turpitudinis infamiam, ubi .. ; ib. 83. cur eum ... Cluentius et Cannutius abesse patiebantur? ib. neque enim ipse dici patiebatur; ib. 108. patimini matrem ... discedere; ib. 200. neque patiar homines ea ... expromere, quae ..; leg. agr. I, 22. patior non moleste cum || tam || stultos esse qui hoc || haec || sperent, tum || tam || impudentis qui conentur || qui haec conentur ||; ib. II, 55. tamenne patiemini ... contra vos firmari opes, firmari || armari || praesidia, ... copias comparari? ib. II, 77. tamenne vexari rem publicam, contemni maiestatem populi Romani, deludi vosmet ipsos diutius ... patiemini? ib. 79. unumne fundum pulcherrimum ... disperire patiemini? ib. 80. causam quaero cur ea, quae maiores vobis ... quaesiverunt || reliquerunt ||, venire patiamini; ib. III, 12. neque patiar a quoquam rem publicam || populum Romanum || de suis possessionibus ... dimoveri || demoveri ||; ib. 15. ut hodiernum diem ... inluxisse patiantur; Rabir. 5. ut eum ... *in* patria mori pati*amini*; ib. 37. patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4. auctorem sceleris ... exire patiere ..? ib 27. ne patiantur ... Catilinam miserum tabescere; ib. II, 6. quae resecanda erunt, non patiar ad perniciem civitatis manere; ib. 11. non patiar te in tanto errore versari; Muren. 23. quae (natio) neminem patitur non honeste in urbem introire; ib. 69. itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere; Flacc. 5 (§. 18). me hoc in lucro ponere atque aliud agere patiantur; ib. 40. patimini me delicta volgi a publica causa separare; ib. 58. primum patere me esse curiosum; ib. 70. nec patientur se abs te ... honore superari; Sulla 24. nec ... te ... a tua || a sua || dignitate deficere patientur; ib. 35. non patitur (fortuna) hominem calamitosum ... uno in luctu perire; ib. 91. ut me ... patiamini ... paulo loqui liberius; Arch. 3. ut ne unam quidem horam interesse patereris; sen. 17. hanc vero ... porticum esse patiemini ... doloris mei defixum iudicium? dom. 103. quarum (ruinarum) ego similem totam urbem esse passus non sum; ib. 124. neque ullum est passus ... exstare monumentum; 137. cuius .. (Vestae) ignem illum sempiternum non sum passus aut ... restingui aut ... commisceri; ib. 144. quos pacatos esse patiamur; Sest. 51. qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; ib. 52. ne noctem quidem consules inter meum *interitum* || discrimen, casum || et suam praedam interesse passi sunt; ib. 54. non est passus ille vir ... rem publicam averti scelere paucorum; ib. 67. ne de me ferri pateretur; ib. 78. „exsulare sinitis || sinite ||, sistis pelli, pulsum patiamini"; ib. 122. patiantur ... se otio suo perfrui; ib. 138. atque illud tenebricosissimum tempus ineuntis aetatis [tuae] patiar latere; Vatin. 11. neque ... pudor patiebatur ... in tali illum oratione versari; Cael. 7. Claudia, quae patrem complexa triumphantem ... de curru detrahi non passa est; ib. 34. ne patiamini illum absolutum muliebri gratia; ib. 78. qui ambitu ne absolutum quidem patiatur || datur || esse absolutum; ib. hunc (hominem) diutius manere patiemini? prov. cons. 8. qui se ... sustentant, hos perire patiemur? ib. 12. quod si ... principes viri ... hanc Latinis ... viam ad civitatem ... patere passi sunt; Balb. 54. tu ... Sex. Clodium ... ludos facere et praetextatum volitare passus es; Piso 8. nondum quae feceris, sed quae fieri passus sis dico; ib. 10. utrum ipse perniciosis legibus ... rem publicam vexet an alios vexare patiatur; ib. neque est ille vir passus in ea re publica ... diutius vestrorum scelerum pestem morari; ib. 27. quia iugulari passus non est; Planc. 71. in eo neque te neque quemquam diutius patiar errare; ib. 91. in Asiam me ire ... comparantem non est passus; ib. 100. „se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3. § 3. peto a vobis, iudices, ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; ib. 21. non patitur mea me iam fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; ib. 31. nec amicum ruentem || prudentem || corruere patitur; ib. 43. huic (sicae) ego vos obici pro me non sum passus; Milo 37. tanti sceleris ultorem ... ad supplicium rapi patiemini? ib. 80. quae (Fortuna) ... illum in hanc rem publicam insultare pateretur; ib. 87. nolite ... acerbiorem mihi pati reditum esse, quam ..; ib. 103. corporis in Italia nullum sepulcrum esse patiemini? ib. 104. Ligarius ... nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3. qui, cum || qui me, cum || ... esse me alterum (imperatorem) passus est; ib. 7. ne pateretur ferri ut ..; Phil. II, 24. ne loqui quidem sum te passus; ib. 49. ut mihi satis fieri paterer a te; ib. neque tu tecum de senatus auctoritate agi passus es? ib. 52. an supplicationes ... contaminari passus es ..? ib. 110. cur honorem Caesaris tua

lege datum deseri patimur? ib. D. Brutus sceleratum atque impium regnare patietur Antonium? ib. III, 9. ille se fluvio Rubicone ... circumscriptum esse patiatur; ib. VI, 5. passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos, exire inde tuto? numquam patietur; ib. 6. hunc tantum tuum apparatum ... ne ad nihilum recidere patiare; ib. VII, 27. id uri secarique patimur; ib. VIII, 15. obsideri se passus; ib. XI, 4. libenter me ... pro illo includi paterer; Phil. XII, 3. „Cascam tribunatum gerere passi estis"; ib. XIII, 31. „si tantum modo patiantur perire eum, qui meruit"; ib. 35. nec veteranos sedibus suis moveri pati nec singulos ad cruciatum trahi; ib. 42. quod ... passus esset ... senatoria subsellia separari, Fr. B. VI, 12. neque ... passus est plus unius conlegae sui ... vocem valere; ib. 14. ad miserrimum .. dominatum dedi patiamini; ib. VII, 11. non patiar hanc exaudiri vocem; ib. XVI, III, 2. s. **facile,** I. patior (16 St.) B. II, S. 289, a.

III. **mit Object:** alqd: arationis ipsius vis ac ratio consideranda est, quid ea sustinere, quid pati ... possit ac debeat; Verr. III, 199. quae pati nullo modo potuerunt; ib. 228. omnia se cetera pati ... dicebant; ib. IV, 111. quod quaeso, iudices, ne moleste patiamini; Cluent. 11. facile hoc Habitus patiebatur, facile Cannutius; ib. 74. ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20. hoc vos pati potestis ..? dom. 44. neque enim hoc mea natura fert nec municipii ... dignitas patitur; Piso fr. 3. qui nihil sibi umquam nec facere nec pati turpe esse duxit; ib. 11. quid populus Romanus ... pati posset; Phil. II, 85. ut omnia paterere; ib. 86. quid pati ... posset; ib. III, 12. quoad vos omnia pati vidit; ib. X, 9. quidvis patiendum fuit; ib. XI, 12. pati vel difficillima malumus; ib. XIII, 15.

aculeum: habet enim quendam aculeum contumelia, quem pati pudentes ac viri boni difficillime possunt; Verr. III, 95.

damnum: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

dolorem: ille ... facile dolorem corporis patiebatur; Verr. V, 112.

iniurias: omnis aequo animo belli patitur iniurias; Phil. XII, 9.

munus: quod si hoc munus et hoc vectigal aratio tolerare, hoc est, Sicilia ferre ac pati potest; Verr. III, 201.

pacem: vincamus odium pacemque patiamur; Phil. XIII, 7.

servitutem: aliae nationes servitutem pati possunt; Phil. VI, 19.

splendorem: qui equestrem splendorem pati non potuerunt; Sex. Rosc. 140.

patratus: pater, **Bundespriester:** quem pater patratus dedidit || dedit, al. ||; Caecin. 98.

patria, **Vaterland, Heimat, Vaterstadt, Geburtsort:** I. **absolut:** 1. **Subject:** accipit: utrum me patria sic accepit, ut ..? dom. 75.

circumvenit: tua te altera patria ... Messana circumvenit; Verr. IV, 17.

complectitur: s. tenet; Flacc. 5.

dat: tibi enim exercitum ... patria pro se dedit; Phil. XIII, 14.

est: iam non possum oblivisci meam hanc esse patriam; Catil. II, 27. ei patria cara est, cuius salutem caritati anteponit suorum; dom. 98. quodvis exsilium his est optatius quam patria; Ligar. 33. sanctiore erunt .. iure legati ... quam patria, cui igni ferroque minitatur; Phil. XIII, 47. s. loquitur; Catil.. I, 27. metuit.

habet: ipsa autem patria, di immortales! dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat! Quir. 4.

loquitur: haec si tecum ... patria loquatur; Catil. I, 19. etenim si mecum patria, quae mihi vita mea multo est carior, ... loquatur; ib. 27.

metuit, odit: nunc te patria, quae communis est parens omnium nostrum, odit ac metuit; Catil. I, 17.

perit: qui patriam a se servatam perire ... noluisset; dom. 122.

praecipitat: s. II, 3. subvenio.

stat: stet haec urbs praeclara mihique patria carissima; Milo 93.

tendit: obsessa facibus ... vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

tenet: quem haec communis nostrum omnium patria ... complexa teneat; Flacc. 5 (Z. 30). me ipso suo complexu patria tenuisset; Piso 19.

volt: me natura misericordem, patria severum: crudelem nec patria nec natura esse voluit; Sulla 8.

2. **Vocativ:** de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. pace tua, patria, dixerim; Milo 103.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfligo: s. deploro.

ago: agitur studium tuum, ... laus aedilitatis || sedulitatis ||: at Cn. Plancii salus, patria, fortunae; Planc. 79.

amitto: patriam ipsam amittere; dom. 98.

amo: qui amavit unice patriam et civis suos; Catil. III, 10. amemus patriam; Sest. 143. si scelestum est amare patriam; ib. 145.

aspernor: qui colore ipso patriam aspernaris; Piso fr. 2.

conservo: animum meum .. conservandae patriae cupididate incendistis; Sulla 40. qui non meis consiliis patriam conservatam esse fateatur; dom. 72. cui nimis videtur senatus in conservanda patria fuisse crudelis; Piso 17. s. IV, 1. testimonium.

defendo: cum esset ... ad patriam defendendam vocatus; Quir. 19. nos ... patriam defendimus; Phil. VIII, 8.

demergo: s. effero.

deploro: cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret; Sest. 121.

dico: [et eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur]; Flacc. 62.

effero: patriam demersam extuli; Sulla 87.

eripio: qui ... eripuerit patriam; Cluent. 129. ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma ... eriperem; Catil. IV, 2.

iudicio: qui ... hanc suam patriam iudicant, quam quidem hic nati ... non patriam suam, sed urbem hostium esse iudicaverunt; Catil. IV, 16.

labefacto: hunc (dolorem) me perpeti quam illam (patriam) labefactari ... malui; Sest. 49.

libero: s. **libero** patriam (8 St.) S. 48, a.

reddo: qui patriam, qua nihil potest esse iucundius, ... nobis reddidistis; sen. 1.

relinquo: cum ... patriam ... propter ipsius patriae caritatem reliquissem; Sest. 53.

repeto: Cn. Pompei liberi tum primum patriam repetebant; Phil. II, 75.

retineo: ut nemo ... nec patriam nec vitam retinere posset; Verr. III, 81.

sepelio: s. V. in; Catil. IV, 11.

servo: bis a me patriam servatam esse; dom. 76. meis consiliis ... patriam esse servatam; ib. 93. ut ... spoliari suo praesidio cum patriam tum etiam me doleret; Cael. 59. s. 3. parco. — I, 1. perit.

specto: spectet .. patriam; Verr. V, 170.
testor: f. I, 2. Sest. 45.
vindico: laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.
video: patriam se visurum esse dixit; Phil. II, 12.
2. **Genetiv:** venit in mentem: cum mihi patriae ... veniebat in mentem; Sulla 19.
3. **Dativ:** comparo: cum exercitus perditorum civium ... exitium patriae comparasset; Sulla 33.
concilio: patriae nos primum natura conciliat; har. resp. 57.
debeo: talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104.
dono: ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur? Sest. 47.
eripio: ut civem patriae recuperare vellet ereptum; Sest. 87.
facio bellum: bellum patriae faciet; Milo 63.
fero opem: ferre opem patriae; Rabir. 3.
impendeo: impendens patriae periculum; Catil. I, 28.
infero bellum: infer patriae bellum; Catil. I, 23. cum ... inferri .. patriae bellum viderem; Phil. II, 24. — signa: qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5, Z. 1. atque ille furens infesta iam patriae signa ... inferebat; Phil. V, 23. — vim: vim inferre patriae || vi terrere patriam, al. ||; Piso 15.
minitor: f. I, 1. est; Phil. XIII, 47.
molior: L. Catilinam ... pestem patriae nefarie molientem ... eiecimus; Catil. II, 1.
nascor: qui mihi ... patriae natus esse *videris* || videare ||; Muren. 83. qui se patriae ... natos arbitrantur; Sest. 138. vos vero patriae natos iudico; Phil. XIV, 32. f. V. morior in.
parco: cum || quod || ei patriae peperci || pepercerim ||, quam servaveram; Vatin. 7.
pendo: nisi poenas patriae disque immortalibus eas, quae gravissimae sunt, furore atque insania penderet; Piso 50.
persolvo: persolvi patriae quod debui; Sulla 87.
praepono: ut amicitiam patriae praeponeret; Rabir. 23.
prospicio: prospicite patriae; Catil. IV, 3.
prosum: sin autem mea consilia patriae non profuissent; dom. 145.
recupero: f. eripio.
reddo: quia me lugenti patriae ... reddiderunt; Sest. 145. cum te ... patriae reddidissem; Milo 94. sibi ipsos et patriae reddidit; Marcell. 13. spiritum ... patriae reddere; Phil. X, 20.
reservo: patriae reservetur (vita); Phil. XII, 30. f. dono.
solvo: cum et patriae || patriae || quod debes solveris; Maccell. 27.
subvenio: qui non modo praecipitanti patriae non subvenirent; Sest. 25.
suscipio: susceperas enim liberos non solum tibi, sed etiam patriae; Verr. III, 161.
vivo: patriae certe parum (vixisti); Marcell. 25.
4. **Ablativ:** careo: cum careret patria, quam obsidione liberavisset; Quir. 20. ut me ... patria ... caruisse glorier; Sest. 49. carui patria; ib. 145. ut aequo animo patria careret; Milo 63.
cedo: hunc tu civem ... domo et patria ... cedere curasti ..? dom. 5. ne ille || iste || haud dubitans cessisset patria; Milo 68.
expello: me patria expulerat; Milo 87. hominem miserum ... expelli patria; Fr. B. VII, 10, b.
orbo: me idem senatus ... non ... orbatum patria, sed ... civem servatoremque rei publicae commendavit; Piso 34.
privo: M. Bibulum ... || consulem || patria privare cupiebas; Vatin. 24. non tu ... eum patria privare, ... sed vita vis; Ligar. 11.

5. **mit Präpositionen:** accedo ad: cum ad patriam accessisset; Caecin. 88.
arcesso in: quo die nos ... arcessivit in patriam; sen. 27.
capio arma contra: cum .. nulla causa iusta .. esse possit contra patriam arma capiendi; Phil. II, 53. qui contra patriam scelerata arma ceperunt; ib. XI, 1.
cedo e: cedere e patria servatorum eius, manere in patria perditores! Phil. X, 8.
cogito de: haec cives ... de patria sua ... cogitaverunt; Muren. 80.
decerto de: de se, de liberis suis, de patria ... decertari putat; Milo 3.
deicio a: cum a patria deiectus esset; Caecin. 88.
depello a: cum a patria pestem depellerent || depulissem, depulissent ||; sen. 17. cum a patria perniciem depuli; dom. 93.
duco contra: licet autem nemini contra patriam ducere exercitum; Phil. XIII, 14. contra patriam exercitum ducere? ib.
edo in: quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58.
eicio ex: ut ... civem Romanum, ... ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29. L. Opimius eiectus est e patria || a patria, eiectus patria est ||; Piso 95.
exardesco pro: pro patria solus exarsi; har. resp. 45.
exeo e: utrum tandem bono viro et sapienti optabilius putas sic exire e patria, ut ..? Piso 33.
expello ex: civis Romanos edicto consul ... expellet ex patria? Sest. 30.
fero arma contra: ego arma ... contra patriam tuli; Phil. II, 72.
gero bellum contra: contra patriam ... gerit bellum; Phil. XIII, 16.
haereo in: manet (virtus) tamen atque haeret in patria; Sest. 60.
infero bellum contra: tu ... Caesari ... causam belli contra patriam inferendi dedisti; Phil. II, 53.
intendo in: cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23.
loquor de: quid de patria loquar? har. resp. 58.
maneo in: f. cedo e. haereo in.
mereo de: huic ... ita ... de patria merito viro numquam ... praeripiam ... reum; har. resp. 7. qui sunt boni cives, qui belli, qui domi de patria bene merentes, nisi qui patriae beneficia meminerunt? Planc. 80.
morior in, pro: ut eum ... *in* patria mori pati*amini;* Rabir. 37. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria morietur, aut, si forte, pro patria? Milo 104.
offero pro: caput obtuli pro patria || pro patriae || periculis omnibus; Sulla 84.
occido pro: qui ... pro patria occiderunt; Phil. XIV, 35. qui ... pro patria occiderunt; ib. 38.
profundo pro: qui pro patria vitam profuderunt; Phil. XIV, 30. cum ... pro patria vitam profuderint; ib. 38.
pugno contra: quis eum contra patriam pugnantem perisse miratur, quem ..? Sulla 70.
redeo in: ut ... redirem in patriam dignitate omni recuperata; Sest. 129. si in patriam ... redire properaret; prov. cons. 35. cum in patriam redii; Piso 52.
reduco, reporto in: non reducti sumus in patriam, ... sed ... reportati; sen. 28.
restituo in: si essem in patriam restitutus; Planc. 101.

retineo in: ego te in patria ... retinere non potero? Milo 102.
revertor in: ut ... dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5. mihi videor ... in patriam revertisse; dom. 75.
revoco in: at me in patriam ter ... Italia cuncta revocavit; Quir. 10. revocare tu me in patriam .. potuisti; Milo 102.
sum in: ego ... mihi putarem in patria non futurum locum? Milo 94. ne sit in patria? Ligar. 11.
suscipio bellum contra: sibi nefarium bellum contra patriam suscipiendum; Sulla 58. bellum contra patriam nefarium suscepisti; Phil. XIII, 39.
tollo ex: totum ... ex sua patria, in qua ... princeps fuit, sustulisti; Verr. V, 128.
III. **nach Adjectiven:** 1. amans: parens eius, homo amantissimus patriae; Sulla 34. non ... te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas, clarissimi ac fortissimi viri patriaeque amantissimi? Cael. 34. clarissimi patriaeque amantissimi viri; Fr. B. VII, 4.
amicus: si duo consules, amicissimos patriae ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.
immemor: etenim quis est civis ... tam immemor patriae? Phil. VI, 18.
memor: quod ... memor patriae fuisset; Phil. II, 27.
2. fatalis: quem (annum) ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4.
perniciosus: nisi quod perniciosum patriae civem fore putabam; prov. cons. 24.
3. crudelis in: ne ... crudeles in patriam ... fuisse videamur || videamini ||; Catil. IV, 13.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amicus: sit patriae (amicus) prius; Phil. V, 6.
amor: ardeo ... incredibili quodam amore patriae; prov. cons. 23.
beneficia: II, 5. mereo de; Planc. 80.
caritas: ut cum patriae caritate constantiae gloriam commutaret; Sest. 37. tanta est enim caritas patriae, ut ..; Phil. II, 60. vide quanta caritas sit patriae; ib. VIII, 18. vicitque dolorem ... patriae caritate; ib. XIV, 4. ſ. II, 1. relinquo.
cinis: cum cinis patriae versari ante oculos ... coeperat; Sulla 19.
cognatio: an potest cognatio proprior ulla esse quam patriae? Phil. V, 6.
complexus: cum ego me e complexu || complexu || patriae ... eripuissem; Sest. 53.
conservatio: maximam pietatem conservatione patriae contineri; Phil. XIII, 46.
conservator: quem .. patriae conservatorem esse; har. resp. 58. habebat inimicum C. Marium, conservatorem patriae; Sest. 37. si Themistoclem illum, conservatorem patriae, non deterruit ..; ib. 141. quem hic ordo ... conservatorem patriae iudicarat; Piso 23.
conspectus: ſ. salus; Balb. 11.
custos: quem ... custodem patriae iudicassent; dom. 102. in illius mei patriaeque custodis tanta suspicione; Milo 65.
decus: at Castricium ... decus patriae ... appellant; Flacc. 75.
dextra: quem ad modum mihi advenienti tamquam totius Italiae atque ipsius patriae dextram porrexerint; Sest. 131.
dignitas: pro dignitate et libertate patriae; Phil. XIII, 49.
eversio: quae (praemia) erant pro scelere atque eversione patriae consecuti; prov. cons. 13.
exstinctor: ſ. hostis; Sulla 88.
fax: ſ. furia; dom. 102.
funus: arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti; Piso 21.
furia: ista .. fax ac furia patriae; dom. 102. producti ... in contionem ab illa furia ac peste patriae; Sest. 33. appellarisne nominatim pestem illius anni, furiam patriae? Vatin. 33.
gremium: ſ. sinus; Cael. 59.
gubernacula: qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99.
helluo: me ipsum ut contempsit helluo patriae! Sest. 26.
hostis: ut .. esse ... hostis patriae videretur; Sulla 15. in qua (gente) ... tam crudelis hostis patriae sit inventus; ib. 76. ne exstinctor patriae, ne proditor, ne hostis appelletur; ib. 88. hostis patriae ... aeternis suppliciis ... mactabis; Catil. I, 33. qui ... hostes patriae semel esse coeperunt; ib. IV, 22. se esse hostem patriae; Phil. II, 2. ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; ib. XII, 8. omitto hostem patriae; ib. 19.
incommoda: ne aperte incommoda patriae lugeretis; sen. 12.
incendium: qui vos ... incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95. ut incendium patriae ... restinguerem; Phil. XI, 23.
inimicus: nemo est tam inimicus patriae qui non ..; dom. 72.
liberator: patriae liberatores urbe carebant; Phil. I, 6.
libertas: ſ. dignitas. salus; Rabir. 22. Phil. XI, 27.
monumentum: adversum illud non monumentum, sed volnus patriae contuentur; dom. 146.
moenia: nisi moenibus patriae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
nomen: qui me civem ... patriae nomine laborantem ... non defenderant || defenderunt ||; Sest. 64.
oppugnator: ſ. hostis; Phil. XII, 8.
parens: me Q. Catulus ... parentem patriae nominavit; Piso 6. si quidem est atrocius patriae parentem quam suum occidere; Phil. II, 31. ille patriae parens; ib. 25. videri cariorem ... filium scurrae quam C. Caesarem, patriae parentem; ib. 23.
parricida: esne igitur patriae certissimus parricida? Vatin. 35. si iudices et non parricidae patriae nominandi sunt; Planc. 70. qui ... parricidam patriae reliquerunt; Phil. IV, 5.
parricidium: quem obstrictum esse patriae parricidio suspicere; Sulla 6. in patriae parricidio excellere || et scelere ||; dom. 133. cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur ..; Phil. II, 17. qui ... se patriae parricidio obstrinxerit; ib. XI, 29.
pater: C. Marium, quem vere patrem patriae ... possumus dicere, ... condemnabimus? Rabir. 27. quem ... patrem patriae nominarant; Sest. 121.
perditores: ſ. II, 5. cedo e.
pericula: nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; Sest. 61.
pernicies: in patriae civiumque pernicie; Catil. IV, 12.
pestis: ſ. furia; Sest. 33.
praesidium: qui ... civem ... omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58. omnis ... ad patriae praesidium excitatos; Phil. XIV, 20.
preces: quo voltu ... patriae preces repudiavit! sen. 12.
procella: tu, procella patriae; dom. 137.
proditores: qui duo nefarios patriae proditores ... legibus exterminarat; Vatin. 25. quamquam hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis; Milo 82. ſ. hostis; Sulla 88.
querimonia: ut a me ... quandam ... patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.

salus: cum ... consules ad patriae salutem ac libertatem vocarent; Rabir. 22. ad salutem patriae defendendam; Catil. IV, 16. quam ego patri ... pro salute patriae spoponderim dignitatem; Flacc. 106. quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94. cum his ... pro salute patriae .. dimicare; har. resp. 41. qui se pro patriae salute opponat; ib. 60. civis ... optime de salute patriae meriti periculum; Sest. 33. cui patriae salus dulcior quam conspectus fuit; Balb. 11. nisi belli civilis incendium salute patriae restinxeris; Marcell. 29. nec ... salutem libertatemque patriae legem sanctissimam ... iudicavit; Phil. XI, 27. f. I, 1. est; dom. 97.

servator: f. II, 5. cedo e.

sinus: ex sinu patriae ... ereptus; Verr. V, 125. cum Q. Metellus abstraheretur e sinu gremioque patriae; Cael. 59.

solum: cui non ... commune patriae solum .. sit carum; Catil. IV, 16.

spes: habebam inimicum non C. Marium, ... spem subsidiumque patriae; Sest. 38.

status: quae lex ... ad statum patriae ... pertinet; Cael. 70.

subsidium: f. spes.

testimonium: cum vir is ... mihi uni testimonium patriae conservatae dedit; Sest. 129.

volnus: f. monumentum.

2. **mit Präpositionen** (vgl. II, 5): amor in: postea quam L. Flacci amor in patriam perspectus esset; Flacc. 2. summi amoris in patriam ... poenas ... sufferamus; ib. 96. qui amor in patriam ... exstitit! ib. 103. summi in patriam amoris mei signum; Sest. 49.

conatum, inceptum contra: cuius ego ... inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

discessus de: cuius .. de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.

merita in: si quidem gloria est inlustris ... magnorum ... in patriam ... fama meritorum; Marcell. 26.

reditus in: an reditus in patriam habet aliquam offensionem? prov. cons. 29.

V. **Umstand**: 1. abl. comp.: f. II, 1. reddo.

2. causa: patriae .. causa patriam ipsam amittere; dom. 98.

contra: tunc contra hanc Romam, communem patriam omnium nostrum, illa altera Roma quaeretur; leg. agr. II, 86.

de: dabitur (tabella) ... de patria; Flacc. 99.

in: qui in sua patria dux isti quondam ... fuit; Verr. III, 54. cerno animo sepulta in patria ... insepultos acervos civium; Catil. IV, 11. in patria cadendum est; Phil. XII, 15.

pro: *qui* pro patria nu*llum* umquam mor*tis pe*riculum fugit; Rabir. 37. qui ... ad pericula pro patria subeunda adhortantur; sen. 14. adeunda pro patria pericula; Sest. 23. mortem, quam ... pro patria contempsisse dicuntur; ib. 48. etenim cum pro sua patria pauci ... reperti sint qui vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26. quae (mors) ... pro patria est potissimum reddita; Phil. XIV, 31. quod (genus mortis) tamen ipsum pro patria non miserandum putatur; ib. 34.

patricida, **Vatermörder**: de me quod tulisse te dicis, patricida, fratricida ..; dom. 26.

patricius, **patricisch**: apparatus: ut omnes ... tam magnificum apparatum non privatum aut plebeium, sed patricium ... esse arbitrarentur; Sest. 77.

homo: ut ... spem imperii ... sibi a patriciis hominibus oblatam neglegerent; Catil. III, 22.

magistratus: cum centuriata lex censoribus ferebatur, cum curiata ceteris patriciis magistratibus; leg. agr. II, 26. si magistratus patricii creati non sint; dom. 38.

B. I, 1. est: si patricius tribunus plebis fuerit; prov. cons. 46.

2. sum: nisi qui patricius sit; Muren. 15. non possunt omnes esse patricii; Sulla 23. quod et ipsum patricium esse et a patriciis || patricii, patricius, patricio || prodi necesse est; dom. 38. te ... esse patricium; ib. 34. neque repelli fratrem volebat neque, si || neque ipse si, al. || patricius esset, parem Scauro fore videbat; Scaur. 34. qui sive patricius sive plebeius esset; ib. quod illum in pontificatus petitione ... meminerat fuisse patricium; ib.

II, 1. relinquo: iam patricius nemo relinquetur; dom. 37.

voco: neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32.

2. adimo: cur, si cuiquam novo civi potuerit adimi civitas, non omnibus patriciis ... possit; Caecin. 101.

sum: quia patricio non sit is locus; dom. 37.

videor: si .. ceteris patriciis me et vos peregrinos videri oporteret; Sulla 25.

3. exeo e: ut e patriciis exeat ||ut si e p. exeat||; dom. 37.

III. unus ex: adreptus est unus ex patriciis; har. resp. 44.

IV. pars: quamquam animo meliore sunt quam pars patriciorum; Catil. II, 26.

V. cum: ut cum duobus patriciis ... peterem; Muren. 17.

patrimonium, **väterliches Erbgut, Vermögen**: I. sunt: quae patrimonia tua || quaecumque tua, quae cum omnia tua || iure mancipii sunt || sint ||; Caecin. 74.

II, 1. accipio: qui vero duo lauta et copiosa patrimonia accepisset; Rab. Post. 38. f. retineo.

amitto: f. IV. helluo.

amplifico: non libidine, ... sed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

circumplector: domini patrimonium circumplexus; Phil. XIII, 12.

comedo: f. eripio. — conficio: f. dissipo.

consumo: consumptis patrimoniis; leg. agr. I, 7.

devoro: non modo unius patrimonium quamvis amplum, sed urbis ... devorare potuisset; Phil. II, 67.

dimitto: quod patrimonium unius incommodo dimittetur || dimittitur ||; Caecin. 75.

dissipo: qui patrimonium satis lautum, quod hic nobiscum conficere potuit, ... maluit dissipare; Flacc. 90.

effundo: ne effundat patrimonium; Cael. 42. patrimonium .. suum effudit; Phil. III, 3.

eripio: utrum ego tibi patrimonium eripui .. an tu comedisti? Sest. 111. f. possideo; Sex. Rosc. 15.

obtineo: sese ... huius innocentis patrimonium tam amplum et copiosum posse obtinere; Sex. Rosc. 6.

possideo: patrimonium domestici praedones vi ereptum possident; Sex. Rosc. 15. patrimonium meum possidetis; ib. 32.

profundo: patrimonia sua profuderunt; Catil. II, 10.

relinquo: liberis autem nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriae nostrae relinquemus; dom. 146.

retineo: non minus diligenter ea, quae a

maioribus accepistis, publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; Caecin. 75.
trado: quod ... nobis .. patrimonium, .. civitas tradita est; sen. 2.
2. spolio: patrimonio se ornatissimo spoliari maluit; Sulla 58.
3. expello e: quem tu e patrimonio ... expulisti; Sex. Rosc. 147.
queror de: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143.
relinquo de: cui de tanto patrimonio ... ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.
remaneo in: nonne eum (agrum) tamen in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80.
III. reliquus ex: quibus aliquid tamen reliqui fuerit ex magno patrimonio; Verr. III, 121.
IV. caput: nos caput patrimonii publici ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
copiae: adductus huius pudore et non amplissimis patrimonii copiis; Flacc. 89.
gurges: gurges ac vorago patrimonii; Sest. 111.
helluo: me ipsum ut contempsit helluo patriae! nam quid ego patrimonii dicam, quod ille totum ... amisit? Sest. 26.
naufragium: ex naufragio luculenti patrimonii; Phil. XII, 19.
naufragus: ut aliquis patrimonii naufragus ... diceret; Sulla 41.
subsidium: qui se etiam nunc subsidiis patrimonii ... sustentant; prov. cons. 12.
vorago: s. gurges.
V, 1. delenire: ut (plebem) ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95.
tutari: qui rem publicam ... patrimonio .. tutatus est; Phil. IV, 2.
vindicare: se ... ex suspicione ... patrimonio suo vindicavit; Sulla 59.
2. in: ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. *qui in tam amplo rei familiaris quam paterni nominis patrimonio ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45. quoniam quidem hae quondam arationes ... in populi Romani patrimonio grandiferae ... ferebantur; Phil. II, 101.

patrimus, mit lebendem Vater: puer ille patrimus et matrimus; har. resp. 23.

patrius, väterlich, vaterländisch: animus: qui animus patrius in liberos esset; Sex. Rosc. 46. fuistisne vos ad patrium illum animum ... excitaturi? Sest. 81. patrium animum virtutemque capiamus; Phil. III, 29.
auctoritas: mihi auctoritatem patriam severitatemque suscipio; Cael. 37.
bona: ne quando ... bona patria reddantur; Sex. Rosc. 145. eversum a te puerum patriis bonis esse; Verr. I, 93. ut liberis eius bona patria ... eriperes; ib. 113. bonis patriis fortunisque omnibus spoliatus; ib. 152. bona patria obtinere; ib. II, 30. num etiam patriis Heraclium bonis exturbare oportuit? ib. 46. bona patria ... tradidit; ib. 59. cum ... bona patria erepta cum eo partitus es; ib. IV, 37. quantam (pecuniam) ex bonis patriis .. victor redegisset; Phil. XIII, 10.
colonia: colonias patrias adiit; Phil. V, 23.
delubra: s. fana.
deus: s. **deus,** I, 1. loquuntur. — II, 1. accipio. amitto. expugno. repeto. reporto. reposco. testor; Sest. 45. vendo. — 4. fero contra (B. II, G. 85 ff).
fana: testor me ... pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.
foci: hunc miserum ... focis patriis ... exturbat; Sex. Rosc. 23.
fortunae: ne ... pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; Verr. I, 135. patrias eius fortunas ... ademisti; ib. 146. iste ... fortunas patrias ademit; ib. 153. se ... fortunas eius patrias expugnare posse; Cluent. 36. fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12. s. bona; Verr. I, 152.
gravitas: cuius utinam filii ne degenerassent a gravitate patria! prov. cons. 18.
indulgentia: te ... neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.
ius: ut ... eum ... tua familiaritate ... patrio iure et potestate prohiberet; Phil. II, 46.
maeror: conlectio dispersa maerorque patrius; imp. Pomp. 22. ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106.
nomen: tamen ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices et misericordis; Planc. 31.
pecunia: qui ... pecunia .. patria privatus est; Verr. II, 80.
penates: vos, ... patrii penates familiaresque, ... vos obtestor; dom. 144.
poenae: quin ... poenas patrias persequatur? Phil. XIII, 46.
potestas: s. ius.
regnum: in regnum patrium profecti sunt; Verr. IV, 61. emergere ex patrio regno; imp. Pomp. 7. regem spoliatum regno patrio atque avito ad alios se reges ... contulisse; ib. 21.
res: nulla res cuiusquam tam patria || tam patria cuiusquam || atque avita fuit quae non ..; Verr. a. pr. 13.
sacrarium: facile illo sacrario patrio continebatur; Verr. IV, 7.
sacra: nolite a sacris patriis ... consulem .. avellere; Muren. 90.
sedes: sedis suas patrias ... reliquerant; Verr. III, 46. se ... sedis patrias relicturum; Phil. XII, 14.
sepulcrum: cui ... ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24. ne patrio sepulcro privetur laborat; Rabir. 37.
severitas: s. auctoritas.
virtus: patria virtute praeditus filius; Sest. 48. s. animus; Phil. III, 29.
urbs: eum urbis patriae visu || urbis patribus, urbis partibus || velle esse privatum; dom. 146.

patrocinium, Vertretung, Vertheidigung, Schutz: I, 1. recipio: cum fidelissimae atque antiquissimae provinciae patrocinium recepissem; Scaur. 26.
suscipio: si suscipis domesticae laudis patrocinium; Verr. IV, 81. suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3.
2. confero in: cum videam haec omnia ... in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9.
confugio in: qui ... confugit in huius ... patrocinium; Qu. Rosc. 30.
depello ex: ut ... ex omni potestate, curatione, patrocinio vestrorum commodorum Cn. Pompeius depelleretur; leg. agr. II, 25.
sum ex: unde ... ista suspicio est? ex pacis patrocinio repentino, quod .. suscepit, eodem captus errore quo nos; Phil. XII, 6. — in: in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam in bonorum absentium patrocinio; Verr. IV, 89.

patrona, Beschützerin, Vertreterin, Gebieterin: I. sum: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum atque amicorum populi Romani patrona sit; div. Caec. 65.

II, 1. suffoco: discessus autem solitudo ei, qui patronam suffocabat, fuit quaerenda; Scaur. 11.
2. adfero: ut illi aniculae non ille quidem vim adferret — neque enim erat rectum patronae; Scaur. 10.

patronus, Schutzherr, Vertreter, Patron, Vertheidiger: I. absolut: 1. Subject: commodat: adulescentem, ... patronum Siciliae, nomen suum isti ... commodaturum; Verr. IV, 91.
debent: quid est aliud quod nos patroni facere debeamus? Cael. 32.
deest: huic autem patronos ... defuturos; Sex. Rosc. 28. patronos huic defuturos putaverunt: desunt; Sex. Rosc. 30. ne quis illi causae patronum defuisse arbitraretur; Cluent. 51. in qua (civitate) nemini umquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10.
defendit: priore patrono causam defendente; Quinct. 34.
dicit: cum amici, hospites, patroni Dionis, homines honestissimi, ... dicerent; Verr. I, 28. Cn. Lentulum, patronum Siciliae, ... dicere audistis; ib. II, 103.
dictitat: ut patroni tui dictitant; Verr. V, 155.
est: neminem isti patronum futurum; Sex. Rosc. 58. te et patronos tuos ingeniosos esse; Verr. III, 41. fidei patronus [fraudator creditorum] Trebellius (in tuis castris est); Phil. XIII, 26. illum ipsum patronum lubidinis suae non modo apud Baias esse, verum eas ipsas aquas habere; Fr. B. XIII, IV, 3. ſ. II, 1. iuvo.
facit: quid faciat Hortensius [patronus]; Verr. II, 192. ſ. debent.
fert: hic iudices videre, stomachari atque acerbe ferre patronus, causam sibi eripi; Cluent. 59.
friget: friget patronus Antonius; Phil. VI, 14.
gerunt: illi certissimi idemque acerrimi Caesaris actorum patroni ... bellum gerunt; Phil. X, 16.
habet: ſ. est; Fr. B. XIII, IV, 3.
iactat: tamenne putamus patronum tuum in hoc crimine cerviculam iactaturum? Verr. III, 49.
mittit: cum ... Cn. Lentulus, ... Temnitarum patronus, litteras misisset; Flacc. 45.
patitur: at non Oppianicus neque patronus eius L. Quinctius (patiebatur); Cluent. 74.
quaerit: cum eius patronus ex eo quaereret ..; Verr. I, 18.
stomachatur: ſ. fert.
ohne Verb: clarissimus et fortissimus consul, inimicus Clodio [P. Lentulus], ... patronus publici consensus; Milo 39.
2. Prädicat: exsisto: his de causis ego huic causae patronus exstiti; Sex. Rosc. 5. auspiciorum patronus subito exstitisti; dom. 40.
sum: cum esset hospes Heiorum, Mamertini autem populi patronus; Verr. IV, 6. patronusne quod erat? ib. 89. itaque nunc Siculorum Marcelli non sunt patroni; ib. 89. harum rerum ... esse defensorem et patronum magni animi est; Sest. 99. cum quidem non dubitaret ... patronum esse illum suum et familiae nobilissimae dicere; Planc. 69. in eis || in his, is in || causis patronus, is in re publica civis et sum et semper fui; ib. 75. populi Romani igitur est patronus L. Antonius; Phil. VI, 12. est enim patronus quinque et triginta tribuum, ... patronus centuriarum equitum Romanorum, ... patronus eorum, qui tribuni militares fuerunt, patronus Iani medii; ib. VII, 16. me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti; Fr. B, VIII, 6.
abl. absol.: hic, ... vobis isdem fortasse patronis, calumniam non effugiet; Cluent. 163.

3. Vocativ: hanc tu igitur, patrone foederum, ... condicionem statuis Gaditanis? Balb. 25.
II. nach Verben: I. Accusativ: adeo: ſ. habeo; Verr. II, 36.
adhibeo: ut quaeque causa difficillima est, ita deterrimus obscurissimusque patronus adhibetur; Cluent. 57. cum videremus eorum criminum nos patronos adhiberi; Sulla 13.
adopto: qui ... me unum patronum adoptavit; Sest. 9. quod eum sibi Achaei patronum adoptarant; div. Caec. 64. quod C. Cassium et Brutos patronos adoptassent? Phil. II, 107. quem umquam iste ordo patronum adoptarit? ib. VI, 13. illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt; ib. 12.
appello: ſ. habeo; Verr. II, 36.
ascisco: me patronum unum asciverant; Piso 25.
condemno: qui Fabricii ... patronum, quia conscius, condemnassent; Cluent. 60.
conservo: hunc patronum ... illius coloniae ... iuvari conservarique cupiunt; Sulla 61.
constituo: si ... patronus huic causae publice constitueretur; Muren. 4.
dico: qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.
habeo: cum multos veteres ... patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106. eum praeter Marcellos patronum quem ... adire aut appellare posset habere neminem; Verr. II, 36. ut ... is habeat iam patronos etiam consularis; Phil. V. 5.
inscribo: itaque eum ... PATRONUM illius insulae ... inscriptum esse vidi Syracusis; Verr. II, 154.
invenio: „tu aliquem patronum invenies hominem antiqui officii, qui ..?“ Quinct. 72.
iuvo: ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124. quod patronum iuvabat eum, qui in miseriis erat; ib. ſ. conservo.
laudo: te omnium Siculorum patronum una Mamertina civitas ... [publice laudat]; Verr. II, 114.
libero: cum esset ... patronus .. Scamandri ne sua quidem sententia liberatus; Cluent. 67.
macto: ſ. trado.
occido: domi suae nobilissimus vir, senatus propugnator atque ... paene patronus, ... occisus est; Milo 16.
probo: cui probatus esset ipse patronus; Cluent. 52.
profiteor: qui otii et concordiae patronum me ... professus || confessus || sim; leg. agr. III, 4.
proscribo: ſ. iuvo.
trado: huic illi legato ... patronum suum ... L. Flaccum mactandum ... tradidissent? Flacc. 52.
2. Dativ: est satis: quantum sibi, patronis ... satis futurum sit; Verr. a. pr. 41.
facio planum: cum haec omnia ... tuis patronis || proximis || plana fecero; Verr. V, 165.
praecipio: quod hoc idem patrono suo praecipit; Verr. III, 155.
praesto: illi non ingenio solum his patronis ... praestiterunt; Verr. II, 191.
probo: Scamandrum patrono esse probatum; Cluent. 52.
propono: me omnibus patronis esse propositum; div. Caec. 16.
trado: si ... alterum (quaestum) patronis et defensoribus traderet; Verr. a. pr. 40.
3. mit Präpositionen: accipio a: ſ. III, 1. voluntas.
adfero ad: tu vero ... quam causam ad patronos tuos aut quod os adferes? Vatin. 5.

aufero a: clientelam ... auferre a certissimis antiquissimisque patronis; Verr. IV, 90.
comparo cum: ut ego ... cum patrono disertissimo comparer; Quinct. 2.
confero ad: qui se ad patronum illum contulisset; Cluent. 109. — in: quae omnia si ... in patronum suum voluerit conferre; Sex. Rosc. 130.
constituo in: summum in veteribus patronis multis ... praesidium suis fortunis constitutum esse; div. Caec. 2.
curso circum: Diodorus ... circum patronos atque hospites cursare; Verr. IV, 41.
defero ad: omnis ... dissensio delata ad patronos est; Sulla 60.
peto a: Siculos ... auxilium a patronis ... petivisse; Verr. III, 72.
specto in: quae (laus) ... in patrono spectari solebat; Flacc. 22.
sum in: in patronis praesidii nihil esse; Verr. IV, 89.
III. **nach Substantiven:** 1. auctoritas: omnes enim illae (auctoritates) causarum ac temporum sunt, non hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139. si auctoritates patronorum in iudiciis valent || valerent ||; Balb. 1.
consuetudo: possum etiam illa et ceterorum patronorum et mea consuetudine ... perquirere; Cael. 53.
copia: erat enim Romae summa copia patronorum; Cluent. 109.
diligentia: quae (crimina) patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.
domus: nonne vobis verba domo patroni depromere videtur ..? Verr. III, 155.
edictum: ex edicto istius [...] Sulpicii patroni; Verr. I, 125.
ingenium: qui locus ingenium patroni requirit..? Sex. Rosc. 34.
iniuriae: cum ulcisceretur patroni iniurias; Scaur. 23.
locus: quis eum umquam .. in patroni ... loco viderat? Cluent. 110.
minae: certet ... testium constantia cum illius patronorum minis atque potentia; Verr. I, 3.
mos: *volgari quorundam patronorum* more; Tull. 4.
multitudo: verum ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.
partes: quamquam ... patroni mihi partis reliquisti; Rabir. 6.
periculum: in qua causa patroni omne periculum continebatur; Cluent 49.
potentia: s. minae.
testamentum: nisi ex testamento patroni iurasset; Verr. I, 123. quod alterius patroni testamento obtemperasset; ib. 124.
voluntas: quod alterius patroni mortui voluntatem conservabat, a quo summum beneficium acceperat; Verr. I, 124.
2. conventus ad: quorum quanti conventus ad Marcellos antiquissimos Siciliae patronos ... fieri soliti sint quis ignorat? Verr. III, 45.
IV. **Umstand:** a: qui abs te est patrono Siciliae condemnatus; Verr. II, 114. ita constitui a tuis patronis, hominibus ingeniosis, causam tuam, et eos ita abs te institui, ... ut ..; ib. 149. eam legem non a vestrorum commodorum patrono ... esse conscriptam; leg. agr. III, 3. ita a patronis res cognita est, ut ..; Sulla 60.
apud: apud patronos de suis miseriis deplorarunt; Verr. II, 10.
sine: quo (perfugio) ... sine patrono homines uterentur || uteremus ||; Verr. I, 119. cum ... sine patrono ... fuisset; ib. II, 74.

V. **Ellipsen:** QUINQUE ET TRIGINTA TRIBUS PATRONO; Phil. VI, 12. altera (statua) ab equitibus Romanis, equo publico: qui item ascribunt, PATRONO; ib. 13. sed illa statua palmaris ... L. ANTONIO A IANO MEDIO PATRONO; ib. 15.

patruelis, von des Vaters Bruder abstammend: frater: quonam modo ille furenti fratri suo [patrueli] consularis restitisset; Cael. 60. quod, si adesset, non minus ille declararet quam hic illius frater patruelis et socer; Planc. 27.

patruus, des Vaters Bruder, Oheim: I. audit: patruo audiente; Phil. II, 99. dixit M. Iunius tutor et patruus; Verr. I, 139. dixisset etiam conlega meus, patruus tuus; Phil. II, 70. s. II, 3. sto cum.
est: Labienus iste, [patruus vester,] quisquis fuit; Rabir. 14. nemo est .. inventus tam profligatus, ... qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur. at fuit vester patruus; ib. 23. qui sunt tales, qualis pater tuus, ... qualis Q. Metellus, patruus matris tuae; Sest. 101. fuit in hac causa pertristis quidam patruus; Cael. 25. non patruum, non avum ... audieras consules fuisse? ib. 33.
facit: istius modi Megalesia fecit pater tuus? istius modi patruus? har. resp. 26.
sedet: sedente patruo; Phil. II, 99.
tollit: digitum tollit Iunius patruus; Verr. I, 141.
venit: venit M. Iunius, patruus pueri; Verr. I, 137.
II, 1. addo: addam ... Q. Labienum, patruum tuum; Rabir. 20.
habeo: quae (femina) cum ... amplissimos patruos ... haberet; Sex. Rosc. 147.
video: s. III. mors; Rabir. 14.
2. nuntio: improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim ... M. Iunio patruo; Verr. I, 135.
3. congrego cum: se cum tuo patruo ... congregare; Rabir. 21.
dico de: quod de patruo tuo dicebatur; Phil. II, 56.
praedico de: quod tu nunc de tuo patruo praedicas; Rabir. 23.
sto cum: pupillum Iunium ... stetisse cum patruo testimonium dicente; Verr. I, 151.
sum cum: „patruus" inquit „meus cum Saturnino fuit"; Rabir. 22.
vivo cum: ut vivat cum suis, primum cum parente ...; quid dicam cum patruo, cum adfinibus? Planc. 29.
III. exercitus: se ad exercitum C. Flacci patrui contulit; Flacc. 5 (Z. 51).
locus: cur eos habes in loco patrui? Phil. II, 98.
mentio: patrui nulla mentio; Phil. II, 56.
mors: tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit ... et tibi acerbior eius patrui mors est, quem numquam vidisti; Rabir. 14. similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem? ib. nunc ... de clarissimi patrui tui morte dicemus; ib. 18.
nomen: cum epulum Q. Maximus P. Africani patrui sui nomine ... daret; Muren. 75.
parricidium: hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18.

paucitas, geringe Anzahl: I. dico de: cum ... de reliquorum aratorum paucitate publice diceret; Verr. III, 80. qua de paucitate aratorum alio loco dicam; ib.
II. testis: quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae, testem paucitatis! Rabir. 18.

pauculus, sehr wenig: pauculis mensibus ... furta praetoris ... exportata sunt; Verr. II, 185.

paucus, wenig, wenige, einige: A. **bei Substantiven:** alqs: paucos Syracusanos ... venisse; Verr. II, 45.

adfines: huic si paucos putatis adfinis esse; Catil. IV, 6.

adsentatores, adseclae: pauci praeterea adsentatores eorum atque adseclae subsequuntur; Fr. B. VII, 3.

amici: veni ... cum paucis amicis; dom. 6.

anni: hoc iudicium paucis hisce annis ... constitutum est; Tull. 8. nonne arbitramini paucis annis fuisse consulum nomen appetituros? leg. agr. II, 93. si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; Sest. 28. itaque cum paucis annis post hanc civitatis donationem ... quaestio ... venisset; Balb. 48. paucis *post annis* in eam civitatem ... ascendit; Piso fr. 6. unde his paucis annis ... iustissimos triumphos vidimus; ib. 44. quo erat paucis annis ante deducta (colonia); Phil. II, 102. quae lex paucis his annis ... lata esset; Fr. B. VI, 3.

armati: vidi armatos, quamvis paucos; Caecin. 47.

cives: sunt impii cives ... contra multitudinem bene sentientium admodum pauci; Phil. III, 36.

civitates: paucae (civitates) ... silent; Verr. V, 57.

cohortes: castra ... paucis cohortibus tutatus est; Phil. XIV, 28.

crimina: pauca vobis illius iudicii crimina exponam; Cluent. 20.

dies: paucos dies aufert; Quinct. 20. repente, his diebus paucis, comitiis consularibus factis; Verr. a. pr. 17. illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; ib. IV, 39. quam (laudationem) se ... paucis illis diebus decresse dicebant; ib. 140. illis paucis diebus ... denuntiat ..; Caecin. 19. eis diebus paucis est mortua (mulier); Cluent. 22. venenum diebus paucis comparatur; ib. 47. paucos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. cum praesertim ... paucos dies ex subsortitione sedisset; ib. 103. paucis enim diebus illis .. ipse privatus est factus; 108. dicitur ... paucis diebus esse mortuus; ib. 175. quae (superbia) paucis diebus ... intellegi potuit; leg. agr. II, 92. ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; Catil. III, 3. cum ... paucis diebus ante Catoni ... respondisset ..; Muren. 51. quam (imaginem) paucis ante diebus laureatam ... conspexit; ib. 88. quibus in locis paucis ante diebus factum esse consulem Murenam nuntii ... celebrarant; ib. 89. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; dom. 118. consecuti dies pauci, ... per quos senatum haberi liceret; Sest. 74. qua in civitate paucis his diebus Sex. Clodius absolutus est || sit ||; Cael. 78. alterum ... necesse est paucis diebus paeniteat audere; prov. cons. 15. liberatus periculo caedis paucis post diebus senatus; Phil. I, 5. horum paucis diebus nihil erat; ib. II, 66. quonam modo illa ... quam paucis non dico mensibus, sed diebus effuderit; ib. paucis ... prorogatis diebus; ib. II, 74. quas (copias) paucis diebus novi consules comparabunt; ib. IV, 12. paucis diebus exercitum fecit; ib. V, 23. paucorum dierum molestiam devorate; ib. VI, 17. Cassii classis paucis post diebus consequebatur; ib. X, 8. paucis diebus ... immigrabit; ib. XIII, 34.

gradus: paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4.

homines: paucos homines ... Q. Opimium ... fortunis omnibus evertisse; Verr. I, 155. ad paucos [homines] omnis ... pecunias pervenire; ib. V, 126. cum ad omnia vestra pauci homines [..] oculos adiecissent; leg. agr. II, 25. qui (agri) a paucis hominibus .. possidentur; ib. III, 12.

hora: istum paucis horis primae actionis ... condemnavi; Verr. V, 177.

interrogationes: nisi ut ... loquacitatem paucis meis interrogationibus inretitam retardarem; Vatin. 2.

iudices: varia iudicum genera: nummarii pauci, sed omnes irati; Cluent. 75. vos autem, iudices, quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci ... sententiam fertis? ib. 147. ne lege ea ... per paucos iudices astringatur; ib. 155. neque in tabellis paucorum iudicum ... famam ... pendere; Piso 98.

mancipia: dum pauca mancipia ... retinere volt; div. Caec. 56. cum ei pauca mancipia vendidisset; Flacc. 49.

menses: cum haec paucorum mensium ratio in his libellis sit; Verr. II, 184. vidimus paucis post mensibus ... consulem spoliatum; ib. III, 177. paucis postea mensibus alia .. erat ... invidia versata; Cluent. 130. s. dies; Phil. II, 66.

municipes: tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines, sed tamen pauci, si quidem cum Atinatibus conferantur; Planc. 21.

myoparones: paucorum adventu myoparonum; Verr. III, 186.

nobiles: quo modo pauci [nobiles] ... consules facti sunt; leg. agr. II, 3.

operae: quantum paucae operae [..] mercedis tulerunt; Verr. I, 147.

par: cuius paucos paris haec civitas tulit; Piso 8.

pocula: exponit ... non pauca etiam pocula; Verr. IV, 62.

praetores: videbat enim praetores locupletari ... praeter paucos; imp. Pomp. 67.

tegulae: paucas tegulas deicere; Tull. 53.

tribus: paucas tribus ... ad usurpandem libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

verba: ut rem perspicuam quam paucissimis verbis agam; Tull. 55. paucis verbis accusat; Cluent. 58. quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; ib. 164. haec pluribus verbis dicerem, per quae || quae || nunc paucis percurrit oratio mea; ib. 166. si ... pauca verba fecisset; dom. 120. ut ... paucis ipse verbis causam ... defenderit; Balb. 49.

villae: Graeciam, Siciliam tam in paucis villis inclusas esse; Verr. V, 127.

viri: isti tot viri — nam necesse est fuisse non paucos; Cael. 64. exempli causa paucos (viros) nominavi; Phil. XIII, 2.

B. **allein: a: masc.:** I. accedunt: accesserunt ita pauci, ut ..; Fr. B. XIII, III, 4.

defendunt: ut eiusdem aetatis aut nemo aut pauci plures causas defenderint; div. Caec. 41. s. possunt; Verr. V, 84.

noscunt: pauci ista tua lutulenta vitia noramus; pauci tarditatem ingenii; Piso 1.

possunt: quem (locum) vel pauci possint || possent || defendere; Verr. V, 84. unum sustinere pauci possunt; Muren. 46.

putant: huic homini ego fortasse et pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42.

sciunt: pauci quondam sciebant; Muren. 25.

sunt: nisi vero paucos fuisse arbitramini, qui ..; Sulla 28. cur ... tam sint pauci semperque fuerint, qui ..; Cael. 46. pauci essent reliqui, qui ..; Verr. III, 125. quamquam erant pauci; ib. V, 89.

nunc enim sunt pauci illi quidem, ... qui ita loquantur; Phil. VI, 16.
sustinent: ſ. possunt; Muren. 46.
II, 1. carpo: in multorum peccato carpi paucos ... non oportet; Cluent. 129.
invenio: invenit Archagathus paucos, qui ..; Verr. IV, 53.
reperio: cum ... pauci ... reperti sint, qui ..; Balb. 26.
sortior: paucos ex multis ... sortiere? Cluent. 129.
2. decerno: statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; Phil. IX, 14
defero: honos tali || talis || populi Romani voluntate paucis est delatus; Vatin. 10.
infligo: tibi volnus inflictum est, quod paucis ante te; Phil. II, 52.
3. pervenio ad: ut ... poena ad paucos pervenirent; Cluent. 128.
redigo ad: familiam iam ad paucos redactam ... ab interitu vindicasti; Marcell. 10.
perfero ad: ad paucos opibus et copiis adfluentis totum agrum Campanum perferri videbitis; leg. agr. II, 82.
III. audacia: quoniam totus ordo paucorum improbitate et audacia premitur; Verr. a. pr. 36.
culpa: o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! Verr. III, 145.
cupiditas: paucorum cupididati ... sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127.
dolor: exortam videtur flammam paucorum dolore ac morte restinxisse; Verr. V, 14.
dominatio: cum ad paucorum dominationem scripta (lex) sit; leg. agr. III, 13.
gratiae: excellentibus gratiis paucorum; leg. agr. II, 7.
improbitas: ſ. audacia. — indignitas: ſ. culpa.
laetitia: omitto ... laetitiam paucorum in luctu omnium; Sest. 54.
mors: ſ. dolor.
odium: si vos huius fortunas paucorum odio adiudicaveritis; Fr. B. VII, 10, a.
poena: ut ... paucorum .. poena vos omnes salvi esse possitis; Catil. II, 28.
scelus: non est passus ... rem publicam everti scelere paucorum; Sest. 67.
turpitudo, vitium: paucorum vitio ac turpitudine; div. Caec. 70.
IV. **Umſtand:** a: neque hoc agitur ab omnibus, sed a paucis; Cluent. 152. videmus ... agrum Praenestinum a paucis possideri; leg. agr. II, 78. suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60. malui ... sententiam meam laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; Phil. VI, 16.
cum: ut cum admodum paucis ... fugerit; ib. cum paucis fugientem vidit Antonium! Phil. XIV, 27.
in: quod ego in paucis tamen usu venisse non moleste tuli; Verr. II, 14.
praeter: quis non maximo se adfectum beneficio putavit ... praeter paucos, qui ..? Verr. III, 42. ut ... praeter paucos omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. VI, 3.
b. **neutr.:** I, 1. aestimo: ex veritate pauca ... aestimat; Qu. Rosc. 29.
audio: quaeso a vobis .. ut haec pauca, quae restant, ita audiatis, ut ..; Sex. Rosc. 129.
conqueror: sed pauca ... de L. Murenae fortuna conquerar; Muren. 55.
deprecor: si pauca ante fuerimus a vobis .. deprecati; Verr. III, 10.
dico: pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. si pauca ante ... dixero; Phil. XIV, 6. ſ. **dico,** III. alqd de, pauca (8. St.) B. II, S. 102, b.
dissero: pauca disseram; Muren. 31.
dono: non pauca suis adiutoribus ... donabat; Sex. Rosc. 23.
improbo: pauca improbant; Verr. IV, 52.
respondeo: tibi tamen, Acci, pauca ... respondebo; Cluent. 149. pauca respondebo; Catil. I, 29. videte quam pauca respondeam; Cael. 17.
rogo: teque ... pauca de ipsa causa rogabo; Vatin. 40.
sumo: pauca ex aliis generibus sumemus; Verr. II, 118.
2. confero in: ut in pauca conferam; Caecin. 17.
II. demonstrari: quae paucis demonstrari potuerint; Cluent. 160.

pavimentatus, mit einem Eſtrich: porticum cum conclavibus pavimentatam ... concupierat; dom. 116.

pavimentum, Eſtrich: natabant pavimenta vino; Phil. II, 105.

paulatim, allmählich: si paulatim haec consuetudo serpere ac prodire coeperit; div. Caec. 68.

paulisper, kurze Zeit, ein wenig: I. absum: abesse a domo paulisper maluit; Verr. IV, 39.
attendo: attende enim paulisper! Phil. II, 31.
circumspicio: circumspicite paulisper mentibus vestris ... hosce ipsos homines! Sulla 70.
commoror: paulisper consistere et commorari; Qu. Rosc. 48. ipsa paulisper ... Larini est commorata; Cluent. 192. paulisper ... commoratus est; Milo 28.
coniveo: tamen paulisper ... conivebo || commovebo ||; leg. agr. II, 77.
consisto: quoniam ille hic constitit paulisper; Qu. Rosc. 28. ſ. commoror; Qu. Rosc. 48.
depono: lectica paulisper deposita; Verr. IV, 53.
discribo: ubi paulisper ... iura discripserat || descripserat ||; Verr. V, 27.
do: se tamen in conspectum nautis paulisper dedit; Verr. V, 86.
experior: nisi te ... paulisper esse expertum viderem; Phil. I, 30.
exsurgo: tu autem ... paulisper exsurge! Cluent. 168.
intueor: intuemini paulisper animis iuventutem; dom. 47.
reprimo: hanc ... pestem paulisper reprimi ... posse; Catil. I, 30.
sto: paulisper stetimus in illo ... nidore; Piso 13.
II. iucundus: idcirco cuidam hominum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 40.
sordidatus: nec minus laetabor, cum te semper sordidum quam si paulisper sordidatum viderem; Piso 99.

paululum, ein wenig: I. recedo: paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.
reprimo: itaque furor eius paululum ... repressus est; Verr. IV, 41.
II. compendii: ut paululum tu compendii facias; Qu. Rosc. 49.

paulum, ein wenig: I. **bei Verben:** attendo: paulum etiam attendite; Verr. II, 108.
commoror: mihi quoque necesse est paulum commorari; Qu. Rosc. 28.

converto: non paulum nescio quid in rem suam convertit, sed ..; Sex. Rosc. 115.
conquiesco: paulum adventu Vari conquievit; Ligar. 4.
declino: dixit ... declinasse me paulum; Sest. 73.
differo: quasi vero paulum || paululum || differat ager Campanus a Stellati || a Stellatis, ac Stellatis ||; leg. agr. II, 85.
haereo: in hoc flexu quasi aetatis ... fama adulescentis paulum haesit; Cael. 75.
nosco: qui paulum modo bonorum consuetudinem nosset; Phil. II, 7.
proveho: postea quam paulum provecta classis est; Verr. V, 87.
respiro: respirasset cupiditas ... paulum; Quinct. 53. qui ... paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.
II. **bei Substantiven:** dignitatis, potestatis: quod is paulum tribunis plebi non potestatis, sed dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27.
morae: dixisti paulum tibi esse etiam nunc morae; Catil. I, 9.
roboris: si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris; leg. agr. II, 97. cum autem paulum iam roboris accessisset aetati; Cael. 73.
vetustatis: f. roboris; leg. agr. II, 97.
III. **Ablativ: 1. bei Verben:** epulor: nuper epulati [paulo] atque || paulo ante || omni largitione saturati Pergameni; Flacc. 17.
tempero: *paulo temperanda est nimia illa lenitas;* Tull. 3.
2. **bei Comparativen:** altius: si paulo altius ordiri ... videbor; Verr. IV, 105. repetam paulo altius; Cluent. 66.
amplius: ego autem aedilis, hoc est, paulo amplius quam privatus; Verr. a. pr. 37. viginti pondo paulo amplius; Flacc. 68.
apertius: sed eum ipsum dolorem hic tulit paulo apertius; Planc. 34.
asperior: quae (iudicia) paulo graviora atque asperiora videntur esse; Tull. 8. accessit istuc || accessit his tot, al. || doctrina ... paulo asperior; Muren. 60.
atrocius: paulo etiam atrocius; Verr. II, 59.
attritior: ut rictum eius ac mentum paulo sit attritius; Verr. IV, 94.
audacior: audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; Muren. 61. nemo est ... paulo ad facinus audacior qui ..; Catil. II, 9.
citius: quod ni esset patefactum paulo citius quam vellem; Sest. 82.
consideratior: ut ipse praetor cum quaereret calumniatorem, paulo tamen consideratiorem reperire non posset; Verr. II, 22.
demissior: sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 40.
diligentior: summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque fecerat? Verr. V, 156. condiscas, censeo, mihi paulo diligentius supplicare; Planc. 14.
gravior: f. asperior; Tull. 8.
latius: vitae .. ratio dimanavit ... paulo latius; Cael. 6.
liberalior: obiecta est paulo liberalior vita; Fr. C. 30.
liberius: me ... paulo loqui liberius; Arch. 3. si quis .. paulo liberius salutasset; Cael. 38.
locupletior: nam domus erat ... nulla paulo locupletior; Verr. IV, 46. domus ... paulo locupletior; ib. 48.
longior: paulo longius oratio mea provecta est; Qu. Rosc. 31. paulo longius exordium ... petam; Cluent. 11. isti ipsi mihi || ipsi mihi isti || videntur ... finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65. si paulo etiam longius ... L. Caecilium pietas ... propulisset; Sulla 64. si paulo longior opinio mortis Sestii fuisset; Sest. 82.
magis: qui (deus) ei paulo magis adfabre ... factus videretur; Verr. a. pr. 14. quae paulo magis ... possent commovere; ib. X, 83. quod isti paulo magis placeret; ib. IV, 42. paulo commoverer magis; Flacc. 52.
maior: quis enim de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere ... iudicare ..? Cluent. 153.
minus: una in re paulo minus consideratus; Quinct. 11. expensum est auri pondo centum paulo minus; Flacc. 68. ecquod est huius factum ... quod cuiquam paulo minus consideratum videatur? Sulla 72. etiam si paulo minus utilis vobis sententia videretur; prov. cons. 1.
obsoletius: ut eum ... paulo tamen obsoletius vestitum videret; Verr. I, 152.
occultior: quod paulo tamen occultior ... vestra ista cupiditas esset; Sex. Rosc. 104.
plenior: quicumque accesserant ... paulo pleniores; Verr. V, 146.
plus: sed mihi ... necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia; Phil. X, 2.
posterius: paulo posterius patefacta re; Cluent. 106.
promptius: dicam paulo promptius; Verr. II, 176.
propensior: non tu quidem vir melior esses, ... sed paulo ad lenitatem propensior; Muren. 64.
propius: libidines, qui paulo propius accesserant, intuebantur; Sest. 22.
sedatior: paulo sedatiore tempore est accusatus; Cluent. 103.
solutior: paulo solutiore animo tamen || tamen animo ||; Verr. V, 82.
studiosius: paulo studiosius haec compararat; Verr. II, 83.
timidior: f. diligentior; Verr. V, 156.
3. **ante:** adipiscor: quam (gloriam) es paulo ante adeptus; Marcell. 7,
admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45.
adsum: qui paulo ante adfuit; Caecin. 77.
attendo: attendistis paulo ante; Phil. XII, 5.
commemoro: quae paulo ante commemoravi; Verr. IV, 139. quas (virtutes) paulo ante commemorare coeperam; imp. Pomp. 36. quod paulo ante commemoravi; leg. agr. II, 4.
conficio: res enim ... paulo ante confecta est; Phil. VI, 1.
decerno: paulo ante decreverat; Verr. I, 120. senatus .. paulo ante decrevit, ut ..; Phil. IV, 4. id .. quod paulo ante decretum est; ib. VI, 5.
defendo: paulo ante quam nos in forum venimus ... defendit; Caecin. 53.
describo: si quae mulier sit eius modi, qualem ego paulo ante descripsi; Cael. 50.
dico: quem ad modum paulo ante dixi; Verr. II, 178. omnia, ut a me paulo ante dicta sunt; Cluent. 38. quae ego paulo ante ... dixi; Sest. 99. quod ... paulo ante dixit; Cael. 18. nam paulo ante dixisti; Piso 75. ut paulo ante dixi; ib. 95. caligo, quam || caligo, de qua || paulo ante dixi; Phil. XII, 5.
dissero: omnia illa, de quibus disserui paulo ante; prov. cons. 36.
dissolvo: sed haec agrorum adsignatio paulo ante ... dissoluta est; Phil. VI, 14.
do: qui paulo ante ... non dedi; Phil. XI, 25.
exaudio: quorum ... voces paulo ante exaudire potuisti; Catil. I, 21.
expleo: paulo ante ... famem illam veterem tuam non expleras? Vatin. 32.
extraho: ut ... telum .. paulo ante e corpore extractum ostenderet; Sex. Rosc. 19.

facio: quod paulo ante feci in senatu; Phil. VI, 5.
habeo: paulo ante ... contionem habuit; har. resp. 8.
horreo: qui paulo ante ... tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.
iacto: videntur ea esse refutanda, quae ... iactata sunt ... paulo ante ab accusatoribus; Milo 7.
indico: paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3.
inrideo: inrisa est abs te paulo ante M. Pisonis cupiditas triumphandi; Piso 62.
intellego: intellectum est enim mihi quidem in multis, ... sed paulo ante [in] omnibus ..; Marcell. 3.
interficio: sese ... paulo ante lucem me ... interfecturos esse; Catil. I, 9.
interrumpo: qua (interpellatione) paulo ante interrupta est oratio mea; prov. cons. 18.
iubeo: quas (statuas) tu paulo ante, quam ad urbem venires, poni .. iussisti; Verr. II, 167.
laudo: duce L. Egnatuleio, quem senatus .. paulo ante laudavit; Phil. IV, 6.
libero: cum ipse paulo ante ... maximis periculis rem publicam liberasset; Muren. 32.
loquor: paulo ante ... locutus est; Phil. XII, 6.
nuntio: cum ... paulo ante esset ... nuntiatum; Verr. V, 41.
posco: paulo ante ... poscebamus; Qu. Rosc. 3.
praedico: ut ... nobis paulo ante praedixerint; har. resp. 18.
premo: deinde paulo ante Torquato ... premente; Piso 47.
propono: quod (edictum) paulo ante propositum est; Phil. III, 8.
puto: si ille et paulo ante et quotienscumque ei locus dicendi ... fuit, Gabinium et Pisonem ... notandos putavit; prov. cons 2.
quaero: paulo ante quaerebam; Qu. Rosc. 40. atque quaerebat etiam paulo ante de me; Piso 18.
recito: quae paulo ante ... recitavit; Phil. VIII, 6.
reduco: quo istum ... reduxerant paulo ante mulieres; Verr. V, 92.
respondeo: qui paulo ante aliquid ... respondisset; Catil. III, 10. quos (milites) paulo ante Torquato respondit ... a se esse dimissos; Piso 92.
servo: qui illam civitatem paulo ante servarat; Sest. 141.
sum: cuius ... paulo ante uxor fuisset; Cluent. 188. sed fui paulo ante *in te* temperatior || temperantior ||; Vatin. 1.
teneo: paulo ante .. lacrimas ... non tenebamus; Verr. V, 172.
venio: venisti paulo ante in senatum; Catil. I, 16.
video: hic tibi etiam multo magis, quam paulo ante in aratoribus, videndum ... est quid velis; Verr. II, 155. paulo ante vidimus; ib. IV, 6. quod paulo ante ... viderant; Flacc. 14.
4. **post:** ago: iam illa, quanto cum gemitu ... ab eodem paulo post ... sunt acta! Sest. 121.
aufero: paulo post palam decreta auferebantur; Verr. V, 27.
commemoro: paulo post commemorabo; div. Caec. 22.
conspicio: ne eundem paulo post spoliatum ... conspiciat; Muren. 88.
contendo: de quo ipso (Plancio) tecum ita contendam paulo post, ut ..; Planc. 10.
dico: quam ob rem paulo post de isto plura dicam; Planc. 71.
facio: paulo post istam defensionem meam ... me ... consulem factum; Vatin. 6.
pereo: paulo post optimo cuique pereundum *erat* || esset ||; Phil. III, 34.
peto: et petisses statim; si non statim, paulo quidem post; si non paulo, at aliquanto; Quinct. 40.

pauper, arm, unbemittelt: A. homo: homo ... nunc ... istius avaritia ... pauperrimus; Verr. II, 35.
B, I. facio ex: sisne ex pauperrimo dives factus; Vatin. 29.
II. sanguis: qui pauperum sanguinem concupisset; Phil. V, 22.

paupertas, Armuth: cum haberet haec res publica ... homines ... patientia paupertatis ornatos; leg. agr. II, 64.

pax, Ruhe, Friede, Vergleich, Gnade, Gunst: I. **Subject:** consequitur: quia ... libertatem pax consequebatur; Phil. I, 32.
est: pacem in Sicilia .. fuisse; Verr. IV, 54. ut eis pacem expediat esse; ib. V, 8. quid enim est || quid est enim, quid enim || tam populare quam pax? leg. agr. II, 9. nihil esse tam populare, quam id, quod ... adfero, pacem, tranquillitatem, otium; ib. 102. ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35. ita se gessit, ut ei pacem esse expediret; Ligar. 4. cum pacem esse cupiebas; ib. 18. pax est tranquilla libertas; Phil. II, 113. cui .. pax, praesertim civilis, ... fuit optabilis; ib. VII, 7. pacem cum M. Antonio esse nolo; ib. 8. quia turpis est, quia periculosa (pax); ib. 9. quae potest pax esse M. Antonio primum cum senatu? ib. 21. eis pacem cum populo Romano esse posse? ib. 22. an cum municipiis pax erit ..? ib. 23. in discordia autem pax civilis esse nullo pacto potest; ib. magna pax Antonio cum eis, his item cum illo; ib. quae pax potest esse certior? ib. VIII, 5. quae pax potest esse maior? ib. 6. quid, si ne potest quidem ulla esse pax? ib. XII, 11. cum eis facta pax non erit pax; ib. 14. cum Antoniis pax potest esse? ib. XIII, 2. cum omnibusne pax esse possit; ib. cum hoc quae pax potest esse? ib. 5. cum hoc, M. Lepide, pax esse quae potest? ib. 21. umquam tecum pacem huic civitati futuram puto; ib. 34.
lenit: nisi forte eos pax ipsa leniet; Phil. XIII, 4.
potest: quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44. s. est. II. 1. coagmento.
videtur: mihi enim omnis pax cum civibus ... utilior videbatur; Phil. II, 37.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: s. 5. mitto ad.
adfero: ut ... ea .. res vobis ... pacem ... adferat; Muren. 1. si pacem adferent; Phil. VI, 17. pacem ipsam si adferrent, ... repudiandam; ib. XII, 17. s. I. est; leg. agr. II, 102.
amitto: ne perpetuam pacem amittatis; Phil. VII, 25.
appello: quam (deditionem) amici pacem appellare mallent || appellarem alieni, al. ||; Phil. XII, 2.
coagmento: docebo ne coagmentari quidem posse pacem; Phil. VII, 21.
cogito: erat enim amentis ... pacem cogitare; Ligar. 28.
concilio: ad istam pacem conciliandam; Phil. XII, 17.
confero: conferte hanc pacem cum illo bello; Verr. IV, 115. ut pacem cum bello ... conferatis; ib. 121. cum videam haec omnia, .. pacem externam, ... in patrocinium mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9.

confícío: pacem maritimam ... confecit; Flacc. 29.
confirmo: pax denique ... confirmata est; Phil. I, 2.
coniungo: cum hoc subito pacem velle coniungi; Phil. VII, 9.
constituo: cum .. pacis constituendae rationem ... solus habeat; Sex. Rosc. 22.
defendo: semel enim pacem defendi? Phil. VIII, 11.
dirimo: „ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut ..“; Cael. 34.
distineo: per me pacem distineri; Phil. XII, 28.
efficio: si talem (pacem) potest efficere, qualem nuper effecit; Phil. XIII, 9. ſ. I. potest.
emo: ſ. IV, 2. pro.
eripio: quibus est propter avaritiam pax erepta; prov. cons. 4.
exploro: ſ. habeo; Phil. VII, 16.
facio: ſ. **facio,** III. pacem (8 St.) B. II, S. 307, a.
flagito: orationem civium pacem flagitantium repudiari; Marcell. 14.
habeo: pacem haberemus; Phil. II, 90. poteritis igitur exploratam habere pacem? ib. VII, 16. si ... pacem stabilem ... nobis habere licuisset; ib. XIII, 2.
laudo: si laudanda pax esset; Phil. VIII, 11.
nolo: cur igitur pacem nolo? Phil. VII, 9. nec ego pacem nolo; ib. 19.
opto: qui semper pacem optaris; Phil. VIII, 13.
patior: vincamus odium pacemque patiamur; Phil. XIII, 7.
peto: pacem ac veniam petunt; Font. 30. ab Iove Optimo Maximo ... pacem ac veniam peto; Rabir. 5.
polliceor: nos ... pacem, otium pollicemur; Phil. VIII, 10.
postulo: ſ. 5. mitto ad.
probo: qui nullam pacem probaret; Phil. XII, 2.
reperio: nihil tam populare quam pacem ... reperiemus; leg. agr. I, 23.
repudio: semper .. dolui ... pacem ... repudiari; Marcell. 14. ſ. adfero; Phil. XII, 17.
servo: cum his pacem servabit Antonius? Phil. VII, 21.
simulo: pacem cum Scipione Sulla sive faciebat sive simulabat, ... si convenisset ..; Phil. XIII, 2.
tollo: civili pace sublata; Phil. VIII, 11.
vendo: alterum ... pacem maxima pecunia vendidisse; Sest. 94.
voco: servitutem pacem vocas? Phil. VIII, 12.
volo: pacem volt M. Antonius? Phil. V, 3. quo usque enim dices pacem velle te? ib. VIII, 17. an vos A. Hirtium ... pacem velle censetis? ib. XII, 9. pacem volt M. Lepidus; ib. XIII, 9. cum hoc pacem ... aut vellet aut fieri posse arbitraretur? ib. 49.
2. **Genetiv:** sum: necesse est tumultum, si belli non sit, pacis esse; Phil. VIII, 4.
3. **Dativ:** concedo: hoc intellegi volui, bellum ac tumultum paci atque otio concessurum; Piso 73.
consulo: ut paci ... consulatis; Muren. 86.
4. **Ablativ:** fruor: pace numquam fruemur; Phil. VII, 19. si pace frui volumus; ib.
utor: ut pace uterentur; prov. cons. 4.
5. **mit Präpositionen:** adduco ad: Pompeium ... adduxit ad pacem; Phil. XIII, 8.
adhortor ad: nos *M. Lepidus* ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.
ago de: de Pyrrhi pace agebatur; Phil. I, 11.
audio de: quo quidem in bello semper de pace audiendum putavi; Marcell. 14.
cogito de: at hunc ... videbam ... nihil nisi de pace et concordia civium cogitantem; Phil. X, 8.
consisto in: quorum gratia in suffragiis consistit, ... res familiaris in pace; leg. agr. II, 102. ubi enim tu in pace consistes? Phil. II, 87.
converto ad: quod periculosissimum civile bellum .. ad pacem .. convertit; Phil. V, 40.
decerno de: de pace decernere? Phil. XII, 9.
delibero de: facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.
dico de: multa de pace dixi; Marcell. 15.
fero sententiam de: qui ... de bello et pace sententiam ferat; Verr. II, 76.
hortor ad: hortari ad pacem ... videbantur; Phil. XII, 2.
iaceo in: qui ... in pace iacere ... maluit; Phil. X, 14.
interest inter: sed inter pacem et servitutem plurimum interest; Phil. II, 113.
invito ad: est invitatus || invitatus, invitatus est || ad pacem Antonius; Phil. XII, 11.
mitto ad: ut ... legati ad pacem mitterentur? si accipiendam, cur non rogamur? si postulandam, quid timemus? Phil. XII, 16. — de: ad eum legatos de pace mittemus, qui ..? Phil. XII, 11.
sum in: ut in perpetua pace esse possitis; Catil. III, 29. — inter: cum inter bellum et pacem medium nihil sit; Phil. VIII, 4.
versor in: exercitus in pace versantur; Phil. VIII, 6.
III. **nach Adjectiv:** reliquus ad: cum locum || nullum locum || tibi reliquum ... ad pacem ... feceris? Phil. XIII, 48.
IV. **nach Substantiven:** alumnus: ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus; Phil. VII, 8.
auctor: cum pacis auctores conservandos .. censuerit; Marcell. 15. qui vero victor pacis auctores diligit; ib. pacis equidem semper auctor fui; Ligar. 28. qui pacis semper auctor fui; Deiot. 29. pacis ... auctor esse non destiti; Phil. II, 24. qui semper pacis auctor fui; ib. VII, 7. ego ille ... pacis semper laudator, semper auctor; ib. 8. qui ... verae pacis auctor fuissem; ibi XIV, 20.
commoda: pacis commoda commemorat; Phil. VIII, 11.
condicio: quamvis iniqua condicione pacis; Phil. II, 37. cum quo (hoste) aliqua pacis condicio esse possit; ib. IV, 11. quae enim est condicio pacis, in qua ... nihil concedi potest? ib. XII, 11. timui ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; ib. XIII, 1.
custos: monitus a ... diligentissimo custode pacis atque otii; prov. cons. 39.
dignitas: si et belli utilitatem et pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14.
fundamenta: ieci fundamenta pacis; Phil. I, 1.
hostis: hanc istum otii et pacis hostem causam adrepturum fuisse; Quir. 12.
insigne: quia pacis est insigne et otii toga; Piso 73.
interpres: nummarius interpres pacis et concordiae non probabatur; Cluent. 101.
ius: quis dubitet de foederibus et de toto iure pacis et belli ... imperatores nostros anteferre? Balb. 45. in universo .. belli iure atque pacis; ib. 151.
laudator: ſ. auctor; Phil. VII, 8.
legatio: legatione pacis audita; Phil. XII, 7.
mentio: cur ... pacis est facta mentio? Phil. XII, 3. mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit; ib. 18.
nomen: nomen pacis dulce est; Phil. II, 113. sed pacis nomine bellum involutum reformido;

ib. VII, 19. qui si pacis ... nomen audierit; ib. XII, 8. pacis .. dulcissimum et pulcherrimum nomen ... concupiverunt; ib. 9. quoniam sub nomine pacis bellum lateret; ib. 17. his ... pacis nomen adferemus; ib. 10. dulce enim etiam nomen est pacis; ib. XIII, 1. huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; ib. XIV, 20.

nuntius: ut non nuntios pacis ac belli ... senatus ... deligere posset; Vatin. 36. qui pacis nuntios repudiarit; Phil. XII, 11.

obses: tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Philo I, 31.

ornamentum: „a nobis omnia ... et belli adiumenta et pacis ornamenta ministrata sunt"; Verr. I, 124. et pacis ornamenta et subsidia belli requiretis; imp. Pomp. 6. tu populo Romano ... ornamenta pacis eripias? leg. agr. I, 3. pacis ornamentum ... disperire patiemini? ib. II, 80. pacis ornamenta retinentur; Muren. 30.

pactio: in quo (bello) pactio pacis lex sit servitutis; Phil. XIII, 2.

patrocinium: suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3. unde ista suspicio est? ex pacis patrocinio; Phil. XII, 6.

ratio: nos ... perpetuae pacis habere oportere rationem; prov. cons. 30. quia rationem habendam maxime arbitror pacis atque otii; Phil. I, 16. qui haberet ... rationem aliquam ... pacis et foederis; ib. IV, 14. pacis vero quae potest esse cum eo ratio, in quo ..? ib. quod si habenda ... pacis ratio fuit; ib. XII, 17.

sinus: in sinu pacis posita (Aetolia); Piso 91.

socius: mea consilia pacis et togae socia ... fuerunt; Marcell. 14.

spes: magnam spem in eius virtute ... reponere otii, pacis; Phil. V, 41. spe nescio qua pacis obiecta || pene scio qua eis obiectarem, al. ||; ib. VI, 3. ad spem estis inanem pacis devoluti || revoluti ||; ib. VII, 14. spe praesentis pacis; ib. 25. cum ... spem honestae pacis nobis attulissent; ib. XII, 1. quod spe pacis legationem suscepissem; ib. 5. spe pacis oblata; ib. 18.

studium: nihil ille ... de studio ... pacis ... audiebat; Deiot. 11.

subsidium: qui cum Siciliam tam opportunum subsidium belli atque pacis ad rem publicam adiunxissent; Verr. III, 14.

tempestas: f. turbo.

tranquillitas: futuram summam .. tranquillitatem pacis atque otii; leg. agr. I, 24.

turbo: turbo ac tempestas pacis atque otii; dom. 137.

vinculum: quod ... maiores vobis ... vinculum pacis ... reliquerunt; leg. agr. II, 49.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** aspicere: qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet; Phil. XIII, 9.

devinciri: nationes ... nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

dicere: pace tua, patria, dixerim; Milo 103. hoc pace dicam tua; Marcell. 4.

liberare: neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam tanta pace ... liberassemus; Catil. III, 17.

recreare: vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5.

tutus: id (oppidum) ... communi Italiae pace ... esse tutum; Cluent. 195.

2. **Präpositionen:** causa: ego quod facio .. me pacis ... causa facere clamo; Muren. 78. acta enim Caesaris pacis causa confirmata sunt; Phil. II, 100.

cum: quem (regem) L. Sulla ... cum pace dimisit; Muren. 32.

in: (religionem) summa in pace praetoris ... statuis praesidio non fuisse; Verr. II, 159. tot praetores ... cum in pace tum etiam in bello fuerunt; ib. IV, 7. tibi illa Diana in pace ... religionem nullam attulit? ib. 78. ea ... praetorem in pace abstulisse; ib. 124. qui in pace et otio ... homines inermis ... fugarit; Caecin. 33. maiores ... in pace consuetudini, in bello utilitati paruisse; imp. Pomp. 60. eandem (condicionem) tu in pace constitues improbitati senatoris? Cluent. 129. quod (vectigal) ... in pace niteat; leg. agr. I, 22. quoniam ... huic (arti locus est) in pace atque otio; Quir. 20. testes Cn. Pompei non solum virtutis in bello, sed etiam religionis in pace; Balb. 13. nostri enim sensus ut in pace .. sic ... in bello congruebant; Marcell. 16. cui (provinciae) sic praefuit in pace, ut ..; Ligar. 2. legatus in pace profectus est; ib. 4. legatus ... relictus in pace; ib. 30. an Censorinum ornem || ornarem ||, in bello hostem, in pace sectorem? Phil. XI, 36. in pace ... acerrimus, in bello ... inertissimus; Fr. C, 22.

praeter: tamen in foedere nihil esse cautum praeter pacem; Balb. 38.

pro: pro empta pace bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4.

propter: cum illa iam propter diuturnam pacem ... sacra ... accepisset; Verr. IV, 122.

sine: sine pace civili certe non fuissem; Phil. VII, 8.

peccatum, Versehen, Fehler, Irrtum, Vergehen: I. **absolut:** 1. est: levius eorum peccatum fore; Verr. I, 69. cuius tanta peccata sunt, ut ..; ib. 81. eius modi fore hoc peccatum tuum, quod tu neque negare posses ... neque ... confiteri; ib. 144. omnia peccata esse paria; Muren. 61. omnia peccata sunt paria; ib. 62. f. II, 3. quaero in.

haeret: potest hoc homini huic haerere peccatum? Qu. Rosc. 17.

nocent: ne huic aliena peccata ... noceant; Cael. 30.

potest: f. haeret.

2. sum: at id ... peccatum non erat; dom. 95. ea, quae gessi in consulatu, peccata esse; ib. 72.

II. **nach Verben:** 1. animadverto: atque ea sunt animadvertenda peccata maxime, quae difficillime praecaventur; Sex. Rosc. 116.

concedo: omnibus omnia peccata ... concedere; Verr. I, 128. multi saepe in iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesserunt; Cluent. 195.

confiteor: f. I, 1. est; Verr. I, 144.

demonstro: quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34.

explico: explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53.

nego: f. I, 1. est; Verr. I, 144.

omitto: sed omitto ea peccata, quae ..; Phil. II, 70.

praecaveo: f. animadverto.

reprehendo: ut corrigat mores aliorum ac peccata reprehendat; Verr. III, 2.

2. concedo: quos (iudices) alienis peccatis concessuros putes; Verr. III, 223.

constituo: an quicquam interest utrum magistratus peccato defensionem constituant an ..? Tull. 40.

propono: plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; Cluent. 154.

3. discepto de: qui non de suo peccato ... disceptat; Balb. 64.

quaero in: quod ... in his levioribus peccatis, quae magis crebra et iam prope cotidiana sunt, maxime ... quaeritur; Sex. Rosc. 62.

III. **nach Adjectiven:** 1. conscius: qui ... peccatorum suorum conscii ... quaerant; Sest. 99.

2. vacuus: cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; Verr. I, 103.
IV. **nach Substantiven:** confessio: [maximorum peccatorum ... confessio]; Verrr. III, 176.
conscientia: itaque illum in iure metu conscientiaque peccati mutum ... relinquo; Verr. II, 189. peccatine || peccati me || conscientia me profugisse || profugisse || ? dom. 95.
genus: ex quo genere peccati ... iudicia constituta sunt; Caecin. 9.
gradus: quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172.
lex: si propria lege huius peccati adducti essent; Cluent. 114.
multitudo: quam facultatem mihi multitudo istius vitiorum peccatorumque largitur; Phil. II, 43.
poena: cum est poena peccati; dom. 82. non fuit in me poena ulla peccati; ib. 77. supplicium autem est poena peccati; Piso 43.
quaestio: cum omnium peccatorum qnaestiones sint; Balb. 65.
venia: quo quidem tempore .. iste spem maximam reliquorum quoque peccatorum *veniae* || peccatorum || nactus est; Verr. I, 58.
V. **Umstand:** 1. impediri: qui nullo suo peccato impediuntur quo minus ..; div. Caec. 34.
perire: quo enim illi crimine peccatoque perierunt? Cael. 71.
premi: quod non suis, sed suorum peccatis .. prematur; Verr. II, 49.
subire: utrum igitur peccato meo nomen subeo an re iudicata? peccato? dom. 72.
2. in: in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam non oportet; Cluent. 129.
praeter: in quo homine nihil sit praeter summa peccata; Verr. a. pr. 47.
sine: quod sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53.

peccatus, **Vergehen:** nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut ..; Verr. II, 191.

pecco, **fehlen, sündigen, sich vergehen, versehen:** I. **absolut:** 1. **substantivisch:** consuetudo: quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo ... videte; Verr. II, 53. o consuetudo peccandi quantam habes incunditatem! ib. III, 176. ita serpit illud insitum natura malum consuetudine peccandi libera; ib. 177.
inlecebra: quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 42.
licentia: an peccandi potestatem licentiamque permittent? Tull. 40.
locus: non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; Verr. I, 10.
potestas: cum ei peccandi potestas a me concessa videatur; Phil. XII, 16. f. licentia.
2. **verbal:** a. **unpersönlich:** magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio; Verr. V, 174. si in alterutro peccandum sit; Marcell. 21.
b. **persönlich:** alqs: ut peccare ... non possitis; Verr. I, 22. si humano modo, si usitato more, si denique uno aliquo in genere peccasset; ib. II, 9. nemo enim ita tum || ita tamen, tum ita || peccabat, ut ..; ib. 191. quod peccare ipsos aliqua in re iudicarent; ib. III, 134. quo facilius ipsis peccare liceat; ib. 223. fatetur aliquis se peccasse; Muren. 62. non potuit ... saepe peccare; dom. 141. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio; Sest. 134. in quo aequi sperasse Postumum dicunt, peccasse iniqui; Rab. Post. 25. ut ... poenam semper ante oculos versari putent qui peccarint; Milo 61. meo semper periculo peccet Antonius; Phil. XII, 16.

anseres, canes: tamen (anseres, canes) in eam partem potius peccant, quae est cautior; Sex. Rosc. 56.
di, homines: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.
II. **mit Accusativ:** alqd: quae ... peccarit, ea ..; div. Caec. 38. nihil est iam quod in hac causa peccare quisquam possit; Verr. I, 15. dixerim peccare te nihil; Muren. 60. „non multa peccas“; ... „sed peccas || sed si peccas ||“; ib. ne quid peccasset pertimescebat; Sest. 105.

pecto, **kämmen:** quos pexo capillo ... videtis; Catil. II, 22.

pectus, **Brust, Herz, Sinn:** I, 1. obfundo: omnium Marcellorum † meum pectus memoria obfudit; Marcell. 10.
video: tuum hominis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.
2. abscindo a: tunicam .. eius a pectore abscidit; Verr. V, 3.
II. angustiae: non capiunt angustiae pectoris tui (maiestatem consulis); Piso 24.
III. a: ne denudetur a pectore; Verr. V, 32.

pecuaria, **Viehzucht, Viehstand:** tamen pecuaria relinquitur || pecua relinquuntur, al. ||; imp. Pomp. 15.

pecuarius, **das Vieh betreffend,** subst. **Viehzüchter:** A. res: erat ei pecuaria res ampla; Quinct. 12. qui res pecuarias habent; Cluent. 198.
B. I, 1. animadvertit: deinde iste pater familias Asiaticus beatus, novus arator et idem pecuarius, ... animadvertit; Tull. 19.
defendunt: omnes illius provinciae ... pecuarii ... M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.
2. sum: postulo, ut mihi respondeat qui sit iste Verrucius, mercator ... an arator an pecuarius; Verr. II, 188.
II. habeo: ut ... diligentissimus agricola et pecuarius haberetur; Deiot. 27.
III. numerus: ex tanto || ex toto || ... pecuariorum numero; Font. 12.
ordo: si cuiquam ordini sive aratorum sive pecuariorum ... probatus sit; Verr. II, 17.

peculatus, **Unterschleif:** I, 1. facio: an de peculatu facto ... longa oratio est expromenda? Rabir. 8.
omitto: ut omittam tuos peculatus; Verr. III, 206.
testor: testatur litteris tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.
vindico: qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; Verr. I, 11.
2. damno: qui ambo peculatus damnati sunt; Verr. a. pr. 39. peculatus damnatus est; Flacc. 43.
3. obicio de: quae de peculatu ... nova obiecit; Sex. Rosc. 82.
II. crimen: est peculatus (crimen); Verr. IV, 88.
fraus: num fraude poterit carere peculatus? Phil. XIII, 12.
genus: iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur; Verr. III, 177.
iudicium: emerserit ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12. non intellegis haec ... ad peculatus iudicium pertinere? ib. III, 83.
quaestio: quid C. Orchivii peculatus (quaestio)? Cluent. 147. quaestio peculatus; Muren. 42.

peculiaris, eigenartig, verschieden, außerordentlich: edictum: exoritur peculiare edictum repentinum; Verr. III, 36.
populus: aliusne est aliquis improbis civibus peculiaris populus? Sest. 125.
Sicilia: peculiarem habes aliquam Siciliam, quae ..? Verr. III, 172.
testis: venio ad Lysaniam ... peculiarem tuum ... testem; Flacc. 51.

peculium, Vermögen, Sondergut: I. retineo: peculia omnium vicariique retinentur; Verr. I, 93.
II. nihil: vicarium nullum habet, nihil omnino peculii; Verr. III, 86.

pecunia, Geld, Geldsumme, Vermögen: I. **Subject:** abit: f. IV, 1. alqd; Verr. II, 55. abundat: f. II, 1. adedo.
accedit: accessit ipsius antiqua HS quindeciens pecunia; Verr. II, 61.
debet: f. deest; leg. agr. II, 47. est; Verr. III, 91. potest; Verr. I, 19. — deducit: f. est; Verr. IV, 12.
deest: ne ... pecunia testibus deesset; Cluent. 192. si forte desit pecunia, quae tanta ... recipi potest ut deese non debeat; leg. agr. II, 47. ut ... non sit pecunia populo Romano defutura; Phil. V, 12.
est: cui || cuius || [res] et pecunia levissima ... fuit; Qu. Rosc. 15. et illa fuit pecunia immanis, haec parvola; illa honesta, haec sordida; illa iucunda, haec acerba; illa propria, haec in causa et in iudicio conlocata; ib. 23. satis grandem pecuniam et satis impudentem esse; Verr. I, 140. ea erat .. pergrandis pecunia; ib. II, 19. quae non minor erat pecunia; ib. 45. an ita parva est pecunia ..? ib. 61. tamen hae pecuniae per vim ... captae et conciliatae tibi fraudi ... esse deberent; ib. III, 91. pecunia publica ... ad emendum frumentum attributa fueritne tibi quaestui? ib. 165. magna est enim pecunia; ib. 201. videamus quanta ista pecunia fuerit, quae potuerit Heium ... deducere; ib. IV, 12. pecuniam sibi esse in nominibus, numeratam in praesentia non habere; ib. V, 17. ubi pecunias exterarum nationum esse arbitramini? ib. 127. quaerunt a me ubi sit pecunia; Cluent. 72. si istinc pecunia ... est; ib. 83. cum ipsa pecunia ... numero ac summa sua non modo quanta fuerit, sed etiam ad quam rem fuerit ostendat; ib. 87 quae pecunia fuerit apud se Flacci patris nomine a civitatibus, hanc a se esse ablatam queruntur; Flacc. 55. quorum ... pecuniae autem tantae sunt, ut eas nimium multi ... concupiscant; dom. 46. idcirco illa ... summa || sua, suae || arte aspergi videbatis: tum pecuniam || pecunia || L. Cornelii, quae neque invidiosa est et, quantacumque est, eius modi est, ut conservata magis quam correpta esse videatur; Balb. 56.
exit: f. revertitur.
iacet: quo modo tibi tanta pecunia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4.
intercedit: in quibus (decretis) ... pecuniam intercessisse; Verr. I, 125.
latet: illa omnis pecunia latuit in illa caligine; Verr. III, 177.
manet: pecunia utinam ad Opis maneret! Phil. I, 18.
ostendit: f. est; Cluent. 87.
perit: tantam pecuniam ... perire potuisse; Phil. V, 11.
pervenit: quo ista pecunia pervenerit; Verr. I, 150. „at enim ad Verrem pecunia ista non pervenit"; ib. II, 26. ad paucos [homines] omnis omnium nationum pecunias pervenire; ib. V, 126. ad quos pervenisse pecunias ... statutum sit; Cluent. 116 QUO EA PECUNIA PERVENERIT; Rab. Post. 8. 12. 37. ad quos ea pecunia ... pervenerit; ib. 8. QUO EA PECUNIA PERVENISSET; ib. 9. quamvis magna ad Postumum ab eo pecunia pervenisset, non redigeretur; ib. 37.
potest: hic iudiciis pecuniam plurimum posse; Verr. I, 6. istius pecuniam, quae apud me ... nihil potuisset, apud se ... nihil posse debere; ib. 19. f. est; Verr. IV, 12. perit. — II, 1. conficio; Verr. I, 138.
proficiscitur: f. versatur.
redundat: hinc illae extraordinariae pecuniae, quas ... investigamus, redundarunt; Verr. I, 100.
revertitur: hanc pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; Verr. II, 57.
superat: pecunia superabat || supererat; Fr. C. 22 ||? at egebas; Scaur. 45. f. IV, 1. alqd; Verr. III, 195.
valet: qui plus existimat ... pecuniam ... valere; Verr. III, 138.
versatur: versatam esse in iudicio pecuniam constat: ea quaeritur unde profecta sit; Cluent. 81.
videtur: utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur adversus leges? Verr. III, 194. f. est; Balb. 56. revertitur.
ohne Verb: magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30.
II. **nach Verben: 1. Accusativ:** abicio: pecuniam ... quaesitam, dum volt in praedio ponere, non posuit, sed abiecit; Tull. 15.
accipio: f. **accipio,** III, pecuniam (58 St.) B. I, S. 41, b.
addo: pecuniam grandem addere; Verr. III, 228.
adedo: quis ... non adesa iam, sed abundanti etiam pecunia sic dissolutus fuisset ..? Quinct. 40.
adimo: pecuniam si cuipiam fortuna ademit; Quinct. 49.
adnumero: cogit quaestorem suum pecuniam, quam ... redegisset, eam mulieri omnem adnumerare et reddere; div. Caec. 56. tibi aut || an || cui tu imperasses adnumerare pecuniam; Verr. II, 144. ut ea pecunia omnis a civitatibus sibi adnumeraretur; ib. V, 60.
aestimo: hic pecunias vestras aestimabat; Phil. V, 20.
amitto: illum pecuniam grandem amissurum; Sex. Rosc. 110.
antepono: ut ille homo ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11.
aspergo: f. I. est; Balb. 56.
attingo: non attigit pecuniam; Verr. I, 37. pecuniam publicam attigit; Phil. VIII, 27.
attribuo: pecunia attributa, numerata est; Verr. I, 34. ut ... tantam pecuniam redemptori attribuendam solvendamque curent; Phil. IX, 16. urbanos ... pecuniam dare, attribuere, solvere; ib. XIV, 38. f. pono; Verr. III, 165. — I. est, Verr. III, 165.
averto: f. **averto** pecuniam (9 St.) B. I, S. 359, a.
aufero: f. **aufero,** III. pecuniam (18. St.) B. I, S. 361. u. 3, b.
augeo: aucta pecunia; Cluent. 45. privatorum pecunias augeri, publicas exhauriri; leg. agr. II, 15.
capio: f. **capio,** II. pecuniam (21 St.) B. I, S. 452.
celo: f. habeo; Rab. Post. 38.
coacervo: videtis iam ... omnibus rebus et modis constructam et coacervatam pecuniam xvira-

lem; leg. agr. I, 14. ante pecuniae coguntur et coacervantur; ib. II, 71. tanta pecunia una in domo coacervata est, ut ..; Phil. V, 12.

cogo: ſ. **cogo,** III. pecuniam (29 St.) B. I, S. 564, a.

comnitto: postea quam tibi pecuniam ... commisit; Verr. I, 37. commissa est pecunia tanta praetoria; ib. III, 177.

comparo: ut ... tibi pecuniam ... compararent; dom. 55. quid C. Pansa egit aliud ... pecunia comparanda || pecuniis comparandis, pecuniae comparandis || ... nisi ut ..? Phil. XIV, 5.

compenso: Catonis est dictum „pedibus compensari pecuniam"; Flacc. 72.

concilio: ſ. **concilio** pecuniam (6 St.) B. I, S. 601, b.

concupisco: quantam enim quisque concupierit pecuniam, tantam licebit ... consequatur; Verr. III, 222. qui pecuniam Sassiae concupivisset; Cluent. 27. credo enim vos ... non pecuniam ... concupisse; Phil. I, 29. ſ. I, 1. est; dom. 46.

condo: ut liceat illi ... pecuniam condere; leg. agr. II, 69. ſ. II, 3. incumbo.

confero: primum quo tantam pecuniam (contulerunt)? Verr. II, 137. si ... pecuniam statuarum nomine contulerunt; ib. 145. una civitas cum tot nominibus pecuniam contulerit; ib. ut pecuniam conferrent; ib. sese ... pecuniam ... invitissimos contulisse; ib. 148. eos ... pecunias voluntate sua non contulisse; ib. 152. hos homines persuadebis ad honorem ... tuam pecunias maximas ... contulisse? ib. 157. qui tibi ad statuas pecunias contulerunt; ib. III, 180. ad eius honores conlatam ... patris pecuniam recte abstulit filius; Flacc. 59. ſ. dico; Flacc. 55. — 5. dico de.

conficio: permagnam ... pecuniam confici posse; Verr. I, 138. quantam pecuniam non solum numeratam, verum etiam huiusce modi in rebus positam confecerit; ib. II, 184. potestas innumerabilis pecuniae conficiendae; leg. agr. II, 33. duae rationes conficiendae pecuniae; Flacc. 20. ut illi pecuniam conficere possent; Sest. 94.

conflo: quae ratio aut flandae aut conflandae pecuniae non reperiebatur? Sest. 66.

congero: innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; Phil. V, 12.

conloco ſ. **conloco,** I. pecuniam (4 St.) B. I, S. 631, b. — consequor: ſ. concupisco; Verr. III, 222. — conservo: ſ. I, 1. est; Balb. 56.

constituo: quis pecuniam ad emendos agros constitutam ... dedit? dom. 23.

construo: ſ. coacervo; leg. agr. I, 14.

consumo: ſ. **consumo,** II. pecuniam (7 St.) B. I, S. 681, b.

converto: te ... publicam pecuniam domum tuam convertisse; Verr. III, 176.

corripio: ut apertus in corripiendis pecuniis fuit; Verr. a. pr. 5. ad innumerabilem pecuniam corripiendam; ib. II, 30. ſ. I, 1. est; Balb. 56.

credo: ſ. **credo,** III. pecuniam (12 St.) B. I, S. 717, a.

curo: quibus nominibus pecuniam Romae curari oporteret; Quinct. 15.

debeo: ſ. **debeo,** IV. pecuniam (19 St.) B. II, S. 26, a.

decerno: ne posthac tantas pecunias ... decerneremus; Verr. III, 200. decrevistis tantam pecuniam Pompeio, quantam ... redegisset; Phil. XIII, 10. ſ. faeneror; Verr. III, 169.

defero: quae pecunia simul atque ad eum delata est; Cluent. 69. „delatam (pecuniam) ad nos, creditam nobis L. Flacci nomine"; Flacc. 55. ſ. IV, 1. alqd; leg. agr. I, 13.

depono: ſ. recupero; leg. agr. II, 41.

deporto: ſ. **deporto,** II. pecuniam (3 St.) B. II, S. 72, b.

deprehendo: pecunia obsignata, quae ob eam causam dabatur, in manibus Scamandri liberti .. deprehenditur; Cluent. 47. de deprehensis pecuniis ... respondebo Muren. 54.

depromo: ſ. divido.

desidero: ſ. repeto; Verr. IV, 17.

despicio: quoniam pecunias aliorum despicis; Vatin. 29.

detraho: si potest ista pecunia sine aratorum iniuria detrahi; Verr. III, 182.

devoro: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177. accepta tamen et devorata pecunia; Piso 90.

dico: praeter eam quam dixi pecuniam numeratam; Verr. III, 107. suamne (pecuniam) dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? Flacc. 55. „doti" inquit „Valeria pecuniam omnem suam dixerat"; ib. 86. ſ. 5. immitto in.

discribo: discripsit || descripsit || autem pecuniam; Flacc. 32.

dispertio: pecuniam illam aut iudicibus dispertiendam aut ipsi esse reddundam; Cluent. 69.

dissipo: ſ. **dissipo** pecuniam (3 St.) B. II, S. 134, a. — disolvo: ſ. **dissolvo,** II. pecuniam (5 St.) B. II, S. 135, a.

distribuo: ut praetor ... pecunias, quas civitatibus distribuere debeat, eas omnis avertat; Verr. III, 171.

divido: qui pecuniam ex aerario depromptam ... aut ... magistratibus diviserit aut ... reliquerit; imp. Pomp. 37.

do: ſ. **do,** III. pecuniam (73 St) B. II, S. 145.

effundo: pecunia publica dissipata atque effusa; Phil. VI, 3.

eripio: ſ. **eripio,** II. pecuniam (14 St.) B. II, S. 210, b. — erogo: ſ. **erogo** pecuniam (4 St.) B. II, S. 211, a.

exhaurio: cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis, ex vectigalibus redegissetis; leg. agr. II, 98. ſ. augeo; leg. agr. II, 15.

exigo: ſ. **exigo,** II. pecuniam (15 St.) B. II, S. 268, b. — expendo: ſ. **expendo** pecuniam (6 St.) B. II, S. 275, a.

expeto: cuius .. pecunia non expetebatur; dom. 46.

exprimo: nullam pecuniam statuarum nomine nisi vi expressam; Verr. II, 165. an ... te expressisse ... hanc pecuniam? ib. III, 84.

extorqueo: ſ. **extorqueo,** II. pecuniam (4 St.) B. II, S. 286, b.

facio: quibusnam rebus ... maximam uno anno pecuniam facere posset; Verr. II, 17. quantam pecuniam fecerit; ib. 133. ex quibus (nummis) pecuniam maximam fecit; ib. 136. innumerabilem pecuniam facere cum posset; ib. III, 211. iam vero ab isto omnem illam ex aerario pecuniam ... lucri factam videtis; ib. 174.

faeneror: idem praeterea pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; Verr. II, 170. si .. te tuam pecuniam ... faeneratum docerem, tamen effugere non posses, sed publicam, sed ob frumentum decretam; ib. 169.

fero: qui pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. haec pecunia necesse est ... aut expensa lata aut stipulata sit; ib. 14. (pecuniam) expensam latam non esse; ib. quas pecunias ferebat eis expensas, ... eas ... referebat acceptas; Verr. II, 170. in quibus (tabulis) sibi expensa pecunia lata sit acceptaque relata; Caecin. 17.

flo: ſ. conflo.

habeo: pecuniam illam non haberes; Verr. V, 79. pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18. habes tan tam pecuniam, qua ..; leg.

agr. II, 66. illi pecunias habebunt; ib. 72. „at habet et celat (pecuniam)“; Rab. Post. 38. ſ. retineo; Quir. 23. — I, 1. est; Verr. V, 17. — IV, 1. alqd; leg. agr. I, 13.

impendo: ut ... pecuniam impendant; Verr. IV, 68. ſ. IV, 1. alqd; Verr. V, 51.

impero: ſ. **impero,** III. pecuniam (8 St.) B. II, S. 600, a.

impetro: pecuniam impetrarat; Phil. II, 94.

investigo: ſ I. redundat.

lacero: hanc pecuniam tantam ... abs te sic laceratam esse dico, ut ..; Verr. III, 264.

largior: primum nervos belli, pecuniam infinitam (largiri), qua nunc eget; Phil. V, 5.

lego: legat grandem pecuniam; Cluent. 33. quae pecunia mulieri legata erat, ... eam praesentem Oppianicus non || nondum || debitam mulieri solvit; ib. 34.

mitto: pecuniam et legatos mittere; Verr. III, 191. ille Ephesum ... pecuniam misit; Deiot. 14.

neglego: tantam pecuniam captam neglegere; Verr. III, 218.

numero: ſ. **numero,** III. pecuniam (22 St.) S. 390.

obsideo: nam cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem, id est,] || omnia oppida maxima multitudine, id est || totam Italiam ... obsidebunt; leg. agr. II, 75.

obsigno: cur cum obsignata pecunia venisset; Cluent. 53. ſ. deprehendo; Cluent. 47.

obtineo: alienam pecuniam ... obtinere; Sex. Rosc. 26.

occulto: „occultat pecuniam Postumus, latent regiae divitiae“; Rab. Post. 45.

occupo: pecunias occuparat apud populos; Verr. I, 91. pecuniam adulescentulo grandi faenore ... occupavisti; Flacc. 51. cum ipsi ... istam pecuniam ... occupavissent; ib. 59.

odoror: quid, Albiana pecunia vestigiisne nobis odoranda est? Cluent. 82.

omitto: ut ... pecunias acceptas (omittam); Verr. III, 206.

ostento: utrum quae (pecunia) tibi ex societate debeatur an quae promissa sit et ostentata? Qu. Rosc. 16.

pario: parta sit pecunia .. xviris tanta, quanta est || sit || in terris; leg. agr. II, 62.

pendeo: [tamen omnes vobis pecunias ... penderent]; leg. agr. II, 98. Achaeos ingentem pecuniam pendere; prov. cons. 5.

permuto: „at permutata aliquando pecunia est“; Rab. Post. 40.

perscribo: multas pecunias isti erogatas in operum locationes falsas atque inanis esse perscriptas; Verr. V, 48. maiorem aliam (pecuniam) ... se perscripsisse dicunt, Flacc. 44.

persolvo: se pecuniam, quam huius fide sumpserat, ... persoluturum; Flacc. 46. se omnem pecuniam Fufiis persolvisse ib. 47.

peto: te petisse ab eo istam nescio quam innumerabilem pecuniam; Quinct. 37. et is pecuniam, si qua deberetur, non peteret, qui ..? ib. 39. pecuniam petit; ib. 42. pecuniam petit: negamus deberi; ib. 44. se non pecuniam ... petere; ib. 46. si vellet pecuniam petere; ib. 85. ut pecuniam non ex tuis tabulis, sed ex adversariis petas; Qu. Rosc. 5. tu ... ex adversariis pecuniam petere non auderes; ib. 7. pecunia tibi debebatur certa, quae nunc petitur per iudicem, in qua ... sponsio facta est; ib. 10. quem ad modum certam pecuniam petere possit non reperio; ib. 13. pecunia petita est certa, cuius || cum || tertia parte sponsio facta est; ib. 14. pecuniam petis .. a Roscio; ib. 16. pecunia petitur ab Hermippo. Hermippus ab Heraclide petit; Flacc, 47. negavit a privato pecuniam ... praetorem petere oportere; ib. 86. ut ... ei maximae pecuniae deberentur, quas cum peteret ..; Sulla 58. quis pecuniam ... a senatu petebat? Sest. 66. si adventicia pecunia petitur ab eo, cui sua non redditur; Rab. Post. 46. ſ. reddo; Flacc. 89.

polliceor: deinde continuo esse pollicitum quantam vellent pecuniam; Verr. a. pr. 23. pecuniam pollicetur; ib. I, 138. ait accusatores eius multo maiorem pecuniam praetori polliceri; ib. II, 70. quantam .. pecuniam militibus ... pollicitus sit; Phil. V, 53. qui principes pecuniae pollicendae fuerunt; ib. VII, 23. in ... pecuniis pollicendis; ib. ut pecunias in rem publicam polliceantur? ib. VIII, 4. qui pecunias polliciti sunt; ib. XII, 7. ut pecuniam quibusdam iudicibus levissimis polliceatur, deinde eam postea supprimat; Cluent. 71.

pono: quin omnes omnium pecuniae positae sint in eorum potestate, qui ..; Verr. II, 30. cum posita esset pecunia apud eas civitates, unde erat attributa; ib. III, 165. quo in oppido uno pecunia a tota Asia ... poneretur; Flacc. 56. ſ. abicio. conficio; Verr. II, 184.

posco: qui ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127. qui M. Octavium Ligurem pecuniam ... poposcerit; ib. II, 119. poscere pecuniam grandem coepit; ib. III, 67. qui ... pecuniam posceret; ib. 189. pecuniam cum posceret; ib. V, 56. permagnam pecuniam poposcit; Cluent. 69. si sibi pecuniam, quantam poposcerat, non dedisset; Milo 75.

possideo: illos amplissimam pecuniam possidere; Sex. Rosc. 85.

praetereo: praetereo pecuniam quam eripuit; Verr. I, 49.

procuro: ſ. tracto; Font. 5.

profundo: quam cum pecuniam profudisset; Cluent. 68.

promitto: pecuniam argentario promittit Aebutius; Caecin. 16. quibus pecuniam promiserit; Cluent. 194. ſ. ostento.

promo: cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset; Verr. III, 195.

pronuntio: ſ. supprimo.

quaero: neque sibi soli pecuniam quaerere; Verr. a. pr. 40. magnam pecuniam ... quaesisse; ib. II, 24. dubitaturum quemquam existimas quin ... haec tibi omnis pecunia quaesita sit? ib. III, 91. uti ... pecunia quaereretur; ib. V, 43. quaerit pecuniam; leg. agr. I, 2. nunc praesens, certa pecunia numerata || pecunia [numerata], pecunia || quaeritur || petitur ||; ib. sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam quaesivit, *sibi quaesivit* || quaesivit sibi ||; Rab. Post. 21. ſ. abicio. — 5. remitto ex.

recipio: iubet enim pecuniam, si qua ... recipiatur, hac uti xviros; leg. agr. I, 13. ut si qua pecunia ... recipiatur, ea xviri utantur; ib. II, 62.

recupero: qui ... pecuniam depositam .. recuperarent; leg. agr. II, 41. recuperata est (pecunia) multis post annis; Flacc. 57.

reddo: si non redderet pecuniam; Verr. I, 92. ne pecuniam quidem reddes? ib. II, 78. pecuniam || pecuniamque || non reddat? ib. 79. si ista omnis pecunia ... reddita est, si petita, si redacta; Flacc. 89. ergo is Gabinio dedit, qui huic non || non huic || reddidit (pecuniam); Rab. Post. 38. si eis, quorum erat (pecunia), non redderetur; Phil. II, 93. ſ. adnumero; div. Caec. 56. dispertio. peto; Rab. Post. 46. refero; Verr. III, 167. retineo; Quir. 23. — 5. ago de.

redigo: pecuniam redigit; div. Caec. 56. DE LITIBUS AESTIMATIS CN. DOLABELLAE PR. PECU-

NIAE REDACTAE; Verr. I, 96. solet is dicere in eum, qui pecuniam redegit || coëgit ||, qui in illum, cuius nomine ea pecunia redigeretur, non dixerit? Rab. Post. 31. quantam (pecuniam) ex bonis patriis ... redegisset; Phil. XIII, 10. ſ. adnumero; div. Caec. 56. decerno; Phil. XIII, 10. exhaurio. reddo; Flacc. 89. — I. pervenit; Rab. Post. 37.

refero: pecuniam referri iubet; Verr. II, 56. ut ... pecunias in aerarium referrent; ib. III, 81. neque eam pecuniam rettulit; ib. 118. ut, si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris, reddas societati; ib. 167. et refer (pecuniam), quam accepisti; ib. 202. referetur pecunia? leg. agr. I, 15. quid pecuniae || pecunia || fiet? referre in aerarium lex vetat; ib. II, 72. in ea pecunia non referenda; Flacc. 33. cum illam pecuniam ... referant; ib. 44. ſ. fero; Verr. II, 170. Caecin. 17. — IV, 1. alqd; Verr. III, 195.

relinquo: magnam pecuniam Heraclio relictam; Verr. II, 35. ſ. divido. repeto; Verr. V, 127.

repeto: cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur; div. Caec. 10. quorum causa iudicium de pecuniis repetundis est constitutum; ib. 11. quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit; ib. 17. lex ipsa de pecuniis repetundis; ib. 65. ut is || ut || de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. alterum (fratrem) esse quaesiturum de pecuniis repetundis; ib. 27. quod ... de pecuniis repetundis lis aestimata sit eo nomine, quod ..; ib. 38. ut lex de pecuniis repetundis iudiciumque tolleretur; ib. 41. iudicia de pecuniis repetundis fieri; ib. 42. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis ... usus est; ib. 51. in hac quaestione de pecuniis repetundis; ib. II, 15. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; ib. 27. nomen eius de pecuniis repetundis ... deferemus; ib. 142. post hominum memoriam iudiciaque de pecuniis repetundis constituta; ib. III, 130. qui legem de pecuniis repetundis primus tulit; ib. 195. ut de pecuniis repetundis condemnari possit; ib. 222. ille se negat pecuniam repetere, quam ereptam non tanto opere desiderat; ib. IV, 17. tametsi lex est de pecuniis repetundis; ib. 17. qui primus de pecuniis repetundis legem tulit; ib. 56. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; ib. 82. in iudicio de pecuniis repetundis; ib. V, 45. pecunias ... non repetunt; relinquunt; ib. 127. de pecuniis repetundis; Cluent. 104. accusari de pecuniis repetundis; ib. 114. reo damnato de pecuniis repetundis; ib. 116. quibus damnatis de pecuniis repetundis; ib. te lege pecuniarum repetundarum non teneri; ib. 148. quid mea (quaestio) de pecuniis repetundis? ib. 147. iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59. repete a Deciano, non pecuniam, non praedia; Flacc. 73. reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. C. Caesaris legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? Sest. 135. quo (anno) lex lata est de pecuniis repetundis acerrima; Vatin. 29. quo (anno) causam de pecuniis repetundis Catilina dixit; Cael. 10. cum ... causam de pecuniis repetundis diceret; Balb. 11. quae ... (lex) Iulia de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50. accusavi de pecuniis repetundis; Rab. Post 9. sed est adreptus unus eques Romanus de pecuniis repetundis reus; ib. 11. qua lege? „Iulia de pecuniis repetundis"; ib. 12. postulatur ... primum de pecuniis repetundis; Fr. B. VI, 1.

reporto: non ... pecuniam domum ... volt .. reportare; Verr. V, 128.

repudio: qui tantas et tam infinitas pecunias ... repudiarit; Qu. Rosc. 24.

retineo: tibi datam pecuniam domi retines; Verr. III, 202. [quod pecuniam qui retinet non dissolvit; qui reddidit non habet]; Quir. 23.

servo: haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae; Rab. Post. 28.

solvo: pro quo frumento pecunia omnis soluta non est; div. Caec. 32. PECUNIA PRAESENS SOLVETUR; Verr. I, 146. ut pro his decumis pecunia solvatur aratoribus; ib. III, 42. ut Siculis, ut aratoribus || ut Siculis aratoribus || ... solveretur (pecunia); ib. 164. cum ... pro frumento pecuniam civitatibus solverem; ib. 182. „pecuniam solvi"; ib. IV, 43. si protinus aliis aeque magnas (pecunias) aut solverunt aut dederunt; Font. 3. pecunia solvitur a Caesennia; Caecin. 17. invita (civitas) solverat Castricio pecuniam iam diu debitam; Flacc. 54. ne pecunias creditas solverent; Piso 86. ſ. attribuo; Phil. IX, 16. XIV, 38. debeo; Verr. III, 126. lego; Cluent. 34. — 5. detraho ex. — IV, 2. deductio ex.

spondeo: cum fortissimis legionibus ... pecunias, agros spopondistis; Phil. VII, 10.

stipulor: stipulatam (pecuniam) non esse taciturnitas testium concedit; Qu. Rosc. 14. ſ. fero; Qu. Rosc. 14.

subministro: qui ... sese .. spoliare maluerit quam tibi pecuniam non subministrare; Deiot. 25.

sumo: cum ... reperiretur pecunias sumpsisse mutuas, Verr. I, 28. pecuniam sumpsit mutuam a Sex. Stloga; Flacc. 46. pecunias .. a quibus videatur ad rem militarem mutuas sumat; Phil. X, 26. ſ. persolvo; Flacc. 46.

suppedito: quamquam ad sumptum itineris ... suppeditata pecunia a Postumo est; Rab. Post. 6.

supprimo: suppressam esse ab eo pecuniam, quam pro reo pronuntiasset; Cluent. 78. ſ. polliceor; Cluent. 71.

teneo: an ... pecuniam publicam tenueris omnem; Verr. III, 174. igitur pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72.

tracto: pecuniam publicam tu tractabas; div. Caec. 32. ut is eam pecuniam tractaret, quem ..; Verr. V, 60. quam ob rem ... tantam utilitatem per alios tractandae pecuniae neglexeris; ib. 61. quorum uterque in pecunia maxima tactanda procurandaque versatus est; Font. 5.

trado: qui quaestor consulem suum ... pecunia tradita ... spoliare ... ausus sit; Verr. III, 6.

transfero: haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum; Flacc. 56.

tribuo: „mihi pecuniam tribuit"; Phil. V, 6.

2. **Genetiv:** condemno: pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43.

sum: cuius pecuniae quinquagesima est? Font. 7. ubi est septiens miliens, quod est in tabulis, quae sunt ad Opis? funestae illius quidem pecuniae, sed tamen ..; Phil. II, 93.

3. **Dativ:** desum: neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse video, nisi ..; leg. agr. II, 78.

facio: ſ. refero; leg. agr. II, 72.

incubo: qui illi pecuniae, quam condiderat || condidisset, condisset ||, spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

obsto: quoniam .. ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare ... videatur; Sex. Rosc. 6.

4. **Ablativ:** egeo: ſ. I. superat. — II, 1. largior.

nudo: quaestura [...] quid aliud habet in se nisi [...] a quaestore suo pecunia publica nudatum ... consulem? Verr. a pr. 11.

opus est: ut nihil opus esset pecunia; Cluent. 81.

privo: qui ... pecunia .. patria privatus est; Verr. II, 80.

spolio: Cn. Carbonem consulem ... spoliatum auxiliis, pecunia; Verr. I, 77. ſ. 1. trado.

utor: „pecunia mea ... utitur P. Quinctius: utatur sane; non peto“; Quinct. 42. si creditoris culpa est, si qui || creditor is in culpa non sit, qui || improbe credita pecunia usus est; Rab. Post. 7.

5. **mit Präpositionen:** abstineo a: quem ad modum manus ab alienis pecuniis abstinueris; Verr. V, 4.

adfero ad: quo modo ad pecuniam publicam adlatum (nomen) est? Verr. III, 181.

aedifico de: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago de: ut cum illo Oppianicus egerit de pecunia, ut ille se redditurum esse dixerit; Cluent. 78.

appello de: testamento ... filius, appellatus es de pecunia, quam ... debebas; Phil. II, 71.

aspiro ad: quisquam ad meam pecuniam ... aspirat? Verr. V, 142.

audio de: qui profecto de tanta pecunia, si esset data, nihil audisse non possent; Flacc. 93.

aufero ex: ex pecunia publica HS terdeciens scribam tuum ... abstulisse; Verr. III, 184.

certo cum: certet ... vestra integritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.

clamo de: cum maxime ... hoc de pecunia clamaret; Verr. V, 17.

cognosco de: nunc de hac tota pecunia aversa .. cognoscite; Verr. III 170.

cohibeo a: qui [..] a pecuniis sociorum ... manus ... cohibere possit; imp. Pomp. 66.

confirmo de: quorum omnium testimoniis de hac Dionis pecunia confirmatum est; Verr. II, 23.

confugio ad: illum ... ad pecuniam confugisse; Cluent. 20.

coniungo cum: ne poena capitis cum pecunia coniungatur; dom. 45.

constituo de: locus ... de pecuniis residuis non est constitutus; Cluent. 94. — ex: qui ... Verria haec turpia ... ex Heraclii pecunia constituerit; Verr. IV, 151. — in: ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10.

decoro ex: qui oppidum ... ex pecunia sua ... decoravit; Verr. II, 112.

detraho de: scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181. — ex: ex ea pecunia, quae pro aerario solveretur, detraxisse; Font. 3.

dico de: quoniam de ea pecunia, quam tibi ad statuam censores contulerunt, dixi; Verr. II, 141. ut tibi de pecuniis creditis ius ... dicere liceret; prov. cons. 7.

do ex: neque illam statuam ex pecunia publica neque publice datam; ib. IV, 139.

extrudo ad: posses extrudere ad Cypriam pecuniam; dom. 65.

facio ex: decem enim navis ... populus Milesius ex pecunia vectigali ... fecerat; Verr. I, 89.

impendo de: quod tu de tua pecunia dicis impensum; Verr. V, 47.

implico cum: s. IV, 1. ratio; imp. Pomp. 19.

inmitto in: ut in eos se potius inmitteret quam in ... vestras pecunias: pecunias dico? Milo 76.

insum in: in hac pecunia publica ... haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

invado in: quoniam in alienam pecuniam tam plenam atque praeclaram ... invaserit; Sex. Rosc. 6. in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... invasit; Phil. II, 41.

laboro de: non enim laborat de pecunia; Sex. Rosc. 128.

numero de: qui de sua pecunia HS IↃLX milia numeravit; Verr. I, 150.

orno de: quod privati homines de suis pecuniis ornant, ... id ..; ib. IV, 71.

pervenio ex: quod ex ea pecunia, qua reorum quis damnatus sit || pecunia quae ad quem eorum qui damnatus est ||, pervenisse ad aliquem ... planum factum sit; Rab. Post. 37.

pono in: qui omnia in pecunia posuisset; Vatin. 38.

reficio ex: quod (opus) ex mea pecunia reficiatur; Verr. I, 142.

remitto ex: quod ex ea pecunia remiserit, quam ipse quaesierat; Verr. III, 82.

sum in: quoniam in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8.

viro in: nos ita vivere in pecunia tenui, ut ..: Verr. III, 9.

III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: non sine causa se cupidum pecuniae fuisse; Verr. a. pr. 8. quod ceteri ... pecuniae cupidiores esse soleat; Cluent. 28.

2. contentus: ut pecunia fortunisque nostris contentus sit; Sex. Rosc. 7. ut pecunia nostra contentus sit; ib. 150.

refertus: primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia; Verr. IV, 41.

3. acer ad: si ... tam acres ad pecunias, tam attenti, tam avari soleremus esse; Fr. B, XVI, 1, 2.

planus de: si de pecunia testibus planum facere non possem; ib. 81.

reliquus de: ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexcenta facta sint; Verr. I, 92.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ut sibi id, quod ab ipsis abisset pecuniae, curet; Verr. II, 55. exigis tantum pecuniae, quantum..: ib. III, 173. quod superaret pecuniae, rettulisses; ib. 195. quid tibi Mamertini clam pecuniae dederint; ib. V, 43. quid censetis ... voluisse Mamertinos impendere ... pecuniae, ne ..? ib. V, 51. quod quisque imperator habeat pecuniae || pecuniae habeat ||, protinus ad x viros deferat || referat || ; leg. agr. I, 13. census es praeterea numeratae pecuniae $\overline{\text{CXXX}}$; Flacc. 80. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; Phil. XII, 12.

acervus: qui (locus) tantos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59.

arbitrium s. iudicium.

aversor: aversor pecuniae publicae; Verr. V, 152.

caput: caput vestrae pecuniae; leg. agr. II, 80.

causa: non quo illi ... causam pecuniae publicae contemptam ... putarent; Cluent. 94.

cautio: cautiones fiebant pecuniarum; dom. 128.

comes: abs te donatum (anulum) comitem pecuniae iudicamus; Verr. III, 187.

confirmator: sequester et confirmator pecuniae desiderabatur; Cluent. 72.

contemptio: vellem hanc contemptionem pecuniae suis reliquisset! Thil. III, 16.

crimen: cum extraordinariae pecuniae crimen subterfugere velles; Verr. I, 102. neque ullo argumento Cluentianae pecuniae crimen tenebitur; Cluent. 125.

cupiditas: nisi hanc rationem ... pecuniae cupiditas ... superaret; Verr. III, 52. quod ... plus .. aliquanto apud te pecuniae cupiditas ... posset; ib. 131.

custos: cum ... custos ... pecuniae ... fueris; Verr. I, 40.

damnatio: putabant absentis damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.

damnum: QUANTAE PECUNIAE PARET ... DAMNUM DATUM ESSE; Tull. 7. QUANTAE PECUNIAE PARET ... DAMNUM M. TULLIO DATUM; ib. 31.

debitio: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.
direptio: direptio eius pecuniae, cuius ratio ... confecta est, hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.
dissipatio: illa vero dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.
dominus: ipse amplissimae pecuniae fit dominus; Sex. Rosc. 23.
exactio: an me ad M. Antonii aestimationem frumenti exactionemque pecuniae revocaturus es? Verr. III, 213.
faeneratio: nam quo alio nomine pecuniae publicae faeneratio est appellanda? Verr. III, 168.
fructus: ut in tua pecunia condisceret, qui pecuniae fructus esset; Quinct. 12.
furtum: manifesto furto || manifesto forte, furto manifesto || grandis pecuniae pertubatus est; Verr. II, 48.
genus: non mihi praetermittendum videtur ne illud quidem genus pecuniae conciliatae; Verr. II, 141. hoc .. unum genus infinitae pecuniae per summam iniuriam cogendae nullo modo posse reprehendi? ib. III, 223. easdem (tabulas) Fonteius instituit et eodem genere pecuniae; Font. 2. vocabula tantum pecuniarum et genera mutabas; Piso 90.
hereditas: quas adoptiones ... hereditates .. pecuniae, sacrorum secutae sunt; dom. 35.
homo: Halicyensis Eumenidae, .. hominis ... magnae pecuniae, vilicus cum ... insimulatus esset; Verr. V, 15.
invidia: minuetur huius pecuniae invidia; leg. agr. I, 14.
iudicium: iudicium est pecuniae certae, arbitrium incertae; Qu. Rosc. 10.
magnitudo: magnitudo pecuniae demonstratur; Sex. Rosc. 20. pecuniae magnitudine sua spe ... absolutus; Verr. a. pr. 2. magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti; ib. 52. quod .. magnitudine pecuniae ... quemvis debet commovere; ib. III, 188. proinde quasi ... ea res ... genere iniuriae, non magnitudine pecuniae differat; ib. 203. quid, si magnitudine pecuniae persuasum est? ib. IV, 11. verum tamen abducuntur homines ... magnitudine pecuniae; ib. 12. video igitur Heium ... nec magnitudine pecuniae adductum esse; ib. 14. „facile“ inquit „adducuntur || adducentur || pecuniae magnitudine, ut ..“; leg. agr. II, 72.
mentio: pecuniae quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 73. versatam esse in iudicio mentionem pecuniae; ib. 78.
numerus: hic tantus .. frumenti pecuniaeque numerus; Verr. III, 106.
opinio: propter opinionem pecuniae; Rab. Post. 40.
pactio: nihil aliud ... actum est nisi pactiones pecuniarum; prov. cons. 9.
partitio: tantae pecuniae partitio; Verr. III, 183.
praedia: cur tria praedia tantae pecuniae statim Capitoni dantur? Sex. Sosc. 108.
profectio: profectio ipsius pecuniae requiratur; Cluent. 82.
quaestio: quaestionem habuit pecuniae publicae; Phil. XI, 5.
ratio: huius || et huius || ego pecuniae .. quae permagna est ... non habui rationem neque habere potui; Verr. II, 153. quicum tantae pecuniae rationem haberet; ib. 187. haec ratio pecuniarum ... implicata est cum illis pecuniis Asiaticis; imp. Pomp. 19. [dissimilis est ratio pecuniae debitae]; Quir. 23. ſ. direptio.
sequester: ſ. confirmator.
signum: quod signum ab sociis pecuniae magnae sustulit; Verr. IV, 88.
subsidium: sine hoc subsidio pecuniae; prov. cons. 28.
summa: ut ad istum ... summa pecuniae referretur; Verr. II, 133. video enim eius pecuniae summam esse pergrandem; ib. 141. civitatibus ... pecuniarum summas discribere || describere ||; ib. V, 62. cum summam tantae pecuniae ... sibi ipse ... fecisset; leg. agr. II, 64.
suspicio: hinc ... nulla suspicio pecuniae; Cluent. 83.
versura: a quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Font. 11.
vestigium: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82. a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; ib. 124.
via: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum et magnae pecuniae; leg. agr. II, 36.
vocabula: ſ. genus; Piso 90.
2. **mit Präpositionen:** arbiter de: cum de hac pecunia ... arbitrum sumpsit; ib. 13.
compromissum de: quid ita de hac pecunia ... compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.
deductio ex: ex omni pecunia, quam aratoribus solvere debuisti, certis nominibus deductiones fieri solebant; Verr. III, 181.
iudices de: cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; ib. 218.
mentio de: cum statuisses mentionem de pecunia facere; Quinct. 39.
pars ex: nam ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57.
quaestus de: invenietur || inietur, al. || enim ratio quaestus de nostra || de vestra || pecunia; leg. agr. II, 67.
V. **Umstand: 1. Ablativ:** addici: Brogitaro ... addictum pecunia tradidisti; har. resp. 29. regna addixit pecunia; Phil. VII, 15.
adduci: sciunt huiusce pecunia te adductum esse; Sex. Rosc. 55. ad quod facinus nemo ... ulla pecunia adduci potuerit; Verr. V, 11.
adiuvare: pecunia ... nostros duces adiuverunt; Phil. XII, 10.
adulterari: quod (ius civile) neque inflecti gratia ... neque adulterari pecunia possit; Caecin. 73.
aedificari: quae (domus) primum aedificatur ... pecunia publica; har. resp. 15. mihi ... pecunia publica aedificandam domum censuerunt; Piso 52.
aestimare: haec vero ... aestimare pecunia non queo; Verr. V, 23. haec expendite atque aestimate pecunia; ib.
appellari: alter est rex iudicio senatus per nos, pecunia Brogitarus per te appellatus; har. resp. 29.
capi: ut suspicer te pecunia captum; Phil. I, 33.
circumveniri: ostendam ... innocentem pecunia circumventum; Cluent. 9. circumventum esse innocentem pecunia; ib. 79. non est igitur circumventus, non oppressus pecunia; ib. 127. cum vir optimus ... pecunia circumventus diceretur; ib. 136.
coëmere: uti privatos agros ... pecunia publica coëmeret; leg. agr. II, 82.
commutare: qui ... religionem pecunia commutarit; Cluent. 129. ut possessionis invidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14.
comparare: accusatores huiusce pecunia comparant; Sex. Rosc. 30.
constitui: fortunas eius ita constitutas fuisse ... villis, pecuniis creditis; Verr. V, 20. hos

xviros .. omnibus omnium pecuniis constitui; leg. agr. II, 61.
corrumpere: qui .. Volteium corrumpi pecunia putet posse; Verr. III, 156. corrupuisse dicitur A. Cluentius iudicium pecunia; Cluent. 9. illum iudicem pecunia corrupit; ib. 23. num etiam illa iudicia pecunia corrupta esse dicas; ib. 62. duos esse corruptos solos pecunia? ib. 127. pecunia iudicium esse corruptum? Phil. II, 56.
damnari: s. II, 5. pervenio ex.
dealbari: quod si tanta pecunia columnas dealbari putassem; Verr. I, 145. qui maiore pecunia quattuor columnas dealbandas ... locaverit; ib.
deduci: me magna pecunia a vera accusatione esse deductum; Verr. I, 17. nisi erunt deducti optima condicione et maxima pecunia; leg. agr. II, 68.
deici: ne eiusdem pecunia de honore deicerer || deiceret ||; Verr. a. pr. 25.
dives: qui nostra pecunia dives es; Sex. Rosc. 93.
effici: ait omnia pecunia effici posse; Verr. III, 155.
emere: utrum enim te lex Terentia Siculorum pecunia frumentum emere an populi Romani pecunia frumentum a Siculis emere iussit? Verr. III, 173. te Romam frumentum emptum Siculorum pecunia misisse; ib. 176. data tibi est pecunia .. una qua frumentum tibi emeres in cellam, altera qua frumentum emeres a civitatibus; ib. 202. hac pecunia iubet agros emi; leg. agr. II, 63. hoc tu emes ista innumerabili pecunia, quod .. ? 67. nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; ib. 82. tum, inquam, emisti grandi pecunia; prov. cons. 7.
expendere: s. aestimare; Verr. V, 23.
explere: si non satis habet avaritiam suam pecunia explere; Sex. Rosc. 150.
expugnari: nihil tam munitum quod non expugnari pecunia possit; Verr. a. pr. 4.
fieri: redemptio est huius iudicii facta grandi pecunia; Verr. a. pr. 16. quod tu Habiti pecunia factum esse arguis; Cluent. 137.
firmare: Gallia ... pecunia belli principia firmavit; Phil. XII, 9.
induci: hic ager omnis ... ingenti pecunia vobis inducetur; leg. agr. II, 70.
instrui: ego provinciam Galliam ... exercitu et pecunia instructam et ornatam ... in contione deposui; Piso 5. tu civem sceleratum ... pecunia ... instrues? Phil. V, 6.
iuvare: quem ... commeatu pecuniaque iuverunt; Balb. 40.
liberari: eos ab se pecunia liberatos; Verr. I, 12. ceteros .. multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. V, 23. quin abs te pecunia liberatus esset; ib. 78.
locupletari: ut homines postremi pecuniis alienis locupletarentur; Sex. Rosc. 137. videbat enim praetores locupletari ... pecunia publica; imp. Pomp. 67.
moveri: non movetur pecunia; Verr. IV. 18.
opprimi: hominem pudentissimum pecunia oppressum esse; Cluent. 77. s. circumveniri; Cluent. 127.
oppugnari: oppugnabar grandi pecunia; Verr. a. pr. 24. de quo esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76.
ornari: s. instrui; Piso 5.
primus: Sex. Roscius ... fuit ... nobilitate et pecunia ... primus; Sex. Rosc. 15. primum hominem genere, virtute, pecunia; Verr. IV, 50.
princeps: homo ... pecunia princeps; Verr. III, 56. Amyntas est ... pecunia princeps illius civitatis; Flacc. 72.
pugnare: pecunia, periurio pugnant; Fr. B, II, 2.
redimere: quibus pecuniis tamen ... civis suos non redemerunt; Verr. III, 72. quam confessam rem pecunia redimere conetur; ib. 130. pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87.
repeti: eadem illa vetera consilia pecunia maiore repetuntur; Verr. a. pr. 17.
servire: servire temporibus suorum omnium pecunia; Cael. 13.
subornare: „Apuleiana pecunia Brutum subornastis || subornatis ||“; Phil. XIII, 32.
temptari: suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59. iudicium illud pecunia esse temptatum; Cluent. 9. quis tum posset arguere ab Oppianico temptatum esse iudicium pecunia? ib. 80.
tollere: qui ... discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.
tradere: cum ... post eandem (religionem) adversario tradideris maiore pecunia; Verr. II, 78.
vendere: fanumque ... venditum (est) pecunia grandi; Sest. 56. alterum ... pacem maxima pecunia vendidisse; ib. 94.
2. **Präpositionen:** cum: fiscos compluris cum pecunia Siciliensi ... esse translatos; Verr. a. pr. 22. venit ... cum pecunia; ib. I, 34. Scamandrum cum veneno pecuniaque deprehensum esse; Cluent. 53. illam (mulierem) ... Romam proficisci cum magno comitatu et pecunia; ib. 192. cum innumerabili pecunia ... vagari; leg. agr. II, 54. cum imperio, infinita pecunia ... mittuntur; ib. 60. [ut volitaretis interea per gentis ... cum omni pecunia]; ib. 99. s. II, 1. obsigno.
in: ut in tua pecunia condisceret, qui ..; Quinct. 12. accipite aliam in minore pecunia ... calumniam; Verr. II, 25. qui se in insperatis ac repentinis pecuniis ... iactarunt; Catil. II, 20. quo animo hunc futurum fuisse censetis ... et quam avidum in pecuniis locupletium? Phil. V, 22.
praeter: praeter summa peccata maximamque pecuniam; Verr. a. pr. 47. s. II, 1. dico; Verr. III, 107.
propter: homines nocentissimi propter pecuniam iudicio liberati; Verr. a. pr. 13. C. Verrem ... nihil fecisse propter pecuniam; ib. I, 35. propter pecuniam liberos amittere; Cluent. 28. quem ille propter pecuniam ... in vincla coniecit; har. resp. 35.
sine: nec enim sine pecunia exercitum alere... potuisset; Phil. XIII, 32.
VI. **Ellipsen, Lücke:** utrum illa quo ea pecunia * sit an nunc de ea? Rab. Post. 38. a me C. Caesar pecuniam? Phil. II, 72. vgl. II, 1. recipio; leg. agr. I, 13.

pecuniarius, das Geld betreffend: iudicium: illud pecuniarium iudicium; Quinct. 85.
res: iudicium esse, C. Aquili, non de re pecuniaria, sed ..; Quinct. 33. possumus ... de re pecuniaria disceptare? ib. 45. quicum mihi ... controversia de re pecuniaria recens intercedit; ib. 54. „de re pecuniaria cupio contendere“; ib. 71. non unum rei pecuniariae socium fefellit; Sex. Rosc. 117. nam cum esset de re pecuniaria controversia; Tull. 5. ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem; Cluent. 120. in re pecuniaria; Flacc. 7.

pecuniosus, reich, bemittelt: alqs: quid exspectas quam mox ego Luscium et Manilium dicam ordine esse senatores, ... copiis rei familiaris locupletis et pecuniosos? Qu. Rosc. 44. omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum; Verr. V, 24.

adulescens: illa caedes Asuvii Larinatis, adulescentis pecuniosi; Cluent. 36.
homo: pecuniosum hominem ... neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. homo nocentissimus pecuniosissimusque; ib. 47. homo ... vel pecuniosissimus Syracusanorum; ib. II, 35. Attalus, homo pecuniosus; ib. IV, 59. Apollonius, homo pecuniosus; ib. V, 16. in uno homine pecunioso; ib. 23. hominem pecuniosissimum ... electum ad tam incredibile crimen; ib. 24.
inimicus: qui pecuniosum inimicum haberet; Cluent. 77.
mulier: pecuniosa mulier; Verr. I, 111. praesto est mulier audax, pecuniosa; Cluent. 18.
reus: ut ... reo audaci, pecunioso ... spem ... praeciderem; Verr. I, 20.

pecus (-oris), Vieh: I, 1. abalieno: pecore abalienato; Verr. III, 119.
abigo: pecus abegit; Verr. III, 57. pecus abegerunt; Piso 84.
compello: omni totius provinciae pecore compulso; Piso 87.
vendo: pecore omni vendito; Fr. B. VIII, 11.
2. praeficio: quem (hominem) pecori praeficeremus; Planc. 62.
3. sum in: quid est praeterea? multa in mancipiis, in pecore; leg. agr. II, 38.
II. greges: caedit greges armentorum reliquique pecoris; Phil. III, 31.
magister: quem magistrum pecoris esse diceret; Verr. V, 17.
III. constitui: fortunas eius ita constitutas fuisse familia, pecore; Verr. V, 20.

pecus (-udis), Vieh: I, 1. videntur: ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20.
2. sum: si homines illi ac non pecudes potius || si homines sunt illi potius quam pecudes al. ||; Phil. VIII, 9.
II. effundo: te ... mater pecudem ex alvo ... effuderit; Fr. A. V, 9.
persequor: quid enim hunc persequar, pecudem ac beluam ..? har. resp. 5.
III. caenum: sed idem casus illum ... istius impurissimae atque intemperantissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.
consilium: ego istius pecudis ac putidae carnis consilio ... volebam niti? Piso 19.
sordes: s. caenum.
stupor: sed stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.

pedes, Fußsoldat: cum ille ... tibi magna praesidia [auxilia] || praesidia et auxilia || a Bessis peditum equitumque polliceretur; Piso 84.

pedester, zu Fuß, zu Lande: copiae: pedestris sibi copias non defuturas; Catil. III, 9. adiuti sumus ... pedestribus copiis; Phil. XI, 34.
statua: statua ... pedestris; Phil. IX, 13. pedestrem ex aere statuam ... decerno; ib. Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam ... statui; ib. 16.

pedetemptim, allmählich, bedächtig: descendo: pedetemptim istuc descendunt; Quinct. 51.
dico: quae tamen a me pedetemptim cauteque dicentur; Verr. a. pr. 18. omnia caute pedetemptimque dicentur; Cluent. 118.

pedisequus, Diener: a pedisequis conculcari; dom. 110.

peditatus, Fußvolk: I. copiae: peditatus amplissimae copiae e Gallia; Font. 8.
II, 1. instruere: tu civem sceleratum ... peditatu ... instrues? Phil. V, 6.
2. cum: eum subsidio tibi venire .. cum ... maximo equitatu peditatuque Gallorum; Phil. XIII, 44.

peiero, falsch schwören: alqs: quem ... ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. qui mentiri solet, peierare consuevit; ib. si quando me vis peierare; ib. 49. illum verbis conceptis peierasse; Cluent. 134. at ubi semel quis perieraverit || deieraverit ||, ei credi postea ... non oportet; Rab. Post. 36.

pelex, Kebsweib, Nebenbuhlerin: atque etiam nomina necessitudinum ... mutavit: uxor generi, noverca filii, filiae pelex; Cluent. 199.

pelicatus, Konkubinat: I. fero: quae (filia) ... nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13.
II. dolor: Arinis uxorem pelicatus dolore concitatam ... arsisse dolore muliebri ..; Scaur. 9.

pellicio, anlocken, für sich einnehmen: animum: animum adulescentis ... pellexit; Cluent. 13.
socrum: huius socrum ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.

pellicula, kleines Fell: deici: his haedinis pelliculis praetura deiectus est; Muren. 76.
sternere: stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos; Muren. 75.

pellis, Fell: cum omni ... pecore compulso pellium nomine omnem quaestum illum ... renovasti; Piso 87.

pellitus, bepelzt: postulabis, ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... vanissimae genti ac prope dicam pellitis testibus condonetur? Scaur. 45.

pello, stoßen, schlagen, vertreiben, verjagen: alqm: qui armis ... pulsus est; Caecin. 31. Caecinam ... pulsum .. esse vi coactis hominibus; ib. 32. at alii pelluntur integri; ib. 42. potest pulsus (esse), fugatus, eiectus denique; ib. 50. qui pulsus fugatusque sit; ib. 64. quem vi armatis hominibus pulsum fugatumque esse constet; ib. 75. ut ille pulsus superatusque regnaret; imp. Pomp. 8. postea quam pulsus erat; ib. 25. quem ... cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. proeliis „promulgatis pellitur e medio“; Muren. 30. qui Catilinam ex urbe pepulit || repulit, expulit ||; Flacc. 5 (S. 3). me ... dominatu pulsum esse; dom. 68. qui ... ne pulsus quidem ita sim, ut ..; ib. 88. eumne ... Libertas domo sua debuit pellere, qui ..? ib. 111. haec (dea) me domo mea pellet? ib. 112. hic ... Mithridatem pulsum Ponto ... defendit, et ab L. Lucullo ... pulsus || pulsum || ... in pristina mente mansit; Sest. 58. pulsus e rostris in comitio iacuit; ib. 76. pulsi nos eramus, non omnino ista manu sola, sed tamen non sine ista; ib. 84. „exsulare sinitis || sinite ||, sistis pelli, pulsum patimini“; ib. 122. ego pulsus aris, focis, dis penatibus; ib. 145. his pulsis, qui ..; ib. 146. candor huius te et proceritas ... pepulerunt || perpulerunt ||; Cael. 36. quod me vel vi pulsum vel ratione cedentem receperit; Planc. 26. pulsus interea regno Ptolemaeus ... Romam venit; Rab.

Post. 4. hunc P. Valerium ... pellere possessionibus armis castrisque conatus est; Milo 74. esset .. receptaculum pulso Antonio ... Graecia; Phil. X, 9. ſ. virum; Milo 98.

bonos: pulsis e foro bonis omnibus; Piso 30.

civem: cum civis is ... servitio atque armis pelleretur; Piso 23.

copias: si ... instructione aspestuque signorum magnas copias pulsas esse .. vidimus; Caecin. 43.

custodem: di immortales suorum templorum custodem ... sceleratissime pulsum cum viderent; dom. 141.

exercitus: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41. si vi pulsos dicimus exercitus esse; ib. 43. vetere exercitu pulso; imp. Pomp. 26.

hostem: ex omnibus oris ac notis sedibus hoste pulso; Muren. 34.

magistratus: magistratus templis pellebantur; Sest. 85.

patrem: cuius patrem armis pellendum a suis moenibus censuissent; Flac. 57. cum patrem pulsum, patriam adflictam deploraret; Sest. 121.

viros: cum lapidibus optimos viros foro pellis; har. resp. 39. cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23. Q. Fabricio, viro optimo, ... pulso; Milo 38.

virtutem: quae (virtus) ... pulsa loco manet tamen; Sest. 60.

penarius, mit Vorrath gefüllt: cella: cellam penariam rei publicae nostrae ... Siciliam nominabat; Verr. II, 5. Siciliam nobis non pro penaria cella ... fuisse; ib.

penates, Hausgötter: ſ. **deus,** I. 1. accipiunt. est; dom. 109. Ligar. 33. — 3. Sulla 86. — II, 1. committo. defendo. expello. recipero. relinquo; Phil. XII, 14. reposco. restituo. subicio. testor; Sest. 55. — 3. exturbo. moveo. pello. — 4. eicio a. extermino a. redeo ad. — IV, 1. caerimoniae. insigne. — 2. inimicus. — 3. bellum contra (B. II, S. 85—89).

pendeo, hangen, schweben, beruhen, abhängen: alqs: pendere alios ex arbore; Verr. III, 66. qui pendet rebus levissimis; Sest. 115. ut tu „... evisceratus latere penderes"; Piso 43.

amicus: tam diu pependit in arbore socius amicusque populi Romani, ... quam diu ..; Verr. III, 57.

crimen: non ex aestimatione neque ex ternis denariis pendere crimen, sed ex coniectione annonae; Verr. III, 189.

fama, fortuna: neque in tabellis paucorum iudicium, sed in sententiis omnium civium famam nostram fortunamque pendere; Piso 98.

genus: quia genus eius modi fuit criminum, quod non totum penderet ex teste; Scaur. 14.

ius: non ex verbis aptum pendere ius; Caecin. 52.

opinio: ſ. terror.

plebs: nolo ... plebem Romanam obscura spe et caeca exspectatione pendere; leg. agr. II, 66.

sagittae: sagittae pendebant ab umero || humero ||; Verr. IV, 74.

salus: quae (salus) spe exigua extremaque pendet; Flacc. 4.

socius: ſ. amicus.

terror, timor: nonne omnis ille terror, omnis seditionis timor atque opinio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.

vectigalia: an ignoratis cetera illa ... vectigalia perlevi saepe momento fortunae, inclinatione temporis pendere? leg. agr. II, 80.

vita: qui non intellegat tua salute contineri suam et ex unius tua vita pendere omnium? Marcell. 22.

pendo, abwägen, beurtheilen, bezahlen, erleiden: aurum: huius domi inter quasilla pendebatur aurum; Phil. III, 10.

causam: si ... ex opibus, non ex veritate causa pendetur; Quinct. 5.

pecuniam: [tamen omnes vobis pecunias ... penderent ..]; leg. agr. II, 98. quis ignorat Achaeos ingentem pecuniam pendere L. Pisoni quotannis? prov. cons. 5.

poenas: nisi poenas patriae disque immortalibus eas, quae gravissimae sunt, furore atque insania penderet; Piso 50.

rem: neque levi coniectura res penditur; Sex. Rosc. 62. vos eam (rem) suo, non nominis pondere penditote; Verr. IV. 1.

vectigal: ego Tusculanis pro aqua Crabra || crebra || vectigal pendam; leg. agr. III, 9. Bulli lege non penderem (vectigal); ib.

penes, bei, im Besitz: redigo: quod omnis frumenti copia ... penes istum esset redacta; Verr. III, 171.

sum: quae sua penes illum essent; Verr. IV, 67. cum penes te praetorium imperium ac nomen esset; ib. V, 40. penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. quod (imperium) erat penes ipsos; Quir. 21. penes quem (censorem) maiores nostri ... iudicium ... esse voluerunt; dom. 130. cum iudicia penes equestrem ordinem essent; Scaur. c. 1. § 2. hi centum dies penes accusatorem cum fuissent; Milo. 60.

penetralis, innere: abditos ac penetralis focos ... pervertit; har. resp. 57.

penetro, eindringen, durchziehen, durchbringen: alqs: qua (spelunca) Ditem patrem ferunt ... exstitisse ... et subito non longe a Syracusis penetrasse sub terras; Verr. IV, 107. in ipsum portum penetrare coeperunt; ib. V, 96. non ipse ad eorum urbis sedisque penetravit; prov. cons. 32. cum ad ipsos (deos) penetrarat; Milo 59. si in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37. eique in Galliam penetranti D. se Brutus obiecit; ib. XIII, 20.

fama: eodem gloriam famamque penetrare; Arch. 23.

gloria: quo ... neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97. ſ. fama.

latrocinium: qui ... Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare sivisset; Phil. XI, 32.

pirata: eone pirata penetravit, quo ..? Verr. V, 98.

penitus, tief, gänzlich, völlig, ganz und gar: abrado: nonne ... supercilia illa penitus abrasa olere malitiam ... videntur? Qu. Rosc. 20.

abstrusus: quas isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur; leg. agr. II, 49. penitus abstrusus animi dolor subvenit .. rei publicae; dom. 25.

adfigo: quae (causa) ... penitus adfixa atque insita est; Verr. V, 139.

comprehendo qui omnis animo virtutes penitus comprehendisset; Balb. 3.

contemno: eos (Etruscos) enim penitus contempserat; Milo 74.

dedo: ne nos quidem huic uni || cuncti || studio penitus umquam dediti fuimus; Arch. 2. non penitus illi disciplinae ... deditus; sen. 14.

defigo: multa ... in eo penitus defixa ... praeteriret; har. resp. 57.
do: qui ... bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169.
eripio: alterum (auxilium) rei publicae penitus ereptum; Piso 19.
excido: e saxo ... penitus exciso; Verr. V, 68.
immergo: qui ut se ... penitus immersit; Cluent. 36.
includo: periculum autem ... erit inclusum penitus in venis ... rei publicae; Catil. I, 31.
ingredior: postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40.
inhaereo: si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio; Milo 68.
insero: ut amorem illum penitus insitum eiceret ex animo; Sex. Rosc. 53. evellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus insitam? Cluent. 4. neque odio penitus insito; leg. agr. II, 14. inest ... odium atque id insitum penitus ... animis hominum; har. resp. 55. ſ. adfigo.
insido: quae (macula) penitus iam insedit; imp. Pomp. 7. quae (oratio) ... in animis omnium penitus insederit; Balb. 4.
introspicio: introspicite penitus; Font. 43. penitus introspicite ... mentis; Sulla 76.
mando: ea penitus animis vestris mentibusque mandate; Catil. I, 27.
odi: hunc si acerbe et penitus oderat; Cluent. 171.
perscrutor: perscrutamini penitus naturam .. criminum; Flacc. 19.
perspicio: quam quidem rationem vos ... penitus perspicere debetis; Cluent. 95. quod si penitus perspicere posses; Ligar. 34.
recognosco: cum te penitus recognovi; Deiot. 3.
versor: quod nondum penitus in re publica versabor; Sulla 11.

pensio, Zahlung, Rate: debeo: tua ... coniux ... nimium diu debet ... tertiam pensionem; Phil. II, 113.
solvo: cur cum altera pensio solvenda esset, non tum cum prima? Qu. Rosc. 57.

pensito, zahlen, bezahlen: I. absolut: immunia (praedia) meliore condicione sunt quam illa, quae pensitant; leg. agr. III, 9.
II. centesimas: pensitaritne tibi binas centesimas? Verr. III, 165.
vectigalia: qui vectigalia nobis pensitant; imp. Pomp. 16.

pensum, Aufgabe: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.

penuria, Mangel: I. est: scribit Metellus oratorum esse penuriam; Verr. III, 127.
fert: UT TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA TULIT; ib. 126
ohne Verb: „aratorum" inquit „penuria"; ib. 126. „ARATORUM PENURIA" ib.
II. commemoro: imperatorum penuriam commemorabit; ib. V, 2.
III. in: in tanta penuria virorum fortium; ib. 25.

per, durch, hindurch, über, über — hin, umher, während, mit, unter, vermittelst, wegen, aus: I. nach Verben: ago: agere ... iumentum per M. Scauri Tusculanum; Caecin. 54.
ascendo: qui ascendit per alterius incommodum et calamitatem; Sex. Rosc. 88. per quos in altiorem locum ascenderat; Cluent. 110. quod in templum ipse ... per Gallorum cuniculum ascendit; Phil. III, 20.
demitto: cum tu tamen ... per tegulas demitterere || dimitterere ||; Phil. II, 45.
duco: cum ... per forum ... in aedem Concordiae ducerentur; Catil. III, 21. fecerisne ante rostra pontem, ... per quem consul ... ad necem duceretur? Vatin. 21. qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75. greges ducebant per forum; Phil. V, 18.
effero: qui te ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28.
fero: at iste ... latus per oppidum est; Phil. II, 106.
fluo: qui per Assorinorum agros fluit; Verr. IV, 96.
iuro: etiam si per pluris deos iuret; Rab. Post. 36.
licet: ſ. **licet,** I. Sex. Rosc. 127. Verr. I, 12. III, 67. V, 76. >< leg. agr. II, 3. 78. Muren. 21. Cael. 37. Phil. II, 51. — II, 1. Vatin. 11. Ligar. 25. — 2. Sex. Rosc. 144. Verr. IV, 44. Caecin. 48. imp. Pomp. 62. Cluent. 108. Flacc. 71. sen. 31. prov. cons. 44. Planc. 77. Milo 14. Phil. I, 16. II, 3. 9. 60. V, 20. 30. Fr. XIII, IV, 2. — 4. Phil. V, 46. — III. Verr. I, 110. leg. agr. I, 9. II, 78. Planc. 35. Milo 43. (S. 55—58).
mano: manavit (malum) ... per Italiam; Catil. IV, 6.
obsecro: ut te ... obsecret ... per senectutem ac solitudinem suam; Quinct. 91. obsecrans per deos immortalis, ut ... ib. 96. obsecravit per fratris sui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, per ipsius coniugem et liberos, ... ut ..; ib. 97.
oro: per dexteram istam te oro; Deiot. 8.
percurro: per omnis civitates ... percurrit oratio mea; Verr. III, 100. per quae || quae || ... percurrit oratio mea; Cluent. 166.
pervado: per omnis partis provinciae te ... pervasisse; Verr. I, 96. quantum incendium ... non solum per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorum, neque solum per bona, sed etiam per iura libertatis ... pervaserit; ib. III, 66.
pervagor: hoc nomine audito, quod per omnis gentis pervagatum est; Scaur. 45.
revertor: ea HS trecenta quem ad modum ad istum postea per pseudothyrum revertantur; Verr. II, 50.
vagor: quid censetis, cum isti xviri ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur? leg. agr. II, 45. ut ... homines ... fusi per agros ac dispersi vagarentur; Sest. 91.
vehor: inania sunt ista, .. captare plausus, vehi per urbem; Piso 60.
venio: venerisne ad fretum per Mauritaniam? Vatin. 12.
video: quod videbam equidem, sed quasi per caliginem; Phil. XII, 3.
volito: ipse vero quem ad modum ... passim per forum volitet ... videtis; Sex. Rosc. 135. [ut volitaretis interea per gentis, per regna omnia]; leg. agr. II, 99. cum tu ... per medium *forum* || per medium || ... volitares; dom. 49.
II. nach Substantiven: iter: iter per Siciliam facere voluit; Verr. IV, 61. per quam (Galliam) legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30. itinera, quae ... per agros atque oppida ... nostri imperatores fecerint; ib. 38. furtivum iter per Italiam; Piso 97. cum iter per agros et loca sola faceret; Fr. B. II, 5.
via: sese viam per fratris [sui] fundum dedisse; Caecin. 26. quae (via) per Macedoniam est usque ad Hellespontum militaris; prov. cons. 4.

III. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** 1. **Raum:** qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44. revocarem animos vestros ... ad illam ... per tot urbis uno puncto temporis ... caedem; Flacc. 60. tum discriptio || descriptio || totam per urbem caedis ... constituta est; Sulla 52. ut nemo per tuum latus ... saucietur; Vatin. 13.

2. **Zeit:** per annos: s. **annus,** V, 3. per (28 St.) B. I, S. 244. biduum; Phil. XI, 5. biennium; Verr. III, 101. Cael. 78. diem: s. **dies,** V, 3. per (16 St.) B. II, S. 111, a. multas noctis horas; Milo 66. hos mensis; Sulla 92. quinquennium; leg. agr. II, 34. 64. ista tempora; Sex. Rosc. 80. quae (tempora); Verr. II, 186. haec tempora; ib. III, 207. 208. triduum; Phil. VI, 3. triennium; div. Caec. 3. 11. Verr. a. pr. 12. 13. II, 31. 120. 136. III, 21. 103. 118. 160. 163. >< 178. 179. 201. 216. IV, 23. 59. 60. 72. 103. 116. 136. 150. V, 51. 57. 58. 136. Cluent. 184. Piso 86. hoc triennium; Muren. 81.

3. **Art und Weise, Vermittelung:** a. **Pronomina:** α. **persönliche:** per me: s. **ego,** A, I, 2, d. per (15 St.) B. II, S. 185, a. nos; Sex. Rosc. 111. har. resp. 29. Sest. 123. Phil. XII, 5. — te; Quinct. 17. >< 99. Qu. Rosc. 55. div. Caec. 22. 53. Verr, IV, 20. 80. Catil. I, 18. 28. har. resp. 29. 30. Piso 57. 58. Ligar. 1. Deiot. 35. Phil. II, 31. per te, per te, inquam; Ligar. 15. vos; Sex. Rosc. 49. 153. Verr. II, 9. Tull. 36. Font. 14. imp. Pomp. 58. leg. agr. II, 49. III, 13. Flacc. 4. 95. Sulla 61. sen. 2. 3. 37. dom. 143. Sest, 2. prov. cons. 38. Milo 4. 79. Phil. XII, 4. vosmet ipsos; imp. Pomp. 64. — se; Quinct. 74. Qu. Rosc. 28. 53. >< Verr. III, 156. imp. Pomp. 17. Muren. 38. 45. Flacc. 36. Sulla 7. Arch. 26. sen. 3. dom. 57. har. resp. 39. Sest. 24. 63. 70. Cael. 53. Planc. 41. 47. Phil. X, 4. XII, 4. XIV, 4. sese; imp. Pomp. 36. Sest. 60. ipse per se; Arch. 6. Sest. 58. Cael. 19. Scaur. 14. ipse per sese; leg. agr. I, 21. Planc. 25. Phil. XI, 26. per se ipse; Phil. V, 30. hominem per se ipsum; har. resp. 50. per se ipsum senatum; Sest. 12. [per se] ipsi; Cluent. 60. homines ... per se ipsos; Arch. 15. ipsos per sese; Sulla 67. ipsa per sese; leg. agr. I, 20. ipsae per se; Muren. 30. per se ipsa; imp. Pomp. 54. Cael. 63. Scaur. 33. causam ipsam per se; Balb. 19. Macedoniam ... ipsam per se; prov. cons. 5. per se ipsam causam; Cluent. 145. ipsum per se nomen; dom. 72. quod ipsum .. per se; leg. agr. II, 3. ipsum factum per se; Phil. II, 114. haec ipsa per se ... agebantur; Sulla 57. hoc ... per se ipsum; har. resp. 36. cum per se ipsum consideres; Deiot. 4. cum agros ... per se ipsum ... depopularetur; Verr. III, 84. qui ... ea ... per se ipsum praestare possit; Catil. IV, 24.

β. **Possessiv:** per suos; Muren. 45.

γ. **Demonstrativa:** per hunc; Verr. V, 125. Font. 14. 44. 46. Planc. 69. Fr. B. VI, 37. [per hunc]; Verr. I, 95. hos; Planc. 104. Milo 102. Phil. V, 30. — eundem; sen. 36. eosdem; Milo 102. >< — illum; Verr. V, 24. Cluent. 172. Catil. II, 7. illum ipsum; Verr. IV, 29. unum illum; Sest. 62. illos; sen. 2. — illum ipsum; Verr. IV, 29. ipsos; Sest. 42. vosmet ipsos; imp. Pomp. 64. eos ipsos; Flacc. 2. s. α. se. — eum; div. Caec. 20. Verr. III, 150. Cluent. 92. prov. cons. 29. Rab. Post. 33. Phil. I, 2. eos; Sex. Rosc. 105. Verr. II, 144. Quir. 9. Fr. B. VI, 37. — istum; Verr. I, 95. III, 123. istos; Verr. IV, 23.

δ. **Relativ:** per quem; Verr. III, 155. Catil. III, 11. Sest. 3. Planc. 104. Phil. II, 96. XIII, 31. quos; Sex. Rosc. 62. Verr. II, 51. III, 21. Cael 57. prov. cons. 13. Milo 102. 103. ><

ε. **Interrogativ:** per quem? Sex. Rosc. 74. Cluent. 172. Cael. 53. Planc. 48. quos? Sex. Rosc. 80. dom. 30.

ζ. **allgemeine:** per alium; Sex. Rosc. 112. Cael. 53. alium aliquem; div. Caec. 22. alios; Sex. Rosc. 74. Verr. III, 156. V, 61. Tull. 53. Flacc. 96. Sest. 63. 70. — omnis; Sest. 92. — quendam; Verr. II, 55.

b: **Eigennamen:** [per ... Aeschrionem]; Verr. II, 50. per P. Africanum; ib. IV, 80. hunc Antiochum; Flacc. 89. Apollodorum; Verr. IV, 50. Apronium; ib. III, 84. M. Asellium; Cluent. 169. 172. Bellum; Sulla 55. Caeciliam; Sex. Rosc. 149. Caecilium; Sulla 63. Sex. Caesium; Flacc. 68. [Cleomenem]; Verr. II. 50. C. Cottam; leg. agr. II, 58. L. Crassum; Balb. 49. sodalem suum Q. Curtium; Verr. I, 158. Diogenem; Cluent. 53. [Dionysodorum]; Verr. II, 50. Dolabellam; Verr. I, 75. Cn. Domitium; Flacc 68. C. Fabricium; Cluent. 47. Fabricium || Fabricios ||; ib. 62. quendam Gallicanum; ib. 23. Lucullos; Arch. 26. Neronem; Verr. I, 75. hunc L. Peducaeum; Flacc. 68. Potamonem; Verr. IV, 44. Ptolemaeum; Flacc. 30. Staienum; Cluent. 87. Sullam; Sex. Rosc. 143. [Theomnastum]; Verr. II, 50. Verrem alterum; ib. III, 84. iudicem Vettium; Sest. 132. Volcatium; Verr. II, 25. — Graecas; Balb. 55, Pompeianos; Sulla 60.

c. **Appellativa:** per accusationem; Sulla 51. L. Crassum, adfinem suum; Balb. 49. quam (adoptationem); Balb. 57. aetatem; imp. Pomp. 1. leg. agr. II, 3. Rabir. 25. >< dom. 35. 36. Cael. 18. Deiot. 37. alienos; Muren. 45. amicum; Verr. IV, 31. Potamonem, amicum tuum; ib. 44. amicos; 49. dom. 55. eos (amicos); Verr. II, 29. quos (amicos); Sulla 55. arbitrum; Sex. Rosc. 114. Qu. Rosc. 25. Tull. 53. avaritiam; Qu. Rosc. 21. senatus auctoritatem; Sest. 95. suspicia; Phil. V, 7. — beneficium; Verr. III, 191. dom. 65. bonitatem || per se bonitate ||; Qu. Rosc. 21. bonos; dom. 87. — caedem; Sest. 91. caerimonias; leg. agr. II, 19. honestissimam calamitatem; dom. 65. calumniam; Verr. II, 66. summam castimoniam; ib. IV, 102. causam; Quir. 13. hanc causam; imp. Pomp. 70. civis; Catil. III, 21. municipia coloniasque; Phil. II, 76. compositionem; Sex. Rosc. 33. hanc consensionem; Planc. 37. C. Cottam consulem; leg. agr. II, 58. senatus consultum; Phil. I, 3. contumeliam; Verr. III, 105. acerbissimas contumelias; ib. 102. alieni corporis ... cruciatum; Cluent. 32. — xviros; leg. agr. II, 28. eosdem xviros; ib. I, 20. summum dedecus; Quinct. 64. Sex. Rosc. 30. discessionem; Phil. III, 24. *per optimatium discordiam dissensionemque*; har. resp. 40. quam (dissipationem); Phil. V, 11. dolorem; Cluent. 184. dolum; Verr. V, 31. — epistulam; Flacc. 90, 91. equites Romanos; ib. 96. quos (servorum exercitus); Milo 76. — quam (familiam); Verr. IV, 151. familias comparatas; Sest. 127. eius fidem; Sex. Rosc. 116. vestram fidem; Verr. V, 130. Milo 4. filium suum; Verr. II, 96. istius ... flagitium; ib. IV, 102. summam fraudem; Quinct. 56. Qu. Rosc. 23. legis fraudem; leg. agr. II. 46. furorem; dom. 68. — gratiam; Verr. a. pr. 48. beneficium et gratiam; ib. III, 191. — hominem: s. **homo,** V, 2. per (15 St.) B. II, S. 499, b. honorem turpissimum; dom. 65. hospitium; Verr. V, 109. hostem; prov. cons. 12. — ignominiam: s. **ignominia,** IV, 2. per (5 St.) B. II, S. 546, b. ignotos; Cael. 54. vim atque imperium; Verr. II, 161. imprudentiam; Qu. Rosc. 21. Verr. II, 57. Planc. 31. imprudentiam vestram; leg. agr. II, 25. iudicem; Sest. 132. inimicum; Verr. IV, 31. iniquitatem; Quinct. 90. iniuriam; s. **iniuria,** V, 2. per (11 St.) B. II, S.

708, a. insidias, Quinct. 46. dom. 59. 66. dolum atque insidias; Verr. V, 31. interdictum: f. **interdictum,** IV, 2. per (6 St.) B. II, S. 734, a. eius interpretes; Verr. II, 54. amicos atque interpretes; ib. IV, 49. ludum et iocum; ib. I, 55. risum ac iocum; leg. agr. II, 96. iudicem; Qu. Rosc. 10. 25. paucos iudices; Cluent. 155. hoc iudicium; Verr. III, 152. Font. 17. ius; Quinct. 68. quorum .. ius .. iurandum; Sex. Rosc. 8. — largitionem; Verr. II, 138. latrones; Piso 64. latrones suos; Sest. 2. servos latronesque; dom. 53. latrocinium: f. **latrocinium,** IV, 2. per (4 St.) S. 13, a. legatos: f. **legatus,** IV. per (7 St.) S. 23, b. legem Liciniam; dom. 51. leges; Milo 43. liberos; Verr. IV, 31. liberos eius; Phil. I, 2. an (per) liberos? Sex. Rosc. 74. *per* liberos; ib. aliquos liberos; ib. 79. Bellum, Fausti libertum; Sulla 55. eiusdem istius lictores; Verr. I, 74. XXX lictores; leg. agr. II, 31. litteras; Verr. II, 24. III, 125. Piso 41. Phil. II, 102. X, 24. XII, 28. litteras istius; Quinct. 28. quas (litteras); Verr. III, 44. Sulla 55. ludum; Verr. I, 155. V, 181. luxuriam; Sex. Rosc. 6. — magistratum; Quinct. 68. f. **magistratus,** V, 2 per (5 St.) S. 92, a. maiores suos; Planc. 47. quam (malitiam); Qu. Rosc. 46. f. **malitia,** IV, 2. per (4 St.) S. 112, b. manus; prov. cons. 39. [quem (medicum)]; Cluent. 40. vim ac metum; Verr. II, 150. VIM ET || AUT || METUM; ib. III, 152. vim et metum: ib. IV, 147. quos (milites); Phil. XIII, 35. monitorem; Muren. 77. alieni corporis mortem; Cluent. 32. mulieres; Verr. IV, 99. universam multitudinem; ib. II, 158. municipia ... Galliae; Phil. II, 76. — naturam; Milo 43. neglegentiam; Verr. V, 181. imprudentiam vestram, neglegentiam meam; leg. agr. II, 25. populi nomen; Flacc. 96. meum nomen; Vatin. 6. nuntium; Qu. Rosc. 49. — obsidem; Phil. II, 90. operas concitatas; Sest. 65. eum ordinem; Verr. IV, 26. summum ordinem; Sest. 87. quem ordinem; prov. cons. 39. — patrem; Planc. 47. summam ... perfidiam; Qu. Rosc. 23. pontificem; dom. 125. populum plebemve; Balb. 35. pontificem; dom. 122. Fr. B. VI, 25. populum; leg. agr. II, 18. Catil. IV, 8. Sest. 140. Balb. 35. Planc, 35. Phil. I, 6. populum Romanum; div. Caec. 72. Balb. 37. potestatem; Verr. IV, 32. 53. praestigias; ib. multos annos innocentisque praetores; ib. a. pr. 12. istum puerum; Sulla 51. obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90. — quaestores; Verr. III, 225. — hanc rationem; Verr. II, 127. eius modi rationem; Caecin. 92. has rationes; ib. 99. recuperatores; Verr. III, 153. religionem; leg. agr. II, 18. religiones sacrorum; Verr. II, 127. alias res; Caecin. 68. Ptolemaeum regem; Flacc. 30. risum; leg. agr. II, 96. — vestram ... sapientiam; Milo 4. scelus; Sex. Rosc. 6. Verr. I, 57. 59. dom. 46. har. resp. 29. Milo 17. vim et scelus; Quinct. 69. nefarium scelus; Verr. V, 184. nefandum scelus; har. resp. 42. seditionem; Milo 72. senatores; Flacc. 96. senatum; Verr. IV, 61. Catil. IV, 8. dom. 24. ><. 40. Phil. I, 6. Fr. B. VI, 11, a. quorum sententias; Sex. Rosc. 8. quem sequestrem; Planc. 48. tuum servolum; Piso 88. servum; Cluent. 61. servos; Sex. Rosc. 76. Verr. IV, 31, 104. Tull. 11. dom. 53. Piso 30. 64. (per) servosne? Sex. Rosc. 74. aliquos liberos aut servos; ib. 79. quos (servos); Cael. 51. simulationem; Verr. II, 61. IV, 6. Quir. 21. eosdem ... socios; Verr. II, 51. sodalem; ib. I, 58. stuprum; ib. II, 82. istius stuprum; ib. IV, 102. syngrapham; har. resp. 29. — tabellam; Verr. IV, 104. tabulas; Qu. Rosc. 1. easdem tabulas; Phil. II, 35. egentissimos testis; Flacc. 5 (8: 38). suum tribunatum; dom. 40. tribunum plebis; Cluent. 89. leg. agr. II, 30. eum tribunum plebis; sen. 3. furiosum illum tribunum; Milo 14. quem tribunum; ib. 89. quam (tribum); Sest. 114. tribus XVII; leg. agr. II, 16. XXXV tribus; ib. 17. novem tribus; ib. 28. triumphum; Verr. I, 57. V, 67. 77. quem (triumphum); Phil. VIII, 18. ignominiam turpitudinemque; Verr. I, 23. tutelam; Caecin. 7. — valetudinem; Phil. II, 54. vestram ... veritatem || severitatem ||; Verr. V, 130. viatores; Cluent. 74. nostram victoriam; Verr. II, 86. illam ... vim atque victoriam; Cluent. 25. bonum aliquem virum; Cluent. 87. hunc praeclarum virum; Phil. XIII, 27. homines honestissimos virosque fortissimos; div. Caec. 68. viros bonos; Flacc. 52. viros primarios; ib. 68. quos (viros); Sulla 75. optimos viros; Sest. 2. talis viros; Milo 5. viros fortissimos; Phil. I, 32. mulieres ac virgines; Verr. IV, 99. virgines Vestalis; har. resp. 37. vestram .. virtutem; Milo 4. vim; Quinct. 69. 90. ><. Sex. Rosc. 32. Verr. I, 14. 49. 65. II, 88. 146. 150. 158. 161. III, 91, 106. IV, 147. Tull. 53. Cluent. 103. Flacc. 50. 79. Sulla 66. 68. dom. 53. ><. 54. 68. 120. Sest. 37. Piso 30. Milo 36. Phil. I, 21. V, 10. ><. VI, 3. VII, 15. VIII, 7. XI, 13. XII, 12. XIII, 5. XIV, 9. PER VIM; Verr. III, 152. per [vim]; dom. 107. vim multitudinis; Verr. II, 161. eius modi rationem atque vim; Caecin. 92. illam L. Sullae vim; Cluent. 25. religionis vim; dom. 146. hominum vim; Planc. 77. caedem ac volnera; Sest. 91.

4. **Anrufung:** vos, al.: nolite, iudices, per vos, per fortunas, per liberos vestras, inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

clementiam, al.: quam ob rem hoc nos primum metu, Caesar, per fidem et constantiam et clementiam tuam libera; Deiot. 8.

deos: f. **deus,** V. per (48 St.) B. II, S. 89, b.

IV. **Lücke:** atque per * an huius ille legis ... mentionem facere ausus esset; Milo. 33.

peracutus, sehr scharfsinnig: alqs: qui eo voltu nos intuetur, ut sibi ipsi peracutus esse videatur; Verr. II, 108.

alqd: peracutum hoc tibi videtur; Caecin. 84.

causa: fingenda mihi fuit videlicet causa peracuta; Planc. 72.

homo: iste homo ingeniosus et peracutus; Verr. II, 127.

sententiae: quas (sententiolas) videtur ille peracutas putare; Phil. III, 21.

peradulescens, ganz jung: quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... exercitum dari? imp. Pomp. 61.

peraeque, völlig gleich: reperio: atque hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; Verr. III, 121.

sentio: quod cum peraeque omnes, tum ... Cherronesus et Thessalonica || Cherronenses Thessalonica || sensit; Piso 86.

sum: fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro portione cetera; Verr. IV, 46.

perago, vollenden: causam: se causam ... nullo labore peracturum videbat; Sest. 87.

consulatum: ita est a me consulatus peractus; Piso 7.

peragratio, Durchwanderung: quae fuit eius peragratio itinerum! Phil. II, 57.

peragro, durchwandern, durchreisen, durchziehen, durchdringen: I. absolut: qua fines imperii ... sunt, ea non solum fama ... sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.

II. agros: hanc Matrem magnam ... agros et nemora ... peragrare; har. resp. 24.
Asiam: quae (Asia) ... in militari labore peragrata (est); Muren. 11.
collis: peragravi ... vallis Agrigentinorum atque collis; Scaur. 25.
colonias: peragratis veteranorum coloniis; Phil. II, 100.
gentis: eas || has || (gentis) noster imperator nosterque exercitus et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33. cuius res gestae omnis gentis cum clarissima victoria terra marique peragrassent; Balb. 16.
hortos: qui ... villas multorum hortosque peragrabat; Milo 74.
latebras: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.
nemora: s. agros.
orbem: (Cererem) orbem omnem peragrasse terrarum; Verr. IV, 106.
terras: nec vero disiunctissimas terras citius || ocius || passibus cuiusquam potuisse peragrari; Marcell. 5.
vallis: s. collis. — villas: s. hortos.

peramplus, sehr groß: signa: signa duo sunt ... perampla; Verr. IV, 119.
simulacra: sunt ea (simulacra) perampla; Verr. IV, 109.

perangustus, sehr schmal: ut ... perangusto freto divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret; Verr. V, 169.

perantiquus, uralt: sacrarium: erat apud Heium sacrarium ... perantiquum; Verr. IV, 4.
signum: signum fuit Cereris perantiquum; Verr. IV, 99.
simulacrum: ex aere fuit quoddam (simulacrum) ... perantiquum; Verr. IV, 109.

perarduus, sehr schwierig: mihi autem hoc perarduum est demonstrare; Verr. III, 166.

perattente, sehr aufmerksam: animadverti enim, iudices, audiri a vobis ... perattente; Cael. 25.

perattentus, sehr aufmerksam: perattentos vestros animos habuimus; Verr. III, 10.

perbacchor, durchschwärmen: at quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! Phil. II, 104.

perblandus, sehr einnehmen: huic || cui || videlicet aliqui perblandus reperiendus fuit; Rab. Post. 21.

perbonus, sehr gut: agri: agros habent .. natura perbonos; Flacc. 71.
toreumata: habere eum perbona toreumata; Verr. IV, 38.

perbrevis, sehr kurz: A. pars: altera pars ... per mihi brevis ... fore videtur; Cluent. 2.
tempus: perbrevi tempore ... ad primos pervenit comoedos; Qu. Rosc. 30. istos inter se perbrevi tempore ... studiorum turpitudo ... coniunxit; Verr. III, 22. cum una excursio equitatus perbrevi tempore totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.
B. allein: perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

perbreviter, sehr kurz: quae ego nunc perbreviter attingo; dom. 40.

percallesco, unempfindlich werden: sed nescio quo modo iam usu obduruerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

percarus, sehr theuer: qui et ipse illis ... consuluit et eis vicissim percarus et iucundus fuit; Scaur. 39.

percelebro, oft im Munde führen: rem: audita et percelebrata sermonibus res est; Cael. 69.
versus: [de qua muliere plurimi versus ... tota Sicilia percelebrantur]; Verr. V, 81.

perceler, sehr schnell: cuius perceleri interitu esse ab hoc comprobatum venenum; Cael. 58.

percello, erschüttern, niederwerfen: alqm: destitutione illa perculsus Quinctius ... paucos dies aufert; Quinct. 20. haec te vox non perculit? Verr. III, 132. se peculsum ... esse sentit; Catil. II, 2. isdem machinis .. me restitutum posse labefactari, quibus antea stantem perculerunt; dom. 27. quem impetu perculerit; ib. 106. statim me perculso ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; Sest. 54. ceteri ... repentina vi perculsi (sunt); ib. 140. nisi hunc aliquo metu aut infamia perculisset; Scaur. 34. qui (Mars) saepe spoliantem iam et exsultantem evertit et perculit ab abiecto; Milo 56. quae quemvis etiam mediocrium delictorum conscientia perculissent; ib. 64. quo (nuntio) perculsus; Phil. XIII, 19.
alqd: quae iacere sentis, belli ipsius impetu ... perculsa atque prostrata; Marcell. 23.
adulescentiam: ne ... adulescentiam plenam spei maximae ... perculisse ... videamini; Cael. 80.
civem: quem (civem) perculsum ipsa res publica ... extolleret; dom. 119. eos (civis) Martis vis perculit, non ira victoriae; Marcell. 17.
Graeciam: quae (Graecia) iam diu suis consiliis perculsa ... est; Flacc. 16.
viros: quin ei tales viri suspicione aliqua perculsi repentina de statu suo declinarint; Cluent. 106.

percenseo, berechnen, durchgehen: Italiam: Italiam percensuisti || percensuit ||; leg. agr. II, 48.
promerita: quod ... (potest exsistere) genus orationis quo quisquam possit vestra ... promerita ... percensere numerando? sen. 1.

percio, erregen: sive enim illud animo irato ac percito fecisset; Milo 63.

percipio, empfangen, vernehmen, empfinden, wahrnehmen, begreifen: I. indir. Frage: percipite animis, iudices, iam quid velim vel potius quid nolim dicere; Cael. 69. percipite .. diligenter quae dicam; Catil. I, 27.
II. alqd: id cum tarde percipi videt; Qu. Rosc. 31. qui aliquid percipere ... studebant; Arch. 6. sic haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4.
auctoritatem: ipsius iurati religionem auctoritatemque percipite; Cael. 55.
fructum: s. **fructus,** II. 1. percipio (7 St.) B. II, S. 387, a.
religionem: s. auctoritatem.

sensum: ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106.
spectaculum: ut ... pulcherrimum spectaculum ... populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77.
vectigal: si sine iniuria sociorum percipere (vectigal) possumus; Verr. III, 201.
virtutem: si nihil ad percipiendam [..] virtutem litteris adiuvarentur; Arch. 16.
voluptatem: quae (voluptas) percipitur ex libidine et cupiditate; Verr. I, 57.

percommode, sehr gelegen: accido: percommode accidit, quod ..; Caecin. 77.
cado: verum hoc adhuc percommode cadit, quod ..; Verr. a. pr. 5.

percontatio, Frage: quod dictum non percontatione quaesitum ... videretur; Cluent. 184.

percontor (percunctor), fragen, sich erkundigen: de: Hermippo .. percontanti de nomine Fufiano respondit; Flacc. 47.
indir. Frage: ex his scribis ... percontamini quid ... velint; Verr. III, 183. quae concursatio percunctantium, quid praetor edixisset, ubi cenaret? leg. agr. II, 94.

percrebresco, sich verbreiten: I. acc. c. inf.: quod ita percrebruit, Siculos omnis actorem suae causae ... quaesisse; div. Caec. 12.
II. fama: cum haec fama ... percrebruerit; Verr. IV, 68. fama tota urbe percrebruit; ib. 94.
opinio: quae (opinio) non modo *apud populum Romanum, sed etiam* || Romae sedet, Romae sed etiam || apud exteras nationes omnium sermone percrebruit; Verr. a. pr. 1.
res: res percrebruit; Verr. II, 56.
voces: cum...voces percrebruissent; Muren. 50.

percrepo, laut ertönen: locum illum litoris percrepare totum muliebribus || mulierum || vocibus cantuque symphoniae; Verr. V, 31.

percuriosus, sehr neugierig: Nicostratus quidam ... percuriosus et minime mendax; Cluent. 175.

percurro, durchlaufen, anführen: I. oratio: per omnis civitates ... percurrit oratio mea; Verr. III, 100. per quae || quae || ... percurrit oratio mea; Cluent. 166.
II. alqd: id ... percurram tamen brevi; Caecin. 94. haec, quae ego nunc percurro; Balb. 50.

percursatio, Durchreise: absolut: Italiae rursus percursatio eadem comite mima; Phil. II, 62. o praeclaram illam percursationem tuam ..! Phil. II, 100.

percussor, Mörder: I. sum: quis est Sergius? armiger Catilinae, ... percussor, lapidator; Quir. 13.
II. mitto: Caesaris percussor ab isto missus; Phil. II, 74.
voco: quos ... percussores vocant; Sex. Rosc. 93.
III. certamen cum: est igitur ... omne certamen cum percussore || excursore, al. ||; Phil. IV, 15.

percutio, tödten, treffen: I. absolut: non quaero quis percusserit; Sex. Rosc. 97. quod supplicium ... sumpseris securique percusseris; Verr. V, 133.
II. alqm: cuius manu sit percussus non laboro; Sex. Rosc. 97. suum familiarem Herennium ... securi esse percussum; Verr. I, 14. quasi illa ipsa face percussus esset; ib. IV, 75. quis eum percussisset; ib. V, 7. cum erunt securi percussi; ib. 119. cum Herbitensem, cum Heracliensem securi percussum esse dico; ib. V, 123. securi percussus est; ib. 155. cum Hermippum, hominem eruditum, civem suum, ... percussit; Flacc. 46. a quibus ille se lapidibus appetitum, etiam percussum esse dixit; Quir. 13. ecquid sciat ... Theodosium ... sica percussum? har. resp. 34. idem .. tu Rabocentum, Bessicae gentis principem, ... securi percussisti; Piso 84. se gladio percussum esse; Milo 65. quonam modo ille vos vivus adficeret, quos mortuus inani cogitatione percussit? ib. 79. initio ... hac sum suspicione percussus; Deiot. 17. „securi percussos Petraeum || Petrum || et Menedemum ... laudastis"; Phil. XIII, 33,
archipiratam: ecquem scis ... archipiratam qui non securi percussus sit? Verr. V, 67. archipiratam .. securi esse percussum; ib. 73. se securi non percussisse (archipiratam); ib.
bestiam: qui tantam bestiam percussisset; Verr. V, 7.
civem: quos (civis) .. securi percussit; Verr. I, 7. civem Romanum securi percussum esse; ib. 14. civem Romanum ... securi esse percussum; ib. V, 73. civem Romanum securi esse percussum; ib. 74. civibus Romanis ... securi statim percussis; ib. 75. civibus Romanis securi percussis; ib. 77. civem Romanum ... abs te securi percussum; ib. 156. s. alqm; Flacc. 46.
conlibertos: qui partim socios suos, partim libertos, partim conlibertos ... securi percussos esse dicunt; Verr. V, 154.
duces: duces praedonum a se securi non esse percussos; Verr. I, 12.
femur, frontem: frons non percussa, non femur; Fr. B. IX, 5.
homines: securi esse percussos homines innocentis; Verr. I, 76. nobilissimos homines ... securi esse percussos; ib. IV, 144. homines percussi Sullam temporis calamitate; Muren. 49. s. alqm; Flacc. 46.
innocentem: cum aliquem innocentem securi percusserat; Verr. III, 156.
libertos: suos libertos abs te securi percussos esse; Verr. V, 154. s. conlibertos.
locum: accusa Lentidium: non percussit locum; Sest. 80.
patrem: ipse percussit (patrem)? Sex. Rosc. 74.
piratam: si ille semel verus pirata securi percussus esset; Verr. V, 79.
res: compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19.
socios: s. conlibertos.

perdifficilis, sehr schwer: alqd: mihi perdifficile esse ... verbum facere conari; Quinct. 77.
asportatio, demolitio: quod eorum (signorum) demolitio atque asportatio perdifficilis videbatur; Verr. IV, 110.
ratio: sed mihi ... perdifficilis, iudices, et lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5.

perdisco, gründlich erlernen: se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; Balb. 47.

perditor, Verderber: I. manent: manere in patria perditores! Phil. X, 8.
II. fero: si ego te perditorem et vexatorem rei publicae fero; Vatin. 7.
nomino: committerem ut idem perditor rei publicae nominarer, qui servator fuissem? Planc. 89.

odi: senatus odit te ... adflictorem ac perditorem non modo dignitatis et auctoritatis, sed omnino ordinis ac nominis sui; Piso 64.

perdives, sehr reich: mulier est Segestana perdives et nobilis; Verr. IV, 59.

perdo, verderben, zu Grunde richten, vergeuden, verlieren: part. verworfen: I. absolut: mavolt commemorari se cum posset perdere pepercisse quam cum parcere potuerit perdidisse; Quinct. 51.

II. alqm: hunc miserum, luctu perditum, ... eiecit domo; Sex. Rosc. 23. quia non dixerim, (me eum) perdidisse; Verr. I, 24. eos (Siculos) .. superioribus edictis satis perdiderat; ib. III, 37. haec tu, omnium mortalium ... perditissime, cum scires; ib. 65. tributum facere miseros ac perditos coëgisti; ib. 100. Citarinos, Scherinos, || Acherinos || ... omnino abiectos esse ac perditos; ib. 103. haec omnia sero redemit Apollonius, iam maerore ac miseriis perditus; ib. V, 24. eis (radicibus) miseri perditique alebantur; ib. 87. reliquis egestate et fame perditis; ib. 100. hunc ... adflictum erexit perditumque recreavit; imp. Pomp. 23. se ab eo nullo modo curari velle, quo curante omnis suos perdidisset; Cluent. 40. cum Oppianicum iam perditum ... videret; ib. 68. „perditum prosternamus"; ib. 70. ne oppugnaretur a perdito? ib. 170. cum denique Q. Scaevola ... perditus || praepeditus || morbo ... ostenderet; Rabir. 21. nemo est ... inventus ... tam perditus ... qui ..; ib. 23. cum iam nemo ... tam perditus ... inveniri poterit qui ..; Catil. I, 5. nanctus es ex perditis ... conflatam improborum manum; ib. 25. quis perditus inveniri potest qui ..? ib. II, 7. nulli sunt inventi tam ... voluntate perditi qui ..; ib. IV, 17. nunc idem, ... lacrimis ac maerore perditus, vester est supplex; Muren. 86. quem ... etiam si agrestem ... existimares, tamen ... perditum non putares; sen. 13. ut nemo cuiusquam ... perditi vocem ... posset audire; ib. 26. cum ... discriptos haberes exercitus perditorum; Quir. 13. cum illa tua consceleratorum ac perditorum manu; dom. 6. perditos suffragium ferre; ib. 46. cum omnium perditorum ... vis ... in me impetum faceret; ib. 96. quem in numerum ... nemo nomen dedit nisi ... scelere perditus; ib. 116. cum praesentibus copiis perditorum ... civitatem teneres; ib. 131. quod omnis undique perditos conlegistis; Piso 16. plebs Romana (te) perditum cupit, in cuius tu infamiam ea ... contulisti; ib. 64. egentes in locupletis, perditi in bonos, servi in dominos armabantur; Planc. 86. dum modo ea (potentia) nos utamur pro salute bonorum contra amentiam perditorum; Milo 12. resistere et levitati multitudinis et perditorum temeritati; ib. 22. hic di immortales ... mentem illi perdito ac furioso dederunt, ut ..; ib. 88. di te perduint, fugitive! Deiot. 21. quem plane perditum aere alieno ... cognorat; Phil. II, 78. vide ne tu veteranos, *sed* tamen eos, qui erant perditi, perdideris; ib. XIII, 31.

alqd: omnia ad perniciem profligata atque perdita; Sex. Rosc. 38. ut ea, quae ... conlecta sunt, uno tempore universa perdamus; div. Caec. 72. quibus .. iste nihil reliqui quod perderent fecerat; Verr. III, 121. videbatur id perdere arator, quod ..; ib. 198. quod id perdere videbatur, quod ..; ib. 199. quicquid illis placuerat perdendum erat; ib. IV, 31. itaque non modo beneficii conlocandi spem, sed etiam illud ... iam perdidistis; Muren. 28. ne quod crediderat perderet; Rab. Post. 5. quod in alea perdiderat; Phil. II, 56.

Aetoliam: Aetoliam ... decedens miseram perdidisti; Piso 91.

agros: perdere iam denique illos agros ... velint? leg. agr. II, 68. „hunc agrum patres nostri ... perdiderunt"; ib. 84.

aratores: quod iam ... adflicti erant (aratores) ac paene perditi; Verr. III, 77.

beneficia: cum omnia sua commoda, iura, beneficia ... perdidissent; Verr. II, 9.

bona: qui bona non perdidisset, nisi ..; Verr. II, 53. perditis .. iam et direptis aratorum bonis; ib. III, 79. quasi mea culpa bona perdiderit; Sest. 111.

causam: causam perdidisti; Qu. Rosc. 10. causam perdit; ib. 11. in causa perdita; Tull. 55.

civem: s. **civis,** II, 1. perditus, perdo (**22 St.) B.** I, S. 522.

civitatem: Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, Cephaloeditanam, ... Capitinam perditas esse; Verr. III, 103. perditae civitates ... hos solent exitus exitialis habere, ut ..; ib. V, 12. ut ... leges omnes sint eversae ac perditae civitatis; prov. cons. 46. si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse; Balb. 30. cum vero ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te et perditae || sed perditae, proditae || civitatis; Piso 57.

classem: classes optimae ... amissae et perditae; Verr. a. pr. 13. cum classem avaritia ac nequitia tua perdidisti; ib. V, 59.

cohortis: neque nos provinciam Macedoniam cum exercitu neque equitatum in Syria et cohortis optimas perdidissemus; Sest. 72.

commoda: s. beneficia.

consilia: o consilia dissoluta atque perdita! leg. agr. II, 55. hunc ... perditissimorum consiliorum auctorem fuisse; Phil. III, 19. quae sunt perdita consilia? ib. novi perdita consilia amicorum; ib. V, 29.

defensio: quamquam haec perditissima defensio est; Verr. II, 101. o defensionem miseram ac perditam! ib. 151. mala est haec quidem ... ac potius perdita [...] defensio criminis; ib. III, 176.

dignitatem: quam (dignitatem) per se perdidit; Phil. XII, 4.

dictum: admonuisti etiam ... dictum aliquod ... dici potuisse: me id perdidisse; Planc. 85.

equitatum: s. cohortis.

exercitationem: hic exercitationem virtutis, suffragationem consulatus, fontem perennem gloriae suae perdidit; Milo 34.

exercitum: quorum alter (consul) exercitum perdidit; Planc. 86.

filium: si neque amens pater neque perditus filius fuerit; Sex. Rosc. 41. sin ... idcirco hunc illius filium studes perdere; ib. 145.

fontem: s. exercitationem.

fortunas: fortunas omnis libertatemque suam istius iniuria perdidit; div. Caec. 56.

fruges: etenim si Iupiter Optimus Maximus ... fruges perdidit; Sex. Rosc. 131.

Graeciam: Macedoniam, Illyricum, Graeciam perdidissemus; Phil. X, 9.

hominem: perditissimi est igitur hominis ... amicitiam dissolvere; Sex. Rosc. 112. iste homo amens ac perditus; Verr. a. pr. 15. istius hominis perditi subita laetitia; ib. 21. propter hominem perditissimum; ib. 28. quae (vitia) possunt in homine perdito nefarioque esse; ib. III, 5. tu Apronium, hominem vix liberum, .. perditum, ... ne verbo quidem graviore appellasses; ib. 134. quamquam illi quoque homines sunt ab isto ... exinaniti ac perditi; ib. 199. quod homini iam perdito ... subvenisti; ib. IV, 37. extra istam coniurationem perditorum hominum; Catil. I, 13. perdidimus hominem; ib. II, 1. quam subito ... ingentem numerum perditorum hominum conlege-

rat! ib. 8. suscipio inimicitias hominum perditorum; ib. 11. novem hominum perditissimorum poena re publica conservata; ib. III, 14. mea virtute ... perditorum hominum coniurationem patefactam esse; ib. IV, 5. horribilis custodias circumdat et dignas scelere hominum ... perditorum; ib. 8. domicilium imperii quinque hominum ... perditorum poena redemi; Sulla 33. greges hominum perditorum tumultum || metum || nobis .. adferebant; ib. 66. ex multis ... perditorum hominum vitiis ... tanta importunitas ... exarsit; ib. 75. cum forum armatis catervis perditorum hominum possideres; dom. 110. perditi hominis .. maledictis posse cuiusquam gloriam.. violari; har. resp. 46. quod ... non per homines egestate ac scelere perditos ... periculum inferre conantur; Sest. 2. C. Mevulanum ... eiecit, hominem perditum; ib. 9. traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi; ib. 15. ut illum hominem perditissimum ... provinciae paeniteret; ib. 60. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore ... gerebantur; ib. 85. quod audaces homines et perditi nutu impelluntur; ib. 100. erant || erant erant || illae contiones perditorum hominum necessario turbulentae; ib. 106. vi perditorum hominum incitata; Vatin. 21. cum ... facinorosorum hominum et perditorum manum videris; ib. 40. me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines et perditi describebant; Milo 47. cum ... perditi homines ... tectis ... minarentur; Phil. I, 5. tu homines perditissimos cum gladiis conlocavisti? ib. II, 15. tu illos impetus perditorum hominum ... immisisti; ib. 91. cum bellum ... ab homine profligato ac perdito ... geri iam viderem; ib. III, 1. ille .. homo adflictus et perditus quae ... exspectat iudicia? ib. 25. at ille legit ... hominem audacissimum et perditissimum; ib. V, 13. o perditissimi homines et amentissimi! ib. XI, 9. in unius hominis perditi iudicio; Fr. B. XIII, VIII.

hostem: promulgarisne, impurissime [et perditissime] hostis, quaestionem ..; Vatin. 26.

Illyricum: ſ. Graeciam.

iudicium: usque eo senatoria iudicia perdita ... esse arbitratur, ut ..; Verr. a. pr. 8. ecquod iudicium ... tam perditum ... fore putasti ..? ib. III, 131.

iura: ſ. beneficia.

latrones: cum perditissimis latronibus ... vivere; Phil. II, 87.

libertatem: cum consules ... libertatem omnem perdidissent; Sest. 69. in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24. ſ. fortunas.

Macedoniam: ſ. Graeciam.

magistratus: amentis et perditos magistratus ... sceleratorum civium praesidio nudare; dom. 2.

medicinam: quam (medicinam) omnem, iudices, perdidissetis; Sest. 51.

mentes: quorum et mentes et res sunt perditae; har. resp. 52.

milites: an ... tui .. perditi milites ... corpori meo pepercissent? dom. 58.

nautas: nautas fame atque inopia ... confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.

nepotem: quis tam perditus ... nepos ... sic dissolutus fuisset? Quinct. 40.

nequitiam: fuit Avillius quidam Larino perdita nequitia; Cluent. 36.

oculos: quod oculos ... non perdidistis; har. resp. 37.

ornamenta: quin quassata res publica ... multa perderet et ornamenta dignitatis et praesidia stabilitatis suae; Marcell. 24.

operam: operam perdidisti; Muren. 23.

praesidium: in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. ſ. ornamenta.

provinciam: provinciam Siciliam esse vexatam ac perditam; div. Caec. 54. quam (provinciam) iste ... ita vexavit ac perdidit, ut ..; Verr. a. pr. 12. quia ... perditam .. provinciam [miseram] || provinciam miseram perditamque || offendisti; ib. III, 124. quibus (consiliis) illam tu provinciam ... perditam erexisti; ib. 212. provincias universas ... perdidistis; Phil. II, 92. provinciam Cretam perdidistis; ib. 97. ſ. cohortis.

pudorem: pudorem cum pudicitia perdidisti; Phil. II, 15.

rationem: bona ratio cum perdita ... confligit; Catil. II, 25. perditis vitae rationibus; Phil. II, 50.

res: quam (contumaciam) hic in perditis rebus retinet; Verr. III, 22. iudicium integra re an perdita fieri? ib. 27. obrutis rebus omnibus et perditis; Caecin. 90. perditis iam rebus; leg. agr. II, 10. hunc ego hominem ... tam in perditis rebus diligentem nisi ... compulissem; Cati.. III, 17. quae (iura) ipsi in perditis (rebus) non exquirant; prov. cons. 46. ſ. mentes.

rem publicam: rem publicam perdidisti; dom. 48. ut adflictae et perditae rei publicae ... mederetur; Sest. 31.

reum: cui reus tam nocens, tam perditus ... eripi possit; Verr. I, 10. ut ... reo ... perdito spem ... praeciderem; ib. 20. quis erit umquam posthac reus tam perditus qui ..? ib. II, 27.

HS: ita HS deciens Q. Dionem ... nullam aliam ob causam perdidisse; Verr. II, 20. HS $\overline{LX}$ socios perdidisse; ib. II, 185. quem dicis sestertium viciens voluisse perdere; Flacc. 83.

socios: cum vero perditis profligatisque sociis vectigalia ... sint deminuta; Verr. III, 127.

spem: ſ. alqd; Muren. 28.

suffragationem: ſ. exercitationem.

tabulas: tabulas se publicas ... perdidisse; Flacc. 39.

tempora: in his temporibus versabor miseris ac perditis; Verr. III, 182.

tribum: ut etiam Palatinam tuam perderent; dom. 49. tribum suam non tulit, Palatinam denique ... perdidit; Sest. 144.

valetudinem: cum esset ... perdita valetudine; Phil. VIII, 31.

vectigalia: te vectigalia perdidisse; Verr. III, 128.

veteranos: vide ne tu veteranos, *sed* tamen eos, qui erant perditi, perdideris; Phil. XIII, 31.

virtutem: ut virtutem animi non haberet, quam numquam perdidisset; Quir. 20.

vitam: vita hominis perditissima ... ostendatur necesse est; Sex. Rosc. 62.

perdoceo, ausführlich lehren: rem quaeris ... difficilem ad perdocendum; Sest. 96.

perdoctus, sehr unterrichtet: cum me praesertim rerum varietate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60.

perdomo, völlig unterjochen: in quo (tempore) ... cives, perdomiti || redomiti || atque victi, ... faterentur; Sulla 1.

perduco, hinführen, hinleiten, bewegen: alqm: *posse se* ... illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27. hic non maiore || non minore, minore || religione ad periurium quam ad mendacium perduci consuevit; Qu. Rosc. 46. si istum vivum ad aliud iudicium perducere poterimus;

Verr. I. 10. huc Tertia illa perducta per dolum atque insidias ab Rhodio tibicine maximas ... effecisse dicitur turbas; ib. V, 31. cum iste e foro abduci, non ... perduci solebat; ib. 33. Asuvius autem *ab eo* || Asuvius autem ab Avillio, Asuvius autem || ... in arenarias quasdam ... perductus occiditur; Cluent. 37. ad quam (columnam) multorum saepe conviciis perductus erat; ib. 39. a quo primum Gallos ad Gabinium perductos esse constabat; Catil. III, 14. iste ... Thessalonicam me in quaestoriumque perduxit; Planc. 99.

adrogantiam, ferociam: itaque illam Campanam adrogantiam || adrogantem || atque intolerandam ferociam ... ad ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

hominem: hominem ad HS LXXX perducit; Verr. II, 69.

rem: utrum res ab initio ita ducta est an ad extremum ita perducta? Verr. II, 61. postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam || regulam || perduxit; Sest. 110.

viros: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem dignitatemque perducat; leg. agr. I, 27.

perductor, Kuppler: perductorum nulla mentio fiat; Verr. I, 33.

perduellio, Hochverrath: actio: actionem perduellionis intenderat; Milo 36.

iudicium: nam de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10.

reus: ego in C. Rabirio perduellionis reo ... interpositam senatus auctoritatem sustinui; Piso 4.

peregre, im Auslande: utpote qui peregre depugnarit; Phil. I, 30.

peregrinatio, Aufenthalt in der Fremde: quam nobilis est tua illa peregrinatio! Phil. II, 101.

peregrinor, in die Fremde wandern, schweifen: alqs: ut peregrinari in aliena civitate ... videare? Rabir. 28. si quando tibi peregrinari commodum est; Flacc. 70.

aures: an vero ... vestrae peregrinantur aures? Milo 33.

studia: haec studia ... pernoctant nobiscum, peregrinantur; Arch. 16.

peregrinus, ausländisch, fremd: A. alqs: s. B.

alqd: ut ... poetis, pingue quiddam sonantibus atque peregrinum, tamen auris suas dederet; Arch. 26.

competitor: tibi illos competitores tuos peregrinos videri; Sulla 24.

consul: consulem Romae fuisse peregrinum; Sulla 22.

manus: qui .. peregrinam manum facinorosorum concitavit; Sest. 95.

rex: quoniam ... etiam peregrini reges Romae fuerunt; Sulla 22. cum Tarquinium et Numam et me tertium peregrinum regem esse dixisti; ib.

scientia: ut deos immortalis scientia peregrina et externa, mente domestica et civili precaretur; Balb. 55.

B, I, 1. oderunt: omnes te di homines, ... cives peregrini ... oderunt; Phil. XIII, 45.

2. sum: illud quaero, peregrinum cur me esse dixeris; Sulla 22. quam ob rem qui ex municipiis veniant peregrini tibi esse videantur; ib. 23. Picentis solos non esse peregrinos; ib. 25.

videor: si tibi nos peregrini videmur, quorum iam et nomen et honos inveteravit; Sulla 24. si ... ceteris patriciis me et vos peregrinos videri oporteret; ib. 25.

II, 1. appello: quorum tu cave quemquam peregrinum appelles; Sulla 24.

dico: neque tu me peregrinum ... dixeris; Sulla 25.

eicio: qua (lege) peregrini Roma eiciuntur; leg. agr. I, 13.

nomino: nos autem ... peregrini atque advenae nominabamur; leg. agr. II, 94.

reperio: repertum esse ... neminem neque liberum ... neque peregrinum qui ..; Verr. IV, 77.

2. certo cum: cum peregrino .. se iudicio aequo certare posse; Fr. B. VIII, 2.

III. suffragia: ne peregrinorum suffragiis obruare; Sulla 24.

perelegans, sehr geschmackvoll: quoniam tua fuit perelegans et subtilis oratio; Planc. 58.

perendinus, übermorgend: utrum diem tertium an perendinum ... dici oporteret; Muren. 27.

perennis, beständig: alqd: si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9.

animus: hic me meus in rem publicam animus pristinus ac perennis ... reducit; prov. cons. 23.

aquae: quo in summo (loco) est aequata agri planities et aquae perennes; Verr. IV, 107.

fons: hic ... fontem perennem gloriae suae perdidit; Milo 34.

virtus: cum .. ab hac perenni .. virtute ... non degeneravit; Flacc. 25.

pereo, umkommen, verloren gehen, zu Grunde gehen, sterben: I. absolut: huic ne perire quidem tacite obscureque conceditur; Quinct. 50. vel si || veni, si mihi uni || pereundem fuisset; Sest. 44. non igitur miliens perire est melius quam ..? Phil. II, 112.

II. alqs: qua lege et qua condicione pereat; Quinct. 50. Alfenus cum eis et propter eos periit, quos diligebat; ib. 70. ea (invidia) ... tibi ipsi tum pereundum fuisset; Verr. I, 157. nemo eorum est qui non perisse te cupiat; ib. II, 149. qui te nolit perisse; ib. III, 180. pereat Cleomenes una! ib. V, 104. qui innocentes peribant; ib. 116. „ut intellegeres ... statim tibi esse pereundum“; Caecin. 31. tamen hac plaga periret; Cluent. 115. „at repentina morte periit“; ib. 173. pereant sane in latrocinio; Catil. II, 22. etiam si Catilina perierit; ib. 23. qui nisi exeunt, nisi pereunt; ib. quam ob rem ... perire turpiter velint, aut cur minore dolore perituros se cum multis, quam si soli pereant, arbitrentur; ib. 21. quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; ib. IV, 3. qui cum sibi viderent esse pereundum, cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; ib. 14. ut .. se perire cuperet; Sulla 32. quis eum contra patriam pugnantem perisse miratur, quem ..? ib. 70. cum quidam in contione dixisset aut mihi semel pereundum aut bis esse vincendum; Sest. 43. semel perire ... maluissem; ib. 44. quo enim illi crimine peccatoque perierunt? Cael. 71. qui se ... sustentant, hos perire patiemur? prov. cons. 12. uter eorum perisset; Piso 27. M. Marcellus ... periit in mari; ib. 44. respondit triduo illum aut summum quatriduo esse periturum; Milo 26. quin simul iudicetis omnibus, qui in latrones inciderint, aut illorum telis aut vestris sententiis esse pereundum; ib. 30. audistis ... periturum Milonem triduo; ib. 44.

semper [ille] .. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; ib. 56. ubi tibi esset pereundum; Ligar. 28. cum esset ei nuntiatum Domitium naufragio perisse; Deiot. 25. paulo post optimo cuique pereundum *erat* || esset ||; Phil. III, 34. agitur ... victurine simus an cum supplicio .. perituri; ib. IV, 12. ego Catilinam perire volui; ib. VIII, 15. perire eum non posse; ib. XIII, 27. „si ... patiantur perire eum, qui meruit"; ib. 35.

alqd: ut haec omnia perire voluerit; Sulla 32.

amici: hosne amicos, talis viros ... crudelissime perire voluit? Sulla 75. „pereant amici"; Deiot. 25.

boni: multis bonis ... esse pereundum; sen. 33. cum omnes boni non recusarent quin ... perirent; Quir. 13.

causa: Siculi causam suam perisse querentur; Verr. V, 173.

homo: insanire hominem; periturum hoc uno crimine; ib. IV, 41. hominem interea perire innocentem non oportere; ib. 87. hominem calamitosum ... uno in luctu perire; Sulla 91.

iudicia: iudicia perierunt; har. resp. 60.

patria: qui patriam ... perire suo nomine noluisset; dom. 122.

pecunia: tantam pecuniam ... perire potuisse; Phil. V, 11.

pestis: aliter perire illa pestis non potuit; Milo 88.

praeda: praeda perierit; dom. 65.

res publica: dolebam ... rem publicam ... brevi tempore esse perituram; Phil. II, 37.

viri: f. amici; Sulla 74.

uxor: ut illa (uxor) perisse suspendio putaretur; Scaur. 10.

perexcelsus, sehr emporragend: Henna autem ... est loco perexcelso; Verr. IV, 107.

perexiguus, sehr kurz: dies: cum ego diem inquirendi in Siciliam perexiguam postulavissem; Verr. a. pr. 6.

tempus: uno atque eo perexiguo tempore; Verr. a. pr. 24.

perfacete, sehr witzig: neque enim perfacete dicta ... sunt; Verr. I, 121.

perfacetus, sehr witzig: quia ... exit aliquando aliquid si non perfacetum, at tamen ..; Planc. 35.

perfacile, sehr leicht: defendo: tutoresne defendent || defenderent || ? perfacile vero apud istius modi praetorem; Verr. I, 153.

probo: nos nostram (causam) perfacile cuivis probaturos statuebamus; Quinct. 92. quicquid ... attulisset, illum perfacile probaturum; Verr. III, 69.

supero: quibus (ornamentis) L. Paullum ... perfacile ... potuisse superari; Fr. B. VII, 8.

tollo: perfacile hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20.

tueor: perfacile enim sese Sicilia iam tuebatur; Verr. V, 8.

perfacilis, sehr leicht: id esse perfacile; div. Caec. 24. perfacile est isti loco respondere, mihi praesertim; Cael. 24.

cursus: perfacilis mihi reliquus cursus ostenditur; Cael. 51.

ratio: quae quidem omnia ... perfacilem rationem habent reprehendendi; Cael. 62.

perfamiliaris, Vertrauter: 1. video: vident perfamiliarem Naevii, ... L. Publicium; Quinct. 24.

2. facio: Eupolemo ... Lucullorum hospiti ac perfamiliari ... non idem fecit? Verr. IV, 49.

perfectio, Vollendung: tantum abes a perfectione maximorum operum, ut ..; Marcell. 25.

perfero, hintragen, übergeben, überbringen, verkündigen, durchführen, ertragen, erdulden: I. absolut: converte nunc ... in ceteros ordines easdem vitae condiciones: non perferent; Cluent. 150. si qui se offerunt, insectantur, quoad ferri poterunt, perferemus; Sest. 14. omnia ... gerebantur: perferebatis; ib. 85. nec gravius incipere ferre quam perferre; Fr. B. VI, 14.

II. alqm: hunc denique ipsum pertulissent, si ..; Verr. II, 9. non enim illum ... venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. Catilinam orbem terrae ... vastare cupientem nos consules perferemus? Catil. I, 3. (vgl. I. Sest. 14).

alqd: id, quod suscepi, quoad potero, perferam; Sex. Rosc. 10. quod si perferre non potero; ib. id .. te tacuisse, et, cum dissimulare non posses, potuisse tamen perpeti et perferre; Verr. III, 131. itaque haec ... non pertulerunt; ib. 228. si hoc ita perlatum erit in Galliam, senatores ... ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36. multa pertuli; Catil. IV, 2. si, quae tum promulgasti, ... perferre potuisses; dom. 24. omnia rei publicae causa perferunt; Sest. 101. multa praeterea, ... quae necessitas coëgit perferre, pertulit; Rab. Post. 22. f. poenas; Sest. 145.

acerbitates: f. cruciatus.

adrogantiam: adrogantiam pertulit; Muren. 19.

agrum: ad paucos ... totum agrum Campanum perferri videbitis; leg. agr. II, 82.

annum: tametsi et illum annum pertulerunt, qui ..; Verr. II, 8.

Apenninum: quo autem pacto illi Apenninum atque illas pruinas ac nivis perferent? Catil. II, 23.

avaritiam: f. luxuriem.

consilia: omnia ... consilia ad me perlata esse sentiunt; Catil. II, 6.

cruciatus: ut omnis acerbitates, omnis dolores cruciatusque perferrem; Catil. IV, 1.

crudelitatem: pertuli crudelitatem inimicorum; Sest. 145. f. luxuriem.

custodiam: pertulit ipse custodiam; Rab. Post. 39.

damna: etiamne haec tot detrimenta atque damna ... perferre? Verr. III, 228.

dedecora: quae (dedecora) res patris eius, aetas ipsius pertulit; Verr. I, 33.

delicias: etiamne huius operarii studia ac delicias .. perferetis, qui ..? Verr. IV, 126.

detrimenta: f. damna.

dolorem: f. **dolor,** II, 1. perfero (4 St.) B. II, S. 151, b.

famem: frigore et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

fraudem: pertuli ... fraudem invidorum; Sest. 145.

frigus: f. famem.

gemitum: qui ... querellas senatus, luctum bonorum, Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.

genus: iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit ... genus iniuriarum .. perferre; Verr. III, 64.

gratiam: nimiam gratiam potentiamque Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; Sex. Rosc. 122.
iniurias: ut etiam iniurias nostrorum hominum perferendas putarent; Verr. II, 8.
laborem: in perferendo labore; Quir. 24.
libidines: si eius pueritia pertulerat libidines eorum, qui ..; Phil. XIII, 17.
litteras: quem ad modum milites hibernent cotidie sermones ac litterae perferuntur; imp. Pomp. 39. cuius nullae litterae perferuntur; prov. cons. 14.
luctum: f. gemitum.
luxuriem: cum perferre non possent luxuriem, crudelitatem, avaritiam, superbiam; Verr. II, 9.
minas: minas eius perferre; har. resp. 49.
nivis: f. Apenninum.
nuntium: recenti nuntio de illo senatus consulto ... ad ludos scenamque perlato; Sest. 120. nolite ... hunc illi nuntium velle perferri; Balb. 64. hoc ipso C. Pansa mihi hunc nuntium perferente; Ligar. 7.
poenas: omnis acerbissimas impiorum poenas pertulerunt; leg. agr. II, 92. pertuli poenarum satis; Sest. 145.
potentiam: f. gratiam.
pruinas: f. Apenninum.
quaestionem: ut haec ... in omnis ordines quaestio perferatur; Cluent. 155.
querellas: f. gemitum.
regnum: quod (regnum) pertuleramus; Phil. I, 4.
res: eas (res) omnis sese ... per triennium pertulisse; div. Caec. 3.
scelus: pertuli ... scelus infidelium; Sest. 145.
sermones: f. litteras; imp. Pomp. 39.
sitim: f. famem.
stridorem: ut ... stridorem unum perferre non possit; leg. agr. II, 70.
studia: f. delicias. — superbiam: f. luxuriem.
supplicia: illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.
vigilias: f. famem.

perficio, ausführen, vollenden, durchsetzen, erlangen bewirken: I. absolut: 1. adorno ad: hunc ad, perficiendum adornavi; Arch. 28.
2. facultas: quid est quod ... de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69. pertinere ... ad perficiundi facultatem; Sest. 71.
II. mit Ergänzungssatz: 1. ut: quae (femina) ... virtute perfecit, ut ... redderet; Sex. Rosc. 147. ipse ... diligentia perfecit, ut ... permitteretur; ib. 149. perficiendum est, ... ut ... audiant; div. Caec. 39. perficiam, ut ... videatur; Verr. a. pr. 32. ut perficeret in Sicilia solus, ... ut ... nihil ... attingeres; ib. II, 113. perfecerat iste imperio, ut ... renuntiaretur; ib. 127. ergo hoc vestro consilio et gratia perfecistis, ut ... daretur; ib. 178. is non modo hoc non perfecit, ut virgarum vim deprecaretur; ib. V, 162. tantum datis muneribus perfecerat, ut eo fautore uteretur cupidiore; Cluent. 66. perficiam profecto id, quod maxime res publica desiderat, ut huius ordinis auctoritas ... restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. plerique autem hoc perficiunt, ut ... videatur; ib. II, 1. perficiam profecto, ... ut ... possitis; ib. 50. confirmo me esse perfecturum, ut ... fateantur; ib. 103. illud profecto perficiam, ... ut ... salvi esse possitis; Catil. II, 28. illud profecto perficiam, .. ut ea ... tuear; ib. III, 29. quod virtute industriaque perfecisti, ut ... putarere; Muren. 16. ut ... pecunias exigerent aequitate diligentiaque perfecit; ib. 42. perficiam profecto, ut ... putetis; Arch. 4. ut ... civitate donaretur, perficere non potuit; ib. 25. itaque vestro studio atque auctoritate perfectum est, ut ipse ille annus ... octo tribunos haberet; sen. 4. cum quidem ipse egit ornatissime meam causam perfecitque, ... ut nemo ... posset audire; ib. 26. ut posset vel ut prudentes errarent vel ut boni minus bene sentirent perficere dicendo; har. resp. 41. consules ... perfecisse, ut ... consilium .. tolleretur; Sest. 42. perfecit, ut ... illius vim neque ... pertimesceret; ib. 89. sed pretio ac mercede perficiunt, ut ... velle audire videantur; ib. 104. nunc denique est perfectum, ut ... idem esset extremum; prov. cons. 33. quibus rebus perfectum est, ut illi ... non liceret; Piso 76. [perfecit ille, ut ... Italiam munitam haberemus]; ib. 82. itaque hodie perficiam, ut intellegat ..; Phil. II, 7. me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse || perfecissem operis subsecivis ||, ut ... laudis aliquid adferrent; ib. 20. perficite, ut is ... habeat; ib. IX, 10. is enim sum ... qui ... perfecerim, ut non obstarem rei publicae; ib. XII, 21. f. III. alqd; Muren. 33.
2. ne: ne quid tibi prodesse posset, ego mea diligentia perfeci; Verr. II, 169. f. me, I, 1, a. perficio (6 St.) S. 248, b.
III. mit Object: alqm: illum eruditum et perfectum existimabant; Qu. Rosc. 29.
alqd: quae perfecta esse ... gaudeo; Sex. Rosc. 136. alios respondisse non putare id perfici posse; Verr. a. pr. 23. qui ... id se perfecturum pollicetur; ib. quoniam nec perfecisset quod conatus esset neque ..; ib. I, 69. quae ab isto ... perfecta sunt; ib. IV, 116. id si ... perfecerunt; Tull. 25. nihil huc nisi perfectum ingenio ... adferri oportere; imp. Pomp. 1. quid virtute perfecturus sit qui tantum auctoritate perfecerit? ib. 45. id perficiet || perficiat ||, ne ..; leg. agr. II, 62. qui ea perficere voluerunt; Catil. IV, 12. perfecta a Lucullo haec sunt omnia, ut ..; Muren. 33. id quod ego ... perfeci; ib. 79. si quae de me agere conatus est, ea ... perficere potuisset; sen. 22. ut aliquando perficeretur || proficeret || ... auctoritate perfregit || perfecit ||; Quir. 10. quod nos ... polliceremur, id illum fide ... facillime perfecturum; Quir. 16. certe nihil rite, nihil caste, nihil more institutoque perfecit; dom. 134. ut ... iam omnia perfecta videamus; prov. cons. 19. ut ea, quae per eum adfecta sunt, perfecta rei publicae tradat; ib. 29. quod si per furiosum illum tribunum senatui quod sentiebat perficere licuisset; Milo 14. omnia perfecit, quae ..; Phil. II, 55. si enim C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset; ib. X, 9. nihil cum perficeret; ib. 23. quid patientia perficere posset; ib. f. II, 1. Verr. II, 178. V, 162. Cluent. 66. leg. agr. I, 27. II, 1. Catil. II, 28. III, 29.
argumenta: ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in valvis; Verr. II, 124.
auctorem: ut auctor esset egregius et ad animos imperitorum excitandos .. perfectus; har. resp. 41.
candelabrum: candelabrum e gemmis clarissimis ... perfectum ... Romam cum tulissent; Verr. IV, 64. Verresne habebit domi suae candelabrum Iovis, e gemmis auroque perfectum? ib. 71.
cogitata: ut. .. ibi cogitata perficeret; Deiot. 21.
copias: quas (copias) ... ad rei publicae, non ad suum praesidium ... perfecit; Phil. X, 4.
facinus: invenietis enim id facinus ... crudelitate perfectum atque conclusum; Verr. II, 82.
formam: quoad ... ex multis praediis unam fundi regionem formamque perficeret || perfecerit ||; leg. agr. III, 14.
hydrias: hydrias .. grandis ... eadem arte perfectas ... posuerat; Verr. IV, 97.

imperatorem: non enim bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36.
maleficium: non perficiendi, non occultandi maleficii spes ... reperietur; Cael. 53.
opus: Silanionis opus tam perfectum ... quisquam ... potius haberet quam ..? Verr. IV, 126.
rem: perficere rem eius modi commodius in turba posse arbitrati sunt; Cluent. 86. neque dum rem perfectam arbitraretur; ib. 73. rem a Staieno perfectam esse arbitrabatur; ib. hic tibi ... fortissimus adiutor ad rem perficiendam fuit; dom. 30. quoad perfecta res est; ib. 70. quia perfecta res non est; Milo 19. minus dolendum fuit re non perfecta; ib. non est humano consilio ... res illa perfecta; ib. 85. re illo tempore non perfecta; Deiot. 19.
scelus: ad scelus perficiendum caesis hostiis; Cluent. 194. eos non ad perficiendum scelus ... incitaverunt; Sulla 76. tanto scelere ... perfecto; Deiot. 15.
simulacrum: fuit ... Dianae simulacrum ... singulari opere artificioque perfectum; Verr. IV, 72.
templum: quod nondum perfectum templum offenderant; Verr. IV, 64.
valvas: valvas ... ex auro atque ebore perfectiores nullas ... fuisse; Verr. IV, 124.
Victorias: in quibus (ornamentis) eburneae Victoriae ... summa arte perfectae; Verr. IV, 103.
virtutem: et sentire vero et facere perfectae cumulataeque virtutis (est); Sest. 86.

perfidia, Treulosigkeit, Unredlichkeit: I. violat: nullum ius tam ... integrum, quod non eius ... perfidia violarit; Sex. Rosc. 109.
II. 1. experior: expertus igitur es istius perfidiam; Verr. I, 77.
praedico: non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico; Piso 38.
profero: ut eius ... nulla perfidia ... proferatur; Muren. 14.
saturo: saturavi etiam perfidiam ... proditorum; dom. 44.
2. sum: quod est aut perfidiae aut neglegentiae; Cluent. 51.
3. adsigno: si quid est commissum, id ... perfidiae adsignari solet; Fr. E. 2.
ascribo: tu eius perfidiae voluntatem tuam ascripsisti; Phil. II, 79.
cedo: cum furori hominis, sceleri, perfidiae ... cessissem; Sest. 53.
4. sum: quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam ..? Phil. II, 79.
5. dico de: cum de perfidia Deciani diceret; Flacc. 81.
versor in: necesse est in simili audacia perfidiaque versetur; Verr. I, 40.
vivo cum: qui ... cum audacia perfidiaque vixerunt; Quinct. 94.
III, 1. plenus: egone hanc manum [plenam perfidiae] ... impellere potui, ut ..? Qu. Rosc. 1.
2. praeditus: „at a testibus laeditur." ante quam dico a quibus, ... qua perfidia ... praeditis, dicam ..; Flacc. 6.
IV. facinora: si eius omnia sunt inaudita ... facinora sceleris, audaciae, perfidiae; Verr. V, 189.
V. 1. decipi: istius fide ac potius perfidia decepti; Sex. Rosc. 110.
derogari: fides huius ... cognita ne perfidia Sex. Naevii derogetur laborant; Quinct. 75.
fallere: verum novem homines fortissimos ... omni fraude et perfidia fefellit; Sex. Rosc. 117.
polluere: qui ... perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit; Sex. Rosc. 113.
violari: dexterae, quae fidei testes esse solebant, sunt perfidia et scelere violatae; Phil. XI, 5.
2. cum: ne cum mea perfidia illi etiam ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33.
ex: ex perfidia ... di immortales hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46.
per: is per summam fraudem et malitiam et perfidiam HS 1000 appetiit? Qu. Rosc. 28.
propter: id, quod mihi ... impositum est, ... propter perfidiam abicere; Sex. Rosc. 10.

perfidiose, treulos, unredlich: ubi ... multa perfidiose facta videbitis; Sex. Rosc. 118.

perfidiosus, wortbrüchig, unredlich: alqs: necesse est iste ... vanum se et perfidiosum et impium esse fateatur; Quinct. 26. quo te nomine appellemus? ... perfidiosum? ib. 56. utrum te perfidiosum an praevaricatorem existimari mavis? div. Caec. 58. cum esset ... perfidiosus; Cluent. 70. nam quod vobis iste tantum modo improbus, ... quod perfidiosus ... esse videtur || videatur ||; Piso 66.
alqd: aeque enim perfidiosum ... est fidem frangere; Qu. Rosc. 16.
animal: ad quam spem tam perfidiosum ... animal reservetis? Verr. I, 42.

perfidus, treulos: perfidos amicos (ulciscar) nihil credendo; Quir. 21.

perflagitiosus, sehr lasterhaft: cum hac (muliere) aliquid adulescentem hominem habuisse rationis num tibi ... perflagitiosum esse videatur? Cael. 50.

perforo, durchlöchern: ut etiam navem perforet, in qua ipse naviget; Scaur. 45. Fr. C. 17.

perfrico, reiben, kratzen: caput sinistra manu perfricans; Piso 61.

perfrigidus, sehr kalt: erat ... tempestas ... perfrigida; Verr. IV, 86.

perfringo, durchbrechen, zerschmettern, verletzen, vereiteln: I. ut: ut aliquando perficeretur || proficeret || ... auctoritate perfregit || perfecit ||; Quir. 10.
II. alqm: nemo umquam me ... perstrinxit, quem non ... perfregerim; Sulla 46.
alqd: perfregit ac prostravit omnia cupiditate ac furore; Cluent. 15. [ut nihil ... perfringi posset, quod ..]; leg. agr. II, 99.
altitudines, angustias: qui omnis angustias, omnis altitudines ... vi ac virtute perfregit; har. resp. 49.
decreta: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87.
iudicia: s. leges; Sest. 134.
ius: quod (ius civile) neque inflecti gratia neque perfringi potentia ... possit; Caecin. 73.
leges: tu ... ad evertendas perfringendasque (leges) valuisti; Catil. I, 18. qui ... potest ... leges ac iudicia perfringere; Sest. 134.
religionem: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem veritatemque perfregerint; Verr. a. pr. 3.
repagula: ut ... omnia repagula pudoris officiique perfringeres; Verr. V, 39.
veritatem: s. religionem.

perfruor, vollständig genießen: laetitia hic tu qua laetitia perfruere! Catil. I, 26.
ornamentis: nam ipse quidem ... quae habe-

bit || habet || ornamenta, quae solacia reliqua vitae, quibus laetari et perfrui possit? Sulla 88.
otio: patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; Sest. 138.
regno: regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57.
rebus: si quidem ... cum re publica tum etiam nostris rebus perfrui possumus; Muren. 24. his ego rebus pascor, his delector, his perfruor; Piso 45.
re publica: nam ita mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat, ut ..; Catil. IV, 11. tranquilla re publica mei cives ... perfruantur; Milo 93. ut rem publicam constituas, eaque tu ... perfruare; Marcell. 27. s. rebus; Muren. 24.
solaciis: s. ornamentis.

perfuga, Ueberläufer: I. sum: qui initio proditor fuit, deinde perfuga; Sex. Rosc. 117.
II. sum: ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit; Verr. I, 98.

perfugio, seine Zuflucht nehmen: alqs: hic locus igitur est unus quo perfugiant; Verr. V, 126. alter ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.
hostes: qui hostes ad nostros imperatores perfugissent; Balb. 24.

perfugium, Zuflucht, Zufluchtsort: I, 1. cadunt: omnia alia perfugia bonorum ... ceciderunt; Flacc. 3.
est: unum perfugium, .. una spes reliqua est Sex. Roscio; Sex. Rosc. 150. hic tibi perfugium speras futurum? Verr. I, 82. quod erat in aequitate .. Pisonis paratissimum perfugium, quo sine labore ... uterentur || uteremur ||; ib. 119. nunc tibi ego ... ullum perfugium putem ..? ib. V, 150. hiemis enim, non avaritiae perfugium maiores nostri in sociorum ... tectis esse voluerunt; imp. Pomp. 39. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis; Cluent. 171. ut nullum sit ... perfugium et praesidium salutis; Rabir. 4. cui ... non domus, commune perfugium, ... vacua ... insidiis fuit; Catil. IV, 2. sit demisso animo || demissis hominibus || perfugium; Muren. 87. hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut ..; dom. 109. id enim unum ... egestatis, aeris alieni, nequitiae ... perfugium esse ducebas; Phil. II, 50. ut perfugium scelerum esset; ib. XIII, 37.
patet: pateat vero hoc perfugium dolori, pateat iustis querellis; Scaur. 40.
2. sum: exsilium enim non supplicium est, sed perfugium .. supplicii; Caecin. 100. hunc locum consessumque vestrum ... portum ac perfugium futurum; Cluent. 7. quae (sacella) maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; leg. agr. II, 36.
3. Ausruf: o tutum perfugium aratorum! Verr. III, 28.
II, 1. constituo: perfugio nullo constituto; Tull. 40.
duco: quae duo maiores nostri annonae perfugia ducebant; Phil. VIII, 26.
intercludo: num intercludere perfugia fortunae ... videor? Verr. V, 132.
obstruo: obstruite perfugia improborum; Sulla 79.
praebeo: haec studia ... perfugium ac solacium praebent; Arch. 16.
tollo: te ... perfugium misericordiae tollere? Ligar. 14.
2. utor: nolite ... cogere socios ... hoc uti perfugio, quo ... utentur necessario; Verr. I, 82. postremo illo tamen || illo || desperatissimo perfugio uti posset; ib. II, 101. cum legationis perfugio uti noluisses; Vatin. 34. perfugiis non utor aetatis; Cael. 30. s. I, 1. est; Verr. I, 119.
3. confugio ad: ad omnia confugi ... remedia ac perfugia causarum; Cluent. 51.

perfundo, überschütten, begießen: alqm: aqua denique ferventi a Rubrio ipso Philodamus perfunditur; Verr. I, 67. nos iudicio perfundere; Sex. Rosc. 80.

perfungor, überstehen, fertig werden: I. absolut: quod se perfunctos iam esse arbitrantur, cum de reo iudicarunt; Cluent. 116. equidem iam perfunctus sum; dom. 44.
II. bello: perfuncta res pubulica est hoc misero fatalique bello; Marcell. 31.
laboribus: quos ... ab ipso Hercule, perfuncto iam laboribus, sacra didicisse; dom. 134. si me tantis laboribus ... perfunctum efferret; har. resp. 17.
periculis: quibus (periculis) nos perfuncti sumus; Muren. 4.
rebus: mihi ... optanda mors est, perfuncto eis rebus ..; Phil. II. 119.
III. periculum: sed recito memoriam perfuncti periculi; Sest. 10.

pergo, aufbrechen, fortfahren, fortsetzen: I. absolut: pergam atque insequar longius; Verr. III, 51. perge in Siciliam! leg. agr. II, 48. in Capitolium pergere; Rabir. 21. perge quo coepisti! Catil. I, 10. recta perge in exsilium! ib. 23. ad reliqua pergamus; Flacc. 41. sed perge porro; Piso 33. in Macedoniam ad Planciumque perrexi; Planc. 98.
II. agere: pergitisne vos tamquam ex syngrapha agere cum populo ..? Muren. 35.
sequi: perge porro hoc idem interdictum sequi! Caecin. 59.
III. maledicta: pergit in me || in mea || maledicta; Phil. XIII, 40.

pergrandis, sehr groß: gemma: ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.
pecunia: ea erat pergrandis pecunia; Verr. II, 19.
summa: video enim eius pecuniae summam esse pergrandem; Verr. II, 141.
vectigal: iubet eosdem || iubet enim eosdem || xviros ... pergrande vectigal imponere; leg. agr. I, 10. pergrande vectigal || vectigal pergrande || imponitur; ib. II, 56.

pergratus, sehr angenehm: lex: legem ... tulisti ... Menullae pergratam || per gratiam ||; dom. 81.
utilitas: omnes enim artes ... pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23.

pergravis, sehr gewichtig: sed non dubito quin sint pergraves (testis); Cael. 63.

perhonorificus, sehr ehrenvoll: mihi ipsi .. perhonorificum est || est mihi perhonorificum || discessum meum funus dici rei publicae; prov. cons. 45.

perhorresco, schaudern, erbeben, zittern, sich heftig entsetzen: I. absolut: toto corpore perhorresco; div. Caec. 41. cum ego ipse ... corpore perhorrescam; Verr. IV, 110.
II. ne: is ne quod accipiat famae volnus,† perhorrescit || pertimescit ||; Rabir. 36.

III. audaciam: qui non audaciam civium perhorrescat; Catil. IV, 16.
consessum: „ut eorum frequentiam et consessum non modo P. Quinctius, ... sed quivis ... perhorrescat"; Quinct. 73.
exitus: eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1.
fabulam: rumorem, fabulam fictam, levem perhorrescimus; Milo 42.
famam: non gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41.
frequentiam: s. consessum.
fugam: s. lamentationes.
impetum: is nunc impetum civium ... perhorrescit; Rabir. 36.
lamentationes: tum lamentationes matrum familias, tum fugam virginum ... ac vexationem virginum Vestalium perhorresco; Catil. IV, 12.
memoriam: neque illius diei memoriam perhorrescit; Phil. XIII, 31.
parietes: non parietes conscios...perhorrescet? Cael. 60.
recordationem: qui...recordationem || recordatione || denique ipsam || ipsa || consulatus vestri perhorrescat; Piso 45.
religionem: hanc tu tantam religionem ... ne nunc quidem ... perhorrescis? Verr. IV, 78.
rumorem: s. fabulam.
suspiciones: tuas, tuas, inquam, suspiciones perhorrescimus; Milo 67.
vexationes: s. lamentationes.
vim: at vero ipsi illi parricidae ... adeo vim facinoris sui perhorruerunt || perhorruerant ||; Sest. 82.

periclitor, aufs Spiel setzen, gefährden, versuchen: alqd: omnia periclitatus est; Quinct. 98.
fortunam: homines enim in proeliis ... belli fortunam periclitari solent; Verr. V, 132.
salutem: non est saepius in uno homine summa salus periclitanda rei publicae; Catil. I, 11.

periculose, mit Gefahr: dico: periculose dico; Phil. VII, 8.
facio: facere enim probus adulescens periculose ... maluit; Milo 9.
pugno: cum potestate pugnem periculose potius quam ..? Planc. 94.

periculosus, gefährlich, Gefahr bringend: I. alqd: nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; Verr. I, 24. periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; ib. III, 225. cavete ne periculosum superbumque sit eius vos obsecrationem repudiare! Font. 48. „feci... omnia, et ea sunt... periculosa"; Caecin. 34. hoc est periculosum, [..] hoc [..] est captiosum || hoc captiosum ||, omnibus rem ullam constitui; Caecin. 40. nihil autem erat periculosius nec turpius quam ... confiteri; Cluent. 85.
bellum: bellum grave et periculosum; imp. Pomp. 4. qua re esset hoc bellum ... magnitudine periculosum; ib. 27. quae (Italia) cum servili bello taetro periculosoque premeretur; ib. 30. quoniam .. consceleratissimi periculosissimique belli nefarios duces captos ... tenetis; Catil. III, 16. Cn. Pompeio .. periculosissima ... bella ... sunt commissa; dom. 18. maximis et periculosissimis bellis; har. resp. 28. quod periculosissimum civile bellum ... ad pacem .. convertit; Phil. V, 40. in bellis periculosis; ib. IX, 3.
confessio: turpis enim est et periculosa confessio; Verr. III, 165.
consilia: in ... tam novis consiliis, tam periculosis; Sulla 57.
contagio: an contagionem imitandi belli periculosam fuisse? Verr. V, 6.
exercitus: ut periculosum rei publicae M. Bruti putaret exercitum; Phil. X, 17.
imitatio: ne periculosam imitationem ... proderetis; Flacc. 24.
iter: si me huic itineri tam infesto tamque periculoso commisero? Phil. XII, 25.
locus: quoniam periculosissimum locum silentio sum praetervectus; Phil. VII, 8.
mare: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari periculosoque diiuncta; Verr. IV, 103.
morbus: in morbum gravem periculosumque incidit; Cluent. 198. gravi periculosoque morbo adfectus; Phil. IX, 15.
opinio: inveteravit enim iam opinio perniciosa rei publicae nobisque periculosa; Verr. a. pr. 1. pertimescerem ... periculosam opinionem temeritatis; Phil. V, 51.
onus: hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus et mihi periculosissimum || periculosum ||; Verr. a. pr. 35.
pax: quia turpis est, quia periculosa (pax); Phil. VII, 9.
potentiae: ut ... contra periculosas hominum potentias condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22.
quaestio: video quanta et quam periculosa ... quaestio temptetur; Cluent. 157.
reprehensio: videte quid ea vitii lex habitura fuerit, cuius periculosa etiam reprehensio est; Milo 33.
res: rem nullam maiorem, magis periculosam ... ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4.
sententia: quia semper ... periculosam ... (sententiam) arbitror; Phil. XI, 16.
severitas: ubi severitas periculosa est; Flacc. 87.
tempus: in ... periculosissimo rei publicae tempore; Flacc. 6. illis ipsis rei publicae periculosissimis temporibus; Quir. 15. maximo saepe praesidio periculosis || periculis, in periculis || atque asperis temporibus carendum nobis erit; Balb. 22.
vita: totam vitam periculosam ... reddemus; Verr. I, 38.
volnera: duobus periculosis volneribus acceptis; Phil. XIV, 26.

periculum, Versuch, Gefahr, Prozeß, Anklage, Protokoll: I. Subject: accedunt: huc accedit summus timor ... et Sex. Roscii pericula; Sex. Rosc. 9.
deducit: si impendens patriae periculum me... deduxerit; Catil. II, 28.
est: offensionis periculum vestrum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. commune est hoc malum, ... commune periculum; ib. I, 39. quod communis est causa, commune periculum; ib. 153. quid enim in eo periculi posset esse? ib. III, 39. quod ... neque belli periculum fuit in Sicilia neque ..; ib. V, 42. a securi negat esse ei periculum; ib. 116. existimationis periculum est; Caecin. 7. ubi minae, pericula terroresque mortis, ibi vim non fuisse? ib. 41. nullum externum periculum est; leg. agr. I, 26. si periculum esse putasset ne illi umquam iudicarent; Sulla 39. cum in eo ipso periculum est; har. resp. 26. an vero in iudicio periculi nihil fuit? dom. 58. sua .. sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40. est labor, non nego; pericula magna, fateor; ib. 102. ullum esse tantum periculum, ... tantam contentionem, quam ego ... defugerim? Planc. 78. neque enim mihi insidiarum

periculum ullum neque mortis fuisse; ib. 95. quod autem est periculum? Phil. VIII, 29. s. **me,** I, 1, c. periculum (8 St.) S. 250, b.

facit: sive vos existimationis illius periculum ... tardiores fecit; Caecin. 9.

habet: si D. Bruti ... periculum ... apud te ponderis nihil habeat; Verr. I, 144.

impendet: licet ... omnes mihi minae et terrores periculaque impendeant omnia; Sex. Rosc. 31. s. **impendeo,** periculum (5 St.) B. II, S. 588, a.

redundat: si ... nullum in me periculum redundarit; Sulla 27.

residet: periculum autem residebit et erit inclusum; Catil. I, 31.

subest: si periculum civium (suberat), rei publicae (cesseram); Sest. 64.

ohne Verb: cuia res, cuium periculum; Verr. I, 142.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: s. **adeo,** II. periculum (9 St.) B. I, S. 90, b.

adfero: tu periculum capitis ... in iudicium adferas? Cluent. 186.

adorno: hoc periculum, illa [..] omnis testium copia ... a matre initio est adornata, a matre ... instruitur atque ... comparatur; Cluent. 18.

ago: quis non ... periculum commune agi arbitraretur? Verr. I, 85. agitur enim in criminibus A. Cluentii proprium periculum; Cluent. 3.

arbitror: ut ... periculum ... commune arbitraretur; Verr. V, 121.

aufero: cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

commemoro: belli pericula ... commemorabit; Verr. V, 2.

committo: quod eorum hominum fidei tabulae publicae periculaque magistratuum committuntur; Verr. III, 183. eine igitur ... illius periculum committebat? Cluent. 172.

communico: s. 5. communico cum.

comparo: nobis pericula comparantur; Flacc. 96. s. adorno.

compenso: qui Gallicorum bellorum pericula ... compensarunt; Font. 13.

comprimo, concipio: s. parturio.

conflo: quibus ipsis periculum tum conflari putabatur; Sulla 13.

coniungo: quod hic ... sua pericula cum meis coniunxit; Flacc. 101. civis ... optime de salute patriae meriti periculum coniunctum cum periculo civitatis; Sest. 38. quicum .. eius causam periculumque coniungis; Vatin. 41.

contineo: in qua causa patroni omne periculum continebatur; Cluent. 49.

creo: s. **creo,** II. periculum (6 St.) B. I, S. 717, b.

defendo: s. **defendo,** III. pericula (4 St.) B. II, S. 44, a.

defero: qui ad me ... causam rei publicae periculaque rerum suarum detulerunt; imp. Pomp. 4.

defugio: s. I. est; Planc. 78.

denuntio: quam ob rem illa arma ... non periculum nobis, sed praesidium denuntiant; Milo 3.

depello: s. **depello,** periculum; (8 St.) B. II, S. 71, a.

deprecor: ad deprecandum periculum; Verr. V, 146. eidem homines ... periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.

discutio: s. parturio.

duco: omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156. omnia pericula mortis atque exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14.

effugio: haec quoque tanta pericula si effugero; Phil. XII, 30.

extimesco: a quo maius periculum quam ab ullis nationibus extimescendum est; Phil. VII, 2.

facesso: ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 45.

facio: s. **facio,** III. periculum (5 St.) B. II, S. 307, a.

fugio: *qui* pro patria nu*llum* umquam mortis periculum fugit; Rabir. 37. nullum se umquam periculum ... fugisse; Milo 68. quod (periculum) etsi minus est fugiendum; Phil. VII, 16.

habeo: quid habent eorum inimicitiae periculi, quorum ..? Verr. V, 182.

impono: multa sunt imposita huic ordini munera, ... multa pericula non solum legum ac iudiciorum, sed etiam rumorum ac temporum; Verr. III, 98.

includo: intus inclusum periculum est; Catil. II, 11. s. I, residet.

infero: causam necessitudinis ad inferendum periculum iustam videri oportere; div. Caec. 59. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95. quod ... optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2.

ingredior: qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur || ingrediantur ||; Muren. 4.

inicio: periculo mortis iniecto; Caecin. 41. cui periculum mortis sit iniectum; ib. 83.

instruo: s. adorno.

intendo: pericula intendantur; Quinct. 47. simul ac periculum iudicii intendi; har. resp. 1. s. propulso; Sex. Rosc. 7.

molior: eos autem ... fortissimis atque optimis civibus periculum moliri; Sest. 1.

neglego: te ... tantum capitis tui fortunarumque tuarum periculum neglexisse, ut ..; Verr. III, 52. ut tui capitis periculum neglegeres; ib. 134. illius ipsius periculum ... neglegere potuisset? Cael. 54. tuum (periculum) neglegeres; Fr. B. IX, 5.

nudo: qui mea pericula ... vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.

nuntio: periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.

ostendo: ex qua (pulchritudine) .. periculi nihil ostenderetur; Verr. IV, 120.

ostento: qui sibi ... capitis periculum ostentarat; Cluent. 25.

paro: cui non hoc periculum ... paratum esse videatis; Cluent. 157.

parturio: hoc, quod conceptum res publica periculum parturit, consilio discutiam et comprimam; Muren. 84.

portendo: cum in eo ipso periculum est, ex quo periculum portenditur; har. resp. 26. cum principibus periculum ... portendunt; ib. 53.

praesto: is periculum iudicii praestare debet, qui ..; Muren. 3.

propono: quis umquam eius rei fraudem aut periculum proposuit edicto, quae ...? Verr. I, 107. proposito ante oculos vitae periculo; Cluent. 11. plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; ib. 154. huic hominum generi fateor ... multa proponi pericula; Sest. 138. tantis periculis propositis; Planc. 89. multa pericula proponuntur; Fr. B. XVI, III, 5. s. vito; Cluent. 30. — 5. sum in; Quir. 11.

propulso: ut ... periculum, quod in omnis intenditur, propulsetis; Sex. Rosc. 7. displiceatne mihi ... capitis periculum propulsare; Cluent. 144. cum .. ad eius propulsandum periculum ... homines convenerint; Rabir. 8. omnes enim ad pericula propulsanda concurrimus; Muren. 45. ut nullius amicitia ad pericula propulsanda impertiremur; Sulla 49. in periculis a re publica propul-

sandis; Quir. 24. in amicorum periculis propulsandis; Phil. VII, 7.
provideo: cum .. haec a servorum bello pericula ..., provisa sint; Verr. V, 8.
puto: ut, quoniam nostra futura esset gloria, periculum quoque ... (nostrum) putaremus; Milo 82.
recuso: dicendi periculum non recuso; Phil. I, 14.
redimo: se ... omnia sua pericula redempturum esse; Verr. III, 49.
repello: quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70. belli pericula repelluntur; Muren. 30. dum modo repellat periculum servitutis; Phil. XII, 9.
sedo: ut ... pericula summa nullo tumultu, bellum intestinum ... me uno ... imperatore sedetur; Catil. II, 28.
socio: cum vel periculum vitae tuae mecum sociare voluisses; Planc. 73.
subeo: parumne multa mercatoribus sunt necessario periculo subeunda fortunae ..? Verr. V, 157. qui ... ad pericula pro patria subeunda adhortantur; sen. 14. si sibi semel periculum ambitus subeundum putaret; Cael. 16. subiret periculum capitis ipse? ib. 47. si populo Romano non licebit ... elicere ... optimum quemque ad subeunda pro salute nostra pericula; Balb. 22. pro qua (civitate) pericula ac tela subierunt; ib. 57.
sublevo: ut ... istius hominis improbissimi pericula sublevares; Verr. I, 77. ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8.
suscipio: ut pro mea salute laborem periculumque suscipias; Muren. 76. qui ... omnia pericula ... suscepit; Sest. 86.
suspicor: quamquam nihil periculi suspicamur; Sulla 78.
tento: homines .. in medium ad tentandum periculum proicit || proiectos ||; Fr. B. VI, 1.
timeo: quae mulier ... non auderet, si periculum non timeret? Milo 82.
video: non quo periculum suum non videret; Sest. 61.
vito: quia periculum vitant; Sex. Rosc. 1. uti propositum vitae periculum ... vitaret; Cluent. 20. neque eius sententiae periculum vitaturum (se); Phil. IX, 9.
2. **Genetiv:** sum: rem maximam fuisse et || fuisse, potuisse || summi periculi; Quir. 18.
venit in mentem: cum mihi patriae, cum vestrorum periculorum ... veniebat in mentem; Sulla 19.
3. **Dativ:** cedo: ille vero ... periculis cessit; Sest. 63.
committo: qui non se aut mortis aut servitutis periculo committeret; imp. Pomp. 31.
dedo: dediderim periculis omnibus; Fr. B. XII, 7.
desum: etiam si ... hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. quae (facultas) ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13.
do: qui etiam his recentibus nostris vestrisque domesticis periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31.
instituo: miseram condicionem instituet periculis hominum; Muren. 60.
offero: qui se ... obtulerint invidiae periculisque omnibus; Catil. III, 28. caput obtuli pro patria || pro patriae || periculis omnibus; Sulla 84.
obicio: ille corpus suum periculo obiecit; Deiot. 14.
oppono: quemquam fore putatis || putasti || qui se opponat periculis? Balb. 26.
quaero: quo mihi ... praesidia periculis ... quaeram; imp. Pomp. 70.

sum: pulchritudo periculo ... fuit; Verr. IV, 110.
4. **Ablativ:** careo: eos ... iudiciorum novorum periculis non carere; Cluent. 154. qui enim periculo carere possumus ..? Phil. III, 25.
defungor: cum ... iam defunctos sese periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.
libero: ut se periculo litium ... liberarent; Verr. I, 97. si ... improbi iudicio ac periculo liberabuntur; ib. III, 207. quam (urbem) ... summis obsidionis periculis liberavit; imp. Pomp. 20. ut Sullanos possessores ... periculo liberetis? leg. agr. II, 69. quod ... res publica maximis periculis sit liberata; Catil. III, 14. neque nos umquam ... tantis periculis rem publicam ... liberassemus; ib. 17. cum ipse paulo ante ... maximis periculis rem publicam liberasset; Muren. 32. cum absens rem publicam non minus || c. abs. n. m. r. p. || magnis periculis ... liberassem; Sest. 73. hunc tamen ... semper ipse populus Romanus periculo liberavit; ib. 140. qui ... maximis rem publicam periculis liberarat; Piso 95. hunc ille summus vir scelere solutum periculo liberavit; Milo 9. quis dubitaret suffragio suo se metu, periculo rem publicam liberare? ib. 34. cum patriam periculo suo liberasset; ib. 72. periculis patriam liberare; ib. 96. armorum periculo liberatus; Marcell. 31. is ... a te periculo liberatus; Deiot. 15. liberatus periculo caedis ... senatus; Phil. I, 5. potes ... rem publicam ... periculo liberare; ib. VII, 27. rem .. publicam ... maximo civilis belli periculo liberavit; ib. XIII, 8. quorum virtute ... maximis periculis servitutis atque interitus liberati sumus; ib. XIV, 11.
perfungor: f. 1. ingredior. IV. 1. memoria; Sest. 10.
sum: quo periculo miseras nationes futuras? leg. agr. II, 45.
5. **mit Präpositionen:** absum a: a vi tamen periculoque afuit; Phil. XII, 27.
accedo ad: ad periculum accedere; div. Caec. 63. ut ne cui liceat ex eis civitatibus ad nostrorum bellorum pericula accedere; Balb. 26.
addo ad: nihil me addere ad alterius periculum; Fr. B. XIII, 1, 4.
adduco in: si ... in tantum adductus periculum videretur; Verr. I, 70. adducta est enim ... res in maximum periculum; Phil. VII, 1.
arcesso in: deinde quot ... in summum periculum capitis || capitis periculum || arcessas? Rabir. 26.
audio de: multa ... de summis rei publicae periculis audivi; Sulla 14.
cogito de: nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; Sest; 61. nimium de periculo cogitantis; Phil. VIII, 29. nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? ib. XII, 22.
communico cum: qui velint cum periculis nostris sua || suis || communicare; Balb. 24.
concludo in: ut equester ordo in huiusce legis periculum concludatur; Cluent. 152.
coniungo cum: f. 1. coniungo; Flacc. 101, Sest. 33.
defendo a: a quo periculo defendite, iudices, civem fortem; Font. 49. quam (vitam) ego summis * ab istorum † periculis scelere insidiisque defendere || cum his ab istorum pergam scelere insidiisque, al. ||; leg. agr. II, 100. cui rem publicam cupio tradere .. ab his tantis periculis defendendam; Muren. 80. cum ..., a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.
defero de: ut de periculo publico non ... rem integram deferrem; Catil. III, 7.
desero in: cum eum ... in ipsis periculis ..., deseruit; Verr. a. pr. 11.

dico de: quae mihi... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. cum ... de tuo periculo dicerent; Deiot. 8. dicam... de periculo; Phil. VII, 16. dixi de periculo; ib. 21. — pro: me ... pro amici periculo dicere; Muren. 10.

eripio ex: quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ..; Verr. I, 71. si quis eum forte casus ex periculo eripuerit; Cluent. 70. qui ex summis periculis eripuerim urbem; Sulla 27.

evolo ex: tamen ex illa flamma periculoque evolavit; Verr. I, 70.

extraho ex: cum ... urbem ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.

impello ad: „eosdem ... ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis"; Phil. XIII, 33.

infero in: ne quis se ... in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25.

insum in: an ... in praesenti metu mortis perspicuoque periculo caedis ... inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31.

lacrimo pro: neque eosdem Marcellos pro huius periculis lacrimantis aspicere ... potui; Sulla 20.

loquor de: de periculo salutis ac libertatis loquor; leg. agr. I, 22.

memini de: ne qui posset tantum aut de rei publicae aut de alicuius periculo meminisse || comminisci ||; Sulla 43.

pertimesco de: de suis periculis ... pertimescunt; Verr; V, 115.

pertineo ad: minus haec ... ad fortunarum nostrarum periculum pertinent; Verr. II, 76. quod ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; ib. III, 129. quae nondum ad huiusce vitae periculum ... pertinebant; Cluent. 188.

proficiscor ad: ad incertum vitae periculum ... profecti sunt; Phil. IX, 2.

profugio ex: qui ex tempestatum periculis profugissent; Verr. V, 157.

prohibeo a: a quo periculo prohibete rem publicam; imp. Pomp. 19.

proicio in: vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; Milo 56.

promoneo de: nos ... de impendentibus periculis maximis ... promoneri; har. resp. 10.

quaero de: de tantis omnium periculis cum quaererem omnia; Sulla 85. — in: eius rei initium... in Sex. Roscii periculo quaeri; Sex. Rosc. 152.

reservo ex: habetis consulem ex plurimis periculis ... reservatum; Catil. IV, 18.

revoco a: neque enim is es .. ut te ... metus a periculo ... revocarit; Catil. I, 22.

seiungo a: dum modo ista sit privata calamitas et a rei publicae periculis seiungatur; Catil. I, 22.

sum extra: quivis, qui extra periculum sit; Quinct. 72. — in: cum essent in periculo; Verr. II, 186. at ea ipsa causa est cur ista provincia minimo in periculo sit et fuerit; ib. V, 7. eum corrupisse, qui in periculo fuerit; Cluent. 64. qui magno in periculo essem; Catil. I, 19. magno in periculo rem publicam futuram; sen. 4. res erat ... in praesenti atque ante oculos proposito periculo; Quir. 11. usque adeo hominem in periculo fuisse; Sest. 82. omnes in tanto periculo ... erunt consulares; Phil. VIII, 22.

suscipio ex: hic meus (dolor) susceptus ex hominis ... periculo; Sest. 4.

venio in: ut in tantum periculum veniret; Verr. I, 70. venit in periculum, ne ... amittat; Muren. 55.

versor in: diutius in tanto metu miser periculoque versabitur ... quam ..? Quinct. 59. qui in eius periculis sunt ... versati; Verr. V, 132. meus labor in privatorum periculis ... versatus; imp. Pomp. 2. levate hunc aliquando supplicem ... in falsa invidia periculisque versatum; Cluent. 200. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur quin ..; Rabir. 29. etenim iam diu ... in his periculis coniurationis .. versamur; Catil. I, 31. qui ... in his vitae periculis laboribusque versamur; Arch. 30. Platonem ... in maximis periculis insidiisque esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.

video in: tantumne vidisse in metu periculoque provinciae! Verr. V, 14. cum in metu et periculo consulem viderent; Muren. 52.

vivo in: tantis in laboribus C. Marius periculisque vixisset, si ..? Rabir. 29.

voco ad: fortitudo ... vocat ad periculum; Phil. XIII, 6. — in: quod salus sociorum summum in culum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. particeps: qui meorum consiliorum in consulatu socius, periculorum particeps ... fuisti; Planc. 104.

plenus: ut agros ... plenos periculi ... xviris tradant; leg. agr. II, 68. hanc ego viam .. si plenam esse periculorum ... negem; Sest. 100.

2. finitimus: quoniam eius nomen finitimum maxime est huius periculo; Sulla 71.

3. indignus: ne ... ceteri omnes simili periculo indignissimi indicentur; Verr. V, 171.

vacuus: cui... non.. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo ... fuit; Catil. IV, 2.

4. cautus in: auctoritatem consulis ... cauti in periculis; leg. agr. I, 27.

fortis ad: virum... ad pericula fortem; Font. 43.

praesto ad: tibi ... ad periculum ... praesto fuit; Deiot. 24.

sollicitus de: video vos ... de meo periculo esse sollicitos; ib. IV, 1.

tutus a: provinciam Siciliam ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.

vacuus a: omnia alia esse nobis vacua ab omni periculo; prov. cons. 30.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: ut aliquid Sthenio periculi crearent; Verr. II, 90. f. I. est; Verr. III, 39. dom. 58. — II, 1. habeo. infero; Cluent. 95. ostendo. suspicor.

adiutor: adiutore consiliorum periculorumque meorum, L. Flacco; Flacc. 1.

causa: eas ipsas sibi causas esse periculi; Verr. V, 146. ut de causa eius periculi nihil decederet; Cluent. 167. si hominis ... amplissimi causam tanti periculi repudiassem; Muren. 8. timoris et periculi fuit illa causa communis; Sulla 9.

cautor: nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis periculis terruisset; Sest. 15.

criminationes: vestrae criminationes insidiarum mearum, illius periculorum; Piso 76.

declinatio: laboris et periculi non legitimi declinatio; Cluent. 148.

defensor: defensor periculorum; Verr. IV, 143. defensor .. periculi esse debebit; Muren. 3.

deprecatio: huic adferet aliquam deprecationem periculi aetas; Rabir. 26.

deprecatores: deprecatores huius periculi missos videtis; Balb. 41. cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit ... periculi deprecatores; ib. 42.

exempla: ut ... exempla periculorum proponeret; Verr. V, 23.

finis: finis sollicitudinis ac periculi litium; Caecin. 74.

fuga: quod si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam; Phil. X, 20.
incitamentum: quod ... hoc maximum .. periculorum incitamentum est; Arch. 23.
indicia: tu periculorum indicia ... ad senatum attulisti; Flacc. 102.
iudex: sui periculi iudex; Deiot. 4.
magnitudo: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit; Quinct. 6. periculi magnitudo ... cogere videtur, ut ..; ib. 91. quod magnitudo lucri obscuraret periculi magnitudinem; Verr. III, 131. propter periculi magnitudinem; imp. Pomp. 12. quid periculi magnitudo ... postulet; Sest. 119.
medicina: eorum .. periculorum est in re publica retinenda medicina; Sest, 51.
memoria: id (bellum) .. vestro ... auxilio memoriaque tantorum periculorum ... propulsari posse; Catil. IV, 22. sed recito memoriam perfuncti periculi; Sest. 10.
merces: nullam enim virtus aliam mercedem laborum periculorumque desiderat; Arch. 28.
metus: domestici periculi metu; div. Caec. 31. cum ... magnorum periculorum metus ... portenderetur; Verr. IV, 108. ut animi ... communis periculi metu concitarentur; ib. V, 163. propter ... alicuius periculi metum; Catil. I, 28. metu vestri periculi; Sest. 53.
minae: locutus sum ... liberius .. quam periculi minae postulabant; Phil. V, 19.
multitudo: propter periculorum multitudinem; Cluent. 154.
obsides: habet ... res publica .. duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78.
perfugia: quae (sacella) maiores in urbe partim periculi perfugia esse voluerunt; leg. agr. II, 36.
praemia: tu ... minime ... praemia periculorum ... contemnere debuisti; Piso 63.
propulsatio: cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.
rationem: qui ... neque periculi neque pietatis ... rationem habuisset; Verr. II, 97. ita sui periculi rationes ferre ac postulare; ib. V, 105. sed tamen meorum periculorum rationes utilitas rei publicae vincat; Catil. IV, 9.
rumor: saepe totius anni fructus uno rumore periculi ... amittitur; imp, Pomp. 15.
signa: haec ... periculorum signa patefecit; har. resp. 24.
similitudo: ut ei Lampsaceni periculi similitudo versaretur ante oculos; Verr. V, 94.
societas: coire ... periculi societatem; Rabir. 21. id est (venit) ad periculi ... societatem; Deiot. 13.
socius: qui ... omnium meorum consiliorum particeps periculorumque socius fuisset; Quir. 15. quod certe ... gratissimum patri suo fecit, socio laborum, periculorum; Sest. 131. ille meorum laborum, periculorum, consiliorum socius; prov. cons. 32.
suspicio: qui ... tenui saepe suspicione periculi fugerunt; Caecin. 43. sine ulla suspicione *periculi* || sine ulla *periculi* suspicione, al. ||; leg. agr. II, 22. qui colonias sic [...] contra suspicionem periculi conlocarunt, ut ...; ib. 73. in ipsa suspicione periculi sui; Sulla 81. cum alii me suspicione periculi sui non defenderent; Sest. 46. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX. 4. suspicio periculi mei; ib. XII, 23.
tempestas: quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit ... demovere; Sest. 101.
tempus: non ex tempore periculi tui constitutum (crimen); Verr. III, 141.
testis: meorum omnium consiliorum periculorumque ... testis; Phil. XIV, 16.
timor: sed plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34.
2. **mit Präpositionen:** fortitudo in: fortitudo in periculis; imp. Pomp. 29.
lacrimae de: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.
praemia pro: spes pro periculis praemiorum; Balb. 6.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adipisci: nonne plurimis inimicitiis maximisque suis periculis ... amplissimos honores est adeptus? Verr. V, 181.
amplecti: me ut Cn. Pompeius omnibus suis studiis, laboribus, vitae periculis amplexus est; Piso 80.
armari: qui ... navem ... sumptu periculoque suo armatam ... mittere debuerunt; Verr. V. 50.
ascendere: quorum ego illum in locum ... multis meis et magnis laboribus et periculis ascendissem; Sulla 5.
cingi: quam (Siciliam) multis undique cinctam periculis ... explicavit; imp. Pomp. 30.
circumcludi: Catilina ... periculis meis circumclusus; Catil. II, 14.
cogere: quae (vis) periculo aut decedere nos alicunde cogit aut prohibet accedere; Caecin. 46.
conligare: impetum ... vitae suae periculo conligavit; Phil. XI, 4.
commoveri: quae (colonia) ... nunc eiusdem miseriis ac periculis commovetur; Font. 46. qui ... cum communibus tum praecipuis patris tui periculis commovebatur; Sulla 12. quod si ... urbis tamen periculo commoverentur; Sest. 54. tamen huius repentino periculo commoti huic adsident; Planc. 28.
coniungere: in quo tamen eos civis coniunxit eodem periculo et crimine; Sest. 132. Gaditanis autem ... periculis, foedere coniunctis hoc idem non licebit? Balb. 41.
conservare: qui haec omnia suo solius periculo conservarit; Catil. IV, 23. res publica, meis laboribus et periculis conservata; Sulla 83. qui urbem suis laboribus ac periculis conservasset; dom. 137. cum .. rem publicam ... conservarint dimicatione et periculo vitae suae; Phil. XIV, 37.
constitui: qui (exercitus) consilio ipsius ac periculo est constitutus; imp. Pomp. 57.
contendere: qui maximis laboribus et periculis ad summam laudem .. contenderet; Phil. XIV, 32.
contineri: qui (magistratus) et legum et existimationis periculo continentur; Verr. V, 167. ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; Cluent. 81.
decernere: ne decernam capitis periculo; Phil. XIII, 6.
decertare: tamen pro libertate vitae periculo decertandum est; Phil. X, 20.
defendere: tu tua pericula communi periculo defendes? Verr. V, 77. qui salutem communem periculo suo defendissent; Sest. 12. quae (fundamenta) ... capitis periculo defendenda sunt; ib. 98. quae ... suo praesidio periculoque defenderat; ib. 131. qui suo labore et periculo nostram rem publicam defendunt; Balb. 51.
depellere: qui ... civem vi, ferro, periculis urbe ... depulit; har. resp. 58.
dicere: qui minimo periculo possem dicere; Sex. Rosc. 5.
dimicare: quibuscum ego noluissem bonorum periculo dimicare; dom. 66. privatus vero ne quis

vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; Balb. 25.

disceptare: qui non de suo peccato, ... sed periculo suo de publico iure disceptat; Balb. 64.

efficere: multis periculis quod cogitarat effecerat; Phil. II, 116.

esse: verbo ille reus erat, re quidem vera et periculo ... Oppianicus; Cluent. 54. umquam ... constantiores consularis fuisse quam his || iis || temporibus et periculis, quibus paene oppressa est res publica; Sulla 82. noli nostro periculo esse sapiens; Marcell. 25.

facere: ut Apronium et Turpienem ... tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; Verr. III, 91. neque id tamen ullo periculo feci; ib. IV, 16. si alio *modo*, consilio eodem [periculo] facta (vis) sit || si alio consilio, eodem periculo facta sit ||; Caecin. 63.

ferri: qui te ... periculo tuo, nullo suo delicto ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 89.

habere: cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrarentur; imp. Pomp. 16.

helluari: quid, tu meo periculo ... helluabare? Sest. 111.

inlaqueari: inlaqueatus iam omnium legum periculis; har. resp. 7.

iudicare: minore periculo vestro, minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; Verr. III, 224.

iuvare: qui nostros duces auxilio laboris || labore ||, commeatus || commeatu || periculo suo iuverit; Balb. 23.

laborare: Cn. Pompeium ... precibus, periculis ... pro salute mea laborasse; dom. 30.

liberare: mei capitis periculis ... interitu rem publicam liberavi; Sulla 33.

metiri: consilium non meo periculo ... metiar; Phil. XII, 30.

necari: quae (mater) ab sese ... minore periculo necaretur; Cluent. 45.

obligari: obligentur non solum iuris iurandi atque existimationis periculo; Verr. II, 177.

obsistere: periculo capitis ne accederes obstiti; Caecin. 24.

occidere: hunc ... periculo capitis non dubitavit occidere? Milo 41.

pari: laurea illa magnis periculis parta amittit ... viriditatem? prov. cons. 29.

peccare: nihil est iam quod ... peccare quisquam ... nisi vestro periculo possit; Verr. I, 15. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio; ib. V, 174. meo semper periculo peccet Antonius; Phil. XII, 16.

perficere: quas (copias) ipse suo labore et periculo ... perfecit; Phil. X, 4. is enim sum ... qui ... periculis ... perfecerim; ib. XII, 21.

perfrui: si quidem eorum consilio et periculo ... nostris rebus perfrui possumus; Muren. 24.

persequi: quod ego laboribus, periculis inimicitiisque meis ... dedecus .. me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51. quod eorum iniurias meo labore, inimicitiis, periculo sum persecutus; ib. II, 16.

praestare: dixit eam sententiam, cuius invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61.

prohiberi: nullo periculo prohiberi potuisse quo minus ..; Verr. II, 14. f. cogere.

repellere: cum ... homines inermos ... terrore periculoque mortis reppulerit; Caecin. 33.

responderi: quae consuluntur autem, minimo periculo respondentur; Muren. 28.

restitui: urbem ... periculis meis ... restitutam videtis; Catil. III, 1.

servari: ego respondere soleo meis consiliis, periculis .. patriam esse servatam; dom. 93. servorum ... armis meos civis, meis consiliis periculisque servatos, pro me obici nolui; Milo 36.

servire: ut ceteri libentius suo periculo vestris cupiditatibus serviant; Verr. III, 9.

sustentari: cui res publica ... traditur || tradetur || sustinenda, magnis meis laboribus et periculis sustentata; Muren. 3.

terreri: cum ... alii metu et periculo terrentur; Sest. 35. f. IV. 1. cautor.

tollere: iam pridem ego L. Catilinam ... vitae periculo sustulissem; Catil. II, 3.

venire: quanto periculo venturi simus; Verr. I, 22. eo minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49.

versari: in illo omni negotio ... periculo suo versabatur; Verr. V, 60.

vivere: ut ... tuo periculo viveret; Verr. V, 78. si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis; Flacc. 41. non sum nescius quanto periculo vivam; Sulla 28. qui ... periculo rei publicae vivebam; Sest. 50.

2. **Präpositionen:** ad: te ad Sthenii periculum inimici eius nomine abusum esse; Verr. II, 107. ad omne denique periculum ... solus opponitur; Muren. 87. quamquam tum ... etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

causa: illud unum vos ... obsecro, iudices, cum huius ... tum communis periculi causa; Planc. 56.

cum: quod omnia iudicia .. cum summa sua invidia maximoque periculo P. Quinctii fieri mallet; Quinct. 85. quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; Verr. II, 99. haec tu ... cum tanto tuo periculo fieri ... concederes? ib. III, 65. ut a me cum huiusce periculo ceterorum || cum huisce periculi, tum ceterorum || quoque officiorum ... ratio conservata esse videatur; Cluent. 117. nullo tamen cum periculo; Flacc. 2. si quid cum periculo experiri velis; ib. 65. magno cum suo periculo; Quir. 17. depugnarem potius cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro liberorumque vestrorum; Sest. 46. quod suam, quod amicorum pecuniam regi crediderit cum tanto fortunarum suarum periculo; Rab. Post. 25. eadem etiam cum capitis mei periculo sensi; Marcell. 15. rem publicam defendunt cum magno periculo || magno periculo, al. ||; Phil. XI, 37. cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15.

in: quod summa res publica in huius periculo temptatur; Sex. Rosc. 148. in tanto rei publicae existimationisque meae periculo; Verr. a. pr. 27. in metu periculoque tuo; ib. I, 47. statuam eius ... ne tum quidem in ipsis urbis periculis attigerunt; ib. II, 159. qui nunc in periculo atque exitio suo risum tenere non possit; ib. III, 62. in tanto tuo liberorumque tuorum periculo; ib. IV, 78. in tanto praedonum impetu tantoque periculo provinciae; ib. V, 62. in tanto praedonum metu et periculo; ib. 80. ita in periculo princeps erat; ib. 90. in communi incertoque periculo belli; ib. 131. in metu periculoque provinciae; ib. 137. in eius modi periculis; Font. 48. in periculis capitis; Cluent. 57. in amicorum periculis; ib. 118. in tanto eius periculo; ib. 195. quod cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. I. in tantis rei publicae periculis; Catil. I, 4. III, 7. in summo periculo civium; Muren. 6. hic ... viro fortissimo ... magno adiumento in periculis ... fuit; ib. 12. etiam alienissimis in capitis periculis amicissimorum ... studia praestamus ib. 45. in his L. Murenae tantis tamque improvisi

periculis; ib. 55. in periculo ... civium; ib. 59. his tantis in rebus tantisque in periculis; ib. 83. in maximis periculis huius urbis atque imperii; Flacc. 1. in periculis communibus omnium vestrum; ib. 101. in huius periculo; Sulla 13. in magnis disquisitionibus repentinisque periculis; ib. 79. in summis eius periculis; ib. 81. quae (persona) ... minime in iudiciis periculisque tractata est; Arch. 3. in meo periculo senatus veste mutata fuit; sen. 31. senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant; ib. summis .. in periculis eius viri auxilium implorasse rem publicam; dom. 26. quibus (magistratibus) in maximis periculis .. res publica commendari solet; har. resp. 15. *in* illo summo timore ac periculo civitatis; Sest. 8. homines in amicorum periculis vestitum mutare non solent? ib. 33. neque in suo neque in rei publicae periculo; ib. 89. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit; ib. 128. si in tanto hominis de me optime meriti periculo ... parere voluissem; Vatin. 2. quod in alicuius agrestis periculo non praetermitteret; Cael. 54. cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum; Balb. 4. quae est ista societas, ... ut .. nostra civitas careat in suis periculis Massiliensi propugnatore? ib. 23. quid de me dicam, qui mihi in huius periculo reus esse videor? Planc. 29. huius in periculo non significarem dolorem meum? ib. 76. se a te postea defensum in periculo capitis; Milo 68. quantae in periculis fugae proximorum! ib. 69. vos in viri et in civis invicti appello periculo, centuriones, vosque milites; ib. 101. in tanto discrimine et periculo civis; Ligar. 16. etsi non iniquum est in tuo dumtaxat periculo; Deiot. 1. quod fieri solet in tantis periculis ib. 40. qua (securi) multi minoribus in periculis acciderunt; Phil. II, 51. in asperrimis belli civilis periculis; ib. VII, 6.

praeter: mihi ipsi igitur praeter periculum et infamiam quid quaeretur? Cluent. 70.

pro: ut *hanc meam* defension*em* pro amici pericu*lo fi*delem ... pu*te*tis; Rabir. 38. pro magnitudine periculi obtestor; Muren. 86. quae (provincia) pro huius periculis legatos .. misit; Flacc. 100.

propter: ne ab ipso propter periculum nostrum concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20. propter cuius periculum ad saga issemus; Phil. XIV, 1. propter unius civis periculum populum Romanum ad saga isse; ib. XIV, 3.

sine: sine periculo fortunarum; Quinct. 45. „sine ullo tuo periculo ... illud dederis"; div. Caec. 23. iudicium sine magno multorum periculo posse corrumpi; ib. 25. sine summo rei publicae detrimento ac periculo; Verr. I, 22. quem ad modum sine periculo suo dare possent; ib. 106. quae (liberalitas) sine periculo existimationis est; ib. II, 28. nam id quidem ... sine periculo se facere; ib. V, 112. ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. sine summo omnium periculo; ib. 56. sine summo periculo; imp. Pomp. 12. acta est enim causa ... sine periculo; Cluent. 104. sine huius periculo; ib. 118. sine summo periculo rei publicae; ib. 136. [ut interea magistratus reliquos ... sine periculo petere possetis]; leg. agr. II, 99. id ... quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63. sine meo vestroque periculo; Phil. I, 38.

perimo, vereiteln, hintertreiben: causam: si causam publicam mea mors peremisset; Sest. 49.

exemplum: quod peremptum esset mea morte id exemplum; Planc. 90.

ludos: si ludi ... perempti ... sunt; har. resp. 23.

reditum: sin aut vitam mihi fors ademisset aut vis aliqua maior reditum peremisset; Planc. 101.

perinde, ebenso, auf gleiche Weise: ac si: perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima ... conclusa et comprehensa sint, perinde dicemus; Qu. Rosc. 15.

atque: quamquam languet inventus nec perinde atque debebat in laudis et gloriae cupiditate versatur; Piso 82. vereor ut hoc ... perinde intellegi possit auditum atque ipse cogitans sentio; Marcell. 12.

quasi: atque haec perinde loquor, quasi ..; Quinct. 83. perinde quasi || proinde quasi || exscribendi potestatem non haberet; Verr. I, 98. perinde quasi non, ut quaestor ... possit rationem referre, eodem modo ... praetor; ib. 99. atque perinde loquor, quasi ..; ib. III, 48. perinde valebit quasi armatissimi fuerint; Caecin. 61.

ut: nam perinde ut opinio est de cuiusque moribus, ita ... existimari potest; Cluent. 70.

periniquus, sehr unbillig: videant ne sit periniquum et non ferundum, illorum auctoritatem ... a vobis comprobatam semper esse; imp, Pomp. 63.

perinvisus, sehr verhaßt: hominem diis ac nobilitati perinvisum; Fr. B. VI, 29.

peripetasma, Teppich: I. perveniunt: rogavi pervenissentne (peripetasmata) Agrigentum; dixit pervenisse; Verr. IV, 27.

II. emo: illa Attalica tota Sicilia nominata ... [peripetasmata] emere oblitus es? Verr. IV, 27.

mitto: ut sibi mitteret Agrigentum peripetasmata; quaesivi an misisset: respondit ... misisse; Verr. IV, 27.

peristroma, Decke, Teppich: conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; Phil. II, 67.

peristylum, Peristyl: porticum ... concupierat, amplissimum peristylum; dom. 116.

perite, kunstgemäß, gescheit: dico: nihil enim umquam audivi, quod mihi de iure subtilius dici videretur, ... nihil peritius de foederibus Balb. 2.

facio: fecit perite et callide; Verr. I, 97.

vendito: istius ... litteras peritissime ... venditabat; Verr. II, 135.

peritus, erfahren, kundig, gescheit: A. alqs: ut quisquam iuris numeretur peritus; Caecin. 68. (qui) ita peritus ac prudens (sit), ut ..; ib. 78. quis iudiciorum atque .. dignitatis ... peritior? Cluent. 107. quis P. Octavio Balbo ... iure peritior ... commemorari potest? ib. peritus ideo haberi nemo potest, quod ..; Muren. 28. quam (scientiam) si omnes consecuti sunt, certe peritiores vestustas facit; dom. 117. quis erat minus peritus quam is, qui ..? ib. 118. peritus vero nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30. quos igitur prudentissimos interpretes foederum, quos peritissimos bellici iuris ... esse arbitramur? ib. 45. quotus quisque iuris peritus est? Planc. 62. Cn. Pompeium, iuris publici, moris maiorum, rei denique publicae peritissimum, ... iudicium exspectaturum fuisse; Milo 70.

defensor: defensoris ... inter mulieres periti iuris et callidi; Caecin. 14.

homo: homo et iuris et officii peritissimus; Verr. II, 31. homines periti et humani; ib. V,

71. sapiens homo ac multarum rerum peritus ad res iudicandas requiratur; Font. 25. fuisse tum M. Cornutum, L. Cinnam, L. Sullam, praetorios homines, belli gerendi peritissimos; ib. 43. ut ... socero suo multis peritissimis hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69. sine ... periti hominis [...] dubitatione; ib. 97. Cannutio, perito homini, ... placuit ..; Cluent. 73. quoniam apud homines peritissimos dico; ib. 115. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. sapientes homines et publici iuris periti, Gaditani, ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. quis dubitet de foederibus ... hominibus || omnibus || iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? ib. 45. homo iuris peritissimus; ib. cum peritissimo homine mihi res est; Phil. XI, 20.

imperator: habet imperatorem C. Cassium ... res publica ... peritum atque fortem; Phil. XI, 35.

iudex: si ... periti ... iudicis has partis esse existimatis; Font. 21.

metator: quam (urbem) iam peritus metator ... diviserat; Phil. XIV, 10.

pontifex: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13. qui peritissimus pontifex fuisse dicitur; dom. 139.

scriptor: at quid tulit legum scriptor peritus? dom. 47.

vir: virum ... ad usum ac disciplinam peritum; Font. 43. vir bellorum omnium maximarumque rerum peritissimus; imp. Pomp. 68. si auctoritates patronorum in iudiciis valent, ab amplissimis viris L. Cornelii causa defensa est; si usus, a peritissimis; Balb. 1. scito item virum fortem in primis, belli ac rei militaris peritum ... adventu isto tuo domi fuisse otiosum; Piso 54.

B, I. obtempero: sin peritis non putat esse obtemperandum; Caecin. 70.

II. auctoritas, consilium: qui ex iuris peritorum consilio et auctoritate restipularetur; Qu. Rosc. 56.

III. a: intellego ... multo et plura et a pluribus peritissimis || a pluribus || esse dicta; Balb. 56.

periucunde, mit Behagen: qui ... in hac suavitate humanitatis ... versari periucunde soleret; Cael. 25.

periurium, Meineid: I. est: illud ... esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36.

II, 1. cogo: non agam igitur ... cum expresso et coacto sollicitatoque periurio subtiliter; Scaur. 20.

confirmo: ut quam minimum dem illis temporibus ad meditandum confirmandumque periurium; Verr. IV, 19.

exprimo: s. cogo. — meditor: s. confirmo.

refuto: sceleratorum hominum periuria ... refutare; Font. 45.

sollicito: s. cogo.

2. resisto: resistite ... eorum periuriis iniuriisque, quorum ..; Fr. A. III, 16.

3. perduco ad: ad periurium ... perduci; Qu. Rosc. 46.

dico de: de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36.

III, 1. manifestus: qui sequestris abs te locupletis acceperint [*manifesti periurii*]; Fr. B. XIII, VI, 2.

2. similis in: cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42.

IV. crimen: te ipsum tamen in periurii crimen || in periurii poenam, al. || non vocari; har. resp. 36.

V. corruptus: omnia corrupta ... periurio reperientur; Flacc. 26.

implicari: inconstantiam tuam ... periurio implicatam refellisti; Vatin. 3.

interire: ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49.

laedere: ut .. Caecinam periurio suo laederet; Caecin. 28.

pugnare: pecunia, periurio pugnant; Fr. B. II, 2.

referre gratiam: qui ... gratiam tibi non inlustribus officiis, sed manifesto periurio || peiurio || rettulit; Scaur. 29.

periurus, meineidig: A. leno: Ballionem illum ... periurissimum lenonem cum agit; Qu. Rosc. 20.

B, 1. fraudo: periurum castus (fraudavit); Qu. Rosc. 21.

2. constituo: quae poena ... periuro, haec eadem mendaci constituta est; Qu. Rosc. 46.

3. interest inter: at quid interest inter periurum et mendacem? Qu. Rosc. 46.

perlevis, sehr gering: an ignoratis veteri ... vectigalia perlevi saepe momento fortunae ... pendere? leg. agr. II, 80.

perliberaliter, sehr gütig: ut perliberaliter ageretur; Sex. Rosc. 108.

perlongus, sehr lang: perlongo intervallo; leg. agr. II, 3.

perlucidus, durchsichtig: in qua (lectica) pulvinus erat perlucidus Melitensis; Verr. V, 27.

permagnus, sehr groß: A. alqd: permagnum est in eum dicere aliquid, qui ..; Verr. IV, 53. quae sunt omnia permagna; ib. 113. quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; Planc. 72.

auctoritas: est enim reliqua permagna auctoritas; Cluent. 138.

beneficium: tam singulare vestrum beneficium ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.

exercitus: cum maximas aedificasset .. classis exercitusque permagnos ... comparasset; imp. Pomp. 9.

gratia: permagnam initis a nobis gratiam; Caecin. 79.

hereditas: cum ... hereditas a propinquo permagna venisset; Verr. I, 27. Dioni cuidam Siculo permagnam venisse hereditatem; ib. II, 21.

manus: quanta manus est coniuratorum, quam videtis esse permagnam; Catil. IV, 20.

momentum: permagni momenti est ratio ... temporum; Verr. V, 177.

pecunia: permagnam ... pecuniam confici posse; Verr. I. 138. huius || et huius || ego pecuniae, .. quae permagna est, ... non habui rationem; ib. II, 158. pecuniam permagnam ... aufers; ib. III, 202. modo C. Sentium vidimus ... permagnam ... pecuniam deportare; ib. 217. pecuniam permagnam ... cogi potuisse confiteor; Font. 20. permagnam pecuniam poposcit; Cluent. 69.

pondus: permagnum optimi pondus argenti; Phil. II, 66.

res: tua quoque res permagna agitur; Sex. Rosc. 104.

B, I. interest: tribuni plebis permagni interest qui sint; Planc. 13.

II. aestimo: tu ista permagno aestimas? Verr. IV, 13.

vendo: at permagno decumas eius agri vendidisti; Verr. III, 90.

permaneo, verbleiben, verharren: alqs: qui si hic permanent; Catil. II, 5. si et in urbe et in eadem mente permanent; ib. 11. quod aut deduci de sententia possunt, aut, si permanebunt..; ib. 18. „in sententia permaneto!" Muren. 65. P. Sulla ... et secundas fortunas amittere coactus est et in adversis ... permanere; Sulla 66. permanent illi soli; Sest. 101. ac tamen his sententiis Piso in provincia permanebit; prov. cons. 38. dissentientis in eadem consuetudine amicitiae permanere; Phil. II, 38. alios parum constanter in suscepta causa permanere; ib. XIV, 17.
alqd: quod viro forti adimi non potest, id mihi manet et permanebit; Quir. 19.
defensor: tu tamen permanes constantissimus defensor Antonii; Phil. VIII, 17.
familia: cuius familia || cuius ex familia || [...] usque ad hoc tempus ... continuata permansit; Flacc. 25.
libido: eadem tamen illa ... libido permanet; Catil. II, 10.
monumenta: multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; Quir. 24.
nomen: cuius ... nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54.

permano, hindringen: alqd: effluunt multa, ... quae etiam ad nostras auris saepe permanant; dom. 121.
macula: ex quo (sanguine) si qua macula concepta est, ... usque eo permanat ad animum, ut..; Sex. Rosc. 66.
sermones: ut aliqui sermones ... etiam ad vestras auris permanarent; Balb. 56.
venenum: celerius potuit (venenum) ... in venas atque in omnis partis corporis permanare? Cluent. 173.

permisceo, vermengen, vermischen, verwirren: alqd: si haec perturbare omnia ac permiscere volumus; Verr. I, 38. iste ... non modo illa, quae erant aetatis, ... permiscuit; ib. II, 123. omnia .. potius permiscuerunt, quam ..; Planc. 41.
acerbitatem: cuius acerbitas morum immanitasque naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.
fructus: fructus autem ex sese non ... laetos et uberes, sed magna acerbitate permixtos tulissem; Planc. 92.
genera: genera ... numerumque permiscuit; Verr. II, 125.
immanitatem: s. acerbitatem.
numerum: s. genera.
rationem: eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177.
sordis: ne tuas sordis cum clarissimorum virorum splendore permisceas; Vatin. 13.

permissus, Erlaubniß: auferre: HS terdeciens scribam tuum permissu tuo .. abstulisse; Verr. III, 184.
contineri: ea, quae ... permissu legis contineatur; leg. agr. II, 35.
liberari: omne servitium permissu magistratus liberatum; har. resp. 25.
statuere: ut ... iura ipsorum permissu statuerit; Balb. 43.
vendere: quantas (res) xviri legis permissu vendituri sint; leg. agr. II, 47.

permitto, überlassen, zulassen, einräumen, erlauben: I. absolut: 1. unpersönlich: neque permissum est nobis ab hoc ordine, ut ... decem legatis permitti solet; Phil. XII, 28.
2. alqs: singuli de maximis rebus iudicent; quaestori permittant; leg. agr. II, 34.
pater: non modo permittente patre; Cael. 18.
praetor: s. II, 2. Verr. II, 67.
senatus: respondetur ei senatum non permittere; ib. IV, 85.
II. mit Ergänzung: 1. facere: ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.
2. ut: neque enim permissum est, ut impune nobis liceat ..; Verr. II, 45. ut neque illum pulsaret quisquam, cum praetor ... verbo permitteret; ib. 67. clamat, permittitque vobis, ut ... habeatis ..; ib. 77. senatus permisit, ut ... decumas ... Romae venderent; ib. III, 18. Apronio permittis, ut ... de cohorte sumat recuperatores? ib. 140. permittite ut liceat quanti quisque velit tanti aestimare: permissum esto || est ||; ib. 221. quae (lex) permittit, ut ... liceat occidere; Tull. 47. qui ne hoc quidem permiserint, ut ... defendere liceret? ib. 50. non modo ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur, sed ne cupienti quidem cuiquam permittitur; imp. Pomp. 39. hic permittit sua lege xviris, ... ut ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7. permittit ipsa lex, IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT X VIRI DEDUCANT QUOS VELINT; ib. 20. cum quarto || quoniam quarto || (capite) permittas, ut sine lege curiata idem iuris habeant; ib. II, 29. totam Italiam suis coloniis ut complere liceat, permittitur; ib. 34. ne permittit (lex) quidem || non permittit quidem, non perm. tantum ||, ... sed plane ... ita cogit atque imperat, ut ... vendant; ib. 47. permittitur X VIRIS, UT VENDANT; ib. 55. quae est || quae || ista aequitas, ceteros (agros)... permittere ut publici iudicentur ..? ib. 57. permittit xviris, ut ... colonos deducant; ib. 75. nam dixi antea lege permitti, ut ... occupent; ib. 86. ut quibusdam populis ... permittendum esse videatur, ut statuant; Balb. 22. si populus Romanus permiserit, ut ... civitate donentur; ib. 25. cum is mihi tantum modo ut iurarem permitteret; Piso 6. ac permitto, ut ... eligas; Phil. X, 5. eis .. permittendum, ut rem publicam defendant; ib. 34.
III. mit Object: alqd: si id lege permittitur; div. Caec. 34. quo senatus consulto erat hoc legato permissum? Verr. III, 89. at Apronio semper plus etiam multo abs te permissum est, quam quod edixeras; ib. 150. quis tibi id permisit? ib. V, 151. cogitare tantum sibi a populo Romano esse permissum; Cluent. 159. permitto aliquid iracundiae tuae; Sulla 46. quantum mihi res publica permittet; Quir. 21. ut tibi omnia permitterent; dom. 55. quando enim hoc non factum est ... quando non permissum? Cael. 48. nec quantum sibi permissum meminerit solum; Rab. Post. 12. neque enim, quod quisque potest, id ei licet, nec... permittitur; Phil. XIII, 14.
Africam: quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... Siciliam permitti atque Africam? imp. Pomp. 61.
argumentationem: cuius (criminis) tota argumentatio permissa Erucio est; Sex. Rosc. 122.
causam: primum quaero num tu senatui causam tuam permittas; Vatin. 15.
confirmationem: confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; Flacc. 4.
hominem: ut (homo) commissus sit fidei, permissus potestati; Font. 40.
imperium: s. potestatem; Verr. V, 104.

incommoda: incommoda sua nostris committere legibus ... quam dolori suo permittere maluerunt; Verr. I, 82.
inimicitias: eas (inimicitias) se patribus conscriptis dixit et temporibus rei publicae permissurum; Sest. 72.
licentiam: hac licentia permissa; Verr. III, 29. hanc tu licentiam ... cum decumanis, hoc est, cum Apronio permisisses, ut ..; ib. 32. [nihil de permissa ab isto licentia]; ib. 106. an quicquam interest utrum ... peccandi potestatem licentiamque permittant? Tull. 40. omnibus facinorosis eandem licentiam permiseritis; Fr. C, 31.
magistratus: te eos magistratus hominibus beneficii ... causae permisisse; Verr. II, 137.
maria: omnis terras Cn. Pompeio atque omnia maria esse permissa; leg. agr. II, 46.
ornamenta: ubi tot tantaque ornamenta magistratibus ... permissa et data? Verr. V, 83.
potestatem: cui ne quaerendi quidem de morte patris potestas permittitur; Sex. Rosc. 78. ei potissimum .. permitti oportere accusandi potestatem, cui ..; div. Caec. 54. qua potestate iste permissa* || ita abusus est ||; Verr. I, 130. quod ... potestas ... censori permittitur; ib. II, 131. quibus (viris) senatus ... omnem potestatem permiserat; ib. III, 19. mancipibus potestatem probandi improbandique permisi; ib. 175. cui potestatem imperiumque permisi; ib. V, 104. ne ... censoribus in posterum potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. nam xviris ... vendendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. perspicite quanta potestas permittatur; ib. II, 33. primum permittitur infinita potestas; ib. quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; ib. 37. quibus hominibus... potestatem permitteretis; ib. 63. f. licentiam; Tull. 40.
regna: regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa ... esse dico; leg. agr. II, 39.
rem publicam: C. Mario et L. Valerio consulibus est permissa res publica; Catil. I, 4.
salutem: f. vitam; Rabir. 5. — Siciliam: f. Africam. — terras: f. maria.
vitam: ut Sex. Roscii vita ... sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149. quoniam ... et vita || vita || C. Rabirii ... et salus || salus || rei publicae vestris manibus suffragiisque permittitur; Rabir. 5.

permodestus, **sehr schüchtern:** homo enim ... permodestus vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12.

permoleste, **mit großem Verdruß:** fero: quem cum audisset interfectum, permoleste tulisse; Verr. IV, 131 *se* C. Alfium praeteritum permoleste tulisse; Vatin. 38. vos non satis moveri permoleste fero; Phil. I. 36.

permoveo, **bewegen, aufbringen, beunruhigen:** alqm: „permotus sum"; Verr. IV, 32. iste permotus illa atrocitate negotii ... dat ..; ib. 100. cum iste, vestra severitate permotus, multa signa dederat; ib. V, 178. si ... metu permotus fugisset; Caecin. 49. non ut odio permotus esse videar; Catil. I, 16. neque tamen permoventur; ib. II, 5. quem intellego non iniuria L. Murenae, sed honoris contentione permotum; Muren. 56. sic adulescens ... locupletis metu, tenuis praemio, stultos errore permovit; Flacc. 15. si vos .. decretis, si ... litteris permoveri putarem; ib. 38. non me bonorum direptio, ... non praeda consulum ex meis fortunis crudelissime capta permovet; dom. 146. nihil te ... permovit quo minus castissimos ludos ... pollueres; har. resp. 27. permotus cum auctoritate vestra tum illius P. Servilii incredibili gravitate dicendi; prov. cons. 22.
animos: tamen animos etiam barbarorum hominum permoverem; Verr. V, 150.
aratorem: si quem aratorum fugae, calamitates, exsilia, suspendia denique non permovent; Verr. III, 144.
equites: equites Romanos proscriptionis, municipia vastitatis, omnis caedis metu esse permotos; sen. 33.
Italiam: Italia cuncta permota; Sest. 25.
magistratus: qua strage non nulli permoti magistratus ... recesserunt; sen. 7.
mentis: mentis permovere; Muren. 24. vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium permovebit? har. resp. 62.

permulceo, **beruhigen:** permulsa atque recreata est; Fr. B. XII, 2.

permultus, **sehr viel:** A. **bei Substantiven:** alqs: permulti alii .. pugnant inter se; Arch. 19. permulti enim tum Metelli ... supplicaverunt; Quir. 6. sed erant permulti alii, ex quibus ..; Milo 46.
alqd: permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur; Font. 39. omitto et haec et alia permulta; Cluent. 100. permulta alia ... non vendiderunt; leg. agr. II, 36.
anni: qui permultos annos quievit; Cluent. 163.
aratores: permultos aratores ... non habuisse; Verr. III, 178.
causae: video igitur causas esse permultas; Sex. Rosc. 92.
cives: quod cives Romani ... permulti in illo oppido ... vivunt; Verr. IV, 93. hoc istum vestitu Siculi civesque Romani permulti saepe viderant || viderunt ||; ib. V, 86.
civitates: hunc civitates ex Siciliae permultae ... laudant; Verr. II, 114. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. III, 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169.
crimina: video enim permulta esse crimina; div. Caec. 30.
furta: furta quoque istius permulta ... perscripserat; Verr. II, 171.
homines: permulti locupletes homines; Verr. III, 120. permulti homines moliebantur; ib. IV, 95. homines permultos ... armasse Aebutium; Caecin. 20.
iudicia: iudicia facta permulta sunt; Cluent. 88.
nomina: permulta erant eiusdem modi nomina; Verr. II, 187. in his tabulis magnam rationem C. Verrucii permultis nominibus esse; ib. 188.
ornamenta: quod .. permulta essent ornamenta; Cluent. 154.
res: uti permultis in rebus timore prolaberer; Quinct. 77.
signa: sunt et haec et alia ... signa permulta; div. Caec. 29. habuit enim ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12.
testimonia: audistis permulta .. testimonia civitatum; Verr. III, 66.
Venerii: ut in Sicilia permulti Venerii sunt; Cluent. 43.
verba: permulta .. contra eam legem verba fecisti; imp. Pomp. 52.
urbes: ceteras .. urbis Ponti et Cappadociae permultas ... esse captas; imp. Pomp. 21.
B. **allein: a. masc.:** I. amittunt: cum in Asia res magnas permulti amiserant; imp. Pomp. 19.

confugiunt: ad Cn. Pompeium ... permulti ... ex illo .. numero militum confugerunt; Verr. V, 153.
diffugiunt: diffugerant enim permulti; Verr. III, 46.
vincunt: quod cum fecissent, permulti saepe vicerunt; Rab. Post. 10.
II. absolvo: maiestatis absoluti sunt permulti; Cluent. 116.
dico: permulti ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.
duco: itaque permulti ducti sunt; Verr. II, 63.
novi: ac non modo hoc patrum voluntate liberi faciunt, sed permultos ... novi, ... qui ..; Sex. Rosc. 48.
observo: ubi permulti observandi ... sunt; Sex. Rosc. 90.
b. neutr.: I. sunt: permulta sunt, quae dici possunt; Sex. Rosc. 94. ut essent permulta, quae ... proferre possemus; Verr. II, 171. tametsi permulta sunt, quae mihi ... dicenda esse videantur; Cluent. 8.
veniunt: veniunt in mentem mihi permulta; Caecin. 55.
videntur: f. II. praetereo.
II. confero: quamquam, iudices, ... permulta in Plancium, quae ab eo numquam dicta sunt, conferuntur; Planc. 35.
constituo: nam cum permulta praeclare legibus essent constituta; Muren. 27.
dico: f. confero. I. sunt; Sex. Rosc. 94. Cluent. 8.
disputat: in quo (libro) ... permulta disputat; Scaur. c. 3. § 4.
exporto: permulta multis navibus illinc exportata; Verr. IV, 150.
facio: qui permulta male agendi causa .. fecerunt; Quinct. 52.
praetereo: praetereunda videntur esse permulta; Verr. IV, 97. permulta praetereo; Caecin. 101.
profero: f. I. sunt; Verr. II, 171.
relinquo: Syracusis autem permulta atque egregia reliquit; Verr. IV, 121.
valeo: qui permultum classe ... valuerunt; imp. Pomp. 54.

permutatio, Veränderung, Wechsel: I. devorant: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent ... [partim permutationes]; Piso 48.
impendet: magna rerum permutatione impendente; Sest. 73.
II. fieri: nisi forte mulier potens quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori; Cael. 62.

permuto, verändern, umsetzen: alqd: quod ... excluserat, ... id ... ita perturbatum itaque permutatum est, ut ..; har. resp. 45.
pecuniam: „at permutata aliquando pecunia est"; Rab. Post. 40.

pernecessarius, eng verbunden: Cn. Pompeium ... contendisse a D. Laelio, paterno amico ac pernecessario; Flacc. 14.

pernecesse, durchaus nothwendig: nisi cum pernecesse esset, hominem occidi; Tull. 49.

pernego, hartnäckig leugnen: I. absolut: 1. unpersönlich: pernegatur; Verr. IV, 76.
2. alqs: saepe appellati pernegaverunt; Verr. I, 106. pernegabant; ib. III, 69.
II. acc. c. infin.: a se illam pyxidem traditam pernegaret; Cael. 65.

pernicies, Verderben, Untergang: I. accidit: neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere || accedere ||; Verr. I, 4.
II, 1. adduco: adduxi enim hominem, ... labem atque perniciem provinciae Siciliae; Verr. a. pr. 2.
comparo: nulla iam pernicies a monstro illo ... comparabitur; Catil. II, 1.
coniungo: quamquam videbam perniciem meam cum magna calamitate rei publicae esse coniunctam; Catil. I, 11.
depello: cum a patria perniciem depuli; dom. 93.
exstinguo: ea vis igitur ipsa ... illam perniciem exstinxit ac sustulit; Milo 84.
molior: eorum autem castrorum imperatorem ... videmus intestinam aliquam .. perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.
quaero: ut ... videatur mihi pernicies esse quaesita; Piso 74.
rogo: mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.
tollo: f. exstinguo.
2. averto a: ut furorem ... a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3.
cogito de: in quo (loco) non ... mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190. cum de pernicie populi Romani ... cogitarit; Catil. IV, 10. ut aliquis de L. Flacci pernicie cogitaret; Flacc. 2. ut nihil nisi de pernicie populi Romani cogitaret; Phil. IV, 4.
converto ad: ea ingenia converti ad perniciem, quae ..; Quinct. 33. quorum alterum (auxilium) etiam ad perniciem meam erat ... conversum; Piso 19.
incumbo ad: Ser. Galbam ... nonne ... M. Catoni incumbenti ad eius perniciem populus Romanus eripuit? Muren. 59.
possum ad: sese ... aliquid posse ad perniciem innocentis; Sex. Rosc. 141.
repello a: eos cum a pernicie rei publicae reppuleris; Catil. IV, 22.
transfero ad: si ... verba ... ad perniciem civium transtulerit; dom. 123.
valeo contra: ut ... nihil consensio bonorum contra ... perniciem civitatis valeret; Rabid. 2.
III. fatalis ad: suum nomen ... fatale ad perniciem rei publicae fore; Catil. IV, 2.
popularis in: ne quis ... in perniciem populi Romani .. popularis esse possit; Catil. IV, 10.
IV. auctor ad: eos ... apponi omnibus contionibus ... auctores ad perniciem meam; Sest. 42.
rogatio de: rogationes ... de mea pernicie Sest. 25.
V. ad: omnia ad perniciem profligata atque perdita; Sex. Rosc. 38. qui ad perniciem innocentis fidem suam ... commutarit; Cluent. 129. multo me vigilare acrius ad salutem quam te ad perniciem rei publicae; Catil. I, 8. quae resecanda erunt, non patiar ad perniciem civitatis manere; ib. II, 11. qui ad meam perniciem vocem suam... praebuisset; Quir. 10. erupturum illud malum ... ad perniciem civitatis; har. resp. 4. quod si esset || quod si est, quo si est || commotus, ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, ... non consularis, non senatoris, non civis, non liberi: in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. nos tamen id ... non ad perniciem, verum ad salutem interpretamur; Scaur. 30. cum omnia ad perniciem nostram ... paterent || parerent ||; Phil. V, 43. quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B, XIII, VII, 2.
causa: quorum nihil perniciei causa ... factum putamus; Sex. Rosc. 131.

cum: cum magna calamitate et prope pernicie civitatis; Verr. I, 63. cum tua peste ac pernicie ... proficiscere; Catil. I, 33. nedum emori cum pernicie rei publicae vellem; Planc. 90. certe multo mortis cupiditas mea turpior fuisset cum pernicie civitatis; ib.
in: in patriae civiumque pernicie; Catil. IV, 12. in pernicie civium; Muren. 59.
sine: sine cuiusquam dedecore, infamia pernicieque; Quinct. 46.

perniciosus, verderblich, unheilvoll, gefährlich: alqd: ut multo isti perniciosius sit dicere ..; Verr. III, 213. perniciosum nostro ordini, populum Romanum existimare non posse ..; Verr. III, 225. quod si dixerint, perniciosum vobis futurum sit; Sex. Rosc. 120. vos haec ... quam perniciosa essent non videretis? leg. agr. I, 19. nihil est crudelius, nihil perniciosius; dom. 43. quod videmus ... illi ipsi ... perniciosum fuisse; Phil. I, 34. omniane ... facienda sunt? etiamne ... si perniciosa erunt ..? ib. XIII, 14.
accusatio: accusatio perniciosa (est); Rabir. 35. s. defensio.
adsentatio: ubi ... adsentatio perniciosa; Flacc. 87.
aquila: quam (aquilam) tibi ac tuis omnibus confido perniciosam ... futuram; Catil. I, 24.
arma: cum rei publicae perniciosa arma ipse ceperis; Phil. II, 19.
bellum: tibi certe confitendum est causam perniciosissimi belli persona tua constitisse; Phil. II, 53.
bestia: omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; Cluent. 41.
civis: ut viri fortes acrioribus suppliciis civem perniciosum ... coërcerent; Catil. I, 3. etiam privati ... perniciosos civis morte multaverunt; ib. 28. levis hos semper nostri homines et audacis et malos et perniciosos civis putaverunt; Sest. 139. nisi quod perniciosum patriae civem fore putabam; prov. cons. 24. quae mulier ... perniciosum civem interficere non auderet? Milo. 82. ut perniciosi cives velint esse? Phil. I, 22. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem; ib. VIII, 16.
consilia: multa nefariorum civium perniciosa consilia; leg. agr. I, 26. qui perniciosa rei publicae consilia cepisset; dom. 114.
consulatus: tuus videlicet salutaris consulatus, perniciosus meus; Phil. II, 15.
defensio: defensio non minus esse ei perniciosa quam mea vera accusatio debeat; Verr. V, 151.
discordiae: hominem ... perniciosis optimatium discordiis excitari; har. resp. 50.
exemplum: ne quod perniciosum exemplum prodatur; Flacc. 25. aliquod institui exemplum ... *rei publicae* perniciosissimum; Fr. B. VI, 7.
flamma: in aliqua perniciosissima flamma; Cluent. 4.
labes: quid diceres, o nefanda et perniciosa labes civitatis? dom. 133.
largitio: non perniciosa largitio ... quaeritur; Muren. 80.
leges: utrum ipse perniciosis legibus ... rem publicam vexet an ..; Piso 10. ego leges perniciosas rogavi; Phil. II, 72. cum ... duas leges tulisset ... unam perniciosam; Fr. B, VI, 6. legem Liciniam ... perniciosam rei publicae fuisse; ib. 10.
opinio: inveteravit enim iam opinio perniciosa rei publicae; Verr. a. pr. 1.
oratio: oratio ipsa consulis perniciosa potest ..; Sest. 28.
pestis: s. bestia.
potentia: vos ... hominum eius modi perniciosam ... potentiam ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.
promissio: scelerum enim promissio ... perniciosa est; Phil. VIII, 10.
res: eius non solum tribunatus, sed etiam perniciosissimae res ... iure latae videbuntur? prov. cons. 45.
sentina: exhaurietur ex urbe ... magna et perniciosa sentina rei publicae; Catil. I, 12.
via: perniciosam viam ... esse munitam; har. resp. 55.
vox: intonuit vox perniciosa; Muren. 81.
Fragment: turbulenti, seditiosi, factiosi, perniciosi; Fr. B. V, 7.

pernobilis, sehr bekannt: epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; Verr. IV, 127.

pernocto, übernachten: alqs: qui propter || propter || inopiam tecti in foro pernoctasset || pernoctans ||; dom. 80.
adulescens: cum esset adulescens apud mulierculam quandam atque ibi || atque ubi || pernoctaret; Cluent. 37.
matres: matres .. miserae pernoctabant ad ostium carceris; Verr. V, 118.
senator: senator populi Romani ... pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.
studia: haec studia ... pernoctant nobiscum; Arch. 16.

peropportune, sehr gelegen: cum te peropportune fortuna attulisset; Verr. V, 39.

peroptatus, sehr erwünscht: qui hic inluxit dies! mihi quidem ... peroptatus, ut ..; Fr. A. V, 1.

peroro, vortragen, beendigen, sich auslassen: I, 1, a. locus: hic extremus || exercitus, al. || perorandi locus; Balb. 4.
in: tum me in perorando posuit rogari a senatu; Quir. 16.
b. unpers.: queritur ... numquam perorari potuisse; Quinct. 34.
2. alqs: haec tria cum docuero, peroraro; Quinct. 36. peroravit aliquando; Sex. Rosc. 60. cum peroraro; Cluent. 6. quod si nihil aliud esset actum, ... lege recitata perorassem; ib. 145. cum iam Vettius ad arbitrium tuum perorasset; Vatin. 26.
II. alqd: ut reliqua posset perorare; Cluent. 59.
causam: s. causa, II, 1. peroro (9 St.) W. I, S. 473, a.
crimen: totum hoc crimen decumanum peroraro; Verr. III, 154.
partem: itaque illam partem causae facile patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam; Cael. 23.
rem: res illo die non peroratur; Verr. II, 70.

perparvolus, sehr klein: sigilla: duo tamen sigilla perparvola tollunt; Verr. IV, 95.
signum: praeter unum perparvolum signum; Verr. IV, 96.

perparvus, sehr klein: A. civitas: a Tissensibus, perparva ac tenui civitate, ..; nonne plus ... eripitur || eripiatur, eripiebatur || ..? Verr. IV, 86.
culpa: perparvam amicitae culpam relinquebas; Deiot. 10.
navigium: inde navigio perparvo ... in oras Africae .. pervenisse; Sest. 50.
B. pervenit: perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; Verr. III, 130.

perpaucus, sehr wenig: A. alqd: reliqua perpauca sunt; Cluent. 160.
advocati: cum advocatis perpaucis eo venisse Caecinam; Caecin. 26.
civitates: perpaucae Siciliae civitates sunt bello ... subactae; Verr. III, 13.
dies: perpauci dies; Verr. a. pr. 31.
homines: vis illa ... tantum potuit apud perpaucos homines, non civitates, ut ..; Verr. II, 14.
litterae: quod .. perpaucis ... litteris continetur; Muren. 28.
sententiae: condemnatur enim perpaucis sententiis Philodamus; Verr. I, 75. nam cum ... exsisterent non nullae, sed perpaucae tamen acerbae sententiae; Rab. Post. 13.
verba: perpauca mihi de meo officio verba facienda sunt; Cluent. 117.

B, a, I. animadvertunt: quid sciret ille perpauci animadvertebant; Qu. Rosc. 30.
sunt: nam erant perpauci reliqui; Verr. V, 87.
II. ago gratias: cum perpaucis nominatim egissem gratias; Planc. 74.

b. dico: de Aetnensibus perpauca dicam; Verr. III, 105.
facio: ut perpauca occulte fecerit; Verr. II, 45.

perpendiculum, Bleilot: I. mentio: perpendiculi mentio fit nulla; Verr. I, 134.
II. ad: „columnae ad perpendiculum exigantur"; Verr. I, 133. ad perpendiculum columnas exigere; ib. quae (columna) ad perpendiculum esse possit; ib. quid sit ad perpendiculum; ib.

perpendo, genau untersuchen, erwägen: alqd: sin perpendere (haec omnia) ad disciplinae praecepta velis; Muren. 77. omnia acerbissima diligentia perpendemus? Balb. 11.
aequitatem: aequitas aratorum commodo et voluntate perpenditur; Verr. III, 214.
momenta: primum M. Catoni ... diligentissime perpendenti momenta officiorum omnium de officio meo respondebo; Muren. 3.

perperam, falsch, unrichtig: facio: seu recte seu perperam facere coeperunt; Quinct. 31.
indico: SI QUI PERPERAM IUDICASSET; Verr. II, 33. SI QUID PERPERAM IUDICARIT SENATUS; ib. 34. qui perperam iudicassent; ib. 57. primum utrum recte an perperam (iudicatum)? Caecin. 69. cum sciens perperam indicarit; ib. 71.

perpessio, Erdulden: harum enim omnium rerum non solum eventus atque perpessio, sed etiam condicio ... indigna cive Romano est; Rabir. 16.

perpetior, standhaft erdulden: I. alqs: ut .. moriendum sibi potius quam perpetiendum putarent; Verr. I, 81.
adulescens: facere enim probus adulescens periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo 9.
II. ut: non, inquam, perpeterere, ut ... quaererent; Verr. III, 129.
III. alqd: quidvis esse perpeti satius quam ..; Verr. I, 68. ut homines quidvis perpeti ... mallent; ib. III, 45. haec tu ... tamen numquam perpeterere; ib. 129. quid? illud perpeterere? ib. 130. id .. te tacuisse, et, cum dissimulare non posses, potuisse tamen perpeti et perferre; ib. 131. hoc .. innocens homo perpeti potuisset? ib. 132. mihi autem .. omnia potius perpetienda esse duco, quam ..; leg. agr. II, 6. ea, quae ... accidunt victis, ... unum perpeti; dom. 98. cui cum omnis metus, ... mors proponeretur, haec perpeti ... maluit quam ..; Planc. 97. Cn. Plancium fuisse unum, non qui minus timeret, sed, si acciderent ea, quae timerentur, mecum ea subire et perpeti vellet; ib. 99. Arinis uxorem ... mori quam id perpeti maluisse; Scaur. 9. perpetienda illa fuerunt, ut se aliquando ac suos || ad suos || vindicaret; Rab. Post. 25. multa ... perpessi sumus; Phil. III, 29. omnia perpeti possunt; ib. X, 20.
contumelias: piratarum contumelias perpessus, etiam Cilicum libidines .. satiavit; har. resp. 42.
dolorem: hunc (dolorem) me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; Sest. 49.
furta, al.: Sicilia, tot hominum antea furta, rapinas, iniquitates ignominiasque perpessa; Verr. III, 64.
servitutem: cum ... simus || cum—sumus, quoniam—sumus || ingressi diutiusque servitutem perpessi quam captivi servi ... solent; Phil. VIII, 32.
stultitiam: multorum stultitiam perpessus est; Muren. 19.

perpetuo, beständig, ununterbrochen: I. maneo: ut ... in amicitia perpetuo manerent; Verr. II, 2. quae (civitates) in amicitia ... perpetuo manserant; ib. V, 83.
retineo: ut ... perpetuo retineatis; leg. agr. III, 2.
saepio: ne saeptum sit eis iter perpetuo || perpetuum ||; Balb. 43.
sedeo: qui non perpetuo sedisset; Cluent. 104.
teneo: ne citerior Gallia ... perpetuo .. posthac ... populari ac turbulenta ratione teneatur; prov. cons. 39.
II. amicus, socius: praefuisse classi populi Romani Siculum, perpetuo sociis atque amicis Syracusanum; Verr. V, 131.

perpetuo, ununterbrochen fortdauern lassen: semper Caecilius ... iudicum potestatem perpetuandam ... putavit; Sulla 64.

perpetuus, beständig, ununterbrochen, dauernd, allgemein gültig: A. alqd: quod ut illi proprium ac perpetuum sit ... optare debetis; imp. Pomp. 48.
accusatio: in quo (crimine) quisquam vestrum perpetuam accusationem requireret; Verr. I, 29. ſ. oratio; Verr. a. pr. 55.
agmen: ac meus (reditus) quidem is fuit, ut ... agmen perpetuum totius Italiae viderit; Piso 51.
amicitia: ſ. societas.
auctoritas: universi senatus perpetua auctoritas; dom. 142.
coniunctio: quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica tenuerimus; Catil. IV, 15.
consuetudo: meae vitae || vitaeque || perpetua consuetudo; Rabir. 2. reliqua ... meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. de perpetua consuetudine civitatis nostrae renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17. consuetudinem illius perpetuam (fuisse) in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.
cupiditas: pro mea perpetua cupiditate ... quaeso oroque vos; Phil. VII, 8.
defensio: cuius omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi constans, perpetua ... defensio; sen. 30.
defensor: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ac praedatores effecisti; Piso 84.
dictator: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium ... regnum detulisse; Phil. II, 87.
dictatura: cum dictatoris nomen ... propter

perpetuae dictaturae recentem memoriam ... sustulisset; Phil. I, 4.
dissensio: ne ... minuere ... videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.
dolor: ut perpetuum dolorem ... sustinerem; dom. 145.
existimatio: illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem ... amplectuntur; Qu. Rosc. 7.
fortuna: si nihil est homini magis optandum quam prospera .. perpetuaque fortuna; Quir. 2.
hostis: C. Curionem perpetuum hostem improborum omnium ... delere voluisti; Vatin. 24.
leges: in quo (aere) populi iussa perpetuasque leges esse voluit; Phil. I, 16.
lenitas: si illam meam .. lenitatem perpetuam sperant futuram; Catil. II, 6.
licentia: cuius (facti) ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.
merita: quem (regem) ornare ... solebam pro perpetuis eius ... meritis; Deiot. 2.
natura: s. consuetudo; Sulla 87.
oratio: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. si quis erit qui perpetuam orationem accusationemque desideret; ib. 55. utar oratione perpetua; ib. I, 24.
parentes: cum ... res publica ... parentibus perpetuis ... esset orbata; sen. 4.
pax: ut in perpetua pace esse possitis; Catil. III, 29. nos ... perpetuae pacis habere oportere rationem; prov. cons. 30. ne perpetuam pacem amittatis; Phil. VII, 25.
plausus: ut ... desiderium ... perpetuo plausu ... leniret; Phil. I, 36.
possessio: quod ius perpetuae possessionis habere potuissent; Milo 78.
ratio: si perpetua ratio Gallici belli (agitur), rei publicae providebo; prov. cons. 47.
salus: non ante ... quam perpetuam populi Romani salutem ... vexarint; prov. cons. 3.
satio: medimnum fere tritici seritur perpetua ... satione; Verr. III, 112.
silentium: tu silentium perpetuum iudiciorum ac fori ... in maledicti loco pones? Piro 32.
societas: perpetua societate atque amicitia ... se ... coniunctos esse; Verr. IV, 72.
taciturnitas: nonne causam hanc ... istius taciturnitas confirmat perpetua || perpetua confirmat || ? Verr. I, 80.
via: quae (partes) una via lata perpetua ... divisae ... continentur; Verr. IV, 119. ut omnes ... unam tibi illam viam et perpetuam esse vellent; Piso 33.
vita: annui temporis criminationem ... perpetua vita defendet; Flacc. 100. si a vobis vitae perpetuae vox ... audietur; Sulla 78.
voluntas: habemus enim a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. ut ... testem rei publicae relinquerem meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10. qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... probari moleste ferant; ib. VIII, 30. quorum habetis cognitam voluntatem ... eamque perpetuam; ib. XIII, 13.
B. in perpetuum: **Im**, A, IV, 2. perpetuum (17 St.) **B**. II, S. 636, a.

perpolio, vervollkommnen, verfeinern: alqm: est autem hic ... non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis ... perpolitus; Piso 70.
alqd: a quo haec ... subtilissime sunt omnia perpolita; Balb. 50.
opus: adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; Balb. 17.
vitam: inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil .. interest; Sest. 92.

perpotatio, Trinkgelage: quid ... intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

perpoto, fortzechen: alqs: totos dies in litore ... perpotabat; Verr. V, 87. te ... in litore cum mulierculis perpotasse dico; ib. 131. ibi ... perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.
praetor: praetore tot dies ... perpotante; Verr. V, 100.

perpropinquus, naher Verwandter: A. Aurius, ... M. illius Aurii perpropinquus; Cluent. 23.

perpurgo, gründlich widerlegen: crimina: num igitur ... residet || resit, al. || etiam aliqua suspicio? non perpurgata sunt (crimina), non refutata, non fracta? Scaur. 14.
locum: nunc mihi tertius ille locus est reliquus || locus reliquus est, al. || ... perpurgatus ab eis, qui ..; Muren. 54.

perquam, gar sehr: gravis: perquam grave est; leg. agr. II, 2. hic quam ille dignior || est dignior || perquam grave est dictu; Planc. 16.

perquiro, sich genau erkundigen: I. absolut: perquiritur a coactoribus; Cluent. 180.
II. indir. Frage: non perquiris, cui dixerit Apronius ..? Verr. III. 133. possum etiam illa ... ab accusatore perquirere, ubi sit congressus ... Caelius; Cael. 53.
III. vasa: ut ea vasa perquirant; Verr. IV, 39.

perraro, sehr selten: accido: id quod perraro accidit; Sest. 30.
evenio: id quod perraro evenit; Verr. III, 113.
pio: ut perraro fieret; Tull. 9.
reperio: quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4.
sum: sed est perraro; Planc. 7.
venio: qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; Sex. Rosc. 52.

perridicule, sehr lächerlich: cum ... quid iste in provincia facturus esset perridicule homines augurabantur; Verr. II, 18.

perrogatio, Durchsetzung: perrogationem || prerogationem, prorogationem || (flagitasti) legis Maniliae; Muren. 47.

perrumpo, durchbrechen, überwinden: Apenninum: perrupi Apenninum; Phil. XII, 26.
quaestiones: quaestiones omnium perrumpat; Verr. I, 13.

persaepe, sehr oft: accido: sin hoc persaepe accidit, ut ..; Planc. 15.
constituo: qui (consulares) tibi persaepe ad caedem constituti fuerunt; Catil. I, 16.
dico: nam hoc persaepe dixisti; Cluent. 143. persaepe tibi dixi; Muren. 43.
diiudico: quod ... persaepe ... diiudicatur; Caecin. 6.
dono: servos ... persaepe libertate ... publice donari videbamus; Balb. 24.
fit: persaepe senatus consulta fiunt; Fr. B. VI, 11, c.
gratulor: etsi persaepe virtuti ... gratulabere; Marcell. 19.
multo: persaepe etiam privati ... civis morte multaverunt; Catil. I, 28.
obsisto: quia persaepe ... obstiterunt; leg. agr. II, 14.

praefero: hominum ignobilium virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 57.
puto: quod persaepe ... sapientissimi iudices ... dubitandum non putaverunt? Font. 23.
sum: dignitas autem est persaepe eadem omnium; Muren. 18.
video: lapidationes persaepe vidimus; Sest. 77.
vindico: persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; Verr. V, 133.

persalutatio, Umhergrüßen: non placet mihi ... declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44.

persaluto, allseitig begrüßen: ut omnis vos nosque cotidie persalutet; Flacc. 42.

persapiens, sehr weise: homo: si hoc magni cuiusdam hominis et persapientis videtur; prov. cons. 44.

persapienter, sehr weise: etsi persapienter ... dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.

perscribo, niederschreiben, aufzeichnen, eintragen, anweisen I. absolut: cum iam non solum discessio facta esset, sed etiam perscriptum atque in tabulas relatum; Verr. IV, 146. itaque perscribit; ib. V, 54. cum perscribunt Flacco nominatim; Flacc. 44.
II. acc. c. infin.: eum ... restituisse perscriptum (erat); Verr. IV, 74. ut quisque ... praefuerat, ita perscriptum erat ... petisse, ut ..; ib. 140. quod est ... perscriptum || praescriptum ||, hunc nec suae nec alienae pudicitiae pepercisse; Rabir. 8.
III. alqd: qui falsum perscripsit; Qu. Rosc. 2. non solum illud perscribunt, quod tum prohibiti sunt; Verr. I, 88. in quibus (litteris) ostendunt omnia ... perscripta, ... perscripta autem hoc modo ..; ib. IV, 140. ista omnia, de quibus senatus censuit, nominatim in lege perscribi nonne potuerunt? leg. agr. II, 36. itaque hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; ib. 88. quae quamquam divinitus perscripta video; har. resp. 19. hoc si minus civili iure perscriptum est; ib. 32. hoc ... potest separatim .. perscribi, ut ... videatur; Phil. XIII, 50.
auctionem: perscribit || proscribit || auctionem publicorum bonorum; leg. agr. I, 2.
causam: causam quidem totam perscribit; Verr. I, 116.
consultum: in quibus (tabulis) senatus consultum perscripserant; Verr. IV, 148. quoniam nondum est perscriptum senatus consultum; Catil. III, 13. senatus consultum his verbis censeo perscribendum; Phil. V, 40.
dicta: qui omnia iudicum dicta, interrogata, responsa perscriberent; Sulla 41.
foedus: cum Latinis omnibus foedus esse ictum || ictum, esset cum || ... quis ignorat? quod quidem ... meminimus ... perscriptum fuisse; Balb. 53.
furta: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57. furta quoque istius permulta nominatim ad socios perscripserat; ib. II, 171. in quo (libello) istius furta Syracusana perscripta erant; ib. III, 149.
indicium: quin eodem perscriptum hoc indicium pervenerit; Sulla 43.
interrogata: s. dicta.
litteras: ita enim sunt perscriptae (litterae) scite et litterate, ut ..; Piso 61.
nomen: ut falsum perscriberent nomen; Qu. Rosc. 1.
ornamenta: ea (ornamenta) ... in tabulas publicas ad aerarium perscribendà curavit; Verr. I, 57.
pecuniam: multas pecunias ... in operum locationes falsas ... esse perscriptas; Verr. V, 48. maiorem aliam (pecuniam) ... se perscripsisse dicunt; Flacc. 44.
praedam: s. furta; Verr. I, 57.
rationes: [perscriptis rationibus]; Piso 61.
responsa: s. dicta.
restitutionem, salutem: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus restitutioque perscripta; Piso 35.
sententias: nam principum sententiae perscribi solent; Verr. IV, 143.
triumphum: s. restitutionem.
vectigalia: perscribit in sua lege vectigalia; leg. agr. I, 2.

perscriptio, Aufzeichnung, Eintragung: I. adversaria: suarum perscriptionum ... adversaria proferre non amentia est? Qu. Rosc. 5.
II. avertere: falsis perscriptionibus donationibusque avertit, ut ..; Phil. V, 11.

perscriptor, Rechnungsführer: scribam tuum dicit .. huius perscriptorem faenerationis fuisse; Verr. III, 168.

perscrutor, erforschen, ergründen: alqd: ut haec omnia reperire ac perscrutari solitus sit; Verr. IV, 30. qui ... perscrutabantur omnia; ib. 47.
naturam, rationem: perscrutamini penitus naturam rationemque criminum; Flacc. 19.

persequor, durchgehn, durchforschen, aufsuchen, anhängen, betreiben, verfolgen, rächen, fortfahren, einziehen, nachschreiben: I. absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch: tardo ad: cum eius animum ad persequendum non neglegentia tardaret; ib. 130.
vehemens ad: ipsos ad persequendum vehementis fore; Verr. III, 58.
celeritas: ut .. conlectio dispersa ... celeritatem persequendi retardaret; imp. Pomp. 22.
studium: inflammare ad persequendi studium; imp. Pomp. 6. in persequendi studio; ib. 22.
tempus: aliud tempus est petendi, aliud persequendi; Muren. 44.
b. verbal: iubet lex Iulia persequi ab eis, ad quos ea pecunia ... pervenerit; Rab. Post. 8.
2. persönlich: alqs: quando es persecutus? Verr. I, 84. non es persecutus: dicis tibi in animo esse alio tempore persequi; ib. RESPONDIT IN HOC IUDICIO NON PERSEQUI: SIBI IN ANIMO ESSE ALIO TEMPORE PERSEQUI; ib. nonne bello persequeremur? ib. V, 149. quid ages? opinor, hoc interdicto ... persequere; Caecin. 89. persequitur Hermippus; Flacc. 50.
II. indir. Frage: non persequeris ... cui dixerit Apronius ..? Verr. III, 133.
III. mit Object: alqm: ubi hos persequeris? Verr. I, 83. istum Siculi soli persequuntur; ib. II, 15. cum te nos non opinione dubia, sed tuis vestigiis persequamur; ib. 105. ut ... Apronium, delicias ac vitam tuam, ... persequantur? ib. III, 27. verum non una (civitas) te, sed universae ... civitates legationibus ac testimoniis publicis persequuntur; ib. 74. qui te oderunt, ... qui persequuntur; ib. IV, 3. quem legibus apud iudicium ut reum || aut iudiciale iure, aut sociali iure || persequor? ib. 104. Cleomenem persecuti sunt;

ib. V, 91. deliberatum autem est ... non modo eos persequi, ad quos ..., sed etiam illos, ad quos ..; ib. 183. qua se parens persequeretur; imp. Pomp. 22. nec quicquam proprius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 59. armatus Gracchum est persecutus; Catil. IV, 13. ut alter (consul) Mithridatem persequeretur; Muren. 33. hunc ... iudicio illic || ille || persequitur; Flacc. 47. quid enim hunc persequar, pecudem ac beluam ..? har. resp. 5. qui eum ... Paphum persecuti sunt; Phil. II, 39. multos praeterea ... crudelissime persecutus trucidaras; ib. 71. Tarquinium Brutus bello est persecutus; ib. 114. qui ... Gracchum in Aventinum persecuti sunt; ib. VIII, 14. bello est persequendus; ib. XI, 16. Dolabellae persequendi causa; ib. 21. ad Dolabellam persequendum; ib. 22. 25. si Dolabellam persequatur; ib. 26. si ... nihil referretur de Dolabella persequendo; ib. 27. cum .. senatus P. Dolabellam bello persequendum censuerit; ib. 29. bello P. Dolabellam terra marique persequi; ib. 30.

alqd: quod non persequar longius, quam ..; Sex. Rosc. 83. si ille persequendum || in eo sequendum, persequi noluit || quod in re fuit || non quod in se fuit || *non putavit;* Qu. Rosc. 39. quod per te persequi ... debes; ib. 55. te potissimum hoc persequi ... oporteret; Verr. IV, 70. quae si velim persequi; ib, V, 21. quos sciebam ... facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42. si idem extrema persequitur qui inchoavit; prov. cons. 19. sed quia neque necesse est me id persequi voce, quod vos mente videatis; Planc. 56. nunc persequar cetera; Milo 48. haec senatus: reliqua populus Romanus ... persequetur, in primis paternum auguratus locum; Phil. XIII, 12.

auctoritatem: legio ... C. Caesaris auctoritatem atque exercitum persecuta est; Phil. III, 7.

beluam: ſ. alqm; har. resp. 5.

bona: te ... bona tua repetere ac persequi lite atque iudicio; Verr. III, 32.

caerimonias: si iste ... neque institutas caerimonias persequi ... potuit; dom. 141.

consulem: cum consulem suum ... bello .. persequerentur; Phil. V, 28.

crudelitatem: quem ad modum inimicorum iniurias crudelitatemque persequar; Quir. 22.

decumanum: iudicio ut arator decumanum persequatur? Verr. III, 26.

dedecus: quod ego ... dedecus severe me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51.

delicias: ſ. alqm; Verr. III, 27.

dies: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.

dolorem: dolorem suum magna contentione animi persequebatur; Sest. 39. quod eiusdem mulieris dolorem ... sunt persecuti; Cael. 71.

exempla: maiorum exempla persequens; Phil. XI, 13.

exercitum: C. Caesaris exercitum persecuta (legio) est; Phil. IV, 6. ſ. auctoritatem.

familiam: uti, qua in familia laus aliqua forte floruerit, hanc fere ... cupidissime persequantur; Rab. Post. 2.

furta: qui ... furta odore ... persequebantur; Verr. IV, 53.

hominem: hominemque audacissimum ... bello censui persequendum; Phil. VI, 2.

honestatem: in ea (honestate) .. persequenda; Arch. 14.

hostem: eis || his || ipsis diebus hostem persequi, cum ..; Rab. Post. 42. quem (hostem) qui armis persequuntur || persequentur ||; Phil. III, 14. foedissimum hostem iustissimo bello persequi; XIII, 35.

improbitatem: ad illorum improbitatem persequendam, Verr. a. pr. 50

inimicitias: se veteres inimicitias iam diu susceptas persequi; div. Caec. 64. qui ... inimicitias iustas || istas || persequeretur; Verr. I, 15.

iniurias: ſ. **iniuria,** II, 1. persequor (10 St.) B. II, S. 705, b. — institua: ſ. sectam. — ius: ſ. **ius,** II, 1. persequor (5 St.) B. II, S. 816, b.

labis: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? quas quidem nos ... persecuti sumus; Piso 88.

locum: ſ. alqd; Phil. XIII, 12.

mortem: similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratris sui], si || fratris si || ..? Rabir. 14. mortem eius se velle persequi; dom. 49. Trebonii mortem persequi an Caesaris; Phil. XIII, 38. Trebonii (mortem) satis persecuti sumus; ib. 39. „Trebonii mortem an Caesaris persequi" || potius Treb. m. quam Caes. persequimur, al. ||; ib.

necessitudinem: ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ac necessitudinem persequi possit; har. resp. 19.

nomina: singula enim nomina aratorum et cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi... necesse est; Verr. III, 112.

ordinem: ſ. necessitudinem.

pactiones: ſ. nomina.

partem: suam quisque partem iuris possideat et persequatur; Qu. Rosc. 32.

pecudem: ſ. alqm; har. resp. 5.

poenam: qui ... poenam octupli persequatur; Verr. III, 28. tot equites Romani ab homine nequissimo [...] laesi poenam octupli ... commissam non persequebantur? ib. 30. quin D. Bruti sanguine poenas patrias persequatur? Phil. XIII, 46.

poetam: qui non notam apponas, ... sed poëtam armis persequare; Piso 73.

popularis: ut persequerentur popularis; Fr. B. VII, 18.

rem: possumus ita rem nostram persequi, ut ...? Quinct. 45.

reum: ſ. alqm; Verr. IX, 104.

sectam: horum nos hominum sectam atque instituta persequimur; Verr. V, 181.

Siciliam: persequitur in tabulis censoriis totam Siciliam; leg. agr. I, 4.

socios: ut eius socios ... persequi non possem; Catil. II, 4.

solitudines: dum omnis solitudines persequeris; Piso 53.

spem: spem infinitam persequi noluit; Deiot. 13.

stragis: ſ. labis.

vestigia: ne tua quidem recentia ... vestigia persequi poterat? Verr. III, 43.

viros: longum est persequi ceteros (viros); Phil. II, 27.

vitam: ut ... vitam inopem et vagam persequamur; Phil. XII, 15. ſ. alqm; Verr. III, 27.

perseverantia, Beharrlichkeit, Ausdauer: I. deest: vitam mehercule mihi prius quam vim perseverantiamque ... defuturam; Verr. a. pr. 50.

est: hanc suam nimiam perseverantiam ... gratam et iucundam fuisse; dom. 8. ſ. III.

II, 1. retineo: cum perseverantiam sententiae suae, non salutem rei publicae retinuisset; Planc. 89. retinenda est igitur nobis ... perseverantia; Phil. VII, 14.

2. eripio: cuius iste ... perseverantiae nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.

3. respondeo de: quid de vestra ... perseverantia respondebitis? Ligar. 29.

III. satis: in te satis esse animi perseverantiaeque arbitror; imp. Pomp. 69.

persevero, verharren, fortsetzen: I, 1. inflammo ad: quibus (vestigiis) illum inflammari ad perseverandum; Verr. III, 79.

2, a. unpersönlich: quod cum illis ... incredibile videretur, non est ab isto ... perseveratum; Verr. IV, 85.

b. alqs: si me ... satis perseverantem ... esse cognorunt; Verr. V, 183. f. in, B, I. persevero (6 St.) B. II, S. 643, a.

II, 1. contendere: sin autem ... contendere perseveret; ib. 66.

dicere: statuit ab initio et in eo perseveravit ius publicano non dicere; prov. cons. 10.

facere: iniuriam facere fortissime perseverat; Quinct. 31.

impedire: perseveret legem impedire; Fr. B. VIII, 13.

2. indir. Frage: [non perseveras], non perquiris, cui dixerit Apronius ..? Verr. III, 133.

III. alqd: neque te ipsum id, quod .. suscepisses, perseverare ... potuisse; Quinct. 76.

persimilis, sehr ähnlich: alqd: hoc persimile atque adeo plane idem est in hoc iudicio; Tull. 31.

statua: illi autem statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

persolvo, bezahlen, abzahlen, erweisen, büßen: alqd: persolvi patriae quod debui, Sulla 87. si erit eis id, quod debetur, persolutum; Sest. 52. se quae deberentur postero die persoluturum; Piso 93. sinite me, quod vobis fretus huic saepe promisi, id a vobis ei persolvere; Planc. 103. persolvantur his quae spopondimus; Phil. XI, 39.

denarios: quos (denarios) tu ... aratoribus persolveres; Verr. III. 195.

gratiam: qui (sunt) sancti, ... nisi qui meritam ... gratiam iustis honoribus et memori mente persolvunt? Planc. 80.

mercedem: cum ab eo esset merces tui beneficii pretiumque provinciae meo sanguine tibi esset persolutum; dom. 23.

munus: gloriae munus ... monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.

officium: cum ... receptum officium Siculis ... erit persolutum; Verr. V, 183. [in officio persolvendo]; Quir. 23,

pecuniam: cum iste se pecuniam, quam huius fide sumpserat, ... diceret Fufiis persoluturum; Flacc. 46. se omnem pecuniam Fufiis persolvisse; ib. 47.

poenas: quas (poenas) veritus esset ne iste ... non esset persoluturus; Verr. V, 163. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

praemium: servis cum causa praemium persolutum (est); Cael. 68. hos ... omnia tibi illorum laborum praemia pro me persoluturos; Planc. 101. esse tamen illis meritum praemium persolutum; Milo 58. itaque his praemia sunt promissa, illis persoluta; Phil. XI, 39. censeo ... ea (praemia) viris victoribusque cumulate ... persolvenda; ib. XIV, 35.

pretium: f. mercedem.

rationem: ego mei rationem iam officii confido esse ... persolutam; Verr. V, 177.

vota: ut ... vota facerent eaque ... persolverent; har. resp. 28.

persona, Maske, Rolle, Stellung, Rang, Person, Charakter: I. abhorret: huius Staieni persona populo iam nota atque perspecta ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78.

exsultat: exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.

suscipit: neque enim ... crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 68.

versatur: sunt autem duo crimina, ... in quibus una atque eadem persona versatur; Cael. 30.

II, 1. abicio: abiecta quaestoria persona comitisque sumpta; Planc. 100.

appeto: illam vero gravitatis severitatisque personam non appetivi, sed ... sustinui; Muren. 6.

capio: possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Quinct. 45.

cognosco: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis || cognovistis ||; Caecin. 14.

deligo: mea tamen persona ... minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.

depono: f. capio.

detraho: istam ipsam personam vehementem et acrem ... natura ipsa detraxit; Sulla 8.

exprimo: persona illa lutulenta, impura, invisa in istius || huius || moribus, natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.

impono: f. impono, personam (8 St.) B. II, S. 604, a.

induco: ita personam induxi, ut ..; Cael. 35.

inrideo: inridebatur haec illius reconciliatio et persona viri boni suscepta; Cluent. 101.

introduco: nulla persona introducta; Cael. 35

nosco, perspicio: f. I. abhorret.

praebeo: ut mutam in delicto personam .. praeberet; dom. 134.

recognosco: quamquam non alienum fuit personas quasdam a vobis recognosci; Phil. VI, 15.

sumo: f. abicio.

suppono: qui supposita persona falsum testamentum obsignandum curaverit; Cluent. 125.

suscipio: f. inrideo.

sustineo: qui ... personam populi Romani ... sustinerent; dom. 133. quin hanc personam ... honoribus populi Romani ... deberem et possem sustinere; har. resp. 61. non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem, tam severam; Piso 24. quam (philosophiam) qui profitetur, gravissimam sustinere mihi personam videtur; ib. 71. quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2. f. appeto.

tracto: cuius personam praeclare Roscius in scena tractare consuevit; Qu. Rosc. 20. f. IV, 2. in; Arch. 3.

tueor: quam magnum est personam in re publica tueri principis! Phil. VIII, 29.

2. dico de: quid est quod iam de Oppianici persona .. plura dicamus? Cluent. 59.

intericio inter: inter has personas me interiectum ... moleste ferunt; Phil. XII, 18.

queror in: etenim tria ... haec in Milonis personam questus es; Fr. B. XV, III, 2.

valeo in: itaque illud Cassianum ... in his personis valeat; Milo 32.

III. genus: omni et personarum genere et litterarum; Flacc. 45.

IV, 1. consistere: tibi certe confitendum est causam perniciosissimi belli persona tua constitisse; Phil. II, 53.

2. ex: utrumque ex utriusque persona veri simile videretur; Qu. Rosc. 21.

in: ut effictos nostros mores in alienis personis ... videremus; Sex. Rosc. 47. nisi forte quod praeclare hunc imitari se in persona lenonis animadvertit; Qu. Rosc. 20. sed ego defensorem in mea persona ... maxime laudari volo; Verr. I, 98. atque id (nomen) etiam in levi persona pertimescitur; leg. agr. II, 45. in Maeandrii per-

sona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53. me ... in eius modi persona, quae ... tractata est, uti ... inusitato genere dicendi; Arch. 3.

persono, laut rufen, ertönen: I. alqd: personabant omnia vocibus ebriorum; Phil. II, 105.

domus: cum conlegae tui domus cantu et cymbalis personaret; Piso 22.

vicinitas: ut cotidiano cantu ... tota vicinitas personet; Sex. Rosc. 134.

II. acc. c. infin.: illae (Baiae) vero non loquuntur solum, verum etiam personant: huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47. furialis illa vox ... secum et illos et consules facere acerbissime || acerrime || personabat; Planc. 86.

perspicio, deutlich sehen, durchschauen, beschauen, mustern, erkennen, wahrnehmen: I. absolut: alqs: cum satis iam perspexisse videretur; Verr. IV, 65.

iudices: perspicite etiam atque etiam, iudices; Sulla 76.

II. mit Ergänzungssatz: 1. indirecte Frage: quibus ego rebus quid iste speret et quo animum intendat facile perspicio; Verr. a. pr. 10. vide et perspice qua defensione sis usurus; ib. II, 149. perspicere vos certo scio, Siculis quanto opere hoc expediat; ib. III. 201. facilius enim perspicietur qualis apud eos fueris, qui ..; ib. IV, 3. puto te ipsum .. perspicere quanto ista sit angustior .. defensio; Caecin. 64. perspicite, quantum illud bellum factum putetis; imp. Pomp. 26. altera (pars) autem ... perspicio quantum ... sit habitura; Cluent. 2. quo in iudicio perspici non potest, utrum severitas acerbior an benignitas quaestuosior sit futura; leg. agr. I, 10. *at* perspicite quanta potestas permittatur; ib. II, 33. sic enim facillime perspicietis quantam vim ... desiderarit; Sest. 55. perspeximus enim quanta in eis ... inesset immanitas; Phil. XI, 1. f. III. prudentiam; har. resp. 18. rationem.

2. accus. c. infin.: quivis ut perspicere possit... improbitatem et gratiam cum inopia et veritate contendere; Quinct. 84. quis hoc non perspicit, praeclare nobiscum actum iri, si ..? Verr. I, 9. cum omnes perspicerent ad istum ... illos nummos ... revertisse; ib. II, 61. me .. hoc perspicere ex consulum mensiumque ratione, hunc Verrucium ... habuisse; ib. 188. iam facillime perspicere poteritis amissam esse populo Romano Siciliam; ib. III, 226. ut quivis facile perspiceret id ab isto actum esse; ib. V, 70. perspicis hoc nihil esse; Caecin. 96. ut hoc ita esse perspicere possitis; Cluent. 43. vidit et perspexit sine curiata lege xviros habere potestatem || potestatem habere || non posse; leg. agr. II, 28. qui sunt isti xviri, quos perspiciamus ... adiudicaturos? ib. 44. quod deorum numine omnia regi .. perspeximus; har. resp. 19. sic enim perspicio, ... rem publicam funditus interituram fuisse; Phil. III, 5. quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? ib. IV, 5.

III. mit Object: alqd: id quod tota Sicilia perspexit; Verr. III, 71. id quod perspicio et quod ostendam; ib. V, 48. haec nisi omnia perspexeritis; Cluent. 18. [perspicite cetera]; ib. 168. ex quo (crimine) illud perspicere possitis, quod a me ... dictum est; ib. 169. hoc, quod nunc vos, quaeso, perspicite; leg. agr. II, 95. quae vero miseranda sunt, ea ... perspicere potestis; Muren. 88. ea, quae ratione antea non perspexerat; Cael. 42. quod quo facilius argumentis perspicere possitis; Milo 23. quod si penitus perspicere posses; Ligar. 34. f. II, 2. Verr. I, 9. II, 188.

amentiam: ut amentiam singularem et furorem iam, non cupiditatem eius perspicere possitis; Verr. IV, 38.

amicitias: ut ... amicitias igni perspectas tuear; sen. 23.

amorem: postea quam L. Flacci amor in patriam perspectus esset; Flacc. 2.

animum: cum esset missus ... ad animos .. perspiciendos; Phil. IX, 4. cuius animum egregium ... ex Bruti litteris perspicere potuistis; ib. X, 13. qui ... perspectum animum (habeat) in re publica liberanda; ib. XI, 26.

audaciam: postea ... quam M. Antonii non solum audaciam et scelus, sed etiam insolentiam superbiamque perspeximus; Phil. VIII, 21.

benevolentiam: senatus erga se benevolentiam ... saepe esse perspectam; Milo 95.

causam: in quibus (causis) perspicitur una atque eadem causa aequitatis; Caecin. 59. causa perspecta; Cluent. 142. f. voluntatem; Verr. II, 135.

condicionem: alia condicione ... perspecta || perispectia, al. ||; Phil. II, 99.

consensum: in qua (contione) populi Romani consensus perspici *non* posset || posset || ? Sest. 106.

consilia: ut a senatu populoque Romano perspici (consilia) possent; Catil. III, 20.

constantiam: ut et constantiam A. Cluentii et rationem accusationis perspicere possitis; Cluent. 19.

copiam: f. genus; Cael. 45. voluntatem; Verr. II, 135.

cupiditatem: f. amentiam.

curam: eiusdem .. cura ... perspecta docuit ..; Phil. VII, 6.

diligentiam: quam (diligentiam) perspicitis; Catil. IV, 23.

errorem: quem quidem (errorem) ille ... facile perspexit; har. resp. 40.

facetias: f. venustatem.

facultatem: f. genus; Cael. 45. voluntatem; Verr. II, 135.

fidem: quae (fides) perspecta est; Verr. V, 177. f. virtutem; Verr. II, 4.

furorem: f. amentiam.

furtum: et furto et scelere perspecto; Verr. I, 43.

genus: perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii; Sest. 91. genus orationis, facultatem, copiam sententiarum atque verborum ... perspexistis; Cael. 45.

gladiatores: eos (gladiatores) ipse consularis candidatus perspexit; Fr. B. VIII, 12.

impudentiam: ut eius impudentiam perspicere possitis; Flacc. 46.

indicium: nullum esse dico indicium libidinis... quod non ... perspicere possitis; Verr. III, 5.

insolentiam: f audaciam.

iudicium: quod (iudicium) ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7.

liniamenta: f. temperationem.

magnitudinem: quod ... magnitudo servitii perspicitur; Verr. V, 29.

mentis: qui .. mentis ... maxime perspiciunt; imp. Pomp. 70. etenim populi Romani perspiciunt eandem mentem et voluntatem; Flacc. 96.

misericordiam: f. virtutem; Verr. II, 4.

obstructionem: sed haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut curiosis oculis perspici non possit; Sest. 22.

personam: huius Staieni persona populo iam nota atque perspecta; Cluent. 78.

prudentiam: cuius prudentiam populus Romanus ... perspexerit; Caecin. 78. qui illorum prudentiam ... quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18.

rationem: quam quidem rationem vos ... penitus perspicere debetis, quid mali, quantum periculi ... inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95. ſ. constantiam.
rem: qui rem sententiamque non perspiciat; Verr. II, 148.
salutem: quam (salutem) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici; Sulla 79.
sapientiam: quorum sapientiam temperantiamque ... perspexeratis; leg. agr. II, 64.
scelus: ſ. audaciam. furtum.
sententiam: ſ. rem.
studia: quorum ... studia perspicere ... potuisti; Catil. I, 21. ut eius diversa studia ... perspicere possitis; ib. II, 8.
superbiam: quae (superbia) paucis diebus ... perspici atque intellegi potuit; leg. agr. II, 92. ſ. audaciam.
tabulas: me tabulas perspexisse sociorum; Verr. II, 188.
temperantiam: ſ. sapientiam.
temperationem: tu illius aeris temperationem, tu operum liniamenta sollertissime perspicis? Verr. IV, 98.
venustatem: ne tum quidem hominum venustatem et facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.
villam: villam ut perspiceret? Milo 54.
virtutem: cuius ... virtutem hostes, misericordiam victi, fidem ceteri [..] perspexerunt; Verr. II, 4. homini ille honorem, ... virtuti perspectae || perfectae ||, non auditae nobilitati deferebat; Piso 2. huius visa || experta, al. || atque perspecta (virtus) obtrectatorum voce laedetur? Balb. 16.
voluntatem: maius quiddam mihi proposui, in quo meam ... voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr. a. pr. 34. ex utraque parte [causas] voluntates perspicere, facultates et copias; ib. II, 135. quid exspectas auctoritatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perspicis? Catil. I, 20. perspecta vestra voluntate; sen. 25. voluntate .. perspecta senatus; Quir. 12. ſ. mentem; Flacc. 96.

perspicue, offenbar, deutlich: I. intellego: perspicue intellegi potest; Caecin. 100.
video: non tam perspicue nos istorum maleficia videremus; Sex. Rosc. 101.
II. falsus: non me haec movent, quae perspicue falsa sunt; Cael. 26.
nullus: aperte iam et perspicue nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20.

perspicuus, augenscheinlich, offenbar: alqd: id, quod adhuc est suspiciosum, nisi perspicuum res ipsa fecerit; Sex. Rosc. 18. ergo illud iam perspicuum profecto est, ... neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; ib. 41. at perspicuum est nullum (vitium) fuisse; ib. eo perspicuo; ib. 86. quaeritur etiam nunc quis eum nuntium miserit? nonne perspicuum est eundem qui Ameriam? ib. 105. nonne perspicuum est ... has manubias Rosciis Chrysogonum ... concessisse? ib. 108. tametsi utrumque esse arbitror perspicuum; div. Caec. 11. cum id ita perspicuum sit, ut ..; ib. 15. ut perspicuum cuivis esse posset hominem ab isto quaesitum esse; Verr. a. pr. 6. ut perspicuum sit omnibus nisi ..; ib. I, 81. omnia perspicua reperientur; ib. 141. quod cum esset perspicuum; ib. II, 91. si ... est perspicuum non consumptum iri (pecuniam); ib. II, 142. iam igitur est ita perspicuum, ut ..; ib. 165. cum sit perspicuum te bona ... vendidisse; ib. III, 119. esse perspicuum, fieri omnia illa propter argentum; ib. IV, 40. facile esse perspicuum, quantum ... interesset; ib. 147. quae perspicua essent; ib. V, 71. satis opinor esse perspicuum .. hanc rationem ... pertinere; Font. 19. cui non perspicuum est ad incertum revocari bona ..? Caecin. 38. quod ego dico et quod perspicuum est; ib. 89. atque hic perspicuum est, quid iuris a moribus acceperitis; leg. agr. II, 26. si enim Sullam dictatorem nominasset, perspicuum fore et invidiosum arbitratus est; ib. III, 6. atque hoc perspicuum est, ... eandem esse vim ..; Sulla 39. atquin utrumque fuisse perspicuum est; dom. 12. ut esset omnibus gentibus .. perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143.
admiratio: perspicua admiratione declarari videbatur; Balb. 2.
audacia: ſ. furtum.
causa: necesse est enim eam (causam) quoque ... perspicuam fuisse; Sex. Rosc. 40.
consilia: perspicua sua consilia .. omnibus fecit; Verr. a. pr. 5.
flagitium, furtum: ut omnibus istius furta, illius flagitium, utriusque audacia perspicua esse posset; Verr. II, 189.
improbitas: iam dudum omnibus istius improbitatem perspicuam esse; Verr. II, 108.
impudentia: sed ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148.
ius: si de certo, de perspicuo ... iure esse constituendum videtis; Balb. 64.
mors: clarissimos ... viros se in medios hostis ad perspicuam mortem ... iniecisse; dom. 64.
periculum: in praesenti metu mortis perspicuoque periculo; Caecin. 31.
res: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82. in tam perspicuis rebus; ib. 97. res ... perspicua esse coepit; Verr. IV, 100. ut rem perspicuam ... agam; Tull. 55. in re perspicua; Caecin. 4. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56. „in re tam perspicua"; Phil. VII, 19.
salus: ad perspicuam salutem rei publicae *eam* (causam) sumpserat || spectarat, tum spectarat ||; Sest. 37.
veritas: est quaedam tamen ita perspicua veritas, ut ..; Quinct. 80.

persto, verharren: alqs: perstat in impudentia; Qu. Rosc. 26. perstat in sententia Saturius; ib. 56.

perstringo, berühren, streifen, tadeln: alqm: nemo umquam me tenuissima suspicione perstrinxit; Sulla 46. ut eos ... vocis libertate perstringerem? Sest. 14.
atrocitatem: me breviter perstringere atrocitatem criminis; Verr. IV, 105.
cursum: quem (vitae cursum) quidem celeriter perstringam; Phil. II, 47.
portam: vomere portam .. paene perstrinxisti; Phil. II, 102.
rem: in animo est ... tantum modo perstringere unam quemque rem, ut ..; Sex. Rosc. 91.
solum: quod solum tam exile ... est quod aratro perstringi non possit? leg. agr. II, 67.
voluntatem: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem asperioribus facetiis saepe perstrinxit impune; Planc. 33.

persuadeo, überreden, überzeugen: I, 1. unpersönlich: ut es homo factus || facetus || ad persuadendum; Piso 59. quid, si magnitudine pecuniae persuasum est? Verr. IV, 11.
2. alqs: quo modo mihi persuadeo; Sex. Rosc. 7. quo modo persuasit? ib. 74. sic mihi persuadeo, iudices; tametsi ..; Verr. III, 26. quod

ita tibi persuaseris; Vatin. 38. an C. Trebonio ego persuasi? Phil. II, 27.

II, 1. ut: si iam persuasum erat Cluvio ut mentiretur; Qu. Rosc. 51. *cui facile persuaserat, ut ... emeret;* Tull. 16. nuper hominem tenuem ... cum defendissem, ... persuasi, ut scribam iurati legerent eum, quem ..; Cluent. 126. patri persuasi, ut ... dissolveret; Phil. II, 46.

2. **Infinitiv:** quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi? Phil. XIII, 35.

3. accus. c. infin: reperiemus ... quibus persuadeamus istum ... pecuniam abstulisse; Verr. I, 11. persuadere (meum fuit) hominem nocentem adductum esse; ib. 21. non enim mihi persuadetur istum ab illo prius appellatum; ib. 105. hos homines tu persuadebis ad honorem ... tuam pecunias maximas ... contulisse? ib. II, 157. cum vero hoc nemini persuadere possis, te tam amentem fuisse, ut ..; ib. III, 91. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit istum ... impetum fecisse? ib. 142. ut ... recuperator*ibus* persuaderes, non esse iniuria M. Tullio damnum datum; Tull. 39. posse hoc talibus viris persuaderi non iniuria factum; ib. 43. quamquam ego mihi sic persuadeo, .. non vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. cum hoc persuadere vobis velim, iudicium ab hoc non esse corruptum; Cluent. 30. a Stratone illo venenum antea viro suo datum sibi persuasum esse; ib. 178. sic mihi persuadeo, me tibi ... quantum ... postulare ausus sis, tantum debuisse, contra salutem nihil debere; Muren. 7. cui semper ita persuasum fuerit, non eventis, sed factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos, quam si ..; Scaur. 36. nec mihi persuadere poteram ... versari me ..; Marcell. 2.

III. alqd: quod tibi fuerit persuasum, huic erit persuasum; Qu. Rosc. 3. quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conetur! ib. 4. quo vobis magis hoc persuadeatur, quam iam persuasum esse confido; Verr. III, 144. hoc ... Siculis ipsis ita persuasum est, ut ..; ib. IV, 106. ne hoc cuiquam persuadeatur, ut .. conatus sis; ib. V, 11. quorum si utrumvis persuasissem; Phil. II, 24. f. II, 3. Verr. III, 91. Cluent. 30.

persuasus, Ueberredung: utrum velitis casu illo itinere Varenum usum esse, an huius persuasu; Fr. B. II, 14.

pertenuis, sehr gering, sehr schwach: argumentum: quae res ... pertenui nobis argumento indicioque patefacta est; Verr. a. pr. 17.

discrimen: cum pertenui discrimine separentur || separarentur ||; leg. agr. II, 87.

indicium: f. argumentum.

suspicio: quem ... pertenuis suspicio potuisset ... constituere; Cluent. 168.

vis: pertenuis vis intellegi debet; Caecin. 47.

perterreo, erschrecken, einschüchtern: alqm: ut his rebus ... perterritus ipse se dedat? Quinct. 47. vehementius eum gratia adversarii perterrebit, quam ..? ib. 59. ab omni magistratu ... perterritus quem praeter te appellet habet neminem; ib. 98. eos, qui aliquid ... commiserint, agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus; Sex. Rosc. 67. neque metu perterritus fugit; Verr. V, 111. A. Caecinam cum amicis metu perterritum profugisse || A. Caecina perterritus profugerit ||; Caecin. 2. cum essent omnes metu perterriti; ib. 26. fugisse perterritos confitemini; ib. 44. recentis maleficii conscientia perterritus omnia ... exponit; Cluent. 38. si mea voce perterritus ire in exsilium animum induxeris; Catil. I, 22. non ille ... perterritus mea diligentia ... esse dicetur; ib. II, 14. illi autem alio || aliquo || tum timore perterriti; Sest. 40. an timebant, ne ... alacres perterritum superare non possent? Cael. 66. cum ille ... subito voltu Milonis perterritus fugeret ad Tiberim; Milo 41. Milonem ... nullo metu perterritum ... Romam revertisse; ib. 61. necesse est ... perterritum te de somno excitari; Phil. II, 68. metu perterriti repente diffugimus; ib. 108. se ad hostem metu perterriti contulerunt; ib. XIII, 35. ut ... metu perterritus ... fugerit; ib. XIV, 27.

advocatos, amicos: se in fugam conferunt una amici advocatique eius metu perterriti; Caecin. 22. metu perterritis nostris advocatis locum se qua effugerent demonstrasse; ib. 44.

animum: [formidine animum perterritum]; Caecin. 42. cuius animus sit perterritus; ib.

equites: perterritis equitibus Romanis; dom. 96.

ministros: ministros autem scelerum tuorum perterritos ... diffugisse; dom. 6.

pertimesco, in Furcht gerathen, sehr befürchten: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** tamen vehementius arbitror pertimescendum, si ..; prov. cons. 39. utrum igitur in nefariis civibus ulciscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.

2. alqs: usque adeo autem ille pertimuerat, ut..; Sex. Rosc. 26. numquam ... tanto opere pertimui, ut nunc in ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. semel ait se in vita pertimuisse; ib. 5. subito solus destitutus pertimuit; ib. II, 74. pertimuit aliquando et commotus est; ib. 101. quis non pertimescat? ib. V, 14. quos ita adflictos ... accepissetis ... eos pertimuisse; Font. 34. qui numquam in acie pertimuerit; ib. 48. hic tum Oppianicus non magno opere pertimuit; Cluent. 73. qui agros publicos aut [qui] possessiones invidiosas tenebant, pertimescebant || expertimescebant, extimescebant ||; leg. agr. II, 68. non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. Catilina ipsa pertimuit; ib. 6. nunc si L. Catilina ... pertimuerit; ib. 14. quid est causae cur non is ... pertimescat? Flacc. 5 (B. 3). ac primo quidem pertimuit; ib. 80. quicquid increpuisset pertimescentem ... videre te volui; Piso 99. an ut ... vehementius pertimescatis? Phil. VIII, 20.

adulescens: quia pertimuerat adulescens, quod ... videbat; ib. 116.

homo: homo audacissimus pertimuit; ib. 48.

puer: puer ille conscius pertimuit; Cluent. 180.

socii: cum socii pertimuissent; imp. Pomp. 45.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** f. **de,** I. pertimesco (3 St.) B. II, S. 9, b.

2. **indir. Frage:** tanta legum contemptio nonne quem habitura sit exitum pertimescit? Sest. 134.

3. **ne:** f. **ne,** I, 1, a. pertimesco (7 St.) S. 248, b.

III. **mit Object:** alqm: Siculi Siculos non [tam] pertimescebant; Verr. III, 78. eidem homines subito eundem, quem contempserant, pertimescunt; Flacc. 44. qui amicis L. Cornelii ... invident, si || hi || sunt huic multo vehementius pertimescendi; Balb. 58. f. exercitum.

alqd: sed illud magis est credendum et pertimescendum, quod ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37. multa enim sunt eius modi, .. ut ... pertimescenda videantur; Flacc. 24. nec quaero fueritne aliquid pertimescendum; dom. 8. quod ... significatum caveremus, id ... non pertimescemus? har. resp. 26. haec eadem .. quae prospicimus impendentia pertimescetis; ib. 62.

statuebam ... mali quidem certe nihil pertimescendum; Sest. 24. illa, quae ... non pertimesco; Cael. 19. nihil est ... quod sit Italiae pertimescendum; prov. cons. 34.

adipes: f. somnum. — adrogantiam: f. superbiam. — atrocitatem: f. multitudinem.

auctoritatem: ut multo magis eius auctoritatem quam criminationem pertimescam; Muren. 58.

audaciam: f. levitatem.

bellum: o bellum magno opere pertimescendum! Catil. II, 24.

casum: huius unius casum pertimescit; Cael. 79.

conscientiam: cuius conscientiam nihil est quod quisquam timeat, si non pertimescat suam; Rab. Post. 11.

crimen: quod ergo unus Asclepiades ... iecerit, id nos quasi crimen aut testimonium pertimescamus? Flacc. 35. id (crimen) hic pertimescat, qui ..; Cael. 23. quid est cur nos crimen hoc ... pertimescamus? ib. 50.

criminationem: f. auctoritatem.

defensionem: non ego istam defensionem vestram pertimescam; Verr. III, 217.

dignitatem: o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges, quam nationes exterae, quam gentes ultimae pertimescant! dom. 89. quorum quidem ... pertimuisti dignitatem; ib. 132.

diligentiam: tamen ego non arbitrabar ... esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; Catil. III, 7.

eloquentiam: tametsi probabam eius eloquentiam, tamen non pertimescebam; Cael. 27.

exercitum: non tam exercitum illum esse nobis quam hos ... pertimescendos; Catil. II, 5. f. nomen; Phil. III, 11.

fraudem: scelera.

gentem: f. nationem, leg. agr. I, 26. Rabir. 33.

genus: belli genus ... non esse ita magnum, ut sit pertimescendum; imp. Pomp. 20. illud erat hominum genus horribile et pertimescendum, qui ..; Sulla 59. nec tamen illud genus alterum ... pertimesco; Cael. 20.

gladiatorem: hunc (gladiatorem) igitur quisquam ... pertimescat? Phil. II, 74.

gladios: non pertimescam tuos (gladios); Phil. II, 118.

homines: sed hosce homines minime puto pertimescendos; Catil. II, 18.

hostem: quod ... hostem non pertimescat; leg. agr. I, 21.

impetum: qui hostium impetum vimque pertimuit; Cluent. 128. fortasse minus erunt ... mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. impetum pertimesco; Phil. XII, 30.

ingenium: cuius ego ingenium ita laudo, ut non pertimescam; div. Caec. 44.

insidias: f. scelera.

interpellationem: atque illam interpellationem mei familiarissimi ... non pertimescam; prov. cons. 18.

invidiam: num est vehementius severitatis ... invidia ... pertimescenda? Catil. I, 29. sin eius temporis recentem invidiam pertimuerant; Rab. Post. 10.

iudicium: utrum ... iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? dom. 57. iudicium populi (me) pertimuisse? ib. 95.

levitatem: si ... consulum levitatem audaciamque pertimui; Sest. 36.

licentiam: f. temeritatem.

magnitudinem: numquam nec magnitudinem negotii nec solitudinem suam nec vim inimicorum ac tela pertimuit; sen. 37.

mentionem: qui ... mentionem legis agrariae pertimescebant; leg. agr. II, 68. f. suspicionem.

minas: f. vim; imp. Pomp. 69.

mortem: non esse mortem ipsam pertimescendam; Catil. IV, 8.

multitudinem: ipsam multitudinem criminum et atrocitatem pertimescebam; Cluent. 81.

nationem: non rex, non gens ulla, non natio pertimescenda est; leg. agr. I, 26. nullus est reliquus rex, nulla gens, nulla natio quam pertimescatis; Rabir. 33. nulla est enim natio quam pertimescamus; Catil. II, 11.

nomen: atque id (nomen) etiam in levi persona pertimescitur; leg. agr. II, 45. cum ... nomen Caesaris exercitumque pertimuit; Phil. III, 11.

nubeculam: ut ... frontis tuae nubeculam aut conlegae tui contaminatum spiritum pertimescerem; Piso 20.

opinionem: pertimescerem ... periculosam opinionem temeritatis; Phil. V, 51.

partem: nullam accusationis partem pertimescam; Scaur. 22.

poenas: ut legum poenas pertimescas; Catil. I, 22.

potentiam: f. vim; Verr. II, 179.

privilegium: privilegium pertimui ne ..? dom. 58. f. iudicium; dom. 57.

rationem: f. viam; Sest. 103.

regem: f. nationem; leg. agr. I, 26. Rabir. 33.

religionem: hanc tu tantam religionem si tum ... non pertimescebas; Verr. IV, 78.

rem: nullam (rem esse) in te quam pertimescat; div. Caec. 23.

rotam: ne tum quidem fortunae rotam pertimescebat; Piso 22.

scelera: cum vero scelera consiliorum vestrorum fraudemque legis et insidias ... pertimescam; leg. agr. I, 25.

sententias: sententias pertimescimus; Flacc. 97.

solitudinem: f. magnitudinem.

somnum: non mihi esse P. Lentuli somnum nec L. Cassi adipes nec C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16.

speciem: f. dignitatem; dom. 89.

spiritum: f. nubeculam.

stilum: ne censorium stilum ... aeque posthac atque illum dictatorium || dictatorium [gladium] || pertimescamus; Cluent. 123.

suspicionem: quae (accusatio) ... non modo suspicionem, verum etiam mentionem ipsam pertimescat; div. Caec. 31.

superbiam: superbiam autem atque adrogantiam eius deridendam magis arbitrarentur ... quam pertimescendam; Cluent. 112.

tela: f. magnitudinem.

temeritatem: temeritatem multitudinis et tabellae licentiam pertimescebant; Sest. 103. f. somnum.

testimonium: horum testimonium non pertimescam; Flacc. 38. f. crimen; Flacc. 35.

testis: quos enim hostis haec familia contempsit, numquam eosdem testis pertimescet; Flacc. 58.

tribunos: ego is consul ... qui tribunos plebis pertimescam || perhorrescam ||; leg. agr. II, 101.

viam: sed tamen haec via ac ratio || haec ratio || ... erat magis pertimescenda; Sest. 103. ac ne quis ... hanc vitae viam pertimescat; ib. 140.

vicem: mihi uni necesse erit et meam et aliorum vicem pertimescere? dom. 8.

vim: si nullius vim, nullius potentiam pertimuero; Verr. II, 179. te hortor, ut ... maneas in sententia neve cuiusquam vim aut minas pertimescas; imp. Pomp. 69. huius (patriae) tu neque

auctoritatem verebere nec vim pertimesces? Catil. I, 17. ut ... illius vim pertimesceret; Sest. 89. ſ. impetum; Cluent. 128. magnitudinem.

pertinacia, Beharrlichkeit, Hartnäckigkeit: I. videor: quae enim pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest; Marcell. 31.

II, 1. appello: scelus tu illud vocas, Tubero? ... alii errorem appellant ..., qui durius, ... pertinaciam; Ligar. 17.

puto: illam enim fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62.

2. orior ex: nam ex pertinaria aut constantia .. oritur saepe seditio; Sest. 77.

pono in: libertatem ... non in pertinacia, sed in quadam moderatione positam putabo; Planc. 94.

III. amittere: sua pertinacia vitam amiserunt; Marcell. 21.

pertinax, beharrlich, hartnäckig: alqs: fuerint pertinaces; Ligar. 17.

homo: hominem modestum et minime pertinacem facile coërcet; Verr. I, 134.

pertineo, sich beziehen, angehn, betreffen, dienen, Einfluß haben: I. mit Subjectivsatz: 1. indirecte Frage: qualis is fuerit ... nihil ad rem arbitror pertinere; Quinct. 68. nam id quoque ad rem pertinere arbitror, qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55. cui sit data (pecunia) nihil ad me, nihil ad rem pertinere arbitror; Verr. I, 101. nihil ad rem pertinet, quae verborum vis sit ac nominum; Caecin. 58. vehementer autem pertinere ad bella administranda quid hostes, quid socii ... existiment; imp. Pomp. 43. quis praefuerit nihil ad rem pertinet; Sulla 55. quasi vero id ... ad rem pertineat qua tu porta introieris; Piso 55.

2. ut: ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.

3. Infinitiv: non putavit ad laudem populi Romani hoc pertinere, hanc pulchritudinem ... delere; Verr. IV, 120. ad causam pertinere putavit res ita multas ... proferre; Tull. 3. ad officium suum pertinere, adversario nulla in re parcere; ib. 4. putant enim ad me non nulli || ad me nonnulli, nonnulli ad me || pertinere magmentarium || acmentarium, armamentarium || Telluris aperire; har. resp. 31.

4. acc. c. infin: mancipes pretio cum civitatibus decidisse et eosdem abs te ... pecunias abstulisse ... nihil haec ad te pertinere? Verr. III, 175. quid ad hoc iudicium recitari istas leges pertinuerit; Tull. 48. cum ad rem publicam pertineret viam Domitiam muniri; Font. 18. qui cum ad gloriam suam atque ad amplissimi beneficii gratiam magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70. pertinere et ad concordiam civium putavit et ad perficiundi facultatem animum Caesaris a causa non abhorrere; ib. 71. et si vos eidem pertinere ad causam illam putabatis, voluntatem Caesaris a salute mea non abhorrere; prov. cons. 43. id autem etiam si tum ad te ... non pertinebit, nunc certe pertinet esse te talem, ut ..; Marcell. 30. etiam ad posteritatis memoriam pertinere arbitror exstare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; Phil. IX, 7.

II. mit Subject: alqd: quid, hoc quo pertinet? Quinct. 43. quid est hoc, IN COHORTE? quo pertinet? Verr. III, 155. illud ... quo pertineat videte; leg. agr. II, 20.

ad: ſ. ad, I. pertineo; Sex. Rosc. 31. 52. 78. 82. 88. 96. 97. 129 ><. Qu. Rosc. 8. 40. Verr. a, pr. 1. 24. I, 22. 52. 127. II, 28. 48. 76. 167. III, 53. 55. 83. 170. 223. IV, 81. V, 131. 143. 174. Tull. 15. 37. Font. 38. 49. Caecin. 27. 102. imp. Pomp. 17. Cluent. 17. 82. 87. 149. 157. 164 >< 174. 188. leg. agr. II. 85. Catil. I, 14. dom. 41. 125. Sest. 5. prov. cons. 26. Piso fr. 3. 48. Planc. 7. 43. 63. Rab. Post. 14. Milo 21. Marcell. 30. Phil. IV, 16. V, 9. VIII, 12. XI, 30. XIV, 6. 31 (B. I, S. 71).

actio: ea (actio) si nihil valet aut si ad hanc rem non pertinet; Caecin. 40.

artes: omnes artes, quae ad humanitatem pertinent; Arch. 2.

caedes: tantam caedem ... ad familiam suam pertinere; Tull. 1.

causa: quae (causa) non ad sociorum salutem, sed ... ad unius cuiusque nostrum vitam et sanguinem pertinet; Verr. V, 139.

consilia: an ea (perdita consilia), quae pertinent || pertineant, pertitnenat || ad libertatem ... recuperandam? Phil. III, 19.

consuetudo: cum .. ea consuetudo non solum ad res privatorum, sed ad summam rem publicam pertinere videretur; Tull. 8.

contagio: ad quos maxime culpa corrupti iudicii, ... ad quos conscientiae contagio pertinebit; Verr. V, 183. latius patet illius sceleris contagio, ... ad pluris pertinet; Muren. 78.

Creta: cum Creta nihil ad Brutum ... pertineret; Phil. II, 97.

crimen: ad pluris homines, ad pluris provincias crimen hoc pertinere; Verr. III, 217. ne ad te hoc crimen pertinere videatur? Phil. II, 36.

culpa: ſ. contagio; Verr. V, 183.

defensio: alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

delicta: quid ad P. Sestii causam eorum ... delicta pertineant; Sest. 31.

dissensiones: quae (dissensiones) non ad delendam, sed ad commutandam rem publicam pertinerent; Catil. III, 25.

facinus: quod (facinus) ad omnium liberorum caput et sanguinem pertineret; Verr. V, 13. quae (facinora) ad vitam et ad fortunas omnium pertinerent; ib.

foedus: ut iam ad foedus veniam, quod ad causam nihil pertinet; Balb. 29.

frumentum: fac idem in eo frumento, quod ad populum Romanum pertinet; Verr. III, 202.

gemitus: quod ille gemitus luctusque provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.

hereditas: quasi ad ipsum hereditas pertineret; Flacc. 84. *quasi ad ipsum hereditas pertineret*; Scaur. c. 2, § 4.

interdictum: ad quae (genera) interdictum pertineret; Caecin. 86.

iudicium: alterum (iudicium) est vehementissimum, quod .. ad graviores res pertinet; Caecin. 6. ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; ib.

ius: quod (ius) pertineat ad omnis; Caecin. 5.

lex: nihil ad se nostras leges pertinere; Verr. IV, 149. lex haec, quae ad ludos pertinet; Muren. 40. quae lex ad imperium, ad maiestatem, ad statum patriae, ad salutem omnium pertinet; Cael. 70.

locus: sed hic totus locus ... pertinet ad commune ius; Balb. 30.

luctus: ſ. gemitus.

maleficium: si ad hunc maleficium istud pertinet; Sex. Rosc. 79. se scire ad quem maleficium pertineret; ib. 102. dubiumne || dubium || est ad quem maleficium pertineat? ib. 152.

mandata: quae (mandata) publice ad civitatem ipsorum pertinebant; Verr. III, 108.
memoria: haec (memoria) vero ... sive ... ad aliquam mei partem pertinebit; Arch. 30.
oratio: quod ... vereor ne ad pluris oratio mea pertinere videatur; Sex. Rosc. 94. quae (oratio) pertinet ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. quorsum igitur haec oratio pertinet? ib. 116. nec vero oratio mea ad infirmandum foedus Gaditanorum .. pertinet; Balb. 34.
proscriptio: quae (proscriptio) ad eorum liberos atque ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153.
querimoniae: quae (querimoniae) ad legatum populi Romani pertinerent; Verr. I, 50.
quaestio: ut quod semper malum facinus fuerit, eius quaestio ad populum pertineat; Verr. I, 108.
ratio: nihil ad se istam rationem pertinere; Verr. III, 225. hanc rationem munitionis neque ad M. Fonteium pertinere et ..; Font. 19.
regnum: regnum Aegypti ad se et ad Selenen matrem suam pertinere; Verr. IV, 61.
res: quod prima illa res ad meum officium pertinet; Sex. Rosc. 36. ne forte ea res ad Dolabellam ipsum pertineret; Verr. I, 46. scire volebat ad quem illa res pertineret; ib. 131. neque ad ullam utilitatem rei publicae pertinuit (res); ib. III, 38. nisi ea res ad quaestum et ad praedam tuam pertineret; ib. 129. quid ea res ad hanc rem pertinet? ib. 183. quae (res) ... ad multos pertinuerunt; Font. 5. neque res ulla quae ad placandos deos pertineret praetermissa est; Catil. III, 20. quae (res) ... ad communem salutem omnium civium ... pertinerent; Sest. 38.
res gestae: quae (res gestae) quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; Verr. V, 25.
senatus: senatum ad summam rem publicam pertinere; Phil. III, 38.
summa: summa illuc pertinet, ut sciatis ..; Verr. V, 25.
suspicio: ad quem suspicio maleficii pertineat; Sex. Rosc. 18. cum neque servus quisquam reperiretur neque liber ad quem ea suspicio pertineret; ib. 64. an ad Stratonem suspicio non pertinuit? Cluent. 183.
tabulae: istas tabulas .. ad *diversam veteris* aeris alieni rationem pertinere; Font. 2.
testimonia: cum ... testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; Quinct. 88.
versus: omitto nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75.
vis: quae (vis) ad caput ac vitam pertineret; Caecin. 63.

pertristis, sehr traurig: fuit in hac causa pertristis quidam patruus, censor, magister; Cael. 25.

perturbatio, Verwirrung, Unordnung, Umwälzung: I, 1. **excitat**: pertubatio istum mentis ... et ardentes furiarum faces excitaverunt; Fr. A. V, 3.
facit: timor eius, perturbatio ... haec aperta ... faciebant; Cluent. 54.
ohne Verb: nulla perturbatio animi, nulla corporis; Fr. B. IX, 5.
abl. absol: hac perturbatione animorum atque rerum; leg. agr. I, 24. [perturbatione iudiciorum, infirmatione rerum iudicatarum]; ib. II, 8. hac tanta perturbatione civitatis; Sest. 54.
2. **sum**: quid est enim aliud tumultus nisi perturbatio tanta, ut ..; Phil. VIII, 3.
3. **Ausruf**: quanta autem perturbatio || permutatio || fortunae atque sermonis ..! Muren. 89. quae perturbatio totius urbis! Phil. II, 108.
II, 1. **existimo**: neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes ..; leg. agr. II, 10.
habeo: quantas perturbationes ... habet ratio comitiorum? Muren. 35.
minuo: quo facilius ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.
2. **concedo**: non multum eius perturbationi meus dolor concedebat; Phil. IX, 9.
3. **sum**: qua .. istum perturbatione mentis ... praedonem fuisse censetis? dom. 140.
4. **advolo a**: ab hac perturbatione religionum advolas; Phil. II, 103.
versor in: videtis ... quanta in conversione rerum ac perturbatione versemur; Flacc. 44.
III. **in**: in tanta atrocitate temporis tantaque perturbatione rei publicae; Phil. VIII, 32. in tanta conversione et perturbatione || concursione perturbationum || omnium rerum; ib. XI, 27. in tanta perturbatione rei publicae; ib. XIII, 33.

perturbo, beunruhigen, aufregen: **alqm**: quibus ego rebus vehementissime perturbor; Verr. a. pr. 4. interea sane perturbatus et ipse et eius amici ... moleste ferre coeperunt ..; ib. II, 42. rumore et clamore populi ... perturbatus est; ib. 48. haec te vox non perculit? non perturbavit? ib. III, 132. commotus perturbatusque discedit; ib. IV, 85. cum ... clamore atque impetu perturbatus exsiluisti; ib. V, 165. ita sum perturbatus, ut omnia timerem; Cluent. 51. unum etiam est, quod me maxime perturbat; ib. 135. numquam ... populus Romanus ... consulem me fecisset, si vestro clamore perturbatum iri arbitraretur; Rabir. 18. vehementissime perturbatus Lentulus ... manum suam cognovit; Catil. III, 12. cum F. Antonius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1. me multa perturbant; Deiot. 1. perturbat me ... illud, .. quod ..; ib. 3. maxime vero perturbatus est, ut audivit ..; ib. 11. minime miror te odium perturbare; Phil. II, 87. sic me perturbasset eius sententia; ib. V, 1. cuius cum adventu maxime perturbatus esset Antonius; ib. IX, 7.
alqd: si haec perturbare omnia ... volumus; Verr. I, 38. haec omnia ... perturbata ... sunt; ib. II, 33. dies intermissus aut nox interposita saepe perturbat omnia; Muren. 35. an tu haec ita confundis et perturbas, ut ..? dom. 127. quod ... excluserat, ... id ... ita perturbatum ... est, ut ..; har. resp. 45. eos autem, qui omnia divina et humana ... perturbarint; Sest. 1. omnia illa, de quibus disserui paulo ante, perturbat; prov. cons. 36. tu ... Caesari omnia perturbare cupienti causam ... dedisti; Phil. II, 53. ut haec omnia perturbet; ib. VIII, 8.
amicos: s. alqm; Verr. II, 42.
animum: non minus perturbato animo atque voltu, quam si ..; Sest. 28.
civitatem: mihi civitatem ... perturbatam vestris legibus ... tradidistis; leg. agr. I, 23.
contiones: nostras contiones ... plerumque perturbant; Flacc. 17.
hominem: isdem rebus est perturbatus homo; Deiot. 10.
Italiam: s. urbem.
iura: haec (iura) perturbari aliqua ratione .. possunt? Caecin. 74.
provinciam: „ut eam provinciam perturbaret"; Sulla 56.
rationem: omnia ... rationibus populorum non interpositis neque perturbatis neque repentinis ... confecta sunt; Verr. III, 175. o pertur-

batam rationem! leg. agr. II, 55. nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare ... debemus; prov. cons. 35.

rem publicam: quos (honores) quieta re publica desperant, perturbata se consequi posse arbitrantur; Catil. II, 19. num perturbare rem publicam seditionibus velles; dom. 35.

sacra: perturbatis sacris; dom. 35.

tempora: vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum; Sest. 73.

vectigalia: vectigalia nostra perturbarunt; Piso 84.

voltum: f. animum.

urbem: idcirco urbem terrore nocturno, Italiam ... metu perturbasti? Phil. II, 77.

perturpis, sehr unanständig: cum hac (muliere) aliquid adulescentem hominem habuisse rationis num tibi perturpe ... esse videatur? Cael. 50.

pervado, durchdringen, hindringen, erreichen, gelangen: alqs: per omnis partis provinciae te ... pervasisse; Verr. I, 96.

calamitas: ut quaedam calamitas pervadere videretur; Verr. I, 44.

fama: an vero ullam usquam esse oram tam desertam putatis, quo non illius diei fama pervaserit? imp. Pomp. 44.

incendium: quantum incendium ... non solum per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorum, neque solum per bona, sed etiam per iura libertatis ... pervaserit; Verr. III, 66.

iniquitas, libido: quo non ... libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207.

morbus: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

opinio: quae (opinio) animos gentium barbararum pervaserat; imp. Pomp. 23.

pars: pars eius belli in Italiam ulla pervasit; Verr. V, 6.

pervagor, sich ausdehnen, verbreiten: I. de: de quo ... in exteris nationibus usque ad ultimas terras pervagatum ... est; Verr. IV, 64.

II. alqd: tantum scelus in aratores fuisse, — incredibile dictu est .. sed ... tota Sicilia pervagatum — ut ..; Verr. III, 129. nihil est enim ... quod minus pervagatum ... sit; Planc. 95.

cupiditas: cupiditate illa sua ... apud omnis pervagata; Verr. II, 85.

declamatio: in qua (causa) desinamus aliquando ... volgari et pervagata declamatione contendere; Planc. 47.

gloria: si quidem gloria est inlustris ac pervagata magnorum ... fama meritorum; Marcell. 26.

naviculae: hic ... praedonum naviculae pervagatae sunt; Verr. V, 98.

nomen: cuius (uxoris) nomen ... tota Sicilia pervagatum et || Sicilia || pervolgatum est; Verr. III, 77. hoc nomine audito, quod per omnis gentis pervagatum est; Scaur. 45.

pirata: quem ad modum (pirata) est pervagatus? Verr. V, 99.

res: res non modo non abhorrens, ... sed usitata etiam || etiamnum || et valde pervagata || et vulgata ||; Scaur. 33.

sermo: an vero ... vestrae peregrinantur aures neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur? Milo 33.

pervenio, ankommen, hinkommen, gelangen, erreichen: I. unpersönlich: cum aliqua perveniendi ad M. Antonium spe; Phil. IX, 2. quod ... commissum nihil esset, qua re ad istam rationem perveniretur; Quinct. 60. nonne his vestigiis ad caput maleficii perveniri solet? Sex. Rosc. 74. sero et raro ad manus pervenitur; Sest. 77. quo pervenire ante certam diem non licebit; prov. cons. 37.

II. acc. c. infin: an vero hoc pro nihilo putas ... ad populi Romani auris pervenire, ei ... neminem adsensum? Phil. X, 6.

III. alqs: ut ocius ad tuum pervenias? Quinct. 43. ut ad suum quisque quam primum ... perveniat; ib. 46. qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83. ad primos pervenit comoedos; Qu. Rosc. 30. post ... ad omnia intima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17. quo facilius ad Siciliam possim aliquando ... pervenire; ib. 62. an ... sine iudice pervenerit ad hanc improbitatem nescio; ib. 105. qui Romam pervenisset; ib. II, 95. ante quam in istius tantam familiaritatem pervenisset; ib. 171. quo maturius ad Apronium possimus ... pervenire; ib. III, 60. qua (via) ad Apronii quaestum, sive adeo qua ad istius ... praedam possim pervenire: ib. 110. in vestram cohortem te monitore an sua sponte pervenerat? ib. 155. quo cuivis pretio licet pervenire; ib. 184. „nam sperabam ... me ad denarios perventurum“; ib. 196. copulati in ius pervenimus; ib. IV, 148. ut illis ... facilius fuerit ad Oceanum pervenire; ib. V, 6. interea Cleomenes iam ad Helori litus pervenerat; ib. 91. ut ad istos honores pervenirent, ad quos vos ... pervenistis; ib. 181. potuisti ad tuum ius ... pervenire; Caecin. 8. ut ad ea, quae propriora huiusce causae ... sunt, perveniam; Cluent. 30. ad eam columnam ... tum suffragiis populi pervenerat; ib. 39. deinde ad id pervenit, quod confici potuit; ib. 69. usque eo pervenit, quoad eum industria ... prosecuta est; ib. 111. se potuisse ... in amplissimum locum pervenire; ib. 153. nunc ... se Alexandriam perventuros arbitrati sunt? leg. agr. II, 44. si iste ... in Manliana castra pervenerit; Catil. I, 30. occulte ad pontem Mulvium pervenerunt; ib. III, 5. ad haec tanta indicia perveni; ib. 22. ille ut eo, quo intendit, mature cum exercitu perveniat; Muren. 22. qui nec in senatum ulla condicione pervenire potuit; Flacc. 43. quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11. quae ... scripsisset, ea sic vidi probari, ut ad veterum scriptorum laudem perveniret; Arch. 18. an ... tu ad illam labem atque eluviem civitatis ... pervenire potuisti? dom. 53. inde navigio perparvo ... in oras Africae ... pervenisse; Sest. 50. non tenuit eum locum, in quem ... facillime pervenisset; ib. 114. cum || cum vix, al. || in provincias pervenissent; prov. cons. 13. cum ... malit tamen tardius ad suorum laborum fructus pervenire; ib. 35. obiectum est etiam, quod in tribum Clustuminam pervenerit || pervenit ||; Balb. 57. ut ... ipse ... ad portam Caelimontanam sitiens pervenerim; Piso 61. posse sese aliquando ad fortunas suas pervenire; Rab. Post. 27. profectus est ... in Hispaniam; sed tuto ... pervenire non potuit; Phil. II, 75. quonam modo igitur Dolabella pervenit (in Hispaniam)? ib. cum .. iam ad congressum conloquiumque eius pervenisset; ib. IX, 2. ut in castra M. Antonii ... perveniret; ib. 15. ille pervenisse videtur, quoad progredi potuerit ... amentia; ib. XI, 6.

alqd: ad te pervenire nihil debet; Qu. Rosc. 54. si ad Roscium nihil perveniret; ib. si plus legarit quam ad heredem heredesve perveniat; Verr. I, 110. ad Apronium non pervenisse tantum; ib. III, 107. perparvum ex illis magnis lucris ad se pervenire; ib. 130. nihil ad tuas auris de infamia tua pervenisse; ib. 132. quid ... possit ad do-

minos puri ac reliqui pervenire; ib. 200. quid autem potest esse in calamitate residui, quod non ad miseros aratores ... pervenerit? ib. 226. num quid aliud de bonis eius pervenisset ad Verrem; ib. IV, 27. quod ad senatum populumque Romanum pervenerit; ib. V, 9. QUOD AD QUEMQUE PERVENIT AUT PERVENERIT || PERVENIT PERVENERIT, PERVENERIT || EX PRAEDA, ... ID AD XVIROS REFERRI iubet; leg. agr. I, 12. etiam si ad vos esset singulos aliquid ex hoc agro perventurum; ib. II, 85. quod ex malis boni posset || possit || in rem publicam pervenire; Sest. 63. quod ex ea pecunia, qua reorum quis damnatus sit || pecunia quae ad quem eorum qui damnatus est||, pervenisse ad aliquem ... planum factum sit; Rab. Post. 37. ſ. dimidium.

actiones: cum omnes actiones horum mensum, omnes sententiae meae pervenerint ad eum ... exitum; Phil. XII, 22.

ager: quod si posset ager iste ad vos pervenire; leg. agr. II, 80.

argentum, aurum: AURUM, ARGENTUM ... AD QUOSCUMQUE || AD QUODCUNQUE || PERVENIT; leg. agr. II, 59.

crimen: ad quem (filium) non modo verum crimen, sed ne ficta quidem suspicio perveniret; Cluent. 178.

dimidium: ne minus dimidium ad A. Trebonium illum .. perveniret; Verr. I, 123.

fama: huius tui facti famam in regna aliorum atque in ultimas terras perventuram; Verr. IV, 68. vix ad auris meas ... fama pervenit; Sulla 12.

frumentum: ſ. numerus.

fundus: ut perveniat ad me fundus; Caecin. 74.

gratia: sine ad alios potestatem, ad te gratiam beneficii tui pervenire; leg. agr. II, 22.

honos: ut ... ad eundem summus honos quoque perveniret; Quinct. 14.

indicium: quin eodem perscriptum hoc indicium pervenerit; Sulla 43. ſ. nuntius.

inimici: si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... ad ipsius exercitum pervenire; leg. agr. II, 54.

inquisitor: etenim ille Achaicus inquisitor ne Brundisium quidem pervenit; Verr. a. pr. 6.

laetitia: cuius ex salute non minor paene ad omnis, quam ad ipsum || illum || ... laetitia pervenerit; Marcell. 4.

legatus: quem || ecquem || scias umquam legatum ... istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12.

legiones: cuius legiones sic in Asiam pervenerint, ut ..; imp. Pomp. 39.

litterae: ſ. nuntius.

magistratus: ut (avariores magistratus) vecturae difficultate ad quam vellent aestimationem pervenirent; Verr. III, 190.

metus: ut metus videlicet ad omnis, poena ad paucos perveniret; Cluent. 128.

numerus: de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium, sicut Agyrinense frumentum, pervenerit? ib. III, 76.

nuntius: nullus umquam de Sulla nuntius ad me, nullum indicium, nullae litterae pervenerunt, nulla suspicio; Sulla 14.

pecunia: ſ. **pecunia,** I. pervenit (10 St.) S. 574, b.

peripetasmata: rogari pervenissentne (peripetasmata) Agrigentum: dixit pervenisse; Verr. IV, 27.

poena: ſ. metus.

populus: populum [quidem] Syracusanum in maximam invidiam ... pervenisse; Verr. II, 45.

potestas: ſ. gratia.

praeda: nisi omnis ea praeda ... ad istum ipsum perveniret; Verr. III, 89.

praedia: emptionibus ea (praedia) solere saepe ad alienos homines, saepe ad infimos ... pervenire; Balb. 56.

pulchritudo: cum pulchritudo eius (candelabri) recens ad oculos hominum ... perveniret; Verr. IV, 64.

pupillus: qui (pupillus) in tutelam pervenit; Qu. Rosc. 16.

regnum: se esse tertium illum Cornelium, ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; Catil. III, 9.

res: cum res ab eo ... recessisset et ad heredem pervenisset; Quinct. 38. non necesse erat rem ad ipsum pervenire; Verr. I, 148. pervenit res ad istius auris; ib. IV, 64.

res publica: videte ... quem in locum rem publicam perventuram putetis; Sex. Rosc. 153.

secures: cum duodecim secures in praedonum potestatem pervenerint; imp. Pomp. 32.

sententiae: ſ. actiones.

serrula: invenitur ea serrula ad Stratonem pervenisse; Cluent. 180.

similitudo: naturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66.

suspicio: ſ. crimen. nuntius.

talenta: undecim milia talentum ad Gabinium pervenerunt; Rab. Post. 30.

tela: quo manuum nostrarum tela pervenerint; Arch. 23.

Tusculanum: tum Tusculanum ... ad Metellum pervenisse; Balb. 56.

virtus: posse virtutem ... quo contendisset ... pervenire; Scaur. c. 1. § 4.

vis: non ea sola vis est, quae ad corpus nostrum vitamque pervenit; Caecin. 42.

voces: iaciuntur enim voces, quae perveniunt ad auris meas; Catil. IV, 14.

perverto, völlig umstoßen, vernichten, verderben, part. verkehrt, böse: I. absolut: si hoc dissuadere est ac non disturbare atque pervertere; leg. agr. II, 101.

II. alqm: numquam ullo artificio pervertet (me); div. Caec. 44. ut erat semper praeposterus atque perversus; Cluent. 71. postquam Iunium pervertit; ib. 108. nemo umquam me ... perstrinxit, quem non perverterim; Sulla 46. nolite ... hunc ... tamquam turbine aliquo aut subita tempestate pervertere; Cael. 79.

alqd: nihil ab hoc ... perversum produci posse arbitrabantur; Qu. Rosc. 30. verum hoc, quod est .. ita perversum, ut ridiculum ... sit, relinquamus; leg. agr. II, 28. quid magis ... perversum .. dici potest quam ..? har. resp. 25. qui ... omnia illa, ... quae reges omnes ... coluerunt, perverteris; ib. 28. quid tam [perversum] praeposterum dici aut excogitari potest? Rab. Post. 37.

civem: alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140.

focos, ignis: deorum ignis, solia, mensas, ... focos, ... sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57.

ius: umquam ausus esset ... ius libertatemque pervertere? Sest. 30.

leges: eas leges pervertit, quas ..; Phil. V, 7.

libertatem: ſ. ius. — mensas: ſ. focos.

morem: perverso more; Qu. Rosc. 56.

religionem: quis perversam ... religionem recordatur, qui ..? Sulla 70.

rem publicam: qui primum eam rem pu-

blicam ... conarere pervertere; Vatin. 23. quas (provincias) ... consules pro perversae rei publicae praemiis occupaverunt; prov. cons. 3.
sacra: s. focos.
sapientiam: graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam; Muren. 75.
senatum: senatum ipsum ... pervertit; har. resp. 58.
solia: s. focos.
vectigalia: si iste non vectigalia ... suo quaestu pervertisset; Verr. III, 128.
urbem: adeone ... captam hanc urbem atque perversam putaris? Vatin. 19.

pervestigo, ausspüren, erforschen: alqd: ita odorabantur omnia et pervestigabant, ut ..; Verr. IV, 31. illa, quae ... coepta sunt ab isto, a me autem pervestigata; ib. V, 174.

pervetus, uralt: oppidum: Segesta est oppidum pervetus in Sicilia; Verr. IV, 72.
signum: tamen praeter unum || praeter unum tamen || pervetus ligneum (signum); Verr. IV, 7.
tempora: ille furor ... ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis; dom. 123.

pervigilo, durchwachen: non orat ut eam noctem pervigilet? Sex. Rosc. 98.

pervolgo, öffentlich bekannt machen, preisgeben: alqm: quae (mulier) se omnibus pervolgaret; Cael. 38.
alqd: postea vero pervolgata || promulgata ||... inanissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26. si cetera magis pervolgata nos saepe ... moverunt; har. resp. 62.
honorem: usitatus honos pervolgatusque; Phil. XIV, 11.
indicium: pervolgari (indicium) atque edi populo Romano imperavi; Sulla 42.
maledicta: sunt enim ista maledicta pervolgata in omnis; Cael. 6.
nomen: cuius (uxoris) nomen ... tota Sicilia pervagatum et || Sicilia || pervolgatum est; Verr. III, 77.
rationem: dierum ratione pervolgata || promulgata ||; Muren. 25.
rem: in re ... tam abs te ipso pervolgata; Verr. II, 104.

pervolo, durchfliegen: sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit; Sex. Rosc. 19.

pervolo, gern wollen: Conjunctiv: „pervellem adessent ei, qui ..“; Verr. II, 72.
Infinitiv: scire ex te pervelim quam ob rem..; Sulla 23.

pes, Fuß: I. nach Verben: 1. adsigno: si iam campus Martius dividatur et uni cuique vestrum ... bini pedes adsignentur; leg. agr. II, 85. uti .. locum sepulcro ... pedes XXX quoquo versus adsignet; Phil. IX, 17.
confero: num possum magis pedem conferre... aut proprius accedere? Planc. 48.
effero: simul ac pedem limine extulerat; Cael. 34.
habeo: locum ludis gladiatoribusque liberos... pedes quinque habere; Phil. IX, 16.
infero: pedem cum intulero; Caecin. 39.
pono: ecquo in oppido pedem posuit ubi non plura ... adventus sui vestigia reliquerit? Verr. I, 62. si in fundo pedem posuisses; Caecin. 31. prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere; Ligar. 24. quid erat in terris, ubi in tuo pedem poneres? Phil. II, 48. in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. III, 28.
refero: ut non referat pedem; Phil. XII, 8.
vincio: cum vincirentur pedes fasciis; Fr. B. XIII, v, 3.
2. abduco a: qui ... avi servum ... a legatorum pedibus abduxerit; Deiot. 2.
abicio ad: cum ... se ad lenonis impudicissimi pedes abiecissent; sen. 12. socer ad pedes abiectus; Sest. 74. quem vos ... abiectum ... ad pedes ... sustentate; Cael. 79. supplex te ad pedes abiciebas; Phil. II, 86.
iacio ad: quorum ... ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. mihi ad pedes misera (mulier) iacuit; Verr. V, 129. cum ... ad pedes eius flens iaceret; Quir. 12. nos iacentis ad pedes ... prohibebis? Ligar. 13.
proicio ad: vos ... ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26.
prosterno ad: filius se ad pedes meos prosternens; Phil. II, 45.
sterno ad: strati ad pedes; Ligar. 13.
reicio a: gener et Piso gener a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur; Sest. 54.
voluto ad: frater optimus ... volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.
II. nach Substantiven: porticus: porticum ... trecentum pedum concupierat; dom. 116.
supplosio: pedis ... nulla supplosio; Fr. B. IX, 5.
tarditas: non ad insequendum sibi tarditatem pedum ... impedimento fore putabat; Rabir. 21.
III. Umstand: 1. discedere: negat umquam se a te ... pedem discessisse; Deiot. 42.
2. compensari: „pedibus compensari pecuniam“; Flacc. 72.
confici: cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12.
ire: NE PEDIBUS IRET; sen. 8.
reverti: milites ... pedibus reverti iubet; Verr. I, 87.
3. ante: ut ... ante pedes vestros ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12. C. Servilium ... ante pedes tuos ... abiectum; Verr. V, 140. hominem ante pedes Q. Manlii ... constituunt; Cluent. 38. ante pedes praetoris in foro expensum est ..; Flacc. 68. quorum ante pedes eius morientium sanguine os uxoris respersum esse constabat; Phil. III, 4. eos .. ante pedes suos uxorisque suae ... iugulari coëgit; ib. V, 22.
circum: servos ... cum haberet domi, circum pedes autem homines formosos; Verr. I, 92.

pessumdo, zu Grunde richten: hoc miror, ... quemquam hominem ita pessumdare alterum verbis velle || velle ||, ut ..; Fr. C, 17.

pestifer, unheilvoll verderblich: alqd: quicquid est pestiferum; Phil. VIII, 15.
annus: ille pestifer annus; sen. 3.
belua: taetram et pestiferam beluam ne ... dimittatis cavete; Phil. VII, 27.
civis: tu unus pestifer civis eum restitutum neges esse civem, quem ..? dom. 85. qui ab illo pestifero ac perdito civi ... saginantur; Sest. 78. cum omnia ... pestifero illi civi paterent || paterent ||; Phil. V, 43. cum a populo Romano pestiferi cives .. desciverint; ib. XI, 21.
consules: quas (provincias) ... pestiferi illi consules ... occupaverunt; prov. cons. 3.
contio: pestifera illa Tiburi contio; Phil. XIII, 19.
flamma: quorum ego a templis ... pestiferam illam ... flammam depuli; dom. 144. ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur; Phil. VI, 6.

ignes: quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.
intercessio: dum genus hominum ... exstabit, ... tua illa pestifera intercessio nominabitur; Phil. II, 51.
pax: huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; Phil. XIV, 20.
reditus: cum .. eius ... pestifer reditus timeretur; Phil. III, 3. capitalem et pestiferum ... reditum timeremus; ib. IV, 3.
tribunatus: nam si illa labes ... suum illum pestiferum ... tribunatum defenderit; dom. 2.
vipera: etiamne in sinu || iu senatu || ... viperam illam ... pestiferam habere potuerunt? har. resp. 50.

pestilens, ungesund: ut ... agros ... desertos ac pestilentis ... populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

pestilentia, Pest, ungesunde Gegend: I. fines: in Salpinorum || Salapinorum || pestilentiae finibus || pestilentiae uligine || ... conlocari; leg. agr. II, 71.
possessor: ut locupletatis aut invidiae aut pestilentiae possessoribus, agri tamen emantur; leg. agr. I, 15.
II. 1. interitus: an exercitus nostri interitus ferro, fame, frigore, pestilentia? Piso 40.
2. propter: alterum genus agrorum ... propter pestilentiam vastum ... emetur ab eis, qui ..; leg. agr. II, 70.

pestis, Pest, Verderben, Untergang, Unhold, Geißel: I. absolut: 1. definiunt: omnes Saxae ceteraeque pestes, quae sequuntur Antonium, aedis sibi optimas ... definiunt; Phil. VIII, 9.
est: quae pestis Graeciae fuisset, nisi ..? Phil. X, 11.
minatur: f. prorumpit.
moratur: diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27.
nominant: quem ceterae pestes in lapidatione illa nominabant? dom. 14.
perit: aliter perire illa pestis non potuit; Milo 88.
pervadit: te tamquam aliquam calamitosam pestem tempestatemque || tempestatem pestemque || pervasisse; Verr. I, 96.
potest: f. II, 1. comprimo; Catil. I, 30.
prorumpit: illa pestis immanis, importuna [Catilinae] prorumpet || perrumpet || qua poterit et iam minatur; Muren. 85.
quaerunt: cum tu ceteraeque rei publicae pestes armorum causam quaereretis; Vatin. 6.
queritur: queritur etiam importuna pestis; dom. 26.
sedent: sedentibus in templo ... proditoribus huius civitatis ac pestibus; Vatin. 18.
sequuntur: f. definiunt.
versatur: iamne intellegitis .. quae pestis ... in nostra || vestra || ... provincia versata sit? Verr. III, 64.
vexant: per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam || populum || dicebantur; Sest. 114.
2. Vocativ: hunc igitur tu, funesta rei publicae pestis, hunc tu civem ... cedere curasti? dom. 5. hunc tu etiam, portentosa pestis, exsulem appelare ausus es? ib. 72.
3. Ausruf: o scelus, o pestis, o labes! Piso 56. malam quidem illi pestem! Phil. VI, 12.
II. nach Verben: 1. adfero: quae (imago) ... pestem atque exsilium Sex. Tito attulit || attulisset, attulisses ||; Rabir. 25.
appello: appellarisne nominatim pestem illius anni? Vatin. 33.
comparo: a quo tibi praesentem pestem vides comparatam; Phil. XIII, 25.
comprimo: hanc rei publicae pestem paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi posse; Catil. I, 30. ad illam pestem comprimendam, exstinguendam, funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6.
comprobo: f. depromo.
confero: in te conferri pestem quam tu in nos [...] machinaris; Catil. I, 2.
conficio: magnum Miloni fuit conficere illam pestem; Milo 40.
debeo: f. 4. seduco a.
deleo: exstinguetur atque delebitur ... haec tam adulta rei publicae pestis; Catil. I, 30. f. comprimo; har. resp. 6.
denuntio: omnibus ... pestem ... denuntiat; Phil. XIV, 8.
depello: qui illam ... pestem depellere cupiebant; Muren. 52. cum a patria pestem depellerent || depulissem, depulissent ||; sen. 17.
deprehendo: tu inclusam ... pestem deprehendisti; Flacc. 102.
depromo: et quam tu pestem ... deprompseris, hanc hi tales viri comprobabunt? Cluent. 186.
effugio: quod hanc tam taetram, tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem ... effugimus; Catil. I, 10.
evomo: quod tantam pestem evomuerit forasque proiecerit; Catil. II, 2.
exopto: te oderunt, tibi pestem exoptant, te exsecrantur; Piso 96.
exseco: qui exsecant pestem aliquam tamquam strumam civitatis; Sest. 135.
exstinguo: f. deleo.
fugio: omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; Cluent. 41
importo: velim existimes ... sententiam tuam ... miserrimam pestem importaturam esse; Deiot. 43.
includo: illis inclusis in re publica pestibus; Sulla 76. f. deprehendo.
machinor: f. confero.
molior: L. Catilinam ... pestem patriae nefarie molientem ... eiecimus; Catil. II, 1.
nomino: si leges nominandae sunt ac non faces urbis, pestes rei publicae; Milo 33.
opprimo: ad has pestis opprimendas; Phil. X, 23.
proicio: f. evomo.
recordor: reliquas illius anni pestis recordamini; Sest. 55.
removeo: ne ... rei publicae pestis removeretur; har. resp. 50.
reprimo: f. comprimo; Catil. I, 30.
sequor: at hanc pestem agmen armatorum sequebatur; Phil. V, 17.
teneo: et has duplicis pestis sociorum ... teneretis? prov. cons. 13.
video: qui numquam istam pestem viderat; Verr. V, 162. pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146.
vinco: qui si tum illam labem pestemque vicisset; Vatin. 25.
2. do: eas (provincias) ... dedisti ... rei publicae pestibus; dom. 24.
resisto: at cui pesti quantaeque restitit! Phil. X, 9.
3. libero: qua peste ... rem publicam ... Caesar liberavit; Phil. III, 5. cum primum pestibus || cum primis pestibus, compressis pestibus || rem publicam liberasset; ib. XIV, 4.

4. **abeo in**: quin tu abis in malam pestem? Phil. XIII, 48.
advolo ad: advolarat subito ad direptionem pestemque sociorum; Phil. X, 12.
capio arma contra: omnia arma ... contra illam pestem esse capienda; Phil. IV, 7.
confero cum: cum hac me nunc peste atque labe confero! Piso 3.
contendo cum: cum ipsa illa taeterrima peste se saepissime ... contendisse; Milo 68.
depello a: qui ... potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43.
impello ad: quam autem ad pestem furor tribunicius impelli non poterit? Phil. I, 22.
intersum inter: ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17.
seduco a: quod te ... a debita tibi peste seduxit; Phil. XIII, 22.
sum in: quantum in illis duabus huius imperii pestibus fuit; Sest. 65.
valeo contra: ut ... nihil consensio bonorum contra pestem ... civitatis valeret; Rabir. 2.
III. **nach Substantiven**: 1. **abitus**: post abitum .. huius importunissimae pestis; Verr. III, 125.
causa: iste ... belli causa, causa pestis || belli causa pestis || atque exitii fuit; Phil. II, 55.
consilia: tune ausus es ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16.
hora: qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.
2. **bellum cum**: cum his ... paene huius imperii pestibus bellum mihi ... esse susceptum; har. resp. 4.
lex, privilegium de: an de peste civis ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26.
IV. **Umstand**: 1. **perire**: potius, quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; Catil. IV, 3.
2. **a**: producti ... in contionem ab illa furia ac peste patriae; Sest. 33. ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; ib. 39. a nefariis pestibus ... esset occisus; ib. 83.
cum: cum tua peste ... proficiscere; Catil. I, 33.

petitio, Bitte, Bewerbung, Anspruch, Klage, Angriff: I. **Subject**: **desiderat**: quod (munus) petitio praeturae desiderabat; Muren. 37.
est: angustiorem sibi esse petitionem consulatus; dom. 37.
movet: s. II, 1. comparo; Phil. II, 98.
II. **nach Verben**: 1. **abicio**: deposita atque abiecta petitione; Muren. 48.
adorno: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet; Muren. 46.
comparo: consulatus petitio ipsi illi populari sacerdoti comparabatur; Sest. 66. eam .. petitionem comparasti, quae et risus hominum et querellas moveret; Phil. II, 98.
concedo: auguratus petitionem mihi te concessisse dixisti; Phil. II, 4.
conicio: s. effugio. — **depono**: s. abicio.
do: NEC PETITIONEM ... DABO; Verr. I, 113.
effugio: quot ego tuas petitiones ita coniectas, ut vitari posse non viderentur, ... effugi! Catil. I, 15.
guberno: totam ut petitionem ipse solus ... gubernaret; Milo 25.
novi: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44.
relinquo: cum ... tibi integram petitionem reliquit; Qu. Rosc. 56. quam (condicionem) secuti petitionem reliquissent; Cluent. 154. quam petitionem cum reliquisses; Planc. 13.
vito: s. effugio.
2. **adfero**: quid roboris, quid dignitatis huic petitioni attulerunt? Planc. 21.
inicio: illa plaga est iniecta petitioni tuae; Mur. 48. quam te securim putas iniecisse petitioni tuae? ib.
refragor: petitioni vero refragata (lex) est; Muren. 46.
servio: petitioni toto animo servire ... non licebat; Verr. a. pr. 24.
3. **adgredior ad**: ad consulatus petitionem adgredi; Muren. 15.
dico in: admonuisti etiam ... dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85.
pono in: ut ... operam diligentiamque suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.
reservo ad: horum utrumque ei fortuna ad consulatus petitionem reservavit; Muren. 37.
voco ad: qui te ad tribunatus petitionem vocaverunt; Muren. 81.
III. **nach Substantiven**: 1. **adiumenta**: cum incubuit ad virum bonum et multis aliis adiumentis petitionis ornatum; Muren. 58.
cura: postea quam illa petitionis magna cura literatus sum; Verr. a. pr. 26.
curriculum: cum [te] de curriculo petitionis deflexisses; Muren. 46.
gradus: ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47.
motus: noli enim existimare non magnum quendam motum fuisse illius petitionis tuae; Planc. 52.
occasio: ad alienae petitionis occasionem; leg. agr. II, 3.
2. **dignitas ad**: parem dignitatem ad consulatus petitionem ... in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43.
IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: quod hoc honore ... me ... adfeciscis .. prima petitione; leg. agr. II, 4.
2. **causa**: ad cenam petitionis causa si quis vocat, condemnetur; Muren. 74.
in: me in petitione tua tibi omnia studia ... praestitisse; Muren. 7. in praeturae petitione prior renuntiatus est Servius; ib. 35. quod ego in mea petitione sensi; ib. 40. unum habent ... referendi beneficii locum hanc in nostris petitionibus operam; ib. 70. ut in ipsa petitione gladiatores audeas dare; Vatin. 37. quae (res) in petitione fuisset adiutrix; Planc. 1. sed non hic magis quam ego a meis competitoribus et alias et in consulatus petitione vincebar; ib. 18. ne par ab eis munus in sua petitione respectent; ib. 45. et ipsum gratiosum esse dico et habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. quod illum in pontificatus petitione ... meminerat fuisse patricium; Scaur. 34. se a te ... adiutum in petitione praeturae; Milo 68. tu a me auctus in petitione quaesturae; Phil. II, 49.

petitor, Bewerber, Kläger: I. **sum**: quis erat petitor? Fannius; Qu. Rosc. 42. cum in his .. [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator ... soleat esse; Verr. III, 27.
II, 1. **condemno**: ecquo modo petitorem ipsum Apronio condemnare possent; Verr. III, 31.
deduco: petitorem ego, praesertim consulatus, magna spe ... in campum deduci volo; Muren. 44.
duco: C. Fuficium duci iussit petitorem; Verr. II, 31.
exspecto: quem igitur ex his tribus a me testem exspectabis? petitorem? Qu. Rosc. 42.
2. **praestituo**: si [praetor] is ... numquam petitori praestituit qua actione illum uti velit; Caecin. 8.

III. causa: actoris et petitoris fit causa copiosior; Tull. 28.
diligentia, gratia: his levioribus comitiis diligentia et gratia petitorum honos paritur; Planc. 7.
persona: possumus petitoris personam capere? Quinct. 45.

peto, angreifen, bedrohen, hineilen, bitten, verlangen, Anspruch machen, klagen, sich bewerben, trachten, streben: I. absolut: 1. unpersönlich: a. molestia: qua re ego expertus .. petendi ... molestiam sic intellexi; Muren. 46.
potestas: qui tibi ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; Fr. B. VIII, 14, b.
ratio: quantum interesse vis ad rationem petendi? Planc. 19.
tempus: aliud tempus est petendi, alind persequendi; Muren. 44.
b. in: in petendo studium esse accerrimum; Muren. 46. cum te .. remissiorem in petendo putarent; ib. 52. quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31.
2. persönlich: alqs: si debuisset, Sexte, petisses, et petisses statim || petisses, sed petisses statim, petisses statim ||; Quinct. 40. debuit tibi C. Quinctius: numquam petisti; ib. 41. „utatur (pecunia mea) sane; non peto"; ib. 42. non petiit; Qu. Rosc. 26. neminem eorum postea petiturum; ib. 35. suo nomine petiit; ib. 53. qui per se litem contestatur, sibi soli petit; ib. si quisquam petere potest alteri; ib. 54. quem ad modum uterque pro sua parte petit, sic ..; ib. 55. si esset dubium petissent necne, dicerem cur petissent; div. Caec. 15. cum hoc constet, Siculos a me petisse; ib. 17. cum ... contra Qu. Caecilius peteret; ib. 64. petit a me Habonius; Verr. I, 149. petit Naevius Turpio quidam; ib. II, 22. SI PETIT; ib. 31. cum vero abs te tui capitis causa peteret; ib. 98. qui petere debet; ib. III, 35. cuius adventu certiores facti petiverunt; ib. 183. te petere, te agere oporteret; ib. IV, 70. iste tum petere ab illis; ib. 75. nuper ab ipso Habito petere coepit; Cluent. 163. cum multis annis post petissent; leg. agr. II, 3. cum primum petierim; ib. qui autem anno suo petierunt || petierint, petissent ||; ib. cum petebam; ib. 100. ut cum duobus patriciis ... peterem; Muren. 17. qui cum ... petisset diligenter et ita petisset, ut ..; ib. 53. cum petere destitit; ib. 57. petere non oportere numquam ostendes; Flacc. 86. hunc petentem repudiasset; Arch. 25. gladiatores biennio, quo quis [petierit aut] petiturus sit, dare; Sest. 133. BIENNIO, QUO QUIS PETAT PETITURUSVE SIT, GLADIATORES dare; Vatin. 37. et ea non petenti detulerunt, quae multis petentibus denegarunt; Cael. 5. neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer; Planc. 25. fuit in oculis, petivit, ea est usus ratione vitae, qua ..; ib. 67. Q. Metellum Pium consulem praetoriis comitiis, petente Q. Calidio, populo Romano supplicasse; ib. 69. qui a te pro Ligario petunt; Ligar. 31. quod si comitia placet in senatu haberi, petamus; Phil. XI, 19. quis potest refragari non modo non petenti, verum etiam recusanti? ib. XI, 20. ab equestri ordine (petis)? Fr. B. VIII, 14, d. vgl. III. alqd; Quinct. 41. 46. >< 47.
decumanus: utrum est aequius decumanum petere an aratorem repetere? Verr. III, 27.
filii: si, quod equitis Romani filius est, inferior esse debuit, omnes tecum equitum Romanorum filii petiverunt; Planc. 17.
frater: „at enim frater iam non petit"; Scaur. 35.
heres: ut heres sibi soli, non coheredibus petit, sic socius sibi soli, non sociis petit; Qu. Rosc. 55.
praetor: praetore † petente || patiente, repetente ||; dom. 87.
quaestor: non enim quaestor petit; ib. II, 22.
senator: quod (senator) ea condicione proposita petere coepisset; Cluent. 154.
II. mit Ergänzungssatz: 1. ne: s. me, I, 1, a. peto (8 St.) S. 248, b.
2. ut: cum a me peteret, ... ut ... defenderem; Quinct. 77. primum a Chrysogono peto, ut ... contentus sit ...; deinde a vobis, iudices, ut ..., resistatis; Sex. Rosc. 7. petimus abs te, M. Fanni, a vobisque iudices, ut ... vindicetis; ib. 12. Roscium abs te petisse, ut ... sumeres; Qu. Rosc. 26. petam a C. Cluvio, ... ut ... mentiatur; ib. 48. aperte ab iudicibus petit, ut tu mihi anteponare; div. Caec. 23. reus ut absolvatur, non peto; sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto; ib. a L. Metello legationes universae petiverunt, ut ... succederet; Verr. II, 10. „ego iam pridem ab eo ... peto, ut mecum .. proficiscatur"; ib. 29. multo magis est petendum ab hominibus, ... ut eant nobiscum in provinciam; ib. a Sthenio petere coepit, ut ... adiuvaret; ib. 85. petis a me quod in tua potestate est, ut id tibi facere ne liceat; ib. 148. atque hoc ... petitum est ab Apronio, ut ... liceret; ib. III, 114. nisi ab eis hoc petivisset, ut sererent quam plurimum; ib. 121. petivit, ... ut sibi ... liceret; ib. 189. petisse ab isto aratores, ut ... liceret; ib. 191. petiverunt ab eo civitates, ut aestimaret; ib. 214. qui a senatu peteret, ut Heius adficeretur ignominia; ib. IV, 18. iste petit a rege, ... ut id ad se mittat; ib. 64. id sibi ut donaret ... vehementissime petere coepit; ib. 66. se ... a nobis petere, ut veniremus; ib. 137. petisse, ut sibi ... ignosceretur; ib. 140. *se ut advocaret, verecunde petunt*; Tull. 17. abs te peto, ut me invitum ... dicere existimes; Cluent. 10. mulier ... necessarios convocavit et ab eis flens petivit, ut negotium susciperent; ib. 22. petit Oppianicus, ut sibi Sassia nubat; ib. 27. ab ea petivit, ut ... apud Dinaeam ... habitaret; ib. 33. ab Habito petiverunt, ut eam causam susciperet; ib. 43. id .. a me ut facerem et ut causam Scamandri susciperem petebant; ib. 49. petam a vobis, ut me ... attente audiatis; ib. 89. quod ego et ab initio petivi et nunc peto, ut ... deponatis; ib. 142. qua re a vobis ... ut eam voluntatem ... retineatis, peto; leg. agr. III, 2. a vobis *peto* quaesoque, ut ... putetis; Rabir. 38. tantum a vobis petimus, ut ... putetis; Flacc. 3. tantum a vobis petam, iudices, ut ... memineritis; ib. 13. a P. Sulla petit, ut emat gladiatores et ut hos ipsos emat; Sulla 55. tantum a vobis peto, ut ... cogitetis; ib. 71. ideo a vobis peto, ut ... tempori tribuatis; ib. 72. petimus a vobis, ... ut eum ... in vestram accipiatis fidem; Arch. 31. qui ... iam a superioribus tribunis petierit, ut ... referrent; sen. 29. peto a vobis, ut tantum ... concedatis; Sest. 4. qua re peto a te, ut mihi ignoscas; Vatin. 7. peto a vobis, ut ... putetis; Balb. 17. illud peto, ut ... malitis; ib. 19. petam, iudices, a vobis, ut ... tribuatis; Planc. 3. petam .. a vobis, iudices, ut eum beneficio complectamini; ib. 82. peto a vobis, iudices, ut ... patiamini; Scaur. 21. si id non negat, ex quo nihil petit nisi ut ignoscatur; Milo 81. deinde a vobis ... peto, ut ... benigne me ... audiatis; Phil. I, 15. deinde ... peto ut sic irascatur, ut civi; ib. 27. quibus (litteris) petis, ut tibi per me liceat ..; ib. II, 9. alterum peto a vobis, ut me ... benigne ... audiatis; ib. 10. quae peto, ut ... attente audiatis; ib. 47. quid petens? ut servires? tibi uni peteres, qui ita ... vixeras, ut omnia paterere; ib. 86. peto a vobis ... ut eadem benignitate ... audiatis; ib. VII, 9. ut

in eam (civitatem) reciperentur petebant; ib. XII, 27. petivit .. a me pater, ... ut ... defenderem; Fr. B. VI, 5. te ex me ... petisse, ut tibi primum locum concederem; ib. VIII, 20.

3. **ut ne:** ut ... ab eo .. peteret, ut ... ne amplius ... exigeret; Verr. III, 114. tantum peto, ut ... ne huic aliena peccata, ne aetatis ac temporum vitia noceant; Cael. 30. a viris fortissimis et de me optime meritis quibusdam peto, ut ... ne ... velint esse; prov. cons. 44.

II. **mit Object:** alqm: quotienscumque me petisti, per me tibi obstiti; Catil. I, 11. cum Murenam ipsum petis ‖ petas ‖; Muren. 8. quod huic ... responderet ille, unde petebatur, non habebat; ib. 26. cum omnes scelerati me unum petunt; Phil. XII, 24.

alqd: iste ... annum et sex mensis nihil petit; Quinct. 30. QUOD AB EO PETAT; ib. Sex. Naevium statim, si quid deberetur, petiturum fuisse; ib. 41. quod tam diu nihil petivit; ib. 41. ipse, quod peto, satis det; ib. 44. si quid deberetur, peteret; ib. 46. mihi si quid deberetur, peterem; ib. nihil hoc tanto negotio ... uterer, si petendum esset; ib. 47. quod petat non deberi; ib. 66. si quid peteret; ib. 85. quod a ceteris forsitan ita petitum sit, ut ..; Sex. Rosc. 4. si amplius HS nummo petisti; Qu. Rosc. 10. plus se petere quam debeatur; ib. 11. quantum enim aequius esset sibi dari, petiit; ib. 12. quis umquam ad arbitrum quantum petiit tantum abstulit? ib. pete tu tuum; ib. 32. AMPLIUS [A SE] NEMINEM PETITURUM; ib. 35. neminem amplius petiturum; ib. 36. hoc aut Roscius umquam a Cluvio petisset ... aut Cluvius Roscio petenti concessisset ..? ib. 50. sibi soli, societati nihil Roscium petisse; ib. 51. nam quod sibi petitur, certe alteri non exigitur; ib. 52. cum petierit quod suae partis esset, ib. 53. si quod universae societatis fuisset, petisset; ib. cum praesertim ... quodcumque tibi peteres huic peteres; ib. 54. quid ab hoc petis quod per te ... petere debes? ib. 55. quodcumque sibi petat socius; ib. 56. si .. hoc a me Siculi non petissent; div. Caec. 4. Siculos hoc a me non petisse; ib. 12. hoc non modo a me petitum esse, sed ita saepe et ita vehementer esse petitum, ut ..; ib. 14. „non enim .. illud peto, quod soleo ... impetrare"; ib. 28. id quod Siculi petiverunt; ib. 26. cum haec a quopiam vestrum petita sint; Verr. II, 30. quod privatus a populo petit aut populus a privato, senatus ... qui iudicet datur; ... quod civis Romanus a Siculo petit, Siculus iudex datur; quod Siculus a civi Romano, civis Romanus datur; ib. 32. si quis quid de absente peteret; ib. 59. si quis quid peteret; ib. 60. quicquid ab eo peteretur; ib. 66. ut ... neque quisquam ab eo quicquam peteret; ib. 67. abs te haec petita esse; ib. 187. in beneficio praetor hoc petit aliquanto ante adventum suum; ib. III, 44. qui a me hoc petiverunt; ib. V, 130. nihil quod contra peterent ‖ quod competerent ‖; leg. agr. II, 91. a me petere quod debeo, me ipsum appellare debetis; ib. 100. quae dum erant occulta, necessario ab eis, qui ea tenebant, petebantur; Muren. 26. petunt aliquid publicani; ib. 62. atque haec a nobis petunt omnia; ib. 71. ut neque ego ab illo quae mihi petenda essent satis audaciter petere possem neque ..; dom. 28. haec enim certe petebantur, cum ..; har. resp. 45. deinde Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi ... decreverat; prov. cons. 15. quod maxime petendum est; Balb. 19. sed tu istud petisti, ego hoc cogor; Rab. Post. 17. quod nos [domi] petimus precibus, ... id ..; Ligar. 13. quod nos domi petimus, id ..; ib. 14. haec cum peterent armis; Phil. II, 75. ille [induxit ut peteret] promissum et receptum intervertit; ib. 79. nunc ea petit, quae ..; ib. XII, 11. atqui tum ea petebat, quae ..; ib. qui id a me peteres, quod ..; Fr. B. VIII, 20. f. II, 2. Verr. III, 121. Balb. 19. Phil. II, 10. 86.

aedilitatem: f. **aedilitas,** II, 1. peto (6 St.) B. I, S. 134, b.

Alexandriam dabitis igitur Alexandriam clam petentibus his ‖ iis ‖ ..? leg. agr. I, 1. si Alexandria petebatur; ib. II, 44.

arbitria: videre praetextos inimicos, nondum morte complorata arbitria petentis funeris; dom. 98.

auctoritatem: petita est auctoritas vestra, gravitas amplissimorum ordinum, consensio bonorum omnium, totus denique civitatis status; har. resp. 45. f. imperium. Muren. 74.

auguratum: poteras ... auguratum petere; Phil. II, 4.

aurum: ne aurum redderet? num petivit? Cael. 56.

auxilium: f. **auxilium** II, 1. peto (15 St.) B. I, S. 392, b.

beneficium: nec beneficium petebatur ab decumano ut ..; Verr. III, 117. beneficia ... a conlega petebat; Phil. II, 82.

caput: quod iste caput petere non desinebat; Quinct. 29. f. collum.

carnem: quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23.

censuram: quem etiam ad censuram petendam impulisti; Phil. II, 98.

collum: sciebam Catilinam non latus aut ventrem, sed caput et collum solere petere; Muren. 52.

consensionem: f. auctoritatem.

consilium: T. Claudium ... a te consilium P. Sestii accusandi petisse; Vatin. 3. ab alienis potius consilium peterent quam a suis ..? Phil. II, 26.

consulatum: studuit Catilinae iterum petenti (consulatum); Cael. 11. a quibus enim petis (consulatum)? a principibus civitatis? Fr. B. VIII, 14, b. f. **consulatus,** II, 1. peto (18 St. sen. 37) B. I, S. 676, b.

copiam: petebatur a me frumenti copia, annonae vilitas; Quir. 16.

corium: vix mehercule, ut corium peti (oportuerit); Tull. 54.

curationem: idem lege sibi sua curationem petet; leg. agr. II, 22.

cursum: ut eundem quem optimi ac nobilissimi petere cursum laudis videretur; Cael. 72.

decreta: f. iura.

delectationem: si ... delectatio sola peteretur; Arch. 16.

diem: a me ... diem petivit; Quinct. 75. a quibus etiam dies ... petebantur; Muren. 25.

Dyrrachium: Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

exempla: praesertim cum ego omnium meorum consiliorum ... exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. unde pudoris pudicitiaeque exempla peterentur; Deiot. 28.

exercitum: neque enim quisquam potest exercitum cupere aperteque petere, ut non praeterat cupiditatem triumphi; Piso 56.

exordium: paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 11.

facultatem: neque a vobis iam bene vivendi, sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.

fundos: qui non calumnia litium ... alienos fundos ... petebat; Milo 74.

gravitatem: f. auctoritatem.—gubernacula: f. imperium; Muren. 74. — hereditatem: f.

hereditas, II, 1. peto (7 St.) B. II, S. 448, b.

honorem: habet honorem quem petimus; div. Caec. 72. in honoribus petendis; Font. 37. si sua studia ad honores petendos conferre voluissent; Cluent. 153. sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; ib. 154. ut vester honos ... petitus ... esse videatur; leg. agr. II, 3. qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis; Phil. VI, 17.

imperium: „utrum lenocinium“ inquit „a grege delicatae inventutis an orbis terrarum imperium a populo Romano petebas?“ Muren. 74. „quippe .. tu mihi summum imperium, summam || tu summam || auctoritatem, tu gubernacula rei publicae petas ..?“ ib.

initium: si forte videbor altius initium rei demonstandae petisse; Caecin. 10.

Italiam: cum ... hostium classis Italiam ... peteret; Muren. 33.

iter: tum ... iter a Vibone Brundisium terra petere contendi; Planc. 96.

iudicia: s. iura.

iugulum: dare iugulum P. Clodio, non semel ab illo neque tum primum petitum; Milo 31.

iura: nova iura, nova decreta, nova iudicia petebantur; Verr. I, 137.

latus: cuius latus ille mucro petebat? Ligar. 9. s. collum.

laudationes: a civitatibus laudationes petere ... coepit; Verr. II, 64.

legationem: qui hanc ipsam legationem ... usque Tmolo petivit; Flacc. 45. quis provinciam, ... quis legationem a senatu petebat? Sest. 66.

leges: leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122.

lenocinium: s. imperium; Muren. 74.

locum: qui summum locum civitatis ... non petiverunt; Cluent. 150.

magistratum: s. **magistratus,** II, 1. peto (6 St.) S. 90, b.

mancipia: ab Hermippo ibidem mancipia ... petere coepit; Flacc. 49. petit Heraclides a C. Plotio senatore ... mancipia quaedam; ib. 50.

multam: petita multa est apud istum praetorem a Qu. Opimio; Verr. I, 155. multam petivit; Cluent. 91. ab illo ... multa petita esse dicitur; ib. 96. quibus (legibus) a Iunio multa petita est; ib. uno iudicio multa est ab eo petita, sicut ab Iunio; ib. 103. quae (multa) ab Iunio petita est || petita sit ||; ib.

nomen: qui, quod nomen referre in tabulas timeat, id petere audeat; Qu. Rosc. 4. cur nomen || cur tamen, al. || petis quasi || quam || incertum sit || inceravit, al. ||? Muren. 77. utrum igitur me conturbare oportet, an ceteris ... huic || hoc || nomen, quod urget, nunc, cum petitur, dissolvere? Planc. 68.

opem: qui opem a me ... petissent; div. Caec. 4. ut ab Iove Optimo Maximo ceterisque diis deabuspue omnibus opem ... petam; Fr. B. VI, 30.

oras: ultimas Hadriani maris oras petivit; Piso 93.

pacem: ab dis immortalibus pacem ac veniam petunt; Font. 30. ab Iove Optimo Maximo ceterisque dis immortalibus ... pacem ac veniam peto; Rabir. 5.

partem: „petisse .. suam partem Roscium a Flavio confiteor“; Qu. Rosc. 52. potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? ib. ut eam (partem) tu non peteres; ib. 56.

pecuniam: pecuniam petit. nunc denique? verum tamen petat; Quinct. 42. s. **pecunia,** II, 1. peto (17 St.) S. 576.

portum: si non eum petat (navis) portum, quem ... probavi; Planc 94.

possessionem: istius hereditatis ... Flacci nomine petita possessio est; Flacc. 85.

praemia: dubitaret id fateri, ex quo etiam praemia laudis essent petenda? Milo 81.

praesidium: at enim cur a me potissimum hoc praesidium petiverunt? div. Caec. 15.

praeturam: cum ipse praeturam petisset; Verr. a. pr. 23. ante quam Verres praeturam petere coepit; ib. I, 125. qui tum praeturam petebat; Sulla 42. cum praeturam peteremus; Fr. B. VIII, 20.

proemium: longo et alte petito prooemio; Cluent. 58. — provinciam: s. legationem.

quaesturam: quaesturam una petiit; Muren. 18. quaesturam petisti cum P. Sestio; Vatin. 11. venis e Gallia || venisti Galliam, al. || ad quaesturam petendam; Phil. II, 49.

rationes: petunt enim rationes illius; Muren. 84.

regionem: cur non ... palam regionem illam petierunt? leg. agr. II, 44.

rem: si abs te istam rem parens tuus ... petisset; Verr. II, 98. quae res aperte petebatur, ea nunc ..; leg. agr. I, 1.

rem publicam: nunc iam aperte rem publicam universam petis; Catil. I, 12.

salubritatem: s. salutem; Muren. 29.

salutem: a vobis salubritas quaedam, ab eis, qui dicunt, salus ipsa petitur; Muren. 29. nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36.

sanguinem: se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. certo scio vos non petere sanguinem; Ligar. 13.

HS: quoniam Fannius a me petit HS ↀↀↀ; Qu. Rosc. 48. a quo HS C milia ... petita sunt; Verr. II, 66. si sestertium sexagiens peteret; Phil. II, 45.

Siciliam: ego enim ... Siciliam petivi animo; Planc. 95.

tribunatum: coeperas enim petere tribunatum plebis; Planc. 13. cum hic tribunatum peteret; ib. 26.

veniam: posses ab eo (parente) veniam petere; Verr. V, 138. eius delicti veniam petit; Muren. 62. peterem veniam; Sulla 64. erat enim meum deprecari ... veniamque petere; Cael. 30. delicti veniam peto; Ligar. 30. s. pacem.

vilitatem: s. copiam. — ventrem: s. collum.

vitam: sanguinem et vitam ne petat; Sex. Rosc. 7. vitam ne petat; Sex. Rosc. 150. s. sanguinem; Quinct. 46.

urbem: quam (urbem) petebat; Caecin. 88.

petulans, leichtfertig, ausgelassen, frech, schadenfroh: A. alqs: semper audax, petulans, libidinosus; Sulla 71. quam potestatem minuere ... nemo tam effuse petulans conatus est; Piso 10.

adulescens: ex impuro adulescente et petulante ... Graeculum se atque otiosum putari voluit; Sest. 110.

dictum: ut eius ... nullum petulans dictum [...] proferatur; Muren. 14.

iurgium: maledicta iurgii petulantis magis quam publicae quaestionis; Cael. 30.

scurra: ex petulanti atque improbo scurra; Cluent. 39.

B. servio: petulantibus ... servire, ea summa miseria est; Phil. III, 35.

petulanter, leichtfertig, frech: facio: petulanter facimus, si ..; Cael. 32. nam ... pudor tuus defendet nihil ... petulantius esse factum; ib. 50.

iacto: quae (contumelia) si petulantius iactatur; Cael. 6.

insector: quem ... non petulantissime est insectatus? Sest. 110.
male dico: qui isti aetati [...] non possit quam velit petulanter ... male dicere; Cael. 8.
vivo: si vidua libere, proterva petulanter ... viveret; Cael. 38.

petulantia, Muthwille, Ausgelassenheit, Frechheit, Schadenfreude: I. pugnat: ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia; Catil. II, 25.
II, 1. frango: qui ... abiecti hominis ac semivivi furorem petulantiamque fregistis; Piso 31.
2. addico: an deformata (parsimonia) ... cupiditati petulantiaeque addicatur; Quinct. 92.
concedo: quoniam .. suum ius non deseruit neque quicquam illius audaciae petulantiaeque concessit; Caecin. 103.
3. conservo a: quibus liberos ... ab istius petulantia conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14.
nascor a: quae (turpitudo) ... a petulantia ... nata esset; Font. 37.
III. invidia: si quae est || qua est, quaest || invidia communis hoc tempore aeris alieni, petulantiae; Cael. 30.
vestigium: vestigium libidinis, petulantiae; Font. 40.
IV, 1. munire: cuius (convicii) exercitationem .. intolerabili petulantia ... munivit; dom. 3.
2. contra: si ... ea (ornamenta) potest contra petulantiam ... obtinere; Quinct. 94.
praeter: quid est in Antonio praeter ... petulantiam? Phil. III. 28.

phalerae, Brustschmuck: aufero: tam te has phaleras ... abstulisse dicebant, quam alias item nobilis, ... quam tertias a Cratippo; Verr. IV, 29. phaleras pulcherrime factas, quae regis Hieronis fuisse dicuntur, utrum tandem abstulisti an emisti? ib.
depono: s. habeo. inspicio.
emo, facio: s. aufero.
habeo: habere (phaleras) sese; Verr. IV, 29. apud alium quoque eas (phaleras) habuisse depositas, ne qua invenirentur; ib.
inspicio: ut eas (phaleras) ... inspiceres, ubi erant depositae; Verr. IV, 29.
invenio: s. habeo.
tollo: ita abs te invito phaleras sublatas || ablatas || gratis; Verr. IV, 29.
2. celo de: se ... cupisse te celare de phaleris; Verr. IV, 29.
II. donare: Q. Rubrium ... corona et phaleris ... donasti; Verr. III, 185.

pharmacopola, Quacksalber: L. Clodium, pharmacopolam, ... adgreditur; Cluent. 40.

philosophia, Philosophie: I. continet: si quidem philosophia, ut fertur, virtutis continet ... disciplinam; Piso 71.
II. gusto: non gustarat istam tuam philosophiam; Piso 58.
profiteor: quam (philosophiam) qui profitetur; Piso 71.
perpoliri: est autem hic ... non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis ... perpolitus; Piso 70.

philosophor, philosophiren: alqs: incipit philosophari; Phil. XIII. 45.
belua: cum vero etiam litteris studere incipit et belua immanis cum Graeculis philosophari; sen. 14.

philosophus, Philosoph: I, 1. inscribunt: ipsi illi philosophi ... nomen suum inscribunt; Arch. 26.
metiuntur: audistis profecto dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri; Piso 68.
2. sum: cum se philosophum esse diceret; Piso 72.
II, 1. laudo: laudabat homo doctus philosophos nescio quos; Sest. 23.
2. sum: ne id quidem est curare philosophi; Piso 65.
III. indignus: sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit, philosopho valde indignam; Piso 71.
IV. filius: est enim Phaedri, philosophi nobilis, filius; Phil. V, 13.
liber: cum summi philosophi Platonis graviter et ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3. § 4.
recula: postea quam rem paternam ... ad philosophorum reculam || regulam || perduxit; Sest. 110.
vox: at audistis, patres conscripti, philosophi vocem; Piso 56.
V. a: simul audivit voluptatem a philosopho tanto opere laudari; Piso 69.

pictor, Maler: I. sum: alterum (fratrem) esse pictorem; Verr. IV, 30.
II, 1. ingero: ingerebat iste ... Tlepolemum Cornelium pictorem; Verr. III, 69.
2. do: sese ... dedisse ... Graecis pictoribus; Verr. IV, 31.
III. artificium: quae (imagines) non solum pictorum artificio delectabant; Verr. IV, 123.

pictura, Malerei, Gemälde, Stickerei: est: nego ullam picturam neque in tabula neque in textili (fuisse) quin conquisierit; Verr. IV, 1. nihil erat ea pictura nobilius; ib. 122.

pie, fromm, pflichtmäßig: accuso: ut .. iuste pieque accusaret; Cluent. 42.
facio: id pie facere non posses; div. Caec. 62. illa (virgo) pie fecit; Muren. 73. me quod faciam et grate et pie facere; Planc. 98. ne scelerate dicam in te quod pro Milone dicam pie; Milo 103. si pie ... faciunt; Ligar. 33.
tracto: quod ... parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3.

pietas, Frömmigkeit, Liebe, Dankbarkeit, Anhänglichkeit, Pflichtgefühl: I. Subject: debet: s. est; Phil. V, 39.
deest: quid dicam? C. Vergilio ... pietatem, humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96.
est: nec est ulla erga deos pietas; dom. 107. nam meo iudicio pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? ib. 80. si ulla in te pietas esset; Phil. II, 99. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. 39.
excitat: C. autem Gracchum ... pietas ... excitavit; har. resp. 43.
exsistit: clara in hoc P. Sestii pietas exstitit et omnibus grata; Sest. 7.
movet: tamen filii pietas, propinquorum preces ... populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. moveat (te) pietas; Ligar. 33.
potest: s. movet; Quir. 6.
propellit: si paulo etiam longius ... L. Caecilium pietas ... propulisset; Sulla 64.
revocat: ut eam ... non pietas ... a cupiditate revocaret; Cluent 12.

valet: multum etiam valuisse ... pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.
ohne Verb: an pietas tua maior quam C. Gracchi || Gracchi || ? Rabir. 14. hinc pietas, illinc scelus; Catil. II, 25. si hostium fuit ille sanguis, summa militum pietas; Phil. XIV, 6.
II. nach Verben: 1. contineo: maximam pietatem conservatione patriae contineri; Phil. XIII, 46.
declaro: eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem; Phil. XIV, 35.
laedo: si ... voltu saepe laeditur pietas; Sex. Rosc. 37.
ostendo: nisi eius ... pietatem, innocentiam ostendero; Planc. 3.
reprehendo: [Atratini] illius pietatem non reprehendat; Cael. 1.
2. sum: patre imperatore libentissime meruisse pietatis ... fuit; Muren. 12. est autem fidei pietatisque nostrae declarare ..; Phil. XIV, 29.
3. debeo: talem se animum ... pietati suae ... debuisse; Flacc. 104.
servio: ut ... vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79.
tribuo: si voluit accusare, pietati tribuo; Cael. 2.
4. sum: quali pietate existimatis esse eos, qui..? Font. 31. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. qua sit pietate; Sest. 146.
5. deduco a: quae (pecunia) potuerit Heium ... a pietate, religione || a religione || deducere; Verr. IV, 12.
dico de: quod de pietate dixistis; Cael. 4.
III. nach Adjectiven: 1. plenus: etenim est pietatis plena defensio; Phil. II, 44. plena (promissa) pietatis; ib. VIII, 10. difficilis ratio, ... plena pietatis; Fr. B. XVI, III, 5.
2. praeditus: cum C. Marcelli ... commemorabili pietate praediti lacrimas ... viderem; Marcell. 10.
IV. nach Substantiven: 1. effigies: quamquam nullum monumentum clarius ... relinquere potuit quam effigiem morum suorum, ... pietatis; Phil. IX, 12.
excusatio: qui habet excusationem vel pietatis vel necessitatis vel aetatis; Cael. 2.
fructus: cui fructum pietatis suae ... ferre licuit; Sest. 68.
officium: quod tibi ... nullum pietatis officium defuit; Milo 100.
partes: a me ... pietatis potius ... partis esse susceptas; Sest. 3.
poenae: nimiae pietatis ... poenas ... sufferamus; Flacc. 96.
ratio: qui ... neque periculi neque pietatis ... rationem habuisset; Verr. II, 97. ne tum quidem te potuit si non pietatis, at salutis tuae ratio ad officium .. reducere? ib. 98.
simulatio: bella haec pietatis et quaestuosa simulatio; Verr. II, 145.
2. alqs: alter fuit propugnator mearum fortunarum, ... summa virtute et pietate, C. Piso; sen. 38. qui ... pari ... pietate reliquit neminem; Vatin. 26. M. Marcellus ... summa virtute, pietate, gloria militari, periit in mari; Piso 44.
adulescens: singulari pietate adulescens; Phil. XIII, 46. adulescens summa pietate; ib. 47.
frater: frater optimus incredibili pietate ... volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.
V. Umstand: 1. abduci: nec pietate abductus umquam est; Phil. XIII, 46.
cognosci: vos ... incredibili pietate cognitum (fratrem) reddidistis; Quir. 5.
coli: si...pietate propinquitas colitur; Quinct. 26.
consequi: quod profecto et pietate vestra et tanta concordia consequemini; Phil. VI, 19.
deplorare: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.
excitari: qui pietate ad accusandum excitatus es; Cluent. 172.
filius: qui in me pietate filius ... inventus est; sen. 37. unus ... pietate filius inventus est; Quir. 8.
moveri: movebatur singulari pietate filius; Phil. IX, 9.
placari: neque intellegit pietate et religione ... deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194.
superare: pietate ac religione ... omnis gentis .. superavimus; har. resp. 19.
2. causa: eas sibi inimicitias ... *pietatis causa gerendas esse arbitrabatur*; Scaur. 45.
propter: propter tuam divinam pietatem; Phil. XIII, 43.

piget, es verdrießt: ut me ... pigeat stultitiae meae; dom. 29.

pignerator, Pfandnehmer: cum in his.. [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator ... soleat esse; Verr. III, 27.

pigneror, sich aneignen: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

pignus, Pfand, Unterpfand: I. videor: quod (supercilium) ... non supercilium, sed pignus rei publicae videbatur; Sest. 19.
II, 1. aspicio: ut quam primum illud pignus libertatis ... aspicere possim; Phil. XII, 22.
contineo: Palladium illud, quod quasi pignus nostrae salutis atque imperii custodiis Vestae continetur; Scaur. 48.
do: lux quaedam videbatur oblata ... magnumque pignus ab eo rei publicae datum; Phil. I, 4.
eripio: qui eripuisset ex illo incendio *divinum incolumitatis nostrae pignus*; Scaur. 48.
habeo: habet ... res publica .. duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluptatis; Cael. 78.
proicio: „ut ... haec proicias tamquam pignora iniuriae"; Phil. XIII, 6.
2. sum: illa sibi ... adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.
III. cogi: coguntur enim non pignoribus; Phil. I, 12.
inligari: magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; Phil. XIII, 8.
pro: cuius illi salutem pro pignore tradiderunt prov. cons. 2.
ultra: quid est ultra pignus aut multam? Phil. I, 12.

pila, Ball, Ballspiel: I. retineo: iste claudus, quem ad modum aiunt, pilam retinere; Piso 69.
2. tribuo: quantum pilae (tribuunt), tantum mihi egomet ..; Arch, 13.

pilosus, behaart: non enim nos color iste servilis, non pilosae genae ... deceperunt; Piso 1.

pilum, Wurfspieß: I. gesto in: id .. (caput) adfixum gestari iussit in pilo; Phil. XI, 5.
II. fines: ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilorum; Piso 38.
multitudo: pilorum .. etiam multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

79*

pilus, Manipel der Triarier: cum Aquilae primi pili || primipilo, primopilo || nummos aureos daret; Phil. XII, 20.

pilus, Haar: ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20.

pingo, malen, abmalen, sticken, schmücken: alqm: quid, ut pictam (Venerem amittant), Coos (mercre velle arbitramini)? quid Athenienses, ut ... Paralum pictum? Verr. IV, 135.

alqd: si haec non gesta audiretis, sed picta videretis, tamen ..; Milo 54.

pugnam: pugna erat equestris ... in tabulis picta; Verr. IV, 122.

tabulas: quid pictarum tabularum ... apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. quas tabulas pictas ex Achaia sustulerit; Verr. I, 45. quorum domus ... tabulis pictis erant vacuae; ib. 55. dices tua quoque signa et tabulas pictas ornamento urbi ... fuisse; ib. 58. signa se plurima, tabulas pictas innumerabilis habere; ib. 60. mercator signorum tabularumque pictarum; ib. ut ... omnis undique tabulas pictas ... auferret; ib. II, 50. tabulas pictas (compararat); ib. 83. omnia qui signa, tabulas pictas ... coëmeret; ib. IV, 8. tabulas pulcherrime pictas ... sustulit; ib. 123. signa, tabulae pictae Graecos homines nimio opere delectant; ib. 132. nulla umquam civitas ... tabulam pictam || ullam tabulam pictam, tab. pictam ullam || ... vendidit; ib. 133. quae tabula picta est quae non ... deportata sit? ib. V, 127.

villam: quam (villam) ipse tribunus plebis pictam ... explicabat; Sest. 93.

pinguis, schwülstig: ut ... poëtis pingue quiddam sonantibus ... auris suas dederet; Arch. 26.

pio, sühnen: si quid tibi .. piandum ... fuisset; dom. 132.

pirata, Seeräuber: I. Subject: adoriuntur: postremam enim quamque navem piratae primam adoriebantur; Verr. V, 90.

agit: triumphum agere piratam; Verr. V, 100.

asciscunt: asciverunt sibi illud oppidum piratae; Verr. IV, 21.

capiunt: quos (civis) piratae ceperant; Verr. V, 75.

est: in ea classe ... piratam ipsum consceleratum fuisse; Verr. I, 90. domi tuae piratae, a quo tempore capti sunt, ... fuerunt; ib. V, 76.

exeunt: postea quam e portu piratae non metu aliquo adfecti, sed satietate exierunt; Verr. V, 100.

facit: ut Nico ille [nobilissimus pirata,] fecit; Verr. V, 79.

hiemant: s. solent.

navigat: hic ... Heracleo pirata ... ad arbitrium suum navigavit; Verr. V, 97. in eo (portu) ... primum piratae navigaverunt; ib. 138.

penetrat: eone pirata penetravit, quo ..? Verr. V, 98.

solent: ubi piratae ... hiemare soleant; Verr. IV, 104.

veniunt: piratas ad Siciliam esse venturos Verr. IV, 66. in urbis intimam partem venisse piratas; ib. V, 96.

ohne Verb.: quis pirata tam barbarus, ut ..? Sex. Rosc. 146.

II. nach Verben: 1. abduco: tu tuam domum piratas abducere ... ausus es; Verr. V, 136.

adficio: s. I. exeunt.

alo: piratae Siculo frumento alebantur? Verr. V, 99.

aspicio: s. occulto.

capio: s. video. — I. est; Verr. V, 76.

condo: quod eodem ceteros piratas condi imperarat; Verr. V, 69.

ferio: s. III. ratio.

occulto: quam ob rem ita pirata iste occultatus est, quasi eum aspici nefas esset? Verr. V, 67.

percutio: si ille semel verus pirata securi percussus esset; Verr. V, 79.

reperio: qui ... pirata nefarius reperiatur; Verr. I, 154.

teneo: piratam vivum tenuisti; Verr. V, 75.

video: ut videre piratam captum non liceret; Verr. V, 66.

2. do: cur ... ipsis piratis lucis usuram ... dedisti? Verr. V, 75.

patefacio: maximae ... urbes piratis .. patefactae; Verr. a. pr. 13.

sum: verum haec civitas isti praedoni ac piratae Siciliensi Phaselis fuit; Verr. IV, 23.

3. abduco de: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72.

accipio a: istum clam a piratis ... pecuniam accepisse; Verr. V, 64.

redimo a: qui ... agellos suos [...] redimere a piratis solebant; Verr III, 85.

sum cum: alios ... cum piratis fuisse; Verr. V, 72.

III. nach Substantiven: contumeliae: ibi piratarum contumelias perpessus; har. resp. 42.

manus: an quod ... classis pulcherrima ... piratarum manibus incensa est? Verr. III, 186.

metus: ad homines a piratarum metu et suspicione alienissimos; Verr. V, 70.

navis: navem quandam piratarum ... non ceperunt; Verr. V, 63. piratarum esse navis in portu; ib. 87.

numerus: in piratarum captivorum numero; Verr. V, 156.

ratio: habebant rationem omnes cotidie piratarum, qui securi ferirentur; Verr. V, 71.

societas: ex piratarum societate; Verr. V, 146.

suspicio: s. metus.

IV. Umstand: a: qui nisi captus a piratis esset; Verr. V, 122. si etiam occisus est a piratis; Flacc. 31. iterum a piratis redemptum; Fr. B. XV, IIII, 4.

contra: quae (classis) contra piratas aedificata sit; Verr. I, 90.

piratica, Seeräuberei: piraticam ipse fecisset; sen. 11.

piraticus, mit Seeräubern, den Seeräubern gehörig: bellum: nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11.

myoparo: [an] quod in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit? Verr. III, 186. myoparone piratico capto dux liberatus; ib. V, 73. inter illos piraticos myoparones; ib. 89. piraticus myoparo; ib. 97. ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; ib. 100.

piscina, Fischteich: deicio in: duos conservos ... occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

invenio in: homines in piscina inventi sunt; ib. 180.

piscis, Fisch: I. plenus: fons ... plenissimus piscium; Verr. IV, 118.

II. spinae: humus erat ... spinis cooperta piscium; Fr. B. IX, 1.
III. exstrui: exstructa mensa non conchyliis aut piscibus; Piso 67.

pistor, Bäcker: I. absolut: pistor domi nullus, nulla cella; Piso 67.
II mitto: mitto ... pistores, lecticarios; Sex. Rosc. 134.

pius, fromm, gewissenhaft, tugendhaft, rechtmäßig: A. alqs: quod ne pii quidem sine scelere esse potuerunt; Sex. Rosc. 66.
auctor: hoc auctore ... tam pio potestis .. non commoveri ..? dom. 105.
dolor: quantum et pio dolori et iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4.
foedus: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.
homo: homo pius; Phil. XIII, 42. „nec Lepidi societatem violare, piissimi hominis"; ib. 43.
pax: ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35.
locus, sedes: piorum estis sedem et locum consecuti; Phil. XIV, 32.
B. quaero: tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris; Phil. XIII, 43.

placabilis, versöhnlich: qui ... omnia ... habuisset ... placabiliora quam animum praetoris; Verr. II, 95.

placeo, gefallen, beschließen, verordnen: I. absolut: „patri .. non placebat"; Sex Rosc. 40. si dis immortalibus placet; ib. 102. ad eos me scribas revoca, si placet; Verr. III, 184. si tibi placere potest; Tull. 6. aliter pronuntiatum est ac placuit Mucio || Mucio placuit ||; Caecin. 69. adde etiam illud, si placet; Cluent. 89. quacumque ratione placet; Catil. IV, 6. decernatur tamen, si placet; ib. 7. lites severe aestimatae: cui placet obliviscitur; Muren. 42. vicissim nos poenas, si ita placet, sufferamus; Flacc. 96. ut populo de Cyprio rege placeret; dom. 53. ut multis fortissimis viris placuit; dom. 63. venio ad comitia, sive magistratuum placet sive legum; Sest. 109. „at propinquis" inquit „placuit". cur non placeret? Cael. 68. appellatus est hic volturius illius provinciae, si dis placet, imperator; Piso 38. tuum, si placet, reditum cum meo conferamus; ib. 51. satis (vixisti) ... naturae, addo etiam, si placet, gloriae; Marcell. 25. frequentissimo senatui sic placuit, ut esset nemo qui ..; Phil. II, 12.
II. mit Subjectivsatz: 1. ut: ei placuit, ut Diogenem Habitus emeret a Cleophanto; Cluent. 47. at sic placuerat ut ... cognosceretis; Phil. II, 100. senatui placere, uti ... consules ... referrent; ib. III, 39. ob eam causam placere, uti L. Egnatuleio ... magistratus petere ... liceat; ib. V, 52. senatui placere, militibus veteranis ... militiae vacationem esse, utique ... consules ... cognoscerent, qui ager ..; ib. 53. senatui placere, ut ... consules ... curent; ib. XIV, 38.
2. Infinitiv: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. si quid in hac parte mihi non placeat vituperare; Sex. Rosc. 135. placuit Caecinae de amicorum sententia constituere; Caecin. 20. Caecinae placuit et amicis ... experiri; ib. placet causam iuris ... constituere in verbo? ib. 81. acceptam iniuriam persequi non placet? immo vehementer placet; Muren. 44. si dimicare placuisset; sen. 3. placet ... praemia constituere; Phil V, 4.
3. accus. c. infin: placet igitur in his rebus aliquid imprudentia praeteriri? non placet, .. sed necesse est; Sex. Rosc. 131. placere statui, ... ne ..; Verr. II, 95. ID RATUM ESSE NON PLACERE; ib. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE; ib. censores dicit de integro sibi creari placere; ib. 139. averti pecuniam domum non placere; ib. 143. modum statuarum haberi nullum placet? ib. 144. nihil mihi placet praetermitti; ib. III, 26. placet vobis ... frumentum Siculos dare gratis || gratis dare ||? ib. 200. placet ita geri magistratus, ut geruntur? ib. 208. placet socios sic tractari, .. ut ... tractatos videtis? ib. quod tibi placeret Calidium potius habere quam te; ib. IV, 45. negare sibi placere, quod senatus consultum ratum esse non deberet, id me Romam deportare; ib. 149. custodiri ducem praedonum ... quam securi feriri ... magis placuit; ib. V, 68. placet tibi nos pugnare verbis? Caecin. 81. Cannutio ... placuit repente pronuntiari DIXERUNT; Cluent. 73. statuisti quo quemque proficisci placeret; Catil. I, 9. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; ib. 20. quid fieri placeret ostendi; ib. III, 5. cum summis ... viris ... litteras a me prius aperiri ... placeret; ib. 7. quod Lentulo et aliis Saturnalibus caedem fieri atque urbem incendi placeret; ib. 10. senatum consului, ... quid fieri placeret; ib. 13. re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49. extra ordinem ferri nihil placet Clodio; dom. 26. dixerisne nec tibi placuisse nec oportuisse Sestium de vi reum fieri? Vatin. 41. sed quoniam ... placuit ambobus adhiberi hunc a me ... extremum laborem; Balb. 17. estne haec vera contentio? placetne sic agi? Planc. 48. quaeris placeatne mihi pulvinar esse; Phil. II, 111. easdem leges de integro ... ferri placet; ib. V, 10. legatos mitti placet? ib. 25. ei .. statuam ... statui placere; ib. 41. ob eas causas senatui placere, C. Caesarem ... pontificem ... esse; ib. 46. vacationem militiae ... esse placere extra tumultum Gallicum Italicumque; ib. 53. quantam .. pecuniam militibus ... pollicitus sit, tantam dari placere; ib. senatui placere, militibus veteranis ... militiae vacationem esse; ib. eas .. legiones ... missas fieri placere; ib. saga sumi dixi placere; ib. VI, 2. senatui placere Ser. Sulpicio statuam ... statui; ib. IX, 16. placere eum quam amplissime supremo suo die efferi; ib. senatui .. placere Q. Hortensium ... provinciam Macedoniam obtinere; ib. X, 26. quem id bellum gerere placeret; ib. XI, 18. quod si comitia placet in senatu haberi; ib. 19. senatui placere C. Cassium pro consule provinciam Syriam obtinere; ib. 30. placet igitur mihi ... monumentum fieri; ib. XIV, 31. placere legem abrogari; Fr. B. VI, 11, a. senatui non placere id iudicium ... fieri; ib. 16. f. 1. Phil. V, 53.
III. mit Subject: alqs: cui ego illum non putem placere oportere, qui ..? Verr. III, 155. qui vobis, qui vestri similibus placere cupiat; Flacc. 104. nisi quod bonis placere cupiebam; Sest. 133. dum illi placere voltis; Cael. 17.
alqd (vgl. I): iste quod argenti placuit invasit; Verr. I, 91. eme illud, quod placet; ib. III, 173. quin ... quod placitum sit abstulerit; ib. IV, 1. quicquid illis placuerat perdendum erat; ib. 31. quod isti paulo magis placeret; ib. 42. non audebat ... tollere quae placebant; ib. 93. quicquid vobis placeat; leg. agr. II, 62. id, quod his vehementer placebat; Vatin. 1. mihi vero nihil istorum placet; Phil. II, 111. nihil placere, ... quod ab eis actum diceretur; ib. V, 21. hoc placetne veteranis istis? ib. XIII, 34. f. consulatus.
accusatio: tam honestam ... accusationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere; div. Caec. 73.
adulescens: cognovit adulescens; placuit homini prudentissimo; Balb. 63.

argentum: s. alqd; Verr. I, 91.
auctor: quis est ... qui vobis auctor placeat? Font. 16.
blanditiae: s. inquisitio.
causa: omen magis patribus conscriptis quam causa placuit; Verr. I, 99.
comparatio: s. inquisitio.
condicio: quae si vobis condicio placet; Cluent. 155.
consulatus: non placet M. Antonio consulatus meus. at placuit P. Servilio, ... placuit Q. Catulo, ... placuit duobus Lucullis, ... placuit idem quod consularibus M. Catoni; Phil. II, 12.
contio: quae (contio) mihi ita placuit, ut ..; Phil. I, 8.
crudelitas: respondes ... crudelitatem tibi non placere; Piso 14.
declamatio: s. inquisitio.
defensio: placet mihi ista defensio; Verr. II, 177.
inquisitio, minae: non placet mihi inquisitio candidati, ... non testium potius quam suffragatorum comparatio, non minae magis quam blanditiae, non declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44.
mores: placent vobis hominum mores? Verr. III, 208.
omen: s. causa.
oppidum: placuit oppidum; Flacc. 72.
persalutatio: s. inquisitio.
ratio: placuit ratio Verri; Verr. II, 37.
res: sane ne haec quidem mihi || mihi quidem || res placebat; Verr. a. pr. 22. quamvis mihi res || res mihi || non placeat, tamen ..; ib. III, 209.
signum: signum iste animadvertit in cretula: placuit ei; Verr. IV, 58.

placide, ruhig: hospitis (iniurias) placide ferendas arbitrabatur; Verr. II, 84.

placidus, ruhig, sanft: ita eum placidum mollemque reddidi, ut ..; Caecin. 28.

placo, beruhigen, versöhnen: I. absolut: ut ... multa etiam ad placandum ... reis concessa sint; dom. 45.
II. alqm: Cererem antiquissimam placari oportere; Verr. IV, 108. quos quidem ego ... studeo ... placare rei publicae; Catil. II, 17. eos ... nec vi coërcere nec beneficio placare possis; ib. IV, 22. exorari eundem et placari; Muren. 63. cur eadem res publica, quae me in amicos inflammare potuit, inimicis placare non possit? prov. cons. 24. te amicum et placatum ... viderunt; Deiot. 8. nemo umquam te placavit inimicus; ib. 9. iam vero ipse se placabit et leniet provinciae Galliae? Phil. VII, 25. s. matrem.
alqd: si mihi tranquilla et placata omnia fuissent; Quir. 2.
animum: ut ... animos vestros placare possit; Font. 46. alterius (consulis) animus paene placatus; Sest. 87. vestros quidem animos certe confidimus non oratione nostra, sed humanitate vestra esse placatos; Balb. 62. conlige te placaque animum istum aliquando; Phil. X, 6.
contionem: quae (contio) tamen huius auctoritate placata est; Milo 58.
deos: s. **deus**, II, 1. placo (8 St.) B. II, S. 86, b.
discordias, iras: nostrae nobis sunt inter nos irae discordiaeque placandae; har. resp. 63.
matrem: mihi Floram matrem ... placandam; Verr. V, 36.
mentis: neque intellegit ... iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194.
mentes deorum immortalium ... placantur; har. resp. 23. si certorum hominum mentis nulla ratione .. placare possumus; Balb. 62.
numen: cum divinum numen ... placare precibus cogeretur; dom. 140.
odia: placavi odia improborum; dom. 44.
parentes: si te parentes timerent ... neque eos ... placare posses; Catil. I, 17.
plebem: cum plebem muneribus placarit; Milo 95.
populum: populum Romanum sua sponte esse placatum; Cluent. 138. ab eodem populo placato sunt ... restituti; dom. 86.
virum: viri non esse neque exorari neque placari; Muren. 61.
voluntates: nostrum est autem ... ferre modice populi voluntates, adlicere alienas, retinere partas, placare turbatas; Planc. 11.

plaga, Schlag, Hieb, Wunde: I. accedit: quae (plaga) si accessisset; Sest. 80.
deest: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.
II, 1. accipio: tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses? Verr. III, 133. ac non accipienda plaga mihi sanabilis; Sest. 44. accepisset res publica plagam; ib. 78. luculentam tamen ipse plagam accepit; Phil. VII, 17.
contemno: quam ego plagam etsi non contemno; prov. cons. 39.
infligo: si ad cetera volnera ... hanc quoque mortiferam plagam inflixisses auguratus tui; Vatin. 20.
inicio: illa plaga est iniecta petitioni tuae ... maxima, de qua ... multa gravissime dicta sunt; Muren. 48.
2. dico de: s. 1. inicio.
loquor de: de plaga ... loquebantur; Verr. V, 119.
III. crepitus, dolor: inter dolorem crepitumque plagarum; Verr. V, 162.
merces: mercedem volneris atque plagae ... constitui nefas fuisse; Verr. V, 134.
IV. adduci: plagis adductus est, ut ..; Verr. III, 56.
concidere: cum ... tamen hac una plaga conciderit, ignominia senatus; prov. cons. 16.
confici: plagis confectum ... civem Romanum ... concidisse; Verr. V, 140.
fieri: Phrygem plagis fieri solere meliorem; Flacc. 65.
perire: tamen hac plaga periret; Cluent. 115.

plaga, Netz: in illas tibi maiores plagas incidendum est; Verr. V, 151.

plane, deutlich, ausdrücklich, geradezu, völlig: I. bei Verben: ago: hoc planius egissem, si ..; Verr. I, 27.
capio: navem ... abduxerunt, onere suo plane captam atque depressam; Verr. V, 63.
cerno: quae cum ... plane cernerem; leg. agr. II, 9.
cognosco: plane adhuc cognoscere non potuistis; Verr. II, 133.
cogo: nisi plane cogit ingratiis; Tull. 5. plane ... cogit atque imperat; leg. agr. II, 47.
commemoro: non possum illa planius commemorare; Verr. I, 126.
confirmo: planius se confirmare crimen ... arbitretur? Font. 4.
confiteor: plane confiteor fieri nihil posse dementius quam ..; Rab. Post. 24.
consto: ante quam plane constitit; Verr. III, 54.
decerno: decernerem plane; Phil. XI, 26.
dedo: plane ad supplicium dedidit || dedo ad hoc, dedit ||; Cluent. 181.
deprimo: s. capio.

dico: planius dicam ..? Qu. Rosc. 32. planius atque apertius dicam; ib. 48. „dic ... planius"; Verr. III, 197. non possum dicere planius quam ipse ... dixit Heius; ib. IV, 27. hoc dicam planius; leg. agr. II, 20. plane dicitis; har. resp. 25. quid planius ... dici potest? ib. 37. dicam plane .. quod sentio; Ligar. 15.

eripio: haec omnia ... plane ... erepta sunt; Verr. II, 33.

everto: cur ... eos nunc plane fortunis omnibus conaris evertere? div. Caec. 21.

exorior: nihil posse exsistere quod non ante exstingui ... posset quam plane *esset* exortum ac natum; leg. agr. II, 90.

explico: ut posset ... iniurias quam apertissime vobis planissimeque explicare; Verr. II, 156. quae vobis alio loco planius explicabuntur; ib. 184.

expono: hunc (sensum) ... ut potero planissime exponam; Verr. III, 46.

exspolio: humanitatis (esse) non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120.

exstinguo: ut ... plane exstingueret; Verr. II, 172.

fallo: alter multos plane in omnis partis fefellit; Sest. 21.

impero: vix erat hoc plane imperatum, cum ..; Verr. IV, 86. ſ. cogo; leg. agr. II, 47.

inludo: ut ne plane inludamur ab accusatoribus; Sex. Rosc. 55.

insto: quibus ... poenam ... instare iam plane; Catil. II, 11.

intellego: ut plane intellegere viderentur; Tull. 19.

loquor: qui plane et Latine loquuntur; Phil. VII, 17.

nascor: ſ. exorior.

necesse est: quasi necesse esset plane; Verr. III, 181.

nolo: alterum se cupere defensorem esse, ... alterum plane nolle; div. Caec. 20.

perditus: quam plane perditum ... cognorat; Phil. II, 78.

profugio: eos plane non solum ex agris, verum ex civitatibus suis profugisse; Verr. III, 121.

reconcilio: te ut plane Deiotaro reconciliet oratio mea; Deiot. 35.

reformido: homines maritimos non plane reformidat; Verr. V, 69.

recuso: est qui (locus) plane recuset || est plane qui recuset, al. || ? leg. agr. II, 73.

sapio: nisi plane nihil sapit; div. Caec. 55.

sentio: nihil agis, ... quod non || quin, quod || ... videam planeque sentiam; Catil. I, 8. e quibus partim plane tecum sentiebant; Vatin. 16. proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84.

sto: ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76.

timeo: ut iam plane inopia ... timeretur; Quir. 11. ut famem plane timerent; ib. 12.

veto: quae ... Iulia (lex) de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50.

video: plane videbant; Verr. II, 37. plane ... vidimus; ib. IV, 6. video me plane ac sentio restitutum; dom. 100. ut ... rem plane ... videre possitis; Milo 7.

videor: ut ne plane videaris id facere, quod aperte facis; Sex. Rosc. 54.

II. **bei Adjectiven und Pronomen:** agrestis: ſ. pastoricius.

copiosus: quae mulier ... copiosa plane et locuples fuit; div. Caec. 55.

frugi: homines ... plane frugi ac sobrii; Verr. III, 67.

idem: hoc persimile atque adeo plane idem est; Tull. 31.

inermus: ut ... inermus plane de sponsione certaret; Caecin. 83.

liber: nam lege Caesaris ... populi liberi plane et vere liberi; Piso 37.

novus: iam hoc inauditum et plane novo more || novo in more, novum ||, ut ..; leg. agr. II, 26.

nudus: istum ... plane nudum esse; Verr. IV, 148.

omnes: videte quam despiciamur omnes, qui ..., id est, omnes plane; Phil. III, 15.

pastoricius: fera quaedam sodalitas et plane pastoricia atque agrestis germanorum Lupercorum; Cael. 26.

sobrius: ſ. frugi.

tenuis: vestra vero laus tenuis plane atque obscura .. esset; Verr. I, 2.

III. **bei Adverb:** ferociter: primo respondisti plane ferociter; Phil. II, 72.

IV. **bei Substantiven:** animus: convivium publicum non dignitatis causa inibit, ... sed plane animi sui causa; Piso 65.

eversor: eum plane eversorem rei publicae fore; Sest. 129.

iudicium: de quo (inimico) ... plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12.

V. **elliptisch:** etiam planius: nihil ... istum ... reliquisse; Verr. IV, 2.

plango, schlagen: qui ... caput feriebas, femina plangebas; Fr. B. XV, II, 4.

plangor, Wehklagen: tu diadema imponebas cum plangore populi; Phil. II, 85.

planities, Ebene, Fläche: quo in summo (loco) est aequata agri planities; Verr. IV, 107.

planus, eben, deutlich: alqd: ſ. **facio,** IV, 1, b. planum (34 St.) B. II, S. 311, b.

locus: in plano loco; Caecin. 50. planissimo in loco; leg. agr. II, 96.

via: qui non illam viam vitae ... huic planae ... praeponendam esse arbitretur; Flacc. 105.

planus, Landstreicher, Gaukler: hic ille planus improbissimus ... contrahit frontem; Cluent. 72.

platea, Straße: Romam prae illis plateis || prae illis semitis, al. || inridebunt; leg. agr. II, 96.

plaudo, Beifall klatschen: unpersönlich: his in theatro plaudebatur; Sest. 105. quid ego nunc dicam quibus viris aut cui generi civium maxime plaudatur? ib. 115. cum iam || et cum iam || ... verbis poëtae et studio actoris || auctoris || et exspectationi nostrae plauderetur; ib. 121. plaudi tibi non solere; Deiot. 33. nisi forte Accio tum plaudi ... putabatis; Phil. I, 36.

plausibilis, Beifall verdienend: quod asperius ante populo videri solebat, ... id iam populare et plausibile factum est; div. Caec. 8.

plaustrum, Lastwagen: omnia (signa) ... plaustris evecta exportataque esse; Verr. I, 53.

plausus, Beifall: I. est: ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? Phil. VI, 11.

videtur: ei vero ... plausum immortalitatem ... videri necesse est; Sest. 115. Apollinarium ludo-

rum plausus vel testimonia ... parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36.
elliptisch: quid Pompei statuae plausus infiniti? Phil. I, 36.
II, 1. accipio: plausum vero etiam si quis ... acceperat; Sest. 105.
capto: inania sunt ista, ... captare plausus, vehi per urbem; Piso 60.
contemno: qui istos plausus ... contempserim; Phil. I, 37.
do: cum ... rei ipsi || ore ipsi || atque absenti senatui plausus est ab universis datus; Sest. 117.
emo: f. excito; Sest. 115.
excito: levitate non nullorum emptos plausus exilis et raros excitare; Sest. 115. tantus est ... plausus excitatus; ib. 124.
puto: non plausum illum ... puto; Phil. I, 37.
quaero: plausum popularem esse quaesitum; Cluent. 131.
2. respondeo de: de plausu autem quid respondeam? Deiot. 34.
III. cupiditas: se populo dedit, non plausus cupiditate, sed ut ..; Sest. 124.
IV, 1. comprobare: ea .. populus Romanus non solum plausu ... comprobavit; Sest. 123.
condemnari: qui omnibus sententiis maximo vestro plausu condemnatus ... se coniecit ..; Phil. VI, 10.
lenire: ut ... desiderium ... perpetuo plausu ... leniret; Phil. I, 36.
prosequi: qui ... eius indomitos ... furores plausu .. suo prosequebantur; har. resp. 52. cum ... populus Romanus maximo clamore et plausu Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 81.
2. cum: ille cum plausu (diadema) reiciebat; Phil. II, 85.

plebeius, bürgerlich, plebejisch, gemein: A. apparatus: ut omnes ... tam magnificum apparatum non privatum aut plebeium ... esse arbitrarentur; Sest. 77.
familia: sin autem sunt amplae et honestae familiae plebeiae; Muren. 15.
ludi: cum his (ludis) plebeios esse coniunctos; Verr. a. pr. 31.
purpura: vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca; Sest. 19.
tribunus: si plebeius (tribunus plebis fuerit); prov. cens. 46.
B, I. sum: qua re commodius sit esse plebeium; dom. 37. qui si plebeius omnino || omnium || esse non potuit; prov. cons. 45. qui sive patricius sive plebeius esset; Scaur. 34.
II. facio: cum ille, qui id egerat, plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45.

plebes f. **plebs.**

plebicola, Volksfreund: I. videor: ut plebicola videretur, libertinam duxit uxorem; Sest. 110
II. ab: quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis .. eicitur; leg. agr. II, 84.

plebs, Bürgerstand, Volk, Pöbel, Plebejer: I. Subject: adest: f. II, 1. dimitto.
amplexatur: quod plebes ... otium amplexatur || malexatur, male laxatur ||; Sest. 107.
cupit: plebs Romana perditum cupit; Piso 64.
deliberat: f. potest; leg. agr. II, 66.
designat: quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.
est: si alienam a me plebem fuisse voltis; Sest. 64. quam diu quidem hoc animo ... illa plebs erit, quo se ostendit esse; Fr. B. VI, 28.
iubet: nisi plebes iussisset; dom. 128.
pendet: nolo suspensam et incertam plebem Romanam ... pendere; leg. agr. II, 66.
potest: ut saltem deliberare plebes Romana possit; leg. agr. II, 66. urbanam plebem nimium in re publica posse; ib. 70.
sancit: nisi quod populus plebesve sanxit; Balb. 33.
sciscit: quae scisceret plebes; Flacc. 15.
II. nach Verben: 1. alo: qui ita plebem Romanam ab sese ali volunt, ut ..; Verr. III, 102.
amplector: quia nimis amplecti plebem videbatur; Milo 72.
avoco: quod .. ab industria plebem ... avocari putabant; Sest. 103.
concido: virgis plebem Romanam concidere; Verr. I, 122.
conloco: f. expello.
constituo: plebem in agris publicis constituisse; leg. agr. II, 10. f. expello.
deduco: quo plebes publice deducatur; leg. agr. II, 65.
dimitto: nam plebem a iudicio dimisimus, quae cuncta comitiis adfuit; Planc. 21.
expello, exturbo: exturbari et expelli plebem ex agris, non constitui et conlocari; leg. agr. II, 84.
flecto: plebem ... eam ... se fecisse commemorat, ut ... virtute flecteret; Milo 95.
placo: cum plebem muneribus placarit; Milo, 95.
sevoco: facis ut rursus plebes || plebs || in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.
teneo: eis .. (legibus) nec populum nec plebem teneri; Phil. XII, 12.
2. constituo: haecine plebi Romanae ... est constituta condicio? Verr. V, 157.
consulo: plebi Romanae consuluisse; Verr. III, 151.
divido: qui (ager) dividi plebi Romanae non potest; Flacc. 80.
eripio: nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt; Muren. 77.
evenio: ut ea res ... populo plebique Romanae bene ... eveniret; Muren. 1.
impono: tantum oneris plebi imponebatur, ut..; Verr. II, 138.
placo: mihi Floram matrem populo plebique Romanae ... placandam; Verr. V, 36.
probo: plebi Romanae res eas non probari Sulla 32.
propono: si hoc iudicium plebi Romanae propositum sit; Cluent. 157.
quaero: ex quibus (agris) maxima vis frumenti ... plebi Romanae ... quaeritur; Verr. V, 123.
reddo: o ... reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Verr. V, 163.
sum: plebei quoque urbanae ... quasi concilia quaedam esse; dom. 74.
3. ago cum: te cum plebe iure agere potuisse; dom. 42. num quem ... scias tribunum plebis egisse cum plebe; Vatin. 17. ecquando dubitaris ... cum plebe agere; ib. 18.
fero ad: nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico; Balb. 33.
peto a: a plebe (petis)? Fr. B. VIII, 14, e.
traduco ad: traduxit ad plebem inimicum meum; prov. cons. 42.
transeo ad: cum se ad plebem transire velle diceret; Fr. B. XIII, III, 2.
III. nach Adjectiven: 1. amicus: amicissimos || amantissimos || plebi Romanae viros; leg. agr. II, 10.
iucundus: frumentariam legem C. Gracchus ferebat; iucunda res plebei; Sest. 103.

utilis: si lex utilis plebi Romanae mihi videretur; leg. agr. II, 12.
2. durus in: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit; Planc. 45.

IV. nach Substantiven: 1. ager: ex uno agro plebis Romanae; Verr. III, 72.
commoda: qui de plebis Romanae commodis plurimum cogitaverunt; leg. agr. II, 81. plebis libertatem et commoda tueri ... voluerunt; Sest. 137.
dolor: facta lapidatio est. si ex dolore plebei, ... magnum malum; dom. 12.
iniussu: potestatem neminem iniussu populi aut plebis posse habere; leg. agr. II, 27. quae (lex) vetet iniussu plebis aedis, terram, aram consecrari; dom. 127. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari; ib. 128.
libertas: f. commoda; Sest. 137.
nutrix: nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat; Verr. II, 5.
scitum: hoc plebei scitum est? dom. 44.
tribunatus: coeperas enim petere tribunatum plebis; Planc. 13.
tribunus: f. **tribunus.**
2. alqs de: quis de plebe Romana testimonium dixit umquam ..? Cluent. 157. quem ille ... adulescens primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; Planc. 58.
crudelitas in: f. superbia in.
fides erga: fides erga plebem Romanam ... defuit; leg. agr. II, 20.
homo de: P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; Verr. I, 151.
lex pro, in: eam legem pro plebe, non in plebem tulit; Cluent. 151.
poena in: poena gravior in plebem ... efflagitata est; Muren. 47.
superbia in: in plebem vero Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? Verr. I, 122.
traductio ad: traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi; Sest. 15.

V. Umstand: a: oblitus est nullos a plebe designari; leg. agr. II, 26. agros desertos a plebe ... hominum liberorum esse non oportere; leg. agr. II, 84. totus enim ager Campanus colitur et possidetur a plebe et a plebe optima et modestissima; ib.
per: nisi quod per populum plebemve sanctum est; Balb. 35.

plecto, strafen: ut ... sine invidia culpa plectatur; Cluent. 5.

plenus, voll, reich, vollständig, stark: alqs: qui plenus decesserat; Verr. II, 12. quod ... te plenum || te hominem plenum || stupri, flagitii, sceleris domum suam invitavit; ib. 110. procedit in medium, vini, somni, stupri plenus; ib. V, 94. quicumque accesserant ... paulo pleniores; ib. 146. est quidem ille plenus vini, stupri, somni plenusque inconsideratissimae ... temeritatis; har. resp. 55. quis plenior inimicorum fuit C. Mario? prov. cons. 19.
alqd: fraudis autem et stultitiae plenissima; Muren. 26. omnia ... plena luctus et maeroris fuerunt; Sest. 128. haec sunt omnia cum plena laudis tum propria Cornelii; Balb. 6. quid conferam reliqua, quae in te dedecoris plena fuerunt, in me dignitatis? Piso 33. haec enim plena sunt officii, plena observantiae, plena etiam antiquitatis; Planc. 45. plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum; Milo 64. quid enim plenius ... *cuiquam* quam mihi et pro me et contra Antonium dicere? Phil. II, 2. omnia videbitis . . plena odiorum, plena discordiarum; ib. VII, 25.
aditus: f. forum; Catil. IV, 14.
adulescens: adulescens ingenii plenus; Flacc. 15.
adulescentia: ne ... adulescentiam plenam spei maximae ... perculisse ... videamini; Cael. 80.
aedes: quam (aedem) plenam atque ornatam reliquit; Verr. IV, 122.
agri: ut agros ... plenos invidiae, plenos periculi ... xviris tradant; leg. agr. II, 68.
annus: ut haberet ... ad praeturam gerendam ... plenum annum atque integrum; Milo 24.
caput: quod caput etiam tum plenum animae et spiritus ... detulit; Fr. B. VIII, 15.
castra: erant quidem illa castra plena curae; Phil. II, 39.
clivus: clivum Capitolinum ... plenum servorum armatorum fuisse; Phil. II, 16.
consilium: consilium ceperunt plenum sceleris et audaciae; Sex. Rosc. 28. plenum sceleris consilium, plenum audaciae; Cael. 51.
decumanus: surrexisset Apronius ... non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris; Verr. III, 31.
defensio: etenim est pietatis plena defensio; Phil. II, 44.
diligentia: in quibus (provinciis) diligentia plena simultatum est, neglegentia vituperationum; Flacc. 87.
domus: f. **domus,** I. est; Verr. I, 120. 137. II, 35. IV, 33. 36. 59. Cael. 55. Phil. II, 67. — II, 1. habeo; Verr. IV, 126. orno (B. II, S. 157).
edictum: quod (edictum) .. mihi ... plenum aequitatis videbatur; Phil. I, 8.
exempla: exspectant ... exempla ... plena dignitatis, plena antiquitatis; Verr. III, 209.
facultas: gravis etiam illa est et plena dignitatis [dicendi] facultas; Muren. 24.
fons: in hac insula extrema est fons ... plenissimus piscium; Verr. IV, 118.
forum: forum plenum iudiciorum; Verr. V, 143. forum plenum et basilicas istorum hominum videmus; ib. 152. plenum est forum, plena templa circum forum, pleni omnes aditus huius templi ac loci; Catil. IV, 14. cum est forum plenum iudiciorum, plenum magistratuum, plenum optimorum virorum et civium; Flacc. 57. plenum forum est eorum hominum, quos ..; Sulla 28. pleno ac referto foro; Phil. VII, 22.
Gallia: plena (Gallia) civium Romanorum; Font. 11.
gens: qua re cum integri nihil fuerit in hac gente plena; Scaur. 43.
gravitas: nec illam divinam gravitatem plenam antiquitatis diutius ... potuit sustinere; Sest. 130.
homo: hominem ... plenum pudoris, plenum officii, plenum religionis; Font. 40.
Italia: erat Italia tunc plena Graecarum artium ac disciplinarum; Arch. 5.
legatio: cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset; Ligar. 5.
libri: sed pleni omnes sunt libri, plenae sapientium voces, plena exemplorum vetustas; Arch. 14.
litterae: num etiam fratris mei litteras plenissimas humanitatis et aequitatis reprehensurus es? Flacc. 78.
manus: egone hanc manum [plenam perfidiae] ... impellere potui, ut ..? Qu. Rosc. 1.
mentio: numquam ab eo mentio de me ... nisi plena amicissimi desiderii; Phil. II, 39.
militia: Servius ... hanc urbanam militiam, ... plenam sollicitudinis ac stomachi, secutus est; Muren. 19.
navis: erat ea navis plena iuventutis formo-

sissimae, plena argenti facti atque signati; Verr. V, 63.
neglegentia: f. diligentia.
nuptiae: cum essent eae nuptiae plenae dignitatis, plenae concordiae; Cluent. 12.
oculi: f. voltus.
oppidum: Aspendum vetus oppidum ... scitis esse, plenissimum signorum optimorum; Verr. I, 53.
pecunia: quoniam in alienam pecuniam tam plenam ... invaserit; Sex. Rosc. 6.
portus: portum ... plenissimum navium ... a praedonibus esse direptum; imp. Pomp. 33.
praefectura: huius praefectura plena virorum fortissimorum est; Planc. 21.
promissa: plena (promissa) laetitiae, plena pietatis; Phil. VIII, 10.
quaestio: quaestio peculatus, ex altera parte lacrimarum et squaloris, ex altera plena † catenarum atque indicum; Muren. 42.
ratio: simplex causa, constans ratio, plena consensionis omnium, plena concordiae; Sest. 87. difficilis ratio belli gerendi, at plena fidei, plena pietatis; Fr. B. XVI, III, 5.
res: res illa plena iustitiae, sapientiae, dignitatis; dom. 130. non qualem (rem) tu adfers, sceleris plenam et furoris; ib.
res publica: ego qualem .. acceperim rem publicam .. intellego: plenam sollicitudinis, plenam timoris; leg. agr. II, 8.
reticulum: reticulum .. ad naris sibi admovebat ... plenum rosae; Verr. V, 27.
sermo: f. voltus.
Sicilia: Sicilia, plena optimorum sociorum honestissimorumque civium; Verr. V, 157.
templa: f. forum; Catil. IV, 14.
tropaea: si cogitaris id, ... quod illa tropaea plena dedecoris et risus te commentatum esse declarant; Piso 97.
vela: cum ... plenissimis velis navigares; dom. 24.
verbum: quod enim verbum ... est non plenum humanitatis, officii, benevolentiae? Phil. II, 9.
vetustas: f. libri.
via: hanc ego viam ... si plenam esse periculorum et || aut || insidiarum negem; Sest. 100.
vir: primum processit qua auctoritate vir! vini somni, stupri plenus; sen. 13. quod illa, nisi a viris honestissimis ac plenissimis dignitatis ... numquam impetravisset; Cael. 63.
vita: omnis vita plena gravitatis; dom. 87. otiosa vita, plena et conferta voluptatibus; Sest. 23.
voltus: voltus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo adrogantiae; Muren. 49.
voces: f. libri.
urbs: qui urbem pulcherrimam ... Corinthum plenissimam rerum omnium sustulit; Verr. I, 55. nobilis urbis atque plenas fateris ab hostibus esse captas; Piso 91.
usura: lucisne hanc usuram eripere vis, plenam lacrimarum atque maeroris? Sulla 90.

plerumque, meistentheils, gewöhnlich: appello: ut non imperator appellaretur aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis; Phil. XIV, 11.
evenio: ut plerumque evenit; Planc. 15.
facio: quamquam hoc plerumque facimus, ut ..; Rab. Post. 1. — fio: quibus enim rebus plerumque vis fit; Caecin. 63. ea (vis) fit plerumque per homines coactos armatosque; ib. fit enim plerumque, ut ..; Phil. I, 8. inveteratum (malum) fit plerumque robustius; ib. V, 30.
gratulor: tamen plerumque felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.
guberno: quod (bellum civile) opinione plerumque ... gubernatur; Phil. V, 26.
indico: ei plerumque indicant; Sex. Rosc. 105.
moveo: non enim comitiis iudicat semper populus, sed movetur plerumque gratia; Planc. 9.
perturbo: nostras contiones ... plerumque perturbant; Flacc. 17.
revertor: ut etiam bestiae ... plerumque ad eum locum ... revertantur; Cluent. 67.
soleo: quia plerumque ... homines cogi solent; Caecin. 59.

plerusque, ein großer Theil, sehr viele, die meisten: A. alqs: plerique nostis; Verr. V, 68. Manlium plerique noratis; Cluent. 39. ut plerique meministis; Sest. 6. nam Lysiaden Atheniensem plerique novimus; Phil. V, 13.
alqd: ea ... pleraque corrupta ac depravata sunt; Muren. 27. respondebo ad ea, quae dixisti, quae pleraque de ipso me fuerunt; Planc. 58.
aequales: cuius plerique aequales minus saepe castra viderunt quam hic triumphavit; Balb. 9.
aratores: plerisque aratoribus nihil omnino superfuisse; Verr. III, 103.
causae: sed fit vestra diligentia, ... ut ad nos pleraeque (causae) confluant; Planc. 84.
civitates: ut ... pleraeque (civitates) ... in amicitia perpetuo manerent; Verr. II, 2.
leges: in legibus suis plerisque bonis || in bonis ||; dom. 50.
res: plerisque in rebus bonis; Phil. X, 6.
servi: cum forum ... armatis hominibus ac servis plerisque occupavissent; Sest. 75.
tribus: dubitatis || dubitabitis || .. quin coitio facta sit, cum tribus plerasque cum Plocio tulerit Plancius? Planc. 53.
B. **a. masc.:** I. arbitrantur: qui, ut plerique, nefas esse arbitrer Gracchos laudare; leg. agr. II, 10. equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique; Piso 95.
faciunt: ut plerique faciunt; Verr. III, 195.
iacent: ut ... plerique ut fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28.
laedunt: etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7.
perficiunt: plerique autem hoc perficiunt, ut ..; leg. agr. II, 1.
putant: plerique ... putabunt; Cael. 42.
sciunt: sicuti plerique vestrum sciunt; Cluent. 118.
videntur: itaque mihi videntur plerique ... hoc maluisse; Muren. 29.
II, 1. prodo: per eos plerique produntur; Sex. Rosc. 105.
2. impono: quod ceteris (provinciis) .. impositum vectigal est certum, ... ut Hispanis et plerisque Poenorum; Verr. III, 12.
III. odiosus: nam plerisque ... tarditas ... odiosa est; Phil. VI, 7,
primus: tertium mihi fuit illud, quod plerisque primum est; Planc. 50.
IV. a: iudicavit a plerisque ignoratione potius ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.
cum: quod mihi ... cum plerisque eorum magnum usum esse sciebat; Cluent. 49.
b. neutr.: conflo: domi eius pleraque conflata esse constabat; Sulla 39.

ploro, laut weinen, wehklagen: I. in: ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33.
II. alqs: omnibus recusantibus et plorantibus; Verr. II, 129. cum concursum plorantium ... ferre non posses; Piso 89.

ordo: ut ... pro me ... amplissimum ordinem ... plorare ... prohiberent; dom. 55.

pluvius, des Regens: ut aquae pluviae arceantur; Muren. 22.

poculum, Trinkgeschirr, Becher, Giftbecher, Gifttrank: I, 1. appono: duo pocula non magna (apposuerat); Verr. IV, 49.
distinguo: quae (pocula) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.
do: qui uxori suae ... cum ipse poculum dedisset; Cluent. 30.
epoto: epoto poculo; Cluent. 168.
exhaurio: exhausto illo poculo mortis; Cluent. 31.
expono: exponit ... non pauca ... pocula ex auro; Verr. IV, 62.
facio, habeo: habere eum perbona toreumata; in eis pocula quaedam ... Mentorio manu ... facta; Verr. IV, 38.
nomino: quae (pocula) Thericlia nominantur; Verr. IV, 38.
posco: Apronius ... pocula poscebat; Verr. III, 62.
relinquo: se ... Melitae apud quendam propinquum suum reliquisse (illa pocula); Verr. IV, 38.
2. utor: ut cum alii ne conviviis quidem isdem quibus Apronius, hic isdem etiam poculis uteretur; Verr. III, 23.
3. inligo in: illa ... ita scite in aureis poculis inligabat; Verr. IV, 54.
pono in: quae (leges) in poculis ponebantur; Verr. V, 28.
II. interceptio: quae .. interceptio poculi? Cluent. 167.
magnitudo: iste unus totam Asiam magnitudine poculorum .. superavit; Flacc. 92.
princeps: quorum alter gladiorum est princeps, alter poculorum; Phil. II, 106.
III, 1. fieri: ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57.
ministrari: cum ... maximis .. poculis ministraretur; Verr. III, 105.
poscere: poscunt maioribus poculis; Verr. I, 66.
2. in: quam novum, in pane datum venenum! faciliusne potuit quam in poculo ... in venas ... permanare, facilius fallere in pane, ... quam in poculo? Cluent. 173. si inter cenam in ipsis tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset; Phil. II, 63.

poëma, Gedicht: facio: poëma .. facit ita festivum; Piso. 70.
Fragment: poëmatorum; Fr. B. IX, 7.

poena, Strafe, Bestrafung, Buße, Rache, Rachegöttin: I. absolut: 1. Subject: abest: cum poena afuit; Verr. III, 176.
accedit: nisi poena accessisset in divisores; Fr. B. VI, 19.
accidit: quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? prov. cons. 14.
agunt: agunt eum praecipitem poenae civium Romanorum; Verr. I, 7.
appropinquat: poenam iam diu improbitati ... debitam ... appropinquare; Catil. II, 11. ut .. illi poena ... appropinquet; Phil. IV, 10.
deest: tibi ... intelleges hominum poenas deesse adhuc; har. resp. 38.
habet: si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83.
est: „proscriptum iuvat, ... poena est“; Verr. I, 124. ut esset poena; ib. nulla erat edicti poena certa; ib. III, 54. neque poenam improbitatis futuram; ib. 221. eo poena est tardior; Caecin. 7. non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; Cluent. 120. esse ... disparis poenas; Muren. 63. nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ... officiorum excludere; ib. 71. poena est ... Dorylai gravior; Flacc. 39. si falsas (litteras protulissent), erat poena; ib. quae (poena) fuerat nuper; Sulla 63. poena (est) legis; ib. poena est, qui receperit, quam omnes neglexerunt; dom. 51. cum est poena peccati; ib. 72. si est poena damnati; ib. non fuit in me poena ulla peccati; ib. 77. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83. a dis .. immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39. ut ... in Pompeio ... poena sit nulla nisi famae; Balb. 6. quae est .. poena? Piso 42. 44. quae (poenae) gravissimae sunt; ib. 50. quae est .. alia (poena) praeter mortem? Ligar. 13. cuius .. maleficii tanta ista poena est? Phil. I, 12. ubi poena recenti lege Iunia et Licinia? ib. V, 8.
excludit: s. est; Muren. 71.
instat: poenam iam diu improbitati ... debitam .. instare; Catil. II, 11.
pervenit: ut ... poena ad paucos perveniret; Cluent. 128.
potest: s. accidit. est; Muren. 71, dom. 83, har. resp. 39.
privat: quem nova poena legis .. domo ... privat; Muren. 89.
recidit: huius amentiae poena in ipsum famliamque eius recidat; Phil. IV, 10.
remanet: in eis, qui fecerunt, sceleris ... poena remansit; Piso. 95.
remoratur: num unum diem .. L. Saturninum ... praetorem ... rei publicae poena remorata est? Catil. I, 4.
sequitur: quis ... ante te sacra illa vir sciens viderat, ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset? har. resp. 38.
veniunt: ab dis manibus innocentium Poenas... in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.
versatur: ut ... poenam semper ante oculos versari putent qui peccarint; Milo 61.
vetant: cum ... gravissimae legum poenae vetarent; Piso 50.
vexat: requiro, quae te tanta poena tuorum scelerum .. vexet; dom. 3.
videtur: maior mihi ... rei publicae poena illa visa est quam Rutilii; Piso 95.
2. Prädicat: sum: supplicium .. est poena peccati; Piso 43. me .. fugerat deorum immortalium has esse in impios ... poenas certissimas; ib. 46. mortem naturae finem esse, non poenam; Milo 101. mortem naturae [poenam] putat esse; Phil. XI, 3. quamquam illa non poena ... fuit; Fr. C. 5.
3. Vocativ: Aetoliam ..., o Poena ... sociorum! decedens miseram perdidisti; Piso 91.
II. nach Verben: 1. Accusativ: addo: morbi excusationi poena addita est; Muren. 47.
adimo: omnis scelerum poenas ademisset; Catil. IV, 8.
adiungo: adiungit gravem poenam municipibus; Catil. IV, 8.
ascribo: qui hanc poenam foederibus ascribat; Balb. 20.
committo: tot viri fortes ... poenam octupli sine ulla dubitatione commissam non persequebantur? Verr. III, 30.
coniungo: ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur; dom. 45.

constituo: f. **constituo,** III. poenam (12 St.) B. I, S. 659, a.
contemno: si ... poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55. qui ... poenam .. contempserat; Milo 43.
converto: quoniam ... istius ... poena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conversa; dom. 105. vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; dom. 126.
debeo: poenam iam diu improbitati debitam; Catil. II, 11. f. **debeo,** IV. poenam (5 St.) B. II, S. 26, a.
dependo: ipsum latorem ... poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10. omnes fere rei publicae poenas ... dependerunt; Sest. 140.
desidero: singularem quandam poenam istius ... natura desiderat; Verr. I, 8.
do: f. **do,** III. poenas (9 St.) B. II, S. 146, a.
efflagito: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est; Muren. 47.
effugio: nullius ... iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108.
excogito: quid excogitat poenae? Verr. III, 140.
expeto: f. **expeto,** III. poenas (5 St.) B. II, S. 276, a.
extimesco: poenam non extimescet; Phil. XII, 26.
fero: qui ... poenam hanc maternae temeritatis tulit; dom. 134. [neque legem neque poenam latam esse]; Balb. 33.
habeo: nullam mihi poenam videtur habere id, quod accidere ... bono viro ... potest; Piso 95.
impono: quod ceteris (provinciis) .. impositum vectigal est certum, ... ut Hispanis et plerisque Poenorum, quasi victoriae praemium ac poena belli; Verr. III, 12.
instituo: f. converto; dom. 105.
interpono: poenis .. interpositis; Verr. II, 66.
levo: sancit ne quis poenam ... levare possit; Catil. IV, 8. quae (poena) levabatur; Sulla 63.
lugeo: nihil est .. tam alienum ab eo ... quam videri coniuratorum poenam .. lugere Sulla 31.
luo: eos ... ad luendas rei publicae poenas Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76. cum ei ... ante iniusta poena luenda sit quam iusta repetenda; Milo 11. „poenas ille debitas luerit"; ib. 104. quoniam res in id discrimen adducta est, utrum ille poenas rei publicae luat an nos serviamus; Phil. III, 29. illi ... impii ... etiam ad inferos poenas parricidii luent; ib. XIV, 32.
mereo: quas (poenas) proxime meruisset; Verr. III, 178. f. persolvo; Phil. XI, 29.
narro: „quam poenam (mihi narras)? Verr. IV, 85.
pendo: nisi poenas patriae ... eas ... insania penderet; Piso 50.
perfero: omnis acerbissimas impiorum poenas pertulerunt; leg. agr. II, 92. pertuli poenarum satis; Sest. 145.
persequor: qui ... poenam octupli persequatur; Verr. III, 28. Caesar ... poteritne se tenere quin D. Bruti sanguine poenas patrias persequatur? Phil. XIII, 46. f. committo.
persolvo: quas (poenas) veritus esset ne iste legibus ac vestro iudicio non esset persoluturus; Verr. V, 163. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.
pertimesco: ut legum poenas pertimescas; Catil. I, 22.
praescribo: quae (poena) ne in ipsa quidem rogatione praescripta est; dom. 83.
propono: proposita ... poena; Milo 82.
puto: quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? dom. 160. quae .. poena in civis nimis crudelis putabatur; Phil. XI, 1.
quaero: ut in Cornelio ... poena quaeratur; Balb. 6.
recito: nisi legis ... poenam .. recitassem; Verr. IV, 149.
refero: poenam ambitus eam referebat; Sulla 63.
removeo: qui mortis poenam removet; Catil. IV, 7.
repeto: quae (Furiae) ... parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; Sex. Rosc. 67. verebatur ne populus Romanus ab isto eas poenas vi repetisse videretur, Verr. V, 163. haec .. tacita lex est humanitatis, ut ab homine consilii, non fortunae poena repetatur; Tull. 51. se ... clivi .. Capitolini poenas ab equitibus Romanis esse repetiturum; sen. 12. se clivi Capitolini poenas ab equitibus Romanis repetiturum; ib. 32. f. luo; Milo 11.
reservo: meae mortis poenas iudicio . . reservari; sen. 33. cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.
scio: f. I, 1. sequitur.
solvo: ut eas poenas ... solveret; Verr. III, 178. vobis illae ... debitae poenae solutae sunt; Milo 85.
subeo: ne ... nimium multi poenam capitis subirent; Cluent. 128. eandem (poenam) ego subibo? dom. 161. aliam (poenam) multo maiorem .. subierunt; prov. cons. 14. neque ullam poenam ... non maluisti subire quam numerum tuorum militum .. recognoscere; Piso 91.
subterfugio: quia || qui || volunt aliquam poenam subterfugere; Caecin. 100.
suffero: victoriae te atque imperii poenas ad eorum arbitrium sufferre; Font. 49. ut .. ne improbus quidem quisquam ... poenam sui sceleris sufferat; Catil. II, 28. summi amoris in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; Flacc. 96.
suscipio: ut .. sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam; Quir. 1. quod is adhuc poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7.
sustineo: cum istius avaritiae poenam collo et cervicibus suis sustinerent; Verr. V, 108. quorum lege perfectum est, ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. potest .. damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. eandem (poenam) ego ... sustinebo; ib. 101. cum ... gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustineret; ib. 135. in confitendo ab eisne poenam timeret, quos liberavisset? Milo 79. f. suscipio; Quir. 1.
tollo: non poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 133. sciasne ... in foro ... poenam esse sublatam? Vatin. 34.
vereor: hosce opinor ... veritos poenam iudicii ... domo profugisse; Verr. IV, 30.
2. **mit Präpositionen:** adduco ad: ut ad sceleratorum poenam amore rei publicae sum adductus; Sulla 87.
censeo de: institui referre ad vos ... de poena quid censeatis; Catil. IV, 6.
cogito de: nemo erit tam iniustus ... quin potius de praemiis meis quam de poena cogitandum putet; Flacc. 97.
deposco ad: hac .. lege Caelii adulescentis non ad rei publicae poenas ... deposcitur; Cael.
detrudo in: nisi in eandem impionem poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.
evolo e: qua e poena si tum aliorum opibus ... evolarunt; prov. cons. 14.
expio in: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum esse videatur; prov. cons. 5.

haereo in: qui ... haesit in eis poenis; Milo 56.
puto in: est illa mors non in poena putanda; Piso 44.
queror de: Graecus apud Graecos ... de poena questus est; Flacc. 17. nemo iudicium reprehendit, cum de poena queritur; Sulla 63.
recuso de: nihil de poena recusabo; Planc. 3.
repeto ad: repetitur ad poenam qui indicia communis exitii cepit; Flacc. 5 (§. 3).
reservo ad: quos ... ad illorum innocentium poenas fortuna ... reservavit; Verr. V, 121. ut ... videretur ... ad hanc insignem poenam reservatus; Milo 86.
sortior ad: sin ... sortiri ad poenam ... minime censorium est; Cluent. 129.
sum in: in qua (poena) adhuc Q. Ligarius est; Ligar. 13.
valeo ad: valeat (communis arx bonorum) .. ad poenam; Sulla 79.
III. nach Adjectiven: 1. contentus: ut ea poena ... non videamini esse contenti; Ligar. 13.
dignus: si est boni consulis ... ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena ... dignum iudicare; Rabir. 3. unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; Phil. XIII, 17.
2. praeceps ad: ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior ... in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51.
IV. nach Substantiven: alqd: ſ. II, 1. excogito. perfero; Sest. 145.
genus: hoc genus poenae saepe in improbos civis ... esse usurpatum; Catil. IV, 7.
iustitia: iustitia poenae comprobata est; dom. 101.
magnitudo: ut ... magnitudine poenae a maleficio summoverentur; Sex. Rosc. 70.
metus: qui .. propter metum poenae ... novos motus conversionesque rei publicae quaerant; Sest. 99. fuisse in eis aliquem ... metum .. poenae (putes)? Planc. 71.
remissio: est verendum ne remissione poenae crudeles in patriam ... fuisse videamur; Catil. IV, 13.
V. Umſtand: 1. Ablativ: adficere: qua is tandem poena adficietur? Sex. Rosc. 113. si ... statuis, qui in eadem culpa sit, non eadem poena adfici convenire; Cluent. 129. quid erat quod iam Oppianicum poena adfectum ... quisquam timeret? ib. 170. qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102. si omnes, quos ... fortuna extulit, ... poena essent adficiendi; Balb. 18. principibus sceleris poena adfectis; Phil. I, 30. vitricum tuum ... poena adfectum querebare; ib. II, 18.
agitari: quorum scelerum poenis agitatur et a mente consilioque deducitur; Verr. I, 6.
astringere: una atque altera aestas ... vel poena vel praemiis ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.
comprimi: ille ... Lentuli poena compressus convertit se ... ad timorem; Sulla 17.
conservari: novem hominum perditissimorum poena re publica conservata; Catil. III, 14.
mitigare: actio .. iniuriarum ... dolorem imminutae libertatis iudicio poenaque mitigat; Caecin 35.
notare: cum ... accusatorem huius ... poena notavit || poenatavit, poena multavit || (populus Gaditanus); Balb. 42.
redimere: domicilium imperii quinque hominum amentium ... poena redemi; Sulla 33.
relevari: hic morbus ... relevatus istius poena, vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31.
sacrari: sanctiones secrandae sunt ... poena || poenae ||; Balb. 33.
salvus: ut ... paucorum .. poena vos omnes salvi esse possitis; Catil. II, 28.
sancire: noli observantiam sancire poena; Planc. 47.
teneri: mors .. inlata per scelus isdem .. poenis teneatur; Milo 17.
tollere: Apronius ... tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus edicti poena ... tollit; Verr. III, 54.
2. Präpoſitionen: a: illum ... a liberum Poenis actum esse praecipitem; Cluent. 171.
ad: vincula ... sempiterna .. ad singularem poenam nefarii sceleris inventa sunt; Catil. IV, 7. quis de C. Cethego ... cogitat cui non ad illius poenam carcer aedificatus esse videatur? Sulla 70.
de: ut .. non de vitiorum suorum poena ... in iudicium vocetur; Balb. 65.
sine: ut neque in segetibus neque in areis ... grano uno posset arator sine maxima poena fraudare decumanum; Verr. III, 20.

poëta, Dichter: I. abſolut: 1. ait: ut ait ingeniosus poëta; Muren. 30. ut ait poëta; Scaur. c. 3, § 3. ut ait poëta ille noster; Rab. Post. 28.
desunt: neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123.
exprimunt: quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59.
ferunt: quos (gigantes) poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.
inducit: si unum hominem deterrimum poëta praestanti aliquis ingenio ... vellet inducere; har. resp. 57.
movet: ſ. III. exsecratio.
potest: nullum .. dedecus reperire posset (poëta), quod in hoc non inesset; har. resp. 57. ſ. exprimunt.
praeterit: multa (dedecora) .. in eo penitus defixa ... praeteriret (poëta); har. resp. 57.
reperit: ſ. potest.
scribit: qui (poëtae) res Romanas scribunt; imp. Pomp. 25. illud scripsit disertissimus poëta pro me; Sest. 122. quae scripsit gravis ... poëta, scripsit, ... ut nos ... ad laudem excitaret; Planc. 59.
solent: sicut poëtae solent; imp. Pomp. 25.
subicit: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.
tradunt: quos nobis poëtae tradiderunt patris ulciscendi causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc 66.
valet: poëtam natura ipsa valere; Arch. 18.
videntur: quod quasi deorum aliquo dono ... commendati nobis esse videantur (poëtae); Arch. 18.
volt: neque .. ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; Balb. 51. ſ. inducit.
2. sum: quia poëta fuit (Homerus); Arch. 19.
II. nach Verben: 1. appello: suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; Arch. 18.
commendo: ſ. I, 1. videntur.
excito: poëtam ... mentis viribus excitari; Arch. 18.
inflo: poëtam ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.
persequor: qui ... poëtam armis persequare; Piso 73.
reprehendo: in quo reprehendat eum licet, si qui volet, ... ut poëtam; Piso 70.

2. constituo: nimis magna poena te consule constituta est sive malo poëtae sive libero; Piso 72.
dedo: ut etiam Cordubae natis poëtis ... auris suas dederet; Arch. 26.
3. accipio a: quos a poëtis accepimus; Verr. V, 145.
dico pro: ut me pro summo poëta ... dicentem ... patiamini de studiis humanitatis ... paulo loqui liberius; Arch. 3.
loquor de: si de poëtis ... loquar; Sest. 119.
quaero ex: quaere ex familiari tuo, Graeco illo poëta; Piso 74.
sum apud: ut est apud poëtam nescio quem; Phil. II, 65.
III. nach Substantiven: carmina: quae (laus) non poëtarum carminibus ... celebratur; Rab. Post. 48.
exsecratio: Thystea est ista exsecratio poëtae volgi animos ... moventis; Piso 43.
ingenium: summi .. poëtae ingenium ... arte sua ... exprimebat; Sest. 120. quorum (poëtarum) ego semper ingenia dilexi; ib. 123.
mos: poëtarum more cum locutus *sum*; Piso 74.
nomen: sit ... sanctum apud vos ... hoc poëtae nomen; Arch. 19. in qua urbe imperatores... poëtarum nomen ... coluerunt; Arch. 27.
salus: in ea (urbe) non debent togati iudices ... a poëtarum salute abhorrere; Arch. 27.
sedulitas: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo ... praemio dignam; Arch. 25.
statua: erat etiam Stesichori poëtae statua senilis; Verr. II, 87.
verba: cum ... verbis poëtae ... plauderetur; Sest. 121.
vox: nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19. M. ille Lepidus ... summi poëtae voce laudatus est; prov. cons. 20.
IV. Umstand: a: haec conficta arbitror a poëtis esse; Sex. Rosc. 47. in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118.

poëtria, Dichterin: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

polio, glätten, bilden, verfeinern: effigiem: relinquere .. virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis ... politam? Arch. 30.
hominem: ut es homo ... politus ex schola; Piso 59.

polite, geschmackvoll: quod .. polite .. dixisti; Cael. 8.

polliceor, versprechen, verheißen, zusagen: I. absolut: 1. invenire: aliud minando, aliud pollicendo ... inveniebant; Verr. IV, 31.
2. alqs: qui ... polliceri ... solent; Verr. a. pr. 36. ne quis te invitum polliceri ... cogat; ib. II, 148. [aliis pollicebatur]; Sest. 34. ultro se mihi ... offerentis, ultro pollicentis rogavi; Planc. 24.
consul: omnia consulem putant posse, praesertim ultro pollicentem; Scaur. 36.
II. mit accus. c. infin.: pollicitus erat (Quinctius) in Gallia ... numeraturum se; Quinct. 18. id testibus me pollicitus sum planum facturum; ib. 86. ne ad Sullam adirent et omnia Chrysogonum quae vellent esse facturum pollicerentur; Sex. Rosc. 25. de quorum audacia tum me dicturum pollicitus sum; ib. 78. me saepe esse pollicitum ... dicebant ... commodis eorum me non defuturum; div. Caec. 2. qui ... id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23. quam (rem) me acturum esse polliceor; ib. 37. haec omnia me diligenter .. acturum esse polliceor; ib. 40. quod ... dedecus severe me persecuturum esse polliceor; ib. 51. qui .. se ... quo ego vellem descensuros pollicebantur; ib. I, 97. ut ... facturos se, si quid imperasset, studiose pollicerentur; ib. II, 172. pollicetur sibi magnae curae fore; ib. II, 73. ipsum istum esse pollicitum sese id signum legatis redditurum; ib. 92. pollicitus eis sum me omnia quae vellent esse facturum; Cluent. 50. polliceor || recipio, recepto || hoc vobis ... me esse perfecturum; leg. agr. II, 103. qui ... sese ... me in meo lectulo interfecturos esse pollicerentur; Catil. I, 9. cum te ... omnium bonorum praesidio ... ornatum fore pollicebar; Flacc. 103. pollicetur .. se provinciam Galliam retenturum in senatus ... potestate; Phil. III, 8. cum .. ille ... pollicitus est se quod velletis esse facturum; ib. IX, 9. cum ... divisurum se urbem palam suis polliceretur; ib. XIII, 19. „Massiliensibus iure belli adempta reddituros vos pollicemini"; ib. 32. f. III. alqd. Cluent. 158. Catil. I, 32.
III. mit Object: alqd: quaeso ... ut quid pollicitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 36. quod primum pollicitus sum; ib. 60. difficile est quod polliceor; Qu. Rosc. 9. ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; ib. 37. quando id, quod opus esse putaret, non ultro pollicita est (provincia)? Verr. II, 5. „ut omnino mihi ne liceat polliceri"; ib. 148. id quod ego illi iam in Sicilia pollicitus sum; ib. III, 60. omnia, quae polliceor; ib. V, 165. id omne ... tibi et populo Romano polliceor; imp. Pomp. 69. hoc polliceor omnibus, ... me eius causam legis praesidio defensurum; Cluent. 158. polliceor hoc vobis .. bona fide; leg. agr. II, 100. polliceor hoc vobis, ... tantam in nobis consulibus fore diligentiam; Catil. I, 32. quae ... polliceor vobis; ib. II, 29. tantum vobis, quantum facere possum, .. pollicebor; Quir. 18. (id) quod nos de Cn. Pompeio polliceremur; dom. 16. ut ... neque ille ... quae meum tempus postularet satis prolixe mihi polliceretur; ib. 28. „mulier ingeniosa praecepit suis, omnia Caelio pollicerentur; Cael. 62. nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar; Planc. 101. cum tibi ... vana quaedam miser atque inania ... pollicebar; ib. omnia pollicebatur; Rab. Post. 5. habet Antonius quod suis polliceatur; Phil. VIII, 9. quibus omnia pollicetur Antonius; ib. id ... agimus, ne quis posthac quicquam eius modi possit polliceri; ib. nostris exercitibus quid pollicemur? ib. 10. quae sit antea pollicitus (senatus) legionibus .. nostris; ib. XIV, 38.
agros: si qui agros populo Romano pollicentur; leg. agr. II, 10.
auxilium: neque auxilium modo defensioni meae, verum etiam silentium pollicentur; Milo 3.
custodias: omnes .. tibi ... custodias ... pollicemur; Marcell. 32.
dignitatem: f. imperium.
domos: quod ille latronibus suis pollicetur .. domos; Phil. VIII, 9.
excubias: omnes .. tibi ... excubias ... pollicemur; Marcell. 32.
fructum: aliis fructum libidinum ... pollicebatur; Catil. II, 8.
frumentum: velle Siculos senatui polliceri frumentum in cellam gratis; Verr. III, 200.
gladiatores: ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 12.
imperium, iudicia, iura, leges, libertatem: nos libertatem nostris militibus, leges

iura, iudicia, imperium orbis terrae, dignitatem, pacem, otium pollicemur; Phil. VIII, 10.
milia: ei quadraginta milia ... pollicetur; Cluent. 71.
mortem: aliis mortem parentum ... pollicebatur; Catil. II, 8.
munus: hoc munus ... populo Romano amplissimum .. polliceor; Verr. a. pr. 36.
opera: ad eam rem operam suam pollicentur; Sex. Rosc. 20. his operam tuam pollicebere? div. Caec. 21. quod suam ... operam senatui ... pollicitus esset; Phil. XIII, 50.
oppositus: omnes .. tibi ... laterum nostrorum oppositus et corporum pollicemur; Marcell. 32.
otium, pacem: s. imperium.
pecuniam: qui (Firmani) principes pecuniae pollicendae fuerunt; Phil. VII, 23. s. **pecunia,** II, 1. polliceor (9 St.) S. 576, b.
praesidium: cum ille ... tibi magna praesidia ... polliceretur; Piso 84. suum .. ei praesidium pollicetur; Phil. X, 9.
servos: ut servos in quaestionem polliceatur; Sex. Rosc. 77.
signum: pollicetur signum; Verr. IV, 87.
silentium: s. auxilium.
simulacrum: ut isti simulacrum illud Mercurii polliceretur; Verr. IV, 87.
statuas: UT STATUAS NE CUI ... POLLICEBENTUR; Verr. II, 146.
Syriam: Syriam sibi nos extra ordinem polliceri; Fr. B. XIII, II, 2.
testimonium: qui ... ultro ... soleant ... testimonium polliceri; Cael. 21.

polluo, besudeln, verletzen, entheiligen: alqd: nihil ... esse pollutum; har. resp. 21.
caerimoniam: qui ... perfidia legationis ipsius caerimoniam polluerit; Sex. Rosc. 113. qui ... stupro caerimonias polluit; dom. 105. quod caerimonias ... a Brogitaro pollui non sinit; har. resp. 29.
gentem: quam polluisti (gentem); dom. 35.
iura: cum omnia divina atque humana iura scelere nefario polluisset; Sex. Rosc. 65. qui omnia deorum hominumque iura novo ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.
ludos: s. **ludus,** II, 1. polluo (8 St.) S. 77, b.
mare: ne ... ipsum (mare) pollueret; Sex. Rosc. 71.
religiones: qui religiones omnis pollueris; dom. 125. religiones ... pollui; har. resp. 8. (quaero a te) num religiones polluerit; Vatin. 5. polluerat stupro sanctissimas religiones; Milo 87.
sacra: audite .. singularem eius ... amentiam, in eis praesertim sacris polluendis; Verr. IV, 99. quae (sacra) ab isto uno sic polluta ... sunt; Verr. V, 187. sacra ... pollui; har. resp. 8. obscure dicitur quae sacra polluta sint? ib. 37.
sacrificia: SACRIFICIA ... POLLUTA (esse); har. resp. 37.
vim: vestra vis valuit, quam ille omni scelere polluerat; Milo 85.

pompa, feierlicher Aufzug, Prunk, Gepränge: I. est: in quibus ... fuit pompa; Piso 24.
habet: quid (habet) tota illa pompa? Piso 60.
II. spolio: tu spoliatum (cadaver) ... pompa ... nocturnis canibus dilandandum reliquisti; Milo 33.
III. via: quam tu viam ... pompae eius modi exegisti; Verr. I, 154.

pondero, wägen, abwägen, erwägen, beurtheilen: I. indir. Frage: omnibus in rebus ... quid quisque voluerit ... est ponderandum; Sulla 69. ubi est .. sapientia iudicis? in hoc, ut non solum quid possit, sed etiam quid debeat ponderet; Rab. Post. 12.
II. causas: si causae non ratione, sed verbis || vocibus || ponderantur; Caecin. 60. non ex libidine ... testium causas honestorum hominum ponderari; Sulla 79. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84.
consilia: plerumque facimus, ut consilia eventis ponderemus; Rab. Post. 1.
crimina: nolite ... brevitate orationis meae potius quam rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare; Verr. I, 42.
fortunam: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.
genus: quia genus eius modi fuit criminum... quod ponderaret iudex ipse per se; Scaur. 14.
res: sin .. in rebus iudicandis non minimam partem ad unam quamque rem .. momento .. suo ponderandam sapientia iudicis tenet; Font. 21.

pondo, Pfund: aufero: auri quinque pondo abstulit; Cluent. 179.
expendo: expensum est auri pondo centum; Flacc. 68. Laodiceae viginti pondo (auri expensum est); ib.

pondus, Gewicht, Schwere, Nachdruck, Eindruck, Ansehen: I. est: totius .. huiusce rei quae sit vis, ... quod pondus ignorant; Flacc. 9. fuit permagnum optimi pondus argenti ... multis locis; Phil. II, 66.
II, 1. aufero: Athenis audistis ex aede Minervae grande auri pondus ablatum; Verr. I, 45. cum auri grande pondus ... abstulit; ib. V, 184.
exporto: dico te maximum pondus auri ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.
fero: argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; Verr. I, 91.
habeo: si M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat; Verr. I, 144. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; Cluent. 116. plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; Flacc. 93. si mea auctoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet; Balb. 60.
haurio: alterum haurire cotidie ex ... opulentissimis Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.
lego: uxori grande pondus argenti ... legavit; Caecin. 12.
relinquo: grande pondus argenti ... reliquit; Verr. I, 91.
sustineo: ut ... verborum .. ipsorum pondus sustinere non posset; Ligar. 21.
2. sum: id est maximi ... ponderis; Vatin. 9. ut ... negarent ea (merita) .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4.
III. 1. alqd: s. II, 1. habeo.
2. hydria: cum iste ab sese hydriam ... grandi pondere ... abstulisset; Verr. IV, 32.
IV. delectari: quarum (bullarum) iste ... delectabatur .. pondere; Verr. IV, 124.
exanimare: haec meis ponderibus examinabo; Planc. 79.
pendere: eam (rem) suo, non nominis pondere penditote; Verr. IV, 1.
sustentare: tu .. tanto pondere auri ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

pono, legen, setzen, stellen, hinlegen, aufstellen, weihen, errichten, niederlegen, pass. beruhen, part. gelegen: I. mit Ergänzungsfatz: 1. indirecte Frage: in quo quid eniti ... possim malo in

aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; div. Caec. 26.

2. **accus. c. infin.:** tantum verbo posuit ... Sthenium litteras publicas corrupisse; Verr. II, 93. me in perorando posuit rogari a senatu; Quir. 16. equitis Romani .. esse filium criminis *in* loco poni ab accusatoribus neque his iudicantibus oportuit neque defendentibus nobis; Cael. 4. posuistis ... coniurationis hunc ... participem fuisse; ib. 15. principio orationis hoc pono || oppono ||, me omnibus ... satis esse facturum; Balb. 2. soleo saepe ante oculos ponere ... omnis nostrorum imperatorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.

II. **mit Object:** alqm: haec (Diana) erat posita Segestae .. excelsa in basi; Verr. IV, 74. in aede Veneris argenteum Cupidinem posuit; ib. V, 142. quem (Mercurium) Verres ... in privata aliqua palaestra posuit; ib. 185. omnes, qui Oppianicum condemnarunt, in culpa sunt ... ponendi; Cluent. 127. ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto; leg. agr. II, 53. cum in eiusdem anni custodia te atque L. Murenam fortuna posuisset; Muren. 64. posuit Scatonem illum; dom. 116. cum is ... in altissimo gradu ... positus esset; Sest. 20. quos a maioribus nostris ... positos in illo loco ... videtis; ib. 83. neque eos in laude positos videmus; ib. 139. erant .. illi positi, ut comprehenderent Licinium; Cael. 64. ut Thessalonicenses, positi in gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4. quae (Aetolia) ..., in sinu pacis posita, medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91. qui .. quiescunt, ... in magna gloria ... ponendos puto; Phil. XI, 37. ponite ante oculos M. Antonium consularem; ib. XII, 14. qui iudicabantur, ... in senatu sunt positi; Fr. B. XII, 9.

alqd: quae posita sunt in suspicionibus, ... ea vestris ingeniis .. committo; Sex. Rosc. 123. hoc ... in oratione mea non pono; div. Caec. 16. haec, quae in medio posita sunt, commemoro; ib. 33. cum .. viderent in foro ... esse .. posita ea, quae ab sociis per scelus ablata .. essent; Verr. I, 59. non quo ... locum .. ubi ea poneret nullum haberet; ib. II, 87. nunc eis locis posita sunt (ea); ib. 87. neque ego hoc in tua laude pono; ib. III, 212. nihil in hortis posuit; ib. IV, 121. duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34. quod erat ante oculos positum; ib. V, 78. *ego* .. omnia in *testibus cum ponerem*; Tull. 2. *reliqua in vestra fide ac religione* ... *posita esse* .. intellego; ib. 36. si in uno Pompeio omnia poneretis; imp. Pomp. 59. hoc, quod in communibus hominum sensibus ... positum ... est; Cluent. 17. exempli causa ponam unum illud; ib. 119. cui posita sunt in vobis omnia; ib. 200. est hoc in more positum ... maiorum, ut ei ... eam primam habeant orationem; leg. agr. II, 1. tantum in unius anima posuit; Muren. 34. me hoc in lucro ponere ... patiantur; Flacc. 40. qui omnia in pecunia posuisset; Vatin. 38. totum hoc .. in ea fuit positum semper ratione; Balb. 20. posuit hoc idem Laterensis; Planc. 71. s. nummos. — I, 2. Balb. 2.

aedem: *est* ... in eo loco aedis posita Telluris; dom. 101. (ut possim intueri) ... aedem ... positam in oculis civitatis; dom. 101.

aedilitatem: ut haec .. aedilitas ... in loco esse posita videatur; Verr. V, 37.

amicos: vobis ... ponite ante oculos ... latera tegentis alios, alios praegredientis amicos; Phil. XIII, 4.

animum: animus ... civitatis (positus) est in legibus; Cluent. 146. ut .. ipse candidatus totum animum ... in petitione non possit ponere; Muren. 45.

anulos: qui ipsi anulos aureos posuerant; Verr. III, 187.

arma: arma ab aliis posita, ab aliis erepta sunt; Marcell. 31. cum ... nos arma posuerimus; Phil. XII, 13.

aspectum: vobis eorum ponite ante oculos ... aspectum; Phil. XIII, 4.

beneficia: tantis a me beneficiis in re publica positis; Sulla. 26.

candelabrum: cum ... in cella Iovis Optimi Maximi poneretur (candelabrum); Verr. IV, 64. reges ei ... neque ponere (candelabrum) potuerunt neque volgo ostendere ... voluerunt; ib. ut in Capitolio ponerent (candelabrum); ib. quod (candelabrum) ex ipso rege audisset in Capitolio esse ponendum; ib. 66.

castra: qui in agro Faesulano castra posuit; Catil. II, 14.

causam: qui istius causam ... in comitiis consularibus positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. quae est .. in medio belli causa posita? Phil. VIII, 8.

centuriam: *cum ei centuria Populiana videretur satis commode* posita esse, Tull. 16.

citharistam: illum Aspendium citharistam ... in intimis suis aedibus posuit; Verr. I, 53.

civitatem: etiamne haec ... civitas ... in insula inculta tenuique posita ... tibi .. quaestui fuit? Verr. III, 85.

consilium: consilium ... civitatis (positum) est in legibus; Cluent. 146.

Corinthum: erat .. posita (Corinthus) in angustiis ... Graeciae sic; leg. agr. II, 87.

crimen: cum id (crimen) totum positum sit in testibus; Verr. II, 119. hoc crimen ... a me pro uno ponitur; Verr. IV, 88.

curam: ut omnis mihi cura ... posita sit in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. ut .. ipse candidatus ... omnem curam ... in petitione non possit ponere; Muren. 45.

custodem: custos ... in frumento publico est positus; Flacc. 45. quotiens custodes posuit, ne limen intrares? Phil. II, 45.

desiderium: tu desiderium equestris ordinis ... in maledicti loco pones? Piso 32.

diem: pone illum ante oculos diem; Deiot. 20.

dignitatem: quam (dignitatem) ... eadem in laude ponam; Muren. 21.

diligentiam: ut .. ipse candidatus ... omnem ... diligentiam .. suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.

discessum: tune etiam ... ausus es meum discessum illum ... *in* maledicti ... loco ponere? Piso 31.

discrimen: huius totius belli in unius viri fortissimi ... vita positum esse discrimen; Phil. XIV, 3.

exercitum: quid est cur hic M. Bruti exercitus non in eadem causa ponatur? Phil. X, 15.

fana: cuius duo fana duabus in insulis posita sociorum ... idem iste omnibus .. ornamentis .. nudavit; Verr. V, 184.

firmamentum: si ullum firmamentum in illo teste posuisses; Flacc. 92.

foculum: foculo posito in rostris; dom. 123. foculo posito; ib. 124.

formidinem: ut aliqua in vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8.

fortunam: non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam; imp. Pomp. 47.

fructum: qui (fructus) in spe legis [huius] positi sunt; leg. agr. II, 22.

fundamenta: his fundamentis positis consula-

tus tui; Piso 9. quae (fundamenta) si erunt ... posita; Scaur. 21.
galeas: in hoc fano .. galeas .. aëneas ... Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.
gratiam: positam in oculis esse gratiam; Muren. 21.
hastam: inter nostra atque hostium castra hasta posita; leg. agr. II, 53. hasta posita pro aede Iovis Statoris; Phil. II, 64.
hominem: si tibi .. apud ... homines in extremis ... gentibus positos nobile ... apud omnis nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide; Font. 40. quos (homines) ... in eodem genere praedatorum .. pono; Catil. II, 20. quem virum ... certi homines [ad eam rem positi] monuerunt; Sest. 41.
horreum: nos ... horreum belli, sub signo ... rei publicae positum [vectigal], servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
hydrias: in hoc fano ... hydrias .. grandis ... posuerat; Verr. IV, 97.
imaginem: quae (imago) domi posita pestem atque exsilium Sex. Titio attulit; Rabir. 25.
immunitatem: ſ. libertatem; Font. 27.
incessum: vobis eorum ponite ante oculos ... incessum; Phil. XIII, 4.
insidias: non positas insidias (videtis)? Sex. Rosc. 98. quas isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur; leg. agr. II, 49. eius .. vitae a me insidias ... positas esse dixerunt; Sest. 41.
insulam: cum insula Delos, tam procul a nobis in Aegaeo mari posita, ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.
invidiam: ut ... sine culpa invidia ponatur; Cluent. 5.
ius: quod (ius) est ... in legibus publicis positum; Balb. 27.
laetitiam: pone ante aculos laetitiam .. populi .. Romani; Phil. II, 115.
leges: quae (leges) in poculis ponebantur; Verr. V, 28.
libertatem: in qua (Fontei calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitratur; Font. 27. quam (libertatem) tu ponis in eo; Planc. 93. libertatem ... in quadam moderatione positam putabo; ib. 94.
loricas: in hoc fano loricas ... Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.
luctum: tu luctum senatus .. in maledicti loco pones? Piso 32.
memoriam: ut ... omnem memoriam temporum praeteritorum ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3.
mentem: mens ... civitatis posita est in legibus; Cluent. 146.
modum: est ... in voluntate hominum ... positus modus aestimandi; Verr. III, 220.
monumentum: in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum ... posuisti; Verr. II, 115. ut illud in curia positum monumentum scelerum ... videretur; ib. IV, 139. quod (monumentum) positum est; dom. 112.
nomen: belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; Phil. VIII, 2. nisi vero liniamentis hominis nomen ... positum ... putas; Fr. B. XV, v, 1.
nummos: cum domi suae .. in loculis ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70.
operam: ut omnis mihi ... opera posita sit in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. ut .. ipse candidatus ... omnem .. operam ... in petitione non possit ponere; Muren. 45.
ora: ora vobis eorum ponite ante oculos; Phil. XIII, 4.

ornamenta: in istius lenonis turpissimi domo ... Capitolii ornamenta ponentur? Verr. IV, 71. illa ornamenta in virtute ... posita lucent; Phil. XIII, 24.
pecuniam: dubium nemini est quin omnes omnium pecuniae positae sint in eorum potestate; Verr. II, 30. quantam pecuniam ... huiusce modi in rebus positam confecerit; ib. 184. cum posita esset pecunia apud eas societates; ib. III, 165. pecuniam ... dum volt in praedio ponere, non posuit; Tull. 15. quo in oppido uno pecunia a tota Asia ... poeneretur; Flacc. 56.
pedem: ſ. **pes,** I, 1. pono (5 St.) S. 620.
populum: ille populus in superiore condicione ... ponitur; Balb. 36.
potestatem: ut quaecumque dicendi potestas esset data, in honore atque in beneficio ponerent; Cluent. 57.
praemium: quid .. habuit argumenti aut rationis res quam ob rem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? Verr. II, 115.
praesidium: ut in eo firmissimum rei publicae praesidium ... poneret; Phil. X, 17.
principium: ponam principium iustissimae libertatis; Fr. B. VI, 26.
pulchritudinem: ſ. speciem; Piso 81.
ratio: quae (ratio defensionis) posita est in oratione; Sulla 4.
rem: cum rem totam in medio posuissem; Verr. I, 29. rem in medio ponam; ib. V, 159. nunc rem ipsam ponamus; Caecin. 32. est haec res posita; ib. nullam rem esse .. in usu positam militari; imp. Pomp. 28. ut res minime dubitanda in contentione ponatur; Cael. 55. Oceanus ... vix videtur tot res ... tam distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.
Romam: Romam in montibus positam ... contemnent; leg. agr. II, 96.
salutem: ut ... omnem ... salutem praesentium (temporum) ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3. cum in eo liberando salus sit posita rei publicae; Phil. XI, 21.
scelus: ut ... ipse apertum suum scelus ante omnium oculos poneret; Sex. Rosc. 102.
sellam: hominem in foro iubet sellam ponere; Verr. V, 56.
sententiam: sententia civitatis posita est in legibus; Cluent. 146.
signum: cum signa quaedam pulcherrima ... Thermis in publico posita vidisset; Verr. II. 85. multa (signa) ad villas tuas posita; ib. IV, 36. quod (signum) ... in Capitolio posuerat Flamininus; ib. 129. ut in Capitolio ... poneret (illud signum); ib. Libertatis signum posuisti; dom. 131. ille signa aënea in insidiis posuerat? Deiot. 21.
silentium: tu silentium perpetuum iudiciorum ... in maledicti loco pones? Piso 32.
simulacrum: id (simulacrum) .. apud Segestanos imperatoris nomine positum ... fuisse; Verr. IV, 80. a Tyndaritanis non ... positum simulacrum Mercurii ... sustulisti? ib. 84. eius non longe a Tanagra simulacrum ... in sepulcro positum fuit; dom. 111.
speciem: habet hoc virtus, ... ut viros fortis species eius et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81. ponite ... ante oculos ... miseram illam ... speciem; Phil. XI, 7.
spem: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis quam in eis rebus; Sex. Rosc. 146. ea (spes) tota in hac lege posita est; div. Caec. 18. quam (spem) habent in legis ... severitate positam; ib. 21. nostrae causae spes erat posita in defensione mea; Caecin. 3. ut in uno C. Mario spes imperii poneretur; imp. Pomp. 60. ut ... omnem ... spem reliquorum (temporum) ... in

hoc uno iudicio positam esse putetis; Flacc. 3. nec in hac oratione spes est posita causae nec in eorum studiis; Ligar. 31. in hoc spes libertatis posita est; Phil. V, 49.

spiritum: vobis eorum ponite ante oculos ... spiritum; Phil. XIII, 4.

squalorem: tu squalorem Italiae ... in maledicti loco pones? Piso 32.

statuam: nisi posuisset (statuas in foro); Verr. II, 21. statuas iussum esse in foro ponere; ib. tametsi positae essent (statuae) ex testamento; ib. ut statuas in palaestra deberet ponere; ib. 36. „faciemus ut palaestritae negent ex testamento esse positas (statuas)“; ib. ut in curia Syracusis ... inauratam istius et alteram filio statuam ponerent; ib. 50. ut in omnibus angiportis praedonis improbissimi statua ponatur; ib. 141. quae (statuae) Romae ponerentur; ib. 145. non minus multas statuas istum posuisse Syracusis; ib. 154. ut eius in provincia statuae, in locis publicis positae, ... deicerentur; ib. 158. quo (tempore) posita esset (statua); ib. 159. si nullam (statuam) umquam positam esse arbitrarentur; ib. 160. quas (statuas) tu paulo ante ... poni ... iussisti; ib. 167. cum videret statuas ... a communi Siciliae positas; ib. 168. quam (statuam) sibi ... altiore .. basi poni iusserat; ib. IV, 90. quas (statuas) posuit ad Iuturnae; Cluent. 100. qui tibi ... statuam in meis aedibus posuit; dom. 81. „statua inter reges posita“; Deiot. 33.

statum: ut ... totum statum civitatis ... in hoc uno iudicio (positum) esse putetis; Flacc. 3.

subsidium: nos ... subsidium annonae ... sub signo .. rei publicae positum [vectigal] servare non potuisse; leg. agr. I, 21. ut omnia rei publicae subsidia ... in hoc uno iudicio (posita) esse ... putetis; Flacc. 3.

tabernaculum: tabernaculo posito; Verr. V, 87. tabernaculis positis; ib. 96.

tabulas: lex obsignatas (tabulas) in publico poni voluit; Flacc. 21.

taciturnitatem: tu curiae taciturnitatem annuam ... in maledicti loco pones? Piso 32.

templum: quod templum in oculis ... populi Romani ... positum est; Verr. I, 129.

tempus: tempus illud erat ... in ... gubernatione positum senatus; dom. 130.

tropaea: in Macedonia tropaea posuit; Piso 92.

verbum: ne quod minus moderate positum ... verbum esse videatur; Font. 28. aliquo verbo .. ambigue posito; Caecin. 81.

vestigium: ubicumque posuit vestigium; Phil. III, 31.

virtutem: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur (tanta virtus); Phil. V, 35.

vitam: quorum in alterius manu vita posita est; Quinct. 6. vita .. mortuorum in memoria est posita vivorum; Phil. IX, 10.

volnera: tu cetera illa (volnera) in maledicti loco pones? Piso 32.

pons, Brücke, Steg: I. interest: ut Tiberis inter eos et pons interesset; Catil. III, 5.

II, 1. facio: volo uti mihi respondeas ... feceris ne ante rostra pontem; Vatin. 21.

ingredior: cum .. pontem Mulvium ... legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6.

2. deicio de: habeo .. dicere quem ... minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; Sex. Rosc. 100.

pervenio ad: illi ... occulte ad pontem Mulvium pervenerunt; Catil. III, 5.

III. adiungi, contineri: pars oppidi ... ponte rursus adiungitur et continetur; Verr. IV, 117.

pontifex, Oberpriester: I. absolut: 1. Subject: accommodant: quod (ius) ipsi pontifices semper ... ad suas caerimonias ... accommodaverunt; dom. 136.

adest: „pontifex .. adfuit“; dom. 117. non te pudet ... pontificem dicere non conlegium pontificum adfuisse? ib. cum omnes pontifices ... adessent; har. resp. 13.

adhortatur: nos M. Lepidus, ... pontifex maximus, ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.

approbant: approbaverunt (causam pontifices); dom. 35.

cohortatur: quod C. Caesar ... pontifex ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; Phil. V, 46.

conlocant: me .. in ea ipsa domo ... pontifices ... conlocaverunt; Piso 52.

constituit: quasi ... alio modo sit constituturus .. de religione pontifex; dom. 31.

dicit: Crassus, .. pontifex maximus, Flacco ... multam dixit, si a sacris discessisset; Phil. XI, 18.

discit, docet: qui (pontifex) cogeretur docere ante quam ipse didicisset; dom. 141.

est: qui (pontifices) erant huius ordinis; har. resp. 13. senatui placere, C. Caesarem, ... pontificem, ... senatorem esse; Phil. V, 46.

evertunt: si .. sacrorum iure pontifices ... totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.

instituit: quis est qui existimare possit huic novo pontifici, primam hanc ... religionem instituenti vocemque mittenti, non .. linguam obmutuisse? dom. 135.

interficit: P. Scipio, pontifex maximus, Ti. Gracchum ... interfecit; Catil. I, 3.

iudicant: reperietis frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse; har. resp. 13.

liberant: meam domum P. Lentulus consul et pontifex, ... P. Albinovanus, Q. Terentius, pontifices minores, ... omni religione ... liberaverunt; har. resp. 12.

pollicetur: quantam .. pecuniam militibus ... C. Caesar, pontifex, ... pollicitus sit; Phil. V, 53.

prohibent: censorem ... simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; dom. 137.

remittit: s. instituit.

respondet: ei .. M. Aemilium pontificem maximum ... respondisse; dom. 136. cum P. Scaevola pontifex maximus ... respondit; ib.

statuunt: quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.

tenet: si is (pontifex) postem tenuerit; dom. 119. quoniam pontificem postem tenuisse dixisti; ib. 121. si postem tenuerit pontifex; ib. 123.

transfert: si ... pontifex verba ad religionem deorum immortalium composita ad perniciem civium transtulerit; dom. 123.

2. Prädicat: sum: *pontifex* et tribunus plebis idem esse non potest? M. Drusus ... tribunus plebis pontifex fuit; dom. 120. qui peritissimus pontifex fuisse dicitur; ib. 139. illo pontifice; ib. 141. qui bis consul et pontifex maximus fuit; prov. cons. 20. haec si cogitas, es M. Lepidus, pontifex maximus; Phil. XIII, 15.

3. Vocativ: multa divinitus, pontifices, a maioribus nostris inventa ... sunt; dom. 1. sin, ... pontifices, ea ... rescinduntur; ib. 2. hanc istum otii ... hostem causam adrepturum fuisse ad ... rapinas nolo, pontifices, suspicemini; ib. 12. data merces est erroris mei magna, pontifices; ib. 29. intellego, pontifices, me plura extra causam dixisse;

ib. 32. quod est, pontifices, ius adoptionis? ib. 34. hanc vos, .. pontifices, ... tribuno plebis potestatem dabitis? ib. 44. vobismet ipsis, pontifices, ... consulere debetis; ib. 45. hanc ego vim, pontifices, ... depuli; ib. 63. neque hoc ... vos .., pontifices, ... non vidistis; ib. 69. quid .., pontifices, debeo dicere? ib. 95. accepi, pontifices, magnum ... dolorem; ib. 97. in conspectu prope totius urbis domus est mea, pontifices; ib. 100. hic meus reditus, pontifices, vestro iudicio continetur; ib. hanc .., pontifices, labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? ib. 102. non vestra, pontifices, gravitate abutitur? ib. 104. aspicite, pontifices, hominem religiosum; ib. 105. hoc auctore ... tam pio potestis, pontifices, non commoveri? ib. sic accepi, pontifices; ib. 107. hanc vos, pontifices, tantam *tam* variam ... cupiditatem comprobabitis? ib. 116. videte.., pontifices, quid statuatis; ib. 119. date huic religioni aditum, pontifices; ib. 123. discite orationem, pontifices; ib. 127. quaeso, pontifices, .. hominem cum homine ... comparate; ib. 130. si, pontifices, neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit; ib. 138. delatum [tum] est ad vos, pontifices; ib. 140. quae cum ita sint, pontifices; ib. 142. hic est ... reditus, pontifices; ib. 143. nunc quidem, pontifices, ... tota urbe careo; ib. 146. quaeso obtestorque vos, pontifices; ib. 147. vosque, pontifices, (appello); har. resp. 21.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adhibeo: neque pontificem adhibere (potuisti) quem velles; dom. 48. hanc ... dedicationem appellas, ad quam ... non honoribus populi Romani ornatum pontificem ... adhibere potuisti? ib. 118.

cogo: s. I, 1. discit.

conculco: cum hunc clarissimum virum, ... pontificem, ... a pedisequis conculari iuberes; dom. 110.

constituo: isti xviri cum ... sex pontifices constituerint; leg. agr. II, 96.

dico: s. I, 2. dom. 139.

reperio: quem reperiet pontificem? dom. 120.

video: cum ex conlegio tanto ... non pontificem videret; dom. 135.

2. **Genetiv:** recordor: *illa aedes Vestae admonet vos, ut recordemini* illius L. Metelli, pontificis maximi; Scaur. 48.

sum: quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. quod est bonorum pontificum; ib. 105.

3. **Dativ:** concido, obmutesco, obtorpesco: quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... non et linguam obmutuisse et manum obtorpuisse et mentem debilitatam metu concidisse? dom. 135.

videor: pontificibus bona causa visa est; dom. 35.

4. **mit Präpositionen:** ago apud: quod nunc apud pontifices agis; dom. 51. cum apud pontifices res agatur; ib. 117.

defero ad: ad pontificem detulisses; dom. 132.

dico apud: dico apud pontifices; dom. 34. 36. dixi apud pontifices; ib. 38.

reicio ad: id ... ad pontifices reicietur; har. resp. 14.

sum apud: „fuisti .. tum apud pontifices superior“; dom. 4.

III. **nach Substantiven:** animus: si cuius forte pontificis animum ... mea sententia offendit; dom. 31. pontificum animos esse mutatos; ib.

auctoritas: senatus ... consecratam iam aram tollendam ex auctoritate pontificum censuit; dom. 137. quorum (pontificum) auctoritati ... maiores nostri sacra ... commendarunt; har. resp. 14. qui Caesaris pontificis *auctoritatem secuti* ... auctoritatem .. huius ordinis defenderint; Phil. V, 53.

comitia: ITEM ... EODEMQUE MODO ... UT COMITIIS PONTIFICIS MAXIMI; leg. agr. II, 18.

conlegium: quid est ... tam adrogans quam de religione ... pontificum conlegium docere conari? dom. 33. quae .. causa cuique sit adoptionis ... quaeri a pontificum conlegio debet; ib. 34. non te pudet ... pontificem dicere non conlegium pontificum adfuisse? dom. 117. si conlegium pontificum adhibendum non videbatur; ib. 132. C. Cassium ... ad pontificum conlegium rettulisse; ib. 136. ut de mearum aedium religione ad pontificum conlegium referretur; har. resp. 12. respondebis ... pro pontificum conlegio, nihil ... esse pollutum; ib. 21. committe ... conlegio pontificum tuam (domum); ib. 30.

divortium: divortium pontificis maximi; Fr. B. XIII, vi, 3.

domus: qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit; dom. 104. cum illum ... cognovi ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4.

fides: quorum (pontificum) .. fidei ... maiores nostri sacra ... commendarunt; har. resp. 14.

interpretatio: ita est .. interpretatio illa pontificum; har. resp. 13.

iudicium: domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; har. resp. 13. mea domo iudicio pontificum liberata; ib. 31.

ius: dixi ... istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; dom. 38. nihil (me) de abscondito iure pontificum dicturum; ib. 138.

pronepos: haec si cogitas, es M. Lepidus, ... M. Lepidi, pontificis maximi, pronepos; Phil. XIII, 15.

prudentia: quorum (pontificum) ... prudentiae maiores nostri sacra ... commendarunt; har. resp. 14.

verbum: verbone pontificis putetis ... domum unius cuiusque consecrari posse? dom. 119.

IV. **Umstand:** a: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13. quam (domum) senatus ... a pontificibus liberandam ... putavit; ib. 16. cum a M. Lepido, .. pontifice maximo, saepe numero res publica .. bene ... gesta sit; Phil. V, 40. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido .. pontifice maximo ... civitati restitutus sit; ib. 41.

per: si qui similis istius ... domum eius per pontificem dedicarit; dom. 120 cum ... domum eius ... per pontificem aliquem dedicasses; ib. 122. decem tribunos plebis per pontificem ... creaverunt; Fr. B. VI, 25.

pontificatus, Oberpriesterthum, Pontificat: I. petitio: quod illum in pontificatus petitione ... meminerat fuisse patricium; Scaur. 34.

II. contineri: qui statas sollemnisque caerimonias pontificatu ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

pontificius, oberpriesterlich, pontificisch: comitia: aiebant .. fore testem senatorem qui se pontificiis comitiis pulsatum a Caelio diceret; Cael. 19.

ius: qui, quod .. natura .. adsequi non potest, ... pontificio iure quaerat; dom. 36. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam; ib. nihil loquor de pontificio iure; ib. 121. nec de pontificio ... iure .. disputo; ib. 128.

popa, Opferdiener: I. audio: etiam fuit audiendus popa Licinius nescio qui; Milo 65.

II. credo: mirabar .. credi popae; Milo 65.

popina, Garküche, Speisen aus der Garküche: I. sunt: huius in aedibus ... pro conclavibus [tricliniis] popinae sunt; Phil. II, 69.

II, 1. inhalo: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.

nomino: si illae epulae potius quam popinae nominandae sunt; Phil. III, 20.

2. extraho ex: tu, ex tenebricosa popina consul extractus, ... senatum populi Romani occasum ... rei publicae lugere vetuisti; Piso 18.

III. in: quorum aes alienum contractum in popina nullum rei publicae motum adferre poterat; Catil. II, 4. in .. popinis ... tempus aetatis omne consumpsisses; Phil. XIII, 24.

popularis, landsmännisch, einheimisch, inländisch, volkstümlich, beim Volke beliebt, für das Volk bestimmt, Landsmann, Gefährte, Volksmann: A. **bei Substantiven:** alqs: qui sperastis vos contra consulem ... popularem posse ... popularis existimari; leg. agr. I, 23. ut populares esse videantur; ib. II, 7. ut ... in omni vita sim popularis; ib. qui possum non esse popularis? ib. 9. neque si qui agros populo Romano pollicentur, ... populares existimandi sunt; ib. 10. volet esse popularis; ib. 43. uter nostrum ... popularis est? Rabir. 11. hic se popularem dicere audet? ib. 15. qui se popularis haberi volunt; Catil. IV, 10. idem ipsum Lentulum ... non putat appellari posse popularem; ib. ne quis ... in perniciem populi Romani .. popularis esse possit; ib. qui (C. Gracchus) unus maxime popularis fuit; dom. 24. ubi tu te popularem ... potes dicere? ib. 77. Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; har. resp. 43. P. Clodius ... est factus repente popularis; ib. 44. quibus ex generibus alteri se popularis ... et haberi et esse voluerunt; Sest. 96. qui ea ... multitudini iucunda volebant esse, populares ... habebantur; ib. qui populares erant; ib. 105. qui populares habebantur; ib. qui ... usque eo non fuit popularis; ib. 110. fuit conlegium nuper tribunicium, in quo tres minime, vehementer duo populares existimabantur; ib. 113. qui populares non habebantur; ib. qui populares habentur; ib. 114. nisi popularis esse voluisset; ib. non esse popularis omnis eos qui putentur; ib. 119. cum popularem te velis esse; Vatin. 39. nemo umquam hic potuit esse princeps, qui maluerit esse popularis; prov. cons. 38. haec ei loquuntur, qui quondam ... populares habebantur; Phil. VII, 4. ex quo intellegi potest .. illos ... non voluntate fuisse popularis; ib. qui in rebus improbis populares fuerint; ib. qui .. evenit ut ... idem ... improbos se quam popularis esse malint? ib. me ... haec fecit praeclarissima causa popularem; ib. antea deterrere te ne popularis esses non poteramus; ib. VIII, 19. exorare (te) nunc ut sis popularis non possumus; ib.

alqd: illa .. omnia Quinctiana ... popularia ... fuerunt; Quinct. 113. quid erat ... in illo puero populare? Verr. I, 151. aliquid te populare putabis habere? ib. III, 48. quid habet populare oratio tua? ib. 49. illud, quod tam populare esset; Cluent. 138. nihil tam populare quam pacem ... reperiemus; leg. agr. I, 23. quid .. est tam populare quam pax? ib. II, 9. quid tam populare quam libertas? ib. quid tam populare quam otium? ib. neque ... illud vobis ... populare debet videri; ib. 10. neque .. illa popularia sunt existimanda; ib. nihil esse tam populare; ib. 102. ut nihil tam populare quam vestrum nomen ... videretur; sen. 20. est (hoc) populare? dom. 77. nihil ut umquam videretur tam populare ad populi Romani auris accidisse; Sest. 107. id erit populare? ib. 110. nihil est tam populare quam bonitas; Ligar. 37. utinam .. aliquid velletis esse populare! Phil. I, 21.

actio: si actio ista popularis esset; Rabir. 14.

aetas: tibi .. non illius aetas ... popularis videbatur; Verr. I, 152.

animus: intellectum est quid interesset inter levitatem contionatorum et animum vere popularem; Catil. IV, 9.

aura: Sulpicium ... longius quam voluit popularis aura provexit; har. resp. 43.

blanditia: facilis est illa ... blanditia popularis; Planc. 29.

causa: tibi ... illius causa ... popularis videbatur; Verr. I, 152. res erat cum L. Saturnino ... in causa populari ... abstinenter .. versato; Sest. 37. utra .. causa popularis debet videri? ib. 109.

cives: is sum, qui istos plausus, cum popularibus civibus tribuerentur, semper contempserim; Phil. I, 37.

concitatio: ut omni populari concitatione defungerer; Sest. 74.

consessus: quod ... passus esset ... a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B. VI, 12.

consul: qui sperastis vos contra consulem ... popularem posse ... popularis existimari; leg. agr. I, 23. popularem me futurum esse consulem; ib. II, 6. me popularem consulem futurum; ib. 9. quam (legem) consul ... popularis ... libenter posset defendere; ib. 15. id, quod ego vobis ... consul popularis adfero; ib. 102.

cupiditas: ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; Sest. 103.

cursus: qui si ex illa iactatione cursuque populari ... referunt aspectum in curiam; prov. cons. 38.

domus: huic facinori tanto ... tua domus popularis ministra ... esse non debuit; Cael. 52.

fortuna: tibi ... illius ... fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152.

homo: ut homines populares ... supplicio aut exsilio levarentur; Verr. V, 13. L. Quinctius, homo maxime popularis, ... oblatam sibi facultatem putavit; Cluent. 77. ille ... popularis homo; ib. 94. hic homo popularis ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27. Labienus, homo popularis, carnifici tradidit (civis); Rabir. 12. tu cuiusquam ... hominis popularis mentionem facis? ib. 13. quae te hominem .. popularem .. delectant; ib. quae tu, homo ... popularis, libentissime commemoras; ib. hoc tu .. homo popularis iure munitam civitatem ... putas esse oportere? dom. 80. ut homo popularis fraudaret improbissime populum; har. resp. 42. populari homine populus Romanus ... careret; ib. 44. semel .. se ludis homo popularis commisit omnino; Sest. 116. quae tum significatio fuerit omnium ... ab universo populo Romano in causa hominis non popularis .. audiebam; ib. 122. cum ... collum secuit hominis maxime popularis; Fr. B. VIII, 9.

honos: quorum vita remota ab honore populari ... est; dom. 46.

iactatio: cum homines se non iactatione populari ... tuebantur; Cluent. 95. P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus est aditus ad popularem iactationem atque ascensus; har. resp. 43. s. cursus.

imperium: extraordinarium imperium populare ... est; Phil. XI, 17.

impetus: fortasse minus erunt ... huiusce sententiae mihi populares impetus pertimescendi;

Catil. IV, 9. cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem; prov. cons. 41.
insaniae: dederas .. quam contemneres popularis insanias iam ab adulescentia documenta maxima; Milo 22.
invidia: ne quae popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69.
iracundia: propositis tot exemplis iracundiae .. popularis; Sest. 141.
lacrimae: neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae; Verr. I, 158.
laus: quod laude populari ... caruerunt; leg. agr. II, 1.
levitas: propositis tot exemplis .. levitatis .. popularis; Sest. 141. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49.
lex: verendum .. nobis erit ne vestra ista praeclara lex agraria magis popularis esse videatur; leg. agr. I, 24. hac lege agraria ... populari dari vobis nihil; ib. II, 15.
maiores: maiores nostros tam fuisse popularis; leg. agr. II, 18. qui (maiores nostri) non ... fallaciter populares ... fuerunt; dom. 77. maiores nostri populares non fuerunt; ib. 80.
nomen: id (censorium) nomen iam populare ... factum est; div. Caec. 8. ad certorum hominum .. avaritiam hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; leg. agr. II, 63.
occursatio: facilis est illa occursatio ... popularis; Planc. 29.
opinio: me ... antea fuisse in illa pupulari opinione; Cluent. 142.
plausus: ex tota ista subscriptione ... plausum popularem esse quaesitum; Cluent. 131.
populus: videtis .. populum ipsum ... iam non esse popularem; Sest. 114.
praeda: praeda .. populari ... oblata; dom. 47.
praesidium: cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem; prov. cons. 41.
ratio: quid est qua re quisquam mihi se ipsa populari ratione anteponat? dom. 88. qui cum florentem hominem in populari ratione . . censor notasset; Sest. 101. qui ita se in populari ratione iactarat; ib. 114. ut provideamus ne citerior Gallia ... perpetuo ... posthac ab eis ... populari ... ratione teneatur; prov. cons. 39.
res: „at res popularis"; Phil. I, 21. qui .. evenit ut ... idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4.
sacerdos: consulatus petitio ipsi illi populari sacerdoti comparabatur; Sest. 66. quid? ... quod populari illi sacerdoti sescentos ad bestias socios .. misisti? Piso 89.
scortum: cum tu ... potens per medium *forum* scortum populare volitares; dom. 49.
studium: si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; Sest. 134.
tempestas: in hac comitiorum tempestate populari saepe intellegas quo signo commota sit; Muren. 36. ceteri ... perculsi .. tempestate populari per populum .. ipsum recreati sunt; Sest. 140.
tribunus: quae (insidiae) ipsi populo Romano a popularibus tribunis plebis fiant; leg. agr. I, 25. quaero a populari tribuno plebis; ib. II, 17. popularis .. tribunus plebis *es;* Rabir. 12. illi ... tribunum popularem a se alienare nolebant; Sest. 40.
ventus: in istis subscriptionibus ventum quendam popularem esse quaesitum; Cluent. 130.
vestitus: tibi .. non illius ... vestitus ... popularis videbatur; Verr. I, 152.
via: quae (via) popularis habetur; Catil. IV, 9.
virtutes: multas .. C. Caesaris virtutes magnas .. cognovi, sed sunt ceterae ... paene populares; Rab. Post. 42.
B. **allein** (vgl. A. alqs. alqd): I. agunt: quid populares illi duo? [quid egerunt?] Sest. 114.
aspicit: ex te ... quaero, ... ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit, ecquis se theatro populoque Romano commiserit; Sest. 116.
cogit: hic popularis a II viris ... civem Romanum capitis condemnari coëgit; Rabir. 12.
committit: s. aspicit.
II. persequor: hic mos iam apud illos antiquos et barbatos fuit, ut persequerentur popularis; Fr. B. VII, 18.

populariter, volkstümlich, volksfreundlich, aufrührerisch: agito: quae (res) tam populariter esset agitata; Cluent. 139.
ago: me populariter agere; Verr. I, 151.
concito: quia tum in causa nihil erat praeter ... contiones ... populariter concitatas; Cluent. 93.
excito: facile ... invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.
versor: res erat cum L. Saturnino ... in causa populari ... populariter .. versato; Sest. 37.

populor, verwüsten, plündern: alqm: qui (Siculi) nunc populati ... cuncti ad me ... venerunt; div. Caec. 2.
agros: qui ... maximos .. agros populabatur, Apronius; Verr. III, 130. qui popularetur agros; Phil. XI, 4. s. urbis.
provincias: populatae ... provinciae ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. cum dixisset populatas .. esse provincias; Verr. a. pr. 45. dico ... populatam (esse) .. provinciam; ib. III, 122.
urbis: urbis et agros provinciae Galliae populari destiterit; Phil. VII, 26.

populus, Volk, Gemeinde, Staat, Völkerschaft: I. **absolut:** 1. **Subject:** abundat: videtis ... eorum hominum copia populum Romanum abundare? Font. 43.
accipit: hanc legem populus Romanus accepit; Phil. V, 7.
acclamat: populus cum risu acclamavit; Caecin. 28.
adimit: non adimit (populus) ei libertatem; Caecin. 99. populus Romanus ... municipiis civitatem ademit; dom. 79.
adligat: vos ... populus numquam adligavit; Rab. Post. 18.
admiratur: ut non numquam ita factum esse etiam populus admiretur; Muren. 35.
agit: populus ... gratias agere; Verr. IV, 146. populum Romanum aliud nunc agere; Cluent. 155.
amat: non amat (populus Romanus) profusas epulas; Muren. 76.
animadvertit: haec populum Romanum ... animadvertere ... quidam moleste ferunt; Phil. XIV, 19.
antefero: ut eam (salutem D. Bruti) ... etiam necessitati victus anteferret (populus Romanus); Phil. XIV, 5.
aperit: populus .. Romanus aperuit ... Pontum; Arch. 21.
appetit: quae numquam sibi populus Romanus appetivit; Vatin. 36.
approbat: non approbante populo Romano; Piso 7. approbante populo Romano; Phil. II, 49.
arbitratur: quem populus Romanus meliorem virum quam histrionem esse arbitratur; Qu. Rosc. 17. populus Romanus ne tam honestam ... accu-

sationem neque vobis placuisse neque ordini vestro placere arbitretur; div. Caec. 73. non de praetore Siciliae ... fieri iudicium arbitratur (populus Romanus); Verr. V, 117. qua (quaestione) se solutum .. esse arbitraretur (populus Romanus); Cluent. 155. si vestro clamore perturbatum iri arbitraretur (populus Romanus); Rabir. 18.

asciscunt: si id ascivissent socii populi; Balb. 20.

aspicit: ut cicatrices populus Romanus (aspiceret); Verr. V, 3. ne cicatrices aspiciat populus Romanus ex mulierum morsu; ib. 32.

audit: ut populus Romanus de suis vectigalibus ... audiat; Verr. III, 106. cum audit (populus Romanus) pluris decumas vendidisse C. Verrem; ib. 119. reliquum .. attendite, de quo ... populus Romanus non nunc primum audiet; ib. IV, 64. audiente populo Romano; dom. 94. 110. Phil. V, 21. audiente populo; ib. III, 27. quibus (cohortationibus) a te ... inflammatus populus Romanus non solum audivit, sed etiam didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; ib. XII 15.

caret: ante legem Gabiniam ille populus Romanus ... maxima parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54. populari homine populus Romanus ... careret; har. resp. 44.

cavet: quod didicit iam populus Romanus quantum cuique crederet, quibus se committeret, a quibus caveret; Phil. II, 117.

cedit: cedit (populus) precibus; Planc. 9.

cogit: donec populus ... senatum clamore coëgit; Verr. IV, 87. si te .. populus .. Romanus ... exercitum ducere coëgisset; Piso 57.

cogitant: quem liberi populi ... sanctiorem non modo viderunt, sed .. sperando umquam ... cogitaverunt? Balb. 9.

cognoscit: cognoscet ex me populus Romanus; Verr. a. pr. 38. populus Romanus totam accusationem causamque cognovit; ib. I, 29. si recte vos populus Romanus cognovit; ib. V, 113.

committit: quem (hominem) ... fidei (tuae) populus Romanus commiserat; Verr. IV, 14. vobis rem publicam ... commisisse (populum Romanum); Cluent. 155. ſ. cavet.

comprobat: quasi omnia eius facta ... senatus, populus, iudices comprobarint; Verr. III, 213. ea .. populus Romanus ... gemitu suo comprobavit; Sest. 123. quod (foedus) populus Romanus ... sententiis suis comprobat; Balb. 35. quarum legionum fortissimum .. iudicium ... comprobat universus populus Romanus; Phil. IV, 6.

concedit: ne .. haec populus Romanus concedat? Verr. V, 126.

concurrit: tantus in curia clamor factus est, ut populus concurreret; Verr. II, 47.

congreditur: qui (populus) si tecum congrediatur; Planc. 12.

conligit: si .. populus Romanus ... mea in rem publicam merita recordatus se conlegisset; dom. 88.

conlocat: in quo (gradu) me .. populus .. Romanus conlocavit; Phil. II, 6.

consentit: populo Romano consentiente; Phil. III, 36.

conspirat: populo Romano conspirante; Phil. III, 32.

constituit: populus Romanus minus diligenter sibi constituet defensorem quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6.

consuescit: cuius arbitrio et populus Romanus et exterae gentes contentae esse consuerant; Cluent. 134.

continet: cum .. a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se; Verr. V, 74.

convenit: populum Romanum in Capitolium ... convenisse; dom. 6.

credit: credet eis equitibus populus Romanus; Verr. I, 13. ſ. cavet.

cupit: cuius mortem .. populus .. Romanus ulcisci cupit; Phil. XI, 9.

dat: quoniam mihi potestatem apud se agendi dedit (populus Romanus); Verr. V, 173. cui .. populus .. Romanus amplissimae dignitatis praemia dedit; Balb. 10. habebas exercitum tantum, quantum tibi non ... populus Romanus dederat; Piso 37. quorum dignitati populus Romanus testimonium, non beneficium ambitioni dedit; Planc. 50. populus Romanus consuli .. Crasso ... bellum gerundum dedit; Phil. XI, 18.

debet: populum quod voluisset fecisse, non quod debuisset; Planc. 16.

declarat: me ... universus populus Romanus consulem declaravit; leg. agr. II, 4. nihil populus suffragiis declaravit; sen. 6. aedilem tu Plancium factum esse miraris, in quo ... universus populus voluntatem suam declaravit? Planc. 49. qui (populus Romanus) ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

decorat: quem populus Romanus *inauditis honoribus* .. decorasset; Balb. 16.

defendit: cum ... populus Romanus in hoc homine suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63.

defert: nihilne interest utrum populus Romanus eum, cui velit, deferat? leg. agr. II, 46. neque .. eius belli conficiendum exitum tanto studio populus Romanus ad Cn. Pompeium detulisset; Muren. 34. quod (praemium) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset; Flacc. 1. omnis .. honores populus Romanus mihi ipsi ... detulit; Piso 2. ut mihi populum Romanum ultro omnia delaturum putarem; Planc. 65. habet populus Romanus ad quos gubernacula rei publicae deferat; Phil. II, 113. ne tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; ib. XI, 18.

deligit: populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; Verr. II, 131. factum est, ut populus deligeret imperatorem; Vatin. 36. sic populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.

denegat: quod (praemium) populus Romanus ... huic denegaret; Flacc. 1.

deposcit: cum universus populus Romanus ... unum sibi ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. a quo populus Romanus ... salutem D. Bruti una voce depoposcit; Phil. XIV, 5.

desiderat: qui ... populum Romanum desiderantem ... etiam precibus ad meam salutem excitavit; har. resp. 46.

dicit: idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; leg. agr. II, 83. qui (populus) ... haec dicat; Planc. 12.

diligit: populus Romanus ... publicam magnificentiam diligit; Muren. 76.

diligit: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit idoneum ducem; Phil. XI, 17.

disceptat: disceptante populo Romano; Verr. V, 183.

discit: ſ. audit; Phil. XII, 15.

dispicit: quid ego populi Romani animum .. commemoro libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis? Sest. 118.

dissentit: iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; Sest. 104. in dissentiente populo noli putare nullos fuisse, quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; Planc. 53.

distinguit: distinguit (populus Romanus) rationem officiorum ac temporum; Muren. 76.

donat: mihi populus Romanus universus ... aeternitatem ... donavit; Piso 7.

egreditur: cum senatum egressum vidi populumque universum; Piso 52.

eicit: si me populus Romanus incitatus iracundia ... e civitate eiecisset; dom. 88.

eripit: Ser. Galbam ... nonne ... M. Catoni ... populus Romanus eripuit? Muren. 59. eripiet ... tibi ista populus Romanus; Phil. II, 113.

est: neque eo potest esse contentus (populus Romanus); Verr. I, 3. si populus Romanus istius unius supplicio contentus fuerit; ib. 9. quod praeda ex illis bonis ad multos Syracusanos invito populo ... Syracusano venerat; ib. II, 50. quaeris cur ei sim inimicus, cui populus Romanus infestus est? ib. III, 7. auctore populo Romano; imp. Pomp. 69. „idcirco infestus tum populus Romanus fuit C. Iunio"; Cluent. 92. ipsum (populum Romanum) sine cura esse; ib. 155. populum .. esse in alia voluntate; leg. agr. I, 27. imprudente populo; ib. II, 46. hoc populo certe non vererer; ib. 101. ignaro populo Romano quid ageretur; sen. 18. cum ... exorabilis populus (sit); dom. 45. vivo .. populo .. Romano; ib. 64. ille populus est dominus regum; ib. 90. neque novarum rerum est (populus) cupidus; Sest. 104. videtis .. populum ipsum ... iam non esse popularem; ib. 114. si populus Romanus liber esset; ib. 123. aliusne est aliquis improbis civibus peculiaris populus? ib. 125. populum (esse reum); Balb. 65. lege Caesaris iustissima ... populi liberi plane et vere liberi; Piso 37. tune † magni dignitatis iudicem putas esse populum? Planc. 7. populus ... in culpa est; ib. 10. virtute eorum (magistratuum) ... contentus est (populus); ib. 62. qualis futurus in me [retinendo] fuisset .. populus .. Romanus; ib. 90. absente populo et invito; Phil. I, 6. quo senatus die laetior? quo populus Romanus? qui .. nulla in contione umquam frequentior fuit; ib. 32. cuius virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus, iustitia carior; ib. II, 65. eius .. in rem publicam meritorum .. populum .. Romanum memorem fore; ib. V, 41. qui populum Romanum liberum esse voluimus; ib. XI, 3. populum .. Romanum eorum officii non immemorem futurum; ib. 31. praesente populo Romano; Fr. B. VIII, 12. ſ. consuescit.

exaudit: ut [hoc] populus Romanus exaudiat; Ligar. 6.

existimat: id volumus populum Romanum ... existimare? Verr. III, 223. populum Romanum existimare non posse ..; ib. 225. bono te animo ... populus Romanus ... dicere existimavit ea; imp. Pomp. 56. ut ego quid de me populus Romanus existimaret ... laboravi; Sulla 92. populum .. Romanum existimare, D. Bruti ... opera ... rei publicae difficultatibus tempore esse subventum; Phil. V, 36.

exspectat: neque hoc a vobis populus Romanus exspectat; Verr. I, 3. maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus ... exspectat; Phil. III, 11.

extruit: cum vobis immortale monimentum ... populus .. Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 33.

extorquet: extorquebit tibi ista populus Romanus; Phil. II, 113.

facit: fecit animo libentissimo populus Romanus; Verr. a. pr. 25. decem .. navis ... populus Milesius ... populo Romano fecerat; ib. I, 89. numquam ... populus Romanus ... consulem me fecisset; Rabir. 18. me ... praetorem primum ... populus Romanus faciebat; Piso 2. facit (populus) eos, a quibus est maxime ambitus; Planc. 9. ea, quae populus fecisset; ib. idcircone nos populus Romanus consules fecit? Phil. I, 14. ſ. debet.

fert: hoc ferre non potest (populus Romanus); Verr. II, 77. populum Syracusanum moleste .. ferre, quod ..; ib. IV, 138. graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; Muren. 75. prae se populus Romanus ferebat sibi ... Q. Ancharii fidem ... gratam fuisse; Sest. 113. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34. credo .. vos ... non ... populo Romano minime ferendam potentiam ... concupisse; Phil. I, 29. tu .. unus .. inventus es qui ... idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset; ib. II, 85. cum ... me ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12.

flagitat: id quod populus Romanus iam diu flagitat; div. Caec. 26. qui (populus Romanus) ... rem illam ... flagitarat; Cluent. 137. nec flagitat (populus) rem ullam; Sest. 104.

gemit: gemente populo Romano; Phil. V, 12. XIII, 19. quo (die) ausus est ... gementem populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. 31.

gerit: quod (bellum) tum populus Romanus ... solum gerebat; Muren. 12. vel maximum bellum populum Romanum cum Antiocho gessisse video; ib. 31. quibuscum (regibus) populus Romanus bellum gessit; ib. 32.

habet: a nobis multos obsides habet populus Romanus; div. Caec. 72. populus Romanus ... putat se bonum in arationibus .. suis habuisse custodem; Verr. III, 119. si potest ista pecunia ... detrahi, populus Romanus habeat; ib. 182. Silanionis opus tam perfectum ... quisquam non modo privatus, sed populus potius haberet quam ... Verres? ib. IV, 126. habebit ... populus Romanus iudicem? Cluent. 129. ita populus Romanus ... neque regem sacrorum neque flamines habebit; dom. 38. cum .. populus .. Romanus haberet ducem, qualis si qui nunc esset, tibi idem, quod illis accidit, contigisset; Phil. II, 17. maius .. a. D. Bruto beneficium populus Romanus .. habet; ib. III, 11. ſ. defert; Phil. II, 113. deligit; Verr. II, 131.

honestat: quo die me populus Romanus ... domum sua celebritate .. comitatum honestavit; dom. 76.

ignorat: quod ius si ... ignoravit ... populus Romanus, ... si foederati populi; Balb. 64.

imperat: imperante populo Romano; Sest. 57. quem (populum) di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. VI, 19.

implorat: populo Romano implorante; dom. 26.

imponit: duas (res) .. reliquas vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.

ingemiscit: quo .. tempore populus Romanus ingemuit; Phil. VIII, 18.

inquit: „ego quoque" inquiet populus Romanus „ad ea te tempora revocavi"; Planc. 13.

inspectat: inspectante populo Romano; dom. 62. Vatin. 34. Cael. 47. populo Romano inspectante; Phil. III, 12. inspectante populo; Fr. B. VIII, 9.

intellegit: intelleget populus Romanus; Verr. a. pr. 52. populum Romanum intellegere; ib. I, 4. cum ... populus .. Romanus intellexerit ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.

interponit: potuit (populus Gaditanus) certius interponere indicium voluntatis suae? Balb. 42.

it: populum Romanum ad saga isse; Phil. XIV, 3.

iubet: Centuripinorum ... populus .. iussit; Verr. II, 161. quibus .. legum dicendarum ... omnem potestatem .. populus .. Romanus iusserat; ib. III, 19. de quo legem populus Romanus iusserat; ib. 82. cum populus iubet; ib. 172.

quantum populus Romanus iusserat; ib. 174. tamquam hoc ... populus || populusque || Romanus iussisset; ib. IV, 84. ecquid est quod ius non sit, quod populus iubere aut vetare non possit? Caecin. 95. si populus iusserit ... te meum servum esse; ib. 96. non quicquid populus iusserit, ratum esse oportere; ib. quam (legem) numquam ipse (populus Romanus) iusserit; Cluent. 155. quae populus iuberet; Flacc. 15. eandem domum populus Romanus ... eodem iure esse iussit, quo fuisset; har. resp. 11. cum iussisset populus Romanus aliquid; Balb. 20. cum aliquid populus Romanus iussit; ib. 22. quod postea populus iussisset; ib. 33. cum populus Romanus nihil umquam iusserit; ib. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; ib. 38. qui (populus) iussit; ib. 65. quem ad modum ... populus .. iussit; Planc. 42.

iudicat: (illud) quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10. in quo (iudicio) ... populus Romanus de vobis iudicabit; ib. 47. populus Romanus iudicavit istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; ib. I, 19. ut ... populus Romanus iudicaret; ib. 20. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. V, 178. iudicat (populus) non esse eum liberum; Caecin. 99. quod ... populus Romanus (iudicavit); dom. 99. quia illud aequum accidisse populus Romanus Maelio iudicavit; ib. 101. qui (populus) ... eos ... honore dignissimos iudicet; Sest. 114. parumne videbatur populus Romanus iudicare id a me ... esse constitutum? ib. 123. potuit (populus Gaditanus) magis de re iudicare? Balb. 42. si iudicat (populus); Planc. 9. non .. comitiis iudicat semper populus; ib. quem (civem) populus Romanus, quem omnes gentes urbis ... conservatorem iudicarant; Milo 73. ut .. de universo senatu populus Romanus verissime iudicat; Phil. XIV, 19. haec populum Romanum ... iudicare quidam moleste ferunt; ib.

laborat: populum Romanum ... hoc tempore domestica crudelitate laborare; Sex. Rosc. 154. id ... minus populo Romano laborandum est; Verr. II, 76. NE LABORARET (populus); Rab. Post. 14.

laudat: populus senatum laudare; Verr. IV, 146.

legat: cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit (populus Romanus); Balb. 42.

lenit: ut ... populus Romanus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu ... leniret; Phil. I, 36.

liberat: hunc ... semper ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.

loquitur: qui (populus) ... si una loqui voce possit; Planc. 12. „de me .. semper populus Romanus, semper omnes gentes loquentur"; Milo 98.

mandat: populum Romanum hominibus novis ... libenter honores mandare; Verr. IV, 81. quos adhuc mihi magistratus populus Romanus mandavit; ib. V, 35. quod populus ... sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18.

mavolt: in salute communi idem populus Romanus dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; imp. Pomp. 56.

metuit: tametsi de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit; Verr. I, 6. non metuere (populum Romanum), ne ..; Cluent. 155.

mittit: de eis iniuriis ... populus Centuripinus legatos noluit mittere; Verr. III, 108.

negat: qui ... populum Romanum negare dicebat; Sest. 126.

nescit: nescisse id populum Romanum; Planc. 58.

nominat: quem ... populus Romanus Optimum ... nominavit; dom. 144.

non volt: f. mittit.

notat: cum .. accusatorem huius ... poena notavit (populus Gaditanus); Balb. 42.

obligat: populus .. se nusquam obligavit; Balb. 35.

obtemperat: f. mavolt.

odit: odit populus Romanus privatam luxuriam; Muren. 76.

ostendit: quo .. tempore quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117.

patitur: in quibus (magistratibus) si qua praeterea est ars, facile patitur (populus); Planc. 62. f. fert; Phil. II, 85.

percipit: ut ... pulcherrimum ... fructum .. victoriae populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77.

permittit: si populus Romanus permiserit; Balb. 25.

persequitur: reliqua populus Romanus in ea familia ... persequetur; Phil. XIII, 11.

perspicit: in quo meam in rem publicam voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr. a. pr. 34. cuius prudentiam populus Romanus in cavendo ... perspexerit; Caecin. 78. huius Staieni persona populo iam ... perspecta ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78.

pervenit: populum .. Syracusanum in maximam invidiam ... pervenisse; Verr. II, 45.

petit: quod ... petit .. populus a privato; Verr. II, 32.

poscit: ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13. cum poscebat (populus Romanus tribuniciam potestatem), verbo illam poscere videbatur, re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44. quos ... populus iudices poscit; ib. II, 174.

postulat: nova (crimina) postulat (populus Romanus); Verr. V, 117.

potest: non .. potest sperare populus Romanus; Verr. I, 22. sustinere .. populus Romanus omnium nationum ... querimonias non potest; ib. III, 207. omnibus rebus quibus potest populus Romanus significat quid sentiat; Flacc. 96. qui (populus) et potest et solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8. f. defendit. dicit; leg. agr. II, 83. est; Verr. I, 3. fert; Verr. II, 77. Phil. II, 85. interponit. iubet; Caecin. 95. iudicat; Balb. 42. loquitur; Planc. 12. mandat; leg. agr. II, 18. percipit. perspicit; Verr. a. pr. 34. repudia; Fr. B, VIII, 6. — II, 1. obligo; Balb. 34.

praecipit: ne multi illud (candelabrum) ante praeciperent oculis quam populus Romanus; Verr. IV, 64.

praeficit: ubi te isti rei populus Romanus praefecerat? dom. 127. nisi eum populus Romanus nominatim praefecisset; dom. 136.

praeterit: f. potest; Planc. 8.

probat: quae probat populus Romanus exempla; Verr. III, 210. qui (populus) id non probat; Phil. I, 13.

prosequitur: cum...populus Romanus maximo clamore ... Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.

prospicit: huic malo populus Romanus ipse... sua sponte prospexit; har. resp. 56.

putat: quem (L. Cassium) populus Romanus verissimum ... iudicem putabat; Sex. Rosc. 84. de iure .. libertatis ... suum putat (populus Romanus) esse iudicium et recte putat; Verr. I, 13. non esse metuendem, ... ne senatus populusque Romanus in eam civitatem animadvertendum putaret; ib. 68. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. III, 210.

quem iam ante iudiciis indignum putavit (populus Romanus; ib. V, 178. quas (nationes) numquam populus Romanus neque lacessendas bello neque temptandas putavit; imp. Pomp. 23. eam ... rem populus Romanus ... omnium .. studio visendam et concelebrandam putavit; ib. 61. neque tanta cura ... populus Romanus suscipiendum (bellum) putasset; Muren. 34. populus libertatem agi putabat suam; Sest. 103. quem liberi populi ... omni cruciatu dignissimum putent || putant ||; Piso 98. ſ. habet; Verr. III, 119.

queruntur: queruntur omnes liberi populi; Verr. III, 207.

recipit: ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate? Balb. 32. si ... tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, populus recepisset; Rab. Post. 37.

reclamat: reclamante populo Romano; Piso 5. populo Romano *re*clamante; Fr. B. VIII, 19, a.

recordatur: ſ. conligit.

recuperat: populus .. Romanus brevi ... ius suum ... recuperabit; Verr. V, 173.

recusat: hoc populus Romanus recusat; Verr. II, 77. neque .. recuso munus hoc: quamquam populum Romanum video pro me recusare; Phil. XII, 24.

reddit: cum ... populus Romanus Thermitanis ... leges .. suas reddidisset; Verr. II, 90.

redit: populum Romanum ... redisse ad togas; Phil. XIV, 3.

remittit: quam multam populus Romanus remisit; Phil. XI, 18.

repetit: verebatur ne populus Romanus ab isto eas poenas vi repetisse videretur; Verr. V, 163.

reponit: populum .. Romanum ... magnam spem in eius virtute ... reponere otii; Phil. V, 41.

reprehendit: si .. populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88.

reprimit: cum .. a praesenti supplicio tuo .. populus Romanus se .. repressit; Verr. V, 74.

repudiat: ipse .. populus Romanus ... illam .. legem repudiavit; Cluent. 137. hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

requirit: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim .. requirit; div. Caec. 8. populus Romanus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit; Verr. a. pr. 44. cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res iudicandas requirit; ib. V, 177.

reservat: cum ... populus Romanus ... salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; Verr. V, 74.

resistit: nimis magnis accusatorum copiis .. populus universus (restitit); Muren. 59. populo Romano ... resistente; Fr. B. VIII, 19, a.

respuit: qui (populus) ita vehementer eos ... respuat; Sest. 114.

retinet: neque plura .. dici possunt, quam populus Romanus memoria retinet; Sex. Rosc. 33.

sancit: sacrosanctum esse nihil potest, nisi quod populus plebesve sanxit; Balb. 33. utrum .. augurem Iovis Optimi Maximi ... populus Romanus libentius sanciet, Pompeium an Antonium? Phil. XIII, 11.

sciscit: POPULUS .. IURE SCIVIT. qui populus? Phil. I, 26. ad id consilium admiscear, in quo ne si dissensero quidem a ceteris, sciturus populus Romanus sit? ib. XII, 16.

scit: sciret (populus) nihil ad se pertinere; Rab. Post. 14.

sentit: habetis ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; Catil. IV, 19. cum ... populus Romanus ... sensit ... quanta dignitate esset; dom. 75. eum (consulem) Milonem unum esse cum sentiret universus populus Romanus; Milo 34. populo Romano unum atque idem sentiente; Phil. XIV, 16. ſ. ostendit. potest; Flacc. 96.

servit: populum Romanum servire fas non est; Phil. VI, 19.

significat: maximo clamore populus Romanus significavit voluntatem; Verr. a. pr. 45. ſ. potest; Flacc. 96.

silet: qui (populus Romanus) silet; Rabir. 18.

solet: ſ. potest; Planc. 8.

spectat: spectante populo Romano; Phil. II, 21.

sperat: qui (populus Romanus) sperat .. liberos (nos) convenisse; Phil. III, 32. ſ. potest; Verr. I, 22.

statuit: si populus Romanus ... non sic statuerit; Verr. I, 9. ſ. II, 3. permitto.

suscipit: quando hoc bellum .. hic ... populus susceperat? Piso 49.

sustinet: ſ. potest; Verr. III, 207.

tenet: vix se populus Romanus tenuit; Sest. 117.

tradit: is (populus Romanus) .. omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.

tribuit, ut ... studium populus Romanus tribuerit absenti; Phil. I, 36.

tuetur: quarum sacra populus Romanus ... tanta religione ... tuetur; Verr. V, 187.

vendit: quem .. suus pater populusve vendidit; Caecin. 98. populus cum eum vendit; ib. 99.

vetat: ſ. iubet: Caecin. 95.

videt: quo populus Romanus nihil vidit indignius; Sex. Rosc. 33. quam (aedem) populus Romanus cotidie, iudices etiam tum ... videbunt; Verr. I, 154 eam .. rem populus Romanus ... vidit; imp. Pomp. 61. cum te ... populus Romanus ipse vidit; dom. 75. populo Romano vidente; Vatin. 26. videret (populus) ne qua nova quaestione adligaretur; Rab. Post. 14. qui (populus Romanus) ... frequentis hic videt nos; Phil. III, 32. ut aequo animo populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; ib. VIII, 33. vidit eius maestitiam ... populus Romanus Lupercalibus; ib. XIII, 17. haec populum Romanum videre ... quidam moleste ferunt; ib. XIV, 19. cum hunc populus Romanus videret; Fr. B. VI, 19. ſ. cogitant.

videtur: non oportere populum Romanum omnium regnorum appetentem videri; leg. agr. II, 42. cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; Phil. XIII, 21. ea (lege) non videri populum teneri; Fr. B. VI, 11, b. ſ. iudicat; Sest. 123. poscit; Verr. a. pr. 44. repetit.

vindicat: hoc populus Romanus non manu vindicasset? Verr. I, 144.

ulciscitur: ſ. cupit.

vocat: proficiscar eo, quo me ... vocat populus Romanus; Verr. I, 12. cum me ... populus Romanus vocarit; sen. 39. qui (populus Romanus) ... bis me ... in contionem vocavit; Phil. VII, 22.

volt: ex quo (loco) me populus Romanus ... secum agere ... voluit; Verr. a. pr. 36. quos (iudices) ... populus Romanus de nobis voluerit iudicare; ib. I, 22. tu partis eas, quas te senatus populusque Romanus voluit, ... vendidisti? ib. III, 40. quasi ... populus Romanus hoc voluerit; ib. 48. si id te ... populus Romanus facere voluisset; ib. 117. ex quo (loco) ... populus Romanus emi (frumentum) voluerit; ib. 173. sin autem .. populus Romanus voluit; ib. 182. non volt

populus Romanus obsoletis criminibus accusari Verrem; ib. V, 117. ne .. haec populus Romanus ... ita fieri velit; ib. 126. ut populus Romanus suam maiestatem esse salvam velit; Balb. 37. qui (populus) hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17. ut eum ... bellum gerere consulem vellet (populus Romanus); Phil. XI, 17. f. debet. defert; leg. agr. II, 46. utitur; Balb. 22.

utitur: qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis ... usus est; Verr. a. pr. 51. quo (iure) post eam legem populus utatur; ib. I, 109. ut illi populi .. iure eo ... uterentur; Balb. 20. quo iure uti velint (populi); ib. 22. qua (via) populus uteretur; Milo 17.

2. **Prädicat:** sum: populum Romanum esse putas illum? dom. 89. quod illum esse populum Romanum, qui in contione erat, arbitrabatur; Sest. 114.

3. **Ausruf:** o ... populi ... testes Cn. Pompei ... religionis in pace! Balb. 13.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: quem (populum Romanum) ab hoc genere liberum acceperat; Cluent. 151.

accuso: cum ... universum populum Romanum accusaret; Sest. 122.

adduco: cum populum Romanum in eum metum adduxisti; Muren. 48.

adficio: populus Romanus, tametsi multis incommodis difficultatibusque adfectus est; div. Caec. 8. omitto quantis ornamentis populum istum C. Caesar ... adfecerit; Balb. 43. quis est qui non ... T. Annium ... maxima laetitia populum Romanum ... adfecisse .. dicat? Milo 77.

adligo: L. Sulla ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151.

ambio: f. I, 1. facit; Planc. 9.

appello: appellavi populum tributim; Planc. 24.

astringo: ne lege ea ... astringatur (populus Romanus); Cluent. 155.

attingo: quae (civitates) ... cognatione populum Romanum attingunt; Verr. V, 83.

caedo: caedi vidistis populum Romanum; Milo 91.

coërceo: populi Romani vectigalibus ... ipsum populum Romanum coërceas? leg. agr. II, 74.

cogo: populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI; Verr. III, 76.

cohortor: cum ... populum est cohortatus (M. Antonius); Quir. 11. qui populum Romanum est cohortatus; Milo 39. f. I, 1. gemit; Phil. XIII, 31.

commoveo: intellexi vehementer populum Romanum commoveri; Verr. a. pr. 41. populum Romanum ne agrum Campanum privatis gratis ... tradat non commovebit? leg. agr. II, 83. idem ille populus horum auctoritate maxime commovebatur; Sest. 105.

concito: f. **concito,** populum (8 St.) B. I, S. 602, b.

coniungo: qui ... dolent ... coniunctum huic ordini populum Romanum; Phil. VII, 1.

constringo: L. Pisoni nonne nominatim populos liberos, multis senatus consultis ... liberatos, vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23. cum ille servorum eludentium multitudini .. populum .. Romanum vinctum ipso consessu et constrictum spectaculis atque impeditum turba et angustiis tradidisset; har. resp. 22.

consulo: si .. populus Romanus de ista re consultus esset; dom. 58. nihil de eius morte populus consultus (est); Milo 16.

cupio: declaravit ... quam populum Romanum liberum cuperet; Phil. V, 38.

decipio: isne .. populum Romanum ... rugis supercilioque decepit? sen. 15.

defendo: ut semper ... in senatu populum defenderim; Piso 7. cum .. opera ... C. Caesaris ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.

delecto: populum ... ludis magno opere delectari; Muren. 38. otio suo ... delectatur (populus); Sest. 104.

demergo: demerso populo Romano; dom. 137.

deposco: populum Romanum disceptatorem ... deposco; Flacc. 97.

deprecor: pro me non ... propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata; sen. 37.

doceo: cum in ceteris Siciliae civitatibus .. populum .. docuissem, quid eis utilitatis ... adferrem; Verr. IV, 138.

duco: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur (populus) ad iudicandum; Planc. 9.

erigo: videtisne ... populum .. Romanum ad spem recuperandae libertatis erectum? Phil. III, 32.

eripio: ut .. populum .. Romanum ex caede miserrima ... eriperem; Catil. IV, 2.

excito: cuius tanti furoris fuit ... omnis liberos populos ... contra se unum excitare? Deiot. 15. f. I, 1. desiderat.

excludo: qui populus? isne, qui exclusus est? Phil. I, 26. qui ... armis ... populum ... foro excluserit; ib. III, 30.

existimo: qui (populus Romanus) quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154.

facio: populum ... quanti faceret, ostendit; Fr. B. VIII, 9. f. **facio,** IV, 1, a. fundum (11 St.) B. II, S. 310, a.

flecto: quaeritur consul ... qui concitatum populum flectat; Muren. 24.

fraudo: ut homo popularis fraudaret improbissime populum; har. resp. 42.

frequento: quem tu .. populum ... frequentare non poteras; dom. 89.

fugio: (aliquid) quod .. populum universum fugeret; Sest. 118.

genero: a quo (deo) populum Romanum generatum accepimus; Phil. IV, 5.

habeo: ita populos habent universos ... conscios libidinis suae; Verr. III, 76. si populum Romanum (carissimum habere debemus); sen. 2. ita, quod erat optabile antea, ut populum Romanum comitem haberemus, nunc habemus ducem; Phil. VII, 22.

hortor: qui populum Romanum pro me ... hortatus sit; sen. 29.

imploro: an populum Romanum (implorem)? Flacc. 4.

incito: Kaesó ille Quinctius et M. Furius Camillus ... populi incitati vim iracundiamque subierunt; dom. 86. qui ... populum [Romanum] in contione ... ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43.

includo: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum; har. resp. 25.

iuvo: ne foro quidem ... Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52.

levo: quem (populum Romanum) ... frumento suppeditato levarunt; Balb. 40.

libero: populi provinciaeque liberatae (sunt); Phil. V, 12. senatum existimare ... eorum ... virtute ... populum Romanum foedissima ... servitute liberatum; ib. XIV, 37. f. constringo; dom. 23.

moneo: Glaucia solebat ... populum monere, ut, cum lex aliqua recitaretur, primum versum attenderet; Rab. Post. 14.

moveo: propinquorum preces ... populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. movetur (populus) plerumque gratia; Planc. 9.
multo: liberos populos agris multandi ... summa potestas datur; leg. agr. II, 34.
obligo: cum ... populum .. Romanum scelere obligasses; dom. 20. qui (populus Romanus) iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.
obsecro: qui populum Romanum pro me ... obsecrarit; sen. 24. qui pro salute mea... populum Romanum supplex obsecrasset; ib. 31. hic ... pro salute mea populum Romanum obsecravit; dom. 30.
obstringo: obstrinxisti religione populum Romanum; Phil. II, 83.
opprimo: in isto bello ... oppressus .. populus Romanus est; Sex. Rosc. 137. populum Romanum ... opprimas? leg. agr. II, 74. agitur utrum M. Antonio facultas detur ... populum Romanum servitute opprimendi, an horum ei facere nihil liceat; Phil. V, 6.
paenitet: si populum beneficii sui paeniteret; leg. agr. II, 26.
placo: populum Romanum sua sponte esse placatum; Cluent. 138.
pono: ille populus in superiore condicione .. ponitur; Balb. 36.
posco: si eundem populum HS ∞ milia poposcit; Verr. II, 143. si C. Verres HS ↀ milia populum ... Centuripinum poposcisset; ib.
privo: ut ... fructu illo commodoque frumentariae rei populum Romanum privares; Verr. III, 48. ut populus Romanus suffragio privaretur; leg. agr. II, 17. hoc tribuno plebis .. venit in mentem, populum Romanum universum privare suffragiis; ib. [qui populum Romanum] vita privare conati sunt; Catil. IV, 7.
propulso: ut ... ita ... ab ingressione fori populum ... propulsari videres; Phil. V, 9.
recreo: in isto bello non recreatus ... populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.
recuso: populum Romanum disceptatorem ... non recuso; Flacc. 97.
reddo: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78. uti vacuum metu populum Romanum ... redderemus; ib. VII, 19.
redigo: populum Romanum ... redigas in istam xviralem ... potestatem? leg. agr. II, 74.
relinquo: ut moriens populum Romanum liberum relinquam; Phil. II, 119.
reperio: unum mihi reperi non populum, sed aratorem; Verr. III, 180.
restituo: in isto bello non ... restitutus ... populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.
rogo: CONSULES POPULUM IURE ROGAVERUNT; Phil. I, 26. rogatus est populus quem id bellum gerere placeret; ib. XI, 18.
saepio: f. includo.
satio: f. I, 1. videtur; Phil. XIII, 21.
servo: qui (populus) servatus est; Catil. IV, 22. qui populum Romanum ... servastis; Sulla 86.
subigo: in isto bello ... subactus .. populus Romanus est; Sex. Rosc. 137.
subiungo: ut sub vestrum ius ... liberos populos ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.
teneo: legibus ... populum non teneri; dom. 41. ut .. lege eadem is populus teneretur; Balb. 20. ut populum teneant (eaedem leges); Phil. V, 10. censeo ... eis .. legibus populum non teneri ib. statuimus ... eis (legibus) .. nec populum nec plebem teneri; ib. XII, 12. f. I, 1. videtur; Fr. B. VI, 11.
testor: testantur ... ipsum populum Romanum; Balb. 40. testor et vos et populum Romanum; Phil. XIII, 20.

trado, vincio: f. constringo.
video: f. erigo. — I, 1. egreditur.
voco: quid C. Pansa egit aliud ... populo Romano ad causam libertatis vocando? Phil. XIV, 5. qui populum ad contentionem vocarit; Fr. B. VII, 15.
volo: semper ille populum Romanum liberum voluit; Phil. V, 38.
2. **Genetiv:** existimo: eae (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121.
facio: quarum (civitatum) ager cum esset publicus populi Romani factus; Verr. III, 13. regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quicquid .. sit, ... quod publicum populi Romani factum sit; ib. II, 38. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. 39. totam .. Asiam ... populi Romani factam esse; ib. quod (regnum) certe publicum est populi Romani factum; ib. 40. illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41.
habeo: quae (monumenta) nomine illorum, re vera populi Romani ... habebantur; Verr. I, 11.
sum: quae (monumenta) nomine illorum, re vera populi Romani .. erant; Verr. I, 11. populi Romani illud esse dicebant; ib. IV, 75. hoc .. vix est liberi populi; leg. agr. II, 22. illam ipsam sedem ... publicam populi Romani esse dicet? ib. 46. sunt .. populi ac multitudinis comitia; Muren. 38. comitiis ... studium esse populi, non iudicium; Planc. 10. populi grati est praemiis adficere bene meritos de re publica civis; Milo 82. non meminit illum exercitum .. populi .. Romani ... esse; Phil. XIII, 14.
3. **Dativ:** accedo: ut populo Romano nescio quid ... ad decumas accederet; Verr. III, 43.
accido: quid optatius populo Romano accidere potuit? Phil. V, 39.
adfero: ut ... ea .. res .. populo .. Romano pacem ... adferat; Muren. 1. cum suo periculo salutem populo Romano attulisset; Milo 63. quam attulisti rationem populo Romano cur eum restitui oporteret? Phil. II, 56. cum salutem populo Romano ... adferret; Fr. B. VI, 14.
adimo: an improbius populo Romano ademit? Verr. III, 83.
adiudico: populo Romano adiudicabit; leg. agr. II, 43. quos (agros) P. Africanus populo Romano adiudicarit; ib. 58.
adiungo: quos (agros) populo Romano P. Servilii ... victoria adiunxit; leg. agr. I, 5.
adsigno: qui populo agros essent adsignaturi; leg. agr. II, 19.
amitto: amissam esse populo Romano Siciliam; Verr. III, 226.
appeto: in hac partitione ornatus non plus victoria Marcelli populo Romano appetivit; Verr. IV, 121.
apporto: ea (signa) populo Romano apportavit; Verr. I, 57.
caveo: praedibus et praediis populo cautum est; [et,] si non putas cautum ..; Verr. I, 142. erat ... populo cautum praedibus et praediis; ib. 143.
claudo: qui (Pontus) antea populo Romano ... clausus fuisset; imp. Pomp. 21.
commendo: qui cum se virtute ... populo Romano commendari putaret; Verr, V, 180.
committo: universo populo .. ipse committit (auctores); leg. agr. II, 20. qui se populo commiserant; dom. 49. ex te ... quaero ... ecquis istorum popularium ... se .. populo .. Romano commiserit; Sest. 116. neque vero se populo solum ... commisit; Milo 61.
confirmo: hoc populo Romano .. confirmo; Verr. a. pr. 50.

constituo: in quibus (legibus) non ius aliquod novum populo constituitur; Verr. I, 108. cuius lege salus ac dignitas populo Romano ... constituta est; imp. Pomp. 57.

consulo: quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. si populo consulis, remove te a suspicione alicuius tui commodi! ib. 22.

credo: credidit populis; Rab. Post. 4.

debeo: debet populo Romano Sicilia decumas; Verr. III, 202. navem populo Romano debeantne? ib. IV, 150. cum ... magna populo Romano ... debeamus; sen. 2. ut quantum antea parentibus, ... tantum ... cuncto populo Romano debeamus; Quir. 5. ista tua ... coniux ... nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113.

declaro: ut ... quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis; Phil. V, 2.

dedo: „est .. homo iste populo Romano deditus“; Sest. 110.

defero: id omne ... populo Romano ... defero; imp. Pomp. 69.

denuntio: quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano servitutem? Phil. V, 21.

describo: quos (sesquimodios) tu cum ad mensurae tam exiguam rationem populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

desum: vos ne populo Romano deesse videamini providete; Catil. IV, 18. ut ... non sit pecunia populo Romano defutura; Phil. V, 12.

dissolvo: his populis pecuniam dissolvisti; Verr. III, 180.

do: cogita, ... quid dare populo Romano ... debeas; Verr. a. pr. 51. tamenne putamus patronum tuum ... populo se ac coronae daturum? ib. III, 49. quantum populo Romano decumarum nomine daturi sunt; ib. 87. quam pecuniam populis dare debui; ib. 175. permultos aratores, ... quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. ut populo Romano nihil darent; ib. V, 58. quod dari populo nullo modo poterat; leg. agr. II, 19. arma populo Romano ... dantur; Rabir. 20. cum epulum Q. Maximus ... populo Romano daret; Muren. 75. P. Sestius ... se populo dedit; Sest. 124. da te populo! Piso 65. da hunc populo! Ligar. 37. signum date populo Romano consilium vestrum non deesse rei publicae! Phil. III, 34. serius populo Romano hunc vestitum ... dedimus quam ab eo flagitati sumus; ib. X, 19. sicut populo data (tabella) est; ib. XI, 19. ille .. mihi praesidium extraordinarium dederat: cum dico mihi, senatui dico populoque Romano; ib. 20. avunculus tuus ... populo Romano dedit ... cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B. VII, 5.

dono: „donavit populo Syracusano illam hereditatem“; Verr. II, 45.

edo: edi (tabulas) populo Romano imperavi; Sulla 42.

eripio: ne patiamini talem imperatorem populo Romano ... eripi; Verr. V, 2. tu populo Romano subsidia belli ... eripias? leg. agr. I, 3. si meo interitu .. populo .. Romano doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51. mitto ereptam libertatem populis; Piso 90.

evenio: ut ea res ... populo (Romano) ... bene ... eveniret; Muren. 1.

excuso: his omnibus, qui istius iniurias norunt, [hoc est, populo Romano universo] me vehementer excusatum volo; Verr. I, 103.

exigo: nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est; Rab. Post. 8.

expono: qui tot annos ... fidem suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78.

facio bellum: bellumne populo Romano Lampsacena civitas facere conabatur? Verr. I, 79. nullus (est) rex, qui bellum populo Romano facere possit; Catil. II, 11. quae gens una restat, quae bellum populo Romano facere posse ... videatur; ib. III, 22. eum bellum populo Romano facere voluisse? Sulla 58. — gratum: cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratum facere possis; Vatin. 39. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium, si ... Cassium ... copiis suis .. iuvissent, .. populo .. Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31. — iniuriam: cum ... populo Romano ... facta esset insignis iniuria; Verr. I, 84. — insidias: quas (insidias) ... populo || praetori || Romano ... facere conatur; Verr. a. pr. 4. quae (insidiae) ipsi populo Romano a popularibus tribunis plebis fiant; leg. agr. I, 25. — satis: me .. satis esse facturum ... populo Romano; Verr. II, 179. cum .. populo Romano satis factum (erit); ib. V, 183. ſ. I, 1. facit; Verr. I, 89.

fero: hoc munus ... Sicilia ... populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 201. deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19. ſ. I, 1. fert; Phil. I, 29.

gero morem: cui tum populo mos gestus est; Cluent. 90.

habeo: dum forum ... populo .. Romano habuit ornatum; Verr. IV, 6. qui honos ... habetur ... populo Romano; ib. 25.

ignosco: hoc ignoscant di immortales velim ... populo Romano; Phil. I, 13.

impendo: sese sibi et populo Romano ... serere, impendere, laborare; Verr. III, 121.

impono: qui ... populo Romano leges imposuerit; Phil. III, 30.

indico: Manlius iste ... bellum populo Romano ... indixit; Catil. II, 14. ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.

induco: ut ... invidiosos agros ... quanti velletis populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

infero: quibus (copiis) inferre bellum populo Romano posset; Deiot. 22.

inlucesco: cum populo Romano vox ... consulis repente in tantis tenebris inluxerit; leg. agr. I, 24.

insero: huic .. populo ita fuerat ... libertas insita; Piso 15.

laboro: ſ. impendo.

largior: si in vilitate populo Romano largiri voluisses; Verr. III, 215.

lego: quas (tabulas) populo Caesar una cum hortis legavit; Phil. II, 109.

licet: populo .. Romano non est licitum ... ne luctu quidem ... rei publicae subvenire; sen. 16. si populo Romano non licebit ... elicere ex civitatibus sociorum ... fortissimum ... quemque; Balb. 22. utinam ... licuisset ... populo Romano ei gratiam referre || a populo R. ei gr. referri ||! Planc. 77.

ministro: „a nobis omnia populo Romano semper et belli adiumenta et pacis ornamenta ministrata sunt“; Verr. V, 124.

minor: cum .. inimici M. Fontei ... populo Romano minentur; Font. 35.

mitto: cum ... aequam partem tibi sumpseris ac populo Romano miseris; Verr. III, 49. si ... doceo te amplius frumenti abstulisse quam populo Romano misisse; ib. populo Romano magnus frumenti numeris mittebatur; ib. 117. cum ex [illegible] agro dimidio ipse plus abstulerit, quam populo

Romano miserit; ib. quod (frumentum) populo Romano mitteret; ib. IV, 150.

necesse est: ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus aut id, quod nolit, accipere, aut id, quod velit, repudiare; dom. 53.

obligo: audebo .. obligare fidem meam ... populo .. Romano; Phil. V, 51.

obtempero: utrum esset Agrigentinis utilius, suisne servire anne populo Romano obtemperare? Verr. IV, 73.

offero: quis populo Romano obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43.

ostendo: qui ... os suum populo Romano ostendere auderet; Verr. I, 1. se populo Romano non metum belli ... ostendere; Font. 36. haec populo Romano .. scelerum indicia ostendit; har. resp. 24.

pareo: ut ... eadem condicione populo Romano parerent (civitates); Verr. III, 12. ut semper populo Romano parerent; Font. 13. ut mulieri citius avarissimae paruerit quam .. populo .. Romano; Phil. VI, 4. populo .. Romano parebis; ib. XIII, 14.

pario: quae vectigalia ... populo Romano parta sunt; leg. agr. I, 3. dum modo ... vobis populoque Romano dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1. haec (virtus militaris) populo Romano ... aeternam gloriam peperit; Muren. 22.

patefacio: haec populo Romano ... periculorum signa patefecit; har. resp. 24.

permitto: ut quibusdam populis ... permittendum esse videatur, ut statuant ipsi ... de suis rebus; Balb. 22.

perspectus: ſ. I, 1. perspicit.

placeo: nonne fieri poterat ut populo de Cyprio rege placeret? dom. 53.

placo: mihi Floram matrem populo (Romano) ... placandam (esse); Verr. V, 36.

polliceor: hoc munus ... populo Romano amplissimum .. polliceor; Verr. a. pr. 36. id omne ... tibi et populo Romano polliceor; imp. Pomp. 69. si qui agros populo Romano pollicentur; leg. agr. II, 10. quod suam ... operam .. populo .. Romano pollicitus esset; Phil. XIII, 50. ut repente gladiatores populo non debitos pollicerentur; Fr. B. VIII, 12.

praebeo: qualem te iam antea populo Romano praebuisti; Sex. Rosc. 11. ſ. expono.

praecino, praemonstro: quis est ... tam impius qui hoc tam novo .. motu non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere fateatur? har. resp. 20.

praeficio: cui populo duces Lentidios ... praefeceras; dom. 89.

praesto: quod ego populo Romano praestare debeam; Cluent. 157. sive egomet aliquid ... populo Romano praestare debui; dom. 17. ut ei (populo) mori potius quam servire praestaret; Piso 15.

praesum: quae (Chelido) ... populo Romano praefuit; Verr. I, 136.

probo: quod probare populo Romano .. vestram .. religionem non potueritis; Verr. I, 22. ego meum consilium ... populo Romano probavi; ib. 31. quod neque tibi neque populo Romano posset probari; ib. III, 172. malo .. id ... populo Romano ... probari; ib. V, 153. quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. quod parum .. intellexit in tribunatu quid vero populo probaretur; Sest. 114. satis erat .. probatum illum esse populo Romano, ut erat; Phil. I, 37. vos censetis ... legatorum missionem vos populo Romano probavisse? ib. VII, 14. qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... populo Romano probari moleste ferant; ib. VIII, 30.

propono: inventus est scriba quidam, .. qui ... festos (dies) populo proposuerit; Muren. 25.

reddo: reprimebat .. tibi .. imperandi vim ... illa, non populo Romano reddita biremis, sed praetori donata cybaea; Verr. V, 59. M. Marcello a te ... populo .. Romano ... reddito; Marcell. 33.

refero: si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris; Verr. III, 167. acceptas populo Romano pecunias omnis isti rettulerunt; Font. 3. praeclaram .. populo Romano refert gratiam; Catil. I, 28.

relinquo: hic homo popularis ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27.

restituo: quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt; Verr. V, 175. quorum opera ... populo Romano restituta est (haec vox); Sest. 2.

scribo: ut quivis intellegat non populo esse scriptum (edictum); Verr. I, 110. erat scriptum ipsius manu Allobrogum ... populo; Catil. III, 10.

sero: ſ. impendo.

servio: populo Romano adhuc servire non destitit; Qu. Rosc. 23. maiores suos ... servire populo Romano quam imperare aliis maluisse; imp. Pomp. 41. nostrum est, ... honores si magni non putemus, non servire populo; Planc. 11.

servo: quod (candelabrum) populo Romano servari videret; Verr. IV, 66.

solvo: quod populo non solvebat; Flacc. 43.

spargo: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

spondeo: nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt; leg. agr. II, 100.

sum: sin .. victoria nobilium ... emolumento ... populo .. Romano debet esse; Sex. Rosc. 142. quod (candelabrum) ... populo Romano monumentum suae societatis .. esse voluisset; Verr. IV, 67. tua .. nobilitas ... est .. populo ... obscurior; Muren. 16. si populo ludorum magnificentia voluptati est; ib. 38. ipsis populis ... haec ampla sunt; Arch. 23. populo .. Romano ... honori hanc fidem ... fuisse miraris? Planc. 26. est ... populo Romano ... omne certamen cum percussore; Phil. IV, 15. saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... populo Romano potestatem; ib. V, 45. quae (legio) praesidio ... populo .. Romano ... esset; ib. 52. populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; ib. XII, 21. quin nulla societas ... populo .. Romano cum illa importunissima belua possit || posset || esse; ib. XIII, 22.

suppedito: ut .. populo Romano satis frumenti ... suppeditaretur; Verr. III, 43. ut populo Romano ... suppeditare (frumentum) possent; ib. V, 99.

supplico: ut ... voluerint populo supplicari; leg. agr. II, 18. (pro me) non Luculli ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37. nihil iam est quod populo supplicetur; Planc. 14. ut ... populo Romano ... supplicarent; ib. 50. Q. Metellum Pium ... populo Romano supplicasse; ib. 69.

tribuo: ut ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.

vendo: iterum populo Romano (idem frumentum vendidisti); Verr. III, 179.

veneo: neque solum singulis venibant immunitates, sed etiam populis universis; Phil. II, 92.

venio: quos .. doleo in suspicionem populo Romano venire ... metus; Phil. I, 15.

videor: populo rem indignam videri; Sex. Rosc. 60. quod (censorium nomen) asperius antea populo videri solebat; div. Caec. 8. ut non modo

populo Romano, sed etiam sibi ipse condemnatus videretur; Verr. a. pr. 17. de sacris publicis ... id semper populo Romano ... satis religiosum esse visum est; har. resp. 12.

4. **Ablativ:** utor: populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23.

5. **mit Präpositionen:** abiudico a: a populo Romano abiudicabit; leg. agr. II, 43.

accipio a: quod a populo Romano accepisset; Verr. III, 171. habeo rationem quid a populo Romano acceperim; Verr. V, 36.

accuso ad: ad populum accusante P. Clodio; Milo 40.

addo de: tantane vobis inopia videor esse amicorum, ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50.

adduco ad: [ut nemo ad populum Romanum vos adducere ... posset]; leg. agr. II, 90. — contra: Antonius contra populum Romanum exercitum adducebat tum; Phil. III, 11.

adipiscor a: quos (honores) a populo Romano adeptus est; Cluent. 118. vidit ... L. Volcatium, .. M. Pisonem ... summos a populo Romano esse honores adeptos; Planc. 51.

ago ad: eadem ad populum semper egi; Phil. XII, 17. — apud: egit apud populum Romanum multo gravioribus verbis meam causam; Sest. 120. — cum: pergitisne ... agere cum populo? Muren. 35. negant fas esse agi cum populo; dom. 39. cum populo agi non posse; ib. 40. Iove fulgente cum populo agi nefas esse; Vatin. 20. Iove .. tonante cum populo agi non esse fas, quis ignorat? Phil. V, 7.

appello apud: cur honoris causa a te sunt ... apud populum Romanum semper appellati? Phil. II, 31.

armo contra: quos iam armatos contra populum Romanum videbat; prov. cons. 32.

audio a: quae tum significatio fuerit omnium ... ab universo populo Romano ... audiebam; Sest. 122.

aufero a: a quo (populo Romano) HS xv in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; Verr. III, 179.

cognosco de: de Agyrinensi populo ... breviter cognoscite; Verr. III, 67.

confero ad: „quoniam te ad populum contulisti"; dom. 4.

confugio ad: ad populum Romanum confugient (socii)? Verr. V, 126.

coniungo cum: quae (civitas) tantis officiis cum populo Romano coniuncta est; Verr. II, 163. Segestani ... cognatione se cum populo Romano coniunctos esse arbitrantur; ib. IV, 72.

conloco contra: castra sunt in Italia contra populum Romanum ... conlocata; Catil. I, 5.

consequor a: recordamini ... quantam sitis a populo Romano laudem ... consecuti; Phil. V, 2.

conspiro cum: cum ... senatum cum populo Romano conspirasse sensisset; Phil. XI, 2.

constituo ex: nos ... ex omni populo ... constitutos iudices ita feremus, ut ..? Planc. 41.

contendo a: hic magistratus a populo summa ambitione contenditur; Verr. II, 131.

defendo adversus: ut me adversus populum Romanum ... facile possem defendere; Phil. I, 13.

defero ad: rem nullam maiorem ... neque a tribuno plebis susceptam neque ... ad populum Romanum esse delatam; Rabir. 4.

deligo ex: si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23. tu deligas ex omni populo .. amicos tuos? Planc. 40.

deperdo apud: verebatur ... ne quid apud .. populum .. Romanum de existimatione sua deperderet; Font. 29.

deprecor a: cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76.

descisco a: cum a populo Romano pestiferi cives ... desciverint; Phil. XI, 21.

dico apud: qui ... apud universum populum salutem populi Romani .. conservatam per me ... esse ... dixerit; sen. 29. quis apud populum Romanum de illius dignitate inlustrius ... dixit? dom. 27. — de: dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. est illud imperitissime dictum de populis ‖ populi ‖ fundis; Balb. 27. quid ego de universo populo Romano dicam? Phil. VII, 22. — in: ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7.

discepto cum: ut sibi cum palaestritis, hoc est cum populo Syracusano, aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 38.

dissideo a: nullam esse gentem ... tam dissidentem a populo Romano; Balb. 30.

exigo a: a populo pecuniam posset exigere; Verr. I, 74.

existimo de: te ... tam male de populo Romano existimare moleste fero; Fr. B. VIII, 6.

exorior ex: si quis ex his populis sit exortus qui nostros duces auxilio laboris ... iuverit; Balb. 23.

expeto a: si poenas a populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt; Marcell. 18.

facio pro: cum *pro* populo fecisti; dom. 77. quod (sacrificium) fit per virgines Vestalis, fit pro populo Romano; har. resp. 37.

fero a: cui fructum pietatis suae neque ex me neque a populo Romano ferre licuit; Sest. 68. — ad: quod factum non est, ... ferri ad populum ... potest? dom. 47. de Cn. Publicio Menandro ... ad populum latum est; Balb. 28. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum ... latum esse dico; ib. 33. dico ... C. Valerium Flaccum ... ad populum de Calliphana Veliense ... tulisse; ib. 55. quod ad populum centuriatis comitiis tulit; Phil. I, 19. (nescis) te .. ipsum ad populum tulisse, ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur? ib. II, 110. — contra: „ego arma contra ... populum .. Romanum ... tuli"; Phil. II, 72.

gero cum: qui ... bella cum populo Romano acerba ... gesserunt; Font. 12. gerit idem bellum cum .. populo .. Romano; Phil. XIV, 8. — pro: Tarquinius pro populo Romano bellum gerebat tum; Phil. III, 11.

habeo a: qui habet imperium a populo Romano; Verr. II, 121. quae (iura) habent a .. populo .. Romano; ib. III, 38. habes ab alio populo quod (frumentum) probes; ib. 173. a .. populo .. Romano mandatum id certe non habebas; Phil. II, 86. — apud: quam (auctoritatem) apud populum Romanum habere debetis; Verr. IV, 24. multum .. apud universum populum Romanum auctoritatis habet suffragatio militaris; Muren. 38. reditus in patriam habet aliquam offensionem? utrum apud populum ... an apud senatum? prov. cons. 29.

haereo in: quae (memoria) ... in hoc populo ... semper haerebit; Catil. IV, 22.

inmitto in: f. 1. includo.

interest inter: videtisne .. quantum *intersit* inter populum Romanum et contionem? Sest. 127.

licet per: quibus hominibus ... per populum Romanum ... in re publica versari liceret; Verr. V, 152.

loquor ad: pro se quisque ... ad populum loquebatur; Verr. I, 68.

mereor de: bene de populo Romano meritus viderere; Verr. III, 48. ille ... ita de populo Romano meritus est; ib. IV, 81.

mitto ad: fore uti nationes exterae legatos ad populum Romanum mitterent; Verr. a. pr. 41.
numero in: „nos in septemdecim populis Siciliae numeramur"; Verr. V, 124.
occupo apud: pecunias occuparat apud populos; Verr. I, 91.
percrebesco apud: quae (opinio) ... *apud populum Romanum* ... omnium sermone percrebuit; Verr. a. pr. 1.
pertineo ad: ut ... eius (facinoris) quaestio ad populum pertineat; Verr. I, 108. quod (frumentum) ad populum Romanum pertinebit; ib. III, 202. quod ad populum pertinet; Planc. 7.
pervenio ad: nihil sane (factum est) quod ad .. populum .. Romanum pervenerit; Verr. V, 9.
peto a: quod privatus a populo petit; Verr. II, 32. orbis terrarum imperium a populo Romano petebas? Muren. 74.
postulo a: si nullum aliud mihi praemium ab .. populo .. Romano ... postularem; Sulla 26.
produco ad: cum ... productus ad populum .. falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.
proficiscor a: omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit; leg. agr. II, 17.
prosum apud: eam (magnificentiam) L. Murenae apud populum profuisse; Muren. 38.
provoco ad: ut .. de vi ... damnati ad populum provocent; Phil. I, 21.
recipio ex: multi in civitatem recepti ex liberis .. populis [liberati] sunt; Balb. 52.
refero ad: ut ... id .. referendum ad populum non arbitrarentur; Cluent. 137.
relinquo apud: par desiderium sui reliquit apud populum Romanum Labienus iste; Rabir. 14.
resideo in: si ea lex ... eadem in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.
retineo in: qui ... nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10.
sum apud: quo maiore etiam ... apud vos odio esse debet, quam est apud populum Romanum; Verr. a. pr. 42. — in: quis est in populo Romano, qui hoc non ex priore actione abstulerit? Verr. I, 21. civis est nemo tanto in populo ... qui rem ullam de meis bonis attigerit; dom. 108.
teneo apud: artioribus apud populum Romanum laqueis tenebitur; Verr. I, 13.
transfero in: quod ipsum (ius) ... est .. translatum in Centuripinos et Halaesinos, immunis populos; Verr. IV, 20. cum eam legem ... in populum Romanum transferre conentur; Cluent. 157.
valeo apud: si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus ... valuisset; imp. Pomp. 53.

III. **nach Adjectiven und Adverbien: 1. Genetiv:** proprius: fuit hoc quondam .. proprium populi Romani; imp. Pomp. 32. quod populi semper [proprium] fuit; leg. agr. II, 19. populi Romani est propria libertas; Phil. VI, 19.

2. **Dativ:** acceptus: quod acceptum populo Romano est; Font. 2. eam .. rem .. populo .. Romano .. acceptam .. esse; Phil. XIII, 50. cum reginam ... caram acceptamque populo ... trucidasset; Fr. B. XVI, III, 4.
acerbus: praetereo illum ... acerbum et luctuosum populo Romano diem; Fr. B. VIII. 19, b.
amicus: quem sibi amiciorem quam populo Romano esse cognoverant; Verr. V, 48. obicitur contra istorum impetus Macedonia, fidelis et amica populo Romano provincia; Font. 44. cuius maiores huic populo socii atque amici semper fuerunt; dom. 52. quae est .. praeter Sardiniam provincia, quae nullam habeat amicam populo Romano ... civitatem? Scaur. 44. ſ. fidelis.
benevolus: ſ. fidelis.
carus: dederitis mihi comitem ad contionem populo carum; Catil. IV, 11. optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse universo; Sest. 125. me carum esse dixisti ... populo .. Romano; Vatin. 9. quod sensistis tam caram populo Romano vitam A. Hirtii fuisse; Phil. I, 37. habet secum L. fratrem, carissimum populo Romano civem; ib. X, 21. videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem; ib. XIII, 23. ſ. acceptus; Fr. B. XVI, III, 4.
detestabilis, exsecratus: tantus .. te .. oppressit ... furor, ut ... non te exsecratum populo Romano, non detestabilem ... esse ... scias? Phil. II, 65.
fidelis: qui unum Deiotarum in toto orbe terrarum ex animo amicum vereque benevolum, unum fidelem populo Romano iudicavit; Phil. XI, 34. ſ. amicus; Font. 44.
gratus: hoc populo gratissimum est; Sex. Rosc. 57. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. haec res est ... populo Romano grata atque iucunda; Verr. a. pr. 37. non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis ... gratius populo Romano esse possit; ib. I, 14. grata fore .. populo .. Romano sua studia ... arbitrabuntur; ib. IV, 68. ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit? ib. V, 66. est illa causa ... populo grata; ib. 173. omnia, quae populo grata atque iucunda sunt; leg. agr. I, 23. si populo Romano ... gratum et iucundum meum reditum intellegis esse; dom. 147. grata erat (lex) populo; Sest. 103. si populo grata est tabella; Planc. 16. quasi ... gratum populo Romano sit; ib. 55. si ille dies ... populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam .. populo .. Romano gratum esse; Phil. V, 36. quae (causa) populo ... (esset) gratissima; ib. 44. beneficia .. eorum grata esse .. populo .. Romano; ib. VI, 6. eam rem .. populo .. Romano gratam esse; ib. X, 25. eam .. rem .. populo .. Romano gratam .. esse; ib. XIII, 50.
ignotus: quod Oppianici ... nomen ante illud tempus populo ignotum fuisset; Cluent. 79.
inimicus: virum ad labores belli impigrum ... domi vobis ... retinere quam inimicissimis populo || rei publicae || Romano nationibus ... condonare maletis; Font. 43. regi credidit, nec regi inimico populi Romano; Rab. Post. 6.
invisus: aliusne est aliquis improbis civibus peculiaris populus, cui nos offensi invisique fuerimus? Sest. 125.
iucundus: populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7. ipse .. triumphus quam ob rem omnium triumphorum .. populo Romano fuit .. iucundissimus? ib. V, 66. est illa causa ... populo ... iucunda; ib. 173. dederitis mihi comitem ad contionem populo ... iucundum; Catil. IV, 11. ſ. gratus; Verr. a. pr. 37. leg. agr. I, 23. dom. 147.
luctuosus: ſ. acerbus.
notus: huius Staieni persona populo iam nota ... ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 78. conferte .. cum illius vitam P. Sullae .. populo Romano notissimam; Sulla 72.
offensus: ſ. invisus.
socius: ſ. amicus; dom. 52.
supplex: qui pro me patres conscriptos ... populo supplices esse ... vetarent; dom. 113. qui (Cn. Pompeius) se ... etiam supplicem populo Romano *praebuit;* Sest. 107.

vectigalis: omnis .. agros decumanos ... populo Romano ex parte decuma ... vectigalis fuisse; Verr. III, 103.

3. **Ablativ:** dignus: qui hoc dignum populo Romano arbitraretur; Verr. II, 86. venit tempus .. serius omnino, quam dignum populo Romano fuit; Phil. IV, 19.

4. **mit Präpositionen:** gravis in: in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24.

simul cum: vidi simul cum populo Romano forum .. adornatum ... magnifico ornatu; Verr. I, 58.

una cum: qui... me una cum populo Romano in contionem vocaverunt; Phil. VII, 21. causam una cum populo Romano cognoscitis; Font. 14. haec, quae una cum populo didici; dom. 39.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** admiratio: fit ... admiratio populi; Verr. V, 106.

aequitas: quo .. in spectaculo mira populi Romani aequitas erat; Piso 27. conf*ugere* (potero) ... ad populi Romani *ae*quitatem; Scaur. 17.

aerarium: refertius erit aerarium populi Romani, quam umquam fuit; Verr. III, 202. diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

ager: ut ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89. quid accidit .. ut horum populorum agri frumentum eius modi ferrent? ib. 172. ostentari populi Romani || populo Romano || agros; leg. agr. II, 15. ut ... agros vectigalis populi Romani abalienaret; ib. 64.

alacritas: eam populi Romani alacritatem (habemus); Phil. VII, 20.

amicitia: quae (nationes) in amicitiam populi Romani .. essent; div. Caec. 66. quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam .. populi Romani applicavit; Verr. II, 2. tolli ex urbe ... indicia .. populi Romani .. amicitiae; ib. 88. quae (civitates) in amicitia .. populi Romani perpetuo manserunt; ib. V, 83. semper ... amicitiam .. populi Romani secuti sumus"; ib. 124. ut amicitiam populi Romani violarent; Flacc. 57.

amicus: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum atque amicorum populi Romani patrona sit; div. Caec. 65. ut homines miseri, antea socii atque amici populi Romani, ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. rogatu sociorum atque amicorum populi Romani... nomen hominis amicissimi detuli; ib. I, 15. hominem ingenuum ... populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; ib. 45. securi esse percussos socios populi Romani atque amicos? ib. 76. cum te ex ferro amicorum populi Romani eripueris; ib. 82. tam diu pependit in arbore socius amicusque populi Romani; ib. III, 57. illud ostendit, .. fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; ib. 127. quia ... apud vos socius amicusque populi Romani questus est; ib. IV, 18. vestrane urbs electa est, ad quam cum adirent ex Italia, crucem civis Romani prius quam quemquam amicum populi Romani viderent? ib. 26. is cum amicus et socius populi Romani esset; ib. 67. a praetore ... eiectum (esse) socium populi Romani atque amicum; ib. 68. adsunt Segestani, socii populi Romani atque amici; ib. 80. virgis iste caederet sine causa socium populi Romani atque amicum? ib. 86. omnes in Gallia qui sunt socii populi Romani atque amici; Font. 32. regno est expulsus Ariobarzanes rex, socius populi Romani atque amicus; imp. Pomp. 12. unum egregium de rege Deiotaro, populi Romani amicissimo, decretum in Capitolio fixum (est); Phil. II, 93.

amores: amores populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26.

animus: quae (statuae) populi Romani .. animos .. maxime offendunt; Verr. II, 150. ut animos .. populi Romani ... commoverem; Cluent. 139. quid ego populi Romani animum .. commemoro? Sest. 118. qui incitarunt aliquando populi animos ad seditionem; ib. 139. cum esset missus ... ad animos .. perspiciendos liberorum .. populorum; Phil. IX, 4.

annales: ut annales populi Romani ... loquuntur; dom. 86.

aratores: patiemini ... ab aratoribus populi Romani ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est? Verr. III, 102.

ardor: nomen ipsum legatorum hunc ... populi Romani restinguet ardorem; Phil. V, 25. hoc ardore populi Romani potes in perpetuum rem publicam metu ... liberare; ib. VIII, 27. non potest ullius auctoritate tantus .. populi .. Romani ardor exstingui; ib. XIII, 15.

arma: eas (regiones) noster imperator et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33. cui senatus ... cuncta populi Romani arma commiserat; Milo 61.

aspectus: quod templum in .. cotidiano .. aspectu populi Romani positum est; Verr. I, 129.

auctio: audistis auctionem populi Romani proscriptam a tribuno plebis; leg. agr. I, 4. quam .. mihi ... recita de legis scripto populi Romani auctionem; ib. II, 48.

auctoritas: populi .. Romani auctoritatem improbari; imp. Pomp. 63. isti principes .. sibi ... populi Romani universi auctoritati parendum esse fateantur; ib. 64. secum attulerat auctoritatem .. populi Romani || rei publicae ||; Phil. VIII, 23.

augur: cum conlegam tuum ... oblitus auspiciorum a te ipso augure populi Romani nuntiatorum illo primum die conlegam tibi esse voluisti; Phil. I, 31.

aures: nihil ut umquam videretur tam populare ad populi Romani auris accidisse; Sest. 107. postea quam sensi populi Romani auris hebetiores (esse); Planc. 66. hoc... ad populi Romani auris pervenire; Phil. X, 6.

auspicia: ita populus Romanus ... nec Salios habebit ... neque auctores centuriatorum et curiatiorum comitiorum, auspiciaque populi Romani ... intereant necesse est; dom. 38.

auxilia: minuisti auxilia populi Romani; Verr. V, 50. graviter ... ferremus, minui auxilia populi Romani; Balb. 25.

bella: qui populi Romani bella gesserunt; leg. agr. II, 59. cuius omnem aetatem in populi Romani bellis consumptam esse meminisset; Deiot. 6. quicquid a bellis populi Romani vacabat; Deiot. 27.

beneficium: „quod in una quaque re beneficio .. populi .. Romani iuris habui"; div. Caec. 19. hanc ego causam cum agam beneficio populi Romani de loco superiore; Verr. I, 14. tanta populi Romani in Siculos esse beneficia; ib. II, 8. cum omnia ... beneficia .. Romani unius scelere ... perdidissent; ib. 9. ut ... populi .. Romani beneficia ... virtute tueamur; ib. III, 9. tuus .. honos illo templo .. populi .. Romani beneficio... consecratur; ib. IV, 69. qui beneficio populi Romani fascis et securis haberet; ib. V, 163. ista .. beneficia populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; ib. 175. quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur; ib. 180. quicquid hoc beneficio populi Romani...

possum; imp. Pomp. 69. cum altiorem gradum dignitatis beneficio populi Romani esset consecutus; Cluent. 150. eos ... populi beneficiis esse privatos; ib. 154. is ... auctor beneficii populi Romani... esse debebit; Muren. 3. modo maximo beneficio populi Romani ornatus fortunatus videbatur; ib. 86. conservate populi Romani beneficium; ib. 90. cum hunc clarissimum virum ... summis populi beneficiis usum ... a pedisequis conculcari iuberes; ib. 110. spoliari populi Romani beneficiis amplissimis; dom. 98. ut ad senatus auctoritatem populi quoque Romani beneficium erga me adiungeretur; Sest. 74. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; ib. 134. quaero abs te teneasne memoria... tunc te vix ... non populi beneficio, sed consulis extremum adhaesisse? Vatin. 11. si qui essent civitatem nostram beneficio populi Romani consecuti; Balb. 31. cum ... populi Romani ... beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6. nullum beneficium populi Romani ... imminutum putat; ib. 36. homines amplissimis populi Romani beneficiis usos L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos; Phil. I, 14. ut omnem populi Romani beneficiorum memoriam abiecerint; ib. VIII, 32. alterum nomen beneficii populi Romani est; ib. XIV, 25.

bona: ut ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

caerimoniae: quod per caerimonias populi fieri non poterat; leg. agr. II, 19.

caritas: devocant (eum) ad ... populi caritatem; prov. cons. 29.

causa: ego in hoc iudicio mihi .. causam .. populi Romani susceptam esse arbitror; div. Caec. 26. cur causam populi Romani deseruisti? Verr. I, 84. communem populi Romani causam suscipite; ib. III, 122. facilis est populi causa; ib. V, 126. populi Romani causa (in dubium revocabitur); Caecin. 76. L. Sulla, homo a populi causa remotissimus, ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151. quis aget causam populi Romani? leg. agr. II, 44.

census: qui censum populi Romani ... incendit; Cael. 78.

cives: eorum populorum civis ... ad eius (C. Verris) funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.

clamor: se ... clamore populi Romani infesto ... excitatum confessum esse; Verr. I, 12. clamore populi ... perturbatus est; ib. II, 48. clamorem populi fore suspicabatur; ib. V, 71. fit clamor ... populi; ib. 106. cum populi Romani clamore ... perturbatus exsiluisti; ib. 165.

classis: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87. classe populi Romani pulcherrima amissa; ib. V, 67. classi populi Romani Cleomenem Syracusanum praeesse iubet; ib. 82. Heracleo ... classem pulcherrimam populi Romani ... incendi .. iussit; ib. 91. classis populi Romani praedonum incendio conflagrabat; ib. 92. de classe populi Romani triumphum agere piratam; ib. 100. praefuisse classi populi Romani Siculum; ib. 131. tua luxuria ... classis populi Romani a praedonibus capta ... est; ib. 138.

clementia: o clementiam populi Romani! Verr. V, 74.

coetus: in coetu .. populi Romani negotium publicum gerens, ... vomens ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63.

colonia: circumsedit Mutinam, firmissimam ... populi Romani coloniam; Phil. V, 24. ne coloniam populi Romani oppugnet; ib. 27. ne .. populi Romani ... coloniam circumsedeat; ib. quid interest ... utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum, coloniam populi Romani? ib. qui Mutinam, coloniam populi Romani firmissimam, oppugnarit; ib. VII, 15. ego conservari coloniam populi Romani cupio; ib. VIII, 17.

coloni: uti ... fidelissimi [Siculi] coloni populi Romani ... in sedis suas revertantur; Verr. III, 228. si in eo iudicio colonorum populi Romani Narbonensium ... civium Romanorum omnium testimoniis .. premeretur; Font. 34.

comitia: qui ... populi Romani comitiis liberatus est; Milo 7.

commodum: quae (provincia) ad commoda populi Romani adiuncta sit; Verr. III, 11. populi Romani commoda respicite; ib. 127. quasi .. aequior sit ista aestimatio in tuo quam in populi Romani commodo; ib. 203. qui cum populi ... commoda ... oppugnant; leg. agr. II, 7. quae (potestates) constituuntur ad populi ... commodum; ib. 17. cum multis in rebus ... populi commodum ab utilitate rei publicae discrepabat; Sest. 103. qui commodis populi Romani lingua dumtaxat ac voluntate consulit; Fr. B. VII, 13.

commune: quia commune liberorum est populorum; Balb. 27.

concordia: ut ... concordia populi (mecum simul reducta videatur); dom. 17.

concursus: concursus est populi Romani factus; Sest. 107. quantam mihi alacritatem populi Romani concursus adferret! Deiot. 6.

condicio: existimo ... singularem quandem laudem eius praestabilem esse scientiam in ... condicionibus populorum; Balb. 15. est .. haec condicio liberorum populorum praecipueque huius principis populi ... posse suffragiis vel dare vel detrahere quod velit cuique; Planc. 11.

consensio: ut numquam maior consensio ... populi Romani universi fuisse ulla in causa diceretur; Sest. 124.

consensus: quae contio fuit per hos annos ... in qua populi Romani consensus perspici *non* posset? Sest. 106. eum .. summo consensu populi Romani consulem fieri videbat; Milo. 25. qui ante sequi populi consensum solebant; Phil. I, 37. consensu .. populi Romani facile hominis amentis fregissemus audaciam; ib. III, 2. consensus populi Romani ... debilitetur necesse est; ib. VIII, 4.

conservator: vos tanti conservatorem populi ... ad supplicium rapi patiemini? Milo 80.

consessus: quibus ludis primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus ... dedit; har. resp. 24.

consilium: summum est populi Romani populorumque omnium ... consilium senatus; dom. 73.

conspectus: cum eum ... in conspectum populi Romani produxisset; Verr. I, 122. in populi Romani ... conspectum quo ore vos commisistis? ib. IV, 26. censoribus vectigalia locare nisi in conspectu populi Romani non licet; leg. agr. I, 7. tantum vini ... exhauseras, ut tibi necesse esset in populi Romani conspectu vomere; Phil. II, 63.

consul: cui (classi) consul populi Romani praepositus esset; imp. Pomp. 33. hic ego consul populi Romani ... nihil iudico; leg. agr. II, 41. non debes ... temere consulem populi Romani saltatorem vocare; Muren. 13. per quem consul populi Romani moderatissimus ... ad necem duceretur; Vatin. 21. „ego arma contra consules .. populi Romani ... tuli“; Phil. II, 72.

convocatio: nulla ad rem publicam defendendam populi Romani convocatio (exstitit); sen. 38.

copiae: qui Gallicorum bellorum pericula populi Romani copiis atque praemiis || populi Ro-

mani copiisque remis || compensarunt; Font. 13. populi Romani ... omnibus copiis ipsum populum Romanum coërceas? leg. agr. II, 74.

culpa: populi culpam ... accusas; Planc. 9.

cupiditas: an .. acerrimam illam ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ... putatis? Phil. XII, 7.

curia: quod est .. decretum in curia populi ipsius Romani; Sest. 129. ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VII, 23.

deliciae: deliciae ... populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26.

dicio: quae (nationes) in .. populi Romani dicionem .. essent; div. Caec. 66. qui (L. Mummius) ... urbis ... Achaiae Boeotiaeque multas sub .. populi Romani dicionem .. subiunxit; Verr. I, 55. qui ... sub populi Romani .. dicionem .. ceciderunt; Font. 12.

difficultates: quod tum ... nullis populi Romani difficultatibus ... adsequi non potuerunt; Verr. V, 51.

dignitas: numquam tibi populi Romani absentis dignitas ... in oculis .. versata est? Verr. V, 144. statuite ... quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. id quod ad dignitatem populi Romani maxime pertinet; ib. 49. dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. hanc ... turpissimam mercaturam ... alienam dignitate populi Romani semper putavi; ib. II, 65. quos ... nec tela nec faces ... a populi Romani dignitate ... depellerent; sen. 7. o ... dignitatem .. populi Romani! dom. 89. hanc ... labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? ib. 102. o populi Romani excellens dignitas! Balb. 13. cum in eo ... populi Romani dignitas .. consisteret; Phil. III, 19. quod C. Caesar ... dignitati .. populi Romani subvenerit; ib. V, 46. quos ... homines, maxime cum ... populi .. Romani dignitate coniunctos, interemit; ib. XIV, 8. maiestas est in imperio atque in omni populi Romani dignitate; Fr. B. VI, 53.

disciplina: huius populi ... commutare disciplinam conatus es? Rabir. 13.

discriptio: discriptio populi, suffragia largitione devincta severitatem senatus ... excitarent; Planc. 45.

dolor: quanto illa honestior est causa ... populi Romani dolore ... commoveri? div. Caec. 64. ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iam diu parturit; Phil. II, 118.

domicilia: nos domicilia .. populi Romani ... defendimus; Phil. VIII, 8.

domini: uti decem ... liberorum populorum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.

epulum: omitto epulum populi Romani; Vatin. 31.

equites: equites .. populi Romani ... ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.

exercitus: maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis ... fuisse; Font. 16. populi Romani exercitus ... innumerabilis Armeniorum copias fudit; Arch. 21. exercitum populi Romani ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48. doletis tris exercitus populi Romani interfectos; Phil. II, 55. ne .. populi Romani .. exercitum ... circumsedeat; ib. V, 27. qui ... populi Romani exercitum .. oppugnant; ib. VII, 22. ut ... exercitu populi Romani contra ipsum populum Romanum uteretur; ib. X, 12. circumsedet ... exercitum populi Romani; ib. XIII, 21.

existimatio: iudices ... non existimationem populi Romani sequentur? Verr. a. pr. 20. „effugiemus .. hominem ... nimium servientem populi existimationi, M.' Glabrionem"; ib. 29. quod si ... populi Romani existimationi satis facere voluissent; ib. 44. existimationem populi Romani concupivi; ib. I, 21. videte ... quanti existimationem populi Romani ... fecerit; ib. IV, 54. ita mihi meam voluntatem ... populi .. Romani existimatio comprobet; ib. V, 35. ubi existimatio populi Romani (est); ib. 143. quam (audaciam) ... neque existimatio populi Romani neque leges ullae possent coërcere; Phil. II, 9.

exspectatio: huic ego causae .. cum summa ... exspectatione populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2. quasi isti ... quid mihi pro exspectatione populi Romani ... faciendum fuerit ignorent; dom. 31. quae exspectatio populi ... fuerit (melius scire potestis); Sest. 72.

factum: si populi quoque factum defendo; Planc. 17.

fama: ab eis populi Romani fama celebratur; Arch. 22.

fatum: gravis illa fortuna populi Romani, grave fatum; Phil. V, 39.

favor: qui ... favore populi tenetur; Sest. 115.

felicitas: nec postulaturi (sumus), ut ... idcirco eam (salutem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6.

fidelitas: cum illa .. propter ... fidelitatem populi Syracusani sacra religiosaque accepisset; Verr. IV, 122.

fides: populine Romani ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad .. fidem .. populi Romani applicavit; Verr. II, 2. quae (civitates) in .. fide .. populi Romani perpetuo manserunt; ib. V, 83. „semper ... fidem .. populi Romani secuti sumus"; ib. 124. non populi Romani fides imploranda (erit)? ib. 179. cum virgo Vestalis ... populi Romani fidem imploret; Font. 46. id est, contra populi Romani ... fidem fecisse dicitur; Balb. 10. quod (foedus) cum magis fide illius populi ... quam aliquo publico vinculo religionis teneretur; ib. 34.

fluctus: qui in hac tempestate populi iactemur et fluctibus; Planc. 11.

foedera: si eius modi esse haec duo foedera duorum populorum .. doceo; Verr. V, 50.

forma: illa fuit .. populi Romani .. forma; dom. 90.

fortuna: quod .. in sortitione (iudicum) istius spem fortuna populi Romani ... vicerat; Verr. a. pr. 16. nisi ... Cn. Pompeium ad eas regiones fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45. sceleri ... tuo ... fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15. huius beneficii gratiam .. fortuna populi Romani ... et di immortales sibi deberi putant; Milo 83. dura ... mihi iam Fortuna populi Romani ... videbatur; ib. 87. sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88. qui sanguinem pro vita, libertate, fortunis populi Romani ... profudissent; ib. XIV, 38. f. fatum.

forum: dices tua quoque signa ... ornamento .. foro .. populi Romani fuisse; Verr. I, 58. cum .. viderent in foro populi Romani ... esse .. posita ea; ib. 59. qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur; ib. 154. numquam in forum populi Romani venturum (te) ... duxisti? ib. V, 144. si haec apud Scythas dicerem, ... non in foro populi Romani; ib. 150. qui expiandum forum populi Romani ... esse dico; Rabir. 11.

frequentia: cuius (populi Romani) frequentia huic causae numquam defuit; Verr. III, 80. ubi .. populi Romani .. frequentia (est); ib. V, 143. cum te ... circumretitam frequentia populi Romani esse videam; ib. 150.

fructus: quae (potestates) constituuntur ad po-

puli fructum aliquem; leg. agr. II, 17. te nihil nisi populi ... fructum quaerere; leg. agr. II, 22.

fundus: unumne fundum pulcherrimum populi Romani ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

funera: cuius divina ... virtus magnis populi Romani .. funeribus .. subvenit; prov. cons. 32.

gaudium: non queo vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77. sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur; Phil. XIV, 13.

gemitus: animadvertistis gemitum .. populi Romani; Verr. III, 80. illa quanto cum gemitu populi Romani ab eodem ... in eadem fabula sunt acta! Sest. 121. gemitus .. populi Romani liber fuit; Phil. II, 64.

gloria: quo ... neque populi Romani ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; Verr. V, 97. in quo (bello) agitur populi Romani gloria; imp. Pomp. 6. cum ... omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam .. celebrandam; Arch. 19.

gratulatio: quanta ... populi Romani .. gratulatio consecuta est! Flacc. 98. ut idem dies... me ... celeberrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.

hereditas: cur populi Romani hereditatem xviri iudicent? leg. agr. II, 44.

honos: si mihi iucundissimus est honos populi; Verr. V, 37. homo .. honoribus populi ornatus; Cluent. 177. cum haberet haec res publica ... homines ... honoribus populi ... ornatos; leg. agr. II, 64. cuius (populi Romani) honoribus in amplissimo consilio ... conlocati sumus; sen. 2. qui ... populi Romani honores ... nobis ... reddidistis; ib. in quo (loco) me honores populi Romani conlocaverunt; dom. 82. omnia signa ... honoris populi Romani causa ... domum suam deportavit; ib. 111. hanc ... dedicationem appellas, ad quam ... non honoribus populi Romani ornatum pontificem ... adhibere potuisti? ib. 118. qui honoribus populi Romani antecedebant; har. resp. 13. honoribus populi Romani ... mihi tributis; ib. 61. honorum populi finis est consulatus; Planc. 60. quanti nomen illius fuerit, ... quanti honores populi Romani ... quis ignorat? Deiot. 12.

hostis: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis ... navigarunt; Verr. I, 87. hostem acerrimum ... populi Romani ... quisquam ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. populi Romani hostis privati hominis custodiis adservabitur? ib. 77. illa res quantam declarat eiusdem hominis apud hostis populi Romani auctoritatem! imp. Pomp. 46. C. Rabirii manu L. Saturninum, hostem populi Romani, (esse) interfectum; Rabir. 18. qui .. ipse hostis fuit populi Romani; Sest. 59. quae (legio) cum hostem populi Romani Antonium iudicasset; Phil. III, 6.

ignominia: classes optimae ... cum magna ignominia populi Romani amissae et perditae; Verr. a. pr. 13.

imperator: postea Servilius imperator populi Romani Olympum ... cepit; Verr. I, 56. cum imperatoris populi Romani auctoritas ... intercederet; ib. II, 40. imperator populi Romani ... deos patrios reportabat Segestanis; ib. IV, 77. — populi Romani .. in duabus Hispaniis clarissimos .. imperatores fuisse; Font. 16. cum palam populi Romani imperator ... omnia sibi ... emenda esse clamaret; prov. cons. 9. ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25. Graecus facilis ... nimis pugnax contra imperatorem populi Romani esse noluit; Piso 70. „ego arma contra .. imperatores .. populi Romani ... tuli"; Phil. II, 72. ne imperatorem ... populi Romani oppugnet; ib. V, 27. ne imperatorem populi Romani ... circumsedeat; ib. qui ... imperatorem populi Romani oppugnaret; ib. VI, 2. qui ... imperatorem populi Romani ... obsederit; ib. VII, 15. qui ... imperatorem populi Romani .. oppugnant; ib. 22. qui imperatorem populi Romani ... obsideret; ib. VIII, 24.

imperium: qui (L. Mummius) ... urbis .. Achaiae Boeatiaeque multas sub imperium populi Romani .. subiunxit; Verr. I, 55. incolumi ... imperio .. populi Romani; ib. II, 85. omnis ager Siciliae civitatum decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ... fuit; ib. III, 13. quid est hoc? populi Romani imperium? ib. 66. ut ... imperium .. populi Romani sic diligant; ib. V, 8. cum imperii populi Romani nomen ac fasces essent Syracusis; ib. 97. qui ... sub populi Romani imperium .. ceciderunt; Font. 12. quibus * populi Romani imperium incolume esse non possit; ib. 17. qui ... totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35. ut imperium populi Romani .. conservaretur; Rabir. 20. erat in eo .. auctoritas tanta quanta in imperio populi Romani; Muren. 58. quibus (triumphis) ille ... populi Romani imperium .. honestavit; dom. 19. ut arcessitus imperio populi Romani viderer; ib. 71. fretus imperio populi Romani regno paterno ... perfruebatur; Sest. 57. qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; ib. 67. ceteras (nationes) ... imperio populi Romani parere adsuefecit; prov. cons. 33. quorum ... agros ... maiores nostri imperii ... populi Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39. quae (loca) ... imperium populi Romani definiunt; ib. 64. qua fines imperii populi Romani sunt; Milo 98. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7. quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit (Cn. Pompeius); Phil. II, 54. etiam imperium populi Romani huius domesticis nundinis deminutum est; ib. 92. una in domo omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; ib. III, 10. est ... illud firmamentum imperii populi Romani; ib. 13. qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; ib. 30. cum ... populi .. Romani .. imperium .. defendat; ib. 37. cum ... populi .. Romani .. imperium .. defenderet; ib. IV, 8. quod imperio populi Romani lumen fuit; ib. V, 39. ut populi Romani imperium auxerint; ib. 48. in quo (consulatu) ... provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15. ut ... saepe numero imperium populi Romani iuverint; ib. XI, 31. qui populi Romani imperium ... caeli partibus terminavit; Fr. B. XV, I, 4.

impetus: cum populi Romani ... impetu perturbatus exsiluisti; Verr. V, 165.

iniuriae: quanto illa honestior est causa ... populi Romani ... iniuriis commoveri? div. Caec. 64. ut omnium populorum ... iniurias .. cognoscerem; Verr. a. pr. 6.

iniussu: qui iniussu populi ... proficiscerentur; Verr. II, 14. quod ... iniussu populi ... iura provinciae Siciliae mutaveris; ib. III, 17. tu ... iniussu populi ... totam Hieronicam legem sustulisti? ib. 19. potestatem neminem iniussu populi ... posse habere; leg. agr. II, 27. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136. praesidium tu rei publicae ... iniussu populi [Romani] .. dimisisses? Piso 48. ausus esset ... in regnum iniussu populi [Romani] ... accedere? ib. 50.

insulae: quod ... imminere [ita] fructuosissi-

mis insulis populi Romani videbatur (Karthago); leg. agr. II, 87.

iracundia: f. II, 1. incito; dom. 86.

iudicium: quid est hoc? ... populi Romani .. iudicia? Verr. III, 66. ut haec .. aedilitas ... iudicio populi in loco esse posita videatur; ib. V, 37. istum mihi ... ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. 173. liberum populi Romani iudicium consequetur; ib. 176. se potuisse iudicio populi Romani in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153. qui amplissimo populi .. iudicio exercitus habuistis; leg. agr. I, 12. cum me intellegam ... universi populi Romani iudicio consulem ita factum; ib. II, 7. ut ... iudicia .. populi ... mecum simul reducta videantur; dom. 17. ut nihil de capite civis ... sine iudicio ... populi ... detrahi possit; ib. 33. cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta; ib. 45. si sine populi iudicio restituti videremur; ib. 69. quem ... tot vides iudiciis .. populi Romani ... honestatum; ib. 82. mihi sine ullo iudicio populi profecto ... restitutio maledicti locum ... obtinebit? ib. 86. cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit; ib. 88. nemo tam esset amens qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere; ib. iudicium populi (me) pertimuisse? ib. 95. nec mihi ille iudicium populi ... denuntiabat; Sest. 40. illi ... populi iudiciis ... florebant; ib. 105. tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ... potest; ib. 106. quod iudicium populi Romani in honoribus eius futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. si universi populi iudicium ... expressero; ib. 119. maximum .. populi Romani iudicium universi consessu gladiatorio declaratum est; ib. 124. cui superior annus ... praetextam populi iudicio togam dederit; ib. 144. dabo universi populi Romani ... iudicium; Balb. 52. cognoscite .. populi Romani iudicium; ib. 53. quod (iudicium) semper iudicio est populi comprobatum; ib. 55. nunc postulatur a vobis, ut eius exsilio ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8. volnus illud rei publicae ... turpitudo populi Romani, non iudicium putandum est; ib. 70. quas (laudes) .. populi Romani ... plurimis ... iudiciis videam esse celebratas; ib. 93. subiit etiam populi iudicium; Scaur. c. 1, § 1. cum tribunus plebis M. Scaurum ... in iudicium populi vocavisset; Deiot. 31. populi Romani iudicia multa ambo habetis; Phil. I, 36. iudicia populi Romani parum magna vobis videbantur? ib. quae (lex) populi iudicia firmavit; Fr. B. VI, 26.

ius: cum ... ius populi Romani ... susceperis; div. Caec. 37. in aequa causa populorum ... varium ius ... fuisse; Verr. V, 49. populi .. ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103. apertius aliquod ius populi (quaeris)? dom. 41. cum ius illius populi nosset; Balb. 14. disputo de iure populi; Planc. 8. quae in illa villa antea dicebantur! ... quae litteris mandabantur! iura populi Romani; Phil. II, 105.

iussum: quod (ius) ipsi pontifices semper ... ad populi iussa accomodaverunt; dom. 136. omnia illa ... populi iussa ... rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. nullum populi nostri iussum Gaditanos habere; Balb. 38. iussa populi [Romani] ... Aegyptio vendidit; Piso 48. in quo (aere) populi iussa ... esse voluit; Phil. I, 16.

iussu: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10. civitatem .. nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78. si ... gravissimi ... cives hanc Latinis ... viam ad civitatem populi iussu patere passi sunt; Balb. 54. C. Caesari ... M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. II, 87.

laetitia: quanta ... laetitia populi Romani ... consecuta est! Flacc. 98. pone ante oculos laetitiam .. populi .. Romani; Phil. II, 115.

laudatio: prosit (L. Flacco) .. populi .. Romani praeclara ... laudatio; Flacc. 101.

laus: qui ... non putavit ad laudem populi Romani hoc pertinere; Verr. IV, 120. ne ... hic non ad populi Romani laudem ... videretur esse servatus; ib. V, 3. cum ... omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani .. laudem .. celebrandam; Arch. 19. populi Romani laus est urbem amicissimam Cyzicenorum ... esse .. servatam; Arch. 21.

legatus: quacumque iter fecit eius modi fuit non ut legatus populi Romani, sed ut quaedam calamitas pervadere videretur; Verr. I, 44. quae (querimoniae) ad legatum populi Romani pertinerent; ib. 50. quod si hoc iure legati populi Romani in socios ... uterentur; ib. 68. ut ab se ... legati populi Romani scelus... propulsare possint; ib. 78. quaero abs te ... voluerintne legatum populi Romani comburere vivum Lampsaceni? ib. intellego, in qua civitate ... legatus populi Romani ... violatus sit; ib. 79. cum te ... nos legatum populi Romani ... praebueris; ib. 82. imperium navium legato populi Romani ademisti; ib. V, 137. qui legatum populi Romani ... omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11. cum legati populi Romani redempti sint; ib. 32. cum populi Romani legati ... capiebantur; ib. 53. vobis M. Antonius nihil tribuit ... legatis populi Romani; Phil. VIII, 28. Lars Tolumnius ... quattuor legatos populi Romani .. interemit; ib. IX, 4.

leges: auxilium sibi per me ... a populi Romani legibus petunt; div. Caec. 11. quid est hoc? ... populi Romani leges? Verr. III, 66. qui (praetor) populi Romani legibus numquam paruisset; ib. V, 28. ut ... leges .. populi (mecum simul reductae videantur); dom. 17.

legiones: Antonione an Bruto legiones populi Romani adiudicaret? Phil. X, 12.

liberatores: confiteor eos, nisi liberatores populi Romani ... sint, plus quam sicarios ... esse; Phil. II, 31.

libertas: populi Romani || populo Romano || ... eripi .. libertatem; leg. agr. II, 15. violare libertatem huius populi ... conatus es? Rabir. 13. tempus illud erat ... in libertate populi ... positum; dom. 130. libertate populi Romani oppressa; ib. nulla libertas (est) populi in mandandis magistratibus; Planc. 15. quem nos liberi, in summa [populi Romani] libertate nati,... clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34. quaeramus .. utrum melius fuerit libertati populi Romani sceleratorum arma an libertatem nostram armis tuis cedere; Phil. II, 20. qui libertatem populi Romani unius amicitiae praeposuit; ib. 27. quae (legiones) ... libertatem populi Romani ... secutae sunt; ib. III, 8. cum in eo ... libertas populi Romani .. consisteret; ib. 19. quae sunt perdita consilia? an ea, quae pertinent ad libertatem populi Romani recuperandam? ib. nullum tempus ... dimittam ... quin de libertate populi Romani ... quod cogitandum sit cogitem; ib. 33. cum ... populi .. Romani libertatem .. defendat; ib. 37. quod ... legio quarta ... populi Romani libertatem defendat; ib. 39. cum .. legio Martia ... sese .. ad ... populi .. Romani libertatem contulerit; ib. est ... datum rei publicae Brutorum genus ... ad libertatem populi Romani vel constituendam vel recipiendam; ib. IV, 7. cum ... populi .. Romani libertatem .. de-

fenderet; ib. 8. qui ... illius beneficio libertatem populi Romani anteposuerunt; ib. V, 3. brevi tempore libertatem populi Romani ... recuperabitis; ib. 34. quod .. legio Martia atque quarta ... libertatem populi Romani defendant; ib. 46. quod C. Caesar ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; ib. quod eis ... populi Romani libertas carissima sit; ib. 53. qui ... *libertatem populi Romani* ... defenderint; ib. cum ... exercitum .. eius pro libertate populi Romani bellum gerentem cum Antonio ... laudibus amplissimis adfecistis; ib. VII, 11. aequum .. putavit vitam ... pro libertate populi Romani in discrimen adducere; ib. 12. libertas agitur populi Romani; ib. 27. quod pro populi Romani libertate arma ceperunt; ib. X, 15. de libertate .. populi Romani ... armis decernendum vident; ib. 16. omnis voluntas M. Bruti ... libertatem populi Romani intuetur; ib. 23. ut quam primum illud pignus libertatis populi Romani, D. Brutum, aspicere possim; ib. XII, 22. sunt .. fortes illi quidem, sed ... pro populi Romani libertate ... nimis feroces; ib. 29. non illi ... libertatem populi sequebantur; ib. XIII, 33. cum alteris ... populi Romani libertas ... proposita sit; ib. 47. Hirtius ... hostis .. nefarios, ... libertati populi Romani ... imminentis prostravit; ib. XIV, 27. quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; ib. 36. cum ... milites pro salute et libertate populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38. f. fortuna; ib.

litterae: ut omnium populorum .. litteras cognoscerem; Verr. a. pr. 6. sustinebunt tales viri se ... tot populorum .. litteris non credidisse? ib. I, 10. quae (indicia) publicis populi Romani litteris ... consignata sunt; Deiot. 37.

locus: vos ... celeberrimo in loco populi Romani locati; Verr. V, 186.

luctus: cuius divina ... virtus magnis populi Romani luctibus .. subvenit; prov. cons. 32.

magistratus: non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55. sic me in hoc magistratu geram populi Romani || patres conscripti ||; leg. agr. I, 26.

maiestas: contemni maiestatem populi Romani ... patiemini? leg. agr. II, 79. ut .. populi Romani maiestas .. conservaretur; Rabir. 20. si maiestas populi Romani revixisset; Sest. 83. MAIESTATEM POPULI ROMANI COMITER CONSERVANTO; Balb. 35. cum alterius populi maiestas conservari iubetur; ib. 36. ut maiestatem populi Romani communiter conservent; ib. 37. qui maiestatem populi Romani minuerit per vim; Phil. I, 21. ut omnes ad ... maiestatem .. populi Romani defendendam conspirasse videantur; ib. III, 13. cogitant (isti homines) quid populi Romani maiestas ... postulet? ib. V, 25.

mansuetudo: huius populi temptare mansuetudinem ... conatus es? Rabir. 13.

manus: quis hoc non intellegit, istum ... ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse? Verr. I, 9.

medulla: qui ... in medullis populi Romani ... haerebant; Phil. I, 36.

mens: gravis .. illa est ... facultas ... posse consilio ... populi ... mentis permovere; Muren. 24. populi Romani perspiciunt eandem mentem; Flacc. 96.

merces: tuus apparitor parva mercede populi conductus de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182. ut populi Romani tanta mercede nihil sapere disceres; Phil. II, 43.

milites: miserandum in modum milites populi Romani capti ... sunt; prov. cons. 5.

monimenta: quae (indicia) publicis populi Romani .. monimentis .. consignata sunt; Deiot. 37.

mores: hunc ... populi Romani ... moribus praefuisse; Cluent. 119.

nervi: cum ... incidant nervos populi Romani; leg. agr. II, 47.

nomen: quibus rebus ... populi Romani nomen auxerunt; Sex. Rosc. 50. tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69. qui populi Romani nomen contemnerent; ib. I, 81. privata bona populi nomine ... *esse* erepta; ib. II, 47. post populi Romani nomen ab Siculis auditum; ib. III, 74. in quo (facinore) existimatio ... nominis populi Romani imminuta (esse videatur); ib. IV, 60. nomen .. populi .. Romani odio ... scitote nationibus exteris .. futurum; ib. 68. ludibrio esse ... populi Romani nomen ... piratico myoparoni; ib. V, 100. qui populi Romani nomen audissent; ib. 171. dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes ... gerant cum populi Romani nomine? Font. 33. quae (macula) ... nimis inveteravit in populi Romani nomine; imp. Pomp. 7. cuius (populi Romani) ... nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; ib. 54. ut ... nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; Catil. IV, 4. qui populi Romani nomen exstinguere (conati sunt); ib. 7. si .. per populi nomen civium imperitorum multitudinem concitassent; Flacc. 96. quo in loco populi Romani nomen sit; Sulla 43. qui libri ... etiam populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21. eis laudibus ... populi Romani nomen ornatur; ib. 22. quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani; dom. 19. nomen .. populi Romani tanto scelere contaminavit; har. resp. 35. hanc Macedoniam ... nomine ipso populi Romani tuebamur; prov. cons. 5. illud ... maxime ... populi Romani nomen auxit; Balb. 31. quorum ... agros ... maiores nostri ... nominis populi Romani terminos esse voluerunt; ib. 39. qui modo populi Romani nomen audivit; Deiot. 16. dum populi Romani nomen exstabit; Phil. II, 51. ut populi Romani ... nomen ornarint; ib. V, 48. militibus eis ... populi .. Romani carum nomen esse; ib. XIV, 27. in quo (bello) ... nomen populi Romani occidisset; ib. 35.

notio: ceteri agri omnes ... sine populi Romani notione ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

oculi: ut in eorum consiliis omnibus non modo aures hominum, sed etiam oculi [populi Romani] interesse videantur; Verr. a. pr. 48. quod templum in oculis ... populi Romani positum est; ib. I, 129. quae (statuae) populi Romani oculos .. maxime offendunt; ib. II, 150. in oculis .. populi .. Romani nihil posse exsistere; leg. agr. II, 90.

odium: qui quasi de industria in odium .. populi Romani inruere videantur; Verr. a. pr. 35. dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127. si es odium publicum populi; Vatin. 39. nullum in Scaurum odium populi (esse); Scaur. 28.

offensio: qui quasi de industria in .. offensionem .. populi Romani inruere videantur; Verr. a. pr. 35.

opes: cum iam opis omnis ... populi Romani Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24.

opinio: hanc opinionem populi Romani fuisse; Verr. I, 1. opinione populi Romani rationem veritatis ... ab hoc ordine abiudicari; ib. 4. minae ... populi opinionem a spe adipiscendi avertunt; Muren. 43.

oratio: ut illius (populi) contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12. haec populi oratio est; ib. 14.

ornamentum: ornamenta ista ... populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; Verr. V, 175. si hominis ... populi Romani ornamentis amplissimi causam ... repudiassem; Muren. 8. Castricium ... ornamentum populi Romani ... appellant; Flacc. 75.

pars: ut minor pars populi vocaretur; leg. agr. II, 18. ut id ... populi ad partis daret; ib. 19. illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; ib. 20. quis maiorem partem populi suffragiis prohibuit? ib. 22. maiore parte populi suffragiis spoliata; ib. ut populi pars amputetur; ib. 79. nullam populi partem esse censam; Arcu. 11. venio iam ad ipsius populi partis; Planc. 12. aedilem tu Plancium factum esse miraris, in quo non exigua pars populi ... voluntatem suam declaravit? ib. 49.

patientia: o clementiam populi Romani seu potius patientiam miram! Verr. V, 74.

patrimonium: videte ... ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. quoniam quidem hae quondam arationes... in populi Romani patrimonio grandiferae ... ferebantur; Phil. II, 101.

patronus: cum esset ... Mamertini .. populi patronus; Verr. IV, 6. populi Romani .. est patronus L. Antonius; Phil. VI, 12. quis umquam ... tantis rebus gestis fuit qui se populi Romani ... patronum dicere auderet? ib.

pecunia: te lex Terentia ..., populi Romani pecunia frumentum a Siculis emere iussit? Verr. III, 173. ut portenti simile videatur tantam pecuniam populi Romani tam brevi tempore perire potuisse; Phil. V, 11.

pernicies: cum de pernicie populi Romani ... cogitarit; Catil. IV, 10. ne quis ... in perniciem populi Romani posthac popularis esse possit; ib. ut nihil nisi de pernicie populi Romani cogitaret; Phil. IV, 4.

persona: qui sua dignitate personam populi Romani ... sustinerent; dom. 133.

pietas: eodem monimento declarari ... populi Romani pietatem; Phil. XIV, 35.

plangor: diadema imponebas cum plangore populi; Phil. II, 85.

plausus: ille cum plausu (populi) reiciebat (diadema); Phil. II, 85.

possessio: nos ... pulcherrimam populi Romani possessionem ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

potestas: sublata .. populi Romani in unum quemque vestrum potestate; Verr. a. pr. 38. fuit .. populi potestas; dom. 79. quae (iura) ... nec potentia magistratuum ... nec .. universi populi Romani potestas ... labefactare possit; ib. 80. cuius (populi Romani) est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. se provinciam Galliam retenturum in .. populi .. Romani potestate; Phil. III, 8. ut eae provinciae ... in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; ib. 38. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in .. populi .. Romani potestate teneat; ib. V, 36. quod C. Caesar ... equites ... in .. populi .. Romani potestatem redegerit; ib. 46. (ut) sit in .. populi .. Romani potestate; ib. VI, 4. fuerit ... in populi Romani potestate; ib. VII, 26. cum ... exercitus ... in ... populi .. Romani potestate sint; ib. X, 25.

praeda: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

praedia: quoniam quasi quaedam praedia populi Romani sunt vectigalia nostra; Verr. II, 7.

praemia: f. copiae; Font. 13.

praesidium: vobis populi Romani praesidia non desunt; Catil. IV, 18. publicam causam ... sine populi praesidio suscipere nolui; dom. 91.

praetor: eam (consuetudinem) ... praetoris populi Romani statuis praesidio non fuisse; Verr. II, 159. qui contra praetorem populi Romani ... testimonium dicere cogerentur; ib. III, 74. praetori populi Romani satis iucundum ... esse convivium; ib. IV, 63. a praetore populi Romani in provincia violatum (esse) regem; ib. 68. nunc ... praetor eiusdem populi ... eosdem illos deos ... auferebat; ib. 77. erant .. convivia non illo silentio praetorum populi Romani; ib. V, 28. populi Romani praetor ... sic vixit; ib. 81. stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo; ib. 86. cum populi Romani... praetores.. capiebantur; imp. Pomp. 53. eam legem ab eo praetore populi Romani ... ferri iubet; leg. agr. II, 26. cum res agatur apud praetorem populi Romani; Arch. 3.

provincia: ut eas (libidines) capere ac sustinere non provinciae populi Romani ... possint; Verr. I, 78. cum ex provincia populi Romani aequam partem tu tibi sumpseris ac populo Romano miseris; ib. III, 49. rex Antiochus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; ib. IV, 67. ut civis Romanus in provincia populi Romani... virgis caederetur; ib. V, 163. esse duo duces in provinciis populi Romani; Piso 44. hoc tempore in provinciam populi Romani conatur invadere; Phil. III, 11.

pulcritudo: illa fuit pulcritudo populi Romani; dom. 90.

quaestor: quaestor populi Romani praetorem appellat; Verr. IV, 146. cum populi Romani .. quaestores .. capiebantur; imp. Pomp. 53.

querimonia: in populi Romani cotidiana querimonia ... cum hoc unum tot incommodis remedium esse arbitrer; div. Caec. 9. quid ego de ... querimonia .. populi Romani loquar? Verr. I, 129.

rationes: rationibus populorum non interpositis; Verr. III, 175.

religio: id est, contra populi Romani religionem ... fecisse dicitur; Balb. 10.

res: de quorum (populorum) rebus scribitur; Arch. 23. qui populi Romani res gestas semper ornavit; ib. 31. omnis ... potentissimorum .. populorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.

res publica: quibus rem publicam populi Romani caram esse sentiebat; Phil. II, 94.

risus: risus populi (factus est); Verr. IV, 27.

robora: Cn. Titinius, C. Maecenas, illa robora populi Romani, ... non fecerunt idem; Cluent. 153.

rumor: rumore ... populi ... perturbatus est; Verr. II, 48.

sacerdotes: sacerdotes ... populi Romani ... usque Hennam profecti sunt; Verr. IV, 108. si ullo tempore magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ... versata est; dom. 1.

sacra: vos ... obtestor, .. Albanorum obrutae arae, sacrorum populi Romani sociae et aequales; Milo 85.

salus: quorum (hominum) ego inimicitias populi Romani salutis causa suscepero; Verr. V, 183. si plus apud populum Romanum auctoritas tua quam ipsius populi Romani salus .. valuisset; imp. Pomp. 53. qui cum populi ... salutem oppugnant; leg. agr. II, 7. cur .. non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem exstitisse? Catil. IV, 2. intellectum est quid interesset inter levitatem contionatorum et animum vere popularem, saluti populi consulentem;

ib. 9. de summa salute .. populi .. Romani ... decernite diligenter; ib. 24. salutum populi Romani .. conservatam per me ... esse; sen. 29. mihi ... non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26. quod (sacrificium) fit pro salute populi Romani; har. resp. 12. ex qua (civitate) P. Decius ... se pro salute populi Romani ... devovisset; Sest. 48. ut non ante attigerint (Syriam Macedoniamque) ... quam perpetuam populi Romani salutem ... vexarint; prov. cons. 3. vir huic imperio amicissimus de salute populi Romani extimescebat; Deiot. 11. quod C. Caesar ... saluti .. populi Romani subvenerit; Phil. V, 46. ut ... saluti populi Romani provideret; ib. VIII, 1. ſ. libertas; Phil. XIV, 38.

sedes: nos .. sedes .. populi Romani ... defendimus; Phil. VIII, 8.

senator: cum apud istum ipsum ... Q. Opimius, senator populi Romani, bona ... omnia amiserit; Verr. I, 156. qui ex calamitate senatoris populi Romani ... spolia domum suam referre ... conatus sit; ib. 157. Venerione servo ... talis vir, senator populi Romani, quaestui fuit? ib. III, 93. rex .. ecquis est qui senatorem populi Romani tecto ac domo non invitet? ib. IV, 25. senatorem populi Romani si non invitarunt; ib. senator populi Romani ... pernoctavit in publico; ib. 25. cuius filium sciebat senatorem populi Romani ... esse; ib. 42. cum loquar apud senatores populi Romani; ib. V, 171. senatores .. populi Romani ... ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36. dixit senator populi Romani; Caecin. 28. *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37.

senatus: tu ... senatum populi Romani occasum ... rei publicae lugere vetuisti; Piso 18.

sermo: quid ego de cotidiano sermone .. populi Romani loquar? Verr. I, 129. fortasse fecisti ut te ex populi sermone exciperes || ut tu ex pop. serm. excideres ||; Flacc. 82. quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

servitus: quae domus erat ipsa indicio ... miserrimae populi Romani servitutis; dom. 110.

servi: ab hominibus (circumsessus es) ... lenissimis, ... populi Romani ... fortuna servis; Verr. I, 81.

significatio: illi ... populi ... omni significatione florebant; Sest. 105. haec populi Romani tanta significatio ... universi ... quid declaravit? ib. 125. eos omni populi Romani significatione decorari; ib. 127.

signum: quod publicum populi Romani signum ... non dubitavit auferre; Verr. IV, 88.

societas: tolli ex urbe ... indicia societatis populi Romani; Verr. II, 88.

socius: socii stipendariique populi Romani adflicti ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii populi Romani ... habere debeant; ib. 17. cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42. cum venissem senator ad socios populi Romani; ib. I, 16. ab hominibus (circumsessus es) ... lenissimis, ... populi Romani condicione sociis; ib. 81. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... liberos ... fuisse; ib. II, 136. patiemini .. ab sociis ... populi Romani ... plus aliquanto ablatum esse quam natum est? ib. III, 102. si quem ad modum socii populi Romani a magistratibus nostris tractentur non laboratis; ib. 121. uti antiquissimi socii ... populi Romani ... in sedis suas revertantur; ib. 228. salvis populi Romani sociis; imp. Pomp. 21. cur ... Apollonidensis, amantissimos populi Romani .. socios, miseriores habes quam.. Mithridates ... habuit umquam? Flacc. 71. cuius umquam propter salutem ... senatus publice sociis populi Romani gratias egit? Sest. 128. ſ. amicus.

species: o speciem .. populi Romani! dom. 89.

specula: est in eadem provincia Narbo Martius ... specula populi Romani; Font. 13.

stipendiarii: ſ. socius; div. Caec. 7.

studium: ea .. omnia ... sudio populi Romani ... gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. quae (artes) nobis populi Romani studia concilient; Muren. 23. norat studia populi; Sest. 134. cum ... nullo populi Romani studio ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te ... civitatis; Piso 57.

suffragia: non vereor ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis eripere ... possit; Verr. I, 14. ad eam columnam ... suffragiis populi pervenerat; Cluent. 39. populi Romani suffragiis saepe numero censorias subscriptiones esse sublatas; ib. 121. populi suffragiis ... adumbratis; leg. agr. II, 31. ut vestrae ... sententiae cum populi Romani .. suffragiis .. consentiant; Muren. 1. illi meum reditum non populi Romani suffragiis ... intercludendum putaverunt; sen. 6. id .. intellexit ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25. meminit ... populi .. cunctis suffragiis ... se consulem declaratum; ib. 96. Sulla cum Scipione ... de suffragiis populi ... leges inter se ... contulerunt; Phil. XII, 27.

supplices: ab hominibus (circumsessus es) ... lenissimis, ... populi Romani ... voluntate supplicibus; Verr. I, 81.

temeritas: is .. libere reprehendere ... populi non numquam temeritatem solebat; Sest. 122. non deerant qui rem publicam contra populi temeritatem defenderent; ib. 141.

tempestas: qui in hac tempestate populi iactemur; Planc. 11. ſ. fluctus.

tempus: existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium; Sest. 125.

timor: nihil timor populi (te movit); Catil. I, 1.

vectigalia: qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; Verr. III, 82. quoniam illa populi Romani vectigalia sunt; ib. 120. cum ... vectigalia populi Romani sint deminuta; ib. 127. si iste non vectigalia populi Romani suo quaestu pervertisset; ib. 128. teneo .. in mediis vectigalibus populi Romani ... furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem; ib. 137. pecunia publica ... ex vectigalibus populi Romani ad emendum frumentum attributa fueritne tibi quaestui? ib. 165. ut tantam pecuniam scriba tuus auferret ... de populi Romani vectigalibus; ib. 181. populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. 201. aguntur certissima populi Romani vectigalia; imp. Pomp. 6. qui (ager) ... ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5. admovent manus vectigalibus populi Romani; ib. 11. populi Romani vectigalibus ... ipsum populum Romanum coërceas? ib. II, 74. ignoratis cetera illa .. populi Romani vectigalia perlevi saepe inclinatione temporis pendere? ib. 80.

versus: quid .. gladiatoribus clamores innumerabilium civium? quid populi versus? Phil, I, 36.

victoria: quos victoria populi Romani maxime laetari arbitrabatur; Verr. II, 4. quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; ib. IV, 75. cum illa eadem Diana ... victoriam populi Romani reditu suo nuntiasset; ib. 77. eum victoriae populi Romani

necesse est paenitere; dom. 18. ex qua (civitate) P. Decius ... se pro .. populi Romani victoria .. devovisset; Sest. 48.

victus: vos ... de victu .. populi Romani cognituros; Verr. III, 11. quae cum de populi Romani victu ... detraxisset; ib. 83.

vir: qui est optimus (vir) populi Romani iudicatus; har. resp. 27.

virtus: quid ego populi Romani .. virtutem .. commemoro? Sest. 118. quam (viam) virtus liberi populi ferre non posset; Phil. V, 49.

vis: cui ego nisi vi populi ... restitissem; Verr. I. 158. ſ. II, 1. incito; dom. 86.

viscera: qui ... in .. populi Romani .. visceribus haerebant; Phil. I, 36.

vita: vos ... de .. vita .. populi Romani cognituros; Verr. III, 11. ſ. fortuna; Phil. XIV, 38.

voluntas: huic ego causae .. cum summa voluntate ... populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2. cum haec res pro voluntate populi Romani esset iudicata; ib. I, 5. (sustinebunt tales viri se) tantae populi Romani voluntati restitisse? ib. 10. sortem nactus est urbanae provinciae, magis ex sua .. quam ex populi Romani voluntate; ib. 104. qui .∵. plus ... pro voluntate populi Romani oneris ac muneris suscipere debeam; ib. III, 7. omnia ... constituta sunt ... populi Romani ... voluntate; Catil. IV, 14. ut vestrae mentes ... cum populi Romani voluntatibus .. consentiant; Muren. 1. populi Romani perspiciunt eandem ... voluntatem; Flacc. 96. nisi forte regium tibi videtur ... populi magis utilitati consulere quam voluntati; Sulla 25. tribus locis significari maxime populi Romani ... voluntas potest; Sest. 106. ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent; ib. 124. me .. universi populi Romani summa voluntate ... consulem factum (esse); Vatin. 6. honos tali populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi; ib. 10. nostrum est ... ferre modice populi voluntates; Planc. 11. nondum cognita populi voluntate; ib. 54. parumne haec significant incredibiliter consentientem populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36. cum ... Sextus .. Pompeius ... a M. Lepido ... summa .. populi .. Romani voluntate civitati restitutus sit; ib. V, 41.

vota: quam (vitam) populi Romani votis retinuisset; Phil. VII, 12.

vox: quae ... una voce populi Romani ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103.

urbs: dices tua quoque signa ... ornamento urbi .. populi Romani .. fuisse; Verr. I, 58.

utilitas: te nihil nisi populi utilitatem ... quaerere; leg. agr. II, 22. ſ. voluntas; Sulla 25.

2. **Dativ:** calamitas: quanta calamitas populo || populi || ? leg. agr. II, 46.

3. **mit Präpositionen:** alqs de: vereor ne quis forte de populo ... haec ... fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; ib. 148. si quis de populo redemptor accessisset; ib. 150.—ex: negat ex foederato populo quemquam potuisse ... in hanc civitatem venire; Balb. 19. Cn. Pompeius ... P. Caesium ... foederato ex populo nonne civitate donavit? ib. 50. ecquis est ex tanto populo qui bona C. Rabirii Postumi nummo sestertio sibi addici velit? Rab. Post. 45.

auctoritas apud: ſ. II, 5. habeo apud.

bellum cum: bellum ab istis civitatibus cum populo Romano esse susceptum; Flacc. 58. ſ. II, 5. gero cum.

benevolentia erga: sola fuit (Sicilia) ea fide benevolentiaque erga populum Romanum; Verr. II, 2. — in: cuius benevolentia in populum Romanum est ipsius aequalis aetati; Phil. XI, 33.

contio ad: cedo .. eiusdem illius inimici mei de me eodem ad verum populum ... contionem! Sest. 108.

defectio a: istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? Phil. XIII, 39.

fides erga: ſ. benevolentia erga.

gratia cum: in quo (homine) ... redire in gratiam cum populo Romano ... possetis; Verr. a. pr. 2. ut is ... cum populo Romano ... in gratia esse possit; ib. 51. cuius damnatione totus ordo cum populo Romano ... in gratia posset esse; ib. I, 21.

invidia apud: quisquam dubitabit quin tu istam apud populos provinciae totius invidiam ... pecuniae conciliandae causa susceperis? Verr. II, 137.

litterae ad: leguntur ... ad .. Allobrogum populum .. litterae; Catil. III, 11.

offensio apud: ſ. II, 5. habeo apud.

pax cum: quae est .. spes ... eis pacem cum populo Romano esse posse? Phil. VII, 22.

pietas erga: (me) eadem (pietate) .. erga populum Romanum semper fore; Quir. 18.

poëta de: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.

redemptor de: ſ. alqs de; Verr. I, 150.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** occupare: Puteolos ... novo populo atque adventiciis copiis occupabunt; leg. agr. II, 86.

resistere: hoc ego populo ... nullo labore tuo praecipiti furori ... restitissem; dom. 91.

2. **Präpositionen:** a: qui ... tales .. a populo Romano putantur; Sex. Rosc. 119. cuius legis ... a populo Romano ... severi custodes requiruntur; div. Caec. 18. a populo Romano contemnimur; Verr. a. pr. 43. audietur a populo Romano ... L. Flavius; ib. I, 14. nihil in hac re valuisse leges .. ne ab senatu quidem populoque Romano datas; ib. II, 121. qui (magistratus) diligentissime mandatur a populo; ib. 131. ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; ib. III, 81. mancipium putarunt, quo et omnes utimur et non praebetur a populo; ib. IV, 9. ubi tot tantaque ornamenta magistratibus ... a senatu populoque Romano permissa et data? ib. V, 83. ne publice a populo Romano spoliarentur; ib. 127. quae (bella) tum in toto orbe terrarum a populo Romano gerebantur; Font. 13. quae (iudicia) a populo rescindi ... videatis; Cluent. 122. tantum sibi a populo Romano esse permissum; ib. 159. si optima lege a populo essent creati; leg. agr. II, 29. fore ut ea consilia ... a .. populo .. Romano perspici possent; Catil. III, 20. qui (praetores) apud illos a populo creantur; Flacc. 44. depulsis ac dissipatis tuis copiis a populo Romano universo; dom. 15. rursus ab eodem populo .. sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86. qui ... a populo Romano semper sim defensus; ib. 88. me a .. populo .. Romano ... non restituto; Sest. 49. appellati reges a populo; ib. 56. ex eis ... duo a populo Romano praetores video esse factos; ib. 113. ut ... deligerentur .. in id consilium ab universo populo; ib. 137. voluit ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; Cael. 73. civitas ... a populo Romano liberata sic spoliata ... est; prov. cons. 7. a quo (populo) missus est; ib. 29. mare videmus illud immensum ... sic a populo Romano ... tamquam unum aliquem portum tutum et clausum teneri; ib. 31. quod illi a populo datum sit; ib. 36. neque Camertium foedere esse exceptum quo minus eorum civibus a populo Romano praemia virtutis tribuerentur;

Balb. 47. num ... foedus ... a populo Romano violatum arbitramur? ib. 55. Piso est a populo Romano factus (aedilis); Piso 2. si a populo praeteritus est quem non oportuit; Planc. 8. quod tu metuis ne a populo iudicatum esse videatur; ib. 9. a quo (populo) es praeteritus; ib. 10. numquam ... nobilitas ... a populo Romano supplex repudiata est; ib. 50. ut eis ... benigne a populo factum videretur; ib. 52. quod erat nemini dubium quin is in regnum restitueretur a .. populo .. Romano; Rab. Post. 4. sedem ab universo populo concessam uni ordini ... funestari ... ab uno? Milo 90. benigne sibi a populo Romano esse factum; Deiot. 36. qui .. se ... ab equitibus Romanis populoque Romano universo senserit civem carum haberi; Phil. V, 49. serius populo Romano hunc vestitum ... dedimus quam ab eo flagitati sumus; ib. X, 19.

causa: te bona .. aratorum non populi Romani ... causa vendidisse; Verr. III, 119.

contra: ut ... exercitu populi Romani contra ipsum populum Romanum uteretur; Phil. X, 12.

in: illa omnibus in ... liberis populis quam acerba ... concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.

per: ut ... haec ... retinere per populum Romanum ... possimus; div. Caec. 72. quod per populum creari fas non erat; leg. agr. II, 18. sancit ne quis poenam ... per populum levare possit; Catil. IV, 8. ceteri ... per populum .. ipsum recreati sunt; Sest. 140. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod per populum .. sanctum est; Balb. 35. si impedimur quo minus per populum Romanum beneficiorum ... tribuendorum potestatem imperatoribus nostris deferamus; ib. 37. cum vir amplissimus consul id illi ordini per populum dedit; Planc. 35. ecce .. Kalendis Iuniis ... mutata omnia: nihil per senatum, multa ... per populum; Phil. I, 6.

porrigo, ausstrecken, darreichen, gewähren: dextram: qui mihi .. adflicto ... dextram .. porrexit; sen. 24. quem ad modum mihi advenienti ... dextram porrexerint Brundisini (quis ignorat)? Sest. 131. quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.

fidem: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit? Verr. V, 153. qui mihi .. adflicto ... consularem fidem .. porrexit; sen. 24.

gladium: cum videat aliquando gladium nobis ad hominem occidendum ab ipsis porrigi legibus; Milo 9.

manum: sic sunt expressa ista ... psephismata, ... non iure iurando constricta, sed porrigenda manu ... multitudinis excitatae; Flacc. 15. porrexerunt manus; ib. 17. cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; Cael. 63. cum Licinius ... manum porrigeret; ib. 65.

porro, ferner, sodann, nun aber, andrerseits: I. **Aussage:** Quinctius porro istum posse facere videbat; Quinct. 18. clamabat porro ipse Quinctius; ib. 31. sponsionem porro si istius modi faceret; ib. eos porro, qui defendere consuerunt, vides accusare; ib. 33. erat porro nemo, in quem ea suspicio conveniret; Sex. Rosc. 65. eius porro civitatis sapientissimum Solonem dicunt fuisse; ib. 70. res porro abs te eius modi postulabatur; ib. 120. ab hominibus (circumsessus es) ... lenissimis, porro .. populi Romani condicione sociis; Verr. I, 81. alia porro pecunia ne accusaretur data; ib. 101. neque .. perfacete dicta neque porro hac severitate digna sunt; ib. 121. Habonium porro intellegebat rem totam esse patefacturum; ib. 149. sic porro nostros homines diligunt (Siculi); ib. II, 7. his porro qui successerunt, ... non minus acres contra me fuerunt; ib. 12. iste porro non dubitabat; ib. III, 63. videtis pendere alios ex arbore, ... porro alios in publico custodiri; ib. 66. annona porro pretium nisi in calamitate fructuum non habet; ib. 227. cum tam multa ex illo mari bella emerserint, tam multa porro in Pontum invecta sint; ib. IV, 130. age porro, custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri ... magis placuit! ib. V, 68. cum ... eam (Caesenniam) porro in praediis conlocari maxime expediret; Caecin. 16. quod ... indignissimum porro videretur circumventum esse innocentem pecunia; Cluent. 79. in invidiam porro magnam illa iudicia venerunt; ib. 130. ei (agri) porro ab invitis non ementur; leg. agr. I, 15. nova porro vectigalia videt ea fore, quae Pompeius adiunxerit; ib. II, 62. neque porro illa manus copiaeque Catilinae ... se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61. tuum porro tempus (erat) libertate populi Romani oppressa; ib. 130. poëma porro facit ita festivum; Piso 70. nihil porro tam inhumanum (existimo) ... quam committere ut beneficio ... victus esse videare; Planc. 81. ego porro, qui Albanas habeo columnas, clitellis eas apportavi; Scaur. 45. ei viro .. mors parabatur, cuius in vita nitebatur salus civitatis; eo porro rei publicae tempore, quo, si unus ille occidisset, ... gentes omnes concidissent; Milo 19. eum porro summo consensu populi Romani consulem fieri videbat; ib. 25. alia porro propria Dolabellae; Phil. I, 5. tu porro ne pios quidem, sed piissimos quaeris; ib XIII, 43.

II. **Frage:** cupiditates porro quae possunt esse in eo? Sex. Rosc. 39. quid hic porro nunc restipulatur, quod iam pridem ipse exegit? Qu. Rosc. 38. ita porro laudatus defensusque ab omnibus Siculis (est)? Verr. II, 113. quid porro argumenter? ib. 119. quis porro erit quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint? ib. III, 34. quid .. istae sibi quinquagesimae, quid porro nummorum accessiones volunt? ib. 118. id porro utrum libentes an inviti dabant? ib. quis hoc tibi concessit? quae lex? ... quae porro aequitas? ib. 181. quae porro tua praefatio donationis fuit? ib. 187. tu porro posses facere, ut Cn. Calidio non redderes? ib. IV, 43. quem clamorem (factum putatis)? quem porro fletum mulierum? ib. 52. qualem porro illam feminam fuisse putatis? ib. IV, 102. age porro ... cur Netinis (frumentum) imperasti? ib. V, 56. mihi porro ... quis omnium mortalium non intellegit quam longe progredi sit necesse? ib. 179. deici porro nullo modo potuisse qui non accesserit? Caecin. 36. ipse porro Caecina cur se moribus deduci volebat? ib. 95. quae porro tenuissima suspicio conlata in Scamandrum est? Cluent. 55. per quem porro datum (est venenum)? ib. 167. in ea porro provincia quo animo C. Murenam fratrem suum aspiciet? Muren. 89. quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est? Flacc. 65. quid porro tot victoriis praestabilius ... inveniri potest? prov. cons. 29. quae porro amicitia potest esse inter ingratos? Planc. 80. quid porro quaerendum est? Milo 15. cui porro ... Deiotari integritas ... non audita est? Deiot. 16. tibi porro inimicus cur esset? ib. 25. quam veri simile porro est in tot hominibus ... meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26. quae porro amentia est eum dicere aliquid de uxorum ignobilitate? ib. III, 17. quid est porro facere contumeliam? ib. 22. quid porro inconstantius quam ... cum hoc subito pacem velle coniungi? ib. VII, 9.

III. **Ausruf:** quam porro spectatus civis, quam

probatus! Phil. II, 69. quae porro illa tonitrua! Phil. V, 8. qui porro ille consessus! Phil. V, 14. quam turpe porro legiones ad senatum legatos mittere! Phil. VII, 14.

IV. **Imperativ:** videte iam porro cetera; Sex. Rosc. 116. videte porro aliam amentiam; Verr. II, 106. perge porro hoc idem interdictum sequi! Caecin. 59. perge porro! Piso 39. f. I. Verr. V, 68. — II. Verr. V, 56.

porta, **Thor, Eingang:** I. patet: patent portae; Catil. I, 10. quae porta Macedonicis semper consulibus ante te patuit; Piso 56. cui portas huius urbis patere ius non erat; Phil. VIII, 28.

II, 1. aperio: his vos taeterrimis fratribus portas aperietis? Phil. III, 31. P. .. Vatinius ... aperiat Dyrrachii portas Bruto; ib. X, 13.

claudo: cum L. Flacco consuli portas tota Asia claudebat; Flacc. 61.

occupo: qui urbis portas occuparent; Phil. XIV, 15.

perstringo: cuius .. vomere portam Capuae paene perstrinxisti; Phil. II, 102.

2. sum: nullus est portis custos; Catil. II, 27.

3. inscribo in: qui ... in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26.

perduco extra: Asuvius ... extra portam Esquilinam perductus occiditur; Cluent. 37.

pervenio ad: ut ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ad portam Caelimontanam sitiens pervenerim; Piso 61.

prosequor ad: ut te ... usque ad portas prosequantur; Catil. I, 21.

retraho a: quae (spes) cum Verrem a porta subito ad iudicium retraxisset; Verr. I, 23.

sedeo ad: neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re suum terrorem falso iactari .. patiatur; Sest. 52.

sum ad: erat alius ad portas cum imperio; sen. 32. ipse .. Caesar ... erat ad portas; Sest. 41. Hannibal .. erat ad portas; Phil. I, 11.

III. longe a: cum te quidam non longe a porta cum lictoribus errantem visum esse narraret; Piso 54.

usque ad: f. II, 3. prosequor ad.

IV. iter a: iter a porta ... erat eius modi; Sest. 131.

V, 1. deducere: omnibus portis quo velint deducturum (eos se confirmat); Phil. VIII, 9.

defendere: nisi me moenibus et portis ... municipii mei defendissem; Phil. XII, 20.

introire: quasi ... ad rem pertineat qua tu porta introieris; Piso 55.

2. a: ab alia porta Capenas (ager est); leg. agr. II, 66. quo die me populus Romanus a porta in Capitolium ... sua celebritate .. comitatum honestavit; dom. 76.

ad: togulae lictoribus ad portam praesto fuerunt; Piso 55. ut ad portam Esquilinam Macedonicam lauream conculcarim; ib. 61. cum tu ... detractam e cruentis fascibus lauream ad portam Esquilinam abiecisti; ib. 74. ea (folia laureae) abiecta ad portam reliquisti; ib. 97.

extra: solebat .. extra portam aliquid habere conducti; Cluent. 175.

portendo, **zeigen, ankündigen, prophezeien:** caedem: cum principibus .. caedem .. portendunt (di); har. resp. 53.

metum: cum ... magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur; Verr. IV, 108. iam omnes isti qui portenduntur metus exstinguentur; har. resp. 55.

periculum: ex quo periculum portenditur; har. resp. 26. cum principibus periculum .. portendunt (di); ib. 53.

portentosus, **unnatürlich:** hunc tu etiam, portensosa pestis, exsulem appellare ausus es? dom. 72.

portentum, **Vorzeichen, Wunderzeichen, Wundergeschichte, Ungeheuer, Scheusal, Abenteuerlichkeit:** I, 1. interimit: quos optimos viros ... interemit .. illud .. portentum, L. Antonius; Phil. XIV, 8.

2. sum: portentum ... certissimum est esse aliquem humana specie ... qui tantum immanitate bestias vicerit; Sex. Rosc. 63. monstra quaedam et portenta sunt [prodigia] rei publicae; Phil. XIII, 49. te ... consulatum sperare ... non ... portentum est? Fr. B, VIII, 14, b.

3. **Ausruf:** quod hoc portentum! Cluent. 188. o portentum! dom. 47. f. II, 1. exporto.

II, 1. cogito: queror, tam me ab eis esse contemptum, ut haec portenta ... potissimum cogitarent; leg. agr. II, 55.

conscribo: si tuus scriptor ... tibi ista non scita, sed portenta conscriberet; dom. 129.

exporto: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.

lego: ille legit ... Cydam Cretensem, portentum insulae; Phil. V, 13.

loquor: multi etiam Catilinam atque illa portenta loquebantur; Milo 63.

noto: Gabinium et Pisonem, duo rei publicae portenta, ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.

video: ut hoc portentum huius loci ... viderem; Fr. A. V, 1.

2. pareo: libenti animo portentis deorum immortalium ... parebo; har. resp. 11.

3. exsisto ex: beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae ... exstiterunt; Sulla 76.

III. similis: quod (maleficium) ita raro exstitit, ut ... portenti ... simile numeretur; Sex. Rosc. 38. simile portenti est, quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderit; Phil. II, 66. ut portenti simile videatur tantam pecuniam populi Romani tam brevi tempore perire potuisse; ib, V, 11.

IV. expiationes: qui ... portentorum expiationes Etruscorum disciplina contineri putaverunt; har. resp. 18.

V, 1. praedicere: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.

2. a: a fatali portento .. rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9.

porticus, **Säulengang, Halle:** I. est: in qua (urbe) ... pulcherrimae porticus (sunt); Verr. IV, 118. hanc .. in Palatio ... perticum esse patiemini? dom. 103.

respondet: quae (porticus) Palatio responderet; har. resp. 49.

II, 1. aedifico: hoc si quis tibi aedificanti illam porticum diceret; dom. 114. velle se in Cariais aedificare alteram porticum; har. resp. 49.

concupisco: in Palatio ... porticum ... concupierat; dom. 116.

disturbo: quam porticum ... manibus vestris disturbare cuperetis; dom. 103.

facio: in qua (domo) porticum ... Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; dom. 102.

2. accedo ad: vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116.

deicio de: ut Sopatrum de portico ... praecipitem in forum deiciant; Verr. IV, 86.

eo in: eat ... in porticum Metelli; Verr. IV, 126.
sedeo in: in qua (porticu) ipse sedebat; Verr. IV, 86.
III. in: quidlibet ... faciat, quod in porticu Minucia fecit; Phil. II, 84.

portio, Anteil, Verhältnis: pro: magno te decumas vendidisse, atque aliorum quidem agrorum pro portione; Verr. III, 148. fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro portione cetera; ib. IV, 46. quin Mamertinis pro portione imperaretur (frumentum); ib. V, 55. cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.

portitor, Zolleinnehmer: constituo: hoc xviros portitores omnibus omnium pecuniis constitui; leg. agr. II, 61.
mitto: cum te ... portitorem ad partiendas mercis missum putares; Vatin. 12.

porto, fortschaffen, bringen, tragen, fahren: I. 1. difficilis ad: instituerunt .. in ... difficillima ad portandum loca frumentum imperare; Verr. III, 190.
2. alqs: quo ex loco in quem locum ne portarent? Verr. III, 191. Elosiodoluscantum senos denarios ab eis, qui ad hostem portarent, exegissent; Font. 19.
II. columnas: columnae marmoreae ex aedibus meis ... ad socrum consulis portabantur; dom. 62.
dentis: praefectum regium dentis eburneos ... in Africam portasse; Verr. IV, 103.
frumentum: cum .. frumentum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet; Verr. III, 189. video Philomeliensibus expedire quanti Ephesi sit frumentum, dare potius quam Ephesum portare; ib. 191. neque . portandum (frumentum) erat; ib. 192. iubeas ibi me metiri, quo portare (frumentum) non expediat? ib. 193.
lecticas: scutorum lecticas portari videmus; Phil. II, 108.
mimam: inter quos (lictores) aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.
signum: quod (signum) iste si portare potuisset; Verr. IV, 119.
spolia: quae (navis) provinciae spolia portaret; Verr. V, 59.

portorium, Zoll, Abgabe: I. est: quibus odio sunt nostrae secures, ... portorium morti; Flacc. 19.
II. converto: quis ignorat ... portorium Dyrrachinorum totum in huius unius quaestum esse conversum? prov. cons. 5.
exigo: ab eis portorium esse exactum; Font. 19.
impono: certo portorio imposito; Piso 87.
instituo: M. Fonteio ... venisse in mentem ut portorium vini institueret; Font. 19.
III. nomen: Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Font. 19.
vicesima: scribit HS LX socios perdidisse ex vicesima portorii Syracusis; Verr. II, 185.
IV. sine: ea (furta) quae sine portorio Syracusis erant exportata; Verr. II, 171. in quibus (libellis) erat ratio scripta mensium complurium rerum exportatarum ... sine portorio; ib. 182.
V. Lücke: cum publicanis, qui Africam, qui Aquileiense *portorium* *; Font. 2.

portus, Hafen, Zuflucht: I. absolut: 1. confluunt: in exitu ... confluunt (portus); Verr. IV, 117.
est: nihil esse pulchrius quam Syracusarum moenia ac portus; ib. V, 95. quod ... in eorum potestatem portum futurum intellegebant; ib. 98. quibus fuit portus apud eum; ib. 153. in singulis oris omnes sinus atque portus (testes) sunt; imp. Pomp. 31. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; ib. 33.
habent: qui (portus) cum diversos inter se aditus habeant; Verr. IV, 117.
influit: ut ... ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96.
iuvant: quid vos Asiae portus ... iuvabant? leg. agr. II, 80.
patet: portum Syracusanorum ... Cilicum myoparoni .. patuisse; Verr. IV, 116.
2. sum: hic locus .. est unus quo perfugiant; hic portus; Verr. V, 126. exsilium ... est .. perfugium portusque supplicii; Caecin. 100. hunc locum ... eius fortunae miserae ... portum ... futurum; Cluent. 7. optimus est portus paenitenti mutatio consilii; Phil. XII, 7.
3. Vocativ: vos .., portus, (imploro); Balb. 13.
II. nach Verben: 1. cingo: urbe portus ipse cingitur et continetur; Verr. V, 96.
claudo: qui (portus) tum .. nostris classibus ... clausus fuisset; Verr. IV, 116. s. teneo.
coniungo: in exitu coniunguntur (portus); Verr. IV, 117.
contineo: s. cingo.
defendo: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50. *quae* tam parva insula fuit quae non portus suos ... per se ipsa defenderet? imp. Pomp. 54.
diripio: ignoratis portum Caietae ... a praedonibus esse direptum? imp. Pom. 33.
exscindo: portum omnium gentium ... exscindi ... ab uno? Milo 90.
fugio: cum omnis portus terrasque fugeret; Sest. 50.
funesto: portum omnium gentium ... funestari ... ab uno? Milo 90.
habeo: portum ... eadem societas habebat; Verr. II, 171. portus habet (urbs) prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; ib. IV, 117.
includo: s. habeo; Verr. IV, 117.
inflammo: portum omnium gentium ... inflammari ... ab uno? Milo 90.
invenio: quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41.
patefacio: portus munitissimi (praedonibus patefacti); Verr. a. pr. 13.
peto: si non eum petat portum; Planc. 94.
probo: quem (portum) ego aliquando probavi; Planc. 94.
teneo: mare videmus illud immensum ... sic a populo Romano ... tamquam unum aliquem portum tutum et clausum teneri; prov. cons. 31.
tollo: ille ... praedonum .. portus .. sustulit; Flacc. 29.
vendo: num quid causae est quin omnis ... portus vendituri sint? leg. agr. II, 40.
2. careo: eidem ... portubus nostris ... carebamus; imp. Pomp. 55.
3. accedo in: quem in portum numquam hostis accesserat; Verr. V, 138.
confugio in: quo quasi in portum ... confugere posses; Sex. Rosc. 79.
conloco in: qui in maximis ... fluctibus rei publicae navem gubernassem salvamque in portu conlocassem; Piso 20.
confero ex: homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; prov. cons. 38.

egredior e: egreditur in Centuripina quadriremi Cleomenes e portu; Verr. V, 86.
exeo e: postea quam e portu piratae ... exierunt; Verr. V, 100.
figo ad: quae (crux) fixa est ad portum urbemque vestram; Verr. IV, 26.
habeo in: quas (familias) in portubus (habent); imp. Pomp. 16.
invehor in: qui iam in portum ex alto invehuntur; Muren. 4.
mitto ex: inveni duos solos libellos, a L. Canuleio missos sociis ex portu Syracusis; Verr. II, 182.
navigo in: quod in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit; Verr. III, 186. in eo (portu) ... primum piratae navigaverunt; ib. V, 138.
penetro in: cum in portum dico (eos penetrasse); Verr. V, 96. in ipsum portum penetrare coeperunt; ib.
perfugio in: a quibus compulsus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.
sum in: nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae; Verr. V, 87. nostra .. classis erat in portu Pachyni; ib.
video in: ut ante Syracusani in moenibus suis ... quam in portu ullam hostium navem viderint; Verr. V, 97.
utor pro: qui ... saxis pro portu stationeque utuntur; Tull. 33.
III. **nach Substantiven:** aditus: quae (urbs) ... in utriusque portus .. aditum .. proiecta est; Verr. IV, 118. in ipso aditu ... portus ... tabernacula ... conlocabat; ib. V, 30.
coniunctio: eorum (portuum) coniunctione pars oppidi ... ponte rursus adiungitur; Verr. IV, 117.
introitus: quod est litus ... propter ipsum introitum atque ostium portus; Verr. V, 80.
os: in ipso ... ore portus ... tabernacula ... conlocabat; Verr. V, 30.
ostium: f. introitus. — IV, 1. cingi.
IV. **Umstand:** 1. cingi: quae (urbs) duobus portubus cincta, in utriusque portus ostium .. proiecta est; Verr. IV, 118.
claudi: non .. portu illud oppidum clauditur; Verr. V, 96.
distingui: quae (provincia) ... portubus distincta ... esset; Flacc. 27.
ducere: quibus (portubus) vitam ac spiritum ducitis; imp. Pomp. 33.
ornari: quae (Messana) ... portu .. ornata est; Verr. IV, 3.
solvere: si portu solventibus ei ... praedicere summo studio solent .. tempestatum rationem; Muren. 4.
succingi: quod ... succincta (Karthago) portibus ... imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.
2. ex: neque ex portu neque ex decumis ... vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.
in: qui in portu Syracusis operas dabat; Verr. II, 171. qui in portu operas daret; ib. 176. in hoc portu Atheniensium nobilitatis ... naufragium factum existimatur; ib. V, 98. quae (classis) in eo ipso portu ... superata est; ib. in portu Syracusano de classe populi Romani triumphum agere piratam; ib. 100.
propter: quod propter portus suos multis ... advenarum sermonibus ad studium fallendi ... vocabantur; leg. agr. II, 95.

posco, sich ausbitten, verlangen, fordern, vor Gericht fordern: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** auferre: quae postea quam iste omnia abstulit, alia rogando, alia poscendo; Verr. II, 84.
2. **verbal:** alqs: poscunt maioribus poculis; Verr. I, 66. quia me .. poscenti Italiae ... reddidistis; Sest. 145. poposcit; Scaur. 18. qui illum ... ferre potuissent ... superbum, semper poscentem; Phil. V, 24.
aemuli: incipiunt (praetoris aemuli) .. poscere; Verr. III, 78.
dignitas: ut ipsius dignitas poscit; Quinct. 28.
senatus: senatu poscente; dom. 26.
II. **mit einfachem Object:** alqm: ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13. ut Diodorum ad se vocaret ac posceret; Verr. IV, 38.
alqd: haec cum iste postea posceret; Verr. II, 88. utrum ea (domus) patere an hiare ac poscere aliquid videtur? ib. III, 8. quantum poposcerit Apronius, dato; ib. 25. poscet omne, quantum exaravero; ib. ego tantundem dabo, quantum ille poposcerit? ib. quid facient, cum dederint Apronio, quod poposcerit? ib. 27. ecquem putatis ... decumanum plus quam deberetur poposcisse? ib. 29. ut tantum ab aratore quantum poposcisset auferret; ib. ut quantum vellet posceret; ib. 32. ut ... quantum poposcisset auferret; ib. quis .. erit quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint? ib. 34. quid, si minus dedisset arator quam poposcisset Apronius? ib. 70. quid poscit? ib. 196. qui ex illo sacrario quicquam poscere ... auderet; ib. IV, 7. non audebat palam poscere ... quae placebant; ib. 93. semper graves ... iudices ... quid ... rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; Flacc. 98. meis ponderibus examinabo, ... quid a me cuiusque tempus poscat; Planc. 79. f. munus.
Albanum: Albanum poscebat; Cluent. 141.
argentum: quorum poscebatur argentum; Verr. IV, 31. nemo tam audax (inventus est) qui posceret (illud argentum); ib. 44.
cenam: Apronius cenam ... poscebat; Verr. III, 62.
crimen: posco ... crimen; Planc. 48.
fratrem: universi ... fratrem meum ... voce poscebant; Sest. 76.
iudicia: cum poscebat (populus Romanus tribuniciam potestatem), verbo illam poscere videbatur, re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44.
litteras: non debebam .. abs te has litteras poscere; Verr. IV, 36.
militem: militem nullum umquam poposcisti; Verr. IV, 21.
munus: si hoc a me muneris non universa provincia poposcisset; Verr. II, 117.
nomen: id (censorium nomen) nunc poscitur; div. Caec. 8.
partis: audaciae partis Roscii sibi poposcerunt; Sex. Rosc. 35.
pecuniam: poscere pecuniam grandem coepit; Verr. III, 67. nemo .. fuit .. tam impudens, qui, cum frumentum deberetur, pecuniam posceret; ib. 189. a Netinis pecuniam cum posceret; ib. V, 56. permagnam pecuniam poposcit; Cluent. 69. si sibi pecuniam, quantam poposcerat, non dedisset; Milo 75.
piratas: nemo erat quin ... reliquos (piratas) ... etiam posceret; Verr. V, 71.
pocula: Apronius ... pocula poscebat; Verr. III, 62.
potestatem: f. iudicia.
rationem: posco rationes; Verr. III, 171. cuiuscumque tribus rationem poposceris; Planc. 48.
recuperatores: instat Scandilius poscere recuperatores; Verr. III, 136.
scyphos: „poscit (praetor) scyphos"; Verr. IV, 32.

tabulas: P. Saturii tabulas poscebamus; Qu. Rosc. 3.
testis: plus ego in hac causa laboris et operae consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.
turibulum: cum inspiciendum (turibulum) poposcisses; Verr. IV, 46.
III. **mit doppeltem Accusativ:** qui ... parentes pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7. magistratum Sicyonium nummos poposcit; ib. 44. Milesios navem poposcit; ib. 86. qui .. M. Octavium Ligurem ... poscere pecuniam dubitarit; ib. 127. qui M. Octavium Ligurem pecuniam ob ius dicendum poposcerit; ib. II, 119. si eundem populum HS CC milia poposcit; ib. 143. si C. Verres HS C milia populum ... Centuripinum poposcisset; ib. „sestertios CIↃ me .. poposcerunt"; ib. IV, 32. id (simulacrum) iste poscere Assorinos ... non ausus est; ib. 96. — quos ... populus iudices poscit; ib. II, 174.

possessio, **Besitz, Besitzthum, Gut, Grundstück, Besitzergreifung, Besitznahme:** I. **Subject:** avertit: quos avertit agri Campani infinita possessio; Phil. X, 22.
est: omnium possessiones erant incertae; Qu. Rosc. 33. vestra sunt praedia, vestrae possessiones; leg. agr. III, 15. tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? Catil. II, 18. quis est .. cui non ... possessio libertatis ... sit (cara)? ib. IV, 16. in qua provincia ... erant .. possessiones paternae; Cael. 73. tam multas possessiones (esse); Phil. II, 73. (hic) possessiones .. sunt P. Clodii; ib. XII, 23.
veneunt: venire omnis suas possessiones ... maluit; Sulla 58.
versatur: multa simul ante oculos versabantur: ... bonorum emptio flagitiosa, possessio; Sex. Rosc. 24.
II. **nach Verben:** 1. adsigno: QUI .. AGRI, AEDIFICIA, LACUS ... POSSESSIONES ... PUBLICE DATA, ADSIGNATA, VENDITA, CONCESSA SUNT; leg. agr. III, 7.
amplector: qui tanto amore suas possessiones amplexi tenebant; Sulla 59.
concedo: f. adsigno.
consecro: fore periculum ne ... possessiones indemnatorum civium consecrarentur; dom. 127.
defendo: Habiti vilici rem domini et privatam possessionem defenderunt; Cluent. 161. a me Sullanas possessiones defendi; leg. agr. III, 10.
disperdo, dissipo: videto ... ut a maioribus nostris possessiones relictas disperdat ac dissipet; leg. agr. I, 2.
do: f. **do,** III. possessionem (16 St.) B. II, S. 146, a. — emo: f. reddo.
eripio: quid hereditatum possessiones ... ereptas proferam? Phil. II, 62.
habeo: f. **habeo,** III. possessiones (3 St.) B. II, S. 441, b.
minuo: minui privatorum possessiones; leg. agr. III, 3.
noto: possessiones notabat et urbanas et rusticas; Phil. V, 20.
occupo: qui ... agri Lucani possessiones occupavit; Phil. XIII, 12.
peto: istius hereditatis ... Flacci nomine petita possessio est; Flacc. 85.
proscribo: ceterarum .. provinciarum possessiones ... proscriptas hac lege video; leg. agr. III, 15.
reddo: eos dico ... Pompeianas possessiones quanti emerint filio reddituros; Phil. XIII, 11.
relinquo: utrum .. hanc silvam in relictis possessionibus an in censorum pascuis invenisti? leg. agr. I, 3.
repeto: cum videatis nihil aliud actum nisi possessionem per interdictum esse repetitam; Caecin. 9.
retineo: quoniam ... superior in possessione retinenda non fuisset (Aebutius); Caecin. 2. retinete istam possessionem gratiae; leg. agr. II, 71. quae causa ceteros ad facinus impulit, cupiditas retinendae possessionis; Sulla. 56. *ut ... suas possessiones facillime retineret;* Scaur. c. 2, § 3.
revoco: cui non perspicuum est ad incertum revocari ... possessiones omnium? Caecin. 38. possessiones .. omnium in dubium incertumque revocabuntur; ib. 76.
servo: nos ... pulcherrimam populi Romani possesionem ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
specto: quod bonorum possessio spectetur non in aliqua parte, sed in universis, quae teneri ... possint; Quinct. 89.
teneo: qui ... possessiones invidiosas tenebant; leg. agr. II, 68. f. amplector.
trado: omnium bonorum paternorum ipsius Heraclii ... Syracusanis possessio traditur; Verr. II, 45. his ... x virum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur; leg. agr. II, 84.
transfero: scio te Romae ... possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; Verr. III, 16.
vendo: vendit Italiae possessiones ex ordine omnis; leg. agr. I, 4. f. adsigno.
vexo: ut ad libidinem suam ... *possessiones* .. nostras vexare possent; Sex. Rosc. 141.
video: ceterarum .. provinciarum possessiones venalis ... hac lege video; leg. agr. III, 15.
2. pudet: cuius (possessionis) eos non pudere demiror; Phil. X, 22.
3. cedo: quorum utrique mortem est minitatus, nisi sibi hortorum possessione cessissent; Milo 75.
moveo: quia possessor est, non moves possessione; Verr. I, 116. se moveri possessionibus ... negant oportere; leg. agr. II, 57. cum locupletes possessionibus diuturnis moverentur; Sest. 103.
pello: qui ... hunc P. Varium ... pellere possessionibus armis castrisque conatus est; Milo 74.
4. advolo in: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem. quo iure? ... „eodem ... quo in reliquas innumerabilis possessiones"; Phil. II, 103.
conloco in: in possessione praediorum eius familiam suam conlocavit; Flacc. 72.
contendo de: quicum tu posthac de possessione contendes; Caecin. 76. qui armatus de possessione contendisset; ib. 93.
decedo de: ne ei quidem ... decedent de possessione; leg. agr. II, 68.
defigo in: in cuius possessiones ... non impudentissimos oculos ... defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.
deicio de: qui Appium fratrem ... absentem de possessione fundi deiecit; Milo 75.
demoveo de: Rullus exstitit qui ex ea possessione rem publicam demoveret; leg. agr. II, 81.
detraho de: tu ... dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18.
deturbo de: quasi ... debueris ... P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83.
dimoveo de: neque patiar a quoquam rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri; leg. agr. III, 15.
edico de: non de hereditatum .. possessionibus (esse aliter edicendum); Verr. I, 118.
eo in: dicebat iste ... in possessionem se ire iussurum; Verr. I, 125.

exturbo e: quem exturbare homines e possessionibus (solitum esse scimus); Sulla 71.

facio vestigium in: cum ... in possessione vestigium fecero; Caecin. 39.

intro in: iste in possessionem bonorum mulieris intrat; div. Caec. 56.

mitto in: si in possessionem misisses; Quinct. 83. Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse; ib. 88.

pono pedem in: in possessionem libertatis pedem ponimus; Phil. III, 28.

proficiscor in: proficiscenti tibi in possessionem praetor ipse .. palam dicit; Quinct. 85.

relinquo de: vobis ... gleba nulla de ... avitis *his* possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.

restituo in: Caecina ... in possessionem in praesentia non restituetur; Caecin. 75.

sum in: EOS ITA VIDETUR IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE; Quinct. 84. quid est possidere? nimirum in possessione esse earum rerum; ib. 85. in possessione bonorum cum esset; Caecin. 19. vos estis in possessione; leg. agr. III, 15. mitto quod nullo iure neque in re neque in possessione tua (praedia erant); Flacc. 79.

venio in: QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; Quinct. 84. si precario venit in possessionem; leg. agr. III, 11.

III. nach Adjectiv: cupidus: statuetis homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; Caecin. 47.

IV. nach Substantiven: 1. addictio: cuius praetura urbana ... fuit .. possessionum .. contra omnium instituta addictio et condonatio; Verr. a. pr. 12.

amor: quarum (possessionum) amore adducti dissolvi nullo modo possunt; Catil. II, 18.

causa: quid *id* ad causam possessionis? Caecin. 35. placet causam ... non nostrae possessionis, sed omnino possessionum omnium constituere in verbo? ib. 81. hac lege ... causae possessionum ... tollentur; leg. agr. III, 11.

condonatio: f. addictio.

controversia: convocari homines propter possessionis controversiam non oportet; Caecin. 38. cum de possessionis controversia ... loquemur; ib. 41. ne hoc omnibus in possessionum controversiis praescribatis; ib. 46.

invidia: ut possessionis invidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14.

ius: nondum de iure possessionis nostrae loquor; Caecin. 34. actio .. iniuriarum non ius possessionis adsequitur; ib. 35. quae diligentissime descripta a maioribus iura .. possessionum ... sunt; ib. 74. ea ... quod ius perpetuae possessionis habere potuissent? Milo 78.

latitudo: quam multos ... existimatis esse qui latitudinem possessionum tueri ... possint? leg. agr. II, 68.

similitudo: si isti agri ... aliquam similitudinem propriae possessionis ... attingunt; leg. apr. III, 8.

spes: qui Ianiculo et Alpibus spem possessionum terminarat suarum; Milo 74.

termini: cui iam ... nulli possessionum termini (erant); Milo 74.

vetustas: vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57.

2. alqd ex: ex quibus (possessionibus) praeter partem Miseni nihil erat quod is ... posset suum dicere; Phil. II, 73.

caput de: quaero abs te ... in hoc (capite) de hereditatum possessionibus cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris? Verr. I, 118.

certamen de: de quorum urbis possessione ... inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62.

res ex: satis inconsiderati fuit ... rem ullam ex illis (possessionibus) attingere; Phil. XIII, 12.

V. Umstand: causa: non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47.

possessor, Besitzer, Grundbesitzer: I, 1. consentiunt: si consenserint possessores non vendere (agros); leg. agr. I, 15.

discedunt: possessores animo aequiore discedent; Phil. VI, 14.

facit: SI POSSESSOR SPONSIONEM NON FACIET; Verr. I, 116.

habet: tantum quisque habebat possessor, quantum reliquerat divisor Antonius; Phil. V, 20.

petit: iste homo acerrimus, bonorum possessor, ... nihil petit; Quinct. 30.

volunt: qua (lege) ... aliena emamus quanti possessores velint; leg. agr. II, 72.

2. sum: qui .. illorum ipsorum bonorum ... possessor est; Sex Rosc. 103. quid ad praetorem, uter possessor sit? Verr. I, 116. quia possessor est; ib. si possessor non esset; ib. nonne id quaeri oportet, utrum possessorem esse oporteat? ib. cum in his .. [rebus] omnibus publicanus ... non ereptor neque possessor soleat esse; ib. III, 27.

II, 1. augeo: ut Sullanos possessores divitiis augeatis; leg. agr. II, 69.

defendo: doceat ipse num ‖ iam ‖ ego quem *Sullanum* possessorem defendam; leg. agr. III, 15.

libero: ut Sullanos possessores ... periculo liberetis; leg. agr. II, 69.

locupleto: locupletatis aut invidiae aut pestilentiae possessoribus; leg. agr. I, 15.

2. condono: cum ea, quae vestra sunt, condonari possesoribus ... videatis; leg. agr. III, 12.

gratificor: me gratificantem ... ceteris .. Sullanarum adsignationum possessoribus agrariae legi ... obsistere; leg. agr. III, 3.

3. emo a: ut ... agros a Sullanis possessoribus ... emptos quanti velletis populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

III. inquinare: quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus inquinavit; Phil. II, 43.

possideo, besitzen, im Besitz haben, inne haben: I. absolut: 1. unpersönlich: id (edictum) .. quem ad modum iubet possidere? Quinct. 84. quid est possidere? ib. 85.

2. persönlich: alqs: cum te praetor iussisset ex edicto possidere; Quinct. 83. praetor te quem ad modum possidere iussit? ib. 84. si longe aliter possedit, quam praetor edixit; ib. num quid est causae, quin ... iste ex edicto non possederit? ib. ita possideto, ut tecum simul possideat Quinctius; ita possideto, ut Quinctio vis ne adferatur; ib. 85. in quo constitit Naevium ex edicto non possedisse; ib. 89. eum, qui digito sit licitus, possidere? Verr. III, 27. CUM ILLE POSSIDERET; Tull. 44. QUOD NEC VI NEC CLAM NEC PRECARIO POSSIDERET; ib. vel non possedisse eum, qui deiectus sit, vel vi ab se possedisse; ib. 45. eum, qui non possideat, negas deici posse; Caecin. 90. eum deici posse, qui tum possideat, qui non possideat, nullo modo posse; ib. CUM EGO POSSIDEREM; ib. 91. si deici nemo potest, qui non possidet; ib. si oportet quaeri possederit necne? ib. negas deici, nisi qui possideat; ib. ><. si ostendat eum non possedisse; ib. qui possit ostendere non possedisse eum; ib. cum possideret; ib. 92. nisi docet ita se possedisse, ut nec vi nec clam nec

precario possederit; ib. „non possidebat"; ib. ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; ib. CUM A. CAECINA POSSIDERET; ib. 93. possedit .. Caecina; ib. 94. Caesenniam possedisse propter usum fructum non negas; ib. si Caesennia tum possidebat; ib. si Caecina non possidebat; ib. 95. in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne; ib. 104. doceri possedisse (A. Caecinam); ib. prius, quam tu suum sibi venderes, ipse possedit; Phil. II, 96.

heres: dubium est quin ... post eius mortem heres [eodem iure] possederit? Caecin. 94.

II. **mit Object:** alqm: ex quibus (servis) iste possederit neminem; Quinct. 89.

alqd: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85. cur ... iste Roscius omnia cum Chrysogono communiter possidet? Sex. Rosc. 108. num quid magis possidebis? Caecin. 35. QUAE DATA, DONATA, CONCESSA, VENDITA, ... POSSESSA; leg. agr. III, 11. quod quisque ... possideret || possidet ||; ib. cum omnia, quae ille tenuerat, ... victoria possideret; Muren. 34. spectarent, ... quid possideret; ib. 50. oppressisset omnia, possideret, teneret; Milo 89. ſ. disciplinam.

aedis: redimet hortos, aedis, urbana quaedam, quae possidet Antonius; Phil. XIII, 11.

agrum: ſ. **ager,** II, 1. possideo (14 St.) B. I, S. 150, b.

bonum: ſ. **bonus,** B, II, 2, a. possideo (38 St.) B. I, S. 431, b.

centuriam: quam (centuriam) etiam pater pos*sederat*; Tull. 16.

disciplinam: plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17.

existimationem, famam: huius omnis fama et existimatio cum bonis simul possidetur; Quinct. 50.

fiduciam: hanc fiduciam commissam tibi dicis; tenes hodie ac possides; Flacc. 51.

forum: cum forum ... possideres; dom. 110.

frumentum: si tu id (frumentum) non omne clausum et compressum possidebas; Verr. III, 179.

fundum: ſ. **fundus,** II, 1. possideo (8 St.) B. II, S. 395, b.

glebam: qui ullam agri glebam possiderent; Verr. III, 28. quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; ib. 109.

hereditatem: Ligur hereditatem adiit; possedit ... sine ulla controversia; Verr. I, 125.

hortos: ſ. aedis.

iugera: en cur magister eius ... possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; Phil. III, 22.

mancipia: possidet .. ea mancipia Amyntas; Flacc. 80.

necessitatem: magnam vim, magnam necessitatem, magnam possidet religionem paternus maternusque sanguis; Sex. Rosc. 66.

partem: suam quisque partem iuris possideat; Qu. Rosc. 32. qui agri Aetnensis multo maximam partem possident; Verr. III, 108.

patrimonium: patrimonium domestici praedones ... possident; Sex. Rosc. 15. patrimonium meum possidetis; ib. 32.

pecuniam: cum viderent illos amplissimam pecuniam possidere; Sex. Rosc. 86.

potestatem: unus omnem omnium potestatem ... possidebat; Sest. 34.

praedium: is ... praedium ... videatur alterius possidere; Quinct. 85. quae (praedia) numquam ausus es possidere; ib. alterum tria huiusce praedia possidere audio; Sex. Rosc. 17. quae (praedia) hodie possidet; ib. 21. praedia mea tu possides; ib. 145. cuius ante praedia possedisti quam ipsum cognovisti; ib. mitto quod possessa (praedia) per vim; Flacc. 79.

religionem: ſ. necessitatem.

rem publicam: per quos (exercitus) totam rem publicam ... possideret; Milo 76.

res: quae (res) possunt eo tempore possideri; Quinct. 85. per quos (exercitus) ... res .. privatas omnium possideret; Milo 76.

saltum: quem (saltum) per vim ... possedit; Quinct. 90.

silvam: silvam Scantiam vendis; res publica possidet; leg. agr. III, 15.

veritatem: ſ. disciplinam.

vim: ſ. necessitatem.

possido, in Besitz nehmen, Besitz ergreifen, sich bemächtigen: domum: non est ausus meam domum ... possidere; dom. 107.

hominem, praeturam: brevi tempore totum hominem totamque eius praeturam possederat; Verr. III, 158.

regnum: regno possesso; Muren. 34.

possum, können, vermögen, im Stande sein, ausrichten, bewirken: I. **absolut:** alqs: condicionibus hunc quoad potest producit; Quinct. 30. tu id semper facis, quia semper potes; ib. 35. hinc veritatem et pudorem, quoad potuerit, restitisse; ib. 79. hoc onus ... feram ut potero studio et industria; Sex. Rosc. 10. id, quod suscepi, quoad potero, perferam; ib. ut, quoniam crimine non poterant, tempore ipso pugnarent; ib. 28. ita vivunt, dum possunt; ib. 72. dubitate etiam nunc, .. si potestis; ib. 78. dic nunc, si potes, ... Cluvium esse mentitum; Qu. Rosc. 48. his operam tuam pollicebere, qui te neque velle sua causa nec ... posse arbitrantur? div. Caec. 21. minus aliquanto contendet quam potest; ib. 48. iste ... cupere aliqua evolare, si posset; Verr. I, 67. prohibe, si potes; ib. 114. de Chelidone reticuit, quoad potuit; ib. 139. is, ut primum potuit, istum reliquit; ib. II, 48. ferebat Sthenius, ut poterat; ib. 84. dubitate etiam, si potestis; ib. 109. dices tibi Siculos esse amicos? qui poteris? ib. 155. ut, si posset, ea ... plane exstingueret; ib. 172. fingite vobis aliquem, si potestis, qui in omnibus isti rebus par ... esse possit; ib. III, 23. hunc (sensum) ... ut potero planissime exponam; ib. 46. dissimulate, si potestis, vos intellegere; ib. 71. etiam nunc dubitate, si potestis; ib. 86. exspectate, si potestis, auctoritatem accusationis meae; ib. 127. ut arent, si qui possunt; ib. 128. se unius agri decumas XXX milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib. 151. negent, si possunt; ib. IV, 19. respondi homini, ut potui; ib. 147. quo plus darent quam poterant; ib. V, 53. aude hoc primum negare, si potes; ib. 140. refellito, si poteris; ib. 154. tulit haec civitas, quoad potuit; ib. 175. ut, si posses, recuperatoribus persuaderes; Tull. 39. Caecina .. qua potuit ad eum fundum profectus est; Caecin. 22. cum ... exercitus .. permagnos quibuscumque ex gentibus potuisset comparasset; imp. Pomp. 9. primo ... quoquo modo poterat, in illa cupidine se continebat (mater Habiti); Cluent. 12. ea, si oblivione non posset, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur; ib. 18. accusare, quoquo modo posset, quam illo modo emori maluit; ib. 42. suae dignitatis esse arbitrabantur eum quibus rebus possent defendere; ib. 49. appellat hilare voltu hominem Bulbus, ut blandissime potest; ib. 72. ut, quibuscumque rebus possem, illius absentis dignitatem ... tuerer; leg. agr. II, 49. libenter .. confiterer, si vere possem; Rabir. 19. superiora illa ...,

ut potui, tuli; Catil. I, 18. si te auctore possum, ... libenter desino; Muren. 9. quoad possum, .. occurro vestrae satietati; ib. 48. nec minus vellent .. te quoque aliqua ratione, si possent, tollere; ib. 82. quam maxime possem, contenderem; Flacc. 38. omnibus rebus quibus potest populus Romanus significat quid sentiat; ib. 96. mutabunt sententiam qui poterunt; ib. 105. quaere argumenta, si qua potes; Arch. 11. quam possum maxima voce dico; dom. 95. ut ... illum ... legum, si posset, laqueis constringeret; Sest. 88. vis ... illum ... filium habere tuis copiis devinctum; non potes; Cael. 36. ut conspiciatis eum mentibus, quoniam oculis non potestis; Balb. 47. ostendito, si potueris, vitium; Planc. 48. utinam et tu, qui potes, et ceteri, qui defugiunt, vellent me labore hoc levare! ib. 84. dum potestis, ... providete ne duriorem vobis condicionem statuatis ... quam ferre possitis; Rab. Post. 15. si quidem ... sero sapientis est, cum stultitia sua impeditus sit, quoquo modo possit se expedire; ib. 24. ut omnem semper vim, quacumque ope possent, ... a vita sua propulsarent; Milo 30. cuius illi conatus ... nec cuperent reprimere, si possent; ib. 32. excitate ipsum, si potestis, a mortuis; ib. 91. utrum .. existimas facilius fuisse .. Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? „poteramusne," inquies, „cum senatus censuisset?" Ligar. 20. eum tu occideres? fac potuisse; Phil. II, 5. quo me teste convincas? an chirographo? ... qui possis? ib. 8. tuas litteras, etsi iure poteram a te lacessitus, tamen non proferam; ib. 9. ea (tempora) velim reprehendas, si potes; ib. 24. ut in eo magistratu, si posses, viri tui similis esses; ib. 50. ibi me non occidisti: magnum beneficium! potuisse enim fateor; ib. 59. „sine me ille vicit? at ne potuit quidem"; ib. 72. volui, si possem, etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae; ib. 76. hunc unum diem ... defende, si potes; ib. 112. cuius (libertatis) .. ego quoad potui ... conservator fui; ib. III, 28. quid hic faciet, si poterit, iratus? ib. 30. ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit — nec enim ante potui; ib. V, 30. M. Antonium ... dilectus qua possit habiturum; ib. VI, 5. utrum .. in nefariis civibus ulciscendi, cum possis, an pertimescendi diligentior cautio est? ib. VII, 3. maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. quod fecit Dolabella in quo potuit; ib. XI, 2. „ut ... his uti velis, si libera re publica possis"; ib. XIII, 6. ut ille Trebonium et, si posset, etiam Brutum ... necaret; ib. 37. f. II. adfero; Catil. II, 17.

amicus: orandus erit nobis amicus meus, M. Plaetorius, ut eorum iratos animos ... deprecetur, aut, si non poterit, M. Fabium ... rogabimus, ut Allobrogum animos mitiget; Font. 36.

pestis: illa pestis immanis ... prorumpet, qua poterit; Muren. 85.

populus: „male iudicavit populus." at iudicavit. „non debuit." at potuit; Planc. 11.

res: ut, quacumque posset ratione, res ita duceretur; Verr. a. pr. 26.

senatus: frequentissimus senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15.

tribunus: qui me .. omnibus rebus, quibus tribunus pl. potuit, defendit; sen. 20.

vir: exsistat .. ille vir parumper cogitatione vestra, quoniam re non potest; Balb. 47.

II. **mit Infinitiv:** abesse: cum abesse ab ea (patria) sine summo dolore non possem; Sest. 49.

abradere: nihil se ab A. Caecina posse litium terrore abradere; Caecin. 19.

absolvere: quod innocens ... absolvi potest; Sex. Rosc. 56. causa cognita possunt multi absolvi; Verr. I, 25. is a vobis .. ulla vi aut ratione absolvi potest? ib. II, 180. qui ... iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. III, 138. poteritne te ipse Alba ... absolvere? ib. 148. ut ... ne ab aliis (iudicibus) quidem ullis absolvi ... posset; Cluent. 9. quis est qui illum absolvi potuisse arbitretur? ib. 25. uti honeste absolvi nullo modo potuerit; ib. 49. qui neque absolvere hominem nocentissimum possent neque eum ... condemnare vellent; ib. 76. qui absolvere eum ... nullo modo poterant; ib. 106. posse quem oderit absolvere; ib. 159. nisi vidisset posse absolvi eum; Milo 15.

absorbere: Oceanus ... vix videtur tot res ... tam cito absorbere potuisse; Phil. II, 67.

abstergere: utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris .. possemus! Phil. XIV, 34.

abstinere: manus a sodalis filio abstinere non potuisti? Verr. I, 93. hunc praetorem ... quisquam putabit a Siculorum argento ... manus abstinere potuisse? ib. IV, 34. qui ... si quicquam caelati aspexerat, manus abstinere .. non poterat; ib. 48. qui a Capitolio manus abstinere non potuerit; ib. 71. ut manus a te homines vix abstinere possint; Vatin. 10. qui si reliquis flagitiis ... [se] abstinere potuisset; Phil. XIII, 17.

accedere: poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; Verr. I, 148. cum ... ad tuum quaestum multum posset accedere; ib. III, 51. qua naves accedere possent; ib. V. 85. ut ... ne singuli quidem possint accedere; ib. 133. quod ea proxime accedi poterat; Caecin. 21. in fundum Caecina ... non potuit accedere? ib. 48. num possum magis pedem conferre ... aut propius accedere? Planc. 48. poterone Ariminum tuto accedere? Phil. XII, 23.

accidere: cum ... accidere .. multa possent; Quinct. 83. quod sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53. neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere; Verr. I, 4. cum id non solum avaritia, sed etiam imprudentia accidere potuerit; ib. III, 29. quae parvis in rebus accidere poterant; ib. IV, 9. videtis nihil posse accidere, ut tales viri desiderandi sint? Font. 43. id accidere ei qui potest? Caecin 49. neque praeterea quicquam potest accidere; ib. 86. ea ne accidere possent; leg. agr. II, 102. neque turpis mors forti viro potest accidere; Catil. IV, 3. quid praeclarius mihi accidere potuit? sen. 24. nonne responderes id nisi eversa civitate accidere non posse? dom. 114. cui ne ista quidem ipsa calamitas iniuria potuit accidere; ib. 126. nolite .. id putare accidere posse; har. resp. 62. quod certe ... accidere non potuisset; Sest. 49. quid ... praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8. quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? prov. cons. 14. quod accidere nemini potest nisi nocenti; Piso 43. nisi viderent accidere posse ut competitores pares suffragiis essent; Planc. 53. id accidere nisi forti viro ... non potest; ib. 72. quid .. accidere huic adulescenti potuit optatius? Phil. III, 17. quid ... admirabilius omnibus gentibus ... accidere potuit? ib. V 39. quicquid homini accidere possit; ib. XI, 7. scio .. quidvis homini accidere posse; ib. XII, 24. ut neque hoc idem posthac neque multa huius modi accidere possent; ib. XIII, 31. f. habere; Piso 95.

accipere: ne postea quidem ... potuisti accipere id; Verr. I, 47. tu umquam tantam plagam tacitus accipere potuisses? ib. III, 133. ut ab eis, qui habent (exercitum), accipere statim possit;

imp. Pomp. 50. cum ... hic ... nihil possit offensionis accipere; Cluent. 10. (prius) quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; ib. 31. nihilo minus .. potest ... accepisse; ib. 103. quod (volnus) videretur huius vita et natura accipere potuisse; Sulla 73. sit beneficium, quando quidem maius accipi a latrone nullum potuit; Phil. II, 6. ut nullam calamitatem res publica accipere possit sine culpa senatus; ib. VII, 20. haec .. mandata ... non dico animo ferre, verum auribus accipere potuistis? ib. VIII, 28.

acquirere: mihi .. ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit acquiri? Catil. III, 28. *ut ... etiam nova posset acquirere .. bona;* Scaur. c. 2, § 3.

accusare: ut .. neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57. qui accusare possunt, iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. non potes eum sine ulla vituperatione accusare; ib. 60. sine scelere eum accusare non potes; ib. si iure posses eum accusare; ib. 62. vererer ... ne ... eum ego bis accusare non possem; Verr. I, 31. non possum disposite istum accusare; ib. IV, 87. etsi in eo providisti ne frater te accusare possit; dom. 118. res .. ipsa ... graviter accusari potest; Cael. 29.

addere: quid ad hanc impudentiam addi potest? Verr. III, 225. nihil addi iam videtur .. ad hanc improbitatem ... posse; ib. V. 115. quid ad hanc clementiam addi potest? Tull. 50. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; Cluent. 35. quo .. non possim QUA DE RE AGITUR addere; Muren. 28. qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; prov. cons. 35. quid est quod addi possit? Phil. II, 99. quo cum addi nihil potuisset; ib. XI, 15.

adducere: si ille adduci non potest; Sex. Rosc. 150. possumne rem magis iudicatam adferre, magis reum condemnatum in iudicium adducere? Verr. II, 174. neque se ... adduci umquam potuisse; ib. IV, 16. ad quod facinus nemo ... adduci potuerit; ib. V, 11. negabant me adduci posse, ut ullam largitionem probarem; leg. agr. II, 12. eum ... negasse se adduci posse, uti venderet; ib. 82. [ut nemo ad populum Romanum vos adducere, nemo producere, non in senatum cogere, non consul coërcere, non tribunus plebis retinere posset]; ib. 99. ut ... ei (ordini) ne libertatem quidem relinquat, adduci ad suspicandum nullo modo possum; prov. cons. 39. hunc ad meam auctoritatem non potui adducere; Deiot. 29. adduci .. non possem, ut quemquam mortuum coniungerem cum immortalium religione; Phil. I, 13. non possum adduci, ut suspicer te pecunia captum; ib. 33. vestros animos ... posse adduci, ut omnino a restitutione illius potestatis abialienentur; Fr. B. VI, 23, a.

adesse: „illi adesse non possunt“; Verr. II, 72. excogitat, .. quem ad modum ... comitia haberentur nec tamen Herodotus adesse posset; ib. 128. utinam ... Kalendis Sextilibus adesse potuissem! Phil. I, 14.

adferre: multae res adferri possunt; Sex. Rosc. 123. ut multo plus illa laudatio mali quam boni posset adferre; Verr. IV, 141. ut crudelissimi .. supplicii aliquam parvam moram .. posset adferre; ib. V, 165. ut vim vitae ... potuerint adferre; Caecin. 61. neque .. ratio adferri potest; ib. 101. quantum (facultatis) homini vigilanti ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. quid est quod quisquam ... vobis novum ... possit adferre? ib. 29. tantamne unius hominis ... virtus ... lucem adferre rei publicae potuit? ib. 33. ne subscriptio censoria non minus calamitatis civibus quam illa acerbissima proscriptio possit adferre; Cluent. 123. quorum aes alienum ... nullum rei publicae motum adferre poterat; Catil. II, 4. singulis medicinam ... orationis meae, si quam potero, adferam; ib. 17. ut nihil possint ex eis (litteris) neque ad communem adferre fructum neque in aspectum .. proferre; Arch. 12. dimittendi .. exercitus quam potes adferre causam? Piso 47. quae (pars) aliquam facultatem discendi adferre posset; Rab. Post. 9. me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. quae crux huic fugitivo potest satis supplicii adferre? Deiot. 26. ſ. adducere; Verr. II, 174.

adficere: neque .. metuebat ne ... decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77. poterone eos adficere supplicio? ib. V, 104. nego potuisse iure publico ... quemquam civem ulla eius modi calamitate adfici; dom. 33. quae est ista societas, ... ut ... (is) nulla condicione huius civitatis praemiis adfici possit? Balb. 23. nullum est supplicium putandum, quo adfici ... etiam boni viri .. possunt; Piso. 42.

adfirmare: non possum adfirmare nullis telis eos stipatos fuisse; Phil. V, 17.

adflari: sperat sibi auram posse aliquam adflari; Verr. I, 35.

adfligere: elatus *est* spe, posse se ... illum externorum bellorum .. victorem adfligere; har. resp. 49.

adhibere: ut possit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides; Sex. Rosc. 31. ut ... totam Siciliam testem adhibere possem; Verr. V, 139. si vim adhibere non possit (patria); Catil. I, 19. quorum (consulum) alter res ad scribendum maximas ... adhibere posset; Arch. 5. neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti ... neque pontificem adhibere quem velles; dom. 48. hanc ... dedicationem appellas, ad quam ... non honoribus populi Romani ornatum pontificem ... adhibere potuisti? ib. 118. utinam ... aliqua talis eis (sententiis) adhiberi publice posset oratio! Phil. XIV, 34.

adimere: eis praetor adimere ... bona .. poterit? Verr. I, 113. si libertas adimi nullo modo possit, civitas possit; Caecin. 96. si semel civitas adimi potest; ib. civitatem adimi non potuisse; ib. 97. si civitas adimi non possit; ib. 98. si per has rationes maiores adimi (libertatem) posse voluerunt; ib. 99. si maxime hisce rebus adimi libertas aut civitas potest; ib. si cuiquam novo civi potuerit adimi civitas; ib. 101. cur ... non ... omnibus antiquissimis civibus possit (admi civitas); ib. nec ademptam cuiquam civitatem esse neque adimi posse; ib. si adimi civitas A. Caecina lege potuisset; ib. 102. quod adimi nullo pacto potest; leg. agr. II, 19. quibus adimi iure non poterat; ib. 81. quod viro forti adimi non potest; Quir. 19. consulari homini P. Clodius ... civitatem adimere potuit? dom. 79.

adipisci: quod adipisci poterant dicendo; Balb. 54.

adire: qua adiri poterat ... in eum fundum; Caecin. 21. quis ... tot loca adire, tantos cursus conficere potuit? imp. Pomp. 34. quo exercitus adire non posset; Muren. 34. ſ. appellare; Verr. II, 36.

adiuvare: qui te neque debent adiuvare, si possint, neque possunt, si velint; Verr. IV, 20. quid est quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvare aut hunc innocentem opprimere posse videatur? Cluent. 125.

adlicere: nullis nostris officiis benevolentiam illorum adlicere possumus; Verr. V, 182. si te laus adlicere ad recte faciendum non potest; Phil. II, 115.

adlini: nullae sordes videbantur his sententiis adlini posse; Verr. a. pr. 17.

administrari: ut eo censu nullius civitatis res publica posset administrari; Verr. II, 138. rem publicam administrari sine metu ... non posse; ib. V, 22. sine quo (Caesare) res militaris administrari, teneri exercitus, bellum geri non potest; Phil. V, 45.

adsequi: quod vis divina adsequi non possit; Sex. Rosc. 131. quod si ego haec ... adsequi non potui; div. Caec. 40. ut haec diligentia ... nihil eorum investigare, nihil adsequi potuerit; Verr. II, 181. vos .. coniectura adsequi posse; ib. 184. antiquum modum sationis nulla ex parte adsequi potuit; ib. III, 46. hoc .. magistratus in provincia adsequi potest; ib. 192. credo vos ... coniectura adsequi posse; ib. 200. hoc arator adsequi ... non potuit; ib. 201. quantum dicendo adsequi poterat; ib. IV, 139. quod tum ... adsequi non potuerunt; ib. V, 51. ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? ib. 166. cum id ... *qui non audisset*, is coniectura adsequi posset; Caecin. 16. fac in hoc errare me nec ullo modo posse ... id adsequi; ib. 32. si Galli ... aliqua vi hoc adsequi possent; ib. 88. quantum ego adsequi potui; Cluent. 51. facile adsequi coniectura poteritis; leg. agr. II, 12. ut ... quisquam nullis comitiis ... potestatem adsequi possit; ib. 29. (haec vos) sperasse ... adsequi posse demiror; ib. 100. quod .. si verbo adsequi possem; Catil. II, 12. quod etiam minus digni adsequi possint; ib. III, 26. cum id adsequi non potuissent; Muren. 29. cum .. aliquid adsequi posset; Flacc. 41. qui cum ... eadem adsequi non possent; Quir. 21. quod .. natura .. adsequi non potest; dom. 36. cuius si .. vim ... adsequi possem; har. resp. 2. qui illorum (maiorum) prudentiam, non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint; ib. 18. quod (praemium) nemo adsequi posset nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54. quaeris quid potuerit amplius adsequi Plancius; Planc. 60. neque in bonis viris legendis id adsequi potuisset; Milo 21.

adversari: huius libidini adversari nec poterat nec audebat; Verr. V, 82.

adulterari: quod neque inflecti gratia neque perfringi potentia neque adulterari pecunia possit; Caecin. 73.

adumbrare: qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare meliorem; dom. 80.

advocare: quia .. aliquem contra te advocare poterat (Alfenus); Quinct. 71.

aemulari: ut omnes eius (Massiliae) instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 63.

aequari: omnium ante damnatorum scelera ... vix cum huius parva parte aequari conferrique posse; Verr. I, 21.

agere: in Gallia agi non potuit? Quinct. 41. iam pridem actum esse poterat; ib. 43. actum iam potest esse; ib. 44. non .. possumus omnia per nos agere; Sex. Rosc. 111. ut et viribus quam integerrimis agere et ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2. quis umquam isto praetore Chelidone invita lege agere potuit? ib. 39. putabant nihil agi posse; ib. 55. putare (illi) nihil agi posse absente Epicrate; ib. quod iure agere cum Epicrate nihil possent; ib. 59. postea quam ... per senatum agere quae voluerant non potuerunt; ib. IV, 61. agi .. usitato iure ... potuit; Tull. 54. quid agi potuerit aut quid possit; Caecin. 8. ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; ib. 13. sine quo ... nihil satis callide posset agi; ib. 15. sine lege curiata nihil agi per xviros posse; leg. agr. II, 28. ne ... agi lege posset; Muren. 25. posset agi lege necne pauci quondam sciebant; ib. ut de his rebus in senatu agere possemus; ib. 51. satis ornate agere nullo modo possum; sen. 30. cum populo agi non posse; dom. 40. te cum plebe iure agere potuisse; ib. 42. nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset machinabare? ib. 54. quid in meis bonis agi potuit? ib. 124. etiam si nihil agere potuissent; Sest. 113. egit ... multo gravioribus verbis meam causam, quam egomet de me agere potuissem; ib. 120. quibus (diebus) agi de me potuisset; ib. 129. duas .. res ... non modo agere uno tempore, sed ne cogitando quidem explicare quisquam potest; Phil. XI, 23.

agitare: per quos illi adepti sunt ut ceteros dies festos agitare possent; Verr. II, 51. vos et saepius eandem rem animis agitare et diutius uno de teste cogitare potestis; Font. 22.

agnoscere: quae (adulteria) nemo ... ne suspicione quidem possit agnoscere; Planc. 30. quod (facinus) nulla barbaria posset agnoscere; Phil. XIV, 8.

alere: ut sibi ac liberis suis tantum superesit quo ipsi ali possint; Verr. III, 102. antea .. maiores copias alere poterat; Deiot. 22. nec .. sine pecunia exercitum alere nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; Phil. XIII, 32.

ambulare: neminem esse qui possit biduo ... septingenta milia passuum ambulare; Quinct. 78.

amittere: quod ... ius amitti non potest sine magno incommodo civitatis; Caecin. 75. non .. possunt una in civitate multi rem ... amittere; imp. Pomp. 19. ut nemo civis Romanus ... civitatem possit amittere; dom. 77. ut civis Romanus libertatem nemo possit invitus amittere; ib. ut ... possit unus quisque nostrum amittere (civitatem); ib. 80. hanc (civitatem) ante amittere non potuissent quam hoc solum civitatis mutatione vertissent; Balb. 28. quae nullo modo possit amittere; Deiot. 37.

animadvertere: quid miramur L. Sullam ... aliqua animadvertere non potuisse? Sex. Rosc. 131. poterone animadvertere in eos? Verr. V, 104. in Phalacrum ... non posse animum adverti; ib. 105. id quod animadvertere poteratis; Cael. 7. in quem animadvertere ipse ... suo iure posset; Milo 71.

anteferre: potestis .. ignotos notis ... anteferre? Font. 32.

apparare: Cn. Calidio ... licuit posse domesticis copiis .. ornare et apparare convivium; Verr. IV, 44.

appellare: eum ... patronum quem iure suo adire aut appellare posset habere neminem; Verr. II, 36. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. V, 170. armatos ... quos appellare vere possumus? Caecin. 60. ut nemo matrem appellare (eam) possit; Cluent. 199. appellare, temptare, sollicitare poterat; Catil. III, 16. idem ipsum Lentulum ... non putat appellari posse popularem; ib. IV, 11. quem .. diem vere natalem huius urbis ... appellare possum; Flacc. 102. quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92. quem in eculeo appellare non posset; Deiot. 3. quem .. possumus appellare eum? Phil. IV, 5.

arari: hoc tu emes ... quod arari aut coli possit? leg. agr. II, 67. „QUI (ager) ARARI AUT COLI POSSIT"; ib. „qui (ager) possit arari .. aut coli"; ib.

arbitrari: nec .. quisquam aliter arbitrari potest; Milo 83.

arceri: videbam ... audaciam tam immanem adulescentis ... volnerati non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

arcessere: privatim .. nec proficisci quoquam

potes nec arcessere res transmarinas; Verr. V, 45. ∫. gerere; Deiot. 30.

arguere: multa sunt falsa, .. quae tamen argui suspiciose possunt; Sex. Rosc. 76. quis tum posset arguere ab Oppianico temptatum esse iudicium pecunia? Cluent. 80.

ascendere: quae (accusatio) facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4. qui summum locum civitatis .. non potuerunt ascendere; Cluent. 150.

asciscere: ne quem asciscere civem aut civitate donare possimus; Balb. 30.

ascribi: colonos novos ascribi posse rescripsi; Phil. II, 102.

aspicere: si veniret ab Statilio, ... aspicere nemo posset; Qu. Rosc. 30. qui ... aspicere te postea non potuisset; Verr. II, 58. dum ego tabulas aspicere possim; ib. IV, 43. ut eum ne casu quidem quisquam aspicere posset; ib. V, 65. ne non modo intrare, verum aspicere aut aspirare possim; Caecin. 39. neque eosdem Marcellos ... lacrimantis aspicere neque huius M. Messallae ... preces sustinere potui; Sulla 20. qui non modo tempestatem impendentem intueri temulentus, sed ne lucem quidem insolitam aspicere posset; Sest. 20. nemo illum foedum voltum aspicere, nemo furialem vocem bonus audire poterat; ib. 106. unde aliqua fori pars aspici potest; Milo 3. quam domum aliquamdiu nemo aspicere poterat, nemo sine lacrimis praeterire; Phil. II, 68. ille vos aequo animo aspicere poterit? ib. V, 29. ut cum illo congredi aut illum aspicere possim; ib. XII, 19. an L. Antonium aspicere potero? ib. 20. ut quam primum illud pignus libertatis populi Romani, D. Brutum, aspicere possim; ib. 22. quis coniugem aspicere poterat sine fletu? ib. XIV, 10. ut nemo sine gemitu ... aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 14. e.

aspirare: ut ad causam tantam ... quisquam subscriptor me invito aspirare possit; div. Caec. 51. quo neque Karthaginiensium .. classes ... umquam aspirare potuerunt; Verr. V, 97. ∫. aspicere; Caecin. 39.

astringere: una atque altera aestas ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.

attendere: quod iste homo barbarus ... neque attendere umquam neque intellegere potuit; Verr. V, 148. animus .. erit sollicitus, ut nihil possit de officiis legationis attendere; Phil. XII, 26.

attenuare: qui effeminare voltum, attenuare vocem, laevare corpus potes; Fr. B. XIII, v, 1.

attingere: si ipsi haec neque attingere neque sensu nostro gustare possemus; Arch. 17.

audire: possumus hoc quoque ex te audire? Quinct. 79. unde vix ter in anno audire nuntium possunt; Sex. Rosc. 132. quo quam minime multi ex illis de istius nefario scelere audire possent; Verr. I, 75. homo ... ferre .. atque audire diutius Timarchidem non potuit; ib. II, 70. qui ne ex viro quidem audire potueris; ib. IV, 102. ut omnis contio audire posset; Cluent. 134. qui ... omnia ante commutarent quam nos audire possemus; leg. agr. II, 90. qui profecto de tanta pecunia ... nihil audisse non possent; Flacc. 93. ut nemo cuiusquam ... perditi vocem ... posset audire; sen. 26. o rem, quam ... tristiores (homines) .. sine maximo dolore audire non possint! dom. 104. ut potes ex multis audire; Planc. 89. qui ante quam de meo adventu audire potuissent; ib. 98. cum tu id neque per te scires neque audire aliunde potuisses; Ligar. 1. quod ea in te admisisti, quae a verecundo inimico audire non posses; Phil. II, 47. revocationem a bello audire non possumus; Phil. XIH, 15. ∫. aspicere; Sest. 106.

averti: quis potest esse tam aversus a vero? Catil. III, 21.

auferre: quid tu auferre potes a Flavio? Qu. Rosc. 38. ut homo intellegens [Verres] auferre (haec) posset; Verr. II, 87. unde ... nihil .. posset auferre; ib. 88. ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; ib. III, 20. ut C. Verres posset auferre; ib. IV, 7. potuit a Leonida nummorum aliquid auferre; ib. V, 10. cum una excursio equitatus ... totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16. quivis heres rectissime potuit auferre (pecuniam); Flacc. 59. ∫. addere; prov. cons. 35.

augere: neminem umquam tanta eloquentia fuisse, ... qui vestram magnitudinem .. beneficiorum ... non modo augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit; Quir. 5.

avocare: ne metus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.

cadere: ut ... nihil ipsis iure incommodi cadere possit; Quinct. 51. habent Etrusci libri nomina certa, quae in id genus civium cadere possint; har. resp. 53. neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; Phil. X, 14. quia in eandem cadere suspicionem conlega ... non potest; ib. XI, 24.

capere: possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Quinct. 45. qui ... somnum statim capere potuisset; Sex. Rosc. 65. eos, qui arma capere potuerunt; ib. 153. ut eas (libidines) capere ac sustinere non provinciae populi Romani, non nationes exterae possint; Verr. I, 78. qua re ... ceteri ... magnas hoc nomine pecunias capere possint; ib. II, 142. *ne facinorosi homines* ipsi statuerent quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. posse homines severos iure arma capere et manum cogere; ib. 43. quos quis ignorat ... a civibus Romanis hereditates capere potuisse? Caecin. 102. quae civitas est in Asia quae ... unius tribuni militum ... spiritus capere possit? imp. Pomp. 66. quibus (rebus) illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13. sperare coepit .. se ... capere Asuvii adulescentiam et fortunas eius patrias expugnare posse; ib. 36. ut eos carcer capere non possit; Catil. II, 22. quorum mentes ... splendorem illius honoris ... nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10. ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32. ut ... possint .. capere otii illum portum; Sest. 99. ut plus voluptatis ex recordatione illius orationis quam ... ex ... cuiusquam oratione capere possitis; Balb. 4. capere eius amentiam ... regna non poterant; Milo 87. ut ea vix cuiusquam mens aut cogitatio capere possit; Marcell. 6. nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16. quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; ib. 114. quantam (gratiam) maximam animi nostri capere possunt; ib. III, 4. ∫. alere; Phil. XIII, 32.

carere: [ea (sica) carere diutius non potes]; Catil. I, 16. tu ut illa (aquila) carere diutius possis? ib. 24. quem ad modum .. illis (muliercculis) carere poterunt? ib. II, 23. „tune es ille, .. quo senatus carere non potuit?" dom. 4. domo ... carere sine maxima ignominia rei publicae ... non possum; ib. 146. quae (civitas) carere me non potuisset; har. resp. 17. qui ... metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5. num potest magis carere his omnibus quam caret? Ligar 11. qui .. periculo carere possumus? Phil. III, 25. num fraude poterit carere peculatus? ib. XII, 12.

cavere: quas inimicitias si tum cavere potuisset; Sex. Rosc. 17. socium cavere qui possumus? ib.

116. quae (res) aut comprehendi satis aut caveri aut excipi possit; Caecin. 81.

celare: Iovis ille quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.

celebrari: cuius ingenio putabat ea, quae gesserat, posse celebrari; Arch. 20.

cernere: ut ille .. ex cruce Italiam cernere ac domum suam prospicere posset; Verr. V, 169.

certare: qui in sua civitate cum peregrino negavit se iudicio aequo certare posse; Fr. B. VIII, 2.

circumflari: ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98.

circumscribi: genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97.

circumsecari: qua (serrula) illud potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180.

circumvenire: quem per arbitrum circumvenire non posses || potes ||; Qu. Rosc. 25. quo facilius circumvenire iudicio capitis atque opprimere filium possit; Cluent. 192.

claudi: nihil ei clausum [nihil ei sanctum] esse posse; Cluent. 31.

coacervare: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. qua (pecunia) hosce omnis agros ... non modo emere, verum etiam coacervare possis; leg. agr. II, 66.

coagmentari: docebo ne coagmentari quidem posse pacem; Phil. III, 21.

coargui: ne lituris coargui posset; Cluent. 41.

coërcere: ut possim tribunum plebis rei publicae iratum coërcere, mihi iratum contemnere; leg. agr. I, 26. eos ... nec vi coërcere nec beneficio placare possis; Catil. IV, 22. quam (audaciam) neque auctoritas huius ordinis ... neque leges ullae possent coërcere; Phil. II, 9. ſ. adducere; leg. agr. II, 99.

cogere: pecuniam permagnam ratione ista cogi potuisse confiteor; Font. 20. cum tribunus plebis vel denuntiare potueris vel etiam cogere; dom. 117. ſ. adducere; leg. agr. II, 99. capere; Tull. 43.

cogitare: ut vos id suspicari et cogitare possitis; Verr. III, 223. nihil tam tutum ad custodiam nec fieri nec cogitari potest; ib. V, 68. id potestis cum animis vestris cogitare; leg. agr. II, 64. quid .. mali ... fingi aut cogitari potest? Catil. II, 7. id ne umquam .. non modo non confici sed ne cogitari quidem possit ... providendum est; ib. IV, 19. cuius negotii publici cogitari, optari, fingi curatio potuit, quae non esset ... discripta? Sest. 66. quo foedius nec fieri nec cogitari quicquam potest; Piso 17. quae (decreta) ... cogitare non possem; ib. 41. omnia, non modo quae reprehendi palam, sed etiam obscure quae cogitari possunt, timemus; Milo. 42. ut quibuscum bellum gereretur possetis taciti cogitare; Phil. VI, 15. nihil magnificentius cogitari potest; ib. XIV, 13. ſ. agitare; Font. 22.

cognoscere: ut rem tantam ... possem cognoscere; Quinct. 2. ut singulare genus fraudis ... cognoscere possitis; ib. 22. ex decretis eius poteritis cognoscere; ib. 28. quo facilius ... illorum audaciam cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quo facilius ... cognoscere possitis .. rei publicae calamitatem; ib. id quod ex ipsis cognoscere poteritis; ib. 110. te adhuc a nullis nisi ab Siculis potuisse cognosci; div. Caec. 28. me prorsus ... omnia ... non potuisse cognoscere; Verr. I, 103. ut omnes eius honores inter suos ... possent cognoscere; ib. II, 112. quorum ex testimoniis cognoscere potuistis; ib. 120. plane adhuc cognoscere non potuistis; ib. 133. „is optime ... potuit cognoscere"; ib. III, 122. ut omnes istius improbitatem ... possent cognoscere; Verr. V, 99. ea magis ex aliorum contentione quam ipsa per sese cognosci atque intellegi possunt; imp. Pomp. 36. nullum .. vobis sors campum dedit, in quo excurrere virtus cognoscique posset; Muren. 18. quo .. facilius *hi* ... *testium tuorum audaciam cognoscere possint*; Scaur. c. 5, § 7.

cohibere: qui ab ornamentis fanorum ... manus ... cohibere possit; imp. Pomp. 66. ut eius furorem ne Alpium quidem muro cohibere possemus; Phil. V, 37. cuius si acerrimum impetum cohibere Pansa potuisset; ib. XIV, 26.

colere: ut ne religionem quidem colere possint; Font. 31. quo facilius et nostras domus obire et ipse a suis coli posset; Cael. 18. ſ. arari.

commemorare: quid hoc iniquius ... dici aut commemorari potest? Quinct. 8. quod officium .. commemorari procuratoris potest? ib. 68. hominem arbitror esse neminem qui nomen istius audierit quin facta quoque eius nefaria commemorare possit; Verr. a. pr. 15. non possum illa planius commemorare; ib. I, 126. ecquem vere commemorare possumus parem consilio ... M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. quam (felicitatem) ... meminisse et commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47. quis P. Octavio Balbo ingenio prudentior ... commemorari potest? Cluent. 107. plurima ... proelia commemorare possem; Muren. 33. ut neque maius bellum commemorari possit neque maiore consilio ... gestum; ib. qui ... simultatis nullam (causam) commemorare potuit; ib. 56. quod est aliud ... beneficium latronum, nisi ut commemorare possint eis se dedisse vitam, quibus non ademerint? Phil. II, 5.

commendare: neque .. vobis satis commendata huius aetas esse posset; Cael. 5.

committere: quod omnino familia nulla potest committere; Tull. 35. neque illi horum consiliorum auctores committi recte putant posse; leg. agr. II. 20. committi huic optime et ornari hunc iustissime posse intellegebant; ib. 23.

commovere: quae (iniuria) ceterorum quoque animos possit || posset || alieno incommodo commovere; div. Caec. 55. multa, quae quemvis commovere possent, dixit; Verr. I, 126. non dubitabat quin ... auctoritate sua commovere hominem posset; ib. quae paulo magis animum cuiuspiam ... possent commovere; ib. II, 83. ne commovere te contra rem publicam possis; Catil. I, 6. num infitiari potes te ... commovere te contra rem publicam non potuisse? ib. 7. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest; Flacc. 44. hoc auctore ... tam pio potestis .. non commoveri? dom. 105. non debeo ... temptare ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

communicare: quid est quam ob rem putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem, sed communicare cum altero posse? Verr. II, 49.

commutari: si ... haec (iura) perturbari aliqua ratione commutarique possunt; Caecin. 74.

complecti: nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi aut oratione complecti; Verr. IV, 57. quo (genere orationis) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti ornando, sed percensere numerando; sen. 1. in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est, ut eam complecti oratione non possim; Quir. 6.

comprehendi: „ut venenum ... manifesto comprehendi posset"; Cael. 62. qui minus .. Licinius comprehendi potuit? ib. 64. ut .. comprehendi Licinius facile posset; ib. ſ. cavere; Caecin. 81.

comprimi: hanc rei publicae pestem paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi posse; Catil. I. 30.

comprobare: eorum ego dignitate accusationem meam comprobare non potero? Verr. II, 168. neque ulla re alia ... nisi *hac* opera sua comprobari (haec) putant posse; Muren. 71.

conari: qui conari aut sperare possent se tantum imperium posse delere; Sulla 28. quod nihil iam se simile me vivo conari posse arbitrantur; ib. 29. quod .. et conari occultius et efficere cautius potuit; Deiot. 18.

concedere: quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse ... neque temere dicto concedi; Sex. Rosc. 3. id .. concedi potest; ib. 57. cui concedi ... potest? Tull. 56. id vos potestis ... concedere? leg. agr. II, 71. hoc non modo non laudari, sed ne concedi quidem potest; Muren. 8. cui nihil est quod roganti concedi non iure possit; Planc. 25. in qua (condicione) ei ... nihil concedi potest; Phil. XII, 11. quae videbantur ... aliquo modo posse concedi; ib.

concitare: quia nulla iam largitione populum Romanum concitare possunt (homines seditiosi); Sest. 104.

concutere: ut rem publicam concutere posset; Phil. II, 109.

condemnare: quod ... nocens, nisi accusatus fuerit, condemnari non potest; Sex. Rosc. 56. quod aliter condemnari reus ... non potest; Verr. I, 25. quo minus iste condemnari posset; ib. incognita (causa) .. condemnari nemo potest; ib. si posset reus absente accusatore condemnari; ib. II, 99. ut ... ipsae te tuae tabulae condemnare possent; ib. 104. ecquo modo petitorem ipsum Apronio condemnare possent; ib. III, 31. non posse Apronium condemnari; ib. 153. ut de pecuniis repetundis condemnari possit; ib. 222. quo facilius vos hunc ... condemnare possitis; ib. IV, 100. cum ... condemnari reus non posset; Caecin. 29. potuisse honeste ab eo reum condemnari; Cluent. 104. cum ... condemnari non potuerim; dom. 88. potest ... L. Cornelius condemnari? Balb. 46.

condonare: quem ad modum suam partem Roscius ... condonare potuit Flavio; Qu. Rosc. 56. dicit se posse ei condonare edicto hereditatem; Verr. I, 105.

conferre: de communi quodcumque poterat ad se in privatam domum contulit; Quinct. 13. in quem ne falsi quidem causa conferri criminis potuit; Verr. V, 111. quae .. tenuissima suspicio .. in Scamandrum ... conferri potuit? Cluent. 55. omnis nostrorum imperatorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5. cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum; Phil. II, 117. quis est qui possit ... conferre vitam Trebonii cum Dolabellae? ib. XI, 9. f. accedere; Planc. 48. aequari.

conficere: cum ... ipse filiae nubili dotem conficere non posset; Quinct. 98. quaero, is homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76. permagnam eum dicere ex illa re pecuniam confici posse; Verr. I, 138. ea est .. ratio decumanorum, ut sine plurimis litteris confici non possit; ib. III, 112. hoc tantum bellum ... quis umquam arbitraretur ... ab uno imperatore confici posse? imp. Pomp. 31. quam (rem) ille non et consilio regere et integritate tueri et virtute conficere possit; ib. 59. ad id pervenit, quod confici potuit; Cluent. 69. sententiis XVI absolutio confici poterat; ib. 74. quod (patrimonium) hic nobiscum conficere potuit; Flacc. 90. ut illi pecuniam conficere possent; Sest. 94. illum .. arbitrabar ... retinere exercitum ... et bellum conficere posse; prov. cons. 28. ne conficere necessariis suis suam tribum possint; Planc. 45. f. adire, imp. Pomp. 34. cogitare; Catil. IV, 19.

confirmare: quos (obsides) ut incolumis conservare, tueri, confirmare ac recuperare possimus; div. Caec. 72. confirmare hoc liquido .. possum; Verr. IV, 124. omni hoc vobis ratione confirmare possum; leg. agr. II, 14. quod factum non est, ... ferri ad populum aut verbis ullis sanciri aut suffragiis confirmari potest? dom. 47. vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare, improborum reprimere potestis; Sest. 147. neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89.

confiteri: quod tu neque negare potes ... neque cum defensione aliqua confiteri; Verr. I, 144. quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63. quod vel honeste confiteri vel manifesto redarguere possis; Fr. B. XIII, IV, 3.

confligere: „potuisti .. leniore actione confligere"; Caecin. 8. speravit isdem se copiis cum illo posse confligere; dom. 66.

conformare: non nulla forsitan in re conformare et leviter emendare possim; Muren. 60.

confringere: quae (vis) ... tantam conspirationem bonorum omnium confringere et labefactare possit; Catil. IV, 22.

confugere: quo ... confugere posses; Sex. Rosc. 79. nihil est praeterea, quo confugere possimus; Flacc. 4. ad horum fidem ... confugere, ... deorum immortalium numen implorare potero; Scaur. 17.

confutare: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

congredi: si iam ipse coram congredi poteris; Piso 59.

congregari: sine dolo malo posse familiam congregari, hominem occidi; Fr. C. 31.

conicere: conicere potestis; Verr. IV, 129.

conivere: si qui exire volunt, conivere possum; Catil. II, 27.

coniungi: „Cluentii .. ratio cum illis legibus ... nulla potest ex parte esse coniuncta"; Cluent. 96. neminem dubitare existimo quin illa damnatio .. nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; ib. 98. nullo modo illam multam ... cum Cluentii causa posse coniungi; ib. 108. quod me secum ne in beneficiis quidem videbat posse coniungi; prov. cons. 42.

conlocare: nusquam posse eam melius conlocari; Caecin. 15. quid .. est causae quin coloniam in Ianiculum possint || posse || deducere et suum praesidium in ... cervicibus nostris conlocare? leg. agr. II, 74.

conloqui: ne quis cum eis conloqui possit; Milo 60.

conqueri: his de rebus tantis ... neque satis me commode dicere neque satis conqueri neque satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9. quae nemo est quin gravissime et verissime conqueri possit; leg. agr. I, 21.

conquiescere: ne umquam conquiescere possit fletus bonorum; dom. 101.

consecrari: verbone pontificis putetis ... domum unius cuiusque consecrari posse? dom. 119.

consequi: HS sexagiens consequi potuit; Qu. Rosc. 23. qua (ratione) omnis illorum conatus investigare et consequi possim; Verr. a. pr. 48. si quid in dicendo consequi possum; imp. Pomp. 2. quantum defensor purgandis criminibus consequi et dicendo probare potuerit; Cluent. 3. si quae sunt in causa, explicare atque omnia dicendo consequi potuero; ib. 7. qui ... honores ... se consequi posse arbitrantur; Catil. II, 19. id ... se consequi posse; ib. id .. coniectura consequi

possumus; ib. III, 18. si modo id consequi potero; Sest. 5. cum verbis consequi (hunc laudis fructum) non possim; ib. 87. qui ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi; ib. 136. quae nisi vigilantes homines ... consequi non possunt; Cael. 74. quod beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit (civitas Gaditana); Balb. 35. quid .. erat quod ea nocte consequi posset? Milo 49. quibusnam verbis eius laudes ... consequi possumus? Phil. V, 35. causas, ut honorificentissimis verbis consequi potuero, complectar ipsa sententia; ib. XIV, 29. ſ. augere. complecti; Verr. IV, 57.

conservare: qui ... ne animam quidem puram conservare potuisset; Verr. III, 134. se, quod isti paulo magis placeret, conservare aut domi retinere posse; ib. IV, 42. ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; ib. 80. videte ne ... vobis turpissimum sit id ... tueri et conservare non posse; imp. Pomp. 12. neque ex portu neque ex decumis ... vectigal conservari potest; ib. 15. potestne .. nostra maiestas a Gaditanis benigne conservari? Balb. 37. quoniam ex eadem acie conservat quos potest; Marcell. 17. ſ. confirmare; div. Caec. 72.

consistere: diffidebam ... satis animo certo ... me posse in hac causa consistere; Quinct. 77. spes est .. hunc miserum ... aliquando tandem posse consistere; ib. 94. in quo ... ne suspicio quidem potuit consistere; Sex. Rosc. 152. in quo non modo possit, verum putet se posse consistere; Tull. 35. cum ... ille ... non potuerit privatus in civitate consistere; Flacc. 77. nec .. te umquam ... credo posse mente consistere; Phil. II, 68.

consolari: quae (spes) sociorum animos consolari possit; div. Caec. 18. quae (uxor) consolari hominem in malis posset; Verr. V, 92. ut socerum videre consolarique posset; Sest. 7. potest multo facilius se Deiotarus consolari; Deiot. 36.

conspici: ex quibus (templis) hic locus conspici potest; imp. Pomp. 44.

constipari: non modo dena iugera dari vobis, sed ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum; leg. agr. II, 79.

constituere: crimen in eum constituere non tam facile possumus; Verr. III, 109. posse impune praetorem ... supplicium quod velit in eum constituere; ib. V, 168. potestis ... constituere; imp. Pomp. 46. quem ... pertenuis suspicio potuisset ex illo loco testem in A. Cluentium constituere; Cluent. 168. quam ... maiores nostri sceleratis ... civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt; dom. 101. nihil potes in te ... constituere quod sit proprium laudis tuae quin id tibi sit commune cum Plancio; Planc. 7. me qua amentia inductus sit ut contemneret, constituere non possum; Fr. B. VIII, 10.

constringere: qui (consul) eam (praeturam) .. posset .. constringere; Milo 34.

consulere: ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38. rei publicae consulere non possem; ib. III, 33.

consumere: sperat se posse ... id per luxuriam effundere atque consumere; Sex. Rosc. 6. ut dies singulos possis consumere; neque ego non possum; ib. 89.

contemnere: ſ. coërcere; leg. agr. I, 26.

contemplari: id animo contemplare, quod oculis non potes; Deiot. 40.

contendere: tamenne vereris ut possis hoc contra Hortensium contendere? Quinct. 78.

continere: neque .. potest exercitum is continere imperator; imp. Pomp. 38. si ... nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6. nemo erat qui in ipso dolore risum posset continere; Phil. II, 93.

contingere: num quis est .. tam demens qui hoc P. Clodio vivo contingere potuisse arbitretur? Milo 78.

convalescere: ut ... convalescere aliquando et sanari civitas posset || possit ||; Sulla 76.

convellere: quae ... pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51. quas leges ... potuit .. nemo convellere; Piso 10.

convenire: res convenire nullo modo poterat; Quinct. 21. quos (liberos) neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere ... potes ostendere; Sex. Rosc. 79. quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; Verr. III, 206. te per eos dies nemo tuae domi convenire, nemo in foro videre potuit, ib. V, 137. usu non potuit (convenire in manum); Flacc. 84. ut ei cum Curio consessore ... facillime possit convenire; Phil. V, 13.

converti: neque .. potest quisquam nostrum subito fingi neque cuiusquam repente vita mutari aut natura converti; Sulla 69. quod non sentiunt ... illius furentis ... impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

corrumpere: iudicium sine magno multorum periculo posse corrumpi; div. Caec. 25. nulla est .. laus ibi esse integrum, ubi nemo est qui .. possit ... corrumpere; Verr. a. pr. 47. qui .. Volteium corrumpi pecunia putet posse; ib. III, 156. Apronius .. Metellum non ... posset corrumpere; ib. 158. ne pretio quidem corrumpi iudex in eius modi causa potest; Caecin. 72. si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis *potuit voluptate corrumpere*; Flacc. 5 (§. 49). ne corrumpi tabulae facile possint; ib. 21.

credere: res tam scelesta ... credi non potest; Sex. Rosc. 62. potest .. testibus iudex non credere? ... ab religione remotis non solum potest, sed etiam debet; Font. 21. quod credi non potest; Sulla 22. is homo est, ... ut hoc credi possit? ib. 58. de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? Milo 13.

crescere: accusarem alios potius, ex quibus possem crescere; Sex. Rosc. 83. ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77.

cupere: neque .. quisquam potest exercitum cupere aperteque petere, ut non praetexat cupiditatem triumphi; Piso 56.

custodire: QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTERUNT; Quinct. 84. QUOD NON POTERUNT (recte custodire); ib.

damnari: his iudiciis ... pecuniosum hominem ... neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; ib. 38. in hoc homine statuetur, possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus .. damnari; ib. 47. neque ... poterant iudicio .. hi damnari; Fr. C. 7.

dare: quem ad modum sine periculo suo dare (pecuniam) possent non videbant; Verr. I, 106. quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? ib. III, 34. „quid .. a me tibi nummorum dari potest?" ib. 196. qui decem laudatores dare non potest; ib. V, 57. *quod .. iure umquam dari posse ne putare quidem deberet;* Tull. 12. *ut augendae rei negotiando operam dare posset;* ib. 14. nec homo occidi nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. quod dari populo nullo modo poterat; leg. agr. II, 19. quae fides ... qui potuit sine senatus consulto dari? Rabir. 28. potuit dare Sextilius; Flacc. 35. nec ... possum tantum meo ingenio dare; Sulla 40. quia maius est beneficium, quam posse debet civis civi dare; ib. 72. quoad aetas M. Caelii dare potuit isti su-

spicioni locum; Cael. 9. est .. haec condicio ... huius .. populi ... posse suffragiis vel dare vel detrahere quod velit cuique; Planc. 11. cui non apud senatum ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari potest; Piso 98. salutem tibi eidem dare possunt; Planc. 102. qui refellemus potuisse non dare, si noluisset? Scaur. 19. hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; Phil. II, 119. nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; Phil. V, 3. quae dare nullo modo possumus; Phil. XII, 11.

debilitare: quid est quod animum meum frangere aut debilitare possit? sen. 36. nulla est .. tanta vis quae non ferro ... debilitari frangique possit; Marcell. 8.

decernere: aliter decernere ... non potuisti; Verr. V, 56. potuit nihil decerni? Cluent. 136. sin .. sine eis ... nihil decerni libere potuit; dom. 10. videbat ... nihil posse decerni; Phil. VIII, 5. quid .. atrocius potuit, quid severius decernere? ib. XI, 15. honores ei decrevi quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.

decidere: potui (decidere) exemplo multorum; Qu. Rosc. 32.

decipi: ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44.

declarare: ut ... quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis; Phil. V, 2.

dedicare: ut quicumque ... quo modo velit possit dedicare? dom. 127. quae (curia) poterat sine cuiusquam incommodo dedicari; ib. 131. non videri eam (concordiam) recte posse dedicari; ib. 136.

deducere: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25. quae (pecunia) potuerit Heium ... a pietate .. deducere; Verr. IV, 12. quod .. deduci de sententia possunt; Catil. II, 18. possesne ... eo coloniam novam iure deducere? Phil. II, 102. ſ. conlocare; leg. agr. II, 74.

deesse: posse te et illi .. iudicio non deesse et causae ... satis facere arbitrabor; div. Caec. 47. ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Verr. III, 162. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3. cum ... huic .. accusatores ... deesse non possint; Cluent. 167. cuius ego voluntati ... nullo modo deesse possum; Balb. 4. sic ... nullo modo mihi deesse posset oratio; Deiot. 6.

defendere: utrum possitne se contra luxuriem ... rusticana illa ... parsimonia defendere; Quinct. 92. qui (filii) et sentire et defendere facile possent; Sex. Rosc. 64. non potest in accusando socios vere defendere is; div. Caec. 32. qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; ib. 67. quae (facultas dicendi) ... istius vitam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; ib. I, 4. nihil .. sibi reliqui fecit quod defendi aliqua ratione posset; ib. II, 101. si hoc crimen ... ne Lepidi quidem (facto) potes defendere; ib. III, 212. si posset defendere; ib. 213. utinam posset ... hoc crimen ... defendere! ib. 224. quem (locum) vel pauci possint defendere; ib. V, 84. si ita posset defendere; ib. 148. te .. nullo modo posse defendere; Caecin. 85. cum ... populus Romanus in hoc homine suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? Cluent. 92. si honeste putasset eius modi causam posse defendi; ib. 109. quo minus .. hanc causam .. libere possem defendere; ib. 142. per se ipsam causam sine lege .. posse defendi; ib. 145. quam (legem) consul ... popularis ... libenter posset defendere; leg. agr. II, 15. habetis eum consulem, qui ... ea quae statueritis ... defendere et ... praestare possit; Catil. IV, 24. neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... idem (maleficium) ... defendere; Sulla 19. neque tecta neque templa ... ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19. potui ... me vi .. defendere; ib. 33. ut vitam suam posset defendere; Sest. 78. ut etiam acta illa Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44. si Milo admisisset aliquid, quod non posset honeste vereque defendere; Milo 64. qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; ib. 91. ut me ... facile possem defendere; Phil. I, 13. ut rem publicam ... possit defendere; ib. III, 5.

deferre: ut praeclarum .. munus ... tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.

defigere: quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro ... defigere; Verr. V, 170.

definiri: ſ. circumscribi.

deicere: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; Tull. 53. deici .. nullo modo potuisse, qui non accesserit? Caecin. 36. deiectus .. qui potest esse quisquam? ib. 50. nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; ib. 76. eum qui non possideat, negas deici posse; ib. 90. posse (deici) concedis; ib. eum deici posse, qui tum possideat, qui non possideat, nullo modo posse; ib. quod negabas quemquam deici posse; ib. si deici nemo potest, qui non possidet; ib. 91.

delectare: in quo (sacrario) signa pulcherrima ... quemvis nostrum ... delectare possent; Verr. IV, 4. quid est, ... quod te iam in hac urbe delectare possit? Catil. I, 13. nihil me mutum potest delectare; ib. III, 26. ſ. decipi.

delegare: si hoc crimen optimis nominibus delegare possumus; Font. 18.

deleniri: ſ. capere; Cluent. 13.

delere: conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere ac tollere potestis; Verr. a. pr. 49. se tantum imperium posse delere; Sulla 28. quos ferro ... delere non potuerunt; Sest. 2. neque .. me stante ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37. quod nulla vi moveri neque deleri potest (solum); Phil. IX, 14. quod si ea, quae decrevimus, obruere, num etiam memoriam rerum delere possumus? ib. XII, 12.

deliberare: ut .. deliberare plebes Romana possit; leg. agr. II, 66.

deligere: si deligere potuisses; Font. 49. ut ... non bellici consilii auctores ... senatus more maiorum deligere posset? Vatin. 35.

deminui: nihil .. potest de tutela legitima nisi omnium tutorum auctoritate deminui; Flacc. 84.

demonstrare: me posse causam commodius demonstrare quam antea demonstrata sit; Quinct. 34. qui nullo suo peccato impediuntur quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34. ipsam causam ... demonstrare non posses; ib. 43. id ipsum tabulis demonstrari non potest; Verr. IV, 36. quod nec atrocius verbis demonstrari potest ... neque apertius oratione mea fieri; Tull. 2. quis est qui ... eius rei leniorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? Caecin. 9. ea, quae paucis demonstrari potuerint; Cluent. 160.

demovere: sperabam hanc a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4. ut ne quis te de vera ... possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. quem neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu ... demovere;

Sest. 101. qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53. quae (virtus) numquam vi ulla .. potest demoveri loco; Phil. IV, 13.

denegare: nihil erit quod non putent posse (se) suo iure denegare; leg. agr. II, 21.

denuntiare: ſ. cogere; dom. 117.

depellere: qui hac una medicina sola potuit a rei publicae peste depelli; Sest. 43. quonam modo ea aut depellere potuissetis aut ferre? Milo 76. quem de suscepta causa ... nulla contumelia ... possit depellere; Ligar. 26.

deperdere: cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; Caecin. 102.

deponere: odium vel .. mitigari potest vel ... deponi vel ... leniri vel ... sedari; Quir. 23. possum etiam ... inimicitias rei publicae causa deponere; prov. cons. 47. hanc tu .. potuisti aequo animo tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31. ſ. capere; Quinct. 45.

depravari: ea, quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.

deprecari: is ullam ab sese calamitatem poterit deprecari? Verr. I, 157.

deprehendere: si quas (mulierculas) a praetore abeuntis possent deprehendere; Verr. III, 31. scutorum ... multitudo deprehendi posse iudicabatur; Milo 64.

derivare: ſ. communicare.

describi: nisi .. hactenus ista formula testimonii ... describi ac distingui potest; Flacc. 36.

deserere: quam (causam) nec industrius *homo* nec misericors ... deserere possit; Muren. 9. „fidem Dolabellae" ... deserere homo pius non potest; Phil. XIII, 42.

desiderare: quid est quod possit quisquam manifestius hoc desiderare? Verr. III, 144.

despicere: non video ... in hac mea mediocritate ingenii quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

deterrere: testis ... quivis ... impelli, deterreri, fingi, flecti potest; Scaur. 15. antea deterrere te ne popularis esses non poteramus; Phil. VIII, 19.

detorqueri: quae (voluntas) facillime fingi, nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22.

detrahere: (quicquam) quod ei detrahere possis; Sex. Rosc. 147. si potest ista pecunia ... detrahi; Verr. III, 182. certe nihil potest esse detractum; Font. 3. aliquid de eius ... gloria detrahi posse; leg. agr. II, 54. quo facilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2. mihi quod potuit vis ... detrahere, eripuit; Quir. 19. ut nihil de capite civis ... sine iudicio ... populi ... detrahi possit; dom. 33. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest, quod non ... facile restituat; Rab. Post. 44. P. Clodius cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38. in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2. ſ. dare; Planc. 11.

detrudi: potestne detrudi quisquam, qui non attingitur? Caecin. 49.

deturbare: quasi ... potueris P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83.

devorare: urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.

dicere: dici vix potest quam multa sint quae respondeatis ante fieri oportere; Quinct. 54. dici id non potest; ib. 60. quid aliud dicere possit non reperio; ib. 63. qui minimo periculo possem dicere; Sex. Rosc. 5. qui (accusator) de ea re posset dicere aliquid; ib. 28. neque plura ... dici possunt; ib. 33. nihil potes dicere; ib. 54. cum ... aliquid habeat quod possit criminose ... dicere; ib. 55. ut ... dicere possitis; ib. 57. eorum, qui possunt (causam publicam dicere); ib. 59. ut te copiosius quam me putem posse dicere; ib. 89. et Erucius ... posset ea quamvis diu dicere, et ego .. possum; ib. 91. permulta sunt, quae dici possunt; ib. 94. haec possum omnia vere dicere; ib. 107. una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; ib. 123. quo nihil captiosius ... potest dici; Qu. Rosc. 52. neque est quod possim dicere; div. Caec. 36. cum possit aliquanto clarius dicere quam ipse primarum (partium); ib. 48. quid ad haec dici potest? ib. 52. quid habes quod possis dicere quam ob rem ... cuiquam anteponare? ib. 59. possem || possum || deinceps totam rem explicare, deinde ... id, quod accidit, dicere; Verr. I, 28. non .. potest dicere; ib. 70. si quid esset quod posset dicere; ib. 71. illud quod neque taceri ullo modo neque dici pro dignitate potest; ib. 86. de contumeliis ... in magistratum Milesium tametsi dici ... vehementer potest; ib. non .. hoc potest hoc loco dici; ib. 118. quid est quod de hoc dici possit? ib. nihil ut quisquam posset dicere; ib. 141. ut possim aliquo modo aliquando de eis rebus ... dicere; ib. II, 1. quando iste sententiam dicere ... poterit? ib. 76. nec potest aliter dicere; ib. 141. non .. poteris aratores tibi iratos esse ... dicere; ib. 151. si causas cur te oderint non possum dicere; ib. 166. potes .. dicere nihil tibi obesse oportere ... Siculorum omnium testimonia? ib. 168. quae ex societatis litteris dicere in istum et proferre possemus; ib. 171. tantum possem in te dicere, quantum in litteris invenissem; ib. 176. num poteris dicere .. nihil in istis fuisse litteris quod Verrem laederet? ib. 178. ut hoc posses dicere; ib. III, 132. non potest hoc dicere is; ib. 151. non .. hoc ... possum .. dicere audacius esse; ib. 169. quid tui scribae fecerint tu potes dicere; ib. 182. qui poterit dicere? ib. 205. quid possumus contra illum praetorem dicere? ib. 223. vellem .. hoc posset dicere; ib. 225. qui poterat quicquam eius modo dicere? ib. IV, 16. non possum dicere planius; ib. 27. ut posset dicere se emisse; ib. 53. contra dici nihil potest; ib. 126. dici vix potest; ib. 127. in quibus (tabulis) ostendunt ... perscripta .. plura etiam quam ego potui dicere; ib. 140. quid hoc loco potes dicere? ib. V, 11. ne hoc posses dicere; ib. 120. in illa .. calamitate ... fuisse commumem .. Venerem possumus dicere; ib. 132. ne possis dicere me ... hoc fingere; ib. 164. ut hunc illum esse possim dicere; ib. dici non potest; Tull. 48. non video quid impudentius dici possit; Caecin. 4. gravius aliquid in quempiam dici potest? ib. 29. quid stultius maioribus nostris dici potest? ib. 40. dici in hac causa potest? ib. 41. potes .. dicere non ei vim fuisse impedimento? ib. 48. poterisne dicere deiectum esse eum? ib. 49. eos .. vere possumus dicere esse deiectos; ib. 50. illud .. potest dici iudici ab aliquo ... homine ... gratioso; ib. 72. hoc non potest (dici); ib. me posse pro meo iure dicere; ib. 85. potest hoc dici; imp. Pomp. 20. quae copiosissime dici possunt; Cluent. 29. se cetera de illo loco ... non posse dicere; ib. 59. multa dici possunt; ib. 63. multa sunt, quae dici possunt; ib. 167. mihi .. venit in mentem quid dici possit; ib. 183. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; leg. agr. II, 39. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; ib. 64. quid ad haec possumus dicere? ib. 76 idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; ib. 83. ne illud quidem dici potest; ib. 84. quem vere patrem patriae ... possumus dicere; Rabir. 27. nihil .. in vitam L. Murenae dici potest;

Muren. 14. possum de L. Philo ... dicere haec eadem; ib. 66. non dicere pro nobis, non spondere, non vocare domum suam possunt; ib. 71. sine gemitu hoc dici non potest; ib. 84. quia suspiciose dici poterat; Flacc. 5 (§. 48). quid hoc impudentius dici aut fingi potest? ib. 56. omnia, quae dici possunt in hominum levitatem; ib. 66. quibus de rebus ... hoc possum dicere; Sulla 27. nihil .. est quod in hac causa dici possit vehementius; ib. 76. potest quisquam dicere umquam meliores ... consularis fuisse? ib. 82. non .. possum dicere; sen. 16. ipsa .. patria ... dici vix potest quid caritatis habeat! Quir. 4. quem tu ipse non poteras dicere non licere esse Romae; dom. 51. ubi tu te popularem ... potes dicere? ib 77. nihil .. poterat dicere qua re rata non essent (ea); ib. 84. quid magis inquinatum ... dici potest? har. resp. 25. quid gravius dici potest? ib. 37. possum multa dicere de liberatitate; Sest. 7. neque eorum .. nomina poterat dicere; ib. 23. quae mihi ita ... scripta videntur esse, ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; ib. 122. quem quidem ego possum dicere; ib. 140. quis est ... qui isti aetati ... non possit quam velit petulanter ... maledicere? Cael. 8. quo loco possum dicere id; ib. 18. quae dici in eam sententiam possunt; ib. 29. possum dicere mores M. Caelii longissime a tanti sceleris atrocitate esse disiunctos; ib. 53. possum ... de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. quid .. potuit dici imperitius? Balb. 20. quae mihi tum ... vere posse dici viderentur; ib. 38. in quo (convivio) nemo potest dicere utrum iste plus biberit ... an effuderit; Piso 23. ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. quid .. potest dicere cur ista editio non summam habeat acerbitatem? ib. 39. iubes Plancium de vitiis Laterensis dicere. nihil potest; ib. 63. ut miserabiliores epilogos possem dicere; ib. 83. sine tensis .. quid potero dicere? ib. qui quod dici potuit non dixerim; ib. 85. admonuisti ... dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; ib. quid tam [perversum] praeposterum dici aut excogitari potest? Rab. Post. 37. quid .. nobis duobus .. laboriosius ... dici aut fingi potest? Milo 5. quid hac quaestione dici potest integrius? ib. 60. non potest dici satis, ne cogitari quidem, quantum in illo sceleris ... fuerit; ib. 78. constantiam dico? nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar. 26. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius? Phil. I, 18. quid hac postulatione dici potest aequius? ib. 27. in quo potes me dicere ingratum? ib. II, 6. sunt quaedam (flagitia), quae honeste non possum dicere; ib. 47. ex quibus (possessionibus) praeter partem Miseni nihil erat quod is posset suum dicere; ib. 73. magis proprie nihil possum dicere; ib. 77. quid satis potest dici de tanta impudentia? ib. 104. quid potes dicere cur alia (acta Caesaris) defendas, alia non cures? ib. 111. ut ... possemus ea, quae sentiremus, libere dicere; ib. III, 5. quid potest dicere quin ... se hostem confessus sit? ib. 21. uti senatus ... tuto haberi sententiaeque de summa re publica libere dici possint; ib. 37. an ille non potuit ... legiones Antonio ... tradere, domum redire, triumphare, primus in hoc ordine ... sententiam dicere? ib. VI, 8. de qua (statua palmari) ... non possem sine risu dicere; ib. 15. quo quid absurdius dici aut existimari potest? ib. VIII, 4. illud .. quis potest bellum esse dicere? ib. 5. possum dicere; Fr. B. VI, 8. possum (dicere); ib. 9. quid .. potes in defensione tua dicere, quod illi non dixerint? ib. VIII, 16. quae (testimonia) ... possum dicere; ib. C. 8. ſ. conqueri; Sex. Rosc. 9. convenire; Verr. III, 206.

differre: ut ei ... neque legitimum tempus ad ulciscendum exspectare neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; Verr. I, 81. ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19.

diiungere: quaero qui possis eos ... testimonio diiungere; Vatin. 40.

diluere: quo facilius crimen inimicorum diluere possem; Verr. V, 77.

dimittere: possemus hanc iniuriam .. nominis Romani inultam .. dimittere? Verr. V, 149.

discedere: iam tu potes liberatus discedere molestia ... non minore quam Quinctius; Quinct. 44.

disceptare: possumus aliquando ... sine periculo fortunarum de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. posse eum cum eo disceptare; Tull. 20. quod ... condicione aequa disceptari posse non putarunt; Cluent. 94.

discere: quod tu ipse potuisti in tua causa discere; dom. 77.

discrepare: quod in eo ... nullo modo possunt inter se discrepare; Muren. 28.

discribere: non Archimedes melius potuit discribere; Cluent. 87.

disputare: quod causa prorsus quod disputari posset nihil habebat; Verr. II, 55. quod disputari contra nullo modo potest; leg. agr. II, 40. cum illis .. possum aliquid disputare; dom. 20. non potero equidem disputare; Scaur. 17.

dissentire: ne ei quidem ipsi ... ab iudicio omnium mortalium ... dissentire possunt; Phil. IV, 9. sine verborum contumelia a te dissentire possum, sine animi summo dolore non possum; ib. VIII, 17.

dissidere: talis vir ... a re publica dissidere nullo pacto potest; Phil. XIII, 8.

dissimulare: cum dissimulare non posses; Verr. III, 131. qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; ib. 144. non possum dissimulare; ib. V, 3. potero dissimulare? ib. 179. nec dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54. ea ... dissimulare non possum; Catil. IV, 14. neque .. dissimulari tantum scelus poterat nec latere; Sest. 25.

dissolvi: qui ... dissolvi nullo modo possunt; Catil. II, 18.

distinguere: putasne te posse, quae C. Verres ... peccarit, ... criminibus et oratione distinguere? div. Caec. 38. ea (crimina) quo pacto distinguere ac separare possim nescio; Verr. IV, 88. ſ. describi.

distrahi: ut ab eis membra citius divelli ac distrahi posse diceres; Sulla 59. hic aequo animo esse potuit belli discidio distractus a fratribus? Ligar. 5.

disturbare: cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; Tull. 53.

divelli: quae (conscientia) a nobis divelli non potest; Cluent. 159. neque ab eo divelli possunt; Catil. II, 22. ſ. distrahi; Sulla 59.

divendere: ut ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

dividi: qui (ager) dividi plebi Romanae non potest; Flacc. 80. qui (ager) ... dividi possit; Phil. V, 53.

divinare: neque .. quisquam divinare poterat te postulaturum; Quinct. 60. cuius rei causa venerat Ameriam? „non possum .. divinare"; Sex. Rosc. 96. quisquamne divinare potest, quid vitii in auspiciis futurum sit, nisi qui de caelo servare constituit? Phil. II, 81.

docere: si modo te posses docere emisse; Verr. IV, 28. non satis est posse docere se deiectum; Caecin. 92. ea Cn. Pompeium neque ... litterae neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15.

dominari: sese in iudiciis diutius dominari posse; div. Caec. 24.

dubitare: poteritisne dubitare .. quis indicarit? Sex. Rosc. 107. dubitare quisquam potest? div. Caec. 65. potestis dubitare quin istum fortuna ... voluerit .. ad vestrum iudicium reservare? Verr. I, 71. quis dubitare posset? ib. II, 18. quis posset dubitare quidnam esset futurum? ib. 70. qua de re dubitare nemo possit; ib. 119. de tritici ... numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium ... pervenerit? ib. III, 76. num quis poterit dubitare? ib. 111. is possitne de istius improbitate dubitare? ib. 143. non possum dubitare quin is ... statuat; ib. 144. tametsi dubitari non potest; ib. V, 11. potes de damnatione dubitare? ib. 74. dubitari hoc potest? Tull. 55. qui potest dubitari? Muren. 22. si factum est, quin contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. quid est quod possimus de Syria Macedoniaque dubitare? prov. cons. 3. vos potestis dubitare quid fecerit? Milo 44. an potest quisquam dubitare quin, si Q. Ligarius in Italia esse potuisset, in eadem sententia fuerit futurus? Ligar. 34. num, utrum horum sit, dubitare possumus? Phil. IV, 8. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possimus? ib. 10. si quis dubitare adhuc potuit; ib. XIII, 22.

edere: „nec scriptum habeo nec possum edere“; Verr. IV, 36.

ediscere: si ... aliquid eius modi ediscere potueris; div. Caec. 43.

educere: quos educere invitos in provinciam non potuit; Fr. B. III, 2.

effari: quid est mirum, si iste ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari? dom. 141.

effeminare: f. attenuare.

efferre: quicquid ex sese posset (provincia) efferre; Verr. II, 5.

efficere: quas res ... superbia in contumeliis efficere potuisset; div. Caec. 3. in quo quid eniti aut quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. liciti sunt usque adeo, quoad se efficere posse arbitrabantur; Verr. III, 77. quantum ille bonis suis omnibus efficere non posset; ib. 129. ait omnia pecunia effici posse; ib. 155. quid ex eo boni sperari atque effici potest? ib. 160. quid ea (ratio) sustinere, quid pati, quid efficere possit; ib. 199. vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; ib. V, 48. tantum victus efficere potuit; imp. Pomp. 25. quantam (vilitatem) vix in summa ubertate agrorum diuturna pax efficere potuisset; ib. 44. negavit quemquam esse in civitate praeter se, qui id efficere posset; Clueni. 69. ne ille omnia vi posset efficere curavit; sen. 19. haec ut efficere posset; Sest. 84. nisi .. hoc mediocri virtute effici potest; Rab. Post. 41. si possim efficere ut Milonem absolvatis; Milo 79. qui non quid efficere posset in re publica cogitavit; Phil. I, 15. si exitus C. Caesaris efficere non potest, ut malis carus esse quam metui; ib. 35. quantum cura ... niti atque efficere potero; ib. IV, 16. cum speraretis nihil esse quod non illius auctoritate ... effici posset; ib. IX, 8. ut effici non possit; ib. XI, 36. si talem (pacem) potest efficere; ib. XIII, 9. f. conari; Deiot. 18.

effugere: non dubito quin offensionem neglegentiae vitare atque effugere non possim; Verr. I, 103. ex his .. tu rebus effugere te posse confidis? ib. II, 105. effugere non posses; ib. III, 169. te ... testimonium .. effugere non posse; ib. IV, 44. cum ipsi (praefecti navium) neque repugnare neque mari effugere ... possent; ib. V, 91. qua effugere possent; Caecin. 26. cum .. testem illum effugere non possit; Flacc. 41. qui ... neque vim praetoris nec multitudinem creditorum ... effugere potuisset; sen. 11. nullius ... iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108. infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11. quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit in tam maledica civitate? ib. 38. cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; ib. haec cum tu effugere non potuisses; Scaur. 45. quorum ... alterum effugere nemo potest; Phil. VIII, 29. cuius .. crudelitatem effugere non potuissem; ib. XV, 20.

effundere: f. consumere; Sex. Rosc. 6.

egredi: extra quos (terminos) egredi non possim; Quinct. 35.

eici: potest pulsus, fugatus, eiectus (esse); Caecin. 50.

elabi: nec elabi ... poterat Albius nec ... relinquere accusationem Cluentius; Cluent. 86. ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? dom. 104. f. emitti.

elicere: si ad eam (maiestatem) retinendam Gaditanos praemiis elicere non possumus; Balb. 37. in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3.

eligere: quam potuit urbem eligere .. opportuniorem ad res gerundas? Phil. III, 6.

eloqui: timeo quidnam ... eloqui possim; div. Caec. 42.

elucere: quid est .. ubi elucere possit prudentia? Font. 22.

eludere: quibus (consulibus) ... coniventibus.. speraret posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32.

eluere: elui non potest (macula); Sex. Rosc. 66. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63. num elui praedicatio crudelitatis potest? Phil. XII, 12.

emanare: nequaquam .. similiter oratio mea exire atque in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.

emendare: f. conformare.

emere: quo cetera facilius emere .. posset; Verr. a. pr. 8. ut ille ... desinat ea se putare *posse* emere; ib. III, 144. ubi emere (frumentum) non possim; ib. 193. nihil est quod non emi possit; leg. agr. I, 15. emere agros ... quos volent ... poterunt; ib. II, 34. nulla se pecunia fundum cuiusdam emere potuisse; ib. 82.

emitti: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest neque opibus ... iudicia perfringere; Sest. 134.

emori: si emori aequo animo non potes; Catil. I, 20. haec ipsa vis est, non posse emori? Sest. 80. neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50. fecisset certe, si sine maximo dedecore tam impeditis suis rebus potuisset [emori]; Rab. Post. 29.

enarrare: nullius dicendi ... tanta vis (est) ... quae non dicam exornare, sed enarrare .. res tuas gestas possit; Marcell. 4.

eniti: quantum facere enitique potui; Phil. II, 23. f. efficere; div. Caec. 26.

enumerare: tuos (triumphos) enumerare non possumus; Deiot. 12. f. augere.

erigere: ne quando recreata exsurgere atque erigere se possent; leg. agr. II, 87.

eripere: nisi forte tu ... quod huius est ... huic eripere potes; Qu. Rosc. 56. quis hoc non intellegit, istum ... ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse? Verr. I, 9. ne actor quidem est is, cui reus tam nocens ... aut occulte surripi aut impune eripi possit; ib. 10. non vereor ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis

eripere ... possit; ib. 14. eum, quem eripere belli ac victoriae lege posset; ib. II, 50. cuius iste fidei ... nulla ratione eripi possit; ib. III, 64. quia non potuerat eripere argentum ipse; ib. IV, 39. „ut ne eripi quidem pecunia posset"; Cluent. 81. ut invitis eripi nullo modo possit (potestas); leg. agr. II, 32. horum .. faces eripere de manibus et gladios extorquere potui; Sulla 28. L. Sulla ... comitiis centuriatis civitatem eripere non potuit; dom. 79. ut quodam tempore homines ... tantum .. haberent, quantum manu ... eripere aut retinere potuissent; Sest. 91. possumne eripere orationi tuae contentionem vestrum? Planc. 17. nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41. nec vos huic ... quicquam praeterea potestis eripere; ib. 46. dictitabat consulatum Miloni eripi non posse, vitam posse; Milo 26.

errare: ne quis .. in ... ratione actionis errare possit; Qu. Rosc. 24.

esse: mediocri quaestu contentus esse non poterat, Quinct. 11. quod ... [in] tanta felicitate nemo potest esse; Sex. Rosc. 22. cupiditates .. quae possunt esse in eo? ib. 39. quid poterat tam esse suspiciosum? ib. 64. quod ne pii quidem sine scelere esse potuerunt; ib. 66. quod mihi maximo argumento ad huius innocentiam poterat esse; ib. 75. eum (accusatorem firmum) ego si te putem cupere esse, facile intellego esse non posse; div. Caec. 29. ut esse possent (haec in me); ib. 40. quo paratior ad usum forensem .. esse possim; ib. 41. ut id multis satis esse possit; Verr. a. pr. 4. ut perspicuum cuivis esse posset; ib. 6. ut is ... cum populo Romano ... in gratia esse possit; ib. 51. non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis ... gratius populo Romano esse possit; ib. I, 14. cuius damnatione totus ordo cum populo Romano ... in gratia posset esse; ib. 21. non .. potest ea natura ... hoc uno scelere esse contenta; ib. 40. se demonstrat incolumem esse non posse; ib. 72. si potest tibi dicto audiens esse quisquam; ib. 114. fere nullam esse columnam, quae ad perpendiculum esse possit; ib. 133. quid poterat esse apertius? ib. 149. ut salvi esse non possent; ib. II, 8. in qua (causa) ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; ib. 20. ut ... senatus Syracusanus sine lacrimis et gemitu in curia esse non posset; ib. 50. num cui dubium esse poterit? ib. 145. ne ea res C. Verri fraudi esse posset; ib. 173. ut res quam maxime clara ac testata esse posset; ib. 187. ut omnibus ... utriusque audacia perspicua esse posset; ib. 189. ne hoc aut longius aut obscurius esse possit; ib. 190. quae (vitia) possunt in homine perdito nefarioque esse; ib. III, 5. potest ei non inimicus esse? ib. 6. qui religiones deorum immortalium retinere volt, ei ... inimicus non esse qui potest? ib. qui ita vixerint, ut sine vestro praesidio salvi esse non possint; ib. 8. qui in omnibus isti rebus par ... esse possit; ib. 23. ut ... sine eo iste esse non posset; ib. quae potest esse controversia? ib. 35. quid .. in eo periculi posset esse? ib. 39. dubitatio damnationis ... quae poterat esse? ib. 70. haec ... obscura esse possunt? ib. 73. ut ipsius voluntas ei posset esse pro lege; ib. 82. possesne severis iudicibus salvus esse? ib. 121. quae infamiae nobis omnibus esse possint; ib. 144. qui .. usui rei publicae possent esse; ib. 161. potest quicquam esse certius? ib. 178. collybus esse qui potest? ib. 181. si mihi tecum neque de annona neque de aestimatione tua potest esse controversia; ib. 194. quid esse reliqui poterat ei? ib. 198. quid .. potest esse in calamitate residui? ib. 226. quae ornamento urbi esse possent; ib. IV, 72. ut de istius facto dubium esse nemini possit; ib. 91. neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse, qui possumus? ib. 115. quae ornamento urbi esse possent; ib. 120. qui ... tam delicati esse non possumus; ib. 126. in metu belli furandi locus qui potest esse? ib. V, 10. quae praedandi potest esse ratio? ib. nisi qui .. socius ... libidinis esse posset; ib. 30. numquid dubium poterit esse? ib. 50. cui potest esse dubium? ib. 61. iudex esse bonus nemo potest, qui suspicione certa non movetur; ib. 65. cum ea res ... provinciae saluti ... posset esse; ib. 80. ut propugnaculo ceteris posset (illa navis) esse; ib. 89. poterone esse in eos vehemens? ib. 104. ne maeror parentum ... magistratibus nostris quaestui possit esse; ib. 130. quasi ... ulla possit esse causa cur hoc cuiquam civi Romano iure accidat; ib. 141. res ut nemini dubia esse posset; ib. 158. ubi neque noti esse eis ... neque semper cum cognitoribus esse possunt; ib. 167. ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. qui huius virtuti atque innocentiae testimonio* possint esse || quae ... possit ||; Font. 16. quibus * populi Romani imperium incolume esse non possit; ib. 17. qui (Marius) Indutiomaro ... par in bello gerendo esse possit; ib. 36. huic .. virgini quid est praeter patrem quod ... carum esse possit? ib. 47. haec salva esse non possent; ib. 48. non posse heredem esse Caesenniae Caecinam; Caecin. 18. nihil est quod aequabile inter omnis atque unum omnibus esse possit; ib. 70. qui .. potest iure Quiritium liber esse is? ib. 96. cum ex nostro iure duarum civitatum nemo esse possit; ib. 100. ut eis (vectigalibus) ... vix contenti esse possimus; imp. Pomp. 14. requiretur fortasse .. quem ad modum ... reliquum possit magnum esse bellum; ib. 22. quod .. genus esse belli potest? ib. 28. nos ... nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus; ib. 55. C. Falcidius, Q. Metellus ... anno proximo legati esse potuerunt? ib. 58. cum manifesto venenum deprehendisset ... neque in causa ulla dubitatio posset esse; Cluent. 20. nullam accusatoris esse causam potuisse cur iudicium vellet corrumpere; ib. 62. qui pecuniosum inimicum haberet, incolumem esse neminem posse; ib. 77. eum ... salvum esse non posse; ib. 85. nedum his temporibus ... salvi esse possimus; ib. 95. potest esse dubium, quin illa damnatio Staieni non ... sit contra Cluentium? ib. 102. potuit esse innocens Falcula; ib. 113. potest idem postea et miles esse melior et vir bonus et civis utilis; ib. 128. neque .. hoc homine sanctior neque probior ... esse quisquam potest; ib. 133. ut liberi esse possimus; ib. 146. quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; ib. 149. ut ... salvi esse possimus; leg. agr. I, 16. magnificentius atque ornatius esse illo nihil potest; ib. II, 4. ut aliquando in otio possit esse; ib. 9. ut impune in otio esse possimus || possemus ||; ib. qui possum non esse popularis; ib. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; ib. 36. qui ... armati in civis ... esse possint; ib. 82. quod ... ibi gloriae cupiditas esse non potest; ib. 91. qua in causa tute profecto fuisses, si per aetatem esse potuisses; Rabir. 25. potestne tibi ... huius caeli spiritus esse iucundus? Catil. I, 15. me nullo modo posse isdem parietibus tuto esse tecum; ib 19. neque .. isti ... alia ratione ulla salvi esse possunt; ib. II, 18. ut ... omnes salvi esse possitis; ib. 28. providi, .. quem ad modum ... salvi esse possemus; ib. III, 3. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; ib. 18. qui salva urbe salvi esse possent; ib. 25. ut in perpetua pace esse possitis providebo; ib

29. eum civem nullo modo esse posse; ib. IV, 10. ne quis ... in perniciem populi Romani .. popularis esse possit; ib. quis mihi in re publica potest ... esse coniunctior? Muren. 3. quibus remotis hoc vitium omnino esse non potest; ib. 13. dignitas in tam tenui scientia non potest esse; ib. 25. id esse gratum nullo modo potest; ib. 28. vestra responsa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; ib. 29. neque .. esse (vir iustior) potes; ib. 64. quod nemini dubium potest esse; ib. 68. potest (oratio mea) esse infinita; Flacc. 12. qui ... summo .. in amore esse ... non potuerit; ib. 18. quisquam esse testis potest? ib. 22. cum ipsius praesentis nomine tuta omnia ... esse poterant; ib. 29. neque ... tunc princeps ad salutem esse potuissem; Sulla 9. illius ... coniurationis ... testis esse non potui; ib. 12. quorum testes esse possemus; ib. 13. non possunt omnes esse patricii; ib. 23. quae (litterae) subsidio oblivioni esse possent; ib. 45. te .. existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; ib. 50. qua (patria) nihil potest esse iucundius; sen. 1. cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatu esse non posse; dom. 8. quae causa maior quam fames esse potuit? ib. 10. cum tibi salus esse in otio nulla posset; ib. 13. cuius per aetatem pater esse potuisti; ib. 35. ut is ... filii tibi loco per aetatem esse potuerit; ib. 36. quod ... spectator meae laudis esse potuissem; ib. 64. sententia verior ... nulla esse potuit; ib. 68. in me ... damnati poena esse potuit; ib. 83. sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. *pontifex* et tribunus plebis idem esse non potest; ib. 120. quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? ib. 125. nos nonne haruspices esse possumus? har. resp. 20. a dis .. immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? ib. 39. nulla .. potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; ib. 44. tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? ib. 47. nam neque officio coniunctior dolor ullus esse potest; Sest. 4. qui .. in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis ... insani? ib. 16. is ... in hac urbe esse posset? ib. 63. huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; ib. 88. an ego in hac urbe esse possim his pulsis? ... non potero esse; ib. 146. ut ... id ... consuli domus exsilium esse non posset? Vatin. 22. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit, quae certe potest maxima; Cael. 3. quibus potuerit aliqua de causa esse notus; ib. haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; ib. 45. quae cum servis potuit familiaritas esse (ei) tanta? ib. 58. in quibus (balneis) non invenio quae latebra togatis hominibus esse possit || posset ||; ib. 62. non .. potest ... ipse esse in re publica civis turbulentus; ib. 78. non potest ... ipse impune umquam esse largitor; ib. si beluae tam immani ... possunt ulli esse amici; prov. cons. 15. ego possum huic esse inimicus? ib. 22. nemini ego possum esse bene merenti de re publica non amicus; ib. 24. nemo umquam hic potuit esse princeps, qui maluerit esse popularis; ib. 38. nihil est quod inritum ex actis Caesaris possit esse; ib. 45. qui si plebeius omnino esse non potuit, qui tribunus plebis potuit esse? ib. quae .. in L. Crasso potuit ... maior esse ubertas? Balb. 3. ut ... ea rata esse non possint; ib. 26. ut ... nec foedere impediatur quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; ib. 27. duarum civitatum civis noster esse iure civili nemo potest; ib. 28. non esse huius civitatis, qui se alii civitati dicarit, potest; ib. nos non possumus et huius esse civitatis et cuiusvis praeterea; ib. 29. ne quis nostrum plus quam unius civitatis esse possit; ib. 31. sacrosanctum esse nihil potest, nisi quod populus plebesve sanxit; ib. 33. sacrosanctum .. nihil potest esse, nisi quod per populum .. sanctum est; ib. 35. potest esse ulla .. maiestas? ib. 37. quod si .. ita esset, ut esse non potest || posset ||; ib. cum.. genus ipsum accusationis ... neque senatori neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; ib. 54. huic .. ipsi quis ... inimicus ... iure esse potuit? ib. 58. ut, a quo legibus non poteramus, moenibus tuti esse possemus; Piso. 5. potest ulla esse excusatio ... dormienti in maximo rei publicae motu consuli? ib. 10. sine quo (consilio) Romae ne reges quidem esse potuerunt; ib. 23. cuius in imperio ... is se in publico tuto statuit esse non posse; ib. 29. ut non posset esse umquam vir bonus non beatus; ib. 42. cui generi esse ego iratus, ne si cupiam quidem, possum; ib. 68. qui ... fortasse austerior et gravior esse potuisset; ib. 71. ei ... non amicus esse non possem; ib. 81. quod potest || posset || esse improbis et probis commune; ib. 99. non .. timeo, ne ... id mihi criminosum esse possit; Planc. 4. „in quo (magistratu) mihi magnae utilitati esse possis“; ib. 13. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; ib. 20. qui eidem testes esse possent; ib. 42. nulla largitionis nec fuit nec esse potuit suspicio; ib. 49. quibus (liberis) nihil mihi potest esse iucundius; ib. 69. si Romae esse potuisset; ib. 70. quod omnes enumerari nullo modo possent; ib. 74. istius verbi .. haec poterat esse invidia; ib. 75. salvum tu me esse cupisti: hic fecit etiam ut esse possem; ib. 79. quae potest esse vitae iucunditas sublatis amicitiis? ib. 80. quae .. amicitia potest esse inter ingratos? ib. cuius opes tantae esse possunt, ... quae sine amicorum officiis stare possint? ib. 81. in quo nihil potest esse nimium; ib. 82. nec fuisse dubium quin ... armis superior posset esse; ib. 89. quae potest ... ulla libidinis ... esse suspicio? Scaur. c. 4, § 6. tantum dicam, quod ... in illum minime durum ... possit esse; ib. 32. propterea quod consuetudines victus non possunt esse cum multis; Milo 21. quis (dolor) potest esse tantus? ib. 99. nisi te .. salvo ... salvi esse non possumus; Marcell. 32. si illud imperium esse potuit; Ligar. 3. liceat esse miseros: quamquam hoc victore esse non possumus; ib. 18. si Q. Ligarius in Italia esse potuisset; ib. 34. qui .. Domitio poterat esse amicus, qui tibi esset inimicus? Deiot. 25. vos vestra secunda fortuna .. non potestis ... esse contenti? ib. 29. postea quam in castris esse potuit per aetatem; ib. 37. turpe mihi ipsi videbatur ... ibi velle tuto esse, ubi ille non posset; Phil. I, 9. quo (testimonio) quid potest esse gravius? ib. 10. „aliter .. nostri negant posse se salvos esse“; ib. 20. sine quo nec beatus nec clarus ... quisquam esse omnino potest; ib. 35. meam gratiam voluit esse, in quo ne ipsius quidem ulla esse poterat lege lata; ib. II, 10. quando quidem tertium nihil potest esse; ib. 31. cum .. nulla causa iusta cuiquam esse possit contra patriam arma capiendi; ib. 53. si potest ulla in scelere esse felicitas; ib. 59. qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest; ib. 64. in qua (domo) ... nihil tibi potest esse iucundum; ib. 68. in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? ib. 75. quae potest esse turpitudinis tantae defensio? ib. 84. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? ib. 87. num diutius sui potuit dissimilis esse? ib. 92. non potes ... esse diuturnus; ib. 113. si ... negavi posse mortem immaturam esse consulari; ib. 118. quae (dignitas) .. potest esse maior? ib. III, 22. ne qua (dubitatio) posset esse;

ib. IV, 2. sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; ib. 10. cum quo (hoste) aliqua pacis condicio esse possit; ib. 11. pacis .. quae potest esse cum eo ratio? ib. 14. an potest cognatio proprior ulla esse quam patriae? ib. V, 6. possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? ib. 8. quae quamquam ... rata esse non possunt; ib. 21. bello .. dubio quod potest studium esse dilectus? ib. 31. qui nisi fuisset, quis nostrum esse potuisset? ib. 42. quae vobis potest cum hoc gladiatore condicionis ... esse communitas? ib. VI, 3. quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? ib. 11. postquam ipsum Trebellium vidit ... salvum esse non posse; ib. cur .. pacem nolo? ... quia esse non potest; ib. VII, 9. quae potest pax esse M. Antonio .. cum senatu? ib. 21. quae est .. spes ... eis pacem cum populo Romano esse posse? ib. 22. in discordia .. pax civilis esse nullo pacto potest; ib. 23. quae potest esse maior discordia? ib. potest .. esse bellum ut tumultus non sit, tumultus esse sine bello non potest; ib. VIII, 2. ita fit, ... ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. 3. quae pax potest esse certior? ib. 5. quae pax potest esse maior? ib. 6. quae esse non possunt civili pace sublata; ib. 11. in qua (servitute) etiam si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse, si velit; ib. 12. ut sine eo salva (res publica) esse non posset; ib. XI, 20. quae (Antonii dignitas) neque est ulla neque esse potest; ib. XII, 4. quid, si ne potest quidem ulla esse pax? ib. 11. non quo ita sit aut esse possit; ib. 18. quae (insidiae) facillime esse poterunt; ib. 26. possumusne in Antonii latrocinio aeque esse tuti? non possumus; aut, si ceteri possunt, me posse diffido; ib. 27. cum Antoniis pax potest esse? ib. XIII, 2. videndum est, ... cum omnibusne pax esse possit an sit aliquod bellum inexpiabile; ib. cum hoc quae pax potest esse? hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; ib. 5. si ... esse possumus liberi; ib. 7. sin otium ... esse nullum potest; ib. cum hoc...pax esse quae potest? ib. 21. quin nulla societas huic ordini ... cum illa importunissima belua possit || posset || esse; ib. 22. quibus (civibus) ... vivis ... florens civitas esse posset; ib. XIV, 23. ut ... iudex esse non possit; Fr. B. XIII, VII, 4. ſ. concedere; Sex. Rosc. 3.

evadere: qui oratores evadere non potuerunt || potuerint ||; Muren. 29. si potuisset ullo modo evadere; Ligar. 5. verebare ne non putaremus natura te potuisse tam improbum evadere? Phil. II, 18.

evellere: evellere se aculeum severitatis vestrae posse confidunt; Cluent. 152. si ex rerum natura non possim evellere (illud tempus); prov. cons. 43. Opimii .. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70. si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio, nullo ut evelli modo posset; Milo 68.

evenire: quod tantum evenire dedecus, quae tanta calamitas inveniri potest? Quinct. 49.

everti: hunc everti bonis posse; Verr. II, 54.

evocare: tam multos testis huc evocare non potuissem; Verr. II, 64.

evolare: ubi .. id, quod intus est atque nostrum, impune evolare potest contraque nos pugnare, fit in dominatu servitus; Deiot. 30.

evolvere: cuius (criminis) .. neque principium invenire neque evolvere exitum possum; Cael. 56.

evomere: in quo tu ... evomere non poteras; Piso 90.

exaedificari: ſ. efficere; Verr. V, 48.

exanimari: non poteram in illius mei ... custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65.

exaudire: quorum tu et frequentiam videre et studia perspicere et voces ... exaudire potuisti; Catil. I, 21. ut vos ... exaudire possetis; Sulla 30. ut omnes exaudire possint; ib. 33. qui eius vocem exaudire possent; sen. 24. te ... appello .. ea voce, ut me exaudire possis; Milo 67.

excidere: ſ. elabi; dom. 104.

excipi: ſ. cavere; Caecin. 81.

excitare: quasi ego eius excitare ab inferis filium possem; Verr. V, 129. speravi ... me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; dom. 96. possum excitare multos [reductos] testis liberalitatis tuae; Rab. Post. 47. si is .. potuisset aut quaestionem de morte P. Clodii ferre aut ipsum ab inferis excitare; Milo 79. quae provincia est, ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.

excludere: nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ... officiorum excludere; Muren. 71.

excogitare: qui neque excogitare neque pronuntiare multa possum; Quinct. 34. neque .. causam ullam excogitare potuit; Verr. I, 70. si ipse excogitare non potuerat; ib. III, 43. quid .. causae excogitari potest cur te lautum voluerit? Deiot. 20. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; Phil. VIII, 19.

excurrere: ſ. cognoscere; Muren. 18.

exhaurire: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites posset || exhauriret gurgites ||; har. resp. 59.

exigere: a populo pecuniam posset exigere; Verr. I, 74. cum L. Octavius C. Aurelius consules aedis sacras locavissent neque potuissent omnia sarta tecta exigere; ib. 130. quae (pecunia) ... exigi possit; Phil. X, 26.

eximere: horam eximere ullam in tali cive liberando sine scelere non possumus; Phil. VI, 7.

exire: quo exire possimus; Catil. IV, 21.

existimare: quantum ego existimare possum; Sex. Rosc. 35. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; Verr. II, 18. qui quam tibi amicus ... fuerit ... nos existimare possumus; ib. 58. ante quam potuerunt existimare, quanto liberior vita sit eorum; ib. III, 3. quod eum ... avarum possumus existimare; ib. 190. populum Romanum existimare non posse; ib. 225. non possum existimare; Font. 2. ita quid ab eo factum aut non factum sit, existimari potest; Cluent. 70. ex lacrimis horum .. existimare potestis; ib. 197. qui sperastis vos contra consulem ... popularem posse ... populares existimari; leg. agr. I, 23. sapiens existimari nemo potest in ea prudentia; Muren. 28. de quo aliquid scire ipse atque existimare potuisset; Sulla 13. quid inter me et meos inimicos interesset existimare potuistis; sen. 6. praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; ib. 22. quis est qui existimare possit huic novo pontifici ... non .. linguam obmutuisse? dom. 135. existimare facilius possunt qui adfuerunt; Sest. 122. „hunc existimare omnes poterunt .. interitus mei ... auctorem fuisse"; Phil. III, 19. ſ. dicere; ib. VIII, 4.

exorare: quem ... ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138. exorare (te) nunc ut sis popularis non possumus; Phil. VIII, 19.

exornare: ſ. enarrare.

expelli: quod ... harum rerum ... principes spoliari omnibus fortunis atque civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96.

expergefacere: si forte expergefacere te posses; Verr. V, 38.
experiri: ego experiri non potui; Quinct. 75. cum ... experiri posset cotidie; ib. 85. quid, si .. aliquem divitem timidum ... nactus esset qui experiri non posset? Qu. Rosc. 19.
expetere: ſ. gerere; Deiot. 30.
expiare: ut id (nomen) nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari; har. resp. 35.
explere: explere se numerum nautarum et remigum posse; Verr. V, 87. cum ... libidines suas viderent expleri non posse; Quir. 13.
explicare: ut possem oratione mea crimina causamque explicare; Verr. I, 25. ut posset multas istius ... iniurias ... vobis .. explicare; ib. II, 156. quo facilius id ... explicare possim; ib. III, 104. nihil istorum explicari potest; Flacc. 86. qui eam (causam) ... dicendo non possem explicare; dom. 57. ut quas tribus tu tulisti, si iam ex te requiram, possis quorum studio tuleris explicare; Planc. 48. ut te ipse obsideas neque te istinc ... possis explicare; Phil. XIII, 25. ſ. agere; Phil. XI, 23. consequi; Cluent. 7. dicere; Verr. I, 28.
explorare: hoc ... malum ... opprimit ante quam prospicere atque explorare potueris; Verr. I, 39. nihil est qua re exploratum cuiquam possit esse quid suum aut quid alienum sit; Caecin. 70.
exponere: ut omnia vobis ... possim exponere; Verr. I, 42.
exprimere: ut Latine uno verbo exprimi non possit (hoc); Verr. II, 154. ut amplius ab Herbitensibus exprimi non posset; ib. III, 77. quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59. postea quam nihil exprimere ab egentibus, nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5.
expromere; quoniam summam ... iniuriarum vobis ... non possum expromere; Verr. III, 53.
expugnare: ſ. capere; Cluent. 36.
exquirere: ipsa re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.
exsequi: qui (consulares) per valetudinem exsequi cladem illam fugamque potuissent; Phil. II, 54.
exserere: qui se exserere aere alieno putet posse; Phil. XI, 13.
exsistere: ut ne quod ... bellum posset exsistere; Verr. V, 8. in oculis ... populi .. Romani nihil posse exsistere; leg. agr. II, 90. quae tanta .. potest exsistere ubertas ingenii? sen. 1. qui utinam posset parumper exsistere! Scaur. 48.
exspectare: si modo haec templa ... stare eo vivo tam diu et consulatum eius exspectare potuissent; Milo 90. ſ. differre; Verr. I, 81.
exstare: quae opes certe ... gratia nulla exstare possunt; Planc. 81.
exstinguere: cum ... omnem te speraris invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168. non posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; ib. V, 113. quod non ante exstingui atque opprimi posset quam plane *esset* exortum; leg. agr. II, 90. non potest ullius auctoritate tantus senatus ... ardor exstingui; Phil. XIII, 15. ambitum ... exstingui ... nullo modo posse; Fr. B. VI, 19.
exsurgere: ut honestissime exsurgere possem; Phil. XII, 24. ſ. erigere.
extorquere: quod huius est *si* ab alio extorquere non potes; Qu. Rosc. 56. quam (pecuniam) ab eo extorquere non poterat; har. resp. 35. extorqueri e manibus arma non possunt; Phil. XIII, 15. ſ. eripere; Sulla 28. exprimere; prov. cons. 5.
extrudere: posses extrudere ad Cypriam pecuniam; dom. 65.
exturbare: quibus possis hominem e civitate ... exturbare; Muren. 45. cur ... constitutum .. est illo anno ... iure posse ... quemvis civem ... ex civitate exturbari? Sest. 65.
facere, fieri: id quo facilius facere possitis; Quinct. 11. Quinctius .. istum posse facere videbat; ib. 18. propterea quod in hac (causa) videor posse facere; ib. 35. ut tibi nihil ... quod gravius aut crudelius facere posses reservares; ib. 48. uti per vim ... totum agrum, qui communis est, suum facere possit; ib. 90. ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4. cum .. nihil esset quod .. patri gratius ... facere posset; ib. 51. quod planum facere ... non possis; ib. 54. ostendo ... nihil eorum .. Sex. Roscium .. ne potuisse quidem facere; ib. 79. „qua re tu hoc ... nullo negotio facere potuisti“; ib. 80. quod (volumen) ei planum facere possum Erucium conscripsisse; ib. 101. quod invitus ... facio, neque diu neque diligenter facere possum; ib. 123. postea quam id ... fieri non potuit ut componeretur; ib. 136. id quod fieri .. non potest; ib. 150. ipse mihi satis facere non possum; Qu. Rosc. 9. nemo ... a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse existimaret; ib. 30. ego maius id commemorando facere non possum; div. Caec. 36. quid facere possis considera; ib. 37. putasne posse ... facere, ut ...? ib. 38. SI FIERI POTUISSET; ib. 43. in eo ... is ... quid facere possit quaeri solere; ib. 53. quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem? ib. 57. id pie facere non posses; ib. 62. in quo (homine) ... reconciliare existimationem iudiciorum amissam, redire in gratiam cum populo Romano, satis facere exteris nationibus possetis; Verr. a. pr. 2. quid est .. quod fieri possit? ib. 32. ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam, si fieri possit, quam privatus esse videatur; ib. 37. cum planum facere ... possim; ib. 40. se avarissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimi victoriae non posse; ib. 41. quo maiore etiam, si fieri potest, apud vos odio esse debet; ib. 42. quod fieri non potest; ib. 49. docet hominem quid possit fieri; ib. I, 105. ut ex uno de ceteris coniecturam facere possitis; ib. 125. quid est ... quod planum fieri testibus possit? ib. 127. negat eum sibi illa decisione satis facere posse; ib. 140. hoc ... certe facere non potuisset; ib. 150. quibusnam rebus in ea provincia maximam uno anno pecuniam facere posset; ib. II, 17. fieri non posse, ut sine praeda ipse discederet; ib. 37. ut omnis istius iniurias quas modo posset rescinderet et inritas faceret; ib. 63. (accusatores eius) malle, si fieri posset, rem iudicatam non rescindere; ib. 69. facere eos nullo modo posse, ut eodem crimine ... Sopatrum condemnarent; ib. 70. si de pecunia testibus planum facere non possem; ib. 81. fieri id nullo modo posse; ib. 85. id pretio ut fieri posset effecit; ib. 122. neminem ... senatorem fieri potuisse; ib. 125. negant id Syracusani ... ullo modo fieri posse; ib. 127. is fieri nullo modo poterat; ib. 128. hoc si Romae fieri posset; ib. 130. per quos (dies) solos iudicium fieri posset; ib. aliter ... facere non potuit; ib. 139. de quibus (civitatibus) facillime fieri iudicium voluntatis potest; ib. 153. cum utrisque satis facere non posset; ib. 154. fieri non potest, ut ... eum tu ... non cognoveris; ib. 190. qui iam et quid facere et iudicare possemus ostendimus; ib. III, 3. quo facilius vos coniecturam de triennio ... facere possitis; ib. 106. quod si fieri non poterat; ib. 113. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. 140. quid potuit elegantius facere praetor? ib. fieri non posse, ut de isto non severissime iudicetur; ib. 144. ei cum responsum esset fieri non posse; ib. 145. pro te Verrem substituisti alterum

civitati, nisi forte hoc deteriorem, si fieri potest; ib. 161. id quod ... haud scio an fieri possit; ib. 162. quis ... posse fieri cogitavit? ib. 168. cum ... aratoribus fieri gratissimum posset; ib. 174. id, si facere non possunt, recusent; si possunt ..; ib. 201. innumerabilem pecuniam facere cum posset; ib. 211. quid facere potestis? ib. 218. quid existimas hos [iudices] facere posse? ib. IV, 36. tu .. posses facere, ut Cn. Calidio non redderes? ib. 43. neque ... istius facta omnia enumerare conor ... nec fieri ullo modo potest; ib. 49. quid aut tu his respondere honeste potes aut illi facere? ib. 80. negat ullo modo fieri posse; ib. 85. ne senatus consultum Siculi homines facere possent; ib. 146. fieri nihil potest; ib. V, 10. quid in eius modi re fieri potuit? ib. 11. ex quibus coniecturam facere de omnibus possitis; ib. 34. video potuisse fieri, ut ex aerario nihil darent; ib. 48. si aliquam manum contra rem publicam facere potuisset; ib. 77. quid quaeque navis remis facere posset; ib. 88. fieri nullo modo poterat quin Cleomeni parceretur; ib. 104. quid Cleomenes facere potuit? ib. 107. quid .. magno opere potuit Cleomenes facere? ib. quid facere posses? ib. 136. id quod fieri non posse intellego; ib. 151. id quod neque metuo .. neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. quod sine multorum scelere fieri non potest; ib. cetera si qua putas te occultius extra iudicium ... facere posse; ib. 174. facile id me testibus planum facere posse; Tull. 1. id quia poterat fieri et facile poterat; ib. 27. ut ... sine maleficio fieri non potuerit (factum); ib. 32. nihil posse dolo malo familiae fieri; ib. 35. tametsi nullo iure fieri potuerit; ib. 39. eius modi caedes fieri iure posse; ib. 40. maximam caedem sine fraude facere potuisse (familiam tuam); ib. 53. quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. quoad videretur salvo capite fieri posse; ib. 20. *cum* optime sponsionem facere possent; ib. 45. neque .. fieri potest ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; ib. 68. ut perveniat ad me fundus, testamento alicuius fieri potest; ib. 74. ut retineam quod meum factum est, sine iure civili fieri non potest; ib. neque se id facere sine summo periculo posse arbitrantur; imp. Pomp. 12. quae res est quae cuiusquam animum in hac causa dubium facere possit? ib. 27. tibi si in praesentia non potuero (satis facere); Cluent. 10. quid .. illi iudices facere potuerunt? ib. 60. nihil .. est quod non fieri possit; ib. 70. quod si fieri posse existimasset; ib. 151. ut de eis ... huiusce modi iudicia fieri possint; ib. 152. cum ille verbum ... nullum facere potuerit; ib. 167. quaerebent homines quonam modo fieri potuisset; ib. 180. neque ... ullo modo facere possum; leg. agr. II, 7. quae (largitio) ... fieri nisi exhausto aerario nullo pacto potest; ib. 10. quod per caerimonias populi fieri non poterat; ib. 19. quo minus xvir fieri possit; leg. agr. II, 24. ne ... xvir fieri possit; ib. si hoc fieri potest; ib. 29. vellem fieri posset; ib. 63. IUGERA CC, IN QUIBUS OLIVETUM FIERI POTEST; ib. 67. quae (urbs) bellum facere atque instruere possit; ib. 77. quoniam id facere non possum; Rabir. 19. quorum tu ex aetate coniecturam facere potes; ib. 31. nullus (est) rex qui bellum populo Romano facere possit; Catil. II, 11. si ullo modo fieri possit; ib. 17. neque, id qua re fieri non possit, ... intellego; ib. si ullo modo fieri poterit; ib. 28. quae gens una restat quae bellum populo Romano facere posse ... videatur; ib. III, 22. cum hoc fieri bellissime posset; Muren. 26. qui citharaedi fieri non potuerint; ib. 29. existimasti te utrique negotio satis facere posse? ib. 46. fieri nullo modo posse, ut ..; ib. neque .. fieri potest; ib. 70. si fieri possit; ib. 84. si aliena censendo Decianus sua facere posset; Flacc. 80. utinam .. haec ipsa (familia) ... aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54. nihil audacter ipsos ... facere potuisse; ib. 67. tantum vobis, quantum facere possum, pollicebor; Quir. 18. ut ille ... tribunus plebis fieri possit; dom. 37. quod ne id quidem ... facere potuisti; ib. 51. nonne fieri poterat, ut populo de Cyprio rege placeret? ib. 53. nec intellegebam fieri diutius posse; ib. 64. si fieri potest; ib. 76. qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur, fieri non poterant Latini; ib. 78. si id facere vere ... potero; har. resp. 11. religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; ib. 13. quis est tam vaecors qui ... ea ... casu fieri putet? ib. 19. tu meam domum religiosam facere potuisti? ib. 33. quid ... amplius ad eius laudem minuendam facere potuisset? ib. 52. si fieri potuerit; Sest. 60. quae fieri ... nullo modo poterant; ib. 84. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; Vatin. 27. cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratum facere possis; ib. 39. cum facere non possent; Cael. 40. fieri ... non potest, ut animus libidini deditus hoc ... possit sustinere; ib. 45. nec satis commode calceati ... id facere possent; ib. 62. quod exemplo fortissimorum ... civium facere possim; prov. cons. 18. quod nullo exemplo fieri potuit; ib. 45. si minus referenda gratia satis facere potuerim; Balb. 2. neminem ex sociis civem fieri posse aut etiam posse ex foederatis; ib. 27. etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; ib. 28. potuit magis fundus populus Gaditanus fieri? ib. 42. qua lege Saturninus C. Mario tulerat, ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; ib. 48. quid .. facere poteramus? Piso 13. quales (ludi) ... ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; ib. 65. nihil ut fieri possit argutius; ib. 70. si id facere non potueris; Planc. 48. „una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent?" ib. 53. magis aedilis fieri non potuisset; ib. 60. qui ... satis facere non possunt; ib. 62. quaeris a me .. quid pro fratre meo ... amplius quam pro Plancio facio facere possim; ib. 69. quod verissime facere potes; ib. 77. confiteor nihil fieri posse dementius; Rab. Post. 24. id .. [facere] non poterat nisi dioecetes; ib. 28. quem immortalem, si fieri posset, omnes esse cuperent; Milo 16. si id iure fieri non potuit; ib. 30. quo (consule) sceleris facere nihil posset; ib. 32. neque aliter facere possunt ei; ib. 65. ut dubitare debeat nemo quin multos, si fieri posset, C. Caesar ab inferis excitaret; Marcell. 17. quod fieri iam posse non arbitrabar; ib. 34. ut .. Considius ... satis facere hominibus non posset; Ligar. 2. id fieri potuit .. occultius; Deiot. 18. id erit fixum, quod idem non facere potuit? Phil. I, 17. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te quam miserum te id impune facere potuisse; ib. II, 5. habebat ducem Gabinium, quicum quidvis rectissime facere posset; ib. 48. quae senatus ... ne fieri possent perfecerat; ib. 55. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; ib. 57. domum tuam te introire putas? fieri non potest; ib. 68. istud, quod te sacerdotii iure facere posse dixisti, si augur non esses ..., minus facere potuisses? ib. 81. si te disertum facere potuisset (rhetor); ib. 101. quia non posse fieri videbatur; ib. III, 3. neque .. fieri potuit aliter; ib. 5. cum .. id facere non possem; ib. 28. quod ... nunc facere non possem; ib. IV, 1. neque ... fieri potest ut non .. ei sint impii; ib. 2. neque .. id ... sine scelere

facere possum; ib. 16. quod si non possumus facere; ib. VII, 14. quod fieri non potest; ib. 25. quasi ... id aeque commode facere non possem; ib. VIII, 11. qui praetor fieri non potuerit; ib. XI, 11. qui potest fieri, ut sine imperio teneatur exercitus? ib. 20. si .. fieri posset, vel pluris te animos habere vellem; ib. 22. quod quoniam fieri non potest; ib. vel in caelum vos, si fieri potuerit, umeris nostris tollemus; ib. 24. num idem in Apennini tramitibus facere potero? ib. XII, 26. omniane bonis viris, quae facere possunt, facienda sunt? ib. XIII, 14. cum hoc pacem fieri posse credamus? ib. 16. „negatis pacem fieri posse"; ib. 34. „si modo (facere) possit"; poterit, mihi crede; ib. huic urbi melius est .. in alias, si fieri possit, terras demigrare; ib. 49. cum hoc pacem M. Lepidus ... fieri posse arbitraretur? ib. ne quid tale in re publica fieri posset; ib. XIV, 14. poteratne fieri ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? ib. 19. quod in hac causa iam fieri non potest; ib. 22. potuistine contumeliosius facere? Fr. B. V, 8. quid .. nunc tibi argumentis respondeam posse fieri? ib. VI, 21. vide, an facile fieri tu potueris; ib. XIII, II, 1. ſ. cogitare; Verr. V, 68. Piso 17. demonstrare; Tull. 2. eniti.

fallere: faciliusne potuit quam in poculo, latius potuit abditum (venenum), ... celerius potuit comestum ... permanare, facilius fallere in pane? Cluent. 173. qui minime falli posset; Phil. XII, 2.

favere: Miloni ne favere quidem potui; Phil. II, 21.

ferire: tu ... securi ferire potuisti; Verr. V, 136.

ferre: plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego; Sex. Rosc. 10. hoc .. est, quod ferri non potest; ib. 49. quod ... aliquo modo posse ferri videtur; ib. 117. videant ne turpe .. sit eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; ib. 140. quod ferre novos homines non potuerit (C. Verres); Verr. I, 35. quod eius avaritiam cives Romani ferre non potuerunt; ib. 70. quod iam iste ferre non poterat; ib. 150. hoc ferre non potest (populus Romanus); ib. II, 77. ferri hoc potest; ib. 145. quem (odorem) ... ne bestiae quidem ferre possent; ib. III. 23. hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; ib. 32. quod decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. 55. quoad videbatur ferri aliquo modo posse; ib. 99. hoc .. ferri iam non potest; ib. 156. hoc quemquam ferre posse? ib. 184. quod ferri nego posse; ib. 194. quod si hoc munus ... Sicilia ferre ac pati potest; ib. 201. istam aestimationem negant ullo modo ferri posse; ib. 203. istam ipsam cellam ferre nullo modo possunt; ib. ut homines ferre non possent; ib. 225. plus impositum (est) quam ferre possent; ib. IV, 20. Segestanis ... imponebat aliquanto amplius quam ferre possent; ib. 76. id ferri nullo modo posse; ib. 147. quae (filia) ... nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13. quae ferri possunt; ib. 17. quis tantam libidinem iudicum ferre potuisset? ib. 61. quis eum cum illa superbia ... ferre potuisset? ib. 112. Oppianicus cum iam convalesceret neque improbitatem coloni ... diutius ferre posset; ib. 175. advocati ... vix ferre posse; ib. 177. qua in urbe homines ... copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I. 18. quo animo libertatis vestrae diminutionem ferre possitis; ib. II, 16. SIN IS FERRE NON POSSIT; ib. 28. exterae nationes ferre vix possunt; ib. 45. ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; ib. 61. quod vos ferre non poteritis; ib. 62. quam multos ... existimatis esse qui latitudinem possessionum, qui invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint? ib. 68. quam (condicionem) servi ... ferre nullo modo possent; Rabir. 15. hoc .. quis ferre possit? Catil. II, 10. homo ... permodestus vocem consulis ferre non potuit; ib. 12. frigus ... ferre poterat; ib. III, 16. hoc .. ferri nullo modo potest; Flacc. 40. illud .. ferri non potest; ib. 96. aequiore animo ferre possemus; ib. ait se ille ... regnum meum ferre non posse; Sulla. 21. an .. existimas ... ferre animos tantam posse contentionem? Arch. 12. nihil (est) quod minus haec civitas ferre possit; dom. 43. nihil de meo capite potuisse ferri; ib. 68. quod ferri non poterat; ib. 82. quem aiebant negare ferri me posse; har. resp. 17. qui ferre me non potest; ib. fuit quondam ita firma haec civitas, ... ut neglegentiam senatus ... ferre posset: iam non potest; ib. 60. si qui se offerunt, insectantur, quoad ferri poterunt; Sest. 14. adeone ... captam hanc urbem ... putaris, ut augurem Vatinium ferre possemus? Vatin. 19. (haec) quae mihi ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. hos consules non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? Piso 30. cum concursum plorantium ... ferre non posses; ib. 89. ei ferendi sunt, qui hoc queruntur, libertatem equitis Romani se ferre non posse? Planc. 33. ne voltus quidem (illorum) ferre possemus; ib. 45. ferre non possumus; ib. 75. providete ne duriorem vobis condicionem statuatis ... quam ferre possitis || possit ||; Rab. Post. 15. P. Clodii mortem aequo animo ferre nemo potest; Milo 20. tum ... unam tribum sine Curione ferre potuisses? Phil. II, 4. quae (civitas) ... ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; ib. 26. quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; ib. 45. quod desiderium tui discidii ferre non posset; ib. cum mulier fleret uberius, homo misericors ferre non potuit; ib. 77. tu .. unus .. inventus es qui ... idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset; ib. 85. id (vitium) maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt; ib. III, 9. hanc .. taeterrimam beluam quis ferre potest? ib. 28. per auspicia ferri potuit? ib. V, 7. ut ... sustinere .. eum ac ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; ib. 8. qui illum ... ferre potuissent; ib. 24. cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; ib. quam (viam) virtus liberi populi ferre non posset; ib. 49. quonam modo istum ferre possemus? ib. VI, 13. si quam opem rei publicae ferre posset; ib. IX, 2. quorum ... non possem ferre fastidium; ib. X, 18. omnes nationes servitutem ferre possunt: nostra civitas non potest; ib. 20. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. 21. eorum ora ... ferre non possumus; ib. XII, 13. quorum ille nomen ... ferre non poterat; ib. XIII, 20. „ut meorum iniurias ferre possim"; ib. 46. P. Apuleius ... dolorem ferre non potuit doloris mei; ib. XIV, 16. me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B. VIII, 10. non possunt hi mores ferre hunc tam austerum ... magistrum; ib. XIII, IV, 2. ſ. confirmare; dom. 17. depellere; Milo 76.

fingi: ut intellegatis fingi maleficium nullum posse quo iste sese non contaminarit; Sex. Rosc. 116. quam (communem arcem bonorum) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici, subito flecti fingique non posse; Sulla. 79. quod (genus) .. ipsum fingi potest; Scaur. 19. ut his nota sint omnia neque quid fingi novi possit; Rab. Post. 36. ſ. cogitare; Catil. II, 6. Sest. 66. converti; Sulla 69. deterrere; Scaur. 15. detorqueri. dicere; Flacc. 56. Milo 5.

flecti: ſ. deterrere; Scaur. 15. detorqueri. fingi; Sulla 79.

florere: cum eius adulescentia in amplissimis honoribus summi viri ... florere potuisset; Sest. 110.

frangere: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55. illi ... si vellent, .. vix possent frangere hominis sceleratissimi corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 32. dolorem iustissimum, si non potuero frangere, occultabo; Phil. XII, 21. ſ. debilitare.

fraudare: ut neque in segetibus neque in areis ... grano uno posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

frenare: „quos (furores) nullis iam legibus ... frenare poteramus"; Milo 77.

frequentare: quem tu .. populum ... frequentare non poteras; dom. 89.

frui: putatisne vos illis rebus frui posse? imp. Pomp. 16. si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis salvis frui non potest; Phil. XIII, 16.

fugari: ſ. eici.

fugere: quae (res) huius viri scientiam fugere possit; imp. Pomp. 28.

gemere: quam (plagam) acceptam gemere posset (res publica); Sest. 78.

gerere: quo uno modo geri graviter ... potest (consulatus); leg. agr. I, 25. a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; prov. cons. 14. ut non multos mensis praeturam gerere posset (P. Clodius); Milo 24. inimicitias hominum more gerere poteratis, non ficto crimine insectari, non expetere vitam, non capitis accessere; Deiot. 30. ſ. administrari; Phil. V, 45.

gignere: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia et habere domi fortunarum omnium socium .. possunt; Font. 47.

gubernare: tanta in tempestate te gubernare non posse; Planc. 13.

gustare: ſ. attingere.

habere: cum integram praedam sine sanguine habere posset; Sex. Rosc. 146. quantam (vim) habere poteram illorum studio; Verr. I, 16. huius ego pecuniae ... non habui rationem neque habere potui; ib. II, 153. quod habere clausa non potuerit sua consilia de Verre; ib. III, 63. quantum .. est quod .. liberum possit habere ille arator? ib. 227. nihil se tam clausum ... posse habere; ib. IV, 42. uxorem eius parum poterat animo soluto ... secum habere; ib. V, 82. earum (excusationum) habere in hoc homine nullam potes; ib. 176. ut eum ... posset habere in potestate; Cluent. 179. potestatem neminem iniussu populi ... posse habere; leg. agr. II, 27. peritus ideo haberi nemo potest; Muren. 28. qui ... delectationes alias multas habere possumus; ib. 39. invidiam ... habere consulatus ipse nullam potest; ib. 87. quam habere auctoritatem ... possunt? Flacc. 21. ut ... oppidum in sua potestate posset ... habere; Sulla 60. hunc patronum ... si ... incolumem habere non potuerunt; ib. 61. est ridiculum ... quaerere quae habere non possumus; Arch. 8. cum his haec a me haberi oratio potest || haberi ratio potest, h. o. posset ||; dom. 19. tantam animi duritiem habere ... possim? ib. 101. etiamne in sinu ... quidam optimi viri viperam illam venenatam ... habere potuerunt? har. resp. 50. ut, etiam si iure esset rogatum, tamen vim habere non posset; Sest. 73. nullam mihi poenam videtur habere id, quod accidere ... bono viro ... potest; Piso 95. neque .. posset ... senatus non nefarius haberi; Milo 8. ea ... quod ius perpetuae possessionis habere potuissent? ib. 78. cum .. tuto haberi senatum ... non posse iudicavistis; Phil. III, 13. ut senatum tuto consules ... habere possent; ib. uti senatus ... tuto haberi possit; ib. 37. concordiam civium qui habere potest, nullam cum habet civitatem? ib. IV, 14. ut primum ... libere senatus haberi potuit; ib. V, 30. poteritis .. exploratam habere pacem? ib. VII, 16. qui (honos) maximus haberi potest mortuo; ib. IX, 14. usum in re publica .. magnum iam habere ... potes; ib. X, 6. quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A. III, 3. quem .. aut amicum habere potest is ... aut clientem? Fr. B. VIII, 2. qui manicatam tunicam ... habere non possumus; ib. XIII, v, 1. ſ. agere; Verr. II, 2.

haerere: potest hoc homini huic haerere peccatum? Qu. Rosc. 17. quod haerere in eo (equo) senex posset; Deiot. 28.

iacere: in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23.

ici: id .. foedus meo sanguine ici posse dicebant; Sest. 24.

ignorare: ne qui diutius ... talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25. nec .. animum eius potestis ignorare nec copias; Phil. XI, 32.

ignoscere: quod ... ignosci adulescentiae poterit; Sex. Rosc. 3. ei ... possim aliquo modo ignoscere; ib. 55. Metello ... non possum ignoscere; Verr. II, 162.

imitari: non poterant ... imitari Apronium; Verr. III, 78. neque illius Crassi factum ... M'. Aquilius potuit imitari; Scaur. c. 3, § 2. alterum Crassum ... num ... M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3, § 2.

impedire: quae (res) a tribuno plebis impediri possit; leg. agr. I, 25. qui .. cum ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33. ut comitia auspiciis vel impedire vel vitiare posset; Phil. II, 80.

impellere: egone ... hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1. impelli non poterit, ut falsum iudicet? leg. agr. II, 40. nisi forte hae civitates existimari volunt .. una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; Flacc. 57. quam .. ad pestem furor tribunicius impelli non poterit? Phil. I, 22. ſ. deterrere; Scaur. 15.

imperare: cui imperare non potuerat; Verr. II, 127. num potuit parcius (imperare)? Flacc. 32.

impertire: qui tantum potuit impertire huic studio temporis; Balb. 3.

impetrare: vix ... a Ballione aut aliquo eius simili hoc ... impetrare posses; Qu. Rosc. 50. „adhuc impetrare non possum"; Verr. II, 29. quod ab eo ... Heraclius impetrare non potuerat; ib. 42. C. Gallus ... a ... L. Metello iudicium ex edicto non potest impetrare; ib. III, 152. si id ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; ib. V, 51. quem negas, quod pro Cispio contenderim, impetrare potuisse; Planc. 75.

implorare: tum .. omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62. ſ. confugere; Scaur. 17.

improbare: an poterat ... quivis ... improbare Siculum frumentum? Verr. III, 73.

incidere: ut esset quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset; Piso 92. qui posteaquam ... nervos incidere civium Romanorum non potuerunt; Fr. B. VIII, 21.

indicare: cum is unus esset qui posset de absente se indicare; Deiot. 21.

inducere: quibus (peccatis) incensus parens potuerit animum inducere, ut naturam ipsam vinceret; Sex. Rosc. 53. quem ego ut mentiatur inducere possum; Qu. Rosc. 46. neque legare quic-

quam eius modi matri poterat animum inducere, neque testamento nomen omnino praetermittere parentis; Cluent. 45. alter induxit eum, quem potuit, ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 12. ſ. convenire; Sex. Rosc. 79.

infatuare: neminem .. adeo infatuare potuit; Flacc. 47.

inferre: quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95. quae ... neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3. latroni quae potest inferri iniusta nex? Milo 10. quibus (copiis) inferre bellum populo Romano posset; Deiot. 22.

infirmare: ut eam (veritatem) infirmare nulla res possit; Quinct. 80. nec ea dico, quae si dicam, tamen infirmare non possis; div. Caec. 29. quid .. horum infirmari .. potest? Arch. 8. ſ. convellere; Caecin. 51.

infitiari: quod infitiari nullo modo potuerunt; Tull. 1. quis id hoc tempore infitiari potest? Cluent. 80. num infitiari potes? Catil. I, 7. cum id posset infitiari; ib. III, 11. poteram ... infitiari me esse hominem et communem naturae sensum repudiare? dom. 97.

inflammare: quae (res publica) me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24.

inflecti: ſ. adulterari.

infligere: quam .. illi ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.

ingredi: qui cum ingredi vix posset; Rabir. 21. quibus (viis) illa (adulescentia) insistere aut ingredi ... vix posset; Cael. 41.

inire: cum inire a praetore gratiam posset; Verr. IV, 143. inire .. consilium facilius in solitudine, perficere rem eius modi commodius in turba posse arbitrati sunt; Cluent. 36. nullum videri contra me consilium iniri posse; Catil. I, 18.

inscribi: ſ. incidi; Piso 92.

insectari: ſ. gerere; Deiot. 30.

insimulare: non .. possum quemquam insimulare falso; Verr. V, 107.

insinuare: nullum extraneum malum est quod *insinuare* in hanc *rem publicam* possit; Rabir. 33.

insistere: ſ. ingredi; Cael. 41.

inspicere: neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.

institui: UBI INSTITUI VINEAE POSSUNT; leg. agr. II, 67.

instruere: ſ. facere; leg. agr. II, 77.

intellegere: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. quoniam utrumque quivis intellegere potuisset; ib. 30. qui hoc intellegi potest? ib. 37. ut omnes intellegere possent iudicio defendi Quinctium; ib. 65. ex quo ... quivis potest intellegere, istum nihil aliud egisse; ib. 90. ut facilius intellegere possitis; Sex. Rosc. 14. ex quo intellegere posses; ib. 46. ex quibus rebus intellegi potest; ib. 69. hinc omnes intellegere potuerunt; ib. 87. nonne quivis potest intellegere omnium architectum ... unum esse Chrysogonum? ib. 132. quam ob rem ... confidat ... intellegere non possum; Verr. a. pr. 10. ut quivis intellegere posset || possit ||; ib. I, 116. intellegere potuistis priore actione; ib II, 16. ut omnes qui aderant intellegere possent; ib. 74. ut .. nos ... intellegere possumus; ib. 87. ut illi quoque ... intellegere possint; ib. 111. id quod intellegi facillime re ipsa potest; ib. 138. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. 152. ex quo intellegi potest eos vobis esse carissimos; ib. III, 8. unde .. hoc intellegi potest? ib. 120. omnia simul intellegere potestis; ib. 141. simul illud intellegi potest istius in Apronium studium; ib. 142. hoc quoque intellegere potestis; ib. ex quo intellegi potest; ib. 178. ut intellegi posset; ib. IV, 65. ex illorum querimoniis intellegere possumus; ib. 132. ut omnes intellegere possent; ib. 144. ut quivis intellegere posset; ib. V, 17. cum consilium sine facto intellegi possit, factum sine consilio non possit; Tull. 32. ex quibus (orationibus) intellegi potest; Font. 38. quibus .. in rebus vis intellegi potest? Caecin. 31. quod ex verbis intellegi possit; ib. 52. quae (voluntas) si tacitis nobis intellegi posset; ib. 53. quia non potest (voluntas intellegi); ib. potest hoc ex verbis intellegi licere; ib. 54. perspicue intellegi potest quale sit; ib. 100. ad hanc .. causam nihil hoc pertinuisse .. ex eo intellegi potest; ib. 102. ex quo intellegi potuit id; Cluent. 138. ut intellegere posset Brutus; ib. 141. qui intellegere posset; leg. agr. II, 13. quae (superbia) ... paucis diebus ... perspici atque intellegi potuit; ib. 92. ex quo intellegi .. potest nihil esse tam populare; ib. 102. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; Catil. II, 25. ne cum esset factum quidem, qua re ita factum esset intellegi potuit; Muren. 36. ut ex senatus consulto neque cuius intersit neque contra quem sit intellegi possit; ib. 68. neque .. quid mihi irascare intellegere possum; Sulla 48. id cuius modi sit intellegere non possum; ib. 60. hoc .. ex hac frequentia colonorum ... intellegere potestis; ib. 61. quantam vim naturae bonitas haberet ... intellegere potuistis; sen. 25. ut intellegere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse; Quir. 5. quantum sermonibus volgi ... intellegere potui; Sest. 113. ut omnes intellegere possent a te ... etiam amicissimi tui legem esse contemptam; Vatin. 29. dicit ... se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69. ut intellegi facile possit; Rab. Post. 37. vereor ut hoc ... perinde intellegi possit auditum atque ipse cogitans sentio; Marcell. 12. ex quo intellegi potest .. illos ... non voluntate fuisse popularis; Phil. VII, 4. gravius .. tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest; ib. VIII, 3. hinc intellegi potest; ib. XIII, 29. ſ. attendere; Verr. V, 148. cognoscere; imp. Pomp. 36.

intercedere: cui (praetori) nemo intercedere possit; Verr. II, 30. tum ... tribunus intercedere poterit, nunc non potest; prov. cons. 17. cui (parti) non possit intercedi; ib. 36.

interesse: quibus in rebus ipsi interesse non possumus; Sex. Rosc. 111.

interficere: ut testis omnis ... interficere non possent; Sex. Rosc. 91. ut ... eos interficere possent; Verr. V, 145. si interficere (L. Murenam) posset; Muren. 83. insidiatorem iure interfici posse; Milo 11. a quo cum vel interfici belli lege potuisset; Deiot. 25. beatus est nemo, qui ea lege vivit, ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35.

interimere: quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.

internoscere: fures internoscere non possunt (anseres et canes); Sex. Rosc. 56.

interponere: potuit (populus Gaditanus) certius interponere indicium voluntatis suae? Balb. 42.

interpretari: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam ... dixeris? Phil. II, 99.

intrare: quo non modo improbitas sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare; har. resp. 37. ſ. aspicere; Caecin. 39.

introiri: ut ... introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.

introspicere: ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit ac te sacra illa tua facientem videre: har. resp. 33.

intueri: ut ... in ea (urbe) possim intueri domum meam eversam; dom. 101. uno aspectu intueri potestis eos; Sest. 1. in quibus, si qui velit, possit istius tamquam in speculo vitam intueri; Piso 71. quo ore vos ille poterit ... intueri? Phil. VII, 21. ſ. aspicere; Sest. 20. capere; sen. 3.

invadere: si .. in illa bona invadere nullo modo potuisset nisi mortuo Bostare; Scaur. c. 2, § 4.

invenire: inveniri ratio .. non potest? Quinct. 46. hoc inveniri qui potest? ib. 58. qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? ib. 94. non praetorem .. a quo ius impetraret invenire potuit; ib. 96. quaeramus ibi maleficium, ubi ... inveniri potest; Sex. Rosc. 83. invenire neminem Siculum potuit qui pro se cognitor fieret? Verr. II, 106. quae consilio aliquo aut ratione inveniri potuerunt; ib. 181. cum hominem invenire nequam neminem posses; Font. 39. virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29. quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit, qui ..; leg. agr. II, 13. cum .. nemo ... tam tui similis inveniri poterit; Catil. I, 5. quis perditus inveniri potest? ib. II, 7. cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50. hoc regnum appellabitur, cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest? Sulla. 26. quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; ib. 41. hominem invenire ista labes tum ... neminem potuit cui meas aedis addiceret; dom. 107. haec tota fabella ... quam nullum invenire exitum potest! Cael. 64. quid .. tot victoriis praestabilius ... inveniri potest? prov. cons. 29. quem (consulem) in hoc maiali invenire non possum; Piso 19. non quin posset verum inveniri; Milo 59. in reum de servo accusatoris cum quaeritur, verum inveniri potest? Milo 59. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? Phil. X, 16. ſ. evenire. evolvere.

investigare: ſ. adsequi; Verr. II, 181. consequi; Verr. a. pr. 58.

irasci: irasci mihi nemo poterit; imp. Pomp. 37. ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39. ut eis irasci possim; Milo 99.

iubere: ecquid est quod ius non sit, quod populus iubere aut vetare non possit? Caecin. 95.

iudicare: cum id ita perspicuum sit, ut oculis iudicare possitis; div. Caec. 15. esse alios in senatu, qui recte possint iudicare, vos si non potueritis; Verr. I, 22. antea vel iudicari primo poterat vel amplius pronuntiari; ib. 26. quod putabam tum denique recte iudicari posse; ib. II, 1. ut vel L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. qui aliter iudicare nullo modo possent; ib. III, 136. neque hoc potestis iudicare; ib. 220. quoniam sibi me non esse inimicum potuit ... Fabius iudicare; Tull. 5. nemo .. posset || potest || haec iudicare; ib. 27. non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; Caecin. 97. iudicare ... vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis poterunt; leg. agr. II, 34. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5. ex quo iudicare potestis quanta vis illa fuerit oriens; dom. 67. quid .. ei possunt aliud iudicare ac iudicaverunt? har. resp. 14. ut vos facillime potestis ... iudicare; Sest. 6. cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit, ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8. potuit (populus Gaditanus) magis de re iudicare? Balb. 42. non potestis hoc facinus improbum iudicare quin simul iudicetis omnibus ... esse pereundum; Milo 30. nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21. M. .. Antonium quis est qui civem possit iudicare potius quam taeterrimum ... hostem? ib. V, 21. ex quo iudicari potest virtutis esse quam aetatis cursum celeriorem; ib. 48. num ea vera possumus iudicare? ib. XII, 12. ut ipsi iudicare potestis; Fr. C. 16. ſ. facere; Verr. III, 3.

iugulare: sine summo scelere P. Quinctium propinquum tuum iugulare non potes; Quinct. 44. (eos) quos sectores ac sicarii iugulare non potuissent; Sex. Rosc. 151.

iuvare: ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124.

labefactare: desinant ... sperare me restitutum posse labefactari; dom. 27. quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum ... labefactare possit; ib. 80. oratio ipsa consulis perniciosa potest rem publicam labefactare; Sest. 28 quem ... nulla res labefactare potuisset; ib. 127. qui (consulatus) vivo Clodio labefactari non poterat; Milo 34. quae (virtus) numquam vi ulla labefactari potest; Phil. IV, 13. ſ. confringere.

labi: talis vir ... opinione labi potest; Phil. XIII, 8.

lacerare: qui cum per se rem publicam lacerare non posset; sen. 3.

laetari: quae habebit ornamenta ... quibus laetari et perfrui possit? Sulla 88.

laevare: ſ. attenuare.

latere: in qua (defensione) ... omnia tua furta ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. ut nihil possit neque additum neque detractum de re familiari latere; Cluent. 82. ut omnis suas libidines ... latere posse arbitraretur; sen. 15. quam veri simile .. est in tot hominibus ... meum nomen latere potuisse? Phil. II, 26. ſ. dissimulare; Sest. 25.

latrare: qui (canes) latrare et mordere possunt; Sex. Rosc. 57.

laudare: quem pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commode posset; Sex. Rosc. 33. quis est .. qui hoc non vere laudare possit? Flacc. 67. erit causa cur consilium maiorum ... merito laudare possimus; dom. 2. laudare (te) non possum; Milo 33. „te ... satis laudare non possum“; ib. 99. quas (leges) maxime laudare poteramus; Phil. V, 7. quam severitatem quis potest non laudare? ib. XI, 15. ſ. aemulari. concedere; Muren. 8.

legere: ex quibus ille ... non potuit legere studiosos mei; Milo 21.

levare: sancit ne quis poenam ... levare possit; Catil. IV, 8. cuius luctus ... nullo solacio levari potest; Phil. IX, 12.

liberare: ut eidem possint et liberare agros ... et ... publicare; leg. agr. I, 10. posse (eos) quibuscumque locis velint ... privata publicare, publica liberare? ib. II, 57. Caesaris decreto Creta ... potuit liberari? Phil. II, 97. potes in perpetuum rem publicam metu ... liberare; ib. XII, 27.

locare: quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint statuas tibi faciendas locare ei, cui possent optima condicione; Verr. II, 144. duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu civitatis; Muren. 29.

loqui: fatetur se ... non ad voluntatem loqui posse; Quinct. 93. si universa ... provincia loqui posset; div. Caec. 19. si causae ipsae pro se loqui possent; Cluent. 139. qui magis nobiscum loqui possetis? har. resp. 25. qui (populus) ... si una loqui voce possit; Planc. 12. si loqui posset (res publica); ib. 92. nec loqui prae maerore potuit; ib. 99.

mactare: quam potestis P. Lentulo ... mactare victimam gratiorem? Flacc. 95.

maerere: quid .. possum aliud nisi maerere? Planc. 101.
male dicere: ſ. dicere; Cael. 8.
mandare: quod populus ... sacerdotia mandare non poterat; leg. agr. II, 18.
manere: manere in civitate potuissent; Caecin. 98. si illud de duobus consulibus ... proprium manere potuisset; sen. 9. quae stante re publica manere non possunt; Phil. II, 92.
mederi: quo pacto suae confessioni possit mederi; Verr. I, 12. qui .. aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26. quibus (volneribus) praeter te nemo mederi potest; Marcell. 24.
meminisse: de quibus (hominibus) meminisse possumus || possimus ||; leg. agr. II, 3. ne qui posset tantum .. de rei publicae ... periculo meminisse quantum vellet; Sulla 43. ſ. commemorare; imp. Pomp. 47.
merere: si potest Dionysius HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere; Qu. Rosc. 23. HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere .. potuit; ib. illa membra merere per se non amplius poterant duodecim aeris; ib. 28.
metuere: eum, quem neque metuere potes neque odisse debes; Sex. Rosc. 147.
misereri: neque me tui neque tuorum liberum ... misereri potest; Verr. I, 77.
mitigare: quibus (ornamentis) eam mitigare molestiam posset; Cluent. 154. ſ. deponere; Quir. 23.
mittere: tum mittere nonne poteras? Quinct. 82. aliquam vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55.
moliri: aliquid se inventurum in quo moliri praedarique posset arbitrabatur; Verr. I, 131.
mordere: ſ. latrare.
mori: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.
movere: in utriusque bonis nihil erat quod restitui posset, nisi quod moveri loco non poterat; Verr. II, 62. illa ... non cuiusvis animum possunt movere? ib. III, 7. quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36. propinquorum preces ... populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6. simulacrum ... si dedicasti, sine religione loco moveri potest; dom. 121. (illud) quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. cum te ... neque maiores natu .. neque frequens senatus .. de vendita ... sententia movere potuit; Phil. II, 52. ſ. delere; Phil. IX, 14. impellere; Flacc. 57.
munire: ut ... nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem ... posset esse; Verr. V, 39. in quo ... unus quisque ... viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17.
mutare: quae (causa) mutari nullo modo potest; Cluent. 80. non opinor ex eis rebus ... rem ullam potuisse mutari; ib. 92. quae (veritas) mutari nullo modo potest; Cael. 22. iure .. nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest neque, si velit, mutare non potest; Balb. 27. quae mutare non possumus; ib. 61. quoniam praeterita mutare non possumus; Piso 59. mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26. ſ. converti; Sulla 69. movere; Rab. Post. 25.
nasci: nemo ... ex improbo patre probum filium nasci ... posse existimavit; Qu. Rosc. 30. nullum est malum domesticum, quod ex ipsa provincia nasci possit; Verr. V, 8.
negare: quid .. horum negari potest? Sex. Rosc. 86. id, quod negari non potest; Verr. I, 12. plurima signa ... deportasse te negare non potes; ib. 61. quae negari poterunt; ib. 62. negare non potes; ib. 78. qui ... hoc tantum facinus non modo negare interrogati, sed ne producti quidem reticere poterunt; ib. 90. quem scribam suum fuisse negare non potest; ib. 150. negare non potes te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; ib. II, 44. qui non posset negare ab illis pecuniam datam; ib. 48. illud negare posses? ib. 81. ut negare non possis; ib. 165. neque .. hoc possum negare; ib. III, 110. cetera negare non potes; ib. 132. ut negare non possit; ib. 137. negare hoc ... nullo modo potes; ib. 149. qui negare non potest; ib. 151. negare qui potes? ib. 169. nullo modo negare potest; ib. 224. tum se deprehensum negare non potuisse; ib. IV, 29. negare non poterunt; ib. IV, 150. ✕ tametsi tu negare non potes; ib. V, 47. num potes hoc negare? ib. 140. quod negare nullo modo potes; ib. 169. negare non possumus; Font. 21. id quod negare non possit; Caecin. 28. potestis .. principia negare? ib. 44. vim factam negare non potes; ib. 48. qui neque illis talibus viris ... rem possem ullam negare; Cluent. 50. negare non potestis, quod repetistis? ib. 65. ut Staienus nummos se accepisse negare non posset; ib. 85. ut ... posset negare dixisse; ib. 140. num .. negari potest? Flacc. 32. quem ne tunc quidem ... negare poteras esse tua lege senatorem; dom. 82. negare non possum; Cael. 48. mitto .. domestica, quae negari possunt; Piso 11. qui miseris ... negare nihil possumus; Planc. 84. quod cum est factum, negari potest; Deiot. 18. quam miserum est id negare non posse, quod sit turpissimum confiteri! Phil. II, 61. cui metuisti .. ne salvo capite negare non posses; ib. 99. an hoc negare potes? ib. VIII, 17. equidem negare non possum a Caesare Hirtium ornatum; ib. XIII, 24. qui te ab eodem Caesare ornatum negare non potes; ib. 24. illi negare potuerunt; Fr. B. VIII, 17.
neglegere: quis tam dissoluto animo est, qui ... tacere ac neglegere (haec) possit? Sex. Rosc. 32. ut neglegi non possit (bellum); imp. Pomp. 49. praetermitti ab censoribus et neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130. ille vir ... illius ipsius periculum ... neglegere potuisset? Cael. 54. quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; Milo 64. ſ. dissimulare; Verr. III, 144.
niti: ſ. efficere; Phil. IV, 6.
nocere: qui ... nocere non possunt; Sex. Rosc. 57. Verri ne noceri possit multis rationibus esse provisum; Verr. a. pr. 27. ubi iste summae rei .. nocere nihil posset; ib. I, 38. quid ... nocere possunt, quibus non licet iudicare? ib. III, 96. quibus ... ne tempestas quidem ulla nocere potuit; ib. 109. ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint; Font. 45. cui ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178. „quid .. ista C. Mario .. nocere possunt“? Rabir. 29. mentes .. hominum audacissimorum sceleratae ... ne vobis nocere possent ego providi; Catil. III, 27. mihi .. ipsi nihil ab istis iam noceri potest; ib.
nominare: si velim nominare homines, ... nonne possum? Verr. IV, 14. vellem praesentem possem P. Helvidium Rufum ... nominare! Cluent. 198. „agros nominare non possum“; leg. agr. II, 67. quae sola vere gloria nominari potest; Sest. 139. (ut) interrogares ecquosnam alios posset nominare? Vatin. 26. si .. potest vi et metu extortum honorarium nominari; Piso 86.
nosse: [quoniam id viri nec vidisse neque nosse poterant]; Verr. IV, 102. se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; Balb. 47. Corfinium .. iudicem quis ... nosse potuit? Phil. V, 13. ut ea ... nosse possitis; ib. VI, 1.
nudari: cum ... videant (ceteri reges) per tribunum aliquem ... se fortunis spoliari et regno omni posse nudari; Sest. 59.

numerare: qui poterat sua sponte pecuniam numerare? Verr. III, 88. quos .. a se primum numerare possunt qui haec loquuntur; Phil. VII, 3.

obesse: in quibus rebus obesse mihi posset; Verr. II, 164.

obici: certius quicquam obici potest? Caecin. 29. cui vere istud obici possit; Muren. 13. sperant sibi ... rem publicam sine praesidio obici posse; ib. 82. quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; Phil. XI, 9.

obire: ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus; imp. Pomp. 53. quantum flamma obire non potuisset; Catil. III, 25. ſ. colere; Cael. 18.

obligari: qui (populus Romanus) iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.

oblivisci: iam non possum oblivisci meam hanc esse patriam; Catil. II, 27. liceat haec nobis, si oblivisci non possumus, at tacere; Flacc. 61. si id memineritis, quod oblivisci non potestis; Milo 11. quanta .. is moderatione usus sit in illo tempore civitatis ... quis nostrum oblivisci potest? Phil. V, 38.

obruere: ſ. delere; Phil. XII, 12.

obscurari: quod obscurari non potest; Arch. 26.

obsistere: nemo est qui alia ratione istorum iniuriae ... potuisse obsisti arbitretur; Verr. I, 31. uni .. huic civitati .. obsistere tua defensio non potest; ib. III, 74. cum obsistere non poterant; ib. V, 127. quod ingenium ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48. vix ullo eis obsisti modo posset; ib. 183.

obstare: „ne iste nobis obstare possit“; Verr. V, 105. qui obstare poterat; Milo 88.

obtinere: ut ... gravitatem possint obtinere; Quinct. 75. si ... ea (ornamenta) potest ... obtinere; ib. 94. sese ... non arbitratur huius innocentis patrimonium tam amplum ... posse obtinere; Sex. Rosc. 6. neque sese arbitrari posse diutius alienam pecuniam ... obtinere; ib. 26. si per vos vitam et famam potest obtinere; ib. 49. quam (auctoritatem) si retinere volunt ei, ... in perpetuum poterunt obtinere; ib. 139. postea quam ius suum obtinere non potuit; Verr. I, 65. quin nemo vestrum possit aedis suas ... obtinere; ib. II, 30. possumus auctoritate societatis ... quod dicimus obtinere; ib. III, 168. ne suum ius ... suis legibus obtinere possent; ib. IV, 146. se id ... diutius obtinere non posse; ib. V, 56. nego obtineri posse; Caecin. 81. cum ... unus .. primum solus possit obtinere; Muren. 18. vellem .. ut P. Sulla et .. dignitatis suae splendorem obtinere et ... modestiae fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1. tamenne arbitraris ... id te posse ... obtinere? dom. 50.

occidere: quem ipsi cum cuperent non potuerunt occidere; Sex. Rosc. 29. istis legibus ... certe non potuit istius familia servos M. Tulii occidere; Tull. 48. servos M. Tullii occidere iure non potuisti; ib. 53. homines ... te tuo iure potuisse occidere? ib. ut eum iure potuerit occidere; ib. 56. Sulla ... quos potuit occidit; Phil. XIV, 23.

occultare: res occultari satis non potuit; Verr. II, 55. ut illius tui sceleris rationem occultare non posses; dom. 21.

odisse: quem odisse iam non potestis; Cluent. 29. neque me ille odisse potuit umquam; Piso 81. qui possunt Cassii nomen odisse; Phil. XI, 38.

offendi: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo quisquam posset offendi? Sulla 72.

opitulari: C. Pisoni ... praetor quem ad modum ... opitulari possit non habebit? Caecin. 36. a quo id accepimus quo ceteris opitulari et alios servare possemus; Arch. 1. „mihine ea (defensio) soli ... nihil potest opitulari“? Milo 94. quem deum ... posse opitulari rei publicae credamus? Marcell. 23.

opponi: quid huius audaciae ... poterat opponi? Phil. V, 42.

opprimere: quo is facilius, quem velit, iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. nec vereor ne res publica ... ab istis vinci aut opprimi possit; leg. agr. II, 101. id (malum) opprimi sustentando ac prolatando nullo modo potest; Catil. IV, 6. si .. ille opprimere urbem potuisset; Phil. III, 34. ſ. adiuvare; Cluent. 125. circumvenire; Cluent. 192. exstinguere; leg. agr. II, 90.

optari: quid mihi tam optandum .. potest esse in hoc crimine? Verr. IV, 15, quid .. optari potest quod ego mallem? Rabir. 10. ſ. cogitari; Sest. 66.

ornare: ſ. apparare. augere.

ostendere: quos (liberos) neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere ... potes ostendere; Sex. Rosc. 79. potestne tibi ulla spes salutis commoda ostendi? Verr. I, 47. neque ... eas (statuas) .. vobis possem iacentis ostendere; ib. II, 164. utrum .. ostendere potest, ... vincat necesse est; Tull. 28. qui possit ostendere non possedisse eum; Caecin. 91. nisi ostendere potest; ib. 92.

ostentari: quae (largitio) verbis ostentari potest; leg. agr. II, 10.

pacari: huic ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.

paenitere: cuius auctoritatis neminem posset paenitere; har. resp. 45.

parare: quos (propinquos) ego parare non potui; Quir. 9. duo ... parare ... exercitum posse; Sest. 40. „summa non potuit parari“; Rab. Post. 40.

parcere: cum parcere potuerit; Quinct. 51. „vix .. veri simile est ... eosdem nobis parcere posse“; Phil. XIII, 36. ipse .. fatetur ... non posse eos ... sibi parcere; ib.

parere: ut id, quod conceperat, servare et salvum parere posset; Cluent. 33.

patefieri: an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit, manu et virtute non potuit? Balb. 54.

patere: quae (familiaritates) late patere non possunt; Milo 21.

pati: qui equestrem splendorem pati non potuerunt; Sex. Rosc. 140. quem (aculeum) pati pudentes ... difficillime possunt; Verr. III, 95. quae pati nullo modo potuerunt; ib. 228. cum ... Sassia .. Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus ... pati posset; Cluent. 175. num obscure maiores opes, quam libertas pati potest, ... quaeruntur? leg. agr. II, 75. hoc vos pati potestis? dom. 44. „victor insolens ... se victum non potuit pati“; Scaur. c. 3, § 3. qui ... quid pati C. Caesare vivo posset ... ostendit; Phil. III, 12. aliae nationes servitutem pati possunt; ib. VI, 19. ſ. efficere; Verr. III, 199. ferre; Verr. III, 201. Phil. II, 85.

peccare: nihil est iam quod in hac causa peccare quisquam .. nisi vestro periculo possit; Verr. I, 15. ut peccare sine summo rei publicae detrimento ... non possitis; ib. 22. non potuit ullo modo ... non in agendo ruere ac saepe peccare; dom. 141.

pelli: ſ. eici.

penetrare: quo ... neque populi Romani ... gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit;

Verr. V, 97. si ... in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37.

peragrare: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53. nec .. disiunctissimas terras citius passibus cuiusquam potuisse peragrari; Marcell. 5.

percensere: ſ. complecti; sen. 1.

perripere: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. si .. id (vectigal) ... sine iniuria sociorum percipere possumus; ib. III, 201. ut ... pulcherrimum ... fructum .. victoriae populus Romanus percipere possit; ib. V. 77. ſ. obtinere; Sulla 1.

perdere: cum posset perdere; Quinct. 51.

perdiscere: ſ. nosse; Balb. 47.

perducere: si ... imbiberit *spem posse se* eius modi rationibus illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27. si istum vivum ad aliud iudicium perducere poterimus; Verr. I, 11.

perferre: quod si perferre non potero; Sex. Rosc. 10. nimiam .. potentiam .. Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; ib. 122. cum perferre non possent luxuriem; Verr. II, 9. iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit novum ... genus iniuriarum .. perferre? ib. 64. potuisse (se) .. perpeti et perferre; ib. 131. ut ... tribuni plebis stridorem unum perferre non possit; leg. agr. II, 70. si, quae tum promulgasti, ... perferre potuisses; dom. 24. metuebat... ne dolorem perferre non possent (servi); Milo 57.

perficere: alios respondisse non putare id perfici posse; Verr. a. pr. 23. ut ab aliquo imperatore civitate donaretur, perficere non potuit (Archias); Arch. 25. si ... ea ... perficere potuisset (Q. Fabricius); sen. 22. ut posset .. ut prudentes errarent ... perficere dicendo; har. resp. 41. si .. C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset; Phil. X, 9. temptavit quid patientia perficere posset; ib. 23. ſ. inire; Cluent. 36.

perfringi: [ut nihil ... vi et manu perfringi posset]; leg. agr. II, 99. ſ. adulterari. emitti.

perfrui: si ... nostris rebus perfrui possumus; Muren. 24. ſ. laetari.

perire: aliter perire pestis illa non potuit; Milo 88. ut portenti simile videatur tantam pecuniam populi Romani tam brevi tempore perire potuisse; Phil. V, 11. perire eum non posse; ib. XIII, 27.

permanare: ſ. fallere; Cluent. 173.

permovere: gravis .. illa est ... facultas ... posse consilio ... populi ... mentis permovere; Muren. 24.

perorare: queritur ... numquam perorari potuisse; Quinct. 34. ut reliqua posset perorare; Cluent. 59. ut omnes intellegant quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; ib. 164.

perpeti: hoc .. innocens homo perpeti potuisset? Verr. III, 132. quod illae (civitates) ... omnia perpeti possunt; Phil. X, 20. ſ. perferre; Verr. III, 131.

perquirere: possum etiam illa ... ab accusatore perquirere; Cael. 53.

perscribi: ita omnia ... nominatim in lege perscribi nonne potuerunt? leg. agr. II, 36. hoc ... seiungi potest separatimque perscribi; Phil. XIII, 50.

persequi: possumus ita rem nostram persequi? Quinct. 45. quam (iniuriam) nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82. ne tua quidem recentia proximi praetoris vestigia persequi poterat? ib. III, 43. fore ut eius socios ... persequi non possem; Catil. II, 4. quos sciebam ... facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42. ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ac necessitudinem persequi possit; har. resp. 19. ſ. effari.

perspicere: quivis ut perspicere possit, in hac causa ... gratiam cum inopia ... contendere; Quinct. 84. in quo meam in rem publicam voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr. a. pr. 34. nullum esse dico indicium libidinis ... quod non in istius unius vita perspicere possitis; ib. III, 5. facillime perspicere poteritis; ib. 226. ut amentiam singularem ... eius perspicere possitis; ib. IV, 38. ut ... rationem accusationis perspicere possitis; Cluent. 19. ut hoc ita esse perspicere possitis; ib. 43. ex quo illud perspicere possitis; ib. 169. quo in iudicio perspici non potest; leg. agr. I, 10. ut eius diversa studia ... perspicere possitis; Catil. II, 9. fore ut ea consilia ... a .. populo Romano perspici possent; ib. III, 20. ea ... videre et perspicere potestis; Muren. 88. ut eius impudentiam perspicere possitis; Flacc. 46. ne tum quidem hominum venustatem ... perspicere potuisti? ib. 76. haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut curiosis oculis perspici non possit; Sest. 22. quae contio fuit per hos annos, ... in qua populi Romani consensus perspici *non* posset? Sest. 106. quo facilius argumentis perspicere (rem gestam) possitis; Milo 23. quod si penitus perspicere posses concordiam Ligariorum; Ligar. 34. quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7. cuius animum egregium ... ex Bruti litteris perspicere potuistis; ib. X, 13. ſ. adsequi; har. resp. 18. exaudire; Catil. I, 21. fingi; Sulla 79. intellegere; leg. agr. II, 92.

perstringi: quod aratro perstringi non possit; leg. agr. II, 67.

persuadere: cum .. hoc nemini persuadere possis; Verr. III, 91. posse hoc talibus viris persuaderi; Tull. 43. nec mihi persuadere poteram; Marcell. 2.

perturbari: ſ. commutari.

pervenire: quo facilius ad Siciliam possim aliquando... pervenire; Verr. I, 62. quo maturius ad Apronium possimus ... pervenire; ib. III, 60. qua (via) ad istius ingentem .. praedam possim pervenire; ib. 110. potuisti ad tuum ius faciliore ... iudicio pervenire; Caecin. 8. se potuisse ... in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153. si posset ager iste ad vos pervenire; leg. agr. II, 80. naturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Muren. 66. qui nec in senatum ... pervenire potuit; Flacc. 43. tu ad illam labem ... civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53. quod ex malis boni posset in rem publicam pervenire; Sest. 63. posse virtutem ... quo contendisset labore ... pervenire; Scaur. c. 1, § 4. in quo *uno* spes fuit, posse sese aliquando ad fortunas suas pervenire; Rab. Post. 27. tuto ... pervenire non potuit; Phil. II, 75.

petere: quem ad modum certam pecuniam petere possit, non reperio; Qu. Rosc. 13. potueritne Roscius ex societate suam partem petere necne? ib. 52. si non potuit (suam partem petere), ... si potuit; ib. alteri nemo potest (petere), ib. 53. si quisquam petere potest alteri; ib. 54. ubi ne precari quidem Iovem ... atque ab eo auxilium petere ... possit; Verr. IV, 71. posses ab eo veniam petere? ib. V, 138. [ut .. magistratus reliquos ... sine periculo petere possetis]; leg. agr. II, 99. ut neque ego ab illo quae mihi petenda essent satis audaciter petere possem; dom. 28. qui cum ... per aetatem magistratus petere posset; Cael. 18. poteras .. eo tempore auguratum petere? Phil. II, 4. ſ. cupere.

placare: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede ... facillime posse placari; Font. 31. ut ea (virgo) .. pro salute sua fratrisque sui

animos vestros placare possit; ib. 46. iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. si te parentes timerent ... tui neque eos ulla ratione placare posses; Catil. I, 7. ut non putares deos satis posse placari; dom. 105. cur eadem res publica ... inimicis placare (me) non possit? prov. cons. 24. si certorum hominum mentis ... placare possumus; Balb. 62. quibus iste ... facile ab se deos placari posse arbitrabatur; Fr. B. XIII, III, 1. ſ. coëmere; Catil. IV, 22.

placere: si tibi placere potest; Tull. 6.

polliceri: id ... agimus, ne quis posthac quicquam eius modi possit polliceri; Phil. VIII, 9.

ponere: reges ei ... neque ponere (candelabrum) potuerunt neque volgo ostendere ... voluerunt; Verr. IV, 64. ut .. ipse candidatus ... omnem ... diligentiam .. suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.

portare: quod (signum) iste si portare potuisset; Verr. IV, 119.

possidere: nego (eum) ex edicto possidere (bona P. Quinctii) potuisse; Quinct. 36. (ostendam) te possidere (bona P. Quinctii) non potuisse; ib. bona P. Quinctii possideri nullo modo potuisse; ib. 60. quae (res) possunt eo tempore possideri; ib. 85. ex edicto .. non potuisse bona possideri demonstravi; ib. 86. quae teneri et possideri possint; ib. 89.

postulare: posses, ut tibi ignosceret, postulare? Verr. V, 138.

praebere: urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. „posset alia familia Fausti munus praebere"; Sulla 54.

praecipere: videor hoc leviter pro mea auctoritate || hoc certe pro levi mea auctoritate, hoc leniter || vobis praecipere posse; Font. 42.

praedari: ſ. moliri.

praedicare: non potes hoc ... praedicare; Verr. III, 151. ut possem hoc praedicare; Rabir. 18.

praeficere: cum ei (bello) imperatorem praeficere possitis; imp. Pomp. 49.

praestare: qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. quam (felicitatem) praestare de se ipse nemo potest; imp. Pomp. 47. qui ... omnis socios ... salvos praestare poteramus; ib. 55. nullos (praedones) fore quis praestare poterat? Flacc. 28. (ea) quae ipse praestare possim; sen. 39. nec .. sperabam id nec praestare poteram; Phil. I, 10. ſ. defendere; Catil. IV, 24.

praeterire: quae praeteriri nullo modo poterant, ea leviter .. attigi; Sex. Rosc. 123. de Apollonio ... praeteriri potest? Verr. V, 16. quantum sine huius periculo praeterire non possim; Cluent. 118. quasi ... potuerim illud ... praeterire; ib. 138. istam rem ... praeterire non potui; ib. 139. qui (populus) et potest et solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8. tantam .. mansuetudinem ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1. hoc .. recens edictum D. Bruti ... silentio non potest praeteriri; Phil. III, 8. Saxam .. Decidium praeterire qui possum? ib. XIII, 27. *nisi quod erat ita notum ... ut non possem praeterire;* Fr. B. XIII, I, 4. ſ. aspicere; Phil. II, 68.

praetermittere: si id praetermittere ... potuisset; Cluent. 42. putarunt praetermitti accusatorem non potuisse; Cluent. 183. ſ. inducere; ib. 45. neglegere; ib. 130.

precari: ſ. petere; Verr. IV, 71.

premere: ne urbem hanc ... premere atque urgere possitis; leg. agr. I, 16.

privare: [ut ipsum Cn. Pompeium ... horum conspectu privare possetis]; leg. agr. II, 99.

probare: (illud) quod probari omnibus posset; Quinct. 34. quod si probari nemini potest; ib. 65. tanti maleficii crimen ... probare te .. censes posse talibus viris? Sex. Rosc. 72. quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conetur; Qu. Rosc. 4. id, quod probare non potest, fingere conatur; ib. 34. quod probare populo Romano .. vestram .. religionem non potueritis; Verr. I, 22. cui hoc probari potest? ib. II, 106. qui hoc probare potes cuiquam? ib. 155. illud .. cui probari potest? ib. III, 52. si id ... posses probare; ib. 91. ut possim illud probare; ib. 164. ut hoc, quod dico, probari aequissimo iudici possit; ib. quod neque tibi neque populo Romano posset probari; ib. 172. quod tametsi probari nullo modo potest; ib. V, 45. ut, quod antea nihil in istum dixi, probare *possim;* Tull. 4. si id probare potuisses; ib. 32. quorum si unum quodlibet probare || probari || iudici potuerit; ib. 45. quaero .. abs te .. possitne tibi ipsi probata esse nostra causa; Font. 2. is ... quae in M. Marcellum inimico animo dixit, probare non potuit; ib. 24. non posse probari quemquam esse deiectum; Caecin. 79. qui .. probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? Flacc. 33. illud probari minime potest; Sulla 38. quia causam probare non poteram; dom. 57. possimne probare, cum id me facere dicam? prov. cons. 18. possumusne .. tibi probare auctorem ... facti illius ... C. Marium? Balb. 46. *id ita esse exemplis probari potest;* Scaur. c. 3, § 1. ut vel oblivisci aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. quonam .. pacto probari potest insidias Miloni fecisse Clodium? Milo 32. qui poterat salus sua cuiquam non probari? ib. 81. quod si probare Caesari possemus in Africa Ligarium omnino non fuisse; Ligar. 16. quod erat aliquod in utraque parte, quod probari posset; ib. 19. non existimavit sui similibus probari posse se esse hostem patriae, nisi mihi esset inimicus; Phil. II, 2. valde mihi probari potest; ib. XI, 25. hoc ... vix .. a Q. Mutone factum probari potest; Fr. B. V, 1. utrius .. tibi tribunatus minus probari potest? ib. VII, 4. ſ. consequi; Cluent. 3. praestare; Font. 14.

procreare: qui neque procreare iam liberos possit et, cum potuerit, sit expertus; dom. 34. procreare (liberos) potest; ib.

prodere: cum prodere imperatorem suum non posset; Phil. XIII, 26. nec Plancum prodere participem consiliorum (potest); ib. 44.

prodesse: quid est ... in quo ego rei publicae plus ... prodesse possim? div. Caec. 7. si ne hoc quidem prodesse poterit; ib. 70. quae gratia ne quid tibi prodesse posset ... perfeci; Verr. II, 169. ut multis prodesse possit || prodesse posset, prodesset ||; Muren. 58. quas (litteras) ... rei publicae video prodesse potuisse; Planc. 85. is animus erat Milonis, ut prodesse rei publicae sine suasore non posset; Phil. II, 21. saepe magna indoles virtutis, prius quam rei publicae prodesse potuisset, exstincta est; ib. V, 47. quid .. potest ... rei publicae prodesse nostra legatio? ib. XII, 7.

producere: nihil ab hoc pravum ... produci posse arbitrabantur; Qu. Rosc. 30. quem ex tanto hominum numero testem in hac causa producere potestis? Font. 16. ſ. adducere; leg. agr. II, 99.

proferre: causam proferre non potes; Sex. Rosc. 73. hoc nihil neque acerbius neque iniquius proferri potest; ib. 78. possum sexcenta decreta proferre; Verr. I, 125. quod genus hominum ... proferre possum? ib. II, 166. quod apud vos quasi exempli causa proferre possem; ib. 183. homo

inertior ... proferri non potest; ib. 192. cum eos non poteris, proferes hos recentis? ib. III, 209. ecquid hoc ... clarius ... proferri potest? ib. V, 16. quia quid emeris ... scriptum proferre non potes; ib. 48. nullum .. facinus quod maiore supplicio dignum sit reperiri neque proferri potest; ib. 154. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 103. quid est quod minus veri simile proferre potuistis? ib. 181. nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7. ſ. adferre; Arch. 12. dicere; Verr. II, 171.

proficere: quam ob rem .. se confidat aliquid proficere posse; Verr. a. pr. 10. ut ... is proficere nihil posset; ib. IV, 91. cum iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. non quo profici potuerit aliquid; Phil. I, 14.

proficisci: ut expeditus in Galliam proficisci posset (Quinctius); Quinct. 23. ut ... proficisci cum cuperet Dolabella non posset; Verr. I, 46.

progredi: in eum annum progredi nemo poterit edicto? Verr. I, 109. ut progredi iste non possit; ib. III, 172. estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? ib. V, 119. quod ... longius progredi non possit qui obiecerit; Phil. II, 9. quoad progredi potuerit feri hominis amentia; ib. XI, 6.

prohibere: daturus es huic crimini quod .. potuisti prohibere ne fieret? div. Caec. 33. cum videretis nulla vi retineri, nullo periculo prohiberi potuisse (eos); Verr. II, 14. ſ. inferre; har. resp. 3.

pronuntiare: ſ. excogitare; Quinct. 34. iudicare; Verr. I, 26.

proponere: possum fortissimos viros ... proponere; Ligar. 32.

propulsare: quem vides ipsum ab se tam atrocem iniuriam propulsare non posse; Sex. Rosc. 145. ut ab se ... legati populi Romani scelus ... propulsare possint; Verr. I, 78. id (bellum) ... a me ... facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22. ut ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2. qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; sen. 11. cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem; prov. cons. 41.

proscribere: ut proscribere possit (tribunus) quos velit; dom. 44.

prosilire: potueruntne (ei) magis tempore prosilire? Cael. 65.

prospicere: ut ... iam ante animo prospicere possis, quibus de rebus auditurus sis; Quinct. 35. ſ. cernere. explorare; Verr. I, 39.

providere: id (dedecus) ne accidat, tu tua auctoritate ... potes providere; Verr. a. pr. 51. quae (res) neque post edictum reprehendi neque ante edictum provideri potuit; ib. I, 107.

publicare: ſ. liberare; leg. agr. II, 57.

pugnare: contra hominum auctoritatem pugnare nan potero; Verr. III, 209. ut tum palam pugnare possetis; Catil. II, 4. ſ. evolare.

pungere: qui per se pungere neminem umquam potuissent; Sest. 24.

puniri: quae potest esse ... punienda crudelitas? Catil. IV, 11.

putare: quem .. imperatorem possumus ullo in numero putare, cuius in exercitu centuriatus veneant? imp. Pomp. 37. qui possum putare me restitutum esse? Milo 103.

quaerere: quod vos idem in Clodio quaerere non potestis; Milo 46.

queri: nemo erat .. aratorum, qui iniuriam sibi factam queri posset; Verr. III, 29. nec .. fuit quod quisquam queri posset; ib. 147. de quo (pelicatu) ne queri quidem se sine scelere posse arbitraretur; Cluent. 13. senatorem hoc queri non posse; ib. 154. si ... ipsa (Asia) .. nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5 (§. 38). non .. omnia ... queri iure possumus; ib. 57. de his .. legibus ... queri possumus; Phil. I, 25.

rapere: erat ei vivendum latronum ritu, ut tantum haberet, quantum rapere potuisset; Phil. II, 62.

recedi: a verbo .. posse recedi non arbitrabatur; Caecin. 79.

recipere: si hos quaestus recipere posses; Qu. Rosc. 24. quae (pecunia) tanta ex superioribus recipi potest; leg. agr. II, 47.

recitare: si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem; Verr. III, 26. ut possem recitare psephisma Smyrnaeorum; Flacc. 75.

recognoscere: ex eo ... recognoscere potestis; Verr. I, 32.

reconciliare: ſ. facere; Verr. a. pr. 2.

recordari: fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; Cluent. 85. quoad longissime potest mens mea respicere ... et pueritiae memoriam recordari ultimam; Arch. 1. ut illius temporis atrocitatem recordari possitis; Sest. 11. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30.

recreare: ut ea (provincia) ... vix ... aliqua ex parte recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12. nullo modo posse *rem p.* recreari; dom. 96. quae (Macedonia) nunc ... ita vexata est, vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. qui cum uno genere morbi adfligerentur neque se recreare quisquam posset; Piso 85.

recuperare: cum ... ille ... iudicio suum (commodum) recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35. si alia ratione ius nostrum recuperare possemus; Caecin. 9. nec id amiserit, quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44. ut ... Cn. Pompei filius posset ... fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 11. ſ. confirmare; div. Caec. 72.

recusare: ut quo minus tute condemnere recusare non possis; div. Caec. 31. quis poterit ... de transferendis iudiciis recusare? Verr. a. pr. 20. quis erit ... tam fautor ordinis, qui de transferendis iudiciis possit recusare? ib. III, 224.

redarguere: ſ. confiteri; Fr. B. XIII, IV, 3.

reddere: cum saepe suspectus Quinctio Naevius fuisset neque ita commode posset rationem reddere earum rerum; Quinct. 14. eum, qui non possit suae (vitae) reddere (rationem); div. Caec. 27. cuius rei putat iste rationem reddi non posse; Caecin. 17. si tibi istam rationem non possim reddere; Muren. 68.

redimi: quae vel vita redimi recte possunt; Verr. V, 23.

redire: qui .. poterat tum in gratiam redire cum Oppianico Cluentius? Cluent. 86. cum iam Clodius ... redire potuisset! Milo 28. quod utinam illi ante accidisset, ne huc redire potuisset! Phil. 14. ſ. dicere; Phil. VI, 8. facere; Verr. a. pr. 2.

reducere: ne tum quidem te potuit ... salutis tuae ratio ad officium .. reducere? Verr. II, 98.

redundare: quae (nationes) ... poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31.

referre: ut quaestor sine praetore possit rationem referre; Verr. I, 99. negabat se opus in acceptum referre posse; ib. 149. hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt; dom. 78. potestisne referre de mea domo? har. resp. 11. quibus ex rebus nihil est quod solidum tenere, nihil quod referre ad voluptatem corporis possis; Piso 60. cui ne referri quidem gratia posse videatur; Planc. 73. cui quamquam gratia referri tanta non potest quanta debetur; Phil. III, 4. si ...

ducibus .. ne referri quidem potest gratia; ib. 14. cui nullam iam aliam gratiam referre possumus; ib. IX, 15.

refragari: quis potest refragari ... recusanti? Phil. VI, 20.

refutare: quae (Hispania) ... potest ... sceleratorum hominum periuria testimoniis ... suis refutare; Font. 45. quibus .. testibus .. hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7.

regere: „te regere possum"; Muren. 60. ſ. conficere; imp. Pomp. 59.

relinquere: fundus a patre relinqui potest; Caecin. 74. quid .. gloriosius meis posteris potui relinquere quam hoc? sen. 25. nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit; Phil. IX, 12. ſ. elabi; Cluent. 86.

remanere: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

remittere: illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; Verr. III, 82.

removere: litteras ... communis de medio removere potuerunt, fidem suam et religionem removere non possunt; Verr. II, 175. quas (tabulas) removere honeste nullo modo potuerunt; ib. 186.

renuntiare: posse se ... praetorem renuntiari; dom. 112. si ille vir legationem renuntiare potuisset; Phil. IX, 1.

reparare: quod ... ex agro reparare posset; Verr. III, 199.

reperire: cum adhuc ei ... non magistratus aequus reperiri potuerit; Quinct. 10. res tam levis qua ratione infirmem ... reperire non possum; Sex. Rosc. 42. quo certius argumentum odii reperiri nullo modo potest; ib. 52. ut non omnem frugem ... in omni agro reperire possis; ib. 75. de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; ib. 124. nullam ... graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam coniunctionem sortis; div. Caec. 61. neque .. salus ulla rei publicae maior ... reperiri potest; Verr. I, 4. qui hospitis relinquendi causam reperire non posset; ib. 64. ille miser defensorem reperire neminem poterat; ib. 73. ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; ib. 158. ut ipse praetor ... consideratiorem (calumniatorem) reperire non posset; ib. II, 22. ut ille ne sine adversario quidem apud iniquum iudicem reperire posset quod diceret; ib. 92. si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem ... nullum posse reperiri; ib. III, 138. nihil possum reperire; ib. 186. ad dicendum .. in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin. 64. fortasse emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. in quo ipsam luxuriam reperire non potes; Muren. 13. ne in praedae quidem societate mancipem ... reperire potuisti; dom. 48. nullum .. dedecus reperire posset (poëta), quod in hoc non inesset; har. resp. 57. quas (contiones) neque nosset neque reperire posset; Vatin. 3. num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse || esse || reperiri? ib. 37. quo neminem reperire potest sui similiorem; Phil. III, 31. ſ. proferre; Verr. V, 154.

repetere: arator repetere poterat. poterat vero Artemidoro recuperatore; Verr. III. 70.

replere: ut exhaustas domos replere possent (gentes eae); prov. cons. 4.

repraesentari: si repraesentari morte mea libertas civitatis potest; Phil. II, 118.

reprehendere: quis .. esset qui meum factum ... posset reprehendere? div. Caec. 6. eiecto eo, qui posset reprehendere; Verr. I, 98. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio; ib. II, 110. non potest reprehendi ulla aestimatio; ib. III, 214. hoc .. unum genus infinitae pecuniae ... cogendae nullo modo posse reprehendi; ib. 223. neque id ullo modo ... reprehendi posse; ib. 224. quos nemo possit reprehendere; Font. 19. in eo potestis atrocitatem nostram reprehendere? Caecin. 9. non possum id in te reprehendere; Muren. 42. quae ... reprehendere non possumus; Flacc. 14. quis posset vere reprehendere? ib. 78. ſ. cogitare; Milo 42. providere; Verr. I, 107.

reprimi: ſ. comprimi. confirmare; Sest. 147.

repudiare: an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. potuit illa concitatio multitudinis ... repudiari? ib. hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6. ſ. infitiari; dom. 97.

repugnare: ſ. effugere; Verr. V, 91.

rescindi: quae (res) ... rescindi iure non possit; Caecin. 40. ſ. facere; Verr. II, 68.

residere: ut ... nulla alia suspicio ... residere possit; Verr. a. pr. 47.

resistere: quae (Hispania) ... religione sua resistere istorum cupiditati potest; Font. 45. nemo est .. qui invidiae sine vestro ... subsidio possit resistere; Cluent. 3.

respicere: quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1. ſ. recordari; Arch. 1.

respirare: ut respirare libere non possit; Sex. Rosc. 22.

respondere: si .. mihi hodie respondere ad haec ... potueris; div. Caec. 47. „ut responderi nihil possit"; Verr. III, 145. quid .. poterat Heius respondere? ib. IV, 16. videte ut horum auctoritatibus illorum orationi ... respondere posse videamur; imp. Pomp. 68. cui loco respondere vix videor posse; Cluent. 135. quae magnitudo observantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24. cui ego crimini respondere sine mea maxima laude non possum; dom. 95. potest quisquam vir ... satis graviter in inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. ecquid reperies ex tam longa oratione mea, cui te respondere posse confidas? Phil. II, 111.

restitui: ut ea (provincia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12. Scipio ... Siculis omnibus Karthagine capta, quae potuit, restituenda curavit; ib. II, 86. cuius vitam si putetis per vos restitui posse; Milo 79. quid .. non integrum est sapienti, quod restitui potest? Phil. XII, 5. num eas (leges) restitui posse censetis? ib. 12. ſ. movere; Verr. II, 62.

reticere; ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32. reticebunt quae poterunt libenter; ib. IV, 19. sic agitur, ut prorsus reticeri nullo modo possit; Cluent. 18. non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29. ſ. negare; Verr. I, 90.

retinere: quos natura ipsa retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70. ut ... haec ... retinere ... possimus; div. Caec. 72. qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati; Verr. III, 37. ut nemo illo invito ... nec patriam nec vitam retinere posset; ib. 81. communem hostem gentium ... omnium quisquam ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. si incertum est ... ea (patrimonia) possisne retinere; Caecin. 74. retineri libertas non potest; ib. 96. quem ad modum ... levatum iniuria civem retinere possemus; ib. 102. quod ... ea (vectigalia) ... ne retineri quidem potuisse iudicabuntur; leg. agr. I, 3. quod retinere vix possunt; ib. 14. hunc statum ... nulla alia re nisi concordia retinere possumus; har. resp. 61. qui ne equestrem quidem splendorem incolumem

a calamitate iudicii retinere potuisset; Planc. 12. revocare tu me in patriam .. potuisti per hos, ego te in patria per eosdem retinere non potero? Milo 102. quae .. urbs ... plus una me nocte cupiens retinere non potuit; Phil. I, 7. retinere (ullam rem) .. quis poterit? ib. XIII, 12. eos invitos retinere qui potuit? Fr. B. III, 2. ſ. adducere; leg. agr. II, 99. conservare; Verr. IV, 42. eripere; Sest. 91. prohibere; Verr. II, 14.

reviviscere: *si posset reviviscere;* Scaur. 49. qui si lege eadem reviviscere posset; Milo 79.

revocare: non te .. hospitii ius ... ab scelere aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108. hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 61. revocare se non poterat familiaritate implicatus; ib. 70.

ruere: ruere illa non possunt; imp. Pomp. 19.

saepiri: cum ... praesidio Italiae cunctae saeptus posset esse; Phil. X, 7.

sanare: qui te existimares avaritiae volnera crudelitatis remediis posse sanare; Verr. V, 121. quos .. meus consulatus quoniam sanare non potest; Catil. II, 11. quae (inimicitiae) sanari poterunt; ib. ut ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; ib. III, 14. horum ... voluntates ... nec sanare potui nec tollere; Sulla 28. nonne fuit eo maior adhibenda medicina quae .. illud nativum ... malum sanare posset? dom. 12. propterea putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35. ſ. convalescere.

sanciri: quod publica religione sanciri potuit, id abest; Balb. 25. ſ. confirmare; dom. 47.

satiare: quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla 1. ne absens quidem luctu meo mentis eorum satiare potui; dom. 58. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest? Phil. VIII, 19. cum animum satiare non posset; ib. XI, 8. cuius ne supplicio quidem ullo satiari videtur posse populus Romanus; ib. XIII, 21.

satis facere: ſ. deesse; div. Caec. 47. facere; Verr. a. pr. 2. 41. I, 140. II, 154. Cluent. 10. Muren. 46. Sulla 54. Balb. 2. Planc. 62. Ligar. 2.

scire: quibus omnibus causa iustissima est cur scire potuerint; Quinct. 58. id, quod scire potuit, ... dixit; Qu. Rosc. 42. ut ... scire omnes possemus; Verr. I, 71. [ut iam scire possis]; ib. II, 180. id .. sciri facillime potest; ib. III, 120. scire ... nemo poterat; ib. V, 88. ex quo haec Verres scire posset; ib. 161. quod vos ... ex litteris .. nostris ... scire potuistis; Font. 18. de quo ne cuius rei argueretur quidem scire potuit; Caecin. 73. ut Staienus scire posset quid cuique deberetur; Cluent. 75. quod ... si per aetatem scire potuisses; Rabir. 25. ut ... qua ratione investigata ... sint ... scire possitis; Catil. III, 2. Flaccus quid alii postea facturi essent scire non poterat; Flacc. 33. ut ... scire possitis; ib. 54. quis .. ante te sacra illa vir sciens viderat, ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset? har. resp. 38. vos haec melius scire potestis; Sest. 72. scire .. hoc ... facile possum; Planc. 19. quaero qui id scire potuerit? Milo 46. scire potuit illo ipso die Lanuvii ... prodi flaminem necesse esse; ib. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset; ib.

scribere: si potuisset honeste scribere; Cluent. 141.

scrutari: scrutatus sum quae potui; Verr. II, 182.

secerni: ut secerni nullo modo posset; Cluent. 173. nec .. secerni a fratre poterit; Phil. VI, 10.

seiungere: potestis eam voluntatem ... a dolo malo seiungere? Tull. 25. multorum civium calamitatem a re publica seiunctam esse non posse; imp. Pomp. 18. si quid mihi potest a re publica esse seiunctum, quod vix potest; Piso 32. quamquam vix videntur haec posse seiungi; Phil. XIII, 6.

sentire: proinde quasi nostram mentem ... videre aut plane qualis aut ubi sit sentire possimus; Milo 84. quod ex omnium ... lacrimis sentire potuisti; Marcell. 33. ſ. defendere; Sex. Rosc. 64.

separare: ſ. distinguere; Verr. IV, 88.

sepeliri: quod vestra virtus neque oblivione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33.

sequi: ut in constituendo accusatore quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10.

servare: quo ex iudicio te ulla Salus servare posset; Verr. III, 131. quem ... servare soli vos potestis; Cluent. 200. nos ... subsidium annonae ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21. qui rem publicam ... servare possent; har. resp. 3. me posse rem publicam iterum servare, si cessissem; Piso 78. ut ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30. nihil habet .. fortuna tua maius quam ut possis ... servare quam plurimos; Ligar. 38. hac lege sublata videnturne vobis posse Caesaris acta servari? Phil. I, 19. qui tu vir ... fuisses, si illius diei mentem servare potuisses! ib. II, 90. utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! ib. V, 39. ſ. parere.

servire: servire diutius non potest civitas; Phil. X, 19. si ipse servire poterat; ib. XIII, 17.

significare: quae (arulae) cuivis religionem sacrarii significare possent; Verr. IV, 5. ne qua significari possit suspicio cupiditatis; Font. 28. quem ne inimicus quidem satis in appellando significare poterat; ib. 39. ut obiectum nihil sit quo significari vestigium libidinis ... possit; ib. 40. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis nostris; Sest. 10. tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ac voluntas potest; ib. 106.

silere: potero silere? Verr. V, 179. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 2. quae (merita) silere nullo modo possum || possunt ||; sen. 30. nec .. de legione Martia ... sileri potest; Phil. III, 6.

sistere: qui rem publicam sistere negat posse; Verr. III, 223.

sollicitare: pretio ... sollicitari posse animos egentium; Catil. IV, 17. sollicitavit quos potuit; Cael. 31. ſ. appellare; Catil. III, 16.

sortiri: eum docet Heraclius non posse eo die sortiri; Verr. II, 37. ut hanc Heraclii dicam sortiri post dies xxx ex lege posset; ib. 38.

sperare: non .. potest sperare populus Romanus; Verr. I, 22. ſ. conari; Sulla 28. efficere; Verr. III, 160.

spirare: quod, qui tantum facinus commiserunt, ... ne spirare quidem sine metu possunt; Sex. Rosc. 65.

spoliari: ſ. expelli.

spondere: ſ. dicere; Muren. 71.

stare: isto absoluto rem publicam stare non posse; Verr. I, 20. quod videbat istius censu stari nullo modo posse; ib. II, 138. si stare non possunt (ei homines); Catil. II, 21. qui domi stare non poterant; Flacc. 14. neque .. est quisquam qui arbitretur ... diutius haec stare potuisse; Sulla 76. nec stare potuisse rem publicam; dom. 73. sine quo (senatu) civitas stare non posset; Sest. 42. neque .. aliter stare possemus; ib. 97. quibus (viris) e civitate sublatis ... civitas stare

non posset; Vatin. 24. ut eo (facinore) neglecto civitas stare non possit; Cael. 1. sine provincia stare non posse (Gabinium); Piso. 12. potest .. stare res publica? Phil. X, 18. ſ. esse; Planc. 81. exspectare.

statuere: finem audaciae ut statuere ipse non possit; Verr. III, 177. tot homines ... statuere non potuisse; Muren. 27. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.

subesse: ne qua subesse posset aliena ... suspicio; Quinct. 66.

subire: poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46.

subsignare: illud quaero, .. ista praedia ... subsignari apud aerarium aut apud censorem possint? Flacc. 80.

subterfugere: quoniam criminum vim subterfugere nullo modo poterat; Verr. a. pr. 8. quod (negotium) honeste subterfugere non possit; leg. agr. I, 26.

subvenire: etsi iam multis non potestis (subvenire); prov. cons. 11. quae res egestati et aeri alieno tuo praeter mortem Caesaris subvenire potuisset; Phil. II, 36.

succensere: qui cum succensere nemini posset; Phil. III, 30.

sufficere: paucorum cupiditati ... sufficere aliquo modo poterant; Verr. V, 127. ſ. capere; Phil. II, 16.

sumere: arma sumpta esse contra Saturninum sine scelere non possunt; Rabir. 19. quid .. quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27.

superare: qui ... exercitus regios superare posse videatur; imp. Pomp. 66. qui nos ... tacendo superare potuerint; Catil. III, 22. quis L. Philippum ... a M. Herennio superari posse arbitratus est? Muren. 36. tamne amens eram, ut ... recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario posse superari? Sulla 45. quos mihi videor facillime posse superare; ib. 46. ut ... superare non possem; dom. 88. timebant, ne tot unum ... superare non possent? Cael. 66. si te .. a Plancio ... dignitate potuisse superari dixero; Planc. 6. quibus (ornamentis) L. Paullum et L. Mummium ... ab aliquo video perfacile Deliaco aut Syro potuisse superari; Fr. B. VII, 8. ſ. frangere; dom. 55.

suppeditare: peculiarem habes aliquam Siciliam, quae tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit? Verr. III, 172. ut populo Romano ... suppeditare (frumentum) possent; ib. V, 99. quae (urbs) res eas ... suppeditare posset; leg. agr. II, 88.

suppetere: an .. existimas .. suppetere nobis posse quod cotidie dicamus in tanta varietate rerum? Arch. 12.

suscipi: ſ. eripere; Verr. I, 10.

suscipere: quod (parricidium) sine multis causis suscipi non potest; Sex. Rosc. 73. ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32. vidit .. etiam in confessione facti iuris .. defensionem suscipi posse; Milo 15.

suspicari: qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt; Sex. Rosc. 117. ne nunc quidem ... quae et quantae sint (hae res) suspicari potes; div. Caec. 40. ut possit aliquis suspicari; Verr. I, 35. ne illud quidem quisquam poterat suspicari; ib. V, 46. quid potius in hac ... inconstantia suspicari possumus .. quam id? ib. 56. qui non modo ea ... videre, verum etiam occulta suspicari possent; ib. 71. quem ... sibi emere nemo posset suspicari; Caecin. 16. est quisquam qui ... suspicari possit Oppianicum iudicio oppressum ... esse innocentem? Cluent. 30. quid quisquam suspicari aliud potest? ib. 181. ut ante consessum meorum iudicum videam quam potuerim qui essent futuri suspicari; Planc. 40. quales (ludi) ... ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; Piso 65. Clodium (fore eo die in via) Milo ne suspicari quidem potuit; Milo 45. quod ne suspicari quidem potuerim; ib. 47. non poteram Cn. Pompeium ... timidum suspicari; ib. 66. quod tu ... suspicari profecto non potes; Deiot. 13. ante provinciam sibi decretam audiet quam potuerit tempus ei rei datum suspicari; Phil. XI, 24. ſ. cogitare; Verr. III, 223. facere; Piso 65.

sustentare: quorum (fundorum) subsidio ... Puteolanorum praediorum sumptus sustentare possint; leg. agr. II, 78. cum sustentare vix posses maerorem tuum; Piso 89.

sustinere: qui posset scurrae divitis cotidianum convicium sustinere; Quinct. 62. quod (onus) te putas sustinere *non* posse; Sex. Rosc. 112. (illa) sine quibus causa sustineri ... nullo modo potest; div. Caec. 35. putasne te posse ... tot res ... ingenio sustinere? ib. 37. vestrum est deligere quem existimetis facillime posse magnitudinem causae ... sustinere fide; ib. 73. invidiam se sustinere tantam non posse arbitrabatur; Verr. II, 74. sustinere .. populus Romanus omnium nationum ... querimonias non potest; ib. III, 207. quae vires huius unius criminis querimoniam possunt sustinere? ib. IV, 67. tantum hoc crimen sustinere se nullo modo posse; ib. V, 101. nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent 95. qui tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ... sustinere; leg. agr. II, 87. unum sustinere pauci possunt, utrumque nemo; Muren. 46. improborum convicia sustinere non poteram; dom. 16. hoc timebam ... ut possem praesens sustinere? ib. 56. potest .. damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. hanc ... labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? ib. 102. an, cum ... domum eius ... dedicasses, posset res publica sustinere? ib. 122. non quin hanc personam ... possem sustinere; har. resp. 61. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. si homines despecti ... tantam rem sustinere non potuissent; ib. 87. nec illam divinam gravitatem ... diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere; ib. 130. fieri .. non potest ut animus libidini deditus hoc ... possit sustinere; Cael. 45. qui tamquam truncus atque stipes ... posset sustinere .. titulum consulatus; Piso 19. metuit ut eam (tempestatem) ipse posset opibus suis sustinere; Planc. 96. ut ... verborum .. ipsorum pondus sustinere non posset; Ligar. 21. quo nomine dignus est nemo, nisi qui tanti honoris nomen potest sustinere; Phil. VII, 5. quis huius potentiam poterit sustinere? ib. 17. ſ. aspicere; Sulla 60. capere; sen. 10. efficere; Verr. III, 199. ferre; Phil. V, 8.

tacere: se tacere non posse; Verr. I, 71. nec mulier tacere potuerat; ib. II, 91. quae taceri (possunt); Cluent. 17. neque .. homines nequam tacere potuerunt; Sest. 82. nec .. de virtute ... provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13. de eis ... tacere non potui; ib. XIII, 28. ſ. dicere; Verr. I, 86. neglegere; Sex. Rosc. 32.

tegere: quod ne mendacio quidem tegere possis; Quinct. 81. tecti esse ad alienos possumus; Sex. Rosc. 116. est hominum auctoritas .. tanta, ut etiam delicti suspicionem tegere possit; Verr. III, 209. a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent || cu-

stodia .. potuisset ||; Cluent. 31. vitia ... Cn. Plancii res eae ... tegere potuerunt; Planc. 27.

temperare: qui reus ... temperare non potuerit, ... quin L. Sisennae argentum tractaret; Verr. IV, 34.

temptare: ut exsul potius temptare quam consul vexare rem publicam possis; Catil. I, 27. ſ. appellare; Catil. III, 16.

tenere: qui ... risum tenere non possit; Verr. III, 62. si ... ius .. civile ... contra alicuius gratiam teneri non potest; Caecin. 74. qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44. ut id ... non solum videre, verum etiam tenere possitis; ib. 50. quae (civitas) suam dignitatem non posse se tenere ... iudicavit; Quir. 25. quis .. clavum tanti imperii tenere et gubernacula rei publicae tractare in maximo cursu ... posse arbitraretur hominem ... vino ... confectum? Sest. 20. etiam sermones ansas dabant, quibus reconditos eius sensus tenere possemus; ib. 22. ut neque victi neque victores rem publicam tenere possemus; ib. 44. homo flagrans cupiditate gloriae tenere se non potuit; ib. 134. eis (finibus) se tenere non potuit; Piso 49. quod patres apud maiores nostros tenere non potuerunt; Planc. 8. si Galliam tenere (potuisset); Phil. III, 34. ne verendum quidem est, ut tenere se possit (Caesar), ut moderari; ib. V, 48. quem .. cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis? ib. VIII, 11. nec vos vestram ... dignitatem tenere potuistis; ib. 28. quam (rem familiarem) tenere eum posse negant qui norunt; ib. X, 4. possum Cassiam (viam) vitare, tenere Flaminiam; ib. XII. 23. si Appium Claudium ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29. Caesar ... poteritne se tenere quin D. Bruti sanguine poenas patrias persequatur? ib. 46. ſ. administrari; Phil. V, 45. referre; Piso 60.

timere: ut in foro ... ne non timere quidem sine aliquo timore possimus; Milo 2.

tollere: perfacile hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. omnino tolli posse (hoc crimen) non arbitrabatur; Verr. V, 103. ut eum testimonio posset tollere; Font. 24. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; Sest. 73. potestis tollere e civitate quem voltis; Rab. Post. 11. ſ. delere; Verr. a. pr. 49.

tractari: quae (contentio) tractari sine contumelia non potest; Planc. 17. ſ. tenere; Sest. 20.

tradere: ſ. dicere; Phil. VI, 8.

trahere: aliquid .. salis a mima uxore trahere potuisti; Phil. II, 20.

transferre: non illi .. morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82. quae (signa) e balneo in cubiculum transferri non possent; Deiot. 21.

transigere: per nuntium hoc ... transigere potuisti; Qu. Rosc. 49. eo die transigi nihil potuit; Verr. II, 96. quod verbo transigere possum; ib. IV, 35.

transire: qua vix tuto transiri posse videatur; Verr. II, 141. ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; ib. V, 5. ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; ib.

tribuere: quod nobis tribuere possint; Muren. 71. cui nullus honos tribui non debitus potest; Phil. IX, 15.

triumphare: ſ. dicere; Phil. VI, 8.

tueri: quis est .. qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam? Verr. I, 153. potes domesticae laudis amplitudinem .. tueri; potes; ib. IV, 80. tu ista nequitia ... unius tenuissimi Siculi clientelam tueri potes? ib. 90. Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111. quem (tribunatum) aequitate humana tueri non potest; dom. 2. quos ... non splendor tueri potuit contra illius helluonis ... audaciam; prov. cons. 11. qui vel minus honestum et alienum tueri ... possit; Planc. 32. sine eo (vestitu) nec nomen illud poterat nec munus tueri; Rab. Post. 28. mene non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem ...? at in qua causa non potuisse? quae est grata gentibus * non potuisse? Milo 102. nunc exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22. ſ. conficere; imp. Pomp. 59. conservare; ib. 12.

valere: ne quid esset in litteris sociorum, quod contra caput suum ... valere posset; Verr. II, 173. nihil esse iure scriptum aut posse valere; dom. 68.

velificari: si qui vestrum spe ducitur se posse turbulenta ratione honori velificari suo; leg. agr. I, 27.

venari: si minus eius modi quippiam venari potuerunt; Verr. IV, 47.

vendere: eum non ita commode posse eo tempore quo proscripsisset vendere; Quinct. 16. si doceo pluris aliquanto potuisse (te) vendere; Verr. III, 148. multo minoris, quam aliis potueris vendere; ib. cum HS ternis tritici modium vendere non possent; ib. 191. „ternis HS non possum vendere“; ib. 196. quae tu facile posses vendere HS CC milibus; ib. IV, 28. qua (lege) nostra vendamus quanti possimus; leg. agr. II, 72.

venire: quid homini potest turpius ... usu venire? Quinct. 49. in discrimen venire non posset (hoc); Verr. I, 110. Lollius ... ad testimonium dicendum venire non potuit; ib. III, 63. hoc cuivis usu venire posse; Cluent. 53. ad ipsum cubile ... venire possumus? ib. 82. si Rullo potuisse in mentem venire arbitramini; leg. agr. II, 23. cui ... Sullam dictatorem fuisse in mentem venire non posset; ib. III, 6. qui ... in senatum venire non potuit; Flacc. 42. Cassio ... huius in mentem venire potuisse; Sulla 38. in sacerdotium cum possit venire; dom. 37. si tibi ... omnia in mentem venire potuissent; ib. 129. nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi tantamque eversionem civitatis in mentem subito ... venire potuisse; har. resp. 55. negat ex foederato populo quemquam potuisse ... in hanc civitatem venire; Balb. 19. utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem venire! ib. 51. quasi res ... in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. si M. Antonius a Brundisio cum eis copiis ... Romam ... venire potuisset; Phil. III, 4.

venire: qui potuerunt ista ipsa lege ... bona Sex. Roscii venire qui potuerunt? Sex. Rosc. 125. eius hominis bona ... quo modo venire potuerunt? ib. lege .. bona venire non potuisse constat; ib. 128. multo .. pluris fructus annui Siciliae venire potuerunt; Verr. III, 117. ut decumae quam plurimo venire possint; ib. 147. si ... venire possent (haec); ib. IV, 13.

versari: nobiscum versari iam diutius non potes; Catil. I, 10.

vetare: ſ. iubere.

vexare: ut ad libidinem suam ... *possessiones* .. nostras vexare possent; Sex. Rosc. 141.

videre: ea nos videre nisi in tuis ... tectis non possumus; Verr. I, 57. de quo (iudicio) ... videre cotidie possemus; ib. 130. ut omnes mortales istius avaritiae ... ipsa cubilia videre possint; ib. II, 190. pudorem ... qui colit, potest animo aequo istius cotidiana adulteria ... videre? ib. III, 6. ut eum ... nemo extra illum locum videre posset; ib. V, 30. quae videre sine summo animi dolore non poterat; Cluent. 16. cum ... totum municipium videre possitis; ib. 195. quos

iam videre non possumus; Rabir. 30. ut eos (deos) paene oculis videre possemus; Catil. III, 18. Septimium ardentem iracundia videre potuistis; Flacc. 88. quos videre improbi non poterant; dom. 65. qui ... me .. socium suorum in re publica consiliorum videre posset; Sest. 63. id se vidisse dicerent, quod ... non potuissent videre; Cael. 65. quos animo aequo videre non possumus; prov. cons. 17. videre (te) equites Romani non possunt; Piso 64. multas lacrimas ... videre potuisti; Planc. 76. ut ... rem plane ... videre possitis; Milo 7. ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui quod videre possemus; Phil. II, 73. quod etiam videre potuistis; Phil. VI, 11. quo .. aspectu videre potero ... mihi uni crudelissimum hostem? ib. XII, 19. non possum animo aequo videre tot tam importunos ... hostis; ib. 20. ſ. consolari; Sest. 7. convenire; Verr. V, 137. exaudire; Catil. I, 21. introspicere. nosse; Verr. IV, 102. sentire; Milo 84. tenere; leg. agr. II, 50.

videri: quid est quod hac .. de re vobis possit videri? Quinct. 54. si hoc mediocre argumentum videri potest; Verr. III, 61. quid hoc indignius ... videri potest? ib. IV, 71. his quicquam sanctum ... videri potest? Font. 31. possum .. satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? sen. 29. quicquam iure gestum videri potest, quod per vim gestum esse constet? dom. 53. ut ... in omnis verear ne vix possim gratus videri; Planc. 78. quae .. pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest; Marcell. 31. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. is Blesamio ... tyrannus videri potest? ib. possumne satis videri cautus? Phil. XII, 25.

vincere: postquam qui tibi erant amici, non poterant vincere; Quinct. 70. ut neque ipse dignitate vinci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. ea vicisti, quae et naturam et condicionem ut vinci possent habebant; Marcell. 8. fatum .. meum est sine re publica nec vinci posse nec vincere; Phil. XIII, 30. malis sententiis vinci non possum, bonis forsitan possim et libenter; ib. XIV, 18. ſ. opprimere; leg. agr. II, 101.

vindicare: quae (pecunia) nos ... a tributis posset vindicare; Phil. II, 93.

violare: si existimant .. hominis profligati .. maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46. „nec Lepidi societatem violare" (potest); Phil. XIII, 43.

vitare: quae .. omnia ... adesse atque impendere videntur neque vitari ullo modo posse; Quinct. 47. si ... in eam diem ego, cum potuissem vitare, incidissem; Verr. I, 31. eum ... facile cavendo vitare possis; ib. 39. ut vitari posse non viderentur (petitores tui); Catil. I, 15. quod est amicorum ante dicere ea, quae vitari possint; Phil. I, 26. utinam ... suspicionem vitare potuisses! ib. 33. quam (mortem) ... vitare potuisset; ib. IX, 5. ſ. effugere; Verr. I, 103.

vituperare: tametsi meo iure possum, si quid in hac parte mihi non placeat, vituperare; Sex. Rosc. 135. tum vituperari posset (hoc); Verr. I, 110. genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. tuum consilium ... vituperare non possum; Muren. 60.

vivere: posteaquam comperit, eum posse vivere; Sex. Rosc. 33. si vivere honeste non possunt; Catil. II, 21. non .. miliens perire est melius quam in sua civitate sine armotorum praesidio non posse vivere? Phil. II, 112. non possunt non prodige vivere; ib. XI, 13.

ulcisci: hoc te praeterit, ... etiam illud (spectari solere) qui possit ulcisci; div. Caec. 53. quae ... si ulcisci possem; sen. 23. potuitne ... iure se ulcisci? Milo 38. potuitne (iure se ulcisci)? ib. ><. ><. ><.

vocari: neque .. ullum aliud argumentum vere vocari potest; Scaur. 16. ſ. dicere; Muren. 71.

vociferari: ſ. conqueri; Sex. Rosc. 9.

volnerare: potest gravioribus a me verbis volnerari? har. resp. 2. ut ... possit ... volnerare; Sest. 24.

urgere: ſ. premere.

uti: ne novo querimoniae genere uti possit Hortensius; Verr. I, 24. nemo umquam ... tam nocens adducetur qui ista defensione non possit uti; ib. II, 27. illo ... perfugio uti posset; ib. 101. hac actione Appius ille Caecus uti non posset; Caecin. 54. videtisne quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint? ib. 93. ipse eis neque defensoribus uti .. neque laudatoribus potuit; Cluent. 56. civitas sine lege suis partibus ... uti non potest; Cluent. 146. qua (oratione) ille uti non potest; dom. 3. in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24. eis .. cum fidelissimis sociis uti posses; Piso. 84. hisce .. auxiliis ... uti me .. potuisse confiteor; Planc. 87. hoc civi uti ... possumus? Phil. V, 28. uti (exercitu) potest pro suo; ib. XIII, 14. ſ. adhibere; dom. 48.

III. **mit Accusativ:** alqd: quae res in civitate duae plurimum possunt; Quinct. 1. qui neque usu satis et ingenio parum possum; ib. 2. quo minus ingenio possum; ib. 4. cogitant, quid possit is; ib. 6. quo plus ... possunt; ib. 9. eo minus quid possint debent ostendere; ib. quod tibi natura dat ut semper possis, id mihi causa concedit ut hodie possim; ib. 35. qui ... poterant per vim et scelus plurimum; ib. 69. qui ... quod poterant, id audebant; ib. ut ... plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; ib. 91. plurimum posse (se) his moribus sentit; ib. 93. sin .. poterit Naevius id, quod libet; ib. 94. (ei) qui apud me ... plurimum possunt; Sex. Rosc. 4. quae (mors) tantum potuit; ib. 38. is qui plurimum potest; ib. 35. maiores nostros ... plus quam ceteras nationes ... consilio sapientiaque potuisse; ib. 69. cupio tibi aliqua ex parte, quod salva fide possim, parcere; ib. 95. Chrysogonum tantum posse queruntur; ib. 138. unus omnia poterat; ib. 139. quod speravit sese apud talis viros aliquid posse ad perniciem innocentis; ib. 141. quod verear ne quid possit (Chrysogonus); ib. hicine etiam sese putat aliquid posse Chrysogonus? ib. qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; ib. 149. quoniam id non poterat (provincia); div. Caec. 19. tu ... quid potes? ib. 27. ipse ... nihil potest; ib. 47. qui quid in dicendo posset numquam satis attendi; ib. 48. ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; ib. ex eo, quod ipse potest in dicendo, aliquantum remittet; ib. dum tuas iniurias per te, id quod non potes, persequi conaris; ib. 53. desinent homines dicere his iudiciis pecuniam plurimum posse; Verr. I, 6. istius pecuniam, quae apud me contra fidem meam nihil potuisset, apud se contra honorem meum nihil posse debere; ib. 19. videte quid potuerit, qui quattuor in una provincia quaestores .. defensores .. habuerit; ib. II, 12. vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines; ib. 14. qui quantum apud istum [et quam turpi de causa] potuerint ex reliquis criminibus intellegetis; ib. 36. cum .. tota Sicilia multum auctoritate et gratia posset;

ib. 106. quod ... ne Sicilia quidem tota potuisset; ib. 113. qui ... tantum auctoritate apud suos civis potuit; ib. qua ratione hic tantum apud istum libertus potuerit; ib. 134. laudarem illam civitatem, id quod verissime possem; ib. 163. tantum mihi licet dicere, quantum possum; ib. 176. Apronium tantum ... potuisse? ib. III, 40. huius Tertiae ... tantum apud istum ... auctoritas potuit; ib. 78. hic (L. Sulla) tantum potuit; ib. 81. is, qui apud istum plurimum poterat; ib. 130. quod ... plus .. aliquanto apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; ib. 131. CUM L. VOLTEIO, QUI PLURIMUM POTEST, CAEDE; ib. 155. non est querendum in hac civitate ... plurimum posse; ib. IV, 81. qui id potes? ib. 102. cum mari plurimum poterant (Karthaginienses); ib. V, 97. quod ... in provincia sua ... regione proximum potuit, elegit; ib. 170. quoniam id .. non potest; Font. 36. quantum in agro ... audacia potest; Caecin. 1. quasi vero .. idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; ib. 2. si .. id, quod maxime voluit, nullo modo potuit; ib. 48. illud (deiectus esse) nullo modo potest, ... qui tactus non sit; ib. 50. nemini dubium est quin ea re idem ille imperator plurimum possit; imp. Pomp. 43. quicquid ... constantia possum; ib. 69. ne ... non id efficere (videar), quod possim; Cluent. 51. ne .. id profiteri videar, quod non possim; ib. quod ..., quantum potest, de auctoritate senatus detrahit; ib. 140. qui sese volunt posse omnia; ib. 152. quoniam id non posset; ib. 154. ut hunc studio frequentiaque sua quantum possent ... sublevarent; ib. 195. quicquid potuit Capua, potuit ipsa per sese; leg. agr. I, 20. ut id, quoad posset, ... populi ad partes daret; ib. II, 19. feci adhuc quae potui; ib. 49. urbanam plebem nimium in re publica posse; ib. 70. servus est nemo, ... qui non ... quantum potest conferat ad salutem voluntatis; Catil. IV, 16. si diligenter quid Mithridates potuerit ... consideraris; Muren. 32. a vobis peto, ut, quod potuit, tempori tribuatis; Sulla 72. universis (vobis) egi (gratias) .. quantum potui; sen. 30. quod ille, qua re plurimum potuit, ea ipsa re inimicos suos ultus est, armis; Quir. 20. possem aliquid in ea re necne ratio non habebatur; dom. 16. si hoc de me potuit; ib. 46. sin .. is primus scivit, quod facile potuit; ib. 80. ipse ... respondet quicquid potest; har. resp. 17. qui sine controversia plus possunt; ib. 55. si ... senatum aliquid in re publica posse arbitrarentur; Sest. 28. ut adflictae .. rei publicae quantum posset mederetur; ib. 31. qui plurimum possent; ib. 42. praestare hoc senator debeo, quantum possum; prov. cons. 39. id, quod nondum potestate poterat, obtinuit auctoritate; Piso 8. quem quantum potuissem multis saepe orationibus .. decorassem; ib. 75. eos, qui plus possent; ib. eum, quem multum posse intellegebat; ib. 80. quod si non potes; Planc. 47. quid potuit amplius? ib. 60. qui exercitu ... plurimum poterant; ib. 86. omnia consulem putant posse; Scaur. 36. ubi est .. sapientia iudicis? in hoc, ut non solum quid possit, sed etiam quid debeat ponderet; Rab. Post. 12. si quid possumus, ex eo possumus, quod res publica nos coniunxit cum bonis; Milo 21. qui (Cn. Pompeius) ea virtute ... est, ut ea potuerit semper, quae nemo praeter illum; ib. 79. quantum potero voce contendam; Ligar. 6. quid .. aliud egimus, .. nisi ut quod hic potest nos possemus? ib. 90. acta Caesaris servanda censeo, non quo probem — quis enim id quidem potest? Phil. I, 16. quantum potero, non tam mihi me quam rei publicae reservabo; ib. 38. plus ille poterat; ib. II, 72. nihil ipse poterat; ib. 82. hi .. tres ... plus potuerunt quam universa res publica; ib. V, 17. facturum fuisse (se) declaravit in eo, quod potuit, cum Sex. Pompeium restituit civitati; ib. 39. quae (memoria domestici doloris) plus apud eum possit quam salus civitatis; ib. 51. consilio quantum potero, labore plus paene quam potero, excubabo vigilaboque pro vobis; ib. VI, 18. tamen ... sapientia quadam .., quod ego non possem, non nimis irati revertistis; ib. VIII, 28. tantum .. possunt (viri fortes); ib. XIII, 5. neque .., quod quisque potest, id ei licet; ib. 14. sin hominibus tantum licere iudicas, quantum possunt; ib. 15. utinam maiora possemus! ib. XIV, 33. multum posse ad salutem alterius honori multis, parum potuisse ad exitium, probro nemini umquam fuit; Fr. B. III, 5. alterum nihil unum posse contra multos; ib. VI, 23, b.

IV. **Lücken:** Acerrenius, quo modo potuit, ... *; Tull. 17. non horreo in hunc locum progredi † posse vobisque auctoribus improbitati hominum resistere; leg. agr. II, 101.

post, hinter, hinten, nach, nachher, seit: A. **Präposition:** I. **Raum:** figo: cum Mamertini ... crucem fixissent post urbem in via Pompeia; Verr. V, 169.

helluor: quibuscum iam in exostra helluatur, antea post siparium solebat; prov. cons. 14.

incido, perscribo: quod (foedus) ... in columna ahenea meminimus post rostra incisum et perscriptum fuisse; Balb. 53.

sum: quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem; Verr. V, 80.

II. **Zeit:** 1. **Pronomina:** post me; sen. 33. Phil. V, 5. se; Phil. XI, 15. eum; Catil. III, 6. Sest. 74. haec; Fr. A, III, 22.

2. **Appellativa:** post abitum .. huius importunissimae pestis; Verr. III, 125. virginum absolutionem; Catil. III, 9. adventum L. Sullae; Cluent. 110. adventum Vari; Ligar. 4. aliquot annos; Sest. 48. — illud bellum; Verr. V, 5. bellum; Cluent. 162. biennium; Quinct. 41. — calamitatem acceptam; Sulla 1. cenam; Deiot. 21. eos censores; Verr. I, 107. civitatem datam; Arch. 10. civitatem a L. Bruto liberatam; Phil. V, 17. delatam ad eum primam illam coniurationem; Sulla 81. eosdem consules; leg. agr. I, 1. nos consules; ib. 13. II, 62. L. Sullam Q. Pompeium consules; ib. II, 39. Q. Fulvium Q. Fabium consules; ib. 90. eos consules; ib. III, 6. prov. cons. 39. C. MARIUM CN. PAPIRIUM CONSULES; leg. agr. III, 6. Marium et Carbonem consules; ib. 7. 11. MARIUM ET CARBONEM CONSULES; ib. 7. L. Iulium et C. Marcium consules; Piso 8. illos veteres clarissimos consularis; Quir. 7. meum consulatum; Phil. XIV, 17. hoc senatus consultum; Phil. VIII, 33. hanc habitam contionem; Phil. XIV, 16. — damnationem; Arch. 9. decessionem (C. Verris); Verr. II, 188. M. Bruti decessum; Phil. II, 97. decisionem veterem Roscii; Qu. Rosc. 39. paulo post istam defensionem meam; Vatin. 6. diem: s. **dies,** V, 3. post (5 St.) B. II, S. 111, b. discessum meum; sen. 3. meum discessum; sen. 19. dom. 59. 60. Sest. 60. discessum latronis; Phil. V, 30. discidium optimatium; har. resp. 45. iudiciorum dissolutionem; Verr. IV, 133. paucis annis post hanc civitatis donationem; Balb. 48. — edictum; Verr. I, 107. — hanc communem famam; Verr. V, 157. illam flammam; Cluent. 200. illius fugam; Verr. II, 44. illam .. fugam; Cluent. 25. post .. latronis ... desperatam fugam; Phil. V, 30. — genus hominum natum; Balb. 26. — homines natos; dom. 23. Milo 69. Phil. XI, 1. natos homines; dom. 95. horam

primam noctis; Sex. Rosc. 19. — Idus Martias; Phil. I, 3. II, 91. M. Antonii infinitum illud imperium; Verr. II, 8. imperium constitutum; ib. V, 60. Capitolii .. incensionem; Catil. III, 9. interitum *meum*; Sest. 44. Caesaris interitum; Phil. III, 30. interitum Trebonii; ib. XI, 32. haec constituta iudicia; Verr. a. pr. 49. iudicium; Cluent. 65. iudicium factum; ib. 102. — Kalendas Ianuarias; Verr. I, 31. Phil. X, 2. — legem tribuniciam; Verr. a. pr. 46. eam legem; ib. I, 109. legem Valeriam latam; Font. 1. legem Papiam; Arch. 10. TUAM POST LEGEM; Vatin. 27. POST HANC LEGEM; Rab. Post. 14. Lupercalia; Phil. III, 12. — hominum memoriam, f. **homo,** IV, f. memoria (19 St.) B. II, S. 495. aliquot post mensis; Sex. Rosc. 128. conditam Messanam; Verr. V, 169. messem; ib. III, 215. mortem: f. **mors,** V, 2. post (18 St.) B. II, S. 200, b. — post populi Romani nomen ab Siculis auditum; Verr. III, 74. — obitum occasumque vestrum; Piso 34. — restitutam tribuniciam potestatem; leg. agr. II, 36. te praetorem; Verr. I, 111. praeturam; Piso 95. „tua post principia ... vitiosae vitae"; Sest. 118. M. Brutum proconsulem; Phil. II, 97. [post Pharsalicum proelium]; Deiot. 29. — quaesturam illam nefariam; Verr. I, 101. quaesturam; Vatin. 12. hanc communem ... querimoniam; Verr. V, 157. quinquennium; ib. II, 142. — eius ex Africa reditum; Phil. II, 71. reges exactos; ib. III, 9. anno XVI post reges exactos; Fr. B. VI, 24. repromissionem recentem hanc Fannii; Qu. Rosc. 39. Romam conditam; Verr. III, 81. sen. 24. har. resp. 12. Sest. 128. Vatin. 36. [post Romam conditam]; sen. 9. — sacerdotium initum; dom. 135. sacra constituta; har. resp. 13. nefarium scelus consulum superiorum; dom. 82. illam sententiam; dom. 31. hunc statum rei publicae; Verr. I, 18. hanc recentem stipulationem Roscii; Qu. Rosc. 41. Syracusas conditas; Verr. V, 138. — tribunatum; har. resp. 50. triennium; Cluent. 182. — hanc illorum vociferationem; Verr. V, 157. hanc urbem conditam; Catil. III, 15. urbem conditam; ib. IV, 14. dom. 50. Vatin. 17. 34. hanc urbem constitutam; har. resp. 16. conditam hanc urbem; Phil. II, 13. conditam urbem; ib. V, 17.

B. **Adverb:** I. **Raum:** sum: caedere incipiunt eius servos, qui post erant; Milo 29.

II. **Zeit:** 1. **absolut:** a. **allein:** abscindo: post cercivicibus fractis caput abscidit; Phil. XI, 5.

accedo: non multum mihi sane post ad odium accessit; har. resp. 5.

adgredior: post patrem adgressus est; Cluent. 31.

adhibeo: post illis adhibitis in consilium; Verr. II, 74.

ago: in senatu post ea causa non agitur; Verr. II, 97.

celebro: post in ceteris Asiae partibus sic eius adventus celebrabantur; Arch. 4. post omnium sermone celebratum (est), quem ad modum iste ... omnia ... pronuntiarit; dom. 140.

censeo: post .. senatus ... consecratam iam aram tollendam ... censuit; dom. 137.

concido: post concisae sunt optimae cohortes; prov. cons. 9.

decido: qui cum reo transigat, post cum accusatore decidat; Verr. II, 79.

delabor: post ... istuc potissimum sunt delapsi; Muren. 29.

do: homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt; har. resp. 38.

doceo: DETERIORES qui sint post docebo; har. resp. 56.

erigo: post Pansae dilectus urbem ... erexit; Phil. X, 21.

experior: quo consilio redierim initio audistis, post estis experti; Phil. X, 8.

exsisto: qui post in civitate summi viri ... exstiterunt; Cael. 73.

facio: QUI AB A. POSTUMIO, Q. FULVIO CENSORIBUS, POSTVE EA.... FECIT, FECERIT; Verr. I, 106.

frango: post eiusdem furorem Martia legio fregit; Phil. X, 21.

fugio: post ... per nefandum scelus fugit illim; har. resp. 42.

mitto: post ... certos homines in quinqueremi misisse (regem) qui eos dentis reponerent; Verr. IV, 103.

pervenio: post ... ad omnia intima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17.

posco: post... permagnam pecuniam poposcit; Cluent. 69.

proficiscor: post ... non profectus est; Phil. V, 24.

puto: post ... acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; Cluent. 67.

quaero: post ... ex ipsorum litteris .. quaeremus; Verr. V, 43. nec plus extraordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus antea maximis Punicis bellis, ... quam post Achaico bello; Phil. XI, 17.

refero: post ad amicos rettulit; Verr. II, 69.

solvo: post sine controversia solvit; Cluent. 162.

trado: cum .. fidem ac religionem tuam iam alteri addictam ... habueris, post eandem adversario tradideris; Verr. II, 78.

versor: post... cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; Verr. III, 125.

video: de Capitone post viderimus; Sex. Rosc. 84. „post aliquid videbimus"; Verr. V, 103.

Zum Satz: cum ... esset una C. Glaucia, C. Saufeius, ... post cunctus senatus; Rabir. 20. domi una eruditi (sumus), militiae contubernales, post adfines; Ligar. 21.

b. **mit andern Adverbien:** continuo: post continuo fecit idem ... Clodius; Vatin. 36.

deinde: iubent venire agros Attaliensium, ... deinde agros in Macedonia regios, ... post .. agros in Hispania ... possessos; leg. agr. I, 5. cui princeps senatus, tum .. ordines omnes, deinde Italia tota, post cunctae gentes testimonium huius ... imperii conservati dedissent; dom. 132.

primo: ille primo quidem negavit; post autem aliquanto ... surrexit; Catil. III, 11. conlega .. eius ... primo non adversante, post etiam adiuvante; Quir. 15. caeco quodam timore primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.

primum: non venit in mentem, primum orationem Stratonis conscribere de furto, post aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184. ut ... primum Italici belli funesta illa principia, post Sullani .. temporis extremum paene discrimen, tum hanc ... coniurationem ... nobis ... praedixerint; har. resp. 18. quid? ... quod ... Samothraciam te primum, post inde Thasum ... contulisti? Piso 89.

c. **mit Ablativ:** aliquanto: f. **aliquantus,** A. post (6 St.) B. I, S. 169, b. — anno: f. **annus,** V, 2. post (14 St.) B. I, S. 244, a.

biduo: biduo post ... DCC milia passuum conficiuntur; Quinct. 79.

die: f. **dies,** V, 2. post (4 St.) B. II, S. 111, a.

intervallo: satis longo intervallo [post] iterum advocantur; Cluent. 177.

mensibus: vidimus paucis post mensibus .. exercitum ... spoliatum; Verr. III, 177.

multo: s. **multus,** B, **e,** III, 2. post (5 St.) S. 226, b. — paulo: s. **paulum,** III, 4. (8 St.) S. 570.

quadriennio: cum quadriennio post in Siciliam venissem; Verr. III, 47.

saeculis: aliquot saeculis post P. Scipio ... Karthaginem cepit; Verr. IV, 73. qui (iudices) multis post saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. ideone L. Tarquinius exactus, ... ut multis post saeculis a M. Antonio ... rex Romae constitueretur? Phil. II, 87.

sexennio: cum in spem libertatis sexennio post simus ingressi; Phil. VIII, 32.

tanto: producere ad ignotos tanto post eum (tibi ad defensionem firmius fore putasti)? Verr. V, 75. quid refert .. tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21. a quo quaeram, ... cur tanto post potius quam continuo quaeri maluerit? Cael. 19.

triduo: triduo post ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso. 9.

triennio: eadem de re triennio post ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182. ab eodem scelere illae triennio post habitae .. quaestiones; Cluent. 191. sic iste ... triennio post Macedonicus imperator in urbem se intulit; Piso. 55.

2. **mit folgendem quam:** a. **Indicativ:** *α*. **Imperfect:** postquam qui tibi erant amici, non poterant vincere; Quinct. 70.

β. **Perfect:** postquam isti intellexerunt summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28. in Asiam .. postquam venit; Verr. I, 49. postquam || posteaquam || ea dies venit; ib. II. 38. postquam non impetravit; ib. IV, 149. ipse postquam Iunium pervertit, totam causam reliquit; Cluent. 108. hoc postquam ceteri comprobarunt; ib. 177. Larinum postquam venit; ib. 178. postquam ipsum Trebellium vidit ... salvum esse non posse; Phil. VI, 11. postquam beneficia Caesaris comederunt; ib. XI, 37. postquam speculum tibi adlatum est; Fr. B. XIII, v, 4.

γ. **Plusquamperfect:** Habonio opus in acceptum rettulit quadriennio postquam diem operi dixerat; Verr. I, 149. post diem tertium gesta res est quam dixerat; Milo 44.

b. **Conjunctiv:** *α*. **Perfect:** eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis anno post, quam lata sit, a fratre eius *abrogatam;* Fr. B. VI, 9.

β. **Plusquamperfect:** postquam classis esset amissa; Verr. V, 106. cum multis annis post petissent quam praetores fuissent; leg. agr. II, 3. tertio die post quam in curia, quam in rostris, quam in re publica floruisset; Cael. 59. cuius matrem, .. dum vixisset, ludum, postquam mortua esset, magistros habuisse; Fr. A. III, 23.

postea, **nachher, später;** postea quam, **nachdem:** I. **absolut:** 1. **allein:** accipio: s. possum; Verr. I, 47. — accuso: s. possum; Sex. Rosc. 57.

addo: tum ... X medimnum potius addidissent quam HS IↃↃ postea; Verr. III, 72.

adipiscor: postea Q. Pompeius ... nonne ... amplissimos honores est adeptus? Verr. V, 181.

aedifico: qui [postea] cum || postea quam || maximas aedificasset ornassetque classis; imp. Pomp. 9.

ago: postea res acta est in senatu alia nulla; Quir. 12.

amplifico: hanc auctoritatem multis postea rebus gestis ... amplificatam (esse); imp. Pomp. 46.

aperio: id quod postea ... aperietur; Sex. Rosc. 127.

aspicio: s. possum; Verr. II, 58.

audeo: postea L. Sulla ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151.

audio: quem ad modum ex ipso Oppianico postea est auditum; Cluent. 69. qui postea nihil audierunt; Sulla 81.

aufero: multo etiam pluris eum postea nummos abstulisse; Verr. II, 61.

augeo: postea sum cultus a te, tu a me auctus in petitione quaesturae; Phil. II, 49.

careo: caruit foro postea Pompeius; Milo 18.

caveo: ei ... postea ... cautum esse foedere; leg. agr. II, 58.

cedo: postea tuis armis cessit toga; Phil. II, 20.

ceno: si ille apud te postea cenavit; div. Caec. 58.

coepi: postea .. cum || quam || ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.

cogito: ut ... nihil postea nisi de rei publicae commodis cogitarit; Sulla 65.

cognosco: si postea cognorat ipse aliquid; Sulla 81.

colo: s. augeo.

commoror: neque postea Larini punctum est temporis commoratus; Cluent. 40.

conor: postea ... signum ... labefactare conantur; Verr. IV, 94.

concedo: postea nemini umquam concessit aequalium ... plus ut valeret inter suos gratia; Cael. 74.

conficio: qui cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset; sen. 11.

congero: quae postea sunt in eum congesta; Milo 64.

conligo: si .. populus Romanus ... postea mea in rem publicam merita recordatus se conlegisset; dom. 88.

conquiesco: quando illius postea sica illa ... conquievit? Milo 37.

consulo: s. possum; Phil. II, 38.

convenio: postea [senex Verres] defensores atque hospites omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96.

corrigo: corrigeres haec scilicet tu postea; Quinct. 83.

credo: ubi semel quis peieraverit, ei credi postea ... non oportet; Rab. Post. 36.

decerno: postea decernitur; Verr. IV, 145. postea vos ... decrevistis; har. resp. 12.

dedo: postea ... mulieri crudelissimae servum fidelissimum ... ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

defendo: si postea summi eiusdem civitatis viri ... suam rem publicam illam defenderunt; Sest. 141. se a te postea defensum (esse) in periculo capitis; Milo 68.

deficio: quae (civitates) ... numquam postea deficerent; Verr. II, 2.

denuntio: postea cur .. de isto .. fundo ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

desisto: postea homines cursare ultro et citro non destiterunt; Sex. Rosc. 60. quod hic nobis respondit, cum ab eo tabulas postularemus, usque ad M. Terentium C. Cassium consules confecisse, postea destitisse; Verr. I, 60.

devincio: eosdem postea inter se consensu ... devinxit improbissimae naturae ... similitudo; Phil. XI, 2.

dico: postea .. se causam apud Chios civis ... publice dixisse; Verr. I, 52. quam constanter (Oppianicum accusaverit), ... postea dicam; Cluent. 20.
diligo: postea ... maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184.
do: cum ... Publius .. Rupilius postea leges ita Siculis ... dedisset; Verr. II, 90.
dominor: memineramus Cinnam nimis potentem, Sullam postea dominantem; Phil. II, 108.
duco: nihil postea tota in Sicilia neque sacri neque religiosi duxit esse; Verr. IV, 72.
edico: neminem umquam hoc postea alium edixisse? Verr. I, 117.
edo: postea quod scelus ... parricida non edidit? Phil. XIII, 21.
emo: ſ. possum; Verr. a. pr. 8.
evenio: quid evenerit postea nescio; Phil. II, 107.
exigo: quem ad modum HS ccciↃↃↃ ab eo postea exegisti? Qu. Rosc. 55.
facio: qui postea vadimonium quoque missum fecerit; Quinct. 46. is, qui postea factus sit egentissimus; Sex. Rosc. 88. cum eodem Apronio postea P. Scandilius ... eandem sponsionem de societate fecit; Verr. III, 135. quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; Cluent. 88. ille postea ... reus hac lege ipsa factus esset; ib. 116. censorem esse ipsum postea factum; ib. 119. de quibus vendendis senatus consulta facta sunt ... postea; leg. agr. II, 35. quicquid .. sit ... quod publicum populi Romani factum sit ... postea; ib. 38. Flaccus quid alii postea facturi essent scire non poterat; Flacc. 33. cum ille ... praetor postea factus sit; ib. 77.
floreo: quae (familia) postea viris fortissimis floruit; Phil. IX, 4.
frango: postea fregit foedus Gabinius; dom. 66.
gero: quas (res) postea gessit; Vatin. 15.
habeo: quem Cn. Dolabella postea ... pro quaestore habuit; Verr. I, 41. quod (edictum) ... postea omnes habuerunt; Verr. I, 115.
imitor: hanc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini postea; Verr. IV, 96.
impono: postea, quicquid erat oneris ... in frumento imperando, Segestanis ... imponebat; Verr. IV, 76.
invenio: ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111.
iubeo: quod postea populus iussisset; Balb. 33.
iudico: postea ... sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; Caecin. 97.
laudo: eundem Popilium postea Lentulus ... laudat; Cluent. 132.
machinor: postea mihi ... omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.
mitto: accidit ut Carpinatius ... crebras postea litteras ad socios ... mitteret; Verr. II, 172. misit (litteras) postea de Alexandria; Phil. XIV, 23.
morior: ille ... perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142. postea Magia ... mortua est; Cluent. 21.
neco: quae (mater) ab sese postea .. necaretur; Cluent. 45.
nomino: quae postea civitates nominatae sunt; Sest. 91.
obtego: quae multis postea virtutibus obtecta adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43.
orior: ne quid postea sceleris oreretur; Phil. XIV, 4.
orno: ſ. aedifico.
peto: satis dat neminem eorum postea petiturum; Qu. Rosc. 35.

posco: haec cum iste postea posceret; Verr. II, 88.
possum: ut postea neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57. quo cetera facilius emere potea posset; Verr. a. pr. 8. ne postea quidem ... potuisti accipere id? ib. I, 47. qui ... aspicere te postea non potuisset; ib. II, 58. ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitate potius consulebat; Phil. II, 38.
praesum: hunc postea .. populi Romani ... moribus praefuisse; Cluent. 119.
prosterno: ut ... postea ... prosternerent se; Planc. 50.
puto: fore, ut postea ... vitiis omnibus ... legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25.
recito: postea recitavi edictum; Quinct. 89.
recupero: nos publica his amissis || publicanis || [vectigalia] postea victoria recuperare; imp. Pomp. 18.
redeo: si tu cum illo postea in gratiam redisti; div. Caec. 58.
refero: ut ... id postea referendum ad populum non arbitrarentur; Cluent. 137.
redimo: quem ab illis praedonibus Locrenses postea publice redemerunt; Verr. V, 90.
relinquo: quam postea tibi tu defensionem relinquebas; Verr. I, 112. certe postea ... illa ... domum ... illam ... reliquisset; Cluent. 189.
remoror: num unum diem postea L. Saturninum ... rei publicae poena remorata est? Catil. I, 4.
reperio: postea ... inanissima prudentiae reperta sunt (ea); Muren. 26.
repudio: idem .. postea ... quo voltu ... patriae preces repudiavit! sen. 12.
requiro: idem postea praemandatis requisitus; Planc. 31.
respondeo: postea nihil vos civibus ... respondistis; sen. 6. respondebant postea; Rab. Post. 10.
restituo: habent .. legitimam excusationem, exsilii causa solum vertisse nec esse postea restitutos; Phil. V, 14.
reticeo: ſ. supprimo; Cluent. 99.
revertor: ea (HS) quem ad modum ad istum postea ... revertantur; Verr. II, 50.
rogo: postea me ut sibi essem legatus ... rogavit; prov. cons. 42.
scribo: quid postea scriptum est? Verr. IV, 143. ea condicione, ne quid postea scriberet; Arch. 25.
statuo: illi Syracusani statuam postea statuerunt; Verr. II, 48. quod idem iudices postea statuerunt; Fr. B. VI, 16.
sum: cum postea quid futurum esset ignorares; Quinct. 83. quoniam nec perfecisset quod conatus esset neque futurus esset Lampsaci postea; Verr. I, 69. Volcatius idem apud te postea fuit; ib. II, 58. qui postea fuit; ib. V, 25. qui postea fuerint (quaestores); Font. 1. Cluentio nisi nunc satis fecero, postea mihi satis faciendi potestas non erit; Cluent. 10. idem quanto in odio postea suis ipsis fuit! ib. 110. postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; Cael. 10. fuit in Creta postea contubernalis Saturnini; Planc. 27. in eadem provincia postea quaestor (fuit); ib. 28. ut postea princeps inter suos (fuerit); ib. 32. eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror; ib. 64. omnis voluptas praeterita pro nihilo est, quia postea nulla est futura; Marcell. 27.
supero: superavit postea Cinna cum Mario; Catil. III, 24.
supprimo: ut ... eam (pecuniam) postea sup-

primat; Cluent. 71. quae (HS ꟾↃↃ), ... sicut in Oppianici iudicio postea, reticuit atque suppressit; ib. 99.

teneo: Byzantii ... postea signa illa ... sanctissime custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

tribuo: ei postea praemia.. liberaliter tribuit; Verr. I, 38.

venio: Lilybaeum Verres venit postea; div. Caec. 56. postea cum ad eum Nymphodorus venisset Aetnam; Verr. III, 57.

video: istum Temni postea nemo vidit; Flacc. 45. postea .. quis P. Sullam nisi maerentem ... vidit? Sulla. 74. feci ut postea cotidie praesentem me viderent; Planc. 66. quos postea vidi; Phil. I, 10. (omnia) quae postea vidimus; ib. II, 55. eundem vidi postea Veliae; ib. X, 8.

vitupero: utrum .. C. Marius splendidior cum eum C. Glaucia laudabat, an cum eundem iratus postea vituperabat? har. resp. 51.

ulciscor: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla; Catil. III, 24.

urgueo: multo postea gravius urguebamur armis domesticis; Phil. VII, 14.

utor: postea sum usus adversarii testimonio; Quinct. 88. ipse eis neque defensoribus uti postea neque laudatoribus potuit; Cluent. 56. quibus (laudibus) utar postea; Muren. 14.

elliptisch. quid postea? Sex. Rosc. 80. Verr. IV, 90. Tull. 54. leg. agr. II, 29. Rab. Post. 34. Deiot. 19. „quid postea, si Romae adsiduus fui?" Sex. Rosc. 94. multa postea bella cum regibus; leg. agr. II, 90. cedo quid postea? Muren. 26. quae .. profectio postea! Phil. III, 24.

2. **mit andern Adverbien:** dein: servos Milonis ... sibi confessos esse de interficiendo Pompeio coniurasse, dein postea se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65.

primum: dicam .. primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis, tum etiam pauca de Scauro; Scaur. 22.

3. **mit Ablativ:** mensibus: paucis postea mensibus alia vehemens erat in iudiciis ... invidia versata; Cluent. 130.

II. **mit folgendem quam:** 1. **Indicativ:** a. **Präsens:** quem postea quam videt non adesse; Verr. II, 92. postea quam certis litteris ... convincitur; ib. V, 103. videt nihil se ab A. Caecina posse litium terrore abradere; Caecin. 19. id nunc negant, postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil. XII, 3.

b. **Imperfect:** postea quam e scena ... explodebatur; Qu. Rosc. 30.

c. **Perfect:** postea quam nescio quid impendit et in commune contulit; Quinct. 12. victoria constituta est ae armisque recessimus; Sex. Rosc. 16. comperit, beum posse vivere; ib. 33. invenit neminem eorum; ib. 59. ab armis recessum est; ib. 126. id ... fieri non potuit ut componeretur; ib. 136. qui postea quam magistratus creavit legesque constituit; ib. 139. se praeclare confirmavit; Qu. Rosc. 49. hunc postea quam salutavit; ib. reiectio iudicum facta est; Verr. a. pr. 16. defensor eius consul est factus; ib. 20. illa petitionis magna cura liberatus sum; ib. 26. iudicia ad senatum translata sunt; ib. 37. Cn. Dolabellae provincia constituta est Cilicia; ib. I, 44. nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle putasti; ib. 51. postea Servilius ... Olympum ... cepit, quam tu ... oppida pacata sociorum ... vexanda curasti; ib. 56. ius suum obtinere non potuit; ib. 65. satis calere res Rubrio visa est; ib. 66. ad Neronem venit; ib. 73. reus factus est; ib. 93. 149. ius praetorium constitutum est; ib. 114. Verres magistratum iniit; ib. 125. damnatus est absens; ib. II, 45. qui postea quam id audivit; ib. 48. ad causam dicendam ventum est; ib. 70. quo postea quam ventum est; ib. 71. quae postea quam iste omnia abstulit; ib. 84. ea (pecunia) postea quam numerata est; ib. 94. ego inquirendi causa in Siciliam veni; ib. 138. illinc discessi; ib. 161. eo postea quam ventum est; ib. III, 78. reus factus es; ib. IV, 29. quo postea quam venerunt; ib. 31. est comperendinatus; ib. 33. postea .. quam intellexerunt isti; ib. 42. Curidius ... dixit te sibi reddidisse; ib. 44. tantam multitudinem conlegerat emblematum; ib. 54. postea quam ... per senatum agere quae voluerant non potuerunt; ib. 61. inde discessum est; ib. 63. quo postea quam attulerunt (candelabrum); ib. 65. iudicia severa Romae fieri desierunt; ib. 133. quod postea quam dixi; ib. 139. haec postea quam ex illis cognovi; ib. 145. illinc M.' Aquilius decessit; ib. V, 7. paulum provecta classis est; ib. 87. quem postea quam inanem locum offenderunt; ib 96. e portu piratae ... exierunt; ib. 100. quod postea quam iste cognovit; ib. 101. haec postea quam acta et constituta sunt; ib. 106. iste recreari et confirmari visus est; ib. 178. postea quam ... confessus est vir primarius L. Quinctius; Tull. 1. cuius in regnum postea quam L. Lucullus cum exercitu venit; imp. Pomp. 23. de re coepit dicere; Cluent. 58. postea .. quam appropinquare huius iudicium ei nuntiatum est; ib. 192. in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46. es designatus; ib. 77. postea quam ... effudit quae voluit omnia; Flacc. 41. quod postea quam Temni ... cognitum atque patefactum est; ib. 15. vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3. ab eodem iudicia sublata esse vidit; ib. 19. vos me illi ... reddidistis; Quir. 3. orba res publica consulis fidem ... imploravit; ib. 11. mihi nuntiatum est; dom. 6. respirare vos a metu caedis ... vidit; har. resp. 48. est intellectum; Sest. 12. rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam perduxit; ib. 110. ille est reus factus; Vatin. 27. es postulatus; ib. 34. nihil exprimere ab egentibus ... potuit; prov. cons. 5. rebus gestis mentis vestras voluntatesque mutastis; ib. 25. sum penitus in rem publicam ingressus; ib. 40. sensi populi Romani auris hebetiores; Planc. 66. illius auctoritati eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33. exegit quod crediderat; ib. 39. latronis ... sanguine imbuta est (via Appia); Milo 18. a L. Scipione devictus *est*; Deiot. 36. in castris esse potuit per aetatem; ib. 37. postea .. quam se totum Pompeius Caesari tradidit; Phil. II, 23. postea .. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; ib. V, 23. nos .. languidiores postea facti sumus quam M. Antonii ... insolentiam .. perspeximus; ib. VIII, 21. vos ad libertatem sensit erectos; ib. X, 9. qui postea quam ... nervos incidere civium Romanorum non potuerunt; Fr. B. VIII, 21.

d. **Plusquamperfect:** postea quam bis consul et censor fuerat; div. Caec. 69. pulsus erat; imp. Pomp. 25.

2. **Conjunctiv:** a. **Imperfect:** postea quam meus adventus appropinquaret; Verr. IV, 141.

b. **Perfect:** postea quam Romam redierit; Verr. I, 12. ad urbem ... venerit; Cluent. 175.

c. **Plusquamperfect:** postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64. L. Flacci amor in patriam perspectus esset; Flacc. 2.

posteritas, Zukunft, Nachwelt: I. alit: illa vita est tua,... quam posteritas alet; Marcell. 28.

est: si non intellegis ... huius rei ne posteritatem quidem omnium saeculorum umquam immemorem fore; Phil. II, 54.

obliviscitur: quando .. obliviscetur ulla posteritas, cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? Phil. XII, 12.
prosequitur: quae .. tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequentur? Phil. II, 33.
II, 1. reperio: f. I. prosequitur.
2. prodo: ne .. posteritati .. prodatur (dies); Phil. XIV, 3.
propago: haec ... posteritati propagantur; Sest. 102.
reservo: meae mortis poenas ... posteritati reservari; sen. 33.
3. adaequo cum: esse .. commemorationem nominis nostri .. cum omni posteritate adaequandam; Arch. 29.
prodo ad: ob earum rerum laborem ... fructus illos datos: ... sellam curulem, ius imaginis ad .. posteritatem .. prodendae; Verr. V, 36.
III. perspicuus: ut esset ... posteritati .. perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143.
IV. auxilia: auxilia posteritatis essent imminuta; Planc. 90.
gloria: posteritatis gloriae serviamus; Sest. 143.
invidia: invidiam posteritatis times? Catil. I, 28.
memoria: o diem illum ... mihi ... ad posteritatis memoriam gloriosum! Sest. 27. *te* delectat ... imago ipsa ad posteritatis memoriam prodita; Rab. Post. 16. esse hanc (gloriam) unam, quae brevitatem vitae posteritatis memoria consoletur; Milo 97. an illa non gravissimis ignominiis .. huius ordinis ad posteritatis memoriam sunt notanda? Phil. V, 17. ad posteritatis memoriam pertinere arbitror exstare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam ... militum .. divina virtus; ib. XIV, 38.
oblivio: nulla eius legationem posteritatis obscurabit oblivio; Phil. IX, 10.
ratio: ut intellegatis ab isto ... nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; Verr. III, 128.
spes: istum ... omnem spem posteritatis avaritia sua sustulisse; Verr. III, 119. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis ... versatur quin spe posteritatis .. ducatur; Rabir. 29.
IV. causa: cum litterae posteritatis causa repertae sint; Sulla 45.
in: an tibi ... ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. cum ... salus urbis ... in posteritatem istius avaritia interierit; ib. 127. video ... quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impendeat; Catil. I, 22. verendum mihi non erat ne quid ... invidiae mihi in posteritatem redundaret; ib. 29.

posterus, nachfolgend, später, letzte, gering; Nachkomme, nachgeboren: A. **bei Substantiven:**
alqs: ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; Verr. V, 90. QUI POSTREMUS SIT (praetor factus); leg. agr. II, 28. cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit, ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8.
alqd: id .. postremum parentes suos liberi orabant; Verr. V, 119. in hoc posteriori ... vincerem sponsionem; Tull. 30. nihil scitote esse ... posterius; Piso 66. „ut haec libertate posteriora ducas"; Phil. XIII, 6. quod reliquum est, non est tertium, sed postremum omnium; ib. 49.
annus: postero anno L. Metellus mentionem tui census fieri vetat; Verr. II, 139. quid postero anno? Flacc. 30. postero anno x tribuni plebi ... creati sunt; Fr. B. VI, 24.
cogitationes: posteriores .. cogitationes ... sapientiores solent esse; Phil. XII, 5.
dies: cum .. adulescens ... ibi*dem* diem posterum commoraretur; Cluent. 37. ne postero die comitia haberentur; Muren. 51. quae (nox) consecuta est posterum diem nonarum Novembrium; Sulla 52. ut eadem a principibus civitatis ... postero die dicerentur; sen. 26. postero die frequentissimus senatus ... statuit; har. resp. 13. ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; Sest. 74. se quae deberentur postero die persoluturum; Piso 93. „in posterum .. diem distulit"; Deiot. 21. neque te illo die neque postero vidi; Phil. II, 89.
filius: MORTUO POSTUMO FILIO; Caecin. 53.
genus: postremum .. genus est ..; Catil. II, 22.
homines: ut homines postremi pecuniis alienis locupletarentur; Sex. Rosc. 137.
locus: ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret; Quinct. 33. nescis me ... meo maxime beneficio e postremo in tertium locum esse subiectum; Fr. B. VIII, 5.
malum: servitus postremum malorum omnium (est); Phil. II, 113.
menses: tua .. omnis actio posterioribus mensibus fuit omnia, quae C. Caesar egisset, ... per senatum rescindi oportere; dom. 40.
navis: postremam .. quamque navem piratae primam adoriebantur; Verr. V, 90.
pars: quia postrema coaedificata est (pars urbis); Verr. IV, 119.
perfugium: postremo illo ... desperatissimo perfugio uti posset; Verr. II, 101.
salus: si est boni consulis ... suam salutem posteriorem salute communi ducere; Rabir. 3.
spiritus: ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; Verr. V, 118.
tempus: posterioris (temporis fructum tuli); dom. 99. ius .. statuetis esse ... huius domum ... in posterum tempus religione sempiterna obligare? ib. 106. ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur ad memoriam posteri temporis sempiternam; Sest. 129.
vitium: id, quod necesse est omnium vitiorum esse postremum; Muren. 13.
B. **allein: a. masc.:** I. habent: circum .. eam statuam locum ludis gladiatoribusque .. posteros .. eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.
latrocinantur: quasi Appius ille Caecus viam muniverit, ... ubi impune sui posteri latrocinarentur; Milo 17.
legunt, obstupescunt: obstupescent posteri certe imperia (tua) ... audientes et legentes; Marcell. 28.
praedicant: sic vestri posteri de vobis praedicabunt; leg. agr. II, 84.
II, 1. sum: quod sepulcrum ipsius .. posterorumque eius esset; Phil. IX, 17.
2. prodo: qui sacra ... nobis, suis posteris, prodiderunt; Milo 83.
relinquo: magna est .. laus, si ... posterioribus exemplum atque auctoritatem reliquisti; Verr. III, 41. quid .. gloriosius meis posteris potui relinquere hoc? sen. 25.
solvo: unde etiam quod posteris solveretur, redundaret; leg. agr. II, 1.
trado: qui ... volet haec ... suis posteris ... defendenda ... tradere; Verr. IV, 82. eiusdem animi ... est posteris suis ... amplitudinem

nominis ... tradere; Muren. 16. quod nomen hi ... posteris etiam suis traditoros se esse confidunt; Deiot. 41.

videor: ut posteris [nostris] monumenta religiosa esse videantur; Verr. IV, 98. ut ... posteris vestris ... dignissimus ea civitate videar; Quir. 25.

3. sum apud: esse apud vos posterosque vestros in honore debebitis; Catil. III, 2.

videor apud: ut apud posteros ... coniurationis ... dux fuisse videar? dom. 101.

III. reticentia: quod vestra virtus neque oblivione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse poterit; Phil. XIV, 33.

b. neutr.: in posterum: f. **in,** A, IV, 2. in posterum (21 St.) B. II, S. 636.

C. **adverbielle Formen:** I. **posterius,** später: dico: qui posterius dixerit; Verr. I, 26.

malo: qui .. eum ... condemnare ... paulo posterius ... maluerunt; Cluent. 106.

occido: ne ipse posterius occideretur; Tull. 56.

revertor: iubet iste posterius ad se reverti (candelabrum); Verr. IV, 66.

video: „posterius .. ista videbimus"; Quinct. 19. posterius de verbo videbimus; Caecin. 32. videro hoc posterius; Cael. 35.

II. **postremo,** zuletzt, schließlich: postremo si praeter eam praedam ... quicquam aliud causae inveneritis ..; Sex. Rosc. 8. ita postremo eiciuntur; ib. 72. postremo (restat ut dubitemus), ... utrum inimicus potius an filius (Sex. Roscium occiderit); ib. 88. non necesse est omnis commemorare Curtios, Marios, ... postremo Priamum ipsum; ib. 90. postremo isto hortatore ... ad Sullam legati non adierunt; ib. 110. postremo ego causam sic agam; Verr. a. pr. 48. postremo ut esset hoc iudicatum || pro reo cum esset hic iudicatum ||; ib. I, 5. postremo homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; ib. II, 11. postremo me ipsum ... egisse causam Sthenii; ib. 100. postremo estne hic? ib. 113. omnia postremo, quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt; ib. III, 4. postremo, ut odor Apronii ... uni isti suavis et iucundus videretur; ib. 23. postremo liceri destiterunt; ib. 99. cum ... postremo etiam in cellam magistratibus ... imperetur (frumentum); ib. 227. postremo his quicquam sanctum ... videri potest? Font. 31. postremo prospicite, ... ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; ib. 49. postremo signa ... Graecorum oppidorum ... sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40. postremo ... Cn. Magius est mortuus; Cluent. 21. postremo nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius; ib. 42. postremo ... hoc ipso in loco ... sedebat; ib. 54. postremo etiam fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; ib. 201. omnes urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra venierint; leg. agr. II. 62. postremo copia cum egestate ... confligit; Catil. II, 25. postremo tu in provinciam ire noluisti; Muren. 42. postremo cur non audimus ipsum? Flacc. 92. postremo qui in ulciscendo remissior fuit, † in eorum aperte utitur; Quir. 23. postremo ne in praedae quidem societate mancipem ... reperire potuisti; dom. 48. postremo ... revocet (iuventus) se aliquando ad curam rei domesticae; Cael. 42. postremo quo quisque animo futurus sit nescio; prov. cons. 39. postremo haec vis est istius ... verbi; Balb. 21. postremo illud ... fixum in animis vestris tenetote; ib. 65. ad eum .. rex Deiotarus venit, ... et venit vel rogatus ut amicus, vel arcescitus ut socius, vel evocatus ut is, qui senatui parere didicisset: postremo venit ut ad fugientem; Deiot. 13. quam attulisti rationem? ... absentem in reos relatum; rem indicta causa iudicatam; nullum fuisse de alea iudicium; ... postremo ... pecunia iudicium esse corruptum? Phil. II, 56. postremo Tarquinius pro populo Romano bellum gerebat tum; ib. III, 11. postremo ... optanda mors est; ib. X, 19. „postremo negatis pacem fieri posse"; ib. XIII, 34. f. **deinde,** A, II, 1. primo (1 St.) B. II, S. 54, b. — primum (16 St.) S. 56, a.

III. **postremum:** zum letzten Male: videor: quo (die) postremum Asuvius visus erat; Cluent. 38.

posthabeo, hintansetzen: multis posthabitis || post annis ||; leg. agr. II, 4.

posthac, künftig, später, von nun an: accido: ut neque hoc idem posthac neque multa huius modi accidere possent; Phil. XIII, 31.

admiror: nihil erit quod admirere posthac; Sulla. 8.

aestimo: stultissimus quisque posthac minimo aestimabit; Verr. III, 221.

committo: nihil est quod putetis quemquam posthac commissurum; Verr. III, 222.

conficio: id ne umquam posthac ... confici ... possit ... providendum est; Catil. IV, 19.

contendo: quicum tu posthac de possessione contendes; Caecin. 76.

curro: certatim pasthac ... ad hoc opus curretur neque occasionis tarditas exspectabitur; Phil. II, 118.

decerno: ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris decerneremus; Verr. III, 200.

defendo: quonam se modo defendent posthac, qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati? Rab. Post. 19.

depugno: non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47.

dico: neque tu me peregrinum posthac dixeris; Sulla. 25.

exspecto: f. curro.

facio: hoc ... posthac nemo nisi stultissimus non faciet; Verr. III, 219. quales (ludi) ... ne quo modo fieri quidem posthac possint possum ullo pacto suspicari; Piso. 65.

habeo: ecquid sentis ... quos posthac iudices simus habituri? Piso. 94.

licet: facite ut ceteris posthac idem liceat; Verr. III, 221. uti ... mihi ... posthac bonos potius defendere liceat quam improbos accusare necesse sit; ib. V, 189.

malo: vobis ... constituendum est utrum posthac amentis ... magistratus improborum ... civium praesidio nudare an etiam deorum ... religione armare malitis; dom. 2. ut statuatis ... utrum posthac amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65.

nomino: ornamenta fanorum posthac ... in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.

pateo: ut aditus ad consulatum posthac ... non magis nobilitati quam virtuti pateret; Muren. 17.

pertimesco: ne censorium stilum ... aeque posthac atque illum dictatorium pertimescamus; Cluent. 123.

polliceor: id ... agimus, ne quis posthac quicquam eius modi possit polliceri; Phil. VIII, 9.

requiro: civem qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60.

sum: quis erit umquam posthac reus tam perditus? Verr. II, 27. neque modum posthac avaritiae cuiusquam (futurum); ib. III, 221. ut ...

segniores posthac ad imperandum ceteri sint; Font. 17. ut nullum sit posthac in re publica publicum consilium; Rabir. 4. qua condicione posthac eos esse velitis; Catil. III, 28. ne quis ... in perniciem populi Romani posthac popularis esse possit; ib. IV, 10. quem posthac tam amentem fore putatis? Flacc. 105. nulla erit posthac varietas comitiorum; Planc. 15. caput .. litterarum, sibi cum illa mima posthac nihil futurum; Phil. II, 77. ut posthac ... iudex esse non possit; Fr. B. XIII, III, 4.

taceo: ut doceam Rullum posthac in eis .. tacere rebus; leg. agr. III, 4.

teneo: ut provideamus, ne citerior Gallia ... perpetuo .. posthac ab eis ... teneatur; prov. cons. 39.

valeo: ut nihil posthac auctoritas senatus ... valeret; Rabir. 2.

vendo: ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant; Verr. II, 147.

venio: confirmo vobis nullum posthac malum civile ... ad ullam rei publicae partem esse venturum; Catil. IV, 15.

elliptisch: „erravit, lapsus est, non putavit; si umquam posthac"; Ligar. 30.

postilio, Forderung: I. sunt: POSTILIONES || POSTULATIONES || ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; har. resp. 20.

II. debeo: quod ... Telluri postilio deberi dicitur; ib. 31.

postis, Pfosten, Thürpfosten: I. est: ibi .. postis est, ubi templi aditus est; dom. 121.

II, 1. tango: si ... postem .. tremibunda manu tetigit; dom. 134.

teneo: si is (pontifex) postem tenuerit; dom. 119. si is Q. Caepionis ... postem aedium tenuisset; ib. 120. postem teneri in dedicatione oportere video audisse templi; ib. 121. ambulationis postis nemo umquam tenuit in dedicando; ib. quoniam pontificem postem tenuisse dixisti; ib. si postem tenuerit pontifex; ib. 123. „ut mihi .. postem .. teneatis"; ib. 133.

2. infero: qui columnis ac postibus meis hostificum quoddam ... bellum intulistis; dom. 60.

postliminium, Recht der Rückkehr: esse: si civi Romano licet esse Gaditanum sive exsilio sive postliminio; Balb. 29.

fieri: etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

recuperare: nisi postliminio recuperassent (hanc civitatem); Balb. 30.

postridie, am folgenden Tage: adsum: adesse iubentur postridie; Verr. II, 41.

cito: iste postridie mane ... iudices citari iubet; Verr. II, 41.

cognosco: furto postridie cognito; Cluent. 180.

comburo: postridie ... combustus est (puer); Cluent. 27.

convenio: postridie homines mane in contionem conveniunt; Verr. I, 68.

decerno: quod est postridie decretum; Sest. 129.

defero: postridie sacerdotes Cereris ... rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.

descendo: postridie mane descendit; Verr. II, 92.

devolvo: postridie ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14.

excito: postridie frequenti senatu Catilinam excitavi; Muren. 51.

maneo: cum ... postridie .. apud eundem ventum exspectans manerem; Phil. I, 8.

nuntio: eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48.

postulo: postridie mane ab eo postulo; Verr. IV, 147.

praebeo: eandem .. adsiduitatem tibi se praebuisse postridie; Deiot. 42.

prosequor: quem ... postridie prosecuti sumus; Phil. IX, 9.

revertor: postridie revertuntur; Verr. I, 138.

venio: id ei postridie venit in mentem; Verr. II, 42. si postridie Romam mane venisset; Milo 49. veni postridie; Phil. V, 19.

video: postridie cum fanum spoliatum viderent, ... graviter ferebant; Verr. I, 46.

vomo: tantum vini ... exhauseras, ut tibi necesse esset in populi Romani conspectu vomere postridie; Phil. II, 63.

postulatio, Forderung, Verlangen, Gesuch, Anliegen, Einreichung der Klage: I. est: primus aditus et postulatio Tuberonis haec ... fuit; Ligar. 17.

intercedit: non .. ulla umquam intercessit postulatio ... ne fando quidem audita; Quinct. 71.

nascitur: ex tua praetura primum haec est nata postulatio; Verr. II, 148.

videtur: si vobis aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7.

II, 1. adfero: ego contra brevem postulationem adfero et ... aliquanto aequiorem; Sex. Rosc. 7.

audio: f. I. intercedit.

supero: aequa postulatio ... pretio superabatur; Verr. I, 125.

2. concedo: concessit senatus postulationi tuae; Muren. 47.

3. utor: qua (postulatione) cum utuntur; Verr. II, 148.

III. formulae: omnia ... habent .. postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147.

IV, 1. abl. comp.: quid hac postulatione dici potest aequius? Phil. I, 27.

facere: nulla hominum postulatione ... id eum umquam esse facturum; Sest. 89.

2. in: in ista postulatione et proscriptione bonorum improbissimus reperiebare; Quinct. 56.

postulatum, Forderung: I. 1. nascuntur: quae (postulata) fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146.

sunt: sunt omnia [Siculorum postulata] eius modi; Verr. II, 147.

videtur: hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur ei; Verr. II, 148.

2. sum: quae non postulata, sed in istum crimina viderentur esse; Verr. II, 10.

II. 1. accipio: reliquum est, ut .. accipiantur ... postulata per litteras; Phil. XII, 28.

defero: nonne legati Apollonidenses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

edo: postulata consulibus ... ediderunt; Verr. II, 10. qui ... in te gravissima postulata consulibus ediderunt; ib. 156.

neglego: totum illius postulatum .. neglexit; Verr. I, 65.

remitto: reliquum est ut ... remittantur postulata per litteras; Phil. XII, 28.

2. sum in: cetera, quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147.

III. genus, principium: huiusce novi postulati genus atque principium tua praetura attulit; Verr. II, 146.

IV. ad: erimus in castris. mea quidem ad omnia postulata una sententia; Phil. XII, 28.

in: quae (Sicilia) in communibus postulatis civitatum omnium consulibus edidit; Verr. II, 103. legationes omnium civitatum in postulatis communibus ... etiam hoc ediderunt; ib. 146.

postulo, forbern, verlangen, beanspruchen, auffordern, ersuchen, vor Gericht fordern: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** a. genus: quid .. tam novum ... genere ipso postulandi? Verr. II, 147. genus ipsum postulandi non est novum; ib.

b. in: verecundioremne coram putamus in postulando (eum) fore quam fuerit tum? Phil. XII, 11.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** C. Curionem... cum filio ... cum re publica coniunctiore etiam, quam ab illa aetate postulandum fuit, delere voluisti; Vatin. 24. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem, a quo non fuit postulandum; Piso 35. cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es, quam erat humanitatis meae postulare; Milo 33.

b. **persönlich:** alqs: non fuit causa cur postulares; Quinct. 37. causam .. cur postularet non fuisse; ib. 60. neque .. quisquam divinare poterat te postulaturum; ib. postulaturus eras; ib. 82. eine qui postulabant indigni erant qui impetrarent? an is te non commovebat, pro quo postulabant? Sex. Rosc. 119. M. Aurelio Scauro postulante ... Pericles Ephesius ... Romam evocatus est; Verr. I, 85. TE POSTULANTE OMNES VINCERE SOLENT; ib. III, 155. postulante me; ib. V, 76. cum ... nemo postularet; ib. 141. plus habebunt fortasse quam postulant; ib. 173. utrum imprudentior hic, qui postulet, an crudelior illa, si nubat, difficile dictu est; Cluent. 26. qui ... primo de vi postulavit; sen. 19. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti; Balb. 10. divisa sententia est postulante nescio quo; Milo 14. ipse iubebat occidi nullo postulante; Ligar 12. nec postulantibus nec cogitantibus ... nobis; Phil. III, 3.

aemuli: incipiunt (praetoris aemuli) postulare; Verr. III, 78.

aetas: cum in omnibus causis gravioribus ... commoveri soleam vehementius, quam videtur vel usus vel aetas mea postulare; Deiot. 1.

amplitudo: sicut ... maiorum eius amplitudo postulabat; Catil. IV, 9.

caerimoniae: non eis institutis ac verbis, quibus caerimoniae postulant, (eum) dedicasse; dom. 138.

candidati: id decernitur omnibus postulantibus candidatis; Muren. 68.

causa: tametsi causa postulat, tamen quia postulat, non flagitat, praeteribo; Quinct. 13. vereor .. ne ... utar verbis ... levioribus, quam causa postulat; ib. 57. dixi ... nolle me plura de istorum scelere dicere, quam causa postularet; Sex. Rosc. 123. tametsi postulat causa; Tull. 5. te hoc ... contra quam ista causa postulasset defendisse; Caecin. 67.

consuetudo: locutus sum de re publica, minus equidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi minae postulabant; Phil. V, 19.

dignitas: sicut ipsius dignitas ... postulabat; Catil. IV, 9. sicut huius imperii dignitas ... postulabat; Muren. 6.

fides: quod non persequar longius, quam ... mea fides postulabit; Sex. Rosc. 83. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 66. insistito, cum ... fides postulabit; Muren. 65.

finis: si paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat, L. Caecilium pietas ... propulisset; Sulla 64.

homines: postulabant homines nobilissimi atque integerrimi nostrae civitatis ...; postulabant autem pro homine miserrimo; Sex. Rosc. 119. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34.

humanitas: ut vestra humanitas postulat; Verr. V, 111. cum ... sis ... tam amans tuorum ... quam communis humanitas postulat; dom. 98.

imperatores: supplicatio ... postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; Phil. XIV, 24.

institutum: confusius hesterno die est acta res .. quam postulabat institutum consulatus tui; Phil. VIII, 1.

litterae: ut senatus is ... huius unius litteris ... postulantibus denegaret; Piso 45.

minae: s. consuetudo.

necessitudo: ut contubernii necessitudo ... postulabat; Planc. 27.

nomen: cum ... ad eius propulsandum periculum ... regiones ipsae convenirent, aliquanto etiam latius excitatae quam ipsius vicinitatis nomen (postulabat); Rabir. 8.

officium: insistito, cum officium ... postulabit; Muren. 65.

pars: qui .. plus etiam, quam pars virilis postulat, ... oneris ac muneris suscipere debeam; Verr. III, 7.

pudor: ut ... adulescentis modestissimi pudor postulabat; Planc. 27.

ratio: ita sui periculi rationes ferre ac postulare; Verr. V, 105. quoniam .. salutis omnium ratio ... postulat; ib. 172. me longius esse prolapsum, quam ratio vestri iudicii postularit; Caecin. 101. qui ... me ... iracundia longius prope progressum arbitrabantur quam sapientis hominis cogitata ratio postulasset; har. resp. 3. apertius (denuntiasti) quam ... aetatis tuae ratio postulabat; Planc. 52.

res: si res postularet; Sex. Rosc. 37. non quia res postulare non videretur; Tull. 5. intellego ... multo .. plura ... esse dicta quam res postularet; Balb. 56.

salus: quod non persequar longius, quam salus huius ... postulabit; Sex. Rosc. 83.

sanctitas: si matrem familias secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 32.

senatus: non postulante ... senatu; Piso 57.

tempus: cum ambitionis nostrae tempora postulabant; Planc. 45. serius omnino ... quam tempus rei publicae postulabat ... convocati sumus; Phil. III, 1.

termini: cum ... ad eius propulsandum periculum ... regiones ipsae convenirent, aliquanto etiam latius excitatae quam ipsius vicinitatis ... termini postulabant; Rabir. 8. si nihil longius, quam vitae termini postulabant, ... de se ... cogitasset; ib. 29.

veritas: quoniam ... veritas postulat; Verr. V, 172.

usus: s. aetas.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** postulat a Burrieno praetore Naevius, ut ex edicto bona possidere liceat; Quinct. 25. iste postulat, ut procurator iudicatum solvi satis daret; ib. 29. a Cn. Dolabella praetore postulat, ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; ib. 30. nego fuisse causam cur postularet (ut bona P. Quinctii possideret); ib. 36.

ostendam .. causam non fuisse, cur a praetore postulares, ut bona P. Quinctii possideres; ib. id ut confitear postulas; ib. 45. continuone causa fuisset cur a praetore postulares, ut bona possideres? ib. 48. continuone verum fuit postulare, ut ex edicto bona possidere liceret? ib. postulone a praetore, ut eius bona mihi possidere liceat? ib. 54. ne ut par quidem sit postulat; ib. 59. cum postulabas, ut bona possideres; ib. 60. „postulabam, ut satis daret.“ „iniuria postulabas“; ib. 63. bona postulas ut ex edicto possidere liceat; ib. 79. ante quam postulasti, ut bona possideres; ib. 81. ante ... quam postularet, uti ei liceret bona possidere; ib. 88. hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis, postulat; Sex. Rosc. 6. ut ex eis quaeratur ego postulo; ib. 77. ut ob eam ipsam causam postulandum sit, ut tibi potissimum accusatio detur; div. Caec. 62. cum .. mater et avia pueri postularent, uti ... diceret saltem; Verr. I, 92. Heraclius ... postulat, ut sibi cum palaestritis ... aequo iure disceptare liceat; ib. II, 38. adversarii postulant, ut in eam rem iudices dentur ex eis civitatibus; ib. procuratores postulant, ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. postulant (procuratores), ut bona possidere liceat; ib. Sthenius postulat, ut ... de his omnibus causis se ad leges reiceret; ib. 90. postulabit, ut litteras Canulei proferam? ib. 177. postulo, ut mihi respondeat qui sit iste Verrucius; ib. 188. quod ita postulatur ab hominibus, ut ab eis se abstineant maxime vitiis, in quibus alterum reprehenderint; ib. III, 4. publicani postularunt, quasdam res ut ad legem adderent; ib. 18. postulat (Scandilius) abs te, ut Romam rem reicias; ib. 138. postulavit ab L. Metello, ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. 152. nemo tam impudens (inventus est) qui postularet, ut venderet (illud argentum); ib. IV, 44. neque me postulare, ut quicquam contra C. Verrem decerneretur in ea curia; ib. 138. neque postulantum fuisse, ut ille palaestritas diligeret; ib. 139. ab eo postulo, ut Syracusanis liceret senatus consultum ... mihi reddere; ib. 147. postulare coepi, ut mihi tabulas obsignare ... liceret; ib. 149. posses, ut tibi ignosceret, postulare? ib. V, 138. quid attinuit te tam multis verbis a praetore postulare, ut adderet in iudicium INIURIA? Tull. 38. cui aeque ac meo testi ut credatis postulo; Caecin. 26. tum Caecinam postulasse, ut moribus deductio fieret; ib. 27. qui postulat, ut ... eo restituatur, hoc postulat, ut in eum ipsum locum restituatur; ib. 88. si Galli a maioribus nostris postularent, ut eo restituerentur; ib. neque postulandum est ... ab equitibus Romanis, ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; Muren. 70. postulo ut provinciarum auctoritate moveamini; Flacc. 100. quis ut recitarentur (tabulae) postulavit? Piso 39. non postulabam, ut ei carissimus essem; ib. 79. nunc postulatur a vobis, ut eius exsilio ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8. neque ego, si fontem maledicti reperietis, ut neglegatis aut dissimuletis umquam postulabo; ib. 57. postulabis, ut M. Aemilius ... levissimae genti ... condonetur? Scaur. 45. nec postulaturi (sumus), ut ... idcirco eam (salutem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6. postulare illum, ut omnes exercitus dimittantur; Phil. VII, 2. quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; ib. VIII, 25. postulat .. ut [chirographorum et commentariorum] sua conlegaeque sui decreta maneant; ib. 26. f. III. alqd; Sex. Rosc. 6. 8. Verr. II, 60. Vatin. 15.

2. **ne:** f. **ne,** I, 1, a. postulo (6 St.) S. 243, b.

3. **nomin. c. infin.:** ante ... quam hominis propinqui bona possideri postularentur; Quinct. 86.

4. **accus. c. infin.:** quoniam tu id tibi ... concedi postulas; Quinct. 56. si tibi iudicium postulas dari; div. Caec. 34. hic postulat se Romae absolvi? Verr. III, 138. qui postulet ibi de tua existimatione iudicium fieri; ib. 139. neque aetas illa postulabat ... in tali illum oratione versari; Cael. 7.

III. **mit einfachem Object:** alqm: Nicostratum illum ... in quaestionem postulavit; Cluent. 181. quis (me ulla lege) postulavit? dom. 77. quaero ... postulatusne sis lege Licinia et Iunia? Vatin. 33. postea quam es postulatus; ib. 34. postulatur ... de pecuniis repetundis; Fr. B. VI, 1.

alqd: si ... postulabat aliquid iniquius Alfenus; Quinct. 70. omnia, quae postulares; ib. 83. is a vobis hoc postulat, ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6. ab his hoc postulare homines sicarios, ... ut spoliis ex hoc iudicio ornati .. discedant? ib. 8. tantum, quantum postulavimus; Qu. Rosc. 10. vix ... a Ballione aut aliquo eius simili hoc .. postulare || expostulare || auderes; ib. 50. ut ei ... ne subscribendi (nominis) quidem, cum id postularet, facerent potestatem; Verr. I, 15. ut ... ea postuletis, quae maxime digna sint eo reo; ib. 103. cum praesertim Heraclius id postularet; ib. II, 44. illud item postulare non desistebant, ut se ad leges suas reiceret; ib. 60. ut hoc, quod dico, postularetur; ib. 103. hoc ... nunc primum postulatur; ib. 147. cetera ... non novo modo postulantur; ib. omnia, quaecumque Carpinatius postulabat; ib. 172. haec postulabam; ib. 189. recita hoc quoque, quod postulat; ib. III, 26. quid .. postulat arator? ib. 28. si illi umquam hoc a me postulassent; ib. 182. videte .. quam multa simul a vobis postulentur; ib. 221. hoc, quod postulo; ib. IV, 36. hoc, quod .. abs te postulo; ib. 81. haec abs te ... non Segestani postulant; ib. 82. quid .. postulas? ib. 101. neque hoc idcirco postulo; Tull. 6. quod ... abs te idcirco, quia aequum est, postulo; ib. si hodie postulem, quod vi aut clam factum sit; ib. 53. statuite ... quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. visus est mihi .. veterator intellegere .. quid causa postularet || quid causae optaret, quid causae obstaret ||; Caecin. 30. quid tu ... postulabis? ib. 36. verbum .. hoc non modo postulat, sed etiam cogit; ib. 55. a vobis ... haec postulo; Cluent. 6. id quod vestra natura postulat; ib. 200. hoc ... Sullani ipsi non postulant || Sulla ipse non postulat ||; leg. agr. III, 8. id .. postulas; Catil. I. 20. id .. a me ... res publica postulabat; ib. II, 3. quantum .. a me postulare ausus sis; Muren. 7. nihil tibi ... defuit quod esset ... a consule postulandum; ib. quod maxime tempus hoc postulat; ib. 83. quod haec causa maxime postulat; Flacc. 36. si hoc non postulo; Sulla. 26. quid quaeque causa postulet; ib. 31. vos, ... quantum meus in vos amor postulat, tantum hortor; ib. 93. quae meum tempus postularet; dom. 28. quantum vester ... dolor postulavit; har. resp. 4. qui id numquam ne a senatu quidem postulassent; Sest. 56. id, quod multi invideant, ... inscitia est ... postulare; ib. 102. scio quid gravitas vestra ... postulet; ib. 119. si *tua* ... quid indignitas postularet spectare voluissem; Vatin. 1. Vatinii ... vox audietur hoc postulantis, ut idem sibi concedatur quod Caesari? ib. 15. qui haec postulo; Cael. 30. noli mirari te id, quod tua dignitas postularit, ... non esse adsecutum; Planc. 46. non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; ib. 56. „istud non postulo“;

Ligar. 12. quid amplius postulatis? an, ne ignoscatur? ib. 13. ille numquam ... quicquam sibi, quod pro illo postularemus, aequum dixit videri; Phil. II, 95. cogitant (isti homines) quid populi Romani maiestas ... postulet? ib. V, 25. nihil eum iam nisi modeste postulare; ib. VII, 3. omnia fecerit oportet, quae interdicta et denuntiata sunt, prius quam aliquid postulet; ib. 26. quaecumque postulabit Antonius; ib. XII, 28. „cum venerint, quae postulent cognoscam"; ib. XIII, 48. ſ. adiumentum. memoriam; Catil. IV, 23.

actionem: actionem eius rei postulant; Verr. II, 60.

adiumentum: neque erat in animo (mihi) postulare (aliquid adiumenti a Syracusanis); Verr. IV, 137.

arbitrum: nomine heredis arbitrum familiae herciscundae postulavit; Caecin. 19.

beneficia: mihi eo maiora beneficia C. Caesaris visa sunt, quo minus erant ab aetate illa postulanda; Phil. XIV, 28.

brevitatem: propterea quod a me ... brevitas postulatur; Quinct. 34.

coloniam: est locus qui coloniam postulet? leg. agr. II, 73.

consulem: qua (adrogantia) a maioribus nostris alterum Capua consulem postulavit; leg. agr. II, 95.

contionem: postulat contionem; Flacc. 18.

crimina: nova (crimina) postulat (populus Romanus); Verr. V, 117.

delationem: cum ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

diem: cum ego diem inquirendi in Siciliam perexiguam postulavissem, invenit iste qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi C et X dies solos in Siciliam postulassem, C et VIII sibi in Achaiam postularet; ib. I, 30. a quo cum quaereretur ... quam diem testium postularet; Scaur. 23.

fortitudinem: quoniam ab hoc ordine non fortitudo solum ... postulatur; Phil. XIII, 6.

Galliam: remittere eum nobis Galliam citeriorem, illam ultimam postulare; Phil. VII, 2. „Galliam .. togatam remitto, comatam postulo"; Phil. VIII, 27.

horam: horam sibi octavam ... postulavit; Scaur. 23.

insigne: a vobis ... nullum insigne honoris ... postulo; Catil. III, 26.

iudices: cum ex eo numero iudices haberet quos postularat; Verr. II, 44. coepit Scandilius ... iudices postulare; ib. III, 135.

iudicium: iudicium postulas: non recusat; Quinct. 61. [cuius procurator non omnia iudicia quae quisque in verba postularit acceperit]; ib. 64. nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum (postulat); Verr. III, 28. (cedo mihi unum) in quem iudicium ex edicto tuo postulatum sit; ib. 29. quod ... nullum ex isto praeclaro edicto ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. 33. in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. 39. causa erat iudicii postulandi; ib. abs te iudicium postulatur; ib. 135.

ius: ne unde arbitratu quidem suo postularet (ius invenire potuit); Quinct. 96. ius postulabas; Phil. II, 72.

legatum: qui postulat ad tantum bellum legatum quem velit; imp. Pomp. 57.

memoriam: a vobis ... nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; ib. IV, 23.

monumentum: ſ. memoriam; Catil. III, 26.

noctem: nisi is tribunus pl. ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12. noctem sibi ad deliberandum postulavit; Sest. 74.

orationem: longiorem orationem causa forsitan postulet || postularit ||; Ligar. 38.

ordinem: iudiciorum levitate ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8.

otium: si nullum aliud mihi praemium ... nisi honestum otium postularem; Sulla 26.

pacem: idcircone saga sumpsimus, ... ut exercitu florentissimo ... legati ad pacem mitterentur? si accipiendam, cur non rogamur? si postulandam, quid timemus? Phil. XII, 16.

pondus: tu .. tanto pondero auri, quantum tempus illud postulabat, discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

praemium: praemium postularem; Rabir. 31. nullum .. a vobis praemium virtutis ... postulo; Catil. III, 26. eis etiam praemia postulat; Phil. VIII, 25. ſ. otium.

praesidium: nisi a senatu praesidium postulassent; har. resp. 36.

provinciam: a quo cum quaereretur quam provinciam postularet; Scaur. 23.

prudentiam: nec .. est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia; Phil. II, 81. a quibus (militibus) tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; ib. X, 12.

recuperatores: coepit Scandilius recuperatores ... postulare; Verr. III, 135. Scandilius postulare de conventu recuperatores; ib. 137.

religionem: quantam (religionem) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1.

rem: res porro abs te eius modi postulabatur; Sex. Rosc. 120.

sapientiam: quoniam ab hoc ordine ... etiam sapientia postulatur; Phil. XIII, 6.

sententiam: quascumque (sententias) rei publicae status ... postularet; Planc. 94. ne victoris quidem litteris postulata est (sententia); Phil. XIV, 22.

servum: duos servos paternos in quaestionem ... Sex. Roscius postulavit; Sex. Rosc. 77. dixi ... postulatos esse ab istis duos servos in quaestionem; ib. 119. servum illum Nicostratum ... in quaestionem postulavit; Cluent. 176. quis eos (servos) postulavit? Milo 59.

severitatem: illa (natura) ... severitatem postulavit; Sulla 8.

subscriptionem: qui subscriptionem sibi postularunt; div. Caec. 49.

supplicationem: ausus est ... a senatu supplicationem per litteras postulare; Piso 41.

tabulas: cum ab eo tabulas postularemus; Verr. I, 60.

testimonium: num quis postulat (in Verrem L. Metelli testimonium)? Verr. III, 123.

vim: quantam (vim) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1.

usuram: a vobis ... parvam exigui temporis usuram bonae de me opinionis postulo; leg. agr. III, 2.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** haec cum praetorem postulabas; Tull. 39.

potatio, Trinkgelage: videbar mihi videre alios ... hesterna potatione oscitantis; Fr. B. IX, 1.

potens, vermögend, mächtig, einflußreich: A. **bei Substantiven:** alqs: si ... potens erat Alfenus, potentissimus *erat* Naevius; Quinct. 70. ut se ... solum potentem putet; Sex. Rosc. 135. hic etiam potens esse volt (Chrysogonus)? ib. 141. Siculos ... potentissimos .. donasti; Verr. III, 186. quorum nemo sibi ... tam potens ... visus

est; ib. IV, 7. qui ... potentes ... velint esse; ib. V, 183. cum tu ... potens per medium *forum* scortum populare volitares; dom. 49. quod illa, ... quam velit sit potens, numquam impetravisset; Cael. 63. qui ... potentes sunt; Balb. 59. memineramus Cinnam nimis potentem; Phil. II, 108. „ut quam potentissimus sit Cassius"; ib. XIII, 25.

adulescens: bona patris huiusce Sex. Roscii ... sese dicit emisse adulescens vel potentissimus ... nostrae civitatis; Sex. Rosc. 6.

civis: vivo patre suo, potentissimo ... civi; Planc. 51.

civitas: ecqua civitas est ... tam potens? Verr. IV, 25.

homo: aderunt .. homines ... potentissimi; Quinct. 72. cursare iste homo potens ... circum tribus; Verr. a. pr. 25. se habere hominem potentem; ib. 40. summo studio potentissimorum hominum defendatur (Verres); ib. I, 3. cuius hominis (impedimenta retinuit)? ... potentissimi; ib. IV, 22. L. Crasso, Q. Scaevolae, .. potentissimis hominibus, ... commercium istarum rerum cum Graecis hominibus non fuisse; ib. 133. qui ... hominum potentissimorum suscepit inimicitias; ib. V, 180. non hominem potentem aliquem ... proferam; Cluent. 126. qui homini ... potentissimo, M. Druso, ... restiterunt; ib. 153. cum me intellegam non hominum potentium studio ... consulem ita factum; leg. agr. II, 7. ne tu mihi homo potens irascare; Vatin. 21. qui hominibus potentibus ... ultro se offerre soleant; Cael. 21. si hominum ... potentissimorum .. honorem minuero; prov. cons. 39. versatus in intima familiaritate hominis potentissimi ... neminem umquam ... offendit; Balb. 58. idem ... potentissimo homini, M. Druso, ... respondit; Planc. 33. avunculus tuus ... potentissimorum hominum conlegiis eripuit cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B. VII, 5.

mulier: nisi forte mulier potens ... familiaris facta erat balneatori; Cael. 62.

populi: omnis ... potentissimorum .. populorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.

privati: multi privati ... potentes habent .. in animo Capitolium sic ornare; Verr. IV, 68.

rex: qui (L. Scipio) ... Antiochum .. regem potentissimum vicit; Verr. I, 55. bellum grave ... vestris ... sociis a duobus potentissimis regibus infertur; imp. Pomp. 4. quod (bellum) coniungant reges potentissimi; ib. 26. cuius currum rex potentissimus quondam ... honestavit; Catil. IV, 21. in qua (provincia) erat rex potentissimus inimicus huic causae; Ligar. 24. hac [virtute] maiores vestri ... potentissimos reges ... in dicio nem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

tribunus: potentissimo ... tribuno plebis, M. Druso, ... restiterunt; Rab. Post. 16.

vir: neque .. ullus alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potentis viros; har. resp. 54. ne quis vir ... potens huic ordini iure irasci posse videatur, prov. cons. 39. cur .. nolint potentis esse ... nobilissimos viros; Phil. XIII, 26.

urbes: duas .. urbis potentissimas ... ab eodem Scipione esse deletas; imp. Pomp. 60.

B. **allein:** I, 1. advoco: potentes ... omnes advocandi sunt; Quinct. 47.

2. dimico cum: eis ... cum multis ... potentibus dimicandum (est); Sest. 139.

II. dominatio: ut ... propter nimiam dominationem potentium secederent; Fr. B. VI, 24.

inimicitiae: ego inimicitias potentium pro te appetivi; Milo 160.

potentia, Kraft, Vermögen, Macht, Uebermacht, Gewalt, Einfluß, Ansehen: I. dominatur: quae dominatur in civitate potentia; Caecin. 71.

est: ita ... potentiam levem ... esse arbitrantur; Quinct. 34. non potentia mea ... fuit gratiosa; Planc. 25. Caesaris potentiam suam esse dicebat; Milo 88. Gracchorum potentiam maiorem fuisse arbitramini quam huius gladiatoris futura sit? Phil. VII, 17.

labefactat: quae (iura) nec vis temporum nec potentia magistratuum ... labefactare possit; dom. 80.

movet: sin te potentia mea ... movet; Sulla 25.

obstat: tres sunt res ... quae obstent hoc tempore Sex. Roscio: crimen adversariorum et audacia et potentia; Sex. Rosc. 35. nimiam .. potentiam .. Chrysogoni dicimus .. nobis obstare; ib. 122.

potest: s. labefactat.

quiescit: nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; Caecin. 71.

II, 1. adfero: nolo accusator in iudicium potentiam adferat; Muren. 59.

antefero: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.

appello: quae .. si potentia est appellanda potius quam ... mediocris in bonis causis auctoritas; Milo 12.

concupisco: credo .. vos ... non populo Romano minime ferendam potentiam ... concupisse; Phil. I, 29.

criminor: quibus (contionibus) cotidie meam potentiam invidiose criminabatur; Milo 12.

exspecto: a me .. P. Sullam nullam potentiam ... exspectare; Sulla 21.

exstinguo: hominum eius modi ... potentiam ... exstinguere ... debetis; Sex. Rosc. 36.

fero: quae (familia) non modo dominatum, sed ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. s. consupisco. IV, 1. adferre.

habeo: sibi habeant potentiam; Flacc. 104.

infirmo: nimiam .. potentiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... infirmari ... oportere; Sex. Rosc. 122.

interpono: nisi ista tua intolerabilis potentia ... in istius hominis .. causa interponeretur; Verr. a. pr. 35.

neglego: potentiam .. eius neglegi; Sex. Rosc. 60.

opprimo: hominum eius modi ... potentiam ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.

perfero: nimiam .. potentiam .. Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; Sex. Rosc. 122.

pertimesco: si ... nullius potentiam pertimuero; Verr. II, 179.

profiteor: qui ... ad hanc rem .. potentiam ... suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.

sustineo: quis huius potentiam poterit sustinere? Phil. VII, 17.

vindico: nimiam .. potentiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... vindicari oportere; Sex. Rosc. 122.

2. sum: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin. 72.

3. nitor: non potentia nititur (iste homo); Verr. a. pr. 15.

4. certo cum: certet ... testium constantia cum illius patronorum ... potentia; Verr. I, 3.

sum in: erant in magna potentia, qui consulebantur; Muren. 25.

III. alqs: alter Caesar Vopiscus ille ... summa potentia ... solvatur legibus; Phil. XI, 11.

IV, 1. adferre: non potentia vix ferenda, ... sed precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.

eripi: neque potentia procuratoris Naevio ius ereptum (fuisse); Quinct. 87.

fieri: quod eorum ... potentia factum est; Quinct. 9.

moliri: si quid ... potentia ... istius moliri cogitas; Verr. V, 174.

perfringere: quod neque inflecti gratia neque perfringi potentia ... possit; Caecin. 73. qui neque elabi ex iudicio ... potest neque ... potentia leges ... perfringere; Sest. 134.

pugnare: Chrysogonus ... potentia pugnat; Sex. Rosc. 35.

superari: ut se potentia superari putent; Sex. Rosc. 148.

superior: istum potentia sua tum tantum modo superiorem fuisse; Quinct. 87.

2. contra: ut ... contra periculosas hominum potentias condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22.

potestas, **Macht, Gewalt, Herrschaft, Befugniß, Erlaubniß, Gelegenheit, Möglichkeit: I. Subject:** accedit: quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5.

convalescit: qua lege suffragiorum vis potestasque convaluit; Fr. B. VI, 26.

debet: quorum (agrorum) ... penes Cn. Pompeium omne iudicium et potestas ... debet esse; leg. agr. II, 52.

est: nisi tu quod esset tuum ius et officium potestasque docuisses; Quinct. 33. cum tibi cotidie potestas hominis fuisset admonendi; ib. 40. cum de re agendi ... potestas fuisset; ib. 46. cum potestas esset agendi cotidie; ib. cum experiundi potestas non est; ib. 51. ex qua (pecunia) ... ne qua deductio fieret magna ex parte tua potestas erat; div. Caec. 32. Neronem ... putasse non oportere esse cuiquam ... hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. in qua (re) aut honos aliquis sit aut potestas; ib. II, 120. quoniam potestas esset emendi fundum illum Fulcinianum; Caecin. 15. cum ... potestas esset ampliandi; ib. 29. mihi satis faciendi (Cluentio) potestas non erit; Cluent. 10. quae tum erat potestas; ib. 75. quorum iudicium ac potestas est; ib. 80. ne surgendi quidem potestas erat, ib. 93. nullo in oppido consistendi potestas ei fuit; ib. 193. ut esset reprehendendi potestas; leg. agr. II, 26. esse hanc tribunorum plebis potestatem; ib. 30. neque .. contionandi potestas erat cuiquam; ib. 91. huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; Muren. 83. neque eorum ... cuiusquam tibi potestas fuit; dom. 48. fuit .. populi potestas; ib. 79. quae (populi Romani potestas) ceteris in rebus est maxima; ib. 80. cum .. tibi contra senatus ... studium dicendi potestas fuit; ib. 90. cuius (populi Romani) est summa potestas omnium rerum; har. resp. 11. ut ei ne supplicandi quidem ... sit potestas; Sest. 52. huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt: ... potestates magistratuum; ib. 98. quibus in illo genere conductarum contionum consistendi potestas non erat; ib. 113. an erit haec optio et potestas tua? Vatin. 40. quotienscumque ei .. dicendi .. potestas fuit; prov. cons. 2. cui potestas accipiundi (beneficii) fuit; ib. 41. ut ... magna potestas sit nostro civi mutandae civitatis; Balb. 27. potestas tum omnium fuisset; Piso fr. 8. si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. comitiis in campo quotiens potestas fuit! ib. 41. potestas modo veniendi in hunc locum sit; Phil. I, 14. eccui potestas in forum insinuandi fuit? ib. V, 8. saepe spero fore huius adulescentis ornandi ... nobis ... potestatem; ib. 45. erit integra potestas nobis deliberandi; ib. VII, 26. potestatem sibi D. Bruti conveniendi non fuisse; ib. VIII, 21. multis illi in urbibus ... reficiendi se ... potestas fuit; ib. IX, 6. qui tibi ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; Fr. B. VIII, 14, b. f. debet.

labefactat, potest: quae (iura) ... nec potentia magistratuum ... nec .. universi populi Romani potestas ... labefactare possit; dom. 80.

proficiscuntur: omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit; leg. agr. II, 17.

venit: ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; Fr. B. VI, 32.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** accipio: qui a vobis nihil potestatis acceperunt; leg. agr. II, 31.

addo: quod is paulum tribunis plebi non potestatis, sed dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27.

adimo: cur his ... deplorandae calamitatis (suae) adimis potestatem? div. Caec. 21. adimit intercedendi potestatem; leg. agr. II, 30.

adipiscor: qui eandem potestatem adepti sunt; Cluent 122.

adsequor: ut ... quisquam nullis comitiis ... potestatem adsequi possit; leg. agr. II, 29.

amitto: ut nemo civis Romanus .. sui potestatem || impietatem, libertatem || ... possit amittere; dom. 77.

appello: cum ego hanc potestatem regiam appello; leg. agr. II, 35.

communico: cum omnis deorum immortalium potestas ... sit ... communicata vobiscum; Muren. 2.

comparo: illis ... potestates .. ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.

concedo: cum ei peccandi potestas a me concessa videatur; Phil. XII, 16.

constituo: quae (potestates) constituuntur ad populi fructum aliquem; leg. agr. II, 17. huic ... potestatem ... eandem constituit; ib. 30.

contemno: is est .. ille, qui semper ... vestram potestatem .. contempserit; Phil. VI, 5.

defero: si impedimur quo minus ... beneficiorum ... tribuendorum potestatem imperatoribus nostris deferamus; Balb. 37.

desidero: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44. o graviter desiderata ... tribunicia potestas! ib. V, 163.

do: f. **do,** III. postestatem (26 St.) B. II, S. 146, a.

efflagito: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

eripio: f. **eripio,** II. potestatem (7 St.) B. II, S. 210, b.

excipio: excipitur hac lege ... non potestas; leg. agr. II, 24.

facio: f. **facio,** III. potestatem (28 St.) B. II, S. 307.

fero: quorum (x virorum) ... iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I, 9. cum regum potestatem non tulissent; Sest. 137.

gero: ut ita potestatem gererent; Verr. II, 138.

habeo: f. **habeo,** III. potestatem (21 St.) B. II, S. 441, b.

intueor: vestram potestatem ... intuetur, Muren. 86.

iubeo: quibus .. legum dicendarum ... omnem potestatem .. populus .. Romanus iusserat Verr. III, 19.

mando: ne eis ea potestas .. mandetur; leg. agr. II, 21.
minuo: quod per tribunum plebis tribunicia potestas minuitur; leg. agr. II, 30. quam potestatem minuere ... nemo tam effuse petulans conatus est; Piso. 10.
permitto: quod ... in censu habendo potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae censori permittitur; Verr. II, 131. quibus senatus legum dicendarum ... omnem potestatem permiserat; ib. III, 19. an quicquam interest utrum magistratus peccato defensionem constituant an peccandi potestatem .. permittant? Tull. 40. permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniae conficiendae; leg. agr. II, 33. iam videretis quibus hominibus omnium rerum ... potestatem permitteretis; ib. 63. f. **permitto,** III. potestatem (9 St.) S. 604, a.
perpetuo: semper Caecilius ... iudicum potestatem perpetuandam ... putavit; Sulla. 64.
posco: cum poscebat (populus Romanus tribuniciam potestatem), verbo illam poscere videbatur, re vera iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44.
possideo: unus omnem omnium potestatem ... possidebat; Sest. 34.
quaero: quibus regia potestas hac lege quaeritur; leg. agr. II, 20. a certis hominibus .. potestatem .. omnium rerum quaeri; ib. 25.
reddo: o ... aliquando reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Verr. V, 163.
redimo: redimant pretio sepeliendi potestatem; Verr. V, 119.
relinquo: hic homo popularis ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27.
reperio: cum adhuc ei ... non agendi potestas eadem ... reperiri potuerit; Quinct. 10.
requiro: populus Romanus tribuniciam potestatem tanto studio requisivit; Verr. a. pr. 44.
restituo: ostendit se tribuniciam potestatem restituturum; Verr. a. pr. 45. quae (sacella) post restitutam tribuniciam potestatem nemo attigit; leg. agr. II, 36. qui restituerunt eam potestatem; Fr. B. VI, 23. b.
tollo: sublata .. populi Romani in unum quemque vestrum potestate; Verr. a. pr. 38. ut ... potestas (omnis) .. tollatur; leg. agr. II, 29.
trado: is (populus Romanus) .. omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.
tranfero: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. cum omnis deorum immortalium potestas .. translata sit ad vos; Muren. 2.
video: videtis .. nondum ipsam potestatem; leg. agr. II, 32.

2. **Genetiv:** venit in mentem: non minus saepe ei venit in mentem potestatis quam aequitatis tuae; Quinct. 6.

3. **Dativ:** committo: quem (hominem) ... potestati tuae ... populus Romanus commiserat; Verr. IV, 14. ut ... omnium civium ... bona ... vestrae ... potestati commissa ... esse videantur; dom. 1. haec di immortales ... vestrae potestati .. commiserunt; Sest. 147. quod fortunas suas ... potestati regiae .. commiserit; Rab. Post. 1. quod potestati regis se commiserit; ib. 22. se ... commisit ... eius potestati, cui ..; Milo 61.
condono: regna (omnia) xvirum .. potestati ... condonata esse dico; leg. agr. II, 39.
credo: ut ... omnium civium ... bona ... vestrae ... potestati ... credita esse videantur; dom. 1.
dedo: unius huius se ... potestati dediderunt; imp. Pomp. 35.
do: contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus; Phil. II, 53.
obicio: ut alter consessus potestati servorum obiceretur; har. resp. 25.
pareo: parebitur ... inimici potestati; Rabir. 6.
permitto: ut .. sit .. permissus potestati (vestrae); Font. 40. regna (omnia) xvirum .. potestati .. permissa ... esse dico; leg. agr. II, 39. confirmationem auctoritatis suae vestrae potestati permissam esse sentit; Flacc. 4.

4. **Ablativ:** sum: qua potestate (eras)? dom. 127.
utor: si quis ea potestate temere est usus; leg. agr. II, 30. quae potestas si mihi saepius sine meo vestroque periculo fiet, utar; Phil. I, 38.

5. **mit Präpositionen:** cado sub: numquam sub legum et iudiciorum potestatem casurum (te) esse duxisti? Verr. V, 144.
defigo in: ut omnia rei publicae subsidia ... in vestra potestate (defixa esse putetis); Flacc. 3.
depello ex: ut ... ex omni potestate ... Cn. Pompeius depelleretur; leg. agr. II, 25.
dico de: reliquum est ut de felicitate ... sicut aequum est homines de potestate deorum, timide et pauca dicamus; imp. Pomp. 47.
dimitto ex: eum ... ex potestate dimittit; Caecin. 98.
fero de: qui tulerit de aliqua ... potestate; leg. agr. II, 21.
habeo in: accusatorum et quadruplatorum quicquid erat, habebat in potestate; Verr. II, 135. quantum .. est quod .. liberum possit habere ille arator ... in potestate suorum fructuum? ib. III, 227. ut eum ... posset habere in potestate; Cluent. 179. ut ... oppidum in sua potestate posset ... habere; Sulla 60.
immineo in: qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47.
pervenio in: cum duodecim secures in praedonum potestatem pervenerint; imp. Pomp. 32.
pono in: qui istius causam ... in iudicum potestate ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. dubium nemini est quin omnes omnium pecuniae positae sint in eorum potestate; ib. II, 30. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra ... potestate; Font. 40. non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam; imp. Pomp. 47. ut omnia rei publicae subsidia ... in vestra potestate (posita esse putetis); Flacc. 3.
refero de: Cn. Pompeio ... de tribunicia potestate referente; Verr. a. pr. 44.
redigo in: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33. hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. populum Romanum ... redigas in istam x viralem ... potestatem? leg. agr. II, 74. praedones eos ... redactos esse omnis in potestatem ... nostram; Flacc. 30. quod C. Caesar ... equites ... in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.
retineo in: publicae (litterae) retentae sunt in accusatorum potestate; Flacc. 23. se provinciam Galliam retenturum in senatus ... potestate; Phil. III, 8. quod .. provinciam Galliam citeriorem ... in senatus potestate retineat; ib. 38.
revoco ad: idcirco mihi videntur fructum reditus (mei) ... ad suorum sacerdotum potestatem .. revocasse; dom. 143.
subiungo sub: ut sub ... (vestram) potestatem urbis ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.
sum in: quod ... in eorum potestatem portum futurum intellegebant; Verr. V, 98. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; imp. Pomp. 33. — cuius in ... potestate sunt; Quinct. 6. ut nomine iudiciorum omnium

bona atque fortunae in istius unius essent potestate; Verr. II, 67. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... liberos ... fuisse; ib. 136. in tua potestate ... omne frumentum Siciliae per triennium ... fuisse; ib. III, 178. regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; imp. Pomp. 5. videtis ... in ... potestate spem omnem accusatoris fuisse; Cluent. 90. non vitae poenam in illa potestate esse voluerunt; ib. 120. qui nunc in sua potestate sunt; leg. agr. II, 86. mulieres ... maiores in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27. vident in tuorum potestate conlegarum fore (consulem); ib. 82. quae (tabulae) in accusatoris potestate fuerunt; Flacc. 40. tabulas in Laelii potestate fuisse? ib. 83. (ea) quae in potestate mea non fuerunt; sen. 39. qui in patris potestate est; Cael. 17. nemo umquam puer emptus libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; Phil. II, 45. ut eae provinciae ... in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; ib. III, 38. (ut) sit in senatus ... potestate; ib. VI, 4. ut ... in vestra potestate sit qui in sua numquam fuerit; ib. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. 9. non in vestra potestate ... esse Antonium; ib. 16. fuerit .. in senatus ... potestate; ib. VII, 26. cum ... exercitus ... in senatus ... potestate sint; ib. X, 25. ne si in senatus quidem potestate futurum se dixerit (audiemus Antonium)? ib. XII, 4.

suscipio in: quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98.

teneo in: M. Scaurus ... istum in sua potestate ... tenuit; Verr. I, 97. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus ... potestate teneat; Phil. V, 36.

venio in: in eius ... potestatem venire nolebant; Verr. I, 150. qui nisi fuisset, in servorum potestatem civitas tota venisset; dom. 111. si in potestatem quis Antonii venerit; Phil. XI, 21.

versor in: si ullo tempore magna causa in sacerdotum populi Romani ... potestate versata est; dom. 1.

vertor in: omnia in unius potestate ... vertentur; Verr. a. pr. 20.

III. **nach Adjectiv:** praeditus: homines .. ista ... potestate praeditos, qua vos estis, ... eis (rebus) maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154. cum conlegas tuos, summa potestate praeditos, negares liberos esse; dom. 110.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. II, 1. accipio. addo.

inimici: duo reliqui sunt de consularibus, inimici tribuniciae potestatis; Fr. B. VII, 3.

insignia: insignia videtis potestatis; leg. agr. II, 32.

interdicta: id his non licere per interdicta potestatis tuae crudelitatis erat non ferendae; Piso 18.

ius: videte quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. ius suae potestatis retinuissent; ib. III, 1. quae (lex) omnia iura ... potestatum ... delevit; Sest. 56.

magnitudo: propter magnitudinem potestatis hic magistratus a populo summa ambitione contenditur; Verr. II, 131.

ministri: finitores ... ducentos ... constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

restitutio: vestros animos ... posse adduci, ut omnino a restitutione illius potestatis abalienentur; Fr. B. VI, 23, a.

satellites: f. ministri.

servus: quem vos ... servum potestatis ... sustentate; Cael. 79.

vis: cum adversario eius ... summa vis potestatis accederet; Cluent. 94. quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3.

2. **Ablativ:** homo: quod ... causam ... ageret L. Quinctius, homo .. summa potestate; Cluent. 79.

3. **mit Präpos.:** libertas de: quod eidem ... de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses; dom. 22.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** administrari: hanc urbem deorum immortalium ... potestate administrari; Catil. III, 21.

contineri: gladiatores ... potestate .. nostra continebuntur; Catil. II, 26. hi invenerunt genera tutorum, quae potestate mulierum continerentur; Muren. 27.

deterrere: quid est ... iudicium corrumpere, si hoc non est? testis ... deterrere ... duorum praetorum potestate; Verr. a. pr. 28. is qui multos in istum testis imperio et potestate deterruit; ib. III, 122.

effici: sine Staieno ne in consilium iretur, tribunicia potestate effectum est? Cluent. 83.

impedire: qui .. cum ... potestate ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33.

posse: quicquid ... hac potestate praetoria ... possum; imp. Pomp. 69. id, quod nondum potestate poterat, obtinuit auctoritate; Piso 8.

prohibere: patri persuasi, ut ... adulescentem ... congressione (tua) patrio iure et potestate prohiberet; Phil. II, 46.

quaeri: quantae ... divitiae xviris ... tam infinita potestate rerum omnium quaerantur videtis; leg. agr. II, 62.

valere: quasi .. ego ... in isto genere .. quicquam ... potestate valuissem; dom. 14.

2. **Präpositionen:** contra: quae (lingua) semper contra extraordinarias potestates libera fuisset; Sest. 60.

cum: erit tum consul Hortensius cum summo imperio et potestate; Verr. a. pr. 37. qui in provinciis cum potestate ... se futuros aliquando arbitrentur; ib. III, 223. qui cum potestate ... in provinciam esset profectus; ib. IV, 9. qui esset cum ... potestate; ib. 10. multi domi Cn. Calidii cum potestate ... fuerunt; ib. 44. si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... cum infinita potestate ... illis in locis vagari; leg. agr. II, 54. cuius ... in ipsa castra xviri cum ... maxima potestate ... mittuntur; ib. 60. qui togatus in re publica cum potestate .. versatus sit; Phil. I, 18.

in: multum .. haec eis iura profuerunt in istius ... potestate! Verr. V, 124. ecquis umquam reus ... in potestatibus * ... sic accusatus est? Font. 37. tum in ... tanta .. potestate non dicis me fuisse regem? Sulla 21. tantum in summa potestate rerum omnium modum ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

per: cum iste ab sese hydriam ... per potestatem abstulisset; Verr. IV, 32. qui ... palam per potestatem .. totum oppidum compilaverit; ib. 53.

pro: concede ut impune emerit, ... nihil pro potestate; Verr. IV, 10. qui haec ... ageret pro potestate; ib. 49.

potio, Trinken, Trank, Gifttrank: 1. tollere: prima potione mulierem sustulit; Cluent. 40.

2. in: subito illa in media potione exclamavit; Cluent. 30. si totum (venenum) conliquefactum in potione esset; ib. 173. id fieri potuit .. occultius in potione; Deiot. 18.

potior, sich bemächtigen: I. rerum: dum ea (civitas) rerum potita est; Sex. Rosc. 70. qui ...

rerum potiri volunt; Catil. II, 19. ut eam (rem publicam) defendentem occidere honestius sit quam oppugnantem rerum potiri; Sest. 141.

II. Claterna: „Claterna potitu sum“; Phil. VIII, 6.

potior, bevorzugt, vorzuziehen: defensio: non quo mihi potior ... sit officii mei quam huisce salutis defensio; Muren. 2.

mors: quae (mors) civibus Romanis semper fuit servitute potior; Phil. X, 19.

res: qua (re publica) nulla res cuiquam potior debet esse; Muren. 86.

potius, vielmehr, lieber: I. absolut: 1. allein: a. accuso: si mihi liberet accusare, accusarem alios potius, ex quibus possem crescere; Sex. Rosc. 83. dixerisne nec tibi placuisse nec oportuisse Sestium de vi reum fieri? qua vis lege ... accusandum potius fuisse? Vatin. 41.

animadverto: „vos potius animadvertite, utrum sit elegantius“; Phil. XIII, 38.

appello: o Spartace! quem enim te potius appellem? Phil. XIII, 22. tua castra potius senatum appellaremus? ib. 26. quo modo .. potius Pansam appellem? ib. XIV, 25.

caveo: noli ista meditari atque illud cave potius, ne tua ista querella dolorque nimius ab illis .. viris reprehendatur; Planc. 51.

confugio: alio potius confugiendum fuit? dom. 10.

consulo: ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.

contendo: utinam inimici nostri ac bonorum omnium mecum potius contendant! Flacc. 5 (§ 7).

defero: vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 73.

dico: respirare visus est, quod non alius potius diceret; Sex. Rosc. 60. dicito potius; Verr. III, 216. si ... ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1. id ... potius est dicendum; Catil. IV, 17. haec Aesopum potius pro me aut Accium dicere oportuit? Sest. 123.

experior: si victi Pompeiani tam insolentes sunt, victores quales futuri sint vos potius experiemini? Phil. XIII, 45.

exspecto: in eo loco est potius exspectatus ab eo? Milo 53.

facio: utrum putatis potius facturum fuisse (eum)? Milo 79.

loquor: haec, quae robustioris improbitatis sunt, omittamus: loquamur potius de nequissimo genere levitatis; Phil. II, 63.

miror: is ex hoc tempore miretur potius; Sest. 1.

occido: restat .. ut hoc dubitemus, uter potius Sex. Roscium occiderit: is ... an is; Sex. Rosc. 88.

orno: an Antonios potius ornem? Phil. XI, 36.

pecco: in eam partem potius peccant, quae est cautior; Sex. Rosc. 56.

peto: pete potius, ne quis te invitum polliceri ... cogat; Verr. II, 148.

succumbo: succubuissem .. potius ipse; dom. 16.

sum: quid est hoc? pópuli Romani imperium? ... nonne omnia potius eius modi, quae, si Athenio vicisset, in Sicilia non fecisset? Verr. III, 66.

video: nimis multa de verbo: rem potius videamus; Phil. VIII, 4.

vinco: patimini matrem, ne orbata filio laetetur, victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.

utor: ad purgandum me potius utar (hac voce); Sulla. 14.

elliptisch: quis potius non modo his temporibus, sed etiam apud maiores nostros? quis tam remotus fuit a cupiditate? Verr. I, 106.

b. puer: C. Caesar adulescens, paene potius puer, ... firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

2. Verbindungen: ac: istius fide ac potius perfidia decepti ... spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110. cum sibi omnis ad istum ... aditus arduos ac potius interclusos viderent; Verr. I, 136. mala est haec ... ac potius perdita ... defensio criminis; ib. III, 176. quis .. ita aspexit (eum) ut perditum civem ac non potius ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. si homines illi ac non pecudes potius (sunt); Phil. VIII, 9.

an: num me rogari oportet abs te an te potius a me? Muren. 76. in qua (contione) Pompeium ornat an potius deformat? har. resp. 51.

atque: quo id iure atque adeo quo id potius more fecisti? Verr. III, 118. quid huic cum Habito? nihil; atque adeo ... potius etiam simultas; Cluent. 172. illam (legem) esse nullam atque esse potius flammam temporis; dom. 69.

aut: erravit aut potius insanivit Apronius? Verr. III, 113. quae est .. ista ratio aut quae potius ista amentia; ib. 173. qui cum videret sceleratum civem aut domesticum potius hostem ... iudicio esse frangendum; sen. 19. quo civem importunum aut quo potius hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29. cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores aut potius apertos hostis haberet; ib. 35. si .. C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset, aut potius nisi eius sceleri virtus M. Bruti obstitisset; Phil. X, 9. quid est negare ausus aut potius quid non confessus? Fr. A. V, 5.

et: quam ob rem .. scriba deducat, et non potius mulio, qui advexit? Verr. III, 183.

etiam: neque .. eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt, potius etiam .. adiuverunt; Verr. III, 109. video ... huius iter necessarium, illius etiam potius alienum (fuisse); Milo 52.

que: qua (oratione) deponerent maerorem ... gauderentque potius; Phil. XIV, 34.

sed: non laudationem, sed potius inrisionem esse illam; Verr. IV, 124. iste ... neque desideravit quemquam, sed potius discessu nostro laetatus est statimque illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109. non ab eo mandata accipienda sunt, sed ipse est potius repudiandus; ib. VIII, 23.

seu: o hominem fortunatum, qui eius modi nuntios seu potius Pegasos habeat! Quinct. 80. tum illam incredibilem celeritatem seu potius audaciam protuli; ib. 88. (quid loquar) de istius impudentissimo furto seu potius novo ac singulari latrocinio? Verr. I, 129. quae regie seu potius tyrannice statuit in aratores Apronius; ib. III, 115. o clementiam populi Romani seu potius patientiam miram! ib. V, 74. hostem acerrimum ... populi Romani seu potius communem hostem gentium ... omnium quisquam ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? ib. 76. devenit .. seu potius incidit in istum eodem deceptus supercilio, Graecus atque advena, quo tot sapientes; Piso 70.

sive: hanc Palatinam Medeam huic adulescenti causam sive malorum omnium sive potius sermonum fuisse; Cael. 18.

vel: non verebar ne quis ... perditorum civium [vel potius domesticorum hostium] mortem maereret; Sest. 39. percipitis animis .. iam dudum quid velim vel potius quid nolim dicere; Cael. 69.

hic tu Cn. Pompei beneficium vel potius iudicium et factum infirmare conaris? Balb. 51. Brundisium veni vel potius ad moenia accessi; Planc. 97. vi victa vis vel potius oppressa virtute audacia est; Milo 30. hinc in Ligarium crimen oritur vel ira potius; Ligar. 22. cessit auctoritati amplissimi viri vel potius paruit; ib. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det vel potius audaciae; ib. 23. doceret me vel potius vos ... quem ad modum ipse Caesaris acta defenderet; Phil. I, 16. Apollinarium ludorum plausus vel testimonia potius ... parum magna vobis videbantur? ib. 36. tu certe numquam in hoc ordine vel potius numquam in hac urbe mansisses; ib. II, 38. quo tempore ego quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli! ib. 46. gustaras civilem sanguinem vel potius exsorbueras; ib. 71. qui ... in proximum annum consulatum peteres vel potius rogares; ib. 76. quem ad modum illinc abieris vel potius paene non abieris scimus; ib. 100. ibi omne est rei publicae praesidium vel potius ipsa res publica; ib. 113. dies .. adfert vel hora potius ... magnas saepe clades; ib. III, 2. quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis vel pueri potius; ib. IV, 3. nisi ad urbem vel in urbem potius exercitum maximum adduceret; ib. V, 22. post discessum latronis vel potius desperatam fugam; ib. 30. et quidem dicuntur vel potius se ipsi dicunt consularis; ib. VII, 5. cum in civitate M. Antonium videbitis vel potius Antonios; ib. 16. magno in dolore ... vel maerore potius ... inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; ib. XI, 1. ingressus urbem est quo comitatu vel potius agmine! ib. XIII, 19. imbuti gladii sunt ... exercituum .. nostrorum vel madefacti potius ... Caesaris proelio; ib. XIV, 6. unde .. ista suspicio vel potius unde iste sermo? ib. 14.

utrum: (restat ut dubitemus) ... utrum inimicus potius an filius (Sex. Roscium occiderit); Sex. Rosc. 88. utrum potius Chaereae iniurato in sua lite an Manilio et Luscio iuratis in alieno iudicio credas? Qu. Rosc. 45. utrum potius pro Sthenio inimicum cognitorem esse factum an te ad Sthenii periculum inimici eius nomine abusum esse credemus? Verr. II, 107.

II. **mit folgendem quam:** quid haec amentia ... tanta significat? ... non ... omnia potius, quam ius, quam officium, quam pudorem? Quinct. 82. ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; Sex. Rosc. 27. crimen et suspicionem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; ib. 86. si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; ib. 134. cur potius illius (tabulis) quam huius credetur? Qu. Rosc. 2. cur potius HS CCCIↃↃↃ, quam CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ data dixit Fannio a Flavio? ib. 51. quod haec, quae videtur esse accusatio mea, non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; ib. 21. „ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto“; ib. 23. ut mihi causam praeripere conemini potius quam aliquos ad columnam Maeniam vestri ordinis reos reperiatis? ib. 50. ut iudicium potius rei publicae quam ... accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. quem ego hominem honoris [potius quam contumeliae] causa nominatum volo; ib. 18. me ... existimavistis ... cuiquam consulturum potius quam officio et dignitati meae? ib. 27. quod ... ad hospites meos ... deverti potius quam ad eos, qui a me auxilium petivissent; ib. I, 16. quod aut mea causa potius est constitutum quam tua aut nihilo tua potius quam mea; ib. 26. quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adductus fecerim; ib. 29. nolite ... brevitate orationis meae potius quam rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare; ib. 42. homines .. ipsi ... ad summum .. otium potius quam ad ullam vim ... accommodati; ib. 63. de tui comitis iniuria questum ad te potius quam te oppugnatum venirent; ib. 80. ut Lampsaceni moriendum sibi potius quam perpetiendum putarent; ib. 81. quae vitia videntur in quemvis potius quam in istum convenire; ib. 128. ut ... omnia potius responderet, quam Chelidonem nominaret; ib. 139. saluti .. potius eorum consulam quam voluntati; ib. II, 11. se potius a Dione quod non licebat quam Venerem quod non debebatur auferre; ib. 22. nisi tecum conlusisset et tuae potius existimationi servisset quam suae; ib. 58. ut, quicquid sua sponte faciebat, ... eripere potius quam fallere videretur; ib. 134. ut ... officii potius in socius quam ambitionis in civis rationem duxerit; ib. 154. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur; ib. 155. „non tollam potius quam paciscar“; ib. III, 37. X medimnum potius addidissent quam HS IↃↃ; ib. 72. quid ego ex te quaero quid defensurus sis potius quam cognoscam ex ipsa civitate quid gestum sit? ib. 85. magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi (decumas) quam in aliquem istius emissarium inciderent; ib. 99. a te potius postularent, ne amplius quam singulas, quam ab Apronio, ut ne plus quam ternas decumas darent; ib. 115. indignum uni potius ex iniquis sumendi quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; ib. 140. qui a scurris semper potius gladiator quam scurra appellatus est; ib. 146. video Philomeliensibus expedire quanti Ephesi sit frumentum, dare potius ... quam Ephesum portare; ib. 191. populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. 201. hoc munus ... Sicilia ... populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; ib. potius .. te damnato ceteris angustior locus improbitatis defendendae relinquatur quam te absoluto alii, quod audacissime fecerunt, recte fecisse existimentur; ib. 206. si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis ... deserviunt; ib. 228. unde .. potius incipiam quam ab ea civitate? aut ex quo potius numero quam ex ipsis laudatoribus tuis? ib. IV, 3. si haec ratio potius quam amentia nominanda est; ib. 40. quod tibi placeret Calidium potius habere quam te; ib. 45. Silanionis opus tam perfectum ... quisquam non modo privatus, sed populus potius haberet quam ... Verres? ib. 126. contagio .. ista servilis belli cur abs te potius quam eis omnibus ... praedicatur? ib. V, 7. quid potius in hac ... inconstantia suspicari possumus .. quam id? ib. 56. ut ille archipirata non potius securi feriretur, quam... tuo periculo viveret; ib. 78 „potius istius culpae crimen ... suscipiam quam ... tot tam gravis testis vivos .. esse patiar“; ib. 105. quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim ... loquar? ib. 142. uti ... mihi ... bonos potius defendere liceat quam improbos accusare necesse sit; ib. 189. ut ... lacessiti iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. nec recuperatores potius darent quam iudicem; ib. 41. si deligere potuisses, ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49. ne ... omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. non potius contra iuris consultos [statuunt, si] aliter pronuntiatum est ac placuit Mucio, quam ex eorum auctoritate; ib. 69. cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? ib. 95. eum potius corrupisse, qui metuisset ne ipse condemnaretur,

quam illum, qui veritus esset ne alter absolveretur; Cluent. 63. eum certe potius (corrupisse), qui sibi alia ratione diffideret, quam eum, qui omni ratione confideret; ib. neque me paenitet hoc tempore potius quam illo causam A. Cluentii defendere; ib. 80. quam ob rem tota ista res per Staienum potius ... quam per bonum aliquem virum ageretur? ib. 87. vis illa fuit et ... quidvis potius quam iudicium; ib. 96. Iunii iudicium video esse eius modi, ut incursionem potius seditionis ... quam iudicium appellandum putem; ib. 108. cum .. illi ipsi debuerint potius accusari de pecuniis repetundis quam ambitus; ib. 114. suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; ib. 121. illa oratio potius temporis mei quam iudicii et auctoritatis fuit; ib. 139. non .. debeo dubitare .. quin ... religioni potius vestrae quam odio pareatis; ib. 158. potius ad alios quam ad Habitum pertineret; ib. 174. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur; ib. 178. nocti se potius ac solitudini quam ulli aut urbi aut hospiti committebat; ib. 193. hoc .. nequissimi homines ... faciunt, ut in atriis auctionariis potius quam in triviis aut compitis auctionentur; leg. agr. I, 7. ut vestro beneficio potius quam nostro consilio salvi esse possimus; ib. 16. mihi ... omnia potius perpetienda esse duco, quam non ita gerendum consulatum; ib. II, 6. si est boni consulis, ... ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena ... dignum iudicare; Rabir. 3. erit verendum mihi, ne non hoc potius omnes boni serius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat; Catil. I, 5. ut exsul potius temptare quam consul vexare rem publicam possis; ib. 27. ut id ... latrocinium potius quam bellum nominaretur; ib. quod tam capitalem hostem non comprehenderim potius quam emiserim; ib. II, 3. quod illum emiserim potius quam eiecerim; ib. 15. optemus potius ut eat in exsilium quam queramur; ib. 16. uti salvi sint vobiscum omnes ... potius, quam et illi et nos una rei publicae peste pereamus; ib. IV, 3. qui ... cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; ib. 14. non placet mihi inquisitio candidati, ... non testium potius quem suffragatorum comparatio, ... non declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44. expetendus amicus est qui alienam potius iniuriam quam suam persequatur; ib. 57. ut corrigendus potius quam leviter inflectendus esse videare; ib. 60. sperabam .. honoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1. quae (accusatio) sceleratorum civium potius odio et furori quam ipsius virtuti ... conveniret; ib. 2. existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae ... quam sapientissimorum ... virorum iudicium esse subeundum; ib liceat mihi potius de levitate Graecorum queri quam de crudelitate; ib. 61. nemo erit tam iniustus, ... quin potius de praemiis meis quam de poena cogitandum putet; ib. 97. quin tu id potius profers quam verbi invidiam contumeliamque maledicti? Sulla 25. tecum sic agam, tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; ib. 47. ut humanitate vestra levatus potius quam acerbitate violatus esse videatur; Arch. 31. obtestor, .. ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1. morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; ib. 34. ut ... id (odium) in me uno potius quam in optimo quoque ... deficeret; Quir. 1. cur me flentes potius prosecuti sunt (omnes boni) quam ... irati reliquerunt? dom. 56. nemo tam esset amens qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere; ib. 88. nihil .. umquam de me dixi sublatius asciscendae laudis causa potius quam criminis depellendi; ib. 95. eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; ib. 97. quis erit qui hunc reditum potius quam virtutem putarem; ib. 97. quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? ib. 100. demigrandum potius aliquo est quam habitandum in ea urbe; ib. nec vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp. 16. si quem bonum ... civem viderit ... sibi potius quam rei publicae consulentem; Sest. 1. statuo .. a me ... pietatis potius quam defensionis, querellae quam eloquentiae, doloris quam ingenii partis esse susceptas; ib. 3. huius potius tempori serviam quam dolori meo; ib. 14. iecissem ipse me potius in profundum ... quam illos mei tam cupidos ... in magrum vitae discrimen adducerem; ib. 45. depugnarem potius cum summo ... periculo .. vestro ... quam [non] id ... unus pro omnibus susciperem ac subirem? ib. 46. nesciebam ... optandum esse ut vita ... patriae potius donata quam reservata naturae videretur? ib. 47. ut ... vexatum (te) potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. ne quid a me dictum in te potius putes quam abs te esse quaesitum; ib. 33. quid est quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem? ib. 39. a quo quaeram, ... cur productus a vobis potius quam ipse per se, cur tanto post potius quam continuo queri maluerit? Cael. 19. vestrae sapientiae ... est ... non ... ideo vobis quoque [vos] causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestrae fidei consulendi; ib. 21. quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; ib. 32. cur te fraterna vitia potius quam bona paterna ... moverunt? ib. 34. semper magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria quam incitandi fuerunt; ib. 76. semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32. Graeci homines ... noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam; Balb. 12. peto a vobis, ut me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam ... putetis; ib. 17. non intellego cur potius invidia violatura virtutem L. Cornelii quam aequitas vestra pudorem eius adiutura videatur; ib. 18. peto, ut ... hominis ipsius ornamenta adiumento causae potius quam impedimento esse malitis; ib. 19. si nos de aqua nostra Tusculana M. Tugionem potius quam C. Aquilium consulebamus; ib. 45. neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri quam praesentibus rei publicae temporibus; ib. 61. quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? ib. 63. ut ei (populo) mori potius quam servire praestaret; Piso 15. qui ... cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur; ib. 32. tantum afuturam esse orationem meam a minima suspicione offensionis tuae, te ut potius obiurgem, ... quam ut eam (dignitatem tuam) ego ulla contumelia coner attingere; Planc. 8. ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; ib. 12. „meum beneficium ad eum potius detuli, qui a me contenderat, quam ad eum, qui mihi non nimis submisse supplicarat"; ib. „hic factus est". cur iste potius quam ego? ib. 16. ab eo, qui hos dimovit, potius quam ab eis, qui in te ipsum incubuerunt, te depulsum putas; ib. 17. quae .. umquam Plancii vox fuit contumeliae potius quam doloris? ib. 34. omnia .. potius permiscuerunt, quam ei legi condicionique parerent; ib. 41. quem .. potius quam hunc C. Alfium ... (quaesitorem) edidisset? ib. 43. ne

forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; ib. 59. numquam ... eos mortem potius quam immortalitatem adsecutos putavi; ib. 90. cum tempestate pugnem periculose potius quam illi (navi) ... optemperem et paream? ib. 94. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut eriperer facile pateretur; ib. 97. *ut ... etiam nova posset acquirere potius bona* quam quod habebat *veniret*; Scaur. c. 2, § 3. nec postulaturi (sumus), ut ... idcirco eam (salutem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6. quae .. si potentia est appellanda potius quam ... mediocris in bonis causis auctoritas; ib. 12. ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit; ib. 49. si id potius quaeris, quam cur parum amplis adfecerit (servos) praemiis; ib. 57. vota .. faceretis, ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; ib. 76. neque ullo in loco potius mortem eius lacerari quam in quo vita esset damnata; ib. 86. cur non id meo capite potius luitur quam Milonis? ib. 99. utinam P. Clodius ... dictator esset potius quam hoc spectaculum viderem! ib. 103. iudicavit a plerisque ignoratione potius ... quam cupiditate ... bellum esse susceptum; Marcell. 13. non quaero quam veri simile sit ... eos vinctos potius quam necatos; Deiot. 23. imitari .. potius avi mores .. debebas quam optimo ... viro fugitivi ore male dicere; ib. 28. ut honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20. hi ... ab alienis potius consilium peterent quam a suis et foris potius quam domo? ib. II, 26. quid duos Servilios ... auctoritate mea censes excitatos potius quam caritate rei publicae? ib. 27. „a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo?" ib. 72. magna ... tua potius quam rei publicae calamitate ementitus es auspicia; ib. 83. si illae epulae potius quam popinae nominandae sunt; ib. III, 20. ut cum dignitate potius cedamus quam cum ignominia serviamus; ib. 35. M. .. Antonium quis est qui civem possit iudicare potius quam taeterrimum ... hostem? ib. V, 21. quid optatius populo Romano accidere potuit, quam ... sapientia † etiam id (bellum civile) potius exstingui quam armis ... rem in discrimen adducere? ib. 39. aut vincatis oportet ... aut quidvis potius quam serviatis; ib. VI, 19. ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat; ib. VIII, 15. dolenter hoc dicam potius quam contumeliose; ib. 22. vellem di immortales fecissent, ... ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus quam honores mortuo quaereremus; ib. IX, 1. nec .. eae legiones ... Antonii potius quam rei publicae fuisse dicentur; ib. X, 12. tantum .. aberat a bello, ut ... defuerit civium studiis potius quam eos in armorum discrimen adduceret; ib. 14. populus Romanus consuli potius Crasso quam privato Africano bellum gerundum dedit; ib. XI, 18. necesse est .. in tanta conversione ... omnium rerum temporibus potius parere quam moribus; ib. 27. hanc (laudem) memoriae potius quam vocis testimonio conservemus; ib. 35. istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? ib. XIII, 39. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderunt quam .. Caesar? ib. 47. impii cives unum se in locum, ad illam curiam furiis potius suis quam rei publicae infelicem congregabant; ib. XIV, 15.

potissimum, hauptsächlich, vornehmlich, gerade: abicio: in curiam potissimum abiecit (eum); Milo 90.

ago: te potissimum hoc persequi, te petere, te agere oporteret; Verr. IV, 70.

avello: nolite a sacris patriis Iunonis Sospitae ... domesticum et suum consulem potissimum avellere; Muren. 90.

capio: omnium .. huius ... laborum vos potissimum .. fructus uberes .. capietis; Cael. 80.

cogito: queror, tam me ab eis esse contemptum, ut haec portenta ... potissimum cogitarent; leg. agr. II, 55.

commendo: numquam coniurationis accusatione adulescentiam suam potissimum commendare voluisset; Cael. 15.

committo: eine ... potissimum et scelus suum et illius periculum committebat? Cluent. 172.

conqueror: non fuit tantus homo Sex. Roscius in civitate, ut de eo potissimum conqueramur; Sex. Rosc. 125.

constituo: cur .. potissimum balneas publicas constituerat? Cael. 62.

creo: ex consularibus te creavit potissimum; Milo 22.

damno: eos .. ego potissimum damnare debui? dom. 9.

debeo: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri deberi praemium statuit; Verr. II, 116.

defero: se ... ad Cn. Pompeium delaturos (eam rem) potissimum; dom. 19.

defluo: necesse est, si quid redundarit de vestro frumentario quaestu, ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.

delabor: istuc potissimum sunt delapsi; Muren. 29.

deligo: si id mihi obiciatur, me potissimum esse delectum; div. Caec. 15. quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit; Verr. II, 109. quem ego ... unum potissimum deligissem; Piso. fr. 8. M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2. qui abs te taciti requirunt, ... cur se potissimum delegeris; ib. 46.

deposco: tene ... potissimum tibi partis istas depoposcisse? Sex. Rosc. 95.

desum: ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur; Sest. 3.

detraho: consideret ipse secum, qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint; prov. cons. 1.

devenio: non esse eos vos, ad quos potissimum interposita reiectione devenire conveniret; Sulla 93.

dico: de hoc .. loco sacro potissimum videntur haruspices dicere? har. resp. 14.

do: si certamen inter aliquos sit cui potissimum delatio detur; div. Caec. 10. ut ob eam ipsam causam postulandum sit, ut tibi potissimum accusatio detur; ib. 62. SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI POTISSIMUM POSSESSIONEM DABO; Verr. I, 117. is potissimum ‖ potissimo ‖ ... defensor daretur; Muren. 4. quam .. partem accusationis ... moleste tuli potissimum esse Atratino datam; Cael. 7. ea caedes, si potissimum crimini datur, detur ei, cuia interfuit, non ei, cuia nihil interfuit; Fr. B. II, 11.

eligo: ob eam rem eum locum ad pugnam potissimum elegerat? Milo 53.

exsisto: exsistat .. ex hac ipsa familia aliquis ac potissimum Caecus ille; Cael. 33.

facio: si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciendum; Flacc. 65. cur a Pisone et Caleno potissimum ... pacis est facta mentio? Phil. XII, 3. puto id .. potissimum faciendum, quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. 30.

gratulor: cur mihi potissimum (recuperatam libertatem est gratulatus)? Phil. II, 28.

irascor: miror, cur huic potissimum irascare; Planc. 17.
mitto: quibus erat [semper] molestum ad eum potissimum esse missum (legatum); imp. Pomp. 46.
nomino: ut eam (civitatem) potissimum nominem; Verr. II, 145. quod eos consules ... potissimum nominarit; leg. agr. III, 6.
nuntio: quid attinuit eum potissimum nuntiare? Sex. Rosc. 96. qua ratione factum est, ut iste tuus cliens ... T. Roscio Capitoni potissimum nuntiaret? ib.
ordior: unde potissimum .. ordiar? Sex. Rosc. 29.
ostendo: eis ostendam potissimum; imp. Pomp. 2.
pareo: cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22.
pello: eumne potissimum Libertas domo sua debuit pellere? dom. 111.
permitto: quodsi ei potissimum censes permitti oportere accusandi potestatem; div. Caec. 54.
persequor: s. ago.
peto: cur a me potissimum hoc praesidium petiverunt? div. Caec. 15. s. ago.
pono: quid .. habuit argumenti aut rationis res quam ob rem in eo (Cupidine) potissimum Sthenianum praemium poneretur? Verr. II, 115.
praeficio: ut .. vobis deliberatio difficilis esset, quemnam potissimum tantis rebus ... praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27.
proficiscor: P. Rullus ... ad eam auctionem potissimum proficiscetur; leg. agr. II, 53.
quaero: quod de me potissimum tu in accusatione quaesisti, quae esset nostra natio optimatium; Sest. 96. ex te ... potissimum quaero ... ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit; ib. 116.
reddo: id ferro potissimum reddere volebant; Verr. V, 89. o fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! Phil. XIV, 31.
repudio: eorum optimum consilium ego potissimum ... meo consilio repudiarem? dom. 9.
sedeo: cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.
servio: eis potissimum vox haec serviat; Sest. 2.
sum: quem actorem causae suae socii defensoremque fortunarum suarum potissimum esse voluerunt; div. Caec. 65. uti quemque potissimum heredem esse oporteret; Verr. I, 114. is potissimum ... auctor beneficii populi Romani ... esse debebit; Muren. 3. me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti; Fr. B. VIII, 6.
sumo: ex istis tuis sumam aliquem ac potissimum minimum fratrem; Cael. 36. dubito quem patrem potissimum sumam; ib. 37.
surgo: quid sit quod ... ego potissimum surrexerim; Sex. Rosc. 1.
testor: quod ... me potissimum testatus est se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28.
venit in mentem: hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem; leg. agr. II, 17.
zum Satz: ausum .. esse quemquam, se in id conclave committere, eo potissimum tempore? Sex. Rosc. 64. a quo .. crudelis insidias rei publicae factas, et me potissimum consule, putarem; Sulla 45.

poto, trinken: I. **unpersönlich:** totos dies potabatur atque id locis pluribus; Phil. II, 67.
II. alqs: Gallos post haec dilutius esse poturos, quod illi venenum esse arbitrabantur; Font. 9.
dux: adde inscitiam .. poti .. ducis; Milo 56.

prae, vor, gegen, im Vergleich mit, wegen: I. contemno: Romam ... prae sua Capua ... ac prae illis plateis || prae illis semitis, prae illis aedibus || inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96. illum exercitum prae Gallicanis || et Gallicanis || legionibus et hoc dilectu ... magno opere contemno; Catil. II, 5. multitudinem Iudaeorum flagrantem non numquam in contionibus prae || pro || re publica contemnere summae gravitatis fuit; Flacc. 67.
duco: tu ausus es pro nihilo prae tua praeda tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40. qui ... omnia pericula prae salute sua levia duxerunt; Verr. II, 156.
fero: s. **fero,** II, 3.—10. Rabir. 17. Sest. 113. Milo 52. Phil. I, 11. VIII, 32. — III. alqd, illud; Phil. II, 5. (B. II, S. 333 ff.).
habeo rationem: qui prae cupiditate neque officii sui neque periculi ... rationem habuisset; Verr. II, 97. ut intellegatis ab isto prae lucro praedaque praesenti nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; ib. III, 128.
inrideo: s. contemno; leg. agr. II, 96.
neglego: qui inimicitias ... propinqui sui ... prae mea salute neglexit; sen. 38. qui semper genus illud hominum ... prae vestra salute neglexit; Milo 3.
puto: ut hominem prae se neminem putet; Sex. Rosc. 135. quae ... prae tuis facultatibus maxima putarentur; Rabir. 14.
videor: ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam ... quam privatus esse videatur; Verr. a. pr. 37.
II. **zum Satz:** neque .. prae lacrimis iam loqui possum; Milo 105. nec loqui prae maerore potuit; Planc. 99. quorum ille nomen prae metu ferre non poterat; Phil. XIII, 20.

praebeo, darbieten, geben, reichen, zeigen, beweisen, erweisen: I. **absolut:** civitas: haec civitas mulieri in redimiculum praebeat, haec in crinis; Verr. III, 76.
II. **mit einfachem Object:** alqm: iste quoquo modo se in ea quaestione praebebat; Verr. II, 70.
amentiam: qui suam amentiam puero huic praebet ad gloriam; Phil. XIII, 24.
adsiduitatem: eandem .. adsiduitatem tibi se praebuisse postridie; Deiot 42.
catervam: quibus (togulis) illi acceptis ... catervam imperatori suo novam praebuerunt; Piso 55.
cibaria: cibaria vobis praeberi videmus; Sex. Rosc. 57.
coniectum: oculorum coniectum ... praebuerunt; Planc. 21.
consulatum: cui † sic aequatum praebebas consulatum tuum; Piso 14.
dignitatem: dignitatem ... praebuerunt; Planc. 21.
domicilium: urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. numquam haec urbs summo imperio domicilium ... praebuisset; prov. cons. 34.
exempla: ut aetati maxime lubricae ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.
fidem: s. ingenium.
frequentiam: solidam ... frequentiam praebuerunt; Planc. 21.
ingenium, laborem: qui tot annos ingenium, laborem, fidem, suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78.
linguam: ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.

mancipium: mancipium putarunt, quo et omnes utimur et non praebetur a populo; Verr. IV, 9.
monumentum: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.
munus: „posset alia familia Fausti munus praebere"; Sulla 54.
navem: praebuerintne (populo Romano navem) praetore C. Verre? Verr. IV, 150. Mamertini tibi ... navem ... praebuerunt; ib. V, 59.
navigia: sumptu publico navigia praebentur; Verr. V, 45.
nomen: ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; dom. 134.
os: qui ... eis tacitus os tuum praebere malueris; Verr. III, 41.
perfugium: haec studia ... adversis (rebus) perfugium ... praebent; Arch. 16.
personam: s. nomen.
sanguinem: nisi .. crudelitati sanguis praebitus sit; Sex. Rosc. 150.
sedem: cum ... Gai .. Marii ... monumentum ... rei publicae defensori sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. numquam haec urbs summo imperio ... sedem praebuisset; prov. cons. 34.
solacium: haec studia ... adversis (rebus) ... solacium praebent; Arch. 16.
spectaculum: hoc iucundissimum spetaculum omnibus ... praebebat; Verr. V, 66. cui spectaculum eius modi tua crudelitas praebuit; Fr. B. VIII, 14, e.
tribum: non .. tribum Teretinam ... praebuerunt; Planc. 21.
vestem: praebebatur (vestis) legibus; Verr. IV, 9.
vocem: qui ... vocem suam communibus hostibus praebuisset; Quir. 10. s. linguam.
voltus: quos (voltus) proxima mea contione praebuerunt; leg. agr. III, 2.
III. **mit doppeltem Accusativ:** qualem te iam antea populo Romano praebuisti; Sex. Rosc. 11. cum te ... non legatum populi Romani, sed tyrannum ... praebueris; Verr. I, 82. cum tibi se tota Asia spoliandam ac vexandam praebuisset; ib. 93. eo usque se praebebat patientem atque impigrum; ib. V, 27. ut ... ad illam parvam manum exstinguendam ducem te principemque praeberes; ib. 40. huic ego testi gratias agam, quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; Caecin. 26. Capua ... opportunissimam se nobis praebuit; leg. agr. II, 90. ut, qualis vos hodierno die ... praebuistis, talis reliquis temporibus rei publicae praebeatis; ib. 103. idcirco in eos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12. dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. qui (Cn. Pompeius) se non solum auctorem meae salutis, sed etiam supplicem populo Romano *praebuit*; Sest. 107. qui ... ducem .. se militibus tuis praebuit; Vatin. 33. ut ... omnium suorum scelerum socium te adiutoremque praeberes; Piso 28. praebuit se mercennarium comitem regi Alexandrino; ib. 49. si ... C. Caesar ... se .. mihi implacabilem inexpiabilemque praeberet; ib. 81. si bene de me meritis gratum me praebeo; Planc. 91. nemo ... est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4. qui ... adiutorem se Bruto ... fidissimum ... praebuit; Phil. X, 24.

praecaveo, Vorsichtsmaßregeln treffen, vorbeugen: I. alqs: qui te ... praecaventem numquam certe *de*movebunt; Planc. 53.
II. peccata: quae (peccata) difficillime praecaventur; Sex. Rosc. 116.
rem: ita mihi res tota ... praecauta est; Verr. IV, 91.

praecellens, hervorragend, ausgezeichnet: vir: in hoc fano loricas ... Scipio, vir omnibus rebus praecellentissimus, posuerat; Verr. IV, 97. privatus .. ne quis vir ... virtute praecellens pro nostro imperio periculo suo dimicaret; Balb. 25.

praecentio, Spiel, Musik beim Opfer: tui sacerdotii sunt tensae, curricula, praecentio; har. resp. 21.

praeceps, jäh, schnell, eilig, übereilt, kopfüber, unbesonnen, hingerissen, rasend: alqs: hic quidem ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus ... esset; Quinct. 83. hunc ... focis patriis disque penatibus praecipitem .. exturbat; Sex. Rosc. 23. agunt eum praecipitem poenae civium Romanorum; Verr. I, 7. rex Antiochus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; ib. IV, 67. ut Sopatrum de porticu ... praecipitem in forum deiciant; ib. 86. praeceps amentia ferebare; ib. V, 121. necesse est ... neminem statui detrusum, qui non adhibita vi manu demotus et actus praeceps intellegatur; Caecin. 49. si glebis ... aliquem de fundo praecipitem egeris; ib. 60. illum ... a liberum Poenis actum esse praecipitem; Cluent. 171. quis potest esse ... tam praeceps? Catil. III, 21. quid est mirum, si iste † ... scelere praeceps, neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari? dom. 141. ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior ... in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51. C. Mevulanum ... Capua praecipitem eiecit; Sest. 9. qui te ... ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39. cum me .. praecipitem ferri confitear in causa; Planc. 6. quas (aras) ille praeceps amentia ... oppresserat; Milo 85. „qui me praecipitem egerint"; Phil. XIII, 33.
celeritas: cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi in illa oratione iactaret; Flacc. 48.
cupiditas: quid .. stultius quam ... cupiditatem dominandi praecipitem ... anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.
furor: nullo labore tuo praecipiti furori ... restitissem; dom. 91. cuius ego de ... praecipiti furore quid dicam? har. resp. 2.
genus: lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68.
homo: dubitaret .. homo ... in omnibus consiliis praeceps ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.
mens: quoniam mente nescio qua ... praecipiti in forum deferri .. voluisti; Cael. 35.
rex: s. alqs; Verr. IV, 67.
via: quam (viam) .. praecipitem ... esse ducebat; Flacc. 105.

praeceptor, Lehrer: I. proferunt: isti ipsi mihi videntur vestri praeceptores ... finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65.
II. habeo: hunc tu cum ... praeceptorem omnium consiliorum ... debuisses habere; Phil. II, 14.

praeceptum, Vorschrift, Regel, Lehre, Befehl: I. exsistunt: quibus ... alia quaedam ... praecepta exstiterunt; Cael. 40.
sunt: huius .. sunt .. praecepta huius modi; Muren. 61.
II, 1. cognosco: nisi [ut] ex ea (epistula) totius

familiae praecepta ... cognosceretis; Verr. III, 157.
do: s. do, III. praecepta (5 St.) B. II, S. 146.
trado: ab hoc Dolabellae scelerum praecepta sunt tradita; Phil. XI, 6.
2. pateo: meam domum ... omnium praeceptis .. patuisse; Phil. XIV, 20.
3. perpendo ad: sin perpendere (haec omnia) ad disciplinae praecepta velis; Muren. 77.
III. gravis ad: quamquam ad praecepta aetas non est gravis; Planc. 59.
IV. studia: te ipsum ... recentibus praeceptorum studiis flagrantem iam usus flectet; Muren. 65.
V. conformari: si haec vox, huius .. praeceptis .. conformata, non nullis aliquando saluti fuit; Arch. 1.
constare: ceterarum rerum studia et praeceptis et arte constare; Arch. 18.
erudiri: cuius adulescentia ad scientiam rei militaris non alienis praeceptis ... est erudita; imp. Pomp. 28.
fieri: cuius ... praeceptis ... asperior non est factus; Muren. 66.
suadere: nisi multorum praeceptis ... mihi ab adulescentia suasissem; Arch. 14.

praecerpo, vorwegnehmen: non praecerpo fructum officii tui; Verr. IV, 80.

praecido, abschneiden, benehmen: alqd: velim quaerere .. ex ipso Metello quidnam sua vi ... mihi ex hac oratione praeciderit; Verr. II, 164. etiam illud praecidas licet, ... te ... idcirco a me in crimen ... vocari; Verr. V, 133.
ancoras: praecidi ancoras imperavit; Verr. V, 88.
defensionem: illa ... tibi praecisa est defensio; Verr. III, 151.
fistulas: quod fistulas ... praecidi imperarat; Rabir. 31.
libertatem, licentiam: numquam ipsimet nobis praecideremus istam licentiam libertatemque vivendi; Verr. III, 3.
partem: tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151.
reditum: quem (reditum) etsi sibi ipse praecidit; Piso. 51.
spem: ut ... reo ... spem iudicii corrumpendi praeciderem; Verr. I, 20.

praecingo, gürten: cum strophio accurate praecingerere; Fr. B. XIII, v, 3.

praecino, weissagen: quis est ... tam impius qui hoc tam novo .. motu non magnum aliquid deos populo Romano ... praecinere fateatur? har. resp. 20.

praecipio, vorausnehmen, vorausgenießen, vorschreiben, verordnen, befehlen: I. absolut: respondet unus quisque, ut erat praeceptum; Verr. V, 102.
II, 1. Conjunctiv: „mulier ingeniosa praecepit suis, omnia Caelio pollicerentur"; Cael. 62.
2. indir. Frage: praecepit oratione sua quid decernere nos de M. Bruto ... sentire oporteret; Phil. X, 17.
3. ne: ipse .. Caesar praecepit vobis ... ne sibi adsentiremini; Phil. VIII, 2. s. III, alqd; Sest. 51. Phil. XIII, 6.
4. ut: ab eis ... praecipitur ... aedilibus, ut noctu vigilias agerent; Verr. IV, 93. cum praeciperent ut caveretis; Font. 33. s. II. alqd; Font. 42. Catil. II, 19.

III. alqd: quod hoc idem patrono suo praecipit; Verr. III, 155. ea praecipit, quae vidit; ib. 157. videor hoc ... vobis praecipere posse, ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. quibus hoc praecipiendum videtur, ... ut desperent id ... se consequi posse; Catil. II, 19. hoc meo iure praecipio, ... ne segniores sitis; Sest. 51. haec illi soleo praecipere, ... quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59. si hoc praecipit (sapientia), ne quid vita existimem antiquius; Phil. XIII, 6.
candelabrum: ne multi illud (candelabrum) ante praeciperent oculis quam populus Romanus; Verr. IV, 64.
gaudia: „praecipio gaudia suppliciorum vestrorum"; Phil. XIII, 45. praecipias licet gaudia; ib.
integritatem: qua (cura) minus etiam praecipitur eorum virtus et integritas; Verr. III, 3.
partis: quas .. ipse mihi partis sumpseram, eas praecepit oratio tua; Phil. X, 2.
virtutem: s. integritatem.

praecipito, stürzen, herabstürzen, zu Ende gehen: I. alqs: „praecipitantem ... impellamus"; Cluent. 70.
homines: praecipitantis (homines) impellere .. est inhumanum; Rab. Post. 2.
patria: qui ... praecipitanti patriae non subvenirent; Sest. 25.
res publica: praecipitante re publica; Sulla. 1. rei publicae praecipitanti subveni; ib. 87.
tribunatus: tuo praecipitante ... tribunatu; dom. 40. reliqua iam praecipitantis tribunatus ... obtrectatores eorum atque adversarii defenderunt; har. resp. 50.
II. alqm: qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; Caecin. 50. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. *Cl*eombrotum Ambraciotam ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. c. 3, § 3.

praecipue, vornehmlich, vorzugsweise: I. allein: administro: haec omnia ... praecipueque hanc urbem deorum immortalium ... potestate administrari; Catil. III, 21.
appeto: nihil sibi appetit praecipue Pompeius; leg. agr. II, 61.
diligo: illum virum ... praecipue dilexi; Scaur. c. 1, § 4.
disputo: neque ego praecipue de consularibus disputo; Sulla. 82.
gratulor: mihi .. homines praecipue gratulabantur; Sest. 20.
habeo: praecipue Siciliae (rationem habere debetis); Verr. II, 2. qui locus solus ... hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14.
laboro: Cn. Pompeium ... praecipue pro salute mea laborasse; dom. 30.
studeo: id quod praecipue semper studuit; Scaur. c. 1, § 1.
sum: audax praecipue fuisse videtur Aebutius; Caecin. 2. labor in hoc defendendo praecipue meus est; Rabir. 4. quod (officium) fuit praecipue meum; dom. 18. est .. haec condicio liberorum populorum praecipueque huius principis populi; Planc. 11. omnes in illo sunt rege virtutes, ... sed praecipue singularis et admiranda frugalitas; Deiot. 26. illud fuit ... omnibus bono, ... tibi tamen praecipue; Phil. II, 35.
sustineo: qui .. praecipue suis cervicibus tanta munia ... sustinent; Sest. 138.
volo: omnes .. vincere volebamus; tu certe praecipue; Ligar. 28.
II. quod: praecipue quod in eis rebus ... versor; Verr. IV, 81.

tum: quod cum omnibus bonis utile esset tum praecipue mihi; Phil. VIII, 11.

praecipuus, besondere, hauptsächlich, vorzüglich, außerordentlich: alqd: id quod istius praecipuum est; Verr. III, 130. quod mihi consuli praecipuum fuit praeter alios; Sulla. 9. ut.. cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, ... hoc certe praecipuum Tuberonis; Ligar. 27.

gratia: maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus; leg. agr. II, 9.

ius: qui ... praecipuo iure esse (legatus) deberet; imp. Pomp. 58. nego ullam domum aliam .. eodem ... praecipuo ... iure munitam; har. resp. 14.

laus: s. gratia.

lex: cur ... huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.

merita: quamquam sunt in me praecipua merita multorum; sen. 30

partes: meae partes in ea causa non praecipuae fuerunt? dom. 10. videte .. fuerintne partes meae praecipuae; dom. 14.

pericula: qui ... cum communibus tum praecipuis, patris tui periculis commovebatur; Sulla 12.

sensus: praecipuum illum ... sensum doloris mei ... ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons. 2.

praeclare, sehr deutlich, glänzend, herrlich: ago: ut secum praeclare agi diceret; Verr. a. pr. 40. praeclare nobiscum actum iri; ib. I, 9. ut secum praeclare agi arbitrarentur; ib. III, 70. nemo est tam impudens istorum, quin agi secum praeclare arbitretur; leg. agr. III, 8. ut praeclare cum eis agamus; Sest. 51. actum .. praeclare vobiscum; Phil. XIV, 33.

commendo: his .. rebus praeclare commendatus, iussus es renuntiari consul; Phil. II, 79.

confirmo: postea quam se praeclare confirmavit; Qu. Rosc. 49.

conicio: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae! Verr. II, 18.

constituo: cum permulta praeclare legibus essent constituta; Muren. 27.

defendo: ab isto praeclare defensa provincia est; Verr. V, 42.

dico: id quod praeclare a sapientibus dicitur; Sex. Rosc. 37. eosdem .. praeclare dicere aiebat; Sest. 23. quae mihi .. ita ... scripta videntur esse, ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici viderentur; Sest. 122.

facio: in eo (fano) Chrysae simulacrum est, praeclare factum e marmore; Verr. IV, 96. signum Paeanis ex aede Aesculapii praeclare factum ... non sustulisti? ib. 127. se nihil in vita nisi praeclarissime fecisse; Milo 96. praeclare .. facitis; Phil. III, 25. praeclare ... factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; ib. IV, 5.

gero: praeclare suum negotium gessit Roscius; Qu. Rosc. 34.

habeo: praeclare se res habebat; Verr. a. pr. 17. praeclare te habes; ib. II, 149.

imitor: quod praeclare hunc imitari se in persona lenonis animadvertit; Qu. Rosc. 20.

intellego: visus est mihi .. veterator intellegere praeclare; Caecin. 30.

mereor: unus in hac civitate ... praeclare vir de re publica meritus, L. Opimius, indignissime concidit; Sest. 140.

paro: praeclare te paratum in iudicium venturum arbitraris? div. Caec. 43.

scis: praeclare *sciebat*; Qu. Rosc. 35.

solvo: debet .. solvitque praeclare; Phil. XIII, 25.

tracto: cuius personam praeclare Roscius in scena tractare consuevit; Qu. Rosc. 20.

vivo: praeclare .. vixero; Milo 99.

elliptisch: remittere eum nobis Galliam citeriorem, illam ultimam postulare — praeclare; Phil. VII, 2. C. Popilius ... virgula stantem (Antiochum) circumscripsit dixitque se renuntiaturum [senatui] ...; preclare; ib. VIII, 23. ut .. alia, sic hoc praeclare; ib. IX, 3. praeclare, si talem (pacem) potest efficere; ib. XIII, 9.

praeclarus, herrlich, glänzend, vorzüglich, ausgezeichnet, angesehen: alqd: id ... praeclarum putas; Quinct. 56. cum ... id .. mihi ... praeclarum existimassem; Verr. a. pr. 34. docuit maiores nostros, quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; ib. II, 2. illud est praeclarum; ib. 47. cum ... essent multa praclara; ib. 113. hoc tibi praeclarum putabis? ib. III, 40. non potes hoc quasi praeclarum aliquid praedicare; ib. 151. quem iste .. audierat multa secum praeclara habere; ib. IV, 62. ut ... id mihi praeclarum ... putem; ib. 72. iam illa praeclara; ib. 113. qui omnia de re publica praeclara ... sentirent; Catil. III, 5. ut istud nescio quid ... praeclarum aliquid esse arbitrere; Muren. 23. tum illud nescio quid praeclarum ... solere exsistere; Arch. 15. quid praeclarius mihi accidere potuit? sen. 24. nihil praeclarius (a maioribus nostris institutum est); dom. 1. redeo ad praeclaram illam contionem tuam; Piso 17. ea contemnis, quae illi idiotae ... praeclara duxerunt; ib. 62. illud ... semper ... praeclarum putavi; Planc. 66. vinci .. improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; ib. 88. multa praetereo eaque praeclara; Phil. I, 3. id .. rei publicae praeclarum (est), fuisse tam multos; ib. II, 27.

acta: summo studio illius praeclara acta defendo; Phil. I, 17.

aedilitas: praeclara aedilitas! Sest. 135.

apparatus: te ... moneo ... hunc tantum tuum apparatum tamque praeclarum ne ad nihilum recidere patiare; Phil. VII, 27.

argentum: nemo inventus est tam amens qui illud argentum tam praeclarum ... eriperet; Verr. IV, 44.

auctor: ut signum publicum inspexit praeclarus iste auctor suae civitatis; Flacc. 36. nisi eos in caelum suis laudibus praeclarus auctor extolleret; har. resp. 47. o praeclarum ... auctorem antiquitatis! Balb. 20.

beneficium: cui misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74.

biremis: reprimebat .. tibi .. imperandi vim ... praeclara illa, non biremis, sed ... cybaea; Verr. V, 59.

Capua: ei generi hominum ... praeclara illa Capua servatur; leg. agr. III, 16.

caput: cum praeclarum caput recitaretur; sen. 8.

causa: me ... haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. III, 4.

classis: sequitur ... praeclara classis; Verr. V, 86.

clausula: illa .. praeclara est clausula edicti; Verr. III, 35.

cohors: ex quo iudicum numero? ex cohorte praetoria praeclara hominum honestissimorum; Verr. III, 70.

consessus: o consessum iudicum praeclarum! Phil. V, 12.

consilium: praeclarum recitari consilium .. audistis; Verr. V, 54. ante quam hoc .. praeclarum .. consilium dedit; ib. 55.

consul: an .. A. Hirtium, praeclarissimum consulem, ... pacem velle censetis? Phil. XII, 9.
consulatus: quid invidendum Murenae ... sit in hoc praeclaro consulatu non video; Muren. 88.
consulta: praeclara senatus consulta fecisti; Phil. II, 91. praeclara .. senatus consulta illo ipso die vespertina; ib. III, 24.
convivium: quo istum ex illo praeclaro convivio reduxerant; Verr. V, 92.
copiae: instruite ... contra has tam praeclaras Catilinae copias vestra praesidia; Catil. II, 24.
corrector: o praeclarum ... correctorem ... nostrae civitatis! Balb. 20.
custos: o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil. III, 27.
cybaea: f. biremis.
defensio: praeclaram defensionem! Verr. IV, 8. quaedam mihi ... praeclara eius defensio ostenditur; ib. V, 1. illa defensio vobis praeclara visa est; Caecin. 31. praeclara defensio facinoris tui! Vatin. 28.
dies: praeclarum diem illis reposuisti; Verr. II, 52. quae formido praeclaro illo die! Phil. II, 88.
disciplina: si maiores nostri existimassent quemquam in.... tam praeclara rei publicae disciplina M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; leg. agr. II. 89. o ... (praeclaram) disciplinam! Flacc. 15.
edictum: edictum audite .. praeclarum; Verr. III, 25. quod ... nullum ex isto praeclaro edicto ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; ib. 33. ut tuis praeclaris ... edictis ... uteretur; ib. 43. fecit ut decumanus .. negaret ex edicto illo praeclaro; ib. 53.
eloquentia: o praeclaram illam eloquentiam tuam! Phil. II, 86.
emendator: o praeclarum ... emendatorem nostrae civitatis! Balb. 20.
emptiones: f. proscriptiones.
existimatio: o ... praeclaram .. existimationem nostri ordinis! Verr. a. pr. 42. probata .. frugalitatis existimatione praeclara; ib. I, 101. ita studiosus est huius prueclarae existimationis; ib. IV, 33.
factum: qui ... reus est facti .. praeclari; Milo 43. quod .. ipsum factum per se praeclarum est; Phil. II, 114. habeat .. huius tanti facti tamque praeclari ... testimonium sempiternum; ib. V, 37.
gratia: praeclaram .. populo Romano refers gratiam; Catil. I, 28.
imperator: dant sese in fugam istius praeclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95. o praeclarum imperatorem! ib. V, 14. mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ... diligentia; ib. 28. huius .. praeclari imperatoris ita erat severa domi disciplina; ib. 93. quae (gentes) ... vim argenti dederant praeclaro nostro imperatori; prov. cons. 4. quo in loco mihi libertus praeclaro imperatori domum ... conduxerat; Piso. 61. hoc tu in exitu, praeclare imperator, ... exercitum dimisisti; ib. 91.
imperium: Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; dom. 87.
initia: ut initia illa rerum gestarum ... praeclara .. eius .. virtuti ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
inscriptio: haec causa fuit cur *ei* decerneretis statuam in rostris cum inscriptione praeclara; Phil. XIII, 9.
instituta: ut tuis praeclaris ... institutis uteretur; Verr. III, 43.
instrumentum: ut praeclarum ... instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
interpres: o praeclarum interpretem iuris! Balb. 20.
iudices: praeclaros .. existimas iudices nos habere; Verr. III, 223.
iudicium: o praeclarum ... iudicium! Verr. III, 28. de quo homine vos ... tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. hoc vestro iudicio .. tam . praeclaro excitatus ... veni in senatum; Phil. VI, 2. praeclara dicentur iudicia tulisse; Fr. B. VIII, 17.
iura: o iura praeclara! Balb. 31.
laudatio: praeclara laudatio; Verr. II, 13. prosit (L. Flacco) .. populi .. Romani praeclara ... laudatio; Flacc. 101.
laus: o praeclaram laudem consulatus mei! Catil. II, 10. sibi haberent ... alia praeclarae laudis insignia; Sulla. 26. ea laus praeclara ... est; dom. 98.
legatio: legationem eius praeclaram cognoscite; Verr. I, 43.
lex: quibus ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; Verr. II, 77. verendum .. nobis erit ne vestra ista praeclara lex agraria magis popularis esse videatur; leg. agr. I, 24. leges multas responderet se et praeclaras tulisse; Phil. I, 18. is leges Caesaris easque praeclaras ... evertit; ib. II, 109. en causam cur lex ... tam .. praeclara ... ferretur; ib. V, 15.
libertas: quid attinuit ... libertate tam praeclara carere? Flacc. 91.
lucrum: o praeclarum lucrum! Phil. XIII, 41.
mater: illa ... praeclara mater ... triumphare gaudio coepit; Cluent. 14.
merita: ut crimen hoc nobis propter multa praecara in rem publicam merita condonetis; Milo 6.
monumenta: reliqua Ser. Sulpicii vita ... erit praeclaris .. monumentis ad omnem memoriam commendata; Phil. IX, 10.
mos: o morem praeclarum! Flacc. 15.
motus: neque ... non inest in hoc tanto narae tam praeclaro motu (quiddam quod vigeat); Milo 84.
munus: ut praeclarum .. munus ... tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.
nobilitas ista praeclara nobilitas desinat queri; Verr IV, 81.
nomina: iuvat me haec praeclara nomina artificum ... concidisse; Verr. IV, 12. his praeclaris nominibus amissis; ib. 97.
occasiones: quam praeclarae (occasiones) fuerunt! Milo 38.
opus: cum iste ab sese hydriam ... praeclaro opere ... abstulisset; Verr. IV, 32.
oratio: praeclara tum oratio M. Antonii; Phil. I, 2.
patientia: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis; Catil. I, 26.
pecunia: quoniam in alienam pecuniam tam ... praeclaram nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6.
percursatio: o praeclaram illam percursationem tuam! Phil. II, 100.
praecepta: praeclara .. illa praecepta dederat iuventuti; Sest. 103. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae ... genero suo? Piso 59.
praeda: ut ad illam .. praeclaram .. praedam damnatio Sex. Roscii ... accedat; Sex. Rosc. 8.
praetura: ad illam iam veniamus praeclaram praeturam; Verr. I, 103.
proscriptiones: ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74.

psephismata: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata; Flacc. 15.
pugna: laetitia frui satis est ... praeclarissimae .. pugnae; Phil. XIV, 1.
recuperatio: praelara est recuperatio libertatis; Phil. X, 20.
remedium: praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.
res: rem esse praeclaram; Verr. II, 36. o rem praeclaram! Caecin. 73. rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96. in quibus (civibus) homines ... res praeclarissimas obliviscuntur; Milo 63.
simulacra: sunt ea (simulacra) praeclara; Verr. IV, 109.
situs: situ est ... praeclaro ad aspectum; Verr. IV, 117.
studia: omnia haec nostra praeclara studia ... latent in tutela ... bellicae virtutis; Muren. 22.
tabula: ad Carpinatii praeclaras tabulas revertebar; Verr. IV, 137. cum repente a te praeclara illa tabula prolata est; Phil. II, 73.
templum: quae (flamma) praeclarius (templum) .. deposceret; Verr. IV, 69.
testis: o praeclarum testem! Sex. Rosc. 101. repente evolasse istos praeclaros testis; Cael. 63.
tribunatus: ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; dom. 81. ea iura constituisti in praeclaro tribunatu tuo; ib. 125.
turibula: incredibile est ... quam praeclara (turibula) fuerint; Verr. IV, 46.
tutela: haec est istius praeclara tutela; Verr. I, 93.
vectigal: praeclarum .. (est) vectigal; Verr. III, 201.
Verria: o Verria praeclara! Verr. II, 52. cuius nomine apud Siculos ... praeclara illa Verria celebrantur; ib. 114.
victoria: haec victoria praeclara (est); Verr. V, 73.
vir: si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; Sest. 131. est Q. Caecilii Bassi ... praeclari viri robustus ... exercitus; Phil. XI, 32. Deciorum ... per hunc praeclarum virum memoria renovata est; ib. XIII, 27.
virtus: ut .. domesticis praeclarissimae virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73. nonne ... di ipsi immortales cogant ab his praeclarissimis virtutibus tot ... vitia superari? Catil. II, 25.
voluntas: praeclara voluntas; dom. 131.
vox: ut vox eius illa praeclara lacrimis impediretur; Sest. 123. illam tuam praeclarissimam ... vocem invitus audivi; Marcell. 25. L. Pisonis ... praeclara vox a te ... iure laudata est; Phil. XII, 14.
urbs: cum tam praeclaram urbem vi .. cepisset; Verr. IV, 120. „stet haec urbs praeclara"; Milo 93.

praecludo, verschließen: aditus: omnis tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; Verr. V, 21.

civitates, al.: iam omnis provincias, iam omnia regna, iam omnis liberas civitates, iam omnem orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.

curiam: si non ... in perpetuum tibi curiam praeclusisses; Piso 40.

cursus: maritimos cursus praecludebat hiemis magnitudo; Planc. 96.

praeco, Herold, Ausrufer, Verkündiger, Lobredner: I, 1. citat: citat praeco ... legatos Acmonensis; Flacc. 34.
deducit: (quam ob rem non deducat) praeco, qui adire iussit; Verr. III, 183.
enumerat: qui .. quid praeco enumeraret audiebant; Sex. Rosc. 133.
est: praecones manus erant tuae; Verr. II, 27. ne praecone quidem publico teste; leg. agr. II, 56.
inquit: consuli P. Nasicae praeco Granius, cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset? an quod reiectae auctiones essent? „immo vero" inquit „quod legationes"; Planc. 33.
iubet: s. deducit.
laedit: „quid me ista laedunt, scriba, .. praeco, pullarius?" leg. agr. II, 32.
mentitur: s. II, 1. cogo.
mercatur: praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; Verr. II, 122.
praedicat: si palam praeco ... praedicasset ... dimidias venire partis; Verr. III, 40.
pronuntiat: praeco DIXISSE pronuntiat; Verr. II, 75. si praeco decumas pronuntiavit; ib. III, 40. qui (praeco) te ... illo honore adfici pronuntiavit; ib. V, 38.
volt: s. mercatur.
2. Prädicat: Insuber quidam fuit, idem mercator et praeco; Piso fr. 4.
II. 1. cogo: etiamne praeconem mentiri coëgisti? Flacc. 34.
do: quod civis cum civi ageret, .. eum .. quem commodum erat, praeconem ... suum dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores, ... haruspicem Volusium et Valerium praeconem; ib. III, 54. hic tu medicum ... et praeconem tuum recuperatores dabis? ib. 137.
invenio: „qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris!" Arch. 24.
2. concedo: ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33.
subicio: ut sedens cum purpura ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57.
3. subicio sub: cuius ... victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. ut Cyprius rex ... cum bonis omnibus sub praeconem || praecone || subiceretur; dom. 52.
veneo sub: venibit .. sub praecone tota Propontis; leg. agr. I, fr. 3.
III. 1. luctuosus: quam .. ego [praeconi] huic ipsi luctuosam ... praedicationem futuram puto leg. agr. II, 48.
2. dignus: nescio quid ... inferius etiam est, quam ut Mediolanensi praecone ... dignum esse videatur; Piso 62.
IV. consessus: tollitur ... a praeconum consessu in Galliam Naevius; Quinct. 12.
hasta: obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum? leg. agr. I, 6.
vox: de quo homine praeconis vox praedicat et pretium conficit; Quinct. 50. non ipsa praeconis voce excitatus es? Verr. V, 38. neque singulae voces praeconum (me consulem declaraverunt); leg. agr. II, 4. qui .. voce praeconis a liberis semovebantur; har. resp. 26. meminit etiam sibi vocem praeconis modo defuisse; Milo 96. bona ... Cn. Pompei Magni voci acerbissimae subiecta praeconis; Phil. II, 64. quis vocem praeconis audivit? ib. 103.
V. 1. ornare: ornat ... praeconibus; leg. agr. II, 32.
2. a: condemnari alios a ... praecone praetoris (videtis); Verr. III, 66.
ad: quae (hostiae) ... ad praeconem ... immolabantur; leg. agr. II, 93.

praeconium, Heroldsruf, Verherrlichung:

I. **Ausruf:** o meum miserum acerbumque praeconium! Rab. Post. 45.

II. mando: neque .. quisquam est tam aversus a Musis qui non mandari versibus aeternum suorum laborum facile praeconium patiatur; Arch. 20.

praeconius, des Ausrufers: cuius vox in praeconio quaestu prostitit; Quinct. 95.

praecurro, zuvorkommen: qui mihi studio paene praecurritis; Catil. IV, 19

praecursor, Vorläufer: quem iste ... in omni calumnia praecursorem habere solebat; Verr. V, 108.

praeda, Beute, Raub, Gewinn: I. **absolut:** 1. **Subject:** est: sibi nullam praedam esse; Verr. I, 141. ipsius Habonii tabulae praedam illam istius fuisse clamant; ib. 150. illud, in quo praeda erat maxima; ib. II, 67. quae est ista praeda? ib. III, 88. ex quo facile apparet, ... quae praetoris praeda esse videatur; ib. 99. tuam (esse) praedam; ib. 131. tuam ... praedam fuisse; ib. 149. maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; ib. 169. quid .. erat praedae? dom. 62. „quorum facinus est commune, cur non sit eorum praeda communis?“ Phil. II. 72.

perit: praeda perierit; dom. 65.

permovet: non me ... praeda consulum ex meis fortunis crudelissime capta permovet; dom. 146.

pervenit: nisi omnis ea praeda ... ad istum ipsum perveniret; Verr. III, 89.

superat: nisi hanc rationem ... praesens illa praeda superaret; Verr. III, 52.

venit: quod praeda ex illis bonis ad multos Syracusanos ... venerat; Verr. II, 50.

videtur: magna praeda videtur; Verr. III, 72. f. est; Verr. III, 99.

2. **Prädicat:** sum: pupillos ... certissimam praedam esse praetoribus; Verr. I, 131. populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. III, 201.

videor: si Apronianum lucellum ac non praetoria praeda vobis videbitur; Verr. III, 72.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: quae (naves) praedam praetori ... adferrent; Verr. V, 63.

adveho: quasi praeda sibi advecta; Verr. V, 64.

amitto: praeda .. de manibus amissa; Verr. IV, 44.

capio: f. I, 1. permovet.

comprobo: quorum e templo .. iste sibi .. praedam improbissimam comprobavit; Verr. V, 186.

confero: si est aequum praedam (suam) ... imperatores non in monumenta deorum ... conferre; leg. agr. II, 61.

deporto: quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret; Verr. V, 46.

devoro: qui iam spe ... praedam illam devorasset; Verr. I, 135.

dico: quam (praedam) dixi; Sex. Rosc. 8.

divido: facile omnes intellegent vobis ... ne praedam quidem adhuc esse divisam; div. Caec. 34.

duco: ut omnium bona praedam tuam duceres; Verr. V, 39.

effundo: effusa iam maxima praeda; Piso 48.

eripio: mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. sibi ereptam praedam; ib. 150.

exhaurio: quam (praedam) ex fortunis publicanorum ... exhauserat; Piso 48.

exsorbeo: quantas iste Byzantiorum .. praedas exsorbuit? har. resp. 59.

exspecto: fortasse .. praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

facio: ipsum maximos quaestus praedasque fecisse; Verr. III, 119.

habeo: f. noto. **habeo,** III. praedam (4 St.) B. II, S. 441, b.

noto: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

offero: num .. dubium est quin ei obtulerint hanc praedam Chrysogono? Sex. Rosc. 107. praeda .. populari ... oblata; dom. 47.

omitto: omitto ... praedam ... paucorum in luctu omnium; Sest. 54.

pario: illum .. arbitrabar ... retinere exercitum praeda ante parta ... posse; prov. cons. 28.

perscribo: f. noto.

puto: M. Antonius id molitur, ... ut praedam rei publicae causam belli putet; Phil. VIII, 8.

quaero: dubitabitis etiam cui ista tanta praeda quaesita sit? Verr. III, 111. ut in augenda re non avaritiae praedam ... quaerere videretur; Rab. Post. 3.

reporto: si est aequum praedam (suam) ... imperatores ... ad xviros ... reportare; leg. agr. II, 61.

vendo: se praedam suam vendere; Verr. III, 81. praedam ... Cn. Pompei ... xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1. cum ... se praedam suam diceret vendere; ib. II, 56.

2. **Dativ:** habeo: quis non intellegat istum sibi .. praedae .. habuisse bona ... aratorum? Verr. III, 70.

impono: huic praedae ... cellae nomen imponis? Verr. III, 197.

praepono: praedae et quaestui praeponi; leg. agr. II, 46.

sum: etiamne haec tam parva civitas ... praedae tibi ... fuit? Verr. III, 85. cum ea res ... provinciae ... praedae posset esse; ib. V, 80.

3. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii ... accedat; Sex. Rosc. 8.

adiungo ad: crimen et suspicionem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; Sex. Rosc. 86.

capio de: quod... signum, de praeda hostium captum, ... non dubitavit auferre; Verr. IV, 88.

devoco ad: non avaritia ab instituto cursu ad praedam aliquam devocavit (Pompeium); imp. Pomp. 40.

facio iudicium de: ut hoc iudicium non de illorum praeda ... fieri videretur; Sex. Rosc. 95.

intersum inter: ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17. ne noctem quidem consules inter meum *interitum* et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54.

invito in: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.

nascor ad: qui ... Saxae se et Cafoni tradiderunt ad .. praedam .. natis; Phil. XI, 37.

pertineo ad: nisi ea res ad ... praedam tuam pertineret; Verr. III, 129.

pervenio ad: qua (via) ad istius ingentem .. praedam possim pervenire; Verr. III, 110. — ex: QUOD AD QUEMQUE PERVENIT AUT PERVENERIT EX PRAEDA; leg. agr. I, 12.

peto in: petatur hereditas ... in praedam praetoris? Verr. II, 43.

propono ad: qui sibi ... fortunam civium ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.
revertor ad: statuit ad easdem esse sibi praedas ... revertendum; Cluent. 68.
revoco ad: qui... reliquas res ad lucrum praedamque revocaverit; Phil. III, 30.
sum ex: cum ipsa (navis) quoque esset ex praeda; Verr. V, 44.
venio ad: tametsi ... paratus ad praedam meditatusque venire cupiebat; Verr. II, 17.
versor in: qui omni tempore in praeda ... versabantur; Sex. Rosc. 81.
III. nach Adjectiven: 1. particeps: si universae praedae particeps esset; Qu. Rosc. 50. qui se ... dicunt tum participes praedae fuisse; Verr. II, 45.
2. contentus: propterea quod ... iste mediocri praeda contentus non erat; Quinct. 21.
onustus: haec navis, onusta praeda Siciliensi, ... appulsa Veliam est; Verr. V, 44.
opimus: se non opimum praeda ... discedere; Verr. I. 132.
refertus: navem quandam piratarum, praeda refertam, non ceperunt; Verr. V, 63.
IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: qui ex lucri magnitudine coniecturam capiam ... praedae; Verr. III, 111.
contagio: qui aliqua se contagione praedae... contaminaverunt; dom. 108.
cupiditas: cum ipsa villa non praedae cupiditate... funditus everteretur; dom. 62. quae te... nisi praedae ... cupiditas tam caeca rapiebat? Piso. 57.
dissipatio: quantam (pecuniam) ex bonis patriis in praedae dissipatione inimicus victor redegisset; Phil. XIII, 10.
genus: reperio genus huius modi .. praedae; Verr. III, 171.
pars: qui ab eo partem praedae tulerunt; Sex. Rosc. 107. si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48. cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso. 48.
receptaculum: illud tibi oppidum receptaculum praedae fuit; Verr. V, 59.
receptrix: te ... Messana circumvenit ... praedarum (tuarum) ... receptrix; Verr. IV, 17. fuisse Messanam omnium istius ... praedarum receptricem; ib. 150.
societas: civitatem Syracusanam... non minus esse isti amicam, quam Mamertinam propter praedarum ... societatem; Verr. IV, 136. ne in praedae quidem societate mancipem ... reperire potuisti; dom. 48.
socius: ipsi illi ... socii praedae ... clamare coeperunt; Verr. II, 47. cuius tu imperatoris .. fueras ... praedae socius; Phil. II, 71.
spes: quantam .. illi spem praedae propositam arbitramur fuisse? Verr. III, 150. veterani ... ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6.
summa: mitto ... summam .. praedae; Piso. 90.
testis: huius ... nefariae praedae tam inlustrem ... civitatem testem futuram; Verr. I, 87.
2. mit Präpositionen: adiutores ad: ut ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores vos profiteamini; Sex. Rosc. 6.
argentum, aurum ex: AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; leg. agr. II, 59.
V. Umstand: 1. Ablativ: adduci: ut hostium urbis ... non praeda adducti, sed odio solemus exscindere; dom. 61.
augere: aliquos sibi instituunt amicos,... praeda quos augeant; Verr. IV, 21. hac tanta praeda auctus ... diligentior ad classem ornandam ... esse coepit; Verr. V, 80.
conlucere: vidi conlucere omnia ... praeda provinciarum; Verr. I, 58.
donare: „me praeda donavit"; Muren. 38.
tangere: cuius (legis) quam quisque partem tetigit, digito, voce, praeda, suffragio ..; dom. 50.
2. Präpositionen: causa: hunc praedae causa quid facturum putatis? Phil. VII, 18.
cum: quae (navis) cum praeda navigaret; Verr. V, 59. ea sua cum praeda meis omnibus tectis ... intulerunt; har. resp. 3.
ex: qua ex praeda ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.
in: dubitamus quid iste in hostium praeda molitus sit? Verr. I, 154. in legationis praedis ... multum illorum opera .. usus est; ib. IV, 30.
prae: tu ausus es pro nihilo prae tua praeda tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40. ut intellegatis ab isto prae lucro praedaque praesenti nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; ib. III, 128.
praeter: si praeter eam praedam... quicquam aliud causae inveneritis; Sex. Rosc. 8.
sine: fieri non posse, ut sine praeda ipse discederet; Verr. II, 37. quod iste nihil umquam fecit sine ... praeda; ib. V, 11.

praedator, Beutemacher, Räuber: I. efficio: perpetuos defensores Macedoniae vexatores ac praedatores effecisti; Piso. 84.
II. genus: quos (homines) ... in eodem genere praedatorum .. pono; Catil. II, 20.

praediator, Güteraufkäufer: Q. Scaevola ... consultores suos non numquam ad Furium et Cascellium praediatores reiciebat; Balb. 45.

praediatorius, die Pfändung der Güter betreffend: cum de iure praediatorio consuleretur; Balb. 45.

praedicatio, Bekanntmachung, Aussage, Rühmen, Lobpreisung: I. est: quam ... ego .. huic ipsi ... acerbam praedicationem futuram puto; leg. agr. II, 48. cuius (laudis) .. praedicatio nondum omnibus grata est; Phil. XI, 35.
videtur: nec vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp. 16.
II. descipio: in quo praedicationem .. despiciunt (philosophi); Arch. 26.
eluo: num elui praedicatio crudelitatis potest? Phil. XII, 12.
praetermitto: quae (ab illo) praedicatio de mea laude ... praetermissa est; dom. 27.
recito: recito ... praedicationem amplissimi beneficii; Sest. 10.
III, 1. absolvi: in iudicium adductus est [C. Verres] homo ... sua spe et praedicatione absolutus; Verr. a. pr. 2.
consequi: omnium praedicatione ... magnam mihi videbatur gloriam consecutus; Phil. I, 10.
decorari: o clementiam ... omnium .. praedicatione ... decorandam! Ligar. 6.
2. ad: cuius (integritatis) .. nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter ad exigui praedicationem temporis; Sest. 13.
ob: cogit Scandilium Apronio ob ... praedicationem .. nefariae societatis HS V ... dare; Verr. III, 140.

praedicator, Lobredner: qui sui facti ... voluit me esse ... praedicatorem; Balb. 4.

praedico, bekannt machen, ausrufen, verkünden, erklären, rühmen, preisen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** erat Nice, facie eximia, ut praedicatur, uxor Cleomeni; Verr. V, 82.

2. alqs: nihil .. debuit, ut tu ipse praedicas; Quinct. 47. moneo, praedico, ante denuntio; Verr. a. pr. 36. cum iste e foro abduci, non, ut ipse praedicat, perduci solebat; ib. V, 33. quem ad modum ipse praedicas; ib. 50. si mihi inimico, ut praedicas, tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23. ut praedicare est solitus; har. resp. 48. ego vos semper complexus sum: moneo et praedico, integra re causaque denuntio; Rab. Post. 15.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** s. **de,** I. praedico (12 St.) B. II, S. 9, b.

2. **indirecte Frage:** non sum praedicaturus quantas ille res domi militiae ... gesserit; imp. Pomp. 48. quid praedicem quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit? Sest. 12. quid ego, ut involaveris provinciam, praedicem? Fr. B. VIII, 7 (19, a).

3. **nomin. c. inf.:** M. Crassus ... ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; Sest. 39.

4. **accus. c. inf.:** ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; Qu. Rosc. 37. si palam praeco ... praedicasset ... dimidias venire partis; Verr. III, 40. non potes hoc ... praedicare, magno te decumas vendidisse; ib. 151. de se .. hoc praedicat, Antiocho Aebutii servo *se* imperasse; Caecin. 25. quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra in eis locis ... dissipavisse; imp. Pomp. 22. ut possem hoc praedicare, C. Rabirii manu L. Saturninum ... interfectum; Rabir. 18. libentissime praedicabo Cn. Pompeium ... pro salute mea laborasse; dom. 30. ab eis se ereptum ... praedicabat; Sest. 18. quid .. beatius illis, quos tu expulsos a te praedicas? Phil. II, 33. ita praedicabas, te non existimare, nisi illum interfecisses, umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; ib. 49.

III. **mit einfachem Object:** alqd: moneo praedicoque id; Verr. a. pr. 43. quod ... non falso ille de vobis ... praedicavit; ib. V, 113. en quod Tyndaritani libenter praedicent; ib. 124. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; Caecin. 25. quod tu .. de tuo patruo praedicas; Rabir. 23. idem ego, quod is, ... praedico; ib. 33. negas esse ferenda, quae soleam de me praedicare; dom. 92. quae ... non praedicarem apud vos; har. resp. 16. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. fecisse se ... quod esset ei non confitendum modo, verum etiam praedicandum; Milo 80. quae de illo viro Sulla, .. Murena, .. Servilius ... quam graviter saepe in senatu praedicaverunt! Phil. XI, 33. s. II, 4. Verr. III, 151. Caecin. 25. Rabir. 18.

aetatem: omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda; sen. 30.

caedis: non exactas pecunias, ... non necis sociorum, non caedis hospitum, non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico; Piso 38.

classem: semper ... praedicabitur ... depressa hostium classis; Arch. 21.

contagionem: contagio .. ista servilis belli cur abs te ... praedicatur? Verr. V, 7.

damnationem: hoc .. loco ... C. Aesernii damnatio praedicatur; Cael. 71.

epulas: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.

gratiam: me omnibus ... praedicanda (gratia) ... satis esse facturum; Balb. 2.

gratulationem: quid ... gratulationem tuam ... praedicem? Piso 22.

immanitatem: s. caedis.

impudentiam: o impudentiam praedicandam! Phil. II, 4.

laetitiam: quid laetitiam ... tuam ... praedicem? Piso 22.

merita: ut .. merita Cn. Plancii erga me minora esse dicerent quam a me ipso praedicarentur; Planc. 4.

mortem: video ... mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52.

necis, pecunias, perfidiam: s. caedis.

perpotationes: quid ... intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

pugnam: nostra semper ... praedicabitur ... apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.

repulsam: avus .. tuus ... tibi aediliciam praedicaret repulsam; Planc. 51.

scelera: s. caedis.

viros: multi a me summi ... viri praedicarentur; Cael. 43.

virtutem: a quo sua virtus optime praedicaretur; Arch. 20.

vitam: non debes is homo ... praedicare vitam meam; Piso 71.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** idem ... fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

praedico, vorhersagen, vorherverkündigen, prophezeien: I. 1. de: di immortales de ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

2. indir. Frage: praedicam ... quid sentiam; Phil. VII. 20.

3. acc. c. infin.: quos ... ad me id temporis venturos esse praedixeram; Catil. I, 10. ante praedico nihil M. Antonium eorum ... facturum; Phil. VI, 5.

II. alqd: illa praedicam, quae sunt consulis; Catil. IV, 6. quis est qui id non totum in istius ludos praedictum ... esse fateatur? har. resp. 29. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. cum .. agri ... inusitato aliquid sono .. praedicunt; har. resp. 63. cum tu id praedixeris; Planc. 83.

coniurationem, discrimen: ut ... primum Italici belli funesta illa principia, post Sullani .. temporis extremum paene discrimen, tum hanc recentem ... coniurationem ... nobis paulo ante praedixerint; har. resp. 18.

futura: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.

principia: s. coniurationem.

rationem: si portu solventibus ei ... praedicere ... solent .. tempestatum rationem; Muren. 4.

vitium: quod (vitium) ... tanto ante praedixeras; Phil. II, 83.

praedictio, Prophezeiung: qui ... fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

praeditus, versehen, begabt, behaftet: alqs: essene quemquam tanta audacia praeditum? Qu. Rosc. 4. ea spe istum fuisse praeditum; Verr. a. pr. 10. tantane amentia praeditus atque audacia fuisti? ib. II, 104. M. Castricium, summo splendore ... praeditum (corona donasti); ib. III, 185. est C. Curio ... summo ingenio et prudentia praeditus; imp. Pomp. 68. me hoc honore praeditum ... statui .. vestram voluntatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; ib. 71. fuit Avillius ... arte quadam praeditus ad libidines adulescentulorum excitandas accommodata;

Cluent. 36. tene hoc ... dicere, tali prudentia ... praeditum? ib. 84. qui ... exierunt, non maximis opibus neque summa auctoritate praediti; leg. agr. I, 8. qui eodem honore praeditus non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. numquam .. existimavi .. D. Laelium ..., optima spe praeditum summae dignitatis, eam suscepturum accusationem; Flacc. 2. quem cum videas hoc honore ... praeditum; Sulla 4. nisi .. me unum vis ... existimari ... singulari immanitate ... praeditum; ib. 7. quod isto ingenio ... praeditus causam rei publicae non tenes; ib. 32. Reginos credo ... id huic summa ingenii praedito gloria (largiri) noluisse! Arch. 10. cum mediocribus multis et .. nulla ... arte praeditis gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10. „summo ingenio praeditum!"; Sest. 121. quae (deliciae) firmiore animo praeditis diutius molestae non solent esse; Cael. 44. hunc quisquam incredibili quadam ... constantia praeditum foedera scientem neglexisse ... dicere audebit? Balb. 13. alterum Crassum ... num ... summo ingenio praeditus M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3, § 2. neque .. tam haec ipsa cotidiana res Appium Claudium illa humanitate ... praeditum ... movisset; ib. 33. corpora sua ... hi legati tibi regii tradunt, ... eademque fide ... praeditus Dorylaus; Deiot. 41. hic bonus augur eo se sacerdotio praeditum esse dixit; Phil. II, 80. C. Cassius, pari magnitudine animi ... praeditus, nonne eo ex Italia consilio profectus est? ib. XI, 28. si Appium Claudium, pari nobilitate ... praeditum, ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29.

adulescens: adulescentes ... rectissimis studiis ... praediti; Cael. 24. qui .. adulescens, nondum tanta gloria praeditus, nihil umquam nisi severissime ... fecerit; Deiot. 27. patri persuasi, ut ... redimeret adulescentem, summa spe ... ingenii praeditum; Phil. II, 46. L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni adulescenti summa nobilitate eximia virtute praedito non dedisset; Fr. B. VI, 18, b.

conlegae: cum conlegas tuos, summa potestate praeditos, negares liberos esse; dom. 110.

custodes: ceteros pari dignitate praeditos custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum .. defendemus? Rabir. 26.

frater: quid aut hic aut summo splendore praeditus frater eius de M. Caelio existimet ex ipsis ... audietis; Cael. 24.

gener: nihil eius generum, pari fide praeditum, C. Manlium (interrogas)? Flacc. 93.

gubernatores: ſ. custodes.

homo: homines .. ista ... potestate praeditos, qua vos estis, ... eis (rebus) maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154. ut homo singulari cupiditate, audacia, scelere praeditus ... me agente in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. quod in me nunc, homine parvis opibus ac facultatibus praedito, simulant sese mirari; ib. 69. probabit fidem ... suam L. Suetius, homo omnibus ornamentis praeditus; Verr. I, 14. defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus, M. Cossutius; ib. III, 55. homo ... quid faceret .. illa aetate et auctoritate praeditus nesciebat; ib. 62. cum hoc mihi ... demonstravit ... homo ... summa auctoritate praeditus, .. Aeneas; ib. 170. hominem ... summa prudentia praeditum nominas; ib. 214. modo C. Sentium vidimus, hominem vetere illa innocentia praeditum, ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; ib. 217. Sopatrum, hominem ... summo magistratu praeditum, divaricari iubet; ib. IV, 86. cum illa auctoritate *hominem* miseria videres praeditum; ib. V, 108. quem ad modum ... hominem ... summa auctoritate domestica praeditum ... retinere possemus; Caecin. 102. P. Quinctilius Varus, homo summa religione ... praeditus, ... dicebat; Cluent. 53. hominibus tali prudentia praeditis certe probavissem (causam); ib. 131. quem hominem ... quibus facetiis praeditum lacessisset; ib. 141. quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere ... iudicare; ib. 153. adest homo ... omni virtute praeditus, L. Plaetorius; ib. 165. homo .. summa virtute praeditus; ib. 177. abesse ab huius iudicio L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum; ib. 198. homines .. summo splendore praediti; ib. neque .. ea res fefellit homines divina mente ... praeditos; leg. agr. II, 90. singularis homo privatus, nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese regionibus officii ... continet; ib. 97. non accusares ... hominem ... summa dignitate ... praeditum; Muren. 64. alterius tribuni plebis, .. hominis ... insigni quadam ... fide praediti, domus est oppugnata ferro; Sest. 85. quod .. homines ... nullo studio praediti militari ... *se* scire profiteantur; Balb. 14. homo sapiens ... divina quadam mente praeditus multa vidit; Milo 21. homo omnibus ornamentis virtutis ... praeditus; Fr. A. III, 17.

iudices: quae vis est, qua abs te iudices tali dignitate praediti coërceantur? Cluent. 147.

simulacrum: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum .. summa ... praeditum religione; Verr. IV, 72.

socii: in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24.

testes: „a testibus laeditur." ante quam dico a quibus, qua spe ... praeditis, dicam de genere universo; Flacc. 6.

vir: iste .. vir ... singulari fide praeditus in suo iudicio tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. hi rem ad virum .. summo officio ac virtute praeditum M. Marcellum ... deferunt; Verr. I, 135. viri summa auctoritate praediti ... nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; ib. III, 19. vir clarissimus ... Q. Catulus, itemque summis ornamentis honoris ... praeditus, Q. Hortensius, ab hac ratione dissentiunt; imp. Pomp. 51. adest .. vir singulari virtute ... praeditus, M. Bibulus; dom. 39. cum hunc clarissimum virum ... singulari ... modestia praeditum ... a pedisequis conculcari iuberes; ib. 110. ille vir, illa humanitate praeditus, ... illius ipsius periculum ... neglegere potuisset? Cael. 54. is ... M. Annium Appium, fortissimum virum, *summa* virtute praeditum, civitate donavit; Balb. 46. eadem cupiditate vir summo ingenio praeditus, C. Cotta ... flagravit; Piso 62. cum C. Marcelli, viri ... commemorabili pietate praediti, lacrimas ... viderem; Marcell. 10.

praedium, **Besitzung, Grundstück, Gut:**

I. **absolut:** 1. conveniunt: quae (praedia) mulieri maxime convenirent; Caecin. 16.

habent, possunt: ſ. sunt; Flacc. 80.

subsunt: cuius praedia suberant; Verr. I, 144.

sunt: cum ... in ipsa Gallia privata P. Quinctii praedia (erant); Quinct. 85. quae (praedia) reliqua sunt; Sex. Rosc. 108. cum ... essent .. praedia; Caecin. 16. optimo .. iure ea sunt .. praedia, quae optima condicione sunt; leg. agr. III, 9. vestra sunt praedia; ib. 15. mitto quod nullo iure neque in re neque in possessione tua (praedia erant); Flacc. 79. illud quaero, sintne ista prae-

dia censui censendo, habeant ius civile, sint necne sint mancipi, subsignari apud aerarium aut apud censorem possint? ib. 80.
veneunt: cum ... ea (praedia) venirent; Caecin. 16.
2. sum: quoniam quasi quaedam praedia populi Romani sunt vectigalia nostra; Verr. II, 7.
II. **nach Verben:** 1. adiungo: Fulcinius huic fundo uxoris continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11.
censeo: in qua tribu .. ista praedia censuisti? Flacc. 80.
circueo: Caecina cum circuiret praedia; Caecin. 94.
colo: s. **colo,** II. praedia (4 St.) B. I, S. 568, a.
concupisco: qui ei venit in mentem praedia concupiscere hominis ignoti? Sex. Rosc. 105.
consecro: consecrabantur agri, non ita ut nostra praedia; dom. 128.
dedico: haec praedia .. in censum dedicavisti; Flacc. 79.
deminuo: praediis deminutis; Sulla 56.
depeciscor: ipse tria praedia sibi depectus est; Sex. Rosc. 115.
do: cur tria praedia tantae pecuniae statim Capitoni dantur? Sex. Rosc. 108.
habeo: s. **habeo,** III. praedia (5 St.) B. II, S. 441, b.
lego: dum praediis lectis ... delectantur; Catil. II, 20.
mercor: s. adiungo.
possideo: is ... praedium ... videatur alterius possidere; Quinct. 85. quae (praedia) numquam ausus es possidere; ib. alterum tria huiusce praedia possidere audio; Sex. Rosc. 17. quae (praedia) hodie possidet; ib. 21. cur ... iste Roscius omnia (praedia) cum Chrysogono communiter possidet? ib. 108. cuius ante praedia possedisti quam ipsum cognovisti; ib. 145. praedia mea tu possides; ib. mitto quod possessa (praedia) per vim; Flacc. 79.
relinquo: qui huic nullum praedium reliquit; Rex. Rosc. 49. quae praedia ei relinqueret; Cluent. 141.
subsigno: s. I, 1. sunt; Flacc. 80.
teneo: si quis ... ipsum .. dominum patiatur cetera praedia tenere; Quinct. 85.
trado: tria praedia ... Capitoni propria traduntur; Sex. Rosc. 21. cum ille confirmaret sese ... praedia vacua filio traditurum; ib. 26. tot praedia ... Sex. Roscius filio suo ... colenda ac tuenda tradiderat? ib. 43.
tueor: s. trado; Sex. Rosc. 43.
vendo: reperietur ... praedia vendidisse; Verr. I, 28. ubi illa consuetudo in ... praediis .. vendundis? ib. 142. pulcherrimis P. Sittii praediis venditis; Sulla 56.
2. sum: praediorum nullam esse gentem; Balb. 56.
3. constituo: quae (lex) ius melius Sullanis praediis constituat quam paternis; leg. agr. III, 10.
praesum: si constat hunc ... colendis praediis praefuisse; Sex. Rosc. 44.
4. advolo in: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem. quo iure? ... „eodem ... quo in heredum L. Turselii praedia"; Phil. II, 103.
conloco in: cum ... eam (Caesenniam) .. in praediis conlocari maxime expediret; Caecin. 16.
consumo in: patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse, filios suos ... in praediis colendis operae plurimum .. consumere? Sex. Rosc. 43.
detrudo de: eum ipsum ... de praedio detrudi vetat; Quinct. 84. edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89. — ex: cum confiteretur ex praedio vi detrusum esse Quinctium; ib.
discedo de: quod neque Romae multis annis fuerit neque de praediis umquam temere discesserit; Sex. Rosc. 79.
eicio e: expulsus atque eiectus e praedio Quinctius ... confugit ad C. Flaccum imperatorem; Quinct. 28.
expello de: dominum expulsum esse de praedio; Quinct. 85. — e: s. eicio e.
habeo in: habet idem in nummis, habet [idem] in urbanis praediis; Verr. III, 199.
ingredior in: si ingressum (eum) modo in praedium deieceris; Caecin. 76.
invado in: in praedia huius invadit; Sex. Rosc. 23.
pono in: dum volt in praedio ponere (pecuniam); Tull. 15.
relego in: „hunc (filium) in praedia rustica relegarat; Sex. Rosc. 42.
sum in: cum hic filius adsiduus in praediis esset; Sex. Rosc. 18. per quem (magistratum) hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune tum ... liceat esse; Fr. B. XIII, IV, 2.
venio in: cognostis in praedia privata Quinctii Sex. Naevium non venisse; Quinct. 90.
III. **nach Substantiven:** 1. bonitas: bonitas praediorum ... commemoratur; Sex. Rosc. 20. si .. in hanc calamitatem venit propter praediorum bonitatem et multitudinem; ib. 49.
depopulatio: non me ... depopulatio praediorum ... permovet; dom. 146.
fructus: quod si maturius facere voluissent neque ... certare cum usuris fructibus praediorum; Catil. II, 18.
multitudo: s. bonitas; Sex. Rosc. 49.
nutriculae: ut haberent reliquorum nutriculas praediorum; Phil. XI, 12.
possessio: in possessione praediorum eius familiam suam conlocavit; Flacc. 72.
pretia: cum iacerent pretia praediorum; Qu. Rosc. 33.
proscriptiones: praediorum proscriptiones ... fecisti; Flacc. 74.
sumptus: quorum (fundorum) subsidio ... Puteolanorum praediorum sumptus sustentare possint; leg. agr. II, 78.
2. cognatio cum: Sittius numquam sibi cognationem cum praediis esse existimavit suis; Sulla. 59.
IV. **Umstand:** 1. caveri: praedibus et praediis populo cautum est; Verr. I, 142. erat ... populo cautum praedibus et praediis; ib. 143.
delectari: quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; Verr. II, 7. s. lego.
ornari: iste ... terret .. nos ... tribus praediis ... ornatus; Sex. Rosc. 117.
2. ex: quoad ex multis praediis unam fundi religionem .. perficeret; leg. agr. III, 14. ut ex isdem praediis et Apollonide et Romae imperatum esset tributum; Flacc. 80.
V. **Lücke:** * manu praedia praediis *; Sex. Rosc. 132.

praedo, Plünderer, Räuber: I. **absolut:** 1. accedunt, commorantur: unam illam noctem solam praedones ad Helorum commorati ... accedere incipiunt Syracusas; Verr. V, 95.
consecrat: cum ... aram aliquam in litore deserto somniis stimulatus ... consecraret (praedo); dom. 140.
dedunt: unius huius se imperio ... dediderunt (praedones); imp. Pomp. 35.

deveniunt: ut .. exeuntes e Cilicia praedones ... ad eam (urbem) necessario devenirent; Verr. IV, 21.
est: quis umquam praedo fuit tam nefarius? Sex. Rosc. 146. qui ubique praedones fuerunt; imp. Pomp. 35. „nulli erant praedones"; Flacc. 28. si ... nemo in mari praedo fuisset; ib. 31. si nemo umquam praedo tam barbarus ... fuit; dom. 140. qua istum perturbatione mentis omnium templorum ... praedonem fuisse censetis? ib.
exeunt: f. deveniunt.
exsultat: quod ... fregi ... exsultantis praedonis audaciam; Phil. XIII, 29.
facit: omitto quid ille tribunus, omnium rerum ... praedo, fecerit; Sest. 27.
horret: qui (praedo) ... non horreret animo; dom. 140.
incipiunt: f. accedunt.
minitantur, opprimunt: ut multi ... praedones classibus eam navem se oppressuros minitarentur; Sest. 45.
possident: patrimonium domestici praedones ... possident, Sex. Rosc. 15.
proficiscuntur: nihil esse unde proficiscantur (praedones); Flacc. 30.
recipiunt: cum se ex hisce locis reciperent (praedones); Verr. IV, 21.
relinquit: cui de tanto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquissent; Sex. Rosc. 24. cum fumantis etiam nostras navis reliquissent (praedones); Verr. V, 95.
sciunt: ut .. ipsi praedones scirent (haec); Verr. V, 62.
solent: fecisti item, ut praedones solent; Verr. IV, 21.
spoliat: cum fana spoliasset (praedo); dom. 140.
vagantur: qui (praedones) tum ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.
venit: Dolopes ... te unum solum suum ... praedonem .. venisse senserunt; Piso 96.
versatur: quod intra moenia nefarius .. praedo .. versatus est; sen. 11.
violat: quod neque praedo violarit ante neque umquam hostis attigerit; Verr. IV, 104.
2. sum: qualis in bello praedonum praedo ipse fuerit; Verr. I, 154. si non horum omnium communis ... praedo .. fuerit (Verres); ib. II, 17. cuius modi praedo iste in illa provincia fuerit; ib. 184.
3. **Vocativ:** quae te, praedo amentissime, ... cupiditas tam caeca rapiebat? Piso 57.
II. **nach Verben:** 1. adduco: adduxi ... praedonem iuris urbani; Verr. a. pr. 2.
capio: praedonibus captis; Verr. V, 64. omnes (praedones) ... capti ... sunt; imp. Pomp. 35. cum praedonem nullum cepissent; Flacc. 31.
cogo: cum divinum numen ... placare .. cogeretur (praedo); dom. 140.
creo: si non praetorem te, sed praedonem creavimus; Fr. C. 4.
defero: ut ... eodem deferrentur (praedones); Verr. IV, 21.
dispergo: f. I, 1. vagantur.
interficio: (praedones) interfecti .. sunt; imp. Pomp. 35.
nomino: qui praedones ... nominabuntur; Piso 24.
occido: furem, hoc est, praedonem et latronem, luce occidi vetant XII tabulae; Tull. 50.
omitto: ut istum omittam, in exercitu Sullano praedonem; Fr. B. VIII, 14, a.
prohibeo: QUOD PRAEDONES PROCUL AB INSULA SICILIA PROHIBUISSET VERRES; Verr. IV, 144.

redigo: praedones eos ... redactos esse omnis in potestatem ... nostram; Flacc. 30.
stimulo: f. I, 1. consecrat.
2. adfero: quae (naves) praedonibus metum adferrent; Verr. V, 63.
patefacio: maximae tutissimaeque urbes piratis praedonibusque patefactae; Verr. a. pr. 13.
pateo: portum Syracusanorum ... praedonibus .. patuisse; Verr. IV, 116.
prodo: quod classem praedonibus prodidissent; Verr. V, 106.
sum: haec civitas isti praedoni ... Siciliensi Phaselis fuit; Verr. IV, 23.
3. audio de: quocumque tempore auditum quid esset de praedonibus; Flacc 33.
duco contra: navem contra praedones paene inanem Cleomenes ducit; Verr. V, 125.
gero bellum cum: qui cum praedonibus ... bellum gesserat; imp. Pomp. 33.
incido in: qui ... in hunc praedonem sociorum incidisset; Verr. V, 122. qui ... in praedones inciderint; Rab. Post. 29.
navigo contra: quae (navis) contra praedones .. navigaret; Verr. V, 59.
pervenio ad: de tritici .. numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium ... pervenerit? Verr. III, 76.
promulgo contra: cum is de uno imperatore contra praedones constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52.
redimo a: quem ab illis praedonibus Locrenses postea publice redemerunt; Verr. V, 90.
revertor ad: ne omnino inanes ad istum praedonem religionum revertantur; Verr. IV, 95.
III. **nach Adjectiven:** 1. refertus: referto praedonum mari; imp. Pomp. 31. quod mare refertum fore praedonum putaret; Rab. Post. 20.
2. par: nos ... nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus; imp. Pomp. 55.
3. liber a: quam provinciam tenuistis a praedonibus liberam? imp. Pomp. 32.
IV. **nach Substantiven:** adventus: unam ex decem (navibus) non praedonum repentino adventu ... amissam in litteras publicas rettulerunt; Verr. I, 89. praedonum adventum significabat ignis; ib. V, 93.
audacia: quos ... non splendor tueri potuit contra illius ... praedonis audaciam; prov. cons. 11. f. I, 1. exsultat.
bellum: qualis in bello praedonum praedo ipse fuerit; Verr. I, 154. contra bellum praedonum classem habuit ornatam; ib. V, 42. sic de bello praedonum ... dicam; ib. quod ... unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedonum praeponeretis; imp. Pomp. 63. quam (provinciam) .. et praedonum et remigum bello liberavit; Flacc. 14.
classes: ille .. classis praedonum, urbis, portus, receptacula sustulit; Flacc. 29.
comitatus: utrum vobis consilium .. praetoris recitari videbatur ... an praedonis improbissimi societas atque comitatus? Verr. V, 54.
consuetudo: ut ne praedonum quidem praetor in fide retinenda consuetudinem conservet; Verr. II, 78.
copia: cum ... ipse Herbitam cum illa sua praedonum copia manuque venisset; Verr. III, 76.
custodiae: in praedonum .. custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es; Verr. V, 144.
domus: ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; Verr. IV, 80.
dux: cum praedonum duces accepta pecunia dimiserit; Verr. I, 9. duces praedonum a se securi non esse percussos; ib. 12. se ... praedonum

duces vivos ... domi suae ... retinuisse; ib. qui ducem praedonum ... ceperit; ib. V, 65. unus pluris praedonum duces vivos cepit P. Servilius quam omnes antea; ib. 66. custodiri ducem praedonum novo more; ib. 68. praedonum ducem vivere; ib. 77. praedonum dux Heracleo ... classem pulcherrimam populi Romani ... incendi .. iussit; ib. 91.

grex: cum ... ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plenissimis velis navigares; dom. 24.

impetus: expugnari deos patrios non hostium adventu necopinato neque repentino praedonum impetu; Verr. IV, 94. haec homo amentissimus in tanto praedonum impetu ... sic palam faciebat; ib. 62. neque ei .. praedonum impetum fugiebant; ib. 90.

incendium: quod ager Syracusanus praedonum incendiis ... vastatus est? Verr. III, 186. qua (nocte) praetor ... classis populi Romani praedonum incendio conflagrabat; ib. V, 92.

insidiae: qui ex praedonum insidiis ... profugissent; Verr. V, 157.

manus: qui praedonum infinitam manum ... domuisset; Sest. 67. f. copia.

metus: quo tempore ceteri praetores ... consuerunt ... in tanto praedonum metu et periculo ipsi navigare; Verr. V, 80.

multitudo: ut ... etiam hac praedonum multitudine semper inviolatum .. fuerit (fanum); Verr. IV, 103.

navicula: hic ... praedonum naviculae pervagatae sunt; Verr. V, 98. si qua uspiam navicula praedonum apparuisset; Flacc. 29.

navis: hic navis illa praedonis istius ... frangitur; Verr. I, 46. navis cum esset ... ab legato capta praedonum; ib. V, 136. ut ... nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiatis; imp. Pomp. 33.

nomen: qui nomen numquam timuissent maritimi praedonis; Verr. V, 70.

numerus: quod homines in conventu ... nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

periculum: f. metus. — portus: f. classes.

potestas: cum duodecim secures in praedonum potestatem pervenerint; imp. Pomp. 32. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; ib. 33.

pugna: si in praedonum pugna versaretur; Verr. V, 89.

ratio: si portu solventibus ei ... praedicere ... solent ... rationem .. praedonum; Muren. 4.

receptacula: f. classes.

remi: cum praetoris inertissimi .. oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.

societas: f. comitatus.

socius: cum ipse praedonum socius putaretur; Verr. V, 106.

statua: ut in omnibus angiportis praedonis improbissimi statua ponatur; Verr. III, 141.

suspicio: tenuissima suspicione praedonum ... iniecta; leg. agr. II, 80.

tela: non ego a Vibone Veliam ... inter ... praedonum ... tela venissem; Verr. II, 99.

urbs: Phaselis ... non fuerat urbs antea ... praedonum; Verr. IV, 21. f. classes.

V. **Umstand:** a: hoc (ornamentum) ab isto praedone ereptum esse; Verr. I, 152. ut a barbaris praedonibus vexata esse videatur (aedis); ib. IV, 122. qui a praedonibus erant capti; ib. V, 72. qui ... oppressus a praedonibus ... est; ib. 122. navi a praedonibus abducta; ib. 125. tua luxuria ... classis populi Romani a praedonibus capta et incensa est; ib. 138. quam multas ... a praedonibus captas urbis esse sociorum (existimatis)? imp. Pomp. 32. ignoratis portum Caietae ... a praedonibus esse direptum? ... (praetoris) liberos ... a praedonibus esse sublatos? ib. 33. cum ... classis ea ... a praedonibus capta atque oppressa est; ib. compluris a praedonibus esse captos; Flacc. 31.

praedor, **Beute machen, rauben, plündern:** I, 1. expono ad: cum tibi exposita esset omnis ad praedandum Pamphylia; Verr. I, 93.

2. genus: nemini video dubium esse .. quin .. C. Verres in Sicilia ... versatus .. sit ... in omni genere ... praedandi; Verr. V, 1. quod hoc genus praedandi ... esse videatur; ib. 22. hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum (esse); ib. 24.

ratio: quae praedandi potest esse ratio? Verr. V, 10. de ista .. praedandi .. ratione nihil dico; ib. 11. cognoscite .. novam praedandi rationem; ib. 60. quae tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam .. rationem; ib. 145.

spes: spes ... praedandi occaecat animos eorum; Phil. IV, 9.

II. alqs: cum esset (Verres) omnibus in rebus apertissime .. praedatus; Verr. I, 130. aliquid se inventurum in quo .. praedari .. posset arbitrabatur; ib. 131. cum ... cum eis (amicis tuos) ac per eos praedabare; ib. II, 29. ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum; ib. 45. praedare in bonis alienis nomine civitatis; ib. 46. quam improbe praedatus esset ... cognovistis; ib. 133. qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; ib. III, 6. docui istum esse praedatum; ib. 51. istum in re frumentaria ... palam .. esse praedatum; ib. 146. cum apud tuos Mamertinos inveniare ... esse praedatus; ib. IV, 3.

apparitor: tuus apparitor ... de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182.

praetor: in ea re praedari praetorem; Verr. III, 204.

III. callis, stabula: cum ... Italiae callis et pastorum stabula praedari || pervagari, peragrare, praeoccupare || coepisset; Sest. 12.

praeeo, **vorsagen, vorsprechen:** alqs: „ut mihi praeeatis“; dom. 133. qui hesterna etiam contione incitati sunt, ut vobis voce praeirent quid iudicaretis; Milo 3.

praefatio, **Einleitung, Formel:** quae .. tua praefatio donationis fuit? Verr. III, 187.

praefectura, **Kreisstadt:** I. decernit: nullum erat Italiae municipium, ... nulla praefectura, ... nullum ... consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32.

est: omnis praefectura (quicum fuit)? Rabir. 22. neque .. regio ulla fuit ... neque praefectura, ... ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51. huius praefectura plena virorum fortissimorum *est;* Planc. 21. f. decernit.

iudicant: praefecturas num aliter iudicare censetis? Phil. IV, 7.

II, 1. comprehendo: quod ... per maiores suos totam Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

dico: ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21.

imprimo: horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia, praefecturas ... impressit; Phil. II, 58.

2. adfero in: quod primus ille ... in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19.
deligor ex: ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis ... praesidio ... miseram; Catil. III, 5.
sum e: hic est e praefectura Atinati; Planc. 19.
venio ex: f. I. est; Piso 51.
III. dignitas: non existimavi me neque dignitati praefecturae gravissimae neque fidei meae satis esse facturum; Scaur. 37.
IV. in: ut maiores eius ... summum in praefectura florentissima gradum tenuerint; Planc. 32.
V. Fragment: in praefectura Fulginate; Fr. B. II, 4.

praefectus, Vorsteher, Aufseher, Befehlshaber: I, 1. abducit: ab hac (muliere) praefectus Antonii quidam symphoniacos servos abducebat; div. Caec. 55.
dat: praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; Muren. 73.
decedunt: praefectos .. suos multi ... de provincia decedere iusserunt; Verr. III, 134.
decerpit: nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus decerpit; Marcell. 7.
donat: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse et eos in Africam portasse Masinissaeque donasse; Verr. IV, 103.
effugiunt: cum ipsi (praefecti navium) neque repugnare neque mari effugere ... possent; Verr. V, 91.
persequuntur: reliqui praefecti navium ... Cleomenem persecuti sunt; Verr. V, 91.
portat: f. donat. — possunt: f. effugiunt.
proficiscitur: „ab eo ... peto, ut mecum praefectus proficiscatur; Verr. II, 29.
repugnant: f. efficiunt.
sunt: praefecti ... manus erant tuae; Verr. II, 27. ubi praefecti ... tui? ib. V, 83.
2. sum: qui M. Aemilio ... legati et praefecti fuerunt; Cluent. 99. tu es praefectus moribus? ib. 129. qui nec tribunus nec praefectus ... Gabinii fuit; Rab. Post. 19.
II, 1. adduco: adduxerat etiam praefectus; Verr. I, 73.
defero: praefectum fabrum (eum) detulit; Balb. 63.
duco: cum ab eo quidam vetus adsectator ... non impetraret, uti se praefectum in Africam duceret; Verr. II, 29.
facio missos: praefectos .. suos multi missos fecerunt; Verr. III, 134.
occido: eius (navis) praefectus Anthropinus occiditur; Verr. V, 90.
opprimo: ut suum praefectum fabrum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.
rapio: navium praefectos ... de complexu parentum suorum ... ad mortem cruciatumque rapuisti; Verr. V, 138.
teneo: ut praefecti ... lege hac tenerentur; Rab. Post. 13.
2. obicio: ut praefecto illi religionem Veneris nomine obiceret; div. Caec. 55.
trado: hiberna cum .. praefecto .. tuo tradidisses; Piso 86.
3. utor: his utitur quasi praefectis libidinum suarum; sen. 15.
4. pugno cum: cum .. Dolabella cum suis praefectis pugnaret in consilio; Verr. I, 74.
III. nomen: Atidius ... praefecti nomine cum venisset Herbitam; Verr. III, 75.
IV. a: relicti ab .. praefecto .. classis eundem .. cursum tenere coeperunt; Verr. V, 89.

praefero, vorantragen, vorziehen, zeigen, äußern: I. acc. c. inf.: cui ... numquam dissimulavi me plurimum debere semperque praeferam || prae me feram ||; Planc. 77.
II. alqm: se M. Seium ... M. Pisoni praetulisse; Planc. 12. quem vos a se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis; Phil. VI, 17.
avaritiam: avaritiam praefers; Sex. Rosc. 87.
dignitatem: me ... rei publicae dignitatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. cum Q. Metellus ... precibus tuis ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.
facem: dextra (manu) ardentem facem praeferebat; Verr. IV, 74. cui tu adulescentulo ... non ... ad libidinem facem praetulisti? Catil. I. 13.
fascis: quaeret quem ob rem fasces praetoribus praeferantur; Verr. V, 22.
ferrum: cui tu adulescentulo ... non .. ad audaciam ferrum ... praetulisti? Catil. I, 13.
lumen: clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla. 40.
mortem: qui praeferret mortem servituti; Phil. XII, 2.
salutem: me ... salutem provinciarum ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. cum Q. Metellus ... precibus tuis salutem ... meam praetulisset; dom. 7.
taedas: quas (taedas) sibi cum ipsa (Ceres) praeferret; Verr. IV, 106.
virtutem: hominun ignobilium virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51.
voluntatem: me ... vestram voluntatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71.

praeficio, vorsetzen, die Aufsicht, Führung übertragen: I. alqm: (is) quem ipse praefecisset; Verr. V, 60. ut .. vobis deliberatio difficilis esset, quemnam .. tantis rebus ... praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27. bello gerendo M. Catonem praefecisti; dom. 20. qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae ... praefici; ib. 21. ubi te isti rei populus Romanus praefecerat? ib. 127. nisi eum populus Romanus nominatim praefecisset; ib. 136. quod ... senatus .. ei .. rei M. Scaurum praefecit; har. resp. 43. sin .. emimus ... quem pecori praeficeremus; Planc. 62. si quemquam alium provinciae praefecisset; Ligar. 2. ei, quem Asiae praefeceras, in nulla re defuit; Deiot. 24.
fratrem: Caesar ... in eo .. exercitu ipsius tribuni plebis ... fratrem praefecerat; Sest. 41.
hominem: quantam (multitudinem) iterum .. in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69. seditiosos homines rei publicae praeficiebant; Flacc. 16.
imperatorem: restat ut de imperatore ... tantis rebus praeficiendo dicendum esse videatur; imp. Pomp. 27. cum ei (bello) imperatorem praeficere possitis; ib. 49.
virum: summum virum ... praefecimus; dom. 24. hic vir ... rei frumentariae praeficiendus non fuit? dom. 25.
II. mit doppeltem Accusativ: quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint ... aliquem procuratorem praeficere; Verr. II, 144. (me) quem tuis comitiis praerogativae primum custodem praefeceras; sen. 17. cui populo duces Lentidios ... praefeceras; dom. 89.

praefinio, vorherbestimmen, festsetzen: alqd: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr.

V, 174. quod superiore parte legis praefinitum fuit; leg. agr. I, 10.
census: „census praefiniebatur"; Phil. I, 20.
diem: quae dies in lege praefinita est; Sex. Rosc. 130. exiguam diem praefinire (te memini) operi; Verr. III, 16. praefinit .. successori diem; prov. cons. 36.

praegestio, sich freuen: praegestit animus iam videre .. lautos iuvenis; Cael. 67.

praegnans, schwanger: uxor: uxorem suam interrogavit, essetne praegnans; Cluent. 33. uxorem abduxit ab Amynta praegnantem; Flacc. 72.

praegredior, vorangehen: vobis ... ponite ante oculos ... latera tegentis alios, alios praegredientis amicos; Phil. XIII, 4.

praegustator, Vorkoster: praegustatori libidinum tuarum, ... Sex. Clodio, ... omne frumentum ... tradidisti; dom. 25.

praeiudicium, Vorentscheidung: I. est: qui statueret ... de isto praeiudicium futurum; Verr. III, 153.
II. 1. comparo: cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.
facio: s. **facio,** III. praeiudicium (7 St.) B. II, S. 307, b.
vereor: nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; Verr. III, 153.
2. valeo pro: si existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60.
III. condemnari: cum duobus proximis praeiudiciis condemnatus esset; Cluent. 80.
damnari: cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59.
iugulari: cum Oppianicum ... duobus iugulatum praeiudiciis videret; Cluent. 68.

praeiudico, voraus entscheiden: I. de quo modo ... de hoc (homine) ipse ... praeiudicarit; Verr. III, 153. ut per illum ... de hoc praeiudicaretur; Cluent. 172.
II. alqd: ut ne quid huc praeiudicati adferatis; Cluent. 6. nihil de illo ... esse praeiudicatum; ib. 124.
rem: re semel atque iterum praeiudicata; Cluent. 49. quasi praeiudicata res ad has causas deferri solet; Rab. Post. 32.

praemandata, Steckbriefe: idem postea praemandatis requisitus; Planc. 31.

praemeditor, voraus bedenken: est .. sapientis, quicquid homini accidere possit, id praemeditari ferundum modice esse, si evenerit; Phil. XI, 7.

praemitto, vorausschicken: alqm: esse praemissos qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur armati; Catil. I, 24. quem (Q. Metellum) ... in agrum Gallicum .. praemisi; ib. II, 26. praemisso Marso nescio quo Octavo; Phil. XI, 4.
aquilam: a quo .. aquilam illam argenteam ... sciam esse praemissam; Catil. I, 24. cum aquilam illam ... scirem esse praemissam; ib. II, 13.

praemium, Preis, Belohnung, Auszeichnung: I. absolut: 1. est: quod .. esset praemium dignitatis? Flacc. 1. quod praemii solet esse in indicio; Sulla 51. cum mihi summa ... praemia ... fore putabas; dom. 113. praemia .. ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est; Balb. 6. accusatori maiores nostri maiora praemia quam bellatori esse voluerunt? ib. 54. quod ... eius modi praemium ... neque senatori neque bono cuiquam nimis iucundum esse posset; ib. quo in genere iudicum praemia rata essent; ib. quod .. praemium satis magnum est tam benevolis ... servis? Milo 58. ut ... eorum ... praemia curae nobis fore hodierno die spondeamus; Phil. III, 7.
2. sum: ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; Milo 97.
II. nach Verben: 1. Accusativ: adipiscor: s. I, 1. Balb. 6.
adsequor: quod (praemium) nemo adsequi posset nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54.
communico: vobiscum Africanus ... praemia laudis communicavit; Verr. V, 125.
consequor: quae (praemia) erant pro scelere atque eversione patriae consecuti; prov. cons. 13.
constituo: placet ... praemia constituere eis; Phil. V, 4. quae praemia senatus militibus ante constituit; ib. XIV, 38.
contemno: tu ... praemia periculorum ... contemnere debuisti; Piso 63.
debeo: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri deberi praemium statuit; Verr. II, 116.
decerno: qui ... indici praemium decrevit; Catil. IV, 10.
defero, denego: quod (praemium) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset, huic denegaret? Flacc. 1.
do: s. **do,** III. praemium (7 St.) B. II, S. 146, b.
expono: eximio praemio sceleris exposito; Quinct. 74.
extorqueo: eis ipsis praemiis extortis; prov. cons. 13.
habeo: habeat hoc praemii tua indignitas; Vatin. 11.
impono: quod ceteris (provinciis) .. impositum vectigal est certum, ... ut Hispanis et plerisque Poenorum, quasi victoriae praemium ac poena belli; Verr. III, 12.
mereo: esse .. illis meritum praemium persolutum; Milo 58.
persolvo: s. **persolvo** praemium (5 St.) S. 611, a.
peto: dubitaret id fateri, ex quo etiam praemia laudis essent petenda? Milo 81.
pono: quid .. habuit (Cupido) argumenti aut rationis res quam ob rem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? Verr. II, 115.
postulo: praemium postularem; Rabir. 31. nullum .. a vobis praemium virtutis ... postulo; Catil. III, 26. si nullum aliud mihi praemium ... postularem; Sulla 26. eis etiam praemia postulat; Phil. VIII, 25.
praetermitto: meis omnibus .. praemiis praetermissis; dom. 145.
promitto: his praemia sunt promissa, illis persoluta; Phil. XI, 39.
promulgo: promulgarisne ... Vettio praemia amplissima? Vatin. 26.
propono: summa recte factis maiores nostri praemia ... proposita esse voluerunt; Cluent. 154. nullo praemio proposito; Sest. 86. propositis praemiis; Balb. 22. nullo proposito praemio; ib. 26. nullis praemiis propositis; ib. quibus Latinis hominibus erat propositum ... praemium civitatis; ib. 54.
sequor: fortis ... viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.
solvo: utinam ... [civibus] omnibus solvere

nobis praemia liceret! Phil. XIV, 30. uti ... ea (praemia) solvantur eorum ... parentibus; ib. 38.
spero: sperabit a latronum gregibus .. praemia; Phil. XII, 26.
spondeo: quibus ... honores et praemia spopondistis; Phil. V, 28.
tollo: sublatis virtutis praemiis; Balb. 26.
tribuo: ei .. praemia .. liberaliter tribuit; Verr. I, 38. ei praemium tribui; Arch. 25. si ... praemii tribuendi potestatem nullam haberemus; Balb. 38. neque Camertium foedere esse exceptum quo minus eorum civibus a populo Romano praemia virtutis tribuerentur; ib. 47. quae praemia militibus promisimus nos re publica recuperata tributuros; Phil. XIV, 35.
vendo: quod praemium non ... universis provinciis vendidit (hic)? Phil. III, 10.
2. **Genetiv:** sum: qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.
3. **Dativ:** addico, propono: quam (vitam suam) maximis praemiis propositam et paene addictam sciebat; Milo 56.
4. **mit Präpositionen:** accurro ad: illum cupide ad praetorem quasi ad ... praemium accucurrisse; Verr. V, 7.
cogito de: nemo erit tam iniustus ... quin potius de praemiis meis quam de poena cogitandum putet; Flacc. 97. quem qui tum interemisset, ... de praemiis (eius) cogitaretur; Milo 39.
refero de: decrevistis ut .. de praemiis militum ... primo quoque tempore referretur; Phil. V, 4. constituistis ut haec ad vos ... referrentur ... de ... praemiis bene de re publica meritorum; ib. 28. uti C. Pansa A. Hirtius ... de eius .. praemio ... ad senatum referant; ib. VIII, 33.
sum in: cur in tantis praemiis eloquentiae ... tam sint pauci; Cael. 46.
venio ad: se ad praemia legis venire; Cluent. 98.
III. **nach Adjectiven:** 1. expers: ut omnium praemiorum .. nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.
2. dignus: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo .. praemio dignam; Arch. 25. ceteris praemiis digni sunt, qui suo ... periculo nostram rem publicam defendunt; Balb. 51. dixit ... omnibus praemiis dignissimos fuisse, qui domini caput defendissent; Milo 58. ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos (eos esse); Phil. II, 32. si quis eorum ... fecerit quod .. praemio .. dignum esse videatur; ib. VIII, 33.
IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** communio: ut quaeque (civitas) nobiscum maxime societate ... est coniuncta, ita mihi maxime communione .. praemiorum .. contineri videtur; Balb. 29.
nomen: cogit Scandilium Apronio ... HS $\overline{V}$ ... praemii nomine dare; Verr. III, 140.
pactiones: alter consul ... pactionibus se suorum praemiorum obligarat; sen. 32.
pericula: talis (Cornelii est) ... spes pro periculis praemiorum; Balb. 6.
promissio: quae (cupiditas) suscepta est ... *promissione praemiorum*; Scaur. 38.
ratio: si esset habenda ratio praemiorum; Milo 97.
societas: si ... nullam .. societatem neque sceleris neque praemii cum homine ullo coieras; Sex. Rosc. 96.
spes: ut ad cumulum spe maiorum praemiorum ipsius Staieni sententia septima decima accederet; Cluent. 74. quis .. esset, ... qui foederatis ... spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49. multorum .. spe .. praemiorum .. ducuntur; Scaur. 36.
quae (cupiditas) suscepta est spe ... praemiorum; ib. 38. qui spe amplissimorum praemiorum ad rem publicam adducti metu crudelissimorum suppliciorum carere non possumus; Milo 5. ut ... fortissimis militibus spes ostendatur praemiorum; Phil. III, 14.
2. **mit Präposition:** iter ad: ne saeptum sit eis iter perpetuo ad hoc amplissimum praemium civitatis; Balb. 42.
V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adduci: qui alterum ... nullo praemio adducti in iudicium ... vocant; Verr. III, 1.
adficere: is ... indices hesterno die maximis praemiis adfecit; Catil. IV, 10. qui si ... minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7. quae est ista societas, ... ut ... (is) nulla condicione huius civitatis praemiis adfici possit? ib. 23. qui erant adfecti praemiis nominatim; Piso 90. si ... quaeris, .. cur parum amplis adfecerit (servos) praemiis; Milo 57. populi grati est praemiis adficere bene meritos de re publica civis; ib. 82.
adsequi: quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio; Balb. 57.
astringere: una atque altera aestas ... vel poena vel praemiis ... potest totam Galliam sempiternis vinculis astringere; prov. cons. 34.
compensare: qui Gallicorum bellorum pericula populi Romani copiis atque praemiis || populi Romani copiisque remis || compensarunt; Font. 13.
consequi: qui legum praemiis praetoriam sententiam ... consequuntur; Balb. 57.
corrumpi: (qui) avi servum corruptum praemiis ad accusandum dominum impulerit; Deiot. 2.
devincire: suos praemiis devinxerat; Phil. II, 116.
donare: quam ob causam a Chrysogono tantis praemiis donabantur? Sex. Rosc. 108. hunc .. Tarentini ... civitate ceterisque praemiis donarunt; Arch. 5.
elicere: si ad eam (maiestatem) retinendam Gaditanos praemiis elicere non possumus; Balb. 37.
excitare: nunc est una vox ... praemiis excitata; Scaur. 41. ea ... magnis excitantur || excitata sunt || praemiis; Rab. Post. 42.
excludi: in socios ... contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.
exstingui: qui me ... praemiis .. nefariae pactionis ... oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3.
facere: cur ... tantis praemiis ceteri rei facti non sunt? Cluent. 115. nullis praemiis ... id eum umquam esse facturum; Sest. 89.
invitare: ipse ... praemiis etiam invitabat; Ligar. 12.
necari: quae (mater) ab sese postea ... maiore praemio ... necaretur; Cluent. 45.
opprimi: quorum mens fuerit oppressa praemio; Piso 30. s. exstingui.
permovere: sic adulescens ... tenuis praemio, stultos errore permovit; Flacc. 15.
pervenire: populum .. Syracusanum in maximam invidiam sua infamia, alieno praemio pervenisse; Verr. II, 45.
terrere: iste ... terret .. nos ... tribus praediis, hoc est praemiis sceleris, ornatus; Sex. Rosc. 117.
vendere: cui ... totam rem publicam provinciae praemio vendidisti; Piso 15.
2. **Präpositionen:** de: ut ... de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.
ex: ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; Milo 97.

ob: „prodiderat classem? quod ob praemium"? Verr. V, 110.
pro: quas (Syriam et Macedoniam) ... pestiferi illi consules pro perversae rei publicae praemiis occupaverunt; prov. cons. 3.
sine: hunc abs te sine praemio discedere noluisti; Verr. III, 141.

praemoneo, warnen: me ut magno opere caverem praemonebant; Verr. a. pr. 23.

praemonstro, vorher anzeigen: quis est ... tam impius qui hoc tam novo ... motu non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare ... fateatur? har. resp. 20.

praemunio, vorbauen: quae ex accusatorum oratione praemuniri iam ... intellegebam; Cael. 19.

praenomen, Vorname: omnes .. tantam habent similitudinem inter se, ut in eorum praenominibus errem; Phil. XIII, 28.

praenuntia, Vorherverkündigerin: non placet mihi inquisitio candidati, praenuntia repulsae; Muren. 44.

praeparo, vorbereiten: cum ... ea quae videntur instare praeparet; Sex. Rosc. 22.

praepono, vorsetzen, die Aufsicht, Führung übertragen, vorziehen: I. alqm: me omnibus patronis esse praepositum; div. Caec. 16. qui a suis civitatibus illis navibus praepositi fuerant; Verr. V, 101. quod ... unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedonum praeponeretis; imp. Pomp. 63. ut nobilissimis hominibus longe praeponerer; leg. agr. II, 7. ut eum omnibus ... bellis ... praeponeretis; ib. 23. labori et negotio praeponi (Pompeium); ib. 46. cum ... Cethegus caedi praeponeretur; Sulla. 53. nec .. illorum quisquam ... esset P. Sestio ... praeponendus; Sest. 83. eis (cohortibus) praeposuit quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum (suorum); prov. cons. 5. praeposuisse se Q. Catulo ... Cn. Manlium; Planc. 12. is .. praepositus *est* quaestioni, qui haec iuste .. disceptet; Milo 23. cum ... praepositus Africae est (Q. Ligarius); Ligar. 4.
amicitiam: ut amicitiam patriae praeponeret; Rabir. 23.
auctoritatem: cum Ser. Sulpicius ... auctoritatem senatus ... vitae suae praeposuerit; Phil. IX, 15.
consilium: ut consilium senatus rei publicae praeponerent sempiternum; Sest. 137.
consulem: cui (classi) consul populi Romani praepositus esset; imp. Pomp. 33.
imperatorem: imperator ab isto praepositus Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94.
libertatem: qui libertatem populi Romani unius amicitiae praeposuit; Phil. II, 27.
libertum: si tuus me libertus deiecerit, nulli tuo praepositus negotio; Caecin. 58.
quaestorem: quid quaestor aediliciis reiectis praepositus? Piso 88.
salutem: cum Ser. Sulpicius ... salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; Phil. IX, 15.
servitium: omne servitium ... alteri (scenae) praepositum (esse); har. resp. 25.
viam: quem .. tam amentem fore putatis qui non illam viam vitae ... huic planae ... praeponendam esse arbitretur? Flacc. 105.
II. mit doppeltem Accusativ: in hac causa .. neminem praeponendum mihi esse actorem putabit; div. Caec. 1. ei vos legi custodes ac vindices praeposuisse (se) dicet; Verr. V, 126. qui quo die a vobis maritimo bello praepositus est imperator; imp. Pomp. 44.

praeposterus, verkehrt: alqs: ut erat semper praeposterus atque perversus; Cluent. 71.
alqd: quid tam [perversum] praeposterum dici aut excogitari potest? Rab. Post. 37.
gratulatio: o praeposteram gratulationem! Sulla. 91.
imperator: ea ... noster hic praeposterus imperator ... ad sempiternum dedecus sui generis ... indicia constituit; Piso 92.
verba: omnium sermone celebratum (est), quem ad modum iste praeposteris verbis ... omnia ... pronuntiarit; dom. 140.

praepotens, sehr mächtig: Karthago: cum praepotens terra marique Karthago ... huic imperio immineret; Balb. 34.
viri: quam .. vos .. eius in novo genere bonitatem inusitatam ... praepotentibus viris ... complecti et augere debetis; Rab. Post. 44.

praeripio, entreißen, entziehen, vorwegnehmen: beneficium: ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse videamur; Phil. XIV, 5.
causam: ut mihi causam praeripere conemini? div. Caec. 50.
honorem: quod alteri illum honorem conlega, alteri mors praeripuit; Piso 62.
laudem: ne istius quidem laudis ita sim cupidus, ut aliis eam praereptam velim; Sex. Rosc. 2. cui me praeripere desponsam iam ... laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.
reum: huic ego ... viro numquam ... praeripiam eum .. reum; har. resp. 7.

praerogativus, zuerst stimmend: A. centuria: una centuria praerogativa tantum habet auctoritatis? Planc. 49.
comitia, pars: cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint praerogativa; Planc. 49.
B, I. do: dedit ... praerogativam suae voluntatis eius modi, ut pro praerogativis eam reddidisse videatur; Verr. a. pr. 26.
II. custos: quem tuis comitiis praerogativae primum custodem praefeceras; sen. 17.
omen: ut adhuc semper omen valuerit praerogativae; Muren. 38.
sortitio: ecce Dolabellae comitiorum dies: sortitio praerogativae; quiescit; Phil. II, 82.
tabula: cui primam comitiis tuis dederas tabulam praerogativae; Piso 11.

praeruptus, abschüssig, schroff: audacia: nisi praerupta || prorupta || audacia (proferatur); Sex. Rosc. 68.
saxa: qui ... praerupta saxa tenuisse dicuntur; Verr. V, 145.

praes, Bürge, Vermögen des Bürgen: I, 1. accipio: praedibus acceptis; Verr. I, 150.
do: nec praedes dati; Rab. Post. 8. si praedes dedisset Gabinius; ib. 37.
reperio: ne in praedae quidem societate ... praedem ... reperire potuisti; dom. 48.
vendo: ubi illa consuetudo in .. praedibus .. vendundis? Verr. I, 142. ne L. Plancus praedes tuos venderet; Phil. II, 78.
2. accipio pro: pro praede litis vindiciarum cum satis accepisset; Verr. I, 115.

mitto ad: ad praedes tuos milites misit; Phil. II, 73.

III. caveri: praedibus et praediis populo cautum est; Verr. I, 142. erat ... populo cautum praedibus et praediis; ib. 143.

praescribo, vorschreiben, verordnen, erinnern: iura, mores: ut maiorum iura moresque praescribunt; Font. 46.

II, 1. indir. Frage: praescriptum tibi cum esset ... quem ad modum iudices inter Siculos dares; Verr. II, 40. si .. mihi praescribat quem ad modum meum ius persequar; Caecin. 8. quibus .. praescribis quanto illis probro futurum sit, si te defenderint; Vatin. 5.

2. accus. c. inf: qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28.

3. ne: tibi iam inde praescribo, ne tuas sordis cum clarissimorum virorum splendore permisceas; Vatin. 13.

4. ut: ut ... Mamertinis in ipso foedere ... praescriptum sit, UT NAVEM DARE NECESSE SIT; Verr. V, 50. ne hoc omnibus ... praescribatis, ut confligendum sibi et armis decertandum putent; Caecin. 46. ita sibi ab his ... esse praescriptum, ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; Catil. III, 9. praescribere .. se arbitrabatur, ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur; dom. 131. cum ... Autronio ut occuparet Etruriam praescriberetur; Sulla 53. sin hoc ... etiam beluis natura ipsa praescripsit, ut omnem semper vim ... a vita sua propulsarent; Milo 30.

III. alqd: si hoc iudici praescriptum lege aut officio putatis; Font. 22. hoc praescribetur; Caecin. 76. facile intellexi .. et quid de me indicaretis et quid aliis praescriberetis; imp. Pomp. 2. qui ... plura etiam effundet quam tu ei domi ante praescripseris; Flacc. 23. id quod vis nominis ipsa praescribit; Piso 23. f. II, 4. Caecin. 96. Milo 30.

auctoritatem, disciplinam: ut eius oratio ... videretur ... iuventuti rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praescribere; Sest. 14.

poenam: quae (poena) ne in ipsa quidem rogatione praescripta est; dom. 83.

praescriptio, Ueberschrift, Bestimmung, Beschränkung: I. teneo: dum modo illa in hoc genere praescriptio ... teneatur; Cael. 42.

II. in: a quibus ei locus primus ... in praescriptione legis concessus est; leg. agr. II, 22. quamquam in hac praescriptione semihorae patroni mihi partis reliquisti; Rabir. 6.

praescriptum, Vorschrift: omnia legum ... praescripto fieri videbitis; Cluent. 147.

praesens, gegenwärtig, anwesend, persönlich, augenblicklich, wirksam, kräftig, offenbar, entschlossen: A. bei Substantiven: alqs: qui praesente eo gestum agere conarentur; Quinct. 77. quo praesente (stipulatus es)? Qu. Rosc. 13. qui (M. Annius) se praesente civem Romanum securi percussum esse dixit; Verr. I, 14. putabant absentis damnationem ... multo invidiosiorem fore quam si praesens damnatus esset; ib. II, 42. si praesens Sthenius reus esset factus; ib. 99. ne ... Herodoto praesenti honos adimeretur; ib. 128. litteras sit se misisse et *praesentem* confirmasse; ib. III, 124. „NISI PRAESENS CONFIRMASSEM"; ib. 126. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur praesens; ib. 135. ipso praesente; ib. 144. abesse a domo paulisper maluit quam praesens illud ... argentum amittere; ib. IV, 39. omnibus praesentibus; ib. 56. immo vero ipse praesens; ib. 92. hunc praesentem eis adfecit honoribus; Font. 14. quoniam ... me similis ratio pudoris a praesentis (eius) laude tardaret; Caecin. 77. ipso praesente; ib. 77. hunc ... praesentem vident tanta temperantia; imp. Pomp. 13. cuius praesentis nefarium ... voltum intuebantur; Cluent. 29. se praesente; ib. 53. eos, quos praesentis videtis; ib. 195. vellem praesentem possem P. Helvidium Rufum ... nominare! ib. 198. praesentem (Cn. Pompeium) .. profiteri iubet; leg. agr. II, 24. me praesente; ib. III, 1. qui omnes praesentes erant; Catil. III, 14. praesente L. Lucullo; Muren. 20. quem vos praesentes constantissimum senatorem ... iudicavistis; Flacc. 8. qui Cn. Pompeium, qui praesentem ... fallebant; ib. 20. cum ipsius praesentis nomine tuta omnia ... esse poterant; ib. 29. ut ... civitates ... Laelio praesenti ... nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; ib. 36. plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; ib. 93. pro me praesente senatus (vestem mutavit); Quir. 8. hoc timebam ... ut possem praesens sustinere? dom. 56. me praesente; ib. 57. mihi praesenti si multa inrogaretur; ib. 58. si ego praesens fuissem; ib. cum absens rem publicam non minus magnis periculis quam ... praesens liberassem; Sest. 73. non quo ... hunc laudis fructum praesenti (Miloni) libenter impertiam; ib. 87. nemini umquam praesenti [Tusculani] maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris .. defixit; prov. cons. 8. donatum (civitate) esse L. Cornelium praesens Pompeius dicit; Balb. 19. testantur ... hunc praesentem Cn. Pompeium; ib. 40. consolabor .. hos praesentis; ib. 44. me .. praesentem ... defenderant; Piso 25. qui neque scribere ad senatum a te bene rem publicam esse gestam neque praesens dicere ausus es; ib. 97. feci ut postea cotidie praesentem me viderent; Planc. 66. me ... praesentem tibi gratias relaturum; ib. 101. te, .. quem praesentem intuemur; Marcell. 10. tantum te admonebo ... praesentibus his omnibus te daturum; Ligar. 38. quod cum praesens Deiotarus regio ... more fecisset; Deiot. 19. compellarat hospitem praesens; Phil. II, 94. a quo viro nec praesens nec absens rex Deiotarus quisquam aequi boni impetravit; ib. qui ne Apollinaris quidem ludos ... praesens fecit; ib. X, 7. qui ... absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; ib. me praesente; ib. XII, 27. eos .. praesentis ... sprevit; ib. XIII, 21. praesens tibi et ipse et ille ... pugio respondebit; ib. 33.

alqd: illud .. nonne ita praesens est? Catil. III, 21.

adversarius: si vicissem praesentem adversarium; sen. 33.

animus: ex quibus (servis) qui animo fideli in dominum et praesenti fuerunt; Milo 29.

aspectus: si praesens valuit aspectus; Balb. 49.

auctor: actio est in auctorem praesentem his verbis; Caecin. 54.

auxilium: multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius (Cereris) oblatum est; Verr. IV, 107.

caritas: erat ... praesens caritas; dom. 12.

certamen, contentio: quoniam adhuc praesens certamen contentionemque fugerunt; leg. agr. III, 1.

copiae: cum praesentibus copiis perditorum ... oppressam civitatem teneres; dom. 131.

defensio: necesse est meam causam praeteriti

temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; Sest. 31.
di: deos .. immortalis ... clarissimo imperio ... praesentis auxilium esse laturos; Catil. II, 19. qui (di) ... hic praesentes ... urbis tecta defendunt; ib. 29. ita praesentes (di) ... opem ... nobis tulerunt; ib. III, 18.
dignitas: ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.
dominus: nec sciente nec praesente domino; Milo 29.
equites: cum me ... frequentia ... equitum Romanorum praesentium ... magno opere commosset; har. resp. 1.
exitium: quod .. facinus nec in hominem imprudentem caderet propter metum praesentis exitii, nec in facinorosum; Deiot. 16.
filius: te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.
fluctus: me ... praesentis fluctus tempestatemque fugisse; Sest. 73.
frater: nec ... sum ille ferreus, qui fratris ... praesentis maerore non movear; Catil. IV, 3.
fraus: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.
fructus: praesentis fructus neglegamus; Sest. 143.
homines: adsunt homines ... nobilissimi, praesentes vos orant atque obsecrant; div. Caec. 14. homines honestissimos ... hunc praesentis laudare voluerunt; Cluent. 197.
hostis: quem praesentem hostem rei publicae cognosset; prov. cons. 14.
improbus: quis non .. intellegeret, in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam in bonorum absentium patrocinio? Verr. IV, 89.
incendium: quod senatus decreverat ad illud invidiae praesens incendium restinguendum; Cluent. 137.
insania: quod est praesentis insaniae; dom. 106.
lucrum: ut intellegatis ab isto prae lucro praedaque praesenti nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; Verr. III, 128. qui tantum praesens lucrum ... contempserit; ib. 150.
maestitia: quid parentes sentiant ... patris .. haec praesens maestitia ... declarat; Cael. 4.
maleficium: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares? Quinct. 83.
mater: praesente matre sua; Cluent. 33.
metus: in praesenti metu mortis ... dubium vobis fuit? Caecin. 31.
ministri: in eius .. facinorum .. ministros .. praesentis ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.
mors: ei ... omnes fere rei publicae poenas .. praesenti morte ... dependerunt; Sest. 140.
officium: recito ... indicem officii praesentis; Sest. 10.
pastus: qui ... vexaret urbis ... ad praesentem pastum mendicitatis suae; Phil. X, 4.
pax: ne spe praesentis pacis perpetuam pacem amittatis; Phil. VII, 25.
pecunia: PECUNIA PRAESENS SOLVETUR; Verr. I, 146. eam (pecuniam) praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34. nunc praesens, certa pecunia numerata quaeritur; leg. agr. I, 2.
periculum: res erat ... in praesenti ... periculo; dom. 11. si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam; Phil. X, 20.
pestis: a quo tibi praesentem pestem vides comparatam; Phil. XIII, 25.
populus: praesente populo Romano; Fr. B. VIII, 12.
praeda: nisi hanc rationem ... praesens illa praeda superaret; Verr. III, 52. s. lucrum; Verr. III, 138.
praetor: ut ... neque aratori praetor per litteras supplicaret neque eum praesens oraret; Verr. III, 125. praesentibus (praetoribus) inserviunt; Flacc. 87.
preces: ei meas praesentis preces non putas profuisse? Planc. 26.
res: quo die in rem praesentem veniretur; Caecin. 20.
socii: in eius socios facinorum ... praesentis ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.
superstites: SUIS UTRISQUE SUPERSTITIBUS PRAESENTIBUS ISTAM VIAM DICO; Muren. 26.
supplicium: cum .. a praesenti supplicio tuo continuit populus Romanus se; Verr. V, 74.
tempestas: s. fluctus.
tempus: video ... quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impendeat; Catil. I, 22. ut ... omnem ... salutem praesentium (temporum) ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3. non patiar .. te ... hanc ... nobis in praesens tempus legem condicionemque *; ib. 5 (§. 20). neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri quam praesentibus rei publicae temporibus; Balb. 61.
testes: quibus (testibus) nos praesentibus denuntiavimus; Verr. II, 12.
vir: viris optimis tuis familiaribus praesentibus dic Flavium cum Fannio de Panurgo decidisse; Qu. Rosc. 49. cum sororis suae ... virum praesentem ... vita privandum esse dixit; Catil. IV, 13. adest praesens vir singulari virtute ... praeditus, M. Bibulus; dom. 39.
ultores: tribunicii .. sanguinis ultores esse praesentis; sen. 38.
B. allein: I. sequuntur: quem praesentes non sunt secuti; Phil. I, 10.
II. secundum: ut ... utatur instituto suo nec cogat ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; Verr. II, 41.
C. Lücke: qui .. † quod praesens esset; Verr. II, 54.

praesentia, Gegenwart: I. video: videbant .. sapientissimi homines ... praesentiam animi; Milo 62.
vito: dubitas ... eorum aspectum praesentiamque vitare? Catil. I, 17.
II. in: neque in praesentia Timarchidi quid responderet habuit; Verr. II, 69. providere debent ... quid oneris in praesentia tollant; ib. III, 1. pecuniam sibi esse in nominibus, numeratam in praesentia non habere; ib. V, 17. iste homo ... testis relinquetur? „in praesentia ... quoniam ita necesse est“; ib. 105. Caecina ... in possessionem in praesentia non restituetur; Caecin. 75. tibi si in praesentia non potuero (satis facere); Cluent. 10. id (oppidum) .. in praesentia .. non domesticis copiis esse tutum; ib. 195.

praesentio, vorher empfinden, ahnen: I. animus: quod optimi ... cuiusque animus ita praesentit in posterum; Rabir. 29.
II. alqd: si nihil animus praesentiret in posterum; Arch. 29.

praesepe, verrufenes Haus: audis in praesepibus; Piso 42.

praesertim, zumal, besonders: I. allein: patres familias, ... praesertim homines illius ordinis, ... nonne optatissimum sibi putant esse? Sex. Rosc. 43. quaero, is homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... absens praesertim conficere potuerit; ib. 76. qui (Q. Caecilius) praesertim quaestor in sua provincia fuisset; div. Caec. 4. (illa) sine quibus causa sustineri, praesertim tanta, nullo modo potest; ib. 35. quid est ... iudicium corrumpere, si hoc non est? testis, praesertim [Siculos] timidos homines, ... auctoritate deterrere? Verr. a. pr. 28. tutores pecuniam praetori si ... dedissent, grandem praesertim; ib. I, 106. se non opimum praeda, praesertim a pupillo, discedere; ib. 132. putabant absentis damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; ib. II, 42. vos id statuere in gravissima causa, praesertim aliorum auctoritate iam confirmatum, dubitabitis? ib. 109. ut .. istius nequitiam, qui illum secum hubuerit, eo praesertim numero ac loco, ... cognoscatis; ib. 134. qui praesertim plus etiam ... oneris ac muneris suscipere debeam; ib. III, 7. populus Romanus habeat (istam pecuniam), in tantis praesertim aerarii angustiis; ib. 182. quae (res) ... acerbum dolorem commovent, mulierculis praesertim; ib. IV, 47. audite ... singularem eius ... amentiam, in eis praesertim sacris polluendis; ib. 99. ex qua pulchritudine) praesertim periculi nihil ostenderetur; ib. 120. praesertim quam (urbem) conservare voluisset; ib. ut tot viros primarios velim, praesertim ex iudicum numero, ... esse ... mendacio meo conscios; ib. 124. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas, falsas praesertim, ... proferre; Tull. 3. ecquis umquam reus, praesertim in hac vitae ratione versatus, ... sic accusatus est? Font. 37. nihil est in re praesertim aperta ac simplici quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5. ut Romae vixerint ... longum est dicere mihi, praesertim ad alia properanti; Cluent. 36. illo iudicio reum condemnari, praesertim ab isdem iudicibus; ib. 62. licet ... impune, hoc praesertim in loco, confiteri; ib. 79. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia, conflata praesertim invidia; ib. 95. ut aliquando in otio possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem, praesertim, qui otii ... patronum me ... professus sim; ib. III, 4. quem ad modum .. illis (mulierculis) carere poterunt, his praesertim iam noctibus? Catil. II, 23. id non divinitus esse factum putatis? praesertim qui nos non pugnando, sed tacendo superare potuerint; ib. III, 22. petitorem ego, praesertim consulatus, magna spe ... in forum ... deduci volo; Muren. 44. quibus possis hominem e civitate, praesertim non inopem neque infirmum, exturbare; ib. 45. num ... est .. mirandum ... in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium, praesertim talis viri nomine rogatos? ib. 69. opifices ... quid est negotii concitare, in eum praesertim, qui nuper summo cum imperio fuerit? Flacc. 18. praesertim qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6. qui praesertim usque eo de suis rebus scribi cuperet; Arch. 26. qui me duo sceleratissimi ... latrones ... deseruerunt, in causa praesertim publica; sen. 10. praeda praesertim populari ... oblata; dom. 47. in me ... damnati poena esse potuit, ea praesertim? ib. 83. non mirum est, praesertim in furore animi et caecitate, multa illum ... fefellisse; ib. 129. non potuit ullo modo ... non in agendo ruere ac saepe peccare, praesertim illo pontifice; ib. 141. huic ego ... viro numquam ... praeripiam eum praesertim reum; har. resp. 7. inimici oratio, vana praesertim, ... me movit? Sest. 40. cui .. erat dubium quin ille sanguis tribunicius, nullo praesertim publico consilio profusus, consules ultores ... esset habiturus? ib. 43. non mihi absenti decrevisse amicos, in ea praesertim fortuna; ib. 69. quamquam dolor animi ... fortissimum virum hortabatur, vi vim oblatam, praesertim saepius, ut frangeret; ib. 88. perfacile est isti loco respondere, mihi praesertim; Cael. 24. quo (animo) fuit in civis Romanos, eius ordinis praesertim; prov. cons. 10. quam ego plagam etsi non contemno, ... praesertim monitus a sapientissimo consule; ib. 39. neque .. hoc mea natura fert nec municipii, praesertim de me optime meriti, dignitas patitur; Piso fr. 3. neque .. multum interest, praesertim in consule, utrum ipse perniciosis legibus ... rem publicam vexet an alios vexare patiatur; ib. 10. mihi ... in tanto omnium mortalium odio, iusto praesertim et debito, quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; ib. 33. quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui nullas ad senatum litteras miserit? tantam vero provinciam, Macedoniam praesertim; ib. 38. non .. contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum hominem atque eruditum; ib. 68. futuros aliquos qui abiectum hoc cadaver consularibus spoliis nudare non nolint, praesertim tam adflicto, tam inopi, tam infirmo, tam enervato reo; ib. 82. comitiis, praesertim aediliciis, studium esse populi; Planc. 10. eam tribum profecto, severissimorum praesertim hominum et gravissimorum, edere debuisti; ib. 38. numquam ... nobilitas, integra praesertim atque innocens, a populo Romano supplex repudiata est; ib. 50. qui si erat divisor, praesertim eius, quem tu habebas reum; ib. 55. neque fuisse qui id nobis narraret, praesertim mortuo Congo; ib. 58. profecto, praesertim tam bona in causa, numquam ... id mihi ipsi auxilium meum defuisset; ib. 87. cum tempestate pugnem periculose potius quam illi (navi) salute praesertim proposita obtemperem et paream? ib. 94. nolite ... inimicis meis, eis praesertim, quos ego pro vestra salute suscepi, dare laetitiam gloriantibus vos iam oblitos mei salutis eius ... hostis exstitisse; ib. 103. id fratri ... non concedendum putem, praesertim qui quid amor fraternus valeat paene praeter ceteros sentiam? Scaur. 35. in istis omnibus rebus, praesertim apud homines barbaros, opinio plus valet saepe quam res ipsa; ib. 36. omnia consulem putant posse, praesertim ultro pollicentem; ib. quod fortunas suas fundatas praesertim atque optime constitutas potestati regiae .. commiserit; Rab. Post. 1. ut tantus ille vir tanti ducat hunc, [et] adflictum praesertim et absentem; ib. 41. videte .. illum .. egredientem e villa ... tarde: qui convenit, praesertim id temporis? Milo 54. cui numquam se hic profecto tradidisset, ... praesertim omnia audienti, magna metuenti, multa suspicanti, non nulla credenti; ib. 61. commemoratis praesertim offensionibus; Marcell. 3. cum aliquid clementer ... factum, in iracundia praesertim, ... audimus aut legimus; ib. 9. noli .. in conservandis bonis viris defetigari, non cupiditate praesertim aliqua ... lapsis; ib. 20. de statua quis queritur, una praesertim, cum tam multas videat? Deiot. 34. hunc .. qui Gallia prohibet, privato praesertim consilio; Phil. III, 12. nec .. secerni a fratre poterit, tanta praesertim auctoritate; ib. VI, 10. quis est civis, praesertim hoc gradu, ... tam oblitus beneficii vestri? ib. 18. ut ... reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet, se praesertim incolumi; ib. VII, 2. cui ..

pax, praesertim civilis, ... fuit optabilis; ib. 7. turpe est summo consilio orbis terrae, praesertim in re tam perspicua, consilium intellegi defuisse; ib. 19. quid censetis, cum iter ingressus ero, longum praesertim, nullasne insidias extimescendas? ib. XII, 22. nihil agis ... de Lepido praesertim; ib. XIII, 43. proposito praesertim exemplo Dolabellae; ib. 47. aequum est .. militum, talium praesertim, honorem coniungi; ib. XIV, 29.

II. **Verbindungen:** cum: videam; Catil. III, 28. f. **cum,** I, b. praesertim (97 St.) B. I, S. 739, b.

si: praesertim si ... custodes amicorum eum sectabuntur; Verr. III, 162. non est periculum ne quis umquam incidat in eius modi consules, praesertim si erit eis id, quod debetur, persolutum; Sest. 52.

praeses, Beschützer, Vorsteher: I. sum: quem (Mercurium) ... P. Africanus ... illorum ... praesidem voluit esse; Verr. V, 185. quem (tribunum plebis) maiores praesidem || quos praesides || libertatis .. esse voluerunt; leg. agr. II, 15.

II. conloco: senatum rei publicae .. praesidem ... conlocaverunt; Sest. 137.

pello, video: di immortales suorum templorum ... praesidem sceleratissime pulsum cum viderent, ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; dom. 141.

III. aedes: f. I. pello.

praesideo, schützen, beschützen, leiten: alqs: vobis ... huic iudicio praesidentibus; Milo 101. qui quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.

deae: quae (deae) ... cunctae .. Siciliae ... praesidetis; Verr. V, 188.

di: qui (di) huic loco temploque praesident; imp. Pomp. 70. qui (di) huic urbi praesident; Catil. IV, 3. Phil. XIII, 20. qui (di patrii) huic urbi atque huic rei publicae praesidetis; Sulla. 86.

Gallia: quae (Gallia) semper praesidet atque praesedit huic imperio; Phil. V, 37.

penates: patrii penates familiaresque, qui huic urbi et rei publicae praesidetis; dom. 144.

praesidium, Schutz, Hilfe, Hilfsmittel, Bedeckung, Besatzung, Wache, Posten: I. **absolut:** 1. **Subject:** adferunt: non illa praesidia ... non adferunt [oratori] aliquid; Milo 2.

cadunt: omnia alia ... praesidia innocentium ... ceciderunt; Flacc. 3.

deest: vobis populi Romani praesidia non desunt; Catil. IV, 18. bonorum mihi praesidium defuisse? dom. 95. „mihi umquam bonorum praesidium defuturum putarem?“ Milo 94.

discedunt: cum bonorum praesidia discesserint; Phil. VII, 18.

est: dum praesidia ulla fuerunt; Sex. Rosc. 126. quoniam in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. I, 72. contra vim tuam in patronis praesidii nihil esse? ib. IV, 89. quod erat terrestre praesidium non re, sed nomine; ib. V, 87. cui (virgini) miserae quod praesidium ... reliquum est, hoc amisso? Font. 47. in lege ... praesidii nihil fuisse; Cluent. 156. ut nullum sit ... extremis rei publicae temporibus ... praesidium salutis; Rabir. 4. ut urbi ... satis esset praesidii; Catil. II, 26. magnum .. est in bonis praesidium; ib. III, 27. cui (filio) .. satis erit praesidii; ib. IV, 23. vident quantum in te sit ... rei publicae praesidii; Muren. 82. ubi erit .. illud firmissimum praesidium pudoris? Sulla. 77. si quae (praesidia) forte sunt in me; Planc. 82. nullum est istuc ... praesidium; Phil. II, 112. ibi omne est rei publicae praesidium; ib. 113. quod .. praesidium erat salutis libertatisque vestrae; ib. IV, 4. quantum praesidii fuerit in ceteris, hinc intellegi potest; ib. XIII, 29. quamquam .. prima praesidia utiliora rei publicae sunt, tamen extrema sunt gratiora; Phil. XIII, 44.

movet: nihilne te nocturnum praesidium Palatii (movit)? Catil. I, 1.

2. **Prädicat:** sum: firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103. haec sunt praesidia || proelia || Cornelii; Balb. 6. haec mea sedes est, ... hoc praesidium stativum; Phil. XII, 24.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adimo: praesidium firmissimum adimit rei publicae; Phil. X, 9.

capio: quot praesidia ... pudoris et pudicitiae vi et audacia ceperit quid me attinet dicere? Verr. V, 34.

caveo: si praesidium (cavendum est); leg. agr. I, 20.

cerno; quae (praesidia) pro templis omnibus cernitis; Milo 2.

cogito: a quo praesidium res publica, ne cogitatum quidem, tantum haberet; Phil. XI, 20.

comparo: f. **comparo,** III. praesidium (5 St.) B. I, S. 591, a.

confero: neque ... praesidia vestra cum illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 24.

conloco: quin ... possint ... suum praesidium in capite atque cervicibus nostris || vestris possint || conlocare? leg. agr. II, 74. illa praesidia ... etsi contra vim conlocata sunt; Milo 2.

constituo: factum est uti cum summum in veteribus patronis multis tum non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. mihi ... in arce legis praesidia constituere defensionis meae non licet; Cluent. 156.

deicio: „deieci praesidium“; Phil. VIII, 6. cuius praesidium Claterna deiecit Hirtius; ib.

deligo: cuius tu praesidium in tua turpissima causa delegisti; Fr. B. VIII, 6.

denuntio: illa arma ... nobis .. praesidium denuntiant; Milo 3.

dimitto: praesidium tu rei publicae ... dimisisses? Piso 48.

dispono: sic erant disposita praesidia; Phil. V, 9.

do: di immortales nobis haec praesidia dederunt; Phil. III, 34. ille .. mihi praesidium extraordinarium dederat; ib. XI, 20.

eripio: hoc erepto praesidio; Verr. a. pr. 10.

existimo: ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

firmo: tamenne patiemini ... contra vos ... firmari praesidia? leg. agr. II, 77.

gigno: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47. quod tanta rei publicae praesidia genuerunt; Phil. XIV, 34.

habeo: f. **habeo,** III. praesidium (7 St.) B. II, S. 441, b.

imploro: qui ... princeps Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putarit; sen. 29. nihil esse quod praesidium consulum implorarem; Piso 12.

incendo: quod ... myoparonum classis, .. Siciliae praesidium, ... incensa est? Verr. III, 186.

instruo: instruite ... vestra praesidia; Catil. II, 24.

munio: si est boni consulis ... munire praesidia; Rabir. 3.

offero: di ipsi immortales praesidium improvisum ... nobis obtulerunt; Phil. XIII, 18.

oppono: si ulla in Sicilia praesidia ad illorum adventum opposita putarentur; Verr. V, 5. ut ... vitiis omnibus ... legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25. quae (praesidia) si opposita Miloni putarem; Milo 2.
oppugno: quam (fidem) qui laedit, oppugnat omnium commune praesidium; Sex. Rosc. 111.
paro: quasi .. in amicitia mea non haec praesidia ... parata semper amicis esse maluerim quam necessaria; Planc. 82. praesidia vestrae libertati paravit; Phil. X, 9.
perdo: in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. non fuit recusandum ... quin quassata res publica ... multa perderet ... praesidia stabilitatis suae; Marcell. 24.
peto: cur a me hoc praesidium petiverunt? div. Caec. 15.
polliceor: cum ille ... tibi magna praesidia ... polliceretur; Piso 84. suum .. ei praesidium pollicetur; Phil. X, 9.
pono: ut in eo firmissimum rei publicae praesidium ... poneret; Phil. X, 17.
postulo: nisi a senatu praesidium postulassent; har. resp. 36.
quaero: quo mihi ... praesidia periculis ... quaeram; imp. Pomp. 70. num obscure maiores opes, quam libertas vestra pati potest, ac maiora praesidia quaeruntur? leg. agr. II, 75. alter ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat; Phil. X, 12. non sunt ... ad omnis insidias praesidia quaerenda; ib. XII, 25.
relinquo: *magnum praesidium vobis maiores vestri reliquerunt*; Rabir. 34.
tollo: tolle hoc praesidium civibus Romanis! Verr. V, 168.
video: video Milonem, ... praesidium curiae, sordidatum et reum; Sest. 144.
2. **Dativ:** committo: se ... commisit ... publicis praesidiis; Milo 61.
confido: simulat se eorum praesidio confidere; Verr. a. pr. 15.
invideo: si illis meis praesidiis forte invides; Sulla 29.
mitto: compluris delectos adulescentis ... praesidio ... miseram; Catil. III, 5.
sum: quod si tu iudex nullo praesidio fuisse videbere contra vim ... inopiae; Quinct. 5. magno praesidio fuit Anniae .. mater; Verr. I, 153. eam (consuetudinem) ... praetoris populi Romani statuis praesidio non fuisse; ib. II, 159. hanc sibi rem praesidio sperant futuram; ib. V, 167. cui praesidio classibus vestris fuistis? imp. Pomp. 32. ut eius ... ingenium praesidio multis ... esse deberet; Muren. 56. amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82. satis declarat se ... praesidio esse (vobis); Milo 71. qui (milites veterani) ... rei publicae praesidio sunt et fuerunt; Phil. III, 38. quae (legio) praesidio consulibus ... esset; ib. V, 52. praesidio sunt (milites) specie consuli; ib. VII, 12.
3. **Ablativ:** careo: maximo saepe praesidio ... carendum nobis erit; Balb. 22.
confido: s. 2.
depello: qui .. eum civem ... omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58.
nitor: quorum ... praesidio Siculi maxime nituntur; div. Caec. 13. ego istius pecudis ... praesidio volebam niti? Piso 19.
nudo: qui mea pericula ... praesidio ... nudarunt; sen. 31. vobis ... constituendum est utrum .. amentis ... magistratus improborum ... civium praesidio nudare an etiam deorum .. religione armare malitis; dom. 2.
orbo: ea ... noster hic praeposterus imperator ... provinciae praesidio ... orbatae ad sempiternum dedecus sui generis ... indicia constituit; Piso 92.
spolio: ut ... me praesidio spoliarent senatus; dom. 55. ut ... spoliari suo praesidio ... me doleret; Cael. 59.
utor: ut servorum praesidio uteretur; Catil. III, 8.
4. **mit Präpositionen:** accedo ad: ad ea .. praesidia ... iam accedent consules summa prudentia; Phil. III, 36.
compello ad: „nondum res ipsa ad eius modi praesidia viros bonos compellebat“; Sest. 84.
concurro ad: ut omnes boni ... ad .. praesidium .. concurrerent; Muren. 52.
confugio ad: ut numquam ... ad ... praesidium .. vestrum publico consilio confugerint; Verr. II, 8.
conligo e: ut Pachyno e terrestri praesidio milites conligeret; Verr. V, 133.
conloco in: quod si ... in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9. qui ... erat a Rubrio quasi in praesidio ... conlocatus; ib. I, 67. praegestit animus iam videre ... fortis viros, ab imperatrice ... in praesidio balnearum conlocatos; Cael. 67. „armati in praesidiis multis locis conlocabuntur“; Phil. I, 25.
constituo ad: vos ... in nos iudices consedistis ... a fortuna nobis ad praesidium innocentiae constituti; Sulla 92.
deicio de: hi .. integrum consulem ... deici de urbis praesidio volunt; Muren. 79.
deminuo de: tantum se de huius praesidiis deminuturum; Sulla 2.
demoveo de: vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Muren. 82.
excito ad: meis cohortationibus omnis ... ad patriae praesidium excitatos (esse); Phil. XIV, 20.
lateo in: omnia haec nostra .. studia ... latent in ... praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.
refero de: quamquam vos nihil aliud nisi de praesidio ... rettulistis; Phil. III, 13. qui de praesidio consulum .. referatis; ib. 25.
sum in: in Sullae praesidiis fuit; Sex. Rosc. 126. ecquem militem qui ... in praesidio esset ... Mamertini dederunt? Verr. V, 51. tantum modo in praesidiis eratis; Ligar. 28. quibus in praesidiis fuerit quaere; ib. 30. ut eae provinciae ... in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; Phil. III, 38.
versor in: in meis .. praesidiis .. versaris; Caecin. 83.
voco ad: cum ad rei publicae praesidium vocaretur; Phil. VIII, 5.
III. **nach Substantiven:** 1. alqd: s. I, 1. est.
copiae: quod .. in illo loco atque illis publicorum praesidiorum copiis circumfusus sedet; Milo 71.
2. alqs: ex quibus excellenti animo, ... praesidio ... T. Annius et P. Sestius ... exstiterunt; Quir. 15.
IV. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adornare: qui ... Italiae duo maria ... firmissimis .. praesidiis adornavit; imp. Pomp. 35.
cingere: [ut omnem rem publicam ... vestris praesidiis cingeretis]; leg. agr. II, 99.
circumcludi: num infitiari potes te ... meis praesidiis .. circumclusum commovere te contra rem publicam non potuisse? Catil. I, 7.
communire: Atellam praesidio communient; Fr. A. IV.
comprimere: compressi conatus tuos nefarios amicorum praesidio; Catil. I, 11.

confirmare: Gallia [transalpina] praesidiis ... confirmata; imp. Pomp. 35. quam (Italiam) praesidiis confirmaretis; leg. agr. I, 16. confirmes (locum) praesidio quo velis? ib. II, 74.

conservare: quorum ... alteri nostri imperii praesidio disciplinam suam .. conservant; Muren. 74.

defendere: uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius ... esset; Sex. Rosc. 5. me habere in animo causam hanc praesidio legis defendere; Cluent. 143. me eius causam legis praesidio defensurum; ib. 158. non publico me praesidio ... defendi; Catil. I, 11. vitam .. suam noctis et fugae praesidio ... defendit; Sest. 76. praesidio ... defendi vitum ... necesse esse; ib. 86. maioribus praesidiis ... oppugnatur res publica quam defenditur; ib. 100. quae (domus) .. suo praesidio .. defenderat (me); ib. 131.

devincire: Nuceriam suis praesidiis devincient; leg. agr. II, 86. cetera oppida praesidiis devincient; Fr. A. IV.

excludere: qui ... praesidiis populum ... foro excluserit; Phil. III, 30.

firmare: quem (locum) nobilitas praesidiis firmatum ... tenebat; leg. agr. II, 3. domum meam maioribus praesidiis munivi atque firmavi; Catil. I, 10.

intercludi: eidem [vestram libertatem] suis praesidiis ... interclusam tenebunt? leg. agr. II, 75.

munire: ut illorum solitudo ... quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153. ille his praesidiis ingenii fortunaeque munitus, tamen hac cura continebatur; ib. III, 3. bono praesidio munitur existimatio tua; ib. 154. qui ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis .. munivit; imp. Pomp. 34. nec vereor ne res publica tantis munita praesidiis ab istis ... opprimi possit; leg. agr. II, 101. sensistine illam coloniam ... praesidiis ... esse munitam? Catil. I, 8. cum te ... omnium bonorum praesidio ... munitum ... fore pollicebar; Flacc. 103. cum hominum praesidio munitum sit (ius legatorum); har. resp. 34. qui se praesidio munierit; Sest. 78. [perfecit ille, ut ... naturae praesidio, sed victoria sua ... Italiam munitam haberemus]; Piso 82. f. firmare; Catil. I, 10.

obsidere: ut .. totam Italiam suis ... praesidiis obsidere atque occupare cogitet ... cognoscite; leg. agr. II, 75.

occultare: video (hominem) parietum praesidio ... occultantem libidines suas; Fr. A. V, 11.

occupare: f. obsidere.

opprimi: vives ... multis meis ... praesidiis oppressus; Catil. I, 6. huius praesidio Antonii dominatus oppressus est; Phil. V, 44.

oppugnari: f. defendere; Sest. 100.

ornari: si ornata suis praesidiis erit res publica; Muren. 85. cum te ... omnium bonorum praesidio ... ornatum fore pollicebar; Flacc. 103.

proficisci: hoc praesidio Myndum profectus est; Verr. I, 86.

propulsare: displiceatne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? Cluent. 144. cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem; prov. cons. 41.

removeri: qui (Tauromenitani) maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse praesidio foederis; Verr. II, 160.

resistere: multis et firmis praesidiis ... isti ... barbariae resistemus; Font. 44.

restingui: communi praesidio talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est; Verr. I, 153.

saepiri: quamquam praesidiis salutaribus saepti sumus; Milo 2. cum ... praesidio Italiae cunctae saeptus posset esse; Phil. X, 7.

sustentare: tu praesidio ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

tegere: ut ... omnibus praesidiis oppidorum tegatur; leg. agr. II, 81. tectus praesidio firmo amicorum Catilinae ... conatum repressi; Sulla 51. cum ... ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22. quod is meam salutem ... praesidio .. texisset; Planc. 1.

teneri: exterae nationes ... optimorum ... civium ... praesidio tenentur; Phil. X, 10.

tolli: aditus templorum erant ... praesidiis ... sublati; sen. 32.

tueri: cum ... princeps .. civitatis non legum praesidio ... vitam suam tueretur; sen. 4. cum privati parietum se praesidio ... tuerentur; Quir. 14. hanc Macedoniam ... tenui praesidio ... tuebamur; prov. cons. 5.

tutari: [ut ipsum Cn. Pompeium, quovis || cuius || praesidio saepissime rem publicam ... tutatum ... horum conspectu privare possetis]; leg. agr. II, 99. monetur ut aliquo praesidio caput ... tutetur; Sest. 90.

tutus: quo tutiorem sese vitam meo praesidio victuros esse arbitrarentur; Verr. II, 118.

2. **Präpositionen:** ad: quas (copias) ipse ... non ad suum praesidium ... perfecit; Phil. X, 4.

causa: quae (navis) eum praesidii causa Myndum prosequeretur; Verr. I, 86. praesidii ... causa ... navigia praebentur; ib. V, 45. existimo in eius modi ... provincia ... praesidii ... causa navigandum fuisse; Flacc. 27. si .. praesidii causa classem habuit; ib. 28. praesidii sui causa se facere dicit; Phil. II, 112. quid interest ... utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum, coloniam populi Romani praesidii causa conlocatam? ib. V, 27.

cum: qui .. ad hoc ipsum iudicium cum praesidio venit; Sex. Rosc. 13. qui (M. Antonius) tum extra urbem cum praesidio fuit; Rabir. 26. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; Muren. 52. qui P. Sestium queritur ... cum praesidio magno fuisse; Sest. 78. consul se cum praesidio descensurum esse dixit; Phil. VIII, 6.

in EORUM, QUI IN ADVERSARIORUM PRAESIDIIS OCCISI SUNT; Sex. Rosc. 126. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio in praesidiis quae in classibus; Verr. V, 37.

sine: qui ita vixerint, ut sine vestro praesidio salvi esse non possint; Verr. III, 8. sperant sibi ... rem publicam sine praesidio obici posse; Muren. 82. publicam causam ... sine populi praesidio suscipere nolui; dom. 91. populum .. Romanum sine militum praesidio tueri facile maiestatem suam; Sest. 12. posse virtutem sine praesidio fortunae quo contendisset labore ... pervenire; Scaur. c. 1, § 4. vitam suam ... numquam in periculum sine praesidio ... proiciebat; Milo 56. non .. miliens perire est melius quam in sua civitate sine armatorum praesidio non posse vivere? Phil. II, 112. cum ... tuto haberi senatum sine praesidio non posse iudicavistis; ib. III, 13.

praestabilis, vorzüglich, vortrefflich: alqd: nihil esse praestabilius otiosa vita; Sest. 23. quaero .. utrum .. putes huic civitati ... fuisse .. praestabilius? Vatin. 10. quid .. tot victoriis praestabilius ... inveniri potest? prov. cons. 29. si quidem nihil sit praestabilius viro quam periculis patriam liberare; Milo 96.

dignitas: neminem umquam est hic ordo complexus ... beneficiis suis, qui ullam dignitatem praestabiliorem ea ... putarit; prov. cons. 38.
scientia: existimo ... singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam in foederibus; Balb. 15.
virtus: nihil ut a patris ... praestabili .. virtute ... deflexisset; har. resp. 41.

praestans, vorzüglich, vortrefflich, ausgezeichnet, außerordentlich: alqs: quis ... auctoritate praesantior (P. Octavio Balbo commemorari potest)? Cluent. 107. quaeris aliquem ... praestantiorem virtute? Balb. 46. quis .. est illo ... praestantior? Marcell. 4.
alqd: id quod est praestantissimum; Sest. 98. quid ... praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8.
adversarius: adversarium nobilitate ... praestantem non modo extollere iacentem, sed etiam amplificare eius pristinam dignitatem, haec qui facit, ... simillimum deo iudicio; Marcell. 8.
adulescens: quae ... adulescens ... omnium praestantissimus gessit; Phil. III, 7.
animus: si eum ... praestans animus ... aliquo impulisset; Vatin. 15. quem (animum) habes praestantissimum; Phil. XI, 22. cum .. A. Hirtius ... praestantissimo .. animo exercitum castris eduxerit; ib. XIV, 36.
benevolentia: ex quibus ... T. Annius et P. Sestius praestanti in me benevolentia ... exstiterunt; Quir. 15.
causa: mihi videlicet in causa ... non .. praestantissima ... iudicium timendum fuit; Milo 36.
civis: ut haberet in consilio ... omnis Metellos, praestantissimos civis; sen. 25. quod ... uni ... praestantissimo civi gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131. pax .. per eum ... cum praestantissimis civibus confirmata est; Phil. I, 2. M. Bibulo, praestantissimo cive, consule; ib. II, 23. D. Bruti, praestantissimi civis, edicto adlato; ib. V, 28. ut M. Bruti, praestantissimi civis, litteras accepisti; ib. X, 1. quem praestantissimus civis, Aquila, Pollentia expulit; ib. XI, 14. si L. Domitium, praestantissimum civem, ... res publica tenere potuisset; ib. XIII, 29.
consilium: qui .. primi ... consilio praestanti exstiterunt; Sest. 91.
consul: praestantissimo consule, Cn. Pompeio, de hac ipsa quaestione referente; Rab. Post. 13. dico ... memoria mea praestantissimum ... consulem (eum esse); Phil. VII, 6.
cura: semper illius ... praestantem in re publica tuenda curam ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.
dignitas: L. Lamiam, ... praestanti dignitate hominem, ... consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12.
dux: si quidem in hunc unum .. praestantissimus dux electus ... est; Milo 67. ut .. praestantissimis ducibus a nobis detur auctoritas; Phil. III, 14. postea .. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; ib. V, 23.
gloria: qui tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam praestantissima sua gloria; Quir. 7. hoc deberi huius excellentis viri praestantissimae gloriae; Balb. 5.
homo: alter ... aedilitatem petivit cum ... hominibus ... non praestantissimis opibus et gratia; Sest. 114. M. Crassus, non † Avennensem foederatum civitate donavit, homo .. gravitate ... praestans? Balb. 50.
imperator: non .. credo religionem .. Iudaeorum ... impedimento praestantissimo imperatori ... fuisse; Flacc. 68. sic ... praestantissimi imperatoris factum contemnari volunt; Balb. 6.
ingenium: si unum hominem deterrimum poëta praestanti aliquis ingenio ... vellet inducere; har. resp. 57. id .. C. Pansa, praestanti vir ingenio, ... ausus est confiteri; Ligar. 1. quem ... propter eius ... praestantissimum .. ingenium certatim amamus; Phil. III, 18.
meritum: id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam senatui ... gratum esse; Phil. V, 36.
natura: tua .. praestans .. natura hunc mihi metum minuit; Deiot. 4.
prudentia: intellegis pro tua praestanti prudentia ... cum hac (Clodia) sola rem esse nobis; Cael. 32. semper illius ... praestantem in re publica tuenda ... prudentiam omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.
sapientia: cum tibi haec recitabant: „clarissimum virum, praestantissima sapientia;“ Flacc. 76.
senator: haec agrorum adsignatio ... L. Caesaris ... praestantissimi senatoris, sententia dissoluta est; Phil. VI, 14. illi debuerunt ... praestantissimum senatorem in civitate retinere; ib. XI, 11.
sententia: P. Lentulus ... praestantissimam de me sententiam dixit; Sest. 70.
studium: incitare ... tuum praestantissimum studium ... debemus; Phil. XI, 23.
vir: quid .. de praestantissimo viro T. Annio dicam? sen. 18. quid oporteret a praestantissimis viris in re publica fieri; Sest. 86. cervices ... praestantissimus vir profligatissimo homini daret? ib. 89. alia .. causa praestantissimi viri, Q. Metelli, fuit; Piso 20. de mea salute P. Lentuli, praestantissimi viri, atque optimi consulis, Cn. Pompei, ... gratissimae contiones fuerunt; ib. 34. quo ex ordine vir praestantissimus ... L. Aelius est ... relegatus; ib. 64. illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam; Phil. II, 37. ut .. praestantissimus vir ... repulsam tulisse videatur; ib. XI, 19. attendistis paulo ante praestantissimi viri quae esset oratio; ib. XII, 5. Pompeium, ... praestantissimi viri filium, .. adduxit ad pacem; ib. XIII, 8.
virtus: de cuius praestanti virtute cum vere .. diceres; Muren. 66. cum .. virtute .. praestantissima P. Lentuli ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5. si M. Petrei ... non praestans in re publica virtus ... exstitisset; Sest. 12. qui .. primi virtute ... praestanti exstiterunt; ib. 91. non poteram Cn. Pompeium, praestantissima virtute virum, timidum suspicari; Milo 66.

praestanter, vortrefflich: cui (senatui) vosmet ipsi praestantissime || praestantissimi, praesentissime || semper ... praefuistis; dom. 142.

praestantia, Vorzüglichkeit: neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; Phil. X, 14.

praestigiae, Blendwerk: I. nascuntur: omnes illim praestigiae (natae sunt); Rab. Post. 55.
II. per: qui ... non per praestigias ... totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53.

praestituo, vorherbestimmen, vorschreiben: I. indir. Frage: si [praetor] is ... numquam petitori praestituit, qua actione illum uti velit; Caecin. 8.
II. diem: diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. deportandi dies

praestituta tollere cogebat ex area; ib. III, 37. PRAESTITUTA DIE; Vatin. 37.

horas: „praestituentur || praestituendae || horae ad arbitrium nostrum"; Quinct. 71.

semihoram: eo mihi semihoram a Labieno praestitutam esse; Rabir. 9.

tempus: ut nobis tempus quam diu diceremus praestitueres; Quinct. 33. q*uod* (tempus) mihi a tribuno plebis pra*esti*tutum est; Rabir. 38.

praesto (sum), **gegenwärtig, zugegen, zu Diensten, zur Verfügung, bereit:** alqs: is, qui tibi praesto semper fuit; Quinct. 52. uti tibi praesto non esset (is); ib. praesto est (Verres); Verr. I, 2. M. Lollius ... praesto est; ib. III, 63. non dubitabat quin is ... sibi advenienti praesto esset futurus; ib. praesto est Apronius; ib. 68. praesto ait se tibi futurum Vettius; ib. 167. is ubi est? praesto est; ib. IV, 92. si ... qui faciunt (navem), imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt; ib. V, 47. Verri se praesto advenienti futurum; ib. 160. iste cum omnibus copiis praesto fuit; Caecin. 22. ad explendam damnationem praesto fuisse (eum); ib. 29. si qui mihi praesto fuerit cum armatis hominibus; ib. 87. TE VOLO CURARE, UT MIHI SINOPAE PRAESTO SIS; leg. agr. II, 53. ut ... praesto esset ille; Catil. III, 8. praesto multis fuit (Servius); Muren. 19. Romae .. amicis praesto fuisti; ib. 42. duo ... praesto esse || praeesse ||; Sest. 40. huic si praesto fuerint; Planc. 28. tibi victori ... ad periculum etiam atque aciem praesto fuit; Deiot. 24. in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; ib. 42.

alqd: nisi id ad nutum tuum praesto fuerit; Verr. I, 78.

animus: intellegitis .. animum ei praesto fuisse; Phil. XIII, 12.

consules: ubi .. mihi praesto fuissent .. tam fortes consules? Planc. 88.

copia: quorum (amicorum) ... copia praesto fuit; Tull. 22.

exercitus: L. Luculli exercitus ... comes L. Murenae praesto fuit; Muren. 37.

homo: constitui cum hominibus, quo die mihi Messanae praesto essent; Verr. II, 65. iste homo ... ad horam nonam praesto est; ib. 92.

insidiae: praesto esse insidias; Verr. V, 181.

labor: si ille labor meus pristinus (praesto est omnibus); Sulla. 26.

mulier: praesto est mulier audax; Cluent. 18.

officia, operae: si officia, si operae (meae) ... praesto sunt omnibus; Sulla. 26.

quadruplatores: nisi forte existimatis ei quadruplatores ad fretum praesto fuisse; Verr. II, 21.

quaestores: quaestores utriusque provinciae ... cum fascibus mihi praesto fuerunt; Verr. II, 11.

sacerdotes: praesto mihi sacerdotes Cereris ... fuerunt; Verr. IV, 110.

sollicitudo: si sollicitudo (mea praesto est omnibus); Sulla. 26.

togulae: togulae lictoribus ad portam praesto fuerunt; Piso 55.

vigiliae: si vigiliae (meae) ... praesto sunt omnibus; Sulla. 26.

praesto, voranstehen, den Vorzug haben, besser sein, leisten, gewähren, erweisen, beweisen, Gewähr leisten, einstehen: I. absolut (vgl. II, 1.): alqs: Roscium ... confiteor praestare debere societati; Qu. Rosc. 35. hoc praestaret, quod ei minus invideretur; Planc. 60. ut is maxime gloria excellat, qui virtute plurimum praestet; ib. tanto ille superiores vicerat gloria, quanto tu omnibus praestitisti; Deiot. 12.

absentia: iam vides ... et digressum meum et absentiam et reditum ita longe tuo praestitisse, ut ..; Piso 63.

aratores: illi (aratores veteres) non ingenio solum his patronis, sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191.

digressus: ſ. absentia.

homo: ut hominem praestare oportet; imp. Pomp. 70.

maiores: quantum prudentia praestiterint (maiores nostri) eis ... considerate; Sex. Rosc. 69.

reditus: ſ. absentia.

tempus: si illud meum turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo praestat; Piso 33.

vir: publicanorum in Q. Scaevolam, virum omnibus ingenio ... praestantem, aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.

virtus: rei militaris virtus praestat ceteris omnibus; Muren. 22.

II. **mit Ergänzung: 1. Infinitiv:** multo mihi ... praestat in eandem illam recidere fortunam; Sest. 146. ut ei (populo) mori potius quam servire praestaret; Piso 15. quos (viros) laudare quam lugere praestabit; Phil. XIV, 34.

2. accus. c. inf. qui ... se ipsum eius modi fore ... praestat; Verr. III, 2. nullos (praedones) fore quis praestare poterat? Flacc. 28. hoc vobis .. semper .. praestabo, mihi ... nec ... industriam nec ... benevolentiam defuturam; Quir. 24. me non ingratum esse praestabo; prov. cons. 47. quis .. mihi praestat Lentonem uno capite esse contentum? Phil. XII, 23.

III. **mit einfachem Object:** alqd: non intellegebat se in testimonio nihil praeter vocem et os [et audaciam] neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; Font. 29. quod medici nihil praeter artificium ... praestare debent; Cluent. 57. quod ego populo Romano praestare debeam; ib. 157. habetis eum consulem, qui ... ea quae statueritis ... per se ipsum praestare possit; Catil. IV, 24. (ea) quae ipse praestare possim; sen. 39. illud, quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9. sive egomet aliquid ... populo Romano praestare debui, praesto; dom. 17. quis reliqua praestaret || irae staret, al. ||? Sest. 43. praestare hoc senator debeo, ... ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39. sin omnia praestitero, quae sunt a bonis viris expetenda; Planc. 3. cum id ... labore tam diu praestiterim; Marcell. 33. hoc tempore magnis curis ... liberatus praestare (id) debeo; ib. 34. nec .. sperabam id nec praestare poteram; Phil. I, 10. ſ. II, 2. Quir. 24.

annonam: quem annonam praestare oportere dicebant? dom. 14.

auctoritatem: quod ... oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57.

consilium: consilium (meum) ... praestabo; Phil. VII, 20.

constantiam: cum ... meam .. rei publicae constantiam .. praestitero; Phil. XII, 30.

curam: curam (meam) ... praestabo; Phil. VII, 20.

diligentiam: quod .. meam diligentiam .. praestarem; Caecin. 5.

factum: ut meum factum semper omnes praestare .. deberent; Sest. 38.

felicitatem: quam (felicitatem) praestare de se ipse nemo potest; imp. Pomp. 47.

fidem: ſ. fides, II, 1. praesto (6 St.) B. II, S. 343, b.

honorem: ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.

invidiam: cuius (sententiae) invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61.
officium: qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. me ... tibi omnia studia atque officia ... praestitisse arbitror; Muren. 7. etiam alienissimis in capitis periculis amicissimorum officia et studia praestamus; ib. 45.
periculum: is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3.
sententiam: cum ... pro me ... senatus sententiam praestaret; Piso 80.
studia: s. officia.
vigilantiam: vigilantiam .. (meam) praestabo; Phil. VII, 20.
virtutem: est .. fortium virorum ... virtutem praestare; Phil. XIII, 5.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** si .. innocentes existimari volumus, non solum nos [abstinentis], sed etiam comites nostros praestare debemus; Verr. II, 28. qui ... omnis socios ... salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55. qui ... mare ... tutum praestiterunt; Flacc. 31. quod se ... legatum ... provinciis gravissimis dignum ... praestitit; ib. 101. qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11. omnia illa municipia ... iter mihi tutum ... praestiterunt; Planc. 97.

praestolor, erwarten: esse praemissos qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur armati; Catil. I, 24.

praestringo, blenden, verdunkeln: aciem: mihi .. videtur periculum fore ne ille ... gestu ipso ac motu corporis praestringat aciem ingenii tui; div. Caec. 46. nec illius animi aciem praestringit || perstringit || splendor sui nominis; Rab. Post. 43. praestrinxerat aciem animi D. Bruti salus; Phil. XII, 3.
oculos: cuius dignitas ... praestringebat .. oculos; Vatin. 25.

praesum, vorstehen, leiten, führen, beaufsichtigen, befehligen, an der Spitze stehen: I. unpersönlich: qui praeesse agro colendo flagitium putes; Sex. Rosc. 50. hoc quid est nisi ... ita provinciae praefuisse? Verr. V, 57.
II. alqs: si constat hunc ... colendis praediis praefuisse; Sex. Rosc. 44. si ... ei .. iudicio Chrysogonus praeesset; ib. 72. quoniam is huic ipsi quaestioni praefuturus est; Verr. a. pr. 30. qui ei myoparoni praefuerat; ib. I, 88. quae (Chelido) ... populo Romano praefuit; ib. 136. qui (Syracusani) praefuerunt his Heraclii bonis verbo redigendis; ib. II, 47. in qua (provincia) tu triennium praefuisti; ib. III, 180. P. Servilius quinquennium exercitui cum praeesset; ib. 211. Siciliae provinciae ... praefuisti; ib. 212. qui navi istius aedificandae .. praefuit; ib. IV, 18. quod is ei loco praeerat; ib. 92. ut quisque eis rebus tuendis [conservandisque] praefuerat; ib. 140. quibus (civitatibus) tu ... praefuisti; ib. V, 57. classi populi Romani Cleomenem Syracusanum praeesse iubet; ib. 82. tu classi et navibus Syracusanum praeesse voluisti; ib. 85. cui (navi) praeerat ... Phylarchus; ib. 90. praefuisse classi populi Romani Siculum; ib. 131. provinciae Galliae M. Fonteius praefuit; Font. 12. huic provinciae ... M. Fonteius ... praefuit; ib. 13. cum Galliae Fonteius praeesset; ib. 16. uti doceamus eos isti munitioni praefuisse; ib. 18. itaque praefuerunt (C. Annius Bellienus et C. Fonteius); ib. quae vestris sacris praesit; ib. 49. [qui illi quaestioni praefuerat]; Cluent. 79. qui ei quaestioni praefuerat; ib. 89. hunc ... populi Romani ... moribus praefuisse; ib. 119. quis comitiis praefuit? leg. agr. II, 22. quibus (caerimoniis) praeerat (L. Flaccus); Rabir. 27. ut mihi praesis; Muren. 76. „praefuit (Faustus) familiae“; Sulla 55. quis praefuerit (familiae) nihil ad rem pertinet; ib. praefuit (Faustus familiae) .. numquam; ib. quod eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt (maiores nostri); dom. 1. quasi .. ego .. rei frumentariae praefuissem; ib. 14. si M. Horatius ille Pulvillus ... huius modi alicui dedicationi praefuisset; ib. 139. cui (senatui) vosmet ipsi praestantissime semper ... praefuistis; ib. 142. qui sacris praesunt; har. resp. 14. cum ... maximis negotiis praesis; Balb. 14. omnibus consiliis ... crudelissime praefuisti; Piso 11. quod .. te ... huic quaestioni praeesse maxime voluit; Milo 22. cui (provinciae) sic praefuit in pace; Ligar. 2. tum ... funeri tyranni ... sceleratissime praefuisti; Phil. II, 90. is, qui quaestioni praeerit; ib. V, 14. uti ... Q. Caepio Brutus .. ei .. exercitui ... praesit; ib. X, 26.
adulescentulus: quid tam novum quam adulescentulum privatum ... huic (exercitui) praeesse? praefuit; imp. Pomp. 61.
frater: cum frater meus ... rei *frumentariae* ... praefuisset; Scaur. 39.
iudex: non surdum [iudicem] huic muneri atque officio praeesse; Font. 25. qui (iudices) huic quaestioni praefuerunt; Balb. 52.
legatus: praefuisse huic negotio publice legatum Poleam; Verr. IV, 92. quibus (navibus) legatus praefuerat; ib. V, 82. quibus locis .. legatus Flaccus ... praefuit; Flacc. 63.
maiores: qui (maiores tui) ... publicis sacerdotiis praefuerunt; dom. 105.
ordines: qui (ordines) praesunt iudiciis; Sulla 64.
pater: cum pater armis faciendis tuus praefuisset; Piso 87.
praetor: cum praetor iudicio eius praefuisset; Verr. I, 157.
procurator: qui (procurator) statuis faciundis praeesset; Verr. II, 144.
senator: ei (cybaeae) .. aedificandae .. Mamertinum senatorem praefuisse; Verr. IV, 17. negent ei navi * senatorem Mamertinum .. praefuisse? ib. 19. ei (navi) .. faciendae senatorem Mamertinum .. praefuisse; ib. V, 47.
vir: quamquam praeest huic quaestioni vir ... fortissimus; Sex. Rosc. 85. quam multi orae maritimae clarissimi viri praefuerunt? Flacc. 31.
III. **mit doppeltem Nominativ:** cum huic eidem quaestioni iudex praeesses; Sex. Rosc. 11.

praetendo, vorschützen: qui ... soles ... hominis doctissimi nomen tuis immanibus ... moribus praetendere; Vatin. 14.

praeter, vorbei, vorüber, vor, darüber hinaus, außer, ausgenommen, gegen, wider: I. **nach Verb:** fero: servi ... praeter oculos Lolii haec omnia ferebant; Verr. III, 62.
II. **zum Satz:** 1. **Pronomina:** nemo erit praeter unum me ... qui credat te invito provinciam tibi esse decretam; Phil. XI, 23. — neque nobis adhuc praeter te quisquam fuit, ubi nostrum ius ... obtineremus; Quinct. 34. quem praeter te appellet habet neminem; ib. 98. ad quod facinus nemo praeter te ... adduci potuerit; Verr. V, 11. hoc ... quis praeter te fecerit quaero; ib. 75. quis tam (fuit) inhumanus praeter unum te? ib. 121. cum tuum multorumque praeter te in-

flammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; dom. 76. si praeter te nemo esset impurus; har. resp. 35. volo uti mihi respondeas num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre praeter unum te? Vatin. 17. quas contra (leges) praeter te nemo umquam est facere conatus; ib. 18. cui de balineis exeunti praeter te toga pulla umquam data est? ib. 31. nec ... praeter te tribulem quemquam tribum Sergiam perdidisse; ib. 36. quam nemo legem praeter te et conlegam tuum putavit; Piso 37. quibus (volneribus) praeter te nemo mederi potest; Marcell. 24. scelus praeter te adhuc nemo (appellavit); Ligar. 17. quis .. meum consulatum praeter te Publiumque Clodium qui vituperaret inventus est? Phil. II, 11. quis praeter te adulescens nobilis ... qui se civem esse meminisset, cum senatus in hoc templo esset, in clivo Capitolino non fuit? ib. 16.—negavit quemquam esse in civitate praeter se, qui id efficere posset; Cluent. 69. quoniam uni praeter se inusta sit (haec ignominia); prov. cons. 16. — o mulieris scelus incredibile et praeter hanc unam in omni vita inauditum! Cluent. 15. multi .. sunt .. in quos huius maleficii suspicio cadat. quis praeter hunc unum? har. resp. 37. — ut in hoc iudicio nemo improbus praeter eum ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. si .. ne habeas quidem servum praeter eum; Caecin. 55. in qua (causa) omnes sentirent unum atque idem praeter eos; Catil. IV, 14. veri simile est, ut ... homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem ... praeter eos? Sest. 78. ut ... praeter eum quidem cederem nemini; Marcell. 33. — qui (Cn. Pompeius) ea virtute ... est, ut ea potuerit semper, quae nemo praeter illum; Milo 79. — ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; Verr. V, 81. — edixit idem, quod omnes Romae praeter istum; Verr. I, 117. omnino ego neminem video praeter istum; ib. III, 218. candelabra aënea num cui praeter istum ... facta esse existimatis? ib. IV, 60. — quod mihi consuli praecipuum fuit praeter alios; Sulla 9.—quae me igitur res praeter ceteros impulit? Sex. Rosc. 2. praeter ceteros in ea vicinitate eam partem causamque ... defendit; ib. 16. homines .. ipsi ... prope praeter ceteros ad summum .. otium ... accommodati; Verr. I, 63. cum ei regi inimici praeter ceteros essent (Rhodii); ib. II, 159. loquebantur .. decumani palam et praeter ceteros is; ib. III, 130. quicquid erat oneris ... in frumento imperando, Segestanus praeter ceteros imponebat; ib. IV, 76. habemus hominem ... unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum; ib. V, 49. quae cum omnibus est difficilis ... ratio, tum .. mihi praeter ceteros; leg. agr. II, 5. nisi .. me unum vis ferum praeter ceteros ... existimari; Sulla 7. qui dicuntur praeter ceteros esse auctores et laudatores voluptatis; Sest. 23. cum id ... etiam praeter ceteros senserim; ib. 100. Torquatus praeter ceteros furebat; Piso 78. qui quid amor fraternus valeat paene praeter ceteros sentiam; Scaur. 35. nisi te praeter ceteros paulisper esse expertum viderem; Phil. I, 30.

2. **Eigennamen:** eum praeter Marcellos patronum quem iure suo adire ... posset habere neminem; Verr. II, 36. idem .. hoc praeter Siculos ceteri Sopatri amici .. fecerunt; ib. 73. ita se vendidisse, ut omnes praeter Verrem; ib. III, 123. quis adsignavit ... praeter Sullam? leg. agr. III, 7. adhibent omnis tribunos plebis praeter Saturninum, *praetores* praeter Glauciam; Rabir. 20. quis invenitur ... praeter Atheniensem Themistoclem, qui se ipse morte multavit? Scaur. c. 3, § 3. quae est .. praeter Sardiniam provincia, quae nullam habeat amicam populo Romano ... civitatem? ib. 44. obstabat nemo praeter Milonem; Milo 88. quid erat in terris ubi in tuo pedem poneres praeter unum Misenum? Phil. II, 48. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius, qui ad illud scelus sectionis auderet accedere, inventus est nemo praeter Antonium; ib. 64. quem nemo praeter Cotylam *tum* inventus sit qui defenderet; ib. V, 5. dilectum haberi ... in Italia praeter Galliam tota; ib. 31. si quis ... ad Antonium profectus esset praeter L. Varium; ib. VIII, 33. quod praeter A. Gabinium contigit nemini; ib. XIV, 24.

3. **Appellativa:** quid est in testimonio vestro praeter libidinem, praeter audaciam, praeter amentiam? Fr. A. III, 11. si tibi omnia sua praeter animam tradidit; Sex. Rosc. 146. quod medici nihil praeter artificium ... praestare debent; Cluent. 57. non intellegebat se in testimonio nihil praeter vocem et os [et audaciam] neque civibus suis neque accusatoribus nostris praestare debere; Font. 29. quid est in Antonio praeter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? Phil. III, 28. f. amentiam. — cui praeter calamitatem nihil reliquerunt; Sex. Rosc. 13. omnium civitatum totius Siciliae legationes adsunt praeter duas civitates; div. Caec. 14. cum ei nihil adhuc praeter ipsius voluntatem cogitationemque acciderit; Catil. II. 16. quarum (imaginum) simile habes nihil praeter colorem; Piso 1. quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... imperium ... dari? imp. Pomp. 61. quod ... praeter consuetudinem proxima nocte vigilarat; Catil. III, 6. iniuriae dolor facit me praeter consuetudinem gloriosum; Phil. XIV, 13. quia tum in causa nihil erat praeter invidiam, errorem, suspicionem, contiones ... concitatas; Cluent. 93. maledictio .. nihil habet propositi praeter contumeliam; Cael. 6. cui nihil oberat praeter conversionem status et inclinationem communium temporum; dom. 46. neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50. crudelitatem: f. audaciam. — decumani num quid praeter singulas decumas ... debent? Verr. V, 53. Martiam (legionem) et quartam nihil cogitantis praeter dignitatem et decus comprobaturas esse certe scio; Phil. XII, 29. his quasi praeter dotem ... agrum Campanum est largitus Antonius; Phil. XI, 12. — errorem: f. contiones. — ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter sermonem atque famam; Cluent. 126. quod in agro Leontino praeter unam Mnasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109. multa .. impendere videntur praeter naturam etiam praeterque fatum; Phil. I, 10. qui nihil se arbitrabantur ad iudicia .. amicorum praeter fidem et ingenium adferre oportere; div. Caec. 25. a me .. P. Sullam ... nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21. mulieres .. nuptae nobiles praeter unam mimi Isidori filiam; Verr. V, 81. filium: f. 1. ipsum. huic .. virgini quid est praeter patrem quod ... carum esse possit? Font. 47. hominem video ... vendidisse praeter fructus nihil umquam; Verr. IV, 11. huic eidem Symmacho C. Annaeus Brocchus ... nummos praeter frumentum coactus est dare; ib. III, 93. — quoniam semper appetentes gloriae praeter ceteras gentis ... fuistis; imp. Pomp. 7. — cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam; Flacc. 46. mihi ipsi .. praeter periculum et infamiam quid queretur? Cluent. 70. ingenium: f. fidem. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias? Cluent. 62. neque praeter intercessionem quicquam audiam; imp. Pomp. 58. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; Cluent. 160. f. contiones. nullo praemio proposito praeter ... hoc iudicium bonorum; Sest.

86. — timeo ne nihil tibi praeter lacrimas queam reddere; Planc. 101. cum ei ... pater nihil praeter libertatem reliquisset; Quinct. 11. nihil apud hunc lautum ... quin ne magno opere quidem quicquam praeter libidines sumptuosum; Piso. 67. ſ. amentiam. audaciam. si .. nihil istis praeter litteras abstulerunt; Flacc. 39. — nullam .. virtus aliam mercedem laborum .. desiderat praeter hanc laudis et gloriae; Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus praeter hanc laudis gloriaeque desiderat; Phil. V, 35. nemo est praeter veteranos milites vir, qui ...; ib. X, 18. iam nihil praeter speciem, nihil praeter terrorem ac minas reperietis; Flacc. 19. quod gratum praeter modum dicat esse; Planc. 82. quae est .. alia (poena) praeter mortem? Ligar. 13. quae res egestati et aeri alieno tuo praeter mortem Caesaris subvenire potuisset? Phil. II, 36. — naturam: ſ. fatum. — quid .. odisset Clodium Milo ... praeter hoc civile odium, quo omnis improbos odimus? Milo 35. homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182. repente praeter opinionem omnium confessus est; Catil. III, 11. nihil ... praeter opinionem accidet; Planc. 15. habere (comitia) coepit subito praeter opinionem omnium; ib. 49. illud .. accidit praeter optatum meum; Piso 46. quando quidem ... nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; ib. 53. ſ. audaciam. — in foedere nihil esse cautum praeter pacem; Balb. 38. nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; Cluent. 202. cum omnia praeter tectum et parietes abstulit; Verr. V, 184. ex quibus (possessionibus) praeter partem Miseni nihil erat quod is ... posset suum dicere; Phil. II, 73. quis non maximo se adfectum beneficio putavit ... praeter paucos? Verr. III, 42. videbat .. praetores locupletari ... pecunia publica praeter paucos; imp. Pomp. 67. ut ... praeter paucos omnes mihi adsensuri viderentur; Phil. VI. 3. in quo homine nihil sit praeter summa peccata maximamque pecuniam; Verr. a. pr. 47. ex uno agro Q. Apronium praeter eam quam dixi pecuniam numeratam CCC milia modium tritici lucri nomine sustulisse? ib. III, 107. periculum: ſ. infamiam. petulantiam: ſ. audaciam. si praeter eam praedam ... quicquam aliud causae inveneritis; Sex. Rosc. 8. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem ... praeterque duos de lapide emptos tribunos; Piso 35. — ad me .. hanc querimoniam praeter ceteras Sicilia detulit; Verr. V, 130. — quae tot scelerum suscipiendorum causa? nulla .. praeter praedandi novam .. rationem; ib. 145. — quid ei .. eripuit mors praeter sensum doloris? Cluent. 171. omnibus sententiis praeter unam ... Scamander ... condemnatus est; ib. 55. quibus a te dictis nihil praeter sententiam dicerem; Phil. IX, 3. sermonem: ſ. famam. nullum signum domi reliquisti praeter duo; Verr. I, 51. neque quicquam ex fano Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; ib. IV, 96. nullum (signum) .. horum reliquit neque aliud ullum .. praeter unum pervetus ligneum; Verr. IV, 7. nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41. speciem: ſ. minas. Heracleo .. praeter spem ... victor classem pulcherrimam populi Romani ... incendi .. iussit; Verr. V, 91. quod ei praeter spem acciderat; imp. Pomp. 25. avolsum est .. praeter spem, quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57. cum is praeter spem in altissimo gradu ... positus esset; Sest. 20. ut te Catamitum ... praeter spem mulier aspiceret; Phil. II, 77. qui ... subito, praeter spem omnium, exortus ... confecit exercitum; ib. V, 43. si nihil erit praeter ipsorum suffragium, tenue est; Muren. 71. suspicionem: ſ. contiones. — tectum: ſ. parietes. terrorem: ſ. minas. cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines; Sest. 25. ſ. praetorem. cum eum praeter simulatam versutamque tristitiam nulla res commendaret; sen. 13. — doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum Oppianici ... sit obiectum; Cluent. 62. quid praeter venenum quaesitum ... obiectum est? ib. nihil in religiosissimo fano praeter vestigia violatae religionis ... reliquit; Verr. IV, 97. de Antonio nihil dico praeter unum; Sest. 8. vocem: ſ. audaciam. voluntatem: ſ. cogitationem.

praeterea, außerdem, überdies, ferner: neque praeterea quid possis dicere invenio; Quinct. 41. ut quid praeterea? ib. 44. audio praeterea non hanc suspicionem nunc primum in Capitonem conferri; Sex. Rosc. 100. qui sunt .. in istis bonis ...? duo Roscii. num quisnam praeterea? ib. 107. habet ... plura praeterea praedia; ib. 133. quid praeterea caelati argenti ... apud illum putatis esse? ib. neque praeterea quicquam excepit; ib. 144. praeterea .. quem ad modum certam pecuniam petere possit, non reperio; Qu. Rosc. 13. videt multos equites Romanos, frequentis praeterea civis atque socios; Verr. a. pr. 7. dicimus C. Verrem, cum multa libidinose ... fecerit, tum praeterea quadringentiens sestertium ex Sicilia contra leges abstulisse; ib. 56. praeterea greges equorum eius istum abigendos curasse; Verr. I, 28. homines .. ipsi [Lampsaceni] cum summe in omnis civis Romanos officiosi tum praeterea maxime sedati et quieti; ib. 63. praeterea pecunias occuparat apud populos; ib. 91. cedo mihi leges Atinias, Furias, Fusias, ... omnis praeterea de iure civili; ib. 109. videt undique tectum pulcherrime laqueatum, praeterea cetera nova atque integra; ib. 133. praeterea greges nobilissimorum equorum abactos; ib. II, 20. hoc praeterea addit homo Venerius; ib. 93. dicit praeterea testimonium tota Sicilia; ib. 103. cum praeterea tota Sicilia multum auctoritate et gratia posset; ib. 106. scitis Cn. Sertium M. Modium, ... sescentos praeterea civis Romanos ... dixisse; ib. 119. quod .. iste praeterea genus pecuniae cogendae praeteriit? ib. 120. legati Centuripini, Halaesini ... dixerunt (testimonia), multarum praeterea civitatum; ib. idem praeterea pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; ib. 170. qui iam cum isto summa consuetudine, praeterea re ac ratione coniunctus esset; ib. 172. praeterea omnis ager Siciliae civitatum decumanus est; ib. III, 13. foederatae civitates duae sunt ... quinque praeterea sine foedere immunes [civitates] ac liberae; ib. nummi praeterea exiguntur? ib. 73. nummi praeterea imperantur; ib. ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum $\overline{XXXIII}$ et praeterea HS $\overline{LX}$; ib. Venuleio dantur ... tritici mod $\overline{VII}$ et praeterea HS $\overline{II}$; ib. 99. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici et praeterea HS L lucri dat Apronio; ib. 106. ab omnibus .. ternae praeterea quinquagesimae exigebantur; ib. 116. si qui vilicus ex eo fundo ... domino XX milia nummum pro X miserit, sibi alia praeterea centum confecerit; ib. 119. praeterea conventus honestus Syracusis (testis esset); ib. 136. multos testis esse dicturos, me praeterea causae non defuturum; ib. 145. emendi (frumentum) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum, quod praeterea civitatibus aequaliter esset distributum; ib. 163. improbas Halaesinum, Thermitanum (frumentum), ... multarum praeterea civitatum; ib. 172. frumentum Centuripinorum ... et non nullorum

fortasse praeterea probasti; ib. 180. Siculos praeterea potentissimos .. donasti; ib. 186. „quid praeterea?" ib. 197. [dent] emptum (frumentum) praeterea; ib. 199. si quae sunt praeterea facultates; ib. quod praeterea Verres imperat; ib. 201. tibi datam pecuniam domi retines et praeterea pecuniam permagnam tuo nomine aufers; ib. 202. quantum praeterea est quod ... liberum possit habere ille arator? ib. 227. cum ... ematur praeterea frumentum quotannis; ib. erant aënea praeterea duo signa; ib. IV, 5. nihil habere cuiquam praeterea licebit? ib. 7. etiam si praeterea nihil esset argenti; ib. 46. miramur Athenis Minervam, Deli Apollinem ... multos praeterea ab isto deos ... violatos? ib. 71. praeterea magistratus eorum evocabat; ib. 76. erat praeterea magna vis eboris; ib. 103. quam (urbem) ad summam theatrum maximum, praeterea duo templa sunt egregia; ib. 119. viginti et septem praeterea tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; ib. 123. quid me attinet ... coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? ib. V, 34. cur his quicquam praeterea ... imperasti? ib. 53. dico praeterea illos ipsos reliquos nautas fame ... confectos fuisse; ib. 134. praeterea tectum villamque disturbant; Tull. 21. nihil .. praeterea de legibus; ib. 48. est praeterea numerus civium Romanorum; Font. 13. exercitus praeterea Cn. Pompei maximus ... hiemavit in Gallia; ib. 16. praeterea (reperietis fuisse legatos) C. Marium, T. Didium, Q. Catulum, P. Crassum; ib. 43. quid praeterea (dicit)? Caecin. 24. nihil de vi dixerunt, nihil praeterea quod ad vestrum iudicium pertineret; ib. 27. duo praeterea testes nihil de vi ... dixerunt; ib. neque praeterea quicquam potest accidere; ib. 86. eundem hunc unum ab hostibus metui, praeterea neminem; imp. Pomp. 5. magnas hostium praeterea copias ... esse deletas; ib. 21. se a Sulla et tris praeterea factos esse (IV viros) dixit; Cluent. 25. omnia praeterea, quae solent esse indicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; ib. 30. quo .. pretio accepto multisque praeterea muneribus; ib. 34. accusatus est criminibus ... eis ... et praeterea multis; ib. 59. quid est praeterea quod in causa relinquatur? ib. 81. audire praeterea nihil debuisse (reum); ib. 104. neque praeterea quicquam esse; ib. 152. praeterea servum illum Nicostratum ... in quaestionem postulavit; ib. 176. praeterea nobilitatem illam inter suos ... sic tuetur; ib. 196. praeterea mulis, tabernaculis (ornat); leg. agr. II, 32. dat praeterea potestatem ... regiam; ib. quid est praeterea? ib. 38. ET IN QUAE LOCA PRAETEREA VIDEBITUR; ib. 74. coëment (agros) praeterea; ib. 78. multa praeterea bella gravia; ib. 90. magnos animos esse in bonis viris, ... magnas praeterea copias militum; Catil. II, 19. bona praeterea publicari iubet; ib. IV, 8. praeterea de vestra vita ... vobis iudicandum est; ib. 18. debes ... circumspicere quibus praeterea vitiis adfectum esse necesse sit eum; Muren. 13. nihil est praeterea quo confugere possimus; Flacc. 4. praeterea Cretam ... esse nostram; ib. 30. ut ... civitates ... Laelio praesenti ... vi legis, iure accusationis, opibus praeterea suis terrenti ... nihil temporis causa scripsisse aut obsignasse videantur; ib. 36. praeterea Philippus est; ib. 43. census es praeterea numeratae pecuniae CXXX; ib. 80. cur matri praeterea blanditur? ib. 92. permulti alii praeterea pugnant inter se; Arch. 19. multa praeterea a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5. non .. pro meo reditu ... adulescentes filii et multi praeterea cognati ... deprecati sunt; ib. 6. pro me praesente senatus hominumque praeterea viginti milia vestem mutaverunt; ib. 8. maximis praeterea .. officiis .. illius aerumnam ... sustentavit; Sest. 7. ne quis ex nostro aut aliquorum praeterea casu hanc vitae viam pertimescat; ib. 140. nos non possumus et huius esse civitatis et cuiusvis praeterea; Balb. 29. aliquid praeterea — timide dico, sed tamen dicendum est; Planc. 24. in quibus si qua praeterea est ars; ib. 62. si praeterea nemo est honore dignus; ib. multa praeterea ... pertulit; Rab. Post. 22. qui .. duo lauta ... patrimonia accepisset remque praeterea bonis ... rationibus auxisset; ib. 38. nec vos huic ... quicquam praeterea potestis eripere; ib. 46. num qui exules restituti? unum aiebat, praeterea neminem; Phil. I, 3. addebant praeterea ... rem conventuram; ib. 8. illos ego .. viros ... vivere volebam, tot consularis, tot praetorios, ... omnem praeterea florem nobilitatis ac iuventutis; ib. II, 37. in multas praeterea pecunias alienissimorum hominum ... invasit; ib. 41. L. Domitium ... occideras, multosque praeterea ... crudelissime persecutus trucidaras; ib. 71. Cn. Pompei liberi ... patriam repetebant, ... repetebant praeterea deos patrios; ib. 75. (nescis) te .. ipsum ad populum tulisse, ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur? ib. 110. est .. Phaedri ... filius; homo praeterea festivus; ib. V, 13. nequam est homo ille atque confidens; multi praeterea improbi; ib. VII, 3. maiores nostri tumultum Italicum, ... tumultum Gallicum, ... praeterea nullum nominabant; ib. VIII, 3. addit praeterea; ib. 25. postulat praeterea, ut ..; ib. 26. expedito nobis homine ... opus est et eo, qui imperium legitimum habeat, qui praeterea auctoritatem; ib. XI, 26. praeterea ... M. Brutum retinet etiam nunc C. Antonius; ib. si quas (copias) praeterea paraverit; ib. 30. dic mihi praeterea ... Ventidius ubi sit; ib. XII, 23. pauci praeterea adsentatores eorum ... adsequuntur; Fr. B. VII, 3.

praetereo, vorübergehen, vergehen, übergehen, auslassen, unerwähnt lassen, entgehen: I. absolut: 1. substantivisch: a. in: magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; Phil. XIII, 30.

b. memini: ut praeterita meminisse ... videamur; imp. Pomp. 47.

mitto: praeterita mitto; Piso 80.

muto: quoniam praeterita mutare non possumus; Piso 59.

neglego: neglegite praeterita; Verr. III, 219.

omitto: praeterita omittamus; Phil. II, 111. V, 31. VI, 9.

2. verbal: alqs: tametsi causa postulat, tamen quia postulat, non flagitat, praeteribo; Quinct. 13. ut qui praetereuntes quid praeco enumeraret || qui praeconum numerare || audiebant, fundum venire arbitrarentur; Sex. Rosc. 133. quasi praeteriens satis faciam universis; div. Caec. 50. qui praeteriens ... totum oppidum compilaverit; Verr. IV, 53. non fuisse armatos eos, qui praetereuntes ramum defringerent arboris; Caecin. 60. si potuisset honeste scribere se in balineis cum id aetatis filio fuisse, non praeterisset; Cluent. 141. quem agrum nunc praetereuntes vestrum esse dicitis; leg. agr. II, 81. quem praeteriens cum incultum ... vidisses; sen. 13.

punctum: cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; Verr. I, 103.

II. mit Ergänzung: 1. de: de Apollonio ... praeteriri potest? Verr. V, 16.

2. quod: praetereo, quod ... eam sibi domum .. delegit; Cluent. 188.

3. indir. Frage: praetereo quid tum sit actum

Verr. V, 38. antea .. quam multarum rerum iudicia sublata sint, ... praetereo; Fr. B. VI, 17.

III. **mit Object:** alqm: hoc te praeterit, ... etiam illud (spectari solere) qui possit ulcisci; div. Caec 53. neminem vestrum praeterit .. omnem utilitatem .. provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria; Verr. III, 11. non *me* praeterit .. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri; ib. 182. quaeri hoc solere me non praeterit; Caecin. 98. non me praeterit ... me longius esse prolapsum; ib. 101. illud me non praeterit ... in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17. hoc .. iudicium ... quam regium sit quem praeterit? leg. agr. II, 57. neque te .. praetereo; Flacc. 63. nefas (est) quemquam praeterire; sen. 30. *se* C. Alfium praeteritum permoleste tulisse; Vatin. 38. nec, si a populo praeteritus est quem non oportuit, a iudicibus condemnandus est qui praeteritus non est; Planc. 8. a quo (populo) es praeteritus; ib. 10. quotienscumque praeteritus erit is, qui non debuerit praeteriri; ib. 14. quos omnis scimus aedilitate praeteritos consules esse factos; ib. 51. eis, qui praeteriti essent; ib. 52. qui ... te praeterierint; ib. 54. cum ... scelus .. esset quemquam praeteriri; ib. 74. ut ... videatur .. unus quisque nostrum praeteritus; Phil. XI, 19. praetereo animo ex grege latrocinii neminem; ib. XIII, 10. Saxam .. Decidium praeterire qui possum? ib. 27. arbitror me aliquos praeteriisse; ib. 28.

alqd: ea quae praeterita sunt; Sex. Rosc. 22. concedo tibi, ut ea praetereas; ib. 54. qua in re praetereo illud; ib. 75. quae ... idcirco praetereo; ib. 94. quae praeteriri nullo modo poterant, ea leviter .. attigi; ib. 123. placet .. in his rebus aliquid imprudentia praeteriri? ib. 131. omnia praeteribo, quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32. fore, ut multa praeteream; ib. 103. non .. praetereundum est ne id quidem; ib. 155. quod paene praeterii; ib. II, 87. quid praetereo? ib. III, 26. illud, quod paene praeterii; ib. 80. audistis haec, .. quae ... omnia praetereo; ib. 106. ut hoc praeteream; ib. 178. praetereunda videntur esse permulta; ib. IV, 97. illa ... praeteribo; ib. 131. etiam illud praeteribo; ib. V, 21. si quid forte praetereo; ib. 25. quod te aliquid censeam praeterire oportere; Tull. 6. multa praetereo; imp. Pomp. 26. Cluent. 41. prov. cons. 22. Balb. 43. Phil. I, 3. haec ... a me ... praetereunda non sunt; imp. Pomp. 34. si quid erit praeteritum; Cluent. 6. quantum sine huius periculo praeterire non possim; ib. 118. quasi ... potuerim illud ... praeterire; ib. 138. timuit ne quid praeteriret; leg. agr. II, 38. praetereo illa, quae praetereunda non sunt; Flacc. 7. quae consulto praetereo; Sest. 52. quae consulto praetereo; ib. 103. nihil a me arbitror praeteritum; Deiot. 35. ne illud quidem silentio ... praetereundum puto; Phil. XIII, 12. duo .. non praeteribo, quae maxime occurrunt; ib. XIV, 31. *quod erat ita notum, ... ut non possem praeterire;* Fr. B. XIII, I. 4. duo praeteristi; ib. XV, III, 2.

agrum: vgl. I, 2. alqs; leg. agr. II, 81.

antiqua: illa nimis antiqua praetereo; Catil. I, 3.

auctoritatem: quam (auctoritatem) ... paene praeterii; Cluent. 138.

avunculum: L. Philippus censor avunculum suum praeteriit in recitando senatu; dom. 84.

calamitatem: sinite ... praeterire me nostram calamitatem; imp. Pomp. 25.

clementiam: tam inusitatam .. clementiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

commissa: non invitus non nullorum in me nefaria commissa praetereo; sen. 23.

conatum: praetereo illum nefarium conatum tuum; Fr. B. VIII, 19, b.

damna: damna ... praetereantur; Verr. I, 33.

decus: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum; Phil. XI, 14.

dederora: dedecora ... praetereantur; Verr. I, 33. multa (dedecora) .. in eo penitus defixa ... praeteriret (poëta); har. resp. 57.

diem: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1. praetereo illum ... luctuosum populo Romano diem; Fr. B. VIII, 19, b.

dignos: qui (populus) et potest et solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8.

domum: quam domum ... nemo sine lacrimis praeterire (poterat); Phil. II, 68.

edictum: hoc .. recens edictum D. Bruti ... silentio non potest praeteriri; Phil. III, 8.

exemplum: non .. mihi exemplum ... P. Africani praetereundum videtur; Cluent. 134.

fata: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis? Piso 82.

filium: fratris filium praeteriit; Phil. II, 41.

genus: quod .. iste .. genus pecuniae cogendae praeteriit? quod non ab omnibus aliis praeteritum excogitavit? Verr. II, 120. non intellego quam ob rem senatus ... hoc (genus acerbitatis) .. unum praetereundum putarit; Planc. 36. quis .. est ... qui hoc non intellegat, ... nullum genus eum crudelitatis praeteriturum fuisse? Phil. III, 4.

ignominias: cuius ut adulescentiae .. ignominias .. praeteream; Verr. a. pr. 11.

libidines: libidines praetereo; prov. cons. 6.

litteras: quas (litteras) ego ... praetereundas puto; Flacc. 34.

lumen: s. decus.

maculas: cuius ut adulescentiae maculas .. praeteream; Verr. a. pr. 11.

mansuetudinem: tantam .. mansuetudinem ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

media: ut media praeteream; Phil. XII, 12.

modum: tantum in summa potestate rerum omnium modum ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

officium: quod (officium) ab Alfeno praeteritum esse videatur; Quinct. 68.

oppugnationes: praetereo oppugnationes oppidorum; Muren. 33.

pecuniam: praetereo pecuniam quam eripuit; Verr. I, 49.

recentiora: haec recentoria praetereo; Fr. B. VI. 26.

rem: mea .. ratio .. in praeteritis rebus est cognita; Verr. I, 15. istam rem ... praeterire non potui; Cluent. 139. quas (res) idcirco praetereo; dom. 97. questus est de praeteritis (rebus); Sest. 67.

sapientiam: tam .. incredibilem sapientiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

tempus: neque in ulla (lege) praeteritum tempus reprehenditur; Verr. I, 108. si tempus sationis praeterisset; ib. III, 44. ut ... omnem memoriam temporum praeteritorum ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3. quoad longissime potest mens mea respicere spatium praeteriti temporis; Arch. 1. recito ... testimonium praeteriti temporis; Sest. 10. necesse est meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; ib. 31.

timorem: vestram memoriam ad timoris praeteriti cogitationem exercitate; Sest. 11.

verbum: praeterito aliquo verbo; Caecin. 81.

virtutem: ne haec quidem P. Sullae mihi videtur silentio praetereunda esse virtus; Sulla 62.

voluptatem: omnis voluptas praeterita pro nihilo est; Marcell. 27.

praetermitto, vorübergehen lassen, unterlassen, übergehen, übersehen: I. in: maluisse Domitium crudelem in animadvertendo quam in praetermittendo dissolutum videri; Verr. V, 7.

II. dicere: de contumeliis ... in magistratum Milesium ... dicere praetermittam; Verr. I, 86.

III. alqm: nec .. Extitius ... praetermittendus est; Phil. XIII, 28.

alqd: omnia, quae negari poterunt, praetermittam; Verr. I, 62. ut ... multa ... praetermittenda existimem; ib. 103. multa mihi necessario .. praetermittenda sunt; ib. II, 1. multa,.. quae scio a te esse commissa, ... praetermittam; ib. 180. nihil mihi placet praetermitti; ib. III, 26. quod erat imprudentia praetermissum; ib. 51. ut... ea... praetermittam; ib. 115. [stulti (sunt) qui, quod licere iudicatum est, praetermittunt]; ib. 219. nihil .. praetermittendum de istius impudentia videtur; ib. IV, 86. multa praetermittam; ib. 105. praetermittam illud etiam; ib. V, 20. nihil sciens praetermisi; ib. 25. ea, quae certissima sunt huius criminis argumenta, praetermisi; ib. 79. haec quoque praetermittas licet; ib. 133. ne quid, quia a me praetermissum sit, pro concesso putetur; Tull. 37. multa ... praetermittam; Caecin. 11. si id praetermittere ... potuisset; Cluent. 42. praetermitto illa; leg. agr. I, 21. nihil praetermissum sit; ib. II, 62. quod ego praetermitto; Catil. I, 14. hoc certe ... neque praetermittendum neque relinquendum est; ib. III, 18. si quid est praetermissum; har. resp. 21. quamquam ... nihil .. ab eo praetermissum est; Sest. 3. ut ... nihil a me ... praetermissum esse videatur; ib. 5. haec ita praetermittamus; ib. 13. ne illud quidem praetermittam, in magna varietate sententiarum numquam ullum fuisse locum; ib. 118. quod in alicuius agrestis periculo non praetermitteret; Cael. 54. omnia illa ... praetermitto; prov. cons. 8. praetermitto (cetera); Planc. 74. nihil praetermisi ... quin Pompeium a Caesaris coniunctione avocarem; Phil. II, 23. equidem ... nihil praetermittam, quod ad libertatem vestram pertinere arbitrabor; ib. IV, 16. unum ... praetermittendum non videtur; Fr. B. VI, 14.

accusatorem: putarunt praetermitti accusatorem non potuisse; Cluent. 133.

actionem: qui .. tantae rei praetermiserint actionem; Caecin. 40.

actum: actum istius vitae turpissimum ... praetermittam; Verr. I, 32.

auctoritatem: [praetermitte] auctoritatem; Muren. 67.

caelum: caelum ... praetermisit; leg. agr. III, 7.

causam: haec ignominiae causa praetermissa est; Cluent. 120. hanc (causam) isti X viri suscipere * idcirco a iudicibus .. praetermissam esse arbitrantur; leg. agr. I, 12.

commoda: commodis meis omnibus ... praetermissis; dom. 145.

crimen: hoc tantum crimen praetermittes? div. Caec. 30. sin praetermittes (tantum crimen); ib. 31. ne multa crimina praetermittere ... existimer; Verr. a. pr. 15. crimen tantae audaciae ... praetermittam? ib. III, 166. *ut* illa communia (crimina) ... praetermittat; ib. V, 131.

crucem: crucem .. illam praetermitto; Verr. III, 59.

diligentiam: mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.

emolumenta: meis omnibus emolumentis .. praetermissis; dom. 145.

familiam: „quae (familia) si esset praetermissa“; Sulla 54.

genus: non mihi praetermittendum videtur ne illud quidem genus pecuniae conciliatae; Verr. II, 141. hoc genus unum vel maximum praetermitterent? Caecin. 34. quaero abs te ... quod genus improbitatis ... praetermiseris? Vatin. 13. cum .. nullum genus acerbitatis praetermitteret; Planc. 36.

honorem: qui ab illo in me honos (praetermissus est)? dom. 27.

laudem: maximam eius ... laudem praetermitto; Phil. XI, 35.

locum: nullus est locus a me ... praetermissus; Cluent. 143. nullum locum praetermisit; ib. 190.

maculam: praetermitti ab censoribus ... macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130.

mare: mare praetermisit; leg. agr. III, 7.

minora: praetermittam minora omnia; Verr. I, 44.

multitudinem: infinitam multitudinem iniuriarum praetermitto; Verr. III, 58.

nomen: neque testamento nomen omnino praetermittere parentis (poterat); Cluent. 45.

occasionem: si qua fuit in hac re occasio, praetermissa est; Verr. V, 10.

orationem: praetermitto omnem hanc orationem; leg. agr. I, 21.

ornamenta: qui honorum ornamenta ... praetermisissent; Cluent. 154.

partem: religionis partem ... praetermittam; dom. 32.

plausum: qui (plausus) ... est .. fortasse eo praetermissus; Deiot. 34.

possessionem: nullam (possessionem) .. praetermittit; leg. agr. I, 4.

praedicationem: quae (ab illo) praedicatio de mea laude ... praetermissa est? dom. 27.

praemia: meis omnibus .. praemiis praetermissis; dom. 145.

provincias: ne nostrum consilium in praetermittendis provinciis laudare videamur; Flacc. 87.

rem: rem tam improbam ... praetermittam? Verr. III, 166. neque res ulla quae ad placandos deos pertineret praetermissa est; Catil. III, 20.

remunerationem: quae (ab illo) remuneratio benevolentiae praetermissa est? dom. 27.

ruinas: praetermitto ruinas fortunarum tuarum; Catil. I, 14.

scelus: tametsi ... nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.

seditiones: quas (seditiones) praetermitto; leg. agr. II, 90.

tempus: illud tempus Sullanarum proscriptionum ... praetermittam; Verr. I, 43. primum illud tempus familiaritatis ... praetermitto; prov. cons. 40. bellum .. gerendi tempus si praetermisisset; Phil. VIII, 5.

vetera: omnia vetera praetermittam; Verr. V, 34.

vim: nulla vis tormentorum acerrimorum praetermittitur; Cluent. 177.

praeterquam, außer: I. allein: num quo crimine is esset accusatus praeterquam veneni eius; Cluent. 105. a vobis ... nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. per quam (adoptationem) nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus; Balb. 57.

II. mit quod: praeterquam quod ne id quidem ... facere potuisti; dom. 51. nihil ut a patris ... virtute, praeterquam quod a senatu desciverat, deflexisset; har. resp. 41.

praetervectio, Vorbeifahren: monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae ... praetervectione omnium; Verr. V, 170.

praetervehor, vorbeifahren, vorbeigehen: auris: quae (oratio) non praetervecta sit auris vestras; Balb. 4.
convivium: quam diu convivium eius flagitiosissimum praetervecta est (classis); Verr. V, 86.
Insulam: Insulam totam praetervectus est; Verr. V, 98.
locum: quoniam periculosissimum locum silentio sum praetervectus; Phil. VII, 8.
scopulos: quoniam .. iam ... scopulos praetervecta videtur oratio mea; Cael. 51.

praetexo, verbrämen, bedecken, verhehlen: cupiditatem: neque .. quisquam potest exercitum cupere, ... ut non praetexat cupiditatem triumphi; Piso 56.
inimicos: videre praetextos inimicos; dom. 98.
togam: eripies .. pupillae togam praetextam? Verr. I, 113. quod ille cum toga praetexta ... venerat; ib. 152. ob earum rerum laborem ... fructus illos datos: ... togam praetextam, sellam curulem; ib. V, 36. quod .. permulta essent ornamenta, ... toga praetexta, sella curulis; Cluent. 154. ille .. cum toga praetexta ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12. cui superior annus ... praetextam populi iudicio togam dederit; Sest. 144. te aediliciam praetextam togam vendidisse; Vatin. 16. qui ... praetextam togam consequuntur; Balb. 57. — quem amare in praetexta || in praetexta calumnia || coeperát; Catil. II, 4. tu in ... praetexta esse consulatum putas? Piso 23.

praetextatus, mit der verbrämten Toga bekleidet: alqs: cum praetextatus etiam tum Archias esset; Arch. 5. de quibus duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16. Sex. Clodium, qui numquam antea praetextatus fuisset, ... praetextatum, volitare passus es; Piso 8. quorum Capuae te praetextatum nemo aspexit qui non gemeret desiderio mei; ib. 25. tenesne memoria praetextatum te decoxisse? Phil. II, 44. cur non sumus praetextati? ib. 110.
filius: hoc ... dicet etiam praetextatus Sopatri filius; Verr. II, 80. accubante praetextato praetoris filio; ib. III, 23. tune ... in Siciliam tecum grandem praetextatum filium ducebas? ib. 159. ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; ib. V, 81. inter eius modi mulieres praetextatum tuum filium ... conlocavisti; ib. 137. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11.
puer: vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; Verr. III, 159.
pupillus: pupillum Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum; Verr. I, 151.

praetor, Prätor: I. absolut: 1. Subject und Apposition: abeunt: abeuntis (praetores) deserunt; Flacc. 87.
abiciunt: quam (togam praetextam) omnes praetores .. tum abiecerant; sen. 12.
abstinet: hunc praetorem ... quisquam putabit a Siculorum argento ... manus abstinere potuisse? Verr. IV, 34.
accipit: praetorem .. ob salutem malle accipere; Verr. II, 69.
accurrunt: cum omnes praetores (accurrerent); Rabir. 21.
adamat: cum ... laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.
addit: C. VERRES PRAETOR URBANUS ADDIDIT; Verr. I, 143.
adest: cum praetor adsit; Verr. III, 135.
adimit: eis praetor adimere ... bona .. poterit? Verr. I, 113.
adiungit: sapiens praetor ... offensione vitata aequabilitate decernendi benevolentiam adiungit lenitate audiendi; Muren. 41.
admiratur: L. Domitium praetorem in Sicilia ... admiratum requisisse quis eum (aprum) percussisset; Verr. V, 7.
adsequuntur: neque eos (praetores) quicquam aliud adsequi; imp. Pomp. 67.
aestimat: eodem tempore praetor Antonius denariis III aestimavit; Verr. III, 215.
agit: vos certiores .. facio quid iste in provincia praetor egerit; Verr. IV, 60. in quibus (oppidis) consistere praetores et conventum agere soleant; ib. V, 28.
animadvertit: qua de re praetor animum debeat advertere; Tull. 41.
appellat: iste praetor designatus ... appellat heredem L. Annium; Verr. I, 105.
audit: iam ante in sella sedens praetor ... miliens audivit; Verr. III, 130.
avertit: ut praetor ... pecunias ... omnis avertat; Verr. III, 171.
aufert: ut praetor ... pecunias ... omnis ... auferat; Verr. III, 171. nunc ... praetor eiusdem populi ... eosdem illos deos ... auferebat; ib. IV, 77. honestius est rei publicae nostrae .. ea ... imperatorem nostrum in bello reliquisse quam praetorem in pace abstulisse; ib. 124.
capit: tu ... praetor communis exitii nuntios cepisti; Flacc. 102.
coëmit: praetorem omne id argentum coëmisse; Verr. IV, 36.
cogit: quid interest utrum praetor imperet vique cogat aliquem de suis bonis omnibus decedere an huiusce modi iudicium det? Verr. II, 43.
cognoscunt: uti C. Verres P. Caelius praetores cognoscerent; Verr. I, 130.
commovet: praetorem commosse ex eo loco castra; Verr. V, 96.
comparant: id ... praetores ut considerate fieret comparaverunt; Quinct. 51.
comperit: cum comperisset (praetor) suum comitem ... iudicii corrumpendi causa ... pecuniam accepisse; Verr. II, 57.
concursant: cum concursant ceteri praetores; Verr. V, 29. quo tempore ceteri praetores obire provinciam et concursare consuerunt aut etiam ... ... ipsi navigare; ib. 80.
conflagrat: qua (nocte) praetor ... classis populi Romani ... conflagrabat; Verr. V, 92.
conscribit: decrevit senatus, ... ut eis C. Claudius ... Pulcher praetor ... leges conscriberet; Verr. II, 122.
conservat: ut ne praedonum quidem praetor in fide retinenda consuetudinem conservet; Verr. II, 78.
consistunt: s. agit; Verr. V, 80.
constituit: nihil levius, quam praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; Verr. I, 127. posse impune praetorem ... supplicium quod velit in eum constituere; ib. V, 163. de vi et armis severum iudicium constituerunt (praetores); Tull. 42. uti ... M. Cornutus, praetor urbanus, supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria constituat; Phil. XIV, 37.
consuescunt, consumunt: quod tempus omnes Siciliae semper praetores in itineribus consumere consuerunt; Verr. V, 29. s. concursant; ib. 80.
cupit: etiam si cuperet praetor; div. Caec. 32.
curat: ut curaret (praetor) ne id sacrum esset; dom. 137.

dat: si ... praetor improbus ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30. ut in ea verba praetor iudicium det; ib. 31. si praetor dedit; Flacc. 44. f. cogit.
debet: cuius (pupilli) aetatem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146. quid .. debuit praetor facere? ib. II, 57. qui (praetor) frumentum emere debeat; ib. III, 171. quas (pecunias) civitatibus distribuere debeat (praetor); ib. 171. qui (praetores) iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. f. animadvertit.
decrevit: „verum praetor decernebat"; Quinct. 63. excogitat (praetor) sane acute quod decernat; Verr. IV, 147.
deducit: quos (colonos) T. Manlius praetor ... deduxit Agrigentum; Verr. II, 123.
defendit: quam .. causam longe aliter praetor in contione defendi; Fr. B. VI, 16. f. debet; Verr. I, 146.
deprecantur: ita me ... praetores (a vobis deprecati sunt); Quir. 16.
dicit: proficiscenti tibi in possessionem praetor ipse ... palam dicit; Quinct. 85. praetorem hoc dicere; Verr. III, 175. superbum est ... dicere praetorem in provincia homini honesto ... „vende mihi vasa caelata"; ib. IV, 45. qui (praetor) sua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuisse; ib. 54. id mandatu Sullae Q. Metellus praetor se loqui dixit; Sulla 65. qui (praetor) se servasse de caelo dixerat; Sest. 78. qui (praetor) ... contionem interrogare solebat, velletne me redire, et ... populum Romanum negare dicebat; ib. 126.
diffidunt: duo praetores sine causa diffisi se aliquid habituros; Phil. XIII, 26.
distinguit: si praetor non distinxit locum; Caecin. 84.
distribuit: f. debet; Verr. III, 171.
ducunt: praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121.
edicit: si longe aliter possedit, quam praetor edixit; Quinct. 84. ecquis inventus *est* postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111. quae concursatio percunctantium quid praetor edixisset? leg. agr. II, 94. quaero ... edixeritne C. Memmius praetor ex ea lege, ut adesses die tricensimo? Vatin. 33.
eierat: praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat; Verr. III, 137.
emit: ut praetor ... non emat (frumentum); Verr. III, 171. f. debet; ib.
est: accepimus, praetorem quaestori suo parentis loco esse oportere; div. Caec. 61. quo (anno) praetor alius futurus est; Verr. I, 109. quo (anno) alius praetor fuit; ib. omnibus ... coheredem praetorem esse oportere; ib. I, 127. cum tot interea praetores ... in provincia fuissent; ib. II, 25. cum ipse [praetor] sine consilio ... fuisset; ib. 74. qui (praetores) ante te fuerunt; ib. 106. tot praetores in Sicilia fuerunt; ib. 146. ipsum praetorem ... redemptorem decumarum atque adeo aratorum dominum ac regem fuisse; ib. III, 71. obscure .. praetor ipse decumanus est; ib. 87. praetorem esse socium (suum); ib. 130. dictitarat ... Apronius, socium sibi esse praetorem; ib. 140. tot praetores ... in Sicilia ... fuerunt; ib. IV, 7. praetor odio est (tibi); Flacc. 71. praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; sen. 22. in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; Planc. 28.
excogitat: f. decernit; Verr. IV, 147.
exercet: hoc .. praetore exercente iudicium; Arch. 3.
exigunt: cum ... consules aedis sacras locavissent neque potuissent omnia sarta tecta exigere neque ei praetores; Verr. I, 130.
facit: quid potuit elegantius facere praetor? Verr. III, 140. an ille praetor ... mali nihil fecisset; Milo 90. f. debet; Verr. II, 57.
faeneratur: si .. te tuam pecuniam praetorem in provincia faeneratum docerem; Verr. III, 169.
fert: quam (legem) praetor ferat; leg. agr. II, 30. dico ... C. Valerium Flaccum praetorem urbanum || pr. urbi, pr. urbis, patrem urbis ||, .. ad populum de Calliphana Veliense ... tulisse; Balb. 55.
habet: praetorem socios habuisse decumanos; Verr. III, 130. C. Pisoni ... praetor quem ad modum ... opitulari possit non habebit? Caecin. 36. quod C. Verres, praetor urbanus, ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91. ut .. praetores annuas provincias habeant; prov. cons. 17. f. diffidunt.
hortatur: cum praetor in provincia sua ... re hortaretur; Verr. II, 67.
imperant: quibus superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; Verr. V, 53. f. cogit.
inspectat: inspectante praetore; imp. Pomp. 33.
interdicit: videtis praetores per hos annos interdicere hoc *exemplo velut inter* me et L. Claudium; Tull. 29. P. Dolabella praetor interdixit; Caecin. 23. „praetor .. interdixit, ut ... eo restitueretur"; ib. 80. cum .. praetor interdixerit, ... ut eo restituaris; ib. 89.
interrogat: f. dicit; Sest. 126.
it: quam diu alium praetorem ... de te in consilium iturum putasti; Verr. I, 51.
iubet: (id) quod praetor ... ex edicto suo fieri iubebat; Quinct. 60. praetor scilicet iussisset; ib. 82. cum te praetor iussisset ex edicto possidere; ib. 83. praetor te quem ad modum possidere iussit; ib. 84. si ... iudex ... levis quod praetor iusserit iudicet; Verr. II, 30. praetor aequus ... dimitti iubet senatum; ib. IV, 146. neque .. praetor ... ita me restitui iussit; Caecin. 82. si ... restitui (me) iussit (praetor); ib. 84. quo me restitui iuberet (praetor); ib.
iudicat: uti C. Verres P. Caelius praetores ... iudicarent; Verr. I, 130. si praetor iudicet eius modi caedes fieri iure posse; Tull. 40.
iurant: f. debet; Cluent. 121.
liberat: qui praetor finitimo ... bello rem publicam liberarat; Planc. 70.
loquitur: praetor .. ne pulchrum se ... putaret atque aliquid ipse sua sponte loqueretur; Muren. 26. f. dicit; Sulla 65.
mavolt: f. accipit.
navigant: f. concursant; Verr. V, 80.
negat: praetor intellegens negare sibi placere ... id me Romam deportare; Verr. IV, 149.
nescit: praetorem quem ad modum provincia adflicta sit nescire (dicetis)? Verr. III, 123.
non volt: eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt (praetores); Tull. 42. praetor ille, eiusdem tribuni plebis contionibus ... saepe vexatus, ... me in Siciliam venire noluit; Planc. 96.
nudat: idem iste praetor monumenta antiquissima ... nudavit .. omnia; Verr. a. pr. 14.
obnuntiat: si obnuntiasset [Fabricio] is *praetor;* Sest. 78.
obtemperat: iste .. praetor ... illis legibus ... diligenter optemperabat; Verr. V, 28.
obtinet: Africam tum praetor ille obtinebat; Cael. 10. qui (Varus) praetor Africam obtinuerat; Ligar. 3.
opitulatur: f. habet; Caecin. 36.
orat: ut ... neque aratori praetor per litteras supplicaret neque eum praesens oraret; Verr. III, 125.

ostendit: ostendit (praetor) se lege Hieronica venditurum; Verr. III, 44.
paret: qui (praetor) populi Romani legibus numquam paruisset; Verr. V, 28.
permittit: cum praetor in provincia sua verbo permitteret; Verr. II, 67.
perpotat: praetore tot dies cum mulierculis perpotante; Verr. V, 100.
pervenit: iste praetor designatus utrum admonitus an temptatus an ... sine duce ullo ... pervenerit ad hanc improbitatem nescio; Verr. I, 105.
petit: in beneficio praetor hoc petit aliquanto ante adventum suum; Verr. III, 44. negavit a privato pecuniam in provincia praetorem petere oportere; Flacc. 86. altero praetore † petente; dom. 87.
poscit: „poscit (praetŏr) scyphos"; Verr. IV, 32.
postulat: quid praetor (postulat)? Verr. III, 28.
potest: ut ... eodem modo sine quaestore praetor (possit rationem referre); Verr. I, 99. ut ipse praetor ... consideratiorem (calumniatorem) reperire non posset; ib. II, 22. ſ. abstinet. adimit. exigunt. facit; Verr. III, 140. habet; Caecin. 36.
praedatur: in ea re praedari praetorem; Verr. III, 204.
praeest: cum praetor iudicio eius praefuisset; Verr. I, 157.
praestituit: si [praetor] is ... numquam petitori praestituit qua actione illum uti velit; Caecin. 8.
proponit: ecce tibi consul, praetor ... nova novi generis edicta proponunt; Sest. 89.
putant: nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt (praetores) oportere; Tull. 42. ſ. loquitur.
quaerit: ipse praetor cum quaereret calumniatorem; Verr. II, 22. defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; ib. V, 115. praetor quaesivi; Rab. Post. 9.
quiescit: „praetor quiscebat"; Verr. IV, 32.
recedunt: non .. praetores a lege Aquilia recesserunt; Tull. 42.
refert: nonne eam rem ... ad hoc conlegium Sex. Iulius praetor rettulit? dom. 136. ſ. debet; Cluent. 121. potest; Verr. I, 99.
remittit: tu in provincia praetor ... Mamertinis ... quam deberent navem ... remisisti; Verr. V, 136.
reperit; ſ. potest; Verr. II, 22.
requirit: ſ. admiratur.
sedet: ipse .. praetor ... in hac officina maiorem partem diei ... sedere solebat; Verr. IV, 54. ſ. audit.
servat: hanc (legem) omnis semper in Sicilia .. praetores .. servasse; Verr. II, 39. ſ. dicit; Sest. 78.
solent: qua (domo) praetores uti solent; Verr. IV, 118. [qua (domo) praetores uti solent]; ib. V, 80. eo verbo antea praetores in hoc interdicto uti solebant; Caecin. 49. ſ. agit; Verr. V, 80. dicit; Sest. 126. sedet; Verr. IV, 54.
sortiuntur: cum praetores designati sortirentur; Verr. a. pr. 21. ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto ... sortiatur; ib. II, 32.
spectat: ille *praetor* ... cum cotidie gladiatores spectaret, numquam est conspectus, cum veniret; Sest. 126.
spoliat: idem iste praetor monumenta antiquissima ... spoliavit .. omnia; Verr. a. pr. 14.
stat: stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo; Verr. V, 86.
statuant: utrum .. hoc Graeci statuent ... an nostri praetores? Flacc. 27.
succedunt: qui M. Laevino ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125.
supplicat: ſ. orat.
tacet: praetor interea, Piso, tanta de re tacebit? Caecin. 36.
vendit: ut praetor ... vendat (frumentum); Verr, III, 171. ſ. ostendit.
venit: venit praetor; Verr. III, 196. cum Haluntium venisset praetor laboriosus; ib. IV, 51. venientis praetores expectant; Flacc. 87. ſ. spectat.
videt: tam diu in imperio suo classem iste praetor diligens vidit; Verr. V, 86.
vivit: populi Romani praetor ... sic vixit; Verr. V, 81.
vocat: „vocat interea praetor"; Verr. IV, 32. cur .. praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77.
volt: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33. ſ. constituit; Verr. V, 168. dat; Verr. II, 30.
utuntur: ſ. solent; Verr. IV, 118. V, 80. Caecin. 49.

2. **Prädicat:** sum: propterea quod L. Metellus esset praetor in Sicilia; Verr. a. pr. 27. qui praetor in Sicilia fuerit; ib. II, 151. [qui ibi praetores fuerunt]; ib. 155. cum praetor esses; ib. III, 16. cum esset in Hispania praetor; ib. IV, 56. qui praetor fuit; ib. qui ante te fuerunt praetores; ib. V, 49. cum multis annis post petissent, quam praetores fuissent; leg. agr. II, 3. proavus L. Muronae et avus praetor fuit; Muren. 15. qualis (sapiens praetor) hic fuit; Muren. 41. qui praetor fuerat; Flacc. 50. cum praetor esset; ib. 85. qui tum erat praetor; Sulla. 42. qui praetores fuerunt; ib. 82. cum esset (C. Caesar) in Hispania praetor; Balb. 43. qui (L. Lentulus) tum erat praetor; Piso 77. SI ESSET ... PRAETOR; Rab. Post. 14. Clodius haec adsequabatur, non modo ut praetor esset non eo consule, quo sceleris nihil facere posset, sed etiam ut eis consulibus praetor esset ..; Milo 32. utinam P. Clodius ... praetor ... esset potius quam hoc spectaculum viderem! Milo 103. qui cum praetor urbis esset; Phil. X, 7. qui se verbo praetorem esse urbanum cupere dicebat, re certe noluit; Phil. XI, 11.
ablat. absol.: te praetore; Quinct. 11. Verr. II, 113. 138. 190. III, 27. 42. 43. 87. 93. 95. 118. 124. 141. 172. 174. 186. ><. 187. 198. 203. IV, 90. V, 51. 70. 97. 98. 99. 138. 157. hoc uno praetore; div. Caec. 3. praetore Verre; div. Caec. 32. Verr. III, 77. 193. Verre praetore; div. Caec. 33. Verr. II, 31. III, 79. 200. V, 9. 50. 95. hoc praetore; Verr. a. pr. 10. 13. III, 24. Font. 11. Flacc. 27. 45. ut eo iudice quam praetore hanc rem transigi malim; Verr. a. pr. 32. Q. Hortensio praetore; ib. 39. praetore C. Sacerdote; ib. I, 27. C. Sacerdote praetore; ib. 104. 125. II, 22. V, 108. isto praetore; ib. I, 119. 136. II, 11. 33. 39. 63. 125. 131. 136. III, 39. 40. 50. 60. 66. 70. 109. 225. 226. IV, 61. 116. V, 58. 88. 114. 140. Sacerdote praetore; ib. I, 125. II, 21. 93. III, 90. quo praetore? ib. II, 21. Sex. Peducaeo praetore; ib. 138. praetore Peducaeo; ib. 139. te .. praetore; ib. LEX DECUMIS VENDUNDIS C. VERRE PR; ib. III, 83. [te praetore]; ib. 85. Verre .. praetore; ib. 156. alio praetore; ib. 199. praetore isto; ib. IV, 41. praetore C. Verre; ib. 150. M. Fonteio praetore; Font. 16. L. Considio et Sex. Saltio ... praetoribus; leg. agr. II, 92. Flacco praetore; Flacc. 31. 87. praetore Flacco; ib. 43. T. Aufidio praetore; ib. 45. Globulo praetore; ib. 85. 91. praetore me; Cael. 10. C. Sentio praetore; Piso 84. me praetore; Fr. B. VI, 1.

3. **Vocativ:** tu, praetor, in mea bona quos voles immittes? Verr. I, 142.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: „praetorem tu accusas?" Verr. V, 110.

adhibeo: fit senatus consultum, ut ... consules adhiberent tribunos plebis et praetores quos eis videretur; Rabir. 20. adhibent ... *praetores* praeter Glauciam; ib.
admoneo: f. I, 1. pervenit.
appello: f. **appello,** III. praetorem (3 St.) B. I, S. 260, a.
capio: cum populi Romani ... praetores .. capiebantur; imp. Pomp. 53.
circumscribo: senatus .. praetorem eum circumscripsisset; Milo 88.
coërceo: an consules in praetore coërcendo fortes fuissent? Milo 89.
commuto: praetore ... commutato; Verr. a. pr. 30.
condemno: praetorem ... non solum reprehendendum, verum etiam condemnandum putas? Flacc. 86.
conspicio: f. I, 1. spectat.
constituo: illum hominem aedilicium iam praetorem ... constitutum ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.
creo: qui (praetores) apud illos a populo creantur; Flacc. 44. si non praetorem te, sed praedonem creavimus; Fr. C. 4.
dedo: praetores nostros deditos (esse); Flacc. 60.
defendo: qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor; Verr. V, 18.
desero: f. I, 1. abeunt.
designo: f. I, 1. appellat. sortiuntur; Verr. a. pr. 21.
expello, extermino: omnis ... praetores (expulsos atque exterminatos suis esse sedibus); Phil. II, 54.
facio: f. **facio,** IV, 1, a. praetorem (11 St.) B. II, S. 310, b.
fero: non ferent .. oculi ... duo praetores; Phil. XII, 20.
habeo: praetorem (sic studiosum qui habuerit); Verr. II, 12.
interficio: C. Glaucia praetor est interfectus; Phil. VIII, 15.
invenio: non praetorem modo ... invenire potuit; Quinct. 96. ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111.
iudico: quem vos ... iustissimum praetorem iudicavistis; Flacc. 8.
laudo: L. Flaccus et C. Pomptinus praetores ... merito ac iure laudantur; Catil. III, 14.
locupleto: videbat .. praetores locupletari; imp. Pomp. 67.
mitto: C. Sulpicium praetorem ... misi; Catil. III, 8.
muto: ut in hac causa praetor nobis consiliumque mutetur; Verr. a. pr. 53.
occido: quo minus C. Glauciam ... praetorem occideret; Catil. III, 15.
postulo: haec cum praetorem postulabas; Tull. 39.
quaero: cum praetor quaereretur; Verr. V, 93.
recipio: ipsos tantum praetores et consules ... recipere solere; Verr. I, 65.
remoror: num unum diem .. L. Sarturninum ... praetorem ... rei publicae poena remorata est? Catil. I, 4.
renuntio: ut praetor renuntiarere; Verr. IV, 45. cum esses praetor renuntiatus; ib. V, 38. cum ... ter praetor primus centuriis cunctis renuntiatus sum; imp. Pomp. 2. posse se ... praetorem renuntiari; dom. 112.
reprehendo: f. condemno.
sector: is cum praetorem circum omnia fora sectaretur; Verr. II, 169.
video: numquam vos praetorem tam palaestricum vidistis; Verr. II, 54. cum viderent ea facilitate praetorem; ib. V, 14. tu praetor in provincia cum tunica ... visus es; ib. 137. cum praetorem viderunt; Planc. 19.
voco: vocat ad cenam .. ipse praetorem; Verr. IV, 62. L. Flaccum et C. Pomptinum praetores ... ad me vocavi; Catil. III, 5.
2. **Genetiv:** sum: nemo erat Sicilia tota quin sciret decumas esse praetoris; Verr. III, 136.
3. **Dativ:** adfero: quae (naves) praedam praetori ... adferrent; Verr. V, 63.
anteeo: ut hic (lictores) praetoribus urbanis anteeunt; leg. agr. II, 93.
audiens: f. sum; Verr. IV, 27.
circumdo: satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia; Verr. III, 135.
committo: commissa est pecunia tanta praetori; Verr. III, 177.
compono: ei (praetori) quoque carmen compositum est; Muren. 26.
creo: cum ... praetori tuo periculum crees; div. Caec. 62.
dico: illos coepisse praetori dicere; Verr. IV. 32.
do: tutores pecuniam praetori si ... dedissent; Verr. I, 106. quibus (praetoribus) erat negotium datum; ib. 130. accusatores .. eius habere in animo pecuniam praetori dare; ib. II, 69. videtisne praetori urbano negotium datum? dom. 137. cum audiret ... praetoribus ... rem publicam defendendam datam; Deiot. 11.
dono: reprimebat .. tibi .. imperandi vim ... illa ... praetori donata cybaea; Verr. V, 59.
facio: unde praetori anulus fieret; Verr. IV, 57.
impero: iubet ferre de his legem curiatam: praetori imperat; leg. agr. II, 28.
impono: vos mihi praetori ... personam hanc imposuistis; leg. agr. II, 49.
inservio: praesentibus (praetoribus) inserviunt; Flacc. 87.
intercedo: cui (praetori) nemo intercedere possit; Verr. II, 30.
polliceor: ait accusatores eius multo maiorem pecuniam praetori polliceri quam quantam hic dedisset; Verr. II, 70.
praefero: quaeret quam ob rem fasces praetoribus praeferantur; Verr. V, 22.
sum: tantum unum quemque auferre, quantum sibi ... praetori, iudicibus satis futurum sit; Verr. a. pr. 41. pupillos ... certissimam praedam esse praetoribus; ib. I, 131. dicto audientem fuisse *se* praetori; ib. IV, 27.
trado: litterae ... praetoribus traduntur; Catil. III, 6.
4. **mit Präpositionen:** abeo a: si quas (mulierculas) a praetore abeuntis possent deprehendere; Verr. III, 31.
accipio a: si plurimas a praetore tuo iniurias accepisses; div. Caec. 60. pro quo (custode) cum a P. Varinio praetore pecuniam accepisset; Flacc. 45.
accurro ad: illum cupide ad praetorem ... accucurrisse; Verr. V, 7.
accuso apud: is ab inimicis suis apud C. Sacerdotem praetorem rei capitalis cum accusatus esset; Verr. II, 68.
adeo ad: cum ad praetorem in ius adissemus; Verr. IV, 147.
adfero ad: „iubet me scyphos sigillatos ad praetorem statim adferre“; Verr. IV, 32.
ago apud: cum res agatur apud praetorem populi Romani; Arch. 3.
appello a: cuius procurator a praetore tribunos appellare ausus sit; Quinct. 64.

aufero a: fit ut .. novus .. litteras .. a praetore auferat; Verr. II, 124.
defendo apud: tutoresne defendent? perfacile .. apud istius modi praetorem; Verr. I, 153. cum defendissem apud M. Iunium Q. Publicium praetores; Cluent. 126.
defero ad: eius modi querimonias ... non ad praetorem ... deferri oportere; Verr. I, 50. triduo lex ad praetorem deferri ... iubet; Flacc. 21.
deligo ex: ex omnibus .. praetoribus ... M. Antonium delegisti; Verr. III, 213.
dico apud: ut apud M. Metellum praetorem causa diceretur; Verr. a. pr. 26. — **contra:** qui contra praetorem populi Romani ... testimonium dicere cogerentur; ib. III, 74. quid possumus contra illum praetorem dicere? ib. 223. — **de:** de praetore Macedoniae nihil dicam amplius; Planc. 99.
discedo ab: is cum ... neque ab eo (praetore) umquam discederet; Verr. II, 169.
eo ad: ilicone ad praetorem ire convenit? Quinct. 48.
impetro a: quam rem facile a praetore impetrassent; Quinct. 33. a quo (praetore) ius impetraret; ib. 96.
incido in: cum in te praetorem incidisset (Sicilia); Verr. II, 139.
ineo gratiam a: cum inire a praetore gratiam posset; Verr. IV, 143.
licet per: Cn. Calidio ... per omnis alios praetores licuit habere argentum bene factum; Verr. IV, 44.
mitto ad: quas (litteras) ad M. Mummium praetorem ... misit; Verr. III, 123.
postulo a: postulat a Burrieno praetore Naevius, ut ex edicto bona possidere liceat; Quinct. 25. a Cn. Dolabella .. praetore postulat, ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; ib. 33. ostendam .. causam non fuisse cur a praetore postulares, ut bona P. Quinctii possideres; ib. 36. continuone causa fuisset cur a praetore postulares, ut bona possideres? ib. 48. postulone a praetore, ut eius bona mihi possidere liceat? ib. 54. quid attinuit te tam multis verbis a praetore postulare, ut adderet in iudicium INIURIA? Tull. 38. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem, a quo non fuit postulandum; Piso 35.
profiteor apud: SI SEXAGINTA DIEBUS APUD PRAETOREM ESSENT PROFESSI; Arch. 7. professus est (hic) apud praetorem Q. Metellum; ib.
transfero ad: Ciliciam ad praetorem ... transtulisti; dom. 23.
venio a: ut a M'. Glabrione praetore ... ad praetorem alium ... veniremus; Verr. I, 30. — **ad:** rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam; Verr. a. pr. 31. ad Q. Metellum praetorem venisti; Catil. I, 19. ut ad L. Lentulum praetorem ... venerit (Metellus); Arch. 9.

III. **nach Adjectiven:** 1. **familiaris:** Cleomenem ... familiarissimum esse praetori; Verr. V, 107.
gratiosus: hoc edicto ... splendidi homines et aliis praetoribus gratiosi, vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37.
iucundus: praetori populi Romani satis iucundum ... esse convivium; Verr. IV, 63.
notus: res praetoribus erat nota solis; Catil. III, 6.
2. **unus de:** de praetoribus unus alienus; Sest. 87.

IV. **nach Substantiven: 1. Genetiv; adventus:** adventu L. Metelli praetoris ... aditum est ad Metellum; Verr. III, 152. conferte ... huius praetoris adventum cum illius imperatoris victoria; ib. IV, 115.
aemulus: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli; Verr. III, 78. si neque praetorem neque praetoris aemulum appellari licebit; ib. V, 110.
aequitas: aequitatem praetoris attendite; Verr. III, 196.
aestiva: ad illa aestiva praetoris accedunt; Verr. V, 96.
animus: qui ... omnia .. habuisset aequiora et placabiliora quam animum praetoris; Verr. II, 95.
auctoritas: delectat .. me ... praetoris auctoritas; Verr. I, 106. Siculone homini ... praetoris ... auctoritatem dari? ib. V, 83.
caput: qua in re ipsius praetoris caput .. ageretur; Verr. II, 57. de qua muliere versus plurimi ... supra praetoris caput scribebantur; ib. III, 77.
carnifex: aderat ... carnifex praetoris; Verr. V, 118.
comitatus: gladiatores ex praetoris comitatu comprehensi; Sest. 85.
commodum: haec aestimatio nata est ... non ex praetorum ... commodo; Verr. III, 189.
conlegium: quae (tabulae) solae ex illa professione conlegioque praetorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem; Arch. 9.
consilium: vobis consilium .. praetoris recitari videbatur? Verr. V, 54. init consilium .. improbi praetoris; ib. 103.
constantia: videte constantiam praetoris; Verr. V, 18.
consuetudo: ubi illa consuetudo ... omnium ... praetorum? Verr. I, 142. superiorum praetorum consuetudo cum haec fuisset; ib. V, 43.
convivium: ut quivis ... non se praetoris convivium ... videre arbitraretur; Verr. V, 28.
decretum: fateor ... procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65. audite decretum mercennarii praetoris; Verr. V, 54. nego me ex decreto praetoris restitutum esse; Caecin. 82.
deliciae: Apronio, deliciis praetoris, lucelli aliquid iussi sunt dare; Verr. III, 72.
dignitas: haec (fuit) praetoris dignitas; Verr. III, 87.
diligentia: etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis in eo crimine futurum; Verr. V, 103. in quo .. praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32. horum consulum ruinas vos ... fulsistis, summa ... praetorum ... diligentia sublevati; sen. 18.
domus: „iubeo .. utrosque (scyphos) ... mecum ad praetoris domum ferri“; Verr. IV, 32. L. Caecilii, iustissimi ... praetoris, oppugnata domo; Milo 38.
edictum: Quinctius ... contra ... edicta praetorum de saltu ... detruditur; Quinct. 28. QUOD AB EO PETAT, QUOIUS EX EDICTO PRAETORIS BONA DIES XXX POSSESSA SINT; ib. 30. SI BONA SUA EX EDICTO P. BURRIENI PRAETORIS DIES XXX POSSESSA NON ESSENT; ib. negamus te bona P. Quinctii .. possedisse ex edicto praetoris; ib. 36. „Quinctii bona .. ex edicto praetoris possessa sunt“; ib. 45. ex edicto praetoris bona P. Quinctii possideri nullo modo potuisse; ib. 60. SI EX EDICTO PRAETORIS BONA P. QUINCTII POSSESSA NON SUNT; ib. 84. omnia faciebant cum pupilla ... voluntas patris, edicta praetorum; Verr. I, 104. si finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae, ib. 109. qui plurimum tribuunt edicto praetoris; ib. ait eos ipsos ... contra edictum praetoris fecisse; ib. III, 68. etiamne haec nova debent edicta ... praetorum ... ferre? ib. 228. omnium ... edicta praetorum fuerunt eius modi; ib. V, 7. SI AD-

VERSUS EDICTUM PRAETORIS VIS FACTA ESSET; Caecin. 45. possessionem .. eius bonorum, ex edicto praetoris, huic ... datam (esse); Cluent. 165. si edictum praetoris ostendero; Catil. II, 5.
existimatio: qua in re ipsius praetoris .. existimatio .. ageretur; Verr. II, 57. QUOD AD PRAETORIS EXISTIMATIONEM ATTINET; ib. III, 154.
fama: Bidinos .. pecuniam contra praetoris famam ... dedisse; Verr. II, 57.
familiaris: docuerunt vos quid lucelli fecerit ... familiaris praetoris, Apronius; Verr. III, 106.
fides: implorare illi fidem praetoris; Verr. V, 106. cum praetorum ... fides rei publicae subvenisset; sen. 5. horum consulum ruinas vos ... fulsistis, summa ... praetorum .. fide ... sublevati; ib. 18.
filius: accubante praetextato praetoris filio; Verr. III, 23. non .. ad omnis praetorum filios eidem aditus sunt; ib. 159.
formula: *causa Tullii tota continetur praetoris formula;* Tull. 36.
fortunae: Bidinos .. pecuniam contra praetoris ... fortunas dedisse; Verr. II, 57. qui audeant in provincia ... contra fortunas (praetoris) iudicare; ib. III, 135.
furta: pauculis .. mensibus ... furta praetoris, quae essent HS duodecies, ... exportata sunt; Verr. II, 185.
honor: Siculone homini ... praetoris ... honorem .. dari? Verr. V, 83.
imperium: una civitas ... menstrua cibaria praetoris imperio donare Apronio cogitur; Verr. III, 72. ab una civitate vi, minis, imperio iniuriaque praetoris eripiuntur tritici medimnum XXXIII; ib. 73. etiamne haec nova debent ... imperia praetorum ... ferre? ib. 228. Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; ib. IV, 76.
iniquitas: id accidit praetoris iniquitate et iniuria; Quinct. 9. quid attinuit te ... hic in iudicio queri praetoris iniquitatem; Tull. 38.
iniuria: praetoris iniurias tacite ... ferendas arbitrabatur; Verr. II, 84. ſ. imperium; Verr. III, 73. iniquitas; Quinct. 9.
iniussu: mittis iniussu praetoris; Quinct. 82.
innocentia: quot praetorum innocentia sapientiaque opus est? Verr. III, 128.
institutum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum? Verr. III, 25. omnium instituta ... praetorum fuerunt eius modi; ib. V, 7. cum .. haec a servorum bello pericula .. praetorum institutis ... provisa sint; ib. 8.
interdictum: „fateor hoc interdicto praetoris vindicari“; Caecin. 66. hac lege ... praetorum interdicta tollentur; leg. agr. III, 11.
ius: iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; Verr. V, 34. P. Lentulus ... praetoris ius ... amiserat; Catil. III, 15.
iussu: HS trecenta milia iussu praetoris data esse; Verr. II, 47. iussu praetoris in crucem esse sublatum (illum); ib. V, 7.
latus: eum vident sedere ad latus praetoris; Verr. V, 107.
legatus: tamquam ... legatus praetoris pulsatus esset; Verr. III, 68.
libido: ubi .. semel ... res ad praetorum libidinem translata est; Verr. III, 220.
lites: DE LITIBUS AESTIMATIS CN. DOLABELLAE PR. PECUNIAE REDACTAE; Verr. I, 96. [EX LITIBUS AESTIMATIS DOLABELLAE PR. ET PRO PR.]; ib. 99.
litterae: omnium praetorum litteras ... profer; Verr. II, 106. cedo mihi eiusdem praetoris litteras; ib. V, 56.
manubiae: in eius provincia vendet manubias praetoris? leg. agr. II, 53.
mercatus: tanto mercatu praetoris indicto concurritur undique ad istum Syracusas; Verr. II, 133.
minae: ſ. imperium; Verr. III, 73.
nuntius: ille praetoris arcessitus nuntio rem demonstrat; Verr. IV, 85.
oculi: cum praetoris inertissimi .. oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.
opera: quod eorum (praetorum) opera forti .. usus essem; Catil. III, 14.
pedes: ante pedes praetoris in foro expensum est auri pondo centum; Flacc. 68.
potestas: quid est ... iudicium corrumpere, si hoc non est? testis ... deterrere ... duorum praetorum potestate? Verr. a. pr. 28. Siculone homini ... praetoris .. potestatem ... dari? ib. V, 83.
praeco: condemnari alios a ... praecone praetoris (videtis); Verr. III, 66.
praeda: petatur hereditas ... in praedam praetoris? Verr. II, 43. ex quo facile apparet ... quae praetoris praeda esse videatur; ib. III, 99. populi Romani potius hoc sit vectigal quam praeda praetoris; ib. 201.
professio: ſ. conlegium. — innocentia: ſ. sapientia.
sepulchra: ut duo sepulchra duorum praetorum .. duabus in provinciis constituerentur; Verr. V, 94.
servi: praetoris in eo loco servos esse visos; Verr. IV, 100.
severitas: exspecto ... severitatem praetoris; Verr. III, 28. praetoris severitas dissolveretur; Tull. 27.
silentium: erant .. convivia non illo silentio praetorum populi Romani; Verr. V, 28.
socius: TE SOCIUM PRAETORIS FUISSE; Verr. III, 157.
statua: singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137. eam (consuetudinem) ... praetoris populi Romani statuis praesidio non fuisse; ib. II, 159.
tribunal: desinant ... circumstare tribunal praetoris urbani; Catil. I, 32.
vestigia: ne tua quidem recentia proximi praetoris vestigia persequi poterat? Verr. III, 43.
virtus: cum praetorum ... virtus ... rei publicae subvenisset; sen. 5.
vis: qui ... neque vim praetoris nec multitudinem creditorum ... effugere potuisset; sen. 11. ſ. imperium; Verr. III, 73.
voluntas: qui audeant in provincia ... contra voluntatem eius (praetoris) ... iudicare; Verr. III, 135. praetorum voluntas ... respuit hanc defensionem; Caecin. 56.
2. **mit Präpositionen:** faeneratio, societas cum: quod erat Carpinatii nota cum isto praetore societas ac faeneratio; Verr. II, 187.
iudicium de: non de praetore Siciliae ... fieri iudicium arbitratur (populus Romanus); Verr. V, 117.
necessitudo cum: cum ... commemorare quaestoris cum praetore necessitudinem constitutam more maiorum (coeperit); div. Caec. 46.
V. **Umstand:** a: expressae sunt ... publicae a praetore formulae; Qu. Rosc. 24. cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; Verr. II, 41. mihi nuntium miserunt se a praetore retineri; ib. 65. qui cum a praetore prohiberentur; ib. 156. apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; ib. III, 61. a praetore populi Romani in provincia violatum (esse) regem; ib.

IV, 68. ut ab eo (praetore) servorum ... vita ... redimeretur; ib. V, 14. eam legem ab eo praetore populi Romani ... ferri iubet; leg. agr. II, 26. quae (hostiae) ab his praetoribus ... immolabantur; ib. 93. fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; har. resp. 7. [quod acta illa ... labefactari a praetoribus ... putabant]; Sest. 40.

ad: quid ad praetorem, uter possessor sit? Verr. I, 116.

ante: Minucius .. mortuus est ante istum praetorem; Verr. I, 115. quae (hereditates) ante eum praetorem venissent; ib. 125. Heraclius est Hieronis filius, ... ante hunc praetorem vel pecuniosissimus Syracusanorum; ib. II, 35. cum omnes ante te praetorem Rupilias leges ... servassent; ib. 40. cum ille aliquanto ante te praetorem esset mortuus; ib. 46. quae omnia ante istum praetorem ... valuerunt; ib. 122. hoc iure ante Verrem praetorem Siculi semper usi sunt; ib. III, 15. quo in numero magnus ante te praetorem numerus Siculorum fuit; ib. 27. Agyrinensis est ... Siciliae civitas, hominum ante hunc praetorem locupletium; ib. 67. quod neque ante te praetorem illi fecerant; ib. 101. domus erat ante istum praetorem nulla paulo locupletior; ib. IV, 46. quod (signum) Syracusis ante Verrem praetorem fuit? ib. 129. quo ... neque populi Romani invicta ante te praetorem gloria illa navalis umquam ... penetrare potuit; ib. V, 97.

apud: petita multa est apud istum praetorem a Q. Opimio; Verr. I, 155. apud te praetorem ... ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? ib. V, 166.

in: quod in me ipso et praetore et consule probavi; Muren. 42. quis in eo praetore consul fortis esset? Milo 89.

per: ut ea (provincia) ... vix ... per ... innocentis praetores aliqua ex parte recreari aliquando posse videatur; Verr. a. pr. 12.

post: post te praetorem multi in isdem causis fuerunt; Verr. I, 111.

praeter: videbat praetores locupletari ... praeter paucos; imp. Pomp. 67. f. II, 4. postulo a; Piso 35.

pro: sit pro praetore eo iure quo qui optimo; Phil. V, 45. quod C. Caesar ... pro praetore ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; ib. 46. quod C. Caesar pro praetore Galliae provinciae cum exercitu subsidio profectus sit; ib. senatui placere, C. Caesarem ..., pro praetore, senatorem esse; ib. quantam .. pecuniam militibus ... C. Caesar .. pro praetore pollicitus sit; ib. 53. qui ... ad C. Caesarem pro praetore ... adierint; ib. VIII, 33. neque se imperatorem neque Hirtium consulem nec pro praetore Caesarem; ib. XIII, 22. bellum contra te duo consules gerunt cumque eis pro praetore Caesar; ib. 39. ex litteris ... C. Caesaris pro praetore ... sententias dicimus; ib. XIV, 22. cum C. Caesar pro praetore ... castra feliciter defenderit; ib. 37. f. IV, 1. lites; Verr. I, 99.

sine: ut quaestor sine praetore possit rationem referre; Verr. I, 99. in qua (civitate) nummus commoveri nullus potest sine quinque praetoribus; Flacc. 44.

praetorius, des Prätors, Statthalters, prätorisch; subst. m. gewesener Prätor, n. Amtswohnung des Statthalters, Hauptquartier: A. bei Substantiven: alqs: f. B, a.

alqd: das possessionem ei, qui non iuravit: concedo; praetorium est; Verr. I, 124.

apparatus: ut omnes tantam illam copiam et tam magnificum apparatum ... praetorium esse arbitrarentur; Sest. 77.

candidatus: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem ... incurrere; Muren. 57.

cohors: DEDI STIPENDIO, FRUMENTO, LEGATIS, PRO QUAESTORE, COHORTI PRAETORIAE HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. ex quo iudicum numero? ex cohorte praetoria praeclara hominum honestissimorum; ib. III, 70. ex cohorte praetoria manum fugitivorum .. armatam .. venisse; ib. IV, 94. cum hanc sit habiturus Catilina scortorum cohortem praetoriam; Catil. II, 24. „si cohorti praetoriae praemia || praedam || .. dederitis“; Phil. VIII, 25.

comitia: commemorasse istum quam liberaliter eos tractasset ... proximis .. praetoriis .. comitiis; Verr. a. pr. 23. Q. Metellum Pium .. praetoriis comitiis ... populo Romano supplicasse; Planc. 69.

copia: f. apparatus.

domus: flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; Verr. II, 133. domo ... praetoria manum fugitivorum .. armatam venisse; ib. IV, 94. huc ex illa domo praetoria ... sic emigrabat; ib. V, 30. onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; ib. 145.

edicta: novam legem te ... statuisse non miror, hominem in edictis praetoriis ... tam prudentem; Verr. III, 17.

familia: hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 14.

genus: cedat consulari generi praetorium; Planc. 15.

homo: minoris HS triciens praetorium hominem honeste non posse damnari; Verr. a. pr. 38. reperietis fuisse (legatos) tum M. Cornutum, L. Cinnam, L. Sullam, praetorios homines; Font. 43.

imperium: cum penes te praetorium imperium ... esset; Verr. V, 40. ex qua (Macedonia) aliquot praetorio imperio, consulari ... nemo rediit, qui in columis fuerit, quin triumpharit; Piso 38.

ius: postea quam ius praetorium constitutum est; Verr. I, 114. eiusdem modi totum ius praetorium ... fuit in Sicilia; ib. II, 31. „quod agas mecum ex iure civili ac praetorio non habes“; Caecin. 34. quam (iniuriam) iste ... obtinuit non iure praetorio; Phil. II, 3.

locus: senatui placere, C. Caesarem ... sententiam .. loco praetorio dicere; Phil. V, 46.

Macedonia: Macedonia praetoria nuntiata; Piso 88.

nomen: cum penes te praetorium ... nomen esset; Verr. V, 40. ne contendat cum praetorio nomine equester locus; Planc. 15.

potestas: quicquid ... hac potestate praetoria ... possum; imp. Pomp. 69. dat .. potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; leg. agr. II, 32.

praeda: si Apronianum lucellum ac non praetoria praeda vobis videbitur; Verr. III, 72.

provincia: decernam easdem (provincias) praetorias; prov. cons. 17. „faciam .. illas (provincias) praetorias“; ib. ne praetoriae provinciae plus quam annum ... obtinerentur; Phil. I, 19. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... de provinciis .. praetoriis ad hunc ordinem ... referant; ib. XI, 31.

sententia: qui ... praetoriam sententiam ... consequuntur; Balb. 57.

turba: domus erat ... praetoria turba [illegible]; Verr. I, 137.

B. allein: a. masc.: I, 1. dicunt: audisti ... omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17.

vivunt: illos ... vivere volebam ... tot praetorios; Phil. II, 37.
elliptisch: praetorii Philadelphus Annius et innocens Gallius; Phil. XIII, 26. qui vero praetorii? ib. 30.
2. sum: quamquam huius .. feminae ... pater, M. Atius Balbus ... praetorius fuit; Phil. III, 16.
II. expello, extermino: omnis ... praetorios (expulsos atque exterminatos suis esse sedibus); Phil. II, 54.
III. princeps: quorum (praetoriorum) princeps M. Cato; Phil. XIII, 30.
b. neutr.: I. curro ad: curritur ad praetorium; Verr. V, 92.
defero in: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65.
procedo e: procedit iste repente e praetorio; Verr. V, 106.
II. in: nihil interesse, utrum haec Messanae an apud istum in praetorio loqueretur; Verr. V, 160. ut sibi ... sit ... in imperatorum praetoriis ... locus; Balb. 40.

praetura, Prätoramt, Prätur, Statthalterschaft: I, 1. adfert: huiusce novi pastulati genus ... tua praetura attulit; Verr. II, 146.
est: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit ... depopulatio; Verr. a. pr. 12. quae est ista praetura? ib. II, 46. occurrebat ei mancam ac debilem praeturam futuram suam consule Milone; Milo 25. (P. Clodii praeturam) fore videbatis; ib. 34.
florent: quae (praeturae) ... existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.
restituit: munus amplissimum ... praetura restituit; Muren. 37.
supplicant: tum ... continuae praeturae (vobis pro huius salute supplicant); Font. 41.
2. Ausruf: o multis acerbam ... praeturam tuam! Verr. I, 137.
II, 1. commonefacio: quae (laudatio) commonefaceret istius turpem calamitosamque praeturam *; Verr. IV, 144.
consigno: quod eisdem litteris illius praetura et tua quaestura consignata sit; div. Caec. 28.
constringo: qui (consul) eam (praeturam) auderet ... constringere; Milo 34.
defero: in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.
differo: * tuamque praeturam non tuo more differas; Fr. B. XV, III, 4.
emo: hinc empta apertissime praetura; Verr. I, 100.
existimo: quis non ... innocentissimam omnium .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.
exopto: quid est quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem? Vatin. 39.
gero: s. **gero,** II, 2. praeturam (7 St.) B. II, S. 413, b.
laudo: etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur; Flacc. 6.
orno: praetura ... ornata in provincia; Muren. 53.
peto: cum ipse praeturam petisset; Verr. a. pr. 23. ante quam Verres praeturam petere coepit; ib. I, 125. qui tum praeturam petebat; Sulla 42. cum praeturam peteremus; Fr. B. VIII, 20.
possido: totam .. eius praeturam possederat; Verr. III, 158.
probo: praetura probata; Muren. 53.
propono: quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret? Milo 34.

rescindo: totam triennii praeturam tuam rescidisset; Verr. II, 140.
retexo: ut ... istius praeturam retexere videretur; Verr. II, 63.
2. studeo: (Caelium) studuisse praeturae; Cael. 26.
3. abdico: cum se praetura abdicasset; Catil. III, 14. quod P. Lentulum se abdicare praetura coëgistis; ib. IV, 5.
deicio: homo integerrimus ... praetura deiectus est; Muren. 76.
4. audio: de: de istius praetura Siciliensi non recuso quin ita me audiatis; Verr. II, 17.
consumo in: hi sunt anni consumpti in ... praetura urbana et praetura Siciliensi; Verr. I, 34.
nascor ex: ex tua praetura primum haec est nata postulatio; Verr. II, 148.
puto pro: nisi forte damnationem pro praetura putat; Phil. XI, 11.
sum in: cum .. meus contubernalis ... etiam in praetura fuisset (L. Torquatus); Sulla 34.
triumpho ex: pater cum ... honestissime ex praetura triumphasset; Muren. 15.
venio ad: ad illam iam veniamus praeclaram praeturam; Verr. I, 103.
versor in: QUANDOQUE TU ... IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ... IN PRAETURA ... VERSATUS ES; Verr. III, 187.
III. annus: CCL aratores habuit (Agyrinensis ager) primo anno praeturae tuae; Verr. III, 120.
crimina: ita me de praeturae criminibus auditote; Verr. I, 103.
iuris dictio: praeturae iuris dictio ... non attingitur; Flacc. 6.
latrocinia: cum videret in foro latrocinia praeturae; Verr. II, 18.
laudator: nemo erat voluntarius laudator praeturae tuae? Verr. IV, 143.
petitio: in praeturae petitione prior renuntiatus est Servius; Muren. 35. quod (munus) petitio praeturae desiderabat; ib. 37. se a te ... adiutum (esse) in petitione praeturae; Milo 68.
ratio: praeturae (rationem) ... usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98.
triennium: ita triennium illud praeturae Siciliensis distributum (se) habere; Verr. a. pr. 40. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae, qui octupli damnatus sit; ib. III, 29.
IV. ante: domus plena signorum pulcherrimorum iam ante praeturam; Verr. IV, 36.
in: quae in praetura ... peccarit (Verres); div. Caec. 38. iudicium in praetura publicum exercuit; Verr. I, 155. huius Tertiae ... tantum apud istum in Siciliensi praetura auctoritas potuit quantum in urbana Chelidonis; ib. III, 78. te in praetura ... omnis .. res ... commisse; ib. IV, 8. a domo tua Chelidonem in praetura excludere noluisti; ib. V, 38. duae res vehementer in praetura desideratae sunt; Muren. 37. in ipsa praetura nihilne existimas inter tuam et istius sortem interfuisse? ib. 41. in praetura ... praefectum fabrum detulit; Balb. 63. P. Clodius cum statuisset omni scelere in praetura vexare rem publicam; Milo 24.
post: is qui .. post praeturam ... maximis rem publicam periculis liberarat; Piso 95.

praevaricatio, Unzuverlässigkeit, Pflichtverletzung: 1. libero: „praevaricatione est Asicius liberatus"; Cael. 24.
2. dico de: cum multa in Albinovanum de praevaricatione diceres; Vatin. 41.

praevaricator, Scheinanwalt, ungetreuer Sachwalter: I. sum: quem praevaricatorem esse ab initio iudicasses; Vatin. 3.

II. appono: vereor ... ne ... praevaricatorem mihi apposuisse videar; Phil. II, 25.
existimo: utrum te perfidiosum an praevaricatorem existimari mavis? div. Caec. 58.
III. a: cum ... id .. templum ... a Catilinae praevaricatore ... armis teneretur; Piso 23.

praevaricor, die Pflicht verletzen: alqs: ut ... interdum non defendere, sed praevaricari [accusationi] videretur; Cluent. 58. an ut praevaricaretur? ib. 87. a Catilina pecuniam accepit, ut turpissime praevaricaretur; har. resp. 42.

praeverto, voranstellen: incidi in id tempus, quod eis rebus ... praevertendum est; Phil. II, 88.

praevideo, voraussehen: praevideo .. quid sit defensurus Hortensius; Verr. V, 22.

prandeo, frühstücken: dux: adde inscitiam pransi ... ducis; Milo 56.
multitudo: cum eius in nuptiis ... multitudo hominum pranderet; Cluent. 166.

prandium, Frühstück: I, 1. commemoro: quid ego .. istius prandia ... commemorem? Verr. I, 49.
do: prandia si volgo essent data; Muren. 67.
2. facio sumptum in: qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium saepe fecerunt; Verr. IV, 22.
invito ad: num ... ad prandium invitare (senatus crimen putat)? Muren. 73.
venio ad: cum ad illud prandium crudior venisset; Cluent. 168.
voco ad: „ad prandium volgo vocati (sunt)"; Muren. 72.
II. apparatus: quid prandiorum apparatus ... proferam? Phil. II, 101.
crimina: haec omnia ... prandiorum .. crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam .. coniecta sunt; Muren. 73.

pratum, Wiese: in Vacci pratis domus fuit M. Vacci; dom. 101.

pravitas, Verkehrtheit: I. tenet: volo ut mihi respondeas, ... quae te tanta pravitas mentis tenuerit; Vatin. 14.
II. labi: noli .. in conservandis bonis viris defetigari, non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate lapsis; Marcell. 20.

pravus, verkehrt: alqd: nihil ab hoc pravum ... produci posse arbitrabantur; Qu. Rosc. 30. haec omnia ... reperiantur pravissima; Muren. 77.
mentes: quorum mentes ... pravae ... splendorem illius honoris ... nec intueri nec sustinere ... potuerunt; sen. 10.
sententia: nullam tam pravae sententiae causam reperietis; Phil. XIV, 3.

precario, bittweise, widerruflich: aufero: unde ... nihil precario posset auferre; Verr. II, 88.
possideo: QUOD NEC VI NEC CLAM NEC PRECARIO POSSIDERET; Tull. 44. vel vi ab se possedisse vel clam vel precario; Tull. 45. ut nec vi nec clam nec precario possederit; Caecin. 92. ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; ib.
respondeo: tibi .. respondeo primum precario; Cael. 27.
rogo: si precario essent rogandi; Verr. V, 59.
venio: si precario venit in possessionem; leg agr. III, 11.

precatio, Bitte, Gebet: si illa sollemnis comitiorum precatio consularibus auspiciis consecrata tantam habet in se vim; Muren. 1.

preces, Bitte, Fürbitte, Gebet: I. movent, possunt: propinquorum preces ... populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6.
prosunt: ei meas praesentis preces non putas profuisse? Planc. 26.
sunt: faciles sunt preces apud eos, qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63. „obsoletae iam sunt preces tuae"; Planc. 75.
valent: prospicite ... ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49. valebant (apud vos) preces ... nostrae; Milo 34. video .. apud te causas .. valere plus quam preces; Ligar. 31.
volunt: quid preces (voluerunt)? dom. 125.
elliptisch: senatus .. preces; Sest. 74.
II, 1. aspernor: cuius preces si di aspernarentur; Font. 48. umquam ausus esset ... equitum Romanorum preces aspernari? Sest. 30.
audio: in quo di immortales meas preces audiverunt; Piso 43.
cognosco: sceleratas .. eius preces ... cognovimus; Cluent. 194.
exaudio: eorum ... preces ... exaudiens Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
reprehendo: reprehendis meas pro Plancio preces; Planc. 69.
repudio: cuius ... preces a vestris mentibus repudiare debetis; Cluent. 201. idem ... quo voltu ... patriae preces repudiavit! sen. 12. totius Italiae precibus repudiatis! dom. 26. qua tum superbia caenum illud ... amplissimi ordinis preces ... repudiavit! Sest. 26. cuius idem tu ... preces repudiasti; Piso 64.
sustineo: neque huius M. Messallae ... preces sustinere potui; Sulla 20.
2. cedo: cedit (populus) precibus; Planc. 9.
praefero: cum Q. Metellus ... precibus tuis salutem ... meam praetulisset; dom. 7.
resisto: numquam .. illius ... precibus restitissem; Sulla 18.
3. sentio ex: quod ex omnium precibus ... sentire potuisti; Marcell. 33.
III. 1. adduci: quod imperitus adulescens ... sororis precibus adductus ... fecisse dicatur; dom. 139.
adferre: precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.
cogere: unus frater ... cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari ... coëgit; sen. 37.
consequi: amicitiae nomen ... precibus est consecutus; Sest. 59.
efflagitari: ut vester honos ... non ad alienae petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus ... esse videatur; leg. agr. II, 3.
excitare: qui ... populum Romanum desiderantem ... etiam precibus ad meam salutem excitavit; har. resp. 46.
flagitari: flagitabatur ab eis cotidie ... precibus senatus; Sest. 25.
laborare: Cn. Pompeium ... precibus ... pro salute mea laborasse; dom. 30.
mitigari: odium .. precibus mitigari potest; Quir. 23.
moveri: quibus (precibus) ego tum vos mirifice moveri sentiebam; Milo 34.

petere: per quas (litteras) ille precibus a P. Sulla petit ut emat gladiatores; Sulla 55. quod nos [domi] petimus precibus; Ligar. 13.
placare: iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. cum divinum numen ... placare precibus cogeretur; dom. 140.
referre: quorum ego ... precibus munus hoc meritum huic et ... iustam ... gratiam refero; Balb. 59.
removeri: eum nihilo magis minis quam precibus removeri; Verr. IV, 66.
vocari: cum .. ad consulare officium ... etiam precibus vestris vocarentur; har. resp. 8.
2. cum: cum vestris precibus ab latrone illo repudiati estis || repudiatis ||; Sest. 26.
in: quod in precibus ... id (simulacrum) venerari ... solent; Verr. IV, 94.

precor, anrufen, bitten, wünschen, anwünschen, verwünschen: I. alqs: verbi genus hoc CONSERVANTO ... imperantis est, non precantis; Balb. 36. ut omnes ... male precarentur; Piso 33. ita, ... ut precamini, eveniat; Phil. IV, 10.

II. ut: precor .. ab eis, ut hodiernum diem ... ad rem publicam constituendam inluxisse patiantur; Rabir. 5. quae precatus || deprecatus || a dis immortalibus sum, ... ut ea res mihi ... feliciter eveniret; Muren. 1. idem .. sum precatus, ut eis .. hominibus ... ea res fauste ... eveniret; ib. quod precatus a Iove Optimo Maximo ... sum, ... ut ... sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam; Quir. 1.
III. alqm: te ... precor; dom. 144.
alqd: sese nihil precari; Quinct. 27. eadem precor ab eisdem dis immortalibus; Muren. 1. ea, quae tum homines precabantur; Sest. 72. haec precatus sum; Piso 46. f. II, Muren. 1. Quir. 1.
cruciatum: neque vero ego, si umquam vobis mala precarer, ... morbum aut mortem aut cruciatum precarer; Piso 43.
deos: quos (deos) vos .. precari ... debetis; Catil. II, 29. ut ... alias alios (deos) solemus ... precari; sen. 30. ut deos immortalis ... mente domestica ... precaretur; Balb. 55.
incolumitatem: ut omnes sui cives salutem, incolumitatem, reditum precentur; Piso 33.
Iovem: ubi ne precari quidem Iovem Optimum Maximum ... possit; Verr. IV, 71.
mala, morbum, mortem: f. cruciatum.
reditum, salutem: f. incolumitatem.

prehendo, fassen, ergreifen, sich bemächtigen: hominem: prehendi hominem iussit; Deiot. 31.
locum: quem (locum) prehenderat; Flacc. 82.
manum: ipsius Sex. Naevii .. manum prehendit; Quinct. 97.
tabulas: cum tabulas prehendisset Oppianicus; Cluent. 41.

premo, drücken, eindrücken, drängen, bedrängen, häufig besuchen: I. alqs: Torquato ... premente; Piso 47.
II. alqm: quae necessitas eum tanta premebat? Sex. Rosc. 97. cum a me premeretur (C. Mustius); Verr. I, 139. eum queri solere ... se miserum, quod non suis, sed suorum peccatis criminibusque prematur; ib. II, 49. (quaerendum est) num tanta vis presserit (eum); ib. IV, 11. si ... civium Romanorum omnium testimoniis .. premeretur; Font. 34. cum faucibus premeretur (Staienus); Cluent. 84. ille cum re premeretur; ib. 86. quamquam premuntur (ei) aere alieno; Catil. II, 19. qui iam pridem premuntur; ib. 21. qui cum servitute premeremur; Phil. IV, 3. premitur (Antonius) ... eis copiis; ib. 12.
causam: hoc loco causa ... premebatur; Cluent. 53.
faucis: Timarchides ... premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.
forum: pressi forum; Planc. 66.
gentes: quo bello omnes gentes ... premebantur; imp. Pomp. 35.
Italiam: quae (Italia) cum servili bello ... premeretur; imp. Pomp. 30.
nationes: quo bello omnes ... nationes premebantur; imp. Pomp. 35.
ordinem: quoniam totus ordo paucorum improbitate ... premitur; Verr. a. pr. 36.
vestigium: qui eius modi hominum furta ... aliquo leviter presso vestigio persequebantur; Verr. IV, 53. cuius (integritatis) .. nuper in Macedonia vidi vestigia non pressa leviter; Sest. 13.
vocem: pressa voce; sen. 13.
urbem: ne urbem hanc ... premere ... possitis; leg. agr. I, 16.

pretiosus, kostbar, werthvoll: ars: ars erat pretiosa; Qu. Rosc. 28.
mancipia: plena domus ... pretiosorum .. mancipiorum; Verr. II, 35. dicebant ... multa mancipia pretiosa Verri data esse; ib. 47.
res: te ... tot res tam pretiosas ... coëmisse; Verr. IV, 8.
toreumata: toreumata ... pretiosa auferuntur; Verr. II, 128.
vestis: dicebant ... pretiosam vestem stragulam (Verri datam esse); Verr. II, 47. fuit ... pretiosa vestis ... multis locis; Phil. II, 66.

pretium, Werth, Preis, Geld, Lohn: I. est: operae pretium erat ... neglegentiam eius ... considerare; Sex. Rosc. 59. si nihil in ista pugna Roscii quod operae pretium esset fecerant; ib. 108. operae pretium est legem ipsam cognoscere; Verr. I, 143. operae pretium est cognoscere; ib. II, 131. in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; ib. III, 192. quo in genere ... est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73. operae pretium est ... libertinorum hominum studia cognoscere; Catil. IV, 16.
iacent: cum iacerent pretia praediorum; Qu. Rosc. 35.
residit: si ad Aeschrionem pretium resedisset; Verr. III, 77.
II, 1. accipio: f. **accipio,** III. pretium (4 St.) B. I, S. 42.
aestimo: aestimate harum omnium rerum pretia; Verr. V, 23.
amplifico: pretio amplificato; dom. 23.
conficio: de quo homine praeconis vox praedicat et pretium conficit; Quinct. 50.
conloco: bene se apud istum tam multa pretia ... conlocasse; Verr. V, 56.
constituo: f. **constituo,** III. pretium (3 St.) B. I, S. 659.
do: „pretium dedit". cui dedit? per quem dedit? unde aut quantum dedit? Sex. Rosc. 74. ob vacationem pretium datum; Font. 17.
exquiro: exquisitis palam pretiis; Verr. II, 133. qui pretia diligentissime exquisisti; ib. III, 71. si pretium exquisisses diligenter; ib. 72.
habeo: annona .. pretium nisi in calamitate fructuum non habet; Verr. III, 227.
impono: pretio imposito; Verr. III, 85.
persolvo: cum ... pretium .. provinciae ... tibi esset persolutum; dom. 23.

posco: qui ... parentes pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7.
2. sum: quae (res) alicuius pretii fuerint; Verr. IV, 8. alicuius pretii esse scyphos Pamphili; ib. 32. „me nihil habiturum quod alicuius esset pretii"; ib.
3. facio finem: difficile est .. finem facere pretio; Verr. IV, 14.
4. sum in: apud eum sunt (servi) in ... pretio; Sex. Rosc. 77.
valeo pro: aqud quem ... non cuiusquam auctoritas [pro pretio] ... valeret; Verr. I, 136.
III. homines: homines magni pretii servos M. Tullii necopinantis adoriuntur; Tull. 21.
IV, 1. addici: si illud est .. flagitiosum, ... pretio habere addictam fidem et religionem; Verr. II, 78.
adduci: turpitudinem summam esse arbitrantur referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem ... ea ... vendidisse; Verr. IV, 134. gravius aliquid in quempiam dici potest, quam ad hominem condemnandum ... adductum esse pretio? Caecin. 29. qui pretio adductus eripuerit patriam; Cluent. 129.
adsequi: id nunc ... a C. Verre pretio adsecuti sunt; Verr. V, 51.
amitti: habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; Verr. V, 60.
commoveri: ut facile appareat te pretio ... esse commotum; Verr. I, 110.
corrumpere: Apronius .. Metellum non pretio ... posset corrumpere; Verr. III, 158. etiam de accusatore debere iudicare arbitrabantur, quid pretio corruptum ... videretur; Font. 25. ne pretio quidem corrumpi iudex in eius modi causa potest; Caecin. 72. omnia corrupta ... pretio .. reperientur; Flacc. 26.
decidere: mancipes pretio cum civitatibus decidisse; Verr. III, 175.
delenire: quibus rebus ... scribas accensumque pretio deleniat; Verr. III, 157.
deterreri: deterrentur emptores multi partim gratia Caesenniae, partim etiam pretio; Caecin. 16.
dimittere: te pretio remiges ... dimisisse arguo; Verr. V, 133. tu pretio remiges dimisisti; ib. 136.
discribere: ubi paulisper in cubiculo pretio ... iura discripserat; Verr. V, 27.
duci: indicavit se ... etiam pretio .. duci; Verr. IV, 124.
efficere: id pretio ut fieri posset effecit; Verr. II, 122.
emere: quanti integrum (fundum) ... carissimis pretiis ipse Claudius *emerat*; Tull. 14. quoquo pretio emptus erit (ager); leg. agr. II, 70. quantos (finis) pretio mei capitis emerat; Piso 49.
exaequare: qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123.
facere missum: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali ... accipere a civitatibus pecuniam, ... pretio certo missos facere nautas; Verr. V, 61.
idoneus: si is pretio apud istum idoneus esset [vinceret]; Verr. II, 121.
inducere: „pretio ... induxit aliquem"; Sex. Rosc. 76. quos (liberos) neque ut convenire potuerit neque qua ratione inducere ... neque qua spe aut quo pretio potes ostendere; ib. 79.
labefactare: quorum fidem pretio labefactare conata sit tenemus; Cluent. 194.
mercari: praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; Verr. II, 122.
minuere: isto .. tuo ... pretio ... minuisti maiestatem rei publicae; Verr. V, 50.
perficere: homines seditiosi ... pretio ... perficiunt, ut quicquid dicant, id illi velle audire videantur; Sest. 104.
pervenire: quo cuivis pretio licet pervenire; Verr. III, 184.
praesto: si ... qui faciunt (navem) imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt; Verr. V. 47.
proprius: qui (Panurgus) pretio proprius fuisset Fannii; Qu. Rosc. 27.
redimere: per quae (tempora) ... pretio sese redemerunt; Verr. II, 186. pretio abs te ius foederis ... redemerunt; ib. V, 50. metum virgarum nauarchus ... pretio redemit; ib. 117. redimant pretio sepeliendi potestatem; ib. 119. non vitam liberum, sed mortis celeritatem pretio redimere cogebantur parentes; ib.
sollicitare: cuius servum Diogenem Fabricius ... pretio sollicitare coepit; Cluent. 47. pretio .. sollicitari posse animos egentium; Catil. IV, 17.
superari: summa hominum auctoritas pretio superabatur; Verr. I, 125.
vendere: quod ... duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti; Verr. III, 179. s. amitti.
vincere: fit ut pretio novus vincat; Verr. II, 124. s. idoneus.
2. sine: in aequa causa populorum sine pretio varium ius ... fuisse; Verr. V, 49.

pridem, längst, vor langer Zeit: iam: s. **iam,** A, III. pridem (40 St.) B. II, S. 525.
quam: quam pridem hoc nomen .. in adversaria rettulisti? Qu. Rosc. 8. quam pridem sibi hereditas venisset docet; Verr. I, 126.

pridie, Tags vorher: I. adsentior: cui cum pridie frequentes essetis adsensi; Phil. VII, 14.
facio: quod (senatus consultum) pridie fecissent; Verr. IV, 147.
impetro: quod ab eo pridie ... Heraclius impetrare non potuerat; Verr. II, 42.
proficiscor: Roma subito ipse profectus pridie est; Milo 27.
puto: qui reus pridie iam ipse se condemnatum putabat; Verr. a. pr. 20.
relinquo: quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset; Milo 48.
venio: si pridie venisset; Verr. II, 128.
II. mit Accusativ: invenitur dies profectionis, pridie Kal. Februarias; Quinct. 57. deicitur de saltu .. pridie Kalend. intercalaris; ib. 79. horum esse neminem qui nesciat te pridie Kalendas Ianuarias ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15.
III. mit quam: si pridie, quam a me tu coactus es confiteri, ... domo tua profugisset; Verr. V, 77.

primarius, vornehm, angesehen: femina: magno praesidio fuit Anniae .. mater, femina primaria; Verr. I, 153. nihil ex socru tua, femina primaria, ... audisti? ib. II, 24. cum eius uxor, femina primaria, paternas arationes haberet in Leontino; ib. III, 97.
vir: eundem ... virum primarium esse dicebas; Qu. Rosc. 19. obliviscor .. Roscium et Cluvium viros esse primarios; ib. 50. audietur a populo Romano vir primarius ... L. Flavius; Verr. I, 14. iactatur domi suae vir primarius || primus || ib. 67. hi rem ad virum primarium ... M. Marcellum ... deferunt; ib. 135. multos ex te viros primarios audisse; ib. 157. multis viris primariis testibus; ib. II, 20. viris primariis ... remotis; ib. 81. qui ex isto ipso audierunt viri primarii nostri ordinis; ib. 102. sicuti .. multi primarii viri multa (testimonia) dixerunt; ib. 149. ad L. Vibium, ... virum primarium, ... primum veni; ib. 182. adhibentur

in scribendo ... viri primarii; ib. 189. cum viros primarios ... multos in consilium advocassent; ib. III, 18. haec omnia ... ostendo testimoniis ... primariorum virorum; ib. 122. multi equites Romani, viri primarii, (testes essent); ib. 156. eduxit (Apronium) vir primarius C. Gallus; ib. 152. qui ad hoc iudicium legatus .. cum ... primariis viris missus est; ib. 200. apud L. Sisennam, virum primarium, cum essent triclinia strata; ib. IV, 33. num etiam de L. Papinio, viro primario, ... turibulum emisti? ib. 46. ut tot viros primarios velim ... esse ... mendacio meo conscios; ib. 124. vir primarius ... dicit; ib. V, 120. postea quam ... confessus est vir primarius L. Quinctius; Tull. 1. legatis suis, primariis viris, ... negotium dedit; Font. 18. quid statuent in viros primarios? Muren. 73. pecuniam sumpsit mutuam a Sex. Stloga, ... primario viro; Flacc. 46. sumpsit (pecuniam) a C. M. Fufiis, ... primariis viris; ib. petit Heraclides a C. Plotio, .. viro primario; ib. 50. quando quidem ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; ib. 68.

primoris, vorn: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

prior, primus, eher, früher, vordere, erste, angesehenste, vorzüglichste, zuerst, vorn: A. bei Substantiven: alqs: occiso Sex. Roscio primus Ameriam nuntiat Mallius Glaucia quidam; Sex. Rosc. 19. ut exoptatum inimico nuntium primus adferret; ib. condemnari eum oportere, qui primus in iudicium adductus esset; ib. 28. casu accidit ut id ... primus nuntiaret (Mallius Glaucia)? ib. 96. occiso Sex. Roscio, quis || qui || primus Ameriam nuntiat? ib. quid erat quod Capitonem primum scire voluerit? ib. 99. Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus; Verr. I, 26. venerat ipse qui ... primus sententiam diceret; ib. 73. tu primus contra vendideras (decumas); ib. II, 147. hic (Verres) primus instituta omnium ... commutare ausus est; ib. III, 15. qui legem de pecuniis repetundis primus tulit; ib. 195. qui primus de pecuniis repetundis legem tulit; ib. IV, 56. ut quisque aetate ... antecedit, ita primus solet sua sponte dicere; ib. 142. Verres ... primus imperavit; ib. V, 60. quam ob rem .. omnium consuetudinem veterem primus immutaris; ib. 61. qui ... primus ab isto iudex reiectus est; ib. 114. M. Lucullus ... primus hoc iudicium composuit; Tull. 8. cum ... ter praetor primus centuriis cunctis renuntiatus sum; imp. Pomp. 2. me perlongo intervallo prope memoriae temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis; leg. agr. II, 3. quod hoc honore ex novis hominibus primum me ... adfecistis; ib. 4. quos ... x viros fieri volt? se primum; ib. 21. qui sit primus factus (praetor); ib. 26. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS; ib. 28. quod (crimen) utinam ... primus ... ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. „quaesturam una petiit et sum ego factus prior"; Muren. 18. in praeturae petitione prior renuntiatus est Servius; ib. 35. quod primus in familiam veterem, primus in municipium antiquissimum consulatum attulisset (L. Murena); ib. 86. [qui primus consul factus est, primus in hac civitate consul fuit]; Flacc. 25. decreto scribendo primum video adfuisse Lysaniam; ib. 43. qui primus post meum discessum ... servitutem depulit civitati; sen. 19. qui mihi primus adflicto ... consularem fidem ... porrexit; ib. 24. sin .. is primus scivit; dom. 80. qui primi de hac domo sententiam dixistis; har. resp. 14. ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; ib. 45. qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... factus esset; Sest. 6. qui .. primi ... consilio praestanti exstiterunt; ib. 91. me ... praetorem primum ... populus Romanus faciebat; Piso 2. me ... aedilem priorem ... populus Romanus faciebat; ib. me universa civitas ... priorem consulem declaravit; ib. 3. quod primus scivit legem de publicanis; ib. 35. quod primus ille ... in eam familiam ... sellam curulem attulisset; Planc. 19. quia primus scivit; ib. 35. ut nemo umquam prior eam (centuriam) tulerit quin renuntiatus sit; ib. 49. quem ille ... primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; ib. 58. primus .. me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. c. 1, § 4. ut eum primum nominem ex illius temporis consularibus; Phil. II, 12. qui primus rogatus est; ib. V, 1. an ille non potuit ... primus in hoc ordine ... sententiam dicere? ib. VI, 8. qui primus in eam familiam ... attulit consulatum; ib. IX, 4. qui primus sententiam dixerit; ib. X, 6. qui (Caesar) primus Antonii immanem ... crudelitatem ... a iugulis nostris ... avertit; ib. IV, 25. nescis me praetorem primum esse factum? Fr. B. VIII, 5.

alqd: primum .. illud est; Cluent. 10. quod est primum; Catil. I, 12. quod plerisque primum est; Planc. 50.

accusatio: etiamne Valerio teste primam accusationem confecisti? Scaur. 29.

actio: haec primae actionis erit accusatio; Verr. a. pr. 55. quod priore actione didicitis; ib. I, 11. se priore actione ... confessum esse; ib. 12. qui hoc non ex priore actione abstulerit; ib. 21. dixi prima actione; ib. 27. sic a me sunt acta omnia priore actione; ib. 29. quem nemo prima actione defendere ausus esset; ib. 31. qua de re Charidemum .. testimonium priore actione dicere audistis; ib. 52. quod ... priore actione interpellavit Hortensius; ib. 71. tametsi ... priore actione didicisti; ib. 88. id quod priore actione cognostis; ib. 125. qui priore actione non adfuit; ib. 138. etiam priore actione Q. Hortensius ... questus est; ib. 151. quod a nobis IX solis diebus prima actio sui iudicii transacta sit; ib. 156. tametsi priore actione ... cognovistis; ib. II, 15. intellegere potuistis priore actione; ib. 16. de quo ... vobis priore actione satis factum est; ib. 20. id quod ex plurimis testibus priore actione didicistis; ib. 69. haec eum dictitasse priore actione .. Sex. Pompeius Chlorus dixit; ib. 102. dicta sunt priore actione ... testimonia; ib. 120. in priore actione ... cognovistis; ib. 133. scitis ... quam multa priore actione dixerint; ib. 156. qui priore actione ita testimonia graviter .. dixerunt; ib. qui testis interrogare priore actione nolueris; ib. III, 41. dixerunt .. ipsi priore actione publice; ib. 105. produxi eum prima actione; ib. IV, 16. quae vobis locatio ex publicis litteris Segestanorum priore actione recitata est; ib. 79. de qua (spoliatione) priore actione testis dicere audistis; ib. 102. hoc ... non intellegis priore actione ab istis ipsis Mamertinis ... esse sublatum? ib. V, 47. quem ad modum ipse se induit priore actione? ib. 73. ex quo .. priore actione .. rem omnem .. cognostis; ib. 90. ut ipsum priore actione dicere audistis; ib. 101. id iam priore actione ... intellexi; ib. 142. quoniam priore actione ... testem nullum interrogasti; ib. 155. dedi tantum priore actione testium; ib. 158. nolui tam vehementer agere hoc prima actione; ib. 163. istum paucis horis primae actionis omnium mortalium sententiis condemnavi; ib. 177. quoniam sibi me non esse inimicum potuit priore actione Fabius indicare; Tull. 5. x viri prima actione non indicaverunt; Caecin. 97. Scamander prima actione condemnatus est; Cluent. 55. prima actione facillime

est absolutus; ib. 103. recuperatores contra istum ... prima actione iudicaverunt; Flacc. 48. quod priorem actionem totam sustulisti; Scaur. 30.

actus: primum illum actum istius vitae turpissimum ... praetermittam; Verr. I, 32.

aditus: in primo aditu .. templi (deiectae sunt statuae); Verr. II, 160. si te hodie domum tuam redeuntem coacti homines ... primo aditu .. prohibuerint; Caecin. 35. primus aditus et postulatio Tuberonis haec ... fuit; Ligar. 17.

adventus: fecerat hoc egregie primo adventu Metellus; Verr. II, 63. primo istius adventu pernegatur; ib. IV, 76. non est ab isto, primo illo adventu, perseveratum; ib. 85. adventus (eius) in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9. quos tu ... primo tuo adventu ex oppidis ... demigrare ... coëgisti; Piso 91.

aetas: cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72. quae (voluptates) cum ... prima aetate compressae ... fuerunt; ib. 75. quem (cursum) a prima aetate suscepisti; Planc. 52.

aetatula: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42.

annus: sodales ... primo anno te reliquerunt; Verr. II, 49. primo anno venierunt eius agri decumae tritici modium XVIII; ib. III, 75. cum is eo ipso tempore primo istius anno consul esset; ib. 97. ager Herbitensis primo anno habuit aratores CCLII; ib. 120. CCL aratores habuit (Agyrinensis ager) primo anno praeturae tuae; ib; primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia; ib. IV, 41. quibus primus annus hanc cupiditatem attulisset; leg. agr. II, 93.

argumentum: est hoc primum ... argumentum; Qu. Rosc. 37.

auctoritas: quam (auctoritatem senatus) primam adveniens prodidisti; dom. 4.

bellum: hoc bellum quintum civile geritur ... primum ... in maxima consensione; Phil. VIII, 8.

caput: a primo capite legis usque ad extremum reperio; leg. agr. II, 15. primum caput est legis agrariae; ib. 16.

censores: primis (censoribus) Iulio et Crasso; Arch. 11.

civitas: ex quibus sit .. nobis prima civitas Acmonensis; Flacc. 34.

classis: prima classis vocatur; Phil. II, 82.

comitia: illa prima comitia tenetis; leg. agr. II, 27. sis prioribus comitiis Aniensem (tribum) a Plotio Pedio ... tibi esse concessam; Planc. 54.

comoedi: ad primos pervenit comoedos; Qu. Rosc. 30.

concursus: me ... primi illi vestri concursus (consulem declaraverunt); leg. agr. II, 4.

coniuratio: cui cum adfuit post delatam ad eum primam illam coniurationem; Sulla 81.

contentio: si in prima contentione ... concidissem; Sest. 44. haec tibi est prima cum Plancio generis vestri ... contentio; Planc. 18.

crimen: hinc primum exoritur crimen illud; Rab. Post. 5.

custos: quem tuis comitiis praerogativae primum custodem praefeceras; sen. 17. eum sapientes sui primum capitis aiunt custodem esse oportere; Phil. XII, 25.

decumae: quantum ex primis decumis fuisset; Verr. III, 163.

defensio: ut ... quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.

dies: ut primo die ... populus Romanus iudicaret; Verr. I, 20. qui dies ... rei publicae primus inluxit; Piso 34. uti C. Pansa A. Hirtius ... de eius honore .. primo quoque die ad senatum referant; Phil. VIII, 33.

diluculum: primo diluculo nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19.

domus: quae (domus) huius adulescentiae prima fuit; Arch. 5.

fines: in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; Deiot. 42.

frater: hoc primus frater meus in Asia fecit; Flacc. 33.

gradus: qui primus erat officii gradus; Quinct. 61. cuius ... quaestura [primus gradus honoris] quid aliud habet in se nisi ... religionem .. violatam? Verr. a. pr. 11. P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus est aditus ad popularem iactationem atque ascensus; har. resp. 43.

heredes: scio te Romae ... possessiones hereditatum ... a primis heredibus ad secundos ... transtulisse; Verr. III, 16.

homo: homines ex tota provincia .. primi ... venerunt; Verr. II, 11. quid ... Sex. Pompei Chlori testimonium recitem ... hominis ... omnium Siculorum primi? ib. 23. possumus P. Servilii et C. Antistii magistrorum litteris, primorum hominum, ... quod dicimus obtinere; ib. III, 168. ab Lysone, ... primo homine, ... Apollinis signum ablatum .. non oportuit; ib. IV, 37. Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, ... non hoc idem .. dicere audistis? ib. 50. statui egomet .. tum modum ... C. Numitorio, ... primo homini; ib. V, 163. alter ... aedilitatem petivit cum ... hominibus primis; Sest. 114. vgl. alqs; leg. agr. II, 3.

hora: cum post horam primam noctis occisus esset; Sex. Rosc. 19.

Idus: qui ... ad C. Caesarem ... ante Idus Martias primas adierint; Phil. XIII, 33.

initia: qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11.

iniuria: mitto illam primam libidinis iniuriam; Cluent. 188. Fr. C, 8.

iter: hoc primum iter .. rei publicae causa suscepit; Sest. 71.

iudicium: longo intervallo iudicium inter sicarios hoc primum committitur; Sex. Rosc. 11. quod ex ea pecunia ... pervenisse ad aliquem in illo primo iudicio planum factum sit; Rab. Post. 37. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7.

labor: itinerum primum laborem ... accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.

legio: QUI TRIBUNUS MILITUM LEGIONIBUS QUATTUOR PRIMIS; Cluent. 148. haec (legio) se prima latrocinio abrupit Antonii; Phil. XIV, 31.

littera: videtis litteras primas integras? Verr. II, 191. si modo eadem prima littera competitorem habuisset aliquem; dom. 112.

libellus: recita mihi .. hunc primum libellum; Verr. II, 183.

locus: me ... priore loco causam dicere; Quinct. 8. se ... de capite suo priore loco causam esse dicturum; ib. 31. ut ... causam capitis ... priore loco diceret; ib. 32. nos ... priore loco causam dicere intellegis; ib. 33. apud iudicem causam priore loco dicat? ib. 43. qui locus .. absentis defendendi procuratori primus datus est? ib. 61. „nisi tu ... priore loco dixeris"; ib. 71. horribile est causam capitis dicere, horribilius priore loco dicere; ib. 95. uti .. ei locus primus constitueretur; Cluent. 56. ab isdem .. iudicibus ... locus ei primus est constitutus; ib. 59. a quibus ei locus primus ... concessus est; leg. agr. II, 22. ut tibi primum locum concederem; Fr. B. VIII, 20.

ludi: ut ante primos ludos comperendinem; Verr. a. pr. 34. qui (ludi) primi Romani appellati sunt; ib. V, 36.

lux: cum prima luce consulem salutatum veniret; Sulla 52.
magistratus: primi .. magistratus ... scelere perspecto; Verr. I, 43.
maledicta: pergit in me maledicta, quasi vero ei pulcherrime priora processerint; Phil. XIII, 40.
militia: renovabitur prima illa militia; Verr. V, 33.
motus: omnia primo motu ... suo ... corporis odore complesset; Verr. III, 31.
navis: postremam .. quamque navem piratae primam adoriebantur; Verr. V, 90. prima Haluntinorum navis capitur; ib. in quo adligatum Oppianici nomen primum esse constabat; Cluent. 39.
nox: dico te priore nocte venisse inter falcarios; Catil. I, 8. ea ... aeque ac priore nocte ... defendite; ib. III, 29.
ora: exterae nationes a prima ora || primo ore, primore || Graeciae usque ad Aegyptum optimorum ... civium ... praesidiis tenentur; Phil. X, 10.
oratio: ut ei ... eam primam habeant orationem; leg. agr. II, 1. prima illa mea oratione ... dixi; ib. 6. quae (oratio) est a me prima habita in senatu; Planc. 74.
ordo: qui ... ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt; Verr. III, 184.
palma: hanc primam (palmam) esse lemniscatam; Sex. Rosc. 100.
pars: cum possit aliquanto clarius dicere quam ipse primarum (partium); div. Caec. 48. si Alienus ... sibi primas in dicendo partis concesserit; ib. 49. harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma; Muren. 11. quis umquam Graecus comoediam scripsit in qua servus primarum partium non Lydus esset? Flacc. 65. prima pars fuit illa; Cael. 26.
patronus: priore patrono causam defendente; Quinct. 34.
pensio: cur cum altera pensio solvenda esset, non tum cum prima? Qu. Rosc. 51.
petitio: quod prima petitione (me hoc honore adfecistis); leg. agr. II, 4.
pilus: L. Marius primi pili centurio cum Gaditanis foedus icisse dicitur; Balb. 34. cum Aquilae primi pili || primipilo, primopilo || nummos aureos daret; Phil. XII, 20.
postulatio: f. aditus; Ligar. 17.
potio: prima potione mulierem sustulit; Cluent. 40.
praesidia: quamquam .. prima praesidia utiliora rei publicae sunt, tamen extrema sunt gratiora; Phil. XIII, 44.
proscriptio: illam priorem (proscriptionem) ... senatus suscipere noluit; Sex. Rosc. 153.
provincia: prima omnium ... provincia est appellata (Sicilia), prima docuit maiores nostros; Verr. II, 2.
quaestus: in eo frumento primus tibi ille quaestus erat ipsum frumentum; Verr. III, 179.
querella: ex quibus (querellis) sit .. prima Deciani; Flacc. 70.
religio: quis est qui existimare possit huic novo pontifici primam hanc ... religionem instuenti non .. linguam obmutuisse? dom. 135.
res: quod prima illa res ad meum officium pertinet; Sex. Rosc. 36. sit .. in civitate ea prima res; Muren. 30. sin illa res prima valuit; Sulla 81.
responsum: ex quibus (responsis) est primum de ludis; har. resp. 29.
scelera: notata a nobis sunt .. prima illa scelera in adventu; Piso 83.
senex: senex .. debilis (Q. Scaevola) primus veniebat in curiam; Phil. VIII, 31.
spiritus: omnia primo ... spiritu suo ... corporis odore complesset; Verr. III, 31.
tabula: cui primam comitiis tuis dederas tabulam praerogativae; Piso 11.
tempus: hominum eius modi ... potentiam primo quoque tempore ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36. quoniam hoc primum tempus discendi nactus es; div. Caec. 27. nuntiabatur isti primis illis temporibus; Verr. II, 100. ut is anulus ad se primo quoque tempore adferretur; ib. IV, 58. cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11. primum illud tempus familiaritatis ... praetermitto; prov. cons. 40. uti C. Pansa A. Hirtius ... primo quoque tempore de his rebus ad hunc ordinem referrent; Phil. III, 39. ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. decrevistis ut .. de praemiis militum .. primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules de provinciis consularibus .. ad hunc ordinem primo quoque tempore referant; ib. XI, 31.
verbum: qui primum illud verbum ... ex testimonio suo sustulit; Font. 29.
versus: Glaucia solebat ... populum monere, ut, cum lex aliqua recitaretur, primum versum attenderet; Rab. Post. 14.
veterani: qui (veterani) primi Caesarem secuti sunt; Phil. V, 28. qui (veterani) primi Caesaris auctoritatem secuti sunt; ib. X, 24.
volnus: ut ante ipsum sacrarium Bonae deae ... primum illud volnus acciperet; Milo 86.
vox: cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem ... emittere? Verr. I, 94.
B. **allein: a. masc:** I, 1. proficiscuntur: decurionum decretum .. fit, ut decem primi proficiscantur ad L. Sullam; Sex. Rosc. 25.
renuntiant: Agyrinenses magistratus et quinque primi ... imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73.
2. sum: Sex. Roscius ... fuit ... eius vicinitatis facile primus; Sex. Rosc. 15. huius longe primus civitatis est Epicrates quidam; Verr. II, 53. est (Heius) primus civitatis; ib. IV, 15.
II. evoco: evocat ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162. Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; ib. III, 68. quos (quinque primos) tu ... evocaras; ib. 73.
III. cum: L. Albius, ... vir bonus et cum primis honestus, una profectus est; Quinct. 24. profectus est una L. Albius, homo cum primis honestus; ib. 58. C. Mustius, ... homo cum primis honestus; Verr. I, 137. Sopater quidam fuit Halicyensis, homo domi suae cum primis locuples atque honestus; ib. II, 68. Sositheus est Entellinus, homo cum primis prudens; ib. III, 200. qui .. domi suae cum primis honestus existimatus est; Caecin. 10.
in: venit in decem primis legatus in castra Capito; Sex. Rosc. 109.
in primis: f. **in,** B, IV, 5 (45 St.) B. II, S. 670.
b. neutr.: I. aspicio: „eodem modo haec aspicitis, ut priora“; Phil. XIII, 26.
obtineo: cum ... unus .. primum solus possit obtinere; Muren. 18.
II. a: consilium a primo reprehendendum, laudanda constantia; Phil. II, 75.
in: in illo priore ... necesse erat te dolo malo meo vi deiectum iudicari; Tull. 30.
C. **adverbielle Formen: a. prius:** I. **absolut:** 1. **allein:** ago: nihil est actum prius; Sulla 65. quid egit prius? sen. 8.
appello: non .. mihi persuadetur istum ab illo prius appellatum; Verr. I, 105.

cognosco: prius ut ab initio res ab eo constituta sit .. cognoscite; Verr. a. pr. 16.
commemoro: in plebem .. Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? Verr. I, 122.
conqueror: pauca ... prius de L. Murenae fortuna conquerar; Muren. 55.
credo: illud prius crediderint necesse est; leg. agr. III, 3.
deicio: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.
demonstro: nihil mihi ab illis est demonstratum prius; Verr. IV, 74.
dico: de eo prius (dicam), quod apud vos plurimum debet valere; div. Caec. 11.
fugio: campus Martius restabat, nisi prius cum fratre fugisset; Phil. VI, 14.
quaero: ex ipsa quaeram prius utrum me secum severe ... agere malit an remisse; Cael. 33.
reddo: reddite prius nobis Brutum; Phil. XI, 24.
refero: cunctus ordo .. ostendebat .. nihil esse vos acturos, nisi prius de me rettulissetis; Piso 29.
statuo: si iste id fecisset, quod prius statuerat; Verr. I, 2.
sum: „meus amicus est". sit patriae prius; Phil. V, 6.
video: prius, quam turpe consulibus sit, videte; Phil. XI, 21.
violo: nisi eam (religionem) ipsam prius violarint; Font. 31.
volo: nisi prius volumus bello nos victos confiteri; Phil. XII, 11.

2. **mit Ablativ:** tanto: tanto prius ad aerarium venit; Fr. B. XIII, II, 7.

3. **mit folgendem dein, deinde:** s. **deinde,** A, II, 1. prius (4 St.) B. II, S. 56, b.

II. **mit folgendem quam:** 1. **Indicativ:** a. **Praes.:** prius quam de re publica dicere incipio, pauca querar de hesterna Antonii iniuria; Phil. I, 11. cui prius quam de ceteris rebus respondeo; ib. II, 3.

b. **Perf.:** fratris .. liberos prius vita privavit quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. quod ego ... prius quam loqui coepisti ... sensi; Vatin. 4.

c. **Plusquamperf.:** non prius hanc civitatem amittebant, quam erant in eam recepti; dom. 78.

d. **Fut. II.:** qui, prius quam hoc, TE ROGO, dixeris, plura .. effundet; Flacc. 23. nihil .. contra disputabo prius quam dixerit; ib. 51. si quid mihi acciderit prius quam hoc tantum mali videro; Milo 99. oro .. vos, ... ut ... accipiatis sine offensione, quod dixero, neve id prius, quam quale sit explicaro, repudietis; Phil. VII, 8.

2. **Coniunctiv: a. Praes.:** prius quam adgrediar ad ius causamque Cornelii; Balb. 18. prius de vestro delicto confiteamini necesse est, quam Ligarii ullam culpam reprehendatis; Ligar. 2. si qui servavit (de caelo), non comitiis habitis, sed prius quam habeantur, debet nuntiare; Phil. II, 81. omnia fecerit oportet, quae interdicta et denuntiata sunt, prius quam aliquid postulet; ib. VII, 26. „prius undis flamma." ... prius denique omnia quam aut cum Antonio res publica aut cum re publica Antonii redeant in gratiam; ib. XIII, 49.

b. **Imperf.:** nec prius illam crucem ... revellistis ... quam Romam ... adiretis? Verr. IV, 26. vestrane urbs electa est, ad quam cum adirent ex Italia, crucem civis Romani prius quam quemquam amicum populi Romani viderent? ib. moreretur prius acerbissima morte miliens C. Gracchus quam in eius contione carnifex consisteret; Rabir. 15. litteras a me prius aperiri quam ad senatum deferrem; Catil. III, 7. cur hunc non audistis tam doctum hominem... prius quam in istum errorem induceremini? Piso 58. „huc te e balneo, prius quam accumberes, ducere volebat"; Deiot. 17. prius .. rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur; Phil. II, 21. prius quam proficisceretur (Caesar); ib. 80. prius, quam tu suum sibi venderes, ipse possedit; ib. 96. qui ... subito... exortus prius confecit exercitum ... quam quisquam hoc eum cogitare suspicaretur; ib. V, 43. nisi prius sibi respondisset quid facturus esset, quam ex illa circumscriptione exiret; ib. VIII, 23.

c. **Plusquamperf.:** cum ... tibi ... prius etiam edituri indicium fuerint scribae mei ... quam in codicem rettulissent; Sulla 44. saepe magna indoles virtutis, prius quam rei publicae prodesse potuisset, exstincta est; Phil. V, 47. cum miser ille prius latronum gladios videret, quam quae res esset audisset; ib. XI, 7.

3. **ohne Verb:** quod ... iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. vitam mihi prius quam vim .. ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50. iniquum esse, ... non id prius decernere quod aliquando voluissent, quam quod tum cogerentur, ib. IV, 142. non prius civitatem quam vitam amitterent; Caecin. 100. hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28. luxuriosus *est* nepos, qui prius silvas vendat quam vineas; leg. agr. II, 48. non prius Autronium quam Sullam nominavisset; Sulla 37. intellegetis unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; ib. 71. P. Lentulus ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11. cuius ego facinora oculis prius quam opinione ... deprehendi; Cael. 14. me universa civitas non prius tabella quam voce priorem consulem declaravit; Piso 3. prius illum sepultum quam huic cenam sublatam; Scaur. c. 2, § 1. hic ego .. non vos prius implorabo, equites Romani, ... quam vos, senatores; Rab. Post. 13. quis est ... qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut hi fratres diversas sententias .. sequerentur? Ligar. 34. qui .. inde reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. aude dicere te prius ad parentem tum venisse quam ad me; ib. 49. legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? ib. IV, 5. non Dolabella prius imperatori suo quam Antonius etiam conlegae parentasset; ib. XIII, 55.

b. primo: ohne folgende Zeitbestimmung: quae res primo .. pertenui nobis argumento ... patefacta est; Verr. a. pr. 17. antea vel iudicari primo poterat vel amplius pronuntiari; ib. I, 26. ut ... isti turpe sibi existiment non primo iudicare; ib. primo negabat se opus in acceptum referre posse; ib. 149. Heraclius .. adfuerat, cum primo sunt dati iudices; ib. II, 55. homo ... primo vetat sortiri; ib. 127. hic primo ... aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; ib. 171. rex primo nihil metuere, nihil suspicari; ib. IV, 66. ac primo .. hoc signum Mercurii dicebat iste Tyndaritanos ... vendidisse; ib. 91. qui primo ... repelluntur; ib. 94. regem primo delectatum esse munere; ib. 103. cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; ib. 138. ac primo ad illa aestiva praetoris accedunt; ib. V, 96. consilium capit primo stultum, verum tamen clemens; ib. 101. cum primo agere coepimus; ib. 178. primo ... frequentes armati obstiterunt; Caecin. 21. visus est mihi primo vetera-

tor intellegere praeclare; ib. 30. ut primo in castello Caecinae dixit Aebutius; ib. 46. primo attente auditur eius oratio; Cluent. 58. primo gravari coepit; ib. 69. qui ... neque eum ... re illa incognita primo condemnare vellent; ib. 76. ac primo quidem omnibus illis iudicibus ... minabatur; ib. 108. primo debere negavit; ib. 162. Oppianicus primo recusavit; ib. 181. cum ille ... primo reticuisset; Catil. II, 13. ille primo .. negavit; ib. III, 11. cum primo impudenter respondere coepisset; ib. 12. ut primo constitueram; Flacc. 50. ac primo quidem pertimuit; ib. 80. qui ... primo de vi postulavit; sen. 19. clementissimo ... viro, primo non adversante; Quir. 15. primo quidem adiutoribus consulibus; dom. 66. primo se luminibus eius esse obstructurum minabatur; ib. 115. iste nisi primo se dedisset eis; har. resp. 47. Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69. primo nonne compensabit cum uno versiculo tot mea volumina laudum suarum? ib. 75. sumpsisti virilem, quam statim muliebrem togam reddidisti, primo volgare scortum; Phil. II, 44. primo respondisti plane ferociter; ib. 72. oro .. vos, ... ut primo ... accipiatis sine offensione, quod dixero; ib. VII, 8.

2. **mit folgender Zeitbestimmung:** deinde: s. **deinde,** A, II, 1. primo (15 St.) B. II, S. 54. post: caeco quodam timore primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.

c. primum: I. allein: 1. ohne folgende Zeitbestimmung: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit; Quinct. 6. qui quo tempore primum [male] agere coepit; ib. 46. quod primum pollicitus sum; ib. 60. se pro communi necessitudine id primum petere; ib. 66. quid primum querar? Sex. Rosc. 29. quod in minimis noxiis ... primum quaeritur; ib. 62. qua ratione Roscio Capitoni primum nuntiavit? ib. 96. primum hoc videamus; ib. 125. est hoc .. primum auribus animisque omnium absurdum; Qu. Rosc. 19. hic primum questus est; ib. 27. primum causam inimici tui sublevabis; div. Caec. 12. ego iam tibi ... quod expetis ... concedam: primum integritatem atque innocentiam singularem; ib. 27. Siculis denuntiatum esse audio, primum ab Hortensio, domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. quo .. die primum ... consedistis; ib. I, 19. primum brevitatem cognoscite; ib. 36. Siciliae (rationem habere debetis) ... primum, quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam .. populi Romani applicavit; ib. II, 2. primum ... vos ... sociorum querimonias audire oporteret; ib. 15. primum [omnium] opera danda est, ut eos nobiscum educamus; ib. 28. primum suae leges (Siculis ereptae sunt); ib. 33. qua re .. primum ille adesse noluit? ib. 44. primum ... istum condemnetis necesse est; ib. 45. primum .. in hanc rem testem totam Siciliam citabo; ib. 146. ex tua praetura primum haec est nata postulatio; ib. 148. ad L. Vibium ... primum veni; ib. 182. qua in re primum illud reprehendo et accuso; ib. III, 16. qui primum certos instituerit nomine decumanos, re vera ministros ac satellites cupiditatum suarum; ib. 21. primum edictum audite .. praeclarum; ib. 25. ac primum de Agyrinensi populo ... breviter cognoscite; ib. 67. primum illud dico; ib. 113. primum hoc non esse Romae natum de societate decumarum; ib. 141. ac primum hoc ex te quaero; ib. 165. cum hoc mihi primum .. demonstravit ... Aeneas; ib. 170. hoc ab aratore primum est profectum; ib. 189. in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? ib. 220. quotus erit iste denarius ... in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur? ib. primum ... quaero; ib. IV, 8. qui honos non homini solum habetur, sed primum populo Romano; ib. 25. fruges in ea terra primum repertas esse arbitrantur; ib. 106. sic primum existimabam; ib. 135. primum mihi litteras publicas ... proferunt; ib. 140. in quo primum ... multi interpellant; ib. 142. decernunt statim, primum, UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; ib. 145. primum senatores clamare sibi eripi ius; ib. 146. quae iste in Apollonio fecit, ea primum breviter *re* cognoscite; ib. V, 23. primum ... ad magnitudinem frigorum ... praeclarum hoc sibi remedium compararat; ib. 26. ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; ib. 30. rem navalem primum ita dico esse administratam; ib. 43. cognoscite ... praedandi rationem, ab hoc primum excogitatam; ib. 60. quid primum aut accusem aut querar? ib. 83. hic primum opes illius civitatis comminutae depressaeque sunt; ib. 98. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. 99. in eo (portu) ... primum piratae navigaverunt; ib. 138. aude hoc primum negare; ib. 140. primum ... quid me oportet Tullium pro Tullio facere? Tull. 4. ac primum ... fundum proscripsit; ib. 16. primum .. illud iniecit; ib. 35. de quo hec primum quaero; ib. 38. qua in re hoc primum quaero; ib. 48. primum ista lex sacrata est; ib. 49. primum istae ipsae leges ... significant quam noluerint maiores nostri ... hominem occidi; ib. reprehensos (eos) videmus primum testibus; Font. 3. M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem ut portoricum vini institueret; ib. 19. primum obicitur contra istorum impetus Macedonia; ib. 44. „est aliquando contra iudicatum". primum utrum recte an perperam? Caecin. 69. ac primum illud attende! ib. 90. primum ex suo regno sic Mithidates profugit; imp. Pomp. 22. quasi hoc tempore haec causa primum dicatur; Cluent. 8. hodierno .. die primum [veteris] ipsius criminis diluendi potestas est data; ib. ac primum causa accusandi quae fuerit ostendam; ib. 19. primum videte hominis audaciam; ib. 26. Cluentius .. primum nomen eius detulit; ib. 49. ut hodierno die primum causa illa defensa sit, hodierno die primum veritas vocem contra invidiam ... miserit; ib. 88. hic illud primum proponam; ib. 119. ac primum illud statuamus; ib. 123. quo tempore eam (mulierem) primum liberam esse audivit; ib. 162. in quo primum illud quaero; ib. 169. primum in morbum incidit; ib. 175. non venit in mentem, primum orationem Stratonis conscribere de furto; ib. 184. illud primum queror; ib. 189. quae primum ut illum confirmaret; ib. 190. versantur ... in animo meo multae ... cogitationes, ... primum tuendi consulatus; leg. agr. II, 5. primum lege curiata xviros ornat; ib. 26. datur .. eis primum, ut eis liceat vendere omnia; ib. 35. primum .. hoc quaero; ib. 39. primum quaero quos agros (iubeat emi); ib. 66. ac primum de oppido dicam; ib. 76. primum quae est ista superbia? ib. 79. qui homines primum ... corruant; Catil. II, 21. primum ostendimus Cethego signum; ib. III, 10. a quo primum Gallos ad Gabinium perductos esse constabat; ib. 14. quod faciendum primum fuit; ib. 15. quod mihi primum post hanc urbem conditam togato contigit; ib. id quod .. hodierno die primum videmus; ib. IV, 19. primum M. Catoni ... respondebo; Muren. 3. primum ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; ib. 21. primum accusandi terrores et minae ... sunt fortis viri; ib. 43. respondebo .. Postumo primum; ib. 57. primum illud deprecor; ib. 58. primum ... quid habet admirationis ... candidato consulari obviam prodisse multos? ib. 68.

primum dicam ... Graecos (testis); Flacc. 9. primum ... Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem ... detulisse; ib. 14. primum de communi genere [testium] (querendum est); ib. 23. primum illud tenebo; ib. 56. primum patere me esse curiosum; ib. 70. ac primum abs te illud .. quaero; Sulla 3. de hac coniuratione ... hoc primum attendite; ib. 14. primum Caecilius (laudandus est); ib. 63. primum Antiochiae ... celeriter antecellere omnibus ingenii gloria contigit (ei); Arch. 4. nactus est primum consules eos; ib. 5. primum processit qua auctoritate! sen. 13. ac primum illud a te ... requiro; dom. 3. impudentiae primum respondebo tuae; ib. 4. primum dico senatoris esse boni semper in senatum venire; ib. 8. primum hoc dico; ib. 132. cuius contionis primum universum argumentum .. audite! har. resp. 8. primum expiabo religionem aedium mearum; ib. 11. quibus ludis primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus ... dedit; ib. 24. parentibus ... nos primum natura conciliat; ib. 57. omnibus malis illo anno ... rem publicam esse confectam, primum illo ipso die; Sest. 53. omnia senatus reiciebat, nisi de me primum consules rettulissent; ib. 68. cum esset ablatus primumque resipisset; ib. 80. mulioniam paenulam adripuit, cum qua primum Romam ad comitia venerat; ib. 82. me oppugnavit primum per indicem Vettium; ib. 132. primum „do" inquit „bestiarios"; ib. 135. quid nos .. facere debemus, primum in ea civitate nati, ... tum in tanta gloria insistentes? ib. 141. quaero abs te primum universe quod genus improbitatis ... praetermiseris? Vatin. 13. ut ad ea ... primum respondeam; Cael. 3. tibi .. respondeo primum precario; ib. 27. quo .. in crimine primum illud requiram; ib. 52. hic primum illud requiro; ib. 61. cui si primum sic respondeam; prov. cons. 18. quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cuius sententia primum duplicata est supplicatio consularis; ib. qui primum qua veneris cum laureatis tuis lictoribus quis scit? Piso 53. in quo illud primum debes putare; Planc. 10. primum utrum magis favere putas Atinatis an Tusculanos suis? ib. 19. primum Macedonia sic eum diligit; ib. 28. equidem primum ut honore dignus essem, maxime semper laboravi; ib. 50. cum ego ipse ... me hic id ex te primum audisse confitear; ib. 58. primum fuit illud asperius; ib. 72. primum ... non desino incurrere in crimen hominis ... nimium .. grati; ib. 91. quas (laudes) primum populi Romani, nunc etiam senatus ... plurimis ... iudiciis videam esse celebratas; ib. 93. *quae veneni dati suspicio .. primum quam levis sit statim apparebit;* Scaur. c. 2, § 2. quod est .. hoc accusationis .. genus? primum, ut inquisitum non ieris; ib. 23. primum quaero qui id scire potuerit? Milo 46. cui primum mentem iniecit, ut ..; ib. 84. „quam (rem publicam) primum tetigero bene moratam"; ib. 93. hoc nos primum metu ... libera; Deiot. 8. a quibus primum accipio M. Antonii contionem, quae mihi ita placuit, ut ea lecta de reversione primum coeperim cogitare; Phil. I, 8. ex .. eo primum cognovi quae ... fuisset L. Pisonis oratio; ib. 10. primum .. acta Caesaris servanda censeo; ib. 16. cum conlegam tuum ... illo primum die conlegam tibi esse voluisti; ib. 31. ego incolumitati civium primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; ib. II, 38. primum cum Caesar ostendisset se ... Dolabellam consulem esse iussurum; ib. 80. in quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; ib. hi primum cum gladiis ... in regnantem impetum fecerunt; ib. 1 14. quo (die) primum ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. primum in Caesarem maledicta congessit; ib. 15. hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. hodierno ... die primum ... longo intervallo ... ad spem libertatis exarsimus; ib. IV, 16. primum omnes fori aditus ita saepti (erant); ib. V. 9. quo die primum convocati sumus; ib. 30. qui honos ... mihi maximus videtur primum, quia iustus est; ib. 41. causa fortissimis .. consulibus Kalendis Ianuariis de re publica primum referendi fuit ex eo; ib. VI, 1. eo die primum .. fundamenta sunt iacta rei publicae; ib. 2. quos .. a se primum numerare possunt qui haec loquuntur; ib. VII, 3. quae potest pax esse M. Antonio primum cum senatu? ib. 21. qualis (statua) L. Sullae primum statuta || prima statua || est; ib. IX, 13. qui te sententiam primum rogat; ib. X, 3. videtis quos et quam multos (secum) habeat Antonius, primum Lucium fratrem; ib. XI, 10. illa castrorum M. Antonii lumina nonne ante oculos proponitis? primum duos conlegas Antoniorum et Dolabellae, Nuculam et Lentonem; ib. 13. hoc primum videndum est; ib. XIII, 2. (in quibus castris sunt) tribuni primum duo designati; ib. 26. hoc primum faciam, ut imperatores appellem eos; ib. XIV, 11. postulatur ... primum de pecuniis repetundis; Fr. B. VI, 1. primum homo durus ... invectus est in eos; ib. XIII, IV, 1.

2. **mit folgender Zeitbestimmung:** deinde: f. **deinde,** A, II, 1. primum (B. II, S. 54—56). — 2. (7 St.) S. 56, b.

post: ut ... primum Italici belli funesta illa principia, post Sullani .. temporis extremum paene discrimen, tum hanc ... coniurationem ... nobis ... praedixerint; har. resp. 18. ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos ... filius se ... pro salute populi Romani .. devovisset; Sest. 48. quid? ... quod ... Samothraciam te primum, post inde Thasum ... contulisti? Piso 89.

postea: dicam .. primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis, tum etiam pauca de Scauro; Scaur. 22.

tum: primum vos docuit, ... tum me ... posuit rogari a senatu; Quir. 16.

III. **mit andern Partikeln:** cum: f. **cum,** I. **b.** primum (13 St.) B. I, S. 740, a.

nunc: nunc .. primum ita convenimus; Phil. III, 5. f. **nunc,** II. primum (13 St.) S. 402, b.

quam: ut quam primum ... tota res transigeretur; Quinct. 20. ut ad suum quisque quam primum ... perveniat; ib. 46. ut Capitoni quam primum nuntiet? Sex. Rosc. 99. urget Dolabella, ut quam primum securi feriantur; Verr. I, 75. a L. Metello legationes universae petiverunt, ut quam primum isti succederet; ib. II, 10. auctor est, ut quam primum agere incipiant; ib. 37. se ... accepta pecunia velle quam primum aliam civitatem occupare; ib. III, 67. ut omnia sibi integra quam primum exhiberentur; ib. V, 63. ut quam primum res iudicaretur; Tull. 11. ut haec quam primum in omnes ordines quaestio perferatur; Cluent. 155. ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; Catil. III, 9. ut ... eos quam primum videamus; prov. cons. 17. cur non quam primum publica accedit auctoritas? Phil. III, 3. quid est ... cur eum non quam primum amplissimos honores capere cupiamus? ib. V, 47. ne minimam quidem moram interposuisti quin quam primum maximo gaudio ... frueremur; ib. X, 1. cupio haec quam primum M. Antonium audire; ib. 10. ut quam primum illud pignus libertatis populi Romani, D. Brutum, aspicere possim; ib. XII, 22.

simul ac: simul ac primum ei occasio visa est; Verr. I, 34. simul ac potestas primum data est; ib. 138. quae (tempora) simul ac primum aliquid lucis ostendere visa sunt; Phil. IV, 1.

tum: socii ... spem omnem tum primum abiecerunt rerum ... suarum; Verr. I, 59. quam (aestimationem) tum primum excogitavit; ib. 95. tum primum intellexi; ib. IV, 33. tum primum ... istum absentis nomen recepisse; ib. 40. est profectus (Sittius) non tum primum; Sulla 56. quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio .. conspexi; Sest. 131. cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii, tum primum facti; Piso 8. [huic] egenti ... hic infelix pecuniam credidit, nec tum primum; Rab. Post. 4. optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio, non semel ab illo neque tum primum petitum; Milo 31. Cn. Pompei liberi tum primum patriam repetebant; Phil. II, 75. quod ... passus esset tum primum a populari consessu senatoria subsellia separari; Fr. B. VI, 12.

ut: ut primum e provincia rediit; Verr. a. pr. 16. is, ut primum potuit, istum reliquit; ib. II, 48. qui ut primum in illud oppidum venit; ib. IV, 84. ut primum Oppianicus ... quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66. ut primum ex pueris excessit Archias; Arch. 4. te ut primum aspexit; Piso 24. qui ut me primum decedens ex Syria vidit; Phil. II, 12. ut primum ... libere senatus haberi potuit; ib. V, 30.

princeps, erste, angesehenste, vornehmste, Führer, Haupt, Anstifter: A. **bei Substantiven**: alqs (vgl. B): princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi ... imperavit; Verr. V, 88. ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. 90. quem principem renuntiavit? leg. agr. II, 22. cum virtute ... Cn. Pompeius ... omnis memoriae facile princeps tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5. princeps P. Lentulus ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; ib. 8. qui ... princeps Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putarit || putavit ||; ib. 29. princeps P. Lentulus ... causam suscepit; Sest. 70. princeps rogatus sententiam L. Cotta dixit id; ib. 73. si princeps eam sententiam dicerem; prov. cons. 1. principe Cn. Pompeio referente; Piso 25. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone illo in omni virtute principe ... gloriari? Planc. 20. tu ... princeps C. Caesari ... causam belli contra patriam inferendi dedisti; Phil. II, 53.

ara: ut ... ea .. (vota) in ipso Pessinunte ad illam ipsam principem aram ... persolverent; har. resp. 28.

civis: illum ... me habere eodem loco quo principem civem, suum generum, sentiebam; prov. cons. 41.

civitas: propter quam (rem) ipsa est civitas omnium princeps; Muren. 30.

creator: quod princeps ille creator huius urbis, Romulus, foedere Sabino docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.

familia: qui (populus) hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17.

legio: cum ... legio Martia princeps cum hostibus conflixerit; Phil. XIII, 38.

populus: est .. haec condicio liberorum populorum praecipueque huius principis populi; Planc. 11.

Sicilia: quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiam fidemque populi Romani applicavit; Verr. II, 2.

vir: Cn. Pompeius, vir omnium ... gloria princeps; Quir. 16. cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres; dom. 110. si ... principes viri ... hanc Latinis ... viam ad civitatem ... patere passi sunt; Balb. 54. de Cn. Pompei imperiis, summi viri atque omnium principis, tribuni plebis turbulenti tulerunt; Phil. XI, 18.

vox: quae (vox) debet esse in re publica princeps; Catil. IV, 19.

B. **allein**: I. **absolut**: 1. **Subject**: **adest**: adest ... princeps laudationis tuae; Verr. IV, 17. neque in illa contione adfuerunt (principes); Flacc. 54. adsunt principes civitatis; Balb. 43.

adipiscitur: princeps legationis Lysanias adeptus est ordinem senatorium; Flacc. 43.

censent: decumani, hoc est, principes ... publicanorum, removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. cum omnes principes civitatis ... se ... de civitatis salute ferre censebant; dom. 90.

consistit: cum armatus M. Aemilius, princeps senatus, in comitio constitisset; Rabir. 21.

dat: cui princeps senatus, tum .. ordines omnes ... testimonium huius ... imperii conservati dedissent; dom. 132.

defendunt: quae (membra) tuenda principibus et vel capitis periculo defendenda sunt; Sest. 98. principes civitatis .. defendunt; Balb. 43.

dicit: eius .. legationis principem ... C. Heium .. dicere audistis; Verr. II, 13. animadvertistis ... Apollodorum, ... principem suae civitatis, lacrimantem testari ac dicere; ib. III, 74. memoria tenetis Artemidorum, .. legationis [eius] principem, publice dicere; ib. 105. audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, ... principes civitatis, Mercurium ... huius vi ... esse sublatum; ib. IV, 84. dixit hoc ... Zosippus et Ismenias, ... principes Tyndaritanae civitatis; ib. 92. memoria tenetis ... quam palam principes dixerint contra; ib. V, 41. dixit Heius, princeps istius legationis; ib. 47. cuius laudationis ... principes ... dixerunt; ib. 58. audistis ... principes civitatis ... eadem dicere; Quir. 17. senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente; har. resp. 45. haec Aesopum .. pro me ... dicere oportuit ... an principes civitatis? Sest. 123.

dissentiunt: dissentiebant principes; Sest. 103.

dissident: dissident principes; har. resp. 55.

excellit: ut ille princeps quam maxime excellat; div. Caec. 48.

exit: tune ... principem coniurationis ... exire patiere? Catil. I, 27.

exspectant: quid principes sibi exspectant? Flacc. 5 (Z. 6).

faciunt: quod gladiatores nobiles faciunt ut honeste decumbant, faciamus nos, principes orbis terrarum; Phil. III, 35.

fatentur: isti principes .. sibi ... populi Romani universi auctoritati parendum esse fateantur; imp. Pomp. 64.

ferunt: s. censent; dom. 90.

fugit: ut cum admodum paucis ... princeps latronum .. fugerit; Phil. XIV, 27.

indicant: ut indicant hi principes civitatum suarum; Planc. 28.

iudicant: iudicabitis principes eius ordinis quinquaginta quid cum omnibus senseritis; Flacc. 4. video .. quosdam clarissimos viros, principes civitatis, ... iudicasse; dom. 42.

lacrimat: s. dicit; Verr. III, 74.

movent: cum te neque principes civitatis .. neque maiores natu .. neque frequens senatus .. de vendita ... sententia movere potuit; Phil. II, 52.

nominat: me Q. Catulus, princeps huius ordinis, ... parentem patriae nominavit; Piso 6.

occupat: princeps rogationis ..., Q. Fabricius, templum aliquanto ante lucem occupavit; Sest. 75.

oppetit: Tyracinum principem civitatis eadem ratione mortem oppetisse; Verr. III, 129.

pertimescunt: principes .. in salute optimatium temeritatem multitudinis ... pertimescebant; Sest. 103.

possunt: ſ. movent.

profugiunt: cum multi principes civitatis Roma ... profugerunt; Catil. I, 7.

relinquunt: principes eius ordinis partem illam subselliorum ... nudam ... reliquerunt; Catil. II, 12.

silent: siluerunt principes; Flacc. 54.

sunt: sunt Romae legati Milesii, ... principes civitatis; Verr. I, 90. neque istius decreti ... auctores esse voluerunt (principes); Flacc 54. cum L. Volcatio consuli in consilio fuissent (principes civitatis); Fr. B. VIII, 14, b.

testatur: ſ. dicit; Verr. III, 74.

tuetur: cum ... princeps .. civitatis non legum praesidio ... vitam suam tueretur; sen. 4. ſ. defendunt; Sest. 98.

vident: qui (principes) me ... principem non inviti videbant; Phil. XIV, 17.

vivunt: utinam .. illi principes viverent! Phil. XIV, 17.

volunt: qui (principes civitatis) ... ne petendi quidem potestatem esse voluerunt; Fr. B. VIII, 14, b. ſ. sunt; Flacc. 54.

2. **Prädicat:** exsisto: hunc video mihi principem ... ad ingrediendam rationem horum studiorum exstitisse; Arch. 1.

sum: in qua (multitudine) ipsi ... principes erant; Sex. Rosc. 81. is, qui princeps in agendo est; div. Caec. 47. P. Lentulus, is qui princeps senatus fuit; ib. 69. ab eis, qui nunc principes nostrae civitatis sunt; Verr. a. pr. 55. huius consilii ... C. Verrem .. principem fuisse reperietis; ib. I, 45. Philodamum esse quendam ... facile principem Lampsacenorum; ib. 64. eius .. rei ... principes fuisse ... Themistagoram et Thessalum; ib. 85. eorum [omnium], qui decumani vocabantur, princeps erat Q. ille Apronius; ib. III, 22. hunc ... principem Verres ad fortunas aratorum vexandas .. esse voluit; ib. 24. Eubulidas est Grospus .. homo ... domi suae ... pecunia princeps; ib. 56. qui (Leontini) principes rei frumentariae fuerint; ib. 109. eius .. legationis ... princeps est Heius; ib. IV, 15. quarum (rerum) ille princeps fuit; ib. 81. qui principes in ea civitate erant; ib. 93. qui princeps legationis est; ib. 150. sit (C. Verres) flagitiorum omnium vitiorumque princeps; ib. V, 4. in qua (patria) multis virtutibus ac beneficiis princeps fuit (Sthenius); ib. 128. A. Cluentius Habitus fuit ... regionis illius ... nobilitate facile princeps; Cluent. 11. quod .. princeps erat (P. Rullus) agrariae legis; leg. agr. II, 13. *is* qui princeps senatus *fuit*; ib. 82. illi ... in ea (civitate) ... se esse principes ... voluerunt; Catil. III, 25. ut princeps principum esset Maeandrius; Flacc. 54. Amyntas est genere ... princeps illius civitatis; ib. 72. qui sunt in re publica principes; Sulla 7. neque ... tunc princeps ad salutem esse potuissem; ib. 9. cum princeps ... esset (L. Torquatus) iuventutis; ib. 34. quorum princeps ad cohortandos vos ... fuit Cn. Pompeius; Quir. 16. quoniam princeps ego sum eius (sententiae); dom. 10. quem indemnatorum necis principem ... fuisse dixeras; ib. 21. hic in senatu princeps sententiae fuit; ib. 30. quem (Cn. Pompeium) ... longe principem esse civitatis videbat; ib. 66. quarum (centuriarum) vos principes ... fuistis; ib. 142. eorum omnium hic dux est atque princeps; har. resp. 57. sunt principes consilii publici ... optimates; Sest. 97. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. qui (ordo) est ... meorum omnium consiliorum ... princeps; prov. cons. 25. nemo umquam hic potuit esse princeps, qui maluerit esse popularis; ib. 38. qui principes fuerunt conservandae salutis ... meae; Balb. 59. harum ego sententiarum .. princeps ... fui; ib. 61. is, qui est princeps iam diu publicanorum; Planc. 24. ut postea princeps inter suos (fuerit); ib. 32. quem omnes in re publica principem esse concedunt; ib. 93. *ut, quisquis intueretur,* ... principem (eum) civitatis esse diceret; Scaur. 49. fuit ... C. Curtius princeps ordinis equestris; Rab. Post. 3. illa erat ... secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34. cuius tu ... dictatoris ... belli princeps (fueras); ib. II, 71. quorum alter gladiorum est princeps, alter poculorum; ib. 106. amplissimi orbis terrae consilii principes vos esse aliquando recordamini; ib. III, 34. princeps vestrae libertatis defendendae fui; ib. IV, 1. ipse princeps exercitus faciendi ... fuit; ib. V, 44. qui (Firmani) principes pecuniae pollicendae fuerunt; ib. VII, 23. eum principem fuisse ad conatum exercitus comparandi; ib. X, 24. ego princeps sagorum (fui); ib. XII, 17. quorum (praetoriorum) princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; ib. XIII, 30. me ... principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. princeps .. omnium Pansa proelii faciendi ... fuit; ib. 26.

abl. absol: cuius modi cohortem putatis hoc principe fuisse? Verr. II, 34. Fidulio principe; dom. 79. vobis principibus publici consilii; dom. 102. te ... sententiae principe; har. resp. 13. Pompeio principe; har. resp. 46. Cn. Pompeio ... eius sententiae principe; Piso 35. me auctore et principe; Phil. IV, 16.

3. **Vocativ:** haec tu mandata, L. Piso, et tu L. Philippe, principes civitatis, ... auribus accipere potuistis? Phil. VIII, 28.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** absolvo: ei ... ipsum principem ... sceleris absolverent? Cluent. 60.

adficio: principibus sceleris poena adfectis; Phil. I, 30.

adhibeo: hunc in omnibus stupris ... principem adhibebat; Verr. III, 23. ad deliberationes eas ... principes civitatis adhibebat; Phil. I, 2.

audio: quo silentio sunt auditi de me ceteri principes civitatis! Sest. 108.

contineo: domo principem vi et metu continere; Fr. B. XV, II, 8.

damno: princeps legationis ... peculatus damnatus est; Flacc. 43.

deleo: ut ... principes civitatis ... delere ... conarere; Vatin. 24.

emo: ex eis (tribunis plebis) princeps emitur ab inimicis meis; Sest. 72.

expello: quod ... harum rerum ... principes ... civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96.

habeo: habeo ... quos producam ... homines honestissimos ... istos ipsos principes equestris ordinis; Verr. II, 175. habeo iudices tecum principes civitatis; ib. III, 210. hi semper habiti sunt optimatium principes; Sest. 138. hi principes ... huius ... imperii semper habiti sunt; ib. 139. cum principem senatorem ... habeas; Phil. II, 15.

imitor: te .. inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

interficio: manum ... principum civitatis interficiendorum causa (te) paravisse; Catil. I, 15.

iudico: hunc a summo viro principem esse or-

dinis iudicatum; Planc. 35. quorum principem iudicastis eum; Phil. V, 28.
mitto: qui intercurrerent, misimus tris principes civitatis; Phil. VIII, 17. ad D. Brutum liberandum legati missi principes civitatis; ib. XIV, 4.
numero: cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13. ipsi .. optimates ... numerantur .. principes civitatis; Sest. 97.
obsideo: principem civitatis ferro obsessum teneret? Sest. 84.
percutio: idemque tu Rabocentum, Bessicae gentis principem, ... securi percussisti; Piso 84.
perverto: qui ... senatum ipsum, principem salutis .. publicae, vi ... pervertit; har. resp. 58.
praebeo: ut ... ad illam parvam manum exstinguendam ducem te principemque praeberes; Verr. V, 40.
produco: quo ... ceteri tribuni plebis principes civitatis producere consuerunt; Vatin. 24. ſ. habeo; Verr. II, 175.
puto: P. Lentulum, principem senatus || senatorem ||, civem crudelem putares? Phil. VIII, 14.
spolio: quod ... harum rerum ... principes spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; Flacc. 96.
teneo: ſ. obsideo.
tollo: hanc ipsam Cererem, ... principem omnium sacrorum, ... a C. Verre ex suis templis ... esse sublatam; Verr. IV, 109. ut ... principes civitatis tollere ... conarere; Vatin. 24.
video: qui me ... principem non inviti videbant; Phil. XIV, 17.
voco: cum tribunus plebis M. Scaurum principem civitatis in iudicium populi vocavisset; Deiot. 31.
2. **Dativ:** creo: NE ... PATRIBUS PRINCIPIBUSQUE CAEDES PERICULAQUE CREENTUR; har. resp. 40.
excello: qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41.
portendo: cum principibus periculum caedemque portendunt (di); har. resp. 53.
3. **mit Präpositionen:** absum a: qui (Clodius) tantum abest a principibus quantum a puris; har. resp. 53.
accipio a: maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus ... exspectat quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto, principe huius maxime conservandi generis; Phil. III, 11.
confero cum: ne me cum his principibus civitatis ... conferam; Vatin. 10.
coniungo cum: ut multitudinem cum principibus ... coniunxerim; Piso 7.
defero ad: vos eam (rem) ... ad Cn. Pompeium principem delaturos; leg. agr. II, 23.
dissentio a: iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; Sest. 104.
peto a: a quibus .. petis (consulatum)? a principibus civitatis? Fr. B. VIII, 14, b.
reicio ex: cum ex CXXV iudicibus, principibus equestris ordinis, V et LXX reus reiceret; Planc. 41.
secerno a: quaero, cur me a ... principibus civitatibus ... secernas; Sulla 3.
sum in: tantus in... principe iuventutis pudor fuit; Verr. I, 139.
transfero ad: quod ... ad principem .. senatus ... rem frumentariam translatam sciebat; Sest. 39.
III. **nach Adjectiven:** gratus erga: ut erga ... principes ... salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24.
lenis in: qui se in principem maleficii lenem ... esse respondet; Cluent. 106.

IV. **nach Substantiven:** 1. auctoritas: cum auctoritates principum coniurationis ad incitandos animos Allobrogum conligeret Cassius; Sulla 37. auctoritas principum cecidit; har. resp. 60.
caedes: caedes principum ostenditur; har. resp. 54.
consilium: si consiliis principum vestrae civitates reguntur; Flacc. 58. ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; Sest. 103.
contiones: de mea salute ... ceterorum .. principum civitatis ... gratissimae contiones fuerunt; Piso 34.
dignitas: principum dignitas erat paene par; Ligar. 19.
discordiae: ut...id is consul efficeret in discordiis principum; har. resp. 45.
munus: quod principum munus esse ducebat resistere .. levitati multitudinis; Milo 22.
numerus: in qua (civitate) in principum numero voltis esse; Piso 30.
persona: quam magnum est personam in re publica tueri principis! Phil. VIII, 29.
princeps: ut princeps principum esset Maeandrius; Flacc. 54.
sanguis: cum ... sanguinem principum civitatis exsorbere ... cuperetis; Vatin. 6.
sententiae: principum sententiae perscribi solent; Verr. IV, 143.
splendor: quorum (principum) splendore ... oratio et causa nititur; Verr. II, 175.
2. alqd de: concludam illud de optimatibus eorumque principibus; Sest. 136.
V. **Umstand:** a: ut tuis praeclaris abs te principe inventis ... institutis uteretur; Verr. III, 43. dictae sunt a principibus acerrimae ... sententiae; Catil. III, 13. ut eadem a principibus civitatis in contione ... dicerentur; sen. 26. [quod acta illa ... infirmari a ... principibus civitatis putabant]; Sest. 40. deserti ... sumus ... a principibus; Phil. VIII, 22.
cum: C. Curionem ... cum filio principe iuventutis ... delere voluisti; Vatin. 24. in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? Phil. II, 32.

principatus, erste Stelle, Vorzug, erster Rang, höchste Stellung, erste Befehlshaberstelle: I, 1. ago: si principatus ageretur; Phil. XIV, 18.
defero: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.
do: Cassio ... principatum dari; Phil. XI, 36.
expeto: quem (principatum) numquam expetivi; Phil. XIV, 18.
fero: ille huius belli feret principatum; Phil. XIII, 44.
teneo: illa (Gallia) .. huius belli propulsandi ... principatum tenet; Phil. XII, 9.
2. testor de: curia illa vos de gravissimo principatu patris .. testatur; Scaur. 46.
II. contentio: si quis de contentione principatus laborat; Phil. XIV, 18.

principium, Anfang, Ursprung, Grund, Grundlage: I, 1. declarant: sicut .. illa principia ... rerum .. declararunt; Planc. 86.
nascitur: ab huius .. scelere omnium malorum principium natum reperietis; Phil. II, 50.
sunt: principia sunt huius modi; Qu. Rosc. 22.
2. sum: est hoc principium improbi animi; Rosc. 48. id quod Cn. Dolabellae princi[...] maximae calamitatis fuit; Verr. I, 44.
II, 1. adfero: huiusce novi postulati ... [...]cipium tua praetura attulit; Verr. II, 146.
cognosco: cognoscite hominis principium m[...]

stratuum gerendorum; Verr. I, 34. principiis .. cognitis; Cluent. 11.
duco: quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.
firmo: Gallia ... belli principia firmavit; Phil. XII, 9.
habeo: qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum; Balb. 9.
invenio: huius .. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. cuius (criminis) .. neque principium invenire neque evolvere exitum possum; Cael. 56.
neglego: principiis rerum neglectis; Sest. 100.
nego: potestis .. principia negare? Caecin. 44.
pono: ponam principium iustissimae libertatis; Fr. B. VI, 26.
praedico: ut ... Italici belli funesta illa principia ... nobis ... praedixerint; har. resp. 18.
puto: ecquodnam principium putatis libertatis capessendae? Phil. X, 19.
2. consentio: his principiis reliqua consentiebant; Phil. I, 2.
3. ordior a: a principio ordiamur; Phil. II, 44.
redeo ad: redeo .. ad illa principia defensionis meae; Caecin. 89.
III, 1. similis: reliquae partes tribunatus principii || principiis || similes; Phil. II, 55.
2. similis: ita fecit ut exitus principio simillimus reperiretur; Verr. II, 99.
IV, 1. Ablativ: qui principio qualis in edicto constituendo fuerit cognoscite; Verr. I, 104. principio ausus est dicere; Caecin. 18. non sine necessariis me ... causis principio orationis meae de matre dixisse; Cluent. 188. principio, ut Catilina ... erupit ex urbe, ... semper vigilavi; Catil. III, 3. principio orationis hoc pono || oppono ||; Balb. 2.
2. a: dabo operam, ut a principio res quem ad modum gesta et contracta sit cognoscatis; Quinct. 11. dixi a principio nihil me de scientia vestra ... dicturum; dom. 138. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; prov. cons. 33. o iura ... divinitus iam inde a principio Romani nominis a maioribus nostris comparata! Balb. 32. qui a principio sui generis ... mentis suas ad nostrum imperium .. flexerunt; ib. 39. ut a principio dixi; ib. 59. a principio huius belli ... timui ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; Phil. XIII, 1.
de: de principio studuit animus occurrere magnitudini criminis; Sulla 69.
ex: ex huius modi principio ... consuetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 189.
in: illud, quod in principio scripsit Originum suarum; Planc. 66.
post: „tua post principia ... vitiosae vitae"; Sest. 118.

prior f. **primus.**

prisce, nach alter Sitte, ohne Umstände: ex ipsa quaeram .. utrum me secum ... prisce agere malit an remisse; Cael. 33.

priscus, nach alter Art, alterthümlich, alt: homo: homo ... priscus invectus est in eos; Fr. B. XIII, IV, 1.
praefectura: hic est e praefectura Atinati, non tam prisca; Planc. 19.
severitas: cuius priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.
verba: si tribunus plebis verbis non minus priscis ... bona cuiuspiam consecrarit; dom. 123. quid verba prisca || prisca verba, prisca iura || voluerunt? ib. 125. quasi .. priscum aliquod ... verbum interpretaretur; Balb. 36.

pristinus, vorig, ehemalig, vormalig, früher: animus: hic me meus in rem publicam animus pristinus ... cum C. Caesare reducit ... in gratiam; prov. cons. 23.
auctoritas: qui senatum dolent ad auctoritatis pristinae spem revirescere; Phil. VII, 1.
bonitas: una spes reliqua est Sex. Roscio ... vestra pristina bonitas; Sex. Rosc. 150.
clades: cum tibi ad pristinas cladis accessio fuisset Aetoliae repentinus interitus; Piso 91.
dignitas: ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur; Sulla 15. si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; ib. 37. ut ... nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; ib. 91. eorum optimum consilium ego .., per eos in meam pristinam dignitatem restitutus, meo consilio repudiarem? dom. 9. Cn. Pompei ... dolor ... civitatem ... ad aliquam spem ... pristinae dignitatis erexit; ib. 25. ut me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem ... revocatum queratur; ib. 57. rursus ab eodem populo .. sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86. videtis me .. in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52. nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41. adversarium nobilitate ... praestantem non modo extollere iacentem, sed etiam amplificare eius pristinam dignitatem, haec qui facit, ... simillimum deo iudico; Marcell. 8. oratio consulum ... spem .. attulit ... dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1.
dissensio: neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri quam praesentibus rei publicae temporibus ... convenire; Balb. 61.
fortuna: ut ... in his pristinae fortunae reliquiis miseris ... haberet quosdam; Sulla 1. demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.
gravitas: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis ... in re publica divinitus servari; Fr. A. III, 17.
industria: censeo Magnum Pompeium ... pro ... sua .. pristina virtute, industria, voluntate fecisse; Phil. XIII, 50.
iudicium: pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.
labor: si ille labor meus pristinus (deservit amicis); Sulla 26.
lenitas: si illam meam pristinam lenitatem perpetuam sperant futuram; Catil. II, 6.
libertas: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36.
mens: hic ... cum reliquis suis copiis in pristina mente mansit; Sest. 58.
misericordia: una spes reliqua est Sex. Roscio ... vestra pristina ... misericordia; Sex. Rosc. 150.
mos: cum experrecta .. virtus clarissimi viri ... suum pristinum morem requisivit; Piso 27. quibuscum me .. pugnantem more meo pristino non videbitis; Planc. 56. qui ... pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1. idem (dies) .. initium (attulit) quae vellem ... meo pristino more dicendi; Marcell. 1.
odium: incensa odio pristino Nicostratum illum ... in quaestionem postulavit; Cluent. 181.
ornatus: ipse ornatum ... pristinum recuperabit; Sulla 88.
os: quando quidem ... nihil incolume domum praeter os illud tuum pristinum rettulisti; Piso 53.
religio: religionem .. pristinam conservabat;

Verr. IV, 72. ut pristina religione servaret (Pessinuntem); har. resp. 29.
scelus: cum [in Cn. Dolabellam] suum scelus illud pristinum renovavit; Verr. a. pr. 11.
severitas: quae (chartae) illam pristinam severitatem continebant; Cael. 40.
vestitus: ipse ... vestitum pristinum recuperabit; Sulla 88. redeundum ad pristinum vestitum ... censerem; Phil. XIV, 1.
virtus, voluntas: ſ. industria.
vita: mihi meae pristinae vitae consuetudinem .. interclusam aperuisti; Marcell. 2.

privatim, in Privatverhältnissen, für seine Person, für sich, in seinem Namen: I. accido: quaecumque accidant .. privatim .. incommoda; Verr. IV, 113.
accipio: nulla privatim accepta iniuria; div. Caec. 64.
arcesso: privatim .. nec proficisci quoquam potes nec arcessere res transmarinas; Verr. V, 45.
augeo: privatim ad meum nomen augendum ... optandam dico mihi fuisse illam .. fortunam; Piso 32.
confugio: idem ad vos privatim .. confugit; Verr. IV, 17.
debeo: neque .. verbum ullum interposuit Naevius ... sibi quidpiam ... privatim Quinctium debuisse; Quinct. 15. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37.
defendo: cum ... multi uno tempore a me hospites ... publice privatimque defendantur; Verr. II, 118.
deicio: Metellus ... semel privatim patri *iterum* publice † legis deiectus est ratione; Fr. B. VI, 2.
dico: dicta sunt ... et privatim et publice testimonia; Verr. II, 120. privatim plurimi (dixerunt testimonia); ib.
do: se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; Flacc. 34. privatim dicit se dedisse; ib. 40.
eripio: quae privatim sibi eripuisti; Verr. V, 128.
expilo: privatim se ipsos abs te .. expilatos .. esse; Verr. V, 58.
exspecto: a Syracusanis .. nihil adiumenti neque publice neque privatim exspectabam; Verr. IV, 137.
gero: quod ego privatim negotii geram; Verr. IV, 25.
impono: quibus tu privatim iniurias plurimas .. imposuisti; Verr. IV, 20.
iudico: quod ... omnes mortales et privatim et publice iudicarunt; dom. 99.
laedo: qui alterum ... nulla privatim laesi iniuria ... in iudicium ... vocant; Verr. III, 1.
laudo: cum omnes ... iurati privatim et publice laudent (M. Fonteium); Font. 32.
mando: si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset; Sex. Rosc. 114.
proficiscor: ſ. arcesso.
profugio: cum iam privatim aratores ex agris ... profugissent; Verr. III, 75.
quaero: haec privatim fortasse officiorum memoriam ... quaerunt; Planc. 93.
spolio: nemini video dubium esse .. quin .. C. Verres in Sicilia sacra profanaque omnia et privatim et publice spoliarit; Verr. V, 1. privatim se ipsos abs te spoliatos .. esse; ib. 58.
sum: nemini meus adventus labori aut sumptui neque publice neque privatim fuit; Verr. I, 16. mira quaedam tota Sicilia privatim ac publice religio est Cereris Hennensis; ib. IV, 107.
sustento: cum L. Caecilius privatim me suis omnibus copiis studuerit sustentare; sen. 22.
tueor: quarum sacra populus Romanus ... tanta religione et publice et privatim tuetur; Verr. V, 187.
venio: homines ex tota provincia nobilissimi .. publice privatimque venerunt; Verr. II, 11.
II. amicus, inimicus: utrum tibi Siculos publice privatimque amicos an inimicos existimari velis; Verr. II, 155.

privatus, dem Einzelnen angehörig, Privatperson, Privatmann, ohne Amt: A. bei Substantiven: alqs: ſ. B.
alqd: UT QUAE OPTIMO IURE PRIVATA SUNT ‖ sint ‖; leg. agr. III, 7. ut privatum sit? ib. 8. ut ... id eo iure teneret, quo quod optimo privatum *est*; ib. 11. ea, quae tenetis privata atque vestra; Milo 78.
adulescentulus: quid tam novum quam adulescentulum privatum exercitum ... conficere? imp. Pomp. 61.
aedes: ostendam in aedibus privatis ... columnas singulas ... locatas; Verr. 147.
aedificia: quae (partes urbis) ... multis .. transversis divisae privatis aedificiis continentur; Verr. IV, 119.
ager: si Hiempsali ... Recentoricus ager privatus est; leg. agr. I, 11. cognitio x virum privatus sit an publicus (ager); ib. II, 56. si est privatus ager Recentoricus; ib. 57. si privati sint (agri); ib. uti privatos agros ... pecunia publica coëmeret; ib. 82. hos (agros) privatos facit; ib. III, 12. reddam privatos agros; ib. 14. qui fuerat aequissimus agri privati ... decempedator; Phil. XIII, 37.
amicus: qui mihi unus uni privato amico eadem omnia dedit; Quir. 16.
apparatus: ut omnes tantam illam copiam et tam magnificum apparatum non privatum ... esse arbitrarentur; Sest. 77.
benignitas: homines ... egentis ... privata ... benignitate prolectat; Flacc. 18.
bona: privata bona ... *esse* erepta; Verr. II, 47.
calamitas: dum modo ista sit privata calamitas; Catil. I, 22.
commeatus: cum ... commeatu et privato et publico prohibebamur; imp. Pomp. 53.
commodum: qui non neglegentia privatum aliquod commodum laeserit; Sex. Rosc. 113.
consensus: pro uno cive .. bonos omnis privato consensu ... mutasse vestem; Sest. 27.
consilium: me ... privato consilio ... defendendum putarunt; Sest. 26. mea .. privata consilia publici quoque casus comprobaverunt; Planc. 66. hominem sum secutus privato consilio; Marcell. 14. quo .. usque tantum bellum ... privatis consiliis propulsabitur? Phil. III, 3. qua peste privato consilio rem publicam ... Caesar liberavit; ib. 5. hunc .. qui Gallia prohibet, privato praesertim consilio; ib. 12. ut D. Bruti privatum consilium auctoritate publica comprobemus; ib. qui contra consulem privato consilio exercitus comparaverunt; ib. 14. qui contra illum bellum privato consilio suscepissent; ib. V, 3. quod .. ille bellum privato consilio susceperat; ib. 28. quorum privatum de re publica consilium ... auctoritate vestra est comprobatum; ib. X, 23.
copia: ſ. apparatus.
custodia: ut illae tabulae privata .. custodia ... continerentur; Sulla 42.
diligentia: privata diligentia (me) defendi; Catil. I, 11.

dolor: mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum; har. resp. 49.
domus: de communi quodcumque poterat ad se in privatam domum contulit; Quinct. 13. etiamne privatus ... hostium duces privata in domo retinuisti? Verr. V, 76. ut nullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.
factum: quorum privatum de re publica ... factum auctoritate vestra est comprobatum; Phil. X, 23.
foci: nec privatos focos ... videtur nec libertatis iura cara habere; Phil. XIII, 1.
fortunae: quos privatae fortunae (ad salutem patriae defendendam excitaverunt); Catil. IV, 16.
frumentum: Sex. Clodio ... omne frumentum privatum ... tradidisti; dom. 25.
hereditates: cum vos volueritis de privatis hereditatibus C viros iudicare; leg. agr. II, 44.
homo: se privatum hominem praedonum duces vivos ... domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. ut ... in quovis homine privato nomen ipsum Romanum semper dilexerit; ib. II, 163. quod privati homines de suis pecuniis ornant; ib. IV, 71. populi Romani hostis privati hominis custodiis adservabitur? ib. V, 77. cum ... de privatorum hominum contentione iuris loquemur; Caecin. 41. non oportere mitti hominem privatum pro consule; imp. Pomp. 62. singularis homo privatus ... vix facile sese regionibus officii ... continet; leg. agr. II, 97. vetant XII tabulae leges privatis hominibus || privatis in hominibus, privis hominibus || inrogari; dom. 43. non quo mihi ... vis * privati hominis displiceret; ib. 91. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur; Piso 30.
ignominia: quae non ad privatam ignominiam vitiorum tuorum ... pertinent; Catil. I, 14.
iniuriae: ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; Verr. IV, 15.
iudicium: si qua .. sunt privata iudicia summae existimationis; Qu. Rosc. 16. privato illo iudicio transacto; Verr. II, 75. hic illo privato iudicio ... calumniam non effugiet; Cluent. 163. in privatis minimarum rerum iudiciis testem diligenter expenditis; Flacc. 12. cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa; sen. 21. nullius neque privati neque publici iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108. eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis anno post, quam lata sit, a fratre eius *abrogatam;* Fr. B. VI, 9.
ius: civibus cum sunt ereptae pecuniae, ... privato iure repetuntur; div. Caec. 18. multae sunt domus in hac urbe ... iure privato; har. resp. 14. nego ullam domum aliam privato eodem ... iure munitam; ib. quam (domum) ipse privato iure tueretur; ib. 16.
laus: hae sunt regiae laudes, illa privata est; Deiot. 26.
lis: ad quas (formulas) privata lis accomodatur; Qu. Rosc. 24.
litterae: quod ... omnes .. privatae .. litterae Romae sunt; Verr. a. pr. 20. nunc hominem ... privatis .. litteris .. accusemus; ib. 33. ita te ... tenebo ... privatis aratorum ... litteris; ib. III, 107. ratio certa est Aetnensium ... privatis litteris consignata; ib. 109. privatae litterae nullae proferuntur; Flacc. 23. qua (creta) utuntur omnes ... in privatis litteris; ib. 37. si, quod ei dicunt, ... ne litterarum quidem aliquo genere aut publicarum aut privatarum ... confirmare conantur; Scaur. 19.
loca: qui locus solus ex privatis locis omnibus hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14.
luxuria: odit populus Romanus privatam luxuriam; Muren. 76.
merita: accedunt eodem multa privata magna eius in me merita; Phil. XIII, 7.
navis: tibi apud eosdem privata navis oneraria maxima publice et aedificata; Verr. V, 136.
negotium: qui et privati et privatum ad negotium exierunt; leg. agr. I, 8.
odia: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; sen. 25.
offensio: qui ... publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.
officium: sin est in me ... religio privati officii; Sulla 10. si aliquod meum privatum officium (agitur); prov. cons. 47. si vestem ... privato officio aut misericordia mutavissent; Piso 18.
pactiones: ita te ... tenebo ... privatis aratorum pactionibus; Verr. III, 107.
palaestra: quem (Mercurium) Verres ... in privata aliqua palaestra posuit; Verr. V, 185.
possessio: Habiti vilici .. domini .. privatam possessionem defenderunt; Cluent. 161.
praedia: cum ... in ipsa Gallia privata P. Quinctii praedia (erant); Quinct. 85. cognostis in praedia privata Quinctii Sex. Naevium non venisse; ib. 90.
proavus: tua tum ... eadem virtus fuit, quae in privato quondam tuo proavo; har. resp. 22.
religiones: quorum (pontificum) auctoritati ... maiores nostri .. religiones .. et privatas et publicas commendarunt; har. resp. 14.
res: quae (res) ipsius erant privatae; Quinct. 15. in privatis rebus si qui rem mandatam ... malitiosius gessisset; Sex. Rosc. 111. in .. privatis .. rebus etiam neglegentia mandati in crimen ... vocatur; ib. 113. summus labor in .. privatis .. rebus; Verr. II, 7. gravissimos privatarum rerum testis ... vi custodiisque retinere; ib. 12. quod rei privatae iudex esset; ib. 71. ut ad privatas res redeam; Caecin. 51. non minus diligenter ea ... publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; ib. 75. ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus; imp. Pomp. 53. qui rerum privatarum causa legationes liberas obeunt; leg. agr. II, 45. quorum sapientiam ... in publicis privatisque ... rebus perspexeratis; ib. 64. quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama (tua)? Catil. I, 13. cum privatarum rerum ruinas ... protuleris; Flacc. 5. (§. 22). nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; ib. 7. cum in privatis rebus ... tenuissimo cultu viverent; ib. 28. (quid commemorem) moderationem (eius) in privatis rebus? Sulla 73. ut in privata re deos penatis suos ... defenderet; Sest. 95. per quos (exercitus) ... res .. privatas omnium possideret; Milo 76. idem ... et in publicis et in privatis rebus acta Caesaris rescidit; Phil. II, 109. in privatis (rebus) firmissimum est testamentum; ib.
sacra: qui .. sacra privata coluerunt; dom. 105.
servi: servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90.
tabulae: hoc modo iste sibi ... prospicere didicit, referendo in tabulas .. privatas ... quod gestum non esset; Verr. I, 158. quae (res) ... confectae publicis privatisque tabulis sunt; Font. 5.
testimonia: haec omnia ... ostendo testimoniis ... privatis primariorum virorum; Verr. III, 122.
vestibulum: sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri; har. resp. 31.
vir: privatus .. ne quis vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; Balb. 25. qui ...

clarissimo viro privato imperium extra ordinem non dedi; Phil. XI, 25. est Q. Caecilii Bassi, privati illius ... viri, robustus ... exercitus; ib. 32.

B. **allein: a. masc.: I. absolut:** 1. accusat: „neque privatus accusare nec sedata invidia volebat"; Cluent. 90.

admittit: quod privatus admisisti; Vatin. 33.

audit: non hoc nunc primum audit privatus de inimico; Verr. III, 130.

capit: quae (arma) privatus P. Scipio ceperat; Planc. 88.

cedit: qui ... privatus consulibus armatis cesserim; dom. 99.

confligit: cum mihi privato confligendum viderem cum eodem exercitu; sen. 32.

consistit: cum ... ille ... non potuerit privatus in civitate consistere; Flacc. 77.

contendit: contenderem contra tribunum plebis privatus armis? Sest. 43.

deest: neque se privatum publice susceptae causae defuturum esse dicebat; Sest. 41.

defendit: nolui ... meam (salutem) privatus armis defendere; sen. 34.

dicunt: dum privati dicunt; Fr. B. VI, 13.

est: ut ... privatus furiosus esse videatur; leg. agr. II, 32. in qua (vita) saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius et privatus et in magistratibus fuerit; Phil. IX, 15.

exeunt: qui et privati et privatum ad negotium exierunt; leg. agr. I, 8.

flagitant: cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; Sest. 69.

habet: multi privati ... potentes habent .. in animo Capitolium sic ornare; Verr. IV, 68. Silanionis opus tam perfectum ... privatus ... haberet? ib. 126.

interficit: P. Scipio ... Ti. Gracchum ... privatus interfecit; Catil. I, 3.

multant: persaepe .. privati in hac re publica perniciosos civis morte multaverunt; Catil. I, 28.

ornat: ut ea, quae gessi in consulatu, privatus tuear atque ornem; Catil. III, 29. ſ. habet; Verr. IV, 68.

petit: quod privatus a populo petit; Verr. II, 32.

potest: communem hostem gentium ... omnium quisquam ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76. ſ. consistit.

putat: hanc tu ... neque privatus neque consul legem esse umquam putasti; dom. 70.

regnat: nunc privatum regnare (me) dicis? Sulla 21.

retinet: etiamne privatus ... hostium duces privata in domo retinuisti? Verr. V, 76. ſ. potest; ib.

tuentur: cum privati parietum se praesidio ... tuerentur; Quir. 14. ſ. ornat; Verr. IV, 68.

vetat: ille designatus consul ... privatus fieri (ludos) vetuit; Piso 8.

videtur: ſ. est; leg. agr. II, 32.

volt: ſ. accusat.

2. sum: ego .. aedilis (ero), hoc est, paulo amplius quam privatus; Verr. a. pr. 37. ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam ... quam privatus esse videatur; ib. si Romae Cn. Pompeius privatus esset hoc tempore; imp. Pomp. 50. ne privatus esset; har. resp. 50. qui privati tum essent; Sest. 40. quos privatos esse dicebas; Vatin. 16. „privatus esse non recuso"; Phil. VIII, 25.

abl. absol.: privato Milone et reo; Milo 40.

II. **nach Verben:** 1. adhibeo: non desistebant ... privatos quosdam adhibere; leg. agr. II, 12.

commoveo: privatum haec causa commovit *; leg. agr. II, 83.

deduco: agris publicis privatos esse deductos; leg. agr. II, 65.

facio: ipse privatus est factus; Cluent. 108.

punio: ut ... ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberaremur; Catil. III, 15.

tracto: privati hoc modo (tractati sunt); Verr. III, 66.

reddo: nec criminosius (est) tribus ad legem accipiendam quam ad conlegam reddendum privatum intro vocare; Fr. B. VI, 14.

2. decerno: clarissimo viro ... decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.

do: cervices tribunus plebis privato ... daret? Sest. 89. Sertorianum bellum a senatu privato datum est; Phil. XI, 18. populus Romanus consuli potius Crasso quam privato Africano bellum gerundum dedit; ib. otioso .. et nihil agenti privato ... quando imperium senatus dedit? ib. 20.

sum: necesse est ... id .. privato cum ceteris esse commune; Sulla 9. nullus aditus erat privato; Phil. V, 20.

trado: populum Romanum ne agrum Campanum privatis gratis ... tradat commovebit? leg. agr. II, 83.

3. aufero a: cum aliquid a privato ... auferebant; Verr. IV, 53.

conquiro a: scuta si quando conquiruntur a privatis in bello; Verr. IV, 52.

defero ad: si illud imperium esse potuit, quod ad privatum || privato || ... deferebatur; Ligar. 3. ne tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; Phil. XI, 18.

emo a: ut emantur agri a privatis; leg. agr. II, 65.

inruo in: etsi aequabiliter in rem publicam, in privatos ... inruebat; Milo 76.

peto a: quod ... petit .. populus a privato; Verr. II, 32. negavit a privato pecuniam in provincia praetorem petere oportere; Flacc. 86.

III. **nach Adjectiv:** unus de: nominatim a me magistratibus statui gratias esse agendas et de privatis uni; sen. 31.

IV. **nach Substantiven:** aditus: ita faciles aditus ad eum privatorum ... esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

caedes: magistratuum privatorumque caedis effecerat; Milo 87.

controversiae: quae (Chelido) ... in ... privatorum .. omnium controversiis populo Romano praefuit; Verr. I, 136.

diligentia: tantum interest inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82. eadem ista omnia ... privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85.

domicilia: quia consecrabantur ... non privatorum domicilia; dom. 128.

fortunae: nolle deberetis maximam rem, coniunctam cum ... fortunis .. privatorum, severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; Tull. 36.

iniuria: ut omnium .. privatorum ... iniurias .. cognoscerem; Verr. a. pr. 6. qui (ager) sine iniuria privatorum dividi possit; Phil. V, 53.

insania: non privatorum insaniam ... esse dicetis; leg. agr. II, 33.

litterae: ut omnium .. privatorum .. litteras .. cognoscerem; Verr. a. pr. 6. sustinebunt tales viri se ... tot .. privatorum .. litteris non credidisse? ib. I, 10.

pecuniae: privatorum pecunias augeri; leg. agr. II, 15.

pericula: meus labor in privatorum periculis caste .. versatus ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.

possessiones: minui privatorum possessiones; leg. agr. III, 3.
res: cum .. ea consuetudo non solum ad res privatorum ... pertinere videretur; Tull. 8.
tabulae: in litibus .. nemo appellabatur nisi ex ... tabulis privatorum; Rab. Post. 9.
voluntas: quod (ius) est ... positum .. etiam in privatorum voluntate; Balb. 27.
V. **Umstand:** a: qui agri a privatis antea possidebantur; leg. agr. II, 11. „victi essent improbi". at cives, at ab eo privato; Sest. 47.
in: quod in privatis semper est servatum; Vatin. 22. ne cum solebat quidem id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88. quae si in privatis gloriosa sunt; Deiot. 40. quod nos vitium in privatis saepe tulimus; Phil. III, 9.
b. neutr. (vgl. A. alqd): 1. publico: posse (eos) quibuscumque locis velint ... privata publicare? leg. agr. II, 57.
relinquo: nihil istum ... neque privati neque publici ... tota in Sicilia reliquisse; Verr. IV, 2.
2. deicio de: sum certe alicunde (deiectus), sive de privato sive de publico; Caecin. 82.

privignus, Stiefsohn: I. do: qui cum venenum privigno suo dare vellet; Cluent. 125.
II. funus: in privignorum funus nupsit; Cluent. 188.

privilegium, Ausnahmegesetz, Vorrecht: I. sum: id est .. privilegium; dom. 43.
II. fero: an de peste civis ... indemnati ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26.
inrogo: privilegiis tyrannicis inrogatis; dom. 110. ut ne cui privilegium inrogari liceret; Sest. 65.
pertimesco: iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? dom. 57. privilegium pertimui; ib. 58.
III. crudelitas, vis: qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit; sen. 29.
IV. opprimi: cum privilegiis ... oppressam civitatem teneres; dom. 131.

privo, berauben: alqm: ut ... eos indignissime luce privarit; Sex. Rosc. 63. ut ceteri turpi iudicio damnati ... omni honore ... privantur; Cluent. 119. eos ... populi beneficiis esse privatos; ib. 154. hac exceptione ... unus privatur (Pompeius) iniuria; leg. agr. I, 13. [ut ipsum Cn. Pompeium ... horum conspectu privare possetis]; ib. II, 99. ut alter vita crudelissime privaretur; Rabir. 8. ne patrio *sepulcro* privetur; ib. 37. uti *ne se* legitimo funere ... privetis; ib. qui nos omnis ... vita privare conati sunt; Catil. IV, 7. nolite ... eum ... omni dignitate fortunaque privare; Muren. 87. quem nova poena legis .. domo ... privat; ib. 89. quam facile ... Cn. Pompeium foro ... privarit ... vidistis; dom. 67. nolite .. eum ... urbis patriae visu velle esse privatum; ib. 146. M. Bibulum ... patria privare cupiebas; Vatin. 24. graviter ... ferremus, ... alienigenarum nos hominum studiis ... privari; Balb. 25. non .. se tectis privare voluerunt; Piso 15. Demetrium ... in eodem isto Aegyptio regno ... vita esse privatum; Rab. Post. 23. non tu .. eum patria privare ... sed vita vis; Ligar. 11. qui vos tantae laudis occasione privaverit; ib. 25. Ser. Sulpicium vita privastis; Phil. IX, 8. non Cn. Dolabella C. Volcatium ... quotidiano iure privasset; Fr. B. VI, 18, a. neque te retinere in civitate, sed exsilio privare voluerunt; ib. XIII, VIII.

adulescentis: ego adulescentis bonos ... comitiorum ratione privavi; Piso 4.
equites: cum equites Romanos ... multos fama vitaque privasset; Piso 41.
filium: qui (Sopatri filius) ab isto homine crudelissimo patre innocentissimo pecuniaque patria privatus est; Verr. II, 80. qui filium suum vita privavit; Sulla 32.
liberos: fratris .. liberos .. vita privavit; Cluent. 31.
mortem: quid erit profectum, nisi ut huius ... mors sepulcro patris privata esse videatur? Cluent. 201.
nauarchos: nauarchos omnis, testis sui sceleris, vita esse privandos; Verr. V, 103.
populum: ut ... fructu illo commodoque frumentariae rei populum Romanum privares; Verr. III, 48. ut populus Romanus suffragio privaretur; leg. agr. II, 17. hoc tribuno plebis potissimum venit in mentem, populum Romanum universum privare suffragiis; ib. [qui populum Romanum] vita privare conati sunt; Catil. IV, 7.
propinquum: ut ... propinquum suum ... communi luce privaret; Quinct. 74.
publicanos: cum publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.
rem publicam: non offert se ille istis temeritatibus, ut ... se civi rem publicam privet; Sest. 61.
sororem: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere, ... ut sororem ... privaret .. omni aditu; Milo 75.
virum: cum sororis suae ... virum ... vita privandum esse dixit; Catil. IV, 13.
urbis: eas (urbis) C. Verres ... viris nobilissimis ... privavit; Verr. V, 124.

pro, o! ach! pro di immortales: s. **deus,** I, 3. pro (16 St.) B. II, S. 86, a. sancte Iuppiter; Phil. II, 32. II.
fidem: s. **fides,** I, 3. (7 St.) B. II, S. 342, b.

pro, vor, für, als, an Stelle, wie, nach, nach Beschaffenheit, im Verhältniß zu, vermöge, gemäß: I. **nach Verben:** abicio: multo citius meam salutem pro te abiecero quam Cn. Plancii salutem tradidero contentioni tuae; Planc. 79.
abutor: ne ornamentis eius omnibus Sex. Naevius pro spoliis abutatur; Quinct. 99. ut vestro consessu et hoc conventu pro summa solitudine abuteretur; Sex. Rosc. 59.
accedo: semper haec ratio accusandi fuit honestissima, pro sociis, pro salute provinciae, pro exterarum nationum commodis inimicitias suscipere, ad periculum accedere, operam ... interponere; div. Caec. 63.
accipio: pro praede litis vindiciarum cum satis accepisset; Verr. I, 115. pro qua (causa) pecuniam acceperas; ib. 116. accipis .. HS XV pro medimno; ib. III, 174. quod ... pro stipendio frumentoque acceperat; ib. V, 62. qui hasce ... pro re publica cicatrices ... virtutis accepit; Rabir. 36. pro quo (custode) cum a P. Varinio praetore pecuniam accepisset; Flacc. 45.
adduco: qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur; Sest. 116. aequum .. putavit vitam ... pro libertate populi Romani in discrimen adducere; Phil. VII, 12.
adeo: qui pro salute mea municipia .. adisset; sen. 31. adeunda pro patria pericula; Sest. 23. cum municipia pro me adiret; Piso 80.
adficio: quid erat quod iam Oppianicum poena adfectum pro maleficiis ... quisquam timeret? Cluent. 170.

adigo: cur non arbitrum pro socio adegeris Q. Roscium quaero; Qu. Rosc. 25.

aedifico: gradus illi Aurelii tum novi quasi pro theatro illi iudicio aedificati videbantur; Cluent. 93.

ago: quae (causa) sibi in senatu pro his agenda esset; Verr. II, 103. si ... pro vestris immortalibus in me ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen. 1. cui senatus pro me gratias agendas putavit; Planc. 78.

appello: illud .. miror, ... cur meum auctorem vos pro me appelletis; Caecin. 79.

appeto: ego inimicitias potentium pro te appetivi; Milo 100.

audeo: cum tantum in consulatu meo pro vobis ac liberis vestris ausus essem; Milo 82. qui cum tantum ausus sit ustor pro mortuo, quid signifer pro vivo non esset ausus? ib. 90.

audio: vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri et haberi; Verr. III, 182.

aufero: ut ... magistratus a publicanis pecuniam pro usura auderet auferre; Verr. III, 168. pro tritico nummos abstulit; ib. 170. a quo (populo Romano) HS XV in medimna pro eodem illo frumento abstulisti; ib. 179. multos saepe viros ... pecuniam pro frumento abstulisse; ib. 188.

capio: illa ... pro lepusculis capiebantur; Verr. IV, 47. non minus strenue caperem (arma), quam illi pro communi salute ceperunt; Rabir. 30. f. **arma,** II, 1. capio; Rabir. 21. 27. 30. Phil. X, 15. 18. XI, 20. 37 (B. I, S. 288, a).

cerno: quae (praesidia) pro templis omnibus cernitis; Milo. 2.

cogito: ea .. erat ... summa laus consularium, ... semper aliquid pro re publica ... cogitare; Phil. VIII, 30.

cogo: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73.

comparo: illa (oratio) pro reo, haec pro Roscio ... comparata (fuit); Qu. Rosc. 15.

conqueror: quod .. pro re publica conquerendum fuit; Sest. 3.

consecro: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.

consequor: quae (praemia) erant pro scelere atque eversione patriae consecuti; prov. cons. 13. pro mortali condicione vitae immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

contendo: pro suo iure contendet; Verr. V, 2. quem negas, quod pro Cispio contenderim, impetrare potuisse; Planc. 75. cum ipsa illa taeterrima peste se saepissime pro tua gloria contendisse; Milo 68.

damno: qui ... pro socio damnatus est; Flacc. 43.

debeo: ne nunc quidem recordaris nullum esse tantum malum quod non tibi pro sceleribus tuis iam diu debeatur? Verr. I, 48. quae (pecunia) pro frumento debita esset; ib. III, 180. me ... tibi omnia studia ... pro nostra necessitudine et debuisse confiteor et praestitisse arbitror; Muren. 7. quam (pecuniam) pro domo, pro hortis, pro sectione debebas; Phil. II, 71. nemo .. iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet pro eis rebus, quae erant ante syngrapham recuperatae; ib. 96. qui (honores) ei pro divinis et immortalibus meritis divini immortalesque debentur; ib. IV, 4.

decerno: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito ... decretra est; Catil. III, 15. etiam M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38.

decerto: armis decertare pro mea salute nolui; Quir. 13. hos pro me lugere, hos gemere, hos decertare pro meo capite vel vitae periculo velle videbam; Planc. 101. pro libertate vitae periculo decertandum est; Phil. X, 20.

decido: utrum pro dimidia parte an pro tota *societate* (decidi)? ... utrum pro me an pro me et pro te? pro me? Qu. Rosc. 32. aperte Roscium pro se decidisse; ib. 38. pro decuma ... decidit HS VXI milibus et *medimnis* IↃCLIIII; Verr. III, 93.

declamo: qui pro isto vehementissime contra me declamasset; Verr. IV, 149.

defugio: nullas .. sibi ille ... vitae dimicationes nec pro re publica nec pro me defugiendas putavit; Planc. 77. ullum esse tantum ... laborem, tantam contentionem quam ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim? ib. 78.

defungor: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

deprecor: f. **deprecor,** I, 1. locus. — 2. alqs; Sest. 29. adfines. patres. — III. acerbitatem. populum.

devoveo: f. **devoveo** alqm. fortunas. vitam.

dico: quo minus pro capite et fortunis alterius ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. causam pro Sex. Roscio ... libere dici; ib. 61. f. **dico,** I. 2. Quinct. 33. Sex. Rosc. 85. 129. Tull. 4. Cluent. 10. 149. Muren. 2. 6. Arch. 3. Cael. 45. Scaur. c. 2. § 5. Milo 1. 40. Deiot. 1. 7. Phil. I, 27. II, 10. V, 13. XIV, 17. — III. alqd; Phil. I, 27. haec; Sest. 123. multa; Phil. II, 10. pauca; Muren. 2. quod; Scaur. 46. quid? Sex. Rosc. 129 (B. II, S. 91—101). — **contra,** A, 1. dico; Cluent. 10. Muren. 10. Phil. II, 2 (B. I, S. 692, b.)

dimico: cum his ... pro salute patriae cotidie dimicare erat omnino illis ... molestum; har. resp. 41. privatus .. ne quis vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; Balb. 25. Dolabella pro te in Hispania dimicaret? Phil. II, 76.

disputo: quod ... fuit .. pro reo disputandum; Sest. 3.

do: tu ... Q. Roscium pro opera [labore] ... rogasti ut Fannio daret HS CCIↃↃCIↃↃ; Qu. Rosc. 38. his pro rebus quod portorium non esset datum; Verr. II, 176. ut pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; ib. III, 115. quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; ib. 174. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. ut nummos pro frumento darent; ib. 191. ut ... pro singulis modiis ternos denarios dare liceret; ib. „pro singulis modiis ... tu mihi octonos HS dato"; ib. 197. pro alteris decumis ... nihil datum (est) aut tantum; ib. 198. pro eo numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202. etiamne frumentum pro empto gratis dare (debent)? ib. 228. pro hisce rebus vacatio data est ab isto ... rerum .. omnium; ib. IV, 23. qui pecuniam pro abortione dederit; Cluent. 125. cum praemia mihi tanta pro hac industria sint data; Muren. 8. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est in Velia .., at mihi in Palatio restituta; har. resp. 16. ut Gabinio pro illa sua Cilicia ... Syria daretur; Sest. 55.

doleo: si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113.

duco: tu ausus es pro nihilo prae tua praeda tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40.

edo: qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

effundo: qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101.

emo: si pro fabro aut pro tectore emimus (hominem); Planc. 62.

exardesco: pro patria solus exarsi; har. resp. 45.
excipio: pro patria ... volnera excipienda; Sest. 23. qui me amor ... (pericula maxima) subire coëgit atque excipere unum pro universis; prov. cons. 23.
excubo: excubabo .. pro vobis; Phil. VI, 18.
exigo: mancipes a civitatibus pro frumento pecuniam exegerunt; div. Caec. 33. cum iste ... pro .. his rebus pecuniam exigeret; Verr. I, 95. cum .. a civitatibus pro frumento pecuniam exigebas; ib. III, 179. iste pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; ib. 189.
expeto: quas (poenas) ab eo servi pro domini vita expetiverunt; Milo 56.
exsisto: si civitati universae scelere eius ... exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23.
facio: quid faceres pro innocente homine et propinquo? Verr. a. pr. 28. invenire neminem Siculum potuit qui pro se cognitor fieret? ib. II, 106. ex omni pecunia ... deductiones fieri solebant: primum pro spectatione et collybo, deinde pro nescio quo cerario; ib. III, 181. quasi isti ... quid mihi pro exspectatione populi Romani, pro Cn. Pompei meritis erga me, pro ratione mei temporis faciendum fuerit ignorent; dom. 31. cum *pro* populo fecisti; ib. 77. quae (senatus consulta) sunt omnia contra illum pro religionibus facta; har. resp. 8. quod (sacrificium) fit pro salute populi Romani; ib. 12. quod (sacrificium) fit per virgines Vestalis, fit pro populo Romano; ib. 37. quae pro me a Sestio facta sint; Vatin. 41. sacra pro civibus civem facere voluerunt; Balb. 55. quaeris a me, .. quid pro fratre meo, ... quid pro meis liberis, ... amplius quam pro Plancio facio facere possim; Planc. 69. huic quae pro salute mea fecerit si minus profutura sint; ib. 98. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis? Milo 100. ita praedicabas, te non existimare, nisi illum interfecisses, umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; Phil. II, 49. ea .. erat ... summa laus consularium, ... semper aliquid pro re publica ... facere; ib. VIII, 30.
ferio: ne quis suppositum abs te esse diceret qui pro archipirata securi feriretur; Verr. V, 75.
fero: eam legem pro plebe ... tulit; Cluent. 151. secundum est nullum casum pro dignitate et libertate patriae non ferendum putare; Phil. XIII, 49.
fleo: cum .. equites .. Romani flere pro me ... vetarentur; Quir. 13.
fugio: *qui* pro patria null*um* umquam mor*tis pe*riculum fugit; Rabir. 37. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68.
fumo: ut ... me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; har. resp. 45.
gemo: ʃ. decerto; Planc. 101.
gero: pro qua (salute sociorum) multa maiores vestri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 6. qui haec omnia pro salute omnium communi consilio ... gesserunt; Flacc. 96. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. quas (res) ... omnes boni pro salute communi gesserunt; ib. 32. quas (res) ... pro salute rei publicae suscepi atque gessi; ib. 34. ea, quae pro salute omnium gessi; ib. 83. eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. quas res ... pro salute huiusce imperii et pro vita civium proque universa re publica gessimus; ib. 28. V. Annii .. rebus .. omnibus pro salute rei publicae gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses; Phil. I, 33. Tarquinius pro populo Romano bellum gerebat tum; ib. III, 11. cum ... exercitum .. eius pro libertate populi Romani bellum gerentem cum Antonio ... laudibus amplissimis adfecistis; ib. VII, 11. illi certissimi ... Caesaris actorum patroni pro D. Bruti salute bellum gerunt; ib. X, 16.
habeo: dixi ... istam adoptionem ... pro nihilo esse habendam; dom. 38. servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio; Sest. 34. cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores ... haberet; ib. 35. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebantur ab eo; Piso 11. ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus; Phil. I, 14. quae ille in aes incidit, ... pro nihilo habebuntur? ib. 16. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur gratiaeque referantur; ib. III, 39. ʃ. audio.
haurio: haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem; dom. 30.
hortor: qui populum Romanum, pro me, tamquam pro fratre aut pro parente, non solum hortatus sit, verum etiam obsecrarit; sen. 29.
ico: ʃ. fumo.
impero: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCO decumae imperarentur; Verr. III, 56.
impetro: hoc vix ab Apronio in summo beneficio pro eis, qui etiam tum incolumes erant, impetratum est; Verr. III, 115.
imploro: cum .. pro me ... Italiae fidem imploraret; Piso 80.
includo: libenter me .. pro illo includi paterer; Phil. XII, 3.
infero: ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25.
inicio: legeram clarissimos nostrae civitatis viros se in medios hostis ... pro salute exercitus iniecisse; dom. 64.
intercedo: tantum .. se pro te intercessisse dicebat; Phil. II, 45.
interpono: ʃ. accedo.
laboro: Cn. Pompeium ... praecipue pro salute mea laborasse; dom. 30. illud, quod ego pro eo laborabam; Planc. 25. qui ... pro hoc laborant; ib. 28. qui pro uno laboravit; ib. 75. illius, pro quo laboraret; Ligar. 31. cum pro alicuius salute multi laborarent; ib.
lacrimo: neque eosdem Marcellos pro huius periculis lacrimantis aspicere ... potui; Sulla 20.
laedo: mihi ... neque in sententia .. *e re publica* ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem ... defuturam; Quir. 24.
laudo: cum .. eum .. pro plurimis eius ... meritis laudare cuperent; Verr. IV, 142.
lego: codicem tribunus pl. ipse pro contione legit; Fr. B. VI, 32. b.
libero: pro virtute sua est honestissime liberatus; Rabir. 8. civitas ... pro eximiis || proximis || suis beneficiis a senatu ... liberata sic spoliata ... est; prov. cons. 7.
loquor: videor .. mihi .. liberius apud vos pro Siculis loqui debere, quam forsitan ipsi velint; Verr. II, 11. cum ... pro eis (Valentinis) ... M. Marius loqueretur; ib. V, 40. si causae ipsae pro se loqui possent; Cluent. 139. qui ... pro me loquatur; Cael. 33. ut pro aliis etiam loquar quod de me ipse sentio; Marcell. 32.
lugeo: ʃ. decerto; Planc. 101.
mitto: si qui vilicus ex eo fundo ... domino XX milia nummum pro X miserit; Verr. III, 119. pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis? imp. Pomp. 66. quae (pars) pro huius periculis legatos laudatoresque misit; Flacc. 100. vocem pro me ac pro re publica neminem mittere;

Sest. 42. aliquam vocem putatis ipsam pro se causam ... posse mittere? Cael. 55.

morior: pro quo (parente) mori ipsum ... iura divina atque humana cogebant; Sex. Rosc. 37. mihi ... pro his esse moriendum; Catil. II, 27.

muto: pro me praesente senatus (vestem mutavit); Quir. 8. senatus .. frequens vestem pro mea salute mutandam censuit; Sest. 26. pro uno cive .. bonos omnis ... mutasse vestem; ib. 27. pro te ipso .. nemone mutabit (vestitum)? ib. 33.

nuncupo: cum ... vota .. pro imperio suo communique re publica nuncupasset; Verr. V, 34.

obicio: numquam me pro salute vestra in tot ... dimicationes ... obiecissem; Arch. 14. si ... obieci meum caput pro vestris caerimoniis atque templis perditissimorum civium furori; dom. 145. cum pro sua patria pauci ... reperti sint qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 26. servorum ... armis meos civis ... pro me obici nolui; Milo 36. huic (sicae) ego vos obici pro me non sum passus; ib. 37.

obligo: quorum pro salute se hic Sullae obligavit; Sulla 72.

obsecro: ipse ... pro mea vos salute ... obsecravit; Quir. 16. hic ... pro salute mea populum Romanum obsecravit; dom. 30. „cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat"; Ligar. 14. ſ. hortor.

occido: qui hoc bello pro patria occiderunt; Phil. XIV, 38.

occupo: quae (virgo) pro vobis liberisque vestris tot annos in dis immortalibus placandis occupata est; Font. 46. quas (Syriam et Macedoniam) ... pestiferi illi consules pro perversae rei publicae praemiis occupaverunt; prov. cons. 3.

offero: qui se pro salute vestra obtulerint invidiae; Catil. III, 28. non eis temporibus meum caput obtuli pro patria || patriae || periculis omnibus; Sulla 84. qui auderent ... salutem suam in discrimen offerre pro statu civitatis et pro communi libertate; Sest. 1. aliis impendentibus tempestatibus ... unum me pro omnium salute obtuli; Piso 21. „qui pro te totiens morti me obtuli"; Milo 94.

oppeto: pro patria ... mortem oppetendam; Sest. 23. qui ... pro re publica vel mortem oppetere cupiebat; ib. 29. cum ... milites pro salute et libertate populi Romani mortem oppetiverint; Phil. XIV, 38.

oppignero: † saneate libelli, pro vino etiam saepe oppignerabantur; Sest. 110.

oppono: pro aliena re publica quemquam fore putatis || putasti || qui se opponat periculis? Balb. 26. civem qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60.

pendo: Tusculanis pro aqua Crabra vectigal pendam; leg. agr. III, 9.

pereo: multis bonis .. pro me ... esse pereundum; sen. 33. cum omnes boni non recusarent quin vel pro me vel mecum perirent; Quir. 13.

perfungor: me tantis laboribus pro communi salute perfunctum; har. resp. 17.

persolvo: quos (denarios) tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; Verr. III, 195. hos ... omnia tibi illorum praemia pro me persoluturos; Planc. 101.

peto: Halaesini pro multis ac magnis suis ... in rem publicam nostram meritis atque beneficiis ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122. qui a te pro Ligario petunt; Ligar. 31.

placo: ut ea (virgo) .. pro salute sua fratrisque sui animos vestros placare possit; Font. 46.

ploro: ut ... pro me ... amplissimum ordinem ... plorare ... prohiberent; dom. 55.

polliceor: pro certo polliceor || recipio recepto || hoc vobis ... me esse perfecturum; leg. agr. II, 103.

pono: hoc crimen ... a me pro uno ponitur; Verr. IV, 88. hasta posita pro aede Iovis Statoris; Phil. II, 64.

posco: qui ... parentes pretium pro sepultura liberum posceret; Verr. I, 7.

postulo: is te non commovebat, pro quo postulabant? Sex. Rosc. 119. postulabant .. pro homine miserrimo; ib. quibus pro tantis rebus ... nullum .. a vobis praemium virtutis ... postulo; Catil. III, 26. pro imperio, pro exercitu, ... pro triumpho, ... pro his .. omnibus rebus ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; ib. IV, 23. ille numquam ... quicquam sibi, quod pro illo postularemus, aequum dixit videri; Phil. II, 95.

praebeo: qualis vos ... pro salute vestra praebuistis; leg. agr. II, 103.

praesto: sive egomet aliquid ... pro tanto beneficio populo Romano praestare debui; dom. 17. cum .. pro me ... senatus sententiam praestaret; Piso 80. ſ. debeo; Muren. 7.

probo: cum volgo loquerentur suppositum in eius locum, quem pro illo probare velles; Verr. V. 78. mirabar ... volnus in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

profundo: quas (lacrimas) pro me saepe ... profudistis; Planc. 104. qui pro patria vitam profuderunt; Phil. XIV, 30. cum ... pro patria vitam profuderint; ib. 38. qui sanguinem pro vita, libertate, fortunis populi Romani ... profudissent; ib.

proicio: vos pro meo capite ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26. „ut ... nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias"; Phil. XIII, 6.

pronuntio: quae .. ad omnis ... arbitror pertinere, ea pro me ipso ... pronuntio; Sex. Rosc. 129. quam (pecuniam) pro reo pronuntiasset; Cluent. 78.

propugno: propugnat pariter pro salute M. Fontei Narbonensis colonia; Font. 46: testor me pro illorum fama ... propugnandum petere; Rabir. 30.

pugno: pro me pugnabit L. Philippus; Quinct. 72. illud .. requisivi, qua ratione ... omnes .. pro P. Quinctio pugnent; ib. 88. rectum putabat pro eorum honestate se pugnare; Sex. Rosc. 16. cur pro isto ... pugnas? Verr. IV, 79. qui contra vos pro huius salute pugnabant; Sulla. 49. ut ... pro me ... pugnare amplissimum ordinem ... prohiberent; dom. 55. ille ... pro Cn. Pompeio vere .. pugnavit; Piso 27.

puto: quos (quadruplatores) ... semper .. pro nihilo putavit; div. Caec. 24. ne quid, quia a me praetermissum sit, pro concesso putetur; Tull. 37. ratio iuris ... hanc defensionem .. pro nihilo putat || putet ||; Caecin. 56. qui ... sanctissimas leges ... pro nihilo putaris; Vatin. 23. ut contempsit ac pro nihilo putavit (ea)! Milo 64. hoc pro nihilo putas? Phil. X, 6. nisi forte damnationem pro praetura putat; ib. XI, 11. si ad nos nihil referretur de Dolabella persequendo, tamen ego pro decreto putarem; ib. 27. eos ... pro nihilo putavit; ib. XIII, 21.

recuso: neque .. recuso munus hoc: quamquam populum Romanum video pro me recusare; Phil. XII, 24.

reddo: dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi, ut isti pro praerogativis eam reddidisse videatur; Verr. a. pr. 26. pro amplissimis meritis redditur (honos); Phil. V, 41. eis .. maiores nostri ... pro brevi vita diuturnam memoriam

reddiderunt; ib. IX, 4. reddita est ei ... a maioribus statua pro vita; ib. o fortunata mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita! ib. XIV, 31.

relinquo: quod a me beneficium haberetis, cum pro vobis ea, quae mihi essent vilia, reliquissem? Sest. 49. qui pro occiso relictus est; Sest. 81.

refero: istius fide ... decepti ... pro re certa spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110. neque .. pro beneficio ei par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. iubet in tabulas pro med. VIIIC referri VIID; Verr. III, 77. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; Quir. 11. f. habeo; Phil. III, 29.

resisto: nonne acerrime ... huic legi pro vestris agris resistetis? leg. agr. II, 85.

respondeo: cum P. Scaevola pontifex maximus, pro conlegio respondit; dom. 136. ei .. M. Aemilium pontificem maximum pro conlegio respondisse; ib. respondebis et pro te et pro conlegis tuis, etiam pro pontificum conlegio, nihil esse ... pollutum; har. resp. 21.

rogo: ipse ... pro mea vos salute .. rogavit; Quir. 16.

scribo: cum HS XXX scripta essent pro HS CCC; Cluent. 162. illud scripsit disertissimus poëta pro me; Sest. 122.

sedeo: nonne ... sedens pro aede Castoris dixit, nisi qui vicisset, victurum neminem? Phil. III, 27. qui pro aede Castoris sedens ... dixerit nisi victorem victurum neminem; ib. V, 21.

sentio: scitis me ... omnia semper sensisse pro vobis; Rab. Post. 15. quia semper pro bonis contra improbos senserat (Milo); Milo 5.

solvo: pro quo frumento pecunia omnis soluta non est; div. Caec. 32. ut pro his decumis pecunia solvatur aratoribus; Verr. III, 42. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 165 quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169. omne esse pro frumento, quod oportuerit, solutum; ib. 180. cum ... pro frumento pecuniam civitatibus solverem; ib. 182. quae (pecunia) pro aerario solveretur; Font. 3.

spondeo: nulli populo Romano pro me maiores mei spoponderunt; leg. agr. II, 100. quam (dignitatem) ego patri suo quondam pro salute patriae spoponderim; Flacc. 106. quod ... pro multis spoponderit; Planc. 47.

subduco: quem ... pro tuo scelere subduxeras; dom. 21.

subeo: qui ... ad pericula pro patria subeunda adhortantur; sen. 14. depugnarem potius cum summo ... periculo .. vestro ... quam [non] id ... unus pro omnibus susciperem ac subirem? Sest. 46. eis ... subeundae (sunt) saepe pro re publica tempestates; ib. 139. si populo Romano non licebit propositis praemiis elicere .·. fortissimum ... quemque ad subeunda pro salute nostra pericula; Balb. 22. pro qua (civitate) pericula ac tela subierunt; ib. 51. f. excipio; prov. cons. 23.

substituo: pro te Verrem substituisti alterum civitati; Verr. III, 161.

sudo: sudandum est eis pro communibus commodis; Sest. 139.

sum: pro hac nobilitate pars maxima civitatis in armis fuit; Sex. Rosc. 149. experti sumus ... Siciliam nobis non pro penaria cella, sed pro aerario illo maiorum ... fuisse; Verr. II, 5. in scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius; ib. 169. ut ipsius voluntas ei posset esse pro lege; ib. III, 82. tu ... libidinem tuam tibi pro lege esse voluisti? ib. cum iam pro damnato mortuoque esset; ib. IV, 33. tibi Marcelli statua patibulo in clientis Marcellorum fuit? ib. 90. partim (iudicia) .. pro hoc (Habito) esse; Cluent. 88. Staieni (iudicium) etiam pro Cluentio est; ib. 103. quod (iudicium) pro Cluentio sit; ib. nonne tibi nox erat pro die, solitudo pro frequentia, caupona pro oppido? Piso 53. omnis voluptas praeterita pro nihilo est; Marcell. 27. quoniam condemnatum esse pro nihilo est; Phil. II, 56. huius in aedibus pro cubiculis stabula, pro conclavibus [tricliniis] popinae sunt; ib. 69. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; ib. XI, 9. illud scimus, ubicumque sunt, esse pro nobis; Fr. C. 14.

supplico: quae (res) vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; Font. 41. (pro me) non Luculli ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37. cum .. equites .. Romani .. pro me ... vobis supplicare ... vetarentur; Quir. 13. ut ... pro me ... amplissimum ordinem ... supplicare ... prohiberent; dom. 55. ut ei ... senatui pro me supplicarent; Sest. 130. quia || quod || pro filio supplicabat; Planc. 24.

suppono: gladiatores tu novicios, pro exspectata aedilitate suppositos, cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78. Hieras ... criminibus illis pro rege se supponit reum; Deiot. 42.

suscipio: quod ceterae (nationes) pro religionibus suis bella suscipiunt; Font. 30. ut pro mea salute laborem periculumque suscipias; Muren. 76. quae (tanta fuit contentio) quam ego non pro illius dignitate susceperim? dom. 27. P. Sestius ... iter ad C. Caesarem pro mea salute suscepit; Sest. 71. quod pro me uno ... publico consilio susceptum est; Planc. 87. quos (inimicos) ego pro vestra salute suscepi; ib. 103. cum videret ... munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; Phil. IX, 6. f. accedo. subeo; Sest. 46.

tendo: quas (manus) pro vobis dis immortalibus tendere consuevit; Font. 48.

tollo: ille adfectus ... pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

trado: cuius illi salutem pro pignore tradiderunt ad explendas suas cupiditates; prov. cons. 2. corpora sua pro salute regum suorum hi legati tibi regii tradunt; Deiot. 41.

transigo: qui pro sociis transigit; Qu. Rosc. 35.

valeo: apud quem ... non cuiusquam auctoritas [pro pretio] ... valeret; Verr. I, 136. si existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60.

veneror: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.

venio: maximas audio tibi ... pro tua liberalitate maximisque beneficiis in tuos venisse hereditates; Flacc. 85. non venirem contra alienum pro familiari et necessario? Phil. II, 3.

vigilo: vigilabo .. pro vobis; Phil. VI, 18.

vindico: ut ... cuncta civitas eam laudem pro sua vindicaret; Milo 38.

vito: P. Sestius .. pro mea salute, pro vestra auctoritate, pro statu civitatis ... nullum (sibi) vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

utor: qui ... saxis pro portu stationeque utuntur; Tull. 33. qua voce ... consul usus esset pro universa re publica; sen. 24. dum modo ea (auctoritate) nos utamur pro salute bonorum contra amentiam perditorum; Milo 12. uti (exercitu) potest pro suo; Phil. XIII, 14.

II. **nach Adjectiven und Adverbien:** maior: *ni multo maiores sumptus, multo maiores effusiones pro censu tuo in columnis fecisses, quam ipse;* Scaur. 45.

necessarius: in illa querella ... mihi pro hoc

gradu ... necessaria, quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.

nimis: sunt ... pro populi Romani libertate et salute rei publicae nimis feroces; Phil. XII, 29.

nimium: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, pro rei dignitate parum, pro vestra prudentia satis dixisse videor; Cluent. 160. sunt impii cives, .. pro caritate rei publicae nimium multi; Phil. III, 36.

parum: se ... vereri ne parum mihi pro eo, quantum a me haberet, reddidisset; Planc. 92. s. nimium.

satis: quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur; Sest. 1. s. nimium.

supplex: qui pro me patres conscriptos .. populo supplices esse ... vetarent; dom. 113. cum ... non modo se defensorem salutis meae, sed etiam supplicem pro me profiteretur; Piso 80. ego me pluribus pro te supplicem abieci; Milo 100.

III. **nach Substantiven:** praemia: talis (Cornelii est) ... spes pro periculis praemiorum; Balb. 6.

preces: reprehendis meas pro Plancio preces; Planc. 69.

sordes, squalor: pro eodem [me] absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8.

suffragatio: cum ... facilis suffragatio pro salute (sit); dom. 45.

supplicia: quae (supplicia) a vobis pro maleficiis suis metuere ... debent; Sex. Rosc. 8.

IV. **zum ganzen Satz gehörig:** 1. **Pronomina:** pro se quisque manus adfert; Verr. I, 67. pro se quisque ... ad populum loquebatur; Verr. I, 68. pro se quisque ... docere me coepit ea; Verr. IV, 139. huic (malo) pro se quisque nostrum mederi ... velle debemus; leg. agr. I, 26. tibi .. exercitum .. tam quam maioribus tuis patria pro se dedit; Phil. XIII, 14. sin ... pro .. eo, quod summa res publica in huius periculo temptatur, haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. PRO EO, UT TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA TULIT; Verr. III, 126. Habitus ... pro loco, pro antiquitate generis sui, pro eo, quod se non suis commodis ... natum esse arbitrabatur, tantae voluntati universorum Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3.

2. **Appellativa:** facultatem ... communem existimaret pro fraterna illa necessitudine et pro ipsius adfinitate; Quinct. 16. frater meus pro sua aequitate prudentiaque decrevit; Flacc. 49. mihi pro cetera eius audacia atque amentia ne hoc quidem mirandum videtur; Verr. I, 6. homini pro amicitia familiarius dixi; Quinct. 77. misi pro amicitia qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. pro amicitia tuam vicem dolere soleo; ib. X, 6. pro amore, quem habetis in rem publicam; dom. 103. Magnum Pompeium ... pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam suaque pristina virtute, industria, voluntate fecisse; Phil. XIII, 50. pro antiquitate: s. 1. Cluent. 43. quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6. videor hos leviter pro mea auctoritate || hoc certe pro levi mea auctoritate, hoc leniter || vobis praecipere posse; Font. 42. vos ... pro auctoritate consulari hortor; Muren. 86. qui ... pro sua parte atque auctoritate defendunt; Sulla 4. pro vestra auctoritate et sapientia consulere debetis; dom. 45. pro audacia: s. amentia. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; Sest. 134. neque .. id pro vestris amplissimis in me beneficiis sine scelere facere possum; Phil. IV, 16. te a me pro magnis causis nostrae necessitudinis monendum esse; Sulla 23. hanc mihi dispensationem pro paterna necessitudine et coniunctione deposco; Phil. XIII, 11. cum me pro summa nostra coniunctione et familiaritate liberare suspicione fascium vellet; ib. XIV, 16. quae de causa pro mea consuetudine breviter .. dixi; Arch. 32. pro ... consuetudine .. rei publicae bene gerendae fecisse; Phil. X, 25. pro consule: s. **consul,** V, 2. pro (21 St.) B. I, S. 674, a. multa pro tua summa copia ac singulari facultate dicendi ... contra ... A. Gabinium graviter .. dixisti; imp. Pomp. 52. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae; Phil. VII, 8. pro dignitate: s. **dignitas,** V, 2. pro (15 St.) B. II, S. 118, a. petit ab eo pro sua fide ac diligentia; Verr. I, 135. vos pro mea summa ... diligentia moneo; Muren. 86. cum ... pro suo quisque sensu ac dolore loqueretur; Verr. I, 69. timeo quidnam pro offensione hominum ... et exspectatione omnium et magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. qui totam causam et pro facultate et pro fide sua diligentissime vobis explicavit; Balb. 17. quae ab hoc pro facultate huius, pro loco facta sunt; Balb. 59. s. copia. saluti meae pro familiaritate, rei publicae pro fortunis suis amicissimum; sen. 12. qui .. me ipsum pro summa familiaritate ... unice diligebat; Sest. 29. quicum ... pro summa familiaritate nostra communicasses; Phil. XI, 23. s. coniunctione. qui .. ipse illis pro sua fide et humanitate consuluit; Scaur. 39. s. diligentia. facultate. pro fortunis: s. familiaritate. in quo omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium ... esse cognovistis; imp. Pomp. 68. qui a me pro eximia sua virtute summisque honoribus ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. se de his Dionis incommodis pro hospitio, quod sibi cum eo esset, iam ante cognosse; Verr. II, 23. si pro patris huius hospitiis ... vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148. sentio .. vos pro vestra humanitate ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. s. fide. qui haec ... ageret pro imperio et potestate; Verr. IV, 49. congemuit senatus frequens neque .. satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51. pro industria: s. animo. haec ego vos concupisse pro vestra stultitia atque intemperantia non miror; leg. agr. II, 100. pro loco: s. facultate. — s. Cluent. 43. sin .. pro magnitudine iniuriae ... haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. vos ... pro magnitudine periculi obtestor; Muren. 86. uterque et pro sua dignitate et pro rerum magnitudine in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. huius nomine .. dies festi agitantur, pulchra illa Verria, non quasi Marcellia, sed pro Marcelliis; Verr. II, 154. ornare ... pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis; Deiot. 2. pro maximis .. in rem publicam M. Lepidi meritis; Phil. V, 41. se pro communi necessitudine id primum petere; Quinct. 66. qui ad me pro necessitudine, quae mihi est cum illo ordine, causam rei publicae ... detulerunt; imp. Pomp. 4. s. adfinitate. coniunctione. hanc audaciam! civitatibus pro numero militum pecuniarum summas discribere; Verr. V, 62. pro illo odio ... nihil fecisset libentius; Cluent. 151. qui non pro suis opibus in illa tempestate me defenderit; dom. 108. ita gentes eae ... pro empta pace bellum nobis ... intulerunt; prov. cons. 4. pro parte: s. **pars,** V, 3. pro (11 St.) S. 542, a. quam (mortem) etiam virgines ... pro patria contempsisse dicuntur; Sest. 48. quod ... pro patria non miserandum putatur; Phil. XIV, 34. ut *hanc meam* defension*em*

pro amici periculo fidelem pro rei publicae salute consularem putetis; Rabir. 38. magno te decumas vendidisse, atque aliorum quidem agrorum pro portione; Verr. III, 148. fuisse aliquando apud Siculos peraeque pro portione cetera; ib. IV, 46. quin Mamertinis pro portione imperaretur (frumentum); ib. V, 55. cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32. concede ut impune emerit ... nihil pro potestate; Verr. IV, 10. illud (iudicium) pro potestate dimitti iussit; Cluent. 74. f. imperio. pro praetore: f. **praetor,** V. pro (11 St.) S. 758, a. intellegis pro tua praestanti prudentia; Cael. 32. f. aequitate. cui et legatus et pro quaestore fuisset; Verr. a. pr. 11. DEDI STIPENDIO, FRUMENTO, LEGATIS, PRO QUAESTORE, COHORTI PRAETORIAE HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. I, 36. quem Cn. Dolabella ... pro quaestore habuit; ib. 41. cui pro quaestore fuerat; ib. a Dolabella .. pro quaestore iussus est esse; ib. 90. pro quaestore .. quo modo iste commune Milyadum vexarit; ib. 95. Q. Hortensium ... cum quaestore prove quaestore ... provinciam Macedoniam obtinere; Phil. X, 26. ego pro salute universae rei publicae dubitarem hoc meliore condicione esse quam Decii? dom. 64. f. periculo. quorum (bonorum) vobis pro vestra sapientia .. habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17. quam .. rationem vos .. diligenter pro vestra sapientia cogitare ... debetis; Cluent. 95. hanc pro tua singulari sapientia reprime famam; Phil. XI, 23. f. auctoritate. pro sensu: f. dolore. pro stultitia: f. intemperantia. ut pro suffragio Theomnastus familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; Verr. II, 127. se omnia illa pro testimonio esse dicturum; Sex. Rosc. 101. qui suum familiarem Herennium ... pro testimonio dixit securi esse percussum; Verr. I, 14. non possum illa planius commemorare, quam ipsum Ligurem pro testimonio dicere audistis; ib. 126. civis ... ex Sicilia plurimos ... pro testimonio dicere; ib. II, 16. qui hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. III, 73. quem constet verum pro testimonio dixisse; ib. IV, 19. dixit Phylarchus pro testimonio se... cupisse te celare de phaleris; ib. 29. postea quam Curidius pro testimonio dixit te sibi reddidisse; ib. 44. qui pro testimonio dixit; ib. 46. dicit is pro testimonio de missione nautarum; ib. V, 122. qui .. pro testimonio ... civem Romanum ... abs te securi percussum esse dixit; ib. 156. recordamini .. quanto opere laborare soleatis, ... quid dicatis pro testimonio; Font. 28. eundem Popilium .. Lentulus ... pro testimonio diligentissime laudat; Cluent. 132. si quid eius modi dixi, neque cognitum commemoravi neque pro testimonio dixi; ib. 139. *te* hesterno pro testimonio esse mentitum; Vatin. 3. *neque dixi quicquam pro testimonio;* Fr. B. XIII, 1, 4. pro virtute: f. animo. honoribus. cum haec res pro voluntate populi Romani esset iudicata; Verr. I, 5. qui ... plus ... pro voluntate populi Romani oneris ac muneris suscipere debeam; ib. III, 7. f. animo.

proagorus, Ortsvorstand: voco: Dionysiarchum ad se proagorum, hoc est, summum magistratum, vocari iubet; Verr. IV, 50.

II. mando: mandat proagoro Sopatro, ... ut demoliretur; ib. 85.

III. iussu: proagori Sopatri iussu; ib. 92.

proavus, Urgroßvater, Ahnherr, Vorfahr: I. est: proavus L. Murenae ... praetor fuit; Muren. 15. non ... proavum (tuum), atavum audieras consules fuisse? Cael. 33.

II, 1. tollo: in caelum huius proavus Cato tollitur; Arch. 22.

2. eripio: Ser. Galbam ... nonne proavo tuo ... M. Catoni ... populus Romanus eripuit? Muren. 59.

III. bona: C. Atinius ... bona Q. Metelli ... proavi tui .. consecravit; dom. 123.

institutum: qui ... non ... proavi ... instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.

virtus: quo .. in bello virtus enituit .. M. Catonis, proavi tui; Muren. 32.

IV, 1. Ablativ: quemquamne existimas Catone proavo tuo commodiorem ... fuisse? Muren. 66.

2. in: tua tum ... eadem virtus fuit, quae in privato quondam tuo proavo; har. resp. 22.

probabilis, beifallswürdig, annehmbar, glaublich, wahrscheinlich: alqd: dubitabitur utrum sit probabilius? Quinct. 41. an etiam Siculi inviti contulerunt? non est probabile; Verr. II, 154. illud quam non probabile (est)! Cluent. 173. neque .. mihi probabile ... videbatur me ... causam tamquam unius clientis in cubiculo meo discere; Scaur. 26.

causa: si probabilis est eorum causa; div. Caec. 64. quae (causa) ... probabilis videri ... debet; ib. est illa causa probabilis mihi; Verr. V, 173.

nomen: cum ... non numquam honesto ac probabili nomine bono viro [iudici] error obici (solet); Caecin. 71.

probatio, Billigung, Genehmigung, Abnahme: I. est: probatio futura est tua; Verr. I, 142. erat probatio tua; ib. 143. utrumque falsum est, et ob vacationem pretium datum ... et ob probationem; Font. 17.

probator, Billiger, Abnehmer: I. sum: huius rationis ... ne probatorem quidem esse me; Caecin. 85.

II. interest inter: quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29.

probe, gut, richtig: novi: is ... se ipsum probe || prope non || novit; Sex Rosc. 142. eius aequitatem animi probe novi; leg. agr. I. 14.

probitas, Biederkeit, Rechtschaffenheit: I. est: nota tibi est hominis probitas; Deiot. 16.

II. cognosco: quod in homine summam .. probitatem .. cognosset; Vatin. 38.

requiro: probitas .. in candidato ... requiri solet; Planc. 62.

III. indignus: o vocem duram atque indignam tua probitate! Planc. 31.

IV. signa: haec sunt ... solida et expressa [haec] signa probitatis; Planc. 29.

V. praestans: quis .. est illo ... probitate ... praestantior? Marcell. 4.

probo, probatus, prüfen, erproben, bewähren, anerkennen, billigen, genehmigen, gelten lassen, annehmbar, glaublich machen, beweisen, erweisen: I. absolut: 1. unpersönlich: a. substantivisch: ad: id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65. haec .. plurimum solent .. auctoritatis habere ad probandum; Verr. III, 209. omnino ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; Caecin. 64.

b. verbal: tametsi probabatur nemini; Verr. I, 17. non esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21. vgl. alqm; Phil. XI, 25.

2. persönlich: alqs: non quaesivit procul alicunde, — neque enim probaret — sed proximum

... quem illam pecuniam diceret abstulisse; Verr. II, 48. si .. esset mortuus, tu, qui crimen ais te metuisse, quaero cui probares? ib. V, 78. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est et probaverunt; Font. 18. Cominii cum hoc agerent, ... probaverunt; Cluent. 102. an hoc dicitis, ... institutam esse quaestionem de morte Oppianici? cui probatis? ib. 181. de te ... cum quiescunt, probant; Catil. I, 21. probantibus .. vobis; har. resp. 17. possimne probare, cum id me facere dicam? prov. cons. 18. multis .. non probabo; ib. 41. si ferretis, ... nemini probaretis; Phil. I, 20.

equites: probantibus ... equitibus Romanis; har. resp. 17.

patres: omen magis patribus conscriptis quam causa placuit: probaverunt; Verr. I, 99.

II. **mit accus. c. infin.:** his ego iudicibus non probabo C. Verrem contra leges pecuniam cepisse? Verr. I, 10. reperiemus ... quibus probemus istum in quaestura pecuniam publicam Cn. Carboni .. datam avertisse; ib. 11. qui hoc probare potes cuiquam, tantos honores habitos esse ab invitis? ib. II, 155. illud .. cui probari potest, te ... tantum capitis tui ... periculum neglexisse? ib. III, 52. ut possim illud probare ... omnem te hanc pecuniam domum tuam avertisse; ib. 164. hoc licuisse cuiquam probabis? ib. 169. an hoc probabis, ... varium ius ... fuisse? ib. V, 49. illum Herennium Sertorianum fuisse abs te ... probari volo; ib. 155. hoc probabis viris talibus ... homines ... te tuo iure potuisse occidere? Tull. 53. probavit omnibus M.' Curium ... heredem esse oportere; Caecin. 53. quid .. facilius est quam probare || probari || eis ... in uno servolo familiae nomen non valere? ib. 55. non posse probari quemquam esse deiectum; ib. 79. „quia ... illum expertem eius consilii fuisse non probabatur"; Cluent. 61. quod iudicibus probaverint ... se ad praemia legis venire oportere; ib. 98. qui .. probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? Flacc. 33. illud probari minime potest, Gallos ... putasse ... sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; Sulla 38. satis probat se nescire? ib. 39. cum tu te fuisse Interamnae probaveris; dom. 80. *id ita esse exemplis probari potest;* Scaur. c. 2, § 1. ut vel oblivisci aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit probare]; Rab. Post. 41. quonam .. pacto probari potest insidias Miloni fecisse Clodium? Milo 32. probasset (Milo) profecto tibi ipsi, neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam te sibi; ib. 68. quis est qui non probet, ... qui non ... T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... dicat? ib. 77. quod si probare Caesari possemus in Africa Ligarium omnino non fuisse; Ligar. 16. non existimavit sui similibus probari posse se esse hostem patriae, nisi mihi esset inimicus; Phil. II, 2. f. III. vim.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui admirabantur hunc (Roscium), illum (Panurgum) probabant; Qu. Rosc. 29. ut is hoc iudicio probatus cum populo Romano ... in gratia esse possit; Verr. a. pr. 51. si cuiquam generi hominum ... probatus sit (Verres); ib. II, 17. quem ad modum hominum existimationi te ... probari velis; ib. III, 137. qui tanto opere Timarchidi probatus sit; ib. 155. eos iam ... re probatos secum in Siciliam duxit; ib. IV, 31. quem pro illo probare velles; ib. V, 78. ita se probatum vobis ... semper voluit; Caecin. 103. Scamandrum patrono esse probatum; Cluent. 52. cuius tanta bonitas est, ut ea ipsa ... me absentem per se probarit? dom. 57. duobus his ... viris sic probatus fuit (P. Sestius); Sest. 6. decessit (M. Caelius) illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73. cui cum fuerit probatissimus hodieque sit, omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. qua in legatione et civibus et sociis ita se probavit; Ligar. 2. quem tu ex tuis fidelissimum [et probatissimum omnibus] delegisti; Deiot. 14. satis erat .. probatum illum esse populo Romano, ut erat; Phil. I, 37. Brutos tu non probes, Antonios probes? ib. X, 4. mittent aliquem de suo numero. valde mihi probari potest; ib. XI, 25.

alqd: (illud) quod probari omnibus posset; Quinct. 34. quod si probari nemini potest; ib. 65. illud certe probari omnibus necesse est; ib. quod tibi fuerit probatum, huic erit probatum; Qu. Rosc. 3. quod sibi probare non possit, id persuadere alteri conetur; ib. 4. id, quod probare non potest, fingere conatur; ib. 34. is ... id, quod facio, probabit; div. Caec. 1. nonne id dicerent, quod cuivis probare deberent? ib. 20. quicquid esset sine his actum, omnes probarent; Verr. I, 75. non dicam id, quod probare difficile est; ib. 157. eos in Sthenium quicquid vellent ... probaturos; ib. II, 90. hoc probabis? ib. 106. cui hoc probari potest? ib. qui hoc probare potes cuiquam? ib. 155. illud .. cui probari potest? ib. III, 52. quicquid ad eos recuperatores Apronius attulisset, illum perfacile probaturum; ib. 69. si id ... posses probare; ib. 91. ut hoc, quod dico, probari aequissimo iudici possit; ib. 164. nihil cuiquam probari volo me dicente quod non ante mihimet ipsi probatum sit; ib. quod neque tibi neque populo Romano posset probari; ib. 172. proferre solent .. quid probarit; ib. 213. si hoc probatis; ib. 219. quae probarant; ib. IV, 52. quod tametsi probari nullo modo potest; ib. V, 45. ut ad ea probanda totam Siciliam testem adhibere possem; ib. 139. malo .. id, quod tu defendis, ... populo Romano quam id, quod ego insimulo, probari; ib. 153. nihil est quod te vellem probare; ib. 154. ut, quod antea nihil in istum dixi, probare *possim*; Tull. 4. si id probare potuisses; ib. 32. quorum si unum quodlibet probare || probari || iudici potuerit; ib. 45. is ... quae in M. Marcellum inimico animo dixit, probare non potuit; Font. 24. ne ... quod dixissent probarent; Caecin. 3. probasse (eum) nemini quod defendebat; ib. 67. quantum defensor ... dicendo probare potuerit; Cluent. 3. ne ... ea ... probare suo iudicio putaretur; ib. 16. illud .. minime probandum est; ib. 128. si senatum probare ea ... putatis; leg. agr. I, 27. vix .. servis hoc eum suis ... probaturum arbitrarer; ib. II, 22. si quae dixero vobis probaro || probabo ||; ib. III, 2. quod in me ipso ... probavi; Muren. 42. numquam laborant quem ad modum probent quod dicunt; Flacc. 10. haec Flacco non probasse te miraris? cui ... probasti? ib. 74. is ... per epistulam quod volet iniuratus probabit? ib. 90. qui ea probatis; Sulla 30. qui [id] non probabatis; ib. 31. cum ea, quae leviter dixerat, vobis probare volebat; ib. ea sic vidi probari; Arch. 18. ea confido probata esse omnibus; ib. 32. quod parum .. intellexit in tribunatu quid vero populo probaretur; Sest. 114. ea, quae * probare cogitas; Cael. 35. hoc velim probare omnibus; prov. cons. 47. si forte .. eis minus probaro (hoc); ib. spero ... quae ab hoc ... facta sunt, ... esse vobis .. probata; Balb. 59. quae si non probaret; Milo 68. quod erat aliquid in utraque parte, quod probari posset; Ligar. 19. qui (populus) id non probat; Phil. I, 13. qui illa numquam probavi; ib. 23. cur ... ea probas, ... quae sint inimica .. otio communi? ib. X, 3. „quid non .. probastis"? ib. XIII, 34. f. II. Verr. I, 10. ib. II, 155. III, 56. 164. V, 49. Tull. 53. Sulla 38. — I, 1, b. Verr. I, 17.

acta: non quo probem (acta Caesaris); Phil. I, 16. si sunt falsa (acta Caesaris), cur probantur? ib. II, 100.
actiones: quas .. huius actiones probatas bonis esse dicis; Vatin. 41.
adoptionem: dixi ... istam adoptionem nullo decreto huius conlegii probatam ... pro nihilo esse habendam; dom. 38.
adsiduitatem: probata ... adsiduitate; Verr. I, 101.
adulescentem: municipibus esse adulescentem non probatum suis; Cael. 5.
armatum: non .. reperies quemquam iudicem, ... qui ... ita probet armatum; Caecin. 61.
auctorem: possumusne .. tibi probare auctorem ... facti illius, ... C. Marium? Balb. 46.
auctoritatem: probabit ... auctoritatem ... suam L. Suetius; Verr. I, 14. quae (legio) ... nostram auctoritatem probans ... ut hostem ... patriae reliquit Antonium; Phil. XII, 8.
bonitatem: cuius tanta bonitas est, ut ea ipsa se ... per se probarit? dom. 57.
causam: f. **causa,** II, 1. probo (17 St.) B. I, S. 473, b.
civem: quam .. spectatus civis, quam probatus! Phil. II, 69. is tibi civis ... non probaretur; ib. VIII, 14.
consilium: f. **consilium,** II, 1. probo (5 St.) B. I, S. 646, b. — constantiam: f. **constantia,** II, 1. probo (3 St.) B. I, S. 655, b.
consulatum: maxime .. consulatum meum Cn. Pompeius probavit; Phil. II, 12.
crimen: tanti maleficii crimen ... probare te .. censes posse talibus viris? Sex. Rosc. 72. tantum te crimen probaturum putasti? Flacc. 93.
defensionem: si hanc defensionem probabitis; Verr. II, 27. defensionem .. non probabo; ib. III, 206. non .. dubito quin probaturus sim vobis defensionem meam; Milo 11.
diligentiam: si in hac causa ... diligentiam (nostram) probaverimus; div. Caec. 72. cum ipsa in accusatione eorum ... diligentia probaretur; Verr. I, 17. putabam ... etiam ignotis probatam meam .. esse .. diligentiam; ib. 19.
edictum: quando quidem ... edictum probas; Flacc. 68.
eloquentiam: tametsi probabam eius eloquentiam; Cael. 27.
exempla: quae probat populus Romanus exempla; Verr. III, 210.
existimationem: probata .. frugalitatis existimatione; Verr. I, 101.
factum: f. **factum,** II, 1. probo (5 St.) B. II, S. 313, b.
feminam: is habuit in matrimonio Caesenniam, ... probatissimam feminam; Caecin. 10.
fidem: f. **fides,** II, 1. probo (4 St.) B. II, S. 343, b.
filium: cum videatis ex altera parte sectorem, ... ex altera parte egentem, probatum suis filium; Sex. Rosc. 152.
fratres: fac ... nunc idem ... de optimis et huic omni frequentiae probatissimis fratribus; Ligar. 37.
frumentum: f. **frumentum,** II, 1. probo (8 St.) B. II, S. 389, b. — genus: f. **genus,** II, 1. probo (3 St.) B. II, S. 408, b.
hominem: quid ipsius Q. Caecilii Dionis, hominis probatissimi (testimonium recitem)? Verr. II, 23. homo ... maximis .. in rebus probatissimus; Verr. II, 102.
hostias: quae (hostiae), ... de consilii sententia probatae, ad praeconem ... immolabantur; leg. agr. II, 93.
industriam: cum ipsa in accusatione eorum industria ... probaretur; Verr. I, 17. industria ... probata; ib. 101.
ingenium: cuius ego ingenium ... ita probo; div. Caec. 44.
innocentiam: quem ad modum hominum existimationi ... innocentiam tuam probari velis; Verr. III, 137.
interpretem: nummarius interpres pacis et concordiae non probabatur; Cluent. 101.
iter: illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 41.
iudices: quos (iudices) ego probarim; Verr. V, 173.
iudicia: quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. quae (iudicia) probata non essent; Cluent. 138.
ius: si ... de probato ... vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.
iustitiam: vestram .. iustitiam ... is maxime probabit; Milo 105.
largitionem: negabant me adduci posse, ut ullam largitionem probarem; leg. agr. II, 12.
legatos: corpora sua ... hi legati tibi regii tradunt, Hieras et Blesamius et Antigonus, ... tibi, .. ut spero, probati; Deiot. 41.
liberalitatem: ea liberalitas est probanda; Verr. II, 28.
libertum: si redacta (est pecunia) per hunc Antiochum paternum huius adulescentis libertum seni illi Flacco probatissimum; Flacc. 89.
magnitudinem: cuius in negotiis gerendis magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3.
missionem: non sine causa legatorum [istam] missionem ... numquam probavi; Phil. VII, 1. vos censetis ... legatorum missionem populo Romano probavisse? ib. 14.
mulieres: illius fani antistitae ..., probatae ... mulieres, rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.
officium: si in hac causa nostrum officium ... probaverimus; div. Caec. 72. non vereor ne hoc officium meum P. Servilio iudici non probem; Verr. IV, 82. qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18.
operam: opera probata; Verr. I, 101.
pacem: qui nullam pacem probaret nisi Antonio concedente; Phil. XII, 2.
partem: ex quo (acervo) partem tu idem ... probaris; Verr. III, 173.
patronum: quaerebat cui probatus esset ipse patronus; Cluent. 52.
portum: quem (portum) ego aliquando probavi; Planc. 94.
praeturam: praetura probata; Muren. 53.
rationem: ut ipsi Catoni ... rationem facti mei probem; Muren. 3.
religionem: probabit ... religionem suam L. Suetius; Verr. I, 14. quod probare populo Romano .. vestram .. religionem non potueritis; ib. 22.
rem: re ... probata; Catil. II, 4. qui arbitrere plebi Romanae res eas non probari; Sulla 32. accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, [hominem ut notet] argumento probet; Cael. 6. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56. non .. si tibi ea res grata fuisset, esset etiam probata; Ligar. 22. unam rem vereor ne non probes; Phil. II, 34.
salutem: qui poterat salus sua cuiquam non probari? Milo 81.
sententiam: qui probarint (sententiam); dom. 9.

illae sententiae virorum clarissimorum minime probandae sunt; prov. cons. 36. quarum (sententiarum) neutram probo; Phil. XI, 16.
supplicationes: dices supplicationes te illas non probasse; Vatin. 30.
tribunatum: utrius .. tibi tribunatus minus probari potest? Fr. B. VII, 4.
triticum: ut probaret Apronius hoc triticum; Verr. III, 73.
verum: ad verum probandum auctoritatem adiuvare; Quinct. 75.
victoriam: quis non eam victoriam probet? Ligar. 19.
vim: ut vim factam probes; Caecin. 45. facilius sibi vim factam probabit? ib.
virtutem: vestram virtutem ... is maxime probabit? Milo 105.
virum: vir ... bonis viris semper probatus; Sest. 114. si .. nitere testibus, ... viris .. probatis; Scaur. 18. possum fortissimos viros .. tibi probatissimos ... proponere; Ligar. 32. videsne ... hos omnis ... tibi ... probatissimos viros? ib. 33.
vitam: ut vel severissimis disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse confidam; Cael. 35.
volnus: mirabar ... volnus in latere ... pro ictu glaediatoris probari; Milo 65.
voluntatem: qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... populo Romano || populi Romani || probari moleste ferant; Phil. VIII, 30.
uxorem: si Aricinam uxorem non probas, cur probas Tusculanam? Phil. III, 16. probatissima uxor (est); ib. XIII, 8.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: eumne testem improbabit, quem iudicem probarit? Qu. Rosc. 45.

probrosus, beschimpfend: de quo vos homine ne ab inimicis quidem ullum fictum probrosum non modo crimen, sed ne maledictum quidem audistis; Font. 37.

probrum, Schandthat, Schimpf, Schmach, Vorwurf: I. sum: tuum scelus meum probrum putas esse oportere? dom. 87.

II, 1. audio: non meliore fortuna ad probra non audienda M. Fonteius, quam illi, ... fuisset; Font. 40.
infero: ne probrum castis ... inferat (iuventus); Cael. 42.
obicio: ut nullum probrum ... ab accusatore obiceretur; Font. 37.
orno: an Antonios potius ornem, ... Romani nominis probra? Phil. XI, 36.
2. insimulo: probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.
3. sum: quam (vitam rusticam) tu probro ... putas esse oportere; Sex. Rosc. 48. si illis ... iniuria inimicorum probro non fuit; dom. 87. quibus .. praescribis quanto illis probro futurum sit, si te defenderint; Vatin. 5. multum posse ad salutem alterius honori multis, parum potuisse ad exitium probro nemini umquam fuit; Fr. B. III, 5.
8. coniungo cum: qui ... cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur; Piso 32.
emergo ex: nulla res est quam ob rem ego istum nolim ex paternis probris ... emergere; Verr. III, 162.
facio iudicium de: quod ... iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. — sponsionem de: qui ... sponsionem de probro facere maluerit; ib. 46.

III. insimulatio: in falsam atque iniquam proborum insimulationem vocabatur; Font. 33.
IV. vexare: Hermippum ... probris omnibus .. vexat; Flacc. 48.
violare: cum apud exteras nationes imperii .. nostri famam tuis probris .. violaris; Verr. I, 82.
2. ad: f. II, 1. audio.
cum: nisi sumptus effusi cum probro (proferantur); Sex. Rosc. 68.
de: cuius de probris ... exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34.

probus, tüchtig, brav, rechtschaffen, sittsam, bescheiden: A. alqs: neque .. hoc homine sanctior neque probior ... esse quisquam potest; Cluent. 133.
adulescens: facere .. probus adulescens periculose quam perpeti turpiter maluit; Milo 9.
filius: nemo ... improbo patre probum filium nasci ... posse existimaret; Qu. Rosc. 30.
parens: esset ex ... improbo ... parente ... probus filius; Verr. III, 161.
testes: si probi existimarentur (testes); Caecin. 3.
B, I. fraudat: considera ... quis quem fraudasse dicatur: ... probus improbum; Qu. Rosc. 21.
II. communis: quod potest || posset || esse improbis et probis commune; Piso 99.

procax, frech: meretrix: ut ... *meretrix* procax .. videatur; Cael. 49.
mulier: utrum .. procax .. mulier finxisse crimen an gravis ... vir .. testimonium dixisse videatur; Cael. 55.

procedo, gehen, hervortreten, auftreten, erscheinen, von Statten gehen, glücken: alqs: Heraclius ille et Epicrates longe mihi obviam cum suis omnibus processerunt; Verr. II, 65. procedite in medium; ib. 190. procedit in medium, vini ... plenus; ib. V, 93. procedit iste repente e praetorio; ib. 106. si quis .. hoc uno nititur, ... procedit saepe longius; Cluent. 112. processit ille; Flacc. 17. procedit unus Asclepiades; ib. 34. longius processit; har. resp. 48. qui se numquam .., si in istum locum processerint, explicabunt; Cael. 67. in dando .. et credendo processit longius; Rab. Post. 5. C. Caesari ex Hispania redeunti obviam longissime processisti; Phil. II, 78. si aetate processerit; ib. V, 50.
alqd: si bene processit; Verr. III, 227. sibi nequaquam, ut sperasset, ea, quae cogitasset, procedere; Cluent. 177. cui bene quid processerit; Rab. Post. 1.
civitas: huic ad urbem venienti tota obviam civitas ... processerat; Sest. 68.
laudatio: haec tibi laudatio procedat in numerum; Verr. IV, 20.
maledicta: pergit in me maledicta, quasi vero ei pulcherrime priora processerint; Phil. XIII, 40.
multitudo: obviam ei processit ... magna .. multitudo; Phil. II, 106.
testis: Graecus testis cum ea voluntate processit ut laedat; Flacc. 11.
vir: processit qua auctoritate vir! sen. 13.

procella, Sturm: I, 1. impendet: quae (procellae) impendent; Catil. IV, 4. multo ante prospexi, ... quanta impenderet procella rei publicae; har. resp. 4. quanta impenderet procella mihi; Cael. 59.
pervertit: alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140.

2. **Vocativ:** tu, procella patriae, ... id sperasti rem publicam ... esse laturam? dom. 137.
II, 1. circumspicio: circumspicite omnis procellas; Catil. IV, 4.
devito: ut ... procellam temporis devitaret; Verr. a. pr. 8.
prospicio: alias prospexi animo procellas; Piso 21.
subeo: ceteras ... procellas ... semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5.
2. removeo a: se ... vitam illam ... remotam a procellis invidiarum ... sequi maluisse; Cluent. 153.
III, 1. ferri: en causam cur lex tam egregia ... maximo imbri, tempestate, .. procellis ... ferretur; Phil. V, 15.
2. in: quae tum in illis rei publicae ... procellis ... promulgasti; dom. 24.

proceritas, hoher Wuchs, Schlankheit: candor huius te et proceritas ... pepulerunt; Cael. 36.

processio, Ausrücken: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24.

proclamo, laut rufen: (parentes miserorum adulescentium) proclamant; Verr. V, 108.

proconsul, Proconsul: I. contubernalis: in Africam profectus est (M. Caelius), Q. Pompeio proconsuli contubernalis; Cael. 73.
II. post: ne post M. Brutum proconsulem sit Creta provincia; Phil. II, 97.

procrastinatio, Vertagung, Aufschub: plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est; Phil. VI, 7.

procrastino, vertagen, aufschieben: I. alqs: iste .. non procrastinat; Verr. I, 141. illi non procrastinant; ib. II, 90. iste non procrastinat; ib. V, 102.
II. rem: rem ... procrastinare isti coeperunt; Sex. Rosc. 26. res non procrastinatur; Verr. IV, 100.

procreo, hervorbringen, zeugen: alqm: pater .. amens qui odisset eum sine causa, quem procrearat; Sex. Rosc. 41. a parentibus ... parvus sum procreatus; Quir. 5. Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum, dubitemne appellare imperatorem? Phil. XIV, 25.
liberos: qui neque procreare iam liberos possit; dom. 34. procreare (liberos) potest; ib.
virtutem: erit dignior locus in terris ullus qui hanc virtutem excipiat quam hic, qui procreavit? Milo 101.

procul, fern, weit, in, aus der Ferne: abhorreo: ut non procul abhorreat ab insania; Sex. Rosc. 68.
appareo: procul apparet (illa blanditia popularis); Planc. 29.
conspicio: si quos armatos quamvis procul conspexissent; Caecin. 45. simul ac procul conspexit armatos; ib. 46.
disiungo: quae (Aetolia) procul a barbaris disiuncta [est] gentibus ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.
fugio: quam procul a suspicione fugit? leg. agr. III, 6.
gero: quem procul ab illorum moenibus ... bellum gerentem commeatu ... iuverunt; Balb. 40.
pono: cum insula Delos, tam procul a nobis in Aegaeo mari posita, ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.
prohibeo: QUOD PRAEDONES PROCUL AB INSULA SICILIA PROHIBUISSET VERRES; Verr. IV, 144.
quaero: non quaesivit procul alicunde, ... sed proximum, ... quem illam pecuniam diceret abstulisse; Verr. II, 48.
removeo: etiamne haec ... civitas, tam procul a manibus tuis atque [a] conspectu remota ... tibi .. quaestui fuit? Verr. III, 85.
sum: haec, quae procul erant a conspectu imperii; leg. agr. II, 87. ille cum procul esset a consulibus .. nostris; Phil. XI, 2.
zum Satz: qui (di) iam non procul ... ab externo hoste ... urbis tecta defendunt; Catil. II, 29. quae (Massilia) tam procul a Graecorum omnium regionibus ... sic optimatium consilio gubernatur; Flacc. 63.

procuratio, Besorgung, Verwaltung: I. est: in qua (re) aut honos aliquis sit ... aut procuratio; Verr. II, 120.
II, 1. committo: mihi sacrarum aedium procurationem ... esse commissam; Verr. V, 36.
constituo: in quo constituendae nobis .. sunt procurationes; har. resp. 63.
deposco: qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; Catil. III, 14.
restituo: sua cuique procuratio .. est restituta; Sex. Rosc. 139.
2. libero: quod nimis magna procuratione liberatus modicis regni terminis uteretur; Deiot. 36.
3. amoveo a: quod in annonae caritate quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.
hereditas: duas sibi hereditates venisse arbitratus est, unam quaestoriae procurationis; Verr. I, 90.
nomina: quaestoriae .. tuae procurationis illa sunt nomina; Verr. I, 99.

procurator, Verwalter, Geschäftsführer, Stellvertreter: I. **absolut:** 1. accipit: [cuius procurator non omnia iudicia quae quisque in verba postularit acceperit]; Quinct. 64. si Alfenus procurator P. Quinctii ... iudicium accipere vellet; ib. 82.
appellat: cuius procurator a praetore tribunos appellare ausus sit; Quinct. 64.
arcet: te .. illis aedibus .. quivis ... procurator arcebit; Phil. II, 104.
audet: s. appellat.
dat: negat Alfenus aequum esse procuratorem satis dare; Quinct. 29. iste postulat, ut procurator iudicatum solvi satis daret; ib. si Alfenus procurator P. Quinctii tibi tum satis daret; ib. 82. procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; Verr. II, 119.
deicit: libellos Sex. Alfenus procurator ... deicit; Quinct. 27. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM ... VI DEIECISTI; Tull. 44. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS. si me vilicus tuus solus deiecisset ..; Caecin. 55. utrum me tuus procurator deiecerit; ib. 57. tam restitues ... quam si procurator deiecerit; ib. 58. non .. maior est iniuria, ... si tuus procurator (deiecerit) quam si vicinus ... tuus; ib. 63.
dicit: dixit hoc L. Flavius ... procurator C. Matrinii; Verr. V, 15.
est: cui Romae ... procurator esset; Quinct. 85. cum Romae domus eius, uxor, liberi essent et procurator aeque utriusque necessarius; ib. 86.
insimulant: insimulant (procuratores) hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59.

negat: f. promittit.
paret: fateor ... procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65.
postulant: procuratores postulant, ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; Verr. II, 59. postulant (procuratores) ut bona possidere liceat; ib.
praeest: qui (procurator) statuis faciundis praeesset; Verr. II, 144.
promittit, recusat, sequitur: debere tibi dicis Quinctium: procurator negat; vadari vis: promittit; in ius vocas: sequitur; iudicium postulas: non recusat; Quinct. 61.
sustinent: qui ... non commisit ut sui procuratores quicquam oneris ... sustinerent; Sulla 58.
venit: interea .. T. Roscius, ... procurator Chrysogoni, Ameriam venit; Sex. Rosc. 23.
volt: f. accipit; Quinct. 82.

2. **sum:** denuntiat (Sex. Alfenus) sese procuratorem esse; Quinct. 27. quaerere, quis procurator sit; ib. 54. quis erat procurator? ib. 62. mihi ad .. vincendum satis est fuisse procuratorem, quicum experiretur; ib. 68. illud .. concedent, non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse; ib. Alfenum negasse se procuratorem esse; ib. 73. ceteros .. decumanos procuratores istius quaestus ... fuisse dico; Verr. III, 50. quem omnes tuum procuratorem esse in decumis ... loquebantur; ib. 149. non quo omnes sint procuratores, qui aliquod nostri negotii gerunt; Caecin. 58.

II. **nach Verben:** 1. **appello:** non quo omnes ... appellentur procuratores; Caecin. 57.
deicio: UNDE TU ... ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS ... VI DEIECISTI; Tull. 44.
detrudo: M. CLAUDIUS AUT FAMILIA AUT PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29.
dico: is qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57.
facio: Calenum procuratorem ... factum iam putant leniorem; Phil. XII, 18.
praeficio: quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint ... aliquem procuratorem praeficere; Verr. II, 144.
relinquo: relicto procuratore; Quinct. 60. quem .. Naevius ... procuratorem Romae reliquit; ib. 62. procuratorem nullum reliquit; ib. 75. quem ipse Sex. Naevius procuratorem relinquere antea consuesset; ib. 87.
2. **do:** qui locus .. absentis defendendi procuratori primus datus est? Quinct. 61.
3. **emo a:** permultos aratores ... a tuo procuratore, hoc est ab Apronio, emisse; Verr. III, 178.
mitto ad: mittit ad procuratorem litteras ... Tullius; Tull. 17.

III. **nach Substantiven:** 1. **neglegentia:** tanta procuratorum est neglegentia; Phil. XI, 13.
nomen: de liberis .. quisquis est, procuratoris nomine appelletur; Caecin. 57.
officium: summe constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61. quod officium .. commemorari procuratoris potest? ib. 68.
potentia: neque potentia procuratoris Naevio ius ereptum (fuisse); Quinct. 87.
2. **conlusio cum:** cum .. verbo iudicium sit in edicto, re .. vera tuorum comitum ... conlusio cum decumanis, sociis tuis atque adeo procuratoribus; Verr. III, 33.

IV. **Umstand:** a: qui primus erat officii gradus, servatus est a procuratore; Quinct. 61. *admonetur a procuratore Tullii Acerronius;* Tull. 16.

procuro, verwalten: **pecuniam:** quorum (magistratuum) uterque in pecunia maxima .. procuranda .. versatus est; Font. 5.
rem: Sulla procurante rem; Sulla 56.

prodeo, herauskommen, auftreten, sich zeigen: I. **unpersönlich:** prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; Verr. I, 80. eccui .. non proditur [revertenti]? Muren. 68. senatus num obviam prodire crimen putat? ib. 73.
II. **alqs:** quae, si prodierit, atque adeo cum prodierit — scio enim proditurum esse — audiet; Sex. Rosc. 100. cum Dio ipse prodiret; Verr. I, 28. eius modi litteras ad eos misit, ut huic frequentes obviam prodirent; ib. II, 172. cum proditis; Font. 28. cum ... in equitum censu C. Licinius Sacerdos prodisset; Cluent. 134. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti; Muren. 68. quid habet admirationis ... candidato consulari obviam prodisse multos? ib. una ex domo prodeunt; Flacc. 22. prodeant; ib. 34. qui valuit tam diu, dum huc prodiret; ib. 41. cum prodire nolles; ib. 78. a quo quaeram, si prodierit; Cael. 19. excutiemus omnis istorum delicias, ... si prodierint; ib. 67. meministine ... nescio quo e gurgustio te prodire ... soleatum? Piso 13. ut ... cras sagati prodeamus; Phil. XIV, 2.
feminae: cur .. lectissimas .. feminas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? Verr. I, 94.
fratres: fratres .. ipsi prodeant; Flacc. 35.
homines: num ... est ... mirandum ... in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium? Muren. 69. quam (mimam) ... homines honesti, obviam necessario prodeuntes, non noto illo et mimico nomine, sed Volumniam consalutabant; Phil. II, 58.
testes: qui testes ab eo prodirent? Flacc. 83.
tribuni: in meam contionem prodeant (tribuni plebis); leg. agr. III, 1.
III. **mit doppeltem Nominativ:** si ... testis prodierit (Capito); Sex. Rosc. 84.

prodico, verschieben, verlegen: prodicta die; dom. 45.

prodige, verschwenderisch: non possunt non prodige vivere; Phil. XI, 13.

prodigium, Wunderzeichen, Ungeheuerlichkeit, Ungeheuer: I, 1. **declarant:** multa saepe prodigia vim eius (Cereris) .. declarant; Verr. IV, 107.
2. **sum:** monstra quaedam ista et portenta sunt [prodigia] rei publicae; Phil. XIII, 49. te ... consulatum sperare ... non prodigium ... est? Fr. B. VIII, 14, b.
videor: mihi ... prodigium videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; Verr. III, 171.
3. **Ausruf:** o singulare prodigium! Fr. B. XIII, v, 1.
II, 1. **audio:** quod umquam huiusce modi ... prodigium audivimus? Verr. II, 79.
habeo: habebam inimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; Sest. 38.
mitto: quod prodigium in provinciam misimus? Verr. IV, 47.
video: quod umquam huiusce modi ... prodigium ... vidimus? Verr. II, 79. ut hoc ... prodigium civitatis viderem; Fr. A. V, 1.
2. **reperio ex:** reperietis .. ex hoc toto prodigio; har. resp. 10.
III. **similis:** quod (maleficium) ita raro exstitit, ut ... prodigii simile numeretur; Sex. Rosc. 38. prodigii simile est, quod dicam; Ligar. 11.
IV. **bellum cum:** cum his ... exitiosis pro-

digiis ... bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4.
V, 1. admoneri: de quibus (disordiis) ipsis his prodigiis recentibus a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.
praedicare: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.
2. a: nulla iam pernicies a ... prodigio (illo) moenibus ipsis ... comparabitur; Catil. II, 1. a fatali .. prodigio .. rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9.
in: fecit in duobus prodigiis rei publicae Clodius; Vatin. 36.

prodigus, verschwenderisch: idem ipsum Lentulum ... prodigum non putat appellari posse popularem; Catil. IV, 10.

proditio, Verrath: I, est: quibus illam .. proditionem .. consulis sui gratam sperat fore; Verr. I, 35.
II. crimen: ut ... aliis proditionis crimen inferret; Verr. V, 106. custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. c. 1, § 3.
suspicio: quid egit nisi uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret? Phil. XII, 6.
III. conflagrare: ille ... proditione istius nefaria ... conflagravit; Verr. I, 41.
teneri: ut capta res publica consulum proditione ... teneretur; dom. 129.

proditor, Verräther: I. 1. sedent: sedentibus in templo duobus ... proditoribus huius civitatis; Vatin. 18.
suscipit: Verres, ille vetus proditor consulis, ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; Verr. V, 152.
2. sum: cum viderem ex ea parte homines ... proditores esse ... salutis meae; Quir. 13. iste, qui initio proditor fuit; Sex. Rosc. 117.
3. Ausruf: o proditor templorum omnium! Piso 11. hic tu, hostis ac proditor, aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis? Piso 78.
II, 1. appello: ne .. patriae .. proditor ... appelletur, ... id laborat; Sulla 88. hocine ut ego nomine appellem ... proditores vestrae dignitatis? Sest. 17.
extermino: qui duo nefarios patriae proditores ... legibus exterminarat; Vatin. 25.
habeo: cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores ... haberet; Sest. 35.
indico: ut ... proditores non indicem; sen. 23.
nomino: qui proditores ... nominabuntur? Piso 24.
opprimo: hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis; Milo 82.
prosequor: si minus ... vestrum egressum ornando, ... at ominibus saltem bonis, ut consules, non tristissimis, ut hostis ac proditores, prosequebantur; Piso 31.
2. credo: nemo umquam sapiens proditori credendum putavit; Verr. I, 38.
habeo honorem: habuit honorem ut proditori, non ut amico fidem; Verr. I, 38.
sum: non .. proditori ... locus in meis castris cuiquam fuit; Verr. I, 98.
III. casus: proditoris rei publicae casum lugebunt fortasse qui volent; Sest. 33.
filia: cuius pater Numitoriam Fregellanam, proditoris filiam, habuerit uxorem; Phil. III, 17.
filius: ne .. hic miser ... proditoris filius nominetur (metuit); Sulla 88.
perfidia, scelus: saturavi .. perfidiam et scelus proditorum; dom. 44.
IV. a: a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; prov. cons. 14.

prodo, aufstellen, ernennen, übergeben, überliefern, preisgeben, verrathen: I. accus. c. infin.: quod est proditum memoria ac litteris, Latonam ... confugisse Delum atque ibi Apollinem Dianamque peperisse; Verr. I, 48. hoc memoriae proditum est, ... praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse; ib. IV, 103. de quorum urbis possessione ... inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62. quos memoriae proditum est ab ipso Hercule ... sacra didicisse; dom. 134. fallacissimum genus esse Phoenicum omnia monumenta vetustatis ... nobis prodiderunt; Scaur. 42. hoc ... doctissimi homines memoriae prodiderunt, eum ... etiam sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8. ad quam causam etiam Appium illum ... delatum esse memoriae proditum est; Phil. I, 11.
II. alqm: per eos (municipes et vicinos) plerique produntur; Sex. Rosc. 105. cum eum ... prodidit; Verr. a. pr. 11. qui ... eos .. ambo ... prodiderit; ib. I, 42. nesciebas ab eo Cn. Carbonem consulem ... proditum? ib. 77. proditum esse te a Cleomene; ib. V, 135. ab amicis imprudentes prodimur? Cluent. 143. „is me ... prodidit“; Flacc. 81. ego te ... prodidero; ib. 103. qui me duo sceleratissimi ... latrones ... prodiderunt; sen. 10. ut me ... hostibus rei publicae proderet; ib. 32. cum viderem ... me a magistratibus ... proditum; ib. 33. qui ... nefarie me prodiderunt; Quir. 21. qui me ... prodiderunt; har. resp. 3. si M. Brutum [deserueritis et] prodideritis; Phil. X, 7. prodito (Bruto); ib. XI, 22. „nec Plancum prodere participem consiliorum (potest)“; ib. XIII, 44.
alqd: quod iam ... falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41. haec de sapientissimis ... viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94. si non intellegis ... hoc memoriae prodi; Phil. II, 54. s. I, Verr. I, 48. IV, 103. Milo 8.
auspicia: qui auspicia ... nobis ... prodiderunt; Milo 83.
auctoritatem: quam (auctoritatem senatus) primam adveniens prodidisti; dom. 4.
caerimonias: qui caerimonias ... nobis ... prodiderunt; Milo 83.
caput: cum ... prodebas caput (meum); Piso 56.
causam: cur causam populi Romani ... prodidisti? Verr. I, 84. rem et causam ... communem ... prodere? Caecin. 50. qui causam veteranorum prodi volunt; Phil. X, 15.
classem: quod classem praedonibus prodidissent; Verr. V, 106. „prodiderat classem“; ib. 110. is .. neque classem prodidit neque metu perterritus fugit; ib. 111.
consulem: cuius ... quaestura ... quid aliud habet in se nisi ... a quaestore suo ... proditum consulem? Verr. a. pr. 11. ab eo Cn. Carbonem consulem ... proditum; ib. I, 77. qui quaestor consulem suum ... prodere .. ausus sit; ib. III, 6.
diem: ne memoriae .. prodatur (dies); Phil. XIV, 3.
exemplum: cum ... in hoc .. reo ne quod perniciosum exemplum prodatur pertimescam; Flacc. 25. hoc illius funesti anni prodito exemplo; Sest. 59.
flaminem: iter ... necessarium ... Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum; Milo 27. illo ipso die Lanuvii a dictatore Milone prodi flaminem necesse esse; ib. 46.

hospitium: in quo (facinore) ... hospitium ... pro ditum (esse videatur); Verr. IV, 60.
imaginem: ob earum rerum laborem ... fructus illos datos ... sellam curulem, ius imaginis ad .. posteritatem .. prodendae; Verr. V, 36. *te* delectat ... imago ipsa ad posteritatis memoriam prodita; Rab. Post. 16.
imitationem: ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24.
imperatorem: quos (imperatores) prodidit; har. resp. 58. cum prodere imperatorem suum non posset; Phil. XIII, 26.
interregem: quod ... ipsum (interregem) ... a patriciis prodi necesse est; dom. 38.
ius: cum hoc iuris a maioribus proditum sit; dom. 77.
rem: f. causam; Caecin. 50.
rem publicam: quae ... in re publica ... ab aliis prodita gesta sunt; dom. 2. ut ... rem publicam proderes; Sest. 32. nonne, si meam vitam deseruissem, rem publicam prodidissem? ib. 50. si rem publicam prodidisset; ib. 55.
sacra: qui sacra...nobis...prodiderunt; Milo 83.
salutem: cum ... prodebas ... salutem meam; Piso 56. metuo ne is ... prodat salutem suam; Phil. XIII, 16.
virtutes: quorum (virorum) virtutes litteris proditae sunt; Arch. 15.
utilitatem: rem et ... utilitatem communem ... prodere? Caecin. 50.

produco, einführen, vorführen, auftreten lassen, hinhalten: I. **mit einfachem Object:** alqm: condicionibus hunc quoad potest producit; Quinct. 30. quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; ib. 99. qui ... hoc tantum facinus non modo negare interrogati, sed ne producti quidem reticere poterunt; Verr. I, 90. Malleolus a me productus est et mater eius atque avia; ib. 93. cum eum ... in conspectum populi Romani produxisset; ib. 122. habeo ex eis, qui adfuerunt, quos producam; ib. II, 175. cum eos ipsos produxero; ib. 186. nemo abs te productus ... nunc se primum diceret audire; ib. III, 63. produxi *eum* prima actione; ib. IV, 16. producam ceteros; ib. 19. quem voles e conventu Syracusano virum bonum nominato: producam; ib. 55. producendi sunt: itaque producuntur; ib. V, 10. cum ipsos produxero; ib. 48. producere ad ignotos ... eum (tibi ad defensionem firmius fore putasti)? ib. 75. cum vivum nescio quem istum producis; ib. 79. si vivus in iudicium produceretur; ib. 113. qui ... producuntur e carcere; ib. 120. qui ... in piratarum captivorum numero producebantur; ib. 156. producam etiam Consanos municipes illius ac necessarios; ib. 164. cum in eum locum productus est (Indutiomarus); Font. 27. [ut nemo ... vos ... producere ... posset]; leg. agr. II, 99. qui producti (Dorylenses) tabulas se publicas ... perdidisse dixerunt; Flacc. 39. tu es ausus, ... productus cum tuo illo pare, dicere te semper misericordem fuisse? sen. 17. omnes ... producti ad vos ab eodem ... rerum mearum gestarum ... laudatores fuerunt; Quir. 16. quem tu non pro illius dignitate produxeras; dom. 21. idem .. in contione dixit, ab Appio tuo fratre productus; ib. 40. M. Bibulum in contionem ... produxisti; ib. productus est ab eo Cn. Pompeius; Sest. 107. cum L. Vettium ... in contionem produxeris; Vatin. 24. cum ... productus ad populum .. falsum testimonium dixeris, ib. 40. a quo quaeram, ... cur productus a vobis potius quam ipse per se ... queri maluerit? Cael. 19. ex ipsis, si producti erunt, audietis; ib. 24. idem ... productus in contionem ab eo ... respondes; Piso 14. confer, ... Epicure noster, ex hara producte, non ex schola, ... absentiam tuam cum mea; ib. 37. cum esset productus et cum tecum fuisset; Deiot. 32. productus .. in contionem a tribuno plebis cum respondisses te rei tuae causa venisse; Phil. II, 78.
alqd: nihil ab hoc pravum et perversum produci posse arbitrabantur; Qu. Rosc. 30.
archipiratam: tu in iudicium archipiratam domo producere ausus es; Verr. V, 136. cum ... a latrone archipirata productus esset; sen. 13.
auctorem: harum rerum omnium auctores .. produco; Verr. V, 131.
augures: augures produxisti; dom. 40.
aviam: f. alqm; Verr. I, 93.
civis: civis Romanos ad necem producere instituit; Verr. V, 157.
consulem: cum ... non a tribuno plebis consul in contionem ... productus esset; sen. 13. eidem .. consules ... producti in circo Flaminio in contionem ... illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33.
filium: alicuius hominis huius modi produxeram filium; Verr. I, 151.
fratres: aliquid fortasse coram producti (fratres) dicent in quo reprehendantur; Flacc. 35.
matrem: f. alqm; Verr. I, 93.
mulierculas: his mulierculis productis; Flacc. 93. — municipes, necessarios: f. alqm; Verr. V, 164.
piratas: cum instituisset alios (piratas) alio tempore producere; Verr. V, 71. qui ... produci (piratas) ... imperavit; ib. 76.
puerum: quod puerum producerem; Verr. I, 151.
servos: produci (servos) ad supplicium necesse est; Verr. V, 10. quis produxit (servos)? Milo 59. hi (servi) ... ab eo ipso accusatore producti sunt; ib. 60.
testem: ex his unus mihi testis est producendus; Qu. Rosc. 42. cum ... testes a nobis producti dixerint; Verr. I, 80. istum testem produxit; ib. 97. quos (testis) produxero; ib. II, 152. producam testis et producam pluris eodem tempore; ib. 177. harum rerum omnium .. testis .. produco; ib. V, 131. unum ex tanto ... pecuariorum numero testem producant; Font. 12. indicas .. eos testis te producere; Planc. 54. *uno* ... teste producto; Scaur. 29. isdem testibus ... productis; Rab. Post. 32.
virum: producebat fortissimum virum, M. Bibulum; har. resp. 48. f. alqm; Verr. IV, 55.
II. **mit doppeltem Accusativ:** *eum* cum testem producam; Qu. Rosc. 45. qui ad vos ante producti testes ... ab isto civem Romanum ... sublatum esse in crucem dixerunt; Verr. I, 13. quem sui simillimum produxit; ib. 32. cum ego P. Granium testem produxero; ib. V, 154. quem ex tanto hominum numero testem in hac causa producere potestis? Font. 16.

proelior, ein Treffen liefern: quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant; Phil. IV, 11.

proelium, Kampf, Treffen, Gefecht: I, 1. audio: [proelio audito]; Phil. XIV, 36.
commemoro: plurima ... proelia commemorare possem; Muren. 33.
committo: f. **committo,** III. proelium (3 St.) B. I, S. 581, a. — facio: f. **facio,** III. proelium (3 St.) B. II, S. 307, b.
mitto: mitto proelia; Muren. 33.
promulgo: proeliis „promulgatis"; Muren. 30.
2. intersum: hunc ... acerrimis illis proeliis ... interfuisse; Balb. 5.

3. utor: tametsi ... proeliis usus erat secundis; imp. Pomp. 23.
4. admoneo de: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45.
aufero e: ut alius inter manus e convivio tamquam e proelio auferretur; Verr. V, 28.
avoco a: quos iam aetas a proeliis avocabat; Sex. Rosc. 90.
effugio e: qui e proelio effugerant; Phil. II, 71.
tollo e: sublatus e proelio rei publicae vitam reservavit; Phil. XIV, 26.
II, 1. expers: hunc ... nullius proelii expertem fuisse; Balb. 6.
2. firmus in: per dexteram istam te oro ... non tam in bellis neque in proeliis quam in fide et promissis firmiorem; Deiot. 8.
III, 1. exitus: vidimus tuam victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17.
numerus: omnis nostrorum imperatorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.
2. nuntius ex: ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius ... adferret; imp. Pomp. 25.
IV, 1. confici: uno proelio confecta res esset; Phil. XIV, 26.
decertare: cum acerrimis nationibus ... proeliis felicissime decertavit; prov. cons. 33.
defendere: quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; Phil. XIV, 36.
deleri: magnas hostium .. copias multis proeliis esse deletas; imp. Pomp. 21.
docere: quae (legio) ... docuit hoc proelio militibus eis ... senatus ... carum nomen esse; Phil. XIV, 27.
frangere: C. Pomptinus ... bellum Allobrogum ... proeliis fregit; prov. cons. 32.
gerere: quocum ... tot proeliis tot imperatores bella gesserunt; Muren. 34.
imbui, madefieri: imbuti gladii sunt ... exercituum .. nostrorum vel madefacti potius ... Caesaris proelio; Phil. XIV, 6.
2. ex: accepta in Ponto calamitate ex eo proelio; imp. Pomp. 45.
in: QUANDOQUE TU — quid? IN PROELIO? Verr. III, 187. homines .. in proeliis ... belli fortunam periclitari solent; ib. V, 132. in eius modi ... proelio nonne ... di ipsi immortales cogant ab his praeclarissimis virtutibus tot ... vitia superari? Catil. II, 25. quorum tu legatorum opera in proelio imperator appellatus eras; Piso 54. quo in proelio Lentulus grave volnus accepit; Phil. VIII, 14.
post: cum ... [post Pharsalicum proelium] suasor fuissem armorum non deponendorum; Deiot. 29.

profanus, ungeweiht: alqd: nihil istum ... neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquisse; Verr. IV, 2. cum omnia victoria illa sua profana fecisset; ib. 122. nemini video dubium esse .. quin .. C. Verres in Sicilia sacra profanaque omnia ... spoliarit; ib. V, 1. quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? dom. 125.
aedificia: aedificiis omnibus, ... sacris profanis, sic pepercit; Verr. IV, 120.
loca: LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERI; har. resp. 9.
signa: cum ... cetera .. profana ex illo oppido signa tolleret; Verr. IV, 4.

profectio, Reise, Abreise, Abzug, Herkunft: I. debet, offendit: profectio certe animum tuum non debet offendere; Ligar. 4.
habet: profectio voluntatem habuit non turpem; Ligar. 4.
elliptisch: quid illa in Pontum profectio (tua)? Piso 88. quae .. profectio postea! Phil. III, 24.
II, 1. requiro: profectio ipsius pecuniae requiratur; Cluent. 82.
suscipio: sin ... illam miseram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem; Quir. 1.
2. cogito de: quis de ... eius in Hispaniam profectione ... cogitat cui non ad illius poenam carcer aedificatus esse videatur? Sulla 70.
III. consilium: exponam vobis breviter consilium .. profectionis ... meae; Phil. I, 1. exposui ... profectionis consilium; Phil. I, 7.
dies: invenitur dies profectionis, pridie Kal. Februarias; Quinct. 57. video ... profectionis huius diem illi notum ... fuisse; Milo 52.
dolor: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.
IV. patefieri: ut Catilinae profectione omnia patefacta, inlustrata, oppressa, vindicata esse videatis; Catil. I, 32.

profecto, fürwahr, wahrlich, sicherlich, in der That: I. affirmativ: id erit profecto; Quinct. 39. sex quidem illis mensibus profecto (petisses); ib. 40. profecto si quid deberetur, peteret; ib. 46. profecto ... non multum me fallit, si consulamini, quid sitis responsuri; ib. 54. profecto intellegetis illinc ab initio cupiditatem pu gnasse; ib. 79. iam profecto te intelleges ... summam laudem Sex. Roscio vitio ... dedisse; Sex. Rosc. 48. profecto illum Atilium ... hominem turpissimum ... iudicares; ib. 50. „ego profecto ... longe absum ab eius modi crimine"; ib. 94. unum stultissime, profecto tua sponte (fecisti); ib. 104. profecto necesse est sciant aliquid; ib. 120. eum profecto ... re ipsa de maleficio suo confiteri; ib. 123. haec .. causa nova profecto et singularis est; ib. 124. ipse profecto metuere incipies; div. Caec. 45. quam multa sint in te quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse profecto iam intellegis; ib. 52. profecto .. hoc remedium est aegrotanti ... rei publicae; ib. 70. id .. consilii mihi profecto taciti dabitis; Verr. a. pr. 32. hoc profecto infinitum esse; ib. 41. profecto ... X medimnum potius addidissent quam HS IↃC; ib. III, 72. videtis iam profecto; ib. 221. profecto hinc natum est: malo emere quam rogare; ib. IV, 12. multi privati ... potentes habent profecto in animo Capitolium sic ornare; ib. 68. qui ... profecto volet haec ... omnibus viris fortibus ... defendenda ... tradere; ib. 82. ceteros profecto multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. V, 23. profecto satis erit, id quod dixi antea; Font. 25. id quod in teste profecto valere plurimum debet; ib. 27. profecto .. virum ad labores belli impigrum domi vobis ... retinere quam inimicissimis populo || rei publicae || Romano nationibus ... condonare maletis; ib. 43. quae (Hispania) profecto ... religione sua resistere istorum cupiditati potest; ib. 45. alterius (rei) ego vobis ... causam profecto auferam; Caecin. 9. vis profecto quaedam obstiterit necesse est; ib. 48. vinces profecto non fuisse armatos eos; ib. 60. quod vobis venire in mentem profecto necesse est; ib. 70. fuit .. profecto quibusdam summis viris quaedam ... ad res magnas bene gerendas divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47. efficiam profecto, ut intellegatis; Cluent. 7. profecto intellegetis ea ... brevissime esse defensa; ib. 160. iam .. videtis profecto; ib. 188. auditis profecto quam graves eorum adventus sociis nostris esse soleant; leg. agr. I, 8. perficiam profecto id, ... ut huius ordinis auctoritas ... restituta esse videatur; ib.

27. profecto ... reperietis eos ... diuturno labore ... esse factos (consules); ib. II, 3. cum omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit, tum eas profecto maxime; ib. 17. verbum mihi deest .. cum hanc potestatem regiam appello, sed profecto maior est quaedam; ib. 35. perficiam profecto, quod ego video comparari; ib. 50. id profecto perficiet, ne diutius .. ferre cogamini; ib. 62. optimo .. iure ea sunt profecto praedia; ib. III, 9. qua in causa tute profecto fuisses; Rabir. 25. retorquet oculos profecto saepe ad hanc urbem; Catil. II, 2. illud profecto perficiam; ib. 28. profecto ... esse apud vos ... in honore debebitis; ib. III, 2. profecto memoria tenetis ... compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; ib. 19. illud profecto perficiam; ib. 29. erit profecto inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; ib. IV, 21. cui (filio) profecto satis erit praesidii; ib. 23. profecto etiam rectius ... is potissimum ... auctor beneficii populi Romani ... esse debebit; Muren. 3. vos profecto animum meum tum conservandae patriae cupiditate incendistis; Sulla 40. profecto conceditis, .. ut nobis libertatem retinere liceat; ib. 80. huic profecto ipsi ... salutem ferre debemus; Arch. 1. perficiam profecto; ib. 4. profecto ... piraticam ipse fecisset; sen. 11. haec (causa) profecto tanta est; dom. 1. profecto ostendisti vim tibi maxime displicere; ib. 54. haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62. fuit profecto quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17. quid erat bis vincere? id profecto; ib. 43. si quis .. forte nunc adsit ignarus legum, ... miretur profecto quae sit tanta atrocitas huiusce causae; Cael. 1. qui profecto si exstiterit, sic aget ac sic loquetur; ib. 33. dixit profecto; ib. 53. laudaretis profecto; prov. cons. 1. quos .. prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? eos profecto, qui iam imperia ... gesserunt; Balb. 45. audistis profecto dici philosophos Epicureos omnis res ... voluptate metiri; Piso 68. eam tribum profecto ... edere debuisti; Planc. 38. eriperet ex hac flamma stirpem profecto suam; Scaur. 48. hoc profecto tempore eam potestatem omnes vos habetis; Milo 4. illud ipse dicet profecto, ... Publione Clodio tribuendum putarit an tempori; ib. 16. probasset (Milo) profecto tibi ipsi; ib. 68. erit illud profecto tempus et inlucescet aliquando ille dies; ib. 69. ex quo profecto intellegis, quanta in dato beneficio sit laus; Marcell. 3. qui .. victor pacis auctores diligit, is profecto declarat se maluisse non dimicare quam vincere; ib. 15. si vidisset, quovis profecto quam isto modo a te agi maluisset; Ligar. 10. ad eum profecto exclusi provincia venissetis; ib. 25. quem profecto is ... contemneret; Deiot. 23. dabis profecto id misericordiae quod iracundiae denegavisti; ib. 40. remisisset aliquid profecto de severitate cogendi; Phil. I, 12. illud profecto; ib. II, 2. his auctoribus ... erimus profecto liberi brevi tempore; ib. III, 36. quod profecto .. pietate vestra ... consequemini; ib. VI, 19. is .. profecto mortem attulit; ib. IX, 7. quicum profecto, si quid interesse tua putasses, ... communicasses; ib. XI, 23. si quis dubitare adhuc potuit, ... desinet profecto dubitare; ib. XIII, 22.

II. **negativ:** ne — quidem: eum in tanto tuo dedecore profecto ne verbo quidem graviore appellasses; Verr. III, 134. profecto ne conatus quidem esset dicere; Cluent. 160. Allienus ... post interitum Trebonii profecto ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; Phil. XI, 32.

nec: neque ulla profecto tanta vis reperietur; Catil. IV, 22. profecto mihi neque inimici neque invidi defuissent; Muren. 17. respondebo tibi ... minus fortasse vehementer, quam abs te sum provocatus, sed profecto nec considerate minus nec minus amice; Planc. 72. qui profecto nec iustitiae suae putaret esse, quem reum sententiis iudicum tradidisset, eundem telis militum dedere; Milo 2.

nemo: in hac causa profecto neminem praeponendum mihi esse actorem putabit; div. Caec. 1. profecto nemo tam esset amens; dom. 88. quis audiret? nemo profecto; Balb. 16.

nescio: ut aut lusisse in tantis rebus aut profecto nescio quid spectasse videatur; leg. agr. II, 28.

nihil: profecto nihil est iam sanctum atque sincerum in civitate; Quinct. 5. quid mihi tam optandum .. potest esse in hoc crimine? nihil profecto; Verr. IV, 15. profecto nihil a me dicetur, quod non dignum hoc conventu ... esse videatur; Cluent. 66. qui profecto de tanta pecunia ... nihil audisse non possent; Flacc. 93. num quid .. aliud in iudicium venit nisi uter utri insidias fererit? profecto nihil; Milo 31. nihil profecto sapis; Phil. II, 19. nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; ib. V, 3.

nolo: profecto ... tot homines honestissimos ... tibi inimicissimos fieri nolles; Verr. III, 52. num te de supplicatione voluit referre? profecto noluit; Phil. XIV, 23.

non: qui libere dicat ... non deest profecto; Sex. Rosc. 30. profecto res tam scelesta ... credi non potest; ib. 62. non ita est profecto; ib. 121. non sinam profecto ... tum nobis denique responderi; Verr. a. pr. 54. profecto .. negare non potes; ib. II, 44. profecto, si recte homines novi, non mentientur; ib. 175. profecto quin ita sit non dubitabitis; Tull. 26. quod ego profecto non crederem; Font. 35. profecto nomen illius urbis non reliquissent; leg. agr. II, 90. non est ita ... profecto; Flacc. 53. non fuit ea causa .. profecto, ... cur sibi censeret Pompeius quaestionem ferendam; Milo 21. quod tu ... suspicari profecto non potes; Deiot. 13. s. **non,** A, **b.** profecto (14 St.) S. 345, b.

nullus: profecto .. haec bona in tabulas publicas nulla redierunt; Sex. Rosc. 128. profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70. nullum profecto dedecus reperire posset (poëta), quod in hoc non inesset; har. resp. 57. aliam .. causam mortis voluntariae nullam profecto iustam reperietis; Scaur. c. 4, § 5. bellum profecto nullum haberemus; Phil. V, 30.

numquam: iste eam (causam inimicitiarum) profecto ... numquam proferet; div. Caec. 55. multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt, ... sed profecto iustiores numquam; Catil. III, 23. s. **numquam,** A, II. profecto (10 St.) S. 397, b.

profero, vorrücken, ausdehnen, verschieben, vorbringen, erwähnen, zeigen, bekannt machen: I. **absolut:** quandoquidem ... prolatum palam non negas; Flacc. 68.

II. **indirecte Frage:** homines in iudiciis ad crimen defendendum non quid fecerit quispiam proferre solent; Verr. III, 213. ne quid sentiam quidem profero; leg. agr. II, 41.

III. **mit Object:** alqm: quasi .. mihi difficile sit quamvis multos nominatim proferre; Sex. Rosc. 47.

alqd: neque ego haec eo profero; Sex. Rosc. 51. hoc nihil neque acerbius neque iniquius proferri potest; ib. 78. quae si velim proferre; div. Caec. 34. quae ex societatis litteris .. in istum .. proferre possemus; Verr. II, 171. tantum inveni .. quod apud vos quasi exempli causa proferre pos-

sem; ib. 183. non perquiris ... unde hoc natum, quem ad modum prolatum sit? ib. III, 133. iubet omnis proferre quod haberent; ib. IV, 51. haec ... non auderem proferre; ib. 55. nihil nimium vetus proferam; ib. 56. [(hoc) quod proferre non auderet reus]; ib. 144. ego ipse haec ... proferam; ib. V, 9. ecquid hoc ... clarius ... proferri potest? ib. V, 16. ut haec ex iure civili proferunt; Caecin. 99. hic profertur id; Cluent. 115. quae ... idcirco illi statuerunt .. esse sibi .. proferenda; ib. 160. quid est quod minus veri simile proferre potuistis? ib. 181. qui ea proferenda ... curavit; Flacc. 5 (Z. 5). nihil protulit; ib. 34. quin tu id potius profers quam verbi invidiam contumeliamque maledicti? Sulla 25. ut nihil possint ex eis (litteris) neque ad communem adferre fructum neque in aspectum .. proferre; Arch. 12. cum a me ipso elaborata (haec) proferri viderentur; Cael. 54. in qua (domo) nihil geratur quod foras proferendum sit; ib. 57. quae ... cum sunt prolata, laudantur; Planc. 29. haec profer; ib. 45. ne .. proferre (cetera) videar ad tempus; ib. 74. haec uno ... auctore domo prolata defendimus; Phil. I, 24.

acta: quo auctore proferuntur (acta Caesaris)? Phil. II, 100.

adversaria: suarum perscriptionum ... adversaria proferre non amentia est? Qu. Rosc. 5. adversaria in iudicium protulit nemo; ib. 7.

adulescentiam: nisi turpis adulescentia (proferatur); Sex. Rosc. 68.

animum: quid C. Neronis ... animum nimium timidum atque demissum (proferam)? Verr. I, 75.

apparatus: quid prandiorum apparatus ... proferam? Phil. II, 101.

argentum: ne quem putetis sine maximo dolore argentum caelatum ... protulisse; Verr. IV, 52.

Asiaticos: non nulli .. venalis .. Asiaticos (proferebant); Verr. V, 146.

avaritiam: ut eius ... nulla avaritia ... proferatur; Muren. 14.

auctoritatem: est metuendum ne ... vetus illa Antoniana ... auctoritas proferatur; Verr. V, 32.

audaciam: f. **audacia,** II, 1. profero (3 St.) B. I, S. 343, b.

candelabrum: reges ei ... neque ponere (candelabrum) potuerunt neque ... proferre voluerunt; Verr. IV, 64.

causam: iste eam (causam inimicitiarum) ... numquam proferet; div. Caec. 55. f. **causa,** II, 1. profero (5 St.) B. I, S. 473, b.

celeritatem: tum illam incredibilem celeritatem seu potius audaciam protuli; Quinct. 88.

chirographa: an in commentariolis et chirographis ... se uno auctore prolatis, ne prolatis quidem, sed tantum modo dictis acta Caesaris firma erunt? Phil. I, 16.

codicem: f. **codex,** II, 1. profero (3 St.) B. I, S. 550, b.

comitia: prolatis comitiis; Planc. 50.

commentariolos: f. chirographa.

concursationes: quid huius ... concursationes proferam? Verr. I, 75.

coniurationem: quae (coniuratio) ... a vobis prolata esse dicitur; Sulla 12.

contentionem: nullam (huius) in re pecuniaria contentionem ... posse proferri; Flacc. 7.

contumeliam: f. alqd; Sulla 25.

crimen: totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55.

crudelitatem: ut eius ... nulla crudelitas ... proferatur; Muren. 14.

damna: multa eius in stipendiis damna proferentur; Verr. V, 33.

damnationes: quid ego ... reorum ... acerbissimas damnationes ... proferam? Piso 87.

decreta: possum sexcenta decreta proferre; Verr. I, 125. quid ego istius decreta ... proferam? Phil. II, 62.

dictum: ut eius ... nullum petulans dictum [in vita] proferatur; Muren. 14.

digitum: qua .. digitum proferat non habet; Caecin. 71.

direptionem: unius etiam urbis ... direptionem ... in medium proferam; Verr. IV, 115.

egestatem: egestas domestica ... proferebatur; Cluent. 101.

epistulam: epistulam mater eius profert; Flacc. 90.

exemplum: f. **exemplum,** II, 1. profero (3 St.) B. II, S. 263, a.

faces: faces iam accensas ad huius urbis incendium .. protuli; Piso 5.

facinus: quod ... turpissimum illud facinus ... in medium protulit; Verr. a. pr. 29. f. **facinus,** II, 1. profero (3 St.) B. II, S. 292, a.

factum: quod (factum) si solum proferretur; Quinct. 79. si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7.

falsum: cum quaeritur ... verum an falsum proferatur; Caecin. 71. neque .. testis ipse ... falsum nos proferre dixit; Flacc. 37.

finis: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. isti ipsi mihi videntur vestri praeceptores ... finis officiorum paulo longius ... protulisse; Muren. 65.

flagitia: cum Hispaniae ... flagitia protuleris; Flacc. 5 (Z. 26). nihil .. necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14.

fraudem: ut eius nulla fraus ... proferatur; Muren. 14.

gemmas: gemmas alii (proferebant); Verr. V, 146.

genus: quod genus hominum ... proferre possum? Verr. II, 166. genera ... iniuriarum singulis nominibus profero; ib. III, 58.

hominem: homo inertior ... proferri non potest; Verr. II, 192. non hominem ... gratiosum proferam; Cluent. 126. quem (hominem) ego proferri malim quam neminem nominari; ib. 185.

incommodum: Soluntinorum incommoda proferentur; Verr. III, 103. nisi forte ... illud Tempsanum incommodum proferes; ib. V, 39.

infamiam: cum urbanam infamiam ... protuleris; Flacc. 5, Z. 23.

indicia: unius cuiusque de varia improbitate generis indicia apud vos ... profero; Verr. IV, 49.

invidiam: f. alqd; Sulla 25.

ioca: quam multa ioca solent esse in epistulis, quae prolata si sint, inepta videntur! Phil. II, 7.

iudicium: illo iudicio ... prolato; Verr. II, 75. vobis saepius prolato iudicio; Caecin. 9. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 103. cum illa iudicia communis exitii ... protuli; Milo 103.

labes: cum domesticas labes ... protuleris; Flacc. 5, Z. 23.

lacrimas: quid huius lacrimas ... proferam? Verr. I, 75.

laudationem: quam (laudationem) nos ab Acmonensibus Flacco datam proferebamus; Flacc. 36. quae est a nobis prolata laudatio; ib. 37.

legem: leges Semproniae proferentur; Phil. I, 18. quas (leges) ... prolatas esse ... videtis; ib. 23.

levitatem: levitatem totius Asiae protulit; Flacc. 37.

libellos: an in ... libellis se uno auctore prolatis, ne prolatis quidem, sed tantum modo dictis acta Caesaris firma erunt? Phil. I, 16.

liberationes: quid ego ... reorum ... libidinosissimas liberationes proferam? Piso 87.

litteras: si veras (litteras) protulissent; Flacc. 39. f. **littera,** B, II, 1. profero (9 St.) S. 61, b.

margaritas: alii .. margaritas (proferebant); Verr. V, 146.

mercedem: quantam (mercedem) iam proferam; Phil. II, 8.

nomina: proferat (nomina); leg. agr. II, 79.

numerum: quem numerum ... proferre possum? Verr. II, 166.

odores: alii .. odores (proferebant); Verr. V, 146.

offensiones: cum .. omnis offensiones ... ex hominum rumore proferrem; Cluent. 139.

officia: non nulla .. sua in me proferebat officia; Sulla 18.

ordinem: quem ordinem proferre possum? Verr. II, 166.

pactiones: quid ego ... reorum pactiones ... proferam? Piso 87.

parricidium: nisi .. manifestum parricidium proferatur; Sex. Rosc. 68.

perfidiam: ut eius ... nulla perfidia ... proferatur; Muren. 14.

possessiones: quid hereditatum possessiones datas ... proferam? Phil. II, 62.

propinquitatem: propinquitas locorum ad utram partem ... profertur? Verr. V, 6.

purpuram: illi ... proferebant .. purpuram Tyriam; Verr. V, 145.

quaestiones: quid ego rerum capitalium quaestiones ... proferam? Piso 87.

quaestus: quaestus forensis in medium proferebatur; Cluent. 101.

rapinas: quid (istius) rapinas ... proferam? Phil. II, 62.

rationem: est metuendum ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; Verr. V, 32.

recentis: proferes hos recentis? Verr. III, 209.

redemptiones: quid ego ... reorum .. redemptiones ... proferam? Piso 87.

reliquias: nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias ... proferes; Verr. V, 39.

rem: ita manifestas (res) proferam; Verr. a. pr. 48. notae res ... prolatae sunt et proferentur; Verr. I, 127. eas .. res novas abs te prolatas ... magno tibi quaestui fuisse scio; ib. III, 16. nihil est quod ceterorum res minus commode gestas proferas; ib. V, 131. non in medium proferenda (res erit)? ib. 179. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas ... proferre; Tull. 3. quam (rem) ego protuli; Caecin. 85. ut res ... in forum prolata ... sit (notum est); Cluent. 78. rebus prolatis; Muren. 28.

ruinas: cum privatarum rerum ruinas ... protuleris; Flacc. 5 (Z. 22).

scriptum: quia quid emeris ... scriptum proferre non potes; Verr. V, 48.

sestertia: quod HS IIIIↀ tu ex arca proferebas; Qu. Rosc. 29.

sordem: nullam (huius) in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.

spiritus: quid ego ... Cn. Dolabellae spiritus ... proferam? Verr. I, 75.

sumptus: nisi sumptus effusi cum probro (proferantur); Sex. Rosc. 68.

tabellas: tabellae quaestionis .. proferuntur; Cluent. 184. tabellas proferri iussimus; Catil. III, 10.

tabulam: quod si ille suas proferet tabulas, proferet suas quoque Roscius; Qu. Rosc. 1. quid ita non profers (tabulas)? ib. 3. profer (tabulas); ib. cum tabulae virorum bonorum proferrentur; Verr. I, 28. si tabulae testamenti non proferrentur; ib. 114. SI ... TABULAE ... AD ME PROFERENTUR; ib. 117. SI TABULAE TESTAMENTI NON PROFERENTUR; ib. quid .. interest proferantur (tabulae) necne? si protulerit ..; ib. si omnino tabulas non proferet; ib. tabulas protulit; ib. 128. quas (tabulas tu protulisti; ib. 157. me .. tabalas tuas ... proferre oportebat; ib. IV, 36. quas tabulas profers; ib. cum ... tabulas omnino nullas profers; ib. et prolatis et non prolatis tabulis; ib. tabulae proferentur; ib. 43. cur eorum tabulae nullae proferuntur? Font. 11. unae tabulae proferantur; ib. 12. tabulae novae proferentur; Catil. II, 18. nec tabulae creditoris proferuntur; Flacc. 20. cum tabulae illae ipsae ... proferuntur; ib. 40. cum repente a te praeclara illa tabula prolata || prolatas || est; Phil. II, 73.

temeritatem: nisi tanta temeritas (proferatur); Sex. Rosc. 68.

tesseram: proferam tesseram; Balb. 41.

testamentum: scio te ... possessiones hereditatum non secundum eos, qui proferrent, sed secundum eos, qui dicerent testamentum factum, dedisse; Verr. III, 16.

triumphos: profers triumphos T. Didii et C. Marii; Planc. 61.

tus: tus alii (proferebant); Verr. V, 146.

verum: f. falsum; Caecin. 71.

vestem: alii ... vestem .. linteam (proferebant); Verr. V, 146.

vina: vina non nulli Graeca (proferebant); Verr. V, 146.

vinolentiam: quid furiosam vinolentiam tuam proferam? Phil. II, 101.

vitam: nisi omnibus flagitiis vita inquinata (proferatur); Sex. Rosc. 68. hominis vita ... proferebatur; Cluent. 50.

vitia: cum Hispaniae ... vitiae ... protuleris; Flacc. 5, Z. 24.

professio, Anmeldung: I. est: in Leontino iugerum subscriptio [ac professio] non est plus XXX; Verr. III, 113. professio est agri Leontini ad iugerum XXX; ib. 115.

II, 1. recito: recitet ex codice professionem; ib. 26. recita ... professiones sationum; ib. 102.

2. cognosco ex: quantam (multitudinem) ex ... aratorum .. professionibus cognovistis; ib. 129.

III. edictum de: EDICTUM DE PROFESSIONE; ib. 26.

iudicium de: in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55.

IV. ex: quae (tabulae) solae ex illa professione conlegioque praetorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem; Arch. 9.

proficio, bewirken, ausrichten, nützen: I. ut: quid erit profectum nisi ut huius ... mors sepulcro patris privata esse videatur? Cluent. 201. tantum profeci tum, ... ut exsul potius temptare quam consul vexare rem publicam possis; Catil. I, 27. hoc dies duodecim profecerunt, ut ... is habebat iam patronos etiam consularis? Phil. V, 5.

II. alqd: cum aliquantum temporis in ea re esset consumptum neque quicquam profectum esset; Quinct. 22. si quid agere aut proficere vis; div. Caec. 39. quam ob rem .. se confidat aliquid proficere posse; Verr. a. pr. 10. neque tamen multum proficiebat (Verres); ib. II, 95. ut ... is

proficere nihil posset; ib. IV, 91. quid ut proficerent? Tull. 55, ut quicquam isti se minis profecisse arbitrarentur; Font. 37. quid proficies? Caecin. 36. in qua (defensione) si satis profecissem; Muren. 29. cum iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. equidem existimo ... nihil ab hoc profectum; ib. 71. quantum profecerit, nihil ad causam; ib. nihil profecit de universis; ib. 132. contentio tam diu sapiens est, quam diu aut proficit aliquid aut, si non proficit, non obest civitati; Balb. 60. „nihil in Cispio profecisti"; Planc. 75. ne cum solebat quidem id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88. cum diu recusans nihil profecisset; Ligar. 2. ut proficerem aliquid; Phil. I, 10. non quo profici potuerit aliquid; ib. 14. nihil cuiusquam proficiet nec valebit oratio; ib. 35.

proficiscor, aufbrechen, abgehen, abreisen, abfahren, ausziehen, reisen, fortfahren, übergehen, ausgehen, herrühren: alqs: nec ita multo post in Galliam proficiscitur Quinctius; Quinct. 15. ut expeditus in Galliam proficisci posset (Quinctius); proficiscitur; ib. 23. L .. Albius ... una profectus est; ib. 24. quo die Roma in Galliam profectus sit (Quinctius); ib. 57. profectus est una L. Albius; ib. 58. nisi si latitant, qui ad negotium suum relicto procuratore proficiscuntur; ib. 60. quotiens Naevius in Galliam profectus est; ib. 62. cui tu .. rem ... tuam commendare proficiscens ... solebas; ib. proficiscenti tibi in possessionem praetor ipse .. palam dicit; ib. 85. quae necessitas eum tanta premebat, ut ... id temporis Roma proficisceretur? Sex. Rosc. 97. proficiscar eo; Verr. I, 12. in Siciliam sum inquirendi causa profectus; ib. 15. non ad exercitum profectus est (M. Piso); ib. 37. ut est iste profectus; ib. 44. ut ... proficisci cum cuperet Dolabella non posset; ib. 46. Dolabella Delo proficiscitur; ib. omnes ad eam domum ... profecti sunt; ib. 69. orat Dolabellam, ut ... ad Neronem proficiscatur; ib. 72. fecit id, ... ut ... in alienam provinciam proficisceretur; ib. 73. Myndum profectus est; ib. 86. Malleolus in provinciam sic [copiose] profectus erat; ib. 91. ante in provinciam iste proficiscitur quam opus effectum est; ib. 149. minari, si qui essent profecti; ib. II, 12. ut .. levissimi quidam ... invenirentur qui iniussu populi ... proficiscerentur; ib. 14. ante quam proficisceretur (Verres); ib. 17. „ab eo ... peto ut mecum praefectus proficiscatur"; ib. 29. profectus est Regium; ib. 55. tum isti ... cum Metello una proficiscuntur; ib. 62. quod L. Metellus in provinciam profectus est; ib. proficiscemur ad reliqua; ib. III, 10. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; ib. 44. Q. Lollius ... cum ... in Siciliam esset profectus; ib. 63. qui cum potestate ... in provinciam esset profectus; ib. IV, 9. ei ... in regnum patrium profecti sunt; ib. 61. statim ex illo oppido proficiscitur; ib. 85. cum iste Catina profectus esset; ib. 100. ut, cum illuc irent, ... ad ipsam Cererem proficisci viderentur; ib. 108. quid hunc proficiscentem ... fecisse existimatis? ib. V, 40. privatim .. nec proficisci quoquam potes nec arcessere res transmarinas; ib. 45. si quo publice proficisceris; ib. inita ... ratione Roma profectum (esse M. Fonteium); Font. 19. in fundum proficiscuntur; Caecin. 21. Caecina ... ad eum fundum profectus est; ib. 22. qui e ludo ... ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28. ipse .. ut Brundisio profectus est; ib. 35. qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant .. isti? ib. 67. qui erant ad propinquum ... recuperandum profecti; Cluent. 23. illi, qui erant in agrum Gallicum profecti; ib. 24. ille se Tarentum proficisci cum simulasset; ib. 27. Asuvius ... Romam est profectus; ib. 36. ipse e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est; ib. 74. Oppianicus cum ... huc ad urbem profectus esset; ib. 175. Larinum ipsa proficiscitur; ib. 178. Larino .. illam ... Romam proficisci; ib. 192. P. Rullus ... ad eam auctionem ... proficisceretur; leg. agr. II, 53. statuisti quo quemque proficisci placeret; Catil. I, 9. proficiscere; ib. 10. 23. in exsilium ... proficiscere; ib. 20. quam (aquilam) venerari ad caedem proficiscens solebas; ib. 24. hiscé ominibus ... proficiscere ad impium bellum; ib. 33. Aurelia via profectus est; ib. II, 6. proficiscantur; ib. quaesivi quid dubitaret proficisci eo; ib. 13. cum profectus sit (ille); ib. 15. quod vivis nobis Roma profectus est (is); ib. 16. quo ille ... numquam ... esset profectus; Muren. 32. ut legatus fratri proficisceretur (P. Africanus); ib. habuit proficiscens dilectum in Umbria; ib. 42. securus Hermippus Temnum proficiscitur; Flacc. 46. cum Roma clam esset profectus; ic. 47. Sittius ... profectus est; Sulla 56. est profectus (Sittius) non tum primum; ib. profectus est (Sittius) ... ob necessariam causam; ib. illo profecto; ib. cum esset cum M. Lucullo in Siciliam profectus; Arch. 6. mihi sine ullo iudicio populi profecto ... restitutio maledicti locum ... obtinebit? dom. 86. qui profectus sum integer; ib. 87. Sulpicium ab optima causa profectum ... longius quam voluit popularis aura provexit; har. resp. 43. quod .. Massiliam statim profectus est; Sest. 7. in Africam profectus est (M. Caelius); Cael. 73. proficiscetur paludatus? prov. cons. 37. cum proficiscebamini paludati in provincias; Piso 31. quod tibi proficiscenti evenit; ib. 33. qui .. cum A. Torquato profectus in Africam sic ab illo ... viro dilectus est; Planc. 27. veste mutata profectus est; ib. 98. Arinem istum testem atque hospitem .. tuum proficiscentem Romam negotium dedisse liberto; Scaur. 10. cum ille Roma profectus esset; Rab. Post. 5. Postumi impulsu Gabinium profectum Alexandriam; ib. 20. ita profectus est; Milo 27. Roma subito ipse profectus pridie est; ib. profectus id temporis (est); ib. 28. vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium illo ipso quo est profectus die; ib. 45. P. Clodium ... repente Romam constituisse proficisci; ib. 46. liberatur Milo non eo consilio profectus esse, ut insidiaretur in via Clodio; ib. 47. quem Clodius Roma proficiscens reliquerat morientem; ib. 48. Q. .. Ligarius ... legatus in Africam [cum] C. Considio profectus est; Ligar. 2. legatus in pace profectus est (Q. Ligarius); ib. 4. cum est legatus profectus (Q. Ligarius); ib. ad ea arma profectus sum; ib. 7. una est profectus cum eis; ib. 22. „(Ligarius) legatus ante bellum profectus ... iam est totus animo ac studio tuus"; ib. 30. cum Caesar in Hispaniam proficiscens huic conculcandam Italiam tradidisset; Phil. II, 57. profectus est ... in Hispaniam; ib. 74. proficiscitur in Hispaniam Caesar; ib. prius quam proficisceretur (Caesar); ib. 80. cum inde Romam proficiscens ad Aquinum accederet; ib. 106. post ... non profectus est; ib. V, 24. quod C. Caesar ... Galliae provinciae cum exercitu subsidio profectus sit; ib. 46. qui ad D. Brutum obsidione liberandum profectus sit; ib. 51. quid .. profectus est ... A. Hirtius consul? ib. VII, 12. si quis ... ad Antonium profectus esset; ib. VIII, 33. ceteri ... sine ullo mortis metu profecti sunt; ib. IX, 2. Ser. Sulpicius ... ad M. Antonium .. profectus est; ib. is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam et non contra prohiberetur proficisci, ita cucurrit; ib. X, 10. neque .. est in

provinciam suam Cretam profectus; ib. XI, 27. huic .. legi paruit Cassius, cum est in Syriam profectus; ib. 28. C. Cassius ... nonne eo ex Italia consilio profectus est? ib. si tuto licebit ire, proficiscar; ib. XII, 30. Caesar ... profectus est ad eundem Brutum liberandum; ib. XIV, 4. cum non clam nec furtim profectus sit; Fr. C. 28. vgl. puer. tribunus.

alqd: ex quo (die) uno haec omnia ... profecta esse concedit; Quinct. 85. hoc ab aratore primum est profectum; Verr. III, 189. etiam de accusatore (se) debere iudicare arbitrabantur ... quid a cupiditate aliqua aut inimicitiis profectum videretur; Font. 25. ea, quae proficiscebantur a legibus; Phil. IX, 11.

antiquitas: quam (antiquitatem generis) [Tusculo] ex clarissimo municipio profectam ... videmus; Font. 41.

auctoritas: ad P. Lentuli ... auctoritatem a senatu profectam .. consilio certo ... Roma contenderet; Rab. Post. 21.

beneficium: nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; dom. 97.

cives: quem ad modum ... in colonias Latinas saepe nostri cives profecti sint; Caecin. 98. sua voluntate ... profecti sunt (nostri cives); ib. qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur; dom. 78.

classis: cum classis Syracusis proficiscebatur; Verr. V, 111.

consul: cum decrevistis ut consules ... ad bellum proficiscerentur; Phil. VII, 11. consul ad bellum profectus A. Hirtius; ib. XIV, 4.

exempla: haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem a Q. Catuli ... auctoritate; imp. Pomp. 63.

exercitus: qui (exercitus) profectus ad Mutinam est; Phil. XII, 8.

filius: alter (filius) ... ad D. Brutum liberandum est profectus; Phil. X. 16.

homo: qui (homo) e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; Verr. II, 24. homines Regium proficiscuntur; ib. 55. de quibus ... legem ab homine ... non ex equestri loco profecto, sed nobilissimo promulgatam videmus; ib. 174. ut certo consilio certum in locum proficiscerentur (homines); Tull. 25.

hospes: s. alqs; Scaur. 10.

legatus: quem ... legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28. „legati proficiscuntur"; Phil. V, 26. etiamne hanc moram adferemus, dum proficiscantur legati? ib. 31. proficiscantur legati optimis omnibus, sed ei proficiscantur, in quibus non offendatur Antonius; ib. XII, 19. s. alqs; Muren. 32. Ligar. 2. 4. >< 30.

libertus: quod ... libertus ... Romam est profectus; Scaur. 12.

malum: nihil mali timuit, quod non totum a matre esset ... profectum; Cluent. 18.

mulier: mulierem quandam Larino ... Romam proficisci; Cluent. 192.

nationes: quae (nationes) quondam ... ad oraculum orbis terrae vexandum ... profectae sunt; Font. 30.

navis: hanc navem ... onustam cum isto profectam fatebuntur; Verr. IV, 150.

oratio: ut inde oratio mea proficiscatur; imp. Pomp. 4.

pecunia: ea (pecunia) quaeritur unde profecta sit; Cluent. 81. a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; ib. 124.

potestates: omnis potestates ... ab universo populo Romano proficisci convenit; leg. agr. II, 17.

praedones: nihil esse unde proficiscantur (praedones); Flacc. 30.

primi: decurionum decretum .. fit, ut decem primi proficiscantur ad L. Sullam; Sex. Rosc. 25.

propinqui: propinqui .. illi ... in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22.

puer: puer cum patre consule ad bellum est profectus; Flacc. 5 (§ 46).

quaestor: profectus est quaestor in provinciam; Verr. I, 34.

ratio: si huiusce rei ratio aliqua ab optimarum artium studiis ... profecta (est); Arch. 1.

sacerdotes: sacerdotes ... populi Romani ... usque Hennam profecti sunt; Verr. IV, 108.

testis: s. alqs; Scaur. 10.

tribunus: tribunus militaris cum P. Servilio ... profectus; Flacc. 5 (§. 53).

profiteor, bekennen, gestehen, erklären, anbieten, antragen, angeben, anmelden, I. **absolut:** alqs: quod ex edicto professus non esset; Verr. III, 39. praesentem (Cn. Pompeium) .. profiteri iubet; leg. agr. II, 24. SI SEXAGINTA DIEBUS APUD PRAETOREM ESSENT PROFESSI; Arch. 7. professus est (hic) apud praetorem Q. Metellum; ib. non est professus; ib. 9. eis tabulis professus (est); ib. ut qui sint professi videro; Planc. 14. omnes .. istius modi artes in eis reprehenduntur, qui cum professi sunt, satis facere non possunt; ib. 62. ego de me ipse profitebor; Phil. II, 118. hic ego non solum confiteor, sed etiam profiteor; Fr. B. IV, 1.

aratores: recita ... quot (aratores) anno tertio profiteantur; Verr. III, 120.

colonus: SI PAREBET IUGERA EIUS FUNDI PLURA ESSE QUAM COLONUS ESSET PROFESSUS; Verr. III, 55.

II. **mit Ergänzung: 1. indirecte Frage:** ut ... apud eosdem xviros quantum habeat praedae ... profiteatur; leg. agr. II, 59.

2. **accus. c. inf.:** quoniam ... te palam adversarium esse profiteris; Sex. Rosc. 84. quod si ... hoc ... me rei publicae causa facere profiterer; div. Caec. 6. hoc me profiteor suscepisse magnum .. onus; Verr. a. pr. 35. qui ... se ipsum eius modi fore profitetur; ib. III, 2. nemo (erat) decumanorum qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; ib. 29. tantum decumanum professum esse ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. me omnium provinciarum defensorem esse profitebor; ib. 217. quasi id ... te facturum profiteare; ib. 222. profiterer satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5. ego me profiteor relaturum; imp. Pomp. 58. profiteor ... te ex illa crudeli ... actione ... esse depulsum; Rabir. 17. qui se artem dicendi traditurum etiam ceteris profiteatur; Flacc. 42. servos novem se professi sunt habere; ib. 43. agrariae legi ... se intercessorem fore professus est; Sulla 65. qui .. his recentibus nostris ... periculis aeternum se testimonium laudis daturum esse profitetur; Arch. 31. ego .. me ... inimicum semper esse professus sum duobus; har. resp. 3. quis est qui non profiteatur se adfuisse? Sest. 109. quod mediocres homines ... *se* scire profiteantur; Balb. 14. quoniam ille virtutem suam non defuturam esse (rei publicae) profitetur; Phil. III, 34. qui consulatum in Bruti locum se petere profitetur; ib. XI, 11.

III. **mit einfachem Object:** alqd: non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile aut amplius etiam profiteri; Verr. III, 39. non opinor quemquam minus esse professum quam quantum arasset; ib. 112. quid confitetur .. ita libenter .. ut ... etiam profiteri videatur? Caecin. 24. ne ... id profiteri videar, quod non possim; Cluent.

51. id profiteri apud xviros ... iubet; leg. agr. II, 59. idem casus illum ignarum quid profiteretur ... istius ... sordibus inquinavit; Piso 72.
impudentiam: qui .. ad hanc rem ... impudentiam suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.
iugera: ut aratores iugera sationum suarum profiterentur; Verr. III, 38. minus te iugerum professum esse dico; ib. 70. iugera professi sunt omnes aratores imperio ... tuo; ib. 112.
numerum: Nymphonem ... numerum iugerum professum esse; Verr. III, 53. f. alqd; Verr. III, 39.
odium: an non putamus fore ut eos paenniteat professos esse ... odium in Antonium? Phil. XII, 7.
operam: quod si ... eam ad rem operam vestram profitemini; Sex. Rosc. 153. ut ad ea (signa) tollenda operam suam profiteretur; Verr. II, 85.
philosophiam: quam (philosophiam) qui profitetur, gravissimam sustinere mihi personam videtur; Piso 72.
potentiam: qui .. ad hanc rem ... potentiam ... suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.
studium: si vos vestrum mihi studium ... ad communem dignitatem defendendam profitemini; leg. agr. I, 27. is non apertissime studium suum ipse profitetur? Phil. II, 56.
IV. **mit doppeltem Accusativ:** ut ad hanc suam praedam tam nefariam adiutores vos profiteamini; Sex. Rosc. 6. profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem, odiosum ... adversarium; Verr. a. pr. 36. non est pudoris mei ... me propugnatorem P. Scipionis defensoremque profiteri; ib. IV, 80. qui otii et concordiae patronum me ... professus || confessus || sim; leg. agr. III, 4. huic .. me bello ducem profiteor; Catil. II, 11. me iuris consultum [esse] profitebor; Muren. 28. cum ... non modo se defensorem salutis meae, sed etiam supplicem pro me profiteretur; Piso 80. nec me solum deprecatorem fortunarum tuarum, sed comitem sociumque profitebor; Planc. 102. ut .. intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; Phil. II, 11. qui multorum custodem se profiteatur; ib. XII, 25.

profligatus, ruchlos: alqs: haec tu omnium mortalium profligatissime ... cum scires; Verr. III, 65. nemo est .. inventus tam profligatus; Rabir. 23.
homo: numquam me ... in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem; Arch. 14. si existimant .. hominis profligati .. maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46. cervices ... praestantissimus vir profligatissimo homini daret? Sest. 89. cum bellum nefarium ... contra vitam fortunasque nostras ab homine profligato ... geri .. viderem; Phil. III, 1.
hostis: ita de me illum ... profligatissimum hostem pudoris ... scripsisse; Sest. 73.

profligo, niederwerfen, niederdrücken, vernichten: alqm: quanto illum maerore esse ... profligatum putatis? Catil. II, 2.
alqd: nonne ... eius ... ostendere .. mores feros immanemque naturam, ... denique omnia ad perniciem profligata (accusatorem censes oportere)? Sex. Rosc. 38. nos .. oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; prov. cons. 35.
aciem: exercitum instruere, expugnare urbis, aciem hostium profligare, ... sunt ea quidem magna; Rab. Post. 42.
iudicia: usque eo senatoria iudicia .. profligata .. esse arbitratur; Verr. a. pr. 8.
socios: profligatis .. sociis; Verr. III, 127.

profluo, entspringen: ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6.

profugio, entfliehen, entlaufen, sich flüchten: 1. unpersönlich: quae potest esse maior fides quam ... domo profugere? Phil. VI, 11.
2. alqs: miramur istum ... clam Syracusis profugisse? Verr. I, 113. Syracusis illa nocte profugit (Heraclius); ib. II, 41. moleste ferre coeperunt Heraclium profugisse; ib. 42. qui simul ac profugit; ib. 46. Thermis Sthenius Romam profugit; ib. 91. ut ... ex Sicilia profugeret (Nympho); ib. III, 53. eos plane ... ex civitatibus suis profugisse; ib. 121. hosce opinor ... veritos poenam iudicii ... domo profugisse; ib. IV, 30. qui ex tempestatum periculis profugissent; ib. V, 157. cum ... clam e lautumiis profugisset (Gavius); ib. 160. A. Caecinam cum amicis metu perterritum profugisse || A. Caecina perterritus profugerit ||; Caecin. 2. is, qui profugit; ib. 100. ut ... Medea illa quondam profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. ex suo regno sic Mithridates profugit; ib. Larino profugit; Cluent. 24. Catilina ipse ... profugit; Catil. II, 6. „indicta causa profugisset"; Sulla 22. Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus ... cum in exsilium profugissent; dom. 86. peccatine conscientia me profugisse? ib. 95. cum vi prope iustorum armorum profugisset (Marius); Sest. 50. quid? ... quod ... in oppidum devium Beroeam profugisti? Piso 89. post ... non profectus est, sed profugit paludatus; Phil. V, 24.
aratores: cum ... aratores ex agris ... profugissent; Verr. III, 75. qui (aratores) ... ex provincia ... profugerunt; ib. 128.
colonus: colonus ... ex agro profugerat; Verr. III, 55.
consules: ut audivit, consules ex Italia profugisse; Deiot. 11.
dux: si ... domo tua profugisset (praedonum dux); Verr. V, 77.
fratres: cum ex agris tres fratres consortes profugissent; Verr. III, 57.
imperator: Dyrrachini profugisse noctu crepidatum imperatorem indicaverunt; Piso 93.
multitudo: ne miremini tantam multitudinem profugisse; Verr. III, 129.
patres: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.
pirata: si hic falsus (pirata) ... profugisset; Verr. V, 79.
principes: cum multi principes civitatis Roma ... profugerunt; Catil. I, 7.

profundo, vergießen, verschwenden, darbringen, äußern: I. absolut: dare, profundere oportere, si velis vincere; Verr. III, 155.
II. alqd: qui nihil profudisti; Rab. Post. 45.
animam: qui in causa animam profudit; Marcell. 31.
clamorem: maledictorum clamorem omnes profuderunt; Sest. 117.
cupiditates: ipsa natura profundit adulescentiae cupiditates; Cael. 28.
divtias: ut eorum veteres .. divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.
intentus: palmarum intentus ... omnes profuderunt; Sest. 117.
lacrimas: quid lacrimarum ipsum Neronem putatis profudisse? Verr. I, 76. videtisne subito ... M. Fonteium ... lacrimas profudisse? Font. 48. quas (lacrimas) pro me saepe ... profudistis; Planc. 104.
odium: omne odium in me profudistis; Piso

16. odium ... id in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; ib. 93.
patrimonia: patrimonia profuderunt; Catil. II, 10.
pecuniam: quam cum pecuniam profudisset; Cluent. 68.
sanguinem: sanguinem suum profundere omnem cupit, dum modo profusum huius ante videat; Cluent. 18. cui .. erat dubium quin ille sanguis tribunicius, nullo praesertim publico consilio profusus, consules ultores ... esset habiturus? Sest. 43. sanguinem nostrum sitiebat, suum ... multum profuderat; Phil. V, 20. qui (sanguis) est profusus in morte; ib. IX, 5. ut centurionum legionis Martiae Brundisii profusus sanguis eluatur; ib. XII, 12. qui sanguinem pro ... fortunis populi Romani ... profudissent; ib. XIV, 38.
vitam: qui pro patria vitam profuderunt; Phil. XIV, 30. cum ... pro patria vitam profuderint; ib. 38.
voces: voces ... omnes profuderunt; Sest. 117.
voluptates: quae (voluptates) ... subito se non numquam profundunt ... universae; Cael. 75.

profundus, tief, unergründlich, bodenlos: A. gurges: ut eorum veteres .. divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.
libidines: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso 48.
mare: ut mare profundum (effervescit); Planc. 15.
B. abicio in: neque in profundum abiecistis (illam crucem); Verr. IV, 26.
iacio in: iecissem ipse me .. in profundum; Sest. 45.

profusus, verschwenderisch, unmäßig: epulae: non amat (populus Romanus) profusas epulas; Muren. 76.
luxuries: quorum ... profusa luxuries (nominaretur); Cael. 43.
nepos: quis tam ... profusus nepos ... sic dissolutus fuisset? Quinct. 40.
reus: ut ... reo ... profuso .. spem iudicii corrumpendi praeciderem; Verr. I, 20.
sumptus: non profusis sumptibus, vivere; Quinct. 93. sin ... hos tantos tamque profusos sumptus ... approbabunt; Sex. Rosc. 139. quam profusis sumptibus (vixerint) ... longum est dicere mihi; Cluent. 36.

progenies, Nachkommenschaft, Nachkommen: I. admonet: te ... ne progenies quidem mea, Q. illa Claudia, aemulam domesticae laudis in gloria muliebri esse admonebat? Cael. 34.
II. honesto: quae (statua) multos per annos progeniem eius honestaret; Phil. IX, 5.

progredior, fortschreiten, vorgehen, vorrücken, ausschreiten: I. alqs: vide quo progrediar; Qu. Rosc. 2. numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. in eum annum progredi nemo poterit edicto? ib. 109. eo .. usque progreditur, ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; ib. 158. progrediar longius; ib. III, 144. longius progressus est (Minucius); ib. 150. ut ... progredi iste non possit; ib. 172. videret ... quo progrederetur; ib. IV, 41. quoniam iste tantum cupiditate progrederetur; ib. 42. exspectabant omnes quo tandem progressurus ... esset; ib. V, 161. ut longius progrediar; ib. 171. videas ... quo progrediare; ib. 174. mihi ... quis omnium mortalium non intellegit quam longe progredi sit necesse? ib. 179. progredientur longius; leg. agr. II, 97. non horreo in hunc locum progredi † posse; ib. 101. cogita quem in locum sis progressus! Catil. III, 12. qui iam progressi sumus; Flacc. 105. qui ... me ... iracundia longius prope progressum arbitrabantur; har. resp. 3. quos ad omnia progredientis ... sui ... reppulerunt; har. resp. 56. nec longius progrediar, quam me mea fides ... coget; Cael. 32. neque .. ille odio tui progressus, sed errore communi lapsus est; Deiot. 10. quod ... longius progredi non possit qui obiecerit; Phil. II, 9. facilis est circumspectus ... quo progrediar; ib. XII, 26. qui se totius belli fluctibus circumiri quam illum ... progredi maluit; ib. XIII, 20.
alqd: illa ... moneo ut exstinguas et longius progredi ne sinas; Verr. V, 174.
acerbitas: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.
amentia: quoad progredi potuerit feri hominis amentia; Phil. XI, 6.
crudelitas: estne aliquid ultra quo crudelitas progredi possit? Verr. V, 119.
furcifer: furcifer quo progreditur? Deiot. 26.
homo: cum M. Bibulum consulem, ... hominem certe nusquam progredientem, ... in vincula duceres; Vatin. 21.
mulier: ex hac .. domo progressa ista mulier de veneni celeritate dicere audebit? Cael. 60.
Roma: cum mihi ipsa Roma ... ad complectendum conservatorem suum progredi visa est; Piso 52.
II. alqd: actor hic defensorque causae meae nihil progreditur; Sest. 75.

progressus, Fortschritt: 1. exspecto: C. Caesar ... docuit ab excellenti .. virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47.
2. arceo: impetum .. furentis ... progressu arcuit; Phil. XI, 4.

prohibeo, abhalten, zurückhalten, abwehren, verhindern, verwehren, verbieten, bewahren, schützen, sichern: I. absolut: 1. substantivisch: deterrere: neque erat causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere; dom. 127.
2. verbal: alqs: „exheredavitne (filium)?" „non." „quis prohibuit?" Sex. Rosc. 54. ne non tam prohibere quam admonere videretur; ib. 70. facias licet: nemo prohibet; ib. 138. pater dat filiae: prohibes; Verr. I, 114. prohibe, si potes! ib. de eo si quis legem ... constitueret, non tam prohibere videretur quam admonere; Tull. 9.
clamor: caelesti clamore prohibente; Phil. V, 8.
senatus: senatu prohibente; Phil. VIII, 24.
II. mit Ergänzung: 1. ne: daturus es huic crimini quod .. potuisti prohibere ne fieret? div. Caec. 33. „quem in locum prohibui ne venires"; Caecin. 66.
2. ut: di prohibeant .. ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.
III. mit Object: alqm: unum (servum) fuisse quem attingere conatus sit: prohibitum fuisse; Quinct. 89. Verri crimini daturus sum, quod te non prohibuerit, cum summam ipse haberet potestatem; div. Caec. 35. illud perscribunt, quod tum prohibiti sunt; Verr. I, 88. qui cum a praetore prohiberentur; ib. II, 156. sese ... a C. Verre prohibitos esse; ib. 142. Caecinam .. prohibitum .. esse; Caecin. 32. si te hodie domum tuam redeuntem coacti homines ... primo aditu .. prohibuerint; ib. 35. „unde vi prohibitus?" ib. 36. C. Pisoni domo tectisque suis prohibito ... praetor

quem ad modum ... opitulari possit non habebit? ib. tu solus prohibitus ... hanc actionem habebis? ib. 37. qui aditu quempiam prohibuerit; ib. 39. deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. 76. hoc aditu laudis ... me ... vitae meae rationes ... prohibuerunt; imp. Pomp. 1. cum ex omnibus provinciis commeatu ... prohibebamur; ib. 53. cum .. insitivum Gracchum ... censu prohibuisset; Sest. 101. quae .. L. Catilinam conantem consul prohibui; Piso 15. ut ... omnes .. qui ... rem publicam salvam esse cupiebant, sermone atque aditu prohiberentur; ib. 76. qui et ipse in eadem Africa esse voluit et prohibitum se a Ligario queritur; Ligar. 9. Italia prohibetur, exsulat; ib. 11. nos iacentis ad pedes supplicum voce prohibebis? ib. 13. si a Varo et a quibusdam aliis prohibiti estis; ib. 25. hinc prohibitus non ad Caesarem ... venit; ib. 27. hunc .. qui Gallia prohibet; Phil. III, 12. quid .. attinuerat ... Ti. Cannutium ... aditu prohibere Capitolii? ib. 23. quid egit aliud nisi ut ... Gallia prohiberet Antonium? ib. VI, 9. qui illum urbe ... prohibuit; ib. VII, 24. hunc .. reditu ad Antonium prohiberi negabant oportere; ib. VIII, 32. ut prohiberet Syria Dolabellam; ib. XI, 28.

alqd: id ... re probibere non licet; Sex. Rosc. 137. quod .. lex nulla prohibebat fecit; Verr. I, 104. quae ... neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.

aditum: prohibete aditum matris a filii sanguine; Cluent. 200. quo modo hostium aditus urbe prohibentur; Phil. V, 9.

adulescentem: patri persuasi, ut ... adulescentem ... congressione (tua) ... prohiberet; Phil. II, 46.

auctionem: hanc .. auctionem heredes L. Rubrii decreto Caesaris prohibuerunt; Phil. II, 74.

civis: quod a corpore tuo prohibentur (egregii cives); Phil. II, 116.

comitia: dixit se Dolabellae comitia .. prohibiturum (esse) auspiciis; Phil. II, 81.

conatus: Q. Metellus ... omnis eius .. conatus .. prohibebit; Catil. II, 26.

contraria: est .. lex nihil aliud nisi recta ... ratio, imperans honesta, prohibens contraria; Phil. XI, 28.

equitem: a Q. Apronio ... equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60.

fugitivos: a quo illi (fugitivi) conatu non tanto opere prohibendi fuissent; Verr. V, 5.

magistratus: magistratus templis pellebantur, alii omnino aditu ac foro prohibebantur; Sest. 85.

motus: Q. Metellus ... omnis eius motus .. prohibebit; Catil. II, 26.

numerum: est .. humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18.

partem: quis maiorem partem populi suffragiis prohibuit? leg. agr. II, 22.

praedones: QUOD PRAEDONES PROCUL AB INSULA SICILIA PROHIBUISSET VERRES; Verr. IV, 144.

rem: quod nisi Metellus hoc tam graviter egisset atque illam rem imperio .. prohibuisset; Verr. II, 160.

rem publicam: a quo periculo prohibete rem publicam; imp. Pomp. 19.

sementem: sementi prohibita; Verr. III, 125.

IV. **mit Object und Ergänzung**: 1. **Infinitiv**: quem (Antistium) ... leges pugnare prohibebant; Sex. Rosc. 90. attuli sponsiones ... ab ipso prohibitas iudicari; Verr. III, 144. prohibentur (parentes) adire ad filios, prohibentur liberis suis cibum vestitumque ferre; ib. V, 117. si qui introire (me) prohibuisset; Caecin. 34. omnis .. vis est, quae periculo aut decedere nos alicunde cogit aut prohibet accedere; ib. 46. inde (deiectus es) quo prohibitus es accedere? ib. 66. „quo prohibitus sum accedere;“ ib. 84. si qui ... me introire prohibuerit; ib. 87. si qui ... domum tuam te introire prohibuerit; ib. 89. quid pecuniae fiet? referre in aerarium lex vetat; exigi prohibet; leg. agr. II, 72. cum ... sententias dicere prohiberemini; sen. 4. ut ... pro me ... pugnare amplissimum ordinem ... prohiberent; dom. 55. censorem ... simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137. quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit; Sest. 32. quis umquam tam crudelis fuit qui prohiberet quemquam .. sibi maerere? ib. missusne sis a me consule Puteolos, ut inde aurum exportari argentumque prohiberes? Vatin. 12. cum ... dicere a tribuno plebis prohiberer ea quae constitueram; Piso 6. cum domino succurrere prohiberentur (servi); Milo 29. non fuit recusandum ... quin ... multa .. uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24. prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24. a quo queramini prohibitos esse vos contra Caesarem gerere bellum? ib. 25. cum tu unus adulescens universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. ut nepotem regis Antiochi ... elephantos alere prohiberet; ib. IX, 4. is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam et non contra prohiberetur proficisci, ita cucurrit; ib. X, 10.

2. quo minus: quod id Ephesi se quaestorem vi prohibitum esse dicebat, quo minus e fano Dianae servum suum ... abduceret; Verr. I, 85. cum videretis ... nullo periculo prohiberi potuisse (eos), quo minus experirentur; ib. II, 14.

prohibitio, Verbot: 1. adhibet: prohibitio tollendi ... vim adhibebat pactioni, non voluntatem; Verr. III, 37.

2. sum: quamquam illa non poena, sed prohibitio sceleris fuit; Fr. C. 5.

proicio, werfen, stürzen, hinwerfen, wegwerfen, preisgeben: alqm: vos ... ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; Cael. 22. qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19. hoc S. C. facit clam te ex urbe proieceris? Fr. C. 33.

alqd: „ut ... nec pro his libertatem, sed pro libertate haec proicias;“ Phil. XIII, 6.

homines: Cominius ... homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit; Fr. B. VI, 1.

libertatem: neque ego ... meam (libertatem) proiecissem; Rab. Post. 33. s. alqd.

pestem: quod tantam pestem .. foras .. proiecerit; Catil. II, 2.

virtutem: vobis ... inspectantibus ... haec tanta virtus ex hac urbe ... proicietur? Milo 101.

vitam: vitam suam ... numquam in periculum ... sine custodia proiciebat; Milo 56.

proiectus, hervortretend, hervorragend, übermäßig, geneigt: alqs: est idem Verres, qui fuit semper, .. ad audendum proiectus; Verr. I, 2.

audacia: quorum .. audacia .. proiecta est; Cluent. 183.

cupiditas: videte hominis intolerabilem

audaciam cum proiecta quadam ... cupiditate; dom. 115.
Phaselis: quod erat (Phaselis) ... ita proiecta in altum; Verr. IV, 21.
urbs: quae (urbs) ... in utriusque portus ostium aditumque proiecta est; Verr. IV, 118.

proinde, daher, ebenso: I. allein: proinde, si saperet, videret [quid sibi esset faciendum]; Verr. II, 70. proinde si qui sunt, ... ita sint parati; ib. V, 183. proinde aut exeant aut quiescant aut ... ea quae merentur exspectent; Catil. II, 11. proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29.
II. Verbindungen: 1. quasi: ut ... id proinde quasi factum sit nostro iudicio confirmemus; Quinct. 45. proinde quasi .. aequior sit ista aestimatio; Verr. III, 203. proinde quasi non satis signi esse debuerit ab omnibus eum fuisse desertum; Cluent. 109. proinde quasi .. non ab initio huius defensionis dixerim invidiosum illud iudicium fuisse; ib. 138. proinde quasi ... id ... hominum memoria non comprehendatur; ib. 140. proinde quasi isti .. de Cn. Pompeio aliter atque ego existimo sentiant; dom. 31. proinde quasi Appius ille Caecus viam muniverit ... ubi impune sui posteri latrocinarentur; Milo 17. proinde quasi exitus rerum, non hominum consilia legibus vindicentur; ib. 19. proinde quasi nostram ipsam mentem ... videre ... possimus; ib. 84.
2. ut: quod ... maiores .. nostri numquam neque iudicium nominarunt neque proinde ut rem iudicatam observarunt; Cluent. 117. poteratne fieri ut non proinde homines *de* quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? Phil. XIV, 19.

prolabor, hingerathen, hingerissen werden, entfallen: alqs: fore uti permultis in rebus timore prolaberer; Quinct. 77. me longius esse prolapsum; Caecin. 101.
libido: huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47.
verbum: ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur; Font. 28.

prolapsio, Ausgleiten: quibus (viis) illa (adulescentia) insistere aut ingredi sine casu aliquo ac prolapsione vix posset; Cael. 41.

prolatio, Aufschub: ut ... alteri ad prolationem iudicii biduum quaereretur; Rabir. 8.

prolato, aufschieben: id (malum) opprimi sustentando ac prolatando nullo modo potest; Catil. IV, 6.

prolecto, locken: homines ... egentis ... viatico publico ... prolectat; Flacc. 18.

prolixe, reichlich, bereitwillig: facio: id ... prolixe accumulateque fecit; Flacc. 89.
polliceor: ut ... neque ille ... quae meum tempus postularet satis prolixe mihi polliceretur; dom. 28.

prolusio, Vorspiel: sin mecum in hac prolusione nihil fueris; div. Caec. 47.

promereo, sich verdient machen: homines tenues unum habent in nostrum ordinem .. promerendi ... locum; Muren. 70.

promeritum, Verdienst: I. est: hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8.
II. complector, percenseo: quo (genere orationis) quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti ornando, sed percensere numerando; sen. 1.

promisce (promiscue), ohne Unterschied, gemeinschaftlich: do: unum est ... aurium iudicium et promisce et communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22.
fruor: promiscue toto (campo Martio) quam proprie frui parte malitis; leg. agr. II, 85.

promissio, Versprechen: I. est: scelerum .. promissio .. eis, qui exspectant, perniciosa est; Phil. VIII, 10.
II. suscipi: quae (cupiditas) suscepta est ... pro*missione* pra*e*miorum; Scaur. 38.

promissum, Verheißung, Versprechen: I, 1. depellunt: quos ... nec metus nec promissa ... a vestra auctoritate ... depellerent; sen. 7.
sunt: mea fides, mea promissa; Flacc. 103. Antonii .. promissa cruenta, taetra, scelerata (sunt); Phil. VIII, 10.
II, 1. interverto: ille [induxit ut peteret] promissum ... intervertit; Phil. II, 79.
omitto: omitto ... promissa ... paucorum in luctu omnium; Sest. 54.
renovo: promissa nostra ... renovanda censeo; Phil. XIV, 29.
repeto: quid mea promissa repetis? Planc. 101.
transfero: ille [induxit ut peteret] promissum ... ad sese .. transtulit; Phil. II, 79.
2. credo: integrorum ... promissis saucios ... credere non oportere; Muren. 50.
reclamo: cum eius promissis legiones fortissimae reclamassent; Phil. V, 22.
satis facio: satis est factum ... promisso nostro; Verr. V, 139.
III. firmus in: per dexteram istam te oro ... non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide firmiorem; Deiot. 8.
IV. summa: ut ... summam mei promissi compleam; Verr. III, 116.
V. corrumpere: servum ... spe promissisque corrumpere, ... hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.
excitare: promissis suis eum excitavit; Cluent. 68. nunc est una vox ... promissis aliorum ... excitata; Scaur. 41.
impelli: nonne ... se ... tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32.
inducere: „promissis induxit aliquem"; Sex. Rosc. 76.
inflari: videbant ... Catilinam ... inflatum cum spe militum tum conlegae mei, quem ad modum dicebat ipse, promissis; Muren. 49.
sollicitationes: hinc .. illae sollicitationes servorum et minis et promissis; Cluent. 191.
tenere: pluris spe et promissis tenebat; Sest. 34.

promitto, versprechen, zusagen, zusichern, verheißen, geloben: I. alqs: aliis, si laudarent, benignissime promittere; Verr. II, 12. sive egomet aliquid ... populo Romano praestare debui, .. promitto; dom. 17. scelerum .. promissio ... perniciosa est .. eis, qui promittunt; Phil. VIII, 10.
procurator: (procurator) promittit; Quinct. 61.
II. accus. c. inf.: ut Idibus Septembribus P. Quinctium sisti Sex. Alfenus promitteret; Quinct. 29. ut Alfenus promittat Naevio sisti Quinctium; ib. 67. non ei ... redditurum (phaleras) te promisisses; Verr. IV, 29. quem ego vobis ... ita

commendo, ut ... studiosissimum bonorum ... futurum esse promittam; Muren. 90. promitto hoc vobis, ... numquam hunc a nostris rationibus seiunctum fore; Cael. 77. quibus M. Antonius ... urbem se divisurum esse promisit; Phil. IV, 10. promitto ... C. Caesarem talem semper fore civem; ib. V, 51. quae praemia militibus promisimus nos re publica recuperata tributuros; ib. XIV, 35.

III. alqd: quod promisisset, non plus sua referre, quam si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19. „iudica, quod mulier sine tutore auctore promiserit, deberi"; Caecin. 72. quae tum ... promisisti; dom. 24. quae ... illo anno fuerint .. promissa multis ... quid dicam? Sest. 66. quod .. fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. ut ... promittant, .. quod rogentur; Planc. 16. nihil tibi ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; ib. 101. quod vobis fretus huic saepe promisi; ib. 103. si cui quid ille promisit; Phil. I, 17. dicebam ... omnia te promissurum; ib. II, 89. ut ne sibi quidem quicquam integrum, quod non alicui promissum iam sit, reliquerit; ib. V, 33. ea, quae promisimus; ib. XIV, 30. f. II, Cael. 77.

donum: cuius iste donum ... tibi ... promissum ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184.

medimna: qui DCC medimnis decidere noluisset, mille promisit; Verr. III, 56.

pecuniam: quae (pecunia) ex liberalitate huius promissa sit; Qu. Rosc. 16 pecuniam argentario promittit Aebutius; Caecin. 16. quibus pecuniam promiserit ... tenemus; Cluent. 194.

praemia: his praemia sunt promissa; Phil. XI, 39.

talenta: decem milia talentum Gabinio esse promissa; Rab. Post. 21.

vadimonium: se .. neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. causae nihil dicimus quin tibi vadimonium promiserit; ib. 57. fatetur ... Alfenum .. vadimonium promisisse; ib. 63. quo die hunc sibi promisisse (vadimonium) dicat; ib. 86. ut arator decumano ... vadimonium promitteret; Verr. III, 38. ne quis extra suum forum vadimonium promittere cogatur; ib. ut vadimonium decumano ... promitteretur; ib. 51. promittunt Herbitenses vadimonium Syracusas; ib. 78. ut sibi ... vadimonium promittant aratores; ib. 92. hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio servo promittere: promittit; ib. V, 141. vadimonium Fabio Romam (se) promissurum; Tull. 20.

promo, hervorholen, herausbringen: aurum: tune aurum ex armario tuo promere ausa es? Cael. 52.

pecuniam: cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset; Verr. III, 195.

sestertios: quod ... HS CCCIↃↃↃ ex disciplina et artificio Roscius promebat; Qu. Rosc. 29.

scyphos: „iubeo promi utrosque (scyphos)"; Verr. IV, 32.

promoneo, warnen: nos de istius scelere ... promoneri; har. resp. 10.

prompte, freimüthig: dicam paulo promptius; Verr. II, 176.

promptus, schnell, bereit, geneigt, entschlossen: alqs: quo paratior ad usum forensem promptiorque esse possim; div. Caec. 41.

alqd: (hoc) quod ita promptum ... est; Sex. Rosc. 118. nihil se tam clausum ... posse habere, quod non istius cupiditati .. promptissimum .. esset; Verr. IV, 42. quod ... aeque promptum est mihi et adversario meo; Muren. 28. hic, quod cum ceteris animo sentiebat, id magis quam ceteri et voltu promptum habuit et lingua; Planc. 34. quid minus promptum ad pugnam, cum paenula inretitus ... esset? Milo 54.

fides: qui tot annos ingenium, laborem, fidem suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78. cuius .. sit .. ita prompta fides; ib.

homo: ipsum .. Heraclium hominem esse maiorem natu, non promptissimum; Verr. II, 36. tu C. Cacurii, prompti hominis, ... supellectilem omnem auferre non dubitasti; ib. IV, 37. qui homines possidebunt (agrum)? ... ad vim prompti; leg. agr. II, 82. quam promptus homo P. Septimius! Flacc. 11. sponsione me ... homo promptus lacessivit; Piso 55.

ingenium, labor: f. fides.

virtus: quamquam ... prompta .. virtus fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

promulgatio, Bekanntmachung: I. absolut: ubi promulgatio trinum nundinum? Phil. V, 8.

II. ex: ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; Fr. B. VI, 32.

sine: illae (leges) sine ulla promulgatione latae sunt ante quam scriptae; Phil. I, 25. leges alias sine promulgatione sustulit; ib. II, 109.

promulgo, anschlagen, veröffentlichen, bekannt machen: I, 1. de: f. de, I. promulgo (8 St.) B. II, S. 10, a.

2. ut: hoc tribunus plebis promulgare ausus est, ut quod quisque ... possideret, id eo iure teneret, quo quod optimo privatum est? leg. agr. III. 11.

II. alqd: qua de causa ... ille hoc promulgaverit || promulgavit ||; leg. agr. III, 15. qui si id promulgavit || qui id promulgavit, qui id promulgaret ||; Sulla 63. nihil est eius modi promulgatum; ib. 64. quae tum ... promulgasti; dom. 24. quae .. promulgata illo anno fuerint ... quid dicam? Sest. 66. (id) quod promulgasses misericordiae nomine; Vatin. 28. f. I, 2.

indicium: promulgarisne ... indicium Vettio? Vatin. 26.

largitionem: neque ... illud vobis iucundum ... debet videri, largitio aliqua promulgata; leg. agr. II, 10.

legem: lege de iudiciis ... promulgata; Verr. V, 177. quam (legem) non is promulgavit; ib. hic ... legem illam .. promulgandam .. curavit; ib. lex statim promulgata est; ib. 178. quam (legem) meus amicus promulgavit; sen. 4. f. lex, II, 1. promulgo (16 St.) S. 33, a.

praemia: promulgarisne ... Vettio praemia amplissima? Vatin. 26.

proelia: proeliis „promulgatis"; Muren. 30.

quaestionem: promulgarisne ... quaestionem de tot amplissimis ... viris? Vatin. 26.

rem: re ... promulgata; Flacc. 15.

rogationem: quam (rogationem) promulgarat ... de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie; Sest. 25.

promunturium, Vorgebirge, Cap: I. sum: cum .. me ex Sicilia ad Leucapatram, quod est promunturium agri Rhegini, venti detulissent; Phil. I, 7.

II, 1. contineo: promunturia (omnia) ... claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

teneo: qui ... aliqua promunturia ... tenuisse dicuntur; Verr. V, 145.

2. sum in: ab eo oppido non longe in promunturio fanum est Iunonis antiquum; Verr. IV, 103.

pronepos, Urenkel: haec si cogitas, es M. Lepidus ... M. Lepidi, pontificis maximi, pronepos; Phil. XIII, 15.

pronuntiatio, Richterspruch: Oppianico ..., lege et pronuntiatione nondum condemnato; Cluent. 56.

pronuntio, ausrufen, verkünden, versprechen, bekannt machen, entscheiden, einen Richterspruch fällen: I. absolut: 1. unpersönlich: non .. contra iuris consultos [statuunt, si] aliter pronuntiatum est; Caecin. 69.

2. alqs: Plancium ... pronuntiasse; Planc. 45.

II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: cui magistri fiunt et domini constituuntur, qui qua lege ... pereat pronuntient; Quinct. 50. pronuntiat quid sibi imperatum esset; Verr. IV, 51.

2. accus. c. infin.: praeco DIXISSE pronuntiat; Verr. II, 75. iste pronuntiat, STHENIUM LITTERAS PUBLICAS CORRUPISSE VIDERI; ib. 93. palam de sella ac tribunali pronuntiat (iste): SI QUIS ABSENTEM STHENIUM REI CAPITALIS REUM FACERE VELLET, SESE EIUS NOMEM RECEPTURUM; ib. 94. de consilii sententia pronuntiarunt (consules) se lege Hieronica venditturos; ib. III, 18. FECISSE VIDERI pronuntiat; ib. V, 14. qui (praeco) te ... illo honore adfici pronuntiavit; ib. 38. Mamertinis se frumentum non imperare pronuntiat; ib. 53. simul pronuntiasti libenter te Mamertinis remittere (frumentum); ib. 56. pronuntias Netinos frumentum dare non debere; ib. tu ipse de te FECISSE VIDERI pronuntiavisti; Piso 97.

III. mit Object: alqd: qui neque excogitare neque pronuntiare multa possum; Quinct. 34. quae .. ad omnis ... arbitror pertinere, ea pro me ipso ... pronuntio; Sex. Rosc. 129. ut de Philodamo AMPLIUS pronuntiaretur; Verr. I, 74. quod pronuntiatum est, ... per Dolabellam ereptum videbatur; ib. 75. quae si rei publicae causa faceres, in vendendo essent pronuntiata; ib. III, 51. QUIBUS QUIDQUE VERBIS ACTUM PRONUNTIATUMQUE SIT; Caecin. 79. Cannutio ... placuit repente pronuntiari DIXERUNT; Cluent. 73. omnium sermone celebratum (est), quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis .. pronuntiarit; dom. 140.

decretum: nos Cn. Pompei decretum de consilii sententia pronuntiatum recognoscemus? Balb. 11.

decumas: si praeco decumas pronuntiavit; Verr. III, 40.

futura: ita sunt aperte pronuntiata (futura); Phil. IV, 10.

leges: quas (leges) ipse nobis inspectantibus .. pronuntiavit; Phil. I, 24.

pecuniam: quam (pecuniam) pro reo pronuntiasset; Cluent. 78.

prooemium, Eingang, Vorrede: I. peto incipit longo et alte petito prooemio respondere .. Caepasius; Cluent. 58.

II. ornari: cum abs te caput illud ... mercennario .. prooemio esset ornatum; Verr. I, 111.

propagatio, Erweiterung: eum ... finium imperii propagatio retinet; prov. cons. 29.

propago, erweitern, ausdehnen, verlängern, hinzufügen, fortpflanzen: alqd: haec ... posteritati propagantur; Sest. 102.

aerumnam: quo (anno) interiecto ... sociorum aerumna ... propagatur; prov. cons. 17.

bellum: quid est aliud non pacem facere, sed differre bellum, nec solum propagare bellum, sed concedere etiam victoriam? Phil. XII, 13.

calamitatem: quo (anno) interiecto civium calamitas ... propagatur; prov. cons. 17.

diem: eandem .. diem intellego ... propagatam || prope natam || esse ... ad memoriam consulatus mei; Catil. III, 26.

finis: ille exercitatus est in propagandis finibus; Muren. 22. hoc ... finis imperii propagabis; Phil. XIII, 14.

impunitatem: quo (anno) interiecto ... sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17.

initium: cum ipse sui generis initium ... ab se ... propagari vellet; Verr. V, 180.

laudem: huius viri laudem ad sempiterni memoriam temporis calamitas propagavit; dom. 87.

saecula: quos si meus consulatus ... sustulerit, non breve nescio quod tempus, sed multa saecula propagavit rei publicae; Catil. II, 11.

stirpem: qui ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.

subolem: propaganda suboles (tibi est); Marcell. 23.

tempus: s. saecula.

propatulus, frei, offen: ante aedem Cereris in aperto ac propatulo loco signa duo sunt; Verr. IV, 110.

prope, nahe, nahe bei, nahe an, nächstens, kürzlich, fast, beinahe: A. Präposition: I. accedo: proxime deos accessit Clodius, propius quam tum, cum ad ipsos penetrarat; Milo 59.

admoveo: dum ne propius urbem Romam CC milia admoveret; Phil. VI, 5. exercitum ... eduxerit, nec propius urbem milia passuum CC admoverit; Phil. VII, 26.

sum: ut cum suis copiis quam proxime Italiam sit; Phil. X, 26.

venio: cum iam prope castra venisset; Phil. IX, 15.

II. zum Satz: video ... huic ... noctem prope urbem exspectandam (fuisse); Milo 52. — prope modum: s. **modus,** IV, 2. prope (9 St.) S. 189, b.

B. Adverb: I. Raum: accedo: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem ... videantur accedere; Verr. II, 7. quod ea proxime accedi poterat; Caecin. 21. accessit propius; ib. 22. proxime accedere illum; Cluent. 84. quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5. propius accedam; Flacc. 12. propius accedo; ib. 23. qui paulo propius accesserant; Sest. 22. num possum ... propius accedere? Planc. 48. homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam salutem hominibus dando; Ligar. 38. fecerunt ut ... ad munitiones propius accederent; Phil. XIII, 46.

detineo: tantum civium numerum tam prope ab domo ... detineri; Verr. II, 6.

sedeo: apud socrum tuam prope a meis aedibus ... sedebas; Piso 26.

sum: prope est spelunca quaedam; Verr. IV, 107. „cum esset in Italia bellum tam prope a Sicilia"; Verr. V, 6.

video: qui tam prope iam Italiam ... videret; Verr. V, 160.

II. Zeit: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de nocte ex ultima saepe urbe

deductum venire soleamus; Muren. 69. quas (poenas) proxime meruisset; Verr. III, 178. — qui proxime fuerant; Font. 13. qui censores proxime fuerunt; Cluent. 117. proxime dico ante civitatem Veliensibus datam ... C. Valerium Flaccum ... ad populum ... de Calliphana Veliense ... tulisse; Balb. 55. qui proxime est mortuus; Phil. II, 12.

III. **Weise, Beschränkung:** neque quicquam propius est factum, quam ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94. nec quicquam propius est factum quam ut illum persequeretur; Cluent. 59. — prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99. quae (peccata) magis crebra et iam prope cotidiana sunt; Sex. Rosc. 62. id, quod solum prope in civitate sincerum sanctumque restat; ib. 140. hoc remedium est aegrotanti ac prope desperatae rei publicae; div. Caec. 70. id ... prope divinitus datum atque oblatum vobis ... videtur; Verr. a. pr. 1. prope toto consilio commutato; ib. 30. prope XL diebus interpositis; ib. 31. quam ob rem ... annos prope quinquaginta continuos in nullo iudice ... ne tenuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ... constituta sit; ib. 38. mihi videor ... maxime aegram et prope depositam rei publicae partem suscepisse; ib. I, 5. homines .. ipsi ... prope praeter ceteros ad summum .. otium ... accommodati; ib. 63. ut ... veniret Lampsacum cum magna calamitate et prope pernicie civitatis; ib. quod (iudicium) prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; ib. 139. fecerunt .. ut me ... prope de vitae meae statu ... deducerent; ib. II, 10. Romae biennio prope fuerunt; ib. 62. hoc adhuc oppidum Verres invenit prope solum in orbe terrarum; ib. 88. qui ... prope conlega Timarchidi numerabatur; ib. 108. qui (Rhodii) prope soli bellum id superius cum Mithridate rege gesserunt; ib. 159. quod .. est ... commune ... prope totius provinciae; ib. 160. ut prope alter Timarchides numeraretur; ib. 169. quas litteras cum ad omnis civitates prope suppliciter misisset Metellus; ib. III, 46. statuitur ... eques Romanus, annos prope XC natus, in Apronii convivio; ib. 62. una civitas ... prope menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; ib. 72. ut eorum testimonio non unius agri, sed prope totius Siciliae calamitates cognosceretis; ib. 108. prope lugubri verbo calamitatem provinciae Siciliae significat; ib. 126. ad hanc frumenti emptionem Siciliensem prope centiens et viciens erogatum est; ib. 163. esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium commune et iam prope concessum ordini; ib. 224. res illum divinas ... in suo sacrario prope cotidiano facere vidisti; ib. IV, 18. Diodorus ... prope triennium provincia .. caruit; ib. 41. non iudicis solum severitatem, ... sed prope inimici atque accusatoris vim suscipere debes; ib. 69. sacrarium Cereris est apud Catinensis eadem religione, ... qua prope in toto orbe terrarum; ib. 99. quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; ib. 107. portus habet (urbs) prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; ib. 117. Sappho ... dat tibi iustam excusationem, prope ut concedendum atque ignoscendum esse videatur; ib. 126. ubi eorum dolorem ... prope maiorem quam Siculorum ceterorum esse cognovi; ib. 140. postea decernitur ... prope cunctis sententiis; ib. 145. causa prope perorata; ib. V, 3. prope annum ... domi tuae piratae ... fuerunt; ib. 76. cum prope omnem vim verborum eius modi ... aliis in rebus consumpserim; ib. 159. prope parricidium (est) necare (civem Romanum); ib. 170. cuius iniurati nutu prope terrarum orbis regebatur; Font. 24. in qua illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitrabatur; ib. 27. prope causa duabus actionibus perorata; ib. 37. infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium; ib. 43. quantum (facultatis) homini vigilanti ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. prope inspectantibus vobis; ib. 33. quod *a* communi Cretensium legati ... ad Cn. Pompeium in ultimas prope terras venerunt; ib. 46. cum una prope voce in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; ib. 59. quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. in quibus (municipibus) ... quam prope aequabilis ... ratio vitae (sit), nemo vestrum ... ignorat; ib. 46. hoc prope iniquissime comparatum est; ib. 57. obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum? leg. agr. I, 6. me perlongo intervallo prope memoriae temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis; ib. II, 3. qui honore xviratus excluditur prope nominatim; ib. 60. cum .. ad eius propulsandum periculum ... prope regiones ipsae convenirent; Rabir. 8. ut a me ... quandam prope iustam patriae querimoniam detester; Catil. I, 27. nemo in scena levior (est) ... qui se non eiusdem prope sodalem fuisse commemoret; ib. II, 9. tectis ac moenibus subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; ib. III, 2. nisi di immortales ... suo numine prope fata ipsa flexissent; ib. 19. cur .. non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem exstitisse? ib. IV, 2. quo .. me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in hunc? Muren. 4. prope inimicorum confessione virum bonum ... defendimus; ib. 14. eiusdem animi ... est ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; ib. 16. res .. sunt parvae, prope in singulis litteris ... verborum occupatae; ib. 25. multi viri fortes et prope pars civitatis offensa est; ib. 42. cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis ... laudem prope quingentesimo anno rei publicae rettulisset; Flacc. 1. cum illae (Athenae) non solum in Graecia, sed prope cunctis gentibus enitebant; ib. 17. hoc est apud Graecos ... prope maius et gloriosius quam Romae triumphasse; ib. 31. nominis prope Romani memoriam ... ex litteris esse deletam; ib. 60. ut iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; ib. 62. earum rerum omnium ... hic A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1. me ... uti prope novo quodam et inusitato genere dicendi; ib. 3. multos homines ... naturae ipsius habitu prope divino per se ipsos ... gravis exstitisse fateor; ib. 15. in qua urbe imperatores prope armati poëtarum nomen ... coluerunt; ib. 27. ut cuncti ... ad me unum, hominem fractum et prope dissipatum, restituendum ... venirent; sen. 24. laborantem ... prope luctu vestro ... defendistis; ib. 31. (virum) ratione mirabili ad laudem et prope singulari (praefecisti); dom. 21. in conspectu prope totius urbis domus est mea; ib. 100. emit domum ... prope dimidio carius quam aestimabatur; ib. 115. domus illa mea prope tota vacua est; ib. qui... me ... iracundia longius prope progressum arbitrabantur; har. resp. 3. nos de istius scelere ... prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoneri; ib. 10. hoc et tu tibi confidis magis et nos prope iure diffidimus; ib. 35. par prope laus P. Sestii esse debet; Sest. 8. quae (res) ... ad communem salutem omnium civium et prope gentium pertinerent; ib. 38. scio .. tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; ib. 43. cum vi prope iustorum armorum profugisset; ib.

50. ut ... quinta prope pars vectigalium tolleretur; ib. 55. cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; ib. 58. cum ille omnis prope ab inferis evocasset Metellos; ib. 130. qua (humanitate) prope iam delectantur omnes; Cael. 25. qui ... omnis prope civis virtute ... superabat; ib. 34. illud unum derectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; ib. 41. ne .. senectutem iam prope desperatam contempsisse ... videamini; ib. 80. ita gentes eae ... bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4. nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; ib. 35. vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari et prope singularis; ib. 38. . homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus prope necessario contulerunt; ib. quacum (civitate) prope singulare foedus ... ictum putatur; Balb. 50. centum prope annos legem Aeliam et Fufiam tenueramus; Piso 10. cum mihi ipsa Roma prope convolsa sedibus suis ad complectendum conservatorem suum progredi visa est; ib. 52. L. Crassus ... specillis prope scrutatus est Alpis; Piso 62. cum iam facti prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53. cum sit hoc generi hominum prope natura datum; Rab. Post. 2. me .. maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; ib. 33. prope ad immortalitatis et religionem et memoriam consecrantur (tales viri); Milo 80. quis est qui horum consensum conspirantem et paene conflatum in hac prope aequalitate fraterna [non] noverit, qui ..? Ligar. 34. qui ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13. cum ... labentem et prope cadentem rem publicam fulcire cuperetis; ib. II, 51. si abhinc annos prope viginti ... negavi posse mortem immaturam esse consulari; ib. 118. prope caelesti clamore prohibente; ib. V, 8. magna .. nos spe et prope explorata libertatis causam suscepimus; ib. X, 20. cum ... me ovantem et prope triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12. alter pecore omni vendito et saltibus prope addictis pastores retinet; Fr. B. VIII, 11. (vgl. ac prope, B. I, S. 36, a. et prope, B. II, S. 230, b. iam prope, B. II, S. 525, b.). — prope dicam: s. **dico**, II, 1. a. prope (5 St.) B. II, S. 94, a.

prope diem, nächstens: sensimus hoc nuper falso nuntio; vero prope diem sentiemus; Phil. XIII, 45.

propello, treiben: si paulo etiam longius ... L. Caecilium pietas ... propulisset; Sulla 64.

propensus, geneigt, sich hinneigend: alqs: quod ... natura non .. propensus ad misericordiam ... videbatur (L. Cassius); Sex. Rosc. 85. quod propensior in Cn. Pompei amicitiam fuisset (ille) quam in tuam; Deiot. 9.

vir: vir .. esses ... paulo ad lenitatem propensior; Muren. 64.

voluntas: tua voluntas ... fuit ad lenitatem propensior; Phil. VIII, 1.

propero, eilen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** „properatum vehementer est"; Sulla 54 erat nihil cur properato opus esset; Milo 49.

2. alqs: mihi .. properandum necessario est; Verr. I, 42. iste ... ita properans de sella exsilit; ib. II, 75. ut Romae vixerint ... longum est dicere mihi, praesertim ad alia properanti; Cluent. 36. L. Clodius cum properaret; ib. 40. quae causa cur Romam properaret? Milo 49. cum in castra Etrusca properabat; ib. 55. ille properans ... in hac constantia ... perseveravit; Phil. IX, 6.

legati: properent legati; Phil. VI, 9.

oratio: magna haec, sed ad maiora properat oratio; Phil. V, 38.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Infinitiv:** si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. si ad clarissimum generum redire properaret; ib. 35. ut... id senator properet auferre; ib. 36. quem exsequi mandata vestra properantem ... prosecuti sumus; Phil. IX, 9. quid ... properet (exercitus) dimicare; ib. XII, 8.

2. ut: hunc .. ut sequerer properavi; Phil. I, 10.

propinquitas, Nähe, Verwandtschaft: I. tollit: cum propinquitas ... suspicionem desidiae tollat; Scaur. 45.

II. colo: si ... pietate propinquitas colitur; Quinct. 26.

excuso: quamquam is quidem ... propinquitatem excusavit; Phil. VIII, 1.

profero: propinquitas locorum ad utram partem ... profertur? Verr. V, 6.

III. nomen: obsecravit ... per nomen propinquitatis; Quinct. 97.

ratio: ut aliquando ... aliquam ... propinquitatis ... rationem haberet; Quinct. 97.

vincula: qui est .. cum illo maximis vinculis .. propinquitatis ... coniunctus; Planc. 27.

IV, 1. finitimus: qui Aricinum tanto opere despicit, ... propinquitate paene finitimum ... municipium; Phil. III, 15.

impediri: nisi propinquitate impediretur; Phil. VIII, 2.

2. propter: quae (lex) optimo iure propter ... propinquitatem .. esse debet; Verr. III, 211.

propinquus, angrenzend, anstoßend, nahe, verwandt: A. **bei Substantiven:** adulescens: quod laudem adulescentis propinqui existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.

aedes: *propinqua illa aedes admonet vos ut recordemini* illius L. Metelli; Scaur. 48.

ager: exauditus in agro propinquo ... est strepitus quidam reconditus ... armorum; har. resp. 20.

civis: cum ... civem singularem tam propinquum habeas; Phil. II, 15.

cognatio: cuius ego industriae .. faveo .. propter propinquam cognationem; Ligur. 8.

homo: hominem propinquum ... non audebas appellare; Quinct. 39. qui ... hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; ib. ut hominis propinqui caput incolume esse patiamur? ib. 45. eadem te hora consilium cepisse hominis propinqui fortunas funditus evertere; ib. 53. ante ... quam hominis propinqui bona possideri postularentur; ib. 86. quod ... defensum (eum) esse contendi .. ab homine ... propinquo; ib. 87.

mulier: ei hereditas HS quingentorum milium venerat a muliere quadam propinqua atque ita propinqua; Verr. II, 53.

praedium: habet ... plura .. praedia neque tamen ullum nisi ... propinquum; Sex. Rosc. 133. quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime delectamini; Verr. II, 7.

provincia: quod habent propinquam ... provinciam; Verr. II, 6. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis .. provinciis; Phil. XI, 34.

Sicilia: quibus Siciliam propinquam fuisse dicis; Verr. V, 6.

urbs: Albae constiterunt, in urbe ... propinqua; Phil. IV, 6.

B. **allein: a. masc.:** I. **absolut:** 1. adsunt: qui (propinqui eius) tum aderant; Verr. a. pr. 19. aderant amici, propinqui; ib. I, 125.

consulunt: ne pupillo .. propinqui .. consulerent; Verr. III, 16.

defert: novum crimen ... propinquus meus ad te Q. Tubero detulit; Ligar. 1.

deicit: libellos Sex. Alfenus, ... propinquus Sex. Naevii, deicit; Quinct. 27.

desunt: eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; Verr. V, 121.

dicit: P. Vetilius, propinquus Aebutii, se Aebutio cum armatis servis venisse advocatum (dicit); Caecin. 24.

eripit: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militum in exercitu C. Marii, propinquus eius imperatoris; Milo 9.

investigant: ut... adulescentem investigarent (propinqui); Cluent. 22.

proficiscuntur: propinqui .. illi ... in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22.

restituunt: ut ... sibi restituerent (propinqui) eum filium; Cluent. 22.

sunt: si qui suos propinquos ... caros esse atque haberi volunt; Quinct. 38. cum tot propinqui (Sex. Roscii Ameriae essent); Sex. Rosc. 96. propinqui vestri (quicum fuerunt)? Rabir. 22. quem ad modum propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt; Quir. 9.

supplicant: cum ... M. Fontei ... propinqui supplicent vobis; Font. 35.

suscipiunt: ut negotium susciperent (propinqui); Cluent. 22.

venit: ad vadimonium non venit. quis? propinquus; Quinct. 51. veniunt Syracusas .. propinqui .. miserorum adulescentium; Verr. V, 108.

2. sum: is .. Caesenniae fuit Aebutius. ne forte quaeratis, num propinquus? Caecin. 14.

II. **nach Verben:** 1. adfligo: ut per se adflictum atque eversum propinquum suum ... communi luce privaret; Quinct. 74.

adhibeo: non omnes omnium propinqui adhibebantur? Verr. V, 120.

ascribo: cognitorem ascribit Sthenio — quem? cognatum aliquem aut propinquum? Verr. II, 106.

convoco: omnis suos propinquos ... convocavit; Cluent. 22.

defendo: ut propinquum suum defenderem; Quinct. 77.

do: nos (damus) ... propinquum nostrum, Sex. Alfenum; Quinct. 21.

everto: s. adfligo.

exheredo: „P. Aelii testamento propinquus exheredatus cum esset“; Cluent. 162.

habeo: s. I, 1. sunt; Quinct. 38.

investigo: qui erant ad propinquum investigandum et recuperandum profecti; Cluent. 23.

iugulo: sine summo scelere P. Quinctium propinquum tuum iugulare non potes; Quinct. 44.

libero: quo in crimine propinquus C. Rabirii ... est honestissime liberatus; Rabir. 8.

observo: Agathinum ita observabat ut aliquem ... propinquum; Verr. II, 89.

paro: quos (propinquos) ego parare non potui; Quir. 9.

privo: s. adfligo. — recupero: s. investigo.

repello: tu meum generum, propinquum tuum, ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

2. commendo: quem pater moriens ... propinquis ... commendatum putavit; Verr. I, 151.

concedo: communem .. hereditatem ... concessit adulescenti propinquo suo; Flacc. 89.

eripio: eripe hereditatem propinquis; Verr. II, 46.

facio: propinquis .. eius ... verbum nullum facit; Verr. a. pr. 19.

indico: servum ... contra dominum armare, hoc est non uni propinquo, sed omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

invenio: graves dolores inventi (sunt) parentibus et propinquus; Verr. V, 119.

placeo: „propinquis .. placuit“; Cael. 68.

relinquo: ne quam partem huic propinquo suo ullius ornamenti relinquat; Quinct. 38.

resisto: resistebam ... his etiam propinquis illius; Sulla 19.

3. audio ex: ut ex his propinquis eius ... audio; Sex. Rosc. 49.

decido cum: Romae ... cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42.

facio pro: quid faceres pro ... propinquo?

flagito a: Piso ille ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.

inruo in: etsi aequabiliter ... in longinquos, in propinquos ... inruebat; Milo 76.

mitto ad: filium suum... foras ad propinquum suum quendam mittit ad cenam; Verr. I, 65.

peto a: ab eis (propinquis) flens petivit; Cluent. 22.

scribo ad: Diodorus ... ad propinquum suum scribit; Verr. IV, 39.

venio a: cum eius filio ... hereditas a propinquo permagna venisset; Verr. I, 27. quae (hereditas) eius filio a propinquo homine Apollodoro Laphirone venisset; ib. II, 19. quae (hereditas) venerat a propinquo; ib. 46.

vivo cum: quid dicam ... cum propinquis (ut vivat)? Planc. 29.

III. **nach Adjectiv:** nudus a: me nudum a propinquis ... fratris .. miserrimi ... cotidianae lacrimae ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. ita me nudum a propinquis ... Italia cuncta .. a vobis deprecata est; ib. 16.

IV. **nach Substantiven:** 1. animi: animi ... propinquorum ... odio Oppianici ... commoventur; Cluent. 24.

auctoritas: aliquid invenimus, quod ista mulier de suorum propinquorum ... auctoritate fecisse dicatur; Cael. 68.

bona: ipsius Sex. Naevii .. manum prehendit in propinquorum bonis proscribendis exercitatam; Quinct. 97.

calamitas: vos vestra secunda fortuna .. non potestis sine propinquorum calamitate esse contenti? Deiot. 29.

contubernalis: fuit in Creta .. contubernalis Saturnini, propinqui sui; Planc. 27.

hereditates: per quam (adoptationem) nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus; Balb. 57.

honores: quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis; Piso 36.

inimicitiae: qui inimicitias ... propinqui sui ... prae mea salute neglexit; sen. 38.

insula: hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis, Luculli, propinqui sui; Phil. X, 8.

lacrimae: si propinquorum lacrimae (apud te ponderis nihil habebant); Verr. I, 144.

maeror: ne maeror ... propinquorum magistratibus nostris quaestui possit esse; Verr. V, 130.

mens: cum ille ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset; Sest. 130.

multitudo: pro me non ... propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata; sen. 37. quod non multitudini propinquorum ... nos reddidistis; Quir. 8.

oratio: apud quem ... non propinqui oratio ... valeret; Verr. I, 136.

preces: propinquorum preces ... populum Romanum movere potuerunt; Quir. 6.

sententia: Annaea de multorum propinquorum sententia pecuniosa mulier ... fecit heredem filiam; Verr. I, 111. capit consilium de ... propinquorum sententia non adesse ad iudicium; ib. II, 41. aliquid invenimus, quod ista mulier de suorum propinquorum ... sententia ... fecisse dicatur; Cael. 68.

solacium: maximum .. solacium erit propinquorum; Phil. XIV, 35.

testamentum: huic hereditas ad HS facile triciens venit testamento propinqui sui Heraclii; Verr. II, 35.

2. **litterae ad**: rogat Diodorum, ut ad illum propinquum suum det litteras; Verr. IV, 39.

officium, studium erga: quod (officium et studium) habebat erga propinquum suum; Quinct. 78.

V. **Umstand**: **a**: acerbum est ab aliquo circumveniri, acerbius a propinquo; Quinct. 95.

coram: mihi .. ipsi coram genero meo, propinquo tuo, quae dicere ausus es? Piso 12.

cum: qui cum Q. Caepione propinquo suo contra Scaurum ... obsignaverat *litteras*; Scaur. 45.

inter: novis inter propinquos susceptis inimicitiis; Cluent. 190.

b. femin.: si virgo Vestalis, huius propinqua, ... locum suum gladiatorium concessit huic; Muren. 73.

propior, proximus, **nahe, ähnlich, verwandt, vorige, folgende: A. bei Substantiven:**
alqs: videtis illum subcrispo capillo, ... qui proximus est? Verr. II, 108. ille erat in tribunali droximus; ib. III, 23. quia ... in ipso testimonio ... proximus fuit; ib. IV, 18. Cato fuerat proximus; dom. 65. proximus Pompeium sedebam; Piso fr. 10. quid ego de proximo dicam, cuius acta defendimus? Phil. XIII, 2.

alqd: omnia, quae sceleri propriora sunt quam religioni; Verr. IV, 112. quod ... in provincia sua ... regione proximum potuit, elegit; ib. V, 170. ea, quae proprioria huiusce causae ... sunt; Cluent. 30. proximum est, .. ut opus fuerit classe necne quaeramus; Flacc. 27.

annus: decem hic annis proximis HS sexagiens .. consequi potuit; Qu. Rosc. 23. aratores ... proximus (annus) .. funditus everterat; Verr. III, 47. C. Falcidius, Q. Metellus ... anno proximo legati esse potuerunt? imp. Pomp. 58. P. Lentulum proximo anno consulem futurum; Quir. 15. quae (domus) proximo anno maerens receperat (me); Sest. 131. sese .. in annum proximum transtulit; Milo. 24. qui ... in proximum annum consulatum peteres; Phil. II, 76.

bellum: de proximo bello civili non libet dicere; Phil. VIII, 7. proximo bello si aliquid de summa gravitate Pompeius ... remisisset; ib. XIII, 2. nos M. Lepidus ..., optime proximo civili bello de re publica meritus, ad pacem adhortatur; ib. 7.

caput: videte .. proximo capite ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

censores: est .. obscurum proximis censoribus hunc cum ... L. Lucullo apud exercitum fuisse; Arch. 11.

comitia: commemorasse istum quam liberaliter eos tractasset ... proximis consularibus .. comitiis; Verr. a. pr. 23. cum proximis comitiis consularibus me ... interficere voluisti; Catil. I, 11.

consules: quod tantum rei publicae sceleris impendere a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42.

contio: quos (voltus) proxima mea contione praebuerunt; leg. agr. III, 2. proxima contio eius exspectatur de pudicitia; har. resp. 9.

dictator: ut eius (regni) omne nomen propter proximi dictatoris metum || omnem propter proximum dictatorem metum || tolleres; Phil. II, 91.

dies: proximo, altero, tertio, denique consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32.

equites: equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; Cluent. 152.

fundus: qua adiri poterat ... in illum proximum (fundum); Caecin. 21. sum ex proximo vicini fundo deiectus; ib. 82.

Idus: quas (ruinas) omnis impendere tibi proximis Idibus senties; Catil. I, 14.

libertus: libertus ... tibi ... omnibus in rebus coniunctus ac proximus ad Apronium scribit; Verr. III, 157.

lictor: proximus lictor ... oculos misero tundere vehementissime coepit; Verr. V, 142.

magistratus: sic .. facillime perspicietis quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55.

nox: proxima nocte ... ad illud aedificium ... servi P. Fabii frequentes .. veniunt; Tull. 21. quid ... proxima ... nocte egeris ... quem nostrum ignorare arbitraris? Catil. I, 1. quid in proximam (noctem) constituisset ... edocui; ib. II, 13. quod ... proxima nocte vigilarat; ib. III, 6.

ordo: proximus est huic dignitati ordo equester; dom. 74. proximorum ordinum splendorem confirmare ... voluerunt; Sest. 137.

pericula: illi ... sua .. sibi propiora esse pericula quam mea loquebantur; Sest. 40.

praeiudicia: cum duobus proximis praeiudiciis condemnatus esset; Cluent. 80.

praetor: ne tua quidem recentia proximi praetoris vestigia persequi poterat? Verr. III, 43.

provincia: iamne intelligitis .. quae pestis ... in nostra ... proxima .. provincia versata sit? Verr. III, 64.

reus: quod in proximo reo de consilii sententia constitutum est; Planc. 40.

scelus: illi sceleri ... haud scio an recte hoc proximum esse dicamus; Sest. 58.

subscriptor: L. Appuleium esse video proximum subscriptorem; div. Caec. 47.

tempus: nonne vobis videor ... temporis ... proximi memoria medium illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere? prov. cons. 43.

tribunalia: sciasne ... iudices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos? Vatin. 34.

tumultus: hoc tumultu proximo ... eam partem causamque ... defendit; Sex. Rosc. 16.

vicini: ut ... ne vicini quidem proximi sentiant; Catil. II, 21.

villae: illi ... in proximis villis ita bipartito fuerunt; Catil. III, 5.

B. **allein: a. masc.**: I, 1. **consolor**: consolemur eorum proximos; Phil. XIV, 34.

quaero: quaesivit ... proximum ... quem illam pecuniam diceret abstulisse; Verr. II, 48.

2. **decerno**: contrarium sine ulla religione decernebat ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120.

sum: quibus (proximis eorum) optima est haec .. consolatio; Phil. XIV, 34.

3. **communico cum**: quos (honores) cum proximis communicavit; Piso 70.

II. **fugae**: vide ... quantae (sint) in periculis fugae proximorum; Milo 69.

luctus, maeror: quorum ... alterum (pertinet) ad leniendum maerorem et luctum proximorum; Phil. XIV, 31.

b. neutr.: venio ad: ut ... ad haec propiora veniam; Sest. 13. ad propiora veniamus; Phil. VIII, 15.

propitius, geneigt, günstig, gnädig: di: ita mihi deos velim propitios; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim; Verr. V, 37. huic homini ego fortasse et pauci deos propitios ... putabunt; Cael. 42. „qui (di) ... neque propitii cuiquam esse solent neque irati"; Piso 59.

propola, Höker: panis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.

propono, hinstellen, aufstellen, angeben, darstellen, zeigen, darlegen, ankündigen, in Aussicht stellen: I. **absolut:** alqs: quid de vestro iure et religione contra quam proposueram disputo? dom. 122. dicam deinceps, ut proposui, de periculo; Phil. VII, 16.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** ut .. mihi sit propositum de quo dicam; Quinct. 35.

2. ut: cum ... mihi initio proposuissem, ut animos ... iudicum commoverem; Cluent. 139.

3. **Infinitiv:** mihi .. hoc propositum est, ostendere omnia consilia P. Sestii mentemque totius tribunatus hanc fuisse; Sest. 31.

4. accus. c. inf.: hic illud .. proponam, numquam animadversionibus censoriis hanc civitatem ita contentam ut rebus iudicatis fuisse; Cluent. 119. illud, quod mihi in hac omni est oratione propositum, omnibus malis illo anno ... rem publicam esse confectam; Sest. 53.

III. **mit Object:** alqm: cum .. mihi proposui regnantem Lentulum; Catil. IV, 12.

alqd: (hoc) quod ita ... propositum est; Sex. Rosc. 118. maius quiddam mihi proposui; Verr. a. pr. 34. haec vobis proponite; ib. III, 11. quod initio vobis proposui; Font. 17. ne ... ab eo, quod propositum est, longius aberret oratio; Caecin. 55. cum sibi hoc proposuerint; ib. 56. quod mihi ego extremum proposueram; imp. Pomp. 17. non mihi hoc esse propositum, ut accusem Oppianicum mortuum; Cluent. 30. quid me attinet iam illud tertium, quod proposueram, docere? dom. 138. quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus? Sest. 98. illa .. omnia ante oculos vestros proponite; Balb. 56. de tribus, ... quae proposui, hoc extremum est; Phil. VII, 21. s. II, 3. 4.

adulescentiam: cum huius vobis adulescentiam proposueritis; Cael. 79.

aerumnam: si mihi aeternam esse aerumnam propositam arbitrarer; sen. 34.

auctoritatem: cum alteris senatus auctoritas ... proposita sit; Phil. XIII, 47.

bona: qui sibi ... bona ... civium ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.

caedis: cum ... alteris caedes bonorum (propositae sint); Phil. XIII, 47.

causam: s. **causa,** II, 1. propono (5 St.) B. I, S. 473, b.

certamen: aequum certamen proponitur; Verr. II, 177. magnum erat ei certamen propositum; Flacc. 92.

cohortem: cohortem tuam proponis; Verr. III, 139.

coloniam: non proponitur huic urbi ista colonia; leg. agr. I, 20.

commodum: ipsa ... spes commodi propositi ... multitudinem concitabat; Sest. 105.

condicio: s. **condicio,** II, 1. propono (3 St.) B. I, S. 608, b.

contentionem: aequa .. contentio ... proponitur; Verr. II, 177. magna cum Graecis contentio (ei erat proposita); Flacc. 92. quorum de sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.

crimina: ut in testibus interrogandis omnia crimina proponerem; Verr. I, 29.

cruces: multas .. cruces propositas effugere cupiebant; Verr. III, 70. cum tot cruces ... proponerentur; ib. 112.

cruciatus: proposita sint tormenta atque cruciatus; Phil. XI, 21.

curriculum: quod (curriculum vitae) mihi semper propositum fuit; Verr. II, 179.

decretum: quo (decreto) proposito; Phil. II, 93.

diem: inventus est scriba quidam .. qui ... fastos (dies) populo proposuerit; Muren. 25. hunc .. diem campi speratum ... sibi proponens Milo ... ad illa augusta centuriarum auspicia veniebat? Milo 43.

dignitatem: quam (dignitatem) in civitate sibi propositam videt; prov. cons. 35.

direptiones: vos ante oculos animosque vestros ... decumanorum hos impetus, aratorum direptiones, huius importunitatem, Apronii regnum proponite; Verr. III, 58.

edictum: s. **edictum,** II, 1. propono (5 St. Sest. 89) B. II, S. 174, a.

emolumentum: credo maius emolumentum Caepionibus et Metellis propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione; Font. 27.

exemplar: ad imitandum .. tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; Muren. 66.

exemplum: s. **exemplum,** II, 1. propono (5 St.) B. II, S. 263, a.

exitum: qui (exitus) mihi fuit propositus; Phil. XII, 22.

exsilium: cui cum ... exsilium .. proponeretur; Planc. 97.

fidem: fidem cum proposuisses venalem in provincia; Verr. II, 78.

finem: quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11.

formidines: ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; Verr. V, 23.

fortunam: quaecumque mihi uni proponetur fortuna; Catil. IV, 2. qui sibi ... fortunas civium ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.

fraudem: quis umquam eius rei fraudem ... proposuit edicto? Verr. I, 107.

gratiam, gratulationem: laus, merces, gratia, gratulatio proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12.

imagines: quas (imagines) ego mihi semper ... proponens animum et mentem meam ... conformabam; Arch. 14.

impetus, importunitatem: s. direptiones.

invidiam: proposita invidia; Milo. 82.

iudices: ceterarum rerum selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; Verr. II, 32. propositi ex negotiatoribus iudices nulli; ib. 34.

iudicium: si hoc iudicium plebi Romanae propositum sit; Cluent. 157. nec propositum (iudicium) ullum fuit; dom. 95.

ius: proponam ius ... aequum; Phil. I, 27.

laborem: omnibus hic labor meus propositus est; Cluent. 149. magnus labor (proponitur); Fr. B. XVI, III, 5.

laqueos: putant .. minus multos sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; Cluent. 150.

eius modi mihi duos laqueos in causa esse propositos; Fr. B. VI, 48.
laudem: cuius ... recte facto exigua laus ... proponitur; leg. agr. II, 5. laus ... proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12.
legem: lex initio nulla proponitur; leg. agr. II, 13. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65.
libellos: de quo libelli in celeberrimis locis proponuntur; Quinct. 50.
libertatem: cum alteris ... populi Romani libertas ... proposita sit; Phil. XIII, 47.
lumina: illa castrorum M. Antonii lumina, nonne ante oculos proponitis? Phil. XI, 13.
mensas: mensis palam propositis; Piso 88.
mercedem: merces ... proposita est omnis impudenti mendacio; Flacc. 12.
metum: non per illum omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum (esse); Verr. V, 24. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. 74. hoc metu proposito; Cluent. 152. cui cum omnis metus ... proponeretur; Planc. 97.
mortem: ſ. **mors,** II, 1. propono (11 St.) S. 199, a.
mulierem: lectica in urbem introferri solitus est ad mulierem ... propositam omnibus; Verr. V, 34.
nomina: proponit inania mihi nobilitatis ... nomina; Verr. a. pr. 15. nomina vestra proponat; leg. agr. II, 79.
ora: si ora ipsa oculis proposueristis; Sest. 17.
ordinem: sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; Verr. III, 98. qui ordo industriae propositus est et dignitati; ib. 184.
partitionem: cum alteris ... proposita sit ... urbis partitio; Phil. XIII, 47.
periculum: res erat ... in ... ante oculos proposito periculo; dom. 11. ſ. **periculum,** II, 1. propono (7 St.) S. 596, b.
poenam: proposita ... poena; Milo 82.
praemium: summa recte factis maiores nostri praemia ... proposita esse voluerunt; Cluent. 154. nullo praemio proposito; Sest. 86. propositis praemiis; Balb. 22. nullis praemiis propositis; ib. 26. nullo proposito praemio; ib. quibus Latinis hominibus erat propositum ... praemium civitatis; ib. 54.
praeturam: quis .. erat civium qui sibi solutam P. Clodii praeturam sine maximo rerum novarum metu proponeret? Milo 34.
publicationem: cui cum ... publicatio bonorum ... proponeretur; Planc. 97.
rationem: mei consilii ... rationem .. proposui; Verr. IV, 140. inita iam ac proposita || in Italiam hac proposita, in Italia iam hac proposita || ratione; Font. 19. in hac defensione capitis ... C. Rubrii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1. mihi ... lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5. haec una ratio a rege proposita Postumo est servandae pecuniae; Rab. Post. 28.
recuperatores: cum ... tot ex cohorte recuperatores proponerentur; Verr. III, 112.
reges: propone tibi duos reges; Deiot. 40.
regnum: ſ. direptiones.
rem: rem vobis proponam; Verr. IV, 1.
reum: uno reo proposito; Cael. 29. ut tibi reum neminem, sed vitia proponas; ib.
salutem: salute .. proposita; Planc. 94. cum alteris ... rei publicae salus proposita sit; Phil. XIII, 47.
sententiam: quem de ... proposita .. sententia nulla contumelia ... possit depellere; Ligar. 26.
spem: quam (spem) propositam nobis habemus; div. Caec. 72. qui ... proponerem .. spem meis hospitibus ac necessariis; Verr. II, 118. quantam .. illi spem praedae propositam arbitramur fuisse? ib. III, 150. in eorum tabella spem sibi aliquam proponit; ib. V, 41. si libertatis spem propositam non haberent; Rabir. 15. ea spe proposita amplissimae dignitatis; Sulla 30. magnam ei ... spem in Milonis morte propositam ... fuisse; Milo 32.
supplicia: cum ... tot supplicia ... proponerentur; Verr. III, 112. eo maiore animo .. libertatem defendite, quo maiora proposita victis supplicia servitutis videtis; Phil. XI, 3.
tormenta: ſ. cruciatus.
viros: possum fortissimos viros ... proponere; Ligar. 32.
virtutes: multas .. C. Caesaris virtutes magnas .. cognovi, sed sunt ceterae maioribus quasi theatris propositae; Rab. Post. 42.
vitam: eam (vitam P. Sullae) ante oculos vestros proponite; Sulla 72. quam (vitam suam) maximis praemiis propositam ... sciebat; Milo 56.
vitia: ſ. reum.
urbem: qui sibi urbem ... ad praedam proposuerunt; Phil. IV, 9.
utilitates: magnas (ei in Milonis morte propositas fuisse) utilitates; Milo 32.

propositum, Vorsatz: maledictio .. nihil habet propositi praeter contumeliam; Cael. 6. haec habet proposita; Phil. X, 23.

propraetor, Proprätor: a: res ... cum mastrucatis latrunculis a propraetore una cohorte auxiliaria gesta; prov. cons. 15. quae (litterae) sunt ... a propraetore missae; Phil. XIV, 6.

proprie, eigentlich, ausschließlich, jeder für sich, ausdrücklich: confero: quae (crimina) in hunc proprie conferuntur; Cael. 30.
descendo: descendit ad accusandum. quis umquam tam proprie rei publicae causa? Sest. 89.
dico: ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius? Phil. I, 18. magis proprie nihil possum dicere; ib. II, 77.
fruor: promiscue toto (campo Martio) quam proprie frui parte malitis; leg. agr. II, 85.
sum: utinam esset proprie mea! Flacc. 5 (Z. 14). ita, quod proprie meum est, laudasti; Phil. II, 18.
suscipio: cuius causam ... neque ullus ordo proprie neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37. meam causam ... omnes boni proprie .. susceperant; ib. 38.

proprius, eigen, angehörig, eigenthümlich, eigenartig, persönlich: alqs: qui (Panurgus) pretio proprius fuisset Fannii; Qu. Rosc. 27. Panurgum tu .. proprium Fanii dicis fuisse; ib. 28.
alqd: omnia, quae nostra erant propria; Sex. Rosc. 150. quod non est proprium Syracusanorum; Verr. II, 160. fuit hoc quondam .. proprium populi Romani; imp. Pomp. 32. quod ut illi proprium ... sit ... optare debetis; ib. 48. quod populi semper [proprium] fuit; leg. agr. II, 19. nihil est in hac provincia quod ... maiores nostri proprium nobis reliquerunt quin id venire iubeat; ib. 48. quod huius imperii ... proprium est; Catil. I, 12. si illud de duobus consulibus ... proprium manere potuisset; sen. 9. hoc esse .. proprum liberae civitatis; dom. 33. qui ... hoc unum ihabet proprium; Sest. 29. haec, quae sunt oratoris propria; Cael. 54. hoc proprium esse vestri officii; Balb. 5. haec sunt omnia ... propria Cornelii; ib. 6. id non magis est proprium foederatorum quam omnium liberorum; ib. 20. quia ... est

(illud) .. non proprium foederatorum; ib. 27. nihil habet (hic totus locus disputationis meae) quod sit proprium religionis ac foederum; ib. 30. nihil potes in te .. constituere quod sit proprium laudis tuae quin id tibi sit commune cum Plancio; Planc. 7. nihil tam proprium hominis existimo quam ... benevolentiae significatione adligari; ib. 81. alia porro propria Dolabellae; Phil. I, 5. illud ... maxime .. proprium senatus sapientis est; ib. XIV, 30.

argumentum: quod (argumentum) .. est proprium rei; Scaur. 16.

bona: haec bona ... ipsius scitote esse propria; Muren. 61.

causa: nulla est .. in re publica mea causa propria; Sulla 9.

cognatio: an potest cognatio proprior ulla esse quam patriae? Phil. V, 6.

consultum: ut proprio senatus consulto Pompeius conlaudatus esse videatur; Phil. XIII, 50.

crimen: suis eum certis propriisque criminibus accusabo; Verr. I, 43. quod crimen erat proprium illius quaestionis; Cluent. 97. proprium crimen illud quaestionis eius non fuit; ib. 103. cui neque proprium quaestionis crimen obicitur nec .. aliquod eius modi; Cael. 72.

dolores: quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18.

Fortuna: tuam (se) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); Marcell. 7.

genus: quod (genus) proprium Catilinae est; Catil. II, 22.

ignominia: in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.

iudicium: cuius de ea re proprium non erat iudicium; Qu. Rosc. 25. non suis propriis iudiciis rei facti condemnari solent; Rab. Post. 37.

laudes: ne propriae sint (bellicae laudes) imperatorum; Marcell. 6.

levitas: facite ut recordemini quae sit ... levitas propria Graecorum; Flacc. 57.

lex: si propria lege huius peccati adducti essent; Cluent. 114.

libertas: cum videam ... libertatem propriam generis ac nominis vestri (in patrocinium mei consulatus esse conlatam); leg. agr. II, 9. ut .. libertatem propriam Romani .. generis ... recuperemus; Phil. III, 29. populi Romani est propria libertas; ib. VI, 19.

maleficium: quicquid maleficii ... erit, proprium id Rosciorum esse debebit; Sex. Rosc. 122.

nomen: si proprium et verum nomen nostri mali quaeritur; Ligar. 17.

oratio: quae (oratio) est propria vestrae quaestionis; Milo 7.

pars: quae (pars) propria est iudicii vestri; Cluent. 2.

peccata: quae (peccata) non sunt earum partium propria; Phil. II, 70.

pecunia: illa (pecunia erat) propria; Qu. Rosc. 23.

periculum: agitur .. in criminibus A. Cluentii proprium periculum; Cluent. 3. nisi ipsum cautorem alieni periculi suis propriis periculis terruisset; Sest. 15.

possessio: si isti agri ... aliquam similitudinem propriae possessionis ... attingunt; leg. agr. III, 8.

praedia: tria praedia ... Capitoni propria traduntur; Sex. Rosc. 21.

res: venire nostras res proprias ... licebit? leg. agr. II, 55. haec .. res unius est propria C. Caesaris; Marcell. 11.

scelera: videsne me ... de tuis propriis sceleribus ex te quaerere? Vatin. 30.

sensus: illum .. proprium sensum doloris mei ... ad ulciscendi tempora reservabo; prov. cons 2.

suspicio: numquam illum ... neque communem metum omnium nec propriam non nullorum de ipso suspicionem ... sedare voluisse; Sest. 8.

tempus: tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris; Sulla 9.

testimonium: ut hoc ... proprium testimonium meae laudis esset; Rabir. 10.

virtus: quae (virtus) propria est Romani generis et seminis; Phil. IV, 13.

vocabula: res ut omnes suis ... propriis vocabulis nominentur; Caecin. 51.

propter, neben, daneben, nahe bei, wegen, aus, durch: A. **Präposition:** I. **Raum:** quid .. illae sibi statuae equestres inauratae volunt ... propter aedem Volcani? Verr. II, 150. fanum eius est in agro propter ipsam viam; ib. IV, 96. quod est litus ... propter ipsum introitum atque ostium portus; ib. V, 80. agros in Hispania propter Karthaginem novam ... vendit; leg. agr. II, 51. qui propter te sedet; Piso 6.

II. **Grund:** 1. **Pronomina:** propter me; sen. 6. Sest. 146. Milo 93. unum me; Sest. 145. unum te; Catil. I, 18. se; Phil. X, 8. eos; Quinct. 70. istum; Verr. III, 127. quem; Milo 81. quos; Sex. Rosc. 16. 63. quem propter; Cael. 54. Piso 15.

2. **Eigennamen:** propter Verrem; div. Caec 24. Marcellos; Verr. IV, 90.

3. **Appellativa:** propter abstinentiam; Qu. Rosc. 17. propter ... abundantiam .. rerum omnium; leg. agr. I, 18. Pisonum adfinitatem; sen. 15. *rei* aequitatem; leg. agr. II, 57. aes alienum; Phil. VI, 11. aetatem; Sex. Rosc. 3. amicitiam; Cael. 15. Milo 79. amorem: s. **amor** (4 St.) B. I, S. 215, a. nobilitatem et amplitudinem; Sex. Rosc. 3. amplitudinem sacerdotii; leg. agr. II, 18. angustias aerarii; leg. agr. II, 36. argentum; Verr. IV, 40. haec arma; Tull. 43. excellentem artem; Arch. 17. artificium; Qu. Rosc. 17. verbi asperitatem; Phil. VIII, 1. avaritiam: s. **avaritia** (6 St.) B. I, S. 329, b. cuius auctoritatem; Verr. II, 107. cupiditatem atque audaciam; ib. IV, 78. audaciam; Cluent. 29. Phil. II, 19. — bellum .. fugitivorum; Verr. V, 14. beneficia; dom. 144. benevolentiam; Cael. 45. praediorum bonitatem; Sex. Rosc. 49. agrorum bonitatem; leg. agr. II, 42. — calamitatem: s. **calamitas** (4 St.) B. I, S. 445, a. caritatem frumenti; Verr. III, 217. ipsius patriae caritatem; Sest. 53. multorum eius modi casum; Cluent. 174. propinquam cognationem; Ligar. 8. causae coniunctionem; Cluent. 56. tantam coniunctionem adfinitatis; dom. 118. „conscientiam mei sceleris"; Cluent. 81. conscientiam scelerum; Phil. II, 88. propter .. consessum .. servorum; har. resp. 24. hominum malam consuetudinem; Tull. 8. [propter] aliquorum ... inter ipsos contentiones; Planc. 78. animi continentiam; imp. Pomp. 67. possessionis controversiam; Caecin. 33. propter ... omnium rerum copiam; leg. agr. II, 42. crudelitatem; Verr. III, 130. eorum crudelitatem; dom. 61. propter ... eorum .. importunam in me crudelitatem; prov. cons. 2. quem (Cupidinem); Verr. IV, 4. eum (Cupidinem); ib. 13. cupiditatem: s. **cupiditas** (8 St.) B. I, S. 755, a. urbis vestraeque salutis custodiam; Catil. IV, 23. — decumas; Verr. II, 150. 166. multorum delicta; Rab. Post. 13. tuos ternos denarios; Verr. II, 147. aliquod desiderium; Sest.

121. [propter desidiam]; leg. agr. II, 103. propter .. rerum .. difficultatem; div. Caec. 40. eximiam .. dignitatem; Phil. XI, 11. familiae dignitatem; ib. XIII, 7. dilationem comitiorum; imp. Pomp. 2. dimissionem ... remigum; Verr. V, 86. temporis dissimilitudinem; ib. III, 214. hanc .. tantam dissimilitudinem hominum atque causarum; Sulla 17. divitias; Verr. III, 55. animi dolorem; Cluent. 168. nimiam dominationem potentium; Fr. B. VI, 24. dotem; Scaur. 8. — eloquentiam; Verr. II, 156. hanc exercitationem; Cael. 54. — familiaritatem veterem; Qu. Rosc. 25. s. **familiaritas** (4 St.) B. II, S. 325, b. propter .. fidelitatem; Verr. III, 211. IV, 122. fidem: s. **fides** (4 St.) B. II, S. 345, b. tuum ... flagitium; ib. I, 82. foeditatem; Scaur. 8. fortunam; imp. Pomp. 47. insitum quendam animi furorem; Sest. 99. impudentissimum furtum; Verr. I, 35. — rei militaris gloriam; imp. Pomp. 67. Chrysogoni gratiam; Sex. Rosc. 28. propter ... gratiam Cleomenis; Verr. V, 88. singularem eius civitatis gravitatem; Phil. VIII, 19. — haesitantiam linguae; ib. III, 16. Heraclii hereditatem; Verr. IV, 135. hominem perditissimum atque alienissimum; ib. a. pr. 28. honorem ... Cleomenis; ib. V, 88. honorem; Sulla 12. quam (hospitam); Verr. II, 116. C. Marii ... hospitium; ib. 113. illum hostem senatus; prov. cons. 11. humilitatem hominis; Cluent. 112. — imperium; Verr. III, 130. implicationem rei familiaris; Sest. 99. animi importunitatem; Cluent. 170. improbitatem; Verr. III, 111. [propter improbitatem]; Catil. II, 3. multos improbos; Verr. III, 208. illud incommodum; ib. V. 107. incommodum Volaterranorum; Caecin. 18. indignitatem; div. Caec. 63. cuius propter indignitatem iudicii; Verr. I, 156. indignitatem suam; prov. cons. 38. indulgentiam meam; Quir. 2. inertiam laboris; Qu. Rosc. 24. inertiam suam; Quir. 21. infidelitatem; Font. 15. infirmitatem animi; Sex. Rosc. 10. infirmitatem consilii; Muren. 27. ingenium: s. **ingenium** (4 St.) B. II, S. 695, b. inimicitias; sen. 33. iniquitatem temporum; Sex. Rosc. 1. eandem iniquitatem temporum; Tull. 46. iniquitatem illius Cinnani temporis; dom. 83. propter ... hospitis iniurias; Verr. II, 118. s. **iniuria** (7 St.) B. II, S. 708, a. innocentiam; Cluent. 156. Phil. II, 115. inopiam: s. **inopia** (5 St.) B. II, S. 713, a. istius insidias; Sex. Rosc. 117. fori iudiciorumque insolentiam; ib. 88. integritatem hominis; Qu. Rosc. 25. interitum C. Gracchi; Sest. 140. invidiam; leg. agr. II, 36. 70. dom. 139. iracundiam; Font. 15. iudicium; Verr. a. pr. 24. singulare animi mei de tua virtute iudicium; Muren. 60. — hos officiosos labores meos; Milo 12. levitatem; Phil. VII, 4. liberos; Cluent. 28. propter .. libidinem; Verr. V, 137. eorum ... libidines; imp. Pomp. 65. libidines (tuas); Phil. II, 71. licentiam: s. **licentia** (4 St.) S. 55, b. longitudinem; Flacc. 34. — magnificentiam liberalitatis; Qu. Rosc. 24. magnitudinem: s. **magnitudo** (11 St.) S. 94, a. memoriam: s. **memoria** (3 St.) S. 134, b. meritum: s. **meritum** (3 St.) S. 141, b. metum: s. **metus** (12 St.) S. 145. gravem morbum; Verr. V, 111. eius suavissimos ... mores; Phil. III, 18. illius mortem; Sex. Rosc. 78. multitudinem: s. **multitudo** (7 St.) S. 210, b. — regionis naturam et fluminis; Deiot. 24. necessitudinem: s. **necessitudo** (5 St.) S. 276, b. hominis flagitiosissimi singularem nequitiam; Verr. I, 76. nobilitatem; Sex. Rosc. 3. propter ... summam .. nobilitatem; Verr. II, 83. togae nomen; ib. V, 157. nomen ipsum imperii; Flacc. 18. — turpissimam obscenitatem verborum; ib. 34. reliquorum obtrectationem; prov. cons. 38. odium nostri; Verr. I, 22. commune odium in bonos; Vatin. 25. unius dictatoris odium; Phil. I, 32. acerbissimum omnium in me odium impiorum; ib. XII, 21. offensionem iudiciorum; Verr. V, 178. offensionem animi tui; Deiot. 8. opinionem pecuniae; Rab. Post. 40. plurimas belli opportunitates; Sest. 9. otium; Arch. 3. — diuturnam pacem; Verr. IV, 122. quam (partem); Scaur. c. 2, § 7. pecunias; Verr. a. pr. 13. pecuniam; ib. I, 35. Cluent. 28. har. resp. 55. perfidiam; Sex. Rosc. 10. periculum nostrum; Muren. 20. cuius periculum; Phil. XIV, 1. unius civis periculum; ib. 3. pestilentiam; leg. agr. II, 70. tuam divinam pietatem; Phil. XIII, 43. portus; leg. agr. II. 95. propter ... propinquitatem; Verr. III, 211. propter ... prudentiam; Sex. Rosc. 3. pudorem; leg. agr. II, 37. eximiam pulchritudinem; Verr. IV, 72. pulchritudinem; ib. 127. Flacc. 62. — aerariam rationem; Quinct. 17. rationem brevitatis; Verr. I, 103. annonae rationem; ib. III, 227. iuris obscuram dubiamque rationem; Caecin. 6. rationem Gallici belli; prov. cons. 19. Syriae regnum; Verr. IV, 61. propter ... religionem; Qu. Rosc. 45. singularem eius fani religionem; Verr. IV, 96. religionem; ib. 127. leg. agr. II, 51. religionem sacrorum; leg. agr. II, 18. rem ipsam; Verr. V, 13. quam (rem); Muren. 30. meas res gestas; Sulla 8. rem publicam; Milo 79. quas (res); Phil. I, 30. eorum res gestas; ib. XIV, 12. reum; Verr. V, 13. — salutem meam; har. resp. 7. salutem illius urbis; Sest. 9. salutem meorum civium; ib. 45. cuius umquam propter salutem; ib. 128. eiusdem salutem; Phil. XIV, 1. 3. eius salutem; ib. tuum scelus; Verr. I, 82. tuum in me scelus; Vatin. 1. illud insigne scelus eorum; prov. cons. 2. unius M. Manlii scelus; Phil. I, 32. cuius propter nefanda scelera; ib. XIII, 22. senectutem; Cael. 3. eosdem (servos); Milo 58. quos (servos); ib. ipsa HS ıↀↀ; Qu. Rosc. 22. severitatem; Sex. Rosc. 8. severitatem exempli; Verr. V, 7. [propter quod unum (signum)]; ib. IV, 135. calamitatis similitudinem; Sulla 38. insidiosas non nullorum simulationes; leg. agr. II, 7. societatem furtorum; Verr. III, 42. praedarum ... societatem; Verr. IV, 135. flagitiorum ... societatem; ib. V, 107. socios; imp. Pomp. 14. propter ... sordis .. domesticas; Vatin. 1. spem temporum reliquorum; Phil. V, 41. eximium splendorem; Qu. Rosc. 15. sterilitatem; leg. agr. II, 70. partium studium; Quinct. 70. studium novae laudis; Muren. 55. summa studia amicorum; Sulla 74. propter ... studium; Arch. 3. [propter stultitiam]; Catil. II, 3. insanas illas substructiones; Milo 53. quasdam seditionum suspiciones; Catil. I, 4. suspicionem caedis; sen. 33. suspicionem regni; Phil. II, 114. — illius tribuni plebis temeritatem; Fr. B. VI, 23, a. nescio quam timiditatem; Cael. 36. timiditatem tuam; Phil. II, 71. timorem; imp. Pomp. 18. dom. 8. tranquillitatem rei publicae; Arch. 5. insignem turpitudinem; Verr. I, 138. vitae turpitudinem; Rabir. 21. turpitudinem vitae; Vatin. 1. — varietatem venditorum; dom. 11. vastitatem; leg. agr. II, 70. ubertatem agrorum; ib. I, 18. propter ... venustatem; Arch. 17. versum; Piso 75. vetustatem; Verr. III, 211. huius opinionis vetustatem; Verr. IV, 107. vicinitatem Aquinatium; Cluent. 192. vicinitatem; Planc. 19. propter ... vicinitatem; Planc. 43. vim; Quinct. 10. dom. 144. II, 115. vim .. servorum; har. resp. 24. vim ... gentium illarum; prov. cons. 33. quam (vim); Phil. I, 21. vim armorum; ib. 36. virtutem nobilitatemque; Quinct. 9. summam virtutem; Verr. II, 83. virtutem; ib. 156. IV, 38. 81. imp. Pomp. 47. hanc eximiam virtutem; Verr. V, 3. propter ..

illorum hominum .. virtutem; ib. IV, 93. ipsius virtutem; Phil. XIII, 7. eorum egregiam in me conservando voluntatem; dom. 9. usum fructum; Caecin. 94. propter ... usum .. dicendi; Cael. 54. utilitatem rei publicae; prov. cons. 30.

B. **Adverb:** adsum: cum duo reges cum maximis copiis propter adsint; imp. Pomp. 16.

cubo: cum ... duo filii propter cubantes ne sensisse quidem se dicerent; Sex. Rosc. 64.

sto: qui tum consulto propter in occulto stetissent; Cluent. 78.

sum: eum propter esse; imp. Pomp. 13.

propterea, deswegen: I. **allein:** propterea ... haec (poena) eadem mendaci constituta est; Qu. Rosc. 46. propterea putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35. si quattuor exercitus ei ... propterea laudantur; Phil. X, 15. neque ... quod quisque potest id ei licet, nec, si non obstatur, propterea etiam permittitur; ib. XIII, 14.

II. **mit quod:** propterea quod omnes ... saepius illud cogitant; Quinct. 6. hic mediocrem iacturam facere cupiebat; ib. 21. iste caput petere non desinebat; ib. 29. propterea quod .. ab illo ... tam informata causa est; ib. 34. in hac (causa) videor posse facere; ib. 35. C. frater aliquantum aeris alieni reliquerat; ib. 73. fit ut adsint propterea, quod officium sequuntur; Sex. Rosc. 1. nondum ad rem publicam accessi; ib. 3. consulto ab accusatoribus eius rei ... mentio facta non est; ib. 5. qui tantum facinus commiserunt, ... ne spirare quidem sine metu possunt; ib. 65. ruri adsiduus ... fuit; ib. 81. propterea quod ... in eis (rebus) operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur; ib. 111. propterea quod ... illum neglegere oporteat qui mandarit, non illum qui mandatum receperit; ib. 113. auxilium sibi se putat adiunxisse; ib. 116. aliud est iudicium, aliud est arbitrium; Qu. Rosc. 10. eos intellegere videbam me hoc iudicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. L. Metellus esset praetor in Sicilia; ib. 27. propterea quod ... turpissimum illud facinus non solum graviter tulit, sed etiam in medium protulit; ib. 29. propterea quod .. legati ex Asia ... plurimi Romae tunc fuerunt; ib. I, 59. quae cum patre habitaret, propterea quod virum non haberet; ib. 64. „inimicus est propterea, quod arator est"; ib. II, 149. apud omnis Graecos hic mos est; ib. 158. in his omnibus ... erat quaedam ... delectatio; ib. III, 10. lege Hieronica numerus aratorum quotannis ... subscribitur; ib. 120. ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; ib. 129. undique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. 149. ipsius litterae recitantur; ib. 225. homini iam perdito ... subvenisti; ib. IV, 37. tunc putant obeundam esse maxime provinciam; ib. V, 29. secum una fuisset in Centuripina quadriremi; ib. 105. fidem meam diligentiamque praestarem; Caecin. 5. et minus laedit et persaepe disceptatore domestico diiudicatur; ib. 6. ab eo bello Sullam in Italiam res publica, Murenam Sulla revocavit; imp. Pomp. 8. alter uni illud bellum ... detulit, alter delatum .. confecit; ib. 58. propterea quod ... unum illum ex omnibus delegistis; ib. 63. pericula facile ... repellemus; ib. 70. propterea quod ... petere coepisset; Cluent. 154. vestro ... nomine ... abutuntur; leg. agr. II, 45. propterea quod ... ibi gloriae cupiditas esse non potest; ib. 91. propterea quod ... eadem (causa) vobis ad absolvendum (hunc) debet videri; Rabir. 1. cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; ib. ad defendendum ... satis erit [hoc] mihi temporis, ad conquerendum parum; ib. 6. renuntiatio gradus habet; Muren. 18. Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23. superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22. pecuniam qui retinet non dissolvit; ib. 23. audaces homines ... ipsi .. sponte sua contra rem publicam incitantur; Sest. 100. egomet tam triste illud ... genus orationis horrebam; Cael. 25. quasi .. isti ... propterea magistratus ceperint, quod triumpharant; Planc. 61. consuetudines victus non possunt esse cum multis; Milo 21.

III. **mit ut:** haec propterea de me dixi, ut mihi Tubero ... ignosceret; Ligar. 8.

propudium, Schandbube: quos optimos viros ... interemit propudium illud, ... L. Antonius; Phil. XIV, 8.

propugnaculum, Schutzwehr, Schutz, Bollwerk: I. sum: ut esse ... propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

II, 1. deicio: si .. illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.

everto: lex Aelia et Fufia eversa est, propugnacula .. tranquillitatis atque otii; Piso 9.

incendo: quod ... myoparonum classis, ... propugnaculum .. provinciae, ... incensa est? Verr. III, 186.

obicio, oppono: est in eadem provincia Narbo Martius, ... propugnaculum istis ipsis nationibus oppositum et obiectum; Font. 13.

oppugno: quid interest ... utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum? Phil. V, 28.

2. sum: ut propugnaculo ceteris posset (illa navis) esse; Verr. V, 89.

3. utor: quo (propugnaculo) contra omnia meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40.

III. longe a: fuit hoc quondam .. proprium populi Romani longe a ... propugnaculis imperii sociorum fortunas ... defendere; imp. Pomp. 32.

propugnatio, Vertheidigung: ne mea propugnatio ei potissimum defecisse videatur; Sest. 3.

propugnator, Verfechter, Vertheidiger: I, 1. abest: nullum propugnatorem afuisse; Verr. V, 134.

possunt, al.: utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem venire! Balb. 51.

2. sum: alter fuit propugnator mearum fortunarum, ... C. Piso; sen. 38. propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt; Sest. 101. propugnator senatus, defensor vestrae voluntatis (erat); Milo 39.

II, 1. conloco: senatum rei publicae ... propugnatorem conlocaverunt; Sest. 137.

occido: domi suae nobilissimus vir, senatus propugnator, ... tribunus plebis M. Drusus occisus est; Milo 16.

profiteor: non est pudoris mei ... me propugnatorem P. Scipionis .. profiteri; Verr. IV, 80.

video: video P. Sestium, ... publicae causae .. propugnatorem, .. reum; Sest. 144.

2. careo: ut .. nostra civitas careat in suis periculis Massiliensi propugnatore; Balb. 23.

spolio: spoliari rem publicam propugnatoribus arbitrabantur; Sest. 103.

III, 1. dimissio: sequitur ... classis ... inops ... propter dimissionem propugnatorum; Verr. V, 86.

domus: si iste ... hanc .unam domum quasi

acerrimi propugnatoris sibi delendam 'putavit; dom. 143.
2. consilia de: de Cn. Pompeio, propugnatore ... imperii, interficiendo consilia inibantur; dom. 129.
IV. abl. comp.: quasi ... quisquam tam inops fuerit umquam qui isto ... propugnatore tutiorem se ... fore putaret; Piso 18.

propugno, kämpfen, verfechten: 1. unpers.: testor me pro illorum fama ... propugnandum putare; Rabir. 30.
2. colonia: propugnat pariter pro salute M. Fontei Narbonensis colonia; Font. 46.

propulsatio, Abwendung: cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.

propulso, abwenden: bellum: id (bellum) ... a me ... facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22. quo .. usque tantum bellum ... privatis sonsiliis propulsabitur? Phil. III, 3. illa (Gallia) .. huius belli propulsandi ... principatum tenet; ib. XII, 9.
calamitatem: neque ... propulsandae calamitatis suae causa supplex ad vos .. confugit; Sulla 88.
contumeliam: tua quid aliud arma voluerunt nisi a te contumeliam propulsare? Ligar. 18.
crimen: cuius in hoc crimine propulsando cum esset copiosissima .. oratio; Sulla 12.
crudelitatem, dedecus: crudelitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.
genus: totum genus oppugnationis huius ... propulsare debetis; Cael. 20.
impetum: ut ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2. cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem; prov. cons. 41.
inimicitias: ut eiusdem nunc ab sese inimicitias ... propulset; Cael. 75.
iniuriam: quem vides ipsum ab se tam atrocem iniuriam propulsare non posse; Sex. Rosc. 145. clarissimi viri nostrae civitatis ... hoc sibi amplissimum .. ducebant ... ab exteris nationibus ... iniurias propulsare; div. Caec. 66. cum a sociis et a se iniuriam propulsaret; Planc. 34.
intemperantiam: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; sen. 11.
libidinem: ut ab se ... legati populi Romani ... libidinem propulsare possint; Verr. I, 78.
metum: quis ... ad propulsandum metum diligentior? Phil. X, 17.
odium: ut eiusdem nunc ab sese .. odium .. propulset; Cael. 75.
periculum: s. **periculum,** II, 1. propulso (7 St.) S. 596, b.
populum: ut ... ita ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.
scelus: ut ab se ... legati populi Romani scelus ... propulsare possint; Verr. I, 78.
servitutem: qui ad servitutem propulsandam ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.
suspicionem: qui ab se omnem suspicionem propulsare ... cuperet; Verr. III, 140.
tribunos: s. populum.
vim: ut tua mihi conscelerata illa vis ... non propulsanda ... fuisse videatur; dom. 76. ut omnem semper vim ... a vita sua propulsarent; Milo 30.

proripio, fortstürzen, fortreißen: alqm: ille ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2. hominem: cum repente hominem proripi ... iubet; Verr. V, 161.

prorogo, verlängern, verschieben: diem: impetrat a senatu, ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. paucis tibi ad solvendum ... prorogatis diebus; Phil. II, 74.
imperium: ne quinquennii imperium Caesari prorogaret; Phil. II, 24.
numerum: numerum annorum provinciis prorogavit; Phil. II, 109.

prorsus, geradezu, ganz und gar, durchaus: prorsus ut vestro consessu et hoc conventu pro summa solitudine abuteretur; Sex. Rosc. 59. ut domi prorsus nihil relinqueret; Verr. I, 91. me prorsus ... omnia ... non potuisse cognoscere; ib. 103. quod causa prorsus quod disputari posset nihil habebat; ib. II, 55. Metello ... prorsus non possum ignoscere; ib. 162. nos ita vivere in pecunia tenui, ut prorsus nihil acquirere velimus; ib. III, 9. prorsus ita (se gessit); ib. IV, 49. a Syracusanis prorsus nihil adiumenti ... exspectabam; ib. 136. nihil umquam prorsus audivimus; ib. V, 5. prorsus, ut quivis intellegeret; Tull. 18. sic agitur, ut prorsus reticeri nullo modo possit; Cluent. 18. ita prorsus; Sulla 54. hominum beneficia prorsus concedo tibi iam maiora non esse quaerenda; har. resp. 38. dedit se in consuetudinem, sic ut prorsus una viveret; Piso 68.

prorumpo, hervorbrechen: archipirata: prorupit (hic archipirata) subito Brundisium; Phil. XIII, 18.
audacia, cupiditas: eo prorumpere hominum cupiditatem et scelus et audaciam; Sex. Rosc. 12.
pestis: illa pestis immanis ... prorumpet Muren. 85.
scelus: s. audacia.

proscribo, bekannt machen, ausbieten, einziehen, ächten: A. substantivisch: I, 1. iuvo: [quae (lex) proscriptum iuvari vetaret]; Verr. I, 123. „proscriptum iuvat"; ib. 124.
2. referor in: ut hic potius vivus in reos quam occisus in proscriptos referretur; Sex. Rosc. 27.
II. bona: bona quaedam proscriptorum ... diripienda concessit; Verr. I, 38.
liberi: ut proscriptorum liberi quavis ratione tollantur; Sex. Rosc. 152.
multitudo: declarat multitudo proscriptorum; Phil. V, 43.
numerus: occisum in proscriptorum numerum rettulistis; Sex. Rosc. 32.
B. verbal: I. absolut: 1. unpersönlich: quaero, .. quid sit aliud proscribere; dom. 44.
2. alqs: eum non ita commode posse eo tempore quo proscripsisset vendere; Quinct. 16.
II. mit Object: alqm (vgl. A): UT EORUM BONA VENEANT, QUI PROSCRIPTI SUNT; Sex. Rosc. 126. ut ex sua cuiusque parte ne minus dimidium ad A. Trebonium illum proscriptum perveniret; Verr. I, 123. ut A. Aurium illum ... et Sex. Vibium ... proscribendos . curaret; Cluent. 25. qui proscriptus est; ib. 161. A. Aurium .... cum Oppianici esse opera proscriptum .. cognosset; ib. 188. ut proscribere possit (tribunus) quos velit; dom. 44.
alqd: ea, quae proscripserat; Quinct. 20.
auctionem: audistis auctionem populi Romani proscriptam a tribuno plebis; leg. agr. I, 4.
bona: s. **bonus,** B, II, 2, a. proscribo (7 St.) B. I, S. 431, b.
diem: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.

fratrem: is A. Trebonium fratrem habuerat proscriptum; Verr. I, 123.
fundum: fundum proscripsit; Tull. 16. cum usque eo vicinos (fundos) proscriberet; leg. agr. III, 14.
hominem: cum proscriberentur homines; Sex. Rosc. 16. hominis eius, qui *neque proscriptus* neque apud adversarios occisus est; ib. 130. erat iniquum homini proscripto .. de fraternis bonis quicquam dari; Verr. I, 123.
Kalendas: ut ... in eum diem Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.
legem: quo nomine proscriptam (legem) videtis; Verr. V, 177.
modum: *venditorem agri falsum* modum proscripsisse; Tull. 16.
municipes: qui municipes suos proscribendos .. curaverit; Cluent. 125.
patrem: cum proscriptus non esset (pater meus); Sex. Rosc. 32.
patronum: ne posset patronum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124.
possessiones: ceterarum .. provinciarum possessiones ... proscriptas hac lege video; leg. agr. III, 15.

proscriptio, Bekanntmachung, Ausbietung, Einziehung, Aechtung: I, 1. adfert: ne subscriptio censoria non minus calamitatis civibus quam illa acerbissima proscriptio possit adferre; Cluent. 123.
pertinet: quae (proscriptio) ... ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153.
potest: s. adfert.
sunt: inritae proscriptiones (erant); Flacc. 74.
2. sum: quae lex erat contra omnis leges indemnati civis ... proscriptio; Piso 30.
II, 1. adfero: quas (proscriptiones) tu adferebas; Flacc. 76.
aspernor: hanc (proscriptionem) ... nisi ... aspernamini; Sex. Rosc. 153.
cogito: desinant ... proscriptiones ... cogitare; Catil. II, 20.
comprobo: proscriptionem ... in ullo civi comprobavissent (tribus)? dom. 58.
denuntio: cum proscriptio ... denuntiaretur; Sest. 46.
effugio: qui ... nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem effugere potuisset; sen. 11.
facio: s. **facio,** III. proscriptionem (3 St.) B. II, S. 307, b.
fero: cum de capite civis ... proscriptio ferretur; Sest. 65.
instauro: ne nova ... per vos proscriptio instaurata esse videatur; Sex. Rosc. 153.
minitor: ut ... equitibus Romanis .. proscriptionem .. minitarentur; dom. 55.
puto: totam illam ... proscriptionem non legem putavit; sen. 8.
recipio: ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones ... tuas; Flacc. 74.
reicio: hanc (proscriptionem) ... nisi ... a vobis reicitis; Sex. Rosc. 153.
repudio: isti ... proscriptiones ... repudiaverunt; Flacc. 76.
rogo: eidem illam proscriptionem capitis mei contra salutem rei publicae ... rogatam esse dicebant; prov. cons. 45.
scribo: si eis verbis scripta est ista proscriptio; dom. 50.
suscipio: illam priorem (proscriptionem) ... senatus suscipere noluit; Sex. Rosc. 153.
2. coarguo: tua defensio (te coarguit) ... paene novae proscriptionis; Verr. V, 153.
III, 1. acerbitas: nihil fecisset libentius quam omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; Cluent. 151.
caput: cum ... caput meae proscriptionis recitaretur; sen. 4.
denuntiatio: quem ... ille ... proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.
mentio: cum nulla iam proscriptionis mentio fieret; Sex. Rosc. 21.
metus: non mediocri ab eo ceteri proscriptionis ... metu tenebantur; Cluent. 25. equites Romanos proscriptionis ... metu esse permotos; sen. 33. ut ... meam domum ... complerent proscriptionis metu; dom. 55.
nomen: proscriptionis miserrimum nomen illud ... quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? dom. 43.
scriptor: ut illum meae proscriptionis ... Sex. Clodius ... sese scriptorem esse diceret; Sest. 133.
tempus: illud tempus Sullanarum proscriptionum ... praetermittam; Verr. I, 43.
2. lex de: quae (lex) de proscriptione est; Sex. Rosc. 125.
IV, 1. defatigari: qui ... proscriptione bonorum defatigati ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.
eripi: qua (proscriptione) civis optime de re publica meritus ... rei publicae esset ereptus; sen. 8.
in: in ista postulatione et proscriptione bonorum improbissimus reperiebare; Quinct. 56. ne in praedae quidem societate mancipem ... aut suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.

prosequor, begleiten, geleiten, verfolgen: I. alqs: in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit, usque ad ultimos prosecutum; Deiot. 42.
II. alqm: prosecuti sunt familiares et Albium et Quinctium; Quinct. 58. quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur (P. Quinctium); ib. 99. cum ... Verrem ex Asia decedentem prosequeretur (Charidemus); Verr. I, 52. quae (navis) eum ... Myndum prosequeretur; ib. 86. ut te prosequeretur (civitas); ib. 87. quoad eum industria cum innocentia prosecuta est; Cluent. 111. ut te ... usque ad portas prosequantur; Catil. I, 21. ipsum (Catilinam) egredientem verbis prosecuti sumus; ib. II, 1. cur me flentes potius prosecuti sunt (omnes boni)? dom. 56. quod eum linquentem terram eam ... votis omnibus .. prosecuti sunt; Planc. 26. cum me ... copiis prosecutus esses; ib. 73. te ... quibus studiis prosequemur? Marcell. 10. quem ... postridie prosecuti sumus; Phil. IX, 9.
Dianam: quid hoc ... est clarius, quam omnis Segestae matronas et virgines ... usque ad agri finis prosecutas esse (Dianam)? Verr. IV, 77.
egressum: si minus ... vestrum egressum ornando ..., at omnibus saltem bonis, ut consules, non tristissimis, ut hostis ac proditores, prosequebantur; Piso 31.
equitem: quemcumque equitem Romanum ... viderant, beneficiis ... prosequebantur; Verr. III, 94.
exsequias: fortassis mater exsequias illius funeris prosecuta mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.
furores: qui ... eius indomitos ... furores plausu etiam suo prosequebantur; har. resp. 52.
gloriam: quae .. tam immemor posteritas,

quae tam ingratae litterae reperientur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur? Phil. II, 33.

hominem: iste iratus hominem verbis vehementioribus prosequitur; Verr. II, 73.

memoriam: cum ... populus Romanus maximo clamore ... Bruti memoriam prosequebatur; Phil. X, 8.

nomen: quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis; Phil. IV, 3.

prosilio, hervorspringen: alqs: „praecepit suis ... prosilirent hominemque comprehenderent"; Cael. 62. quos ... quam ob rem temere prosiluisse dicas ... non reperio; ib. 64. potueruntne (ei) magis tempore prosilire? ib. 65.

testes: dein temere prosiluerunt (testes); Cael. 63.

prospecto, sich umsehen, erwarten: I. indir. Frage: prospectat .. Cominius, quid agatur; Fr. B. VI, 1.

II. exsilium: quae (navis) .. omnibus ... prospectare iam exsilium ... domini videbatur; Verr. V, 44.

prospectus, Aussicht: in Palatio, pulcherrimo prospectu, porticum ... concupierat; dom. 116.

prosper, günstig, glücklich: fortuna: si nihil est homini magis optandum quam prosperea ... fortuna; Quir. 2.

res: ut omittam res avi tui prosperas; Phil. II, 34.

prospere, glücklich: evenio: ut eis .. hominibus ... ea res ... prospere .. eveniret; Muren. 1.

gero: quicquid prospere gestum est; Marcell. 6.

prospicientia, Vorsorge: uti vacuum metu populum Romanum nostra vigilia et prospicientia redderemus; Phil. VII, 19.

prospicio, Acht geben, vorsehen, sorgen, erblicken, voraussehen, beschaffen: I. absolut: 1. unpersönlich: vobis ... et vestrae saluti ... prospiciendum vident; har. resp. 54.

2. alqs: quod ad vestram famam ... pertinet, .. prospicite; Verr. I, 22. hoc ... malum ... opprimit ante quam prospicere ... potueris; ib. 39. hoc modo iste sibi et saluti suae prospicere didicit; ib. 158. si sociis fidelissimis prospicere non laboratis; ib. III, 127. „IN RELIQUUM .. TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI"; ib. 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. non scriberet se vectigalibus prospexisse; ib. quid .. erat quod vectigalibus prospiceret Metellus? ib. qui (Metellus) vectigalibus prospicit; ib. ut capiti et fortunis tuis prospiceres; ib. 132. te ... annonae prospexisse; ib. 151. „hoc ... vobis, si prospicitis, licebit"; ib. 225. ut illum Magium intellegatis non longe animo prospexisse morientem; Cluent. 34. a quibus, nisi prospicitis, brevi tempore deseremini; leg. agr. I, 26. prospexi sane; ib. II, 103. prospicite patriae; Catil. IV, 3. L. Flaccum ... numquam prospexisse vestrae saluti ... paenitebit; Flacc. 104. neque .. rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit, ut otio non prospiciant; Sest. 98. num est .. dubium ... quin ... non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint? prov. cons. 24. omnia videbitis ..., nisi prospicitis, plena odiorum; Phil. VII, 25. Mustelae et Tironi prospicit; ib. VIII, 27. desinant ... ei ... simulare se ... prospicere rei publicae; ib. ib. X, 17.

populus: huic malo populus Romanus ipse ... sua sponte prospexit; har. resp. 56.

II. mit Ergänzung: 1. indirecte Frage: ut ... iam ante animo prospicere possis, quibus de rebus auditurus sis; Quinct. 35. mente et cogitatione prospicio, quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. prospicite animis quid futurum sit; Verr. III, 218. multo ante prospexi quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4.

2. ne: ut diligenter ... prospiceret, ne quid esset in litteris sociorum, quod contra caput suum ... valere posset; Verr. II, 173. prospicite ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47. prospexistis, ne quae popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69.

3. ut: vivi .. prospicere debemus, ut illorum solitudo ... munita sit; Verr. I, 153. prospicite, ... ut plus apud vos preces virginis Vestalis quam minae Gallorum valuisse videantur; Font. 49.

III. mit Object: alqd: prospicite id, quod providendum est; Cluent. 152. qui haec prospexerunt || perspexerunt, al. ||; leg. agr. II, 95. quem (Q. Metellum) ego hoc prospiciens in agrum Gallicum .. praemisi; Catil. II, 26. nimis magnis accusatorum copiis ... sapientes ac multum in posterum prospicientes iudices restiterunt; Muren. 59. neque id coniectura prospiciebamus; dom. 11. haec eadem .. quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62.

domum: ut ille ... domum suam prospicere posset; Verr. V, 169.

ferramenta: in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55.

genus: totum genus oppugnationis huius ... iam prospicitis animis; Cael. 20.

insidias: si avi [Scaevolae] prudentiam ad prospiciendas insidias (ceperis); Verr. a. pr. 52.

licentiam: prospicite || perspicite || omnium rerum infinitam ... licentiam; leg. agr. I, 15.

procellas: alias prospexi animo procellas; Piso 21.

provinciam: ipse .. ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154.

tempestatem: nonne prospicis tempestatem anni tui? Muren. 81.

prosterno, niederwerfen, niederschlagen, zu Grunde richten, vernichten: alqm: ille nunc prostratus .. est; Catil. II, 2. ut ... postea ... prosternerent se; Planc. 50. filius se ad pedes meos prosternens .. te mihi commendabat; Phil. II, 45.

alqd: prostravit omnia cupiditate ac furore; Cluent. 15. omnia sunt excitanda tibi ... uni, quae iacere sentis, belli ipsius impetu ... prostrata; Marcell. 23.

aciem: tota est acies illa uno impetu prosternenda; Scaur. 20.

hominem: ut tertius dies sic hominem prosterneret; Verr. I, 20.

hostis: quae (Hispania) saepissime plurimos hostis ab hoc .. prostratos .. conspexit; imp. Pomp. 30. Hirtius ... hostis .. nefarios ... prostravit; Phil. XIV, 27.

lucos: prostratis .. sanctissimis lucis; Milo 85.

perditum: „perditum prosternamus"; Cluent. 70.

rem publicam: adeo ... prostrata res publica (tibi visa est)? Vatin. 35.

prostituo, preisgeben: qui ... prostitutus es; Fr. C. 21.

prosto, feil stehen: cuius vox in praeconio quaestu prostitit; Quinct. 95.

prosum, nützen, förderlich sein: I. **mit Subjectivsatz:** 1. Infinitiv: quid .. prodest fundum habere? Caecin. 74.

2. accus. c. infin.: quid proderat tibi te expensum illis non tulisse? Verr. I, 102.

3. quod: si prodesse L. Flacco .. debet, quod se ... imperatoribus clarissimis ... dignum praestitit; Flacc. 101. prosit (L. Flacco), quod hic... sua pericula cum meis coniunxit; ib.

II. **mit Subject:** alqs: quid est... in quo ego rei publicae plus ... prodesse possim? div. Caec. 7. ut multis prodesse possit || prodesse posset, prodesset ||; Muren. 58. cum rei publicae nihil prosit (ille); Sest. 61. si ... tibi vivus non prosum, qui fortasse mortuus profuissem; Planc. 101. quis est qui ... T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... dicat? Milo 77. is animus erat Milonis, ut prodesse rei publicae sine suasore non posset; Phil. II, 21. volui ... prodesse rei publicae; ib. 76. non, si tibi antea profuit, semper proderit; ib. VIII, 13. maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam minus quam potuisset videri rei publicae profuisse; ib. IX, 6. si ... intellexerit plus se rei publicae profuturum; ib. XI, 26.

alqd: si ne hoc quidem prodesse poterit; div. Caec. 70. quod ... cur Sthenio non putasti prodesse oportere? Verr. II, 99. quae omnia .. intellegit sibi nihil prodesse; ib. V, 103. quae huic admodum profuerunt; Muren. 38. cui minime proderant (haec); ib. 47. vereor ne ... non prosint (ea); Flacc. 103. huic quae pro salute mea fecerit si minus profutura sint; Planc. 98. nihil sane id prosit Miloni; Milo 30. ille sensim dicebat quod causae prodesset; Phil. II, 42. magno in dolore ... inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; ib. XI, 1.

bonum: ut ... quod in causa boni fuit, prosit; Cluent. 80. ut, si quid haberet a natura boni, prodesse ei putarent oportere; ib. 112. non intellego quod bonum cuiquam sit apud talis viros profuturum; Balb. 63.

causa: si Asicio causa plus profuit quam nocuit invidia; Cael. 23.

consilia: sin .. mea consilia patriae non profuissent; dom. 145.

dignitas: si sibi ... dignitas (sua) non prodesset; Sulla 15.

facta: si ceteris facta sua recte prosunt; Catil. III, 27.

gratia: quibus ... plurimum prodest gratia; Verr. I, 73. quae gratia ne quid tibi prodesse posset ... perfeci; ib. II, 169.

indoles: saepe magna indoles virtutis, prius quam rei publicae prodesse potuisset, exstincta est; Phil. V, 47.

iura: multum .. haec eis iura profuerunt; Verr. V, 124.

laudatio: prosint (L. Flacco) honestissimorum municipiorum .. laudationes; Flacc. 101. prosit (L. Flacco) ... populi .. Romani praeclara ... laudatio; ib.

legatio: quid .. potest ... rei publicae prodesse nostra legatio? Phil. XII, 7.

litterae: intelleges nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61. quas (litteras) ... rei publicae video prodesse potuisse; Planc. 85.

magnificentia: eam (magnificentiam) L. Murenae apud populum profuisse; Muren. 38.

memoria: cui misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74.

mors: cuius mors ... Flacco .. quid profuit? Flacc. 41. nihil prodest ... Clodii mors Miloni; Milo 34.

nomen: si tibi ... nobile ... apud omnis nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

preces: ei meas praesentis preces non putas profuisse? Planc. 26.

pudor: si sibi suus pudor ... non prodesset; Sulla 15.

res: neque tantum illa res nocentibus proderat; Verr. III, 94. quae (res) ambae in consulatu Murenae profuerunt; Muren. 37. ea res .. haud scio an plus mihi profuerit; Planc. 66.

scientia: quae (scientia) sit multis profutura; Muren. 19.

statuae: quae (statuae) istius causae nihil prodessent; Verr. II, 162.

tabulae: hasce ei tabulas nihil profuturas; Verr. V, 103.

vis: hanc accusatoris eximiam vim plurimum L. Cottae profuisse; Muren. 58.

vita: quo in loco nobis vita ante acta proderit? Sulla 77.

protego, decken, schützen: alqm: qui me civem ... ne iacentem quidem protexerant; Sest. 64. non quo turpe sit protectum in acie ex hostium manibus eripi; Planc. 72. ego iacentem et spoliatum ... protego; Sulla 50.

protero, völlig verachten: sin istum semper illi ipsi domi proterendum ... putaverunt; Flacc. 53.

proterreo, fortscheuchen, verjagen: alqm: te ... proterrui || perterrui ||; Caecin. 24. tu solus ... a tuis aedibus vi ... proterritus .. hanc actionem habebis? ib. 37. decessi unius hominis telo proterritus; ib. 47. cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent; dom. 133.

protervitas, Frechheit: de protervitate ... immensa oratio est; Cael. 29.

protervus, dreist, frech: meretrix: ut ... *proterva meretrix* .. videatur; Cael. 49.

mulier: si (mulier) vidua libere, proterva petulanter ... viveret; Cael. 38.

protinus, sogleich, sofort: defero: ut, quod quisque imperator habeat pecuniae, protinus ad xviros deferat; leg. agr. I, 13.

do: si protinus aliis aeque magnas (pecunias) aut solverunt aut dederunt; Font. 3.

protraho, hervorziehen: alqm: quod in convivium Sex. Cominium protrahi iussit; Verr. IV, 24. non est unus mihi quisque ex illorum acie protrahendus; Scaur. 20. ut ipse ad operas mercennarias statim protrahatur; Phil. I, 22.

proveho, führen, fahren, hinreißen: alqm: Sulpicium ... longius quam voluit popularis aura provexit; har. resp. 43. quoniam huc me provexit oratio; Sest. 123. nec ita multum provectus reiectus austro sum in eum ipsum locum; Phil. I, 7. ecquo te tua virtus provexisset? ib. XIII, 24.

classem: postea quam paulum provecta classis est; Verr. V, 87.

homines: homines agrestes ... inani spe ad aquas usque ... provehuntur; Phil. VIII, 9.

orationem: paulo longius oratio mea provecta est hac de causa; Qu. Rosc. 31. vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam; dom. 32.

proverbium, Sprüchwort: I. est: utrum .. nostrum est an vestrum hoc vetus proverbium? Flacc. 65.

II. sum in: quod est Graecis hominibus in proverbio; Verr. I, 53.

versor in: istius nequitiam ... in communibus proverbiis esse versatam; Verr. I, 121.

III. locus: quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; Phil. XIII, 27.

providens, vorsichtig: obsignat signis amicorum providens homo; Verr. V, 102.

providentia, Fürsorge, Vorsicht: I. imploro: si umquam res publica ... [providentiam] iudicum imploravit; Flacc. 3.

II. liberari: quod providentia mea res publica maximis periculis sit liberata; Catil. III, 14.

provideo, voraussehen, vorsehen, Vorsichtsmaßregeln treffen, sorgen: I. absolut: 1. substantivisch: neque .. illae sunt solae virtutes imperatoriae, ... labor in negotiis ... consilium in providendo; imp. Pomp. 29.

2. verbal: a. unpersönlich: nihilne tibi venit in mentem ... capiti ac fortunis tuis providere? Verr. III, 131. dies .. adfert vel hora potius, nisi provisum est, magnas saepe clades; Phil. III, 2. est .. vestri consilii ... in posterum quam longissime providere; ib. VII, 19.

b. persönlich: alqs: quae .. ad omnis, nisi providemus, arbitror pertinere; Sex. Rosc. 129. cui loco ... providete; Verr. a. pr. 43. ei rei se providere ... velle; ib. 45. quis non ex iniuria, quae tibi esset facta, sibi provideret? ib. I, 85. ea (invidia), nisi providisses, tibi ipsi tum pereundum fuisset; ib. 157. me ipsum ... providere rei publicae; Catil. II, 19, ut ... saluti vestrae provideretis; ib. III, 4. quae (procellae) impendent, nisi providetis; ib. IV, 4. ut ... condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22. sibi fortasse providit; prov. cons. 43. rei publicae providebo; ib. 47. qui te ... providentem ... numquam certe *de*movebunt; Planc. 53. qua (mente) providemus; Milo 84. an ego non provideam meis civibus? Phil. VI, 17. ut ... saluti populi Romani provideret; ib. VIII, 1.

sapientia: in posterum providet (sapientia); Phil. XIII, 6.

II. mit Ergänzung: 1. de: qua de re .. magno opere vobis providendum est; Verr. II, 28. est .. etiam de Brundisio ... providendum; Phil. XI, 26.

2. indirecte Frage: omnes ... providere debent ... quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; Verr. III, 1. cui (defensioni) quem ad modum resistam multo mihi ante est .. providendum; ib. V, 1. providi .. quem ad modum ... salvi esse possemus; Catil. III, 3. si est boni consulis ... providere quid futurum sit; Muren. 4.

3. ne: s. ne, I, 1, a. provideo (29 St.) S. 248, b.

4. ut: mihi, ut urbi ... satis esset praesidii, ... provisum est; Catil. II, 26. ut in perpetua pace esse possitis providebo; ib. III, 29. cum ... neque hoc providerim, ut varietate criminum vos attentos tenerem; Verr. V, 159.

5. accus. c. inf.: hoc animo providebat, ... fieri non posse ut ..; Verr. II, 37. non providerant eas ipsas sibi causas esse periculi; ib. V, 146. hoc providebam animo, ... non mihi esse ... C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16. cum ea, quae acciderunt, providerem futura; Phil. II, 37. quod (vitium) iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras; ib. 83.

III. mit Object: alqd: qui ... ea, quae parvis in rebus accidere poterant, providebant; Verr. IV, 9. id maxime providendum est; ib. V, 177. ne forte *ea* vobis, quae diligentissime providenda sunt, contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20. prospicite id, quod providendum est; Cluent. 152. multum in posterum providerunt; leg. agr. II, 91. ea ne accidere possent, consilio meo ac ratione provisa sunt; ib. 102. haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut deorum immortalium .. consilio ... provisa esse videantur; Catil. III, 18. omnia .. provisa ... sunt; ib. IV, 14. contra quem ... multum omnes boni providerunt; Muren. 81. multa divinitus ... providi; Sulla 43. impedior ... quo minus exponam quam multa P. Sestius ... quanto ante providerit; Sest. 8. quod ego ... providi; Vatin. 4. ut ... multum illum providisse ... dicamus; Rab. Post. 1. qui .. multa vita excedens providit; Phil. II, 12. quae multo ante provideram; ib. 24. fateor .. me ... tanta in maestitia fuisse, quanta ceteri optimi cives, si idem providissent, fuissent; ib. 37. nobis ... multum in posterum providentibus; ib. III, 36. haec ego in urbe provideo || providero, praevideo || ; ib. XII, 26. f. II, 5. Verr. II, 37. Catil. III, 16.

labores: cum me ... veteres multo ante ... provisi labores cum viro fortissimo ... coniunxissent; dom. 29.

pericula: cum .. haec a servorum bello pericula ... dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8.

querellam: quae (querella) ... nobis ... providenda est; Marcell. 21.

rationem: mea .. ratio ... in reliquis (rebus) ... provisa est; Verr. I, 15.

rem: quae (res) neque post edictum reprehendi neque ante edictum provideri potuit; Verr. I, 107. ita mihi res tota provisa ... est; ib. IV, 91. rem nullam maiorem ... ab omnibus vobis providendam neque a tribuno plebis susceptam neque a consule defensam ... esse; Rabir. 4.

suspicionem: quae (suspicio) ... nobis ... providenda est; Marcell. 21.

IV. Zweifelhafte Stelle: [quos vos || qui nos || in consulatu inimicos esse || fore † || et corporis actibus providi]; leg. agr. II, 103.

providus, vorsichtig, behutsam: alqs: providum (me) iudicatote; Phil. VI, 17. possumne .. satis videri ... providus? ib. XII, 25.

cives: idem, quasi providi cives, ... bellicum me cecinisse dicunt; Phil. VII, 3.

homines: illi homines ... parum putantur .. providi .. fuisse; Sex. Rosc. 117.

provincia, Geschäftskreis, Wirkungskreis, Auftrag, Provinz: I. absolut: 1. Subject: accusat: provincia accusat; div. Caec. 54.

adfert: L. Murenae provincia multas bonas gratias ... attulit; Muren. 42.

arbitratur: quem (actorem) idoneum esse arbitrata est (provincia); div. Caec. 19. in qua (Fontei calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitratur; Font. 27.

astringit: illa provincia ... magno scelere se astringeret; Phil. IV, 9.

attrahit: ea me ad hoc negotium provincia attraxit; Verr. II, 1.

capiunt: ut eas (libidines) capere ac sustinere

non provinciae populi Romani ... possint; Verr. I, 78.
cogitant: quem provinciae nostrae ... sanctiorem non modo viderunt, sed .. sperando umquam ... cogitaverunt? Balb. 9.
consistit: cum in arationibus ... provincia Sicilia consistat; Verr. III, 48.
continent: frumentum provinciae frumentariae ... custodiis suis clausum continebant; dom. 11.
corrumpit: non istum ... provincia corrupit; Verr. II, 39.
cupiunt: quem .. tot ... provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (S. 28).
debent: omnes .. in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV, 9.
delectant: *te* ... (delectant) provinciae; Rab. Post. 16.
deligit: harum rerum actorem ... ipsa (provincia) delegit; div. Caec. 19.
effert: quicquid ex sese posset (provincia) efferre; Verr. II, 5.
est: quoniam quasi quaedam praedia populi Romani sunt ... provinciae; Verr. II, 7. provincia tua est; ib. III, 135. testis est tota provincia; ib. 149. salva provincia; ib. 201. ea ipsa causa est cur ista provincia minimo in periculo sit; ib. V, 7. ut ... tota provincia testis esset; ib. 62. quod .. permulta essent ornamenta, ... imperia, provinciae; Cluent. 154. egregia et ad consulatum apta provincia; Muren. 41. huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt: ... provinciae; Sest. 98. haec istorum (fuit) provincia; Cael. 64. quattuor sunt provinciae; prov. cons. 3. mihi ... in tanto omnium mortalium odio ... quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; Piso 33. quae (provincia) fuerit omnibus una maxime triumphalis; ib. 44. cum ... provincia tibi ista manupretium fuerit [non] eversae per te ... civitatis; ib. 57. quae est .. praeter Sardiniam provincia, quae nullam habeat amica*m* populo Romano ... civitatem? Scaur. 44. ut eae provinciae ... in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; Phil. III, 38. quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? ib. VII, 3. cum ... provincia Macedonia (in senatus potestate sit); ib. X, 25. ſ. debent.
existimant: id volumus ... provincias ... existimare? Verr. III, 223.
exspectat: quem (Q. Arrium) provincia tum maxime exspectabat; Verr. II, 37. quem (virum) summe provincia exspectabat; ib. IV, 42.
fert: si animo aequo provincia tulisset; Verr. II, 189.
fremit: fremebat tota provincia; Verr. III, 132,
habet: „debet vos certiores facere quo pacto se habeat provincia"; Verr. III, 122. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; imp. Pomp. 45. frumentum provinciae frumentariae .. non habebant; dom. 11. ſ. est; Scaur. 44.
loquitur: si universa ... provincia loqui posset; div. Caec. 19.
lugent: lugent omnes provinciae; Verr. III, 207.
meretur: cum .. exercitum tantum ... summo studio municipiorum .. provinciae Galliae, optime de re publica meritae merentisque, conscripserit; Phil. V, 36.
mittunt: in alias terras ... miserant (provinciae frumenta); dom. 11. ut subito novum (frumentum) mitterent (provinciae); ib.
nascitur: Kalendis ei .. Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.
obtingit: obtigit tibi consularis (provincia); Verr. I, 34. cum tibi ... aquaria provincia sorte obtigisset; Vatin. 12.
obvenit: simul atque ei sorte provincia Sicilia obvenit; Verr. II, 17. cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset; Phil. XI, 17.
patet: qua (ianua) effracta ... tota pateret provincia; Muren. 33.
poscit: si hoc a me muneris non universa provincia poposcisset; Verr. II, 117.
potest: quoniam id non poterat (provincia); div. Caec. 19. ſ. capiunt. effert. loquitur.
putat: quod opus esse putaret (provincia); Verr. II, 5. quem si consulem illa provincia putaret neque eum reciperet; Phil. IV, 9.
quaerit: vexatae ... provinciae ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. omnes intellegunt cur universa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; Verr. III, 64.
recipit: ſ. putat; Phil. IV, 9.
redeunt: QUA RE AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT; har. resp. 40.
resistit: quod resistat (provincia Gallia) Antonio; Phil. IV, 9.
sequitur: secuta provincia est; Verr. V, 39.
subveniunt: cum in ipsa fam e subvenissent (provinciae); dom. 11.
sustinent: ſ. capiunt.
venit: eam provinciam ... ad summam stultitiam nequitiamque venisse; Verr. V, 38.
vident: ſ. cogitant.
utitur: hac voce uteretur (universa provincia); div. Caec. 19.
ohne Verb: ubi illa uberrima supplicationibus triumphisque provincia? Piso 97.
2. **Prädicat**: sum: non tam illis Siciliam ... quam Verrem ipsum ... provinciam fuisse; Verr. II, 12. quae (Bithynia) nunc vestra provincia est; imp. Pomp. 5. quae (Asia) est nunc nostra provincia; Deiot. 36. ne post M. Brutum proconsulem sit Creta provincia; Phil. II, 97.
II. **nach Verben: 1. Accusativ**: abalieno: abs te totam abalienari provinciam ... nolles; Verr. III, 52.
accipio: ut ab eo provincias acciperent quas ipsi vellent; Sest. 24. Ligarius ... provinciam accepit invitus; Ligar. 2.
adficio: cum ... provinciam .. fidelissimam ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.
adfligo: praetorem quem ad modum provincia adflicta sit nescire (dicetis)? Verr. III, 123. ſ. recreo; ib. 212.
adiungo: quod .. Marcellorum nomini tota illa provincia adiuncta est; div. Caec. 13. quae (provincia) ad commoda populi Romani adiuncta sit; Verr. III, 11.
administro: in quibus (locis) ... provinciam administras; Verr. III, 193. QUOD VIGILANTER PROVINCIAM ADMINISTRASSET; ib. IV, 144. o condiciones miseras administrandarum provinciarum! Flacc. 87.
amitto: amissam esse populo Romano Siciliam, fructuosissimam ... provinciam; Verr. III, 226.
antepono: concede .. ut tibi anteponatur in accusando provincia; div. Caec. 54.
appello: prima omnium ... provincia est appellata (Sicilia); Verr. II, 2.
appeto: ut neque provinciam ... neque ornamentum aliquod ... appetiturus sim; leg. agr. I, 25.
ascisco: auderet ... eam (provinciam) sibi ascis cere? Piso 50.
audio: obstupescent posteri certe .. provincias (tuas) ... audientes; Marcell. 28.
aufero: quas (provincias) C. Gracchus ... non abstulit a senatu; dom. 24.

cingo, circumdo: quae (provincia) mari cincta, portubus distincta, insulis circumdata esset; Flacc. 27.
commoveo: quo (facinore) provincia tota commota est; Verr. IV, 105.
commuto: ut ... *utrique potestas* ... fieret provinciae commutandae; Sest. 55. quam (provinciam) cum Antonio commutavi; Piso 5.
compilo: quasi ... non ... provinciam .. compilarit; Verr. I, 35.
concupisco: qui ... pluris provincias confecit quam alii concupiverunt; imp. Pomp. 28.
condono: omnis provincias .. x virum dicioni ... (condonatas) esse dico; leg. agr. II, 39.
conficio: f. concupisco.
conservo: uti .. Q. Caepio Brutus ... provinciam Macedoniam ... incolumem .. conservet; Phil. X, 26.
constituo: postea quam Cn. Dolabellae provincia constituta est Cilicia; Verr. I, 44. quas (provincias) ... ut necesse esset quotannis constitui per senatum [decreta], lege sanxit; dom. 24.
contemno: a quibus provincias contemni intellegunt; Muren. 42.
contineo: quo (hominum genere) uno ... illa provincia maxime continetur; Verr. II, 149.
custodio: iste motus servitiorum ... tibi .. diligentiam custodiendae provinciae ... attulit? Verrr. V, 15. uti .. Q. Caepio Brutus ... provinciam Macedoniam ... custodiat; Phil. X, 26.
decerno: f. **decerno,** III. provinciam (11 St.) B. II, S. 30, b. — defendo: f. **defendo,** III. provinciam (7 St.) B. II, S. 44, b.
deligo: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.
depono: ego provinciam Galliam ... exercitu et pecunia instructam et ornatam ... deposui; Piso 5. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23.
depopulor: Siciliam provinciam C. Verres per triennium depopulatus esse ... dicitur; div. Caec. 11. ne provinciam depopuletur; Phil. VI, 4.
deposco: tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit; Sulla 52.
desero: quaestor ... provinciam .. deseruit; Verr. I, 34.
diripio: cum ceteri ad ... diripiendas .. provincias quos voluerunt legatos eduxerint; imp. Pomp. 57. „fidem Dolabellae" ... deserere homo pius non potest. quam fidem? an ... diripiendarum .. provinciarum? Phil. XIII, 42.
distinguo: f. cingo. — do: f. **do,** provinciam (4 St.) B. II, S. 146, b.
dono: cum ... duobus impiis .. consulibus .. provinciae ... donabantur; sen. 18.
eiero: praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat; Verr. III, 137.
emo: emptis provinciis; Planc. 86. f. eripio.
erigo: quibus (consiliis) illam tu provinciam adflictam et perditam erexisti; Verr. III, 212.
eripio: cum proficiscebamini paludati in provincias vel emptas vel ereptas; Piso 31.
everro: videte satisne paratus ... ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19.
everto: funditus eversae provinciae ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. ne ... omnis provincias evertatis; Verr. III, 219.
excito: cuius tanti furoris fuit ... omnis provincias ... contra se unum excitare? Deiot. 15.
exhaurio: provincias ... exhauriunt; leg. agr. I, 11.
expeto: quod si provinciae consulibus expetendae videntur; Phil. XI, 24.
expilo: ut expilata provincia (esse videatur); Verr. V, 179.
facio: vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso 87.
habeo: habuit hic lege Titia provinciam ... quietam; Muren. 18. sibi haberent ... provincias; Sulla 26. f. **habeo,** III. provinciam (10 St.) B. II, S. 442, a.
instruo: f. depono.
involo: quid ego, ut involaveris provinciam, praedicem? Fr. B. VIII, 8.
iudico: si Galliam Antonii provinciam iudicasset; Phil. VI, 8.
lacero: provincia ... lacerata; Verr. V, 67.
laudo: laudatur provincia Gallia; Phil. IV, 9.
lego: obstupescent posteri certe .. provincias (tuas) ... legentes; Marcell. 28.
libero: quam (provinciam) .. et praedonum et remigum bello liberavit; Flacc. 14. populi provinciaeque liberatae (sunt); Phil. V, 12.
neglego: quam (provinciam) neglexi; Catil. IV, 23. qui omnino provinciam neglexit; Phil. III, 26.
nudo: nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154. nudata provincia; ib. IV, 143.
obeo: f. **obeo** provinciam (3 St.) S. 411, a.
obstringo: tanta religione obstricta tota provincia est; Verr. IV, 113.
obtineo: quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui nullas ad senatum litteras miserit? tantam vero provinciam; Piso 38. f. **obtineo** provinciam (20 St.) S. 422.
occupo: cum eam provinciam totam occupasset; Verr. II, 51. multas iam provincias occupavit (hoc malum); Catil. IV, 6.
offendo: quia ... perditam .. provinciam [miseram] offendisti; Verr. III, 124.
omitto: omissis his rebus, ... senatu, .. urbe, ... provinciis omnibus; Catil. II, 25.
oppono: (opponemus Asiae provinciae) provinciam Galliam, provinciam Ciliciam, provinciam Hispaniam, provinciam Cretam; Flacc. 100.
orbo: ea ... noster hic praeposterus imperator ... provinciae praesidio ... orbatae ad sempiternum dedecus sui generis ... indicia constituit; Piso 92.
orno: provincia Gallia merito .. ornatur verbis amplissimis ab senatu; Phil. IV, 9. f. depono.
partio: provincias inter se partiverant; Fr. C. 18.
patefacio: nisi forte maius est patefacere nobis provincias; Catil. IV, 21.
perdo: f. **perdo,** II. provinciam (7 St.) S. 589, b.
permitto: omnis ... provincias .. xvirum dicioni ... (permissas) ... esse dico; leg. agr. II, 38.
perturbo: „ut eam provinciam perturbaret"; Sulla 56.
peto: quis provinciam ... a senatu petebat? Sest. 66.
populor: populatae ... provinciae ... solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. cum dixisset populatas .. esse provincias; Verr. a. pr. 45. dico ... populatam (esse) .. provinciam; ib. III, 122.
postulo: a quo cum quaereretur quam provinciam ... postularet; Scaur. 23.
praecludo: iam omnis provincias ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.
praetermitto: ne nostrum consilium in praetermittendis provinciis laudare videamur; Flacc. 87.
prospicio: ipse .. ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154.
recreo: ut ea (provincia) ... vix ... aliqua ex parte recreari aliquando posse videatur; Verr. a.

pr. 12. ut eam (provinciam) multis annis ... recreare nequeamus; ib. III, 21. quibus (consiliis) illam tu provinciam adflictam et perditam ... recreasti; ib. 212.

recupero: nisi eam (provinciam) istius damnatione recuperaritis; Verr. III, 226.

relinquo: cuius ... quaestura ... quid aliud habet in se nisi ... a quaestore suo ... relictam provinciam? Verr. a. pr. 11. fecit id, ... ut .. provinciam .. relinqueret; ib. I, 73. te provinciam Macedoniam ... sine ullo milite reliquisse; Piso 47.

remitto: remissis provinciis Galliis; Phil. I, 8. „utramque provinciam .. remitto"; ib. VIII, 25.

reperio: quae provincia ... non reperiebatur? Sest. 66.

repudio: quam (provinciam) item magno animo ... C. Cestius repudiavit; Phil. III, 26.

rescindo: provincias consularis ... per senatum decretas rescidisti; dom. 24.

restituo: ut ea (provincia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12.

retineo: si provinciam retinere ... vellet; Verr. II, 139. se provinciam Galliam retenturum in senatus ... potestate; Phil. III, 8. quod .. provinciam Galliam citeriorem ... in senatus potestate retineat; ib. 38.

rogo: puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.

servo: provinciam Siciliam ... a belli periculis tutam esse servatam; Verr. V, 1.

sortior: provinciam sortitus es; Verr. I, 34. III, 222.

spero: ab isdem .. se ... provinciam sperare dicebat; Sest. 19.

spolio: cuius (hominis) fiducia provinciam spoliaret; Verr. a. pr. 40. ne provincia spoliaretur; ib. V, 59.

subiungo: ut sub vestrum ius ... provincias ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.

suscipio: qui ... eam provinciam susceperint; Cael. 63.

tango: Verres simul ac tetigit provinciam; Verr. I, 27. ut provinciam tetigit; prov. cons. 8.

teneo: qui illam provinciam ante te tenuerunt; Verr. III, 16. quam provinciam tenuistis a praedonibus liberam? imp. Pomp. 32. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus potestate teneat; Phil. V, 36.

tollo: qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30. in quo (consulatu) ... provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15.

trado: ut C. Iulius ... hanc provinciam tradat ei; prov. cons. 39. in hoc ... gloriemini per me licet, vos provinciam fuisse Caesari tradituros; Ligar. 25. an ille non potuit ... Antonio .. provinciam tradere? Phil. VI, 8.

tueor: quam (provinciam) tueri singulari sapientia ... difficile esset; Verr. V, 38. uti .. Q. Caepio Brutus ... provinciam Macedoniam ... tueatur; Phil. X, 26.

tutor: ut eis (vectigalibus) ad ipsas provincias tutandas vix contenti esse possimus; imp. Pomp. 14.

vasto: per quos ostendam sic provinciam per triennium ... vastatam; Verr. III, 21. dico ... vastatam .. (esse) provinciam; ib. 122. „fidem Dolabellae" ... deserere homo pius non potest. quam fidem? an ... vastandarum .. provinciarum? Phil. XIII, 42.

vendo: provincias quas vellet quibus vellet venderet? Sest. 84.

vexo: utrum .. censes hos [iudices] gravius ferre oportere, te ab illo laesum an provinciam Siciliam esse vexatam? div. Caec. 54. quam (provinciam) iste per triennium ita vexavit; Verr. a. pr. 12. cum dixisset .. vexatas .. esse provincias; ib. 45. per quos ostendam sic provinciam per triennium vexatam; ib. III, 21. ſ. I, 1. quaerit. div. Caec. 7.

2. **Genetiv:** paenitet: ut illum hominem perditissimum ... paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60.

3. **Dativ:** constituo: quod ceteris (provinciis) ... censoria locatio constituta est; Verr. III, 12.

do: iam robustus provinciae se ... dedit; har. resp. 42. civitas data ... provinciis universis a mortuo; Phil. I, 24. civitas ... provinciis totis dabatur; ib. II, 92.

impono: quod ceteris (provinciis) .. impositum vectigal est certum; Verr. III, 12.

importo: tantone plus Verres ... provinciae Siciliae calamitatis importavit? Verr. III, 125.

infero: ille ... bellum intulit provinciae Galliae; Phil. V, 24.

lenio: ipse se placabit et leniet provinciae Galliae? Phil. VII, 25.

oppono: opponemus Asiae provinciae .. magnam partem eiusdem provinciae; Flacc. 100.

placo: ſ. lenio.

praeficio: si quemquam alium provinciae praefecisset; Ligar. 2.

praesum: Siciliae provinciae ... praefuisti; Verr. III, 212. hoc quid est nisi ... ita provinciae praefuisse? ib. V, 57. provinciae Galliae M. Fonteius praefuit; Font. 12. huic provinciae ... M. Fonteius ... praefuit; ib. 13. cui (provinciae) sic praefuit in pace; Ligar. 2.

proficiscor: quod C. Caesar ... Galliae provinciae cum exercitu subsidio profectus sit; Phil. V, 46.

prorogo: numerum annorum provinciis prorogavit; Phil. II, 109.

sum: cum ea res ... provinciae saluti ... posset esse; Verr. V, 80.

vendo: quod praemium non ... universis provinciis vendidit (hic)? Phil. III, 10.

4. **Ablativ:** careo: Diodorus ... prope triennium provincia domoque caruit; Verr. IV, 41. eidem ... provinciis ... nostris ... carebamus; imp. Pomp. 55.

decedo: ut decedens Considius provincia satis facere hominibus non posset; Ligar. 2.

excludo: ad eum profecto exclusi provincia venissetis; Ligar. 25. quid .. D. Brutus de M. Antonio iudicavit? excludit provincia; Phil. IV, 8.

exturbo: rex Antiochus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67.

utor: ad omnis res sic illa provincia semper usi sumus; Verr. II, 5.

5. **mit Präpositionen:** abeo de: commodissimum putavit esse de provincia clam abire; Verr. II, 55.

adsum ex: adsunt homines ex tota provincia nobilissimi; div. Caec. 14.

advenio in: quamcumque in provinciam ... advenerit; Phil. XI, 30.

coëmo ex: te ... omnis .. res ... tota ex provincia coëmisse; Verr. IV, 8.

commoror in: ipse Caesar quid est cur in provincia commorari velit? prov. cons. 29.

commuto de: nihil est de Scipionis provincia commutatum; Phil. XI, 17.

comporto ex: haec nemo dubitabat quin ... ex tota provincia ad istum comportari necesse esset; Verr. II, 46.

conferо in: publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17.
conicio in: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae! Verr. II, 18.
conloco in: partim eorum in ea provincia pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18.
decedo de: orat Dolabellam ut de sua provincia decedat; Verr. I, 72. miramur istum de provincia decedentem clam Syracusis profugisse? ib. 113. is ... de provincia .. decessit; ib. II, 48. CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET; ib. 146. praefectos .. suos multi ... de provincia decedere iusserunt; ib. III, 134. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. 154. hominem de provincia iubet ... decedere; ib. IV, 66. quicumque de provincia decesserit; leg. agr. II, 59. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti; Muren. 68. — ex: cum ... ita ... ex ea provincia decessissem; div. Caec. 2. cum iam ex provincia ... ad iudicium decederet; Verr. V, 40. cum ex ea provincia cum eodem Lucullo decederet; Arch. 6. me e provincia decedere; Planc. 65. cum ... decedens e provincia Puteolos forte venissem; ib.
deporto ex: crimen ... Romam ex provincia deportatum (esse); Verr. III, 141. ut eam (Tertiam) secum ex provincia deportaret; ib. V, 31.
deripio de: hos vos de provinciis ... deripiendos non putaretis? prov. cons. 13.
detraho de: consideret ipse secum, qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint; prov. cons. 1.
devoco de: nihil est quod eum de provincia devocent; prov. cons. 29.
dico sententiam de: de quibus (provinciis) adhuc intellego sententias esse dictas; prov. cons. 3.
dimitto ex: quem ad modum regem ex provincia spoliatum expilatumque dimitteret; Verr. IV, 63.
discribo in: cum omnis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.
disputo de: de provincia disputo; prov. cons. 8. de provincia, quod agitur, id disputo; ib.
duco in: ductum esse ab eo in provinciam aliquem dicis libidinis causa; Planc. 30.
educo in: quos educere invitos in provinciam non potuit; Fr. B. III, 2.
eicio ex: si ex provincia tota CLXX eiecisses; Verr. III, 121.
emitto in: emisi (tabulas) in omnis provincias; Sulla 42.
eo in: ut eant nobiscum in provinciam; Verr. II, 29. sese ... in provinciam non iturum; leg. agr. I, 26. in provinciam ire noluisti; Muren. 42.
excito ex: quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.
exeo de: ausus esset ... exire de provincia? Piso 50.
exporto ex: cum aurum ... ex omnibus provinciis Hierosolyma exportari liceret; Flacc. 67.
facio impetum in: qui in provinciam D. Bruti ... cum exercitu impetum facere conatur; Phil. III, 1.
fero de: tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris; Phil. V, 7.
habeo ex: ne ... granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44.
habito in: qui habitant in provincia; Verr. I, 118.
ineo gratiam a: ut idem Pompeius ... a provincia tota se huius absolutione inire gratiam arbitraretur; Verr. II, 113.
intercedo de: qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17.
interest inter: inter Siciliam ceterasque provincias .. in agrorum vectigalium ratione hoc interest; Verr. III, 12.
invado in: hoc tempore in provinciam populi Romani conatur invadere; Phil. III, 11. in alienam uterque provinciam (invasit); ib. XI, 4.
invito in: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.
maneo in: quam diu iste in provincia mansit; Verr. II, 67.
mereor de: qui (Sex. Peducaeus) de ... tota .. provincia optime meritus esset; Verr. IV, 142. nemo est ex tanto numero quin hunc optime de provincia ... meritum esse arbitretur; Font. 15.
mitto ex: ut ex ea provincia ... nullam sit ad senatum litteram mittere ausus; Piso 44. ſ. sumo ex. — in: ut in alienam provinciam litteras mittat; Verr. III, 44. mercatorem in provinciam cum imperio ... misimus; ib. IV, 8. quod prodigium in provinciam misimus? ib. 47. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. cuius .. in provinciam ... x viri ... mittuntur; leg. agr. II, 60.
nascor ex: nullum est malum domesticum, quod ex ipsa provincia nasci possit; Verr, V, 8.
permaneo in: his sententiis Piso in provincia permanebit; prov. cons. 38.
pertineo ad: ad pluris provincias crimen hoc pertinere; Verr. III, 217.
pervenio in: quem scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12. cum in provinciam pervenissent; prov. cons. 13.
pono in: prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere; Ligar. 24.
postulo pro: pro provincia ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.
proficiscor in: profectus est quaestor in provinciam; Verr. I, 34. fecit id, ... ut ... in alienam provinciam proficisceretur; ib. 73. Malleolus in provinciam sic [copiose] profectus erat; ib. 91. ante in provinciam iste proficiscitur quam opus effectum est; ib. 149. qui (homo) e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; ib. II, 24. quoad L. Metellus in provinciam profectus est; ib. 62. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; ib. III, 44. qui cum potestate ... in provinciam esset profectus; ib. IV, 9. qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant .. isti? imp. Pomp. 67. neque .. est in provinciam suam Cretam profectus; Phil. XI, 27. cum est in Syriam profectus, alienam provinciam; ib. 28. ſ. 1. eripio.
profugio ex: qui (aratores) ... ex provincia ... profugerunt; Verr. III, 128. — in: profugit paludatus, at quo? in provinciam firmissimorum [et fortissimorum] civium; Phil. V, 24.
recipio in: „recepti in provinciam non sumus"; Ligar. 23.
redeo ex: ut primum e provincia rediit; Verr. a. pr. 16. qui ... ex ea (provincia) sic redii; Piso 61.
redundo in: quae (nationes) ... poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31.
refero de: uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... de provinciis consularibus ... ad hunc ordinem ... referant; Phil. XI, 31.
relinquo in: nihil eius modi rerum in tota provincia reliquisse; Verr. IV, 2. si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86.
reperio ex: si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem ... nullum posse reperiri; Verr. III, 138.
retineo in: Potamonem ... retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29. retinetur ..

in provincia; Flacc. 92. retinete .. in provincia diutius eum; prov. cons. 12.

revoco in: ut ... in provinciam illum revocaret; Verr. IV, 40.

succedo in: qui ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125.

sum ex: si quis est forte ex ea provincia; Verr. III, 180. — in: qui tum erat in provincia; Quinct. 28. qui (Q. Caecilius) .. quaestor in sua provincia fuisset; div. Caec. 4. qui in ea provincia quaestor fuissem; Verr. I, 16. cum tot interea praetores ... in provincia fuissent; ib. II, 25. quam diu tecum in provincia fuit; ib. 58. qui in ea provincia non fuerunt; ib. 111. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. cuius modi praedo iste in illa provincia fuerit; ib. 184. Metelli est filius in provincia non puer; ib. III, 159. vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. qui in provinciis cum potestate ... se futuros aliquando arbitrentur; ib. 223. nego in Sicilia tota, tam locupleti ... provincia ... ullum argenteum vas ... fuisse; ib. IV, 1. ecqua civitas est .. in provinciis nostris? ib. 25. quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? ib. 53. est in eadem provincia Narbo Martius; Font. 13. qui (equites) in illa provincia fuerunt; ib. 32. nihil est in hac provincia quod ... maiores nostri proprium nobis reliquerunt quin id venire iubeat; leg. agr. II, 48. in qua provincia .. res erant ... paternae; Cael. 73. esse duo duces in provinciis populi Romani; Piso 44. in ea provincia legatus fuit C. Sacerdos; Planc. 27. in eadem provincia postea quaestor (fuit); ib. 28. in qua (provincia) erat rex potentissimus inimicus huic causae; Ligar. 24. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis .. provinciis; Phil. XI, 34.

sumo ex: cum ex provincia populi Romani aequam partem tu tibi sumpseris ac populo Romano miseris; Verr. III, 49.

transporto in: in quam (provinciam) tantum exercitum transportasses; Piso 47.

triumpho ex: ex qua provincia ... innumerabiles alii ... triumpharunt; Piso 61.

valeo in: ista ratio ... valet in eis provinciis; Verr. III, 192.

venio ad: ad ipsas venio provincias; prov. cons. 4. — ex: homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; Verr. II, 11. qui cum aliquanto post meum discessum ex provincia venisset; dom. 59. ex qua (provincia) se instructum ... ad urbem verturum esse minitatur; Phil. III, 1. — in: ut in provinciam venit; Verr. III, 214. veniebatis .. in Africam, provinciam unam ex omnibus huic victoriae maxime infestam; Ligar. 24. quod si Caesaris causa in provinciam veniebatis; ib. 25. quod iusto cum imperio ... in provinciam suam venerat; ib. 27. cum C. Cassius ... in eam provinciam venerit; Phil. XI, 30.

versor in: iamne intellegitis .. quae pestis ... in nostra antiquissima ... provincia versata sit? Verr. III, 64. cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; ib. 125. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flacc. 5 (S. 25). in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4.

video in: quod paulo ante in eadem provincia .. Laelium .. viderant; Flacc. 14.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: Antonium conlegam, cupidum provinciae, ... patientia atque obsequio [meo] mitigavi; Piso 5. qui .. mihi ... cupidiores provinciae viderentur; ib. 56.

rudis: tametsi non provinciae rudis erat; Verr. II, 17.

2. **Dativ:** acerbus: constituitur in foro Laodiciae spectaculum acerbum et miserum et grave toti Asiae provinciae; Verr. I, 76. o tempus miserum atque acerbum provinciae Siciliae! ib. V, 92.

gratus, iucundus: si provinciis ... gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147.

gravis, miser: s. acerbus.

periculosus: periculosum provinciis genus iniuriae confirmari; Verr. III, 225.

3. **Ablativ:** dignus: ut ... illa provincia ... dignissimus existimetur (conventus); Verr. V, 94. quod se ... legatum ... provinciis gravissimis dignum ... praestitit; Flacc. 101.

4. **mit Präposition:** recens e: cum e provincia recens esset (Verres); Verr. a. pr. 5.

solus ex: quoniam ex tota provincia soli sunt qui te salvum velint; Verr. IV, 150.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** ager: quod ager decumanus provinciae Siciliae ... desertus est; Verr. III, 120. agros provinciae Galliae populari destiterit; Phil. VII, 26.

agricolae: omnes illius provinciae .. agricolae ... uno animo M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.

ambitio: tanta .. ambitione provinciae totius in uno cubiculo inclusa; Verr. II, 133.

angulus: tu ... angulum mihi aliquem eligas provinciae reconditum ac derelictum; Verr. III, 193.

annus: primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia; Verr. IV, 41.

arx: non minus magnum (crimen) est vos Africam, arcem omnium provinciarum, ... obtinere voluisse; Ligar. 22.

auctio: mulier sibi felicior quam viris auctionem provinciarum .. faciebat; Phil. V, 11.

auctor: emissus (est) etiam ille auctor tuus provinciae; Piso 95.

auctoritas: postulo ut provinciarum auctoritate moveamini; Flacc. 100.

calamitas: ut ... calamitatem provinciae cognoscatis; Verr. II, 134. lugubri verbo calamitatem provinciae Siciliae significat; ib. III, 126. in tanta ... calamitate provinciae ... tamen ab eis impetraretur; ib. V, 59.

causa: cum ... causa .. totius provinciae ad me deferebatur; Verr. IV, 138. mihi provinciae causam in provincia ipsa cognoscendam ... putavi; Scaur. 24.

clientela: ut conarere clientelam ... tam inlustris provinciae traducere ad te; Verr. IV, 90.

coloniae: tantus .. est consensus municipiorum coloniarumque provinciae Galliae; Phil. III, 13. id ... municipia, colonias provinciae Galliae recte ... fecisse; ib. 38. cum .. exercitum tantum ... summo studio municipiorum coloniarumque provinciae Galliae ... conscripserit; ib. V, 36.

commoda: in mentem tibi non venit, quid negotii sit ... commoda provinciarum ... defendere? div. Caec. 27. si ... anteposuit honori suo commoda .. provinciae; Scaur. 35.

commune: quod .. est ... commune ... prope totius provinciae; Verr. II, 160.

coniectura: vos coniecturam totius provinciae nonne facietis? Verr. III, 121.

consensus omitto ... provinciarum ... unum .. consensum; dom. 75. D. Bruti opera ... incredibilique ... consensu provinciae Galliae rei publicae difficultatibus tempore esse subventum; Phil. V, 36.

constantia: nec .. de .. constantia .. provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.

cupiditates: [vestrae cupiditates provinciarum effecerunt], ut ego excluderer; Piso 76.
custodia: habetis hominis ... custodiam .. provinciae; Verr. V, 25. custodiam provinciae ... dimisisses? Piso 48.
custos: quid ais, bone custos defensorque provinciae? Verr. V, 12. populi Romani praetor, custos defensorque provinciae, sic vixit; ib. 81.
defensio: habetis hominis ... defensionem .. provinciae; Verr. V, 25.
defensor: me omnium provinciarum defensorem esse; Verr. III, 217. ſ. custos.
deminutio: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.
detrimentum: non sine magno ... provinciae .. Siciliae detrimento (commodasti); Verr. IV, 20.
dignitas: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2.
domini: uti decem ... provinciarum omnium ... domini constituerentur; leg. agr. II, 15.
exercitus: sic iste a tanto exercitu tantae provinciae ... Macedonicus imperator in urbem se intulit; Piso 55.
finis: ut semper Macedonicis imperatoribus îdem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilorum; Piso 38. cum finis provinciae tantos haberet; ib. 49.
foedus: ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres; sen. 16. qui provinciarum foedere inretiti ... Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11. foedera feriebantur provinciarum; dom. 129. pacto .. foedere provinciarum; Sest. 33. cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset; ib. 34.
fora: circum omnia provinciae fora rapiebat; Verr. IV, 76.
fortunae: cum ... fortunas .. provinciae ... susceperis; div. Caec. 37. „qui eius (provinciae) .. fortunas .. defenderem"; ib. 65.
fructus: teneo ... in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem; Verr. III, 137. cum ... omnium provinciarum fructus ... devorasses; dom. 60.
gemitus: quod ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.
gravitas: nec .. de ... gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.
incommoda: qui ... provinciarum .. incommodis doleat; Verr. III, 6.
indicia: ſ. II, 4. orbo.
iniuriae: cum .. in communibus iniuriis totius provinciae Sthenii quoque causa contineatur; Verr. II, 118.
instituta: his institutis provinciae iam tum ... C. Norbanus in summo otio fuit; Verr. V, 8.
iudicium: omitto ... provinciarum ... unum iudicium; dom. 75.
iura: „qui eius (provinciae) iura .. defenderem"? div. Caec. 65. quod tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17.
labes: adduxi ... labem ... provinciae Siciliae; Verr. a. pr. 2.
locus: si ullo in loco eius provinciae frumentum tanti fuit; Verr. III, 194. cum esset (frumentum) HS binis ... quibusvis in locis provinciae; ib.
luctus: quod ille .. luctus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.
magistratus: qui pecuniam ex aerario depromptam ... provinciae magistratibus diviserit; imp. Pomp. 37.
memoria: cuius (integritatis) .. nuper in Macedonia vidi vestigia ... fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; Sest. 13.
mentio: mentionem omnino provinciarum factam dico alienissimo tempore; Phil. XI, 22.
mercatores: fuerunt ei consules ... mercatores provinciarum; sen. 10. sic ulciscar facinora eorum singula, ... mercatores provinciarum revocando domum; Quir. 21.
merces: cum ... prodebas ... salutem meam mercede provinciae; Piso 56.
metus: tantumne vidisse in metu .. provinciae! Verr. V, 14. in metu .. provinciae dies .. compluris in litore .. iacuisti; ib. 137.
municipia: ſ. coloniae.
necessarii: quorum quanti conventus ... ad Cn. Pompeium tum consulem designatum ceterosque illius provinciae necessarios fieri soliti sint quis ignorat? Verr. III, 45.
necessitudo: in Asiam me ire propter eius provinciae mecum et cum meo fratre necessitudinem comparantem non est passus; Planc. 100.
negotiatores: cum ... omnes negotiatores eius provinciae ... M. Fonteium incolumem esse cupiant; Font. 32. omnes illius provinciae ... negotiatores uno animo M. Fonteium ... defendunt; ib. 46.
oculi: quae ... in oculis provinciae gesta sunt Verr. II, 81.
opportunitas: omnem .. opportunitatem .. provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria; Verr. III, 11.
oppida: oppidum est in Hellesponto Lampsacum, .. in primis Asiae provinciae clarum et nobile; Verr. I, 63.
pactio: cum omnium provinciarum pactiones ... sanguine meo sancirentur; Quir. 13. cum duo consules empti pactione provinciarum auctores se inimicis rei publicae tradidissent; ib. cum consules provinciarum pactione libertatem omnem perdidissent; Sest. 69. quod (foedus) meo sanguine [in pactione provinciarum] iceras; Piso 28.
pars: per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; Verr. I, 96. opponemus Asiae provinciae .. magnam partem eiusdem provinciae; Flacc. 100. quae pars provinciae sit, cui non possit intercedi; prov. cons. 36.
patrocinium: cum fidelissimae ... provinciae patrocinium recepissem; Scaur. 26.
pecuarii; omnes illius provinciae ... pecuarii ... uno animo M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.
pecus: omni totius provinciae pecore compulso; Piso 87.
periculum: minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; Verr. III, 224. tantumne vidisse in .. periculo .. provinciae! ib. V, 14. haec homo amentissimus in ... tanto .. periculo provinciae sic palam faciebat; ib. 62. in .. periculo .. provinciae dies .. compluris in litore .. iacuisti; ib. 137.
pernicies: adduxi ... perniciem provinciae Siciliae; Verr. a. pr. 2.
populi: quisquam dubitabit quin tu istam apud populos provinciae totius invidiam ... pecuniae conciliandae causa susceperis; Verr. II, 137.
possessiones: ceterarum .. provinciarum possessiones venalis ... hac lege video; leg. agr. III, 15.
praeda: vidi conlucere omnia ... praeda provinciarum; Verr. I, 58. cui ... totam rem publicam provinciae praemio vendidisti; Piso 15.
pretium: cum ... pretium .. provinciae ... tibi esset persolutum; dom. 23.
propugnaculum: quod ... classis pulcherrima, ... propugnaculum .. provinciae, ... incensa est? Verr. III, 186.
publicani: omnes illius provinciae publicani

... uno animo M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.

quaestores: quaestores utriusque provinciae ... cum fascibus mihi praesto fuerunt; Verr. II, 11.

ratio: omnium .. provinciarum .. rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2. si provinciarum vos ratio magis movet quam vestra; Flacc. 100. sic ulciscar facinora eorum singula ... ab eis provinciarum rationem repetendo; Quir. 21.

salus: venisse tempus aiebant, ... ut .. salutem .. totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. semper haec ratio accusandi fuit honestissima ... pro salute provinciae ... inimicitias suscipere; ib. 63. an tibi ... fuit ... salus provinciae ... neglegenda? Verr. III, 43. apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii ... plus valuisse quam .. salutem .. provinciae; ib. V, 22. me ... salutem provinciarum ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. si ... anteposuit honori suo .. salutem .. provinciae; Scaur. 35.

societas: nullam ... graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam ... provinciae ... societatem; div. Caec. 61.

socii: ut se quoque, sicut ceterarum provinciarum socios, dignos existimetis, quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13.

sors: sortem nactus est urbanae provinciae; Verr. I, 104. duarum credo provinciarum sortis minus divinas fuisse; Phil. III, 26.

sortitio: provinciarum religiosa sortitio; Phil. III, 24.

spes: creditoribus suis spem ostentare provinciae videretur; Fr. B. XIII, II, 3.

spolia: qui forum ... non spoliis provinciarum ... ornarent; Verr. IV, 6. quae (navis) provinciae spolia portaret; ib. V, 59.

strages: parum putas investigatas esse a nobis ... stragis .. provinciae (tuae)? Piso 83.

studium: D. Bruti ... opera ... incredibilique studio ... provinciae Galliae rei publicae difficultatibus tempore esse subventum; Phil. V, 36.

suburbanitas: populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7.

vastitates: has ... provinciarum vastitates ... teneretis? prov. cons. 13.

vectigalia: ceterarum provinciarum vectigalia .. tanta sunt; imp. Pomp. 14.

vetustas: pauca mihi videntur esse de provinciae .. vetustate .. dicenda; Verr. II, 2.

vir: quem vos ... provinciae maximae sanctissimum virum (cognovistis); Flacc. 8.

virtus: nec .. de virtute ... provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.

vita: venisse tempus aiebant, ... ut vitam .. totius provinciae defenderem; div. Caec. 3.

volturius: appellatus est hic volturius illius provinciae ... imperator; Piso 38.

urbes: urbis ... provinciae Galliae populari destiterit; Phil. VII, 26.

usus: te ... voluerunt ... illum usum provinciae supplere; Verr. IV, 9.

utilitas: pauca mihi videntur esse de provinciae ... utilitate dicenda; Verr. II, 2. omnem utilitatem .. provinciae Siciliae ... consistere in re frumentaria; ib. III, 11. cum ... multa contra utilitatem provinciarum ... cogitaret; ib. 213. apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii ... plus valuisse quam utilitatem .. provinciae; ib. V, 22.

2. **mit Präpositionen:** alqs ex: cum .. ex ea provincia condemnati sint complures; Verr. II, 155.

commeatus ex: cum ex omnibus provinciis commeatu ... prohibebamur; imp. Pomp. 53.

homo ex: sustinebunt tales viri se ... tot hominibus honestissimis ex tam inlustri provincia non credidisse? Verr. I, 10. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimonium vehementius dixerit; II, 149.

iter in: cuius iter in provinciam fuit eius modi; prov. cons. 9.

iudicia in: quid est hoc? ... populi Romani .. iudicia ... in provinciam suburbanam? Verr. III, 66.

leges de: quas (leges) ... recitavit ... de provinciis; Phil. I, 24.

litterae e: ad horum omnium iudicia tot ... domesticum iudicium accessit ... occultus adventus, ... nullae ad senatum e provincia litterae; Piso 97.

officia in: cuius (C. Marcelli) officia in ... totam .. provinciam recentissima erant; Verr. IV, 86.

rogationes de: promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno ... de provinciis consulum; Sest. 25.

stipendiarii ex: stipendiarios ex Africa, Sicilia, Sardinia, ceteris provinciis multos civitate donatos videmus; Balb. 24.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** armare: qui ... consules, sceleris sui socios, .. provinciis .. armavit; har. resp. 58.

cingi: ut Asia ... tribus novis provinciis ipsa cingatur; prov. cons. 31.

gerere: quas res gessisti imperio, exercitu, provincia consulari? Piso 38.

zum Satz: quod .. tota provincia quid cuique accidisset ... indagare et odorari solebat; Verr. II, 135. hoc cum palam decumani tota provincia loquerentur; ib. III, 131. conquiri Diodorum tota provincia iubet; ib. IV, 40.

2. **Präpositionen:** a: „delectus sum ab universa provincia qui eius iura fortunasque defenderem“; div. Caec. 65. quae causa fuit honestior, quam a tam inlustri provincia defensorem constitui et deligi? Verr. I, 21. ab universa provincia ... ornatur; ib. II, 168. cum efflagitatus a provincia praepositus Africae est; Ligar. 4. a qua (provincia) expulsus et repudiatus est; Phil. VII, 25.

ex: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3. ceteris rebus adiuvamur ex illa provincia; ib. III, 11. ex qua provincia modo ... L. Torquatus ... ab senatu imperator est appellatus; Piso 44.

extra: exercitum eduxit ex Syria. qui licuit extra provinciam? Piso 49.

in: in provincia ius dicebatur; Quinct. 41. de quibus in provincia non optime es meritus; div. Caec. 21. quod eodem tempore in eadem provincia tu ipse fecisti; ib. 31. quibus in provinciis multas domus ... depopulatus est; Verr. a. pr. 11. omnium vitiorum suorum plurima ... constituit ... indicia in provincia Sicilia; ib. 12. qui quaestorem me in provincia cognoverant; ib. I, 17. ne gratis in provincia male audires; ib. 118. multa esse in provinciis aliter edicenda; ib. ecquem existimatis ulla umquam in provincia reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? ib. II, 11. qui quattuor in una provincia quaestores .. defensores .. habuerit; ib. 12. quibusnam rebus in ea provincia maximam uno anno pecuniam facere posset; ib. 17. quid iste in provincia facturus esset; ib. 18. cum praetor in provincia sua verbo permitteret; ib. 67. ita se in provincia rem augere oportere; ib. 73. fidem cum proposuisses venalem in provincia; ib. 78. ne absentes homines in provinciis rei fierent rerum capitalium; ib. 95. „licet hoc fieri in provincia“; ib. 101. quem in provincia existimationis meae studiosissimum .. cognossem;

ib. 117. si salvus ipse in provincia vellet esse; ib. 139. te in provincia pecunias statuarum nomine ... coëgisse; ib. 150. ut eius in provincia statuae ... deicerentur; ib. 158. ut ... eum tu in tua provincia non cognoveris; ib. 190. quem (Apronium) in provincia tota Verres ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. III, 22. cum in provincia tam locuplete ... ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. 48. quemcumque equitem Romanum in provincia viderant; ib. 94. improbi ... magistratus in provinciis inserviebant publicanis; ib. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur in sua provincia? ib. 135. qui audeant in provincia ... contra fortunas (praetoris) iudicare; ib. qui in sua provincia iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. 138. istum statuisse in provincia sua existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemini; ib. 142. quam formulam Octavianam ... Metellus ... habebat in provincia; ib. 152. si .. te tuam pecuniam praetorem in provincia faeneratum docerem; ib. 169. in qua (provincia) tu triennium praefuisti; ib. 180. hoc .. magistratus in provincia adsequi potest; ib. 192. in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; ib. non .. te instruere domum tuam voluerunt in provincia; ib. IV, 9. quae fuit causa cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent? ib. 10. in provinciis intellegebant ... fore uti quod quisque vellet ... quanti vellet auferret; ib. hunc praetorem in provincia quisquam putabit a Siculorum argento ... manus abstinere potuisse? ib. 34. quid [argenti] in provincia Sicilia pararis; ib. 35. superbum est ... dicere praetorem in provincia homini honesto ...: „vende mihi vasa caelata"; ib. 45. qua in provincia occisus est; ib. 56. vos certiores .. facio quid iste in provincia praetor egerit; ib. 60. a praetore populi Romani in provincia violatum (esse) regem; ib. 68. ita sese in ea provincia ... gessit; ib. 72. sic obtinui quaesturam in Sicilia provincia; ib. V, 35. in qua (provincia) tu te ita gessisti; ib. 39. in qua (provincia) numquam tibi venit in mentem ... non tibi idcirco ... tantam ... dignitatem datam; ib. quid in ipsa provincia fecisse (hunc) existimatis? ib. 40. palam tibi aedificari onerariam navem in provincia; ib. 46. erat hoc ... factitatum semper ... in omnibus provinciis; ib. 60. ut duo sepulcra duorum praetorum .. duabus in provinciis constituerentur; ib. 94. tu in provincia praetor ... Mamertinis ... quam deberent navem ... remisisti; ib. 136. tui milites in provincia Sicilia frugibus .. caruerunt; ib. 137. tu in provincia tam splendida ... dies .. compluris in litore .. iacuisti; ib. tu praetor in provincia cum tunica ... visus es; ib. ut civis Romanus in provincia populi Romani ... in foro virgis caederetur; ib. 163. nisi .. hae formidines ... in nostris provinciis impendebunt; ib. 157. quod ... in provincia sua ... regione proximum potuit, elegit; ib. 170. quae iste in provincia palam dictitabat; ib. 176. fuit in his provinciis singulari innocentia; imp. Pomp. 61. quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... dari ... bellum .. in ea provincia administrandum? ib. illa omnibus in provinciis ... quam acerba ... concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8. in eius provincia vendet manubias praetoris? ib. II, 53. quos in provincia ... virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. in qua (provincia) laus aequitatis ... ludorum voluptate concluditur; ib. 41. praetura ... ornata in provincia; ib. 53. in ea .. provincia quo animo C. Murenam fratrem suum aspiciet? ib. 89. Pompei .. auctoritas ... excellit in ista provincia; Flacc. 14. existimo in eius modi ... provincia ... ornandi imperii causa navigandum fuisse; ib. 27. negavit a privato pecuniam in provincia praetorem petere oportere; ib. 86. ut in provinciis ... ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. in qua provincia mortuorum testamenta conscripsit; har. resp. 42. constabat .. Graecum hominem ... in ipsa provincia quasi triumphasse; prov. cons. 15. quid .. erat actum aut gestum in tua provincia de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? Piso 40. in provincia paulo .. quam ille demissior (inventus es); ib. cum equites Romanos in provincia ... multos fama vitaque privasset; ib. 41. unus venditor tota in provincia per triennium frumenti omnis fuisti; ib. 86. mitto diplomata tota in provincia passim data; ib. 90. ea, quae fiunt in provinciis; Planc. 63. mihi provinciae causam in provincia ipsa cognoscendam ... putavi; Scaur. 24. Africa ... in ipsa provincia se a societate Punicorum bellorum ... defendit; ib. 45. in provincia pacatissima ita se gessit; Ligar. 4. ut magistratus in provinciis non audeant imperare sociis; Fr. A. III, 19.

sine: fuerit toto in consulatu sine provincia? prov. cons. 37. sine provincia stare non posse (Gabinium); Piso 12.

provincialis, zur Provinz gehörig, die Provinz betreffend, aus der Provinz: abstinentia: possum multa dicere ... de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7.

clientelae: pro clientelis .. provincialibus ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

commoda: omnibus provincialibus .. commodis .. depositis; sen. 35.

edictum: cum tuam auctoritatem tute ipse edicto provinciali repudiabas; Verr. I, 112. quaero abs te ... cur ea capita in edictum provinciale transferre nolueris? ib. 118.

hospitia: pro ... hospitiis provincialibus ... nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

integritas: quamquam non est omittenda singularis illa integritas provincialis; Sest. 13.

munus: ut ... non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere posset? Vatin. 35.

negotia: disparem fortunam provincialium negotiorum ... fuisse; Muren. 43.

ornamenta: omnibus provincialibus ornamentis .. depositis; sen. 35.

testes: his testibus et urbanis et provincialibus sic obrutus atque oppressus est; Verr. I, 20.

provocatio, Berufung: I. do: non .. provocatio ista lege datur; Phil. I, 22. quibus cum provocatio datur; ib. 23.

II. sine: poena sine provocatione (datur); leg. agr. II, 33.

provocator, Herausforderer: cum ... alios Samnitis, alios provocatores fecerit; Sest. 134.

provoco, herausfordern, berufen, Berufung einlegen: I. alqs: quasi .. id agatur ut quisquam provocet; Phil. I, 22. cum isti, ut provocavit, respondero; ib. II, 10. ut .. de vi ... damnati ad populum provocent; ib. 21.

II. alqm: quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem ... defendere? imp. Pomp. 14. quem ad modum a quibusque sum provocatus; Quir. 21. respondebo tibi ... minus fortasse vehementer, quam abs te sum provocatus;

Piso 72. nisi illis ... gladiis confideres, maledictis me provocare ausus esses? Phil. II, 46.
tribunos: quo provocati (tribuni plebis) a me venire noluerunt; leg. agr. III, 1.

prout, je nachdem: prout Thermitani hominis facultates ferebant; Verr. II, 83.

prudens, wissentlich, mit Vorbedacht, umsichtig, einsichtsvoll, verständig, klug: A. **bei Substantiven:** alqs: qui ita .. sit ... prudens; Caecin. 78. quis P. Octavio Balbo ingenio prudentior ... commemorari potest? Cluent. 107. ut satis superque prudentes sint, qui illorum (maiorum) prudentiam ... quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18. tu ... prudentior quam Cotta ... ea contemnis; Piso 62. ut ... ne spe quidem prudens ... tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14. ut ... malim videri nimis timidus quam parum prudens; ib. 21. quis prudentior (illo)? Deiot. 16.
amici: amicos habet prudentiores quam Gabinius; prov. cons. 14.
civitas: prudentissima civitas Atheniensium ... fuisse traditur; Sex. Rosc. 70.
homo: apud homines .. prudentissimos agitur; Sex. Rosc. 73. novam legem te ... statuisse non miror, hominem in edictis praetoriis ... tam prudentem; Verr. III, 17. cum Philinus Herbitensis, homo ... prudens, ... de calamitate aratorum ... diceret; ib. 80. Sositheus est Entellinus, homo ... prudens; ib. 200. homo mea sententia prudentissimus Caecina tamen in hac re plus mihi animi quam consilii videtur habuisse; Caecin. 22. tantae stultitiae prudentissimos homines condemnari; ib. 40. hominum prudentium consilium ... respuit || respuat || hanc defensionem; ib. 56. in hominis .. prudentis .. iudicio ... meo consilio uti consuevi; Cluent. 144. stultissimos (homines) prudentissimis (insidiari); Catil. II, 10. P. Orbius, homo .. prudens ..., contra te omnia decrevit; Flacc. 76. minime esse credendum homini ... tam .. prudenti non venisse in mentem; Cael. 53. placuit homini prudentissimo; Balb. 63. atqui homines prudentes natura (sunt); Scaur. 24. pater tuus ..., homo ... prudens, primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.
interpretes: quos .. prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? Balb. 45.
pater: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater, ... pater familias .. prudens; Quinct. 11.
senex: cuius ego et parentis eius, prudentissimi ... senis, ... manibus in navi tuta ... conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.
tribunus: hic tribunus plebis .. prudens; Cluent. 94.
vir: M. Catonem, ... virum .. prudentissimum, cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66. prudentissimi viri ... nomen Hieronicae legis mutare noluerunt; Verr. III, 19. virum ... ad consilia prudentem ... domi vobis ... retinere quam inimicissimis populo || rei publicae || Romano nationibus ... condonare maletis; Font. 43. prudentissimum (virum praefecisti); dom. 21. haec vidit ... vir prudentissimus; ib. 68.
B. **allein:** I. errant: ut posset .. ut prudentes errarent ... perficere dicendo; har. resp. 41.
II. commendo: qui causam meam prudentibus commendarit; sen. 29.
videor: malui me tibi debere confiteri quam cuiquam minus prudenti non satis gratus videri; Phil. II, 5.
III. ingenia: ab ingeniis prudentium repudietur (falsa invidia); Cluent. 5.

iudicium: quae (laus) ... prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43.

prudenter, umsichtig, einsichtsvoll, klug: constituo: de morte Clodii fuit quaestio — non satis prudenter illa quidem constituta; Phil. II, 21.
disputo: disputavit .. multa prudenter; Sest. 73.

prudentia, Wissenschaft, Umsicht, Einsicht, Klugheit: I. elucet: quid est .. ubi elucere possit prudentia? Font. 22.
est: mirum est hominis ingenium, mira prudentia; Verr. I, 115. quae vestra prudentia est; Cael. 45.
potest: s. elucet.
valet: quae (prudentia) neque extra Romam usquam neque Romae ... quicquam valet; Muren. 28.
II, 1. admiror: cuius .. singularem prudentiam admiramur; Phil. V, 50.
adsequor: qui illorum (maiorum) prudentiam ... adsequi ... possint; har. resp. 18.
capio: si avi [Scaevolae] prudentiam (ceperis); Verr. a. pr. 52.
celebro: semper illius ... praestantem in re publica tuenda ... prudentiam omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.
cognosco: est .. vestri ingenii ... maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86.
desidero: in hac causa ... multo magis patris tui prudentiam desidero; Ligar. 10.
despicio: num quid est causae .. quin ... vestram .. prudentiam .. despexerit? leg. agr. III, 3.
omitto: omitte istam .. doctorum hominum in contemnenda morte prudentiam; Marcell. 25.
perspicio: cuius prudentiam populus Romanus in cavendo ... perspexerit; Caecin. 78. qui illorum (maiorum) prudentiam ... quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18.
postulo: nec .. est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia; Phil. II, 81. a quibus (militibus) tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; ib. X, 12.
quaero: hominum honestorum .. prudentiam .. quaerebas? dom. 54. si prudentiam quaerimus; Phil. XII, 2.
restituo: restitue nobis aliquando veterem tuam illam ... prudentiam; Sex. Rosc. 61.
2. sum: nullam esse actionem dicere in re tam insigni ... neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; Caecin. 37. „fuit alterum gravitatis, alterum prudentiae tuae"; Phil. II, 24.
3. adsumo: ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere ... debeatis; Planc. 56.
commendo: quorum (pontificum) ... prudentiae maiores nostri sacra ... commendarunt; har. resp. 14.
4. sum: cum attendo qua prudentia sit Hortensius; Quinct. 63. cum maiores nostri tanta .. prudentia .. fuerint; Caecin. 34. qui ... qua prudentia ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47.
5. dico de: de .. eius .. prudentia timidius dicerem; Caecin. 77.
interest inter: vide quid intersit inter ... furorem tuum et illorum ... prudentiam; Verr. V, 85.
sum in: quod erat in .. prudentia .. Pisonis paratissimum perfugium; Verr. I, 119.
III, 1. inanis: inanissima prudentia reperta sunt (ea); Muren. 26.

2. dignus: vestra ... prudentia dignissimum est ... in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.
fretus: quae ... neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis; Catil. II, 29. illa ... fretus vestra prudentia .. non pertimesco; Cael. 19.
praeditus: cum hoc mihi ... demonstravit ... homo ... summa prudentia ... praeditus, .. Aeneas; Verr. III, 170. hominem ... summa prudentia praeditum nominas; ib. 214. est C. Curio ... summo ingenio et prudentia praeditus; imp. Pomp. 68. tene hoc .. dicere, tali prudentia ... praeditum? Cluent. 84. hominibus tali prudentia praeditis certe probavissem (causam); ib. 131. quod ... prudentia (ista) praeditus causam rei publicae non tenes; Sulla 32.
IV, 1. documentum: qui (P. Rutilius) documentum fuit hominibus nostris ... prudentiae; Rab. Post. 27.
simulatio: „pellitur e medio“ ... ista vestra verbosa simulatio prudentiae; Muren. 30.
2. alqs: ex eodem numero L. Cassius ... pari ... prudentia; Cluent. 107. M. Scaurum ... illa prudentia ... quem ad modum .. defendemus? Rabir. 26.
consules: ad ea .. praesidia ... iam accedent consules summa prudentia; Phil. III, 36.
vir: L. Cotta, vir ... summa .. prudentia, rebus eis gestis ... supplicationem decrevit; Phil. II, 13.
V, 1. clarus: hominem summa prudentia clarum, C. Cottam, de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B. VI, 8.
defendi: hoc loco Deiotarum non tam ... prudentia quam fide ... defendendum puto; Deiot. 16.
dissimilis: non .. homo illorum ... prudentia dissimilis, ... L. Sisenna, bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B. VI, 18, b.
praestans: quaeris aliquem ... praestantiorem .. prudentia? Balb. 46. M. Crassus, non † Avenensem foederatum civitate donavit, homo ... prudentia praestans? ib. 50.
praestare: quantum prudentia praestiterint (maiores nostri) eis ... considerate; Sex. Rosc. 69.
vincere: tot homines sapientissimos ... prudentia .. vicisti; Verr. III, 16.
2. in: sapiens existimari nemo potest in ea prudentia; Muren. 28.
pro: quibus de rebus mihi ... pro vestra prudentia satis dixisse videor; Cluent. 160. frater meus pro sua aequitate prudentiaque decrevit; Flacc. 49. intellegis pro tua praestanti prudentia ... cum hac (Clodia) sola rem esse nobis; Cael. 32.
propter: quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse ... neque temere dicto concedi propter ... prudentiam; Sex. Rosc. 3.

pruina, Reif: 1. perfero: quo .. pacto illi ... illas pruinas ... perferent? Catil. II, 23.
2. emergo e: cum e pruina Apennini ... emersisset; Sest. 12.

prytanium, Stadthaus: I. est: in qua (urbe) ... ornatissimum prytanium .. est; Verr. IV, 119.
II. tollo de: quae (Sappho) sublata de prytanio est; ib. 126.

psaltria, Citherspielerin: I. adduco pro: qui in coetum mulierum pro psaltria adducitur; Sest. 116.
II. incessus: quem (decet) incessus psaltriae; Fr. B. XIII, v, 1.

psephisma, Volksbeschluß: I. nascitur: psephisma natum est; Flacc. 17.
II. appello: quae tu [ipse] psephismata appellas; Flacc. 23.
audio: cum audietis psephismata; Flacc. 19.
constringo, al.: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata, non sententiis neque auctoritatibus declarata, non iure iurando constricta; Flacc. 15.
facio: quod (psephisma) fecerunt in Castricium mortuum; Flacc. 75.
recito: quae (psephismata) recitantur; Flacc. 15. ut possem recitare psephisma Smyrnaeorum; ib. 75.

pseudothyrum, geheime Thür, Hinterthür: I. revertor per: ea (HS) quem ad modum ad istum postea per pseudothyrum revertantur; Verr. II, 50.
II. intromitti: idem domi ... quam intemperans non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

pubes, erwachsen: qui ... pubes .. tum fuerit; Rabir. 31.

pubes, Mannschaft: cui senatus ... omnem Italiae pubem ... commisserat; Milo 61.

publicanus, zu den Staatseinkünften gehörig, Steuerpächter, Generalpächter: A. bei Substantiven: muliercula: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78.
servi: vectigalem provinciam ... servis tuis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso 87.
B. allein: I. absolut: 1. agunt: cui publicani ex Carpinatii litteris gratias egerunt; Verr. III. 165.
arbitrantur: cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16.
conferunt: publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17.
defendunt: omnes illius provinciae publicani ... uno animo M. Fonteium ... defendunt; Font. 46.
est: ut his solis (Siculis) neque publicanus neque negotiator odio sit; Verr. II, 7. ibi publicanum ... esse vetuit; prov. cons. 10. s. solet. — mihi .. hoc perarduum est demonstrare: quibus enim testibus? publicanis? Verr. III, 166. tot testibus publicanis; ib. 169.
fert: quis non tulit (suffragium) publicanus? Planc. 35.
fruuntur: quibus (agris) nunc publicani fruuntur; leg. agr. II, 50.
habent: quas (familias) in saltibus habent (publicani); imp. Pomp. 16. s. arbitrantur.
iudicat: si publicani ... iudicarent; Verr. III, 168. nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; Flacc. 11.
petunt: petunt aliquid publicani; Muren. 62.
postulant: publicani postularunt, quasdam res ut ad legem adderent; Verr. III, 18.
putant: quem publicani ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.
solet: cum in his .. [rebus] omnibus publicanus petitor ac pignerator ... soleat esse; Verr. III, 27.
venit: venit ad Chelidonem C. Mustius ... publicanus; Verr. I, 137.

2. sum: fuit ... C. Curtius princeps ordinis equestris fortissimus ... publicanus; Rab. Post. 3.

II. **nach Verben:** 1. adfligo: videtis ... crudelitate Gabinii paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.

adiungo: adiungamus ... patrem publicanum; Planc. 23.

coniungo: cum publicanos nobiscum ... dignitate coniunctos omnis fortunis privasset; Piso 41.

everto: f. adfligo.

iuvo: cum senatus usura publicanos saepe iuvisset; Verr. III, 168.

instituo: hic Aeschrio ... novus instituitur publicanus; Verr. III, 77.

posco: f. IV. iudicium. — privo: f. coniungo.

testor: testarer publicanos; Flacc. 38.

trado: publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris; prov. cons. 10.

video: f. adfligo.

2. dico ius: statuit ab initio ... ius publicano non dicere; prov. cons. 10.

inservio: improbi ... magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

sum: omnibus illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34.

trado: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32.

3. accipio a: (te) a publicanis faenore acceptam (pecuniam faeneratum esse); Verr. III, 169.

aufero a: ut ... magistratus a publicanis pecuniam pro usura auderet auferre; Verr. III, 168.

eripio a: eripuerisne partis ... carissimas ... a publicanis? Vatin. 29.

iudico contra: f. I, 1; iudicat; Flacc. 11.

scisco de: quod primus scivit de publicanis; Planc. 35.

III. **nach Adjectiven:** gratiosus apud: quod apud publicanos gratiosus fuisti; Verr. II, 169.

lenis in: quanto lenior est quam in publicanum? Verr. III, 34.

liberalis in: Cyrenis liberalem (eum) in publicanos ... fuisse; Planc. 63.

IV. **nach Substantiven:** causa: quod in publicanorum causis vel plurimum aetatis meae versor; Verr. II, 181. cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

comitatus: cepi .. fructum maximum ... ex comitatu publicanorum; har. resp. 2.

decreta: cum de me ea ... facta sint ... decreta publicanorum; Piso 41.

dicta: publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.

dignitas: surrexisset Apronius, nova dignitas publicani; Verr. III, 31.

fortunae: quorum (publicanorum) ipsorum per se ... fortunae vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17. quam (praedam) ex fortunis publicanorum ... exhauserat; Piso 48.

genus: quod ... fuit novum genus publicanorum; Verr. III, 50. ad quos tu decumanum Diognetum .. misisti, novum genus publicani; ib. 86.

institutum: socii fecerunt, vetere instituto publicanorum; Verr. II, 172.

iudicium: [publicanorum iudicio] quos ... populus iudices poscit; Verr. II, 174.

nomina: cognoscite nomina publicanorum; Verr. III, 89.

numerus: ut aratores in servorum numero essent, servi in publicanorum; Verr. III, 87. unum ex tanto ... publicanorum ... numero testem producant; Font. 12.

ordo: firmamentum rei publicae publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

principes: decumani, hoc est, principes et quasi senatores publicanorum, removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. is, qui est princeps iam diu publicanorum; Planc. 24.

res: quorum (publicanorum) ipsorum per se res ... vobis curae esse debent; imp. Pomp. 17.

ruinae: has ... publicanorum ruinas ... teneretis? prov. cons. 13.

senatores: f. principes.

servus: ibi ... publicani servum esse vetuit; prov. cons. 10.

tabulae: quod lege excipiuntur tabulae publicanorum; Verr. III, 187.

V. **Umstand:** a: quas (litteras) cotidie videmus mitti a publicanis; Flacc. 37. si a publicanis ... exoratus anteposuit honori suo commoda .. provinciae; Scaur. 35.

VI. **Lücke:** cum publicanis, qui Africam, qui Aquileiense por*torium**; Font. 2.

publicatio, Einziehung: adiungo: adiungit .. publicationem bonorum; Catil. IV, 10.

propono: cui cum ... publicatio bonorum ... proponeretur; Planc. 97.

publice, öffentlich, von Staatswegen, im Namen, Auftrag des Staates, durch, für den Staat, im Staate: accido: quaecumque accidant publice .. incommoda; Verr. IV, 113.

accipio: ut decumas ipsi publice accipiant; Verr. III, 71. coëgit Acestensis a Docimo tantundem publice accipere; ib. 83.

accuso: ceterae .. civitates publice litteris ... accusant, queruntur, arguunt; Verr. II, 114.

adhibeo: utinam ... aliqua talis eis (sententiis) adhiberi publice posset oratio! Phil. XIV, 34.

adiuvo: quod ipsi Leontini publice non sane multum me adiuverunt; Verr. III, 109.

adsigno: QUI ... AGRI, AEDIFICIA, LACUS ... POSSESSIONES ... PUBLICE DATA, ADSIGNATA, VENDITA, CONCESSA SUNT; leg. agr. III, 7.

adsum: isdem ... ex municipiis adsunt equites Romani publice cum legatione et testimonio; Planc. 22.

aedifico: aedificarintne navem onerariam .. publice? Verr. IV, 150. navem .. cybaeam ... aedificatam ... [publice] ... tibi datam .. esse dico; ib. V, 44. publice tibi navem aedificatam (esse); ib. 58. tibi apud eosdem privata navis oneraria maxima publice est aedificata; ib. 136. se publicis operis disturbaturum publice ex senatus sententia aedificatam domum; Phil. I, 12.

ago: cuius umquam propter salutem ... senatus publice sociis populi Romani gratias egit? Sest. 128.

arguo: f. accuso.

aufero: quid a Milesiis lanae publice abstulerit; Verr. I, 86.

cogo: publice coactis operis; Verr. II, 13. populus publice coactus est ei conferre lucri tritici modium XXI; ib. III, 76. publicis operis publice coactis; ib. IV, 17. publice coactis fabris; ib. V, 48.

committo: quae (res) publice ... commissa sit; Sex. Rosc. 113.

commodo: publice commodasti; Verr. IV, 20.

concedo: f. adsigno.

concito: nullo tumultu publice concitato; Catil. I, 11.

conqueror: cum de tuis factis publice conquerantur; Verr. II, 155.

constituo: si ... patronus huic causae publice constitueretur; Muren. 4. ut domus M. Tullii Ciceronis cum domo Fulvii Flacci ad memoriam poenae publice constitutae coniuncta esse videatur; dom. 102.

custodio: si qui publice custodiendi sunt; Verr. V, 68.
decerno: qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censuit; Phil. IX, 14.
deduco: quo plebes publice deducatur; leg. agr. II, 65. testis a Sicilia publice deduxi; Flacc. 17.
defendo: cum ... multi uno tempore a me hospites ... publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. ab Habito petiverunt, ut eam causam .. publice .. defenderet; Cluent. 43. quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; har. resp. 16.
deicio: Metellus ... semel privatim patri, *iterum* publice † legis deiectus est ratione; Fr. B. VI, 2.
dico: postea .. se causam apud Chios civis ... publice dixisse; Verr. I, 52. dicta sunt ... et privatim et publice testimonia; ib. II, 120. [ut in eum publice testimonium dicerent]; ib. 155. qui ... publice testimonium dicere cogerentur; ib. III, 74. cum Philinus ... de calamitate aratorum ... publice diceret; ib. 80. dixerunt .. ipsi ... publice; ib. 105. memoria tenetis Artemidorum ... publice dicere; ib. dicunt legati Melitenses publice; ib. IV, 104. audistis ... legatos Hennensis publice dicere; ib. 113. publice in eum ... testimonium ne quod dicerent; ib. audistis Centuripinos ... publice dicere; ib. 114. hoc Netinorum foederata civitas publice dicit; ib. V, 133. hoc ... Tyndaritani publice dicunt; ib. qui ... testimonium publice dixisset; Balb. 12.
do: hoc tantum lucri coguntur dare publice; Verr. III, 75. cum ... locus ei publice quo deverteretur datus esset; ib. eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse dico; ib. 79. quibus ... pecuniam publice cogebat dari; ib. 84. quae publice decumanis lucra data sint; ib. 100. neque illam statuam esse ... publice datam; ib. IV, 139. dixit publice datum drachmarum CCVI; Flacc. 34. P. Valerio ... data domus est ... publice || publica ||; har. resp. 16. quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; Phil. IX, 17. ſ. adsigno.
dono: servos ... persaepe libertate ... publice donari videbamus; Balb. 24.
emo: magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi (decumas) quam in aliquam istius emissarium inciderent; Verr. III, 99. cum ... ematur .. frumentum quotannis publice; ib. 227. numquam in Sicilia frumentum publice est emptum; ib. V, 55.
eripio: quae publice ... sibi eripuisti; Verr. V, 128.
facio: nisi publice satis factum sit; Verr. I, 79. UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; ib. IV, 145. hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico; Balb. 41.
gero: quae (res) publice gesta ... sit; Sex. Rosc. 113.
gratulor: neque .. regio ulla fuit ... ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51.
habeo: publice civitates istos honores habent; Verr. II, 137.
impero: hanc (materiem) Reginis ... publice ... imperavisti; Verr. V, 47. publice ... operis .. imperatis; ib. 48.
incido: in qua (tabula) publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112.
invito: Mamertini me publice non invitarunt; Verr. IV, 25.
iudico: quod ... omnes mortales et privatim et publice iudicarunt; dom. 99.
laudo: istum a Syracusanis publice laudari; Verr. II, 15. hunc civitates ex Sicilia permultae ... publice laudant; ib. 114. te ... una Mamertina civitas ... [publice laudat]; ib. si te laudarent publice; ib. 155. Mamertina civitas istum publice ... sola laudat; ib. IV, 15. se istum publice laudare; ib. 16. qui te publice laudat; ib. 17. cum .. eum publice ... laudare cuperent; ib. 142. cum omnes ... iurati privatim et publice laudent (M. Fonteium); Font. 32. eis eum verbis publice laudant; Cluent. 196. quae sunt ... adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35.
loco: anseribus cibaria publice locantur; Sex. Rosc. 56.
mando: ipse Sex. Roscius cum fama ... a decurionibus publice [Roscio] mandatus est; Sex. Rosc. 115.
mitto: quae (civitas) publice legatos qui istum laudarent miserit; Verr. II, 13. in quem (hominem) ipsi, cum gravissimo testimonio publice, quod numquam antea, Romam mandata .. misissent; ib. 161. qui ad hoc iudicium legatus publice ... missus est; ib. III, 200.
paro: publice sibi convivia parari, sterni triclinia ... iubebat; Verr. III, 65.
pertineo: quae (mandata) publice ad civitatem ipsorum pertinebant; Verr. III, 108.
possideo: bona censuit publice possidenda; Phil. XI, 15.
praesum: ei (cybaeae) .. aedificandae publice Mamertinum senatorem praefuisse; Verr. IV, 17. qui navi istius aedificandae publice praefuit; ib. 18. negent ei navi * senatorem Mamertinum publice praefuisse? ib. 19. praefuisse huic negotio publice legatum Poleam; ib. 92. ei .. (navi) faciendae senatorem Mamertinum publice praefuisse; ib. V, 47.
proficiscor: si quo publice proficisceris; Verr. V, 45.
promulgo: cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute; sen. 22.
queror: ſ. accuso.
redimo: quem ab illis praedonibus Locrenses postea publice redemerunt; Verr. V, 90.
refero: ut publice .., quae vellet, in litteras civitatum [tolli et] referri iuberet; Verr. V, 103.
scribo: nihil (factum est) quod iste publice Romam scripserit; Verr. V, 9. ſ. incido.
spolio: nemini video dubium esse .. quin .. C. Verres in Sicilia sacra profanaque omnia et privatim et publice spoliarit; Verr. V, 1. ne publice a populo Romano spoliarentur; ib. 127.
sterno: ſ. paro.
subscribo: quod ... numerus aratorum quotannis ... publice subscribitur; Verr. III, 120.
suscipio: cuius causam ... neque senatus publice ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37. meam causam ... cuncta Italia publice (suscepit); ib. 38. neque se privatum publice susceptae causae defuturum esse dicebat; ib. 41. Mamertini publice suscepta causa destiterunt; Balb. 52.
tollo: cum ... statuas Centuripini publice sustulissent; Verr. II, 162.
tracto: [publice] civitates tractatae quem ad modum sunt? Verr. III, 66.
tueor: quarum sacra populus Romanus ... tanta religione et publice et privatim tuetur; Verr. V, 187.
vendo: ſ. adsigno.
veneo: cuius fratris bona ... publice venierunt; Flacc. 43.
venio: qui (Siculi) nunc populati ... cuncti ad me publice [saepe] venerunt; div. Caec. 2. homines ex tota provincia nobilissimi .. publice privatimque venerunt; Verr. II, 11. qui se .. publice laudationis causa venisse dicunt; ib. 45.

vindico: si qua natio fecisset aliquid in civis Romanos eius modi, nonne publice vindicaremus? Verr. V, 149.

zum Satz: nemini meus adventus labori aut sumptui neque publice neque privatim fuit; Verr. I, 16. utrum tibi Siculos publice privatimque amicos an inimicos existimari velis; ib. II, 155. mira quaedam tota Sicilia privatim ac publice religio est Cereris Hennensis; ib. IV, 107. a Syracusanis .. nihil adiumenti neque publice neque privatim exspectabam; ib. 137. ubi honos publice non est; leg. agr. II, 91.

publico, einziehen, in Beschlag nehmen, zum Staatseigenthum machen: alqm: cum lege nefaria Ptolemaeum ... publicasses; dom. 20. de hoc (Ptolemaeo) ... est rogatum, ut ... cum bonis omnibus publicaretur; Sest. 57. ille Cyprius miser ... vivus ... est ... cum victu ... suo publicatus; ib. 59.

agros: ut eidem possint ... agros ... quos ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10. sunt .. multi agri lege Cornelia publicati; ib. III, 12.

bona: bona .. publicari iubet; Catil. IV, 8.

domum: quae (domus) publicata est; dom. 101. eius domus ... publicata est; ib. 102.

privata: posse (eos) quibuscumque locis velint ... privata publicare? leg. agr. II, 57.

regnum: regno ... publicato; Sest. 62. quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; Sest. 63.

publicus, öffentlich, staatlich, dem Staat gehörig, im Namen, im Auftrag, auf Kosten des Staates; subst. Staatsgut, Staatsvermögen, Staatskasse, Staatspacht, Oeffentlichkeit, öffentlicher Ort: A. bei Substantiven: alqd: quicquid .. sit, ... quod publicum populi Romani factum sit; leg. agr. II, 38.

aedificia: aedificiis omnibus, publicis privatis, ... sic pepercit; Verr. IV, 120. ex aedificiis ... publicis arma populo Romano ... dantur; Rabir. 20.

ager: quarum (civitatum) ager cum esset publicus populi Romani factus; Verr. III, 13. qui publicos agros arant; ib. V, 53. iubet eosdem x viros omnibus agris publicis pergrande vectigal imperare; leg. agr. I, 10. ager Recentoricus dicitur ... esse publicus; ib. 11. Tiberium et Gaium Gracchos plebem in agris publicis constituisse; ib. II, 10. cognitio x virum privatus sit an publicus (ager); ib. 56. illum agrum publicum esse fatentur; ib. 57. sin .. publicus (est ager Recentoricus); ib. ut publici iudicentur (agri); ib. † qui publicus (ager) esse fateatur ‖ quem publicum esse fatentur ‖; ib. agris publicis privatos esse deductos; ib. 65. ut agros .. publicos ... x viris tradant; ib. 68. qui agros publicos possident; ib. habet publicos (agros); ib. III, 14. quod in agris .. publicis factum reprehenderet; Cael. 54. en cur magister eius ... possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; Phil. III, 22. qui fuerat aequissimus agri ... publici decempedator; ib. XIII, 37.

armamentaria: ex .. armamentariis .. publicis arma populo Romano ... dantur; Rabir. 20.

auctoritas: videt .. tot tam gravis ... legationes cum publicis auctoritatibus convenisse; Verr. a. pr. 7. eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; ib. III, 81. qui ... putaret ... nec sapientiae (suae esse) temeritatem concitatae multitudinis auctoritate publica armare; Milo 2. cur non quam primum publica accedit auctoritas? Phil. III, 3. ut D. Bruti privatum consilium auctoritate publica comprobemus; ib. 12. id (bellum) vos auctoritate publica comprobavistis; ib. V, 28. quae (laus) ... nondum publica auctoritate testata est; ib. X, 7.

balneae: cur ... balneas publicas constituerat? Cael. 62.

beneficium: qui ... publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen. 21.

bona: perscribit auctionem publicorum bonorum; leg. agr. I, 2.

casus: mea .. privata consilia publici quoque casus comprobaverunt; Planc. 66.

causa: quod antea causam publicam nullam dixerim; Sex. Rosc. 59. qui tot annos in causis .. publicis ita sim versatus; div. Caec. 1. in mentem tibi non venit, quid negotii sit causam publicam sustinere? ib. 27. meminero quo animo ... ad causam publicam accesserim; Verr. III, 164. cui senatus dederat publicam causam; ib. 170. Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse; Flacc. 52. patimini me delicta volgi a publica causa separare; ib. 58. qui me duo sceleratissimi ... latrones ... deseruerunt, in causa praesertim publica; sen. 10. publicam causam ... sine populi praesidio suscipere nolui; dom. 91. si causam publicam mea mors peremisset; Sest. 49. accessit ad causam publicam; ib. 67. video P. Sestium ... publicae causae .. propugnatorem .. reum; ib. 144. ut causam publicam susciperetis; Piso 77. cum Reatini ... me suam publicam causam ... agere voluissent; Scaur. 27. Antonii est acta causa ab amicis eius, non publica; Phil. XII, 3.

commeatus: cum ... commeatu et privato et publico prohibebamur; imp. Pomp. 53.

commoda: commodis .. publicis uti (eum) vetuit; Verr. II, 66.

consensus: patronus publici consensus restitutor salutis meae (erat); Milo 39.

consilium: quod maiores consilium publicum vocari voluerunt; Sex. Rosc. 151. ne quid acrius ... publico consilio factum videretur; ib. 153. ut numquam ... ad ... praesidium .. vestrum publico consilio confugerint; Verr. II, 8. alia civitas nulla .. publico consilio laudat; ib. 13. si publico consilio ... factum (id) esse videretur; ib. 161. cum Centuripinorum ... civitas ... publico consilio ... iudicarit; ib. 163. si ... publicum ex illa urbe consilium sustulissent; leg. agr. II, 88. nec consilii capiundi publici (potestas erat cuiquam); ib. 91. ut nullum sit posthac in re publica publicum consilium; Rabir. 4. fit publici consilii particeps; Catil. I, 2. ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. vobis principibus publici consilii; dom. 102. si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131. publico consilio veste mutata; Sest. 32. ut per ipsos publicum consilium funditus tolleretur; ib. 42. qui duces publici consilii esse deberent; ib. cui .. erat dubium quin ille sanguis tribunicius, nullo praesertim publico consilio profusus, consules ultores ... esset habiturus? ib. 43. sunt principes consilii publici ... optimates; ib. 97. C. Curionem ... auctorem publici consilii ... delere voluisti; Vatin. 24. adeone tibi sordidum consilium publicum visum est? ib. 35. qui (ordo) est .. publici consilii ... auctor; prov. cons. 25. me Q. Catulus, ... auctor publici consilii, ... parentem patriae nominavit; Piso 6. si vestem non publico consilio ... mutavissent; ib. 18. se contra armatum tribunum plebis sine publico consilio decertare nolle; ib. 77. quod pro me uno ... publico consilio susceptum est; Planc. 87. templum ... consilii publici ... funestari ... ab uno? Milo 90. hominem sum secutus privato consilio, non publico; Marcell. 14. si illud imperium esse po-

tuit, quod ad privatum ... nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. ipse consilium publicum nullum habet; Phil. IV, 14. nullum erat consilium publicum; ib. V, 42.
convivium: convivium publicum non dignitatis causa inibit; Piso 65.
dignitas: ut ... in publica dignitate omnia ad gloriam .. revocarent; Flacc. 28.
duces: quoniam publicis ducibus res publica careret; Sest. 26.
equus: haec una statua. altera ab equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI, 13.
exitia: quos P. Clodii furor ... omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.
fides: fidem publicam ... dedi; Catil. III, 8. vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50. ut non ante attigerint (Syriam Macedoniamque) ... quam fidem publicam ... vexarint; prov. cons. 3.
flumen: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.
formulae: expressae sunt ... publicae a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.
frumentum: „istam rem in publico frumento Sicilia non ferret"; Verr. III, 203. custos ... in frumento publico est positus; Flacc. 45. Sex. Clodio ... omne frumentum ... publicum tradidisti; dom. 25.
hospitium: non recito decretum ... hospitii publici ... gratia; Sest. 10.
iniuria: qui hoc evenit ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40.
iudicium: qui tot annos in .. iudiciis .. publicis ita sum versatus; div. Caec. 1. iudicium in praetura publicum exercuit; Verr. I, 155. ipse e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74. quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; ib. 107. qui omnes in iudiciis publicis ... floruerunt; ib. UT IUDICIUM PUBLICUM CORRUMPERETUR; ib. 136. QUO QUIS IUDICIO PUBLICO CONDEMNARETUR; ib. 148. interea dissolvant iudicia publica; leg. agr. II, 34. misera est ignominia iudiciorum publicorum; Rabir. 16. me ... in iudicio publico ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. nullius neque privati neque publici iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108. exorta est illa ... iudiciis publicis funesta quaestura; har. resp. 43. ipsae (leges) .. te a cognitione sua iudicio publico reppulerunt; Balb. 32.
ius: auspiciorum [publica] iura neglexisti; Rabir. 17. nego potuisse iure publico ... quemquam civem ulla eius modi calamitate adfici; dom. 33. versor in medio iure publico; ib. 34. de iure publico disputo; ib. 128. ut revertar ad ius publicum iudicandi; ib. 136. nego ullam domum aliam .. eodem ... publico ... iure munitam; har. resp. 14. quae .. leges ... una ... cum omni iure publico conflagraverunt; Vatin. 18. homines ... publici iuris periti ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. qui ... de publico iure disceptat; ib. 64. quis hoc credat, Cn. Pompeium, iuris publici ... peritissimum, ... iudicium exspectaturum fuisse in eius consiliis vindicandis? Milo 70.
legationes: te .. universae ... civitates legationibus ... publicis persequuntur; Verr. III, 74.
lex: si ... ius .. civile .. publica lege contra alicuius gratiam teneri non potest; Caecin. 74. quod (ius) est ... in legibus publicis positum; Balb. 27. nec publicas leges videtur nec libertatis iura cara habere; Phil. XIII, 1.
liberalitas: aditus Iovis Optimi Maximi, Iunonis Reginae, Minervae M. Scaurum apud *vos memoria huius munificentiae et liberalitatis publicae ab omni avaritiae ... suspicione defendunt;* Scaur. 47.
libertas: quod esset signum magis istorum quam publicae libertatis; dom. 112. tu in civis optime de re publica meriti cruore ... simulacrum non libertatis publicae ... conlocasti; ib. 131.
litterae: quod ... omnes publicae ... litterae Romae sunt; Verr. a. pr. 20. nunc hominem ... publicis .. litteris .. accusemus; ib. 33. cognoscite ex litteris publicis hominis amplissimi diligentiam; ib. I, 57. quae (res gesta) erat in publicas litteras relata; ib. 88. si .. referri aliquid in litteras publicas vetuisses; ib. unam ex decem (navibus) ... amissam in litteras publicas rettulerunt; ib. 89. Epicratem litteras publicas corrupisse; ib. II, 60. cum secum sui cives agant de litteris publicis corruptis; ib. 90. ab eo litteras publicas esse corruptas; ib. iubet eum de litteris publicis ... dicere; ib. 92. Sthenium litteras publicas corrupisse; ib. 93. STHENIUM LITTERAS PUBLICAS CORRUPISSE VIDERI; ib. Sthenium litteras publicas corrupisse; ib. 105. se non ... litteras publicas corrupisse; ib. hi .. veniunt cum litteris ... publicis; ib. 155. quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; ib. III, 73. cognoscite Agyrinensium publicas litteras; ib. 74. QUO MODO SOLUTUM SIT, EX LITTERIS PUBLICIS; ib. 85. cognoscite renuntiationem ex litteris publicis; ib. 89. LITTERAE PUBLICAE; ib. recita ex litteris publicis professiones sationum; ib. 102. recita sationes ex litteris publicis; ib. ipsi publicas litteras deportaverunt; ib. 106. ita te ... publicis tenebo ... litteris; ib. 107. ratio certa est Aetnensium .. publicis ... litteris consignata; ib. 109. id .. sciri facillime potest ex litteris publicis civitatum; ib. 120. videamus ex litteris publicis; ib. quem ad modum legatos Agyrinensis recitare ex litteris publicis audistis; ib. quantam (multitudinem) ex litteris publicis ... cognovistis; ib. 129. video ex litteris publicis; ib. 173. haec ita gesta esse .. cognoscite .. ex litteris publicis; ib. 175. summam faciam vobis ex litteris publicis; ib. 225. quae vobis locatio ex publicis litteris Segestanorum ... recitata est; ib. IV, 79. publicae litterae sunt; ib. 92. mihi litteras publicas ... proferunt; ib. 140. exstant litterae .. publicae; leg. agr. II, 88. publicis litteris testata sunt omnia; Muren. 20. publicae (litterae) retentae sunt in accusatorum potestate; Flacc. 23. est ... iste ... notatus litteris publicis; ib. 34. qua (creta) utuntur omnes ... in publicis ... litteris; ib. 37. ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras proscriptiones ... tuas; ib. 74. qui ... vim ... privilegii ... publicis litteris consignarit; sen. 29. si, quod ei dicunt, ... ne litterarum quidem aliquo genere aut publicarum aut privatarum ... confirmare conantur; Scaur. 19. quae (iudicia) publicis populi Romani litteris .. consignata sunt; Deiot. 37.
locus: omnia ... ex locis publicis .. plaustris evecta exportataque esse; Verr. I, 53. locis .. publicis uti (eum) vetuit; ib. II, 66. ut eius in provincia statuae, in locis publicis positae, ... deicerentur; ib. 158. quem (locum) x viri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; leg. agr. II, 39. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... DEDICASSET; dom. 136. neque .. ullo in publico ... loco signum ... reliquisse (eum); Sest. 94. cum ... M. Bibulum ... locis publicis omnibus expulisses; Vatin. 22. quod in .. locis .. publicis factum reprehenderet; Cael. 54.
luctus: mortem .. eius ... luctu publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.
ludi: quod ... ludis .. publicis ... unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

magistratus: totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem cum magistratibus .. publicis; Verr. V, 21.
magnificentia: populus Romanus .. publicam magnificentiam diligit; Muren. 76.
mandata: hi .. veniunt ... cum mandatis ... publicis; Verr. II, 155. dum publicis mandatis tur, serviat; ib. IV, 15.
memoria: qui memoriam publicam suis manibus incendit; Cael. 78. ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam exstingueret; Milo 73.
mens: qui ... senatum ipsum, principem .. mentis .. publicae, vi ... pervertit; har. resp. 58.
mensa: quaestor a mensa publica (dedit); Flacc. 44.
merces: ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.
ministri: Martiales quidam Larini appellabantur ministri publici Martis; Cluent. 43.
monumentum: nisi ... senatus auctoritatem huius indicii monumentis publicis testatus essem; Sulla 41. qui nobiscum in .. monumentis .. publicis versantur; dom. 74. qui monumenta publica ... oppugnavit; Sest. 95. quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae? ib. 128. quae (iudicia) publicis populi Romani .. monimentis .. consignata sunt; Deiot. 37. mortem .. eius non monimento ... publico esse ornandam putarem; Phil. IX, 5.
munus: nullam ... graviorem causam necessitudinis posse reperiri quam ... publici muneris societatem; div. Caec. 61. eos ... esse ... contectos publicis ... muneribus; Phil. XIV, 34.
negotium: cuius negotii publici cogitari ... curatio potuit, quae non esset ... discripta? Sest. 66. in coetu .. populi Romani negotium publicum gerens ... vomens ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63. alios ad negotium publicum ire cum cupimus; ib. X, 11.
odium: si es odium publicum populi; Vatin. 39.
operae: publicis operis publice coactis; Verr. IV, 17. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam; ib. V, 47. se publicis operis disturbaturum publice ex senatus sententia aedificatam domum; Phil. I, 12.
opus: cuius praetura urbana ... fuit publicorum .. operum depopulatio; Verr. a. pr. 12. cum operi publico referunt; Flacc. 44. operum publicorum exactio; dom. 51. nego ullo de opere publico ... tot senatus exstare consulta quot de mea domo; har. resp. 16. eos ... esse ... contectos publicis operibus; Phil. XIV, 34.
ornamenta: neque hoc solum in .. ornamentis .. publicis fecit; Verr. a. pr. 14.
pactiones: ita te ... publicis tenebo ... pactionibus; Verr. III, 107.
patrimonium: non minus diligenter ea ... publica patrimonia iuris quam privatae rei vestrae retinere debetis; Caecin. 75. nos caput patrimonii publici ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
pecunia: pecuniam publicam tu tractabas; div. Caec. 32. cuius ... quaestura ... quid aliud habet in se nisi ... a quaestore suo pecunia publica nudatum ... consulem? Verr. a. pr. 11. reperiemus ... quibus probemus istum ... pecuniam publicam ... avertisse; ib. I, 11. aversa pecunia publica; ib. 34. pecunia publica ex aerario erogata ... fueritne tibi quaestui? ib. III, 165. in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; ib. quo alio nomine pecuniae publicae faeneratio est appellanda? ib. 168. publicam (pecuniam faeneratus es); ib. 169. quid interest utrum hoc feceris an ... pecuniam publicam tenueris omnem? ib. 174. te ... publicam pecuniam domum tuam convertisse; ib. 176. devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; ib. 177. quo modo hoc nomen ... ad pecuniam publicam adlatum est? ib. 181. ex pecunia publica HS terdeciens scribam tuum ... abstulisse; ib. 184. neque illam statuam esse ex pecunia publica ... datam; ib. IV, 139. Verres, ille ... aversor pecuniae publicae, tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; ib. V, 152. videbat ... praetores locupletari ... pecunia publica; imp. Pomp. 67. publicas (pecunias) exhauriri; leg. agr. II, 15. uti privatos agros ... pecunia publica coëmeret; ib. 82. cuius frater Pollis item pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43. quae (domus) .. aedificatur ... pecunia publica; har. resp. 15. mihi ... pecunia publica aedificandam domum censuerunt; Piso 52. illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11. pecunia publica dissipata; ib. VI, 3. in quo (consulatu) pecuniam publicam maximam dissipavit; ib. VII, 15. num .. pecuniam publicam attigit? ib. VIII, 27. quae (pecunia) publica sit; ib. X, 26. quaestionem habuit pecuniae publicae; ib. XI, 5. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. XII, 12.
periculum: ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7.
praeco: ne praecone quidem publico teste; leg. agr. II, 56. ut sedens cum purpura ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57.
praesidium: non publico me praesidio ... defendi; Catil. I, 11. se ... commisit ... publicis praesidiis; Milo 61. quod .. in illo loco atque illis publicorum praesidiorum copiis circumfusus sedet; ib. 71.
quaestio: venisse (eum) in consilium publicae quaestionis; Caecin. 29. omnia sunt alia ... maledicta iurgii petulantis magis quam publicae quaestionis; Cael. 30.
rationes: qui nobiscum in rationibus .. publicis versantur; dom. 74.
regnum: quod (regnum) certe publicum est populi Romani factum; leg. agr. II, 40.
religio: habemus hominem ... unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum; Verr. V, 49. huncine vos ... auctorem habetis ... publicae religionis? dom. 104. quorum (pontificum) auctoritati ... maiores nostri .. religiones .. et privatas et publicas commendarunt; har. resp. 14. haec oratio omnis fuit ... publicae religionis; ib. 61. quod publica religione sanciri potuit, id abest; Balb. 35.
res: f. **res publica.**
sacerdotes: totiens te senatum Panhormitanum adisse supplicem cum .. sacerdotibus .. publicis; Verr. V, 21. referendum ad sacerdotes publicos non putasti? dom. 132.
sacerdotia: qui (maiores tui) ... publicis sacerdotiis praefuerunt; dom. 105.
sacra: de sacris publicis ... id semper populo Romano ... satis religiosum esse visum est; har. resp. 12. quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum ... oneri esse existimavit; Fr. C. 4.
salus: qui ... senatum ipsum, principem salutis .. publicae, vi ... pervertit; har. resp. 58.
sedes: illam ipsam sedem ... publicam populi Romani esse dicet? leg. agr. II, 46.
servi: cur ... non Romae quoque servi publici ad vectigalia accedunt? Verr. III, 86. cum eum ... servi publici loris ceciderunt; Phil. VIII, 24. quem Antonius ... loris ... caedi iubebat a servis pu-

blicis ‖a suis publice, a sui publicis‖; ib. XIII, 26.

signum: quod publicum populi Romani signum ... non dubitavit auferre; Verr. IV, 88. quas ego litteras obsignandas publico signo .. curavi; ib. 140. ut signum publicum inspexit praeclarus iste auctor suae civitatis; Flacc. 36.

silvae: quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat; Milo 26.

sumptus: quoniam .. in Achaiam ... sumptu publico ... missus est; Verr. I, 60. deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; ib. IV, 92. navem .. cybaeam ... palam aedificatam sumptu publico ... tibi datam .. esse dico; ib. V, 44. sumptu publico navigia praebentur; ib. 45.

tabulae: haec bona in tabulas publicas nulla redierunt; Sex. Rosc. 128. tabulae publicae corruptae aliqua ratione sunt; ib. ea (signa) ... in tabulas publicas ad aerarium perscribenda curavit; Verr. I, 57. hoc modo iste sibi ... prospicere didicit, referendo in tabulas ... publicas quod gestum non esset; ib. 158. ut ... tabulas publicas corrumpere auderes; ib. II, 104. quae (vestigia) tu in tabulis publicis expressa ac recentia reliquisti; ib. 105. an audacius tabulas publicas commutavit? ib. III, 83. quod eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; ib. 183. turpitudinem summam esse arbitrantur referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem ... ea ... vendidisse; ib. IV, 134. testes (sunt) publicae tabulae; ib. V, 10. eodem modo Hirtuleium dissolvisse publicae tabulae coarguunt; Font. 2. quae (res) ... confectae publicis privatisque tabulis sunt; ib. 5. illum tabulas publicas ... corrupisse; Cluent. 41. sunt tabulae publicae; ib. 62. haerebat in tabulis publicis reus; ib. 86. qui tabulas publicas ... corrupisse iudicatus sit; ib. 125. quod audaciae xvirali corrumpendarum tabularum publicarum ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37. tabulas se publicas ... perdidisse; Flacc. 39. qui de tabulis publicis recitat eis; ib. 40. ait me aliter ac dictum sit in tabulas publicas rettulisse; Sulla 40. ita esse indicium relatum in tabulas publicas; ib. 42 hic tu tabulas desideras Heracliensium publicas; Arch. 8. quae (tabulae) solae ex illa professione conlegioque praetorum obtinent publicarum tabularum auctoritatem; ib. 9. ut ... id .. ipsum tabulis publicis mandaretur; Sest. 129. haec omnia sciasne ... publicis tabulis esse notata atque testata? Vatin. 34. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. indicant publicae tabulae; ib. 19. quod indicant tabulae publicae; Piso 36. f. memoria; Milo 73.

templa: sit .. hoc ... non de publicis templis; dom. 128.

testimonium: habeo .. testimonium [publicum] tuum; Verr. I, 78. qui ... testimonium publicum ac mandata acceperant; ib. II, 14. hi ... veniunt cum testimoniis publicis; ib. 155. testimonium publicum civitatis (cognoscite); ib. III, 74. te .. universae ... civitates ... testimoniis publicis persequuntur; ib. id quod ex Acestensium publico testimonio cognoscite; ib. 83. recita testimonium publicum; ib. recita testimonium publicum Liparensium; ib. 85. TESTIMONIUM PUBLICUM; ib. haec ex publico Tissensium testimonio cognoscite; ib. 87. TESTIMONIUM PUBLICUM TISSENSIUM; ib. recita testimonium publicum; ib. 89. TESTIMONIUM PUBLICUM; ib. recita ... publicum testimonium; ib. 100. haec omnia ... ostendo testimoniis .. publicis; ib. 122. haec ita gesta esse .. cognoscite ... ex testimoniis publicis; ib. 175. adsunt Heraclienses legati, nobilissimi homines ... cum publico testimonio [venerunt]; Arch. 8.

testis: huic publico testi patronum suum ... mactandum ... tradidissent; Flacc. 52.

vectigalia: qui ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86.

viaticum: homines ... egentis ... viatico publico ... prolectat; Flacc. 18.

vinculum: quod (foedus) cum magis fide illius populi ... quam aliquo publico vinculo religionis teneretur; Balb. 34.

B. **allein:** I, 1. libero: posse (eos) quibuscumque locis velint ... publica liberare? leg. agr. II, 57.

recupero: nos publica his ‖publicanis‖ amissis [vectigalia] postea victoria recuperare; imp. Pomp. 18.

relinquo: nihil istum ... neque privati neque publici ... tota in Sicilia reliquisse; Verr. IV, 2.

2. careo: si Cn. Pompeio ... miserum magis fuit quam turpe ... carere publico; har. resp. 49. Pompeius ... caruit publico; Milo 18.

fruor: si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12.

3. abicio in: tu P. Clodii cruentum cadaver ... in publicum abiecisti; Milo 33.

accipio de: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170.

averto de: avertere aliquid de publico quam obscurissime ... solebant; Verr. IV, 53.

aufero de: unde nihil eius modi rerum de publico per vim ... posset auferre; Verr. II, 88.

conloco in: id (signum) in publico conlocarat; dom. 130.

convivor de, in: cotidie solitum esse Apronium non modo in publico, sed etiam de publico convivari; Verr. III, 105.

custodio in: alios in publico custodiri (videtis); Verr. III, 66.

deicio de: sum certe alicunde (deiectus), sive de privato sive de publico; Caecin. 82.

deporto in: haec (signa) ... Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54.

do de: dabatur (argentum) .. de publico; Verr. IV, 9.

incurro in: qui (agri) in publicum Campanum incurrebant; leg. agr. II, 82.

pernocto in: senator populi Romani ... pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.

pono in: cum signa quaedam pulcherrima ... Thermis in publico posita vidisset; Verr. II, 85. lex obsignatas (tabulas) in publico poni voluit; Flacc. 21.

prodeo in: prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; Verr. I, 80.

propono in: lex in publicum proponitur; leg. agr. II, 13.

refero in: AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; leg. agr. II, 59.

sum in: Cleomenes ... in publico esse non audet; Verr. V, 92. cuius in imperio ... is se in publico tuto statuit esse non posse; Piso 29.

teneo in: qui C. Matrinium ... Leontinis in publico biduum tenuit; Verr. III, 60.

video in: cum valens in publico visus esset (puer); Cluent. 27. quis (te) .. in publico vidit? Piso 22.

II, 1. magister: cum esset magister scripturae et sex publicorum; Verr. III, 167.

partes: magnas partis habuit publicorum; Rab. Post. 4.

societates: omnes omnium publicorum societates de meo consulatu ... decreta fecerunt; dom. 74.

2. nihil de: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113.

pudens, schüchtern, zartfühlend, ehrbar, sittsam, bescheiden: A. alqs: estne quisquam qui tibi .. pudentior ... videatur? Qu. Rosc. 18. nihil umquam audierit a patre, quo pudentior ... esset? Verr. III, 160. sunt illo numero multi .. pudentes; Flacc. 9. haud scio an malim ... te videri pudentiorem fuisse quam soles; Piso 39.

alqd: nihil apparet in eo ingenuum, ... nihil pudens; Phil. III, 28.

adulescens: Metelli est filius ... adulescens ... pudens; Verr. III, 159. possessionem .. eius bonorum ... huic ... adulescenti pudentissimo ... datam (esse); Cluent. 165. datum (venenum) esse aiunt huic P. Licinio, pudenti adulescenti; Cael. 61.

civitas: civitatis pudentis ... istum dolorem .. cognoscite; Flacc. 55. ille ... ita contempsit hanc pudentissimam civitatem; sen. 15.

exitus: ut ... impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2.

feminae: cur pudentissimas .. feminas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? Verr. I, 94.

filius: esset ex ... impuro parente ... pudens ... filius; Verr. III, 161.

homo: hominem ... pudentem ... non audebas appellare; Quinct. 39. quid ipsius Q. Caecilii Dionis, hominis ... pudentissimi (testimonium recitem)? Verr. II, 23. quem ad modum .. pudentissimum .. hominem ... retinere possemus; ib. 102. qui ... hominem pudentissimum pecunia oppressum esse arbitrarentur; Cluent. 77. non accusares ... pudentissimum hominem; Muren. 64. sicine tu ... pudentissimum hominem ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81. obsignator (fuit) C. Sextilius, ... homo .. pudens; ib. 89. M. Aebutium, ... pudentissimum hominem, ... nihil interrogas? ib. 93.

vir: Hermippum, ... pudentissimum ... virum, ... vexat; Flacc. 48. in L. Caecilium, pudentissimum ... virum, vehementer invectus est; Sulla 62.

B, I. fraudat: considera ... quis quem fraudasse dicatur: ... pudens impudentem; Qu. Rosc. 21.

possunt pati: quem (aculeum) pati pudentes ... difficillime possunt; Verr. III, 95.

II. decet: nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; Phil. II, 81.

dico: f. I. fraudat.

pudenter, sittsam, bescheiden: appello: eum ... pudenter appellare nolebas? Quinct. 39.

respondeo: servus respondit pudenter; Tull. 20.

vivo: omnia .. ea me pudenter vivendo consecutum esse; Vatin. 6.

pudet, sich schämen: I. absolut: pudet huius legionis, pudet quartae; Phil. XII, 8. quid taces? ... pudet dicere; intellego; verum et sero et nequicquam pudet; Quinct. 79.

II. accus. c. inf.: nonne esset puditum ... Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. ut iam pudendum sit honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4.

III. alqm: non te pudet .. eius mulieris arbitratu gessisse praeturam? Verr. I, 140. non ut quisque maxime est, quicum tibi aliquid sit, ita te in huiusce modi crimine maxime eius pudet? ib. V, 136. me .. quid pudeat? Arch. 12. ceteros pudeat, si qui se ita litteris abdiderunt; ib. ut me ... stultitiae meae ... pudeat; dom. 29. non te pudet ... pontificem dicere non conlegium pontificum adfuisse? ib. 117. pudet me tui; Piso 58. si te municipiorum non pudebat, ne veterani quidem exercitus? Phil. II, 61. hac te in domo tam diu deversari non pudet? ib. 68. si scias quam me pudeat nequitiae tuae, cuius te ipsum non pudet; ib. II, 76. ut me puderet ... in eam urbem redire; ib. X, 8. cuius (possessionis) eos non pudere demiror; ib. 22. nonne te huius templi, non urbis, non vitae, non lucis pudet? Fr. B. XIII, v, 1.

hominem: homines, quos libidines infamiaeque suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35. non pudet? sed quid pudeat hominem ... sine ore? Fr. B. XV, II, 6.

magistratus: non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55.

pudicitia, Sittsamkeit, Keuschheit, Züchtigkeit: I. manet: „per me ut unum ... pudicitia in civitate maneret"; Milo 77.

pugnat: hinc pudicitia (pugnat); Catil. II, 25.

II, 1. colo: pudicitiam qui colit; Verr. III, 6.

defendo: quod pudicitiam liberorum ... defenderat; Verr. I, 76. quid .. interest utrum ab altaribus .. fugatus de sacris ... conqueratur an ex sororum cubiculo egressus .. pudicitiam .. defendat? har. resp. 9.

eripio: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militum; Milo 9.

expugno: utrum hic tibi ... expugnare pudicitiam an explere libidinem voluisse videatur? Cael. 49.

munio: ut ... nullius pudicitia munita contra tuam cupiditatem ... posset esse; Verr. V, 39.

servo: ut pudicitiam liberorum servare ... non liceret; Verr. I, 68.

spolio: ne spoliet (iuventus) alienam (pudicitiam); Cael. 42.

violo: in qua (quaestura) idem iste ... pudicitiam ... violavit; har. resp. 43. qui ... pudicitiam ... violasset; prov. cons. 24.

2. consulo: si id fecisses, ... melius pudicitiae tuae consuluisses; Phil. II, 3.

parco: hunc nec suae nec alienae pudicitiae pepercisse; Rabir. 8. parcat iuventus pudicitiae suae; Cael. 42.

succurro: ut ... pudicitiae sororis succurreret; Verr. I, 67.

3. spolio: iecit quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4, § 5.

4. dico de: ut ne plura de pudicitia dicerem; Rabir. 9. nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4, § 6.

loquor de: de eius ... pudicitia ... nemo loquebatur; Cael. 11.

obicio de: quod obiectum est de pudicitia; Cael. 6.

III, 1. exempla: unde .. pudicitiae .. exempla peterentur; Deiot. 28.

expugnator: expugnatorem pudicitiae ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.

hostis: ita de me illum ... profligatissimum hostem ... pudicitiae scripsisse; Sest. 73.

maledicta: a maledictis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

praesidia: quot praesidia ... pudoris et pudicitiae vi et audacia ceperit, quid me attinet dicere? Verr. V, 34.

2. alqs: eam summa .. pudicitia .. existimari; Verr. I, 64.

3. contio de: proxima contio eius exspectatur de pudicitia; har. resp. 9.
IV, 1. delectari: si ... non pudicitia ... eius delectamini; Verr. III, 8.
2. cum: adeone pudorem cum pudicitia perdidisti? Phil. II, 15.

pudicus, ehrbar, sittsam, keusch, züchtig: alqd: quid .. umquam domus illa viderat nisi pudicum? Phil. II, 69. nihil apparet in eo ingenuum, ... nihil pudicum; ib. III, 28.
convivium: ut nullum umquam pudicum ... convivium viderit; Verr. III, 169.
femina: quam pudicam (illam feminam fuisse putatis)? Verr. IV, 102. probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.

pudor, Scham, Scheu, Achtung, Ehrenhaftigkeit, Gewissenhaftigkeit: I. **Subject:** attribuit: quem (timorem) mihi .. pudor .. meus attribuit; Sex. Rosc. 9.
cogit: pudor cum consulibus esse cogebat; Rabir. 24.
defendit: pudor tuus defendet nihil a M. Caelio petulantius esse factum; Cael. 50.
eripit: te ... pudor eripuit; Fr. B. XIII, VII, 1.
est: quoniam ad dicendum impedimento est ... pudor; Sex. Rosc. 149. tantus in adulescente clarissimo ... pudor fuit; Verr. I, 139. nullus existimationis pudor (tibi fuit)? ib. II, 40. si qui pudor in te ... fuisset; ib. III, 141. ecqui pudor est? ib. IV, 18. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat; Font. 24. si ... hinc pudor (est); Cluent. 83. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; leg. agr. II, 36. non .. credo religionem .. Iudaeorum ... impedimento praestantissimo imperatori ... fuisse, sed pudorem; Flacc. 68. in quo (homine) aliqui ... famae pudor ... est; prov. cons. 14.
manet: „per me ut unum pudor .. in civitate maneret“; Milo 77.
moderatur: quod .. pudor tuus moderatur orationi meae; Cael. 7.
ornat: qui (pudor) ornat aetatem; Sex. Rosc. 149.
patitur: neque ... pudor patiebatur optimi adulescentis ... in tali illum oratione versari; Cael. 7.
postulat: ut ... adulescentis modestissimi pudor postulabat; Planc. 27.
potest: s. est; leg. agr. II, 36.
prodest: si sibi suus pudor ... non prodesset; Sulla 15.
pugnat: ex hac .. parte pudor pugnat; Catil. II, 25.
resistit: hinc ... pudorem ... restitisse; Quinct. 79.
revocat: ut eam non pudor ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12. neque .. is es .. ut te .. pudor umquam a turpitudine ... revocarit; Catil. I, 22.
solet: qui (pudor) in magistratuum conviviis versari solet; Verr. V, 28.
valet: ceterae .. virtutes ipsae per se multum valent, iustitia, fides, pudor; Muren. 30.
versatur: s. solet.
elliptisch: in altero pudor; Phil. XIII, 10.
II. **nach Verben:** 1. adiuvo: non intellego cur potius invidia violatura virtutem L. Cornelii quam aequitas vestra pudorem eius adiutura videatur; Balb. 18.
colo: pudorem ... qui colit; Verr. III, 6.
contemno: eorum .. pudorem contemnitis; Verr. III, 7.
declaro: quo in negotio ... declaravit pudorem (meum), ... quod ... ad hospites meos ... deverti potius quam ad eos, qui a me auxilium petivissent; Verr. I, 16.
defendo: quid .. interest utrum ab altaribus .. fugatus de sacris ... conqueratur an ex sororum cubiculo egressus pudorem .. defendat? har. resp. 9.
diligo: sin ... pudorem ... diligitis; Cluent. 200.
habeo: haud scio an malim .. videri ... amicos tuos plus habuisse pudoris; Piso 39.
perdo: adeone pudorem cum pudicitia perdidisti? Phil. II, 15.
requiro: an pudor, an integritas ... in eo ... umquam requisita est? Balb. 9.
significo: quid haec amentia ... tanta significat? ... non .. omnia potius quam ... pudorem? Quinct. 82.
vinco: vicit pudorem libido; Cluent. 15.
violo: in qua (quaestura) idem iste ... pudorem ... violavit; har. resp. 43.
2. sum: non est pudoris mei, ... me propugnatorem P. Scipionis .. profiteri; Verr. IV, 80.
3. adsumo: dico illud, quod ... non auctoritati adsumam, sed pudori meo; Sulla 85.
claudo: fatetur se ... non habere domum clausam pudori; Quinct. 93.
concedo: hoc .. concedite pudori meo; Verr. I, 32.
do: date hoc ... pudori meo; Verr. I, 32. date hoc ipsius pudori; Muren. 90.
sum: sit auxilium pudori; Muren. 87.
4. sum: erant .. convivia non illo silentio ... neque eo pudore; Verr. V, 28. haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse; Piso 39.
5. cado in: non .. cadit ... in hunc pudorem ... ista suspicio; Sulla 75.
dubito de: de cuius vos pudore ... dubitetis; Planc. 31.
existimo de: neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius pudore; Cluent. 133.
removeo a: cum tu a Ti. Gracchi ... pudore longissime remotus sis; leg. agr. II, 31.
sum in: in hoc vos pudore ... sceleri locum fuisse creditis? Sulla 74.
III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: hominem ... plenum pudoris ... videtis positum in vestra fide; Font. 40.
2. dignus: quoniam tua fuit perelegans ... oratio, digna equitis Romani ... pudore; Planc. 58.
IV. **nach Substantiven:** alqd: s. II, 1. habeo.
causa: duae sunt huius obscuritatis causae, .. una pudoris; leg. agr. II, 36.
exempla: unde pudoris .. exempla peterentur; Deiot. 28.
existimatio: neque in alterius impudentia sui pudoris existimationem amitterent; Verr. II, 192. ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28.
hostis: ita de me illum ... profligatissimum hostem pudoris ... scripsisse; Sest. 73.
laus: laus (est) pudoris tui; Cael. 8.
magistra: vetus illa magistra pudoris ... sublata est; Piso 9.
praesidium: quot praesidia ... pudoris et pudicitiae vi et audacia ceperit, quid me attinet dicere? Verr. V, 34. ubi erit .. illud firmissimum praesidium pudoris? Sulla 77.
ratio: quoniam ... me similis ratio pudoris a praesentis (eius) laude tardaret; Caecin. 77.
repagula: ut ... omnia repagula pudoris .. perfringeres; Verr. V, 39.
testes: Septimio et Caelio testibus P. Servilius

et Q. Metellus huius pudoris .. testes repugnabunt; Flacc. 100.

2. homo: venit homo summo pudore ... P. Titius; Verr. I, 137. habetis hominem singulari pudore; Caecin. 104. conservate .. hominem pudore eo; Arch. 31.

V. **Umstand:** 1. adduci: adductus huius pudore ... id ... fecit; Flacc. 89.

adfici: quoniam .. ipse pudore quodam adficeretur ex sua laude; Caecin. 77.

contegere: quas (libidines) ... non pudore ... contegebat; prov. cons. 8.

delectari: si ... non pudore ... eius delectamini; Verr. III, 8.

deterreri: eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14.

dici: nimirum illud, in quo ea ... quanto pudore ... dicantur; Font. 23.

moderatior: si qui sunt pudore ... moderatiores; imp. Pomp. 64.

muniri: aetas M. Caelii ... fuit .. ipsius pudore ... munita; Cael. 9.

parere: quae pudore ornamenta sibi peperit; Quinct. 94.

reprimi: furor eius paululum, non pudore, ... repressus est; Verr. IV, 41.

venire: quo .. pudore talis viros ... meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137.

vitare: quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum aspectum .. vitare? Sulla 74.

2. cum: id, quod dixit, quanto cum pudore ... dixit! Flacc. 10.

propter: haec fortasse propter pudorem in lege reticentur; leg. agr. II, 37.

puer, Kind, Knabe, Bursch, Diener, Sklave: I. **absolut:** 1. audit: qui (pueri) audissent quae in istum testimonia essent dicta; Verr. IV, 33. audivi hoc de parente meo puer; Balb. 11.

comparat: C. Caesar adulescens, paene potius puer, ... firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

declarat: qui (puer) his lacrimis qua sit pietate declarat; Sest. 146.

deiciunt: pueri .. Sisennae ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV, 33.

dicit: nec quotienscumque me viderit (hic puer), ingemescet ac pestem suam ... se dicet videre; Sest. 146.

discunt: hi pueri tam lepidi ... non solum amare et amari, neque saltare et cantare, sed etiam sicas vibrare et spargere venena didicerunt; Catil. II, 23.

est: vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; Verr. III, 159. reges Syriae, regis Antiochi filios pueros, scitis Romae nuper fuisse; Verr. IV, 61. uno ex servis puero non grandi conscio; Cluent. 179. qui (puer) est ei vita sua multo carior; Sulla 88. ex qua (filia) hic est puer; Sest. 6. numquam puer ... inter cocos fueras? Vatin. 32. nemo umquam puer emptus libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; Phil. II, 45. f. declarat.

ingemescit: f. dicit.

moritur: eo ipso die puer ... mortuus ... est; Cluent. 27.

nundinantur: pueri annorum senum septenumque denum senatorium nomen nundinati sunt; Verr. II, 122.

nuntiant: qui (pueri) uxori suae nuntiarent; Verr. a. pr. 21.

omittit: puer ille patrimus ... si locum omisit; har. resp. 23.

pertimescit: puer ille conscius pertimuit; Cluent. 180.

proficiscitur: puer cum patre consule ad bellum est profectus; Flacc. 5, 8. 46.

sectantur: ut eum pueri sectentur; Verr. IV, 148.

tenet: puer ille patrimus ... si tensam non tenuit; har. resp. 23.

versantur: ingenui pueri cum meritoriis ... versabantur; Phil. II, 105.

videt: neque hic umquam puer ... me ipsum incolumem videbit; Sest. 146. videras .. grandis iam puer bello Italico repleri quaestu vestram domum; Piso 87. quem nos pueri consulem ... vidimus; Deiot. 31. an hoc vidit puer? Phil. V, 50. f. dicit.

volt: quicumque senator voluerat fieri, quamvis puer, ... factum esse semper; Verr. II, 121.

2. sum: quod scribit Metelli filium puerum esse; Verr. III, 159. Metelli est filius in provincia non puer; ib. hic cum esset illo tempore puer; Cluent. 176. pueris nobis; Scaur. 23. Rab. Post. 3. cum ille rex sit interfectus, hunc puerum in Syria fuisse; Fr. B. XVI, III, 3.

3. **Ausruf:** „et te, o puer!“ Phil. XIII, 24.

II. **nach Verben:** 1. abduco: si natura puerum a paternis vitiis ... abduceret; Verr. III, 159.

abripio: pueri ingenui abripiuntur; Phil. III, 31.

adduco: qui ex Gallia pueros venalis isti adducebat; Quinct. 24.

appello: puerum appellat, quem ... fortissimum virum sensit; Phil. XIII, 24.

arcesso: arcessit subito sine causa puerum Teano; Cluent. 27.

comburo: postridie ... combustus est (puer); Cluent. 26.

commendo: ob hanc causam tibi hunc puerum parens commendavit? Cael. 39.

dimitto: [tum Naevius] pueros circum amicos dimittit; Quinct. 25.

duco: Milo ... tum casu pueros symphoniacos uxoris ducebat; Milo 55.

eludo: quos (pueros nobilis) elusit; div. Caec. 24.

emo: f. I, 1. est; Phil. II, 45.

everto: quae ... eversum a te puerum patriis bonis esse dixerunt; Verr. I, 93.

excito: quae scripsit ... poëta, scripsit non ut illos regios pueros ... ad laudem excitaret; Planc. 59.

facio: f. I, 1. volt.

mitto: ut is domum .. pueros mitteret; Verr. a. pr. 21.

odi: hunc .. puerum non oderant; Verr. II, 145.

produco: quod puerum producerem; Verr. I, 151.

relinquo: unus puer ... Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77.

trado: ob hanc causam tibi hunc puerum parens ... tradidit? Cael. 39. pueri ingenui ... militibus traduntur; Phil. III, 31.

video: cum valens in publico visus esset (puer); Cluent. 27.

voco: ut ... non numquam .. puerum vocaret; Sex. Rosc. 59.

2. venit in mentem: cum puerorum infantium veniebat in mentem; Sulla 19.

3. do: huic misero puero ... vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106. si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24.

impero: cui (puero) cenam imperaret; Sex. Rosc. 59.

praebo: qui suam amentiam puero huic praebet ad gloriam; Phil. XIII, 24.

relinquo: huic puero ... metuit ... ne aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.
trado: pueris illud ... oppidum scitote esse traditum; Cluent. 195. cui (puero) honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.
excedo ex: ut primum ex pueris excessit Archias; Arch. 4.
sum in: quid erat ... in illo puero populare? Verr. I, 151.
III. **nach Substantiven:** avia: cum .. mater et avia pueri postularent, uti ... diceret saltem; Verr. I, 92.
comitatus: cum hic insidiator ... veheretur in raeda ... delicato .. puerorum .. comitatu; Milo 28.
culpa: si pueri esse illam culpam ac non patris existimarem; Verr. III, 159.
delectamenta: inania sunt ista ... delectamenta paene puerorum, captare plausus, vehi per urbem; Piso 60.
exta: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.
fuga: fugam ... puerorum ... perhorresco; Catil. IV, 12.
incunabula: quae (proscriptio) ... ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153.
lacrimae: populus Romanus ... C. Iunii filii, pueri parvoli, lacrimis commotus ... quaestionem illam ... repudiavit; Cluent. 137.
mater: s. avia.
nomen: quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis vel pueri potius; Phil. IV, 3.
patruus: venit M. Iunius, patruus pueri; Verr. I, 137.
IV. **Umstand:** a: quem tu a puero sic instituisses; Quinct. 69. si a pueris nobilibus ... accusandi voluntas ad viros fortis ... translata sit; div. Caec. 24. quem (raptum) iam a pueris accepimus; Verr. IV, 107. is ... a puero conscio est indicatus; Cluent. 183. quod ipse ad imperatorias laudes a puero .. spectaras; Vatin. 24. visne .. te inspiciamus a puero? Phil. II, 44. qui ita a puero vixeras, ut omnia paterere; ib. 86. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; ib. XI, 9.
per: quid est .. quod indicat per istum puerum Cornelius? Sulla 51. quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90.

puerilis, kindlich, jugendlich, kindisch: aetas: quibus (artibus) aetas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.
animus: Antiochus, qui animo .. puerili esset; Verr. IV, 65.
doctrina: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.
lacrimae: filii .. parvi .. lacrimae .. pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.
vox: ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare inimicis nostris; Sest. 10.

pueritia, Knabenalter, Kindheit, Jugend: I. perfert: si eius pueritia pertulerat libidines eorum; Phil. XIII, 17.
II, 1. memini: quis non meminerit pueritiam tuam? Fr. B. XV, IV, 3.
munio: ut illorum ... pueritia ... munita sit; Verr. I, 153.
tueor: quis est .. qui tueri possit liberorum nostrorum pueritiam? Verr. I, 153.
2. do: quod ornamentum pueritiae pater dederat; Verr. I, 152.
tribuo: si speravit aliquid, pueritiae (tribuo); Cael. 2.
III. disciplinae: qui ... e pueritiae disciplinis ... ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28.
flagitia: nihil a me de pueritiae suae flagitiis audiet; Verr. I, 32.
impudicitia: cuius (Gabinii) impudicitiam pueritiae ... vidimus; dom. 126.
memoria: quoad longissime potest mens mea ... pueritiae memoriam recordari ultimam; Arch. 1. ea .. recidere in memoriam pueritiae suae; Phil. XIII, 19.
tempus: qui pueritiae tempus extremum principium habuit bellorum; Balb. 9.
IV, 1. Zeit: qui extrema pueritia miles in exercitu fuit; imp. Pomp. 28.
2. a: si optimis a pueritia disciplinis atque artibus studuisses; div. Caec. 39. magno studio mihi a pueritia est elaboratum; div. Caec. 40. cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem a pueritia ... in omni flagitio ... versatum? Sulla 70. quantum ipse a pueritia usque ad hanc aetatem a continuis bellis ... conquievit; Balb. 3. non ille honorem a pueritia ... cogitarat; Cluent. 39.
in: si in pueritia non his artibus ac disciplinis institutus eras; Verr. I, 47. se meum condiscipulum in pueritia ... commemorabat fuisse; Sulla 18.

puerulus, Bürschchen: ut inter suos ... puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos velit hos versari, homines paene operarios; Sex. Rosc. 120.

pugil, Faustkämpfer: quid? si .. occisus est a piratis ... Atyanas pugil Olympionices? Flacc. 31.

pugio, Dolch: I. respondet: praesens tibi ... ille ... pugio respondebit; Phil. XIII, 33.
stillat: qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30.
II. extollo: „cruentum alte extollens Brutus pugionem Ciceronem nominatim exclamavit; Phil. II, 28.
fero: s. I. stillat.
teneo: „Brutus ... cruentum pugionem tenens Ciceronem exclamavit"; Phil. II, 30.
III. succingi: „Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris videtis"; Phil. XIII, 33.

pugiunculus, kleiner Dolch: qui posteaquam, *quod* illo conati erant Hispaniensi pugiunculo, nervos incidere civium Romanorum non potuerunt; Fr. B. VIII, 21.

pugna, Kampf, Gefecht, Treffen: I. facit: te pugna Cannensis accusatorem sat bonum fecit; Sex. Rosc. 89.
sunt: quae (pugnae) sunt innumerabiles; Muren. 34.
tollit: eos ... civis pugna illa sustulerat; Phil. XIV, 23.
videtur: cuius ex omnibus pugnis ... acerrima mihi videtur illa; Muren. 34.
II, 1. committo: s. **committo,** III. pugnam (3 St.) B. I, S. 581, a.
facio: fit ... pugna || pugnatur || inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.
fero: nostra semper feretur ... apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.
pingo: pugna erat equestris Agathocli regis in tabulis picta; Verr. IV, 122.
praedico: nostra semper ... praedicabitur ... apud Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.

pugno: quae (pugna) ... est .. summa contentione pugnata; Muren. 34.
sedo: tum ... pugna ... sedatur; Catil. III, 6.
video: ut quivis ... Cannensem pugnam nequitiae videre arbitraretur; Verr. V, 28.
2. adsum: omnibus adfuit his pugnis Dolabella; Phil. II, 75.
3. comparo ad: eos ... ad ... pugnam comparari; Tull. 18.
eligo ad: ob eam rem eum locum ad pugnam potissimum elegerat? Milo. 53.
eripio ex: qua ex pugna cum se ille eripuisset; Muren. 34.
versor in: si in praedonum pugna versaretur; Verr. V, 89.
voco ad: non numquam etiam res ad pugnam ... vocabatur; Verr. V, 28.
III. fortis in: ut tamquam fortis in pugna vir ... honeste cadere videatur; har. resp. 40.
promptus ad: quid minus promptum ad pugnam, cum paenula inretitus ... esset? Milo 54.
simul cum: hoc ita fit, ut viri fortes ... illud contentionis odium simul cum ipsa pugna .. deponant; Piso 81.
IV, 1. exitus: adde incertos exitus pugnarum; Milo 56.
laetitia: laetitia frui satis est maximae ... pugnae; Phil. XIV, 1.
triumphus: Pharsaliae .. pugnae ne triumphum quidem egit; Phil. XIV, 23.
2. litterae de: ad te ipsum .. num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Pharsalia? Phil. XIV, 23.
V, 1. vincere: quorum maiores ... omnibus .. navalibus pugnis Karthaginiensis ... vicerunt; imp. Pomp. 55.
2. ante: qui .. ante hanc pugnam tiro esset; Sex. Rosc. 17.
ex: f. I, videtur.
in: si nihil in ista pugna Roscii quod operae pretium esset fecerant; Sex. Rosc. 108. quem te in ipsa pugna cum acerrimo adversario fore putemus? div. Caec. 47. cuius (populi Romani) ... nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54. si in gladiatoriis pugnis ... timidos ... etiam odisse solemus; Milo 92. sanguinem nostrum sitiebat, suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20.

pugnax, streitbar, kriegerisch: centuriones: quos centuriones pugnacis ... inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.
Graecus: Graecus facilis ... nimis pugnax contra imperatorem populi Romani esse noluit; Piso 70.
imperator: quem L. Sulla ... pugnax ... imperator ... cum pace dimisit; Muren. 32.

pugno, kämpfen, streiten, ringen, streben, sich bemühen: I. absolut: 1. substantivisch: adsequi: id eis pugnando adsequi non licebat? Balb. 54.
superare: qui nos non pugnando, sed tacendo superare potuerint; Catil. III, 22.
2. verbal: a. unpersönlich: modo omni ratione pugnandum .. sit; div. Caec. 44. esset .. pugnandum cum consulibus; Planc. 88. cum ad raedam pugnari viderent; Milo 29. pugnatur acerrime; Phil. VIII, 17.
b. persönlich: alqs: Alfenus .. Romae cum isto gladiatore vetulo cotidie pugnabat; Quinct. 29. cum qui contra pugnent video; ib. 47. pro me pugnabit L. Philippus; ib. 72. illud .. requisivi, qua ratione ... omnes .. pro P. Quinctio pugnent; ib. 88. rectum putabat pro eorum honestate se pugnare; Sex. Rosc. 16. ut, quoniam crimine non poterant, tempore ipso pugnarent; ib. 28. Chrysogonus ... potentia pugnat; ib. 35. quem (Antistium) ... leges pugnare prohibebant; ib. 90. in eos, qui contra omni ratione pugnarunt; ib. 137. quoniam pugnare contra me instituisti; Verr. a. pr. 33. cum viderent te iam non contra accusatorem tuum pugnare; ib. I, 51. cum .. Dolabella cum suis praefectis pugnaret in consilio; ib. 74. nisi ego ... apud Siculos ... Glabrionis litteris ac lege pugnassem; ib. II, 64. si contra omni ratione pugnavit (C. Claudius); ib. 107. contra hominum auctoritatem pugnare non potero; ib. III, 209. cur pro isto ... pugnas? ib. IV, 79. pugnare .. se velle clamabant; ib. V, 89. Cleomenem acerrime pugnantem ab eis relictum esse; ib. 135. placet tibi nos pugnare verbis? Caecin. 81. sic pugnavi; Cluent. 51. omni studio .. pugnabat; ib. 54. dabitis .. Alexandriam clam petentibus his, quibus apertissime pugnantibus restitistis? leg. agr. I, 1. ut tum palam pugnare possetis; Catil. II, 4. qui contra vos pro huius salute pugnabant; Sulla 49. ut ... cum re publica pugnare noluerit; ib. 62. quis eum contra patriam pugnantem perisse miratur? ib. 70. quem ... in malis pugnare contra bonos (solitum esse scimus); ib. 71. permulti alii .. pugnant inter se; Arch. 19. „mortem pugnans oppetisses"; Sest. 45. quod cum consulibus illis M. Cato ... voce ipsa ... pugnavit; ib. 60. pugnant lacessiti; Cael. 21. si quis ex his populis sit exortus ... qui cum hoste nostro comminus in acie saepe pugnarit; Balb. 23. ille ... pro Cn. Pompeio vere .. pugnavit; Piso 27. ipse ... cum pari gladiatore pugnabat; ib. 28. quibuscum me .. pugnantem more meo pristino non videbitis; Planc. 56. cum tempestate pugnem periculose potius quam illi (navi) ... obtemperem et paream? ib. 94. non est .. mihi ... cum singulis ... pugnandum; Scaur. 20. tam .. eras excors, ut tota in oratione tua tecum ipse pugnares? Phil. II, 18. quem erat aequissimum contra Cn. Pompei liberos pugnare? ib. 75. irati pugnamus; ib. XIII, 15. cum ... ipse .. in primis Pansa pugnaret; ib. XIV, 26. studio, multitudine, pecunia, periurio pugnant; Fr. B. II, 1. pugnem aperte contra nobilissimorum hominum voluntates? ib. VII, 1.
audacia: illinc ab initio .. pugnasse .. audaciam; Quinct. 79.
causa: res cum re, causa cum causa, ratio cum ratione pugnabit; Cael. 22.
constantia, al.: ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia; hinc pudicitia; illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio; hinc pietas, illinc scelus; hinc constantia, illinc furor; hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc libido; Catil. II, 25.
cupiditas: illinc ab initio cupiditatem pugnasse; Quinct. 79. neque .. umquam fuisse tale monstrum ... ullum puto, tam ... inter se pugnantibus naturae .. cupiditatibus .. conflatum; Cael. 12.
defensores: quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.
homo: iste homo amens ... alia mecum ratione pugnat; Verr. a. pr. 15.
hostes: ut difficile dictu sit utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42.
metus: in animo eius metum cum cupiditate pugnare; Verr. II, 74.
milites: qui (milites) una pugnantes occiderunt Phil. XIV, 31.

ordo: ut ... pro me ... pugnare amplissimum ordinem ... prohiberent; dom. 55.
ratio, res: ſ. causa.
studia: neque .. umquam fuisse tale monstrum ... ullum puto, tam ... inter se pugnantibus naturae studiis .. conflatum; Cael. 12.
vir: id accidere nisi .. viro .. pugnanti comminus non potest; Planc. 72.

II. **mit Ergänzung:** 1. ne: quod a vobis hoc pugnari video, ne in quaestionem dentur (servi); Sex. Rosc. 120.
2. quo minus: ego tecum in eo non pugnabo, quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58.
3. ut: sic hoc solum ... pugnatur, ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii ... accedat; Sex. Rosc. 8. quae ut fierent, idcirco pugnatum esse arbitror; ib. 137. omni contentione pugnatum est, uti lis haec capitis aestimaretur; Cluent. 116. a tali viro esse pugnatum, ut omnes ... gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. M. Antonius ... id pugnat, ut haec omnia perturbet; Phil. VIII, 8. qui id pugnant, id agunt, ut contra rem publicam restituti esse videantur; ib. X, 22.
III. **mit Accusativ:** alqd: quid igitur pugnas? Quinct. 43. quid pugnant? Fr. A. III, 9. ſ. II, 1. — 3. Sex. Rosc. 8. Phil. VIII, 8. X, 22.
pugnam: quae (pugna) ... est .. summa contentione pugnata; Muren. 34.

pugnus, Fauſt: I. utor: quem in stuprorum defensionibus ... uti .. solitum esse scimus ... pugnis; Sulla 71.
II. concidi: ibi cum pugnis et calcibus concisus esset; Verr. III, 56.

pulcher (pulcer), ſchön, vortrefflich, herrlich, rühmlich, glücklich: A. alqd: clarissimi viri nostrae civitatis ... hoc sibi .. pulcherrimum .. ducebant; div. Caec. 66. Verres quod ubique erit pulcherrimum auferet? Verr. IV, 7. quo (simulacro) non facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius; ib. 94. quia quam pulchra (ea) essent intellegebat; ib. 98. ea, quae illis pulchra esse videantur; ib. 124. nihil esse pulchrius; ib. V, 95. ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12. ea, quae mihi essent ... pulcherrima; dom. 73. qui id putant esse pulcherrimum; Planc. 18. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ... tyrannum occidere? Phil. II, 117. pulchrum erit exteras nationes existimare infestiores nos esse bonis quam malis; Fr. A. III, 19.
ager: pulcherrimorum .. agrorum iudex ... reperietur; leg. agr. II, 43. ager Campanus hac lege dividetur orbi terrae pulcherrimus; ib. 76.
caput: ex aede Liberae † parinum caput illud pulcherrimum ... num dubitasti tollere? Verr. IV, 128.
classis: quod ... classis pulcherrima ... incensa est? Verr. III, 186. classe populi Romani pulcherrima amissa; ib. V, 67. Heracleo ... classem pulcherrimam populi Romani ... incendi .. iussit; ib. 91.
cohortatio: tua illa pulcra laudatio, tua miseratio, tua cohortatio; Phil. II, 90. ubi sunt .. illae cohortationes pulcherrimae tuae? ib. XII, 15.
craterae: quod ... crateras ex aere pulcherrimas ... ex omnibus aedibus sacris abstulit; Verr. IV, 131.
cybaea: [pulcherrimam ... cybaeam] ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.
donum: qui ... illud quoque ... pulcherrimum donum in Capitolium adferrent; Verr. IV, 64.
facinus: id facinus pulcherrimum esse arbitrarer; Rabir. 19.
factum: me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis .. retinere; dom. 94. erectus ... pulcherrimi facti sui conscientia nihil de suo casu ... querebatur; Phil. I, 9. habet istius pulcherrimi facti clarissimos viros res publica auctores; ib. II, 36. etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; ib. 114. illam pulcherrimi facti memoriam refricat; ib. III, 18. loco ... factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; ib. IV, 5. vestrum iam hic factum reprehenditur ...; ac pulcherrimum quidem factum; Fr. B. XII, 5.
fama: pulchra .. haec fama continget civitati; Fr. A. III, 19.
fructus: ut ... pulcherrimum ... fructum .. victoriae populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77.
fundus: unumne fundum pulcherrimum populi Romani ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.
gemmae: qui (splendor) ex ... pulcherrimis gemmis esse debebat; Verr. IV, 65.
genus: quod (genus) esset pulcherrimum; Phil. XIV, 34.
gladiator: quorum (gladiatorum) esset ipse pulcherrimus; Sest. 134.
laudatio: ſ. cohortatio; Phil. II, 90.
lex: hac lege agraria, pulchra ..., dari vobis nihil; leg. agr. II, 15.
Libertas: ista tua pulcra Libertas ... familiaris meos lares expulit; dom. 108.
locus: tum ... iste ... imperator pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29. hanc ... in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiemini? dom. 103.
mensa: tu ... pulcherrimam mensam citream a Q. Lutatio Diodoro ... abstulisti; Verr. IV, 37.
miseratio: ſ. cohortatio; Phil. II, 90.
monumentum: P. Africanus ... Siculorum urbis .. monumentis .. pulcherrimis exornavit; Verr. II, 4. loquor .. de tuo .. pulcherrimo .. monumento; ib. IV, 69.
munus: hoc munus ... populo Romano .. pulcherrimum .. polliceor; Verr. a. pr. 36.
myoparo: ipse myoparonem pulcherrimum ... L. Magio et L. Fannio ... vendidit; Verr. I, 87.
navis: eam navem ... vidi Veliae ... pulcherrimam; Verr. V, 44.
nomen: ipsa illa Martia ... legio ... illud pulcherrimum [Martium] nomen amittet; Phil. XII, 8. illi ... pacis ... pulcherrimum nomen ... victoria concupiverunt; ib. 9.
os: Gorgonis os pulcherrimum ... abstulit; Verr. IV, 124.
patria: ut ... hanc pulcherrimam patriam ... ex bello et vastitate eriperem; Catil. IV, 2.
porticus: in qua (urbe) ... pulcherrimae porticus (sunt); Verr. IV, 118.
possessio: nos ... pulcherrimam populi Romani possessionem ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.
prospectus: in Palatio, pulcherrimo prospectu, porticum ... concupierat; dom. 116.
praedia: tot praedia, tam pulcra, ... Sex Roscius filio suo ... tradiderat? Sex. Rosc. 43 pulcherrimis P. Sittii praediis venditis; Sulla 56.
praetor: praetor .. ne pulchrum se ... putaret; Muren. 26.
res: Mithridates fugiens maximam vim ... pulcherrimarum .. rerum omnium ... in Ponto

omnem reliquit; imp. Pomp. 22. erat res ... pulcherrima; dom. 95. ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84.

respectus: respectum pulcherrimum ... adimit rei publicae; Phil. X, 9.

sedes: qui illas a maioribus pulcherrimas vectigalium sedis ... accepistis; leg. agr. II, 82.

signum: sustulit signa pulcherrima; Verr. I, 46. Chio per vim signa pulcherrima dico abstulisse (eum); ib. 49. plurima signa pulcherrima ... deportasse te negare non potes, ib. 61. ne haec quidem duo signa pulcherrima ... habes *dicere* quo modo emeris; ib. P. Africanus ... Siculorum urbis signis .. pulcherrimis exornavit; ib. II, 4. cum signa quaedam pulcherrima ... Thermis in publico posita vidisset; ib. 85. in quo (sacrario) signa pulcherrima quattuor ... quemvis nostrum ... delectare possent; ib. IV, 4. domus plena signorum pulcherrimorum; ib. 36. signum pulcherrimum Karthagine captum reponatur; ib. 82. Agrigento nonne ... signum Apollinis pulcherrimum ... sustulisti? ib. 93. signa duo sunt ... pulcherrima; ib. 110. signum .. (est) Apollinis ... pulcherrimum; ib. 119.

simulacrum: cuius ... pulcherrimum simulacrum Syracusis sustulit; Verr. V, 184.

species: qua nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.

spectaculum: ut ... pulcherrimum spectaculum ... populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77.

spolia: istorum villae sociorum ... pulcherrimis spoliis ornatae .. sunt; Verr. V, 127.

templum: cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum ... templum; Verr. IV, 108. cuius iste donum regale, dignum pulcherrimo templo, ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184.

vasa: exponit ... pulcherrima vasa argentea; Verr. IV, 62. quae (vasa) pulcherrima apud eum viderat; ib. 63.

Verria: huius nomine ... agitantur pulchra illa Verria; Verr. II, 154.

urbs: qui (L. Mummius) urbem pulcherrimam ... Corinthum ... sustulit; Verr. I, 55. urbem pulcherrimam, Syracusas, ... cum vi consilioque cepisset; ib. II, 4. unius etiam urbis omnium pulcherrimae, ... Syracusarum, direptionem commemorabo; ib. IV, 115. urbem Syracusas ... esse Graecarum pulcherrimam omnium saepe audistis; ib. 117. in urbe nostra pulcherrima ... quod signum ... est? ib. V, 127. quod urbem ex Italia pulcherrimam non sustulerunt; leg. agr. II, 91. deos .. immortalis ... pulcherrimae urbi ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19. quam urbem pulcherrimam .. esse voluerunt; ib. 29. pulcherrimam ... urbem hodierno die ... restitutam videtis; ib. III, 1.

B. absum a: longe te a pulchris abesse sensisti; Fr. B. XIII, v, 4.

pulchre, schön, vortrefflich, herrlich: adsevero: pulchre adseverat [sese ab Oppianico destitutum]; Cluent. 72.

consule: pulchre communibus utilitatibus consulemus; Fr. A. III, 19.

facio: Tenedo ... hunc ipsum .. Tenem, pulcherrime factum, ... abstulit; Verr. I, 49. a Phylarcho Centuripino ... phaleras pulcherrime factas . . abstulisti an emisti? ib. IV, 29. a Tyndaritanis non ... positum simulacrum Mercurii pulcherrime factum sustulisti? ib. 84. insistebat in manu Cereris ... simulacrum pulcherrime factum Victoriae; ib. 110. simulacrum Iovis Imperatoris ... pulcherrime factum nonne abstulisti? ib. 128. tria ferebantur ... signa Iovis Imperatoris ... pulcherrime facta; ib. 129.

gero: re publica pulcherrime gesta; Phil. XIV, 24.

laqueatus: videt undique tectum pulcherrime laqueatum; Verr. I, 133.

pingo: viginti et septem .. tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; Verr. IV. 123.

procedo: pergit in me maledicta, quasi vero ei pulcherrime priora processerint; Phil. XIII, 40.

pulchritudo, Schönheit, Trefflichkeit, Herrlichkeit: I, 1. delectat: habet hoc virtus, ... ut viros fortis ... pulchritudo (eius) etiam in hoste posita delectet; Piso 81.

est: his (signis) pulchritudo periculo ... fuit; Verr. IV, 110. in quibus (gramineis hastis) neque manu factum quicquam neque pulchritudo erat ulla; ib. 125. illa fuit pulcritudo populi Romani; dom. 90.

pervenit: cum pulchritudo eius (candelabri) recens ad oculos hominum ... perveniret; Verr. IV, 64.

retinet: eum ... urbium pulchritudo ... retinet; prov. cons. 29.

2. Ausruf: quae pulchritudo urbis! Quir. 4.

II. aspernor: si quem forte inveneritis qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum; Cael. 42.

deleo, exstinguo: qui ... non putavit ad laudem populi Romani hoc pertinere, hanc pulchritudinem delere et exstinguere; Verr. IV, 120.

pono: s. I. delectat.

III, 1. Himera: in his eximia pulchritudine ipsa Himera; Verr. II, 87.

mulier: eius esse filiam ... mulierem eximia pulcritudine; Verr. I, 64.

2. scriptum de: incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124.

IV, 1. incendi: ut ... pulchritudine eius (monilis) incensa (Eriphyla) salutem viri proderet; Verr. IV, 39.

nobilis: urbs ... aedificiorum .. pulchritudine in primis nobilis; leg. agr. II, 40.

superbus: Campani semper superbi ... urbis ... pulchritudine; leg. agr. II, 95.

2. ex: ex qua (pulchritudine) praesertim periculi nihil ostenderetur; Verr. IV, 120.

propter: propter eximiam pulchritudinem etiam hostibus digna (Diana) quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72. de quorum urbis possessione propter pulchritudinem .. inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62.

pullarius, Hühnerwärter: I. laedit: „quid me ista laedunt, scriba, .. praeco, pullarius“? leg. agr. II, 32.

II. habeo: iubet ... x viros habere pullarios; leg. agr. II, 31.

pullus, dunkelfarbig: toga: ut in epulo Q. Arrii familiaris mei cum toga pulla accumberes; Vatin. 30. cui de balineis exeunti ... toga pulla umquam data est? ib. 31. quis (umquam) in funere familiari cenavit cum toga pulla? ib. quem accumbere atratum videras? dominum cum toga pulla et eius amicos ante convivium? ib. 32.

tunica: cum esses cum tunica pulla; Verr. V, 40.

pulmo, Lunge: in tuis pulmonibus ... haerebunt (mea tela); Vatin. 13.

pulsatio, Schlagen: illam partem causae facile patior graviter ... a M. Crasso peroratam ... de Alexandrinorum pulsatione Puteolana; Cael. 23.

pulso, stoßen, schlagen: alqm: si quis eum pulsasset; Verr. II, 66. ut neque illum pulsaret quisquam; ib. 67. se pulsatum verberatumque diceret; ib. III, 31. videtis ... pulsari .. alios; ib. 66. cum pulsatus a Venerio esset; ib. 93. aiebant .. fore testem senatorem qui se ... pulsatum a Caelio diceret; Cael. 19.
buccas: erant illi ... † pulsatae || purpurissatae || buccae; Piso 25.
homines: sex lictores circumsistunt ... ad pulsandos .. homines exercitatissimi; Verr. V, 142.
legatum: tamquam ... legatus praetoris pulsatus esset; Verr. III. 68.
tribunum: qui tribunum pl. pulsaverit; Tull. 47. num quem tribunum pl. servi M. Tullii pulsaverunt? ib. 48.

pulvinar, Polstersitz, Götterpolster: I. est: quaeris placeatne mihi pulvinar esse; Phil. II, 111.
II, 1. contamino: supplicationes addendo diem contaminari passus es, pulvinaria noluisti; Phil. II, 110.
dedico: cum Licinia ... pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.
habeo: quem is honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet pulvinar? Phil. II, 110.
stupro: quod (pulvinar) stupraras; har. resp. 33.
2. infero: qui pulvinaribus Bonae deae stuprum intulerit; har. resp. 8.
3. detraho ab: qui ... sacerdotem ab ipsis aris pulvinaribusque detraxeris; har. resp. 28.
IV, 1. facere: quo pulvinari (meam domum religiosam facere potuisti)? har. resp. 33.
2. ad: quoniam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est; Catil. III, 23. uti ... M. Cornutus ... supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria constituat; Phil. XIV, 37.
in: cuius nefandum adulterium in pulvinaribus sanctissimis nobilissimae feminae comprehenderunt; Milo 72.

pulvinus, Polster: in qua (lectica) pulvinus erat perlucidus Melitensis; Verr. V, 27.

pulvis, Staub: surrexisset Apronius ... non ut decumanus .. plenus .. pulveris; Verr. III, 31.

punctum, Punkt, Wahlstimme, Augenblick: I. praeterit: cum iste punctum temporis nullum vacuum peccato praeterire passus sit; Verr. I, 103.
II. defendo: hoc punctum temporis, quo loquor, defende; Phil. II, 112.
detraho: recordor quantum hae conquestiones ... punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72.
fero: quod questus es pluris te testis habere de Voltinia quam quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.
III, 1. Zeit: neque postea Larini punctum est temporis commoratus; Cluent. 40. alter eos ... punctum temporis frui vita ... non putat oportere; Catil. IV, 7. cogitationem .. sobrii hominis punctum temporis suscipe; Phil. II, 31. ne punctum quidem temporis ... oppugnatio respiravit; Phil. VIII, 20.
2. ferre: „una fieri potuerunt, si una tribus non tulissent? at non nullas punctis paene totidem“; Planc. 53.
Zeit: revocarem animos vestros ... ad illum universorum civium Romanorum per tot urbis uno puncto temporis miseram .. caedem; Flacc. 60. eodem puncto temporis, quo meus discessus isti causam caedis eripuit, a Q. Seio contendit ut sibi domum venderet; dom. 115. ut homo consularis exclusus miser puncto temporis spoliaretur beneficio et aequitate legis tuae? Vatin. 27. puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53. quo (puncto temporis) loquor; Phil. II, 112.
IV. Fragment: puncta; Fr. B. V, 5.

pungo, stechen, quälen, kränken: alqm: qui (scrupulus) se dies noctisque ... pungit; Sex. Rosc. 6. intellexi quid eum pupugisset; ib. 60. qui per se pungere neminem umquam potuissent; Sest. 24.
volnus: quod (volnus) acu punctum videretur; Milo 65.

punio (poenio, poenior), strafen, rächen: alqm: ut ... ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberaremus; Catil. III, 15. aliquando ad eum poeniendum oculos aperuisti; Milo 85.
alqd: me reprehendis, quod idem defendam, quod lege punierim; Muren. 67. quod ... tu supplicio puniendum putasti; dom. 76. quis est qui, quoquo modo quis interfectus sit puniendum putet? Milo 9. minus dolendum fuit re non perfecta, sed poeniendum certe nihilo minus; Milo 19.
ambitum: punivi ambitum; Muren. 67.
crudelitatem: quae potest esse ... punienda crudelitas? Catil. V, 11.
facinus: non fuit illud facinus puniendum; Milo 18.
inimicissimum: cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es, quam erat humanitatis meae postulare; Milo 33.
innocentiam: punivi .. non innocentiam; Muren. 67.
maleficia: *cum* omnia iudicia ... poeniendorum maleficiorum causa reperta sint; Caecin. 6.
necem: ut clarissimorum hominum crudelissimam poeniretur necem; Phil. VIII, 7.
rem: nisi .. quia perfecta res non est, non fuit poenienda; Milo 19.
virtutem: est .. petendum ... ne virtutem poeniendam || poenitendam || putetis; Balb. 19.

punitor (poenitor), Rächer: „fuit ... poenitor doloris sui“; Milo 35.

pupilla, Unmündige, Mündel, Waise: I. sunt: pupillas certissimam praedam esse praetoribus; Verr. I, 131.
II, 1. adimo: iste infanti pupillae fortunas patrias ademit; ib. 153.
detraho: detrahes (pupillae) ornamenta .. fortunae? ib. 113.
eripio: eripies .. pupillae togam praetextam? ib.
sum: magno praesidio fuit Anniae pupillae mater; ib. 153.
2. facio cum: omnia faciebant cum pupilla; ib. 104.
III. mater: iste ... ad pupillae matrem summittebat; ib. 105.
nomen: tutores pecuniam praetori si pupillae nomine dedissent; ib. 106.

pupillus, Unmündiger, Mündel, Waise: I. stat, venit: pupillum Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum et stetisse cum patruo; Verr. I, 151.
sunt: pupillos ... certissimam praedam esse praetoribus; Verr. I, 131.
2. sum: audit pupillum esse filium; Verr. I, 131.
2. sum: audit pupillum esse filium; Verr. I, 131.
II, 1. everto: ne ... pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; Verr. I, 135.

excludo: omnes exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; Verr. I, 148.
fraudo: nefarium est ... pupillum fraudare; Qu. Rosc. 16.
neco: in qua provincia ... pupillos necavit; har. resp. 42.
recito: testamento si recitatus heres esset pupillus Cornelius; Caecin. 54.
relinquo: reliquit pupillum parvum filium; Verr. I, 130.
2. consulo: ne pupillo tutores .. consulerent; Verr. III, 16.
eripio: ut videatur .. res agi et non eripi pupillo; Verr. I, 146. cum pupillis Drepanitanis bona patria erepta cum illo partitus es; ib. IV, 37.
licet: ne liceat pupillo redimere; Verr. I, 142.
metuo: nullam maiorem pupillo metuunt calamitatem; Verr. I, 141.
reddo: nullam litteram pupillo ... reddidit; Verr. I, 92.
redimo: si opus pupillo redimeretur; Verr. I, 141. si pupillo opus redimitur; ib. 142. si pupillo redimi non licebat; ib. 148.
refero: expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia accepta pupillo Malleolo rettulit; Verr. I, 92.
restituo: pupillo Drepanitano A. Claudium (bona restituere iussit); Verr. II, 140.
sum: cui (pupillo) C. Marcellus tutor est; Verr. IV, 37.
3. abstineo a: manus a pupillo ... abstinere non potuisti? Verr. I, 93.
accipio a: quae cum accepisset a pupillo; Cluent. 68.
discedo a: se non opimum praeda, praesertim a pupillo, discedere; Verr. I, 132.
emo, eripio a: a pupillo Heio ... scaphia ... utrum empta esse dicis an confiteris erepta? Verr. IV, 37.
mercor de: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.
III. facilis: facilem pupillo traditionem esse; Verr. I, 132.
IV, aetas: cuius (pupilli) aetatem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.
bona: cuius de bonis? pupilli; Verr. I, 146.
calamitas: improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio; Verr. I, 135. si pupilli calamitas ... apud te ponderis nihil habebat; ib. 144.
causa: a quo M. Marcelli tutoris in causa pupilli Iunii .. oratio ... repudiata est; Verr. I, 153.
servi: servos artifices pupilli cum haberet domi; Verr. I, 92.
solitudo: cuius (pupilli) ... solitudinem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.
tutor: cum pupilli Malleoli tutor esset; Verr. I, 90. is .. pupilli Iunii tutor erat; ib. 132. qui (M. Marcellus) erat pupilli tutor; ib. 135. dixit iuratus P. Titius, tutor pupilli Iunii; ib. 139.
vitricus: improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio, vitrico pupilli; Verr. I, 135.
V. a: quaerit ecquid sit quod a pupillo traditum non sit quod exigi debeat; Verr. I, 132.
VI. Lücke: QUAE PUPILLI IUNII; Verr. I, 143.

purgatio, Rechtfertigung: eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.

purgo, reinigen, entschuldigen, rechtfertigen: alqs: „non purgat"; Sulla 38.
II. de: de luxuria purgavit Erucius; Sex. Rosc. 39.
III. alqm: Sullam ... ipsius eximia virtus omni tempore purgavit; Sex. Rosc. 127. purgo Habitum; Cluent. 64. ille ... non se purgavit; Muren. 51. purgat se per epistulam; Flacc. 91. ad purgandum me potius utar (hac voce); Sulla 14. non debebat ... purgare eos; ib. 36. non quaero purgetne Cassius Sullam; ib. 39. non hoc quaerendum arbitror, num purgetur aliquis; ib. cum me purgatum vobis esse cuperem; dom. 32. si parum vobis essem sine defensione purgatus; Phil. XIV, 17. integritas tua te purgavit; Fr. B. XIII, VII, 1.
crimen: quantum defensor purgandis criminibus consequi ... potuerit; Cluent. 3. nullus est locus a me purgandi istius invidiosi criminis praetermissus; ib. 143.
inimicos: purgasti inimicos meos; Planc. 71.
servos: servos ipsos ... neque arguo neque purgo; Sex. Rosc. 120.
urbem: purga urbem; Catil. I, 10.

purpura, Purpur, Purpurkleid: I. commovet: quem purpura regalis non commovit; Scaur. 45.
II. adfero: adfers ... purpuram Tyriam *eandem;* Flacc. 70.
demitto: facite ut ... eius ... illam ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.
do: ipse dabat purpuram; Verr. IV, 59.
profero: illi ... proferebant .. purpuram Tyriam; Verr. V, 146.
recordor: s. demitto.
III. genus: si quem ... offendit .. purpurae genus; Cael. 77.
pondus: dico te maximum pondus ... purpurae ... Syracusis exportasse; Verr. II, 176.
IV. 1. vestiri: incedebat ... vestitus aspere nostra hac purpura plebeia; Sest. 19.
2. cum: ut sedens cum purpura ... praeconi publico subiceretur; Sest. 57.
in: in qua (purpura) tibi invideo; Flacc. 70.

purpuratus, Hofbeamter: purpuratum esse huic Gabinium; Catil. IV, 12.

purpureus, purpurn, purpurfarbig: fasceolae: P. Clodius a ... purpureis .. fasceolis ... est factus repente popularis; har. resp. 44.
fasciae: qui ... purpureas fascias habere non possumus; Fr. B. XIII, V, 1.
pallium: cum iste cum pallio purpureo ... versaretur in conviviis mulieribus; Verr. V, 31. stetit soleatus praetor populi Romani cum pallio purpureo; ib. 86. tu praetor in provincia cum .. pallio .. purpureo visus es; ib. 137.
toga: sedebat in rostris conlega tuus amictus toga purpurea; Phil. II, 85.

purus, rein, fleckenlos, glatt, einfach, unverziert, bloß: A. alqs: estne quisquam qui tibi purior ... videatur? Qu. Rosc. 18. ne purus ipse relinqueretur; Verr. IV, 49.
anima: qui ... ne animam quidem puram conservare potuisset; Verr. III, 134.
argentum: argentum ille ceterum purum apposuerat; Verr. IV, 49. Haluntini ... cum argento puro domum revertuntur; ib. 52.
domus: quae .. est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam ... pura? har. resp. 11.
forum: quod (forum) ... purum caede servatum esset; Verr. IV, 116.
mens: pura mente ... Milonem ... Romam revertisse; Milo 61.
vita: nonne ... falsum crimen in purissimam ... vitam conlatum statim concidit? Qu. Rosc. 17.

B, a. absum a: qui (Clodius) tantum abest a principibus quantum a puris; hor. resp. 53.

b. I. potest pervenire: quid ... possit ad dominos puri ac reliqui pervenire; Verr. III, 200.

II. haurio: ut quicquid inde haurias purum te liquidumque haurire sentias; Caecin. 78.

pusillus, winzig: ut hi pusilli ... libelli indicant; Verr. II, 185.

pusio, Knäbchen: qui ... tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36.

puteal, Putual: alter ... puteali et faeneratorum gregibus inflatus ... contemnebat equites Romanos; Sest. 18.

puteus, Brunnen: quod constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6.

putidus, faul: ego istius ... putidae carnis consilio ... volebam niti? Piso 19.

puto, rechnen, berechnen, veranschlagen, ansehen, achten, halten, vermuthen, meinen, glauben: I. **absolut:** alqs: non .., quem ad modum putatis, omnia sunt in eloquentia; Quinct. 80. de te loquitur, .. quem ad modum tu putas; ib. 84. ibi quoque nos ... paratiores reperiet quam putabat; Sex. Rosc. 82. ab isto nebulone facetius eludimur quam putamus; ib. 128. largitus est ... Fannius Roscio? sic puto; Qu. Rosc. 27. erat .. Stesichori poëtae statua ... summo, ut putant, artificio facta; Verr. II, 87. Herodotus cum Roma revertitur, diebus, ut ipse putabat, quindecim ante comitia; ib. 130. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio, maiore quam putas; ib. V, 174. „non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi“; Tull. 49. quo (capite), ut illi putant, temptamini leviter; leg. agr. II, 16. latius patet illius sceleris contagio, quam quisquam putat; Muren. 78. me de invidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite! Sulla 33. ut sapientissimi homines putaverunt; Arch. 30. ut non nemo putabat; Sest. 16. ut quidam putant; ib. 47. ut quidam .. putant; prov. cons. 43. ut ... negarent ea (merita) .. ita magni, ut ego putarem, ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. cum minus valuissent (nobiles) quam putassent; ib. 50. serpet hoc malum ... longius quam putatis; Rab. Post. 15. si ita putasset (Milo); Milo 31. nisi forte idcirco non putant; ib. 84. ut quidam falso putant; Marcell. 30. „erravit, lapsus est, non putavit“; Ligar. 30. id tibi ... servo, ut putabat, fideli, non credidit; Deiot. 18. si ita putas; Phil. I, 33. si ad nos nihil referretur de Dolabella persequendo, tamen ego pro decreto putarem; ib. XI, 27.

inimici: ut inimici mei putarant; Planc. 76.

II. **mit Ergänzung:** 1. **nomin. c. infin.:** multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. ei, qui adversarii fuisse putabantur; ib. 16. quo (mari) cetera ... expiari putantur; ib. 71. illi homines ... parum putantur cauti .. fuisse; ib. 117. de quo (inimico tuo) non praeiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur; Verr. II, 128. ut ... id emi, non auferri putetur; ib. III, 42. ut putetur in hisce rebus intellegens esse; ib. IV, 33. ut ab isto ... etiam dis immortalibus indictum putaretur; ib. 72. nihil Syracusis (erat) quod magis visendum putaretur; ib. 122. si ulla in Sicilia praesidia ad illorum adventum opposita putarentur; ib. V, 5. hoc iudicium sic exspectatur ut non unae rei statui, sed omnibus constitui putetur; Tull. 36. ut aliquo in iudicio eius testimonio creditum putaretur; Caecin. 27. ne ... ea ... probare suo iudicio putaretur; Cluent. 16. cum ... iam appropinquare partus putaretur; ib. 31. ut is sua sponte necare voluisse Habitum putaretur; ib. 55. „quod illud iudicium corruptum per eum putabatur“; ib. 92. iam putabitur aliqui ab initio non sedisse et tamen Oppianicum gratis condemnasse; ib. 113. regna quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. omnia, .. quae sunt in imperio ... civitatis, ab eis defendi et firmari putantur; Muren. 24. unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62. cuius civitatis virtus ... non solum natura corroborata, verum etiam disciplina putatur; ib. 63. quibus ipsis periculum tum conflari putabatur; Sulla 13. ubi neque homines fuisse putantur huius adfines suspicionis; ib. 17. in sepulcro Scipionum is (putatur) esse constitutus ex marmore; Arch. 22. duae partes esse in re publica cum putarentur; sen. 33. altera (pars) timide defendere (me) ... putabatur; ib. qui (P. Mucius) in gerenda re putabatur fuisse segnior; dom. 91. a quibus nos defendi putabamur; har. resp. 46. intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso, sed putari tamen; Sest. 42. quod (iudicium bonorum) iam contritum et contemptum putatur; ib. 86. quod non nulli litteris ... dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. quacum (civitate) prope singulare foedus ... ictum putatur; ib. 50. qui ... cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur; Piso 32. adducta res in certamen te consule putabatur; ib. 79. ut illa perisse suspendio putaretur; Scaur. 10. qui ... alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10. quod .. ipsum pro patria non miserandum putatur; ib. XIV, 34.

2. **accus. c. infin.:** a. **mit vollständigem Infinitiv:** mentiri (istum) ... non putabat (Quinctius); Quinct. 18. quod si tum par tibi ius cum Alfeno fuisse non putas; ib. 71. omnes hi ... iniuriam ... putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1. patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari maxime servire? ib. 43. quam (vitam rusticam) tu probro putas esse oportere; ib. 48. ut ... legem Remmiam putares aliquid valere oportere; ib. 55. quem dedi putabas; ib. 61. id Erucius ... quaeri non putat oportere; ib. 62. nemo .. putabat quemquam esse qui ... somnum statim capere potuisset; ib. 65. nolite .. putare ... eos ... agitari ... Furiarum taedis ardentibus; ib. 67. respondit se id neminem facturum putasse; ib. 70. illam sicariorum multitudinem ... huic crimini putabunt fore? ib. 81. ut te copiosius quam me putem posse dicere; ib. 89. quod (onus) te putas sustinere *non* posse; ib. 112. si quid opus esse putaret; ib. 114. recte .. maiores eum ... in virorum bonorum numero non putarunt haberi oportere; ib. 116. quod auxilium sibi se putat adiunxisse; ib. ibi scelus quoque latere inter illa tot flagitia putatote; ib. 118. vereor ne non ... alii quoque plures laesos se esse putent; ib. 124. quid .. caelati argenti ... apud illum putatis esse? ib. 133. quas effusiones fieri putatis? ib. 134. hicine etiam sese putat aliquid posse Chrysogonus? ib. 141. si quis est qui et se et causam laedi putet; ib. 142. qua in re tuam voluntatem laedi a me putas? ib. 145. ut se potentia superari putent (adversarii); ib. 148. in hac causa .. neminem praeponendum mihi esse actorem putabit; div. Caec. 1. eum (accusatorem firmum) ego si te putem cupere esse; ib. 29. putasne te posse ...

tot res ... ingenio sustinere? ib. 37. putasne te posse, quae C. Verres ... peccarit ... criminibus et oratione distinguere? ib. 38. putasne posse ... facere, ut ..? ib. ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; ib. 44. quem te in ipsa pugna cum acerrimo adversario fore putemus? ib. 47. cum ... Caecilius tum .. se aliquid futurum putet; ib. 49. quemquam horum esse putas qui non malit te sine vituperatione quam cum scelere discedere? ib. 60. hanc unam ob causam te [accusatorem] repudiari putarem oportere; ib. 61. hac una [in] re te mihi anteferri putas oportere; ib. putant (homines) fore ut ... per homines honestissimos ... leges iudiciaque administrentur; ib. 68. honoris amplissimi puto esse et accusare improbos et miseros calamitososque defendere: ib. 70. alios respondisse non putare id perfici posse; Verr. a. pr. 23. si te mecum dicendo ... contendere putarem; ib. 33. quo me .. animo fore putatis || putetis ||? ib. 40. memoriam .. quid a quoque dictum sit omnium puto esse oportere; ib. 54. de iure .. libertatis ... suum putat (populus Romanus) esse iudicium et recte putat; ib. I, 13. putabam ... etiam ignotis probatam meam .. esse .. diligentiam; ib. 19. quod putatis onus esse grave ... iudicare; ib. 22. puta te ... illa lege mitissima causam dicere; ib. 26. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle putasti; ib. 51. Neronem ... putasse non oportere esse cuiquam ... hominis occidendi potestatem; ib. 72. quid lacrimarum ipsum Neronem putatis profudisse? ib. 76. eum ... tibi amicum in perpetuum fore putasti? ib. 77. ipsum putato adesse; ib. 94. dixit iste quae velle accusatorem putavit; ib. 97. oblitosne .. hos putatis esse? ib. 122. qui non putaret sibi expedire ita accipere; ib. 134. putant id esse certissimum; ib. 141. si tanta pecunia columnas dealbari putassem; ib. 145. te putet quisquam ... sociis temperasse? ib. 154. fingi a me hoc totum ... putatote; ib. 156. eius modi subsortitionem homo amentissimus suorum quoque iudicum fore putavit; ib. 158. quod putabam tum denique recte iudicari posse; ib. II, 1. ut ... id non apud eos nasci, sed domi nostrae conditum iam putaremus; ib. 5. quod opus esse putaret (provincia); ib. cuius modi cohortem putatis hoc principe fuisse? ib. 34. putabant absentis damnationem ... multo invidiosiorem fore; ib. 42. quid est quam ob rem putes te tuam culpam ... communicare cum altero posse? ib. 49. putare (illi) nihil agi posse absente Epicrate; ib. 55. putabant nihil agi posse; ib. commodissimum putavit esse de provincia clam abire; ib. erant qui putarent Laetilium legatum a Verre venisse; ib. 64. ecquam rem putatis esse in Sicilia nisi ad nutum istius iudicatam? ib. 67. cur Sthenio non putasti prodesse oportere, cum eius accusator non adfuisset? ib. 99. cuius modi putamus esse illa quae negat? ib. 141. nonne res ipsa vos admonet [ut putetis] modum aliquem huic cupiditati constitui oportere? ib. 145. quod gravius in istum fore putabant; ib. 160. id gravius esse putarunt; ib. 161. ille hoc putabat Verri criminosum fore? ib 162. qualem in eis rebus in me L. Metellum fuisse putaretis; ib. 164. quod sua interesse putabant; ib. 172. quam (diligentiam) ego a me exspectari maxime puto; ib. 181. non quo illum cogi putarem oportere; ib. 189. responde mihi ... quem esse hunc tuum ... Verrucium putes; ib. 190. qui iure aequo omnis putat esse oportere; ib. III, 6. an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam contrarias hominum sententias? ib. hoc cuiquam ferendum putas esse? ib. 9. ex ea contumacia ... illos eius spiritus Siciliensis quos fuisse putetis cogitate; ib. 22. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; ib. 26. ecquem putatis (decumanum ... plus quam deberetur poposcisse)? ib. 29. considerate ... ecquem putetis (decumanum plus quam deberetur poposcisse); ib. quam lepide se furari putat! ib. 35. ille .. tum se minime Metellum fore putavit; ib. 44. aliquid te populare putabis habere; ib. 48. ut ... reum te fore putares; ib. 52. qua re putabas emptori lucrum addi oportere? esto: putabas; ib. 71. putare debetis esse quiddam nobis inter nos commune; ib. 98. magni sua putabant interesse; ib. 99. populus Romanus ... putat se bonum in arationibus .. suis habuisse custodem; ib. 119. ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? ib. 131. qui modo iudicia Romae fore putaret; ib. 132. negotiatores sibi putant esse turpe; ib. 137. ut ille ... desinat ea se putare *posse* emere; ib. 144. quantum .. quaestum putamus factum esse per eum? ib. 150. si Apronium absolutum iri putabat; ib. 153. qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? ib. 155. cui ego illum non putem placere oportere? ib. qui .. Volteium corrumpi pecunia putet posse; ib. 156. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. 184. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. 210. cuius modi tu iudicia Romae putaris esse; ib. IV. 8. neminem ... tam amentem fore putarunt; ib. 9. quod putabant ereptionem esse, non emptionem; ib. 10. minus clarum putavit fore quod de armario ... esset ablatum; ib. 27. putasse se ... alicuius pretii scyphos esse Pamphili; ib. 32. hunc praetorem ... quisquam putabit a Siculorum argento ... manus abstinere potuisse? ib. 34. nihil esse quod quisquam putaret se, quod isti paulo magis placeret, ... retinere posse; ib. 42. ne quem putetis sine maximo dolore argentum caelatum ... protulisse; ib. 52. illos ego accusatores puto fuisse; ib. 53. quam multis istum putatis hominibus .. de digitis anulos abstulisse? ib. 57. quid huic sacri umquam fore ... putatis? ib. 71. non vereor ne tibi .. displiceat ... putare omnis bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; ib. 82. omnes id fore putabant; ib. 86. qualem . illam feminam fuisse putatis? ib. 102 qui ... non putavit ad laudem populi Romani hoc pertinere; ib. 120. victoriae putabat esse multa Romam deportare; ib. ne .. istum ... plane nudum esse ... putetis; ib. 148. ut crimini aut invidiae reo putemus esse oportere; ib. V, 19. statuite quanti hoc putetis et quam multos redemisse; ib. 23. propterea quod tunc putant obeundam esse maxime provinciam; ib. 29. qui in suis castris virtute putaret oportere ... certari; ib. 31. ut hoc putares, aliquam rei publicae partem tibi creditam; ib. 38. tu tibi hoc ... numquam invidiosum fore putasti? ib. 46. invitum te quaestum facere putaremus? ib. 54. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti? ib. 75. detrahere .. aliquid te de amplitudine Marcellorum putasti; ib. 89. retineri .. putatis oportere iura libertatis; ib. 143. cetera si qua putas te occultius extra iudicium ... facere posse; ib. 174. qui cum se virtute ... populo Romano commendari putaret; ib. 180. postea quam ... *iuvari hac confessione causam suam putavit;* Tull. 1. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas ... proferre; ib. 3. *si L. Quinctius* ... putavit ad officium suum pertinere, adversario nulla in re parcere; ib. 4. necesse putavit esse .. in universam familiam iudicium dare; ib. 10. *quod .. iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. putavit se audaciam improborum sustulisse; ib. 12. id te adiuvare putas? ib. 31. nisi putamus *eum in iudicium* ve-

nire; ib. 32. in quo ... putet se posse consistere; ib. 35. nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt (praetores) oportere; ib. 42. quod putarent ... posse hoc talibus viris persuaderi; ib. 43. illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. quis est qui .. vim hominibus armatis factam relinqui putet oportere? ib. 9. ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; ib. 13. iste .. hac sextula se ansam retinere omnium controversiarum putat; ib. 17. cuius rei putat iste rationem reddi non posse; ib. non putavit esse tanti hereditatem; ib. 18. hanc puto me habere actionem; ib. 32. impudentiam summam ... putabimus in verborum errore versari? ib. 50. hoc interdictum putamus eorum esse causa compositum; ib. puto te ipsum .. perspicere; ib. 64. cum se in causa putant habere aequum ... quod defendant; ib. 65. sin peritis non putat esse obtemperandum; ib. 70. si ... id quaerendum esse dicis neque aequitatem rei verbi laqueo capi putas oportere; ib. 83. putatisne vos illis rebus frui posse? imp. Pomp. 16. fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? ib. 42. quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum ... fuisse? ib. 65. pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis? ib. 66. putatis civitatem pacatam fuisse quae locuples sit? ib. 67. quo Cn. Pompei gratiam mihi ... conciliari putem; ib. 70. quem (consessum) illi horribilem A. Cluentio ... fore putaverunt; Cluent. 7. temere a nobis illam appellari putatote; ib. 18. rem .. integram hominis non alieni ... defendere humanitatis esse putabamus; ib. 57. cum callidissime se dicere putaret; ib. 58. quorum nummos suppressos esse putant; ib. 75. quos corruptos esse putabant; ib. se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; ib. 76. putabo fuisse (illud iudicium); ib. 90. hoc vos Cluentio iudicium putatis obesse oportere? ib. 92. quod ... condicione aequa disceptari posse non putarunt; ib. 94. non quo illi .. exlegem esse Sullam ... putarent; ib. si honeste putasset eius modi causam posse defendi; ib. 109. ut, si quid haberet a natura boni, prodesse ei putarent oportere; ib. 112. quod sibi eum ... inimicum putant esse; ib. 116. quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas ... putet esse oportere? ib. 132. putarunt praetermitti accusatorem non potuisse; ib. 133. est aliquid quod ego ad me putem pertinere; ib. 149. hic sua putat interesse se re ipsa .. defendi; ib. ne ... eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere; ib. 150. putant .. minus multos sibi laqueos legum ... propositos esse oportere; ib. ut aliquid culpae suscipere se putarent recusando; ib. 153. quod ... incolumem filium fore putabat; ib. 178. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo fore neminem putavit; ib. 190. nemo (erat) quin terram ipsam violari ... vestigiis consceleratae matris putaret; ib. 193. quid .. cotidie cogitet quem ignorare nostrorum putat || nostrum putet || ? ib. 194. quae (sacrificia) putat occultiora esse; ib. nemo huic tam iniquus ... fuit, cuius non animum iam expletum esse putemus; ib. 202. quid putatis impendere ... omnibus gentibus terroris? leg. agr. I, 9. hinc vos quas spoliationes ... fore putatis? ib. si senatum probare ea ... putatis; ib. 27. neque illi horum consiliorum auctores committi recte putant posse; ib. II, 20. nihil erit quod non putent posse (se) suo iure denegare; ib. 21. id ... eodem iure putas esse oportere? ib. 31. invidiosum putasse (eum) hoc fore? ib. 38. vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; ib. 62. num vobis ... in hoc numero locum fore putatis? ib. 77. quam ferociam fore putatis? ib. 96. quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit? ib. III, 6. quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15. nisi .. interesse aliquid putas inter eum, qui hominem occidit, et eum qui cum telo occidendi hominis causa fuit; ib. 19. non ad insequendum sibi tarditatem pedum ... impedimento fore putabat; ib. 21. ne his quidem ... consuli putas oportere? ib. 30. non vos ad arma vocandos *esse* ... putavi; ib. 35. quod eam (sicam) necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16. quem tu ... ad vindicandum fortissimum fore putasti; ib. 19. quanto .. illum maerore esse ... profligatum putatis? ib. II, 2. quam multos fuisse putatis qui quae ego deferrem non crederent? ib. 3. quem ... hostem quam vehementer foris esse timendum putem; ib. 4. si quis est qui Catilinae similis cum Catilina sentire non putet; ib. 6. quam sibi ille manum certissimam fore putavit; ib. 26. eos ... infirmos sine illo ... fore putabam; ib. III, 3. id non divinitus esse factum putatis? ib. 22. si P. Lentulus suum nomen ... fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; ib. IV, 2. huic si paucos putatis adfinis esse; ib. 6. tam exitiosam haberi coniurationem a civibus numquam putavi; ib. alter eos ... frui ... hoc communi spiritu non putat oportere; ib. 7. reperiam qui id ... non putent esse suae dignitatis recusare; ib. 8. idem ipsum Lentulum .. non putat appellari posse popularem; ib. 10. ut ... nostros (fontis) .. amicis putes clausos esse oportere; Muren. 9. si tibi necesse putas etiam adversariis amicorum tuorum ... respondere; ib. putabam ... meo labore esse perfectum; ib. 17. ut ... putarent || putarunt || omnis mulieres ... Gaias vocari; ib. 27. cum ... eam .. urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; ib. 33. quod .. fretum ... tam varias habere putatis agitationes fluctuum? ib. 35. horum nihil ita fore putatum est; ib. 36. hoc quanti putas esse ad famam hominum ac voluntatem? ib. 38. quam te securim putas iniecisse petitioni tuae? ib. 48. maledici putat; ib. 62. putares ... aliquo te cum hoc rei publicae vinculo esse coniunctum; ib. 64. neque ulla re alia ... nisi *hac* opera sua compensari (haec) putant posse; ib. 71. quo (honore) se honestiorem fore putavit; ib. 87. ut ... omnem ... spem reliquorum (temporum) ... in hoc uno iudicio positam esse putetis; Flacc. 3. coargui putat esse turpissimum; ib. 11. cum in re manifesta putasset nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; ib. quod vereor ne Laelius ex his rebus ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese ... esse quaesitum; ib. 13. quid ... fieri putatis? ib. 17. quam moderationem putatis in Phrygia ... contionum fuisse? ib. nisi forte ... eos ... timidos fuisse ... putamus; ib. 20. hic .. disceptationem ... veritatis ... fore putatis? ib. 24. si vos ... ceterorum Phrygum litteris permoveri putarem; ib. 38. si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis; ib. 41. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; ib. 53. hoc te superiorem esse putabas quam Laelium? ib. 74. non putant satis conversam esse rem publicam; ib. 94. quem ... tam amentem fore putatis? ib. 105. si me ... reprehendendum putas esse; Sulla 4. quia ... etiam nocentis viri boni, si necessarii sunt, deserendos esse non putant; ib. 6. te a me ... monendum esse ... puto; ib. 23. nec se aequales tui ... abs te anteiri putant; ib. si hoc putas esse regium; ib. 25. Gallos ... putasse ... sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; ib. 38. si periculum esse putasset; ib. 39. credo esse neminem qui his hominibus ... fidem putet ... de-

fuisse; ib. 42. tamne amens eram, ut ... recentem putarem memoriam cuncti senatus commentario posse superari? ib. 45. noli id omnino a me putare esse amissum; ib. 47. ut hunc A. Licinium ... putetis asciscendum fuisse; Arch. 4. cuius ingenio putabat ea, quae gesserat, posse celebrari; ib. 20. si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; ib. 23. P. Lentulus ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. Capuaene te putabas ... consulem esse ... an Romae? ib. 17. ut dedecus ... se committere putaret; ib. 25. quis civis fuit qui fas esse putaret? ib. 28. quod et vincere et vinci luctuosum rei publicae fore putavi; Quir. 13. rem publicam esse nullam putavi; ib. 14. quoniam ille demens ... aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3. cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatum esse non posse; ib. 8. hanc tu ... neque privatus neque consul legem esse umquam putasti; ib. 70. hoc tu ... iure munitam civitatem ... putas esse oportere? ib. 86. tuum scelus meum probrum putas esse oportere? ib. 87. nemo tam esset amens qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere; ib. 88. populum Romanum esse putas illum? ib. 89. rei publicae semper interesse putavi; ib. 94. res omnis humanas religione vestra contineri putat? ib. 104. ut non putares deos satis posse placari; ib. 105. cum mihi summa ... praemia ... fore putabas; ib. 113. verbone pontificis putetis ... domum unius cuiusque consecrari posse? ib. 119. hanc ego devotionem capitis mei ... convictam esse ... putabo; ib. 145. cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis; ib. 146. putavi mihi reprimendam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1. eum numquam a me esse accusandum putavi; ib. 5. qui ... portentorum expiationes Etruscorum disciplina contineri putaverunt; ib. 18. putant .. ad me non nulli pertinere magmentarium Telluris aperire; ib. 31. qualis hunc carnifices putamus habere? ib. 35. nisi forte tibi esse ignotum putas, quod te iudices emiserunt excussum; ib. 37. nisi forte in tragoediis, quos volnere ... cruciari ... vides, graviores deorum immortalium iras subire quam illos, qui furentes inducuntur, putas; ib. 39. quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? ib. 53. nolito ... id putare accidere posse; ib. 62. qua voce ... eorum ... beneficio esse utendum putabam; Sest. 2. tantum esse in homine sceleris ... numquam putavi; ib. 22. si umquam vos eos ... in re publica fore putasset; ib. 30. [quod acta illa ... labefactari a praetoribus ... putabant]; ib. 40. quem maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant; ib. 41. cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini in vita putassem; ib. 48. fore putabam ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; ib. 49. in qua (fortuna) non nulli etiam, quos esse putaveram, non erant; ib. 69. pertinere .. ad concordiam civium putavit ... animum Caesaris a causa non abhorrere; ib. 71. cum se ... contra vim ... legibus sacratis esse armatum putaret; ib. 79. quod .. ab industria plebem ad desidiam avocari putabant; ib. 103. populus libertatem agi putabat suam; ib. ut mihi iam licere putem remissiore uti genere dicendi; ib. 115. ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; ib. 119. cum illis ipsis diebus de me actum iri putaretur; ib. 125. ut verear ne qui me studio gloriae putet idcirco exisse; ib. 128. neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; ib. 133. etiamne ... C. Caesaris legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? ib. 135. id esse optimum putemus, quod erit rectissimum; ib. 143. non putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam quod non iucundum ... ad auris tuas accidat; Vatin. 4. quaero ... utrum .. putes huic civitati ... melius fuisse? ib. 10. ut ... nemo sit qui te ullo cruciatu esse indignum putet; ib. 19. quibus (volneribus) rem publicam putasti deletum iri; ib. 20. neque .. tu umquam stante ... urbe te augurem fore putasti; ib. 21. quae tanta *te* tenuit amentia, ut ... parum putares testificatum esse supplicationes te illas non putare? ib. 32. ne quid a me dictum in te potius putes quam abs te esse quaesitum; ib. 33. cum ... tu eam esse legem non putes; ib. 37. num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse || esse || reperiri? ib. num P. Sestium ... ea lege condemnari putes oportere? ib. 41. quem .. ad finem putas custodiendam illam aetatem fuisse? Cael. 11. neque .. umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; ib. 12. vestrae sapientiae .. est .. non ... ideo vobis quoque [vos] causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestrae fidei consulendi; ib. 21. a sua (causa) putat eius esse seiunctam; ib. 24. eum putato tecum loqui; ib. 36. non putat tua bona esse tanti; ib. an vos aliam causam esse ullam putatis? ib. 46. aliquam vocem putatis ipsam pro se causam ... posse mittere? ib. 55. Gabinium et Pisonem ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2. quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum (suorum); ib. 5. qui hoc etiam se pluris esse quam conlegam putet; ib. 12. hanc insignem ignominiam ... putet esse leviorem; ib. 16. quod perniciosum patriae civem fore putabam; ib. 24. illa ornamenta ... decere me ... non putabam; ib. 41. si ... pertinere ad causam illam putabatis, voluntatem Caesaris a salute mea non abhorrere; ib. 43. quid .. abest huic homini, quod si adesset, iure haec ei tribui ... putaremus? Balb. 9. peto a vobis ut me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam ... putetis; id. 17. pro aliena re publica quemquam fore putatis || putasti || qui se opponat periculis? ib. 26. neque esse inconstantis puto sententiam || puto in sent. || tamquam aliquod navigium ... ex rei publicae tempestate moderari; ib. 61. neque me dissensioni meae pristinae putavi potius adsentiri quam praesentibus rei publicae temporibus; ib. frumento Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 14. nullum domicilium sceleri suo fore putaverunt; ib. 15. quasi .. quisquam tam inops fuerit umquam qui isto ... propugnatore tutiorem se ... fore putaret; ib. 18. tu in lictoribus ... esse consulatum putas? ib. 23. ego consulem esse putem qui senatum esse in re publica non putavit? ib. quisquam (tibi) consulenti respondendum putavit? ib. 26. in eius modi pari lucrum fieri putabat; ib. 27. consulem tune te fuisse putas? ib. 29. quis vos ... liberos fuisse putet? ib. 30. quisquam vos consules tunc fuisse ... putet? ib. nolite .. putare ... homines consceleratos ... terreri furialibus taedis ardentibus; ib. 46. ubi galli cantum audivit, avum suum revixisse putat; ib. 67. quemquam putas fuisse tam excordem, qui vivis his ... rediturum me ... non putaret? ib. 71. si tantum ille in me esse uno roboris ... putavit; ib. 79. parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui? ib. 82. quod Q. Ancharium non esse successurum putares; ib. 89. cum latere hominem putarent; ib. 93. [te] indemnatum videri putes, quem socii ... omni cruciatu dignissimum putent? ib. 98. tune † magni dignitatis iudicem putas esse populum? Planc. 7. quibus salutem suam

committi putat; ib. tu labores tuos ... fractos esse ... putas? ib. 9. in quo illud primum debes putare, comitiis ... studium esse populi; ib. 10. qui id putant esse pulcherrimum; ib. 18. utrum magis favere putas Atinatis an Tusculanos suis? ib. 19. quod tu huic obesse .. putas; ib. 23. ei meas praesentis preces non putas profuisse? ib. 26. ita putavit senatus ... eosdem fore testis et iudices; ib. 37. noli .. putare .. legibus istis ... id esse actum; ib. 44. noli maleficium putare esse gratiam; ib. 47. si id ... gravitatis esse putasses tuae; ib. 50. in dissentiente populo noli putare nullos fuisse, quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; ib. 53. quaesisti utrum mihi putarem ... faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; ib. 59. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; ib. nisi eum nimis in se iracundum [putabis] fuisse; ib. 63. quaero ex te num id in iudicio Calidii putes ... Metellum Pium ... non fuisse facturum; ib. 70. de te .. requiro, utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse ... an fuisse in eis aliquem .. famae metum? ib. 71. quo me .. in te animo putas esse? ib. 78. hoc tu idem tibi in M. Aemilio Scauro putasti esse faciendum? Scaur. 24. nisi hunc C. Claudii fratris sui competitorem fore putasset; ib. 33. qui ... cum hoc sibi contentionem fore putabat; ib. 34. propterea putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? ib. 35. omnia consulem putant posse; ib. 36. quam valde eam (gentem) putamus tot transfusionibus coacuisse? ib. 43. nec temere se credere putabat; Rab. Post. 4. quod mare refertum fore praedonum putaret; ib. 20. si me invitum putas ... defendisse [causam]; ib. 33. qui .. nec iustitiae suae putaret esse, quem reum sententiis iudicum tradidisset, eundem telis militum dedere; Milo 2. non ... de se ... hodierno die decertari putat; ib. 3. ceteras tempestates ... semper putavi Miloni esse subeundas; ib. 5. excelso loco superiorem se fore putarat Milo? ib. 53. ut ... poenam semper ante oculos versari putent qui peccarint; ib. 61. fingi haec putatis; ib. 76. cuius vitam si putetis per vos restitui posse; ib. 79. utrum putatis potius facturum fuisse (eum)? ib. nisi .. gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; ib. 81. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; ib. 83. nihil erat cuiusquam, quod .. ille ... non hoc anno suum fore putaret; ib. 87. qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; ib. 91. exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit locus; ib. 101. qui possum putare me restitutum esse? ib. 103. quoniam subesse aliquid putas quod cavendum sit; Marcell. 32. quis putat esse crimen fuisse in Africa? Ligar. 9. qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; ib. 29. noli .. putare de unius capite nos agere; ib. 33. fore putabant ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8. eis .. legibus rem publicam contineri putabat; Phil. I, 24. ne ... putes plus te unum posse quam omnis; ib. 33. putasne illum immortalitatem mereri voluisse? ib. 34. quem qui beatum fuisse putant; ib. 35. nisi forte Accio tum plaudi, ... non Bruto putabatis; ib. 36. tuam .. a me alienationem commendationem tibi ad impios civis fore putavisti; ib. II, 1. nec te ullo modo nisi eversa re publica fore incolumem putabas; ib. 4. peto a vobis ... ne me hodie ... oblitum esse putetis mei; ib. 10. verebare ne non putaremus natura te potuisse tam improbum evadere? ib. 18. quem ego magis fecisse illam rem sum admiratus quam facturum putavi; ib. 27. qui homines tam agrestes qui se, cum eos aspexerint, non maximum cepisse vitae fructum putent? ib. 33. domum tuam te introire putas? ib. 68. quod me de ementitis auspiciis ... putares esse dicturum; ib. 88. infligi magnum rei publicae volnus putabamus; ib. 101. „Aricina mater". Trallianam aut Ephesiam putes dicere; ib. III, 15. a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; ib. 18. puto ne Curium quidem esse crudelem; ib. V, 14. num putatis ... dixisse eum minacius quam facturum fuisse? ib. 21. nisi forte Caesaris partis a Pansa ... oppugnari putamus; ib. 32. nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5. nisi forte ad te hoc non putas pertinere; ib. 12. mortem .. eius ... luctu publico esse ornandam putarem; ib. IX, 5. mortem naturae [poenam] putat esse; ib. XI, 3. num leniorem ... in Italia ... fore putatis Antonium? ib. 6. nos alio bello distineri putat; ib. quod horum consilium ... nisi crudelissimum putatis fore? ib. 12. qui se exserere aere alieno putet posse; ib. 13. cum ... parum .. in eo putaretur esse animi; ib. 17. si quid interesse tua putasses; ib. 23. an non putamus fore ut eos paeniteat professos esse ... odium in Antonium? ib. XII, 7. verecundioremne coram putamus in postulando fore (eum) quam fuerit tum? ib. 11. isse et redisse me putatote; ib. 28. nonne metuendum est ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? ib. satisne tutum reditum putatis fore? ib. 30. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19. quem tu ordinem omnino esse nullum putas; ib. 23. putes Censorinum dicere; ib. 26. hic cum Gaio fratre putat se litigare; ib. 30. „difficile est [credere] eos ... putare aliquid moderate ... esse facturos"; ib. 36. vidisse puto nescio quid illos iudices; Fr. B. VIII, 8.

b. **mit Particip:** qui hunc in summas angustias adductum putaret; Quinct. 19. is eam rem quam vehementer vindicandam putarit; ib. 28. patronos huic defuturos putaverunt; Sex. Rosc. 30. ut ... tibi contra nos dicendum putes; ib. 45. quid .. adfers qua re id factum putemus? ib. 54. si tibi quemquam responsurum putasses; ib. 58. facile egestatem suam se laturum putat; ib. 128. si Iuppiter ... saepe ... hominibus nocuit, ... vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; ib. 131. qui sibi cum illo rationem communicatam putat; ib. 142. putat homo imperitus morum ... ista omnia ... iure gentium facta; ib. 143. ego servum habeo nullum; patior et ferendum puto; ib. 145. videte ... quem in locum rem publicam perventuram putetis; ib. 153. si ille persequendum quod in re fuit non *putavit*; Qu. Rosc. 39. ut onus huius laboris ... ex meorum necessariorum tempore mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. quem eorum adfuturum putas? ib. 22. qui reus pridie iam ipse se condemnatum putabat; Verr. a. pr. 20. vos consulo quid mihi faciendum putetis; ib. 32. tantum unum quemque ablaturum putant, quantum sibi ... satis esse arbitretur; ib. 41. erunt ... qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; ib. I, 11. reliquum omne tempus huius anni me vobis remissurum putastis; ib. 30. nemo umquam sapiens proditori credendum putavit; ib. 38. non putasti me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; ib. 51. quam diu alium praetorem ... de te in consilium iturum putasti; ib. non esse metuendum ... ne senatus populusque Romanus in eam civitatem animadvertendum putaret; ib. 68. ut Lampsaceni moriendum sibi potius quam perpetiendum putarent; ib. 81. si non putas cautum (populo); ib. 142. putabat se aliquid defensionis habiturum; ib. 149. quem pater moriens .. tutoribus ... commendatum putavit; ib. 151. tan-

tum ille honorem habendum Siciliae putavit; ib. II, 4. ut etiam iniurias nostrorum hominum perferendas putarent (Siculi); ib. 8. putabat ... causam calumniae se reperturum; ib. 21. cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; ib. 33. quem statim de capite suo putaret iudicaturum; ib. ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? ib. 43. qui ... ob tuum iudicium pecuniam aut dandam aut accipiendam putabant; ib. 57. neque in eo, quod rogabatur, voluntatem anteponendam putavit; ib. 97. satis putabat se ad comitia tempore venturum; ib. 128. quemquam .. putas dubitaturum? ib. 153. ut ... illud dicendum putem; ib. 166. cogitate ... quid ex ceteris locis exportatum putetis; ib. 185. quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; ib. III, 40. quis non maximo se adfectum beneficio putavit? ib. 42. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; ib. 44. tamenne putamus patronum tuum in hoc crimine ... populo se ac coronae daturum? ib. 49. se non putare illum ... etiam virgas contempturum; ib. 55. quid a me amplius dicendum putatis? ib. 60. putatote Apronio datum (lucrum); ib. 72. transactum putabant Herbitenses; ib. 79. secum male actum putet; ib. 119. nihil putas valere in iudiciis coniecturam; ib. 146. binas centesimas ab sese ablatas ferendum non putant, et recte non putant; ib. 168. temporibus vestris serviendum putant; ib. 199. nihil est quod putetis quemquam posthac commissurum; ib. 222. quos (iudices) alienis peccatis concessuros putes; ib. 223. non magno opere quaeretis quo id nomine appellandum putetis; ib. IV, 1. si tibi hoc quemquam concessurum putasti; ib. 8. quam putas auctoritatem laudationis eorum futuram? ib. 19. non .. putat ille sibi iniuriam factam; ib. 37. impunius id se facturum putavit; ib. 48. quem concursum in oppido factum putatis? ib. 52. quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum ... perventuram putasti? ib. 68. quem tibi .. hominem ... auxilio futurum putas? ib. 78. ut ea (flagitia) reprehendenda tantum putem; ib. 83. quem tibi ... hominem auxilio futurum putas? ib. 101. putavit ... domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. num tibi illius victoriae gloriam cum M. Crasso ... communicatam putas? ib. V, 5. ut mihi illum honorem ... creditum et commissum putarem; ib. 35. ut istam rem accusator in magnis criminibus obiciendam putaret; ib. 45. spoliatos (mercatores) ferendum puto; ib. 149. ut ... usurum me illo (crimine) non putarem; ib. 158. in ea re mihi difficiliorem actionem factam putabitis? Tull. 33. si hoc iudici praescriptum lege aut officio putatis; Font. 22. quod persaepe ... sapientissimi iudices de clarissimis nostrae civitatis viris dubitandum non putaverunt; ib. 23. ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? ib. 31. nonne ... ceteros studio laudis ac virtutis inflammandos putatis? ib. 42. nemo est civis Romanus qui sibi ulla excusatione utendum putet; ib. 46. tam temere istum re commissurum ... nemo putavit; Caecin. 21. ut confligendum sibi et armis decertandum putent; ib. 46. qui ius civile contemnendum putat; ib. 70. quaero de te putesne ... id iussum ratum atque firmum futurum? ib. 96. omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi; imp. Pomp. 1. de vestri imperii dignitate ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; ib. 11. quas (nationes) numquam populus Romanus neque lacessendas bello neque temptandas putavit; ib. 23. qui imperii diuturnitati modum statuendum ... putavistis; ib. 26. perspicite, quantum illud bellum factum putetis; ib. ut .. vobis deliberatio difficilis esset, quemnam .. tantis rebus ... praeficiendum putaretis; ib. 27. unde ... (illum) tam incredibilem cursum inventum putatis? ib. 40. ullam usquam esse oram tam desertam putatis? ib. 44. eam .. rem populus Romanus ... omnium .. studio visendam et concelebrandam putavit; ib. 61. si auctoritatibus hanc causam .. confirmandam putatis; ib. 68. ut numquam benignius ... quemquam auditum putem; Cluent. 63. acrioribus saluti suae remediis subveniendum putavit; ib. 67. quoniam gravis homines sua sponte severe iudicaturos putabat; ib. 71. L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit; ib. 77. quae reticenda putaram; ib. 89. si quis est ... qui his rebus iudicatis standum putet; ib. 96. si uterque censor censoris opinione standum non putavit; ib. 132. hoc uno metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; ib. 152. illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; ib. 190. quem putat existimaturum? leg. agr. I, 11. vos eosdem existimaturos putem; ib. II, 2. ut ... fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; ib. 9. quem populo Romano maxime consulturum putent; ib. 17. ut ... vitiis omnibus ... legis Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; ib. 25. ut non intellegam qua re ... quemquam intercessurum putet; ib. 30. quam .. ego .. huic ipsi acerbam praedicationem futuram puto; ib. 48. putant ... hanc (spem) non habiturum (eum); ib. 54. ut, quicquid vobis placeat, sibi ferendum putet; ib. 62. quid expediat, quantum tibi in emendis ... rebus committendum putet? ib. 66. non eos in deorum immortalium numero venerandos a nobis ... putatis? ib. 95. agros .. Vaticanum et Pupiniam cum suis ... campis conferendos [non] putabunt; ib. 96. quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; ib. III, 4. nisi forte de locis religiosis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. si C. Rabirio ... crucem T. Labienus in campo Martio defigendam putavit; ib. 28. testor me pro illorum fama ... propugnandum putare; ib. 30. quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt, ... quo .. animo tibi ferendum putas? Catil. I, 16. domum meam relinquendam putarem; ib. 17. tuas possessiones sacrosanctas futuras putas? ib. II, 18. hosce homines minime puto pertimescendos; ib. nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; ib. 23. facultatem mihi oblatam putavi; ib. III, 4. neque vero, cum aliquid mandarat, confectum putabat; ib. 16. cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent; ib. 25. hosce .. homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos puto; ib. IV. 15. quod hostes alienigenae ... recepti in amicitiam beneficio se obligatos putant; ib. 22. in eo te umbram luxuriae reperturum putas? Muren. 13. ut se Oceanum cum Ponto ... coniuncturum putaret; ib. 32. neque tanta cura ... populus Romanus suscipiendum (bellum) putasset; ib. 34. tibi ... nihil huius istam ipsam ... argenteam scenam adversatam putas? ib. 40. neminem umquam putavi ... periculum huius fortunis ... creaturum; Flacc. 2. si formam hominis ... nostis, mores .. exquirendos putatis; ib. 12. quas (litteras) ego ... praetereundas puto; ib. 34. sin istum semper illi ipsi domi proterendum ... putaverunt; ib. 53. praetorem ... non solum reprehendendum, verum etiam condemnandum putas? ib. 86. neque .. occultavit causam iracundiae suae neque reticendam putavit; ib. 87. tantum te crimen probaturum putasti? ib. 93. nemo erit tam iniustus ... quin potius de praemiis meis quam de poena cogitandum putet; ib. 97. nemo illorum iudicum ...

audiendum sibi de ambitu putavit; ib. 98. quis tibi ... quemquam bonum putaret umquam ... honorem ullum denegaturum? ib. 102. putavi ... salutem .. caram (vobis) futuram; ib. 103. quis C. Cornelium defendendum putavit? Sulla 6. uterque nostrum id sibi accipiendum putavit; ib. 13. hic se ita fractum illa calamitate ... putavit; ib. 15. a quo .. crudelis insidias rei publicae factas ... putarem; ib. 45. te .. existimo tibi statuisse quid faciendum putares; ib. 50. ut ... is sibi nefarium bellum contra patriam suscipiendum putarit || putaret || ? ib. 58. semper Caecilius ... legis acerbitatem mitigandam putavit; ib. 64. quem semper omnes ad civile latrocinium natum putaverunt; ib. 70. de his tantum mihi dicendum putavi; ib. 82. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. obtestor .. ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis; sen. 1. illi meum reditum ... flumine sanguinis intercludendum putaverunt; ib. 6. P. Sestius ... nullum (sibi) vitae discrimen vitandum umquam putavit; ib. 20. exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; ib. 24. is qui ... coniuratos etiam ab inferis excitandos putarat; ib. 26. qui ... princeps Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putarit; ib. 29. neque ... mihi remanendum putavi; ib. 34. ut aeque me atque illam (rem publicam) restituendam putaretis; Quir. 14. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; ib. 14. quo restituto senatus auctoritatem restitutam putabamus; dom. 4. qui ... renovaturum te tua *cum* illis funesta latrocinia ... putavisti? ib. 10. neque me tum desertum puto; ib. 30. qui cum ... neque sibi vivendum nisi me restituto putaret; ib. 59. neque .. illa manus copiaeque Catilinae ... se famem suam expleturas putaverunt; ib. 61. quod ... tu supplicio puniendum putasti; ib. 76. referendum ad sacerdotes publicos non putasti? ib. 132. si iste ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; ib. 143. quorum .. non .. facultatem umquam ... expetendam putavi; ib. 146. quam (domum) senatus ... a iudicibus muniendam putarit || putaret ||; har. resp. 16. haruspices acciendos ex Etruria putaremus; ib. 25. quantum ... iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4. me ... omni ratione ... defendendum putarunt; ib. 26. quos nemo est quin ... ex fastis evellendos putet; ib. 33. ut ille ... ab illis ... sibi cavendum putaret; ib. 41. erat res ulla, quam mihi magis optandam putarem? ib. 47. non illi ornandum M. Catonem ... putaverunt; ib. 60. quas (leges) iniuste rogatas putaret; ib. 61. in tanta rei publicae tempestate nihil sibi nisi de patriae periculis cogitandum putabat; ib. de eius virtute viri quid vos ... iudicare oporteat dubitandum putatis? ib. 81. cuius mortem ornandam monumento sempiterno putaretis; ib. 83. hunc de vi accusandum putas? ib. 90. me ille absentem ut patrem deplorandum putarat; ib. 121. id in unius mea salute conservanda decernendum putavit (senatus); ib. 128. cum .. mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5. cum te ... portitorem ad partiendas mercis missum putares; ib. 12. quae tanta in te fuerit audacia ... ut ... id unus tu ... inridendum putares? ib. 17. adeone ... captam hanc urbem ... putaris? ib. 19. quod me ex fortissimorum civium numero seiungendum non putasti; ib. 26. muliebrem libidinem comprimendam putet; Cael. 1. si sibi semel periculum ambitus subeundum putaret; ib. 16. quod haud scio an de ambitu ... similiter respondendum putem; ib. neque .. muliebris umquam inimicitias mihi gerendas putavi; ib. 32. *qui* nihil in vita expetendum putaret; ib. 39. hunc ... divinis quibusdam bonis instructum ... puto; ib. alii cum voluptate dignitatem coniungendam putaverunt; ib. 41. si quis est qui etiam meretriciis amoribus interdictum iuventuti putet; ib. 48. id homo eruditus in insidiis doctissimi hominis dissimulandum putaret? ib. 54. qui se natum huic imperio putavit; ib. 59. hos vos de provinciis ... deripiendos non putaretis? prov. cons. 13. C. Caesari succedendum nondum putarem; ib. 18. decus illud ... triumphi minuendum nostra parsimonia non putavi; ib. 28. semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; ib. 32. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit ... quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; ib. 33. est ... petendum ... ne virtutem poeniendam || poenitendam || putetis; Balb. 19. senatus auxilium omnium civium ... implorandum putavit; Piso 34. amici te constringendum putarent; ib. 48. qui ... istum honorem contemnendum non putavit; ib. 62. ut Cn. Plancium ... impunitatem consecutum putem; Planc. 3. gravius de te iudicatum putarem; ib. 9. respondebis .. te ... non valde ambiendum putasse; ib. 12. ab eo ... te depulsum putas; ib. 17. gratius se civitatibus suis facturos putant; ib. 28. non intellego quam ob rem senatus ... hoc (genus acerbitatis) unum praetereundum putarit; ib. 36. hunc ... absolutum putarem; ib. 42. sin accusandos (eos) putas; ib. 46. ne disseminato .. sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; ib. 56. nullas .. sibi ille ... vitae dimicationes ... defugiendas putavit; ib. 77. putas idcirco minus iudices mea causa facturos? ib. 78. cui senatus pro me gratias agendas putavit; ib. ei ego a me referendam gratiam non putem? ib. „fui“ inquit — putabam in Vaccaeis dicturum — „bis in Bithynia“; ib. 84. sin ... hoc eis magis consulendum et parcendum putavi; ib. 89. numquam ... eos mortem potius quam immortalitatem adsecutos putavi; ib. 90. ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem; ib. 90. si quis idcirco aliquid de libertate mea deminutum putat; ib. 91. libertatem ... in quadam moderatione positam 'putabo; ib. 94. obliviscendum vobis putatis matrum in liberos ... scelera? Scaur. 13. mihi provinciae causam in provincia ipsa cognoscendam et discendam putavi; ib. 24. id fratri in honore fratris amplissimo non concedendum putem? ib. 35. ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiandi licentia distinguendam putent; ib. 38. si quis est .. qui C. Rabirium ... reprehendendum putet; Rab. Post. 1. deprecor ... ne quid ad eas ruinas ... addendum acerbitatis putet; ib. 2. si quis est .. qui illam Postumi ... temeritatem vituperandam putet; ib. [bene consultum putares]; ib. 5. concurrendum ad curiam putaretis; ib. 18. nec .. id homini quisquam, sed tempori adsignandum putavit; ib. 27. nisi forte eos etiam ... vituperandos putes; ib. 29. quae (praesidia) si opposita Miloni putarem; Milo 2. quis est qui, quoquo modo quis interfectus sit, puniendum putet? ib. 9. hanc .. quaestionem ... numquam .. senatus constituendam putavit; ib. 13. de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? ib. is causam interitus quaerendam, non interitum putavit; ib. 15. illud ipse dicet ... Publione Clodio tribuendum putarit an tempori; ib. 16. quod hunc iam interfectum putarent; ib. 29. cum ... Milonem occisum ... putarent; ib. cum se ille ... regnaturum putaret; ib. 43. si hunc de tua vita ... molitum aliquando aliquid putas; ib. 67. „mihi umquam bonorum praesidium

defuturum putarem?" ib. 94. „mihi putarem in patria non futurum locum?" ib. meam vocem ... rei publicae conservatam ... puto; Marcell. 2. quo quidem in bello semper de pace audiendum putavi; ib. 14. fascis laureatos tenui, quoad tenendos putavi; Ligar. 7. si me ut sceleratum a te conservatum putarem; ib. 19. hoc loco Deiotarum ... fide ... defendendum puto; Deiot. 16. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; ib. 36. non quo me ad tempus occursurum non putarem; Phil. I, 9. in maximis .. rebus ... acta Caesaris dissolvi ferendum non puto; ib. 18. nemo reus est legibus illis, nemo quem futurum putemus; ib. 21. ut ... quas vivus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem; ib. 23. eas .. Caesaris leges nos ... evertendas putamus? ib. 24. hoc idcirco commemoratum a te puto; ib. II, 3. ne nihil actum putetis; ib. 97. quas (copias) se habiturum putabat; ib. III, 4. num umquam perditis civibus vexillum quo concurrant defuturum putatis? ib. V, 29. ut ... nihil (is) cum hac gloria comparandum putet; ib. 49. nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; ib. VI, 2. quis erit tam improbus civis qui illum civem habendum putet? ib. 16. hunc praedae causa quid facturum putatis? ib. VII, 18. belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; ib. VIII, 2. quid te facturum de belua putas? ib. 13. num .. consules illos ... vituperandos putas? ib. 15. ego nolo quemquam civem committere ut morte multandus sit; tu, etiam si commiserit, conservandum putas; ib. ceteris ... veniam et impunitatem dandam puto; ib. 32. nisi P. Servilio ... respondendum putarem; ib. IX, 3. te inopia verbi lapsum putarem; ib. X, 5. nisi forte eos ... deserendos putatis; ib. 7. vi contra vim experiundum putavit; ib. 23. magno in dolore ... inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; ib. XI, 1. si quicquam aliud a nobis nisi de instanti bello cogitatum putabunt; ib. 24. quod .. ipse nemini putavi dandum; ib. 25. comites .. Antonii ... quis est qui tuendos putet? ib. 37. postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; ib. XII, 3. an .. acerrimam illam ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ... putatis? ib. 7. Galliam quo .. animo hanc rem audituram putatis? ib. 9. quaero .. a te... nonne oppressam rem publicam putes? ib. 15. te ipsum ... factum iam putant leniorem; ib. 18. ne Aquilam quidem ipsum crediturum putavit; ib. 20. nihilne mihi de periculo meo cogitandum putatis? ib. 22. mortem actutum futuram puto; ib. 26. multum etiam atque etiam considerandum puto; ib. 30. eum .. ex numero hominum eiciendum ... puto; ib. XIII, 1. me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto; ib. 8. qua pace ... res publica ... se ipsam sibi restitutam putabit; ib. 9. ne illud quidem silentio ... praetereundum puto; ib. 12. ne si ista quidem feceris, umquam tecum pacem huic civitati futuram puto; ib. 34. cum mortem Caesaris ulciscendam putat; ib. 39. dubitaturumne A. Hirtium aut C. Pansam consules putatis quin ad Antonium transeant? ib. 46. secundum est nullum casum pro dignitate ... patriae non ferendum putare; ib. 49. ad me concursum futurum civitatis putabant; ib. XIV, 15. qui non modo *vivo* Sulla, verum etiam illo mortuo, semper hoc sibi summis opibus retinendum putaverunt; Fr. B. VI, 27. quid mihi .. responsurum (eum) putatis? ib. VII, 4. utrum aequo animo laturum *me* putavit? ib. VIII, 10. nisi vero liniamentis hominis nomen ... positum ... putas; ib. XV, v, 1.

elliptisch: si eos putas (fuisse), qui alienum appetebant...; sin eos, quos..; Sex. Rosc. 93. quos putatis fletus mulierum (fieri solitos esse)? Verr. IV, 47. quo putatis (eum amandasse hominem)? ib. V, 70. mandat ut fundum sibi emat — ... cui putatis? Caecin. 15. nunc illos item (esse facturos) putatis? Flacc. 12. non illi .. morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82. dat nataliciam in hostis. cui? ... putate tum Phormioni alicui, ... tum etiam Ballioni; Phil. II, 15. cur ipse non adfuit? num putatis aliqua re tristi ac severa? Phil. III, 20.

III. **mit einfachem Object:** alqm: in quem hoc dicam quaeris ..? non in eum, quem vis et putas; Sex. Rosc. 127. ut, si quis impedisset reditum meum, in hostium numero putaretur; Piso 35. qui .. quiescunt, ... in magna gloria ... ponendos puto; Phil. XI, 37.

alqd: quid putasti? Verr. IV, 19. quid .. putatis? ib. V, 52. [quam multos (fuisse putatis) qui propter stultitiam non putarent (quae ego deferrem)?] Catil. II, 3. quid putem; Flacc. 52. quidnam homines putarent? Phil. II, 21. quis .. id putaret? Phil. X, 5. s. II, 2, a. Verr. V, 38.

perfugium, salutem: tibi ego ullam salutem, ullum perfugium putem? Verr. V, 150.

IV. **mit Object und Ergänzung:** 1. **in:** iste... patrem, si non in parentis, at in hominum numero putabat; Verr. IV, 41. quem .. imperatorem possumus ullo in numero putare, cuius in exercitu centuriatus veneant? imp. Pomp. 37. ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. in fortuna quadam est illa mors ... putanda; ib. 44. vgl. 5. Rabir. 3.

2. **pro:** ne quid, quia a me praetermissum sit, pro concesso putetur; Tull. 37. nisi forte damnationem pro praetura putat; Phil. XI, 11. s. **mihilum,** I, 3. puto pro (6 St.) S. 304, a.

3. **Genetiv:** ecquis fuit ... quin ita calamitatem illam putaret illorum, ut fortunam .. non alienam ... arbitraretur? Verr. V, 121. unde illud est: „da mihi testimonium mutuum"? num Gallorum, num Hispanorum putatur? Flacc. 10. qui optimi ... cuiusque hominis ... auctoritatem magni putet; ib. 104. ut auspicia, legem Aeliam, senatus auctoritatem, consulem, conlegas, bonorum iudicium nihili putaret; Sest. 114. cuius testimonium ... nullius momenti putaretur; Vatin. 1. contendere de re publica ... fortium virorum et magnorum hominum semper putavi; Balb. 60. honores si magni non putemus; Planc. 11. noli .. desiderare id, quod minoris putaris; ib. 50. arbitrabantur eum tanti mortem P. Clodii putasse; Milo 63.

4. **Ablativ:** *si* denariis quadringentis Cupidinem illum putasset; Verr. IV, 13.

5. **Accusativ (Nominativ):** id ... praeclarum putas; Quinct. 56. rectum putabat pro eorum honestate se pugnare; Sex. Rosc. 16. qui praeesse agro colendo flagitium putes; ib. 50. quem (L. Cassium) populus Romanus verissimum ... iudicem putabat; ib. 84. ei, quem fidelem putat; ib. 112. ut quicquid dicerent nemo esset qui non aequum putaret; ib. 119. qui ... tales .. a populo Romano putantur; ib. ut hominem prae se neminem putet; ib. 135. ut se .. solum potentem putet; ib. Sex. Roscius horum nihil indignum putat; ib. 143. nisi hoc indignum putas; ib. 147. iniquum est non eum legis iudiciique actorem idoneum maxime putari; div. Caec. 65. utram .. putas legem molliorem? Verr. I, 26. qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; ib. 48. ut gravius apud eos nomen legationis quam iniuria legati putaretur; ib. 69. tanta vis istius iniuriae, tanta in isto improbitas

putabatur; ib. 74. quos numquam liberos putavit; ib. 127. ut quisque te maxime cognatione ... attingebat, ita maxime manus tua putabatur; ib. II, 27. Sthenius hoc sibi amplum putavit; ib. 107. putarem te gratum in deos; ib. 116. putarem me idoneum qui exemplum sequerer humanitatis; ib. 118. quod apud illos amplissimum sacerdotium putatur; ib. 126. fidem sanctissimam in vita qui putat; ib. III, 6. hoc tibi praeclarum putabis, te pluris ... vendidisse? ib. 40. socii putandi sunt, quos inter res communicata est; ib. 50. qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset; ib. 94. quod cum imitatus esset, ... non patris similis putaretur; ib. 160. mancipium putarunt (maiores), quo et omnes utimur et non praebetur a populo; ib. IV, 9, qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; ib. 145. ut ... id mihi praeclarum et iucundum putem; ib. V, 72. qui alterum se Verrem ... putaret; ib. 87. cum ipse praedonum socius putaretur; ib. 106. non quo illum ipsum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. 107. malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus ... inimicum atque infestum putari; ib. 153. ea ne vera putentur; ib. 176. quem iam ante iudiciis indignum putavit (populus Romanus); ib. 178. ut ... id .. nefarium ac singulare facinus putaretur; Tull. 9. quod vehemens in re militari putatur, id leve in iure civili iudicabitur? Caecin. 43. si illud iudicium putaretur; Cluent. 119. longum putavit; leg. agr. II, 38. hanc ... turpissimam mercaturam ... alienam dignitate populi Romani semper putavi; ib. 65. si est boni consulis ... summum in consulibus imperium, summum in senatu consilium putare; Rabir. 3. quae ... prae tuis facultatibus maxima putarentur; ib. 14. ut h*anc* m*e*am defension*em* pro amici pericul*o* fidelem, pro rei publicae salut*e* consularem put*e*tis; ib. 38. ut invidiam virtute partam gloriam, non invidiam putarem; Catil. I, 29. ut ... summa .. amplitudine dignus putarere; Muren. 16. praetor .. ne pulchrum se ... putaret; ib. 26. difficilis .. res ideo non putatur; ib. 28. nisi illud grave bellum et vehemens putaretur; ib. 32. cum te .. remissiorem in petendo putarent; ib. 52. senatus num obviam prodire crimen putat? ib. 73. vobis videndum est sintne haec testimonia putanda; Flacc. 18. bellissimum putaverunt dicere amissas (esse litteras); ib. 39. si iustas inimicitias putabas; ib. 77. ne .. neglegentia turpis aut diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. cum ipse per se dignus putaretur; Arch. 6. totam illam ... proscriptionem non legem putavit; sen. 8. quem ... libidinosum et perditum non putares; ib. 13. quid indignius quam ... de eius capite ... perditos suffragium ferre et eam legem putare? dom. 46. quem eiectum universus senatus ... egregium civem semper putavit; ib. 85. eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; ib. 97. quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? ib. 100. quanta est in adulescente auctoritas, ea ... minor est putanda; ib. 118. quae (femina) matronarum castissima putabatur; har. resp. 27. alterum putabo regem; ib. 29. ut se quisquam, si ab isto laudatus sit, laudatiorem putet; ib. 46. nec minus ... huic imperio gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; ib. 89. hoc qui volunt, omnes optimates ... putantur; ib. 98. quis ... non indignissimum facinus putavit illum ... vivere ac spirare? ib. 108. qui ... ex impuro adulescente ... Graeculum se atque otiosum putari voluit; ib. 110. nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; ib. 112. non esse popularis omnis eos qui putentur; ib. 119. quod sic statuit, omnino consularem legem nullam putare; ib. 135. levis hos semper nostri homines ... civis putaverunt; ib. 139. quem ... nemo luce dignum putet; Vatin. 2. quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; Cael. 32. huic homini ... plerique .. iratos (deos) putabunt; ib. 42. adulterum ego putarem, si quis hanc paulo liberius salutasset? ib. 38. legem, quam non putat, eam *is* quoque servat; prov. cons. 36. neminem umquam est hic ordo complexus ... beneficiis suis, qui ullam dignitatem praestabiliorem ea ... putarit; ib. 38. nisi honos ignominia putanda est; Balb. 7. illam .. fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; hanc vero iniquitatem omnes cum aliqua crudelitate coniunctam; ib. 62. cum hoc non recusares eis, ... quin te luce dignum non putarent; Piso 3. sin illam vos soli legem putabatis; ib. 30. si illam legem putabatis; ib. consules vos quisquam putavit? ib. 31. utrum .. bono viro .. optabilius putas sic exire e patria? ib. 33. quam nemo legem praeter te et conlegam tuum putavit; ib. 37. nullum est supplicium putandum, quo adfici ... etiam boni viri .. possunt; ib. 42. ego te non vaecordem, non furiosum, non mente captum, non tragico illo Oreste ... dementiorem putem? ib. 47. cum me ... omni laude dignum putet; ib. 82. quis .. te aditu ... dignum putet? ib. 96. quem socii ... omni cruciatu dignissimum putent || putant ||; ib. 98. qualem hunc putent, adsiduitate .. declarant; Planc. 27. quos natura putes asperos; ib. 40. si ... ita levem habebit auctorem, ut memoria dignum non putarit; ib. 57. illud ... semper ... praeclarum putavi; ib. 66. volnus illud rei publicae ... turpitudo populi Romani, non iudicium putandum est; ib. 70. nescio cur severiorem Nicaeam putes quam Rhodum; ib. 84. hanc esse mortem, quam nos vitam putaremus; Scaur. c. 3, § 4. quia faustum (omen) putamus; ib. 30. nolite ... regis iniuriam huius crimen putare; Rab. Post. 29. tu me tibi iratum .. putas? Milo 33. diligentiam ... nimiam nullam putabam; ib. 66. is vir vere putandus est; ib. 82. ut, quoniam nostra futura esset gloria, periculum quoque et invidiam nostram putaremus; ib. quid respondebo liberis meis, qui te parentem alterum putant? ib. 102. te .. dicere audiebamus nos omnis adversarios putare, nisi qui nobiscum essent; Ligar. 33. Caecilium istum magnum hominem putabat? Deiot. 23. quibus (mensibus) te .. multum a me dissentientes beatum putant; Phil. I, 31. non plausum illum, sed iudicium puto; ib. 37. ego quoque te disertum putabo; ib. II, 8. cum optimum te putabant; ib. 90. nec .. M. Antonium consulem ... debuistis putare; ib. III, 12. hunc .. ego consulem, hunc civem Romanum, hunc liberum, hunc denique hominem putem? ib. quas (sententiolas) videtur ille peracutas putare; ib. 21. quis illum .. consulem nisi latrones putant? ib. IV, 9. quem si consulem illa provincia putaret; ib. hunc ipsum ... consulem non putarem; ib. VII, 5. et te consularem aut senatorem, denique civem putes? ib. aequum .. putavit vitam ... pro libertate populi Romani in discrimen adducere; ib. 12. quos nemo civitate dignos putat; ib. VIII, 8. M. Antonius id molitur, ... ut praedam rei publicae causam belli putet; ib. quod quicquam stabile aut iucundum in regno putas; ib. 12. num .. eum ... temerarium civem aut crudelem putares? ib. 14. ut periculosum rei publicae M. Bruti putaret exercitum; ib. X, 17. ecquodnam principium putatis libertatis capessendae? ib. 19.

quae .. poena in civis nimis crudelis putabatur; ib. XI, 1. si ... eodem honore digni non putemur; ib. 19. omnia sua putavit, quae vos vestra esse velletis; ib. 27. adeone me ferreum putatis? ib. XII, 19. unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. 30. non debemus illam Hirtii legem putare; ib. 32. non quo illum dignum putarem; ib. 48. nisi forte huius coloniae et ceterarum, in quas eodem est animo, non est hostis putandus; ib. XIV, 9. uti excellentium civium virtutem imitatione dignam ... putarent; ib. 17. putavi austerum hominem, putavi tristem, putavi gravem; Fr. A. V, 11. vgl. 5. imp. Pomp. 44.

V. Lücke: hic nihil est quod suspicionem † hoc putetis; Sex. Rosc. 105.

putridus, morsch: non .. nos ... dentes putridi deceperunt; Piso 1.

pyxis, Büchse: consequor: miramur, si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit fabula consecuta? Cael. 69.

expedio: cum Licinius .. pyxidem expediret; ib. 65.

teneo: cum Licinius .. pyxidem teneret in manu; ib. 63. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65.

trado: Licinium ... eis veneni pyxidem traditurum (esse); ib. 61. cum Licinius .. pyxidem ... conaretur tradere; ib. 63. cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; ib. ne pyxidem traderet; ib. 64. a se illam pyxidem traditam pernegaret; ib. 65.

NACHTRÄGE ZUM DRITTEN BANDE.

lacero mortem: non fuisse credo fas, .. ullo in loco potius mortem lacerari quam in quo vita esset damnata; Milo 86. (S. 5, b).

lacus, I. docet: nisi me causam illam ... locus ipse lacusque docuisset; Scaur. 27 (S. 7, a).

laetor, I. alqs: quid esset ingratius quam ... lugere eum solum, propter quem ceteri laetarentur? Milo 81 (S. 8, b).

virtus: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur (tanta virtus); Phil. V, 35 (S. 8, b).

lex, II, 5. licet per: magistratum per leges capere licuisset; imp. Pomp. 62 (S. 34, b).

maeror, V, 2. discedere: discesserat ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; Sest. 68 (S. 82, b).

magis, III. adlicio: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam maximeque eorum; imp. Pomp. 24 (S. 84, b).

sum (abhorreo): me et esse arbitror (non abhorrentem ab isto studio) et magis etiam tum, cum plus erat otii, fuisse; Flacc. 9 (S. 88, a).

videor: cum multis aliis de causis virorum bonorum mentes divinae mihi ... videntur esse, tum maxime, quod ..; Rabir. 29 (S. 88, b).

magnus, A. contentio: quocum multae et tam magnae (contentiones) fuerunt; Phil. II, 7 (S. 96, b).

pars: his magnam partem rei publicae credidisset; Phil. V, 15 (S. 102, a).

virtus: multas .. C. Caesaris virtutes magnas ... cognovi; Rab. Post. 42 (S. 105, a).

B, **a,** I. decernunt: maiores .. nostri statuas multis decreverunt; Phil. IX, 14 (S. 105, b).

memoria, V, 1. Zeit: multi et nostra et patrum ... memoria .. summi homines ... fuerunt; Cael. 43 (S. 134, a).

mercator, I, 1. superant: quibus (divitiis) omnis Africanos ... multi venalicii mercatoresque superarunt; Fr. B. VII, 8 (S. 139, a).

meus, A. salus: dom. 27. 30. u. s. w. quod ... omnis bonos meae salutis causa mutata veste vidi; dom. 99 (S. 157, a).

militaris, res: qui potest dubitari quin ... multo plus adferat dignitas rei militaris quam iuris civilis gloria? Muren. 22 (S. 161, b).

mitto, III. alqm: quod ... in operas plurimos patris auctoritate ... miserit; Planc. 47 (S. 173, b).

modus, IV, 1, a. concedo, fero: ut nullo modo neque concedendum neque ferendum sit; leg. agr. II, 43 (S. 185, f).

2. quem ad modum: quem ad modum propinqui ... mihi ... non adfuerunt, sic ... adiutores ... ita multi fuerunt; Quir. 9 (S. 189, a).

ne, I, 1, e. ne ... videatur; Catil. I, 14 (S. 252).

ne — quidem, III, 2. sed: ne permittit quidem || non p. q., non p. tantum || ..., sed plane ita cogit atque imperat, ut ..; leg. agr. II, 47 (S. 255, a).

nec, B, I, 2. non: non ita est, Quirites; neque quisquam nostrum in rei publicae periculis ... versatur, quin ..; Rabir. 29. non deest ... consilium neque auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3 (S. 263, b).

4. non — neque, sed: non consilio neque eloquentia ..., sed rugis supercilioque; sen. 15 (S. 265, a).

II. non mihi esse P. Lentuli somnum nec L. Cassii adipes nec C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16. nisi vero ... non hostem tum Antonium iudicavistis nec tum hostis est a vobis iudicatus Antonius, cum ..., nec tum hostem Antonium iudicastis, cum ..; Phil. VII, 10 (S. 266, a).

C, A, I, 1. quas (nationes) numquam populus Romanus neque lacessendas bello neque temptandas putavit; imp. Pomp. 23 (S. 267, b).

necesse, A, IV. nonne te ... condemnari necesse est? Verr. IV, 36 (S. 275, a).

non, A, **b.** nec: neque eorum quisquam ... non cum virtuti Milonis favet tum de se decertari putat; Milo 3 (S. 345, a).

nunc, II. primum: nunc .. primum ita convenimus; Phil. III, 5 (S. 402, b).

omnis, A. genus: nisi hanc mihi totam rationem omni et personarum genere et litterarum explicaris; Flacc. 45 (S. 452, b).

oratio: haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae, sed publicae religionis; har. resp. 61 (S. 458, a). omnibus me rebus a te ... ornato; Marcell. 34 (S. 462, a).

B, III. hic (neutr.): haec, quae sunt oratoris propria, ... relinquo omnia; Cael. 54 (S. 468, a).

ille (neutr.): nos .. oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; prov. cons. 35 (S. 468, b).

C, **a,** I. censent: cum omnes principes civitatis, omnes ordinum || homines ordinum || atque aetatum omnium suffragium se ... ferre censebant; dom. 90 (S. 469, b).

opera, II, 1. pono: ut omnis mihi cura et opera posita sit in hominum periculis defendendis; Cluent. 157 (S, 481, b).

III. pretium: ut haec omnia reperire ac perscrutari solitus sit, .. est operae pretium cognoscere; Verr. IV, 30 (S. 482, a).

oportet, II, 4. eos omnis (civis) hoc statuisse, monumentum istius in sua civitate nullum esse oportere; Verr. II, 163 (S. 487, a). me ...

statui .. vestram voluntatem et rei publicae dignitatem et salutem provinciarum atque sociorum meis omnibus commodis et rationibus praeferre oportere; imp. Pomp. 71 (S. 488, a).

ops, II. 1. defero: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14 (S. 495, b).

4. concurro ad: ut omnes boni ... ad opem praesidiumque concurrerent; Muren. 52 (S. 296, a).

V, 1. comparare: omnis testium copia ... omnibus eius (matris) opibus et copiis comparatur; Cluent. 18 (S. 296, a).

propulsare: ut omnem .. vim, quacumque ope possent, ... propulsarent; Milo 30 (S. 296, b).

2. in: ego .. hanc in tantis opibus ... liberalitatem ... reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44 (S. 296, b).

oratio, IV, 1. habere: superiore omni oratione perattentos vestros animos habuimus; Verr. III, 10 (S. 504, b).

ordo, IV, 1. alqs: quonam se modo defendent, qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati? Rab. Post. 19 (S. 509, b).

orno fundum: e fundo ornatissimo eiectus ... nihil alienum tamen vita superiore commisit! Quinct. 98 (S. 516, a).

virum: innocens et bonus vir et omnibus rebus ornatus bis ... absolutus est A. Thermus; Flacc. 98 (S. 517, b).

ostendo, II, 2. ostendit sese in omnibus civitatibus censores esse facturum; Verr. II, 132 (S. 520, b).

par, A. alqd: quibus (ornamentis) fretum ad consulatus petitionem adgredi par est; Muren. 15 (S. 530, a).

pater, I, 1. perducunt zu streichen (S. 553, b).

possessio, II, 4. immitto in: vota .. faceretis, ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; Milo 76 (S. 670, a).

possum, I, 2. defendere: qui defendere non poterit se non ... litteras publicas corrupisse; Verr. II, 105 (S. 679, a).

privatus, A. iudicium: ipse e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74 (S. 774, a).

provincia, II, 1. obicio: obicitur contra istorum impetus Macedonia, fidelis ... populo Romano provincia; Font. 44 (S. 817, b).

prudens, A. homo: cum contra eum prudentissimus homo Q. Mucius diceret; Caecin. 53 (S. 832, a).

Druck von Isleib & Rietzschel in Gera.